

पं० पृ० पं०	सूचिसार	पं० पृ० पं०	सूचिसार
५८ १ ३	चै-कृ-ह्रि-ब्रह्मणःपूजनंकर्यम्	१ १ ३	ज्यै. कृ. च. गणपतिपूजनंतद्व्रतं चंद्रोदये
२ १ १ १	वे. कृ- तृ- प्रीतिदेव्याःपूजनं कंकोलप्राशनं च	१ ३ १ १	धैर्यदानमात्रप्राशनं च
३ २ ५	आ- कृ-तृ-कजलीसंज्ञातत्रदेवीपूजनं कजलादि सौभाग्यवस्तुसुवासिनीभ्यादेयम्	१ ३ १ १	आ. कृ. च. संकटचतुर्थीव्रतं हरनंदनगणपतिपूजनचंद्रोदयदानं च
२ १ ६	भा-कृ-तृ-विशालाशोयात्रा	३ २ ७	आ. कृ-च. सोमकल्पादि. संकष्टचतुर्थीव्रतं विधिश्च
५ १ ३	आथि. कृ-तृ-दृढहोरीव्रतंहस्तगौरीव्रतं च	३ १ २	भा. कृ. च. संकष्टचतुर्थीव्रतकथा बहुलाचतुर्थीव्रतंगोपूजातद्दानं च
४ १ २	का-कृ-तृ-गौरीव्रतम्	२ १ ४	आ. कृ. च. संकष्टच. व. पितृश्राद्धपंचाशत्कल्पसिद्धिदम्
३ १ २	मा-कृ-तृ-सौभाग्यसुंदरीव्रतम्	२ १ ६	का. कृ. च. करकचतुर्थीव्रतं स्त्रीकर्तव्यतत्कथोद्यापनं च
१ १ ५	पौ. कृ-तृ-गौरीपूजाव्रतं पुण्यस्नानं च	३ १ ५	मा-कृ-च- तिथीशस्त्रेन गणपतिव्रतं तत्पूजनं च
३ १ ४	मा-कृ-तृ. सौभाग्यसुंदरीव्रतं गौरीपूजनं च	२ १ ९	पौ. कृ-च. मासचतुर्थीव्रतम्
१ १ २	फा. कृ. तृ. गौरीपूजादिकृत्यम्		
५८ १ ३	चै. कृ. तृ. सौभाग्यसुंदरीव्रतांगतवारतिनामकगौरीपूजादिकप्राशनं च		
२ १ १ २	वे. कृ. च. संकष्टचतुर्थीव्रतं शतपत्राशनं च	२ १ १	पौ. कृ-च. मासचतुर्थीव्रतम्

प० ८० पं० सूचिसार

२	११६	मा-कृ-च-तिलचतुर्थीव्रततत्कथाच
१	२	फा-कृ-च-विघ्नविनायकव्रतम्
५८	१	चै-कृ-च-संकष्टचतुर्थीव्रतचंद्रोदयेऽर्घ्यदा नंपंचगव्यप्राशनच
२	११३	वै-कृ-पं-नागपूजनम्
१	२१४	ज्यै-कृ-पं-शंखपालनागपूजनम्
१३	११०	आ-कृ-प-नागपूजाव्रतम्
७	३	आ-कृ-पं-अन्नव्रतत्रापितृदेवायार्थमन्न- दानच
८	१	भा-कृ-पं-नागपूजनम्
७	५	आ-कृ-पं-श्राद्धपंचाशत्कल्पसहस्रतृप्तिदे- पितरूपदेवीपूजाच
६	११५	का-कृ-पं-नागपूजाव्रतम्
३	२१६	मा-कृ-पं-गणेशादिनागपूजा
२०	१	३पौ-कृ-पं-नागपूजनव्रतच

प० ८० पं० सूचिसार

३	२	मा-कृ-पं-नागपूजादिव्रतम्
१	२११	फा-कृ-पं-नागपूजादिकृत्यम्
५८	१	चै-कृ-पं-काश्मीरदेशीयेऽव्याश्रातंचवर्षे नम्
२	११३	वै-कृ-प-स्कंदपूजनव्रतच
१	२१४	ज्यै-कृ-प-स्कंदकुमारार्चाव्रतच
१३	११०	आ-कृ-प-गुहनामस्कंदपूजाव्रतच
१	२१३	आ-कृ-प-स्कंदपूजनव्रतच
८	१	भा-कृ-प-कुशपलाशव्रतचंद्रपष्ठीव्रतकथो- द्यापनच
७	२१०	आ-कृ-प-श्राद्धपटिकल्पसहस्रपितृक्षि- प्रदंभौमयोगेकपिलापष्ठीव्रततत्कथोद्या- पनच
६	११५	का-कृ-प-स्कंदपूजा
२०	१	मा-कृ-प-भविष्योक्तसूर्यपष्ठीव्रतम्

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
१	२	१३	फा-कृ-स-अष्टकादिकृत्यम्
५८	२	३	चै-कृ-स-तिथिस्वामित्वेनसूर्यपूजनं व्रतं च
२	१	१४	वै-कृ-अ-शतिलाष्टमी व्रतं तत्पूजनं च
१	२	१५	ज्यै-कृ-अ-त्रिलोचनास्थशिखपूजा
१	१	१६	आ-कृ-अ-दुर्गापूजा व्रतं च
१	२	१७	आ-कृ-अ-सुगतिप्रदनामक व्रतम्
१४	१	१८	भा-कृ-अ-कृष्णजन्मादिवहुविधसोद्यापनं व्रतवर्णनम्
१२	१	१९	आ-कृ-अ-माध्यावर्षसंज्ञकं श्राद्धगयानुत्य फलदम्
६	२	१	का-कृ-अ-पुत्रकामव्रतं दर्ममयहरगौर्योः पू जनमहोद्वै व्रतं च
४	२	१	मा-कृ-अ-कालभैरवोत्पत्तिरनेकविधोपवा सादिव्रतविधानं च
२	१	५	पौ-कृ-अ-श्रद्धाश्राद्धं रुक्मिण्यष्टमी व्रतं च

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
२	१	४	पौ-कृ-प-स्कंदपूजनं व्रतं च
३	२	५	माघ-कृ-प-विशोकपष्ठी व्रतम्
१	२	१२	फा-कृ-प-स्कंदपूजादिकृत्यम्
५८	२	१	चै-कृ-प-एकभक्तादिव्रतं भारकरपूजास्कंद पुराणोक्तकथा च
२	१	१४	वै-कृ-स-सूर्यपूजा व्रतं च
१	२	१४	ज्यै-कृ-स-रव्यर्चनं व्रतं च
१	१	१९	आ-कृ-स-निक्षुभार्कसूर्यपूजा
१	२	१४	शरा-कृ-स-रविपूजा व्रतं च
१२	१	३	भा-कृ-स-शतिला व्रतं तत्कथा च
१२	१	८	आ-कृ-स-सूर्यपूजा व्रतं च
६	२	१	का-कृ-स-वैकुण्ठकल्पादिस्तत्रसूर्यपूजनम्
४	१	१	मा-कृ-स-पष्ठी व्रतमेवकार्यम्
२	१	४	पौ-कृ-स-उभयसप्तमी तत्रसूर्यपूजा व्रतं च
४	१	४	मा-कृ-स-सर्वाक्षिनामक व्रतम्

पं०	पं०	सूचिसार	सूचिसार
५८	८	मा-कृ-न. मांसेन आदंकार्यम्	पौ-कृ-न. नक्तत्रतंदुर्गापूजनं च
५९	९	फा-कृ-न. पित्राद्यधीपिंडनिर्वाणम्	मा-कृ-न. अन्वष्टकाश्चाद्धविधानम्
६०	१०	चै-कृ-अ. रविभौमवारेकाश्याभिरवयात्रा	फा-कृ-न. दुर्गापूजादिकृत्यम्
६१	११	दुर्गापूजनमशोकाष्टमीव्रतं च शीतलाष्ट-	चै-कृ-न. वाराहजयंतीव्रतम्
६२	१२	मीव्रतकथाशीतलाष्टकस्तोत्रम्	वै-कृ-इ. यमपूजादिकपूजा च
६३	१३	वै-कृ-न. वंछापूजनं व्रतं च	ज्यै-कृ-द. उभयदशमीव्रतं धर्मराजपूजा च
६४	१४	ज्यै-कृ. न. दुर्गासरस्वतीपूजनं व्रतं च	आ-कृ-द. धर्मपूजनं दिशापूजा व्रतं च
६५	१५	आ-कृ-न. ऐंद्रीदुर्गापूजनं व्रतमपि	आ-कृ-द. यमपूजादिकपूजा च
६६	१६	आ-कृ-न. कौमारपूजनं व्रतं च	भा-कृ-द. यमपूजादिकपूजा च
६७	१७	भा-कृ-न. गोपालनवमीविख्याता तत्रष्टप	आ-कृ-द. यमपूजादिकपूजा च
६८	१८	भगमिशिवपूजनं दुर्गापूजनं च	का-कृ-द. धर्मराजपूजादिकपूजा च
६९	१९	आ-कृ. न. रथनवमीव्रतं भविष्यं कंबिल्व	पौ-कृ-द. धर्मपूजा च
७०	२०	शाखायां दिवी प्रबोधनं च	मा-कृ-द. उद्योतकल्पादिस्तत्र श्राद्धादिवि
७१	२१	का-कृ-न. दुर्गापूजा व्रतं च देवीप्रबोधनं च	फा-कृ-द. धर्मराजपूजनम्
७२	२२	मार्गैकृ-न. नक्तव्रतम्	चै-कृ-द. धर्मराजपूजनं व्रतं च

पं०	पृ०	पं०	सूचिसार	सूचिसार
२	२	२	वै.कृ.ए.हरिपूजनंत्रतंच	२
२	१	२	ज्यै.कृ.ए.अपरातत्कथाच	२
१	२	५	आ.कृ.ए.योगनीतत्कथापुंडरीकाक्षपूज.	३९
			नंच	
२	३	३	आ.कृ.ए.कनिकाव्रतंस्त्रीभिः कार्यं आत	२
			व्याचकथारेहिणीयोगेरोहिणीचंद्रपूजात्र	
३	२	१	भा.कृ.ए.अजातत्कथाच	२
२	११	३	आ.कृ.ए.इंदिरातत्कथाच	२
७	२	९	का.कृ.ए.रमातत्कथाच	२
५	११	६	मा.कृ.ए.उत्पन्नतत्कथाच	२
३	१	६	पौ.कृ.ए.सफलतद्गतं कथाच	२
२	११	२	मा.कृ.ए.षट्तिलातत्कथाच	२
२	१	३	फा.कृ.ए.विजयातत्कथाच	२
६०	११	३	चै.कृ.ए.पापमोचनतद्गतं कथाच	२
२	१	१	ज्यै.कृ.ए.हरिपूजाव्रतंच	२
२	२	२	पौ.कृ.ए.संघातिद्वादशीस्वरूपं द्वादशी	२
२	२	२	मा.कृ.ए.तिलद्वादशीव्रतम्	२
३	१	२	फा.कृ.ए.हरिपूजादिकृत्यम्	२
६१	११	३	चै.कृ.ए.वैराजकल्पादिस्तत्र श्राद्धं महा	२
			लम्	
३	१	५	वै.कृ.त्र.गौरिकल्पादिस्तत्र श्राद्धादिकं	२
२	२	१	ज्यै.कृ.त्र.वटसावित्रीव्रतरंभः	२
२	२	१	आ.कृ.त्र.कामपूजाव्रतंच	२

सूचिसार

प०	पृ०	पं०	श्रु-कृ-त्र-कामत्रयोदशीव्रतं च
१	११३	११३	भा-कृ-त्र-कलियुगादिस्तत्रश्राद्धविधेयम्
३९	१	११४	श्रा-कृ-त्र-गजच्छायायोगः
२२	१२	११५	का-कृ-त्र-यमदीपदानव्रतंपंचाहोवर्धनं
११	२१६	११६	जननोगोपीपूजाहनुमज्जन्मदिनकृत्यं
१	१	११७	मार्ग-कृ-त्र-प्रदोषव्रतम्
११४	११४	११८	पौ-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
६	१	११९	मा-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
३	१	१२०	फा-कृ-त्र-पक्षप्रदोषव्रतम्
६१	११३	१२१	चै-कृ-त्र-शतभियायुनावारुणशनिवार
३	१	१२२	युतामहा-शुभयोगवर्तमिहामहावा
३	१	१२३	वै-कृ-चतु-मासशिवरात्रिव्रतम्
३	२	१२४	ज्यै-कृ-च-माहेश्वरकल्पादिस्तत्रश्राद्धवि
२	२	१२५	श्रा-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
११४	११४	१२६	श्रा-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्

सूचिसार

प०	पृ०	पं०	भा-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
३९	१	११७	आ-कृ-च-शस्त्रहतानालक्षकोटिकल्पसह
२८	१	११८	स्नानादिद्विष्टश्राद्धविधानम्
१३	१	११९	का-कृ-च-अनर्कचतुर्दशीतत्रचतुर्दश्यादि
१	१	१२०	द्वितीयांतमभ्यंगस्नानम्
१	१	१२१	मार्ग-कृ-च-देविकार्तिप्रादुर्भावस्तत्रस्ना
१	१	१२२	नदानादिकमननफलदम्
११५	११५	१२३	पौ-प-कृ-च-मासशिवरात्रिव्रतम्
६	१	१२४	माघ-कृ-च-यमतर्पणहोमःकृशरात्रदानं च
३	१	१२५	फा-कृ-च-शिवरात्रिव्रतम्
६२	११२	१२६	चै-कृ-च-पिशाचमोचनीभौमवारणातिप्रश
२	१	१२७	स्ताऽत्रशिवसन्निधौ स्नानदानाद्यनंतफल
२	१	१२८	दं देविकायात्रा च
२	१	१२९	वै-अ-द्वादशमावस्याफलदायिनीतत्रश्रा
२	१	१३०	द्वादशमावश्यकताऽकरणेप्रत्यवायोक्ति

प० पृ० पं०	सूचिसार	प० पृ० पं०	सूचिसार
२ २ ६	अ ज्यै. अमा. वटमावित्रीव्रतंसौ भाग्यस्थि रतार्थसौभाग्यस्त्रीभिः कार्यतत्रयमपू-अ रुंधतीपू- सुवासिनीपू. उदकुंभाबुदा. व्य जनदा. बंदनदा. त्रिविक्रमपूजनच	१ १ ३	मा. अमा. पितृपूजनंगैरीतपोव्रतंच
२ २ ११	आ-अमा-वर्षसाध्यपितृमयशूलव्रतम्	१ १ ५	पा. अ. अर्धोदययोगः सचपौषमर्गयोगे मास्योर्ध्ववार्तेदर्शभवति
१ १ ५	आ-अमा-पितृश्राद्धदानेहोमादिकंचवि-	२ १ ४	नाघाऽमायामर्धोदययोगस्तत्र सपायस कांस्यपात्रसुवर्णादिदानं स्कंदपुराणोक्त मर्धोदयमाहात्म्यंच तिलपर्वतगोशय्या दिदानंच
३ १ ५	भा- अ-कुताग्रह-अत्रसमंत्रककुशोन्मूल नंसंग्रहश्च	२ ६	फा-अ-मन्वादिस्तत्रश्राद्धदानादिकृत्यम्
२ २	आ. अमा- गजच्छायायोगस्तत्रश्राद्धम नंतफलदं स्त्रीशुद्धादीनांश्राद्धकरणेऽधि कारश्चश्राद्धकालपठनीयोरु. चिस्तवश्च	६ २	चै. अ. अत्रश्वभ्योऽन्नदानं महाफलमियमे वसोमभौमजीवशनिवारेणतत्तन्नामवती. भवति यथासोमवारेणसोमावती तत्कयो द्यापनंचतत्रैवल्लिखितम्
१ १ ५	का. अमा. दीपावलिस्तत्कथाकौमुदीव्रतं प्रदोषदीपप्रज्वालनपूर्वकलक्ष्मीपुजाप्र- लक्ष्मीसूक्तपाठश्चात्रैवव्रतारातण्यपि	२ १	वै-शु-आरोग्यप्रतिपदा तत्रधातुनामक सूर्यपूजाव्रतंचतथीशत्वेनबन्धिपूजाऽपि ज्यै-शु- प्रति. आरोग्यव्रतंवरुणसूर्यपूजा

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
			रस्सवर्षस्वामीतपूजनं प्रपादानंधर्मघट
			दानंचव्रतांतरमपि
३	११०		वै-शु.द्वि. नीललोहितकल्पादिस्तत्रश्राद्ध
४	२		दानादिकर्तव्यंचतुर्मुखरूपसूर्यपू.व्रतंच
८	२		ज्यै.शु. द्वि. कलियुगादिरत्रसूर्यपूजासोम
			पदाप्यस्थानामाऽत्रवेदायध्यननिषेधः
२	११६		आ-शु.द्वि. अत्ररथयात्रोत्सवःपुण्यक्षेयु-
			तोत्तत्रमहाराजयात्रोत्सवोऽपिसर्वपुरुषु
			कार्यः
१२	११६		आ- शु. द्वि. विश्वकर्मशयनव्रतंश्री-
			कांतपूजनंच
४०	२१४		भा.शु.द्वि-शक्राख्यधातुपूजनंनवोदितंच
			द्रुदर्शनेऽर्घ्यदानंच
६६	१		आ-शु.द्वि-दानमनंतफलदम्
२६	२		का-शु.द्वि-यमद्वितीयाकृत्यम्

प०	पृ०	पं०	सूचिसार
			व्रतंचकरवीरव्रतंदेशहरांगापूजारंभश्च
२	२		आ.शु.-प्रति.आरोग्यप्रति- व्रतंविद्याप्रा-
११	१		प्तिव्रतांगतयाब्रह्मपूजनंसूर्यपूजनंच
			आ.शु.-प्रति.आरोग्यव्रतंविश्वेश्वरकव्रतं-
			विद्याप्राप्तिव्रतंच
३९	२		भा.शु. प्रति.मौनव्रतंशिवार्चनंनाम्नांसह
४६	२१६		स्रपाठमाहा-मौनव्र. कथाचस्कंदपुराणे
			आ-शु.-प्रति- अशोकव्रतंनवरात्रव्रतारंभ
२५	२१६		अविस्तरेणतिथ्यष्टककृत्यदेवीपूजनंच
११	१		का.शु.-प्रति-बलिपूजनंगोवर्धनपूजनंच
७	२		मार्ग-शु.प्रति.धनव्रतम्
७	२		पौ.शु.प्रति-भानुपूजनकनकव्रतंच
९	२		मा.शु.प्रति.बहिरूपशिवपूजाव्रतंच
१	२		फा,शु.प्रति-बहिरूपजादिकृत्यम्
१	२		चै-शु.प्रति.वत्सरारंभोविधेशोऽत्रयोवास

पृ०	पृ०	सूचिसार	सूचिसार
११	११०	मा.शु.हि.पितृश्राद्धपूजनं च	विधानं च ललितादेविपूजनं सौभाग्यशय
१२	११५	पौ.शु.हि.गौरीव्रतं शृंगादकप्राशनं बालेदु	नव्रतं घृतप्राशनं मंदारपुष्पाग्राणभद्रागौ
१३	१२०	दर्शनमारोग्यव्रतं च	रीपूजनं च
१४	१२५	मा.शु.हि.भानुरुपप्रजापतिपूजाव्रतं च	आ.शु.तृ.सश्रीकहरेः पूजनं सखीकिहिन-
१५	१३०	फा.शु.हि.फाल्गुणादिशिवपूजाव्रतं च	पूजनं च सौभाग्यसुंदरीव्रतं गौरीनृतीयात्र
१६	१३५	वै.शु.हि.द्वादशवर्षात्मकं शकिकव्रह्मपू	तं च
१७	१४०	जनम्	आ.शु.तृ.स्वर्णगौरीव्रतं तदुद्यापनं च त्रै-
१८	१४५	वै.शु.तृ.गौरीव्रतं दधिप्राशनं गोमयप्राश	वाऽनतस्तृतीयिव्रतं तत्कथा च
१९	१५०	नंत्रेतायुगादिरपि तत्र नित्यं काम्यं श्राद्धं च	भा.शु.तृ.वासुदेवप्राण्यैपायसदानमंत्रैव
२०	१५५	जनार्दनपूजांगारुणानं तत्पूजनं मोदक	हरितालिकाव्रतं सविधिपूजनं तत्कथाया.
२१	१६०	दानं चंदनदानमुदकुंभदानमक्षयतृतीया.	पनंचत्रैव गौरीश्वरीहस्तगौरीहरितालि.
२२	१६५	व्रतं श्रीधरपरशुरामजयंतीअक्षयतृतीया	कानां व्रतम्
२३	१७०	व्रते भविष्योत्तरविष्णुधर्मौक्तं विधानं कथा	आ.शु.तृ.तृहद्गौरीव्रतम्
२४	१७५	पूजनम्	का,शु.तृ.विष्णुगौरीव्रतम्
२५	१८०	ज्यै.शु.तृ.रंभाव्रतं भविष्योत्तरोक्तं तत्कथा.	मा.शु.तृ.आरभ्य भविष्योत्तरोक्तं रंभाव्रतं

सूचिसार

तद्विधानं च

पृ० पृ० पं०

७ २१५ पो.शु.तृ.ब्रह्मगौरीव्रतम्

८ २१२ मा.शु.तृ.सौभाग्यसुंदरीपूजा तद्व्रतं भवि

ष्यन्तरोक्ततद्विधानं च इयमेव ललितान्तरी

या ऽत्रैवरसकल्याणनिव्रतगौरीतृतीया-

व्रतंचात्रैवगुडलवणादिदानम्

२६ ११४ फा.शु.तृ.कुलसौख्यदातृतीयाव्रतं भूमि

काव्रतं

२३ २१२ चे.शु.तृ.बालवैधव्यनाशनं व्रतत्रयं तत्क

थोद्यापनं च त्रैवप्रपंचितम्

५ २१३ वै.शु.च.अनिरुद्धपूजाव्रतं मलबुधुपात्रदा

नं च

६ १ ज्यै.शु.च.सतीदेवीव्रतम्

३ १ आशु.च.रथंतरकल्पादिस्तत्रकल्पादिग

णोक्तं श्राद्धदानादिविधेयम्

सूचिसार

७ २ आ.शु.च.सोमकल्पादिस्तत्रसंकष्टचतुर्थी

व्रतविधिः पार्थिवगणेशदूर्वागणेशव्रतं पू.

जाविधिस्तत्कथाचंद्रोदयेऽर्घ्यदानं च

२१४ भा.शु.च.सिद्धिविनायकव्रतविधानं तत्र च

द्रदर्शनं तद्वापपरिहारार्थं स्यमंतकोपा

ख्यानं श्राव्यशिवचतुर्थाव्रतमपि हर्षादि

वीपूजनं च

१० २१० आ.शु.च.कपर्दीशविनायकव्रतं तत्तत्पूजा-

विधीकथा च

२८ १ का.शु.च.नागव्रतम्

१६ १ मा.शु.च.कृच्छ्रचतुर्थाव्रतमत्रैव वर्षचतुष्क

साध्यं सर्वार्थसाधकं चरचतुर्थाव्रतम्

८ १ पो.शु.च.विघ्नेशपूजाव्रतम्

१२ १ मो.शु.च.शांतिचतुर्थीविरदचतुर्थाव्रतम्

२७ १ फा.शु.च.कुंडिराजव्रतं मंगारचतुर्थाव्रतं त

सूचिसार

स्तत्कथोद्यापनंच

आ.शु.प-उपांगल्लिताव्रतं श्रीसूकेनपू-
जाविधानंतत्कथोद्यापनंचशांतिपंचमीव्र-
तमपि

का.शु.पं.जयापंचमीव्रतम्

मा.शु.पं-नागपं- अत्रनागपूजाविधानं
श्रीपंचमीव्रतंच

पौ.शु.पं.मधुसूदनपूजाव्रतम्

मा.शु.पं-श्रीपं-व्र.वस्तुपं-व्र- रतिकाम
योःपूजा-वसंतोत्सवारंभश्च

फा.शु.पं-पितृव्रतंनागपूजनंच

चै.शु.पं-तृतीयादिपंचम्यंतंश्रीव्रतमपरं
धिसाध्यंश्रीपंचमीव्रतमत्रचन्द्रपूजनं

पूजनंचइदमेवसौभाग्यव्रतंमत्स्यपं- व्र-क
ल्पादिरपीयम्

प०.पृ०.पं०

१० २ ६

२८ ११ ३

१७ २ ३

८ १ २

१२ २ ६

३१ २ १४

२७ १ ३

सूचिसार

दुद्यापनंतत्कथाचसुखचतुर्थीच

चै-शु.च-वासुदेवरूपिणेशपूजाआश्रम
व्रतं कांचनवासुदेवप्रतिमाऽब्राह्मणाय-
देया

वै-शु.पं-शिवपूजाव्रतंच

ज्यै.शु.पं.पितृपूजनंतदर्थंश्राद्धदानादिवि-
धेयम्

आ.शु.पं.अत्रदिनेशपूजनंत्रामाह्वहिःपंच

वर्णध्वजस्थापनमुपवासत्रतिनाभूमिशय
नादिविधेयंवायुपरीक्षणंच

आ. शु.पं.नागपं-व्रतमवद्वारस्थोभयतो

गेमयल्लिखितनागपू.वासुकिंकुंडस्तानंवि-
धेयमित्यमानवकल्पादिरपि

भा.शु.पं-अत्रपंचवर्णल्लिखितनागपू. तत्र
मंत्रो नागदृष्टव्रतंच ऋषिपंचमीव्रतविधि

प०.पृ०.पं०

२७ ११ ६

५ २ १४

६ ११ ०

३ १ ६

१६ ११ ०

५७ २ ३

सूचिसार

प० पृ० पं०

५	२१५	दे-शु. प. र. रं. द. पूजा व्रतं मातृसौख्यव्रतं च
६	११०	ज्यै. शु. प. स्कंदपुराणोक्तं दिननाथरविपू-
१	२१४	आ. शु. प. स्कंदपूजाव्रतं च
१६	२११	आ. शु. प. स्कंदपूजनं
६२	२१४	भा. शु. प. सूर्यषष्ठीयमेवल्लिताषष्ठीचात्रै-
१८	२	वचंपापष्ठीव्रतं विधेयम्
१९	१	आ. शु. प. विल्ववृक्षेदेवीबोधनंतच्चनवरा-
२१	६	त्रप्रकरणेज्ञेयम्
११	१	का. शु. प. भौमवारिचेत्तदादेवसेनान्वित-
११	१	स्कंदव्रतोत्सवः कार्यः
११	१	मार्ग. शु. प. मल्लारिपूजोक्ताऽत्रैवफलपष्ठी-
११	१	व्रतमनस्तत्रफलदानं विधेयम्
११	१	पो. शु. प. विष्णुरूपिसूर्यपूजाव्रतं च
११	१	मा. शु. प. अरुणाख्याऽत्रारुणपूजनं विधेय-
११	१	म्

सूचिसार

प० पृ० पं०

३१	२१५	फा-शु. प. पशुपतिपू-व्र. इयमेवदारिद्र्यहर-
२७	२१६	पष्ठीअतोदारिद्र्यपरिहारार्थव्रतं विधेयम्
५	२१६	चै-शु. प. स्कंदपष्ठीअत्रकुमारपूजनं व्रतं च
६	११२	ज्यै-शु. स. देवद्वारविपूजनं व्रतं च
१	२१५	आ. शु. स. इंद्राख्याविवस्वदास्यसूर्यपू-
१६	२१३	जानं व्रतं च
१६	२१३	आ. शु. स. अश्वयंजस-व्र-कर्पाससूत्रमयस-
१६	२१३	सत्वाहनसूर्यपूजनव्रतं कार्यं पापनाशि सप्त-
१६	१८	मीव्रतं च
१६	१८	भा. शु. स. अनंतसप्तमीव्रतं तत्कथाचार्त्तवा-
१६	१८	मुक्ताभरणसप्तमीव्रतं तत्कथापूजा च
१६	१८	आ-शु. स. शुभसप्तमीव्रतं तत्रैव मासोपवा-
१६	१८	सव्रतारं भस्तत्रयोगश्च

प० पृ० पं०	सूचिसार
२९ ११६	का.शु-स. शाकसप्तमीव्रततत्रशाकभक्षणं
२० २	सुसवर्णशाकदानंचविधेयम्
२० ४	मार्ग.शु-स-मित्रसप्तमीव्रतम्
८ ६	पौ.शु-स-उभयसप्तमीव्रतम्
१३ २	मा-शु-स-अचला.त्रिलाचना.जयंती-रथ
	स-रथांकस-आरोग्यस-विशोक-सिद्धार्थ
	कान्हेमंस-विजया-अन्नोदकस-वराटिका
	स- १ २ मन्वादिरपीयमत्रतालकदा-रथ
	दा. विधानंउद्यापनकौमुद्युक्तमचलासप्त-
३२ १	विधानंरथसप्तमिकथातद्विधानंच
३२ १	फा.शु- स-अर्कपुटव्रततत्रार्कपत्रैःसूर्यपू०
२८ ११६	वै.शु-स-अत्रापुटलकमलसूर्यपूजनमग्नि
	प्रतिष्ठापनं तन्नामभिर्होमउद्यापनंचअत्रै
	वहिरण्यमूर्तिगोशय्यादिदानं दमनस-
	अन्नोदनस- नामसर्धविष्णुधर्म.केसूर्यै

प० पृ० पं०	पूजनंच	सूचिसार
२ १० १४	वै.शु-अ.शोतलाष्टमीव्रततत्पूजनंच	
३ ११६	ज्यै.शु-अ-शुक्लादेवीव्रतपूजनंच	
३ २	आ.शु-अ- महिषघ्नचंडीपूजाव्रतंचतत्रपू.	
	हरिद्रातोद्यादिभिरेवकार्यम्	
१७ १	आ-शु-अ-दुर्गाष्टमीतत्पूजाव्रतंच	
६८ १	भा.शु-अ-ज्येष्ठाष्टमीव्रतं राधाष्टमीव्रतं	
	तपूजाविधानंकथानकंचअत्रैवदूर्वाष्ट-दूर्वा	
	पू-मंत्रअथ	
६७ २	आ-शु-अ-तत्कृत्यंअथपूजनंलोहाभिसा	
	रिकादितत्रविस्तरंएतत्प्रपंचितम्	
२९ २	का-शु-अ-गोपा ८ तत्रचातुर्वर्ण्येनगोपू	
	नकार्यम्	
८ १	पौशु-अ-दुर्गापूजाव्रतंच	
१९ २ १२	मा-शु-अ-भीष्माव्रतत्रभीष्मतर्पणादिविधे-	

प० पृ० पं०	सूचिसार	प० पृ० पं०	सूचिसार
३३	विधेयम् फा-शु. अ. शु. छा ८ शीतला-बुधाष्ट. सोमाष्ट- अर्काष्ट. अशोकाष्ट. विश्वरूपाष्ट- व्रतं तदुद्यापनच अत्रैव शिवपूजनम् पिकार्यम्	२९	गवती प्रीत्यर्थं शय्यादा. वृषभदा-उभयतो मुखीगोदानं च
२९	चै. शु. अ. अत्र भवान्या उत्पत्तिराशोककलिका प्राशनं लोहितनदे स्नानं चात्रैव देव्या महापूजनं कार्यम्	१४	का. शु. न. कृतयुगादिरत्र कूष्माण्डदानं तुलसीविवाहादिकृत्यारंभो नगरप्रदक्षिणा तत्कथानुलसीविवाहकथा च
७	वै. शु. न. चंडिकादेवीपूजनं व्रतं च	१४	मार्ग. शु. न. नंदिनीनवमी
३	ज्यै. शु. न. उमादेवीपूजा व्रतं च	१६	पौ. शु. न. महामायापूजैकभक्तव्रतं चात्र दुर्गास्तवराजपाठे देवी मंदिरे ध्वजारोपणं च विधेयम्
३	आ. शु. न. ऐरावतनिपण्णेन्द्रिदेवीपूजनम्	१७	मा-शु. न. नंदान-तत्र स्नानदानाद्यनंत फलं दम्
१७	आ. शु. न. कौमारीदेवीपूजनं व्रतं च	११	फा-शु. न. नंदादिपंचनवमी व्रतानि
७२	भा. शु. न. श्रीलक्ष्मणदेवीपूजनं व्रतम्	१७	चै. शु. न. रामजयंती व्रतं तत्रानेकविधव्रतोपयोगिकृत्यम्
१०१	आ. शु. न. महान- अत्र भद्रकाली द्रव्यन- व्र. उत्कान-त्र. शौर्यव्र- अत्रोत्सवविधानं भ	१६	वै. शु. द. धर्मराजपूजनं व्रतं तदिकपूजनं च वि

पृ०	पं०	सूचिसार	पृ०	पं०	सूचिसार
३६	१	फा.शु.द.आशाद.तत्रयमपूजनं व्रतच	३६	१	फा.शु.द.आशाद.तत्रयमपूजनं व्रतच
४७	२	चै.शु.द.धर्मराजपू.व्रतच	४७	२	चै.शु.द.धर्मराजपू.व्रतच
५७	१	वै.शु.ए.मोहिनीतत्कथाच	५७	१	वै.शु.ए.मोहिनीतत्कथाच
८	२	ज्यै.शु.ए.निर्जलातत्कथाभविष्योत्तरपुरा	८	२	ज्यै.शु.ए.निर्जलातत्कथाभविष्योत्तरपुरा
		ए.संग्रहेब्रह्मवैवर्तेच			ए.संग्रहेब्रह्मवैवर्तेच
४	१	आ.शु.ए.देवशयनीतद्गतं भविष्यपद्मपुरा	४	१	आ.शु.ए.देवशयनीतद्गतं भविष्यपद्मपुरा
		एकोक्ततत्कथाचर्मत्रक्षयोगे वासुदेवद्वादशी			एकोक्ततत्कथाचर्मत्रक्षयोगे वासुदेवद्वादशी
		व्रतमपि देवस्य शयनोत्सवश्चातुर्मास्यत्र			व्रतमपि देवस्य शयनोत्सवश्चातुर्मास्यत्र
		तारं भश्च			तारं भश्च
१७	१	आ.शु.ए.पुत्रदानतद्गतं कथाच श्रत्रैवबुद्ध्या	१७	१	आ.शु.ए.पुत्रदानतद्गतं कथाच श्रत्रैवबुद्ध्या
		दशीव्रतं पवित्रारोपणं चकार्यं नृसिंहपरि.			दशीव्रतं पवित्रारोपणं चकार्यं नृसिंहपरि.
		चर्योक्तं पवित्रलक्षणं च			चर्योक्तं पवित्रलक्षणं च
७४	१	भा.शु.ए.पद्मा.तत्कथाश्रवणधुताच द्विज	७४	१	भा.शु.ए.पद्मा.तत्कथाश्रवणधुताच द्विज
		या.श्रत्रैववानावतारः कटिदानोत्सव			या.श्रत्रैववानावतारः कटिदानोत्सव
		स्तः पूजाविधिश्च			स्तः पूजाविधिश्च

पृ०	पं०	सूचिसार	पृ०	पं०	सूचिसार
६	२	धेयम्	६	२	धेयम्
१७	१	ज्यै.शु.द.दशहरांगंगापू.दशहरास्तीर्त्रं.	१७	१	ज्यै.शु.द.दशहरांगंगापू.दशहरास्तीर्त्रं.
३	२	चात्ररामेण सेतुबंधरामेश्वरः प्रतिष्ठापितः	३	२	चात्ररामेण सेतुबंधरामेश्वरः प्रतिष्ठापितः
		आ.शु.द.मन्वादिस्तत्रस्नानदानाद्यनंत			आ.शु.द.मन्वादिस्तत्रस्नानदानाद्यनंत
		फलदम्			फलदम्
१७	१	आ.शु.द.सर्वाशापुर्तिदा तद्गतम्	१७	१	आ.शु.द.सर्वाशापुर्तिदा तद्गतम्
७३	१	म.शु.द.दशावतारप्रतिविधानम्	७३	१	म.शु.द.दशावतारप्रतिविधानम्
१०३	१	आ.शु.द.विजयादशमीविधानं विस्तरेण	१०३	१	आ.शु.द.विजयादशमीविधानं विस्तरेण
		नवरात्रविधानेशमीपूजनच			नवरात्रविधानेशमीपूजनच
३३	२	का.शु.द.सर्वभौमत्र.राव्यावाप्ति.ब्रह्मा	३३	२	का.शु.द.सर्वभौमत्र.राव्यावाप्ति.ब्रह्मा
		वाप्तिव्रतच			वाप्तिव्रतच
२२	१	मा.शु.द.आरोग्यदशमिव्रतम्	२२	१	मा.शु.द.आरोग्यदशमिव्रतम्
१०	१	पो.शु.द.विश्वेदेवपू.व्रतं ईशानकल्पादिर	१०	१	पो.शु.द.विश्वेदेवपू.व्रतं ईशानकल्पादिर
		पीयंतत्रदानाद्यनंतफलदम्			पीयंतत्रदानाद्यनंतफलदम्
२०	१	मा.शु.द.आरोग्यद.धर्मव्रतत्रयं	२०	१	मा.शु.द.आरोग्यद.धर्मव्रतत्रयं

सूचिसार

प० पृ० पं०

द्वादशीव्रतं च

४७ २

चै.शु.ए- कामदा.तत्कथाचदोलोत्सवः श्री

कर्तृकरुक्मिणीयात्राचकार्यसंक्षेपणवा

स्तुपूजादमनोत्सवश्च

८ १

वै.शु.द्वा.जामदग्न्यद्वा.व्रतमत्रैव वासर

नक्षत्रसद्योगेनव्यतीपातयोगे माधवपूजा

१३ १

ज्यै.शु.द्वा.राघवद्वा.व्र-अत्रयमुनास्नानादि

विधेयम्

१५ २

आ.शु-द्वा.विभूतिद्वा.तत्कथा मन्वादिस्त

कृत्यंलवणाचलदानंचानुराधायोगे पार

णविचारश्च

७७ २

भा-शु.द्वा.श्रवणयोगेव्रतपारणनिषेधः श

क्रध्वजोत्थापनंविधेयं वामनपूजाचनदीसं

गमलक्षणंतस्नानंचोक्तं श्रवणद्वा- कथाच

३ २

आ.शु-द्वा.पद्मनाभद्वा. तत्रविष्णुमंदिरेदी

सूचिसार

प० पृ० पं०

आ-शु.ए. पापांकुशातःकथातत्रैवकार्तिक

१०५ ११२

स्नानव्रतादीनामारंभो मासोपवासव्रता

रंभश्च

३४ ११४

का.शु.ए.हरिप्रबो- पद्मस्कंदपुराणोक्ता

तकथाचत्रैवभीष्मपंचकव्रतविधानं ध्वजा

रोपणविधानं च

२२ २

मा.शु-ए.मोक्षदातद्व्रतंतत्कथाचौत्रैववन्दि

पुराणेक्तनाभद्वादशीव्र. भविष्योत्तरोक्तं

रणिब्रतंचनारदोक्तंमत्स्यद्वादशीव्रतं-पि

१० १

पौ-शु.ए- पुत्रदा.पद्मपुराणोक्तातत्कथाम

न्वादिरपीयंतव्रदाक्षिणात्यानांमाघस्नाना

रंभस्तद्विधिश्च

२२ २

मा-शु-ए.जया-भैमसेनीश्रवणवराहद्वादशी

व्रतम्

३७ १

फा-शु. ए-आमईकी.तत्कथाऽवैवमनोरथ

प० ए० पं०

सुचिसार

पदान्तं त्माहर्त्य पुत्रप्राप्तिं त्रिंशत्पदांशो
कव्रतं च

११८

का-शु-द्वा. अत्र नीराजनविधिस्तच्छांतिक
थाचचातुर्मास्यव्रतसमाप्तिं वराहोक्तप्रवो
धविधिश्च

२१२

मार्ग-शु-द्वा. नारदपुराणोक्तं साध्यव्रतं द्वाद-
शादित्यव्रतमखंडद्वादशीव्रतं चात्रैव तार.

कद्वादशीव्रतम्

१२५

पौ-शु-द्वा. सजन्मद्वादशीगोविंदद्वा. व्रतं च

२१४

मा. शु-द्वा. तिलद्वादशीभीमद्वाद-तत्कथाच

३८९

फा. शु.द्वा. नृसिंहद्वा. गोविंदद्वासुकुतद्वा-
व्रतम्

५२१

चै-शु-द्वा. मदनद्वा. भर्तृद्वादशीवाराहपुरा

णोक्ता वामनद्वादशीव्रतकथाऽत्रैव संकल्प

द्वादशीव्रतम्

प० ए० पं०

सुचिसार

२७

वै. शु-त्र. कामदेवपूजाव्रतं च

१३२

ज्यै-शु. त्र. दौर्भाग्यशमनव्रतम्

१८२

आ-शु-त्र. उमामहेश्वरव्रतं जयापार्वतीव्र

तं च

२८६

आ-शु-त्र. वैघट्यनाशनव्रतं संतानवर्द्धन

व्रतं च

८९१

भा-शु-त्र. त्रिंशत्पदांशो व्रतं सोद्यापनमंत्रे वा

शोकत्रिंशत्पदांशो व्रतं च

१०८१

आ-शु. त्र. त्रिंशत्पदांशो व्रतं सोद्यापनमंत्रे वा

का-शु-त्र. शिवपूजनव्रतं नामाष्टोत्तरशते-

न सहस्रदीपदानं च

३२१

मार्ग-शु-त्र. अन्नं गत्रयोदशीव्रतं भविष्यो

त्तरोक्तमप्यन्यत

१३१

पौ-शु. त्र. अच्युतपूजाव्रतं बिप्रायधृतादि

दानं च

सूचिसार

प० पृ० पं०

२६ १ मा.शु.त्र.त्रिरात्रमाघस्नानव्रतारंभः

४१ १३ फा.शु.त्र.धनव्रतम्

४४ २ वै.शु.त्र.चद्रनामकमदनपूजाऽजटानंचय

८ मुदानकल्पादिस्तस्कृत्यंच

२ वै.शु.च.नृसिंहजयंतोत्र-सोद्यापनतपूजा

१० विधानंचाकारेश्वरयात्रागारुडकल्पादिर

पीयम्

१३ २ ज्ये.शु.च.पंचतपाख्यंपंचामित्रव्रतम्

२० ११ आ.शु.च.शिवशयनव्रतम्

२८ २ आ.शु.च.देवीपवित्रारोपणव्रतम्

९४ २३ भा.शु.च.अनंतभगवद्गततपूजाविधानंत

स्कथोद्यापनंच नष्टदोरकप्रायश्चित्तमत्रैव

पालित्र.रंभात्र-अगस्त्यार्घ्यदानंच

१०९ ३२ १३ आ.शु.च.धर्मराजप्रतिमादानम्

४९ २११ का.शु.च.वैकुण्ठवतु.तत्रहरिपूज-श्रद्धाकूर्च

सूचिसार

प० पृ० पं०

व्रतंकाश्यांविश्वेश्वरयात्रापाषाणचतुर्दशी

१३ ११ व्रतंच

४२ २१२ मार्ग.शु.च.मत्स्यपुराणोक्तोशिवचतुर्दशी

३३ ११३ व्रतम्

२६ १ पो.शु.च-विरूपाक्षशिवव्रतम्

५५ १ मा.शु.च-यमतर्पणादिकृत्यम्

१७ १ फा.शु.च.देवीपूजामहेश्वरव्रतंच

१३ २ वै.शु.च.शिवपूजामहोत्सवोदमनोत्सव

१३ २१० अकाश्यांशुपतीश्वरयात्रा नृसिंहपूजा

व्रततद्दोलोत्सवश्च

१३ २ वै.पौर्णमासी. तत्रवैशाखस्नानव्रतोद्याप

नंगेदनादिरुष्णाजिनदानप्रयोगोब्रह्म

पुराणदानंच

१३ २१६ ज्ये. पौ. योगविशेषेणमहाज्येष्ठीतज्ज

जलपुर्णेषटच्छत्रतालहंतचंदनानित्रिवि

५०८० पं०

सूचिसार

क्रमभगवत्सीत्येदेयानि

२० १११

आ-पौ-गोपद्मत्र-कोकिलगौरीत्र-तल्लुजा
कक्षेत्रापनं दुर्गाशिवपूजासंन्यासिकृत्यं
व्यासपूजाप्रयोगेगजपूजा विष्णुपुराण.
धृतधेनुदानं च

२८ २

आ-पौ. उपकर्मवि. रक्षावधोजयापूर्णमा
व्रतमत्रैववायुपुराणजलगुडधेनुदानच

१०८ ११२

भा-पौ. कृत्यानिउमामहेश्वरव्रतसोद्यापनं
पू-कथानकंलोकपालपू. कदलीत्र-तत्कथा
चवटसावित्रीत्र- कथाचभागवतदानमहा
लयश्राद्धप्रारंभः

१०९ २१६

आ. पौ. कांस्यपात्रदानमत्रैववाम्नेष्टि. का
र्यानि कुंभपूजात्सवोत्सवोद्देशो भाचकार्यारुद्र
पूजच

५० २

का-पौ- अत्रस्वाभिकार्तिकदर्शोद्दिष्टादिनेन

५०८० पं०

सूचिसार

त्रिपुरोत्सवादिविधानं काम्यं वृषोत्सर्गव्रतं
मत्स्यावतारस्तुलसीपूजनं तत्प्रयोगश्च तु
लसीविवा. तत्कवचपा. यात्रीपू-प्र- उद्याप
नं कथात्रिपुरदाहोत्सवं त्रौमन्वादिरीय
मन्त्रक्षीरसागरवृषभदा- संतानत्र- राशित्र-
मनोरथत्र- सौभाग्यत्र. कार्तिकस्नानसमा
प्तिर्गोदानविधिर्भोज्यमपंचक व्रतोद्यापनम
पि

१ २

मार्ग. पौ. अत्रलवणाढकदा. चंद्रपूजा मृग
शिरोनक्षत्रंचे. सप्तवर्णलवणंचदेयंचंद्रव्रता
रंभश्चकार्यः

१ ३

पौ. पौ- लक्ष्मीपू. व्रतसविधानं पुण्यस्नानं भ
विष्योत्तरपुराणदानमत्रैव मकरसंक्रमणे
कर्मपुराणदानं च

११० २६

मा-पौ. तिलकंबलादिदानं तिलपात्रदानं च

वृत्तकैवल्यविधिर्मध्यस्त्रानोद्यापनं ब्रह्मवैव

तैस्केन्दपुराणदानं च

फा-पौ-सूर्यसोमपू. अशोकपू-लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र. होलिकापू-तत्कथातदंतैव संत

महोत्सवः

चै.पौ.चित्रायुतामहापू. मंदार्कगुरुवारयो

गेमहापुण्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादिरेपयिर्मिद्रपू. निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू- तदनंतरंब्राह्मणभोजनंवारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

वृत्तकैवल्यविधिर्माघस्नानोद्यापनं ब्रह्मवैव

तरकंदपुराणदानं च

फा-पौ-सूर्यसोमपू-अशोकपू-लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र-होलिकापू-तत्कथातद्वैवसंत

महोत्सवः

चै-पौ-चित्रायुतामहापू-मंदार्कगुरुवारयो

गेमहापूण्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादेरपीयर्षिर्द्रुपू-निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू-तदनंतरं ब्राह्मणभोजनं वारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

क्रमभगवत्प्रतिदेयानि

२० १११ आ-पौ-नोपद्यत्र-कोकिलगौरीव्रतपूजा

कथेद्यापनं दुर्गाशिवपूजासंन्यासिकृत्यं

व्यासपूजाप्रयोगेगजपूजा विष्णुपुराण.

द्यूतधेनुदानं च

२८ २ आ-पौ. उपाकर्मवि. रक्षाबंधोजयापूर्णिमा

व्रतमत्रैववायुपुराणजलगुडधेनुदानं च

१०८ ११२ भा-पौ. कृत्यानिउमामहेश्वरव्रतसोद्यापनं

पू-कथानंकलकपालपू. कंदलीव्रत-तत्कथा

चवटसावित्रीव्रत- कथाचभागवतदानंमहा

लयश्राद्धप्रारंभः

१०९ २१६ आ. पौ. कांस्यपात्रदानमध्रैवनवान्नोष्टिः का

र्यानिंकुंभपूजेत्सर्वोद्यद्दशोभाचकार्यारुद्र

पूजय

५० २ का-पौ- अत्रस्वाभिकार्तिकदशोदित्यदिनेन

त्रिपुरोत्सवादिविधानंकांम्यंरुषोत्सर्गेव्रतं

मत्स्यावतारस्तुलसीपूजनंतत्प्रयोगश्च तु

लसीविवा. तत्कवचपा. धात्रीपू-प्र- उद्याप

नं कयात्रिपुरदाहोत्सवंत्रोमन्वादिरीपीय

मत्रक्षीरसागररुपभदा-संतानव्र-राशिब्र

मनोरथव्र-सौभाग्यव्र. कार्तिकस्नानसमा

प्तिर्गोदानविधिर्भोज्यपंचक व्रतोद्यापनम

पि

४४ १ मार्ग. पौ. अत्रलवणाढकदा. चंद्रपूजा सृग

शिरोनक्षत्रं चैःससुवर्णलवणंचेदयंचंद्रव्रता

रंभश्चकार्यः

१३ ११३ पौ. पौ-लक्ष्मीपू. व्रतंसविधानंपुण्यस्नानंभ

विष्योत्तरपुराणदानमत्रैव मकरसंक्रमणे

कूर्मपुराणदानं च

२६ ११० मा-पौ. तिलकंवलादिदानंतिलपात्रदानं च

दुर्लभैर्विधिर्मार्गस्त्रानोद्यापनं ब्रह्मैवैव

तैरकंदपुराणदानं च

४२ २ १ फा-पौ-सूर्यसोमपू. अशोकपू. लक्ष्मीनारा

यणपूजात्र. होलिकापू-तत्कथातद्वैवसंत

महोत्सवः

५६ १ ८ चै.पौ.चित्रायुतामहापू. मंदार्कगुरुवारयो

गेमहापूण्यदाऽत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवो

मन्वादेरपीयार्भिद्रूप. निकुंभयात्रातृणम

यपिशाचपू- तदनंतरं ब्राह्मणभोजनं वारा

हपुराणदानं च

निधिपतिशोधितः सूचिसारः

समाप्तः

श्रीरणवीरस्वामीविजयतेराम्

स्वस्ति श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीशंगणेशं शिवां च वाग्देवतामर्कमुखांश्च खेदान् श्रुतिस्मृतीनामपि संप्रणेतुं
 वृंदा महे देवमुनीश्वरांश्च ॥ १ ॥ विश्वसर्गो विसर्गादि तरंगादियथा बुधौ वितन्यते यथा यस्मिं स्तौ वंदे प्रकृतीश्वरौ ॥
 २ ॥ सकलदेवगणार्चितपंकजौ निजजनेप्सितदानसुरदुर्गौ कथमपि स्मरतां दुरितापहौ हरिहरौ निजचेतासि संश्र-
 ये ॥ ३ ॥ त्वमेपां लोकानां सकलसुखहेतोरुदयसे निहं स्येव ध्वांतं प्रतिवसति नैशां धतमसं रेवेर्यावद्भूमीतलकमल
 जालोत्तरभवं तमोनिघ्नैकहृदयकनलं मेपि कलय ॥ ४ ॥ प्रसन्नतां यानगताभिप्रेकतस्तथानमग्लेवनवासदुःख
 तः मुखांबुजश्रीरधुनायकस्य सा सदास्तु मे मंजुलंगलप्रदा ॥ ५ ॥ श्रीलावण्येक्षणकृत रुचेरप्रमेयप्रभूते लीं लालो-
 कप्रथितुरभितः सुप्तसर्वात्मि शक्तेः यस्मिन्कल्पे प्रथमभवच्छैतवाराहसंज्ञो विष्णोः शेषेशयितुरुद्धौ नाभिपद्माद्विधाता-
 ॥ ६ ॥ तन्मानसान्मुनिरभूत्प्रथमं मरीचिर्भन्नादिसर्वनिगमार्थविचारदक्षः प्रोवेदवो धितविधानविदा विधात्रां कर्मो-
 दि तं मुनिभिराकलयांचकार ॥ ७ ॥ तेपेति दुष्करमसंस्कृतगानसानां सृष्टिविषयि पुरुग्रतमंतपोयः येनोच्यते सकृदि-
 यं खलु काश्यपीसा तस्माद्भवभगवानथ कश्यपिर्षिः ॥ ८ ॥ आशाविभाजनकोऽखिललोकसाक्षी वर्षर्षेणुमासादिवि-
 धेरदित्यां हेतुस्ततोधिकतरः समभूद्विवस्वान् दक्षप्रजापति तनूविभासमानः ॥ ९ ॥ तस्माज्जातः सूर्यवंशोति-
 पुण्यो यस्मिन्भूपाः पुण्यपुंजावभूवुः सर्वान्वक्तुं तांश्च कर्मोणि तेषां कोरिंमच्छकस्तत्प्रधानान्बुवेहम् ॥ १० ॥ तत्रप्र-
 सिद्धाः खलु येन रंद्रा महेन्द्रद्रुस्साध्यतरार्थसिद्धेः संसाधका धर्मभूतां वारिष्ठा स्तेषां तु कांश्चिच्छकतजान्ब्रवीमि ॥ ११ ॥
 रामायणेभारतादौ श्रीमद्भागवतोपि च महाकविनिबन्धेषु ज्ञेयो वंशस्य विस्तरः ॥ १२ ॥ विवस्वतोभूरियशामनस्वी वै-
 वस्वतोनाममनुर्वभूव आद्योऽनृपाणां मुनिमाननर्धो यथाश्रुतीनां प्रणवः पुरस्त्यः ॥ १३ ॥ इक्ष्वाकुरभवत्तस्मात्पुत्रस्त-
 स्य पुरंजयः इंद्रबाहः ककुत्स्थश्च ख्यातो यः कर्मभिस्त्रिभिः ॥ १४ ॥ महेंद्रमास्थाय महोक्षरूपं यः संयतिप्राप्तापि नाकिली

लः वकारवाणैरसुरगणानां गण्डस्थलीः प्रोषितपत्रलेखाः ॥ १५ ॥ उत्तंकस्थमुनेमुदेकुवलयांश्चोपिपिक्षितीन्द्रस्ततः स्थ्या
तस्तत्रचधुधुमारद्वतितंधुधुनिहंत्यासुरं यः साध्योनसुरैरणेन्द्रपसुतायद्रक्ताताग्निना दग्धास्तत्क्षणेमेकविंशतिसहस्रा
पयेवशिष्टास्त्रयः ॥ १६ ॥ सप्तद्वीपवतीं प्रशासति महीयस्मिन्नेपेदस्यवो भीतस्तेयमपास्य पर्यंतगुहावासादशास्याद
यः यस्य क्षेत्रमभूदुदेतितरणियावच्चसंतिष्ठते मांधातासमहीपतिः क्षितितलेलंकारभूतोभवत् ॥ १७ ॥ वदान्यो भूदरिश्च
द्रः स्रगरः सागरोपमः येन गंगासमानीतासवभूवभगीरथः १८ ॥ एवमन्येपि भूपालाः कृतेऽभूवन्महाबलाः अथैवमेव
भूपालां ह्वेताजातान्ब्रवीन्त्यहम् १९ सवभूवतदन्वयोधिजेताऽजितमेतत्त्वविचार्ययोत्रातिष्ठन् अजयत्परलोकमप्य
द्वारं भुवि खट्वांगन्दपोमुहूर्तमात्रे ॥ २० ॥ जातः कुले तस्य किलोरुकीर्तिः कुलप्रदीपो नृपतिर्दिलीपः अतिष्ठदेकोनश
तं क्रतुत्वं शक्राभ्यसूयाविनिवृत्तयेयः ॥ २१ ॥ यस्मिन्महोशासति नरैकानिन्द्रा विहाराद्वपथगतानां वातोपि नास्त्रस
यदंशुकानिः कोलं वयेदाभरणाय हस्तम् ॥ २२ ॥ सनादिनीं समाराध्य गां त्रिरात्र त्रेतेन च पुत्रविश्वस्य जेतारं रघुनामान
माप्तिवान् २३ ॥ स्वयंतोरघुस्तं स्तब्धपदं प्रशास्य महाक्रतोर्विश्वजितः प्रयोक्ता चतुर्दिगावजितसंभृतां योमृत्पात्रशेषामक
रोद्विभूतिम् ॥ २४ ॥ आरूढमद्रिनुदधीन्प्रतीर्णं भुजंगमानां वसतिं प्राविष्टम् ऊर्ध्वगतं यस्य न चानुवंधि यशः परि
च्छेत्तुमिद्यं चालम् ॥ २५ ॥ रघुवंशतयावनीप्रसिद्धोरिवंशोप्यधुनापियेनभूयः कुलिशत्रणवान् सविश्वजेता रघुना
मांसतदात्मजो नृपोजः ॥ २६ ॥ अजोर्षाद्रिमुतीलब्ध्वाजित्वा शत्रुगणारणे पुत्रेराज्यधुरं न्यस्य परनिर्वाणमीधिवान्
॥ २७ ॥ अजसुतो वनिसेकरथेनयो दशदिगंतपयोध्युपलक्षिताम् अजयदप्रतिपिद्वरथागमो दशरथो वरथोद्धत-
वैरिषः ॥ २८ ॥ सईजे पुत्रकामेष्ट्याचतुरात्मानमीश्वरम् तस्याविरासीत्पुत्रत्वे रमेशो माहिर्षात्रये ॥ २९ ॥ हत्वा वाल्येव य
सि विकटांताडकांकारयित्वा गाधेऽग्न्याध्यरमृष्टपिवधूणापतोमोचयित्वा भंक्तांशभोधेनुरवानिजां प्राप्य हत्वा खरादीन्

कृत्वासेतुदशकमवधीत्सानुजोरामचंद्रः ३० सोपि कृत्वाश्वमेधांस्त्रीन्पुत्रान्दत्त्वाष्टधाधरां सौकेतंस्वपुंरनिन्येस्वपदं
 चापुनर्भवम् ॥ ३१ ॥ कुशेतरसत्तरयुप्रवीरा ज्येष्ठुरेजन्मतयागुणैश्च चक्रुःकुशंरत्नाविशेषभाजं । सौभ्रात्रमेपाहि
 कुलानुसारि ॥ ३२ ॥ परितापवतीर्वीक्ष्यनिश्चयोध्यापुरेश्वरीं त्यक्त्वाकुशावतीसद्योभेजेयोध्यापुरीकुशः ॥ ३३ ॥ एवम
 न्येपिभूपालाद्वापरेर्कोन्वयोद्भवाः वभूवुस्तिप्ययुगजानानादेशनरेश्वराः ॥ ३४ ॥ विख्यातश्रीनिजभुजबलोत्सादितारा
 तिवर्गैर्युद्धाकांक्षीप्रतिदिशमगाद्यः प्रतिद्वंद्वभावात् चक्रभूदुर्गतराशिलाक्षेपणेतोलनंच सोस्मिन्वंशेनिखिलजगती
 पालकेमालदेव ॥ ३५ ॥ तस्यान्ववायेप्रथितप्रभावः कर्पूरदेवोऽजनिधर्मनिष्ठः राज्ञीषुसप्तस्वपिसुव्रतासु द्वाविंशति
 स्तत्तनयावभूवुः ॥ ३६ ॥ तदंशेप्रियसंग्रामोनीतिज्ञोपि नृपोभवत् संग्रामदेवइतियः संज्ञामान्वार्यकीमधात् ॥ ३७ ॥
 अप्रियत्रानिरुद्धधर्मिणीद्वे यमुपाशिश्चयतुश्चशांतिशौर्ये अधुनाप्यवनीतलेध्रुवश्रीध्रुवदेवोधरणीश्वरोवभूव ३८ ॥
 तस्याऽपत्यचतुष्टयीस्त्वमहसाजज्वल्यमानासभा वेद्याविश्वहितायसाधुविहितास्वर्लोकापानामिव लोकेष्वगम
 पंक्तिरेवरुचैसद्वर्णमालोहसत् सन्मन्त्रादिविधानवोधकुशलाप्रज्ञाहिताधिप्रदा ॥ ३९ ॥ तत्राद्योरणजीतेदेवधरणी
 ध्रुवननीतावशे कुल्लूभोटदुसेहराधिपतयोजालंधरेशाश्रये यैत्रगर्तसुखेत्तभूमिपतयोमडीकलूहरेश्वरा प्रत्यद्वंदप्रद
 दुः प्रियायनियंतयद्वापि कोपायनम् ॥ ४० ॥ तस्य श्रीघनसारदेवइति च श्रीसूक्तसिंहाभिधः पश्चात्योवलवंतसिंहइ
 तियः सोदय्यवर्ग्योऽश्री जेतारोरण्डुः सहारिपुतनावीराग्रणीसंहते स्तत्सूनुर्नरराजदेवइति यः काश्मीरमन्हा
 छिनत् ॥ ४१ ॥ योऽभूत्सूरतसिंहवर्मविदितोवीराग्रगण्योवली तस्य प्रौढमेतवैभूवतनयोगोविप्रसंरक्षकः श्रीजो
 रावरसिंहइत्यभिधयास्यातोभवत्तत्सुतो भूभाग्यायकिशोरसिंहधरणीपालोवलीयानुधीः ॥ ४२ ॥ पुत्रास्त्रयोधिक
 रुचोवलीनोवभूवु स्तस्यप्रतापनिधयोरिपुतापदक्षा ज्येष्ठोजिगायधरणीसगुलावसिंहः श्रेष्ठानसिंहचपतिश्चसुवे

तसिंहः ॥४३॥ एषाभूपवरत्रयीगुणमयीसर्वोत्तममूर्तित्रयी देवानां त्रितयीव यात्ममहसापठ्याप्तलोकात्रयी शक्ती
नां त्रितयीव साधुसकलसौराज्यधर्मत्रयी साधूनामवनायपुण्यनिचयै स्वैरात्तव्यकित्रयी ॥४४॥ आसीद्यश्रुगु-
लावसिंहनृपतिर्भूमंडालाखंडलो भूयोयेनचनिज्जितानिजधराधीशावनिर्यावती तामासाद्यपदातिदुर्गममपिदंभाभ्र
त्यंथवाजिगं रम्यीकृत्यलदाखभोटविषयार्थीशात्रजिगायोद्वतान् ॥४५॥ देशारूखवनयुपारसमहाचीनावचीना
दिकागांधारादितुरुष्कपूर्वविषयायेयावनीयाः परे रूमाद्याश्चपिशोरकावलमुखायेयारकंदादयो यस्मिन्मंत्रमुपाश्रि
तेसपतयोविभ्युर्निदेशाश्रिताः ४६यंसन्नदमभीकमुद्यतमहाखड्गविलोक्याग्रतो दत्त्वाष्टमुपाद्रवन्महदपिलेच्छा
धिपानावलं उक्तेयेनापिशोरखेव्हरणेमत्वतियत्कावलं मन्येतेनतदादित्यपुरमापिख्यातांक्षितौकावलं ४७ मोद्राभद्र
तरोवभूवसुचिरयेन्नाशतद्रोरलं लावण्योपचितश्रियाजनपदंसंरुपाधीजातं दिवः यद्वाचोमृतशीलनंसुमनसांसर्वागम
द्योतकं यन्मंत्रननिजोपिवेदविधिवत्कोन्योनिगूढजनः ४८आदित्सबोलवपुरंसवलंगरेजानितावशेमतिमतापथिये
नतेभ्यः साध्याज्यशासनमवाप्यदुरापमन्यैस्त्यक्ताहितञ्च सिकतालवतांप्रपेदे ॥४९॥ कृतोनीतिविदायेनपुरारिरपि
नामृतः शंकरोदिविकातीर्थपुरमंडलमंडनः ॥ ५० ॥ गंडक्यानर्मदायाश्चगयायात्रापिसिच्छिलाः आनाय्यदेविकादेवी
सर्वदेवमयीकृताः ॥५१॥ काशीब्रह्मसरः प्रयागमथुरागंगावनगव्हरं वृंदाचंगजवाजिगोभिराधिकवासागृहेभूसुरा
न् रत्नाढ्यैर्वलयंगुलीयमुकुटैः केयूरसत्कुंडलैः सन्मान्योत्तमरांकवै सयुवतीञ्छय्याभिरातोपयत् ॥५२॥ शौर्य्य
यस्यतुरुष्कराजसुभटैरद्यापिजेगीयते धैर्य्यधीश्चतुः समुद्रधरणीपालैरलंस्तूयते औदार्य्यद्विजराजराजिभिरलंसं
श्चाध्यतेप्रत्यहं प्रायोयत्प्रकृतिः परैरापेनिजैरन्यैरभिज्ञैरपि ५३॥ यस्संभाव्यधराधुरंनिजधियावोदुंसमर्थनिजपुत्रं
श्रिरिणवीरसिंहमाखिलप्रेमास्पदंसद्गुणैः तस्मिन्नौरसिकेनिधायसकलाराज्यश्रियंसन्मनाध्यायंश्रीरघुनाथमप्रक

टयं ह्योकेनिजात्मज्ञताम् ॥५४॥ सोयं श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोगुणीयोधुना शास्तिक्षमांससुतः स्वधर्मविधिनाव
 णीश्रमस्यापकवीरश्रीविलसद्गुजार्जितमहाराजतिशब्दोवली क्षात्रोधर्मइवात्मकर्मकलनासंसिद्धयेमूर्त्तिमान्
 ५५ येनात्मयिकुलप्रधानधरणीपालाप्तराज्याधिका राज्यश्रीः समुपार्जिताप्रतिदिनं वृद्धिं प्रणीताः श्रियाः आपूर्वा
 परदक्षिणोत्तरपयोराशोः समुद्राविताः सर्वत्रक्षितिपकुंदधवलाः श्लाघ्याः सतांकीर्त्तयः ५६ योसाविंगिलिजा
 धिभरिपुकुलदमाजिद्धिरभ्यर्थितो दिह्लोदप्ततर्मेनैरपिबलैरालोक्यरुद्धापरैः साहाय्येसबलोलप्रहितवांस्त
 स्त्रीतयेसोऽधिकं तैरप्याप्तपनोरथैरनुसदः संस्थाध्यतेदीर्घदृक् ५७ प्रातः प्रत्यहमीश्वरार्थेनविधिदानंविधायादरा
 दांमध्याह्नविधेयराज्यरचनाभिज्ञाप्तगोष्ठ्युत्सव मध्याह्नोत्तरमप्युदाररधिषणः कृत्वासमाजं पुनः सायं पश्यति यो
 न्वहं स्वपूतनाड्यूहंचसां ग्रामिकं ५८ आहतां कलिनां शंखासुरैरेव विभात्यसौ उद्धर्तुकामः सम्रद्धो हयग्रीवइव गमा
 न् ५९ उद्धृतः केवलो वेदो हयग्री एनापर उद्धारयति विद्वद्भिः सोपवेदागमानयम् ६० येनाहयनिबंधकपविशद
 ग्रामोर्वराऽऽराभभूपाभिः परितोपिताः सविदुषा सर्वागभज्ञाद्विजाः सौराष्ट्रविडांग्रजंगयाकाशीकुरुक्षेत्रतः
 शास्त्रस्योद्धारणायपंकुहरप्रारयेमिमंशोः कलौ ६१ नाऽनस्कृतः कोपिमदीयराष्ट्रमेव त्रिविण्णोऽस्त्विति भूरिदत्त्वा ध
 नं चतुर्वेदविदोपि विप्राः काशीपुरीयेन सतोपहृताः ६२ यस्त्रैवर्ण्यविधिं विधिसुरखिलेराज्ये निजैर्नगमंप्रत्याहूय च दुद्र
 वायं चतुरो विप्रांश्चतुर्दिनः प्रत्येकं शतमुद्रिकां रजतजास्ते पां विधायाहिं कं तेभ्यो न्नां वरं संशयादिरहितान् संपाठय
 त्यर्भकान् ६३ यः संध्याः समुपास्यतामुपदिशत्येवं द्विजैराध्यवन्नोधीतायादिपठयतां च कुशलावेदे विधेयाः सुताः एभ्यः पुं
 संवनादिकाश्चुतिभवांसपाद्यतां संस्कृतिर्यः कुर्म्यादधिकं प्रियोऽस्ति स हि मेनो चेदपां को हि सः ॥ ६४ ॥ न केपि मूर्खो
 विपये मदीये भवेत्कृतोपेन विदानिदेशः विधाय शास्त्राप्रतिशालमेकः सुपंडितोऽस्यापि सुपाठनाप ॥ ६५ ॥ ना

न शिख्य श्रोत शैलोसि रित्सु निष्णाताये संस्कृत प्राकृताब्धौ गोष्ठि तीर्थायार्थसिद्धौ विधेयं प्रातः प्रेरणा प्रत्यहं पंडितानाम्
 ६६- तर्की केर्ता किं ककुलैरसकर्म युक्ते विज्ञैर्भिरश्वरजनैरथशाब्दिकैश्च वेशेषिकैर्बहुविशेष विचारदक्षैः सांख्यैः
 सुयोगानि पुनर्नयनीति विद्धिः ६७ सद्वादेकैः परिलसच्चतुरागमज्ञैर्मामासकैर्मिथुनकर्मकलापदक्षैः वेदांतिभिश्च
 विधिवाद्ब्रह्मदितात्मतयैः काव्यामृताद्रुतकथाकुशले कवीशैः ॥ ६८ पाराणिकैः प्राणयवाद्भरुद्वारगाथासंकोचनैर्ग
 णिनश्चात्सविभारैश्च अन्यैरुक्तयस्मिन्निमग्ना विद्यागंगं गमलकं गलिशाकुनेश्च ६९ मंत्रप्रयोगनिपुणैः
 संभयस्वरज्ञैः स्वपैः सुवर्णवलयांगदकुंडलादुपैः आगतैर्करनृविशद्विरुपांजलि शंभुपूजाग्रहं विशदनुप्रातिभासेतलम्
 ७० श्लोकयनेन विदुषां समाजं वर्णान्स्ववर्णविधिन कालिनावधूतान् सांचित्य चोक्तमाखिलाब्दतिथिब्रता
 मंधर्मोदयायजगतीक्रियतां प्रबंधः ७१ तस्याज्ञया वीक्ष्य महानिबंधान्विद्वाद्भिरूपैरनुमोदितेन विलिख्यते श्वार
 णवीरसिंहरत्नाकरो यशिवशंकरेण ॥ ७२ ॥ दास्यत्येव करावलंबमभितोरत्नाकरेयुयाः ये संतः सततोपकारनिर
 तादृक्षपदं मेः स्वलत् ये तु ब्रह्मकुलाय मानपटवाहास्य विधास्यति वै ते कुर्वन्तु कुर्वतो किमहिं दृष्टा विवेको जिज्ञताः ७३
 सद्ब्रह्मलो विधिसेतु रुत्सवमोच्छाराः प्रकारोद्गमोदानां मित्रता विश्वमो ब्रतकथा कल्लोलकांतांतरः पूर्णोद्यापननौः

७४ ॥

अथोच्यते निबंधस्य साक्षि शोचयमनुक्रमः अत्रादौ धर्मरूपस्य प्रथमो रत्नसंग्रहः द्वितीयः कालरूपाख्य सृतीयस्तिथि
 वेधयुक्त्या बदेकादशीतुर्ये सामान्यतिथिनिर्णयः पंचमो पौर्णमास्यतः षष्ठो मासपर्वनिर्णयः सप्तमे पितृपक्षे षष्ठिपर्वकालादि
 निर्णयः त्रैवर्णिकस्य शुद्धिश्चोद्यापनमस्वोष्टमे नवमो वत्सरारंभप्रमुखश्चैत्रकृत्यवान् ततो वैशाखकृत्यानां दशमोरत्न
 संग्रहः ज्येष्ठमासब्रतादीनां विधानं रुद्रसंख्यके प्रोक्तं श्रावणकृत्यानां द्वादशे व्रतसंग्रहः त्रयोदशे श्रावणस्य व्रतादे

श्राप्येनुक्रमः ततः श्राद्धपदस्यऽपि विधानं मनुसम्मिमं श्राश्विनस्य व्रतादेः श्राविधानं तदियं संख्यके षोडशे तूजमासीत्
 व्रतादेर्विधिग्रहः मार्गमासव्रतादीनां विधिः सप्तदशे खिलः ततश्चाष्टादशे पौषमासस्य विधिः संख्यः ऊनविंशतुमा
 र्धस्य समस्तविधिरुतमः विशेषतः परस्य कृत्यानां व्रतादीनां विधिः स्फुटः एकविंशे प्रकृत्याख्येऽधिमासादिसंकीर्णति
 थिकृत्यता आधिमासादिसंकीर्णतिथिकृत्यततोधिके द्वाविंशे सर्वसंक्रांतिपंचांगव्रतसंख्यः त्रयोविंशलक्षपूजावृक्षो
 द्यापननिर्णयः चतुर्विंशेतरुतसत्यनारायणार्चनं पंचविंशेतुंगायाधरायां स्थितिर्निर्णयः एवमेतत्र संक्षेपः तत्कृत्यर
 त्समुच्चयाः धर्माज्जन्मकुलेशरिरपटुतासौभाग्यमायुर्धनं धर्मेणैव भवंति निर्मलयशो विद्यामहोसंपदः कांतारि पुमहा
 भये पुस्ततंत धर्मः परित्रायते धर्मः सम्यगुपासितो भवति हि स्वर्गपवर्गग्रदः १ यन्नागामदभिन्नगंडकतटास्तिष्ठति
 निद्रालवो द्यौरेहमविभूषिताश्चतुरगह्वीर्वातिपद्वर्पिताः त्रीणावेणुमृदंगशंखपणवैः सुहरतु यो व्यते तः सर्वसुरराजलो
 कसदृशं धर्मस्य विस्फूर्जितम् २ यावेदोऽयं गंगाचहरीनामजगत्त्रये तावत्सद्धर्मसंख्यद्वकीर्तिस्तिष्ठतु श्रीमताम् ३
 श्रीः॥ अथात्र बह्व्यमाणव्रताद्यनुष्ठाननिवेधे धर्मादर्थश्च कामश्च मोक्षश्च भस्त्रपेभेति स्वर्गापवर्गादिपरमं पुरपार्थजन
 कत्वेनाऽभ्यार्हंतत्वाद्गतादीनां तस्य मूल्यतमांगत्वाच्चादौ धर्मे निरूप्यते तत्र चोदनालक्षणो धर्मो धर्म इत्याद्याभियु
 क्तस्मृत्यः यद्यप्यपूर्वविशेषा एव धर्मास्तथापि तज्जनिकसुक्रियास्वपिशिष्टानां प्रयोगश्चित्ता एव निरूप्यते तत्र तत्स्वरू
 पेमनुः विद्वद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमेद्वेपरागभिः हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तन्निबोधत एव रूपः स धर्म इत्येको यो
 गस्तन्निबोधतेति विश्वामित्रः यमार्थाः क्रियमाणे हिंसांस्त्यागमधेदिनः स धर्मो यो विगर्हिततम धर्मप्रचक्षते आर्याः
 शिष्टाः फलं तो धर्मनिरूपणेति तिरियश्रुतिः धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठालोके धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पति धर्मेण पापमप
 नुदति धर्मसर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मपरमं वदंति गौतमः वर्णाश्रमाश्च सर्वधर्मनिष्ठाः प्रेत्य कर्मफलमनुभूयतः शेषेणा

विष्टादेशजातिकुलरूपाढ्याः श्रुताविद्युसमेधसोजन्मप्रतिपद्यन्तेविष्वक्चोविपरीतानश्यन्ति शेषेणधर्मशेषेणमेधावी
 र्धदेशोभारतवर्षादिःजातिब्राह्मणत्वादिःकुलंकठादिरूपसौंदर्यतदाद्यमौदाग्यादि एतदंतःविष्वक्चःसर्वतोगामिनो
 तिनिषिद्धाचाराःअतएवपूर्वोक्तविपरीतानश्यन्ति उक्तविपरीतफलभाजोभवन्तीत्यर्थः धर्मप्रमाणमनुवेदोऽखिलोय
 र्भूमूलस्मृतिशैलेचतद्विदांआचारश्चैवसाधूनामात्मनस्तुष्टिरेवचस्मृतिविभागेशंखलिखितौस्मृतयोधर्मशास्त्राणिते
 पांप्रणेतारोमनुविष्णुयमदक्षानिरोऽत्रितृहस्पत्युशन आपस्तंबवसिष्ठकाल्यायनपराशरव्यासशंखलितसंवर्गो
 तमशातातपहारीतप्रचेतसादयः आदिपदग्राह्यादेवल्लोमशजनदग्निप्रजापतिविश्वामित्रपैठीनासिपितामहवौधा
 यनछांगेयजावालच्यवनमरीचिकश्यपनारददक्षाःएतेषामेवषट्त्रिंशन्मतमभ्याहृतम्स्मृत्यंतराणिपुराणेषुतत्रवि
 ष्णुपुराणंअष्टादशपुराणानिपुराणज्ञाःप्रचक्षतेब्राह्मपाद्भैषणवंशैवभागवतंथातथान्यद्वारदीयंचमार्कंडेयचसप्त
 मंश्रौप्तयमष्टमंचैवयभविष्यंनवमंतथा दशमंब्रह्मवैवर्तेल्लैंगमेकादशंतथा बाराहंहृद्वादेशैचैवस्कंदंचात्रत्रयोदशंचतुद
 शत्रोमनंचकौर्म्मपंचदशंस्मृतं आत्स्यंषगाण्डूचैवब्रह्मांडंचततःपरं कूर्मपुराणंब्राह्मपुराणंप्रथमपाद्भैषणवंशंनंतरशैवं
 भागवतंचैवभविष्यंनारदीयंकमार्कंडेयमथाश्रैधंगारुडंचततःपरं लैंगंतथैववाराहंस्कंदंवामनमेवच कौर्म्ममात्स्यंच
 वैवर्तेवायवीयमतःपरं अष्टादशंसमुद्दिष्टब्रह्मांडमित्संज्ञितं अत्रविष्णुपुराणवायुपुराणयोःपुराणत्वेविकल्पःनरसि
 हपुराणादीनिदंतर्गतान्येव तदुक्तंमत्स्यपुराणे पाद्भैषणपुराणोक्तंनारसिंहोपवर्णनतदष्टादशसाहस्रंनारसिंहमि
 होच्यतेनंदायायद्यमाहात्म्यंकार्तिकेयेनवर्णितंनंदापुराणंतल्लोकेनंदारुह्यमितिकीर्त्तितं यद्वसावंपुरस्कृत्यभविष्येपि
 ऋषीनकंप्रोच्यतेतत्पुनर्लोकैसांवेमवमुनिव्रताः एवमादित्यसंज्ञापितवैवपरिपठ्यतेकालिकापुराणादीनितत्तदुक्तत्वा
 तत्तद्वैवर्हणेनगृहीतानितथाचमत्स्यपुराणेअष्टादशभ्यश्चपृक्पुराणंयत्तुदृश्यतेविजानीध्वंतदेतेभ्यःपुराणेभ्योविनि

गंतमिति चतुर्लक्षे तत्संख्यापूरकमित्यर्थः उपपुराणानि कूर्मपुराणे अन्यान्युपपुराणाः निमुनिभिः कथिता निनु अष्टादश
 पुराणानि श्रुत्वा संश्लेषतो द्विजा पुराणफलमाप्नोति व्यासस्य वचनं तथा आद्यं सनत्कुमारोक्तं नारासिंहमनंतरं तृतीयं
 पाद्ममुद्दिष्टकुमारेण त्रभाषितं चतुर्थं शिवधर्माख्यं साक्षाद्विप्रभाषितं दुर्वाससोक्तमाश्विनारदोक्तमतः परं कापिलं वा
 मनवेव तथैवोशनसादितं तथैव विष्णुधर्माख्यं कालिकाह्वयं मेव च माहेश्वरं तथा सांख्यसौख्यसौख्यसंश्रयं पराशरोक्तमप
 रं मारीचं भार्गवाह्वयं इदं तु तत्पंचदशपुराणं कौर्ममुच्यते एतानि तु धान्यानि स्मृतिकारेण शिष्टपरिगृहीतानि धर्मशा
 स्त्राणि अथ शीलं भारते अद्भोहः सर्वभूतानां कर्मणामनसापि वा अनुग्रहश्च ज्ञानं च शीले मेतद्विदुर्वुधाः आचारो लौकिक
 कावगीतः आत्मतुष्टिः नानापक्षसंभवे एकपक्षपरितोयः अत्रैव भट्टाः तेनैव वैदिकानेकधर्मसंस्कृतात्मनां आत्मतुष्टेः
 प्रताणः खं मिदं धर्मप्रसिद्धये त्रय सकलानुष्ठानोपकारकत्वात् तत्र परिभाषानिरूप्यते तत्र जावालः श्रुतिस्मृतिविरोधे
 तु श्रुतिरेव गरीयसी अविरोधसद्भाकार्थस्मात्तैव वैदिकवत्सदापंडितेनेत्यर्थः भविष्यपुराणे स्मृत्यर्थयोर्विरोधे तु ह्यर्थशा
 स्त्रस्य बाधनं परस्परविरोधे तु न्याययुक्तं प्रमाणवत् स्मृतिर्धर्मशास्त्रत्रयोऽर्थशास्त्रं तेन धर्मशास्त्रस्य नन्वादेरर्थशास्त्रस्य
 दंडनीत्यादेर्विरोधे दंडनीत्यादिविश्रुते तस्य धर्मनभियोगात् तदुक्तं जैमिनिनापि तत्र तत्त्वमभियोगविशेषाः स्वादिति
 त्रयं शास्त्रयोर्विरोधेनियुक्तिकं वाध्यते स्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु व्यवस्थासंभवे सति अदृष्टे धर्मशास्त्रे भिन्नविषये व्यव
 स्थासंभवे सति विल्यः शास्त्रार्थः यथा अग्नौ करणहोमस्तु कर्त्तव्य उपवीतिना प्राहुः सुखेनैव देवभ्योजुहोतीति श्रुतिः श्रु
 तेऽप्यसंभवे सति विल्यः कार्योदक्षिणाभिमुखेण तु निरूप्य हविरन्यस्यान्यस्मै न हि हूयत इति कात्यायनवचनेनाग्नौ करण
 होमसव्यापसव्यविल्यपउक्तः सच शास्त्राभेदां न्नियतस्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु आकांक्षापुराणसति यथासूत्रं तु कर्त्तव्य
 तया कर्मणुष्ठानेनैव कर्त्तव्यं तरेण तदर्थकसूत्रस्य न समञ्चयः अधिकस्य तु तदर्थस्य समञ्चय एव सर्वशास्त्राप्रत्ययमे
 कं कर्म्मतिन्यायात् मनुः त्रार्थधर्मापदेशं च वेदशास्त्राविरोधिना यस्तर्केणानुसंधत्ते स धर्मवदेनेतर इति तात्पर्यं भ

विध्यपुराणे सम्यक्संसाधनं कर्तव्यमधिकारिणा निष्कारो न युदयैण कर्म्यं कामान्वितेन च आचारयुक्तः श्रद्धा
 वान्देवोऽभ्यासचित्तकर्मणां फलमाप्नोति न्यायार्जितधनश्च यः अधिकारिणेति शुचिविहितकालजीविनेत्यर्थः आर्य
 एवमन्त्येन विदुष्यर्थः निष्कामेनेति एतच्च नित्यपरं मुमुक्षुपरं ब्रह्मन्यायेति तत्क्रियानुष्ठानोपयुक्तमपरं सामर्थ्यं च वि
 हितकालशुचिजीविनोः निषिद्धं शर्यानुष्ठानक्षमस्य तत्र देशाज्ञावल्क्यः मिथिलास्थः सधोर्गाद्रः क्षणं त्वाब्रवी
 न्मृतीन् यस्मिन्दे शमृगः कृष्णस्तत्र धर्मनिबोधत मनुः कृष्णसारोधिचरति मृगयं त्रस्वभावतः स ज्ञेयो याज्ञिको देशो म्ले
 च्छदेशस्तु तत्परः कालस्तु पूर्वोदिः स्नातो धिकारी भवति देवोऽपि त्रैचर्मणि पवित्राणां तया जप्यदाने च विविदर्शनेन पवि
 त्राणां मंत्राणां पवित्रं मंत्रमिति निरुक्तं भविष्यपुराणे स्नानानामिह सर्वेषां वारुणेनैव मानवः कर्तुमर्हति कर्माणि विधि
 वत्सर्वदा द्विजः असामर्थ्याच्छरीरस्य कालदेशव्यपेक्षया मंत्रस्नानादयः पंचकेचिदिच्छति सूरयः असामर्थ्यवारुण
 स्नानसंयधि शरीरापाटवंतत्र च अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशकौ तर्कमिणां आर्द्रेण वा ससायापि देहिं कर्माजं न विदुः
 मनुः प्रभुः प्रथमकल्पस्य यो नु कल्पेन वसेत्तत् न सांपरायिकं तस्य जायेत दुर्मतेः फलं सांपरायिकं मार्कण्डेयपुराणे
 सूर्योदयं विना नैव स्नानादयः क्रियाः श्रद्धाविकरणं चेत्कतुभावश्च लक्ष्यते अत्र सूर्योदयेन उपः कालो लक्ष्यते
 तथा च त्रिदिवारत्रो न स्नानं प्रातः स्नात्यरुणग्रस्तां त्राचीमवलोक्य स्नायादिति विष्णुवचनात् इदमनुदितहो मां त
 रपरं तथा च सदा पवीतिना भाव्य सदा बद्धशिखेन च विशिखेन्युपवीतश्च यत्करातिन तत्कृतं सदेत्यनेन शिखा
 वं धनोपवीतधारणयोः पुरुषार्थतोक्ता ततश्चाधारणे प्रत्यवायकल्पनात् सदाधारणेऽकर्मकालेपि धारणेऽप
 तिः तत्कर्मगतानां स्यैवं तदुक्तं विशिखेन तन तत्कृतां विगुणितेन फलापार्थक्यमित्यर्थः केवलपुरुषार्थवेहि
 त्तधारणे हि कर्मनांगमेव न स्यात् पुरुषः परं प्रत्यवायी स्यात् नन्वेवमिति कर्मगतोपदेशप्रयोजनकतु
 रुपार्थत्वमुभयप्राप्य युक्तं अतएव पिवतो मिह तश्चैव भुंजतो नुपवीतिनः प्राणायामाभिपटङ्क्तु न कं त्रि

कयुन्रंकमादिति प्रायश्चित्तमुक्तं यज्ञोपवीतं गोभिलः यज्ञोपवीतकुरुते सूत्रं ब्रह्मकुशरज्जुमेव यथाश्रित्रैकरिण कुशर
 ज्वोर्यज्ञोपवीतानुकल्पयोगोस्त्रिशरमित्यादिव्यवच्छेदः सूत्रं सूत्रविशेषः कात्यायनः ऊर्ध्वतुत्रियतं कार्यं तन्त्रयमथो
 मुखं त्रिवृन्चोपवीतस्य कोश्रथिरिष्यते ऊर्ध्वमित्यादि वाभावर्तवलि तन्त्रिगुणसदक्षिणावर्तका
 र्धं तदेव त्रिवृन्कार्धं तदेव त्रिवृत्तन्त्रिशरं सदेकमुपवीतं तस्यैकोश्रधिः एकमेककौण्डाल्यं भ्रमीप्रवरानुसारेणेत्यर्थः मनुः
 कार्पासमुपवीतस्याद्विप्रस्योर्ध्ववृत्तं त्रिवृत् शणसूत्रमथराक्षोवैश्यस्याविकसूत्रकं त्रिवृत् नवगुणं नववैत्रिवृदिति श्रुतेः
 पैठोनसिः कार्पासमुपवीतस्यात्तत्पटतंकृतं त्रिवृत् ब्राह्मणस्य चक्षोमराजन्यस्य शणवैश्यस्य षड्दितिनवतंतु भवल्कौ
 शंक्षोमक्षुमा अतसीतदीयशणकृतं निगमपरिशिष्टे वाससायज्ञोपवीतं कुरुते तदभावित्रिवृत्ताभावे कुशजुगवालपरिसर
 रज्जुभिर्वतदभावयद्वस्त्राभावे सूत्रविधानं तच्चित्तं तु कमात्रपरम्यतो न गोभिलविरोधः बालमन्त्रगोभिलः शणवल्कलका
 र्पासक्षोमवालहृणोद्भवम् सदासंभवतो धार्थ्यमुपवीतं द्विजातिभिरिति तृणमुलपादिपरिसरोप्यमेव संभवत इत्य
 मिधानात् पूर्वं गूर्वाभावोत्तरविधिः बोधायनः कोशं सौत्रं त्रिवृत् नवयज्ञोपवीतिमानाभेः कोशं कुम्भिकोशोद्भवपट्टमयमि
 त्यर्थः आनाभिरितितैत्तिरीयपरं तस्य तत्सूत्रकारकत्वात् वाजसेनियनस्त्वन्यथैव तदुक्तकाल्यायेन नष्टये शच न भ्यां
 च घृतं यद्विदते कटितद्धार्यमुपवीतस्यान्नातिलवनचोच्छ्रितमिति इदं च वामस्केधे धृतत्वापरिधेयं वस्त्रे गौतमः वासांसि
 क्षोमचीरकुतपाः सर्वेषां कार्पासं वा विकृतमप्येकं ब्राह्मणस्य मांजिष्ठहारिद्रैतरयोः शाणं शणमयं
 क्षोमक्षुमात्रतसीतकृतं चीरत्वगादिनिष्पन्नं कुतपाः पार्वतीयच्छागरोमनिर्मितः अतिकृतरं जनद्रव्यासं केरजनपक्षेतु
 ब्राह्मणस्य वृक्षकापायरक्तं क्षात्रियस्य मांजिष्ठ वैश्यस्य हारिद्रं वसिष्ठः ॥ शुक्लं न हतं वा सोऽन्नाह्मणस्य हारिद्रं क्षात्रि
 यस्य पीतं कौशेयं वैश्यस्य सर्वेषां वा तांतवमरक्तं तांतवकार्पासं शंखः क्षौमदुकूलसौत्राणि वासां सित्रयाणां च

णीनां दुकूलं पट्टवस्त्रं यमः क्षौमकार्पासकुतपाश्चर्मकंबलदलकला सर्वेषां तु भवेच्छुक्लवासस्तत्परिधानिकं मार्कण्डेयपु
 राणे नचापिरक्तवासाः स्याच्चित्रांश्वरधरोपिवा नचकुर्याद्विपर्यासं वाससो नचभूषणे विपर्यासमुरारीयादेरधरीयः च
 वज्र्यैचविदंशयस्त्रमत्यंतोपहतंचयत् आत्यंतोपहतंसुरादिलिप्तं नरसिंहपुराणे नरकमूलवणवासो ननीलं वप्रश
 स्यते मलाकंचदशाहीनंचर्जयेदंबरं बुधः महाभारते अन्यदेवभवेद्वासः शयनयिसेद्वैवाहि अन्यद्रथ्यामुदेवानां पूजा
 यामध्यदेवहि वौधायनः यत्किंचिदिज्यासंयुक्तं स्यात्तदरक्तेनैव वाससाकुर्यात् आपस्तंबः नीलरक्तं यदावासो ब्राह्म
 णैर्गोविधारयेत् अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति उपितउपोषितः भृगुः स्त्रीधृताशये नीली ब्राह्मणस्य न दुप्य
 ति नृपस्य वृद्धवैश्यस्यापर्वण्येयं विधारणं कंवेलेपट्टयेत्येव नीली रंगो न दुप्यति नृपः क्षत्रियः वौधायनः काषायवासाः
 कुरुतेजपहोमप्रतिग्रहान् नतद्वैधं संभवति हव्ये कव्ये यथा विधिकाषायवासा वृक्षत्वः दिनारक्तवासा इति कल्पतरुः
 व्यासः आर्द्रवासारतुयः कुर्याज्जपहोमप्रतिग्रहं सर्वतद्राक्षसं विद्याद्वाहिनां न च यत्कृतं वहिर्जानु जान्वोर्वहिः स्थितह
 स्तोपयानस्यातः वौधायनः होमवेदाश्चेनाद्याः सुक्रिया स्वाचमेन तथा नैकवासाः प्रवर्तेतद्विजवाचनिके जपे द्विजवाच
 निः कृत्स्नस्त्वयनादौ द्विवस्त्रत्वेप्येकवस्त्रत्वमाह शातातपः सव्यादंगात्परिश्रष्टं कटिदेशे धृतांवरं एकवस्त्रं विजानीया
 द्वैधपत्र्यचवर्जयेदिति रंक्तधादधः पतिते उत्तरीये एकवस्त्रता भवतीत्यर्थः योगियाज्ञवल्क्यः परिधानाद्वाहिः कक्षानिव
 द्वात्रासुरी भवेत् धर्म्यैकर्मणि विद्वाद्भिर्वर्जनीया प्रयन्ततः वहिः कक्षा असंवृतपरिधानोभयांतः असंवृतं पश्चादंचलमि
 न्येव सिष्ठः जपहोमोपवासेषु धौतवस्त्रधरो भवेत् असंवृतः शुचिर्भौनी आर्द्धादौ विजितेन्द्रियः शातातपः दानमाचमनं हो
 मोभोजनं देवतार्घ्यं त्रौढपादो न कर्वात स्वाध्यायं पितृतर्पणं आसनारूढपादः स्तुजानुनो जघयोरपि कृतावसथि कथ
 स्तु त्रौढपादः स उच्यते कृतावसथि कः कृतपथ्यं कबंधः कात्यायनः आसीन ऊर्ध्वः प्रह्वोवानियमो यत्र यादृशः सदा

सीनेन कर्तव्यं न प्रक्रेतनतिष्ठता प्रक्रीड्य न तकायः तथा च यत्रादिङ्नि यमो नास्ति जपहोमादिकर्मसु तिस्रस्तत्रादिशो
 ज्ञया ऐन्द्रि सौम्या पराजिता सौम्या लक्षरा अपराजिता ऐशानी कर्मोपदिश्यते यत्र कर्तुरंगनचोच्यते दक्षिणस्तत्र कर्तुं
 ऽयः कर्मणां पारगः करः लघुहरीतः जपहोमेतथादोनेस्व ध्यायेत् पितृ तर्पणे अशून्यं नुकरं कुर्यात्सुवर्ण रजतैः कुशैः वहुन
 चने मेकस्य सुवर्णस्य रजतसुवर्णैकस्य धारणे धूपपद्यते सुवर्णादिजाते रवयवावया बिद्यततत्वात् बहुवचनं कपि जल
 न्यायात् त्रित्वपरं अशून्यं मित्यादिना सुवर्ण रजतकुशत्रयाणां धारणविधानादर्थोऽसमुच्चयः तत्र दक्षिण करानामिकायां
 सुवर्णधारणं अनामिकायां तद्वाग्यं दक्षिणस्य करस्य चेति हि मधारणप्रकरणस्य देवीपुराणवचनात् रजतधारणमपि त
 त्रैवं तः संसमि त्यध्याहारादितिकल्पतरुः रजतधारणमपि तत्रैव तर्जन्यां रजतं धार्यमिति पठति केचित्तर्जन्यां रजत
 धारणमाहुः तच्च निभूलं कुशेषु कात्यायनः हरितायज्ञियादर्भः पीतकाः पंचयज्ञियाः समूलाः पितृदेवत्याः कल्मापा वैश्व
 देविकाः ह्रस्वाः प्रचरणीयाः स्युः कुशार्दीर्घास्तुवार्हपः दर्भाः पवित्रमित्युक्तमतः संध्यादिकर्मसु सव्यः
 सोपग्रहः कार्योदक्षिणः सपवित्रकः यज्ञियादशां दियज्ञार्हाः पीतकाः पीतवर्णाः पंचयज्ञार्हाः समूलाः सात्राः पितृक
 र्मदेवकर्मसु सात्राः समूलका इति ब्रह्मवैवर्तपुराणवचनात् कल्मापाश्चित्रवर्णास्ते च वैश्वदेव आढार्हाः ह्रस्वाश्च
 निन्यूनपरिमाणाः गोकर्णपरिमाणा दीर्घा हरिताः आद्वेसात्राः समूलका इति वायुपुराणात् ते च प्रचरणीयाः प्रच
 रणमनुष्ठानं तत्साधनभूता दीर्घाश्चरन्त्यधिकप्रमाणादभेद इति यज्ञार्हा हरितादयो विशेषपविहिताः अतः संध्यादिपुद
 र्भमात्रं पवित्रं शुचि न तु पवित्रलक्षणमेतत् अत इत्यस्यान्वयात् न चात्रापीति पदान्वयः इत्यत इत्यन्वयविवक्षितत्वात्
 अतएव पवित्रलक्षणमाह स एव अनंतर्गोभिणं साग्रं कौशं द्विलेभेव च प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् तदेव वेधि
 जलिकालक्षणं समुदाहृतं आज्यस्योत्पन्नार्थयत्तदप्येतावेदवतु अनंतर्गोभिणमिति गर्भोऽस्यास्तीति गर्भो अनंतर्गो

भविष्यत्तत्त्वार्थं आह्य द्विलमिति । पत्रद्वयमित्यर्थः । तेनेतादृशपदद्वयमेकपवित्रं भवति । एवं पिजल्यपि । एवं
 सर्वत्र वैधेकमेणिवामपाणौ कुशत्रयं दक्षिणेन च कुशपत्रद्वयं धार्यं । जपहोमदानस्वाध्यायपितृतर्पणेषु दक्षिणकरे कुश
 त्रयधरणाधपिपूर्वलेखितं । हारीतवचनादिति याज्ञवल्क्यः कनिष्ठतज्जन्यं गुणमूलान्यं अकरस्य तु पितृप्रजापतिब्रह्म
 देवैरीर्थान्मुक्तं भातः । मनुः ब्राह्मेण विप्रस्तीर्थेन नित्यकालमुपस्पृशेत् । कार्यत्रेदं शिकाभ्यां वा न पितृण कदाचन नु उप
 स्पृशेत् । आचमिन् । हारीतः । मां जनार्चनबालिकर्म देवेन पित्र्यार्थपत्रेण । प्रतिग्रहमाभ्येन गृह्णीयात् । आभ्यंकरतलम
 भ्यमध्य आभ्येयमिति वच्यं भातः । कात्यायनः । अक्रियात्रिविधा प्रोक्ता विद्वाद्भिः कर्मकारिणां । अक्रिया च प्रोक्ता वद्वितीया च
 यथा क्रिया । आक्रियेति यथा प्रोक्ता क्रिया विरहः । सतुत्रेधा क्रिया विरहात् । परोक्ता चरणत्वात् । स्वोक्तकमुविधाता । अतन्नाद्ये स
 एवाहं प्रधानास्थालिक्रिया यवनानगतक्रियेत्येते पुनः । तदंगस्याक्रियायां तु नावृत्तिर्नापितक्रिया । तत्क्रिया तदंगमावृत्तिः ।
 सापि नास्ति । किंतु तत्र योगि याज्ञवल्क्योक्तं विष्णुस्मरणमात्रं । द्वितीयेत्वाहस एव स्वास्वाश्रयमुत्सृज्य परशाखाश्रय
 न्तुयः कर्तुमिच्छति दुर्मेधाभीधंतस्तस्य चेष्टितं इदं नु तत्कर्मणः । स्वशाखीयेवे सति द्विष्टव्यः । अन्यथा पारशाखिकं न पित्र्यः ।
 माहः । स एव यन्नास्तीति स्वशाखायां पारकर्मविरंधियत् । विद्वाद्भिस्तदनुष्ठेयमीभिर्होत्रादिकर्मवत् यत्र तु स्वशाखायां
 भूतोकाभिधानं । तदंगाकांक्षापरकं पारकर्ममपि ग्राह्यं । तदाह स्मृतिशास्त्राविकल्पस्तु आकांक्षापुरेण सति यत्र कर्मवत्सू
 त्रेण न वोसामान्यविधिना स । किंतु परोक्तनकार्थमित्याह स एव बह्वलपंवास्वगृह्योक्तं यस्य कर्म प्रकीर्तितं तस्य ताव
 तिशास्त्राधिकृतमर्थः । कर्तो भवेदिति तृतीयेऽवाहस एव प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यदि मोहात्कथंचन यतस्तदन्यथा भूतं तं
 एव समपेयेत प्रारब्धकर्मयतः । पदार्थादन्यथा कृतमिति मध्ये स्मर्यते । पुनस्तत्तत्पारकर्म शेषं कुर्यादित्यर्थः । अन्यथा
 करणं यदि कर्म समाप्तं ज्ञातं तदात्वाहस एव । समाप्तं यदि जानीयान्मयेतदन्यथा कृतं तावदेव ततः कुर्यान्नो वृत्तिः ।

सर्वकर्मण इति तौ वदेवति अयं यत्कृतं तस्मात्तमेव करणीयं ननु तदुत्तरपदार्थो अपीत्यर्थः इहमपि तदनुष्ठानं
 मकरत्वं सति त्रैलोक्यं दुष्करत्वेन विष्णुस्मरणमिति तद्वक्तुं प्रमादात्कुर्वतां कर्मप्रच्यवेता ध्वरेपुत्रः स्मरणादेव तद्वि
 रूपाः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः याज्ञवल्क्येन विधिदृष्टेयुक्तं कर्म करोत्यविधिना नरः फलं किंचिदिति के शमात्रे नुतं
 स्पतन्तं अत्रैव व्यवस्थाः अकृतस्य पुनः करणाद्विष्णुस्मरणं च फलाभावात् प्रत्यवायाभावं अथ संपद्यते अपि च आसीनः
 श्री दुर्मुखोऽर्भपाणिः पत्नीति दुस्तरा मंत्राचां तो वदं शिखी सर्वकर्म स्वयं विधि वीर्यपुंशो क्रियामाचरते मोहादनाद्यभ्ये
 हनीस्ति कर्मा भवेति हि वृधा तस्या क्रियाः सर्वानि संशयं तथादानं प्रतिग्रहो मोभोजनं वलिरैव वः सांगुष्ठेन सदा कार्यं मसु
 रेभ्योऽन्यथा भवेत् एतान्येव कर्माणि नाद निविशे पतः अतर्जानुविशे पत इदं च मनं नृप अतर्जानु जानु मध्ये यथा
 हस्ते भवेता तथा करोत्यानीत्यर्थः बोधायनः कर्मयुक्तो नरो न भिरंधः स्पर्शं च वर्जयेत् कात्यायनः यथोक्तवस्त्वसं
 पत्तोऽग्रहं तदनुकारियन् यवानामिव गोधूपां ब्राहीनामिव शालपः स्वस्ति अरणवीर सिंह धरणीपालो वद न्याग्रणी
 नीनां शाला विचारसारं स विस्मद्वृद्धं संरक्षकः धर्माधर्म विभागं कृद्वपुतेः पादां वृजां चीर तो जघ्न्यात्पुत्र कलत्र मित्र स हि
 तः संपालयन् क्षोचिर्म १ रणवीरसिंहं भूषे शकारिते कृत्ये सागरे आद्यः संपूर्णतामाप धर्म रत्न स मुद्रकः १ अत्रैवं स
 कलपुरुषार्थे निदान भूतं सांगं धर्म निरूप्यत इत्यं च कालनिधत त्वीदादौ कालस्वरूपं निर्णय श्रोत्र्यते कालं स्व रूपं च
 हेनोद्रौ कर्मपूराणे आमादिरे पभंगवान् कालो न तोऽजरोऽमर इत्यादि कालेन व हि सृज्यते स एव असते पुनः तस्मा
 त्कालो त्मको विध्वंस एव परमेश्वरः विष्णुधर्मो तिरः अनादि निधनः कालो रुद्रः संकर्षणः स्मृतः कालात्सर्वभूता
 नी संकालः परिकीर्तितः सर्वभूतं शमि त्वाच्च संरुद्रः परिकीर्तितः कर्षणात्सर्वभूतानां मनु संकर्षणः स्मृतः आनादि
 निधनं त्वेन संहो न्परमेश्वरः तस्य भूक्षांति सूक्ष्मस्येत्यादि यद्यप्यपरिच्छिन्नं स ज्ञां कवेनास्य दुर्विज्ञानस्य

क्रियानिगत्वनं ननिर्णयत्वंतथापिसूत्र्यादिगत्युपाधिपरिच्छिन्नस्यक्रियांगत्वात्त्रिणैर्यत्त्वमुपपद्यते तस्यैसूत्र्यादिग-
 तिपरिच्छेद्यत्वं विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं तस्यसूक्ष्मातिसूक्ष्मस्यतथातिमहतोद्विज मानसंख्यावृक्षज्ञयाग्रहगत्यनुसा-
 रतइति प्रत्यक्षोपलभ्यमाननिमेषक्रियापरिच्छेदश्चतैवदर्शितः लक्ष्यक्षरसमामावा निमेषः परिकीर्तितः अतः स-
 क्षमतरः कालो नोपलभ्योभूतम नोपलभ्यं यथाद्रव्यसूक्ष्मं तु परमाणुतः द्वौ निमेषौ द्वौटिः प्रोक्ता प्राणोदशद्वौटिः स्मृतः
 विनाडिकः तु पटप्राणास्तत्पष्टयानाडिकास्मृता अहोरात्रं च तत्पष्ट्या नित्यमेवं प्रकीर्तितम् ज्योतिः शस्त्रेऽपि गुर्वक्षरैः स्त्री-
 दुर्मितैः सुतैः पडभिः पल्लैर्धटिका खयडभिरित्यादि विष्णुधर्मोत्तरे विंशन्महूर्त्तश्च तथा अहोरात्रेण कीर्तितः तत्र य-
 चं देशप्रोक्तारामनिन्धं दिवाचराः नक्तंचरास्तथैव हि महूर्त्तोदशपंचय उत्तरांतु यदा काष्ठां क्रमात्संक्रमते रविः तथा तथा
 भवेद्द्विदिवसं स्य महाभुजदिवसश्च यदा रामवृद्धिसमधिगच्छति तदा श्रितमुहूर्त्तानां तथा वृद्धिः प्रकीर्त्तता दिनवृद्धि-
 यारामेदोपाहानि स्तथा तथा तदा श्रितमुहूर्त्तानां हानिर्ज्ञेया तथा तथा दक्षिणाशायदारा मक्रमादाक्रमते रविः दिवसस्य
 ग्रहां निर्विज्ञेया तावेदवतु क्षीयते तस्य हानौ तु तन्महूर्त्तौ स्तथैव च - रात्र्या श्रिताश्च वृद्धेतरात्रिवृद्धिस्तथा तथा यदोमेष्ट-
 हस्त्रांशुस्तुलवैव प्रवर्त्तते - संमरान्निदिवः कालो विषुवद्वयवाचक इति ननु कालेन विधातुं शक्यः विधानापादनयोर-
 स्यैवानुपादेयत्वात् - उच्यते - उपादानस्यानुष्ठानरूपेत्वनुपव्यापारत्वाद्द्विधानस्य वा प्रवृत्तप्रवर्त्तमानानाम् -
 र्भत्वाद्वा विधानोपादानयोरैक्यं अतो विधेयप्राप्तविषयत्वात्प्राप्तकर्मनुवादेनाऽप्राप्तकालासंबंधविदध-
 स्वरूपतोऽनुपादेयं कालं तद्विशेषणतया स्पृशतीति भवति कालस्य विधेयत्व न न्यस्तु कालस्य विधेयत्वं कमा-
 -कथं उच्यते प्रतिपदाद्याधिकरणन्यायेन लाघवादेकस्मादपूर्वमिति निश्चिते तत्र कर्मणस्तावेदकश्रुत्या
 -रणत्वे निष्पत्तिर्येदेकस्मादपूर्वतंदेतरतदर्था मिति न्यायेन कालस्य कर्मगतत्वं निर्णयः अतएव गार्थेणोक्तं

क्रियान्नगत्वं न निर्णयत्वं तथापि सूत्र्यादिगत्तुपाधिपरिच्छिन्नस्य क्रियंगत्वाविशेषत्वमुपपद्यते । तस्यैसूर्योदिग-
 तिपरिच्छेदात् विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं तस्य सप्तमस्य तयातिमहतोद्भिज मानसं स्यादुद्भिज्याग्रहाद्यनुमा-
 रतइति । प्रत्यक्षोपलभ्यमाननिमेषक्रियापरिच्छेदश्च तत्रैव दर्शितः । लब्धक्षरसमामावा निमेषः परिकीर्तितः । अतः स-
 क्षमतरः कालो नोपलभ्यो भूगत्तम नोपलभ्यं यथाद्रव्यसूक्ष्मं तु परमाणुतः दौर्निमेषोद्भिः प्रोकाशोदशोद्भिः स्मृतः
 विनाडिकानुपटप्राणस्तत्पृथगनाडिकारमृता । अहोरात्रं च तत्पृथगानित्यमेवं प्रकीर्तितम् । ज्योतिःशः स्वेपि पुनर्वक्ष्ये
 द्मितीरसु रतैः पटभिः पल्लैर्धटिकाखण्डभिरित्यादि । विष्णुधर्मोत्तरे दिशन्महूर्तश्च तथा अहोरात्रेण कीर्तितः । तत्र
 च दशप्रोकारामनित्यं दिवाचराः न कंचरास्तथैवं हि महूर्तदशपच च । उत्तरांतु यदाकाशं क्रमात्संक्रमते भवितथा तथा
 भवेद्वा द्विदिवसरूपमहाभुजदिवसश्च यदा रामवृद्धिसमाधिगच्छति तदा । अतमुहूर्तानां तथा वृद्धिः प्रकीर्तिता । दिनवृद्धिर्ध-
 यारोमदोपाहानिस्तथा तथा तदा । अतमुहूर्तानां हि ज्ञेया तथा तथा । दक्षिणाशायदारा मक्रमदाक्रमतरविः दिवसस्य
 तं यथा हि ज्ञेया तावदेव तु क्षीयंते तस्य हानौ तु तन्महूर्तस्तथैव च । रात्र्या । अतश्च वृद्धैरेरात्रिवृद्धिस्तथा तथा यद्गोमेधं
 सहस्रांशुस्तुल्यैव प्रवर्तते । समरात्रौ दिवा कालो विषुवद्द्वयवाचक इति । ननु कालेन विधातुं शक्यः । विधानापादत्तयोर-
 भेदात् । कालस्य चानुपादेयत्वात् । उच्यते । उपादानस्यानुष्ठानरूपेव न पुंन्यापारत्वाद्धिधानस्य वा प्रवृत्तप्रवर्तमानान्म-
 कत्वेन शब्दधर्मत्वात् । विधानोपादानयो रकथं । अतो विधेयप्राप्तविषयत्वात् । सातकर्मनुवादेनाऽप्राप्तकालासंबंधं विदध-
 दयं विधिः स्वरूपतोऽनुपादेयं कालं तद्विशेषणतया स्पृशतीति भवति कालस्य विधेयत्व न न्यस्तकालस्य विधेयत्वं कमा-
 र्थत्वेन । एषं स्तुतकथं । उच्यते । प्रतिपदाद्याधिकरणन्यायेन लाघवादेकस्मादपूर्वमिति निश्चिते । तत्र कर्मणस्तत्वादेकश्रुत्या
 प्रत्येकभावनानाकरणत्वेन । एतत् । यदेकस्मादपूर्वतदेतरतदर्थमिति न्यायेन । कालस्य कर्मणत्वं निर्णयः । अतएव गार्हपत्योक्तं

सौरमनुजत्रयं सौरतुल्यितयंप्रादिष्टमयनामितिदीपिकोक्तेः सौरमानमधिकृत्यविष्णुधर्मोत्तरेषु ऋतुत्रयं चायनं स्यादिति श्रयननिरुक्तिरुत्तमाधर्वाये अनेयात्यनेन ऋतुत्रयेण सूर्योर्दक्षिणाशामुत्तराशावेत्युत्तममयनं तथाच बाजसनेयिनः पंचाग्निविधायार्दक्षिणोत्तरमार्गयोः समागतीतयान्धरमासान्दक्षिणादित्यएतियान्धरमासानुरादि त्यएतीति केचित्तु चांद्रमानेनायनद्वयमभ्युपगच्छति मार्गशिरमासादिकैस्त्रिभिर्ऋतुभिः कलिपतः कालः धरमासात्मकमुत्तराद्यनं व्यष्टमासादिकैर्दक्षिणायनमिति तत्रप्रमाणं ज्योतिःशास्त्रादौ सूर्यं तच्चाद्विविधं दक्षिणमूत्तरंचेति कर्कसंक्रांतिमारभ्यदक्षिणं मकरसंक्रांतिमारभ्योत्तरं अनयोर्बिनियोगोमदनरत्ने सत्यव्रतेनोक्तः देवतारामवाप्यादिप्रतिष्ठेद्वृत्तमन्तरवौ दक्षिणाशामुखकुर्वन्नतःफलमवाप्नुयादिति वेदान्तसः नातुभैरववारहनारसिंहत्रिविक्रमाः महिषासुरहं त्र्यश्वस्थाप्यावैदक्षिणायने अत्रवैश्यावदोऽप्यर्थे निषेधप्रतिप्रसवोयं देवाविशेषेरत्नमालायां गृहे प्रवेशादिदशाप्रतिष्ठाविवाहवौलव्रतबंधपूर्वं सौम्यायने कर्मशुभं विधेयवद्गर्हितं तत्तत्त्वल्लुदक्षिणेचेति इत्ययननिर्णीतम् अथ ऋतुः हेमाद्रौ ऋतवश्च पट्ट हेमं तशिशिरयोः समासेन पंचपट्टाऋतवः पंचतंवः हेमं तशिशिरयोः समासेनेति श्रुतेः प्रयाजानुमंत्रणे प्रयोगितपाचहेमं तशिशिरयोरेकीकरणं वसंतऋतूनां ग्रीष्मऋतूनां वर्षाऋतूनां शरदऋतूनामिति यत्तुर्णामनुमंत्रणमभिप्राय हेमं तशिशिराद्यूनानामिति पंचमस्यानुमंत्रणे ह नोर्द्वैष्टोपादानात् ऋतुशब्दार्थो माधर्वाये ऋतुशब्दऋगतावित्यस्माद्धातोर्निरूप्यन्नइति आशोकपुष्पविकासोदि आसाधारणलिंगमिति वसंतादिकालविशेषऋतुः तेष्ववसंतोपक्रमाः मुखं वाप्यणाम्यूनानां यद्वसंतइति श्रुतेः निरूपिताश्रुतेक्रमेण श्रुतौ मधुश्च माधवश्च वासंति कावृतं शुक्रश्च शुचिश्च येषामावृतं नभश्च नभस्यश्च वर्षा पिकवृतं इपरश्चैर्जंश्च शरदावृतं सहश्च सहस्यश्च हेमं तकावृतं तपश्च तपस्यश्च शोशिरावृतं अत्र ऋतुइति द्विवचनं ऋतववयवमासद्विधाभिप्रायेण मध्यादिशब्दार्थेनैवादिवचनाः तथाचाहुः

श्रीमुखोभावोपुधाधारेभरस्तथाचित्रमनः शुभानुश्रुतारण परिधेवोध्यय विशतिब्रह्मविशत्यावत्सराः परिकीर्तताः
 २० सर्वाजित्सर्वधारेचविरोधाविकृतिः स्वरः नदनोविजयश्चैवजयमन्मयधनुखाः हेमलवोविलंबश्चविकारोशर्वरीह
 वः सुभकुच्छोभनः कोधीविश्वामुपरभावोवत्सराविष्णुविशत्यमुनिभिः परिकीर्तताः २० प्लवंगः कीलक सौम्य
 स्तथासाधारणोमतः विरोधकृतमः प्रोक्तः परिधाविप्रमायेनो आनदेराक्षमश्चैव नलापंगलसंज्ञकाः कालयुक्तश्च
 सिद्धापरिद्वेदुर्भतिदुर्भुभी रुधिराद्वारिरकाक्षोकोधनः क्षयकृत्स्मनः वत्सराकृद्रविशत्यानामतल्पफलप्रदाः २० त
 दानयनं रत्नमालायां श्रोपतिराह शक्रेन्द्रकालः पुण्याकर्तृप्रः शशांकनंदांश्वयुगैः समेतः शरादिवास्वदुहृतः सलब्धः
 पद्मात्मशेषप्रभवादयोव्दाः एषां फलानि ज्योते शास्त्रज्ञेयानि एतत्प्रारम्भक्रममाह श्रोपतिः तपसिखलुयदा
 सावुद्गमयातिमासि प्रथमलवगताः सन्वासेवासेवासेज्यः निस्खलजनहितार्थवपुर्द्वेवरिष्ठः प्रभवइतितदानीं
 जायते वन्दरतदानीं यद्यपि ज्योतिषे गुरोर्मध्यमराशिभोगेन प्रभवादीनां मायादौ प्रवृत्तिरुक्ततथाप्यप्रभवादीनां
 द्रव्यमप्यस्ति चांद्राणां प्रभवादीनां पंचक युगमिति माधवोक्ते तानि च युगं सवेद्वत्सरापचके न युगाश्च तद्वा दशवर्षं
 एषा भवति ते पामिधेदेवताइचक्रमेणवक्ष्यामि मुनिप्रणीताः विष्णुर्जीवः शक्रेन्द्रहन् त्वष्टाहिबुध्न्यः पितरः विश्वेसो
 मश्चेन्द्रज्वलनानासत्यावतकदम्बमगः इति द्वादशयुगदैवतानि युगस्य पंचवर्षाणां नामान्याह यथाक्रम स एव संवत
 सरश्च प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः तस्मादिडावत्सरश्च चतुर्थश्चानुवत्सरः इह वत्सरः पचमश्च फलमेपां यथाक्रम
 मिति तेन चांद्रो व्दादिश्चैत्रसिते प्रवर्तते बार्हस्पत्यस्तु मायादौ तयोर्नियोगो ज्योतिर्निर्बंध ब्रह्मासिद्धाते ऽप्या
 बह्मरिरकसंज्ञोपकालः स्मृत्यादिकर्मसु पो ज्य सत्रे च तत्रापि जैवोवानर्मंदोरे आर्षिपेणः स्मरेत्सर्वत्रकर्मदौ
 चांद्रसंवत्सरसदा नान्यपरमाहत्सरादौ प्रवृत्तिरतस्य कीर्ततेति इति संवत्सरनिर्णयः ॥ अथायनम् ॥ तच्च

सौरसुत्रत्रयं सौरतुंजितयंप्रादिष्टमयनमितिदोषिकोक्तेः सौरमानमधिकृत्यविष्णुधर्मोत्तरेपि ऋतुत्रयंचाप्यनंस्यादि
 ति श्रयननिरुक्तिरनुमाधर्वाये श्रमेनयात्यनेनऋतुत्रयेणसूत्रेदक्षिणाशामुत्तराशांचेत्यत्रयमयनं तथाच बाजसने
 यिनःपंचाग्निविद्यायांदक्षिणोत्तरमार्गायोः समान्यनंतियान्पयमासान्ददिणादित्यएतियान्पयमासानुत्तरादित्यएतीति
 केचित्वांद्रमतेनायनद्वयमभ्युपगच्छति मार्गशिरमासादिकैस्त्रिभिर्ऋतुभिः कल्पितः कालः पयमासात्मकमुत्तरा
 नं ज्यैष्ठ्यमासादिकैर्दक्षिणायनमिति तत्रप्रमाणज्येतिः शास्त्रादौमयं तच्चाद्विविधं दक्षिणमृत्तरंचेति कर्कसंक्रांति
 मारभ्यदक्षिणं मकरसंक्रांतिमारभ्योत्तरं अनयोर्बानियोगोमदनरत्ने सत्यव्रतनेोक्तः देवतारामवाप्यादिप्रतिष्ठेद
 द्धुमखरवौ दक्षिणाशामुत्तरेकुर्वन्नतःफलमंवाप्नुयादिति वैखानसः आतुभैरववाराहनारसिंहात्रिविक्रमाःमहिषासुरहं
 द्यश्चस्याप्यावौदक्षिणायने श्रवणैशब्दोऽप्यर्थे निषेधप्रतिप्रसवोयं देवाविशेषेरत्नमाख्यायां गृहे प्रवेशात्रिदशप्रति
 ष्ठाविवहवैलव्रतवधपूर्वं सौम्यायनैकर्मशुभंविधेययद्गर्हितंतत्त्वल्लुदक्षिणेचेति इत्ययननिर्णयितम् अथऋतुःहेमाद्रौ
 ऋतवश्चपट् हेमंतशिशिरयोःसमासेनपंचपट्वाऋतवः पंचतंवःहेमंतशिशिरयोःसमासेनोतिश्रुतेः प्रयाजानुमंत्रणोप
 योगितयाचहेमंतशिशिरयोरकीकरणं वसंतऋतूनां ग्रीष्मऋतूनां वर्षाऋतूनांशरदृऋतूनामितिचतुर्णामनुमंत्रणम
 भिधाय हेमंतशिशिराष्टतूनामितिपंचमस्यानुमंत्रेणोद्गोर्द्वौपादानात् ऋतुशब्दार्थोमाधर्वाये ऋतुशब्दऋगतावि
 त्यसमाहोतीर्षपन्नइति अशोकपुष्पविकासोदि असाधारणालिंगमितिबसंतादिकालविशेषऋतुत्वेष्वसंतोपक्रमः
 मुखंवापण्यामनूनांपद्मसंतइतिश्रुतेः निरूपिताश्रितेक्रमेणश्रुतौ मधुश्चमाधवश्चवासंतिकावतू शुक्रश्चशुचि
 श्वग्रैष्मावतू नभश्चनभस्यश्चवर्षिकवतू इषश्चैर्ज्यश्चशारदावतू सहश्चसहस्यश्चहैमंतिकावतू तपश्चतपस्य
 श्वशैशिरावतू अन्नऋतुइतिद्विवचनं ऋत्ववयवमासद्वित्वाभिप्रायेण मध्यादिशब्दाश्चैवादिद्वचनः तथाचाहुः

चैवोमासोमधुः प्रोक्तो वैशाखो माघवो भवेत् ज्यैष्ठमासस्तु शुक्रः स्यात् द्वाषाढः शुचिरुच्यते नभोमासः श्रावणः
 स्यान्नभस्योभाद्र उच्यते इष्यश्वाश्वयुजोमासः कार्तिकश्चार्जुनसंज्ञकः सहेमासो मार्गशिरः सहस्यः पौषनामकः
 माघमासस्तपः प्रोक्तस्तपस्यः फाल्गुणः स्मृत इति सौरवसंतादयस्तु मीनादि सौरद्रव्यात्मका वा बौधायनेन र्भा
 नमेययो र्भेष्यययोर्वावसंत इत्याभिधानात् तदनुसारेणोत्तराश्विर्द्विष्यकल्पना एतेषां चतुर्णां वसंते ब्राह्मणो धीनाद
 धीतित्यादिवाक्येभ्यो वगंतव्यः श्रौतस्मार्ता क्रियाः सर्वाः कुर्याद्वाद्रमसर्तुषु तदभावे तु सौरर्तुष्विति ज्योतिर्विदामत
 मिति त्रिकांडमंडनः हेमाद्रौ यदा त्वधिकमासो भवति तदा चांद्रमानेन मासत्रयात्मकोऽपि कश्चिद्भ्रतुः संपद्यते तथा
 च त्रिकांडमंडनेनोक्तं चांद्रमानेन यदा चैव भासादिमलिनस्तदा शुद्धेऽपि मलिने च त्रैवैशाखेऽपि वसंतता ननु सैवेयमा
 यता मासत्रयवसंतता सत्यं गत्यंतराभावात्सैवान्भ्युपगम्यते मास रत्नयो वसंतः स्यात्पक्ष्माद्यमथवातिमं अत्रो
 च्यते विकल्पो हि सौरमासेषु पुञ्यते न तु चांद्रेषु युक्तो सौमलमासानुवर्तिष्वित्याद्यांका षड्भ्रतव इत्येव श्रुतिः सप्तमचा
 रिकोऽतस्मादधिकमासः स्यात्तेष्वेव तु पुंशु चित् यदैषो भवेन्मासः स भ्रतुः सान्निभासिकः यद्वा पाठिर्निर्मास ए
 क एवोभयात्मकः अतो ज्ञापिवसतत्वं स्यात्तयोरेवमासयोः ॥ इति वसंतादिषु षड्भ्रतुनिर्णयः ॥ अथ मलमासनिर्णयो
 मदनुरत्ने सचमासो मस्यते परमियते चंद्रवृद्धिक्षयादिनेति व्युत्पन्नेन मासशब्देन योगरूढ्याभिधेयः मध्वीयेतु त
 त्रसंकारं तं मासिति प्रातिपदिकं चंद्रवाचितस्यायं काल इति मासः न स श्रुतार्था सावनः सौरश्राद्धेनाक्षवश्रुतिर्विश
 द्धितः स्यादनुः अर्कसंक्रांत्यवधिः सौरः पक्षद्वययुक् चांद्रः चंद्रस्य सर्वानक्षवभोगेन नाक्षत्रः विदणुधर्मोत्तरे सर्वक्षेप
 रिवर्तेरसुनाक्षवो मास उच्यते एतदुपयोगेनाक्षवसत्तत्रेद्रुष्टव्यः चांद्रस्तु चिन्नाद्यन्विनपौर्णमासी योगाच्चैवादि संज्ञा
 लभ्यते पकं नादिशब्दवत् चैनादिशब्दार्थो गच्छाः नक्षत्रेण युक्तः कालः सास्मिन्पौर्णमासीति सूत्रान्भ्यां पाणिना रूढि

बोधकसंज्ञायामित्यभिधानपूर्वकं कात्यायनेन चारिमेन्नेवार्थे चैत्रादिशब्दानां व्युत्पादनात् ननु चैत्रादीनां चैत्रादि
 योगव्यभिचारित्वात्कथंचिन्नादिपुक्तचांद्रमासवचनत्वं चैत्रादिशब्दानामिति चेन्न चैत्रादिपदेन पदार्थविचारत्वा
 त्यादिनक्षत्रादिकोपलक्षणात्तद्योगस्य च सकलचैत्राद्यनुगतत्वेन चैत्रादीनां तदव्यभिचारात् चांद्रोमासोद्देशा
 शुक्लादिरेमांतः कृष्णादिः पूर्णैमांतश्च अन्ययोश्च चांद्रोऽपि शुक्लपक्षादि कृष्णादिर्देशेति स द्विधेत्युक्तकदेशे भेदेन व्यव
 रण्यमाहात्रिकांडमंडनः कृष्णपक्षादिकं मासं नांगीकुर्वंतिकेचन येषीच्छतिनतेषामपीष्टो विध्यस्य दक्षिण इति विध्यस्य
 दक्षिणे कृष्णादिनिषेधादुत्तरतोद्देश्योरप्यनुगमः तत्रापि शुक्लादिर्मुख्यः कृष्णादिर्गौणः ज्योतिर्निर्वधेर्गर्गः पूर्णैमास्यव
 सानः स्यान्मासोद्देश्यः क्रतुस्तथा दर्शांतौ मानुषौ ह्येतौ विध्यादुत्तरयाम्यगौ आर्द्धिषेणः दर्शांतौ वैदिको मासो राकांतः
 स्मात्तर्द्धच्यते शास्त्रे चैत्रशुक्लप्रतिपद्येव चांद्रसंवत्सरारंभोक्तेः तथा च दर्शापिकायां चंद्रोद्देशमधुशुक्लप्रतिपदारंभ इति
 न हि येषु कृष्णादिर्मन्यते ते पांसवत्सरारंभो भिद्यते अतः शुक्लादिर्मुख्यः कृष्णादिना मलमाससंभवाच्च चांद्रादीनां व्यवस्थो
 का हेमाद्रौ ब्रह्मासिद्धांते श्रमावास्यापरिच्छिन्नो मासः स्याद्वाह्मणस्य तु संक्रांतिर्गौर्णमासीभ्यां तथैव न पूर्वैर्यथोऽश्व
 तत्रासाणादीनां यत्र कर्मविशेषे वचनांतरेण वसंतं ब्राह्मणो मीनादधीते त्यादिवन्मास उक्तस्तत्र दर्शांतत्वं मात्रां निय
 म्यते न तु सर्वकर्मसु दर्शांत एवेति दृष्टार्थं येषौ भरेण महिपादिनिधन नियमवद्विधिलाघवाच्चैवार्णकानां सर्वकर्मसु
 मासविशेषविधेः सावनादीनां शुद्धानुलोमादिपरत्वापत्तेश्च ज्योतिर्गर्गः सौरोमासो विवाहादौ यज्ञादौ सावनः स्मृ
 तः श्रावदिके पितृकार्यदौ चांद्रो मासः प्रशस्यते ऋष्यशृंगः विवाहव्रतयज्ञेषु सौरमानं प्रशस्यते पार्वणत्वं ठकाश्चा
 द्वे चाद्रिमिष्टतपादिके स्मृत्यंतरे एकोऽष्टविवाहादावृणादौ सौरसावनो ज्योतिर्गर्गः श्रायुर्दयविभागश्च प्रायाश्च
 तत्क्रियातया सावनेन वक्तव्या शुद्धाणां चाप्युपासना विष्णुधर्मे नक्षत्रसत्तत्राप्ययना निर्वेदोर्मासेन कुर्याद्भग

णासकेनेति ब्राह्मेति धिक्त्वेच कृष्णादि ब्रतेष्टुकादिमेव च विवाहादातुसौरादमौसकृत्ये विनिर्दिशेदिति ॥
 इति शुद्धमासनिर्णयः ॥ अथ मलमासनिर्णयः ॥ तत्र के संक्रातिरहितश्चाद्रोमासो मलमासः संक्रातिद्वयवतः क्षयमास
 स्य संग्रहपेक इति सच द्विविधः अधिमासः क्षयमासश्च तदुक्तमदन्तरत्वे कालकृग्रहे ग्रस्मिन्मासेन संक्राति
 द्वयमेव वा मलमासः सविज्ञेयो मासः स्यात्तत्र योदश इति न संक्रातिरित्यनेन अधिमासग्रहणसंक्रातिद्वयमेवेति क्षय
 मासस्य सत्यव्रतोपि राशिद्वयग्रमासिसंक्रमेतादिवाकरनाधिमासो भवेदेषो मलमासरतुकेवलमिति त्रयचमास
 श्राद्ध एव अतश्च यत्राभावस्याद्वयमध्यसंक्रातिर्न स्यात्संक्रातिद्वयवा भवेत्स मलमास इत्यर्थः तदाह गार्ग्यः त्रमावा
 स्याद्वयं यत्र विसंक्रातिर्वाजितं मलमासः सविज्ञेयो मासः शुद्धास्य उत्तर इति अर्येव मलिमलुच इत्यपि सद्वा तदुक्तं
 ज्योतिः शास्त्रे रावेणालंघितो मास इचांद्रः स्यातो मलिमलुच इति चांद्रोपिशुद्धादिरैव विवाक्षितः तदुक्तं लघुहारीतेन इ
 दमो यत्र ह्वयेत मासादि स प्रकोतितं अग्रोपो भौ र्मुतौ मध्यसमातापितु सोमको तमात क्रभ्यतु यदारविर्गच्छेत्कदाचन
 आद्यो मलिमलुचो ज्योतिषो द्वितीयः प्राकृतः र्मुतः अधिमासस्य मलत्वं अधिकमासत्वात् तदुक्तं गृह्यपारिशिष्टे मलं वदंति
 कालस्य मासं कालविदो अधिकमिति कालाधिक्यं च विष्णुधर्मोत्तरे दार्शेयत सौरेणाद्वदन्तु मानेन यदा भवति भार्गव सावनं
 हितं दामानादिन पट्केन पुर्यते दिनरात्र्यश्च तारामप्रोक्ताः संवत्सरे ण पट्सौरसंवत्सरस्य तिमानेन शशियजेन तु एकादशा
 तिरित्येवं तदिना निभृगुनदन समाद्वये साष्टमासे तस्मान्मासोतिरित्येवं सचाधिमासकः प्रोक्तो प्रोक्तकर्मसु गृह्यत इति
 अत्राधिकमासस्य ज्योतिः शास्त्रे संभवकाल उक्तः दिवसस्य हरत्यर्कः पटिभागमृतौ गतः करोत्येकमहश्छेदतथै
 व कंच चंद्रमाः एवमर्द्धतृतीयानामवदानामधिमासकं अस्यार्थं दिवसस्याहोरात्रस्य तिथेर्वा पटिभागदंडात्मकं अ
 र्कः प्रतिदिनं हरति न लंघयति अतश्च तौ पटिना इयाकर्पणतिथिरेकासुर्येण कष्टा भवति एवमिदुना
 पि चंद्रार्कभ्यामृतं प्रातिदिनं द्यापकर्पणाद्भूषणं द्वादशदिनानि लभ्यते एवं सार्धमवद्वयपथैतनाधिमासो

लभ्यते श्रयं न पुंसक इत्यव्युक्तं ज्योतिः शाले श्रसंक्रांतो हि यो मासः कदाचित् तिथिबद्धितः कालांतरात् समायाति स
 न पुंसक उच्यते न पुंसकत्वं च मासपुंस्त्वप्रयोजकसूयस्याभावात् तदपि तत्रैवोक्तवरुणः सूर्यो भानुस्तपन इव द्रोराविर्गभ
 स्ति तत्र अर्थमहि रण्यपरे तो दिवाकराभिर्जाविष्णूच्च एते द्वादशसूर्या माघाद्यैः पूदयंति मासे पुनिः सूर्योधिकमासो मालि
 न्नुच्चार्यस्ततः पापः मासेषु द्वादशादित्यस्तरपंतो हेयथाक्रमं न पुंसके विके मासि भंडलं तपते ररेति मालिन्नुच्चत्वं त
 स्य कर्मफलचौराक्षसादिभिराक्रांतत्वाद् तदुक्तं शातातपेन वत्सरान्तगतः पापप्रयज्ञानां फलनाशकृत नैर्ऋतैर्यातुधाना
 द्यैः समाक्रांतो विनाशकैः मालिन्नुच्चैः समाक्रांतं सूर्यसंक्रांतिवर्जितं मालिन्नुच्चविज्ञानाया द्वाहृतं सूर्यकर्मसु हति श्रजः पु
 ट्मना गता संक्रांतिरेवाधिमासत्वेन ग्राह्या ननु मध्यमाश्रयेन शुक्लप्रातिपदादिदर्शात् दसंक्रांतमासस्य विधानि पूर्वार्थोप
 योग्यधिमासत्वमधिगम्यते न च मध्यमानागतसंक्रांतिनियमेन शुक्लप्रातिपदादिदर्शात् अस्य हि नियतो भव न कालो व
 सिष्ठसिद्धादिदर्शित द्वात्रिंशद्दिगैर्तमासैर्दिनैः षोडशभिस्तरथा घटिकानां चतुष्केण पतत्येकोधिमासक इति एतनुसंभवा
 धनतुनियमार्थं अन्यथा षोडशादिनाधिकद्वात्रिंशन्मासानंतरं कृष्णपक्षनियमेन शुक्लादित्वमभापतेः तेन न्यूनाधिक
 काले मलमासप्राप्तौ पुनैव दोषः यान्यपि मासोऽत्र शत्रुभवेदित्यादिनिवचनानि तान्यपि संभवाभिप्रायेणैव न तु नियमग
 भिप्रायेण व्यभिचारस्य स्फुटत्वात् निर्णयाम्नेतद्विसंक्रांतिमासस्तरुमलमास एव न वधिमासः तदाह सत्यव्रतः राशिद्वयं
 यत्र मासे संक्रमेतादिवाकरः नाधिमासो भवेदप्यमलमासस्तु केवलं त्रयं द्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्योऽपि तदुक्तं ज्योतिः शा
 खे अंसंक्रांतिमासो धिमासः स्फुटः स्याद्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्यः कदाचित् क्षयः कर्तिकादित्रये नान्यतः स्यात् तदा त्रयं
 मध्ये धिमास इयं चेति स्फुटः स्फुटमानलभ्यः द्विसंक्रांतिमासो यदा भवति तत्र वर्षमध्ये मासद्वयमधिकं भवति तत्र परे दु
 षः आद्यः शुद्धः तदुक्तं तत्रैव एकत्र मासद्वितयं यदि स्याद्द्विपरिचितं तत्र परो धिमासः त्रयोदशं तु श्रुतिराह वेदं चतुर्दशः क्रा

पिनचस्तिदृष्टति जावालिरपिमासद्वयेऽन्धमेतुसंक्रान्तिर्नपदाभवेत् प्राकतरतत्रपूर्वः स्यादधिमासस्तथोत्तरः प्रा-
 कृतः शुद्धकर्माहर्हस्यर्थः उत्तरइति उत्तर एवाधिमासः कर्माहर्हस्यर्थः तथा स एव एकस्मिन्नापि वर्षे च द्वौ मासावधिनासकौ
 पूर्वो मासः प्रशस्तः स्यादपरस्तुमलिभ्लुचइति अयं च नयोदशो मासश्चांद्र एव न सौरः तदुक्तं अस्ति नयोदशो मास एव
 श्रुत्या निगद्यते असाचांद्रो न सौरः स्यान्नास्त्यसौ हि चतुर्दश इति यत्तु ब्रह्मसिद्धांते चैत्रादवाहनाधिमासः परतरत्वाधि-
 को भवेत् यत्तु ज्योतिः सिद्धांते षट्कन्यागते सूर्यवृश्चिके वा यधान्विनि मकरे वा यकुंभे वा नाधिमासो विधीयत इति तद्
 दृष्टिकदि चतुष्टये मलमासे सति पूर्वतुलाकन्यागते सूर्ये क्षयात्पूर्वभाव्यधिमासस्य कालाधिक्यमात्रानिपेधार्थं नत्वधि-
 कमात्रस्य दशानां कालगुणादीनां प्रायोमापरयचक्रचितं नपुंसकत्वं भवतीत्यपशास्त्रस्यानिश्रय इति हेमाद्रौ विष्णु
 धर्मविरोधात् मलमासे षट्कादिनिपेधानुपपत्तेश्च मकरे यवाकुंभे चैति द्विष्टार्थं प्राप्य भावात् अस्यागमनकाल उक्तः सिद्धां
 तशिशोमणौ गतोऽप्याद्वेन दैर्मिते शाककाले तिथौ शैर्भविष्यत्यथांगाक्षसूर्यैः गजाद्यग्निभूमि रतथाप्रायशो यं कुर्वंदु
 र्वैः कचिद्भोक्तुभिश्च १ - अस्यार्थः चतुःसतत्यधिक नवशत ९७४ वर्षशाककाले क्षयमासो गतः तथा
 पंचदशाधिकैकादशशत १११५ वर्षमिते शाके क्षयमासो भविष्यति तथा षट्पंचाशदधिकद्वादशश
 तवर्षमिते ११२५६ - शाके भविष्यति अष्टमसतत्यधिक नवयशतवर्षमिते १३७८ शककाले भवि-
 ष्यति - अस्यासंभव एकचत्वारिंशदधिकशतवर्षमिते काले १४१ नियतः कचिद्गोफुभिश्च एकोनविंशतिव
 र्षेऽपि स चाप्या नियत एवेति विशेषम् एतावद्विर्धैः कचित् पूर्वोत्तरक्षयमासयोर्ध्ववधानं भवतीति नतु नियमेन सैः यं क्षय
 मासो माससंज्ञाप्रयोजककालेति द्वययुक्तत्वात्मासद्वयात्मकः स एवायं चाहं रूपति संज्ञकः अस्मात्पूर्वभाव्यसंक्रान्ते
 मासः संसर्प्य - उत्तरभाव्यसंक्रान्तिमासोधिमासः एतदेवाभिप्रेत्योक्तं बाहर्हस्यस्य ज्योतिर्ध्रैये यस्मिन्मासे न

संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा संसर्प्याह रूपतीमासावधिमासश्चानिदित्वेति अत्रपूर्वासंक्रांतद्विसंक्रांतयोः संसर्प्याह
रूपतिमाससंज्ञकत्वमुत्तरासंक्रांतमासस्याधिमासत्वं क्रमेणाभिधानादवगम्यते संसर्प्योऽसंक्रांतोपि नमलमासः किं
तु शुद्धतुल्यः उत्तरएवासंक्रांतो मलमास इत्युक्तं प्राक्। इति मलमासस्वरूपनिर्णयः॥ अथ ससंक्रांतमासे कश्चिद्विशेषः
निर्णयः प्रस्तूयते तत्रादौ तदुपयोगिवैजादिलक्षणं तच्च कमलाकरो के मेपादिसंक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वमित्या
दितथा च माधवमतो ज्योतिषवचनं मेपादिस्थस्य तिरयोमासः प्रपूर्यते चांद्रः वैजाद्यः संह्रियः पूर्तिद्विवेधिमार्गो
त्यइति न चैतत्तत्पूर्वासंक्रांतव्याप्तमिति वाच्यं पट्टिभिर्द्वयैरित्याद्युक्त्या पृथगेवलक्षत्वात् अतएव मेपादिनां शुद्ध
माससंज्ञां प्रत्येव प्रयोजकत्वं मलमासस्योत्तरमासशेषत्वश्रवणादिति माधववचः संगच्छते यदा भाद्रपदोत्तरमधिकं त
तत्राश्विनः ततः कार्तिकः ततो मारगशीर्षो हिसंक्रांतः ततः पौषः ततो माघः ततः फाल्गुणोऽसंक्रांतस्ततश्चैतद्वितीकृतः
तदामेपसंक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वं वैतल्वमित्यवरीत्या धनुःसंक्रांतिपरिसमाप्तामावास्याकत्वं मार्गशी
र्षकत्वमन्यत्र मार्गशीर्षप्रसिद्धं तस्यात्र द्विसंक्रांतरभावात् मार्गशीर्षोल्लभ्यते अतएव अथ इति व्यवह्रियते एवं
सातिमासपक्षतिथिरुपपद्यते। दिनात्तान्मासविशेषणपुरस्कारेणाविहितप्रत्यादिनां सायुस्कालायाभ्यामप्राप्तं
रमतामित्यादेरिव लोपप्रसंगः तद्वन्मूतानामागामिवर्षसंधितान्मासे लोपप्रसंगश्च यदि च मकरसंक्रांतिपरि
समाप्तावास्याकत्वरूपौषत्वसद्भावेपि रविसंक्रमहानियो वर्ज्यावर्ज्यविधिः स्मृतः स एव तु द्विसंक्रांते मलमासेषु
दीरित इति काठकथ्येण पौषप्रयुक्तानामपिलोपप्रसंगः यदि च पूर्वोक्ततन्मलमासलक्षणं तदुत्तरसंक्रांते
ऽतिव्याप्तमित्युच्यते तदानीं तस्याद्यतिथिकत्वं चैत्रत्वं ज्ञायातिथिः शुक्लाप्रतिपत्तत्वं च प्रतिपदाद्यक्षणाव
च्छेदेनैव त्वेव परिपाठ्यादिरिकस्याद्यतिथिकत्वं मार्गशीर्षकत्वं धनुःस्याद्यतिथिकत्वं मिति विभाव्यते तदा पौषोल्लभ्यते

इति तत्पुरुषकृतपूर्वककार्यविलोपः अतिदेशतु मां शीर्षपुरुषकृतकार्यप्रसंगाः न चैष्टापत्तिः प्रत्यवायश्रवणादि
ति श्रुतान्त्रयवति श्रुतप्रयुधपूर्वादितीयद्वैतद्वयः सासाविति विधौ श्रुत्यैक्ष्यमासरयमध्यगाविति ज्योतिषवचनात्
क्षयमासुद्वयत्वेति याततन्मासप्रयुक्तदोषरूपपरिहृतत्वात् तत्र लक्षणभेदेनान्यतरामासाविशेषेणोणः मुख्यसंभ
वगोणपरिग्रहस्यावश्यमेकपुअन्यत्र प्रसिद्धे अतिदेशप्रयुक्तलोपोद्धारस्तु द्वयं तत्राद्यादिद्वयमलेपिविहितत्वादि
वनलोपः द्वितीयादेशस्तु मलेनान्यगतिः कुठ्यात्रित्यामिति कीक्रियामितिकाठकगृह्ये पौषविधानात् मूलत्वं
चारम अहोरूपतिवत् एवंगार्हपनाटकादावपियोज्यं तत्र तत्तत्स्थिपूर्वोत्तरार्धयोस्तत्कर्मकालाव्याप्तौ
व्याप्तौ च एकदेशव्याप्तौ वा कर्मकालाव्याप्तौ शासनमनुसर्तव्यं तच्चादिद्वयविषये दर्शचपौर्णमासंचपितु सांव
त्सरदिनं पूर्वविद्धमकुर्वणो नरकप्रतिपद्यते इति नारदीयवचनं तद्ब्रह्मव्यापिनीचेत्यनमृताहस्यचसातिथिः पूर्व
विद्धवकर्तव्यात्रिमुहूर्तवयाभावोदिति बृहमानवीयं ह्यपरान्हव्यापिनीचेदादिद्वयकस्य यदातिथिः महतीयव्रताविद्धां
प्रशंसति मनीषिण इति सारीचवचः ब्रह्मेति पितृपिनीचेत्यनमृताहस्य यदातिथिः पूर्वविद्धाप्रकर्तव्यात्रिमुहूर्ता
चयाभवेदिति सुमंतुवचः तमलाकरैरभ्युक्तं अत्र मृताहस्येत्यनेन काक्षितमासप्रशङ्कति मृताहस्त्वलक्ष्यं वा
धकत्रायैक्यकथाप्यतया तत्तन्मासविशिष्टत्वविधिविशेषाभावरूप अपराह्मद्वयेन वाधनात् विशेषव्याभावप्रयुक्तविशि
ष्टाभावनादाय तिथ्यन्तरे कर्तव्यतावोधनवत् विशेषणभावप्रयुक्तविशिष्टाभावमादाय मासांतरेपितद्वाधनात् तद्द्वया
वश्यं कश्चन्यथायदा अमाचतुर्विंशतिघटिका प्रतिपत् अष्टादशघटिका तदा प्रतिपत् श्राद्धमासांतरं तिथ्यन्तरसंबन्धप
राहेन स्यात्तन्नेचष्टापत्तिः शिष्टैरनुष्ठायमानत्वात् अस्य च प्रकृतेरुदाहरणं यदा प्रतिपच्चतुर्विंशतिघटिका द्वितीयाष्टादश
तदामार्गद्वितीयाश्राद्धं पौषप्रतिपदि कर्तव्यं यदा तु द्वितीयाऽस्मन्मनेन प्रवृत्ता तदा त्रिमुहूर्ताभावात् पूर्ववाक्यभावात् मार्ग
द्वितीयाश्राद्धं पौषद्वितीयायां त्रिमुहूर्तानच यद्वा परत्वं कुतपेहि सुतिवचनात् कर्तव्यामित्येवं सर्वत्र संयोग्यवार्त्तापन्नं अ

दित्येदमकालिकी । तदभावेयुग्मादिनानिर्णयइति नचेदव्यर्थं । त्रिशत्तिथिसमूहात्मकमासस्यावयवभूतयात्र
 तिथीनांमार्गशीर्षव्यपौषवस्यसत्त्वंनिर्वहति तत्रोक्तप्रकरणेन्यतरस्यारोपितत्वात् अरोपितानारोपितप्रो
 विरोधाभावात् विभागस्वीकारविनैव सर्वतिथीनां प्रत्येकतदुभयात्मकत्वापपादनायकर्तुंशक्यत्वादिति
 त्वाह्यं अत्रमृतस्यजातस्यचाग्रिमवर्षीयतन्मासद्वयेपि आदिकथाद्वार्द्धपनानुष्टापनापत्तेः तच्चानि
 ष्टं अतएवतिथ्यद्वेप्रथमेपूर्वाह्नितीर्थेतदुत्तरद्वयुक्तं अयमावः मासावित्येकविशेषणमासद्वयं विधियं-
 दप्यविशेषणप्रतीयते तथापि यदप्रयेचप्रजापतयेचसायंजुहोतीत्यनेनमंत्रवर्णनात् विध्यनुवादेनप्रजाप-
 तिदेवताविधानवन्मुख्यमासानुवादेनपूर्वार्धावच्छेदकपुरस्कारेण मासांतरतादात्म्यातिदेशोविधीयते मुख्य-
 मासत्वानुवादावच्छेदकविधानार्थोसमानांतरस्यावच्छेदकत्वंतत्प्रातिविशिष्टमिति अवयवांतरतन्मासत्वाभावः
 मुख्यमासत्वंयद्यप्यवयवांतरेसंभवति तथापितदकिंचित्करं अतिदिश्यमानधर्मविरुद्धस्याश्वयुक्तकार्यभावा
 स्यात्तिदेशस्यभावसिद्धत्वात् यद्यपि श्रवच्छेदकभेदेनमासद्वयकल्पकवचनजातस्यकमलाकरेण क्षयंजातपुरस्का
 रेणाभिधानंकृतं तथापिमाधवेनापिविशेषणंतदुपन्यस्यद्वादशमासःसंवत्सरइत्यादिश्रुतिविरोधपरिहारस्यकृतत्वा
 द्दुपलक्षणं अन्यथातिथिपूर्वाह्नप्रसूतायाः पौषप्रयुक्तशान्त्याद्यापत्तेः मलेसतिप्रसूतकर्णवेधस्य तिथिपूर्वाह्नं अनुष्ठा
 नेपौषप्रयुक्तप्रशरस्यापत्तेश्च किंचएकएवयदामासइत्यदिनातिरिक्तमासद्वयात्मकत्वस्य तिथ्यद्वेप्रथमेपूर्वमि
 त्यादिवचनमंतरेण मासद्वयात्मकविधायकवचनानुपलंभात् अनेनतु श्रवच्छेदकभेदेनैवतद्विधारयते उपलंभेवापूर्वो
 कर्वाचित्र्यसिद्धयर्थेपदेकवाक्यतयाअन्यायत्वाच्च एतच्चाग्रेविस्तरेणवक्ष्यते अतः सर्वत्रावच्छेदकभेदेनैवमासद्वया
 त्मकरूपग्रहीतुमुचितत्वात्संकोचोयुक्तः एतेनमार्गशीर्षगतंचादिकभेकस्मिन्नेवमासेतिथिपूर्वाह्नाद्विभिगांविनैव

कार्यमित्याचार्योक्तं यथाश्रुतकर्मलाकाराशयवर्णनमात्रबोधं विभागविभागभावपक्षयोः क्वचित्फलैक्येपिक्व
चित्फलभेदात् तथाहि यदापूर्वदिनेप्रतिपद्वद्योष्टादश ॥ १८ ॥ द्वितीयादत्तरदिने त्रयोविंशतिदंडा ॥ २३ ॥ तदा
विभागभावपक्षे मार्गशीर्षद्वितीयाश्राद्धर्षपद्धतितीयाश्राद्धचपूर्वदिने कृत्स्नापराह्णव्यासे विभागपक्षे तु गतैष्ययोगेन
सर्वास्तिथिपट्यः ॥ ६५ ॥ तत्रसार्धद्वान्नेशद्वटिकापर्यंतं मार्गशीर्षः तदुत्तरर्षोपः मार्गशीर्षद्वितीयाश्राद्धपूर्वदिने पूर्ण
पद्धतीयाश्राद्धतत्तरदिने एवं बहुशः स्थलेषु बोध्यं अत्रजातानां मृतानां च तत्तिथिपूर्वोत्तरार्धभेदेनाग्निमवर्षसंबुधितं
तन्मासनिर्णयः पूर्वपूर्वतुल्यच्छादमातापित्रोभ्येतहनि मासद्वयेपितत्कुटुम्बाह्व्याप्रस्यवचनं यथेति गालवीयवचनं एक
एव यदा मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतं श्राद्धं मलमासेपिश्रयते इति यातातपीयं तस्याकुसंड्याग्निमासकोयुदि
भवेत्तत्रत्यसांवत्सरं तस्मिन् शुद्धतया क्षयेपिवचनात्कुटुम्बाह्वयोः कोविद इति दीपिकावचनं चैकमूलकत्वकल्पनानु
रोधात् क्षयव्यवहितपरं परं नुवदयमाणप्राकृतविवरणं तस्मिन् शुद्धतयेत्युक्तेः वटेश्वरीयचालनप्रकारोपि नान्न
तथाहि मासः संक्रांतिर्हिनोधिक इति कथितः शीघ्रवक्रप्रचारैः संसर्पोहिरुपतिः स्यात्समाविपमतया चालनं तत्क्षय
रूपपूर्वश्च द्रुक्योगोर्वरहितरविसंक्रांति तश्चालनं स्याद्वक्रश्चार्कोधिमासेयदि न चलति तदामासयुग्मं विधित्वामिति
इचनं माधवाचार्यैर्लिखितं अस्यार्थः संक्रांतिर्जन्यः आधिकः अध्याह्न्यदात्यन्ततरपदलोपश्चेति आधिक
मिति सूत्रेण निपातः शीघ्रवक्रप्रचारैः शीघ्रप्रचारैर्वक्रप्रचारैरित्यर्थः शीघ्रप्रचाराधिकदिनोच्छ्रयनं वक्रप्राचारात् न्यु
नदिनाच्छ्रयनं तत्र पूर्वेण संसर्पः द्वितीयेन अहं रूपतिः तद्विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं तयोर्मध्यद्वयस्यः क्षयरूपेयचालनं कर्त
व्यमिति शेषः तच्च समाविपमतारूपं विषेण लतीया तत्रासमत्वं कृतेपि चालने पूर्वमासापरित्यागः विपमत्वं तत्त्यागः कैः
कर्तव्यमित्याशंकायां पूर्वैरित्यादिकेयात्पूर्वभाविभिरित्यर्थः चांद्रदिवसैरर्कदिवसैरस्य - अथ्याहृतं कर्तव्यमित्युच्येना
न्यपः कर्तव्यमित्याशंकायामाह विरहितेति विरहितारविसंक्रांतिर्यत्रास्मिन्नर्थे सप्तम्यंतात्तासिः यच्चाालनमुक्तं तत्र

तत्पर्यंतत्वात्स्यादित्यनेनान्वयः सचकचिदव्यवहितः कचिदेकेनव्यवहितः कचिद्द्वभ्यां तच्चसाक्षत्परंपरयावा यदि
वक्रश्रुतः पूर्वोक्तविषमचालनेवैषम्यसिद्ध्यर्थमाह अर्कमासेहिससंक्रांतिइत्यर्थः तच्चद्विसंक्रांति एकसंक्रांतवान
चलतितत्रैवस्थिराभवतात्यर्थः मासपुनर्मंतदाश्रयतदेत्यादिशेषः तिथिपूर्वाधैकः अपरार्धे एकइतिमासद्वयवोधं
प्रकृते अनयारित्याधनुः स्थोऽर्को यथापिपूर्वत्रचलति तथापि दृश्रिकस्थोर्कोनचलतीतिसाक्षात्परंपरयावा असंक्रांत
पर्यंतचालनेनसंभवतीति क्षयादव्यवहितसंक्रांतोपिमाधुवाद्विमद्वैश्वसंभाव्यते क्षयादेकेनद्वभ्यावाव्यवहितस्तदुपमं
शास्त्रेचोदाहृतएव तत्रक्षयसामान्यलक्षणं द्विसंक्रांतित्वमात्रं तदुक्तंन्योतिसिद्धांते असंक्रांतिमासोधिमासः स्फु
टः स्याद्वद्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्यः कदाचित् क्षयः कार्तिकादित्रयेनान्यतः स्यात्तदावर्षमध्यधिमासद्वयंचेति तन्नियत
सहचारिरूपं तु तत्पूर्वमासत्रमान्यतमासंक्रांतित्वेसतिउत्तरमासत्रयान्यतमासंक्रांतित्वं अत्रवर्षमध्यधिमासद्वयंचेति
तुवैश्वानराधिकरणन्ययिनावयुत्यानुवादः अन्यथा द्यौर्द्रशाकेक्षयमासश्चास्मिन्तत्तद्विषयाः १६०३ प्रमितितुभा
वा वेदार्णवाद्यादि १७४४ युतेप्रगोन्मोभवित्यतिखाद्युतिप्रमेत्यइति न्योतिः शास्त्रप्रसिद्धप्राकृतक्षयेष्वव्याप्यापत्तेः
मासद्वयेवमध्येतुसंक्रांतिर्नयदामवेत् प्राकृतस्वतन्पूर्वस्यादधिमासरतथोत्तरइतिजावात्यायुक्तप्राकृतत्वमपि प्रकृते
नृसित श्रवदमध्यैइत्युक्तेः नचेदमापिपूर्ववदवयुत्यनुवादः यस्मिन्मासेनसंक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेववा संसर्पाहरप
तमासावधिमासश्चनिर्दिष्ट इतिवचनविहितस्य त्रयाणांनिर्दिष्टत्वस्यैवैवार्थापत्तेः नचैवं संसर्पइतिसमाख्यावलदत्र
निर्दिष्टत्वानन्वयइतिवाच्यं तस्याः सर्वतोदुर्बलत्वाद्वाक्यादिप्रमाणप्राप्ततदन्वयस्यवाधायोगात् नच साचरितार्था
पूर्वोक्तप्राकृतत्वेनवाधितानन्वयस्यलेखारितार्थादितिप्रकृतमूलप्रयुक्तदानादितुजिह्वपिमासेषुअनुषेयं अत्राश्विनपूर्वा
संक्रांतस्यमलत्वं यद्यपि न कालाधिक्यप्रयुक्तं अस्यासंक्रांतवत्तथापि बृहस्पतिर्नर्गतः प्रापोयजानांफलनाशंक्रांत

नञ्जनयानुयातये, समुक्तांतर्वित्तशक्तेः, मल्लिभुजैः। सप्तकांतरेषु संक्रांतिवर्जितः। मल्लिभुजैर्विजानीयात्सर्वक
र्तुसुगर्हितं इति वाधवहे, शास्त्रातपोक्रिद्रष्टव्यं क्षयस्य गृहस्थतिरेवात्। एकएव यदा मास संक्रातिद्वयसंयुतः। मास
द्वययतं श्रेष्ठमल्लमल्लेषु प्रास्मत्तद्वयत्र मल्लद्वयस्य क्षयमास इति हेमाद्रि प्राव्याख्यातत्वाच्चेति। प्रकृते त्रयादिद्वयकम
संक्रातिद्वितीयाद्यादिद्विकृतं शुद्धएव एवदा हि जप्रातिपच्छाद्दो नवरात्रद्वयोस्सवादिश्च शुद्धे एवेति। न चैवं सर्वार्थकारेणैक
मित्तिवाच्यं। तत्र क्रिमेव मल्लपूर्वार्थोक्तिमुत्तरापर्यन्तं लोकं नायः अत्र पूर्वैवेदस्याऽकिंचित्करत्वात्। न द्वितीयं मा
धवादितात्पर्यं पूर्ववत्सुद्धादिति द्विक्र। अथ प्रसंगादेकाद्वयसंक्रांतद्वये पूर्वस्य प्राकृतत्वं। स्वयं कर्तव्य। कर्तव्यमिति
श्रुत्वा। तत्र प्राकृतवदुत्तरादिमन्त्रमासेचादिद्विकृतनरात्रादिकंचाद्यस्यानुष्ठेयं न तु सकृत्करणेन। शास्त्रस्य अकृतार्थत्वमित्यथा
क्षयवत्सुद्धात्तत्प्राप्तौ तादर्थ्येत्वादिर्वापसाक्ष्यत्वात्। अस्याहिंसासप्तशविधिरष्टष्टेयनेनैकवाक्यता। तथा च त
स्मिन्सतस्मिन्पूर्वश्रुतिप्रतिषेधके। प्रतिषेधेनाधिष्ठातृदनुष्ठानाभावरस्य प्रत्यवायप्रयोजकत्ववत्। अद्वैतमते तन्मा
स्मिन्सतस्मिन्सुखेन तृप्तिमुद्वेगकोष्ठं तादृशाभावस्य प्रत्यवायप्रयोजकत्वमन्यत्र प्रसिद्धः। तस्यात्रापि संशयेनाहरहः। संशयामु
प्रसिद्धेति द्यादिद्वद्वद्वत्तेर्यथा त्वं न चादिव न ह्युरसकप्रेणाविहितातामुत्तरं। काभ्यतुलादीनां तु प्राकृते इति वैचित्र्यं
स्याद्विद्वद्भुजैर्पदेशिककृतं वैकुण्ठश्रवणं। अथिर्द्वयसहितं। एकासासत्त्वप्रक्षे। मुख्यतैकमाश्रितत्वं। तद्वैशेडकन्या
सुसुप्तं संवत्सरपुनश्चि। किं शुद्धत्वात्। सोमवर्कं च। तत्र तुलादीनामपिकाप्रयं कर्मन किंचनेति निषेधात्। शुद्धत्वं पक्षार्थाय उक्त
न्यायसचरणे। तद्वैशेडानुष्ठानेनाकृतस्वस्य वैयर्थ्यापत्त्या। विनिगुमना विरहस्योभयवतुल्यत्वात्। यथिभिर्द्वयैरित्यस्या
भावेन तत्पूर्वस्या संक्रातस्य। अश्विनत्वादि कृतं। अश्विनत्वं यमपुरसकप्रेण विहितं। तद्वैशेडार्थापत्त्या। पक्षादीनां मलमासप्रकरणे निषे
धोवा। एकादिसिद्धयतिरेकश्च द्वाप्राकृतत्वेन तद्वत्तत्राकृते द्विप्रानुष्ठानं विनानेनोपकारकवदिति। तत्रोत्तरत्रयानुष्ठानादुक्तिः।

काम्यतुलानादिरुतु संकटमुद्यमेन कामनासिद्धेः उक्तन्यायसंचरे उत्तरत्रैवानुष्ठेयं युक्तं प्राकृतत्वं तु ज्ञापकसिद्धाधिव
नत्वपुरस्कारेण विहितकार्यसंपादनं न कृतार्थमिति भाति यदनु द्विसत्रं । । इदं यथाह तत्पूर्वाऽसंक्रांतः संभाव्यते उत्त
रत्त्वसंक्रांतः एतदुभयमानवत्सरान्तर्गतस्तदा तस्य प्राकृतत्वं निर्विवादं उत्तरशेषत्वं च तथा तत्रोत्तरस्य तिथ्यर्द्धे प्रथमेइ
त्यनेन विभागेन मासद्वयात्मकत्वं वाक्यान्तरेण विभागेनोभयात्मकत्वं वा तत्रान्यतरमासोऽपि एतदुभयतरं मुख्यः त
त्र मुख्यशेषत्वे मुख्यप्रयुक्तकार्यकार्यस्तः उभयशेषत्वे उभयप्रयुक्तकार्यकार्यस्तः प्राकृतत्वं च स्वोत्तरतुतिषर्भव
त्वमुपादिश्यते अथवा स्वोत्तरतुतिशुद्धत्वं अथवा क्षयानधिकरणवत्सरान्तर्गतस्वरूपाणां पञ्चमासं तुतिशुद्धत्वं वा आद्ये
स्वरवोत्तरशेषोभयोरपि मिलेन न्यगतिः कुर्यादिति उभयत्र आह्लादिप्राप्तौ नदीपिकावचनं मवकाशमर्हति द्वितीयेऽपि स्वा
त्तरत्र शुद्धत्वाभावात् पूर्ववदेव नावकाशमासादयेत् तृतीये तु शुद्धत्वात् तत्रैवोभयशेषत्वपक्षे मासद्वयप्रयुक्तं अह्लादि
नतु क्षयेऽनन्यगतिरभावात् क्षयवचनादित्यस्मान्न वसरः एक एवेत्यत्रेभाद्रिव्याख्या नतु मलेन न्यगतिमिथ्येतन्मूलकं
मिति नात्र संशय इति यदि स्थितिरासंक्रांतो भिन्नवत्सरान्तर्गतस्तदा प्राकृतत्वमेव नारति । मलेन न्यगतिः कुर्यादित्येतन्मा
त्रविषयः एवं च मुख्यशेषत्वपक्षे तृतीयप्राकृतत्वं गृहीतत्वाऽऽवयवहितदीपिकावचनस्य वाकशोवाच्यः तथा चार्थत्वं
विषयता तदपेक्षयाऽवयवहितत्वं वाहितसाधारण्यमुक्तं किंच यत्रोत्तरमासस्य तत्रैव च्छेदपत्त्यात् आस्य तत्र प्रयुक्तं मन्त्रन्यात्
पूर्वप्रयुक्तक्षेपस्यादिति व्यत्ययरूपं विरुद्धमापद्यत ततादीपिकावचनं व्यवाहृतविषयमिति युक्तं किंच तत्रागित्य
रययव्यवयवहितत्वं प्रवृत्तिरिति स्यात्तर्हि संगतित्यस्य वैयर्थ्यस्यात् कृततुल्यस्मिन् स्तत्राच्यः संगतिपक्षोत्तरपुरषेण एकैव
वहितमेव गृह्येण्यदिति व्यवाहितमेव प्राक्तसंगिग्रहणतु रूपेण अत्र शुद्धत्वमिति प्राकृतत्वमूलकं नत्वेन न्यगतिमूल
तथासाति तस्मिन् क्षेपे वचनादित्येव वदेत् न तु शुद्धत्वमिति एतेन प्राकृतत्वमपि अत्र न्यगतिमूलकमित्यपास्तं किंच

तस्य तन्मूलकरवे तत्र त्वद्धमध्ये इत्यादि वैषय्याच्च माधवप्रभृतिभिरनन्यगतिकं क्षये व्यवहितमेव उदाहरणद्वयमुक्त्वा
 प्राकृतत्वे किंश्च क्षयादप्यव्यवहितरतुसंभावितः प्रकृते प्राकृतत्वाभावस्तु द्वितीयासंक्रातस्य भिन्नावदप्रवृत्तिवत्सहजव
 एव सिद्ध इति तदर्थमेवायं प्रयासो महतो वंशस्तंभादितिन्यायमनुसरतीति दिक् उभयात्मकत्वं तु तिथिपूर्वाद्धादि विभा
 गैर्वसर्वत्र बोध्यं न त्वविभागेन तथा हि न तावत्प्रकृते मुख्ये मार्गशीर्षपौषातिदेशः आरोपितानारोपितयोर्विरोधामा
 वेनोभयसमावेशेऽपि अतिदिश्यमानधर्मविरुद्ध इति न्यायेन मार्गशीर्षकाध्यासिद्धेः न चोभयत्वेनातिदेशः उभयता
 वच्छिन्नोद्दिश्य कहे मंता शिशिरयो रित्यादिविहितमासद्वयात्मकं ऋतुद्दिश्य कादिकमेवातिदिश्यते न तु मार्गशीर्षाय च
 च्छिन्नोद्दिश्यकप्रत्याब्धिकं न च मार्गशीर्षत्वरपौषत्व एतदुभयवदतिदेशः तथा सत्यपि उभयत्वावच्छिन्नोद्दिश्यकत्वात् कोद्दि
 श्यता कार्यादितरेवातिदेशेन सिद्धिः स्यात् न तु निरवच्छिन्नपौषत्वादिनिर्धारवच्छेदकत्वात् कोद्दिश्यता का प्रत्याब्दिकादिरिति ति
 ध्येद्धप्रथमेदत्वेन न यो यं जनास्ति तस्य च पूर्वः तस्य तिथिपूर्वाद्धि अतिदेशः यो यं जनास्ति तस्य च उत्तरः तस्य तिथ्युत्तराद्धि तदे
 शः मासाविति तु लक्ष्यमेतदाभिप्रायकं अतिप्रसंगस्तु अतिदिश्यमानेति न्यायेन वारणोपः शत्रौ शब्दप्रसंगस्तु पूर्व
 वारित एवं कौत्तकादिषु मासेषु यदि स्यातां मलिभ्लुचौ सर्वकर्महरः शक्रः पूर्वस्तजमलिभ्लुच इति वचनं तु यथा श्रुतमेव
 प्रकृतानुपयोगि यादिव कौत्तकादिमासेषु प्रथमे सति मलिभ्लुचौ स्यातामिति यर्थः तदा प्रकृतोपयोगिपिकात्तकादिष्वि
 त्यव्यावर्तकं किंच पूर्वे एव सर्वकर्महर् इत्येवानियमाकारे उत्तरस्य सर्वकर्महरत्वाभावः सिध्यति पूर्वः सर्वकर्महर एवेत्येत
 स्यादिति यमस्य संभवात् एतत्फलं तु पूर्वस्मिदिदं नाधक्य प्रयुक्तमलत्वरयोत्तरत्र यथा सद्भावस्तद्वदभावेनाऽऽप्यकर्मह
 रत्वेनास्तिनेन पूर्वैकमलिभ्लुचाधिष्ठितत्वरूपमलत्वरव्यवस्थापनं तस्यापि यत्र प्राकृतत्वं तत्र तेनाप्युदाहरति वचनांतरवि
 रोध इत्यलं अथारूपकालदोषवत्त्वान्मलमासमात्रे वर्ज्यावर्ज्यनिर्णयः तत्र सत्यत्रतः अलिभ्लुचस्तु यो मासः समासः

पापसंज्ञित वज्रित पितृदेवाभ्यां सर्वकर्मसु ब्रजेयदिति वा पाठः साधुः मनुः एकराशिरिष्यते सुखे यदादशद्वयं भवेत् हठ्य
कण्ड्यक्रियार्हता तदा धिमासक शतातपः वत्सरान्तर्गत पाषाणवान् फलनाशकत् नैर्ऋतेषां तु यानां च समाक्रां
तां धिमासक मलिभ्लुचैः समाक्रांतसूपसंक्रांतिर्वाजतं मलिभ्लुचं विजानीयाद्वाहृतसर्वकर्मसु गृह्यपरिशिष्टे मलिभ्लु
चस्तुमासो वैमलिनः पापसंभवः गार्हपत्यः पितृदेवेभ्यः सर्वकर्मसु तत्रैव जेतुं ब्रह्मासिद्धांतिं यदा शशीयाति गभस्ति मंडलं दि
वाकरः संक्रमणं करोतु तदा धिमास कथिते विंशतिना विवाहयात्रोत्सवपञ्चदशकृत् सिनीवालीमातिक्रम्य यदा संक्र
मंतराविः भानुना लंघितो मासो ह्यनहः सर्वकर्मसु ज्योतिःशास्त्रांतरे सवितु मंडलमेति यदा शशीतदनुसंक्रमणं कुरुते र
विः मसं महोत्सवनाशक रस्तदामुनिवरैः कथितो धिमासकः पृथो नसिः श्रौतस्मार्तक्रियाः सर्वाद्वादशस्विकीर्तताः
त्रयोदशतुताः सर्वानि फलदा इति कीर्तताः तस्माद्ब्रयोदेशमासिनः कुर्याताः कथंचन कुर्वन्नर्थं न वा शुक्रवर्षादात्तमविना
शानमिति त्रयोदशत्वं च संक्रांतियुक्तत्वाद्दशमासापेक्षया अत्रानि फलदा इत्यभिधानात् फलकामनया प्रवृत्तं कर्म निषिध्यत
इति गम्यते तथा च स्मृत्यंतरम् इष्टादि सर्वकाम्यं तु मलमासे विवर्जयेदिति यद्यपि पूर्ववचने पुनः सर्वकर्मत्वे ल्यता निषेधा
मलमासे प्रतीयते तथापि न कुर्यादधिके मासिकाम्यं कर्म कदाचन मलवदंतिका लस्य मासकालविदोधिकं न कुर्याद
धिके मासिकाम्यं कर्म कथंचन मुक्त्वा नैमित्तिककर्म तादृते वैवर्कान्तं तामिष्यादि शंखसुभंतु वचनेभ्यो नित्यनैमित्तिके कुर्या
त्प्रपत सन्मलिभ्लुच इत्यादि प्रतिप्रसववचनेभ्यश्च काम्यानामेव सः तत्र शंखवचने कर्मो कर्मशब्देन काम्यकर्म इत्य
तैत्तिह्य फलकाम्ये क्रियमाणत्वात्कर्मैतदकाम्ये क्रियमाणत्वात्कर्म कर्मचतदकर्मैवेति कर्मधारयः नित्यनैमित्तिकानां
तु करणमेव नित्यनैमित्तिके कुर्याच्छब्दकुर्यान्मलिभ्लुचे त्रिपिनक्षत्रवारोक्तकाम्यं नैव कदाचनेति जायालिवचनात्
तदप्यगातिकानामेव अत्र न्यगतिर्कोनित्यं कुर्यान्नैमित्तिकं तथेति स्मरणात् मलेऽनन्यगतिनित्यं कुर्यान्नैमित्तिकी क्रिया

मिति काठकवचनात्, अनन्यगातेकचयस्यानन्यस्य मुख्यकालात् क्रमजवन्यस्य कालात्तरस्याननुज्ञात्त्वादप्येतत्त्वेपे-
प्रायश्चित्ते प्रसज्येत, तत् मलमासेकाभ्युत्तिपथोप्यारंभसमाप्तिविषय एव, असूर्यानामयेमासानेतत्पुनर्मसमतः, ब्रता-
नावेव यज्ञानामारभश्च समापनमिति ब्रह्मसिद्धांतवचनात्, प्रारब्धासमाप्ततु कान्यकर्म मलमासेपि भवत्येव प्रारब्धं
कर्म यत्किंचित्तु कार्यमस्ति मूल्य इति तत्रैवोक्तत्वात्, चातुर्मास्यव्रतारंभानंतरं तस्मात्सिक्कालद्वयं मध्यपतितेऽपि
मासे त्रिभिर्मासिनापुनोपहिते पृथक् विधिक्रम इति वचनेन तद्व्रतस्याभ्युत्तिज्ञादर्शनेन कान्यकर्मोत्तरैर्विरच्य पितृयाकल्प
यितुमर्चितत्वात्, त्र्यवैष्यकर्तुं कान्यकर्म मलमासेप्यारभ्य कर्तव्यं यथातीव्रज्वराद्याभिभवे तद्वाट्टव्यर्थं श्रीरुद्रैजपाद्य
नष्टानं मलमासमुत्तरेषां क्षायान्नप्रसंगात् तदाह मर्यादिर्योचालभ्ययोगे च सीमते पुंसवैपि च यद्वा नादिसमुद्दिष्टं
पूर्वत्रापि ननु प्यतीति पूर्वत्रापि मलमासेषां रयं तथाभिचरतः प्रतिचरतश्चेष्टादिकर्मप्यग्रावेष्टव्यमेकादशकपालं नि
र्वपदभिचरति, प्रतिवैष्यरस्तादृभिचरति इत्यादिवाभ्यविहितं तदप्यावश्यकरं वा तत्र कार्यमेव तथा राजद्रोहादिना
पमन्योऽप्रसक्तस्तेष्वेव मृत्योर्विभिध्यात्तरमा एतां प्राजापत्यां शतकृष्णलां निर्वपेदित्यादिना विहितेऽपि कर्तव्येव कृष्ण
लाः सुवर्णशकलां निर्वपय्यपरिमितानि यस्यां निर्वपणीयानि सेष्टिः शतकृष्णला तथा यदाट्टष्टाभावात्सस्यानि शुष्यं
ति मलमासश्चागनस्तदा कारिष्यं दृष्टिकामो यजेत इति विहितेऽपि न कालविलंबं सहते एव समाप्तं न्यप्यावश्यकान्यु
दाहरणीयानि अनन्यगतिकानि तु नित्यानि शुद्धपरिशिष्टदृढाहतानि अवपट्कारहेमाभ्यपवेषा मय एतथा मलमासे
पि कर्तव्यं कान्याह ट्टिर्वैर्जयेदिति अवपट्कारहेमा अभिहेतवैश्वदेवादयः पूर्वदर्शपूर्णमासौ पार्वणस्थालीपाकश्च
आभ्यणक कर्तव्यता च पुराणालाभे तल्लभैव कर्तव्यतैव अनेनैवाभिप्रायेण पैठीनसिनापि संक्रांतिरहिते मासिकुट्या
टाभ्यणं न विविकल्प उक्तं नैमित्तिकान्यपि कानि चिदावश्यकानि नियमेन दर्शयतीति चंद्रसूर्यग्रहेस्तान् आह्वान

जपादिकं कार्याणिमलमासेष्विति त्वनैमित्तिकं तथेति स्मर्यन्तरे चंद्रसूर्यग्रहेष्वमरणेषु पुनर्जन्मनि मलमासेष्वेव स्या
इत्तमक्षयतां जेदिति चंद्रसूर्यग्रहणचक्रपलपुष्पाद्यलभ्ययोगानामप्युपलक्षणं गत्यंतरयुतानितुनित्यतैमित्तिकाभ्य
पितजनकार्याणि तान्यपिकानि चित्काठकग्रहपरिशिष्टे दर्शितानि सोमयागादिकर्माणि नित्याभ्यासपि मलितं पृथ
व्याभ्यपणधानचानुर्मास्यादिकान्यपि महालयाएकाश्राद्धेषां कर्माद्यापि कर्मयत् रूपमासां विशेषारूपा विहितं वर्जयेन्म
लेहति सोमयागो वसेति विहितं सत्यमलमासे वर्जने पि शुद्धमासेऽनुष्ठाने वसेतेऽनुष्ठिति संभवात् सगति कत्वं पृथगि काठ
कशाखादीनां सिद्धा पुनैति रित्यभ्यपणपाठो तत्र पुनर्गतपूतत्वादिकलार्थादिरेव तस्य तैमित्तिकत्वात् निमित्तानंतरकरणे
प्रसक्तेश्च विशेषविरोधाद्भिन्नान्तर्द्वयबाधेन शौचकालरूपांगोपसंग्रहव्यवस्थापूतनाशौचापगमनानुष्ठानमिव मलमासे
व्यतीतिसंयन्नुधानंतस्य न्याय्यत्वाद्दुपपद्यत इति सगति काजाति शुर्मुलमासे न क्रियते हेमाद्रौ पृथगिति पाठः तत्रापि पुनर्प
धर्पत्वात् पुनैतिरेव अन्यस्या इदं दर्शनात् महालयोभाद्रपदस्याप्युपपत्तः श्रुतएवानावश्यकनिषेधो गृह्यपरि
शिष्टे मलं वदंति कालस्य मासं कालविदो धेकं नेहेतां त्रिविधेषु ज्यामन्यनावश्यकदिधोरिति यच्च अतस्तमलमासां स्यात्पयत
कास्यमुससनापितं आगतमलमासे पितस्माभ्यमसंशयमिति मलमासेषु कर्मणः समाप्तिप्रतिपादककाठकग्रह
तत्साधनमानोपजीविष्यच्छांद्रायणादिविषयभित्तिकेचित् हेमाद्रिरुत अतस्तमलमासां स्यात्पिति समाप्रत्यभ्यनुज्ञानं म
लमासां स्यात्गारब्धस्यानिपतकालस्यापि असूर्यादिति समाप्तिनिषेधस्तु मोहात् तत्रैव श्रुतं स्य कान्यस्य मलमासे समा
पतेनापातिशयार्थोक्तार्थ इत्यह तदयुक्तं प्राक् प्रवृत्तस्याभ्यासनिपतकालस्य समाप्तिः शुभातिवेन मलमासेन चित्त्वात् तत्राति
प्रसवस्याभ्यगति कविप्यत्वात् मलमासे व्यनुवसेनेन च प्रयोगप्राशस्त्याभावभंगमाभावात् अतस्तेति वचनस्य निपतका
लकर्मरूपविषयान्तरसाध्यादिति तद्वैतद्वयान्नरमणित्वं अतस्त्वयने निपतकालानियतकालसाधारणशब्देनाभिधानात्

अमुद्यां शिवचनद्वयवस्थायं प्रथमलमासप्रादयस्यैव समाप्तिस्तत्र निषिध्यत इत्यत्राप्येवकारस्याप्यनर्थकत्वेन तु श
 व्दस्य चानुवृत्तिर्यातकत्वेन सर्वसंभारार्थकत्वेनैव व्याख्यातुं शक्यत्वञ्चेति तस्मादावश्यकमेव कारणं अनन्यगतिरिति
 स्थितौ मितिकानिचकर्माणि मूलमासप्रादयस्यैव यानि समापनीयानि च सावनमाससाध्यानि च कार्यान्यपि प्रादयव्यानि
 समापनीयानि तदितरेषां व्यासः समाप्तिश्च न कर्तव्यं अनुवर्तनमात्रं कर्तव्यमिति एवं सामान्यत्वेनैव उच्यते उच्यते विवेकसि
 द्वे विशेषतो वच्यते उच्यते एतस्य ह्यप्रदर्शयते तत्र पुंसवनस्यैव न ज्ञातकर्मसि प्राशनांतानि कर्माप्येते तस्यैव निमित्तका
 भ्युदयिकश्राद्धचंद्रसूयग्रहप्रयुक्तस्नानश्राद्धमजपादिकरेण श्राद्धार्थकर्मार्थोदयायालभ्ययोगानि नितश्राद्धदानवत्तादि
 कर्मस्यैव हि ज्ञेयं दक्षदत्तापि षड्दत्तापि स्थिसं च यन्नवश्राद्धैकदद्यादिकस्यैव तस्मिन् षोडशश्राद्धस्यैव षड्दत्तापि न पञ्चयो
 दशश्राद्धसूयग्रहदत्तापि दत्तापि पातयोगवादि निमित्तप्रायश्चित्तमद्यनाशादिति नितकं पुनराधानप्रतिमादि संस्कार
 त्वाग्रे तु कालपुनः प्रातिष्ठापूर्वदृष्टव्यं श्राद्धगजच्छायाश्राद्धादिनिमित्तवशात् मूलमासेपि कर्तव्यानि तथा च स्युतिसंग्रहे
 ज्ञातकर्मचपुसतिः सुमितेनैव ज्ञातवत् मलिरलुचपि कुर्वतिति त्रिंशद्विजायते पुंसतिः पुंसवनं द्रतशब्देन श्रुतभ्युयोगादि
 निमित्तकद्रवतानामवश्यं कर्तव्या श्वत्तरूपकच्छायां प्रादुर्नाम्यहर्णः प्रमः गर्भे वा पुंषिके भूये श्राद्धकर्मणि मासिकं स
 पिंडीकरणे निवेनाधिभासं विवर्जयेत् तीर्थस्नानं जपे होमोपवर्गादिति लादिभिः ज्ञातकर्मस्य कर्माणि नवश्राद्धं तथैव च
 मघाज्यवेदशीश्राद्धश्राद्धाभ्यापि च षोडशचंद्रसूयग्रहे स्नानश्राद्धदानजपादिकं कार्याणि मूलमासेपि निरर्थकं नितिकं
 योति गर्भगर्भसंस्कारेषु संभवनार्थं चार्धुपिकेतत्वेनैव द्विग्रहे भूयेन तत्कल्पे भूतिग्रहे मासिकं श्राद्धकर्ममावास्या
 श्राद्धं षोडशश्राद्धानां षष्ठ्युपादानात् नित्यं नित्यदानं होमोपवर्गापासनहोमः उपवर्गादिति लादिभिरित्यग्निहोत्रहोमो वि
 हितकरणद्रव्योपादानात् श्रुत्यैव कर्माणि दत्तापि दत्तापि स्थिसं च यन्नानि कालादयः कार्यापि दत्तापि सपिंडांतं

कर्मग्रहणजन्मनोः ॥ सीमंतपुंसवे श्राद्धं दत्तव्यं जातकर्मच ॥ रोगिणातिरलभ्येवयोगश्राद्धं व्रतानि च ॥ प्रायश्चित्तनिमित्त
 स्वेव वशात्पूर्वपूजया श्राद्धं दत्तुं कुममन्वादिमहत्प्रयुगादिषु श्राद्धं दत्तुं परमहंसः श्राद्धमन्वाद्यमासिकं भलिम्लान्यमासि
 पुमृतानां श्राद्धमादित्क श्राद्धं तु पूर्वदत्तुं पुतार्थे वैवयुगादिषु मन्वादिपुतुपहानदनादिनां दिनचयत् तिलगोभूहिरण्यानां स
 ध्योपासनयोः क्रियाः पूर्वहोमश्चाप्यवर्णसाक्षरिश्चिपर्वणाः नित्याग्निहोमाश्च बलिदत्तानि चार्पणं स्नानं च स्नानवि
 धिनाऽभिध्यापेयवर्जनं ॥ तर्पणं च निमित्तस्य बलिदत्तमयज्वे ॥ अतिर्यमनिमित्तं वदन्तं व्रतं हृदादिकं श्रमं नाधाना
 धरापूर्वतोऽर्थयात्रामरक्षणं देवारामतडागादिप्रतिष्ठामाजिवधनं आश्रमस्त्विकृतिः काम्यवृषात्सर्गश्च निष्कर्मः ॥ स्त्रीजा
 निपेकः प्रथमश्चूडकर्मव्रतानि च ॥ अन्नप्राशनमारभेग्रहाणां च निवेदनं ॥ स्नानं विवाहानामातिपद्मे दर्वमहोत्सवं ॥ व्रतारं
 मसनां सौचिकं कर्मान्यं च पापमनः ॥ प्रायश्चित्तं तु सर्वस्य मलमासिविजयेन ॥ उपाकर्मैरसिर्जनं च पवित्रं दमनं पूर्णं श्रवणं
 हरिचहं मतं सपाणां बलिहृकाः ॥ ईशानस्य बलिर्द्विषाः शयनं परित्यज्यं ॥ दुर्गद्वारं पनोदधानं ध्वजोदधानं च बलिहृकाः ॥ पू
 वं प्रतीतिपिडानि परत्रान्यच्च द्वैविकमिति ॥ अन्नदादशहृदयारभ्य नित्यत्वाद्भुज्यज्वरयतेन ॥ प्रथमं कर्तव्यं प्रहः ॥ अंनि
 त्यमनिमित्तं च त्वारभ्य वज्रयेदित्येतन्नवर्ज्यसग्रहः ॥ उपाकर्मैरपरभ्यान्यच्च द्वैविकमित्येतन्नमलमासि सर्वाजितानां शुद्धमसि
 वरयकं तैव परमं सग्रहः ॥ अन्नगर्भं द्यादीनि साक्षिवचनान्युदाहृतानि द्वावेतां जातकर्मचर्यत्र एतौ पुंसवनसामंता ॥ एतच्च ग
 र्भाधानाद्यन्नप्राशनानां तत्संस्कारोपलक्षणं ॥ तदुक्तं दीपिकायां ॥ गर्भाधानं मुखं च चैत्यं विधितः ॥ प्राग्गोजातं पांशां विना ॥ कुच्छेद्या
 ग्रयणं गजेन्द्रपुरतश्छायां मवा नगयोः तीर्थे दक्षययाश्च पितृभ्यामधिकं मारयेव मद्याचरेदिति ॥ रुहति संप्रहर्षि ॥ पुंयगादि क
 मासिकं च श्राद्धं चापरपाक्षिकं ॥ मन्वादिकं तैथिकं च कुटुम्बान्मासद्वयेपि चेति ॥ अपरपाक्षिकं प्रतिकर्षणं पक्षविहितं श्राद्धं न
 तु महालयापरपक्षं श्राद्धं तत्र विधेयस्याप्रवक्ष्यमाणत्वात् ॥ मह्यपुराणे ॥ नृशेवाहरहः ॥ श्राद्धदानं च प्रतिवांसरं गोभूतिल

हिरण्यनामासिपरिग्रहमलिभुवइति व्यासः जातकर्मणिपच्छाददशैश्चादतथैवच मलमासिपितृकायव्यासस्य
वचनयथेति यत्तु सवत्सरतिरेकणमासियः स्यान्मलिभुवः तस्मिन्मयादशैश्चाद्वनकुठ्यादिदुसक्षय इत्युच्यते शृंगवच-
नगोष्ठप्रथपुलिखितं तत्कात्तिकादिमासविशेषसंबद्धमावास्याविहितफलविशेषार्थश्चादपरं प्रथममासविशेषाख्यं
विहितवज्ज्येन्मल इत्येतदेकवाक्यत्वात्सर्वकानार्थविहितकाम्यश्चाद्विषयच नकुठ्यादधिकेमासिकाम्यकर्मकदा-
चनति स मास्यवचनं तस्यापिनिषेधात् केचित्तुनकुठ्यादिदुसक्षयइतिप्रमादपाठः नकुठ्यान्नापातधृतइतिबहु-
प्रथदृष्टपाठोच्चायानिर्याहुः स्मृत्यन्तरे आद्वजातकनामानिसंस्काराश्चैवसत्रताः मलिभुवेष्वपिकर्तव्या इष्टाः
काम्याश्चवर्जयेदिति संस्काराश्चसत्रप्रशाननिक्रमणोदयः जनार्दनशायनादारभ्येत्यापने यावद्धृत्वाग्निधारणपर-
णादिकं करिष्यामीतिसंकल्पसाहिताः सत्रताः काम्याश्चपि इष्टिग्रहणं काम्यपशुबंधादिकर्मापलक्षणे सर्वेषामपि
काम्यानामावश्यकत्वेनवर्जनोपत्वात् हारीतोपि अधिमासेनकर्तव्यं आद्वमाभ्युदयतथा तथैवकाम्यचरकमूर्तिपरक-
न्यकर्मध्यादिकंतत् मलमासेन कर्तव्यमित्यर्थः गमस्तिः एकोदिष्टदुपच्छादितत्रैमिक्तिकमुच्यते तत्कार्थ्यपूर्वमासे
वकालाधिष्वपिपथमर्तइति गौतमापि जातकर्माण्यच्छाद्वनवश्चादंतथैवच ग्रहणपुसवादावतत्पूर्वप्रपरंवेति निमि-
ततथादितिविषयशेषः आदिशब्दादसिमतोदिसंस्काराणामलभ्ययोगादानां चोपसंग्रहः मरीचिः रश्मिचालभ्ययोगेचसां
मतेपुसवेष्वपि यद्वानादिसमुद्दिष्टपूर्वजापितदुप्यतीति ज्योतिःशास्त्रे तत्रदत्तमदत्तचहुतचाहुतमेवच सुजसमप्यजसस्यां
ज्ञोपवासः कृतोभवेत् नयान्नातविवाहस्तुनववारस्तुनिवेशनं नप्रतिषेधद्वानांप्रासादग्रामभूरुहामिति अर्जापतिरपि
उपकर्मचहव्यचकठ्यपवार्त्सवतथा उत्तरेनियतेकठ्यात्पूर्वतन्निष्फलं भवति अन्यजापि अवररहश्चहसंतः सर्पाणां बलि-
रष्टकाः ईशानस्य बलिर्विष्णोः शयनं परिवर्तनं प्रायश्चित्तं तु सर्वस्य मलमासे विवर्जयेत् गान्धर्वः अपूर्वदत्तताहं पूजाशुचः

स्तुनंष्टमार्गवे मलमासेत्वनानादुत्तरतर्पिषात्राविवर्जयेत् शातातपोपि अस्तंभतिगुरौशुक्रेवद्वेबालेमलिम्लुचे व्रतारम्भा
 पर्वर्भचनकुर्यान्मौजिवधनमिति गार्घ्योपि नामान्नप्राशनं चैलिविवाहंमौजिवधनं निष्क्रमंजातकर्मादिकाम्यं वृणुपवि
 सर्जनं अस्तंभतिगुरौशुक्रेबालेद्वेमलिम्लुचे उद्यापनमुपरभंजतानां वैकारयेदिति नामोतिस्वकालेऽकृतनामविवधं
 तद्वहगार्यः नामकर्मचजतिटिण्यथाकालं समाचरेत् अतिपातेन कर्तव्यं प्रशस्ते मासि पुण्यभइति वासिष्ठोपि वार्पिक
 पतङ्गागादिप्रतिष्ठां यज्ञकर्म च न कुर्यान्मलमासिपिमहदानव्रतानि चेति मरीचिरपि गृहप्रवेशगोदानस्थानाश्रमम
 होत्सवान् न कुर्यान्मलमासिपिशुक्रगार्वांरुपह्ववद्वाति पराशरः अन्यधेयप्रतिष्ठां च यज्ञदानैश्च तानि च वेदव्रतद्वयो
 न्सर्गचूडाकरणमेखलाः मां गत्यमभिपेकं च मलमासि विवर्जयेत् अस्यापवादः चंद्रसूर्यग्रहे चैव मरणे पुञ्जन्मनि मल
 मासे पि देवं स्याद्व्रतमक्षय्यकारकमिति । अन्यधेयप्रतिष्ठां चेत्यजानावश्यकत्वे सतीति शेषोद्गृह्यः तेन मलमासोपि प्राय
 श्चित्तभूतमन्यधेयमन्यनुश्रव्यनंतरकर्तव्यं न प्रतिपिष्यते एवं प्रतिमासं स्कारनाशे पुनः प्रतिष्ठान् प्रतिपिष्यते कौथ
 मिः अद्भवं बुधदं दद्यादन्नं चापि सुसंस्कृतं संवत्सरे विवृद्धे पि प्रतिमासं च मासिकमिति तथा च त्रिंशत्सोदकुंभाभ्रव
 दानानि एकमासिकं च तदधिकं भवतीत्यर्थः अतएव वसिष्ठः संवत्सरमध्ये यद्यधिममासो भवेन्मासिकार्थं दिनमेकं वद्वेये
 दिति यत्तु उच्योतिः पराशरेणोक्तं उपाकर्म तथोत्सर्गं प्रसवाहोत्सवाष्टकाः मासवृद्धौ पराः कार्यावर्जोयित्वा तु पैतृकं पराः
 कार्यार्जितरेमासिकार्था इत्यर्थः तत्र प्रसवाहोत्सवशब्देन जातेति रेव गृह्यते न पुनराभ्युदयिकं जातकर्म च तयोरेपि ग्रहणे
 श्राद्धजातकनामानोत्पादिरुमृतिविशेषोपापत्तेः पैतृकग्रहणमावश्यकविषयं न तु केवलसंवत्सरिकविषयं अमावास्यादि
 श्राद्धस्यापि मलमासे विधानात् काठकग्रह्येपि प्रेतमात्स्यादिमारभ्य श्राद्धं नैमित्तिकादृते मघाजयोदशी श्राद्धं प्रत्युप
 स्थितिहेतुकं अन्यन्यगतिकत्वेन कर्तव्यं स्यान्मलिम्लुच इति प्रत्युपरि स्थितिहेतुकमित्यनेन संख्यावंदनाद्यतिपात

निमित्तप्रायश्चित्तानां शान्तिनिमित्तपुनराधानादेरुपसंग्रहः दृढरूपतिः । नित्यनैमित्तिके कुर्यात्प्रयतः संमल्लिख्य
 तार्थश्राद्धं गजच्छायाप्रेतश्राद्धं तथैव श्रवणजस्यया पूर्वस्यां दिशि छाया सा गजच्छाया परमाद्रुतुं दद्यात्पिष्टां भु
 नासह छायायां तु गजेन्द्रस्य पूर्वस्यां दिशि णामुख इति विश्वामित्रोक्तं मुख्यग्राह्या ननु पूर्वद्विः पिष्टद्वैवत्वे हं स श्रैव करे स्थि
 तः यान्यातिथिर्भवेत्सा पिगजच्छाया प्रकीर्तिते तिते नैवोका पारिभाषिकी मलमासे तदसंभवात् मघा युक्तत्रयोदश्यां
 करे हस्ते च सूर्यस्यावस्थाने सति भद्रमासे कन्यासंक्रांतरे च शयं भवेत् । तस्य मलमासेत्यागसंभवात् नागरखंडे नभोवा
 यनभर्यो वा मलमासे वा भवेत् सप्तमः पिष्टपक्षः स्यादप्यत्रैव तु पंचम इति तत्र श्रापादीनां वा धिक्त्वात् सप्तमः पंचमौ द्रष्ट
 व्यौ श्रापादयोः पंचमे पक्ष इति वचनात् श्रापादमासांतर्गतभागे कर्कसंक्रांतौ नभसोऽधिकमासत्वं श्रावणमास
 स्यात्तन्मते सिंहसंक्रांतौ नभस्य स्यादधिकमासत्वं तयो र्भवेत्तपि पक्षयोः कन्यायां वर्तमाने सवितारै यः कृष्णपक्षः
 सप्तमो भवति असातिद्विवेधश्च धिमासे तु पंचमः देवलः अर्कनभस्यै कन्यास्ये श्राद्धपक्षः प्रकीर्तितः सिनीवाली
 मतिक्रम्य द्वाकन्यां ब्रजे द्रविः तदा कालस्य दृष्टत्वाद्दीर्घाति च पिष्टक्रियेति अतीते पंचमपक्षमतिक्रान्ते एवं यत्कैश्चि
 द्दुकं कन्यासंक्रांतिनिमित्तानां श्राद्धानां षोडशदिवसे पुनैमित्तिकस्य च श्राद्धस्य मलमासे निषेधाभावात्तानिका र्थ्याणि
 तदुक्तं प्रजापतिना मुक्तानैमित्तिकं श्राद्धमिति ब्रह्मसिद्धांते सूर्येण लघितो मासो न कर्मण्यः स्मृतो बुधैः तस्मात्तत्र न
 कुर्यात्तश्राद्धं नैमित्तिकादृते निमित्तत्वं श्राद्धं प्रति कन्यासंक्रांतिः पुराणोक्तं कन्यागते सवितारि यान्यहानि तु षोडश क्रतु
 भिरुत्तानि तु रयानि पिष्टाणां दत्तमक्षयमिति तन्निरस्तं काष्ठां जिनिः नभस्य स्यात्परे पक्षेति थि षोडश क्रतुयः कन्याग
 तान्वितश्च रस्य रसकालः श्राद्धकर्मणि प्रशस्त इति शेषः यत्तु जातूक एव वचनम् श्रापादीनां वा धिक्त्वायः स्यात्पक्ष
 स्तु पंचमः श्राद्धं तत्र प्रकुर्यात्तकन्यागच्छतुवानवा तत्पूर्वदर्शितवाक्ये निचयपर्यालोचनया पक्षोपक्रमो भिप्रायं तथा च

काष्णान्जिनिः श्रुतवायुदिवामध्येयत्रकन्यांरविर्ब्रजेत् पक्षस्तुपंचमः पूज्यः श्राद्धपोडशकंप्रति तेन कन्यागतस
 वितरिद्वयादिपुराणवचनंपक्षमध्येयस्मिन्नहनि कन्यासंक्रमणसति प्रतिपदादिषोडशाप्यहानि उपदिधानि इत्ये
 वंप्यास्पयेयं नतुसंक्रमणपूर्वाणि हेयानीत्येवंशुद्धमासंमृतरूपप्रथमाब्दिकं मलमासंमृतानां प्रत्याब्दिकश्राद्धं च
 तत्संवाधिसंमृतरूपप्रथमाब्दिकश्राद्धंचतत्संवाधिसंमृतमलमासत्वे मलमासएव कार्यं तदाह लुद्धवसिष्ठः असं
 क्रांतपिकर्तव्यमाब्दिकंप्रथमंस्तुतैः तथैवमासिकं श्राद्धं संपिंडीकरणंतथेति यमः आब्दिकंप्रथमंयस्यातर्कुर्वीतमलि
 न्मुचे त्रयोदशतुसंप्राप्तैर्कुर्वीतपुनराब्दिकं द्वितीयादिवार्षिकं त्रयोदशमाससमाप्तिसति चतुर्दशप्रवेशादिने कुर्वीत्यर्थः
 लघुहारीतोपि प्रत्यब्दं द्वादशमासिकार्थापिंडीक्रियास्तुतैः कचित्रयोदशोपि स्यादाद्यं मुक्त्वा तु वत्सरमिति द्वादशमा
 स्यतीतिऽनंतरदिने कचिन्मृतिमासे मलिने त्रयोदशोतीतिऽनंतरदिनेऽपि स्यात् किंवाद्यवत्सरं मुक्त्वा आद्यवत्सरानंतर
 मृतिमासएव मलिने तु द्वादशोतीतिऽनंतरदिने एवेत्यर्थः अत्रयमः संवत्सरस्य मध्ये तु यादिस्यादधिमामसकः तदात्रयोद
 शमासिक्रियां प्रतस्ययार्थकी इति विष्णुधर्मतरात् त्रयोदशोतीति वार्षिक्यनाब्दिकसंपिंडीकरणरूपा मासपक्षति
 थिरुष्टेयोयस्मिन् विषये हेनि प्रत्यब्दं तु तथाभूतं क्षपाहं तस्य तं विदु रिति व्यासवचनाच्च अन्यथा कार्तिकं मृतस्याश्विने प्र
 थमाब्दिकप्रसंगः प्रथमवर्षेऽधिमामसपतिऽधिकमासिकविधानाच्च यद्वा यथातुदिवसैर्मस इति वचनाच्छुद्धा
 शुद्धमासयोरेकमासत्वमभिप्रेत्य तत्रापि द्वादशोतीति एवाब्दिकं एतादृशव्यवहारोपपादनार्थमेकमासत्वाभिधानात्
 तेन मलमासंमृतानां कालक्रमेण यदा कदाचिन्मृतिमासएव मलमासस्त्वदानीं तनमाब्दिकं यदा च मृतिमासत्रयोदश
 एव मलमासस्त्वदा प्रथमाब्दिकं च मलमासएव मलमासे मृतानां तु यच्छ्राद्धं प्रतिवत्सरं मलमासे तु कर्तव्यं नान्येषां तु क
 दाचनेति भृगुवचनेन आब्दिकंप्रथमंयस्यातर्कुर्वीतमलिन्मुच्यइति स्मरणेन च मलमासएव कर्तव्यं शुद्धमासंमृतानां

द्वितीयाद्यादिङ्कतु तन्मासेधिकेसतिशुद्धमास एवकत्तव्यमिति । पृथीनसिरपि मलमासेपिकत्तव्यं श्राद्धयत्नवत्सर
 सत्वरसरनवद्धतश्राद्धतन्मतेहनि अत्रपूर्वाद् मलमासस्यतविषयं । मलमासेशुद्धमासस्यतप्रत्यादिदकश्राद्धनिषेधात्
 मलमासेपरिधिरवधारणे उत्तरार्द्धशुद्धमासस्यतप्रथमादिकविषयं सावत्सरं प्रथमादिदकं नवद्धतनाभयनकरणिय
 किंतु तत्रमलमासेकत्तव्यमित्यनुपपद्यते यत्तुसत्यव्रतः वर्षवर्षेतुयच्छ्राद्धं मातापित्रोर्मतेहानि मलमासनतकार्य
 व्याप्रस्ययचनंपथेति तद्वितीयाब्दादिवाप्येकविषयं आदिदकं प्रथमयत्स्यात्कुर्वीतमलं नृचव्रतिपूर्वाक्वचनत्वं
 नद्वितीयादिशुद्धमासएव । पृथ्वीचंद्रोदये दिवादासीत्ये मदनपारिजातेचैव । अत्रकेचित् मलमासेसावत्सरिकं श्राद्धं क
 र्त्वा पुनरुत्तरमासेतदेवावर्त्तनीयं आदिदकं प्रथमयत्स्यादिति पूर्वोक्तयमवचनं हि अत्रच त्रयोदशे तसतिचतुर्दशमासप्र
 वेद्यादिनेपुनरादिङ्ककुर्वीतेत्यर्थः सावत्सरं नवद्धेतव्यस्यायमर्थः नवर्धतनविच्छियेतति तेनैतदेवमासद्वयेपि श्राद्धमनुष्य
 यमिति प्रतिपादयतीति तदुक्तम् । उभयत्र श्राद्धानुष्ठाने प्रमाणाभावात् यमवचनस्य तु प्रथमादिदकद्वितीयाद्यादिदकविष
 यत्वेन व्यवस्थापितत्वात् । नवद्धेतव्यस्य नृचविच्छियेत्यर्थकं वै छिष्टत्वापत्तेश्च यत्तु दृढवसिष्ठः श्राद्धोपाहृतिनिसप्राप्त
 ह्यविमासो भवेद्यदि मासद्वयेपि कुर्वीत श्राद्धमवन्मुह्यति । यच्च व्यासः । उत्तरदेवकार्याणि पितृकार्याणि चोभयोरिति
 तन्मासिकादिविषयं योगादिकं मासिकं च श्राद्धं चापरपाश्र्विकं । मन्वादिकं तौर्धकं च कुर्वाण्मासद्वयेपि चैत्रिचक्रोक्तेः
 तौर्धकं तौर्धे श्राद्धं च मासद्वयेपि तत्कार्यमिति त्रिस्थलीसेतौ भद्राः । केचित्तु । प्रतिमासं सृताहेच श्राद्धं यत्प्रतिवत्सरं म
 न्वादीचयुगादावतन्मासोऽभ्युपरि । इति मरीचिवचनात् । वर्षे वर्षे तु यच्छ्राद्धं मातापित्रोर्मतेहनि मासद्वयेपि तत्कुर्वा
 द्ब्रूमाप्रस्ययचनंपथेति गालवोकेश्च । प्रत्यादिदकं मासद्वयेपि कार्यामिदं । तत्तु च प्रतिमासं सृताहे क्रियमाणं मासि
 कं प्रति सत्वरसरकियमाणं कर्त्तव्यमिति । मरीचिवचसो मदनरत्ने व्याख्यानात् । गालवीयस्य च मासद्वयात्मके

क्षयमासइतिमाध्वेनव्याख्यानात् अतएवकौशुमिःश्रधिमासेनकर्तव्यश्राद्धंसांवत्सरादिकं वर्षद्व्याभिरैकादिकं
 व्यमधिकेनत्विति यदपिनिर्णयाम्यते पूर्वोक्तकालादर्शवचनान्मलमासिश्राद्धदिनस्यबंध्यत्वनिरासार्थपिङ्गुशेनब्राह्म
 णान्भोजयित्वा शुद्धमासेसपिंडकश्राद्धंकुर्यात् पिंडवर्जमसंक्रांतिसंक्रांतपिंडसंपुतं प्रातिसंवत्सरंश्राद्धमेवमासद्वयेपिचे
 तित्द्वयराशरोत्तरिति तदपिपिंडत्वं पूर्वोक्तवचनस्य क्षयपूर्वभाव्यधिकमासविषयत्वात् तत्रहिमासद्वयेश्राद्धमुक्तमतथा
 चसत्यतपाः एकएवयदामासः संक्रांतिद्वयसंपुतः मासद्वयगतेश्राद्धंमलमासेऽपिशस्यते मासद्वयगतं पूर्वापरसंक्रां
 तिगतक्षयमासगतंच मलमासेक्षयमासे अपिशब्दात्पूर्वाधिमामसेवेति हेमाद्रिदीपिकायामपि तत्राक्संज्ञयधिक
 मासोयदिभवेत्तत्रत्यसंवत्सरं तस्मिन्शुद्धतयाक्षयेववचनात्कुर्याद्द्वयोः कोविदइति कालादर्शोऽपि कथंचित्तिद्विष
 यतयैवव्याख्येयइत्याह एवमलमासेवज्यावर्ज्येनिर्णयेकृते क्षयमासेऽपि मलमासत्वान्मलमासनिषेधप्राप्तौ रविसंक्रम
 होनयोवज्यावर्ज्यविधिः स्मृतः सएवतुद्विसंक्रांतौमलमासेष्युर्द्वारितइतिकाठकग्रह्यवचनादधिमामसप्रयुक्तनिषेधप्राप्तौ
 चविशेषोऽभिधीयते अत्रकाम्यव्रतादिकर्मणांप्रथमारंभमेवनकुर्याद्वितीयाद्यारंभसमाप्तिंक्वकुर्यादेव अन्यथापौषमा
 र्गशीर्षयोः क्षयमासांतःपति चातुर्मास्यव्रतानामसमाप्तिः प्रसज्येत प्रारब्धकर्मणामसमाप्तौपुनरनारंभेचसंकल्पवि
 रोधः श्रांरभानियमेदोषश्चासमाप्तौस्यादितिकात्यायनवचनविरोधश्च अधिमासेशुद्धमासांतरसद्भावादारंभसमाप्त्यो
 रतत्रोपपत्तेरधिमासे तयोः प्रतिषेधे न कश्चिद्विरोधः प्रथमारंभोपिक्षयशुद्धमासांतराभावात्कस्माद्भस्यादितिचेन्न न
 कुर्यान्मलमासेतुमहादानव्रतादिकंचेतिवचनविरोधात् अस्य प्रथमारंभव्यतिरिक्तरंभसमाप्त्यदिनिषेधपरत्वे
 संकल्पविरोधस्योक्तत्वात् काम्यव्रतादीनां क्षयमासे प्रथमारंभनिषेधपरत्वेऽपिरोधाच्चेति नन्वेवंसति यदिकार्तिकेऽ
 धिमासोभवतितदाकार्तिकव्रतानांशुद्धाश्विनएवारंभः शुद्धकार्तिकेचसमाप्तौसांपवाप्तव्रतस्यापि मासद्वयएवानुष्ठानं

प्राप्नोति तच्चाऽशक्यं उच्यते यदाह मासोपवासव्रतस्याश्विने प्रारम्भविधानं शुद्धकार्तिके च समाप्तिविधानं स्यात्स्यदेवं
 नत्वेवमस्ति किंत्वस्याश्विनशुक्लद्वादश्यामाश्वमभिधापोपरितनशुक्लद्वादश्यां समाप्तिर्विष्णुरहस्येऽभिहिता आश्विन
 स्यामलेपते एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतनुग्रहेण याथावद्विशद्भिना नितु अन्यूनाधिकमेवंतुव्रतं वैशाखिनैः कृतं कृत्वा
 मासोपवासंतु संयतात्माजितेन्द्रियः ततोर्चयेतवैपुण्यद्वादश्यांगरुडध्वजं पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गंधपुष्पविलेपनैः वस्त्र
 दानादिभिश्चैव भोजयेच्च द्विजोत्तमान् दद्याच्च दक्षिणं तेभ्यः प्राणिपत्यविसर्जयेत् अतः शुद्धाश्विनशुक्लद्वादश्यामेव तद्
 तमारभ्योपरितनकार्तिकशुद्धद्वादश्यां समापनीयं मासद्वयमनुष्ठेयं मासोपवासव्रतस्य च काम्यत्वात् काम्यस्य च मलमा
 सात्प्रागारब्धस्य मलमासेऽपि समाप्तिविधानात्तत्र कश्चिदपः मासद्वयसंवाधानि क्षयाहादिश्राद्धान्यपि क्षयमासएव कर्त
 व्यानि तदाह सत्यव्रतः एकएव यदा मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः मासद्वयगतं श्राद्धं मलमासेऽपि शस्यत इति एवं मासद्व
 यसंवाधान्यन्यपि कार्माणि तत्रैवानुष्ठेयान्यगतिकत्वात् मासद्वयगतं कर्म तत्र कर्तव्यं द्विनिर्णयः एकस्मिन्मासिमासौ
 द्वौ यदा स्यातां तदा द्वयोः तावेव पक्षौ ताएव तिथयश्चिद्विशदेव ह्यतिरुमृत्यन्तरवचनाच्च क्षयमासस्य मासद्वयात्मकेन क्षयमा
 से यावती यातिथिस्तस्याः पूर्वार्धं मृतस्य जातस्य च क्रमेण वर्षांतरे क्षयाह श्राद्धं वा द्वापनोत्सवं च क्षयमासांतर्गतपूर्वमास
 संज्ञिके कुर्यात् तदुक्तम् तिथ्यर्द्धप्रथमे पूर्वार्द्धे तिथेऽर्धे तथातरः मासाविति वृथाश्चर्यौ क्षयमासस्य मध्यगाविति इदंच क्ष
 यमासतिथिपूर्वोत्तरार्द्धयोः क्रमेण पूर्वोत्तरमाससंवाधेयस्य व्यवस्थापकं वचनं क्षयमासकत्वं यमासद्वयसंवाधे श्राद्धत्र
 तादिविषयं अथ राहणादिकालविधायकानेकवचनाबाधप्रसंगात् तस्मात्कार्तिकमार्गशीर्षयोः क्षयमासांतःपति कार्ति
 कसंवाधानि मार्गशीर्षसंवाधानि यानि श्राद्धव्रतादीनि यस्मिन्पक्षे यस्यां तिथौ यस्मिन्नथ राहणादिकाले विहितानि तानि
 क्षयमासे तत्रैव कर्तव्यानि एवं क्षयमासांतरेऽपि द्रष्टव्यं ततश्च कार्तिकशुक्लप्रातिपद्युक्तं पितृक्षयाहं कोटिष्ठमार्गशुक्ल

प्रतिपत्प्रयुक्तं मतृक्षया हे को हि हिं च क्षयमासशुक्लप्रतिपदि मध्यान्ह एव कर्तव्यं एवमन्यान्यपीति दिक् अत्र सौरमानेन तु
 लाट्टिश्चकधनुषां मध्ये एकतरराशिसंक्रांतिवशेन तत्पूर्वात्तरसौरमासयोः शुक्लरूपशौद्धावेव शिष्येते द्वौ च क्षीयेते एवं
 क्षयमासव्यवस्था पूर्वाचार्यैः कृता दृश्यते अथात्र यानि मलमासे वज्यानि तानि सर्वाण्यपि शुक्रास्तदावापि प्रसंगाद् वज्या
 न्युच्यन्ते तथा चोक्तं बाले वायुदिवा दृष्टशुक्रे चारत्तमुपागते मलमास इवैतानि वर्जयेद्देवदर्शनमिति अत्र केचित् मलमा
 स इवेति सिद्धवद्दृष्टांतीकराणान्यथानुपपत्त्या मलमासे प्रथमदेवदर्शननिषेधः सिद्धः अपरे तु मलमास इवेत्युत्तरवचनो
 पात्तान्न्यायेयादिदेवयोजयंति यद्यमलमासे चंद्रसूर्यग्रहादिकालव्यतिरेकेण तेषां निषेधस्तथैव शुक्रवारं यादिभ्यपि
 यथास्यादिति तस्मिन्पक्षे मलमासे देवतादर्शनस्य न प्रतिषेधः वस्तुतस्तु अपूर्वदेवतां दृष्ट्वा शुचः स्युर्नष्टमार्गव इत्य
 त्रैतार्यार्गतमलमासेपीन्यन्वयेन मलमासेऽपूर्वदेवतादर्शननिषेधो युक्त एवेति लहोपि नीचस्थेव क्रसंस्थेऽप्यतिचर
 णगते बलद्वारस्तगेवा संन्यासे देवयानाव्रतनियमविधिकर्णैव धस्तुर्दीक्षा मौर्जाबंधोयचूडापरिणयनविधिवर्षा
 स्तुदेवप्रतिष्ठा वज्याः सद्भिः प्रयत्नाच्चिदशपतिगुरौ सिंहराशिस्थिते चेति नीचस्थोमकारस्थः दीक्षा यागदीक्षा आगम
 दीक्षा च तथा उद्यानचूडाव्रतवधदीक्षा विवाहयात्रा च वधूप्रवेशः तडागकूपविदशप्रतिष्ठादृष्टरूपतां सिंहगतेन कठ्या
 तद्विधेदासीये गुर्यादित्येगुरौ सिंहे नेष्टु क्रमलिभ्लुचे गृहकर्मव्रतं यात्रां मनसापि नाचिंतयेत् अस्यापवादस्तत्रै
 व ब्राह्मे मुंडनं चोपावसंचर्गास्तन्म्यां सिंहगेगुरौ कन्यागते तु कृष्णायान्तु तत्तीरवासिनां तथा आयासानौत्तमीगंगाद्विती
 या गार्हपत्यमृता सर्वतीर्थफलं स्नानादौ तन्म्यां सिंहगेगुरौ शुक्रादीनामस्ततः को ब्रह्मसिद्धिर्न रविसंयुतिरन्येषां ग्रहा
 णामस्ततश्च्यते ततोर्वाचार्यकर्मोदयादूर्ध्वं वात्यं प्रकर्त्तव्यमिति वार्धकवाल्ययोर्मानमपि तत्रैव पक्षं प्राग्दिशितुं
 त्वंपश्चात्पंचदिनं कवेः शैशवं प्राक्तुपंचाहं पश्चाद्दशादिनं स्मृतं शैशवं वार्धकं पक्षं प्राक्पश्चाच्च दृष्टरूपतेरिति कविः शुक्रः

संहिताप्रदर्पे स्यात्सप्तरात्रिगुरुशुक्रदोऽथवा। लवमन्हादशकंचवार्धे । दृढौस्मिन्त्यावशुभौशिषुत्वेशरतौयतरतावुप
चायमातो हतशते बालः शुक्रोदिवसदशकंपंचकंचैवदृढः पश्चादन्हात्रितयमुदित पक्षमैश्याक्रमेण जीवोदृढः
शिशुरपितथापक्षमन्यैः शिशूतौ दृढौत्रौकौदिवसदशकंप्रानिदान्यप्रवालः पश्चादन्हेतेपंचादिनानिदृढः पूर्वा
दये दिनत्रयंवालःपरोदये दिनत्रयंवालः पूर्वारते दशादिनानिदृढत्वमर्थः जीवोगुरुस्तुपचदशदिनान्युभयत्रैवेति अ
न्यत्रान्यपथोके प्राक्पश्चादुदितःशुक्रः पंचसप्तदिनंशिशुः विपरीतंतुदृढत्वतद्वदगुरोरपीति रत्नमालायामपि
प्रागुच्यतःशिशुरहस्त्रितयंसित स्यात्पश्चादशहमशपंचादिनानिदृढः प्राच्यांतुपक्षममर्द्धगुरोरतुपक्षप्रागप्यवाग
पिददंतिवसिष्ठमन्यः अत्रविशेषः पक्षदृढोमहास्तेतुवालशुक्रात्रदशाहिकः पादरास्तेतुदशाहानिदृढोवालोदि
नत्रपं सहस्तरपादस्तरलक्षणं तु द्वात्रिंशद्विनसाष्टयस्तेसमहान्प्रारिकीर्तितः न्यूनाः पादास्ते अत्रवयवरथामाह
निहिरः बहवोदर्शिताः पक्षायेवत्येवार्धकेपिवा माह्यस्तरत्राधिक्राः दोषादेशभेदादुक्तपदमिति देशभेदश्चगान्येणद
र्शितः शुक्रेगुरुःप्राक्पराक्वालोविष्येदशवांतिपुससरात्र्यं चगेपुह्णेमुचपंचपट्टयशेपेतुदेशोज्ज्वलिनंदतीति दृढ
त्वमप्येतत्प्राणदृढपं सिंहस्थेगुरौविशेषपन्नाहमादृढयः अतिवेधजातक्रान्ताश्वानचूडादिकंसर्वे रविभवनस्थेजीवे
कार्यं वज्र्यांविवाहस्त्विति तथा रविक्षेत्रगतेजीवेजीविक्षेत्रगतेरयौ वर्जयेत्सर्वकर्मणिद्वितस्वरत्ययनानिच तथा
गुरोर्द्विगुरोर्सेरुशुक्रेश्वरतनुपगतं त्यजेद्यान्महदात्तंअत्रत्येवलोकनं लब्धः गुरुक्षेत्रगतेभानुर्भानुक्षेत्रगतेगुरुः
गुरोर्द्विगुरोःसविज्ञेयः सर्वकर्मसुगर्हितः शौनकः शुक्राग्निगतौभानुजीवौस्थयातांयदापुनः अतर्वधविवाहादिशुभं
कर्मोत्थिलंत्यजेत् राजमातैर्दे यान्तांबूडाविवाहंभुतिविवरविधिंशंखप्रदाप्रवेशं प्रस्त्रादोद्यानहर्न्यसुरनरभवनरंभवि
द्याविधानं भोजीबंधप्रतिष्ठामाधिकनकराट्याहर्णकर्मतेये सत्यः स्निहन्मिथतेज्येगान्तिनकरयोरेकराशिःमिथतौच तथा

गुधादित्यगुरोः सहेनष्टे शुक्रमलितुल्ये वाभ्यायनेहरौ सुते सर्वकर्माणि वर्जयेत् । सिंहरेथे गुरोर्विशेषमाह शा. तातप
 माध्यायदिमयानास्ति सिंहगुरुरकारणं अन्यत्रापि मृधाश्लेषपरित्यज्य यदा सिंहगुरुर्भवेत् तदा चेत्कन्यका ऊढा मृभ
 नासुप्रिया भवेत् तथा माधीमपर्धसंयुक्तमवायाचधुरुर्भवेत् महामाघस्तदा प्रोक्तो वृत्ते हाहौ परित्यजेत् वृद्धगर्भः
 मतिधनुषि सिंहचरिभूते सत्तुरंगमे क्षौरकर्मन कुर्वीत विवाहं गृहकर्म च तथा वर्षाकूपतडागयागगमनक्षौरश्रुतिषा
 तं विद्या भद्रिरकणैर्वधनमहादासं वनासेचनं क्षीरक्षानविवाहदेवभवनमंत्रादिदेवक्षणं दूरैरेव जिर्जाविषुः परिहरेद्
 रतं भोतभार्गव इति लल्लोत्रपुनर्विशेषमाह उपह्वये श्रीतलभानुभागे रार्धोदये वा कपिलास्य पद्मां सुरासुरेभ्यास्तमेय चती
 र्धयात्राविधिः संक्रमणे च शस्तः गुरुशुक्रास्तमयादि निषिद्धकाले ग्रहादौ न दोष इत्यर्थः वसिष्ठः श्रुतिचारगतो जीवरतं
 राशिनैति चेत्पुनः लुप्तसंवरसरोद्भवः सर्वधर्मवदि षष्ठः अस्यापुत्रादः दुर्मेपे वृद्धपुत्रकुपेभ्यश्चतीचारगो गुरुः न तत्र कालो
 पः स्यादित्यह गालवो मुनिरिति राजमर्त्तं डित्व न्ये पावार्धकांत भूतत्वेनाभिमतः संख्याकालोऽपि पृथगुक्तः भवेत्संख्या
 गतः पश्चादंत मेभ्यः निदं न प्रयं दिनानि पंचपूर्वेण तः कृते कर्म वर्जयेत् बालदुद्धे च संख्या शेषतः पंचत्रिंशत्सरान् जीवे च भा
 र्गवै चैव विवाहादिषु वर्जयेत् बालदुद्धे च संख्यायानं टे च भृगु नंदने दुर्गता चासती वंश्या मृदुयुका फलक्रमात् बालेभ्य
 दुर्भेगानां शीतुद्धेन दृशज भवेत् नटचमृत्युमाप्नोति सर्वमेतद्ग्राहयतीति अत्र चतुःपंचायत्पकालकथनमापद्धिपयं यस्तु
 दक्षिणाग्रये चतुर्मास्ये च कर्मनिषेधः समेषु दग्धन निषमस्तद्विषयः कान्ययज्ञादिविषयश्च यथा विष्णुधर्मोत्तरे
 ज्ञेते च चतुरे मासान्धावद्भवतिकांतिकः विशिष्टान प्रवर्तते तदा यज्ञादिकाः क्रियाः नाभिषेक्यो न पश्चैत्रे यावद्भवतिकांते
 कः भविष्योत्तरेपि सुसेवापि जगन्नाथे केशवे गरुडभ्यजे निवर्तते क्रियाः सर्वाश्चातुर्वर्गस्य भारत ताश्च विवाहत्रतवंधा
 दिचूडा संस्कारदीक्षाः गृहयज्ञप्रवेशादिदानार्चनप्रतिष्ठितिः पुण्यानि यात्रिकर्माणि वर्जयेद्दक्षिणाग्रयन इति सर्वार्वत्र

पडशीतिमुखाः प्रोक्ताः पडशीतिगुणाः फलैः दाताः पाकयामापा हव्याः प्रवृत्ताः स हृदयिकघटे प्लवकं रूपयः संक्रमः कन्यामर्नि
 धनुर्दंयुक्षुषडशीत्याख्यस्तुल्यमेवयोः प्रोक्तं तद्विषुवं हवेयनमुदकर्काटेकदक्षिणमिति हर्षार्थं विष्णिपुणपदं न्युक्मिथुनं
 आसामेव संक्रांतीनां वारभेदे नानामभेदे रत्नमालायां घोरारवौ ध्वजं यमृतद्युतौ च संक्रांतिरारचमहदरीस्यात् मंदा
 किर्तिज्ञेचभुरौ च मंदमिथ्याभूगौराक्षसिकार्कपुत्रे इति तत्फलान्यापि तत्रैव आसुच पुण्यकालउकः त्रिचतुःपंचमस्ताड
 नवद्वादशएवच क्रमेण घटिकाहेतुतारत्तएण्यं पारमार्थिकमिति आसुचस्तानादिकमुक्तं नागरखंडे रवेः संक्रमणं राशी
 संक्रांतिरित्युच्यते स्नानदानजपश्राद्धहोमादिपुनहाफला हेमाद्रौ विष्णुधर्मं श्राद्धसंक्रमणे भानोः प्रशस्तं दृष्टिर्वापते
 संवर्तः अमावास्याद्वादशीचसंक्रांतिश्च विशेषतः एताः प्रशस्तास्तिथयो भानुवारस्तथैवच श्रवणस्तानंजपोहोमो देवता
 नांचपूजनं उपवासस्तथादानमैकैकंपावनं रम्यतमिति देवीपुराणे विषुवेषु च यज्ञसंदं तं भवति चाक्षयं एवं विष्णुपदे चै
 व पडशीतिमुखेषु च भरद्वाजः पडशीत्यांतुयद्वत्तयद्वत्तं विषुवद्वये दृश्यते सागरस्यांतस्तस्यांतौ नैव दृश्यते वसिष्ठः अयने
 कोटिपुण्यंचलक्षं विष्णुपदे फलं पडशीतिसहस्रत्तु पडशीत्यां रम्यतं बुधैः शतमिदं दृश्येदानं सहस्रं तद्दिनक्षये विषुवेशतसा
 हस्रं व्यतीपाते त्वनंतकमिति स्कादेनागरखंडे यएते ते मया प्रोक्ताः कालाः संक्रांतिपूर्वकाः नैते पुनर्विद्यते विज्ञेयत आक्षयसं
 क्रिताः अश्रद्धयाऽपि यद्वत्तंकुपात्रेभ्योऽपि मानवैः अकालेऽपि च तत्सर्वं सत्यमक्षयतां व्रजेत् अत्र स्नानाकरणेऽपि मप्याह हे
 माद्रौ शातातपः रविसंक्रमणे प्राप्तेन स्नायाद्यस्तु मानवः सप्तजन्मानि रोगीर्यान्निर्धनश्च ब्रजयते संक्रांतौ यानि दत्तानि
 हव्यकर्त्तव्यानि दातुमिः तानि निर्यददात्यर्कः पुनर्जन्मनिजन्मनीति पापक्षयकामस्य संक्रांतिनिमित्तं होरात्रोपवासो
 ऽयनविषुवयोस्त्रिरात्रोपवासश्च विहितो वासिष्ठेन उपोष्यैवं तु संक्रांतौ स्नातो योभ्यर्चयेद्धारिं प्रातः पंचोपचारेण सकामं न्यफ
 लमश्नुते इति हरिः सूचयै दृढवसिष्ठः अयने विषुवैव विरात्रोपोषिते नरः स्नात्वा यस्त्वर्चयेद्भानुं सर्वकामफलं लभेत्

अशक्तावाहापरस्तंयः श्रयोनविषुवैचयग्रहेचंद्रसूर्ययोः अहोरात्रोपितः ज्ञातः सर्वपापैः प्रमुच्यत इति एतच्च पुनब्रह्मरथ
व्यतिरिक्तविषयं पुनवताग्रहस्थेनसकाभेनापिसंक्रांतिनिमित्तेपवासीनकार्थः आदिग्रहानिसंक्रांतौग्रहेचंद्रसूर्ययोः
उपवासीनकर्तव्योग्रहिणापुत्रिणातथैवचनान्तु संक्रंर्यामुपवासंचक्रणैकादिशिवसंरंचंद्रसूर्यग्रहैवैनकुर्यार्पुत्र
वानुग्रहितिनारदवचनाच्च अत्र विहितस्य आहस्यनित्यत्वमाहाऽपरार्कविष्णुः आदित्यसंक्रमणविशेषेणविषुवदयनद्व
यंव्यतीपातो जन्मर्क्षमभ्युदयश्च एतारंतुआह्नकालादित्यनाहप्रजाप्रतिरिति तच्चपिदरहितंकार्थं अयनद्वितयेआह्न
विपुनाद्वितयेतथा संक्रांतिपुचसर्वासुपिंडनिर्वपणादहते इत्यपराकैमास्त्रयोक्तेः अत्रचह्रदशदिनैरर्वागयनांशप्रवृत्तावपिपु
एवंप्रक्रमयनग्रहणं अन्यथासंक्रमणेनतसिद्धेरयनग्रहणव्यर्थस्यादित्यपरार्कः वस्तुतस्तु अयनांशाः पृष्ठभाः स्फुटरवि
नार्याभाजितः लब्धेनदिनादिनातद्राशिं संक्रमारपूर्वचलसंक्रांतिः एवंयनायनांशकाले ऋणायनांशकालेतु लब्धदिना
दिनोर्ध्वचलसंक्रांतिर्भवति ऋणायनांशास्तुपूर्वस्थिताः तदुक्तं वेदांगज्योतिषे प्रपद्यन्ते श्रविषादौ सूर्यार्चंद्रमसावुदक् सा
पार्हदक्षिणोर्कस्तुमायश्वावणयोः सदा एतादृशसंक्रमणत्रयोविंशति ऋणायनांशकाले महायुगादावयनांशाभावः तत्र
रेवतीयोगातारमेपादेर्द्रांप्रिका अन्यद्रासर्वज्ञांतराणां स्वस्वस्थानात् सौरवर्षेण चतुःपंचाशद्विकलाभिः पश्चिमतः
पूर्वतश्चलनंभवति तत्र विषुवसंक्रांतिवृत्तसंपातात् पश्चिमतः क्रांतिवृत्तेऽष्टादशशतसौरवर्षेचलनमृणसंज्ञंभूदनि त
स्यसप्तविंशत्यंशपर्यंतमुपचयः पुनस्तथैववनसज्ज्ञातामुपचयपाचयौ एवमिदृशताधिकसप्तसहस्रैरेकीभणोभवतिस
एवपुनरयनांशाभावकालः पुनस्तथैवायनांशप्रवृत्तिः एवैतभगणाः युगोत्तरवारिमिताः ६०० भवंति तद्वक्त सूर्य
सिद्धतिं त्रिशक्रेत्युपेगमानांचक्रप्राक्पूरलंबते तद्वणाद्द्विर्नैर्भक्तद्वयुगणाद्यदवाप्यते तद्वोल्लिप्तादशासांशाविज्ञेया
अयनाभिधाः त्रिशक्रेतैर्विंशतिभिस्तदुगणितैस्त्रिंशद्विरित्यर्थः स्फुटदृक्कुल्यतांगच्छेदयनेविषुवद्वये प्राक्चक्रंफालितं

हीने छायाकार्कणगते श्रंतराशैरथावृत्यपश्यच्छेषेवथाधिके यत्पूर्वरुक्म् संक्रातिरर्वाक्द्वादशादिनैरयनसंक्रां-
 तिरुत्तरेनद्वादशांशायनकाले इदानींतुशाके ॥ १७८९ ॥ सूर्यासिद्धांतानुसारिकरणमतेन मकरंदाख्येनसाधनंयथा-
 भूलाचनाविधिरहितः ॥ ४२१ ॥ स्वदिगंशार्हानंशःकः स्वतर्कः॥६०॥ विहृतोयनभागकाःस्युरित्यनेन साधितेन विश-
 र्वंशाद्वाजिशत्कलामिताश्रयनभागकइति मेपाकर्तपूर्वदशकलोनैकविंशतिभिर्दिनैर्विषुवदिनमितिसर्वसिद्धांतरहस्य
 करणमुंजालाचार्यमतनोक्तं तद्यथास्मिद्धांतशिरमणौ श्रयनचलनंयदुक्तं मुंजालाचार्यैः सएवायं तत्पक्षेतद्गणनाः कल्प-
 गणतुनंदगोचंद्राः ॥१९९६६९॥ इति तत्साधनंग्रहलाघवे वेदाढ्यधूनःस्वरसहृतःशकोयन्तंशाइति तेनद्वाविंशत्यं-
 शाः पंचविंशतिकलाश्रयनभागाःसंति गालवः श्रयनांशकतुल्येनकालेनैवरफुटंभवेत् तत्तत्संक्रातिकालेस्युरुक्तविष्णु-
 पदादयः श्रयनांशच्युतिरूपसंक्रांतिकाले विष्णुपदादयःप्रवर्तते तेनतत्प्रयुक्तंपुण्यकालादितनापिज्ञेयमित्यपरार्कः
 अस्याश्चसंक्रांतेः सूर्यमंडलनेमिरैवेकदेशस्य तन्मध्यकेंद्रस्यवापूर्वराशिंसंवध्नस्यप्रिणोत्तरराशिप्रवेशरूपयाःकाल-
 रयातिसूक्ष्मतायादुर्ज्ञानतयाचतर्कस्यापिज्ञानादिकर्मणोऽनुष्ठानमशक्यत्वाद्दूनांस्ततरां तथास्वास्निहितकाले ता-
 न्यनुष्ठानव्याप्तिं संधिसन्निहितकालइवदर्शपूर्णमासौ सचकालः किमुभयतः किंचान्यतरतः किंवांश्चेत्याकांक्षायां हे-
 तुपूर्वकं ग्राह्यकालोदेवलेनदर्शितः संक्रांतिसमयः सूक्ष्मोदुर्ज्ञेयःपिशितेक्षणेः तद्योगाच्चाप्यधश्चोर्ध्वंविंशद्वादशः प-
 वित्रिताइति अधश्चविंशद्वादश ऊर्ध्वं च विंशद्वादशः संक्रांतिनिमित्तस्नानदानादियोरयाइत्यर्थइतिमाधवः हेमाद्रि-
 रतु अधःपंचदश ऊर्ध्वंपंचदशेत्येवंमिलित्वात्रिंशदित्यपिठ्याचरंयौ यत्तुर्कैश्चिदुक्तं श्रुतीतानागतोभोगोनाड्यःपंच-
 दशसम्यताइतिदेवीपुराणविरुद्धं भुज्येतेपात्येतेविधिनिषेधावभिन्निवृत्तिभोगः मुंजपालनाभ्यवहारयोरितिसमरणात्
 तत्प्रमाणत्वंविजृम्भितं सामान्यकालस्योक्तत्वात् विशेषकालस्यतु त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योयायाः सन्निहिताइत्यादिवक्ष्य-

माणात्वात् तथाच सामान्येनानवधायप्रकरणे हेमाद्रौ अक्षिवेद्रात्रिभुमंस्याद्रात्रौवेदभ्रमरद्वयं संक्रांतिःपक्षिणीज्ञेया
 दानाध्ययनकर्मस्त्वित्यादिवाक्यएव सामान्येन कालविधानात् माधवोक्तावपिनदूषणोद्भावनंयुक्तं इदंच सामान्यतः
 सर्वसंक्रांतिविषयं विशेषरतूच्यते कर्कटपूर्वास्त्रिंशद्भाड्यःपुण्याः मकरेतु माधवमते पुराविंशतिनाड्यःपुण्याः तदा
 हद्ववसिष्ठः अर्वातानागतेपुण्येद्वेदभदक्षिणायने त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरेविंशतिःस्मृताइति हेमाद्रिमतेतु मक
 रसंक्रांतौचत्वारिंशद् घटिकाः पुण्यकालः तदुक्तंब्रह्मवैवर्ते त्रिंशत्कर्कटकेनाड्योमकरेतुदशाधिकाः भविष्यत्ययनेपु
 ण्यात्रतीतेचोत्तरायणे दशाधिकाश्चत्वारिंशदित्यर्थः दृढरूपतिः श्रयनेविंशतिःपूर्वामकरेविंशतिः पराः वसिष्ठः मध्ये
 तुविष्वेपुण्यंप्राग्बिषणौदक्षिणायने पडशीतिमुखेपुण्यमतीतेचोत्तरायणइति मध्ये उभयतइत्यर्थः विष्णो विष्णुपदे
 पुण्यभिहितचित्तुर्ध्वच्युतंपुनः प्रागित्यस्य दक्षिणायनइत्यनंतरमपि यत्तुनव्यैरुक्तं अत्रचशब्दादुत्तरायणेनागतेपुण्यमि
 ति हेमाद्रिः तत्रमानंसम्ययमिति तत्र हेमाद्रौ संक्रांतिसामान्यकालाभिप्रायेण तथाभिधानात् अतीतानागतेपुण्ये
 द्वेदभदक्षिणायने उत्तरेत्ययनेपुण्यमतीतेचोत्तरायणइतिवसिष्ठवचनं पूर्वार्द्धेनोदभदक्षिणायनयोरतीतानागतका
 लरूप पुण्यत्वमभिधायोपात्तरयोनराद्देशेपस्यतीतेचोत्तरायणइत्यस्यानागतपुण्यत्वबोधकेनैवसार्थक्यात् हेमाद्रौत
 थैवव्याख्यानाच्च विषुवयोरतु प्राक्पश्चाद्वशनाड्यः पुण्यायथासएवाह वर्तमानेतुलामेपेनाड्यरतुभयथादशेति
 विष्णुपदीपुत्रप्राक्पेडशपश्चाच्चपेडशनाड्यःपुण्याः तदाहदृढवसिष्ठः पुण्यायांविष्णुपद्यांतुप्राक्पश्चादपिषोडशेति
 पडशीतिपु पश्चात् पाठिनाड्यःपुण्याः तदाह दृढवसिष्ठः पडशीत्याव्यतीतायांपष्टिरुक्तारतुनाडिकाः पुण्याख्यावि
 णुपद्याश्चप्राक्पश्चादपिषोडश स्मृत्यर्थसारेतु पडशीतिमुखेपश्चात्पेडशघटिकाःपुण्याइत्युक्तं अत्र हेमाद्रिःपड
 शीतिमुखानांचतस्दृष्टाभैकैकरूपाः पंचदशंपंचदशपंचदशपंचदशोतिमिलित्वापाठिनाड्यःपुण्याइत्यर्थः तथाचरकदि

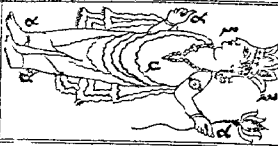
पड्योतिमुखेऽतीतनाड्यः पंचदंशरुमुताइति कालतत्त्वविवचनेतुपरमाथातरस्त्वधिरितिपाठः अष्टिषोडश तच्छंदसः षो
 षडशाक्षरत्वात् विष्णुपद्याः पराः षोडशावटिकाः पुण्यतमाइतिव्यवरथाद्रष्टव्या याम्नायनेविष्णुपदेतथादौ दानाद्य
 नंतविपुवेतुमध्वे वदत्यतीतपडशीतिविक्रमहर्षयः भवत्यनेचसौम्ये पडशीतिमुखेऽतीतेतच्चविपुवद्द्वय इत्यादिखो
 नाक्षाधनेकवचनपूर्वकालस्यपुण्यत्वप्रतिपादनात् कचिदतीतिविपुवद्द्वयइतिपाठः कन्यायाभिधुनेचैवमीनेधनुर्भिष
 द्विजः घटिकाः षोडशज्ञियाः परतः पुण्यदायिकाः दृपमेतुश्रिकेचैवसिंहकुंभेतथैव पूर्वमष्टमुहूर्तं तुग्राहं स्नानजपादिपु
 इतिदृहक्षारदीयवचनात् यमः विष्णुपद्यांधनुर्मानन्युक्कन्यासुवैयदा पूर्वोत्तरगतं रात्रौ भानोः संक्रमणं भवेत् पूर्वोह
 पंचनाड्यरतपुण्याः प्रोक्तामहर्षिभिः अपराह्नेचपंचैवश्रीतेस्मात्तैचकर्मणीति न्युक् मिथुनं रुकादि धनुर्मानावतिक्रम्य
 कन्याचमिथुनंतथा पूर्वापरविभागेन रात्रौ संक्रमतेरयिः दिनांतपंचनाड्यरतुतदापुण्यतमाः रुमताः उदयेचतथापंचदं
 पित्र्येचकर्मणीति ननुसंक्रांतसामान्यविषयत्वेन परचादधरचञ्जिज्ञानाड्यः पवित्राहृत्युक्तं वाक्यांतरं तु षोडशादीनां
 पुण्यत्वमुक्तमिति परस्परविरोधइति चेन्न ज्ञिशब्दादीनां पुण्यत्वं षोडशादीनां तदपेक्षया सन्निहितत्वात्पुण्यतरत्वं त
 तोपि सन्निहितानां पुण्यतमत्वमिति विरोधपरिहरात् तदाहवसिष्ठः यायाः सन्निहितानाड्यरतारताः पुण्यतमाः रुमताः
 इति संक्रांतीनां पूर्वोत्तरकालौ पुण्यतया निर्णीतौ ताश्च संक्रांतयः कदाचिदतिह भवति कदाचिद्रात्रौ भवति तद्वेदादनुधा
 नभेदमाह दृढवसिष्ठः अतिह संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्नप्रकीर्तितं रात्रौ संक्रमणे पुण्यदिनाद्वैज्ञानदानयोः अर्द्धरात्रादय
 रतस्मिन्मध्याह्नस्योपरिक्रियाः ऊर्द्धसंक्रमणे चोर्द्धमुदयात्प्रहरद्वयमिति अर्द्धरात्रापूर्वरात्रौ संक्रमे पूर्वदिनार्द्धोत्तर
 पुण्यं अर्द्धरात्रादूर्ध्वसंक्रमे उत्तरदिनपूर्वाह्णपुण्यं स्नानदानादिपौर्ण्यमित्यर्थः तथाच आसन्नसंक्रमं पुण्यं दिनाद्वैज्ञानदान
 योरिति यदासंपूर्णं अर्द्धरात्रे संक्रांतिः स्यात्तदादिनद्वयपुण्यं तदाह दृढवसिष्ठः संक्रमरतुनिशाथे स्यात्पड्यामाः

पूर्वपश्चिमाः संक्रांतिकालविज्ञेयास्ततः तानादिकचरेदिति ज्योतिर्वसिष्ठादि. पुण्यैवाह्वरात्रेतुषदासंक्रमवेतरभिः. त
 दादिनद्वयं पुण्यमुक्त्यामकारकर्कटाविति मकारकर्कटयोस्तु विशेषोपक्षयते गार्भ्यः कालेन्यूनैर्ह्वरात्रेतुषदासंक्रमणं भवे
 त् तदहः पुण्यमिच्छंति गर्गा लवगाः तमाः देवीपुराणे संपूर्णैवाह्वरात्रेचतुर्दशस्तमयेऽपि च मानाह्वरास्करे पुण्यम
 पूर्णशर्वरीदले संपूर्णैर्ह्वरात्रे निश्याद्यह्वर्यः उदयः प्रातःसंध्यं अस्तमयः सायंसंध्यं मानाह्वं प्रहरद्वयं अस्त
 मये पूर्वदिनप्रहरद्वयउदयेतारदिनप्रहरद्वयं प्रत्यासतेः संपूर्णैर्ह्वरात्रेदलद्वयसंघासंक्रमणे उभयोः पूर्वोत्तरदिनयो
 रस्तरपूर्वाह्वं पुण्ये अपूर्णशर्वरीदले सायंप्रातः संध्योस्तरपूर्वभागयोरित्यर्थः योगेन लक्षणया वा भास्करोदिवसः दे
 वीपुराणे अह्वरात्रेतु संपूर्णैर्देवापुण्यमनागते संपूर्णैर्चामयेर्ह्वरात्रेति रेके परेहानि अत्रातं पूर्णैर्ह्वरात्रावेन सायंस
 ध्या निशीथपूर्वभागश्च गृह्यते तत्रासक्रमणे न विद्यते आगतं आगमनं यस्य तत् अर्थातिमित्यर्थः न पुनः केभावेकः एव
 मर्द्धरात्रसंक्रमणे दिनद्वयस्याह्वर्यविकल्पेन ग्राह्येन प्राप्तव्यस्याकृता देवीपुराणे आह्वैर्पुण्यं विज्ञानीयाद्यभिज्ञा
 तित्थिर्भवेत् अह्वरात्रेव्यतीततु विज्ञेयमपरेहनीति अर्धरात्रसंक्रमणे यदि संक्रमकालीनायारित्यर्थः पूर्वदिवसोत्तरा
 ह्वरात्रे नोति ध्याभिज्ञाभवतितदा पूर्वदिनोत्तराह्वग्राह्यं यदिभिज्ञाभवतितदा पूर्वदिनार्धनग्राह्यं किंतु परादिनपूर्वाह्वमित्य
 र्थात्सिद्धम् अह्वरात्रेव्यतीततु संक्रमणे तत्कालीनातिथिभिन्नत्वेऽपि परादिनपूर्वाह्वमेव पुण्यमित्यर्थः यदा त्वर्धरात्रसंक्र
 मणे तत्कालीनातिथोर्देन द्वयेषु भवेत्तदा विष्णुपद्या पूर्वदिनोत्तराह्वग्राह्यं षड्शान्तिमुखे तत्तरदिनपूर्वाह्वग्राह्यं विपुवे
 तपुर्वादिनार्धे मुत्तरदिनाह्वग्राह्यं कौस्तुभेतु दिनद्वयद्वितित्थ्यभेदेऽपि अयं न व्यतिरेकसर्वसंक्रांतिसु पूर्वदिनार्धमेव पु
 ण्यमित्युक्तं मकारस्य तु रात्रौ संक्रमे परदिनं पुण्यं कर्कटस्य तु रात्रौ संक्रमे पूर्वदिनं पुण्यं अतएव गार्भ्यः यदा रतमनवे
 लायां मकारं यतिभास्करः यदा उपवाह्वरात्रे वा स्नातं दानं परेहानि अस्तमयश्चेलायां अस्तमयसन्निहिते तदुत्तरकाले

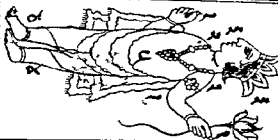
प्रदोषपूर्वरत्ने भविष्यत्तरेऽपि कर्मुक्तवृत्त्यन्यमृगसंक्रमतरांवेः पुनस्तत्रैव । मधुनाऽकसक्रातयादस्यादशुभः ॥ ८
 नः प्रभातेयानि शीथेया कुर्यादहनि पूर्वतः । एवंमकरकंदयोरान्नसंक्रमेपूर्वोक्तवचननिषेधेन दिवैवस्नानदानादिकर्तव्य
 ताप्रतिपादिता इदानीं रात्रावपितत्रस्नानदानादिकर्तव्यताप्रतिपादकानिवचनालिरुप्यते भविष्यपुराणरात्रौस्नानं
 कुर्वीतदानैवविशेषतः नैमित्तिकं तर्क्योक्तस्नानदानंचरात्रिषु दृढवसिष्ठः पुंभोजं नमनिघ्नैचतयासंक्रमणेरवेः रात्रौ श्यदर्श
 नेस्नानं प्रशस्तं नान्यथानिश्चि । अथनेविपुत्रुतत्रनभ्यायेविशेषः रमृत्यत्तरैर्ऋत्विचंद्रात्रिषु भग्नस्याद्रात्रौ चेद्वासरद्वयं संक्रां
 तिः पक्षिणी ह्येयादानाभ्ययनकर्मसुदानं वेदानं अभ्यापनमिति यावत् अन्यत्रापि निशादयं दिवारत्रौ संक्रमेवासरद्वयं अ
 नभ्यायं प्रकुर्वीत अथनेविपुत्रयेति संक्रांतिवत्तदयनेपुण्यकालमाहजावालिः । संक्रांतिषु यथाकालस्तर्दयेत्यन्येतथा
 अथनेविशतिः पूर्वामकरेविशतिः पराहति अथनेमकरायनेपूर्वाः पुण्यतमाः मकरेमकरसंक्रांतौ तु पराः पुण्यतमा इत्यर्थः माघ
 गोपि मकरव्यतिरिक्तैकदशसंक्रांतिसंवाधिनित्वयनेसंक्रांतिवत्पुण्यमिति आदित्यस्वरश्चिसंक्रमवत् नक्षत्रसंक्रमेऽपि
 स्नानदानादिकं काठ्यं तदाहर्जैर्मनिः नक्षत्रराशयोरविसंक्रमेस्वर्याप्यपरापरिसेदु ॥ १६ ॥ नाड्यः पुण्यास्तथै
 दोस्त्रिधराथलैर्गुणे एकैव नाडी ॥ १।३ मुनिभिः शुभोदिता नाड्यश्चतस्रः सपलाः ॥ १।४ ॥ कुजस्य च धुर्यति स्त्रिंशमनवः
 पलाः ॥ ३।१४ ॥ नि सार्द्धाश्चतस्रः पलसप्तयुका ॥ १।३७ ॥ गुरोश्च शुक्रस्य पलाः ॥ १।४ ॥ ॥ इत्यतस्त्रः द्विनागना
 ड्यः पलः ॥ ८९।०७ ॥ सप्तयुकाः शनैश्चरस्याभिहिताः सुपुण्याः आद्यंतमभ्येजपदानहोमं कुर्वन्नवाभोति सुरेंद्रायाम
 ग्रहांतरस्य यदासंक्रमस्तदैवपुण्यकालः नतु दिवैव तत्रापवादाभावात् गार्ग्यः वस्यजन्मदर्शमाधारविसक्रमणं भवेत्
 तन्मासाभ्यन्तरेतस्य वैरह्ये शयनक्षयाः तगारसरोरुहपञ्चैरजनीसिद्धार्थलोभसंयुक्तैः स्नानं जन्मदर्शनं तरेविसंक्रमणे दृष्टां
 शुभं अथसंक्रांतिकृत्यं हेमाद्रौ अथनादौ सदादेयं द्रव्यमिष्टं ग्रहेषु पतु पडशोति मुखैर्वैवाग्निमोक्षे चंद्रसूर्ययोः ब्रह्म

पुराणे शुद्धपक्षे तु सप्तम्यां यदा संक्रमते रविः महाजया तदा सा वै सप्तमी भारकरा प्रिया ज्ञानदानं जगद्दिनाः पितृदेवादि
 पूजनं सर्वकोटिगुणं प्रोक्तं तपनेन महौजसा अस्यां धृतपयोभ्यारविं स्नात्वा अश्वमेधफलं प्राप्य सूर्यलोकं तप्यतीत्यादि
 तत्रैवोक्तं अथ संक्रांतिविशेषदानानि तिथितत्त्वे ददाति यो हि मे पादौ स कून्बुधटान्वितान् पितृनुद्दिश्य विभ्रेभ्यः सर्व
 पापैः प्रमुच्यते मे पादौ मे पसंक्रमणे हेमाद्रौ विश्वामित्रः मे पसंक्रमणे भानो मे पदानं महाफलं ह्यपसंक्रमेण दानं
 वा प्रोक्तं यैव च वज्रात्तदानपानानि मिथुने विहितानि तु धृतधेनुप्रदानं तु कर्केटपरिशरयते ससुवर्णैश्च दानसिंहे
 चाविहितं सदा कन्याप्रवेशे वज्राणां सुरभीणां यैव च तुलाप्रवेशे धान्यानां विजानामेव चोत्तमं कीटप्रवेशे वज्राणां वैश्व
 नादानमेव च कीटोदृष्टिकः धनुः प्रवेशे वज्राणां धानानां च महाफलं ज्ञाप्य प्रवेशदारूणां दानमग्रे स्तथैव च कुम्भप्रवे
 शे दानतुगायामंबुदण्डस्य च मीनप्रवेशे स्थानानां मत्स्यानामपि चोत्तमं दानान्यथैता निमया द्विर्जंदाः प्रोक्तानि काले तु नरः
 प्रदत्त्वा प्राप्नोति कामं मनसोऽपि स तं च तस्मात्प्रशंसति हि कालदानं धेनुं तिलमर्प्य राजनदद्याच्चैवोत्तरायणे सर्वान् कामा
 नवाप्नोति विदते परमं सुखं विष्णुधर्मोत्तरे उत्तरे च येन विप्र वस्त्रदानं महाफलं तिलपूर्णं मन इह दत्त्वा रोगैर्विमुच्यते मं
 गलकृत्ये च्योतिर्निर्वधेनारदः त्याज्याः सूर्यरयसंक्रांतिः पूर्वतः परतस्तथा विवाहादिपुकार्येषु नाड्यः पौडशापौडशे
 ति एतत्पुण्यकालोपलक्ष्येण भानोः संक्रांतिमोगश्वकुलिकश्चार्द्धयामक इति ज्योतिःप्रकाशे वर्धेयपुसंक्रांतिमोगस्य
 परिगणनात् अथ संक्रातीनां फलविशेषकथनाय पुनरपि ता एव सङ्ग्राह्येति ब्रूयत् परतरो विपुवन्मे पतुलये रयन्मकरे
 रयौ कुर्लरे च पडशीतिर्दिशरीरे विष्णुयदीसुरिथेराशौ अथ मेघविपुवत् पुनरुधवक्रं शीर्षे सप्तमुखे त्रिणिहृदये पंचचैव
 हि हस्तयोः पादयोश्चिखिरे तद्विपुवलक्षणं रवि संक्रांतिनक्षत्रं मुखे दत्त्वा स्वजन्मनक्षत्रं यत्र पतति तदंगं
 फलं द्रूयात् तद्यथा कपाले भूपालस्तदनुवदने पीडितवरो धनार्थ्यशो वक्षस्य धूर्ध्वरक्षुर्दक्षिणकरे करे वा मिभिक्षाप्यट
 विगमनं दक्षिणपदे पदे वा मे मृत्युर्भवति निज नक्षत्रपतनात् अथ तुलापुरुषः रसशरव्रक्षानन

कर्कसंक्रांती

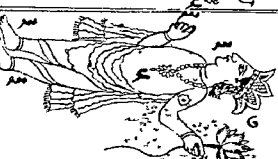
मकरसंक्रांती

नृलसंक्रांती

मेघसंक्रांती

हृ.सिं.हं.क.संक्रांत्यः

मि.लं.यं.भीनसंक्रांती

दक्षिणापनश्रवः उत्तरायापश्रवः

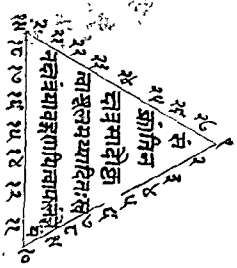
नृलाविश्रवश्रवः मेघविश्रवश्रवः

मि.रविश्रवश्रवः मि.रविश्रवश्रवः

दशनेत्रेश्वरमुखहृदयकरचरणपुमानैवैरवहुमुखलाभभोगास्तुलविषुवेच अथोत्तरायणपुरुषः । कपालेहरेनेत्राणि वनेचत्रयंतथा हस्तयोश्चद्वयं दद्यात्स्क्रंधयोश्चद्वयं हृदये शरसंयुक्तनाभावकंतथागुदे पादयुग्मेवसून्दादुत्तरायणपुरुषे अर्धलाभमिष्टपानमैश्वर्यस्थानमानता अनुपद्रवसौरयचकिंचिल्लाभश्चानभिः ईहितं वतथागुह्यप्रवासश्चपद्रव । दक्षिणापनपुरुषः । शीर्षेनेत्राणिमुखेनेत्राणिहृदयेपंचकंतथा हस्तेपादेकलाभाहुर्दक्षिणापनभिरितं फलेमतस्पोत्तरायणपुरुषवत् । अथपडशीतिपुरुषः मुखेचैकं करेपंचपदयुग्मेद्वयं क्रोडेवाणास्तथावेदाः करेसव्येपिपंचच द्वयं तथा नेत्रेभरतकोशिवलोचनं एकं भवतथागुह्येपडशीतिमुखेभ्यः मुखेद्वयं स्वंकरेलाभः पादयोश्चमणं भवेत् कांतासौ

रूपं ह विज्ञेयं । महस्ते च वंधनं । सन्मानेनेत्रयोश्चेशीर्षे चाधिक्यमायुषः । गुह्यै च वतथा मृत्युः । पण्डरातिफलश्रुतिः । अथ
 विष्णुपदं पुरुषः । ऋक्षे संक्रमणं यत्र तदक्रौविनि योजयेत् । चत्वारिदक्षिणे वाहौ त्रीणि त्रीणि पदद्वये चत्वारि वा महस्ते च हृद
 ये पंचनिर्दिशेत् । आक्षणेर्द्वयं द्वयोर्कोनाभौ द्वै चैकं भगुदे । रेणोर्भोगस्तथा ध्या च वंधनं यत्र मेव च । एवमर्थं याजपूजा च अ
 पमृत्युरितिक्रमात् । इति द्वादशराशानां संक्रांतिक्रमाणि । यस्मिन् दृक्षेरविसंक्रमणं स्यात्तत्र द्वात्रिंशत्कांकादि यथास्थाने द
 त्वायस्य जन्मनक्षत्रं यदंगे पतति तदंगफलं गोचरे जातके च तस्मै दूयात् । अत्र च क्रमात्संक्रांतिसंज्ञोक्तः चक्रं सारं विहितं
 स्य ग्रहप्रतिरयनं संक्रमे चैकरोति यस्मिन् दृक्षे तदक्षं मरणं भयकरं शूलपाथ्यं धूलभः । सौम्यं स्याच्चक्रं गर्भे जायमानं विभुता

राजसन्मानलाभः धर्मिभृद्देशरविसंक्रमणोत्तरेवादिशिणापेनवाभवेत् तत्रक्षत्रप्रथमंशुलदत्वाततोवचनानुसरिणफ
 लंब्रूयादिति इतिपट्सङ्गोर्कद्वादशसंक्रातिपुरुषफलज्ञानम् ॥ अथक्षत्रपुरुषः जन्मराशेश्चक्षत्राक्षत्रवर्तमानकं
 गणयेद्गणकः द्वादशस्यैवशुभाशुभं पडास्येष्टकेपट्चत्रयवाहोत्र्युगदेः त्र्युपदित्रयकेठेदद्याद्देश्यंशुभाशुभंमुखे
 हानिश्चविज्ञेयाधनलाभोहिष्टके हस्तेराजभयंराजसन्मानंगृह्यकेभवेत् स्थानभ्रंशोभवेत्पादंकेठेत्सर्वमुखंभवेत् अथ
 त्रिकोणचक्रसंक्रमणेश्चैवं कोणेत्र्यपट्चत्रयेत्रिराट्पायथाक्रमं संक्रमर्क्षपरङ्गात्वागणयेज्जन्मभावाधि प्रथमेकोणे
 संक्रमनक्षत्रदत्वाक्रमेणत्रिराट्पायत्रजन्मनक्षत्रंपततितत्फलंब्रूयात् प्रवासोभोगलाभश्चज्वरोऽस्तितापसंपदौवि
 जयोमृत्युरर्थातिः फलमेतद्यथाक्रमं अथसूर्यादीनांभोचरफलातिजयोतिःशास्त्रे सूर्यःशत्रुभयंशशीसदृशानंभौमो
 विवादंऋणं सौम्योवंचनमंगिरामतिधनभ्रंशंभयवैरितः हर्षदैत्यपुरोहितोधनहर्तैर्दण्डयचसूर्यात्मजो राट्पुर्वतहर्ति
 करोतिनिधनंचेजन्मराशिगतः १ सूर्योऽभिजजनैःकलिहिमरुचिःक्लेशक्षयंभूमिजो धर्मार्थक्षयमिदृजोबहुसुखंलाभं
 सदासर्वतः जीवोज्ञानसुखेत्परवबहुधाभोगंभूगोरात्मजो राट्पुर्वसुतद्वचितहरणंयातोविधत्तेधने ॥ २ ॥ भानुर्भू
 रिधनंशशीरिपुकुलभ्रंशंकुजोर्थागमं स्थानप्राप्तिधनंस्थिरंशशीसुतःसंतापमंतर्गतं जीवोबधुविदेशयानविभवध्वं
 संसितोरिक्षपंसौरिर्भूरिधनंतमश्चकुरुतेनित्यतृतीयस्थितः ३ सूर्योऽट्पःस्वपरंपरांहिमरुचिःसूक्ष्माभयंक्षमासुतःशत्रो
 र्भैमववर्धनंशशिसुतोलाभंप्रसादंयशः जीवोबुद्धिर्बलंभूगुर्वहविधाःपूजादिकाःसंपदः सौरिर्वित्तहर्तितमोरिपुभयंकुर्या
 चतुर्थगतः ४ सूर्यःशोकवियोगरेगममृताधारश्चकार्यक्षयं भौमश्चंचलताशुबंधनहर्तिरेगंधुधोवैशसं जीवोज्ञानध
 नात्मजान्भूगुसुतः पुष्टितथास्त्ररिति शौरिर्वैधुशचित्तमोरिपुभयंकुर्याद्भूतःपंचमे ५ भस्वान्नैभवमत्तमंहिमरुचिश्चित्तप्र
 सादंपरंभौमवैरिभिर्मर्दनंशशिसुतोमानंयशःसन्मतिर्जीवः शत्रुसमृद्धिर्मर्धमत्तलंशुक्रोविपादंशानिर्वित्तंशत्रुहर्तितमोबहु

धनपेकरोतिस्थितः ॥ ६ ॥ उद्योगं दिननायको हिमकरः स्त्रीरत्नवितोदयभौमोदुःखहतिशुचः शशिसुतरो गभयभूपतेः
 जीवः कांचनमानवातिविभवं शुक्रोत्सर्गसूर्यजो राहुश्चापि विदेशपापनमरणं कुर्याद्भूतः सप्तमे ७ भानुः शोकाविद्योगरोगम
 मृताधारो भूश्वैर्भवभौमः परकवैरिभोतिमतुलं सौम्यः सुखं सर्वतः स्थानस्थानमयोगुरुर्भूगुप्ततः पुनार्थलाभं
 शान्तिः पातश्चापि धनक्षयं नृपभयं यातो विधत्तेभे ॥ ८ ॥ सूर्यो विवतिनाशनं हिमकरो रोगभयभूमिजो भित्तिवै
 रित्यपाद्रव्यशशिसुतस्तापसदा सर्वतः जीवो मानधना भित्तिविविभवं शुक्रोर्थलाभं शान्तिं विद्वेषं स्वजनैस्तमश्चिररुजं
 कुर्याद्भूतो धर्मभे ॥ ९ ॥ सूर्यो र्थापचयं गणाधिपतितां चंद्रः समृद्धिपरां भौमः स्थितिमनुत्तमां शशिसुतः शान्तिं परांसं
 पदं जीवो र्वाधवा विग्रहं नृपभयं शुक्रः सुमित्रक्षयं सौख्यार्थाधिनिशानं विधुरिपुर्वितं विधत्ते स्वगः ॥ १० ॥ भानुर्वै
 भवमुत्तमा हिमसाचिर्मिष्टात्तापानं कुजः स्थितिचंद्रसुतो र्थलाभमतुलं जीवः परानिर्वृतिं शुक्रो गीतकवित्वधर्मकुतुर्गसौ
 रिः परांसं पदं । राहो रिविमर्दनं बहुविधं कुर्यात्सदैकादशे ॥ ११ ॥ भानुर्वै धुविद्योगशोकममृताधारो भयं भूमिजो बंधं
 चंद्रमुतो धनात्मजयशो धर्मानुगुः क्लिष्टतां शुक्रः सौख्यमहीनं शं वहुधनं सौख्यं विदेशस्थितिं राहुर्ज्ञानविलोपनं बहुशु
 चः कुर्याद्भूतो द्वादशे ॥ १२ ॥ अस्यापवादः पशुपति संज्ञायां सुहृत्तः स्वोच्चगतो पिवास्यान्मित्रोक्षितो वा स्वग्रह
 नात्वा आनिष्टसंस्थापि ध्रुवनं राणां सर्वो ग्रहः श्रेष्ठफलं ददाति ॥ १३ ॥ इति गोचरफलम् अथ गोचरफलप्र
 संगोदत्ते पां प्रहणा मनिष्टफलपरिहारार्थं मुपचारो ज्योतिः शास्त्रे चेचां चरस्थः खलगोचराद्यैर्दशाक्रमधौ रशुभाभवं
 ति दानादिना ते च यथा प्रसन्ना भवन्ति दानादिविधिं प्रक्षये ॥ १ ॥ कौशेयं त्वग्रहे मताच्च कलशं चोर्णावरं कुंकुमं मा
 णिक्यं च गुडप्रवालममलं मध्वेलयावः क्षितिं प्रावारस नरकचंदनवृत्तं गोधूमनानाफलं सूर्याय लज्जनं चरकवसनं
 धेनुं सवत्सां ग्रहम् ॥ २ ॥ इति सूर्यस्य शास्त्ररफाटिकमौक्तिकं गजमदं वज्रधनु रतंडला दुग्धं दुरधा विकारपट्टवसनं
 क्षौद्राज्यरोष्णं फलं कर्पूरं सितवस्त्रपांडुपुष्पं कस्तुरिका चंदनं प्रावारं लवणं क्षुण्णं चतुरंगं चंद्राय दद्यात्सुधाः इति चंद्रस्य

॥ २ ॥ ताञ्चामरमायुधक्षितिगुडकौशेयरकांबरं तिक्करमहोक्षरककुसुमंगोधूमकंकुमं प्रावारंचमसूरिकां
 मृगमदंस्वर्णफलविद्रुमं वक्रायप्रवदंतिचासनमथोगेरककंकवलं इतिभौमस्य ॥ ३ ॥ दासीदासमहीफलानि
 तुरंगगास्तम्भकंगोषृतं मुद्गाचामरतडुल्लायुधजंकांस्यगृहंहाटकं कर्पूरहरिचंदनंमरकतंचेत्तागदंतासनंदूर्वाभास्व
 रपटसंमृगमदंसौम्यावदेयमुदा इति वृषस्य ॥ ४ ॥ नागोनागमदंन्यातकनककौशेयपीतांबरं छत्रंचामर
 पुष्परगतुरंगक्षोणीगृहशर्करा पीताक्षरजनीचमौक्तिकफलंरौप्यंचकस्तूरिकां क्षोद्रंगोयुगलोर्णवस्त्रलवणंसंदीयतेवै
 नुरोः इतिजीवस्य ॥ ५ ॥ वचंगोक्षितितंडुलाश्चरजतंशुभावरंमौक्तिकं करतूरुसितचंदनंसितहयः प्रावारम
 र्णाविकं कौशेयान्लकांधपुष्पकमथोगंजीरयंकवलं शालिग्रामशिलां वगांचरजतंशुक्रायदधान्मुदे इतिशुकस्य
 ॥ ६ ॥ माघान्नक्षितिर्भिद्रनीलमहिर्षादासःपतञ्जिशिला स्तैलंलेहधराश्चसीसकरभोदासः कुलत्थास्त्रपुः
 स्यान्माघान्नमुपानहौमृगमदंगांकृष्णवर्णीतथा मंदायप्रवदंतिषोडशमहादानानिसत्कंकवलं इतिशनेः ॥ ७ ॥ गोमे
 दंतिलकांस्यपात्रमहिर्षातैलंतथाकंकवलं राजावर्तगोष्ट्रासमहिर्षीकौशेयनीलांबरं दासीहिगुफलास्त्रकामुकशराः
 शय्यासनंगोमही दानंदेयमुपानहौसतुरंगदैत्यस्यतुष्टोसदा इतिराहोः ॥ ८ ॥ केतोदान्मुदरितंहिलवणकौशेय
 नीलांबरं वैदूर्यंतिलकंवलोर्णवसनंसद्वधतैलासनं करतूरुहरिचंदनंदशाविधंगादांतितंहयं खट्वांगायुधमन्त्रकं
 चमहिर्षादासीचदासफलं इतिकेतोः ॥ ९ ॥ इतिनवग्रहदानानि । सौरमासस्वरूपेणारिखलसंक्रांतिनिर्णयः । सां
 गोपांगंचतत्कृत्यसंप्रसंगानिरूपितं अथपक्षोनिर्णयते तत्रपक्षशब्दः पक्षपरिग्रहे इत्यस्माद्धातोर्निष्पन्नोदेवकार्या
 यंपितृकार्यार्थपरिग्रह्यते यः कालविशेषस्तवदंति अथवाचंद्रस्यपंचदशकलामापूरुणक्षयोवापरिगृह्यते यत्रसप्तप
 क्षः सप्तद्विविधः शुक्लः कृष्णश्चंद्रकला दधुपलक्षितः शुक्लः चंद्रकलाक्षयोपलक्षितः कृष्णः एतौशुक्लकृष्णप

क्षोर्पूर्वापरपक्षावित्युच्यते पक्षौपूर्वापरौशुक्लकृष्णौमासस्तुतावुभावित्यमरसिंहेनाभिधानात् शुक्लपक्षश्चापूर्वमाण-
 इत्युच्यते अनयोश्चविनियोगोऽप्येतिःशास्त्रादौदार्ष्टितः उभौनियुक्तौखलुशुक्लकृष्णौशुभाशुभेकर्मणितौप्रशस्ता
 वित्यादिभिः इतिपक्षानिर्णयः ॥ अथदिवसानिर्णयः सचतुर्विधः चांद्रसौरमावनाक्षत्रभेदात् एतेषांस्वरूपमुक्तं
 विष्णुधर्मोत्तरे तिथिनैकेनदिवसरचांद्रेमानेप्रकीर्तितः आहोरात्रेणैकैनासावनोदिवसः स्मृतः आदित्यभागभोगे
 नसौरोदिवसउच्यते चंद्रनक्षत्रभोगेनाक्षत्रोदिवसःस्मृतइति तिथिभागयोर्लक्षणतत्रैवदार्ष्टितं त्रिंशदंशश्चतथारा
 शार्भागद्वयभिर्धायते आदित्याद्विप्रकृष्टस्तुभागद्वादशकंपद। चंद्रमाः स्यात्तदारामतिथिरित्यभिधीयतइतिदिवसनि-
 र्णयः । अथतिथिनिर्णयः । तत्रतिथिरावृत्तवर्तनोत्तर्धार्त्तानिर्णयः तनोतिविस्तारयति वर्द्धमानांक्षीयमाणांचंद्रकलामे-
 कंयः कालविशेषः यद्वायथाक्तकालपात इतितिथिः तदुक्तंसिद्धांताशिरोमणौ तन्यंतेकलयायस्मात्तास्तस्मात्ति-
 थयः स्मृतइति एतदभिप्रेत्यस्कादपेठयते अमापोदशभागोनदिविप्रोक्तमहाकला संस्थितापरमामायादिहिनादि-
 हधारिणी अमादिपौर्णमास्यंतायाएवशशिनःकलाःतिथ्यस्त्वाः समास्याताः षोडशैववराननइति अयमर्थः
 यामहामायाधारशाकिरुपादेहिनादिधारिणी संस्थितासाचंद्रमंडलस्यषोडशभागोनपारिमिताचंद्रदेहधारिणी अ-
 मानाममहाकलेति प्रोक्ताक्षयोदयरहितानिरयानिरयसंज्ञकैव इतरा अपि पंचदशकलादिवसव्यवहारोपयोगिन्यः
 क्षयोदयवयः पंचदशतिथयोभवति तेनतिथयः षोडशेतिविरुद्धवचनं श्रुतिरपि तरुयरात्रयएवपंचदशकलांश्चि-
 देवास्त्यषोडशकलेति एवंसत्यत्रसामान्यविशेषरूपेणतिथिर्द्वैविध्यमुक्तंभवति तत्रयेयममेत्युक्ताक्षयोदयवर्जिताधुवा
 षोडशकलतद्व्युक्तः कालस्तिथिसामान्यरूपस्त्ववशिष्टाष्टद्विंशयोपेताः पंचदशकलास्तभिर्निविष्टाः कालवि-
 भगनास्तिथिविशेषास्तत्सांपंचदशानामेकैकांकरांवन्यादयः श्रृजान्पदयंताः पंचदशदेवताः क्रमेणपिबंति त-

ब्रवह्निरेकां पिवति प्रथमैर्युज्यते तयामुकः कालः प्राथम्यवाचिना प्रतिपच्छब्देनाभिधीयते एवं च द्वितीयादिपंच
 दशयतानां नामान्यवगतं व्याप्तिता एताः ऋणपक्षतिथयो भवन्ति पुनश्च ताः पीताः कलाभ्रनेनैव क्रमेण ब्रह्मादिदेव
 ताभ्यो निर्गम्य चंद्रमंडलं पूरयन्ति ताभिर्बुक्ताः कलाविशेषाः शुक्लपक्षगताः प्रतिपदाद्यास्तिथयो भवन्ति ब्रह्मादि
 देवतानां कलापान्तो समाप्तिविवक्षे प्रथमां पिवते वह्निर्द्वितीयां पिवते रविः विश्वेदेवार्त्ततीयां तु चतुर्थीं सालिलाधिपः
 पंचमं च वपुत्कारः षष्ठीं पिवति वासवः सप्तमं सृष्टयो दिव्यमष्टमं भज एकपात् नवमं ऋणपक्षस्य यमः प्राश्नाति
 वैकलां दशमं पिवते वायुः पितृत्येकादशीं पुमान् हेमाद्रौ तु रुद्रा एकादशीं कलामिति पाठः द्वादशीं पितरः सर्वसमं
 प्राश्नाति भागशः त्रयोदशीं धनाश्वक्षः कुवेरः पिवते कलां चतुर्दशीं पशुपतिः पंचदशीं प्रजापतिः सतिष्यतिः क
 लाशेषश्चंद्रमानप्रकाशते कलापोडशिकाया तु श्रपः प्रविशते तदा भ्रमायां तु सदा सोमश्रोपधिः प्रतिपद्यते तमौष
 धिगतं गावः पितृं च बुभुक्षते च यत् तत्क्षीरममृतं भूत्वा भोज्यं भूतं द्विजातिभिः हुतमग्निपुद्गेषु पुनराप्ययते शशीं दिने
 दिने कलावृद्धिः पौर्णमास्यां तु पूर्णतेति ॥ इति तिथिशब्दार्थनिर्णयः ॥ स्वस्ति श्रीरण्वीरसिंहधरणीपालो वदान्याश्र
 णं नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृत्तसंरक्षकः धर्मार्थमविभागकृद्रूपतेः पादांबुजचार्यरत्नो जीव्यारपुत्रकलत्रमित्रसहितः
 संपालयन् धर्माचिरम् ॥ १ ॥ रणवीरसिंहभूपेन कारिते कृत्यसंगरे द्वितीयः परिपूर्णैककालरत्नसमुद्भूतः ॥ २ ॥
 इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीरण्वीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे संपालयनसंग्रहादिकालनिर्णयः समाप्तः ॥ २ ॥ ० ॥
 अथ सामान्यतः सर्वासां तिथीनां निर्णयः तिथिर्द्वैधा संपूर्णा खंडाय तत्र संपूर्णाः रक्तपुराणे दर्शिताः प्रतिपत्प्रभू
 तयः सर्वा उदयादुदयरवेः संपूर्णा इति विख्याता इति ज्योतिः सिद्धांति सर्वा ह्येताश्च संपूर्णाश्चोदयादुदयरिथताः प
 ण्डितकाल्मिकसंपूर्णा तिथिरिति नारदाय अथ घटिकासाधनं निर्णयाम्भे महाभारते निरूपितं कर्पेणाप्यधिकैः प

द्विः पल्लेस्तावस्यभाजनं त्रिशदंगुलविस्तारमुच्छिन्नं चतुरंगुलं स्वर्णमाषेणकृत्वाष्टचतुरंगुलकाष्टिका मध्यभागे तथा
 विदेनाडिकापाटिकारमृता तद्रंध्रेणामसापत्र्यावत्कालेनपूर्यते सकालेनाडिकातस्याः पश्चिमागोविनाडिका नाडि
 द्वयमुद्धतस्तुतेपंचदशासासः एवंपरात्रिस्तथापक्षमासत्वंयनत्सराः ॥ इति ॥ स्वर्णमाषादिमानं चागरस्येनेकं
 यवः स्यात्सर्पैः पड्भिर्गुजाचस्याद्विभिर्धैः गुजाभिः पंचभिश्चैकोमाषकः परिकीर्तितः भवेत्प्योडशभिर्माषैः
 सुवर्णरतैः पुनः स्मृतं ॥ पलंसुवर्णाश्चत्वारः पंचवापिप्रकीर्तितमिति कर्षस्तुपलस्यचतुर्थोभागः तद्वृकं
 त्रिकांडयां मानंतुलंगुलप्रस्थैर्गुजापंचायमाषकाः तेषोडशाक्षः कर्षोत्क्षीपलंकर्षचतुष्टयमिति असंपूर्णातिथि
 दिनद्वयसंबन्धिनोखंडा तस्यांदिनद्वयसंबन्धिन्यां सत्यां व्रताद्यनुष्ठानपूर्वापरवोपादेयेत्यादिसंदेहे निर्णयः किं
 यते तत्रप्रतिपदायाः सर्वाः खंडास्तिथयोमध्याह्नादिकालविशेषे विहितेष्वेकमकादिपुयास्मिन्यास्मिन्दिनेत
 व्रतव्रतकालव्यापिन्योलभ्यते तत्तद्दिनगताएवग्राह्याः कर्मणोपरस्यः कालस्तत्कालव्यापिनीतिथिः तथा
 कर्मणि कुर्वीतहासवृद्धानकारणमिति वृद्धगार्भ्यवचनात् गार्भ्यः निमित्तकालमादायवृत्तिर्विधिनिषेधयोः विधिः
 पूज्यतिथौतत्रनिषेधः कालमात्रके तिथीनांपूज्यतानामकर्मननुष्ठानयोग्यता निषेधस्तुनिवृत्त्यात्माकालमात्रमपेक्षते
 इति नचकेवलंवाचनिकएवायमर्थः किंतुन्यायोपीतिनिषेधस्त्वल्पेनसूचयति तथाहि विधिषुविधेयानुष्ठानस्या
 भ्युदयहेतुत्वंप्रमेयं सकृदनुष्ठानादेवत्वभ्युदयासेद्धस्तिथिद्वैकानुष्ठेयमिति विधेयजायतेसंदेहः निषेधपुत्कालवि
 शेपेकर्मविशेषस्याननुष्ठानस्यानर्थहेतुत्वंप्रमेयं यदाकदाचिदापितत्कालेत्कर्मननुष्ठानेऽनर्थप्रसंगात्सदैवत्कालेत्तद्व
 र्थंभवतीतिनास्तिसंदेहः नन्वेवंवचनात्तत्रागतश्चकालविशेषः प्राणुक्तसर्वनिषेधानांतावत्कालिकत्वसिद्धौ श्रभ्यंगमै
 धुनदंतथावननिषेधेषु पुनरतात्कालिकत्ववचनैकमर्थमभ्यंगेचोदधिस्तानेदंतथावनमैथुने जातचमरणैवैवत्कालव्या

पिनीतिथिरिति सत्यं विधेयकर्मविशेषएवसाकलपापवादार्थतरिस्मन्वचनेतिप्रेथनानांकिपांचिदुपादानं दृष्टांतवचनज
 नममरणयोरनुष्ठेययोः साकलयवचनंप्रवर्ततेयेनतदपवादः साकलयवचनेस्नानदानजपादिदिप्त्व्यादिवचनेतदर्थकेन
 दानाध्ययनकर्मविति बहुवचनेनचानुष्ठेयानामिवकर्मणांप्रहणात् अतएवनिप्रेथनानामप्यलपसदृशयात्तजानुपादानं न
 चजननमरणाभ्यांतावितिक्तकस्यानुष्ठेयकर्मणिएवोपादानं तन्निमित्तकश्चादादौसाकलयस्तेष्वदादेवतदपवादसंभवात् त
 स्माज्जननमरणयोस्तद्विशेषेथ्यानामपिदृष्टांततयैवतत्रोपादानं अतएवतिथिशेषाधिकरणकोपात्तादिनिमित्तानांसक
 लनिप्रेथनानांचोपलक्षणमेवतद्वहणमिति नतुयुग्मादिवाक्यविशेषात् कथमयंनिर्णयः तथाहि युग्माभिपुगभूता
 नांपण्युन्योर्वसुरंध्रयोः रुद्रेणद्वादशीयुक्ताचतुर्दश्याचपूर्णिमा प्रतिपद्यप्यमावास्यातिथ्योर्युग्ममहाफलं एतद्व्यस्तं
 महादोषहतिपुण्यपुराकृतमितिनिगमवचन युग्मंद्वितीया अभिरतृतीया ॥ १ ॥ युगंचतुर्थी भूतंपंचमी ॥ २ ॥
 पट्पृष्ठी भुतिः सप्तमी ॥ ३ ॥ वसुरष्टमी रंध्रनवमी ॥ ४ ॥ रुद्रएकादशी द्वादशी ॥ ५ ॥ अत्रद्वितीयातृती
 येत्येकयुग्मं अत्रद्वितीयादिप्रतिपदांतामुक्तेमणद्वयोर्द्वयोस्तिथयोः परस्परमेवयुग्मं अक्षय्यफलं नपुनर्वर्धरतं
 तिथ्यंतरयुग्ममित्यर्थः अस्मिन्युग्मसतके पूर्वातिथिरुत्तरतिथिविद्वाप्राह्या उत्तरातुपूर्वाविद्वेत्यर्थः ततश्चानेनव
 चनेन अमावास्याविद्वाप्रतिपत्सर्वदाप्राह्येतिविधीयते कर्मणोयस्ययः कालइत्यनेनतु द्वितीयायुतायाः प्रतिपदः
 कर्मकालाख्यापित्वेसाप्राह्येत्युच्यतेइत्यनयोर्विरोधः तथा सर्वोदपुस्तथाहिंसा त्रिविधतिथिलक्षणं सर्वदपौपरो
 पूर्यौहिंसास्यापूर्वकालिकोतिव्याप्राशनसोर्वाकथं सर्वस्तिथेः साम्यं दर्पोद्विः हिंसाक्षयः एतेद्विहिसाम्यक्षयः पूर्व
 तिथ्यपेक्षया यथा एकापूर्वाह्नेमभ्याह्नादधिकावर्तते अन्याप्यन्यस्मिन् तथैवपूर्वातिथेरधिका सर्वः समतिथिः पूर्व
 दिनेमभ्याह्नव्यापिनी अन्याप्यन्यस्मिन्तत्वावत्येवेति हिंसातिथेर्हींसः तद्योगात्तिथिरपिहिंसेत्युच्यते यथाएकापूर्वदि

नेमध्याह्नान्मृताश्रन्याप्यन्यस्मिन्तत्तैवपूर्वतिथेर्न्यूनति ततश्चट्ठिसाम्ययोरुत्तराग्राह्याद्व्योरेतुपूर्वेत्यर्थः प्रतिपादके
 तानेनकर्मकालव्यापिन्येवतद्विपरीतातिथिर्ग्राह्येतिप्रतिपादकस्यकर्मणोपरयेत्येवमादेर्विरोधइति तथा शुक्लपक्षेतिथे
 र्ज्ञेयापरस्यामभ्युदितोरविः कृष्णपक्षेतिथिर्ग्राह्यापरस्यामस्तमितोरविरितिमार्कण्डेयवचनेनापिविरोधः तस्मात्परस्पर
 वचनविरोधात् कथंपूर्वोक्तनिर्णयइतिचेत् उत्पते तत्रसंख्यातिथिः पंचधाभवति अन्यतरस्मिन्नेवदिनेसकलकर्मका
 लव्यापिनी १ अन्यतरस्मिन्नेवदिनेकर्मकालैकदेशव्यापिनी २ दिनद्वयेपिसकलकर्मकालव्यापिनी ३ दिनद्वयेपि
 कर्मकालैकदेशव्यापिनी ४ तत्रव्याप्तौप्रकारद्वयंसाभ्युद्येतिदिनद्वयेपिकर्मकालसंवंधरहिताचेति ५ तत्राद्यपक्षद्वयेव
 तदनादावेकोद्विष्टादिशब्देचकर्मणोपरस्यपः कालइत्यनेनैवनिर्णयः नतुगुणमवाक्यादिभिः १ तत्राहियुग्मवाक्येन
 निर्णयेकदाचिदभावास्यादिविद्धाः कर्मकालव्यापिन्यः प्रतिपदादितिथयोग्राह्याः स्युः तथाखर्वदपूर्वाक्येनात्रनिर्ण
 येकदाचित्तिथिद्वौकर्मकालव्यापिन्युत्तरविद्धाग्राह्यास्यात् ॥ तथाच तत्कर्मविशेषप्रतिपदादितिथिविवायकानेकधा
 क्यवाधः स्यात् संभवतिचवाधेवाधकत्पनमयुक्तं तृतीयपंचमपक्षयोरुत्तरगुणमवाक्येनखर्वदपूर्वाक्येननिर्णयः पूर्वोक्त
 दोषाभावात् तत्राधेयंव्यवस्थायुग्मादिकाक्यंव्रतदानादिविषयमेव द्वितीयादिकयुग्ममानांपूज्यतानियमादिपुण्यकोद्विष्टा
 दिद्व्यधादौह्रासद्व्यधादिचोदनेतिव्यासोक्तः नियमादिषुव्रतदानादिदैवकर्मसु एकोद्विष्टादीत्यादिशब्देनाभ्युदये
 कंव्यतिरिक्तश्राद्धग्रहणंद्वयादिशब्देनाभ्युदयिकश्राद्धग्रहणं चतुर्थपक्षे यदादिनद्वयेपिकर्मपर्याप्तकालव्यापिनीत
 दाद्युग्मादिवाक्येननिर्णयः एकस्मिन्नेवदिनेकर्मपर्याप्तकालव्यापिनीतदासैवग्राह्याविहिततिथिलाभात् यदोभयत्रा
 पेनकर्मपर्याप्तकालसंवदाकं तूभयत्रापिकर्मकालैकदेशसंवाधेनी तत्रन्यूनाधिक्येऽधिककालव्यापिनीग्राह्यानान्या
 योयस्यविहितः कालः कर्मणस्तदुपक्रमे तिथिर्याभिमततासात्कार्यार्थोपक्रमोद्धितेतिवौधाप्यनवचनात् स्कांदेपि

यो यस्य विहितः कालः कर्मणस्तदपक्रमे विद्यमानो भवेदंगेनोद्भिन्नोपक्रमेण तु सर्वथा कर्मकालव्याप्य भवेत्तु कर्मो
 पक्रमकालैव ग्राह्या कर्मोपक्रमकालगतु कृतिभिर्ग्राह्या न युग्मादर इति दीपिके केरिति निर्णयसिद्धौ अतएव याति
 थिसमनुप्राप्य उदययातिभारकरः सातिथिः सकलाज्ञेयास्मान्नादनादिकर्मस्थित्यादीनि देवलवचनानि दिनद्वयेपि कर्मकालव्यापित्थ्यभावे युग्मा
 रः सातिथिः सकलाज्ञेयास्मान्नादनादिकर्मस्थित्यादीनि देवलवचनानि दिनद्वयेपि कर्मकालव्यापित्थ्यभावे युग्मा
 दिवाक्यविहिततिथेः संपूर्णत्वं प्रतिपादयति इदं च उदयास्तमयकालिकतिथेः संपूर्णत्वाभिधानं यदोदयादूर्ध्वं
 मुहूर्तत्रयं मुहूर्तद्वयं वा विहितातिथिर्भवति अस्तमयात्प्राक् मुहूर्तत्रयं तदावगंतव्यं तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे उदि
 तदैव तं भानोऽपि त्र्यंशस्तमितेरवौ त्रिमुहूर्तांश्चिरज्ञश्चातिथिर्हव्यकव्ययोरिति भानावुदिते सत्यज्ञेमुहूर्तद्वयदैवतं अ
 स्तमिते तत्पूर्वकालीनमज्ञेमुहूर्तत्रयं पित्र्यं अतस्तत्कालव्यापिर्नातिथिर्हव्यकव्ययोरग्राह्या सातिथिरतद्द्वेरात्र्यं यस्य
 मभ्युदितोरपिः वर्धमानस्य पक्षरयद्ग्रासस्त्वस्तमये स्थितः त्रिमुहूर्तानकत्तंव्यातिथिः क्षयगामिनी द्विमुहूर्तापि क
 र्त्तव्यायातिथिर्द्विगामिनीति दक्षवचने द्विमुहूर्ताग्रहणं उदयसर्वधिन्यामेव अस्तगाथाश्च त्रिमुहूर्तानां सभा भवेदिति अ
 त्वात् तदुक्तं स्कंदपुराणे यातिथिसमनुप्राप्य त्यात्यस्तपश्चिर्नापतिः सातिथिरतद्दिने प्रोक्तानि मुहूर्तानां सभा भवेदिति अ
 त्रिमुहूर्तानेति दक्षवचनात् ग्रासद्विवशेन तिथिनिर्णयः ग्रामश्चाद्विषयः तस्यास्तु त्रिमुहूर्तयाः क्षयद्विवशेन का
 रणमिति स्कंदवचने ब्रतादिविषयं द्वितीयादिके व्यासनिगमवचनात् यानि तु ब्रतोपवासस्नानादौ धाटिकैकापि या
 भवेत् उदये सातिथिर्ग्राह्या विपरीता तु पैतृके आदित्योदयवेलायां यास्तोकापि तिथिर्भवेत् पूर्णाद्व्ययगंतव्या प्रभूतानो
 दयविनेत्यादिनिरकंदपुराणैर्बौधायनवचनानि मुहूर्तत्रयादल्पकालव्यापिन् यामपि तिथौ संपूर्णत्वप्रतिपादकानि
 तानि वैश्वानराधिकरणन्यायेन व्यवस्था नृवाद रूपतया त्रिमुहूर्तव्यासातिथिप्रशंसापराणि युग्मवाक्यादिनिर्णयस्तु

नक्षत्रवारादिषोणप्रशस्ततिथिव्यतिरिक्विपयः श्रुतएकशोमिलः यातिर्धाश्रुतसंयुक्तायाचयेर्गेननारदमुहूर्तत्र
यमात्रापि सापि सर्वाप्रशस्यते द्वितीयोऽपिशब्दः भिन्नक्रमः सर्वापरित्यक्त्यः उदये त्रिमुहूर्तगायाश्रुतमये
चित्रमुहूर्तगाताः संपूर्णायाभिधानं वक्ष्यमाणान्भ्यगादिव्यतिरिक्विपयं तदुक्तेरकंदपुराणे ॥ अभ्यर्गेचोद
धिज्ज्ञानं इत्यादिमन्वादैर्व्युगादौ वप्रहणे चंद्रसूर्ययोः व्यतीपाते वैधृतौ च तत्कालव्यापिनीक्रियेति मन्वादिपुस्ता
नदानाद्यादिक्रियामन्वादि कालएवकर्तव्या नकालांतरइति मन्वादावित्यस्यार्थः नारदादि पारणे मरणे नृणां
तिथिस्तात्कालिकीरमृता यदात्वेकैवातिथिः पूर्वाग्रहैत्येकवचनेनोच्यते उत्तराग्रहैत्यनेन तदाशुक्लपक्षेतिथिर्धा
ह्येति मार्कंडेयवचनं व्यवस्थापकं सर्वसमंजसम् इतिसामान्यतः सर्वातिथिनिर्णयः ॥ अथैकभक्तकालनिर्णयः ॥
ब्रह्मपुराणे वैश्वानरव्रते पठ्यते प्रातिपद्यैकभक्ताशोसमाप्तैकपिलाप्रदइति तत्रादावेकभक्तत्रिविधं स्वतंत्रं ग्रन्थानु
पवासप्रतिनिधिरूपं वेति तत्रस्वतंत्रैकभक्तस्वरूपं तन्निर्णयश्चरकदि दिनाद्वत्समयेतीति भुज्यते नियमेन यत् एक
भक्तमिति प्रोक्तमतस्तस्माद्विवेकहीति देवल्योपि दिनाद्वत्समयेतीति भुज्यते नियमेन यत् एकभक्तं तत्तन्प्रोक्तं न्यूनं प्रासन्नये
णत्विति तत्रैकभक्तं मध्यह्नव्यापि न्यांकार्थं तदुक्तं ब्रह्मपुराणे मध्यह्नव्यापिनी ग्राह्या एकभक्तव्रतेतिथिरिति वैया
यनापि उदयेन पवासस्य नक्तस्यास्तमयेतिथिः मध्यह्नव्यापिनी ग्राह्या एकभक्तव्रतेतिथिः श्रावमध्यह्नेनामपंचधा
विभक्तस्याहस्ततृतीयोभागः तत्र श्रहोरात्रयोस्त्रिंशन्मुहूर्ताः अह्निपंचदशरात्रौ पंचदश एतेषां मुहूर्तानां नामानि ज्यो
तिः शास्त्रेकारयपेनेकानि गौरैर्वल्लभसर्पमित्रापितरो वस्त्वं बुविश्वा इत्या ब्रह्मांभोरुहशं भुवह्निभ्रतिभूतैरानक्तं चरा
तोपेशार्चनयो न चोदश तथा पंचक्षणावासे इत्यादि रुद्राजाहिर्बुध्न्यपूयाश्चिनःः स्युः कीना इयोभिर्धातु चंद्राश्चिनः ज्यो वि
ष्णुर्भानुस्त्वाष्ट्रवातामुहूर्ता रात्रौ क्रूरस्त्वं तालाग्नि रुद्रा इति स्मार्तानि नामानि पुराणोदाशितानि रौद्रः श्वेतश्चमैत्रश्च

तथासारमटः स्मृतः सावित्रो वैश्वदैवश्रगांधर्वः कुतपस्तथा रौहिणस्तिलकश्रैव विभवो निष्कृतिस्तथा शावरो वि
जयश्रैव भेदाः पंचदशस्मृता इति एते पंचदशसूक्त्यादारभ्य क्रमेण दिवामुहूर्त्ताः तथारात्रिमुहूर्त्ताः शंकरश्चाजपा
च्चैव तथा हि वैश्वपूपको आश्विनो याम्यवाह्न्यौ वैधात्रवाद्रात्र्येव आदिते यो धर्मे नमस्कृत्यैवैषः सौरएव च ब्राह्मयोतो
मरुतश्चैव मुहूर्त्ताः क्रमशो निशीति श्रवणदिकद्वयात्मको मुहूर्त्तः तदुक्तं निर्णयास्ते महाभारते नाडीद्वयमुहूर्त्त
स्त्विति यदुक्तं रत्नमालायां दिनस्यः पंचदशो विभागो भवेत्तथा तद्दिमुहूर्त्तमानमिति तल्लक्षणाभिप्रायेण ज्ञेयं
यथा पित्रोऽपि विभागः त्रैधा चतुर्धा पंचधा दृश्यते तथापि बहुसंमतत्वात् पंचधा विभाग एव दृश्यते पूर्वार्हणो अपराह्ण इति
द्वेधा विभागः सचोक्तः रकादि आवर्त्तनाच्च पूर्वार्हणो ह्यपराह्णस्ततः पर इति तस्य च पूर्वनिर्णयाद्वैपुपयोगः त्रैधा विभा
गमाह शातातपः यस्मादहस्तपूर्वार्हणो देवाश्चानमभ्यवहरति मध्यदिने मनुष्याः अपराह्णे पितर इति श्रुताव
पि पूर्वार्हणो देवानां मध्याह्ने मनुष्याणां पराह्णः पितृणामिति एतस्य शब्दाद्वैपुपयोगः चतुर्धा विभागमाह गोभि
लः पूर्वार्हः प्रथमं सार्द्धं मध्याह्नः प्रहरतथा आतृतीयादपराह्णः सायान् अथ ततः परमिति एतस्य च यत्र कर्म
विशेषेण गमकसद्भावस्तत्रोपयोगः पंचधा विभागस्तद्व्यासेनोक्तः उदयादिमुहूर्त्तत्रयं प्रातः कालः तदनंतरं मुहूर्त्तत्र
यं संगवः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं मध्याह्नः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं मपराह्णः ततः परं मुहूर्त्तत्रयं सायान् ननु त्रिंशद्व
टिकात्मके दिवसे पंचधा विभागो सति एकैकस्य कालस्य मुहूर्त्तत्रयात्मकत्वं संभवति षडशीत्यादिषु दिनमानहोसिकथं
त्रिमुहूर्त्तात्मकत्वेनायं विभाग इति चेत् उच्यते त्रिमुहूर्त्तार्त्तमकमित्यह्नः पंचमभागे पलक्षणं अतश्च ब्राह्महोसिकद्वैच
नदीपः एवं षड्वटिकात्मकमध्याह्ने नंतरं मध्याटिकात्रये एकभक्तं कर्त्तव्यम् ॥ अन्यथा दिनार्धसमये तीत इति
वचनस्यानर्थक्यं प्रसज्येत इत्यमेव निर्णीतं निर्णयाम्यते हेमाद्रौ मदनरत्ने च श्रवणमध्याह्नशब्दो दिनार्धसमये तीत इति

तिवचनान्मध्याह्नेतरदलेपटदग्धइतिवत् तत्रस्वतंत्रमेकभक्तं यस्यातिथौविहिततस्यामध्याह्नेतरदलं गापिन्यां
 कर्तव्यंदिनद्वयेपितद्वापिन्यांपुण्यमाख्यातिर्येषः दिनद्वयेपिमुख्यकालास्पर्शपूर्ववग्ग्राह्या गौणकालव्यापित्वात्
 तस्याप्येकभक्तं मुख्यकालएवकर्तव्यं तिथ्यादिपुनर्वेद्यावान्हासोद्विः परेहानि तावान्ग्राह्यस्तुपूर्वदुष्टापि
 स्वकर्मणीतिवचनेन पूर्वतिथेरपि तावतोद्ग्रासस्यकल्पनेनमुख्यकालेपिएकभक्तादितीथिसंभवात् केचित्तु तिथ्यां
 परस्थाघाटिकाश्रयास्त्युर्ध्वान्तरतथैवाभ्यधिकाश्रयतासां श्रद्धेयिषोऽप्यंचतथाप्रयोऽयंहासेचट्टद्वौप्रथमोदिनेस्यात् इति
 लौगाक्षिवचनेनोत्तरतीथिद्वासादस्यपूर्वतिथौ योजनान्मुख्यकालेतरत्संभवमहुः दिनद्वयेमुख्यकालैकदेशस्य
 तत्त्वकालव्याप्तौपूर्वग्राह्या गौणकालस्यापिव्यापनात् यदाचैकामुख्यकालैकदेशमधिकंव्याप्नोति तदाधिक
 मुख्यकालव्यापित्वेनसैवग्राह्या अथानिर्णयः स्वतंत्रैकभक्तविषयः अन्यगतत्वंकभक्तप्रधानद्वतेनमध्याह्नेपूजये
 न्नृपेत्यादिवचनान्मुख्यकालानुरोधेगुणविरोधेचतादर्थ्यादितिन्यायेनमुख्यकालात्प्रच्युतमपिगौणकालेकर्तव्यं यथाद
 क्षिणायनेष्टः प्रधानसोमयागानुरोधेनोटिकालात्पर्यणः प्रच्युताकालांतरिकयते उपवासप्रातिनिधिरूपत्वेकभ
 क्तमुपवासदिनेमध्याह्ने उपवासतिथेःसद्भावेऽसद्भावेपिवातत्रैवकर्तव्यं तिथिर्यथापवासेस्यादेकभक्तेपिसातथेतिस्मृतं
 वचनात् ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहारजजरण्वारसिंहकारितेकत्परत्नाकरेएकभक्तकालनिर्णयः ॥

अथनक्तकालनिर्णयः ॥

नक्तानामाहश्चानंवर्जयित्वारात्रौभोक्तव्यमितिनिषमादिवारान्निवर्त तस्मादेतद्विवारान्निव्यापिन्यामिवतिथौकर्तव्यं
 तद्वक्तृकंदपुराणे दिवारान्निवर्तयन्मएकमेवतिथौरस्यतं तस्यामभयव्यापिन्यांकुर्यादेवद्वर्तवती अत्रोभयव्यापिन्या

अलाभे प्रदोषव्यापिन्यांकार्थं तदाह वत्सः प्रदोषव्यापिनीयाह्यातिथिर्न कवते सदा एकादशी विना सर्वाः शुक्ले
 रुणसमाः स्मृताः एकादश्युपवासप्रातिनिधिरूपनक्तमेकादश्युपवासदिन एव कुटर्थः । नतत्रेकादश्याः प्रदोषव्या
 पित्वापक्षेत्यर्थः प्रदोषपरिमाणं रुकदपुराणि प्रोक्तम् उदयात्प्रातर्नीसंध्यादिकान्त्रयमिष्यते सायंसंध्यात्रिघटिका
 अस्तादुपरिभास्यतः प्रदोषस्त्रिमुहूर्तः स्याद्रात्रवर्तंगते सतीति व्यासोपि त्रिमुहूर्तं प्रदोषः स्याद्गानावस्तंगते
 सति नक्तं तत्र प्रकर्तव्यमिति शास्त्रस्य निश्चय इति विश्वदर्शो प्रदोषोस्तमया दृष्ट्वैघटिकात्रयमिष्यते ॥ अस्य
 च नक्तस्य कालद्वयमार्थव्यपुराणेशीतं मुहूर्तौ नदिनक्तं प्रवदंति मनीषिणः नक्षत्रदर्शनात्प्रक्रमहं मन्ये गुणाधिकमि
 ति अत्राधिकारिभेदेन व्यवस्थामाह देवलः नक्षत्रदर्शनात्प्रक्रमहं नक्षत्रस्य बुधैः स्मृतं यतोर्दनाष्टमे भागे तस्मिन् रात्रौ नि
 षध्य तद्वति स्मृत्यन्तरेऽपि नक्तं निशायां कुर्वीत गृहस्थो विधिसंयुतः यतिश्च विधवा चैव कुर्यात्तत्सद्विवाकरं साद्विवाकरं
 तत्तत्प्रोक्तमतिमेघटिकाद्वये निशानक्तं तु विज्ञेयं यामार्धे प्रथमे सदेति इत्थं व्यवस्थानक्तकालद्वयस्याधवेनोक्ता मदन्तर
 त्नेतु प्रकारांतरेण व्यवस्थोक्ता अयं च प्रदोषो नक्तं तस्य मुख्यकालः अस्तमया प्राचीनो मुहूर्तौ नक्तल्पः मुहूर्तौ नदिनं
 नक्तमिति भविष्यपुराणे शिवेन नक्षत्रदर्शनात्तरप्रदोषकालस्याहं मन्यइति स्वाभिमतत्वेनाभिधानात् इतरस्य तु परा
 भिमतत्वेनाभिधानाद्द्वैणत्वस्याभिप्रेतत्वात् अत्र व्यवनेन नक्षत्रदर्शनादितिल्यप् लोपे पुंचमी अतश्च नक्षत्रदर्शनं प्रा
 प्य नक्तं विहितभोजनं विधेयमित्यर्थः अतथात्वे परस्परयादवर्गान्तरंगते हि सति जावाल्लिवाक्ये दिनद्वयेऽपि प्रदोषव्याप्य
 भावे स्यात्तद्व्यासैराश्रयणाच्च यदानकतीति पूर्वदिने प्रदोषं व्याप्नोति अपरदिने अस्तमयादवर्गानां त्रिमुहूर्तैव व्याप्नोति
 किंचिद्वारपृथगिति तदा पूर्ववैवर्तनक्तं कार्थं तदुक्तं जावाल्लिना अहःसुतिथयः पुरयाः कर्मानुष्ठानतो देवा नक्तं त्रैतेषु सर्वेषु रा
 त्रिप्रयोगः प्रशस्यत इति यदानकतीति पूर्वोपरयोर्लोः प्रदोषव्याप्नोति तदा परैव व्याप्नोति तदाह जा

चालिः यदिस्वाद्युभयो रङ्गोऽप्रदोपव्यापिनीतिथिः तद्वेत्तरजनकंस्वाद्युभयत्रापिसायत इतिदिवा रात्रावपीत्यर्थः यत्तु
 कर्मपुराणे प्रदोपकालस्यश्रस्तमयात्त्राचीनमुहूर्तत्रयस्यनककालत्वाभिधानं प्रदोपव्यापिनीयत्रिभुहूर्तीतिवाद्यदि
 तदातकद्रतकुर्यात्स्वाध्यायस्यनिषेधवत् तन्मुखगौणसाधारण्येनावगंतव्यं यत्तुभविष्यपुराणादादितोप्यल्पकाल
 ग्रहणम् तदुमुख्यकालिपितत्राशस्त्रायिति तेनास्वनविरोधः ननुउदयात्त्राकनीसंध्यावटिकात्रयमुच्यतेसायंसंध्या
 विषटिकाश्रस्तादुपरिमास्वत इतिस्कंदपुराणे संध्याया वटिकात्रयात्मकत्वाभिधानात्तरस्यांच चत्वारिमानिकर्माणि
 संध्यायांपरिवर्जयेत् आहारंभूयन्निद्रांस्वाध्यायंचवतुर्थकमितिचनेनभोजनप्रतिषेधात्कथंनक्षत्रदर्शं नानंतरंनक्त
 भोजनविधानमितिचेन्न भोजनानिषेधस्यमुख्यसंध्याकालसंबंधेनैववक्तुंशक्यत्वात् गौणात्रिषटिकात्मकसंध्यात्रयेका
 रणभावात् संध्यानामदिनरात्र्योःसंधौविहितासंध्योपासनादिक्रियासंधिश्रखंडमातैडमंडलोपलब्धिसमयः तस्या
 त्पञ्चात् क्रियायाश्चविरुद्धत्वेनतावतिकल्हेकतैमशक्यत्वात्मुख्यार्थवोधेसतिसंध्यासंबंधेनसंधिसंधः पूर्वापरकि
 यापर्याप्तःकालोद्धयते यायाःसन्निहितानाड्यस्तारताःपुण्यतमामता इतिसंक्रांतिकालवत् अतश्चसर्वलोकप्रसिद्धः
 खंडमातैडमंडलोपलब्ध्यादितारकोदयंतोमुख्यः सायंसंध्याकालः तथाच याज्ञवल्क्यः प्रातःसंध्यांसनक्षत्रांसायंसं
 ध्यांसभास्करांजपज्ञासतिसाविर्वाप्रत्यंगातारकोदयात् पूर्वासंध्यांसनक्षत्रांतिषेदात्सूर्यदर्शनात् स्मृत्यंतरेच नक्षत्रदर्श
 नात्संध्यासायंतत्परतःस्थितं तत्परारजनीज्ञियारात्रिधर्मानिवर्जयेदितित्रिषटिकात्मकसंध्याकालस्तु दैवादकृतानांस
 ध्योपासनादीनावटिकात्रयपर्यंतकर्तव्यताभ्यनुज्ञानार्थः संध्यागर्जितादिनांविहितानध्यापनादिपरश्चहेमाद्रौमदनर
 त्नेच अस्तुवाघटिकाद्वयंसंध्याशब्दार्थः तथापिनतत्रनिषेधः तस्यरागप्राप्तभोजनविषयत्वात् यत्तुनिर्णयसंधौ गौ
 ङारतु प्रदोपोस्तमयादूर्ध्वघटिकाद्वयमिष्यते इतिवत्सोक्तःप्रदोपःसंध्याच दिनरात्र्योःसंधौमुहूर्तैः श्रद्धार्कांस्तम

प्रात्संख्याव्यक्तभूतानतारकेति यावत् तेजोपरिहानिवशाद्भानोरर्द्धादयं यावदिति वराहेकेरित्याहुः तत्र अस्तसंख्यां
 दत्तातध्यायादिपरत्वादिति तत्प्रागल्भ्यविवृज्ज्मितं शिवपूजनैकभोजने च तस्मैव प्रदोषकालस्य सर्वत्राहितत्वात् य
 दधुक्तं मदरत्ने न कस्मप्येधत्वाद्भागप्राप्तभोजनगोचरो निषेध इति तत्र विधेर्निषेधा विरोधात् अन्यथा कपिजलानि
 त्यत्रात्रिभ्योऽधिकानां हि सन्स्यादितितत्सर्वविधिसृष्टिनिषेधानवकाशादिति मर्मासां विरोधात् घटिकाद्वयत्रयप्रदोषप्र
 तिपादकमाध्वग्रथविरोधाच्चोपेक्ष्य कालतत्त्वविवेचनेऽपि घटिकात्रयसंख्याग्रहणेऽपि धेवनैकभोजने न क्षत्रदर्शनानं
 तरं घटिकात्रयमध्येऽपि क्रियमाणेन दोषः तद्विषयत्वे तु विधिप्राप्तो निषेधप्रवृत्तौ विहितनिषिद्धत्वेनादृष्टदोषदृष्टविकल्पा
 पत्तरेति अनेनैव न्यायेनादित्यवारसंक्रांषादिपुरात्रिभोजननिषेधस्मरणप्राप्ता विषयाददृष्ट्या दिनकत्रतरविचारो
 योगेऽपि रात्राविवक्तव्यं यदादिनद्वयेऽपि न प्रदोषसंबन्धः तदोत्तरदिने सायाह्निकर्तव्यं तदुक्तं सकादं प्रदोषव्यापिर्नित्या
 द्विधानकविधीयते आरामनोद्विगुणच्छाया मतिक्रामति भारस्करे तत्राकंनकमित्याहुर्नैकं निशिभोजनं एवं ज्ञात्वा ततो
 विद्वान्सायाह्ने तु भुजिक्रियां कुर्यान्नक्तव्रतैककलं भवति निश्चितमिति अतथावेत्परत्रस्यादित्याद्युक्तमेव श्रवाशेषे
 पक्षेऽप्येकमकवशेषोऽप्यदृष्टव्यः सौरनकमपि यस्सप्तमराविचारोऽपि विहिततत्समायाह्न्येव कर्तव्यं तदुक्तं सुमंतुना त्रिमुहूर्त
 तैरप्येवाह्निनिशि चैतवर्तति तिथिः तस्यां सौरचरे ब्रह्मकमहन्त्येव तु भोजनमिति कूर्मपुराणेऽपि नरस्यद्विगुणच्छाया मति
 क्रामति भारस्करः तदा सौरचरे ब्रह्मकंनकं निशि भोजनमिति भविष्यपुराणेऽपि यत्वादिनदिने ब्रह्मकं कुर्वती मानवाः
 दिनतिते तु भुंज्यन्ति पथोरात्रिभोजन इति हरिकैविशेषः सकादं उदयस्यासदा पूज्याहरे नैकव्रततिथिरिति अन्यनके
 तु संक्रांत्यादावपि रात्रावेव निषेधस्मरणप्राप्तभोजनगोचरत्वेनैव ध्यायकत्वात् यानितु यदा तु द्विगुणांछायां कुर्वन्तपति
 भारस्करः तत्र नक्तं विजानीयात् नक्तं निशि भोजनमिति सौरधर्मादिवचना निदिवानकविषयाणि तानि यथायथं दिन

हयपिप्रदोपठ्याप्यभावविषयाण्यतिनकविषयाणिवाद्रष्टव्यानि अत्रमाधवः यत्वादिन्यदिनेब्रह्मादितिभविष्यपुराण
 मधिकृत्य अस्मिंश्चदिवातकभोजनेउत्तमोत्तिममुहूर्तमध्यमउपपत्त्यः ततःप्राचीनोजघन्यः एवंचसत्यतिमभागात्रिभा
 गमुहूर्तवचनान्युपपद्यंतेरात्रिभोजनेपि घटिकात्रयमुत्तमःकालः घटिकाषट्कमध्यमःकालः एतदेवाभिप्रेत्यवचनंस्म
 र्यते प्रदोषोरत्तमयादूर्ध्वघटिकात्रयमिष्यते त्रिमुहूर्तःप्रदोषःस्याद्रवावस्तगतसतीतिच निशीथपर्वतोजघन्यःकालः
 नक्तंप्रकर्वातद्वतिसामान्येनाभिधानादिति कालतत्त्वविवेचनकारारत्नु मुख्यकालेपि त्रिमुहूर्तात्मकेआद्यमुहूर्तद्वयंमु
 र्यतरं निशानक्तंनुविज्ञेययामार्धप्रथमेसतीतिस्मरं पतरादिःयुक्तवतः अनेनैवन्यायेनसौरनक्तकुसाम्बेनैवपरमेणावा
 दिनद्वयेप्रदोषैकदेशव्याप्तौपर्ययुरेवनक्तकार्यंसायंकालस्यमुख्यतिथिव्याप्तत्वात् सायंकालदेशव्याप्तौपूर्वातिथिर्वा
 ह्या प्रदोषकालस्यगौणस्यतुतिथिव्याप्तत्वात् एकभक्तनक्तयोरेकस्मिन्दिनेप्रसक्तौएकभक्तप्राथम्यात् एकभक्तमुख्य
 कालएवात्तुष्यं नक्तंतुद्वितीयादिने नातिथिः सायंकालेगौणसत्वेद्वितीयादिनेअनुष्यम् द्वितीयादिनेगौणकालेपितीथे
 रसत्त्वेतुभार्यापुत्रादिना तद्दिनेकार्यमितिनक्तकर्तुंनयमोव्यासेनदर्शितः मदनरत्ने हविष्यभोजनंस्नानंस्तत्पमाहार

लावयम् अन्निकार्यमधःशायान्तकमोजिषडाद्यशेदिति ॥

इति श्रीमन्महाराजरणवीरसिंहकारितेष्ट्यरत्नाकरेनक्तकालनिर्णयः ॥

॥ अथायाचितनिर्णयः मदनरत्ने निर्णयाम्भवेच ॥

नावियतेयाचितंयस्मिन्नभ्यवहरेणेतदयाचितं अहोरात्रेयाचितमन्नंनभोक्ष्येद्रव्यंवरूपोऽयाचितोऽन्नभोजनाभावविषयः
 संकरपइतिधावत् अतएवप्राजापत्यकृच्छ्रप्रकरणेगौतमेनोक्तम् अथापरंअहंनक्तंचनयाचेतेति अभ्यवहरेणंचभक्ष्य

भोज्यलेह्यपेषचोपभेदेनपंचविधं तत्रदेतैरेवावखंडयावखंडयप्रतिगौर्यतेतद्भक्ष्यंदावखंडनमंतरेणमुख व्यापरिणै
 वयन्निगौर्यतेतद्भोज्यम् जिह्वयाग्रहीत्वायदंतर्गिर्यतेतच्छेदं पेषपयोजलादिप्रसिद्धं चोष्यंतामयद्रव्यांतर्गतसारंरसं
 मुखं व्यापरिणैवग्रहीत्वांतर्गिर्यते असारमन्यत्प्यज्यतेतत् यथाक्षफलेक्षुदंडादितत् अस्यचोपवासवद्देहारात्रसाध्य
 त्वादयाचिततच्चतिथिर्दिवारात्रियोगित्वे तस्यामिवानुष्ठानम् दिवारात्रिव्रतंयच्चैतिस्कंदपुराणवचनात् यदातुतिथिरे-
 कस्मिन्दिनेदेवैव अन्यस्मिनरात्रौवतदहं व्यापिन्येवयास्या अहस्सुतिथयःपुण्याइतिजाबालिवचनात् अथा
 चिताम्रलाभेतुदिवारात्रौवा अतिपिक्वकालेसकृद्भोजनंकरंत्यंतथैवाशिष्टाचारात् अलाभेतूपवासएव तथापि या
 चिताम्रभोजनपरित्यागनिर्वाहान्नलोपःअत्रमाधवः अयाचितशब्दस्यअर्थद्वयंप्रतिषेधः पर्युदासश्च प्रतिषेधपर्यु
 दासयोः प्रतिषेधपक्षंप्राजापत्यकृच्छ्रव्याख्यानेगीतमोव्याजहार अथापरंअहंनकंचनयाचेति पर्युदासंउहस्य
 तिर्य्याजहार अहंप्रातरअहंसायंअहमयादयाचितं अहंपरंचनाश्रीयारत्राजापत्यंचरान्निजइति स्मृत्यंतरेपि
 अयाचितशोमितभुक् परांसिद्धिमवाप्नुयादिति मितभोजिरवं दशमासमात्रं तदुक्तंचतुर्विंशतिमते प्रात
 रनुद्वादशमासात्रकेपंचदशैवतु अयाचितेतुद्वाष्टौप्राजापत्योविधिःस्मृतइति तच्चभोजनद्रव्यंपरकीयप्रयत्नो
 पनोतं अयाचिताहतंयाह्यमपिदुष्कृतकर्मणां अन्यत्रकुलटाषंडपतितेभ्यस्तथाहिप्रइति ॥ याज्ञवल्क्यवचनात् ॥
 तथायतिधर्मपूशनाः भिक्षाशनमनुयोगात्प्राक्केनाप्यनिमज्जितंअयाचितं तुतद्भैक्ष्यंभोक्तव्यंमनुरब्रवीत् यदिप्र
 तिषेधः यद्विवापर्युदासः उभयथाप्येकभक्तादिव्रजकालोविशेषणीयः प्रतिषेधकालविशेषापत्वेक्षणात् पर्यु
 दासेपरार्थोन्त्वात् असतितुकालविशेषविधौकर्मकालव्याप्तिवचनमत्रप्रवर्तते किंतु युग्मवाक्येनैवनिर्णयइति
 यत्तुमयूखे अयाचितेविशेषवचनाभावादुपवासानिर्णयइति केचित् तत्र एकभक्तायाचितयोर्द्वयोर्विशदघटिका

ग्रथि सातिथिः सर्वद्विजयानकेसायाहसंगतेति शार्ङ्गधरीयेनारदोकेरिति तच्चिदं एतद्वचनस्य हेमाद्यादिनिबं
 धादावदर्शनात् निर्मूलत्वं इत्ययाचितकालनिर्णयः ॥ एकभकादिद्वतानां खंडतिथौ प्रारंभसमाप्त्योः प्रतिपिद्वत्त्वं खंडा
 स्वरूपमभिधीयते निर्णयायते यातिथिरुदयादारभ्य दिनाद्व्यापितानस्यत्सखंडा तस्य खंडतानां प्रारंभसमाप्तिं
 चनकुर्व्यात् तदाहसत्यवतः उदयस्थितिथिर्याहि नभवेहि नमध्वगा साखंडान्नवतानां स्यादा रंभो न समापनमिति अ
 खंडायां तु प्रारंभसमाप्ती आह वसिष्ठः अखंडवर्त्तमानां खंडायाह्याखंडा भवोत्तिथिः अतः प्रारंभणंतस्यामनष्टे गुरुशुक्रयोरिति
 नन्यत्रवचने समाप्तिपदाश्रवणात् तत्र समाप्तिः कर्तव्येति कुतो गम्यते इति चेत्सत्यं खंडतिथौ निषेधबलादेवा खंडतिथौ
 विधानं प्राप्तं भावाभावा विहाय तृतीयावस्थायाः कचिददर्शनादिति । इति खंडतिथिस्वरूपनिर्णयः । अत्रैव प्रसंगात् नक्ष
 त्रगामिनाक्षत्रं दिनद्वयेष्वस्तमयकालव्यापि भवति तदार्धरात्रादार्वाक् च द्रष्टव्यं केन क्षत्रेकार्थं तदुक्तं विष्णुयर्मोत्तरे उपो
 पितव्यं नक्षत्रं यस्मिन्नस्तमियाद्रवि मुच्यते यत्रैव तारानि शीथशशिधानां सेहति अत्र निशीथशब्देनार्धरात्रादार्वाचीनः कालो
 लक्ष्यते अन्यथा मुमंतुवचनविरोधः स्यात् यदुक्तं यदाहं रात्रादार्वाक् नक्षत्रं प्राप्येति तथैतन्नक्षत्रव्रतं कुर्यादतीति पारणंत
 येति नक्षत्रोपवासयातिथिः सैव नक्षत्रविहितनक्षत्रेकभक्तयोरपि ग्राह्या तदुक्तं स्कंदपुराणे नत्रैवोपवसेदक्षयिनिशीथा
 दधोभवेत् उपवासेयदक्षं स्यात्तथानक्षत्रेकभक्तयोरिति इति नक्षत्रव्रततिथिर्णयः अथ तस्याएव तिथेर्दानहेमव्रता
 दिपुण्यलस्य तारतम्यविज्ञानार्थं देवमानुषराक्षसकालात्मकविभागनिर्णयः प्रोच्यते एते पांच पूर्वाहणः कालौ दैविकः पू
 र्वाहणौ वैदेयानामिति श्रुतेः तथा च पूर्वाहणौ दैविकः कालो मध्याह्नश्चापि मानुषः अपराह्णः पिच्छां च सायाह्नो रा
 क्षसः स्मृत इति व्यासवचनाच्च तेनैतानि हेमदानार्चनादिनिपूर्वाहणव्यापिन्यांतिथौ कार्याणि अतएव याज्ञवल्क्यः ॥
 पौर्वाहणिकारतिथयो देवकार्थं फलप्रदा इति नन्वेकार्मिन्दिनेति धिद्वयविहितस्यैकभक्तादेः कथमनुष्ठानं यस्य दान

हे मुक्तभक्तदेवि मधो न विरोधस्तत्कमेष्टानुप्रेयः । तत्रैकं स्वधं कृत्वा ऽभ्यर्च्य दिना प्रतिनिधिना कारयेदिति साधवमद-
 नुस्वाद्यः । यवतु चतुर्दश्यादौ । एकभक्तादिना हि भोजनं प्राप्तं । भूताष्टम्यां दिवा भुक्त्वा रात्रौ भुक्त्वा तु पूर्वाणि । एकादश्याम-
 होरात्रं भुक्त्वा प्राथम्येणुरेदिति । तद्विरोधश्च तत्रैकभक्तादेर्बोधत्वाद्दिव्ये भोजनं निषेधस्तुरागनासभोजनविषयः । तच्च भो-
 जनमुपवासमिति प्रेथेद्विति वचनादनुकलेपनकार्थम् । एवं चतुर्दश्यां शिवरात्रि व्रतपारणायामां प्रवेधत्वाद्दिव्ये भोजनं । एवमष्ट-
 म्यादौ नक्तत्रते संकर्यादौ रात्रौ संकटचतुर्थ्यां रात्रौ भोजनं । यत्राष्टम्यां दिवा भुजिति प्रेधः । संक्रमे च रात्राविति निषेधद्वयं
 तत्रोपवासः कार्थ्यः । यद्यपि पुत्रिण उपवासोपनिषिद्धः । तथाऽप्युपवासमिति प्रेथेतु किंचिद्दश्यं प्रकल्पयेदिति वचनात् । किंचि-
 द्दक्षयि चोपवासः कार्थ्यः । यतु निर्णयसिधौ चांद्रायणमध्ये एकादश्यादौ तु भोजनं कार्थ्यमेव चांद्रायणस्य क्राम्यत्वेन नित्य-
 बाधकत्वादिभ्युक्तं । तन्मध्यं फलाद्यशनेनापि चांद्रायणव्रतस्य तौ एकादश्यां भोजनं निषेधवाक्यानामानंदयत्वेन बाधासौ-
 चिर्यात् ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहाराजराणविरसिंहकारिते कृत्यनिबंधे सखंडखंडादिविद्वतिथिनिर्णये होमादि-
 रसविरसिंहदं संरक्षकः । धर्माधर्माविभागकृद्गुपतेः प्राद्विजाचारतोः । जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसंहितः संप्रालयन्क्षमां
 राणविरसिंहं भूय न कारिते कृत्यवारिधौ । तिथिरूपलसत्कांतिस्तुरीयोरत्नसंग्रहः ॥ २२ ॥

वाक्यानामितरेतरं विरोधपरिहारोन्नतिर्णयस्तत्स्वदर्शनामिति तत्रादौ शुक्लप्रतिपदः संवत्सरादिव्यप्रासिद्धेस्तावदादौ
तस्याएवनिर्णयः प्रतिपाद्यते अथसामान्यतः शुक्लाकृष्णा शुक्लायाप्रतिपत्तस्याऽप्यनं हेमाद्रौ तिथयोह्यधुनोच्यते
तिपदद्विभुजारुणा भेषगाशक्तिपात्रासांसितपक्षादिमनतेति अथकृष्णप्रतिपद्यानं धूसराकृष्णपक्षाद्याभाससं
स्थाचतुर्भुजा अक्षसूत्रं ध्रुवं पुरतं पाञ्चधत्ते चतुर्भुजोति । अथात्रप्रतिपत्तसामान्यतो निर्णोयते अस्याश्वनामनिरुक्तिर्भ
विष्योत्तरे तिथिर्नामप्रवरायस्माद्ब्रह्मणा समुदाहृता । प्रतिपद्यापदे पूर्वप्रतिपत्तेन सोऽप्यतद्वति तत्रशुक्लप्रतिपदमा
वास्यायुतैवकार्यो युग्माग्रीत्यादिवचनात् पैठीनीसिनाप्युक्तं पंचमीसप्तमीचैव दशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैव
कर्त्तव्यासं मुखीतिथिरिति संमुखीसायाह्व्यापिनीति निर्णयाभूतो कोऽर्थः प्रामादिकः उत्तरवचनविरोधात् हेमाद्रि
विरोधाच्च संमुखीपूर्ववद्वेति युक्तं सापिपद्यदप्यं च धाविभक्तस्य ह्रश्चतुर्धभागव्यापिनी तदैव पूर्ववद्विद्याग्राह्या । तदभवे
सायाह्व्यापिनी ब्राह्मतिमाधवमतं तदभवे तु सायानह्व्यापिनी परियहतामित्युक्तेः अपराहणेत्तरकलेश्चतुत्तरवि
द्वैवग्रह्येति मदनरत्ने प्रोतिपत्संमुखीकार्याभावोदपराह्णिकोतिस्कंदपुराणवचनात् नन्वेतद्वचनं प्रतिपन्मात्रविषय
मरतु विशेषाश्रवणात् नञ्चप्रतिपत्सद्वितीयारयादिति वचनविरोधः । तेपामपराह्णिकान्यप्रतिपद्विषयत्वेनोपपत्तेरि
ति चेन्न अस्त्यकृष्णप्रतिपद्विषयत्वेन वचनांतरा ब्राह्मस्य पूर्वाविद्वत्त्वस्यापराह्णिकत्वरस्य चाविधेयत्वेन गौरवापत्तेः शुक्लप्र
तिपन्मात्रविषयत्वे तु तस्य वचनांतरेण पूर्वाविद्वत्त्वस्याप्यथाभावादपराह्णिकमात्रस्य विषयत्वेन गौरवम् यत्तु प्रति
पत्सहितोपारयाद्वितीयप्रतिपद्युत्तेत्यापस्तंबवचनं । तत्कृष्णप्रतिपद्विषयं अपराहणेत्तरकालप्रदं तशुक्लप्रतिपद्वि
षयं च पूर्वोदाहृतवचनविरोधात् तस्मादापराह्णिकीशुक्लप्रतिपत्तपूर्वव्याह्या । अन्यशुक्लप्रतिपदुत्तरैवेति मदनरत्ना
दिसिद्धांतः कृष्णानूत्तराकृष्णानूत्तरतीरिखलेति दीपिकोक्तः कृष्णापि पूर्वैत्यनंतं मुदहति निर्णयसिद्धौ उभयथातुं शुक्ल

कृष्णप्रतिपत्पूर्वव्याह्रा प्रतिपत्पंचमीचैव उपेक्ष्या पूर्वसंयुतेति जावास्त्रिवचनात् । प्रतिपत्पंचमीभूतसावित्रीवटपूरिमा
 नवर्मादशमौ चैव तोषोऽप्याः परसंयुता इति ब्रह्मवैवर्तवचनेन च । द्वितीयापंचमीचैव दशमीचत्रयोदशी चतुर्दशीचोप
 वसेह न्युः पूर्वोत्तरेति धा उपवासेसप्तमर्तुवैवाहृत्युत्तरदिनमिति तद्ववसिष्वचनेन च । द्वितीयाविद्यायाश्च नृपोऽप्यस्वामि
 धानाच्च वेधश्चपैठौ नसिनासर्वासुतिथिषु सामान्यतेदार्शितः पक्षद्वयेप्रतिथयस्तिथिपूर्वात्तद्योत्तरां । त्रिभिर्मुहूर्तैर्विधं
 तिसामान्योऽप्यविधिः स्मृत इति । उदयान्तरस्थिता त्रिमुहूर्ता पूर्वातिथिर्विध्यति । अस्तमयात्प्रकृस्थिता त्रिमुहूर्तौत्तरा
 तिथिः पूर्वतिथिर्विध्यतीत्यादि पूर्वमुक्तमेवं निषिद्धपूर्वतिथिवेधस्तूपवासविषये स्वल्पोऽपि त्याज्यः । तथा च स्मृत्यन्तरे
 घटिकाभाजवधौ पटुपयत्पुत्तरर्तुतिथिषट्त्रिंशन्मतेपि घटिकाहस्त्रिभागेवास्वल्पो वाहूपयेति थिपंचगठ्यघटपूर्सुराया
 विट्टकोपेथेति । इदं च वाक्यमुपवासस्य दूषकमिति निषेधेभिधानात् । अतएव बौधायनेनाप्युपवासतिथेरुदयकाली
 नत्वेनियमउक्तः उदयेतूपवासस्य नक्तस्यारतमयेतिथिरिति भविष्योत्तरपुराणे । ब्रतोपवासानियमेघाटिकेकायदाभवेत्
 साविथिः स्मकलज्ञेयाः पित्रर्थेचापराह्णिकीति । पाद्मस्कान्दयोरभ्येवं । यदातूत्तरादिने उपवासातिथिः स्वल्पापिनलभ्यते
 तदानिषिद्धपूर्वतिथिविद्याप्युपेक्ष्या । तथा च ऋष्यशृणाः । अवेद्वानिनिषिद्धैश्चैत्रलभ्यतेति नानितु । मुहूर्तैः नचसिर्विद्याया
 ह्यैकादिशीतिथिः । तदार्धविद्वान्यन्यातिदिनान्युपवसेन्नर इति । अरुणोदयमारभ्य पंचमुहूर्तकेवेधः । सूर्योदयमारभ्य
 सार्द्धमुहूर्तद्वयवेषोपिज्ञातव्य । अवेद्वानामलभेतुपयोदधिकलानिवा । सकृदेवारूपमश्रीयात्तूपवासस्ततोभवेदिति । अ
 थसिद्धविरुद्धादिकलिरयते । इयं शुक्रवारेण सिद्धोच्यते । तदुक्तम् । शुक्रेण प्रतिपत्पक्षैकादशी च त्रयोदशी । सिद्धाभ
 गोत्तरापादाहस्तश्च एवेती । अन्नसर्वाणि शुभकर्माणि सिद्धंतीति । भौमवारेणैकादशी च त्रयोदशी । सिद्धाभ
 तिपूर्वभादिन्यादि । बुधवारयुक्ते चैतसर्वैकयोगोभवति । बुधे धनिघाभरणीप्रतिपक्षविवर्जयेत् । अन्न तिथिपत्वेन

चक्षिः पुंश्च ग्रस्यां धेनि नि सांभुस्यत् पूर्वस्यां पात्रां ह्यंजं । इति प्रतिपत्संमानपात्रेणैषः श्रयद्वितीया निषेधे तत्रादौ
 शुक्लकृष्णद्वितीयं चानं हेमाद्रौ द्वितीयं हंसग्राह्यापान्त्रपुरतं कथारिणी कृष्णाचकुमुदाभासां वक्षस्यांसाक्षकुण्डिकेति
 श्रयद्वितीया सामान्यनिर्णयः तत्र कृष्णा पूर्वाशुक्लेति रते हेमाद्रिः कृष्णा द्वितीयादिमा पूर्वाह्णे यदिसां सितानुपरेतः स
 र्वोत्तरीयकोक्तः सां द्वितीयापरोपोष्मा पूर्वविद्धा ततो न्ययेति स्मृत्यंतरं एकदश्यष्टनीपष्ठा द्वितीया च चतुर्दशी त्रयोदशी
 द्वाभावा स्यात्तपोष्माः स्युः परान्विता इति विष्णुधर्मोत्तराच्च मदनरत्नेपि शुक्लद्वितीया पराग्राह्या युग्ममीति वचनात् कृ
 ष्णद्वितीया तु पूर्वावद्धेयग्राह्या - द्वितीया प्रतिपद्युतस्यापस्त्ववचनात् - प्रतिपत्संमुखकार्या द्वितीया द्विजसत्तमेति ब्रह्मव
 यतं वचनाच्च - प्रतिपत्संमुखी प्रतिपत्संगता तद्विद्धेत्यर्थः इत्युक्तं - नन्वेतेषु वचनेषु द्वितीया मात्रा श्रवणात्कथं द्वितीया विशेष
 विषयत्वमेवामिति चेदुच्यते - युग्मयाम्ये प्रतिपदोऽमावास्यायुक्तत्वात्संभवाच्छुक्लप्रतिपदोऽमावास्यायुक्तयोः युग्मवाक्ये
 प्राशारत्न्यमुक्तं तथाच शुक्लप्रतिपदद्वितीया युग्ममेतच्छ्रुतमिति दोषानभिधानेन निषिद्धत्वाभावात्तन्निगमवाक्यस्यापि प्रथमः
 एवं च प्रतिपत्सद्वितीयेव च्यादिवाक्यस्य शुक्लप्रतिपदद्वितीया ततोऽप्युग्मविषयत्वे निगमवाक्यविरोधः - निगमवाक्यस्य
 च द्वितीया विषयत्वेति रवकाशादात्परतं वचनविरोध इति प्रथमोक्तं विषयत्वमेव गणकतंत्रयः - इति द्वितीया सांभुस्यनिर्णयः
 दृहस्पतिवारयुक्ता द्वितीया सुविधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे - दृहस्पतौ द्वितीयायां विधिवद्विधिपूजनं - कुत्वानकं समश्रयाच्छ
 भवेत्भूतिमुत्तममिति - विधिर्वर्द्धात्तत्पूजनं च गायत्र्या पौराणमंत्रेण वा - अस्थानकजत्रविशेषेण तत्कालव्यापि न्येव द्वितीया
 ग्राह्येति सिद्धांतः - अत्र सिद्धविरुद्धादिकं द्वितीयावधवरेण सिद्धा - ज्योतिषे वधवरे द्वितीया च द्वादशी सप्तमी पुनः मृगो न
 राधाहस्तश्रुक्लतिका सिद्धिदायेकति - अत्र कार्या रंभः सिद्धो भवति - इयं शुक्रवरेण विरुद्धा - अत्र शुभकार्यं न करोत्यं - भा
 गोवरोहिणी ज्येष्ठा द्वितीया सप्तमी पुनः - पुष्ये मघा तथा श्रुपः सर्वकार्यं पुष्यजित इति - श्रुष्टा न द्वितीयायां वैवाहिकं कर्म मघा

कर्मरथादीनां कर्ममार्गमन्तव्रतारं भूषणिकं कर्मचक्रवर्ततदुक्तं भारस्करेण ब्रतपौष्टिके द्वितीयाद्वा दशयोः सप्तमिपुक्रुर्वात
 पत्न्युद्धनगृहासन् शयनशकटयानाश्च कर्मणीति द्वितीयायां विदुः शत्रियशूद्रैर्मलापहं स्नानं कर्तव्यं तदुक्तं भारस्करेण
 त्रयोदश्यां द्वितीयायां दशम्यां च विशेषतः शूद्रविदुः शत्रियाः स्नानं नाचरेयुः कथं च नेति स्नातुरस्तनूजान्दशमीत्रयोदशीति
 द्वितीयाद्विद्यति हिं- अन्नमलापहं स्नानं निषेध एव नान्यनैमित्तिककाम्यवाधः शत्रोत्तरस्यां दिशि यात्रानकार्या धनु
 र्भूतस्थे रवौ द्वितीयादग्धामभवति इति द्वितीयानिर्णयः ॥ अथ तृतीयानिर्णयः तत्रादौ शुक्लकृष्णाभेदेन तृतीयाध्यानम
 तृतीयादृपणागौरे शूलपात्रधरासिता तृतीयातादर्थ्यगानिलाशंखपादधराद्विदोः द्विभुजाद्वितीयार्थः तृतीयारंभाव्यति
 रिकं च तृथीयैवोपेय्या एकादश्यष्टमीषष्टीपौर्णमासी चतुर्दशी अन्नावस्यातृतीया च तादृपोप्याः परान्विता इति वि
 षणुधर्मोत्तरवचनं युग्मवाक्यं रंभाव्रतविषयं रंभाख्यां वर्जयित्वा तृतीयां द्विजस्य मन्त्रं अन्येषु सर्वकार्येषु पुण्ययुक्ता प्रश
 स्यत इति ब्रह्मवैवर्तात् गणयुक्ता चतुर्थीयुक्ता आपस्तंबोपि चतुर्थीसंयुता योचसातृतीया फलप्रदा अथैव धव्यकुरीष्टि
 णांपुत्रसौभाग्यदायिनीति अस्यां द्वितीयाधेयनिपुधा ब्रह्मवैवर्तद्वितीयाशेषसंयुक्तं याकरेति विमोहिती सार्वध्वन्यमवा
 द्वातिप्रवदंति मनीषिणः दीपिकायामधिरंभां विहायोत्तरतस्त्वृतीयामित्यादि अन्यद्वितीयावेधः स्वल्पोऽपि गौरीश्रिते
 षु यथाज्योत्स्नमूर्तेर्त्रयपरिमित एव अत एव मदनरत्ने रंस्कंदपुराणे कलाकाष्ठापुष्पावैव द्वितीयासंप्रदश्यते सा तृतीयानकर्त
 व्यकर्तव्या गणयंत्युत तितेनेति पुनौरेव त्रेपुत्रदिने स्वल्पापितृतीयाग्राह्या न त्रिमुहूर्तव्यकर्मकालव्यापित्वाद्यादरः मुहूर्त
 भात्रसत्वेऽपि दिने गौरीव्रतं तं रंशुद्धाधिकायामभ्येकगणयोगप्रसंसनादिति माधववचनात्पदात्तत्तरे दिने स्वल्पापि तुल
 यते तदा द्वितीयादिद्विप्राग्राह्या तादृचद्वयसिष्टः एकादशी तृतीया च षष्टी चैव त्रयोदशी पूर्वविद्धापि कर्तव्या यदि न स्या
 त् रंहेह न्तीति रंभाव्रतविषये तु पूर्ववद्ग्राह्या कृष्णाष्टमी तद्वत्तपासा विधीवटपौर्विकी अन्नं त्रयोदशी रंभादप्युप्याः पूर्वसंयु

ता इति निगमवचनात् एवं च सर्वाणि तृतीयावतानि चतुर्थीभूतायामेव कार्याणीति सिद्धांतः पक्षद्वयगतस्वपितृतायास्तु
 तृतीयशब्देन गौरीपूज्या तदुक्तं चतुर्थीगणनाथस्य गौर्यारस्तत्पूर्ववासरइति अत्रासिद्धविरुद्धादिकं लिख्यते तृतीया
 भोमवारेण सिद्धा तदुक्तं भोमपठितृतीयास्यादष्टमीचत्रयोदशी मूलाश्विनिम्बगोऽश्वपासिद्धा उत्तरभाद्रपदा तृतीया
 धवारेण विरुद्धा त्र्युधनिष्ठभरणीदात्रैर्मूलसम्पन्निता तृतीयानवमीप्रतिपद्वेवतीभिर्वर्जतेति विरुद्धयोगेषु शुभं क
 र्मेन कार्थ्यं श्रवणकल्पानि जयासुसंश्रामवलीपयोगिकार्याणि सिद्धातिविनिर्भितानि तृतीयायामोष्ययोगिभ्यो
 संस्तवस्तत्समुत्तीयात्रान्कार्यार्थाद्वितितृतीयाप्रकरणं श्रयचतुर्थीनिर्णीयते तत्रादौ शुक्लाश्विभेदेन चतुर्थीध्यानं नील
 रपलदलरयामा चतुर्थीमूषकरिधत्ता परशुविभ्रतीपातपीतवस्त्राहिसंयुता चतुर्थीकज्जलाभासामाहि परथाचतुर्थीजा
 र्शक्षमालिकादंडचतुर्थीयाचदंष्ट्रिणीति २ साचतुर्थीति पिमेषां शकुंडचतुर्थीवहुलव्रतव्यतिरिक्तेषु पंचमीभूतव्याह्या
 तथा च भाषे शकुंडवहुलव्यतिरिक्ताः प्रकीर्तिताः चतुर्थीपंचमिविद्वद्वतांतरयोगत इति मदनरत्ने ब्रह्मवैवर्तवचुपा
 तं शुभं स्मृतं निमित्तियुगमवाक्यं त एकदशी तथा षष्ठीश्रमोवास्या चतुर्थीकालपोष्याः परसंयुक्ताः पराः पूर्वेण संयुता इति
 वृद्धवासिष्टोक्ते श्र गणेशव्रते चतुर्थीतृतीयाभूतवोपोष्या चतुर्थीगणनाथस्य मातृविद्याप्रशस्यत इति वृहस्पत्योक्ते हेमा
 द्यौब्रह्मवैवर्ते चतुर्थीसाहिताया तु सा तृतीयाफलप्रदा चतुर्थीचतृतीयायामहापुण्यफलप्रदा कर्तव्याकृतिभिर्वस्त्रगुण
 नाथसुतोपिणीति गणनाथसुतरतोप्यतीत्यर्थः तथा च स्कंदपुराणे कृष्णाष्टमी चतुर्थीचसावित्रीवटपैतृकीशुक्लत्रयोद
 शीरेभानोपोष्याः परसंयुक्ताः श्रवणापि चतुर्थीगणेशचतुर्थ्यवेदितव्या श्रैण्यथायुगभूतानामिति निगमवाक्यविरोधः
 स्यात् नाथचतुर्थी तु मध्याह्नव्यापिनी व्याहोति निर्णयामृतमाधवीये चतुर्थीगणनाथस्य मातृविद्याप्रशस्यते मध्याह्न
 व्यापिर्नोचैत्यपरतश्च परेहनीति वृहस्पतिवचनात् प्रातःशुक्लालैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृपेति तत्कथामिधानां

[illegible]

॥ शांत्समुद्रांतथापाशांविधाणापंचमीमता पंचम्योनाधवमतेसर्वोश्चतुर्थीयुताः कार्यः चतुर्थीसंयुताकार्यः पंचमीपर
यानतु देवैकर्मणिपित्र्येचशुक्लपक्षेतथासितइतिहारितोक्तैः स्कंदपुराणेषु पंचमीचतुर्थीसंहिताविभोदति तथापद्म
पुराणमविष्योत्तरपुराणयोः पूर्वोत्तरविद्धाविषयौविधिनिषेधौस्मर्यतेपंचमीचतुर्थ्यानुपध्यायुक्तानकारयोदितिमदन
रुत्ने-पूर्वविद्धाग्राह्येयुक्तं युगभूतानामितियुगमवनात् पंचमीसप्तमीचैवदशमीचतयोदशी प्रतिपन्नवमीचैवकर्तव्या
संमुखीतिथिरितिपैठिनासिवचनाच्च स्कंदोपवासव्रतेतु माधवमतेप्युत्तराकार्यः स्कंदोपवासेस्वीकार्यःपंच
मीपरसंयुतेतिजवालिचनत् ब्रह्मवैवर्तत् मदनरत्नेतिर्णयामृतेव स्कंदोपवासपंचमीव्यतिरिक्तसर्वाभिपिंच
न्युपवासिपूर्वविद्धेयाह्या प्रतिपत्पंचमीचैवउपोष्यापूर्वसंयुतेतिजवालिचनत् नागव्रतेतुपंचमीपरविद्धाग्राह्या
तदुक्तंस्मृत्यन्तरे श्रावणेपंचमीशुक्लासप्तोक्तानागपंचमीतांपरित्यज्यपंचम्यश्चतुर्थीसंहिताहिति इतिहेमाद्रिमतेतुक्त
ज्णापूर्वापरसिताइति दीपिकायामपिकृष्णापूर्वयुतासितापरयुतास्यात्पंचमीति यत्तु पंचमीतुप्रकर्तव्यापध्यायुक्तानु
नारदेत्याप्रस्तवीये तन्नागपूजाविषयमित्यनंतभट्टनिर्णयामृतादयः चमत्कारचितामणौच पंचमीनागपूजायांका
र्यापधिसमान्विता तस्यांतुपितानागाइतरासचतुर्थीकतिनागपूजायांपरैवेति श्रथपंचम्यासिद्धविरुद्धादिकं पंचमी
गुरुवरेणासिद्धा गुरौदशमिपंचम्यौपौर्णमासीविशाखिका भागयानुराधासिद्धाःन्युरतथापुष्यपुनर्वसूइति भाग्यं
पूर्वाफाल्गुनी-पंचमीशानिवारेणानिषिद्धा सौरेहस्तोत्तराषाढारेवतीचित्रयासह पंचमीचैवपृष्टीचअर्धमृगसहवर्जते
तिपंचम्यादिपूर्णातिपुष्यमांगल्यविवाहयाज्ञापीठिकादिशांतिकर्मणिणकार्याणि तथाचश्रीपतिःपूर्णासुमांगल्यवि
वाहयाज्ञासुपीठिकंशांतिकर्मकार्यं सदैवदर्शयेत्तु कर्मभुक्तानान्यद्विदध्याच्छुभमंगलादिपौष्टिकंनानापूर्वद्वयै
क्रियमाणुहोमादिकंकर्म- शांतिकंअहोत्पातादिशांतयेक्रियमाणं शुभंशांतिकादिमंगलंविवाहादिद्वयंपंचमीरिवि

शोभयतीनामन्यतमेकत्र ग्रहे मेपादिराशिचतुष्टयस्थितेदृष्टाभवति अत्र चेदक्षिणस्यांघोनिनीसामुख्यात्वाज्ञानक्रा
र्यपक्षद्वयगतासुसर्वासुपंचमीपुतिथिपत्वेननागाःशेषादयःपूज्याःउक्तं च शेषादीनांफणिनांचपंचम्यांपूजनंभवदिति
श्रीमन्महाराजराजण्यारिसिंहकारितेकत्वरत्नाकरेपंचमीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

अथपष्ठिसामान्यनिर्णयः तत्रादौशुक्लकृष्णभेदेनपष्ठोऽध्वानम्हेमादौमयूरगारुणापष्ठोपातकुक्कुटधारिणी१कृष्णप
क्षश्चक्षामयूरगारकाशयिकुक्कुटधारिणी एकास्याद्विभुजापठैरक्तवत्त्रासुभूषणा नीलकुंडलकंठसालटारखड्गेदु
भापताइति शुक्लपक्षेपठितिथिरुपवासव्रतादिपुरस्कंदव्रतातिरिक्तेषुसप्तमीपुतेवग्राह्या पण्मुन्योरितिद्युमवाक्यात्
दृहरपतिनाप्युक्तं एकादश्यष्टमीपठिद्वितीयाचचतुर्दशी त्र्यमावास्यातृतीयाचताडपोष्याःपराश्रिताइति स्मृतिसमु
द्ययविष्णुधर्मोत्तरयोरप्येवमेव रक्तदंष्ट्रि नागाविद्वानकर्तव्यापठिचैवकदाचन सप्तमीसंयुताकार्यापठिधर्मार्थंक्षित
कैरिति नागाविद्वानुपापठिशिवाविद्वानुसप्तमी दशम्येकादशीविद्वानोपोष्याःरयुःकथंचनेति शिवरहस्यसौरपुराण
नचनेनपूर्वविद्वानुपापठिपोष्याश्च अत्रपंचमीवेधःपण्मुहूर्तौत्मकोज्ञेयःतथाचमाधवीयेरक्तदपुराणे नागोद्वादनानाडोभिर्दि
रूपंचदशभिस्तथा भूतोद्वादनानाडोभिर्दृपयत्युत्तरांतिथिमितितेनपण्मुहूर्तंन्यूनपंचमीयोगे पूर्ववोपोष्या तदुक्तंरक्तदं
पुराणे कृष्णपष्ठमिस्कंदपठिशिवरात्रिश्चतुर्दशी एताःपूर्वयुताःकार्यास्तिथ्यन्तेपारणंभवदिति त्र्यस्यांसप्तमीमानुयोगे
पञ्चकार्ययोगाडकोनिर्णयामृते पठिचसप्तमीयोगोवाचरेचदंशुमालिनः योगोऽयंपञ्चकोनामसूर्यकोटिग्रहैःसमद्वा
ति श्रान्नक्षानदानादिकृतमक्षयफलदंभवतीति सर्वेध्यापिमासेसुविशेषादययोगोवाद्धव्यइतिनिर्णयसिधौ अचलास
प्तम्यामित्यन्ये अस्यामेवरविवासरयोगोलोकार्कयात्रिकाकाशोखंडे कृतानिधानिपापानिनरैःसंवत्सरादपि नश्यं
तिक्षणातस्तानिपठ्यकैलोलदर्शनादितिवापैकयादाप्युक्ता तत्रैव मार्गशीर्षस्यसप्तम्यांपक्षांवारविवासरै विधाय

वार्पिकपि ज्ञानरः पापप्रमुच्यत इति पठिन्नानां विशेषकृत्यैव ज्ञादितो वदयते अथात्र पञ्चासिद्धिविरुद्धादि कुमुद्रु
 ते शुक्रेण प्रातिपत्यपठिति प्रातिपत्तिर्णये प्रोक्तप्राक् भवेनापि सिद्धा भौमेषु पठिततीयास्यादिति चोक्तमेव पठि शनिवार
 एविरुद्धा तदुक्तं सौरहस्तोत्तरापाण्डरे वतीति त्रययासह पचमीचैव पठि च अर्धमृणासह वार्जितेति पञ्चांशानि वारेण क
 याभिधोयोगः तदुक्तं रत्नमालायां तिथेश्ववारस्य च यत्र संख्यया त्रयोदश रघुमिलने कृते सति रमृतः संयोगः कृत्वा
 भिधानको विवर्जनीयः शुभकर्मसु प्रविणति अत्र दंतकाष्ठतैलाभ्यगस्नानं च निषिद्धं यथा दंतकाष्ठकुलद्रव्यज्ञातिनाशो
 यथाक्रमं जायते पञ्चाभावारप्रातिपत्यसु कृते सति तथा च रत्नमालायां पठिपुतैलपलमष्टमीपुशौराक्रियाचैव चतुर्दशीष
 स्त्रिमेव तनष्टकलासु पुंसां मायुः क्षयाधुनयो वदतीति अत्र दंतकाष्ठादिनिषेधस्तात्कालिकातिथ्यामेव तदुक्तं स्नानेन
 भयंजनैश्च दंतधावनमैश्वरे तिथिरुक्ता कालिको ग्राह्या तथा मरणजन्मनोरिति अत्र पठिपुतैलतिलतैलमेव निषिद्धं ननु
 सर्वतैलं तदुक्तं रमृति समुच्चये यत्र तैलनिषिद्धं रघुमिलने लं निषिध्यते अभ्यंगायानिषेधेन सार्धपाण्डरे पोच्यत इति पुष्ट
 धुके पुसर्वथाप्येतिषेधः सार्धपाण्डरैलं च यतैलं पुष्पवासितं अन्यद्रव्ययुतं तैलं न द्रव्यतिकदा चेतुति प्रेचतो वचनान्न
 रत्रिभौमशानिनामेकमेकं ग्रहसिंहस्थिते पठिदुष्टा भवति परः परे पामिद्युक्त्वात् तथा कर्मपरस्परसूये पठिदत्र
 भवति तत्र शुभकर्मनकार्यं पञ्चां पाश्र्वेयोगिनि सां मुख्याद्यानां न कार्या इति सर्वपठिनिर्णयः इति श्रीरघुवंशति
 लकश्रीमहाराजरणीरसिंहकारेते कृत्यरत्नाकरे पठिस्नानान्यनिर्णयः ॥

अथ सप्तमीसामान्यनिर्णयः ॥ तत्रादौ शुक्लकृष्णभेदेन सप्तमीध्यानस
 साधवर्णाजपाभासाहपरथासप्तमीमतेति कृष्णपक्षे नीलकुंतलकंठासज्जटाखड्गोदुर्मुषिता इभरथासप्तमीयो
 धीद्विभुजावज्जपात्रिणी हेमाद्रौ शुक्लपक्षे सप्तमीति थैरुवासादिपुष्पपुतैव ग्राह्या युग्मवकया तपिष्ठयता सप्तमी

चकतं व्यासाचसर्वादं प्रष्टुमसममियत्रतत्रसन्निहितोहरिरिति मदन्तरत्नादयः स्कन्दवचनानां यथेष्टकादश्यमावा-
 रयत्पूर्वाविद्वत्तायाष्टमी सप्तमीपरविद्वाननोपेक्ष्यतिथिपंचकमितिरस्कंदपुराणवचने परविद्वानाः सप्तम्या उपवासे-
 निषेधाच्च अत्रमाधवयत्पूर्वयुरस्तमयपर्यन्तापष्टी परेयुरस्तिथिक्षेपास्तमयादर्वागष्टमी त्रिमुहूर्ता तदापूर्वाविद्वान-
 याश्चलाभादुत्तरविद्वानाश्च प्रातिपद्विद्वत्कृत्वा नुष्ठानमिति चेत् निषधमुद्धृत्वा प्युत्तरविद्वान्नामिति ब्रूमः यद्यप्यस्मि-
 न्नृपवचनं नोपलभ्यते तथापि शेषिलोपस्यान्यायत्वाद्दुत्तरविद्वानौ एककालत्वेन रवीकाद्वयैति इति सप्तमी सामान्या नि-
 र्णयः अथ सप्तम्यां सिद्धविरुद्धादिकमुच्यते सप्तमीवधवारणा सिद्धा तदुक्तम् ब्रुववरेद्वितीयाचद्वादशी सप्तमी पुनरि-
 ति सप्तम्यां रविवारेण संवर्तारव्ययोगो विरुद्धो भवति सप्तम्यां दिनकरवासरयादिस्याद्धारश्चेत्यतिपदि चेदुनंदनस्य
 संवर्तं मुनिभिरुदीरितः सयोगः सत्याज्यः शुभसुखकांक्षिभिः प्रयत्नादिति सप्तमी रवियोगादिविरुद्धयोगेषु काश्चि-
 यथा विरुद्धयोगास्तिथिवारजातानक्षत्रवारशभवाश्च येच हूणेषु वैशेषु खशेषु वर्ज्याश्च न्येषु देशेषु ते विद्विशेषो लिरव्यते
 रुद्धा इति सप्तम्यां चाद्वितीयायां व्रतपौष्टिकादिकर्मकादर्थं व्रतपौष्टिकद्वितीया सप्तमी द्वादशी सप्तमीषु कुर्वतेत्यु-
 क्त्वात् सप्तम्यामालकस्नानं लक्ष्मीनां शुभकरम् तदुक्तं सप्तम्यनिदुनवमीपुचसंपदिच्छु स्नायात्कदाचिदपि नम-
 लकैर्मनुष्य रविमौमशनीनामन्यते मङ्गुरग्रहे कन्याराशिस्थिते सप्तमी शुभकर्मसु निषिद्धा तदुक्तं परा परेषामित्या-
 दिसप्तम्यां वायव्ये गिनीसां मुख्याद्यादानकादर्थं वायव्ये शानयो रित्युक्तत्वात् इति श्रीमन्महाराजरघुवंशति-
 ल्लकश्रीरत्नवोरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे सप्तमी सामान्यनिर्णयप्रकरणम्

अथाष्टमीनिर्णयते

तत्रशुक्लाष्टमी धानम् घंटापात्रभरणोत्थानोक्षीरधवलाष्टमी अथ कृष्णाष्टमी धनं चेतगाचाष्टमी रक्ताष्टमी अथ सि-

तांशुका श्रेष्ठेखेटथावड्गं पात्रं धत्ते चतुर्भुजेति अष्टमीतिथि सर्वमते पूर्वा सिता परा व्रतमात्रेऽष्टमी कृष्णपूर्वाशुक्ला
 एतमिपरेति माधवोक्तिः परयुक्ता कृष्णोष्ठी पूर्वयुक्ता कृष्णोष्ठी पूर्वयुक्ता कृष्णोष्ठी पूर्वयुक्ता कृष्णोष्ठी पूर्वयुक्ता कृष्णोष्ठी पूर्वयुक्ता
 तद्व्याकर्तव्या परसंयुतेति कृष्णपक्षेऽष्टमी चैव कृष्णपक्षे चतुर्दशी पूर्वा विद्वैवकर्तव्या परविद्वानकुञ्चित उपवासे पुराजं
 एष्वर्धमस्मान्न इति नैमाज्ज हेमाद्रिमाधवनिर्णयसिंधुकालविवेचनप्रवृत्तिसर्वमते कृष्णोष्ण्युपवासादिषु पूर्वविद्वैव
 तिसिद्धांतः मदनरत्नेतपवासोपपक्षद्वयेऽप्यष्टमी परयुतैव ग्राह्या उपवासे सप्तमी तु वेधाङ्क्युत्तरदिनं पक्षयोक्तुमगरेषु
 उपवासाविधिः स्मृत इति तारदीयवचनेन पक्षद्वयेऽपि सप्तमी विद्यायानिषेधात् एकदश्याष्टमी पठ्यति पूर्वादाहृतमुत्तम
 चत्राच्चोतिनामवचनमुपवासग्रहणे रुद्रोपवासविषयं रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या संमुखीतिथिः अन्येषु व्रतकल्पेषु यथादि
 एतमुपवासोदितस्मृत्यतरवचनाद्वतेनास्य विरोधः शक्तिपूजायां लष्टमीरात्रिव्यापिनी ग्राह्या तदुक्ते देवीपुराणे निशाया
 पूजिता देवी कृष्णोष्ठी पापनाशिनी तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अष्टम्यां निशि पूजयेदिति अत एव दुर्गाभक्तितरंगिण्यां यत्
 त्रिपूजायामष्टमीरात्रिव्यापिनी ग्राह्योक्तं कालव्यापिशब्दात् शुक्लपक्षे पूर्वा विद्वैदरेण कृष्णपक्षे विचारभावाच्च
 द्विनद्वयरात्रिव्यापतावधिकरात्रिव्यापिनी ग्राह्या तुल्यव्यापतावतरैव प्रातरारभ्य कालपर्यंतं सद्भावात् शिवाचूर्तच
 द्रिकायां कुलाण्ये नित्यार्चनं दिवा कुर्वाद्रात्रौ नैमित्तिकार्चनमित्यभिधानाच्च इत्यष्टमिस्मिन्नन्यनिर्णयः अथाष्टमी कृ
 त्यानि तत्र सर्वास्वष्टमीषु भैरवयात्रोक्ता शीतवडे अष्टम्यां च चतुर्दश्यां रविभूमिजवासरयात्रां च भैरवोक्त्या नरभापा
 ल्यमुच्यते इति तत्रैव अष्टम्यां च चतुर्दश्यां भौमवारे विषे पतः संपूज्य सततं काश्यां दुर्गामां तां विनाशिनानि मिति इत्यष्टमी
 मंत्रसंमन्य कल्पमे अथासिद्धविद्वैदादिकमुच्यते अष्टमी भौमेन सिद्धा भौमे षष्ठी तृतीयास्यादष्टमी च त्रयोदशीति इयं शु
 रुवारेण विरुद्धा यथाजिवेष्टमी चतुर्थी चेति अत्र संग्रामवलोपयोगी निकायार्थाणि कुर्व्यात् यथा जयास्तु विदधाति शुक्ल

कार्याणि निर्देष्टव्यं अत्रैतल्लान्तर्मांसभक्षणान्नरिक्केलभक्षणं च निषिद्धं यथा नार्कारेन च संक्रमे च नैव धृतौ न व्यति
 पातयोगे न प्रथमभ्येपनविष्टिपक्षोरभ्यंगदष्टेन च पूर्वसूक्तः पक्षमभ्येष्टभ्यां पलमष्टमिषु च अष्टभ्यादिषु नाद्यादिषु
 तीच्छुः कदाचिदपि विद्वान् शीर्षकपालां त्राणि न खचर्म तिला निचक्रमश इति अयमर्थः अष्टभ्यां शीर्षं न्नरिक्केलं नाद्यात्
 न वन्यां कपालं ब्रालावुफलं दशभ्यां त्रां त्रानालं शाकमिति निर्णयः पृथगे पटोलमिति हेमाद्रिः एकादश्यां नखां नशाणुपुष्पा
 णीति निर्णयः पृथगे निष्पावानिति हेमाद्रिः निष्पावशब्देन वज्रह्माभ्यां पायां बाला इति प्रसिद्धा शिबीफलानि वा द्वादश्यां च
 भवित्वफलं पृथगेत्यपि पञ्चशाकविशेषसंज्ञा अयोदश्यां तिलं द्रुताकमिदमर्थः एतेषां भक्षणं प्राप्यं गरीषादिभक्षणं तु लय
 मिति भावः तथाष्टभ्यां दिवान् भोक्तव्यं तदुक्तं भूताष्टभ्यां दिवा भुक्त्वा रात्रौ भुक्तुं पूर्वणि एकादश्यां दिवा रात्रौ भुक्त्वा द्वा
 यणं चरेत् तत्र पूर्वणि चतुर्दश्यष्टमौ चैव अन्नावास्या च पूर्णिमा पूर्वाण्येता निराजं दशविसंक्रान्तिरेव च अत्र अष्टमिद्वयम
 ष्ठमं त्वेन चतुर्दशी द्वयं चतुर्दशी त्वेनैकोऽप्यन्नावास्या पूर्णिमा संक्रान्तिश्च्यति एवं पूर्वपूर्वाणि अन्नसर्वेषां पूर्वत्वेनैकत्वा
 द्वाताष्टभ्योरपि पूर्वत्वेन त्राः पूर्ववाक्येष्टयमुपादानं गोवर्लीवर्दन्यायेन यद्वा शुक्लाष्टमौ कृष्णचतुर्दशी च दशोत्तराका
 राविसंक्रमश्च त्रयोधातर शक्ककृष्णचतुर्दश्योरैव पूर्वत्वाभिधानात् कृष्णाष्टमौ शुक्लचतुर्दश्योरपि दिवा भोजनं निषेधः प्रा
 र्थ्यं पूर्वाण्युक्ता भूताष्टभ्यां पुनर्वचनं अथ पूर्वसुनिषिद्धानि त्र्योसंभोगौ तलाभ्यंगमांसं भक्षणं शौरदंतका ध्वीरुत्तर
 ल्लदनकुशं ल्लदनानि वज्याणीति हेमाद्रिः पक्षद्वयगतासु सर्वस्वष्टमौ पुतिथिपत्वाच्छिवः पूज्यः अष्टभ्यां च चतुर्दश्यामि
 त्याद्युक्तमेव अष्टमिदं शर्मा क्रूरग्रहे तुलास्थिते सति शुभकार्येषु वज्याभिभूतनकन्यागते रवावष्टमौ दन्वा भवति अष्टभ्यां नै
 शां न्यां त्रात्रा विशेषात् न कार्थ्या इत्यष्टमौ सांमान्य निर्णयः ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्रीमहाराजरेण्वारसिंह

कारिते कृत्स्नरत्नाकरे अष्टमौ सामान्य निर्णयः प्रकरणम् ॥ (*), (७) ॥

अथ नवमर्निर्णयः तत्रादौ शुक्लकृष्णानवमोऽध्यानम् नवमोऽसिह्नाशुभापाशपात्रधराशुभा इति कृष्णा अक्षं खड्गं
 तथारखेटपात्रं यत्ते च तुभेभ्यो सर्पगानवमीनीलिदां टिण्णिपात्रतर्जनी इयं सर्वमते उपवासो दिव्यधर्मोयुतैव ग्राह्या वसुरंध
 योरिति युग्मवाक्रयात् अष्टम्यानवमो विद्वाक्तेन व्याकृतकांक्षिभिः न कुर्व्यान्नवमीवातदशान्यां लकटाचनेति ब्रह्मवैवर्ते
 वचनाच्च नवम्येकादशोच्चैव दशविद्वायदाभवेत् तदा वज्र्याविशेषेण गंगाभिः सुरयायथेति यमपुराणाच्च इति नवमोऽस्मा
 न्यनिर्णयः ॥ अथ त्रासिद्धिविरुद्धादिकं नवमोऽज्ञानिवारेण सोमवारेण चासिद्धा तदुक्तं श्रुतौ च तुर्दशी नवमीति सोमे तु नव
 मी पुण्यः श्रवणो रौहिणी भृगुः पूतानि सर्वदा वत्ससिद्धिदानि स्वकर्मस्विति बुधवारेण चाविरुद्धा तृतीया नवमीत्याद्युक्तमे
 व नवम्यां श्रुत्वा धनधान्याद्युक्तकर्मकार्यं चतुर्थ्या च चतुर्दश्यां नवम्यां चारि मर्दने मित्यादि अत्रामलकस्तान्नं कार्यमित्या
 द्युक्तमेव सप्तम्या निदुनवमी पुत्रेत्यादि अत्र दत्तकाष्ठमपि वज्रधर्ममुक्तं व्यासेन प्रतिपत्तुं पथीपुनवम्यां हरिचासरे दंतानां
 काष्ठसेपे गोदं दद्यात् सप्तमं कुलमिति अत्र योगिनीनां सामुह्यारपूर्वदिसिंयाजानकार्या दृष्टिकर्मथेकूरग्रहेन वमीदश
 मी चाशुभाभवति पशुः परेषां मित्यादि नवम्यां तु शीफलमपि न भक्षयामिति इति श्रौतमन्महाराजरेण वरिसिंहकारिते कृत्य
 ॥ रत्नाकरेन वमीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

॥ अथ दशमर्निर्णयते ॥

तत्र क्रमेण शुक्लकृष्णदशमीऽध्यानं हेमाद्रौ वीरभित्रोदये च सिंहसन्निस्थताशुभादशमीपातकुंतला ज्ञानमु
 द्भाभयाचेयं पातवत्त्वाच्चमालिनी ॥ १ ॥ कृष्णवर्णालुलाघरथादशमीदंडपात्रिणीतिसापूर्वविद्वैवग्राह्या ॥ तथा
 च स्कंदपुराणे ॥ दशमीच प्रकर्तव्या स दुर्गाद्विजसत्तमेति यदा दिनद्वये कर्मकालव्यापिनो तदा पूर्वा
 परावति हेमाद्रिः संपूर्णा दशमीकार्या पूर्वया परयाश्च युक्तानदुषिदाघरमादृतः सा सर्वतोमुखी त्वं गिरिवचनत्

कृष्णपूर्वात्तराशुक्लादशभ्येवं व्यवस्थितेतिमाधवः मदनरत्ननिर्णयाभ्युपगमादिपुनवमीविद्वद्वाह्या
 तदुक्तं पैठीनसिना पंचमीसप्तमीचैव दशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैव कर्तव्या संमुखीति धिरिति आपरंतवोपि दशमी
 तु प्रकर्तव्या सद्गुणाद्विजसत्तमेति यत्तु संपूर्णदशमीकार्येत्यगिरिवचनं तत्तन्वमीयुक्तायाञ्जलामि उदयकालव्यापिनी
 ग्रहैरेव परं अथवा एकादशीव्रतं गत्वेन क्रियमाणं दशभ्यामेकभकादिपरं यत्तु नंदाविद्धेति कर्मपुराणवचनमुत्तरवि
 द्धानिषेधकं तत्कृष्णपक्षविषयमिति कालतत्त्वविवेचने अत्र केचित् यत्तु हेमाद्रिः दिनद्वयकर्मकालव्यापित्वाभावे
 च्छिकोविकल्पइत्याह तत्राशास्त्रतोष्यवस्थासंभवे ऐच्छिकस्वार्थेणादिपूय तन्मृगं दिनद्वये हेमाद्रिणा कर्मकालव्या
 प्यभावे ऐच्छिकविकल्पाभिधानेनानुक्तोपलंभप्रसंगात् इति दशमीसामान्यनिर्णयः ॥ अथ दशमीकृत्यानि तानि चैत्र
 शुक्लादितो वक्ष्येत् अथानसिद्धविरुद्धादिकलिरूपे दशमीगुरुवरेण सिद्धा यथा गुरौ दशमीपूचन्याविति दशभ्यां
 भीमवारेण ककचयोगे दशभ्यां पंचम्यां यन्मंगलयं विवाहयात्रादिकार्यमेव दृश्चिकरूपे सूर्ये दशमीदिव्याभवति दश
 म्यां शिजियादित्रयोवणां अभ्यंगज्ञानं न कुर्युः उक्तं त्रयोदश्याद्वितीयायां दशभ्यामित्यादिप्राप्तं कं ज्ञानं लीलाकां
 नाथात् उक्तं च श्रीपूर्वकपालांवाणि इति दशभ्यामुत्तरदिशि गमनं योगिनीसां मुख्यात्तत्कुर्यादिति दशमीसामान्यनिर्ण
 यः इति श्रीमहाराजरणवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे दशमीसामान्यनिर्णयः ॥

अथैकादशीनिर्णयते ॥

तत्र शुष्ककृष्णैकादशीभ्यां एकादशीष्टपश्चात्तुनीलशुभां त्रिशूलिनी ताम्रवर्णाष्टपारुद्धापत्ररेखास्मिपंकजा १ एका
 दशीमहान्मस्या तुलाकर्तारिकायुता सिंहाननारुणालातुंदिनीलासिनीपरेति अथैकादशीमहिमाद्रौ तत्त्वसागरे मा
 तेयसर्वबालानामौपधरेणिणामिव रक्षाधैसर्वलोकानां निर्मातृकादशीति धिः तथा एकादश्युपवासीयः सधन्यः सच

वृद्धिमान् तथा एकादशीपरित्यज्योन्यत्रतमुपासते सकरस्थमहारत्नं त्यक्त्वा लोष्टं हि वाचते तथा एकमेकादशीं
 चापि समुप्यजनादंनं कामेनापि समभ्यर्च्य संसारान्मोक्षमाप्नुयात् तोयेनापि समभ्यर्च्यैति वा पाठः प्रसंगादथवा दं
 माह्येमाह्यविदशाधिपं एकादश्यां नमस्कृत्या संसारोद्विग्नमुच्यते संसारस्यान्महाव्याधिर्दुःखिनां सर्वदेहिनां एकाद
 श्युपवासोऽन्तिर्भूतः परमौ पथं संसारो रगदधानानं राणां पापकर्मणां एकादश्युपवासेन सद्यएव सुखं भवेत् नारदीय
 पुराणवा सिद्धः एकादश्याः समुत्थेन वह्निना पातकं धनं भस्मतां याति रजद्रश्मिपि जन्मशतोद्भवं तावत्पापानि देहिस्मि
 स्ति त्रिंशतिमनुजाधिप यावन्नोपवसेज्जंतुः पद्मनाभदिनं शुभं श्रवणेन सहस्राणि वा जपेयशतानि च एकादश्युपवासस्य
 कलानाहंति पौंडरीं एकादशेन्द्रियैः पापं कृतं यद्भवताप्रभो एकादश्युपवासेन तत्सर्वं विलयं ब्रजेदिद्यादि हेमाद्रौ द्रष्ट
 व्यं ब्रह्मवैवर्ते सर्वप्रायश्चित्तमिदं संसारोत्तरकारकं एकादशीव्रतं विप्रकुर्वन्मुक्तिमवाप्नुयात् नरोदिनैश्च शभिश्चतुर्भि
 र्श्वकरोत्ययं उपोष्य पंचदशमं दिनं विष्णोर्हि मुच्यते कलावस्मिन्नस्निग्धनामहिंसाया वितात्मनां एकादशीं विना विप्र
 न संसाराद्विमोक्षणं पद्मपुराणे एकनः पृथिवीदानमेकतोहरिवासरः नमसः कविभिः प्रोक्तो वासरो ह्यधिको मतः भविष्य
 तपुराणे एकाविष्णुमयी शक्तिरन्तःताह्यक्षयारिथता सत्येनान्याप्रदृष्टव्या मुख्यैकैकदशी सती तिस्रस्तु कुमारप्रोक्तम्
 कृत्वा पापसहस्राणि ब्रह्महत्याशतानि वै एकादशीं नरो भक्त्या समुप्ययुचिर्भवेत् देवीरहरयस्कंदपुराणयोः पापं च
 त्रिविधं प्रोक्तं पातकं चोपपातकं लघुपातकं संत्रां च महापातकमेव च प्रकीर्णकं च तत्सर्वमेकादश्याः मुपायणात् विलयं याति
 तोयस्थं यथा स एमयभाजनं सौरधर्मेषु एकतश्चाग्निहोत्रादि द्वादशमिकतः प्रभुः तुलया तोलयत्तत्र द्वादशी चां वो शब्दयते
 देवीरहस्ये नायत्रैहिक्यथा सर्वपापपंजरभेदिनी एकादशी तया सर्वपापपंजरभेदिनी स्कंदपुराणेपि श्रमोज्यभोजना
 ज्ञातमगम्य गमनाच्च यत् श्रयाज्ययाजनाद्यच्च श्रमदयाणां च भक्षणत् श्रष्टृश्च परपरीनाद्यच्च परवितापहारतः ज्ञाता

ज्ञातकृत्यव्यपातकचोपपातकं तत्सर्वविलयं याति एकादश्यामुपोषणात् वैष्णवतंत्रे एकादशीमहापुण्याविष्णोरिश्वरस्य
 वल्लभा तस्यामुपोषितोयस्तुद्वादश्यापूजयेद्भरिं तस्यपापानिनश्यतीत्यादि रुकंदंभविष्यत्पुराणयोः यद्वादश्यामुपवसं
 त्यनिलं वृषभद्वयधेवाङ्मयैरसुकुसुमैर्हरिमर्चयति तेषां तपादुरप्योनिधिराजहंसाः संसारसागरजलस्यतरं तिपारं रुद्र
 पुराणे यः करोति नरो भक्त्या एकादश्यामुपोषणं स याति विष्णुसालोक्यं याति विष्णोः स्वरूपां विष्णुपुराण उक्ताः सर्व
 दैवानां पथैवाद्याः प्रपूजितः तथा सर्वव्रतानां तुद्वादशीव्रतमुत्तमम् इत्येकादशीमहिमा तत्रैकादश्युपवासोद्देशा निषेधप
 रिपालनात्मको व्रतरूपश्च तत्राद्यः न शंखेन पिबेत्तोषं न खदत्कूर्मसूकरौ एकादश्यां भुंजोत पक्षयोरुभयोरपीति क्रमो
 देवलायुक्तः अधिपुराणेऽपि गृहस्थो ब्रह्मचारी च ह्याहिताग्निस्तथैव च एकादश्यां भुंजोत पक्षयोरुभयोरपीत्यादि व्रत
 रूपस्तु ब्रह्मवैवर्ते प्राप्ते हरिदिने सम्यग्विधाय नियमं निशि दशम्यामुपवासश्च प्रकुर्याद् वैष्णवं व्रतमिति शिवधर्मपि वै
 ण्णवोवाथशैवोवाकुर्यादेकादशीव्रतं इदं शिवभक्तादिभिरपिकार्यमित्युक्तं सौरपुराणेऽपि वैष्णवोवाथशैवोवासां रोगे
 तत्समाचरेदिति सोपिद्देशा नित्यः काम्यश्च उपोष्यैकादशीं नित्यं पक्षयोरुभयोरपीति पक्षपक्षे प्रकृतं न्यमेकादश्या
 मुपोषणमिति नारदेकिश्च नित्यता यदीच्छेद्विष्णुसायुज्यं रश्मिरासं ततिमात्मनः एकादश्यां भुंजोत पक्षयोरुभयो
 रपोषितैर्कौर्मदिपुफलश्वेतैश्च काम्यता उपोष्यमेकादशीव्रतं च गृहस्थानि रिकानामेव नित्यं गृहस्थस्य तु शुक्राया
 मेव व्रतं नित्यं न कृत्वा यां एकादश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोरुभयोरपि वनस्थयति धर्मोपशुक्रमेव सदा गृहीति देवलोकेः
 न चानेन निषेधकलने मेव वनस्थयति विषये उपसंह्रियते न तु व्रतमिति वाच्यं अत्र पक्षयोरुभयोरपि अत्र न्यथा
 पूर्वोक्तपुराणवचने निषेधपालने गृहस्थानि रिकानामेव नित्यं निषेधो नित्यमात्रफलकत्वेन नाविशेषानपेक्षणात्
 उपसंहारायोगात् अभावस्य धर्मत्वाभावाच्च तस्मादेनेन सर्वोपभोक्तैकादशीव्रतविधायिनं सामान्यवाक्यानां वनस्थ

यतिविषये उपसंहारात् गृहस्थस्य कृष्णार्थानित्यव्रतसमाप्तिः कथं तर्हि संक्रांत्या मुपवासं च कृष्णैकादशवासरे चंद्रसू-
र्यग्रहे चैव न कुड्यत्पुत्रवान्न गृहं तिनारदादिव्रतनेपु कृष्णानिषेधः प्राप्तभावादिति चेच्छ्रूयतां शयनीवोधिनीमध्यया-
कृष्णैकादशी भवेत् सर्वोपेध्या गृहस्थेन नान्पाकृष्णैकादशचेति पाश्चे गृहस्थस्य आपादिकोक्तिकीमध्यस्था कृष्णा वि-
हिता पुत्रवतोनिति पिबते अन्यकृष्णार्थानुनविधिः सर्वविधानां वनस्थयतिषूपसंहारात् शयन्यादिवाक्यंतु पुत्रि गृहस्थगो-
चरमित्यनेतमद्वेहमाद्यादि ग्रंथः दीपिकायामपि अस्मितांशं शयनीचोद्धांतरथाप्यर्थोत्तर्यात्तन्मज्जिनोत्तातिमदनरत्ने
भविष्येपि यथाशुक्लतथा कृष्णाद्वा दशीमेसदा प्रिया शुक्लगृहस्थैः कर्तव्या भोगसंतानवाद्धौ नो ममक्षमिस्तथा कृष्णा साका-
न्या गृहिणां भवेत् पुत्रवांश्च सभार्यश्च बंधुयुक्तरथैव च उभयोः पक्षयोः कार्यं व्रतं कुड्यार्त्तु वैष्णवं नितिनारदोक्तैः एतस्-
वैकालादर्शे उक्तं विधवाया वनस्थस्य यतिश्चैकादशी द्वये उपवासो गृहस्थस्य शुक्लायामेव पूर्वाभिः भुजानैः विधः कृष्णार्थां सि-
द्धस्तरस्य ततो व्रत इति प्राच्यारतु वैष्णव गृहस्थार्थानां कृष्णा पितिरया नित्यं भक्तिसमायुक्तैर्नरैर्वैष्णुप्रायैः पक्षे पक्षे च कर्त-
व्यमेकादश्यामुपोषाणं सपुत्रश्च सभार्यश्च सजनैः भक्ति संयुतः एकादश्यामुपवसेत्पक्षयोरुभयोरपीति नारदोक्तिरित्याहुः
श्रजपुत्रशब्दश्चापत्यमात्रवचनः नारायणवृत्तौ पुमांस एवमेपुत्राजायेरित्यत्र आपत्यमात्रवचवाचित्वोक्तेः जनयेद्बहुपुत्रा-
निति लिङ्गात् पौत्रो मातामहस्तेनेति मनूकेः पुत्र्या अपत्यमित्यर्थे तु स्त्रीभ्यो ढाकि पौत्रे पदस्यापत्तेः पुमान्पुत्रो जायत इति च उ-
पवासनिषेधे विशेषो वाच्योऽयं उक्तः उपवासनिषेधे तु भक्ष्यं कैचित्सकलपथेत् न ह्यप्यप्युपवासश्च उपवासफलं भवेत् भक्ष्यं
चतत्रैवोक्तं नक्तं हविष्यान्नमनोदनं वा फलं तिलाक्षीरमथांबुचाण्यं यत्पंचगव्यं यदि वापि वेपुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरं चैतद्यु-
क्तं श्रवोपवासो निषेधव्यवस्थापुनरहमस्य पुराणे एकादश्यांतु कृष्णार्थामुपोष्य विधिवन्नरः पुत्रानायुः सृष्टिचसद्युज्यं
वैवर्गच्छति दिनद्वयेपि पुत्रवतो गृहस्थस्योपवासो निषिद्धः मदनरत्ने व्यासः एकादशीपुनरुत्तरावसंक्रमणेतथा पारणं चो-

पवांसंवनकुप्यात्पुत्रवान्यर्हादिनक्षयेतुसंप्राप्तनोपोष्यादशमीयुतायदाच्छेत्पुत्रपौत्राणामृद्धिसंपदमात्मनः मरस्यपुरा
 णेपि दिनद्वयैकं संक्रांतौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः उपवासंनकुर्वीत पुत्रपौत्रसमन्वित इति दिनक्षयलक्षण पञ्चपुराणे द्वौतिथ्यं
 तावेकवारयस्मिन्स्यात्तादिनक्षयइति वसिष्ठोपि एकस्मिन्सावनेत्वाहितिथीनां जितयं भवेत् तदादिनक्षयः शोकरत्तत्रसाह
 स्त्रिकं फलमिति फलमत्रपुत्रवत उपवासव्यातिरिक्ते विषयमिति द्रष्टव्यं अत्रात्रिरूपवर्णनं विष्णुधर्मोत्तरे प्रथमकाण्डे
 करगीतासुरांकरवाक्यम् दिवागता तु दशमीव्यतीता स्यात्तिथिर्द्विज रात्रिर्ज्येष्ठथान्याच भविष्यांरूपशततिथिं तिथित
 तयसंस्पर्शादहोरात्रिभूतम् अहस्पृक्साविनिर्दिष्टा पुण्यास्तास्तिथिर्द्विज रात्रिर्ज्येष्ठथान्याच भविष्यांरूपशततिथिं तिथित
 जपहोमंतथादानं कामयागं द्विर्महत्फलं कर्मणां परिशेषाणामकर्मण्यचतादिनं श्रीविष्णुप्रीतये रामवाह्यांस्तत्र भोजयेदि
 ति वाक्यं तु वैष्णवैर्भूहस्थैर्वैष्णुप्रीतये पूर्वैकवर्षेति तस्योपवासनिषेधः उपवासनिषेधेऽपि भक्ष्यं किंचित्प्राणुकमेव भक्ष्यं
 चाविद्याविषये वश्यमुक्तं अविद्यानामलभेतुपयोदधिपूतानि च सकृदेवात्पमश्रीयादुपवासफलं भवेत् भक्ष्यं च न कंहवि
 श्वेदेनैकादश्याष्टादशभेदादुच्यते पण्डितयः ६० ॥ समता ॥ ११ ॥ षष्ठितो न्यूनाश्चेद्व्यत्यस्तदा न्यूना ॥ २ ॥ पण्डितो
 ऽधिकः श्वेतदाऽधिकताज्ञेया ॥ ३ ॥ अत्र शुद्धैकादशी समन्यूनाताऽधिक्ययोगाद्भिविधा भवति साविर्धापि द्वादशी सा
 म्या न्यूनाताधिक्ययोगात्त्रयैकं विधा भवति एवं नवभेदा भवन्ति तेषां शुद्धसमैकादशी ॥ ६० ॥ द्वादशी ॥ ६० ॥
 समा १ ॥ शुद्धसमैकादशी ६० द्वादशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना २ शुद्धसमैकादशी ६० द्वादश्य ६१ । ६२ । ६३
 धिका ३ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ । ५८ । ५७ द्वादशी ६० समा ४ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ । ५८ । ५७ द्वादशी
 ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ५ ॥ शुद्धन्यूनाकादशी ५९ ५८ । ५७ द्वादश्य ६१ । ६२ । ६३ धिका ६ ॥ शुद्धाधिकैकादशी

६१ । ६२ । ६३ हादशी ६० समा ७ ॥ शुद्धाधिकैकादशी ६१ । ६२ । ६३ हादशी ५९ । ५८ ।
 ५७ न्यूना ८ ॥ शुद्धाधिकैकादशी । ६१ । ६२ । ६३ हादश्य । ६१ । ६२ । ६३ धिका
 ९ ॥ एवंदशम्याविद्धापिसाम्यन्यूनताधिक्ययोगाद्विधाभवति साविद्धापिहादश्याः समन्यूनताधिक्ययोगात्प्रत्येकीत्रिधा
 भवति एवंनवमेदाः तेष्वपि दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हादशी ६० समा १ दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हा
 दशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना २ ॥ दशम्याविद्धैकादशीसमा ६० हादश्य ६१ । ६२ । ६३ धिका ३ ॥ दशम्यावि
 ष्कैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादशी ६० समा ४ ॥ दशम्याविद्धैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादशी
 ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ५ ॥ दशम्याविद्धैकादशीन्यूना ५९ । ५८ । ५७ हादश्य ६१ । ६२ । ६३ धिका ६ ॥
 दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३ हादशी ६० समा ७ ॥ दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३
 हादशी ५९ । ५८ । ५७ न्यूना ८ ॥ दशम्याविद्धैकादश्यधिका ६१ । ६२ । ६३ हादश्य ६१ । ६२ । ६३
 धिकायति ९ ॥ एवंमल्लिह्वाऽष्टादशभेदाभवति तत्रतावद्दशम्याविद्धायवैष्णवैरन्याऽप्य सप्तदशम्येधः प्रपंच्यते
 दशम्येधविधयः ॥ अरुणोदयवेधः सूर्योदयवेधः पंचदशनाड्येधश्चेति तत्रारुणोदयवेधोभविष्यपुराणे ॥
 अरुणोदयवेलायादिशानांभवेद्यदि दुष्टतत्तुप्रयत्नेनवर्जनीयेनराधिपेति दिशानांघः दशम्येधः गारुडेऽपि
 दशम्येधसंयुकोयदिरन्यादरुणोदयः नैवोपोष्यवैष्णवेनतद्वैकैकादशीव्रतमिति वैष्णवलक्षणं च रुकादे पर
 मापदमापन्नोहर्षवासमुपस्थिते नैकादशीत्यजेधस्तुपस्यदोशास्तिवैष्णवी समात्मासर्वभूतेषुनिजाचारद्विभुतः वि
 ष्णवर्षिताखिलाचारः संहिवैष्णववृत्त्यतइतिवचनोक्तएववैष्णवव्रतसिद्धंरुद्रव्रतरेपि वैखानसाद्यागमोक्तदीक्षायाकोपि
 वैष्णवइतितत्र यद्यपिपिञ्जादेरागमदीक्षायांतन्मात्रैयव वैष्णवत्वं नतरपुञ्जादेस्तथाऽपि पारंपर्यमसिद्धमेववैष्णवत्वं

रुमात्तैवं च मन्यते बुधाः तत्त्वसागरे भविष्ये यथाशुक्ला तथा कृष्णायथा कृष्णा तथेतरा तुल्येते मन्यते यस्तु सर्वेष्वप्युच्यते
 इति अरुणोदयप्रमाणं तु रस्कंदनारदाभ्यामुक्तं उदयात्प्राक् च तत्परास्तु घटिकाः अरुणोदय इति हेमाद्रौ च तत्प्रघटिकाः
 प्रातररुणोदय उच्यते यतीनां स्नानकालस्तु गंगाभिः समदृशः सम्यत इति तथा निशि प्रातंतु यामार्द्धदेव्यादिव दाने सार
 स्वतान्मध्यने चारुणोदय उच्यते तथा अरुणोदयवेधरतु सार्धं तु घटिकात्रयमिति एतेषां सर्वेषां वचनानां भां विमानहू
 सल्लिभ्यः मुहूर्तद्वयपरतैव उदयात्प्राक् यदा विप्रमुहूर्तद्वयसंयुतेति आदिष्योदयवेलायाः प्राक् मुहूर्तद्वयान्विता संपूर्ण
 कादशीनाम तत्रैवोपवसेद्वतीति गारुडे सौरधर्मादिवचनम् यच्च भविष्ये आदिष्योदयवेलायाः प्राङ्मुहूर्तद्वयान्विता
 एकादशी तु संपूर्णा विद्वान्यापरिकीर्ततेति तदप्युपसंहारन्यायेन दंडयतुष्यपरमेव हेमाद्रावप्येवं यत्तद्वत्तैवैवैतं च
 तत्प्रघटिकाप्रातररुणोदयनिश्चयः चतुष्टयविभागोऽत्र वेधादीनां किलोदितः अरुणोदयवेधः स्यात्सार्द्धं तु घटिकात्रयं अ
 तिवेधो द्विघटिकः प्रभातदर्शनाद्वेधः महवेधोऽपि तत्रैव दृश्यते कौनदृश्यते तुरीयस्त्वत्र विहितो योगः सूर्योदये बुधैरिति
 तदप्यवयवद्वारारुणोदयवेधविशेषपरमेवेति माधवीये मदनरत्नैश्च अन्यस्तूदयवेधः तु ग्रान्येऽपि वेधां हेमाद्रौ माधवी
 ये गारुडे च उदयात्प्राक् त्रिघटिकाव्यापिन्येकादशी यदा संदिग्धे कादशीनामवर्ज्ये यं धर्मकांक्षिभिः उदयात्प्राङ्मुहूर्त
 नव्यापिन्येकादशी तु या संयुक्तैकादशीनामवर्ज्ये यं धर्मकांक्षिभिः हेमाद्रौ राज्ञेरप्याष्टमभागेऽप्यरुणोदय उच्यते निशा
 प्रातंतु यामार्द्धदेव्यादि अत्रैके एतेषां सर्वेषां प्रमाणं मुहूर्तद्वयेन क्रोडीकाराद्विशः प्रातइति वचनांश्च राज्ञि मानवशारसार्द्ध
 त्रिदंडादयोऽनेकेऽरुणोदयाः हेमाद्रिः सार्द्धं त्रिघटिका रूपोक्तिरष्टाविंशति घटीमानरात्रि विषया महतरायारतुरात्रे
 ते च तत्प्रघटिकाद्वयमुक्तमाहुः अतोऽरुणोदयशब्दस्यानेकार्थत्वापत्तेः न च मुहूर्तद्वयमर्थः दंडद्वयैकमुहूर्तादिवेधानां तथा
 व्यनुपपत्तेः न हितेषां यामार्द्धे च मरुणोदयतैवारीति मुहूर्तद्वयस्य यामार्द्धे रप्यवचनत्वाघटिका इत्यनेनैवोपसंहाराच्च न

तदर्थः नचसाहचर्यघटिकावयमिदमेतन्नापितदापत्तिः शक्या तेनचतुर्दशवधैवचतुर्दशघटिकादशमीसत्त्वेहिबेधस्त
दर्थः द्विघटिकादौतदयोगाच्च यच्चमतं कियताऽरुणोदयइत्यपेक्षायांसाहचर्यघटिकातोऽन्यनदशमीसत्त्वेनदोषद्वितियत
नुच्छिद्विदंदादावपितदापत्तेः दशमीशेषसंयुक्तोपादिस्यादरुणोदयःनैवोभेधवैषण्वेनतद्दिनेकादशीद्व्यतिमिति गारुडभ
विषयेचयोगमात्रानेपथात् नारदीयेपि लववेधेपिशर्जेंद्रदशम्येकादशीत्यजेत सुरायविद्विनाऽस्पृष्टगामाभ्युन्नमिर्नलं स्कां
दपि कलाकाषादिगत्यैवदृश्यतेदशमीविभो एकादश्यांनक्तैव्यंनतराजन्कथंचनेति माधवोप्युहसौयंकलादिवेधोऽरु
णोदयवेधेसूर्योदयवेधेचसमानइतिनिगमोपि सर्वप्रकारवेधोयमुपवासस्यदूपकइति अतएवमाधुवनारुणोदयाहृदं
लपदशमीरूपशेषं सृष्टका कृत्स्नघटिकायोगेसंदिग्धामहूर्तव्याप्तौसंयुक्ता लदयेसर्काणाप्युक्ता अरुणोदयवेलायांदशमीय
दिसंप्रुता संपृक्तेकादशीतांतुमोहिन्यैदत्तवान्प्रभुरितिगोभिल्लद्युक्तेः पूर्वोक्तगारुडदृश्यसामान्यतोवैशेषतश्चरुणोदय
वेधोनिषिद्धः यत्त्वष्टमभागोरुणोदयइति हेमाद्रिणोक्तं यच्चमहत्तरागोविरतितत्परंस्वयमेवदूषितं अतैष्युक्तवेधतारतम्यं
चदशतारतम्यादुपपद्यतइति दोषतारतम्यंचप्रायश्चित्ततारतम्यादवगम्यतेतच्चोक्तहेमाद्रौऽस्मर्यतेचश्चज्ञानावादिवाग्मि
हार्कर्वत्तेकादशीनारदशमीशेषसंयुक्तंप्रायश्चित्तमिदं चरेत् कच्छपादंनरश्चोर्त्वाणामंदद्यात्सवत्सकंसुवर्षस्य। ढकंदयं
तिलद्रोणसमन्वितं विधानांतरं तत्रैव ब्राह्मणान्भोजयजिज्ञाशांचदद्यात्सवत्सकंसुवर्षस्य। ढकंदयं
अत्रवेधतारतम्याह्यवस्थेतिहेमाद्रिः वैष्णवैःशंकरस्वामिनाजितैस्तज्ज्ञितैस्तत्कालेषुपराणवाक्यालाभादेवअष्टमतत्प्रवृत्तै
रक्तैः पश्चात्पराणेषुतत्तत्स्थलेपुस्वत्त्वोपयोगीनिवाक्यानिप्रकटप्यस्वेच्छाचार्यवमतंक्षिप्तं तत्रत्याग्येववाक्यानीति
ज्ञापते सुवर्णाढकदानस्यैकादश्यर्थराज्ञोप्यसमर्थत्वात् एतत्करणेभीत्युत्पादकत्वाच्चाऽसतिनिशाप्रतिस्वपिदोषाधि
क्यार्थमेव तस्माच्चतुर्दशघटिकात्मकएवारुणोदयइतिसिद्धतेनपटुपंचाशह्रदंनवरंदशमीप्रवेशश्चरुणोदयवेधउक्तेभवति

श्रृंगयोऽपि तत्रैव कथेनोक्तः उदयोपरिविद्धा तु दशम्येकादशी यदि दानवेभ्यः प्रीणनायै दत्तवान्पाकशासनमिति स्मृत्यन्तरं
 पि दशम्याः प्रातमादाय यदेति दिवाकरः तेन स पृष्ठं हरिदिनं तजं भासुराय विवति तत्रारुणोदये धौ वैष्णवा विषयः
 तद्वाक्ये पुनैष्णवग्रहात् तत्स्वरूपं तु माधवीयेरुकादि वैष्णवलक्षणमुक्तं प्राक् केचित्तु दशम्यां नवमविधमपि त्यजंति तत्र
 मूलं मृगं उदये वेधस्तु परिशेषाद् वैष्णवगोचरः अरुणोदये वेधस्तु वेधः सूर्योदये तथा उक्तौ द्वौ दशमी वैष्णवरमातं
 योः क्रमात् इत्यादिवाक्यैः स्मार्तस्मयविधेरेव स्मृत्यन्तरावधानां पूर्वोक्तानां पूर्वानुमिति सिद्धिरिति हेमाद्रिस्तु केषांचिद
 धरात्रेऽपि दशमविधमाह अधरानेतु केषांचिदशम्यावेध इत्येते कपाले वेध इत्याहुराचार्ये हि हरिप्रयाः नतन्मममेत
 यस्माद्विद्यमानात्रिरप्येते इति ब्रह्मवैवर्तात् अस्यार्थः अन्धयतनेऽतीते लङ्घित्य जाताया रात्रेः पश्चिमयामद्वयमाणा
 मिन्यारात्रेः पूर्वयामद्वयं दिवसरचसकलः एषोऽद्यतनः इत्युक्तं महाभाष्ये वर्तमानः कालः एकादश्यहोरात्रेऽप्युप्यः
 तन्मध्यं दशमप्रवेशे विद्वत्सात्याज्या अतएव हेमाद्रौ दशम्याः संगदेषेण अधरात्रापर्यणत् वल्लिभञ्जतुरेयामान्दिव
 सरम्यउपोषणमिति स्वमते तु रात्रिद्वयामत्वात् ग्रहरत्रयपूर्वशेषः तेन चतुर्थग्रहरएवैव धौ युक्तः सोऽप्यरुणोदयएव
 सूर्योदयविना नैव स्तानादिकक्रममिति मार्कण्डेयपुराणवचनात् प्रत्नूपोहमूलकस्य इति कोशादरुणोदयमारभ्य
 सूर्याष्टाप्रवृत्ते रतत्रैव निषेधः तेन मतभेदाद्व्यवस्थेति केचित् कैमुतन्यायेनारुणोदये वेधस्यैव स्तुतिरिति तु माधवः यत्तु दि
 क्पंचदशमिस्तथेति वेधः स उपवासातिरिक्तविषय इति माधवः सर्वप्रकारवेधेयमुपवासस्यैवैकः सार्द्धसप्तमुहू
 तस्त्वयोगोऽप्येव तद्वतिमिति गमादित्यलं माधवमेतैष्णवैररुणोदयविद्धात्याज्यायदादिवेकादशमेव शुद्धाद्वा दशीवि
 भयं वा तदापरिपोष्या एकादशीद्वादशीवाधिकाचेत्यथ्यताद्विनं पूर्वग्राह्यं तत्तस्यादिति वैष्णवनिर्णय इति माधवो
 क्तः सार्तस्त्वसूर्योदयविद्धात्याज्या यदादिवेकादशी शुद्धास्तौ वेधतद्वादशी च समाप्युना वा तदाग्रहरथैः पूर्वोपतिभि

रुतराकार्या प्रथमेहानिसंपूर्णाव्याप्याहोरात्रसंयुता द्वादश्याचतथातदह्नयेतपुनरेव पूर्वकार्याग्रहस्यैवचयति
 भिरचोत्तराविभो इतिरकांतेः वर्द्धमानोप्याह उभयवृद्धौतुशुद्धायावासर्वपापरैव संपूर्णकादशीयत्रभातेपुनरेव
 सा सर्वैरोत्तराकार्यापरतोद्वादशीयदीति नारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धौशुद्धायांपरैव नचेदकादशीविष्णोद्वादशीपर
 तस्थिता उपोष्यैकादशीतत्रयदीच्छेत्परमपदमिति नारदोक्तेः द्वादशीमात्रवृद्धौतुशुद्धाविदेव्यवरिषते शुद्धापूर्वा
 तराविहारास्मर्त्तनिर्णयईदृशइति माधवोक्तेः मदनरत्नेष्येवं यत्तु विद्याप्यविद्याविज्ञेयापरतोद्वादशीनचेत् श्रविह्रापि
 चविहारापरतोद्वादशीयदीति हेमाद्रौपाश्रवचनं तदेकादश्यावृद्धौज्ञेयं तदुक्तंमाधवेन एकादशीद्वादशीचेत्युभेय
 वर्द्धतेयदा तदापूर्वदिनंत्याग्यंस्मर्त्तग्राह्यंपरंदिनमिति विदेकादश्याद्वादशीमात्रवृद्धौच सर्वपांपरैव तत्रैकाद
 शीमात्रवृद्धौगृहिणः पूर्वायतेरुत्तरेतिपूर्वाक्तपाश्वोक्तेः एकादशीविवृद्धौचच्छुक्लेष्टेविशेषतः उत्तरांतुयातिःकुर्व्यात्पू
 र्वमुपावरे दृशीतिप्रचेतसोक्तेः एतच्छुद्धाविशुद्धातुत्यमितिमाधवः त्रयोदश्यांनोपलभ्येद्द्वादशीयदीकंचन उपोष्य
 कादशीतत्रदशमीभिश्चितापचेतिरकांदात् श्रविह्रानिनिषिद्धैश्चैत्रलभंतेदिनानितु मुहूर्तैःपंचभिर्विद्यायाह्याचैका
 दशीतिथिरिति ऋष्यशृंगोक्तेः मुहूर्तपंचकमरुणोदयमारभ्यज्ञेयं श्रन्यथोत्तरह्निएकादश्यभवासांसंभवात् तथाचस
 एव सर्वत्रैकादशीकार्याद्वादशीमिश्रितानरैः प्रातर्भवतुवामाभूयस्मान्नित्यमुपेयमिति यथापिमाद्रिणाशुद्धसमा
 शुद्धन्यूनाधिकद्वदशिकाचेत् सर्वपांपरैवेत्युक्तं तदपिर्वेष्णाशविषयं स्मर्त्तानांपूर्ववैत्यविरोधः हेमाद्रिमतेत्युच्यते तत्र
 शुद्धाविह्राद्वयानंदेधान्यूनसमाधिकैः पट्प्रकारपुनस्त्रेधाद्वादश्यूनसमाधिकैरित्यष्टादशैकादशाभेदाः तत्रशुद्धाधिका
 न्यूनद्वादशिकाशुद्धाधिकासमद्वादशिकाचसकर्मैः पूर्वान्तिष्कमैरुत्तराकार्या प्रथमेहानिसंपूर्णेतिपूर्वांकरकांदात् ऊ
 नद्वादशिकायांतु विष्णुश्रीतिकर्मैरुपवासद्वयंकार्यं संपूर्णकादशीयत्रप्रभातेपुनरेवसालुप्यतेद्वादशीयस्मिन्नपुनः

कथं भवेत् उपोष्येद्वेति शीतत्रयिष्णुप्रीणनतरपरैरिति वृद्धवसिधोक्तेः शुद्धन्यूनाशुद्धसमाविद्धसमावाधिकद्वादर्शिकाचेत्
 सर्वेषां परैरेवेति हेमाद्रिः मदनरत्नेतु शुद्धाधिकापरासंपूर्णकादर्शियत्रेति पूर्वोक्तेः अन्यापूर्वा शुद्धाद्यदासमाहीनाए
 कादर्शमुपवसे न शुद्धवैष्णवीमर्पातिरकादात् शुद्धाएकादर्शी उत्तराद्वादर्शी न चैवैकादर्शी विष्णुविति नारदोक्तेश्च
 यत्तु श्राविद्धापि च विद्वात्सयादिति पाद्रे तच्छुद्धाधिकपरं यत्तु संपूर्णकादर्शित्याज्यापरतोद्वादर्शीयदि उपोष्याद्वादर्शी
 शुद्धाद्वादर्श्यामेव पारणमिदयादि तद्वैष्णवपरं स्मार्तानांतु पूर्वैरेषु कं विद्धन्यूनासमद्वादर्शिका तु समुत्क्षुष्टांपरा अन्ये
 पां पूर्वा पुत्रवतोपि पूर्वैति मदनरत्ने विद्धसमासमद्वादर्शिको नद्वादर्शिका तु मुमुक्षुभिः पराऽन्यैः पूर्वाकार्या दक्षमामिश्रि
 तापूर्वाद्वादर्श्यादिलुप्यते शुद्धैवद्वादर्शी राजहोष्यामोक्षकांक्षिभिरिति व्यासोक्तेः मोक्षकांक्षिग्रहादन्येषां पूर्वैव
 तत्रैकादर्शिका कर्थाद्वादर्श्यामिश्रितानरैः प्रातर्भवतुवाभावाय तनित्यमुपोषणमिति पादोक्तेः विद्धाधिकासमद्वादर्श
 का सर्वेषां परैव पारणाहेनलभ्येतद्वादर्शिकलयापि चेत् तदानीं दशमी विद्धाप्युपोष्यैकादर्शेति थिरिति ऋष्यशृंगा
 केश्च माधवमते तु श्रत्रगृहिणां पूर्वायतेरुत्तरा विद्धाधिका न्यूनद्वादर्शिका मोक्षपापक्षयविष्णुप्रीतिकामैः पराका
 र्या गृहस्थेन तु नक्तं कर्तव्यं एकादर्श्याद्वादर्श्याचराजिषे पुत्रयोदर्श्या उपवासेन कुर्वति पुत्रपौत्रसमन्विता इति कौन्त्ये दि
 नक्षपे उपवासनिषेधात् दशमेकादर्श्या विद्धाद्वादर्श्या चक्षयंगता क्षीणासाद्वादर्श्या ज्ञेयान कतु गृहिणः स्मृतमिति वृद्ध
 शातातपो केश्च गृहिणः पूर्वोपवासः एकादर्श्याः शुद्धन्यूनत्वे शुद्धसमत्वे वाद्वादर्श्या न्यूनसमत्वयोरैकादर्श्यामुपवासः या
 नितु दशम्यनुगता हंतिद्वादर्श्या फलं धर्मापत्पयनायं पित्रयोदर्श्या तु पारणमिति कौर्मर्पादीनां दशमी वेधे त्रयोदर्श्या
 पारणयोर्निषेधकानि विहितानि भिन्नपराणि श्रत्रमूलवचनाति तद्व्यवस्था चाकरे ज्ञेयाय तु कालहेमाद्रौ बहुवाक्यविरोधेन सं
 देहो जायते यदा द्वादर्शी तु तदा ग्राह्या त्रयोदर्श्या च पारणमिति मार्कण्डेयोक्तेः संदिग्धेषु च वाक्येषु द्वादर्श्यासमुपोषयेत् तथा

विवादिपुत्रसर्वेषु द्वादश्यां समुपेयं पारं धृतं त्रयोदश्यां माहोयं मामकीमुनेरिति पाद्मोक्तेश्च वेधसंदेहेऽप्येति विदंति प्राप्ति
 पत्तोच्चापराकार्यैर्युक्तं तद्वैष्णवविषयमित्यलं बहुप्रचिंतनं श्रानोपयुक्तं किंचिदुच्यते तत्र दशम्येकादशीयोगे दशार्मा
 मध्यएव भोजनं कार्यमेकादश्यां न भुंजीतेति तस्याएव निषिद्धत्वात् तिपेधस्तु निवृत्त्यात्मककालमात्रमपेक्षत इति देव
 लोक्तेश्च केचित्तु एकादशीव्रतांगत्वेन पूर्वद्युरेकभक्तविधानाद्विधिरुष्टे च तिपेधानवकाशात्त्रयोदशीभोजनतिपेधः
 प्रवर्तते तेनैकादशीमध्यपूर्वादिनामित्याहुः श्रानाधिकारी माधववैकल्यायनेनेकः श्रष्टवर्षाधिको मर्यादश्रीतिन्यूनव
 रत्सरः एकादश्यामुपवसेत्पक्षयोः रुमयोगेऽपि तिभविष्ये ब्रह्मचारी च नारी च शुक्लमेव सदा ग्रह्यति यत्तु विष्णुः पर्योजिविति या
 नारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुर्नरकं चैव गच्छति इति भञ्जननुज्ञाविषयमिति प्राणुक्तं उपवाससमर्थं तु मा
 कैडयकौर्मयोः एकभक्तेन तेन तथैवायाचितेन च उपवासेन दानेन न निर्वादाशेको भवेत् श्रानैकभक्तयोर्मध्य उपवा
 सव्रतंचरेदिति एकभक्तादिषु उपवासशब्दस्त्वहर्मात्रेति देशार्थः तेन तत्प्रयुक्तः सर्ववर्माः तत्स्थानापन्नेन कदावापि भ
 वंति संकल्पनेत्रयैकभक्तादिपदेनोहः कार्य इति मदनरत्ने तथाऽसामर्थ्यं प्रति निधिनकारयेदिति प्राणुक्तं व्रताकरणे
 प्रायश्चित्तमाह माधववैकल्यायनः श्रकैर्पर्वद्वये रात्रौ चतुर्दश्यष्टमेषु वा एकादश्यामहोरात्रेभुक्ता चंद्रायणंचरेदिति अथ
 कान्यव्रतविधिः लघुनारदीये दशम्यादिदिने पशुभिर्दिनं परिर्वर्जयेत् गंधतांबूलपुष्पादिर्ह्यासंभोगं न हायशाः तत्र दश
 म्याविधिः कौर्म्ये कारं यमांसं समसूरांश्च कण्ठान् कोरूपाकान् शाकं मधुपराजं च त्यजेदुपवसन् स्त्रियम् तथा शाकं नांसं
 मसूरांश्च पुनर्भोजनमैधुनं द्यूतमत्तं वृणानंच दशम्यां वैष्णवरत्यजेत् मदनरत्ननारदीये अक्षारलवणाः सर्वहविष्यान्
 निषेविणः श्रवर्नतितपशयना स्त्रियाः सगमवर्जिताः श्रानव्रतं ध्याह हेमाद्रौ दिवलः असकृज्जलपानाच्च सकृत्तांबूल
 भक्षणात् उपवासः प्रणश्येत्तदिवास्वापाच्च मैधुनात् श्रानाशकौ मदनरत्ने दिवलः अत्यये चां वृणानेन नोपवासः प्रणश्यति

अत्रयये प्राणित्ययकटु वज्र्याण्याहविष्णुः गात्राभ्यंगंशिरोभ्यंगंतांबूलंचानुलेपनं व्रतस्थोवर्जयेत्स्वर्बयच्चान्यत्र
 निराकृतं प्रायश्चित्तमुक्तंनिर्णयामृतसंप्रदेह रतेनहिंसकयोःसत्यंकृत्वारत्तेन्यंचाहिंसनं प्रायश्चित्तव्रतेकुर्याज्जपेनाम
 शतत्रयं मिथ्यावादिदिवारवापेवहृशोवृत्तिपेवणे श्रद्धाक्षरंव्रतीजप्त्वाश्रातमष्टोत्तरशुचिः उंनमोनारायणायतिमंत्रोष्टाक्ष
 रईरितः तत्रैवपैठोनासिः तांबूलचर्वणैर्ह्यसिंभोगेमांसानिपेवणे व्रतभंगोनेचत्कुर्यात्कृष्णावधूतवर्जनमिति संभोगेऋतु
 कालादन्यत्र रेतःस्नेकारमसंभोगंमृतेनात्रक्षयःस्मृतइति दंतकाष्ठवर्जनहेमाद्रौवासिष्ठः उपवासितथाश्राद्धेनकुर्यादं
 तथावनं दंतानांकाष्ठसंयोगोदहरयासतसमुकुलमिति काष्ठग्रहणान्मृष्टेष्ठाकायतिपेवइतिहेमाद्रिः विष्णुरहरये आ
 द्वोपवासादिवसेखादिवादंतथावनं गायत्र्याश्रातसंपूतमंबुप्राशयविशुध्यतीति निर्णयामृतेव्यासः वर्जयेत्प्राशणेमांसं
 व्रतहेप्यौषधंसदेति एकादश्यांश्राद्धप्राप्तौकाश्यायनः उपवासोपदानित्यःश्राद्धनैमित्तिकंभवेत् उपवासंतदाकुर्यादा
 द्वायपितृसेवितं मातापित्रोःक्षयेप्राप्तमेवेदेकादश्यादि आभ्यर्च्यपितृदेवांश्चआजिघ्रेतिपतृसेवितमिति हेमाद्या
 दिसर्वानिवेधेष्वप्येवम् एतेनैकादशीनिमित्तकंश्राद्धंदादश्यांकार्यमिति वदंतःपरास्ताः किंचमहात्स्यं सपक्षःसकलः
 पूज्यः श्राद्धपांडशकंप्रतीति श्रुतं पांडशकत्वंचैकादश्यांचमन्वादिश्राद्धं च क्षयाहारपरिहारानेचतरपक्षैकादश्यां
 विहितंश्राद्धवाधितमेवस्यात् यदपरिमृत्तिचंद्रिकायांपठति श्रद्धाश्रितानिपापानितद्भोक्तुंदातुरेववा मज्जातिपित
 रस्तस्यनरकेशाश्रुतीःसमाः इतितस्यापिरागप्राप्तभुजिगोचरस्य वैप्रेश्राद्धकृतवतांमहत्साहसामित्यलं एकादश्यांतु
 यःपिप्रेदिनेचश्राद्धनिश्चयात् जलपिंडंविनादानंकृत्वा नरकमाव्रजेदिति लघुनारदायेएकादश्यांश्राद्धनिषेधः समा
 तापितृभिन्नविषयः पूर्ववाक्येतदग्रहणात् यद्वाश्राद्धनिश्चयः श्राद्धेप्रातिग्रहः श्रथव्रतज्ञान्याह मदनरत्नेदेवलः स
 र्वभूतभयंरुपाधिःप्रमादोऽगुरुशासनं हविर्ब्राह्मणकाभ्याचगुरोर्वचनमौषधं नारदायि श्रनुकल्पोऽनुष्णांप्रोक्तःश्रीणानांव

रवाणिनि फलमूलंपयस्तोयमुपभज्यंभवेच्छुभे नवेवभोजनंकोश्रदेकादश्यावृथैःस्मृतं अस्यापवादः शयनेचमदु
 रथानेमत्पार्थपरिवर्त्तने नरोमूलफलहारोहदिशलयंममार्पयेत् इदंवातिसंकष्टविषयं व्रतेत्वविरोधिनीतिर्णयाम्बते
 सर्वव्रतेपुत्रेयाः तत्रैकादश्यासंक्रम्यः गृहीत्वोदुंबरपात्रवारिपूर्णमुदङ्मुखः उपवासेतुहृणीयाद्यद्वावाचाभिधारयेत्
 इति माधवीयेवराहोक्तेःमंत्रस्तुविष्णुकः एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहमपरहेनि भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंभवाच्यु
 तेति शैवादीनांतुसौरागमे सावित्र्याप्यथवानास्त्रासंकल्पंतुसमाचरेत् शिवादीनांगायत्र्योपयजुर्वेदप्रसिद्धाःवारहे इ
 त्युच्चार्यततोविद्वान्पुण्यांजलिमथार्पयेत् ततस्तरुजलंपिवेत् अष्टाक्षरेणमंत्रेणजिर्भेदमिभजितं उपवासफलप्रेप्सुः
 पिवेत्पात्रगतंजलमिति कात्यायनेनोक्तेः मध्यरात्रेउदयेवादशमीवेधेरात्रौसंकल्पइतिमाधवः दशम्याःसंगदोषेण
 अर्धरात्रपरणु वर्जयेच्चतुरोयामान्संकल्पार्चनयोःसदा विद्वोपवासेनत्वंतर्दिनंरयक्कासमाहितः रात्रौसंपूजयेद्विष्णुं
 संकल्पंचतदाभवेत् इतिनारदीयोक्तेः तत्रैवपूजामभिधाप देवस्यपुरतःकुट्यांज्जागरंनियतोव्रता द्वादश्यांनिवेदनसं
 कल्पउक्तः कात्यायनेन अज्ञानातिनिरांधस्यव्रतेनानेनकेशव प्रसादंसुखेदेवज्ञानटष्टिप्रदोभवेतिनारदीये ब्राह्म
 णान्भोजयेच्छस्यदद्याद्दक्षिणांततः रकांदि कृत्वाचैवोपवासंतुपोश्चातिद्वादशादिने नैवेद्यंतुलसीमिश्रंरुच्यकोटि
 विनाशानं द्वादश्यांचवर्ज्यान्याहवहस्पतिः दिवास्वापंपराश्रंचपुनर्भोजनमैथुनं क्षौद्रंकरयामिपतैलंद्वादश्यामष्टवर्जये
 त् हेमाद्रौब्रह्मांडपुराणे पुनर्भोजनमध्यायोमारश्चायासमैथुने उपवासफलहन्पुर्दिवातिद्राचपंचर्मा रकांदि पराश्रं
 कांस्यतांबूललोभंनितयभाषणवर्जयेदितिशेषः विष्णुधर्मेषु असंभाष्याह्मिसंभाष्यतुलस्यतसिकादलं आमलक्याः
 फलंवापिपारणेब्राह्मशुद्धाति दृहन्नारदीये रजस्वलांचंचडालंमहापातकिंनंतथा सूतिकांपतितंचैवजच्छिष्टंरजका
 दिकं व्रतादिमध्येषु पुण्यार्थयेषांध्यनिमुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रंतुजपेद्वावेदमातरं एतद्भूतंसूतकेपि कार्थ्यम् सूतकेभूतके

केवापिनत्यापददशीव्रतमिति तत्रयकंदानादिसूतकतिकार्यं सूतकानेनरः स्नात्वापूजयित्वाजनाहंनं दानंदत्वा
 धियानेनव्रतस्यफलमश्नुत इतिमात्स्योक्तेः एतद्ब्रजेदशनेपिकार्यं एकादश्यांनभुंजीवनसीहटेरजरूपपीतिपुलस्त्यो
 क्तेः श्रथपदाद्वादश्यांश्रवणार्हतदाशुदामप्येकादशीत्यन्मतत्रैवोपवासःकार्यः शुक्लावायदिवाहृणाद्वादशीश्रवणा
 न्विता तयोरेवोपवासश्चअथोदश्यांचपारणमितिनारदीयोक्तेः एतेचनियमाकाम्यव्रतेनियताःनित्यव्रतेसतिसंभवे
 कार्याः शक्तिमांस्तनुपुनःकुर्यान्नियमंसवित्शेषणामितिकात्यायनोक्तेः अशक्तौतुमाधवीपेवब्रह्मवैवर्ते इतिविज्ञापकुर्या
 तावश्यमंकादशीव्रतं विशेषनियमाशकोहोरात्रोपोषितोभवेत् अथप्रसंगादष्टौमहाद्वादश्यः तत्रशुद्धाधिकैककादशी
 युताद्वादशीउन्मीलनसिंहा ॥ १ ॥ द्वादश्येवशुद्धाधिकवर्द्धतेचेत् सावंजुली ॥ २ ॥ वासरत्रयस्पर्शनीत्रिरुट्क्षा
 ॥ ३ ॥ अग्नेपर्वणःसंपूर्णाधिकत्वेपक्षवार्द्धनी ॥ ४ ॥ पुनर्क्षयुताजया ॥ ५ ॥ श्रवणयुताविजया ॥ ६ ॥ पुनर्वसुयु
 तापापनाशिनो ॥ ७ ॥ फाल्गुनशुक्लाश्रामलको ॥ ८ ॥ सैवश्रावर्दिको अथद्वादशद्वादश्योजयतीसंज्ञकाः ॥ १२ ॥
 ताश्चसर्वाद्वादशमासिपुक्रमशोवक्ष्यंते तासामनुष्ठानविशेषोऽपितत्रैवोच्यते एताभ्यश्चान्योपिद्वादशीभेदविशेषास्तेपिक्
 ल्यावस्तारएववक्ष्यंते एताःसर्वाश्चापिपापक्षयमुक्तिकामोयथासंभवमुपवसन्ते अत्रमूलहेमाद्रिप्रियं एकादशीद्वादश्यो
 रैकत्वेचोपवासः पार्थक्येचतुशकस्योपवासद्वयं तथा एकादशीमुष्येवद्वादशीसमुपांययेत् इतिविष्णुरहस्यात् अशक्तो
 तुद्वादश्यामेव एकामिकादशीस्तुत्याविष्णुचसमुपांययेत् पूर्ववासराजंपुण्यंसर्वप्राप्तोऽयसंशयमिति तत्रैवोक्तेः यदावत्पदा
 द्वादशीतदोक्तंमात्स्ये यदाभवतिस्वल्पापिद्वादशीपारणादिने उपकलिद्वयंकुर्यात्स्वातर्मध्याह्निकंतदा नारदीये अ
 ल्पपापमपिराजंद्वादश्यामरुणोदये स्नानार्चनक्रियाकार्यार्दानहेमादिसंयुताइति संकटेतुमाधवीपेदेवलः संक
 टेविषमेप्राप्तिद्वादश्यांपारयेत्कथं अद्रिस्तुपारणंकुर्यात्पुनर्भुक्तेनदोषकटिति संकटे ब्रह्मोदगीश्रान्त्यजेताज्ञी

केचिद्विदुः अपकर्षवश्यानिन्यूनतद्विधाहितानिवययाणि अग्निहेत्वादीनां श्रौतत्वेनापकर्षयोगादिति द्वादश्यांचप्र
 थमपादमतिक्रम्यपारणंकार्थं द्वादश्याःप्रथमःपादोहरेवसारसंज्ञितः तमतिक्रम्यकुर्वीतपारणविष्णुत्तरपदइति नि
 र्णयस्यते मङ्गनरत्नेच विष्णुधर्मोक्तेः अत्रकोचित्संगदंते यदाभूयसीद्वादशीतदापिमूत्रैवेवपारणंकार्थम् सर्वेषामुप
 वासानांप्रातेरवहिपारणमिति वचनादिति निर्णयसिद्धौ तत्रैवोक्तं वस्तुतस्तुवद्वनांकर्मकालानामपि नाकारणत्वापत्तये
 प्राणुक्तवचनैश्चाल्पद्वादश्यामेवापकर्षविधानादपरहणएवकार्यामिति प्रातःशब्दस्त्वसायंप्रातर्द्विजातीनामशनंश्रुतिचो
 दितमिति वचनादपरहणवचनैश्चाल्पपुपपन्नः न च वाक्यवैयर्थ्यपुनर्भोजनात्सायंपारणनिवृत्त्यर्थत्वात्तस्येत्याहुः ५ मादेन
 एकदशपुपवासातिक्रमेऽपरहणे वारहि स्कादशीविरतुतत्रैतपरतोद्वादशीरिथता उपोष्याद्वादशीतत्रयदीच्छेत्परमं
 पदमिवैव अत्राविरोधिनोति यमः सर्वव्रतेषुबोद्धव्याः अन्येचनवरान्निवद्वयते इतिदिक् अथैकादश्यांसिद्धविरुद्धा
 दिकंलिख्यते एकादशीशुक्रवाररेणसिद्धा यदुक्तं शुक्रेणप्रातिपत्त्यष्टौएकादश्यापिसिद्धिदाइति चंद्रचित्रोत्तरायाढापू
 र्वापाढाविशाखिका एकादशीज्योदश्यांनष्टयोगाः प्रकीर्तिताइति एकादश्यांनर्तनादिकार्यं नंदामुनर्तनंक्षेममि
 त्युक्तेमेव एकादश्यांशणपुण्याणिनखादेत् तच्चोक्तेमेव नखचर्मतिलानिति सर्वांस्वेकादशीषुतिथिपत्त्वेनशिक्षःपूज्यः
 तदुक्तं एकादश्यांशिवस्यचेति स्वस्तिश्रिरिणवोरसिंहधरणीपालोवदान्यप्रणीर्नानाशास्त्रविचारसारसरसविरसद्वंद
 संरक्षक- धर्मार्थमविभागकद्वयुपपत्तेःपादांबुजाचारतोर्जोत्थ्यात्पुत्रकलत्रमित्रसहितःसंपालयन्क्षमांचिरम् १ रण
 वीरसिंहभूषशकारितेकृत्यसागरे एकादश्यामभूदत्रंपंचमोदत्तसंग्रहः २ अथद्वादशीसामान्यनिर्णयः तत्रादौकि
 पणशुक्लद्वादशीध्यानम् द्वादशीभरुडाळुढामेषवर्णाधिपानिणी द्वादशीशुक्लवस्त्रेयंनैलकुंतलभूषितेति द्वादशीतूपवा
 सादिपुपक्षद्वयेभ्येकादशीयुतैवग्रहास्तु रूढेणद्वादशीपुकेतिपुनमप्राधान्यात् द्वादशीतुप्रकर्तव्याएकादश्यायुताप्रभो

सदाकार्या तु विद्वद्भिर्विष्णुभक्तैश्च मानवैरिति स्कान्दवचनाच्च दानोर्चनादिविशेषकृत्ये पूतरेति इति द्वादशीसामान्य
निर्णयः अथ सिद्धावेकद्विकलिरूपते द्वादशीबुधवारण्युक्ता सिद्धा तच्चोक्तं बुधवारद्वितीयाचसप्तमीद्वादशीतिच
रविवारण्युक्तकार्ययोगो विरुद्धो भवति तदुक्तम् सूर्य्यविशाखाभरणौद्वादशीचचतुर्दशी मघानुराधाज्येष्ठाचवर्ज
नीयाऽन्यन्नतद्वति द्वादश्यां व्रतपौष्टिकादिकार्यं तच्चोक्तं व्रतपौष्टिके द्वितीयाद्वादशयोरिति अत्र चित्त्वफलं न भक्षयेत्
नखचर्मतिलानि चेत्यादि पूर्वमेवोक्तत्वात् तुलामकरस्थे सूर्य्यद्वादशीदन्या भवति द्वादश्यां गिनीसां मुखायैर्ऋत्यां
दिशि यात्रा न कार्या सर्वस्वापि द्वादशीपुतिथिपत्वेन विष्णुरर्चनीयः इति द्वादशीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् अथ न
योदशीसामान्यनिर्णयः तत्र कृष्णशुक्लत्रयोदशीध्यानं चापवाणधरागौरमकरस्थत्रयोदशीति अशोककलिका
वाणचापयात्रात्रयोदशी मंचासनस्थिता इयामाहिरिह ब्रह्मानदालसा गदापात्रधरागौरानिधिरस्यास्याज्ज्योदशीति शु
क्लात्रयोदशी सर्वमेतत्पूर्वाग्राह्या त्रयोदशीप्रकर्तव्याद्वादशीसाहितामुने भूतविद्वानकर्तव्यादर्शः पूर्णार्कधंचन वर्ज
नीयामुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतउच्यत इति ब्रह्मवैवर्ते पूर्वविद्वाविधानादुत्तरविद्वानिषेधाच्च त्रयोदशीकर्तव्याया भवेदाप
राह्निकीति स्कान्दोच्च आपराह्णिकपूर्ववेद्वेत्तर्यः पंचमीसप्तमीचैव दशमीचत्रयोदशी प्रतिपन्नवमीचैव कर्तव्यासंभु
र्यातिथिरिति पौठानसि वचनाच्च एतानि शुक्लत्रयोदशीविषयाणि यद्यप्यत्र शुक्लपक्षबोधो नास्ति तथापि कृष्णत्रयोद
श्याः परविद्वत्तायावाचनिकत्वात् विद्वतायाः शुक्लपक्षाविषयत्वं परिरक्षिष्यते कृष्णत्रयोदश्याः परविद्वत्त्वमुक्तं निगमे
षष्ठाष्टमीश्रमावास्याकृष्णपक्षेत्रयोदशी एताः परपुताः पूज्याः पराः पूर्वपुतास्तथेति तस्मान्तु शुक्लात्रयोदशी पूर्वपुता कृ
ष्णात्रयोदशी परपुतेति सिद्धं शुक्लत्रयोदशी पूर्वापरकृष्णात्रयोदशीति माधवोक्ते च त्रयोदशीतिथिः पूर्वास्ति पश्चादि
ति दीपिकोक्तेरथ यदा तु कृष्णपक्षे परविद्वानलभ्यते तदा पूर्वविद्वाग्राह्या तदाह वसिष्ठः एकादशी तृतीया च पृथिवैव

त्रयोदशी पूर्वविहानुक तत्र्याय दिनस्यात्परहेर्नीति उपवासोपपद्यमेवानिर्णयः एकादश्यष्टमीपक्षाद्वितीयाचतुर्दशी त्रयोदशीश्रमावास्याउपोष्याः स्युः पराचिताः द्वितीयापंचमिवेधादशमीत्रयोदशी चतुर्दशीचोपवासहन्युः पूर्वोत्तरे त्रिथी इति तद्वचसिष्ठवचनयोर्मैथोविरोधे पूर्वोक्तनिगमवचनेन क्रमेण कृष्णशुक्लत्रयोदशीविषयत्वेन व्यवस्थापनात् इति सामान्यत्रयोदशीनिर्णयः श्रथामिह विरुद्धादिकं लिख्यते त्रयोदशीभौमवारेण सिद्धा तदुक्तं भौमे पक्षाद्वितीया त्रयोदशमात्रत्रयोदशीति सोमेन तु विरुद्धा त्रयोदश्यां क्षत्रियादिभिर्मलापहस्त्रान्नकर्म्यम् तदुक्तं स्त्रातुर्जनस्य दशमोत्तनयां स्त्रयोदशीत्यादिभलापहस्त्रान्निपथ्यतद्दद्यादुक्तमेव त्रयोदश्यां दक्षिणदिशि योगिनीसां मुख्याद्याना नकार्या क्रूरग्रहे कुंभस्थिते त्रयोदशी शुभकार्येषु पुनर्ज्या त्रयोदश्याद्विंशतकानि न भक्षयेत् ॥

इति श्रीमहाराजरणवीरसिंहरत्नाकरे त्रयोदशोतिथिसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

अथ चतुर्दशीनिर्णीयते तत्र कृष्णचतुर्दशीव्याप्तम् अब्रजस्थापाटलाभासाफलपात्रसुरामृता नीलकंठीद्रुगोपापलो
चनेवंचतुर्दशी अथ शुक्ला खट्वभभक्षधरनीलकुतलाशुभ्रभूपणा द्विभुजातरगारूढाकृष्णवर्णाचतुर्दशी चतुर्दशीतशु
क्लापराग्राह्या चतुर्दश्याचपूर्णमेति युग्मवाक्यात् एकादश्यष्टमीषष्ठीपौर्णिमासीचतुर्दशी अमावास्यातृतीयाचतुष्पा
ष्ट्याः स्युः परान्विता इति दृष्टस्पर्तिवाक्याच्च शुक्लाचतुर्दशीग्राह्यापरविद्वांसदात्रत इति व्यासवाक्याच्च कृष्णचतुर्दशी
पूर्वाविद्वैवकर्तव्या पूर्वाविद्वैवकर्तव्यापरविद्वानकुत्रचित् उपवासादिकार्येषु एषधर्मः सनातन इत्यापस्तंबवचनात्
मदनरत्नादिपुत्र उपवासितशुक्लकृष्णेपरएवग्राह्ये तदाहवासिष्ठः एकादश्यष्टमीषष्ठीउभेपक्षेचतुर्दशी अमावास्यातृती
याचतुष्पाष्ट्याः स्युः परान्विता इत्युक्तं हेमाद्रौ तु यदातुशुक्लकृष्णचतुर्दश्या पूर्वदिनापराह्णं व्याप्तुतस्तदात्रयोदशीयु
ते एव ग्राह्ये तथा च स्कंदपुराणे चतुर्दशीतर्कतव्यात्रयोदश्यायुताविभो ममभर्कैर्महाबाहोर्भवेद्यात्वापराह्णिको

दर्शविद्वानकर्तव्याराकाविद्धाकदाचनेति मदनरत्नकालतत्त्वविवेचनयोरुतु यैवव्रतेपक्षद्वयगतायाऽपिचतुर्दश्याऽत्र
 पराहणिकथाः पूर्वविद्वानभिधायकमिदंवाक्यमुपन्यस्तं ममभक्तैरितीश्वरीकलिंभात् यदाचापराहणंनव्याभ्रुत
 स्तदापरयुतेग्रह्ये अष्टभ्येकादशीपथीकृष्णपक्षेचतुर्दशी अमावास्यातृतीयाचकर्तव्यापरसंयुनेतिब्रह्मवैवर्तवचनात्
 यत्तुपवासादिकार्येष्वित्यापस्तंबवचने उपवासेकृष्णचतुर्दश्याःपूर्वविद्धवाभिधानं तदुद्घोषवासाविषयमिति तत्रैव
 प्रपंचयते इतिचतुर्दशीसामान्यनिर्णयः अथासिद्धिरुद्धादिकलिरयते चतुर्दशीशानिवारेणसिद्धा रविवारेणविरु
 द्धा सूर्यविशाखाभरणीत्युक्तमेव अत्रशत्रुवधादिकंकार्यं तदुक्तं चतुर्दश्यांचतुर्थ्यांचनवम्यांचारिमर्दनमिति अत्रश्री
 रंयात्रांचवर्जयेदिति अत्रविशेषतोयोगेनसिंभुमूखात् वायव्येयात्रानाकार्यं अत्रपर्वत्वाद्दत्तयावनंबर्ज्यं अत्रसर्व
 चतुर्दशीपुतिथीशत्वाच्छिवः पूज्यः इतिश्रीमन्महाराजरणविरसिहरत्नाकरेचतुर्दशीसामान्यनिर्णयप्रकरणम् ॥

अथपौर्णमासीनिर्णयते तत्रादौपौर्णमासीव्यानम् शशिंगापूर्णिमाशुश्रामौक्तिकाभरणा निवता सुधापूर्णघटाधारावा
 मदक्षिणबाहुकेति पौर्णमासीतु वटसावित्रीव्यतिरिक्तसर्वव्रतेषुपराग्रह्या भूतविद्धेनकर्तव्येदृशंपूर्णैकदाचन वर्जयि
 त्वामुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्तत् पूर्वविद्धाऽवकर्तव्यासावित्रीव्रतमिन्नरैः पौर्णमासीमहीपालपरैव
 निगममेततिमाधवार्थेषुअपुराणवचनाच्च सावित्रीव्रतमन्तरपौर्णमास्याःपराइतिदीपिकोक्तेश्च उपवासेपरैव एकादश्य
 दर्मापथापौर्णमासीचतुर्दशी अमावास्यातृतीयाचताडपोष्याःपरान्विता इतिनिर्णयान्ततृप्तवचनात् यत्तु पक्षेकाद
 श्यमावास्यापूर्वविद्धातथाष्टमी पूर्णिमापरविद्धाचनोपोष्यतिथिपंचकमिति ब्रह्मवैवर्तपुराणवचनं चतुर्दश्याचपू
 णिमेतियुग्ममाश्रयं तत्सावित्रीव्रतविषयं पूर्वोदाहृतैकादश्यष्टमीति वचनविरोधात् सावित्रीव्रतेतुपूर्ववयाह्या
 प्रतिपरपंचमीभूतःसावित्रीवटपूर्णिमा नवमीदशमीचैवनेपोष्याः परसंयुताइति ब्रह्मवैवर्तेपरविद्धायानिषेधात्

यदा चतुर्दश्यष्टादशनाडिकाभवति तदासावित्रीव्रतमपितत्रपरित्याज्यं भूतोष्टादशनाड्यभिर्दूषयत्युत्तरातिथिभि-
तिरुत्तरतिरिति माधवः अन्यस्मिन्विषयेऽष्टादशनाडीवचनस्यवर्जयित्वेति विशेषवचनेनवाधाद्भूतविद्वेषाह्येति
निर्णयसिद्धौ सावित्रीव्रतं ज्यैष्ठ्यपूर्णिमायां वक्ष्यते सर्वास्वादिपूर्णिमासु अन्यमावास्यावच्छाद्वानित्यं अमावास्याऽप्यती-
पातपौर्णमास्यष्टकासु च विद्वांश्चात्मकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यत इति पितामहेन अकरणे प्रत्यवायिकेः तच्चापि षडं-
कार्यं तदुक्तं निर्णयप्रदीपे गणैः पौर्णमासीषु सर्वासु निषिद्धां षडपातनं वर्जयित्वा प्रौढपदार्थादर्थैव सति
इति सामान्यपौर्णमासी निर्णयः अथ सिद्धविरुद्धादिकं लिख्यते पूर्णिमागुरुवरिणुसिद्धा गुरौ दशमीपंचम्यौ पू-
णमासीति पंचमीवाद्विवाहयाजोत्सवं कार्यं अत्रापि तिथिपत्वाच्चंद्रः पूज्यः तदुक्तं पर्वणीदिर्भवेत्पूजेति क्रूरग्रहधन-
राशिर्यच्चतुष्के पूर्णिमाऽशुभाभवति पूर्णिमायां योगिनां सामुद्रयादैशान्यां यात्रानकार्थी ॥ स्वस्ति श्रीरणवोरसिंह-
धरणीपालो वदान्याप्रणीर्नानाशास्त्रविचारसरसवित्सद्वृद्धसंरक्षकः धर्मधर्मविभागकृद्रूपवतेः पदांबुजार्चनार्थं
यारमुत्रकलत्रमिजसहितः संपालयन् दक्षमांसदा १ रणवोरसिंहभूपेन कारिते कृत्यवारिधौ सामान्यनिर्णयजातः पौर्ण-
मासीति धेरयम् २ इति श्रीरणवोरसिंहरत्नकरे पौर्णमासीस्सामान्यनिर्णयः अथ व्रताद्युपयुक्तोऽमावास्यासामान्यनि-
र्णयः प्रपंच्यते तत्रादावमावास्याध्यानम् स्वङ्गभल्लधरार्नलकुंतलं शुक्रभूषणा अमावास्या च ध्यातव्या द्विदोर्मरक-
तप्रभा द्विदोर्द्विभुजा दर्भासनश्चिंत्यते च यदंभोर्षिष्ठधराकेशेति उपवासादिष्वमावास्याप्रतिपद्यतैव ब्राह्म्या प्रतिपद्यमा-
वास्येति पुन्रमावद्यात् अमावास्या तृतीया च तादृशोऽप्याः परान्विता इति स्मृतेश्च पद्यपुराणेषु पञ्चम्यष्टमीतथादर्शः कृष्ण-
पक्षे च योदर्शा भूतविद्वाप्यमवास्या न ब्राह्म्या मुनिपुंगव उत्तरोत्तरविद्वातरताः कर्तव्याः काठकश्रुतेरिति सावित्रीव्रते तु
पूर्वविद्वेषाह्या तथा चस्कंदपुराणे भूतविद्वांसिनीवाली नितुतत्रव्रतं चरेत् वर्जयित्वा तु सावित्रीव्रतं तु यि विवाहनेति

भूतविद्वेनकर्तव्येदर्शपूर्णकदाचन वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठसावित्रीव्रतमुत्तममिति निर्णयसिधौ ब्रह्मवैवर्तकेऽथ इत्यमेव
मदनरत्नहेमाद्रिप्रभृतयः साधवीयेतु विशेषः यदा चतुर्दश्यष्टादशनाडिका भवति तदा सावित्रीव्रतमपि तत्र परित्याज्यं भूतो
ष्टादशनाड्याभिरिति वाक्यमात्रं अमायायोगविशेषाणि अपराकेन्यासः अमावास्या भवेद्वारो यदा भूमिसुतस्य वै जगद्वास्ता
नमन्त्रेण गोसहस्रफलं भवेत् तथा अमातु सोमवार एष विवार एष सप्तमी चतुर्थी भौमवार एष विषुवत्सहस्रफलं तत्रैव व्यासः
सिनीवाली कुहूवापि यदिसोमदिने भवेत् गोसहस्रफलं तेन दत्तं वेन्मोनिना कृतं हेमाद्रौ लहन्मनुः श्रवणा भिषा निषाद्वी
नागदैवतमस्तके यद्यभारविवार एष व्यतीपातः स उच्यते नागदैवतमश्वेषा शिशिरमुगगिरा अन्नश्चाद्वन्ति यं अमावा
स्या व्यतीपातपौर्णमास्या एकामुच्यते विद्वाञ्छुद्धमकुर्वाणो नरकं प्रातिपद्यत इति पितृमहोक्तेः श्राद्धीयाऽमावास्या निर्ण
यत्त्वमेव ह्यते अस्याश्च पर्वत्वात्प्रसंगेनान्यानपि पूर्वाण्यत्रैव प्रदर्शयते तथा चावष्णुपुराणे चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावा
स्या च पूर्णिमा पर्वण्येता निराजं द्रवरिवसंक्रांतिरेव चेति अमाश्चाद्वप्रसंगतः पण्णवति श्राद्धकालानाह तेषामयं सं
ग्रहः अमा १३ मन १४ युग ४ संक्रांति ॥ १२ ॥ वैधृति ॥ १३ ॥ पात ॥ १३ ॥ महालयः ॥ १६ ॥ अ
न्यष्टक्यं च ॥ ४ ॥ पूर्वयुः ॥ ४ ॥ दृष्टिः ॥ १ ॥ क्षयः ॥ १ ॥ बिरष्टक ॥ १ ॥ पणवत्यष्टकास्तथेति अत्रापि
द्वदानविधिनियेधादिः प्रागुक्तः अन्नकृत्यविशेषो हेमाद्रौ सावित्रीवाञ्छालिहोमांश्च कुर्व्यात्तत्पर्वमुनित्यश इति सावि
त्रान्सावित्रीदैवतान् अस्मिंश्च होमगायत्रीमंत्रः अथ सिद्धिस्तुत्यादिकं लिख्यते अमावास्या गुरुवार एष सिद्धा शानिवा
रेण विरुद्धा अत्रैशान्यां योगीतोसां मुख्याया विशेषतो न्यत्रापि नकार्या अस्यां क्षीप्ते वनं नकार्यं अथ प्रतिपदादिद
शांता सुपर्वति धिषु ब्रह्मादयो दैवताः प्रत्येकं पूज्यत्वेनाभिहितारस्ते च रत्नमालायामुक्ताः बह्विर्विरचिर्गिरिजा गणेशो
नागो विशाखो दिनकर्महेशः दुर्गातको विष्णुहरी स्मरश्च शर्बः शशीधेति पुराणदृष्टाः कालादर्शपि अग्निर्विरचिरि

द्याद्युक्ताः स्तनमालापामेकादशीद्वादशयोर्विष्णुर्वेदेवतोक्तः कालादर्शएकादश्याः शिवोद्वादश्याविष्णुरित्येयान् विशेषः
 आसांप्रतिपदादिपंचदशयंतानातिथीनां निराहृत्या नंदाचमद्राचजयाचरिकापूर्णेति सर्वास्तिथयः क्रमात्स्थुः कनिष्ठम
 ध्यादिफलान्तुष्टके कृष्णमवस्थुत्तममभ्यर्हनाः अथ प्रतिपदादि सर्वास्तिथिपुसामान्यतः प्रत्येकं वर्ज्यवर्गमुक्तं मुहूर्तदीपि
 कयां कूटमांड्यहतीफला निलवणं वर्ज्यतिलाभलंतथा तैलं चामलकं दिनप्रसवनं शीर्षकपालांजकं निष्पावाश्रमसूरि
 काफलमथोद्यंताकसंज्ञं मधुधूतं स्त्रीगमनं क्रमात्प्रतिपदादिष्वेवमापोदशेति अथ तिथिसामान्यनिर्णयप्रसंगात्कलपा
 दितिथयोऽप्युच्यंते मत्स्यपुराणे कलपानुकीर्तनं वक्ष्ये सर्वपापप्रणाशनं यस्यानुकीर्तनादेव वेदपुष्टेन युज्यते प्रथमः
 श्वेतकलपरस्तु ॥ १ ॥ द्वितीयोर्नाललोहितः ॥ २ ॥ वामदेवरस्ततीयस्तु ॥ ३ ॥ तुरीयरस्तुरथंतरः ॥ ४ ॥ रौरवः पंच
 मः शोकः ॥ ५ ॥ पठः प्राणहतिरभ्युतः ॥ ६ ॥ सप्तमोऽथ हत्कलपः ॥ ७ ॥ कंदर्पश्चाष्टमः स्मृतः ॥ ८ ॥ साध्यथन
 व्रमः शोकः ॥ ९ ॥ ईशानोदशमः स्मृतः ॥ १० ॥ ध्यान एकादशः शोकः ॥ ११ ॥ रतथासारस्वतः परः ॥ १२ ॥ त्र
 योदशोद्दानस्तु ॥ १३ ॥ गारुडोऽथ चतुर्दशः ॥ १४ ॥ कौर्मः पंचदशः शोकः ॥ १५ ॥ पौर्णमास्यः प्रजापतेः ब्राह्मणः
 कौर्मकलपरस्यैव पौर्णमास्यइतिसंज्ञांतरं पोडशोनारासिं हस्तु ॥ १६ ॥ समानस्तुततोपरः ॥ १७ ॥ आद्रियोऽष्टादशः
 शोकः १८ सोमकलपरस्ततोपरः १९ वैकुण्ठारस्यस्ततः शोकः २० लक्ष्मीकलपरस्ततः परः २१ मीनकलपरस्ततः शोक
 २२ स्तरपुमानिति चापरः २३ चतुर्विंशस्ततः शोकः सावित्रीकलपरसंज्ञकः २४ पंचविंशतमो धोरौ २५ वाराहश्चततः
 परः २६ सप्तविंशस्तु वैराजो २७ गौरीकलपरस्ततः परं २८ माहेश्वरस्ततः शोक्तस्त्रिपुरं यत्रधातिंतं २९ पितृकलपरस्त
 तः शोक्तो वा कुरुर्ब्रह्मणः स्मृता ३० इत्ययं ब्रह्मणो मासः सर्वपापप्रणाशनः आदावेवाहिमहाहन्त्ययस्य यास्मिन् विधीयते
 तस्य कलपरस्य तत्त्वामविहितं ब्रह्मणा पुरा यस्तु दद्यादिमान्कृत्वा हैमान्पर्वणि पर्वणि ब्रह्मविष्णुपुरेकरूपं पूजितो मुनिभि

वसेत् अथश्वादादिमहाफलमित्युक्तं हेमाद्रौ नागरेखंडे अथकल्पपादयः पुण्याः कथ्यन्तेतिथयः शुभाः यासुश्चाद्वेकृत
 तसिः पितृणामक्षयामवेत् वैत्रशुक्लप्रतिपदिथेतकल्पपूराभवत् १ तस्यशुक्लत्रयोदश्यामुद्रातः समजायत २ कल्प
 स्तुनारसिंहाख्यः कृष्णयात्रातिपद्यभूत् ३ अथकृष्णत्रयोदश्यांगोरिकल्पोऽपिकल्पितः ४ वैशाखस्यद्वितीयायांशुक्ला
 यांनिललोहितः ५ चतुर्दश्यांतुशुक्लायांप्रवृत्तोगारुडाभिधः ६ समानस्तुद्वितीयायां कृष्णायामुदपद्यत ७ महेश्वर
 श्रुतुर्दश्यांकृष्णपक्षेसमागमत् ८ द्वैष्टशुक्लद्वितीयायां वामदेवस्यसंभवः ९ पौर्णमास्यांतुतस्यैवकौर्मः प्रवृत्तेनृप १०
 कृष्णपक्षेद्वितीयायामाग्नेयः समपद्यत ११ पंचदश्यांतुकृष्णयांपितृकल्पः समागमत् १२ शुक्लांतुद्वितीयायां प्राच्यरा
 धंतशेभयत् १३ चतुर्थांतस्यकृष्णयां सोमकल्पः समापद्यत १४ श्रावणेशुक्लपंचम्यां रावणः समवर्तत १५ तस्यैवशु
 क्लपंचम्यांसमानः प्रत्यपद्यत १६ पष्ठोऽष्टपदं शुक्लां प्राच्यश्राणाभिधोभवत् १७ सितेतरायांप्रवृत्तितस्यतत्पुरुषाद्वि
 यः १८ दहकल्पस्तु ततम्यांशुक्लायामाग्नेयस्तु १९ कृष्णायामपि वैकुण्ठः प्रविवेशविशिंपते २० कार्तिकस्यसि
 ताष्टम्यांकल्पः कंदर्पसंज्ञकः २१ असितायांपुनर्जैलक्ष्मीकल्पस्यकल्पना २२ मार्गेशुक्लनवम्यांतुकल्पः सद्योभ्यप
 द्यत २३ अस्मितायांवसावित्रीकल्पः प्रारंभमभ्ययात् २४ पौषेदशम्यांशुक्लायामीशानः प्रादुरासह २५ अस्मिताया
 मघोरस्यकल्पस्यो मक्रमोभवत् २६ एकादश्यांतुशुक्लायामाग्नेयानः प्रजज्ञिवान् २७ तस्यामिवतमिन्नायां
 वाराहः समपद्यत २८ सरास्वतरतुद्वादश्यांशुक्लायांफाल्गुनस्यच २९ कृष्णायामपि वैराजो विरराजमहामनाः
 ३० एताश्चमातृमासाभिप्रायेण ज्ञेया इति त्रिशदमीकल्पपरिस्थयः परमोष्ठिनः तासुश्चाद्वेकृतैषु एवमकल्प
 रथाधिकल्पपतइति एतत्कर्तुमसमर्थप्रतिमात्स्ये ब्रह्मणोयादिनादर्वाकल्पस्यादिः प्रकीर्तितः वैशाखस्यतृतीया
 वाकृष्णायाम्फाल्गुनस्यच पंचम्यांचैत्रमासस्यतस्यैवाभ्ययात्तथापरा तस्यचैत्रस्यैवपराकल्पादिरित्यर्थः शुक्लत्रयो

दर्शमाधेकार्तिकस्वतुलसमी मार्गशीर्षस्वचतथासंज्ञाः संस्मरान्यहं कल्पानामाद्योहितादतरयाक्षयकारिका
 इतिकल्पादिषु ब्रह्मणः पूर्वा विधाय दानश्राद्धादिकरणोऽथफलमिति संप्रदायः अथमन्वादितिथयः मत्स्यपुराणे
 अथपुष्पकुलनवमी १ द्वादशीकार्तिके तथा २ तृतीयाचैत्रमासस्य ३ तथाभाद्रपदस्य च ४ फाल्गुनस्यत्वमावास्या
 ५ पौषस्यैकादशी तथा ६ आपादस्यापि दशमी ७ माघमासस्य सप्तमी ८ श्रावणस्याष्टमी कृष्णा ९ तथाषाढे
 तृतीया १० कार्तिकी ११ फाल्गुनी १२ चैत्री १३ ज्येष्ठपंचदशी तथा १४ मन्वंतरादयश्चैतादतरयाक्षयका
 रिकाः अथयुगादितिथयोष्युच्यन्ते ताश्चनारदेनेकाः कार्तिकेशुकनवमीचादिः कृतयुगस्य सा त्रेतादिर्माधवेशु
 क तृतीयापुष्यसंमिता कृष्णा पंचदशी माघेद्वापरादिरुदरिता कल्पादिः स्यात्तथा कृष्णानभस्ये चत्रयोदशी मन्वादि
 युगादितिथिषु श्राद्धंभारतादिषु प्रोक्तं यामन्वाद्यायुगाद्याश्चतिथयस्तासुमानवः स्नात्वाहुत्वा चजप्यवाचदत्त्वा नंत फलं ल
 भत तथचमनुः सहस्रगुणितं दानं मवेदितं युगादिषु कर्मश्राद्धादिकं वैवतथामन्वंतरादिषु अत्रयुगादिप्रसंगात्पुगां
 ततिथयोपि हेमाद्रौ ब्रह्मपुराणे सूर्यस्यसिंहसंक्रांत्यामंतः कृतयुगस्य तु अथलृश्चिकसंक्रांत्यामंतस्त्रेतायुगस्य तु ज्ये
 स्तुल्यसंक्रांत्यां द्वापरांतरतुसंख्यया तथाकुंभस्य संक्रांत्यामंतः कलियुगस्य तु अत्रापि श्राद्धमुक्तं युगादिषु युगांतेषु श्रा
 द्धमक्षयमुच्यते तत्रैव युगाद्येषु युगांतपुस्तान्नदानजपादिक यत्किंचित्क्रियतस्तस्य युगांतफलमौरित अत्रसमुद्रस्नान
 प्रशस्तं पृथ्वीचंद्रादये सौरपुराणे युगादौ तु नरः स्नात्वा विधिवल्लवणांबुधौ गोसहस्रप्रदानस्य कुरुते ज्ञेहि यत्फलं त
 स्फललभते मत्स्योष्मिदातस्य च ध्रुवमिति आश्वलायनः समुद्रे पूर्वसुस्त्यायादमायांचविशेषतः यार्पैर्मुच्यते सवैरमाया
 स्नानमाचरेत् भृगुभूमिदिने स्नानातिथ्यमेव विवर्जयेत् महाभारते अथत्थसागरी सेव्यै नरः पृष्ठल्यो कदाचन अथत्थं मेद
 वस्तेतुसागरे पूर्वसुरपश्येत् पृथ्वीचंद्रादये रकाद्रे पुनरिति पर्वाणि स्नानात्तर्पणैः सरितापतिः कदाचिदपि नैवात्र स्नानं

कुर्यादपवाणि अस्यापवादस्तत्रैवप्रभाससंदेहः पर्वकालेचसंप्रातेनदीनांसंगमेतथा सेतुबंधेतथासिंधौतीर्थेष्वन्येषु
 संयतः एवमादिपुसर्वेषुमेधोन्यत्रतुपवाणि तथा विनामंजविनापर्वशुरकर्मविनारैः कुशाग्रेषुपिदेवेशिनरुष्टद्वयो
 महोदधिः तथाच नकालनियमः सेतौसमुद्रज्ञानकर्मणि तद्विधिश्चतत्रैव पिप्पलादसमुत्पन्नेकृत्येलोकमयंकरि पा
 पाणेतमयादत्तमाहारार्थप्रकटप्यतामिति पापाणंप्रक्षिप्य विश्वाचीनुयुनाचीचविश्वयोनिविशांपते साक्षिभ्यंकुरुमेदेवस
 मुद्रेलवणांभसि नमस्तेविश्वगुप्तायनमोविष्णोभसांपते नमोजलधिरूपायनदीनांपतेनमःनमस्तेजगदाधारशंखच
 क्रगदाधर, देहिदेवममानुजांतवतीर्थनिपेवणे जितत्वाधिकर्माशाननमोविश्वमपांपते साक्षिभ्यंकुरुदेवशसांगरेलवणां
 भसि आग्नेश्वयोनिरतिलश्वदेहेरेतोधाविश्वममृतस्यनाभिः एवंरुद्रनृपांडवसत्यवाक्यंततोवगाहेतपतिनदीनामिति
 भारतीकमंजान्पठित्वा विधिवरस्नात्वा सर्वरत्नोभवान् श्रीमान्सर्वरत्नाकरोमतः सर्वरत्नप्रधानश्वग्रहाणाधर्ममृदोधे
 इत्यधदेव्यातर्पयेत् तथोक्तं पृथ्वीचंद्रोदये रुद्रादे पिप्पलादंविक्कंठचक्रांतंजीवकेश्वरं वासिष्ठंरामदेवंचपरशुराममुमाप
 तिं वाल्मीकिनारदंचैववालाखिलयंस्तथैवचनलंनलिंगवाक्षेचगवयगंधमादन जांबवंतंहनुमंतंसुग्रीवंचांगदंतथा मैदं
 चद्विविदंचैववटपभंशरभंतथा रामंचलक्ष्मणंचैवसीतांचैवयशस्विनीं एतंरुतर्पयेद्विद्वान्जलमध्यविशेषतः आब्रह्म
 रुतंवपयंत्यैकचित्सूचराचरं मयादत्तेनतोयेनत्तिमेवाभिगच्छतु इतिसमुद्रज्ञानम् स्वाभितश्रीरण्वीरसिंहधरणी
 पालोददान्पाशोर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसंरक्षकधर्मधर्मविभागरुद्रशृपतेःपादांबुजाचरते,जीयात्पुत्रक
 लजामिजसाहितः संपालयन्द्वांसदा १ रणवीरसिंहभूपेनकारितेरत्नचारिणौ सामान्यपर्वविज्ञानःपद्येयं
 रत्नसंग्रहः ॥ २ ॥ इति श्रीरण्वीरसिंहरत्नाकरधर्मकृत्यानिबंधंश्रमावास्यादिसामान्यपर्वानिर्णयप्रकरणम् ॥

ॐ श्री परमात्मने नमः श्री गणेश शिवयोरस्तनूजं सुरासुरैरर्चितं पादपीठं स्वर्गापवर्गादिफलप्रभू

रवैवं दामहेति न्यमुदाहरस्वम् १ श्रीरामचंद्राय नमः

अथ श्री ब्रह्मियामावास्यानिर्णायते

साच श्रद्धेऽप्रराहणीपितृणामिति श्रुतिः शातातपोपि दर्श श्राद्धंतु यत्सोऽकं पार्वणंतत्सर्कितं तन्म अपराह्णेऽपि पितृणां तु तत्र
दानं प्रशस्यते यमोऽप्याह पक्षान्तिर्नैव पत्तेभ्यो ह्यपराह्णे तु पितृकामिति एवं चापराह्णे स्य मुस्य कालत्वात् पूर्व गुरे वा प
रे गुरे वत्पराह्णे न्यमावास्या षट्द्व्यहं तव्या पूर्वतिथेरपराह्णे न्यमापिन्याग्रह्यतामाह हरितः यस्यां संध्यागतः सो
मोऽसृणालमिव दृश्यते अपराह्णे तु यातस्यां पिंडानां करणं ध्रुवमिति यत्तु कार्णानि निवचो भूतविद्वाममावास्यां मोहा
दज्ञानतोऽपि वा श्रद्धेर्कर्माण्ये कुर्मुस्तेषामाद्युः प्रहीयत इति तत्पूर्वादिने पराह्णे न्यमावापि न्यपयं तथाभूताया उत्तर
तिथेर्ग्राह्यतामाह हरितः अपराह्णेऽपि पितृणां तु यापराह्णे न्यमापिनो साग्राह्यापितृकार्ये तु न पूर्वास्तानुयाचिनोति
उभयत्र साम्येनैकदेशव्याप्तौ त्ववदयां दिवा न्यमाविर्णयः समुत्पत्तरेपि तिथि क्षये सिनीवालीति तिथि दृष्ट्वौ कुहू भूता साम्ये
न्ये च कुहू ह्येव वेद वेदांगवेदिभिरिति पूर्वां सिनीवाली उत्तरा कुहूः तदुक्तं व्यासेन दृष्टचंद्रासिनीवाली नष्टचंद्रा कुहू
मर्ततेति शिवराघवसंवादेषु अमावास्या तु ग्राहिस्यादपराह्णे न्यपे स सा क्षये पूर्वा परादृष्टौ साम्ये पुत्रपररमृतेति वै
पन्येणैकदेशव्याप्तौ समुत्पत्तरे अपराह्णे न्यव्यापिन्यमावास्या यदा भवेत् तत्रालपत्त्वमहत्त्वाभ्यां निर्णयः पितृकर्म
णोति याधिकव्यापिनो साग्राह्येत्यर्थः यदा दिनद्वये व्यपराह्णे न रपृच्छति तदा साम्निकनिरक्षिकभेदेन व्यवस्था द्रष्ट
व्या यदुक्तं जगत्तलिना अपराह्णे न्यव्यापीयादिदर्शसितीत्यक्षये ग्राहिताम्रेऽसिनीवाली निरदेरन्यादेः कुहू मर्ततेति आ
दिपदेन स्त्रीषु द्योरापि संग्रहः तदुक्तं लोणाक्षिणा सिनीवाली द्विर्जैः कार्या साक्षिकैः पितृकर्मणि स्त्रीभिः शुद्धैः

कुहूँयातथावानन्तिकेर्द्धिर्जेरिति हेमाद्रौ तु यदा मादिनद्वयेष्वपराह्णव्यापिनी न भवति तदा तिथिस्तथे पूर्वदिनसं
वाधेनीसिर्नैवात्येवमाह्या तथा च कात्यायनः यदा चतुर्दशीयामन्तरायमनुपूरयेत् अत्रावास्त्रक्षिपमाणा तदैव आह
मिष्यते क्षीयमाणपरदिने पराह्णव्यापिनी नैत्यर्थः दिनद्वयेष्वपराह्णव्यापिनी नैति फलितार्थ इति स्थितं अत्र यद्य
पि पूर्वाह्णे वैद्यानां मध्यदिनो मनुष्याणां अपराह्णः पितृणां मिति श्रुत्यालोचनया त्रिधा विभक्तं दिनं च भूगण एवापराह्ण
प्रतीयते पिंडान्वाहार्यकं आर्द्धं क्षीणं राजनिशस्यते वासरस्य तृतीयं शेनाति संख्या समीपत इति छंदोगपरिशिष्टादपि
तथोऽपि षष्ठः पितृवज्ज्ञानमनु आह्रियते क्रियते इति पिंडान्वाहार्यकं षष्ठः पितृवज्ज्ञानंतरभावाति यावत् राजनिचंद्रतस्मि
नक्षीणेऽमावास्यायामित्यर्थ इति चंद्रक्षयकालश्चतुर्दश्यष्टमप्रहरादिको मावास्यासप्तमप्रहरपर्यंतः तदाह स एव अष्टमं
शचतुर्दश्याः क्षीणो भवति चंद्रमाः अमावास्याष्टमं शेषपुनः किल भवेदणुरिति तथापि सायाह्नस्त्रिमुहूर्तः स्याच्छ्राद्धंत
जनकारयेत् राक्षसीनाम सप्त्रोक्तगार्हित्य सर्वकर्मस्त्विति यमेन सायाह्नस्य आर्द्धकालवेप्रतिपिद्धे र्थादेकादशद्वादशमुहूर्त
तयोस्तत्कालत्वं सिध्यति यत्तु दीपिकायां हेमाद्रि सिद्धांत उक्तः त्रिधा सितदिनस्य ति पराह्णे च रेदिति सोऽप्येतत्परतयैव क
थं पिद्ध्या र्वयेयः माधवयिपे सायाह्नस्य प्रतिपेधे सत्य पराह्णकर्मकालेन परिशिष्यत इति मद नरत्ने तु सानान्तिकैः स्व
स्यान्वाधानदिने अमावास्या आर्द्धकर्वं यं तथा च श्रुतिः तस्मत्तिपत्तुः पूर्वेषुः क्रियते उत्तरमहर्द्धवान्यजंते पितृभ्य एव त
द्यज्ञाने कामजपमानः प्रतनुत इति अत एव वैधापनः चतुर्दश्यां चतुर्थामे अमायजन दश्यते श्वोभूते प्रतिपद्यजभूते क
व्यादिको क्रियेति न दश्यत इत्यत्र नञ् अलपार्थत्वाद्दलपादश्यत इत्यर्थः निरद्विकैस्तु यापराह्णव्यापिनी सैवमाह्या त
दहशातातपः दर्श आर्द्धतयः प्रोक्तं पार्वणं तत्प्रकीर्तितं अपराह्णे पितृणां तत्तदज्ञानं प्रशस्यत इति हेमाद्रौ तु सकलापराह्
णव्यापिनी सैर्नैवात्याममावास्यायां आर्द्धविधानमग्निमाद्विषयं अनांतिकानांतिकुत्पकालव्यापिण्यां कुहूँनामावास्या

यांशद्विविधानं तथाचहरितः भूतविद्याप्यमावास्याप्रतिपान्मिश्रितापिवा पित्र्येकमणिविद्वाद्भिः कार्यमुक्तपकालिको
ति कुतपलक्षणं तमस्यपुराणे ब्रह्मेमुहूर्ताविरयातादशप्रचचसर्वदा अत्राष्टमोमुहूर्तः सकालः कुतपः स्मृतः अन्यत्रापि
मुहूर्तसप्तमादूर्ध्वमुहूर्तावयमादधः सकालः कुतपोज्ञेयः पितृणां दत्तमक्षयमिति एवं सति दिनद्वयसंवाधिन्याममावास्या
यांसंख्यायुक्तपकालव्यापिर्नासैवानाश्रिकैर्ग्राह्यैः कुतपः भवतीति निर्णयाम्येतत् तोमप्रत्रापरहणव्यापिर्नितुपरैक्युत
पादिकालव्यापिर्नाश्रया तदुक्तं हरितेन भूतविद्याप्यमावास्याति अत्र कुतपशब्देन नाष्टममुहूर्तमाष्टममुच्यते किं
तु कुतपरौ हि एविरच्यमुहूर्तादध्वते तदुक्तमापरस्तत्वेन कुतपाद्यान्मुहूर्तांतीन् यदाचरति भास्करः सकालः कुतपस्तत्र
पितृणां दत्तमक्षयमिति कालतन्त्रविवेचनेऽपि उभयत्रापरहणव्यापित्वाभावे स्वातिष्ठेण कुतपकालव्यापिर्न विधीय
तइति नाधर्वायेत एतदेकोद्विष्टविषये तस्यैकोद्विष्टलभ्यमानहइत्यादिवचनेन कुतपकालत्वाभिधानात् यद्वाप्रतिपान्म
श्रितायाः अपराहणव्यापित्वाभावे निरर्थकैरपि हेयत्वांशकायां ग्राह्यैः कुतपव्याप्तिरनुकल्पस्तेनाभिधीयते अपराह
णव्याप्तिः पार्वणैः मुख्यः कल्पः कुतपव्याप्तिरनुकल्पः तथाच मुख्यस्यासंभवेन कल्पस्योपादेयत्वाविशिष्टैः प्रतिपान्म
श्रितायाहोर्नुशङ्क्यत इति निर्णयसंवाधयेवं मयूखेतुनारद्वचनम् मध्याह्ने त्रिमुहूर्तैः तु यदाचरति भास्करः सका
लः कुतपोनामपितृणां दत्तमक्षयमिति यदपि कुतपाद्यानिति पूर्वोक्तमापरस्तत्वेन वचनं तत्कुतपरौ हि एवोपरष्टमनवममुहूर्त
योरापरभ्यक्तपेयाद्विरौहिणं तु नलं यदेत्यनेनैकोद्विष्टारंभसम्यग्नाधिकरणतया विनियोगो विशिष्टदशमं मुहूर्तं पार्वणारं
मपरइति केचित् युक्तं एकोद्विष्टलभ्यमानहइत्यादिना मुहूर्तत्रयात्मकमध्याह्नस्यैकोद्विष्टकालतया विधीयते षमनवममुहूर्त
तं यो रतकालतया विनियोगो विशिष्टस्य दशमस्योपयोगाकांक्षायां उत्तरमावितवागौणकालतापरत्वाविति यत्तु मत्तस्यैव अ
ष्टमभास्करो यस्मान्मंदो भवति सर्वदा उत्तरमादृतं तत्फलदमन्त्रारंभो विशिष्यते ऊर्ध्वमुहूर्तः तत्कुतपाद्यान्मुहूर्तैः वतुष्टयं

मुहुर्त्तंपंचकं ह्येतत्स्वधाभवनमिष्यतइति तदेतदेकोहि षष्ठ्यर्णकालकोटिकाशमिप्रापं पार्श्वेणैवेकादशह्यदशमुहुर्त्तयो
 रेवमुख्यकालत्वेन मुहुर्त्तत्रयस्य तदेवं निर्णीतायां शब्दोपयोगिन्याममावास्यायां न्युच्चवचानि बहूनि बाक्यानि ताजिस
 र्वाणि निरूपितेष्वभाषेदेष्वन्यतमविषयत्वेन यथायोग्यो जनीयाति तथाहि मध्याह्नपरतोपराह्णव्ययचतुर्दश्यनुवर्त्तते भू
 तविद्यतुसाज्ञेयानसापंचदशी भवेदिति यौधायनवृहस्पतिवचसा मध्याह्नपरतोपराह्णव्ययचतुर्दश्यनुवर्त्तते म
 ध्याह्नानुर्ध्वं श्रपराह्णमतिक्रम्य पुरस्तादमावास्याप्रवर्त्तत इति व्याख्येये परेद्युरेवापराह्णव्ययसौ योजनीये च यत्तु
 कत्यायनवचः पिंडान्वाहार्थिकमित्यादि पूर्वमलिखितेन पिपिंडान्वाहार्थकं पिंडपितृयज्ञोत्तरं क्रियमाणं दर्श आहृतव
 क्षीणराजनिर्दंडैर्कर्मवंधास्मरस्य तृतीयांश इति श्रुतेन किंच ब्रह्मेपराह्णः सायुहसहितोभिधीयते तजनातिसं
 ध्यासमीपव इतिसायाह्नस्य प्रतिषेधस्य पराह्णः कर्मकालत्वेन परिशिष्यते तथाच कर्मकालव्यापिनीयाह्येति
 भगवत्तरेणोक्तं भवति यदपि प्रतिपत्स्वप्यमावास्यापूर्वाह्णव्यापिनीयदि भूतविद्वैवसाकार्यापित्र्येकर्मणि सर्वदेति
 जायालिवचनं तज्जापिपूर्वाह्णव्यापिनीतिविशेषकश्चनाद्विशेषविधितिषेधौ शेषानिषेधाभ्यनुज्ञाफलकाविति न्यायेनापरा
 ह्णव्यापित्वेनास्तीत्यवगम्यते तादृशीच द्विधा पूर्वद्युरपरराह्णव्यापिनीतत्साहेताचेति आद्यपक्षे सर्वैरपि भूतविद्वाका
 र्या द्वितीयपक्षे साश्रिकैरेव भूतविद्वाकार्योति यच्च पूर्वाह्णे च दमावास्याश्रपराह्णेन चेतुसा प्रतिपद्यापिकर्तव्यं आहं श्रा
 द्धविदेति वृत्तिजायालिवचनं तद्विषयद्वयेष्वपराह्णव्यापित्वाभावे सति निरतिशयविषयं द्रष्टव्यं यदपि यौधायनेनो
 कं घटिकेकाप्यमावास्याप्रतिपत्सु न चेतदा भूतविद्वैवसाग्राह्यादौ चेपित्र्येकर्मणीति तदपि प्रतिपत्सु घटिकेकाक
 र्मकालसंबंधेनीयदि न स्यात्तदा भूतविद्वैवसाग्राह्येत्वेवोध्यं इति पत्स्वप्यमावास्यायेति जायालिवचनसमानार्थवत्लाभात्
 हेमाद्रौ यत्तु वृहस्पिचनम् श्रुणोदयवेलायाममावास्यायदा भवेत् सकालः परमोज्ञेयः पिष्ट्वादात्तमक्षयमिति

तत्पितृतर्पणादिविषयं अतएवपद्मपुराणे अमायाप्रतिपद्युकासर्वपापहरातिथिः चंद्रसूर्यग्रहैरुत्पल्याज्ञानदानजपादि
पु यदपिप्रचेतोवचनम् घटिकैकाव्यमावास्याभवेद्यदिचतुर्दशी तदाव्यमातद्देवपित्र्यैकर्माणिचोदितमिति तदपिदेवपि
तदप्रधानोपवासविषयं यत्तुहारीतवचनं कन्यामकरर्मानेषुतुलायामियुनेतथा भूतविद्वैद्वैतसर्वपाण्ड्याभवतियत्नत
इति तद्व्रतविषयं तथाचजाबालिः तुलायामियुनेमनिकन्यायांमकरे तथा भूतविद्वैद्व्रतेग्राह्याशेषेनुप्रतिपद्युतेति एवम
न्यान्यपिपुत्रयानानिपुत्राद्योऽवयवरथाव्यावृत्तयानीत्यलं अमाश्राद्धातिक्रमेप्रायश्चित्तमुक्तमृगिधनाने न्युपवाचंज
पेनमंत्रशतवारंतुताद्दिने अमाश्राद्धंयदनास्ति तदसंपूर्णमेतितदिति ॥ इत्यमावास्याश्राद्धकालनिर्णयः ॥ अथात्रप्र
संगात्तथाहश्राद्धकालनिर्णयोल्लिख्यते तत्तथाहस्वरूपंरुमृतावुक्तम् मासपक्षतिथिरुपेययस्मिन्निव्यतेतद्वहनि प्रत्य
वदंतुपथाभूतक्षयाहृतस्यतंविदुरितिमासश्चांद्रएवग्राह्यः आदिदकेपितृकार्यचमासश्चांद्रमसः रुमृत इति व्यासव
चर्मात् यतु यस्मिन्ग्राह्यगतसूर्येविपत्तिमातनवः तद्ग्राशावेवकर्तव्यंपितृकार्यमृतेहर्नातिवचनं तदधिमासमृतवि
विषयं अधिमासमृतानांतसौरमाससमाश्रयेत् सएवदिवसरतरयश्राद्धपिंडोदकादिक इतिरुमृत्यंतरयचनात् ए
तच्चद्विविधं एकोद्दिष्टप्रायश्चित्तं आद्यमाहयमः सपिंडोकरणादूर्ध्वप्रातिसंवत्सरंसुतैः मातापित्रोःपृथक्कार्यमैकोद्दिष्टमृ
तेहर्नाति अल्पमाहंश्रातितपः सपिंडोकरणात्कर्त्तव्यपार्वण्यत्सदा प्रति संवत्सरंश्राद्धंछागलेयोदितोविधिः यः
सपिंडोदकं प्रतंष्टश्चापिडो नियोजयेत् विधिश्चस्तेनभवतिपितृहोचोपजायतइति अनयोःपक्षयोर्दशाचारद्वयस्ये
तिसर्वानिवंधसिद्धांतः तच्चक्षयाहश्राद्धमैकोद्दिष्टवेत् क्रियतेतदातन्मध्याह्नैकार्यपार्वण्येचेत्तदापराहणैकार्यं मध्याह्न
व्यापिर्नोयास्यात्सैकोद्दिष्टेतिथिर्भवेत् अपराहणव्यापिर्नोयापार्वण्येसातिथिर्भवेदितिगौतमवचनात् एकोद्दिष्टस्यम
ध्याह्नकालत्वं शिवरायपवसंवादादपि मध्याह्नव्यापिर्नोयास्यात् सैकोद्दिष्टेतिथिर्भवेदिति अरयचस्वरूपमुक्तं व्यासेन

एकमुद्दिश्य च द्वा द्वे वहीनि विधीयते । एको द्विष्टुतत्प्रोक्तमध्याहेतुसर्कात्तमिति मध्याह्नसप्तमाष्टमनवममुहूर्तम-
कः ते च मुहूर्तानां धर्वाकृतपरौ हि एतसंज्ञकाः । अस्य च पूर्वोत्तरभागावको द्विष्टुपक्रमे इच्छया विकल्पितो व्यासेन कुतपप्रथमे
भाग एको द्विष्टुमुपक्रमेत् । आवर्तनसमीपे वा तत्रैव नियतात्मवान् इति समाप्तिकालश्च गौतमनोक्तः । आरभ्य कुतपाच्छादं कु-
र्यादराहिशुबुधः । विधिज्ञो विधिमभ्यास्य राहिशुं तनलं ययेदिति कुतपशब्दं नित्यं किं श्रमस्कंदवायुपुराणयोः कुंभत्रयीपति-
गोभिः कार्त्तन्येन तत्प्रतिक्षेपे सकालः कुतपो ज्ञेयस्तत्र दत्तमहाफलमिति तदेवं कुतपर्यैको द्विष्टुश्राद्धकालत्वे निर्णीतत्वा-
लव्यापिनीतवातिश्रुत्या तत्रान्यतरदिन एव तद्व्याप्तौ न कोपि संदेहः । उभयत्र साम्येन तद्व्याप्तौ तदव्याप्तौ वा पूर्वचुरेव त-
दनुष्ठेयं । अमावास्यापञ्चमरेण उदाहृतानां पार्वणश्राद्धप्रकरणे उदाहरिष्यमाणानां पराह सायाह्नस्तमयव्याप्तिविषया-
णवच्च नानामनुग्रहात् । उभयत्र साम्येनैकदेशव्याप्तौ स्वर्वादिवाक्यान्निर्णयः । तच्च सामान्यतिथिनिर्णयप्रस्तावेदं द्वित्वैव
स्यैकदेशव्याप्तावधिकव्याप्यमानैरेष्यइति तदेवं संक्षेपेणैको द्विष्टुकालो निर्णीतः । अथ पार्वणश्राद्धकालो निर्णीयते तत्र य-
थापि पार्वणि भवंपार्वणि मिति व्युत्पत्त्या दर्शश्राद्धं तु यत्प्रोक्तं पार्वणतत्त्वकोर्ति तमिति शातातपवचनेन चात्रिपुरादेशेनामावा-
क्रियमाणश्राद्धमेव पार्वणशब्देनाभिधातुं शक्यमथापि तद्विकृतरूपतया ज्ञानुद्दिश्य तु यत्सिद्धिपार्वणमुनयो विदुरितिक एव
वचनेन त्रिपुरादेशेन कर्तव्यादिकदेशोपि पार्वणत्वं व्यवहर्तुं शक्यं । तत्र पार्वणश्राद्धमपराहणव्यापिन्यां कर्तव्यं । अपरा-
हणव्यापिर्नायाया पार्वणे सातिथिः स्मृता पूर्वस्यानिर्वपेत्पिण्डमित्यादि ऋषिभाषितमिति वचनात् । दर्शचपौर्णमासंचापि
तुःसांवत्सरं दिने पूर्वविद्धमकुर्वाणो नरकं प्रति पयत इति नारदीयपुराणञ्च अन्यत्रापि । अपराहणः पिण्डां तु यापराहणा-
नुयायिनी साकार्यापि तद्विषये पुनर्पूर्वाहणानुयायिनीति ननु उदिते दैवतं भानौपि भ्रंचास्तमिते रवौ द्विमुहूर्तं स्त्रिमुहूर्तं श्वेत-
सकालः पुण्यदायकः । दिनं तं पंचनाड्यस्तु पुण्याः प्रोक्तमनौपिभिः । उदये च तथापि त्र्येदैवैवैवचकर्मणीत्यादिवचनैः साया-

हस्यापि पितृकालत्वमुक्तं तत्कथमपरहृणस्यैवपार्वाणश्चादिकालत्वमुच्यतइति चेन्मैवंतस्यप्रतिपिद्वत्वात् तथाहिरकंद
 पुराणे उपसंख्यनकुर्वीतपितृपूजांकथंचन सकलज्जासुरभोक्तःश्रद्धतत्रविवर्जयेदिति मत्स्यपुराणे सायाहस्त्रिमुहूर्तः
 स्याच्छ्रद्धतत्रनकारयेत् राक्षसीनामसावेलगर्हीतसर्वकर्मस्विति बौधयनहारीतावप्येवं तर्हि सायाहविधायकपूर्वा
 कवचनानांकोविपयइतिभेत्शृणु श्रद्धांगत्वेन निषिद्धस्य सायाहगौणकालतयाभ्यनुज्ञानं श्रतएवव्यासःस्वकालातिक्र
 मेकुर्याद्रात्रिः पूर्वतयाविधिरिति व्याघ्रपादोपि विधिघ्नःश्रद्धयोपेतःसम्यक्पात्रनिर्भोजकः रात्रेरन्यत्रकुर्वाणःश्रेयःप्रा
 पोत्यनुत्तमं पृथ्वचंद्रोदयेत्तु पूर्वोक्तवचनेपुयत्रसायाहसमययोगिर्नतिथिरुक्ततत्रापरहव्यापिर्नाज्ञेया सायाहस्त्रिमुहूर्त
 तःस्यादिति मत्स्यादौ सायाहनिषेधात् यत्रत्रिमुहूर्तदिग्रहांतच्छ्रद्धाहर्पराह रूपत्रिमुहूर्तपरमिति कालतत्त्वं
 विवेचने यच्च बायुपुराणवचनं शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्णे श्रद्धं कुर्वीद्विचक्षणः कृष्णपक्षे पराह्णे तु गौहिणं तु न लंघयेत् इति
 तदंशे धाविभक्तपूर्वाह्णांतर्गतस्य कुतपूर्वभाषस्य तादृशा पराह्णांतर्गतस्य च तदुत्तरभागस्य पक्षभेदेनोपक्रमकाल
 लत्वव्यवस्थापनपरं एवं व्यवस्थायां न कस्यचिद्वाधोपेक्षितविधानंच लभ्यते विष्णुनाऽपि पूर्वाह्णापरहृण
 योः पक्षभेदेनोपक्रमोदार्शितः शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्णे कृष्णपक्षापरहृणके विघ्नान्ज्ञातांस्तु विधिवन्नत्वात्तानुपवेद्ये
 दिति हेमाद्रौ तु बायुपुराणवचनस्यैकोहिष्ठिविषयत्वमप्युक्तं एकोहिष्ठमपि पक्षभेदेन कुतपूर्वोत्तरभागयोरुपक्रमणिय
 मिति ननु सायाह्विपयदाकर्धचित्रत्पूहस्तदाश्रद्धस्य किलोपपूर्वाकैवारात्रावपि कुर्तुं शक्यते श्रत्रमाधवः न तावद्वात्रौ
 सर्वात्मनाश्रद्धस्य निषेधोक्तुं शक्यते आपरस्त्वेन रात्रौ श्रद्धसमाप्त्यभ्युपगमात् न च नक्तं श्रद्धं कुर्वीतारव्येचभोजनस
 मापनामिति श्रत्रभोजनग्रहणं पिंडदानोपलक्षणं नन्वेवमापिरात्रौ समाप्तिरेवाभ्यनुज्ञायते नत्वारंभइति चेत् मैवं
 श्रारंभस्यापि समाप्त्या उपलक्षणीयत्वात् आदिदिकश्रद्धपरित्योगप्रत्यवायवाहृत्यस्मरणात् तानि च प्रत्यवायवो ध

कानिवचनान्यथेवक्ष्यते कालतत्त्वविवेचनेन प्रारब्धशब्देद्वयमानुप्रतिबंधादसमात्तयदिरावरस्त्वमियातदा प्रारब्धत्वा
 द्वात्रापि तत्समाप्तेः प्रसक्तिः न च नक्तं आहं कुर्वतीति निषेधः तथा च अस्मान्तिष्ठतमेव स्यापयित्वा परेषुः कृत्वा तत्स
 मापनीयं यजमानं नापि तदुत्तरमेव भोक्तव्यं न तु पूर्वादिन इति श्रुतमेयोत्तरसूत्रं प्रारब्धे चाभोजनमसमापनादिति हरद
 तः प्रारंभश्च पूर्वेष्वर्था निवेदनामिति न च वेदं सति रात्रौ रथत्र कुर्वाणः श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तममिति स्मरणात् अपरहृणवन्मु
 ख्यत्वेन सायाह्नवद्गौणत्वेन वा प्रातः संगवावापि कालौ प्रसज्येयतां नायंदोषः शिवराधवसंवादे प्रातः कालस्य ति
 पिद्धत्वात् प्रातः काले पुच आह्नन कुर्यात्तद्विजोत्तमः नैमित्तिकेषु आह्ने पुन कालनिवमः स्मृत इति यद्यपि संगावोनसा
 क्षाज्ञिपिद्धरतथापि कुतपमुहूर्तं मुख्येपक्रमस्य गार्ध्वमुहूर्तं गौणोपक्रमस्य अभिधाने सति श्रयार्थ निषेधः परिशिष्यते उप
 क्रमद्वयं शिवराधवसंवादे दर्शितं ग्रहादिष्वतिरिक्तस्य प्रक्रमे कुतपः स्मृतः कुतपादध्यायार्थादास नं कुतपे भवेदिति न
 ह्यग्रहणं आदिशब्देन संक्रांत्यादिनामित्तमुच्यते तस्य निमित्ताधीनत्वात् कुतपो नियंतुन शक्यते इतरस्य च सांवत्सरिका
 देरस्ति कुतपनिवमः कदाचित्कार्यवशात् आह्नस्य सहस्रकरणोपवेसति कुतपादवार्चनो गार्ध्वोपक्रमः काल
 तयाभ्यनुज्ञायते कुतपस्य मुख्यत्वमेकवचनविहितत्वाद् वगंतव्यम् तदेवं पार्वण आह्नस्यापराहणः कुतपः प्रारंभ
 काल इति तदुभयव्यापिनीति श्रिया ह्या यदा तु कुतपापराहणोभयव्यापिनी न संभवति तदा केवलपराहणव्यापि न्ये
 व तिथिर्गृहीतव्या पित्र्ये चापराहणिकीति भविष्यपुराणाभिधानात् यत्तु मध्याह्नव्यापिनी यास्यातिथिः पूर्वापरापि
 वा तत्र कर्माणि कुर्वीत हासस्यार्द्धनैकारणमिति वचनं तदेको हि ष्टं तु मध्याह्न इति वचनांतरसंवादे नैको हि ष्टिपयं का
 लतत्त्वविवेचनेऽपि मुहूर्तपंचकं सार्द्धमुहूर्तं चतुष्टयं वा पार्वणप्रयोगकालः यदि च तावत्कालव्यापिनी लिख्यते तदा उद्धारः
 कल्पः यदा च तादृशी न लिख्यते तदा प्रधानप्रयोगकालविमुहूर्तत्वकापराहणव्यापिनी ब्राह्मेति तत्र यदैकारि मन्त्रेव

दिनेकारम्भेनैकदेशेनवोक्तकालव्यापिनी सैव दिनद्वयेवैषम्येण तदेकदेशव्याप्तौतदधिक्यवतीग्राह्या तदाहमरीचिः
 ह्यपराह्णव्यापिनीचेदादिदकस्ययदातिथिः महतीयत्रतांष्टद्वांप्रशंसंतिमहर्षयइतिमदनरत्ने यदिदिनद्वयेऽपितुल्या
 पराह्णैकदेशव्याप्तिस्तदातिथिक्षेपपूर्वाकर्तव्यादृष्टौततरा तथाचक्षयाहप्रसंगेर्वाधायनः अपराह्णद्वयव्यापिन्य
 तीतरस्ययदातिथिः क्षेपपूर्वानुकर्तव्यादृष्टौकार्यातथोत्तरेति तिथिसाम्येयतुपूर्ववग्राह्या दर्शचपौर्णमासंचेति पूर्वा
 दाहतनारदीयपुराणवचनत् यच्चखर्वोदयैर्द्वैतिवचनं तत्क्षयाहव्यतिरिक्तश्राद्धविषयं द्विरहव्यापिनीचेरस्यादा
 दिदकस्य यदातिथिः पूर्वविद्याप्रकर्तव्याविमुहूर्ताभवेयदीति स्मृत्यंतरवचनविरोधात् कालतत्त्वविवेचनेतु दिनद्वये
 साम्येनतदेकदेशव्याप्तिस्तस्याएवतिथेः क्षेपेनसाम्येनतदृष्ट्याचभवतितत्रखर्वोदयस्तथाहिंसेतिवचनात् निर्णयःस्व
 र्गःसाम्ययदातिथिः दर्पोदृष्टिमान् हिंसाक्षयस्तद्धानिर्यादिमुख्यवचनस्यापिसंप्रतिकलक्षणयाप्रयोगः अतएवलिंग
 रथागोर्गगाज्ञावद्वत् तिथिलक्षणातिथिरवर्ण्यभावपरत्वेनखर्वोदिशब्दानां व्याख्यानपरंपूर्वकालिकीत्यनेनान्वया
 द्रुपेक्षितं अत्रखर्वोदीनांपरपूर्वविभागेनग्राह्यत्वाभिधानात्स्पष्टमेवखर्वोदीनांग्राह्यतिथिगतत्वं अपराह्णद्वयव्या
 पिन्यतीतरस्ययदातिथिरितिपूर्वाकर्तव्यायनवचनंतु दिनद्वयेसंपूर्णकर्मकालव्याप्तिविषयमेव द्यहेतुव्यापिनीचेरस्या
 न्मृताहस्यतुयातिथिःपूर्वस्यानिर्वपेरपिदृढमित्यागिरसमाधितमिति मनुवचनमपिकारम्भेन दिनद्वयेकर्मकालव्याप्तिवि
 षयं अत्रचवौधायनवचनेक्षयदृष्टिसाम्यानिदिनद्वयसंपूर्णकर्मकालव्याप्तिर्दृष्टोकनियतत्वात्तत्रातिथौचसंभवेनग्राह्यति
 थ्युत्तरतिथिगतानिग्राह्याणि दर्शचपौर्णमासंचपितुःसांवत्सरंदिनं पूर्वविद्वद्भक्तुर्वाणोनरंकंप्रतिपद्यतइति नारदीय
 पुराणमपिपूर्ववचनसंवादि अतएवतत्रतत्रोक्तम् यत्कालव्याप्यनिर्णयं तत्रपूर्वोत्तरविद्याग्राह्यत्ववचनानिप्रवर्ततइति
 यत्रमूलतिथिःशोकाशाल्ज्ञैः कालकोविदैः यस्यामस्तरविधातिपितरस्तामुपासते पराह्णव्यापिनीयातुपार्वणेसा

उदाहरेत्त्यादीनिवचनान्यप्यत्रोपेहर्त्तयानि यदातुदिनद्वयेप्यपराह्णसंवधाभावस्तदापूर्ववद्भाह्या तदाहमनुः नद्वय
हृदयापिर्नाचेरस्यान्वृताहस्यचयातिथिः पूर्वविद्वैककर्तव्यान्निमुहूर्त्तापिप्राभवेदिति यदापिठ्वाप्यभावाएकदेशसन्धेपिसं
भवाति तथापिन्निमुहूर्त्तापिप्राभवेदिति वाक्यशेषात्स्पर्शाभावएवात्राहसः आहंत्वेकभक्तादिवत्स्वकालएव तत्र तसिथ्य
भावेपिकर्तव्यं तिथ्यादौचभवेद्यावान्हासोऽह्निः परेहनि तावान्प्राह्यः सपूर्वद्वारहृदोपिस्वकर्मणीतिवचनात्तसिथिदक्ष
स्यपूर्वतिथीप्रक्षेपण्यातिथिसमनुप्राप्यश्रुतयार्तातिसाकल्यवचनेनच तत्र ततिथेः सत्वात् तिथ्यादावित्यदिपदेन
तक्षत्रयोगेनयते तदेतत्क्षयाहआह्रमवश्यकर्तव्यमित्युक्तं ब्रह्मपुराणे आह्रमकरणे प्रतिसंवत्सरकार्यमातापित्रो
भुतेहनि पितृव्यस्याप्यपुत्रस्यभ्रातृभ्यश्चैवहि पितृव्यादिग्रहे मातामहार्दानामप्युपलक्षणं भाविष्यपुरा
णे सर्वेषामेवयाहानांश्रेष्ठसांवरसरमतं क्रियतेतत्तृणश्रेष्ठमृतेहनिबुधैः सदा मृतेहनिपितृव्यस्तुनकुर्वाञ्छाह्रमा
दरात् मातृश्रयगशादूलवत्सरान्तंमृतेहनि नाहंत्स्यस्यगश्रेष्ठपूजांयह्णामिनोहरिः नब्रह्मानचवैरुद्रोनाचा
न्येदेवतागणाः तस्माद्यत्तेनकर्तव्यपर्वपर्ममृतेहनि प्रतिपैर्षगश्रेष्ठभोजकेनविशेषतः भोजकोयस्तुवैश्चाहं
नकरोतिखगाधिप मातापितृभ्यांसततवपर्वपर्ममृतेहनि सयातिनरकयोरंतामिस्रंतामनामतः ततोभवतिदुष्टा
त्मानगरेशूकरःखगेति भोजकोभोजयितासंपद्युक्तइत्यर्थः एतत्क्षयाहआहं सूर्यग्रहणादिनेभोर्कृत्वाब्राह्मणस्यालभे
तद्दिन एवामात्रादिनाकर्तव्यं तदुक्तंभोभिलेन दर्शरविग्रहेपित्रोः प्रत्यादिदिकमुपरिधत्तं अन्नेनासंभवेहन्ना
कुर्याद्वभिनवासुत इति दर्शोपित्रोःसुतरर्वातिचसर्वमाविवक्षितमुपलक्षणं आमपदेनच वितुपतंडुलादिगृह्यतेनतुसतुपं
ससंक्षेपगतं प्राहुः सतुपधान्यमुच्यते आमंतुवितुपंप्रोक्तंस्विन्नमन्नमुदाहृतमितिवासिष्ठवचनात् प्रत्यादिदिकग्र
हणंच अन्नेनैवादिदिकंकुर्यात् हेन्नावभिननक्तचिदिति वार्तिकेसर्वथासाधनत्वं ननिषिद्धस्यामादिः प्रतिप्रसवार्थ

एतच्चमासिकस्याप्युपलक्षणं यानितु ग्रहणात्तद्वितीयोहिरजोदीपात्तुपंचमे तथाग्रसतोदयेचंद्रप्रत्यब्दं समुपस्थितं तद्वि
 नचोपवासः स्यात्प्रत्यब्दतुपरेहानि तथा ग्रस्तावेवास्तमानंतुर्वाट्प्राप्तोयादि प्रत्यब्दंतुतदाकार्यपरेहर्न्येवसर्वदा चं
 द्रसूर्योपरागेतु तथा आर्द्धपरेहानि इत्यादीनि वचनानि तानिमहानिबंधेषुकाप्यनुपलंभात् पूर्वोक्तवचनजातविरोधाच्च
 निर्मूलानि अमावास्यादि आर्द्धतुत्राभेनैवमवति आर्द्धविघ्नद्विजातीनामाम आर्द्धप्रकीर्तितं अमावास्यादिनियतं
 मासं संवत्सरादृत्यतिहारैतवचनात् आर्द्धरयपाक आर्द्धरयविघ्नश्च संभवेवामाससंवत्सराशब्दाभ्यां मासिकसांवत्सरि
 कोपादानं सूतकेनादिदके आर्द्धं त्रिते सूतकानंतरदिनेतत्कुर्यात् तदाह ऋष्यशृंगः आदिदके चैव संप्राप्ते अशौचं जायते
 यदि अशौचे च व्यति कलितं तत्र आर्द्धं विधीयत इति अशौचानंतरदिने पिकरण्यासंभवे अमावास्यायां कुर्यात् तदाह
 गोभिलः देवास्त्रयादिदके आर्द्धं च तत्रासूतके अशौचाच्चानंतरं कुर्यात् तन्मासं दुक्षयेऽपि चेति मर्याचिनेकादश्याप्युका
 आर्द्धविघ्नसमुत्पन्ने प्यविज्ञाते मृतोहानि एकादश्यांतु कर्तव्यं कृष्णपक्षे विशेषत इति तत्र विघ्नपदं सूतकात्तदितरविघ्नसामा
 न्यपरं अशौचेतरविघ्ने एतदिति माधवीये पृथ्वीचंद्रोदये च केचित्त्वशौचानंतरं पुनः क्षयाहतिषावेवकार्यमित्याहुः
 यथा तदहश्चेत्तमुच्यते केनाचित्सूतकादिना सूतकानंतरं कुर्यात् पुनस्तदहरेव चेति अत्र सूतकानंतरमिति सूतकपदं वि
 घ्ननिमित्तरयोपलक्षणं तदह इत्युत्तरमासगतोत्तमिमेवादिन इत्यर्थः अत्राशौचांत्यश्चायः पक्षः मुरुयकालप्रत्यासत्तेः
 ततोदयः ततः कृष्णैकादशी ततः शुक्ला ततः त्रयोमसे तदहरिति हेमाद्रिरिति मयुरे एतन्मासिकविषयमित्यन्ये यच्च
 देवलवचनं एकोद्विष्टुसंप्राप्तेयदिविघ्नः प्रजायते मासेन्यस्मिन्निति यथोत्तरमिच्छां ह्येकुर्यात्प्रयत्नत इति तदपि मासिकपर
 मिति मदनरत्ने हेमाद्रौ चेति निर्णयसिद्धौ पत्न्यारजस्वलायां तु क्षयाह आर्द्धपक्षात्तेनैव कर्तव्यं पुष्पवत्स्विपिदरिषु विदे
 यरथोप्यनधिकः अत्रैनवादिदं कुर्याद्विघ्नवापिननकचिद्विदिलोगाक्षिवचनात् अत्र अमास्याप्युपलक्षणं तद्विघ्नो नैव

त्यत्राक्षरशब्दः सिद्धातपरः तेन पत्न्यारजस्वलायामपि तदहरेवपक्षेनैव सर्वस्यापि सांस्वरिकश्चाद्वानुष्ठानमुचितं मरीचिरपि अनादिकः प्रवासीयस्य भार्यारजस्वला आत्मश्राद्धं द्विजः कुर्यात्तत्कुर्यान्मृतेहनीति कार्श्याजिनिः आपन्नोऽप्यादिकेनैव कुर्यादामेन कुञ्चित् अन्नं तदभायान्नुकृणोवाहरिवासरे रजस्वलायां भार्यायां शयः पश्चिमं नृकमाप्नोति यावदाभूतसंश्लवं देवयाज्ञिकनिबंधेऽपि भर्तुः श्राद्धं पंचमेलिकुर्वाद्वाभ्यारजस्वला पुत्रः पित्रोः प्रकुर्वीत मृताहं पशुचिवर्तः कालादर्शोऽपि विदेशकोवाचिगताग्निर्कोवारजस्वलायामपि धर्मपत्न्यां श्राद्धमृताहेविदधीतपा कर्णामेन हेक्षानतु पंचमेलि एवमासिकेऽपि यत्तु मृताहनि तु संप्राप्तस्य मय्यारजस्वला श्राद्धं तदनाकर्तव्यं कर्तव्यं पंचमेहनीति हेमाद्रिमाधवादि लिखितवचनं तद्यस्य मृतस्य श्राद्धकर्त्रा भार्यारजस्वलेति व्याख्येयं नतु यस्य श्राद्धकर्तुर्भार्यारजस्वलेति पूर्वोक्तवचनजातविरोधात् अतएव श्लोके गौतमः अप्रजानुयदाभार्यासंप्राप्ते भर्तुरादिके रजस्वलभावे रसातु कुर्वात्तत्पंचमेहनीति नन्वशुचित्वादेवाधिकारप्रतिबंधवचनं व्यर्थमिति चेत्सत्यं गार्भ्यां स्मृति कादिश्रुकुमारवायरोहिणी यदाश्रद्धातदानेन कारयेत्प्रयत्नास्त्वयमिति हेमाद्रिधृतमविष्यवचनेनाधिकारप्रसक्तैः सत्वात् यत्तु आपद्यनमोर्तार्थे च प्रवासे पुत्रजन्मानि आत्मश्राद्धं प्रकुर्वीत भार्यारजसि संक्रम इति कात्यायनवचनं तन्मासिकादिकव्यतिरिक्तविषयं श्राद्धविघ्नोद्भवातीनामिति पूर्वोक्तहारीतवचनात् हेमाद्रिस्तु पाणिग्रहणाद्विहसहत्वं कर्म स्वितीवचनेन गृहस्यस्य श्राद्धेऽपि भार्यासहैवाधिकारात्तस्याश्च रजस्वलादशायामशुचित्वेन नाधिकारेऽप्यसज्यदुत्तमं तृणतस्याप्यधिकारस्य विधातात्तस्यास्तद्वशापगमएवाधिकारः एवमेवैकभार्यस्य श्राद्धमुचितमिति वरुथश्राद्धकर्तु रित्यादिरेव मृताहनीतिवचनार्थः पुण्यवत्पणीतिवचनं तु महाधिकृतभार्यातरसद्भावविषयमित्याह दीपिकायामपि भार्यात्तासति पंचमेवादेवसेस्याद्वाधिकं मासिकं पक्षाद्वैर्बहुभार्यकस्त्वधिकृते पत्न्यंतरेति धृति कुर्यात्तद्विषयेस्वमु

रथदिवसद्विति पाणिग्रहणाद्धातवचनस्याहं शब्दस्वरसादनुवादरूपत्वनन्यायमूलकत्वादुभयस्य भाष्यम् ॥ अस्या
 ध्यश्रोतस्मात्तर्कमर्थविषयत्वेनानुभयसाध्यश्चाद्विषयत्वे प्रमाणाभावाच्चित्यमेतदिति कालतत्वाविवेचने निर्णयसिंधु
 मयूखादावप्येवं परमार्थतरु मीमांसकयुरीणस्य हेमद्रेभर्तयुक्तमेव यद्देवेभ्यो यच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्यर्च
 नं सत्क्रियादिसकलकर्मजन्यफलाधीनमिति त्वस्य प्रतीतेस्तदंतर्गतश्चाद्विषयसहविकारविधातात् आद्वेपि पितृव्यप्रत्य
 यवपरिवारातिरिकायुरादिफलानां भवणाच्च प्रजासहत्वकर्मभ्य इति श्रुतेः पूर्वोक्तस्कांदवचनानुरोधेनाग्नि साध्यक
 कर्मविषयत्वेन संकोचे प्रमाणाभावाच्च आपस्तंबीयधर्मसूत्रमपि ब्राह्मे विवाहे वैधुशीलश्रुतारोभ्याणि वधा प्रजासह
 त्वकर्मभ्यः प्रतिपादयेच्छक्तिविषयेणालंक्रयेति व्याख्यातवैतद्वरदत्तेन प्रजार्थसहत्वकर्मार्थे चेति किंच मृतेह नी
 तिवचनस्यापुत्रातु यद्भाभार्थेति गौतमीयवचनसमानार्थतया व्याख्याने अधिकारिण्याः स्त्रियाः शुद्धौ तदंतश्चाद्वानुधा
 नस्य जननमरणशौचवभूत्यायाः देवसिद्धेरतद्वचनवैयर्थ्यापत्तेः न च गार्भिण्यांति पूर्वोक्तवचनेनाधिकारप्रसक्तिः एतद्वच
 नस्यारब्धव्रतादिविषयत्वेन मृताहश्चाद्विषयत्वाभावात् तस्मान्मृतेह नीतिवचनस्य रजोदर्शनकाले आद्वाननुधानवोध
 कस्य पुण्यवत्त्वपीतिवचनस्य च तदनुष्ठानवोधकस्य परस्परविरोधे एकमर्थेण तस्यां रजस्वलायां आह्वनकत्तव्यं अने
 कमर्थेण तु त्र्यध्यायां रजस्वलायां तस्यां शुद्धायां तु कानि ध्यातां दृश्यमापिकत्तव्यं त्र्यध्यायान्विते तरेतिवचनेन त्र्यध्याया एव स
 हाधिकारप्रतिपादनादिति सर्वसुरं माधवस्तु मतद्वयमिदं लिखितवान् ननु किंच त्रिणीतवान् इति दर्शश्चाद्वानुभार्यार
 जसि अभिनैकमर्थं शब्दविशेद्विजातीनामिति हेमाद्रौ हारतिकेऽन्यत्रापि आर्त्तवेदशकालानां विच्छेदसमुपस्थिते
 अभ्यश्चाद्विद्वैः कार्यशूद्रः कुर्यात्सदैव हीति दीपिकायामपि दर्शनुभार्यार्त्तवेप्यामश्चाद्विधिरित्यादिमयूखे आद्व

विद्वांश्चपत्नीरजोदर्शनं अपत्नीकः प्रवासीचयस्य भार्यारजस्वला । सिद्धतिननकर्तुं तत्र आमतस्य विधीयत इत्युशनेवा
 कथात् आमाभावे तु न्यासः द्रव्यभावे द्विजाभावे प्रवसेषु ब्रजन्मनि हेमश्चंद्रप्रकर्षात् तयस्य भार्यारजस्वल्येति निर्णयसि
 धौ तु हृदं चामहेमविधानं पाकासंभवे पाकाभावे द्विजातीनामामश्चंद्रविधीयत इति सुमंतुकेः मासिकानि सपिण्डं च भ्रागा
 स्यात् आदिदं आमात्तेन तु कर्तव्यं यस्य भार्यारजस्वल्येति कालिकायचनख कालादर्शे तु खिया रजोदर्शने दर्शश्चा
 द्रं पंचमेहतीति पक्षांतरमुक्तं पारिजातेष्वेवं एवं महालययुगादावपीति वस्यतु क्षयाद्देन जायते मासरुत ज्ञाय
 ते तस्य तन्मासस्याभावात् प्राथमिकादृश्यां क्षयाहश्चंद्रकर्तव्यं तदाह दृहरपतिः न ज्ञायते मृताहश्चेत्योपिते संस्थि
 ते सति मासश्चेत्यतिविज्ञातत्वं दृश्येदथादिदमिति मदनरत्ने तु मृताहर्नातिपाठः मृताहेय कर्तव्यं तदर्थे क
 र्त्तव्यमित्यर्थः उपेति तद्वति मृतातिथ्यज्ञानकारणोपलक्षणं अतएव सामान्यतो भविष्यपुराणं मृताहं येन जानाति
 मानवो विनतां रम्यं तेन कार्यं ममावास्याश्चंद्रसांवत्सरं नृपति आह विघ्नसमुत्पन्न इति पूर्वोक्तमरीचिवचनमपि यद्य
 पि वात्र कृष्णपक्षे विशेषत इत्युक्तं शुक्लैकादश्यनुकरपस्तथापि शुक्लपक्षमृताहतिज्ञानेनैव ग्राह्या पक्षस्याप्यज्ञाने
 तु सानुकरप इति द्रष्टव्यं मरणादिज्ञाने मासाज्ञाने मार्गशीर्षभाद्रमाघानामन्यतमे मासे तद्दिने कर्त्तव्यं तथाचम
 विष्यपुराणे ॥ दिनमेवाविजानाति मासं नैव तपोनरः मार्गशीर्षे वा भाद्रे माघे वा अस्माचरेदिति अत्रापि शुक्लपक्षज्ञा
 ने तद्गतातिथिः नो चेत् कृष्णपक्षे नैव तस्याः पितृप्रशस्तत्वात् निर्णयाम्यते तु आपादोष्युक्तः यदा मासो न विज्ञाते
 विज्ञातं दिनमेव तु तदात्वापादके मासि माघे वा तद्दिनं भवेदिति दृहरपत्युक्तेः कालादर्शेपि मासाज्ञाने कार्यमापा
 दमाघयो रित्युक्तं यदोभयमपि न ज्ञायते तदा प्रवासमासदिवसो ग्राह्यः तदाह दृहरपतिः दिनमासावविज्ञा
 तौ मरणस्य यदा पुनः प्रस्थानमासादिवसो ग्राह्यौ पूर्वोक्तयो दिशोऽप्युच्यते यथः प्रस्थानस्यापि मासाज्ञाने च मार्ग

शीर्षादिषु तस्य। तिथौ तिथ्यज्ञाने तु मार्गमायं श्राद्धं कार्यं तदभावे प्रस्थानविधायिविति शुक्लपक्षेतदज्ञानयोः पूर्ववत्
 यदामरणप्रस्थानमासादिनज्ञातंतदामरणवार्ताश्रवणादिने तत्राप्यसंभवे चार्त्ताश्रवणमामवास्यायां कुर्यात् तदुक्तं
 चेतसा अपरिज्ञातेमावास्यायां श्रवणादिनेवेति भविष्यपुराणेषु मृतवार्ताश्रुतीर्थाह्यौतौ पूर्वोक्तक्रमेण विवर्तिते
 मेषादिवत्स्यमर्थः मरणवार्ताश्रवणसंबन्धमासनाजस्रमरणे तदमावास्यादिषु तद्दिनभात्रन्मरणे मार्गशीर्षादिसं
 बन्धिनितदिने शुक्लपक्षादि तदज्ञानयोः पूर्ववत् अस्य तु मरणान्तं श्रवणप्रस्थानानां सर्वेषामपि दिनमासपरिज्ञाने त
 दादिदकविषये प्रभासखंडे मृतस्याहर्नैजानातिमासवापिकथंचन तेन कार्यममावास्यां श्राद्धं माघेयमार्गकइति कथं
 चेनेति मरणादिरूपेण केनापि चिह्नेत्यर्थः यस्य च ज्ञाते देशगतस्य जीवन्मरणाद्यन्यतराग्निर्द्वारणात् च दशवर्षाणि
 प्रतीक्ष्य पश्चात्सतिक्रिते दहाद्याध्वं देहिकं क्रियते तस्य दहाकालनिविधावेवादिदं कार्यं तथा च जातूकर्षः पितरिभ्योपि
 ते यस्य न वार्त्ता नैव चागतिः ऊर्ध्वपंचदशार्धपंचत्वात् तस्यतिरूपकं कुर्यात्तस्य च संस्कारयथोक्तविधिना ततः तदानीमे
 व सर्वं णि प्रेतकर्मणि संचरेदिति पितरित्येतस्मात्पितृमात्रस्योपलक्षणमिति मदनरत्ने तदानीमिव तदानीं मृतस्येव श्वेन
 न सर्वत्र दहादिनस्यावाधिरवं भविष्योत्तरं तदादीन्येवेति पाठः कालतत्त्वविवेचने तु पंचदशवर्षप्रतीक्षापितृविप
 यापितरिति वचनान् यन् यस्मिन् श्रुते वार्त्तायावत्तद्दशवत्सरं कुशपुत्रकदाहेन तत्स्यस्यादवधारणमिति दृढस्य
 तिवचनं प्रोपितस्य यदा कालो नातश्चेत्तद्दशादिदकः प्राप्ते च यदा देशवर्षप्रतकार्याणिकारयेत् जीवन् यदि सञ्जाम च्छेत्
 घृतकुंभे नियोजयेत् उद्धृत्य त्नापयित्वा स्य जातकर्मदिकारयेत् द्वादशाहं व्रतं कुर्याच्चिराज्जमधवार्यतु स्नात्वा द्वहेत
 तांभार्यामन्यां वा तदभावेतः श्रीनाथाय विधिवद्वात्स्यसतोमेन वा यजेत् अथैन्द्राग्नेन पशुना गिरिगत्वा च तव तु इहिमायु
 र्माता कुर्यादीप्सितांश्च कर्तुं तत इति दृढमनुवचने तत्पि ज्ञातिरिक्ता विषयं ज्ञातिरित्यादि तु। पितर्यामि मवत्प्रेव व्रतचर्याश्च

ह्यवय्वरूपापंचाशद्वर्ण्यूनवयस्कस्यपंचदशवर्णप्रतीक्षातदधिकवयस्कस्यद्वादशवर्णाणीतिकेचित् दर्शवर्णापैकादि
 आद्विप्राप्तौकालादर्शोविशेषउक्तः दर्शस्यचोदकुंभस्यदर्शमासिकयोरपि नित्यस्यचाब्दिकस्यापिदर्शकाब्दिकयोरपि
 इत्युक्त्वा संपादेवताभेदात् आद्युन्मंसमाचरेत् निमित्तानेयातिश्चात्रपूर्वानुष्ठानकारणमिति अन्नक्रमोर्निर्णयदीपउ
 क्तः नष्टवर्देयदाकालेक्षयाहदिवसोभवेत् वैश्वदेवंक्षयश्चाद्वंकुर्यात्प्राक्दर्शकर्मणः वैश्वदेवामतिक्षयाहश्चाद्विशे
 षण्णेतनपार्वणमितिलभ्यते एतच्चोपरंजकंनतव्यावर्तकं अमावास्याप्रांक्रियमाणस्याब्दिकश्चाद्वस्यनियतपार्वणरूपा
 त्वात् तदुक्तंशंखेन अमावास्याक्षयोयस्यप्रतपशोयवापुनः पार्वणतस्यकर्तव्यनैकोद्विष्टकदायनेति आमश्चाद्वचा
 नुपनीतोपिकुर्यात् तदुक्तंश्चाद्वशूलपाणौमात्स्ये अमावास्याष्टकाकृष्णपक्षपंचदशीपुर्वेद्युपक्रम्य एतच्चानुपनीतोपि
 कुर्यात्सर्वपुर्वसु आद्वसाधारणानामसर्वकामफलप्रदं भार्याविरहितोप्येतत्त्रयासस्थोपिनित्यशः शूद्रोप्यमंत्रव
 त्कुर्यादनेनविधिनानुवध्नति स्मृत्यर्थसारेतु अनुपनीतस्त्रीशूद्राश्चश्चाद्वंक्रुत्विकाकारयेयुः स्वयंवाभंत्रवर्जंकुर्धुरिति
 आब्दिकदिदिनेद्रव्याद्यभावात् आद्वकृष्णसंभवेपिद्वदानमाशंकुर्यात् तस्याप्यसंभवेप्युपवासंकुर्यात् तदुक्तंपिंड
 मानंत्रद्रातव्यमभावेद्रव्यविप्रयोः आद्वहानितुसंप्राप्तेभवेन्निरशनोपिवेति पात्राभावेतुविशेषःस्मृत्यंतरेप्राक्तः पा
 त्राभावेपरंकृत्वापित्यज्ञाविधिंनरः निर्दिश्याप्यन्नमुहृत्ययजप्रात्रंनभोजयेदिति पितृयज्ञाविधिः आद्वविधिःअन्यत्रा
 पि सर्वभावेक्षिपेदग्नौगवेदयात्तथाप्सुवा नतुप्रासस्थलोपेरितिरपैतकस्यविशेषत इति सर्वस्याकस्यानपिद्वस्य च
 पात्रस्याभावइत्यर्थः आतिदरिद्रस्यतर्पणमात्रेऽपि तिलाद्यभावेतद्ववसिधेनविशेषउक्तः अग्निनावाद्देहैकक्षंश्चाद्वकाले
 समागतं तस्मिन्नपयसेद्विज्ञेपेद्वाश्चाद्वसंहितामिति कक्षंतृणसमूहं विष्णुपुराणेतु सर्वाभावेनंगत्वाकक्षमूलप्र
 दर्शकः सूर्यादिलोकपालानामिदमुच्चैः पठेत्ततः नमेरितवित्तंनधनंनचान्यच्छब्दोपयोगिस्यपिपठन्नतस्मि तदुच्यतेनम

तत्पापितरैर्ममैतौभुजोऽकृतैर्वर्मनिमास्तस्य इत्येतत्पितृभिर्गीतंभावभावप्रयोजकं यःकरोतिऋततेन श्राद्धंभवतिपा
 णिवेति इत्यादिद्वेकश्राद्धतिथिनिर्णयः श्रार्थोष्टकालोऽनिरूप्यते यद्यर्पोष्टप्रतिपदिकर्तव्यतयाप्रतिपत्प्रकरणएव श्र
 यमभिधातुमुच्यते तथापि पर्वचतुर्थांशस्यापिप्रतिपदइष्टिकालत्वेनसंघीयजेततिश्रुत्यासंधिकालसापेक्षत्वेनचपर्वनि
 र्णयान्तरमस्यानिर्णयस्यावसर इति पर्वनिर्णयान्तरंनिर्णयते यद्यपि संघीयजेततिश्रुतौसंधिकालमात्रस्याग्रां
 त्वंप्रतिभानि तथापितस्यातिसूक्ष्मत्वेनतत्रसांगप्रयोगानुष्ठानानुपपत्तेः संधिश्चद्वेदोलक्षण्याकर्मनुष्ठानयोर्भयंसंधि
 पार्थद्वयार्तिकालविशेषलक्षयति अतएवश्रुतिः संधिमभितोयजेतति गौवायनोपि सूक्ष्मत्वात्संधिकालस्यसंघीर्ष
 पयउच्यते सामीप्यविषयग्राह्यः पूर्वोणाह्लापरेणवा वाशब्दश्रार्थं तच्चपर्वद्विविधं पौर्णमास्यामावास्याचेति तत्रशु
 क्तापंचदशोर्चंद्रमंडलकलाभिः सर्वोत्तमापुयेते सोममंडलेपरिपूर्णपौर्णिमेत्यनेननास्त्राज्ञायते तदुक्तं ब्रह्मांडमत्स्यपु
 राणयोः कलाक्षयेत्यतिक्रान्तिद्विपार्णपरस्परं चंद्रादिद्यौपरिहृणेतुपूर्णत्वात्पौर्णिमास्मृत्येति ब्रह्मःप्रोभागःप्रहृष्टः
 सूर्यास्तमयकालइत्यर्थः तत्रयथाद्विच्यः संपूर्णमंडलः सप्तस्तमेति तथोत्तरेश्चोर्चंद्रः संपूर्णमंडलः सप्तद्वेतीतिदृष्टां
 तदाष्टौतिकभावस्याविवक्षितत्वात् द्वयोरादित्यचंद्रयोरुपन्यासः यथामंडलपूर्णत्वाविवक्षया पौर्णिमाशब्दःप्रयुज्यते
 तथापूर्णत्वविवक्षयापौर्णिमासोशब्दःप्रयुज्यते तदुक्तंभविष्योत्तरे पूर्णमासामहाराजसोमस्यादयिततिथिः पूर्णोमा
 सोमवेद्यस्मात्पौर्णिमासीततःस्मृत्येति पूर्णिमावास्यायोर्योर्विकल्पोमासप्रस्तवेदक्षितः अमावास्याइत्यनेननास्त्रा
 वहवोर्थाःकथ्यन्ते तत्राऽमाशब्दस्यचत्वारोर्थाः सूर्यरश्मिश्चंद्रकलाकन्यासहभावश्चेति वसुशब्दस्यापिचत्वारोर्थाः
 पितृविशेषःनिवासश्चंद्रइंद्रश्चेति तत्रामाशब्दस्यसूर्यरश्मिवाचित्वेवसुशब्दस्यनिवासवाचित्वेअमायांरश्मिरश्मौवसु
 र्वसोचर्याद्वेतिनर्वचनं तथाचस्कंदे नागरखंडे अमानामविधोरश्मिःसहस्रप्रमुखःस्मृता यस्याज्ञतेजसासूर्यः

प्रोक्तलोक्यदीपकः तस्मिन्व्यसतिषेर्नंदुरमावास्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य सहमावाचित्वेव सुशब्दस्यानिवास
 वाचित्वे अमासहवभुर्निवासोपस्थामिति निर्वचनं तदुक्तं नस्य वायुब्रह्मांडपुराणेषु अमावसेतामृक्षेतुपदाचंद्रदिवा
 करौ एपापंचदशीरात्रिरमावास्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य चंद्रकलावाचित्वं स्कांदे दर्शितं अमाषोडशभागेन दे
 विप्रोक्तमहाकलेति तांकलाभुपर्जोवतीति निर्वचनं भगवतीपुराणे दर्शितं कलावशिष्टो निष्कांतः प्रविष्टः सूर्यमंडलं
 अमायां विशते यस्मादमावास्याततः स्मृतेति अमाशब्दस्य कन्यावाचित्वे वसुशब्दस्य पितृवाचित्वे अमावसुं ऐच्छत् अ
 र्यारं वाचित्वमवास्व्येति निर्वचनं तथा च ब्राह्मपुराणे आग्निदेवात्ताद्वतिस्थताय ज्वानो यज्ञांसंस्थिताः अश्वेदानाम
 तेषां तु मानसिकं न्यकानदी तमथामावसुं नाम पितरं वीक्ष्य संगतेत्यादि वसुशब्दस्य चंद्रवाचित्वे अमाशब्दस्य सह
 भाववाचित्वमंगीकृत्य अमाभिः ओषधीभिः सह चंद्रो वसत्यस्यां रात्रिचित्वमवास्व्येति निर्वचनं अयमर्थः शतपथ
 ब्राह्मणात् तद्यदेप एतां रात्रिभिर्हवसति तस्मादमावास्यानामिति तुहदारण्यके ऽप्येवम् अमाशब्दस्य सहभाव
 वाचित्वे वसुशब्दस्य इंद्रवाचित्वे अमासहवसुरिंद्रोद्यास्तीत्यमवास्थेति निर्वचनं अयमर्थः शतपथब्राह्मणे दर्शपूर्ण
 मासप्रकरणे श्रूयते ते देवाश्च ब्रुवन् अमावैतोद्यवसुर्वसतियोनः प्रावात्सीदिति तैत्तिरीयब्राह्मणे पुरुषं पृथमेवार्थः श्रू
 यते इंद्रो हि देवानां वसुस्तदमावास्यायां अमावास्यात्वमिति अमावास्याशब्दपर्यायेदर्शशब्दोऽपि दृश्यते सच द्विवि
 धः सूर्याचंद्रमसौ परस्परं पश्यतेति दर्शः आश्रित्य ताममावास्यां पश्यतः सुसमागतौ अन्योन्यं चंद्रसूर्यातौ यदासौ
 दर्शो दृश्यत इति मत्स्यवायुपुराणयोरभिधानात् ते च पूर्णमास्यमवास्व्ये द्विविधे राकाचानुमतिश्चैव पूर्णमासी द्विधा
 रमृता सिनीवाली कुहूश्चैव अमावास्या द्विविधा विधिति पुराणवाक्यात् अत्रानुमतिः सिनीवाली च चतुर्दशी मिश्रे राका
 कुहूश्च प्रतिपन्मिश्रे तथा च काठकः श्रुतिः या पूर्वा पूर्णमासी सानुमतिर्योत्तरासां राका या पूर्वा मावास्या सा सिनीवाली

योत्तरासाकुहुरिति तद्व्यसिष्ठः राकाचानुमतिश्चैर्पौर्णमासीद्वयविदुः एकसंपूर्णचद्रस्यात् कलोनानुमतिः स्मृ-
 ता पौर्णमासीदिवाष्टदृशाशिन्यनुमतिः स्मृता रात्रिदृष्टेयुनस्तास्मिन्सैवराकेतिकीर्त्तिता भगवतीपुराणे यदावस्त-
 मियात्सूर्यः पूर्णश्चेदुत्तरागमेत् युगपत्सोत्तराराकातदाभवति पूर्णमा मरस्यब्रह्मांडपुराणयोः यस्मात्तामनमन्यते
 पितरोदेवतैः सह तस्मादनुमतिर्नामपौर्णमाप्रथमास्मृता अर्च्युराजतेयस्मात्पौर्णमास्यानिशाकरः राजनाच्चेवचंद्र-
 स्यराकेतिकवयोविदुः मरस्यब्रह्मांडपुराणयोः सिर्नावालीप्रमाणस्तुक्षीणशेषोनिशाकरः अमावास्याविशत्यर्क-
 सिर्नावालीततः स्मृता अवासेनेति यावत् अरपोवलोरप्यस्तीतिवालीसिर्नाचासौवालीचेति सिर्नावालीसिर्नावालीप्र-
 माणः वालाग्रमात्र इत्यर्थः कुह्वितिकीकेलिनोकेयावत्कालः समाप्यते तत्कालसंज्ञिताहोप्राश्नमावास्याकुहूः स्मृता
 तथा अनुमतिश्चराकाचसिर्नावालीकुहूस्तथा एतासांद्विलवः कालः कुहूमात्राकुहूः स्मृता इत्येवपर्वसंधीत्वाकालो
 वेद्विलवः स्मृतः ननुपौर्णमास्यांपौर्णमास्यांयजेत अमावास्यायाममावास्यायांयजेतेतिवचनात् क्लृप्तोऽपिप्रयोगस्तुपर्व-
 कालत्वेप्राप्ते तत्कथं संधिकालापेक्षत्वमिति चेत् उच्यते पूर्वयुरभिगृह्णाति उत्तरमहर्षजतीत्यादिश्रुत्यंतरादन्वा-
 धानाद्यनुष्ठानेनोपक्रमोऽप्यप्यपि इतरसकललाभापेतप्रधानानुष्ठानंतुप्रतिपदीति ब्रह्मकालसाध्यत्वात्तरसापेक्षत्वं अ-
 तएवगोभिलेनोक्तं पक्षाताउपवस्तव्याः पक्षादयामिषष्ट्याइति अत्रोपवासाशब्देनाभ्यान्वाधानादिविवाक्षिततास्मि-
 न्क्रियमाणे यजमानसमोऽप्रेदेवतानां निवासात् तथाचैतैस्तिरीयवाह्राण्डपास्मिन्ध्येयद्वयमाणेदेवतावसंति य एवंविद्वा-
 नभिमुपस्तृणातीति एवंपौर्णमास्याद्वयोः प्रयोगैकदेशान्वयेनसंकाचः पौर्णमास्यांपौर्णमास्यामित्यादिश्रुतेः पौर्ण-
 मारवमावास्याशब्दयोस्तिथिविशेषेरुद्धत्वात् एवंसंधौयजेतेतिश्रुतिरप्यसंधिप्रभितोयजेतेति श्रुत्यंतरैरकावच्यत्वा-
 त्पर्वप्रतिपत्सम्भूतापलक्षणया क्लृप्ताप्रयोगकालविधायिकैव एवंचक्षतिपौर्णमास्यामावास्याश्रुतिरप्यमावास्यायाम

पराहणे पेट्ठा पितृयज्ञेन चरतीत्यादौ वृत्तिकारादिभिः संविधाचित्वेन व्याख्यानात् पौर्णमास्यमावास्याशब्दनिर्वचना
 र्थवादोपदेशितप्रयोगाच्च पौर्णमास्यमावास्याशब्दयोरपि संविधाचित्वादपरहणादिशब्दसमभिध्याहारस्य चाहिरा
 जलक्षणविजस्याभमावारपूर्वोक्तिरित्या पार्थक्यवर्तितविधियलक्षणयासंधौ चर्जेतितक्कस्त्रप्रयोगेकालविधायिकेत्य
 पिवकुंशकपं तत्र पूर्वस्मिन्पर्वदिने यागारभः सचान्वाधानामिधमावाहैः संपादनमध्यर्पणगार्हपत्यादिपुसमाप्तावत
 इत्यादिभिः समिदाधाने क्रियमाणे यजमानेनाग्निगृह्णामीति मंत्रपठनरूपेण परिग्रह उपस्तरणै चेत्येवमादिः तथा चैतै
 त्तिरीयब्राह्मणे श्रूयते पूर्वयुरिधमावाहैः करोति यज्ञमेवारभ्यगृह्णीरवोपवसतीति शतपथब्राह्मणेपि पूर्वयुरग्निगृह्णाति
 उत्तरमहर्जतीति प्रतिपदिनेन तु कर्मण्येव देवभ्य इत्यादिभिरध्यर्घ्युहस्तप्रक्षालनतंडुलनिर्वापपुरोडाशप्रदानादिलक्षणं प्र
 योगं करोति तदिदं यजनं तत्रापि न संपूर्णपर्वान्वाधानकालः नापि संपूर्णः प्रतियागकालः किंतु पर्वणोत्तरमहर्जते
 धानस्य कालः पर्वचतुर्थीशसहितं प्रतिपदः आद्यमंशत्रयंच यागस्य तथा च लौगाक्षिः त्रीनंशानौपवस्तरस्य याग
 स्य चतुरो विदुः द्वावशावुत्सृजदं र्यो यागे च व्रतकर्मणि औपवस्तरस्योपवासास्य गन्धान्वाधानादिल्लो नंशां चिदुः याग
 स्य चतुरोशां चिदुः अस्यां वंशौ पंचदशी प्रातिपत्संवाधिनावुत्सृजेत् अस्यां मंशं पंचदश्याः व्रतकर्मणि यागे च प्रतिपदः
 श्रुतार्थं मंशं त्र्यं च प्रातिपत्स्य पर्वचतुर्थीशभिन्नोऽस्ति पुरुदासा विधया पूर्वशेषे एव न तु त्वत्तं नस्यागविधिः पर्व
 णोपश्रुतार्था इत्यादिवाक्यांतरवशाद्वा प्रथमं भेदापत्तेश्च अन्वाधाने पर्वचतुर्थीशवर्जनं च सस्य रकालव्यतिरिक्त विषयं स
 यस्कालतायांतत्रैव तदनुष्ठानात् कथं तर्हि यागे चतुरदस्यपक्षेण यज्ञपार्थं पंचदश्याः परः पदः पक्षादेः प्रथमास्त्रयः कालः प
 र्वाणि यामोरयादन्यथा तु न विद्यते कात्यायनः न यद्व्यं चतुर्थीशे यागैः प्रतिपदः कचित् रक्षांस्ति तद्विलुप्यति श्रुतिरेवास्मना
 तर्ना तत्राप्यहं निपागः कर्तव्यः पूर्वयुरग्निं गृह्णाति उत्तरमहर्जतेत्यहं वाधानात् तत्रापि पूर्वाह्ण एव पूर्वाह्णे वैदे

पानाभिनिश्चितः तत्रापि प्रातरेव पर्वणोपश्रुतार्थाः आद्याः प्रातिपदास्त्रयः पाणकालः सविज्ञेयः प्रातरुक्तो मनीषिभिरिति
 दृढज्ञातातपयचनात् प्रातयंजध्यमश्वनेति भञ्जालिगाच्च प्रातःकालश्च पंचविधा विभक्तदिनस्याधास्त्रिमुहूर्तो भागः ले
 र्नाप्रभृत्य धादित्वे त्रिमुहूर्तो रेष्यते तु वे जातकाल इति प्रोक्तो भागश्चाहः स पंचमः समुहूर्तो त्रितयं प्रातरित्यादिवचनाच्च
 यस्तु चतुर्द्धा विभागपदे सार्धं ग्रहरात्मके आध्याभागे संगवाध्यद्धं संयुक्तः प्रातरित्यभिधीयत इतीदानीं तानानां प्रातः श
 द्दप्रयोगः सलक्षणया श्रुते कार्यत्वस्यान्याय्यत्वात् पूर्वाह्नप्रहरं सार्द्धं भित्तिगोभिलेन तरयपूर्वाह्णत्वे केश्च ऋग्भिः
 प्रातार्द्धं विदेहयत इति त्रिधा विभक्तदिनाद्यविभागविषयोऽपि प्रयोगस्तथा एवं गोभिलीयादौ पूर्वाह्नग्रहणयोगेनेदं शस्त्रा
 तः परमेव पर्वण्यन्वाधानादिकं प्रातिपदित्थिरिति संधिपार्थव्योः आरंभसमाप्तिव्यवस्थिते एवं यगान्वाधानकालिरिष्यते
 यदा पूर्णं मास्यमाचारयोरस्तदुत्तरप्रातिपदोऽश्वसूर्योदयास्तमयस्पर्शत्वं तदा न कोपि संदेहः तयोः खंडत्वे तु निर्णयो भि
 धीयते तत्र गोभिलः श्रावत्तं नेयदासंधिः पर्वप्रातिपदोर्भवेत् तदहर्द्यागइष्येत परतश्चेत्परहेहानि पर्वप्रातिपदोः संधिरर्वागा
 वर्तनाद्यादि तस्मिन्नह्नियष्ट्यं पूर्वधुरस्तदुपक्रमः श्रावत्तं नात्परः संधिर्थादितस्मिन्नुपक्रमः परेद्युरित्थिरित्येव पर्वद्वयवि
 निश्चय इति मदनरत्नेपि यदारात्रौ अपराह्णे वा संधिदिने न्वाधा यपरेद्युर्मध्यं तदा हलौ गाक्षिः अपराह्णेथवारात्रौ य
 दि पर्वसमाप्यते उपोष्यतस्मिन्नहनि श्वोभूते यागइष्यत इति यदा तु पूर्वाह्णमध्याह्णे वा संधिस्तदा संधिदिने यागः पूर्वदि
 नेत्वाधानम् तदाह स एव पूर्वाह्णे वाथमध्याह्णे यदि पर्वसमाप्यते उपोष्यतत्र पूर्वधुरस्तदहर्द्यागइष्यते इति माधवोपे
 वचनेषु मध्याह्णादिशब्दायोगिकाः न तु पंचधा विभागमाश्रित्य दृष्टास्तथा सत्यह्ने मध्यामध्याह्न इति व्युत्पत्तेः संवत्
 नमध्याह्नशब्देनाभिधीयते अतएव गोभिलेन वर्तनशब्दः प्रयुक्तः ज्ञातातेन मध्यमशब्दः प्रयुक्तः पूर्वाह्णे मध्यमेवापि
 यदि पर्वसमाप्यते तदोपवासः पूर्वधुरस्तदहर्द्यागइष्यत इति अह्नः पूर्वभागः पूर्वाह्नः अह्नोऽपरोभागोऽपराह्णः

अतस्तान्भ्यांशब्दान्भ्यामावर्तनात्पूर्वोत्तरभागवाचको आवर्तनानुपूर्वाहोस्यपराहणस्ततःपरः मध्याह्नस्तुतयोःसं
 धिर्द्यदावर्तनमुच्यते इत्येतत्प्रकरणपठितवचनात् आवर्तनादिति आवर्तनात् आङ्मर्द्यादायातेनस्मूर्त्येदयमारभ्या
 वर्तनमर्द्यादाकृत्यपूर्वाहणइत्यर्थः अस्मादेववचनादेतत्प्रकरणमध्याह्नशब्द आवर्तनरूपदिनमध्यभागमात्रवचन
 इति निर्णयसिंघावपि अत्रद्वेधाविभागः आवर्तनानुपूर्वोक्तवचनादितिमाधर्वाये वाजसनेयिनांतुविशेषमाहमाप्या
 र्षसंग्रहकारः मध्यादिनात्स्यादहनोहयस्मिन्प्राक्पूर्वःसंधिरिवत्तृतीया साखर्वैकावाजसनेयिसत्यातस्याप्सुपो
 व्याप्यपरेद्युरिति आर्वातेनादूर्ध्वमस्नमयादर्वाभ्यदासंधिर्भवति तदहःसंधिमतीतिथिःप्रथमारात्रौसंधिश्चेत्साति
 थिर्द्वितीया उभेअपेक्ष्यपूर्वाह्नेसंधिमतीपर्वतिथिरुत्तरीयाभवतितस्यातिथौ पूर्वकालस्यालपत्वात्साखर्वैकेत्युच्यत्यु
 च्यतेशाखांतराध्यायिनामीदृशोविषयेपूर्वेद्युरन्याधानादिकंसंधितीयाविष्टिः वाजसनेयिनांतुसंधितिथावन्वाधानंतत्तर
 तिथाविष्टिः एवंसतिवाजसनेयिनां नकापिसंधिदिनात् पूर्वद्युरन्याधानादिकमस्तिसेयंविशेषइति एतद्वचनंपौर्णमासी
 परमितिमदनरत्नेअपराहणं पौर्णमासंभावतुरेद्युःप्रातःप्रतिपच्चतुर्थीशसंभवेतत्रयागकरणेपिनदोषः यदाहदृढशाला
 तपःसंधिर्द्यप्यपराहणेरुस्याद्यागप्रातःपरेहनि कुर्याणःप्रतिपद्भागवतुर्थीपिनदुष्यतीति नयपट्यंचतुर्थ्यश्रुतिकार्यायनव
 चनंतुपूर्वाहणेपर्वसंधौवेदितव्यं यदाह संगवादूर्ध्वमध्याह्नात्प्राक्चेदावर्तनाद्रवेः सापौर्णमासीविज्ञेयासद्यस्कालविधौ
 तिथिरितिशापस्तंबोपि पौर्णमास्यामन्वाधानपरिरुत्तराणोपवासावासद्यस्कालायांसर्वंक्रियत इति संगवावर्तनयो
 मध्येपौर्णमासीप्रातिपदोःसंधौसतिपूर्वोदाहर्तव्यचनैःसंधिदिनात्पूर्वेद्युरन्याधानादिकंप्रातंत्रसद्यस्कालवाक्यैःसंधिदि
 नउत्क्रुध्यते ननुतथापिपर्वप्रातिपदोःसंधिरर्वागावर्तनाद्यदितिस्मिन्नहनिपट्यंचपूर्वेद्युःस्यादुपक्रमइति गोभिलवच
 नेनविरोधोभविष्यतीतिचेत्तत्संगवात्पर्वण्यपिपसंधिरर्वाचीनत्वात्तद्विषयत्वंगोभिलवाशयस्य कार्यायनवाक्यंतु संगवो

दंभाविमध्याह्लादवाचनसंधिविषयत्वं यद्वा गोभिलवचनं पर्वद्वयसामान्यविषयकार्थापयनमिति विशेषवचनेन सामा-
 न्यवचनवाधइत्यविशेषः यदाचावर्त्तनतत्पूर्वसंख्योः पूर्ववत्तुर्थं श्रियागानुष्ठानं तदा नयागप्रयोगः पूर्वमध्यसमापनी-
 यः किंतु प्रातिपदप्रविष्टायां समापनीयः प्रातिपद्यप्रविष्टायां यद्विधेः समाप्यते पुनः प्राग्विकृतेष्टिः कर्तव्याया
 गवित्तमैरिति गार्थवचनेन यथादोषस्मरणत्वात् प्राणीयाश्रमिति शेषः अत्र च प्रातरारभ्य सर्वकर्मनिर्वर्त्य विष्णुक्रमादि
 कः समाप्तिपदार्थः प्रातिपदं शेषकर्तव्यद्वयमिदं नरत्ने प्रातिपदि प्रविष्टायां ब्राह्मणभोजनमंत्यपदार्थः समाप्तिः कर्तव्ये
 ति हेमाद्रौ परिशिष्टे तु पक्षाद्विचरोरुपक्रमोपि पक्षे प्रातिपदं प्रातिद्वयकर्मतव्यइत्युक्तं यथाद्विवेकपूर्वात् तस्य दक्षिणादिकंचरु
 पूर्वो ह्येव कूर्वात विद्वेध्यन्येन नीपिणइति विद्वेपूर्वाविद्वे अभवावास्यायां विशेषमाह दृढशतातपः द्वितीयाविमुहूर्त्ता
 चैत्रातिपद्या पराह णिकी अन्वाधानं चतुर्दश्यां परतः सोमदर्शनादिति बौधायनोप्येवं दृढवसिष्ठोपि इंद्रो निरुक्षेप
 यस्मिपुरस्तादुदिते विधौ यद्वैगुण्यं हुते तस्मिन्पश्चादापि हितद्ववेदिति अयमर्थः संपूर्णचतुर्दश्याममवास्यायां नवा
 धानं कृत्वा हविषि निरुक्षे उपसि पूर्वस्यां दिशि चंद्रोदये सति यद्वर्श्यागारभ्यवैगुण्यं तद्यागदिने पश्चिन्मायां दिशि चंद्रोदये
 सति यद्वर्श्यागारभ्यवैगुण्यं तद्यागदिनेपि भवतीति श्रुतिरप्यमुमेवार्थबोधयति यस्मिन्नहनि पुरस्तात् पश्चाच्च सोमो
 नदृश्यते तदहर्जतेति अयमर्थः सिर्नवाल्यां पुरस्ताच्चंद्रोदश्यते द्वितीयायुकायां प्रातिपदि पश्चाच्चंद्रोदश्यते अत्र योऽरु
 भयोऽपि यागो न कर्तव्यः किंतु चंद्रदर्शनरहिता यागममावास्यायां प्रातिपदि च यागः कर्तव्यः चंद्रदर्शनेपेतायां शुक्लप्र
 तिपदियागानुष्ठानेनायाश्च तमाहकार्थापयनः यजनीये हि सोमश्च दारुण्यादि शिष्टश्यते तत्र व्याहृतिभिर्हत्वा दंडं दद्याद्
 द्विजातयइति दंडं दक्षिणां ब्रह्मदंडमिति मदं नरत्ने अत्र च च्छुद्वेदो यजति निमित्तत्वं प्रतीतिर्विशेषेण संक्रमदेवं निमित्तत्वा
 कथाभिर्व्यक्तिः चारुणी सोमदर्शनवद्द्वेयो जनीयं यागसंघं धित्वा ज्मोहाच्चोभयज्येत तदा व्याहृतिभिर्हत्वा दंडं दद्यादिति

हविरात्तमादित्यस्यहविश्रेयदात्तप्राप्तिविशेषस्तस्य आदितिवचनेनयजनौयवोक्तिरप्यनुपपन्नास्मृत्यन्तरे अर्वाणस्त
मयाद्यत्राद्वितीयातुप्रदृश्यते तत्रयागंनकुर्वतिविश्वेदेवाः पराङ्मुखाः यंतइत्यर्थः अत्राद्वितीयात्रिमुहूर्तैतिद्रष्टव्यं त्रिमुहूर्त
ताद्वितीयाचेदितिवाक्यांतरात् अत्रायंच पठ्युदासः चंद्रदर्शनाहः प्रतिपद्दिक्षायां प्रतिपदीतसामान्यप्राप्त्युपजा
यनिषेधोवात्यपठ्यमिति वत् ननु यथाचंद्रदर्शनवतो दिनस्ययागे पठ्युदासः अतस्तथान्वाधानेऽपि तस्माद्य
दैवैर्नपुरस्तात्परस्तात्पश्येत्तर्ह्येवोपरमेदित्यादिसत्पद्योरपि चंद्रदर्शनरहितकालः ससंपूर्णायाममावास्यायां प्रतिप
दिचादिनद्वयेऽपि चंद्रदर्शनाभावाद्बुभयत्राप्यनुगच्छते यदाहवेकस्मिन्नेवादिने चंद्रदर्शनंतदोत्तरयोः स्वकालत्वासंभ
वश्रंगगुणविरोधोभवतीतिन्यायेन चंद्रदर्शनदिनेयागस्यपूर्वार्हमिश्रचंद्रदर्शनवत्पच्यन्वाधानस्यानुष्ठानयुक्तं अतएव
श्रुतिरपि तद्वैकट्योपवसंतीति गोभिलोप्याह दृश्यमानेप्येकदेति तैत्तिरीयब्राह्मणेन चंद्रदर्शनदिनेपि याग
उक्तः एषावैसुमनानामिष्टिर्वजयेजानंपश्चाच्चंद्रमाश्रभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मैलोकैकंभवति अयमर्थः येयमिष्टिश्रं
द्रदर्शनदिनेपश्चाच्चंद्रमासिउदिते तस्मैयजमानायांस्मिल्लोके समृद्धिर्भवतीति अत्यंतरेऽपि यदहः पश्चाच्चंद्रमाश्रभ्युदेति
तदहर्पर्वजस्मिल्लोका नभ्युदेति आपस्तंबवसूत्रभाष्यार्थसंग्रहकरेणापि तत्रैवयागइत्युक्तम् अपरहोषयारात्रौयदिपर्व
समाप्यते उपोष्यात्तत्रारकास्यात्सापूर्णात्सापूर्वैर्लक्षणं पूर्वाह्णेवायमभ्याह्नयदिपर्वसमाप्यते उपोष्यानुमति
स्तत्रसाध्यपूरितलक्षणा अपरहोषेक्षयायांवायदिपर्वसमाप्यते उपोष्यात्तुकुहूरुतत्रयदहर्नैतिलक्षणा पूर्वाह्णे
याधमभ्याह्णेपर्वसंधिर्वदभावेत् तत्रोपोष्यासिनीवाल्मीक्येनद्रष्टारक्षणेति अत्रपदद्वये स्वस्वसूत्रानुसारेण व्यय
रथा ज्ञातव्येतिमदनरत्ने माधव्यायेपि सोयंविशेषोनाश्वलायनापस्तंबविषयइति हेमाद्रित्वपरहोषसंधावपि
परदिनेपि यद्यतुर्थोचो चंद्रोदये च सतिद्वितीयादियपठ्यं नक्षत्रे सति पूर्वद्युर्वागः कर्तव्यः नचंद्रदर्शनइत्याह

पर्वणांशेतुतुपंतुयष्ट्यंतुद्विजातिभिः द्वितीयासहितं यस्मात्तदुपयत्याश्रयाय न इति वचनात् कितीयेत्विति पाठे मदन
 रत्नेसोपकेमुतिन्यायेन चतुर्थीशपरएव भूतेपंचदशी पूर्णाद्वितीयाक्षयगामिनी चरुरिष्टिरमायां स्याद्भूतेकव्यादकोकि
 येत्युक्तेश्च इत्थमेव निर्णयाभ्युत्कालतन्वविवेचनयोः सिद्धांतितं वैयायनमतानुसारिणामन्वाधानवद्वर्षाद्भूमपि स्व
 र्पाभावात्सोपेतायां चतुर्दश्यां कर्तव्यं यदा चतुर्दश्यामभिन्यादिवौघायनवचनात् एवंपि पितृयज्ञस्यापेतत्रैवानुधा
 नं चंद्रक्षयवत्यपराहणे तस्यापि विधानात् अपराहणे ददातीति तस्मिन्शीणे ददातीति कर्मप्रदीपे तु पक्षांतकर्मनिर्व
 र्त्तयेत्येवं च साधिकाः पिंडयज्ञततः कुर्यात्ततोन्वाहार्थकं बुधव्यादिवचनैरन्वाधानपिंडपितृ यज्ञाद्वा नभेकदिनसा
 ध्यत्वादिपितृयज्ञाद्वाद्योश्चाहृत्य चंद्रक्षये विधानादन्वाधानकालवाक्यगतमपि चंद्रादर्शनं चंद्रक्षयोपलक्षणमित्युक्तं य
 दुक्ते यदहस्त्ववदर्शनं नैति चंद्रमाः तत्क्षयापेक्षया ज्ञेयं क्षीणे राजनिचेत्यपीति एतच्च परस्वशाखायामेकदिने नुष्ठेय
 त्वमुक्तं तद्विपयं द्रष्टव्यं संधिनिर्णयश्च तिथिसाम्ये यथास्थित एव तद्विषययो रनुतत्र विशेषमाह लौगाक्षिः तिथेः परस्या
 घटिकारतुयाः स्युर्न्यूनस्तथैवाभ्याघिकाश्च तासां अर्द्धवियोज्यं च तथा प्रयोज्यं ह्रस्वे च दृष्टव्यं प्रथमे दिने ततश्च यदा
 चतुस्त्रिंशत्तादृशरूपपरमदिनसमये पौर्णमासी पोडशघटिका सप्तदशघटिकारूपपरमर्शाणि दिनसमये च द्वादशघटिका न
 योदशघटिका एवं विपुवदादावप्यूह्यम् परमदिने च प्रतिपत्तिमुद्भूतं द्वादशघटिका यथास्थितं संध्यालोचने श्रावर्तनं तत्पूर्वं स
 धेः पर्वचतुर्थीशरूपयगाकालालाभाच्च संधिदिने यगाः प्राप्नोति अर्धयुद्धिप्रक्षेपेण तु संधिनिर्णये परदिने एव मन्यदप्यूह्य
 म्परदिने प्रतिपत्तिमुद्भूतं न्यूना दापराहणसंधौ संधिर्धयपराहणे स्यादिति वचनात्प्रतिपच्चतुर्थीशस्यापि केषांचिन्मते
 यगाकालव्यापारदिने यगाः प्राप्नोति यथास्थितं संध्यालोचने अर्धक्षयप्रक्षेपेण तु संधिदिन एवेति विशेषः श्रवकोचित् यदि
 चतुर्दशी दशदंडापर्वचपंचदशदंडमितं प्रतिपत्तु एकोनविंशतिदंडाप्रतिपद्विद्वद्वद्वयं पर्वति प्रोक्षपंति एवं चतुर्दशी

यदि पंचविंशतिदंडा पर्वकोनविंशतिदंडं प्रतिपद्यतुर्दशदंडातदाप्रतिपद्वत्सार्द्धघटिकाद्वयपर्वतिप्रक्षिपति तदुक्तं ईदृश
विषये पर्वपक्षया प्रतिपदोद्ग्राहसम्यत्त्वद्वर्वाभावात् प्रच्युतद्वयदहाहरेणोद्ग्राहस एवास्ति हासोदहाहरेणैवद्विधिरिति घटिकान्य
नाधिक्यभावेद्ग्राहसत्त्वर्ध्वभवतः किंतु चतुर्दश्युत्तरमनावस्थाः पर्वघटिकारस्य क्वा अधिक्येन्यूनत्वे प्रतिपदोद्ग्राहसत्त्वद्विधिति
एवमालोच्य सार्धनिर्णयः मयूखे यदा प्रतिपदिने पंचधा विभक्तदिनचतुर्थभागरूपा पराहणव्यापि द्वितीया प्रवेशेन चंद्र
शतं तदा चतुर्दश्यामन्वाधानं संधिदिने च यागः तथा च द्वावसिष्टः आदित्ये सति चंद्र इत्यादिका रत्यापनः पूजनी
ये हि सोमश्चेदिति द्वादशातातपः त्रिमुहूर्ता द्वितीया चेदिति यच्च तत्रोक्तं एतानि च नान्य पराहणेऽस्मा प्रतिपत्संधि
पराणीति हेमाद्रिः तत्र रात्रि संधायपि नद्यापत्तेरिति तच्चित्तं तदा कैमुतिकन्यायेन तत्र संधीतथापत्तिविरहान् नवापरा
हणशब्देन योगद्वयवर्त्यावर्तनोत्तरभागाभिधाने रात्रिसंधीकैमुतिकन्याया प्रवृत्तिरिति वाच्यम् दिनचतुर्थभागरूपा
पराहणे काले संधौ यदि उत्तरदिने यागस्तर्हि रात्रौ पर्वप्रतिपदोः संधौ उत्तरदिने यागस्तर्हि किमुक्तकथमित्येवं रूपकै
मुतिकन्यायः प्रवृत्तो वाधकाभावात् तस्माद्विनिगमनाविरहोद्गतानि वचनान्यावर्तते ततः पूर्वमुत्तरं वाऽस्मा प्रतिपत्संधौ
प्रवर्तनापराहणसंधावधेति युक्तमिति यदुक्तं तदेवायुक्तं यदपि मयूखे यत्तु केचिच्चंद्रशर्शने मयया गतिपेधकं न वि
मुहूर्तद्वितीया प्रवेशइति तत्र त्रिमुहूर्ता द्वितीया चेदित्यादिवाक्यपाक्षिकानुवादतापत्तेरिति तदप्युपेक्ष्य परतः सोमद
शनादिति हेतुत्तये वै त्रिमुहूर्तैत्यस्योपलक्षणप्रवर्तिः ननु प्रकृतेर्यथोक्तकालात्कालांतरं कचिरस्मर्यते षोडशेह न्यभौष्टिभं
ध्यापंचदशेहानि चतुर्दशेजपन्येष्टः पापासप्तदशेहनीति श्रयमर्थः पूर्वप्रतिपदिनमारभ्य गणनायामागमि प्रतिपदिन
पोदशभवति तत्रैतिरभौष्टे तमा ततः पूर्वस्मिन्नेव दिने मध्यमा ततः पूर्वस्मिन्नेव दिने षोडशेह न्यभौष्टिभं
उत्तमकालात्पोदशादिना दूर्ध्ववर्तिनि सप्तादशादिने प्रतिपदा वाढंतत्रोत्तममध्यमपक्षांशारब्धौति धानां द्वा द्विधियाभावे

तद्वत्तनः पक्षः प्राप्नोति एकरिमन्दिनेक्षीणोसतिमध्यमः प्राप्नोति जघन्यपक्षस्तुनशास्त्रोपः दिनेद्वयक्षयभावात् अतो
 जघन्यपक्षश्चेतिपेधविवक्षयाप्रयुक्तः नतुपक्षान्तरविवक्षया यदापादशब्देनेमावास्यादशषट्कारसप्तदशदिनेप्रतिपद
 द्वेनतदन्त्याद्याप्रातिव्यक्तुर्थोऽनुष्ठानप्रसक्तं पापासप्तदशेषेतिवचनेननिवार्यते तच्चन्याय्यं पूर्वाहणसंभ्युपेतदिनेष्टः
 कर्तव्यत्वेननिर्णीतत्वात् यदातुमहत्यादृष्ट्यापोदशदिने प्रतिपदद्वैतेतद्वन्न प्रतिषिध्यते पवस्यर्थकर्मपजनोपाज्ज्यादश
 भ्यवःसप्तदशेषितत्प्रयत्नेनवर्जयेदिति तत्रत्रयोदशीसप्तदशोतिपेधौनित्यानुवादावेव दिनेद्वयदृष्टेर्दिनेद्वयक्षयप्रयवा
 भवात्तु हेमाद्रिकालतत्त्वविवेचनयोस्तु पोद्वयेन्यर्थाद्विपरितिवचनंप्रधानयागविषयतयावभासमानमपिदृष्ट्युपक्रम
 न्यायानपरम्याद्यास्मात् तन्प्रत्ययचनस्यपूर्वादिममावास्याविषयमुत्तरार्द्धौर्णमासीविषयमित्यपिपक्षान्तरहेमाद्रौस्थितं
 यत्नयचनांतरं कृत्वापचदशांयाज्यासमेयाज्यातुपोद्वर्था कृत्वाप्यधिकेबाधिनोऽयासप्तदशोक्तादितिस्तस्मात्तन्पेधपर
 मन्त्याधानयागविषयतयाकथंविद्वद्वास्थेयमितिदिक् तिणैयसिधौ यत्तुमाधयः यस्तुवाजसेनार्थारयात्तरस्यसंधिदिनारपु
 रानक्षाप्यन्वाहुतिः किंतुसप्तदशसंधिदिनेहिसेत्यह यच्चकालादर्शेष्युक्तं श्रावत्तेनादधःसंधिर्धन्यायायातदिने परेद्युषिठि
 रित्याहुर्वेधवाजसनेनैवइति यच्चनदनरत्ने मध्यदिनारस्यादहर्वाहयास्मिन्नित्यादितत्कर्मभाष्यदेवजानां श्रीमंतमा
 प्यादिसकलतन्त्रास्तोयप्रथविरोधाद्वृत्तानादशेषेद्वयमित्युक्तं तदेतत्तद्वंशपर्वलोलोचनयावधातव्यं योयामिष्टिका
 लनिर्णयः सस्यात्तस्यार्त्तापाकेष्ययवन्तव्यः तत्रैत्यार्त्तापाकान्वाधानगृहप्रवेशानीयहीमानन्तरमाविन्यापौर्णमास्या
 भारंभणायो नतुऽर्थं यद्यारभकालेमलमासपौषशुक्रास्तदिभवतितदेष्टारभःकार्यः यानितु उपरागोधिमासश्चयदि
 प्रथमपर्वणि तथामलिम्लत्वेपौषेनान्वारंभणमिष्यते गुरुमार्गवमौढयेचंद्रमूर्ध्वहेतयंत्यादिसंयग्रहवचनानितान्या
 लस्यादिनातिक्रान्तुद्वकालादारभविषयाणि चामकर्मचदशोर्द्विष्याकालंसमाचरेत् अत्रियातेसतितयोः प्रयस्ते

मासिपुण्यभे इत्यपराक्रमेणवचनादिति प्रयोगपारिजाते मयूखेन आधानानंतरं पौर्णमासी चैत्रमलमासजा तस्याभरंभ
 णीयाद्धानकुर्वीतकदचिनेति मदनवचनादन्वारंभणीयामलमासोत्तरं शुद्धकालेकार्या तत्रकालातिक्रमनिमित्ताद्यष्टि
 रव्यादौकार्यतिकेचित् तत्रपुरुषापरधकालातिक्रमरूपविश्राष्टिनिमित्ताभावादिति याज्ञिकारतुपूर्वोक्तविकांडमंडन
 वचनाच्छुद्धकालएवविश्राष्टिर्ह्यन्वारंभणीयांकुर्वीतकालादर्शसंप्रहेपिअरंभदर्शपूर्णेश्वरमिहोजस्यवादिमं प्रतिधाः
 पंचकूर्माद्यामलमासोविवर्जयेदिति एवंप्रकृतिकालोनिर्णीतः अथविकृतिकालोनिर्णीयते सचश्रुतौअभिहितः यदीष्ट्वा
 यद्विपशुनायदिसोमेनयजेत सोऽमावास्यायांपौर्णमास्यवितिपौर्णमासीकालीनोपांशुयाजाग्निपोमीयादिविकाराणांपौ
 र्णमास्यामेवाभावास्याकालीनसाक्षायादिविकाराणांमावास्यायामेवेतिव्यवस्थाप्रमादव्यवस्थार्थमिदंवचनं पौर्ण
 मस्याममावास्यायामिति विधेयकालगतैकवचनस्यविवक्षितत्वेनैकस्यांपौर्णमास्याममावास्यायांसागप्रयोगोपादा
 नारसद्यस्कालीनत्वाप्येतिनिर्णीतं तत्ररत्ने नचोष्टिपशुसोमानामनेकधामुद्देश्यत्वातिनिमित्तोभावास्यापौर्णमास्योद्वयो
 र्निमित्तत्वाच्चवाक्यभेदः स्यादितिवार्यमंडिष्टिपशुसोमेध्वनुगतस्वयागस्वयैकस्योद्देश्यतामावच्छेदकस्यामावास्यापौ
 र्णमास्यनुगतस्यचपर्वत्स्यविधेयतावच्छेदकस्यसद्भावात्तरूपपरिहर्तुंशक्यत्वात् अत्रपौर्णमास्यामावास्याशब्दाभ्यां त
 दंरूपशोपग्रह्यतेततद्वत्पहेरात्रइत्यर्थमाहसामांशरहितिनिर्णयसिद्धौ सोमस्यवैराज्ञोर्हमासस्यरात्रयः पत्नियञ्चास
 त्रासाममावास्यांचपौर्णमासीचनेर्पोदित्याथर्थवादगतवैदिकप्रसिद्धेश्च तयोस्तिथिवाचित्वमेवेति कालतत्त्वविवेचने त
 त्रसंपूर्णपर्वण्यपरारहसंधौतदाप्रकृतिप्रधानानुधानाभावाद्धिकृतिरूपानुश्रुतिरुपक्रमितव्यायदीष्टिवाक्यविहितकालला
 भादितिमीमांसकानांयाज्ञिकानांचविप्रतिपन्नमेव पूर्वारहसंधौत्वौदयिकपर्वणः प्रकृत्यावरुद्धत्वात्पर्वण्येवोपदिष्टपर्वका
 लव्यानुरोधेनातिदेशप्राप्तं प्रातः कालं द्वयाहकालवद्वाधित्वाविकृत्यनुष्ठानंयुक्तमितिमीमांसकाः तदुक्तं तत्ररत्ने एवंचपद्ध

तंस्याभ्यादिभिरुच्यते प्रागावर्तनाप्रतिपक्षं च शीसंधौ सति कृत्वा प्रकृतिः प्रतिपदि विंशतिः कर्तव्येति तदभ्यास्य मन
 भिमंतं भगवतो माध्यकारस्येति न च पूर्वार्हसंधिदिन एव विंशतिमनुष्यप्रकृतिरनुष्यतां तस्याः प्रतिपद्यप्यविरोधादिति
 वाक्यप्रकृतावुपदिष्टस्याप्रतिपक्षकालस्य बाधितुमशक्यत्वात् पूर्वयुरनुष्ठाने तूपदिष्टपूर्वकालत्वनुरोधेन विंशतिविंशतद्वा
 धरूपन्याय्यत्वात् निशाद्यादिवदनन्यगतिकवचनाभावं, पूर्वयुरन्याधानोपक्रांतस्य ऽ कृतिप्रयोगस्य मध्यकर्मंतरा
 नुष्ठानस्यानुचितत्वाच्च अतएव संपूर्णपूर्वएव परार्हसंधौ च विंशत्यनुष्ठानानंतरमेव प्रकृत्यन्याधानं युक्तं अतिदिष्टाविकृति
 प्रधानां प्रातः कालानुरोधाच्च प्रकृत्यन्याधानस्य तूपदिष्टोपि प्रातःकालोपागकालत्वाद्वाध्यएवेति याज्ञिकमतानुसा
 रेण तूच्चेत्यदासं पूर्णपूर्वतदा पूर्वाणि विंशति यानं कृत्वा तत्रैव पश्याद न्याधाय प्रतिपदि प्रकृतेऽपि कर्तव्या खंडपूर्वाणि तु आच
 रंततत्पूर्वसंध्योऽप्रकृत्यनुष्ठानं कर्तव्यं तदुक्तं कात्यायनजिह्वाडमंडनाभ्यां आचरंतं नारदस्य यदि पूर्वसंधिः कृत्वा तु तस्मि
 न्न कृतिं विंशत्याः तदैव यागः परतोऽप्यदिस्यात्तस्मिन् विंशत्याः प्रकृतेः परेयुरिति आचरंतं नारदाक्षुर्वसंधौ प्रकृतिं कृत्वा प
 श्यादिकृतिः कर्तव्येति आपरतवेनाप्युक्तं प्रकृतेः पूर्वोक्तत्वादपूर्वमते स्यादिति अपूर्वाविकृतिप्रकृत्योरिते प्रकृतेः समाप्तौ
 सत्यां तस्यात् प्रकृतेः पूर्वोक्तत्वाद्दे प्रथमतः सकलांगोपेतत्वेनोपदिष्टत्वादित्यर्थ इति एतच्च हेतुवादेन श्रुतिमूलत्वा
 भावादांवास्मभिर्व्यवहरादिति वदन्नामिति निर्णयसंधौ कालतत्वाविवेचने तु श्रुतिमूलकवचनमेव तदित्यर्थोक्त
 त्वयाज्ञिकमते श्रद्धातव्यमित्युक्तं मयूखे तु अत्र पश्येत्त्यादि श्रुत्यासांगानां विंशतेः पर्याणि विधानादावर्तनपूर्वसंधावपि
 पूर्वोपाधिकरणत्वश्रुतेः कर्मणोपस्ययः कालस्तत्कालव्यापिनीति स्थिरितिरुभूतेश्च प्रकृतिविकृतिपर्यामपवास्त्विति न
 एवोभयोः कर्तव्यत्वेनास्तेक्रमः पूर्वार्द्धविधीयते प्रकृतेः पूर्वोक्तत्वादपूर्वमते स्यादिति वचनमप्यंतरपरमेव न च संधिमभि
 तोयजेतैति वचनात्प्रकृतिसमाप्तेः प्रतिपदिकर्तव्यत्वेन न कर्मणि कर्मार्थमइति निषेधेन च तन्मध्यविकृत्यनुष्ठानमनुचित

भित्तिवाच्यं नकर्मणि कर्मरं भद्रत्पस्यप्रयोगाशुभावभंगप्रसंगमूलकत्वेन श्रुतिमूलकत्वात्तावान् प्रयोगाशुभावभंग
 गरस्यवाच्यप्रतिपत्ततीक्ष्ण्यविष्कृत्यनुष्ठानेन्यावश्यकत्वादित्युक्तं अन्वारभणोपातुचतुर्दृश्याकार्येति हि एष्यकेशिदृशोमा
 तदतीत्येवञ्चैवितिकेशवस्वामीत्याचर्योचनुर्मस्येव्यपिदादशाहपथाप्रयोगपक्षयोर्नक्षत्रेव्यप्यारंभः यावर्ज्यसमाव
 तेपुदेवनक्षत्रेष्वितिकेशवस्वामीत्याचर्योचनुर्मस्येव्यपिदादशाहपथाप्रयोगपक्षयोर्नक्षत्रेव्यप्यारंभः यावर्ज्यसमाव
 त्सरप्रयोगयोरितुफारगुण्याचैव्यावारंभः आग्रयणकालानाहापरतंवः वर्षासुद्रयामकैर्यजेतशरदिब्राह्मिभिर्यस्यैवैध
 यर्तुवेषुपूर्वैरिति श्रुतिरपि मृहमेधोब्राह्मिहिववाभ्यांशरद्वस्तयोर्व्यजेतशयामकैर्नार्यैर्वर्षापरकालेचान्येनपुर्णैर्वैतिवा
 त्तिककरोपि यजेत्पूर्वपूर्णमाहर्ष्यं दर्शत्रेवज्याश्याप्रयणोष्टिः दीपिकायादर्शोष्ट्याः परमुक्तमाग्रणयकं प्राक्पूर्णमासाद्य
 तदिति श्रुतिरपिसायातास्मिन्कालेमात्रारयोधसंपद्येत तयेष्ट्याप्येतयाप्यजेतद्वतिपूर्णमासेनयजेतेति आमावास्या
 दर्शोष्टिः तयाश्रमावास्यायाएतयाप्रयणोष्ट्याअनयावाचोत्तरयावेदं पर्यवसन्नपूर्णमास्यमावास्यारेतराप्रयणानुष्ठान
 एतच्चब्राह्मिभिरिष्ट्याब्राह्मिभिरवयजेतायेवभयोयवैरिष्ट्यापूर्वैरेवयजेताब्राह्मिभ्य इति श्रुतिबलाद्ब्राह्मिहिववाग्रयणरूपपूर्वो
 तराधिष्ठव्यसिथत् प्रकृतौयेधोब्राह्मिहिवयानुष्ठानंताद्विषयपूर्णमासेकहंविष्कृत्यानियमादर्शस्यतयावाधयदहश्चंद्रमानदृ
 श्येत ताममावास्यामिति गोभिलगम्यंतद्वाप्यम् अथशब्दः पूर्वप्रकृतपेक्षः तत्पूर्णमास्यांयानार्थहविरुपकृत्तदभा
 वास्यायामप्युपलक्षणीयमित्यर्थः दर्शांतपूर्णमासायैककर्मैतिवचनात् येनहविषाप्रक्रांतंतेनैवसमापनीयमितिन्या
 याच्च हेमाद्रिरुतु पौर्णमास्यापूर्वमाग्रयणानुष्ठानंसद्यस्कालप्रकृत्यनुष्ठानाविषयमिति पशौकालानिर्णयमाह गोविंदा
 णैवेकस्यायनः श्रद्धोद्भवेभवतिनिपतः पूर्वसांधिः परस्मात्कृत्वातरिमन्त्रकृतमथतुस्यात्पशुः सद्यएव आविकार
 पशुत्वब्रौपयोमेषणसर्वनीयेन वा समानतंत्रः कार्यद्वित्रिकाण्डमंडनः सौमित्रवाहापरतंत्रः अमावास्यायादीक्षाजनीये

वासुत्यमहः पौर्णमास्यां दक्षान् नीयेवापौर्णमास्यां जनीयेवासुत्यमरिति स्थापामसूत्रेऽपि पूर्वपक्षस्य प्रथमे निर्दि-
 क्षे तनक्षत्रयोगो वेति पूर्वपक्षः शुक्लपक्षयोगो वेत्यपमर्थः चैत्र्यादिपौर्णमास्याश्चित्रादिनक्षत्रयोगो दक्षेति कालतर-
 विवेचने खंडपर्वणि तु पशौ सोमेषु मांसकमतेति थरेवांगत्वेनोपदेशात्तरस्याश्च निष्कटयोरावर्तनंतत्पूर्वसंध्योः पूर्वं
 शुभं यः प्रयोगो कदेशादयथासिलाभात् विकृतीष्टादिवत् तयोस्तत्रैवानुष्ठानं याज्ञिकमततु पौर्णमास्यमावास्या शब्दयोस्ति
 थिवचनबलदेवेष्टादिवदेव पशुसोमयोरपि परेद्युरनुष्ठानं तयोः संध्योः तद्विषयमापिकवित्पामाणिकयाज्ञिकग्रंथे खंडे प-
 देषु सोमश्चेत्तातिष्ठन्मिथपर्वणि सोमसुत्याप्रयोक्तव्येत्याह कौपीतकीश्रुतिरिति त्रिकांडवचन एतेन गेनकालः प्रारभ्य-
 तद्वति दर्शपूर्णमासविकृतिकालनिर्णयप्रकारादिदेशकं संकर्मकाणामनुवचनं लोखितं संधिवचनत्ववादिनां तु याज्ञिकानां
 तद्वद्देशो राजलक्षणाया आबद्धयकत्वात् न्यायोप्येतद्वचनानुग्रहकोलभ्यतइति सुतरां यथानुष्ठानं युक्तं याज्ञिकाचारोप्येवमे-
 वेति आधानंतु पर्वणि नक्षत्रेषु चोक्तं तत्र पर्वनकगार्हपत्यमादधाति इत्यादिकर्मकालं व्यापिमाह्यं दिनद्वयेव तत्प्र-
 हसंकलपपर्वणि लामात् पूर्वनक्षत्रयोगो तदेवमाह्यं यत्र त्रीणिसन्धिवतितान्यर्जुनक्षत्रं पर्वतरत्नमर्द्धविप्रतिपेधेन क्षत्रव-
 लीयइति हिरेण्यकेशिभूजात्ततरत्नवसंतेद्राह्योऽर्धोनादधातेत्यादिः रेणुकारिकायां मावादिपंचमसंपुश्चावेषोऽथि-
 नेतथा मार्गशीर्षशुद्धपक्षे आधानमथकारयेदित्युक्तं अब्रमूलं मृगं आधाननक्षत्राणित्वा परस्त्रयसूत्रे कृतिकारोहि-
 णीस्तृगशीर्षे पुनर्वसुपर्वोत्तराहस्तचित्राविशाखानुराधाश्रवणोत्तराभाद्रपदाइति उच्येतिः शाल्वेति पुष्यरेवत्यानप्युक्ते सो-
 मपूर्वाधो निविशेयमाहा परस्त्रयः सोमेन यक्ष्यमाणो नर्तन्मूर्खेन क्षत्रमिति नर्तुं पृच्छेदित्याभ्यलायवत्सूत्रे अब्रमकरणादा-
 धानकालवधत्वेन सोमस्य वसंतकालतानवाभ्यतइति रुद्रदत्ततत्तीनारायणतौ चोक्तं धूर्तरेवार्भातु सोमस्यापि नर्तुं मू-
 र्खे इति लिखनं दुभयकालवाधमन्वते श्रीरामांडाररत्नकालांतरविधानं वा सर्वकालानां द्वादेवेति पक्षद्वयमुक्तवान् तत्रा-

यैकतिकादिकालांतरस्य यथोक्तसंज्ञायाधेन विधानं तथा सोमेभ्युदगयनपूर्वपक्षपुण्याहसन्निपाते यज्ञकालो नादेश इ
 ति खंडगोमसूकोदगयनावाधेन सोमामिसंधिरूपकालांतरविधानादुदगयनं त्वपेक्ष्य तद्वत्पुनः द्वितीयपक्षेतु यदैवैनं श्रद्धाय
 नमेदिति सर्वकालानादर उच्यते इति भारद्वाजसूत्रात् सर्वशब्दस्य च विध्यजिस् सर्वकालवाध इति तेन दक्षिणायनोपि भवती
 त्युक्तम् पङ्गुसुभाष्ये देवजातभाष्ये तत्रारलोच्य पटस्वपि ऋतुभवातीत्युक्तमिति दिक् पिंडपितृयज्ञस्तु कालायाधेनैव ग
 दिनात्पूर्वेषु कार्यः पूर्वोवांगत्वात् पिंडपितृयज्ञ इति सूत्रात्तमाख्यातवैतत्कर्तृकार्यः पूर्वएव दर्शादिपिंडपितृयज्ञो न
 पश्चात् कुतः श्रंगत्वात् तथा च स्मृतिः तस्मात्पूर्वेषु पितृभ्यः क्रियत उत्तरमहर्द्वान्यजत इति तेन कर्ममते च तुहंशीपु
 कदर्शोपिंडपितृयज्ञ इति श्री अतंतभाष्ये तु परेद्युरित्युक्तं तत्र द्वेधा व्यापारो दृश्यते इदं कालायायनात् पिंडपितृयज्ञका
 लोतिर्णायेतः आपरंतं वादिभिस्त्वमावास्यायामपराह पिंडपितृयज्ञेन चरंतीति श्रुतेः संधिमदहोरात्रापराह पिंडपितृय
 ज्ञानुष्ठेयः अन्नयः परमो विप्रकर्षः सूर्याच्चंद्रमसोः संपूर्णमासीयः परमः सन्निकर्षः सामावास्थितिगोभिलोके रमावा
 स्यात्पदं यथापि सूर्याच्चंद्रमसोः परमसंज्ञिकं पदं त्वयक्षणेण शक्यं तथापि तत्र कर्मानुष्ठानाशकं स्तद्वदहोरात्रं लक्ष्यति अतएव
 यदहश्चंद्रमसं न पश्यति तदहः पिंडपितृयज्ञं कुत इत्यापरंतं वसूत्रं अरयवैवं रुद्रं क्षीयात्वायास्या पिंडैर्युक्तः पितृयज्ञः पिं
 डपितृयज्ञः सच कर्मांतरं न तु दर्शोपः यथा वक्ष्यति पितृयज्ञः स्वकालविधानादमंगस्यादिति तंच यदहश्चंद्रमसं न पश्यं
 ति पंचदश्यां प्रतिपादित दहः कुरुते यदहस्त्वयोः संधिस्तदहस्त्वय इति श्रीरामांडारोप्याह पिंडपितृयज्ञस्तु पूर्वसंधि
 मदहोरात्रापराह इति अतएव यदैवैनं पुनस्तदादृशेन पश्चादथापि तु भ्योनिर्वपतीति शतपथश्रुतिरपि पूर्वसंधिदिने हि
 पूर्वतः पश्चाच्चंद्रो न दृश्यत एव अतो मावास्यातिथेरपराह व्याप्य भावेऽपि श्रं त्यक्षणावच्छिन्नाहोरात्र एव पितृयज्ञः पूर्वादिना
 परालंब्यातिरस्य नादर इत्याश्रया यनापरंतं वसूत्रं तुतिभाष्यकाराः अतएव मुहूर्तरूपमावास्याप्रतिपद्यपि चेद्वैतं तद्व

[illegible]

॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीरणवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे पर्वसंधिनिर्णयः ॥

॥ अथेष्टिनिर्णयफलायतेमग्निचैध्याफलम्

हलपुर्वायद्राह्मणसर्वस्वे तत्रपद्मपुराणम् त्रीनग्नीनधवाचैकचार्यैर्हिन्यहनिसेवते सर्वभूतदयापन्नोनाप्रजोजाय
तेनरः तथाच दर्शचर्पोऽण्मासंचवेयजतिद्विजातयः नतेपांपुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन यमः नाग्निहोत्रात्परि
मोनाग्निहोत्रात्परंतपः नाग्निहोत्रात्परंदानाग्निहोत्रात्परंदमः तथा स्वर्गातान्यग्निहोत्राणिनयतिपरमंगतिं अत्र
स्वर्गश्चमोक्षश्चयोयथागंतुमिच्छति जानातिः संतोपाभूतमासायततन्मनाधर्मवितुषः अक्रमेनाग्निहोत्रस्यहेतास्व
र्गतिमाप्नुयात् देवलः नाग्निहोत्रं समादाय जीविकार्थपरित्यजेत् सर्ववेदास्तदर्थार्हिलोकाद्वाह्मणजन्मच अस्या
करणेदोषः कुर्मपुराणे ब्रयाणामिहवर्णानांयहस्याश्रमवासिनां नास्तिकयादयवाल्स्याद्योग्निनाथातुमिच्छति यजे
तवानयज्ञेनसयातिनरकान्बहून् तामित्यमंयतामिस्त्रमहारौरवर्यौ कुर्मपाकं वैतरणीमसिपन्नवन्तथा अन्यंश्चनर
कान्घोरान्संप्राप्यतेसुदुर्गतिं अत्रयजानांकुलेविप्रशूद्रयोर्नाचजायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनब्राह्मणवैविशेषतः स्या
ध्यायाग्निविशुद्धात्मायजेतपरमेश्वरम् भविष्ये वेदैरुक्तैर्यथावीरस्वराज्यं समुपेत्य वै अस्मान्येद्राह्मणभूमावभ्यस्य
तिहिनशिकाः क्षिप्र्यतेतसदासर्वमूढावैफलकांधया श्रुतधनविहीनानामस्मानभ्यस्यतांभुवि केशोर्हि केवलदेव
नारुमदभ्यसनेफलम् तथा श्रुतधनपददेवमस्मात्स्वभ्यसनात्सदा इत्येवरजशार्दूलवेदाऽचुर्हवैधसं व्यासशा
तातर्पो योग्यहोत्राविवाहाग्निग्रहस्थइतिमन्यते श्रद्धांतरयनभोक्तव्यदुथापाकोह्यसौभवेत् अथपक्षादिकालः षं
दोगपरिशिष्टेकाध्यायनः पक्षादावेवकुर्वीतसदापक्षादिकंचरं पूर्वाहण्यकुर्वीतिविक्षेप्यन्येमनीपिणः लघुहारतिः प
र्वणेशितुरीयेतुकार्यार्थाद्विद्विजातिभिः द्वितीयासाहितंयस्मादुपयस्याभ्यलायनः अथपक्षादिकर्म तत्र पारस्करः प
क्षादिपुस्त्याल्लोपाकश्चपायित्वा दर्शचर्पोऽण्मासदेवताभ्योहुत्वाजुहोति ब्रह्मणेप्रजापतये विश्वेभ्योदेवेभ्यो यावाप

धिवर्ध्नामिति विश्वभ्यो देवेभ्यो बलिहरणं भूतपुद्गलभ्यः सत्त्वाहा आकाशाय वैश्वदेवस्याग्नौ जुहोति अग्नये सत्त्वाहा प्रजाप-
 तये सत्त्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः सत्त्वाहा अग्नये स्विष्टकृते सत्त्वाहा इति बलिहरति पुष्टिस्त्वेव सैनमः शुक्लाय कृष्णाय द-
 ता यपा पिनापतये नमो देवेभ्यः प्रजामुपलभयति अग्नये सत्त्वाहा उत अग्नये विभ्यो नमस्तु वेभ्यो हवाम्यस्मिन्नेतु प्रजान्मेद-
 दावेति शस्त्रमग्निः प्रपलाव्य ततो ब्राह्मणभोजनम् अन्नदशानंतरं प्रतिपदि दृष्ट्वा देवताभ्यः स्थालीपाकं हुत्वा पौर्णमास्य-
 नंतरं प्रतिपदि पूर्णमासादेवताभ्यः स्थालीपाकं हुत्वा ब्राह्मणादीन् अस्थालीपाकेन होमो विधेयः तत्र दरीदेवता आग्निवि-
 ण्णुरेद्राग्नौ च पौर्णमासे च देवताः अग्नीषोमौ च छंदोगपरिशिष्टे कार्यायनः यामताहोमः निर्दत्तिर्भवेद्वा यज्ञकोर्वित्वा इ-
 पयैव भवेत्किंचित्तावत्तु निर्वेत्तवर्त्तु अथ सुवादिपत्रनिर्माणानंतरं सामान्यधर्मकार्यायनः तेषां प्राक्शः कुशैः का-
 ये संमाख्याग्नौ जुह्यात्सत्तापंचालिस्तानां प्रक्षाल्योष्णेन वारिणा पात्रांसादने कार्यायनः अथ अथ यथाहुत्वरतो वैत्यञ्च-
 च प्रांच्युदं चिकर्मणीति सामान्यपरिभाषा वचनात्साग्राह्ये वयस्र्जुर्वेदिना पात्राण्यासादीनि यज्ञपार्थः कंड्वे संस्वचनैव च-
 तथैवोद्देशेन क्रिया सकृदेव पितृण्यस्या देवैर्वित्वा विधीयते गोभिलः दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां त्रिवलीकृतांस्तंडुलां-
 स्त्रिदेवेभ्यः प्रक्षालयेदित्याहुः द्विर्मुन्येभ्यः सकृत्पितृभ्यः इति पवित्राहितांस्तंडुलानावपेत् कुशाल्यश्रितमिव स्या-
 त्तीपाकं श्रपयेत् प्रदक्षिणमुदपुष्पान्नप्रदक्षिणमुदन्नरक्षति दक्षिणावर्तेन स्थालीपाकेन समन्तविलोडयन्नित्यर्थः श्रि-

तमभिघाट्योद्धारस्य प्रत्यभिधारयेत् इति पक्षादिकर्मप्रयोगः ॥

॥ इति श्रीमहाराजकारिते कल्परत्नाकरे पूर्वसंधिनिर्णयानंतरं प्रक्षादिकर्मविधिः ॥ ३३

अथामापितपक्षमृतानां क्षयहेरमुतिसुधाकरोकाव्यवस्था तत्र पूर्वसामान्यैकोहिष्टस्वरूपं एकोहिष्टश्चादंतु एकपिष्टक-
 म्कार्कमेकपात्रत्रकमेकपात्रकमेकत्राह्ण एकमग्नौ कर्षणावाहनविश्वेदेवरहितं कर्तव्यमिति तत्रैकोहिष्टपदं योग्यतये

वेकोदिष्टवाचकमित्याह एकमुद्दिश्य च्छादंतदेकोद्दिष्टमुच्यते श्रीनसमुद्दिश्य च्छादं पार्श्वमुनयोविदुः इतिवचनादि
 ति पिंडादीनामैकत्वं श्लाघाहानादिराहित्येचकार्यायनसूत्रप्रमाणयति अथैकोदिष्टमेकोवाक्ष्माणैकोर्ध्वैकंपवित्रं एक
 पिंडोनाम्नोकरणावाहनंनविश्वेदेवाइतिकात्यायनसूत्रादिति 'मूर्त्रं बलादेव कतिप यदेशीयत्रिपुरुषस्याह आद्वसंप्र
 दायदूषयति एतेनैकोद्दिष्टस्य हेत्रिपिंडाचरणं सर्वथानिर्मूलमिति र्मत्तत्वं यत्रिपिंडानिपेधत्वंतरमाह क्षयाहेपार्श्वणकु
 र्वंधधोधायातिमानवइतिवचनात् वस्तुतस्त्रिदमसंगतमेव तथाहिकात्यायनसूत्रं हि यत्र एवोद्दिश्यते तत्रैतिकर्तव्य
 तामाह नतुत्रिपिंडानकर्तव्येतिनेपेधः अतएव पतिव्रताधर्मपत्नीपितृपूजनतत्परा मध्यमंचततःपिंडमद्यात्स
 न्यकसुतार्थेनीतिमनुस्मरणात् मत्प्रमादादसंदिग्धशृणुचंदंभुजंगम आद्यावसानेभुजोरन्मध्यमंपिंडमात्मजाः तथा
 चकृतयान् आद्वंसनागकंबलानुजः पिंडचमध्यमंतद्वद्यथावदुपभुक्तवानिति माकंडेयपुराणेऽथतरंप्रतिशिववचश्चसं
 गच्छते नहेकोद्दिष्टादौमध्यमन्त्वमेकरूपिडस्यसंभवति लेपभाजश्चतुर्थार्थाद्याःपित्राद्याःपिंडभागिन इति आद्वविचे
 कतिबंधमपिवचनंत्रयाणामेवपिंडाधिकारमह किंचनैकमुद्दिश्यत्रिपिंडीमाचरति कश्चिदेनसूत्रविरोधःस्यात् किंतु
 त्रिपुरुषामुद्दिश्येतिनदोषः अपिच सर्वथात्रिपिंडाचरणनिपेधे सापिंडीकरणादूर्ध्वयत्रयत्रप्रदीयते तत्रतत्रत्रयंकु
 र्यादितिशातातंपवचनंव्याकुप्यत यच्चत्रिपिंडानिपेधेक्षयाहेपार्श्वणकुर्वन्नितिवचनेहेतुत्वेनोपन्यस्ततदत्यसंगतं य
 तस्तद्विश्वेदेवपूर्वकपटपुरुषक आद्वनिपेधयति तत्रैवपार्श्वणपददत्तेःसर्वसमतत्वात् तस्यक्षयाहरुथानीयंपदपिंडकपार्श्व
 णमेव पार्श्वेनविधानेनदेयमग्निमतासदेत्यादिवदंता स्वयमापितथैवस्वाकारात् अन्यथापूर्वापरविरोधात् तस्माद
 मावास्यातिरिक्तक्षयाहेत्रिपिंडानिपिद्धा वर्जयित्वाऽमृताहनीतिवचनरूपवर्णातिरिक्तक्षयाहपरत्वात् अमायांचक्षयोप
 स्येत्यादि प्रतिप्रसवविपयातिरिक्तस्थलएव निपेधप्रदत्तेः उत्सर्गस्यानेपेधविपयमिवनिपेधस्यप्रतिप्रसवविपयंपरि

त्वय्येव प्रवृत्तेरिति ध्वेयं प्रसंगारसाक्षिपयहंनिर्णेतुमाह साक्षेस्तु इत्यादि इदानीं प्रेतपक्षादिक्षयह विधेदेवपूर्वं
 कमेकोद्विष्टसंप्रदाहं दूषयति श्रमावास्यामाश्विनापरपक्षेवेत्यादिनातदुन्नेयं तेन हेतुमाह निर्मूलत्वादिति तत्रापि
 हेतुः शक्तिलक्षणयोरभावादिति शङ्कते तत्वेति तत्त्वालपुनं शक्तिकल्पनं समाधत्ते कृष्णपक्षे इत्यादि अयमर्थः प्रेता
 नापक्षः प्रेतपक्ष इति व्युत्पत्त्यादिकल्पनात् साचकृष्णपक्षेऽपि समाना शुक्लेदेवानां कृष्णाऽपि तद्विधमिति प्रसिद्धेः दूष
 णांतरमाह अशेषेति तत्प्रकृतिकत्वात्पार्वणप्रकृतिकत्वादित्यर्थः दृश्यभावादेव महालयपदमपि नाश्विनापरपक्षवा
 चकमित्याह महालय इत्यादि येयं दीपान्वितेत्यादौ तीर्थयाचकत्वेनाप्युपपत्तिरिति भावः तदेतदपि विचारपदवर्तिना
 रोहति तत्रानेकनिवधग्रंथाप्रसिद्धस्य शाततपवचनस्य निर्मूलत्वोक्तिरेव निर्मूला अथवाक्यस्य पार्वणविधानां शानि
 मूलता एकोद्विष्टस्य योग्यत्वादिति चेन्न दर्शादिक्षयहे पार्वणस्यैव सर्वसम्मतत्वात् श्रौंसक्षेत्रजौ पुत्रौ विधिना पार्व
 णेन तु प्रत्यब्दमितरे कुर्ष्युरेकोद्विष्टसु तदशेति शंखलिरितौ क्षयाहमत्रे पार्वणस्मरतः किंतु दर्शापितृपक्षयोः क्षयाहे
 पार्वणमिति वाक्यं दर्शयति रिकपरंपार्वणपार्वणस्य वाक्यं नरेणासिद्धौ वचनद्वयस्य नियमपत्त्वेन त्रिपिंडीपरत्वेनै
 वाप्युपयुक्तेयञ्चोक्तं शक्तिलक्षणयोरभावादिति तदेवोदाहृतं पंक्त्यादिपदवत्प्रेतपक्षस्य योगरूढित्वात् कन्यागते
 सवितरियन्यहानितुषोडशा क्रतुभिरुतानितुल्यानिपि तद्विधानात्तममक्षयमित्यादि वचनबलादाश्विनापरपक्षस्यैवा
 भ्यर्हितत्वे सामान्यकरणनायाश्रसंगतत्वात् किंच वाक्येऽभावास्यापृथङ्निर्दिष्टानां हि सामान्यकृष्णपक्षपरत्वेऽपृथङ्
 निर्देशाहंतेति सैवाश्विनापरपक्षत्वे साक्षिणी यञ्चाह महालयपदस्य तीर्थयाचकत्वेनापरपक्षवाचकतानुपपत्ति
 रिति तदप्यसंबद्धं न ह्येकवाचकत्वे परवाचकताक्षीयते अनेकार्थशब्दे बोधापत्तेः प्रत्युत कालप्रकरणे तीर्थया
 चकतैवास्मगताप्रकरणविरोधात् तस्मादभावात्स्यांक्षये पर्येत्येति शाततपवत्त्वनादौ रसक्षेत्रजौ पुत्रौ विधिना पार्वणेन तु

इति शंखवचनत्पर्वणि पार्वणन्यायप्राप्तत्वाच्च क्षयहे पार्वणि मित्रवचनस्य पवाता रक्तक्षयाह परत्वपावणकस्य ५॥ अ
 धर्मपूतिति मनुस्मरणात् मत्प्रसादादसंदिग्धभिर्यादिमर्कंडेयपुराणवचनाच्च उद्धृतास्ति वराहेण पृथिवीभया विव्ह
 ला तत्र स्थित्वा प्रकुर्वीत श्राद्धं पिंडं अर्पयतीति वराहपुराणात् पर्वणि पार्वणस्य न्यायकयैरेवासिद्धौ पुनर्विधानस्य त्रिपिंड
 परत्वात् क्षयाहे पार्वणस्य हि निषेधानुरोधाच्च त्रिपुरुषकं वाकर्तव्यमिति निष्कटंकः पंध्याः अथ स्मृतिमुधाकरोमूलपाठो
 हिरण्यते एको हि पृथुश्राद्धत्वे कमेवावदं मकपात्रमेकवाह्य एतन्मैकरणावाहनविश्वेदेवरहितं कर्तव्यम् एकमुद्दिश्य यच्छ्राद्धं
 तदेको हि पृथुमुच्यते इति वचनात् अथैको हि पृथमेको ब्राह्मण एको धर्मात्त्रिमैकं पवित्रमेकः पिंडो नाग्नौ करणं नावाहनं नात्रि
 श्वेदेवा इति कार्याय न सूत्रात् एतेनैको हि पृथुक्षयाहे त्रिपिंडाचरणं सर्वधानि मूलमिति स्मर्तव्यम् क्षयाहे पार्वणं कुर्वन्नधोर्वा
 याति मानव इति वचनात् सामेस्तु क्षयाहनि श्राद्धं नारुयेव न दर्शनं विना श्राद्धमाहिताग्निर्द्विजन्मन इति वचनात् अतएव
 तस्य पक्षयाहस्थानार्थं पटुपिंडकं पार्वणमेव पार्वणेन विधानेन देवमग्निमातासदिति श्रमायास्यायामाश्रित्वा परपक्षे च नृ
 तस्यैको हि पृथुमपि सदैव कर्तव्यं श्रमायां पक्षयो यस्य प्रेतपक्षे यवापुनः सर्पिर्दोकरणाद्धर्ष्यतस्थोक्तः पार्वणो विधिरिति वा
 क्यमात्रं विश्वेदेवातिदेशात् विश्वं तस्मिन् प्रकृतिरित्येनैव प्राप्तिरिति प्राचीनैर्वधतत्कल्पनं कृष्णपक्षे एव कल्पनापत्तेः अथैष
 पार्वणधर्मप्राप्त्यापत्तेश्च तत्प्रकृतिकत्वादिति महात्स्यपदस्यापि तीर्थविशेषपवाचकत्वेनाश्रित्वा परपक्षवाचकत्वाभावादि
 तिवक्ष्यमाणवचनाच्च पार्वणश्राद्धे च निषेधे अपराहो मुस्मः कालः तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्नादपरहोविशिष्यते इति मनुयव
 नात् एतत्समस्तं सविस्तारं प्रागेव प्रपचितमित्यलंबहृदपृच्छावितेन ॥ इति क्षयाहश्राद्धे पार्वणैको हि पृथुत्वादिकर्तव्यतानिर्णयः

॥

अथ ग्रहणकालनिर्णयः कल्पद्रुमे

॥ ॥

तत्र ग्रहणनामप्रतिपदसंधौ राहुणा सूर्याचंद्रमसोर्ग्रसनं तदा हट्टद्वगार्यः पूर्णिमाप्रतिपदसंधौ राहुः संपूर्णमंडलं अस्ततेवं

द्रमर्कचदर्शयतिपदंतरइति तत्रपर्वणोत्तभागः रूपश्रीकालः प्रतिपदश्चाथभागोमोक्षकालः तदुक्तं ब्रह्मसिद्धिंति यावांका
 लः प्रवर्णोत्तावत्यतिपदादिमः रवौदुग्महणानेहाः राहुग्रहणकालः तत्रकर्तव्यमुक्तहेमाद्रौ माधवाद्युदाहृतायाम्स्मृतौ
 ग्रह्यमभिनभवेत्तान्मस्ततेहोमोद्विधीयते मुख्यमभिषेकवह्निमुक्तेस्तानविधीयतइति तथाचब्रह्मवैवर्तेस्तानंस्यादुपरागा
 दौमध्यहोमः सुरार्चत्तं अन्यदपि कृत्यंमहाभारते गंगाध्वानंतुर्कुरीतग्रहणेषंद्रसूर्ययोः महानदीषुचान्यामुस्तानंकुर्या
 द्यथाविधीति श्रवचग्रहणेष्वपि वापीकूपतडागेषुगिरिप्रपन्नवणेषु च नद्यंतरेदेवस्यतिसरसीषूद्धतांवना इति उपणोद
 केनवास्त्यायाद्ग्रहणेष्वद्रसूर्ययोरिति शंखवचनेन सर्वत्रोक्तसाम्प्रयं सर्वजलानां सर्वभूमिसमदानंसर्वब्रह्मसमाद्विजा
 सर्वगंगासमतोयराहुग्रहस्तदिवाकरे स्वर्धुन्यंतः समानिर्युः सर्वाण्यंभांसिभूतले कूपस्थान्यपिसोमार्कग्रहेणना
 न्नसंशयइतिव्यासेनोक्तं तथापितत्प्रशंसासाधं तत्प्रत्यव्यावश्यकं श्रुतएवमार्कंडेयेनोक्तं भूमिषुमूढतात्पुण्यंततः प्र
 त्यवशोद्वक्तं ततोपिसारसंपुण्यंततः पुण्यंनदीजलं तीर्थतोयंततः पुण्यंमहानद्यंवापानं ततस्त्वतोपिगंगांयुपुण्यंस्याच्च
 ततोवाधिः शीतमुष्णोदकापुण्यसमाद्रव्यंभरोदकादिति तत्रापिगंगां कुरुक्षेत्रं च सर्वसर्वाद्ग्रहणस्तानादींश्च तद्वाहटद्वव
 सिष्ठः इंदोर्लक्ष्मणं पुण्यं रेवर्दशगुणंततः गंगातोयंतुसंप्राप्तिर्दोः कोटीरेवर्दश गर्वांकोटिसहस्रस्यसम्पदतस्ययत्क
 लतफलंजाह्नवास्तानेराहुग्रहस्तदिवाकरे पुनस्तत्रकुरुक्षेत्रेन्द्रशसंभ्यमुदाहृतं तथाच चंद्रसूर्यग्रहेचैवयोगाहेतज्जाह्नवी
 सस्तातः सर्वतीर्थेषु किमर्थमतेतमहानिति अन्यकालीनित्तत्तीर्थस्तानिचत्पुण्यं तर्दिदोर्ग्रहेतत्रस्तानेलक्ष्णगुणं रेः ग्रह
 षुदशलक्षैवकोटिदशकोटयः स्कंदपुराणे उपरागोकुरुक्षेत्रं पवित्रं भुनयोविदुरिति मत्स्यपुराणे दशजन्मकृतं पापं
 भंगासागरसंगमे जन्मांतरसहस्रेषु यत्पापं समुपार्जितं तत्तत्रश्रेयस्सिद्धित्यारहुग्रहस्तदिवाकरे सन्निहृत्यांकुरुक्षेत्रे अन्य
 गंगाशब्देन कृष्णावेषीगोदावरीजाह्नवउच्यंते तदुक्तं ब्रह्मपुराणे तिस्रो नद्यो महापुण्या गोदावेषी च जाह्नवी गार्हरी

शाद्विकप्रज्ञासंगमनाद्विहकीर्तता हरिश्चेशश्चहरिशीतधोरंघ्रिः पादः कंशिरः अंघ्रिश्चकंचश्राद्विकं हरेः पादाद्विश्वर
 स्यशिरसोगांभूंमं आस्ताभंगावद्यपिजाह्वयेवतादृशी ननुवेणीगोदे तथापिछिन्न्यायेन जाह्व्यासहतिर्द्विष्टधोरपिगं
 गाव्यमविरुद्धं गंगायाज्जसंतिधाने अन्यनदीषुस्नानं कुर्यात् ताश्चब्रह्मपुराणोदांशिताः गोदावरीभीमरथीतुंगभद्राच
 वेलिका तापीपयोव्णीविंध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तताः भार्गरीथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती विशोकचवितस्ताचविंध्य
 स्योत्तरतस्तेथेति उष्णोदकस्यातुरविषयत्वं न्याप्रआह आदित्यकिरणैः पूतं पुनः पूतंच वह्निना अतो न्याध्यातुरः स्नाया
 द्ग्रहणेषुष्णवारिण्येति अतएव पूर्वगंगतोयमारभ्योष्णोदकाते पूतरात्तरानुकल्पत्वमुक्तं अतएवानातुराभिप्रायेणैव त
 द्विषयोऽसिंहितः सृतेजन्मनि संकोतोऽग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अरुष्टग्रस्य दर्शनैवैव न स्नायादुष्णवारिण्येत्यादियमादिवचने
 पु एष्ट्वोचंद्रोदये प्रभासखंडे गावोनागास्तिलायान्यरत्नानि कनकं महि संप्रदायकुरुक्षेत्रे यः फलं लभते नरः तदिदं ग्र
 हणे भोर्घोस्नानाद्वयति पङ्गुणं तत्रैव सौरपुराणे अंबुधिस्नानमुपक्रम्य दानानोमानिलोकेषु विरूपातानि मनीषिभिः ते
 पांफलमवाप्नोति ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ग्रहणाविशेषेन दीविशेषस्तत्रैवाभिहितः गोदावरीमहापुण्या चंद्रैराहुसमन्विते सूर्य
 चरराहुणा प्रस्तेतमो भूते महा मुने नर्मदा तोय संस्पर्शात्कृतकस्या भवति ते ये सूर्यसैहि के येन प्रस्ते रेवा जलनरः रुष्टं
 तिचावगाहंति न सा प्रकृतिमानवीति देवीपुराणे गंगा कनखले पुण्यं प्रयागं पुष्करंतथा कुरुक्षेत्रं महापुण्यं राहुग्रस्ते दिवा
 करे इति मासविशेषे ग्रहणे तन्निमित्तस्नानादेरतीर्थविशेषसंबंधे फलातिशय उक्तस्तत्रैव कार्तिके ग्रहणं श्रेष्ठं गंगा यमुन सं
 गमे मार्गे तु ग्रहणं पुण्यं देविकायां महा मुने पौषे तु नर्मदा पुण्या माघे सन्निहिता शुभा फाल्गुने वरणा पुण्या चैत्रे पुण्या सरस्व
 ती वैशाखे तु महापुण्या चंद्रभागा सरिदरा ज्येष्ठे तु कोशिकी पुण्या आषाढे तापिका नदी श्रावणे सिंधुनामा तु तथा भाद्रे च
 गोटिका श्राश्विने सरयूः श्रेष्ठा भूयः पुण्या तु नर्मदाति ब्रह्मवैवर्ते मकरे वर्त्तमाने तु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः दुर्लभं त्रिपुल्लोके पुंगंगा

दां पेंडपातनामिति स्नानवस्मरणादिष्वपि पुण्यमाह मार्कण्डेयः स्मृत्याश्रितकृतफलं दृष्ट्वा सर्वानाशनः स्फुटवानामि
 धजं पुण्यं पीत्वा सोत्रा माणि लभेत् स्नात्वा द्वाजिमखपुण्यं प्राप्नुयादविचारतः रविचंद्रोपरगोचश्च अर्चयेत् तरे तथा एवं गंगा
 पिङ्गद्व्यातद्देवस्मरस्वतीति वारविशेषयोगेन च ग्रहणैर्फलविशेषो व्याप्तेनेकः सूर्यवारैर्वर्गसः सोमसोमग्रहस्तथा
 चूडामणिरिति स्मृतास्तत्रानतफललभेत् वारेष्वन्येषु पुण्येषु ग्रहणैश्चंद्रसूर्ययोः तत्पुण्यकोटिगुणितं प्राप्ते चूडामणौ रभृत
 मिति अत्र स्नानमावश्यमेव ग्रहणैः संक्रमे चैव न स्नायाद्यदि मानवः तस्याशौचं भवेत्तावन्मयावदपरोग्रह इति सकांति
 प्रकरणोदाहृतद्वयसिध्वचनेन अकरणे प्रत्यवायस्मरणात् काम्यमपि फलश्रवणात् तथा च दक्षः उपरमुपासितवत्स्ना
 नं संध्यायामुदितेरवो चंद्रसूर्योपरगोत्राजापत्वेन तत्सममिति तच्च स्नानमाद्यंतयोः कार्यं ग्रहस्थमान इति वचनात् विमु
 के यदि न स्नायाच्चंद्रसूर्यग्रहे तथा तस्य स्नात्वा दशौचं यावदभ्यः परोग्रह इति तत्रैव मुक्तस्नाने दोषश्रवणाच्च उभयत्रापि
 सर्वैलं ग्रहणैश्चावमाशौचं विमुक्तौ सौतिकं स्मृतं तयोः संपत्तिमात्रेण उपरमुपस्थाक्रियाक्रम इति ब्रह्मांडपुराणे शावाशौ
 चनिमित्तव्योक्तयामि मुक्तेश्चाप्रसववत्त्वोक्त्या तथा जननमरणयोः सर्वैलस्नानादेव नित्यं तत्तदुत्तरमेव च कर्माधिकार
 स्तथात्रापीत्यर्थस्य प्रातिपादनात् सर्वेषामेव वर्णानां स्तंकराहुर्दर्थेने सर्वैलं तु भवेत्स्नानं सूतकान्त्रग्रहणाशौचांतरित पूर्वपकं
 सिध्वोकेश्च सर्वैलमिति मुक्तिस्नानांतपरमिति मदनरत्न उक्तं इदं च स्नानममंत्रकं कार्यमिति रभृतिरत्नावल्याः अत्र च दृक्
 वसिध्वचने सुतकमाशौचं बहुसूतके इति पाठे पूर्वसूतकशब्देन स्फुटपुण्यत्वमुच्यते सूतकान्त्रग्रहणाशौचांतरित पूर्वपकं
 अतएव प्रष्टव्यं नमते सर्वस्यैव पूर्वाह्नस्योत्तरार्द्धस्य - स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत भृतमन्त्रं विवर्जयेदिति स्मृतं तदंतरितस्योपल
 क्षणम् नवश्राद्धेषु यच्छिष्टं ग्रहपर्युषितं च यदि तिमिताक्षरं वचनात् - केपुचित्प्रतिप्रसवः शारनालं तथा क्षीरं किं कटुं घृतं
 सकवः स्नेहपकचतैलचनकदाचिदप्रदुष्यतीति तत्र विशेषो वचनांतरे श्रारनालचतकं च स्यादेवं घृतपाचितं उदकं च

कुशच्छन्नतदुभ्येद्राहुदर्शनइति मणिकरुनोदकंवेतिपाठान्तरं भञ्जमुक्तावल्यां अन्नपक्वमिह व्याज्यं स्नानं सवसनं ग्रहे वा
 रितकारनालादितिलदर्भैर्नदप्यतीति जलेत्वेदोपोगंगाविषयः ग्रहोपितजलं पीत्वा पादकच्छूस्माचरोदिति तत्रैवचतु
 र्विंशतिमतेर्जलस्यापिदोषोके अन्नपानवन् आहमपिनिर्यंकार्यं सर्वस्वेनापिकुर्वीत आह्वैराहुदर्शने अकुर्वाणस्तुना
 स्तितकयात्वंकौगैरिवमज्जतीतिमहाभारते नैमित्तिकंतुक्तैव्यग्रहणेचंद्रसूर्ययोः बांधवानां चमरणेनारकोरयादतो न्यथेति
 कर्मपुराणोक्तप्रत्यवायश्रवणात् यत्तुमार्कंडेयवचनं विशिष्टं ब्राह्मणे प्राप्ते सूर्येन्दुग्रहाण्यने जन्मर्क्षग्रहपीडासु आह्वकुर्वी
 तैवेच्छयेति तदपि इच्छया चेत्पन्वयेन आह्वं प्रतिरुचिश्चैवेत्येतस्मान्नाथं तथा व्याख्यातं कान्धमपीह आह्व तथाह विष्णुः
 राहुदर्शनदत्तं हि आह्वमाचंद्रतारक गुणवत्सर्वकार्मार्थं पितृहणामुपतिष्ठतीति ऋष्यशृणोपि चंद्रसूर्यग्रहेयस्तु आह्ववि
 धिवदाचरेत् तैत्तैवसकलापृथ्वीदत्ताविप्रस्यवैकरेइति शातातपोप्याहसैहिकेभ्यो यदासूर्यग्रसते पर्वसंधिपु गजच्छायातु
 सज्जिवापितृहणादत्तमक्षयमिति तथालिंगपुराणे व्यतीपातक्षयं वावयावच्चंद्रग्रहेक्षणः गजच्छायातुमाप्नोकापितृहणादत्त
 मक्षयमिति चंद्रग्रहणानि भित्तं स्नान आह्वादि रात्रावपि भवेदिति तदाह शातातपः स्नानं दानं ततः आह्वमन्तराहुदर्शने आ
 सुरीरात्रिरन्यत्र तस्मात्तार्पर्यवर्जयेदिति देवलोपि यथा स्नानं दानं च सूर्यस्य ग्रहणे च यथादिवा सोमस्यापि तथारात्रौ
 स्नानं दानं विधीयत इति विष्णुरपि संध्यानरात्रौ कुर्वीत आह्वयैव विशेषतः द्वयोरपि च कर्तव्यं यदित्यत्राह राहुदर्शनमिति
 अथार्कव्यासोपि ग्रहणे ब्राह्मसंक्रांतियाज्ञात्तं प्रसेवे पुच दानं नैमित्तिकज्ञेयं रात्रावपि तदप्यत इति इदं च आह्वमाभेन हे
 स्नायाकार्यं तदुक्तं शातातपेन आपयनमौतीर्थे च चंद्रसूर्यग्रहे तथा आस आह्वप्रकुर्वीत हेम आह्वमयापि वेति वौधायनो
 पि अज्ञाभावे द्विजाभावे प्रवासे पुत्रजन्मनि हेम अहं संग्रहे च कुर्वीत शूद्रः सदैव हीति इत्यनेन निष्कर्तव्यं ते हि माद्रिमाधवम
 दनरत्नादयो निखिलनिवंधकाराः निर्णयसिधौत अपरार्कसंमतं प्रकारान्तरमपि लिखितं ग्रहणे द्विजातीनामपि आह्व

पाकासंभेददृढ्यंतीर्थ आहवत् पाकाभिवृद्धिजातीनाम आह्विधीयत इति सुमंतकेः संहिकेधोयदासूर्यमिर्युपक
 न्य धृतेन भोजयेद्विप्रात् धृतं भूमौ समुत्सृजेत् इति वायवीयोक्तेश्च विज्ञानेश्वरोप्याह ग्रहेण आह्वमेकुर्दोपोदातुश्चाभ्यु
 दय इति सूतके सूतकिमुक्ते गृहीति शशिभारकरेखायायाहं स्तिन्नश्चैनभूयः पुरुषो भवेदित्यापस्त्वनेन भोजननिषेधाच्च अयं
 च भोजननिषेधः आह्वमेकुर्दोहं स्तिच्छायासाहचर्यात् ननु ग्रहेण आह्वसं प्रिडकमपि डकं वा कर्तव्यमिति संशयः निर्णयसि
 धौ रस्युतिरनावल्यां पुत्रे जातेत्यर्वापतिग्रहेण चंद्रसूर्ययोः आह्वंकुर्यात्प्रयत्नेन पिंडनिर्बणद्वय इति आह्वकाशिकायां
 नमस्त्वनुराणं ततः प्रभृतिसंक्रांता वपुरागादि पूर्वसु त्रिपिंडमाचरेच्छाह्वमेकोहिष्टमृताहनीति प्रजापतिरपि संक्रांता
 वपुरागेव च पूर्वस्त्वमहालये निर्वपेदत्र पिंडां ह्यिति प्राह प्रजापतिरिति अत्र ग्रहणनिमित्तक आह्वनैव मासंक्रांत्यादिनि
 मित्तकनां सिद्धिः दर्शकालादयोरपरांतिकालदर्शकिरिति किंचिद्वा नंचात्रेति श्रयनादौ सदा दयमिति शतावधीये स
 दाशब्दश्च अणत् नित्यत्वदिवचमलमासि पितृद्वयतीत्युक्तं मारस्ये चंद्रसूर्यग्रहे चैव मरणेषु जननमिति मलमासि पिदेयस्याह
 तमक्षयक्रांता मितिकाम्य ह्रस्वदं भूमिर्गावः सुवर्णैवायायं वाययदीप्सितं तत्सर्वग्रहणे देयमात्मनः श्रेय इच्छतेति भार
 तवचनात् ग्रहेण यद्वा न तत्पात्रे कर्तव्यं तदुक्तं तत्रैव अयने विपुलैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः पात्रभूतग्रहविप्राय नूभिदया
 त्सदक्षिणां पात्रलक्षणं तं याज्ञवल्क्येन न विद्यया केवल्यया तपसा वा पिपात्रता यच्च स्यातामि मे चोभेति द्विपात्रप्रकीर्ति
 तमिति श्रुत्वा नु कल्पमाहर्वाधायनः अश्रोत्रियः श्रोत्रियो वा पात्रं वा पात्रमेव वा विप्रब्रूवोपि वा विशेष्येन ग्रहणेदानमर्हतीति
 यथापि पूर्वसर्वे व्याससमाद्विजादित्युक्तं तथापि तद्वाह्य एतत्तत्त्वार्थदानस्यावश्यकत्वाथैव ननु पात्रादयानियमसैमकसमैविद्वा
 नप्रतिपादनार्थं अतएव पात्रांतरतम्येन फलतारतम्यमुक्तं दक्षरस्युतौ सममद्राह्य एदानं द्विगुणं द्राह्य णव्रुवे श्रोत्रिये
 शतसाहस्रमत्रेत्यानंतर्यमभ्युते इति अत्राह्य एनातिमात्राह्य एणः संस्कारादिरहितः द्राह्य णव्रुवरुत उक्तश्चतुर्विंश

तिमते गर्भाधानादिस्तरुकारवदोपनयनैर्युतः नाध्यापयति नार्थते स भवेद्ब्राह्मणब्रुवति श्रीत्रिपः सर्वस्तरुकारपूर्वक
वेदाध्ययनवात् तुलापुरुषदानादिकालप्रक्रमे यच्चंद्रसूर्यग्रहे तत्र नतेपातान्निमित्तकत्वाय किंतु तत्कालकत्वाय
कालसंदर्शात् आदिसध्यावसानेपुष्यद्विहितं तत्स्वतः स्वफलतिथय उको ब्रह्मपुराणे उपमर्दोलक्ष्मणुग्रहे चंद्रसू-
र्ययोः पुण्यकोटिगुणमधेमुक्तिकालेत्वनंतकमिति ग्रहाण काले जननमरणशौचसत्त्वेपि स्नानादिभवेव तदुक्तं लि-
गपुराणे चंद्रसूर्यग्रहे स्नायात् सूतके मृतकेपि च स्नायात् मृत्पुमानोति स्नायात् पापं नर्वादति दृढवा सिधेनापि सूतके मृत-
के चैव न दोषो राहुदर्शने तावदेव भवेच्छुद्धिर्पावनं भुक्तिर्न दृश्यते इति राहुलक्षितचंद्रसूर्योपरागनिमित्तस्नानादौ हेमा-
द्रोदानं श्राद्धादिविषयमेतत् नैतु स्नानमात्रविषयं ग्रहेणैवावमाशौचं विमुक्तैः सूतकं रमृतं तयोः संपातमात्रेण उपरप-
श्यक्रियाक्षम इति ब्रह्मांडपुराणवचनविरोधात् स्नानहेमदेवपूजादानाक्रियानुष्ठाने हि क्रम उपपद्यते स्नानमात्रानुष्ठाने
स्नानस्य पूर्ववार्थेनैव सिद्धौ द्वितीयवाक्ये वैषम्यं प्रसंगाच्च भवत्पक्षे द्वितीयवाक्येनैव स्नाना सिद्धेः पूर्ववाक्ये वैषम्यं प्रसं-
ग इति चेन्न श्रस्नातस्यानिष्ठविशेषसंबंधप्रतिपादनार्थत्वात् यावत्तत्तच्छब्दानुपपत्तिप्रसंगाच्च तावत्कालव्यापिकर्म
सुश्रद्धायामवभिधातव्यायाहिती सार्थकौ स्नानमात्रं न तादृशं अतएवाविशेषेणैव जननमरणान्निमित्तानां शौचप्रयुक्तान
धिकाराभावो ग्रहणानि मितकर्मसु रमय्यते सूतके मृतके चैव यदि स्याद्वाहुसूतकं तावत्सूतकनास्तितया वद्वाहुर्न मुं-
चतीति रुकंदपुराणे सूतके मृतकेनैव सूतकराहुदर्शने तावदेव भवेत् शुद्धिर्पावनं भुक्तिर्न दृश्यते कालादर्शे श्री
गिराः सर्वेषां विशुद्धाः स्युः सूतके राहुदर्शने स्नात्वा श्राद्धं प्रकुर्वीत न विचशाय विवाजितमिति पट्विशन्मतोपि रमा-
ते र्भूषणरिथगोराहो रन्यत्र नूतके श्रौतकर्मणि नत्कालं स्नातः शुद्धि मवाप्नुयादिति सूतके श्राया च राहोस्तदुपलक्षि-
ते धरागाढं यनिमित्तकानां रमातर्कमणिरिथगो न तु तन्निमित्तकानामिर्यर्थ इति हेमाद्रिः सूतकेयः रमातर्कं

परित्यागः सराहुसूतकान्तुकालास्तानतिपांथागद्वयेतेन तेन श्राद्धं किंचिद्वानेचोपरगतिमिति तर्कमाशौचिवश्यं भवति न
ज्ञानमात्रं संवत्सरप्रदीपादिपुचेदं स्मृतिवचनं लिखितं सूतके स्मृतके चैव न दोषो राहुदर्शने स्नानमात्रं तु कर्तव्यं दानं श्रा
द्धविवाजितं एतच्च पूर्वोदाहृतवहुश्रुतिविरोधान्निर्मूलम् मदनरत्नपारिजातेष्वेवं निर्णयसिंघावपि इयंच शुद्धिरविशेषा
तंत्रदीक्षापुरश्चरणादिसर्वस्मार्तकर्मभविष्येति मदनरत्नेन व्येवं रजस्वलायास्तु विशेषोभार्गवार्चनदीपिकायां सूर्यो
दयनिबन्धे सूतकादिपुटोपेक्षितग्रहोभजपादिषु ग्रस्ते स्नायादुदकयाहृतीर्याद्वद्वयवारिणेति अत्र च स्नानेनैमि
त्तिके प्रातेनारीयादिरजस्वला पात्रांतरितेन स्नानं कृत्वा व्रतंचरेदिति मितार्थो कोविधिर्द्रव्यः यत्तु ग्रहणानिमि
त्तमाशौचं तत्स्नानेन निवर्त्य तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे आशौचं जायते नृणां ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः राहुस्पृशेत योः स्नात्वा
दानादौ कल्पते न रइति निर्णयाम्यते ग्रहणकालस्य सर्वस्यापि पुण्यत्वे स्पृशकालः स्नानादिकर्मसु ग्रहः मध्यकालो
मध्यमः मोक्षकाल इत्ययमः तदाह व्यासः त्रिदशः स्पर्शसमये तृप्यति पितरस्तथा मनुष्या मध्यमे काले मोक्षकाले
तुराक्षसा इति एतच्च वचनमपिशेषात् सर्वदेवपितृदेवत्यकर्म परमिति केचित् स्नानं स्यादुपरागादौ मध्यमे होमसुरार्चन
मित्यादिभिर्बर्चनैर्होमदेवार्चनयोर्भवे विधानात् अस्यामने भवे स्नानमिति पूर्वोदाहृतवचनाच्च नैतद्युक्तं किंतु होमदे
वपूजादयदिरिके विषयमेतदिति हेमाद्रौ एतानि च ग्रहणानिमित्तकानि कर्मणि संक्रांतिविवृततः पूर्वमुत्तरं वा भवति उ
त्तरग्रहणकाल इत्यपेक्षायां जावालिः संक्रांतौ पुण्यकालस्तु षोडशोभयतः कलाः चंद्रसूर्योपरगे तु यावद्दर्शनगोच
रा इति अत्र कल्पतरुकारप्रभृतयः दर्शनशब्दश्चाक्षुषज्ञानपरः न शास्त्रार्थज्ञानवचनः निमित्तरयज्ञात्तर्यैव नैमित्त
कप्रयोजकत्वेन निमित्तत्वबोधकश्रुत्यैव तल्लभेन दर्शनशब्दप्रयोगस्य वैयर्थ्यप्रसंगः तच्च दर्शनं स्वकीयमेव निमित्तं प
रकीयपददर्शनस्य परकीयत्वात्नादिप्रयोजकत्वाभावात् एवं च स्वयं ग्रहणेष्टे स्नानादिकर्तव्यं न मे घातुते इति पदर्थव

सत्त्वं श्रवकेचित् गोचरशब्देनव्रतफलोपधानपरः तत्काले एकरस्यापिकर्मणः कर्तुमशक्यत्वात् किमुतबहूनाकिंतु
योग्यतापरः साचप्रयत्नापनेयचाक्षुषज्ञानप्रतिबंधराहित्ये तथाचयोग्यत्वाभावादपिनेमयाच्छेस्त्वानादीत्याहुः निर्ण
यामृतप्रेषं तदेतत्तच्छंवाक्षुषज्ञानविषयत्वविवक्षायां नक्षेतोद्यंतमादित्यंनारतंयतंकदाचन नोपरकंनवारिस्थंनम
ध्यनमसोगतमिति स्नानप्रकरणपठितमनुयाक्येन स्नातकानांप्रस्तादित्यदर्शनानिषेधात् स्नानाद्यभावप्रसंगात् श्रं
धर्दानांतदभावप्रसंगाच्च नचेष्टापत्तिः सूर्यग्रहेपदाराजौदिवचंद्रग्रहस्तथा तत्रस्नानंनकुर्वीतदद्याहानंतुनक्वचिदिति
निगमवचनस्य स्नानादिनिषेधस्यवैयर्थ्यप्रसंगात् चाक्षुषज्ञानाभावेनतस्याप्यभावात् निषेधस्यप्राप्तिपूर्वकत्वात् य
दप्येतद्वचनस्यग्रस्तास्तपरत्वेनव्याख्याने रविचंद्रयोरस्नानांतरंराजिदिवग्रहत्वादिति तदपितुच्छं यावदर्शनगोचर
इत्यनेनैवारतोत्तरभागयोर्निमित्तत्वपर्युदासेनवैयर्थ्यपरिहारात् राहुदर्शनदत्तंहिश्चाह्मचंद्रतारक स्नानंदांनजपः
श्चाह्मनंतंराहुदर्शनइत्यादिपुनर्कर्मविशेषवचनेऽपिदर्शनपदापादानेप्रस्तास्तोत्तरभागस्य दर्शनागोचरत्वेननिमित्त
त्वाप्रसक्तेश्च किंचदर्शननिमित्तानंतर्भावेतदावृत्तौस्नानाद्यावृत्तिप्रसंगः प्रतिनिमित्तनैमित्तिकावृत्तिरितिन्यायात् दृ
शिरहितेपुनहुवचनेपुनत्पदाध्याहारप्रसंगश्च किंचनिमित्तेषुनिमित्तवत्त्वाधिकारादधिकारिणश्चतदकरणेप्रत्यवायद
र्शनेसति स्नानाद्यकरणे प्रत्यवायप्रसंगात्तदभावेतदभावात् प्रत्यवायकश्चकर्मनुष्ठानाव्यतरप्रयोजकंदर्शनवुद्धि
पूर्वकारकोपिनकुर्था द्येवतितन्निषेधकःस्नानादिविधिर्दृश्यतत्वात् नन्वेवमाधानाध्ययनाभ्यामग्निविसर्जनमपि
कोपिनंकुर्था तस्मिन्सत्याग्निहोत्रादिकर्मकरणे प्रत्यवायस्यतत्परिहार्यकर्मकरणस्यापत्तेः श्राधानाध्यय
नयोः कर्मविधिप्रसज्यवेनासिद्धाग्निविद्यावत्प्रत्यकमाधिकाराभ्युपगमात् सत्त्वंब्राह्म्यतानाहिताग्निप्रयोरुपपातक
गणनयाद्योतकंकिंचिदस्ति श्रथेतदपिपरिहारायदर्शनस्यस्नानार्थगतत्वेनविधेयैवैवन्मकिञ्चने निषेगजन्यं नन्यजनं

वरस्रप्रदीपिदाहृतमार्कडेयवचन उपवाससाहचर्यात्तरपटुप्रतीयते एकरात्रमुपो वैवराहुंदृष्टाक्षुन्नरः पुण्यमाशो
 तिरुवाचज्ञानं श्राद्धविधानत इति निमित्तज्ञानत्वेन तस्याधिकारसंपादनेनेपुत्रो गिर्नाः श्रमपनाधानवस्रनाणाभावा
 तु तयोर्नागत्यं किं तूपकारकतामात्रं दर्शनरूपतु प्रमाणावधानात्प्राप्तौ नैवोपकरेण श्रवच यद्यप्युपवासदर्शनयोः स्ना
 नश्राद्धयोश्चाक्षयं पुण्यमाप्नोति येनैव सर्वपातुत्तरं भासते तथापि बहुपुत्रवचनेषु स्नानश्राद्धयोरिव फलसंबंधश्च एषा
 दत्राप्युपवासदर्शनपूर्वकज्ञानश्राद्धविधायार्क्षयं पुण्यमाप्नोतीति योजनयोपवासदर्शनयोरेगत्वं द्रष्टव्यं विशेषविधि
 तां चार्क्षोपार्मायादिहिंसाविधिनैव न हिंसादिति निषेधस्य नोपरकांमत्यादिनिषेधस्य बाधेन रागप्राप्तेश्च एविपयत्वकर
 णात्सर्वनैमित्तिकार्थत्वेण सकृदर्शनं कृत्वा सर्वकर्तव्यं एवं जन्मादिराशिरुथोपेता द्विपयत्वस्यापि दर्शनानिषेधस्य राग
 प्राप्ताविपयत्वात् तस्मादर्शनविधिविपयत्वेन जन्मादिराशिरुथोपरभावात् मितरवत्सकृदर्शनज्ञानादिभवत्मेव श्रंवा
 दीनामेव तदशकेरनाधिकारात्तन्नभवतीति चेत् श्रवचदामः अस्तु दर्शनाविधिः तद्वत्त्वादेव च पूर्वोक्तप्रकारेणैव स्या
 गत्वमपि तथापि सो पूर्वविधिरतावन्नसंभवति निमित्ते ज्ञानतया दर्शनसापेक्षप्राप्तत्वात् किं तर्हि निमित्तज्ञानस्याधिकार
 रसंपादकत्वेनैकरूपस्य संभवात् पक्षे प्राप्तस्य दर्शनस्थानियमविधिरयं श्रवचतादिवत् ततश्च नैमित्तिके पृथग्यशक्यां
 गहात्तेनाप्यधिकारस्य न्यायसिद्धत्वाद्वादीनामप्याचारणे वाक्यदर्शननिग्रमरूपसंभवेपि स्नानादिपुक्तमेवेति नेष्ट
 सिद्धिः श्राधेकारसंपादकत्वेनारयंगस्य व्यभिचिद्यादिवत् नृपशाशकिन्याया विपयत्वात् तच्चेत्तैप्यस्यात् श्रमिवि
 द्यादिपुहिकर्मप्रयोगविध्यप्रयोज्यत्वात्तत्राशकिन्यायाय विपयत्वात् तच्चेत्तैप्यस्यात् श्रमिवि
 विधिप्रयोज्यत्वेति भवति यथाशक्त्या वंधं यस्याविपयः अस्तु तर्हि निमित्तत्वमेवेति चेन्न दत्तेत्तरत्वात् किंच यद्विद्विष्ट
 ग्रहणं स्नानादिनिमित्तं तथासत्पुद्गलस्य ग्रहणस्य विशेषणं दर्शनमविवक्षितं स्यात् युरपोभयंहविरातिमाच्छेदित्येव

ररथान्प्रतितपोरपि दर्शनयोग्यः स्वस्य च निषेधबलादेवलाभात् अतिसूक्ष्मतत्कालतया भ्रनदिशयानां तु कस्यापि दर्शन
 योग्यवानाम् तद्योग्यताविशेषणादेव निमित्तत्वं पर्युदासः यदपि मुक्तिदृष्टानुभोक्तव्यस्नानं कृत्वा तत्परमित्यादिषु
 दृष्ट्यतिपदं तदपिशाल्म्याज्ञानपरं अत्र गौडनिबोधे रम्यतिवचनम् मेघमालादिदोषेषु एषादिमुक्तिर्न दृश्यते आकल
 यततः कालं स्नात्वा भुंजीत वा भयत इति न च प्रसारतमये चंद्रसूर्योदयात् प्रागपिशालतो मुक्तिं विज्ञाय स्नानभोजनादिप्र
 संगाः प्रस्तावेवास्तमानं विधिवत्क्षयमाणभूगवचनेन दिनांतरे स्नानभोजनविधानान् ब्रह्मोदारात्रनभोक्तव्यनिविक्षय
 माणविष्णुधर्मोत्तरवचनेन प्रसारतमये चंद्रमूर्त्योदयात् प्रागभोजननिषेधाच्च तस्माच्छाल्म्यावगतदेशविशेषपावच्छेदेन
 चाक्षुषज्ञानयोग्यमेव वा प्रसारतग्रहणं स्नानादिनैमित्तिकानुष्ठानप्रयोजकमित्याहुः योग्यताचस्वरूपैरेव नृत्काल एव
 स्नानादिनतु सक्रांतिवत्पूर्वापरयोः भोजनंतु तत्काले तत्पूर्वकाले च निषेद्धम् तथा च ब्रह्मपुराणे नाश्रियादथ तत्काले प्र
 स्तयोश्चंद्रसूर्ययोः मुक्तयोश्च कृतस्नानः पश्चाद्रज्यस्त्ववेष्टमतीति अत्ररवेष्टमतीति वाक्यभेदेन तद्दिने परात्तभो
 जननिषेधः विष्णुधर्मोत्तरे चंद्रस्य यदिवाभानोर्यस्मिन्नहनिभार्गवग्रहणंतमेव तत्र न पूर्वभोजनक्रिया शिखलिसितौ
 तस्मिन्नहनिनाश्रियाच्चंद्रसूर्यग्रहोपदि मुक्तिदृष्ट्या तु भुंजीत स्नात्वा चैव यथाविधीति पूर्वकालभोजननिषेधविशेषमा
 हं वसिष्ठः ग्रहणंतु भवेदिदोः प्रथमादधियामतः भुंजीतावर्तनात् पूर्वपश्चिमप्रथमादधुः रवेस्त्वावर्तनादूर्ध्वमर्वागिव नि
 शीयतः चतुर्ध्रप्रहरे रवे रस्य चतुर्थग्रहरादध इति राजौ प्रथमयामोत्तरचंद्रग्रहणं चैन्मध्याह्नात् पूर्वभुंजीत रात्र्यंतयामे
 चंद्राच्चिप्रथमयामात् पूर्वभुंजीत दिनस्य तर्तपग्रहरे रवे र विप्रग्रहस्तदपूर्वादिनस्य च्छेरात्रात् प्राक् भुंजीत अरुश्चतुर्थग्रहरे रवे
 र विप्रग्रहणंतदारात्रे चतुर्थग्रहरादधो भुंजीत इदं च न रात्रिभोजनपरं किंतु सूर्यग्रहे पूर्वयाम चतुष्टयं त्याज्यम् चंद्रग्रहं या
 नत्रयमित्येव परमिति भावयः तदुक्तं ब्रह्मगीतमेन सूर्यग्रहे तु नाश्रियात् पूर्वयाम चतुष्टयं चंद्रग्रहे तु यामां स्त्रीन् बालदृष्ट्वा

वहविविपठमपरत्वं अतः केवलं ग्रहणमेव निमित्तमिति वक्तव्यम् तच्च ज्ञातमेव निमित्तं सर्वं निमित्तानां ज्ञातानामेव नैमिति
 कप्रयोजकत्वमिति विज्ञानेश्वरदिभिश्च तत्र तत्र अनिरूपितत्वात् तच्च ज्ञानं शास्त्रायमेव न लौकिकं न च शास्त्राय विज्ञान
 विवक्षया देशान्तरग्रहेण विज्ञानादिप्रसंग इति वाच्यं सूर्यग्रहो यदारात्राविति पूर्वोक्तिनिगमवचनेन तत्र ज्ञानादिनिषेधात्
 ननु तर्हि बहुपुत्रादये पुत्रप्रयुक्तस्य दर्शनपदस्य कान्तिरिति चेत् अत्र दाक्षिणात्याः दशरुहेशविषयत्वेन ग्रहैकत्ववद्
 विवक्षया आक्षिप्तज्ञानानुपादकत्वमेव प्रयुक्तश्च दृशिर्ज्ञानसामान्ये अष्टमीरेहिणीयुक्ता निश्चयद्वेदश्यतेत्यदिषु म
 नसा पश्यतीत्यादौ लौकिकप्रयोगे च पश्यार्थश्च नालोचन इति व्याकरणमुत्पद्यते दृशिर्ज्ञानसामान्यवाचित्वम
 नुमन्यते भवतु वा चाक्षुषज्ञानमेव तस्य वाच्यमितरत्र लक्षणे कत्व तथाप्यत्र तदाश्रयणेऽपि न दोषः चंद्रसूर्यग्रहेना
 धात्वात्स्मिन्नहनि पूर्वतः राहोर्विभुक्तिविज्ञाप्यत्वात् कुर्वीत भोजनमिति गौतमवचनस्य तात्पर्यग्राहकस्य सत्त्वात् वि
 धिलाघवार्थमनुवादत्वापेक्षणात् तस्याश्रदोषत्वाच्च श्रुत्वा पुत्रस्य जन्मचेत्यादिवत् अन्यथा रजसे दर्शनेनारीञ्चि
 रात्रिमशुचिर्भवेदित्यादावप्यप्यस्त्रीणामशौचाभावप्रसंगः यद्वा यावद्दर्शनगोचर इत्यादौ गोचरशब्दोऽप्यप्यताप
 रएव तेन यश्चंद्रसूर्योपरागो यस्मिन् देशे यावत् कर्मपर्य्याप्तश्चाक्षुषज्ञानयोग्यः स तत्र देशतावत्सुकर्मसु निमित्तमि
 त्यर्थः पर्यवस्यति तादृशस्य च शास्त्रतो ज्ञानंतदनुष्ठानं प्रयोजकं तच्च तत्काल एव न तु संक्रांता विवतत्पूर्वोत्तरकालयोः
 अतश्चाक्षुषज्ञानयोग्येभ्य कालेभ्ये ग्रहेण ज्ञानपूर्वकं दानादिज्ञानमात्रं वा यावदेव तु प्रकृतैश्वर्यम् तावदेव कर्तव्यं वर्तमा
 नमेव ग्रहणात् दशमाशौचवत् निमित्तम् नवतीतं न च भाविचेति पर्यवसितोर्थः देशविशेषणं च सूर्यग्रहे यदारात्रा
 विविवचनेन दर्शनांतरस्यानिमित्तत्वपर्युदासो वगम्यते अतएव चाक्षुषज्ञानयोग्यतायानिमित्ततं गतत्वे रात्रिरविग्रह
 स्य दिवा चंद्रग्रहस्यातथात्वेनास्मिन्निति तत्त्वाद्दप्रसक्तस्य ज्ञानादेस्तत्र निषेधः पर्युदासो बानतथैकद्वयपारस्तं द्वीपांत

तुरैर्विना श्रधरात्रादपश्चैद्यदिचंद्रग्रहोभवेत्, पूर्वपूर्वग्रभोक्तव्यमुत्तरेचोत्तरेपिचेति श्रयोद्वितीयग्रहरे ऊर्ध्वतृतीय
 पूर्वग्रपूर्वाहे दिनप्रथमाद्वितीयग्रहरयोः उत्तरेपि एवं सति, सूर्यग्रहानिमित्तभोजननिषेधाविषययामचतुष्टयस्याप्यवध्य
 पक्षरूपग्रहणयामएवावधिः चंद्रस्यग्रस्तोदयेविशेषमाहलृक्षवसिष्ठः अस्तोदयेविधिः पूर्वनाहर्भोजनमाहरेत् अस्त
 स्वमयेविशेषमाहभृगुः अस्तविवास्तमानंतुरर्वाङ्ग्राश्रुतोयदि, परेतु रुदयेस्त्रात्राशुद्धोभ्यवहरैत्तरद्वाति लृक्षगार्ग्यो
 पि, संध्याकालेयदाहर्ग्रसतेचंद्रभास्करौ, तदहर्नैवभुंजीतरात्रावपिकदाचनेति यदा, सूर्यस्यग्रहणंसायंसंध्यायां च
 द्रग्रहणं प्रातः संध्यायां तदासूर्यस्यग्रस्तास्तमयेपूर्वास्मिन्नहर्नितस्यांरात्रौनचभोक्तव्यं चंद्रग्रस्तास्तमयेपूर्वरात्रौत-
 रस्मिन्श्राद्धिनभोक्तव्यमित्यर्थः विष्णुधर्मोत्तरेपि, अहोरात्रंनभोक्तव्यंचंद्रसूर्यग्रहोयदा मुक्तिदृष्ट्वाभोक्तव्यंस्नानं
 स्वातन्त्र्यमिति तदपिग्रभनास्तमयपरं, पूर्ववचनैकवाक्यत्वात् तत्र सूर्यग्रस्तास्तमयेसमयगेव चंद्रग्रस्तास्त-
 सायंहिदर्शनेतरमित्वात्राहरित्यहोरात्रं दृष्टव्यं, अमुक्तयोरस्तगयोर्दृष्ट्वास्त्रात्वापरेहर्नातिवचनं, त-
 रसूर्यग्रहापूर्वमहिंसाशंशप्रहात् ग्रहकलित्वंनश्रीयात्स्त्रात्वाश्रीयात्तुमुक्तयोः मुक्तेश्चिनिभुंजीनयदिनस्यान्म
 हानिशा, स्त्रात्वादृष्ट्वापरेह्यथाद्रग्रस्तास्तमितयोरिति, महाजिशाचमार्कडंयेनोका, महानिशाद्विघटिकेरात्रिमध्यम
 यामयो नैमित्तिकंतदाकार्थैकाम्यंतुतमनंगपीति, अतियामंधाटिकाद्वयनैकैकावाघटिका, तेनमुहुर्तद्वयमेकोवाम
 हर्तः, सार्द्धग्रहशानंतरंमुहुर्तंचतुष्टयंमहानिशेतिक्तत्पतंसः, शिखरहस्यापि, नाचरेत्सग्रहंचैवतथैवास्तमुपगतिः, यावत्स्या
 नोदयस्तस्यानाश्रीयात्तावदेवतु मुक्तिदृष्ट्वात्तुभुंजीतंस्नानं कृतंयथाविधीति, सग्रहेग्रहणं संहितेतद्वर्तमानकालेतथैव
 रसुहृन्तरपि संध्याकालेयदाहर्ग्रसतेचंद्रभास्करौ, तदा, दिवानभोक्तव्यमातुरस्त्राशिशूचिनेतिदिवेत्यहोरात्रांपलं
 वालादीनामसमर्थानंतुमुहुर्तंचयातमकसायाह्लादिग्रहणकालं, प्रायेत्तैकस्मिन्नेवतादृशेपराह्लादौभोजननिषेध

तथा च मात्स्यमर्कडेययोः सायाह्नेग्रहणचेत्सयादपराह्नेनभोजनं अपराह्नेनमध्याह्नेनतुसंगवे भुजतिसंगवेच
 त्सयात्रापूर्वभोजनक्रियेति सायाह्नादौग्रहणेक्रमेणापराह्नादौबालवृद्धादुरैर्नभोक्तव्यं अपराह्नादिपूर्वकालेभुजनेत
 पानदोषद्वयर्थः विशेषनिषेधस्यशेषांशेनदोषद्वयर्थः विशेषनिषेधस्यशेषांशेभ्यनुज्ञाफलकत्वात् कालतत्त्ववि
 चनेतु सूर्योपरागाविषयभेदं बालादीनांभोजननिषेधप्रतिपादकचंद्रग्रहणं रात्रितृतीयचतुर्थग्रहराते बालादि
 भिर्यामत्रयमपितिषेधपरिपालनसंभवात् तिषामपिउत्सर्गतः सर्वस्यामपिरात्रौभोजनंविनैवावस्थानात् यदांतुते
 पां रात्रिप्रथमद्वितीययामगतेचंद्रग्रहेयामद्वयव्याप्तिनिषेधपरिपालनासंभवस्तदारात्रेरपिपंचमंगान्कृत्वाग्रहणका
 लभूतमागावधिकान्निमुहूर्त्तैरत्मकैकभागान्मकएवरविग्रहवद्भोजननिषेधकालोद्भूतः यत्तुग्रहणंकालावधिकभागद्वये
 भोजननिषेधप्रतिपादकंरमद्वयतरवचनं सायाह्नेसंगवेशीयारपराह्नेसंगवादधः मध्याह्नेपरतोशीयान्निपवांसोरविग्रह
 इतिशारदेग्रपरह्नेद्वयर्थः यदपराह्नेयशरादिनिश्चुते रविग्रहःशीशिग्रहस्याप्युपलक्षणाएतच्चपुत्रवद्वृहस्थविषयं आ
 दित्येहजिसंक्रांतौग्रहणेचंद्रसूर्ययोःउपवासोजकृतैवयोग्यहिणपुत्रिणातयेति रमद्वयतरवचनान्च कालतत्त्वविवेचनेतुवंच
 नमिदंबालादिविषयभेदग्रहतास्तसूर्यशीस्तमयविषयंनोपवासोरविग्रहइतिवाक्यशेषात् तत्रैवचाहोरात्रव्यापिनिषेधात्
 कोपवासप्रसक्तैःअपराह्नात्प्रातःपरान्तेग्रहस्तमयःसंभवत्येवममध्याह्नेपरतोशीयादिद्युक्तंओपरान्तेग्रहस्तमयसंभ
 वात् यद्यपिचतनपूर्ववाक्यादुपरान्तापूर्वसंभवमानवर्जायित्वाप्रातर्भोजनसंभवतितथापिभागद्वयवर्जितस्यात्रवाक्येनप्र
 तिपादनद्वयत्राप्रिषष्टद्वयवर्जनं मुख्यःकल्पःपाकभागवर्जनंरत्नकल्पमइतिसूच्यते इत्युक्तं ग्रहणवेधकालेहिमाद्रौ
 त्रयोदश्यादितोवर्ष्यदिनानानवकंध्रवंमाणरेपुचंसर्वेपुग्रहणेचंद्रसूर्ययोरिति अष्टम्यापि द्वादश्यादितृतीयांतवेधई
 द्दुमहेरभृतः एकादश्यादिकःसौरैवतुर्थ्यतः प्रकीर्तितःइदं संपूर्णग्रहे खंडग्रहेतन्निघतंदिनत्रयंअहंखंडग्रहेतयोरिति

वचनात् इदं प्रस्तावनादिनं पूर्वमिति नारदवचनेन प्रस्तावति भिन्नग्रहणपुंज्येति निबंधे च्यवनः ग्रहणोत्पत्तये च
 सागर्ये पुष्कृतत्रयं यावच्चरविणामुक्तामकं भदंतकध्वत् अन्यदणविकारादितत्फलं च दैवज्ञेभ्यो ज्ञेयं अत्रकार्योपवास
 माह दशः अयने विषुवे चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः अहोरात्रोपितः स्नानासर्वपापैः प्रमुच्यत इति आदिकर्मणिकः केचित् भूते
 कर्माभिप्रेक्ष्य ग्रहणपूर्वादिनेषु उपवासमाहुः अतएव ग्रहणादौ आदिर्यह निसंक्रांताविति वचनेन प्रारणानिषेध उच्यते ब्र
 ह्मपुराणे नित्यदयोरयनयोस्तथाविधिवतो दैयोः चंद्रार्कयोर्ग्रहणयोर्व्यतीपतिपुक्कर्मसु अहोरात्रोपितः स्नानं श्राद्धं नत
 धाजपं यः करोति प्रसन्नात्मा तस्य स्यादक्षयं हितत् इति कालतत्त्वविवचने अयं चोपवासः सत्यामपि निधायामयनग्रहणा
 दिमत्पयहोरात्रएव नतपूर्वस्मिन् अयनादि समभिध्याहारत् तद्ग्रहोरात्रस्यैव प्रतीतेस्तु ग्रहणस्यैव युक्तत्वात् तथैवाशिष्ट
 समाचारान्वक्तः पूर्ववत् एकात्रमुपोष्यैव स्नायादद्याच्चशक्तिः कंचुकादिव संप्रस्य नित्यतिः प्रापकोशत इति लिंगपुराण
 गतस्य पुद्गलस्योपि समानकर्तृत्वमात्रे मुख्यत्वादाय स्वपितिवत् तत्रैवात्रिरात्रोपवासो युक्तः त्रिरात्रं समुपोष्यैव ग्रहणे
 चंद्रसूर्ययोः स्नानादत्वाचायविधिवन्मोदते ब्रह्मणोऽसहेति अत्रापि त्रितयममुपवाससहितमेव तद्वद्वदितस्यैव त्रिरात्रस्योपरा
 गाद्विनेपलक्षणात् पुत्रवद्ग्रहस्थस्तु प्रापक्षयकामोपि ग्रहणानिमित्तोपवासं न कुर्यात् तदुक्तं नारदेन संक्रांत्यामुपवा
 संचकुर्येकादशे वासरे चंद्रसूर्यग्रहे चैव न कुर्यात्पुत्रवान्ग्रही यदातुरावेर्भरतस्तदा पुष्टिणा ग्रहग्रहयहि त्वावालादि
 वद्वोजनकार्यं नतपवासः सायाह्नेग्रहणेष्वेत्यादिति मार्कंडेयवचनत्सायाह्नेसंगे शीघ्रादितिरस्य त्वेति हेमाद्रिः मा
 धवमततु पुत्रिणोपितत्रोपवासएव अहोरात्रं न भोक्तव्यमिति पूर्वार्कनिषेधस्य तेनापि प्राक्तनमिदं वात उपवासनिषे
 धस्तु तत्र रूपोपवासपरः कृष्णैकादशी वादिति मदनरत्नेष्वेव युक्तेष्वेतत् यतः तत्र प्रयुक्तोपवासस्य निषेधोऽयमुदाहृत इति
 वाक्यशेषेण विहितकार्योपवासनिषेधो नानुपगमात्सत्यनानुपगमात्सायता नित्यमप्यपणमिदं निमित्तकं

ब्रह्मसंकल्पपरमकवत्ररूपेणवासपरएवशकौनतनुजनिवृत्तैतरम्यलक्षणाकत्वात् अन्यथोपवासव्रतचरेदितिव्रतश
 ब्रह्मसमाभिषेद्याहारसंकल्पसिद्धावपिकेवलपिवासशब्दघटितवाक्यपुसंकल्पसिद्धयप्रसंगात् तथाचोपवासनिषेधप्र
 गाणमुत्पद्योर्भिरपेकार्थसंप्रत्ययइतिन्यायन मरूपस्येवग्रहणोचित्यमिति यदाचैवकारणांतरप्रयुक्तभोजनाभावमा
 ज्ञेयव्रतरूपेणवासप्रसक्तिरतदाग्रहणानिमित्तश्चाधिकारिणा प्ररब्धेचामोजनमासमापत्तादितिविहितश्चाङ्गभो
 जननिषेधपरिपालनेपिनक्षति ग्रहणानिमित्तपिचश्चाङ्गपूर्वपरपर्युक्तप्राथमिकेवाक्षणातिवर्तनं श्चाङ्गभरमेवतुल्य
 रूपातंसमवयेव नमुर्गेचत्राचनः श्चाङ्गधिकारिणोग्रहणादिनेतत् पूर्व तस्मादसूर्यप्रसूतारितपुत्रवद्ग्रहणोप्यहो
 रात्र्यभोजननिषेधः परिपालनीयएव व्रतरूपेकार्थपदपवासपरनकार्थ्यं चंद्रप्रसरतस्तरुदनेसंध्याहोमादीनादौ
 प. तदाहंशानाः ग्रस्तेचार्सतगतैर्विद्वैज्ञात्वामुत्पद्यवाहणं स्नानहोमादिकंकार्थभुर्जातदृश्येपुनः पुनरुत्ताहिताग्निवि
 पय अपराल्लेवर्तापनीयमश्नात् इतिकार्यायनोक्तेवैतस्यश्रीतत्वेविहितत्वेनचप्रावल्यात् श्चाङ्गैर्नतंकुट्यादितिनि
 णेयदीप. रागप्राप्तभोजनेकालनियमेयं तेनुत्तरादिविवभोजननितिकर्कानुसारिणः ग्रहणांतरितस्यपूर्वसकलपित
 रयद्रव्यस्यादत्तस्यद्वैगुण्यंभवर्तातिशयाः पठति तच्चग्रहवैवर्त्तं दातव्यमितिनोकार्थावक्तव्यकुञ्चित्कचित् दशो
 तसंपर्वसुस्यान्वहतंचंद्रग्रहंभवत् सूर्यग्रहेसहस्रतन्मरणतकस्मत्तमिति श्रवमूलंस्त्रित्यमितिनिर्यासिधौ ग्रहणतत्पूर्व
 कालभोजनप्रायश्चित्तं पटविशन्मतमिहितं चंद्रसूर्यग्रहेभुक्काप्राजापत्यंसमाचरेत् तस्मिन्नेवादिनेभुक्काग्निरत्रैणैवशु
 द्यर्ताति त्रिरात्रेणत्रिरात्रोपवासेनतेनप्राजापत्याहंमुक्तंभवति प्राजापत्यस्यपटुपवासुतल्यत्वात् ग्रस्तारतोत्तरंनिषिद्धं
 कालभोजनेपित्रिरात्रमेवतस्मिन्दिनइत्यविशेषाभिधानात् स्वावाल्लुह्लादीनातदर्थं ग्रहणप्रसंगात्कुरक्षेत्रप्रातिग्रहेप्रा
 यश्चिवमुच्यते अतएवस्मृतौ प्रातिग्रहोक्कुरक्षेत्रेनभूयःपुस्येभिवेत्तथापिमनसःशुद्धैर्प्रायश्चित्तंसमाचरेत् तत्सकच्छेद

धं कुर्याद्वेन समन्वत सत्रेणायजताथजपद्मालक्षसप्तकं वापिकपतद्गागादित्यनैर्विसृजेद्वनमिति एतच्च यद्वाहं
 तेनाजयंति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गेषु शब्दविदा तेन तपसा पिबेति मनुकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 एषामान्यतो वज्र्याणि नस्वपेक्षचभुजोतन कुर्यान्मजमेहने नमैयुतं न चार्थगंभोजनं च वंधनं पत्रपुष्पतण्डु
 गाल्ध्यात्केशाक्षशोधयेत् न निश्चयाभापण कुर्यान्न के शाब्धारणम् एतेषां फलानि सति सत्प्रहं विषयां जायते व्याधि
 मंत्रेदुःखमवाप्नुयात् पुरीषे कृमि योनिः स्थान्मथुने ग्रामशूकरः श्रम्यगेन भवेत्कृष्णभोजने स्यादधोगातिः वंधने च भवे
 तसर्पवधे च नरकं व्रजेदिति कालमाधवे ग्रहणदिने निषिद्धमाह गार्ध्वः नमगलं न प्रतिष्ठान प्रपारमसत्क्रियाः ना
 श्रिहोत्रं प्रगृहीत न यज्ञारंभमाचरेत् न जातकादि संस्कारं न कथं न चाविक्रयं ग्रहणादानरूपं तु यवहारं तु लौकिकं
 दिवा करे निशान्धेरहुणा संधिते सति कुर्यात्तत्रादिने किंचित्तथैराभ्यंगमज्जनं ग्रहणं जन्मरात्र्यादौ निषिद्धं तदुक्तं
 ष्यादिति त्रिषड्दशा योपगतं नराणां शुभप्रदं स्यादग्रहणं र्वर्वाहोः द्विसप्तनंदेषु च मध्यमं स्याच्छेषेष्वनिष्टं कथितं मुनी
 रैरिति आथ एकदश नंद नव इपुपंचमं मदनु रत्नेर्गर्गाः जन्मसत्ताथ रिफांकदशमस्थे निशाकरे हृष्टोरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेति धनेपि रिफोद्वादश श्रको न वति धनसमतरा एश्वी चंद्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे यत्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 त्वे चंद्रमारकरो तज्जातानां भवेत्पांडायेन राशांतिवर्जिताः अभिभवति सैहि केयश्चंद्राकौयस्वजन्मनक्षत्रे तस्यांत
 कादिव भयं विधाहुः स्वमनस्तापम् हेमाद्रौ पेया तु भारकरस्थाने राहुश्चंद्रमुपक्रमेत् कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च तेज
 नाः पितृपक्षविना शायसूर्यस्थाने भवेद्ग्रहः मातृपक्षविना शायचंद्रस्थाने भवेद्ग्रहः होरायां प्रसवे यस्य नक्षत्रे वा नि
 शाकरं प्राणसं देहमाप्नोति स वामरणा मृच्छति एश्वी चंद्रोदये पुराणोत्तरे सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः यस्य
 त्रिजन्म नक्षत्रे तस्य रोगोपधा मृतिः तस्य दानवहोमं च देवाचनं जपो यथा उपरंगोभिपेकं च कुर्याच्छातिर्भविष्यति

धं कुर्याद्वेन समन्वितं सत्रेण वा यजेतां यजपेद्बालक्षसप्तकं वा पीकपतङ्गागादि खननैर्वसुजद्वनमिति एतन्न यद्वा हि
 तेनाजं यति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गेण शुभं तिदातेन तपसा पिबेति मनुकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 णे सामान्यतो वक्ष्यामि न स्य पञ्च भुजो तन कुर्यान्मज्जमेहने न मैथुनं चाम्यंगं भोजनं च वधनं पत्रपुष्पतुणैर्नी
 गं छिद्यात्के शास्त्रशोधयेत् न निध्याभापणं कुर्यात्त्रैकशाब्दधारणम् एते पांफला निरुस्यति सग्रहे विधया जायते व्याधि
 म्रैवेदुःखमवाप्नुयात् पुरीषे कृमि योनिः स्यान्मैथुने ग्रामशूकरः श्रम्यगेन भवेत्कुष्ठीर्भोजने स्यादधोगतिः वधने च भवे
 त्सर्पवधे च नरकं व्रजेदिति कालमाधवे ग्रहणं दिनेति पिबिमाह गार्ग्यः नमगलं न प्रतिष्ठान प्रप्राप्तमसत्क्रियाः ना
 श्विहोत्रं प्रष्टुं तनयज्ञारं भमाचरेत् न जातकादि संस्कारं न कथं न च विक्रयं ग्रहणं दानं रूपं तुल्यं बृहत्तुल्यं किं
 दिवा करेति शानाथे राहुणा संधिते सति कुर्यात्तत्रादिने किंचित्तक्षोरान्भ्यंगमज्जनं ग्रहणं जन्मराश्यादौ निषिद्धं तदुक्तं
 ध्यातिपे त्रिपद्ग्रहायोपगतं नराणां शुभप्रदं स्यादग्रहणं रवौ द्विसप्तनंदेषु च मध्यमं स्याच्छेषे पृथ्विनिष्ठं कथितं मुनी
 रैरिति प्राय एकदश नंद नव इपुं पंचमं सदनरत्नगर्भाः जन्मसप्ताष्टरिफांकदशमस्थितिं शाकरे दृष्टोरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेति धनोपि रिफोद्वादश श्रकोनवति धनसप्तमतारा पृथ्वीचंद्रादये विष्णुधर्मोत्तरे यत्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 ते चंद्रमारकरो तज्जातानां भवत्येवाद्यायेनराः शांतिवर्जिताः अभिभवति सैहि केयश्चंद्राकौयस्वजन्मनक्षत्रे तस्यांत
 कादिव भयं विधादुःखं मनस्तापम् हेमाद्रौ येषां तु भारकरस्थाने राहुश्चंद्रमुपक्रमेत् कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च तेज
 नाः पितृपक्षविनाशाय सर्वस्थाने भवेद्ग्रहः मातृपक्षविनाशाय चंद्रस्थाने भवेद्ग्रहः होरायां प्रसते यस्य नक्षत्रे वा नि
 शाकरं प्राणसं देहमाश्रोति स वामरणमुच्छति पृथ्वीचंद्रोदये पुराणांतरे सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रसंयोगः यस्य
 त्रिजन्म न क्ष्वेत स्य रोगोपयामृतिः तस्य दानं च होमं च देवाचनं जपो यथा उपरंगेभिपेकं च कुर्याच्छातिर्भविष्यति

वदः संकलपारमकवत्ररूपेण वासपर एव शक्तेन ते भोजनं निवृत्तौ तस्य लाक्षणिकं वात । अन्यथेण वासवत्रं चरेदिति वत्रश
 वदसमं भव्याहारारसकलपसिद्धावापिकेवलापवासशब्दवाटितवाक्येषु संकलपसिद्धयप्रसंगात् । तथा चैपवासा निषेध
 गोणमुत्पद्यन्तेत्येकवर्षसंप्रत्ययइतिन्यायान् मरुत्यस्य वग्रहोचित्यमिति । यदा चैवं कारणांतरप्रयुक्तभोजनभावमा
 ज्ञाव्रतरूपेण वासप्रसक्तिरतदग्रहणमिति आह । अधिकारिणा । प्रारब्धेन भोजनसंस्मरणनादिविहित आह्वानमा
 जनानेव धर्पणलानि पितृक्षतिः ग्रहणमिति मुचि । आह । पूर्ववत्प्राथमिकं ब्राह्मणनिवेदनं । आह । प्रारभतेन । न्या
 र्म्यतात्सम्यक्त्वेन न भुज्जेन्न च न्याः । आह । अधिकारिणा । ग्रहणमिति वतः । पूर्व । तस्मात्सम्यग्भरतासेतुपुत्रवद्व्यहो
 रात्रं भोजननिषेधः परिपालनीय एव । व्रतरूपः कस्य वत्प्रासः । परतकार्यः । चंद्रभरतासेतुतरादिने संस्था होमादीनां द्रो
 पः । तदा हिंशनाः । अस्ते चारं भवेत्किं दृष्ट्वा । न्यायमुत्पद्यथा । ए । स्तानिहोमादिकं कार्यं भुज्जेत्तद्वद्वेषुनः । एतदनाहिताग्निवि
 पयं । अप्र । ह्येवर्तीप । तीयमश्यात् । इति कात्यायनोक्तं । रश्मि श्रौतत्वे विहितत्वेन च प्रावत्यात् । श्रद्धिर्वातं कर्तव्यमिति
 एवर्तीपः । रागप्राप्तभोजने कालानियमोऽयं । तेनैव रादिविभोजनमिति कर्तुं सारिणः । ग्रहणांतरितस्य पूर्वसंकल्पित
 स्य ग्रहं यस्य आदत्तस्य ग्रहं गुरुभवंतीति शिष्टाः । पठति । तच्च ग्रहवैवर्तं । द्वातव्यमिति नोकारस्यावक्तव्यं कुञ्चिक्कचित् । दशो
 तं परं यस्य स्याच्छतं चंद्रग्रहे भवेत् । सूर्यग्रहे सहस्रतनमरणेन तं कर्म्यतमिति । ज्ञानमूलं चैत्यमितिनिरूपसिद्धौ । ग्रहणेन पूर्व
 कालभोजनेन प्रायश्चित्तं । पट । अंशान्मतेभिहितं । चंद्रसूर्यग्रहेभुक्कां प्राजापत्यं समाचरेत् । तस्मिन्नेव दिने भुक्कां शिरःत्रेणैव शु
 द्धतीति । शिरात्रेण शिरात्रोपवासनेन तेन प्राजापत्या कर्ममुक्तं भवति । प्राजापत्यस्य पटपवासास्तत्स्यत्वात् । अतस्ततोऽनंतरं निषिद्धं
 कालभोजनेपे निराश्रमेव तस्मिन्दिने न ह्येव विशेषाभिधानात् । स्त्रियाल्लङ्कारादीनां तदर्थं । ग्रहणप्रसंगात्कुरुक्षेत्रप्रातिग्रहे प्रा
 याश्चित्तमुच्यते । अनागन्मते । प्रातिपादीकर्मभवेन भग्न । अनागन्मते । अनागन्मते । अनागन्मते । अनागन्मते ।

यंकुर्धर्मादेवेन समान्वतः सत्रणवायजताथजपद्मालक्षसप्तकं वाप्यंकुपतद्गागादिव न तैर्विसृजेद्वनमिति एतच्च यद्वा हि
 तेनाजंयति ब्राह्मणाः कर्मणा धनं तस्योत्सर्गेण शुभं विदितेन तपसा प्रविचति मनकैरुत्सर्गोत्तरं ज्ञेयमिति दिक् अथ ग्रह
 णे सामान्यतो वक्ष्यामि नस्त्वपेक्ष्य भुञ्जीत न कुर्ध्यान्मन्त्रमेव नैर्मथुनं न चान्यंगं भोजनं न च वंधनं पञ्चपुष्पतृणैर्वा
 गच्छेद्यत्के शास्त्रशोधयेत् न निध्याभापणं कुर्ध्यान्नकेशांधारणम् एतेषां फलानि रस्यति संग्रहे विधायानां यत्वे व्याधि
 म्भेदुःखमवाप्नुयात् पुरीषे क्रमि यो निरस्य नैश्चुने ग्रामशुकरः श्लेष्मणो न भवेत्कुष्ठभाजने रसादधोगतिः वंधने च भवे
 त्सर्पवधे च न रकं व्रजेदिति कालमाधुवे ग्रहणदिने निषिद्धमाह गार्ग्यः नमंगलं न प्रतिष्ठानप्रपारामसत्क्रियाः ना
 शिहेजं प्रग्रहीत न यज्ञारं भमाचरेत् न जातकादि संस्कारं न क्रयं न चाविक्रयं ग्रहणदानरूपं तु व्यग्रहं रंतु लौकिकं
 दिवा करे निशानाथे राहुणा संधिते सति कुर्यात्तत्र दिने किंचिन्नक्षत्रे राभ्यंगमज्जनं ग्रहणं जनमरादयः दानिषिद्धं तदुक्तं
 ध्यातिषे त्रिपद्मदशाधोपगतं नराणां शुभप्रदं रसादग्रहणं रवीन्द्रोऽद्विसप्तनंदेषु च सध्यमं रसाच्छेषेष्वनिष्टकथितं मुनी
 रैरिति आपएकदश नंद नव इपुं च मं मदतरत्नगर्भाः जन्मसत्तादुरिष्कां दशमरथे निशाकरे दृष्टोरिष्टप्रदो
 राहुर्जन्मक्षेति यनेपि च रिफोद्वादश श्रकोतवति धनसप्तमतारा एध्याचिन्द्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे यन्नक्षत्रगतो राहुर्भस
 तेष्वंभारकरौ तज्जातानां भवेत्पीडा येन राशांतिवर्जिताः अभिभवति सैहिके यश्चंद्राकौ यस्व जन्म नक्षत्रे तस्मात्
 कादिव भयं विधातुः खं मनस्तापम् हेमाद्रौ येषां तु भासकरस्थ निराहुश्चंद्रमुपक्रमेत कर्मक्षयपरिक्षेपान् प्राप्नुवति च ते ज
 नः पितृपक्षविनाशा यस्पर्धनस्थाने भवेद्ग्रहः साहपक्षविनाशा यश्चंद्रस्थाने भवेद्ग्रहः होरायां यस्ते यस्य नक्षत्रेवानि
 शाकरं प्राणसं देहनाशोतिसवामरणमुच्छति एध्याचिन्द्रोदये पुराणोत्तरे सूर्यस्य संक्रमो वापि ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः यस्य
 त्रिजन्म नक्षत्रे तस्य रोगोऽप्यवमतिः तस्य दानं च होमं च देवाध्वनं जपोऽथवा उपरागेभिर्पेकं च कुर्याच्छांतिर्भविष्यति

सदक्षिणं सवस्त्रं ब्राह्मणं ज्ञानं वेदयत् सौवर्णं राजतं वपुर्विब्रं कश्चात्स्वशक्तिः ॥ उपरागं भुक्ते शब्दे विप्राय कल्पयेत्
मंत्रस्तु तन्मोक्षमहाभूमिं भो मसूर्यं विमर्हन् हेमन्तगणद्वानि नुमसुशक्तिप्रदो भव विधुतुदन्तमस्तु ॥ युसिहकृतं दत्तं दत्तं
दानेन तेन तामास्युरक्षमविधजाद्रयादिति अत्र शान्तिरुच्युक्तं मात्स्ये मसुराग्निं समसाद्य भवेद्दण्डसंभवः ॥ दानं तस्य च
वक्ष्यामि सर्वोपधिसमन्वितं चंद्रो परागं संप्राप्य क्वावाह्यं प्रावृत्तं संप्राप्य चतुरविधं तुरेकमुल्लेख्य तले पतौ ॥ पूर्वमेवेत्
परागं स्य समानार्थोपधादिकं स्यात्पुत्रे चतुरः कुंभं जयतः सागरां त्रिभिर्नृपजाभ्यश्च वल्मीकसंगमाद्भजगोकुलात् रा
जद्वारप्रवेशाच्च सदमातोयनिक्षिपेत् पंचगव्यपंचरत्नपंचवक्त्रपञ्चवान् शुचिपद्मकं शुशुक्कं मरकचंदनं शुकिरु
टिकतीर्थैर्वासितं संपूगं गुल्लं मधुकंदवदरुचिपुष्पांतां शतवर्षा बलाचसहदेवैश्च विशादितं वने वच एतत्सर्वं
निक्षिप्य कुंभेष्वावाहयेत्सुरान् सर्वसमुद्राः सारितस्तीर्थानि जलदत्ताः आयातयन्मानस्य दत्तं रत्नक्षयकारकाः योसौ
वज्रधरो देवश्चादित्यानां प्रभुमतः सहस्रनयनश्चंद्रो ग्रहर्षाऽव्यपाहत्तु मख्यः सर्वदेवानां सत्तां चैरभितथति चंद्रो
परागसंभूतं ग्रहर्षाडिव्यपोहत् यः कर्मसाक्षी लोकानां धममहि पवाहनः यमश्चंद्रो परागो रथाग्रहर्षाडिव्यपोहत्
क्षोणधूपः साक्षी ब्रह्मालंजनसमप्रभः खड्गहस्तातिर्भमश्च ग्रहर्षाडिव्यपोहत् नागपक्षाधरो देवः सदा मकरवाह
नः सज्जधूपतिर्देवग्रहर्षाडिव्यपोहत् प्राणरूपो हिलाकानां सदा कृष्णभृगुप्रियः वायुश्चंद्रो परागो रथाग्रहर्षाडिव्यपोहत्
व्यपोहत् योसौ निधूपतिर्देवः खड्गशूलगदाधरः चंद्रो परागकल्पधनदत्तं व्रण्यपोहत् यासां विदधरो देवः पनाकवित्
पवाहनः चंद्रो परागपापानि सनाशयतु शंकरः त्रैलोक्यपानिभूतानि रथावराणि चराणि च ब्रह्मविष्णवैकं रुद्राश्च दह
तु मम पातकं एवमावाहयेद्देवान् मंत्रैर्भिमथ्वा रुणैः एतान् वतयामन्नान् चण्डपट्टविलस्यन्त तां पट्टं ध्यालि स्यन् ववस्त्रं
तथैव च मस्तके यजमानस्य निदध्मस्ते हि जितमाः कलशान् द्रव्यस्युक्तान् जातारूपसमन्वितान् गृह्णीत्वा ज्ञापये

स्वर्णं वा श्रुतिमकृत्वा संप्रत्यवाक्यते ब्राह्मणाय ददुर्न सत्यनरोणादिश्चतुःकृतः जन्मनक्षत्रं तत्पूर्वात्तरं च द्विजन्मनक्ष-
 त्रमित्युच्यते जन्मदशमैकोनविंशतारादतिकेचित् संप्रत्यतद्दकारसुपराहो रित्यर्थः अद्भुतसागरमार्गः परंपरा-
 उच्यस्व नक्षत्रे स्वर्गानुरूपरज्यते राज्यमगं सुहृन्नाशं मरणं वा विनिर्दिशेत् राज्यस्य नक्षत्रमभिप्रेक्य नक्षत्रमिति तत्रैव व्या-
 ख्यते मडलाधिपदैवैर्यैर्मंत्रमृत्युं जयादिभिः होमैकुर्यात्प्रयत्नेन तत्तन्मंत्रान्जपेत्सुधीरिति मडलाधिपानि तत्तत्रा-
 क्षणाणामकान्यान्नेयकारुण्यत्वापव्यं शान्ताख्यानि तदापुत्राश्च भूयादयस्त्वहो वत्यै रित्यर्थः नक्षत्रविशेषमुपहृणेषु दद्यात्
 ज्योतिः शास्त्रतो वगंतव्या राजमिरेतु प्रजाहितार्थं तत्तन्मंडलेषु तत्तच्छांतयोऽभ्यर्चयेद्देवोक्तं करणीयाः ह्यग्नेयिकार-
 येच्छांतिशांतिकर्षाच्चारुणो वायव्यकारयेच्छांतिमैशानुकारयेत्तथा विश्वपल्लवस्तथा ह्यग्नेयान्नापतिनर-
 विशन्मायमितानागहैर्मंतवचकारयेत् वस्त्रयुग्मेन सर्वेष्वाकां संप्राप्तिनिधापयेत् तत्प्राप्तं तत्प्राप्ते च विश्वपल्लवमिति
 न्यसेत् घृतकुम्भोपरि न्यस्य दद्याच्चद्रसमौक्तिकं रूपं च वस्त्रं सहितं ब्राह्मणाय कटुविने सुवर्णं दक्षिणं दद्यात् शान्ति-
 मवाप्नुयादिति सारसग्रहे च तथानुर्थान्माहर्द्रतञ्जकरयेदितिकथय पुनर्वचनात् अथान्तरप्रकारांतरमुक्तं ग्रहेणे-
 ग्रहपीडितनाडीनक्षत्रदोषप्रशमनाय ॥ सहशतपुष्पैः स्वाध्यागकालिनीफलज्जनोशीरैः तावत्प्राप्तिलेः पूर्णं
 पूर्णं वागव्यसर्पिणा भूषकरग्रहणे दद्यान्नाडीदोषोपमोडितः घृतकुम्भोपरि निहितं शंखं नवीत पारित्तयात् नाड्या-
 दिदोषशान्तिं यो द्विजाय दद्यात्करग्रहणं नाडीनक्षत्राण्यह दशमपीडशाष्टदशत्रयोविंशपञ्चविंशति मार्गं च नदी-
 पिकाया ज्योतिः सागरि सौवर्णैकं रयेनागं मूले चार्धपल्लवतः तदर्थेन तदर्थेन प्रणयामौक्तिकं न्यसेत् तावत्प्राप्तिनिधा-
 या धृतपूर्णं विंशपत कांयेवाकोतिलो ह्येवापर्यदद्यात्सदक्षिणं चंद्रग्रहे तु रुध्यस्यादिव दद्यात्सदक्षिणं नागं रुक्मम-
 यंसूर्यग्रहे विवचेह मज्जतुरारशशाभमितिलसुपिश्च कान्चनं कालतरवविवेकेपि सुवर्णं निमित्तं नागसत्तिलं कान्धमज्जनं

सदृशिष्टसवस्त्रं च द्राक्षाणाद्यनिवेदयेत् सोमपांराजतं वापि विंशं कृत्वा स्वशक्तिनाडपरागं भुक्ते शच्छिदे विप्राय कद्रुपे न
मंत्रस्तु तमोऽम्यमहाभीष्टस्योमसूर्याविमहे न हेमन्तागप्रदं जेन सुश्राति प्रदोभव विधुं न दत्तमस्तु भुंक्षिहिका तं नाड्युत्तु
दानेनानेन नागस्य रक्षमं विधजाद्वयादिति श्रजशातिरुप्युक्तमात्स्त्रये प्रपराशिंसमासाद्युमवेदहणसंभवः क्षान्तस्त्रय
वक्ष्यामि सर्वापधिसमन्वितं चंद्रोपरगं संप्राप्य कृत्वा द्राक्षाद्यनिःसंघातं चतुरो विप्रान् रेकमात्स्यानुलेपनैः पूर्वमेवो
परागस्य समानो यौपधादिकं रथाप्येष्टतुं कुंभान्नयत सागरा विधानं राजाभ्यरथवल्लोकसंगमाद्वजगो कलात् रा
जद्वारप्रवेशाच्च सदमानोयानि क्षिपेत् पंचगव्यपंचरत्नं पञ्चवक्त्रपुत्रपुष्पवान् राघवन् पद्मकेशं लुकुर्मरकचंदनं शुक्रिस्फ
टिकतीर्थी वासितसर्पपुंगवगुलून् मधुकंदवदारुचविष्णुकातां शतवर्षं ब्रह्मचमहदव्यं च निशादितयमेव च एतस्मिन् वि
निक्षिप्य कुम्भे वा वाहयेत् सुरान् सवसमुद्राः सारितस्तीर्थं निजलदानदाः आपानपजमानस्मृद्गरितक्षयकारकाः योसौ
वज्रधरो देवश्चादित्यानां प्रभुर्भूतः सहस्रनयनश्चंद्रो ग्रहर्षाडोव्यपहत् सख्यः सर्वदेवानां सप्ताचिरमितयति चंद्रो
परगं सभूतं ग्रहर्षाडोव्यपहत् यः कर्मसाक्षी लोकानां धर्मो महिषवाहनः वमश्चंद्रो परगो रथो ग्रहर्षाडोव्यपहत्
क्षोणपाधिपः साक्षाद्बीजं जनसमप्रभः खड्गहस्तातिभोमश्च ग्रहर्षाडोव्यपहत् नागपञ्चाधरो देवः सदा सकरवाह
नः सजलाधिपतिर्देवो ग्रहर्षाडोव्यपहत् प्राणरूपो हिलोकानां सदा कृष्णसुगमियः वायुश्चंद्रो परगो रथो ग्रहर्षाडो
व्यपहत् योसौ तिधिपतिर्देवः खड्गशूलभृताधरः चंद्रो परगं कल्पधनदात्रोव्यपहत् योसा विदधरो देवः पिनाकपि
पवाहनः चंद्रो परगं पापानि सनाशयतु शंकरः ब्रह्मविषयानि भवतानि रथावराणि चराणि च ब्रह्मविषयकैरुद्राश्च दह
तममपातकं एवमवाहयेद्देवानं मंत्रैरेभिश्चाराणैः एतानवतयामजान्मृणपट्टविलस्यत तास्य पट्टे धवालिर्यनववस्त्रो
तथैव मस्तके यजनानस्य निदध्मस्ते द्विजोत्तमाः कलशान् द्रव्यसंयुक्तान् जातारूपसमन्वितान् ग्रहीत्वा स्नापये

द्वपुमद्रर्षीतेपरिरथतं पूर्वैरेवतुमंत्रैश्चयजमानं द्विजोत्तमाः श्रीमपेकतः कर्तुमंत्रैर्वारुणसक्तैः आचार्यवर्यप
श्यास्त्वणपट्टनिवेदयेत् आचार्यदक्षिणादद्याद्गोदानं च स्वशक्तैः होमं चापि प्रकुर्वीत स सव्याहृतिभिस्तथा दानं च श
क्तितो दद्याद्यदीच्छेदात्मनो हितं सूर्यग्रहे सूर्यनामयुक्तान्मंत्रान्प्रकीर्तयेत् अनेन विधिनयस्त्वग्रहणे स्नानमाचरेत् नत
स्यग्रहजोदोपः कदाचिदपि जायते ग्रहणदर्शनं तु गडकार्थमिति शिष्टाः प्रत्यक्षदर्शनं यथानभवति तथा वस्त्रादिना क
तव्यवधानमभित्यर्थः इति मारस्योकाग्रहशान्तिः ग्रंथान्ते दूर्वाकुशशिरशभीशिलाजित्सर्वार्थसर्वापधिपंचमङ्गि
स्नानं विदध्याद्ग्रहणैरर्वाङ्घ्रिः पीडाहरं शान्तिवहं हितस्य भार्गवार्चनं च द्विकायां ब्रह्मसिद्धतिं सर्वैः पट्टस्थितवीक्ष्य स्व
च्छतैलानुदधर्षणैः ग्रहणं गुर्विण्यातुन पश्येत्तु पटविना अन्नग्रहणादिसप्तदिनपथ्यंतरामगोपालाद्यानामदीक्षोकादि
वाचनं चादिकायाम् ज्ञानार्णवं मंत्राद्यारम्भं कुर्याद्ग्रहणं च द्रस्यार्थाः ग्रहणाद्यापि देवशिकालः सप्तदिनावधीति र
त्नसंगरेसतीर्थैर्काविधुग्रासेतथादमनपर्वणि मंत्रदीक्षाप्रकुर्वाणामसर्वादीन्नशोधयेत् तत्र सूर्यग्रहणकाले तु नान्यद
न्वेपितं भवेत् सूर्यग्रहणकाले न समो नान्यः कदाचन मासतिथिवारदिशोधनम् सूर्यपर्वणीति तत्रैव कालोत्तरवचना
त् चंद्रग्रहे तु याद्रीक्षायादीक्षान्नतचारिणां व्रतरथस्य च याद्रीक्षादारभ्य सप्तजन्मस्त्विति तत्रैव यागिनो तत्रे निषेधाच्च
अथपुरश्चरणाच्च द्विकामुकोरहस्यपुरश्चरणाविधिः अथवा न्यप्रकारेण पुरश्चरणमिष्यते ग्रहणैर्कस्य चैदोर्वाशुचिः पूर्व
मुपोषितः नद्यांसमुद्रगामिन्यानामिमांशोदकोरुषितः यद्वा पुण्योदके स्नात्वा शुचिः पूर्वमुपोषितः ग्रहणादिविमोक्ष
तं जपेन्मंत्रं समाहितः अन्तरदशांशेन क्रमाद्धोमादिकं चरेत् तदन्ते महतीं पूजां कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणम् ततो मंत्रप्राप्ति
स्यार्थं गुरुं संपूज्य तोषयेत् एवं च मंत्रसिद्धिः स्याद्वै वत्तत्र प्रसीदति । अथवा न्यः प्रकारो यूपौरश्चरणैको विधिः चंद्रसूर्यो
परगोचस्नात्वा प्रयतमानसः सप्तश्रादिमोक्षपथ्यंतं जपेन्मंत्रं समाहितः जपद्वा द्वाहातः होमं तथा होमाच्च तर्पणं एवं

कृत्यातुमंज्रयज।वतोसिद्धिरुत्तमा होमाशकोजपंकुर्याद्धोमसंख्याचतुर्गुणं पृढगुणं चाष्टगुणितं ग्रथासंख्यं द्विजातयः
 तेषां ह्यिष्टां तु विज्ञेयस्तेषां भिवसमोजयः पंचाष्टम।श्रितः शुद्रस्तज्जपस्तस्य कोऽस्ति तः मूलमंजसमुच्चार्य तदंते देवताभि
 धां द्वितीयां तामहंपश्चात्तर्पयामिनमोतकः तर्पणस्य दशो नमोर्जनपरिकर्त्तितं तच्चैवं देवतारूपं ध्यात्वा तनानंप्रपू
 जय नमो तमंज्रमुच्चार्य तदंते देवताभिधां तौर्वैरंजलिना शुद्धैरभिधिवेतमूर्द्धति मार्जनस्य दशो नमो द्वाह्यानापि भो
 जयेत् विप्राराधनमन्त्रेण सर्वसांगं भवेद्यतः जपो चार्चार्चपूर्वको ह्ये।मस्तर्पणं च।भिषेचनं भूदेवपूजनं प्रचक्रौ रथपुरस्त्रिके वै
 रित्यादि तच्च हरहरस्य पुरश्चरणं स्तारस्ते प्रस्तौ देव्ये च भवति स्पर्शादिमुक्तिपथैतन्नित्यमिधानात् तयोश्च यावद्दशै न
 गोचर इत्युक्त्या दर्शनयोग्यत्वापेक्षणादित्यलम् इति ग्रहणकाले कार्यकार्यनिर्णयः त्वारित श्रीरणवीरसिंह
 धरणापालो ०१ ॥ एणवीरसिंहभूपेयकारितैकृत्यसागरे पितृयज्ञोपरागादिर्द्यौतको रत्नसंग्रहः रङ्गति श्रीरघुवंशतिल
 कश्चोमन्महाराजाधिराज श्रीरणवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे समस्तपर्वणि निर्णयकः समाहारत्नसंग्रहः ॥

उं श्रीगणेशाय नमः श्रीदंगणेशशिवयोरस्तनूजं सुरासुरैरर्चितपादपीठं स्वर्गापवर्गादिफलप्रभैर्यं वंदामहेति स्व
 मुदारासत्त्वम् १ एतावताप्रबंधेन व्रतानुष्ठानापयोगभूतकालसामान्यतोनिरूप्येदानीं प्राधान्येन प्रतिज्ञाविषयीभू
 तं व्रतस्वरूपं तदुपयोगिचान्यदपिनिरूप्यते तत्र व्रतनामाभिमुखप्रसिद्धिविषयः संकल्पविषयः अभिमुखप्रसि
 द्धिविषयमंत्रवत्स्वकत्वेव्यविषयोनियतः संकल्पो व्रतमिति श्रीदत्तात्रयः तत्त्वप्रतिज्ञासंख्यावदनादिविषये संकल्पेति
 प्रसक्तं न च संकल्पस्य व्रतत्वे व्रतत्वं संकल्पयेदित्यन्वयः पाकपचति दानं दद्यादिति वत्प्रत्ययानुग्रहार्थप्रयोगापत्तेः तत्र
 कर्तव्यतया वत्संकल्पिततत्तद् व्रतं संकल्पश्चात्रांगं अन्येतुतादृशार्थविषयः संकल्प एव व्रतं नागृहीतविशेषेण न्यायात्
 उभयथापि संकल्पविना कर्मानुष्ठानदर्शितफलानन्वये विशिष्टकर्मासिद्धेः सच संकल्पः कालाद्यभिलाषपूर्वः संकल्पः
 कर्ममानसमिति निरुक्तेऽथ सच संकल्पः मानसकापिकोभयनियमरूपतया कुशतिलजलरंघागादिरूपः संकल्प
 शास्त्रार्थः एतेन भानसकामाद्यभिलाषपूर्वाजपहेमाचर्चनदानोपवासादिशास्त्रविहितदेशकाद्यनियमो धर्मो व्रतसा
 मान्यलक्षणम् उभयविधेः संकल्प एवास्मरूपमंगमिति अभुक्ताप्रातराहारं व्रतं संकल्पयेद्गृहीति तद्व्यमणा विधाना
 च व्रतजिज्ञासा नागरखंडे कलिकालकृतो किंचिद्भूतशंसमहामुने स्वल्पायासंमहापुण्य सर्वपापप्रणाशनं ब्रह्मपु
 षः सदा मर्त्या ब्रह्मभूतयुगे यथा वेतावां ह्यपरे वै व्रतं कलिमुने तथा तस्माद्वर्षं व्रतं त्यक्त्वा किंचिदेकाहिकं वद
 मय कुर्वीत पूर्वान्हेचापरान्हेके नहि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतमरप न वा कृतम् भर्तृयज्ञ उवाच अस्ति राजन् व्रतं पुण्यं शिवरात्रौ
 तिसंज्ञितं एकाहिकं महाराज सर्वपापप्रणाशनं तत्र यद्दीप्यते दानं हुतं जतं तथैव च सर्वमक्षयतां याति शिवव्रतप्रभावं
 तः शिवरात्रौ पुण्यलक्षणं एवं सर्वव्रते पुत्रैर्वा श्रय व्रतप्रशंसा विष्णुधर्मोत्तरे व्रतोपवासैर्वा विष्णुर्नान्यजन्मनितोऽपि तः
 तेन रामुनि शार्दूलग्रहरोगादिवधिताः तथा चरुं कंदपुराणे न पूजितो भूतपतिः पुराणैर्द्रवतं न चोष्णं च सत्यमुक्तं दारिद्र्य

शोकात्म्यदुःखदग्धाः प्राथेन्नशोचन्ति त एवमर्थाः राज्ञ्यंश्च जगति साधुजने परमं प्राप्नोति च। पिशिवलोक्मथामृतं
 त्वम् नानाप्यमस्ति भुवने पुटद्वयतानां तस्मात्सदा व्रतपरेण नरेण भाठ्यम् पद्मपुराणे नान्निचिन्नरकं यतिनसरपहन्ती
 नसद्गती नाश्वमेधादियाजीचगोसहस्रप्रदो न च तथा गौराप्रतिशिववाक्यं देवदेवताः प्राप्ता नियमैर्नियमान्विते
 तारा रूपाञ्जल्येवेति नियमाद्वैतप्राधाने रूकादि नियमानां च दृश्यते समृद्धाः फलसिद्धयः यथा विनियमानां च योराव्याप्ता
 दियो नयः तथा वायुपुराणे किञ्चिद्व्रतं वा क्रियते पूज्यते वा विलोचनः विप्रैश्चोदीयते पूर्वमेतज्जन्म तरे। फलम् न कंह
 विद्यात्तमनोदन्तवाहविरितलार्क्षारमथांघ्र्याञ्च यत्पंचगव्यं यदियापि वायुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरं च एतत्सर्वं शक्त्यनु
 सारेण किञ्चिद्व्रतविषयं अथ व्रताधिकारिणः रूकदपुराणे निजवर्णाश्रमाचारानिरतः शुद्धमानसाः अलुब्धः सत्यवा
 दो च सर्वभूतहिते रतः व्रतेष्वधिकृतो राजन्नन्यथा विफलश्रमः श्रद्धावान्पापभरिश्च श्रमददं भविवर्जितः पूर्वानियममाश्रि
 त्य यथावत्कर्मकारकः अर्वेदनिन्दको र्धामानधिकारो व्रतादिषु निश्चयो निष्ठा यस्य निजवर्णाश्रमाचरेत्यनेन चतुर्णाम
 पिवर्णानां वतेष्वधिकारः संकोचे मानाभावात् व्रतोपवासनियमैः शरीरोत्तापनंतप इति देवलेन व्रतादेशे तेषां हेतुः वा
 मिधानात् तपश्च आह्वकर्म तपश्चैव सत्यमक्रोध एव च स्वेष्टुदरेषु संतोषः शौचं नित्यं निसूयता आत्मज्ञानं तितिक्षा च
 धर्मः साधारणो नृपति महो भारते साधारणधर्मत्वं श्रवणात् शूद्रे वर्णश्च तुर्योऽपि वर्णत्वाद् धर्ममर्हति वेदमंत्रस्य वा
 स्वाहावपदशारादिभिर्विनेति व्यासोक्तेः शूद्रस्तूष्णीं जपेन मैत्रमास्ते भोगविवाजित इति विशेषविधानाच्च ब्राह्मणाक्ष
 त्रियाः वैश्याः शूद्राश्चैव हि जेतम अर्थयति महादं वं यज्ञदानजपादिभिः व्रतोपवासनियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वै
 रुद्रसाधुज्यसामिप्यं चातिदुर्लभं सालोक्यतायसारूप्यजायततत्प्रसादत इति कर्मपुराणाच्च वैश्याः शूद्राश्चैव मोहा
 दुपवासंप्रकुर्वन्ति निराज्ञपंचरात्रं व्रतं तेषां पुष्टिर्न विद्यते इति महाभारते विशेषनिषेधाच्च कश्चिन्म्लेच्छादीनामप्यधिकारः

वदयः श्रद्धां किमुक्तैर्मलच्छैरन्यैश्च मनवैरिति नयरात्रप्रकरणमिधानात् स्वर्गकामादाविवाधिरिषेपण
 स्य लिङ्गस्याविधिरितत्वात् स्त्रीणामप्यधिकारः अतएव नरोवायादिवानारोत्यादि तत्राभिधानम् यत्तु अनन्य
 रनुषेविप्रारुतेषां श्रेणिमिजायते द्रवोपवासनियमैर्नादानैरतथातुपेतिभविष्यवचनं तदनन्तीनादिष्टयाद्यन
 धिकाराहनादिभिरैव तेषामेव श्रेय इतिप्रतिपादनार्थं नतु सारन्याधिकारार्थं दानेप्यनधिकारापेक्षः निर्णय
 सिधौ अत्रानभिग्रहणमुपवासविषयं अतएवदेवलः आहिताग्निरनङ्गान्प्रब्रह्मचारीचतेत्रयः अश्वतएवस्मिद्धं
 तिनैपांसिद्धिरनश्रतामिति एकादृश्यातुविशेषवचनं तेषामपि उपवासविकारोपवक्ष्यते समर्तकस्त्रीणां भर्त्तुनृजां
 विना द्रतेष्वनाधिकारः नरस्त्रिस्त्रीणां पृथग्यज्ञोन्नतवर्तनाप्युपोपणामितिमनुवचनात् भर्त्तुं समानद्रवचारिरत्वमिति
 विष्णुवचनात् पर्यनुज्ञयातु पृथगप्यधिकारः यथाहव्यासः परस्मैपर्यनुज्ञाताद्रतादिष्वधिकारिणीति शंखलिखि
 तावपि कामंभर्त्तुनृजातायां द्रवोपवासनियमेज्यादीनामभ्यासः स्त्रीधर्म इति अभ्यासः पुनः पुनरनुष्ठानं तद्याज्यादि
 त्वपुराणे परपुरभ्याधिकंनारोनेपवास्यद्रवतंचरेत् अनायुष्यद्विजश्रेष्ठगत्पुरतरयास्तदुच्यते देवताराधनं कुर्यात्कामंवा
 द्राह्मणेत्तम नारीययननुज्ञातामर्वापिब्रासुतेनवा विकलं तद्भवेत्तस्यायत्करोरयोर्ध्वदैहिकमिति उर्ध्वदैहिकंला
 कांतरोपयोगिद्रतादिकं कारयायनोऽपि भार्यामर्तुमेतैर्नवद्रतादीनाचरेदिति यत्तु रुकदि नास्त्रिस्त्रीणांपृथग्य
 ज्ञोन्नतवर्तनाप्युपोपणं भर्त्तुं शुश्रूषयैतालोकातिष्ठान्द्रजतिहि धर्मार्थकामसंसिद्धौ नारीभर्त्तुः सहायिनी यद्देवभ्यो
 यच्चपित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्त्तुः पर्यवर्त्तनं सत्किंयां य तस्याधैवेसाकृलं नयचितानारीभुंकेभर्त्तुं शुश्रूषयेवेति तद्भर्त्तु
 नृजाविषयं एवंच परमोर्जीवनिवानारोऽप्यव्यव्रतयाचरेत् आयुश्चहरतमर्त्तुर्नरकैवगच्छतीति विष्णुक्तेः सामा
 न्यत उपवासनिषेधोप्यननुज्ञातायाः पृथगुपवासविषयः अयद्रतमेदाः अहिंसास्वप्नरतेयंयह्यचर्चर्मकलमपं

एतानिमानसान्ध्याहुर्व्रतानिब्रतचारिणां एकभक्तंथानकमुपवासादिकंचयत् तत्सर्वंकायिकंपुंसांव्रतंभवतिनान्य
 था कचिच्चैविध्यमप्युक्तं कायिकंवायिकंचैवमानसंत्रिविधंरुमृतम् यज्ञोदानंतपथैववदत्तस्तच्छुप्यने अहि
 साव्रह्मचर्यव्रतपःकायिकमुच्यते वाचिकंस्वयंचनंभूतज्ञेहिविवाजितं मानसंमनसाशांतिःसर्वैराग्य दक्ष गुणिति
 श्रय ब्रतविकारिधर्मान्विध्यपुराणे क्षमासाध्यंदयादानंशौचमिन्द्रियनिग्रहः देवपूजाहिहृदयंसेतिपरं
 यवर्जनं सर्वव्रतेष्वर्थधर्मरुत्तमान्ध्यादश्यास्त्रिधतः शौचंपापंडादिसंस्मर्गविसर्जनं दृढदिनःस्नानमाहमार्गं
 च इंद्रियनिग्रहोऽवलोकनादिवर्जनं देवलः ब्रह्मचर्यमार्हिसावसत्यमाभिपवर्जनं व्रतंवेगानिचरवारिचरित
 व्यानितिर्यशः ब्रह्मचर्यं रुमरणंकीर्तनंकेलिःप्रेक्षणंगुह्यभाषणं संकल्पोध्यवसायश्चक्रियानिर्वृतिरेवच एत
 न्मैथुनमठानंभ्रवदंतिमर्नापिण्डइतिदक्षोकाठिविधैमैथुनःत्यागः देवलः स्त्रीणांतुप्रेक्षणात्स्पर्शानाभिःसंकथानाद
 पि विषयतेब्रह्मचर्यंनदरेष्वृतसंगमादिति परदरेवितिपाठोनिर्णयामृते ऋतुशब्देनाजपोडशपोडशानिशा
 या अर्वाचीनः सावनःसावकाशःकालोविवाक्षितइति तत्रव्याख्याने परस्त्रीणामपि मात्रादितुल्यदर्शनेनदोषः
 निषेधस्तुसरागाविषयःपोडशदिवसात्मक ऋतुकालः तत्र सर्वथाअसंभवे व्रतदिनेऽपिऋतुर्द्वयः निर्णयामृते
 कार्यायनःरेकःसेकस्मिन्कर्मयोगामृतेन्यत्रक्षयःरुमृन्नइति अतःस्वदाराणांस्पर्शनादिभिरपि ब्रह्मचर्यंभंगोनास्ती
 ततस्तिष्ठान्तः आभिपंपांसं तथा आभिपटंतिपानांयगोवज्रैक्षीरमामिषं मसूरमामिषंस्वफलेजंवीरमामिषं
 आभिपशुक्तिकाचूर्णमारनालंतयामिषमिति पृथ्वंचंद्रोदये अग्निपुराणे नित्यस्नायीनिराहारोनुदयेवद्विजार्च
 कःक्षारक्षौद्रंचलवणंसांनिपरिवर्जयेदिति क्षाराणिनृतत्रैवोक्तानि तिलमुद्गाहतेसिधंयस्स्वयेगोधूमकोद्रवौ धान्य
 कंदेवधान्यचशमीधान्यंतथैशवं त्विन्नधान्यंतथाप्यंपमूलक्षारगणः स्मृतः गो तंत्रैवप्रतिप्रसवः मदन

अष्टेनान्यन्नतन्नानिआपोमूलपयोदधि हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौपधं पयः प नादिनामन्नतन्ना स्त्रीवल्का
 द्युर्यंतपीडितविषयं अन्येपिधर्माहरिवंशेप्रदर्शिताः अशत्यधिर्दशयनमासन्नंचतथाविधं रचयप्रक्षालितंचापि
 पादयोरनुशब्दितं अनुशब्दितंचततोपयोगितयाकथितं अश्रुप्रपातोरोपश्चकलहस्यकृतिरतथा उपवासाद्गताद्वापि
 सद्योऽंशयतिस्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणं शुक्लमेवसदावासः प्रशरतंचद्रसंभवे अंतर्वासोऽपरंचैवउपवासेद्देतथा ॥
 वशिष्ठः जपहेमोपवासुपधौतवस्त्रधरोभवेत् अलंकृतःशुचिर्मैत्रीप्रद्धावान्वितेन्द्रियः वौधायनः कापायवासाः
 कुंतेजपहेमपरिमहं सर्वतद्गत्संवेदित्वैपिभ्येवर्जयेत् याज्ञवल्क्यः परिधानाद्बहिःकक्षानिवद्वाआसुरीभ
 वेन् धर्मकर्मणिबद्धिर्बर्जनीयाप्रयत्नतः बहिःकक्षावहिविगतेर्यथः गोयानमष्टयानंचकथंचिदापिनारुहेत् ख
 रयानंचसततंच्रेत्वाप्युपसंकरमिति उपसंकरोऽरुश्यस्पर्शः विष्णुधर्मोत्तरे ब्रतेपुतृपवासेपुपुष्पान्वाथसुवासि
 नी धारयेद्वकवस्त्राणिकुसुमानिसितानिच एतच्च मंगलादिब्रतविषयम् पादुकार्थरुदणैःकार्धरुसर्वदाब्रतकेसति
 उपवासोपिचविधरेपएवप्रकीर्तितः अंजनंरोचनंचापिगंधान्सुमनसरतथा ब्रतकेचोपवासेचनिरयमेवविवर्जयेत्
 रोचनंकुंकुमादिनामुखोज्ज्वलीकरणं दंतकांधारिस्तानमुद्धर्तनमथापिवा विविर्जितंमृदासर्वंशौचाथृतविधीयते
 तिलाफलैर्निर्यंश्रफलैश्चविधीयते प्रक्षालनंतुशिरसःस्नानमृन्मिश्रतैर्जलैः शिरसोभ्यंजनंसौम्येनैवमन्न
 प्रशस्यते नपादयोर्नगात्रस्यस्नेहेनेतिस्थितिःस्मृतेति अन्नगंधादिवर्जनाभिधानं पुण्यकब्रतविषयं ब्रतान्तेतु
 समर्तकायानदीपः दंतधाधनपुष्पादिब्रतेष्वस्यानद्वयतीतिव्यासवचनात् अंजनंचसतंधूलंसिंदूररक्वासासी
 विभूषास्सोपवासापिश्रवैवध्यकरंपरमिति भविःपुत्राणाञ्च गंधालंकारवासांसिपुष्पमालयानुलेपनं उपवासेन
 दुग्धंतिदंतधाधनवर्जनमिति दुह्यशातातपवचनात् गंधःसौरभं अर्नुलेपनस्य पृथगुपादानात् उपवासेतथा

रत्नेऽभिपुशणे वीहि पट्टिकमुद्राश्च कलायाः सतिलं पयः श्यामाकाश्चैव तविवारानो धूमाद्यावेतहिताः कूर्पमांडालाद्युवा
 तं कपालिकोऽथोत्सिका रत्नजेत् चरुभैक्षं शक्तु कलाः शाकदधिघृतं पयः श्यामाकाः शालिनीवारयाचकं मूलतंडुलं
 हविष्यं व्रतनकादावग्नि कार्पादिकोर्हर्नं मधुमासाविहायान्यद्भवेत्वाहनमीरतिमिति शमीधान्यं मायापादिवार्त्ताकः श्याक
 विरवक इति रभसः पालिको मध्यदेशे यौद्र इति प्रसिद्धा योत्सिका कौशातको मितक्षरायानां तमः चरुभैक्षं सक्तु
 णयावक शाकपयोदधिघृतमूलफलेदानि हर्वाप्युत्तरे ताम्रशस्तानि पयोदधिघृतं गठयामिति मदनरत्नेष्टादिप्यप
 रिशिष्टे हविष्येषु पयवामुख्यास्तदनुव्राहयः रमृताः मापर्कद्रव्यगौरादाः सर्वाभावपिबर्जयेत् भविष्योक्तं हैमंतिकचित्ता
 स्त्रिंशं धान्यमुद्रावयवः रितलाः कलायकं गुनीवारावारानु कलीहर्माचिकाः पट्टिकाः कालशाकं च मूलकं मुकुतः कः स
 धनतामुद्रे गठयेच्च धिसर्पिणी पयोनुद्धृतसारं च पनसां प्रहरीतकी पिप्पलीजीरकं चैव नानारं चैवार्त्तातीर्णा कदलीलव
 लीयात्रोफला निगुडभैक्षवम् अतैलपकं मनयेह विषयाणि प्रचक्षते इत्यगस्त्यसंहितायां हैमंतिकाद्युक्ता नारिकेलफ
 लं चैव कदलीलवलीतया आश्रमा मलकं चैव पनसं च हरीतकी व्रतांतरप्रशस्तं च हविष्यं मन्वते बुधाः सितं च आसितं चेति
 विग्रहः कलायोद्विविधः अस्त्रोवर्तुलश्च लोके वयाणोद्विति महाराष्ट्रभाषायां प्रसिद्धः कुलस्थ इति स्मृतिकौस्तुभे श्रमिहितं
 गौडपुहिलासोतिप्रसिद्धः केमुकं गौडपुके वप्रासिद्धः मूलकं लवलारीजामलकोत्तिकेचित् लवलीस्थाने दाडिमीति किंचि
 त्पाठः अतैलपकमिदमुकं हविष्याणां विशेषणं सर्वभूतमयं वयात्रादिसत्त्वेभ्योभूतेभ्योभयं वयाधिः प्रतिबंधक्षमः प्रमा
 दोगं स्मरणं गुणशानं गुरोरज्ञासत्त्वाभिधानेष्वापि निमित्तेषु पुनः पुनस्त्यागेदोपपन्नब्रह्मपुराणे अतरथः प्राणरक्षार्थं
 कश्चाचिदुदकं पिबेत् फलमूलेष्वक्षीरं यज्ञशिष्टं नथाहविः व्रतमध्ये चरोगासौ वैद्यप्रोक्तमहौषधं करोति च गुरोर्वैष्यं व्र
 तस्थरत्नेष्टादिपि ब्राह्मणस्थामि लपितं साधयेदविचारयन् एतान्यष्टौ व्रतस्थानानि व्रतज्ञानिकुञ्चित् पञ्चपुराणेपि

शृष्टेर्नान्यन्नतन्नातिश्रापोमूलंपयोदधि हविर्ब्राह्मणकाम्याचगुरोर्वचनमौषधं पयः पानादीनामन्नन्नं स्त्रीबाला
 द्युद्यंतपीडितविषयं अन्योपि यमार्हरिवंशोप्रदर्शिताः अशरयधिदंशयनमासन्नंचतथाविधं स्वयंप्रक्षालितंचापि
 पादयोरनुशब्दितं अनुशब्दितंव्रतोपयोगितायाकथितं अश्रुप्रपातोरपश्चकलहरूपकृतिरतथा उपवासोद्वाहः पि
 स्रोभ्यंशयतिस्त्रियम् स्त्रियमित्युपलक्षणं शुक्लमेवसदावासः प्रशरतंचंद्रसंभवे श्रंतर्वासोऽपरंचैव उपवासोद्वाहः ॥
 वशिष्ठः जपहेमोपवासोपुष्पौतवस्त्रधरोभवेत् अलंकृतः शुचिर्मानोश्चक्ष्वावा निविर्जितोद्भिदः वौधायनः कापायवासाः
 कुतैजपहोमपरिश्रमं सर्वतद्राक्षसंवेदित्वैवपिभ्येयवर्जयेत् यज्ञावरज्यः परिधानाद्बहिः कक्षानिवाद्याभ्यासुरीभ
 वन् धर्मकर्मणि विद्वद्भिर्वर्जनीयाप्रयत्नतः वहिः कक्षावहिविंशतेत्यर्थः गोयानमपुण्यानंचकथंचिदापिनारुहेत् स्व
 रयानंचसततंव्रतंचाप्युपसंकरमिति उपसंकरोऽरुद्रयरूपशः विष्णुधर्मोत्तरे व्रतेषुतपयासेषुपुस्तान्वाथसुवासि
 नी धारयेद्वृकवस्त्राणिकुसुमानिस्तिता निच एतश्च मंगलादिव्रतविषयम् पादुकार्थरुद्राकार्थरसर्वदाव्रतकसति
 उपवासोपिचाधिरेपरएवप्रकीर्तितः श्रंजनरोचनंचापिगंधानुसुमनसरतथा व्रतकेचोपवासोचनित्वमेवविचर्जयेत्
 रोचनंकुंकुमादिनामुखोज्ज्वलंकरणं दंतकांधारिः स्नानमुहूर्तनमयापिवा विचर्जितंमृदासर्वशौचाथैतुविधीयते
 तिजामलफलैर्नित्यंश्रीफलैश्चविधीयते प्रक्षालनंतुष्टिरसः सदास्मृन्मिश्रितैर्जलैः शिरसोभ्यंजनंसौम्येनैवमत्र
 प्रशस्यते नपादयोर्नगान्नस्यस्नेहेनेतिस्थितिः स्मृतेति अन्नगंधादिर्वर्जनाभिधानं पुष्टकन्नतविषयं व्रतांतरेतु
 समर्तकामानदोषः दंतधावनपुष्पादिव्रतेष्वस्यानद्वयतीतिव्यासवचनात् श्रंजनंचसतंतंवलंसिद्धंरकवाससी
 विभूयात्सोपवासापिभ्रवैष्यकंरंपरमिति भविष्यपुराणाश्च गंधालंकारवासांसिपुष्पमारयानुलेपनं उपवासेन
 दुर्भ्यतिदंतवाघवनवर्जनमिति दृढशतातपवचनात् गंधः सौरभं अन्नलेपनस्य पृथगुपादानात् उपवासेतथा

[illegible]

मित्युक्तेः नतु प्रधानदिने प्रसक्त्यभावात् तत्र तावृक्षवृक्षमांसभक्षणनिषेधस्यैकवाक्ये पात्तत्वात् तदिने एव
 न्याय्यत्वात् रात्रिप्रसक्तेः सत्त्वात् वर्ज्येत्प्राणमांसमिति पारणदिनेऽप्युपनिषेधस्यैव ध्यापत्तेश्च तावृक्षभक्षणे
 स्त्रीसंभोगमांसनिषेधेऽत्र तलोपो भवेत् कञ्च वहुजिवर्जनामिति निर्णयामृतधृतव्रतलोपप्रायाश्चित्तप्रकरणे
 तपैर्ठानसिवाग्रे तावृक्षभक्षणद्विवेकप्रायश्चित्तान्नायाश्च अशकौतु अत्यये चावृषाने च नोपवासः प्रणश्य
 तीति अत्यये प्राणत्यये हेमाद्रौ प्रवृत्तमन्यथा कुर्याद्यदि मोहात्कथंचन यतस्तदन्यथा भूततत एव समापयेदिति भ
 वंति हि दृश्यातस्य क्रियाः सर्वा ह्यसंशय इत्यर्थमस्मरन्तस्मद्व्यभिहितमत्राप्युक्तम् आचमनानिमित्तान्याह यमः उत्तीर्णा
 दकमया मे दवतीर्यतथैव चेति दृश्यमिति अथोवायुसमुत्सर्गश्चाक्रंदेकोधसंभवे मार्जारसूकरपशुप्रवासे न तमप्ये
 निमित्तेष्वेव पुसर्वेषु कर्मकुर्यात्पः स्पृशेदिति अथ द्विराचमनानिमित्तानि याज्ञवल्क्यः स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुप्ते भुङ्कारथो
 पसर्पणे आचान्तः पुनराचमनद्वयो विपरिधाय चेति आचमना संभवे तु कर्वाता लभन्वापि दक्षिणश्रवणस्य विवति मा
 केंद्रयोः कदक्षिणकर्णालं मननं बोध्यं अथ हस्ततीर्थानि हेमाद्रौ हारितः शृंगुष्ठस्यानंतरत्तरे रेखा ब्राह्मतीर्थकानि ध्यायः
 पश्चात्प्राजापत्यमग्रे सर्वगुलानां दैवमंगुष्ठप्रदेशिन्यो रन्तरापि त्र्यंशध्वज्जग्रे यं प्रतिग्रहमाग्नेयेन दृष्ट्वा दिव्यभि
 हितवाक् छान्दोग्यः हस्तमध्ये वा हृत्तीर्थं दक्षिणाग्रहणे तु तत्र ब्रह्मपुराणे मूले रेखा मुखं गुण्डमणिं वंशेषु म
 ध्वनं प्राजापत्यं महातीर्थं विप्रस्तेनाचमेत्सदा धनान्धुर्दाररेखा तु सोमतीर्थं तु मध्यमं लाजादिह वनतेन कर्तव्यं
 त्रपन्तथा वपनमत्र ब्रीह्यादिनिर्वापः दधिप्राशनं सोमतीर्थेन कर्तव्यं स्नातोऽधिकारि भवति दैवे पित्र्ये कर्म
 णि पवित्राणां तथा जप्ये दाने च विधिनोदिति शाकटायनः दानमाचमनं होमं भोजनं देवता चर्चनं प्रौढपादेन कुर्या
 नस्त्राध्यायं पितृ तर्पणम् आसने रूढपादस्तु ज्ञानं वर्वाजं पयोस्तथा कृतावस्य क्रियकोपश्च प्रौढपादः स उच्यते

श्चापस्तवः तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपःक्रियाः प्रवर्तते विधानोक्तः सततं ब्रह्मवादिनां त्रिमात्रास्तत्र प्रयोजकव्याः
 कर्माभेदपसर्वशः त्रित्तः सार्द्धं स्तुतकर्तव्यमात्रास्तर्थावितर्कैः यमः पुण्याहवाहनंदैवब्राह्मणस्य विधीयते
 एतदेव निरंतरं कुर्यात्सा त्रिवर्षेययोः मार्कण्डेयपुराणे सूर्योदयविना नैव स्नानदानादिकाः क्रियाः श्रमोर्विहरणे
 वैवर्कत्वभावश्चलक्ष्यते सूर्योदयश्च देन उपः काले लक्ष्यते तेन राज्ञो न कुर्यादिति तत्पर्यं दक्षः दैवकार्याणि पु
 र्वाह्णे भूतप्राणां सुमध्यमे पितृणां मपराह्णे तु कार्याणीति विनिश्चयः श्रृंगिराः संध्योरोत्तरमयोर्जप्येभोजने दंत
 धावने पितृकार्ये च दैवे च तथा मन्त्रपुरीषयोः गुरुणां सन्निधौ दत्तियागे वैवविशेषतः एषु भूतानुपपत्तिष्वस्वर्गप्राप्ति
 तिमात्रवः व्रतां गालोपे प्रायश्चित्तानि त्वेकादशीप्रकरणे वक्ष्यते गृहीतव्रतस्याग्रे दोष उक्तो मदनरत्ने छागलेन पूर्वव्रतं
 गृहीत्वा तु नाचरेत्काममोहितः जीवन्मवातिचांडालो मृतः श्वाचाभिजायते इति व्रतस्याग्रे प्रायश्चित्तमप्युक्तं पृथ्वीचंद्रो
 दये गारुडे क्रोधात्प्रमादाहोमाद्वा व्रतभंगो भवेद्यदि दिनत्रयं न भुंजीत मुंडनं शिरसो यवेति प्रायश्चित्तानंतरं मुष्कां
 तानुष्ठानं कार्यम् प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भवेदिति वायुपुराणोक्तेः अन्योपि विशेषस्तत्रैव दानं प्रतिग्रहो हेमो
 भोजनं बलिरेव च सांगुष्ठेन सदा कार्यं मसुरेभ्यो न्यथा भवेत् एतान्येव तु कर्माणि दानानांति विशेषतः श्रतर्जानुविधेयानि
 ततदाचमनं नृप याज्ञवल्क्यः शैवपिथ्यान्सुरान्मंत्रांस्तथाहोवाभिचारकान् व्याहृत्यालभ्य चात्मानमुपरुद्रयान्यदा
 चरेत् स्त्रीव्रतविशेषो हारिचंशे स्नात्वा स्त्रीप्रातरुद्यायपतिविज्ञापयेत्सती तथा गृहीत्वौदुंबरपात्रं सकृशं साक्षतं तथा
 गोः शृंगं दक्षिणं सिन्धुप्रगृह्णीयाच्च तज्जलं दौदुंबरं ताम्रमयं सकृशं साक्षतं च यत् ततो भर्तुः सती दद्यात्स्नातस्य प्रय
 तस्य च आत्मनश्चाभिपेकं यमर्तुः शिरसितज्जलं त्रैलोक्ये सर्वतर्थापुस्तान् भवेत्तदुदाहृतं उपवासपुकर्तव्यमेतद्धि
 व्रतकरचचेति श्रयसर्वव्रतानामारंभे संकरपविषिश्चोक्तो महोभारते गृहीत्वौदुंबरपात्रं वारिपूर्णं मुद्रं मुखः उप

वासं नृगृहीतायथासंकरूपयेद्वयः देवलः अभुक्त्वा प्रातराहारं स्नात्वा च न्यसमाहितः सूर्याय देवताभ्यश्च निवे-
 द्य ब्रतमाचरेत् अत्र प्रातर्ब्रतमाचरेदिति संबंधः प्रधानक्रियात्वयस्याभ्यवहितत्वादिति वीरभिर्बोद्धव्यः वर्तनिशा
 मुखे ग्राह्यवह्निस्तरकरदर्शनादिति विष्णुनोक्तं प्रकरणात् प्रायश्चित्तविषयम् अन्यत्र तेष्वापि यच्च पूर्वदिने ब्रतग्रहणं
 श्रूयते तत्र पूर्वदिन एव ब्रतग्रहणं अथ ब्रतारंभकालः भदनरत्ने गार्ग्यः अस्तगे च गुरौ शुक्रे चालितुद्धेमलितु च उद्याप-
 नमुपारंभं ब्रतानां निवकारयेत् रत्नमालायां सोमसौम्यगुरुशुक्रवासराः सर्वकर्मसु भवति सिद्धिदाः ॥ भानुभौमशानि-
 वासरेषु च प्रोक्तमेव खलुकर्मसिद्ध्यति तथा विरुद्धसंज्ञाद्वाहये च योगास्तेषामनिष्ठः खलु आद्यपादः सर्वैधृतिरनु-
 तिपातनामा सर्वोप्यनिष्ठः परिधम्यचार्यं तिस्रस्तु योगेषु प्रथमे सवज्ज्वे व्याधातसंज्ञेन वपंचूले गंडेति गंडे च पडे वना-
 ड्यः शुभे पुकार्थं पुणिवर्जनीयाः संग्रहे कण्ठे शिदिशयो रूढ्यस्तसर्मा भूतयो रधः शुक्ले देशयो रूढ्यमद्राग्नवसुपूर्ण-
 यः श्रीपतिः न सिद्धिमायाति कर्तव्यविषया विपारिधातादिकमत्र सिद्धं व्यवहारसमुच्चये दशम्यामष्टम्यां प्रथमघटि-
 कापंचकपरं हारिद्युः सप्तम्यां द्विदशघटिकां त्रिघटिकं तृतीया राकायां स्वयमघटिकाभ्यः परं भवं शुभं विष्टुः पुच्छं शि-
 वतिथि चतुर्थं रत्नविरमे तत्रैव सर्पिणी तु सितपक्षे कण्ठे चैव तुष्टाश्चिकी सर्पिण्यास्तु मृगं खल्यात्पुच्छाश्चिक्याः पुच्छमेव च
 माधवीये विष्टिर्दहाहनि तिथेरपरार्धजाता पूर्वार्धजानि शितया शुभदः च पुच्छे ब्रह्मयामले दिनमद्रा यदारात्रौ
 रात्रिभद्रा यदादिवा नत्याज्या शुभकार्येषु प्राहुरेवं पुरातनाः टोडरानंदे देवीपुराणे ब्रते च तार्थे ध्ययने श्राद्धेऽपि च
 विशेषतः पराज्जभोजनाद्वे विषयस्या ब्रतं तस्य तत्फलम् प्रतिमास्वरूपं भदनरत्ने भविष्ये अनुकद्रव्यतत्संख्यादेवताप्र-
 तिमास्तु सौवर्णशर्जतीतादी तु वृजामां तिकी तथा चित्रजापि प्लेखोत्थानि जचितानुसारतः आमापातप्लपयैतं क-
 तं व्याशाठ्यवर्जिता निजचितानुसारत इत्यपि पाठः अथ कुशपवित्रं कात्यायनः अन्तर्गर्भकं साग्रकौशं द्विदले मेव च

प्राद्वान्नात्र विज्ञेयं पवित्रं यद्रुचाच्चित् अयसमिधः पालाशाश्चरथत्वरिरोहितोदुम्बरोद्भवाः तदभवे कंटकवर्जं
 सर्व्वनरूपनानां तानि यो ग्राह्याः तस्यामानं कर्म प्रदीपे नांगुलादधिका कार्यासामित्स्थूलतया कचित् न विद्युत्कात्वा चै
 वनसंकोचं न पादित। प्रादेशात्तापिकन्यूनानतथास्याद्विशारिका न स र्पणासमिक्तकार्याहोमकर्मणि जानता इति
 कत्वापनः यो नार्थिपुजुहेत्यग्नौ त्वंगारिणिषपावके मंदाग्निरामयावी च दरिद्रश्चोपजायते तस्मात्समिद्धे होतव्यं
 नास्मिन्नैकं यं च न न कुर्वादाग्नेयमनं कदाचिद्द्रव्यजनादिना मुखेनैव धमेदाग्नेमुखान्निर्जायत तत्रैव ब्रह्मे ॥
 आर्च्यं द्रव्यमनादेशो जुहेति पविर्धायते भञ्जस्य देवतायाश्च प्रजापतिरिति स्थितिः होमाहुतिर्निरूप्यमानं मन्त्रेण श्रुतं
 संस्थापयन्नस्थितमष्टोत्तरसम्यत् अष्टाविंशतिरष्टौ वा यथाशक्ति धीयते इति मदनरत्ने ब्राह्मे यथा कवस्य संपत्तौ
 ग्राह्यं तदनुकारियत् यवानामिव गोधूमग्राहीणां भिवशालय इति हेमाद्रौ दध्यभावेपयः कांश्चिन्मध्यभावेतथागुहः
 धृतं होमं गच्छं सुखं तदभवेमाहिपमाजं वा तैले सार्पपंकौ सुभंवा भञ्जस्य देवतायाश्च विधौ नि प्रजापतिर्देवतासमस्त
 द्याहति भञ्जः स्मृत्यं तरेपि न द्याहत्यासमं हुतमिति गरुडे प्रणवादिनमो तं यच्चतुर्थ्वैतं च सत्तम देवतायाः स्वकं नाम
 नूलभञ्जः प्रकीर्तितः ब्रतोद्यापनानुक्तौ तु पृथोचंद्रोदये नंदिपुराणे कुर्यादुद्यापनं तत्प्रसमाप्तौ यदुद्दिष्टं त्रया
 पनं विना यत्तुल्यं तं निष्फलं भवेत् यदि चोद्यापनं नोक्तं ब्रतानुगुणतश्चरेत् वित्तानुसारतो दद्यादनुक्तोद्यापने ब्रते गार्ध्व
 वकां च नंद्याह तस्य परिपूर्तये अशको तु नारदीये सर्व्वेषामप्यलमेतु यथोक्तकरणं विना विप्रवत्पयं रस्य तं शुद्धं ब्रत
 स्वरूपं परिपूर्तये पृथग्विप्रवचो यस्तु गृह्णाति मनुजः शुभं अदत्त्वा दक्षिणां पापः स पातिका रं कंधुवम् अथ दानविभागनि
 षेयः हेमाद्रौ श्रंगिराः बहुभ्यो न प्रदेयानि गो गृहं शयनं स्त्रियः विभक्तं दक्षिणाहेतादातारं पातयति हि एका एकरयदा
 तत्पानवहुभ्यः कंधं च न सातु विक्रयमापन्नान् दद्यात्सा सत्तमं कुलम् विक्रेतुरेवैतद्वोपप्रदर्शनं न दातुरितिकात्वा यनोपि

कन्याशय्यागृहैचैकदेयं यच्चास्त्रियादिकं तदेकस्मै प्रदातव्यं न वहुभ्यः कथंचनोति वैजवापः शिवनेशोद्भवं
 यस्माद्भजतं शिववल्गुभं श्रमंगलं तच्चरत्नेन देवकार्थं पुर्वजयेत् कलशालक्षणं तदेव ताश्चोक्तोदयोपुराणे पंचाशान्गु
 ल्वैपुत्र्यमुत्सेधः षोडशान्गुलः कलशानां प्रमाणं तु मुखमष्टांगुलं भवेदिति विष्णुधर्मोत्तरे च हेमरजतात्माश्च मृणया
 लक्षणांश्चितः पात्रोद्वाहप्रतिघादौ कुम्भाः स्युरभिषेचने तथा च पूर्णाः पूतेन तोयेन सितास्त्वैकांततोद्भवलाः सारिस्सरः
 खातजेन ताडाभेन जलेन वा वापीकूपोत्थदिठ्वेन सामुद्रेण सुखावहाः कलशाः सर्वमंगलयाः सर्वाकारि विपनाशनानाः
 अभिषेकसदाग्राह्याः कलशाः सुदृढाः शुभाः यात्राविवाहादिकाले प्रतिष्ठाप्यज्ञकार्भाणि योजनीया विशेषेण सर्वकाम
 प्रसाधकाः तथा कलशस्य मुखे वज्राग्नीवायां च महेश्वरः मूले च संस्थितो विष्णुर्मध्ये मातृगणाः स्मृताः शेषास्तु देवता
 रसर्वावेष्टयंति चतुर्दशं षष्टिव्याधानि तीर्थानि कलशो निवसंति हि ग्रहादेयाश्च शांतिश्च पुष्टिश्च मतिरेव च ऋग्वेदश्च प
 र्जुर्वेदः सामवेद रतथैव च अथर्ववेद संहिता रसर्वे कलशमास्थिता इति श्रयपंचपल्लवाः ब्रह्मांडपुराणे अथर्वथोद्विवरल्लक्ष
 चूतन्यग्रोधपल्लवाः श्रयपंचरत्नानि कालिपुराणे कनकं कलिशं नीलं पद्मरागं च मौक्तिकं एतानि पंचरत्नानि शास्त्रे
 दृष्टानि सूरिभिः कलिशं हीरः आदित्यपुराणे सुवर्णैरजतं मुक्तारज्ज्वावर्तः प्रवालकं रत्नपंचकमास्त्यातमिति ॥
 श्रमवेत्सर्वरत्नानां हि मंसर्वज्रयोजयेत् तथा मुक्ताफलं हिरण्यं च वैदर्भ्यं पद्मरागकं पुष्परागं च गोमिदं नीलं गारुत्मतं तथा
 प्रवालपुक्ता न्युक्ता निमहारत्नानि वै न व नदनरत्ने तु हिरण्यपस्थाने हीरकमिति पाठांतरम् अथ सौभाग्याष्टकं मत्स्य
 पुराणे इक्षवरतरु राजं च निष्पावाजीवधान्यकं विकारवज्रगोक्षीरं कुसुमकुसुमं तथा लवणं चाष्टमं तत्र सौभाग्याष्टक
 मुच्यते मितक्षरायां पराशरः गोमंजगोमयं क्षीरं दधि सर्पः कुशोदकं पंचगव्यमिति श्रोतं पवित्रं कायशोधनं गोमंजं
 तावद्यर्णयाः श्वेतायास्त्वथ गोमयं पयः कांचनवर्णायानीलायास्त्वथ यवैदधि घृतं वैकुण्ठवर्णयाः सर्वकापिलमेव या

अलम्नेसर्ववर्णपाः पंचगव्येष्वप्यविधिः गोमूत्रमापकांस्त्वष्टौ गोमयस्य तु गोदश क्षीरस्य द्वादश श्रोकादध्वरतुदश की
 तिताः गोमूत्रवद्वृतस्यापितदधीतुकुशोदकमिति नृसिंहपुराणे गोशब्दद्विगुणं मूत्रं सार्पिंदयाच्चतुर्गुणं क्षीरमष्टगुणं
 त्रैकं पंचगव्ये तथादधि वीरमित्रोदये स्कांदे ताभ्यारुण्येत कृष्णनीलानामाहरेद्वर्वा गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिं पि
 चक्रमात् विष्णुवह्निं दुवाच कंदैवतानि यथाक्रमं विद्येतां नि कुशोदं च पितृराजाधिदैवतान् श्रोकाभावे ह्यथैतानि कापि
 लायाः प्रकल्पयेत् गोमूत्रमागस्तस्याधैशङ्कक्षीरस्य च त्रयम् द्वयं दध्नो घृतस्यैकमेकश्च कुशवारिणः गायत्र्या चैव गो
 मूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति च क्षीरं दधि क्रावणेति वैदधि तेजोसि शुकमित्रयाज्यं देवस्य त्वाकुशोदकम्
 एभिस्तु पंचभिर्भैत्रैः पंचगव्यं प्रचक्षते एतदेव महत्पुण्यं ब्रह्म कूर्चमिति रत्नतम् इति पंचगव्यविधिः पंचामृतं शिवधर्मं
 पंचामृतं दधि क्षीरं सितान् भुषुतं येति अथ सप्तधान्यानि ग्रंथांतरे ब्रीहयो यव गोधूमा मुद्गा मापाः प्रियंगवः ति
 लाश्च सप्तमाः शोकाधान्य सप्तकमुच्यते तथाच यव गोधूमधान्यानि तिलाः कंगुस्तथैव च श्यामा कंदेवधान्यं च सप्त
 धान्यमुदाहृतम् अष्टादशधान्यानि माकंदेयपुराणे वीरमित्रोदये ब्रीहियवगोधूमकंगुसर्पप्रियंगुदारकोरदूपस
 तैः नकमापमुद्गमसूरानि प्यावकुलं दद्यादकीर्चाण कपणहैर्भक्तिकानि ब्रीहयः षष्टिकाः उदारो देवधान्यं कोरदूपः
 कोद्वयः सर्तनको वतुलकलाधः निप्यावो वल्लः मदन्नरत्ने स्कंदपुराणेतु यवगोधूमधान्यानि तिलकंगुकुलस्य
 काः मापमुद्गमसूराश्च निप्यावाः श्यामसर्पपाः गवेधुकाश्चर्निवारः आढक्योथि सतीनकाः चणकाश्चोणकाश्चै
 वधान्यान्पटादशैव तु श्यामः श्यामाकः सप्तधातवोः भविष्यत्पुराणे सुवर्णरजतं ताक्षमारकं दंतथैव च लोहं त्रपु
 रतथा सोमं धातवः सप्तकीर्तितः अथ सुवर्णादिमानं पंचगुणात्मको माघरते सुवर्णरतुपोदश पलं सुवर्णं अश्वारः
 पंचचापि प्रकीर्तितम् धान्यमानं च पलं च कुद्वयः प्रस्थश्चाढको द्वाष्टा एव च धान्यमाने पुत्रोद्धृत्याः क्रमशो मीचतुर्गुणाः

पेद्दशद्रोणाः स्वारीभवतीतिदिक् सर्वधातुगणो मत्स्यपुराणे तालकं च शिलावज्जमं जनं श्याममेव च काक्षीकांसी
 समाक्षीकं गौरिकं चादितः क्रमात् तालकं हरितालं शिला मनश्शिला वज्रं वज्राधकं अप्रतरं कठोरं गंगुलकजालस
 क्षिभं यत्नशब्दाद्येतेन ह्येतैर्वोच्छूनं भवेदपि सदाकरसमुद्भूतं वज्रं त्रिप्रथितं च तत् श्याममंजनं काक्षीसीराष्ट्र
 तिका कांसीकरं पं माक्षिकं माक्षीकं तत्रैव आपः क्षीरं कुशाग्राणि दध्यक्षत तिलास्तथा यवाः सिसृद्धार्धकाश्चेति ह्य
 र्घोऽष्टांगः प्रकीर्तितः पंचरात्रे रजांसि पंचवर्णा निमंडला र्थं तु कारयेत् शालितंडुलं शृङ्गेरं कंकौं सुभसौंदुरम् हरिता
 लोद्भवं पान्तिं कृष्णदण्डपयोद्भवं रजांसि पंचवर्णा निहरितं पीतं कृष्णयुग्मिनि कौतुकास्यानि भविष्ये दूर्वायवांकुरा
 श्वेनूतनाश्रूतपल्लवाः हरिद्राद्वयसिद्धार्थाः शिखिपञ्चो रगतवचः कंकणौषधयश्चैव कौतुकास्त्योद्भवाः स्मृतानि इति
 मत्स्यपुराणे अथ सप्तभूतिकाः गजाश्वरथवल्मीकसंगमाद्भर्गो कुलात् राजद्वारप्रवेशाच्च मृदमानीयानि क्षिपेत्
 चत्वरतिवापाठः इति सप्तभूतिकाः सर्वौषधयः छांदोग्यपरिशिष्टे कुष्ठमांसीहरिद्राद्वे मुराशौले यचंदनं वचाचंपकमु
 रताचसर्वौषधोदशस्मृताः अथ सर्ववर्जा नानि देवीपुराणे यवगोधूममुद्गाश्च शाली पाण्डिकमाढकं तिलाभापाः प्रसा
 तोचश्यामाकाशववालकाः आढकं आढकीफलं दाक्षिणात्यभापायां तुरीति प्रसिद्धम् प्रसातीतीवारः आशवं आशुधा
 न्यफलं वालकाः कंशुः मधुरजयं कात्यायनः आलंघ्यं क्षीरं मधुतथामधुरजयमुच्यते अथ यक्षकर्दमोऽगरुडपुराणे कपूरमग्न
 श्वेवकरतूरीचंदनं तथा कंकोलं च भवेद्देभिः पंचभिर्यक्षकर्दमः सर्वगंधयथा गृह्यपरिशिष्टे कपूरं चंदनं दपः कुकुमं च
 चतुःसमं सर्वगंधमिति स्यात्तं समस्तसुरवल्लभम् अथ गंधाष्टकं शक्तेर्यथा चंदनगुरुकपूरचरैर्कुंकुमरोचनाः जटामां
 सं कपिपुताः शक्तेर्गंधाष्टकं विदुः चौरः कृशटी कपि कठियाना गौसमी ये चंदनागुरुहविरेकधुकुंकुमरोचनाः जटामां
 सीमुरमिति विष्णोर्गंधाष्टकं विदुः इति विष्णोर्गंधाष्टकं हविरेवाला शैवं गंधाष्टकं शारदायां चंदनागुरुकपूरतमालजल

कुकुमं कुसीतकुष्ठसंयुक्तैर्बगंधाष्टकं विदुः तमालं तमालपत्रं जलं बाला कुसीतं रक्तचंदनं गणेशगंधाष्टकं संहि
 तापां स्वरूपचंदनं चौरं रोचनागुरुमेव च मदं मृगद्वयोद्भूतं कस्तूरीचंद्रसंयुतं गंधाष्टकं विनिर्दिष्टं गणेशस्य महारम
 नः भविष्यपुराणे अगुरुशिल्हकं मुस्ताचंदनं दृष्टं तथाः समभागचक्रे त्वं धूपोपयोगममृतं वहयः यथा कर्पूरचंदनं
 मांसित्वं पत्रजैलालवंगकं अगुरुशिल्हकं धूपं प्राजापत्यं प्रचक्षते शिल्हकं शिलारसमिति निर्धटः दशांगधूपः प
 ह्मभागकं ध्वजगुणोद्भूतं शलाशात्रयं पंचनखस्य भागाः हरितकीर्त्तनरसः समांसीभागे कमेकं त्रिलवं शिलाजं वन
 स्य चत्वारि मुरस्य चैको धूपो दशांगो गदितो मुनीन्द्रैः अथ व्रते सूतकादि निर्णयः तत्र शावसूत्या शौचयोः सर्वकर्मनिदृ
 तिः सूतके च समुत्पत्ते च रकमणिमैथुने धूमोद्गारे तथा जातौ नित्यकर्मणि संत्यजेत् द्रव्यभुक्त्वे च जीर्णं च नैव भुक्त्वा
 पिकिचन कर्म कुर्यान्नरो नित्यं सूतके मृतके तथेति कालिकापुराणात् गौडारुक्षताशौचादावापितामाहुः पठति
 च जानूर्ध्वं तत जेजाते नित्यकर्मन चाधरेत् नैमित्तिकं वतदथ स्नानं द्रक्तो न वाचरेत् हेमाद्रौ पादौ गर्भिणी सूतिकादि
 श्वकुमारी वाप्यरोगिणी यदा शुद्धा तदान्येन कारयेत् प्रपत्ता रक्थमिति पुंसोऽप्येवं विधिः लिंगस्या विविधित्वत्वे
 तेन यस्मिन् व्रते यत् पूजायुक्तं दान्येन कारयेत् शरीरनि यमान्स्वयं कुर्यादिति शुद्धितत्वे विष्णुः बहुकालिकसं
 लपेऽहं तत्थ पुरायदि सूतके मृतके चैव व्रतं तन्नैव दुष्यतीति एतत्काम्यपरम् नित्यं त्वनारब्धमपि कार्यमिति गौडाः
 मदनरत्ने पूर्वसकलितपतयच्च व्रतं सुनियतव्रतैः तत्कर्तव्यं नरैः श्राद्धदानार्चन विवर्जितम् माधवीये कौर्म्ये काम्यो
 पवासोऽप्यक्रांतित्वन्तरा मृतसूतके तत्र काम्यव्रतकुर्याद्दानार्चन विवर्जितमिति ॥ सत्यव्रतः रत्नरवलायाव्रत
 विधिमाह ॥ प्रारब्धदर्धितपसां नारीणां यद्रजो भवेत् न तत्रापि व्रतस्य स्यादुपरोधः कदाचनैतत्प्रतिनिधिना का
 रयेदित्येतदपरं तदुक्तं मदनरत्ने मात्स्ये श्रुतं रातुरजो योगे पूजामन्यो न कारयेदिति प्रतिनिधयश्च निर्णया मृत

पैठानसिनोक्ताः भार्यापत्युद्वर्तकुर्याद्भार्याश्रयपतिव्रतं असामर्थ्यपरस्ताभ्यांव्रतभंगोनजायते कालितत्वाविवेचने
 ब्रह्मवैवर्ते उपवासासमर्थश्चेदकेविभ्रतभोजयेत् तावद्धनादिकंदद्याद्यद्भुक्काङ्क्षिगुणंभवेत् सहस्रसन्निमतादिर्वाजपेक्षा
 प्राणसंयमान् कुर्याद्द्वादशसंख्याकान्यथाशक्तिव्रतेनर इति राजपुरुषश्रियाध्यर्थेकादश्यामुपोषितः पुरोधः
 त्रिष्यस्यार्धफलप्राप्नोतिनिश्चितं पितामहादीनिद्विष्यएकादश्यामुपोषिते सुतेनतत्फलविप्राः समग्रंसमवाप्नुयुः
 कर्तादशगुणंपुण्यप्राप्तोत्पन्नसंशयः यमुद्विष्यकृतंसोपिसंपूर्णफलभाग्भवेत् स्कांदेऽपि पुत्रंवाविनयोपेतंभगि
 नींश्चातरंतथा एषामभावएवान्यंवाह्मणंविनियोजयेत् तथा आतरंभगिनींशिष्यंकारयेद्ब्राह्मणादिभिरिति हे
 माद्रौवाहपुराणे असामर्थ्यशरीरस्यव्रतेतुसमुपरिष्ठते कारयेद्धर्मपत्नींवापुत्रंवाविनयान्वितं भगिनींश्चातरं
 वापिव्रतमस्यतलुप्यते माधवीयेरुस्यतरंपि पितृमातृआताशिष्यश्चश्रूगर्वादिभूभजां ब्रह्मार्थमुपोषित्वास्व
 यंतत्फलभाज्यमेव नारीचपातिमुद्विष्यएकादश्यामुपोषिता पुण्यंक्रतुशतंप्राहुर्मनयः पारदर्शिनः कस्यापनः
 पितृमातृश्चातृपातिभुवर्धयविशेषतः उपवासंप्रकुर्याणः पुण्यंशतगुणंलभेत् दक्षिणानात्रदातव्याश्चश्रूवाविहि
 ताहिंसा मदनरत्नेप्रभासखंडे भर्तापुत्रःपुरोधाश्चआतापत्नीसखापिच यात्रायांधर्मकार्येचकर्तव्याः प्रतिह
 रतकाः एभिः कृतंमहादिविरस्यमेवकृतंभवेत् स्वयंकर्तुमशक्तश्चेत्कारयेत्पुरोधसा दशरमृतौ स्वयंहंभिफलं
 यस्स्यान्नतदन्येनजायते ॥ ऋदिवकपुत्रोगुरुर्ध्याताभगिनियोधविट्पतिः एभिरेवकृतंयत्तत्तद्व्रतंस्वयमेवतु
 शूद्रस्य ब्राह्मणः प्रतिनिधिर्भुक्तः जपस्तपस्तीर्थसेवाप्रब्रज्यामंत्रसाधनं ॥ विप्रैःसंपादितंयस्यसम्प
 न्नंतस्यतत्फलमितिमरीचिवचनात् यत्तुनिर्णयसिंघावुक्तं प्रब्रज्यादीनांशूद्रेऽसंभावाद्देवचनंब्राह्मणस्यशूद्रप्रतिनि
 धिवत्परं किंतुसंपूर्णतावाचनपरमिततन्न प्रब्रज्यामात्रस्यशूद्रेऽसंभवेपि जपादीनांसंभवेनताद्विपयेसंकोचायोगात्

एतद्वचनस्यप्रतिनिधिप्रकरणे पाठेनसंपूर्णतावाचनपरत्वायोगाच्च हेमाद्रौ कात्यायनः पुरोधस्तुश्रुति
 योवाहयोःसमामितारितं उपवासफलंताभ्यांसमग्रंसमवाप्यते वायुपुराणे उपवासेत्त्वशकरतुआहिताग्निरथापिवा
 पुत्राह्वाकारपेदाद्यं ब्राह्मणादपिकारयेत् अथवाविप्रमुख्येभ्योदानंदद्यात्स्वशक्तितः उपवासफलंतेनसमग्रंसमवा
 प्यते तत्रभोजनदोषोपितक्षणादेवनश्यति द्रव्यदातोपवासस्यफलंप्राप्नोत्यसंशयं कर्तातुनतदाप्नोतिनात्रका
 र्याविचारणा धृणयावान्यमुद्दिश्यएकादश्यामुपोषितः यमुद्दिश्यकृतंविप्रास्तस्यपूर्णकृतंभवेत् अत्रविशेषमाह
 त्रिकान्दमंडनः कान्येप्रतिनिधिर्नास्तिनित्येनैभिस्तिकेचसः कान्येव्युपक्रमदूर्ध्वैकेचित्प्रतिनिधिविदुः तरमा
 स्रतिनिधिर्भैत्रस्यामिदेवाग्निर्भुम्सु स्वदेशकालयोर्नास्तिनारण्येरेवसा नापिप्रतिनिधातव्यंनिषिद्धंवरतुक्र
 चित् हरिकेशसूत्रेऽपि नस्वामिनोऽस्य भार्यायाःपुत्रस्यदेशस्यकालस्याग्नेर्देवतायाःकर्मणःशब्दस्यचप्रतिनिधि
 विद्यतइति स्वस्ति श्रीरग्वीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी नानाशास्त्रविचारसारसरसवित्सद्वृंदसंर
 क्षकः धर्मार्थनैविचारकद्रव्यपतेःपादांजुजाचारितो जीव्यात्पुत्रकलत्रपौत्रसहितःसंपालयन्हमांचिरम् १ ॥ र
 ण्वीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसागरे परिभाषाभिधोज्ञातश्चाष्टमेरत्नसंग्रहः २ ॥ इति श्रीरघुवंशतिलकश्री
 महाराजरण्वीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे धर्मनिबंधे परिभाषाप्रकरणं नामाष्टमम् ८ अथसर्वव्रतेपुत्रेतापिधातु
 जैवतापूजोपयोगीसर्वदेवतासामान्यपूजाक्रमोलिख्यते तत्रादौपूजोपचारःपदार्थादर्शोज्ञानमालायां अष्टत्रिंश
 त् षोडशवादशपंचोपचारकाः तान्विभज्यप्रवक्ष्यामिकेतैश्चकृतैश्चकिम् अर्धैचपाद्याचमनेमधुपर्कमुपरष्ट
 शं स्नान्तीराजनं वस्त्रमाचमनंचोपवीतकम् पुनराचमनंचैवदर्पणालेकनंतथा भंग्युपेधूपदीपौनैवंधंचततः क
 मात् पानोपेतोयमाचामहस्तवासस्ततःपरं करोद्वर्तनमित्यर्थःताभ्यूलमनुलेपंचपुष्पदानंपुनः पुनः पुष्पांजलिदानं

लक्षपुष्पव्रतादिविधेनतियावत् ॥ गौतंवाद्यंतथान्तर्यंरतुतिश्रैवप्रदक्षिणम् ॥ पुष्पांजलिर्नमस्काराश्चाष्टा
त्रिंशत्समीरिताः इत्यष्टात्रिंशत् ३८ ॥ आसनंस्वामतंचार्धपाद्यमाचमनीयकम् मधुपर्कचमस्तानवसनाभ
रणानिच सुगंधःसुमनोधूपदीपमन्त्रेनतर्पणम् मालयानुलेपनंचैवनमस्कारोविसर्जनम् इतिषोडशोपचाराः १६ ॥
अर्घ्यपाद्याचमनेवमधुपर्कचमन्यपि गंधाद्योन्तिवेद्यांताडपचारादशक्रमात् इतिदशोपचाराः १० ॥ गंध
पुष्पधूपदीपैर्नैवेद्यंपंचमंरसृतं इतिपंचोपचाराः ५ ॥ महानिवेधेषुचतुःषष्ट्युपचाराश्चपुष्पांस्तैर्विस्तरभयादत्र
नोक्ताः शारदातिलके षोडशोक्ताः तेषथाश्चासनस्तानवस्त्रभूषणानिपरित्यज्यद्वादशाप्युक्ताः कपि
लपंचरात्रे गंधतैलमथोदयाद्दैवरूपप्रतिमांततः दूर्वाद्यविष्णुक्रांताचश्यामाकंपद्ममेवच पाद्यांगानिचत्वारि
कथितानिसमासतः इतिपाद्यं कर्पूरमगुरुपुष्पद्रव्याण्यमाचमनीयकं सिद्धार्धमक्षतंचैवदूर्वापरितलमेवच यवा
गंधफलपुष्पमष्टांगंत्वर्धमुच्यते इत्यर्घ्यः स्नानेवस्त्रेथामोज्येदयादाचमनीयकं उद्धर्तनमपितत्रैव रजनीस
हदेवीयाशिरीषलक्ष्मणापिच सह्याभद्राकुशाम्राणिउद्धर्तनमिहोच्यते मंत्रतंत्रप्रकाशिकायां अक्षतान्गंधपुष्पाणि
ज्ञानपात्रेतथात्रयं तत्रैव द्रव्याभावेप्रदातव्याःक्षालितारत्तंडुलाःशुभाः अगस्त्यसंहितायां तथाचमनपात्रैश्चद
द्याज्जातोफलंमुने लवंगमपिकंकोलंशस्तमाचमनीयके तंत्रांतरे तंडुलान्प्रक्षिपेत्तुष्टद्रव्याभावेपुतत्स्मरन् प्र
योगपारिजाते व्यासः प्रतिमांपटयंत्राणांनित्यंस्नानंनकारयेत् कारयेत्पर्वदिवसेयदाचामलधारणम्
ज्ञानमालायां नाक्षत्रैरर्घ्येद्विष्णुनतुलस्याण्णाधिपं नदूर्वयायजेद्देवींवित्वपत्रैर्दिवाकरं उन्मत्तमर्कपुष्पंचवि
ष्णोर्वर्ज्यंसदावुधैः अक्षतारतुयवाःप्रोक्ता इतिपदार्थादर्शो उक्तव्याद्यवानामेवायानिपेधोनतंडुलादीनां तंत्रांतरे
महाभिषेकंसर्वत्रशंखेनैवप्रकल्पयेत् सर्वत्रैवप्रशस्तोवाजःशिवसूर्यार्चनंविनेति अन्यत्रापि कुंदंशिरीषंतुलसी

गणेशेषत्तुरवित्वंतगरंतथाकं धत्तूरमर्कक्षतमवजपाणौवर्धयैशिवेकेतकशंखवारिद्विति श्रथावाहनादिमुद्राः देव
 तानेतसंतुटासर्वदासुमुखीभवेत् श्रंगुधौनिक्षिपेत्पाणौमुद्राचावाहनरिभृता संक्षिप्यनिक्षिपेत्सेधंमुद्रावासा
 नसंक्षिता श्रधोमुखीरिवयंचैवरथापितामुद्रिकामता श्रंगुष्ठावुच्छितौकुर्यात्संमुखीकरणीभवेत् प्रसृतंगुलिकौ
 हस्तौनिधःखिटांतुसंमुखौ कुर्यात्स्वरदयेचयंमुद्राप्रार्थनसंक्षिका इत्येवंसर्वदेवानांपूजनेषट्प्रदर्शयेत् शिव
 पूजार्थालिंगमुद्रा उच्छिन्नंदक्षिणंगुंधवामंगुंधेनबंधयेत् वामंगुलीर्दक्षिणाभिरंगुलीभिश्चैवपृथेत् लिंगमुद्रे
 वनारण्याताशिवसान्निध्यकारिणीति श्रीकामशीर्षिण्कुर्यात्तराज्यकामरतुनेत्रयोः मुखेत्वन्रायकामरतुपादयोः
 सुखकामकृत् हृदयेसर्वकर्माचज्ञानार्थानांभिर्मंडले राज्यकामरतुगुह्येधैर्ग्रीवायांरोगशान्तिं कृत् हेमाद्रौ स्मरमु
 खकल्पहस्तौद्वौकिंचित्संकुचिताङ्गुलीति समारण्यातापंकजचपंकजप्रसृतैवसा पूर्वोक्तमुकुलीयाचप्रदेशानिःसृता
 गुलिः व्याकोशमुद्रामुकुलापद्ममुद्राप्रदर्शिता श्रंगुधौवाचितानौतुस्वर्कायांगुलिवेष्टितौ उच्चौचाभिमुखौहस्तौ
 योजयित्वातुनिकुरा तर्जन्याकुंचितं कृत्वातथैवचकर्नीयसी श्रधोमुखीदृष्टनखास्थितामध्यकररयतु चतस्रश्चो
 दिधताःपृष्ठेभ्रगुलैरेकतः करे नालं व्यावस्थितौद्वौतुव्योममुद्राप्रकीर्त्तिता रामपूजने सप्तदशमुद्रा रामार्चनचंद्रिका
 यामगारुरूपः श्रावाहनरथापनीचसान्निधिकरणीतथा सुसन्निरौधिनौमुद्रासंमुखीकरणीतथा सकलीकरणीधैवम
 हासुद्रातथैवच आसांलक्षणाणि प्रागेवाभिहितानि शंखचक्रगदापद्मधेनुकौरतु नगरुडाः श्रीवत्सवनमालेच
 णानिमुद्रांप्रदर्शयेत् एताभिः सप्तदशभिर्मुद्राभिरनुविचक्षणः योराममर्चयेन्नित्यंमोहयेत्ससुरेश्वरं द्वावप्येदपि
 प्रेक्षततः प्रार्थितमाप्नुयात् मूलाधारह्रादशांत्वमानीतकसुभांजलिः त्रिरथानगततेजोभिर्वनीताप्रतिष्ठादिपु
 ण्वाहनीयंमुद्रास्याहैवार्चनविधौमने एवैवाधोमुखीमुद्रास्त्रपनेशरयतेबुधैः चतुर्तांगुष्ठयोगेनमुठ्ठाकृतकरद्वयं

सविधीकरणीमुद्रादेवार्चनाविधौमुने श्रंगुष्ठाभिणीसैवमुद्रास्यात्सतिरोधिनी उत्तानमुटियुगलासंमुखीकरणीमता
 श्रंगैरेवांगविन्यासः सकलीकरणीभवत् अन्योन्यकरसलज्ञाविरता। रितकरद्वयो महामुद्रेयमाख्यातान्युनाधिकस
 मापनी कनिष्ठानामिकामध्यान्तर्यांगुष्ठातदभ्रतः गोपितांगुष्ठमूलेनसन्नद्धमुकुलीकृता करद्वयेनमुद्रास्याच्छंखाख्ये
 यंसुरार्चने अन्योन्याभिमुखरुपशोध्यत्ययेनतुवेष्टयेत् श्रंगुलीभिः प्रयत्नेनमंडलीकरणमुने चक्रमुद्रेयमाख्यातान्ग
 दामुद्राततः परम् अन्योन्याभिमुखाश्लिष्टाततः कौरतुभसंज्ञिता कनिष्ठेन्योन्यसंश्लिष्टे 5 भिमुखेहिपररुपरं वा म
 र्यतर्जनीमध्येमध्यानामिकयोरपि वामानामिकसंरुष्टातर्जनीमध्येशोभिता पर्यायेणतान्गुष्ठद्वयो कौरतुभलक्षणा
 कनिष्ठान्योन्यसंलज्ञाविपरीतातुषोजिता अथस्तात्त्रापातिगुष्ठाभुद्रागारुडसंज्ञिका तर्जन्यंगुष्ठमध्येमध्यामध्याना
 मिकाद्वयो कनिष्ठानामिकामध्यतर्जन्यग्रकरद्वयो श्रीवरसंज्ञामुद्रेयंवनमाळामवेततः कनिष्ठानामिकामध्यामुष्टिरु
 द्रततर्जनी परिध्वांताशिरस्युच्चैस्तर्जनीभ्यांदिवौकसः योनिमुद्रासमाख्याताद्योतकरद्वयोभिता तर्जन्याकृष्टमध्ये
 तारिथानामिककुम्भिका मध्यस्थलस्थितांगुष्ठायेयंशरतामुनेचने इतिमुद्रालक्षणे अथसर्वव्रतेषु सामान्यतः पूजा
 विधिस्तत्रादौविष्णुव्रतेषु सामान्यतोविष्णुपूजाक्रमोलिख्यते व्रतदिवसे व्रतकर्ताकृताह्नित्यक्रियः संभूतपूजोपचारः
 धृतशुद्धिवासा यागमंडलमागत्य स्वेष्टदेवंनमस्कृत्य व्रतपूजासंकरपंकुर्यात् उमयेत्यादिपंचांगस्मरणपूर्वकं स्व
 गोत्रनामस्मरणं कृत्वात्मनः सर्वपापक्षयादिकामोविष्णुप्रीत्यर्थमेकादश्यादिव्रतान्भूताविष्णुपूजनमहंकरिष्यद्व्रति
 संकल्पः ततः कलशपूजनंकुर्यात् कलशजले गंधयमुनेचैवगोदावारिसरस्वति नर्मदे सिंधुकावेरिजलेरिमन्सन्निधि
 कुरु ब्रह्मांडेदस्तीर्थानिकरैः स्फुष्टानितेरेव तेनसत्येनर्षदेवतीर्थादेहिदियाकर गायत्र्यामूलमंत्रेणचदेवध्यातज्जलं
 संपूज्यस्ववामेपट्कोणमंडले शंखस्थापनंकुर्यात् त्रिपादिकायां बहिर्मंडलायनम इतिसंपूज्य तत्रशंखस्थापयित्वा

श्रकर्मण्डलायनम इतिसंपूज्य त्वंपुरासागरेत्यत्रो विष्णुनाविधृतः करे नामितः सर्वदेवैश्च पांचजन्यनमोरुतते इतिसंप्राथम्यं तत्रकलशजलदंष्ट्रा चंद्रमण्डलायनम इतिसंपूज्य ततोपंटापूजनंकुर्यात् आगमार्थतुदेवानांगमना र्थतुरक्षसां कुर्वेपंटाख्यं तस्मादेवताह्लादलक्षणं सर्ववाद्यमयीपंटाविष्णोश्चाख्यन्तवच्छभा यस्यावाद्यप्रभावे णलायतेभुविमंगलम् इतिपंटापूजनम् ततःस्वदेहेपुरुषसूक्तन्यासान्कुर्यात् तत्रादौविनियोगः सहस्रशीपेत्यादी न्नांपेडिशक्रचानारायणऋषिः आद्यानां पंचदशानां अनुष्टुप्छंदः अन्त्यायाश्चत्रिष्टुप्छंदः सर्वासांपेडिशक्र चानं महापुरुषोदेवता जगदीजं न्यासे पूजायांच विनियोगः ॥ ओंसहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् सभूमिंश्च सर्वतस्त्वंवायति षष्ठशानुलम् वामकरायनमः १ ॥ पुरुषएवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भवम् उतामृतत्वस्येशानो यदनेनातिरोहति दक्षिणकरायनमः २ ॥ एतावानस्यमहिमातो ज्ययांश्च पुरुषः पादो रया विश्वामृतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि वामपादायनमः ३ त्रिपादूर्ध्वउदैः पुरुषः पादोरुपेह भवत्पुनः ततो विष्व इव्यकामत्साशनानशनेऽग्निं दक्षिणपादायनमः ४ ॥ ततो विराडजाब्जता विराजोऽग्निधिपुरुषः सजातोऽग्न्य रित्यतपश्चाद्भूमिमथोपुः वामजानुनेनमः ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सन्भूतस्तपुपदाज्यम् पशूंस्तांश्चक्रे वा यवयानारण्याग्रान्पश्वे दक्षिणजानुनेनमः ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सन्भूतस्तपुपदाज्यम् पशूंस्तांश्चक्रे वा ऽग्निमयज्ञिरत्स्माद्यजुस्तस्मादजायत वामोरवेनमः ७ ॥ तस्मादथाऽग्नजायतं येको भयादतः गावो हयज्ञिरे तस्मात्तरमाज्जाताऽग्नजावधः दक्षिणोरवेनमः ८ ॥ तं यज्ञं वह्निं पिप्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः तेन देवाऽग्नयं जतसाध्याऽऽरुपयश्च ये नाभ्यैनमः ९ ॥ यत्पुरुषं यदधुः कति यन्विकल्पयन् मुखं किमस्यासौ किं वाहू किमरूपादाऽऽउच्येते हृदयायनमः १० ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहुराजः नयः कृतः ऊरुतदयद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽग्नजायत कंठायनमः

चंद्रमामनसोजातश्वश्रोः सूय्योऽञ्जायत श्रोत्रोद्वायुश्वप्राणश्वमुखादग्निरजायत मुखायनमः ॥ १२ ॥
 नाभ्याऽऽसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णोर्ध्वैः समवर्तत पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथालोकांश्चक्रपयन् शिरसेनमः १३
 यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत वसन्तो रथासीदाज्यं घ्नोम इधमः शरद्वविः शिखायै नमः ॥ १४ ॥ सप्ता
 रथाः सन्परिधया हिरसससमिधः कृताः देवा यद्यज्ञतन्वानाऽश्वघ्नं पुरुषं पशुम् कवाचायनमः १५ ॥ यज्ञे
 न यज्ञमयजन्त देवास्ता निधर्माणि प्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकम्भहिमानः सचतयत्रपूर्वसाध्याः सन्ति देवाः अ
 स्त्रायनमः १६ ॥ अथ ध्यानं शांताकारं भुजगशायनं पद्मनाभं सुरेशं विधाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभांगं ल
 क्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानागम्यं वेदे विष्णुभवं भयहरं सर्वलोकैकनाथम् १ ॥ ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्य
 वर्त्तनारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः कैयूरयान्मकरकुंडलवानिकरीटीहारी हिरण्मयवपुर्धृतशंखचक्रः २ ॥ इति
 ध्यात्वा पूजाभारभेत् आगच्छ देव देव शतेजो राशे जगत्पते क्रियमाणं मया पूजो गृहाण सुरसत्तम सहस्रशीर्षेया
 वाहनं १ ॥ नानारत्नसमायुक्तं कार्ततत्परविभूषितं आसनं देव देव शत्रो त्वर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष एवेत्यासनं ३ ॥
 पाद्यं गृहाण देव शर्वशेमकरं विभो भक्त्या मया र्पितं देव लोकनाथ जगत्पते एतावानस्येति पाद्यम् ३ ॥ नम
 स्ते देव देवेश नमस्ते धरणी धर नमस्ते जगदाधार अर्ध्वर्धनः प्रतिगृह्यताम् जिपादूर्ध्वैरर्धम् ४ ॥ कर्पूरवासितं
 तोयं मंदाकिन्याः समाहृतं आचम्य तां जगत्नाथ मया दत्तं हि भक्तितः ततो विराडित्याचमनम् ५ ॥ अथ पंचामृत
 स्नानं उर्ध्वपयः पृथिव्यां पयऽजो पथी पुपुषो दिव्यन्तरिक्षे पयोधाः पयस्वतीः अदिशः सन्तु मह्यम् १ इति पयःस्नानं
 देवस्य त्वासवितुः प्रसवे श्विनो वाहुभ्यां पूष्णे हरताभ्याम् इति शुद्धज्ञानं २ दधिक्रावणे चकारि पंजि
 णो रश्वरपव्वाजिनः सुरभिश्चो मुखोऽकरं प्रणऽऽयाच्छ्रुतिरिपत् इति दधिज्ञानं देवस्य वेति शुद्धज्ञानम्

भक्ष्यभोज्यसमायुक्तैवेद्यप्रतिगृह्यताम् नान्याभ्यासीदिति नैवेद्यम् १३ सर्वपापहरिदिव्यगंगेयनिर्मलजलं पा
 नार्थं च मया दत्तं गृहाण पुरुषोत्तम पुनराचमनीयं १४ इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वासिर्भवेज्जन्म
 निजन्मनि यत्पुरुषेणेति फलम् १५ पूर्णफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्भूतं कर्पूरलासमायुक्तं वृक्षं प्रतिगृह्यताम्
 इति तांबूलं १६ अथ दक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवर्जं विभावसोऽन्नं तपुष्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे सुतास्या
 सन्परिधयस्त्रिःसप्त सामिधः कृताः देवाय द्यज्ञं तत्त्वानाऽश्रवध्वनपुरुषं पशुम् इति दक्षिणा द्रव्यम् १७ चंद्रादित्यौ च
 धरणीविद्युदग्निस्तथैव च स्वमेव ज्योतिषां ज्योतिरास्ति यं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ इति तीराजन्म ॥
 नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त्वमरप्रिय नमस्ते जगदाधार देव देवनमोस्तुते यज्ञेन यज्ञमिति पुण्यांजलिः ॥ १९ ॥
 अथान्यानि देवसूकानि पठित्वा सहस्रनामस्तवादिभिरपि पुण्यांजलीं समर्पणं कुर्यात् ततः प्रदक्षिणा
 यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि तानि प्रणश्यंति प्रदक्षिणायाः पदे पदे इति प्रदक्षिणा नमः
 सर्वहिता र्थाय जगदाधार हेतवे साष्टांगो यंत्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृत इति नमस्कारः यन्मया भक्तिर्योगे
 न पत्रं पुष्पं फलं जलं निवेदितं च नैवेद्यं तद्गृहाणानु कं पया इति सर्वपदार्थसमर्पणम् आवाहनं न जानानां निवेदजानां
 मिपूजनं विसर्जनं न जानानां मित्वं गतिः परमेश्वर एवं पूर्वपूर्वज्ञां समाप्य व्रतं तदेदक्षिणा ज्ञानदानादिभिर्ब्राह्मणान्पारितो
 द्य तैरनुज्ञातो व्रतपारणं कुर्यात् इति विष्णुव्रते पुसामान्यपूजाविधिः अथ शिवव्रते पुसामान्यपूजाविधिः तत्रा
 पि व्रतकर्ता कृतानित्यक्रियः पूजोपचारसंयच्छंदां सकल्पं कुर्यात् ओमद्येत्यादिसर्वपापक्षयोत्तरधर्मा र्थकाममोक्षा
 र्थसांवसदाशिवप्रसादादसिद्धयर्थं शिवपूजाव्रतमहं करिष्ये यथाविधिना कलशस्थापनं कृत्वा आर्च्यं पात्रस्थापनं
 विधाय पंचव्रह्म मंत्रं न्यासं कुर्यात् स्त्रीशूद्राभ्यां पंचाक्षरं न्यासो विधेयः उँ अरुय श्री शिव पंचाक्षरं मंत्रस्य वामदे

अथ धृतज्ञानं धृतं धृतपावानः पिवतवसां वसापावानः पिवतां तारिश्चर्यहविरसिस्वाहा दिशः प्रादिशञ्चादिशो
 विदिशऽउदिशोदिग्भ्यः स्वाहा इति धृतज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्धज्ञानं अथ मधुज्ञानं मधुवाताऽ
 ऋताय ते मधुक्षरं तिस्रधवः माध्वीक्षः सन्त्वोषधीः मधुन कञ्चतोपसो मधुमत्पाथैर्वष्ट्रजः मधुधौरस्तुनः पि
 तामधुमाञ्जो वनस्पतिर्मधुमां अरस्तुसूर्यः माध्वीर्गाथो भवन्तुनः इति मधुज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्ध
 ज्ञानम् स्वादुपवस्वदिव्याय जन्मने स्वादुरिन्द्राय सुहवीतनासि स्वादुर्भिन्नाय वरुणाय वायवे दृहस्पतये म
 धुमांश्चदाभ्यः इति शर्कराज्ञानं देवस्य त्वेति शुद्धज्ञानम् ५ ततः पंचासृतद्रव्यमेकाकृत्य शर्करारससंयु
 कं पयोदधिधृतं मधु पंचासृतं समानीतं ज्ञानार्थं परमेश्वर इति पंचासृतज्ञानं पुनः शुद्धोदकज्ञानं तत आपो हि
 ष्ट्यादिभ्यः कल्पेन पुनः पंचोपचारैः संपूज्य महाभिषेकं कुर्यात् गंगाचयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वती तामीपयोष्णीक
 ण्याचताभ्यः ज्ञानार्थमाह तम् तोयमेतत्सुखरूपं शीतानां यि प्रतिगृह्यताम् तरुमाद्यज्ञातसर्वहुतः सम्भूतऽष्टपदज्य
 म् पशुरांश्च क्रेवायव्या नारण्या ग्राम्याश्च ये इति ज्ञानम् ६ सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जा निवारणे मयोपपादि
 तेषु भवंचासपीप्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञातसर्वहुतः ऋचेति ब्रह्मं ७ सर्वदेवनमस्तेस्तु आहिमांभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं
 सोत्तरीयं गृह्णाण परमेष्ठिना वाद्भ्याऽञ्जनाय तेति यज्ञोपवीतम् ८ श्रीखंडचंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरं वि
 लेपनं सुरश्रेष्ठ प्रीत्यर्थं प्रार्थये दक्षि तं यज्ञवर्हिषि प्रीक्षति गंधम् ९ मातयादीनि सुगंधां निमालत्वा दीनि वैप्र
 भो मया हतानि पूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् यत्पुरुषं वन्दयुरिति पुष्पम् १० वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंध
 उत्तमः आग्नेय सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ब्राह्मणो रयेति धूपम् ११ आङ्मं च वर्तितस्युकं वहिना योजितं मया
 दीपं गृह्णाण देवेश नैलोक्येति मिरापहम् चंद्रमामनसो जात इति दीपम् १२ अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः पङ्क्तिभिः समन्वितं

भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् । नाभ्याश्चासीदिति नैवेद्यम् १३ सर्वपापहरं दिव्यगंगेयं निर्मलं जलं पा
 नाद्यैश्च मया दत्तं गृहाण पुरुषोत्तम पुनराचमनीयं १४ इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तिनमस फलावाप्तिर्भवेज्जन्म
 निजन्मनि यत्पुरुषेणेति फलम् १५ पूर्णाफलं महादिव्यं नागवक्षीदलैर्धृतं कर्पूरैः लासमायुक्तं तालवूलं प्रतिगृह्यताम्
 इति तालवूलं १६ अथ दक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्य हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे सतास्या
 सन्परिधयस्त्रिःसप्त सन्मिथः कृताः देवाय च दत्तं त्वात्ताऽश्रवध्नन्पुरुषं युष्मद् इति दक्षिणा द्रव्यम् १७ चंद्रादित्यौ च
 धरणीविद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिरार्षिः कथं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥ इति नीराजन्म् ॥
 नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्त्वमरप्रिय नमस्ते जगदाधार देवदेवनमोस्तुते यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः ॥ १९ ॥
 अथान्यानि देवसूकानि पठित्वा सहस्रनामस्तवादिभिरपि पुष्पांजलीसमर्पणं कुर्यात् ततः प्रदक्षिणा
 यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि तानि प्रणश्यति प्रदक्षिणायाः पदे पदे इति प्रदक्षिणा नमः
 सर्वहितार्थाय जगदाधारहेतवे साष्टांगेयं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृत इति नमस्कारः यन्मया भक्तियोगे
 न पञ्चपुष्पं फलं जलं निवेदितं च नैवेद्यं दत्तं गृहाणानुक्रं पया इति सर्वपदार्थसमर्पणम् आवाहनं न जानांमि नैव जाना
 मि पूजनं विसर्जनं न जानांमि त्वंगतिः परमेश्वर एवं पूर्वपूजां समाप्य व्रतादिदक्षिणादनादिभिर्ब्राह्मणान्पारितो
 ष्य तैरनुज्ञातो व्रतपारणं कुर्यात् इति विष्णुव्रते पुसामान्यपूजाविधिः अथ शिवव्रते पुसामान्यशिवपूजाविधिः तत्रा
 धि व्रतकर्त्ता कृतानित्यक्रियः पूजोपचारसं च यं कृत्वा संकल्पं कुर्यात् उमेश्वर्यादिसर्वपापक्षयोत्तरधर्माधिकाममोक्षा
 र्थसांवसदाशिवप्रसादसिद्धयर्थं शिवपूजाव्रतमहं करिष्ये यथाविधिना कलशस्थपानं कृत्वा अर्घ्यपात्रस्यापानं
 विधाय पंचव्रतमंत्रन्यासं कुर्यात् स्वाहाभ्यां पंचाक्षरन्यासो विधेयः उं अरुण श्रीशिव पंचाक्षरमंत्रस्य वामदे

[illegible]

वक्रपरानुपुच्छंदः श्रीसदाशिवोदेवान्यासपूजादौविनियोगः वामदेवऋषयेनमः शिरसि ज्ञानुपुच्छंदसेनमोमुखे
 श्रीसदाशिवोदेवतायेनमोः हृदि सदाशिवश्रुतिवेन्यासपूजादौविनियोगः सर्वांगेषु १ उर्ध्वतटपुरुषायनमो हृदि
 मश्वोरायनमः पादयोः शिसद्योजातायनमोगुह्ये वांवाग्देवायनमोमूर्धनि धर्मशानायनमोमुखे उर्ध्वगुणभ्यां
 नः नतर्जनीभ्यांनमः मेमध्यमाभ्यांनमः शिञ्जनामिकाभ्यांनमः वांकिनिष्ठिकाभ्यांनमः वंकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः
 एवंहृदयादिन्यासं कुर्यात्   अथध्यानं   सूयकोटिप्रतीकाशं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरं   त्रिशूलवज्रसङ्क्रपाशां
 कुशधरं विभुम् वरदाभयपाणिं च सर्वाभरणभूषितं उमालिं भित्तिवामांगं शातं ध्यायेत् सदाशिवम् इति ध्यानम् अथा
 वाहनम् आगच्छत्वं महदेव उभयासहशंकर मम पूजां गृहाण मामं प्रसन्नो भव सर्वदा सद्योजातं प्रपद्यामीत्यावाहनम्
 १ भद्रपीठमिदं देवानां भरणभूषितं मयानिवेदितं भक्त्या आसनं प्रति गृह्यताम् सद्योजाताय वै नम इत्यासनम् ॥
 २ ॥ पाद्यं गृहाण देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्घृतं कुशोदकसमायुक्तं प्रीत्यर्थं प्रति गृह्यताम् भवे भवेनातिभवे भवस्व मां पाद्यं स
 मर्पयामि ॥ ३ ॥ सदाशिव नमस्ते स्तुभक्तानामभयंकर गंधपुष्पाक्षतैर्घृतं गृहाणा ध्वनमोरुतते भवोद्भायनमः
 अर्घ्यं समर्पयामि ॥ ४ ॥ गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलशोस्थितं गृहाणा च मनो देव पार्वत्या सहित प्रभो नमः शि
 वाय आचमनं समर्पयामि ॥ ५ ॥ मधुपर्कं गृहाणेमं दधि मध्वाज्यसंयुतं गृह्योक्तो न विधानेन जगदानंदकारक वाम
 देवाय नमः मधुपर्कं समर्पयामि ॥ ६ ॥ आप्यायस्वेति क्षीरस्नानं १ देवस्य त्वेति शुद्धस्नानम् ॥ २ ॥ घृतं घृतपावान
 इति घृतस्नानं ३ मधुवतिति मधुस्नानं ४ रवाटुपवस्वेति शर्करास्नानं ॥ ५ ॥ असौ परतापोऽश्रुणु उत वभ्रुः सुमंग
 लः वेधैर्नष्टुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वै पाद्मे हृदये शुकस्नानं ॥ ६ ॥ पृष्ठकार्पासं संभूतेनानारागसम
 न्विते मयोपपादिते तु भ्यंवाससी प्रातिगृह्यताम् उपेधा यनमः वस्त्रं ॥ ७ ॥ कार्पासनिर्मितं सूत्रं ब्रह्मग्रंथि समन्वितं

भक्त्यादत्तमयाशंभोग्रहाणशशिरोखर श्रेष्ठायनमः यज्ञोपवीतम् ॥ ८ ॥ सुगंधचंदनंदिठ्यंकरचूरैकुंकुमान्वितं
 मयान्वेदितंस्वामिन्नग्रहाणजगतीपते कालायनमःगंधम् ॥ ९ ॥ अक्षताःपरमाःशुभारजनीचूर्णमिश्रताः मया
 पिताग्रहाणेशसृष्टिरिथयंतकारक कलविकरणापनमःश्रक्षतान्समर्पयामि १० मल्लिकामालतीजातीचंपकःपाटली
 तथा मयाहृतानिपूजार्थपुष्पाणिप्रतिग्रहतां सर्वभूतदमनायपुष्पाणिसमर्पयामि ॥ ११ ॥ अथांगपूजां सद्यो
 जातायनमः पादौपूजयामि वामदेवायनमः गुरुफौपूजयामि ज्योरायनमः जंघेपूजयामि तत्पुरुषायनमः जानु
 र्नापूजयामि ईशानायनमः गुह्यपूजयामि महादेवायनमः नाभिपूजयामि विश्वकर्जनमः उदरंपूजयामि सर्वतो
 मुखायनमः पार्श्वपूजयामि स्थाणवेनमः स्तनौपूजयामि नीलकंठायनमः कंठपूजयामि शंभवेनमः नेत्रत्रयंपू
 जयामि शूलपाणयेनमः श्रोत्रपूजयामि पिनाकिनेनमः ललाटपूजयामि शिवायनमः शिरःपूजयामि पशुपतये
 नमः शिखापूजयामि महादेवायनमः सर्वांगपूजयामि ततश्चाष्टोत्तरशतनामभिर्विल्वपत्राणिसमर्पयेत् ततोऽरुद्र
 सूकादिभिर्महाभियेकंकुर्यात् वनस्पतिरसोत्पन्नोष्णधाढ्यःसुमनोहरः आग्नेयःसर्वदेवानां धूपोष्पतिग्रह्यताम्
 वलायनमःधूपसमर्पयामि ॥ १२ ॥ पंचवर्त्तिसमायुक्तवह्निनाज्वालितंमया दीपंग्रहाणदेवेशजैलोक्यतिभिरापह
 म् वलप्रमथनायदीपसमर्पयामिनमः ॥ १३ ॥ अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसैःपट्टभिःस्मान्वितं भक्त्यानिवेदितंचारु
 नैवेद्यंप्रतिग्रह्यताम् सर्वभूतदमनायनमःनैवेद्यसमर्पयामि १४ उत्तरापोशनंहस्तप्रभालनंदकुम्भंप्रदाराया
 मिशीतलोदकपूरितं कर्पूरचंदनाढ्यंचउशीराभृतसंयुतं मनोमनायनम आचमनीयंसमर्पयामि ॥ १५ ॥
 नानाविधफलश्रेष्ठपुत्रपौत्रफदप्रदम् सर्वैश्वर्यप्रदंनित्यंग्रहाणैफलप्रदमितिफलम् ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भगर्भ
 रथंहेमवीजंविभावसोःश्रनंतपुण्यफलदमतःशान्तिंप्रयच्छन्ने इतिदक्षिणा चक्षुषप्रदंचलोकानांतिमिरस्यनिवारणं

ध्यातिरयंकलिपतं भक्त्या गृहाण परमेश्वर शशि शेषरायनमः नीराजनं समर्पयामि १७ विश्वेश्वर विरूपाक्ष
 विश्वरूपसदाशिव शरणं भवभूतेश्चकारुणाकरशंकर इति पुष्पांजलिं समर्पयामि नमः १८ हरशंभो महादेव
 समस्तसुरवृद्धभ शिवशंकर सर्वार्थसाक्षी लोकठनोस्तुते २० इति नमस्कारः ॥ यानिका निचपापानि जन्मां
 तरकृत्तानि च तानि तानि प्रणश्यति प्रदक्षिणपदे पदे ॥ इति प्रदक्षिणा २१ नमस्ते पार्वती नारायण नमस्ते भ
 क्तवत्सल ईशितं मे फले देहि भवान् यानंदवर्धन २२ ॥ इति प्रार्थना एकादशफलेर्भुक्तं वेणुपात्रसमन्वितं वा
 यनंदेवदेव रूप्यदाग्निगिरिजापतेः पार्वत्या निर्मितं श्रेष्ठं खाणं सांभार्यदायकं वायनं द्विजवर्षाप्रश्रुतः शान्तिं प्रय
 च्छमे इति वायनदानम् यस्य स्पृहया च नामोत्पत्तयो यज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति स यो वंदे महेश्वरम् अ
 नेन पोडशोपचारपूजनेन भवानीशंकरः प्रीयतामि त्यक्त्वा पूजनं समर्पयेत् गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ भवानी स हि तत्र भो कै
 लासवा सिन्दवेश पुनरागमनाय च इति विसर्जनं इति श्रीशिवव्रतेषु पूजापद्धतिः समाप्ता अथाष्टोत्तरशतनामा
 नि एभिरेव शिवपूजनमप्युक्तं उं शिवाय नमः १ उं महेश्वराय नमः २ उं शंभवे नमः ३ उं पिनाकिने नमः
 ४ उं शशि शेषराय नमः ५ उं वामदेवाय नमः ६ ॥ उं विरूपाक्षाय नमः ७ ॥ उं कपर्दिने नमः ८
 उं लोहिताय नमः ९ ॥ उं शंकराय नमः १० ॥ उं शूलपाण्ये नमः ११ ॥ उं खट्वांजिने नमः १२
 जुह्वभाय नमः १३ शिपिविष्टाय नमः १४ अम्बिकानाथाय नमः १५ श्रीकंठाय नमः १६
 भक्तवत्सलाय नमः १७ भवाय नमः १८ शर्वाय नमः १९ त्रिलोकेशाय नमः २० शितिकंठाय नमः २१
 नमः २२ उमाय नमः २३ कपालिने नमः २४ कामारये नमः २५ अंधकासुरसूदनाय नमः २६
 देवनमः २७ ललाटक्षाय नमः २८ कालकलाय नमः २९ कृपानिधये नमः ३० भीमाय नमः ३१

परशुहरतायनमः ३२ मृगपाणयेनमः ३३ जटाधरायनमः ३४ कलासवासननमः ३५ कवाचिनेनमः ३६
 कठोरायनमः ॥ ३७ ॥ त्रिपुरांतकायनमः ३८ तृपांकायनमः ३९ तृपमारुढायनमः ४० भस्मोद्धूतविग्रहा
 यनमः ४१ सामप्रियायनमः ४२ स्वरमयायनमः ४३ त्रिमूर्तयेनमः ४४ श्रवनीश्वरायनमः ४५ सर्वज्ञाय
 नमः ४६ परमात्मनेनमः ४७ सोमसूर्याश्लोचनायनमः ४८ हविषेनमः ४९ यज्ञमयायनमः ५० सोमायनमः ५१
 पंचवक्त्रायनमः ५२ सदाशिवायनमः ५३ विश्वेश्वरायनमः ५४ वीरभद्रायनमः ५५ गणनाथायनमः ५६ प्र
 जापतयेनमः ५७ हिरण्यरेतसेनमः ५८ दुर्धर्षायनमः ५९ गिरिशायनमः ६० गिरिशायनमः ६१
 श्रनघायनमः ६२ भुजंगभूषणायनमः ६३ भर्गायनमः ६४ गिरिधन्वनेनमः ६५ नि
 रिप्रियायनमः ६६ अष्टमूर्तयेनमः ६७ श्रान्तेकात्मनेनमः ६८ सात्त्विकायनमः ६९ शुद्धविग्रहायनमः ७०
 शाश्वतायनमः ७१ खंडपरशवेनमः ७२ श्रजायनमः ७३ पाशाविमोचनायनमः ७४ कृतिवाससेनमः ७५
 पुरारातयेनमः ७६ भगवतेनमः ७७ प्रमथाधिपायनमः ७८ मृदुंजयायनमः ७९ सूक्ष्मतनवेनमः ८० जगद्ब्या
 पितेनमः ८१ जगद्धस्त्रवेनमः ८२ द्योमकेशायनमः ८३ महासेनजनकायनमः ८४ चारुविक्रमायनमः ८५
 रुद्रायनमः ८६ भूतपतयेनमः ८७ रथाण्वेनमः ८८ अहिर्बुध्न्यायनमः ८९ दिगंबरायनमः ९० मृडायनमः ९१
 पशुपतयेनमः ९२ देवायनमः ९३ महादेवायनमः ९४ अठ्ययायनमः ९५ हरयेनमः ९६ पुष्पदंतभिदेनमः ९७ अठ्य
 यायनमः ९८ दक्षाधरहरायनमः ९९ हरायनमः १०० भगनेत्रभिदेनमः १ अत्रयुग्रायनमः २ सहस्राक्षायनमः ३ सह
 स्पदेनमः ४ अपवर्गप्रदायनमः ५ अनंतायनमः ६ तारकायनमः ७ परमेश्वरायनमः ८ इत्यष्टौ तिरशाननामपूजनम्
 विल्वपत्रैः प्रशस्तैर्वापुर्धैश्वर्यतुलसीदलैः तिलाक्षतैर्ध्वजेर्ध्वजिवन्मकोनसंशय इति फलरतुतावुकत्वात् अथ

धार्तिक्यंकलिपतंभक्त्यागृहाणपरमेश्वर शशिशेखरायनमःनीराजनंसमर्पयामि १७ विश्वेश्वरविरूपाक्ष
 विश्वरूपसदाशिव शरणंभवभूतेशकरुणाकरशंकर इति पुष्पांजलिंसमर्पयामिनमः १८ हरशंभोमहादेव
 समस्तसुरवह्म शिवशंकरसर्वात्मर्वालिंकठनमोरतुते २० इतिनमस्कारः ॥ यानिकानिचपापानिजन्मां
 तरकृतानिच तानितानिप्रणश्यतिप्रदक्षिणपदेपदे ॥ इतिप्रदक्षिणा २१ नमस्तेपार्वतीनाथनमस्तेभ
 कवरसल ईप्सितंभेफलंदेहिभवान्यानंदवर्धन २२ ॥ इतिप्रार्थना एकादशफलैर्युक्तेषुपात्रसमन्वितं वा
 यनंदेवदेवस्यददामिगिरिजापतेः पार्वत्यानिर्मितंश्रेष्ठंक्षिणांसौभाग्यदायकं वायनंद्विजवर्षाश्रतःशान्तिप्रय
 च्छमे इतिवायनदानम् यस्यसमृद्ध्याचनमोत्तपातयोयज्ञक्रियादिषु न्यूनंसंपूर्णतांयातिसद्योवंदेमहेश्वरम् अ
 नेनपोडशोपचारपूजनेन भवानीशंकरः प्रीयतामिस्तुत्कापूजनंसमर्पयेत् गच्छगच्छसुरश्रेष्ठभवानीसहितप्रभो कै
 लासवासिन्दवेशपुनरागमनायच इतिविसर्जनं इतिश्रीशिवव्रतेषु पूजापद्धतिःस्मता आथाष्टेतरशतनामा
 नि एभिरेवशिवपूजनमप्युक्तं उंशिवायनमः १ उंमहेश्वरायनमः २ उंशंभवेनमः ३ उंपिनाकिनेन
 मः ४ उंशशिशेखरायनमः ५ उंयामदेवायनमः ६ ॥ उंविरूपाक्षायनमः ७ ॥ उंकपर्दिनेनमः ८
 उंमीललोहितायनमः ९ ॥ उंशंकरायनमः १० ॥ उंशूलपाण्डेयनमः ११ ॥ उंखट्वांगिनेनमः १२
 विष्णुवह्मनायनमः १३ शिविविष्टायनमः १४ अम्बिकानाथायनमः १५ श्रीकंठाययनमः १६
 भक्तवरसलायनमः १७ भवायनमः १८ शर्वायनमः १९ त्रिलोकेशायनमः २० शितिकंठायनमः २१
 कपालभूतेनमः २२ उग्रायनमः २३ कपालिनेनमः २४ कामारयेनमः २५ श्रंधकासुरसूदनयनमः २६
 गंगाधरायनमः २७ ललाटाक्षायनमः २८ कालकालायनमः २९ कृपानिधयेनमः ३० भीमायनमः ३१

परशुहरतायनमः ३२ मृगपाणयेनमः ३३ जटाधरायनमः ३४ कैलासयासननमः ३५ कवाचनेनमः ३६
 कठोरायनमः ॥ ३७ ॥ त्रिपुरांतकायनमः ३८ तृपांकायनमः ३९ तृपभारुढायनमः ४० भस्मोद्धूतविग्रहा
 यनमः ४१ सामप्रियायनमः ४२ स्वरमयायनमः ४३ त्रिमूर्तयेनमः ४४ श्रवतीधरायनमः ४५ सर्वज्ञाय
 नमः ४६ परमात्मनेनमः ४७ सोमसूर्याग्निोचनायनमः ४८ हविषेनमः ४९ यज्ञमयायनमः ५० सोमायनमः ५१
 पंचवक्त्रायनमः ५२ सदाशिवायनमः ५३ विश्वेश्वरायनमः ५४ वरिमद्रायनमः ५५ गणनाथायनमः ५६ स
 जापतयेनमः ५७ हिरण्यरेतसेनमः ५८ दुर्धर्षयनमः ५९ गिरिशायनमः ६० गिरिशायनमः ६१
 अनवायनमः ६२ भुजंगभूषणायनमः ६३ भर्गायनमः ६४ गिरिवन्धनेनमः ६५ गि
 रिप्रियायनमः ६६ अष्टमूर्तयेनमः ६७ अनेकात्मनेनमः ६८ सात्विकायनमः ६९ शुद्धविग्रहायनमः ७०
 शाश्वतायनमः ७१ खंडपरश्वेनमः ७२ अजायनमः ७३ पाशविमोचनायनमः ७४ कतिवाससेनमः ७५
 पुरारातयेनमः ७६ भगवतेनमः ७७ प्रमथाधिपायनमः ७८ मधुजयायनमः ७९ सूक्ष्मतेनवेनमः ८० जगद्धव्या
 पिनेनमः ८१ जगद्भरवेनमः ८२ व्योमकेशायनमः ८३ महासेनजनकायनमः ८४ चारुकिमायनमः ८५
 रुद्रायनमः ८६ भूतपतयेनमः ८७ रथारुवेनमः ८८ अहिर्बुध्न्यायनमः ८९ दिगंबरायनमः ९० मृदायनमः ९१
 पशुपतयेनमः ९२ देवायनमः ९३ महादेवायनमः ९४ अट्टपयायनमः ९५ हरयेनमः ९६ पुष्पदंतमिदेनमः ९७ अठ्य
 यायनमः ९८ दक्षाध्वरायनमः ९९ हरायनमः १०० भगनेत्रमिदेनमः १ अत्युग्रायनमः २ सहस्राक्षायनमः ३ सह
 रूपदेनमः ४ अपवर्गप्रदायनमः ५ अनंतायनमः ६ तारकायनमः ७ परमेश्वरायनमः ८ इत्यष्टोत्तरशतनामपूजनम्
 विल्वपत्रैः प्रशस्तैर्वापुष्पैश्चतुर्लोकैः तिलाक्षतैर्ध्वजैर्ध्वजायनमकोनसंशय इति फलस्तुतावुक्त्वात् अथ

व्रतभोगे संपूर्णताविधिः हेमाद्रौ भविष्ये मुषिधिर उवाच संपूर्णतामनुष्ठानं व्रतानां वदके शय कुरु प्रसादं गुह्यार्थमेतन्मेव
 कुमरं हस्ति श्रीकृष्ण उवाच साधुसाधुमहाभाग शृणुराजन्मुषिधिर रहस्यानां रहस्यं ते कथया मित्र तेन च संपूर्णताकृ
 ताय व्रतस्थितसम्यक्फलप्रदं यच्चोत्थिनरनाशिभिर्भवेत्संपूर्णकारकं श्रवयंतस्व कर्तव्यं संपूर्णफलकांक्षिभिः किं
 चिद्व्रतं प्रमादेन यद्भ्रतं व्रतानां स्थितं तत्संपूर्णं भवेत्सर्वव्रतेनानेन पाण्डव उपद्रवे वहुविधे महामोहादिसंभवे यद्भ
 रां किंचिदेव स्वयाद्भ्रतं विप्रविनाशकं तत्संपूर्णं भवेत्पार्थ सत्यं न संशयः कावने रूढ्यकरूपं शिरिपना तु वटापयेत् भ
 मन्नतस्य पादे वृत्तस्य रूपां विनिर्मितं व्रतं लोपुंसयोश्चैव प्रास्वधं यद्भ्रतं किल न च निष्पादितं किंचिद्देवात्सर्वतथास्थितं
 द्विभुजं पंकजारुढं सौम्यं ग्रहसिताननं निष्पादितं शिरिपना च तस्मिन्नेव दिने पुनः व्रतं दिने इत्यर्थः तन्मनेन तु पु
 नः प्रार्तव्या ह्यणो विधिना गृहे स्नापयेत्पयसा दध्ना घृतदौ ररसां वाभिः गंधचंदनपुष्पैश्च पूजां कुर्यात्समाहितः तोय
 पूर्णस्य कुंभस्य मुखे विनयस्य देवता धूपदीपाक्षतैः पुष्पैर्वस्त्रैर्बहुप्रकारकैः श्रद्धयै प्रदद्यात्तन्नास्त्राभ्यं प्रणानेन पाण्डव उ
 पासनस्य दानस्य प्रायश्चित्तश्रुतं जले शरणं वै प्रपन्नाः रुमः कुरुष्वद्य दयां पुनः प्रसन्नो भव भीतस्य भिन्नाचार्यव्रतस्य च
 कुरु प्रसादं संपूर्णं व्रतं संजायतां मम यज्ञाच्छिद्रं तपःच्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि तत्सर्वं वत्प्रसादेन संपूर्णं जायतां पुनः
 पूर्ववदक्षिणपश्चाच्च उत्तरे पूर्वाह्निहरेत् उपर्यधस्तात्सर्वेभ्यो दिक्पालेभ्यो नमो नमः इदमर्थमिदं पाठ्यं तेभ्यस्तेभ्यो
 नमो नमः पादौ च जानुर्नौ चैव कटिशीर्षं कक्षसो कूर्शितुह दयं पृथ्व्या कृच्छुः सशिरोरुहान् पूजयित्वा रयदेवस्य त
 तः पश्चात्क्षमापयेत् पूजितस्त्वय घ्रायात्तयानमस्ते रतुसुरोत्तम ऐहिकामुष्टिमि कां चैव कार्यं सिद्धिं वदस्व मे एवं क्षमा
 पायित्वा तदेव रूपं विधानतः ॥ तन्मूर्त्तिं ब्रूच द्विजातिभ्यो विधिवत्प्रतिपादयेत् ॥ स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृह्णी
 याद्देवपाणिना ॥ विप्रहस्ते प्रयच्छेत्तु दातां चैवोत्तरा मुखः ॥ मंत्रेणानेन कौंतेय सोपवासाः प्रयत्नतः

इदं व्रतं मया खंडं कृतमासीत्पुरा॥ द्विज तस्मै पूर्णमेवास्तु तव भूर्ति प्रदानतः ब्राह्मणोऽपि प्रयच्छेत्तं भेणानि न तद् व्रतं वाक्यं
 पूर्णमतः पूजा व्रतेनानेन ते पुरा संपूर्णं स्यात्प्रसादेन तव पूर्णं भनो रथाः ब्राह्मणा यत्प्रभापते तन्ममंति दिवौकसः सर्वं
 देवमया विप्रानतद्वचनमन्यथा जलाधिक्षारतां नीतः पावकः सर्वभक्ष्यतां सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रैर्महात्माभिः
 ब्राह्मणानां तु वचसा ब्रह्महत्या विनश्यति अश्वमेधफलसाग्रं लभ्येत्ताव्रसंशयः व्यासवाल्मीकिवचनात्परशुरव
 शिष्ठयोः नारदस्य भृगोरुक्त्या पूर्णं भवतु ते व्रतं यद्ब्राह्मणास्तुष्टतमावदति तदेवताः कर्मभिराचरन्ति तुष्टेषु तुष्टान्मुनयो
 वदन्ति प्रत्यक्षदेवपुत्रोऽक्षदेवान् एवं विधिविधानि न गृहीत्वा ब्राह्मणो ब्रजेत् दाता तत्त्रये पयस्सर्वं ब्राह्मणस्य गृहस्वयम्
 ततः पंचमहायज्ञां त्रिवेपेज्जनादिकं एवं यः कुरुते भक्त्या व्रतमेतद्भूपोत्तम तस्य संपूर्णतां याति तद्भूतं यत्पुरा कृतं
 खंडं संपूर्णं तां याति प्रसन्नं व्रतदेवते भगवान्नि यानि मदमोहवशाद्गृहीत्वा जन्मान्तरेष्वपि नरेण गतस्मरेण संपूर्णं पू
 जनपरस्य पुरोभयति सर्वं व्रतानि परिपूर्णं फलप्रदानि इति श्रीभविष्योत्तरपुराणखंडव्रतसंपूर्णताविधानम्
 स्वस्तित् श्रीरण्वारसिंहधरणीपाले वदान्याप्रणीर्नानाशास्त्रविचारसारसविस्मृदं संरक्षकः धर्माधर्मविभागकृ
 द्रधुपतेः पादं वुजार्चार्तो जीव्यात्पुत्रकलत्रमिजसहितः संपालयन्क्षमांसदा १ रणवीरसिंहभूपेशकारिते कृ
 त्पसागरे व्रतसामान्यपूजाख्येन वमोरत्नसंग्रहः २ इति श्रीरण्वारसिंहकृत्यरत्नाकरेन वमोरत्नसंग्रहः ॥ ९ ॥

अथ सर्वव्रते पुसामान्य उद्यापनविधिः पृथ्वीचंद्रोदये नदिपुराणे कुर्यादुद्यापनं तस्य समाप्तौ पटुदीरिति उद्यापनं वि-
 तापनुतर्हतीति फलं भवेत् यत्र येद्यापनं नोक्तं व्रतानुगुणतश्चरेत् । वेतानुसारतो दद्यादनुकोद्यापने व्रते गां चैव कां-
 चनं दद्याद् व्रतस्य परिपूर्तये समात् । वृद्यापनमनुकोद्यापनविषयं उकोद्यापने तु आदौ मध्ये यवाचांते व्रतरुगोद्या-
 पनं भवेदिति वचनात् त्रितयत्रापि व्रतानामुद्यापनं यथासंभवं कार्यम् उद्यापनं विनापनुतर्हतीति फलं भवेदिति वि-
 चनादुद्यापनस्य ५ वश्यकता विहित । तत्रादौ मंडपप्रमाणं पंचरात्रे कनीयान्दशहरतः स्यान्मध्यमोद्वादशोम-
 तः ततः षोडशाभिर्हस्तैर्मंडपः स्यादिति तमः प्रतिघासारसमग्रहेतु मंडपः स्यात्कलाहरतः सर्वलक्षणसं-
 युतः दशद्वादशहस्तो वा द्विद्विद्वद्वा ततः क्रमादिति मंडपनिर्माणप्रकारः पंचरात्रे कुर्याद्वैष्णवयोगेषु चतुर्द्धा
 रांश्च मंडपान् सारदारुमयान्स्तंभान्दृशां कुर्याद्विजूनसमान् मंडपाधोच्छ्रितान् वेदसंख्यांश्चूडान्वितान्स्तथा पंचमां-
 शांश्च सेद्ध्रमावेपसाधारणो विधिः वलिकारस्तूर्ध्वतस्ते पांस्तंभद्वादशकंपुनः बाह्यपीठप्रमाणेन तत्रसूत्रविधानतः क-
 लपयेद्द्विकरं दारुं चतुरंगुलद्विहितः मध्यमोत्तमयोर्वेदी मंडपस्य त्रिभागतः चतुर्धा गोधितिस्तस्यास्त्रिसप्तपंचमो
 पिवा नवैकादशहीनं वा द्वाष्टिकाभिः प्रकल्पयेत् इति द्वारदेहलयावहिर्हस्तमात्रेण द्वारशाखानि खेयाः द्वारेषु का-
 याणि च तोरणानि च त्वार्थपश्चिरवनस्पतीनां हरतं विहायेत्यादिमारस्ये व्रतखंडे तद्विहस्तं वा हि स्य क्त्वा तोरणानि
 निवेशयेदित्युक्तम् मारस्ये पताकाश्चोकाः लोकेशवर्णाः परितः पताकामध्ये ध्वजः किंकिणिकायुतः
 स्यादिति लोकपालवर्णस्तु इंद्रः पीतो यमः इयामोवरुणः रुफटिकप्रभः कुबेरस्तु सुवर्णो भो ह्यग्निश्चापि
 सुवर्णमभः तथैव निर्वर्द्धतिः श्यामो वायुर्धूमः प्रशस्यते ईशानस्तु भवेद्रक्त एवं ध्यायेदिमान् क्रमात् सप्तहस्ताः
 पताकाः स्युः सप्तमं शो न विस्तृताः लोकपालानुवर्णै न नवर्भा तु हि न प्रभा पीतरका दिवर्णाश्च पंचहस्ता ध्वजाः

रमताः द्विपंचहस्तैर्दृष्ट्यवशजैः संयुतास्तथा ध्वजेषु पूर्वादि क्रमेणाटदिक्षु लोके शवाहनानि लिखेत् ॥
 तदुक्तं क्रियासागरे मातंगवस्तमहिषसिंहमत्स्येणवाजिनः लृपभंचयथान्यायं ध्वजमध्यक्रमाल्लिखेत् इति
 अथवादिभगजानटवैरावणपुरस्सरान् ध्वजेषु विलिखेदुक्तधातुमिभ्यसलक्षणमिति पताकासुचलोके शानामखा
 णालिखेत् तानिच वज्रशक्तिदंडखड्गपाशांकुशगदात्रिशूलचैरयुधैरुपेताः पताकाः क्रमेणकार्याः अथकुंडा
 निभविष्ये वेदिपादांतरेत्यत्काकुंडानिनवपंचवा वेदास्त्राण्येवतानिर्युर्वर्तुलान्यथवाक्चित् कुंडकरणाशकौस्त्यं
 डिलमेवकार्यं तदुक्तं विश्वकर्मशास्त्रे खाताधिके भवेद्गोहिनिधेनुधनक्षयः भार्याविनाशनंकुंडं प्रोक्तं न्यायविव
 र्जितं अपत्यध्वंसनं प्रोक्तं कुंडयत्कंठवर्जितं सिद्धांतशेखरे मानहर्निभवेद्वयाधिरधिकेशत्रुवर्धनं योनिहर्निवत्परमरो
 वाभयानः कंठवर्जिते तत्रैवस्थडिलं वापिकुर्वीतिसुसिद्धैः सिकतैः शुभैः हस्तमात्रं प्राविस्तारं सुसमं न्यगुलोच्छ्रितं शार
 दातिलके नित्यं नैमित्तिकं हंभस्थं डिले वासमाचरेत् हस्तमात्रेण तत्कार्यं बालुकामिः सुशोभनम् अथसमिधः ब्राह्मे
 शर्मापलाशान्यग्रोधक्षयैककतोद्भवाः अथरथोदुवयोविल्वचंदनरसरलस्तथा शालश्रदेवदारुश्रवदिरश्चेति य
 द्विधाः तदभावेकं टकिवर्जं सर्वदनस्पर्तानां समिधः कार्याः कर्मप्रदीपे नांगुलादधिकं कार्याः समित्स्थूलतया
 कचित् नविशुकात्वाच्चैव न संकोचनपाटिताः प्रादेशाद्वाधिकानो नतथास्याद्विशालिका नसर्पणासमित्कार्या
 हंभकर्मविजानता भविष्यपुराणे भूमौ स्थिते नपत्रिणवित्तेन च पाणिना वामेन कुरुशार्दूलनां तारं क्षेप्यते धना
 युर्दारुरेखासु सोमतीर्थतुमध्यमं हवनं तेन कर्तव्यं कर्तव्यं पावनं तथा कार्याय नः यवाहुतिर्द्वादशपर्वपरिकारसादि
 नाचेष्टुकपर्वपुरिता दैवेन तीर्थेन च ह्वयते हविः स्वांगारिणि रवाचिषि सिद्धपावके यो नार्चिषि जुहोत्यग्नौ व्यंगार
 णि च पावके मंदाग्निरामयार्वा च दग्निर्द्रव्योपजायते तस्मात्समिद्धे होतव्यं नासमिद्धे कदाचन आरोग्यमिच्छतायुश्च

शिष्यमार्थतिकीपरां जुहवाच्चहविर्द्रव्यं पाणिस्पर्शुवादिभिः न कुर्व्यादधिधमनं कदाचिद्व्यजनादिना मुखेन
 वधमेदक्षिमुखदाग्निरजायत वह्नचपरिशिष्टे अथोबुधः सधुमेतजुहवाच्चहुताग्ने यजमानो भवेद्वधः स पुन्रइति शुश्रू
 मइति ग्रंथान्तरे होमे मुद्राजपेोक्तं गीहंसीचकुरी शकरीकरसंकोचीहंसीमुक्तकनिष्ठिका मृगीकनिष्ठातर्जन्या
 मुद्रास्तिस्त्रइतीरिताः शांतिपौष्टिककर्माख्यामृगीहं रूपाप्रकर्तितेइति अथादित्यादिग्रहरस्थापनं वर्णरूपगुणै
 र्मुक्तान्ग्रहानावाहयेत्तु तान् मारुपे देवानां तत्र संस्थाप्यार्विशतिर्द्वादशाधिका आदित्याभिमुखः सर्वसाधिप्रत्य
 धिदेवताः ग्रहाणां दक्षिणार्थस्थापयेदधिदेवताः तेषामेवोत्तरे भागे न्यसेत्प्रत्यधिदेवताः विनायकादिस्थापनं
 ग्रहान्तरे इति संप्रदायः दक्षिणपश्चिमवायव्योत्तरपूर्वपुष्यथाक्रममित्यन्ये रहुमंददिने शानामुत्तरस्यां यथाक्रम
 स् गणेशदुर्गावापुंचराहुकेत्वोश्च दक्षिणे आकाशमश्विनौ चितिर्ष्वेतान्स्थापयेद्बुधइति स्कंदपुराणे जन्मभू
 गोत्रमेतेषां जन्मस्थानमुखादि च योऽज्ञात्वा कुरुते शांतिग्रहास्ते नावमानिताः तत्रैव उत्पत्त्येकैः कलिं गोपुष्यमुनायां
 च चंद्रमाः अंगारकरतुरेवद्यां मगधायां हिमांशुजः सैंधवे पुष्यगुर्जातः शुक्रो भोजकटे तथा शनैश्चरतुसौराष्ट्रे
 राहुर्वैराटिकापुरे अंतर्वेद्यां तथा केतुरित्येताग्रहभूमयः अथ गोत्राणि आदित्यः काश्यपगोत्रः अत्रिपुत्रः अद्रमाभवेत्
 भारद्वाजो भवेद्गौमस्तथा ज्ञेयश्च सोमजः शक्रपूज्यो गिरोगोत्रः शुक्रो वैभार्गवस्तथा शनिः काश्यपगोत्रीयो राहुः पृथी
 नसिस्तथा केतवो जैमिनीयाश्च ग्रहा लोकाहेतावहाः अथ वर्णानि भानुरंगारकोरकौ श्वेतौ शुक्रनिशाकरौ सोम
 पुत्रो गुरुश्चैव तावुभौ पीतवर्णकौ कृष्णशनैश्च रविद्यात्तथा चित्राश्च केतवः वर्णरूपगुणैर्मुक्तान्ग्रहानावाहयेत्तु तान्
 भारक्षरमंडलाकारमर्धचंद्राकृतिविधुं अंगारकोत्रकोणं तु बुधं वर्णाकृतं तथा पद्माकारं गुरुं रविं च त्र्यं तु कोणं तु भार्गवं
 दंडाकृतिं शनिं राहुं मकराकारमेव च खड्गाकारं तथा केतुं स्थापयेदनुपूर्वशः अथ रथानानि मध्ये तु भारस्करं विं

धारसोमपूर्वोत्तरेणतु

दक्षिणेत्तथरापुञ्चवंधपूर्वोत्तरेणतु

उत्तरेणगुर्लिविचारपूर्वैवेतुभास्करं

शनैश्चरयाश्चमाथारहुंदक्षिणयाश्चिमे

षाश्चिमोत्तरतःकेतुंस्थापयेदनुपूर्वशः

आदिद्याभिमुखः

सर्वसाधित्रयधिदेवताः

शुक्राकौप्राङ्मुखौक्षिपौगुरुसैम्यावुदङ्मुखौ

प्रत्यङ्मुखः

शान्तिःशे

कः शेषादक्षिणतोमुखः इति अथाधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्चमारस्ये भास्करस्येश्वरंविद्यादुर्माचशशिनस्तथा

रुकंदमंगारकरयापिबुधरयापिहरितया ब्रह्माणचगुरोर्विद्याच्लुकरयापिशचीपतिं शनैश्चरस्यापिपमंरहोःक

लंतथैवच केतूनांचिनगुप्तचसर्वेषामधिदेवताः प्रत्यधिदेवताश्चतैव आक्षिरापः क्षितिर्विष्णुरिंद्रश्चैद्रिश्चदेवताः

प्रजापतिःसर्पब्रह्माप्नोकाःप्रत्यधिदेवताः अथैषांसमिधः अर्कःपलाशःखदिरौह्यपामागोथपिपलः उदुंबरःश

मीढूर्वाग्रहाणांसमिधः क्रमात् अथहेमद्रव्यपरिमाणं सिद्धांतशेखरे होमद्रव्यप्रमाणातिकथ्यतेचयथाक्रमम् क

र्पप्रमाणमाज्यंचमधुक्षीरंचतरसमं तंडुलांत्रशुकिमात्रंपायसंप्रसूतेःसमं कर्पप्रमाणंमक्ष्याणिलाजामुष्टिमितामता

प्रादेशमात्राःसमिधोव्रीहिणामंजलीसमाः तिलसुकुण्ठादीनां मृगीमुद्राप्रमाणातः पत्रपुष्पफलादीनांप्रमाणा

दुतिरिष्यते चंद्रश्रीखंडकरतूरीकुंकुमागुरुकर्दमाः हरिभंथसमाःशोकागुग्गुलुर्वदरेपमः हरिभंथश्चणकः आ

हुतीनामिदंमानंकथितंवेदवादिभिः रयात्रिमूर्धामूर्गामुद्राहोमिसर्वफलप्रदेति मानांतरमत्रशारदातिलकटीका

यांपदार्थादर्शो कर्पमात्रमितंहेमेशुकिमात्रंपयःस्मृतं उक्तानिपंचगव्यानिशुकिनात्राणिसाधुभिः तत्समेदधि

दुग्धेत्रयासमात्रमुदाहृतं दाधिप्रसूतिमात्रंरयाच्छाजाःस्युर्मुष्टिसंमिताः पृथुकारतरप्रमाणाःस्युः सकवोपितयावि

धाः पलाईगुडमानचशर्करापितयाविधा आसार्षमात्रमज्ञानामिदुःपर्वप्रमाणकः एवंरयात्पत्रपुष्पंचतथाधू

पादिकल्पयेत् मातुलंगचतुः खंडंपनसंदशधाकृतं अष्टधानारिकेलंचचतुर्धाकदलीदलं द्विधाकृतंफलैवलव

पादिकल्पयेत् मातुलंगचतुः खंडंपनसंदशधाकृतं अष्टधानारिकेलंचचतुर्धाकदलीदलं द्विधाकृतंफलैवलव

कपिन्ध्रखण्डितं द्विधा ब्रीहयो मुष्टिमात्राः स्युर्मूद्रा मापायवारतथा तंडुलाः स्युस्तदध्यांशाः कोद्वयो मुष्टिस्त्रिभितः लव
णशुक्तिमात्रं स्यान्मरिचान्येकविंशतिः द्रवस्वकार्षिको हेमः शीरस्य मधुन रतथा शुक्तिमात्राहुतिर्द्वयः प्रसूतिः
पाद सस्य तु खंडत्रयं तु मूलानां फलानां स्वप्नमाणातः प्रासमात्रं तु होतव्यम् इतरेषां च तंडुलाः

अक्षतारस्तु यवाः प्रोक्ताः श्रमो वे ब्रीहयः रस्युतः तदभावे तु गोधूमान्तु खण्डितं तंडुलाः येषां के पांचिदन्त्ये पांद्रव्याणाम
प्यसंभवे सर्वत्राच्यमुपादेयं भारद्वाजमुनेर्भितात् सर्वप्रमाणमाहुत्या पांचांगुल्यहीतयेति तथा इक्षूणां पर्वकमा
नलतानां भुगुलिद्वयं च द्रवदं नकार्शमोरकस्तरीयज्ञकर्दमान् कलापसंमितानेतान् गुग्गुलुं च दरास्थिवत् द्रव्यं सु
वैष्णो होतव्यं पाणिना कठिर्नहविः स्त्रुवपूर्णान्नवाः प्रोक्ताः कठिना ग्रासमात्रकाः ब्रीहयो यवगोधूमप्रियंगु तिलशाल
वः स्वरूपेणैव होतव्या इतरेषां च तंडुलाः ॥ अथ ऋत्विग्ग्वरणं हेमाद्रौ मारस्ये वालाभिहोत्रिणो विप्रंसु रूपं च गुणा
निवतं सपत्नीकं च संपूज्य भूय यि रवाच भूपणैः पुरोहितं मुख्यकर्म कृत्वा न्यांश्च यार्हिवजः चतुर्विंशद्गुणोपेतान्सप
त्नीका विमंत्रितान् दृढतां वरसंख्यान् स्त्रविणः शुचिभूषितान् शृंगुलीयकभूषांश्च कर्णवेष्टान् प्रदापयेत् तत्रैव लि
गे वल्लयुग्मंतयोऽर्णापंकुंडले कंठभूषणान् शृंगुलीभूषणं चैव मणिवंधस्य भूषणं एतानि चैव सर्वाणि प्रारंभे सर्व
कर्मणां पुरोहिताय दत्त्वाथ ऋत्विग्भ्यः संप्रदापयेत् पूर्वोक्तभूषणसर्वसोऽर्णापिवल्लसंयुतं दद्यादेतत्प्रयो
कभ्यञ्जान्छादनपटं तथा व्रतानां मधुपर्कमाह तत्रैव विश्वामित्रः संपूज्य मधुपर्केण ऋत्विग्भ्यः कर्मकारयेत्
अपूज्यकारयन् कर्मकरि येषे नैव युज्यते ऋत्विक्संख्यामाह मात्स्ये हेमालंकारिणः कार्याः पंचाविंशतिः ऋत्विजः
दीक्षयेच्च समसर्वा नाचार्याः द्विगुणं भवेदिति द्विगुणया दक्षिणया चार्धं तोपयेदित्यर्थः अन्नकार्यानुसारेण पंचाविंश
तिः पौडशाष्टौ चत्वारो वा ऋत्विजो भवन्ति नवप्रहमखेतु चत्वारः ऋत्विजः रुकादि नवप्रहमखे कुर्याद्विजश्चतुर

इशुमान् अथवाचैकमभ्यर्चयविधिनान्नह्यणसह अत्राचार्यब्रह्मणोर्वरणादिकमावश्यकमितिनिष्कटोर्थः अथस
 र्वतोभद्रहेमाद्रौस्कांदे प्रागुदीच्यांगतारेखाः कुर्यादेकोनविंशतिः खंडेदुस्त्रिपदः कोणे शृंखलाः पंचभिः पदैः एका
 दशपदावलीमद्रंतुनवभिः पदैः चतुर्विंशपदवापिपरिविंशतिः पदा मध्येषोडशभिः कोष्ठैः पञ्चमष्टदलंरसुतं
 श्वेतैः दूशखलाकृष्णवल्लीनीलेनपूरयेत् भद्रारुणासितावापिपरिविः पीतवर्णका परिध्यावेष्टितपद्मवाह्योस
 त्वंरजस्तमः तन्मध्येस्थापयेद्देवान्नाह्मणंश्रंसुरासुरान् इतिसर्वतोभद्रम् अथचतुर्लिंगतोभद्रम् रेखास्त्वष्टाद
 शत्रोकाश्चतुर्लिंगसमुद्रवे कोणेंदुस्त्रिपदः श्वेतस्त्रिपदः कृष्णशृंखलाः वल्लीसप्तपदानीत्वाभद्रंरकंचतुष्पदं भद्र
 पार्श्वमहारुद्रकृष्णमेकादशैः पदैः शिवस्यपार्श्वतोवापिकुर्यात्पंचपदान्निशुमान् पदमेकतथापतिंभद्रवाप्पौरतुमध्य
 तः शिरसिशृंखलायाश्चकुर्यात्पीतपदत्रयम् लिंगानांस्कंधतः कोष्ठाविंशतिरकवर्णकाः परिविः पीतवर्णैरुतु
 पदैः षोडशभिः रसुता पदैस्तुनवभिः पश्चाद्रकंपद्मसंकार्णिकं इतिचतुर्लिंगतोभद्रम् अथाष्टलिंगतोभद्रम् आग्ने
 ये चतुर्विंशतिरालेख्या रेखाः प्राग्दक्षिणावतः ॥ कोणेपुशृंखलाः पंचपदवल्लयस्तुपार्श्वतः पदैर्नैव
 भिरालेख्या श्वतुर्भिलंघुशृंखलाः लघुवल्लयः पदैः पद्मिस्ततोष्टादशभिः पदैः कृत्वालिंगानिवाप्यः स्युख
 वोदशभिरंतरा ततोवीथिद्वयेनैवपार्श्वकुर्याद्द्विचक्षणः तरयाः पदाः पंचपदद्वाराण्यपितथैवच एकाशीतिपदंम
 ध्येपद्मंस्वस्तिकमुच्यते कोणेपुशृंखलाः कार्याः पदैस्त्रिभिरितः परम् पदैश्चतुर्भिर्दिक्षुस्युर्भद्राण्येषांसंमततः ए
 कादशपदावल्लयोमध्येष्टदलमालिखेत् पद्मंनवपदंस्वेवंलिंगतोभद्रमुच्यते शृंखलाः कृष्णवर्णेनवल्लीनीलेनपूरयेत्
 रकेनशृंखलांलव्णीवल्लीनीलेनपूरयेत् लिंगानिकृष्णवर्णानिश्वेतोनाप्यथवापिकाः पीठसंप्राप्यश्वेतोपतीतेनद्वा
 रपूरण मध्येनशृंखलारका वल्लीनीलेनपूरयेत् भद्राणिपीतवर्णानिपीतापंकजकार्णिका दलानिश्वेतवर्णानि

यद्वाचिवाणिकारयेत् तिस्रोरेखावहः कार्यः सितरकासिताः क्रमात् इत्यष्टलिंगतोभद्रम् अथद्वादशालिंगतो
भद्रनिर्माणम् तत्रैव त्रामुदीच्यायतारेखाः षड्विंशत्परिकल्पयेत् पदानिद्वादशशतपंचविंशतिरेव च खंडेन्दु
स्त्रिपदः कोणेशूखलाः षट्पदैः स्मृताः त्रयोदशपदावलीभद्रं तु नवभिः पदैः त्रयोदशपदावापिलिंगमष्टादशैः स्मृतम्
लिंगत्रयस्य पंचौतुशुभाः कोषाश्चतुर्दश ते पामुपरि पंचौतुकोषाः सतदशैव तु पूजापांक्तिस्तु विज्ञेयापरितः परिकल्पिता
पूजापंचतयतरापंचौतुकोषाश्चाशान्तिसंख्यया परिधिः सतु विज्ञेयो मध्यमंडलयोर्द्वयोः परिधं तरकोष्ठेषु सवर्तोभद्र
मालिखेत् विशेषश्चात्र विज्ञेयः शूखला षट्पदा भवेत् त्रयोदशपदावलीभद्रं तु नवभिः पदैः पंचविंशत्पदावापि
परिधिः षोडशात्मकः भद्रवाप्यंतराले तु त्रिपदं चित्रवर्णकं मध्येन वपदं पद्मकार्णिकाकेसरान्वितं सत्त्वरजस्तमोव
र्णैः परितो मंडलस्य तु त्रयः परिधयः कार्यस्तत्र द्वाराणिकारयेत् सितेन्दुः शूखलाः कृष्णवल्लीनीला प्रकीर्तिता
भद्रैव वारुणैश्च यवपौरस्याच्छेव तवर्णका लिंगानि कृष्णवर्णानि पार्श्वतोद्वादशैव तु परिधिः पीतवर्णा स्यात्क्रमलंपंच
वर्णकं इति ह्वादशालिंगतोभद्रम् ॥ अथैकलिंगतोभद्रं गौरीतिलके तिर्यगूर्ध्वगतराखाः कार्यः स्निग्धास्त्रयो
दश कोणेषु त्रिपदः कार्यः शूखलास्त्रिपदाः स्मृताः वल्लीतु षट्पदानीला भद्रं रक्तं प्रकल्पयेत् षट्पदैर्द्वादभिः स्प्रष्टुमं
तरे पूर्वदक्षिणे पश्चिमायामहोरुद्राष्टविंशतिकोष्ठकैः लिंगपार्श्वतयामूर्ध्वपार्श्वतोद्वादशैः स्पीतकाः लिंगमेकं तथा
गौर्यार्धः स्निग्धतुरकमंडलं पूजयेत् तद्दुलैः श्वेतैस्त्वस्वगौरीप्रसीदति इदं च गौरीव्रते पुजनीयं अथ सर्वतोभद्रमं
डलं देवतापूजाक्रमः तत्राप्यसंग्रहः कल्पद्रुमे आसने पारिस्विरयन्यासजालं विधाप्य शंखं
तपूजयेद् योगेन धनुष्पाशतादिभिः कलशं वाममग्नस्थपूजाद्रन्याणि वादरात् विलिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि
सुंदरं सर्वव्रते समुदितं सर्वतोभद्रमंडलं तत्र देवताः मध्ये ब्रह्माष्टासिद्धिस्तोमाद्याश्चाष्टदेवताः बायुसोमहवयो

मध्वेवसूनष्टौसमर्चयेत् सोमईशानयोर्मध्येरुद्रानेकादशैवतु इन्द्रईशानयोर्मध्येआदित्यानद्वादशैवतु इन्द्राग्नि
मध्वेचतथा आश्विनौद्वाप्रपूजयेत् आग्नेययमयोर्मध्येविश्वेदेवान्संपूतकान् यान्यनैर्ऋतयोर्मध्येसप्तयक्षा अष्ट
जयेत् नैर्ऋत्यजलयोर्मध्यनागान्सूतांश्चपूजयेत् आप्यवायुऋयोर्मध्येगंधर्वाप्सरसोयजेत् ॥ ब्रह्मसोमद्वयोर्म
ध्येमहादेवगणान्यजेत् ॥ स्कंदनंदीष्टपंशूलंमहादेवंतथांविंकां ब्रह्मैशानयोर्मध्येदक्षदीनसप्तपूजयेत् ॥ ब्रह्मैन्द्रयो
स्तथामध्वेदुर्गाविष्णुंतथैवच ॥ ब्रह्माग्निमध्वेचतथास्त्वधांतत्रप्रपूजयेत् ॥ ब्रह्मणोनिर्ऋतेर्मध्येगणेशंतुप्रप
जयेत् वरुणब्रह्मणोर्मध्येअपःसंपूजयेत्ततः मध्वेवायोर्ब्रह्मणश्चमरुतःसंप्रपूजयेत् ब्रह्मणःपादमूलेतुमेदिर्नापरि
पूजयेत् कवेरीनर्मदाचैवयमनुाचसरस्वती गंगाकृष्णातथागोदापूज्याःसप्तचसागराः क्षारक्षीरमधुसापिभैरे
क्षुदधिसंभवाः ब्रह्मयज्ञानमित्याद्यैर्मंत्रैःस्थाप्यारतुदेवताः गंधपुष्पादिभिःपूज्यादीपान्दद्याच्चसर्वतः सर्वत्रभद्रं
यस्मात्तत्सर्वतोभद्रमुच्यते मंडलाद्वहिरस्त्राणिदेवैरिद्रादिभिःसह वज्रंशूलंगदांशकिदंडंखड्गंतथैवच पादां
ध्वजंचांकुशंचगदांचपरिपूजयेत् गौत्तमंचभरद्वाजांविश्वामित्रंचकश्यपं यमदक्षिवाशिष्ठानिनरंधातिपुतान्यजेत्
सूर्यादिकान्ग्रहान्सर्वान्मेपादिराशिसंयुतान् माहेंद्रैर्मथकौमार्यैर्ब्राह्म्यैर्वाराहरूपिणो चामुढांविष्णुर्वीर्देवींमाहे
शोचोविनाथिकीं वेदमंत्रैःप्रतिष्ठाप्यप्रत्येकंसहपूजयेत् रथापनंप्रत्येकंकुर्वात् पूजनंसहमित्तितोपचारैः का
यमितिसुकरःपंथाः अथाग्निकार्थैकुशंडिकाक्रमोनारदर्यो कुशाःपरिसमूहायसप्तशाखाःप्रकीर्तितः गोमयेनो
पलिप्येयंतदर्थमिति नारद वंध्यादुष्टाचहीनांगोमृतवत्साचयाभवेत् यज्ञार्थंगोमयंतरूपयानाहरेदितिभापितम् ये
भ्रमंतिसदाकाशेपतंगायामयंकराः तेषांप्रहरणार्थायमतंप्रोद्धरणंक्षिज स्तुवेणचकुरेनापिकुर्वाद्दुष्टेखनंभुवः अ
रिषकंटकशुद्धयध्वंश्रणापारिभापितं आपोदेवगणाःस्वैतथापिदगणाद्विज तेनाग्निःप्रोक्षणंप्रोक्तंमुनिभिर्विधि

कावेदैः अन्नेरानयनं शोकं सौभाग्यस्त्रीभिरेव शुभदंष्ट्रमये पात्रे प्रोक्ष्याद्विरतं निधापयेत् अमृतस्य क्षयं दृष्ट्वा ब्रह्माद्यैः सर्वदैवतैः वेद्यां निधापितस्तस्मात्सामिन्द्रमोहताशनः दक्षिणस्यां दानवाद्याः स्थिता यज्ञस्य नारद तेभ्यः संरक्षणायां ब्रह्माणतद्विशिन्यसेत् उत्तरे सर्वपात्राणि प्रणीता यानि पश्चिमे यजमानारपूर्वतः स्युर्द्विजाः सर्वे पितारद द्यूते च व्यवहारे ययज्ञकर्माणि चेद्भवेत् कर्त्तव्यासीना चित्तस्तत्कर्मन स्यादिति स्थितिः ब्रह्माचार्यो स्वशास्त्री हि कर्त्तव्यो यज्ञकर्माणि ऋत्विजां नियमो नास्ति यथालाभं समर्थयेत् द्वे पात्रे द्वे धनं गुलेस्तः प्रोक्षणी चतुरंगुला आन्यस्थाली त्र्यंगुला च चरुस्थाली षडंगुला द्व्यंगुलं तूपयमनमेकं समार्जनाकुशं सुवंपडंगुलं प्रोक्तं सुवंसार्धत्रयंगुलं प्रादेशमात्राः समिधः पूर्णपात्रं षडंगुलं अन्नप्रोक्षण्यादि पात्राणां चतुरंगुलादिमानं मुखविरतारदैर्ध्यातः स्थूलत्वादिमाने यथासंभवं वाच्यं पूर्णपात्रं षडंगुलमिति मुखविरतारे ज्ञेयं तत्र तदुलमानं यथा अष्टमुष्टिभवेत्कुचः कुंचाष्टकमथाढकं चतुराढकं भवेद्द्रोणः स्वारीन्द्रोणचतुष्टयम् अन्यप्रकारे यथा अष्टमुष्टिभवेत्कुचः कुंचा अष्टौ तपुष्कलं पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णपात्रा विदुर्वुधाः प्रोक्षण्या उत्तरे भागे प्रणीता पात्रमष्टभिः यानि कानि च तार्थानि समुद्राः सस्ति रस्तथा प्रणीतायां समासीनास्तस्मात्तां पूरयेज्जलैः वेदिका वस्त्रहर्तिना च नशासं प्रोक्ष्य ते द्विज परिरर्त्तयंतो दग्धैः परिदध्यादिमांघ्र्यः इंद्रवज्रं विष्णुचक्रं यमतदुदंडं त्रिशूलकं दग्धरूपतया जीणि पवित्रं च्छेदना निच प्रोक्षणा च प्रकर्त्तव्या प्रणीतोदकसंयुता नेनातिपुण्यदं कर्मपवित्रमिति कीर्त्तितम् आन्यस्थालीप्रकर्त्तव्या पात्रमात्रमात्रिका कुलालचक्रपाटितमासुरं मृगमयं रभृतं तदेव हस्तपाटितं स्थाल्यादिदैविकं भवेत् सुवेच सर्वकर्माणि शुभान्यप्यशुभानि च तस्यैव पावनार्थं तु यज्ञैतापनमार्गिरितं अग्नेहुतेन वैधव्यं मध्ये वैव प्रजाक्षयः मूलै च धियते हेहातेन तापनमार्गिरितम् अग्नौ तस्माद्विशुद्धयर्थं तद्विचार्य प्रयत्नतः अग्निरसूयं श्रयोमश्वा विरंचिर निज्जो

यमः स्तुवपडेतेदेवाः स्युः प्रत्यंगुलमुपाश्रिताः आदिर्भोगार्थनाशायसुसुर्गोद्याधिकरो भवेत् निष्फलस्तुरमृतः सो
मो विरंचिः सर्वकामदः अतिलोबुद्धिदः प्रोकोयमो मृत्युप्रदो मतः संमार्जनोपयमनं कर्तव्यं चकुशद्वयं सर्वतः स
वंशाखं स्यारपंचशाखं तथा परं श्रीपणीचशर्मातद्वत्सदिरश्रयविक्रतः पलाशश्चैव विज्ञेयाः स्तुवैवैवतयास्तुचे हरतो
न्मितं स्तुवंशस्तत्रिदशांगुलकं स्तुवं विप्राणां चैतदाख्यात मन्त्रेयामंगुलोनकं शूद्राणां पतिता न चिखरादीनां च ना
रद दृष्टिदोपाविनाशार्थं पात्राणां शिखरं मृतं अकृतं पूर्णं पात्रं तु यज्ञाच्छिद्रं समुद्रवेत् तस्मिन् पूर्णैकते विप्रयज्ञसंपू
र्णता भवेत् अष्टमुष्टिमेवैकचित्पुष्कलं तच्चतुष्टयं पुष्कलानि च ववारिपूर्णं पात्रं विदुर्गुणाः होमकाले च संप्राप्ते न दद्या
दशानं कचित् दत्तेऽतस्तो भवेद्वनिहः शापं दद्याच्च दारुणं आचारौ न्तसिके प्रोक्ते आज्यभागे च चक्षुषी प्राजापत्यं मुखं
प्रोक्तं कटिर्ग्राह्यताभिः स्मृता शीर्षं हस्तौ च पादौ च पंचवारुणमरितं तथा स्त्रियष्टकं विप्रश्चोत्रपूर्णं हुतिः स्मृता
द्विमुखं चैकहृदयं चतुः श्रोत्रं द्विनासिकं द्विशार्पकं च पटनेर्त्रां गलं ससजिह्वकं सव्यभागो जिह्वस्तं च चतुर्हस्तं च द
क्षिणे स्तुक्स्तुर्वाचाक्षमाला च शाकिर्दक्षिणके करे त्रिनेत्रस्तं त्रिपादं च धृतपात्रं द्विचामरं मेपारुढं चतुः शृंगं वाता
द्विर्यसमप्रभं उपर्वात समानयुक्तं जटाकुंडलमंडितम् ज्ञातव्यमग्निदेहं तु होमकर्म समचरेत् पयोदधि धृतं चैव स्नेहप
कंतं चैव च जुहुयाद्यस्तुहस्तेन सविप्रो ब्रह्महा भवेत् यदन्नं पुरुषोश्चातिदन्नं तस्य देवताः सर्वकामसमृद्धार्थं तिला
धिक्यं हविर्भूतम् होमे मुद्रात्रयं प्रोक्तं मृगाहंसी च सूकरी अभिचारे शूकरं रानां मृगाहंसी जुभस्मिके सर्वांगुलिभिः
क्रोडी स्याद्वंसी मुक्तकान्तिषिका मध्यमानासिका गुष्ठं मृगी मुद्रा प्रकीर्त्तता एवं प्रभाणया हुत्या पंचांगुलिगृहीतया द
धि मध्याज्यसंयुक्तैर्बर्हद्विभिर्जुहुयात्तिलैः कुशारस्वनामिका सक्ताः कार्द्व्याः स्युः पुण्यकर्मणि ॥ चिनायकः कर्मवि
प्रशां पथैर्विनीयोजितः गणानामाधिपत्ये च शिवेन ब्रह्मणा तथा इत्यादिनामे चिनायकशक्त्यादिकर्मोऽभिहितः

अथ कृतव्याजहलिखितः अथानंतरकृत्यंभावव्योत्तरे रामनामोद्यापने ततोऽग्निसंप्रतिष्ठाप्य स्वशास्त्रोक्तविधानतः
 विष्णुसूक्तेन होतव्यं मूलमंत्रेण वा पुनः नवग्रहान्सदिक्पालान्मंत्रानुक्तातु होमयेत् पुरुषसूक्तेन होतव्यं समिदाज्य
 चरुस्तितालाः पूजायै ततो वहिर्होतृणां हुतं तथा श्रेयःसपायदानं च अभिकसमाचरेत् आचार्यपूजयेत् पश्चात्सु
 वर्षा युतये नुभिः प्रतिमां दानमंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् प्रतिमादानसिद्ध्यर्थं शस्त्रयास्वर्णैर्द्विगुणपुत्रैर्
 दानं पुरा श्रेणादीनां तत्सर्वानि प्लुतं भवेत् ब्राह्मणान् शातसाहस्रं भोजयेन्मधुसर्पिणा पकान्नैः पायसैः खाद्यैः कदली
 शर्करां चितैः ब्रह्मिण्यभ्यां दक्षिणादित्वाभूयसीं दक्षिणां दत्त्वा तद्वत्तेषु तपज्ञं च तिलपात्रं च कचनं दद्याच्च वस्त्रदानादि
 दशदानं च शक्तितः अशकश्चेत्स्वर्णमेव दत्त्वा विप्रान्निमित्तपुनः तिलकधारयेत् पश्चादभिपिचेत्स पल्लवैः पूर्वमाचा
 र्यकृतोऽभिषेकः अत्र च विप्रकृतहोतृविवेकः द्विजैस्त्वयाशिषोर्देवानां त्वारतुत्वा विसर्जयेत् इति श्रीमन्महाराजा
 धिराज श्रीरणवीर कारिते व्रतरत्नाकरे धर्मकर्मनिबंधे व्रतोपयुक्ता समान्योद्यापनकृत्यपरिभाषा समाप्ता
 अथोद्यापनसामान्यप्रयोगः तत्रादौ रश्मिस्तवाचनं पुण्याहवाचनं च कृत्वा दृढिश्राद्धं गणपतिपूजनं मातृकापूज
 नचकुर्यात् त्रिकांडमंडनः गर्भाधानादिसंस्कारोऽप्यष्टापूर्णादिकर्मसु दृढिश्राद्धपुराकार्यं कर्मदौ रश्मिस्तवाचनं उ
 पनयनादि महत्सुकर्मसु एकविंशत्यहो यज्ञविवहे दशवासरान् त्रिषट्चौलोपनयने नान्द्रीश्राद्धविधीयत इति
 वचनात्पूर्वजकार्यं स्वल्पकार्यं पुत्रद्वहरेत्स्वल्पविधिना कार्यम् अत्र व्रतकर्ता एकादश्यादि व्रतोद्यापनं चिकीर्षुः पूर्व
 शुः कृतहविष्यादि नियमो व्रतदिने प्रातः समुत्थाय कृतानित्यक्रियः सन् अहत् शुक्लांबरधरः सप्रक्षालितपाणि
 पादोन्मिडपपश्चिमद्वारसमीपे ब्राह्ममुखो वा उद्ब्रूमुखो महतां ब्राह्मणानामाज्ञां दाप्य तेभ्यो नमस्कृत्य देवेभ्यश्च ति
 लकं विधाया चाभ्य तूर्पस्य दंगादिभिर्गालवाद्देस्वस्ति वाचनं ध्वनीं प्रवृत्ते धर्मप्रत्यासह ग्रथिवंधनं कृत्वा कुशा

त्रयतिलयवजलान्वादाय प्रतिसासकलंपकुर्यात् । उतैतत्सदद्यामुकमासेऽमुकपक्षेऽमुकतिथावमुकवासरयद्वितता
 याममुकगोत्रोहममुकशर्माहं सकलपापक्षयपूर्वकं श्रीपद्मपुरुषलक्ष्मीनारायणप्रीतये चैकादश्याद्यमुकप्रतोद्यापन
 सहकरिष्येति प्रतिसाविधाय ततःकंकणबंधनंकुर्यात् भद्रंकरौभिः शृणुयामदेवाभद्रं पश्येमाक्षिभिर्वज्रत्राः
 स्थिरैरंगैस्तुष्टुवाङ्मस्तनुभिर्व्यसमदेवाहितंयदायुः इत्यनेनप्रापिबंधनम् ततोब्राह्मणान्संपूज्यस्वस्तिवाचनंकु
 र्यात् व्यासः संपूज्यगंधमालयाभिर्ब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् आश्वलायनः वौदिकेतांत्रिकेचादौततःपुण्याह
 इष्यते श्रीनाधिकान्ब्राह्मणान्स्ताम्बूलादिभिःपरितोष्योदङ्मुखात्तुपवेश्य पुण्याहंभवतोन्नयतिब्राह्मणान्यजमा
 नास्त्रिःश्रावयेत् ततोब्राह्मणाः पुण्याहं पुण्याहं पुण्याहं तत्रवाक्यं ब्राह्म्यंपुण्यामहोयच्चसृष्ट्युत्पादनकार
 कं वेदवृक्षोद्भवंपुण्यात्तत्पुण्याहंभवति पुनंतुनादेवजनाःपुनंतुमनसाधियः पुनंतुविश्वामूतानिजातवेदःपु
 नाहिमां १ भोभोब्राह्मणाभ्यस्वयजमानस्यगृहेकल्याणंभवतोन्नयतित्रिःश्रावयेत् कल्याणं कल्याणं क
 ल्याणं वाक्यं च पृथिव्यामुद्धतायांतृप्तकल्याणंपुराकृतं ऋषिभिःसिद्धगंधर्वैस्तत्कल्याणंद्भवंतुनः यथेमांवा
 चकल्याणीमावदानिजनेभ्यः ब्रह्मराजन्याभ्याङ्गिशूद्रायचार्यायचस्वायचारणाय च त्रियोदेवानांक्षिणायैदातु
 रिहभूयासमयमेकामःसमृद्धतामुपमादोनमतु २ भोभोब्राह्मणाभ्यस्वयजमानस्यगृहेऋद्धिंभवतोन्नयंतुऋद्धिःऋ
 द्धिःऋद्धिः सागरस्यचवाऋद्धिर्महालक्ष्म्यादिभिःकृता संपूर्णासंप्रभावाचतामर्द्धिसंद्भवंतुनः मंत्रः सन्नारय
 ऋद्धिरस्यगन्तमज्योतिरमृताश्रम दिवंपृथिव्याश्रयारुहामाविदामदेवान्स्वर्ज्योतिः क्षत्रियऋद्धिः ३ भो
 भोब्राह्मणाभ्यस्वयजमानस्यगृहेस्वस्तिभवतोन्नयंतु उंस्वस्ति स्वस्ति स्वस्ति ३ मंत्रः स्वस्तिर्याश्रवि
 नाश्राखापुण्यकल्याणद्विदा विनायकप्रियानिरयंतांस्वस्तिं संद्भवंतुनः स्वस्तिनद्वंद्वोदृष्टश्रवाःस्वस्तिनपूपा

विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तादर्थ्योऽरिष्टनेभिः स्वस्तिनोऽहं स्पतिर्दधातु पयः पृथिव्यां पयः पृथिवी पुपयो दिव्यं तरिक्षे पयो
 धाः पयस्वर्ताः प्रदिशः संतुमहम् एतच्च ब्राह्मणान्ननेन परितोऽप्य पुण्याहं स्वस्ति ऋद्धिरित्येकारपूर्वकं त्रिस्त्रिरे
 केऽरुमाशिपोवच्चित्रवेद्यादिनावो धायनेनोक्तम् यमः पुण्याहवाचनैव दं ब्राह्मणस्य विधीयते एते देवनिरोकारं कु
 र्यादत्रियवैश्ययोरेति वह्नूयपरिशिष्टे अत्र निरुक्तजानुमंडः कमलमुकुलसदृशमंजलिं शिरस्याधाय द
 क्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घानागानयोगिरयस्त्र्यणि विष्णुपदानिवर्तेनायुः प्रमाणेन पुं
 रथाहं दीर्घमायुरस्तु शिवाश्चापः संतु सौमनस्य मायुष्यमस्तु अक्षतं चारिष्टमस्तु गंधाः पांतु सुमंगलं चारस्तु अ
 क्षतः पांतु आयुष्यमस्तु पुण्याणि पांतु सौश्रयमस्तु तांबूलाः पांतु ऐश्वर्यमस्तु दक्षिणाः पांतु आरोग्यमस्तु
 दीर्घमायुः शांतिः पुष्टिरस्तुष्टिः श्रीर्यशो विद्या विनयो वितं बहु पुत्रं चायुष्यं तेस्तु यं कृत्वा सर्ववेदयज्ञक्रियारंभा
 न्नामाऽप्रवर्त्तते तमहर्भोकारमादितः कृत्वा ऋग्यजुःसमाधर्वां शोर्वचनं वदह्वयिमतंसं मनुजानां भवाद्भिरनुज्ञातः
 पुण्याहं वाचयिष्ये वाच्यताम् भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं प्रयेमाक्षिभिर्भजन्नाः स्थिरैरङ्गैरस्तुष्टुवाङ्मे सरत
 नुभिर्धर्मसमर्पेद्यहि तं यदायुः १ द्रविणे दाद्रविणतस्तुरस्य द्रविणे दाः समस्तस्य प्रियंसत् द्रविणे दा वीरवती मि
 पंतो द्रविणे दा रासतर्दीर्घमायुः २ सविता पश्चात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्सविता धरतात् सवितानः सुवसु
 सर्वतार्वे सवितो रासतर्दीर्घमायुः ३ नवो नवो भवति जायमानो नृक्षितुरुपसो मेत्वयं भागदेव भयो विदधात्वा यज्ञ
 श्रद्धां भास्ति रते दीर्घमायुः ४ उच्चादि विदाक्षणावतो अस्त्रपुष्पे अश्वदासहते सुर्षेण हिरण्यदा अमृतत्वं भजते वासो दाः
 प्रतिरंत आयुः ५ पुण्याहं द्रव्यात् व्रतं नियमतपः स्वाध्यायकतुदमदानविशिष्टानां सर्वेषां ब्राह्मणानां मनः समा
 धीयतां समाहितमनसः स्मः प्रसीदंतु भवंतः प्रसन्नाः स्मः शांतिरस्तु पुष्टिरस्तु पुष्टिरस्तु अविघ्नमस्तु आरोग्य

मरुतु श्राप्यमरुतु शिवं कर्मांरुतु कर्मसमृद्धिररुतु पुत्रसमृद्धिररुतु धनधान्यसमृद्धिररुतु इष्टसमृद्धिररुतु आरिष्टानि र
 सनमरुतु यत्पापं तत्प्रतिहतमरुतु यच्छ्रेयसरुतु उत्तरोत्तरमहरहरभितुद्धिररुतु उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः
 प्रवर्तते त्रिधिकरणमुहूर्तं नक्षत्रसंपदरुतु त्रिधिकरणमुहूर्तं नक्षत्रग्रहज्जन्माधिदेवताः प्रीयंताम् त्रिधिकरणमुहूर्तं
 नक्षत्रसमृद्धेः सदैवते प्रीयेताम् अभिपुरोगाविश्वेदेवाः प्रीयंताम् इंद्रपुरोगा मरुद्गणाः प्रीयंताम् वशिष्ठपुरोगा ऋ
 णिणाः प्रीयंताम् माहेश्वरीपुरोगा मातरः प्रीयंताम् अरुंधतीपुरोगा एकपत्न्यः पतिव्रताः प्रीयंताम्
 विष्णुपुरोगाः सर्वे देवाः प्रीयंताम् ब्रह्मपुरोगाः सर्ववेदाः प्रीयंताम् ब्रह्माचक्षाणाश्च प्रीयंताम् श्रीसरस्वत्यो प्रीये
 ताम् भगवती कात्यायनी प्रीयताम् भगवती माहेश्वरी प्रीयताम् भगवती ऋद्धिकरी प्रीयताम् श्रद्धामये प्रीयेताम् भगव
 ती लुद्धिकरी प्रीयताम् भगवती विद्मविनायकौ प्रीयेतां सर्वाः कुलदेवताः प्रीयंताम् हताविष्णुद्धिषः हताः परिपं
 थिनः हताश्च विद्मकर्तारः शत्रवः पराभवंतु शान्धतु घोराणि शान्धंतु पापानि शान्धंत्वा तयः शुभानि वर्धताम्
 शिवाञ्नापः संतु शिवाञ्नामयः संतु शिवाञ्नाहुतयः संतु शिवावनरुपतयः संतु शिवाञ्जतिथयः संतु अहोरात्रि
 शिवस्याताम् निष्कामेतिष्कामेनः पर्जन्यो वर्धंतु फलवत्यो न उोषधयः पच्यंताम् योगक्षेमिनः कल्पताम् शुक्रां
 गारकवुधवृहस्पतिशानिराहुकेतुसोमसहिताश्चादिष्यपुरोगमाः सर्वे ग्रहाः प्रीयंताम् भगवान्नारायणः प्रीयताम्
 भगवान्पर्जन्यः प्रीयताम् भगवान्स्वामी महामेनः प्रीयताम् पुण्याहं वाचयिष्ये वाचयता उद्गाते वशकु
 नेसाम् नायसि ब्रह्मपुत्रद्रव्यसवने पुशंससि वृषे ववात्तां शिशुमतीरपीत्यासर्वतो नः शकुने मद्रमावह विश्वतो नः श
 कुने मद्रमावह पाण्ड्यायजति प्रातर्वै पाण्ड्यापुण्यै वलक्ष्मीः पुण्यामेव वलक्ष्मी संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संरुक्ते
 यत्पुण्यं न क्षत्रं तद्वत् कुर्वीतो यच्छुप्रयदा वै सूर्य उदेति श्वनक्षत्रे उदेति यावदति तत्र सूर्यो गच्छेत् यजजघन्यं

पश्येत् तावत्कुर्वीत यत्कारो रूपात् पुण्याह एव कुरुते पुण्याहं भवतो ब्रुवंतु उँ पुण्याहं स्वस्तये वायुमुपब्रुवामहे
 सोमं स्वस्ति भुवनस्य वरपतिः दहरुपति सर्वगण स्वस्तये स्वस्तये वाग्वादि व्यासो भवंतु तः आदित्य उदयनीयः
 यथा यं वेतः स्वस्तये प्रयंति यथा स्वस्ति तमभ्युद्यंति स्वस्तये वेतः प्रयंति स्वस्तये उद्यंति स्वास्ति त इन्द्रो बृहदश्वः स्व
 स्ति तः पूषा विश्वेदेवाः स्वस्ति तस्माद्व्योऽश्वरिष्टो मिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु अष्टौ देवाः वसवः सोम्यासः चतस्रो
 देवा रजराश्विष्टाः ते वज्रपातुरजसः परस्तात् संवत्सरीणाममृतं तं स्वस्ति स्वस्ति भवतो ब्रुवंतु आयुष्मते स्वस्ति ऋ
 ध्यामस्तोमं सतु मामवाजमानोमं संसरथे होपया तम् यद्गेन पकं मधुगोपांतराभूतां अभिनौकाममघ्राः सर्वा मृद्धि
 मधुयानि ति तं वेत जसेव पुरस्तात् पर्य च्छंदोभिर्मभ्यतो क्षौरपरिष्टाद्वायव्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वा मृद्धिमाधो
 रसर्वा मृद्धि मधोति व एवं वेद ऋध्या समहर्षे नमसोपसद्या मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु अन्धूरा धान् हविषा वर्धयंतः शतं जी
 वेन शरदः सर्वो राः श्रीणित्री णि वैदेवानां मृध्या निर्वाणि छंदः सित्री णि सवनानि त्रय इमे लोकाः ऋध्या मेव तद्वा र्धय एषु लोके
 पुप्रति ति धति ऋद्धिं भवतो ब्रुवंतु ऋध्या तां श्रिये जातः श्रिय आनि रियाया श्रिये वयो जरितभ्यो दधाति श्रियं वसान अ
 मृतत्वं मायन्भवति सत्या समिया मितद्रौ श्रिय एवं तं तच्छ्रिया मादधाति संततमृचा पट्कृत्य संतत्यै सर्वायते प्रजया प
 शुभिर्भ्य एवं वेद यास्मिन् ब्रह्माभ्यजयः सर्वमेतत् अमुं च लोका मिदमुत सर्वं तन्नो तन्नक्षत्रमभिजिह्विजित्य श्रियं दधात्व
 हुर्णा यमान ब्रह्मेवाध्वेय मंत्रे गोपाय यमपयस्त्वपी विदो विदुः ऋचः सामानि यजूष्टिपि सा हि श्रीरमृता सतां श्रीरस्त्विति
 भवंतो ब्रुवंतु अस्तु श्रीः पुण्याह वाचन समृद्धिरस्तु भगवन् प्रजापतिः प्रीयतामस्ततो नारीराचनमभिपेकं च यथा शाखं कारपे
 दिति पुण्याह वाचनम् आदावंते च मध्ये च कुयो द्वाह्य एवाचनम् अथ पुनः संकल्प कुर्यात् उँ तत्स ब्रह्मेत्यादि देशकालौ स
 कीर्तय नमकर्त्तव्यं कादृश्यादि त्रतो व्यापन कर्म णे निर्विघ्नता सिद्धे र्धन गण्य प्रतिदुर्गा श्रीं सहित गौर्य्यादि पांड शमात्क पा

जनाभ्युदयिककलशस्थापनसूर्यादिनवग्रहेन्द्रादिलोकपालानहंपूजायिष्ये तत्रादौगणपत्यादीनांस्थापनक्रमःॐग
णानांत्वागणपतिंस्त्रह्वामहे प्रियाणांत्वाप्रियपतिंस्त्रह्वामहे निर्धनानांत्वानधिपतिंस्त्रह्वामहेवसोममश्राह्मजानिग
र्भयमात्त्वमजानिगर्भयभूडौगणपतिरसिगणपतेइहगच्छ ॐगजास्यगणनायत्वंसर्वविघ्नविनाशन त्वोदरसुतेजा
त्रसमागच्छगणाधिप १ गौरिदेविसमागच्छवरदामयशूलधृक् कलाविकेकपाखण्डेशांतिकुरुममाध्वरे हिमाद्रितन
यादेर्वीवरदांभिरवाप्रियां त्वोदरस्यजननींगौरिमावाहयाम्यहं एहोहिर्नालोत्पलतुल्यवर्णेश्वतांबरिशोक्कवलशूल
हरते नगेंद्रकन्येभुवनेश्वरित्वंपूजांगृहीतुंमस्यमस्मदपिं ॐभूर्भुवः स्वर्गाभिरभगवति इहगच्छइत्यक्षतरावाह्यपूज
येत् ॐपद्मेत्वंपद्महरतांसिपद्मनाभसमोपमे पद्मनाभस्यदायितेष्हिस्मैभ्येशुभंकुरु पद्माभांपद्महस्तांचपद्मना
भोरसिरिथतां जगत्प्रियांपद्मवासांपद्माभावाहयाम्यहं एहोहिपद्मेशयितुल्यवक्त्रेपंकुरहरथेशुभचक्रहरते सुरा
सुरेंद्ररभिर्वदितोधिपूजांगृहीतुंममयज्ञभूमिम् ३ ॐभूर्भुवः पद्मेइहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ॐपराशरस्यदुहिते
वज्रहरतेभगाभिनि शोचिदेविहितोषागेदुष्टारिमयानिःकले दिव्यरूपांचिशालाक्षींशर्चांकुंडलधारिणीं रक्तमुक्ताचलं
कारांशर्चामावाहयाम्यहम् १ प्रतप्तकार्तस्वरतुल्यवर्णैगजाधिरुढेनलिनाभनेत्रे सज्जप्रियेप्रोक्कवलवज्रहस्तेपूजां
हैतुंशोचिदेविशोप्रम् ३ ॐभूर्भुवः शोचिदेविइहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ३ मेषेहंसगतासित्वंचित्स्वरूपाहदि
रिथता आचारादौनमस्तुभ्यममेहिदेविजगत्प्रिये १ विश्वेश्वरींविशालाक्षींमहावलप्रदायिनीं बुद्धिप्रबोधिनींसौ
म्यांमिथामावाहयाम्यहं एहोहिमेघेशुभभूरेवक्त्रेपीतांबरपुस्तकपाशहरते बुद्धिप्रदेहंससमाधिखुरूपजांगृहीतुंम
खमस्मदीयम् ३ ॐभूर्भुवः मेषेदेवि इहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ४ सावित्रिसर्वदेवानांब्रह्मादीनांविशेषतः पू
जनीयासिदेवित्वमेहियज्ञेशुभंकुरु १ जगत्सृष्टिकरींशर्चादेर्वींप्रणवमानुकां वेदगर्भाज्ञानमयींसावित्रींपूजया

न्यहं एहोहि सा विजिजगदिधात्रिब्रह्मात्रियेस्तुक्स्तुवपाशहस्ते प्रतसजानुनदतुल्यवर्णे पूजां गृहीतुं नखमस्मदीयं
 उभूभूवः स्वः सा विजिदेविइहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ५ विजयेविश्वरूपात्वंविश्वारमाविश्वतोमुखी महादं
 हेमहाकाये समगच्छमहेक्षण १ सर्वास्त्रधारिणीर्देवी सर्वाभरणभूषितां सर्वदेवैः स्तुतारंभ्यातां विजयंस्थायया
 न्यहम् २ एहोहि सर्वास्त्रधरे कुमारि सुरासुराणां विजयप्रदात्रि त्रैलोक्यवन्द्ये शुभरत्नभूषे गृहाण पूजां विज
 येन मरते ३ उभूभूवः स्वर्विजयेइहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ६ जयेदेविसमागच्छजगदेसिंहवाहिनि वज्रा
 सिचक्रैर्गदयारिपुनाशयमेध्वरे सुरारिमथनादेवी देवानामभयप्रदां त्रैलोक्यवन्दितदिर्विजयामावाहयान्यहम् २
 एहोहि पंकेतहलोचनेत्वं जयप्रदं चंचलशक्तिहस्ते ब्रह्मादिदेवैरभिवंद्यमाने जयेन्नसिद्धिकुरु सर्वदामे ३ उभूभूवः
 स्वर्जयेदेविइहगच्छइत्यवाह्यपूजयेत् ७ देवसेने समागच्छदेवतानां पुरोगमे देवाधिदेवात्वं प्रोक्तानि हंसिरिपुमध्वरे
 मयूरवाहिर्नोदेवोऽखड्गशक्तिधनुर्धराम्भ्रावाहयेदेवसेनातारकासुरमादीनाम् २ एहोहि चापासिधनेन येत्वमयूरवा
 हेकमलायतासि इंद्रादिदेवस्थितिहेतुभूते गृहाण पूजां मम देवसेने ३ उभूभूवः स्वर्देवसेनेदेविइहगच्छइत्य
 वाह्यपूजयेत् ८ स्वयेपितृमनुष्याणामेकात्वं त्रिगुणात्मिके कारणं हृदिसर्वेषामेहि देवि ममाध्वरम् १ अश्रिकांतापि
 तृभ्योऽहिकव्यार्थयाप्रयच्छति पितृणां तृप्तिदा देवी स्वयामावाहयान्यहम् २ एहोहि वैश्वानरवच्छभेत्वं कव्यं पितृभ्यः
 सततं ददासि स्वर्गाधिवासे शुभशक्तिहस्ते रवधे प्रतः प्राहिमस्त्वं नमस्ते ३ उभूभूवः स्वः रवधेदेविइहगच्छइ
 त्यवाह्यपूजयेत् ९ स्वाहेत्वं लक्ष्मैर्मुक्तदेहियज्ञाभिवाहितं त्वमागच्छाध्वरे देशं समस्ता विहितक्रिये १ हविर्गृ
 हात्वा सततं देवभ्योऽयाप्रयच्छति तां दिव्यरूपां परमां स्वाहा मावाहयान्यहम् २ एहोहि वैश्वानरपत्नि देवितडिप्रभे
 शक्तिधरे कुमारि हस्ते गृहीत्वा सुरतृप्तिहेतोस्वाहे प्रसीद मम स्वमस्मदीयम् ३ उभूभूवः स्वः स्वाहेदेविइहगच्छइत्य

बाह्यपूजयेत् १० ओंभूर्भुवः स्वर्मातरोऽन्नसमागच्छतलोऽन्नसमागच्छत आवाहयाम्यहंमातृदः सर्वदांलो
 कपूजिताः सर्वकल्याणरूपिण्येववरदानैकभूषणाः १ आगच्छतागच्छतम, तरोऽन्नाह्नीमुखाः सर्वजनैः प्रपूजिताः व
 रप्रदादिद्वयविभूषणादयाः पूजांयहीतुंममयज्ञभूमिं ओंभूर्भुवः स्वर्मातरोऽन्नसमागच्छत ११ ओंभूर्भुवः स्वर्लो
 कमातरइहगच्छतइत्यावाह्यपूजयेत् हृष्टेसंतोषयुकासिसौभ्याचंद्रमसोदिताः संसेव्याफलदासित्वविपरीताभ
 यावहा १२ सर्वहर्षकरौदेविभकानामभयकरीं हर्षोत्फुल्लस्वकमलाहृदिमावाहयाम्यहम् १ एहोहिसर्वाभय
 देकुमारिसमरतर्लकाप्रियहेतुभूते प्रोत्फुल्लपकेरुहतुत्यनेत्रेहृष्टमखपाहिशिवस्वरूपे ओंभूर्भुवः स्वः हृष्टिदेविइहा
 गच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् पुष्टेगर्भविशुद्धार्थपुष्टिप्रेषयसेनणां रक्षदेविसमागच्छममंगकमलेक्षणो १ प्रेषयतीजग
 त्सर्वस्वदेहप्रभवैतैवैः शाखामूलैः फलैः रत्नैः पुष्टिमावाहयाम्यहम् २ एहोहिपुष्टिशुभरत्नभूषणकांवरैरकविशा
 लनेत्रे भक्तिप्रियेपुष्टिकरीत्रिलोकियाः पूजांयहीतुंमखमरमदीयम् ३ ओंभूर्भुवः स्वः पुष्टिदेविइहगच्छइत्यावाह्य
 पूजयेत् १६ आनंदगुणसंयुक्तेरूपमानयसमन्विते तुष्टिदेविसमागच्छमगलकुस्मेसदा भावैराराधितादेवीसदा
 संतोषशालिनीं प्रसादसुमुखीदेवीतुष्टमावाहयाम्यहम् २ एहोहितुष्टेखिललोकबंधबेलोकयसंतानविधानदक्ष
 पीतांबरशकिनादाजग्रहस्तोशिवाय नः पाहिमखंनमस्ते ओंभूर्भुवः स्वः तुष्टिदेविइहगच्छइत्यावाह्यपूजयेत् १४
 आत्मदेविसमागच्छवित्स्वरूपेमयिरिष्यते वरादिगुणसंयुकाशान्तिकुरुममाध्वरे १ पत्तनेनगरेग्रामेविपिनेवर्त्मनिगं
 हे नानाजातिफुलेशान्तिदेवीमावाहयाम्यहम् २ एहोहिचारमत्कुलदेवतेतवंशोभाप्रदेशोभितपादपद्मे कल्याणदे
 सर्वकुलस्वमातः पूजांयहीतुंमखमरमदीयम् ३ ओंभूर्भुवः स्वः वरात्मककुलदेवतेइहगच्छइत्यावाह्यपूजयेत् १५ इ
 त्येवंगणपतिसंहिताः षोडशमातृदः प्रत्येकमंत्रैः प्रतिष्ठाप्यादौगणपतिंषोडशोपचारैः पूजयेत् तद्यथा गणेशं

प्रथमं पूज्यततेमाहः प्रपूजयेत् नश्यंति सर्वदुःखानि कल्याणानि भवन्ति हि कृष्णेन भाषितं सर्वदेवानां ब्रह्मणेति के मं
 गलेषु ध्येयं पुष्पभक्तिर्वै विनायके भूमिर्होद्धतायुन्यादीजहीनायथा भवेत् गणायामि विहीनश्च तथा यज्ञो भविष्य
 ति अथ प्रतिमासगणपतिपूजाक्रमः मार्गमासे गणपतिः पौषपूजयेति नायकः भाद्रपदकृतयामार्गमासाल् चंद्र
 अफाल्गुने उर्ध्वश्रेष्ठमासे तु वैशाखे विघ्ननाशनः ज्येष्ठे शिवसुतः पूज्यश्चापि देहरनंदनः हेरंबः श्रावणे पूज्यो भा
 द्रत्ये द्योदरस्तथा आश्विने च कदंतश्च महावीरश्च कार्तिके विघ्नहाचधिके मासि एवं पूजयेत् गणेश्वरः अथ पूजा
 न्यायाह्वान्यहो देवं गणेशिव नंदनं व्याघ्रचर्मधारयं रथपालयज्ञोपवीतितं गजवक्रगणध्वजसर्वविघ्नविनाशन
 न्नास्मिन् यज्ञे समागच्छत्योदरनभिरुतते गणानां व्यागणपतिं ह्यहं वामहे इति मंत्रेण अनागतं च्छजगद्भ्यं सुरराजा
 चितं चर आनाथनाथ सर्वज्ञ लोके शगणनायक इत्यावाहनं मौक्तिकैः पद्मरागैश्च नानारत्नैर्विराजितं रत्नसिंहा
 न्तं तत्प्रस्थो यत्तां सुरसत्तम इत्यासनं अथ ध्यानं ध्यायेद्गजाननं देवं तत्सकंचनसाक्षिभं चतुर्भुजं महाकायं सर्वार्थ
 रणभूषितं दंतमायकं रज्ज्वाद्द्वितोयैकुलिशं तथा पाशं तृतीयके दद्याच्चतुर्थे मोदकं न्यसेत् कनकमटशयणैः सर्वल
 दर्भाप्रदंतं गजमुखमरुणाक्षं च चल्कणैः पुष्पं दशनकुलिशपाशं मोदकं धारयंतं सुभगचतुरहरतनौ निसर्गार्थ
 सिद्धये इति ध्यानम् देवदेवस्त्वपूजार्थपात्रं गंधाक्षतैर्पुतं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सर्वार्थसिद्धिप्रदं हि मे इत्यर्घ्यं गौरा
 सुतसमस्तुभ्यं गंधपुष्पाक्षतैर्पुतं तव पादं मया दत्तं गृहाण प्रणतप्रिय इति पादं गंगाजलं समानीतं सुवर्णकलश
 स्थितं सुगंधेन समायुक्तं सन्यगायमनं कुरु इत्याचमनम् विश्वेश्वरविशालाक्षसर्वगमविशारद मधुपर्कं गृहा
 णत्वं मया संपादितं विभो इति मधुपर्कं स्नानं पंचास्रतं दिव्यं पयोदधि द्यूतं मधु शर्करां च गृहाण रत्नसिद्धयर्थं सुरपु
 जिता इति पंचास्रतम् गंगाजलसमानीतं सुवर्णकलशस्थितं तोयमेतत्सुखरूपं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां इति शुद्धो

दकस्तानं रक्तवलयुगंदिव देवांगसदृशनवं मयादत्तं गृहाणि देवसर्वप्रजनमोरतु इति वस्त्रं सुजातं ब्रह्मसूत्रं
 च कांचनयोत्तरीयकं उपवीतं गृहाणि दम्भकानामातिनाशन इति यज्ञोपवीतं अनेकरत्नस्वचितं सर्वाभरणसंयुतं
 गृहाण भूषणं देवदृष्टां सिद्धिप्रयच्छ मे इत्यभरणं भयं कर्पूरकरत्नरीतानांगैश्च संयुतं विलेपनं गृहाणि देवगणाध्व
 क्षायै नमः इति गंधं अक्षतानरुणान् देवसिद्धिगंधं पूजित मया हतानि मान्देव गृहाण सुरसत्तम इत्यक्षताः सु
 गंधानि च पुष्पाणि रक्तपत्राणि यानि एकविंशतिपत्राणि गृहाण त्वं विनायक इति पुष्पाणि पत्राणि च दशांगु
 लगुल्लेखं पुंसु गंधं च मनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण वरदो भव इति धूपम् सर्वज्ञ सर्ववरद सर्वपां विदुषां वर गृ
 हाण दीपकं देव रुद्रप्रिय नमोस्तुतं इति दीपम् सघृतं सफलं देवमोदकं घृतपाचितं नैवेद्यं गृहाण भो देव नमस्ते विप्र
 नाशन इति नैवेद्यम् सपूगचूर्णैकपूरनागवल्लीदलैर्युतं भोगप्रदं श्रीकरं च तांबूलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलम्
 नीराजनं गृहाणेदं बहुदीपप्रकाशितं अज्ञानतिमिरातिघ्न नमस्ते विप्रवारक इति नीराजनं इदं फलं मया देवस्थायि
 तं पुरतस्तव तेन मे सफलवाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इति फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अन्नं त
 पुर्य फलदम्भताः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा आरुवाहनं देवशविश्वं वं गजानन प्रदक्षिणी करोमि त्वां मम त्वं स
 क्षिधौ भव इति प्रदक्षिणा नमस्ते देव देवशनमस्ते विप्रनाशन साष्टांगो यं प्रणमस्ते मया सम्यक् पूजित इति
 नमस्कारः न्यूनानि रिकानि परिरुपुटानि यानि हिकर्माणि मया कृतानि क्षम्यानि सर्वाणि त्वया गणेशप्रयाहितुष्टुः पु
 नरागमाय इति विस्मर्जनम् एवं गणेशं संपूज्य ओं गौर्धनमः पद्मायै नमः शच्यै नमः मेधायै नमः सावि
 त्र्यै नमः विजयायै नमः जयायै नमः देवसेनायै नमः स्वधायै नमः स्वाहायै नमः मातृभ्यो नमः लोकमातृभ्यो
 नमः हृष्टयै नमः पुष्टयै नमः आत्मकुलदेवतायै नमः इति देवमातृकाः सर्वोपचारैः संपूज्य ओं भूर्भुवः स्वः गण

पति सहिताः पोडशमातृकाः पूजिताः स्थक्ष्म्यतां श्रीर्भवि रमतां ओंरूपदेहि जयं देहि भाग्यं भगवति देहि मे पुत्रा
 न्देहि धनं देहि सर्वान् कामान् न देहि मे इति ततो भितौ उत्तरोत्तरं क्रमेण पंचसप्तवारैः कुर्यात् अनेन क्रमेण ओं
 वसोः पवित्रमसि शतधा रं वसोः पवित्रमसि सहस्रधारं देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुप्या काम
 धुश इति प्रतिष्ठां कृत्वा रक्तसूत्रवस्त्रसहितं पंचोपचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् ओं लक्ष्मीः श्रीश्च धृतिर्मेधा प्रजास्वाहा मर
 त्वर्ता सर्वं पुष्टिदिकर्षं पुंसैतां घृतमातर इति श्रद्धया ललिता च उदमगौरीं श्रविका सलिलाश्रया भगार्ही च म
 गार्ही च सत्तां घृतमातरः यद्वा ब्राह्मी माहे श्वरी चैव कोमारी चैव भगवती तथा वाराही च तथेन्द्राणी चामुंडाः सप्त
 मातरः इति मातृपूजाभ्युदयिक प्रयोगः श्रद्धाभ्युदयिक श्राद्धं तच्च सपिंडकमपिंडकं वाकार्यं तत्र सौकार्यार्थाऽ
 पिंडकमेव कार्थं तत्पुरुषनारायणोपविशेष्टः अग्नौ करणमध्वैवावाहनं चावनेजनं पिंडश्चाद्विप्रकुर्वीता पिंडहीने
 निवर्तते यथा च पिंडनिर्वापरहितं यत्र श्राद्धं विधीयते स्वधावाचनलोपोस्तविकारस्तु न लुप्यते अथ यदासि
 णास्व रति सौमनस्यं यथास्थिति र्तीति श्रद्धास्य सांक्षिप्त प्रयोगः ओमध्वैकादश्यादि व्रतोद्यापनपूर्वांगैः च समांभतां सिद्धि
 र्भञ्जाभ्युदयिक श्राद्धमहं करिष्ये ओं सत्त्ववसुसंज्ञका विधे देवा ओं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं मातृपितामही प्रापिता
 मह्यो नां दीमुखः ओं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं ओं पितृपितामह प्रापिता महानां दीमुखः ओं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं
 यानामहं प्रमातामह ददम मातामहानां दीमुखः ओं भूर्भुवःस्वः इदं वः पाद्यं इदं सर्वं स लभे नैव कार्थं अत्र तिलार्थ
 स्तुपुधैरेव कार्थं इति शास्त्रसंप्रदायः सत्त्ववसुसंज्ञकानां विश्वे पादेवानां ओं भूर्भुवःस्वः इदं मासं न सुखासनं नां दी
 श्राद्धं शौक्रियेतां तथा प्राप्नुतां भवंतां प्राप्नुवावः मातृपितामही प्रापितामहीनां नां दीमुखानां ओं भूर्भुवःस्वः इदं मा
 सनं सुखासनं नां दीश्राद्धं शौक्रियेतां पितृपितामह प्रापितामहानां नां दीमुखानां ओं भूर्भुवःस्वः इदं मासं न सुखासनं

नादींश्चाद्वे क्षणीकियेतां तथा प्राप्नुतां भवंती प्राप्नुयावः उंमातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानां नादींमु
खानां उंभूर्भुवःस्वइदमासनंसुखासननादींश्चाद्वेक्षणीकियेतां तथा प्राप्नुतां भवंती प्राप्नुयावः ततो गंधादिदा
नं अन्नसर्वत्र युग्मब्राह्मणपूजनमतो द्विवचनो ह्येवः कार्यः सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य उंभूर्भुवःस्वइदं ग
ंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातृपितामही प्रापितामहीभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः
उंपितृपितामहप्रापितामहेभ्यो नादींमुखेभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातामहप्रमा
तामहदृढप्रमातामहेभ्यः सपत्नीकेभ्यो नादींमुखेभ्यः उंभूर्भुवःस्वइदं गंधार्चनं स्वाहा संपद्यतां दृढिः ततः परि
वेषणं कृत्वा गायत्र्या प्रोक्ष्य उंष्टथिवीतेपात्रं यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं ऽमृतं तु होमिस्वाहा इति पात्रमालभ्य
इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदंसमूढमस्य पाद्भ्यो सुरे सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातृपितामही प्रापितामहीभ्यो नादींमुखेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः पितृपितामहप्रापितामहेभ्यो नादींमुखेभ्य इदं युग्मब्राह्मणभोजन
पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहेभ्यो नादींमुखेभ्य इदं
युग्मब्राह्मणभोजन पठ्यार्त्तमन्नममृत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिः उंस्वस्वित्तन इदं द्रोवृद्धश्रवाः स्वस्वित्तनः पूषा विश्वे
दाः स्वस्वित्तनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्वित्तनो वृहस्पतिर्दधातु अनेन नादींश्चाद्वेन कर्माग्देवताः प्रियंतां
अन्नं पुरुषसूक्तादिजपः कार्यः नादींश्चाद्वं सुप्रोक्षितमस्मृतु शिवाश्वापः संतु सौमनस्यमस्मृतु अक्षतंचारिष्टमस्मृतु
नादींमुखोन्नातरः प्रियंतां नादींमुखाग्पितरः पितामहाः प्रापितामहाः प्रियंतां नादींमुखा मातामहाः प्रमातामहादृ
ढप्रमातामहाः सपत्नीकानादींमुखाः प्रियंतां ततश्चाग्नीः प्रार्थनम् गोत्रं नो वर्धतां दातारो नो भिवर्धतां वेदाः संतति

रेवत्र श्रद्धाधनोमाठ्यगमत् बहुदेयंचनोऽभ्यस्तु अन्नंचनो बहुभवेदतिथीं श्रुलभेमहि याचितारश्च न सतु माचया
 चिप्रमङ्गंचनेति सप्राथम्यं ततोविधौ गोत्रं गोवर्द्धतांदातारोचोभिवर्धतां वेदासंततिरेवच श्रद्धाचवोमाठ्यगमत् बहु
 देयंचनोऽभ्यस्तु अन्नचवो बहुभवेदतिथीं श्रुलभं ध्याचितारश्च सतु माचया च ध्यं कंचनेति प्रत्युक्ते द्राक्षामलकादित
 त्विष्कप्यवेनदत्तिष्णां दद्यात् ओमर्थैकादश्यादिब्रतोद्यापनागभूतविश्वेषां देवानामाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थमिमेफ
 लमूले वनस्पतिर्देवते ॥ तन्निष्कप्यभूतमिमां ॥ द्राक्षिणा यथानामगोत्राय ॥ ब्राह्मणाय ॥ दातुमहमुरुज
 जोमयकरिष्यमाणैकादश्यादिब्रतोद्यापनागभूतकृतैतन्मातृपितामही प्रपितामहीनां ॥ नादीमुखानां ॥ पितृ
 पितामह प्रपितामहानां नादीमुखानां मातामह ॥ प्रमातामह ॥ दृढप्रमातामहानां ॥ नादीं मुखानां ॥
 न्नप्रतीकानामाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थं मिदं द्राक्षामलकादिनिष्कप्यरूपं द्रव्यं यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्म
 णेभ्यो दातुमहमुरुजे वाजैवजवतवाजिनोर्धनेषु विप्राश्च सताम्रतज्ञाश्चरय पिवतमादयथ्य यूयं पातरवस्वित
 न सदा मे विश्वे देवाः प्रीयतामिति विसर्जयेत् ॥ इति नादीश्राद्धप्रयोगः ॥ अथोद्यापनप्रयोगः तत्रादावाचा
 ध्यादि वरुणकुड्यात् ओमश्चेत्यादिदेशकालौ संकीर्त्या मुकगोत्रो मुकशर्महं सर्वपापशयार्थं चतुर्वर्णीफलसिद्ध्यर्थं यथा
 कालसमाचारितेकादश्यादिब्रतोद्यापनकर्मणि श्रमकगोत्रममुकशर्माणि ब्राह्मणमाचार्यवेनत्वामहं दृष्टो हतोऽस्मीति
 प्रतिवचनं यथाविहितं कर्मकुरुकरवाणीति आचार्योक्ते ततः प्रर्थना आचार्यस्तु यथारवौ शक्रादौ न दहरप
 तिः तु यत्वं मम यज्ञो हि मन्मवाचार्यो हि जो तम मंत्रमूर्तिर्भवाद्याथ संसारोच्छेदकारकं देवपूजाविधानाहं कुरुष्व
 मूर्ध्यां गतिं च मे संसारभयभीतेन मया यज्ञप्रवर्तितं प्रारब्धपरवत्प्रसादान्नेनिर्विघ्नोऽयं भवेदिह अथापरं देवदेव तारं ब्राह्म
 णगवादिभिरेभ्युत्थं ब्रह्मत्वेन दृष्टुयात् ओमश्चेकादश्यादिब्रतोद्यापनयागकर्मणि कृताकृतवेक्षणरूपब्रह्मकर्मकं कर्तुं

नमुकुणोन्नमुकुशर्माणत्वाद्ब्रह्मत्वेनाहं हृणे यथाचतुर्मुखे ब्रह्मा सर्वलोकापितामहः तथा त्वं मम यज्ञोऽस्मिन् ब्रह्माभ्य
 द्विजोत्तम त्वं नो गुरुः पितामाता त्वं प्रभुरस्त्वं परायणं त्वत्प्रसादाच्च देवाऽत्र सर्वमेरयात्सु शोभनं आपद्भिर्मक्षिणार्थार्थकु
 रुयज्ञमताद्वितः ऋद्विग्भिः सहितः सर्वैः संयतैः सुसमाहितैः आचार्येण च संयुक्तः कुरु कर्म यथादितामि ति प्राथ्वं पु
 वां दिदिग्द्वारजापकान् हृणुयात् तत्र मंडपस्य पूर्वद्वारे भूमिदेवाय नमः इत्यथैव दत्त्वा गंधादिभिः संपूज्य ब्रह्मात्मा
 रादिकं हस्तेन गृहीत्वा तामद्यास्मिन्नुद्यापन कर्माणे पूर्वद्वारे शांतिपाठार्थं द्वारपालत्वेन तत्त्वामहं हृणे हतोऽस्मीति प्राति
 वचनं ति प्रार्थयेत् यजमानः ऋग्वेदः पद्यपञ्चाक्षोगा यज्ञ सोमदैवतः अग्निगोत्रश्च विंश्रद्भृत् कृत्स्नमेव सत्वेभव
 ति पाठमस्वकुरु एवमन्यविप्रपूर्वद्वारे जापकत्वेन तत्त्वामहं हृणे प्रार्थनं पूर्ववत् २ ततो मंडपदक्षिणद्वारे शांतिपाठार्थं
 मेकं जापकत्वेनापरं विप्रं हृत्वा प्रार्थयेत् २ कातराक्षो यजुर्वेदस्त्रैष्टुभो विष्णुदैवतः वैशंपायन विंश्रद्भृत् शांतिपा
 ठमस्वकुरु ततो मंडपस्य पश्चिमद्वारे सामवेदिनौ द्वौ विप्रौ गंधादिभिः संपूज्य हृणुयात् शांतिपाठार्थमेकं जापक
 त्वेन चापरं २ हृत्वा प्रार्थयेत् सामवेदस्तुर्पिगाक्षो जागतः शक्रदैवतः भारद्वाजस्तु विंश्रद्भृत् शांतिपाठमस्वकुरु २
 ऋद्विक्त्स्नमेव सत्वेभव २ ततो मंडपस्य उत्तरद्वारे वायुर्वेदो नौ विप्रौ गंधादिभिः संपूज्य एकंद्वारपालत्वेन १ अ
 परं शांति कां ध्याय पाठार्थं हृत्वा प्रार्थयेत् हृत्वे त्रयोर्वेदो नैष्टुभो रुद्रदैवतः सुमंतुश्चापि विंश्रद्भृत् शांतिपाठमस्वकुरु
 १ ऋद्विक्त्स्नमेव सत्वेभव २ एवं सर्वत्र द्वौ द्वौ ब्राह्मणौ हृत्वा संप्राथ्वं ततश्चान्यं विद्वांसं विप्रं पूज्योपदेष्टुत्वेन हृत्वा स
 दस्य त्वेनैकमपरमपि हृत्वा ज्ञाननिष्ठान् कुलीनान् न्यानां विहृत्वा सर्वानेव कृतं जालिः प्रार्थयेत् अस्म्यग्रास्य
 निष्परपैर्भवतोऽन्यार्थतामया सप्रसन्नैस्तु कर्त्तव्यमेतत्कर्म यथादितं १ अस्मिन्कर्मणि येषु तदुतागुरुमुखा द्विजाः सा
 वधानाः प्रकुर्वन्तु स्वैकं नैव यथादितं १ ततो वरणक्रमेण मधुपर्कं एव सर्वेषां विप्राणां यथाशास्त्रं पूजनं कुर्यात् आचार्य

ब्राह्मणैश्च ग्रहोक्तविधानेनाऽवश्यमेव मधुपर्केण पूजनीयौ मधुपर्कविधानं चतुर्वेदविधानेन पृथक्कलिखितं यथा संभव
 मन्त्रयोजनार्थं ततो यजमानः सप्तधा न्योपरिकलशं आभिप्रकलशं महात्वेति वक्ष्यमाणमर्थैः कलशस्थानवि
 धित्वासंस्थाप्य तदुपरि पूर्णद्वीपंति वक्ष्यमाणमन्त्रेण धान्यपूर्णपात्रं न्यस्य तन्मग्नहान्सव्याहृतिप्रणवपूर्वकैर्नामं
 त्रैरावाह्य ओं भूर्भुवःस्वः सूर्यादिनवग्रहान् ब्रह्मवरुणसहितान्सदैवतकास्स परिवारानहमन्नसंस्थापयामासितिसंस्था
 प्यसंपूज्य पुष्पाजलिदद्यात् ततश्चाचार्यो रक्तवस्त्रसङ्केतवर्धकसर्वपदानधिसुवर्णां न्वितापोऽलिकारक्षाविधिं मन्त्रेण
 यजमानहस्ते श्रद्धयवोचदधिवकाप्रथमोदैव्योभिषक् अर्हेश्वसर्वाजं भयंत सर्वाश्रया तु वान्यो धरार्चिः परासुव
 इति मन्त्रेण वध्नीयात् ततो यजमानो यथाविहितं कर्म कुरु ध्यामिति सर्वान्साचार्यान् ब्राह्मणान् ब्रूयात् ते च स्वस्वकर्म
 करवामद्विति ब्रूयुः पुनर्यजमानः संसारभयमर्तिनस्त्ययं यज्ञः सुभाकितः प्रारब्धस्त्वत्प्रसादेन निर्विघ्नो भवति त्विहैति
 आचार्यसंप्राप्त्यै आचार्यादचलश्राद्धं पत्न्या सह विश्राय शंखरवे जायमाने सपरिच्छेदो जलपूर्णकलशपुरःसरः सा
 चार्यैर्विवभमहामंडपं प्रदक्षिणीकृत्वा तं प्राविशेत् उभेन्द्रकण्ठोभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येमाक्षिभिर्वज्रजाः स्थिरैर
 नैरनुष्टुबांस्तस्मिन् भित्तिर्भ्यसेम देवाहितं यदायुरिति मन्त्रेण तत्र यजमानाचार्यैर्विजान् पश्चिमद्वारेण प्रवेशः यजमान
 पत्न्या दक्षिणद्वारेण पूर्वद्वारेण मंडपमध्ये द्रव्यानयनं दानीयद्रव्यस्य दक्षिणद्वारेण पूजासंभाराणामुत्तरद्वारेण ए
 व यजमानो मंडपं प्राविश्य महावेद्याः प्राङ्मुखो भद्रासने सपत्निक उपविशेत् ततश्चाचार्यः पूर्वसंपदितपंगवयेना
 पोहिष्ठामयो भुवइत्युच्चार्य कण्ठेन च मंडपं प्रोक्ष्य अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म
 समाप्ते १ यदन्नसंस्थितं भूतं तं स्थानमावृत्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यन्नरथं तन्न गच्छतु इति मन्त्रेण श्वेतसर्वप
 विकरणेन भूतैस्सारणं विधाय देवाभ्यां तं युतानां अप्रयातुं विष्णो देवयजनं रक्षस्वेति रक्षां कृत्वा पंचपल्लवा

धुपेति त्रिसुभ्या कृणुष्वपाजइत्यादिरक्षोभसूक्तमंत्रेण मंडपं संवेष्ट्य ब्राह्मणैर्गंधादिकं ग्राहयित्वा मंडपमनुमंत्रयेत्
 विताने फलपुष्पाक्षतद्रव्याणि क्षिप्त्वा पूर्वोदारभ्य मध्यगतांश्च तस्त्रः स्थूणाः पूजयेत् उर्वमुदायै नमः १ उर्वो
 भद्रायै नमः २ अर्द्धिदैत्यै नमः ३ नंदायै नमः ४ उर्वोर्भुवः वसुदामावाहयामीत्यावाह्य उर्वमुदायै नमः ५ इति पंचोपचारैः
 सर्वा एव पूजयेत् ततो मंडपे प्रयकोणादारभ्य उर्वोभूमिमावाहयामि भूर्भूयै नमः ६ पूर्वसंध्यै नमः ७ मध्यसंध्यै
 नमः ८ पश्चिमसंध्यै नमः ९ नायै नमः १० उहर्द्ध्यै नमः ११ अर्द्धिदैत्यै नमः १२ विलम्बायै नमः १३ पौर्ण
 मार्यै नमः १४ सिनीवाल्यै नमः १५ नंदायै नमः १६ मंडपस्य ईशानकोणे प्रमथनायै नमः १ देवहूयै नमः २
 शिवायै नमः ३ लक्ष्म्यै नमः ४ इति मध्यरतं मसाहिताः कोणस्थूणाः पूजयेत् ततः सर्वेभ्यो वंदनेभ्यो नम इति शा
 खोद्वचनायै नमः ५ संपूज्य पश्चिमद्वारेण निर्गत्य पूर्वोदिते रणपूजामारभेत् इति मंडपानुमंत्रणं अथ पूर्वं आया
 हि यज्वसंकाशपूर्वद्वारे कृताधिप ऋग्वेदाधिपतेनाम्ना सुशोभनतमोरतुते इति द्वारदेवतामालभ्य अश्वत्थे रणाय
 नमः उर्वोभूमिं हि पुरोहित यज्ञरथदेवमृत्विजं होतारं रत्नधातममित्यालभ्य ऋग्वेदं पूजयेत् प्राचीं दिशं समार
 भ्य सुदृढं तामतेरणं महावीर्यं महाकायामिन्द्रायुधसमप्रभं अस्मिन्महोत्सवे यज्ञैकत्वं नां प्रवरे शुभे १ एहो हि अ
 श्वत्थतो रण मालयवत्पर्वतसाहित ऋग्वेदाधिष्ठित इन्द्रदेवस्य एतं यज्ञं रक्ष सर्वविघ्नां निवारय ऋग्वेदाधिष्ठिताय
 अश्वत्थतो रणाय नम इति गंधादिभिः संपूज्य तस्यांत्रिभूलाश्रयेषु प्रादक्षिण्येन त्र्यंतादिरयान् पूजयेत् इन्द्राय नमः
 १ धात्रे नमः २ भगाय नमः ३ इत्यादि त्रयं नाम मन्त्रैः संपूज्य द्वारशाखयोर्वसुद्वयं पूजयेत् ध्रुवाय वसवे नमः अथ्यराय
 वसवे नमः तत्र शृंगेषु शाखयोश्च वस्त्राणि वद्ध्वा शाखामूलयोर्धान्यपुंजोपारे वारिपूणै रत्नगर्भां वस्त्रयुगाच्छन्नौ प्र
 शांतिशिरनामानौ कलशौ जातवीजं कुरशरावपिहिताननौ आजिप्रकलशमिति प्रतिष्ठाप्य प्रशांतकलशाय नमः

शिशिरकलशायनमः २ इतिगधादिनासंपूज्य स्तकचंदनादिनाऽलंकृत्य तत्रराहुदहरपती आवाह्य राह्वेनमः
 दहरपतयेनमः २ एवगधादिनासंपूज्य दक्षिणतोरणपूजामारभेत् इतिपूर्वतोरणपूजा अथदक्षिणतोरणपूजा
 नमस्तेयमंराजायत्रेतायुगाधिपाय च यजुर्वेदाधिदेवायसुनद्रादक्षिणे इतिद्वारदेवतामावाह्य उद्वरविकट
 नामतोरणपूजयेत् उद्वेत्वेर्जित्वायवस्थदेवोः सवितापार्षणुश्रेष्ठमायकर्मणे आप्यायध्वमन्यादेवभा
 गभूर्जस्वर्ताप्रजापतिरनमीवा अथक्षमांमावस्थेतईशतमाभयश्रुंस्त्रद्रस्यहेतिः पारितोष्टणकुध्रुवाऽस्मिन्गोपतौ
 स्यातावहर्वर्जमानस्यपशून्पाहि इत्यालभ्य यजुर्वेदंसंपूज्य दक्षिणादिशमाश्रित्यविकटनामतोरणं महावीर्यं
 महाकायंभिन्नानससमन्न अस्मिन्महोत्सवेयज्ञेकतूनांप्रवेशुभे एहेहिउद्वरमहातोरण गधमदनपर्वतस
 हितयजुर्वेदाधिष्ठितयमदैवस्य एतं यज्ञं रक्ष सर्वविघ्नान्निवारय यजुर्वेदाधिष्ठितायविकटनास्ते उद्वरतोरणाप्यन
 मइतिगंधादिनापूजयेत्वा शूलशृंगपुञ्जीन् आदित्यान् आदित्यायनमः १ निवायनमः २ वरुणायनमः ३ द्वा
 शारवयोः सोमायवसवेनम आप्यायवसवेनम २ इतिनाममंत्रैर्गधादिनासंपूज्य शृंगेषुशास्त्रयोश्चवस्त्राणिबद्ध्वा
 शाखाभूलयोर्धन्यपुंजोपारेवारिपूर्णैर्पर्जन्याशोकनामानौकलशौ जातवीजंकिंरक्षरावपिहिताननौ आजिघ्रकल
 शमित्यादिनाप्रतिष्ठाप्य पर्जन्यायनम अशोकायनमः एवंगंधादिनाभ्यर्च्य स्तकचंदनादिभिरलंकृत्य तोरणैःसुट्यं
 यनम १ अगारकायनमइतिगधादिभिरेर्चयेत् इतिदक्षिणतोरणपूजा अथपश्चिमतोरणपूजा उर्ध्वमस्तेकामदेवाय
 पश्चिमद्वाराधिपाय सामवेदाधिपत्वंहिनाम्नाकल्याणकारक इतिद्वारदेवतामावाह्य ह्यक्षसुभीमनामतोरणं उंश्चम
 आयाहिदेवतेष्टणानेहव्यद्वतयेनिहोतासस्तिवर्हेष्टित्यालभ्यसामवेदंपूजयेत् प्रतीर्चादिशमाश्रित्यसुभीमनाम
 तोरणं महावायमर्हेकायसुंवणसदृशप्रभ अस्मिन्महोत्सवेयज्ञेकतूनांप्रवेशुभे उंएहेहिह्यक्षतोरणविव्यपर्वत

सहितसामवेदाधिष्ठितवरुणदैवतएनंयज्ञरक्ष सर्वविघ्नान्निवारयसामवेदाधिष्ठितायद्वाक्षतोरणायनमः इतिगंधादि
भिःसंपूज्य त्रिशूलशृंगपुत्रीन् आदित्यान्संपूजयेत् अर्यन्णेष्टिआदित्यायनमः १ अश्वेनमः २ विवस्वतेनमः ३
गंधादिभिरभ्यर्च्य द्वारशास्त्रयोः वसुद्वयंपूजयेत् अग्निंलायनमः अनलायनमः २ गंधादिभिःसंपूज्य शृंगेषुशा
खयोश्चवस्त्राणिवद्भ्यां शाखमूलयोर्धान्यपुजोपरि भूतसंजीवनश्मृतनामानौकलशौ जातवीजांकुरशरावपिहि
ताननौ आजिघ्नकलशमित्यादिनाप्रतिष्ठाप्य भूतसंजीवनायकलशायनमः, अमृतनाम्निकलशायनमः २ इत्येवं
गंधादिभिरभ्यर्च्यत्तक्चंदनाऽलंकृतैतोरणे वुर्धायनमः १ शुक्रायनमः इत्यावाह्यपूजयेत् इतिपश्चिमतोरण
पूजा अथोत्तरतोरणपूजा नमस्तदिदिव्यरूपायअथर्वोधिपतेप्रभो कलेरधिपतेनास्त्रात्मंगलचोत्तरासन इतिद्वा
रद्वतामावाह्य उत्तरांदिशमाश्रित्यसुप्रभंतामतोरणं महावीर्यमहाकायंशुद्धरफटिकसन्निभं अस्मिन्महोत्स
वेयज्ञेकतूनांप्रवरेशुभे वटदृक्षोद्भववाटतोरणं ओंशन्नोदेवीरामिष्टये आपोभवंतुपीतये शंध्योरभिस्रवंतुन इत्या
लभ्य अथर्ववेदंसंपूज्य ओंएहोहिअथर्वोधिपतेनैयप्रोधतोरण हिमवत्पर्वतसाहितसोमदैवत्यैएनंयज्ञरक्षसर्वविघ्नान्
निवारय अथर्वोधिप्तायन्यप्रोधतोरणायनमः इतिगंधादिभिःसंपूज्यशृंगेषुर्धान् आदित्यान् त्वष्ट्रेष्ट्यादित्या
यनमः १ सवित्रेनमः २ विष्णवेनमः इतिगंधादिभिरभ्यर्च्य द्वारशाखयोः प्रत्यूपायवसवेनमः १ प्रभासायव
सहेनमः २ इतिवसुद्वयंगंधादिनाभ्यर्च्य शृंगेषुशाखयोश्चवस्त्राणिवद्भ्यां शाखामूलयोर्धान्यपुजोपरिवा
रिपूणैरत्नगर्भावल्लयुगाच्छन्नौ जातवीजांकुरशरावद्वयपिहितमुखौ धनप्रदश्चिप्रदनामानौकलशौ आजिघ्नक
लशामित्यादिनासंस्थाप्य धनप्रदायकलशायनमः १ श्रीप्रदायकलशायनमः इतिगंधादिनाभ्यर्च्य
त्तक्चंदनादिनाऽलंकृत्य सोमंशक्तिकंतुंवावाह्यपूजयेत् सोमायनमः शनयेनमः केतवेनमः ३ एवंगंधा
दिभिःपूजयेत् इत्युत्तरतोरणपूजा सर्वतोरणेपुस्त्वसजातीयकाष्ठनिर्मितशूलनिर्ग्रानं सर्वद्वारकलशानामुपरिषूत

पुरितर्दापरथापनं पूजनं च इति तोरणपूजा अथ द्वारपूजा तत्र प्रथमं पूर्वद्वारमागत्य आजिघ्रेति स्थापिते कलशद्वये
 इंद्रमावाहयेत् एहो हि सर्वार्थरसिद्धसाध्वर्यैभिर्पुत्रो वज्रधरामरेशे संवीज्यमानोऽप्सरसांगणेन रक्षाध्वरं तोभगव
 तमस्तु इत्यावाह्य उवाच तारमिंद्रमवितारामिंद्रं हवे हवे सुहवक्ष्णुरमिंद्रमा वह्यामिभ्रकंपुरुहूतमिंद्रं स्वस्ति
 नो मयवाधा विंद इति मंत्रेण गंधादिभिः संपूज्य इंद्रः सुरपतिश्चैव वज्रहस्तो महाबलः शतयागाधिपो देवस्तस्मै
 नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य इंद्रासां नेता वृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञाः पुरएतु सोमः देवसेनानामभिभंजनीनां जयंती
 नां मरुतो यं च ग्रामिति पताकामालभ्य योमेदंडः परापतद्देहाय सोधिभूम्यां तमहं पुनराददेत्त्यायुषे ब्रह्मवर्चसायेति
 दंडमालभ्य उवाच तारमिंद्रमिति पुनः पठेत् उवाचाः शिशानो वृषभो नभो मेषनाभः शोभणश्चरणां संकंद
 नो निमिष एकवीरः शतश्रुंसेनाश्रजयत्साकमिंद्र इति मंत्राभ्यां पीतौ पताकाध्वजावुच्छ्रेयत् उवाचा य सां
 गाय सपरिवारा ये सवृते दत्तवलिर्नमः उवाचो इंद्र इमं सदीपं धृतो दत्तवलिं गृहाण मम सपरिवारस्य
 वज्रमानस्य आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शान्तिकर्ता वरदो भव लोके शैर्मां पताकां गंधपुष्पादिकं बलिं मया
 दत्तं गृहीत्या च पाहियज्ञमिह स्थितः इति बलिं समर्पयेत् अन्तर्ध्वराद्या तत्तद्देवानुवाकेन सर्वत्र बलिर्देयः ततः शचीपते ग
 जारुढवज्रहस्तामराधिप पूर्वावकार्यपुष्पाभिरक्षणीयं प्रयत्नतः इति सांग्राह्यं तत्रैकलशद्वये ऐरावतं दिग्गजम
 प्यावह्य पूजयेत् ऐरावताय दिग्गजाय नमः द्वारशाखयोः भूर्लोकं काय नमः भुवोलोकं काय नमः २ पुनः आदिरयाय
 नमः सोमाय नमः २ ऊर्ध्वोर्द्वारे ऋग्वेदाय नमः १ अथो वास्तुपुत्रपाय नमः २ इति संपूज्य ध्वजे कुमुदाय नमः
 योमेदंडः परापतद्देहाय सोधिभूम्यां तमहं पुराददेत्त्यायुषे ब्रह्मवर्चसायेति ध्वजदंडमालभ्य दंडे हेतुकर्मैरवाय
 नमः क्षेत्रपालाय नमः ३ एवं नाम भर्ग्यादिभिरभ्यर्च्य ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रश्च विंशेद्र

ऋत्विक्त्वेममेवेति ऋग्वेदं ध्यात्वा सांस्पतिरचरं गंधाद्युपचारैः पूजयेत् शैवव्रतो ध्यापने तु पूर्वद्वारे वामभा
 गेन दिनेन नमः दक्षिणभागे महाकालाय नमः इति द्वारपालावपि संपूज्य तत्र नमः श्रीसूक्तं १ पावमानं च २ सोम
 सूक्तं ३ सुमंगलं ४ पौरुषं ५ रुद्रसूक्तं च ६ वामदेव्यंतथैव च ८ आग्नीमील इत्यादीं नैकविंशत्यनुवाकान् ९
 तथा ऋग्वेदोक्तशान्तिकाध्यायमिति पूर्वद्वारोत्तराह्मणौ जपेतां इति पूर्वद्वारपूजा २ अथाऽऽग्नेयकोणे गत्वा आच
 म्य एककलशं तत्र प्राश्वरस्थापयित्वा तत्राग्निमावाहयेत् उं एहो हि सर्वामरहव्यवाहमुनिप्रवीरैरभि तोभि जुष्टः
 तेजोवतालोके गणेन सार्धं ममाध्वरं रक्षकवेन मस्ते १ इत्यग्निमावाह्य उं अग्निदूतं पुरोदधे हव्यवाहमुपब्रुवे देवां
 आसादय दिह १ इति गंधार्धैरुपचारैः संपूज्य सर्वदेवमयो देवोरक्तो वहिर्महाबलः सप्तजिह्वो महार्वायो नमो वै
 श्वानरायते इति नमस्कृत्य अन्नआयाहिर्वीतये गृणोति हव्यदातये निहोता सस्मिर्वाहं षि इति रक्तध्वजपताके
 आलभ्य उं वधो अग्नेवरुणस्य विद्वान् देवस्य हे हो अरवायामि सोष्टाः याजिष्ठे वान्हितमः शोशुचानो विश्वा द्वे पाळं सिप्र
 मुमुग्धरुमत उं अग्निदूतं पुरोदधे हव्यवाहमुपब्रुवे देवां आसादय दिह इतीमं नम्रयमुच्चार्य अन्नये सांगा य सपरिवा
 राय एष दीर्घतोदनवालिर्नमः भामो अग्ने एतं सदीर्घतोदनवालिं गृहाण यजमानस्य ग्रातिकां क्षेमकर्ता तुष्टिक
 तां वरदो भव इति वालिं दत्त्वा प्रार्थयेत् नमस्ते अग्निरूपाय नमो वैश्वानरायते चंडाय चंडरूपाय नमस्ते हव्यवाहन इति
 अत्राग्नेयकोणे पुंडरीकं दिग्भजं पूजयेत् उं पुंडरीकाय नमः १ इति गंधादिना पूजयेत् इत्यग्नेयकोणपूजा ततो
 दक्षिणद्वारपूजा अथातो दक्षिणे गत्वा चम्य प्रतिद्वारकलशं पूर्ववत्स्थापित कलशद्वये धर्मराजमावाहयेत् एह्ये
 हि वैवस्वतधर्मराज सर्वामरै रर्चितधर्ममूर्ते शुभाशुभानंदशुचामर्धांशे वायनः पाहि मखं मदीयम् १ दंडहरतो
 यमो देवो धर्माध्यक्षो महाबलः आवाहये धर्मराजं तस्मै प्रेतपते नमः इत्यवाह्य उं अस्मि यमो अग्र्यादित्यो अर्धव्रजासि

तत्तांगुहेन त्रैतेन आसिंसेमिनसनपाविष्टकआहुस्तेर्वालिदिविधनानीतिगंधाद्युपचारैःसंपूज्य यमापत्वासूर्य
रूपरातपसेदेयरूपसथितामध्यानकृष्टिथव्याससंस्तुशरपाहि इतिपताकालंभः योमेदंइतिदंडालंभनम् आर्यगोः
एभिश्चक्रमादद्यात्तातरंपुरःपितरंचप्रयत्स्वइतिभंजणश्रयमिध्वजपताके उच्छ्रयेत् सुगन्धुपंधाप्रदिशन्नएधिययोति
रन्ध्रंयस्त्रजरात्रायुः श्रोतेतुस्तुचुरस्तन्मन्त्रागाद्वैवस्त्वतोनाश्रमयंकृणोतु इतिभंजपठित्वा यमायसांगाव एपस
दोपमापभक्तवर्तिनमः भोयमएनेसदिपमापभक्तवर्तिष्टाण यजमानस्यशांत्यादिकर्त्ताभव एवंमापभक्तवर्ति
दत्तात्रायंपेत् वैवस्वतमहावाहो नमस्तेधर्मसाक्षिणे शिवाज्ञापिहितोदेवदिशंरक्षमवानिति तस्मिन्नेवकलशद्व
यं वामनंदिग्गजंसेपूज्य वामनायनमः १ द्वारशाखयोःस्वर्लोकायनमः १ महर्लोकायनमः २ भौमायनमः १
चुषायनमः २ ऊर्ध्वान्दिवरेयजुर्वेदायनमः १ द्वारशाखयोःगोदावर्येनमः १ कृष्णायनमः २ उत्तरांगे गणेशा
यनमः १ त्रिपेनमः २ अधोवास्तुपुरपायनमः ध्वजेपुंडरीकाक्षायनमः योमेदंइतिदंडमालभ्य तत्राश्रगुन्या
स्ववेतालायनम इतिनामसंज्ञैर्गंधादिनासंपूज्य बलिदानांतविधाय कातराक्षयिजुर्वेदंल्लेष्टु भोविष्णुर्देवतः वैशं
पायनविष्टेद्रक्षयिक्त्वंमेमतेभवेति यजुर्वेदंध्यात्वा ईपेत्वाजैत्वेतिभंजपठित्वा गंधादिनार्घयेत् ३ शैवोद्यापने
दक्षिणद्वारयामं गणेशायनमः दक्षिणभागोष्टपमायनम इतिद्वारपालवपिसंपूज्य तत्रजपः श्रानोभद्रानुवाकश्च
१ आशुःशिशानकस्तथा २ यद्वेवात्राणिचपठेत् ३ ततोष्टाचपुनंतुमां ४ श्रमिधवाश्रसिससैव ५ दीर्घायुरतेऋ
चंपठेत् ६ योःशांति ७ रेकाप्यापस्व ८ पट्पयःष्टथिद्वयामेकया ९ नमोऽस्तुसर्पेभ्यः १० आकृष्णेन ११
देवस्यत्वाष्टयकृष्टयक् १२ नमःशंभव १३ इत्येकोऽग्निर्देवताक्रमात् १४ ज्ञातारमिद्रमित्येका १५ सोमरा
जाननेकया १६ अत्रपते १७ महदंशः ऋचंवाचंसमग्रकं १८ इतिदक्षिणद्वारपूजा अथनैऋतेगत्वा आचम्य

अर्थसंस्थाप्य पूर्ववत्स्थापितकलयोनिर्ऋतिमावाहयेत् उं एसिहिरशोगणनायकरत्नविशालयैतालपिशाचसंघैः म
 माध्वरपाहि शुभाधिनाथलोकेश्वरस्त्वं भगवन्नस्ते १ सर्वश्रेताधिपोदेवोनिर्ऋतिर्गौलविग्रहः खड्गचर्मधरोनिर्ऋत्यै
 ऋतायनमोनम इत्यावाह्य उं मोपुण इंद्राक्षपृस्मदेवैरस्तिवहिष्मातेषु षमिन्नवयः मह्यश्वस्यर्मातुपोयव्याहवि
 षमतोवदतेर्गा इतिकृष्णपताकालभः उं एपतेनिर्ऋतेभागस्त्वं जुप्स्वस्वाहेति कृष्णेभ्यजपताके उच्छ्रयेत् उं अ
 सुन्वंतयजमानमिच्छस्ते नरेष्वेत्यामन्विहितस्करस्य अन्वयमस्मदिद्वसात इत्यानमोदेविनिर्ऋतेतुभ्यमस्तु इति गंधा
 दिना निर्ऋतिपूजनं उं मोपुण इति मंत्रपठित्वा सांगाथसपरिवारायानिर्ऋतये इमंकृष्णव्रीह्यन्नं पुराणयुतसहितं
 बलिग्रहाण यजमानस्य शान्त्यादिकर्ता भव इति बलिदत्त्वा भ्यजेवामनायादिभगजायनमः १ योमदं
 उं इति भ्यजदंडमालभ्य तन्नामोजिवह्वायक्षेत्रपालायनम इति गंधादिना बल्यंतं पूजनं कृत्वा निर्ऋतिखड्गहरंतं
 च सर्वलोकैकनायकं आवाहयामं यज्ञोस्मिन् पूजेयं प्रतिग्रह्यतां राक्षसेभ्यो हिरक्षार्थं भवान्नम्रप्रतिष्ठितः निर्वि
 द्वां यज्ञभूमिं च कुरुष्व शवशासन इति निर्ऋतिं संप्राप्य इति नैर्ऋत्यकलशपूजां श्रयपश्चिमद्वारपूजा
 पश्चिमद्वारे देशे पूर्ववत्स्थापिकलशद्वये वरुणमावाहयेत् एहो हि यादोगणवारिर्धानां गणेन पर्जन्यगणेन सार्धं वि
 द्याधरेन्द्राभरणीयमाना पाहि त्वमस्मिन् भगवन्नमस्ते पाशहरतात्मको देवोजलराशयधिपो महान् निम्नगा
 मातिविश्वपतिवरुणाय नमोनम इत्यावाह्य उं तं त्वायामि भ्रूणावैदमानस्तदा शारुते यजमानो हविर्भिः
 अहेडमानो वरुणो हवो ध्युरुपश्रुतमाना आयुः प्रमोपोरिति गंधादिना संपूज्य पाशहरतं च वरुणमंभसां प
 तिमीश्वरं आवाहयामि यज्ञोस्मिन् वरुणाय नमोनम इति नमस्कृत्य उं इमं मे वरुण श्रुधीहवमध्यावमृड
 यत्वा मयस्पुराचके इति श्वेतपताकामालभ्य उं उं दुत्तमं वरुणपाशमस्मदवाधमं विमध्पमश्लयाय

अथावयमदिष्यन्नेतवानागसोऽदितपेरयामइतिश्वेतौपताकाध्वजावुच्छ्रयेत् । उल्लंघोऽश्वेवरुणस्यविद्वान् देव
 स्यहेडोऽश्वयासिसीढाः यजिष्ठेवल्लितमः शोशुचानोविश्वद्वेषाष्टसिप्रममुभयस्मत् इतिपठित्वा सांगायसपरि
 वारायवरुणायनवर्जातयुतौदनवालिनमः भोवरुणइमंवल्लिगृहाण यजमानस्यशांयादिकर्ताभवेति पूर्ववत्सर्दा
 पचलिदानं अपांपतिरितिआधोवैदेवनिगद्यसेशमंनयाशुविधानिनमोमकरवाहन इतिसंप्राथम्यं तस्मिन्नेव
 कलशद्वये अञ्जनंदिग्भजंसंपूज्य अञ्जनायनमः दारशारथयोः जनलोकायनमः १ तपोलोकायनमः २ पुनः
 बृहस्पतयेनमः १ शुक्रायनमः २ उर्ध्वाहुंवरसामेदायनमः दारशारथयोः नर्मदायैनमः १ तार्यैः नमः २ उत्तरां
 ने गणेशायनमः १ अथैनमः २ अधोवारस्तुपुरुषायनमः ध्वजेशंकुकर्णायनमः योमेदंइतिध्वजदंडमाज्जभ्य-
 तस्मिन् कालायनमः क्षेत्रपालायनम इतिगंधादिवलयंतसंपूज्य सामवेदस्तुपिगाक्षोजागतः शक्रदैवतः भा
 रद्वाजस्तुविश्वेन्द्रऋक्वैक्वमेमेस्तेभव अत्रशैवोद्यापने प्रत्यगद्वारेवामभगे भृगोरिदयेनमः दक्षिणेस्कंदायनमः
 इतिद्वारपालावधिसंपूज्य तत्रजपः इन्द्रायसामगायत १ अहस्मिप्रथमजा २ सेतूत्ता ३ स्वादिष्ठ्या गायं
 तित्वांगायात्रिणः ५ करपतूतंकतमस्यामृतानां ६ सशुक्रिभंवहःसाम १ ज्येष्ठसाम ८ रथंतरं ९ तथाचसाम
 वेदेकंशांतिपाठपठेद्बुधः १० इतिपश्चिमद्वारपूजा अथवायव्यकलशपूजा ततोवायव्येगत्वा आचम्य पूर्वव
 स्स्थापितकलशेवायुमावाहयेत् एहोहि यज्ञेद्वरक्षणायमृगाधिरुढः सहसिद्धसंघैः प्राणाधिपः कालगतः सहा
 यगृहाणपूजाभगवत्तमस्ते वायुमाकाशगंदिवंपवनमंघवाहनं आवाहयामि यज्ञेस्मिन्पूजेयंप्रतिशुभ्यतां इत्यावाह्य
 तववायव्यतत्पत्त्वपुर्जामातरद्भुत अवाहंस्यावृणीमहे इतिमंत्रेण गंधाद्युपचारैःसंपूज्य तस्मिन्नेवकलशेषुपु
 दंतंदिग्भजमावाह्य पुष्पदंतायनम इतिसंपूज्य आनोनिमुद्भिः शतीर्नाभिरध्वरश्चहस्ताणामिरुपयाहियज्ञं

वायोऽस्मिन्सदनेमादयस्त्वय्यंस्वास्तिभिः सदान् इति पताकालंभः वायोवेतेसहस्त्रिणोरथासस्तेभिरागहिनिधुःखा
 न्सोमपीतयेइति तववादयबृहतरूपतइतिवा धूम्योपताकाध्वजावुच्छेयेत् आतोनिमुद्गिरितिपठित्वा सांगा
 यसपरिवाराय वायवे यवोदनवालिनैमः भोवायोसदीपयवोदनवालियुहण यजमानस्यशाल्यादिकर्ताभवेतिपूर्व
 वद्व्यालिङ्गानं ततोध्वजे सावेभोमायनम इतिगधादिभिः संपूज्य यामेदंइतिध्वजदंडुमालभ्य तस्मिन्सर्व
 तेत्रायक्षेत्रपःलायनम इतिगंधादिनासंपूज्य प्राणिनांप्राणरूपोयामहाबलपराक्रमः महावेगमृगाकुट्टादिशं
 रक्षप्रभंजन इतिप्रार्थयेत् इतिवायव्यस्वस्तभपूजा श्रयोत्तरद्वारपूजा ततउत्तरदेशेगत्वा आचम्य श्रद्धयंसं
 रथाप्य पूजासकरपंविधाय पूर्ववत्प्रतिद्वारशाल्यपितकलशद्वये संभ्रमावाहयेत् एतेहिचक्षेत्रश्रययज्ञरक्षां
 विधस्वन्नक्षत्रगणनसादं सर्वोपधीभिः पितृभिः सहैवग्रहाणपूजांभगवन्नमस्ते नक्षत्राणांचसर्वेपांसोमिरा
 जाप्रकीर्तितः रत्नांगीचमहाहस्तसोमराजायतेनम इत्यावाह्य ओंआप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोम वृण्यंभव
 याजरस्यसगद्ये इतिगंधादिनासंपूज्य सर्वन्नक्षत्रमध्येतुसोमोरजाप्रतिष्ठितः तस्मैदेवायसोमायनक्षत्रपतयेन
 मः उंसोमोधेनुष्टुंसोमोश्रवैतमाशुष्टुंसोमोवीरंकर्मण्यददाति सादन्यविदश्चपूज्यसमेयंपितृश्रवणंयोददायादस्मै
 इतिपताकालभः उंवायष्टुंसोमवतेतवमनस्तनुपुविश्वतः प्रजावंतः सचेमहि ॥ इतिसुवर्णवणेध्वजपताके
 उच्छेयेत् वयष्टुंसोमैतिमन्त्रेणगंधादिनासंपूज्य प्रियंगववालिसांगायसपरिवारायसोमायएपद्रियंगववालिनैमः
 भोसोमइमंसदीपप्रियंगववालियुहण यजमानस्यशाल्यादिकर्ताभव इतिवालित्वाप्रार्थयेत् प्रालेयांशोमहारूपनक्ष
 त्राणामधीश्वर ओपधीनांप्रभोरक्षदंडोचैत्वसमाहितइति तस्मिन्नेवकलशेसर्वभोमंदिग्गजमावाह्य सार्धभोमाय
 नम इति नाममंत्रेणसंपूजयेत् ततोद्वारशाल्ययोः सप्तलोकायनमः ध्रुवलोकायनमः २ पुनःशतैश्वरायनमः

राहुकेतुभ्यां नमः ऊर्ध्वोर्दुवरे अथर्ववेदाय नमः द्वारशाखयोः वेष्टयैनमः पयोष्णयैनमः उत्तरांगिणेशाय नमः श्रिये
 नमः २ अथोवास्तुपुरुषाय नमः अज्येसुमुखाय नमः योमेदं ददति मे त्रैलोक्यं जदं डालंभः तस्मिन्नेकपादाय क्षेत्रपाला
 य नमः इति नाममन्त्रेण ग्रंथादिना पूजयित्वा सुवर्णनयनोर्ध्वानुष्टुपुष्टं दत्तथा ऋषिः वेदो वैतानगोत्रस्तु ऋद्विक्रतुं मे
 मरेव भवेत्यथर्ववेदं ध्यात्वा उवाचो देवीरभीष्टयन्नापो मे वं तपूनाये शंष्टपोरभित्वं तु न इति गंधाद्युपचारैः पूजयेत् शैव
 ब्रतोद्यापने तु उत्तरद्वारे वामभागे उमायैनमः दक्षिणे चैश्वरयाय नमः इति द्वारपालावपि पूजयेत् तत्र जप. अथ
 वर्गगिरिसंघैव १ अथ वर्गशिरसंतथा २ तथैव शातिकाध्यायं ३ पठेत् उत्तरतः स्थित इत्युत्तरद्वारपूजा अथैशा
 नकलशपूजा तत ईशानस्तंभसर्मापमागत्य आचम्य पूर्ववत्स्थापितकलशे ईशानमावाहयेत् उवाचो हि विश्वे
 श्वरनास्ति शूलकपालखट्वांगवरेण सार्धं लोके शयश्चेति श्वरयज्ञासिद्धौ गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते सर्वविधाधिपो देव ईशा
 नो नामनामतः शूलपाणिर्महादेवैस्तोत्रैः प्रत्यवेनम इत्यावाह्य उक्तेऽङ्गद्राघप्रचेतसे मीढुष्टमाय तपसे वो
 चेम शंतमेह दे इति गंधादिना संपूज्य उैनमः शंभवाय च मयो भवाय च नमः शंकराय च मयस्कराय च नमः शि
 वाय च शिवतराय चोति पताकामालभ्य उतैर्भीशानं जगतस्तत्स्थुत्पत्तिं विप्रं जित्स्वमवसेहं महेश्वरं पूषा नो
 यथा वेदसामसंह्ये श्रितायुरदब्धः स्वस्तये इति श्वेतौ प्रताकाध्वजावुच्छयेत् कडुद्रायेति मंत्रं प्रठित्वा सांगा य स प
 रिवारये शानाय सदीपंगवे धुक् बलिं समर्पयामि भो ईशान इमं सदीपंगवे धुक् बलिं गृह्ये यजमानस्य शांत्यादिक
 तर्भव इति बलिदत्त्वा प्रार्थयेत् रक्षणं कुरु मे देव जितेन्द्राय जिह्वालिने दृषध्वजाय यज्ञाय नक्षत्रपतये नम इति तस्मि
 न्नैवकलशे सुप्रतीकदिग्गजमावाह्य सुप्रतीकाय नम इति संपूज्य अज्येसु प्रतीक्षिनाय नमः योमेदं ददति ध्वज
 दंडमालभ्य तस्मिन् भीमाय क्षेत्रपालाय नमः इति गंधादिना वंदयंत पूजन्तं वधाय प्रार्थयेत् त्वत्परकं धसमारुह

शूलहस्त्रं त्रिलोचनं आवाहयामि यज्ञैस्त्रिभूजैर्यज्ञतिगृह्यतामितीशानकलशपूजा ततो नैर्ऋत्यपुश्रिमयोर्मध्ये
 कालिपताय प्रदशे अर्नतमावाहेयेत् ओं ऐहोहि पातालधरामरेंद्रनागनाकिन्नरगीयमान यक्षोरगेद्रामुरलो
 कसधरन्तरक्षाध्वरमस्मदीयम् १ पन्नगाधिपतिर्देवो यो न तं नीलविग्रहः पाताले वसते नित्यमनन्ताय नमो नमः इ
 त्यावाह्य ओ नमोस्तु सर्वभोग्ये केच पृथिवीमतु येतरिक्षे यो दिवितेभ्यः सर्वभ्यो नम इति पताकालंभः ओं तं द्विष्णो
 परमं पटङ्गं सदा पश्यति सूरय दिवीवचक्षुराततं इति मेघवर्णपताका ध्वजावच्छयेत् आयंगौरिति भञ्जेषुवा ओं
 विष्णोर्नुकवीर्यार्णप्रबोधं पार्थिवानिधि मेमरजांस्तु सियो अस्क्रभाय दुत्तरङ्गसधस्य विचक्रमाणस्त्रिधोरुगायो वि
 ष्णवेत्वा इति पठित्वा सांगा य सपरिवाराय अन्ताय एषमापमकबलिर्नमः ओं नो अर्नत इमं मापमकबलिसदीप
 गृह्ण यजमानस्य सपरिवारस्य शान्त्याय एषमापमकबलिर्नमः इति बलिदत्त्वा पार्थयेत् यो सावन्तरूपेण ब्रह्मांडं सचराचर
 पुष्पवद्धारयेद्व्रतस्मै नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य अर्नतत्वा दत्तं न स्त्वफणेशाधिपते हरे त्वया वरक्षणाकार्यं कृ
 ष्णनेत्राय ते नम इति ध्वजे योगे दंडं दत्तं दंडमालभ्य तस्मिन् भैरवाय क्षेत्रपालाय नम इति नाम भञ्जेषु
 तयंतं पूजयेदिति इत्यनंतकलशपूजा तत पूर्वैकानयोगेर्मध्ये कालिपतोर्ध्वप्रदेशे प्राग्वत्स्थायितकलशे ब्राह्मणभापाद
 येत् ओं ऐहोहि सर्वाधिपते सुरेंद्रलोके न सार्धं पितृदेवताभिः सर्वस्य धातारस्य भितप्रभावो रक्षाध्वरं नो भगवन्नमस्ते १
 पञ्चयोगे निश्चतुर्भिर्देवा वास पितामह आयाहि ब्रह्मलोकान्त्वं तस्मै ब्रह्मात्मने नम इत्यावाह्य ओं ब्रह्मयज्ञानं प्रथमं
 पुरस्ताद्वितीयां तः सुरुचो वेन आवाः सवुभ्या उपमा अरुय विष्ठाः सतश्च योगिनिमसतश्च विवः इति भञ्जेषु पूज्य यद्वेवा
 देवहेडन देवासश्चक्रमावयं अग्निमार्तस्मादेन सो विश्वान्मुच्यं वहसः इति पताकालंभः ब्रह्मयज्ञानं भञ्जेषु वरकोपता
 का ध्वजावच्छयेत् ततः सागाय सपरिवाराय ब्रह्मणाय सर्वालिदद्यात् भो ब्रह्मन् इमं पाय सर्वालिदद्यात् यजमानस्य

सपारिवारस्य शांत्यादिकर्त्तव्य इति विलिङ्ग्याप्रार्थयेत् ब्रह्मयोनिर्यत्तुर्न तैर्वेदावासः पितामहः यज्ञाध्यक्षचतु
 र्वक्रतरमो नित्यनमो नम इति पाठेत्वा पितामहं जगत् श्रेष्ठकृष्णेश्वर्ये मरुपिणे व्योमस्थायनमस्तुभ्यं रक्षस्व मेम
 लंप्रभो इति प्रार्थ्य ध्वजे सुप्रभायनमः यो मे ददति ध्वजालंभुः ध्वजदंडे भूतनाथाय देवपालाय नम इति गंधा
 दिना बलवंतं पूजयेत् इति ब्रह्मपूजा ततश्चाचम्यमंडपस्य मध्ये ब्रह्मर्मपिवा किंकिणीचामरमयूरपिच्छयुतोऽस्तु
 शोपोदशहस्तदंडोदशहस्तदंडोवा विचित्रगोमहाध्वजः स्थाप्य मंत्राः इंद्रस्य दण्डो वरुणस्य राज्ञादित्यानां न
 रतां क्षुशर्ध उग्रम् महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतां मुदरयादिति संस्थाप्य ततोऽगणानां वानाणपतिं
 हवामहे इत्यादि मंत्रेण गणपतिसंपूज्य डॉनमोरु रुद्रभ्यो ये दिवि ये धर्मपय तेभ्यो दशप्रार्थोदशदिक्षिणादश
 प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः तेभ्यो नमोऽस्तु ते नो वंत ते नो मृदयंत ते नो यं द्विभेयश्चेन्नो द्वेष्टि मे पजं मे दध्म इत्यादि
 मंत्रत्रयेणादिक्षु विदितुरुद्रान्संस्थाप्य तेभ्यो वलिदत्त्वा ईशानभागे सार्वभौतिक वलिदत्त्वात् भूमौ त्रिकोणवृत्तं चतुर
 स्त्रं मण्डलं विधाय तत्र फलपुष्पाद्युपेत कृष्णशरादि वलिं निधाय हस्तं जलं गृहीत्वा अयं श्रैव तपेलोकां प्रसराश्रैव प
 न्नगाः सपत्नीपारिवाराश्च प्रातिगृह्णां विमबालि २ ये केचित् विहलोके पुत्रा गता वलिकाक्षिणः तेभ्यो वलिं प्रयच्छा
 मिनमस्तु पुन पुनः ३ बलिं गृह्णां विमं देवा आदिना वसवस्त्रया मरुतोऽथाश्विनौ देवाः सुपर्णाः पन्नगाग्रहः
 अश्वराया तु वानाश्च पिशाचामातरो नगाः शाकिनो यक्षवेताला यो गिन्य पुतना शिवाः जंभकाः सिद्धगंधर्वा माला
 विधाधरा खगाः दिक्पाला लोके पालाश्च ये चा विघ्ना विनायकाः जगतां शांतिकर्त्तारो ब्रह्माद्याश्च सहर्षयः माविघ्नं
 नाचु मे पापं मा संतु परि पाथेनः सौम्या भवंतु मे तत्सदेवा भूतगणास्तथा ७ इति वलिं समुप्य न पठत् अथैवं पूर्वभा
 गो वालिदत्त्वात् त्रैलोक्ये यानि भूतानि स्थावराणि चरानि च ब्रह्मा विष्णु शिवैः सार्द्धं रक्षं कुर्वंतु तानि मे देवदानवगंधर्वाः

यक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयोमनवोगावोदेवमातरएव च सर्वममाध्वरेरक्षः प्रकुर्वंतुमुदान्विताः । ब्रह्माधिष्णुश्चन्द्र
 अक्षेत्रपालगणैः सह रक्षतुमंडपं सर्वेभ्यस्तुरक्षांसि सर्वत इति रक्षोघ्नं नान्नापठित्वा संक्षेपेण बलिदानं कुर्यात् यथा
 पूर्वदिग्वासिदिक्यतिदिग्भूताधिपदिग्द्रुद्रदिग्मातृदिकक्षेत्रपालेभ्यो नमः इति बलिदत्त्वा तथैव मंडपदाक्षिणे दक्षि
 णदिग्वासिदिक्यत्पादिभ्यो बलिदानम् २ तथैव पश्चिमदिग्वासिभ्यो बलिदानं एवं चोत्तरदिग्वासि सर्वभूतेभ्यो ब
 लिदानं एवं सर्वतो बलिदानं विधाय आचम्य मंडपस्य पोटशस्त्रं भेषु देवभ्यो नमः वंशे पुकिन्नरेभ्यो नमः पृष्ठे प
 न्नगेभ्यो नमः इति नमस्कृत्य अथ वितानारोपणं प्रचराज्जागमे नवेन विभवश्चेण वितानं कारयेच्छुभं अथ वा शुक्ल
 श्रेण वितानं कारयेदपि उत्तमाधममध्यं तन्प्रमाणं तस्य कीर्तितं मंडपस्य प्रमाणं न श्रेष्ठतस्याह्निता न क मध्यमं वेदिमा
 जतकनिष्ठं मंडलस्य तु ततो यजमानः साचार्यो हस्त्रौ पादौ प्रक्षालयाम्य प्राग्द्वारेण मंडपं प्रविश्य दाक्षिण्यं रस्य
 पश्चिमत उपविश्य यथा विहितं कर्म कुरु इत्याचार्यं प्रेषयेत् इति मंडपप्रतिष्ठा ततश्चाचार्यो महावेद्युपरि फलपु
 त्रपसे वित वितानंदत्वा पश्चिमत उपविश्य आचम्य आर्घ्यं संस्थाप्य प्राणानाम् नमः महवेद्युपरि सर्वतो भद्रं वा पाद
 शारंतु मंडलं पंचवर्णैः पूर्वोदितक्रमेण संपाद्य शैवशाकादि व्रतोद्यापने तु लिंगतो भद्रं संपादयेत् तत्र सर्वसाधारणं
 चतुर्लिंगतो भद्रं सर्वतो भद्रं देवस्थापनं कुर्यात् ओमद्येह एकादश्यादि व्रतोद्यापनकर्मणि पूर्वांगत्वेन मंडलदेवतानां
 मावाहनं स्थापनं पूजनं चाहकारेण्ये इति संकल्प्य ओषणवस्य ब्रह्मा ऋषिर्देवी गायत्री छंदः परमात्मदेवतात्रि
 ऽंया हर्तानां विश्वामित्रजमदग्निमरद्वाजा ऋषयः गायत्र्युणि गनुष्टुप् छंदः स्यान्निवायुसूर्यादेवता मंडलदेवतानां मावाह
 ने विनियोगः तत्र मध्ये ब्रह्माणं स्थापयेत् ओं ब्रह्म यज्ञानमिति गीतमोवात्मदेव ऋषिर्ब्रह्मा देवता त्रिष्टुप् छंदः ब्रह्मरथा
 पने विनियोगः ओं ब्रह्म यज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमंतः सुरुचो देवेन श्रावः सुचुः स्यात्तु पुमा अरय विष्टाः सतश्च योनिं प्रसत

अविषः उवाच एतेनमः ब्रह्माण्डस्यापयामि ततोमंडलह्रिः प्रागादिकमेणलोकेशान्स्थापयेत् तत्रप्रथमंपूर्वं
 वाप्यां उवाच तारमिन्द्रमिति गौतनऋषिः त्रिष्टुपुष्टदः इंद्रोदेवता इंद्रावाहनेविनियोगः आतारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं
 हवेहवेसुहवधूरभिंद्रमावहयामयाकंपुरुहृतमिन्द्रंस्वरितनोमधवाधात्वेन्द्रः इंद्रायनमः इंद्रमावाहयेत् २ ततः
 आग्नेयपि विपदेखंडहो त्वन्नोऽग्नेइत्यस्यहिरण्यरूपतूपन्नपि त्रिष्टुपुष्टदः अग्निदेवताअग्न्यावाहनेविनियोगः उवाचन्नो
 उमेवरुणस्यविद्वान् देवस्यहेडांश्चदयासिसीष्ठाः यजिष्ठेर्वर्णहतमःशोशुचानोविश्वद्विपांस्तिस्रसमुभ्यस्मत् अन्न
 येनमः अन्नमावाह्य ततोदक्षिणरयांगाप्यां यमायत्वेतिविवस्वतऋषिः त्रिष्टुपुष्टदः यमोदेवता यमावाहनेवि
 नियोगः उमेमायत्वामखायत्वासूर्यस्यत्वातपसोदेवस्त्वासवितामध्यानकुप्रायिण्याः सधूरुष्टशरूपाहि आर्क्षिरसि
 योचिरसितपोसि यमायनमः यममावाहयामि ४ ततोऽनैर्ऋतये त्रिपदे असुन्वतमयजमानमिच्छस्तेन्यस्येत्याम
 निवहितस्करस्य अन्यमस्मदिच्छसातद्वत्प्यानमोदेवीनिर्ऋतेतुभ्यभस्तुनिर्ऋतयेनमः निर्ऋतिमावाहयेत् ५ तत्वाया
 मातिशुतः शोऋषिः त्रिष्टुपुष्टदः वरुणोदेवता वरुणावाहनेविनियोगः उवाचत्वायामिन्नह्यणावदमात्नस्तदाशारत्ते
 यजमानोहविर्भिः अहेडमानोवरुणोहवोभ्युरुपश्रमानश्चायुःप्रमोषीः वरुणायनमः वरुणमावाहयेत् इतिपश्चिमे
 वाप्यां ततोऽथयत्रेयत्रिपदेखंडहो उवाचानोनिधुर्द्विरितिप्रजापतिर्ऋषिः त्रिष्टुपुष्टदः वायुदेवता वाय्वावाहनेविनियोगः
 उवाचानोनिधुर्द्विः शतितानिभिरध्वरंस्सहस्त्रिणीभिरुपयाहियज्ञं वायोऽश्मिन्सर्वेनेमादयस्त्वयूयंयातरस्वस्तिभिः स
 दानः वायवेनमः वायुमावा ७ ततउत्तरे वाप्यांवयध्रंसोमेत्यस्यसुबंधुऋषिर्गार्ग्यत्रिष्टुष्टदः सोमोदेवता सोमावाह
 नेविनियोगः उवाचयध्रंसोमव्रतेतवमनस्तनपुविश्रतः प्रजावंतः सवेमहि सोमायनमः सोममावा ८ ततएशान्यां त्रि
 पदेखंडहो तमोशानमित्यस्यगीतमऋषिः जगतीष्टदः ईशानोदेवता ईशानावाहनेविनियोगः उवाचमीशानंजग

तस्मिन्पुरुषरूपार्तिविधौ जित्वमवशेऽहमेवयं पूषन्तियथावेदसामसद्वृत्तये रक्षितायायुरदव्य.स्वस्वतये ईशानाय
 नमः १ ततर्द्शनमध्ये भद्रे उँसुगावोदेवा इत्यस्यप्रजापतिऋषिः त्रिष्टुप्छंदः वसवोदेवता वसूनामावाहने
 विनियोगः उँसुगावोदेवाः सदना अकर्मजं आजभेमदं ह्यसवनं जुषाणाः भरमाणाहवमानाहवीं ह्यस्यस्मेधतवस
 वोवसूनिस्वाहा वसुभ्योनमः १ ० इंद्राग्निमध्ये भद्र रुद्राः स ह्यंसज्येति प्रजापतिऋषिः त्रिष्टुप्छंदः रुद्रादेवतारुद्राणामा
 वाहने विनियोगः उँरुद्राः सलंसृज्यटथिवीरुहज्योतिः समिधिरतेषां भानुरजस्रहच्छुक्रोदेवपुरोचते रुद्रेभ्योनमः
 रुद्राना. ११ अग्निपममध्ये भद्रे द्वादशादित्यान् यज्ञोदेवानामिति कुरुऋषिः त्रिष्टुप्छंदः आदित्यादेवता
 आदित्यानामावाहने विनियोगः यज्ञोदेवानां प्रत्येति मुन्मथमादित्या सोभवतामृडयतः आवोर्वाचां सुमतीर्वदत्यद
 ह्ये हि अथवा वावारीवो वितरासदादित्येभ्यस्त्वा द्वादशादित्येभ्योनमः द्वादशादित्याना. १२ यमनिर्ऋतिभद्रे मरुतः
 मरुतो यस्येति गोत्तमऋषिर्गायत्रीछंदः मरुतोदेवताः मरुतामा. विनियोगः उँमरुतो यस्य हर्षये पाथादि
 वोविमहसः समुगीपातमोजनः मरुद्भ्योनमः मरुतश्चावा. १३ निर्ऋतिवरुणयोर्मध्ये भद्रे विश्वान् देवान्
 उँमासश्चर्षणीत्यस्यमधुच्छंदऋषिः गायत्रीछंदः विश्वेदेवादेवता विश्वेदेवानामावाहने विनियोगः उँमासश्चर्ष
 णां धृतिविश्वेदेवासश्चागतदाध्वा ह्यसोदाशुपः सुतं विश्वेभ्योदेवेभ्योनमः विश्वान् देवाना. १४ वरुणायुमंये
 भद्रे साध्यान् देवान् यज्ञेन यज्ञमिति नरायणऋषिः त्रिष्टुप्छंदः पुरुषोदेवता साध्यानामावाहने विनियोगः यज्ञेन
 यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् तेहनाकं महिमानः संचतयत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः इति साधयेभ्योन
 मः साध्याना. १५ वायुसोममध्ये भद्रे अश्विनो चावां कशेरुस्यस्य मेधातिथिऋषिः यजुर्गायत्रीछंदः अश्विनौ
 देवता अश्विनोरावाहने विनियोगः अश्विनौ यावां कश. मधुमत्पश्विनस्तुतवावतेतया यज्ञातिभमीक्षताम् अश्विनौ

तेजसाचक्षुः प्राणेनसरस्वतीर्वीर्यवाचं द्रोवलेनेन्द्रायदधुराद्विषं अश्विनभ्यां नमः अश्विनान्नावाहयामि १६ सोम
 शानमभयेभमद्रेस्कंदम् वदकंदः प्रथमं जायमान उद्यन्तसमुद्रादुतवापुर्गतात् प्रयेनस्य पक्षाहरिणस्य बाहुः उपरस्तुत्य
 माहिजातैश्चर्वन् रुकंदाय नमः दुपमाय नमः रुकंदमावाहयामि दुपममुवाहयामि १७ ब्रह्मद्रमध्वे वल्लयां विष्णु
 इदं विष्णुरिति मेधातिथिश्चक्षुः पाथशीछंदः विष्णुर्देवता विष्णोरावाहने विनियोगः इदं विष्णुर्वचक्रमेत्रेधा नि
 दधेपदं समुद्रमरय पाश्लुने विष्णवे नमः विष्णुमावाहयामि १८ ब्रह्माग्निमध्वे वल्लयां गणपतिं गणानां विवेति
 प्रजापतिश्चक्षुः त्रीणि यज्ञं पिच्छं दामि गणपतिर्देवता गणपत्यावाहने विनियोगः गणानां च गणपतिश्छंदः वा मह
 त्रियाणां च त्रियपतिश्छंदः वा मह निर्वाणां च त्रियपतिश्छंदः वा मह वसुमसु ब्राह्मजा निगर्भमात्त्वमजां सिगर्भं ध
 गणपतये नमः गणपतिमा १९ ब्रह्मयममध्वे वल्लयां पितृन् आयांतु न इत्यस्य प्रजापतिश्चक्षुः त्रिष्टुप्छंदः पित
 रो देवता पितृणां मावाहने विनियोगः उं आयांतु नः पितरः सोम्या सोमिष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः अस्मिन् यज्ञे स्वध
 यामदंतो धिनुवतु ते वत्समान् पितृभ्यो नमः पितृतावाहयामि २० ब्रह्मनिर्ऋते मध्वे वल्लयां गंधर्वाभ्यो नमः
 ऋतापादित्वस्य वामदं वऋषिः गाधन् छंदः गंधर्वाभ्यो नमः सो देवता गंधर्वाभ्यो नमः सोमावाहयामि १२
 तथा नाग्निर्गंधर्वस्तस्योपययोऽप्सरसो मुदोनामताभ्यः गंधर्वाभ्यो नमः गंधर्वाभ्यो नमः सञ्जावाहयामि १२
 ब्रह्मवरुणमध्वे वल्लयां सतमादृः श्रुवे श्रुवे क्वे इत्यस्य प्रजापतिश्चक्षुः अनुष्टुप्छंदः सतमातरो देवताः सतमादृ
 णामावाहने विनियोगः उं श्रुवे श्रुवे क्वे श्रुवालिके नमः सतमातरो देवताः सतमादृ
 मात्त्वो नमः सतमादृरावाहयामि २२ ब्रह्मवायुमध्वे वल्लयां संपां नमो रतु संपेभ्य इत्यस्य प्रजापतिश्चक्षुः
 अनुष्टुप्छंदः सर्पादेवताः सर्पाणां मावाहने विनियोगः उं नमो रतु संपेभ्यो यो के च पाथि विमनु यंत रश्ने यो विवितेभ्यः

सर्पभ्योनमः सर्पानामावा. २३ ब्रह्मसोममध्यवल्यादुर्गा जातवेदसङ्ख्यस्य कश्यपऋषिः त्रिष्टुप्छंदः जातवे
 दामिन्द्रवतादुर्गावाहनेविनियोगः उंजातवेदसेसुनवामसोमरातिपतो निदहातिवेदः। सनः पर्षदतिदुर्गाणि वि
 श्वानावेवर्षिषुं दुरितारयन्निः दुर्गार्येनमः। उं दुर्गा मावाहयामि. २४ ब्रह्मेशानुमध्यवल्यापंचनदीः पंचनद्य
 इत्यस्य यत्सेमदऋषिः अनुष्टुप्छंदः गंगादिनद्यादेवताः गंगाद्यावाहनेविनियोगः उं पंचनद्यः सरस्वतीमपि
 यंति देवस्त्वितसः सरस्वती तु पंचया सो देशे भवत्सारित पंचनदीरावाहयामि. २५ ततोर्मंडलांतः ब्रह्मेशानदलादा
 रभ्यदलायाठकेषु ऐशान्यादलाग्रे अदितिर्यौरित्यस्य गौतमऋषिः त्रिष्टुप्छंदः दक्षाद्यादेवता दक्षाद्यावाहने
 विनियोगः अदितिर्यौरदितिरंतरिक्षमादितिर्मातासपितासपुत्रः विभेदेवाऽअदितिर्जातमादिति
 र्जातिर्यं दक्षादिभ्योनमः दक्षादीनामा. २६ पूर्वदलाग्रे पुरुषं सहस्रशीर्षं तिनारायणऋषिः अनुष्टुप्छंदः पुरु
 षोदेवता पुरुषावाहनेविनियोगः उं सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् सभूमिर्ध्रुवतः रष्टव्यात्यतिष्ठ
 शांलम् पुरुषाय नमः पुरुषमावाहयामि. २७ आग्नेयजातवेदसङ्ख्यादिना दुर्गायै नमः दुर्गामावाहयामि नमः
 २८ दक्षिणस्यांदलाग्रे रवयः उर्दीरितामिर्यस्य शंखऋषिः अनुष्टुप्छंदः रवयादेवता रवयावाहनेविनियोगः
 उं उर्दीरितामवरउत्परासउन्मध्यमाः पितरः सौम्यासः असुर्वर्द्धपुरदुक्कऋतज्ञासतेनोव्रतुपितरोहवेपु रवयार्थेनमः
 रवयामावा. २९ नैर्ऋत्यांदलाग्रे सूर्यः परमह्योदित्यस्य कोशिकोऋषिः त्रिष्टुप्छंदः सूर्योदेवता सूर्योरावाह
 नेविनियोगः उं परमह्योऽनूपरेहि पंचायस्तेऽन्यइतरादेवयानात् चक्षुष्मते शृण्वते त्रेत्रवीमिमानः प्रजाश्चरीरे
 पामोतवोरान् सूर्यवेनमः सूर्यमावाहयामि इति पश्चिमेदलाग्रे शेषं आर्यगौरित्यस्य विश्वेदेवाऋषयः अनु
 ष्टुप्छंदः शेषोदेवता शेषावाहनेविनियोगः उं आर्यगौरैः पृथिविरक्रमीदृशदन्मातरं पुरु पितरं च प्रयं रवः शेषाय नमः

शेषमावाह. वायव्यादंलाघे इभमेदस्यस्पृशतःशेफक्रु.पिः नायर्गोछंदः वरुणोदेवता सप्तसागरवाहिनोपिनि
 योगः इभमेवस्त्रुण . श्रुर्धाहवमभ्याचमृद्धरामवस्युराचके सुससागरभ्योनमः सप्तसागरानावाहयामि
 ॥ ३२ ॥ उत्तरेदलोश्चे मरुतः ॥ मरुतोयस्येति गौतमऋषिर्गोपज्ञोछंदः मरुतोदेवता मरुतामावाहनेविनि
 योगः ॥ मरुतोयस्येतिमंत्रः पूर्ववत् मरुतश्चा. ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणःपादमूलेगणपतिं ॥ गणानांवेति
 प्रजापतिऋषिर्वज्रुःछंदः गणपतिदेवता . गणपत्यावाहने विनियोगः गणानांवेति मंत्रः पूर्ववत्पठनीय
 गणपतये. गणपतिमा. ॥ ३४ ॥ कर्णिकायाभूमिनावाहयेत् . स्योनाएथिवीनेभवान्तरानिवेशनीयच्छान.शर्भसप्रथाः
 श्रीछंदः एथिर्वादेवता एथिव्यावाहनेविनियोगः स्योनाएथिवीनेभवान्तरानिवेशनीयच्छान.शर्भसप्रथाः
 एथिव्येनमः एथिवीमावाहयामि ३५ . तदुपरिभरेवेनमः मरुमावाहयामि तरपरितःपूर्वादिक्रमेण पूर्वऋ
 न्वेदं श्रिभिर्मोलेपुरोहितेयज्ञस्यदेवमृत्विमंहोनारंरत्नयातमं ऋग्वेदायनमः ऋग्वेदमावाहयामि ३६ दक्षि
 णस्यांयजुर्वेदं उँइपेवोर्जेत्वावायवस्यदेवोव.सविताप्राभर्पयतुश्रेष्ठतमायकर्मण आयायव्यनघ्न्याइंद्रायभा
 गंप्रजावतंरिन्मर्मावाऽश्रयद्भासावस्नेनईशतमावशृं सेशुवाश्रस्मिन्गोपतौरस्यातववर्होयंजमानस्यपशून्पाहि
 यजुर्वेदायनमः यजुर्वेदमावाहयामि ३८ ततःपश्चिमेसामवेदम् उँअग्नश्चायाहिर्वतयेगृणानोहव्यदातये
 निहेतासस्तुवर्हिषोति सामवेदायनम सामवेदमावाहयामि उत्तरेअथर्ववेदं उँशन्नोदेवीरभिष्टयश्चापोमव
 तुर्योतयेशंथ्योरभित्जवंतुनः अथर्ववेदायनमः अथर्ववेदमावाहयामि ४० मंडलाद्वाह्ये प्रागादिक्रमेणलो
 कपालायुधानि ८ पूर्ववज्रायनमः शुक्रेयनमः दंडायनमः खड्गायनमः पाशायनमः शंक्रुशायनमः
 गदायनमः त्रिशूलायनमः ४८ इत्यष्टादिशुक्रेणपूज्यानि पुनःपूर्वादितः लोकपालानांवाहनानिअष्टौ ८

ऐरावतायनमः मेपायनमः महिपायनमः प्रेतायनमः 'मकरार्चनम्' हरिणायनमः शिविकार्चनमः तु
 पमायनमः ५७ पुनःपूर्वाधिक्रमेणतद्वाह्ये गौतमायनमः भरद्वाजायनमः विश्वामित्रायनमः कश्यपा
 यननः अत्रयेनमः जगद्भवेनमः वलिधायनमः अरुधर्वेनमः तद्वाह्येपूर्वाधिक्रमेण आदित्यायनमः सोमा
 यनमः 'बुधायनमः' तुह्यरूपतयेनमः शुक्रायनमः शनैश्चरायनमः 'राहवेनमः' पूर्वशांभालेकेतुभ्यानेनमः
 तद्वाह्येपूर्वाधिक्रमेण ऐन्दवेनमः कौमर्द्येनमः ब्रह्माण्डेनमः 'वाराह'नेनमः 'चामुंडा'येनमः 'माहेश्वर'येनमः
 वनायक'येनमः लिङ्गतोभद्रेऽपि एतदेवता 'अनेनैवक्रमेणावाह्यप्रतिष्ठपूजनीयाः इयानत्रविशेषः पूर्व
 अस्मितागौभरवायनमः १ अग्नेयार्कभैरवायनमः ३ दक्षिणैवचंद्रभैरवायनमः ३ नैर्ऋत्येऽर्कधर्भैरवायनम्
 ५ पश्चिमेऽन्ततभैरवायनमः ५ वायव्येऽर्कपालिभैरवायनम् ६ उत्तरेऽर्केऽपि भैरवायनमः ७ ईशानैसंहार
 भैरवायनमः ८ पुनःपूर्वादिदिक्षु पूर्वभंवायनमः १ अग्नेयार्कधर्वायनमः २ दक्षिणेऽपि भैरवायनमः ३
 नैर्ऋत्येऽर्कपालिभैरवायनम् ५ वायव्येऽपि भैरवायनमः ६ उत्तरेऽर्केऽपि भैरवायनमः ७ ईशानैसंहार
 नमः ८ पुनःपूर्वादिदिक्षु अन्तायनमः १ वासुकेयेनमः २ तक्षायनमः ३ कुलिकायनमः ४ कर्कोट
 कायनमः ५ शखपालायनमः ६ कंबलायनमः ७ 'अश्वतरा'यनमः ८ ईशानैर्द्रयोर्भध्वे-उंशूलायनमः
 १ इंद्राश्वयोर्भध्वेचंद्रमौलयेनमः २ अग्निधमयोर्भध्वेचंद्रमसेनमः ३ उंयमनैर्ऋत्येऽर्कधर्वायनमः ४
 नैर्ऋत्येऽर्कपालिभैरवायनमः ५ वरुणवाद्योर्भध्वेऽशक्तिधरायनमः ६ वायुसोमयोर्भध्वे महेश्वराय
 ननः ७ सोमेशानयोर्भध्वे शूलपाणयेनमः ततोवहिः ऐरावतादिवहनानि ८ तद्वाह्येगौतमादिऋषीन् ८
 तद्वाह्यैःसूर्यादीन्प्रहान् ९ पूर्वादिदिक्षु गणेशं दुर्गां २ क्षेत्रालं महाकालं च ४ पूजयेदिति लिङ्गतोभ

द्रमं दले देवता पूजा विशेषः अथाग्निरथापनं तद्यथा तत्रार्चावन्निकायार्थं यथोक्तक्षेत्रं स्थण्डिलं विधाय ओमर्च्य
 हृकतं व्यस्मिन्नैकादश्यादि व्रतेश्चापने कर्मणात्वेन कुण्डे स्थण्डिले वा अग्निरथापनं पूजनं च करिष्ये इति संकल्प्य पंच
 भूसंस्कारान् कुर्यात् त्रिभिर्दुर्भैः स्थण्डिलस्य परिसमूहनं कृत्वा दुर्भानैः शान्त्यात्पक्वा गोमयेदकेनोपलेपनम्
 स्तुवमूलेन त्रिरुह्येव न अनामिकां गुष्ठाभ्यां रेखाभ्यः पांशुद्वरणं प्रतिरेखंजलेनाभ्युक्षणम् तत्राकांशपात्रेण अ
 क्षिरयापनम् एवं संक्षिप्तसंस्कारान् विधाय संक्षेपेनैवाग्निपूजां कुर्यात् ओं भूर्भुवः स्व अग्ने इहागच्छ इहा तिष्ठ अत्र
 शतमंगलानामावरदोवाग्निः संपूज्यः अन्नयेन म इति गथादिदक्षिणां तपूजां विधाय अग्निप्रज्वलितं वेदं जातवेदं हु
 तायानं सुवर्णवर्णममलं स्मिद्धसर्वतो मुखं मिति प्रणम्य अथ ग्रहस्थापनं कुर्यात् ओमर्च्यैकादश्यादि व्रतोच्चाप
 नं कर्मणि कर्मणात्वेनास्वावेद्यां मूयांदिग्रहाणामधिदेवताप्रत्यधिदेवता विनायकादिपंचलोकपालसहितानां स्थाप
 नपूजनं च करिष्ये ओं प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः परमात्मा अग्निर्देवता त्वाहतीनां क्रमेण विभ्यामिजजमदग्निभरद्वाजा
 ऋषयः अग्निवायुसूर्यादेवता गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् छंदांसि सूर्यादिग्रहदेवतानां स्थापनं पूजनं च करिष्ये आकृष्टे
 ति मयं मंत्रस्य हिरण्यसूतपञ्चपिः सवितादेवता जिह्रपृष्ठदः सूर्यावाहने विनियोगः ओं आकृष्टेन रजसा वर्तमानो
 निवेशयन्नमृतमर्च्यं च हिरण्ययेन सवितारथेनादेवो याति भुवनानि पश्यन् ओं भूर्भुवः स्व कलिगदेशोद्भवकाश्यप गोत्र
 सूर्य इहागच्छ इहा तिष्ठेति स्थापयेत् इति मध्ये आग्नेये आप्यायस्वेति गौतम ऋषिः गायत्री छंदः सोमो देवता सो
 मावाहने विनियोगः आप्यायस्व स मेतुते विश्वतः सोमं दृष्ट्वं भद्रावाजस्य संगथे ओं भूर्भुवः यमुनातीरोद्भव अत्रिय
 गोत्र अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितसोम इहागच्छेत्यावाह्य इहा तिष्ठेति स्थापयेत् ओं भूर्भुवः अग्निर्भूयति भौ
 मुमंत्रस्य विरुपांगिरस ऋषिरगुरको देवता गायत्री छंदः भौमावाहने विनियोगः ओं अग्निर्भूयति विः कुरुपति

एथेत्वाऽथ यथाऽप्येताऽसिजिन्वति उ० भूर्भुवःस्वऽअंतीसमुद्भवभारहाजगोत्र अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहित
 भौमइहागच्छ उ० उद्बुधस्वतिवुधऋषिःसौम्योवुधोदेवता त्रिष्टुच्छंदः बुधावाहनेविनियोगः उद्बुधस्वऽप्रेप्रति
 जाग्रहीत्वमिष्टापूर्तेसंस्तुजेथामयं च अस्मिन्समर्थेऽध्युत्तरस्मिन्निवेद्येवायजमानश्चसीदत उ० भूर्भुवःस्वःमग
 धदेशोद्भवऽत्रेयगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितवुधइहागच्छ उ० उद्हरूपते इतिमंत्रस्य गृत्समदऋषिः
 उद्हरूपतिर्देवता त्रिष्टुष्टुच्छंदः उद्हरूपथावाहनेविनियोगः उ० उद्हरूपतेऽतिअदर्थोऽर्हार्हुमद्विभातिःकतुमज्जनेपु
 यहीदयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविण्णोधिचित्रं उ० भूर्भुवःस्वःसिधुदेशोद्भव आंगिरसगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधि
 देवतासहितउद्हरूपतेइहागच्छ उ० अन्नात्परिस्तुतोरसं ब्रह्माण्ड्यपिवत्क्षत्रं पयःसोमं प्रजापति ऋत्वेन सत्यमिन्द्रियं विपानं ह्यशुक
 विनियोगः उ० अन्नात्परिस्तुतोरसं ब्रह्माण्ड्यपिवत्क्षत्रं पयःसोमं प्रजापति ऋत्वेन सत्यमिन्द्रियं विपानं ह्यशुक
 मयसः इन्द्रस्यैन्द्रियमिदम्ययोर्युतमधु उ० भूर्भुवःस्वःभोजकटदेशोद्भवभार्गगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतास
 हितशुक इहागच्छ उ० अन्नोदेवतिशानि मंत्रस्यसिधुषीपऋषिः शानिर्देवतागायत्रीछंदः शन्यावाहने
 विनियोगः उ० अन्नोदेवतीरभीष्टयथापोभवंतु पीतयेऽथ योरमिस्रवतुनः उ० भूर्भुवःस्वःसौराष्ट्रदेशोद्भवकाश्यपगो
 त्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितशनैइहागच्छ उ० कयान इतिमंत्रस्य वामदेवऋषिःराहुर्देवतागायत्रीछंदः
 राहोरावाहनेविनियोगः उ० कयानाश्चित्रऽअभुवदूतीसावृधः सखाकयाशाचिष्टयावृतः उ० भूर्भुवः
 स्वःराटिकापुरोद्भव पैठानसिगोत्र अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितराहोइहागच्छइहतिष्ठ कर्तुं कृण्वन्नोतिर्केतुमं
 वस्य मधुच्छंदऽऋषिः केतवोदेवता केतूनामावाहनेविनियोगः कर्तुं कृण्वन्नकेतवेषेऽथो मर्याऽअपेक्षसेसमुपदिश्रजा
 थाः उ० भूर्भुवःस्वः अतर्वेदीसमुद्भवजौमिनिगोत्रऽअधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितकेतोइहागच्छइहतिष्ठ इतिग्रहा

णांस्थापनं विधाय गंधपुष्पाक्षतैर्वर्जेत् ओंसूर्याय नमः १ ओं चंद्रमसे नमः २ ओं भौमाय नमः ३ ओं बुधाय नमः ४
 बृहस्पतये नमः ५ ओं शुक्राय नमः ६ ओं शनैश्चराय नमः ७ ओं राहवे नमः ८ ओं केतवे नमः ९ इति नाममंत्रैर्गंधपु
 ष्पाक्षतधूपदीपनैर्वेद्यदक्षिणावासोभिर्धारासंभवं पूजयेत् अथाधिदेवताः श्वेतपुष्पाक्षतैः क्रमात्सूर्यादीनां दक्षिणतः
 रथापयेत् त्र्यंबकमित्यस्य वासिष्ठ ऋषिः रुद्रो देवता श्वेतपुष्पछंदः रुद्रावाहने विनियोगः ओं त्र्यंबकं यजामहे सु
 गार्धिं पुष्टिवर्धनं उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ओं भूर्भुवःस्व ईश्वर इह गच्छ श्रीश्वते इत्युत्तरनामा
 यणऋषिः उमादेवता त्रिष्टुप्छंदः उमावाहने विनियोगः ओं श्रीश्वते लक्ष्मीश्वरपत्न्या बहोरज्रे पारश्वेन क्षत्राणि
 रूपमाद्रिर्नो दधातं इच्छन्निपाणामुन्मदघ्राणसर्वलोकममदघ्राण ओं भूर्भुवःस्व उभे इह गच्छ ओं वदकंद इति माः
 गर्वजमदग्निर्दीर्घतमसऋषयः रुक्मो देवता त्रिष्टुप्छंदः रुक्मदावाहने विनियोगः ओं वदकंदः प्रथमं जायमा
 न उद्यत्समुद्रादुत्तवापुरीपात् श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपरत्तुल्यं महीजातं तेजश्चर्वन् ओं भूर्भुवःस्व रुक्म इ
 हा गच्छ ओं विष्णो रराटमिति प्रजापतिऋषिः विष्णुर्देवता यजुः छंदः विष्णो रावाहने विनियोगः विष्णो र
 राटमसि विष्णोः सप्तत्रेभ्यो विष्णो रसूरसि विष्णोश्च वेसि वैष्णवमसि विष्णवेत्वा ओं भूर्भुवःस्व विष्णो इह ग
 च्छ. ४ ओं ब्रह्म ज्ञानमिति ब्रह्माऋषिः त्रिष्टुप्छंदः ब्रह्मादेवता ब्रह्मावाहने विनियोगः ब्रह्म यज्ञानं प्रथमं पुरस्ता
 द्दिसीमतः सुरुचो वेन श्रावः सुबुध्या उपमाश्रय विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विव ओं भूर्भुवःस्व ब्रह्म इह
 गच्छ. ७ वातारमित्यस्य गर्गऋषिर्द्रोदेवता जगती छंदः इंद्रावाहने विनियोगः ओं वातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं
 हवे हवे सुहवः शूरमिन्द्रमावहयामिशकं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मधवाधा विवद्रः ओं भूर्भुवःस्व इंद्र इह ग
 च्छ. ६ यमापत्वा इति भार्गवजमदग्निर्दीर्घतमसऋषयः त्रिष्टुप्छंदः यमो देवता यमावाहने विनियोगः ओं यमाय

त्वांगिरसेस्वाहा स्वाहा धर्मायस्वाहाधर्मपित्रे ओंभूर्भुवः स्वः यमइहागच्छ. ६ ओंकार्धारासिइतिदधंगाथर्वण
 ऋषिः अनुष्टुप्छंदः कालदेवता कालावाहनेविनियोगः ओंकार्धारासिसमुद्रस्यत्वक्षित्याउन्नयामि समापो
 अद्विरगमतसमोपधीभिरोपधीः ओंभूर्भुवः स्वः कालमावाहयामि कालइहागच्छ- चित्रावसोइतिप्रजापतिर्ऋषिः
 जगतीछंदः चित्रगुप्तोदेवता चित्रगुप्तावाहनेविनियोगः ओंवित्रावसोरथरितेपारसशीय संत्वमग्नेसूर्यस्यव
 र्वसागथाः समर्पाणारत्नतेन ओंभूर्भुवः स्वः चित्रगुप्तइहागच्छ- ८ अथअत्यधिदेवतानांस्थापनं ओंअग्निदूत
 मितिविरूपाक्षऋषिःअग्निदेवता अनुष्टुप्छंदः अग्न्यावाहनेविनियोगः ओंअग्निदूतंपुरोदधिहव्यवाहमुपब्रुवे
 देवांआसादयादिह ओंभूर्भुवः स्वः अग्नेइहागच्छ. १ ओंअप्सुमेतिमेधातिथिर्ऋषिः आपोदेवता अनुष्टुप्छंदः
 अपामावाहनेविनियोगः ओंअप्सुमेसेनोअन्नवर्वादंतविथानिभेपजा अग्नेवविश्वसंभवमापश्चविश्वभेपजीः ओं
 ओंभूर्भुवः स्वःआपइहागच्छत २ ओंस्योनाष्टथिवीत्यस्य मेधातिथिर्ऋषिः भूमिदेवता गायत्रीछंदः भूमिरा
 वाहनेयिनियोगः ओंस्योनाष्टथिवीतोभवानृक्षरानिवेशनयिच्छानः शर्मसप्रधा ओंभूर्भुवः स्वः भूमेइहाग
 च्छ. ३ इदंविष्णुरितिमेधातिथिर्ऋषिः विष्णुदेवता गायत्रीछंदः विष्णोरावाहनेविनियोगः ओंइदंविष्णुर्विंश
 क्रमे त्रयानिदवेपद समूढमस्यपाङ्गुसुरे ओंभूर्भुवः स्वः विष्णोइहागच्छ. ४ इदंश्रेष्ठाणीतिगृहसप्तदऋषिः इ
 दंदेवता त्रिष्टुप्छंदः इदंवाहनेविनियोगः ओंइदंश्रेष्ठाणिद्रविणानिधेहिचित्तंदक्षस्यसुमंगत्वमस्मै ओंभूर्भुवः
 स्वः इदंइहागच्छ. ५ ओंइदंश्रेष्ठाणितिष्ठाकापिर्ऋषिः इदंश्रेष्ठाणोदेवता पांकिच्छंदः इदंश्रेष्ठाणोदेवतानि
 धेहिचित्तंदक्षस्यसुमंगत्वमस्मै ओंभूर्भुवः स्वः इदंइहागच्छ. ६ ओंप्रजापतेरितिहिरण्यगर्भऋषिः प्रजापतिदेवता त्रिष्टुप्छंदः प्रजापत्यावाहनेविनियोगः ओंप्रजापतेनत्वदेता

न्यन्योविश्वारूपाणिपरितावभूव यत्कामास्तेजुह्मस्ततोऽशस्त्वयमनुष्यपितावयष्ट्रयामपतयोरयाणिं उँभूर्भुवः
 स्वः प्रजापते इहगच्छ ७ उँनमोरतुसर्पेभ्य इतिदेवाऋषयः सर्पादेवता अनुष्टुप्छंदः सर्पाणामावाहनेधिनि
 योगः उँनमोरतुसर्पेभ्योयेकचष्टयिर्वामनु येऽश्रंतरेक्षयेदिवितेभ्यः सर्पेभ्योनमः उँभूर्भुवः स्वः सर्पाइहा
 गच्छत ८ उँब्रह्मयज्ञानमिति प्रजापतिर्ऋषिः ब्रह्मादेवता त्रिष्टुप्छंदः ब्रह्मावाहनेविनियोगः उँब्रह्मयज्ञा
 नंप्रथमंपुरस्ताद्विसीमतः सुरुचोवेनआवः सुवुह्न्याउपमाश्रयाविष्टा सतश्चयोनिमसतश्चविवः उँभूर्भुवः स्वः ब्र
 ह्मनइहागच्छ इहतिष्ठ ९ इतिप्रत्यधिदेवतानामावाहनंस्थापनंच नाममंत्रैरसर्वेषुपूजाकार्य ईश्वरायनमः
 उँउमयैनमः उँस्कंदायनमः उँविष्णवेनमः उँब्रह्मणेनमः उँइन्द्रायनमः उँयमायनमः उँकालायनमः
 उँविजगुप्तायनमः १ इत्यधिदेवतापूजनम् अथप्रत्यधिदेवतानां उँऋग्नयेनमः उँऋद्धयेनमः उँभूर्भुवैनमः
 उँविष्णवेनमः उँइन्द्रायनमः उँप्रजापतयेनमः उँसर्पेभ्योनमः उँब्रह्मणेनमः इतिप्रत्यधिदेवतापूजनं न
 धपुष्पश्वतधूपदीपनैवेद्यदक्षिणांकार्थं अथविनायकादिपंचलोकपालानांस्थापनं उँगणानांवेतिप्रजापतिः
 ऋषिः गणपतिर्देवता यजुः छंदः गणपरयावाहनेविनियोगः उँगणानांत्वागणपतिर्ब्रह्मवामहे प्रियाणांत्वाप्रियप
 तिर्ब्रह्मवामहे निर्धानांत्वानिधिपतिर्ब्रह्मवामहे वसोममश्रहमजानिगर्भधमात्वमजासिगर्भधम् उँभूर्भुवः स्वः
 गणपतेइहागच्छ. उँऋग्वेदश्रविकेइतिप्रजापतिर्ऋषिः दुर्गादेवता अन्नुष्टुप्छंदः दुर्गावाहनेविनियोगः उँऋग्वे
 दश्रविकेऋवालिके नमानयतिकश्चनसमस्यथकः सुमद्रिकाकांपीलवासिनीम् उँभूर्भुवः स्वः दुर्गेइहागच्छ. २
 उँवातोवामनोवेतिगंधर्वाऋषयः उँष्णिक्छंदः वातोदेवता वायवावाहनेविनि० उँवातोवामनोवागंधर्वाः सप्तवि
 ष्ष्टशक्तिः तैश्चप्रेथमयुञ्जंस्ते अस्मिञ्जवमादधुः उँभूर्भुवः स्वः वायोइहागच्छ ३ ऊर्ध्वंऊपणइतिप्रजापति

ऋषिः शत्रुघ्नपुत्रः आकाशोदेवता आकाशागहने विनिर्गोः ऊर्ध्वरूपणऊनयेतिष्टादेवोत्तमता ऊर्ध्वोव
 जस्मन्सतितापदं विनिर्वाद्यदिर्दिक्तामहे उर्ध्वमूर्ध्वरम् आकाशगहनागच्छ ४ पादां कश्यपस्मन्मेवातिथिर्ऋषिः श्र
 थितो देवते यशोर्वायवोऽहः श्रथितो राधाहने विनिर्गोः उर्ध्ववाक्काशमधुमत्यथिनीमूढतासोतयायज्ञोमिम
 सिन्म उर्ध्वमूर्ध्वस्वः श्रथितो देवतागच्छ ५ इत्यावाह्यस्थापनं वेदाय उर्ध्वेनायकायनमः १ उर्ध्वगोप्येन
 नः २ उर्ध्वगोप्येनमः ३ उर्ध्वकाशायायनमः ४ उर्ध्वश्रथितानमः ५ इतिगंधादिदक्षिणांतं पूजयेत् अथसदा
 चारप्रसासमापेक्षिपः लभ्यापनं लिखते पूर्वजातरभिद्रमितिगर्भं ऋषिर्दिष्टो देवता विपुपुत्रः इन्द्रावाहने विनि
 र्गोः उर्ध्व तारभिद्रमातेतारभिद्रमः देवते सुहवः श्रमिद्रमाक्षमाक्षिमाक्षकंपुरहूतानिद्रमस्मिन्मववाधिरिवद्रः उर्
 ध्वमूर्ध्वस्वः इन्द्रावाहनाच्छ १ उर्ध्वमिद्रमाते विरूपाक्षद्र पितृपुत्रः श्रमिद्रदेवता अग्न्यावाहने विनिर्गोः
 उर्ध्वमूर्ध्वस्वः देवते देवांशासादयादिह उर्ध्वमूर्ध्वस्वः अग्नेइहागच्छ २ उर्ध्वमायदेयमिर्गोवज
 म् इतिर्दिर्गो वसस्मन्मथलिपुपुत्रः यमोदेवता यमावाहने विनिर्गोः उर्ध्वमानरम् गिरस्मन्मपिपुनते रथाहस्म
 हायर्नायस्वहायायर्निवे उर्ध्वमूर्ध्वस्वः यमइहागच्छ ३ उर्ध्वमर्गो निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म
 निर्ऋत्यावाहने विनिर्गोः उर्ध्वमर्गो निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म ४ उर्ध्वमर्गो निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म
 दं मे भोदक्षिणासद्रथ स्वाहा विश्वेदेवते अग्नेदेवते अग्नेदेवते अग्नेदेवते अग्नेदेवते अग्नेदेवते अग्नेदेवते
 वादे भनजतरासत्य स्माहा सोमनेत्रे भनजतरासत्य स्माहा उर्ध्वमूर्ध्वस्वः निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म
 इति शुनः शक्रपुर्णायवाग्नेपुपुत्रः वरुणादेवता वरुणावाहने विनिर्गोः उर्ध्वमर्गो निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म
 त्नामवस्मुराचके उर्ध्वमूर्ध्वस्वः वरुणइहागच्छ ५ उर्ध्वतोवामर्गो वाइतिगंधादेवता उर्ध्वमर्गो निर्ऋतिवस्मन्मपिपुनते रथाहस्म

वाद्यावाहनेविनियोगः ॐ वातेवामनोवागंधर्वाः सतां विष्णोः तैः तैश्चैश्वर्यं नृजं रतेऽश्विर्मज्ज्वलं वमादयुः ॐ भूर्भुवः स्वः
 वायो इहागच्छ ६ ॐ वयं वयं सोमवतेति वधुः ऋषिर्गोपयजी छंदः कुबेरो देवता कुबेरावाहने विनियोगः ॐ वयं वयं सोमव
 तैतवमनस्तनुपुविभृतः प्रजावतः सचेमहि ॐ भूर्भुवः स्वः कुबेरो इहागच्छ ७ ॐ तर्भाशानामिति गोतमः ऋषिर्जंगती
 छंदः ईशानो देवता ईशानावाहने विनियोगः ॐ तर्भाशानं जंगतस्तरशुषरपतिपियं जिन्वमवसेह्महेवयम् पूयानो
 यथा वेदसामशार्दधेरक्षितापायुरदध्यस्वरतये ॐ भूर्भुवः स्वः ईशान इहागच्छ ८ ॐ ब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्मा ऋषिः
 जिष्णु छंदः ब्रह्मा देवता ब्रह्मावाहने विनियोगः ॐ ब्रह्मयज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः स्मरुचो वेन श्रावः सुबुध्या उप
 माश्रय विधाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्म इहागच्छ ९ ॐ नमोस्तु संप्रभ्य इति देवा ऋषयः अ
 नुष्टुप् छंदः सर्पावाहने विनियोगः ॐ नमोस्तु संप्रभ्य ये केचपुथि वीमनु ये श्रत रिक्षेयेदिवि तेभ्यः संप्रभ्यो नमः ॐ भूर्भु
 वः स्वः श्रनंत इहागच्छ १० इति प्रत्येकमवाह्य प्रतिष्ठाप्य प्रणवादिनमोर्तैर्नामभिः पृथक् पृथक् पूजयेत् ॐ इंद्राय
 नमः १ ॐ अश्वे नमः २ ॐ यमाय नमः ३ ॐ निष्कृते नमः ४ ॐ वरुणाय नमः ५ ॐ वायवे नमः ६ ॐ कुबेराय नमः ७
 ॐ ईशानाय नमः ८ ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ श्रनंताय नमः १० इति गंधादिदक्षिणादानां पूजयेत् प्रार्थना ॐ ब्रह्मा भूरा
 रित्रिपुरांतकारिभानुः शशीभूमिस्तोत्रधुश्च नुरुशुशुक्रः शनिराहुकेतवः सलोकपालाः शुभदा भवंतु इति प्रार्थना नम
 रुकारः अथ कलशस्थापनम् ततो वेदिकाया ईशानादिभगणे दध्मः तत्र विभूयेतं चूर्ताश्चरथ वटोद्गुरल्लवपल्लवसं
 युक्तं फलवल्गुगान्धितं श्रंतः प्रक्षिप्तं चरत्नं शुभं निर्मलं तर्थावारिपरिपूर्णं सप्तमूर्तिकासवौ पाधिसमेतं त्र्यं कलशं
 मक्षतानामुपरिस्थापयेत् तत्रक्रमः आपोहिष्ठेति ऋक् यजुः परमसिधुर्वाप ऋषिर्गोपयजी छंदः आपो देवता कलशार्चनार्थं
 भूमिप्रोक्षणं विनियोगः ॐ आपोहिष्ठामयो भुवस्तान्तर्जने दधातन महैरण्यचक्षसे योवः शिवतमोरसस्तस्य भोजय

तेहनः उयातीरिवमतिरः तरमात्ररगमामवो धरयक्षयायजिन्विथ आपोजनयथाचनः ३ इतिभूमिप्रोक्षणं ओं
 महीध्याःपृथिवीतिमेधातिथिऋषिर्गायत्रीछंदः धावापृथिव्यौदेवतेभूमिरुपशेनोविनियोगः ओंमहीध्याःपृथिवीचन
 इमंयज्ञमिमक्षताम् पिपूतानोभरीमभिः २ इतिभूमिरुपशेनम् ओपधयःसमवदंतसेमिनसहराज्ञायस्मैकृणोतिवाह्यणरतक्षराजन्पारया
 ओपाधेदेवता यदप्रक्षेपणोविनियोगः ओंओपधयःसमवदंतसेमिनसहराज्ञायस्मैकृणोतिवाह्यणरतक्षराजन्पारया
 मसि इतियवप्रक्षेपः ओंधान्यमसिधिनुहिदेवाप्राणाद्वोदानायत्वाव्यनायत्वादीर्घायत्वामनुश्रुतिमायुपधा
 न्देवोवःसविताहिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वच्छिद्रेणपाणिनाचक्षुपेत्वामहीनांपयोसि इतिथान्यप्रक्षेपः ओंआजि
 प्रकलशैतिकुसुमविंदृऋषिर्महापांकिःछंदः गौर्देवता कलशस्थापने विनियोगः ओंआजिप्रकलशंमह्यात्वा
 विंशत्खिद्वयः पुनरुज्जानिवर्तस्वसानःसहस्रंधुक्ष्वोरुधारापयस्वतीः पुनर्माविशताद्रविः इतिकलशं निधाय
 ओंइममे गं यमुने सरस्वतिशतद्रुतोभंसचतापुरुष्या आशिकन्यामरुद्वधेवितरतयार्जकीरेशुण्व्याशियेम
 या इतितीर्थोदकेनपरिपूर्यम् ओंवरुणस्योत्तमनमसिवरुणस्यस्कंभसजर्जरस्थोवरुणस्यऋतसदन्यसिवरुणस्य
 ऋतसदनमसि वरुणस्यऋतसदनमासीद इतिजलेनापूर्यम् ओंभंध्वारादुराधर्पानित्यपुष्टांकरीषिणी ईश्वरा
 सर्वभूतानांतामिहोपहृदयंश्रेयं इतिगंधं याज्योपधीतिमंत्रस्य आधर्वाभिपयपिरनुष्टुप्छंदः ओपधीदेवता
 सर्वोपधिप्रक्षेपेविनियोगः याज्योपधीःपूर्वाजातादेवेयस्त्रियुगंपुरा मनैर्नृवृणामहर्षंशतधामानिसत्तय इति
 सर्वोपधिप्रक्षेपः ओपधयःसमवदंतइतिभंजणसर्वोजानिप्रक्षिपेत् तत्सदितुर्वैश्यामिन्नृषिर्गादत्रीछंदः सावि
 त्रीदेवता पंचगव्यनिक्षेपेविनियोगः ओंतरसवितुर्वरेण्यंभगोदेवस्यधर्माहिधियोऽनःत्रयोदधात् इतिपंचग
 म् ओंआप्यायरवेतिर्गौतमःछदिः सोमोदेवता गायत्रीछंदः क्षीरप्रक्षेपेविनियोगः ओंआप्यायरवसनेतुते

विश्वतः भोमदृष्टं भगवान् स्वसंगये इति क्षीरप्रक्षेपः । ओंदाविकावण इत्यस्य । दधिकवण ऋषिः । अश्वोदेवता
 अन्तुदुष्टदः । दधिप्रक्षेपेधि ० । ओंदाविकावणोऽत्रकारिधेजि एणश्चरयव गाजितः । सुग्भिन्ने मुवाकरत्प्रणान्नायुध्विता
 रिपत्ते । इति दधिप्रक्षेपः । वृत्तवती भुवननामामि श्रेयोधा । एष्टमि धुदये सुग्भेसा । वावाटा धिवीवृत्तवत्यधर्मणा ।
 विकमिरे अजरे भूरितसा । इति दधिप्रक्षेपः । ओंदावृत्तवता हरत्प्रभा । तन् ऋषिः । विश्वेदेवादेवता । गायत्री छंदः ।
 नधुप्रक्षेपः । धि ० । ओंमधुवृत्तवता ऋत्तुयते मधुशरं तिसिधः । साध्वीनः तुरवोयधीः । मधुनक्तमुतोपसोमधुमत्पाथु
 वृक्षजः नधुधौरस्त्तनः पिता । मधुमन्निवेन रत्नपतिर्भुगः । २ ॥ अस्तु नमोऽर्धः साध्वीनां विभवं नतः । इति नधुप्रक्षेपः ।
 ओं अथ । धूरसुमुद्रयसं । सुग्भे संतक्षं समाहितं । आपरं सस्य योरससत्तवेष्टहणान्भुतम् । उपयामग्रहीतो सिद्रायत्वा
 जटं गृह्णा न्नपतेवोतिरेद्रायत्वा जुष्टतमम् । इति शर्कराप्रक्षेपः । ओंकांडाकाडा । दित्याग्नि ऋषिः । तनुदुष्टदः । द्यादेवता ।
 दूर्वाप्रक्षेपे विनियोगः । ओंकांडाकाडा । तरोहंति परुषः परुषपरि । एवातोर्द्वे प्रतनुमहसि एवातेन च । इति दूर्वाप्रक्षेपः ।
 ओं शरासः कुशरासोऽर्धमसिः सौर्यार्धोऽन्तर्जना । अदृष्टाधोरणा सर्वसाकतिजस्य च । इति कुशाप्रक्षेपः । ओं अश्वव्यवोनि
 पुदुनं पथोवोवसतिः कृता । गोभाजइ किलास्य यत्स नवधूपरुपं । इति पंचपल्लवप्रः । स्योना एधिर्वीति मधु । तिधर्कः पिः ।
 एधिर्वीदेवता । गायत्री छंदः । सप्तम्यत्तिकाप्रक्षेपः । दिः । स्योना एधिर्वीतो भवान् नक्षरानि न्येयानीयच्छानः शुभं सुदृष्टाः ।
 इति म्यत्तिकाप्रक्षेपः । ओं धाः कलिर्नार्थाश्च फलायाश्च पुण्यायाश्च पुष्पिणीः । लहस्पतिप्रसन्नस्तज्जोऽभुवत्त्वष्ट्रसः ।
 इति पूर्णाफलमदानं । ओंपरिवाजपतीत्यस्य तोमरऋषिः । अग्निदेवता । गायत्री छंदः । पंचरत्नप्रक्षेपः । ओं परिवाजप
 तिकः पिरमिर्देवपान्यक्रमीतद्वद्वदनातिदाशो मे । इति पंचरत्नानि । ओः हिरण्यगर्भः समुवर्ततां शुभूतस्य जातः ।
 पतिरेक आसीत् । सङ्गापार एधिर्वी । वामुतमां । कस्मै देवाय हविषा विधेम । इति । हिरण्यम् । ओंसजातो

न्येतिपासहशन्मूर्ध्वरूधमासदस्त्वः वासेऽश्वेविश्वरूपंस्त्वपुस्त्वविभावसी इतिकलशस्यकंठेवासीवध्रीयात्
 डौपुर्णाद्विपरपतसुपुर्णापुनरापतवस्त्रेवविक्रीणावहाद्वपमूर्जंशतक्रतो इतिधान्यपूर्णपात्रकलशोपरिनिदध्या
 त् डौतत्वायामितिमंत्रस्वशुनःशेफक्रपि विप्रुष्टंदः वरुणोदेवता कलशेवरुणावा वि डौतत्वायामिब्रह्मणा
 वंदमानस्तदाशारतेयजमानोहविभिः अहेडमानेवरुणोह वोधुसुपुष्टस्मानभ्रातुःप्रभोपीः इतिकलशेवरुणमा
 वाह्यंपूजयेत् तत्रादौगंगादेोर्धानामावाहनं गंगययमुनेवैवर्गोदावरिसरस्वति नर्मदेसिंधुकावेरिजलेस्मिन्स
 क्षिधिकुरु डौसर्वसमुद्राःसरितरतीर्थानिजलदानदाः आर्थातुयजमानस्यदुहितक्षयकारकाः इतिगंगाद्यावाहनम्
 ततःकलशामिभंजणम् कलशस्यमुखेवंपुण्कंठरुद्रःसमाश्रितः मूलेतस्यरिपतोब्रह्मामध्येमातृगणाःस्मृताः
 कुक्षौतुसागराःसतसतद्दीपावसुवराःअरुवेदोययजुर्वेदःसामवदोह्यधर्वण अंगैरुतसहिताःसर्वेऋत्यंतुसमाश्रिताः
 अस्मिन्कलशे डौवरुणदेवतायैनमः इतिगंगादिभिःसंपूज्य गंगादितीर्थेभ्योनमः एततीर्थानिचसंपूज्य तनःऋ
 शंप्राप्येत् डौदेवदानवसंनादेनभ्यमनिमहोदधौ उत्पन्नोसितदाकुम्भविधृतोविष्णुनास्वयं स्वतोयेसर्वतीर्थानि
 देवाःसर्वैर्यसिधाताः द्वायेतिष्ठतिभूतानित्वयिप्राणाःप्रतिष्ठिताः शिवःस्वयंत्वमेवासिबिष्णुस्त्वंचप्रजापतिः
 आदित्यावसवोऋषाविश्वेदेवाःसंपैतकाः रश्मितिष्ठतिसर्वोपेयतःकामफलप्रदं त्वत्प्रसादादिमंप्रज्ञंकरुंमीहेजलो
 ह्रव साक्षिभ्यंकुरुमंदेवप्रसन्नोभवत्तवंदा इतीशानकलशपूजा अथैवमेवसर्वतोमद्रादिमंडलेपिकलशस्यापनंपूज
 नंचविधाय तदुपरिदुग्धपूर्णं सौवर्णंराजतंताम्रमृण्मयान्यतमंलघुकलशं स्यापयेत् तदुपरिन्नतोयापनंदेवता
 मूर्तिस्थापयेत् तस्यामानंच आमापात्यलपयंताकर्तव्याशाठ्ययर्जितैः अंगुष्ठपर्वादिारभ्यवितस्त्वयधिककृतेति
 प्रथमतस्याश्रान्युत्तराणुकुर्वात् तत्रमंत्रः अस्मैप्राणाःप्रतिष्ठतुअस्मैप्राणाःक्षरंतुच अस्मैसुरत्वमर्चायैमामहैति

एकश्चेति प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् । उं अस्य श्रिं प्रातिष्ठां चरस्य वहा विष्णुमहेश्वराः ऋषयः । ऋषयः सामानि छंदां
 सि प्राणशक्तिदेवता श्रविं हिं शक्तिः कौकीलकं अस्यावतदेवतायाः प्राणप्रतिष्ठायां विनियोगः इति स्मृतवान् ।
 संकुर्यात् । उं वहा विष्णुमहेश्वरश्रिं भिष्येति मः शिरासि ऋषयः जुः साम छंदेभ्यो नभो मुखे प्राणशक्तिदेवतायै नमो ह
 वे श्रविं ज। पनमो गृह्ये । ह्रीं शताये नमः पादयोः कौकीलकाय नमो नाभौ प्राणप्रतिष्ठापने विनियोग इति सर्वांगे
 रूपाय कुर्यात् । उं श्रिं हिं कौं शतं लं वं छं । एषि वसेत्तत्रोवायवाकाशारमने श्रान्त्रं गुष्टान् भ्यां नमः । उं श्रिं हिं कौं इच्छं
 जं शं जं शतं रूपशतं परसंगं चरनेनैर्गर्जनीभ्यां नमः । उं श्रिं हिं कौं टं छं छं छं । श्रोत्रवक्त्रक्षुब्धहा प्राणारमने ऊं मध्य
 माभ्यां वपट् । उं श्रिं हिं कौं तं वं दं वं नं एं । कृपाणिमादपायुपस्थारमने ऐं श्रुत्वा भिषकाभ्यां हुं । उं श्रिं हिं कौं पूं प्रं वं मं मं । उं । वचना
 दानगतमक्षितगन्तव्यरमने ऐं कनिष्ठिकाभ्यां वौपट् । उं श्रिं हिं कौं पं रं लं वं शं प्रसंहं लं शं श्रं प्रन्तो वृद्धं काष्ठं चित्तविज्ञाना
 रमने श्रिः करतलकरपट् । भ्यां वपट् । ए रमने गृहदवायतमः शिरसि रत्नाहा शिखायै वपट् । कत्रचाय हुं । तेजत्रयाय वौपट् । श्रिं
 वपट् । इति पूर्वोक्तं न्याः स नैभ्यः सह षंडं गन्तव्या समं च प्रयोगः । काष्ठैः ध्यानम् । इकां भो धिरस्य पीतोष्ठसदस्य सरेज्जा । धिरुलं
 करावर्गैः पाशकोटं । इति श्रुत्वा नमस्तत्राभ्यां । पं कुर्यात् । पंचवाणान् । विश्राणात्सक्कपालं । विनयनविलसत् । पीन्वक्षोरुह । दया
 देयीवाल्किवर्णाभवनसुखकरिप्रणशक्तिः प्ररानः । इति ध्यात्वा । प्राणप्रतिष्ठासंज्ञाणि पठेत् । उं श्रिं हिं कौं पं रं लं वं शं प्रसंहं लं शं
 सहं लं लं । हंसः श्रमुकदेवस्य प्राणा इति पठत् । उं श्रिं हिं कौं पं रं लं वं शं प्रसंहं लं शं । हंसः श्रमुकदेवस्य जीव इति पठत् । उं श्रिं
 हिं कौं पं रं लं वं शं प्रसंहं लं लं । हंसः श्रमुकदेवस्य सर्वोद्दिष्टाणि । इति पठत् । उं श्रिं हिं कौं पं रं लं वं शं प्रसंहं लं शं । हंसः
 श्रमुकदेवस्य । वा हुमनश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणपात्रपुष्पाश्च । इति वागारमस्युखं चिरं तिष्ठत् । सुखाहं । चत्वरिं वागि
 ति अक्षं पठेत् । श्रवणा । प्राणदाश्रयान्न इति पठेत् । ततो गर्भाधानादिपंचचक्रं स्कारासिद्धयर्थं पंचदश १५

प्रणगद्यतिकरिप्ये

नृपयस्यपंचदशाष्टतिगणनयाकुर्वत्

सतोरकांभोधिरथपेत इतिध्यानं

पूर्वांतांपठेत् ततःसर्वतोभद्रस्थपूर्णापरिसौषधैर्देवंतत्प्रकाशकमूलमंत्रेण वेदमंत्रेणतद्वायव्यावासंस्थाप्यपू
जयेत् तत्रपूजाविधिर्व्रतोद्यापनांगत्वेन धुनर्लिख्यते ओमर्धैकादशीव्रतोद्यापनांगत्वेन श्रीपरमेश्वरदेवतापू
जामहंकरिप्ये उंसहस्रशीर्षंरथावाहनं आगच्छदेवदेवेशतेजोरिशेजगत्पते गृहाणार्चामयादत्तांकृपयापरमेश्वर
१ पुरुषपृथ्वेयासनम् नातारत्नसमायुक्तंकार्त्तस्वरविभूषितं आसनंदेवदेवेशार्थप्रतिगृह्यतां २ एतावान
स्येतिपाद्यम् गंगादिसर्वतोर्ध्वंभ्योमयाप्रार्थनयाहृतं तोयमेतत्सुखरुपशैपाद्यार्धंप्रतिगृह्यतां नमस्तेदेवदेवेशनम
स्तेष्वरणीधर नमस्तेकमलाकांतश्चर्मनःप्रतिगृह्यतां त्रिपादूर्ध्वैर्यदर्थं ४ ततोविराडित्याचमनार्थं कर्पूरवा
सिततोयंमंदाकिन्याःसमाहृतं आचम्यतांजगन्नाथमयादत्तंसुभक्तितः ५ परंपुरुषमित्याचमनम् गंगाचयमुत्ताचैव
नर्मदाचसरस्वती तार्पापयोऽग्निरिवावताभ्यःस्तानार्थमाहृतम् तोयमेतत्सुखरुपशैस्तानार्धंप्रतिगृह्यताम् इतिस्नानम्
पंचाश्रुतंसमार्जितंपंचोदधिद्वारंमधु शर्कराजलसंमिश्रंस्नानार्थंप्रतिगृह्यताम् पंचाश्रुतस्तानाम् तंचज्ञामिति
वस्तु सर्वभूपाधिकेदेवदोक्कलज्ञानिगारेणे मयोपपादितेतुभ्यंवाससीप्रातिगृह्यता इतिवस्त्रम् तंस्माद्यज्ञत्सर्वहुतः
समृतंष्टमज्ञानिति चज्ञोपवीतं देवदेवनमस्तेस्तुब्राह्मिणामंभवसागरात् ब्रह्मसूत्रंसेतरीयंगृहाणामुरसत्तम
तरपायज्ञत्सर्वहुतःशुभःसान्निगोहरे इतिगंधम् श्रीस्रंघंघंडनंदिवंगंयादयंसुमनोहरं विलेपनंभूरस्तेष्टनीत्य
र्थंप्रतिगृह्यता ९ तस्मादभ्युदतिपुष्पं मल्लिकामालतीजातीकैतर्काचंपकानिच मयाहृतानिपुष्पाणिपूजार्थंप्राति
गृह्यतांस्तंभ्यरुपमितिधूपम् वनरपतिरसोदिव्योगंयादयःसुमनोहरः आध्रयःसर्वदेवानांधूपोचंप्रतिगृह्यता
११ ब्राह्मणोऽस्येतिदीपम् आभ्युच्यवर्तितंयुक्तंवाहिनायोजितंमया द्वांपृष्टहाणदेवेशशैलोऽक्यतिनिरापहं २ चंद्र

मानसद्विभवेऽपि स एतत्तु विधेः स्थादुरसैः पटुभिः समन्वितम् । भक्ष्यभोज्यसमायुक्तैर्वेष्यप्रतिग्रह्यताम् १३
 इदं फलं न वा दंय स्यात् । त्रितपुरतस्तत्र तेन मे स कलवात्तिर्भुवज्जन्मनिजन्मनि इति फलम् १४ नाभ्यान्नासीदिति वा
 द्युलम् पूर्णाफलं न ह । दिव्यं नागवल्लीदलैर्भुतं कर्पूरादि समायुक्तं धूलं प्रतिग्रह्यताम् १५ सत्तारयाः सन्निविदक्षि
 णा हिरण्यगर्भं गर्भं स्वहेमपीठं विभावसोः अन्ततः पुण्यफलदमलः शांतिप्रयच्छ मे १६ चंद्रादित्यौ च धरणीविद्युदग्निस्तथै
 व च सप्तर्षिर्वातिर्गन्धर्वोतिरातर्क्ष्यं प्रतिग्रह्यताम् १७ इति नीराजं नयन्नं यज्ञमिति पुष्पांजलिः नमस्ते पुंडरीकाक्ष नम
 स्तेस्तु मुरधिय नमस्ते कनलाकां तथा सुदेव नमोस्तु ते यानिका निव पापानि ब्रह्महत्यासमानं च तानि सर्वाणि नश्यंतु
 न दक्षिणपदे पदे इति प्रदक्षिणा श्रद्धयै नैग्रह्यतादिव भक्तिमेह्य च लोकरु ब्रतं संपूर्णं यातु स फलाः स्युर्भनोरथाः इति
 फलपुष्पाक्षतदक्षिणा युत नर्ध्वप्रदानं कुर्यात् नमः सर्वहितार्थं यज न गदाधारहेतवे साष्टांगं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया
 कृतः इति साष्टांगप्रणामं कृत्वा आवाहनं न जानाति नैव जानाति पूजनं विसर्जनं न जानाति क्षम्यता परमेश्वर इति प्रा
 र्थना श्रद्धाहोमः प्रणीता पात्रं पुरतः कृत्वा जलेनापूर्य कुर्यात् रात्र्यां ब्रह्मणो मुखमवलोक्य श्रद्धेरुत्तरतः कुशोपरि ति
 दध्यात् ततः परितरणं वर्हिषश्चतुर्थभागमादाय आग्नेयादीशानां तं ब्रह्मणोऽग्निपथं नैर्ऋत्या द्वायव्यातं अग्नि
 तः प्रणीता पृथक् ततोऽग्रे उत्तरतः पश्चिमदिशि पावित्र्येदं नार्थं कुशत्रयम् पवित्रकरणाथैः साग्रमन्तरगर्भं कुश
 पत्रद्वयं प्रोक्षणीयात्रं श्राव्य स्यात् । स्तुतं संमार्जनाथैः कुशत्रयं उपयमनाथैः वेणीरूपं कुशत्रयं समिधा स्ति
 तः पालाशयः श्राव्यं स्तुतः पटुर्पचाशदुत्तरयजमानमुष्टि शतद्वयावच्छिन्नं तुल्यपूर्णपात्रं संपूज्य समिधा स्ति
 न कुशानां पूर्वपूर्वादि शिक्रे मेष्टा सानीयानि ततः पवित्रेदं न कुशैः प्रादेशाभितति पावित्र्यकरणं ततः स पावित्र्यकरणे
 प्रणीतोदकं त्रिः प्रोक्षणीयात्रोन्निधाय अनातिकान्ताभ्यां द्विपावित्र्येदं उत्तराग्नेग्रह्यत्वात् । इत्येव न प्रोक्षणीयात्रस्य स

ब्यहस्तकरणं अतोमिकांगुष्ठाभ्यां पावित्र्ये गृहीत्वा त्रिरुद्धिङ्मानं प्रणीतोदकेन प्रोक्षणी प्रोक्षणे
 यथासादितवस्तुसेचनं आग्निप्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणी पात्रनिधाय आज्यस्यात्यामाज्यनिर्वापः ततोधिश्च यणं
 ततोऽथ लवणदिनाहविर्बैष्ठयित्वा प्रदक्षिणक्तेण अग्नौ तत्प्रक्षेपः इदं पर्यग्निकरणं ततः स्तुव प्रतपनं कृत्वा सं
 मार्जनकुशानामग्नैरंतरतो मूर्त्यैर्वा ह्यतः इति श्रुयं समाज्जनं प्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्य पुनः प्रतप्य स्तुवंदक्षिणतो निद
 ध्यात् तत आज्ये प्रोक्षणी वदुत्पवनं त्र्यवेक्ष्य सत्यपद्रव्ये तन्निरसनं पुनः प्रोक्षिष्युत्पवनं तत आज्यमग्नौ रद
 तार्धं उपयमनकुशान् वामहस्तेनादाय उत्तिष्ठन् प्रजापतिमनसा ध्यात्वा तूष्णीमग्नौ घृताकाः समिधस्तिस्त्रः
 प्रक्षिपेत् तत उपविश्य स पावित्र्यप्रोक्ष्य पुनः केन प्रदक्षिणक्तेन आग्निपर्युक्षणं प्रणीता पावित्र्ये निधाय पा
 तितदक्षिणजानुः कुशेन ब्रह्मणोत्वारव्यः समिद्धतमेऽग्नौ त्र्युत्तरेण त्र्यहोतीर्जुह्वयात् तत्राधारादारभ्य द्वादशाहुतिपुतत
 द्वाहुरनंतं स्तुत्रावस्थितहुतशेषघृतस्य प्रोक्षणी पावित्र्ये प्रक्षेपः ततो होमः तत्रान्वाधानप्रयोगः देवताः विनायका
 धा इतराश्च यदंगदेवता इन्द्रादिदिक्ष्यति देवताश्च त्रतो ध्यापनकर्मणः प्रधानदेवताः सांगसपरिवाराः समिदाज्यति
 त्यादिह विनिमित्तं ब्रंसांगकर्मणा सद्यो हं यक्ष्ये इति द्वे सामि वे अग्नौ निःक्षिपेत् तत्रायं प्रयोगः सूर्यादिद्वाविंशदेवता
 भ्यो गृह्योक्ता आधारादिदेवताभ्यः परिरतरणादि आज्यसंस्कारानंतरं यजमानो यष्टव्यदेवताहोमी यद्रव्यत्वा
 नं कुर्यात् ओमधसूच्यादिदेवताभ्यः प्राचक्षिप्तं हुतिदेवताभ्यः स्विष्टकृदग्नये इदं संपादितं समिदाज्यादिद्रव्यं मया
 त्यक्तं नित्यभिलषेत् तत्तदिधममादाय ओं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा इन्द्राय स्वाहा इदं मि
 त्राय इत्याचार्यो उवाच ये स्वाहा इदमग्नये सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यमग्नौ ततोऽप्रहोमः ओ

अकृष्टेनेति सूर्यमंत्रस्य हिरण्यरत्नपद्मपिः सविता देवता विष्टपृष्ठदः अर्कसमिदात्पचरसर्पादि तद्रूपेण सूर्यप्रो-
 तये होमविनियोगः उवाकृष्टेन रजसा वर्तमानो निवेशयत्तं सत्तमर्थं च हिरण्ययेन सविता रथेनादेवोपाति भुवनानि प-
 र्ययन् स्यात् १०८ इदं मूर्याय अनेन होनेन श्रीसूर्यो देवता प्रीतो रतु ततः प्रार्थना सहस्राक्षैः श्रीमान्संसा-
 न्यलोक्यांधयः भक्तानां परदो भानुः प्रीतो भवतु भारकरः १ उद्दमं देवति सोममंत्रस्य प्रीतमद्भ्यः द्विपदा विराद्
 छंदः सोमो देवता पलाशा समिदादिसंपादितद्रव्येण सोमप्रीतये होमविनियोगः इमं देवा अस्पर्शनं सुवध्वं मह-
 ते सत्राय महतेऽप्येष्टाय महते जानात्तमार्घ्येद्रव्येष्टाय इदममुष्य पुत्रमसुष्यै पुत्रमसुष्यै विशा एष वोमी राजा
 सोमास्माकं ब्राह्मणानां क्षराजा इदं सोमाय १०८ अनेन होमसोमं देवता प्रीतो रतु उंष्टु द्विर्ध्रस्यै सिते प्रक्षेपुरा
 णामसु तंतुयः संपूर्णमंडलो बालः स सोमः प्रीयतां मम २ उंष्टु द्विर्ध्रमूर्धाति भौममंत्रस्य विरुपाक्ष ऋषिः मौमो देव-
 ता गायत्री छंदः मौमप्रीतये खदिरसमिदादिसंपादितद्रव्येण भौमप्रीतये होमविनियोगः उंष्टु द्विर्ध्रमूर्धाति देवः क्र-
 त्पतिः ष्टथे व्याज्यं अर्घ्यपांश्वरेतां श्रुं सिजिन्यति स्वाहा इदं भौमाय १०८ अनेन होमनभौमो देवता प्रीतो रतु उंष्टु भूमि-
 पुत्रो महते जानात् खदिरसमिदादिसंपादितद्रव्येण होमविनियोगः ३ उंष्टु द्विर्ध्रस्यै सिते पुत्रपुत्रपुत्रपुत्रपुत्र-
 त्रिष्टु पृष्ठदः त्रुयो देवता त्रुयु प्रीतये उदुंबरसमिदादिसंपादितद्रव्येण होमविनियोगः उंष्टु द्विर्ध्रस्यै सिते पुत्रपुत्रपुत्र-
 त्र्य मिष्टापूर्ते संपुत्रे जयामयं व अस्मिन् सथस्थेऽप्युत्तरास्मिन् विथे देवाय जमानश्च सीदत स्यात् ॥ इदं बुधाय अनेन
 होमेन बुधो देवता प्रीतो रतु सिंहासनस्थो वरदः कर्णिकारसमद्युतिः खड्गचर्मगदापाणिः स बुधो वरदो रतु नः ४ व-
 हरपते इति मंत्रस्य गृहसमदं ऋषिः वहरस्पतिर्देवता त्रिष्टु पृष्ठदः वहरस्पतिप्रीतये अथ रथसमिदादिसंपादितद्रव्ये हो-
 मो विनियोगः उंष्टु वहरस्पते अति अदर्थ्यो अर्हो धुमा द्विमति कृतुमज्जने पुण्यहीदयं च्छवस ऋत प्रजाततदं समाप्नोति विष्टप-
 हि चित्रं स्यात् १०८ इदं वहरस्पतये अनेन होमेन वहरस्पतिर्देवता प्रीतो रतु इन्द्राक्षसूत्रधारी चक्रकमंडलुधरः

सदा पीतवर्णश्चतुर्बाहुः पातुनोवाक्पतिर्भूः ५ अज्ञात्परिह्रुतेति शुकमंत्रस्य भद्रहानं ऋषिर्जगती छंदः ॥ हुकोदिव
ता शुकप्रार्थयैदुंदुवरसमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः अज्ञात्परिह्रुतेरसो ब्रह्मणा त्वयि वत्सं पयः सोमं
प्रजापतिः ऋतेन सत्पमिं द्रिधं विपानं शुकमंधसः इंद्रभ्यो द्रियमिदं पयो मृतं मधुरवाहा १०८ इदं शुक्राय अनेन
होमेन शुको देवताप्रीतो रतु श्वतवर्णश्चतुर्बाहुः साक्षसूत्रकमंडलुः सरस्वत्याः परं धाम शुको भूयाद्वरप्रदः ६ उं ज्ञा
नो देवीति शानिं न ब्रह्मसिधुर्वाप ऋषिः शानिर्देवता नायत्रो छंदः शानिं प्रीतये शर्मा समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे
विनियोगः शन्नो देविरभिष्टव आपो भवंतु शितस्ये शं द्यो रभिस्तवंतु नः इदं शनैश्चराय १०८ अनेन होमेन शानिर्देव
ताप्रीतो रतु भिन्ननीलांजनप्रसूयो वरदो गृध्रवाहनः धनुः शूलशरैर्भीमः सदा यात्रुप्रमर्दनः १ मुनीर्द्रैर्ऋषिभिः
साधैर्देवैश्च न मनस्कृतः पातुनो कंसुतः श्रीमान्प्रहैः सर्वैः प्रपूजितः ७ कथानश्चिति मंत्रस्ववामदेव ऋषिः रः ह्रुर्देवता
नायत्रो छंदः राहुप्रीतये दूर्वासमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः उं कथानश्चिति मंत्रस्ववामदेव ऋषिः रः ह्रुर्देवता
खा कथाशाचिष्ठया दृत स्वाहा इदं राहवे १०८ अनेन होमेन राहुर्देवताप्रीतो रतु ब्रह्मा कौंभसति परतुर्भीमः प
र्वाणि पर्वाणि राहुः सदानवश्रेष्ठः सर्वदा प्रीयतां मम ८ कर्तुं कृण्वन्निति केतुमत्रस्य मधु छंदः ऋषिः केतवो देव
ता नायत्रो छंदः केतुप्रीतये कुशासमिदादिसंपादितद्रव्यहोमविनियोगः कर्तुं कृण्वन्न केतवे पेशो भवर्था अप्रयासे स
मुपहिरजायथा स्वाहा इदं केतवे १०८ अनेन होमेन केतुर्देवताप्रीतो रतु पीडयंत्ये पीडया प्रसूयेद्वगंधर्वा किं
राः सकेतुर्धमवर्णो भः प्रीतो भवतु सर्वदा ९ अथा विदेवतानां नाम भवेहोमः कार्थ्यस्ते परं प्रीतमं जाः संयापन क्रमेणा
क्लृप्तिस्वितस्ते पथार्सं भवमन्नापि पठनीयाः उं रुद्राय स्वाहा १ उभायै स्वाहा २ रुद्राय स्वाहा ३ विष्णवे
स्वाहा ४ ब्रह्मणे स्वाहा ५ इंद्राय स्वाहा ६ चमाय स्वाहा ७ कालाय स्वाहा ८ विजगुसाय स्वाहा ९ अथ प्र

एधिदेवतानां हिमः उं अन्नयेस्वाहा १ अन्न-स्वाहा २ एधिदेवस्वाहा ३ उं नारायणायस्वाहाः ४
 इंद्रायस्वाहा ५ इंद्रायेस्वाहा ६ जगत्पतयेस्वाहा ७ सूर्यभ्यःस्वाहा ८ उं ब्रह्मणेस्वाहा ९ श्रौतमंत्राश्च
 रथाय नमः स्त्रियाः त्रयविनायकादिपंचलोकपालानाममंत्रैर्होमः उं विनायकायस्वाहा १ दुर्गायै
 स्वाहा २ वायवेस्वाहा ३ आकाशायस्वाहा ४ आपिभ्यः स्वाहा ५ ततोदिक्पालानां नाममंत्रैर्होमः उं
 इंद्रायस्वाहाः १ अन्नयेस्वाहा २ यमायस्वाहा ३ निर्ऋतयेस्वाहा ४ वरुणायस्वाहा ५ वायवेस्वाहा ६
 सोमायस्वाहा ७ ईशानायस्वाहा ८ ब्रह्मणेस्वाहा ९ अन्नतायस्वाहा १० इति सर्वसाधारणोर्होमक्रमः
 वैष्णवव्रतोद्यापनेषु सहस्रशीर्षांपुरुषद्वयदिभूक्तानां रतिमंत्रोर्होमविधेयः अष्टाक्षरादिमंत्रेण अंगदेवतापरि
 वारदेवतानामपि नाममंत्रैर्होमः कार्यः शैवव्रतोद्यापनेषु त्र्यंबकमंत्रेण रुद्रसूक्तादिमंत्रैः शिवपंचाक्षरादिमंत्रैः परिवा
 रदेवतानां नामपि नाममंत्रैर्होमः कार्यः शैवव्रतोद्यापनेषु त्र्यंबकमंत्रेण रुद्रसूक्तादिमंत्रैः शिवपंचाक्षरादिमंत्रैः परिवा
 रदेवतानां अंगदेवतानां च नामपञ्चैर्यथासंभवं होमकार्यं कुर्यात् एवमन्येषूप्यनुक्तानामपि द्विष्टदेवतानां मंत्रैर्होमं कृत्वा
 नष्टदेवतानां नाममंत्रैर्होमं कृत्वा सर्वतोभद्रलिङ्गतोभद्रमंडलदेवतानां नाममंत्रैः श्रौतमंत्रैर्व्याप्यासंभवं
 होमं कुर्यात् तत्रांक्रमः ब्रह्मणे नमः स्वाहा १ इन्द्रायस्वाहा २ अन्नयेस्वाहा ३ यमायस्वाहा ४ निर्ऋतये
 स्वाहा ५ वरुणायस्वाहा ६ वायवेस्वाहा ७ उं सोमायस्वाहा ८ ईशानायस्वाहा ९ अष्टवसुभ्यः स्वा
 हा १० एकादशरुद्रेभ्यः स्वाहा ११ दुर्गायैस्वाहा १२ गंगादिनदीभ्यः स्वाहा १३ दक्षायस्वाहा १४
 नारायणायस्वाहा १५ दुर्गायैस्वाहा १६ रुद्रायैस्वाहा १७ सूर्यवेस्वाहा १८ शेषायस्वाहा १९
 समुद्रेभ्यः स्वाहा २० मरुद्भ्यः स्वाहा २१ गणपतयेस्वाहा २२ एधिदेवैस्वाहा २३ मेरवेस्वाहा २४ ऋग्वेदा
 यस्वाहा २५ यजुर्वेदायस्वाहा २६ सामवेदायस्वाहा २७ अथर्ववेदायस्वाहा २८ वज्रायस्वाहा २९

शक्तयेस्वाहा ३० दंडायस्वाहा ३१ खड्गायस्वाहा ३२ पाशायस्वाहा ३३ अंकुशायस्वाहा ३४ नादा
 येस्वाहा ३५ त्रिशूलायस्वाहा ३६ ऐरावतायस्वाहा ३७ मेघायस्वाहा ३८ महिषायस्वाहा ३९ प्रेता
 यस्वाहा ४० मकरायस्वाहा ४१ एणायस्वाहा ४२ शिविकायैस्वाहा ४३ दृपमायस्वाहा ४४ गौत
 नायस्वाहा ४५ भारद्वाजायस्वाहा ४६ विश्वामित्रायस्वाहा ४७ जमदग्नेयस्वाहा ४८ अश्वमेधायस्वाहा ४९
 वसिषायस्वाहा ५० ब्रह्मर्षयेस्वाहा ५१ सूर्यायस्वाहा ५२ सोमायस्वाहा ५३ भौमायस्वाहा ५४ बु
 धायस्वाहा ५५ गुरवेस्वाहा ५६ अमरगुरवेस्वाहा ५७ शनैश्वरायस्वाहा ५८ राहवेस्वाहा ५९ केतवेस्वाहा
 ६० इंद्रयेस्वाहा ६१ कौमार्यैस्वाहा ६२ ब्राह्म्यैस्वाहा ६३ वाराहैस्वाहा ६४ चामुंडायैस्वाहा ६५
 वैष्णव्यैस्वाहा ६६ माहेश्वर्यैस्वाहा ६७ वैन्याययैस्वाहा ६८ उषश्चतुर्भिश्चतुर्भिश्चद्वाभ्यां च भिरेव च
 ह्यते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै यज्ञात्मने नमः स्वाहा ओं भूः स्वाहा ओं भुवः स्वाहा ओं स्वः स्वाहा ओं भूर्भुवः स्वाहा
 ज्ञपुरुषायस्वाहा तत उं अन्नये र्विषष्टते स्वाहा ततो यजमानः देवाय वाय एति वेदयेत् अनेन मंत्रेण त्वभिकमायं
 पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजं यजामहे मयैष सांगो विहितो विधेयो गृहाण हव्यं जगतामधीश शैवोद्यापने सदा
 शिवं विश्वसृजं यजामहे एवमन्यत्र तोद्यापनेपि देवतानां हिमः कार्थः क्षतिनिवेद्यति चेत् ततश्च त्रिंशत्वारं चतुर्वा
 रं वा प्रदक्षिणीं कृत्य जानुभ्यां धरणीं गत्वा प्रार्थयेत् देवदेवाय वंद्याय पराय परमेष्ठिने कर्त्तव्यं विश्वसृजं यजामहे
 सो नम इति नत्वा देवाय निवेदितं वाय एं मूर्ध्ना सष्टृवाकेशैर्वा हस्तयुग्मैर्वदेत् वयं वैष्णवा वयं शैवा इति प्रतिवचः शु
 र्वाह विः शेषमपि दत्वा उं नमो भगवते वासुदेवाय उं नमो भगवते रुद्राय इति मंत्रेण स्वयं हविः प्राश्या च मय प्रा
 णायामं कृत्वा ततो यजमान आचार्यो वा उं सिद्धये स्वाहेति अग्नौ आर्जयं जुहुयात् ततो यजमानः यत इन्द्र

भयमहेतुतो नोऽभयकृषिमघवब्रह्मभित तवजक्रतिभिर्विद्विषो विमृधोजहीति आःमानमभिः ॥ त्रयेव तत आःचा
 र्थः प्रायश्चित्तादि होमशोपसमापयेत् ओंस्वतोऽन्नमेद्वतिवामदेव ऋषिः अग्निवरुणौ देवते त्रिष्टुप्छंदः प्रायश्चित्त
 हंमार्वा नियोगः सत्यतोऽतिवामदेव ऋषिः अग्निवरुणौ देवते त्रिष्टुप्छंदः प्रायश्चित्तहोमो विनियोगः ओं अया
 श्नाग्नेवामदेव ऋषिः अग्निदेवता त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमो विनियोगः येते शतमिति वामदेव ऋषिः वरुणः
 सवितो विध्येम सतः स्वर्कदेवताः त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमो विनियोगः उद्धुतममिति शूनः शोफ ऋषिः वरु
 णो देवता त्रिष्टुप्छंदः सर्वप्रायश्चित्तहोमो विनियोगः १ ओंस्वतोऽन्नमेद्वतिवामदेव स्य विद्वान् देवस्य हेडो अयमासि सांघाः
 यजिषेय हितमः शोऽयुचानो विश्वहोमः प्रसममभ्यसमस्वाहा इदमभ्यो वरुणाभ्यां ओमस्वतोऽन्नमेद्वतिवामदेवती
 नंदिषा अस्या उपसोऽमुष्टौ अत्र यध्यो वरुणोऽन्तराणो ब्राह्मि सुडकिं सुहवे न एधि स्नाह २ ओं अयाश्च प्रस्यन
 भिशस्ति पाशवसः यतिव्यमयाश्चसि अदानी यज्ञं वहारस्य यानो धो हि भेषजं ऽस्वाहा ३ ओं ये शतं वरुणे सहस्रं यज्ञि
 यः पाशा विवततामहांतः तेषिर्भोऽभ्यस्य सवितो त्रिष्टुप्छंदः सर्वमुचं न सतः स्वर्कः स्वाहा इदं वरुणा य स विधे विष्णो वि
 धेभ्यो देवेभ्यो मरुतः स्वर्कः भ्यः ४ ओं उद्धुतमं वरुणाशमस्मदवाधमं विमध्यमः ऽथ ययमादित्यव्रतेतवा
 नाना सोऽग्निदितये स्यात्स्वाहा ५ इदं वरुणा य तत आ च न्य ओमद्यास्मिन्नेकादश य त्रिदत्तेषां पनहोमकर्मणि कृ
 ता कृता वेक्षणा रू न ब्रह्मकर्म त्रिदत्तार्थं मंदं पूर्णं पात्रं सदा क्षिणं प्रजापातिदेवतममृगमात्राया मुकशर्मणे ब्राह्मणा य ब्रह्मणे
 दक्षिणां दानुमहमुंसूने इति पूर्णं पात्रं न स कल्पः ततः पुन विधेयं गृहीत्वा ओं सुमिन्नो ज्ञाना त आ प उो य धयः संतु इति
 प्रणाला जलेन शिरः समुद्धुतं उेर्दो भो ज्ञिया स तस्मै संतु गोस्मन्द्वाष्टि न च व य हि व न इति प्रणाला मीशान्यां न्युव्जी कुर्ध्वं त
 ततः परित्स्वरणक्रमेण व ह्स्वः स्वाप्य घृतं कंठे च्वा तस्य होमः तन्नमन्नः देवागा अविदो गाना विस्व गाना मित मनसरूपत

इमं देवयज्ञं त्वाहावाते धारयाहा इत्येवमैव हिर्होमं कुर्यात् ततो यजमान आचार्यो वा भंडप्रस्यमं हलेवा प्रागादिदिक्षु
 लोके शानां बलिदानं क्रमेण कुर्यात् पूर्वजातारभिद्रमिति गर्गऋषिः इंद्रदेवना विष्टुपुच्छदः इंद्रप्रीत्यर्थं बलिदानं वि
 नियोगः ब्रातारभिद्रमिति इंद्रसंपूजनं इद्राय सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकायाऽमुंसदीपं मापमकबलि
 समर्पयामिनमः इति बलिद्वयार्थो इंद्रदिशंश्च बलिभक्ष मम सकुटुंबस्य युक्तक्षेत्रकर्ता शुभकर्त्ता शांतिकर्त्ता पु
 ण्डिकर्त्तारदोभव १ आग्नेये आग्नेदुतमिति विरूपऋषिः आग्नेदेवता गायत्रोच्छेदः आग्निप्रतिपदे बलिदानं वि
 नियोगः आग्नेदुतमित्यग्निं संपूज्य अग्नेयं सांगाय सपरिवाराय ८ स ० सश ० अमुंसदीपं मापमकबलिसं ० भो अग्ने
 दिशंश्च बलिभक्ष मम सपरिवारस्येत्यादि दिशंश्च २ दाम्नेये यमाय वेति मंत्रस्यार्पादिकं रसृत्वा यमं संपूज्य यमाय
 संपायाय सपरिवार ९ येत्यादि अमुंसदीपं मापमकबलिसं ० भो यमदिशंश्च बलिभक्ष मम सपरिवारस्येत्यादि ० वरदो
 भय ३ एष ते निऋत्यस्यार्पादिकं रसृत्वा निऋतये सांगाय सपरिवारायेत्यादि अमुंसदीपं मापमकब
 लिसमर्पयामि भो निऋते इमं सदीपं मापमकबलिभक्ष दिशंश्च मम यजमानस्य सपरिवारस्य सकुटुंबस्य युक्तक्षेत्र
 मकर्त्ता शांतिकर्त्ता पुण्डिकर्त्तारदोभव इमे मेवरुण इति शुनः शफऋषिर्वरुणो देवता यज्ञुः छेदः वरुणो भूतिवे बलिदा
 नं विनि ० इमे मेवरुण इति संपूजनं वरुणाय सांगाय सपरिवाराय इमं सदीपं मापमकबलिसं ० भो वरुणादिशंश्च ०
 मम यजमानस्य युक्तक्षेत्रं वरदोभव वायवे वातो वा मनो वा इत्यस्यार्पादिकं रसृत्वा वायुं संपूज्य वायवे सांगाय स
 परिवाराय सशक्तिकाय सायुधाय इमं सदीपं मापमकबलिसमर्पयामि भो वायोदिशंश्च बलिभक्ष मम यजमान
 स्य सपरिवारस्य आयुक्तक्षेत्रं वरदोभव उत्तरे वयं सुमेव इति सुबंधुऋषिः सोमो देवता अन्नपुष्टदः सोमप्री बलि
 दानं वि वयं सुमेव इति संपूज्य सोमाय सांगाय इमं सदीपं मापमकबलिसं ० भो सोमदिशंश्च बलिभक्ष मम

यजमानस्य सपरिवारस्यायुः कर्त्ता. वरदोभव. तर्माशानामिति गौतमऋषिः ईशानोदे. जगतीछंदः ईशानप्रतिथे
 वलिदानेति. तर्माशानामितिशान्तसंपूज्य ईशानायसांगाय. इमंसर्दीपमापमकबालिस- भोईशानदिशंरक्ष बलि
 भक्ष ममयजमानस्य सपरिवारस्य. आयुःकर्त्ता. वरदोभव ८ नमोस्तुतेर्पेभ्य इतिदेवाऋषयः अनंतोदेवता अनु
 दृष्टदः अनंतप्रीतेयवलिदानेति. अनंतायसांगायस. इमंसर्दीपमापमकबालिस. भोअनंतादिशंरक्ष बलिभक्ष
 ममयजमानस्यायुःकर्त्ता. वरदोभव. ९ ब्रह्मयज्ञानमितिप्रजापतिऋषिर्ब्रह्मादेवता यजुश्छंदः ब्रह्मप्रीतेय वलिदाने
 वि० ब्रह्मयज्ञानमिति संपूज्य ब्रह्मणोसांगाय इमंसर्दीपमापमकबालिसम-भोब्रह्मन्दिशंरक्ष बलिभक्ष ममयजमानस्य
 सपरिवारस्यायुःकर्त्ता. वरदोभव- ततोग्रहान् अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासाहितान् पूर्वोक्तदेवमंत्रैर्गार्ग्यप्रणवठ्या
 इतित्रयपूर्वकनाममंत्रैर्वार्ग्यसंपूज्य ग्रहेभ्यः सांगेभ्यः सपरिवारेभ्यः सायुधेभ्योऽधिदेवताप्रत्यधिदेवतासा
 हितेभ्य इमंसर्दीपमापमकबालिनैवेधंसमर्पयामि भोभोग्रहा अधिदेवताप्रत्यधिदेवतासाहिताः सर्वतोसर्वादिशो
 रक्षत बलिनैवेधंभक्षत ममयजमानस्य सपरिवारस्य सकुटुंबरयायुःकर्त्तारः क्षेमकर्त्तारः शांतिकर्त्तारः पुष्टिकर्त्तारो
 भवत एवंविनायकदुर्गावाद्याकाशाश्विसंज्ञेभ्यः पंचलोकपालेभ्य इमंसर्दीपमापमकबालिसमर्पयामि ममयज
 मानस्यायुःकर्त्तारः शांतिकर्त्तारोभवत १ क्षेत्रस्यपतिनावयमिति क्षेत्रपालसंपूज्य सिंदूरकज्जलां विवतबलिद्रव्यं
 सर्वापमादाय क्षेत्रपालाय डाकिर्नाशाकिर्नाभूतप्रतपिशाचादिसहिताय इमंसर्दीपमापमकबालिसमर्पयामि
 भोक्षेत्रपाल इमंसर्दीपमापमकबलिभक्ष ममयजमानस्य सपरिवारस्यायुःकर्त्ताक्षेमकर्त्ताशांतिकर्त्तापुष्टिकर्त्तावरदो
 भय इतिबलिदानं ततोयजमानस्य साचार्यऋषिर्कटकोभिषेकः सचस्वशाखोक्तैर्वैदिकमंत्रैः पौराणिकमंत्रैश्च
 काठ्यैः श्रवणैराणिकमंत्रायाथा सुरास्त्वमिभिर्पिचंतब्रह्माविष्णुमहेश्वराः वासुदेवोजगन्नाथस्तथासंकर्षणोविभुः

प्रसूतश्चानिरुद्धश्च भूतनिगमायते आखंडलोभिर्भगवान्यमेवैति ऋतिरुतथा वरुणः पवनश्च यन्नाथ्यक्षस्तथैव च
 ब्रह्मण्यसहितं शेषोदिकपालाः पानमेसदा कर्तितैर्लक्ष्मीर्धृतिर्भूधृतिः श्रद्धाक्रियारतिः बुद्धिर्लज्जावपुःशान्तिरनुष्टिः
 कानि श्रमातर एतास्त्वामभिर्धुतुदेवपत्न्यः समातरः आदित्यश्चंद्रमाभौ मेधुं धोजीयः सितोर्कजः ग्रहास्त्वामभि
 पिचतुराहुः केतुश्चतर्धिताः देवदानवगधर्वापक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयो भनवोगावो देवनातर एव च देवपत्न्योद्रुमा
 नागादेत्याश्वाप्सरसांगणाः अस्त्राणि चैव शस्त्राणि राजानो वाहना निच उपायानि च रत्ना निका लस्यावयवाश्च ये
 सरितः सागरा शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एतेत्वामभिपिचंतु र्मकामार्थसिद्धये रक्षंतु ते देवगणाः समग्रार्थमेवार्ति
 चापिसदादिशंतु कुर्वंतु नाशं सकलारिभर्तेर्दिशतु भोगानस्त्रिलाचलक्ष्मीम् इति सर्वकलशानामी शान्तकलशस्य च वा
 रिणा पंचपल्लवदूर्वाकुशादिभिर्वैजमानरयाभिर्वैकः कार्यः ततः शय्यादानं अष्टदंलोपरितिलप्रस्थानिधाय तस्मि
 न्स्थारतीर्णा शयनं परिकल्प्य तच्छीर्षदेशे धूतपूजां त्वाभ्यर्च्य निद्राकलशानिधाय उपरिचसुपूजितहैमं पुरुषं पुरु
 पसूकेन पीडय्योपचरैः पूजितं लक्ष्मीनारायणप्रतिमां निधाय प्रतिज्ञासकलपंकुर्यात् उत तस्मिन् अर्चय्यादिदेशका
 लादिसकोर्यं शास्त्रोक्तविधिन विहितैकादश्यादिब्रतोद्यापनं कर्मणः सांगफलप्राप्त्यर्थं सुोपकरणशय्यादानमहक
 रिच्ये ततो यथोक्तविधिनालक्ष्मीनारायणपूजाविधाय ततो विप्रवरुण ओम् भूमे देवाय नम इति विप्र पादप्रक्षाल
 नपूर्वकं संपूज्य ओमद्यैकादश्यादिब्रतोद्यापनसांगफलवाप्तिप्रशस्त्युदानप्रतिब्रह्मर्ष्या महर्षेण इति ब्रह्मण्यष्टपु
 यात् पात्राग्रामाण्येतु कुशकटिपत्रविप्रपूजा ओमद्यैक्यादिदेशकालादिसंकोर्यं नमैकादश्यादिब्रतोद्यापनयज्ञक
 मणि सर्वपापशयपूर्वकाप्सरोगणसंस्थमानवरुणैश्च पुरगमनोत्तर पट्टपेटिसहस्रवर्णाधिकरणैकक्रोडनखांसह
 लसंवरणसहितस्वर्गलोकायैर्नमः ॥ १८ ॥ टिप्पिजनमंडले राड्यान्तर परमेशिवैकत्वप्राप्तिका मद्रमांशय्यामीश्या

नादिकोणचतुष्टयस्यापितधृतकुंकुमगोधूमसजलपूर्णकुंभां स्वीच्छीर्षकं प्रदेयारथापितधृतपूर्णनिद्राकलशां हंसा
लीप्रच्छन्नांशभंगदोषधानकां प्रच्छादनपटीसप्तधाव्यतांबूलादर्शकुंकुमक्षीटकपूरानुरुचंदनदीपिकोपानच्छत्रचाम
रदंडासनरीतिपात्रकांस्यपात्रताद्यपात्रलोहपात्ररजतगयभाजनजलपात्रादिभूतां दंपतीपरिवेषसुवर्णरजतम
यमणिगणखचितभूषणसमस्तवस्त्रोपस्करादिसहितां राजोपयोगिराज्यचिन्हैरलंकृतां लक्ष्मीनारायणयज्ञपुरुष
प्रीतिकामनयामुकगोत्रायामुकशर्मणेव्राह्मणायतुभ्यमहंसंप्रददे पात्राप्रामाण्येव यज्ञपुरुषप्रीत्यर्थं दातुमहमुत्सृजे
शय्योपरिस्थितलक्ष्मीनारायणमुद्दिश्यभूमिस्थितकुशकल्पितविष्टरोपरि संकल्पजलमुरमुजेत् लक्ष्मीनारायण
प्रार्थन। लक्ष्म्यापथाव्यदीयाहिनशून्याक्षिरिसागरे शय्याममाप्यशून्यारतुतथाजन्मनिजन्मनि अशून्यंकृष्णशय
नंयथासागारजातया प्रभोममतथाभूयदशून्यंभवसागरे लक्ष्मीनारायणौदेवौयथागौरागिराश्वरौ शचीपुरंद
रौयुक्तैतथैतौद्विजदंपती ततःशय्यां प्रदक्षिणीकृत्य हिरण्यदक्षिणां उभयकृतैतदेकादश्यादिव्रतोद्यापनहोनादि
कर्मणःसांगफलायंशय्यादानप्रतिषार्थमिदं सुवर्णमर्पित्व तन्मौल्यभूतरजतताम्रमुद्रादिद्रव्यं व्रतोपदेष्टुमिष्टाय
तुभ्यमहंसंप्रददे इतिदानप्रतिष्ठादयात् अथगोदानं ततोयजमानस्तिथ्यादिसंकीर्णं उभयकृतस्यैकादश्यादि
व्रतोद्यापनहोमादिकर्मणःसांगफलावाप्तये साचार्यऋत्विजोन्यांश्चसद्विप्रान्गोदानतांबूलवस्त्रावदानदक्षिणादिभि
रहंपूजयिष्ये तत्रप्रधानगोदानमहंकारिष्ये तत्र आचार्यं दक्षिणावस्त्रादिभिर्गोदानप्रतिग्रहार्थं स्वामहं हणे इति
संपूज्य उभयैकादश्यादिव्रतोद्यापनपूर्विकामः श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्येव आचार्ययोमेगामहंप्रदत्स्ये इति संक
ल्पं विधाय गोपूजां कुर्यात् नदिनी सुनंदा सुमंगलां भद्रकरिणामावाहयामि इत्यावाह्यांगन्यासंकुर्यात् शृगमूल
यार्ज्वलविष्णुभ्यां नमः ललाटे महो देवाय नमः नासावंशे एमुखाय नमः कर्णयोरेभ्यः भ्यां नमः चक्षुषोः शशि

भारुकराभ्यांनमः ॥ दत्तेषुमरुद्वेषेभ्योनमः॥नासिकायांवरुणायनमः॥हुंकारेसरस्वरूपेनमः॥गंडयोर्यमलभ्यांनमः
उधयोःस्वप्नाद्वयायनमः ॥ प्रियायाइंद्रायनमः ॥ कुक्षिदेशेछंदेभ्योनमः ॥ उरसिसाध्वेभ्योनमः
चतुर्मुपादिषुचतुर्मुपादधर्मायनमः ॥ खुरमध्येषुगंधर्वेभ्योनमः ॥ खुरपार्थेषु अप्सरोभ्योनमः
एषेएकदशरुद्रेभ्योनमः ॥ सर्वसंधिषुवसुभ्योनमः ॥ श्रोणितटेपितृभ्योनमः ॥ लंगुलेसोमायनमः
वाल्लेषुश्रादिरयरश्मिभ्योनमः ॥ गोमूत्रेगंगायैनमः ॥ क्षीरेसरस्वरूपेनमः ॥ दध्निनिर्मदायैनमः ॥ सार्पि
पिहृताशनायनमः॥ गोमयेलक्ष्म्यैनमः॥ रोमसुदेवानामष्टाविंशतिकोटिभ्योनमः॥ उदरेष्टाधिक्यैनमः॥ पयोधरेषु
चतुःसागरेभ्योनमः ततःपूजाक्रमः सौरभेयिसर्वाहितेपवित्रेपापनाशिनिरुहणीध्वेनमयादत्तपाथंत्रैलोक्यवदिते
इतिपाथं डोभूर्भुवःस्वःरुद्ररूपिण्यैपाथंनमः सर्वदेवमयेदेविसर्वतीर्थमयेशुभे गृहाणार्धमयादत्तसौरभेयिन
मेरुतुते इत्यर्धं देहास्थितासिरुद्राणांशंकरस्वसदांप्रये धेनुरुपेणसादेविममपापंव्यपोहतु इतिस्नानम् आच्छा
दनंमयादत्तंगविसन्धक्कुशोभनं सुरभैःसर्वदेविनप्रीयतांपरमेश्वरः इतिवर्क्षं श्रीखंडंचंदनंदिव्यंसर्वगंधैःस
मन्वितं विलेपनंसुरश्रेष्ठगृहाणपरमेश्वरि ततो जलंकारान्दद्यात् शृंगयोः सुवर्णं नेत्रयोरननद्वयं कंठवटांपु
रुपमालांच सर्वांगेषुपट्टकुलम् एष्टेतावं पुच्छेमुक्ताफलस्त्रजं कुंकुमकरतूरिकादिसुगंधितद्रव्याणि सप्तधान्यानि
मादयानिचसुगंधानिमालत्यादीनियानिच सुरभिर्वज्रगन्मातःपुण्याणिप्रतिगृह्यतां इतिपुण्याणि वनरूपतिर
सोदिव्योगंधाढ्योगंधजतमः आध्रियःसर्वदेवानांधूपोयंप्रतिगृह्यतामितिधूपं आर्घ्यंत्रिवर्तिसंयुक्तंवाहिनायोजि
तमया दीपगृहाणसुरभितुभ्यंभक्त्यासमाधृतम् इतिदीपम् सुरभिर्वज्रगन्मातदेविविष्णुपदेस्थिता सर्वदेवम
येभ्यासमयादत्तमिमंग्रस सौरभेय्यःसर्वाहिताःपवित्राःपापनाशनाः प्रतिगृह्णतिविसंभ्रासंगावस्त्रैलोक्यमातरः

इति गोप्राप्तं वैश्वं पंचगावः समुत्पन्नामध्यमानान्महोदधेः तासां मध्ये तु यानंदत्तस्य वैश्वेन मोक्षम इति नमस्कारः
 इत्येवमर्गमस्त्वं हंमर्वाजं विभावसोः अतस्तत्पुण्यफलदमतः शांतिप्रचच्छमे इति दक्षिणं गावो ममाग्रतः संतुगावां
 न संतुष्टः सव्यदक्षिणयोर्गविगावां मध्ये वसाम्यहं इति प्रार्थना ततो विप्रपूजा रुद्ररूपेण ब्राह्मणाय नमः
 एवमसंपूज्य गोदानप्रतिग्रहार्थं त्वामहं इति वरणासामर्थ्येनैव दत्त्वासजलतिलकुशाक्षतंगोपुच्छं हस्ते गृहीत्वा
 तामध्यामुक्तगोत्रोऽमुक्तशर्महं सर्वपापक्षयार्थं धर्मार्थकाममोक्षरूपचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धये कृतैतदेकादश्यादिब्र
 तोद्यापनफलप्राप्त्यर्थं ममांशुगादिस्थानेषु सुवर्णार्थलंकारां सवत्सार्द्रद्वयतां यथानामगोत्राय ब्रह्मणे ब्राह्मणाय
 चात्तुभ्यमहं संप्रदद्रे इति विप्रहस्ते दद्यान् तमेव ज्ञसाधनभूताया विश्वस्याधौ यानां शोनी विश्वरूपधरो देवः प्रीयता
 मनपागवेति मंत्रः घृतक्षीरप्रदानं घृतघृतयोऽन्यं घृतोद्ववाः घृतनद्यां घृतावतारताम संतुष्टमाह घृतं भूहृदये नि
 त्यं घृतं नाभ्यां प्रतिष्ठितं घृतमे सर्वतश्चैव घृतमेव वहिः स्मृतं ततोदानप्रतिष्ठां दद्यात् उभयकर्तृतद्गोदानं सत्
 सिद्धार्थमिदं दक्षिणाद्रव्यं तुभ्यमहं संप्रदद्रे इति दानप्रतिष्ठां दत्त्वा ब्राह्मणं घृतं च नमस्कृत्वा गोमर्तं विधिपूर्व
 गावः सुरभयो नित्यं गावो गुग्गुलुगंधिकाः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्वय्यनंमहत् श्रद्धमेव परं गावो देवानां ह
 विरुत्तम पावनं सर्वभूतानां गावः शरणमुत्तमं गावः पवित्रं परमं गावो भंगलमुत्तमं गावः सर्वस्वशुक्लवर्णां वैश्व
 प्रतिष्ठिताः सर्वेषां भवभूतानां गावः शरणमुत्तमं गावः पवित्रं परमं गावो भंगलमुत्तमं गावः सर्वस्वशुक्लवर्णां वैश्व
 न्याः सुवाहनाः ततो गोभ्यः श्रीमर्तं दत्त्वा सौरभेयीभ्य एव च नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च यजिज्भ्यो नमो नमः ब्राह्मणाभ्य
 च गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकत्र मंत्रास्ति प्रतिष्ठां दत्त्वा इति यमोक्तं गोमर्तं विधिपूर्वकं सहाभारते पि
 सुरभ्यः सौरभेयश्च सतिः सागरं यथा गावः पश्यन्महं नित्यं गावः पश्यन्तं मांसं दाता गावो ममाग्रतः संतुगावां

स्ततोवयं गावोममाग्रतः संतुगावोमेसंतुष्टतः ततोयजमानएकादशीव्रतोद्यापने शुक्लैकादश्याः रुधिरैकादश्या
 उद्यापनेकृते द्वादशकुमान् यथाविभवपकाद्वादक्षिणासहितान् प्रतिभावस्त्रपादुकादिसहितान् उभयैकादशीव्र
 तोद्यापनेतुचतुर्विंशतिपञ्चविंशतिवात्राह्मणान्केशवादिदेवस्वरूपान् केशवादिनामभिरव संपूजदद्यात् तत्रमंत्रः
 पकाद्वापूरितान्कुंभान्दाक्षिणावस्त्रस्युतान् दद्यान्मिद्विजवर्धयेभ्योदेवोमेप्रीयतामिति प्रत्येकंपूजनेतु पकाद्वापूरितं
 कुंभंदाक्षिणावस्त्रसंयुतं दद्यान्मिद्विजवर्धयेभ्योदेवोमेप्रीयतामिति शिवरात्र्यादिशैवव्रतोद्यापनेचतुर्दशवाह्मणान् अ
 नैकपात्रहिर्बभ्योभव शशवर्डनापतिः रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिवर्द्धभरः महादेवोहरोभमिनामान्यवचतुर्दश
 इतिप्रत्येकनामाभिः संपूज्यकुंभान्दद्यात् तत्रमत्र पकाद्वापूरितान्कुंभान्दाक्षिणावस्त्रसंयुतान् दद्यान्मिद्विजवर्धयेभ्य
 शिवोमेप्रीयतामिति प्रधानकुंभदानेनैवविशेषः शोभोप्रसीददेवैश सर्वलोकेश्वरप्रभो तवरूपप्रदानेनमम
 संतुमनोरथाः ततः पीठं सर्वोपरकरसंयुक्तं सर्वतोभद्रोपरिरथप्रधानदेवताप्रतिमासहितं पूर्वोक्तमंत्रेणाचा
 र्योप्यदद्यात् उतैतत्सत्त्वश्रमकृतैतदेकादश्यादिव्रतोद्यापनस्य सांगफलावाप्तये इमां प्रधानदेवताप्रतिमा
 सर्वैः परस्करसाहितपीठसमन्वितां श्रीपरमेश्वरलक्ष्मीनारायणप्रीत्यर्थं मुमामहेभ्वरप्रीत्यये वा श्रमकगोत्राया
 मुकशर्मणे आचार्योपनुभ्यमहंसंप्रददे ततश्चुटिन्मन्त्रोदाक्षिणाः द्यात् ओमयकृतरूपोद्यापनकर्मणः द्वारपालत्वजा
 पकत्वविवेचः सांगफलावाप्तये इमांदाक्षिणानानातामगोत्रेभ्योपयथास्वस्वमृदविभ्योदातुनहमुत्सृजे ततरितलपात्र
 दानं ओमद्यास्मिन्नुद्यापनकर्मणिज्ञाताज्ञातन्यनातिरिक्तदोषपरिहरार्थमिदं तिलपात्रजपापतिदैवतं सुवर्णादिदक्षि
 णाद्रव्यसहितममुकगोत्राया मुकशर्मणेवाह्मण्यतुभ्यमहंप्रददे मंत्रः तिलाः स्वर्णपुतारत्नभूषणप्रदत्ताह्यवनाशनाः
 विष्णुप्रीतिकरानित्यमन्त्रः शान्तिप्रपच्छमे ततः पूर्णाहुतिकुंभ्यात् उभयैर्धानुमिर्यस्मिन् भूषणजक्त्रपिस्त्रिष्टुप्छन्दः

वैश्वानरोदेवता पूर्णाहुतिहोमविनियोगः रक्तवस्त्राद्युत्तरेषुष्पाक्षतंसहितं श्रीफलमादाय उर्मूर्धानदिवाश्रयतिष्ठ
 पिव्यावैश्वानरमृतभ्राजातमाग्निं कविष्ट्संस्त्राजमतिष्ठिजनानामासन्नापाभञ्जनयतदेवाः स्वर्गा इदमन्नमे ततो
 यसोःपवित्रमिति वसोर्धारां स्तुवोपरिदद्यात् उञ्ज्यायुर्दामन्नहविषेजुषाणोद्धतप्रतीकोद्धतयोनिरेषि धृतंपीत्वाम
 भिचारुगन्धं पितेवपुञ्जरक्षतादिवमातरवाहा ततः स्तुवेणभस्माननीयं व्यापुपकराणामिति स्तुवेणहोमीयवाह्निमं
 डलात् भस्म गृहीत्वा व्यापुपंजमदग्नेः इतिललाटे ॥ १ ॥ कश्यपस्यव्यापुपमितिर्ग्रीवायां ॥ २ ॥ यद्
 वातांज्यायुपमितिदक्षिणसि ॥ २ ॥ तन्नोअस्तुव्यायुपं तत्तेअस्तुव्यायुपमिति हृदये ततोऽधोःशान्तिरंतरिक्षं
 तिः आपोहिधामयोभुव इत्यादिभञ्जैरत्राप्यभिपेकः ततोयज्ञातदक्षिणामाचार्यार्पदद्यात् हवनदक्षिणांचब्रह्म
 णेदद्यात् ततोयजमानोऽग्निप्रदक्षिणोक्त्य धर्मदेहिधनंदेहिपुत्रपौत्रांश्चदेहिमे आपुरारोभयमैश्वर्यंदेहिमेहव्य
 वाहन ॥ १ ॥ श्रद्धांविधांयशःब्रह्मांविद्यांबुद्धियशोबलं व्यापुष्यंतेजश्चारोऽन्यदेहिमेहव्यवाहन यातुदेवगणाः
 सर्वेषुजामादाययाज्ञिकीं इष्टकार्यंप्रासिद्ध्यर्थंपुनरागमनायच प्रमादात्कुर्वतांकर्मप्रचयेताध्वरेषुच स्मरणादि
 वतद्विष्णोःसंपूर्णस्यादिति श्रुतिः ॥ १ ॥ परस्परमृत्त्याचनानोक्त्यातपोयज्ञक्रियासुच न्यूनसंपूर्णतांयातिसद्यो
 वंदेतमच्युतम् ॥ २ ॥ ततोयजमानः कनरयोद्यापनकर्मणःसांगतासिध्यर्थंब्राह्मणान्यथाशक्तिपकान्नपायसादि
 भिरहंभोजयिष्ये तथाच यथाशक्तिभूयसीदक्षिणादातुमहमस्तुजे कतेनानेनकर्मणा कर्मांगरूपीश्रीभगवान्परमे
 श्वरःप्रोयतां ततःसदन्नदक्षिणादानादिभिरन्यानपिषिष्टान्नब्राह्मणान्संतोष्य आशिपोगृहीत्वा व्रतसंपूर्णतांवाचयेत्
 जपच्छिद्रंतपःछिद्रंयच्छिद्रंव्रतकर्मणि सर्वभूतव्याच्छिद्रंब्राह्मणानांप्रसादतः १ ब्राह्मणायानिभाषंतेनन्येतानिदेव
 ताःसर्वदेवमयाविश्रान्तहवनमन्यथा २ ब्राह्मणजंगमंतीर्थनिर्मलंपापशोधनं येषांवक्रियोदकैर्नवशुद्धतिनलिनं।

जनः ३ द्राह्मणानां तु वचसा ब्रह्महत्या विनश्यति सर्वतीर्थाभिषेकश्चेति पावाकपोदकेन हि ४ उदधिः क्षारतानीतः
 पावकः सर्वभक्ष्यतां सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि कृतो विप्रैर्महात्मभिः ५ व्यासवाल्मीकीकवचनात् पराशरवशिष्टयोः नारदस्य
 भृगोरुक्तया संपूर्णैश्चास्तुतेव तस्मै ६ उपवासो ब्रततीर्थजपहोमादिकं वयत् विप्रैः संपादितं यस्य संपन्नतस्य तत्फलम्
 ॥ ७ ॥ यद्वा ह्यणारतुष्टतमावदंति तद्देवताः कर्माभिराचरन्ति तुष्टेषु तुष्टान् कवयो वर्दन्ति प्रत्यक्षदेवेषु परोक्षदेवान्
 ८ ॥ समस्तसंपत्समवाप्तिहेतवः समुत्थिताः पङ्कलधूमकेतवः अपारसंसारसमुद्रं सेतवोरक्षतुमां ब्रह्मणपादरेणवः
 ॥ ९ ॥ आपद्भक्त्या तस्य हस्तमानवः सर्मा हितार्थोर्पणकामधेनवः समस्ततीर्थैर्बुधविजयमूर्तयोरक्षतुमां ब्रह्मणपाद
 पांसवः ॥ १० ॥ आधिप्याधिहरन्दणान्दुःस्वदारिद्र्यनाशनं श्रीर्कोत्तिष्ठेदं देवि प्राणापादपंकजम् ॥ ११ ॥
 अथ नियमविशेषोऽप्यपनं एकमासं द्विमासं त्रिमासं चार्धमेव च दिनादिदशपञ्चत्रिादिनैकं दिनार्धकं चार्किकं
 चि ततो ब्राह्मणैराशेषो देवाः मन्त्रार्थाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः शत्रूणां बुद्धिनाशो रतुभिर्नाष्टा मुदयोस्तु वः
 ततो यजमानः सर्वान्सदन्नदक्षिणादिभिः परितोष्य नैराज्ञतः समहेतुसर्वहृद्ये जनैः सह भुञ्जीत ॥ इति श्रीरघु
 वंशतिलकश्रीरणवीरसिंहकारिते कुर्यरत्नाकरे त्रैवर्णिकानां सर्वव्रतानां सामान्योऽप्यपनम् ॥

अथ शुद्धस्य वर्णव्यवहारे सामान्यधर्मा उच्यन्ते महाभारते श्राद्धकर्मतपश्च वसत्यमक्रोध एव च स्वेष्टुदरेषु संतोषः शौचं नि
 द्यानसूयता आत्मज्ञानं तितिक्षा च धर्मः साधारणो नृपेति नाधारण धर्मस्य अवणात् तत्रादौ निषिद्धधर्माः वेदाक्षरविचा
 रेण ब्राह्मणीगमनेन च कपिलाक्षीरयानेन शुद्धश्रद्धालतां ब्रजोदिति पराशरकेः जपस्तपस्तीर्थसेवा ब्रह्मचर्या मंत्रसा

धनं देयना राध नैवैव ज्यो शूद्रपतनानि गृह्णितुं नैश्च अथ शूद्राः स्वविहितधर्मश्च शूद्रेव शैश्च तु यैः पि वर्णनाद्धर्मम
हं ।। वेदं न ब्रह्म स्वधा स्वहा । वषट्कारादिभिर्विर्नैतिव्यसोक्तैः शूद्रस्तूष्णीं जपेन्मौनमास्तु ते भोगिविर्जन इति विशे
पविधानाच्च तथा चारम्य देवपूजाव्रतोपवासयज्ञदानशमादित्यमूर्हो मतर्पणादिभिश्च रुद्रसायुज्यादिफलाभिधा
नमुक्तं कर्मपुराणे ब्राह्मणाः क्षत्रियवैश्ययाः शूद्राश्चैव द्विजोत्तम अर्चयन्ति महादेवं यज्ञदानशमादिभिः ब्रतोपवास
नियममूर्हो मरुवाध्यायतर्पणैः तेषां वै रुद्रसायुज्यं समीप्यं याति दुर्लभं सालोक्यतत्त्वसामारूपं जायते तत्प्रसादत इति
वेदमंत्ररयथा स्वहा वषट्कारादिभिर्विर्नैति तदुक्तं निर्णयाम्यते तथा च त्रिपितस्वैरुकादि स्व हा प्राणवसंयुक्तं शूद्रे मं
त्रं ददं द्विजः शूद्रो नैरयमाप्नोति ब्राह्मणः शूद्रतामियात् एवं च पौराणविष्णुसहस्रनामचंडीसतोत्रादिपठेन
नधिकारः श्रवणमात्राधिकारेण पाठाप्रसक्तेः तथा यद्दं शृणुयादित्ययश्चापि परिकीर्तयेत् नाशुभं प्राप्नुयादिक
चित्सोमं ज्ञेह च मानवः वेदांत गो ब्राह्मणः स्यात्क्षत्रियो विजयी भवेत् वैश्यो धनसमृद्धः स्यात् शूद्रः सुखमवाप्नुयात्
इत्यथ श्रवणारूपपूर्वोपादानप्राधान्यात् शूद्रः श्रवणेनैवेति शंकराचार्यैर्व्याख्यातं किं बहुना शूद्रकर्तृकत्वात्
द्वाद्वैतप्रसवे पौराणमंत्रपाठः शूद्रस्य तु श्रवणमात्र श्रावयं च तुरोवर्णान् निपादस्य पति याजयेदिति तत्र शृणुपुरेत्य
र्थेन शूद्रप्रतिश्रवणजन्यज्ञानस्यैव कर्मभिर्भेद इत्युक्तं पुराणपठनपाठाभावे तत्तन्मंत्रे पृथाठाप्रसंगश्च वा राहोपि अयमे
व विधिः प्रोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जितः अमंत्रस्य तु शूद्रस्य विशेषेण गृह्यते अन्नः शूद्रकर्तृकदानश्राद्धादीं अर्थ
प्रकाशनार्थं सर्वत्राविशेषेण मंत्रपाठः कार्य इति शूलपाणिः वैदिकोपि विशेषेण पठनीय इत्याचार्यचूडामणिः श्राद्धे
परस्यां शाखायां विप्रस्य मंत्रपाठकः स शूद्रस्य अपि आव्यः स्यादिति कौमुद्याम्वदनपालः अमंत्रस्येति विशेषेण
शूद्राणां स्त्रोष्णान्ततुल्यनानि चेति शूलपाणिः यत्तु तेनोक्तं मंत्रजन्यनियमादृष्टसिद्धिर्मरुकरेणैव व्यतेजुज्ञातोनमस्कार

मन्त्रइति गीतमपि कल्पतरुस्तुपौराणकमैलाखींशूद्रान्प्रतिविधिष्यविधानात्तथाचमंप्रविशिष्टानामुत्पत्त्यातथैव
 विनियोगात्पौराणमंत्रपाठोभवेदेवत्याह तत्र नमस्कारेणवाधात् अन्येतु देवानादेवनः स्नातुपिट्टणानामगोजतः
 आवाहनादिकर्तव्यंयथाशूद्रेणतच्छृणु इतिभविष्योक्तिः सर्वज्ञदेवेभ्योनमः पितृभ्योनमः इतिनाममंत्रमहः न
 मस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञात्तहापयेत् तेनशूद्रकर्तृकतुलादानादिष्यपिशूद्रस्यनमस्कारोमंत्रः पौराणस्तुविप्रपठनी
 यइत्यविरोधः अतोनुमतोस्यनमस्कारमंत्रइति गीतमप्यपि अत्रकोविदाहुः विप्रोमंत्रेणगृह्यते इत्यत्रैदिको
 मन्त्रोविप्रस्य पौराणस्तुशूद्रपठनीयः नवेदेव्यधिकारैरहितैकचिच्छूद्रस्यविद्यते पुराणैव्यधिकारोभेदाशतोब्राह्मणै
 रिति शूलपाणौपाश्चोक्तिः तिथितत्त्वे वैदिकेतरमंत्रपाठशूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाचन
 इतितत्पुराणमंत्रपरा नमस्कारेणमंत्रेणिति ब्रह्मक्षत्रविशाचैवमंत्रवत्त्वानामिष्यते तूष्णीमेवतुशूद्रस्यसनमस्का
 रकमतइति यज्ञवल्क्येनापि अथमेवाविधिः प्रोक्तः शूद्राणामंत्रवर्जित इत्यनुमतो नमस्कारमंत्रोवैदिकपुराणयोर्नि
 वेधाच्च कर्मपुराणे नाध्येतव्यमिदंशाखंड्यपलरस्यचसन्निधावितिपौराणानिषेधनवेदस्यदूराक्षातत्वात् अध्येतव्यं
 ब्राह्मणेनैवैश्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाचन श्रौतंस्मार्तचैवधर्मप्रोक्तमस्मिन्नूपोत्तम तस्मा
 त्शूद्रैर्विनाचिप्रंनश्रोतव्यंकदाचनेतिशूलपाणौ पुराणाधिकारे भविष्योक्तिः अतएवविप्रोमंत्रेणगृह्यते इति सर्वा
 धंपरंनआह्मन्नात्रमितिशूलपाणिः नन्वेवं अथएवविधौ सति आवेयेच्चतुरेवर्णानित्युकेर्द्विजानामपितुलादानादौ
 अथएवमेवस्याज्ञपाठ इतिचेदत्रब्रूमः अध्येतव्यंब्राह्मणेनैवैश्येनक्षत्रियेणच श्रोतव्यमेवशूद्रेणनाध्येतव्यंकदाच
 नेति एवंब्रूतोपवासादावपिशूद्रस्याधिकारः अथएवविधिसिद्धविषयत्वद्वैदिकमंत्राभावाच्च याच्यास्तु वैश्यशूद्र
 योर्द्विरात्राधिकोपवासानिषेधमहः वैश्यः शूद्राश्च्येमेहाहुपवासंप्रकुर्वते त्रिशंत्रपंचरात्रंवातिपांठ्युष्ठिर्नैविव्यते

सु सर्वकर्मगतं पुण्यहवाचनमाचारानुसारणेत्येते व्यासः संपूज्यगंधमात्यदीर्घाक्षिणास्त्वस्तिवाचयेत्
 कान्पकर्मणिमागत्येसंभ्रामाद्भुतदर्शने यमः सांकारैर्बुद्धिजः कुर्यान्निराकारमहिपतिः उपांशुचत्तथावश्य
 स्त्वस्तिजोद्ध्रेप्रकीर्तयेत् तत्र कर्त्तादावाचन्य सुमुखश्चैकदंतश्चेत्यादिविधैः पठ्यमानं श्रुत्वा, तिमयेत्यादि
 देशकालौ संकीर्त्य श्रमुकगंभोमुकदासोह्यतात्मनः सर्वपापक्षयसकलभिष्टप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरश्री
 त्वयं यथाकालसमाचरितैकादश्यादित्रितय सांगफलास्ये तदुद्यापनकर्मकरिष्ये तदंगतया गणेशपूजनं
 पुण्यहवाचनंचकरिष्ये इति संकल्प्य गणेशं पूजयेद्यथा हेहेरंवत्त्वमभ्येहि श्रविकाश्रयंकात्मज सिद्धिवुद्धि
 युतश्चक्षुःसर्वलोकपितः पितः नागास्त्वनगहारत्वंगणनाथचतुर्भुज भूपितःस्वायुर्धेर्दिव्यैः पाशांकुशपरश्व
 धैःश्रावाहयामिपूजार्थैरक्षार्थैचममकतोःहहागच्छयहाणत्वंपूजार्क्षचमत्कतुमित्यावाह्य षोडशोपचारैःसंपूज्यप्राप्ते
 सफलमर्घ्यमादाय रक्षरक्षणगणैष्यक्षत्रैलोक्यपरक्षक भक्तानामभयंकर्त्ताजाताभवभवार्णवात् द्वैमातुरकपा
 सिंघोपास्यमातुराग्रजप्रभो वरदरत्नवंदहिवांछितंवांछितार्थद श्रनेनफलदानेनफलदाभवेमप्रभो इत्यर्घ्यदत्त्वाव
 रतुंजमहाकापेतिप्रार्थयेत् यद्वा विश्वेश्वरायवरदायसुरप्रियायलंबोदरायसकलायजगद्धिताय नागाननाय
 सतसर्पैवभूषणायगौरि,सुतायगणनाथनमोनमस्ते १ भकर्त्तानाशानपरायगणेश्वरायसर्वेश्वरायशुभदायंसुरेश्व
 राय विद्याधरायविकटायचवामनाय भक्तप्रसन्नवरदायनमोनमस्ते २ नमस्तेब्रह्मरूपायविष्णुरूपायतेनमः नमस्ते
 रुद्ररूपायकारिरूपायतेनमदतिसंप्राध्वततःस्वामेधान्यराशिद्वयेकलक्षं संस्थाप्यतत्रदूर्वापंचपल्लवफलहेमपंचरत्ना
 भिन्दत्वाधान्यपूर्णपात्रद्वयं न्यस्य तत्र पाशहस्तंचचरुणमंभसांपातिमिश्रं श्रावाहयामिपद्मैश्चैस्मिन्पूजेयं प्रति गृह्य
 शान्तिनिब्रूयमाणायलसंपूज्यकलशस्यमुखेविष्णुः,कंठेरुद्रः,समाश्रितः मुखेनस्वस्तिवाचयेत्तत्रह्यमाधेयमादगारिथिताः

मंत्रइति गौतमोपि कल्पतरुस्तुपौराणकर्मणोऽंशोऽंशुद्राऽप्रतिविशिष्यविधानात्तथांश्चर्मन्त्रविशिष्टानामुत्पत्त्यातथैव
विनियोगात्पौराणमंत्रपाठोभवेदेवेत्याह तन्न नमस्कारेणवाधात् अन्येषु देवानादेवनः स्मृतिपट्टणानामगोत्रतः
आवाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेण तच्छृणु इति भविष्योक्तिः सर्वत्र देवेभ्यो नमः पितृभ्यो नमः इति नाममंत्रनाहुः न
मस्कारेण मंत्रेण पंच यज्ञात्तहापयेत् तेन शूद्रकर्तृक तुल्यदानादिष्वपि शूद्रस्य नमस्कारो मंत्रः पौराणस्तु विप्रपठनी
य इत्यप्यविरोधः श्रुतो नुमतोऽस्य नमस्कारमंत्र इति गौतमीयेषु अपि अत्र केचिदाहुः विश्वामित्रेण गृह्यते इत्यत्र वैदिको
मन्त्रो विप्रस्य पौराणस्तु शूद्रपठनीयः न वेदेभ्यः विकारो हि कचिच्छूद्रस्य विद्यते पुराणेष्वपि विकारो भेदाशीतो ब्राह्मणै
रिति शूलपाणौ पाश्चात्तिः तिथितत्त्वे वैदिके तर्मन्त्रपाठे शूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाचन
इति तत्पुराणमंत्रपरा नमस्कारेण मंत्रेण इति ब्रह्मक्षत्रविशां वैवर्मन्त्रवत्तानामिष्यते तूष्णीमेव तु शूद्रस्य स नमस्का
रकमत इति याज्ञवल्क्येनापि अथ मेवाविविधोऽश्रोतः शूद्राणामंत्रवर्जित इत्यनुमतो नमस्कारमंत्रो वैदिकपुराणयोर्नि
षेधाच्च कर्मपुराणे नाभ्येतव्यमिदं शास्त्रं पलस्य च सन्निधाविति पौराणनिषेधने वेदस्य दूरास्मात्तत्वात् अभ्येतव्यं
ब्राह्मणेन वैश्येन क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाचन अतस्मात्तैव वैधर्म्योक्तमस्मिन्ननुपेतम् तस्मा
त्तूष्णीर्विना विप्रं श्रोतव्यं कदाचन इति शूलपाणौ पुराणाधिकारे भविष्योक्तिः श्रुत एव विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति सर्वा
र्थपरं न श्राद्धमात्रमिति शूलपाणिः नन्वेवं श्रवणविधौ सति श्रावयेच्चतुरवर्णानि त्युक्तेर्हि ज्ञानामपि तुलादानादौ
श्रवणमेव स्यात्तथा ठ इति चेदत्र भ्रमः अभ्येतव्यं ब्राह्मणेन वैश्येन क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाभ्येतव्यं कदाच
न इति एवं ब्रतोपवासादावापि शूद्रस्याधिकारः श्रवणविधिसिद्धविषयत्वाद् वैदिकमंत्राभावाच्च प्राच्यारस्तु वैश्यशूद्र
योर्हिराज्योपवासानिषेधमाहुः वैश्याः श्राद्धाश्रये मेहाहुः उपवासं प्रकुर्वते त्रिरात्रं च रात्रं व्रतं तेषां त्र्युष्टिर्नैविद्यते

धनदेयना राधनेयवर्त्तायूः प्रयतनानि पण्डितिनः केचन अप्यशूद्राः स्वविहितधर्मैश्च शूद्रेष्वर्थश्रुर्गोपि वर्णत्वाद्वर्मम
 हंता वदन्त्यस्वधास्वहावपट्कारादिभिर्विनीतव्यासोक्तैः शूद्रस्तूष्णीं जपन्मौनमारुतेभोगविवर्जिन इतिविशेषो
 पविधानाच्च तथाचास्य देवपूजाव्रतोपवासपूजानशमादनियमैर्होमतर्पणादिभिश्च रुद्रसायुज्यादिफलाभिधा
 नमुक्तं कर्मपुराणे ब्राह्मणाश्चित्रियावैश्याः शूद्राश्चैव द्विजोत्तम श्रार्चयन्ति महादेवं पूजयन्तः शान्तिमादिभिः व्रतोपवास
 नियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वैरुद्रसायुज्यं समीप्य याति दुर्लभं सालोक्यताच्च सारूप्यं जायते तत्प्रसादत इति
 वेदमन्त्रस्यास्वहावपट्कारादिभिर्विनीतेति तदुक्तं निर्णयामृतै तथाचतियितस्वेस्कादि स्व हाप्रणवसंयुक्तं शूद्रेमं
 जंदेदेद्विजः शूद्रो निरयमाप्नोति ब्राह्मणः शूद्रतामिधात् एवंच पैराणविष्णुसहस्रनामचंडीरतोत्रादिपठेभ्य
 नधिकारः अवणमात्राधिकारेण पाठाप्रसक्तेः तथा यद्दं शूणुयादित्यंशश्चापि परिकीर्तयेत् नाशुभं प्राप्नुयात्किं
 चित्सोमं जह च मानवः वेदांतगोब्राह्मणः स्यात्क्षत्रियो विजयो भवेत् वैश्यो धनसमृद्धः स्यात् शूद्रः सुखमवाप्नुयात्
 इत्यत्र अवणारूपपूर्वोपादानाधान्यात् शूद्रः अवणेनैवतिशंकराचार्यैर्व्याख्यातं किं बहुना शूद्रकर्तृकज्ञानश्चा
 द्वादीवै प्रत्येव पौराणमंत्रपाठः शूद्रस्य तु अवणमात्रं आवयेच्चतुरोवर्णान् निपादस्वपतियाजयेदिति वत्त शूणुयस्वेत्य
 र्थनशूद्रं प्रति श्रवणजन्यज्ञानस्यैव कर्मभिर्गृह्यता पुराणपठनपाठानां च तत्तन्मंत्रेषु पाठाप्रसंगः ख वाराहेपि अयमे
 वविधिः श्रोतः शूद्राणां मंत्रवर्जितः अर्धमंत्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो मंत्रेण ग्रह्यते अत्रः शूद्रकर्तृकज्ञानश्चाद्वादी अर्थ
 प्रकाशनार्थं सर्वत्र विप्रेण मंत्रपाठः कठवैद्वतिशूलपाणिः वैदिकोपि विप्रेण पठनीय इत्यचार्यचूडामणिः आदि
 यस्यां शास्त्रार्थाविप्रस्य मंत्रपाठोक्तः सशूद्रस्यापि आठ्यः स्यादितिकोमुद्यां नदनपालः अर्धमंत्रस्येति विशेषणत्
 शूद्राणां श्रोत्राणां तत्त्वानां चैतिशूलपाणिः यत्तु तेनोक्तं मंत्रजन्यनियमादृष्टसिद्धिर्नमस्करोति एवत्येतेन ज्ञातानमस्कार

मंत्रइति गीतमपि कल्पतरुस्तुपीराणकर्मणां शूद्राऽप्रतिविशिष्यविधानात्तेषां चर्मप्रविशिष्टानामुत्तरयातयेव
 विनियोगात्पौराणमंत्रपाठोभवेदेवेत्याह तत्र नमस्करेणवाधात् अन्ये तु देवानां देवताऽपि दृष्टानां गोत्रतः
 आवाहनादिकर्तव्यं यथा शूद्रेण तच्छृणु इति भविष्योक्तिः सर्वत्र देवेभ्यो नमः पितृभ्यो नमः इति नाममंत्रादुः
 प्रकरेण मंत्रेण पंच यज्ञाज्ज्ञापयेत् तेन शूद्रकर्तृकतुलादानादिष्वपि शूद्रस्य नमस्कारो मंत्रः पौराणस्तुविप्रपठनी
 यइत्यविरोधः अतो नुमतोऽस्य नमस्कारमंत्रइति गीतमप्यपि अत्र केचिदुक्तं विप्रमंत्रेण गृह्यते इत्यत्र वैदिको
 मंत्रो विप्रस्य पौराणस्तु शूद्रपठनीयः न वेदेष्वाधिकारो हि कश्चिच्छूद्रस्य विद्यते पुराणेष्वधिकारो भिदर्थतो ब्राह्मणे
 रिति शूलपाणौ पाद्योक्तिः तिथितत्त्वे वैदिकेतरमंत्रपाठं शूद्रस्याधिकारः श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन
 इति तत्पुराणमंत्रपरा नमस्कारेण मंत्रेणैति ब्रह्मक्षत्रविशां वैवर्मञ्जवत्तानामिष्यते तूष्णीमेव तु शूद्रस्य सनमस्का
 रकर्मतश्चाते याज्ञवल्क्येनापि श्रयमेवाविधिः श्लोकः शूद्राणां मंत्रवर्जित इत्यनुमतो नमस्कारमंत्रो वैदिकपुराणयोर्न
 वैधाश्च कर्मपुराणे नाध्येतव्यमिदं शास्त्रं पलस्य च सन्निधाविति पौराणानि धेयने वेदस्य दूराक्षात् तत्वात् अन्ये तव्यं
 ब्राह्मणेनैव श्रेय न क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन औतंस्मात्तैर्वैधर्म्येनोक्तमस्मिन्नूपोक्तम् तस्मा
 त्शूद्रैर्विना विप्रं न श्रोतव्यं कदाचन तिशूलपाणौ पुराणाधिकारे भविष्योक्तिः अतएव विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति सर्वा
 थपरं न श्राद्धमात्रमिति शूलपाणिः नन्वेवं श्रवणविधौ सति आधयेच्चतुरोवर्णानि त्र्युक्तेर्द्विजानामपि तुलादानादौ
 श्रवणमेव स्यात्तथा ठ इति वेदत्रयमः अन्ये तव्यं ब्राह्मणेनैव श्रेय न क्षत्रियेण च श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाच
 नति एवं ब्रतोपवासादावपि शूद्रस्याधिकारः श्रवणविधिसिद्धविषयत्वाद् वैदिकमंत्राभावाच्च प्राच्यास्तु वैश्यशूद्र
 योर्द्विरात्राधिकोपवासानेपथमाहुः वैश्यः श्राद्धश्रेयमेवाहुः उपवासं प्रकुर्वते त्रिरात्रं चरात्रं वतिषां त्र्युष्टिर्नैव विद्यते

यत्तु पंचगव्यं पिबेच्छुद्धे ब्राह्मणस्तु सुरां पिबेत् उर्भौ तौ तु लयकर्मणौ पूयारूपे न रके स्थितौ तत्राप्यश्वत्थे च निवे-
नायं विशेषः प्रायश्चित्तरत्ने ज्ञेयः एवं पूर्वोत्तपि जलाशयोत्सर्गो नास्मादप्रतिष्ठमहादानादिषु शुद्धस्याधिकारः अथि-
कारभिर्वेच्छुद्धः पूर्वोत्तर्भनवौदिके पूर्वोत्तवाहहेमाद्रौ मदनरत्ने जातु कर्ष्यः वार्पाकूपतडागादिदेवतायतनानि च
अन्नदानप्रपादानमारागः पुत्तमुच्यते नारदः गृहोपरगोयदानं मूर्धसंक्रमणादिषु द्वादशमादिषु यद्दानं
तत्पूर्वोत्तः शुद्धाहृतं शंखादिभिरप्येवमुक्तं यत्र महादानादौ शुद्धस्य होमदावाधिकारस्तत्रेद्वधागतिः वैदिक-
संज्ञाहृतं विप्रैः कार्थमिदमेकः पक्षः संव्रवर्जं न दुष्प्राप्तिकुर्याणः पीठिकीक्रियाभिति मन्वादिभिरप्येवमु-
दाहृतं अन्येत्वाहुः विप्रैर्वैदिकमंत्रेणैव होमादि कार्थवत्त्वं यममाणापाराशरकेः माधवीत्येवमेवं पौराणमंत्रेण चार्थ-
कर्तृके पुर्णोत्तएव याजमानेषु तेषां श्रवणमात्रमुक्तम् श्रवणविधिजन्यज्ञानस्यैवांगत्वात् वैदिके तु याजमानेन मस्कारएव
श्रुतमतीत्यनमस्कारो मंत्रश्रुतिगौतमोक्तिः व्यासमन्वादिवाक्यान्मप्येतद्विषया एवैव अस्मिन्ति पथीश्रुत्या तत्संबंधि-
त्वात् पौराणोपविप्रस्यैव अमंत्ररूपतु शुद्धस्य विप्रो मंत्रेण गृह्यते इति पूर्वोक्तचाराहोकेः एवं शुद्धस्याद्भनरोगशान्ति-
कर्मविषाककुलादानादावपि ह्यौ शुद्धाश्च सधर्मोऽतिरुमतेः आणव्यशुद्धकर्तृकहोमो विप्रद्वारं वपराशरेणोकेः त-
था दक्षिणार्थतपोविप्रः शुद्धस्य जुहवा द्वाविः ब्राह्मणस्तु भवेच्छुद्धः शुद्धस्तु ब्राह्मणो भवेदिति अन्नमाववाचार्यः पो-
विप्रः शुद्धादक्षिणामादाय तदीयं हविः शान्तिपुष्टयादिसिद्धये वैदिकमन्त्रैर्जुहोति तत्र विप्रस्यैव द्वापः शुद्धस्तु हेम-
कलं भवेत्तेति व्याचक्षते एतच्च निरूपयसिषु शुद्धकनलाकरशुद्धवर्नस्मृतिको मुयादिति नंधिषु सविरगरमुक्तमत्रदि-
ह्मन्नात्रमपि तेन समेन शूद्राणां वैदिकमंत्रहेमैर्द्वैपक्षौ विप्रद्वारा मंत्ररुः अमंत्रकेनास्त्रायेति पौराणिकोपविप्रद्वारा
श्रवणमात्रमित्यस्य प्रागुक्तमेव अथ शुद्धस्तु येषां पूर्वादि कर्मभूगर्भाधानादिसंस्कारेषु महादानव्रतैश्चापनादिकर्म

इति हेमाद्रौ भविष्योक्तैः नवरात्रे तु भवत्येवं ब्राह्मणैः श्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशादुल्लताद्विधान
 निदं शृणु इति भविष्ये शूद्रस्याप्युक्तं एवं प्रायाश्रितं शूद्रे जपहोमादिरहितं देयं तस्माच्छूद्रं समासाद्य सदा धर्मपथे
 स्थितं प्रायाश्रितं प्रदातव्यं जपहोमविवर्जितमिति भित्ताक्षरायामगिरसोक्तं अत्र जपहोमवर्जं प्रायाश्रितं दत्तं त्री
 ण्ययात्रादौ न शूद्रसंबंधविधेरुपसंहारः हविरुभयत्वं वा द्विशिष्टे द्विशेषवाक्यभेदाद्द्विजानां तदभावापत्तेश्च किंतु शूद्रसं
 बंधिप्रायाश्रितो देशेन जपहोमवर्जत्वविधिर्ज्ञेयमयतः अत्र केचित् प्रधानभूतयोर्जपहोमयोर्निषेधो न त्वंगभूतयोः अत
 एव महाण्वे लौकिकाग्रौ शूद्रयोः प्रायाश्रितांगभूतव्याहृतहोमो विप्रद्वारे क इत्याहुः तत्र आरंभे सर्वकृच्छ्राणां
 समाप्तौ चाविशेषतः आरंभे नैव तु शालाग्रौ जुह्याद्याहर्तः पृथक् आहुं कुर्याद्व्रतं तं तु गोहिरण्यादिद
 क्षिण। स्त्रीणहोमो न केतैव्यः पंचगव्यं तथैव चेति जावालिन। गृह्याग्निममात् न चाग्नेः प्रतिनिधिर
 स्थातव्यकम् अथ शूद्रस्य देवपूजाविकारः शिवसर्वैरवे भविष्ये च परं तु पूजयते लिङ्गे देवादिनां जगत्पतिं ब्राह्मणः श
 त्रिषो वैश्यैश्च शूद्रो वा मत्परस्य एतस्य श्रीतः प्रदास्यामि शुभां लोकाननुत्तमान् पूजान्नस्पृशेति तत्रिस्थलीं तौ स्त्राणा
 मनुपनीतानां शूद्राणां च नरेभ्यः स्थापनेन अधिकारो रिति विष्णोर्वं शंकरस्य च यः शूद्रः संस्कृतं लिङ्गं विष्णुं गायिपुत्रेन व
 रः इहैवाच्यत दुःखा निपश्यत्यामुल्लिके किमु शूद्रो वा नुपनीतो वा नरी वा पातितो पिया कुशत्रं वा शिवं वा पिरष्टुवान्
 कमश्नुते अथ शूद्रस्य महादानावप्यधिकारः मातर्ये हिरण्यगर्भदाने नरो वा यद्विवातारी पुन ब्रह्मात्मसंभवं यः कुरो
 तिमह। पुरयं शृणु न स्यापि यत्फलं कामयेनुद्गन्नेपि आग्नेये ब्रह्म विदुश्च जशूद्राणां कर्तव्या यत्नतो नृपेति तथा न्यत्राप्यु
 क्तञ्चाधिकारो भवेच्छूद्रः पूतैर्धर्मैर्न वैदिके मोक्षधर्मोपि मंत्रवर्जं न दुष्पति कुर्वाणाः प्रौढिकी क्रिया मतिपंचगव्यविधाने स्त्री
 शूद्राणां विकल्पः स्त्री शूद्रस्य विशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यं समादिशेत् पंचगव्यं तु कुर्वीत स्त्रावापीदं च शुचिर्भवेत् इति पराशरोक्तैः

यत्तु पंचगव्यपिवेच्छूद्रेऽत्राहणस्तुसुरापिवेत् उभौतौतुल्यकर्माणौपूयारुधेनरकंस्थितौ तत्प्राप्यश्चित्तिनाते
नायंविशेषःप्राप्यश्चितरत्नेज्ञेयः एवंपूर्तेपि जलाशयोत्सर्गप्रासादप्रतिष्ठामहादानादिषुशूद्रस्याधिकारः श्रद्धि
कारिभवेच्छूद्रःपूर्तैषभनवौदिके पूर्वचाहहेमाद्रौ मदन्तरत्ने जातूकर्णः वापिकूपतडागादिदेवतायतनानिष
श्रद्धदानप्रपादानमारामःपूर्तेमुच्यते नारदः गृहेपरगेपदानंमूर्धसंक्रमणादिषु द्वादश्यादिषुयद्दानं
तत्पूर्तैःषमुदाहृतं शंखादिभिरप्येवमुक्तं यत्र महादानादौ शूद्रस्य होमदावाधिकारस्तत्रेदधनागतिः वैदिक
मंत्ररहितंविश्वैः कार्थमिदमेकः पक्षः मंत्रवर्जान्तुल्यंनतिकुर्माणाःपौष्टिकिकयाभिति गन्वादिभिरप्येवमु
दाहृतं अन्येत्वाहुः विश्वैर्वैदिकमंत्रैश्चहेमाद्रिकाठर्ध्वद्वयमामाणपाराशरिकैः माधवियेप्येवं पौराणमंत्रेण्वाकार्थं
कर्तुंकेषुपाठेष्वयजमानेषुतेपांश्वेणामात्रमुक्तम् श्रवणविधियजन्यज्ञानस्थिवांगत्वात् वैदिकेतुयाजमानेनमस्कारएव
श्रुतमतोस्वयनमस्कारोमंत्रश्रुतिगौतमोक्तिः व्यासमन्वादिवाक्यान्यप्येतद्विषयाएव अस्त्येतिपृष्टीश्रुत्यातत्संबंधि
त्यापैराणोपिविप्रस्यैव अमंत्रस्वयतुशूद्रस्यविश्वोमंत्रेणपृह्यते इतिपूर्वोक्तपाराहोक्तिः एवंशूद्रस्याह्नुरोगशान्ति
कर्मविपाकमुल्लादानादावपिपृष्टीशूद्राश्रयधर्मोणइतिस्मृतेः अत्रएवशूद्रकर्तृकहोमोविप्रद्वारं वपराक्षरेणोक्तिः त
था दाक्षिणार्थतुनाविप्रःशूद्रस्यजुहुयाद्वविः ब्राह्मणस्तत्रमेवेच्छूद्रः शूद्रस्तत्राह्मणोभवेदिति अत्रमाधवाचार्यः यो
विप्रः शूद्राहस्त्रिणामादायतदीयंहविः शान्तिपुष्टयादिसिद्धये वैदिकमंत्रैर्जुहोति तत्रविप्रस्यैववदोपः शूद्रस्तु हेम
मल्लभेतैवेतिव्याचक्षते एतच्च निर्णयमिषुशूद्रकनलाकरशूद्रधर्मस्मृतिकोमुयादिनिवेयुमाधिरारमुक्तमत्रादि
इमात्रमपि तेनसर्गशूद्राणांवैदिकमंत्रहेमोद्वीपक्षो विप्रद्वारानंत्रकः अत्रत्रकेनास्त्राच्येति पौराणिकोप्रविप्रद्वारा
श्रवणमात्रमित्यस्यप्रागुक्तमेवअथशूद्रस्येष्टापूर्तादिकर्ममुगर्भाधानादिसंस्कारेषु - महादानात्रतोद्यापनादिकर्म

सु सर्वकर्मगतं पुण्याहवाचनमाचारानुसारं च येन व्यासः संपूज्यगंधमात्म्यैर्द्रव्यैश्च स्वरितवाचयेत्
 काम्यकर्मणिमांशत्वे संप्रामादुतदर्शने यमः संकाः रतुद्विजः कुर्यान्निराकारमहिपतिः उपशुचत्तया वैश्य
 स्वरितशूद्रप्रकीर्तयेत् तत्र कर्त्तादावाचम्य सुमुखश्चैकदंतश्चैत्यादिविधैः पठ्यमान श्रुत्वा, उभयेत्यादि
 देशकालौ संकीर्त्य श्रुतकर्मोभोमुकदासो ह्येतास्मनः सर्वपापक्षयसकलमिष्टत्रासिद्धारा श्रीपरमेश्वरश्री
 त्वयै यथाकलसमाचरेत्तैकादश्यादिव्रतस्य सांगफलात्तये तदुद्यापनकर्मकरिष्ये तदंगतया गणेशपूजनं
 पुण्याहवाचनं च करिष्ये इति संकल्प्य गणेशं पूजयेद्यथा हे हे रं वत्समभ्येहि श्रविकाश्रयं वकात्मज सिद्धिबुद्धि
 धुन्यक्ष सर्वलोकापितः पितः नागारयनागहारत्वं गणनाथ चतुर्भुज भूपितः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशांकुशपरश्व
 धैः श्वाहावामिपूजार्थं च मम कर्त्ताः इह नागच्छ भद्राण्यं पूजार्थं क्षमत्कृतुमित्यावाह्य षोडशोपचारैः संपूज्य पाश्र्व
 सफलमर्घ्यमादाय रक्षरक्षणाय पक्ष्यक्षत्रैलोक्यपरक्षक भक्तानामभयं कर्त्ताच्चातामवभवाण्येवात् द्वैमातुरकृपा
 सिधोपायमातुराग्रजप्रभो वरदस्त्ववरदेहि वांछितं वांछितार्थं अनेन फलदानेन फलदो भवमेप्रभो इत्यर्थं दत्त्वा
 कर्तुं महालोक्येति प्रार्थयेत् यद्वा विश्वेश्वराय नमः दत्त्वाय सुरप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय
 सितसर्पदेभ्यः पण्यगौरैः सुताय गणनाथनमो नमस्ते १ भर्त्ता नाशानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्व
 राय दिवाधराय विकटाय च वाननाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमो नमस्ते २ नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमस्ते
 सद्गुरुपाय कारे रूपाय ते नमः इति संप्राथ्यं ततः स्वाग्नेयान्यराशिद्वेयकलशं संस्थाप्य तत्र दूर्वापंचपल्लवफलैर्मपंचरत्ना
 निदत्त्वा धान्यपूर्णपात्रद्वयं न्यस्य तत्र पाशहस्तं च वरुणमंभसां पातिमिश्रं श्वाहयानियज्ञैस्मिन् पूजयेत्प्रति शुद्ध
 तामिदिवरुणमावाह्य संपूज्य कलशस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः स्वमाश्रितः मुखे तस्य स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणारिपताः

ईष्याधः सत्राधः पातद्वयमव आचाधद्वयमव आताधद्वयमव आशिषः प्राथयते एताः सत्याशिषः संतु
 श्रवति कुत्राजानंदलः कमलमकुलसदृशमंजलिं शिरस्याधाय दक्षिणे त्रयाणि नासुवर्णपूर्णकलशायारानिर्वादिषीनां
 गानयोगिरत्नशिखिष्णुनादा निच तेनायुः प्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु शिवाश्रयः संतु भीमनस्यमस्तु श्रुतं चारि
 एमस्तु गंधाः पातुं मुनंगत्पंचास्तु श्रुतः पांचायुष्यमस्तु पुण्याणि पातु सौम्यमस्तु तावूलानि पातु वैश्वर्यमस्तु दक्षि
 णाः पातु बहू देवचारस्तु इति विग्रहस्तद्वत्वा यंकृत्वासर्वे इत्यज्ञक्रियाकरणकर्मारंभाः शुभाः शोभनाः प्रवर्तते तमहं न
 त्वामवद्भिरनुज्ञातः पुण्याहं वाचापि यं वाच्यतामिति तैत्तिरीके माविंशमाचमेपापं मांसं तु गरिपं धिनः सैः स्याम्रवंतु स
 खिनः सर्वलोकाः सुखावहा इति कर्ता वदेत् ॥ विप्रास्तथास्त्रियुक्ता करोतु स्वस्ति ते ब्रह्मा स्वस्ति चाग्निहोत्रातयः
 सरीसृपाश्च ये दुष्टास्ते भयस्ते स्वस्ति सर्वदा ययानिर्हृपश्चैव धुधुनारो भगिरथः तुभं राजर्षयः सर्वे स्वस्ति कुर्वंतु
 तिर्यग्धाः स्वस्ति ते स्तु द्विपादे भय अतु त्रिपादे भय एव च स्वस्ति ते स्वपादके भय अथ मूर्धमाः स्वस्ति ते सदा स्वाहा स्व
 धारावीधैव स्यास्ति कुर्वंतु ते सदा लक्ष्मिं श्रुतं धर्तुं चैव स्वस्ति ते कुलतं सदा अस्ति तदेव लक्ष्मिं श्रुतं धर्तुं चैव स्वस्ति ते
 वासिष्ठः काश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्वंतु ते सदा धाता विधाता लोके शोदिशश्च सदिग्धिश्चराः स्वस्ति ते च प्रयच्छं
 तु कालाँ तैकेयश्च एमुलः विधस्वान् भगवान् स्वस्ति करोतु तव सर्वदा दिग्गजाश्चैव चत्वारः दिति श्रृगगनं ग्रहः श्रुतं
 स्ताद्वारण्यो सोमो नागो धारयते सदा शेषश्च वयं नगप्रेष्ठः स्वस्ति तुभं प्रयच्छतु इति ब्राह्मणवद्वयः तत्कर्त्तव्यं स्या
 मनः समाधीयत मसमाहित मनसः सम इति तैत्तिरीयः प्रसादं तु न वतः प्रसन्नः सम इत्युक्ते कुंभाज्जठपातयन् ब्रह्म
 तिरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु दृढिरस्तु अग्निश्च मस्तु आयुष्यमस्तु आरोग्यमस्तु शिबं कर्मस्तु कर्मसमृद्धिरस्तु
 पुत्रसमृद्धिरस्तु धनधान्यसमृद्धिरस्तु इष्टसंपदस्तु अन्नद्विनिरसनमस्तु यत्पापं तत्प्रतिहृनस्तु यच्छ्रेयस्तदस्तु

उत्तरैर्कर्मपविभ्रमस्तु उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः संपद्यन्ताम् तिथिं करणमुहूर्तं तत्क्षणं संपदस्तु तिथिं करण
मुहूर्तं तत्क्षणं सहस्राधिदेवताः प्रीयतां दुर्गापांचाल्यैः प्रीयतां आग्निपुरोगा विभवे देवाः प्रीयताम् इंद्रपुरोगाः मरुद्गणाः
प्रीयतां ब्रह्मपुरोगाः सन्ने देवाः प्रीयतां वसिष्ठपुरोगाः ऋषिगणाः प्रीयताम् अरुं वती पुरोगा एकपत्न्यः प्रीयतां ब्रह्मपु
रोगाः सर्वे ब्राह्मणाः प्रीः श्रीसरस्वत्यै प्रीयतां श्रद्धामधे प्रीयतां भगवती कल्याणार्त्ता प्रीयतां भगवती आहो देवरी प्री-
भगवती पुष्टिः प्री- भगवती तुष्टिः प्री- भगवती विघ्नविनायकैः प्री- भगवान् स्वामी महासेनः सपत्नीकः समुतः सपां पुंद्-
सर्वस्थानागतः प्रीयतां सर्वेश्वर्यः मदेवताः प्रीयं- सर्वाः कुलदेवताः प्री- सर्वे इष्टदेवताः प्रीयतां हता ब्रह्मद्विषः हताः
परिप्रेयिनः हताः अस्वकर्मणो विघ्नकर्तारः राजवः पराभवंयानुं शान्मयंत्योराणि शान्मयंत्यातयः शुभानि वधंतां
शिवाः आपः संतु शिवाः अन्नयः संतु शिवाः औषधयः संतु शिवाः ऋतवः संतु शिवाः वनस्पतयः संतु अहोरात्रं शिवं स्मृ-
तं शुक्रांगारकवृत्तहस्पतिशोभेश्वरराहुकेतुलोमसहितं आदित्यपुरोगाः सर्वे ग्रहाः प्री- भगवात्पारायणः श्री- भगवा-
नर्जन्यः प्री- पुराहा कालान्वाचायि पदे व- ल्यताम् ब्रह्मं पुरयमहर्ष्यं सृष्टयत्पादनकरकं वेददत्तोद्भवनिवर्तयत् प्रयत्नां
ब्रुवन्तु नः दीयंते यत्र दत्तं निपुणं ते चाद्विजातनः दृश्यते यत्र नांगल्यत्तत् पुराहा सदा स्तुने भो ब्राह्मणान् भग्ये हे स्वकर्मणः
पुराहा भवंते ब्रुवंतु त्रिः स्वस्ति पुराहा भित्तिविप्रात्रयुः ततः स्वस्ति चर्यायिनाश रुना पुरय कल्याणवृद्धिदा वित्तवृ-
का प्रिया निवर्ततां स्वस्ति भो ब्रुवंतु नः मम गृहे स्वस्ति भवंते ब्रुवंतु आयुष्मते स्वस्ति ति विप्रः ३ सागरस्वयत्तया वृद्धि
महालक्ष्म्या दिभिः कृता स पूर्णा चैव वंद्रेयाता यद्विभो ब्रुवन्तु नः ऋध्यातां भित्तिविः पृथ्व्यामुद्धृतायां तु नरकलयाणां पुरा-
कृतं ऋषिभिः सर्वे गंधर्वै रत्नकल्याणं ब्रुवन्तु नः मम गृहे कल्याणं भवंते ब्रुवंतु कर्तृणां चै रतिविप्रः ३ ततः क्षीरे द
धिसमृद्धनामध्वमं नमो हार्दयो विष्णोश्च प्रिया निवर्ततां श्रयं भो ब्रुवंतु नः श्रीरत्नित्ति विघ्नं हृष्टाणाः ३ अस्तु श्रीरिति

तैरुक्ते वर्धश्चतुर्णामस्तु शिवमस्तु वंशाभिष्टुद्धिरस्तु प्रजापतिः प्रीयतां ततो विप्रः सुरास्त्वामभिषिचंति वरा
 यः ॥ मारोणधंस्त्रिभिर्पुत्रैः तत्र परत्वात् नो अथातं तं करोतु स्वस्ति ते ब्रह्मेति पूर्वैर्भक्तैर्जमानस्य नीराजनम् तिलक
 मशोर्वादांश्च दधुरिति सर्वज इति शूद्रकमलाकरे केशद्रस्य पुष्पाहवचनं शयशूद्रस्य मातृकपूजनं तत्र कर्ता तं दुर्लभं
 पुण्यं रीपद्वाद्यो मेधासा विजयिजा जया देवसेनास्वयाराहा मातरो लोकमातर धृतिः शुद्धिस्तथा तु टिरामनः कुल
 देवता गणेशेनाधिको ह्येताः दृष्ट्वा पूज्यस्तु गोडश द्राह्मं माहेश्वरी चैव कौमारी चैव लोकोत्तया वाराही च तथेन्द्राणां च मुह्य
 सप्तमातर इति च गणेशपुता गौर्य्यादिषोडशमातरो द्राह्मन्यादिसप्तमातरश्च सर्वोद्दहान्गच्छन्तु सुप्रतिष्ठिता वरदा
 भवन्तु इत्येवं नामभिः पृथक्पृथगवाह्यपोडशोपचारैः संपूज्याः ततः कुड्ये धूमेन सप्तवारः कृत्वा वसुधाराधैर्न
 मः इत्यावाह्यसंपूज्य ललिताचंडमार्गरीशं वैकासलिलाशया भगार्हचमगाशी च सत्ताष्टा मातर इति पोड
 शोपचारैः संपूज्य ततो नां दीश्वरं कुर्यात् अन्नसंकरपादौ विशेषः संप्रहे शुभाय प्रथमां तं न दृष्ट्वा सकलपमाचरेत् तन्न
 ध्याय दिवा कुर्यान्महान्दीपो भिजायते अन्नसंबंधशब्दानामरूपानामरोगिणा अन्नास्त्राचा तिलाधैश्च नां दीश्वर
 कंच सत्त्ववत् कारिका च संबधनामरूपाणि वर्जयेदन्नकर्मणा त अन्नसत्त्ववसुं द्वाकौ विधेयौ तत्स्थाने द्वाविधौ
 मात्रादीनां च प्रत्येकं द्वौ एव विंशतिर्वाह्येणः यद्वा मात्रादीनां त्रयाणो द्वौ एव मष्टौ मात्रादीनामिति मानपिताम
 हीनां पितामहीनां पिष्टपितामहप्रपितामहानां मातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानां सपरत्नीकानां ह्येवं तत्रैव प्र
 त्येकं द्वौ द्वौ विधेयवान् द्वौ एव मष्टावेव अन्ननापसत्त्वतिलकाद्यैर्पुष्पवा एव स्वधाराशयने रवाहाशुद्धिः विंशतिनां
 नशूद्रस्य सत्त्वजानि पातनाभावः आमात्रादिदानं प्राहुः स एव कुर्यात् ऋजदन्तः क्रिया तर्वाभिर्वा इत्याह यो

[illegible]

दातारो नो भिवथैतविदः संततिरेव च अद्धाचनो मातृगन्तुः बहुद्वेषचने अस्तु अत्रंचने बहुभवेदतिथीं श्रुलभे म
 हि याचितारश्चनः संतुमाचयां चमकंचनेति संप्राप्य विगैस्तथात्ति तिवाच्यः गोत्रं नो वर्तताम् वेदः संततिरेव
 च अद्धाचनो नाव्यगमन् बहुद्वेषचने अस्तु अत्रंचने बहुभवेदतिथीं श्रुलभे म याचितारश्चनः संतुमाचयां चिध्यनुकं
 चनेति नरयुक्तं तत्तदक्षिणादानं तद्यथा कुरैतत्रादींश्चाद्धकर्मणः सांगतासिद्धयै द्रक्षामलकारनिधिः कथं वादक्षि
 णां अदरे कंददामि विश्वेदेवाः प्रीयताम् नदीं मुखः देवताः प्रीयताम् मातापितामहौ चैव तथैव प्रपितामही पितृ
 पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः मातामहस्तपिताच प्रमातामहकादयः पुत्रैः तु नृपिताः प्रपच्छंतु वमंगलमिति
 नयाविसर्जयेत् इति शूद्रस्य दृष्टिश्चाद्धम् ॥ अथोद्यापनप्रयोगः सवस्त्रैः शूद्रयोः समानधर्मत्वादवैदिक एवेति
 प्रवातः पौराणं न प्रुत्स्क्रतो भिवथेते तत्रादौ स्वावाच्योपि ष्टरित्यासतरेणां धेदिमं दंपवायुशक्तिं संपाद्योद्या
 पेन संभूतिं वादाय आसने उपविश्य गन्धपत्रतित्रासं करंपुर्णं देशकालौ संकीर्त्या मुक्ताग्रे मुक्तादासो हस्त्रां च
 दमुक्तगोत्रा मुक्तादासां चाहं सर्वपापक्षयपूर्वकं सकलभोग्यप्रयुत्तरं विष्णुप्रभृतिस्त्राभिर्यद्वेचता प्रीत्यर्थं यथा विद्या
 चरितैकादश्यादि व्रतसांगलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये तत्पूर्वागत्वेन गणेशादि पूजार्थं मां चावर्षाद्विवरणं च करि
 ष्ये अथावाच्यैवरणं अथाग्निहोकादश्यादि व्रतोद्यापनं कर्णमाचार्यं देवेन स्वाग्रमहं दण्डे अचार्यं रतु यथा स्वर्ग
 याकादार्नां दहरूपतिः तथा त्वं मम पद्मे स्मिन् भयाचार्यं द्विजोत्तमेत्याचार्यं वृणुयात् साति विभवचतुर्हरेषु जापकान्
 द्वारपालांश्चैव दण्डयान् ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षो गायत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रस्तु विद्मद्रक्तुद्विक्रमे मस्त्रेभव १
 काचराक्षो यजुर्वेदं द्रुमो विष्णुदैवतः कश्यपेयस्तु विद्मद्रक्तुद्विक्रमे मस्त्रेभव २ सामवेदस्तु पिगाक्षो जागतु
 यजुर्वेदतः भारद्वाजस्तु विद्मद्रक्तुद्विक्रमे मस्त्रेभव ३ दृष्टव्येनैव यजुर्वेदे सुष्टुमो रुद्रदैवतः वैशाखायना विद्मद्रक्तुद्विक्रमे

त्वनेमखेभव ४ यदांत्वाचार्यएवैकस्तदाऋत्विगादिवरणंकुट्यात् अथाचार्योपजमानस्यवस्त्रफलाधातादिकं
 चदध्या अभिषेकंकृत्वा रक्षामुत्रंकरेवदध्या स्वस्तिवाचनंकृत्वा तिलकंकारयित्वा दूर्वाक्षतादिकं दद्यात् तत्रमंत्रः करो
 तुस्वस्तिनेत्रह्नास्वस्तिचापिद्विजातयः सरोसुपाश्रये श्रेष्ठस्तेभ्यस्तेस्वस्ति सर्वदा १ ययातिर्नहुषश्च धंधुमारोभर्गो
 रयः तुभ्यं राजर्षयः सर्वेस्वस्ति कुर्वन्ति त्वयः २ स्वस्ति ते स्तुतिपादेभ्यश्च तुभ्यपादेभ्य एव च स्वस्वस्वपादकेभ्यश्च तव
 निर्यमहामखे ३ स्वाहास्वधा शर्चा चैव स्वरितकुर्वन्ति त्वयः लक्ष्मीं रक्षन्तीं चैव कुरुतां स्वस्ति ते सदा ४ आसिते देव ल
 श्वेवाविश्यामि वस्तथांगिराः वसिष्ठः कश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्वन्ति ते सदा ५ धाता विधा तालोके शोदिशश्च सादिर्गोभराः
 दिग्गजाश्चैव चत्वारः क्षितिश्च स नवग्रहाः ६ स्वस्ति ते संप्रयच्छंतु कर्तृकैयश्च पृथुः विवस्वान् भगवश्चैव करो
 तुस्वस्ति सर्वदा ७ अथ रताद्धरणो यो सौ नागो धारयते सदा शेषश्च पन्नगश्च स्वस्ति तुभ्यं प्रयच्छतु ८ इति स्वस्ति
 वाचनम् पठित्वा पुण्याक्षतादिकं सर्वे दधुः अथ चार्घ्यं भूतोत्सारणं कुर्यात् अपसर्पतु ते भूता ये भूता भूतिरिचिताः ये
 भूता विघ्नकर्तारस्ते न इदं तु शिवाज्ञया १ यदन्नं स्थितं भूतं स्थानमादृत्य सर्वतः स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यन्नस्य तन्नग
 च्छतु अथ तोरणपूजनम् पूर्वं सुदंष्ट्र तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारयेत्यावाह्य ऋग्वेदाधिष्ठिता य सुदंष्ट्र तोरण
 यनम इति संपूज्य दक्षिणे विकट तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारयेत्यावाह्य यजुर्वेदाधिष्ठिता य विकट तोरणाय नम इति
 संपूज्य उत्तरे सुहोत्र तोरण एनं यज्ञं रक्ष सर्वं विघ्नां निवारय सामवेदाधिष्ठिता य सुकर्म तोरणाय नम इति
 याः ततो द्वारपूजनम् पूर्वद्वारे यज्ञेनमः विधा जेनमः द्वारश्चै नमः गणपतये नमः वास्तुपुरुषाय नमः दक्षिणे वला
 यनमः सुवलाय नमः द्वारश्चै नमः गणपतये नमः वास्तुपुरुषाय नमः पश्चिमे जयाय नमः विजयाय नमः

द्वारश्रेयैनमः गणपतयेनमः वास्तुपुरुषायनमः उतर चंडायनमः प्रचंडायनमः द्वारश्रेयैनमः गण
 पतयेनमः वास्तुपुरुषायनमः मंडपपूजायाब्रतोद्यापननिबंधेषु प्रायशोनकत्वहोदमंत्रैरेवानुष्ठेयत्वाच्च स्त्रीशू
 द्राश्चसधर्माण्डित्युक्तिमाश्रित्यात्रपरित्यागाच्चितः अथसर्वतोभद्रपूजाप्रारभ्यते तद्यथा कारयेन्मंत्रतोभद्रंवे
 दिकोपरिसुंदरं तिर्यग्भुवनातरेखाः कुर्यादिकोनविशतिः खंडेदुस्त्रिपदः कोणेशखलाः पंचकोष्ठाः ए
 कादशपदावल्लीभद्रं चनवाभिः पदैः चतुर्विंशत्पदावापिपरिधिः विंशभिः पदैः मध्येपोडशाभिः कोष्ठीः पद्ममष्टदलं
 रम्यतं सिंतेदुः शूखलाकृष्णावल्लीनीलेनपूरयेत् भद्राकृष्णासितावापिपरिधिः पीतवर्णका शुक्लायदिवारकंपद्म
 कार्धसुशोभनं बालांतरादलाभेताः कर्णिका पीतवर्णका खंडेदुः शूखलावल्लीवापीभद्रंतुंचमं परिध्यावेष्टितं
 पद्मंवाह्यसत्त्वरजस्तमः सर्वव्रतसमुद्दिष्टसर्वतोभद्रमंडलं कारयेत्सर्वधान्यैर्वावर्णैरुपशोभितं पीतहारिद्राचूर्ण
 रया रिसततंडुलसंभवं कौस्तुभचूर्णमरुणकृष्णदग्धपुलाकजं विलवादिपत्रैर्हरितमैवंस्मारात्पंचवर्णकं तन्मध्येरथा
 पयेद्देवान्ब्रह्माद्याश्चतुरासुरान् अथस्यानप्रकारः मध्येब्रह्मातथाष्टासुदिक्षुसेमादिदेवताः वायुसेमद्वयोर्मध्ये
 वसुनष्टौतुपूजयेत् सोमईशानयोर्मध्येरुद्रानेकादशैवतु इंद्रईशानयोर्मध्येत्रादित्यान्द्वादशैवतु इंद्राग्निमध्येचतथा
 अश्विनौपूजयेत्तथा आग्नेयमयोर्मध्येविश्वेदेवान्सप्तैतकान् यान्यनैर्ऋतयोर्मध्येसप्तयक्षांश्चपूजयेत् नैर्ऋत्यां
 वृषयोर्मध्येनागान्भूतान्श्चपूजयेत् आप्यवाय्वन्ययोर्मध्येगंधर्वांस्तरसोपजेत् ब्रह्मसेमद्वयोर्मध्येरुद्रानेकादशांचयेत्
 रुकंदनदीवृषशूलमहादेवंचपूजयेत् ब्रह्मेशानद्वयोर्मध्येदक्षदीनसप्तपूजयेत् ब्रह्मांतकादिशोर्मध्येरवधार्चांचैवप्रपूजयेत्
 ब्रह्मणोनेर्ऋतेर्मध्येगणपंतुप्रपूजयेत् वरुणब्रह्मणोर्मध्ये अपःसंपूजयेत्तथा मध्येवायोर्ब्रह्मणश्चमरुतः संप्रपूजयेत्
 ब्रह्मणःपादमूलेतमेदिनीतत्रपूजयेत् कावेरीनादीदौवैवस्वनाचस्वरस्वती गंगाकृष्णातथागोदापूज्यः सप्तचसानगराः
 क्षारशीरमधुससाधुर्भैरवशुद्धाधिसंभवः तद्ब्रह्मेवास्त्रपत्राणिदिगोशानामनुकमात् पत्राणिवाहनानि सप्तपत्रेग्रहा

भैवमाहैदीप्रमुखात्पि नमः स्थापनयुजाक्रमः सर्वतोभद्रमध्ये कर्णिकायां ब्रह्मणेनमः ब्रह्माणमावा
 हनामि १ पूर्ववापरांद्वायननः इंद्रनावाहयामि २ अग्नेष्टयांखड्गेऽशुवरोपरिअग्नेनेनमः अग्निमावा
 हयामि ३ दक्षिणेवाप्यांनमायनमः यन्ममावाहयानि ३ नैऋत्यखड्गेऽशुवरोपरिनिर्ऋतयेनमः निर्ऋ
 तिमः ०४ पश्चिमेवाप्यां वरुणायनमः वरुणमाप्यायनंखड्गेऽशुवरोपरिनायवेनमः वयुजावाहयामि ५ उत्तरेवा
 प्यांसोमायनः सोममा ७ ईशानेखड्गेऽशुवरोपरि ईशानायनमः ईशानमा ८ ईशानेद्रमध्ये भद्रवसुभ्योनमः
 वसुनावा ९ इंद्राग्निमध्येभद्रे रुद्रेभ्यानमः रुद्रानावाहयामि १० अग्निममध्येभद्रे आदित्येभ्योनमः आदित्या ११
 यमानेर्ऋतेभ्येभद्रे मरुत्येनमः मरुतश्चावा १२ वायुसोममध्ये अश्वेभ्यांनमः अश्विनावा १३ सोमैशानमध्येनरकंदद
 पभ १४ ततोब्रह्मेद्रमध्ये वर्यांविष्णवेनमः विष्णुमावाहयामि १५ ब्रह्माग्निमध्ये वर्यांगणपतयेनमः गणपाति १६
 ब्रह्मयममध्येवर्यां पितृभ्योनमः पितृहता १७ ब्रह्मानेर्ऋतेभ्येवल्लर्यांगंधर्वाप्सरोभ्योनमः गंधर्वाप्यारसः १८
 ब्रह्मवरुणमध्येवर्यां सत्यमातृभ्योनमः सत्यमातृरावाहया १९ ब्रह्मवायुमध्येवर्यांसर्पेभ्योनमः सर्पानावाहयामि
 २० ब्रह्मसोममध्येवल्लर्यांदुर्गाभ्योनमः दुर्गामा २१ ब्रह्मेशानमध्येवल्लर्यांगंगादिपंचनदीभ्योनमः पंचनद्यश्चावा २२
 ततोर्नडलंतः पद्मस्याष्टदलेषु ईशानदलेदक्षायनमः दक्षमा २३ पूर्वदले पुरुषाय पुरुषमावा २४ अग्नेयदले
 दुर्गामावाह २५ दक्षिणदलेरवयायैन रवयामा २६ नैऋतदलेसुतयेनमः सुतयमा २७ पश्चिमदले
 शेषायनमः शेषमा २८ वायव्यदलेसप्तसागरभ्योनमः सप्तसागरानांवा २९ उत्तरमरुह्योनमः मरुतश्चा
 ३० ब्रह्मणः पादमूले गणपतयेनमः गणपतिमा ३१ कर्णिकायांनभेष्टयेनमः पृथिवीना ३२ मेरुवे
 नमः मेरुमा ३३ पूर्वऋग्वेदायनमः ऋग्वेदमा ३४ दक्षिणेयजुर्दायनमः यजुर्वेदमा ३५ पश्चिमेतामवेदायनमः

सामवेदमा. ३६ उत्तरश्रयवेदायनमः अथवेदमा. ३७ पूर्वोदितः वज्रायनः ३८ शाक्येनमः ३९ इंद्रायनमः
 ४० खड्गायनमः ४१ पाशायनमः अंकुशायनमः ४२ गदायैनमः ४३ शूलायनमः ४४ पुनःपूर्वादितः ऐराव
 तायनमः ४५ मेघायनमः ४६ महिषायनमः ४७ व्रेतायनमः ४८ मकरायनमः ४९ एणायनमः ५० शिव
 कायैनमः ५१ वृषभायनमः ५२ पुनःपूर्वादितः गौतमायनमः ५३ भरद्वाजायनमः ५४ विश्वामित्रायनमः
 ५५ कश्यपायनमः ५६ जमदग्नयेनमः ५७ श्रवणेनमः ५८ वाशिष्ठायनमः ५९ अरुण्येनमः ६० पुनःपू
 र्वोदितः आदित्यायनमः ६१ सोमायनमः ६२ भौमायनमः बुधायनमः ६३ गुरवेनमः ६४ शुक्रायनमः ६५
 शनयेनमः ६६ राहवेनमः पूर्वशानयोर्मध्यकेतुभ्यांनमः ६७ तद्वाह्यपूर्वादितः ऐंद्रिशक्येनमः ६८ कौमार्येन
 मः ६९ ब्रह्मायैनमः ७० वाराह्येनमः ७१ चामुडायैनमः ७२ वैष्णवेनमः ७३ महेश्वर्येनमः ७४ वैनायक्येनमः इति
 सर्वदेवतासाधारणसर्वतोभद्रपूजनं भगवत्पुण्याक्षतैर्विधेयम् शिवशक्तिवत्पुलिंगतोभद्रमंडलविशेषेणोक्तम् तस्यो
 द्धारक्रमोल्लिख्यपुराणे रेखास्त्रष्टादशाः कार्यार्थोल्लिख्यतोभद्रमंडले कोणद्विस्त्रिपदः श्वेतास्त्रिपदः कृष्णशंखला वल्लोस
 सपदानालामद्गरकचतुष्टयं भद्रपार्थ्यमहाशुद्धकृष्णमेकादशैः पदैः शिवस्य पार्थिवार्थिकुट्टयार्थचपदांसिता पदमे
 केतयार्थितं भद्रवाय्पौरतुम्भपत. शिरसि शंखलायाश्च कुर्यात्पितृपदत्रयं लिंगानां रक्तंदत्तः कोष्ठावर्गं शतीरकवर्णकः
 पारिधिः पतिवर्णस्तु पदैः षोडशाभिः स्मृता पदैस्तु नवभिर्मध्येरक्तपद्मसर्कार्णिकं अत्रापि सर्वतोभद्रमंडलदेवतापूज
 नं शक्तिपूजातं कृत्वा अष्टनैरवानां कार्यं पूर्वश्रुतितां भैरवायनमः ॥ १ ॥ आग्नेयार्तरुभैरवायनमः ॥ २ ॥ द
 क्षिणचंद्रभैरवायनमः ३ नैऋत्यं क्रोधभैरवायनमः ४ पश्चिमोदन्मत्तभैरवायनमः ॥ ५ ॥ वायव्येकपालिभैरवायनमः
 ॥ ६ ॥ उत्तरभाषणभैरवायनमः ॥ ७ ॥ ईशानसंहारभैरवायनमः ॥ ८ ॥ पुनःपूर्वादितः भवायदेवायनमः

॥ १ ॥ शर्वोपदेवायनमः २ पशुपतयेदेवायनमः ॥ ३ ॥ ईशानायदेवायनमः ॥ ४ ॥ रुद्रायदेवायनमः ॥ ५ ॥
 उग्रायदेवायनमः ॥ ६ ॥ भीमायदेवायनमः ॥ ७ ॥ महतेदेवायनमः ॥ ८ ॥ इतिमंडलदेवतापूजनं कृत्वा व्रतो
 यापनदेवतापूजार्थं कलशस्थापनं कार्थं तच्च ग्रहवेद्यां ग्रहपूजापूर्वकं कार्थं अथ करिष्यमाणैकादश्यादि व्रतो यापन
 कर्मणो यथोक्तफलप्राप्त्यर्थं सूर्यादि नवग्रहाणामधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितानां स्थापनमहकरिष्य कलिनादेशो
 द्रवकाशपगोत्रार्थं श्रुतिदेवताश्रमिप्रत्यधिदेवतासहित सूर्यवृहदागच्छ १ यमुनातीरोद्भवश्रान्नेयसगोत्रजमधिदे
 वता श्राप. प्रत्यधिदेवतासहित चंद्रवृहदागच्छ ॥ २ ॥ अर्वातीसमुद्भवभारद्वाजगोत्रस्कदाधिदेवनाभूमिप्रत्यधिदे
 वतासहितभौमवृहदागच्छ ॥ ३ ॥ मगधदेशोद्भवश्रान्नेयगोत्राण्यधिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितवृषवृहदागच्छ ४
 सिंधुदेशोद्भवश्रान्तिरसगोत्रब्रह्माधिदेवताइंद्रप्रत्यधिदेवतासहितवृहस्पतिवृहदागच्छ ॥ ५ ॥ भोजकटदेशोद्भव
 भार्गवगोत्रइंद्राधिदेवताइंद्राणीप्रत्यधिदेवतासहितशुक्रवृहदागच्छ ॥ ६ ॥ सौराष्ट्रदेशोद्भवकाश्यपगोत्रयमश्रुतिदेव
 ताप्रजापतिप्रत्यधिदेवतासहितशनेवृहदागच्छ ॥ ७ ॥ राटिकापुरोद्भवपैथीनसिर्गोत्रकालाधिदेवतासर्पप्रत्यधिदेव
 तासहितराहोवृहदागच्छ ॥ ८ ॥ श्रंतर्वेदीसमुद्भवजैमिनिगोत्राचिन्नगुप्तश्रुतिदेवताब्रह्माप्रत्यधिदेवतासहि तर्केतो
 इवृहदागच्छ ॥ ९ ॥ आदिप्यादिग्रहभ्यश्रुतिदेवताप्रत्यधिदेवतासहितेभ्योनमः इति सर्वोपचारैः पूजयेत् अथ प्रार्थ
 नां श्रादित्यश्चंद्रमाभौमेव धोर्जावः सितोर्केजः ग्रहाः सर्वे प्रसीदंतुराहुः केतुश्च पूजिताः १ ततो गणेशादिपंचलोका
 पालपूजनं शनैरुत्तरभागे गणपते इह गच्छ १ शनैरुत्तरभागे दुर्गे इह गच्छ ॥ २ ॥ रवेरुत्तरभागे वायो इह गच्छ ३
 राहोर्दक्षिणभागे आकाश इह गच्छ ॥ ४ ॥ केतोर्दक्षिणभागे श्रुतिदेवो इह गच्छतां ॥ ५ ॥ गणपतयेनमः १
 दुर्गायै नमः ॥ २ ॥ वायवे नमः ॥ ३ ॥ आकाशाय नमः ॥ ४ ॥ अभिषेधाय नमः ॥ ५ ॥ एवं सर्वोपचारैः संपूज्य

॥ ६ ॥ ततोऽग्रहमंडलात्पूर्वादितः इंद्र इहागच्छ इंद्राय नमः ॥ १ ॥ अग्रे इहागच्छ अग्रेये नमः ॥ २ ॥ यम इहागच्छ यमाय नमः ३ निर्ऋते इहागच्छ निर्ऋतेये नमः ४ वरुण इहागच्छ वरुणाय नमः ५ वायो इहागच्छ वाये नमः ६ सोम इहागच्छ सोमाय नमः ७ ईशान इहागच्छ ईशानाय नमः ८ ब्रह्मन् इहागच्छ ब्रह्मणे नमः ९ अन्त इहागच्छ अन्ताय नमः १० इत्यावाह्यसर्वापचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् आखडलोर्भिर्भगवान्यमोर्वै निर्ऋतिस्तथा वरुणः पवनरथैव धनाभ्यक्षः सदा शिवः ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पातु सर्वदा इति समस्तमंडलदेवतापूजनम् सर्वतोभद्रादिमंडले व्रताधिषादेवतापूजाार्थं कलशं स्थापयेत् भूभयं नम्र इति भूमिस्पर्शः यवगोधूमधान्यानि तिलाः कणुस्तपैव च यथामाकाशचणकाश्चैव सप्तधान्यामिति स्मृतं सप्तधान्यैर्भ्यो नमः इति सप्तधान्य कलशाय नमः इति कलशस्थापनम् भगोचयमुने चैव गोदावारिसरस्वति नर्मदोसिंधु कविरिजले रिमन्सन्निधिक्षिपु इति तीर्थजलेनापूर्य्य कपूरचंदनदूर्पकुंकुमचवतुःसमं सर्वगंधमिति स्थातं समस्तसुरवल्गुभं इति गंधद्रव्यनिक्षेपः कुष्ठमांसहिरिद्रेद्वे मुरारौ लेपचदनं यथा चंपकमुरताचसर्वैषाधिगणस्मृतः सर्वौषधीभ्यो नमः इति सर्वौषाधिनिक्षेपः अश्वत्थोद्वरः क्षत्रचूतन्यग्रोपपल्लवाः पंचपल्लवैर्भ्यो नम इति पंचपल्लवप्रक्षेपः गजाश्वरथवल्मीकसंगमाद्भद्रगोकुलात् राजद्वारप्रवेशाच्चमृदः सप्तविनिक्षिपेत् उद्धृतासि वंशहोणकृष्णेन शतबाहुना मुक्तिकेहरमेपापं यन्मया दुष्कृतकृतमिति सप्तमृत्तिकाभ्यो नमः इदं फलं महांदित्यं समस्तफलदमतामिति फलं हिरण्यगर्भं गर्भस्त्वहेमर्वाजं विभावसोः अन्नतपुण्यफलदमतः शांतिप्रयच्छतु इति हिरण्यं कनककुलिशं नीलपद्मरागं च मैत्रिकं पचरत्नमिति स्थातं कलशे पुनियोजयेत् पंचरत्नेभ्यो नमः दुर्वासि शतपद्मासि शतमूलाशतांकुरा शतहरसि पापानि शतमायुः प्रवृद्धये दुर्वाये नमः इति दुर्वाक्षेपः शरण्यं सर्वलोकानां लज्जायाः

परिरक्षां यस्मात्सुखं वा शान्तिं प्रपच्छतुं इति रक्तं श्लेषा विष्णु पूर्णा आः पूर्णसंकाशाः पूर्णाः संतुमनोरथाः
पूर्णकुम्भस्य पूर्णैर्पूर्णपात्रं प्रदीयते पूर्णपात्राय नमः इति पूर्णपात्रं कलशोपरि दध्यात् ततः सर्वसमुद्राः सारितरती
र्थानि जलदानदाः श्रापान् तु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः वरुणकलशाय नमः इति सर्वोपचारैः संज्य प्रार्थयेत् कल
शस्य मुखे विष्णुः कंठे रुद्रः समाश्रितः मूले तस्य स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः रुमताः कुक्षौ च सुगुहाः सततसती पावसु
धरा देवदानवसंवाधेमध्यमनिमहोदधौ उत्पन्नो सितदाकुम्भविधृतो विष्णुना स्वयं त्वत्तये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वैव
धिस्थिताः त्वयि तिष्ठति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्यावसवो
रुद्रा विवश्वेदेवाः सप्तैतकाः त्वयि तिष्ठति सर्वोपयतः कामफलप्रदः स्वप्नसादादिमयं जक्तुं माहं जलोद्भव
साक्षिधं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदा इति कलशस्थाय पनर्वेधाय शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशाभित्यादिवि
ष्णुव्रते पुण्यानम् कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेंद्रहारं सदावसंतं हृदयारविदेभवं भवतीं सहितं नमामि इ
ति शिवरात्र्यादिव्रते पुण्यानम् श्रागच्छ देवदेवेश तेजोराशौ जगत्पते क्रियमाणं नया पूजां गृह्याणु सुरसत्तम इत्यावाह
नं नानारत्नसमायुक्तं कार्त्तव्यरविभूषितं आसनं देवदेवेश श्रीतृपर्थं प्रतिगृह्यतां इत्यासनं पादं गृह्याणु देवेश सर्वक्षेम
करं प्रभो भक्त्या समर्पितं देवलोकनाथनमोस्तुते इति पाद्यम् नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते जगदाधार
अर्थधनः प्रतिगृह्यतां इत्यर्थम् कर्पूरवासितो यं मंदां केन्याः समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं हि भक्तिः
इत्याचमनम् शर्करारससंयुक्तं पयोदधिघृतं मधुपंचामृतं समानोत्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां इति पंचामृतस्नानम् गंगा
चपमुना चैव नर्मदा च सरस्वती तार्पापयोऽणोरैवाचताभ्यः स्नानार्थमाहृतं तोयमेतत्सुखरुपं शस्त्रातीर्थं प्रतिगृह्यतां
इति शुद्धस्नानं सर्वभूषाधिके सोम्येलो कलजानि वारणे मयेपमादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां इति वस्त्रं ॥ ८ ॥

सर्वदेवनमस्तेस्तु ब्राहिमाभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोतरीयं गृह्णाण परमेश्वर इति यज्ञोपवीतस्थाने पीतसूत्रादिकदेवम्
१ श्रीखड्गचंदनं दिव्यगंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ गृह्णाण परमेश्वर इति गंधः १० मारुत्यादीनि सुगंधीनि मोले
त्यादीनि वैप्रभो मयानीतानि पूजाधैपुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् इति पुष्पाणि ११ यनरुपतिरसो दिव्यगंधाढ्यो गंधजल
मः आध्रेयः सर्वदेवानां धूपो व्रतिगृह्यतां इति धूपं १२ साढ्यं त्रिवर्तिसंयुक्तं वहिना घोषितं मया दीपं गृह्णादेवैश्व
लोक्यति मिरापहं भक्त्या दीपं प्रवच्छामि देवाय परमात्मने ब्राहिमानरकादधोरादीपञ्चोतीर्त्तमोस्तुते इति दीपम् १३
अन्नचतुर्विधं रवादुरसैः षड्भिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यम् १४ समस्तदेवदेव
शसर्वतृप्तिकरं परं अखंडानंदसंपूर्णपानीयं प्रतिगृह्यतां इति जलम् १५ इदं फलं मया देव रथापितं पुरतरतव तेन मे स
फलं वासिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि इति फलं १६ पूर्णफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्भुतं कर्पूरलासमायुक्तं ताम्बूलं प्रति
गृह्यतां इति ताम्बूलम् १७ हिरण्यगर्भगर्भरथं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा
द्रव्यम् १८ इंद्रादित्यौ च धरणीविद्युदक्षिस्त्वमेव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आतिथ्यं प्रतिगृह्यताम् इति नाराजन्म १९
नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते रत्नमरप्रिय नमस्ते जगदाधार देव देवनमोस्तुते इति पुष्पांजलिः २० यानिका निचपापा
नि जन्मान्तरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यंतु प्रदाक्षिण्ये पदे इति प्रदाक्षिणा २१ नमः सर्वहि तार्था यजगदाधार हेतवे
साष्टांगो यं प्रणामस्ते प्रयत्नेन मया कृतः इति नमस्कारः २२ यन्मया भक्ति संयुक्तं पञ्च पुष्पं फलं जलं समर्पितं च नैवे
द्यं तद्गृह्णाण जगत्पते इति प्रार्थना २३ आवाहनं न जानामि न जानामि विस्मर्जनम् पूजामहं न जानामि क्षमस्व पर
मेश्वर परस्परसूच्या च नामोक्त्या तपो यज्ञा क्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतायां तिस्र्यो वेदे तमच्युतं इति सर्वसाधारण पूजा
विधानं अथैकादशी व्रतोद्यापने कश्चिद्विशेषो भिधीयते अत्र द्वादशमासस्यैश्वर्यं शत्रुर्वैश्वेकादशी व्रतदेवतानां मूर्तयः

कलशेषपूज्याः सर्वतोभद्रस्यपरितः प्रागादिक्रमेण अथवा द्वादशकमलादौ पूज्याः श्रियासहिताय आदिकेशवाय
 नमः १ रुक्मिणीसहिताय केशवाय नमः २ कांयासहिताय माधवाय नमः ३ मोहिनीसहिताय चाक्रिणे नमः ४
 शक्त्यासहिताय विष्णवे नमः ५ त्रियासहिताय वैकुण्ठाय नमः ६ विभूतिसहिताय मधुसूदनाय नमः ७ मोहिनी
 सहिताय जनार्दनाय नमः ८ इच्छासहिताय त्रिविक्रमाय नमः ९ लक्ष्मीसहिताय उर्ध्वदाय नमः १० प्रीत्यास
 हिताय वामनाय नमः ११ कीर्त्यासहिताय यज्ञपुरुषाय नमः १२ रत्यासहिताय श्रीधराय नमः १३ पद्मासहिता
 यवासुदेवाय नमः १४ मायासहिताय हर्षकेशाय नमः १५ प्राप्तिरसहिताय हरये नमः १६ राधासहिताय पद्म
 नाभाय नमः १७ सुशक्तिसहिताय योगीश्वराय नमः १८ महिमासहिताय दामोदराय नमः १९ प्राकान्धस्य
 हिताय पुंडरीकाशाय नमः २० अंजनीसहिताय कूर्माय नमः २१ मंगलासहिताय पृथ्वीधराय नमः २२ वरदा
 सहिताय त्रिहाय नमः २३ शुभासहिताय उर्ध्वदाय नमः २४ सर्वोपचारैर्यथाशक्तिसंपूज्य अथ त्रैवचतुर्विंशत्ये
 कदशीनां पूजापिकार्या तत्रादौ शुक्लाः कृष्णाश्चैकदश्येनाममत्रैः संपूजयेत् एकदशीं तु पश्यतु नीलशुक्लात्रिशूलि
 नीं ताम्रवर्णारथारुढा पात्रसेटासिपंकजा १ एकादशीं मृगावजस्य तुलाकर्तारिकायुता सिंहाननारुणगलातुंदिनीला
 सिनीपरा २ मतेव सर्ववालानामौषधरेणिणामिव रक्षार्थं सर्वलोकानां निमित्तं कादशीं तिथिरतिध्यात्वा तासां नाम
 मंत्राणि चैत्रकृष्णपापमोचिनी १ चैत्रशुक्लाकामिका २ वैशाखकृष्णावस्थिनी ३ वैशाखशुक्लामोहिनी ४ ज्ये
 ष्ठकृष्णपरा ५ ज्येष्ठशुक्ला-निर्जला ६ आषाढकृष्णायोगिनी ७ आषाढशुक्लाशयिनी ८ श्रावणकृष्णाका
 मदा ९ श्रावणशुक्लापुत्रदा १० भाद्रकृष्णाभ्रजा ११ भाद्रशुक्लापद्मा १२ आश्विनकृष्णाद्दिरा १३ आ
 श्विनशुक्लापापाकुशा १४ कार्तिककृष्णारमा १५ कार्तिकशुक्लाहरिवोधिनी १६ मार्गकृष्णाऽरपदा १७ मार्गशुक्लामो

क्षदा १८ पौषकुण्डासफला १९ पौषशुक्लपुत्रदायिनी २० माघकुण्डापद्यतिला २१ माघशुक्लजया २ फाल्गुण
 कृष्णाविजया २३ फाल्गुनशुक्लआमलकी २४ एताश्चपिचतुर्विंशतिकलशेषुनाममंत्रैस्तत्रैवसंपूज्याः ततः कृतं जलिवं
 द्यमानमंत्रैः प्रार्थयेत् धृतोत्तिमगवान्भक्त्या प्रत्यब्दं यावद्व्रतप्रसिद्धदेवदेवेशसर्वकामान्प्रदोहि मे अज्ञानाद्ज्ञान
 तेषां पि जतं न्यूनानाधिकं च यत् दीनस्य मम नाथस्त्वं क्षमस्व पुरुषोत्तम एतत्कालं व्रतं चोत्तिमगवान्यन्मया हरे व्रतं
 तूष्णं तां यातु वत्ससादाज्जनादन मार्गशीर्षमया देवयत्कृतं व्रतमुत्तमं भवेत् तन्मे प्रीतिं सजायौ कृष्णकेशवौ १ पौष
 मास्यपि देवशयद्रतं कृतमच्युत तेनानंतः सपत्नीकः प्रीतोनारायणोऽस्तु मे २ माघे चितः सपत्नीको माधवश्चाच्यु
 तो मया व्रतेन तोषिता वद्यप्रीतो स्यातां जनादनौ ३ फाल्गुणेष्वद्रतमक्त्या विहितं तेन मे हरं विश्वेशचक्रिणौ देवौ प्री
 येतां पापमोक्षदौ ४ चैत्रे वैकुण्ठविष्णुतैस्सजायौ पूजितौ मया येन व्रतेन तेनाद्यसुप्रीतो शर्मयच्छतां ५ जनार्दनश्च
 वैशाखे तथैव मधुसूदनः आर्चितौ मया पूर्वप्रीतौ स्यातां ममाद्यतौ ॥ ६ ॥ ज्येष्ठे चितौ सपत्नीको मयोपद्रुजिवि
 क्रमौ तुष्येतां मिह तेनाद्यदेवेशौ सपरिच्छदौ ॥ ७ ॥ आषाढे पूजितौ यौ तु यज्ञपुरुषवामनौ अद्य मे तौ सपत्नीकौ सुप्री
 तौ शर्मयच्छतां ॥ ८ ॥ वासुदेवः श्रीधरश्च श्रावणे यन्मया र्चितौ व्रतेन देवदेवेशौ प्रीतौ तौ मेयकेशवौ ॥ ९ ॥ अ
 र्चितौ देवदेवेशौ नभस्येमांसि यौ मया तौ मे हरिहरीकेशौ प्रीयेतां सपरिच्छदौ ॥ १० ॥ योगीश्वरः सपत्नीकः पद्म
 नाभस्तथैव च यौ मया श्रवणेमांसि प्रीयेतामद्यतौ मम ११ कार्तिके पुंडरीकाक्षस्तदादा मोदरो विभुः अद्य मे तौ स
 पत्नीकौ सुप्रीतौ पापशान्तिदौ १२ एवं देवो जगद्यो निरचतुर्विंशतिरूपधृक् चतुर्विंशत्सपत्नीकः प्रीयतां मे जगत्प्र
 भुः ममेच्छीत्वं मया मे दासभावो मामूर्त्तवं मया कुदेशे भुजन्म मिष्टया दृष्टिर्मान्त्रमे स्यात्कदाचिज्जातो जातो विष्णुभक्तो भवे
 यम् इति पूजाविधानम् अथ होमविधानम् अथ शूद्रकर्तव्यं कर्तव्यं शूद्रकमलाकरादिनिबंधोक्तं विवाहसंस्कारा

रा। हिरपते तत्राचार्यो हस्तमात्रं स्थण्डिलं विधाय रथं ढिलादक्षिणे ब्रह्मासनं दत्त्वा ब्रह्मणो वरणपूजादिकं वि
 धाय यथाचतुर्मुखो ब्रह्मादित्यादिसंप्रार्थ्य तमुपवेश्य मृगमये पात्रे जलपूर्णे कुशा निविधायोत्तरतः कुशेषु निधायान्नि
 दमैः पूर्वोदितः परिरितीर्यासादनं कुर्यात् त्रीणि तृणानि द्वे पवित्रे प्रोक्षणी आज्यस्थालि च रस्थाली सान्नाः कुशाः
 उपयमन कुशास्ति त्तः सन्निधः स्त्रुव आज्यपूर्णपात्रं ततः प्रादेशमात्रेण विवेकत्वा प्रोक्षणीं संस्कृत्य पवित्राभ्यामु
 त्पूय तत्र ते पवित्रे निधाय दक्षिणेन सठ्यं कृत्वोदिग्नं कृत्वा पात्राणि प्रोक्ष्य निधाय आज्यस्थाल्यां निरुप्याशौ दक्षिणे
 धिश्रुत् पठ्यं द्विं कृत्वा स्त्रुवंप्रतप्य कुशैः संसृज्य प्रोक्षणीभिः प्रोक्ष्य पुनः प्रतप्य दक्षिणे निधाय आज्यमुद्धार्यो
 त्पूयावेक्ष्य स्त्रुयोनिरस्य पुनः प्रोक्षणीवदत्पूयावेक्ष्योपयमन कुशानाद्याशौ तित्तः सन्निधोभ्यां धाय प्रोक्षणीभिः प
 र्युक्ष्य यजमानो नवारव्यो दक्षिणं जान्वा च्य ब्रह्मदक्षिणहस्ते नवारव्यः स्त्रुवेण आज्यं जुहुयात् प्रजापतये नमः इंद्राय न
 मः इत्याचारौ इदं प्रजापतये इंद्राय नमोति अग्नये नमः सोमाय नम इत्याज्यभागौ अग्नये नमः वायवे नमः
 सूर्याय नमः अग्निवरुणाभ्यां नमः द्विः अग्नये वरुणाय सवित्रे विष्णवे विश्वेदेवमरुत्स्वर्केभ्यो वरुणायादित्या
 य अदितये प्रजापतये नमः इत्याज्याहुतीर्हृत्वा ततो वृताकयवतं ङुलतिलानां होमः गणपतये नमः सूर्याय नमः
 चंद्रमसे नमः भौमाय नमः बुधाय नमः तुहस्पतये नमः शुक्राय नमः शनये नमः राहवे नमः केतुभ्यो नमः इ
 त्यादि अत्र ब्राह्मणकर्तृकः स्वाहाकर्मप्रयोगः नमो नम इति शूद्रकर्तृकप्रयोगः शूद्रो वण्श्चतुर्थोऽपि वर्णत्वं दर्भमर्ह
 ति वेदमंत्रस्वधास्वाहावपट्टकारादिकं विनोति नृसिंहतापिर्नयो कवचनात् अधिदेवताहोमः ईश्वराय नमः ॥ १
 उमायै स्कंदाय- विष्णवे- ब्रह्मणे- इंद्राय- यमाय- कालाय- चित्रशुक्लाय नमः अथ प्रत्यधिदेवतायै नमः अग्नये
 नमः ॥ १ ॥ अग्नो नमः पृथिव्यै विष्णवे नमः इंद्राय नमः इंद्रायै प्रजापतये सर्वेभ्यो नमः ब्रह्मणे- पंचलोके

पालनाममन्त्रहोमः गणपतये दुर्गायै वायवे ॥ आकाशाय ॥ अग्निभ्यां ॥ अथशुक्लकादशीदेवताहोमः केशवा
 यः नमः माधवाय गोविदाय विष्णवे मधुसूदनाय त्रिविक्रमाय वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय
 दामोदराय गरुडध्वजाय अथकृष्णकादशीदेवताहोमः संकर्षणाय वासुदेवाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय पुरुषोत्तमा
 य अथोक्षजाय नरासिहाय अच्युताय जनार्दनाय उर्ध्वदाय हरये कृष्णाय नमः एताश्चैकादशीदेवताः धृ
 ताकपयसेनहोतव्याः केवलान्येनहोमः स्त्रीचतुःसहस्रसंहितायै रुक्मिण्येनमः स्त्रीचतुःसहस्रसंहितायै सत्य
 भामायै जावत्यै स्त्रीचतुःसहस्रसंहितायै कालियेनमः शंखाय नमः चक्राय नमः गदायै पद्माय गरुडाय इंद्रा
 य अश्वमेधे यमाय निर्ऋतये वरुणाय वायवे सोमाय ईशानाय नमः ततो ब्रह्माद्याः सर्वतोभद्रमंडलदेवताः
 केवलान्येनहोतव्याः ब्रह्मणेनमः इंद्राय इत्यादिदशलोकपालाः पुनरपि होतव्याः अष्टवसुभ्यो नमः एकादश
 रुद्रभ्यः दुर्गायै गंगादिनदीभ्यः दशाय नारायणाय दुर्गायै स्वधायै मृत्यवे शेषाय समुद्रेभ्यः मरुद्भ्यः
 गणपतये ॥ १ ॥ एधिर्वै मेरवे ऋग्वेदाय यजुर्वेदाय सामवेदाय अथर्ववेदाय वजाय शक्ये दंडाय
 खड्गाय पाशाय शंकुशाय गदायै विशूलाय ऐरावताय मेघाय महिषाय प्रेताय मकराय मृगाय शिवि
 कायै तृषाय गौतमाय भरद्वाजाय विश्वामित्राय जमदग्ने अत्रये वसिष्ठाय अरुंधत्यै सूर्यादिभ्यो ग्रहेभ्यः
 ॥ ९ ॥ ऐंद्र्यै कौमार्यै ब्राह्म्यै वाराह्यै चामुंडायै वैष्णव्यै माहेभ्य्यै त्रैनायिक्येनमः अथयोस्त्रिष्टुतेनमः सं
 स्तवप्राशनप्रणीतापवित्राभ्यामर्जनं तथोरक्षोप्रक्षेपः प्रणीताविमोक्तः पूर्णप्राज्ञानं अमंत्रकपूर्णहविद्वानं अ
 भयेजातवेदसेनमेनमः ततो यजमानोऽग्निमुपतिष्ठेत् तत्रमंत्रः त्वमेकमायं पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजं यजाम
 हे मयै प्रसांगो विहितो विधिर्योऽहं एहं व्यंजगतामधीशं ततोऽग्निभिः प्रदक्षिणीकृत्य देवमुपतिष्ठेत् कृष्णाय वासुदे

वायहरयेपरमात्मने शरणयायाप्रमेयायगोविंदायनमोऽस्तु ॥ तस्य रूपं लघुसूक्ष्माद्युत्पापकाव्यापकाय च ॥ अन्नं त्वा
 यजगद्वावेब्रह्मणेन तं तूत्तये ॥ अथ कमाग्राह्ये शायचिद्रूपप्रागुणात्मने ॥ नमो मूर्ताय सिद्धाय पराय परमात्मने ॥ शरणया
 याप्रमेयाय गोविंदाय नमो नमः ॥ देवदेवाय वृंदाय पराय परमेष्ठिते ॥ कर्त्रे विभक्त्यगोप्ते च तत्सहर्षे नमो नमः ॥ इति स्तु
 त्वा देवाय वायव्यं विनिवेदयेत् ॥ ततो यजमान इति ध्यात्वा दिशं कीर्त्तय ॥ कृतस्यारूपैकादशो ब्रह्मोद्यामनस्य सांगता सिद्धयै य
 था विधिनानावृत्ताचार्यादीनि ॥ ब्रह्मतां ब्रह्मदक्षिणादिभिः ॥ पूजयिष्ये ॥ इति संकल्पं ॥ विधाय ॥ सोमकुरणशु
 द्यादिदानं कुर्यात् ॥ आचार्याय गोदानं दद्यात् ॥ तत्र ध्यात्वा ॥ अथ कृतस्यैकादशो ब्रह्मोद्यामनस्य संपूर्तकामिनारयणश्री
 तये श्राचार्याय गोदानमहं करिष्ये ॥ गवामंशेषु देवार्तान्यासं कुर्यात् ॥ शृंगमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः ॥ ललाटे महो
 देवाय नमः ॥ नासावंशे परमस्वाय नमः ॥ कर्णयोरे श्विभ्यां नमः ॥ ब्रह्मणे ॥ शशिभास्करभ्यां नमः ॥ देवेषु चायुभ्यः
 नासिके पावंशे रुणाय ॥ हुंकारे ॥ सरस्वत्यै ॥ गंडयोर्धूमालभ्यां ॥ उषधयोः ॥ सुध्याद्व्याम ॥ ग्रीवायां ॥ इंद्राय ॥ कक्षि
 देहं छंदोभ्यो नमः ॥ उरसि साध्वेभ्यो ॥ चतुष्पादे पुत्रतुर्गर्भभ्यो ॥ सुरभ्यो ॥ गंधर्वभ्यो ॥ सुरपाथैर्षु अप्सर
 भ्यो ॥ पृष्ठे एकादश रुद्रभ्यो ॥ सर्वसंधिषु ॥ वसुभ्यो ॥ शोणितटे ॥ पितृभ्यो ॥ लंगूले सोमाय बाले ॥ प्लादित्यर
 श्मिभ्यो नमः ॥ गोमूत्रे ॥ गंगायै ॥ क्षीरे ॥ सरस्वत्यै ॥ दाक्षि ॥ उत्तमायै ॥ सर्पिषि हताशनाय ॥ रोमके पुंदवाना
 मष्टाविंशतिकोटिभ्यो ॥ उदरे पृथिव्यै ॥ पयोधरेषु चतुःसागरेभ्यो न ॥ सौरभेयि सर्वहिते पवित्रे पापनाशिनि ॥ गृह
 णीष्वेभ्यो नमः ॥ तंत्रासंजै लोके यवदिते ॥ सर्वदेवस्वरूपिष्वेभ्यो नमस्ते रुद्ररूपाणि ॥ तव पादं मया दत्तं गृहाण ॥ सुरवदिते सर्व
 देवं मये देवि सर्वार्थं मये शुभे ॥ गृहाणा धर्ममया दत्तं सौरभेयि नमो रत्नतुते ॥ देहस्थिता सिरुद्राणां शंकरयसदाग्निवे धेनु
 रूपेण सा देवी मम पापं वं पोहतु ॥ आच्छादनं मया दत्तं स भयक् शुद्धं सुशोभनं ॥ सुरभ्यै ब्रह्मदानेन प्राप्यतां परमेश्वरः ॥ श्री

खंडचंदनं दिव्यं सर्वगंधसमन्वितं । गृहाण प्रसया भक्तयामयादत्तं सुरेश्वरि । ततोऽश्लक्ष्णकारान् दद्यात् । माल्यानि च सुगंधानि गतिपुष्पं । वनस्यातेरसो दिव्या धूपं स्तुत्याऽप्युत्तमं स्रजं तिसंयुक्तं दर्पि । सुरभिः खंजनात्मना । तैलं रुद्रप्रदं रुचिरं । सुर्वदेवमथेन्द्रासंमयादत्तमिदं प्रस । इति गोप्रासं । पूर्णफलं महादिव्यमिति तत्तुल्यं । हिरण्यगर्भं तदिक्षिणा । पुञ्जगावः समं त्वयामध्यमानमहोदधेः । तासां मध्ये तु यानं दातुं तस्यैव न्वनमो नमः । इति नमस्कृतः । ब्रह्मोन्माद्यतः संतुगावो भिसंस्तुष्टतः गावो मे हृदये संतुगावामध्ये वसाम्यहं । इति प्रदक्षिणा । इति गोपूजां कृत्वा स्वगोत्रादिकमुच्चार्य विप्रस्य पि गोत्रादिकं समुच्चार्य इमां गांसं वत्सां यथाशक्ति भूषितां । एकादशी ब्रूते यामपन्नपूर्णां तसिद्धये श्रीविष्णु प्रीत्यर्थं तुभ्यमहं संप्रदेइति सतिलजलकुशयुतं पुच्छं विप्रहस्तेति । क्षिपेत् । नमो त्विदं गंधं कुर्यात् । यज्ञसाधनभूता यामविश्वस्या धौघनाशिनी विभ्ररूपधरोदिवः । प्रीयतामनया गवा । अनेन गोदाज्ञेन श्रीविष्णुः । प्रीयतां । ततो गोदानं सांगतासिद्धये । हिरण्यगर्भं तिसंज्ञेण सुवर्णं दक्षिणां दद्यात् । गावो ममाग्रतः संतु । इति संज्ञेण प्रदक्षिणां कृत्वा विसर्जयेत् । ततो यजमानः । शुक्लैकादशी कृष्णैकादश्योरुद्यापनसंपूर्तकामोद्वादशसंख्याकान् । ब्राह्मणान् । केशवादिद्वादशनामाभिः । संकर्षणादिद्वादशनामाभिश्च यथाविभवं पक्वाणादिभिः । संपूज्य पक्वाण् पुरितान् ब्रह्मतां ब्रूयति मावल्लसहिताद्वादशकलशान् । प्रत्येकविभ्रेभ्यो दद्यात् । तत्र मंत्रः । पक्वाण् पुरितं कुम्भं दक्षिणां ब्रूय संयुतः । ददामि द्विजवर्याय विष्णुर्मे प्रीयतामिति । केशवः प्रीयतामि त्यादि मंत्रपाठः । प्रत्येकं कलशदाने कर्तव्यं । तत इदं सोपस्करं प्रीठं । सोपस्करं श्रव्यां च । श्रीलक्ष्मीनारायणप्रतिमां च श्रीमहाविष्णुप्रीतये तुभ्यमाचार्य संप्रददे । तत आचार्यः स्त्रीठं देवतामुद्याप्य । तत उद्धृतकलशोदकेन यजमानमाभिषिचेत् । श्रयामिपेकमंत्राः । सुरास्त्रादिभिः पुञ्जतद्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथः स्वर्गदासं कर्पणविभुः । प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवंतु विजयायते । आखंडलोहिर्मे गवान्यमोर्वैति ऋतिस्तथा । वरुणः । पवनश्चैव धना

ध्यक्षस्तथा शिवः ब्रह्मणा सहितः शेषो दिक्पालः पातु मे सदा कीर्तिर्लक्ष्मार्थं तिर्मेधापुष्टिः श्रद्धा क्रियारतिः बु-
 द्धिल्लज्जा वपुः शान्तिः पुष्टिः कांतिश्च मातरः एतास्त्वामभिर्षुचंतु देवपत्न्यः समागताः आदित्यश्चंद्रमाभौ भौ-
 वधोजीवः सितोर्कजः ग्रहास्त्वामभिर्षुचंतुराहुः केतुश्चार्पिताः देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयो मनवो
 गावो देवनातर एव च देवपत्न्योऽप्युमाना गौर्दय्याश्चाप्सरसांगणाः श्रद्धाणि चैव शस्त्राणि शतशो वाहना निच डौपधानि
 चरन्तानि कालस्यावयवाश्च ये सारितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वामभिर्षुचंतु धर्मकामार्था सिद्धये मंत्रा-
 र्थाः सफलाः संतु पूर्णाः संतु मनोरथाः शस्त्राण्युच्चिनाशो रसुभिर्बाणमुदयो रसुवः इत्याभिषेकस्ते स्म तेषां यजमानः मंत्रही-
 ना क्रियाहीनविधिहीनचपस्कृतं तत्सर्वं क्षम्यतां देवप्रसादपरमेश्वर यांतु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामकीं इष्टकाम-
 प्रसिद्ध्यर्थं पुनरगमनाय च इति विसर्जनम् ततः कृतरूपकर्मणः सांगता सिद्धिं ब्रह्मणान्यथा संख्या परिमितां यथा श-
 किमोजयिष्ये यथा शक्तिभ्यर्सां दक्षिणां दातुमहमुत्सृजे श्रनेन कर्मगन्तव्यरूपी श्रीपरमेश्वरः ज्ञीयतां ततः सदा क्षि-
 णेन सदन्नेन ब्राह्मणानं सतोष्य आशिषो यद्गीत्वा व्रतसंपूर्णतां वाचयेत् जपच्छिद्रतपश्छिद्रं याच्छिद्रं यज्ञकर्मणि सर्वं
 भवतु याच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादत इति प्रार्थ्य सर्वं भवतु ते छिद्रयज्ञविष्णुप्रसादत इति वेदेषु ततस्त्वाज्ञमरुक्ष्य वि-
 सर्जयित्वा इष्टजनैः सह समहोत्सवो यजमानो भुंजेत ११ इति शूद्रकर्तृक एकदश्यादि व्रतोत्थापनप्रयोगः स्वस्ति
 श्रीरण्वीरसिंह परणीपालोददान्नायाग्रनिर्नाशाश्लाघुचिरसारसरसविसिद्धदं दंसंरक्षकः धर्माधर्मविभगः कद्रुपुतेः
 पादाब्जपुजारतो ज्ञीयात् पुत्रकलत्राभिन्नसहितः संपालयन् लक्ष्मां चिरम् रण्वीरसिंहभूषकारिते कल्पसागरे शु-
 द्धदर्शितनिष्ठायाश्च भूद्रन्तसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलभूषणश्रीमहाराजरण्वीरसिंहकारिते क-
 ल्पारत्नाकरे शूद्रकर्तृक व्रतोत्थापनरत्नसंग्रहः दशमो रत्नसमुच्चयः ॥ १० ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनामः ॥

लालाशिखामलाधिकारदेशमरत्नसमुच्चयसमाप्तः

सम्बत् १९४९ वैश्व म. ११

उं श्रीगणेशाय नमः श्रीगुरुगणपदुर्गावटुकं शिवमच्युतं ब्रह्माण्डगिरिजालक्ष्मीं वाणीं देवि भूतये अथ वर्षमासदिना
 दिविशेषकृत्यं निरूप्यते तत्रादौ त्वत्सरारंभस्य प्रथमोपरिस्थितत्वात्संस्कारं मन्त्रप्रतिपदानि पूर्ण्यते सा च वैत्रशुक्लप्रति
 पदा तस्यामेव त्वत्सरारंभः कार्यः अत्र प्रति सूर्योदयव्यापिना ग्राह्या तदुक्तं ब्राह्मे श्रीभगवानुवाच वैत्रेमासि जग
 द्ब्रह्माससर्जप्रथमे हनि शुक्लपक्षे सप्तमं प्रतुतदा सूर्योदये सतीति भविष्योत्तरेपि प्रवृत्तमधुमासे तु प्रतिपद्युदितेरवौ ब्र
 ह्मा प्रवर्तयामास कालस्य कलनामपीत्यादि दिनद्वये तदव्याप्तावव्याप्तौ वा पूर्ववत् तदुक्तं ज्योतिर्वेदे च वैश्वसितप्रतिपदि
 यो वारोर्कोदये सर्वेषाः उदयादितयै पूर्वो नोदयगुणलोपि पूर्वः स्यात् यस्माच्चैत्रासितादेरुदयाद्भानोः प्रवृत्तिरब्दे रपि व
 सिष्ठेनाप्युक्तं वत्सरादौ वसंतादौ वलिराजयेत धैवच पूर्वविवेकवर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैरिति पूर्वदिने सूत्र्योदया विद्वा प्र
 तिपदित्यर्थः यदा चैत्रेमासि मलमासो भवति तदादैवकार्यस्य तत्र प्रतिपिद्ब्रवाच्छुद्धे मासि संवत्सरारंभः कार्यः चैत्रशुक्ला
 दितो वत्सरारंभः सर्वसंमतः मलमासस्तु कृष्णप्रतिपदादितो भवति तस्य पूर्ववर्षे एवांतर्भावः उदयसंबन्धाभावो संवत्सरा
 रंभप्रयुक्तकार्यलोपप्रसक्तौ पूर्वतिथिविद्वा ग्राह्या एव च न न तु सर्वयामा युक्तग्राह्यत्वं अत्र तैलाभ्यंगो नित्यः वत्सरादौ व
 संतादौ वलिराजयेत धैवच तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते इति वृद्धयसिष्ठवचनात् कौस्तुभेऽस्यामेव प्रतिपदिवत्स
 राधिपपूजोक्तान्योतिर्नैव धैवश्चैत्रशुक्लप्रतिपदि न वारोत्प्रेहादिसः तस्य पूजाविधातव्यापताका तोरणादिभिः प्रतिगेहं
 ध्वजः कार्यः शक्तया ब्राह्मणतर्पणनिरीक्षणं च कर्तव्यं शकुनां शोभेभ्युभिरिति भविष्ये चैत्रमासि महाबाहो पुण्याया प्र
 तिपत्परग्राह्या वैतिवपत्राणि प्राश्य संश्रुणुयात्तिथि मि विशकादिश्रवणमप्यत्रोक्तं रूपातिः शास्त्रेशक वत्सरमूपमं त्रिणार
 सधन्ये चरमेव पादिनां श्रवणारपठनाच्चैत्रणं शोभतां यात्यशुभं सहाश्रयेति अस्यामेव न वरात्रात्र तारंभः तत्र प्रतिपत्प
 रमुतैव ग्राह्या अमायुक्तानकर्तव्या प्रातिपद्वाद्धिका चैत्रे मुहूर्तमात्राकर्तव्याद्वितीयादिगुणादिवतेति देवीपुराणात् तिस्त्रो

हेताः पराः कार्यरिते धयः कुरुनंदन कार्तिकध्वजोत्तमसिध्वैत्रमासि च भारते तिहे माद्रौ ब्राह्मणेः पराः पर्युताः कार्याश्च विशेषपरतु शारदनवरात्रे वक्ष्यते अत्र प्रपादानमप्युक्तं भविष्ये अतीते फाल्गुने मासि प्राप्ते वैत्रमहोत्सवे पुण्ये हि विप्रकथिते प्रपादानं समारभेत् तत्र मंत्रः प्रपेयं सर्वसामान्यभूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याः प्रदानात् पितरस्तत्प्यनुप्रपिता महाः शनिवार्यतते दिव्यजलं मासचतुष्टयमिति प्रपादात्तुमशकेन विशेषाद्धर्मोपसता प्रत्यहं धर्मघटको वस्त्रसंघटिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शुभः तत्र मंत्रः एष धर्मघटे दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्म्यप्रदानात्सकलाममसंतुमनोरथादिति श्रुतेन विधिना यस्त्वधर्मकुंभं प्रपच्छति प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशय इति इयं प्रतिपत्त्येतत्कल्पादिः अत्र श्राद्धदानादिमहाफलं तदुक्तं हेमाद्रौ नागरखंडे अथ कल्पादयोः पुण्याः कथ्यंतेति थयः शुभाः यास्तु श्राद्धकरो हृदिः पितृणामक्षयाभवेत् वैत्रशुक्लप्रतिपदि श्वेतकल्पः पुराभवदिति अत्र ब्रह्मपूजोक्ता हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे वैत्रमासस्य या पुण्या शुक्ला प्रतिपदा भवेत् तदहि ब्रह्मणः कृत्वा सोपवासस्तु पूजनं संवत्सरमवाप्नोति सौख्यं निभृगुनंदनेति स्मृतिकौरुते विषयं मत्स्यजयंतीत्युक्तं कृते च प्रभवं वैत्रे प्रतिपच्छुक्लपक्षगारे वरयां गोविष्कुंभे दिवा द्वादशनाडिकाः मत्स्यरूपं कुमार्यां तु श्रवतीर्णा हरिः स्वयमिति मातरयादिर्युक्तं कल्पभेदादत्र न्यवरथाज्ञेया अथात्र व्रतान्युच्यंते संवत्सरां भविष्यंति रूप्यते श्रीभगवानुवाच वैत्रे मासि जगद्ब्रह्माससर्जप्रथमे हनि शुक्लपक्षे समग्रं तदा सूर्योदये सति प्रवर्तयामास तथा कालस्य कलनामपि ग्रहान् वदाद्यतु न्मासान् पक्षान् संवत्सराधिपान् ददौ स भगवान् ब्रह्मा सर्वदेवसमागमे ब्राह्म्यां सभायां ब्रह्माण्मनिर्देश्य तन्ततः यथोक्तेन मत्स्यं तः स्तुवंतश्चाप्युपासते ततस्ते कृतशुश्रूषणत्वाच्चैव स्वमालयं स्वानि स्वान्यथकार्याणि नित्यमुकास्तु च किरे ब्राह्मीसभाकामरूपा विशेषणतदाज्ञया धारयत्यमलं रूपमनिर्देश्य मत्तोहरा ततः प्रभृति यो

धर्मः पूर्वः पूर्वतरैः कृतः अद्यापिरुद्धः सुतरां कर्तव्ये सौम्य एततः तत्र कार्थ्या महाशान्तिः सर्वकलमपनाशिनो सर्वो
 रपातप्रशमनी कलिदुःखविनाशिनो आद्युःप्रदुर्गुणिकरीधनसौभाग्यवर्द्धिनी मंगलयाचपवित्राचलोकद्वयसुखाव
 हा तस्यामादावसंपूज्यो ब्रह्माकमलसंभवः पाद्यार्घ्यपुष्पधूपैश्च खालंकारभोजनैः होमैर्वलयुपहारैश्च तथा ब्राह्म
 णातर्पणैः ततः क्रमेण देवेभ्यः पूजाकार्थं पृथक् पृथक् कृत्वा कारनमस्करैः कुशोदकतिलाक्षतैः पुष्पधूपप्रदीपा
 द्यैर्भोजनैश्च यथाक्रमं मंत्रसंपूजनार्थं तु बहुरूपं परिरुशेत् मंत्रमिति जातावेकवचनं नानारूपान्मंत्रान्परिशृणो
 यादित्यर्थः तेषु उं नमो ब्रह्मणे उं विष्णवे नमः उं परमात्मने नम इत्येवं मंत्रद्वंद्वं पातादेव ताश्च द्वाश्च तु र्थ्यताः प्रण
 वाद्यो नमो ताः मंत्रत्वेन ग्राह्याः उं नमो ब्रह्मणे तु भ्यं कालाय च महार्तमने नमस्ते रतु निमिषाय ब्रूतये च नमो रतु ते लवा
 यच नमस्ते तु भ्यं नमस्ते रतु क्षणाय च नमो नमस्ते काष्ठायै कलायै ते नमो नमः नाडिकायै सुसूक्ष्मायै मुहूर्ताय नमो नमः
 नमो निशाभ्यः पुण्याभ्यो दिवसेभ्यो नमो नमः पक्षाभ्यां चाष्टमासेभ्यः ऋतुभ्यः षड्भ्य एव च अयनाभ्यां च पंचभ्यो वत्स
 रेभ्यः श्वच सर्वदा नमस्ते कृत्ययुगादिभ्यो ग्रहेभ्यः श्वच नमो नमः आठारिंशतिसंख्येभ्यो नक्षत्रेभ्यो नमो नमः राशिभ्यः
 करणेभ्यः श्वच व्रतीपातेभ्य एव च श्रुतिवर्षाधिपेभ्यः श्वच विज्ञातिभ्यो नमो नमः नमो रतु कुलनाभेभ्यः सानुयात्रेभ्य एव च
 सानुयात्रेभ्यः सानुचरेभ्यः नमस्ते चतुर्दशभ्यः श्वच मनुभ्यो रतु नमो नमः नमः पुरंदरेभ्यः श्वच तत्संख्येभ्यो नमो नमः
 पंचाशद्भ्यो मरुद्भ्यः श्वच दक्षकन्याभ्य एव च नमो देवैः सुभद्रायाै जयायाै चाथ सर्वदा भृशाखाय नमस्ते भ्यं सर्वास्त्रजनका
 यच नमस्ते बहुपुत्राय पत्नीभिः सहिताय च नमो ब्रह्मैतथा ब्रह्मैति द्रायै धनदाय च नलकवरयक्षाय गुह्यकरवामिने
 नमः नमो रतु शंखपद्माभ्यां निधिभ्यामथानित्यशः भद्रकाल्यै नमो नित्यसुरभ्यै च नमो नमः वेदवेदांगवेदांतविद्या
 संस्थेभ्य एव च नागयज्ञसुवर्णेभ्यो नमो रतु गरुडाय च सप्तभ्यः श्वच समुद्रेभ्यः सागरेभ्यः श्वच सर्वदा उत्तरेभ्यः करुभ्यः श्वच

नमो हरे एवमाय च भद्राभ्यकेतुमालाभ्यां नमः सर्वत्र सर्वदा इलाहताय च नमो हरिर्वर्णय चैव हि नमो केषु रूपेभ्य
 रच्यभारताय नमो नमः नमो भारतभेदेभ्यो नवभ्यश्च यथा सर्वदा पातलिभ्यश्च सप्तभ्यो नरकेभ्यो नमो नमः काला
 नितद्रथैवाभ्यां हरये कोटरपिण्डे सप्तभ्यश्चाथ लोकेभ्यो महाभूतेभ्य एव च मनसे युद्धे चैव नमः प्रकृतये तथा पुरुषा
 यामिमां ताव नमो रत्नतुल्यकमूर्तये हिमवत्प्रमुखेभ्यश्च चपर्वतेभ्यो नमो रत्नय पौराणीभ्यश्च गंगाभ्यः सप्तभ्यश्च न
 मो नमः नमो रत्नाय मुनिभ्यश्च सप्तभ्यश्च यथा सर्वदा नमो रत्नपुष्करादिभ्यस्तीर्थेभ्यश्च पुनः पुनः निम्नगाभ्यो
 नमो नित्यं वितस्तादिभ्य एव च चतुर्दशभ्यस्तीर्थेभ्यो धरणीभ्यो नमो नमः नमो धान्ने विधात्रे वल्लदोभ्यश्च
 नमो नमः सुरभ्यै रावणाभ्यां च नमो भूयो नमो नमः नमो रत्नयोधैः श्वसेधुवाय च नमो नमः नमो रत्नधन्वंतरि
 यात्रालाभ्यां नमः सदा विनायककुमाराभ्यां विद्महेभ्यश्च नमः सदा शाखाय च विशाखाय नैगमेयाय वै नमः नमः
 स्कन्दभ्य हेभ्यश्च स्कन्दमातृभ्य एव च ज्वरारोगपतये भरमप्रहरणाय च अप्सरोभ्यः सोमपेभ्यो देवेभ्यश्च नमो
 नमः अस्मिन्पेभ्यश्च नमो रत्नोत्तिष्ठेभ्यो नमः सदा आदित्येभ्यो नमो नित्यं द्वादशभ्यश्च सर्वदा एकादशभ्यो रुद्रे
 भ्यस्तत्पत्तिभ्यो नमः सदा सदैकेन पंचाशच्चोमरुक्ष्यश्च नमो नमः शिल्पाचार्याय देवाय नमस्ते विश्वकर्माणे
 अष्टभ्ये लोकापालेभ्यस्सानुगेभ्यश्च सर्वदा आयुधेभ्यो बाहनेभ्यो वर्मभ्यश्च नमः सदा आसनेभ्यो दुन्दुभिभ्यो देवेभ्य
 श्च नमः सदा देवराक्षसगंधर्वपिशाचेभ्यश्चानि देवशः पितृभ्यस्सप्तनेदेभ्यो मातृभ्यश्च नमो नमः सुसुद्धमेभ्यश्च देवेभ्यो
 भावगभ्येभ्य एव च नमस्ते बहुरूपाय विष्णवे परमात्मने अथा किं बहुने केन मंत्रेणानेन चार्चयेत् प्राङ्मुखः दक्ष
 मुखो विप्रान् देवान् दिश्वपूर्ववत् ब्राह्मणान् देवतोद्देशेन पूर्ववत् मंत्रोक्तक्रमेणार्चयेदित्यर्थः अत्रालं विस्तरेण अर्थः पु
 नश्च अर्घ्येभ्यश्च त्रैमूर्तयेः सुहृदकं सरोमां च पूजयेदित्यर्थः धनधान्यानुविभवैर्दक्षिणाभिश्च सर्वदा इति हासपुराणानां

नवकट्टंश्चद्विजतिमान् कालज्ञानं वेदवेदज्ञानं भर्तृज्ञानं संबंधिबांधवान् अन्तेनैव तु मन्त्रेण स्वदेहं तिनपुष्पकपुष्पकं प्रविष्ट्वा
 शय्येहोत्पन्नः स्वर्गलस्ये वेदविद्यशुभेदद्वारायाने प्राधानिके सति प्रविष्ट्वा यश्चाय वेदवेदज्ञानवेदोक्तविधिज्ञाने
 र्थः मदनरत्ने तु वेदवेदज्ञानेति पठित्वान्नोक्तविधिजित्वा स्यात् चक्षुषींश्चाप्यभ्यासौ प्राधानिके स्थाने प्रधानं हेमारेमहे
 मुरभे तत्तत्कुट्यार्त्तमगलामनं नरः मदनरत्ने शालोहोमस्ततः कार्यमंगलालं भिन्नततः भोजयित्वा द्विजान् सर्वान्
 हस्तबंधां धवान् विशेषेण तु भोक्तव्यकार्यं श्रद्धां प्रमहेतसंवः नवसंवत्सरां रंभुः सर्वासिद्धिप्रदायकः इति ब्रह्मपुराणे
 कः संवत्सरारंभविधिः ॥ इयं च पूजा दमनकेन कार्येति स्थितिकौरतुभे यथोक्तदेवीपुराणे ब्रह्मोवाच ॥ त्रैत्र्योक्तोक्तं
 तूजाममवत्सयथाविधि गंधधूपार्चनादानैर्भात्यैश्च दमनोद्भवैरिति दमनभावे दूर्वयाकुशाक्षतैर्वा अन्नकार्यामहा
 शातिरित्युक्तत्वाद्ब्रह्महाशातिर्लक्ष्यते भविष्योत्तरे श्रीकृष्णार्जवचनं ब्रह्मशांतिप्रवक्ष्यामि महादेवेन भाषितां तपामि
 एकैसाकार्याया ज्वाकाले नृपस्य तु दुःस्वप्ने हृत्तमिनेत्युक्तं ब्रह्मवैण्ड्यसंभवे विद्युत्कालनिपाते च जन्मक्षयभेदने
 येव निर्वाते चतुर्थे चाष्टमे तथा यदा रघुर्गुरुमंदाशः सूर्यश्चैव विशेषतः युद्धे ग्रहाणां सर्वे पांसुर्पशीतां शुकीलके
 गवांश्चैव भस्मि तेशयनासने यदाग्निः परिदृश्येतराजान् विदधनुस्तथा वेदमनश्चतुल्लभं गेगुर्भे आश्वतरीषु च रविर्विवद्व
 यदष्टमे महाशातिः अश्वत्थे रवौ द्वोरुपराने च महोत्कापतनेषु च उर्यते पुतथान्येषु तिमितेषु च सर्वतः सर्वा रिरिष्टो पशुमजी
 महाशातिर्निगद्यते सर्वाणि हृत्तमिनेति प्रथमं यति सर्वथा तां कुर्वन् ब्राह्मणः पंचकुलशालस्मान्निवृत्ताः चतुर्वेदास्त्रि
 वेदाश्च द्विवेदाश्चापि पांडेव आथर्वणविशेषज्ञा वहुटचश्च सुसंयुताः शुचयः श्रुतसंपन्ना जपहोमपरायणाः कृच्छ्रे प्रवृत्ता
 नकार्यैः कृतकाया विशोधनाः पूर्वमारभ्य मंत्रांस्तु शरभेषु रततः क्रियाः मन्त्रान्प्रयोगेन वक्ष्यमाणान् दृशद्वा दशहस्तं वा
 मण्डपं कारयेच्छुभंतन्मध्यवेदिकं कुट्यार्त्तं तु हस्तं प्रमाणतः आग्नेयं कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं सुशोभनं मेखलात्रयसंयुक्तं

योन्यात्वापि समन्वितं चारुचंदनभास्त्रे प्रत्येष्टोपलब्धं ते तथा । श्रीमद्यनोपलक्षितं च भद्रं यत्ते द्विजातयः शुक्रं वरधराः स्नाताः
 शुक्रमाल्यानुलेपनाः कर्मकुरुंयुरिति शेषः । ततश्च पंचकलशं स्तस्यावेद्यानि धापयेत् । आग्नेयादिपुकोष्ठेषु पंचममध्यमेत
 था श्रष्टपत्रकृतपद्मचतुःप्रलवधारिणः । ब्रह्मकूर्चविधानेन पंगव्यंतुकारयेत् । ब्रह्मकूर्चविधानं यथा । गोमूत्रे ताव्यवर्णाया
 इत्यादि परिभाषा कोकार्थं । ओषधीः पंचरत्नातिरेचना चंदनं तथा सिद्धार्थं कांस्तथादूर्वाकुशान् । ब्रीहि यवांस्तथा । अण
 मर्गफलवर्ताः । न्यग्रोधोद्विजरोतथा क्लृप्ताश्च । कपित्थश्च । त्रिपुंगुश्च । तु प्रलवान् । हरितदंतमदं चैव कोष्ठेषु निक्षिपेत् ।
 लवतीगंधप्रियंगुः । पुण्यतीर्थदिकोपेतं पंगव्यव्यंतुमध्यमेऽर्च्यं वा । चमितीदं हि वह्निकुंभाभिर्मन्त्रेण । आशुः । शिशाः । नो
 ऋत्यां यद्वेवावायुगोचरे । ईशावास्त्यमितीशान्याः । कुंभस्य त्वभिर्मन्त्रेण । मध्यमे त्वयजस्तव्यारुद्राः । कुंभे यजुर्भवाः । गंधपुरपा
 क्षतैर्वस्त्रैर्नैवैर्धृतपाचितैः । फलैश्च नारिकेलार्थदीपकैः । कुंभपूजन् । इत्वास्ति वाचनिकं चैव कारयेत् । तदन्तरं क्रमेण
 नेन शान्तकैरादिकाः धर्मप्रयोजयेत् । अनेन वक्ष्यमाणेन । अग्निदूतमिहार्घ्यं पूर्वमेव ति धापयेत् । पूर्वकलशस्थरापनात्
 अग्निस्थरापनात् तत्तत्कलशस्थरापनं । कुर्यादिति रथः । हिरण्यगर्भः । समिति ब्रह्मा । सतति योजने । कृपानया प्रणीताश्च
 मेज्जविनि योजयेत् । कृत्वा चारुतरथं । देराश्वसंस्कारमेव च । अथ ब्राह्मणसद्वेदत्रयं पुरस्य प्रयोजनं । तत्र पुरुषसूक्तेन
 प्रायसं श्रयणं भवेत् । अभिघार्याथसंसिद्धं प्रायसं स्थापयेद्ब्रुवि । आष्टादश प्रमाणेन दद्यात् । यथा श्रीमयात् । पालाशसि
 मिधः । सप्तसप्तवेदतिदापयेत् । आधारावप्यमार्गात्तु जुहुयात्तु क्रमेण तु । जुहुयाद्ब्रुतीः । सप्तज्ञातवेदसहस्रपुत्राः । स्यात्की
 याकल्पजुहुयात्पूर्वैर्जातिवेदसे । तत्तत्समं द्रांसूकेन च तद्विजुहुयात्ततः । यमायेति च सप्तान्याः । स्वाहा । तत्तु जुहुयात्ततः । इदं
 विष्णुस्ततः । सप्तजुहुयाद्ब्रुतीर्नृप । नक्षत्रेभ्यस्ततः । स्वाहा । सप्तविंशतिरब्रुतीः । नक्षत्राहुतयः । स्वाहेत्यादिभिर्भैत्र्यैः । काट्यः ।
 तत्रोहिर्गार्ग्याद्रपुष्पहस्तादिनृपान् । पार्थाभिर्जिह्वाद्रपुष्पाभिः । प्रक्षेत्रैकैकचर्चनं । पुनर्वसुषु । एगुति हयविशाखा । अग्नीषु

द्विवचनं शेषेषु बहुवचनं परकुर्मणे नुहुपात्तः स्विष्टकृते पुनः अहोमस्वतः कार्यं स्तिलैराग्रप्र रिङुनीः अत्र तिलविधा
 तैवैकलिपकं यथादिनिवृत्त्यर्थमिति धर्मः प्रायश्चित्तं ततो हुत्वा होमकर्मसमापयेत् ततस्तु त्वयं निधौ धिः शिवकालानि
 स्वनीः यजमानस्य कर्तव्यो ह्यग्निप्रेको द्विजोत्तमैः क्राष्टमर्घ्यदक्षसंभूते समे भद्रासने स्थिते काङ्क्षमर्घ्यदक्षः श्रौपर्णी भद्रा
 सनं वेदिमध्यगतं कृत्वा हुनिमित्तप्रशान्तयेः प्रजभिः कलशैः पूर्यैर्भक्षैरैर्घृशक्रमं सहस्राक्षं तृप्रथमं ततश्चैव यथा
 यथा सजोषसां द्रव्यं विविधधा विचरुणोति च हुपदादिवेति च ततः स्नापयेयुः समाहिताः ततो दिशां वलीनदयाद्विचि
 श्रान्नसमाश्रितान् नमोस्तु सर्वदक्षे भ्यद्रसंभ्रमद्वारेण त् स्नातस्य ब्राह्मणाः सर्वपठेयुः शांतिमुचमां शांतिं येन
 धारां च पातयित्वा समंततः पुण्याहवाचनं कृत्वा शांतिकर्म समापयेत् तर्धे देवालयैवैव गोदोहं कारयेद्बुधः क्षिति
 हिरण्यवासां शिष्यान् न्यासुनां च विप्रभ्यो दक्षिणां दद्यात्तथा दासया विमत्सरः दीनानां यविशिष्टे भ्यो दद्याद्द्वै
 वयुधिष्ठिरं भोजनं चानि शं द्रव्यं ततः सर्वैः प्रसिद्धाति आयुश्चलभते दीक्षि शत्रूश्च जयते क्षणात् दुर्गाणि चास्य सिध्यं
 ति पुत्रांश्च लभते शुभान् यथा शस्त्रप्रहाराणां कवचं भवति वारणं तद्वद्देवोपघातानां शांतिर्भवति वारणं अहिंसकस्य
 दांतस्य परमार्जितधनस्य च द्रवादाक्षिण्यपुनस्त्य सर्वसानुग्रहादाहः अश्वानसमर्धयति वर्धयति ययमैकामसमर्धय
 तितस्तस्य पिण्डि पापं यः कारयेत् सकलदोषहरां महार्थां शांतिं शान्तकृदयः पुरुषस्य एव अथ महाराजातिप्रयोगः तत्रादौ
 त्रिदिसंस्कारादिभंडप्रामावपक्षेकार्यं तत्र वेद्युः अग्निं कोणेश्च भिरया मुना र्थं हस्तमावकुंडं रथं दित्वं कार्यं वेद्याश्च
 त्वादिद्वाराणि सतोरणानि परिकरं यथा रुद्रं दत्तपुष्पमालावत्त्वादिभिर्लंकृत्य यथोक्तं पंचगव्यं नश्चापल्लवं नगापय्य
 भंडपर्वे दिवा प्रोक्ष्या सने उपविश्य श्राव्यं यथा विज्ञः पवित्रो वा सर्वां रथां तातो विवायः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं संवाह्य भ्यतरः
 शुचिः ततो देशाच्चायात् सूर्यादं पूजनं विधाय संक्षिप्तसंकलपं कुर्यात् त्रिंश्रियामुक्रान्तिं अमुकसर्मा अमुकवर्मोह

[illegible]

दद्यादिलुभाः सतसमुद्राः ससधृतधारावसोर्धाराः कर्तव्याः उ० लक्ष्मीः श्रीश्रधृतिर्नैषा प्रज्ञास्वाहासरस्वती सर्वेषु वा
 कार्येषु ससैता धृतमातरः लक्ष्म्यादिसप्तमातृका इहा गच्छेत्त्यादि श्रावाह्यपूजा लक्ष्म्यादिसप्तमातृभ्यो नम इति गंधा
 दिनैवे पदक्षिणार्तपूजनं रक्तवस्त्रमंगलसूत्रादिदत्तं नम्रयाभ्युदयिकश्राद्धं उ० श्रपवित्रः पावित्र्यो वा देवताभ्यः पितृभ्यश्च
 उ० सत्यवसुसंज्ञका विधेदेवाः उ० भूर्भुवः स्व इदं वः पाद्यं १ मातृपितामहीप्रापितामहो नदिमुत्सुः उ० भूर्भुवः स्व इदं वः पाद्यं
 संपद्यतां वाङ्मिः २ उ० पितृपितामहप्रापितः महानांदिमुत्सुः उ० भूर्भुवः स्व इदं वः पाद्यं संपद्यतां वाङ्मिः ३ उ० मातामह प्रमाता
 मह दृढप्रमातामहा नांदिमुत्सुः उ० भूर्भुवः स्व इदं वः पाद्यं संपद्यतां वाङ्मिः ४ इदमास नवः संपद्यतां वाङ्मिः ५ इदं गंधार्घ्यं नवः
 संपद्यतां वाङ्मिः ६ मंडलं २ परिषेवणं २ विधापठिष्यते पात्रार्थारपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे श्रमृतं श्रमृतं जुहोमि स्वाहा इदं
 विष्णुर्विचक्रमेशधानिदधेपदंसमूढमस्य पात्रं नरे विष्णो हव्यं रक्षन्दीपं उ० सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विधेभ्यो देवभ्यो युगम
 ब्राह्मणभोजनपर्याप्तमिदमन्नं सोपकरणं सद्धिः शेषः संपद्यतां वाङ्मिः ७ एवं स्थानचतुष्टये द्वादशधा दत्त्वा उ० श्रन्नहीना कि
 याहो नमं ब्रह्मनिविधिर्हीनं च यद्धेत् तत्सर्वं भच्छिद्रमस्तु इति जप्यं सत्यवसुसंज्ञका विश्वेदेवा दत्तैतदन्नपानादिभिः
 प्रायतां १ मातृपितामहीप्रापितामहो दत्तैतदन्नपानादिभिः प्रायतां २ मातामहप्रमातामह दृढप्रमातामहा दत्तैतदन्न
 पानादिभिः प्रायतां ३ महाप्रमातामह दृढप्रमातामह दत्तैतदन्नपानादिभिः प्रायतां ततः गोत्रं नो ब्रह्मं दा
 तारो नो भिष्वर्द्धत विद्वाः सततिरेव च श्रद्धाचनेमावयगमद्वदुदयं च नो ऽस्तु श्रन्नं च नो बहु भवेदतिथीश्रुलभेम हि याचि
 तारश्च नः संतुमाचयाचिष्मकं च न इति संप्राश्यं एताः सत्यश्चिपेवः संतु इति विप्राणां प्रतिवृत्तं उ० मद्येत्यादि महाशां
 तियागकर्मणः पूर्वागत्येन कृतरूपं विधेयां देवतां नदिमुत्सुश्चाद्धस्य प्रतिषर्था मिदं द्राक्षामलकफलमूलादिद्रव्यं निष्क
 मभूतं दाक्षिणाद्रव्यं यज्जानाम गोत्राय ब्राह्मणाय दत्तुमहमस्तु जे एवं मातृपितामही प्रापितामहानां पितृपितामह

प्रापितामहानां मातामह प्रमातामहद्वयमातामहानां नांदीमुखानां कृतेतदाभ्युदधिकश्राद्धस्यप्रातिधार्थमिफल
 मूलवनस्पतिदैवतदक्षिणाद्रव्यमहितीयधानामगोत्रायब्राह्मणायदातुमहमुत्सृजेद्विद्विश्वाद्विधाय ततोयदाआ
 चार्यद्वारामहाशांतियागादिकार्यं तदात्रैवपुनर्ऋत्विगादिवरणसहितमाचार्यवरणंकाव्यंतत्रक्रमः पुष्ट्यचुंदनतंबूल
 फलवत्खदक्षिणाद्रव्यमादाय कुलशीलवेदविधिसंपन्नब्राह्मणमाहूय ब्राह्मणमुपदिष्टरवयंवद्वांजलिः एतास्मिन्मन्त्रक
 तंक्रमहाशांतियागकर्माणित्वंभगुरुर्भगवयानीतितेनोके ततोवरणसंभूतिमादाय उमद्यास्मिन्महाशांतियागकर्म
 णिमत्प्रतिनिधित्वेनसमग्रविधिकारयितुममुकगोत्रममुकशर्माणत्वामेभिः पुष्ट्यचंदनतंबूलवत्स्नाभरणकमंडलुदक्षि
 णादिभिराचार्यत्वेनत्वामहंवृणु वृतोस्मीतिप्रतिवचने यथाविहितं कर्मकुरु करावाणीतिप्रतिवचने ततःप्रार्थनाश्राचा
 र्यस्तुयथार्चवर्गः मंत्रमूर्तिर्भवाश्नाथसंसारोच्छेदकारक देवपूजाविधानार्हिकुरुधर्म्यगार्तचन इतिसंप्रार्थ्य ततःस्व
 स्तिवाचनपुण्याहवाचनऋद्धिवाचनशांतियाठार्थं चाग्नेयनैर्ऋत्यवायव्यैशानमध्यस्थकुंभेषुऋचवाचमाशुः शिशान
 यद्देवदेवहेडनरुद्रपाठादिमंत्रैः कुमाभिमंत्रणार्थमन्यान् ब्राह्मणान्वृणुयात् ततोवरणसंभूतिमादाय उमद्यास्मि
 न्महाशांतियागकर्मणिनांतानामगोत्रान् ब्राह्मणान्स्वस्तिवाचनऋद्धिवाचनशांतियाचनार्थमाग्नेयनैर्ऋत्यवायव्यै
 शानमध्यस्थकुंभेषुऋचवाचमाशुशिशानयद्देवदेवहेडनमृचवाचंप्रपद्येतत्र शांतिपाठं कारयितुमुत्मानहृदणोत्ताः
 स्मइतिप्रतिवचनेयथाविहितं कर्मकृतकरवामहृदितैरुके ततः स्वस्तिवाचनं उंस्वस्तिनः इंद्रोद्वहश्रवाः स्वस्ति
 नःपुष्याविश्ववेदाः स्वस्तिनस्ताक्षर्योऽरिष्टनेभिः स्वस्तिनोद्वहस्पतिर्देधातु १ इत्यादिस्वस्तिवाचनेनक्रियमाणेश्राचा
 र्य्यादिसहितोयजमानः सपत्नीकः उंभद्रकौणभेः शूण्यामदेवाः भद्रंपश्येमाक्षिभिर्यजत्राः रिथरैरगैः तृष्टवांस्सस्त
 न्भिर्वर्धसेमदेवाहितंपदायुरितिभेजंणुमंडपप्रविशेत् ततोयजमानाज्ञायस्मृत्विक्ञ्चाचार्यः मंडपाकरणेवदिंप्रविशेत्

तत्रवेदि संस्कारं कुर्यात् तत्रादौ सर्पपविकरणेन भूतानुत्सारयेत् तत्रमंत्राः यदत्रस्थितं भूतं स्थानमाहृत्य सर्वतः स्था-
नं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्र स्थतं जगच्छतु १ अथ क्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामुविरेधिनमहाशां तं समारमे-
र भूताः प्रेताः पिशाचाद्याह्यपक्रान्तराक्षसाः स्थानादस्माद्भ्रजं त्वन्यदिह शांतिकरो न्यहं ३ ततो गोमंत्रं गोमयं
क्षीरं दधिः सर्पिः कुशोदकं समञ्जं कुर्यात् तत्रमंत्राः तत्सवितुर्वरेण्यमित्यादि गायत्र्या गोमंत्रं गंधद्वारं दुरावर्षी
निरयपुष्टं करीषिणी ईश्वरं सर्वभूतानां मिहोपवह योऽश्वयं इति गोमयं आप्याय स्वस्मेतु तैवि श्वतः सोमदुर्ण्यमु-
वावाज स्वसंगये इति क्षीरं दधिक्रावणोऽश्वकारिषं जिष्णोरश्वस्य बवाजिनः सुरभिर्जो मुखी किरत्प्रणश्यायूष्मिषितारि-
षत् इति दधि घृतं मिमिक्षे घृतमस्य यो निर्वृताऽश्वनौ घृतमस्य धाम अन्नुष्वध्वमावह मादयस्व स्वाहा घृतं दृष्यमव-
क्षिह वयं इति घृतं डोऽश्वपोहिष्ठा मयो भुवस्तान ऊर्जं दधात न महैरणाय चक्षसे यविः शिवतमोरसस्तस्य भा-
जयते हनः उशतीरिव मातरः तस्माद्भरंगमामवो यस्य क्षयायाजिन्विथ आपो जनाय धात्व न इति कुशोदकं गृहीत्वा
गायत्र्या सर्वाण्येकीकृत्य प्रणवेनालोडय पचनवयेन परिकल्पितां भूमिं प्रोक्षयेत् ततो वेदं रटुयेत् तत्रमंत्राः
डोऽंधां वेदिसमाध्वं क्षेवर्हं पावर्हि रं द्विष यूपेन यूपश्चाप्येत प्रणेतोऽश्वगिरिजिना इति संस्कारः अथाचार्यः
वंदिकथाद्वारचतुष्टये तोरणचतुष्टयपूजामारभेत डोऽश्वगिरिमीलेपुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्नधातम-
भिति पूर्वतो रणंगत्वा प्राङ्मुख उपविश्य आचम्य धाम तोरणमूले पुष्टाक्षतान्त्रादाय डोऽभूर्भुवः स्वः मेरो इहा-
मच्छ इति मेरुमावाह्यस्थपयित्वा मेरुधनमः इति पाद्यासनगंधार्घ्यपुष्पयूपैर्वेद्यवस्त्रा इक्षिणादिभिः संपूज्य
ततस्तोरणदक्षमूले मंदरमावाह्यपूजयेत् मंदरायनमः तोरणवामाग्ने विष्णुमावाह्यपूजयेत् डोऽविष्णवे-
नमः तोरणोपरिमध्यमग्ने डोऽशिवाय नमः शिवमावाह्यपूजयेत् तोरणदक्षाग्ने डोऽन्नक्षणे नमः ब्रह्माण-

मावाह्यपूजयेत् तोरणायः प्रदेहे उभूतापदानां रातये रत्नरामे विस्त्रये षड्च्छंहंश्वाभ्या र्थाष्टा विधयाम्भूतै तद्विशेषमन्त्रे
 मिष्टाधिक्यवास्त्वानामोतादयाभादि-र्गार्धं उग्रस्थगेहं रंरक्ष इत्यनेन पंचभूतानि निहागच्छते हतिष्ठतेत्यवाहा प्रतिष्ठा
 प्य गंधादिभिरभ्यर्च्य सुभद्रं विकटवा चकाराकृतपंचभूतानि पूजयेत् द्वारमध्ये अक्षतादिभिः कुमुदाक्षमावाह्यपू
 जयेत् इति पूर्वद्वारपूजा १ ततो देशिणद्वारे पूर्वाभिमुख उपविश्य उं ईषेत्वेर्ज्ज्वावायवरथदेवो वः सविता प्रार्पय
 त्वांश्वेष्वतमायकर्मण आयायध्वमद्वा इन्द्राय मागप्रजावती रनर्मीवा अयक्षमा वस्तेन ईशतमाय शशंसे ध्रुवा अस्मि
 न्नगोपतौ स्यात्तव हव्यो र्यजमानस्य पशून्पाहि इति मन्त्रेण दक्षिणद्वारे तोरणं कृत्वा ततः पूर्ववत् क्रमेण मेरुं १ मंदरं २
 विष्णुं ३ शिवं ४ ब्रह्माणं ५ तारणस्य वाममूले वा माग्रमध्ये दक्षिणाग्रायः स्थानेषु पंचभूतपदं तान् पूजयेत् द्वार
 मध्ये पुंडरीकं वामनं च पूजयेत् ततः पश्चिमद्वारे उं अन्नम आयाहि वीतये गृणानो हेव्यदातये निहेता
 सत्सिवा हिं पिइति मन्त्रेण पश्चिमद्वारे तोरणं कृत्वा तोरणदक्षमूले मेरुं उत्तरमूले मंदरं दक्षायो विष्णुं मध्ये शि
 वम् उत्तराग्रं ब्रह्माणं आगः पंचभूतानि द्वारमध्ये शुककण्ठं सर्वनेत्रं च पूजयेत् ३ तत उत्तरद्वारे शक्तो दि
 वीरामिष्टं आपो भवंतु पीतये शंभो रभिन्नवतु न इत्यनेनोत्तरद्वारे तोरणं कृत्वा पश्चिमतो रणमूले मेरुं पूर्वमूले
 मंदरं पश्चिमाग्रे विष्णुं उपरिशिवं पूर्वाग्रं ब्रह्माणं आगः पंचभूतानि द्वारमध्ये सुमुखं सुप्रतिष्ठं च पूजयेत् त
 तोयजनमान आचार्योवा पश्चिमद्वारे रविश्य आसने चोपाविश्य शुचिराचम्य महाशांति यागरस्य प्रधानसकलपं
 क्ठयार्त्त उं तत्सत् श्रयाभिन्वर्षे दुः स्वमदुर्भिनि तविद्युल्लकानि पातकेतुदयानि पार्तसूर्या चंद्रमसो विवर्ततां तगत कलि
 कदर्शनानि शोद्रधनुर्दशानभकपमूलगंडांतप्रभृतिट्टन्नमय प्रसवयुग्म प्रसवविकृत प्रसवकाकोलकादि वेश्म प्रवेशाक
 र्त्तिसकभजच्छत्रवेश्म तूलाभगाभ्यवतीर्गभर्षं भव शब्दास्स नगवाभ्यादि ध्वनिदिशान्भारिमतादि दर्शनादिसर्वोत्पात

जन्मसर्वारिष्टशान्तिसाहित आत्मनोजन्मराशितामराशिजन्मलश्रवणं लघादिषु जन्मस्थानचतुर्थाष्टमद्वादशस्थाने
पुनरुत्पन्नादिद्यशानिराह्लादिदुष्टग्रहादिजन्योत्पातमयपीडादिनित्यन्तरनिजदेशदेहापरिवारादीधनधान्यसंप
त्यराश्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थं महाभातिद्यागमहंकरिष्ये केचित्तु आचार्यादीनिांवरणमन्त्रैर्वच्छति तत्रैवाचार्यत्वेन
त्यामहं दृष्टवित्त्वा आचार्यस्तु यथान्वर्गे इत्यादि प्रार्थना ततो ब्रह्मवरणं चो ब्रह्मत्वेन त्वामह दृष्टे एवं दत्त्वा यथा
चतुर्मुखो ब्रह्मा सर्वलोकोपितामहः तथात्वं मयज्ञेस्मिन् ब्रह्माभवद्विजोत्तम इति प्रार्थना यथाश्रेयसैर्ऋत्यवायव्यै
ज्ञानकोणस्थकलशेषु मध्यकलशे च ऋचवाच आशुशिशान ईशावास्यपदे वा देवहेडन रुद्रपाठकटं न् ब्राह्मणान्
पूर्वमेव दत्तान् प्रार्थयेत् ऋग्वेदः पद्मपत्राक्षो गापत्रः सोमदैवतः अग्निगोत्रस्तु विंशेन्द्रऋत्विक्त्वं मे मखे भव १
काचराश्याय जुर्वेदश्चेष्टुभोरुद्रदैवतः भारद्वाजस्तु विंशेन्द्रऋत्विक्त्वं मे मखे भव २ सामवेदस्तु पिगाक्षो जागतः शक्रदै
वतः कश्यपःस्तु विंशेन्द्रऋत्विक्त्वं मे मखे भव ३ दृहतेजो बर्षवेदेन तुष्टभोरुद्रदैवतः वैतानगोत्रविंशेन्द्रऋत्विक्त्वं मे म
खे भव ४ ऋग्विजस्तु यथा पूर्वशक्रादीनां मखे भवन् यूयंतथा मे भवितुं नृत्विजोर्हं य सोमपाः यूयमेऋत्विजः स्वस्थाः
स्वस्थाः स्मद्वयुक्ते पूर्वमाराधयन् भारतु कर्म कुर्याद्विजातय इति पूर्वमुक्तत्वात् ते च स्वस्वेव स्थाने स्थिता मंत्रानावर्तये
युः श्रोत्रेयकोणरिषयो ब्राह्मणः ऋचवाचप्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये सामप्राणप्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागोजः सौहजो
मयि प्राणापानौ १ यन्मे छिद्रं यक्षुषो हृदयस्य मनसो वा तित्त्वं हृदय रूपतिर्भवेत्तद्वधा तु शत्रो भवति भुवनस्य यस्वतिः
२ गावर्धाय ३ इत्यादि मध्यायं वाजपेत् १ अथ नैर्ऋत्ये आशुः शिशानो वृषभो नर्भीमो धनो धनः क्षोभणश्चर्यापीनां
संकेदो नो निमिष एकवारः शतं श्रुतेनाऽऽजयत्सकमिन्द्र इति मंत्रवा समग्रं मध्यायं वाजपेत् अथ वायव्ये यदेव देवहेडनं दे
वास्तश्चक्षुमावयं आग्निमातस्तस्मादेन सो विश्वा नृमुच्यं हंसः १ यदिदिवा यदित्थं कमेनां सिचकमावय वायुर्मातरमा

देनसो विथान्मुचत्वंहसः २ यदित्थायदिस्वप्रज्ञातं श्रुत्वा च मेमावयं सूर्यो मातस्मादेनसो विथान्मुचत्वंहसः ३ यद्वा
 मेवदस्वयत्सभायां यदित्थिनेष्वर्पणा यदेनश्चक्रमावययदेकरयाधिधर्मणितस्यावयजनमासि ४ यद्वा श्रुत्वाह
 तिवस्वणेतिशपामहेततोर्नावरुणो मुचश्चभूषा निचुपणामिचेरुरसि निचुपणः श्रवेवैवर्देवकृतमेनोयक्ष्णवमर्देत्यकृतं
 पुरुरावणेदेविरप्सपाहि ३ श्रथैशानैर्दशावारयमिदं श्रुत्वा चिगज्जत्वा जगत्तेनत्यकेन भुजिथामागुधाः करय चि
 ह्नन् इति भञ्जसमग्रमभ्यायवाजपेत् ४ श्रथमभ्यकलयो उर्गेनमस्तेरुद्रमन्यवउतैतद्रूपवेनमः वाहुभ्यामुतैतनमः इति भञ्ज
 पोद्गशक्रयोवासमग्रमभ्यायजपेत् श्रथाजवेदिकायामपि गणपतिपूजनमादौ कर्तव्यतथा उर्गणानां गणपतिर्कं
 हवामहे श्रियाणां त्वाप्रियपातिष्ण्वहवामहे निर्धनानां त्वानिधिपतिष्ण्वहवामहे वसोममआहमजानिगर्भधमात्वमजासि
 गर्भधम् नमो गणेशे गणपतिभ्यश्च नमो नमो ब्रातभ्यो ब्रातपीतिभ्यश्च नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सेपतिभ्यश्च नमो
 नमो नमो विरूपेभ्यो विरूपेभ्यश्च नमो नमः २ उर्गभर्तुवः स्वर्गणपतिर्हृद्गणच्छहतिष्ठेत्वा वाह्यप्रातिषाध्य उर्गे गणप
 तयेनमद्वाति भञ्जेण पाद्यासनादर्थस्तानवखगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यतांबूलफलदक्षिणाभिः संपूजयेत्ततः स्वस्तिवाचनं
 पुण्याहवाचनं च कुर्व्यात् तदाह आश्वलायनः वैदिकेतां ब्रिकेवादीततः पुण्याहवाचनं तच्च रूपनारायणीये इत्थं श्री
 नदिकान् ब्राह्मणान्दक्षिणावासो ब्रदानादिभिः परितोष्य पुण्याहं भवतो ब्रुवंतु इति प्राङ्मुखः श्रावयेत् उर्गपुण्याहं
 पुण्याहं पुण्याहं ब्राह्मणं पुण्यमहोयच्चंसं पृच्छत्पादनकारके वेददक्षो ब्रुवंति पंतपुण्याहं ब्रुवंतुनः ब्राह्मणाः पुण्याहं इति
 चिर्ब्रूयुः ततो यजमानस्य स्वयं वा पुनंतुमादेव जनताः पुनंतुमनसाधिपः पुनंतुविथान्भूतानि जातवेदः पुनीहि मां भो
 ब्राह्मणा श्रमय च जमानस्य गृहे ऋद्धिं भवंतो ब्रुवंतु सागरस्य च यान् ऋद्धिं महालक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णा संप्रभा
 वा च ताम् ऋद्धिं संब्रूयंतु नः ऋद्धतां ऋद्धतां इति चिर्ब्रूयुः मंत्रः सन्नस्य ऋद्धिरस्य गन्मज्योतिरिभ्यता श्रभूमिदिवं

एषिष्यान्ऋषारुहामाविदामदेवान्स्वर्ग्योतिः क्षत्रियऋद्धिः ३ भोब्राह्मणाऽस्ययजमानस्य गृहे स्वस्तिभवंतो
 ब्रुवन्तु स्वस्तिर्वाग्निनाशास्यापुण्यकल्पाण्डाद्धिदा विनायकप्रियातिर्दयतांस्वस्तिंसंब्रुवन्तुनः ॐ स्वस्तिस्वस्तिस्व
 स्ति इति त्रिर्द्वेषुः स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्तिनो वृहस्पति
 र्दधातु ॥ १ ॥ पयः एषिष्यां पयउपधीषु ॥ २ ॥ विष्णोरराटमसि ॥ ३ ॥ अग्निर्देवता ॥ ४ ॥ योः शांतिरित
 रिक्ष्णशांतिः ॥ ५ ॥ अन्नो भद्र इति दशर्वसूक्तस्य रङ्गाण पुत्रेणौतमऋषिः विश्वेदेवा देवता विपंचायाः सप्तमीज
 गरः पट्टविराट्स्थानाशिष्टास्त्रिष्टुभः पाठविनियोगः ॐ आन्नो भद्राः क्रतवो यंतु विश्वतो दधासो अपरीता स उद्दि
 दः देवानां यथा स दमिष्ट धे आ सन्नप्राप्नुवोरक्षितारो दिवे दिवे ॥ १ ॥ इति दशर्वसूक्तपाठः ततः कनिकद्वदशर्व-
 शाकुनसूक्तपाठः तस्यापमाद्यमंत्रः ॐ कनिकदंतनुपंद्रवाण इया तैवाचमरिते वनावं सुमंगलश्च शकुने भवामिमा-
 न्वाकाचिदभिद्राद्धिदत् ॥ १ ॥ इत्यादि ततः स्वस्तिनो सर्मतामश्विनाभगः स्वस्ति देव्यादितिरनर्वाणः स्वस्ति पू-
 षाश्वसुरो दधातनः स्वस्ति यावा एधिर्वी सवंताम् ॥ १ ॥ इत्यादि पंचर्वस्वस्य यनपाठः ततः ॐ हिरण्यवर्णा हरिणो-
 सुवर्णरजतस्रजं चंद्रां हिरण्यलक्ष्मीं जातवेदो ममावह इति पंचदशर्व श्रीसूक्तपाठः ॐ स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः
 स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्दधातु व्रतनियमतपः स्वाध्याय-
 क्रतुदमदानां विशिष्टानां सर्वेषां ब्राह्मणानां मनः समाधीयतां समाहितमनसः स्मः प्रसीदंतु भवंतः प्रसन्नाः स्मयजमा-
 नस्य गृहे पुत्रकलत्रमित्रगुरुस्वसृभ्रातेनेयसर्वाधिवांधवानां दीर्घमायुरस्तु पुष्टिरस्तु तुष्टिरस्तु वृद्धिरस्तु भविष्यमस्तु
 आरोग्यमस्तु शिवकर्मास्तु कर्मसमृद्धिरस्तु पुत्रसमृद्धिरस्तु धनधान्यसमृद्धिरस्तु इष्टसमृद्धिरस्तु अरिष्टनिरस-
 नमस्तु यत्पापं तत्प्रतिहतमस्तु यच्छ्रेयस्तदस्तु उत्तरोत्तरमहरहरमिष्टद्विरस्तु उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः प्र

वर्तते तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रसंपदस्तु तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रग्रहलभाधिदेवताः तिथिकरणमुहूर्तनक्षत्रेसग्रह-
सदैवतेप्रीयेतांअग्निपुरोगाविश्वदेवाःप्रीयेतांइंद्रपुरोगानरुद्राःप्रीयेतांवसिष्ठपुरोगाऋषिगणाः प्रीयेतां महिष्य
रीपुरोगाऽभामातरःप्रीयेतां अरुंधतीपुरोगा एकपत्न्यःप्रीयेतां विष्णुपुरोगाःसर्वदेवाःप्रीयेतां ब्रह्मपुरोगाः सर्व
वेदाःप्रीयेतां श्रीसरस्वयौप्रीयेतां श्रद्धामेषेप्रीयेतां भगवतीकाल्यायनोप्रीयेतां भगवतीमाहेन्द्ररीप्रीयेतां भग
वतोऋद्धिकरीप्रीयेतां भगवतीवृद्धिकरीप्रीयेतां भगवतोविश्वविनायकोप्रीयेतां सर्वाःकुलदेवताः प्रीयेतां हता
यज्ञाद्विपः हताः परिपंथिनः हताश्चविघ्नकर्तारःशत्रवःपरामवयांतु शान्मंतुवेराणि शान्मंतुपापानि शान्मयवी
तयः शुभानिवर्द्धतां शिवा आपः संतु शिवा अन्नप्रदः संतु शिवा आहुतयः संतु शिवा वनस्पतयः संतु शिवा अ
तिथयःसंतु अहोरात्रेशिवेस्यातांआब्रह्मन्ब्राह्मणोब्रह्मवर्चसीजायतामारुष्टिराजन्यः शूरऽऽप्येनिव्याधिमहा
रथोजायेतान्दोऽग्नीध्रैर्नुवौढान इवानाशुःसाक्षिः पुरंधियोपाज्जिणुरथेष्टाः सभेयेयुवास्त्ययजमानस्यवीरोजायता
न्निकामे निकामेनः पर्जन्योवर्षंतु फलवत्येनजोषधयः पच्यतां योगक्षेमोनः कल्पतां शुक्रांगारकबुध
वहस्पतिशनिराहुकतुर्भूमसहिता आदित्यपुरोगाः सर्वेग्रहाःप्रीयेतां भगवान्नारायणः प्रीयेतांभगवान्पर्जन्यः
प्रीयेतां भगवान्स्वामीमहासेनःप्रीयेतां पुण्याहकालंवाचयिष्येवाच्यतां पुण्याहंभवतोब्रुवंतुपुण्याह ॥ ३ ॥
स्वस्त्यस्तुभवतोब्रुवतु आयुष्यतेस्वस्त्यस्तु ॥ ३ ॥ ऋचः सामानियजूर्ऋषिसाहिश्चरमतंस्ततां श्रीरस्त्वितिभव
तोब्रुवतु अस्तुश्रीः पुण्याहवाचनसमष्टिरस्तु भगवान्प्रजापतिःप्रीयेतां इतिपुण्याहवाचनं आतोभद्रा स्व
स्तिनोमिमीता कनिकेद श्रीसूक्त इत्येषंत्वर्णसूक्तानांवाजपाठःकार्यः प्राक्प्रमादेनलिखिताः ततोयजमान
आचार्योवा अस्वययागस्यनिष्पत्यैभवतोभ्यार्धतामया सुप्रसज्जैस्तु कर्तव्यज्ञांतिकंविधिपूर्वकं गणपतिपूजा

मातृकापूजा वसेर्द्वारामिकासप्तमातृपूजा अत्रपद्धतौ प्रागेवाल्लिखितां अथग्रहरूपं वेदिकाया मीशानको
 णे ग्रहरथापनार्थमदलं विरच्य ग्रहरथापनं कुर्यात् उोप्राणवस्य ब्रह्मा ऋषिः देवीगायत्री छेदः परमात्मा अग्निर्देवता
 व्याहतीनां किमेण जमदग्निभरद्वाजभृगवऋषयः अग्निवायुसूर्यादेवताः सूर्यार्थावाहने विनियोगः उोर्भूर्भुवःस्वः क
 लिंगदेशोद्भवकश्यपगोत्र ईश्वराधिदेवता अग्निप्रत्यधिदेवता सहितं वायुविनायकदुर्गाकाशाशिवपंचदेवतामध्ये वायु
 देवता सहितसूर्य इहागच्छ इहतिष्ठ उदयंतमहतेजं तेजसाचाभयं करं सर्वदुःखहरं देवं सूर्यमावाहयाम्यहं श्रीसू
 र्याय ईश्वराधिदेवता न्यधिदेवता सहिताय नमः इमां मासनपाद्यार्थाचमनस्तानगंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यतबूलवा
 सोदक्षिणात्मकां सर्वोपचारपूजांसमर्पयामि नमः प्रार्थना भो भो सूर्यग्रहाध्यक्षकलिंगविपयोद्भवः रक्तः काश्यपगो
 त्रस्त्वद्विभुजः पद्मलोचनः सप्ताश्ववाहनगच्छपद्ममध्ये वरप्रदः ॥ १ ॥ उदयस्त्वं महाभानो तेजसाचाभयं कर स
 हस्तरश्मिर्दासश्च ह्यादिरयः प्रीयतांमम ॥ १ ॥ अथ चंद्रपूजा उोर्भूर्भुवःस्वः यमुनातीरोद्भव अग्नेयसुगोत्र उमा
 धिदेवता अग्निप्रत्यधिदेवता सहित सोमइहागच्छ इहतिष्ठ द्विजराज समुत्पन्न रताराणसमन्वितः उोषधीनां च यो
 राजा सोममावाहयाम्यहं उोर्चंद्रमसे उमाधिदेवता जलप्रत्यधिदेवता सहिताय नमः आसनं पाद्यादिदक्षिणांतं सं
 पूज्य प्रार्थयेत् अहो चंद्रजगत्प्राणयमुनाविपयोद्भव सुदेवता त्रियगोत्रेयगदाभयवरप्रद द्विजराजो महपुण्यस्त्वा
 रापातिर्विशेषतः उोषधीनां महाराजः ससोमः प्रीयतांमम ॥ २ ॥ अथ भौमपूजा उोर्भूर्भुवःस्वः अर्बती समुद्भवभार
 द्वाजसगोत्र रुक्मिणीधिदेवता भूमिप्रत्यधिदेवता सहित भौमइहागच्छ इहतिष्ठ भूमिपुत्रो महकायस्तेजस्वी चाभ
 यं करः ऋषिभिः रतुपमानस्तु भौममावाहयाम्यहं उोर्भौमायाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय नमः आसनपाद्या
 दिदक्षिणांतं सर्वोपचारपूजांसमर्पयामि प्रार्थना उक्तापिन्यां समुत्पन्न भो भौमो मचतुर्भुज भारद्वाजकुलेजातः शूलश

किं गदाधरः वरदैविषमरूढः रुक्मं दधिवतडित्तमः स्म्योताष्टाधिवीतिभ्रंशेण्डलेयान्ध्र्यप्रतिष्ठितः ॥ येनाजिताङ्गत्वा
तिर्भूमिपुत्रेण शारवती शत्रवश्च हता येन भौमेन महतात्मना ॥ स प्रीतये भौमोद्योतुंष्टेभूमाद्वरप्रदः ॥ ३ ॥ अथ वृष
पूजा ॐ भूर्भुवःस्वः मगधदेशोद्भवश्चात्रियसगोत्रविष्णुनारायणाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितवृषहगच्छ इह तिष्ठ
मेरुमूर्ध्वसदा तिष्ठन् देवतानां पुरोहितः ब्राह्मणानां हितार्थान् गुरुमावाहयान्महं ॐ वृहस्पतये ब्रह्मैन्द्राधिदेवता प्र
त्यधिदेवता सहिताय नमः आसनपाद्यादिदक्षिणांतपूजां समर्पयामिनमः दंडाक्षसूत्रवरदकमंडलुपरप्रभो महो
इंद्रेति संपूज्यो दीधिवच्चेतरेदले मेरुमूर्ध्वसमाक्रांतो देवराज पुरोहितः ज्ञातायः सर्वशास्त्राणां सगुरुः ॥ प्रीयतांमम ५
अथ शुक्रपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः भोजकटदेशोद्भव इन्द्राधिदेवते द्राणी प्रत्यधिदेवता सहितशुक्रहगच्छ इह तिष्ठतादी
तेजाः प्रभाशूरेदानवानां पुरोहितः तेजोहासर्वशत्रूणां शुक्रमावाहयान्महं ॐ शुक्रायेंद्रैद्राण्यधिदेवता प्रत्यधिदेव
ता सहिताय नमः परिधाक्षावर्लहरतकमंडलुपरप्रभो शुक्रवत्पूर्वपञ्चेतुशुक्रो ज्योतिःस्वरूपकः सोमतुलया प्रभा
धर्यचासुराणां गुरुस्तथा जेतायः सर्वशत्रूणां सकावयः प्रीयतांमम ॥ ६ ॥ अथ शनिपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः सौराष्ट्रदे
देशोद्भवकाश्यपसुगोत्रप्रभाधिदेवता प्रजापत्यधिदेवता दुर्गादेवता सहित शने इहा गच्छ इह तिष्ठ कृष्णाक्षः कृष्ण
वर्णश्च कृष्णगंधानुलेपनः शनैश्चरन् नरीक्षंश्च शनिमावाहयान्महं ॐ शनैश्चराय नमः आसनादिदक्षिणांतपूजा
प्रार्थना कृष्णवर्णः कृष्णगणश्च नीलजामतसन्निभः शनैश्चरः सूर्यपुत्रः स्मरौरिः प्रीयतांमम त्रिशूलिन्समगच्छ वरदो
यधवाहनः प्रजापतेति संपूज्यो यमवद्वारुणेदले १ इति शनिपूजा ७ अथ राहुपूजा ॐ भूर्भुवःस्वः स्वराटिकापुरा
द्रवपैठनसिगोत्रकालाधिदेवता संप्रत्यधिदेवता सहित विनायकाकाशोदेवता सहित राहोद्भागच्छ रक्तवर्णमहाक्रूर
रकाजिनधरतथा स्निहिकागर्भसंभूतराहुमावाहयान्महं ॥ आसनादिदक्षिणांतपूजनं प्रार्थना रक्षार्थं धृष्टवर्णाभिगो

विजितारिर्महावलः श्रवाहृश्रान्तरिक्षस्थः सराहुः प्रायतांमम २ अथकेतुपूजा उर्भूर्भुवः स्वः श्रतर्वर्दीसमुद्र
 वर्जोमनिसुगोत्र चित्रगुप्ताधिदेवताब्रह्मप्रत्यधिदेवता अश्विनैर्देवतासहित केतोद्दहागच्छ क्रूराचैर्गमिनोद्द
 ह्याशुभाशुभफलप्रदान एकधिकसहस्रतुकेतूनावाहयाम्यहं आसनादिदक्षिणांतपूजा प्रार्थना अग्निपुत्रोमहा
 तेजाःकेतुः सर्वजहातक क्षोभयेयः प्रजाः सर्वाः सकेतुः प्रायतांमम अथइंद्रादिदिकपालपूजन उर्भूर्भुवः स्वः इं
 द्रइहगच्छ अग्नेइहगच्छ यमइहगच्छ निश्वेतइहगच्छ वरुणइहगच्छ वायोइहगच्छ कुबेरइहगच्छ ईश्वरइहग
 च्छ इहतिष्ठेयवाह्य पूजयेत् एषामत्राणिलिदानपूजायामग्निलिख्यते ततोन्निरथापनार्त्राभिर्देभिः कुंडस्थंडिलवाप
 रिसमूह्यगोमयेनोदकेनोपलिप्य स्नुमूलेनत्रिरुह्मिस्थपशूनामिकांगुष्ठाभ्यांरेखाभ्यः पांशुमुद्धृत्य तत्राग्निं समाधा
 यश्रग्निरथापनमंत्रः अग्निदूतमित्यरयेमेधातिथिर्ऋषिः गायत्री छंदोऽग्निर्देवता अग्निरथापनविनियोगः अग्निं
 दूततृणोमहे होतारंविश्ववेधसश्रययज्ञस्यसुक्रतु अत्रापरेमंत्रश्रग्निदूतपुरोदधेहव्यवाहमुपब्रवेदेवानासादया
 दिहश्रथाग्निरावाहनंआयाहिदेवपुरुषंमहत्सुरासुरैर्वह्महरीश्वराद्यैः ब्रह्मादयोपस्य मुखवसंतिप्रविष्टकुंडसुरलोकेना
 यत्रयभ्यानंप्राह्मुखोवसतेवनिहः आह्मुखस्यद्विजस्य च प्राकप्रणीताश्रयेमत्रास्तेश्रप्रत्यह्मुखोभवेत् हृदयैकद्विवक्त्र
 कद्विनासिकचपडक्षिकत्रिमखलत्रिपादंचससजिज्ज्वाभिरन्यितंमेपाखण्डंचतुःशृंगजटामुकटमण्डितदक्षिणेतुचतुर्हस्तंवा
 मभागोत्रहस्तकंशकिरग्नैरस्तथाचैवस्रक्त्वदक्षिणेकरे तोमरव्यजनचैवधृतपात्रंचवामतः तवरूपमिदंचत्येभ्यानंस
 वार्थसाधक ततश्चाग्निपूजा अग्नेयेस्वाहासाहितायपाद्यादिनमः ततोब्रह्मरथापन हिरण्यगर्भइतिमंत्रस्य ब्रह्माक्रुदि गा
 यत्रीछंदः ब्रह्मादेवताब्रह्मरथापनोविनियोगः डोहिरण्यगर्भः समवर्तताग्नेभूतस्यजातः पतिरेकश्चासीत्सदाधारष्टधि
 र्वाधामुतेमंकरंभेदेवायहविपाविधेम इत्येवब्रह्माण्मासनेपरिनिधाय आसनादिदक्षिणांतं संपूज्य ततोब्रह्मणेवरण

डोतस्तत्तथास्मिन्वर्षेजनिष्यमाणदिव्यांतरिक्षर्भोभोत्पातवर्गदः स्वप्रदुर्निमित्तादिसकलप्रहवैगुण्यकृतसर्वारिष्ट
 निवृत्तिपूर्वकस्वदंशदेहकुटुंबपरिवारवर्गादौघनधान्यसंपत्त्यारोग्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थकर्तव्येस्मिन्महाशांति-याग
 होमकर्मणि कृताकृतावेशणरूपब्रह्मकर्मकर्तुमनुकगोत्रमनुकप्रवरमनुकवेदशाखाध्यायिनमनुकशर्माणोभिःपुष्पचंद
 नतांबूलोपवीतपवित्रवासादक्षिणादिभिरभ्यर्च्यब्रह्मत्वेनत्वामहंतणे वृत्तारमीतिप्रतिवचनं यथाविहितकर्मकुरुक
 रवाणीतिब्राह्मणवेदेत् अथकलशस्थापनम् तेचपट्टकलशाःएकोत्तरशांतिकलशाः १ एकोवाह्निकोणे २ एको
 नैर्ऋत्ये ३ एकोवायव्ये ४ एकोएशानै ५ एकश्चमधेय ६ तत्रउपधीपंचरत्नानिरोचनं चंदनंसिद्धार्थकान्श
 भीदूर्वा कुशान्पयवव्रीहिश्चपार्माणफलवतीप्रियंगुन्यग्रोधोदुंबरलक्ष अथस्थपल्लवान् सकपायान् कपिस्थप्रियं
 शुचतपल्लवान् हस्तिदंतगजमदं सप्तमृत्तिकाश्च कोणवतुष्टयकुम्भेपुनिक्षिपेत् मध्यकलशेर्भजवर्चगठ्यविशेष
 तांतिक्षिपेत् अथैतेपांस्थापनक्रमः : डोमहीधौःपृथिवीचनद्रमंयज्ञमिमक्षतापिपृतान्नोभरीमभिः इतिभूमिस्पर्शेत्
 धान्यमसिधिनूहिदेवान् प्राणायत्चोशनायत्वाव्यानायत्वा दीर्घामनु शसिति म.युष्यां देवोवःस्विताहिरण्यपा
 णिःप्रतिष्ठाप्यावच्छिद्रेणपाणिनाचक्षेपत्त्वामहीनांपयोसि इतिसप्तधान्यप्रक्षेपःतस्योपरिकलशंस्थ.पयेत् आजि
 श्रकलशंमह्यात्वार्षांतिवदवः पुनरुज्जानिवर्तस्व सानः सहस्रधुद्वोरुधारापयस्वतीपुनर्माविशताद्रपिः इतिकलः
 शसस्थाप्य कलशोत्पतिपठेत् उत्तरोहिमवत्पुष्टक्षीरोदोनामसागरः उत्पन्नःकलशस्तत्रसर्वतीर्थसमन्वितः कलं
 कलोहिदेवानांदातवानांतथैवच कलाभिः सकलादेवाःसौम्यमंगल्यकर्मणि निर्भितोयंतदातत्रकलशस्तेनउच्यते
 धारितोविश्वरूपेणकलशःकामरूपिणा कलशस्यमुखेविष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रितः मूलेतरयस्थितोब्रह्मामध्येमातृग
 णाःस्मृताःकुक्षौतुसागराःसप्तसप्तद्वीपावसुधरा अर्जुनीगोमतीचैवचंद्रभागानासरस्वती कावेरीकुण्डण्वेणीचर्गंगाचैव

महानदी सिन्धवेव्रवती पूर्णा चर्म एवती च देविका तापि गोदावरी चैव नर्मदा च महानदी पराशरीय योष्णि च सरयुर्भीड
कैतथा ज्वालाक्षिन्नामहातीर्थीणामारकंटकं । केदारचप्रयागं च यमुनावाराणसी तथा विंध्यप्रदिषुतीर्थानि
श्रीपादयानिसंतिवै प्रभासपुंष्करचैव गंगासागरसंगमं । पृथिव्यायातितीर्थानि पातालसंस्तिर्यतानि च तानिसर्वा
णितोर्थानिकलशेति वसंतिवै सहिरण्यं संवत्स्रं । पुष्पमालासमन्वितं ऋग्वेदोद्ययजुर्वेदः सामवेदस्त्वैव च
अथर्ववेदश्च तथा कलशे सुप्रतिष्ठिताः ईशानकोणे संस्थान्य परुद्रकुंभं सुशोभनं चूताश्वत्थवटह्रक्षन्धुर्द्वारपृष्ठवान्
पंचपल्लवसंयुक्तं धिचंदनचार्चितं तंडुलोपरिसंस्थान्य सर्वतो धूपदीपनं तथैव नारिकेलं च कलशोपरिविन्यसेत्
आजिघ्रकेति मंत्रेण कलशे ताभ्यतिष्ठयेत् इति कलशोत्पत्तिप्रभावं च रंस्तुवा उर्वरुणस्योत्तमनमस्तिवरुणस्य रुक्
मसर्जनरिथो वरुणस्य ऋतसदन्यसि वंरुणस्य ऋतसदनमस्तिवरुणस्य ऋतसदनमासीद इति जलेनापूर्य
पंचपल्लवमंत्रः अश्वत्थे वानि पदं पणैवो वसतिः कृता गोभाज इति कलापत्स न वयपूरुषः अथ दूर्वाप्रक्षेपः कांडा
त्कांडात्प्ररोहती परुषः परुषपरि एवां नो दुर्वै प्रतनुं सहस्त्रेण शतेन च अथ पूर्णाफलमंत्रः याः फलिनीर्या अफला अणुपु
याश्च पुष्पिणीः स्तुह रूपति प्रसूतास्तानो मुंचत्वंहसः अथ पंचरत्नमंत्रः कनकं १ कुलिशं २ नीलं ३ पुष्करांगं ४ सौ
क्तिकं प्रोक्तानि पंचरत्नानि नारदेन महर्षिणा उर्वरि राजपतिः कविरभिर्हव्यान्य कर्मातिदधद्रत्नानि दाशुषे अथ हिरण्य
मंत्रः हिरण्यगर्भः समवर्त्ततामि भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् सदाधारः पृथिव्यामुत्तमं कस्मै देवाय हविषा विधे म
अथ गंधद्रव्यमंत्रः गंधद्वारं दुराधर्षान्ति पृष्टां करीषिणी ईश्वरं सर्वभूतानां तानि हौ पृहव्ये अभिषम् अथ सर्वौषधि मंत्रः
यादोषधीः पूर्वाजाता देवेभ्यस्त्रिगुणपुरा मनैनुवश्वाणां सहस्रशतं धामानि सतत अथ सप्तसृक्तिकामंत्रः अथ रथानां द्वज
रथानां इदमर्कारसंगमाद्भद्रात् राजद्वारं द्विकुलाच्च मृदमानिया निक्षिपेत् रथो नाष्टाधि रथो भवान्तरान्ति वशनि य

च्यानः शर्मसप्रथाः श्रधकुशपवित्रमंत्रः पवित्रेस्थौ वैष्णव्यासवितुर्वैः प्रसवउत्पुनान्म्याच्छिद्रेणपवित्रेणसूर्यस्वरश्चिम
 भिः तस्यतेपवित्रपतेपवित्रपूतस्ययकाम. पुनेतच्छक्रेयं कलशोपरि तंडुलपूर्णपात्रं पूर्णाद्विपरपतमुपूर्णपुनरापतव
 स्तवविकीर्णावहा इपमूर्जश्रुतकतो कलशोपरि श्रीफलं निधाय श्रीश्वतेलक्ष्मीश्वपत्न्यावहोरात्रेपार्थेनक्षत्राणि
 रूपमाश्विनौठयात इर्णानिपाणामुन्मइपाणसर्वलोकमइपाण 'डोमनोजूतिर्जुपतामाज्यस्यवृहरपतिर्विश्वामिन्तनो
 ल्वरिष्टयज्ञश्रंसमिमं धातुविश्वेदेवासइहमादयतामोप्रतिष्ठोभूर्भुवःस्वः गणेशवरुणइहागच्छ इहतिष्ठ गणान्तिवा
 गणपतिः स्लह्वामहे इतिगणपतिमावाह्य डोतत्वायामिब्रह्मणावंदमानस्तदांशोशस्तेयजमानोहविभिः श्रहेडमानोव
 रुणेहवोभ्युरुशश्रंसमानआयुः प्रमोषी इतिपोडशोपचारैः संपूज्य 'कलशैषुगंगाद्यावाहनं सर्वैसमुद्राः' स्मिरे
 तस्तीर्थानिजलदानदाः आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः ततः कलशानामामिमंत्रणकलशस्यमुखेविष्णुरित्या
 दिपूर्वाकामंत्राः कलशंतुसमाश्रिता इत्यंतं पठनीयाः ततः पुनरेवंप्रार्थयेत् 'दिवदानवसंवादेमध्यमानेनमहोदधौ
 उत्पन्नोसितदाकुभविधृतोविष्णुनास्वयं व्ययिसर्वाणितीर्थानिदेवाः सर्वेत्वायिस्थिता. त्वयितिष्ठतिभूतानित्वयिप्राणाः
 प्रतिष्ठिताः शिवःस्वयत्त्वमेवासिविष्णुस्त्वंचप्रजापतिः आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवाः संपैतकाः त्वयितिष्ठतिसर्वे
 पिपयतः कामफलप्रदः त्वत्प्रसादादिमंयज्ञंकर्तुमीहेजलोद्भव सान्निध्यंकरुमेदेवप्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशानांप्रार्थ
 नांतं सर्वसर्वार्थाहरसिकोणादिवेदिकामध्यस्थश्चकार्यं कलशानामुपरिसूक्तदेवानांमूर्तिस्थापनंपूजनचकार्यं ऋ
 चंवाचंप्रपद्येइतिपठित्वावह्निकोणकुंभाभिमंत्रणं १ आशु.शिशानइतिनैऋत्यकुंभाभिमंत्रणं '२' यदेवादेवहेडन
 वायव्यकुंभाभिमंत्रणं ३ ईशावास्यमितीशानकुंभाभिमंत्रणं ४ डोमनमस्तेरुद्रमन्यवइति मध्यकुंभाभिमंत्रणं का
 र्यं ततः सर्वपांकलशानां गंधपुष्पाक्षतैर्वृतपाचितनैवेद्यैः नारिकेलादिफलैः वस्त्रैर्दीपकैः पुष्पमालादिभिः । पृथक्

पृथक् पूजनं काठ्यं कुम्भपूजानंतरं स्वस्त्वयनपाठ सर्वैरेव काठ्यंः अथाचार्यः कुशंडिकाक्रमकुर्यात् ब्रह्मवरणं पूर्वं
 नकृतंचेदत्र काठ्यं तत्रादौ यजमानो यद्व्यव्यवपूजानंतरं होमद्रव्यपाठं कुर्यात् ओमधारिन्महाशान्तिहोमकर्म
 णिमया संपादितमिदं होमद्रव्यं व्यष्ट्यसमस्तदेवताहोमार्थमया त्यकमिदमभिलषेत् ततश्चाचार्यः अग्नेर्दक्षिणतः
 शद्धमासनं दत्त्वा तदुपरि प्रागेवाङ्कुशानास्तीर्थं ब्रह्माणमग्निप्रदक्षिणक्रमेणानीय अन्नत्वेमब्रह्माभवेति कस्मिन्
 तासने उपवेशयेत् ततः प्रणीता पात्रं पुरतः कृत्वा जलेनापूर्य कुशैराच्छाद्य ब्रह्मणो मुखमवलोक्य अग्नेरुत्तरतः कुशो
 परिनिदध्यात् ततः परिरुत्तरं वर्हिपश्चतुर्थभागमादाय अग्नेयादर्शानां तं ब्रह्मणिोऽग्निपर्वतं नैर्ऋत्या द्वाप्यव्यातं
 अग्नेतः प्रणीता पर्वतं कुशानां परिरुत्तरं ततोऽग्रे उत्तरतः पश्चिमदिशि पवित्रच्छेदनार्थं कुशत्रयं पवित्रकरणार्थं सा
 यमनंतरगर्भं कुशपत्रद्वयं प्रोक्षणीपात्रं आज्यस्थालीं स्तुवसंमार्जनार्थं कुशत्रयं उपयमनार्थं ऐणीरूपकुशत्रयं प्रादे
 शमाचारितस्तः समिधः स्तुव आज्यं धत्पंचाशदुत्तरमुष्टिशतद्वयावाच्छिन्नाम तं द्रुलपूर्णं पूर्णपात्रं पवित्रच्छेदनकुशानां पू
 र्वपूर्वदिशिक्रमेण सादनीयानि तस्यामेव दिशि असाधारणवस्त्वुपकरणानीयानि ततः पवित्रच्छेदनकुशैः पवित्र
 करणकुशद्वयं छित्त्वा प्रादेशमिति पवित्रद्वयकरणं सपावित्रहस्तेन प्रणीतोदकत्रिः प्रोक्षणीपात्रे निधाय अनामिकां गु
 षाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा त्रिरुपवर्तं प्रोक्षणीपात्रस्य सव्यहस्तकरणं तथैव प्रणीतोदकेन त्रिः प्रोक्षणीप्रोक्षणीप्रोक्षणीज
 लेन यथासादितवस्तुसेचनं अग्निप्रणति योर्भवेत् प्रोक्षणीपात्रे निधाय आज्यस्थाल्यामाज्यं निर्वपः ततोऽधि शयणं
 ते कयानरिचत्राभुवदूर्तीसदाष्टधः सखाकयाशचिष्टया दृता ततोऽवलुत्तुणादिना हविर्वेष्टयित्वा अग्निप्रदक्षिणीकृत्य
 अशौतस्य क्षिपेत् इत्याज्यभस्करं कृत्वा ततः स्तुवप्रतपनं कृत्वा संमार्जनकुशानामग्नेः स्तुवस्यांतरतोयातं मूर्द्धैर्वाह्य
 तो मूलं तं मध्येन मध्यं पुन स्तुवप्रतपनं कृत्वा प्रणतिदेकेनाभ्युक्ष्य स्तुवं दक्षिणतो निदध्यात् ततः आज्यस्याग्नेरव

तारणं ततः पुरुषसूकेन पापसश्रयणं कुर्वन्तं । उँसहं तश्रीर्धामपुरुषः सहस्त्राक्षः सहस्रपात् । सम्भूमिच्छं सर्वतः स्पृष्ट्वा
 न्यतिष्ठदशानुलम् १६ इति षोडशशतृचां पाठः । पार्थसंभुविंश्यापयित्वा ततः पापसेञ्जाले च श्रेष्ठश्रीवद्वत्पवनं सत्य
 पद्रव्ये तन्निरसनं पुनः प्रोक्षयत्युत्पवनं तत उपयमनकुशान्वांसहं रेतो कृत्वा । उत्तिष्ठन् प्रजापति । मनसा ध्यात्वा तूष्णीं
 धृताकाः समिधस्ति तस्य क्षिपेत् तत उपविश्य स पवित्रं प्रोक्षय्युदकेन प्रदक्षिणं क्रमेणाग्निपथ्युक्षं कृत्वा । उँसूर्यस्या
 पँष्टश्रयाः पयोऽसितस्य ते क्षीयमानस्यापि एवमाननिर्वर्णामि । पंचानां देवांभ्यः गृह्णामि । गृहीत्वा यजुर्नामं गूणां सोम
 राशिरिति ऊर्जं त्यन्नावधि श्रयति तत उत्तार्य दर्भं पवित्रेण उत्तानद्वयस्यांगुष्ठानामिकाभ्यां गृहीतेन । उँश्वश्रेष्ठिह्वासि
 पुदं वेभ्यो धाम्नि धाम्नि च्वाय जुपेय ज्वनं इति सकृन्मंत्रेण हिरतूष्णीं प्रणीतापि त्रिपवित्रे निधाय पातितदक्षिणजानुः । कुशाग्ने
 ब्रह्मणान्वारब्धः समिध्वते मे प्रौस्तुवे । ण्यया हुतीर्जुह्यात् तत्राचारान्दा रभ्यद्वादशाहुतिपुतत्तदाहुत्यनंतरं हुतशेषघृतस्य
 प्रोक्षणीपात्रे निक्षेपः कार्यः । अथ होमः प्रथमं केवलाज्येन । 'प्रजापतये स्वाहा । इदं प्रजापतये । इति मनसा । १ इन्द्रा
 यस्वाहा । इदं मिन्द्राय इत्याचारौ । २ उँश्वश्रेष्ठे स्वाहा । इदं भुवः । ६ उँस्वः स्वाहा । इदं स्वः । ७ एतामहा व्याहृतयः । उँ एव नो अ
 भागौ । उँभूः स्वाहा । इदं भूः । उँभुवः स्वाहा । इदं भुवः । ६ उँस्वः स्वाहा । इदं स्वः । ७ एतामहा व्याहृतयः । उँ एव नो अ
 ग्नेवरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडो अग्नयामि सीष्टाः । यजिषो वाहितमः । यो शुचानो विश्वदे पाष्टं । सि प्रमुमुभ्यस्मत्स्व
 हा । इदमग्निवरुणभ्यां । ८ उँसत्वं नो अग्नेवमो भवोतीति दिष्टो । अस्या उपसोऽव्युष्टौ । अव्यवश्च नो वरुणोऽरिहिम् ।
 उँ कलं सुहो न एधि स्वाहा । इदमग्निवरुणभ्यां । ९ उँ अग्न्याश्चामि स्य नाभिः शस्ति पाश च सत्यमित्यमया । अग्निं । अग्नानो यज्ञं
 वहस्य यानो यो हि मे पजं क्स्वाहा । इदमग्ने । १० उँ यो ते शतं वरुणये सहस्रं यं द्विधाः । पाश्रावितानां हातः । तेभिर्द्वौ । अथ
 सवि तोत विष्णुर्विश्वं मुचतुमरुतः स्वर्काः स्वाहा । इदं सवि विष्णुर्विश्वं भ्यो देवभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः । १२ उँ उडुत्तमं

वरुणपाशमस्मदवाधमंविमभ्यमंल्लयापञ्चयावयमादित्यव्रतेतवानागसोऽदितयेस्यामस्वाहा इद्वरुणाप १२
 अथप्रोक्षणमंत्रः-उंञ्जाप. शिवा. शिवतमाः शांताःशांततमास्तारतिकृप्यंतुभेपजम् इत्याधाराज्यभागाप्रापयश्चिन्ताहुती
 वीरुणसंज्ञकारचहुत्या ततः पुरुषसूक्तसिद्धेनचरुणासततेऽग्नेइतिमंत्रेणसतपालाशीः समिधोजुहुयात् उंससते
 अग्नेइतिमंत्रस्याग्निऋषिः जगतीत्रिष्टुप्छंदःसतवान् अग्निदेवता होमेविनियोगः उंससते अग्नेसमिधः सस
 जिवहाः ससऋषयः ससधामाग्निपाणिसतहेताससधात्वायजंति ससयोतीराष्टणरवधूतेनस्वाहा इतिससाहु
 तीहुत्या ७ जातवेदसेइतिमंत्रेणच ससाहुतीर्जुहुयात् जातवेदसे इतिदुर्गामंत्रस्य कश्यपऋषिः त्रिष्टुप्छंदोऽग्निर्दु
 र्गादेवताहोमेविनियोगः उंजातवेदसेसुनवामसोमभरातीयतेनिदहातिवेदः सनःपर्वदतिदुर्गाणिविश्वानावेवासिं.
 हुंदुरितात्यग्निःस्वाहा इतिससाहुतीःपालाशीःसमिधोहुत्या ७ पुनरपिजातवेदसे इतिमंत्रेण अष्टादशप्रमाणाः
 शर्मासमिधोजुहुयात् १८ स्थालीपाकचरुणैर्नार्यसर्वोहोमकार्यः ततस्तरत्समंदीसूक्तेनचतस्रश्चाहुतीर्जुहुयात्
 उंतरत्समंदीधावतिधारामुतस्यांधसः तरत्समंदीधावति उत्तोदेववसूनामर्त्यस्यदेव्यवसः स्वाहा १ तरत्समं
 दीधावतिसुतस्यांधसः तरत्समंदीधावतिअस्त्रयोः पुरुषयोरासहस्राणिदग्नेहस्वाहा २ तरत्समंदीधावतिधारामु
 तस्यांधसः तरत्समंदीधावति अथयोस्त्रिशतंतनासहस्राणिचदग्नेहस्वाहा ३ तरत्समंदीधावतिधारामुतस्यां
 धसः तरत्समंदीधावतित्रिविष्टेवसवितर्वर्षिष्टैःसौमधामभिः अग्नेदक्ष्यैः पुनीहिनःस्वाहा ४ इत्यपिशर्मासमिधो
 रुपसूक्तचरुणाहोमः यमायेतिचसप्तान्याःस्वाहातांजुहुयात्ततः उंयमायसौमइतिमंत्रस्य यमऋषिःयमोदेवता.
 त्रिष्टुप्छंदः होमेविनियोगः उंयमायसौमंरवधतययमायजुहुयादग्निः यमेहयज्ञागच्छत्यग्निदूतोऽश्रुकृतःस्वाहा
 ७ इदंविष्णुस्तत. ससजुहुयादहुतीर्नृप इतिससाहुतीर्जुहुयात् उंइदंविष्णुरितिसोमऋषिर्गायत्रीछंदः विष्णु

दंवताहेमिविनिर्योगः उद्वदंविष्णुर्विक्रमे त्रधा निदधे पदं समूहमस्यपात्रमुरेस्वाहा ८ नक्षत्रेभ्यस्त
 तःस्वाहा सप्तविंशतिराहुर्वाः २७ जुहुयात् उक्तास्तिकाभ्यस्वाहा १ रोहिण्यैस्वाहा २ मृगाश
 रस्तेस्वाहा ३ आर्द्रायेस्वाहा ४ पुनर्वसूभ्यस्वाहा ५ तिष्यायस्वाहा ६ अश्लेषायस्वाहा ७ मघाभ्यःस्वा
 हा ८ पूर्वाफाल्गुनीभ्यस्वाहा ९ उत्तराफाल्गुनीभ्यांनमः १० हस्तायस्वाहा ११ चित्रायेस्वाहा १२ स्वा
 ल्येस्वाहा १३ विशाखाभ्यस्वाहा १४ अनुराधायेस्वाहा १५ ज्येष्ठायेस्वाहा १६ मूलायस्वाहा १७ पू
 र्वाषाढाभ्यःस्वाहा १८ उत्तराषाढाभ्यःस्वाहा १९ श्रवणायस्वाहा २० धनिष्ठाभ्यःस्वाहा २१ शतभिषेस्वा
 हा २२ पूर्वाभाद्रपदाभ्यःस्वाहा २३ उत्तराभाद्रपदाभ्यःस्वाहा २४ रेवत्यैस्वाहा २५ अश्विनीभ्यःस्वाहा
 २६ भरणीभ्यःस्वाहा २७ चतुर्मासाहुतं तत्कर्मणास्वाहा उक्ताश्चैवैविकृतस्वाहा ग्रहहोमस्ततः कार्यास्ति
 लैराज्यपरिप्लुतैः अथग्रहहोमः तेषांसामिधः अर्कःपलाशः खदिरश्चपामार्गेश्वरपिप्पलुः । इदंवरः शर्मादूर्वाकुशा
 श्वसामिधःक्रमात् १ आर्कीनाशयतेव्याधिपालाशोसर्वकामदा खदिरौचार्यलाभायश्रुपामार्गोवहुभुजा आश्व
 र्याचशुभं दद्याद्गतव्याहुदंवरौ शमीशमयतेपापदूर्वाभंगलवर्द्धिनी कुशाश्वपितृदत्तपुत्र्यर्थमेवताःसमिधुनर्व ३ अ
 र्कसमिधःआकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयज्ञमृतमर्त्यं च हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन्स्वा
 हा पालाशोसामिधः इमन्देवाअसपत्नंमुवद्ध्वमहते क्षत्रायमहते ज्यैष्ठ्यायमहतेजानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियायइ
 मममुष्णपुत्रमस्य विशऽएषवोमीराजासोमोस्माकं ब्राह्मणानांक्षेत्राजस्वाहा इदं चंद्रमसे २ खदिरस
 मिधः अग्निर्मूर्धादिदिवः ककुधतिः एषिव्या अथ अपांश्च रेतांश्च सिजिन्वतिस्वाहा इदंभौमाय ३
 अपामार्गसामिधः उद्धुभ्यस्वान्नेत्रतिजागृहीत्वामिष्टापूर्तेसंक्षुं सुजेयामयं च अग्निमन्सधस्ये अथ्यत्तराग्निमन्

विश्वेदेवाय जमानश्चसीदतस्वाहा १ इदं वुधाय २ अश्वस्यसमिधः उँहहस्पते अतिपदर्थोऽर्घ्याद्युमहि
 भातिकृतमज्जनेषु यर्हादयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणैर्हिचित्रध्वस्वाहा ३ इदं हहस्पतये उदुवरसमिधः
 उँश्चत्वाएरित्तुतोरसं ब्रह्मणो व्यापिवत्सन्नपयः सोमं प्रजापातिः ४ ऋतेन संधीमिद्विद्यं विष्णुनां शुकुम्भं धृस् इन्द्रस्य
 द्विपमिदं पयोमृतं मधुस्वाहा इदं शुक्राय ५ शमीसमिधः शन्नो देवीरभिषयन्नापो भवंतु पीतये शंयोरभिस्त्रवंतु नः
 इदं शनैश्चराय ७ दुर्वाः उँकथानिश्चित्रन्नाभुवदूतैः सदा वृधः सत्वाकयां वाचिष्यया वृतास्वाहा इदं राहवे ८ कुशस्य
 समिधः उँकेतुं कृष्वन्नकेतवेपे शोमिद्व्यान्प्रेषसे समुपद्रिरजायथारवाहा इदं केतवे ९ अनेन होमेन सूर्यादयो
 नवग्रहाः प्रीयतां ज्यप्रार्थना सहस्रकिरणः श्रीमानससाथोलोक्वांधवः भक्तानां वरदो भानुः प्रीतो भवतु भारकरः १०
 हविर्धस्यासिते पक्षे सुराणाममृतं तु यः संपूर्णमंडलोवालः स सोमः प्रीयतां मम २ भूमिपुत्रो महति जायति रूपा महा
 बलः ग्रहाणामधिपः श्रेष्ठः समौ नः प्रीयतां मम ३ सिंहस्य नरयो वरदः कर्णिकारस्य मद्युतिः खड्गधर्मगदापाणिः
 सवधो वरदो रतुनः ४ दंडाक्षसूत्रधारी चक्रमंडलधरः सदा पीतवर्णश्चतुर्बाहुः पातु नो वाक्पुतिर्ध्रुवम् ५ श्वेतवर्णः
 श्वतुर्बाहुः साक्षसूत्रकमंडलुः सरस्वत्या परं धाम शुकोभूयाद्वरप्रदः ६ कृष्णवर्णः कृशांगश्च नीलजीवूतसुविभः सशः
 निःसूर्पुत्रश्च सर्वदा प्रीयतां मम ७ चद्राकौं प्रसते यस्तु भीमः पर्वाणि पर्वाणि राहुः सदानवश्चैष्टः सर्वदा प्रीयतां मम
 ८ पीडयंतो पीडयायस्य देवगंधर्वा किन्नराः सकेतुर्ध्रुववर्णश्च सर्वदा प्रीयतां मम ९ उँ रुद्राय स्वाहा १० उमायै स्वाहा
 २ रुक्माय स्वाहा ३ विष्णवे स्वाहा ४ ब्रह्मणे स्वाहा ५ यमाय स्वाहा ६ कालाय स्वाहा ७ विष्णुनाय स्वाहा
 ८ इत्यधिदेवताहोमः उँश्चत्वाएरित्तुतोरसं ब्रह्मणो व्यापिवत्सन्नपयः सोमं प्रजापातिः ९ इन्द्राय
 स्वाहा १० इन्द्रायै स्वाहा ६ प्रजापतये स्वाहा ७ सूर्येभ्यः स्वाहा ८ ब्रह्मणे स्वाहा ९ इति प्रत्यधिदेवता

होमः उँविनायकायस्वाहा १ दुर्गायैस्वाहा वायवेस्वाहा ३ आकाशायस्वाहा ४ आश्विभ्यांस्वाहा ५ इति
 विनायकादिपंचदेवताहोमः उँइंद्रायस्वाहा १ अग्नयेस्वाहा २ यमायस्वाहा ३ निर्ऋतयेस्वाहा ४ वरुणायन्वा
 हा ५ वायवेस्वाहा ६ कुबेरायस्वाहा ७ ईशानायस्वाहा ८ अन्तायस्वाहा ९ उँब्रह्मणेस्वाहा १० इतिदि
 कपालहोमः प्रायश्चित्ताहुतयोमहाव्याहतीनामाहुतयश्च अत्रापिदेयादितिपद्धतिकारः ततः संस्त्रवंप्राश्य पुनराचम्य
 पूर्णपात्रदानं उँमद्यकृतेस्मिन्महाशांतिपागकर्मणि कृताकृतविक्षणरूपब्रह्मकर्मप्रतिष्ठार्थमिदं पूर्णपात्रंसदक्षिणं
 जापतिदेवतं यथानामगोत्रापश्नाचार्यार्यतुभ्यमहंसंप्रददं ततः प्रणीताविभेकः ततोभिभेकः काशमीर्यक्षसंभवम
 द्रासनस्थस्थयजमानस्यपंचकलशोदकैः साचार्यैर्ब्राह्मणैः कर्तव्यः तत्रमंत्राः सहस्राक्षमिति मंत्रस्य प्रजापतिऋषि
 इंद्रोदेवता त्रिष्टुपछंदः यजमानाभिषेके विनियोगः उँसहस्राक्षं शतधारऋषिभिः पावनं कृतं तेन त्वामभिषिंचामि
 पावमान्यः पुनंतुते १ भगतेवरुणो राजा भगंसूर्यो वहस्वपतिः भगनिंद्रश्च वायुश्च भगंसप्तर्षयो दधुः २ यत्के
 शेषुर्देवैर्भग्यं सीमते यच्चमूर्धनि ललाटे कर्णयो रक्षणे रापरतद्वत्सर्वदा ३ सजोषा इंद्रसगणो मरुद्भिः सोमपिव
 वज्रहाशूरविद्वान्जलिहिशं नृपमृधो नृदश्या भयंकृणुहि विभ्यते नः ४ सजोषा इंद्रसगणो विश्वानिवरुणे न तु शूर
 विद्वान्जलिहिशं नृपमृधो नृदश्या भयंकृणुहि विभ्यते नः ५ हुपदादिव मुमुचातः स्विन्नः स्नातो मलादिव पूतं पवित्रेण
 वाज्यमापः शुं धंतुमैनसः ६ आपो हि धामयो भुवस्तानजं जैदधातन ७ महैरणायचक्षसे ३ यो वाः शिवतमोरसः
 ४ तस्य भाजयते हनः ५ उशतीरिव मातरः ६ तस्मा अरंगमा मवः ७ यस्य क्षयायाजि निवध इति भूमौ ८ आपो
 जनयथा च नः ९ ॥ अर्ण्यैरपिवेदमंत्रैरभिषेकः अथ पौराणिकमंत्राः सुरास्त्वामभिषिंचतु ब्रह्मा विष्णु महेश्वराः वासु
 देवो जगन्नाथस्तथासंकर्षणो विभुः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवंतु विजयाय ते आखंडलोक्षिर्भगवान् यमो दीर्घिर्ऋतिस्तथा

वरुणः पवनश्चैव वनाभ्यश्चरतथाशिवः ब्रह्मणस्सहिताः शेषोदिकपालाः पातुते सदा कीर्तिलक्ष्मीधृतिर्भेषातु
 हिः श्रद्धाक्रियारतिः बुद्धिलज्जावपुःशान्तिः पुष्टिः कांतिश्चमातरः एतास्त्वामभिपिबंतु देवपत्न्यः समानताः आदि
 त्यश्रद्धमाभौ मोघयोजीवः सितो कंजः ग्रहास्त्वामभिपिबंतुराहुः केतुश्चतर्पिताः देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ऋष
 यो मनुवोगावो देवमातर एव च देवपत्न्योऽष्टमानगा दैत्याश्चाप्सरसां गणाः श्रद्धाणि चैव शस्त्राणि राजानो वाहनानि च
 उपयानि चरन्ताति कालस्यावयवाश्च ये सारितः सागराः शैलास्तीर्थानि जलदानदाः एते त्वामभिपिबंतु धर्मकामा
 र्थसिद्धये इत्यभिपेकः होमावसाने कृततर्प्यनादि गुरुर्गृहे त्वावलिपुष्पधूपं आवाहयेच्छोकपतीन् क्रमेण मंत्रैरमी
 भिर्यजमानयुक्तः ओं एहे हि सर्वा मरसिद्धसाधे रमिष्ठो वज्रधरामरेश संवो ज्यमोताप्सरसां गणैरक्षरं
 नो भगवन्नमस्ते ओं ज्ञातारमिन्द्र मवतारमिन्द्र ह्येव हेव हेव हेव सुहवस् शूरमिन्द्रम् हवयामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति
 नो मयवाधा त्विन्द्रः भो इन्द्र इहा गच्छ इह तिष्ठ इन्द्राय नमः इत्योत्सनादनि दत्त्वा पूजयेत् एवमिन्द्रं सांभं सप
 रिवारं सायुधं सशक्तिकं पूजयेत् इहा गच्छ इह तिष्ठेत्यावाह्य इन्द्र एरावतारुढो वज्रपाणिर्महाबलः देवतानां च यो
 राजा इन्द्रमावाहयाम्यहं गंधायुधचारैः संपूज्य इन्द्रः सुरपतिर्गंधो वज्रपाणिर्महाबलः शतयज्ञाधिपे देवस्तस्मै
 नित्यं नमो नमः इति नत्वा इन्द्राय सांगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकायामुंसदीपं मापमकवलं सम
 र्पयामिनमः भो इन्द्रे मं सदीपं मापमकवलं भक्ष मम यजमानस्य आयुः कर्ता क्षेमकर्ता शुभकर्ता पु
 ष्टिकर्ता तुष्टिकर्ता वरदो भव ततः प्रार्थना इन्द्रस्तु महसादीप्तः सर्वदाधिपे महां नृ वज्रहस्ते महासरस्वतस्मै
 नित्यं नमो नमः १ अथ ग्नेरावाहनं ओं एहे हि सर्वा मरहव्यवाहमभिप्रचारैरभितो भिजुष्ट तेजोवता लोका ग
 णेन सार्द्धं ममाध्वरं रक्ष कवेन मस्ते ओं अग्निं द्रुतं पुरोदधे हव्यवाहमुपवृधे देवांश्चासादयादिह भो अग्ने इहा गच्छ ह

तद्वत्त्वावाह्य अथये सपरिवाराय नमश्चैतिपाद्यादिभिःसंपूज्य ततोवाह्निदद्यात् अथयेसायुधायसश
 कायसपरिवारायामुसदीपंपापभक्तवालिसमर्पयामिनमः भोअग्नेइमसदीपंपापभक्तवालिभक्षममयजमानस्यसप
 वारस्यआयुःकर्ताक्षेमकर्ताशुभकर्ता पुष्टिकर्तातुष्टिकर्तावरदेभिव वालिदानात्पूर्वपूठनीयोमंत्रः स्वर्तजोधिपिदेव
 कवर्णोमहाबलःशक्तिहरतोमहावीर्योवैश्वानरनमोस्तुते वालिदत्वाप्रार्थयेत् अग्निरतुंपुरुषोरकःस्वर्देवमयःप्रभ
 धृषकेतुरनाधृष्यस्तस्मैनित्यनमोनमः २यमपूजा यमश्रमाहिषारुढोदंडपाणिर्महाबलः सूर्यपुत्रमहाकायधर्मगाव
 हयान्पुहंउंएह्येहिदेवैवस्वतर्धर्मराजसर्वाभरैर्वीर्यतद्व्यमूर्तशुभाशुभाचारविचारसाक्षिन्शिवायतःपाहिमस्वनमस्ते
 भोयमसपरिवारइहागच्छ उंयमायसपरिवारायनम इतिसंपूज्य उंयमायसपरिवारायःइमंसदीपंपापभक्तवालि
 सःभोयमइमसदीपनापभक्तवालिभक्ष ममयजमानस्यायुःकर्ताक्षे वरदेभिव दृढहस्तःकृष्णवर्णोयर्माध्यक्षोमहाव
 लः प्रेताधिपतयेतुभयधर्मराजनमोस्तुते १ उंयमश्रोत्पलपत्राक्षःकिरीटीदंडभूत्सदा धर्मसाक्षीविशुद्धात्मातरमै
 नित्यंनमोनमः २ अथानिर्ऋतिपूजा त्वमागच्छमहाभागखड्गपाणेमहाबल इतिपुत्रमहावेगानिर्ऋतिपूजयान्पुहं
 १ एह्येहिरक्षेगणनायकत्वपिशाचवेतालविशालसंघैः नमाध्वरंपाहिशुभाधेनाधूलोकिश्वरस्त्वभगवन्नमस्ते १ भो
 निर्ऋतेसपरिवारइहागच्छ इत्यावाह्यसंपूज्य योवैरक्षोधिपोदेवोनिर्ऋतिर्नालविग्रहः महाखड्गधरोनित्यंतस्मै
 नित्यनमोनमः १ उंनिर्ऋतयेसां इमंस- मापभक्तवालिसः भोनिर्ऋतेइमंसदीपंपापभक्तवालिभः ममयज
 मानस्यस-आयुःकर्तावरदेभिवःउंनिर्ऋतिस्तुपुमान्कृष्णःस्वर्वरक्षोधिपोमहान् खड्गहारतोमहासत्वस्तरमैनित्यं
 नमोनमः ४ अथवरुणपूजनं आवाहयान्पुहदेववरुणलोकपूजितं प्रतीर्च्यकर्मलेपजेदेवमावाहयान्पुहं १ उंएह्ये
 हिद्यादोऽगणवारिधिनागणेनपर्जन्यगणापसरोभिः विद्याधरेंद्राभरणीयमानपाहिहवमस्मान्भगवन्नमस्ते १ भोवरुण

इहागच्छ इत्यावाह्यवरुणाय नमः इति स पूज्यः शक्तिपाशधरो नित्यजलरजोमहाबलः निम्नगः शुक्लवर्णस्तु नमो रतुवरु
 णाय ते उंबरुणाय - इति स - बालिस - भोवरुण बालिभक्ष - मम यजमानस्य आयुः कर्तुः वरदोभव वरुणः सज्जलो
 विष्णुः पुरुषो निम्नगाधिपः पाशहस्तो महाबाहुस्तस्मै नित्यं नमो नमः ५ अथ वायोरावाहनं पवनं सर्वगं देवं सर्वदेव
 नमस्कृत्य पवित्र सर्वकार्येषु वायुमावाहयाम्यहं ॥ ओ ए ह्ये हि यद्गैम नमस्तस्मात्पाशधराय मृगाधिरूढः सहसिद्धसंघैः समिरण
 प्राणगतेः सहायलोके शपूजाभगवन्ग्रहाण १ भो वायो इहागच्छ आवाह्यपूजयेत् सर्वप्राणाधिपदेवः सर्वजंतुष्व
 वरिष्यतः ध्वजहस्तो मे वयं वर्तुस्तस्मै वातात्मने नमः वायवे - सर्दापमापभक्तवलिनमः भो वायो - सर्दापमापभक्तव
 लिभक्ष - मम यजमानस्य - वरदोभव वायुरतु सर्ववर्णाय सर्वगंधवहः शुचिः पुरुषो ध्वजहस्तश्च तस्मै नित्यं नमो नमः
 ६ अथ रुक्मेशपूजा दिशुत्तरे सदास्थायी परमात्मपदं परं धनादिसंग्रहवित्तयं कुबेरपूजयाम्यहं १ ओ ए ह्ये हि य
 क्षेधरयज्ञरक्षां कुरुष्व यथादिगणेन साधैः सर्वैर्धर्मैः सहभूतसर्वैर्ग्रहाण पूजाभगवत्तमस्ते १ भो कुबेर इहागच्छ
 इत्यादिपूजा सर्वनक्षत्रमध्ययः सोमो राजा व्यवास्थितः शुक्लवर्णो गदाहस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ ओ सोमाय कुबे
 राय इममर्दीप - बालिस - भो सोमकुबेर - बालिभक्ष - यजमानस्य वरदोभव गोरोचरतपुमानसोमः - सर्वार्पुधि
 समन्वित - नक्षत्राधिपति - सोमस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥ अथ शिवपूजा शिवं शंकरमीशानं द्वादशाक्षं ह्रीं लोचन
 उमयासहितं देवं शिवमावाहयाम्यहं १ ओ ए ह्ये हि विश्वेश्वर नमस्त्रिशूलिन कपालिखटगिगणे न साधैः भूते शूलोके
 श्वरयज्ञासिद्धे गृहाण पूजाभगवत्तमस्ते १ भो शिव इहागच्छ इत्यावाह्यपूजयेत् सर्वदेवाधिपदेव ईशान - शुक्लविग्रह -
 शूलपाणिर्दृष्टारूढो रुद्राधिपतये नमः १ ईशानाय - बालिस - भो ईशान - सदीपं मापभक्तबालिभक्ष - मम यजमानस्य
 रूप - वरदोभव ईशानः पुरुष - शुक्ल - सर्वविद्याधिपो महान् - शूलहस्तो विरूपाक्षस्तस्मै नित्यं नमो नमः ८ अथ शान्तपूजा

एह्यहि पातालधरामेन्द्रनागांगानाकिन्नरभीयमान रक्षेणैन्द्रात्मरलोकमुकोह्यनंतक्षायरमस्मदीयं भोजनंत इ
 ह गच्छन्नन्ताय नम इति पूजा पन्नगाधिपतिर्देवो यो न तो न तिलविग्रहः पातालवसतिर्नित्यतरमैर्नित्यं न मोनमः श्रुतं
 तायसां सदीपं मापं वल्लिंस-भोजनंत इमं सदीपं मापमकवल्लिं भक्ष यजमानस्यायुःकर्ता वरदो भव यो सावन्तरूपेण वा
 ह्यं हिंसयराचरे पुष्पवद्धारयन्मूर्ध्नतस्मै तित्यं न मोनमः १ अथ ब्रह्मणः पूजा प्रणम्या शिरसा देवमदृने ज्वतुर्भुजं गायत्रीसा
 हितं देवं नित्यमावाहयान्यहं १ एह्येहि विश्वाधिपते मुनीन्द्रलोक न साद्धिपितृदेवताभिः चतुर्मुखस्त्वे भवनः शिवायापिता
 महस्त्वं भगवन्नमस्ते भोजह्यन् इहा गच्छ इति संपूज्य पत्ताशकुसुमाकारो ब्रह्मा चैवाक्षमन्नधूक् सर्वयज्ञपतिश्चेध ब्रह्मणे
 तेन मोनमः ब्रह्मणोसां इदं सदीपं मापमकवल्लिंस भोजह्यन् इमं सदीपं मापमकवल्लिं भक्ष मम यजमानस्यायुष्क
 र्ताक्षमकर्ता शुभकर्ता पुष्टिकर्ता वरदो भव पद्मयोगिनश्चतुर्भुजं देवासाः पितामहः यज्ञाध्यक्षश्चतुर्वक्त्ररतरमै
 र्नित्यं न मोनमः अथ न वग्रहवालिः ग्रहेभ्यः सांगेभ्यः सपरिवारेभ्यः सायुधेभ्यः सशक्तिभ्यः इमं सदीपं मापमकवल्लिं
 समर्पयामि भोजह्य इमं मापमकवल्लिं भक्षत मम यजमानस्यायुःकर्तारः क्षेमदिकर्तारो वरदा भवत उर्दुर्गायै एष भ
 कवल्लिर्नमः भोर्दुर्गे इमं सदीपं मापमकवल्लिं भक्ष-मम यजमानस्यायुःकर्त्रैर्क्षमादिकर्त्रैर्वरदां भव अथ क्षेत्रपालव
 लिः दधिमापं सैदूरकजलं सदीपं वलिमादाय उंक्षेत्रपालाय सपरिवाराय डकिनीं शक्तिनीं भूतघ्नं तपिशाचवेता
 लसंहिताय इमं सदीपं मापमकवल्लिं समर्पयामि भोजक्षेत्रपाल इमं सदीपं मापमकवल्लिं भक्ष मम यजमानस्यायुः
 कर्ताक्षमादिकर्ता वरदो भव पुनरपि शांतिपाठः शांति तोये न समंततः क्षीरनारयारां पातयेत् ततः पुण्याहवाचन
 भूमिसुवर्णवस्त्रशय्यासनादिदानं यथारुचि कृत्वा पूर्णाहुतिं कुर्यात् तत्रादौ प्रणीता पात्रात्पवित्रे यद्हीत्वा
 मुमित्रियानन्नापटोपधयः संतु इति प्रणीता जलेन शिरः संमाज्यं दुर्भित्रियास्तं रमै संतु योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयां द्विष्टमः

इति प्रणीता पात्रमैशान्यां युवर्जिकुर्वात्ततः परिरतरणक्रमेणार्वाहिरुत्थाप्य दृता कंकवा । तस्य हेम । उदेवागातिवि
देगा । तु विद्यागातुमिदमनसस्पतद्भेदेव यज्ञस्वाहा । वातिधाः स्वाहा । अथ पूर्णाहुतिमंत्रः । ओम् पूर्वानमिदस्य भुरद्वाजम्
पि वैश्वानरो देवता । त्रिष्टुप् छंदः । अर्पणं पूर्णाहुतिर्होमो विनियोगः । ओम् पूर्वानिद्वो अरतिष्टिष्यन् वैश्वानरमृतज्ञाजात
मर्त्तकविल्सबाजमतिथिजनानामासन्नापानं जनयंत देवाः स्वाहा । पूर्णाहुत्यनुतरं वसोर्द्धारं जुहुयात् । ततः स्तुवेण
भस्मान्नापयत्यायुर्पजमदग्ने इति ललाटे । कथय पस्यत्यायुषं इति श्रीवायं यद्वेदानां व्यायुषं इति दक्षिणाम् । तत्तन्नस्तुत्या
युष्मिति यजमानस्य व्यायुषं कथय । आत्मनश्च तन्नो अरतुत्यायुष्मिति पाठः । ततो वारुणकलशादभिषेकः । कार्द्व्यः
पचपल्लवैर्दूर्वाकुशैः । तत्र आपो हिष्टामयो भुवः १०० योः शांतिरित्यादिका अपि । सुरास्त्वामभिषिचंतु । इत्यादि पौरा
णिकाश्च । ततो ऋदिवग्भ्यो दक्षिणादानं । ओम् तस्मत् । अथ कृतैतन्महाशांतिं यागकर्मणि कृताकृता वक्ष्यन्तु । पत्रहस्तकर्म
तिषासहितस्वस्त्याचनपुण्याहवाचनम् । अद्विवाचनान्नेत्यादि कुम्भेषु । यथा विहितशांतिस्तुक्तपाठादिसकलकर्मणः । सां
गकलप्रात्पथ्यं निमादक्षिणं । नानाविधवस्त्रभूषणादिद्रव्यसाहितानानागोत्रेभ्यो । ब्राह्मणेभ्योऽमुकामुकशर्मभ्यो । यथा
विधिविभज्यदातुमहमृत्सृजे स्वस्त्यस्तिरिति तेष्वेकं सर्वेष्टयुः । ततो गोदानकुर्यात् । अथ भूरिदक्षिणासंकरपः । ओम् यकृतं
रथास्यमहाशांतिं यागहोमयागस्य न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारपूर्वकं समग्रफलप्रात्पथ्यं निमांभूय सो दक्षिणां विष्णुदैव
तां नानानामगोत्रेभ्यो वा लल्लुद्धातुरदीनानां चोभ्यो । यथा विभज्यदातुमहमृत्सृजे । ततो यज्ञांतदक्षिणादानं । ओम् यकृतं
तैव हृत्स्वप्रदूर्तिमंतसर्वोत्थातजन्धसर्वारिष्टफलनिवृत्तिपूर्वकस्वदेहदेशपरिवारादौ । धनधान्यसंपत्त्यसिंघादिसम
ग्रभूषणलप्रात्पथ्यं महामहाशांतिं यागांगसमस्तदेवताष्टदंष्ट्रात्पथ्यं निमांभूय दक्षिणां विष्णुण्ड्रव्यकल्पितां । विष्णुदै
वता दक्षिणां यधानामगोत्रायां चार्घ्याय पुशेधस्ते च दातुमहमृत्सृजे । ततो ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां सहितं भोजनदानसकरप

कृत्वा आग्नेमुखवल्केनातिछायापात्रदानविधायाग्निप्रदक्षिणीकृत्यप्रार्थयेत् धर्मदेहिधनदेहिपुत्रपौत्रांश्चदेहिमे
 आधुरारोमयर्मैश्वर्यदेहिमेहव्यवाहन १ श्रद्धामिधांयशः प्रज्ञांविद्यांबुद्धिमयोधन देहिमेपुत्रपौत्रांश्चप्रीत
 स्त्वंहव्यवाहन २ इत्यग्निमडलदेवताश्चनमस्कृत्य प्रमादात्कुर्वतां कर्मप्रच्यवेताध्वरेषुयत् स्मरणादेवताद्विष्णोः
 संपूर्णस्यादिति श्रुतिः १ यस्म्यस्मृत्याचनामोत्थयातपोयज्ञाक्रियादिषु नूनं संपूर्णतामेतिसद्योवंदेतमच्युतम् ॥ १ ॥
 इति श्रीमहाशांतिप्रयोगः ॥ इति श्रीसूर्यवशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवोरसिंह

महाराजकारिरेकृत्यरत्नाकरमहाशांतिविधानंसंपूर्णम् ॥

अथास्यामेवैत्रशुक्रप्रतिपदि भविष्योत्तरेकं तिलकव्रतमारभणीयम् युधिष्ठिरउवाच ब्रह्मेशकेशवादिनांगी
 र्यगणपतेस्तथा दुर्गासोमाग्निसूर्याणां व्रतानिमधुसूदन शास्त्रांतरेण दृष्टानिभवद्वा द्विगतानि च तानि सर्वाणि मे
 देवयेन देवकिं न दत्तं प्रतिपत्कमयोगेन विहिता यस्य याति यिः देवस्य यस्य यात्कथं तददेशेण मेव द श्रोकृणु उवाच
 वसंतैकिशुकशोकशोभिते प्रतिपत्ति यिः शुक्लातरयां प्रकुर्वीत स्नानं नियममास्थितः नारीनरो वारजो द्रसंतर्धपितु देव
 तान् नद्यारतीरे तडगे वा गृहे वा तदलाभतः पिष्टातकेन विधिवद्दत्तं सरं पुरुषाकृतिम् पिष्टातको गयद्रव्यचूर्णविशेषः पिष्टा
 तकपदवाच्यः ततश्चंदनचूर्णेन पुष्पधूपदिनार्चयेत् तन्मासर्तुनामभिश्च वनमस्कारांत योजितैः मासर्तुनामभिश्च ब्रवसं
 तादिकनामभिः पूजयेद्वा ह्मणो विद्वान्मंत्रैर्वेदोदितैः शुभैः सवत्सरोसीति पठन्मंत्रं वेदोदितं बुधः मनस्कारेण मंत्रेण शुद्धो
 पार्थिवपूजयेत् आपिशब्दात्स्त्राणामप्यत्र परिग्रहः तासां विशेषविध्यमावे वैदिकमज्ञानाधिकारात् तत्र वैदि
 कमन्त्रः सवत्सरोसी परिक्तरसरोसी इडावत्सरोसी द्रवत्सरोसी त्वमधिकवत्सरोसी नमस्कारेण मंत्रेण
 सवत्सराय नम इत्यादिना मासर्तुनामभिर्वेदोदितैरित्युक्तं मासर्तुनां वेदोदितैरित्यर्थः तेपामपि मंत्राः मधुश्च माधवश्च

वासंतिकावतू अग्नेरतः श्लेषोत्तिकल्पतां चावापथिर्विकल्पतामापउपधयः कल्पतामग्नयः पृथङ्ममजैष्वधायुस्रताः
 अग्नयः सुमनसोतराद्यावापथिर्वा इमेवासंतिकावतू अभिसविशंतुतयादेवतयाग्निरस्वध्रुवेसीदतं १ शुक्रश्च
 चिश्चैष्ममावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेष्ममावतू अभिकल्पमानातयादेवतयाग्निरस्वध्रुवेसीदतं २ नभश्चनभस्पर्श
 वार्धिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेवार्धिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेवार्धिकावतू अभिकल्पमाना देवतया
 ग्निरस्वध्रुवेसीदतं ३ इपश्चैर्जश्चशारदावतू अग्नेरतः श्लेषोसि ३ इमेशारदावतू अभिकल्पमाना देवतयाग्निर
 स्वध्रुवेसीदतं ४ सहस्वसहस्पर्शवहैभंतिकावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेहैभंतिकावतू अभिकल्पमाना देवत
 याग्निरस्वध्रुवेसीदतं ५ तपश्चतपस्पर्शशैशिरावतू अग्नेरतः श्लेषोसि इमेशैशिरावतू अभिकल्पमाना
 देवतयाग्निरस्वध्रुवेसीदतं ६ वसतायनमः १ र्धाष्मयनमः २ वर्षयैनमः ३ शरदेनमः ४ हेमतायनमः
 ५ शिशिरायनमः ६ इतिनामभिः पूजा वैज्ञायनमः १ वैशाखायनमः २ ज्येष्ठायनमः ३ आषाढायनमः
 ४ श्रावणायनमः ५ श्रौष्ठपदायनमः ६ आश्विनायनमः ७ कार्तिकायनमः ८ मार्गशीर्षायनमः ९ पौ
 षायनमः १० माघायनमः ११ फाल्गुणायनमः १२ एवमभ्यर्च्य विधिवत्पश्चात्तमाभिवेष्टयेत् कालोद्भवैर्म
 लफलनैर्वैद्यमोदकादिभिः ततश्चपूजयेत्पार्थपुरःस्थित्वाकृतांजलिः प्रार्थनामन्त्रः भगवत्स्वरूपसमादेनवर्षेक्षमाभिहा
 रतुमे सवत्सरोपसर्गोमेविलयंयात्वशेषतः एवमुक्त्वायथाशक्त्यादत्त्वाविप्रायदक्षिणांललाटपट्टेतिलककुर्याच्चद
 नपंकजं ततः प्रभृत्पुनर्दिनंतिलकालकृतंमुखं धार्ढ्यंसवत्सरेयावच्छिशोनेवनभस्तरल एवमनरोवा नरीवाद्यतमेतत्स
 माचरेत् सदैवपुरुषव्याघ्रभोगान्भुविभुनक्तयसौ भूतमेतपिशाचाद्यादुर्वारावैरिणोग्रहाः निरर्थकमभवत्वेतिलकं
 वैदिपतःक्षणात् निरर्थकाः प्रयोजनशून्याश्चानिष्टकरणेऽसमर्थ इत्यर्थः इतिव्रतविधिः अथकथा श्रीकृष्णउवाच

कृत्वा आग्नेयमुत्तमलकनतिष्ठाय पात्रदानं विधायाऽग्निप्रदक्षिणीकृत्य प्रार्थयेत् धर्मदं हि वन्दे हि पुत्रपौत्रांश्च देहि मे
 प्राप्सुरारोग्यमैश्वर्यं देहि मे हव्यवाहन १ श्रद्धां मेधां यशः प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं मयो धनं देहि मे पुत्रपौत्रांश्च प्रीत
 रत्नं हव्यवाहन २ इत्यादिमंडलदेवताश्च नमस्कृत्य प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताऽध्वरे पुपत् स्मरणादेव तद्विष्णोः
 संपूर्णेऽस्यादिति श्रुतिः १ यस्मिन्मृत्याचनमोक्षयात्तपो यज्ञा क्रियादिषु नूनं संपूर्णतामेति स यो वेद तमच्युतम् ॥ १ ॥
 इति श्रीमहाशक्तिप्रयोगः ॥ इति श्रीसूर्यवंशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवरासिंह

महाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे महाशक्तिविधानं संपूर्णम् ॥

अथास्यामेव त्रैशुक्लप्रतिपदि भविष्योत्तरोक्तं तिलकव्रतमारंभणीयम् युधिष्ठिर उवाच ब्रह्मेशके श्रवादीनां गो
 र्ध्यागणपतेस्तथा दुर्गासोमाग्नि सूर्याणां व्रतानि मधुसूदन शास्त्रांतरेण दृष्टानि भवद्बुद्धिगता निच तानि सर्वाणि मे
 देवयेन देवकिनंदन प्रतिपत्कर्मयोगेन विहिता परमया तिथिः देवस्य यस्य यत्कार्यं तदशेषेण मेवदं श्रीकृष्ण उवाच
 वसंतैकशुक्लाशो कशो भित्तिप्रतिपत्तिथिः शुक्लतरुयां प्रकुर्वीत स्नानं नियममास्थितः नारीनरो वाराजेंद्रसंतर्प्य पि तु देव
 ताः नद्यारतैरितदग्रे वाग्यहेवा तदलाभतः पिष्टातकेन विधिवद्दत्तं सरं पुरुषाकृतिम् पिष्टातको गंधद्रव्यचूर्णविशेषः पिष्टा
 तकपदवाच्यः ततश्चंदनचूर्णेन पुष्पधूपपादिनार्चयेत् मासर्तुनामभिश्च वनमस्कराशंत योजितैः मासर्तुनामभिश्च अवसं
 तादिकनामाभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान्मंत्रैर्देवितैः शुभैः संवत्सरोर्साति पठन्मंत्रं वेदोदितं बुधः मनस्करेण मंत्रेण शूद्रो
 पार्थप्रपूजयेत् आपिशब्दात्स्त्राणामप्यत्र परिग्रहः तासां विशेषविध्यभावो वैदिकमंत्रानाधिकारात् तत्र वैदि
 कमंत्रः संवत्सरोर्साति परिवत्सरोर्साति इडावत्सरोर्सादित्सरोर्साति सवत्सरोर्साति सवत्सरोर्साति सवत्सरोर्साति सवत्सरोर्साति
 संवत्सराय नम इत्यादिना मासर्तुनामभिर्वेदोदितैरित्येकमासर्तुना वेदोदितैरित्यर्थः तेपामपि मंत्राः मध्यश्च मासगतश्च

वासंति कावूत अग्नेरतः श्लेषोसिकल्पतां चावापि धीर्कल्पतामापजोपधयः कल्पतामग्रयः पृथङ्ममजैष धायुसुव्रताः
अग्रयः सुमनसोतराद्यावापि धीर् इमे वासंति कावूत अभिसंविशंतु तया देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं १ शुक्रश्च शु
चिश्च यैष्मावूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे यैष्मावूत अभिकल्पमाना तया देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदतं २ नभश्च नभस्परश्व
वार्धिकावूत अग्नेरतः श्लेषोसिक इमे वार्धिकावूत अग्नेरतः श्लेषोसिक इमे वार्धिकावूत अभिकल्पमाना देवतयां
गिरस्वध्रुवेसीदत ३ इषरश्चोर्जश्च शारदावूत अग्नेरतः श्लेषोसि ३ इमे शारदावूत अभिकल्पमाना देवतयां गिर
स्वध्रुवेसीदतं ४ सहश्यसहश्यश्च हैमंतिकावूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे हैमंतिकावूत अभिकल्पमाना देवत
यां गिरस्वध्रुवेसीदतं ५ तपश्च तपस्परश्वशैशिरावूत अग्नेरतः श्लेषोसि इमे शैशिरावूत अभिकल्पमाना देवतयां गिरस्वध्रुवेसीदत ६ वसतायनमः १ यौष्मायनमः २ वर्षायैनमः ३ शरदेनमः ४ हेमंतायनमः
५ शिशिरायनमः ६ इति नामभिः पूजा चैत्रायनमः १ वैशाखायनमः २ ज्यैष्ठ्यायनमः ३ आषाढायनमः
४ आषाढायनमः ५ श्रौष्टपदायनमः ६ आश्विनायनमः ७ कार्तिकायनमः ८ मार्गशीर्षायनमः ९ पौ
षायनमः १० माघायनमः ११ फाल्गुणायनमः १२ एवमभ्यर्च्य विधिवत्पश्चात्तमभिवेष्टयेत् कालोद्भवैर्मू
लफलनैवेद्यमोदकादिभिः ततश्च पूजयेत् पार्थपुरःस्थित्वा कृतांजलिः प्रार्थनामंत्रः भगवंस्त्वत्प्रसादेन वर्षक्षेममिहा
रतुमे सवत्सरोपसर्गो मे विलयं यात्वशेषतः एवमुक्त्वा यथाशक्त्या दत्त्वा विप्राय दक्षिणां ललाटपट्टे तिलकं कुर्याच्च द
नपंकजं ततः प्रभृत्य नुदिनं तिलकालकृतं मुखं धार्थ्यं सवत्सरावच्छिन्ने विनभस्सुतलं एव नरो वानरिवाव्रतमेतत्स
माचरेत् सदैव पुरुषव्याघ्रभोगान् भुवि भुनक्तयसौ भूतप्रेतपिशाचाद्यादुर्वारैरिणो ग्रहाः निरर्थका भवत्येतत्तिलकं
वाक्ष्यत क्षणात् निरर्थकाः प्रयोजनशून्या अतिष्ठकरणेऽसमर्था इत्यर्थः इति व्रतविधिः अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच

पुनमासोऽन्मर्हपाखेनास्मश्रुंजयेज्यं चित्रलेखेति तस्याभूद्वाध्याचारिभूषणाः । तथा व्रतमिदं चक्रे गृहीतं हिजस
 त्रिधा वत्सरपूजायित्वा च ध्यात्वा ह्यदिजनादनं हतुमाक्षेप्तुमाप्नोवास्मान्गच्छति यः पुरा प्रयाति प्रियकृतस्याद्वैतुति
 लकनरः सपर्वतनादपहं रावशीकृतमर्हेतला भर्तुर्हृष्टाग्रहट्टासासुखमार्हेतेनिराकुला यावज्जरेणाभिभूतोभर्ता
 पुत्रः सवेदनः शिरोतिनासंप्रयातः सुहृदांसुखदायकः धर्मराजपुरःप्राताः प्रविष्टाग्रहमंतरा शत्रुजयंसमानितुंकाल
 सत्पुपुरःसराः पार्थरिषतां चित्रलेखां तिलकालंकृताननां दृष्टाप्रणष्टसंकटपाः परादृगताः पुनः भवेत्पुसन्तपः पुत्र
 एतसहभरत सानुजोयुभुजेभोगान्पूर्वकर्माजितान्शुभान् शक्रुरेणममाख्यातं व्रतमेतद्युधिष्ठिर एतच्चित्रकोतिल
 काख्यविभूषणं च पुण्यव्रतंसकलदृष्टहरपरं च इच्छं समाचराति यः स सुखविह्वल्यमर्त्यः प्रयाति पदमद्वयमिदमौलेः इ
 ति भाविष्योत्तरोकोतिलकव्रतम् अथार्यामेव प्रतिपादिसमारभ्यं विष्णुधर्मोत्तरोकमारोग्यव्रतपद्धतम्

माकंदेय उवाच सवत्सरावसाने तु पचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रतिपदि स्नात्वा कुड्यार्द्रतमनन्यधीः पूजयेद्भास्करं
 देवं वर्णकैः कमलेकते वर्णकैरकथ्यतपोतनोलादिभिः शुक्लेन गंधमालेन चंदनेन स्तितेन च । तथा कुंदरुधूपेन दूतधूपेन
 पनभागे च कुंदरुः सलकोनित्यासि श्रपूपैः सैकतैर्दध्ना परमाक्षेपनभूरिणां सैकतैः शर्कराविकारैः उदनेन च शुक्लेन सता
 लवणसपिंपा क्षीरेण च फलैः शुक्लैर्वाहिवाह्यैः पूजयित्वा जगद्धामादिनामोचतुर्थके आहारं प्रथमं कुड्यार्द्रसधूर्त
 पुरुषोत्तम सर्ववमनुजश्रेष्ठदृढहीनं विवर्जयेत् भुक्त्वा च सकृदेवाह्नमाहारं न समाचरेत् पानीयपानं कुर्वीत ब्राह्मणानु
 मते पुनः प्रथमनाहार एकत्रासमाजं प्रथमं भक्षयेत् द्वेषमन्नं परित्यजेत् ब्राह्मणानुमत्या शेषमन्नं भुंजीत पानीयपानं
 च कुर्वीदित्यर्थः ब्राह्मणानुमत्या भुंजानोऽपि दृढहीनं भुंजीत दृढहीनं विवर्जयेदिति निषेधात् संवत्सरमिदं कृत्वा

ततः साक्षाद्वाप्येदं पञ्चदेवदेवस्य तस्मिन् ब्रह्मनिर्माणं स्वदेवस्य वा तत्सुवा सुशुक्लं प्रातिपदा सुव्रतं काष्ठं त्रयो
दशोऽध्यापनीयं त्रयोदशो भिरिति सर्वस्वसाहिरेण्यं च ततो दद्याद्द्विजातये पूजोपकरणं सर्वभारकरप्रतिमा
नितं व्रतनानेन धर्मज्ञेन गमैर्वैद्यपेहति आरोग्यमाप्नोति गतिं तया प्रयायशस्तथा प्रयायविपुलांश्च भोगान् व्रते
न सन्त्यक् पुरुषो धनारिसि पूजयेद्यस्तु जगत्प्रधानं जगत्प्रधानं सुखं प्रयास्येया पुनः तत्रादिव्रतविधानं सं
वत्सरात् पचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रातिपदि स्नात्वा कृतान्हिकः पूजां सामग्र्यानि दायं पचवर्णाजो भिरष्टदलकमलं
विवर्च्य तत्र अष्टाष्टेन तिमन्त्रेण सूर्यपूजां कुर्यात् तत्रादौ उमैर्वाद्यादिदेशकालां स कीर्तय आत्मन आरोग्यादिस
र्वकामार्थैः सूर्यं प्रार्थय मा रोग्य प्रातिपद्व्रतं करिष्ये ततः सर्वोपचारः सूर्यसि पूज्य पायसादिनैवेद्यं दत्त्वा ब्राह्मणात्
सद्व्रतन सतप्य दिवसस्य चतुर्थभागे सधृतमेकमेव वासं भक्षयेत् श्रवणोष्ठचान्त्रं परित्यजेत् ब्राह्मणानुमत्या सधृतमेवा
वाशिष्ठमन्नं भुज्जति एवं प्रातिमासे शुक्लप्रातिपदि व्रतं कुर्यात् वर्षातित्रयोदशे चैतच्छुक्लप्रातिपदिने उद्यापनं कुर्यात् त
त्रादौ उमैश्च मनया आरोग्यादि सदभीष्टसिद्धयर्थं चारितस्यारोग्यं प्रातिपद्व्रतस्य सागफलं तत्तदुद्यापनं करिष्ये आचो
र्थब्रह्माणचदत्त्वा ततः आचार्यो गणपतिपूजां स्वस्वयनादिविधाय सर्वतोभद्रं साहितान् सर्वान् मण्डलद्वतान् संपूज्य
अग्निस्थापनं विधाय आत्माधानात् तमात्रिकां धैविधाय सर्वतोभद्रं सौवर्णसूर्यप्रातिमां संपूज्य शक्त्या द्वादशकुम्भप्राति
मां पूजां विधाय उैनमः सहस्रकिरणं सर्वव्याधि विनाशनं गृह्णाध्यमयादत्तं सत्रयासाहित प्रभा इत्यथैव दत्त्वा सूर्य
मन्त्रेण द्वादशमालाधिपनामाभिः होमं विधाय सूर्याय नमः धात्रे नमः वरुणाय नमः माधवाय नमः हरये नमः रवे
नमः रुद्राय नमः भर्गाय नमः हिरण्ये रतसे नमः अर्धश्च नमः भानवे भारकराय नमः स्वाहा संज्ञाहिताय सहस्र
किरणाय नमः स्वाहा एवं प्राप्य सेनं हुत्वा सर्वतोभद्रं मण्डलद्वतान्श्चैकया हुत्वा द्वादशमालां द्वादशानां माभिः पू

न्यद्वादशप्रतिमाश्चस्नानकुम्भदक्षिणघृतादद्यात् आचार्यापपाठंगांशध्यादिकंदत्वा पूणहुतमाभ्यपक्य कारय-
त्वात्राह्मणान्पायसाद्यन्नेनतर्पयेत् इतिसोद्यापनमारोग्यप्रतिपद्धतम्

अथास्यामेवविष्णुधर्मोत्तरोक्तविद्याप्राप्तिव्रतम्

मार्कडेयउवाच अष्टपञ्चतुकमलंविन्यसेद्वर्णकैःशुभैः ब्रह्माण्काणिकायांतुन्यस्यसंपूजयेद्विभुं ऋग्वेदंपूर्वपत्रैतुयजु-
र्वेदंतुदक्षिणे पश्चिमेसामवेदंतुउदक्काथर्वणंन्यसेत् आग्नेयेचतथागानिधर्मशास्त्राणैर्ऋते पुराणैर्ववायव्येरे-
शान्यान्यायविरुत्तरं एवंविन्यस्यधर्मज्ञःसोपवासरस्तुपूजयेत् वैश्वश्रुकमथारभ्यसोपवासोजितोद्विगः सदाप्रतिपदं
प्राप्यशुक्लपक्षस्ययादव संवत्सरंमहाराजशुक्लगंधानुलेपनैः भूरिणापरमन्नेनधूपदीपैरतंद्रियः संवत्सरतिगाद-
द्यात्तव्रतेचाणोत्तम इदंव्रतंपरतुकरोतिराजन्सवेदविस्मयद्भुविधर्मनिष्ठः कृत्वासदाह्लादशवत्सराणिविरंचितो
कंपुरुषःप्रयाति इतिमदनरत्नविष्णुधर्मोत्तरेविद्याप्राप्तिव्रतम्

अथगरुडपुराणोक्तमस्यामेवविद्याप्राप्तिव्रतम्

सनत्कुमारउवाच अथत्वंप्रतिपत्कृत्यंशुणुसंवत्सरंव्रतं यत्कुर्वाणःश्रियंविदेदुल्लभानुपैरिह शालितंडुलसंसिद्ध-
मंडलंचतुरस्तकं श्रांशांश्रयमथोब्रह्मपूजयेत्सपुरःसरं अग्राच्छिन्नदलैःपादौरघुतैरतंप्रपूजयेत् सहस्रैर्वापथापोन्यं.
पयसापायसेनच ततश्चविधिनाभ्यर्च्यपाश्वेदोसिरस्वतीं अग्रतःपूजयेदिन्दुगुरुंपश्चादनन्यधीःपरिवारानियोगेन
तांस्तुसंस्कारयेदथ अन्नमंत्रः ममविद्याप्रदिशतुदेवीवागांश्चरोहिरिः विद्याधिदैवतदेवीविद्यादिशतुमेदश सरस्व-
तीप्रदिशतुवाग्यद्विमतिशालिनी सितांशुरपिमेपुष्टिसर्वभोगप्रपूरिणी पूजातुप्रणवादिनमोर्त्तानममंत्रैरेवकार्ययां
इत्येवंकारयेत्साध्यंप्रसन्नःपूजितोभुरुः साध्यंशिष्यं विधिनाचोपवासंतुकारयेद्विधिनान्वितं समभ्यर्च्यद्वितीयायां

देवदेवांश्च यः पति भुञ्जीयात् पायसावतु शुचिराचभ्यसन्निधौ साध्य इति शेषः आचार्याय वरं दर्शनाकुर्यात्सुग्रीणं पुनः व
रं हिरण्यमित्यर्थः अन्नार्थात्तमनारब्धं तदानीमिरभेद्गुरुः विद्याव्रतमिदं प्रोक्तं गुरुद्वैवतमित्यपि तन्मुखाद्वितदात्तरय
तिः श्रेयससमागमः सदा तदुक्तकारि रियान्नरया तच्छासनातिगः तिष्ठेत्तिष्ठन् गुरुपुनचासीत्तदग्रतः न शयीत तदा
सीन कुर्वीत वचनान्यपि न लघयीत वचनगुरोः कृत्वेयतेतच्च निवेद्य गुरवे सर्वं कुर्यादादात्तदाहितं एवमाचार्यनिष्ठ
स्तुमतिमान्प्राज्ञसन्मतः उत्पन्नज्ञानैराभ्योदीर्घमायुरवाप्य च यशश्च विपुललब्ध्या तदाचारप्रवर्तनं पुत्रपौत्राश्चिया
जुष्टपुण्यां गतिमवाप्नुयात् एवं समापयेद्विद्वान्विद्याव्रतमुदरधीः दद्यात्फलानि विप्रैर्भ्यो ह्युत्कृष्टानि बहून्त्यपि कद
लीचूतपनससंघानि शुचीन्यपि यस्त्वेवं कुरुते विद्वान्विद्याव्रतमनन्यधीः समस्तविद्यानिपुणो वैष्णवं पदमुच्छति ॥

॥ इति चैत्रशुक्लप्रातिपदकृत्यम् ॥

अथ चैत्रशुक्लद्वितीया कृत्यानि नारदीये चैत्रशुक्लद्वितीयायां ब्रह्माणं च सशक्तिकं हविष्यान्नेन गंधार्थैः रतोऽप्यसर्वकृतो
द्रवं फललब्ध्या खिलान्कामान् तत्रैव शपदं व्रजेत् अस्मिन्नेव दिने विप्रबाले दुमुदितं परं समभ्यर्च्य निशारं भेभुक्तिमु
क्ति फलीभवेत् अथ वारि मन्दिने भक्त्या दस्त्रावभ्यर्च्य भक्तिः सुवर्णरजते तद्देवप्रदद्यात्तु द्विजातये प्राणयान्नाव्रतंह्य
वदध्यायापि घृतेन च नेत्रव्रतं द्वादशवत्सरं ते कृत्वा भवेद्भूमिपतिर्दिवेन्द्र सुरुप रूपो रिगणप्रतापी धर्माभिरामो नृपवर्ग
मुरूपः निष्ठां भूतेष्वुक्तं चैत्रशुक्लद्वितीयायामुमा पूजाचकार्या तदुक्तं भविष्यपुराणे चैत्रशुक्लद्वितीयायामुमा पूज्या फला
र्थिभिः शिवपूजां शिवपूजाचकर्तव्या मुनि सत्तम देवीपुराणे उमां शिवं हृत्वा श्रद्धाद्वितीयायां प्रपूजयेत् हविष्यमन्नं नैवे
द्यदेयं गंधार्चनान्वितं फलमाप्नोति विभेद्र सर्वकृतसमुद्रवं अस्यामेवारभ्यं वबाले दुव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे मार्कण्डेय उवाच
इमं तथा न्यां वक्ष्यामि द्वितीयां सर्वकामदा यामुपोष्य नरकामान् सर्वान्नाशोत्पन्नां चैत्रशुक्लद्वितीयायां

सप्राप्य नृपमानयः दिनावसाने कुर्यात्स नृपकस्ताननदजिले दिनावसाने संध्यासन्निहितकाले बालदुग्ध
 लकृत्वा पूजयेच्छतवर्णकैः चंद्रदर्शनकाले तु चंद्रमावाह्यपूजयेत् श्वेतपुष्पैः फले श्वेषपरमाक्षतभूरिणा इक्षुण्णैश्च
 कारैश्च शुद्धनलवर्णेन च दिनावसाने देवेशपूजयेद्दानि शाकरं अन्नचंद्रदर्शनविनापि गगनस्थचंद्रमण्डलमनासि
 कृत्वा पूजयेदित्यर्थः घृतेन हवनं कृत्वा नक्तं भुंजितवाग्वतः प्रणवादि नमो तैर्नस्वाहा तैर्न कर्मणो नमो नमो भो पूजा
 होमो तत्तैर्लैः पाचितं तु भक्षयेत्सर्वदेवतु अतैर्लपाचितं यावद्भस्मचरणं तावत्तलपाचितं न भुंजितव्यर्थः एतद्भस्म
 नरः कृत्वा स नृपकस्त्वत्सरं शुचिः सौभाग्यमहदां प्रातिस्वर्गलोकं वर्गच्छति स्वत्स्वरवर्षपृथ्वीति मांसं शुक्लं
 तीयायां पूजा होमनक्तं भोजनानि कार्याणि एतत्पवित्रं रिपुनाशकारि सौभाग्यदरोगहरं च राजन् प्रोक्तं
 तया देववंशमुख्य कार्यं प्रयत्नेन कुलस्त्रियापि इति विष्णुधर्मोत्तरं कर्त्तव्यं इति ध्यात्वा

अथ सर्वा सुशुक्लद्वितीयासु अभिनवचंद्रार्धदानविधिः भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच पार्थ पार्थिव राजश्री
 मुखपंकजसद्वे शृणुष्व अभिनवस्य दंस्तदग्नेर्ध्याविधिपरं रवेर्द्वादशभिर्भानोर्वारुण्यं हि द्रव्यं तैश्चापि अदोपसमये
 राजजर्धया तदा विधोः द्विताया पासितपक्षे संध्याकाले ह्यपस्थिते स्मरंध्यायां भिनवचंद्रभूमौ गोमयमण्डले राहि
 णी संहितं चंद्रचदनं न सुशोभनं राजतवायकास्थिवाभाजनं श्वेततट्टलैः पुष्पचंदनं धूपैश्च दीपाक्षतजुः शुभैः
 दुर्वाकुरैरत्नवरैः दध्ना वस्त्रेण पांडुरैः मंत्रेणानेन राजेन्द्र क्षत्रियः स पुरोहितः त्वं नो ब्रह्मास्मि मांसि जायमानः पुनः
 पुनः आप्यायस्व समन्वेद्य सोमराजनमो रनुते अनेन विधितं चार्धसर्वकामफलप्रदं यः प्रयच्छति कौतयेयमांसि मा
 स्मि स माहितं सकीर्त्या यशसा कंथा धृत्या च भुवि मानयः पुत्राः नौत्रैः परिहृतो गोत्रान्यधनसंकुलः स्थित्वा वर्षा
 तमर्चयत्ततः सोमपुरव्रजेत् तत्रास्ति दिव्यवपुषा भुजं भोगान्मनोरमान् वरस्त्रिभिः सह त्वय्ययावदाभूतं स प्लवं

धर्म्यासमृद्धिमतुलांयादिवांछसित्वंमासानुमासिमहमद्वचनंफुल्लसोमस्यसोमकुलनंदनपुष्पधूपैरर्घ्यं प्रपच्छविधि
नाभिनवोदितस्य इतिभविष्योतरेभिनवचंद्रार्धदानविधिः अस्यामेवविष्णुधर्मोत्तरोक्तेनैवव्रतम् ॥
माकंडेयउवाच नासत्यैदेवमिषजावश्विनोपरिकीर्तितौ तवेवप्रयितौलोकैस्सूर्यताराभिधीनप सूर्यचंद्ररूपावि
त्यर्थः अश्वयानरतौयस्मादाश्विनापरिकीर्तितौ चैवशुक्लद्वितीयायांसोपवासो जितेन्द्रियः नासत्यैदेवमिषजोपूज
येऽप्यतःशुचिः शोधमारयनमस्करैर्धूपदीपाग्नसंपदा कृत्वाचमूतैर्निर्माणेनासत्यैपूजयेन्मृप नासत्यमूर्तैस्तु
विश्वकर्मांका द्विभुजौदेवमिषजौगौरांगौचारुलंचनौः तयोरोषधीःकार्यादिव्यादक्षिणहस्तगाः सपुस्तककरीका
र्यादर्शनीयोतथाद्विज दीपमालांतथादद्यात्तयोर्नीशि विधेयतः कनकरजतंचापिदद्याद्विप्रेषुदक्षिणां संपूज्यनेत्रयु
गलंविष्णोः संवत्सरंनप प्रदीप्ततेजाभवतिचक्षुष्मंश्चैवजायते प्राणयात्रांप्रकुर्वीतदग्नाघृतयुतेनच नैवव्रतंदा
दशवत्सराणि कृत्वाभवेद्भूमिपतिःप्रदीपः सारूपरूपोरिगणप्रमार्थधर्माभिरामो नपवर्गं मुख्यः ॥

इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तेनैवव्रतम् इतिचैवशुक्लद्वितीयाकृत्यम् :

अथचैत्रशुक्लतृतीयाकृत्यं नारदीये चैत्रशुक्लतृतीयायांगौरैर्कृत्वासमर्तुकां सौवर्णींराजर्तवापितास्त्रजामृष्टम
यीद्विज अभ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रैरामरणीःशुभैःतूर्वाकाडैश्चविधिवत्सोपवासातुकन्यका वराधिनीतुसौभाग्यपुत्रभ
र्त्रिधनीतथा द्विजमार्थार्भुर्तमर्ताः कन्यकावासुलक्षणा सिंदूरंजनवस्त्राद्यैः प्रतोष्यप्रतिमानसा राज्ञौजागरणकु
र्याद्भ्रतसंपूर्तिकाम्यया ततस्तांप्रतिमांविप्रगुरवेप्रतिपादयेत् धातुजामृष्टमर्घ्यापिनिक्षिपेच्चजलाशये पुंवद्वादश
वर्षाणि कृत्वागौरैर्व्रतंशुभं धेनुर्द्वादशसंकरप्यदद्याद्दुस्सर्गसिद्धये किमत्रवहुनोक्तेनगौरिसौभाग्यदायिनी स्त्रीणां
यथातथानान्याविद्यतेभुवनत्रये धनंपुत्रान्पुतिविद्यामाज्ञासिद्धयशःसुखं लभेतसर्वमेवेष्टंगौरिभ्यर्च्यर्च्यभक्ति इ

तिसौभाग्यगौरीव्रतं त्रयारम्यमेवसौभाग्यशयनव्रतं मारस्ये वसंतमासमासाद्यव्रतीयायांजनाप्रिये सौभाग्यायस
 दात्रीभिः कार्यपुत्रसुखेष्टुभिः शुक्लपक्षस्यपूर्वाह्नेतिलैः स्नानसमाचरेत् तस्मिन्नह्निसादेवीकिलविश्वरम
 नासती पाणिप्राहणिकैर्मंत्रैरुढायावरणिनी तयासहैवदेवेशव्रतीयायांसमर्चयेत् फलैर्नानाविधैर्धूपैर्दीपैर्नैवेद्य
 संयुतैः प्रतिनांपंचगव्येनतथार्गघोटकेनच स्नापयित्वाचैत्येद्रौरीमिदुशेखरसंयुतां नमोस्तुपाटलायारुतुपादैर्दे
 व्याः शिवस्यतु शिवायेतिचसकीर्त्ये १ जयार्थैर्गुल्फयोस्तथा १ त्रिगुणयितिरुद्रस्य २ भवान्यैजघयोर्धु
 गंशिवेरुद्रेश्वरायेति ३ जयायैद्विजानुनी संकीर्त्यैर्हरिकेशाय ४ तद्योक्तवरदेनमः ईशार्थैशंकरं ५ रत्यै शंकरा
 येतिशंकरं कुक्षिद्वये ६ चकोट्यै शूलिनः शूलपाणये ७ मंगलयैर्नमस्तुभ्यमुदरंचापिपूजयेत् ८ सर्वरत्ननेनमो
 रुद्रर्भायान्यैचकुचद्वयंशिवैवेदात्मनेतद्गुद्राण्यैकठमर्चयेत् १० त्रिपुरप्रायाविश्वेशमनतायैकरद्वय ११ त्रिलोच
 नायेतिहरैवाहूकालानलप्रिये १२ सौभाग्यभवनायेतिभूषणादिसमर्चयेत् ततोर्धनारीशहरमसितांगीतिनासि
 कां १३ 'नमउप्रायल्लोकेशंललितेतिपुंगंधवोः शिवायपुरहंताखसुहृद्वैद्यैतद्यालिकं १४ नमःश्रीकठनाथायशि
 वंकेशांस्तथाचर्चयेत् १५ भूमिप्रसौम्यरूपिण्यैशिर सर्वरत्ननेनमः १६ शिवमभ्यर्च्यविधिवत्सौभाग्याष्टकमि
 त्यतः स्थापयेतव्रतानिशांचकुसुंभाजिजिरकतालरजसुलवण्णुकरंतुवरुमयासुमं दत्तसौभाग्यकृद्यस्मात्सौभाग्याष्ट
 कमित्यतः एवंनिवेदयेत्सर्वमग्रतः शिवयो.पुनः चैत्रेशुगोदकंप्राश्यस्वपेद्भूमावरिदंम पुनःप्रभातेतुतथाकृतःस्नान
 जप शुचिः संपूज्यद्विजदंपरंयमारयवस्त्रविभूषणैःसौभाग्याष्टकसंयुक्तसुवर्णप्रतिमाद्वयप्रीयतायत्रललिताप्राज्ञाणा
 यनिवेदयेत् एवसंवत्सरंयावत्तर्तीयायासदासुते प्राशनेदानमन्त्रेचाविशेषायांनिर्वाधमे गोशुगोदकमाद्यैस्वर्गैश्चाखे

गोमयंपुनः उपेष्टमदारकुसुमविल्वपत्रं शुचौ रमृतं श्रावणेदधिसंप्राश्य न भस्वे च कुशोदकं क्षीरमाश्रयजेमासि
 कात्तिकेष्टपदाज्यकं मार्गशीर्षेतु गोमूत्रं पौषे संप्राशयेद्वृत्तं माघे कृष्णतिलांस्तद्वत्पंचगव्यं च फाल्गुने ललिताविजया
 श्राद्धाभवार्तिकमुदाशिवा वासुदेवोत्थागौरोमगलाकमलासती उमाचदानकाले तु प्रीयतामि तिकीर्तयेत् महिका
 शोककमलं कफोला नीतिमालती कुव्जकं करवीरं च वालामभ्यातुकुसुमं सिद्धवारं च सर्वपुमासेषुकमशः स्मृतं वालुनी
 लकंठः जपाकुसुमकुरुत्तं भमालती शतपत्रिका यथालाभं प्रशस्तानि करवीरं च सर्वदा एवं सवत्स्र्या वदुष्य वि-
 धिवन्नरः स्त्रोवाय ककुमारी वा शिवाय भ्यर्च्य भक्तिः व्रतातिशयनंद्यात्सर्वोपरकरसंयुतं उमा महेश्वरहैमं दृप
 भंजगवासह स्थापयित्वा च शयने त्राह्मणाय निवेदयेत् गोयुगं हैमं अन्यन्यपि यथाशक्त्या मिथुनान्य वरादिभिः धा-
 न्यालंकारगोदानै रभ्यर्च्य धनसंचयैः वित्तांशेन रहितः पूजयेद्भक्तविस्मयः एवं करोति यः स भयक्सौभाग्यशयनं
 व्रतं करोति स स चाष्टौ वा श्रीकंठभुवने मरैः पूज्यमानो वसेत्स भयभयात्कल्पायुतत्रयं नारी वा कुरुते वापि कुमारी वानरे
 श्वर सापितफलमाप्नोति देव्यनुग्रहलालिता इत्युद्यापनाविधिः इति मत्स्यपुराणे सोद्यापनं सौभाग्यशयनं गौरीव्रतं
 श्रवणैर्गौरीदोलोत्सव उक्तः

हेमाद्रौ देवपुराणे तृतीयाध्याये जेदेव्यं शंकरेण समन्वितां कुकुमागुरुकस्तूरीमणि वस्त्रमुगर्भितां सुगंधीपुष्पधूपैश्च द-
 मनैः न सुमालिना आदोलदोलयेद्वत्सा शिवो मातुष्टये सदा रात्रौ जागरणं कार्यं प्रातर्देया तु दक्षिणा सौभाग्याक्षयदा
 स्त्रोभिः कार्दम्यपुत्रसुखादिभिः हेमवत्प्राप्तपानातितांबूला निस्त्रजस्तथा सौवर्णा तु ह्युमा कार्दम्यराजतः शंकरस्तथा
 चतुर्भुजस्तु देवेशो द्विभुजो माप्रकीर्तिता इयमहूर्तमात्रा पिपराग्राह्या गौरी देवतत्वात् महूर्तमात्रसत्त्वे पिदिने गौरीव्रतं
 परे इयमन्यादिरपि आद्वेष्टपरालम्ब्यापि नीप्राज्ञा स्नानाहौ पराग्राह्या ॥

इतिदेवीपुराणोक्तगौरीदोलोत्सवतृतीयायांमन्वादींश्चाहमुक्तं मातस्ये

कृत्याश्चाद्विविधानेनमन्वादिपुत्रुगादिपुहयनानांद्विसाहस्रपिटृणांत्तिसदंभवेत् चैत्रशुक्लतृतीयायां श्रीरामचन्द्रदोला
 उत्सवः श्रीरामार्चनचंद्रिकायां गारुडे मधौशुक्लतृतीयायांजानकीरमणंप्रभुं राजोपचारैःसंपूज्यमासमादोलयेत्क
 ली दक्षिणाभिमुखंदेवदोलमानंतुरेश्वरं सुपूजितंसकृद्व्यासवर्षापैःप्रमुच्यते चैत्रमासिसितेपक्षेतृतीयायांरमा
 पतिं दोलारूढंसमभ्यर्च्यमासमादोलितंभुवि दोलारूढंप्रपश्यतिप्रेकृष्णंमधुमाधवे आपराधान्प्राहित्वा
 शुभकारतेनात्रसंशयः दोलारूढस्यतस्यैवप्रेप्रकुर्वतिजगत् सर्वपुण्यफलावाप्तिर्निमिषेतिमिषेभवेत् निरयं

चैतद्भूतमूर्जमधौदोलितिवचनात्

दोलानिर्माणं चैत्रमासकृत्प्रेवोध्यम् इयमेवगौरीतृतीयाध्यते तन्नमूह

तेमात्रापिपरयुताग्राह्यैर्युक्तं आथास्यामारभ्यगौरीव्रतं शिवउवाच गौरीव्रतमथोवक्ष्येस्त्रीणांसौभाग्यवर्द्धनम्
 चैत्रशुक्लतृतीयायांव्रतंगौर्यार्च्यमाचरेत् उपोष्यतुप्रयत्नेनविधानमिदमाचरेत् रक्तवंशधरोभूत्वाक्रोधलोभवि
 वर्जितः स्थण्डिलहस्तमोज्ञतुर्कतर्वंगंधमंडलं कुकुमैर्दुसुशतितेनयतुलंपरिवर्तयेत् इंदुःकर्पूरःसुशीतंचंदनं तत्र
 मध्येपूजितव्याघ्रतिमाहेमसंभवा मधुजातदम्बेतेतुराकेनापिनिर्मिता रक्तचंदनजावाधकर्तव्यासाप्रमाणातः पं
 चदत्ताधवापूज्यातत्रमासविधानतः पंचदत्तापंचाषडमयीत्यर्थः रक्तपुष्पैरुत्तुसंपूज्याज्जातीचंपकसंयुतः पाटलाक
 रवीरैश्चरकपद्मैर्यथातथा कुडलाभरणान्यत्ररसनादीनिदापयेत् रसनाक्षुद्रघटिका भक्ष्याणिदंष्ट्रुस्तानि
 निघृतखंडयुतानिच शीतलंचयनंदुग्धंमधंचदधिपिच्छिलं मुग्धंमनोहरंपिच्छिलं विकणं करंभनवनतीतंचतथाशिख
 रिणीपुनः करंभोदधिसक्तवःशिखरिणीरसाला मध्येदेशेप्रसिद्धा पानकैश्चैवपानियंसचंद्रंदापयेत्ततः पानकं

हितस्त्रयीमार्गातिगोथया । सुप्रसिद्धजगत्त्रयतद्गणपतकनहतुना । श्रीकृष्णउवाच भवानधर्मार्थकुशलः सर्वज्ञ इति मे म
 तिः । व्रतवैतज्जाद्व्यासनाख्यातेतनमया यथारितश्रवणबुद्धिः श्रूयतां पांडुनंदन । कोन्यः श्रोता जगत्यास्मिन्भवता
 सहशोमम जयाचविजयाचैवपार्वत्याः परिचारिके । आगत्यमुनिकन्याभिः पृष्ठेभीष्टफलेच्छया । भवत्यै सर्वदा देव्या
 श्रित्तदृत्तिविदेकिल केनव्रतोपचारेणकरिमवहनिपार्वती । पूजितातोपमायातिमंत्रैः कैश्चरानने तासां तद्वचनं श्रु
 त्वा जयाप्रोवाचसादरं श्रूयतामभिधारायामिसर्वकामफलप्रदं । व्रतमुत्सवसंयुक्तं नराशिमनोरमं चैत्रेमासितृतीया
 यादंतथावनपूर्वकं उपयासरयनियमं गृह्णीयाद्भक्तिभावतः । श्रृंजनंचसतां वलंसिंदूरं रक्ताससी विसर्जयेत्सोपवा
 साप्यवैधव्यकरं परं विधवापतिमर्गोणकुमारीवायदच्छया । कुट्याद्वार्याचनविधिं श्रूयतामज्ञचक्रमः विचित्रपटवस्त्रै
 रनुकुट्यानिर्मंडपिकांशुनां कारयेत्कुसुमामोदवासितां भूपितांशुनां । प्रवालालं वितप्रातामंतादिव्यवितानकां विन्य
 स्तपूर्णकलशां पाठस्थितलसद्विजां पुरतः कारयेत्कुंडं हस्तमात्रसमेखलं । ततः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा परिधाय सुवास
 सीं देवान् । पितृन्समभ्यर्च्य ततोदिवी गृहं व्रजेत् । नामाष्टकेन संपूज्य गौरीं शंकरवल्गुनां । नामाष्टकेन वक्ष्यमाणेन गोम
 देवल्गुनामिति पाठे उपभक्ष्य जवल्गुनामिदं यथैः तत्कालप्रभवेः । पुष्पैर्गंधादालिकुलाकुलैः । कुकुमेन समालभ्य कर्पूरा
 गुरुचंदनैः । एवं संपूज्य विधिवत्सुधूपना विधासयेत् । पार्वतीललिता गौरी गायत्रीं ज्ञां कशी शिवा । उमा रती स मुद्दिष्ट
 नामाष्टकमिदं शुभं लङ्घुकैः खड्गवैद्यैः श्रृंगणैः । सिंहकेसरैः सोहालकैः श्वेत्पुरसैर्दधिभक्तैः स्रूपकैः । घृतपक्वैर्बहुवि
 धैः शुचिभिः परिकल्पितैः दृष्टिप्राणप्रियैर्हृदयैर्नैवेद्यैः पूजयेद्दुमां । सिंहकेसरैः सिंहकेसरवद्गलांकैः । धान्यकर्जूरिकेभ
 वं कुंकुमं लवणं गुडं । विकारवृक्षयत्थरिहरिद्रांच पुरान्यसेत् । भव्यमुत्कृष्टं नारिकेलं सनारं गंधीं जपूरं सदादिभं । कूपमा
 डं जपुसं वृत्तं दधिरेष्य पनसंतथा । घनं घनवत् । नातिपकमिदं यथैः । जपुसं वालकं दधिरथं कपिरथं । कालोत्तवादिना जगज्जि

शर्कराद्यादिफलरसः स चंद्रसकपूर् रक्तव्रह्माणिदेयानि सभार्यानि चाप्रतः आचार्यश्चैव पूजति पूजनीयः प्रयत्नतः
 हेमवत्प्राप्तपानैश्चित्तशान्धविना सुत रात्रौ जागरणं कर्तव्यं कुमार्ये तथा देवीनाम निवक्ष्यामि मासि
 यथाक्रमं प्राशनं तु विशेषेण यथावदनुपूर्वशः गौरि उमाचललिता सुभगा भगमा लिनी मनोन्मनी भवार्ति च कामदा
 भोगवर्दनी श्रधका चतथा कृष्णास्त्राणी पूजयेत् क्रमात् इत्येताः सितपक्षे तु कृष्णपक्षे तथा ह्यु रतिः प्रीतिर्धृतिर्वुद्धिः
 भक्तिः पुष्टिश्च कीर्तिता प्रज्ञा मेधा तथा चार्य्य श्रौतकार्कीर्तिरेव च सितासिताभ्यां पक्षाभ्यां व्रतयत्नात् समाचरेत् अशक्त
 त्वादभवाच्च द्रव्याणां तु स्थितं हितं प्राशनं तत्र कर्तव्यं शास्त्रिकेन च वर्त्मना ततन्मासोक्तं द्रव्यालम्भैरोगादिजनक
 त्वेन च प्राशनाशक्तौ चक्रमेष्टादशमासि पुष्टिरुच्यते यच्छब्दं यच्च हितं तत्प्राशनीयमित्यशक्तादोरित्यर्थः प्रतिमासं प्रव
 क्ष्यामि शृणुष्वेकमेष्टु क्षीरं दधि धृतं चैव गोमूत्रं च कुशोदकं विल्वपत्रोदकं चैव तथा न्यच्चंदनोदकं जातीपत्रोदकं
 चैव पद्मकेसरमेव च नागकेसरं स्रंजं च लवंगं चंद्रमेव च शुक्लपक्षे तु कथितं चैव आत्मभूति परमसुखं प्राशनं कृष्णपक्षे तु क
 थ्यमानं शृणुष्व तत् वलांके कोलकं चैव प्राशयेत्तु शतावरीं घनतामुसुं दारुसारिणां शंखपुष्पिकां शैरीषं सुरभीयुक्तं
 रक्तचर्मौक्तिकं तथा तथोदकं द्वादशकं प्राशनं कथितं तव इदं गौरीव्रतं सैव भगवती पुपुत्रदं आयुरारोग्यदं स्त्री
 णामिह लोके परत्र च इदं व्रतं वरं पक्वास्त्रीषु नान्यवर्तते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गौरीव्रतमुपाचरेत् अंजनं रक्तवत्स्रं
 च तान् वलं कुंकुमं तथा दर्पणं व्यजनं छत्रं भासनं यानमुत्तमं गृहोपकरणं सर्वैर्हेमजं वा यथास्त्रजं व्रतं तैवैव दातव्यमा
 चार्य्याय प्रयत्नतः स्त्रीणां चैव कुमारिणां वत्साण्याभरणानि च दातव्यानि प्रयत्नेन यदीच्छेद्भूतिमात्मनः इत्येतत्स
 रहस्यं तु गौरीव्रतमुदाहृतं ॥ इति कालांतरं कं गौरीव्रतं ॥ अथ चैत्रभाद्रपदमाषशुक्लतृतीया सुभविष्योक्तं गौरीव्रतं
 युधिष्ठिर उवाच चैत्रे भाद्रपदे माषे रूपसौभाग्यसौख्यदं तृतीयात्रयमेतन्मैकं कृष्णकरमात्रकीर्तितं किमहं भक्तिर

फलानि पुरतो न्यसेत् पत्रकौलूखलशिलाशूर्पाणां ततिभिः सह नेत्रांजनं शलाकांचनखसाधनकानि च दर्पणानि मलंघ
 टां भवान्प्रीतिनिवेदयेत् शंखतूर्पानिनादैश्च गीतमंगलानिः स्वनैः भक्त्या शक्त्या च संपूज्य देवीं शंकरचल्लभां ततो रत्नस-
 मये मानो कुमार्थः करकैर्नैवैः स्नानं कुर्यात्सुमंदायुक्ताः सौभाग्यारोभयसिद्धये कुमार्थं इति व्रतचारिणीनामुपलक्षणं वा
 भयान्मिगेतस्नानं देवीपूजनमेव च तैरेव नामभिर्होमं रितलाज्येन प्रशस्यते पञ्चासनस्थिता साऽवीतेनैवार्द्रैः एवाससा
 गौरवैश्चैक्षण्यगता रात्रिंतामतिवाहयेत् काश्चिद्रायंति संहृष्टाः काश्चिन्तुर्यांति हार्पिताः कथयंति कथाः काश्चिद्वर्मकामार्थ
 संश्रयाः गीततालानुसंबद्धमनुद्धतसमाकुलं नृत्यंति च पुरोदेव्याः काश्चिद्विलसितभ्रुवः नृत्येन तुल्यंति हरिगौरी गीति
 नतुल्यंति सद्गविनाथवासर्वेश्वरं ह्यंति त्रिदिवैकैः सुवासिनीभ्यः रतां वूलं कुंकुमं कुसुमानि च प्रदेयं जागरवता मन्येया
 मप्यविरितं नटैर्वैभटैर्भटैः पूरणैः प्रोक्षणोत्सवैः सखीभिः सहितारात्रिं गीतं नृत्यं हसैर्नयेत् एवं श्रमात्तसमये स्ना-
 त्वासंपूज्य पार्वतीं शक्त्या तुलां समा रोहद्वेष्टालंकारभूषितां तोलयेरित सयात्मानं गुडेन लवणेन च स्नितया शकं
 रया कुंकुमेनाथवाशक्त्या कपूरगुरुचंदनैः पर्वतानामपीच्छंति दानं केचिच्च सूरयः कुंडमंडपसंभारमंत्रैरपि व
 सेच्यत लवणेन तथात्मानं तोलयेर्या गुडेन च कयापि शक्तिरतया सौभाग्यमनुलीकृतं शक्तिरतया देवीरतया एवं
 देवीं प्रणम्यार्चा समाप्य हमाविशेत् श्रामं च द्विजदां पर्वं वा सोभिर्भूषणैरुतथा संपूज्य भोजयित्वा थ दद्यात्त
 भ्यो थ दक्षिणां पच्यदात्माभिर्दत्तं भंशय नंयानमेव च वल्लभाभरणगवः सर्वं ते भ्यो निवेदयेत् हेमपत्रैरनफलं
 मुक्ताचूर्णावचूर्णितं तां वूलं केचिदिच्छंति दीयमानं सखीजने पत्रस्थाने सुवर्णैरुपपत्राणि पूगस्थाने रत्नानि
 चूर्णस्थाने मुक्ताफलानि एवं विधंता वूलं सखीजने देयं श्रानं च मधुरप्रायं भोजयित्वा सुवासिनीः स्वयं भुज्जा
 तसाहिताज्ञातिवंधुजनैः स्वकैः यच्च देव्याः पुरोदत्तैर्नैवेद्यादि सुशोभनं प्रतिगेहं नयेत् सर्वं विभज्या श्रांतमानसा

दत्तवाचनकाहटाकृतकृत्याभवेत्ततः विधिर्भाद्रपदेहेपः सौरपसंप्रदायकः सप्तधाचविरूढश्चशूर्पस्थीपु
जयेदुमां पूर्णकलशस्थानेशूर्पद्वितिविशेषः गोमूत्रप्राशनंयस्मात्तस्माद्गोमूत्रसंज्ञिता माधमासेतृतीयायांविशेषः
श्रुयतामयं पूर्वोक्तसकलकृत्वाप्रभातियत्रसंस्तरे स्थापयित्वाकुंदपुष्पैः पूजयेत्समुत्तामुमां एतेनकारणेनोक्ताचतु
र्थीकुंदसंज्ञिता पूर्वोक्तसकलतृतीयायांकृत्वाप्रभाति चतुर्थीदिवसेसमुत्तांविनायकसाहितामुमापूजयेदित्यर्थः उ
भारूपंतु कर्तव्यं गोधासनगतं शुभ सौवर्ण्यमहाराजसाक्षिसूत्रकमंडलुं विनायकश्चकर्तव्यो गजवक्त्रश्चतुर्भुजः त
र्तीयात्रयभूततेकायितं सर्वकामदं जययामानिकन्यानांयत्पुरासमुदाहृतं एवयाकापिकुरुतेनारीव्रतमिदं शुभं सारु
पसौभाग्यंयुतामृतास्वर्गमर्हायते नदुर्भगाकुलेतस्याःकुलेभवतिभारत नदुर्वैनीतश्चसुतेनभृत्योविघ्नकृद्वेत्
नदारिद्र्यन्दहेतस्मिन्नव्याधिरुपजायते यत्रासारमतेनारीधौतयार्मीकरप्रभा अन्याश्रयाः करिष्यंतिब्राह्मणानुम
तेव्रतं संपूज्यवाचकंभक्त्याभूषणाच्छादनाशनैः तारुताःस्युःसुखसपत्नाश्रविपन्नमनोरथाः भविष्यंतिकुरुश्रेष्ठ
कुलज्येष्ठनभिरुते माधेमहर्हिमाणिमंडितपादपीठवैभोविचित्रकुसुमोत्करचर्चितानां शूर्पप्ररूढनवशष्पमर्धो

नभरयेसंपूज्यशुभदयितांप्रभवतिनार्यः

इतिभविष्योत्तरोक्तगौरातृतीयाव्रतत्रयम् अथैवशुक्लतृतीयायामरुंधतीव्रतम्

तत्रत्राणिमेवाधिकारः अथैवव्यादिकलश्रवणात् अत्राद्रौपूजा अष्टपञ्चकाणिकामांमंडलेपूजयेद्दधुवं अरुधर्तम
हादेर्वावसिधसंहितासतीं ओमधर्चैजशुक्लतृतीयायांसर्वपापक्षयपूर्वकावैधव्यादिसदर्भाशसिद्धये अरुंधतीव्रतानां
त्वेनवासिष्ठसाहितारुंधत्याःपूजनमहंकारिष्ये आगच्छवरदेदेविमंडलेस्मिन्स्थिराभव वसिष्ठेनसमायुक्तापूजास्वी
कुरुस्फुला इत्यावाहन अरुंधतिमहादेविसर्वसौभाग्यदायिनिदिधंयसुचारुवेपथ्वमासनंप्रतिगृह्यतां इत्यासनं

सुचारुशीतलदिव्यनानागंधसुभासितं पाद्यं गृह्णाण देवेशि अश्रुं धातिनमोस्तुते इति पाद्यं अश्रुं धातिमहाभागेन पालिषु
प्रियवादिनि शार्धं गृह्णाण कल्याणि भर्मा सह पतिव्रते इत्यर्थं गंगातीर्थं समानं तिस्रवर्णकलशो रथितं आचम्यतां
महाभागेन पालिषु सहितेन ये इत्याचमनं गंगासरस्वतीरेवापयोष्णीन भर्मा जलैः स्नापितासि मया देवि सदाशांतिं कुरु
एवमेव तिलानं नाना रंगसन्नायुक्तं दिव्यं चारुमनोहरं वस्त्रं गृह्णाण देवेशि अश्रुं धातिनमोस्तुते इति वस्त्रं कर्पूरकुम्भं युक्तं ह
रिद्रादिसमन्वितं करतूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रति गृह्णात इति गंधं अक्षताश्वसुरश्रेष्ठकुंकुमागताः सुशोभनाः भालालंकार
सिद्धार्थं प्रीत्या र्व्यं प्रति गृह्णातां इत्यक्षताः मालयानि चै सुगंधानि मालत्वादीनि वैपुनः मया हतानि पुष्पाणि पुष्पाणि प्रति
गृह्णातां इति पुष्पाणि गुग्गुलुगुरुकरतूरी चंदनादिविभिन्नाः श्रेयः सर्वदेवानां धूपेण प्रति गृह्णातां इति धूपः आर्ज्यं
त्रिवर्तसंयुक्तं वाहिनो योजितं मया दीपं गृह्णाण देवेशि त्रैलोक्यं तिमिरापुहं इति दीपः अश्रुं चतुर्विधं स्वर्वादुरसैः
पद्मभिः समन्वितं नैवेद्यं गृह्णात इति प्रसादं कुरु सर्वदा इति नैवेद्यं पूर्णफलमिदं दिवं नानावर्णादलैर्भूतं कर्पूरलासमा
युक्तं वांलं प्रति गृह्णातां इति वांलं इदं फलं मया देवि रथापितं पुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्भवेन्नमो निजन्मनि
इति फलं हिरण्यगर्भगर्भं रथे हेमवीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शांतिं प्रयच्छ मे इति दक्षिणा पुत्रान्दे
हि धनदेहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना अश्रुं धातिमहाभागेन पालिषु
यवादिनि सौभाग्यं देहि भेदे विधनपुत्रांश्च देहि मे इत्यर्थं हि भुजंगां कुरु सर्वां गोसाक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां कांचनीक
त्वा नामभिः परिपूजयेत् देववंद्यायै नमः पादौ पूजयामि लोकं द्यायै नमः जानुनीपू- सपत्तिदायि नमः कटिपू- ग
र्भरनाभ्यै नमः नाभिपू- लोकपाल्यै नमः स्वनौपू- जगद्धात्र्यै नमः कंठपूज- शांत्यै नमः वक्षुपू- वरदायै नमः हस्तौपू- धृत्यै
नमः मुखपू- अश्रुं धात्यै नमः शिरःपू- सकलप्रियायै नमः शिखापू- वासिष्ठप्रियायै नमः सर्वांगपूजयामि ततो नीराजनं

कुर्वाणं पुष्पांजलिं च दद्यात् वंशपर्जनस्थितं पूर्णं वा येन द्रव्यसंयुतं अरुंधत्याः प्रीणनार्थं ब्राह्मणाय दद्यान्मयहं इति वा
 यनं सुवर्णप्रतिमायुक्तां वसिष्ठेन सुशोभितां अरुणतीं वारुणिष्ठं च ब्राह्मणाय दद्यान्मयहं इति मूर्त्तिदानमंत्रः गच्छेद्विप
 थस्थानसर्वालंकारभूषिते अरुंधतिनमस्तुभ्यंदेहि सौभाग्यमुत्तमं इति विसर्जनं अथ कथा हेमद्रौ रूकादि ईश्वर उ
 वाच अरुंधती ब्रतं वदस्व सदा सौभाग्यदायकं येन चार्णवै सभ्यङ्गना री सौभाग्यभाजनम् जायेत रूपसंपन्ना पुत्रधौ
 व्रसमन्विता वसंतं तु समासाद्य त्वीयां पुरुषप्रेम स्नानं कृत्वा तु वै सभ्य कञ्जिरात्रोपोषिता सती मिथुनानि तु चत्वारि
 समद्वयपतिव्रता पूजयेत्पुष्पतां वूलैश्चंदनैश्च तथा शतैः कुंकुमागुरुकर्पूरैः सैन्दूरैर्मृगनाभिभिः शिलापट्टनसंभ्रा
 प्य र्जिरकं लवणान्वितं लोष्टकेन समायुक्तं च खयुग्मेन योष्टितं आवाहयेन्महादेवार्वाग्भिष्टेन समन्वितं पतिव्रतानां स
 र्वासां मुख्या देवभागिनि द्विभुजां चारुसर्वांगीसाक्षसूत्रकमंडलुं प्रतिमां कांचनीं कृत्वा नामभिस्तान् प्रपूजयेत् देव
 वधेन मन्त्रादौ जानुभ्यां लोकावदिते कटिसंपूजयेत्तस्याममसंपत्तिदायिनी नाभिर्गंभीरनाभिस्तु लोकायाभ्यैतथा रत
 नौ जगद्धात्रैतथा रूकं धौवाहृशो र्व्यैनमस्तथा हस्तौ तु वरदायै तु मुखधूर्यैनमोनमः अरुंधतिमहापूजा शिरस्तु सकल
 प्रिया एवं संपूज्य तर्दिवर्गनाथपुष्पोपचारकैः पूजयित्वा सतीर्दिवीतनश्चाध्वं प्रदापयेत् अरुंधतिमहाभागो वसिष्ठ
 प्रियवादिनि सौभाग्यदेहि मे देवि धनपुत्रांश्च सर्वदा उत्तराध्वमंत्रः पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्य
 अश्वत्थकामांश्च देहि देवि नमस्तुते इति प्रार्थना सुवासिनो यश्च संपूज्या समासिदिवसेतथा शुभं गधाक्षतैः पुष्पैर्द
 द्यात्सर्पान्समोदकान् होमैर्धवतथा कुर्यात्समिद्धिश्चातिलैः पृथक् अष्टोत्तरशतसंख्या प्रार्थनां मंत्रतः सुधीः मिथुना
 निच संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः नानाविधोपचारैश्च चतुर्विंशतिसंख्या आचार्यो यस्य सभाट्ययसु वस्त्राभरणानि च
 शय्यासोपस्करादद्यात्कार्यपात्रं सदीपकं आदर्शचामरं च वेधेन दद्यात्पयस्विनीं शक्त्या च भोजयित्वा यस्त्रियः सु

पान्समोदकान् मोदकान्कांचनेवैवतथावस्त्रं यथाविधि पोत्त्रिकाधृतपूपांश्चपूरिकाश्चविशेषतः सोहालिकाश्चदात
 व्वाएकैकंदिगुणं तथा भोजनद्वयपद्व्यासर्दानानांथांश्चतर्पयेत् एवव्रतं समाप्याथपश्चात्त्रकं समाचरेत् अनेनैववि
 धानेनमानिनीकुरुतेव्रतं श्रवैषव्यमवाप्नोति तद्भ्राजन्मसहस्रकं पुत्रपौत्रसमायुक्ताधनधान्यसमन्विता जीवेद्वर्ष
 शतंसाध्रसहभर्त्तापतिव्रता एवमन्वयैषिविवातुपदंगच्छत्यनामयं देवभार्यायथार्वर्गभद्रपिभार्यातिथैव राज
 भार्यामहाभागान्सर्वकामफलप्रदा पुराहृतमिदंविद्याःशृणुष्वव्रतमुत्तमं आसीद्विप्रःपुराविद्याःसर्वशास्त्रविशारदः
 तस्यैकान्यकाज्जातारूपेणाप्रतिमाभुवि ततोविवाहसमन्वयैपितातरुपाकरेद्विजाः बालरंढातुसांजातानिर्वदाद
 गमदग्दहात् यमुनातीरमासाध्यचकारविपुलंतपः एकभकाशनैश्चैवकृच्छ्रचांद्रायणैरुतथा मासोपवासानियमैरा,
 त्मानपावयन्सती कदाचिदागतस्तत्रभ्रमन्गौर्यासदाशिवः यमुनातीरमासाध्यपार्वतीताददर्शह कपयाचशिवा
 गौरीमहादेवमुवाचसा पार्वत्युवाच देवकेनेदशीं प्राप्तायालवैषव्यतोदशां वदेश्वरमहादेवकृपां हत्वाऽमोपरि महा
 देवउवाच श्रयंविप्रःपुरगौरिकुलशीलयुतोभुवि तेनकन्यापरिहृतासुरूपायुगतीसती एतांविवाह्यत्ररुणीविदेशमग
 मद्विजःशापपश्यवहुतिथिकालमपश्यत्पुनरागमनागतस्तुमहाविश्रायावल्जिवंतुसजितस्याजन्मानगमत्सर्वविनाप
 त्यातुनिष्कलं तेनपापेनाविप्रोसौनारीत्वंप्राप्तवानाशिवे स्वनाशीयःपरित्यज्यनिर्दोषांकुलसंभवां यातिदशांश्च
 शगधिमदनाणवे परदाररतोवास्यादन्यांवांकुरुतेस्त्रिवं सोऽन्यजन्मनिदेवेद्विश्रीभूत्वाविधवाभवेत् यानारितुपाति
 त्यक्त्वमनोवाक्कायकर्मभि रहःकरोतिवैजारांगत्वाचपुरुषांतरं भोगान्भुक्त्वाथसाविप्रसर्दानां प्रमदासती तेनकर्म
 विपाकेनसानारीविधवाभवेत् स्वपत्नींकुलसंभूतांपतिव्रतरतांसती अनुकूलंपरित्यज्यनपरांयोपातिस्वेच्छया स
 पापंजायतेन्यस्मिन्नस्त्रीहीनोविप्रजन्मनि अनेनसदृशंलोकंसदृशेनारहितपातकं नवैवव्याहृत्यरेव्याघ्रिनैवैवव्या

रपरिचरः नवैषव्यापारः शोकोत्तैषव्यापारैः कुशः नरकेन चैषव्यापारकष्टैः पृथग्यतानुपु तेन पापेन धारैः एजाति

धवालरं उक्ता सततव्याच इति देववचः श्रुत्या सागौरी विस्मिता भवत् पद्मच्छन्महादेव गौरी साकरुणा निवृता केनेट
शंनहापापं व्यालैः पृथग्यदायकं नद्वयते कर्मणा येन तन्मवां दकृपां कुरु श्रीमहादेव जवाच शृणु मे विप्रदक्ष्या भिवालैः पृथ
वपनाशन अरुंधती व्रतं पुण्यनारी सोभाग्यदायकं यच्छत्यावालैः पृथग्य नमुच्यते न जन्मशयः श्रुतभेदतदा विप्रागोऽर्था
शंकरो द्विजाः यमुनातीरमासाद्य उपदिष्टतदा द्विजाः तस्यैनाऽर्थमहादेवाकृतमेव व्रतं तथा तेन पुण्येन महाव्रतं जे
नमुनीश्वराः अरुंधती व्रतमिदं तस्मात्कार्यसदा स्त्रिया नारीष्वप्येतो मुच्येन सौभाग्यप्राप्त्याः पर इति हेमूद्रौ रकाद
वालैः पृथग्यनाशनं सोद्यापन अरुंधती लतीया व्रतं अस्या विधानं उभयाहं सर्वपापक्षये स्तरजन्मजन्मवरे पृथवै
धव्यास्थिरसौभाग्यरूपसंपत्तिपुत्रपौत्रसंतति संप्राप्ति धनधान्यसंपत्त्याः दिसमस्ताभाः एकामना सिद्ध्यर्थं मरुंधती समा
नपाति व्रतमहं मप्राप्तिकामनया अरुंधती लतीया व्रतं करिष्ये इति संकल्प्य चत्वारि द्विजदपत्यमिधुनानि समाहूयते
भ्यो यथाशक्ति सौभाग्याः एकदिद्रव्यं दत्त्वा अनंतरं सौवर्णां वसिष्ठारुंधतीं मूर्तौ षोडशोपचारैः संपूज्य वायनं दत्त्वा
तृतीयां पुष्पात्समाचरेत् चतुर्थ्यां द्विजदां पत्न्या निषयाशक्ति सौभाग्यद्रव्यैः परितोऽप्यभोजयित्वा तां मूर्तिमाचर्या यद्
द्यात्ततज्जमंत्रः सहर्षप्रतिमायुक्तां वसिष्ठेन सुशोभितां अरुंधतीं वसिष्ठं च ब्राह्मणाय ददान्महं एवमाचार्याय मूर्तौ दत्त्वा
स्वयं भुञ्जीत एवं यथाशक्ति त्रिचतुःषं च वर्षाणि व्रतं कृत्वा अंतोऽद्यापनं कुर्यात् पुनर्दत्तं संप्रदत्तं संप्रदत्तं
द्यापनं करिष्ये सर्वतो भद्रोपरि मूर्तिं प्रातिषाप्य मंडलदेवता पूजनं ति अग्निरथापनं विधाय अन्वाधानं तेषां सिद्धं
त्योर्नाममंत्रैर्गार्ग्यभ्यां चाष्टोत्तरशताहुतिं हुत्वा मंडलदेवताश्चैकैकया हुत्वा हुत्वा चतुर्विंशतिभिः शुनानि भोजयित्वा
इत्परुंधती लतीयोद्यापनं ॥ चैत्रशुक्लचतुर्थ्यां कथं नारदीये चैत्रशुक्लचतुर्थ्यां तु वासुदेवस्वरूपिणं गणपं सन्मग्न्यर्च्य

दत्वाकांचनदक्षिणां तिथिकल्पप्रकरणे गणेशकारयेत्पूजांलङ्घुकादिभिरादरात् चतुर्थ्यादिघ्ननाशापसर्वकामस
 मृद्धये अथैवविष्णुधर्मोक्तमाश्रमव्रतंचतुर्मुर्तिव्रतंच चैत्रस्यामलपक्षेतिपवासास्त्रितेन्द्रियः चतुर्थ्यावासुदेवंसक
 त्वासंपूजनंशुभं कांचनदक्षिणां दद्याद्द्विजपयव्रह्मचारिणे इत्याश्रमव्रतं अथचैत्रशुक्लपचन्यातृतीयादिपंचम्यंतंनि
 राजसाध्यहेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरोक्तंश्रीव्रतं मार्कण्डेयउवाच अथातः सप्रवक्ष्यामिश्रीव्रतं नामतेः व्रतम् चैत्रशुक्लतृती
 यायांक्षान्तमभ्यंगपूर्वकं कृत्वाशुक्लं वरोरराजन्शुक्लमात्वा तुलेपनः तिष्ठेद्द्यूतोदनाहारोभूमौस्वप्याग्निशां चताम् चतु
 र्ध्यांचतथाक्षान्तंवाहिरैर्यसमाचरेत् पंचम्यांचविशेषेणशुक्लंवरधरःशुचिःलक्ष्मींसपूजयेत्पद्मेकतकेकृतकेपिवा अकृत
 केपद्मत्वजात्पाकान्ति शुक्लेनगंधमालयेनपूतदीपेनचाप्यथ हरिद्रयाचधान्येनआर्द्रकेनगुडेनच इक्षुण्णविकारैश्चल
 वणेनचभूरिणा स्वशक्त्याचमहाराराजभूरिणावलिकल्पनम् श्रीसूक्तेनततोवाह्निंजहुयात्कमलानितु तदलाभेचवि
 दत्वा नितदलभेतथापूतम् ब्राह्मणान्नासप्रायंपूतभूयिष्ठमाश्रयेत् आश्रयेद्देजेयेत् सुवर्णमापकंद्याह्राह्मणायच
 दक्षिणाम् अनाहारस्ततःस्वप्यात्शुचौदेशेयथाविधि ततस्त्वपंचमर्भाप्राप्यपूर्वाह्णेपश्चिनीजले स्नात्वासंपूजनकु
 र्यात्प्राग्वदेवतथाश्रियः भूयएवद्विजेदद्यात्पूर्वं कनकमापकम् पूर्वदक्षिणात्वेन पूर्वोक्तं पद्माक्षमथवावित्त्वंप्राश्री
 यातदन्तरम् ततोहविष्यमश्रीयाह्रायतोमानवोत्तमः सवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पार्थिवसत्तम फलमाप्नोतिविपुलं
 राजसूयाश्रमेययोः विनाकनकदानेनव्रतमेतत्समाचरन् व्रतातेनापकस्वर्णमग्निष्टोमफलंलभेत् संपूज्यसोपवास
 स्तशुक्लपक्षस्यपंचम्याम् नित्यमेवाश्रयेद्वर्षीश्रियमाप्नोत्यनुत्तमाम् धनमुत्तममाप्नोतिरूपमारोग्यमेवच जगत्प्रधा
 नांवरदांचपुण्यांविभावर्यसर्वगतांतरेन्द्र

अह्ना निवतः पूजयतीह यस्तकामानवाप्नोति सर्वकालम्

अत्रैव प्रसंगारसंस्वरपर्यंतं पद्योक्तशुक्लपंचम्यां लक्ष्मीव्रतं लक्ष्मीमभ्यर्च्य पंचम्यामुपवासिभिवेतुषः
 समतिहेमकमलंदद्याद्विमसमन्वितम् स्वैष्णवपदं याति मानवः कुलचंदनि एतच्छर्माव्रतं नाम दुःखशोकविनाशान
 निति प्रथमपुराणोक्तं लक्ष्मीव्रतं अथास्यामिव पंचम्यांचंद्रपूजनपृथ्वीपूजनंचोक्तवीरमित्रोदये विष्णुधर्मोत्तरे, पंचम्यां
 पूजनकृत्वा तथा चंद्रमसोनरः आयुश्च विपुलां लक्ष्मीं सर्वश्रद्धयं चिन्दति ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तसौभाग्यव्रतं
 पंचम्यां पृथिवींचैव तथा सपूजयेत्तरः तामेवाग्रेत्ययत्नेन नात्र कार्यं विचारणेति विष्णुधर्मोत्तरे पृथिवीव्रतम् अस्यामेव
 चैत्रशुक्लपंचम्यां प्रथमपुराणोपपातालखंडोक्तं हयपंचमीव्रतम् अथ राडमृतो जातो वा न रहो म नो जव उच्चैः भवा पूजनी
 यः पंचम्यांचैव शुक्लके तत्रैव पूज्यां धर्वा रतुरंगाणां तु वां धवा इत्यादि इयमेव मत्स्यपंचमीचोक्तानां रदीये। प्रोक्ता मत्स्य
 जयंती तु पंचमी मधुशुक्ला अस्यां मत्स्यावतारभक्तैः कर्ष्यो महोत्सवः श्रीपंचमीति चैवोक्तान्त्रकाद्यैश्चिरोचनं ग
 धार्थरुपचारैरनुनैवेद्यैः प्रायसादिभिः यस्तां संपूजयेत्तत्र तं वै लक्ष्मीं नैमुच्यति पृथ्वीव्रतं तथा चंद्रहयप्रीवव्रतं तथा
 कार्त्तिकतद्विधानेन तत्फलमभीप्सुभिः तथा च ब्रह्मपुराणे शुक्लायामथ पंचम्यांचैत्रे मासि शुभानना, श्रीब्रह्मलोक
 न्मानुष्यं संप्राप्तकेशवाज्ञया तस्मात्तां पूजयेत्तत्र यस्तं लक्ष्मीं नैमुच्यति एषा श्रीपंचमी कार्यं विष्णुलोकं गतिं प्रदा चैत्र
 स्य शुक्लपंचम्यां पूजयित्वा तथा श्रियं सकृदेवाभुयादेतत्फलं संवत्सरोद्भवमिति हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे इयंचैव शुक्लपं
 चमी कल्पादिः हेमाद्रौ मात्स्ये ब्रह्मणो यादिन स्यादि कल्पादिस्सा प्रकीर्तता वैशाखस्य तृतीयायां कृष्णायां फाल्गुण
 स्य च पंचमी चैत्रमासस्य तथा न्या तथा परा शुक्लत्रयोदशो मावेकार्त्तिकस्य तु सप्तमी नवमी नार्गशीर्षस्य सप्तमी, स
 स्मराम्यहं कल्पानामादयो हेतोदादत्तस्याश्वयकारकाः, अत्र सवैषि आह्लादिनिर्णयो मन्यादिवद्भेदः ॥
 अथ चैत्रशुक्लपक्षां रं कंदपूजा ब्रह्मपुराणे अनावास्यां समुद्भूतः रं कंदः पूर्वहुताशनात् जातः पर्वणि पद्मात् शक्रा

याञ्चैवनामति सेनापत्येभिपिकरुदेवानां वल्लुणां पुंराजितवांस्तारकदैत्यक्रौंचशक्तयाविभेदच तस्मात्सतत्राविधिना
 रुकंदमार्यैः सुगंधिभिः दीपालकारवल्गुलकुम्भैः पूज्यएवहि अक्षक्रीडनैर्भयैर्धटाचारमरदर्पणैः सर्वसुशुक्ल
 पृष्ठीपुण्ड्रयोवाश्रद्धयानरैः आराग्यकामैर्वालिनां पुजवद्भिर्विशेषतः नारदीयेषु वैत्रेमासिशुक्लपक्षाकुमारत्र
 तमुत्तमं तत्रेष्टवापएमुत्तदेवनानापूजाविधानतः पुञ्चसर्वगुणोपेतं प्राप्नुयाच्चिरजीविनं भद्रनरत्ने वैत्रेशुक्लपृष्ठीमार
 ष्यप्रारभ्यकुमारव्रतं ईश्वरउवाच चैवशुक्लात्समोरभ्यव्रतार्थमधुनोच्यते उपोष्याविधिर्नोपध्याविशिपात्पएमुख्यमे
 त् नृएनर्थाप्रतिमं रम्यातदाकुर्याद्विशेषतः एषुमुख्यद्वादशभुजं द्योतत्कांचनसुभ्रमं मयूरवाहनं देवं सौमं यलावण्यपूरै
 र्शार्किधंटापताकांचपाशं कुक्कुटभूषितं दंडाभयसवरदंखड्गेषु विशरासनं सपूज्यपरयामस्तयाशुक्लपुष्पपेपचार
 कैः नैवेद्यां धवल्पाणि शुक्लान्येव प्रदापयेत् ब्राह्मीरसं समाधाप्य कपित्थाज्यफलं तथा सरस्वत्यणुनाभं न्यसंहस्त्राष्टौ त
 रेण तु सरस्वतीमंत्रेणानुमंत्रणं कृत्वेत्यर्थः आचार्यपूजयेद्ब्रह्मवल्गुहेमाज्जवाहनैर्ब्राह्मीरसं स्रुतं चांते प्राशयेत्साम्निहि
 तं मासिमासिप्रकर्तव्यं यावत्सर्वस्तरावधि ब्रह्मचर्येण शुचिनाश्राद्धमेकसमाचरेत् महाकविर्भैरवसोऽपि भुवि वाचस्प
 तिर्यथा सकृद्ग्रहणातिशयास्त्रादिनां मूर्ध्नि तिष्ठति रक्षोविनायकास्तस्मिन् न हि संतिकदाचन रुकंदग्रहामहावोरा
 स्तथाप्यमरदर्पग्रहः न हि संतिमहासेनव्रतस्यास्य प्रभावतः इदं व्रतं तमश्रेष्ठकर्तव्यं भूमि वर्द्धन एष मुखपार्वतीपुत्र रुकं
 दं ग्रहकुमारं कर्तव्यं केयं तथा बाल्ये तथा न्यक्रौंचसूदनं तारकारातिस्नानं च नान्यकृतिकासुत वैशाखवदिशाखं च
 मासिमासिप्रपूजयेत् सूर्यसूर्यकलायुक्तशशिनामूर्ध्नि भूषितं क्रमेण भोज्यो ह्यव्यादादशानां शिखिध्वज इति चैवा
 दिद्वादश शुक्लपृष्ठीपुष्पकुमारपूजाव्रतम् ॥

अथ चैवशुक्लसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतं तत्रैव नारदीयेषु वैत्रेशुक्लसप्तम्यां ज्ञानं गृहिः भस्माचरेत् रथं डिले गोमया लिते

गोरम्यातिकयासितं लिखित्वा पृथक्काणिकायां विभावसुं विन्यसेत् पूर्वपञ्चेतद्वादेवौकृतघातकौ अग्नेयेचन्यसे
 त्वेवद्वादेवौकृतकारकौ दक्षिणेचन्यसे तत्रतथैवाप्सुरसद्वयं अकृतौ दोन्यसेत् पञ्चैर्ऋत्ये मुनि स त म काद्रवेयामह
 नागौ पश्चिमकृतकारकौ वायव्येया तु धानौ वानूत्तरे च ऋषिद्वयं ऐशान्ये च न्यसेत् तत्र ग्रहमेकं द्विजोत्तमते पांसं पूजनं
 कार्यं गंधमालयानुत्पन्नैः धूपदीपैः सन्नैवेद्यैस्तं धूलक्रमकादिभिः एवं स पूज्य होमं तु घृतेनापृशतं चरेत् सूर्यरथा
 षाचान्येषां प्रदद्याद्वाहुतीः क्रमात् नाममन्त्रेण मेधाविततः पूर्णाहुतिं ददेत् दक्षिणाचततो दिशो द्विज
 एव कृत्वा विधानं तत् सर्वसौम्यमवाप्नुयात् देहांते मण्डलं भानोर्भित्वा गच्छेत् परपदं अस्य विधिः सप्तम्यां वहिः स्नानं गौर
 मृदा गोमयलिहैरेस्थलेऽपृथक् कृत्वा मध्ये विभावसुं संपूज्य दले पुक्रमेण कृतघातकादीन् संपूज्य अग्निस्थापनं विधा
 य अन्वाधानांते सर्वपांनाममन्त्रैरष्टोत्तरशताहुतीर्घृतेन दद्यात् सर्वतो भद्रमंडलादिपूजापरिभाषोक्तक्रमेण कुर्यात् य
 तं ते पूर्णाहुत्यादिविधाय द्वादशब्राह्मणस्महिरथ मूर्तिकुंभदानादिभिः परितोष्य आचार्यार्घ्यमूर्तिशय्यगोदानादि
 कंद्यात् इत्युद्यापनविधान ॥ अग्नेये शुक्लसप्तम्यादिमनकादिभिः सूर्यपूजाकर्तव्या तदुक्तं निर्णयामृते दूर्वापुराणे
 भारस्करस्य तु सप्तम्यापूजादमनकादिभिः कृत्वा प्राप्नोति भोगादीनि गतारिर्भहायश इति अस्य मेव भाविष्योत्तरे क
 मनेदनसप्तम्यां व्रतं हेमाद्रौ चैत्रशुक्लसप्तम्यां वहिः स्नानं समाचरेत् अथैवं मण्डले पृथक् विधाय तस्मिन्नेव सूर्यपूजां विधाय
 दध्यापायसेन द्वादशब्राह्मणसंतर्प्य स्वयमनेदं द्विजमुक्तं शेषं प्राश्नीयात् आचार्यपूजा होमादिकं प्रावत् चरेत् इत्य
 नोदनसप्तम्यां व्रतं अस्य मेव भाविष्योत्तरे क नामसप्तम्यां व्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ चैत्राश्रयभूतिकर्तव्या सर्वदानां मसप्तमी
 त्यादि ॥ अत्र चैत्रादारभ्य शुक्लसप्तमीषु द्वादशादित्यन क्रमेण पूजयेत् धाता १ अर्धमा २ मित्रः ३ वरुण ४
 इन्द्र ५ धिक्त्वात् ६ पर्जन्यः ७ पूषा ८ अश्वः ९ भगः १० त्वष्टा ११ जिष्णुः १२ रतान प्रतिभासमेकैकताम्रा

पूजेयत् वत्सरति सर्वतोभद्रमडले देवतापूजनमाशकापचकृत्वा अन्वाधानात् नाममन्त्राकुण्ठनत्वात् दमन्त्रहम
 संपाद्यपूर्णाहुत्याचार्यादिपूजां यथाविधिसमाचरेदिति तामसप्तमीव्रतं॥ अथास्यामेव विष्णुधर्मोत्तरेकं सूर्यव्रतम्
 चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु सन्ध्या कृपयानुपोषितः सप्तम्यामर्चनं कुर्वाद्देवदेवस्य गोपतेः वहिरस्त्रानसदा कृत्वा पूजनं सर्वदा चरे
 दिति सर्वदेतिसर्वास्य शुक्लपक्षीषणोपणः सप्तमीपुसूर्यस्य पूजनं कुर्वाद्दिति सूर्यसप्तमीव्रतं यावज्जीवनं तावत्कार्द्वयं
 नारयाद्यापनादिविधानं नित्यपूजावदित्यर्थः ॥ अत्र चैत्रशुक्लाष्टम्यां भवान्या उच्यते तन्नवमीयुताष्टमीयाह्या
 अष्टमीनवमीयुक्तानवमीचाष्टमीयुतेति ब्रह्मवैवर्तात्॥ अत्र भवानीयात्रिकाकाशीसिंह भवानीयस्तु पश्येत् शुक्लाष्टम्यां
 मर्धौ नरः नजातुलभतेशोकं सदानंदमयो भवेदिति तथा च नारदीये शुक्लाष्टम्यां चैत्रमासे भवान्याः प्रोच्यते जनिः प्र
 दक्षिणशतं कृत्वा कार्द्वयं यात्रामहेत्सवः दर्शनं जगदंवायाः सर्वानंदप्रदं नृणामिति अत्रैवाशोककलिकाप्राशनम्
 कं हेमाद्रौलिंगे अशोककलिकाश्चाष्टौ येष्वंति पुनर्वसौ चैत्रे मासि सिताष्टम्यां नतेशोकमवाप्नुयुः नारदीयेपि अत्रै
 वाशोककलिकाप्राशनं समुदाहृतं अशोककलिकाश्चाष्टौ नतेशोकमवाप्नुयुरिति पूर्वपाठ एव महाष्टमीतिसात्रिकादेव्याः
 पूजाविधानतः अशोककलिकाप्राशनमंत्रस्तु त्वमशोकहरानिष्ठमधुमाससमुद्भवं पिबामिशोकसंततिमामशोकं स
 दाकुरु इत्यत्र पुनर्वसुयोगोऽनावश्यकः किंतु प्राशस्त्यातिशयार्थः तिथिः शरीरदेवस्य तथैव नक्षत्रमाश्रितं तस्मा
 त्तिथिप्रयासंति नक्षत्रं तिथिं विनति उच्यते शास्त्रात् तथा चातिथितत्वे रकादिर्भीनेमयोः शुक्लपक्षे अशोककल्यांतया
 एर्धौ पिवेदशोककलिकाः स्नायात्लोहित्यवारिणि अन्नमधुश्चांद्रः पृथक् भीनग्रहणात् अन्नविशेषः पृथ्वी च
 द्रोदये विष्णुः पुनर्वसुवधोपेता चैत्रे मासि सिताष्टमी लौहित्ये विरजेत् स्नायात्सर्वपापैः प्रमुच्यते पृथिव्यां यानि तीर्थानि
 निसरितः सागरादपः सर्वलौहित्यमायां तिचैत्रे मासि सिताष्टमी अन्नस्नानमंत्रः ब्रह्मपुत्रमहाभागशतनोः कुलव

दत्तं अमोघागर्भसंभूतपापंलोहितमेहरेति कालिकापुराणेषु वैभ्रमासिस्मिताष्टम्यां योनरेनियतैर्द्रियः स्नायाद्द्वौ
 हित्यतोयेपुसयातिब्रह्मणः पदं लोहितारसरसोजातोऽलोहितारयस्वतोभवत् चैत्रंतुसकलंमांसंशुचिः प्रयतमानसः
 लोहितवतोयेयः स्नायात्सकैवल्यमवाप्नुयात् ॥ इति अस्यामेवाष्टम्यां देव्यामहापूजाकार्यं तद्वक्तुं मां कं डेयं
 पुराणे देवोमाहात्म्ये शारत्कालिमहापूजाक्रियतेयाचवार्पिको तस्याममैतन्माहात्म्यं श्रद्धाभाकिसमन्वितः सर्वावा
 धाविनिर्मुक्तो धनधान्यसमन्वितः मनुष्यो मत्प्रसादेन भविष्यति न संशयः श्रवयाचवार्पिकोऽप्यनेन सैव वत्सरस्यादौ
 वैभ्रशुक्लपतिपदमारभ्याष्टमोऽप्यंतं क्रियमाणपूजाविधीयते ततश्च शरद्वसतयोऽस्तुत्य एव दुर्गोत्सव इति संप्रदायादिदः
 प्राहुः ॥ अथ चैत्रशुक्ल नवम्यां श्रीरामजयंती व्रततत्रादौ ॥ रामनाममहिमास्कादं मोक्षखंडे रुद्रगीतायां श्रीराम
 प्रति रुद्रवाक्यं मुमुक्षोर्भाषणैकैर्वाते श्रद्धादकनिवासीनः अहंदिशामिते मंत्रतारकस्योपदेशतः श्रीरामरामरामेति
 तत्तारकमुच्यते अतस्त्वं जानकीनाथ परब्रह्माभिधीयतेति भविष्योत्तरे श्रीपार्वत्युवाच धन्याः स्यन्नुपहृतासि कृता
 र्यास्मिजगत्प्रभां विच्छिन्नानोतिसंदेहं प्राथिर्भवदनुग्रहात् त्वन्मुखाद्वलितं रामतत्त्वास्तु तस्माय तं प्रिदं यामिमनो देव
 नतुभ्यतिभवापह श्रीरामस्यास्तु तनामश्रुतं सक्षेपतो मया इदानीं श्रोतुमिच्छामि विस्तरं एतस्फुटाक्षरं श्रीमहादेव उवाच
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गृह्याद्ब्रह्मतरं महत्प्राप्नोति परमास्तु द्विद्विर्वायुः पुत्रसंपदं रामनामलिखेद्यस्तुलक्षकोटिज्ञतावाधि
 र्कैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनं सकामोऽपि लिखेद्यस्तु निष्कामोऽपि योलिखेत् इहैव सुखमाप्नोति मोक्षवति समाप्नु
 यात् रामरामेति रामेति सर्वस्वं मम वल्लभे अथातः संप्रवक्ष्यामि पौरश्ररार्णिके विधिः विनायेन न सिद्धः स्यान्मंत्रो वपुः शतै
 रपि प्रणवं पूर्वमुच्चार्य लिखेन्मंत्रसदाप्रिये अत्रे प्रणवमुच्चार्य लिखेन्मंत्रसदाप्रिये अत्रे प्रणवमुच्चार्य नमस्तेऽस्तापातीदि
 ये आद्यावति च मध्ये च व्रतस्योद्यापनचरेत् उद्यापनीं वनानैव फलसिद्धिमवाप्नुयात् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सन्मन्य गुह्या

पनंचरेत् श्रीपार्वत्युवाच नतास्म्यहं महादेव भक्तानुग्रहकारक उद्यापनिविधिं ब्रूहि विस्तरेण मम प्रभो श्रीमहादेव
 उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि विस्तरेण यथाविधि नास्मान्मुद्यापनं चान्न भक्त्या भवदनुग्रहात् सुवर्णप्रतिमां कुर्यात् तस्मा
 तारामसलक्ष्मणां हनुमत्प्रतिमा तत्र चतुर्थी शैनहाटकी सुवर्णस्य प्रमाणं तु पल्ल्याष्टकमुदीरितं अशकश्चेत्पलनैव तद
 र्द्धां हनवापुनः श्रीरामस्य प्रतिष्ठातिवितशाठ्यं नकारयेत् रजतेनासनं कुर्यात् तर्नापैः षोडशाभिस्ततः पीतवस्त्रेण स
 वेष्ट्यस्थाय पुयेतं डुलोपरि तंडुलानां प्रमाणं तु भवेद्द्रोणचतुष्टयं शुचौ देशे गृहे तीर्थे मण्डपकारयेद्बुधः तोरणानि च द्वारे पु
 वंधपेदास्त्रपृष्ठैः भूमौ गोमया लिप्तायां सर्वतो भद्रमंडपं रचयेत् ससधान्यैर्वानानां रगैः सुशोभन कुंभान् लोचपूर्वादी
 रूपापयेद्द्रोणानपि कुंभेकं मध्यदेशे रथापयेत् तंडुलोपरि शुद्धादिकेन संपूर्णं च रत्नैः सपृष्ठैः नारिकेलफलान्य
 द्यै एकं रमायदापयेत् आचार्यं च रयेत् तत्र वेदशास्त्रविशारदं ब्रह्मादि ऋत्विग्विप्राणां वरणं कारयेत् ततः मधुपर्कं णसंपू
 जयत्वा लंकारभूषणैः ऋत्विजः षोडशाष्टौ वा वरयेद्देवप्रभान् स्नात्वा निर्वधं विधाया दौ पूजयेद्गणनायकं पुण्याहवा
 चायित्वा दौ पूजयेद्गामभद्रकं ततो भिचरप्रतिष्ठाप्य स्वशाखोक्तिविधानतः विष्णुसूक्तेन होतव्यं मूलमंत्रेण वा पुनः नव
 ग्रहांश्च दिक्पालान् मंत्रान् क्रुत्वा च होमयेत् पुरुषसूक्तेन होतव्यं समिदाहं यंचरुत्तिलान् अष्टोत्तरसहस्रतुराममंत्रं चैण हे
 मयेत् होमंति पूजयेत् सर्वारामं च द्रादिदेवताः पूजयित्वा ततो हत्वा दत्त्वा पूर्णाहुतिं तथा श्रेयः संपाद्य दानं च अग्निपेकं स
 माचरेत् रामं नत्वा चैषित्वा च प्रार्थयित्वा पुनः पुनः आचार्यं पूजयेत् पश्चात्सुवर्णं वरधेनुभिः प्रतिमां दानमंत्रेण आचा
 दयं यान्ति वेदयेत् दानमन्त्रः नतोस्मि देवदेवेश वहुबुद्धिं महात्माभिः यश्चैत्यसेकर्मपाशाद्धृदि नित्यं मम शुभिः माय
 यान्मुष्णमदयात्वं सृजस्य वासिष्ठोपसि अतस्त्वरूपा दम्भके पुत्रवद्भक्तिरनुश्रियोधिका भक्तिमेवाभिवाळति त्वद्भक्ताः स्मरये
 दिनः अतस्त्वरूपा दम्भके पुमं किरेव सदरतुमे संसारमयमीतानां भिषं पूजं भक्तिरेवते रामसीतास्वसौमित्रिह नुमद्भक्तिव

तपरः दानेनानेनरामत्वं भुक्तिमुक्तिप्रदो भव प्रतिमादानसिद्धार्थं शतार्थं तुदापयेत् दानं यद्वक्षिणाहं न तत्सर्वं निष्क
 लं भवेत् ब्राह्मणान् शानसाहसं भोजयेन्मधुसर्पिर्षी पक्वाक्षैः पायसैः खाद्यैः कदलीशर्करानिवृतैः ऋत्विग्भ्यो दक्षि
 णां दत्त्वा भूयसो दक्षिणां वजेत् तद्वेद्युतपात्रं च तिलपात्रं च दापयेत् शय्याभ्यर्थदानानि दशदानानि शक्तिः अथा
 कश्चेत्स्वर्णमेकं दत्त्वा रामं न मेत्पुनः तिलककारयेत्पश्चादभिषिञ्चेत्स पृष्ठवैः द्विजैरनुचाशिपोर्दियान् त्वारत्नं त्वाविस
 जयेत् उमामहे श्वरौ पूज्यौ पूजयेद्दृढकं तथा कुमारीणां त्रयं भोज्यं योगिराजं च पूजयेत् क्षेत्रपालं च लिङ्गं च दत्त्वा त्वारा
 मंसदाजपेत् ब्रह्मादिभिरनुतत्पुण्यवक्तृशक्यना किंचन अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च एकेन रामनाम्ना तु त
 त्फलं लभते नरः नारीं वा पुरुषो वा पिशूद्रो वाप्यधर्मानरः रामनाम्नैव मुक्तरते सत्यं सत्यं वरानने अथ ध्यान मूले क
 त्पट्टमस्याखिलमणिविलसद्गन्तसिंहासनस्य कोदण्डद्वंद्वपाणिललितकरयुगेनार्पितलक्ष्मणेन वामाकेन्यरतसी
 ताधृतभरतमहामौक्तिकच्छत्रकांतिं शत्रुघ्नचामराभ्यां विलसितमनिशरामचंद्रं भजेहम् ॥

इति श्रीमद्विष्योत्तरे पुराणे उमामहे श्वरसवादे रामलेखनोद्यापनं संपूर्णं

अथास्य प्रयोगः उमद्येत्यादिति श्रुत्यादिसंकीर्त्यात्मनो नैकपापक्षयपूर्वकसकलमनोरथावाप्तिवासनाया श्रीराम
 प्रीत्यर्थं मया लिखितं यत्कोटिलक्षामुक्तावधिरामनामतत्संपूर्णता सिद्धये तदुद्यापनाख्यं कर्म कारिष्ये इति सकलत्पट्ट
 ताचार्यः सर्वतोभद्रस्य कलशो साक्षतपूर्णपात्रो दशमाधारमकराजतासिंहासने सुवर्णरत्नपलेन तदर्द्धाङ्गेन वानिर्भितरा
 मं वामतः सीतां दक्षिणतो लक्ष्मणं पुरतो हनुमंतं च सुवर्णप्रतिमाम् रत्नसंपूज्य नाममंत्रैः पुरुषं मुक्तेन च परितोष्टकलशे
 पु लोके शान्तं पूज्य प्रात रभिप्रतिष्ठाप्य अन्वाहुतिं विदध्यात् अत्र लेखनदशांशेन होमः तत्र प्रधानरामं साज्यद्
 व्येण लेखनदशांशेन मूलमंत्रेण परिवारदेवता ब्रह्मादिदेवताश्च एकैककयाज्याहुत्या यद्यप्ये एवं पूर्वोक्तविधिना होमं

सपाद्य आचार्यं वस्त्रादिभिः स्नानं दक्षिणैः प्रीतिमां च आचार्यं यदद्यात् तन्नमंत्रः सीतासौमित्रिहनुमद्यु-
 तंरामसदक्षिणं ददामिद्विजवर्यभ्योरामोमेप्रीयतामिति ततोव्रतपूर्तयेसालंकाराणां गोदानविधिनादत्त्वा धृतपूरित-
 कांस्यपात्रं सुवर्णतिलपात्रं च दत्त्वा यथाशक्ति दशदानानि दत्त्वा योगिराजं वटुकत्रयं कुमारशिवभोजयित्वा सदन्ने-
 नान्यानां विभ्राह्मणान् दक्षिणादिभिः परितोष्य आशिषो गृहीत्वा इष्टजनैः सह भुंजति इति रामनवम्यारामनवमी-
 व्रतसंहितं रामनामलेखनोद्यापनम् ॥ अथ रामनवमीव्रतमहिमा

तदुक्तमगस्त्यसंहितायां अगस्त्य उवाच सर्वानुष्ठानसारते सर्वदा नोत्तमोत्तमं रहस्यं कथयिष्यामि सुतीक्ष्णशृणु
 सत्तम वैज्रेन वभ्यां प्राक्पक्षे दिवा पुण्ये पुनर्वसौ उदये गुरुगौराश्वः स्वोच्चस्थे ग्रहपंचके भेषूपणिसंप्रोक्षलंश्लोकं
 टकावहये आविरासीत् स्वकलयाकौसल्यायां परः पुमान् तथा चोक्तं रामार्चनार्द्रिकायां उच्चस्थे ग्रहपंचके सुरगुरो-
 र्सेदौ न वभ्यां तिथौ लंश्लोकं टके पुनर्वसुयुते मे पंगते पुपाणि निर्दग्धुनि खिलः पलाशसमिधो मध्यादयो ध्वजारणे रावि-
 भूतमभूतपूर्वविभवयं किंचिद्वेकमहः पलाशसमिध इति पलं मांसं तदभ्यतिथे रक्षासस्त एव समिधस्तानिर्दग्धुं श्रयो-
 ध्वयाराणिरग्निमथनकाष्ठं नमध्यादा विभूतं यत्किंचित् अनिर्वचनीयं महस्तेनो विशेषः श्रीरामश्चा विवर्भूवेत्यर्थः तथा
 च वैज्रेमासिन वभ्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः प्रादुरासीत् पुरा ब्रह्मन् परं ब्रह्मैव केवलं तस्मिन्दिने तु कर्तव्यमुपवासव्रतं सदा
 तत्र जगन्नारुणं कुर्याद्रघुनाथपरो भूवतीति अन्यत्रापि तस्मिन्दिने महापुण्ये राममुद्दिश्य भक्तितः यत्किंचित् क्रियते कर्मभवं-
 त्यक्षयकारकं उपायं जानागरेण पितृहृदयपतर्पणं तस्मिन्दिने तु कर्तव्यं ब्रह्मप्राप्ते रमीप्सुभिः राम एव परं ब्रह्मतत्त्वं
 रामतोपकमिदयादि अथैतस्य व्रतस्य नित्यत्वं प्रतिपाद्यते रामार्चनचंद्रिकायां नित्यं तेनैव मितिकं काम्यं व्रतं चेति विचा-
 र्यते निःकामानां विधानात् तदुक्तं काम्यं तावदिष्यते मुमुक्षुचोपि हि सदा श्रीरामनवमीव्रतं न तप्यंति मुरश्रेष्ठादेवे

शोषिविशेषतः अन्नसदापदश्रवणात् यावज्जीवरामनवमीव्रतं कर्तव्यमिति तात्पर्यम् नहि नैमित्तिकं चैव सदिति
 श्रयतेततः नित्यमेव भवेत्तरमात् श्रीरामनवमीव्रतमिति नत्वस्य नच नित्यत्वं प्रत्यक्षत्वात् फलश्रुतेः सूर्यग्रहे कुरु
 क्षेत्रमहादानैः कृतैर्मुहुः यत्फलं समवाप्नोति श्रीरामनवमीव्रतादिति नारदीयेऽपि चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु श्रीरामनवमी
 व्रतं सविधूयेह पापानि ब्रजे द्विष्टुपदं परं भैवं फलश्रुतेर्नित्यं लक्षणाभावात् १५ यवा न नित्यता तत्र नाद्यो निग्रहो जा
 विरोधतः नांत्योप्यकरणे तस्य महादोषश्रुतेः स्फुटं आसि श्रीरामनवमीदिने मर्त्या विरुद्धधीः उपोषणं न कुरुते कं
 भां पाके पुपच्यते अकृत्वा रामनवमीव्रतं सर्वव्रतं तन्मं यो व्रतान्यानि कुरुते न ते पां फलभाग्भवेत् यस्मिन् रामनवम्या तु
 भुंक्ते मोहाद्विमूढधीः कुर्मापाके पुष्येरेषुपच्यते नात्र सशय इति अतश्चाकरेण दोषविधानादित्यता स्थिता कुर्याद्वा
 मनवम्यां य उपोषणमर्तद्वितः न मातृगर्भप्राप्नोति सर्वैरामो भवेत्स्वयं तस्मात्सर्वारमना सर्वैकत्वे नवमीव्रतं मुच्यते
 सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्मसनातनमित्यादिवचनैः पापशयद्वारा मोक्षार्थं त्वमवगम्यते संयोगपृथक्त्वाच्च न फल नित्य
 त्वयो विरोधः अत्र केचित्तदुपासकानामेव दंतत्वन्ये पामि त्याहुः अन्ये त्वकरणे दोषश्रवणात् तस्मात्सर्वारमना
 सर्वैः कार्यै नवमीव्रतमिति पूर्वोक्तवचनाच्च जन्माष्टम्यादिवदिदमपि सर्वेषां नित्यमन्यथा जन्माष्टम्यादावपि तदु
 पासकानामेव नित्यतां वक्तुं को वा रयेत्याहुः इति नित्यत्वकथनं शुद्धाविद्धेति भेदेन नवमीसाद्विधामता समान्यना
 धिका चेति शुद्धापिनवमीत्रिधा पुनर्नक्षत्रसंयोगविशेषा गान्ध्या तु षड्विधा समापि क्रुक्षभेदादिभेदैर्विद्धापि षड्विधा
 एवं द्वादशधा भिन्नानवमीतत्रा निर्णयः महाफलप्रदा शुद्धा पुनर्वसुक्षययोगतः चैत्रमासिनवम्यां तु ज्ञातो रामः स्वयं हरिः
 पुनर्वसुक्षयसंयुक्ता सा तिथिः सर्वकामदा श्रीरामनवमीप्रोक्ता कोटि सूर्यग्रहाधिका र्थे शुद्धा तु नवमी पुनर्वसुयुताय दिसे
 वमभ्याह्वयोगेन महापुण्यतमा भवेत् केवलपिसिद्धोपोष्या नवमीशब्दसंग्रहात् तरमात्सर्वारमना सर्वैः कर्तव्यं नवमी

ब्रतम् सर्वरितिसर्वपामधिकारः प्रकाशयते विद्वेद्वेदहस्तयुताव्रततत्रकथं भवेत् विद्वानिषेधश्रवणाव्रवर्माचेति वा
कथतः नवर्मावाष्टमीविद्धाख्याविष्णुपरायणैः उपोषणं नवम्यां तु दशम्यामेव पारणमिति वैष्णवानां विशेषात्तत्र
विष्णुपरैरिति दशम्यादिपुष्टाद्वित्वाद्द्विद्धाख्याज्यैव वैष्णवैः तदन्येषां तु सर्वेषां व्रततत्रैव निश्चितं दशम्यामेव शब्देन
दशमर्नैवल्लघयेत् निश्चित्यैवं विचारेण नवर्माव्रतमाचरोदिति अत्र विष्णुपरायणैरिति वदतां प्रातस्त्रिमुहूर्ता नवर्मा
चतस्त्रिमेव दिने समाप्यते तदा स्मार्तानामुत्तरदिवस एकादशी निमित्तोपवासेन नवर्माव्रतांगपारणालोपोमाभूदिति
तत्र स्मार्तैरष्टमीविद्वेदब्राह्मणैर्विष्णुनां त्वरुणोदयप्रसंग इति द्वितीयवर्तैः कथ्येति सूचितं दशमर्माद्व्यभवेष्टमीविद्धा
याः क्षये च वैष्णवैरपि विद्वेदोपोष्येत्पर्यासिद्धं तद्वैवं द्वितीयदिवसे नवम्यामह्वयापिन्यभावेष्टमीविद्धायाः
सर्वथाख्याज्यत्वाद्द्वैष्णवैर्द्वितीयोपोष्येति स्मार्तानां च न च द्विकामतं हरिभक्तिविलासे दशम्यां पारणायाश्च निश्चयाव्रत
मीक्षये विद्धापिनवम्यामह्वयावैष्णवैरप्यसंशयमिति मदत्तरत्नादौ तु इयं तिथिर्विधुयामह्वयापि न सैव ब्राह्मणलभे
कर्कटकाह्वयइत्यगस्त्यसंहितायां नमह्वयजनमकालत्वाभिधानात् सर्वमह्वयह्वयेनेन मह्यपुण्यतमामवेदिति
वचनाच्च उभयत्र मह्वयह्वयपित्वे मह्वयापिन्यभावे वा यापुनर्वसुयासैव ब्राह्मण पुनर्वसुक्षसंयोगः स्वल्पोपि
यदि दृश्यते वै वैशुद्धनवम्यां तु सा पुण्या सर्वकामदेत्यगस्त्यसंहितावचनात् यद्वा दिनद्वयेपि पुनर्वसुयोग एवात्र मध्या
ह्ने उत्तरत्र मध्याह्नं विहाय तदामध्याह्नपुनर्वसुयुक्ता ब्राह्मण मुरुषे श्रीरामजनमकालयोगस्त्यलाभात् यदा तु परदिने
पिमध्याह्ने नवर्मापुनर्वसुयोगः यदा वा दिनद्वयेपि मध्याह्नं विहाय मध्याह्नपूर्वपुनर्वसुयोगः यदा वा दिनद्वयेपि पुन
र्वसुभावरतदोत्तरैव ब्राह्मण नवर्मावाष्टमीविद्वेदतिवचनादिभ्युक्तं निर्णयसिद्धौ तु दिनद्वयेपि मध्याह्नह्वयासौ तदभावे वा
पूर्वदिने पुनर्वसुक्षयुक्ता मापित्यङ्कापरैव कार्यं यत्तु न द्वैः पुनर्वसुयुता मापिनवमर्त्यकानवर्मावाष्टमीति वाक्य

चलत् परैवकायंतिस्त्रिभुकारमतमसमंजसं नयमीचाधमीविद्धेति वाक्येऋक्षपदाभावाविपिनवमी
 चाधमीविद्वानिपेयस्यसंकेधेमानाभावात् पुनर्वस्तुक्षसंयोगादत्यगस्त्यसंहितावचनस्यपुनर्वसुयोगेनाशस्त्यबोधक
 तेनसंकोचकत्वमितिदिक्॥इतिकल्पद्रुमेकोरामनवमनिर्णयः॥अत्रप्रसंगाद्वैष्णवलक्षणमुच्यते सांगं समुद्रं सन्या
 संसक्तपिच्छं ददेवतं सदांशाविधिसंनसंपन्नं द्वादशाक्षरं अष्टाक्षरमथान्यंबधेमंत्रं समुपासते । इत्यस्तेवैष्णवा
 लोकेविष्णवर्धनरताः सदा सदांशाविधिसांगं वामं अक्षरं सहास्रक्षरं संयुक्तं मूलव्यूहादिभेदतः पंचायतन
 रूपंचयेविद्याः समुपासते महावैष्णवसंज्ञास्तेमहाविष्णोरतिप्रिया इति विष्णुपुराणे नचलतिनिजवर्णधर्मतोयः स
 ममतिरात्मसुहृद्विपक्षपक्षे नहरतिनचहतिकंचिदुच्चैः सितमनसंतमवेहि विष्णुभक्तं श्रीभागवतेपि त्रिभुवनविभवहे
 तवेऽप्यकुंठस्ततिराजितात्मसुरादिभिर्विभूभयात् नचलतिभगवत्पदारविदाह्रवनिमिषार्द्धमपीहवैष्णवान् इत्यादि
 इतिवैष्णवलक्षणं अथाकविपयेप्रतिनिध्यादिकेतुपरिभाषायांद्रष्टव्यं रामार्चनचंद्रिकायां सुतीक्ष्णमाहचाररयः
 प्रकारः सोमिधियतेक्रमेणपोजयेत्सर्वसौकर्याथैव्रताथैनां पडक्षरादिकैरौममंत्रैः स्यात्पूजनं यथा सर्वपांरानमंत्राणां
 मंत्रराजः पडक्षरः तारकं ब्रह्मचैत्युक्तेन पूजाप्रशस्यते यद्वा पुरुषसूक्तेन दीक्षाविधिमजानतः वैदिकस्याप्यभवेतुना
 ममंत्रैर्भवेद्वृषं अष्टम्यांचैवमात्सर्यशुक्लपक्षेजितेद्रियः दंतधावनपूर्वतु प्रातः स्नायाद्यथाविधि नद्यांतडांगेकूपेवाह्ने
 स्तवणेतथा ततः संध्यादिकुंकर्यात्संस्मरन्तराघवंहृदि गृहमागत्यविश्वेसौकुर्पादौपासनादिकं दानंतकुटुंबिनं चित्रं
 वेदशास्त्रतंसदा श्रीरामपूजानिरतंसुशालिदंभवर्जितं विधिज्ञं राममंत्राणाराममंत्रैकसाधनम् आहुयमस्तथासं
 पूजयत्पुण्यं प्रार्थयन्निति श्रीरामप्रतिमादानं करिष्येहं द्विजोत्तम तत्राचार्योभवप्रीतः श्रीरामोपित्वमेवच इत्युक्त्वा
 त्वचंयेद्विभ्रंस्नापयित्वाततः स्वयं दैलेनाभ्यंभयचक्ष्णायाश्चितयन्तराघवंहृदि श्वेतांबरधरः श्वेतगंधमालयां निधारयेत्

अर्चितोभूषितश्चैव कृतमाध्याह्निकक्रियः आचार्यभोजयेत्पश्चात्साल्विकान्नैः भुवि स्तरं भुञ्जीत स्वयम्पयेवं हृदिराम
 ननु स्मरन् नवभ्यामकमकेन श्रंगभूतेन राघव इदं वा कुवंशतिलकप्रोतो भवरूपतम इत्येकमकानिवेदनमंत्रः ए
 कमकतुनवममुहूर्तमकमध्याह्नेतरं सार्धमुहूर्तमधेयकतंव्यं एकमकत्रतीतत्रसहाचार्योर्जितेन्द्रियः शुण्वन्नामकथं
 दिव्यामहःशोषंनयेन्मुने सायं संध्यादिकाः कुर्यात्क्रियाराममनुस्मरन् आचार्यसहितोरात्रावधः शार्योर्जितेन्द्रियः
 स्वपेत्स्वयंतथैकांते श्रीरामां पितमानसः आचार्यकरणेशक्तः स्वयं भुक्त्वा स्वपेत्सुखं इत्यलमीकृत्यं अथ नवमक्रियंम्
 तत्रैव ततः प्रातः समुत्थाय त्वात्वासंध्याविधाय च प्रातः सर्वाणिकर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् उपोष्या नवमीत्वं दयामेष्व
 दसुराष्व तेन प्रोतो भवत्त्वैवं सारात्त्राहिमाहरे इत्युपवासनिवेदनमंत्रः ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्वद्भिः साहितेन च
 स्वग्रहे चोत्तरे भागे यागमंडपमारभेत् चतुर्दशपताकाढयंसुवितानं सुशोभनं मनोरममहोत्सं धूपपात्रैः समलंकृतं
 शालचक्रहनुमद्भिः प्राग्द्वारे समलंकृतं गुरुत्नच्छाड्गावाणैश्च दक्षिणसमलंकृतं गदाखट्वाणैश्चैव पाश्चिमे समलंकृतं
 पद्मस्थितिकमानैश्च कौबेरसमलंकृतं मधेयहस्तचतुष्काढ्येवेदिकायुक्तमायतं विचित्रन्तर्गते श्रवधैश्चैव सुसंयु
 तं पुण्याहं वाचयेत्तत्र विद्वद्भिः प्रोतमानसैः तत्र संकल्पयेच्चैव राममेव स्मरन् हृदि अस्त्रारामनवम्यां तुरारामाशयततः प
 रः उपोष्याष्टसुयामेषु पूजायित्वा यथाविधि इमां सर्वमर्थारामप्रतिमां सुप्रयत्नतः श्रीरामप्रतिपदेदारुण्ये रामभक्ता
 यर्धामते श्रीतो रामो हरत्वा शुपापातिमुबद्धानि मे अनेकजन्मसंसिद्धान्यभ्यस्ता निमहानि च इति त्रिभिः प्रतिमा
 दानसंकरपः शकाशकात्पश्चात् शकस्वभूर्ति निर्माणमुच्यते ततः सर्वमर्थारामप्रतिमां पलमानितः निर्मितं
 द्विभुजां दिव्यां वा मां कस्थितजानर्को विध्वर्तदक्षिणकरे ज्ञानमुद्रां महामते वामेनात्मकरेणारादेवीमालिभ्यं सं
 स्थितां सिंहासने राजते त्रपलद्वयविनिर्मिते अश्रकोपोमहाभाग तस्य विज्ञानसारतः पलेनार्द्धतदर्शनतदर्द्ध

द्वेनवामुने ततोऽप्यशकोरौऽप्येणकारयेद्रघुनंदनं लोहेननिर्मितंकुर्वात् । शिलयादारुणापिच यद्वालेर्यविले
 प्यंवाभातुरेकगतंहरे' कोमलांगिवशालाक्षमिंद्रनीलमणिप्रभं दक्षिणिनिदशरथपुत्रान्वेषणतत्परम् ॥ पृष्ठतो
 लक्ष्मणदेवसहस्रचक्रं सचामरं पार्श्वभरतशंभुप्रीतालट्टंतकरावुभौ' अग्रेऽव्यग्रहनूनमंतरामानुग्रहकाक्षिणं ॥
 वितशाठ्यमकरैवभूतंकुर्वात्प्रपन्नतः प्रतिमाविशेषः कौरुभैल्लो' सयः प्रमूर्ताकौशल्यपांपितरंभ्रातृभिः सह
 सुवर्णेनपृथक्कृत्वा श्रीरामंसीतयासह लक्षणीकाः सरूपास्ताः पूजयित्वापथाविधि सहेय्यनेन श्रीरामंवा मांकरिष्य
 तत्वंज्ञायते अतएवचंद्रिकायां' ततःस्वर्णमयीमित्यादिनाप्रतिमानिर्माणमिष्टमृकमिति' भविष्ये विभवेसतिपौ
 मोहात्तनकुर्वाद्दिविस्तरं नतःफलमवाप्नोतिदेवद्रीहीसउच्यते इतिमूर्तिलक्षणा आसन्नोपरिसंविश्यन्यासजा
 लंविधायच शंखप्रपूजयेदग्रेऽंगंधपुष्पाक्षतादिभिः कलशंवाभभागरुधं' पूजाद्रव्याणिवादरात् पात्रं चप्रोक्षयेद्भ
 तयाचारमानमंत्रमुच्चरन् विलिखेत्सर्वतोभद्रंवेदिकोपरिसुंदरं तिर्पणार्थं गतरेखः कुर्यादिकीनविशतीः खड्गेदुःखि
 पदः कोणेशूललाः पञ्चकोष्ठकैः एकदशपदावर्छीभद्रंतुनवभिः पदैः चतुर्विंशत्पदावापिः परिधिर्विंशतिः पदैः मध्ये
 पौडशाभिः कोष्ठैः पद्मवाष्टदलंरम्यतं सितंदुःशूललाकृष्णवर्णनीलेनपूरिता' भद्रारुणासितावाप्यः परिधिः पीतवर्ण
 कः बाह्यांतरदलश्चेतार्काणिकापीतवर्णिका खड्गेदुःशूललावापीवर्छीभद्रंतुपचम परिध्यावोटितं पद्मवाह्येसत्स्वरज
 रुतमः सर्वव्रतेसमुद्दिष्टं सर्वतोभद्रमंडलं मध्येब्रह्माणमष्टासुदिक्षुसोमार्घदेवताः वायुमोमद्वयोर्मध्येवसूनष्टचका
 रयेत् सोमईशानयोर्मध्येरुद्रानेकादशैशानु इंद्रईशानयोर्मध्येआदित्यानद्रादशैवतु इंद्राग्निमध्येचतथाश्विनौपू
 जयेत्तथा आग्नेयमयोर्मध्येविश्वान्देवान्सप्तैतकान् याम्यनैर्ऋत्ययोर्मध्येसप्तपक्षांश्चकारयेत् नैर्ऋत्यजलयोर्मध्ये
 नागभूतांश्चकारयेत् आर्ष्यवाप्यव्ययोर्मध्येऽंगंधार्पसरसः कुरु ब्रह्मासोमद्वयोर्मध्येरुद्रानिवचकारयेत् रुक्मदंनदी

वृषं शूलं महादेवं चकारयेत् ब्रह्मे शानद्वयोर्मध्ये दक्षादीन्संप्रपूजयेत् ब्रह्मेन्द्रयोस्तथामध्ये दुर्गां विष्णुं तथैव च ब्रह्माग्नि
 मध्ये च तथा स्वर्वांश्चैव प्रपूजयेत् ब्रह्मणो निऋतेर्मध्ये गणपंतुं प्रपूजयेत् वरुणब्रह्मणोर्मध्ये अथः संपूजयेत् तथा मध्ये वा
 यो ब्रह्मणश्च मरुतः संप्रपूजयेत् ब्रह्मणः पादमूले तु मेदिनीं तत्र कारयेत् कावेरी नर्मदां चैव यमुना च सरस्वती गंगां कृ
 ष्णालयां गोदां पूज्याः सप्त च सागराः क्षारक्षीरमधु रस्मिर्पिर्मरुदधि सप्तधाः ब्रह्मयज्ञानां मित्याद्यैर्मन्त्रै रथाप्यारतुं देव
 ताः गंधपुष्पादिभिः पूज्या दीपान् दद्यात् सर्वतः सर्वत्र मद्रं यस्मात्तत्सर्वतो भद्रमुच्यते ॥ इति सर्वतो भद्रं ॥ अथ मंड
 ले तत्तन्मन्त्रेण तत्तद्देवता रथापनपूजाप्रयोगः तत्र मध्ये ब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञानमिति गौतमवामदेवो ब्रह्माग्निषु ब्रह्म रथापने
 पूजने विनियोगः एवमग्रेऽपि ब्रह्मयज्ञानं उदीचीमारभ्य च यवीपर्यंतं सोमादयो वद्वता अष्टौ लोकपाला रथापनीयाः त
 न् आध्यायस्य गौतमः सोमो गायत्री उँ आध्यायस्वस- अभित्वाधीनातिः शुनः शेफर्डं शानोजगती अभित्वा देव
 सवितः इंद्रं वोमधुच्छद इंद्रो गायत्री उँ इंद्रं वो विश्वतः उँ अग्निं कएवामेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्निं दूतयमायसो
 मं यमो नुष्टुप् यमायसो मं मोषुणोचौराः कएगो निऋतिर्गायत्री उँ मोषुणः तत्वायामि शुनः शेफो वरुणस्त्रिष्टुप्
 उँ तत्वायामि वायो शतं गौतमो वायुरनुष्टुप् वायो शतवायु सोममध्ये अष्टौ वसून् तथा च भैत्रावरुणिर्वा सिष्टौ वसवाश्चिष्टु
 प् उमया अत्र सोमेशानमध्ये एकादश रुद्राः श्यावाश्व एकादश रुद्रा जगती उँ आरुद्रासः ईशां नेंद्रमध्ये
 द्वादशादित्या न्यनुतां समंदो मरुतमैत्रावरुणिर्मन्यो वावहवो वामरुयक्षपयः द्वादशादित्या गायत्री उँ रयानुक्ष,
 त्रिषान् इंद्राग्निमध्ये अश्विनराहागुणो गौतमो अश्विनायु णक् उँ अश्विनानां त्रिं अग्नि यममध्ये विश्वे देवान्संपैतृकान्
 शोना सोमधुच्छदो विश्वे देवा गायत्री उँ मासः यमनिऋतिमध्ये सप्तयज्ञान् अभित्यं देववामदेवा सप्तपक्षा प्रकृतिः अ
 भित्यं देवं सवितारमो एपोः कविकृतमर्चामि सत्यसर्वरत्नधामभिः प्रयं मूर्तिकविमूर्ध्या यस्यामतिर्भा आदि द्युतः सर्वाम

निहिरण्यपाणिरामोतसुकतुं कपास्व. निऋति वरुणमध्ये भूतनागान् आर्याः सार्पराज्ञीस्पर्गागायत्री उं आर्याः वरुणायामध्ये गंधर्वाः पसरः आः पसरवातरशानमार्गंधर्वाः पसरसोनुष्टुप् उं अः पसरसार्गंधर्वाणां यतश्चन्यग्रं येषु अः पसरसार्गंधर्वाणां इत्युक्तं तन्सावानुक्रमविरोधादुपेक्ष्य ब्रह्मसोममध्ये स्कंदं नदींश्चरशूलमहाकालान् कुमारं कुमारस्कंदं स्त्रिष्टुप् उं कुमारमाः ऋषभं ऋषभो वैराजाः ऋषभोनुष्टुप् उं ऋषभं मा ब्रह्मेशानमध्ये दत्तादीन् सप्त आदित्योऽप्यो दहरूपतिर्दत्तानुष्टुप् अदितिर्ह्यजनिष्ट ब्रह्मं द्रमधेनुं तामग्निवर्णसौभारिदुमात्रिष्टुप् उं तामग्निवर्णं इदं विष्णुः कएवो मेधातिथिर्विष्णुगायत्री उं इदं विष्णुर्वि- ब्रह्माग्निमध्ये स्वधां उदीरतां शंखः स्वधात्रिष्टुप् उं उदीरतामव रउत्परास ब्रह्मयममध्ये मृत्युरोगान् परं मृत्योः संकुशुको मृत्युरोगास्त्रिष्टुप् उं परं मृत्योश्च नुरेहि ब्रह्म निऋति मध्ये गणपतिगणानां वायुस्तमदोगणपतिर्जगती ईगणानां वा ब्रह्मवरुणमध्ये अथः शत्रो देवाः खरीः पः सिंधुर्द्वीप आपो गायत्री शत्रो देवाः ब्रह्मवायुमध्ये मरुतः मरुतो यस्य राहोगणो मरुतो गायत्री उं मरुतो यस्य ब्रह्मणः पाद मूलैर्कर्णिकायां एध्वीर्योनामिधातिथिर्भूमिर्गायत्री उं र्योनाष्टथिवि तत्रैव गंगा दिनयः इमं मे सिंधुक्षित्रेऽप्यमेधादयो नद्योजगती इममेगं येयमुनेतत्रैव सप्तसागरान् धाम्नो धाम्नोरजन्नितो वरुणो नो मुंच यदापोऽन्यथा इति वरुणेति श पामहे ततो वरुणो नो मुंच नैवायो मोषधीहिं सीरतो विष्वन् यभूरुत्वतो वरुणो नो मुंच तदुपरि मे रेव नम इति नास्त्रामस्म ततो मंडलाद्वहिः सोमादि सर्भी पेतु क्रमेणा युधानि गदां त्रिशूलं वज्रं शक्तिदंडं खड्गं पाशं शंखं कुशतद्वा ह्येषु नरपिते नैव क्र मेणा गीतं मंभरद्वा जं विष्णुमित्रं कश्यपं जमदग्निं वासिष्ठं अग्निं अरुंधतीं तद्वा ह्येषु पूर्वदो ऐर्द्री कौमारी वारहोचामुंडा वि ष्णोर्वामा हे श्वरी विनायकौ नाम मंत्रैः पूजयेत् अथ मंत्रः उं ब्रह्म यज्ञानं प्रथमं पुरु रस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवाः स वुध्न्या उपमाश्चर्य विष्ठाः सतश्च योनिमस्तश्च विवः १ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमदृष्टयं भवाब्जस्य

सगधे २ अभिवादेवंसवितरोशानवापाणा स्तदावभगमिमह ३ ईन्द्रवोविश्वतस्यरिहवामहेजनेभ्यः अ
 रुमाकमस्तुकेवलः ४ अग्निदूतवृणीमहेहोतारंविश्ववेदसं अरययज्ञस्यसुकृतम् ५ यनायसोमंसुनतः ६
 सोपुणः परापरानिर्ऋतिर्दुर्हणावधीत यदाष्टव्यासह ७ तत्वायामिन्द्रहणावदमानरतदाशारतेयजमानोह
 विभिः अहेडमानोवरुणेहवोऽनुरुशसमानआयुः प्रमोषीः ८ वायोः शतहरीणांयुवस्वपोऽयाणां उतवाते
 सहस्रिणोरथआयातुपाजसा ९ उमयाअन्नवसवोरतदेवाडरावंतरिक्षेर्मर्जयंतशुभाः अर्वाकपथः उरुज्वयः
 कृणुध्वं श्रोतादूतस्यजग्मुषोअस्य १० आरुद्रासइन्द्रवंतः सजोपुणो हिरण्यरथः सुवितायनांतन इयं
 वोअस्मत्सतिहयंतेमतिस्तृणजेनंदिवः उत्साउदन्यवे ११ त्यानंक्षत्रियांश्चवश्चादित्यान्वाचिपामहे समु
 र्दोकांश्रामिष्ठये १२ उोमास्मश्चर्पणीधृताविश्वेदेवास्तऽआगतदध्याह्नं सोदासुपःसुतं १३ अभिरयंदेवंसवि
 तारमोएयोः कविक्रतुमर्चामिसत्सर्वरत्नधामभिप्रियंमर्तिकविं ऊर्ध्वायस्यामतिर्भाअदिद्युतस्सर्वामनिहिरण्य
 पाणिरुमिर्मातसुकृतं-कृपारवः १४ आयंगोःपृश्निरकमीदसदन्मातरंपुरःपितरंचप्रयंतरवः १५ अप्सरसां
 गंधर्वाणांमृगाणांचरणेचरन् कोशिकेतस्यविद्वांसखास्वादुमदितमः १६ कद्रुद्रायप्रचेतसेमिदृष्टमायतव्यसे
 वौचैमयांतमंददि १७ कुमारंमातायुवतिःसमुध्वंगुहाविमर्जिनददातिपिञ्जं अर्त्ताकमरयनमिनज्जनामःपुरःपथं
 तिनहितमरुतौ १८ ऋपभमासमानासपत्नीनांविपासाहिं हंतांरंशन्नूणंक्रंधिविराजंगोपतिगवां १९ आदिति
 ह्येतिष्टदक्षयादुहितातव तद्विवाअन्वजायंतभद्राअमृतबंधवः २० तामप्रिवर्णांतपसान्वलतीं २१ इदंविष्णु
 विचक्रमे २२ उदीरतामवरडत्परासः २३ परंस्तयोअनुपुरेहिपयायस्तेस्त्वदूतरादेवयानात्चक्षुःमतेशूएवतेव
 धामिमानःअजारीरिपोमोतवीरान् २४ गणानांवागणप्रतिह्रैहवामहेकार्किविनामुपअवरवनं उपेठराजं ब्रह्म

णां ब्रह्मणस्पतिं आनश्नवंतोतिभिर्संदिशादनं २६ शत्रोर्देवीरभिष्टयं २६ मरुतोयस्य हि क्षेपे पाथा दिवो विम
 हसः ससुगोपातमोजनः २७ स्थोनाष्टाधि विनोभवा २८ इमं मे गंगयमुने सरस्वती शतद्रुस्तोमं सचतापरुष्या आसि
 क्न्वामरुदधे वितस्तयार्जीर्काये शुण्हाशिपोमया २९ धाम्नो धाम्नो राजत्रितोवरुणो मुंच यदापो अह्न्यावरुणोति
 शपामहे ततोवरुणो मुंच ३० इति सर्वतो भद्रमञ्जातदुक्तं तत्र सरि अनुक्ते कल्पयेद्यत्र लिखेत्पद्मं दलाष्टकं पट्कोणांतर्गतं
 तत्र वेदद्वारोपशोभितं कमलरचनाकारस्तु आद्या तृतीयततएव भूतभूतात् द्वितीयतनयश्चतुर्थं चतुर्थमाद्यं पुनरवेमवे
 यो गोभवेदष्टदलं च पद्मानिति श्रयोदकैः पूर्णं कुम्भं च रेखोदरं शुभं चूतपञ्चवपुष्यैश्च युक्तं संस्थाप्य चार्चितं सौवर्णैराजते
 तां धिपात्रे पट्कोणमालिखेत् ब्रालाभो विरत्नपीठवाक्कलशोपरि संस्थिते स्थाप्योपरिवस्त्रयुग्ममच्छिन्नं स दशशुभं
 दिव्यार्सिंहासनं तत्र स्थापयित्वा च येत्सुधीः उन्नमो भगवतो विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वोत्सर्गयोगपद्मपीठा
 रमनेनम इति तन्मंत्रेण तन्मध्ये कुर्यात्पुण्यांजलिं पुनः इति पीठार्चा श्रद्धं पाद्यादिकं दद्यात्स्नानं पंचाभ्युतेन च लेप्या
 द्वौ नाभिपेकः स्यादद्याद्विज्ञोपवीतकम् ततः संस्थाप्य पीठं तं पूजां कुर्याद्यथाविधि आवाहनं स्थापनं च सन्निधापनमेव चा
 सन्निरोधनमेवं स्यादवरोधनमंजसा तत्तन्मुद्राभिरवस्थ्या देवसंप्राप्त्यर्थं भक्तिः नानारत्नविचित्राणि दद्याद्भरुणा निच
 हिमां वृषट्चिरपनसारसमन्वितं गंधं दद्यात्प्रयत्नेन सागुरुं च सकुंकुमं कलहारकेतकीजाली पुंनागाद्यैः प्रपूजयेत्
 चंपकैः शतपत्रैश्च चंदनैः सुमनोहरैः चूतपञ्चवपुष्यैश्च दूर्वाभिरुत्तुलसीदलैः कोमलैर्विल्वपत्रैश्च शोकाकुसुमैस्तथ
 रामस्य जननी चासिरामात्मिकमिदं जगत् आतस्त्वं पूजयिष्यामि लोकमातर्नमोस्तुते इति कौसल्यायां नमोदशर
 थायै त्रिपूजयेत्पितरं तथा इति पितृपूजनं ततो नृज्जाप्य देवेशं परि वारानसमर्चयेत् पूर्वपट्कोणकोणे पुहदयादीनि च
 क्रमात् तथा वरुणं हनुमंतं च सुग्रीवं भरतं सविर्भाषणं लक्ष्मणं गदशङ्खद्वज्जवां ववतंदले विमानं द्वितीयां धृष्टिं यवं

विजयं सुराष्ट्रं एव केनं श्रकोपधर्मपालं च सुमंतं दलमध्यतः तृतीयं दलाग्रे लोकापालांश्च इति चतुर्थं तदस्त्राणि ततो वाहिः
 पंचमं नाम मंत्रैर्नमस्कारयत्तु र्थाभ्यां प्रपूजयेत्तद्वटां च वादयन्तु पृथुर्दीपचारसमैर्निवेदयेत् भक्ष्यभोज्यादिना भक्त्या नैवेद्यं वि
 धिना चरेत् आचमनवसतां बूलं महानिराजन्ततः तमस्कुप्योत्ततः स्तोत्रैः स्तुत्वा च पूजयेन्मनुश्रावन् जयंतीमाहात्म्यं दि
 व्यं शिरस्य कथां तथारामभक्तैः समं याभं न येद्वा मम नुस्मरन् शंखाद्यावाहनाचार्यं च कुर्याद्यामेव्यतेद्वितरामो द्वितीयः संपूज्यो
 मध्यः ह्येजन्मभावयेत् उच्चरयेद्ग्रहपंचके सुरगुरौ इत्यादि मन्त्रैर्ववादेयं द्वाद्यादधर्भजगत्पतेः फलपुण्यां विसृणुर्गृही
 त्वा शंखमुज्ज्वलं श्रयो कचूतकुसुमैर्भुक्तं चतुलसीदलैः दशाननवधार्यं यधमसंस्थापनापच दानवानां विनाशाय देव्या
 नां निधनाय च परित्राणाय साधूनां जातोरामः स्वयं हरिः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं आत्माभिः सहितो नव इत्यर्घ्यमंत्रः
 पुनः पुण्यां जलं देत्वा यामेयामेह्यतं द्वितः पूजयेद्विधिवद्ग्रन्थयादिवाराजं नयेद्बुधः इति रामनवमीविधायकसंग्रहः
 श्रयद्यतपद्धतिः तत्रादावष्टम्यादं तं धावनपूर्वकं नद्यादौ स्नात्वा नित्यं निर्वर्त्या चार्यावरणं कुर्यात् तत्र मंत्रः श्रीरामप्र
 तिमादानं कारयेद्येहं द्विजोत्तम तत्राचार्यो भव प्रीतः श्रीरामोपि त्वमेव चेति आगतं स्नापयित्वा स्वयंतैलेनाभ्यंज्य
 विप्रं सादिकान् भोजयित्वा स्वयं भुज्जीत ततो नवम्यामेकमकेन श्रंगभूतेन राधय इक्ष्वाकुवंशतिलकप्रीतो भवरघू
 द्दहेत्येकमकेनैवेद्यसायं संध्यां कृत्वा आचार्यं सहितो राजा वधः शयनं कुर्यात् इत्यष्टमीकृत्यपद्धतिः ततः नवम्यां प्रातः
 समुत्थाय पण्यां दिभिर्गौर्द्वैपश्यमुखं संशोध्य नद्यादिपुस्त्यात्वासंध्यां विधाय नित्यपूजनादिशीघ्रमेव निर्वर्त्य ततः सूर्यः सो
 मोयमः कालः संध्येभूता न्यहः क्षया पवनोदिकपतिर्भूतिराकाशं स्वेचरानराः ब्राह्मशास्त्रनमास्थाय कल्पव्यामिहसन्नि
 धिमिति मंत्रेण सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्य अपसर्पं नुयेभूतायेभूताभुवि संस्थिताः येभूता विघ्नकर्तारं रतेन शयंतु शिवा
 ज्ञयेति मंत्रेण भूतान् पुरस्तात् उमद्यसोपवासरामनवमीव्रतमहं करिष्ये उपोष्यान्नवमीत्वेद्ययामेव्यष्टसुराधव तेन श्री

तामवत्वमेतसंसारान्नाहिमांहरे इत्युक्त्वाऽर्थपात्रस्थसमुपपक्षतं जलं क्षिपेत् ततः चतुर्द्वारपताकाद्वयमित्यादिना पूर्व
 मुक्तशंखचक्रादिभिरलंकृतं चतुर्हस्तवंदिकायुक्तं हरतमानववेदिकायुक्तं चानंदपंविधायतन्मध्यस्थे सर्वतोभद्रं कमलवावि
 लिख्यतत्रकुमरस्यापनं कुर्यात् तत्रक्रमः आदौ गणपतिपूजनं मातृकापूजनं पुण्याहवाचनं च कृत्वा महीधरैरिति भू
 मिरुष्ट्वा डंडोपध्वयद्विधवाजिद्विष्य तत्र आजिघ्रोतिकलशं संस्थाप्य इममेगं गडतिजलेनापूर्य्य गंधद्वाराभिनि
 गंधयान्नोपधारितिसर्वापथीः कांडादिति पूर्वो अथ यथेवोपचपह्वान्स्थानाः पृथिवीतिसप्तमृदः पाः फलिनीरिति फ
 लं सहिरत्नानीति पंचरत्नानि हिरण्यरूपद्वयतिहिरण्यचनिक्षिप्य युवासुवासाद्विबस्त्रेणावेष्ट्य पूर्णादूर्वातिपूर्णापात्र
 निधाय तत्र तत्वायामीति वरुणं संपूज्य कलशस्य मुखद्वयतिपठेत् इतिकलशस्थपनविधिः ततः कलशोपरिसौवर्णादि
 पात्रिपट्कोणमालिख्य तदुपरिसदृशमहत्वरूपमुभयसुवर्णसिंहासनं स्थापयेत् ततः श्रीरामरमणं कृत्वा अस्वारा
 म नवभ्यां तुरा माराधनतत्परः उपोष्याष्टसुयामिपुपूजयित्वा यथाविधि इमांस्त्विमर्थारामप्रातिमांस्तु प्रयत्नतः श्रीरामश्री
 तथेदास्थेराममकायधीमते श्रीतोरामोहरेत्वा शुपापानि सुबहूनि मे अनेकजन्मसंसिद्धान्यभयरतानि महति च इति नि
 भिर्व्रतसकलपंकुर्यात् अशक्तरुद्रमांधातुमर्गमिति पठेत् स्वर्णदिमयामभ्युत्तारणं लेख्यादौ तु नास्ति तत आसने पृ
 थ्वीति मंत्रेण उपविश्य तस्याधः कूर्मार्चनमः आधारशक्त्येष्टुष्टुविद्रवणा यन्त्रसिंहाय नम इति पूजयेत् अप्रक्रमं वि
 ति पाठित्वा पार्थिणवातत्रयं कृत्वा भूतसंघान् रसायं डोरः शस्त्रा यफद् इत्युक्त्वा कशरफालनेन छोटिकाभिश्च सर्वादिभ्यं ध
 नं कृत्वा स्ववामे गुरुभ्यो नमः दक्षिणे गणपतये नमः मध्ये रवेष्टे वतायै नम इति नत्वा तालत्रयं कृत्वा पुनः डोरः शस्त्रा यफ
 द् इत्युच्चार्य दक्षिणहस्ते जलं गृहीत्वा स्वत्मानं परितापमेयन् अग्निप्राकारमुद्रया अग्निप्राकारमावेयेत् ततः
 भूतशुद्धिं प्राणप्रतिष्ठां केवलमातृकान्यासचकृत्वा केशवादिमूर्तिकां न्यासं कुर्यात्

साधनारायणऋषि गीयर्जिहं दः लक्ष्मीनारायणो देवताहलाविज स्वराः शाकिः राममंत्रागतवेनन्यास
 विनिर्वाणः अंगुष्ठादिपटसु स्थानेषु वक्ष्यमाणपङ्कगमनैर्यासविधाय हृदयादिपुन्यसेत् ओं श्रीं
 नमो नारायणाय हंसः सोहं अक्षं गंधं आर्जोर्हीहंसः सोहं ओं नमो नारायणाय कुक्षौ लकाय स्वाहा ओं
 श्रीदेव्यै नमः हृदयाय नमः ओं नमो नारायणाय हंसः सोहं इंचं जं झं अर्जोर्हीहंसः सोहं ओं नमो नारायणाय महा
 लकाय स्वाहा श्रीपद्मिन्यै नमः शिरसे स्वाहा ओं नमो नारायणाय हंसः सोहं उंटं उडं एऊर्जोर्हीहंसः सोहं ओं नमो ना
 रायणाय वरो लकाय स्वाहा श्रीविष्णुपत्न्यै नमः शिखायै वषट् ओं नमो नारायणाय हंसः सोहं एतं धंदं धनं एं ओर्ही
 हंसः साहनेमो नारायणाय हृद्गुलकाय स्वाहा श्रीशैवरायै नमः कवचाय हुं ओं श्रीं ओं नमो नारायणाय हंसः सोहं ओं
 पं कवं भं मं श्रीं ओर्हीहंसः ओं नमो नारायणाय सुखो लकाय स्वाहा श्रीकमलारूपायै नम इति नेत्रं ओं श्रीं नमो नारा
 यणाय हंसः सोहं श्रेयं रत्नं वं शं पंसं हं लं शं श्रः ओर्हीहंसः सोहं नमो नारायणाय अनंतो लकाय स्वाहा वः शूलिन्यै नमः
 इति श्रृंखं इति केशवादिमातृकान्यासपङ्कगतोऽयानं विद्यारविंदमुकुरासूतकुंभपद्मकौमोदकीदरसुदर्शनशोभिहरं
 सौदामिनीमुकुरकंतिविभाति लक्ष्मीनारायणरत्नकमखांडितमादिमूर्तिवपु रिति शेषः वामाधः करमारभ्य दक्षिणाधः क
 रपर्यंतमायुधक्रमो ब्रवो ह्यः ओर्ही श्रीर्कीं श्रीर्कीं श्रीर्हीं ओं केशवाय कर्त्तव्यै नमः शिरसि ओर्ही श्रीर्कीं श्रीर्कीं श्रीर्हीं ओं न
 मो नारायणाय कर्त्तव्यै नमः मुखद्वये ओर्ही श्रीर्कीं इर्कीं श्रीर्हीं ओं माधवाय तुष्ट्यै नमः दक्षनेत्रे ओर्ही श्रीर्कीं इर्कीं श्रीर्हीं ओं
 गोविंदाय तुष्ट्यै नमः वामनेत्रे ओर्ही श्रीर्कीं ऋर्कीं श्रीर्हीं ओं विष्णवे धृत्वायै नमः दक्षकणे ओर्ही श्रीर्कीं ऊर्कीं श्रीर्हीं ओं
 सुदनाय कर्त्तव्यै नमः वामकणे ओर्ही श्रीर्कीं ऋर्कीं श्रीर्हीं ओं विक्रमाय दयायै नमः दक्षनासापुटे ओर्ही श्रीर्कीं ऋर्कीं
 श्रीर्हीं ओं वामनाय दयायै नमः वामनासापुटे ओर्ही श्रीर्कीं लं कीं श्रीर्हीं ओं शिखराय मेघायै नमः दक्षगंडे ओर्ही श्रीर्कीं लं

[illegible]

लायच्छिन्नायै. नामोऽहोर्ही श्रीं छिंमं छो श्रीं हूं उं धै कं ठं य व मु दायै नमः ज ठ रे उं ह्रीं श्रीं छीं पृ छीं श्रीं ह्रीं उं त्व ग र त्म ने पुरु पो
 तम य व सु धा यै नमः ह दं ये उं ह्रीं श्रीं छीं रं छीं श्रीं ह्रीं उं श्र सृ ग र त्म ने व लि ने प रा यै नमः द क्षां से उं ह्रीं श्रीं छीं लं छीं श्रीं ह्रीं उं मां
 सा त्म ने व लानु ज ा य प रा य णा यै नमः क कु दि उं ह्रीं श्रीं छीं वं छीं श्रीं ह्रीं उं मे धा र त्म ने व ला य सृ द्म मा यै वा मा से उं ह्रीं श्रीं छीं
 शं छीं श्रीं ह्रीं श्र र थ्या र त्म ने दृ पां प्र ये सं ध्या यै नमः ह द्वा दि द क्ष क रा य प र्यं तं उं ह्रीं श्रीं छीं पं छीं श्रीं ह्रीं उं म ज्ञा र त्म ने दृ पा य
 सं ध्या यै नमः ह द्वा दि वा म क र प र्यं तं उं ह्रीं श्रीं छीं सिं छीं श्रीं ह्रीं श्रु द्वा र त्म ने ह स प्र मा यै ह द्वा दि द क्ष पा दा तं ह्रीं श्रीं छीं हं छीं श्रीं
 ह्रीं प्रा णा त्म ने व रा हा वा नि शा यै नमः ह द्वा दि वा म पा दा तं उं ह्रीं श्रीं छीं लं छीं श्रीं ह्रीं उं श्र त्म न्य र त्म ने वि म लं वा य श्र मो वा यै
 नमः ह द्वा दि ना भ्यं तं उं ह्रीं छीं छीं छीं छीं श्रीं ह्रीं उं प र मा र त्म ने नृ सिं हा य दि द्यु तायै नमः ह द्वा दि मूर् द्वा तं य द्वा प्र ण वा दि
 काम र्जी ज पूर् वे क मा तृ का क्ष रा दी न्वा के श वा दि का दी व र्मा ता न्न्य से त् इति के श वा दि न्य सा सः श्र न्ये च वै ण्म य मं ज न्य
 सा रा मा र्च न र त्ना क रे ज्ञे याः श्र य शं ख र था प नं त ज्ञा ति सृ द्म प्र का रे गौ त र्मा ये श्र खे ण शं खं प्र क्षा ल्य ह न्म ने ण प्र पू र ये-
 त् पू ज ये ण ए वे नै व सा मा न्यार् धा मि दं र मृतं श्र य वि र त रे ण श ख प्र तिष्ठा सा मा न्यार् धा द के न र च पु र तः त्रि को ण प ट् को
 ण च तु र स्त्रि मं ड लं कृ त्वा आ धा र श क ये क र्मा य श्र नं ता य ट्थि वं ये न म इ ति स पू ज्य शं ख मु द्रां प्र द र्प गंध पुष्पा क्षतैः श्रग्ने ये
 ह द्वा या य नमः नै र्ऋ ते श्वि र से र वा हा वा य व ये शि ख यै व प ट् ऐ शाने क व चा य हुं म ध्ये ने ज्ञा भ्यां वा प ट् पूर् वा दि दि क्षु
 श्र त्म न्य प ट् इ ति मं ड ल संपू ज्य मू ले ना नि वे दि कां प्र क्षा ल्य र श्र त्रि मं ड ला य द श क ला र त्म ने श्री रा मा र्च पा त्रा स न्ना य नमः
 इ ति मं ड लो परि श्रा धा र प्रा तिष्ठा प्य त ज पूर् वा र्था ट्ठा दि क्षु उ प र्ये ध श्र च श्रग्ने द श क लाः पू ज ये त् पूर् वे य धू च्चा र्चि पे न गः श्रग्ने ये रं
 उ ष मा र्घै नमः द क्षि णे लं च्च लि न्यै नमः नै र्ऋ ये व ज्जालि न्यै नमः पश्चि मे शं वि र फु लि नि न्यै नमः वा य व ये प र्थि यै नमः उ
 त रे सं सुरु पा यै नमः ऐ शान्यै हं क पि ला यै नमः पूर् वे शान्ता यो र्म ध्ये लं ह व् य वा हा यै नमः पश्चि म नै र्ऋ त्य म् म ध्ये क्ष क व य वा

हायेनमइति ततश्चखेणशंखप्रक्षाल्यसंसूर्पमंडलायदादशकुलामने श्रीरामार्घपात्राधारायनमः इतिपात्राद्या
 धारेनिधाय शंखोपरि दत्ताकारेणसूर्पस्यद्वादशकलाः पूजयेत् पूर्वादिप्रादाक्षिण्येनकभंतापिन्यैनमः खवंतापि
 न्यै-गंफधूद्यायै. यपंमरीच्यै. डंनंज्वालिन्यै. चंधंरुच्यै. छंदंसुषुम्नायै. जयभोगदायै. झंतविश्यायै. अण्वोधि
 न्यै- टंठधारिण्यै-डंडक्षमायैनमइति ततस्तीर्थोदकेन क्षलहंसपंशवंलरयंभवंफंपनंधंदंथतंण्डंडंठंजंजंछंचंडंय
 नरखंकञ्चः अंआँओँ एँएँलंलंरंरंऊँउँईईआँमूलमंत्रचजप्त्वा शंखमापूर्य्य उंसीममंडलायपोडशकलामने
 श्रीरामार्घाम्तायनमइतिसंपूज्य तत्रचंद्रकलाः पूजयेत् अश्रमृतायैनमः आंमानदायै इंपूपायै. ईतुष्टये
 नमः उंपुष्टयेनमः ऊंमत्स्यैनमः ऋधृत्स्यैनमः ॠशशिन्यै. लंचंद्रिकायै लंकायै एंज्योत्स्नायैनमः एं
 श्रियै ओंप्रीत्यै ओँओंगदायैनमः अंपूर्णायै-आःपूर्णामृतायैनमइति ततोब्रह्मांडोदरतीर्थानिकरैः रुष्टया-
 नितेरवे तेनसत्येनमदेवतीर्थं देहिदिवाकर गंगेचयमुनेचैवगोदावरिसरस्वति नर्मदेसिंधुकावेरिजलेस्मिन्स
 ज्वाधिकुल इतिसूर्यमंडलतीर्थं अंकुशमुद्रयाश्चावाह्य शंखेसंचोड्य गंधपुण्यादयैः शंखजलंसमभ्यर्च्य शंखे
 पाणितलंदत्वाभूलमंत्रमष्टयाजपेत् तज्जलंचिन्मयसंचित्यशस्त्रमंत्रेऽसंरक्षयेन्नुमद्रयाऽमृतीकृत्य शंखमुद्रांलंडमुद्रां
 चत्रदश्यंपरमीकृत्यगंधपुण्याभ्यांशंखंसंपूज्य तेनजलेनदेवमात्मानंपूजाद्रव्याणिचप्रोक्षयेत् इतिशंखप्रतिष्ठा
 शंखात्पूर्वादिप्रादाक्षिण्येन अर्घ्यपाद्याचमनीयमधुपर्कौदिसामान्यार्घ्यविधिना स्थापयेत् ततोवामभागस्थक
 लशपूजाद्रव्याणिचप्रोक्षयेत् श्रथांतर्पागः स्वदेहमंडूकादिन्यासंकृत्वा स्वहृदये धर्मकंदसमुद्भूतज्ञानलसुशोभितं
 ऐश्वर्याष्टदलपद्मंपरवैराग्यकार्णिकं तस्मिन्पीठेविदात्मानंराघवंचत्स्वरूपिणं ध्यात्वामानसेधूपदीपाद्यैःसंपूज्यनैवे
 द्यावसरेकिञ्चिजपंकृत्वा गुह्यतिमंत्रेण जपंसमर्पयेत्ततः स्वाधिष्ठानगतविकोणकंडेप्रज्वलितंचिदग्निं ध्यात्वा

विदुनादप्रणवनाहतादिकद्वत्वात्ततः पूजाहानादिकद्वकृतयत्वनुग्रहात् तन्मात्रात्प्रवृत्तमाः शुद्धमभानसकु
 इतिमंत्रेणश्वासमार्गगततेजइत्युक्तात्मानं समर्पयेत् तत्तत्तन्मयः सच्चिदानन्दमयो भूत्वाक्षणातिष्ठेत् इत्येतर्थाः
 अथपठपूजा रचनामभोगे श्रीगुरुभ्योनमः दक्षिणेगणपतयेमध्येरेवष्टदेवतायैपीठमधेऽर्धेमुद्रकाग्रनमः कालागिरु
 द्रायकूर्मयः आधारशक्त्यै ज्ञानंता. टथिवै. क्षीरसागराय. रत्ननदीपाय. रत्नमंडपाय. कल्पलक्ष्म्यै. रत्नवेदि
 कायै. रत्नासिंहासनायनम इतिउर्ध्वपरिसंपूज्य धर्मायनमः आग्नेयेजानाय. नैर्ऋत्यै. वैराग्याय. वायव्येऽथैश्वर्याय
 ऐशान्येअथर्माय. पूर्वैश्चजानाय. दक्षिणेऽथवैराग्यायपश्चिमेऽनैश्वर्याय. उत्तरेततोमध्येज्ञानंदकुंदाय. संविजालाय. स
 र्वतत्त्वकमंलासनाय. प्रकृतिमयपद्मेभ्यो. विकृतिमयकेसेरभ्यो. पंचाशद्वर्णायैकार्णिकायै. अष्टकर्ममंडलाय द्वादशकला
 र्मने, उत्तमममंडलाय पोडशकलात्मने. मंत्रादिमंडलाय द्वादशकलात्मने. संसाराय. ररजसे. तंतमसे. आश्विनमे
 अश्वतरात्मने. पंपरमात्मने. ह्रींजानात्मने. मायातत्त्वाय. कलातत्त्वाय विद्यातत्त्वाय परत्त्वाय ओंकाराद्या मोता
 योगपीठाएकैकोपरिपूजयेत् ततःपूर्वादिप्रादक्षिणेननवशक्तीः पूजयेत् विमलायै. पूर्वैर्जकार्णिकायै. अज्ञानायेदक्षि
 णेऽक्रियायै नैर्ऋत्येयोगायै पश्चिमेप्रधै वायव्येसत्यायै उत्तरेईशानायै ऐशान्येजन्महायै. मध्याह्नाततः पुष्पांजलि
 यहीत्वा पीठं मंत्रेण पुष्पांजलिदद्यात् ओं नमो भगवते विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वात्मसंयोगपद्मपीठात्मने
 नमः ततो मध्याह्ने जन्मभावयेत् उच्चरयेथ हंपवके सुरगुरोर्सेदौ नवभ्यां तिथौ. त्वमेककंदके पुनर्वसुसुते मध्यगते पुष्पाणि
 निर्दग्धुनिरेखलाः पलांशसमिधो मध्यादयो ध्यारणं राविर्भूतमभूतपूर्वविभवं यत्किंचिदेकमहः ततः पूर्वोक्तमूर्तौ अथो
 ध्यानगोरे रम्ये रत्नमंडपमध्यागे स्मरेत्कल्पतरोर्मूलै रत्नासिंहासनं शुभं तन्मध्वेष्टदंष्ट्रपद्मनाभारत्नप्रतिष्ठितं मातुरं
 कृपांतरामभिद्रुतिलमाणि प्रभं कोमलांगं विशालाक्षं विधुर्ध्वराजं नभानुकोटिप्रतीकांशं किरितिविराजितं रत्नधै

वेयकेपूररत्नकुंडलमांडितं रत्नकंकणमंजीरकाटिसूत्रैरलंकृतं श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कमुक्ताहारपशोभितदं क्षिणां
 नोदशरथं पुत्रान्वेषणतत्परपार्थभरतशत्रुघ्नौतालवृत्तकरावुभौ श्रमेण्यग्रहन्मंतंरामानुग्रहकांक्षिणं एवंविधं सतीतरा
 मं ध्यात्वा पुण्याजालिं गृहीत्वा मूलमुच्चार्य श्रात्मसंस्थमजं शुद्धत्वा महं परमेश्वरशरण्यमिव हव्याग्रं मूर्तावावाहयान्यहं
 इति मंत्रं पठेत् सहस्रशीर्षेत्यावाह्यावहर्नीमुद्रां प्रदर्शयेत् ततः तवेयं नहि मामूर्तिस्तस्यात्वांसर्वंगप्रभो भक्तिस्नेहसं
 माकण्ठदीपसंस्थापयान्यहमिति पठित्वा स्थापनीमुद्रां प्रदर्शयेत् सर्वांतर्यामिणं देवं सर्ववीजमयं शुभं स्वात्मस्थमपरं
 शुद्धमासनं कल्पयान्यहमिदमुक्तापुरुष एवेत्यासनं श्रमिन्वरासेन देवसुखसिनीक्षरात्मकं प्रतिष्ठितो भवेत् शक्यं प्रसी
 द परमेश्वरेत्युक्ते पवशानं श्रयसन्निधापनं श्रानन्यातवदेव शर्मांति शक्तिरयं प्रभो सात्विध्यं कुरु तस्यात्वं भक्तानुग्रहतत्परे
 त्युक्तामूलतिसन्निधापनं सन्निधापनीमुद्रां प्रदर्शयेत् श्रयसन्निरोधनं श्रद्धया तव देवेश कृपां भोगे गुणां च भवे श्रात्म
 नंदैकलसत्त्वं निरुधि भपितर्गुरो इत्युक्ता मूलतिसन्निरोधनीमुद्रां प्रदर्शयेत् अज्ञानाद्भ्रमं नस्तत्त्वाद्वा वैकल्यात्साधन
 स्य च यदपूर्णं भवेत्कल्पंतथाप्यभिमुखो भवेत्युक्ताभिमुखीमुद्रया सन्मुखीकरणं दृशापीपूषवर्षिण्यापूरयन्वज्ञाविष्टरं
 मूर्तावावाहसंपूजां स्थितो भवमहे श्वरेति प्रार्थना मुद्रया प्रार्थना अभक्तवाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रदूरंतरे वृते स्वतेजः पंजरेणा
 बुधोऽष्टितो भव सर्वतद्रति श्रवणुं ठन मुद्रया श्रवणुं ठनं ततो देवदेहे पडगेन सकलं करणं धेनुमुद्रया धुऽमृतकिरणं
 महामुद्रया परभीकरणं ततो दीपिन्या विधया दीपनं साच यथा मूलमंत्रं पठित्वा एवं देवदेवा गुणादिनिर्देष्टे किं
 त्वेकेदिनि केदयमहाक्षोभं कुरु कुरु सौः सौः इति आकारादिशकारान्तानां मातृकानामुच्चार्य
 श्रवणं देकेन देवत्रिः प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् प्राणप्रतिधां कुर्यात् सायधार्जोऽर्वाह्निं क्रोषं रंलं वंशः प्रसंहं हंसः सोहं श्री
 भगवतः प्राणइह प्राणाजोऽर्वाह्निं क्रोषं रंलं वंशः प्रसंहं हंसः सोहं भगवतो जीवइह स्थितः ओऽर्वाह्निं क्रोषं रंलं वंशः प्रसंहं हंसः

सेहभगवतोवाह्मनश्रुः श्रोत्रप्राणवाहगत्यसुखंचिरंतिष्ठन्स्वाहा परमदर्शनमिच्छतिदेवाः स्वामीष्टसिद्धये
 तस्मैते परमेशाय रामाय स्वागतनमः कृतार्थो नुग्रहीतोऽस्मि सफलजीवितमम आगतो देवदेवेश सुस्वागतमिदं पुनः मू
 लंति श्रीरामसुस्वागतो भव ततः शंख १ चक्र २ गदा ६ पद्म ४ धनुः ५ गरुड ७ श्रीवरसट्योनि १० मुद्राः १२ दर्पपुष्पां
 जलिगृहीत्वा मूलंति श्रीरामाय स्वाहनाय सपारिवाराय स्वशक्तियुक्ताय पुष्पाजलि पारिकल्पयामि नम इति समर्प
 येत् यद्वक्तिलेशसर्पकं तत्परमानंदसंभवः तस्मै ते चरणव्रजाय पाद्यं शुद्धाय कल्पयते एतावानस्येति मूलंति श्रीरामाय
 पाद्यं पारिकल्पयामि नम, पाद्यपादयोर्दद्यात् तापत्रयहरदिव्यपरमानंदलक्षणं तापत्रयविनिर्मुक्तत्वामर्द्यं कल्प
 याम्यहं त्रिपादूर्ध्वः मूलंति रामाय इदमर्घ्यं स्वहा इत्यर्घ्यं शिरसि दद्यात् वेदानामपि वेदाय देवानां देवतात्मने
 श्रावमनकल्पयामीशशुद्धानां शुद्धिहेतवे ततो विराट् मूलंति श्रीरामाय इदमाचमनीयं सुधा आचमनं मुखे दद्यात्
 सर्वकालेष्वहीनाय पारंपूर्णसुखात्मने मधुपर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे मूलंति श्रीरामाय मधुपर्कं सुधा म धुप
 कं मुखे दद्यात् उच्छ्रितोऽप्यशुचिर्वर्षिपयस्तरणमात्रतः शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते पुनराचमनीयकमिति पुनराचमनं दद्यात्
 स्नेहयहा स्नेहेन लोकनाथमहायशः सर्वलोकेषु शुद्धात्मन ददामि स्नेहमुत्तममिति स्नेहसमर्पणं ततः सुगंधद्रव्यादि
 ना उद्धर्तनं कारयित्वा उष्णेदकेन शुद्धावनवास्त्रांपत्यत आधपंचास्रतस्तानं आप्यायस्वेति पयः दधिक्रावण इति दधि
 घृतं मे भिक्षु तद्वति घृतं मधुवाता इति मधु रवाहु पवस्वेति शर्करा ततः परमानंदवोधो धाड्यनिमज्जनिजमर्त्तपे सागोपां
 गमिदस्तानं कल्पयाम्यहमं शिते द्रविणेन च शुद्धेन सर्वगंधजलेन च सर्वोदकस्तानं ततो मूलेन शखेदकेनाऽभिषि
 च्य पुनराचमनीय चरमशक्तियुक्ते दंसप्रोतमखिलजगत् यज्ञसूत्राय तस्मै ते यज्ञसूत्रप्रकल्पये तस्माद्यज्ञात्स
 वहुतः संभूतमिह्युपवीतं रवभावा सुदरंगाय नानाशक्त्या श्रयाय ते भूषणा निविचिजाणिकल्पयाम्यभराचंति

भूपणानि हिमाव्वेनसारगुरुकुम्भघटगंधकानिष्ठयासमर्पयेत् परमानन्दसौभाग्यपरिपूर्णादिगंतरं यथाह्य
 रमणयकृपयापरमेश्वर तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइतिगंधं दत्त्वा तुरीयवनसंभूतनानागुणमनोहरं यथाश्रमदसौरभं पुष्पं
 यथातामिदमुत्तममिति पठित्वा तस्मादयथाइति पुष्पदत्त्वा पुष्पाजलिजघंदद्यात् ततश्चंदनाक्षतपुष्पादिभिर्भासा
 सकौशलत्वांपूजयेत् रामरयजननीव्यातीरमात्मकमिदं जगत् अतस्त्वांपूजयिष्यामिलोकमातर्नमोस्तुते ततो न
 मोदशरथायेति दशरथसंपूज्य लक्ष्मणभरतशत्रुघ्नो च संपूज्य हनुमंतं पूजयेत् ततश्चावरणपूजार्थमनुज्ञाप्य यदंशुपूज
 नं कुर्वात् इति प्रथमावरणम् हनुमंतं च संध्यां वंभरतसंधिर्भाषण लक्ष्मणांगदशत्रुघ्नान्जामवंतं दले विवर्तान् इति वं
 धुष्टिजयति विजयं सुराष्ट्राष्ट्रं वर्धनं अक्रोषं यर्मपां ले च सुर्मंतं दलमभयतः ततो य दलाग्रे लोक्पालांश्च चतुर्धृतदस्त्रा
 णिततो वहिः पंचमं तत पुष्पाजलिं दत्त्वा वनरपतिरसोपेतो गंधाढ्यः सुमनोहरः आघ्रेयः सर्वदेवातीर्णपोयं प्रति
 यत्न्यतां यत्पुरुषं व्यवदधुरिति धूपं दद्यात् सुप्रकाशो महादीपः सर्वतरितमिरापहः सवाह्याभ्यंतरे ज्योतिर्दीपो यं प्र
 तिपद्यताम् ब्राह्मणोऽस्येति दीपम् अथ नैवेद्यम् भूलेनास्त्राय फडिति च संश्लेष्य चक्रमुद्रयाभिरक्ष्य भूलेनाष्टधाभिमन्य
 धेनुमुद्रां च प्रदर्श्य भूलेनाभिमन्य दक्षिणहस्ते उदकमादाय शालीभकं शाशिकरसितं पायसापूयसंप्लेहं प्रयेयुस्त्वोदयं
 सितमसृत् फलं धारिकां धंसुखायं आज्यप्राज्यं सुभोज्यं नयनचक्रं रराजिकैलासरीत्रं स्वर्दीपः शुक्रराजो प्रिकर
 ममृताहारजोपज्जुपस्व हेमपात्रागतं दिव्यं परमांघ्रं सुसंस्कृतं पंचधा पट्टसोपेतं गृह्णाण परमेश्वर चद्रमात्मन सह तिनैवे
 द्यम् अमृतोपस्तरणमसीनिजलदत्त्वा प्राणायत्वा हेत्वादिपंचासां न्विकचोत्पलमुद्राभिः आहायेत्वाः नमस्ते
 देवदेवेश सर्वतृप्तिकरपरं अखंडानंदसंपूर्णगृह्णाण जलमुत्तममिति मध्ये पातीं यदत्त्वा मध्ये जवनिकं कृत्वा ब्रह्मेश्वरैः
 परित्तत्तत्तुभिः सुपविष्टैः समेतो लक्ष्म्या शिजद्वलयकरासाद रवीज्यमानान्तर्मक्रोडाग्रहसनपरोहासयन् प्रांकिभो कदहन

भुंकेपत्रिकनकघटितेपट्टसान् श्रीरमेशद्वंतिपाठं वा - याश्चतारत्नकामद्रुमांभवभुवांमंडनंमंडलानां सर्वांसां
 संपदांयज्ञिजातिजगतामंगलमगलानां हेमामन्नस्थदूर्वादधिमधुलवणैष्टमुत्तार्यचार्यैर्नारायणरामचन्द्रोदिन
 करकरजिद्रत्नदीपावलीभि रितिध्यात्वाथयात्राकिजपकृत्वाऽश्रुतापिधानमसीष्टुत्तरापोशनदत्त्वा विश्वकसेना
 यनम इति जञ्चिष्ठशेषदत्त्वा हस्तौषधक्षाल्यकरोद्वर्तनदत्त्वात् इदंफलमितिफलं पूर्णफलमितितिवूलंहिरण्यग
 भूतिदक्षिणां मुकुटाद्याभूषणानिछत्राचमरादीनिपरिकल्प्य महानीराजनं कुर्यात् नाभ्याश्चासीदितिनमस्कारान्स
 तस्यासन्नितिप्रदक्षिणां यज्ञेनेतिपुष्पांजलिदत्त्वा भगवन्प्रसीदितिनमस्कृत्यस्तुवीत ध्येयंसदापरिभवन्नमभीष्टदो
 हर्तार्यार्यपदंशिवविरिचिनुतशरर्यभूत्यार्तहंप्रणतपालभवाविधयोतवंदेमहापुरुषतेचरणारविदं त्यक्त्वा सुदुरत्यजसु
 रेत्सितराजमलक्ष्मीधर्मिष्ठश्राव्यवचसायदगादरण्यमायामुगदयितवेत्सितमन्वधावद्वंदेमहापुरुषतेचरणारविदम् २
 श्रीरामचंद्ररघुपुंगवराजवर्धराजेंद्रशामरघुनायकराघवेश राजाधिराजरघनंदनराजभद्रासोहिमद्यभवतःशरणाग
 तोस्मि यस्यामलंत्वपसदस्सुयशोधनायगायंत्यजस्त्रमृषयोदिनिर्भेद्रपत्न्यः तत्राकपालवसुपालकिरीटजुष्टपादां
 वुज्जरघुपतेःशरणप्रपद्ये ३ नमोब्रह्मरघुदेवायराभायाकुंठमेधसे उत्तमश्लोकधुर्यायन्यस्तदंडार्च्यतांप्रपद्ये इदंवि
 रदलश्यामोराजोवलोचनः वर्ततेमानसेयस्यास्तांसीतांप्रणमाम्यहंततःपुष्पांजलिंदेत्वाकपिमुद्रांविधायप्रार्थ
 येत् यदावापसर्वगताहतातेध्यानेनचेत परितेहितते स्तुत्यानवावाफपरताहतातेक्षमस्वसर्वममदेवदेव आज्ञानादथ
 वाज्ञानादशुभंयन्मयाकृतं क्षतमहंसितस्सर्वदास्थेनचग्रहाणमां श्रीगोविंदमुकुदकेशवशिवश्रीबल्लभश्रीनिवे श्रीवैकुं
 ठसुकुंठकुंठिनखलत्वाभिन्नकुंठोदय शुद्धधेयविधूर्तधूर्तधवलश्रीमाधवाधोक्षजु - श्रद्धावद्विवेहिनिस्त्वविविधिय गी
 राधारिर्त्रोधर त्वमेवमर्कजिनयस्त्वमेवमामुद्धरास्मात्पातितमवांघेः छिष्टकृपालेनदयारितचिंतयेत्तर्हिहाकर्मवशो

हतोस्मि गजस्यादित्यपंचास्यशक्तिर्सिंहास्यरूपवान् ममकृतेनसर्वरामः श्रीणातुचिद्वपुः ततउत्तरार्धे
 दद्यात् फलपुष्पांयुसपूर्णैर्यहीत्याशंसमुच्चलं अशोकचूतकुसुमैर्युक्तैचतुलसीदलैः अर्घ्यमंबरतु दशाननवधार्था
 यधर्मसंस्थापनायच परित्राणायसाध्वनाजातोरामः स्वयंहारिः गृहाणार्घ्यमयादत्तंभ्रातृ भे सहितोनघेतिततो
 यमियामेपुष्पांजलिदत्त्वायथाशक्तिपूजयित्वारात्रौजागरणंकुर्वीत् इतिरामनवमिपूजाविधिः अथदर्शार्मकृत्यततः
 प्रातःसमुत्थायक्षानसंध्यादिकाः क्रियाः समाप्यविधिवद्रार्मपूजयेत्पूर्ववन्मुने ततोहोमप्रकुर्वीतमूलमंत्रेणमंत्रवित् पु
 र्योक्तपठोक्तुं देवास्यं डिलेवासमाहितः लौकिकाश्चाविधानेनशतमष्टोत्तरततः साधेयनपायसेनैवस्मरन्नाममनन्य
 धाः अथविस्तरेणहोमविधिः तत्रयजमानः कृतनित्यक्रियः शुचि परिहितवासादर्भपाणिः पीठोपविष्टः प्राङ्मु
 खोवाचंयतोहिराचभ्यप्राणानयन्पदेशकालौसंकीर्त्य रामनवमिप्रातंगंसाज्यपायसहोमकरिष्येइतिसंकरप्य तद
 गस्यंङिलादिककरिष्ये इतिसंकरप्य शुद्धगृहेशान्यांचनुरंगुलेक्षतमष्टादशांगुलविरुतंतहोमानुसारिणतद
 धिकं वामध्याक्षतस्थंडिलकुर्वीत् स्थंडिलगोमयेनोपलिप्य यज्ञियशकलेनउदगायतां पश्चादग्नायतां
 तयोर्मध्ये उदक्संस्थाः प्रागायताः प्रादेशसमितास्तिस्त्र इत्युल्लेख्य तामुतच्छकलंउदगग्रानिधायस्थं
 ङिलमद्भिरभ्युक्ष्यशकलमात्रेभ्यां निरस्यापउपरुष्टस्य ततस्तैजसेनसृष्टमये नवापात्रयुग्मेन संपुटीकृत्यसुवा
 सिन्याः श्रोत्रिवागारास्त्वष्टहाक्षासमिद्धमाग्नेमाहृत्य स्थंडिलादहिराक्षेत्र्यानिधाय एह्यग्नेरुहगणैर्गोत
 मोन्निस्त्रिष्टुप् जुष्टोदमूनाअग्नेयोवसुअनोन्निस्त्रिष्टुप् अग्न्यावाहनोर्विनिर्योगः एह्यग्नेरुहहोतानिपीदादब्धः
 सुपुरएनाभवानः अथतात्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहे सौमनसायदेवान् जुष्टोदमूनाअतिथिर्दुरोणइभ
 तेष्वद्भ्यमुपाहिविद्वान् विश्वाअग्नेअभिज्योविहृत्याशक्रयतामामराभोजनानि इत्यक्षतैरावाह्याच्छादनं

दूरैरुच्यं समस्तव्याहतीनांपरमेष्ठीं० प्रजापतिर्देहती० अग्निप्रतिष्ठापनेवि० उांभूर्भुवःस्वरित्यात्मभिमु
 खपाणिभ्यांपट्सुलेखासुतत्कर्म्मसुतत्तात्मकमग्निप्रतिष्ठापयामांरयन्नेतिष्ठः पृथग् प्रोक्षितेधनानिप्रक्षिप्य वेणुधम
 न्याप्रबोध्यध्यायेदैवं चत्वारिशृंगावामदेवोभिस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्यानोवि० चत्वारिशृंगात्रयोऽश्वस्यपादोद्वेष्टोर्पससह
 स्तासोऽश्वस्य त्रिधावद्वोटपभोरः रवीतिमहेदेवो मर्त्या आचिवेश सप्तहस्तश्चतुःशृंगी सप्तजिबहो द्विशीर्षकः त्रि
 पादप्रसन्नवदनः सुखासीनः शुचिः स्मितः स्वहातुदक्षिणे पाश्वर्देवीवामे स्वधांतथा विभद्वक्षिणहरेरनुरशकिमनंतं स्तुवं
 स्तुवं तोमरव्यजनं वामे घृतपात्रचभारयन् आत्माभिमुखमासीन एव रूपाहुताशनः एषोहि देवः यदि शो नुसर्वाः पूर्वोह
 जातः स उगर्भेऽश्रतः स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मनस्तिष्ठति सर्वतोमुखः अग्नेवैश्वानरशाण्डित्यगोत्रमेपध्वज
 प्राङ्मुखममसन्मुखो भवेति ध्यात्वा ततो न्याधानंदध्यात्वा क्रियमाणेरामनवर्मात्रतोयापनहोमे देवतापारंप्रहार्थमन्या
 धानं करिष्यद्वतिसंकटं च समिद्धयमादायास्मिन्नन्याहिते भौजातवेदसमग्निमध्वेन प्रजापतिं वायारदेवतेऽप्युच्येना
 गोपीमौचक्षुषी आउयेनात्र प्रधानं श्रीराममणैस्तरशतसंख्याकाभिः साऽप्यपायसाहुतिभिः सीतां रामरूपजननीं दश
 रथं रुक्मण्यं भरतं शाबुद्रं हनुमंतं लहयं शिरःशिरां कंचनेत्रं अस्त्रं सुग्रीवं भरतं विभीषणं लक्ष्मणं अंगदं शत्रुघ्नं जामवंतं
 धृष्टिं जयंतं विजयं सुराष्ट्रं राष्ट्रवर्द्धनं अक्रोपं धर्मपालं सुमंतं इन्द्रं आग्निं यमं निर्वर्द्धितं वरुणं वायुं कुबेरं
 ईशानं ब्रह्माणं अनंतं वज्रं शार्ङ्गं दंडं खड्गं पाशा अकुश गदा शूलं पद्मं चक्रं एताः प्रधानदेवताः
 प्रत्येकमष्टाविंशतिसंख्याकाभिरष्टाभिरासाऽप्यपायसाहुतिभिः शेषेण श्विष्टकृतमग्निमध्वेन सप्तहनेन रुद्रमर्ध्मणम
 श्वेदेवान्विषणुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च एताः प्रायश्चित्तदेवता आऽप्यद्रव्येण ज्ञाताज्ञातदोषनिवर्हेणार्थत्रिवारमग्नि
 सकृन्मरुतश्चाऽप्येनांगदेवताः प्रधानदेवतास्सर्वाः सन्निहिताः संतु सांगेन कर्मणा सद्यो यक्ष्ये व्याहतीनांपरमेष्ठीं

प्रजापतिर्दहती अन्वाधानसामिद्वौगोवि-
 तत्रायक्रमः प्रादेशमात्रान्पट्टिशद्वर्मान् रज्जुकरणाध्यगृहीत्वा तत्र द्वादशदर्भैः संधितपवनारंजं प्रादक्षिण्ये
 नक्षत्राणामन्तर्यामिणं रज्जुं पर्वराज्जुद्वयं गृहीत्वा तत्र द्वादशज्जुद्वयं स प्रादक्षिण्येन समन्था
 त्रिवर्तं समस्याये प्रादक्षिण्यं अधिकृत्वा तां रज्जुमुदगन्थां चित्तयत्तत्र प्रादेशमात्रान्मुष्टिपरिमितान्दर्भां निधाय तया
 रज्ज्वा तान्दर्भान् द्विरावेष्ट्य रज्ज्वयेण तद्गज्जुमूलसकृदवेष्ट्य तद्गज्ज्वग्रशेष पूर्वमावेष्ट्य रज्ज्वधस्तत्रिबीयाऽन्मि
 दं मे सदायत्तनस्य पश्चाद्गण्डपरिनिदध्यात् ततः पूर्ववदन्यां त्रिवर्तं रज्जुं कृत्वा दगन्थां वित्तयत्तत्र पलाशखदि राधन्य
 तनमुष्टिपट्टशरयद्विश्रादेशप्रमाणं पंचदशसामिदात्मकमिधं प्रागग्रं निधाय तयारज्ज्वासकृदवेष्ट्यायत्तनस्य
 पश्चाद्गण्डपरिनिधाय ततश्चाग्रिमायत्तनाद्बहिः सोदकेन पाणिना ग्रेयमारभ्य शानपर्वतपरिसमूह्य ततः प्राच्यामुदग
 ग्रेः दक्षिणस्यां प्रागग्रैः प्रतीच्यामुदगग्रेरुदीच्यां प्रागग्रैर्दर्भैः परिरुत्तुण्यात् पूर्वपश्चिमपरिरुत्तरणमूलयोरुपरिदक्षिण
 परिरुत्तरणान्ग्रहोरधस्तादुत्तरपरिरुत्तरणं एवमग्निपरिरुत्तर्य कांश्चिदुत्तरतो दर्भानां रतीर्याग्रे शान्तीं मारभ्य पूर्ववत्प
 र्मुदपदं भूतत्तरतः प्राच्याणि न्यचिसादयेत् दक्षिणसव्यपाणिभ्यां क्रमेण चरुरथालीं प्रोक्षय्यौदर्यां त्रिचौ प्रणीता ज्यपात्रे
 इहमावर्हिर्पोशूर्पकृष्णाजिने उलूखलमुसले प्रोक्षणीपात्रं च मानिकृत्य प्रादेशमात्रान्धायाग्निः पूरयित्वा गृष्टोपक
 निष्टिकाभ्यामसंसृष्टगृहीत्वा त्रिरूप्यपात्राण्युत्तानानि कृत्वा दर्भैश्चिस्त्रस्य त्रिः प्रोक्षयेत् प्रणीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्मुनि
 धाय तत्राप्यग्ने निधायोदकं पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतानि दक्षिण्यं अस्मिन् कर्मणि ब्रह्माकृताकृतावे- यजमानस्तत्प्रणीता
 पात्रं नास्तिकासमीपे नीत्वा ततो ग्रेर्दर्भैः पुनिधाय अग्नौ दर्भैराच्छादयेत् तेषां वेजशूर्पनिधाय श्रीराममुद्दिश्य तत्प्रणीच
 तुरो मुष्टीं त्रिरुप्येतरदेवताभ्यः सीतां पूरयित्वा जुष्टिर्नैवमादित्यतुरश्वतुरे मुष्टीं त्रिवर्ते श्रीरामाय जुष्टं प्रोक्षामीति

तथैवसीतायैत्वाजुष्टप्रोक्षामीतिमंत्रेणप्रतिदिवतंचतुः संस्रुधंप्रोक्षंणपश्चात्प्रत्यगर्धावेकध्वलोन्निक्कणानिउल्लूखलं
निधायोलूखलनिरुतर्वाहीन्मुसलेनचिरवहतात् त्रिःफलिकतांस्तंडुलान्प्रपासिथपथेत् असंस्रुकताग्नौश्रपणपक्षे
सूर्यार्दानांचतुर्णानिर्वापादीनांचनिवृत्तिः पर्याग्निकरणस्पृत्तुन तेषुवित्रेआज्यपात्रेतिधायाज्यपात्रं पुरतः संस्था-
प्यतत्रविलीनाज्यंनिक्षिप्य ततःपरिस्तरणाद्वहिरुत्तरतोन्नरंगायानपोह्य तेष्वज्यपात्रान्निधायवामहस्तेदर्भाग्रद्वयंधु-
त्वाज्वलतादर्भात्तुमुकेनावज्वाल्यदर्भाग्रद्वयमंगुष्ठपर्वमंत्रप्रक्षालितं तत्र निक्षिप्य ज्वलतातेनैवोत्तमुकेन चरुसाहि-
तंजिःपर्याग्निकुर्यात् उत्तमुकंनिरस्यापउपरुष्टयाज्यंकर्पद्विवोदमुद्धारस्यांगारानग्नौ प्रक्षिपेत् ततोंगुष्टेपकनिष्ठिका
भ्यामुत्तानाभ्यांपाणिभ्यांपावित्रेअसंहतेधृत्वा सावितुष्टाहिरण्यरतूपः सावितापुरउत्तिष्क् आज्यस्प्योत्पवनेवि.स
वितुर्वःप्रसवद्वत्पुनान्मयाच्छिद्रेणपावित्रेणवत्सोः सूर्यस्यरश्मिभिः प्रागुत्पुनातिसकन्मंत्रेणद्विरुत्तुर्णां पावित्रे आद्विः
प्रोक्षयाग्नौप्रहरेत् अग्नेःपश्चात्परिस्तरणाद्वहिरात्मनोऽग्नेभुवप्रोक्ष्य भुविवाहिःसन्नहर्नारिजुमुदगग्रावितरयतद्वहिःप्रा-
गग्रमुदगपवर्गमारतोर्ध्वतत्राज्यस्प्यपनंकृत्वासकुशौदर्वास्तुवावग्नौप्रताप्यभूमौदर्वांनिधायस्तुवाविलग्नदर्भाग्रैःप्रागप-
वर्गैर्विःसंसृज्यस्तुवपृष्ठदर्भाग्रैरात्मनाभिमुखंजिःसंसृज्यपकुशमूलेनपृष्ठादारभ्यविलपयर्तंदंजिः संसृज्यप्रोक्ष्यप्रताप्य
धृतादुत्तरतःस्थापयेत्तथैवदर्वांसंसृज्यस्तुवस्योत्तरतोनिधायतान्दर्भानाद्विःप्रोक्षयाग्नौप्रहरेत् ततःस्तुवेणाज्ययद्द्विहत्वा
शतंहविरभिधार्थेदुग्धास्यांग्नयाज्ययोर्मध्येनतीत्वादक्षिणर्वाहंभ्यासाद्यपुनरभिधार्थसहस्रपणपेक्ष पात्रांतरंजुमुद-
त्येदंश्रीरामायण्यादिवक्रांतांपृष्ठगामिसृष्टपंगंधपुष्पाक्षतैरग्निमर्चयेत् चिथानिथानिनद्वत्यनयोर्वसुश्रुतोऽग्निस्त्रिष्टुप्
अग्रयर्चनेवि-विथानिनोदुर्गंहाजातवेदःसिंधुननवादुरितातिसर्वे अग्नेअजिवनमसाग्रहणानास्माकवोभ्यवितानूना
यस्त्वाह्मदाकीरिणामन्यमानोमर्त्यमर्त्याजोहवीमि जातवेद्योयशो अरुमासुधेहिप्रजाभिरग्नेअमृतत्वनमश्यामिप्य

नभ्यंप्रतिपादं प्रातिदिशं प्राचरभ्यर्च्य यस्यैवंसुकृतइत्यस्यवसुशूनोऽग्निष्टिष्टुप् अग्न्युप्रस्थानेविं यस्मैत्वंसुकृते
 जातवेदउलोकमन्नेकणवस्येतं अभिनंसपुत्रिणि वीरवतंगोमंतरिषित्रशस्तेस्वस्ति इत्युप्रस्थायारमानंचालंक्रुयह
 स्तंप्रक्षालयेभमसन्नहनीरजुतजैवनिधायेभममादायमूलमध्येग्निध्वभिधाययेयंतइधमइत्यस्यमंत्रस्यवाग्मदेवोजातवेदाश्च
 ऽग्निष्टिष्टुप् इधमहवनेविं इयंतइधमआत्माजातवेदस्तेनेधयस्त्ववर्देयचारुमान्नजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेताम्रायेनस्ममेध
 यस्त्वहेतिदुर्वाजातवेदसेन्नयइदं अथस्त्रवेणाज्यग्रहीत्वापरिस्तरणायावकोणमारभ्याग्नेयोपयंतं प्रजायतये इतिम
 नसारमरन्त्वहेत्युच्चार्य चिच्छेदेनार्जवेनार्जवेनाज्यधारापद्मोद्ग्रहमग्रौइधमदारुणिष्ठावयन्हुत्वा पुनराज्यं ग्रहीत्वा
 परिस्तरणैर्ऋत्यकोणमारभ्यैशानीपयंततथैवचहुत्वा उभयन्नप्रजापतयेइदंनममेतित्यजेत् पुनराज्यमदायाद
 वेत्स्वाहेत्युत्तरपार्थ्वं पुनराज्यमादाय सोमायस्ववाहेत्यग्नेर्दक्षिणपार्थ्वेन्नयइदं सोमायेदंनममेतियथाक्रमेणत्यजेत् त्र
 तोयजमानश्चोत्तरशतसंख्याहतिपर्याक्षंसाज्यपायसंद्रवं श्रीरामायतथाप्रतिदैवतंनष्टाविशतिसंख्याहतिपर्या
 क्षंसाज्यपायसंद्रवंयंतुर्थ्यतेभ्यः सीताप्रभृतिभ्योनममेतिसाक्षतजलेननागंकुर्यात् ततोराममंत्रस्यऋष्यादिरमर
 णपूर्वकैतेनाष्टोत्तरशतसंख्यः साज्यपायसहोमःकार्यःकारणीयोवाश्चाचार्यहस्तेनदीक्षारहितस्तपूजामिवहोममपि
 द्विकमंत्रेणवाकुर्यात् वैदिकपक्षे-तद्विष्टोरेतिमंत्रस्यमेधा तिथिर्विष्टुर्गायत्रीरामनवमीप्रतांगसाज्यपायसहोमेवि
 तद्विष्टोः परमंपदंसदाप्रशयतिसूरयः दिवीवचश्चरततस्वाहेतिहोमःकार्यः द्वितीयपक्षे उर्ध्वारामाग्ररुद्रहृतिगतः
 उर्ध्वारामाग्रस्वोहेत्येवंप्रणवादिस्वाहाकारंतमंत्रैः प्रत्येकमष्टाविंशतिसंस्मृत्साज्यपायस्यव्याहर्तर्होत्वास्विष्टकृदो
 मंकुर्यात् दव्यामुपस्तीर्याहविपउत्तरार्द्धात् पूर्ववदानतोभूत्वाग्न्यज्याभिरंगुलीभिः सैविवष्टकतमवदान्य
 र्ध्यालोऽरिश्मत्तमनभिधायैर्द्वैर्हिरभिधायैर्पदस्वेत्पूरयैर्हिरपगर्भऋषिर्ऋगैर्ऋगिरेवष्टकवेवताः

अतिधृतिः छंदः । स्विष्टकृद्विमानेनयोगः यदस्यकर्मणोऽन्यारोरेवयद्वाऽन्यूनमिहाकर । अग्निष्टुतिस्विष्टकृद्विद्वान्सर्वस्वि
 ष्टकृतंसहृतंकरोमे । अग्नेयेस्विष्टकृते । सहृतहेतुसर्वप्राप्यश्चित्तहृतीनां कामानां समर्द्धयित्रं सर्वाश्रः । कामान्समर्द्धय
 रूनाहा । अग्नेरीशानदेशेऽनुध्यात । आशीस्विष्टकृतइदंपंचादताप्रधानहेमभ्यापूर्वार्द्धात्पेथ्यार्द्धाद्विभिरवधाति-
 स्विष्टकृतउतरार्द्धात्पूर्वार्द्धाच्चिह्निरपनिइतइत्यमानं । तत्तद्वधमवधनरज्जुंविस्त्रस्यरुद्रायपणपतयेस्वाहोतिहुत्वा । रुद्रा
 येदंनममेतित्यक्तापउपस्पृश्य । स्तुवेणाऽयमादाय । अथाश्वेत्यस्यविमदोयाअग्निःपकिः । प्रायश्चित्तहेभेविनियोगः
 अयाश्र्याश्वेत्यनभिशास्तिपाश्र्वसत्पामित्यमया । अपसाचपसाकृतोयात्ह्वममहिषे । यानेधेहिभेषजंस्वाहा । अग्नेयेअय
 सहृदअतोदेवाइतिदयोर्मेधातिथिराध्यायदेवेदेवताद्वितीयायाविष्णुर्गार्ग्यव्रीप्रायाश्चित्तहेभेविनियोगः । उं ततोदेवा
 वंतुनोयतोविष्णुर्विचक्रमेष्टयिव्याः । सप्तधामभिः स्वाहादेवेभ्यइदं । इदंविष्णुर्विचक्रमेजेथानिदधेपदंसमूढमस्यपा
 सुरेस्वाहाविष्णवेइदं । ऽयस्वतसमस्तसप्तव्याहतीनां । विथ्यामिबजमदाग्निभरद्वाजभृगवऋषयः । अग्निवायुसूर्यं प्रजा
 पतयोदेवता । नायभ्युष्णिगानुष्टुप्पृहदंयः छंदांसि । प्रायश्चित्त । ऽयहेभेविनियोगः । उं भूः स्वाहा । अग्नेयइदं । उं भूवः स्वा
 हावायवइदं । उं स्वः स्वाहा । सूर्यायइदं । उं भूर्भुवः स्वः स्वाहा । प्रजापतयेइदं । ब्रह्मोपताः सता । ऽयहृतीर्जुह्यात् । सत्र
 विपर्यासादिनिमित्तप्राप्तेदोषे । अनाज्ञातमितिमंत्रस्यहिरण्यगर्भऋषिः । अग्निदेवतानुष्टुप्छंदः । प्रायश्चित्त । ऽयहेभेवि
 नियोगः । अनाज्ञातंप्रस्यक्रियतेमिथः । अग्नेतदमाकल्पयत्वंहिवेत्यथयथात्थस्वाहा । अग्नेयइदं । पुरुषसंमितोपज्ञोयज्ञः
 पुरुषसंमितः । अग्नेतदस्यकल्पयत्वंहिवेत्यथयथात्थस्वाहा । अग्नेयइदं । पुरुषसंमितोपज्ञोयज्ञः । प्रायश्चित्त
 ताऽयहेभेवि । पत्न्याकन्यामनसादानदक्षायजस्यमन्वेतेमर्त्याः । अग्निष्टुहोताऋतुर्विद्वजानानंयजिद्वेदेवाऋतुशो
 यजातिस्वाहा । अग्नेयइदंयद्देवाश्च । भित्तयामरुतास्त्रिष्टुप्प्रायश्चित्त । ऽयहेभेवि । यद्देदेवाश्चित्तप्रायानिवाचाचपय

तोदेवहेलातडनं श्ररायोश्रमंश्रभिदुलनायनेन्यत्रास्मन्मरुतरतातिधेतनुस्वाहामरुद्भयइदं सर्वप्राप्यश्चित्करिष्ये
 भूर्भुवःस्वःस्वाहाप्रजापतयइदं ततोयजमानश्रस्यकर्मणः सपूर्णतासिभ्यर्थपूर्णंहुतिहोष्यामिनिसंकरयद्वादशय
 हतिनाययहतेनचतुर्थहतेनवाज्येनस्त्रुवंपुरयित्वा तदुपरि वस्त्रादिपुतं चंदनादिभूषितंफलंनिधाययजमानान्वार
 ष्यःश्राचार्थरितधनपूर्णंहुतिजुहात् समुद्रादूर्भिरित्येकादशर्धस्यसूक्तस्यगीतमोवामदेवश्राद्यास्त्रिष्टुप्श्रंर्याजगर्त
 पूर्णंहुतिहोमेवि० उ०समुद्रादूर्भिमधुमंडदारदुपांशुनासमसृतत्वंमानतृयतस्यनामगुह्यंयदरिताजिह्वादेवानाममृन
 स्यनाभिः वयंनामप्रवृत्तामाधृतभ्यास्मिन्यज्ञेधारयामानमोभिः उपब्रह्माशृण्वखुस्यामानंचतुः शृंगोदमीद्वौरपृतत्
 चत्वारिःशृगास्त्रयोश्रस्यपादाद्वेशीर्षसतहस्तासोश्रस्य त्रिधावद्धोष्टुपभोरोरवातिमहेदोमर्त्याश्राविवेशात्रिधाकृतं
 पाणिभिर्गुह्यमानंगविदेवांसोवृणमन्वविदन् इद्रएकष्टमूर्धएवंजपानवेनादेकष्टंस्वययानिष्टतक्षुः एताश्रर्धंतिहया
 त्समुद्राच्छतव्रजादिपुणानाचवक्ष्यतस्यधारश्राभिचकशोमिहिरण्ययोवेतसोमभ्यश्रासांसंभ्यक्रुतुवंतिसरीतोनि
 धेनाश्रंतर्हंदामनसापूयमानाः एतेश्रर्धैर्यूर्मेयोधृतस्यमृगाइवक्षिणणोरपमाणः सिंधोरिव प्राध्वनेशुयनासोवात
 प्रमियः पतपतियह्लाःधृतस्यधारश्ररुपोनवाजीकाटामिदन्तूर्मिभिः पिन्वमानः श्राभिप्रवतसमनेवेयापाःकलया
 एयःस्मयमानसोश्राश्रेधृतस्य धाराःसमिधोनसंतताजुयाणोहर्यति जातवेदाः कन्याइव वहतु मेतवानुश्राण्वंजा
 नाश्राभिचाकशोहिष्यजसोमसूयतेयज्यज्ञोधृतस्यधारश्राभितन्यवते श्रभ्यशत सुष्टर्तिगव्यमाजिमस्मासु भद्राद्रिवि
 णानिधतइमंयज्ञंनयतदेवतानोधृतस्यधारश्रमन्यवतेधामर्तेविश्रंभुवनमयिश्चितमंतः समुद्रहृदयंतरायुषिश्चपाम
 नीकेसामिधेयदाभूतस्तदश्याममधुमंततदूर्मिस्वाहा अपरिमितधारंस्त्रवताद्रव्याघ्रेणसावशेषहुताह्यइदंनममेतित्य
 क्कोविज्योतित्येन्यस्यजातोवशाक्कविः श्राघिर्दंतवाजिष्य ऋदःहोमेविनि० विज्योतिषावृताभान्यग्निरविर्विंध्यानि

निरपदशपूर्वदेशावरैः रामदूर्वादलश्यामंपद्माक्षपीतवाससं रतुवतिनामभिर्दिव्यैर्नतसंसारिणोजनाः रामाय
राममद्भ्रापरासचंद्रायवेधसे रघुनाथायनांथायसीतायाःपतयेनमः इमंमंत्रमहादेविजपन्नोदिवांनिशं सर्वपापवि
निर्मुक्तोविष्णुसायुज्यमाप्नुयात्

॥ इति श्रीपद्मपुराणोत्तरखंडेहरगौरीसंवादेश्रीरामचंद्रस्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

श्रीरामचंद्रायनमः

अस्यामेव नवम्यां कालोत्तरां कमातुकाव्रतं चैत्रशुक्लनवम्यांतुमातुव्रतं समाचरेत् चतुःषष्टिरतुसंपूज्याभिरवेणुसम
न्विताः स्तनगधवल्लनैर्वेद्यैः प्रभृतैः सुसितैः शुभैरित्युपक्रम्य नवम्यांपूजयेद्यरतुनासिचाश्वयुजे सदा अखंडितप्रभा
वरतुभवेदेवनसशायइत्यादिहेमाद्रौ स्पष्ट इति मातुव्रतं अस्यामेव मद्भ्राकालीपूजनमुक्ते कल्पतरौ ब्राह्मे चैत्रे नव
म्यां शुक्लायां मद्भ्राकालीमहावला योगिनीनांतुसर्वसा माधिपत्येभिषेचिता तस्मात्तांपूजयेत् तत्र सोपवासो जितोद्दिपः
विचित्रैर्वाल्लिभिर्मत्तयासर्वानुनवमोपुषेति चैत्रशुक्लनवम्यांचतुष्पाट्टियोगिनीपूजा तासां नामानि आगमशास्त्रादौ
उल्लिख्यार्थेनमः १ मंगलायै. २ भद्रायै. ३ धूर्व्यै. ४ शार्व्यै. ५ क्षमायै. ६ शिवायै. ७ सिद्ध्यै. ८ पुष्ट्यै. ९
उमायै. १० ध्रियै. ११ रत्यै. १२ दीप्तायै. १३ कांत्यै. १४ यशस्विन्यै. १५ लक्ष्म्यै. १६ ईश्वर्यै. १७
तुष्ट्यै. १८ सिद्ध्यै. १९ जयायै. २० ब्राह्म्यै. जयंत्यै. २१ अपराजितायै. २३ जितायै. २४ मानस्यै. २५
श्वेतायै. २६ दिव्यै. २७ मायायै. २८ महामायायै. २९ मोहिन्यै. ३० रतिलालसायै. ३१ तारायै. ३२
विमलायै. ३३ गौर्यै. ३४ शरण्यायै. ३५ कौशिक्यै. ३६ मर्त्यै. ३७ दुर्गायै. ३८ क्रियायै. ३९ अरुंधत्यै. ४०
घंटायै. ४१ कर्णायै. ४२ कापालिन्यै. ४३ रौद्र्यै. ४४ काल्यै. ४५ मयूर्यै. ४६ चित्रेजायै. ४७ मुरुपायै. ४८

[illegible]

सनातनम् उपचारैः पोडशाभिस्ततः संभोज्ययाडवान् दत्वा च दक्षिणां तेभ्यो विसृज्या शीतं चरवयं इयंतुकाम
 दानामसर्वपातकनां शिनी भुक्तिमुक्तिप्रदाविप्रमत्तया सम्यगुपेक्षिता अथारस्याः कथा वाराहपुराणे पद्मपुरा
 णे च युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मदेवनमस्तुभ्यं कथयस्व ममाश्रितः चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु कानामैकादशी भवेत् श्रीकृष्ण
 उवाच शृणुष्वैकमनाराज न कथा मे ता पुरातनी वसिष्ठे यामकथयत्प्राग्दिलीपाय पृच्छते दिलीप उवाच
 भगवन् ह्येतुमिच्छामि कथयस्व ममाश्रितः चैत्रे मासि सिते पक्षे किनामैकादशी भवेत् वसिष्ठ उवाच शृणुष्वैक
 थयिष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं पापघ्नं च यं शृणुष्वाद्भैरवैवहु जन्मजं सकलं दहते सोयं हरिवासरप्रायकः चैत्रस्य वि
 शदे पक्षे तिथिरेकादशी तु या ज्ञेया कामप्रदानां क्षाप्तमहापापनाशिनी शृणु राज न कथां दिव्यां पापघ्नीं श्रुति सौख्य
 दां पुरातनापुरेभ्यश्चैत्रमरत्नविभूषिते पुंडरीकमुखानां गानि वसति मदेकादशः नागरत्नपुंडरीकाख्यो राजा राज्यं
 चकार च गंधर्वैरप्सरसोभिश्चैत्रे सौख्यमानो दिवानिशं वराप्सरसि ललितापद्मरानोपशोभता ललितोऽपि स गंध
 र्वीयुषा कार्मामदेकादशः उभौराभेण स पृक्तौ दंपती कामो हितौ रमते तौ तु स्य गृहे धनधान्यसमाकुले ललिता चि
 त्तसलीनो ह्यासीत् स ललितस्त्वदा ललितस्य च स्वाते सालशालासां ह्यल्ललिताभूयं पुंडरीकादयो नानावर्तव्ये सदा स्मिन्
 ट ललितस्त्वत्पुत्रश्चैव कुरुतां गानमुत्तमं गानं कर्तुं स ललितः सस्मारा ललितो पुत्रः कामवाणवशं प्राप्ता पुंडरीकस्य चा
 श्रितः गानं कर्तुं स रत्नखिलो ललितो मेव संस्मरन् गंधर्वकुलरत्नं स सर्वविद्याविशारदः तस्य भावं तु तत्र रथः कर्को
 टो ज्ञातवांस्तदा कर्कोट उवाच शृणुष्व पुंडरीकाख्यं यमवाक्यं तु सांप्रतं ललितस्य त्वया भावो विज्ञातो गानवा प्र
 भो कर्कोटकद्वयं श्रुत्वा पुंडरीकोमहोरगः ललितं भर्त्सयामास ललिता गतमानसं रौद्रो भूत्स तदानीं गोदुर्गैरी
 द्वयोर्भयंकरः शशाप ललितं तूष्णीं केषु सरकलोचनः राक्षसो भवदुर्वृत्ते कव्यादः पुरुषादकः यतः पद्मो वशो जाताति

नायमानेममाग्रतः ललितायावशंप्राप्तः किमनरत्वयाकृतं वचनातस्वनगस्परक्षसः सोभवत्क्षणात्
 रौद्रानतोविरूपाक्षोदीर्घकायोभयंकरः योजनायतकायश्चकंधरांसमुखस्तथा चंद्रसूर्धनिमाक्षश्चपर्वतोपमम
 स्तकः गुहाप्रतिमभंभीरनासारंध्रभयंकरः चपलोष्ठस्तीक्ष्णदंतोयोजनांयामविग्रहः ईदृशोराक्षसोभूत्वाक
 च्छेणविपिनगतः चिंतयामासललितापतिराक्षसविग्रहं ध्यायमानातेमयामून्महादुःखालिपमभ्यगा किं करोमिकेन
 च्छामिपतिं शापेन मोहितः इति संचिंतयललितासौरव्यं नलभते स्म सा राक्षसः सविरूपाक्षो नगराज्ञासंयोजितः आन्य
 माणो दिव्यारान्नं सुखं लभते स्म सः ललितातं वियोगार्तांचितयती पतिमुहुः वञ्चामविपिनेवोरुरदंती करुणंशनैः ए
 कादातुश्चपर्वतोसांधे ध्वपर्वतमस्तरके रम्यमाश्रममासाद्य ददर्शतपसिस्थित शृंगिसंश्रमर्णितजसर्वभूतहिते रतं दृष्ट्वा तु
 तं मुर्तितं च तत्पाशैसावययौशनैः मुनिर्दृष्ट्वा शतरथाग्रे विनयावनाभावत् तामुवाच मुनिः शृंगीकात्वं कस्य सुता शुभे
 किमर्थमिह संप्राप्ता कथयस्व वरानने ललितोवाच भंवर्वावीर्यधन्वाख्यो यो रिततस्य सुता स्म्यहं ललिताख्य
 मुनिश्चैष्टपत्यर्थमिह चागता पतिर्मे ललितो नास्मा मदा सकमना कुधीः पुंडरीकाख्य नागेन शशोरिक्षसतांगतः तदा
 प्रभृतिभेदब्रह्मन्नसुखं जायते कचित् तद्वत्तं मुनीशार्दूलकथयस्व प्रसादतः यस्य प्रभावात्तरयापिराक्षसत्वं प्रया
 स्यति मुनिरुवाच चैत्रमासस्य चाद्यैव शुक्लपक्षे हि जायते नाम्ना सापद्मललिता कथिते कादशीवधौ त्वया सै
 कादशी भद्रे क्रियतां पतिमुक्थे कृत्वा च तत्पुण्यफलं संपूर्णैतस्य दीयतां दत्ते पुण्ये क्षणादेव भ्रतत्वं यास्यति क्षयं इ
 ति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं विनयावनात्स्थिता श्रकरो द्विधिनो स मयगल्लितैकादशी भ्रतं विप्रस्यैव सर्मापे तु मुरारेरग्रतो
 मुदा इति वाक्यं जगादा सौपत्यः संतारणाप्यय मया च यत्कृतं पुण्यपथे दत्तं तदच्युत तेन गोविंदे मत्पुत्रोक्षस
 त्वप्रणश्यतु दत्तपुण्ये तयापद्मललितैकादशी भवं इति ज्ञात्वा तुराजेंद्रकर्तव्या सा प्रायत्नतः राक्षसत्वं गतं तस्य

कृणुते महिम्ना प्रादेवीमायाः सहते दुरापाः शिशोति शृंगरक्षसे विनिक्षेप्य हा । अनेनावाशिष्टं सर्वं दुःखाग्रय इदं नममे
 त्यक्त्वा विश्वभ्यो देवेभ्यः स्वर्गादि संस्थावद्भुत्वा विश्वभ्यो देवेभ्य इदं अथ पूर्वमासादितं पूर्णपञ्च आस्तीर्णवाह्निं पिदाक्षिण
 पाणिना निधाय तत्र गंगादिपुष्पनदीः स्मृत्वा दक्षिणपाणिना भिमशान् पूर्णमसिपूर्णैर्भूयाः सुपूर्णमसिपूर्णैर्भू
 भूयाः सदसि सन्नेभूयाः सर्वमसि सर्वैर्भूयाः आक्षितिरसि मां मेढादिति जापित्वा वाच्यादिपंचदिक्षुकुशाग्रैः प्रादक्षि
 ण्यक्रमेण उदकमुद्धक्षेत् प्राच्यादिशि देवाङ्गुलविजो मार्जयतां दक्षिणस्यादिशि मास्यः पितरो नार्जयतां प्रतीच्यादि
 शिग्रहाः पश्चो मार्जयतां उदीच्यादिश्यापञ्चो पथये वनस्पतयो मार्जयतां उर्द्ध्वादिशि यज्ञः संवत्सरः प्रजापतिर्मा
 र्जयतां ततः स्वर्गाशरीरकुशाग्रैरभिषिच्येभिर्भजैः आपो अस्मान् इत्यस्य देवश्वा आपो ह्यिष्टुप् मार्जने विनिर्योगः
 आपो अस्मान्मातरः शुधयतु वृतेन माघतप्यः पुनंतु विश्वं हरिप्रप्रवहंति देवीरुदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि इदमाप
 इत्यस्य सिधुर्द्वापञ्चो नुष्टुप् मार्जने विनिर्भजैः इदमापः प्रवहता यत्किंचिद्दुरितं मयि यद्दामभिर्दुद्रोह यद्वाशे फडता न्यून
 सुमित्रयान आपो पञ्चो पथयः संतुः दुर्मित्रास्तस्मै संतु योस्मान्द्रोहं यंच यं द्विषमः ततो यजमानो वा मर्त्यो स्थित पत्न्यं ज
 लौ स्ववामकरे च पूर्णपान्तरं यजतं माहं प्रजापरा सिधपानः ममावरीरुथन समुद्रे वो निनया निखं पाथो अपथिथे न्येकं शु
 द्योत्तवा प्रत्यङ्मुखो निषिच्य तज्जलं वहीरिषिचिन्ते त ता आपः समुद्रं गच्छंतीति ध्यात्वा ततो यजमानो ज्ञेयं यद्वदंशे
 स्थितः उच्यते स्वरथ्यं मय ज्ञोपचते नमश्चयते न्यूनं त उपयज्ञोतिर केतस्मै तेन मद्रूप पुरया यपरिस्तरणा निविमूज्य परि
 समूह्य पर्वुरं श्य विश्वानि वद्व्यं शिमलं कुर्य मानसतो के कुर्यो रुद्रो जगती विभूतिग्रहणे वि मानसतो केतने यमान
 आयापेमानो गोपुमानो अथ पुरीरिषः मानो वीरान् रुद्रभाभि नो वधोर्हं विष्मंतः सदभित्वा हवामहे इत्यनेन वि
 भूतिं ग्रहीत्वा उच्यते पुंजमदं ग्रेल्लेलादे कश्यपस्य न्यः पुषमिति केठे अगस्त्यस्य न्यः पुषमिति नाभौ यदेवतां न्या

युपमितिदिशिणस्कधेतन्मश्रस्तन्यायुपमितिधामस्कंधे शतायुधमितिशिरसि ततःस्थापितानां दिवेतानां उत्तरपू
जनं कृत्वा चार्धगंधादिभिः संपूज्य प्रतिमादानतस्मै कुर्यात् आचार्याय दक्षिणां ब्राह्मणभोजनं भूयसी च दत्त्वा यस्य
रमयेति पटिक्वा कर्मभ्यर्पणं कुर्यादिति इति होमविधिः समाप्तः ॥ ततो भक्त्या सुसंतोष्य आचार्यं पूजयेन्मुने कुं
डलाभ्यां सुरतनाभ्यां भंगुलीयैरनेकधा गंधपुष्पाक्षतैर्ध्वजैर्विचित्रैः सुमनोहरैः ततो रामं स्मरन् दद्यादेतं मंत्रमुदीरय
न् इमां स्पर्शं मयी राम प्रीतिमां समलकृतं चित्रवस्त्रयुगच्छन्तं रामो हं राधायाय ते श्रीराम प्रीतये दत्तास्ते तुष्टो भवतु राधव इ
ति दत्त्वा विधानेन दद्याद्दक्षिणां भुवं श्रूयेभ्यश्च यथान्यायगोहिरण्यादिशक्तितः दद्याद्वासेयुगंधान्यवद्या विभवं
मादतः ब्राह्मणैः सह भुंजते तत्रेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ततः पारणं कुर्यात् इयं च पारणा यदा पूर्णविद्यया मुपवाप्त
स्तदा पि नवमी मतिक्रम्य दशम्यां कर्तव्या दशम्यामेव पारणमित्येव कारेणान्ययोगत्वं वक्षेदपरेण नवम्य
पारणस्य निवर्तित्वान् तदनंतरं पारणमिव दत्तं तव प्रसादस्वीकारात् कृतं यत् पारणं यथा व्रतेनानेन सं
तुष्टः स्वस्मिन्भो कर्ते प्रयच्छमे इति पारणं कर्त्तव्यं ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते भुवं तुलापुरुषदत्तादिफलप्रप्नोति मा
नवः श्रनेकजनमसंसिद्धः पापेभ्यो मुच्यते भुवं बहुना किमिहो केन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता कुरुक्षेत्रे न ह्यपुण्यसूयपर्व
एवनेकशः तुलापुरुषदत्ताद्यैर्कृतैर्ध्वजैर्भ्यते फलं तत्फलं लभते मर्त्या व्रतेनानेन सुव्रत ३ इति दशमी कृतं श्रुतिकं च
नोपि नियतमुपोष्य नवमीदिने कृत्वा जगत्पारणं भक्त्या पूजयेद्विधिवन्मुने जपनराममन्त्रं माया रमानं गसभ निवतं
ह्रीं श्रीं ह्रीं रामाव नमः एकाक्षरं वा विधियस्सर्वे न्यासकृतो व्रतिः प्रातः संध्यां च विधिवद्विवास्ंध्यादिकाः क्रियाः गोभूति
लहिरिण्यादिदद्याद्विज्ञानुसारतः श्रीरामचंद्रभक्तेभ्यो विद्मः श्रद्धया निवतः पारणं च प्रकुर्यात् ब्राह्मणैः सह भक्तिः ए
वं यः कुरुते भक्त्या सर्वपापैः प्रमुच्यते गंधायां धीपेष्टे पण्डितैर्यथां मूर्तिपेष्टे न्यसेत्तद्रूप्यं किंच न द्रवतं शक्यं यद्ब्रतं प्रोक्तमश्र

कोऽप्यनन्तवत् तदपि स्याद्यथा शक्त्या सांगतु सकलं सदा । एकामपि नरो भक्त्या श्रीरामनवमीमुने उपोष्य कृतकृत्यः
 स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते अपि शकादशक्तस्य मूर्तेर्दानं तु स्वार्थतमिदं यत्केचन व्रतोद्यापनं वर्षे वर्षे समर्थस्य व्रतेनैव
 प्रपूर्णता न तस्योद्यापनं किंचिद्भगवान्प्राप्यते सर्वव्रतस्य पूर्णार्थमिदं रामव्रतं चरेत् नान्येनास्यास्ति यत्पातितं नैव
 तैव प्रपूर्णतेति इत्थं समर्थोद्यापनं इति रागनवमीव्रतं इदं व्रतं दिनद्वयान्तमकं इदं नवमीमलमासैर्नवकार्पा सुज
 तमप्यजतं स्यान्नोपवासः कृतो भवेदिति न कुर्वान्मलमासं तु महादानव्रतानि चेति च माध्वोपसंग्रहवचनात् इति
 दीक्षितप्रभृतयः वस्तुतस्तु तद्वत्सवरूपत्वात् मदनरत्नपुत्रहृदप्रवेशगोदानस्य नानाश्रममहोत्सवात् न कुर्वान्मलमासे
 पि गुरौ शुक्रेतथास्तगदिति मरीचिवचनात्प्रभवतीति वक्तुं युक्तम् ॥ उ० श्रीरामायनमः अत्र रामनवमीव्रतप्रसंगान्तरा
 माष्टान्तरशतनामस्तोत्रं पद्मपुराणोत्तरखण्डे ईश्वर उवाच रामरभितिरभेति रामे नमो रामे सहस्रनामभिरतुल्यं राम
 नाम वरानने रकारादीनि नामानि शृण्वतो मम पार्वाति मनः प्रसन्नता भेति रामनामाभिर्शक्त्यारोमयु कामहृदि विशंभुना
 सहसंस्थिता पप्रच्छ तं महर्देवं प्रोति प्रवणमानसा श्रीदेव युवाच सहस्रनामभिरतुल्यं रामनाम त्वयोदितं तत्त्वापराण
 नामानि संति चेद्रावणद्वेषः कथ्यतां मम देव शतत्रये भक्तिरुचिता श्रीमहर्देव उवाच शृणु नामानि विदध्यामिरामं च
 द्रस्य पार्वाति लौकिकवैदिकाः शब्दवैकेचिः संति सुंदरि नामानि रामं द्रस्य सहस्रानि पुत्राधिकं ते पुत्रास्तं मुख्यं
 हि नामानि एतत् शतं विष्णोरेकैकनामैव सर्ववर्दाधिकं मतं तादृङ्नामसहस्राणि रागनामसममतं जपतः सर्वदेदाश्च
 सर्वभञ्जाणि पार्वाति तस्मात्कोटिशुण्णपुण्यं रामनामैव लभ्यते नामानि शृणुरामरयमुख्यानि शुभदर्शने ऋषिभिः
 पारंगीतानि तानि वक्ष्यामि ते प्रिये उ० श्रीरामो रामचन्द्रश्चरामभद्रश्च शाश्वतः रार्जवलोचनः श्रीमान् राजेंद्रो रघु
 पुंगवः ८ जानकीवल्लभे जैत्रोजितो भिन्नो जनार्दनः विश्वामित्रो दान्तः शरण्यः जगन्नाथः १५ वाल्मीकिप्रमथ

नीवाग्नीसत्त्ववान्सत्त्वविक्रमः सत्त्वव्रतोव्रतफलः सदाहनुमदाश्रयः २२ कौशलेययः स्वरध्वंसीविराधवधपंडितः
 विभीषणपारिजातादशग्रविशिरोहरः २७ सप्ततालश्रेमेताचहरकोदंडखंडनः जामदग्न्यमहादर्पदलनस्त
 ढकांतकृत ३१ वेदांतसारोविदात्मामवधैकमेपजं दूषणनिशिरोरिश्चित्रिर्मातृजिगुणः श्रयः ३७ त्रिविक्र
 मखिलोकात्मपुण्यचारित्रकर्तनः वैलोक्यवरक्षकोधन्वादिङ्कारण्यपुण्यकृत ४३ अहल्यापावनश्रैवपितृभक्तो
 वरप्रदः जिर्तोद्भिजितक्रोधोजितलोभोजगद्गुरुः ५० ऋक्षयानरसंघाताचित्रकूटसमाश्रयः जपतत्रस्तवरदः
 सुत्रिजपुत्रसेवितः ५४ सर्वदेवाधिदेवश्चमृतवानरजीवनः मायामारीचहंताचमहामागोमहामुजः ५९ सर्वदे
 वस्ततः सोम्योब्रह्मण्योमुनिसत्तमः महायोगीमहोदगरः सुग्रीवरिथरराज्यकृत् ६६ सर्वपुरयाधिकफलः रुमृतस
 र्वाधनाशनः आदिपुरुषोमहापुरुषः परमः पुरुषस्तथा ७१ पुण्योदयोमहोदारः पुराणपुरुषोत्तमः स्मितवक्त्रोमि
 तमार्धापूर्वभार्पाचरायवः ७८ अनंतगुणगंभीरोधीरोदारगुणोनरः मायानानुष्यचारित्रोमहादेवाधिपूजितः ८३
 सेतुकृत् जितवारीशः सर्ववार्धमयोहरिः श्यामानः सुंदरः शूरः पातवासोधनुर्धरः ९२ सर्वयज्ञाधिपोयज्ञोजरामरण
 वर्जितः शिखलिगप्रतिष्ठातासर्वाष्टगुणवर्जितः ९३ परमात्मापरंब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहः परंज्योतिपरं धामप
 राकाशः परात्परः परेशः पारगः पारः सर्वभूतात्मकः शिवः १०८ इति श्रीरामचंद्रस्य नामाष्टोत्तरंशत् गुह्याहु
 स्मातरेदिवितवस्त्रोहात्मकीर्तितं यः पठेच्छृणुयादपि भक्तिप्रदहेणचेतसा ससर्वैर्मुच्यते पापैः कल्पकोटिशतोद्भवैः
 जलानिरुधलतांयांति शत्रवायांति मित्रतां राजानोदासतांयांति वादिनोयांति सौम्यतां सानुकूल्यं च भूतानिरुधैर्दयां
 ति चलाः श्रियः शत्रुग्रहं ग्रहायांति शांतिमायांत्युपद्रवाः पठतोभक्तिभावेन नरस्यागिरिसंभवे यः पठेत् परयाभक्त्या
 तत्पवश्यं जगद्वपं यथात्कामं प्रकुरुते तत्तदाप्नोति कीर्तनात् कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च वैकुण्ठोद्भवे

गं धर्मे त्वमभूत्पुनः ततस्तौ दंपती हृष्टौ ललिते ललिता तदा पूर्व रूपं पुन प्राप्ती विमानवरमास्त्रितौ गतौ स्वर्गं
 तदा पद्मलालितैकादशी व्रतात् इति मन्त्रमहा राजकसेव्यासामहाफला लोका नांतु हिता र्थाय कथिता सामया तव
 इह लोके विवर्गश्च परलोके च मुक्तिदा ब्रह्महत्यादि पापघ्नो महाकल्याणकारिणी कुरुत्वंत च शादुं लीदिलीपैका
 दशी व्रत श्रीकृष्ण उवाच दिर्लपो पितदा चक्रे स्वर्गैर्द्वैतमत्तमम् वासेष्ठ वचनात्सौख्यं प्राप्य लेभे परंपदम् ॥

॥ इति श्री वाराहपुराणे चैत्रशुक्ला क्कामदैकादशी व्रत कथा ॥

अस्यामेवैकादश्यां स्त्रीभि रुक्मिणीया जाकार्या तदुक्तं निर्णयाम्ते ब्रह्मपुराणे एकादश्यां तत स्त्रीभिर्देवा पूज्या च
 रुक्मिणी पुण्यालंकारधूपात्तवत्त्राह्मणतर्पणैरिति ॥ अस्यामेवैकादश्यामपराह्णे वारस्तु पूजाकार्या तथा चो
 क्तं निर्णयाम्ते पद्मपुराणे तत्रापराह्णे वारस्तुश्च वंशयानां वंशधारकः अर्धैर्मात्यैश्च वस्त्रैश्च पूज्यो रगैः सुचि
 त्रितैरिति अधात्र संक्षेपतो वारस्तु पूजाभिविक्रममतानुसारेण तत्रादौ अर्धैः सस्थाप्या च मय प्राणानायम्य उो
 दैकादश्यातिथौ आत्मनो वंशयानावशष्टद्वये वारस्तु पूजनं करिष्ये प्रणवस्त्रब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छंदोभिः परमात्मा
 देवता व्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्या णिगनुष्टुभं छंदोऽस्य द्विर्वायुः सूर्यो देवता वास्तुमंडले शिखाद्यावाहने
 विनियोगः उोर्भूर्भुव स्व शिखि विहागच्छ इति पीतपदे ईशानो शस्त्रिने नमः १ पीतपदे पर्जन्याय नमः २
 पीतपदे जयंताय ३ पीतपदे कुलिशायुधाय पूर्व ४ रक्ते सूर्याय ५ श्वेते सत्याय ६ कृष्णे
 भूशाय ७ श्रोत्रे ध्वजे वायवे ८ रक्ते पूष्णे ९ पुनारक्ते वितथाय १० पीते गृहक्षताय ११
 कृष्णपदे यमाय १२ दक्षिणे रक्ते गधर्वा १३ कृष्णे भृंगराजाय १४ पीते मृगाय १५
 वायवे रक्ते पितृगणाय १६ पुनारक्ते दौवारिकाय १७ शुक्ले सुग्रीवाय १८ रक्ते पुष्पदत्ताय १९

पश्चिमे श्वेतेश्वराय. २० पीतेश्वराय. २१ कृष्णे शोषाय. २२ पीते पापयक्ष्मणे. २३ वायव्ये रकेरीगा
 य. २४ पुनारके श्वये. २५ पुनारके मुख्याय. २६ कृष्णमेललाटाय. २७ शुक्ले उत्तरेसोमाय. २८ कृष्णसर्पाय
 २९ पीतेश्वरिण्यै. ३० पुनः पीतेश्वरिण्यै. ३१ पर्जन्यायः श्वेते श्रपाय. ३२ जयतापः श्वेते श्रपवत्साय. ३३
 कलिशायः कृष्णे श्रप्यमाणे. ३४ सत्याधरके सवित्रे. ३५ भृशायः शुक्ले सावित्राय. ३६ सावित्रायः शुक्ले
 विवरवते. ३७ तस्मादधः श्वेतजयताय. ३८ तत उत्तरे रके विबुधाधिपाय. ३९ ततोप्युत्तरे श्वेतमित्राय. ४०
 ततोप्युत्तरे रके राजयक्ष्मणे. ४१ ततोप्युत्तरे रके रुद्राय. ४२ तदुपरिरके पृथ्वीधराय नमः. ४३ मध्ये श्वेते
 पीते वाज्रह्मणे नमः. ४४ ततोवाह्ये ईशानकोणे ध्रुवचरक्यै नमः. ४५ पूर्वैरके रुक्मंदाय नमः. ४६ आग्नेये रकपदे विद्म
 रिकायै. ४७ दक्षिणे कृष्णपदे श्रप्यमाणे नमः. ४८ तैर्ऋत्ये हरितपदे पूतनायै नमः. ४९ पश्चिमे रकपदे जंभका
 य नमः. ५० वायव्ये कृष्णपदे पापरक्षस्त्र्यै नमः. ५१ उत्तरे पीतपदे पिलिपिच्छाय नमः. ५२ ततोवाह्यतः पूर्वकं सा
 र्वभौतिकवर्लिदयात् तद्यथा उभूतेभ्यो नमः. उं पितृभ्यो नमः. उं राक्षसेभ्यो नमः. उं पिशाचेभ्यो नमः. उं मातृभ्यो
 नमः. उं गणेशेभ्यो नमः. उं दिव्यान्तरिक्षेभ्यो नमः. देव्यो देवा मुनीन्द्रश्रयै चान्ये वालिकाक्षिणः तैर्वालप्रतिष्ठा
 ह्यं तु तुष्टायां तु स्वमंदिरं ततः प्रार्थना पूज्योऽसि त्रिषु लोकेषु यज्ञाश्चादिहेतवे त्वा विनाना हि सिद्ध्यति यज्ञदानान्य
 नेकशः १ श्रयोने भगवन् भर्गललाटस्विदसंभव गृहाणा धर्मं यथादत्तं वा रत्नं वा भिक्षां भिक्षां भिक्षां भिक्षां भिक्षां
 नं भक्तिश्रद्धा विवर्जितं यत्पूजितं मया देव परी पूर्णतदस्त्वत्तु मे शनमस्ते देव देव शसर्वं विघ्नहरो भव शान्तिकुरु सुखं देहि
 र्वा न्कामान् प्रदेहि मे ४ इति वास्तुपूजनं ग्रहयागसाहितं कार्यम्. भूधादिपूजनं पायसादिवलिदानं ॥ इति चै
 व शुक्ले कादश्यां ब्रह्मपुराणोक्तं वास्तुपूजनं श्रद्धा मेवैकादश्यां दमनोत्सवः कार्यः तदुक्तं मद्भरत्ने निर्णयः स्मृतं च

ब्रह्मपुराणे चैत्रेमास्यशुक्लपामित्युपक्रम्य दमनेनाचैयित्वाथरात्रौजागरणेचरेदिति नृसिंहपरिचर्यया
 मध्येवं रामार्चनचंद्रिकायांतद्वादश्यादमनोरसव.कार्यग्रहयुक्तं द्वादश्याचैत्रमासस्यशुक्लपामदमनोरसवः वीधाय
 नादिभिःशोकःकर्तव्यः प्रतितत्सरंतत्रस्यात्स्वीयतिथिपुनःह्यादेर्दमनार्पणः वनह्यादयोदेवतारत्नमालायां
 वनिहार्वरच्योगिरिजागणेशः फणीविशाखोदिनकृन्महेशः दुर्भातकोविष्णुहरीस्मरश्चर्यः शशीचेतिक्रमेणउका
 श्रवेदेवताविशेषेणतिथिविशेषोऽप्योतिर्निवधे भविष्योत्तरपि चतुर्थीगणनाथस्यदुर्गायानवमीतथा विष्णोस्तुन
 वर्मपुण्यातथैवद्वादशीशुभा त्रयोदशीयुतस्यैवश्रेष्ठारण्यनिवासिनः भैरवरदैकवीरायाज्ञानाभूतक लिप्रदा भू
 ताचतुर्दशी पूर्णमासर्वदेवानांश्रेष्ठदमनकार्पणइति श्रकरणेप्रत्यवायस्तत्रैव पद्मपुराणे ऊर्जव्रतंमधौदेव्यांश्रा
 वणेऽनतपूजनं चैत्रेचदमनारोपमकुर्वणोब्रजत्ययइति शिवमकादिभिश्चतुर्दश्यादौकार्यं तदस्याहस्यात्मातिथि
 द्वित्युक्तेः श्रयानगमर्दक्षावतोदमनकारोपणविधिः रामार्चनचंद्रिकायामुक्तः अस्याप्रयोगः प्रातःस्नानादिनि
 र्यान्तिर्वर्यं प्रार्थनांकुर्यात् क्रियालोपविधातार्थ्यत्त्वयाविहितंविभो नमोविघ्नोभवेदन्नकुरुनाथदयामयि सर्वथास
 र्वदाविष्णोममत्वंपरमगतिः उपवासेनत्वादेवतोपयामिजगरपते कामक्रोधादयोहितेनमेस्युन्नतघातकाः अथ
 प्रभूतिदेवेशपावद्वैशेषिकदिनं तावद्रक्षारवयाकार्यार्सर्वस्यास्यनमोरतुते एवंविज्ञाप्यदेवेशगुरुंनत्वाप्रपूज्यच त
 तःसंपूज्यविधिवद्देवेशंप्रयतःशुचिः गच्छेदमनकारण्यमेकादश्यांसुशोभनं क्रमेणत्वायतीकृत्यपूजयेच्चंदनादिना
 नेत्यामिरामपूजार्थमिति संप्राथम्यं तंमेत सांस्तरिकपूजाया.परिपूर्णावसिद्धये दमनत्वंसमायाहिक्षमस्वचन
 मोरतुते विष्णुकार्पसमुद्दिश्यछेतव्योस्मि शिवाज्ञयेति दमनमामंत्रयेत् अन्त्यदेवतापूजनेतन्नामात्रजहतीयं उरवाद्य
 पंचगव्येनशोदयप्रक्षालयवारिणा ततोऽशोकमूलेदेवाग्रेस्थद्विलिङ्गत्वा तदुपारिकउशेष्यक्षतपूजेवा अशोकदक्षक।

लवस्तकामान् क्रमेणचतुर्भिर्मंत्रैः प्राणप्रतिष्ठापूर्वकंपूजयेत्तत्र आशोकामनमस्तुभ्यंकामस्त्रीशोकनाशनशोकार्ति
हरमोक्षियमानंदंजनयस्वमे कालपूजामंत्रः ब्रुव्यादिकल्पपर्यंतः कालरूपोमहाबलः कलतेवैवयः सर्वतरुमंका
त्मनेनमः वसंतपूजामंत्रः वसंतायनमस्तुभ्यं वृक्षगुल्मलताश्रय सहस्रमुखसवाहकामरूपनमोस्तुते कामपूजामंत्रः
नमोस्तुपुष्पवाणायजगदाह्लादकारिणे मन्मथायजगन्नेत्ररतिप्रीतियुतायते इतिदमनमुपस्थाप्य कामभस्म
समुद्भूतरतिवाष्पपरिष्कृत ऋषिगंधर्वदेवादिविमोहकनमोस्तुते इति सगृह्यदमनंपूजयेन्मनुनामुना नमोस्त्वितिपू
र्वोक्तमंत्रेणदमनंसंपूज्यतस्मिन्दमनेरकवस्त्राभरणमात्मानुलेपनंवाग्दक्षिणयोरतिप्रीतियुतं पाशांकुशेक्षुचापवाण
धरंकामदेवंध्यात्वा प्राणप्रतिष्ठापूर्वकं ह्रींकामदेवायनमइतिमंत्रेणगंधादिभिः पंचोपचारैः संपूज्यकामदेवस्यवामतो
रति गौरवार्थैरकवस्त्रपरिधानं सर्वाभरणभूषितां पद्मद्वयकरंध्यात्वा श्रीश्रीश्रीक्रौरस्यै नम इतिमंत्रेणगंधादि
भिः संपूज्य कामस्यदक्षिणभागेप्रति श्यामवर्णीसर्वाभरणभूषितारकवस्त्रपरिधानं तांबूलकरंध्यात्वा श्री
श्रीश्रीक्रौंध्यै नमइतिमंत्रेणपंचोपचारैः संपूज्य पूर्वोक्तनमोस्तुपुष्पवाणायेत्यनेनकामप्रार्थनां कुर्यात् ततोदमन
स्यभागद्वयंकवैकास्मिन्भागे ओं ह्रींकामायनमइतिमंत्रेणदमनंसंपूज्य द्वितीयभागेदमनायनमइतिदमनंसंपूज्य
नयेपटलेनिधाय धौतेनवाससाछाद्यघंटाभ्यानिपुरुषसूकादिरवर्नैः खगृहमानयेत् इतिदमनस्यगृहानयन ततो
रामाग्नेपुरतः स्थंडिलमुपलिप्य तत्राष्टदलं कृत्वासितकण्ठपर्यंतरकवर्णैः संपुट्य तद्वहिश्चतुःकोणं कृत्वा पर्यातवर्णै नसंपू
ट्य तद्वहिर्वर्तुलमंडलत्रयविधायश्चेतरकपीतवर्णैः संपुट्य तद्वहिश्चतुःकोणं संपाद्यरकवर्णै नसंपूरयेत् तदेतत्सा
र्वकानिकमंडलं यद्वासर्वतोभद्रमुद्धरेत् उपरिपचवर्णै वितानं कुर्यात् ततोदेवस्यमहापूजनकृत्वा पूर्वोक्तमडलेक
लशंस्थाप्य तदुपरिदमनाधिवासनं कुर्यात् तत्रमंत्रः पूजाधै देवदेवस्य विष्णोर्लक्ष्मीपतेः प्रभोः दमनत्वमिहानृच्छ

सान्निभं कुरुते नमः ततो दमननकपूजां कृत्वा क्रीकाम देवाय नम इति कामसंपूज्य श्रीश्रीश्रीकौरवै नम इति रति
 श्रीश्रीश्री कौं प्रीत्यै नम इति प्रीतिचंपो पचारैः संपूज्य पटंगपूजां कुर्यात् क्रीं दद्याय नमः क्रीं शिरसे स्वाहा
 क्रीं शिखायै वष्ट क्रीं कवचाय हुं क्रीं नेत्राभ्यां वाँष्ट कृञ्जालाय फट् ततोऽष्टदलेषु देवाय मारभ्य प्रादक्षिण्ये नमस्म शरी
 राय नमः अर्चनाय नमः २ मनसाय नमः ३ कामाय नमः ४ वसंतसखाय नमः ५ स्मराय नमः ६ इक्षुचा
 पाय नमः ७ पुष्पास्त्राय नमः ८ इति संपूज्य चतुरस्त्रे इंद्रादीन् लोकपालान् वज्रादीन्यायुधानि च संपूज्य
 पुनः कामतन्त्रेण भ्यर्च्य प्रणम्य ओं सत्स्वरूपाय विद्महे कामदेवाय धीमहि तन्नो नमः प्रचोदयात् इति कामगाय
 त्राष्टोत्तरशतं दमनकमभिर्भंज्य धूपदीपाद्युपचारानुपकल्प्य हृदयाय नम इति पुष्पांजलिं दत्त्वा ओं नमो रतुपुष्प
 याणायेत्यनेन कामदेवनमस्कारं कुर्यात् ततः स्वेष्टद्वंद्वसंपूज्य हरते पुष्पांजलिं गृह्णित्वा आर्भञ्जयेत्
 आर्भञ्जितो सिंदेव शपुराण पुरुषोत्तम प्रातस्त्वा पूजयिष्यामि सान्निभं कुरु केशव क्षीरोदधि महानाग शय्याव
 स्थिता विग्रह प्रातस्त्वा पूजयिष्यामि सन्निधो भवते नमः निवेदयाम्यहं तुभ्यं प्रातर्दमनकं शुभं सर्वथा सर्वदा वि
 ण्णो नमस्ते रतु प्रसीद मे इत्थं मामंज्य देवेशं दत्त्वा पुष्पांजलिं पुनः पूजितं तद्दमनकं कुंभस्थो पारि संस्थित अस्त्रे
 ण सर्वतो रक्षेत् कवचेनावगुंठयेत् रक्षेद्वाचकमंत्रैश्च नारासिंहे ण वै पुनः ओं सहस्रारहुं फट् इति चक्रमंजः नारासिं
 हमंत्रो यथा उग्रवीरं महाविष्णुं ज्वलंतं सर्वतो मुखं नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्योर्मुक्त्युत्तमानाम्यहं ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृ
 त्य गुरुपादौ प्रणम्य च गीतमंगलनिर्वापे कुर्याज्जागरणततः सद्यो धिवास्ते जातिवतत्र जागरणं नहीति दक्षिणामूर्तिं
 संहितावचनात् इति दमनाधिवासनम् अथाधिवासोत्तरदिनकृत्यं प्रातर्नत्वा च देवेशं कुर्यात् स्नानं यथाविधिः नित्य
 पूजांततः कृत्वा कुर्यान्नैमिती कर्तव्यं ततः दमनं दूर्यायुक्तं गंधाक्षतमथाप्येत् तत्र मंत्रः देवदेव जगन्नाथवांछितार्थप्रदायक

कृत्वाऽनूपरयमेकमानपद्यकामेश्वरीप्रिय इदं दमनकदेवग्रहाणमदनुग्रहात् इमांसांस्वत्सरीं पूजां भगवन्परिपूरय मूल
 संपुटतिरोह्यपदमनारोपणे मनुः नृसिंहपरिचर्यायां तु ततो दमनमंजरीं गृहीत्वा हृदयेनाभिमंथ्य च सर्वरत्नमयीं दि
 वसवर्गं धमयीं शिवां गृह्णाण देवदेशनमस्ते स्तुतुके सारित इति मंत्रेण देवस्य शिरस्यारोपयेत् रमापते इत्युहो जज्ञेयः
 ततस्तत्त्वपरिभावनया दमनकमंजरीं वनमालां कृत्वा हृदयमंत्रेणाभिमंथ्य सर्वरत्नमयीं देवदामनीं वनमालिकां गृह्णा
 ण देवपूजार्थं सर्वगंधमयीं विभो इति मूलमंत्रेण देवस्य मुकुटं समर्प्य गदेवताभ्यः स्वस्वमंत्रेण समर्पयेदित्युक्तं एवं स
 मर्प्य देवाय प्रार्थयेद्विष्णुमन्त्रं माणि विद्ममालाभिर्भैदारकसुमादिभिः इयं सांस्वत्सरीं पूजां तवास्नुगरुडध्वज वन
 मालां यथा देवकौस्तुभं वहसे हृदि तद्वदामनकमालां पूजां च हृदये वह जानता जानता वापि न कृतं यत्तवार्चनं तत्सर्वं पू
 णं तां या तु त्वत्प्रसादाद्द्रमापते जितेति पुंडरीकाक्षनमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तुतुहृषीकेशमहापुरुषपूर्वज भंजहीनं कि
 यद्वाहं न भकिहीनं जनार्दन यत्पूजितं मयारामपरिपूर्णं तदस्तु मे एवं संप्राप्य देवेशं निपते हृदयद्वये त्र्यशं संपूजयेद्भ
 तया गुरुं वस्त्रादिकां वनैः स्वयं धृत्वा भ्यर्च्य ध्वनूनि विप्रान्सं पूज्य वारयेत् 'स्यादश्वमेधजं पुण्यमित्याह भगवान्निशिवः
 पारणाहेन लभ्येत द्वादशीयाटिकापि चेत् तदा त्रयोदशी ग्राह्या पावित्र्यदमनार्पणे निरयं चेदं ऊर्जो व्रतमधौ दोलं श्राव
 णेन तपूजनं चैत्रे च दमनारोपमकुर्वाणो ब्रजत्यय इति पाश्चात् माधवे दमनारोपः स्यान्मधौ विरस्युतो यदि वैशाखे श्रा
 वणे माद्रे कर्तव्यं च तदर्पणमिति वचनेन गौणकाले तद्विधानात् दुर्दृशिणामूर्तिसंहितायामपि चैत्रादयस्त्रयोमासाः प्रोक्ताः
 पक्षौ सिते तरो एतेषां पूर्वपूर्वस्तु कालः सर्वोत्तमो भवेत् आग्रहावधि शुक्रास्ते कर्तव्यमिति नारद इति पाठांतरं इदं च
 मलमस्तेन कार्थं उपाकर्मात्सर्ज्जनं च पावित्र्यदमनार्पणे इति कालादर्शमलमासवर्जं पुत्रातिपादानात् उपाकर्मात्सर्वहृदयं
 च कर्तव्यं पूर्वोत्सवं तथा उत्तरे नित्यं कुर्यात् पूर्वोत्तान्निष्कलं भवेत् इति माधवोपेन्द्रजापतिवचनाच्च शुक्रास्वादौ तु कार्थ

भवेत्तत्पूर्वकारत्वात् उपाकर्मैरसज्जनंचपवित्रदमनापेण ईशानस्यबालिविष्णोःशायनंपरिवर्तनं कुर्याच्छुक्रंरस्यचमु
 र्ध्वादिद्योषोतिविनिश्चय इतदमनकपूजनरौपण्यविधिः अथसंक्षिप्तदमनकपूजनं प्रातःप्रातवातिरप्यपूजांतिनि
 वर्त्य दमनकारामंगत्वा क्रमेणतमादाचचंदनादिनातत्रैवपूजयेत् श्रीरामपूजार्थंस्नानेप्यासीतिप्रणमेत् अन्यदेवता
 यांतु अमुकदेवतापूजार्थमित्यहः ततःपंचगव्येनाभिर्पिचम शुद्धोदकेनप्रक्षालयाशोकमूलं केवलंरधाडिलेवास्था
 पयित्वा तत्राशोकेअशोककालवसंतकामान्गधादिभिःअपूजयेत् ततःशर्वादंशेकाममात्रंपूजयेत् पूजांति अशोका
 यनमस्तुभ्यमित्यशोकः त्रुट्यादिकल्पपर्यंतःकालरूपोमहाबलः कालारम्भेनयइतिकालंवसंतापनमस्तुभ्यमिति
 वसंतं नमोस्तुपुष्पवाणाय इति कामं-कामभस्मसमुद्धृतव्यादिदमनमुपतिष्ठेत् ततःकामायनम इति सपरिव
 रंमन्मथरूपिणुदमनकंगंधादिनाभ्यर्च्य ततएवसमुद्धृतदमनंनप्रपूजयेत् ततोद्यौतागससाख्यवैणवपटलेनिधाय
 गीतमंगलपुरुषसूकादिस्विनैर्गृहमानयेत् तत्रात्रौदेवंसंपूज्य तदाज्ञयादमनमधिवारयदेवस्यपुरतःस्थंडिलमुप
 लिभ्य तत्राष्टदलंसितपीतकृष्णरकवर्णैःकृत्वा तद्वाहिश्रुतःकोणर्पितेनपूर्य्य तद्वाहिर्वर्तुळमंडलत्रयंश्वेतरकपीतैःपूर्य्य
 तद्वाहेश्रुतःकोणरकवर्णेनपूरयेत् सर्वतोभद्रंधाकारयेत् तदुपरिपंचत्रणवितानंकृत्वा उकमंडले शुद्धेदिककुंभं हेम
 रत्नफलपल्लवयुतंसंस्थाप्य पूजार्थदेवदेवस्याविष्णोर्लक्ष्मिर्पतौर्विभोः दमनत्वाभिहागच्छसाक्षिभ्यंकुरुतेनम इतिद
 मनकपूजनं क्लींरामदेवायनम इतिकामपूजनं श्रीश्रीश्रीक्रौंरघौनमः श्रीश्रीश्री क्रौंश्रीरघौनम एवंपरतिप्रीतोपूजन
 क्लृंददययानमःक्लींशिरसेस्वाहा क्लूंशिरायैवपट् क्लैंकवचायहुं क्लौंनत्राभ्यावौपट् क्लःअस्त्रायफट् इतिपडंगमभ्यर्च्यं
 ततोदेवात्प्रादक्षिण्येन भस्मशरीरायनमः १ अन्नंगायनमः २ मन्मथायनमः ३ कामायनमः ४ वसंतसखा
 यनमः ५ स्मरायनमः ६ इक्षुचापायनमः ७ पुष्पास्त्रायनमः ८ इतिसंपूज्यवहिश्रुतस्त्रिदंशायनम इत्यष्टौलोके

शान् वज्रायनम इति ते पा मा युधानि चान्भ्यर्च्य तत्पुरुषाय विद्महे कामदेवाय धोमहि तन्नोऽन्तः प्रचोदयादिति
 कामगायत्र्याष्टोत्तरशतवारमभिमन्त्र्य गंधादिभिः संपूज्य हृदयाय नम इति पुष्पांजलिं निवेद्य नमोरुत्तुपुष्पवणाय जग
 दात्वा दकारिणे मन्मथाय जगन्नेत्रे रतिप्रतिप्रदायते इति नत्वा क्षीरोदधिमहानागशय्यावरिथत विग्रह प्रातरत्वां
 पूजयेत्पामिसाक्षिधौ भवतेनम इति देवं संप्राथ्य पुष्पांजलिं दत्त्वा दमनमल्लिणसर्वतोरक्षेत् कवचेनावभुंठयेत् ततो
 गीतादिनाराचमिव वाहयेदिति दमनाधिवासनं कृत्वा प्रातर्नित्यपूजति पुनरनेकोपचारैः संपूज्य सङ्घर्वागधाक्षतफ
 लां दमनमंजरीं मुलेनाभिमन्त्र्य करान्भ्यां गृहीत्वा जयजय श्रीरामचंद्रैर्युच्चाथ्य मूलं पठित्वा देवदेव जगन्नाथवांछिता
 थं प्रदाय क हस्त्यान्पूरय मे विष्णो कामान्कामेश्वरप्रिय इदं दमनकंदेव गृह्णाणमदनुग्रहात् इमांसां वरसरे पूजां भग
 वन्परिपूरयेति जप्त्वा मुलेन भगवंतं समर्पयेत् ततो यथाशोभं दमनकमारोचय भगवंतं प्रार्थयेत् मणिविद्रुममालाभि
 र्नंदारकुसुमादिभिः इयं सां वरसरी पूजा तवा स्तु ग रुद्रध्वज वनमालां वद्या देवकौरुतु भवं हसेह दि तद्ब्रह्मामन्कीमालां
 पूजां च हृदये वह जानता जानता वापि न कृतं यत्तवार्चनं तरसर्वपूर्णं तां यातु रत्नप्रसादाद्रमापते जितं ते पुंडरीकाक्ष नम
 रतो विश्वभाव नमस्ते रत्नहृषीकेश महापुरुष पूर्वज भंजहीनं ततो देवं नमस्कृत्य गुह्यं दमनेन वस्त्रादिना संतोष्य
 भगवते कर्मानिवेद्य स्वयं वषट्प्रसादत्वेन दमनशोधयत्वा द्विजान्संपूज्य भोजयेत् स्वयं वंयुभिः सह भुंजीतेति इति सं
 क्षेपतोदमनोत्सवविधिः अस्त्रेदं क्रमद्वयं जयासिंहं करपट्टमोक्तं श्रीमन्महासिंहदेवस्य परिचर्यासिकैरुत्तुभां रामार्चा
 चंद्रिकां चैव दष्टुं येन पद्धतिः कृता इति चैत्रशुक्लद्वादश्यां दमनव्रतमाचरेत् रथापयेदग्रणं कुम्भं सिततंडुलपूरितं नानाफल
 युतं तद्वादिशुद्धं समन्वितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं सितचंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं स्वशक्तिः ताद्यपांजः
 गुह्योपेतं तत्स्योपां निवेद्या येत् तत्र संपूजयेद्देवं कामरूपिणमच्युतं गंधाढ्यैरुपचारैरनुसोपवासः परहनि पुनश्चात

समुत्थाय द्राक्षाणाया निवेदयेत् द्राक्षाणाम्भोजयेच्चैव तेभ्यो दद्यात्तदक्षिणां वर्षमेवं व्रतं कृत्वा धृतयेन समन्वितां शय्यां
च दद्याद्दुरवे सर्वोपरस्करसंयुतां कांचनकामदेवं च शुक्लां गायत्र्या स्वितीं वा सोमिर्द्विजदां परं पूजय शक्त्या तदप्येतं ग्रीय
तां कामरूपी मेहरिरित्येवमुच्चरन् यः कुर्याद्विधिनानेन मदन् द्वादशो व्रतं स सर्वपापनिर्मुक्तः प्रयाति हरिणामयतां अथ
भर्तृद्वादशी व्रतं अस्यामेव समुद्धिष्टं भर्तृद्वादशिका व्रतं स्वार्ततांतत्र शय्यांतु कृत्वा नुश्रीयुतं हरिं संस्थाप्य मंडपे पुष्पै
स्वतदुपवर्त्य पिकल्पयेत् ततः संपूजयं धार्थी व्रती जागरणं निशी नृत्यवादिजगीताद्यैस्ततः प्रातः परे हनि सस्थाप्य
श्रीं हरिं हैमं द्विजाग्रयापय निवेदयेत् द्विजांसं भोज्यविभूजे दक्षिणाभिः प्रतोपितान् एवं कृतव्रतस्यापि दाप्यं ज्ञायते
रिथरं सप्तजन्मसु भुंक्ते च भोगान् लोकदये भिस तान् अथ यैत्र शुक्लद्वादश्यां मदन् द्वादशी व्रतविधानं मत्स्यपुराणे ॥
रतुतजयाच ॥ पुरादिवा सुरेषु द्वे हतेषु हरिणा सुरैः पुत्रपौत्रपुत्रो कर्ता गत्वा भूलोकमुत्तमं स्य मंतपंचकेतीर्थं सरस्वत्यास्त
ं पूज्य भर्तुराराधनपरातप उग्रं चकार ह तदा दितिर्दूतं यमाता ऋषिरूपेण सुव्रता फलाहारं तपस्तेषु कच्छं चां द्रा
याणां च ह्यनुयायवर्षशतं सांजराशोकसमकुला ततस्मात्तपसा वासिष्ठादीनपृच्छत कथयंतु भवतो मे
पुत्रं भोगार्पणं प्राप्तं व्रतं सोभाग्यफलदमिह लोके परत्र च ऊचुर्वसिष्ठप्रमुखा मदन् द्वादशी व्रतं सुताने को न पंचाशद्ये
न लोके भिषिगिषु ॥ सुतजयाच ॥ यद्वसिष्ठादिभिः पूर्वदितेः कथितमुत्तमं विस्तरं एतदेव देवं मत्सकाशातिबोधत
वैजैमासि तं पदं द्वादश्यां निषतव्रतः स्थापयेद्द्वयं कुंभं सिततंडुलपूरितं नानाफलयुतं तद्वदिष्टं दंडसमन्वितं
रितवस्त्रपुगच्छं रितं धनं चाचैतं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं स्वशक्तितः तास्य पात्रं गुडोपेतं तत्स्योपरि नि
षेधं प्रत् तदभावे कथं कुंभं द्वादश्यां मेकं शययेत् नरः कामना द्वाहरे रच्चैस्त्रापयेद्दुष्णवारिणा शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्च
य्यं पूज्यं कामाय पादौ संपूर्य प्रोष्ये सोमाय दद्याच्च उरौ स्मरयेति पुनर्मन्मथायेति वैकटिं स्वच्छोदरयेत्यदर

मन्नायैतपुरेहरेः सुखंपद्ममुखयेतिवाहूपंचशरायवै नमःसर्वतमनेर्भौलिमर्चयेदितिकेशवं एवंजागरणकृत्वाशुक्ल
मारयांवरोन्नती ततःप्रभातेतंकुंभ्राह्मणायनिवेदयेत् ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यास्वयंभुजितवंधुभिः भुक्तातुदक्षिणां
दद्यादिसंमंत्रमुदीरयेत् प्रीयतामत्रभगवान्कामरूपीजनार्दनः हृदयेसर्वभूतानांपञ्चानंदोभिधीयते अनेनविधि
नासर्वमात्सिमासिसमाचरेत् उपवासीत्रयोदशयामर्चयेद्विष्णुमन्त्रं फलमेकं च संप्राशयद्वादशयामृतलेस्वेपेत् तत
स्त्रयोदशेमासेषुतथेनुसमन्वितं शय्यांदद्याद्द्विजेंद्रायसर्वोपस्करसंयुतां कांचनकामदेवंचशुक्लांगांचपयस्वनीं वा
सोभिर्द्विजदंष्ट्रपुण्ड्रंशक्त्याविभूषणैः सर्वशय्यादिकंदत्वाप्रीयतामित्युदीरयेत् होमंशुक्लतिलैःकुर्यात्कामना
मानिकीर्तयेत् गन्धेनसर्पिषातद्वत्पायसेनचधर्मवित् विप्रेभ्योभोजनंदद्याद्विज्ञाठ्यांविचर्जयेत् इत्युदङ्गाश्रयोद
द्यात्पुष्पमालांस्वशक्तितः यःकुर्याद्विधिनानेनमदनद्वादशीमिमां सर्वपापविनिर्मुक्तःप्राप्नोतिहरिसाम्प्रतां इह
लोकेवसन्पुत्रान्सौभाग्यंमुखमश्नुते यःस्मृतोविष्णुरानंददातासचमहेश्वरः सुखार्थीकामरूपेणयजेत्तंजगदीश्वरं
तच्छ्रुत्वाचचकारासौदितिःसर्वमशेषतः कश्यपोन्नतमाहात्म्यादागत्यपरयामुदा वरेणछंदयामाससातुवेत्रेसुतंवरं
ततःसाव्रतमाहात्म्याच्छेभेर्गर्भमनुत्तमं कदाचिच्छब्दसंचारञ्चात्रुताज्जठरंदितिः प्रविश्यैकोनपंचाशत्कृत्वाशक्रोज
यानतं तावतोवालकाभूत्वारुरुदुर्नसृतिगताः ततोर्वैधितयामासकिमेतदितितुन्नहा धर्मस्यकस्यमाहात्म्यात्पुनः
संजीविताश्रमी कदाचिदनयानूनंमदनद्वादशीकृता तत्प्रभावेनजावतितनयानिहताश्रपि नूनमेतत्परिणतम
धुनातत्कृतं वज्रेणनिहताःसंतोतविनाशमवाप्नुयुः एकोऽप्यनेकतामापवद्धानिहतोऽप्यलं अहोमाहात्म्यमेत
स्मिन्मदनद्वादशीन्नतं जीवपुत्रावहुसुतायेननारीप्रजायते ॥ इतिमत्स्यपुराणोक्तंमदनद्वादशीन्नत आस्यामेवभर्तु
द्वादशीन्नतं नारदाऽप्यसंवादमधिकृत्यवाराहपुराणे नारदउवाचवसंतेशुक्लपक्षस्यद्वादशीयाम्भवेच्छुभा तरया
सुपौष्पविधिवत्सश्रीकंहारिमर्चयेत् पथ्यंकारतरणकंवाज्ञानारतरणसंयुतं तत्रलक्ष्मणायुतंदेवरीपंकरुःवातिवेशयेत्

तस्योपरिततः पुट्यैर्मैडपंकारयेद्वयः नृययादित्रयोपैश्च जागरतञ्जकारयेत् मनो भवयेतिसिरस्स्वत्तं गयेति
वैकटि कामायवाहुमूलचक्रसुमास्त्रायचोदरं मन्मथयेति वैपादौ हरये इति सर्वतः पुट्यैः संपूज्य देवेशं महिकाजा
तिभिस्तथा पश्चाच्चतुरादाय इष्टदंडान्सुशोभनान् चतुर्दिक्षु न्यसेत्तस्य देवस्य प्रणतो ब्रुवः एवं कृत्वा प्रभति तदप
येन्द्रास्त्राण्यतं वेदवेदांगयुक्ताय संपूर्णगार्धभाते श्रावणांश्च तथा भोज्यव्रतमेतस्मात्पथेन व्रतस्वति तथा वि
ष्टुर्भर्ता वो भवितुं श्रुवं अकृत्वा मत्प्रणामं तुष्टं गर्वणशोभनाः व्रतेनानेन देवेशं प्रति लब्ध्वा भिमानतः श्रवसानेपह
रणोपायैर्वो भवितुं श्रुति एवमुक्त्वा तु देवर्षिः त्रययौ नारदः क्षणात् ताभ्येतद्व्रतं चक्रस्तुष्टश्चात्सरसां हरिः इति भर्तु
द्वादशीव्रतं श्रवधरणीव्रते पुत्रैश्च शुक्लद्वादश्यां वामनद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासोवाच एवमेव मुने मासि चैत्रे
कल्पद्वादशी उपोष्या राधयेद्भक्त्या देवदेवं जनार्दनं वामनयेति पादौ त्रिवेण्येकाटि मर्वयेत् वासुदेवाय जठरमुरः
संकर्षणापच कंठीवश्च भूतेषु ज्यशिरैर्वैद्यो मरुपिणे बाहू विश्वजिते पूज्यस्वनास्त्रांशं चक्रके अनेन विधिनान्य
र्च्य देवदेवं जनार्दनं प्राग्वद्भक्तोदरं कुम्भं सयुग्मं पुरतो न्यसेत् वल्लभुरनेन च कुम्भयुग्ममिति वर्यः प्राणकपात्रं संस्था
प्य वामनं कांचनं ब्रुवः यथाशक्त्या कृतं हं सर्वं सितयज्ञोपवीतितं कुण्डिकं स्थापयेत्पार्श्वे छत्रिकां पादुके तथा अक्ष
मालां च संस्थाप्य पादिकां च विशेषतः एतैरुपसरैर्युक्तं ब्राह्मणाद्यान् वेदयेत् दापयेत् श्रीयतां विष्णुर्नृस्वरूपी तिकोर्त
येत् मासनाम्ना तु संपुक्तं प्रादुर्भावाभिधानकं प्रीयतामिति सर्वत्रा विधिरप उदाहृतः मासनाम्ना मार्गशोभके शवादिनां
स्त्रा प्रादुर्भावाभिधानकं मत्स्यरूपी कुम्भं नृसिंहरूपी तिकोर्तयेत् श्रूयते च पुराराजा हर्षेभ्यः पृथिवीपतिः श्रु
तश्च तपस्तेपे पुत्रा मिच्छंस्व पोषेन तस्यैवं कुर्वतस्त्विष्टिपुत्रार्थं मुनि सत्तम श्राजगाम हरिर्देवो द्विज रूपधरः स्वदा स
चोवाच नृपराज न किं ते व्यवा सितं विभो पुत्रार्थमिति प्रोवाच स च तं श्रुत्वा च तं इदमेव विधानं तु कुराज न प्रयत्नतः स

विप्रएदमुक्ताचक्षणादांतर्हैतरततः राजाचतस्रकाराथमंत्रवितंदिजातये दरिद्रायतथाप्रादाज्ज्योतिर्गर्भायधीमते म
 न्वियथादिहरेपुत्राया इत्यादिमंत्रविज्ञः तंवा मनं अनेनविधिनीकेनतस्यपुत्रोभवन्मुने उभाश्वदतिविरूपातश्चक्र
 वर्तीमहाबलः अपुत्रोऽलभतेपुत्रान्वनर्हीनोलभेदनं अष्टराज्योलभेद्राज्यमतेविष्णुपुरंजित ॥ इतिवारहपुंराणे
 धरणीश्रतपुत्रैश्चशुक्लदृश्यांवाभनद्वादशीव्रतं ॥ चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांचंदनारमकामदेवपूजनं नारदीये चैत्रशुक्ल
 त्रयोदश्यामंदनंचंदनारमकं कृत्वासंपूज्ययत्नेनवीजयेद्वाजनेनतु ततःसंक्षुभितःकामःपुत्रपौत्रविवर्धनः अनंग
 याव्रतत्रोकातांनिबोधमुनीश्वर सिंदूररजनीरागैःफलकेनंगमालिखेत् रतिप्रोतिष्ठतश्चक्षुणंपुष्पचापेपुधारिण क।
 मदेववसंतंचवाजिवकंठपृथ्वजं मध्याह्नेपूजयेद्भक्त्यागंधस्तम्भपुष्पांशुकैः भक्ष्यैर्नानाविधैश्चापिभोजेणनिनारद
 नमोराभावदेवायकामदेवस्मर्तये ब्रह्मविष्णुशिर्वेद्राणांमनःशोभकरायवै ततस्तस्याग्रतोभक्त्यापूजयेद्गनाप
 तिं ब्रह्ममात्यविभूपायैःकामोयमितिचिंतयेत् पूजयेद्द्विजदांपर्यंगंधवस्त्रविभूषणैः एवयःकुलतेविप्रवर्धयेत्स
 हेरसवं वसंतसमयेप्रासेहपुष्टःसदैवसः प्रतिमासंपूजयेद्वायावर्धयेत्समाप्यते मदनं १ हृद्वं २ कामं
 ३ मन्मथं च ४ रतिप्रियं ५ अनंगं ६ चैवकंदर्प ७ पूजयेन्मकरध्वजं ८ कुमुमायुध
 सज्जं ९ ततःपश्चान्मनोभवं १० विषमेपुंतथाविप्र ११ मालतीप्रियमित्यापि १२ अजानांज्ञानमप्युक्तं
 स्तात्वा नद्याविधानतः अजापयस्विनर्दिपादरिद्रायकुटुंबिने भूयस्त्वेतदानीनयमलोकंनगच्छतीति अत्रैवाजा
 दानांगत्वेननकद्रतारंभःकार्श्यः तदुक्तंभविष्योत्तरे चैत्रिचित्रावनकाशीनद्यांस्तात्वाददातिथः अजारतत्रपयस्वि
 न्योदरिद्रायकुटुंबिने नजायतेपुनरसौजीविलोकेकदाचनेति अथाजानं तत्रसुमंतः अजापालोमहोपालोह्यजा
 दानोर्दिवंगतइत्यादि विधितस्यप्रवक्ष्यामिबिश्वाभिजेणभापितां सर्वरत्नोपसंपन्नंसांसतधान्योपरिस्थितां वस्त्र

मालयोपमालयांतुमुपितांपशुजानकीं वज्जेनर्वाहेमशृंगांसदोहनसमन्वितां ससुतारौप्यपादांचकुशौदयात्कुशोदकं
 गोदानवत्प्रयुजोतमंत्रेणाननसंयतः मंत्रश्च अंजवतेश्रजश्छदणेषज्ञसंपत्करंशुभे स्मृत्येवंदहनेपापंजन्मांतरशतैः
 कृतं एवंसमुच्चरेद्रतयाद्विजहरतेजलंक्षिपेत् श्रीयतांपद्मनाभायवासुदेवायवैनमः एवंप्रदक्षिणीकृत्यसूर्यसमवलोक्य
 कथेत् ततश्चस्त्वयर्हन्गत्वाहरिसंसमस्त्वमानवः येवाल्लवेकृताःपापाःकामतोवाप्यकामतः दौघेनेवाहंकोनान्देवप्रस
 र्गनापिपातकं अजादानस्त्वमाहाःन्याह्निष्पापोजायतेनरः पुत्रपौत्रसमायुक्तःसदाचारगतिभिरं विष्णुप्रभोत्तरे
 पिनंत्रः त्वंपूर्वब्रह्मणासुष्टापवित्राभवतीपरं त्वत्समूर्तोस्थितायज्ञास्तस्मच्छांतिकरंभय श्रुतिग्रहोः ॥ ८४ ॥
 श्रेष्ठोक्तः इयंवेदान्तकल्पादिरितिकल्पादितिद्यिनिर्णयेप्रागुक्तम् श्रुत्रआह्वदानादिअनंतकलदं श्रवणवैश्रुक्त्य
 तुर्दशैस्तापूर्वाग्राह्या नयोःश्रावणमासस्यचाचशुक्लचतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीग्राह्यानान्याशुक्लकदाचनेति हे
 माद्रौवौधाद्यनोक्तेः परापूर्वाह्नव्यापिनीतिवापाठः अत्रकेचिद्यथाश्रुतमेवपठति निशिअभतैभूतानि शक्तयजुल
 धारकाः अतस्त्वत्रचतुर्दश्यांसत्प्रातर्पूजनंभवदितिब्रह्मवैवर्तात् हेमाद्रिनाथवादिलिखिततपयेवं उप्रदायाविद
 स्त्वाहुः चतुर्दशीतुर्कतर्कव्याजयोदश्यायुताविभाह्नतिस्कादमुत्सर्गः तदपवादश्च नयोःश्रावणमासस्येति तत्रापवा
 दाभावे पुनस्त्वसर्गस्थितिरिन्यायनंपूर्वविद्वेषग्राह्येतिस्मर्यति ब्रह्मवैवर्तेतु सातान्यरूपमन्त्रज्ञसावकाशान्तिव
 चनेनपूर्वादिनेत्रिमुहूर्तवेषपूर्वा अन्यथोत्तरति नारदोपेपि वैश्रुक्त्यचतुर्दश्यांकुंकुमागुरुचंदनैः गंधाद्यैर्वैश्रमणिभिः
 कार्पाचार्यमहतीशिवे विमानभ्यजछत्राणिदत्त्वापूज्याश्रमातरः एवंकृत्यार्चनंविप्रसोपवासोपवैकभुक् अथ्येनधा
 धिकंपुण्यलभतेमानवोभुवि श्रवणवदनानाचार्यचकारयेद्वैश्रमण्यैः समर्पयेच्चपूर्णचंद्रिणायाशिवायूरूपेणैवागमेन
 धुमासेतुसंप्रातेचैत्रशुक्लचतुर्दशी रथातामदनभुंजोतिसिद्धासुरमहेत्सवा तत्रयेमूलमंत्रेणसमूलंदमनोव्ययं नि

वेदवृत्तिगौरीशतेपांशुवाचनेफलमिति । श्रवलिङ्गपुराणविशेषज्ञः । मदनंतुत्रयोदश्यांतालवृत्तानिलेनतु हंस
 चानसमारुढः कामोन्मत्तविचार्यतः । नारीभिर्वाजितश्चैत्रैलेक्योनमादमाचरेत् । तन्निर्वाणकामेनचतुर्दश्यांमहा
 मुने । ततोत्थमयाप्रोक्तानार्थश्चाथनरास्तथा । कुर्वतिकर्दमेनैवश्चात्मनस्त्वनुलेपनं । निर्वर्षितानंगपिडामवत्पे
 वममाज्ञया । एतदर्थसदाकार्यक्रोडिनंकर्दमेनच । प्रातःप्रहरमात्रंतेकैर्वपक्रोडिनंनरैः । प्रक्षालयानंततः कृत्वागंध
 मारयानुलेपनं । वस्त्रतांबूलगीतादिरथ्याहद्रेषुचाचरेत् । वादित्रयोषितैपैवानिरयंकृत्वाशिरायातः । सर्वकामसमृद्ध
 स्तुवसांछिन्नपुरेनरः । स्वयंतुल्लिङ्गमेकेतुदृष्टास्मिन्दिनेनरः । ज्ञानलव्यशिवः सम्यग्भवेदेवनसंशयइति । तथाच
 मधुमासेतुसंप्राप्तेतथाशुक्लचतुर्दशी । प्रोक्तामदनपूजातुसिद्धिदातुमहोत्सवइति । श्रवदमनोत्सवविधिः रुक्ंदपुरा
 णे । चतुर्दशीतुदननांवदयामिहितकाम्यया । लोकानांपुण्यजनकोत्सवसौस्त्वप्रदायिनी । यस्माद्वमनकैः पूजायतु
 दर्शयांविधानतः । क्रियते शांकरोत्समाद्वमनास्याच्चतुर्दशी । चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांयथावत्पूजयेच्छिवं । प्रासादशोभा
 कृत्वेवसम्यक्संमार्जनादिभिः । संस्त्राप्यावाधिवदेवंक्षीरेणेश्वरसादिभिः । श्रीखंडागुरुकर्पूरकुम्भैश्चानुलेपयेत् । ततोद
 मनकैर्विरहैः पञ्चैर्मरुचकैः शर्भैः । आर्लिभापीठपर्यंतं पूजयेद्ग्राथैरस्तथा । अगुरुदेवदारुचं श्रीफलान्यथासितहंकं तगरं
 माहिपाक्षचधूपवानिर्दहेततः । शालिपिष्टेद्वैर्दोषैः पंचभिर्नवाभिस्तथा । कुर्यादारार्तिकं शोभोः कांस्यपात्रे समुज्ज्वलै
 विविधप्रबलपूजाचकर्त्तव्यामहतीशिवे । पुष्पमंडपिकांचिब्रांसवितानोज्ज्वलांशुभां । महोत्सवेनविधिवद्देवंतुर्धरवेण्मः
 विविधैर्भक्ष्यभोज्यैश्चैत्रवेद्यंचोपकल्पयेत् । संभवेसतिकाढ्यास्याद्रथयात्रापिनाकिनः । प्रोक्षणीयैस्तथान्द्वैर्वाद्यप
 त्रैश्चभोजनैः । पूजयेच्छिवभक्तांश्चविप्रानन्यांश्चशक्तितः । श्रियतांशिवइत्युक्तानकंभुंजीतचस्वयं । वर्षेवर्षप्रकर्त्त
 व्यमेतच्चैत्रोत्सवमहत् । शिवभक्तैस्तथान्यैश्चकर्त्तेश्रयोभितुद्वये । ॥ इति चैत्रशुक्लचतुर्दश्यां शिवदमनोत्सवविधिः ॥

अस्यामेवचतुर्दश्यांकाश्रीवासिभिः पशुपतीश्वरयात्राकार्यार्त्तदुक्तंकाशीखंडेः ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्याप्रपणपराय
 णः पूजयित्वापशुपतिराजौजगत्तुल्यरेदिति हेमाद्रौ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांशिवसंपूज्यमाकितः ॥ रोचनापलमात्रेण
 ततोर्लिंगाविलेपयेत् नैवेद्यपाचसंप्रशंखडलड्डुकसंयुतं सद्यतंगुलुंदद्यात्पलानांतुशतंपुनः ॥ निवेदयेत्पिष्टालेगं
 तिलप्रशंसहेमटुक् शिवदक्षिणदिग्भागेस्थापितवंप्रयत्नतः भवक्रुद्रायनिर्द्वैर्धर्मशार्धपूजयेत्ततः एवंकार्यं
 चतेनमोक्षमक्षयनिश्च्यतेति अस्यामेवचतुर्दश्यांतुर्लितोत्सवःकार्यः ॥ उदुक्तंकारुडे चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांतु
 ल्हंजगतःप्रभुं राजोपचारैःसंपूज्यमासमांदोलयेत्ततः ॥ तत्रैव मर्षौजुक्लचतुर्दश्यांनुसिंहंजगतांपतिं दक्षिणा
 भिमुखदेवदोलमानंसुरेश्वरं संपूजितंसकृदष्टवासर्पापैःप्रमुच्यते ॥ इतिचैत्रशुक्लचतुर्दशी ॥ चैत्रपूर्णिमाभ्यामा
 न्यनिर्धेयपरैव आज्ञविशेषोनिर्णयाभ्युतोविष्णुस्मृतौ चैत्राचिजायुतचैत्रस्यातस्याचिजवसुप्रदाः तेनसौभाग्यमा
 प्रीतीति तथाच ब्राह्मे योगविशेषेणफलाविशेषः भंदेवार्कगुरौवापिचार्येवतेपुंयैःत्रिका तत्राश्वमेधजंपुरयत्नान
 श्राद्धादिभिर्भवेत् आज्ञसर्वदेवानांदमनपूजोक्ता तत्रैववायव्ये संवत्सरकृतार्पायाःसफलायास्त्रिंशत्सुरान् द
 मनेनार्द्धेयैश्चैत्र्यांविशेषेणसदाशिवमिति आज्ञसर्वपस्त्रोपयतिथ्यादेवतानांदमनारोपविशेषः स्यादितिथादकरणे
 चैत्र्यांसर्वेधामेव इत्यप्येर्वादक्षिततरविषयमेवव्यवस्थेयपरै इधमन्वादिस्तुका नन्वादिगणनायां अत्रापिश्राद्धदा
 नापनंतपुण्यकरं तथाचपुण्यकरं नारदीयेसनानतनः चैत्रेपूर्णतुविप्रैर्दमन्वादिःसमुदाहता अस्यांसात्रोदकंकुं
 भद्रदधारसोमस्तुष्टये मन्वादितिथिःश्राद्धे पराहव्यापिनोग्राह्या उत्तरांस्तानदानादिविद्युक्तैः आज्ञश्राद्धमुक्तंनस्त्ये
 कतंश्राद्धविधानेनमन्वादिपुण्यागादिषु हावनानांद्विसाहस्रपिष्टालांसिद्धंभवेदिति इदंचाधिकमार्गेपिविधेयं मन्वा
 दिकंचौपायिकंकुट्यान्मासस्थेषुभवेतिस्मृतिर्वाद्रिकोक्तेः ॥ अत्रापिपिंडदानंनस्ति तथाचकालादर्थे धिप्रावजनसं

क्रांतमन्वादिपुनगादिषु विहायपिडनिर्वापं सर्वं आद्वैतमाचरेदिति अक्रांशायश्रितं ऋषिप्रधानं त्वभुङ्क्षति
 भञ्जयतवारं जलेन पुन मन्वाद्योचदान् यन्तुः कुरुते नैव चापदि एवं पुनवति आद्यायाभिनिव्यानि तेषामर्थस्य
 मः अमासनुचनक्रांतिधृतिपात्रमहालयः अन्वटकं च पूर्वेषुः पणवत्यः प्रकीर्तितः इयं पूर्णा विज्ञायो गेहार्थे श्रीस
 यतिवदुःकं ब्रह्मपुराणे माससंज्ञयदः ऋक्षपौर्णमास्यां भवेत्काचित् महर्तोसातिथिः प्रोक्ता ज्ञानदानं बुचाक्षया अक्षयं त्वं
 कल्पति तथा पिफलजनकत्वं अस्माभवेत्तद्रूपं तदुक्तं निष्ठासुतेदोपुराणे चैत्रविधिप्रक्रमे पौर्णमास्यातया
 लार्थसर्वकार्यसमृद्धये द्वापसहसाध्यायकामिके कलभते फलमिति अस्यामेव निक्कुं भूजाकार्थं तदुक्तं हेमाद्रौ आ
 दित्रपुराणे सनत्कुमार उवाच उपोष्य च चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां हरिपूजेन पौर्णमास्यां निक्कुं भूयादिपशाचैः महितो वर्त्यो
 नियोद्धं पिशाचां श्रसिकताद्वीपवासिन इति अत्र स्पष्टं च तदप्यमं वा पिशाचकृतं वा गंधमात्यादौ न मे ध्याहे पूजावित्वा रव
 रितवाचनं कृत्वा आह्वयान्विसृज्यादितो यदिवसेसर्मापश्य पर्वतमास्तस्य तत्तरसोपकरणं विस्मृत्य गृहं भागवत्यादि त्रविप्रो
 पौर्जनं कोलाहलैश्च महोत्सवं कृत्वा दृढकायैः सुवेष्टितं तुल्यं न च संप्रकृत्वा सर्पापमर्पशमनं तच्च खंडयद्देव्यै पूजनां चं शुभं
 नराक्षितं च चन्द्रसरमिरं पतेन भ्रंशं न महाचैत्रादिनां लक्षणं गार्भ्येणोक्तं माससंज्ञिचनक्षत्रे च द्रः संपूर्णं दृढं गुरुणा च
 तिसंयोगं सातिथिर्महर्तोस्मृतेति शंकरगीतायां देवीं प्रति एकराशिगतौ बाले यदगुरुनिशाकरौ सा पूर्णमासी मह
 र्तो सर्वपापहरा मता तथा पौर्णमासी पुसर्वासुमाससंज्ञसहिता सुच दृढतामिह दानानां फलदंशुगुणं भवेदिति अत्र्यः पु
 राहपुराणदानमुक्तं नारादं ये इत्येतत्तव वारहं प्रोक्तं पापप्राणाशानं पठते ब्राह्मणं वैवमगवद्भक्तिवर्धनं फांचनेगस्ते
 कृत्वा तिलधेनुसमाच्यते लिखित्वा तच्च योदयाच्चैत्रादिप्राप्य भाकितः सलभे द्वेष्टा यं धाम देवर्षिगणं वदितः ये दानुक्त
 मणीमेतां शृणोत्यपि चादरं सोऽपि भक्तिभेदिविष्णोः संसारोच्छेदकारिणी ॥ अथैव शुकपक्षतिथिरुत्पत्त्या न्युच्यते ॥

तिथिकृत्येचकृष्णादिद्रतेशुक्लादिमेव च विवाहादौ च सौरादिमासंकृत्वा विनिर्दिशेदिति ब्राह्मण्यप्रापशो नुसृत्य
चैत्रशुक्लप्रातिपदमारभ्य तिथिकृत्यनिरूपणमुचितं द्रतादिनिरूपणैश्चैत्रशुक्लप्रातिपदमारभ्य वरसरारंभारोभ्य
व्रतविधाप्रातिपदसंपूजादिद्रतकृत्यनिरूपणमुचितमतः चैत्रशुक्लादितोत्रव्रतानिरूपणारंभः सकलानिवंधकृतसंप्रदा
यसिद्धः सौरैणमासेन संक्रांतोरारभ्यादिशान्निर्दिशैर्वाभुर्कैर्भवति स च पूर्वचान्द्रमासस्य शुक्लादितोभवति, न क
दापि प्रकृतचंद्रमासशुक्लादितः प्रकृतसौरमाससंक्रांतौ भवत्यतोत्रकृष्णपक्षद्वयव सौरमाससंक्रांतेः पुण्यका
लदिनिर्णयः प्रपञ्च्यते तत्रादौ भो न संक्रांतौ पश्चादप्योडशघटिकाः पुण्यकालः रात्रौ तु निर्शोधात्प्रागर्द्धतश्च संक्रमे
पूर्वादिनपरदिनयोः परभागपूर्वभागौ पुण्यकालयुक्तौ सामान्यनिर्णये तदरदः यान्मायने निश्चिरेत्वाद्याः पराः सौ
म्येद्विमासिभे मध्याविपुवतिप्रोकाः पुण्यः षोडशनाडिकाः यान्मायने कर्कटे संक्रांतौ निश्चरराशौ दृपसिंहदृष्टिश्च
कर्कुमसंक्रांतिषु संक्रांतिकालादाद्याः पूर्वानाडिका पुण्यः सौम्यायने मकरसंक्रांतौ द्विमासिभे हिस्वभावराशीनां
मिथुनकन्याचापमर्नराशीनां संक्रांतिषु च पराः षोडशनाडिका पुण्यः विपुवतिभे पतुलराशयोः संक्रमे मध्याना
डिकाः कतिचिन्पुण्यद्वितिसामान्यनिर्णयः श्रध्वैत्रशुक्लप्रातिपदिकृत्यविशेषः पद्मपुराणे चैत्रे मासिमहावाहोपुण्य
प्रातिपदा परा तस्यां यन्धपचंरूपदृवास्त्रानंकुट्यवात्रेतमः नतरयदुरितं किंचिन्नाधयोऽयाधयोऽन्य भवति कुरुशार्दूलत
रमास्त्रानंसमाचरेत् नारी नाराज नंत व्रत सर्वरोगविनाशनं गोमाहिष्यादियत्किंचिदस्मृतं द्रुपयेन्नृपतैलवस्त्रादिभिः सर्वा
रते रक्षाधस्ततो नयेत्तद्वस्त्राणां तांतो भोज्यकुर्यात्कुरुकुलोद्धतेति श्रवप्रातिपदादयिकी प्राह्या प्रवृत्ते मधुमासे तु
प्रातिपद्युदितेरवाविति मयि व्योत्तरवचनात् श्रवहोलिकादीपनाऽप्यहितोत्तरादिर्न प्राह्यामिति युक्तं श्रतएव दृष्टव्यसिधे,
न पूर्ववविहिता वरसरदीव संतादौ बालिराजनेतयैव च पूर्वविद्वैकतव्याप्रातिपदसर्वदावुधैरिति पूर्वादिने सूर्योदयवि

द्वाप्रातिपदिर्यथः श्रवतैलाभ्यगोतिर्यः वत्सरादीवसंताद्वैवालिराज्येतथैवच तैलाभ्यगामकुर्वाणोनरकांप्रातिप
 द्यते अकरणेप्रत्यवायोत्थातैलाभ्यगस्यनिर्यत्वंतुद्ववसिष्ठेनोकं अथकृष्णपक्षादिवैत्रमासस्यकृत्वंमहाभारते
 वैत्रतुतिपतोमासमेकभकेनयःक्षिपेत् सुवर्णमणिमुकादयेकुलेमहतिजायते स्कंदपुराणे यःक्षिपेदेकभकेनवैत्रमासं
 नरोत्तमः धनधान्यसमृद्धेत्कुलेमहतिजायते वामनपुराणेदानमप्युक्तं वैत्रेचिचित्रवस्त्राणिशयनान्यासनानिच
 विष्णोः प्रीत्यर्थमेतानि देयानिब्राह्मणेभ्यश्च अन्नदेयानिब्राह्मणेभ्यविविहृत्वांत्रित्वमात्रपर्ववासितंकपिंजलान्यायात्
 भत्स्यपुराणवर्ज्येवैत्रमासेतुपरतुगंधानुलेपनं शक्तिगंधभृतांदद्याद्विप्रायसितवामसी वारुणपदमाश्रितिदृष्टव्रतमि
 दंरमृतमिति गंधपूर्णशक्तिसितवासोयुगमतेदेयमित्युद्यापनं वैत्रादिचतुरोमासान्जलंदद्यादयाचितं व्रतांतमणिकं
 दद्यान्नववस्त्रसमन्वितं तिलपात्राहिरण्यंचब्रह्मलोकेमहीयते कल्पयतेभूपतिर्नृनमानदव्रतमत्तनं वर्जयित्वामधौय
 स्तुग्धिर्शरघृतेक्षुकान् दद्याद्वस्त्राणिमुक्ष्माणिरसपात्रैर्युक्तानिच संपूज्यविश्वमिश्रुनंगौरिमेप्रीयतामिति एतद्गौराव्रतं
 नाममधानालोकदायकं भविष्यपुराणे मासिचैत्रेत्तसंप्राप्तेय कुर्यान्नकभोजनं शालयन्नंपयसायुक भुंजानःसं
 यतैर्द्वयः भानवेपाटलांदद्याद्वैष्णवैतरुणैर्नृप पुष्परागमधैर्यान्नैर्नाहसानुयायीभिः नकभोजनमिदंमासव्या
 प्यिव्रतांतैतरुण्यागाःप्रदानत्वेविष्णुदेवतत्वेन भानुलोकाप्राप्तिःफलं तथाचात्रप्रपादानमुक्तंभविष्यपुराणे अती
 तेफाल्गुनेमासिप्राप्त्यैत्रमहेत्सवे पुरोहिद्विचक्राधितेप्रपादानंसमारभेदिति तत्रमंत्रः अविचार्यतनेदेयंजलं
 नासचतुष्टयं तथाच प्रपादात्तुमशकेनविशेषाद्धर्मलिप्सुना प्रत्यहंधर्मघटकेवस्त्रसंवेष्टितानतः ब्राह्मणस्यगृहंदे
 यःसात्राःशीतजलंशुचिः तत्रमंत्रः एषधर्मघटोदतोब्रह्मविष्णुशिवारमकः अरयप्रदानात्सकलाममसंतुमनोरथाः
 अत्रेत्तविधिनापरतुधर्मकुंभंप्रयच्छति प्रपादानफलंसोपिप्राप्नोतिहिनसंशयइति इदंचैत्रकृष्णप्रातिपदानारसिंह

कल्पादि अत्रापि श्राद्धदानादि महाफलमिति त्रिशदमी कल्पयास्ति ध्यः परमेष्ठिनः आरमति यस्मात्सुप्रकाः पुरयतमा
 मताः तासु श्राद्धे कृते पुरः कल्पयास्ति तथापि कल्पयत इति नागरखंडात् अथ वैभन कृष्णायां प्रातिपद्यापि सर्वदा मल्लम
 छनदानां तु द्रष्टव्यं केतुकमहदिति चैत्रकृष्ण द्वितीयायां तिथिपरेन ब्रह्मण पूजाकार्या चैत्रकृष्णतृतीयायां सोमान्य
 सुंदरी व्रतांगत्वेन रतिसंज्ञा गौरी पूजा वलाया उदकप्राशयेत् चैत्रकृष्ण चतुर्थी श्रावण कृष्णादिक्रमेण संकष्ट
 चतुर्थी व्रतं तत्राण्यपि पूजने चंद्रोदये च द्राया दर्शनं पंचगव्यप्राशनं चैत्रकृष्णपचम्यां काशमीरदेवी पूजा
 देवीपुराणे चैत्रे तु कृष्णपचम्या काशमीरानुरजस्वला नित्यं भवति तस्मान्तां कृत्वा शौष्णयीं स्त्रियं २ अभ्यंगवस्त्रेनै
 वधैः पूजयति दिनत्रयं पुष्पालकारवस्त्रैश्च गोरसवर्जयति च कृष्णाष्टम्यां द्विजैः स्नाप्य सर्वौषधियुतैर्जले स्नापयित्वा
 चतुर्दशीं गंधपुष्पैश्च पूजयेत् स्विष्टपिष्टैस्त्रिकोणैश्च तथा भक्तैश्च शालिलजेतं जीवाद्यं सुमधुरं श्रोतव्यं च सदादरात् तन्निवेदि
 तपुष्पचयायितव्यं ग्रहे ग्रहे अतः परमं तुल्यतागर्भं ग्रहाणां तिमेदिनी चैत्रकृष्णपक्षां स्कंदपुराणोक्तं दारिद्र्यहरपट्टी
 नाम तिथिः पूज्या सामान्या देवतैरपि एकभक्तेन केन तैश्च वा याचिनेन वा उपवासेन दानेन तैलक्षारविर्जितः
 अथ च भगवान् देवो भारकरः सः परद्युतः येन शैवेण दृश्येत तद्गुह्यं कथयामाह गोपेनोपव्रतं देव्यभि-
 हलके मुखप्रदं चरिमनः कृते चैव दारिद्र्यं न भवेत्कुले पट्टीति थिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्य तु भोजनं शास्त्रोद्भूतं
 च पयसि कृत्वा शर्करया युतं वर्तुलं घृतं संयुक्तं वर्धने कं प्रदापयेत् कुलतस्यैव ज्ञाताद्यं भविष्यति नानागः अक्ष
 यास्ते महात्मना व्रतेन पुण्यपावनाः ईहितं च गच्छति तद्दारिद्र्यं प्रणश्यति पट्टीमात्रे ससर्गमानुयोगपद्मकार्प्यो
 योग उको निर्णयाम्यते पट्टी च ससर्गयोगो वारे च दं शुभालिनः योगोपपद्मकोनाम सूर्वकोटिग्रहैः सम इति अत्र
 स्नानदानादि यत्कृतं तदक्षयफलदं भवतीति सर्वेष्वपि मासेष्वविशेषादप्ययोगो बौद्धव्य इति निर्णयसि यौ अथात्रैव प

दामात्रतिथैरैवासासयोगोलयात्रा काशीखंडेप्रोका कृतानियानिप/पानिनरैः संवत्सरादपि नश्यतिक्षण
 तस्तानिपधर्कलोलदर्शनात् अब्रलोलिनामलोलार्कः तत्रवार्पिकयात्राप्युक्ता काशीखंडे सामार्गशीर्ष
 काट्या पक्षद्वयनातामुसर्वमासपष्ठेपुतिथिपत्वेनस्कंदपूजा तदुक्तं पष्ठांपूजागुहस्यचेति चैत्रकृष्णसतभ्यां
 तिथिपत्वेनसूर्यपूजाव्रतं उक्तंचसतभ्यांभारकरस्यचेति चैत्रकृष्णाष्टभ्यां काश्यांभैरवयात्रोकाकाशीखंडे अ
 ष्टभ्यांचचतुर्दश्यांरविभूमिजवासरे यात्रांचभैरवाकृत्वा नरः पापैःश्रमुच्यते तत्रैवदुर्गापूजाप्युक्ताअष्टभ्यांचव
 तुर्दश्यांभौमवारेशिवतःसंपूज्यसततंकाश्यादुर्गादुर्गातिनाशिनीमित्याष्टमीसामान्यकृत्यंअथभयित्वोत्तरेकं सो
 माष्टमिव्रतं अस्पृशामरयचाष्टभ्यांपक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचूडंतुसोभंसंपूजयेन्निशि सोमं उभयासाहितमित्य
 र्थःपूजयेदितिशेषः इतिसोमाष्टमिव्रतं अशोकाष्टमिव्रतंचादिपुराणे भानुरुवाच अष्टमीषुचसर्वासुपूजनी
 यापयशोकिंका अशोकिंकाअशोकातिलका गंधमात्यनमस्कारधूपर्दापात्रसंपदा तस्मिन्नहनिषोभुंकेनक
 भिदुविवर्जिते इंदुवर्जितेकृष्णपक्षे भवत्यत्रविशोकासापुत्रपौत्रमुखात्विता भविष्योत्तरेकंचंडिकाव्रतं यो
 द्दमेकनभुंजोतचंडिकाराधनेरतः सयातिपरमंस्थानयत्रसाचंडिकास्थितेति अथाष्टम्युद्यापनं तत्रव्रतकर्ता
 अथथाष्टभ्यांव्रतःस्नानादि नित्यनैमित्तिकंविधाय मंडपशोभांविधाय पुनःसंध्यायांसायंसंध्यादिनिर्वर्त्य उद्या
 ननसंकल्पविधाय गणपतिपूजादिकलशरथापनार्तकृत्वा तदुपरिताम्यपञ्चिरक्तवस्त्रोपरिमंडूकादिपरतत्वात्
 शीर्षसंपूज्य सौवर्णाभिष्टदेवप्रतिमांसांगीनिराजनातोपचारैः संपूज्यरात्रौजागरणंकृत्वा नवभ्यापुनःपूजयित्वा
 आयेनवैदिकमूलमंत्रेणवाष्टोत्तरशतरं स्वयाहोमंविधाय आचार्यायगोस्वर्वादिसहितं देवदत्त्वादंपर्तकुमारी
 अथसंभोज्यस्वयमपिभुंजोत चैत्रकृष्णाष्टभ्यांविष्णुधर्मोत्तरेकंसंतानाष्टमिव्रतम् हेमद्रौ कृष्णाष्टभ्यांचैत्रमासेस्नातो

निपतमानसइह्यादितत्रकृष्णदेवकीचान्धर्व्योपोष्योत्तरदिनेपारणकुर्यात् इति संतानाष्टमीघ्नतं इयमेवशीतलाष्ट
 मी रुकद्वयाच्च भगवन्शीतलारतोऽत्रददेव्यामहफलम् अतोऽयमकिर्मेजाताघ्नतंवापिघ्नवीहिमे ईश्वरउवा
 च साधुवत्समहाभागपटुच्छासिघ्नतोत्तमम् कथयामियथापूर्वपार्वत्यात्क्वकृतम् सर्वोऽपूद्रवनाशाप्यसर्वेरोगो
 पशान्तये वैत्रमासिसितेपक्षेयाष्टमीशीतलाह्वया तामारभ्यप्रकर्तव्ययावन्मासचतुष्टयम् पतिपुत्रसमेताभि
 र्योषिभिः श्रद्धयान्वितं विधानशृणुमेवत्सयैनसम्यक्प्रपूजयेत् सुशीतलजलैः स्नात्वा स्नानोगोमयलेपिते सु
 गन्धैः शीतलेस्तेषु कलशालक्षणां न्वितं आपूर्यविधिवत्चरुयापयेत्तत्रशीतलां लिखित्वावाह्यतामूर्तिपूजयेद्वि
 धितानुना पुष्पचंदनकर्पूरवासितं शीतलं जलम् पात्राध्याचमनीयंचशीतले प्रतिगृह्यतां सर्वे संतापकामनं सुगन्धि
 मनसः श्रेष्ठम् गृह्यतांचंदनदेविमत्कुलं शीतलं कुरु चंदन खरवानसमारूढे निवपल्लवयारणि शीतले कुरु क
 र्पाणपूजे यं प्रतिगृह्यताम् सपूज्यविधिवद्देवीशृणुयाच्छीतलाष्टकम् पूर्वमग्नयेवसंप्रोक्तच्छणुत्वं समाहितः उन्न
 ममिशीतलं देवीरासभरथादिगंधरां मार्जनकलशोपेतां शूर्पालकृतमस्तकाम् रुकंदउवाच भगवन्देवदेवेश
 शीतलारतोऽजमुत्तमं वक्तुमर्हस्य रोषेण विरुफोटकमयापहम् ईश्वरउवाच वंदेहशीतलादेवीं सर्वरोगभयापहं
 यामाराधयन्निवर्ततेति विरुफोटकमयमहत् शीतले शीतले चतिपां त्रयाद्वाहपीडितः विरुफोटकमयपापं क्षिप्रंतस्य प्र
 एष्यति यस्त्वामुदकमध्येतथाध्यापूजयते नरः विरुफोटकमयं घोरं कुलेतस्य न जायते शीतले ज्वरदग्धस्य पु
 त्रिगंधहतरूप्य प्रणटचक्षुषः पुंसस्त्वमाहुर्जीवनीपथम् शीतले तनुजात्रो गान्ध्याहरासिद्धस्य जान् विरुफोट
 कविशीर्षानां वैभका मृतवर्षिणी गलगंडमहारोगाये चान्येदरुणान्त्वा इवदनुध्यातमात्रेण शीतले याति सक्ष
 यम् नमंजनीपंधां किंचित्पापरोगस्य विधत्ते त्वमेकाशीतले धात्री नान्यां पश्यामि देवताम् मृणालतंतु सदृशानां

भिन्नमध्यसंस्थिताम् । परस्त्राचिंतयेतेदिवतस्य मृत्पुनर्जायते । शीतलेत्वंजगन्माता शीतलेत्वंजगद्विपुता । शीत-
 लेत्वंजगद्विशितलाप्यनमो नमः । शीतलाटकमेवैतद्वेदं यपरपकस्य चित् । तातव्यं हि सदा तस्मै अद्याभक्तिमुता,
 यच्च श्रोतव्यं पठितव्यं च अद्याभक्तिसमन्वितैः । उपसर्गविनाशाय परं स्वस्वययनं महत् । रासभोगार्दमश्चैव स्वरेवै
 शाखदाहनः । शीतलावाहनैवैवदर्वकद्वननंदनः । एतानि स्वरनामानि शीतलाग्रचयः पठेत् । तरयदेहचगेहं च
 शीतलारुजजायते । शीतलाटकम् ॥ ततश्चाप्यतर्देर्वादेद्याद्विप्रायदक्षिणाम् । सचयते ततो येन स्वामानपति
 पुत्रकम् । भोजनं यत्प्रकर्तव्यं तच्छृणुत्वं पठान्न । भक्षयेद्वटकान् पूर्णं श्रैवै शीतला निवतान् । वैशाखे सक्नुकापाय
 साज्यशर्करयान्वितम् । ज्येष्ठशकुलिका शीता, पूरिकाश्च तथा विधाः । आपादे पायसं साज्यं सितशर्करयान्वितं
 एतन्मासविधानं ते कथितं पार्वतीमुत । एवमाकुरुते नारी त्रैलोक्यवर्चस्तु यम् । ततश्चापनविधिविर्वाहितफलमाप्नुयात् ।
 तत्कुलेनोपसर्पति गलगडग्रहादयः । न च वयाधिभयं तस्य पतिपौत्रसमन्वता । पति सौख्ययुता सा ध्वजिचिरकालं
 प्रमोदते । इति स्कंदपुराणे शीतलास्तोत्रसमाप्तम् । अथ वैश्वशुक्लनवम्यां । वाराहजयंती व्रतं । चैत्रशुक्लनवम्यां तु
 हरिवंशहरूपयुगतिपुराणोक्तेः । अत्रैव दशावतारजयत्योऽन्या अपि निर्णीयते । पुराणसमुच्चये मत्स्यो भूद्वतभूक
 दिने मधुसूतके कूर्मो विद्यमानाधवे । वाराहो गिरिजासुतेन भसि यद्भूते सिते माधवे । सिंहो भाद्रपदे सितहरि तीर्थो श्रीवा
 मनो माधवे । रामो गौरिति थावतः परमभूद्रामो नवम्यां मधौ । कृष्णोऽन्यां न भस्मित परे वा श्वने यद्दशम्यां । बुधः का
 र्तिके न भस्मित मभूच्छुक्लपक्षाक्रमेण । अथैषां प्रादुर्भावादिकालाः । अहोमध्यै चाजनीरामरामौ । मत्स्यः कोटिश्व
 पराह्णविभागे । कूर्मः सिंहो वैदिकलकी च सायं । कृष्णो रात्रिः कालसाभ्ये च पूर्वे । इति अत्र केचित् स्फुटान् श्लोकां नप
 ठंति । चैत्रे तु शुक्लापंचम्यमगवान्मिनरूपधृक् । ज्येष्ठे तु शुक्लादश्यां कर्मरूपधरो हरिः । चैत्रशुक्लनवम्यां तु हरिः

वाराहरूपभूत नारसिंहश्चतुर्दशवैशखशुक्लपक्षके । राधशुक्लतृतीयाचारामोर्गवनामधूक् चैत्रशुक्ल
 नवम्यांतरामोदशरधारमजः नभस्येतुतृतीयायांवलभद्रोभवद्वरिः श्रावणेवहुलेष्टम्यांकृष्णिभूहोकरक्षक
 ज्येष्ठशुक्लतृतीयायांबुधकल्कीभविष्यतः कौकिलारतुवाराहपुराणतत्त्वेनवांभ्यानिपठति आपातशुक्लपक्षेत्तएक।द
 रयांमहातिथौ जयंतीमस्त्यनास्तीतिस्वयंकार्यमुपोषणं नभोमासितृतीयायांहारिःकमठरूपभूत् वैशाखस्य
 चतुर्दश्यांतुसिंहःसमपद्यत वैशाखेतुतृतीयायांशुक्लपक्षेभूगृहहः मासिभद्रपदेशुक्लकाटश्यांयामनेह्रिः
 चैत्रेनवम्यांरामोभूत्कौशलयांपुरःपुमान् श्रावणेवहुलेष्टम्यांवासुदेवोजनादंन पौषेतुशुक्लसप्तम्यांकुर्याहुव
 स्यपूजने माघशुक्लतृतीयायांकारिकेनः एतेपांपूजाकालनियमः प्रातःप्रातरनुमध्यान्हेसाम्यायंतयानिज्ञि
 मध्याह्नेमध्यरात्रेवसायंप्रातरनुक्रमादिति तत्रसमूलत्वनिषेधेविकल्पभेदेनव्यवस्थाद्रष्टव्या एताश्चतस्रद्विपा
 सकानांतिरथाः अग्नेयंतुत्तकाम्याः एषांविशेषमग्नेयवक्ष्यामः धरणीव्रतपुरस्फुटीभविष्यति चैत्रशुक्लदशम्यातिथि
 पत्वेनधर्मराजपूजाव्रतं देवीपुराणे धर्मराजंदशम्यांतुपूजायित्वासुगांधिके विगतारिर्निशतंकइहचातेपरंपदमिति
 वैश्वशुक्लादशी पापमोचनिका भविष्योत्तरपुराणे मांघातेवाच आरमनश्चाहितार्यायलोकानांचहितायच
 पृच्छामिलोमशाहत्वांसदयंमुनिसत्तम चैत्रस्यप्रथमेपक्षेकिनामैकादशीभवेत् किनामकोविप्रिरतरयाः कथ-
 यस्वममाश्रतः लोमशउवाच चैत्रस्यप्रथमेपक्षेनाद्यावैपापमोचिनी शृणुराजन्कथांदिठ्यांपवित्रांपांपूतांशिनी
 पुराचैत्ररथंन।प्रवनंकोकिलनादितं मयूरनादसुभगंकिन्नराभिर्विराजितं देवकन्यारतुतत्रैवनिवसंतिननोरथाः न
 मरुपुण्यदंकिंचिद्वनंचैत्ररथाद्वनात् तस्मिन्वनेहिमनयस्त्वर्धतिपुरमंतपः तत्रासीन्मुनिशार्दूलोमेधावीनामनामना
 तपोरतंमुनिअष्टमंजुषांप्राभिधाप्सुराः इंद्रेणप्रेषितातत्रतपोहृतमाययौ तस्यशापमयाद्गीताकोशमन्त्रेचसाजर्गो

कामोऽपि विजयाथोऽशिवभक्तं मुनिं तदा जघान कुसुमैर्धातुः शिववैरादनारत तस्याश्रुधौ धनुः कृत्वा तत्पक्ष्माणि गच्छं
 तथा नयनाभ्यां तुवाणाभ्यां जघान मदतो मुनिं गच्छतीति पुरोऽष्टवभेदा विमुनिपुंगवः कामवाणवशं प्राप्तं शङ्खैर्व
 शशाकसः मंजुघोषोऽपि तद्वद्वत्सुदंरं मुनिपुंगवं कामवाणाहतमना मंदं मंदं तदा जगौ मंजुघोषानमागत्य पुरो मेधावि
 नमुनिः मोहयामासवामोरुहोऽवभाधौ शुचिरस्मिताः अथ संस्थाप्य सर्वाणि परिरेभे मनोदयो बह्वैव पार्थिवदृष्टेण मि
 लितान् मुनिना तदा मेधाव्रचितयारे मे सतयामंजुघोषया तथा सार्धं गतस्तत्र यत्रासीद् द्विजनं वनं शिवतत्त्वगतं तत्पर्यको
 नार्त्तस्यानुशासिणः शार्ङ्गोऽद्विजतया साकस्वामिभिरमरातिरिमसः एव गतो महान् कालस्तस्य मेधाविनो मुने मंजुघोषोऽपि
 देवाचारमंततमूनीश्वर आह्वां मे देहि मे धावि न्स्वर्गस्थगमना रमो महान् कालोऽव्यतीतो मे त्वत्समीपमुनीश्वर मुनि
 रुवाच अथैव त्वं समायाताः प्रवृष्टा यानुराजने प्रातः संस्थास्मायाति तावत्सुस्थिराभव इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यभयभी
 ता तदाभवत् पुनः सारमयासमुनिर्मेधाविनं मुदामुनेः शापमया द्वातावह्मकालं च सारमत पंचाशत्पञ्चवर्षाणि नवमासं
 दिनत्रयं रमित्वामंजुघोषासामुनिं प्रोवाच वैशर्नैः मंजुघोषोवाच प्रसादं कुरु मे ब्रह्मन् तमादेशः प्रदीयतां त्वत्प्रसादा
 न्मुनिश्चेष्टस्वर्गोपास्यामि सत्वरं मुनिरुवाच प्रातः कालः समायाति शृणु भववचनमम प्रातः संस्थायावदहं कुर्वेतां वास्ति
 राभव इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा मंजुघोषाभयावह हसित्वा सातदा विप्रं प्रत्युवाच शुचिरस्मिता मंजुघोषोवाच किं प्रसा
 णं च विप्रं प्रेतवसं ध्यामि विष्यति मयि प्रसादं कृत्वा तु पश्चात्सर्वविचार्यतां इति श्रुत्वा वचरतस्या विस्मयोऽप्यल्लेखन
 सुचिरं मनसि ध्यात्वा विचारमकरोन्मुनिः सप्तार्शोऽतिश्वरर्षाणि जातानि वै फलानि मे ततश्चुकोप तस्यैसमुनिः क्रो
 धाश्रुणोक्षणाः त्रिधाभ्यां तस्य विप्रवर्षे पेतुर्वाहिकणाभूशं एव विचारयामास मेधाविमुनिपुंगव चिरार्जितं तपो हतपदकप्र
 भयानया काष्ठवद्भस्मतां नीतकणातिर्मेधाविष्यति स्फुरदोऽष्टप्रवरोपाः प्रत्युवाचा कुलेंद्रियः मंजुघोषोऽपि त्रैलोक्ये शापाद्

भूयास्त्वंवैपिशानिनी धिक्पापेदुरांचरामतपोनाशितंत्वया भुजेःशोपेनसां वरतां विनयां वनतां व्रवीत् प्रसादं कुरु
 मे ब्रह्मन् शोपांतं च वदस्व मे सतांसि गोभुनि श्रेष्ठैस्तथैकं कदाचन त्वया सह मया ब्रह्मन् नीतां श्ववहयः समाः मेधा
 द्युवाच भंजुषोपे मम मुखात् शृणु शोपांतं मात्मनः वैभ्रमांस्त्यसिते पक्षेपि शोचत्यविनाशिनी पापमोचनिकानां
 कादशोपापहारिणी यदासायाति चोप्यात वनं श्रेष्ठिपाचता इत्युक्तां मुनि श्रेष्ठः श्रजगाम निजाश्रमं आ
 यातंतं सुतं दृष्ट्वा च्यवनो वाक्यमब्रवीत् यत्ते पापं कृतं वत्स जानेत तत्रात्र संशयः किमर्थं यत्कृतं पुत्रवध्यासितु एष संशयः
 इति वाक्यं पितुः श्रुत्वा मेधावी वाचनं ब्रवीत् मेधा उवाच बहु पापं कृतं तात ह्यप्सरोरमता मया यत्कष्टेनार्जितं पु
 एष तत्सर्वमिक्षयं गतं उपायः कथ्यतां तन्न मुच्ये येन पापतः द्यवन उवाच वैभ्रमास्त्यसिते पक्षेनास्मावै पापमोचनी
 कर्तव्या सा त्वया यत्ना ततो न श्यते तेष्यं इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृतं ब्रतमनुत्तमं कृतं पापं मुने रतस्य तत्क्षणात् प्रलयं
 गतं शोपेनं भंजुषोपायादिव सा वहवो गताः नष्टं पापं च तस्यापि पापमोचनिका ब्रतात् दिव्यरूपधरा जातगता
 स्वर्गवराप्सरा लोमश उवाच एव न न्योपियः काश्चेत्यापमोचनिका वतं कुर्यात्तस्य तुरार्येन्द्र पापं न श्यते तत्क्षणात्
 कामदा त्विलोके सा परलोके च मोक्षदा ताहास्त्यश्ववहा दस्यागोसहस्रफलं लभेत ब्रह्महाचैव गोद्वयश्वसुराणि गुरुत
 लपाः स्वर्णचौरश्च पूतं स्यात्पापमोचनिका ब्रतात् ॥ इति भविष्योत्तरे वैवर्णक्ये पापमोचनिके कादशी माहात्म्यम्
 वैवर्णक्ये द्वादशी दर्शोत्तमा सत्त्वेन वैराजकरपादि श्रद्धायाः पितृश्राद्धाद्यनंत फलं भवति इति करपादिति धिनिर्णयः वैवर्ण
 क्ये दशो शतमिषानक्षत्रयुता वारुणोत्तमंगगास्तानमुक्तं रकादि वारुणसमयुक्तमर्थो कृष्णज्योदशो गंगायां
 यदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समेत इयमेव शनिवारशतमिषानक्षत्रोपेता महावारुणी तथा धोकेतवैव शनिवारसमायु
 क्ता सा महावारुणी भूता गंगायां यदिलभ्येत कोटि सूर्यग्रहैरसमेति इयमपि शुभयोगयुता महावारुणी संज्ञा तदप्यु

केतत्रैव शुभयोगसमायुक्ताशनौशतभिषयादि महामहेति विख्यातात्रिकोटिकुलमुद्धरेत् इति श्रद्धास्यांवारुणोपर्व
 योगस्य वरुणदेवस्य दन्ववारुणमंत्रैर्होमदानादिकादर्थैस्समादत्तसत्सगणरदानं कर्तव्यमुक्तं मत्स्यपुराणे श्रुथातः संप्र
 वक्ष्यामि महादानमनुत्तमं सत्सगणरकं नाम सर्वपापप्रणाशनं पुण्यं दिनमथ साध्यकृत्वा ब्राह्मणवाचनं तुलापु
 रुषवत्कुर्याच्छेके शावाहनंततः अश्विद्वन्द्वपदं भारभूषणालादनादिकं कारयेत्सप्तकुंडानि कांचनानि विचक्षणः
 प्रदद्यान्नात्राणितथारत्नमात्राणि पुनः कुर्यात्सप्तपलादूर्द्ध्वमासहस्राब्जशक्तितः संस्थाप्यानि च सर्वोणि कृत्वा
 जिनितिलोपरि कृत्वा जिनानां वेसकुशवस्त्रतिलोपरि स्थाप्यानि प्रथमं कारयेत्कुंडलवणेन विचक्षणः द्वितीयं पय
 सातद्वर्ततीयं सर्पिपाततः चतुर्थं तुण्डेनैव दद्यात्पंचममेव च पटं शर्करया तद्वत्सप्तमं तीर्थवारिणा स्थापयेच्छ्वणस्पतिं
 ब्रह्माण्डकांचनं शुभं केशवक्षीरमभ्येतुं द्रुतमभ्येत्तु दधिमध्ये सुराधिपं शर्करायान्पयसेच्छर्मा
 जलमध्ये च पार्वतीं मसर्वेषु सर्वरत्नानि धान्यानि च समंततः तुलापुरुषवच्छेषमात्राणि परिकल्पयेत् ततो वारुणहोमं त
 द्वाधिपतो द्विजपुंगवै त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य मंत्रोच्चार्य ननु दारयेत् भञ्जाभ्युद्योगे ज्ञेयाः इति दद्यात्तिरसाभ्युत्तं संयुतान् शुचि
 रविरुमचसागरान् श्रविलकाधनवर्णमयान्सौम्यदम्पैति हेररमराचैतः १ सकलपापविधौ तविराजितः
 पितृपितामहपुत्रकलत्रकं नरलोकसमाकुलमप्ययं ह्यति तेन तु मलयशिवमंदिरमिति अथ दानकर्तव्यं पूर्वदिनात् पूर्व
 दिने पर्वदिने वा होमं मयमहामहावारुणोपर्वदिने वा श्रुतमनः सकलकुलपक्षयसभावितनरकनि वासिपितृ
 पितामहपुत्रकलत्रादि सप्तगोत्रजत्रिकोटिकुलाशिवमंदिरप्राक्षि पूर्वकरान्तस्त्वविशिष्टसर्वयहरिपदप्राक्षि
 कामः सत्सगणरदानं करिष्ये ततो गोविंदपूजादिगुणविनियोगात् प्रकृतवत्कृत्वा क्रमासादितं सकुशकृत्वा जि
 नवस्त्रादिपुतिलद्रोणैल्लवणैश्च दधुतगुडदधौ शर्करातीर्थवारिभिः कांचनसप्तकुंडानि सप्तकलशान् वा वारुण

कलशसहितान्संस्थाप्यते पुत्रहस्तकेशवमहेश्वरभास्करसुराधिपलक्ष्मीं पार्वतीमूर्तिः स्थः व्यपारितोदशधान्यानि वि-
 तानकंचोपरि कृत्वा ब्रह्मादीन्सपरिवारान्सपूजयेच्च ततः कुडसर्मापरम्यकलशस्थपानयनरपतिहोमांतकुडपुश्रष्टावि-
 शाल्यष्टांतरशताष्टसहस्रान्यतमसंस्थयास्वशास्त्रीयैर्वारुणमंत्रैस्तलान्हुत्वास्त्रिवष्टकादिपूर्णहृद्यंतमभिषेकतप्त-
 कृतं कृत्वाभिषेकवित्तसत्सागरांस्त्रिः प्रक्रमयमंत्रान्पठेत् नमोऽयः सर्वसत्त्वानामाधारेभ्यः सनातनः जन्तूनां प्राणदे-
 न्यश्च सागरेभ्यो नमो नमः क्षीरोदकाल्पदधिमाधुरालावणेक्षुधारस्मृतेन भुवनत्रयजीवसधान् आनंदधतिवसुभिश्च
 यतो भवतस्तस्मान्ममाप्यवविधातमलं विदग्धं यस्मात्समस्तभुवने पुभवत एव तीर्थं मरासुरनिवहमणिप्रदानं पा-
 पशया मृतविलेपनभूषणाय लोकत्रययिभ्यो तदस्तु ममापि लक्ष्मीः इत्यनुमंत्र्य पुष्पाणि निक्षिप्य नत्वा च वेदीपरिच-
 रिततत्रपविश्य डंतस्त्वं अथैवादिपूर्वोक्तदेशकालादिकीर्तयति सकलकलपक्षयेत्यादि नहासकत्पमुक्ता इमानि
 वारुणदेवतलवणुदग्धघृतगुडदधिशर्करातीर्थैवारिभिः पूरितान्कांचनादिकुंडकलशादिरूपान्सतसागरान् विष्णु-
 देवतान् तुलापुरुषोक्तमस्त्यपुराणाय व्यवस्थयानानामगोत्रभ्यो ब्राह्मणेभ्यो युद्धभ्यमहस्यप्रदेन समेतिदानां तैसु
 वर्धदक्षिणां दधात् स्वल्पेभ्येकांशिविधिरितिकेचित् सप्तकलशदानमाद्यत्वा यथासंस्त्वमपि स्वशक्त्या कार्यं नित्या-
 हुः श्रान्नाशकौ श्रीगोविदभंगवत्पुण्यमूर्तिं त्रयं कलशत्रयसहितयथाशक्तिपूजां तदेयमित्यावश्यकदानम् ततः पुण्या-
 हवाचनप्रह्लादिविसर्जनब्राह्मणादियथाशक्तिकुर्यादिति वारुणीपर्वानुष्ठेयसतसागरदानम् त्रैलोक्यचतुर्दशीं पिशा-
 चमोचनीं पुराणसमुच्चये त्रैलोक्यचतुर्दशं यत्स्नायाच्छिरसि त्रिधा भंगायां यविशेषेण समप्रेतो विजायते त्रै-
 शुल्लचतुर्दशभंगारकदिनं यदि पिशाचत्वं पुनर्न स्याद्भंगायां स्नानभोजनात् भोजनं चाजलपानं श्रान्त्यदपि
 कुर्यं तत्रैव धवलितकलशान्पस्तरकपताकान्वितास्तुहीभवन्ते चैत्रासितभूतदिने पापरुजं दूरतोयते श्रान्नब्रह्मपुरा-

ए तस्यानिशायांकतेऽप्येनैरैतदं प्रजानरः शंभुः पूज्यो नि कुंभश्चापि शाचेभ्यो बालिहरेत् मत्स्यमांसानि भूरीक्षित
 धामापो दनञ्जयं दक्षमले पुनोष्टि पुनया शून्यग्रहेषु च तनुष्ये पुरश्चर्य सुचरैः पुनर्दीपुच देवा लयेषु पुण्ये पुराजमा
 नं पुनित्यशः तस्यानिशायां रक्ष्याश्च पिशाचेभ्यो यवालकाः द्रष्टव्यं पुंश्चर्या लोचनं कुर्यात्स्त्रीनिषेवणा मेति चैत्राम
 वास्यायां कुर्याद्विशेषस्तत्रैव अमायां चैवैव स्वसारभैवैश्चकारुषैः वासुदेवाद्वारो लब्धः प्रभूतभोजनं विवति तस्मा
 तत्र पिष्टन्देवांस्तर्पयित्वा द्विजैः सह शूनामन्नप्रभूतं च पशून् दैवयथेष्टितं तत्र मंत्रः श्वानौ द्वौ श्यावशवलौ वैवस्वत
 कुलोद्भवौ ताभ्यामन्नं प्रदास्यामि स्यतामेतवर्हिंसकाविति इयममावास्या मन्वादि कालगुनस्य स्वमावास्या इति म
 न्वादिगणान् सा च श्राद्धे अपराह्निके ग्रह्येति दर्शातमा सत्त्वं नेयं कालगुनस्वर्गिका अथामाद्ययोगविशेषेण क
 त्यविशेषो हेमाद्रौ शातते पेनोक्तः अनायातुं भवेद्वा रोयशभूमि सुतस्वयं जगृह्वा स्नानमत्रिणो सहस्रफललभेत्
 इति भोमावास्या महाभारते अमासो मेच भोलेच गुरुवारं यदा भवेत् तत्स्वर्गपुष्करं नाम सूर्यपर्वशताधिकं इति सोम
 भोगुस्वारेष्वमयायोगः तथा शान्तिवारयोगेष्वायां फलाधिक्यमुक्तं रक्तद्वपुराणे अर्वातीमाहान्त्ये शान्तवार
 यदामावाजायते सर्वकामदा तस्यां स्नानं तथादानं श्राद्धं च कारयेत् तस्य हरत गतालक्ष्मीर्जायते सर्वदा भुवति
 अथामायां विशाखानुषाधा ऋक्षयोगेन श्राद्धकरणे फलमुक्तं अमावास्या यदा मूषेति विशाखा ऋक्षयोगेन श्राद्धेऽपि त
 गणारुहति तदा प्रोत्थयार्पिको अन्यश्च अमावास्या यदा पुष्ये राक्ष्से वा पुनर्वसौ इत्यदि शाब्दे तदा तसि त्रयांति पि
 तरार्थताः अत्रैवाप्यदप्युक्तं वासवायै कपादक्षेपिष्टाण्डातिमिच्छतां वारुणे चाप्यद्वैतदेवानामपि दुर्लभा अमा
 इति शेषसंबन्धः मैत्रमनुराधारैर्द्रक्षेमाद्रौ वासवं धनिष्ठा अर्जेकपात् पूर्वाभाद्रपदा वारुणं शतभिषा अप्यं पु
 र्वाभाद्रा इति तक्षत्रयोगविशेषामावास्या अथामायां पारिभाषिकयोगविशेषेण च्यतीपातयोगेन च कोभारते

अथ एषा भिषग्वनिष्ठा द्वाजागदैवतमस्तकैः अमाधिद्विवारेण नतीपातः स उच्यते । अत्र दंतं हनंतं सप्तसर्वकोटिगुणं भवते
 नानदैवतमश्नेयमस्तकं शीर्षकं सोमावारादिद्युता अनावारनाससप्तम्यष्टम्यः सूर्यग्रहसमानाटकः । तद्वक्तं यत्वेन
 अमावारस्यानुसोमेन सप्तसर्माभानुनासह चतुर्थोभौ न पुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमि चतस्रस्तथ ये हेतिताः सूर्यग्रह एव सन्नि
 भाः स्नानं दानं तथा श्राद्धं सर्वत्राक्षं भवेदिति इयं सोमवारादिद्युता अनाद्यास्तितथयः कपिलधरातीर्थे अद्विष्टां
 द्वादशवति प्रशस्नातदुक्तं कार्श्वं दे अनासोमसमायोगे श्राद्धं यद्यत्र लभ्यते तौर्थे कपिलधारे स्मिन्नायया पुष्करेण
 किं दिव्यं तद्विशेषोमानियानितो र्थानि सर्वतः तान्यत्र निवसिष्यंति दत्तं सोमादिनान्विते अयं च योगो दिव्यैव शस्तः
 इति शिष्टाः अथ सोमवयमावाराद्याव्रतकथा भविष्ये युधिष्ठिर उवाच हते पुकुरुमुखे पुर्णमसेन कोपिता तथाप
 रे पुसर्वेषु हते पुयुर्विजिष्णुना दुर्योधनकुन्नेजिष्णुना तोऽस्माकं कुलशयः न सति भुवि भूषणालवालदृढातुराहते अवाशि
 ष्ठावपं पंचवशेभारतसंज्ञके एकातपत्रनापेभेन रज्यं भुवि रोचते दृष्ट्या संततिविच्छेदं संतापो हृदये निशं जीवितेपि
 जुगुप्सामेन चांगेपुरतिः क्वचित् अथ रथमात्रे निदं यद उत्तरागर्भसंभव अतो मे द्विगुणदुःखं पिंडाविच्छेददर्शनात्
 किं करोमि मया गच्छामि पितृमहत्विहायुना येन संपद्यते सद्यः संततिश्चिरजीविनी भीष्म उवाच शृणुराज न प्रवदं
 मित्रानामामृतमव्रतं परयाचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी अमावारास्यायदापार्थसोमवारयुता भवेत् तस्यामश्व
 रथमागत्पूजाधिराजनादंनं अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन् दक्षे प्रदक्षिणाः तावत्संस्थान्युपादाय रत्नधातुफलानि
 च व्रताराजमिदं राजन् विष्णुप्रीतिकरं परं उत्तरांकारय प्राज्ञगर्भेर्जावमवाप्सति भविष्यति गुणीपुत्रास्त्रिपुल्लकेषु वि
 श्रुतः श्रुत्वा पिता प्रहवचः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः युधिष्ठिर उवाच तद्ब्रतं व्रताराजाख्यं विस्तरं एव प्रकाशय केन प्रकाशि
 तं मे वै केन दं च कृतं विभो भीष्म उवाच अस्ति यासर्वविस्मया ताकांची संज्ञा महापुरी ब्रह्मक्षेत्रियविद्यूद्धैः स्वकुर्भे निर

तैर्दत्ता रजताचलसंकाशैःसौधशृंगैर्विराजिता सुवेपेनांगरजनैर्नारीभिरुशोभिता रूपचातुर्यवर्ध्याभिर्वैद्यभिः
 समलंकृता श्लोकैककुबेरस्यशक्रस्येवामरावती तेजोवतीवरत्नाढ्यापावकस्यमहापुरी तन्नराजारत्नसेनोवभूवा
 मितविक्रमः तस्मिन्शासतिभूचक्रंऋद्धमासीदतीवहि तस्यदेशेवसद्विज्रोवेदवेदांगपारगः देवस्वामीतिनाम्नावै
 देवतातिथिपूजकः तस्यभार्यातुविप्रस्यनाम्नाधनवतीशुभा यथार्थनामधेयासात्त्वक्ष्मीरिवसविग्रहा तस्यां
 सजनयामाससप्तपुत्रान्शुभान् न्वितान् एकाद्विहतरंस्यांनान्नागुणवतीत्यप कृतदारश्चतेपुञ्जाविहरंति
 ययामुखंकन्याकुमारिकाचासीदनुरूपप्रियार्थिनी श्रान्तरेद्विज.काश्चिद्विक्षार्थोसमुपागतः दीप्यमानं
 स्वतेजोभिर्भूतिमानिवपावकः द्वारदेशमथानत्यप्रयुजोजाशिषंतदा देवस्वामिरनुषाः सप्तसमुत्थायसंसं
 धमं भिक्षांप्रत्येकमानीयददुस्तस्मैद्विजन्मने श्रवैधव्याशिषः प्रादात्ताभ्यः सौभाग्यसंपदांततो
 गुणवतीमात्राप्रहितासहभिक्षया विप्रायभिक्षांप्रददौकृत्पादाभिर्वदनं आशिषंप्रयुजोविप्र शुभेधर्मवती
 भव स्ववैलक्ष्यंगुणवतीश्रुत्वाप्रत्याययौगृहं मात्रेनिवेदयामासआशिषंतनयोजितां श्रुत्वाधनवतीपुर्वाकरेधू
 त्वासमाययौ प्रणताभ्योरनुपाभ्योमेत्त्वयादत्तावराशिषः श्रवैधव्यकरा.पुत्रसुखसौभाग्यदायकाः सुतायांप्र
 णतायांविपरीतत्वयोदितं भद्रेधर्मवतीभूयाइत्युदीर्यपुनः पुनः आशीःप्रयुक्ताविप्रप्रेकारणंवदत्स्वरं द्विजउ
 वाच धन्यासित्वंधनवतिप्रस्पतातच.रिताभुवि यथायोभ्याप्रयुकेयंमयाशीर्दुहितुस्तव इयसस्तपदीमधेयैधू
 र्मसमवाप्स्यति धर्माचरणमत्यर्थकर्तव्यंपरमेतया यदागताभवेत्सोमागृहेचतर्हि सुंदरि तस्या.पूजनमात्रे
 णभवेद्देधव्यनाशनं श्रतोमयाशीर्दत्तयेपुशुभेधर्मवतीभव श्रुत्वाधनवतीजाताचित्ताकुलितलोचना उवाचवचनं
 दत्तिंश्राणिपत्यपुन पुनः धनवत्युवाच सोमागमनमात्रेणभवेद्देधव्यभंजन कासासोमात्त्वयात्रोकाकाजातिः कुत्र

संस्थितिः तस्यावदमहाभागानकालो विस्तरस्य मे द्विजउवाच सासोमारजर्कजातिः स्थितिस्तस्याश्च
 सिंहले सायदायाति ते वेरमतदा वैधव्यभंजनं इत्युक्त्वा द्वाह्मणो न्यजनातो भिक्षाप्रतीक्षया धनवच्यपि पुत्रेभ्यः
 प्रोवाच वचनं तदा धनवच्युवाच इयं हूलिलिता पुत्राः स्वसागुणवती शुभा सोमानयनमन्त्रेण मे वैधव्यभंजनं
 अस्ति यस्यापि तुर्भा किर्मानुर्वचनगौरवं सप्रयातु सह स्वस्वा सोमामानयितुं हतं पुत्रा ऊचुः ज्ञातं मातस्तव स्वर्गात्
 पुत्रो ह्येव वचनं यतो देशांतरं पुत्रान् प्रस्थापय सिद्धतरं अंतरादुस्तरः सिंधुः शतयोजनविस्तरः अशक्यं गम
 नंत जनक्षमगमने वयं देवस्वान् पुत्रा च अपुत्रः सताभिः पुत्रैरहं यास्यामि सिंहलं आनयित्वा मितां सोमां पुत्री वैध
 व्यनाशिनी एवं वादिनि सक्रोधे देवत्वा मिनि तद्वशे शिवस्वाभिकनिष्ठश्च पुत्रः प्रोवाच सन्नतः भैवं वदमहाभा
 गरोपावेश वशं गतः मयि तिष्ठति कश्को गंतुं द्वीपं हि सिंहलं समुद्रः सहस्रोत्थाय प्रणम्य शिरसागुरुं प्रतरथे संहितः
 स्वस्वा द्वीपं सिंहलसंज्ञकं किमद्भिर्देवसैर्गत्वा तीरं प्राच्य सरिरपतेः तंतर्तुं ननु धैतत्र प्रयासमकरोद्द्विजः सद्द
 र्शसाविस्तीर्णं न्यग्रोधं द्रुममंतिकं तत्कोटिरे सुखासीना यध्वराजसुताख्यः तत्पादपे ततः स्थित्वा ताभ्य निर्गता हि
 नं प्रावकानां कृते मांसं गृहीत्वा शिशुभोजनं भोजनं दत्तमपि तैर्भुजते स्म नशावकाः पप्रच्छ चाग्रतो यधः शावका
 नरयानि ह विवहलः यध उवाच कथं न भुंजे न पुत्रा भवन्तं क्षुधिता अपि आनीतं कोमलं मांसं भवत्यो न्यमिदं मया ज्ञात्र
 का ऊचुः एतद्वत्सलेता तमानवौ चाजतिष्ठतः अरवो कृते तयोस्तात कथं भुंजामहे वयं एतच्छ्रुत्वा स यध्वरतुकरु
 णाहतचेतनः तपोरति कभागत्पवचनं प्रत्यभापत यध उवाच ज्ञातस्तु युवयोः कामो भोजनं क्रियतामिदं पार
 मुत्तारधिभ्यामिजलधेः प्रातरेव तु ततो रात्र्यां वपतीतायामुदिते तु दिवा करे पारमुत्तारितौ तौ नु यध्वराजनेवे गिनासि
 हलद्वीपमागत्य स्थितौ सोमपृष्ट्वा तिके ततः प्रत्युपसमये सभ्यं गानमंडलं लेपनं च कुरुत बत ज्ञावा सिद्धिं न प्रति

एवंविद्वत्तेस्त्रयपूर्णैः संवत्सरोत्थयां रत्नुपाः पुत्रान् रत्नान् ह्रस्वसोमापप्रच्छविस्मिता मार्जानं लेपनं कोवाकरोति मम
कन्यतां एकदेवाध्वजगदुःसर्वाः कार्यार्थमेतदं हि नः एकदा रजर्कोसोमानिभूता संस्थितानि शो ददशं ब्राह्मणीकन्या
मन्त्रेर्धर्तौ गृह्णन् लिपंतमग्नं प्रातं भ्रातरं च सुदुर्गतं सोमापप्रच्छतौ गत्वा कौयुर्वाक्यं तं मम ऊचतु रतौ तदाष्ट
चान्द्राक्षपुत्रकौ सोमोवाच दध्यास्मि वतनद्यास्मि ब्राह्मणौ गृहभार्जकौ गातिवतयास्यानि पायादस्मादसंश
यं पापनादया स्म्यहं रथानां रजकीं सर्वं निदिता कथं वा ब्राह्मणो भूत्वा विरुद्धं मे चिकीर्षय शिवस्वाम्युवाच एषा
गुणवती नाम रथसामन्सुमध्वमा इयं सप्तपर्दामध्ये वैष्वयं संप्रपत्स्यते तव सा द्विभ्यमात्रेण भवेद्द्वयभंजनं अतो
हेतोः सह स्वत्वादास कर्नकरो निते सोमोवाच अतः परनकर्तव्यं यास्यामितवशास्मनात् इत्युक्तं गृहमागय रत्नुपा
न्वः प्रत्युवाच ह यः कश्चिन्मम राजये स्मिन् विप्रते मानवः कश्चित् तथैव रक्षणीयो सौ यावदागम्यते मया कस्य विद्व
चनात्कोपेन दग्धः कथंचन तथेयुकारत्नुयाभिः सा सोमायातामहां वधिं पारमुत्तरायामास श्वेने हि जपुत्रको र्व
यनाकाशयानेन सा तारमहां वधिं प्रासाः कर्वां पुरीं सर्वे निमेषात् तत्र भावतः सोमां धनवती दृष्ट्वा तत्र पूजाभ्यां कं
रोत् अत्रांतरोऽथिव रग्नामीत ददिं यांतरारं रथसुः ब्राह्मणं रुद्रशर्माणं गुणेन सदृशं रथसुः ततः स रजर्को सोमा वै
वाहिकनथाकरोत् सुलभे च सुनक्षत्रे देवस्वामी तु कन्यकां ददौ तस्मै गुणवतीं गुणिने रुद्रशर्माणे ततो वैवाहिकं म
वेह्यमाने हुताशने अथ सप्तपर्दामध्ये रुद्रशर्माणो मृतो भवत् रुद्रुर्वाधवाः सर्वे स्थिता सोमानिराकुलाश्चक्रुः सुम
हानासीहो कानां तत्र पश्यतां धनवत्यैव सतां पुत्रतराजप्रभावं पूषं संकटं प्रविधिवद् ददौ मृतिविनाशनं रुद्रः
शर्माणं पितृन्मात्राव्रतराजप्रभावतः आससाद तदा जीवं मुक्तवत्सहसो स्थितः एवं विवाहं निर्वर्यं ब्रतराजं निवेद्य च
आमंत्र्यत्वां धनवतीं सोमा प्रायाद्गृहं प्राति एवं सारजर्को सोमा जीवा विच्छाद्य तं हि जं चत्वा लहर्षं सपूर्णं पूर्णं कामास्वमं द्विरं

अत्रात्रेयहेतुस्याः प्रथमतः नयोमृतः पुनः स्वामी मृतस्तस्याजामाता च ततो मृतः आगच्छत्यास्तदा तस्याः
 सामवारान्वितातिथिः आमवास्यावभूयाथ मृतसंजो विनीतिथिः साददशैतत्पार्ति कांचिद्द्वान्स्त्रियतदा तूल
 भरभराक्रान्तिं कंदमानां सुदुःखितां दृष्ट्वा वाच्यं अत्र तारय मे पुत्रितूलभारं शिरः स्थितं एतद्भारभराक्रान्तिं कंदमानां
 सुदुःखितां सोमो वाच्यं आमवास्याय हे पुत्रि सोमवारयुतातिथिः तूलराशिनरुष्टशामिनी यमोयं मया कृतः पुनर्द
 दर्शसायार्तिं मूलभारवर्ती स्त्रियं साप्युवाच ततः पुत्रिमूलभारो महानिति अत्र तार्यदर्शं तिष्ठस्येति पारस्यान्यहेतव
 सोमो वाच्यं अथ मूलं तथा तूलं नरुष्टशामिकथं च न ततो अथ तत्तैव नदीतीरं भवंपि स्नात्वा विष्णुं समभ्यर्च्य श
 केशाभिः प्रदक्षिणां साचकार महभागानां देवादि तत्तरं शतं भीष्म उवाच यदा प्रदक्षिणावर्तं कृतं शंकरहस्तया
 तदा जीवितवृत्तं ते जामातापति पुत्रकाः नगरं श्रीसमाकीर्णं तद्गृहं च विशेषतः अथायातामहभागानां सोमस्त्वभवनं
 प्रति जीवितं वीक्ष्य मर्तं रं पूर्वाजामात रंतथा अतुलं रत्नान्समासाद्य जगाम कृतकृत्यां प्राणिपत्यस्तु पाः सर्वाः प
 रच्छुस्तं तपस्विनीं स्नुपा ऊचुः मृतास्ते तनयादे विपतिजामातवांधवाः जीवितस्ते कथं देवि मृतास्ते च कथं वद
 सोमो वाच्यं गुणवर्य मया दत्तं व्रत राजप्रभावकं मृतास्ते तद्विपत्तिजामात पुत्रकाः तूलकं न मया ररुष्टमूल
 कंच तथैव च अथ रथे विष्णुमभ्यर्च्य तदा तन्न प्रदक्षिणां शंकराहरं तपामूयः कृतमष्टोत्तरं शतं जीवितारस्तत्प्रभा
 वेण प्रतिजामात पुत्रकाः सर्वाभिः क्रियतामद्य व्रतराजं विधाततः भविष्यति नैवैधव्यं सौभाग्यं संभविष्यति स्नुपा
 स्याः कारयामास तथा सोमा व्रतेभ्यं भुक्ता भोगान्वहं स्तत्र पुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिवृता विष्णुलोकमवाप
 सा इत्येतत्कथितं पार्थ विस्तरं एव मया तव युधिष्ठिर उवाच माहात्म्यं व्रतराजस्य कोविधिर्वद विस्तरात् कर्तव्यं के
 न र्भवेत्तं नारीभिः पुरुषेण वा भीष्म उवाच आमवास्यातिथिः पार्थ सोमवारान्विता यदा तदा पुण्यतमः कालो देवा

एवंविद्वत्तेरतत्र पूर्णः संवत्सरोपयो रत्नुपाः पुत्रान् रत्नाद्भूय सोमापप्रच्छविस्मिता मार्जनलेपनं करोति मम
 कथ्यतां एकदैवाद्यजगदुः सर्वाः कार्यभेदाहिनः एकदा रजर्कसोमानिभूता संस्थितानि शि ददशं ब्राह्मणं कन्या
 मार्जयेत्तद्यहंगनं लिपंतमंगनं प्राप्तं भ्रातरं च सुदुर्गतं सोमापप्रच्छतौ गत्वा कौयुवां कथ्यतां मम ऊवतु स्तौ तदा पृष्ट
 च यान् ब्राह्मणपुत्रकौ सोमोवाच दशधा स्मि वतनष्टास्मि ब्राह्मणौ पृष्टवार्जकौ कांगतिवतया स्यान्निपायादस्मादसंश
 यं पापजात्या स्म्यहं रक्षता रजर्कस्त्वं नित्तिता कथं वा ब्राह्मणो भूत्वा विरुद्धं मे चिकीर्षथ शिवस्वाम्युवाच एषा
 गुणवती नाम रवसामनसुमध्यमा इयं सतपदी मध्ये वै धव्यं संप्रपश्यते तव सा त्विधमत्रिणभवेद्दधव्यभंजनं अतो
 हितोः स ह स्वस्वादास कर्म करोमि ते सोमोवाच अतः पर न कर्तव्यं यास्यामितवशा सनात् इत्युक्तः पृष्टमागत्पश्यन् प्रा
 भ्यः प्रत्युवाच ह यः कश्चिन्मम राजये स्मिन्मिषयेते मानवः कचित् तथैव रक्षणीयो सौयावदगन्धते मया कस्यचिद्
 चनात्कोपिनदग्धव्यः कथंचन तथेच्युकार नुषाभिः सा सोमायातामहां विधिं पारमुत्तरायामास श्रेणे न हि जपुत्रकैस्त्व
 यनाकाशयानेन सा तारमहं बुधिं प्राप्ताः कर्वापुर्न सर्वे निमेषात्तत्र भावतः सोमांधनवती दृष्ट्वा तत्र पूजामथा कं
 रोत् अत्रांतरो शिवस्वामितीति ददिशांतरास्त्वसुः ब्राह्मणं रुद्रशर्माणं गुणेन सदृशं स्वसुः ततः स रजर्कसोमा वै
 वाहिकमथाकरोत् सुलभे च सुनक्षत्रे देवस्वामी तु कन्यकां ददौ तस्मै गुणवतीं गुणेन रुद्रशर्माणे ततो वै वाहिकैर्भ
 वैर्हूयमाने हुताशने अथ सप्तपदी मध्ये रुद्रशर्माणो भूतो भवत् रुद्रदुर्वाधयाः सर्वे स्थिता सोमानिराकुलाश्च क्रंदः सुम
 हानासीच्छोकानां तत्र पश्यतां धनवत्पैव स तौ ब्रतराज प्रभावजं पूर्य संकल्प्य विधिवद्ददौ मृतिविनाशनं रुद्रः
 शर्मापितरमाच्च ब्रतराज प्रभावतः आस सप्तदत्तदाजीवं मुत्तवत्सहसोत्थितः एवं विवाहं निर्वर्त्य ब्रतराजो निवेद्य च
 आभंभ्यतां धनवर्तसोमा प्रायाद्ब्रह्मं प्रति एवं सारजर्कसोमाजीवा विद्यामृतां हिजं च चालहर्षं संपूर्णं पूर्णं कामास्वमं दिरं

अत्रांतरे गृहेतस्याः प्रथमंतनयोमृतः पुनः स्वामी मृतस्तस्याजामाता चततोमृतः आगच्छत्यास्तदातस्याः
 सांभवारान्वितातिथिः अमावास्यावभूषामृतसंजातिनीतिथिः साददर्शततोपार्तिं कांचिद्द्विस्त्रिंशत्तदा तूल
 भारभराक्रांतां क्रंदमानां सुदुःखितां दृष्ट्वा वा अथ तारय मे पुञ्जितूलभारं शिरःस्थितं एतद्भारभराक्रांतां क्रंदमानां
 सुदुःखितां सोमोवाच अमावास्याय हे पुञ्जि सोमवारयुतातिथिः तूलशार्शिनस्तदृशामि नियमोचं मया कृतः पुनर्द
 दर्शसापार्तिमूलभारवर्तीस्त्रिंशत् साप्युवाच ततः पुञ्जितूलभारो महानिति अवतार्य क्षणं तिष्ठ सोमोवास्यान्यगृहेतव
 सोमोवाच अथ मूलंतथा तूलं न स्पृशामि कथंचन ततोऽथ तल्लै चैव नदीतीरभवंपथि स्नात्वा विष्णुं समभ्यर्च्य श
 र्कराभिः प्रदक्षिणां साचकार महाभाग ते देवाष्टोत्तरं शतं भीष्म उवाच यदा प्रदक्षिणावर्तं कृतं शर्करहस्तया
 तदार्जावितवंतस्ते जामातापतिपुत्रकाः नगरं श्रीसमाकौण्ठतद्गृहं च विशेषतः अथापातामहाभाग सोमास्वभूवन्
 प्रति जावितं वीक्ष्य भर्तारं पुत्रो जामात रंतथा अतुलं स्तनस्समासाद्य जगाम कृतकृत्यां प्रणिपत्य स्नुपाः सर्वाः प
 प्रच्छुस्तं तपस्विनीं स्नुपाः कथुः मृतास्ते तनयादेवि पतिजामातृवांशवाः जीवितारस्ते कथं देवि मृतास्ते च कथं वद
 सोमोवाच गुणवत्समयादत्तं व्रतराज प्रभावकं मृतास्ते तद्विपाकेन पतिजामातृपुत्रकाः तूलकं न मया स्पृष्टं मूल
 कं च तथैव च अथ रथे विष्णुमभ्यर्च्य तदा तत्र प्रदक्षिणां शर्कराहस्तया भूयः कृतमष्टोत्तरं शतं जीवितारस्तस्य भा
 वेण पतिजामातृपुत्रकाः सर्वाभिः क्रियतामद्य व्रतराजं विधानतः भविष्यति न वै ध्वं यस्मिन् भाग्यं संभविष्यति स्नुपा
 स्वाः कारयामास तथा सोमा व्रतेऽथरं भुक्ता भोगान्धूस्तत्र पुत्रपौत्रादिभिः सह तैश्च सर्वैः परिहृता विष्णुलोकमवाप्स
 सा इत्येतत्कथितं पार्थ विस्तरणमया तव युधिष्ठिर उवाच माहात्म्यं व्रतराजस्य कोविधिर्वद विस्तरात् कर्तव्यं के
 न भो मे दं नारीभिः पुरुषेण वा भीष्म उवाच अमावास्यातिथिः पार्थ सोमवारान्विता यदा तदा पुण्यतमः कालो देवा

नामपिटलेभः प्रातरुद्यायव्रतिनां ज्ञानार्कार्जलाशये स्नात्वाभौनेनकौशयपरिधायव्रतीततः प्रायादश्वत्थ

दक्षस्थसमर्पंकुलन्दन अश्वत्थमूलैकतंव्याविष्णुपूजासमंत्रका विष्णुपूजामंत्रः ऋषकाढ्यकरवर्णपायस
टिरिथत्वंतकारिणे आदिमध्यातहीनायविष्टरश्वसेनमः एवंसंपूज्यगोविंदपीतवस्त्राक्षतेः फलैः कुसुमैर्विवि
धैश्चैवभक्ष्यभोज्यैरतथाविधैः अश्वत्थपूजनंकार्यंप्राक्कर्मत्रेणपांडव अश्वत्थपूजामंत्रः अश्वत्थाहुतमावास
गोविंदस्थसदाश्रय अशेषहरमेपापंघृक्षराजनमोस्तुते इतिसोमायनमः सोमवारायनमः सोमार्धेनमः एवं
पूजाविधिं कृत्वा ततः कुर्यात्प्रदक्षिणं मौक्तिकैः कांचनैरौषधैर्हार्कमणिभिरतथा कांस्थपात्रैस्तावपात्रैर्भक्ष्यपूर्णाः
पृथक्पृथक् गृहीत्वाश्वमण्युक्तादक्षिणयेनपिपपले तावत्प्रदक्षिणं कार्ययावदष्टोत्तरं शतं तद्वस्तुजातं विप्रा
यपुरंध्रीभ्यः प्रदीयते ततो निरामिधाहारं कुर्यात्तारीजनैः सह एष्यते कथिते भूयो व्रतराजविधिर्मया द्रौपदी च सुभद्रां च
कारयस्व तथोत्तरां उत्तरागर्भं संस्थारुतुजो विं तलभते चिरात् युधिष्ठिर उवाच यत्पालय विभवानारीकांचनाद्यैर्विनाकृता
सा कांथलभते पूर्णव्रतराजफलवद् भोष्म उवाच फलैः पुष्पैस्तथाभक्ष्यैर्वस्त्राद्यैरपि पांडव कुर्यात्प्रदक्षिणावर्त्तं समापि
पूर्णफलं लभेत् व्रतमिदमस्विलं न रं द्रविष्णोः श्रुतमनपापि पराक्रमं त्वयापि पतिमुत धनामिच्छती पुरंध्री सपदि क
रोतु न चात्र चित्रमस्ति भीष्म उवाच शृणु पार्थ प्रदक्ष्ये ह मुद्यापनविधिं शुभं विनायेन व्रतस्यारुपन पूर्णफलं भज्यमानं वेत्
स्वर्वातो भद्रमध्वेतु रथापयेत्कुंभमक्षतं दक्षराजं सुवर्णैरुपपंचरत्नसमन्वितं तन्मूले प्रतिमां विष्णोः सौवर्ण्यं च चतुर्भु
जां लक्ष्म्या वाहनसंयुक्तामामापातपलाययि उपचारैरनेकैश्च यथाविभवविरतैः नैवेद्यैः पुष्पपुष्पैश्च दीपैश्च य
रितः शिथैः राज्ञो जागरणं कुर्यात्प्रभाते होममाचरेत् सामिद्विपैः पलाभिरनुपायसेन तिलैस्त्रया पूर्णाहुतिं च
जुहुयाद्वाह्नां च दद्यात्पयस्विनीं द्वादशब्राह्मणाभोज्या धृतपायसमोदकैः उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां

प्रणम्य दंडवद्भूमौ प्रायश्चित्वा विसर्जयेत् ॥ इति भविष्योक्तं सोमवत्यमावास्याव्रतं अथोद्यापनप्रयोगः तिथ्या
 दिसंकीर्त्यात्मनश्चैषध्वपुत्रपौत्रप्राप्तिपूर्वकानुलसौ भाग्यसिद्धिद्वारा अथ यरूपीनारायणप्रतिघर्षमाचरितसोमव
 त्यमावास्यासांगताफलसिद्धये तदुद्यापनारंभकमहंकरिष्य इति संकल्प्य दृताचार्यः सर्वतोभद्रस्थकलशेरोप्यमं
 यपीठस्थसौवर्णाथस्थदृक्षाधस्थहैमं लक्ष्मीनारायणं इदं विष्णुरिति मंत्रेण पूजयेत् अथस्थसोमादिपूजामपि
 कुर्यात् तत्र मंत्राः पूर्वोक्ता एव ज्ञेयाः कथाश्रवणादिनाराजिनयेत् प्रातः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादाध्यात् तत्र प्रधानं
 लक्ष्मीनारायणमथस्थसमित्यायसतिलद्रव्येण प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्रयैकैकया ज्य
 ह्वयापक्षे एवं होमसमाप्य द्वादशा ब्राह्मणान्वत्यादिनां संपूज्य लङ्घुकपायसमंडकादिपकान्नैः संतर्प्य अथस्थ
 प्रतिमादिकमाचार्याय दद्यात् त्वगां च सोमस्करां दद्यात् शिष्यश्च यद्दीह्वाभुंजीत इति सोमवत्यमावास्याव्रतोद्यापनम् ॥
 अथ सर्वमासेष्वमावास्यासाधारणव्रतानि हेमाद्रौ अमायांतु निराहारश्च दमेकं सुयंजितः शूलं पिष्टमयं कृत्वा वर्षी
 तं विनिवेदयेत् अनेन भूणहस्यादिपातकहानिररिनाशश्च शिवलोकप्राप्तिश्च भवतीति शिवधर्मोक्तममायां शूलव्रतं
 अथापि तद्व्रतं हेमाद्रौ अगस्त्य उवाच सर्गादौ ब्रह्मणा सृष्टा स्तमचूः पितरस्तदा व्रतिनो दीहि भगवन् यथावर्तामहे
 वयं ब्रह्मोवाच अमावास्यादिनैवोत्तुतस्यां कुशतिथौ दकैः तर्पितामानुषैस्तर्हि परांगच्छतान्यथा तिलद्वया
 स्तथैतस्यामुपोष्य पितृभक्तितः चिराय तस्य संतुष्टा वरे यच्छतमाचिरं तस्मादस्यार्तियो विद्वन्नेतस्वैरमावरेत्
 इति वाराहपुराणोक्तममायां पितृव्रतं भविष्योत्तरे कपितृव्रतं यथा ब्रह्मोवाच पितरः स्वदिनेषु देवैरिष्टाः कुर्वन्ति स
 र्वदा प्रजावृद्धिं धनं रक्षामाप्नुयुष्वं वस्तुमेव च मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कर्त्तव्याः गंधपुष्पोपहारैश्च यथा
 शांतिविधायते पूजातु वितशाठ्येन कृतापितृफलप्रदाः आर्ज्यधारासामिद्भिश्च दधि क्षीराक्षमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदो

हेनरत्न शोभनवतता इतिभविष्यपुराणोक्तमनायांपितृवतं अथास्पांपयोवतंवल्लपुराणि वर्षमेकमेवयरतुं
दरदांपदमते वषदशयानमायास्यापां यत्नरातेजलकुंभयुतानिवासांसिदद्यात् तेनविष्णुलोकप्राप्तिर्भवति

इतिब्रह्मपुराणोक्तमनायांपयोवतम् त्वारितश्रीरण्वारसिंहधरणिपांलावदान्यामणिर्नानाशास्त्र
विचारत्ताररसविसदृशसंरतकः पूर्वार्धमेवविभागलक्ष्यपतेः पादांबुजाचारतोज्ज्वल्यारतुपुत्रक
तत्रभिन्नतहितः संपाद्यपद्मार्चाचिरं १ रण्वारसिंहभूषणकारितेकृत्यसागरे अभव
ब्रह्मकृतपालार्नयोत्तरत्नसमुच्चयः ॥ २ ॥ इति श्रीमत्सूर्यवशावतं
सरयुकृतितेजक श्रीरण्वारसिंहमहाराज

कारितेकृत्यरत्नाकरेवम

मासकृत्यरत्न

समुच्चयः ॥

ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिवाभङ्गाधिकारेचैत्रमासोद्भूतस्समाप्तिमणमत
संवत् १९४१ ज्येष्ठ म. २०

पञ्चविंशोऽध्यायः

॥ डोरवस्तिश्रीगणेशायनमः ॥ अथवैशाखमासिकृत्यनिर्णयः ॥ मेषसंक्रमणेपराः प्राक्चंद्रशष
 टिकाः पुण्यकालः रात्रौचेत्प्रागुक्तोनिर्णयः मध्याविषुवतिप्रोक्ताहतिस्मामान्यनिर्णयेनरर्दायवचनात् अत्रथ
 र्मघटादिदानम् पृथ्वीचंद्रोदये तीर्थेचानुदिनस्नानंतिस्त्रैश्वपितृतर्पणम् दानंधर्मघटादिनामधुसूदनपूजनम् माध
 वेमासिकुर्वीतमधुसूदनतृष्टिदम् रक्तंदपुराणे वैशाखेयःक्षेपेन्मासमेकमेकमानवः सयातिश्रेष्ठनालोकेपूजितो
 धनवानपि मत्स्यपुराणे वैशाखेपुष्पलवणवर्जयित्वातुगोप्रदः भूत्वाविष्णुपदेकल्पंस्थित्वारजाभवोदिह विष्णु
 पदेविष्णुपुरे भविष्यपुराणे वैशाखेमासिराजेंद्रयःकुर्वान्नकभोजनम् दध्योदंतुभुजानोजितक्रोधोजितेंद्रियः गो
 हृसायमधःशायीनिशायामेकवल्लभुकु निमेषचयथोद्विष्टसामांघ्यसर्वदाचरेत् महाभारते निरतरदेकमेकमेकवैशा
 खयोजितेंद्रियः आयुष्यब्रह्मचर्यंमहापातकनाशनम् निरतरदेतिवाहयेत् ब्रह्मचर्यमब्रततागम् महापातक
 नाशश्चाब्रफलम् विष्णुधर्मोत्तरे हेमाद्रौ यःक्षेपेदेकमेकमेकवैशाखेपूजयेद्धरिम् नरोवायदिवानारीज्ञातीनांश्रेष्ठ
 तांज्जेत् तत्रैव मार्कंडेयउवाच यस्यांतुसमतीतायांयावन्मासंदिनेदिने पूजयेद्देवदेवेशान्तर्हिहमपराजितम् हो
 मांसिद्धार्थकैःकुर्वात् प्रत्यहंप्रयतो नरः वैशाख्येकनकंदयात्त्रिरात्रोपोषितो नृपः ज्ञानावाप्तिकरंस्त्रैतद्वतंबुद्धिविव
 द्नमिति तथाचात्रापूदानम् तत्रच अपूपानांप्रदानेनवैशाखेमुखमश्रुते राजमातैर्द्विपि तुलामकरमेषेपुप्रातः
 स्नानार्थसदान्भवेत् हविष्यब्रह्मचर्यंमहापातकनाशनमिति पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुस्मृतिपादयोः ॥ अथवैशाख
 स्नानविधिः ॥ अत्रसौरिमासउक्तः अन्यत्रपक्षद्वयाद्वा मधुमासस्यशुक्लायामेकादश्यामुपोषितः पंचदश्यांतु
 भोर्वारमेषसंक्रमणेपिवाः वैशाखस्नानानियमब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्यकुर्वात्संकल्पपूर्वकम् तत्रमं
 नः वैशाखसकलंमासमेपसंक्रमणंरवेः प्रातःस्नानियमःस्नानेप्रीयतांमधुसूदनः मधुहंतुःप्रसादेनब्राह्मणानामनु

ग्रहात् निर्धनस्तुमेपुण्यैशस्त्रज्ञानमन्वहम् प्रार्थनाच माधवेमर्गेभानौसुररेमधुसूदन प्रानःस्त्रानिनेमैनाथ
 फलदेभवापापहन्ति तीर्थविशेषोपि तत्रैवोक्तः भेषसंक्रमणंभानौमाधवेमासियन्ततः महानद्यानदीतीर्थेनदे
 सरसिनिर्झरे देवखातेतथास्नापादथप्रासेजलाशये दीर्घिकाकूपवापीपुनियतरमाहरेस्मरन्इति संकल्पेचती
 र्धनामग्राह्यम् अज्ञातेतुविष्णुतीर्थमितिवदेत् तथाच तत्रैव यदानज्ञायतेनामतस्यतीर्थस्यभोद्विजाः तत्रेयुञ्जार
 णकार्यविष्णुतीर्थमिदंत्विति तीर्थस्यदेवताविष्णुसर्वत्रापिनसंशयः अथान्योपिविशेषस्तत्रैवपादौ तुलसीकृष्ण
 गौरास्पातयान्यर्च्यमधुद्विपं विशेषणतुवैशाखेनरोनारायणोभवेत् माधवसकलमासंतुलस्यायोर्वयेन्नरः त्रिसं
 र्धमधुहंतास्तरस्यास्तिपुनर्भवः तथाच प्रातःस्नात्वाविधानेनमाधवेमाधवाप्रिये योश्चस्थूलमासिचैतोयनवहं
 नासदा कुर्यात्प्रदक्षिणांतुसर्वदेवाप्रियततः पितृदेवमनुष्यांश्चतर्पयेत्सचराचरं योश्चस्थूलमासिचैतदेवमुदकेनसमं
 ततः कुलानामधुतंतेनतारितस्यान्नसशयः कंडूयष्टतोगांतुस्नात्वापिजलतर्पणम् कृत्वागोविदमभ्यर्च्यनदु
 र्गतिमवाप्नुयात् तथाचाब्रवतविशेषोपि एकभक्तमथोक्तमयाचितमतंद्रितः माधवेमासियःकुर्याच्छिभतेपुण्यमा
 प्सितम् वैशाखेविधिनस्नानंदेवनयादिकेवर्हः हविष्यं ब्रह्मचर्यं च भूशय्यानि यमस्थितिः व्रतं दानं दमो देवमधु
 सूदनपूजनम् अहिजन्मसहस्रोत्थपापंहरतिदारुणमिति मदनरत्नेस्कंदे प्रपाकार्यार्च्यवैशाखेदेवदेयानालंति काः
 उपानद्वयजनच्छत्रसूक्ष्मवासार्सिचंदनम् जलपात्राणि देयानितथापुण्यग्रहाणि च यानिकानि विचित्राणि द्वाक्षारं भक्
 तानि च देयानितानि वैशाखे मधुसूदनप्रीतये तिथितरे च ददाति यो हि मे पादौ शकून् वुषटान्वितान् पितृदनुद्विश्य
 विभेभ्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते तथा वैशाखे यो षट्पूज्यं स भोज्यवै हि जन्मने ददाति सुरराजेंद्रसयाति परमांगतिम् एवं
 संपूज्य स्नानां शकौ च्यहवास्नायात् तदुक्तं तत्रैव पादौ त्रयोदश्यां च तुर्दश्यां वैशाख्यां वा दिनत्रयम् अपि सन्पूज्य विधानेन

नारीवापुरुषोपिवा प्रातःस्नातःसंनियमः सर्वपापैः प्रमुच्यते इति तथा च तत्रैव निश्चित्य जलपात्रे च प्राक्षिमाधेवं
मासके माधवे चैव ध्येति देवतास्तेन राभुवि स्वर्णपात्रे यवारौप्येतां क्वाभ्युपययिष्येति वा । तोयस्थयोर्ध्वदेवंशादि
ग्रामाशिलोद्भवम् प्रतिमां वामहामागतस्य पुण्यमनंतकामिति हेमाद्रौ वामनपुराणे च वैशाखे पुण्यलवणवर्जयित्वा
च गोप्रदः एतत्कांतिव्रतं नाम कांति सौभाग्यदायकमिति विष्णुरेवात्र देवता यदा वैशाखे मलमासो भवति तदा का
न्यानां तत्रैव समाप्तिर्निर्वधानमास इयम् तत्रियमांश्च कर्तव्याः । मासोपवासचंद्रापणादिसमाप्तिरनुमलमास एव
तदुक्तं दीपिकायां नियतं त्रिशद्विंशत्युत्तमे मास्यारभ्य समापयेत् मालेनेमासोपवासव्रतमिति अत्र दानविधौ पठको
ऽपरा केषामनपुराणे गंधाश्रमालयान्तिथौ वैशाखे सुरभीणि च देयानि द्विजमुख्येभ्यो मधुसूदनतुष्टये एव स्नानादि
नियमविधिना विधाय तरुयोद्यपनम् तदुक्तं तत्रैव मासमेवं वा हि स्नात्वा नद्यादौ विमले जले एकादश्या च
द्वादश्यां पौर्णमास्यामपि वा उपोष्य नियतो भूत्वा कुर्याद्व्यापनं च गृहत्पुद्यापनविधानम् तत्रैवाभिधास्यते अ
थ वैशाखस्य कृष्णप्रातिपदायां तिथिपत्वेन बह्विपूजाविधानं ब्रह्मपूजा वैशाखस्नानादिविधिः वैशाखकृष्णद्वितीयाम्
मानकल्पादि अत्र कल्पादेविधानात्कं आह्वानादिकार्यं तिथिपत्वेन ब्रह्मपूजापि वैशाखकृष्णतृतीयायां गौरी
व्रतं तत्त्वेन प्रोतिदेव्या पूजनं कंकोलदेकप्राशनं वैशाखकृष्णचतुर्थ्यां आवणादिसंकष्टव्रतं तत्त्वेन गणपतिव्रतस्य
तत्त्वब्रह्मप्राशनं वैशाखकृष्णपंचम्यातिथिपत्वेन नगानां पूजनं वैशाखकृष्णषष्ठ्या तिथिपत्वेन स्कंदपूजनं वैशाखकृ
ष्णसप्तम्यां च तिथिपत्वेन सूर्यपूजनं वैशाखकृष्णअष्टम्यां चैत्रकृष्णादिवेनशीतलाव्रतविधानम् वैशाखे शक्रसंयावं
साध्वं शर्करया चित्तिस्त्रिभिः कार्यम् चैत्रैव शस्यकृष्णशुक्लनवम्योश्च द्वापूजनमुक्तं भाविष्योत्तरे निर्णयास्तं वै
शाखे मासिराजेंद्रनवम्यां पक्षयोर्ध्वयोः उपवासपरो भूत्वा पूजयान् श्यचिदिक । हेमकुः दुर्भकाया तेजसा ध्रुवसन्निभम् वि

नानवरमासहोदेवलोकमहीयतइति वैशाखकृष्णदशम्यामानीशीर्पादारभ्योभयदशमीव्रतत्रयंगिवेनधर्मराजपूजा
 दिश्यापूजाचकार्या इतिविष्णुधर्मोत्तरे वैशाखकृष्णैकादशीवरूथिनी तथाचभविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच वैशाख
 रम्यासितेपक्षेकिनैकादशीभवेत् महिमानंकथयमेवासुदेवनमोस्तुते श्रीकृष्णउवाच सौभाग्यदायिनीराजन्य
 इहलोकपरत्रय वैशाखकृष्णपक्षेतुनाम्नाचैववरूथिनी वरूथिन्याव्रतेनैवसौख्यंभवतिसर्वदा पापहानिश्चभवति
 सौभाग्यप्राप्तिरेवच दुर्भगायाकरेत्येनांसास्त्रिसौभाग्यमाप्नुयात् लोकानांचैवसर्वपांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी सर्वपाप
 हरणदृष्टांसर्वपापानिर्कृतनी वरूथिन्याव्रतेनैवमांघातास्वर्गातिगतः धुंधुमायादयःसर्वैराजानोवहवस्तथा ब्रह्मकपा
 लनिर्मुक्तिवभूयभगवान्भवः दशदर्पसहस्राणितपरतत्तनियेनराः सतेपांकलमाप्नोतिवरूथिन्याव्रतादपि श्रद्धावा
 न्कुरुतेपरतुवरूथिन्याव्रतंनरः वांछितंलभतेसोपेपरत्रेहापिमानवः पवित्रापाविनीह्येषामहापातकनाशिनी भुक्ति
 मुक्तिप्रदाह्येपाकर्तृदृष्टारंजसत्तम अश्वदानात्परदानंनृपश्रेष्ठमजरस्यतु गजदानाद्भूमिदानंतिलदानंततोधिकं ब्रह्म
 दानात्परदानंनभूतंनभविष्यति पितृदेवननुष्याणांतिसिरन्नेनजायते तत्समंकविभिःप्रोक्तंकन्यादानंनृपोत्तम धेनु
 दानंचतत्तुल्यमित्याहभगवान्स्वयम् एतेभ्यःसर्वदानेभ्योविद्यादानंविशिष्यते तत्फलंसमवाप्नोति नरःकुत्सावरू
 थिनी कन्यावितेनजीवंतियेनरःपापमोहिताः पुण्यक्षयतिगच्छन्तिनिरयंयातनायुतम् तरमात्सर्वप्रयत्नेननप्राप्तं
 कन्यकाधनम् कन्यापुण्येनयोदयाद्यथाशकिरलंकृताम् तत्पुण्यसंख्यांनृपनेचिन्नगुप्तोनेत्यलमृततुल्यपुण्यमाप्नो
 तिनरःकुत्सावरूथिनी कांस्थंमांसंमसूरंज्ञंचणकाकोद्रवांस्तथाशार्कमधुपराक्षंचपुनर्भाजनमैयुने वैष्णवोव्रतकर्त्ता
 चदशम्यांदशवर्जयेत् द्यूतंक्रोडांचनिद्रांचातंबूलंदंतधावनम् परापवादपैशून्यंस्तेयंहंसंतिथारतिम् क्रोधा
 यत्ततवाक्यचएकादश्यांविचर्जयेत् कारवंमांसंमसूरंक्षौद्रतैलंविभाषणम् व्यायामंचप्रयासंचपुनर्भाजनमैयुने

स्फुटारुष्टाटिपरब्रह्मं द्वादश्यांपरिवर्जयेत् अनेनविधिन,राजन्विहितेधंवरुथिनी राज्ञौजागरणं कुर्यात्पूजितो
 नधुसूदनः सर्वपापविनिर्मुक्तस्तेषांतिपरमां गतिम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यपापपार्श्वभिः आदित्यत
 नयाद्गीतैर्नरैर्द्ववरुथिनी पठनाच्छृणुद्वाजनागोसहस्रफललभेत् सर्वपातकनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहर्षयेइतिमधि
 व्यपन्नयोर्वैशाखकृष्णवर्षेन्येकादशीव्रतकथा वैशाखकृष्णद्वादश्यांतिथीशपूजात्वेनहरिपूजाभोजनदक्षि
 णादिभिर्वैष्णवद्विजानांपरिचर्याकार्या वैशाखकृष्णत्रयोदशीगौरीकलपादि अत्रापिकलपादिकल्पत्वेनश्राद्धदानादि
 रक्षयफलकलपादिगुणप्रातिपादनात् वैशाखकृष्णचतुर्दश्यांमासशिवरात्रिचतुर्दशीव्रतांगत्वेनवर्षाशिवरात्रिव्रतव
 दुपवासजागरणप्रहरचतुष्टयपूजादिविधानसर्वैककृष्णचतुर्दशीषुकार्थम् वैशाखस्यामावास्यायां श्राद्धदानादिक
 विधेयम् अकरणेप्रत्यवायः आमास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषुच विद्वान्श्राद्धमकुर्वाणोनरकप्रातिपद्यत
 इतिवैशाखकृष्णपक्षकृत्यनिर्णयः अथशुक्लपक्षकृत्यनिर्णयः वैशाखशुक्लप्रातिपदायाम् अश्विनयप्रातिपदा
 व्रतांगत्वेन धातुनामानंसूर्यम् पूजाव्रतंचकुर्यात्तत्रतिथिपत्वेनयन्निहपूजामपिकुर्यात् वैशाखशुक्लद्वितीयायांती
 ललोहितकलपादि तत्रकलपादिश्राद्धदानादिविधानंकुर्यात् अत्रविशेषो नारदीये राघशुक्लद्वितीयायांभास्करभवना
 धिपंचतुर्वक्त्रस्वरूपंचसमभ्यर्चयेद्विधानतःभोजयित्वाद्विजान्भक्त्याभास्करलोकेमन्त्रयात् वैशाखशुक्लतृतीया अक्ष
 यतृतीया इयंगौरीव्रतेपूजताकार्या रंभास्यांवर्जयित्वातुतृतीयाद्विजसत्तम अन्येषुसर्वैकार्येषुगणयुक्ताप्रशस्येत
 इतिब्रह्मवैवर्तान्त गणोन्नगणेशःतदेवाहचतुर्थीतृतीयाविद्वोतृतीयाचतयापुनः कर्तव्याव्रतिमिस्ततधर्मकमाद्येतरपर
 रितिरकटपुराणे द्वितीयाविद्वानिपेयप्रयोजकस्त्वत्रद्वितीयाविधानिमुहूर्तपर किंतुकलाकाटादिरूपोपि अतएवतु
 र्तीयाहगौरीव्रतेस्वरूपापिपराकार्याव्रतांतरेषुतुजिमुहूर्तवंधनस्याज्यत्वं द्वितीयायापिजिमुहूर्ताया पृथग्नाह्यत्वंमि

तिपदानुवृत्तौ लुताकिचिदपिनलभ्येतदंगीरद्वर्तत्रिमुहूर्तलभेचइतरत्रतेष्वपि द्वितीयाविद्यापिग्रहिएकादशीत
 तंपाचपटार्थेयचतुर्दशीपूर्वविद्यापिकतेष्वप्यदिनस्यापरेहर्नातिद्ववासिष्यचनात् अत्रसौभाग्यगौरीव्रतंगत्वेन
 उभादेयां प्रजादापिप्राशनं केवलगौरीव्रतंगत्वेनविजयागौरीपूजागोमयप्राशनंच इयंचैत्रतायुगादिवत्रश्राद्धनित्यं
 शान्धेय युगादीन्प्रकल्पयानीयवप्यत्रातिर्लोर्वमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतोमनुष्यइतिविष्णुपुराणात् श्राद्धेतिपम
 परान्हरव्यापिर्नग्राह्यातरस्यापरान्हकालवचनात् कालव्याप्तिशस्त्रस्य सर्वापेक्षया व्यापकत्वात् अतएवश्रमांवास्या
 श्राद्धमुक्तकालादंशं एवंमन्वंतरार्दानांयुगादीनांविनिर्णयः महालयस्यपक्षस्यह्यष्टकानामपिरस्मृतइति यत्तुद्विशुक्ले
 दतथाष्टण्युगार्दकयमांविदुः शुद्धेपूर्वाह्निकग्रह्येकृष्णचैवापराह्निक इतिवचनं तदपिउपक्रमकालपरं शु
 क्लपक्षस्यपूर्वाह्नाद्वर्ध्वाह्निकपक्षेपरान्हेतुरौहिणुतलंयमेदितियायवोयवचनात् रौहिणमुहूर्तनलंयये
 दित्युक्ते यद्वा शुक्लपक्षगातायुगादितिथिः पूर्वास्मिन्दिनेकृतपोत्तरादारभ्यप्रवृत्तोत्तरदिनेद्वयाश्रपरान्हेर्पिकेचितवसे
 ततदात्तपूर्णाया अपरान्हव्यापित्वेनपूर्वदिनेनूनातायाएवग्राह्यताप्राप्तिः तदपवादत्वेनकृतपक्षयविक्षरूपएवपूर्वाह्
 न्यापिर्नो अपरान्हनस्यांशोऽन्यतरापिग्राह्येतिविधीयेतनचतदापरान्हनशस्त्रस्याप्यंतयाथः अपरान्हनेर्पिकेचितस्या
 विधनानत्वात् हेमाद्रिरनुमन्यादिविधानिर्णयः समतयामन्यव्यायुगाद्याश्रयिष्यसतासुमानवः स्त्रात्वाहुत्वाच
 रन्नायनप्रधानंतफलंलैभेदितिभारतकिः स्त्रानादौतूत्तराकेचित्तुर्वैशाखस्यदृतीयांयः पूर्वविद्धांकिरोतिर्वै ह्रवंदेवा
 नमुहूर्तातिकटपंचपितरस्तथीतगोभिलवचनाच्च आद्वेपिपूर्वाह्णव्यापिन्युत्तराकाट्येतिवदंति तत्काळादंशोदिविरुद्धा
 नमुक्तेच अपरान्हः पितृणांअपरान्हेतुपैतृके अपरान्हेपितृक्रियेत्यादिवचनैरपरान्हकालव्यापिभयानात् कर्मणोः
 नस्तथ्यकालस्तत्कालव्यापिर्नोतिथिः तयाकर्मणि कुर्वीतह्रासवर्दानकारणमितिवाक्यमादपुरान्हरव्यापिन्याएवश्रा

द्वे प्राज्ञत्वात् पूर्वलिखितगोभिलवचनं रचनाकरे - साकरत्वेऽपि पुद्गलेशोऽत्र क्रियमाणतर्पणादिविषये व्याख्येयं नारद
 वचनं तु हेतुके इति वचनादेव व्याख्येयं इदं च युगादिकृत्य युगादिति प्रियमप्येव कर्तव्यं - मन्वादी च युगादौ च ग्रहेण च
 द्रसूर्ययोः तृतीयाते वै धृतौ च तत्कालव्यापिनोऽपि क्रियेति रक्तपुराणात् अत्र कृत्यमुक्तं ब्रह्मपुराणे वैशाखेनासि
 शुक्लायां तृतीयायां जनार्दनः यवानुत्पादयामास युगं चारब्धवान्कृतं ब्रह्मलोकाद्विषयगांष्टिष्वव्यामवतारयत् तस्यां
 कालार्थं यवैर्होमो नवैर्विष्णुसमर्चयेत्तत्र नृपद्विजातिभ्यः स्वयं च प्राशयेद्यवान्पूजयेच्छंकरं गङ्गाकैलासं च हिमाल
 यं भर्गो रथं च नृपतिममराणं सुपावहं स्नानं दानतपः आर्द्रजपहोमादिकं च यत् श्रद्धया क्रियेत तत्र तदन्त्यायकलपनोऽसि
 धो रतीरे विंशयेणासर्वमक्षयमुच्यते होमश्रायविष्णवे स्वाहा उपक्रमे तथा दर्शनात् यवप्राशान्तद्विकार इति वृद्धाः
 विष्णुः वैशाखस्य तृतीयायामुपपितोऽक्षतैर्वास्तुदेवमभ्यर्चयत निवदत्याच पापेभ्यः पूतो भवति यच्च तस्मिन्नहनि प्र
 यच्छातितदक्षयत्वात् प्रोति अभ्यर्चयत तृतीयायामित्यन्वयः तन्नोपचासो द्वितीयायामित्यर्थात् अक्षतैर्धैः अक्षता
 रतु यवाः प्रोक्ता इत्यादिकोशात् भविष्येयमः वैशाखे शुक्लपक्षे तृतीयायां तथैव च गङ्गातोये नरः स्नानासर्वपापैः
 प्रमुच्यते भविष्यपुराणे इत्येव पातिष्ठिरित्येवं तृतीयायां लोकाविश्रुता सदा विंशतः पुण्यार्थं वैशाखेनासि यामने त्वारि
 दानप्रशस्तं रयान्मोदकानां च भारत वैशाखेनासि रार्जेद्र तृतीयायां च दानस्य च चंदनस्य दानं प्रशस्तमित्यनुगः देवी
 पुराणे तृतीयायां वैशाखे रोहिष्यर्क्षे प्रयुज्य च उदकुंभप्रदानेन ब्रह्मलोके महीयते कलधौतं तथा चान्नं यत्वापि विशे
 पतः अस्यां दत्तमक्षयं स्यात्तेन यत्त्वक्षयारमृता पूजयेत्ति देवदुर्गांमिति क्रमात्तेन रोहिणी नक्षत्रयुक्ता यामक्षयतृतीयायां
 दुर्गा पूज्या पूर्वोदितकुंभदानस्य ब्रह्मलोके महितत्वं फलमित्यर्थः कलधौतं हि रण्यदानस्य आप्यजाक्षयत्वं कलधौतं जघन
 दांतमर्चयंत प्रशस्तमित्यर्थः तथा इत्येव पाकथिताराजं तृतीयायां त्रिभुक्तमा तृतीयायां त्रैशाखे ब्रह्मलोके महोच्यते व

दनोपयवर्तामक्ष्यलङ्घुकादिभोऽप्यशक्यत्वादिभविष्योत्तरे वेशांस्वरूपतृतीयायां श्रीसमेतजगद्गुरुनारायणं पूजये
 त्पुष्पधूपविलेपनैः वस्त्रालंकारसद्भावैर्नैवेद्यैर्विवैधैरुतथा तत्स्तरस्यायतो धेनुं लवणस्य ढकेन तु कुर्यात्कुरुकुल
 श्रेष्ठचतुर्भागेन वरसकरुचमर्पणैरेरेषां पथकत्वाप्येवाविधानतः श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमान् श्रीशः संप्रीयतामिति अ
 नेन विधिनान्दत्त्वाधेनुं वेधाय भक्तितः गोसहस्रं दशगुणं प्राप्नोति हि नर्भशयः नारदयिषि तत्रराधातृतीयायामिष्ट्युप
 कन्यपुष्पधूपविलेपनैः यद्वा गंगां भसिरस्नातो मुच्यते सर्वकिल्बषैः शक्तैः पूजयेद्दिष्णुस्नायादप्यक्षतैर्नरैः सकृन् संभो
 जयेद्दिशान्स्वयमभ्यवहरेच्चतान् एवं क्त्वा द्रवतं विप्रनरो विष्णुपरायणः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वदेवनमस्कृत इति
 श्रवदानविशेषस्तत्रैवैवमाविष्ये इमामक्षयतृतीयां प्रक्रम्य उदकुंभान्सकनकान्सान्नात्सर्वरसैः सह यवगोधूमचणका
 न्सकुन्दधैः दन्तयाग्नौ टिमकं सर्वमेवाव्रजसंयदाने प्रशस्यते देवीपुराणे तृतीयायां तु वैशाखरोहिण्यर्क्षे प्रपूज्य च उदकुं
 भप्रदानेन शिखलोके मर्हयते मंत्ररतु एष धर्मपादोदत्तो ब्रह्मा विष्णु शिवारमकः अस्य प्रदानात् पुंयत्पितरोऽपि पतिमहा
 गंधोदकतिलैर्मिश्रैः साक्षं कुंभं फलान्वितं पितृभ्यः संप्रदत्तव्यामि अक्षय्यमुपतिष्ठतु श्रवश्चाहोर्षिहरहितं कार्द्वं अयन
 द्वितये आहंतथा च विपुवद्वये युगादिपुचसर्वासु षड्निर्वपणादहतिहेमाद्रौ पुलस्त्यवचनात् श्रवरात्रिभोजने प्राय
 श्चित्तमुकसृष्टिवधाने रात्रौ भुंक्ते वरसरेतुमन्वादिषु युगादिषु अमिस्त्रष्टुष्टिमंत्रं च जपेदशनपावनमिति श्रपराक्षेयमः कृतो
 पवाससालिलं युगादिषु दिनेषु च शर्यं यज्ञादिसहितं तेषां लोकमहोदया इति वैशाखे मलमासे सति तत्रैव युगादिदिनं
 कार्द्वं तथा च हेमाद्रौ ऋष्यशृंगः दशहराः स्वतोरकध्वजतुर्ध्वपि युगादिषु उपाकर्णे णि चारसर्गे ह्येतद्दृढं दृढपादित इति
 कालादर्शेऽपि श्रवदेऽदकुंभमन्वादिमहालययुगादिष्विति मलमासकल्पे युगणनात् महालयशब्देन मनन्वादित्रयेद्द्रु
 त्यते इति माघवरमृतातिचाद्रिकायां तु मासद्वये पथकतैव्यमिष्ट्युके यौगादिकं मासिकं च आहं चापरक्षिकं मन्वादिकं

तथैकं च कुर्यान्मामद्वयेपि वेति अपरपक्षोपेकणपक्ष न तु महालय तस्य तन्न निषेधात् मद न रत्ने मरीचिरपि प्रतिमा
 समुत्ता हे च श्राद्धं तत्प्रतिवासरं मन्वादी च युगादी च तन्मसोरुभयोरपीति वरसरक्रियमाणं कल्पदादि श्राद्धमिति स ए
 व व्याचर्यो अत्र श्राद्धकरणे प्रायश्चित्तमृत्विधानेन न्यस्वपावामंत्रं च श्रातवारतदाजपेत् युगादयोपदान्यूनाः कुरुते
 नैव चाप्यइति अत्र समुद्रे स्नानं प्रशस्त तदुक्तं पृथ्वी च द्रेदि ये सौरपुराणेषु गादी च नर स्नावा विधिवल्लवणे दधी गोस
 हस्य प्रदानस्य कुरुक्षेत्रे हि यत्फलं तत्फलसमवाप्नोति भूमिदानस्य च ध्रुवमिति इयमेव तृतीया परशुरामजयंती सा प्र
 दोपव्यापिनी ग्राह्या तदुक्तं रकादिभार्वा च नदीपिकायां वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयाया पुनर्वसौ निशायाः प्रथमे यामे रा
 मस्य समये हरिः स्वौ च गौ षड्ग्रहैर्युके मिथुने राहु मारुतिरेणु काय रत्नयोगार्भा दवतीर्णौ भुवि स्वयमिति दिनद्वये तद्व
 सांशतः समव्याप्तौ च परा अन्यथा पूर्व तदुक्तं तत्रैव च मा विष्ये शुक्लतृतीया वैशाखे शुद्धोपेक्ष्या दिनद्वये निशायां पूर्वया
 भवेदुत्तरान्यत्र पूर्वकेति अथाक्षय तृतीया द्रव्ये धिः भविष्ये श्रीकृष्ण उवाच वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुं
 नारायणं पूजयेथा पुष्पधूपाविलेपनैरिति योस्याददाति करकान् वारिवीजसमन्वितान् प्रयाति पुरुषो वीरलोका न्वै हे म
 मालिनः वीजमन्नं हेममालिनः सूर्यस्य बहुनात्र किमु तेन किं वक्त्रशरमालया वैशाखस्य सितामेकां तृतीया मक्षयां शु
 ण् अस्यां स्नानं जपे होमः स्वाध्यायः पितृ तर्पणं दानं चाक्रियते तस्यां स्वल्पं वा यदि वा बहु तत्सर्वमक्षयं प्रोक्त तस्मात्सा
 ह्यक्षयारमृता आदिकृत युगस्येयं युगादिस्तेन कथ्यते सर्वपापप्रशमनी सर्वसौभाग्यदायिनी पुरामहोदये पार्थवणि
 गासीरसनिर्द्धनः तेन श्रुता वाच्यमाना तृतीया रोहिणी युता यदा स्याद्बुधस्युक्ता तदा साहमहाफला तस्यां यद्दीप्यते
 किंचिदक्षयं स्यात्तदेव हि इति श्रुत्वा तु गंगायां संतर्प्य पितृ देवताः गृहमाभ्यर्च्य करकान् स्नात्वा नृदकसंयुगान् अन्नपू
 णान्वृहत्कुम्भान् जलेन विमलेन च यवगोधूमलवणान्सक्तुं दध्ना दन्तथा द्राक्षाक्षीराविकरांश्च सहिरण्यं स्वयं कृतः

सुविशुद्धेन मनसा द्वाह्येऽथोददीवाणिकं भाष्यमावाप्यमाणोपि कुटुंबासकचित्तया तया तस्यास्थिरे सत्वे मत्वा सखीं विन
 भ्यं धर्मासकमतिः पार्थकालेन बहुना ततः जगाम पंचत्वमसौ वासुदेवमनुस्मरन् ततः स क्षिप्रया जाताः कुशावल्या
 शुधिधिर बभूव चाक्षया तस्य स भृद्धिर्भसंयुता इयाजसमहायज्ञैः समाक्षरदक्षिणैः सददौ गोहिरण्यानि दानान्य
 न्यान्पहर्निशं वुज्जेकामतो भोगान्दीनां धांस्तर्पयन् शनैः तथा व्यक्षयमेवास्यालये ययाति न तद्धनं शब्दापूर्वतया
 यायां यद्वर्तते विभवं धिना इत्येतत्तस्मात्स्यात् अथ तामत्र यो विधिः तृतीयांतां समासाद्य संतर्प्य पिबेद्वेवताः एकमा
 वतदक्रुपां द्वासुदेवप्रपूजयेत् उदकुंभान्सकरकान्सालान्सर्वरसैः सह श्रेष्ठमकंसर्वमेवाक्षं सरूपं दत्ते जशस्यते छत्रो
 पान्तसमायुक्तं गोभूकांचनया ससां यथादिष्टमंवाचन्यत्तद्वयमविशं कथा एतत्तत्सर्वमास्यात् किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि
 अनास्येयं न मे किंचिरस्वास्ति तेस्तु सदानय अस्यांति यौक्ष्यमुपूर्ति कृतं तुदत्तं तेनाक्षयेतिकथितमुनिभिरुतीया
 उद्दिश्य दद्वेवतापितृक्रियते मनुष्यस्तत्राक्षयं भवति भारत सर्वमेव अथ विष्णुभर्मा कंमक्षयतृतीयात्रतं वैशाखशुक्लप
 क्षेत्तु तृतीयायामुपोषितः अक्षयं फलमाप्नोति तेन साव्यक्षयामतायदा सा कृत्तिकोपेता विशेपेण प्रपूजिता तत्र दत्तं हृतं ज
 ससर्वमक्षयमुच्यते अक्षयासातिथिस्तस्मात्तस्यांस्तु कृतमक्षयं अक्षरैः पूज्यते विष्णुस्तनसाव्यक्षयामता अक्षरैस्तु
 नरः स्तौतो विष्णोर्दंवातया क्षतान्सक्तं श्वसंस्कृतं श्रैवदत्वाचभृगुनंदन एवमेव तृतीयायां सर्वासां तु फलं भवेत् इति
 वैशाखशुक्लचतुर्थी कृत्यमनारदीये वैशाखस्य चतुर्थ्या तु संप्रपूज्या निरुद्धकं याति भ्येलां वृषाज्जाणिदत्वा मांष्टलभेन्नरः
 चतुर्मासं व्रतान्येवं कृत्वा द्वादशवारं सरं उद्यापना विधानेन कर्त्तव्यं फलमिच्छता वैशाखपंचम्यां शिवपूजोका तत्रैव
 अथ वैशाखपंचम्यां शिवं चाभ्यर्च्य भक्तिः सर्वनागगणैर्बुक्तं सोमोष्टलभते फलमिति वैशाखशुक्लपष्टौ कृत्यं च तत्रैव
 वैशाखशुक्लपष्ठां तु पूजयित्वा च कार्तिकं लभते मातृजं सौरं नाञ्जकार्या विचारणा वैशाखशुक्लसप्तम्यां गोतपत्तिर्ना

रदीये वैशाखशुक्लसप्तम्यां जन्हुना जाह्नवीपुरा क्रोधादीनां पुनस्त्यकाकारे धातुदाक्षिणात् तांतत्रपूजयेत्स्नात्वा
 प्रत्यये विमले जलं गंधपुष्पाक्षताद्यैश्च सर्वैरेवोपचारकैः ततो घटसहस्रतुद्वयं गंगाव्रतं त्विदं भक्त्या कृतं सप्तकुलं न
 वेत्स्वर्गमसंशयः गंगापूजनप्रकारस्तु दशहराप्रकरणे द्रष्टव्यः अन्नसप्तमी पूर्वाह्नव्यां पिनीया ह्येति सप्तमयमयुखे
 निर्णयसिधौ त्रिशोचाचारान्मध्यान्हव्यापनीया ह्येत्युक्तम् अस्यामेव कमलसप्तमीव्रतं नारदीये कमलव्रतमप्यत्र
 प्रोक्तं तद्विधिरुच्यते तिलपात्रे तु सौवर्णीविधाय कमलं शुभं वस्त्रयुग्माद्युतं कृत्वा गंधपुष्पादिना चयेत् नमस्ते पद्मह
 रताय नमस्ते विश्वधारिणे दिवा करनमस्तु न्यप्रभाकरनमोस्तु ते इति संप्राध्य देवेशं सूर्ये चारुतमुपागते सोदिकुंभं
 तुल्यपात्रं कपिलं त्रिविधं यजेत् तद्विनेतृपवासस्तु भोक्तव्यं च परेह नि संभोज्य ब्राह्मणान् भक्त्या व्रतसाफल्यमाप्नुयात्
 पाश्चात् वसंतामलसप्तम्यां स्नाताः सन् गौरसूर्यैः तिलपात्रे तु सौवर्णीविधाय कमलं शुभागित्युपक्रम्य एवं संवत्सरं कृ
 त्वा श्रुते सुवर्णकमलान्वितं सूर्यशयनादि यद्वात् सर्वसौख्यानि व्रतो भवतीति कमलसप्तमीव्रतम् अस्यामेव सप्त
 म्यां निवससप्तमीव्रतं भावव्योत्तरे नारदीयेपि निवव्रतं च तत्रैव तद्विधानमिदं शुणु निवपन्नैरुमृता पूजाभारकरस्य
 द्विजोत्तम खखोत्कायेति मंत्रेण प्रणवाद्येन नाराद उखखोत्कायनमः श्रुतेन सूर्यपूजनीतिवपन्नभक्षणं कुर्वात् निव
 पन्नंतोत्तरेणैवात् स्वपेद्रुमौ च वागयतः द्विजान् परे हि संधौ न्यस्वयं भुंजति बंधुभिः निवव्रतमिदं चैतत्कर्तव्यं सां सर्वसौ
 ख्यदं भविष्योत्तरे च वैशाखशुक्लसप्तम्यां जतक्रोधो जितेन्द्रियः निवपन्नंतोत्तरेणैवात्सासप्तम्यां भवतो नरः मंत्रस्तु
 निवपल्लवभद्रं ते सुभद्रं ते रतुसर्वदा ममापि कुरु भद्रं वै प्रशानाद्रोगहा भवेति इत्यं प्राश्य स्वपेद्रुमौ देवस्य पुरतो नृप
 ञ्चट्भ्यां भानुं पूजयित्वा ब्राह्मणभोजायै च्वास्वयं भुंजति इति निवससप्तमीव्रतम् अस्यामेव शर्करासप्तमीव्रतं पद्मपु
 श्णे-पुलस्त्यजवाच वैशाखे शर्करानामसप्तम्यां श्रद्धयान्वितः प्रातः स्नात्वा तिलैः शुक्लैः शुक्लनाल्यनूलेपनैः

रथं दिले पद्ममालिरूपकुंकुमेनसकार्णिकं तस्मै नमः सविनोति पुष्पधूपं निवेदयेत् रथापयेद्वपुःकुंभं शर्करापात्र
 समुत्तं शुद्धवस्त्रेण संवेष्ट्य शुद्धमालयानुलेपनैः सहिरण्यं यथाशक्तयामत्रेणानेन पूजयेत् विश्वदेवमयो यस्माद्देववा
 दीति पठ्यसे त्वमेवास्मत्सर्वस्वमतः पाहिसनातन पचगच्छततः पीत्वा स्वपेतत्पार्थतश्चितौ सौरसूक्तं जयं स्मरितुं
 राणश्चरणेन वा अहोरात्रे गते पश्चादष्टम्यां कृतनिद्रयः तत्सर्वदेवद्विदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् भोजयेच्छक्तिं तं वि
 प्राङ्कर्त्तवायुनाय सैः भुञ्जीता तैललवणं स्वयम्पथवाग्यतः अनेन विधिनः सर्वमासिमासिमासिमाचरेत् वरसरातिपु
 नर्द्धयात् ब्राह्मणाय समाहितः शयनं वस्त्रं सर्वातं शर्कराकसरान्वितं सर्वोपस्करसंयुक्तं यैकांगं पयास्त्रिनी गृहं च
 शक्तिं तदद्यात्समस्तं पस्करान्वितं सहस्रेणायानिष्काणां कृत्वा दद्याच्छेतेन वा दशभिर्वात्रिभिर्वापि निष्केणैकेन
 वा पुनः पद्मं च शक्तिं दद्याद्विनाशाय विवाजितः पद्मसौवर्णं अन्नभञ्जः अमृतं पिबतावक्रात्सूर्यस्यामृत
 विद्वद्वाग्निं पेत्तु यैः समुत्पन्नाः शालिभूदगयवैक्षवः शर्कराचपुनस्तस्मादिक्षुसारा मृतोपमा इष्टारवे रततः पुण्याश
 कं राहव्यकठवयोः शर्करासप्तमर्षिषोपाजिमेधफलप्रदा सर्वदुःखोपशमनी पुत्रसंततिवर्द्धनी अरण्यांतु शर्क
 रादानशर्कराभोजनं तथा कर्तव्यं हि प्रयत्नेन व्रतमेतद्द्विविधं यः कुर्यात्पूर्याभक्त्या सर्वसद्गतिमाप्नुयात् करप
 मेकं वेत्सेत्स्वर्गोत्तरो राजा भवेत्परम् इदमपि च श्रूणोति यः स्मरं द्वापठति स याति सुरेश्वरस्य लोके मतिमपि च ददाति
 यो जनानां ममरवधूजनकिन्नरैः ससेव्यः इति पद्मपुराणेनारदीये च शर्करासप्तमीव्रतम्

वैशाख शुक्लाष्टमी कल्पम् नारदाये वैशाखरूपयसिताष्टम्यां समुपोष्य च वारिभिः स्नात्वा पराजिता दिव्यो
 मांसीवा लकवन्दनैः स्नापयित्वा चर्यां धाद्यैर्नैवेद्यं शर्करामयं कुमारिभोजयेच्चापि नवम्यां पारणाश्रतः ज्योति
 र्भयविमानेन धाजमानो यथारविः लोके पुविचरेद्दिप्रदं यं श्रैवं प्रसादतः देवीपुराणेतु सहकारफलैः क्षान्तिं वैशाख

स्पाटमोदिने आत्मानंदवतांस्त्रापमंसीवालुकवारिभिः लेपनंफलं कर्पूरधूपपंचसुगंधिकं फलंजातिफलं पंचसुगं
 धिकं कंकरोलपूरकपूरजातीफललवंगकैः सुगंधपंचकंप्रोक्तमायुर्वेदप्रकाशकैः देव्याः पूजांचकुर्वीतकेतव्याः पंचके
 नच शर्कराक्षीरनैवेद्यकन्याविघ्नेपुमेजने आत्मानः पारणपश्चाद्वलिणाशक्तितोददेत् सर्वतीर्थाभिषेकंवातेनप्रा
 णातिभावंतिवैशाखशुक्लानवमीद्वयकृत्यम् नारदीये राधेनवम्यादंलयोऽश्राडिकांपरतपूजयेत् विधिना
 सविमानेतुदेवतैः सहभोदते तथाच निर्णयासृते भविष्योत्तरे वैशाखेमासिराजेंद्रनवम्यांपक्षयोर्द्वयोः उपवास
 परोभतया पूजयानरतुचांडिकाहंसकुंदेदुसंकाशस्तेजसाधुवसान्निभः विमानवरमारूढोदेवलोकेमहीयतइतिवैशाख
 शुक्लदशम्यांकृत्यमुक्तं नारदीये दशम्यांमाघंवेविप्रधर्मराजस्वरूपिणं प्रपूज्यशुक्लैर्वाद्यैर्द्विगुणभयर्च्यमान
 वः गंधाद्यैरुपचारैरनुभवेत्पुष्पैः सुगंधिभिः शतं प्रदक्षिणाः कृत्वाविप्रान्संभोज्यभक्तितः लभतेवैष्णवलोकंनान्नका
 यविचारणा वैशाखशुक्लकादशीमाहिनीतदुक्तंनारदीयैवशाखशुक्लकादश्यांसमुपोष्यचमोहिनीम् स्नात्वापरे
 हिंसंपूज्यगंधाद्यैः पुरुषोत्तमसंभोज्यविप्रान्मुच्येतपातकेभ्योनसंशयः अस्यांकथाः कौर्म्येपाश्च युधिष्ठिरउवाच
 वैशाखस्यसितेपक्षेकावाह्निकादशीभवेत् किंफलंकोविधिरतरयाः कथयस्वजनार्दन श्रीकृष्णउवाच कथया
 भिकषामेतांशृणुष्वधर्मनंदन वसिष्ठेयामकथयत्पुराणमायपुच्छते श्रीरामउवाच कथयस्वप्रसादेनवसिष्ठमुनि
 सतम मयाकृतानिपापानिर्सीताहरणकालतः केनद्रतप्रभवेनतानियास्यतिसंशये तद्भूतंमुनिशार्दूलत्वमाख्यातुं
 मयार्हसि श्रीवासिष्ठउवाचसाधुसाधुमहाराजत्वत्समीनान्स्तिमानवः त्वन्नामोच्चारणदेवपूतोभवतिनारको सभ
 वापुच्छतिद्रतं पापघ्नं सर्वकामदं मनुष्यतांत्वमापन्नः परमात्मासिमांततः तद्भूतंराजराजेंद्रकथयिष्यामिर्विरतरा
 त् येनपापानिनश्यंतिब्रह्महत्यादिकानिच वैशाखस्यसितेपक्षेराधवैकादशीरस्मृता मोहिनीनामनाम्नावैसर्वपा

पहरापर। अरुपाप्रतप्रभावेनभस्मसाधातकंभवेत् शृणुचराजशार्दूलकथांपापहरांपरां यस्यः श्रवणमंत्रिणप्र
 पानातिःकृतिर्भवेत् सरस्वत्यास्तटेराजन्पुरीमद्रावतीपुरा द्युतिमात्रामराजवैतस्याराज्यचकारहरसोमबंधशसमुद्भू
 तोराजापरमपार्थिकः धनपालितिनाम्नावैतस्याभूत्पुष्कलंधनं सकृद्विप्रातिथेरत्यर्थमकरोद्धर्मसंचयं पुण्यान्याय
 तनान्पेवविधिधानिषकारसः पंचैवपुत्रास्तस्यासन्सुरूपाश्रित्यसन्निभाः सुमनाद्युतिमांश्चैवमेधार्थीमतिरेवच पं
 धमेषुष्टबुद्धिश्रमहापापरताःसदा वारस्त्रीषुचमध्येषुमांसेषु द्विविधधनं पितृस्तेनक्षयनीतमन्यायादित्युत्संचितंम
 हापापरतोदुष्टःसोभूद्राक्षणादिदकः अभक्ष्यभक्षकोनिर्यपापासकमनाः सदा वैश्यारकंधेक्षिष्यबाहुर्वैश्यास्वयंप
 । जनेद्विपयंप्राप्तेनलज्जामकरोत्खलः आतुभिःसतदात्यक्तः स्वजनैर्जनैकनच गणिकाभिश्चसंस्थकोध
 णातादरः सर्वैर्यदापरित्यक्तस्तदाचितापरोभवत् किकरोमिकगच्छामिकेनोपायेनसंप्रति जीवान्पहंद्
 व्यर्हानोभारपट्वीजोलघुस्ततः स्तेयकर्मकरिष्यामिस्वपितुर्नगरंधुना हतिसंचित्यतेनेत्युभयपितृनगरंपितुः ज्ञात
 राज्ञस्तुगौरवात् एकदासन्पस्यायेनीतोनगररक्षकैः संप्रेष्यराज्ञाकार्कष्यतंक्रियतानगराद्वहिः
 प्रापितोनगराद्वहिः पुरपारैस्तवोरएयंगहनंप्राविवेशह क्षुधितस्तपितश्चैववभ्रामसइतरुततः
 । भारभेमसंजर्वाविभूवसः शरांस्तीक्ष्णान्करेन्यस्यानृणिरुष्टभागतः निर्दयत्वात्पापकर्मस्वाणैरेन
 नृभूगान् तत्रैवमनिर्वयोभूत्कौण्डिन्योप्यचरत्तपः प्रत्यहंजाह्नवीतीरेस्नानार्थंसमुपाययौ वैशाखेमासिसंज्ञानंदानंच
 । स्नानंजगामाशुमर्षोएन्वाश्रमंप्रति मार्गमध्येधृष्टबुद्धिदुःखितसंदर्शसः कौण्डिन्यःकृपया
 गांगवारिणाततस्त्वयंयदास्पष्टमुनिनागांगवारिणा तद्वैपुण्यवान्जातो भूष्टबुद्धिःप्रहर्षितः कौ
 णिशाहंलंविनयावनतोद्वर्षात् द्रतंकथयमेस्वामिन्विनावित्तेनयद्रवेत् कौण्डिन्यउवाच द्रतंककथयिष्यामिपे

नपापक्षयोमवेत् वैशाखस्यसितेपक्षेमोहिनीनामनामतः एकादशीमहापुण्यानराणां पापनाशिनी मेरुतुल्यानिपापानि क्षयं नश्रयति तत्क्षणत् पातकानि क्षयं यांति पंचाशच्छजन्मनां तमस्य कौदये नैव मोहिन्यैकादशीव्रतात् इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं विधिदृष्टयथाविधिः भक्त्या कारोद्धृष्टबुद्धिर्भोहिन्यैकादशीव्रतं सर्वपापक्षयनी तं व्रतेन तेनैव जन्मति मोक्षपापज्ञेयभूयान्महासनाः इदं शक्यं यतः रामो हि न्यैकादशीव्रतं माहारस्य श्रवणादस्यागोसहस्रफलं भवेत् इति कर्मपुराणे पापक्षेयवैशाखशुक्लामोहिन्यैकादशीव्रतकथा - वैशाखशुक्लद्वादश्यां धरणीव्रते पुत्रा मदन्यद्वादशीव्रतं दुर्वासा उवाच वैशाखे व्येयमेवं तं संकल्पय विधिना नरः तद्वत्स्नानमृदाकृत्वा ततो देवालयं व्रजेत् तत्र राधयर्हि भक्त्या मंत्रैरेभिर्दिवक्षणः जामदग्न्यापपादौ तु उदरं सर्वधारिणे मधुसूदनायेति कटि मुरः श्रीवत्सधारिणे क्षत्रांतका यवाद्ब्रुवमणिकठायकं ठकं स्वनाम्नां शयय क्तेति शिरो ब्रह्मं उचारिणे एवमभ्यर्च्य मेधावी प्राणैवैतस्याग्रतो घटं विन्यसेद्वाटनंतत्र पुनमेतन्न विशेषतः वैष्णवेन च पात्रेण नस्मिन्नसंस्थापयेद्धरिं जामदग्नेयेन रूपेण कृत्वा सौवर्णमग्रतः दक्षिणे परशुं च वहस्तेतस्य वकारयत् सर्वगंधैश्च संपूज्य पूर्णानां विधौ स्तथा ततस्तस्याग्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमात्रः प्रभावे निमले सूर्येनास्त्राणां यतिवेदयेत् एवं नियममुक्तस्य परफलं तं विवेधेने आसीद्वाजामहाभागो वैरसेनो महाबलः अपुत्रः स पुनरसीद्व्रतं पश्येत् महाबलः चरतस्तुतपो यो रया इत्यलक्ष्यो महा मुनिः आजगाम महायोगी तं द्रष्टुं चाभिप्रेयगतः राजो वाच कथं भविता पुत्रः स्वल्पयासेन वै द्विज एनन्मे कथय प्रोत्था भगवन् प्रणतस्य वै एवमुक्तो मुनिस्तेन पार्थिवेन वशास्विना आचरुषौ द्वादशीं चेमां वैशाखे स्तित पक्षजां सहिराजा विधानेन पुत्रकामो विशेषतः उपोष्य लब्धवान् पुत्रतेन परमार्थिकं यो यापिकीर्यते लोके पुण्यश्लोको नरोत्तमः प्राप्तज्ञा फलं ह्येतद्भूतस्यारूपमहामुने यत्पुत्रो जायते तेन विद्यावान् कोर्तिरुत्तमा इह जन्मनि कीचिन्न परलोके शृणु ब्रह्मे कल्पमेकं ब्रह्म लोके उषिरे वाप्स रसांगणैः

पहरापर। अस्याप्रतप्रभवेनभस्मसात्पातकंभवेत् शृणुष्वराजशार्दूलकथांपापहरांपरां यस्याःश्रवणमंत्रेणप्र
 पानानिःकृतिर्भवेत् सरस्वत्यास्तटेराजन्पुरीभद्रावतीपुरा द्युतिमाद्यामराजवैतस्याराज्यंचकारहरसोमवंशसमुद्भू
 तोराजापरमधार्मिकः धनपालितिनानावैतस्याभूत्पुष्कलंधनं सकृत्प्रातिपेत्यथमकरोद्धर्मसंचयं पुण्यान्याय
 तनान्येवविविधानिचकारसः पंचैवपुत्रास्तरयासन्सुरूपाश्चित्रसाक्षिभाः सुमनाद्युतिमांश्चैवमेधावीमतिरेवच पं
 धमोष्टुबुद्धिश्महापापरताःसदा वारस्त्रीषुचमध्येषुप्रसिषुःविबेधधत्तं पितुस्तेनक्षयंनीतमन्यायात्पितृसंचितंम
 हापापरतोदुष्टःसोभूद्राक्षणातिदंकः अभक्ष्यभक्षकोनित्यंपापासकमनाः सदा वैश्यारकंधेक्षिष्यबाहुर्वैश्यास्यं
 रिचुवति जनेदृष्टिपथंप्राप्तेनलज्जामकरोत्खलः आतुभिःसतदात्यक्तः स्वजनेर्जनैकनच गणिकाभिश्चसंरक्षकोऽपि
 नहीनोपातादरः सर्वैर्घदापरित्यक्तस्तदाचितापरोभवत् किं करोमिक्कगच्छामिकेनोपायिनसंप्राति जीवान्यहंद्र
 व्यहतिनाभार्यहानोलघुस्ततः स्तेयकर्मकरिष्यामिस्वपितुर्नगरेषुना इति संचिन्त्यतेनार्थमुचितंनगरंपितुः ज्ञात्वा
 श्वारैर्गृहीतोपिमुकोराज्ञरतुगौरवात् एकदासनृपस्याघेनीतीनगररक्षकैः संप्रेष्यराज्ञाकीयतंक्रियतांनगराद्वाहिः
 राजाज्ञयातदैवाशुप्रापितोनगराद्वाहिः पुरपारैस्ततोरेष्यंगहनंप्रविवेशह क्षुधितरतृपितश्चैववभ्रामसइतस्ततः
 सुगयाकर्तुंमारेभमंसर्जविविधभुवसः शारांस्तीक्ष्णान्करेभ्यस्पतूष्णोरंष्टभागतः निर्दयन्वारपापकर्मस्वाणैरहं
 नृमृगान् तत्रैवभुजिवर्धोभूत्कौण्डिन्योऽप्यचरत्तपः प्रत्यहंजाह्नवीतोरेस्तानार्थसमुपाययो वैशाखेमासिसंज्ञानंदानं
 विधिनकरोत् कृत्वास्तानंजगामाशुमार्गेणस्वश्रमंप्रति मार्गमध्येषुष्टुबुद्धिदुःखितंसंदर्शयः कौण्डिन्यःकृपया
 सयः रूष्टवान्गंगावारिणाततस्त्वंधयदांरूष्टोभुजितगंगावारिणा तदैवपुण्यवान्जातो भूष्टुबुद्धिःप्रहर्षितः कौ
 ण्डिन्यंमुनिशार्दूलंविनयावनतोब्रवीत् ब्रतंकथयमेवमाविन्विनावितेतयद्ब्रवेत् कौण्डिन्यउवाच ब्रतंकथयिष्यामिमे

नपापक्षयोभवेत् वैशाखस्यसितेपक्षे मोहिनीनामनामतः एकादशी महापुण्या नाराणां पापनाशिनी मेरुतुल्या निपा-
निक्षयं न प्रयति तत्क्षणात् पातकानि क्षयं याति पंचाशच्छजन्मनां तमांस्पर्कं दयेनैव मोहिन्यैकादशीव्रतात् इति
त्वामुनेर्वर्चसं विधिदृष्टं याविधिः भक्तपाकरोद्धृष्टबुद्धिर्भोहिन्यैकादशीव्रतं सर्वपापक्षयनी तं व्रतेन नित्यं जन्मति मो-
क्षपापत्रोवभूवगरुडासनः ईदृशं कथितं राममोहिन्यैकादशीव्रतं माहारम्यश्रवणादस्यागोसहस्रफलं लभेत् इति
कर्मपुराणे पाद्वेच वैशाखशुक्लामोहिन्यैकादशीव्रतकथा वैशाखशुक्लद्वादश्याधराणीव्रते पुजामदभ्युद्वाद्दशीव्रतं दु-
र्वासादवाच वैशाखे ज्येष्ठमेवंतु संकल्पय विधिनारः तद्वत्तानि मृदाकृत्या ततो देवालयं व्रजेत् तत्र राध्यर्हरिभक्त्या
मंत्रैरेभिर्विशेषः जामदग्न्यापयादातु उदरं सर्वधारिणे मधुमदनायेति कटि मुरः श्वावस्धारिणे क्षत्रांतका
यवाह्वना एकिठायकं ठकं स्वनाम्नां शंखचक्रेति शिरोव्रह्मं डधारिणे एवमभ्यर्च्य मेधाविभ्रावैतस्याप्रतोषट विन्य
सेद्विठंतं तत्र पुनमेतन्न विशेषतः वैष्णवेन च पात्रेण नस्मिन् संस्थापयेद्धरिं जामदग्नेन रूपेण कृत्वा सौवर्णमभ्रतः दक्षि
णे परशुवैवहस्ते तस्य वकारयेत् सर्वार्थैश्च संपूजयेत् पूर्वा ना विधौ रत्नया ततस्त्रया प्रतः कुर्याज्जागरं भक्तिमाभ्रः प्र
भो भविमले मूर्धे आश्रयाय निवेदयेत् एवं नियमपुक्त्तस्य परफलं तं विवोधमे आसीद्वाज्रमहाभागो र्वरसेनो महाबलः
अपुनः सपुनरुत्तं व्रतं परेत पेमहाबलः चरतस्तु तपो विरथा ज्ञातव्यो महा मुनिः आजगाम महायोगी तं द्रष्टुं चाभियोगतः
राजोवाच कथं भवितुं पुनः स्वल्पायसे न वै द्विज एनमेकथय प्रोत्थामगन्धराणतस्य वै एवमुको निस्तेन पार्थिवे
न यशस्विना आचरन् प्रोद्वादर्शो ये मां वैशाखे सितपक्षजां सहिराजा विधानेन पुत्रकामो विशेषतः उपोष्य लब्ध
वान् पुत्रं तेन परमधार्मिक यो यापि कौर्यते लोके पुण्यश्लोको नरोत्तमः प्राप्तं ज्ञाक फलं ह्येतद्व्रतस्यास्य महा मुने यत्पु
त्रो जायते तेन विद्यावान् कोर्तुं रसमा इह जन्मनि कींचिन्न परलोके शृणु रमे कल्पमेकं ब्रह्मलोके उषित्वा पसरसां गणैः

कीदृश्वतिपुनःमृष्टीजायतेचक्रवर्तिनः शिशकल्पसहस्राणिजायतेनात्रसंशयः इतिवाराहपुराणधराव्रतेपुत्रै
 शाखशुक्लानन्दभ्यद्वादशीव्रतकथा अस्यामेवद्वादश्यायोगविशेषोहेमाद्रौपंचाननस्थौगुरुभूमिपुत्रौमेघरेविः स्या
 दिहशुक्लपक्षे मासाभिधानाकरभेणयुकातिथिर्वर्तीपातइतीहयोगः अस्मिन्गोभूमिहिरण्यवस्त्रदानेनपापं
 परिहायसर्वं सुरत्वमिद्वत्त्वमनामयत्त्वमर्याधिपत्वंलभेतमनुष्यइति पंचाननः सिंहमासाभिधानामास
 संस्थाभिधानातिथिर्द्वादशी करभेणहरतऋषेणयुक्ता अस्यामेवमाघवपूजनमुक्तं नारदीयेवैशाखशुक्ल
 द्वादश्यासोपवासोर्जितेन्द्रियः संपूज्यमाघवभक्त्यांगंधाधैरुपचारकैः पकान्नतुसिजनकं मधुरंसोदकुंभकं
 विधायदद्याद्विधिवत्साधवः प्रीयतामिति वैशाखशुक्लत्रयोदश्यांकामदेवपूजाव्रतम् नारदीये राधाशुक्ल
 त्रयोदश्यांकामदेवव्रतंरम्यं तत्रगंधादिभिःकामंपूजयेदुपवासवान् प्रतिमासंततः पश्चाद्भयोदश्यांसितेदले
 एवमेवव्रतंकार्यवर्षातिगामलंकृतं दद्याद्विधायसत्कृत्यव्रतस्यागत्वासिद्धये वैशाखशुक्लचतुर्दश्यांनसिंहजयंतीव्रतं
 तदुक्तंयाराहपुराणे वैशाखस्यशुक्लपक्षेचतुर्दश्यांमहातिथौ जयंतीतत्रकर्तव्यानुसिंहस्यद्विजोत्तमैरिति गोविंदाणवे
 ब्राह्मे चतुर्दश्यांशुक्लपक्षेमासिमाघवसंज्ञके प्रादुर्भूतेनृपंचास्यसतस्मात्तांसमुपोपयेदिति इयंप्रदोषव्यापिर्नाग्राह्या
 तदुक्तंमदनरत्ने हेमाद्रौ नसिंहपुराणे वैशाखेशुक्लपक्षेचतुर्दश्यांनिशामुखे मज्जनसंभवंपुण्यंव्रतंपापप्रणासनं
 वर्षवर्षतुर्कर्तव्यममस्तुष्टिकारकमिति टोडरानंदेस्कंदे वैशाखस्यचतुर्दश्यांसोमवारोऽनिलक्षके श्रवतारोनुसिंहस्य
 प्रदोषसमयेद्विज तथाच नसिंहप्रसादोदाहृतं नसिंहपुराणे वैशाखशुक्लपक्षस्यचतुर्दश्यांविष्ववति अस्तंगा
 भिनिसर्वपांपुरतस्तंभमध्यतः प्रवभूवमहाविष्णुर्नरसिंहकृतिर्नृप तस्यांव्रतंनरैःकार्यमहाविष्णोरतिप्रियमिति कू
 भसिंहौघौदकलकीषसायानितिपुराणसमुच्चयाच्चादिनद्वयेप्रदोषव्याप्तावेकदेशे संकल्परूपव्रतोपक्रमकाल

सत्वात् शुक्लपक्षगतत्वाच्चैषम्यनैकदेशयोगेऽधिकव्याप्तिमतीत्याह्यः कृत्यरत्नानां वलयां मध्येवं दीक्षितोयनुदिनद्वये
 ऽप्यासावव्याप्तौवापूर्वापूर्वादिनेगौणकालव्याप्तिः सत्वात् परदिने चैतदभावादित्युक्तं यत्तुर्कोऽश्विदुक्तपूर्वादिने प्रदोषका
 लव्यापिनीचतुर्दशीसमर्द्धवे उत्तरदिने प्रदोषकालात्प्रदोषपिण्डत्तरविद्वाप्राह्या अन्तेगेनसमंयुक्तौवोपोऽप्याचतुर्दशी
 धनापर्यैर्विद्युर्ज्येष्ठतस्मात्तापंरिवर्जयेदितिवचनेन पूर्वविद्वा निषर्धादिति - तत्र एतद्वचनस्यहेमाद्रिमदनरत्नादि
 सकलमहानिबन्धेष्वल्लिखितत्वेनानादृतत्वात् अस्याएवंयोगविशेषेणप्राशस्त्यमुक्तं नृसिंहपुराणे स्वार्तानक्षत्रयो
 गेचशानिवारमहद्भूतं सिद्धयोगस्यसंयोगवणिजेकरणेतथा- पुंसांसौमानययोगेनलभ्यतेद्वययोगतः सर्वैरैरतुसंयु
 क्तेहृत्वाकोटिविनाशनं एतैर्योगैर्विनाशिरयान्मद्दिनेपापनाशनमिति आरुमन्त्रेते सर्वेषामधिकारः सर्वेषामपिब
 र्णानामधिकारोऽस्तिमद्भूते मद्भक्तैरनुविशेषेणकर्तव्यमपरायणैरितितत्रैवोक्तेः इदंचसंयोगपृथक्त्वन्याय्येन स ल-
 भ्येपिदिनद्वये प्रदोषकाले समव्याप्तिस्त्वेपूर्वविद्वायानिषेधकत्वाच्च वैष्णवानां तुस्मरविद्वायानिषेधात्सर्वथाशुद्धे-
 वोपोऽप्या तथाच हरिभाकिविलासे बृहन्नारसिंहे वैशाखशुक्लपक्षस्यचतुर्दश्यांसमाश्रिते मज्जनमसंभवंपुरयंभूतं
 पापप्रणाशनं स्वातिनक्षत्रयोगेनलभ्यतेद्वययोगतः सर्वैरैरतुसयुक्तहृत्वाकोटिविनाशनं केवलचक्रकर्तव्यंम-
 ह्निर्नफलकांक्षिभिः वैष्णवैरनुनक्तैर्व्यास्मरविद्वाचतुर्दशीति आगमोपि त्रिषेचतुर्दशीभौमकर्तव्याकितिवपापहा-
 कामविद्वानकर्तव्यास्वातीभौमयुतापदाति इदं व्रतं निरर्थकमप्यच वर्षेर्वर्षतुक्तकर्तव्यमिति वीरभाश्रवणात् तथाच
 विज्ञायमहिन्यस्तुलयेत्पापकृत्तरः सयातिनरकंयोरंयावच्चद्रद्विवाकरावित्यकरेणदोषश्रवणञ्च अपुञ्जोत्तम
 तेषुत्रानित्यादिफलश्रवणाच्च इति नृसिंहजन्मप्राप्त्याह्यतिष्ठतिष्ठेयः अर्थाच्चकृत्यमुच्यते कृत्यरत्नानां वलयां अथा-
 स्याः सोऽपानोव्रतविधिः अस्यां प्रातः कृत्यं विधायमस्यार्दिदेवताभ्योव्रतं निवेद्यामभ्य- प्राणानां अर्घ्योद्भूतस्त्वैवारे

पूर्णतावपात्रं गृहीत्वा संकल्पकुर्यात् तदुक्तमादां नृसिंहपुराणं नियमं च प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकमिति दंतधावन
 ग्रहणं प्रातः कुर्यात्पलशणं दंतधावनं चतुष्पत्नीदिनाद्वादशगंडूर्पूर्वाकार्यं उपवासदिने दंतकाष्ठनिषेधात् निर्णयासि
 धौ दीक्षितएव संकल्परूपं व्रतकर्म समाभेदिति नृसिंहपुराणोक्तिरिति मदनरत्नेष्वेवमेव वस्तुतस्तु संकल्पः प्रातर
 एकमुत्तुमिति प्रातः सकल्पमेद्विद्वानुपवासव्रतादिकमित्यादिवचनात् व्रतकर्म समाभेदिति नृसिंहपुराणोक्तिरनु
 व्रतरूपपूजादिरूपस्योपयोगिन्यमंडपादिसामग्रीसंपादनंतत्परत्वात् तित्यकर्म समाभेदिति पाठस्यैव बहुशोऽष्टत्वे
 नतत्र व्रतप्रारम्भानुकेश्च सकल्पमंत्रस्तत्रैव श्रीनृसिंहो ग्रहदृष्टत्वं दयां कुरुमन्त्रोपरि अथाह च विधास्याभिन्नतानिर्विश्र
 तानयेति निर्णयसिधौ तु नृसिंहदेवदेवेशतत्र जन्मदिने शुभे उपवासं करिष्यामि सर्वभोगिविजित इति संकल्पमंत्र उक्तः
 ततो व्रतस्थनमिष्यालापपाखड्यादिसमापणवर्जनकार्यं ततो मध्याह्ने नद्यादौ मृद्वेनमयतिलोदकैः स्नात्वा नित्यक
 र्मनिर्वर्त्य गृहं गच्छेत् ततः सायकाले गोमयोपलिते भूषणेषु उष्ट्रदंष्ट्रत्वा तत्र कलशं संस्थाप्य सर्वतोभद्रं वा विरच
 य्य आचार्यादिवरणं च विधाय कलशोपरि हैर्मसुवर्णनृसिंहप्रतिमां पलपलायार्थादिमिति लक्ष्मीप्रतिमां च सं
 स्थाप्य अग्न्युत्तरपूर्वकंप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा मूलमंत्रेणैवैकेन वल्लनखायविग्रहे तीक्ष्णदंष्ट्रायार्थमहि तन्नो नारासि
 हः प्रचोदयात् इति गायत्र्या नाम मंत्रेण च षोडशोपचारैः पूजयेत् तत्रादौ पूजोपयोगेन नृसिंहमंत्रं न्यासादिकमु
 त्पद्यते उक्तं नमः उपवीरं महाविष्णुं ज्वलतं सर्वतोमुखं मध्यमाभ्यां वपुः नृसिंहं भीषणं अनामिकाभ्यां हं मद्रं मृत्यु
 पिरनुष्टुप् छंदः श्रीलक्ष्मीनृसिंहदेवता हं वीजं ईशक्तिः न्यासे विनियोगः ब्रह्मणे ऋषये नमः शिरसि अनुष्टुप् छंदसे
 नमो मुखे श्रीनृसिंहदेवतायै नमो हृदये हं वीजाय नमो गुह्ये ईशकपे नमः पादयोः उपवीरं शृंगुषाभ्यां नमः महा
 विष्णुं तज्जनीभ्यां स्वाहा ज्वलतं सर्वतोमुखं मध्यमाभ्यां वपुः नृसिंहं भीषणं अनामिकाभ्यां हं मद्रं मृत्युमृत्युकां नि

धिकाभ्यांवापट् नमाम्यहंकरतलकरष्ट्वाभ्यांफट् एवमेवहृदयादिध्वगःयासंकुर्यात् ततोऽभ्यानंकुर्यात् नृसिंहभ
 जेजानुविचरतवाहुंजिनेत्रभुजेप्रोक्षसच्छ्रवचकंकशानूपमज्योतिषादीसंप्रैयशिरःशोभिदप्रसुदीप्तोप्रजिवहम् १
 वामकेतुहरेःभूज्यालक्ष्मीभूषणभूषिता वामेपद्मपरादक्षबाहुनातहारविभुम् २ आह्विप्रतीक्षातिमूर्तिमर्तोगानिप्र
 कल्पयेत् ध्यानान्तरचारा मे माणिक्याद्रिसमप्रभानिजरायासंजस्तारक्षोगणं जानुन्यस्तकरांबुजंजितयनरत्नो
 ह्रस्वभूषणं बाहुभ्यांधृतशंखचक्रमनिशा दंष्ट्रोयवकोह्रस्वन्जालाजिवहमुदयकेशानिचयंवदेनसिंहविभुम् १
 एवंध्यात्वामानसैरुपचारैः संपूज्य शंखस्थापन पट्कोणमंडले विधाय पूजांकुर्यात् अगच्छदेवदेवेशप्रह्ला
 दवरदायक यावत्पूजांकरोभ्यवतावत्त्वसुस्थिरोभव सहस्रशार्पित्यावाहनं नानारत्नसमायुक्तंकार्त्तस्वरविभू
 पित नृसिंहदेवदेवेशस्वासनंपरिगृह्यतां पुरुषएवेदमित्यासनं २ गगादिसर्वार्थैर्भयोमयाप्रार्थनयाहृत तो
 यमेतत्सुखरुपार्थपार्थपरिगृह्यताम् ३ नृसिंहान्युतदेवेशलक्ष्मीकांतनमोऽस्तुते अर्धैर्गृह्याणुदेवेशभक्तानां व
 रदायक त्रिपाटुर्ध्वेत्यर्धम् ४ कर्पूरवासिततोयमंदकिन्त्याःभ्रमाहृतं आचम्यतांत्वयादेवमयादत्तहिभक्तिः त
 स्माद्विराडित्याचमनम् ५ पंचामृतैर्नक्षत्रपनंकरिष्येसर्वसिद्धिदं पयोदधिधृतं गव्यं माक्षिकशर्करा तथा पंचामृत
 नक्षत्रपनं गृह्याणुसुरसतम ६ आप्यायस्वेतिपयसा १ दधिकाण्डेतिदध्या २ घृतमितिघृतेन ३ मधुव्यातेतिमधु
 ना ४ स्वादुपवस्वेति शर्करया ५ एवंपंचामृतस्नानम् गगाचयमुनाचैव नर्मदाचसरस्वतो तार्पापयोष्णीक
 ण्याचताभ्यः स्नानार्थमाहृत तोयमेतत्सुखरुपार्थस्नानार्थं प्रीतिगृह्यतां यत्पुरुषव्यदधुरिति स्नानम् ७ स्नानानं
 तरमाचमनीयम् पीतांबरयुगर्द्वेयसर्वकार्यार्थसिद्धये मयानिवेदितं भक्त्या नृसिंहवरदायक तं यज्ञमिति वक्ष्यम् ८
 लक्ष्मीकांतनमस्तेरतुत्राहिमंभक्तवत्सल ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीय गृह्याणुसुरनाशक तस्मात्पूजात्संभूतमिति यज्ञोपवी

तम् १ शीतलं चंदनदिव्यं चंद्रकुंकुममिश्रितं ददामितवतुष्टाय नमः सिंहप्ररमभरे तस्माद्यज्ञात्सर्वं हुत इति
 गधम् १० अक्षताश्च सुरेश्वरकुंकुमाकाः सुशोभनाः नृसिंहदेवदेशप्रोक्त्या च स्वकीकुरुप्रभो इत्यक्षताः कालो
 द्रव्यानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वैप्रभापूजयामि नृसिंहत्वां लक्ष्यां सह नमोस्तुते तस्मादश्वा इति पुष्पा
 णि ११ कालागुरुमय दिव्यं सर्वदेवतवल्लभं धूपं गृह्णाद्वेश सर्वकामसमृद्धये यत्पुरुषेण त्रिधू
 पम् १२ दीपः पापहरः प्रोक्तस्तमोराशि विनाशनः दीपेन लभते तेजस्तस्मादिपददामिति ब्राह्मणस्ये
 ति दीपम् १३ नैवेद्यं सुखदं चारुमध्यमोज्यसमन्वितं ददामि ते रमाकांत सर्वपापक्षयं कुरु चंद्रमानस
 सइति नैवेद्यम् १४ इदं फलं मयानां तामिति फलम् पूगीफलमह्यदिव्यमिति त्रिवृत् हिरण्यगर्भगर्भ
 रथामिति दक्षिणा पंचवर्तसमायुक्तं सर्वमगलदायकं नीराजनीं निरीक्षस्वरमाकतनमोस्तुते इति नीराजन मा
 लतीमल्लिकापुष्पैर्नागचंपकसंयुतैः पुष्पांजलिं गृह्णाणं पादांजुजयुगोपेत इति पुष्पांजलिं समर्पयेत् नृसिंहदेवदेवे
 श सर्वकामफलप्रदं लक्ष्मीकांतनमस्तुभ्यं पुत्रपौत्राभिदृष्टये नमस्तदेवदेवेश नमस्तसुरनायक नमस्तिकमलाकां
 तनमस्तैभकवरसल नमस्तै सर्वभूतेश वासुदेवनमोस्तुते नाभ्यां आसीदिति प्रार्थनां नमस्कारं च कुर्यात् सता
 स्यात्सन्निवृत्तिप्रदक्षिणां च कृत्वा उत्तरार्धं च दद्यात्तत्र मंत्रः नृसिंहो ह्युत देवेश लक्ष्मीकांतनमोस्तुते अनेनाध्वं प्रदा
 तनसफलः स्युर्मनोरथाः ततो यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रेण पुष्पांजलिं दत्त्वा रात्रौ नीतवाद्यपुराणश्रवणादिभिर्जागरणकु
 र्यात् इति व्रतविधानं उद्यापनेपि सर्वतोभद्रे सर्वमंडलदेवतापूजांते कलशोपरि नारसिंहभंजेण यथाविधि पूजनं पू
 र्णोक्तमर्थैर्विधाय प्रातः पुनरपि देवतापूजां मंडलदेवतासाहितां विधाय कुंडेरथं हिलेवा ब्रह्मवरणच्छादितं रथापनं विधाय
 विधाधानं विव्याहतिभिर्हृत्वा नरसिंहं हभाग्यप्राप्तावायेन चरुणा हुत्वा ब्रह्मादयो मंडलदेवतामहादिया न देवताश्चैकैकया

हृत्याहुत्वा नृसिंहैश्चैनचतुर्दशधिकान् ब्राह्मणान् प्रतिमाकुम्भवल्लपवित्रादिभिरभ्यर्च्य स्वर्णमयीसहस्रि
 तां श्रीमद्वसिंहप्रधानप्रतिमां गोमूहिरण्यतिलपात्रशब्दयसहितमाचार्यपदत्वाप्रार्थयेत् मद्रशेयचराजानिष्य
 त्रिचयेपरं तान्समृद्धदेवेशदुस्तराद्रवसागरात् पातं कर्णवमग्रस्य व्वाधिदुःखांबुवारिभिः जीर्वैरनुपरिभूतस्य म
 हादुःखगतस्य मे करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्पते श्रीनृसिंहरमाकांतमकानां भवनाशन क्षीरांबुधिनिवासे
 शचक्रपाणिजनार्दनं व्रतेनानेन देवेशभुक्तिमुक्तिप्रदो भव एवं संप्राप्य प्रतिमां सौपरं करानां चार्पाय दद्यात् तत्र मंत्रः
 पीतांबरमहाबाहो प्रह्लादभयनाशकत् अनेनार्थप्रदानेन यथोक्तफलदो भवेति ततः पूर्णाहुतिविधाय दक्षिणादि
 भिर्ब्राह्मणान्सतोष्य मध्याह्ने बंधुभिः सह भुंजतेति इति नृसिंहचतुर्दश्याः सोद्यापनापूजा अथ नृसिंहपरिचर्य
 यामस्याः कथा हेमाद्रौ नृसिंहपुराणे हिरण्यकशिपुहत्वादेव देवदेवजगद्गुरुं मुखं सन्निवतदुत्संगे शतकोपरमापतं
 प्रह्लादो ज्ञानिनां श्रेष्ठः प्रालयनराज्यमुत्तमं एकाकीचितदुत्संगे प्रियंवचनमब्रवीत् प्रह्लाद उवाच नमस्ते भगवन् वि
 ष्णो श्रीनृसिंहरमापते त्वद्भक्तो हंसुरेशैकत्वाष्टच्छाभितुल्यतः स्वामित्वविमजाभिज्ञाभक्तिजाता त्वत्कथा कथंच
 ते प्रियोजातः कारणं वद मे प्रभो श्रीनृसिंह उवाच कथया भिमहा प्राज्ञाशुणुष्वैकाग्रमानसः भक्तैर्यत्कारणं वत्स प्रिय
 त्वस्य च कारणं पुरा काले ह्यभूद्विप्रः कितु तं नाप्यर्थातवान् नाम्ना खवा मुदेवो हि देवशरवांसकमानसः तस्मिन् ज
 न्मानेनैव त्वचकार सुकृतं किपत् मुक्ता तु मद्रतैकैश्च श्यासंगतिलांसः मद्रतस्य प्रभविनभो किर्जाता तवानप्य प्रह्ला
 द उवाच श्रीनृसिंहो ज्यतां तावत्करस्य पुत्रस्य किं व्रतं विदयायां वर्तमानेन कथं तच्च कृतं मया येन तदिष्टिष्णुमाहारं भवं कु
 मर्हसि संप्रप्तं नृसिंह उवाच पुरा वंति पुरे ह्यासीद्वासे णो वेदपारंगः तस्य नाम सुशर्म तिवहलुकिपुत्रिभुवतः ब्रह्मा क्रि
 यासु निधतं सर्वसु किल तत्परः तत्परश्चासकः ब्राह्मिष्टो भ्रादिभिर्पद्मैरिष्टः सर्वसुरोत्तमाः तेनापि विद्यमानेन कृतं ना

दुष्टकृतं किपत् तस्य भार्या सुशीला च विख्याता भुवनत्रये पीतव्रता सदा चारापतिभक्तिपरायणा जज्ञिरस्य सुताः
पंचतरुमाद्विजवरात्तथा सदा चाराः सुविद्वांसः पितृभक्तिपरायणाः तेषां मध्ये कतिध्वंशेषु तेषां तत्परः तथानि
पिथ्यमनेन सुरापानं तथा कृतं सुवर्णैश्चाप्यपहतं चौरैः सार्धं त्वया बहु विलासिन्या गृहे निरयं वसतोऽप्यविचारतः विला
सिनो वेश्या एकदा तद्गृहे ह्यासीत् तया सह महकालिः ततः कलहभवेन भोजनं न त्वया कृतं अज्ञानान्मद्वत्कृत्वा व्रताना
मिदमुत्तमं त्वया विरहयोगेन रंजो जागरणं कृतं वेश्याया वल्लभं किंचित्प्रज्ञातं न तया सह राज्ञो जागरणे र्वाणस्य क्त्वा भो
गमने कथाः व्रतेनान्तर्वाणो न मोदते दिवि देवताः सुधर्मा हि पुरा ब्रह्माचके ह्येतदनुत्तमं भद्रतरपत्रभावेन निर्मितं स
चराचरं ईश्वरेण पुरा र्वाणं विपुराणां वार्थिनां माहात्म्येन व्रतस्यास्य विपुरा विनिपातिताः अन्यैस्तु बहुभिर्देवैर्ऋषि
भिश्च पुरा न य राजभिश्च महामाज्ञा विहितं व्रतमुत्तमं एतद्व्रतप्रभावेन सर्वसिद्धिमुपागताः वेश्यापि मद्रिप्राजाता
ब्रह्मोक्त्ये सुखचारिणी ईदृशं मद्रतं त्वत्सन्नेलोक्त्ये चातिविश्रुतं कलहेन विलासिन्या व्रतमेतदुपरिथतं प्रल्हादतेन ते
भक्तिर्मेयिजाता ह्यनुत्तमा धूर्तया च विलासिन्या ज्ञात्वा व्रतमिदं महत् कलहश्च कृतो येन मद्रतचक्रत भवेत् सा वेश्या
त्वत्सराजाता भुक्त्वा भोगाननेकशः भुक्त्वा कर्मविहीनस्त्वं प्रल्हादादविशसि मयि कार्या धैर्यमवानास्ते मच्छरीरपुथ
कया विधाय सर्वकार्याणि शीघ्रं चैवागमिष्यसि यद्द्वंद्वव्रतमावश्यं प्रचारिष्यति मानवाः न ते पापुनरावृत्तिर्भूतः कल्प
यत्तैरपि अप्रज्ज्वलभते पुत्रान्मद्रकांश्च सुवर्चसः दरिद्रो लभते लक्ष्मीं धनदस्य च पाददशी तेजस्कामो लभते जोराज्या
धीराज्यमुत्तमं प्रायुःकामो लभेदायुर्पाददशो तच्छिवसा च स्त्रीणां व्रतमिदं साधुपुत्रदं भाग्यदं तथा अवैधव्यकरं तासां
पुत्रशोका विनाशनं धनधान्यकरं चैव ज्ञाति श्रेष्ठकरशुभं स्त्रियोवापुरुषोवापि कुर्वति व्रतमुत्तमं तेभ्यो ददान्यहं सौख्यं
भुक्तिमुक्तिसमन्वितं बहूनां केनैकैव त्वत्सद्व्रतस्यास्य फलं महत् मद्रतरपत्रफलवकुं न ह्यशको न शंकरः ब्रह्मा च तु भवे

कैश्चनलभेन्महिमावर्धं प्रलंहादुवाच भगवंत्स्वप्नसादेनश्रुतं व्रतमनुत्तमं व्रतस्यास्य फलं साधुव्ययेन भक्तिकारणं स्वामिन् ज्ञातिविशेषेण लब्धवत् प्रापने कृतं न श्रधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्यास्य विधिपरं कस्मिन्मासे भवेदेतत्कस्मिन्वावासरं प्रभो एतद्विस्तरतो देवकुमर्हसि सांप्रतं विधिना येन वै स्वामिन् समप्रफलभाग भवेत् ममोपरिकृपाकृत्वा द्वाहिल्वंसकलं प्रभो श्रीनृसिंह उवाच साधुसाधु महाभाषा व्रतस्यास्य विधिपरं सर्वकथयतो मे द्वाहमेकाग्रमतिः शृणु वैशाखे शुक्लपक्षे तु वतुर्दश्यां समाचरेत् मज्जनमसंभवं पुण्यं व्रतं पापप्रणाशनं वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यमममसंतुष्टिकारणमहागुतामिदं श्रेष्ठमनुर्ध्वं भवभीरुभिः कर्तव्यमिति शेषः तेन वै क्रियमाणेन सहस्रद्वादशीफलं जायते मत्सखा एवमानुषाणामहात्मनां मानुषाणामध्ये जायत इत्यन्वयः मत्सखा श्रुत इति शेषः स्वातिनक्षत्रयोगे च शानि वारं महद्भ्रतं सिद्धि योगस्य स योगे वाणिज्यकरणे तथा पुसां सौभाग्ययोगे न लभ्यते इव योगतः सैवैरेतस्त्वस्युक्तं हृत्या कोटि विनाशानं एतदन्यतरे योगे तद्विनाशपापनाशनं केवलेऽपि प्रकर्तव्यमहिने व्रतमुत्तमं श्रम्यथानरकं याति यावच्चंद्रादिका रौ यथा यथा प्रवृत्तिः स्यात्पातकस्य कलौ पुगे तथा तथा प्राणश्रयति सर्वधर्मानसंशयः मद्भ्रतस्य प्रभवे न मतिर्न स्याद्दुरात्मता विचार्यैर्यं प्रकर्तव्यमाधवे मासि मद्भ्रतं नियमश्च प्रकर्तव्यो दंतधावन पूर्वक श्रीनृसिंहमहोदय रुद्रकृपां कुरु ममोपरि श्रयाहं च विधाय स्यामि व्रतं तं निर्वध्नतानं य इति व्रतग्रहणमत्रः व्रतस्थेन न कर्तव्या संगतिः पापिभिः सह मिथ्यालापो न कर्तव्यः समप्रफलकांक्षिभिः स्त्रीभिर्दुष्टैश्च आलापान् व्रतस्थेनैव करयेत् स्मर्तव्यं भेदमहारूपमहिने सकले पुमिभः ततो मध्याह्नवेलायां नद्यादौ विमले जले गृहे वा देवखाते वा तडागे विमलोदके वैदिकेनैव मंत्रेण स्नानं कृत्वा विचक्षणः स्मृति कागोमयेनैव तथा धात्री फलेन च तिलैश्च सर्वपापघ्नैः स्नानं कृत्वा महामतिः परिधाय शुचि वासो नित्यकर्म समारभेत् ततो गृहं समागत्य स्मरन्मभिः कथ्यो गतः गोमयेन प्रालिप्या यक्षकुर्याद्गृहं दुर्लभम् कलशं स्थापयेत् तत्र रत्नपल्लवग

भित्तम् तस्योपरि न्यसेत्पात्रतद्वलैः परित्तम् हेमन्तत्रयमन्मूर्तिरथाप्याभ्यर्चयेत्तथैव च - पलेन च तद्वदनतर्धं
 द्धनवापुनः यथाशक्ति स्तथाकार्यावित्तशाठ्यविवर्जिता पंचामृतनसस्त्राप्यपूजनचक्रसमाचरेत् ततो ब्राह्मणमा
 ह्वयतमाचार्यमलोलुपं संदाचारसमायुक्तं शांतं दत्तं जिह्वयम् तेनैव कारयेत्पूजां द्विधा शास्त्रानुसारतः आचार्य
 पठनाद्विमानपूजां कुर्याद्यथाविधिः मंडपं कारयेत्त्र्यंशं पुरस्तवकं शोभितम् ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पूजयेद्यतमान
 सः उपचारैः षोडशाभिर्भैर्नामभिरंकितैः ततः पौराणिकैर्भैः पूजनीयं यथाविधिः चंदनं दत्तं तद्विधं चंद्रकुंकुमं नि
 श्रितं ददामितवत्तुष्टार्थं तसिंहपरमेश्वर इति चंदनमंत्रः कालोद्भवानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वैप्रभी पूजयामि नृसि
 हं चालक्ष्मासह नमोरतुते कालागुरुमयं धूपं सर्वदेवसु वल्लभम् करोमि ते महाविष्णो सर्वकामसमृद्धये दीपः पाप
 हरः शोकरतमो राशिविनाशनः दीपेन लभ्यते ते जस्तस्माद्दीपं ददाम्यहम् नैवेद्यं सौरभ्यं ददेवमक्षयभोज्यसमन्वि
 तम् ददामि ते रम्यं कतं सर्वपापक्षयं कुरु नृसिंहाद्युतदेवेश लक्ष्मीकतं जगत्पते अनेनार्घ्यं प्रदत्तेन स फलाभ्युपै
 नरेथाः पीतांबरमहाबाहो प्रह्लादप्रयदायक यथाभूतार्चनार्थाय यथोक्तं फलदो भवं राज्ञां जागरणं काठ्यर्गित
 आदित्राणि स्वनैः पुराणपठनैर्नरैः श्रोतव्या च कथाशुभाः ततः प्रभातसमये स्नानं कृत्वा ह्यतर्द्रितः पूर्वोक्तैर्न विधा
 नेन पूजयेन्मंत्रं प्रयत्नतः वैष्णवं तु चरेच्छ्राद्धं मद्ये स्वस्थमानसः ततो दानानि देयानि वक्ष्यमाणानि चानेय
 स्तुतिं जेभ्यश्च लोकद्वयजिगीषया सिंहः स्वर्णमयो देयानमसतोपकारकः गोभूतिलहिरं एषानि देयानि च फले
 प्सुभिः शय्यासतुलिका देयासतधान्यसमन्विताः श्रृंग्यानि च यथाशक्त्या देयानि मम तुष्टये वित्तं शाठ्यं न कर्त
 व्यं यथोक्तं फलमिच्छता ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्ष्यं तथोक्तं देयार्चनं क्षिणं निर्द्धनैरपि कर्तव्यं दंशतयनुसारतः सर्वपा
 मभवर्णानामधिकारो रितमद्भवे मद्रक्तैरनुविशेषेण कर्तव्यं मत्परार्थेन मद्भक्ष्ये च राजानो जनिष्यंति ब्रह्मरपुराः

तानसंमुद्धरेद्देशदुस्तान्भवसागरात् . पातकाण्यममस्यव्याधिदुःखाविराशिभिः . जीवैस्तुपरिभूतस्यमहादुःख
गतस्य च करावलंबनदेहिपश्यायेन्नगरपते . श्रीनृसिंहरमाकांतमकानांभवनान्न क्षीरांबुधिनिसारखं
चक्रपाणोजनार्दनं ब्रतेनान्तदेवेशभुक्तिभुक्तिप्रदोभव . एवंशार्थतदेवविमृश्यचयथाविधिः उपहारादिकंसर्व
माचार्यानिवेदेयत् . मध्याह्नेतुसमायुक्तोभुंजीतबंधुभिःसह यद्दंशुयाद्रक्तयाव्रतंपापप्रणशानं तस्यश्रवण
मात्रेणब्रह्महत्याव्यपेहति . व्रतनामव्रतास्थानमित्यर्थः पवित्रपरमगुह्यकीर्तयेद्यस्तुमानवः सर्वान्कामान्वाप्नो
तिव्रतस्थारपफलंलभेत् इतिनृसिंहचतुर्दशीव्रतकथा अस्यामेवचतुर्दश्यां उंकारेश्वरयात्रापुक्ता काशीखंडे . रा
धशुक्लचतुर्दश्याममापिक्षेत्रवांसिनः तत्रयात्राकरिष्यन्तिमहीत्सवपुरःसरं तत्रजागरणंरुक्वाचतुर्दश्यामुपेक्षिताः
प्राप्नुवन्तिपरंज्ञानंयत्रकुत्रापियेस्यताः ब्रह्मांडोदरमध्येतुयानितीर्थानिसर्वतःतानिवैममभूयासुरागत्याकृतिदृश्यानाइति
अस्यामेवकालांतरोक्तिर्लिगब्रतम् तदुक्तेमाद्री चतुर्दश्यांशुक्लपक्षेवशाखस्यप्रयत्नतः शिवंपूज्यविधिनैनुमहस्त्राप
नपूर्वकम् विलिप्यकुंभेनैवचंदनैश्चावेयच्छिवमूर्तिर्गायिष्ठिमयंकृत्वहमपुष्पविलेपनं तिलप्ररुश्रवणेषुतंगुणद्वय
गुरासिलहकंधूपंदत्वा दमनपुष्पैः संपूज्यभवापरुद्रायितनाम्नादद्याद्ब्रतकूर्तुस्तद्विप्लवांश्चाशिवलोकाप्रार्थित्वतीति
अस्याःसर्वमेवकृत्यनारदपिपुष्पकम् वैशाखस्यचतुर्दश्यांश्रीनृसिंहव्रतंचरेत् उपवासाविधानेनशकेशकस्तथैकभूक
नियोगमेतसंपूज्यन्तृसिंहदैत्यसूदनउपचारैःषोडशभिःस्नानैःपंचामृतादिभिःततःश्रमापघ्नेद्वंमंत्रिणानेननारद . तस्य
हाटककेशांतज्वलत्पावकलोचनवज्राधिकनखरुपशार्दित्व्यसिंहनमोरतुते . इतिसंप्राप्त्येदेवेशव्रतीस्याहिरुण्डिलेश
यः जितेन्द्रियोजितक्रोधःसर्वभोगविधार्जितःएवंयःकुरुतेविद्वान्निविधिवद्ब्रतमुत्तमं वर्षवर्षसलभतेभुक्तभोगोहरःपदंउं
कारेश्वरयात्राचकार्यात्रैवमुनीश्वर दुर्लभंचागसंचात्रदर्शनंपापनाशानं किमब्रवहनेकेनपूजाध्यानजनप्रेक्षणात् य

ज्ञानमेक्षप्रदं नृणाम् ब्रजालिगन्धर्वतं चापिकर्तव्यं पनाशनं पंचास्यते न संस्तान् पालिगमालिष्यकुंभे
 द्यैः दर्पिषां बालिविभूषणैः एवंपः कुरुते पृष्ठलिङ्गसंस्वार्थासिद्धिदं भुक्तिमुक्तिः सलभते महोदयप्रसादतः इयं
 दिः तत्र करपादिविधानोक्तं श्राद्धदानादिसर्वमेवाक्षयफलदमुक्तं भवति इति वैशाखशुक्लचतुर्दशी
 वैशाखपूर्णिमायां वैशाखज्ञानं प्रातरवश्यमेव कार्थं तथा च भविष्ये वैशाखीकार्तिके माध्यातिथयो
 ज्ञानदानविहीनासानकार्थपाण्डुनंदन अर्यादानप्रकारेनारदीये वैशाख्यामपि पूर्णयादानं सर्वः
 यद्गोवंददद्विधेत तदाप्नोति निश्चितं धर्मराजगन्धर्वतं चात्र कथितं तत्रिशामय घृतान्नमुदकुंभं च वैशाख्यां
 स्तु कृष्णाजिनंदयाः स्तु कृत्यविधिपूर्वकं सर्वशास्त्रविदेः सप्तद्वीपभूमिप्रदः सर्वैर् मोदते विष्णुलोक
 रकं कुंभान्स्वच्छतिलैः पूर्णान् हि रण्येन समन्वितान् यः श्रद्धया दद्विजान्नेभ्यः सप्तशोचति कीर्तिं हि च
 विधिवत्स्नात्वा भोजयेद्ब्राह्मणान् दश कृशं सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशय इति विष्णुवर्मास्त
 तु ब्राह्मणान्सप्तपंचवा क्षौद्रयुक्ते रितिलैः कृष्णैर्वाचयेद्यदि चेत्तरः प्रीयतां धर्मराज इति यद्वा
 र्दत्ते रितिशेषः वाचयेत्स्वस्ति वाचयेदित्यर्थः यावज्जीवकृत्तारपापात्तत्सणादेव मुच्यते इति य
 र्थः ॥ १ ॥ राजः प्रीयतां विष्णुः प्रीयतां भित्तिवा तथा प्रपाकार्थाप्रयत्नेन गोद्विजार्थं प्रयत्नत इति
 गार्यान्तसुष्टाः कमलयोनिना तिलाः कृष्णाश्च गोराश्च तुष्टेयसर्वदेहिनां तरुमाकार्थं तिलैः
 न् निवेदयेच्च विधिवत्तिलापञ्चविष्णवे तिलतैलेन दीपाश्चेदयादेवेभ्य एव च मोदताश्च
 धीपतत्तर्पणम् तिलैः समधुभिर्मुक्तं ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनं दातव्यं दक्षिणाचारिणितिलैर्भयुचुतैः
 राण्यारं पर्यक्रमायतं तिलारतुसोमदैवत्याः सुरैः सुष्ठारतुभोसवे स्वर्गप्रदाः स्वतंत्राश्च ते मारंक्षंतु

निर्ययः दद्यादनेनमंत्रेणतिलपात्राणितत्रय एवंकृतसमुक्तः स्यात्पणैर्जनमशताङ्गितः महाभारतेपि वैशाखा
 पौर्णमास्यांतिलान्दद्याद्विजातिषु तिलामक्षयितव्यमस्मृततथैवालंभनंतिलैः कार्यंसततमिच्छाद्भिः श्रेयःसर्वात्मन।
 गृहे शालंभनमुद्धर्तनं जायालिः सुवर्णतिलसंपुर्कैः ब्राह्मणारपंचसतवा तर्पयेदुदपानैश्चब्रह्महत्यांघपेह
 तिते तर्पणमत्रतिलानांदानमुक्तं वैशाखमधिकृत्यदेवोपुराणे इंद्राग्निदेवतेऋक्षेपौर्णमास्यांतथैवच पूजांकृत्वाभ
 वेद्ब्रह्मनिगताघोनसंशयः इंद्राग्निदेवतंविशाखा पूजादुर्गायाः देवोपुराणोपक्रमत् तेनविशाखायु कायावैशा
 खपौर्णिमायांदुर्गायाः पूजांकृत्वा समुवर्णतिलदानेनसकलावनायाः फलं सुवर्णनभिंकृत्वातुसखरंभृगमार्गकतिलैः
 प्रच्छाद्यपोदद्यात्तरयपुण्यफलंशृणु ससमुद्रगुहातेनसशैलवनकानना चतुरंताभवेद्वत्ताष्टिधिर्वीनात्रसंशयः कृष्ण
 मार्गकृष्णमृगचर्म एवमेवनिर्णयाम्यते पुराणासमुच्चये वैशाखापौर्णिमास्यांतुविशाखासुविशेषतः परतुकृष्णा
 जिनदद्यात्सखरंशृगसयुतामित्यादिना अथास्यांसोमव्रतं सुभंतुरुवाच सोमव्रतंतथाचात्रशंकरप्रीतयेशृणु । तच्च
 पात्रंपयःपूणैकृत्वातत्रचशंकरं प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेणगंधपुष्पाक्षतमहत् महतामपात्रमिच्यन्वयः । पट्टीत्रशदंनु
 लपात्रमुत्तमपरिकीर्तितमितिप्रतिपादितं शिवमकेद्विजेदद्याद्भोजयित्वाविधानतः प्राच्यांसमुद्धर्तसेमिप्रती
 द्यांचिगतेरथौ पौर्णिमारयांतुवैशाखाप्यहपञ्चविधाव्रतः प्रीयतांतेमहःदेव सोममूर्तिर्जगत्पतिः तस्मैवि
 प्रायतरपात्रमर्पयेद्राकितःशनैः एतस्मोमव्रतंनामकृत्वासोमांतिकंव्रजेत् रुद्रलोकादिहायातोभवेज्जातिरुम
 रोनरः पूर्वाभ्यासेनतेनैवपुनःशिवपुरं व्रजेत् इतिवैशाखास्यांसोमव्रतम् वैशाखाकार्तिकोमायातिथित्रयमधिकृत्य
 वैशाखापौर्णिमाविधानम् भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच संवत्सरेपिपाः कार्शित्तथयःपुण्यलक्षणाः तामेवद
 यदुश्रेष्ठस्तानिदानिमहाफलाः श्रीकृष्णउवाच वैशाखाकार्तिकोमायातिथयोतीवपूजिताः स्नानदानविर्हानारतान

द्रवे तस्समुद्दिष्टज्ञानमोक्षप्रदं दृष्टुम् आबलिगवतंचापिकर्तव्यं पापनाशनं पंचामृतैर्न संस्नाप्य बलिगमालिप्य कुंकुमैर्नैवेद्यैरुसफलेर्हैर्धैर्दीर्घावालि विभूषणैः एवं यः कुरुते पृष्ठलिङ्गं सर्वार्थसिद्धिदं भुक्तिमुक्तिसलभते महादेव प्रसादतः इयं च गारुडकल्पदिः तत्र कल्पपादिविधात्कोकं आह्वयानादिसर्वमेवाक्षयफलदमुकं भवति इति वैशाखशुक्लचतुर्दशी कल्पानि अथ वैशाखपूर्णिमायां वैशाखस्नानं प्रातरवश्यमेव कार्थं तथा च भविष्ये वैशाखीकार्तिकी मार्धातिथये। तौ वपूजिताः स्नानदानविहीना सानकार्थापांडुनंदन अरुणांदानप्रकारेणारदीये वैशाख्यामपि पूर्णार्यादानं सर्वः स्वसर्वदम् यद्यद्भुवन्दद्विधेत तदा श्रोति निश्चितं धर्मराज ब्रतं चात्र कथितं तन्निशामय दृतात्प्रमुदं कुंभं च वैशाख्यां वैद्वजातये यस्तु कृष्णाजिने दद्यात्सत्कृत्य विधिपूर्वकं सर्वशास्त्रविदे सप्तद्वीपभूमिप्रदः सर्वे मोदते विष्णुलोके हि यावच्चंद्राकर्तारकं कुंभान् स्वच्छा तिलैः पूर्णान् हरिणयेन समन्वितान् यः प्रदद्याद् द्विजान् प्रयेभ्यः सनशोचति कर्हि चिदिति पाद्वे वैशाख्यां विधिवत्स्नात्वा भोजयेद्वाह्मणान् दश कशरं सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशय इति विष्णुधर्मोत्तरं वैशाख्यां पूर्णिमास्यां तु ब्राह्मणान्सप्तपंचवा क्षौद्रयुक्तैस्सितलैः कृष्णैर्वाचयेद्यदि चेन्नरः प्रीयतां धर्मराज इति यद्वा समनसि वसेति तिलैर्दत्तेति शेषः वाचयेत्स्वस्ति वाचयेदित्यर्थः यावज्जीवकृत्तारपापात्तत्क्षणादेव मुच्यत इति यत्कालः स्यादित्यर्थः धर्मराजः प्रीयतां विष्णुः प्रीयतामिति वा तथा प्रपाकार्थाप्रयत्नेन गोद्विजार्थं प्रयत्नत इति ब्रह्मपुराणे वैशाख्यां पूर्णिमास्यां तु सृष्टा कमलया निना तिलाः कृष्णाश्च गौराश्च तुष्टये सर्वदेहिनां तस्मात्कार्धा तिलैः स्नानं तत्राशौ जुहुयात्तिलान् निवेदयेच्च विधिवत्तिलपात्रं च विष्णवे तिलैस्तैलनदीपाश्वदेया देवेभ्य एव च मोदकाश्च तिलैः स्नानं कर्तव्यमिति तर्पणम् तिलैः समधुभिर्मुक्तवाह्मणेभ्यश्च भोजनं दातव्यादक्षिणाचापि तिलैर्भयुचुतैः सह भोजयेच्च पौराण्यारं पर्यक्रमाय तं तिलारजुसोमदैवत्याः सुरैः सुष्ठारजुनां सवे स्वर्गप्रदाः स्वतंत्राश्च ते मरिचं तु

निरयशः दद्यादनेनमत्रेतिलपात्राणितत्रच एवंकतेसमुक्तः स्यात्पापैर्जनमशार्जितैः महाभारतेपि वैशाख्यां
 पाणिनास्यातुतिलान्दद्याद्विजातिषु तिलाभक्षयितव्यारतुतथैवालंभनंतिलैः कार्यसततमिच्छद्भिः श्रेयःसर्वात्मना
 गृहे आलंभनमुद्धतं न जायातिः सुवर्णतिलसंयुक्तैः ब्राह्मणारूपंचसप्तवा तर्पयेद्दुर्गात्रैश्चब्रह्महत्यां वयंप्रेह
 ति-तर्पणमत्रतिलानां दानमुक्तं वैशाखमधिकृत्य देवीपुराणे इन्द्राग्निदेवतेऋक्षे पाणिनास्यांतर्पेवच पूजां कृत्वा भ
 वेद्रहस्यविगताघो न संशयः इन्द्राग्निदेवतं विशाखा पूजा दुर्गायाः देवोपुराणोपक्रमात् तेन विशाखायु कार्पावशा
 खपाणिं माया दुर्गायाः पूजां कृत्वा ससुवर्णतिलदानेन सकला वनायाः फलं सुवर्णेन भिं कृत्वा तु सखरं सृगमार्गकतिलैः
 प्रच्छाद्य यो दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ससमुद्रमुहातेन सशैलवनकानना चतुरंताभवेहत्ताष्टाथिर्वानात्रसंशय कृष्ण
 मार्गकृष्णमृगचर्म एवमेव निर्णयाभ्युते पुराणसमुच्चये वैशाख्यां पाणिना स्यात्तु विशाखासु विशेषतः परतु कृष्णा
 जिनदद्यात्सखरशृगसयुता मिथ्यादिना अथास्यां सोमव्रतं सुमंतुरुवाच सोमव्रतं तथा चात्र शंकर प्रीतये शृणु तद्य
 पात्रं प्रपयः पूर्णकृत्वा तत्रच शंकरं प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेण गंधपुष्पाक्षतमहत् महत्ता क्षपात्रमिदं न्ययः पट्टीत्रिशदं शु
 लपात्रमुत्तमं परिकीर्तितं निति प्रतिपादितं शिवमको द्विजेदद्याद्भोजयित्वा विधानतः प्राच्यां समुद्धते सोमि प्रती
 च्यांचनोत्तरौ पाणिंभारयांतु वैशाख्यां गृहपञ्चशिवाग्रतः प्रीयतांते महर्देवः सोमसूक्तं जगत्पतिः तस्मै वि
 प्रायत्तत्पात्रमर्पयेद्भक्तिः शनैः एतत्सोमव्रतं नाम कृत्वा सोमांति कं व्रजेत् रुद्रलोकादिहायातो भवेज्जातिस्म
 रो नरः पूर्वाभ्यासेन तेनैव पुनः शिवपुरव्रजेत् इति वैशाख्यां सोमव्रतम् वैशाख्ये कार्तिके माघातिथि त्रयमधिकृत्य
 वैशाख्ये पाणिंम विधानम् भविष्योत्तरे द्याधिष्ठिर उवाच संवत्सरेऽपि पाः काश्चित्तिथयः पुण्यलक्षणाः तांसेव द
 यदुश्चेष्टस्तानेदनिमहाफलाः श्रीकृष्ण उवाच वैशाख्ये कार्तिके माघातिथयोतीव पूजिताः स्नानदानविह्वितरतान

नैवाः पांडुनंदनतर्थास्तानंतथाशस्तेदानीं वितानुसारतः वैशाख्यां पांडुवैष्टपुण्यां चोजयिनीमिता कार्तिक्यां पुष्क
 रेश्वरमाघे वाराणसीमता स्नानोदकदानेन तारयन्त्या विलापिदत्तं कुम्भाच्छुद्धजलैः पूर्णं हिरेण्यान्नासगन्धितान्
 वैशाख्यां वासुदेवचानशोचतिकृताकृतो मधुरान्नरसैः पूर्णं भाजेन कनकोज्ज्वले बहूनि धनधान्यानि मत्तया परमया
 घृतः गोमूहिरण्यवासांसि विप्राय विधिनार्प्य माघ्यां स्नात्वा तथा सन्यक्तसंतर्प्य पितृदेवताः तिलयात्राणि देयानि
 तथा सफलमोदनं कार्पासदानमन्त्रैर्वधेनुदानं प्रशस्यते कंबलाजिनरत्नानि मोचकौपापमोचकौ उपानदानमन्त्रैव
 तद्वयमभ्यर्थेन तु प्रत्युपेतत्रास्त्रानंदानि वित्तानुसारतः काले कालोद्भवसर्वेशस्य ते पांडुनंदन कार्तिक्यां तु द्यपोत्स
 र्गविव्राह्मपुरपलक्षणम् कुर्यात्कुरुकुलश्रेष्ठहरेर्नीराजनंतथा गजाभ्यर्चनानि नृपतथेत्यादिकानि च प्रदेयानि द्वि
 जातिभ्यस्तत्ताः संस्मृत्य देवताः फलानि यानि विद्येते सुगंधीन्यगदानि च अगदान्यौषधानि एलालवंगादीनि तानि
 च केकोलकफलं जालिलवंगोलवल्लोफलं खर्जूरनारिकेलं च कदलीफलमेव च दाडिमं मालिगं च कर्कोटं उपसंतथा
 दत्ताकं कारवेळं चांबूफण्डिमेव च फलानामप्रदानेन येषां तु तिथयो गताः व्याधिताश्च दरिद्राश्च जायंते भुवि मान
 वाः न केवलं ब्राह्मणानां दानमन्त्रप्रशस्यते भागिनीभागिनेयानां मातुलानां पितृभ्यः दरिद्राणां च धूनां दानकोटि
 गुणोत्तरं मित्रकुलीनश्चापन्नो बंधुदरिद्रपीडितः अभ्यगतो हि दूराद्यः सोतिथिः स्वर्गसंक्रमः वनं प्रस्थापिते
 राने ससीते सह लक्ष्मणे मातामहकुलादेव्यविशुद्धेनांतरात्मना शपथैः श्रावितान्कैः कौशल्याभरतेन वै यदानुप्र
 स्य यथा ताकदा चिकौशलामजा तदा सा शुचिभावेन तिथयः श्राविताः पुनः वैशाखी कार्तिकी मार्गतिथयो मरूप
 जिताः अग्रदानवतो यांतु यस्यार्थो नुमते गतः अंक्रमनीयभरतं सत्त्वयामास दुःखितं एतत्तिथीनां माहारम्यकथि
 तं बहूनि स्तरं भूपरुतसं प्रवक्ष्यामि तव भारत सत्तम वैशाखकार्तिकमघासिहितानरेन्द्रया पूर्णमाभूवति पूर्णेशां कचिहा

तस्याजलात्रकरकान्वरमासपञ्चदत्वाप्रयतिपुरुषः पुरुहूतलोकं इतिभविष्येतिरे वैशाखीकार्तिकीमाथीवि
धिः अथवैशाखकथोद्यापनं अपराकैवामनपुराणे मासमेववहिः रनात्वानद्यादौविमलेजले एकादश्यांचद्वा
दश्यापीणिमायामथापिवा उपोष्यन्ति यतोभूत्वाकुर्यादुद्यापनंबुधः मंडपंकारयेदादौकलशंतत्राविन्यसेत् निष्केण
वातदधेनतदधार्धेनवापुनः शक्तयातुकारयेदेवंसौवर्णैलक्षणाश्रितं लक्ष्मीयुतंजगन्नाथंपूजयेदासनेबुधः भूपर्ण
श्वदनैःपुष्पैर्दीपैर्नैवेद्यसंचयैः एवसंपूज्यविधिवद्रात्रौजागरणंचरेत् श्योभूतेकतमैत्रोष्यग्रहवेद्याग्रहान्यजेत् होमकु
र्यात्प्रयत्नेनपायसेनाविचक्षणः तिलाज्येनयवैर्वापितैलैर्वापिस्वशक्तितः आठोत्तरसहस्रंवाशतमष्टोत्तरतुवा प्रत
विष्णुत्तरेणैवद्वद्विष्णुरेननवा द्रतसंपूर्तिसिद्ध्यर्थेधुनेमकांपयस्विनीं पादुकोपानहौलजगुरवेव्यजनंतथा शय्यां
सोपस्करांदद्याद्दीपिकांदर्पणंतथा ब्राह्मणान्भोजयेज्जिज्ञासेभ्योदद्याच्चदक्षिणां कलशंरतौयसंपूर्णैस्तेभ्योदद्याद्यंवां
स्तथा एवंकृतेमाधवस्यडद्यापनविधौशुभ फलमाप्नोतिसकलंविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् एतावत्यशकौ तत्रैवंकं
वैशाख्याविधिवत्स्नात्वाभोजयेद्ब्राह्मणान्दश कथारंसर्वपापेभ्योमुच्येतान्नसंशयः इतिवैशाखोद्यापनम् अथ
होममंत्रौ प्रतविष्णुरनुवर्ततेवार्थेणमृगनिभीमःकुचरोनारिष्ठः यस्यारुणुर्वैत्रामणैर्वधियंतिभुवना निविश्वा १ इदं
विष्णुर्विचक्रमेवध्यानदधेपदंसमूढमस्यपाङ्गसुरे २ अथगोदानरयविधिः तत्रादौदेशकालौ संकीर्यआत्मना
सह एकविंशतिपुरुषतारणार्थंसर्वैष्टधिवदानफलप्राप्त्यर्थंच वैशाखमासस्यस्नानदानजपहोमब्राह्मणपूजतदक्षि
णादानादिसमस्तफलप्राप्तिभूतगोदानमहंकरिष्ये ततोऽगणप्रतिपूजनपूर्वकगोदानप्रतिग्रहीतारं ब्राह्मणंष्टण
यात् आत्मनोगोत्रप्रवरनामादिकमुच्च्यंवाद्ब्राह्मणस्यगोत्रप्रवरनामादिकंहीर्तायातमुच्चार्य अस्मिन्गोदानप्रतिग्र
हकर्माणित्वामहंष्टणे एवंकृत्वापथ्याभिलितोपचारैर्विप्रसंपूज्य गवेनमद्वतिसवत्सागांसंपूज्य तद्देहेदेवानांवाहयेत्

शुंगमूलयोर्द्रक्षविष्णुश्चावाहयामि १ शिरमध्वेमहर्द्वेन्द्रावाहयामिललाटाग्नेर्गौरीमा० नासावंशेषणमुखमा० ४ ना
 सापुटयोः कंचलाश्वतरौ नागावा- ५ कर्णयोराश्विनवा ६ नेत्रयोः शाशिमास्करावा- ७ दंतेषु वायुमा.. ८ जि.
 ल्हायांवरुणमा ९ हुंकारे सरस्वतीमा १० गंडयोर्वक्षानवा- ११ जोषयोः संख्याद्वयमा. १२ ग्रीवायामिन्द्र
 मा, १३ कुक्षौ रक्षां रथमा. १४ उरसि साध्याना- १५ खुराग्नेषु अश्वसरो गणाना १६ पृष्ठे कादश रुद्राना. १७
 सर्वसंधिषु वसूना. १८ श्रोणी तटपिहना. १९ लांगूले सोममा. २० बालसमूहे श्चादिरय रश्मीन् २१ गोमू
 त्रं गतामा. २२ गोमये यमुनामा- २३ क्षीरे सरस्वतीमा. २४ क्षितिर्नर्मदा मा. २५ सार्पिषि हुताशनमा- २६
 रोमसंधिषु वसूना- २७ समस्तसंधिषु देवकोटी रवाहयामि उदरे पृथिवीमा. स्तनेषु चतुरः सागरानावाहयामि
 इत्यवाह्य सर्वानेवमिति पंचोपचारैः संपूज्य आच्छादनं मया दत्तं शुद्धं देविविनिर्भूतं सुरभ्यै वत्सदानेन प्रीयतां परमं
 श्वर इति मंत्रेण वस्त्रं निवेद्य स्वर्णशृंगरौ व्यसुरताम्यष्टमकुलान्गूलानि यथास्थानं निवेशय नैवेद्यं दत्त्वा कांस्यद्वौ
 हनं निधाय प्राङ्मुखो दाता पुष्पांजलिं शर्हात्वा त्रिभद्रक्षिणीकृत्य यालक्ष्मीं सर्वभूतानां याचदेवेष्ववस्थिता धेनु
 रूपेण सा देवी मम पापं वय पोहतु १ देहस्थया वाच रुद्राणां शंकरस्य सदा प्रिया धेनुरुपेण सा देवी मम पापं वय पोहतु २
 विष्णोर्वक्षसि यालक्ष्मीः स्वहा याच विभावसौ चंद्राकंशकशक्तिर्याधेनुरुपास्तु सा श्रिये चतुर्मुखस्य यालक्ष्मीर्याल
 क्ष्मीर्धनदरस्य च लक्ष्मीर्यालोकपालानां साधेनूर्वरदास्तु मे स्वधायापितुमर्ह्यणां रवाहाय ज्ञानुजांतया सर्वपापह
 राये नु रतस्माच्छांतिं प्रयच्छ मे इति पुष्पांजलिं दत्त्वा गोपुच्छोदकेन देवर्षिपितृतर्पणं कुर्यादिति केचित् तत्रमूर्त्तिं च रथ
 ततस्ताम्रपात्रिकां स्य पात्रे वा घृतदधितिलकुशोदकसुवर्णादिद्रक्षिणां चितं गोपुच्छं कृत्वा जोमये रथादिदे शकालौ संकी
 र्ण्य स्मिन् श्रमो ज्ञप्रवरनामादिकमुच्चार्य पूर्वोक्तफलं विधिं रथ भुक्तिस्मृक्तिप्रदसर्वयज्ञान् यफलप्राप्तिं सर्वपापक्षयकामो

वैशाखमासस्तानदानादिपथोकफलेवाप्तये इमांगारुद्रदेवत्यांसुवर्णशृंगारोपयवुरतावपुष्टादिसर्वोपरकरसंयुतांश्च
 मुकवेद्यंतर्गताममुकशालिनेयथानामगोत्रप्रवरायामुकशर्मणेब्राह्मणायतुभ्यमहंसंप्रददेनममइतिगोपुच्छं विप्रकरे
 दत्त्वा यज्ञसाधनभूतायाविश्वस्यावाविनाशिनी विश्वरूपधरोदेवः प्रीयतामनयानवोतिपठित्वा दृतक्षीरप्रदागा
 दौघृतयोऽप्योस्तोद्भवः घृतनद्योघृतावतैस्तमिसंतुष्टेहसदा गावोममाप्रतः संतुगावोमिसंतुष्टतः सव्यदक्षिणयो
 गांवोगावामध्येवसान्यहं कइदंकोदात् इतिपाठित्वा स्वस्त्यतिवदेत् ततोऽगोप्रतिष्ठार्थमिदंहिरण्यं दक्षामापमितं
 तुभ्यमहंसंप्रददेद्वत्पुष्पादयात् विप्रोगोप्रतिगृह्यगोमतीविद्यां पठेत् गावोमामुपतिष्ठतुहेमशृंगभ्यः पयोमुचः सुरभ्यः
 सौरभेव्यश्चसरितः सागरास्तथा गावः पश्याभ्यहंनित्यंगावः पश्यंतुमांसदा गावोस्माकंवयतासांप्रतो
 गावस्ततोवयं गावः सुरभयोऽनित्यंगावोगुणुलुसन्निभाः गावः प्रतिष्ठाभूतानांगावः स्वस्त्ययनमहत्
 श्रानमेवपरगावोदेवानांहविरुत्तमं पावनंसर्वभूतानांरक्षतिचवहंतित्व सर्वेषामेवभूतानांगावः शरणमुत्तमं गावः
 सर्वस्वलोकरूप्यगावोधन्याः शुभावहाः नमोगोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेर्थाभ्यएवच नमोब्रह्मसुताभ्यश्च
 पवित्राभ्योन्नमेनमः ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकं द्विधाकृतम् एकत्रमञ्जारितं धतिहाविरेकत्रतिष्ठति ततोब्राह्म
 णेभ्योभोजनं भूपर्सी दक्षिणांच संकल्पयेत् इतिगोदानविधिः अथकृष्णजिनदानप्रयोगः तत्रादीदे
 शकालौ संकीर्णं ममपुत्रभार्याद्यावियोगवहुधनत्वस्वदेशापरित्यागसमग्रभूमिदानफलसर्वलोकजयकामचारित्वा
 भूतसञ्चवंस्वर्गावासादिसकलाभीष्टप्राप्तिकामः कृष्णजिनदानमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमयोपलिसभूमौ
 कुशोपरिकंवलयमारतीर्ष्य तत्रसखुरं सशृंगं कृष्णजिनमारतीर्ष्य तत्रशृंगयोः सुवर्णदंतेपुरीष्यं लोणलेमुकः
संनिवेशयत्प्रसमतिर्लेरापूर्यु वासोयुगलेनाच्छाद्य सुवर्णनाभौ निवेशयथाशक्तिरत्नैर्गंधैश्चालंकृत्य चतु

दिक्षुपूर्वादिकमेणस्तनपूर्णा निचत्वारिकोऽस्य पात्राणि द्रुतक्षैरदाधिमधुपूर्णानि चत्वारिमुद्रपात्राणि च संस्थापयेत् दा-
 नत्रदेशाद्वहिर्गोमयाविरचितमंडले चंपकशाराखयुक्तमर्जीर्णपीतवस्त्रसहितं जलपूर्णकुम्भंस्थापयेत् ततस्त्रिलपूर्णं
 लेहपात्रपश्चिमपादिमधुपूर्णं कांस्यपात्रदक्षिणपादे १ मधुपूर्णं तत्पत्रात्रं अग्रिमदक्षिणपादे त्रिलपूर्णैरजतपात्र-
 अग्रिमवामपादे अक्षतपूर्णैः सुवर्णपात्रैर्नाभिदेशे ५ वक्ष्यमाणपंचमंत्रैः प्रत्येकं न्यसेत् तेषां मंत्राः यानिकान्यपि
 पापालिमया लोभात्कृतानि वै लेहपात्रप्रदानेन प्रणश्यंतु ममाद्यै यानि पापान्यकामानि कामोत्थानि कृतानि च कांस्य
 पात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मे सदा २ परापावादपैशुन्याहुष्टमांसस्य भक्षणत् तत्रोत्थितं च मे पापं तावदात्र प्रणश्य-
 तु कन्याचूतं गर्वाच्चैव परदारप्रधर्षणम् रौप्यपात्रप्रदानेन क्षिप्रं नाशं प्राप्नुयामि जन्मजन्मसहस्रेषु कृतं पापं कुबुद्धिना
 सुवर्णपात्रदानात्तत्राशयाशुजनार्दन ५ एवं पंचपात्राणां पंचमंत्राण्युक्ता ततो हेममुक्ता विदुमद्रादि भवजपूरसर्वशा-
 कसर्वफलानि निकटे संस्थाप्य श्रवणयोः प्रशस्तपत्रे सुखे पुशुंगाटकानि संस्थाप्य समस्तगुणोपेतं स्नातमाहिनां शि-
 पात्रं वस्त्रयुग्मेन दृष्ट्वा यथाशक्त्या लंकारैश्च संपूज्य उत तस्मात् पूर्वोक्तफलकर्तृनां त इदं कृष्णजिनिंगोमपोषलि-
 सारत्तत्कुशोपरिकं बलवत्त्रोपरि स्थितं सुवर्णशंखौप्यदंतमुक्तालंगूलं वस्त्रयुगाच्छिन्नं चतुर्दिक्षुरनपूरितं कांस्यपात्र
 चतुष्टयं द्रुतदधिक्षैरमधुपूर्णैर्मृत्पात्रयुतं चतुर्गुणैः पु त्रिलमधुद्रुतशर्करापूर्णो लेहकांस्यताम्ररजतपात्रयुतं ना-
 भिदेशोऽक्षतपूर्णं सुवर्णपात्रयुतं हेममुक्ता विदुमद्रादि भवजपूरसर्वशाकसर्वफलयुतं कर्णयोः प्रशस्तपत्रयुतं सुखे पु-
 शुंगाटकयुतं मुवर्णनाभिं यथाशक्ति रत्नगंधादिभूषितममुक्तगोत्रायामुक्तशर्भणे अमुक्तगोत्रो मुक्तनामशर्भतुभ्यम-
 हं संप्रददं न मे मृत्युक्ता स जलं पुच्छं विप्रहस्तोक्षिपेत् तत्र मंत्राः कर्ता कृष्णो विभुर्देवः कृष्णजिनधरस्तथा त्वदानहतपाप-
 स्य प्रीयात मे न मोक्षः त्रयस्त्रिंशत्सुराणां त्वमाधारस्त्वेव यश्चिंतः कृष्णो सिमूर्तिमान् साक्षात्कृष्णजिनमोस्तुते

एषधुजः श्रीयतामिह पुत्कादानसद्गुणार्थं यतनिष्कादिदक्षिणां यथाशक्ति दद्यात् विप्रो यथाशास्त्रं कामरतुर्तिपठित्वा
 देवस्येति यजुषा गृह्णीयात् ततो विप्रं स्वगृहात् विमृज्य गोमयादिरचिते मण्डले यजमानः पूर्वस्थापित च पकशाखा
 युतकुंभस्थान्द्विराप्यायस्त्वेत्यष्टमिर्ऋग्भिः समुद्रजं घृष्टं दद्यादभिरष्टमिभिरभिमंज्यतामिरद्विश्रंपकशाखायुक्तकु
 भस्थान्द्विरभिपक्तः स्नायात् ततः पूर्वस्थापितान्द्विर्ऋग्विषातवस्त्रेण श्रगप्रोक्षणे कृत्वा अहेतवाः सर्सापरिधाय आचातश्च द
 नादिना अलंकृतः शुद्धो ह भित्तभावेत् श्रगप्रोक्षणे वस्त्रेण श्रगप्रोक्षणे कृत्वा अहेतवाः सर्सापरिधाय आचातश्च द
 शकिदक्षिणां दत्त्वा अचिच्छिद्रमस्त्विवाचयेत् ततो ब्राह्मणेभ्यो भोजनं संकल्पयित्वा कृतस्वकर्मण ईश्वरार्पणं कुर्यात्
 इति वैशाख्यं कृष्णजिनदानविधिः ॥ अस्यां ब्रह्मपुराणादानमुक्तं नारदीये एतद्ब्रह्मपुराणं तु भागद्वयसमन्वितं वर्णितं
 सर्वपापघ्नं सर्वसौख्यप्रदायकम् सूतशौनकसवादंभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् लिखित्वैतत्पुराणं यो वैशाख्यमाहेमसंयुतं जल
 धनुयुतं वापि भक्त्या दद्याद्द्विजातये पौराणिकायसंपूज्य वस्त्रभोज्यविभूषणैः सवसेद्ब्रह्मणो लोके यावच्चंद्राकर्तारकमिति
 मे पसंकांती नरुडपुराणादानमपितत्रैव इत्येतद्गुरुलंडनामपुराणं भुक्तिमुक्तिदम् कीर्तितं पापशमनं पठतां शुश्रूवतां नृ
 णाम् लिखित्वैतत्पुराणं तु विप्रयेयः प्रयच्छति सौवर्णहंसयुग्ममाढयं विप्राय सदिवं ब्रजेत् इति नरुडपुराणादानं ब्रह्मै
 वमत्स्यपुराणादानमपि नारदीये लिखित्वैतत्पुराणं तु हेमसत्स्यसमन्वितम् विप्रायाभ्यर्च्य यो दद्यात्सयाति परमं
 पदम् मत्स्यपुराणेपि विप्रयेयैर्ममत्स्येन धेन्वा वैवसमान्विनम् यो दद्यात्पृथिवी तनूदात्ता भवति चाखिला इति मत्स्य
 पुराणादानम् ॥ स्वर्हित्वा श्रीरुण्णीरसिंहधरणीपालो दद्यात्प्राधान्यानि शास्त्रविचारसाररसावित्सद्गुदं संरक्षकः प्रमा

धर्मविभागकद्रुपतेः पादांबुजार्चरतोजीयात्पुत्रकलत्रमित्रसाहितःसंपालयन्धर्माचिरम् १ रणवीरसिंहभूपेनका
 रितेकल्पसागरे अभूद्देशाखकल्पानांरन्धोर्दत्तसमुच्चयः २ इति श्रीसूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंह
 महा राजकारितेकल्परत्नाकरवैशाखमासकल्परत्नसमुच्चयस्समाप्तः ॥ समाप्तोपवैशाखमसः ॥ । * * * *
 ३ तत्सब्रह्म ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाम ॥

लालाशिव्वामल्लाधिकारवैशाखमासोमुद्रितस्समाप्तिममत्

संवत् १९४१ आपाढ प्र. २१

अथैष्टमासप्रारम्भः

॥ श्रीगणेशायनमः । अथ ज्यैष्ठ्यमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ वृषसंक्रांती ॥ पूर्वाः षोडशघटिकाः पुण्यका-
 लः रात्रौ सक्रमणे सति प्रागुक्तो निर्णयः । अथ नासकृत्यं महाभारते ज्येष्ठामूलचक्रयोमासमेकमेकनसंक्षिपेत् ए-
 धर्ममतुलं श्रेष्ठपुमान्स्त्रीचाधितिष्ठति संक्षिपेदधिवाहयेत् तथा च निदाघकाले पानीं नयस्यतिष्ठत्यवारितं संसर्गवि-
 षमं कच्छन कदाचिदवाप्नुयात् छत्रदानात् तथा ज्यैष्ठ्ये सर्वान्कामानवाप्नुयात् छत्रोपानहयोर्दानतस्मात् श्रेष्ठं द्विजोत्तमाः
 अक्षयफलमाप्नोति नाकलो कसंगच्छति अक्षयफलं छत्रादिदानेन भवेदित्यर्थः । वामनपुराणे तस्माज्ज्यैष्ठ्ये सदाभूपतो
 यस्थयोर्वयेद्वरि वर्ततापो नरस्तिष्ठेद्यावदाभूतसहस्रं विष्णुधर्मोत्तरे अखिलज्यैष्ठ्यमासव्यापि श्रीप्राप्तिव्रतमुक्तं
 वैशारूपांसमर्ततायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् पूर्ववत्पूजयेद्वै श्रीसहायं दिने दिने पुण्यैर्मूलफलैश्चैव जुहुयादक्षतां
 स्तथा विलवांश्च वल्हौ सततं गोरसैर्भाजयेद्विजान् त्रिरात्रोपापितो ज्यैष्ठ्या कनकप्रतिपादयेत् वस्त्रयुग्मं च राजेंद्रतेन
 साफल्यमाप्नुयात् इति श्रीप्राप्तिव्रतं भविष्योत्तरे पिष्टेन कजकृत्वा ज्यैष्ठ्यमासि सवेदकं पुण्यं संपूज्य गंधार्घ्यैर्नानाव-
 स्त्रा विभूषणैः वर्षकोटियुगं साग्रसूर्यलोके महीयते कजजो ब्रह्मा वामनपुराणे उदकुंभां बुधेनून् श्वतालवृत्तं सचदनं त्रि-
 ष्क्रमस्य श्रीव्यर्थं दातव्यं ज्यैष्ठ्यमासि च ज्यैष्ठ्यकृष्णप्रतिपदमारभ्य श्रीप्राप्तिव्रतारं भोजिवोक्तः ज्यैष्ठ्यकृष्णाद्वितीया समा-
 नकल्पादिः तत्र श्राद्धादिकल्पार्थं कृत्योक्तं ज्यैष्ठ्यकृष्णतृतीयायां गणेशव्रतं गत्वेन धृतिगोष्ठ्योः पूजनं शतावरीपूजनं
 ज्यैष्ठ्यकृष्णचतुर्थीव्रतं गत्वेन गणपतिपूजनं च द्रोदये अर्घ्यदानं नूतप्राशनं च कार्थ्यं ज्यैष्ठ्यकृष्णपंचम्यां शंख
 गणपूजनं ज्यैष्ठ्यकृष्णषष्ठां स्कंदकुमारपूजाव्रतं ज्यैष्ठ्यकृष्णसप्तम्यां उभयसप्तमीव्रतं गत्वेन मित्रारव्यसू-
 जाव्रतं ज्यैष्ठ्यकृष्णष्टम्यां त्रिलोचनाख्यं शिवपूजारं भोनां रद्विषे ज्यैष्ठ्यमासि द्विजश्रेष्ठकृष्णाष्टम्यां त्रिलोचनं य.पू-
 जयति लोके शानाकलौ कं ब्रजे वारः भविष्योत्तरेपि ज्यैष्ठ्यमासितथामादौ अवणे च तथापरे अपरे भाद्रपदे मासि

पूजयेच्चतुराभासादीलोटपलकदंवकैः त्रिपुरांतकरं शभुं शिवलोकं वसेन्नरः उयैष्ठकृष्णनवम्यां दुर्गां सरस्वतीं पूजा । उयैष्ठक
 णदशम्यातिथिपत्वेन धर्मपूजेत्युभयदशमीव्रतं उयैष्ठकृष्णैकादशी अपरा युधिष्ठिर उवाच उयैष्ठस्य कृष्णपक्षे च कावा
 ह्येकादशी भवेत् एतदाचक्ष्वमेकृष्णवावैपापस्य मोचनी श्रीकृष्ण उवाच साधुष्टं वयारान्जलौ कानां हितकाम्यया
 उयैष्ठस्य कृष्णपक्षे तु सपरानामनामतः एकादशी महाराज महापातकनाशिनी ब्रह्महामघपः स्तेयगोब्रह्मभूषणहा
 तथा अपरासेवनाद्राजन्पुतो भवति मानवः कूटमानी कूटसेवी कूटसाक्ष्यवदेन्नरः तुलाकूटकरः पापी कूटभापारतश्च
 यः उयोतिपांकटगणकः कूटयुवैदिको भिषक् कूटशास्त्रप्रवक्ता च विज्ञेयानरकौकसः अपरासेवनादेपांपनश्य
 तिनान्यथा क्षत्रियोयः क्षात्रधर्मैत्यक्त्वा युद्धात्पलायते सगच्छेन्नरकंधोरं यावदिंद्राश्वतुर्दशाग्निप्यः शास्त्रं पाठित्वा यो
 गुरुं तिदति नित्यशः चतुराशीति कल्पांतरैरेव नरके वसेत् स्वभर्तारपरित्यज्य यासेवत्परपूरुषं सानारि नरकं
 गच्छेद्वावदाभूतसंख्यं अपरासेवनादेपांपनश्यति नान्यथा कथयिष्यामि महात्म्यमपराधान्पुनस्तमः शृणुष्व
 परयाभत्तथा सर्वपापप्रणशनं पुष्करे च प्रयागे च काश्यां च नृपसत्तम त्रिष्वर एषे पुराजेंद्र नदीनां संगमेषु च केदरि
 च विशालायां जंबूमागे तथैव च हरिद्वारे कनकसले कुशावतं तथैव ॥ कोटितीर्थे प्रभासे च कुरुक्षेत्रे च पांडव द्वारिका
 यां च गोमत्यां गंगासागरसंगमे तीर्थेष्वेते पुराजेंद्र सेव्यमाने पुण्यफलं तत्फलं समवाप्नोति ह्यपरैकादशीव्रतात्
 रविग्रहे कुरुक्षेत्रे न होमनिषेवणात् गयायां पिण्डदानेन प्रयागे स्नानमात्रतः यः फलं मुनिभिः प्रोक्तमपरासेवनात्तत्
 नातः परतराकाचिरपुण्याशुभफलप्रदा श्रद्धाप्रसूतां गाराजन्यो ददाति द्विजन्मने तेनैव पृथिवी दत्तासप्तद्वीपसागरा
 तस्माच्छतगुणं पुण्यमपराव्रतसेवनात् लोकानां चैव सर्वेषां हिताय कथितं तव माहात्म्यं श्रवणादस्यादशगोदानं
 फलं ह्यर्पुमात्मसमवाप्नोति नात्र कार्त्तव्यविचारणा इति ब्रह्मांडपुराणे पद्मपुराणे च उयैष्ठकृष्णपूरैकादशीव्रतकथा

उभैष्वकृष्णद्वयश्यांतिधिपत्वेनहरिपूजाकार्थं उभैष्वकृष्णत्रयोदश्यांवटसावित्रीव्रतारंभः कार्थः पक्षप्रदोपव्रतम
 विकार्यम् अत्रसावित्रीव्रतारंभे श्रमावास्यां पूर्णिमानुरोधेनयथानिरात्रसंपत्तिस्तथात्रयोदशीकार्थैतिकथायामु
 कः कृत्परत्नावल्याममापूर्णमयोः प्राधान्याभिधानात् - उभैष्वकृष्णचतुर्दशीमहिश्वरकल्पादितत्राश्राद्धं कल्पा
 दिकृत्पोककार्थम् अस्याभिवेमासतीजन्मदिनव्रतं स्त्रीभिः सौभग्यासयेकार्यम् तथोक्तं नारदीये - उभैष्वकृष्णच
 तुर्दश्यांजातापूर्वमुमासतो तस्मात्सातव्रतसंपूज्यास्त्रीभिः सौभाग्यदद्वयेऽपहारैश्विविवैर्गातंचतुर्थोत्सवादिभिः
 होमैः पर्योभिर्ब्रह्मैश्वपत्रपुष्पैः सुगंधिभिरिति अथउभैष्वकृष्णमावास्यायांसावित्रीव्रतम् उभैष्वमास्यामावास्या
 सावित्रीव्रतमुत्तमं श्रवैष्वक्यायकुर्वन्तिस्त्रियः सर्वाः समन्विताइतिराजुमातैर्देवकंचनिर्णयामृतं भविष्ये उभैष्वमायां
 तथाउभैष्वकृष्णमूलेमहामतिः त्रिरात्रोपाधिपतानारीविधिनानेनपूजयेत् अशकौतुत्रयोदश्यांनक्तंकुठ्यांजितेद्रिया
 श्रयाचितंचतुर्दश्याममायांसमुपोषणम् अथव्रतविधिः उद्यापनेच नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेपनपूर्वकंस्ना
 त्वाचार्यकत्वात् पूजादिकंनिर्वर्त्य उद्यापनपूजादिसंकल्पकुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिकमादावुच्चार्यममभर्तुः पुत्रा
 दीनांचापुरारोयेष्वदर्यादिप्रातिपूर्वकमिहजन्मनि जन्मतुरेव आत्मनश्चावैष्वक्यप्राप्तये आचरितवटसावित्री
 व्रतोद्यापनपूजादिकमहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य दत्ताचार्योवटमूलेगृहेवात्रेदिकांविधाय तत्रसर्वतोभद्रं विरच्यतत्र
 ब्रह्मादिदेवताः संपूज्य तत्रकलशद्वयंप्रतिष्ठाप्य एकस्मिन्कलशेहैमं-ब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञानमितिमंत्रेण गायत्रीमंत्रे
 णसावित्रीहोमीप्रतिष्ठाप्य तदुत्तरद्वितीयकुम्भे पलादधिकराजतपर्धके हैमोत्सव्यवत्सावित्रीयमनारदप्रतिमाः
 संस्थाप्यनाममंत्रैरवाह्य पुरतः काष्ठभारं कुठारं च हैमराजतंचनिधायपूजयेत् अत्राशकौ एकस्मिन्कलशे एकस्या

मेवमत्तासर्वपापजनः पुण्यपूजोत्तरनामभेदेरेणपूजा । सावित्र्यपादौपु-सावित्र्ये जानुनीकमलयत्राध्वे कटिभूतथा
रिष्यैउदरंपु-गायत्र्यैकटिपु-ब्रह्मप्रियायैशिरःपु-पञ्चपुण्यपूजानंतरं त्र्यर्धदयात् । रजतादिपात्रेणइषोरपिउकार
पूर्वकेदेविवीणापुस्तकधारिणि वेदमातर्नमस्तेस्तुत्र्यैध्वयंप्रयच्छमे पतिव्रतेमहाभागोभर्तुश्चाप्रियवादिनि-त्र्यै
धवंपंचमौभाग्यंदेहिद्वंममसुव्रते पुत्रान्पौत्रांश्चसौभाग्यंपृहाणाध्वनमोरुते अथब्रह्मसत्प्रवतोरध्वंदात् त्वया
सृष्टजगत्सर्वसदेवासुरमानुषं सत्प्रव्रतधरदेवब्रह्मरूपनमोरुते अथयमायत्र्यध्वंदानं त्वधर्मसाक्षीलोकानांशु
भाशुभविवेककृत् वैश्वस्वतपृहाणाध्वंभरंजनमोरुते । ततोनारदीयाध्वंदानं नारदायनमस्तुभ्यंसुरेशादिभिर
र्वित गृहाणाध्वंमयादत्तमवैधवंप्रयच्छमे अथसर्वपाप्रार्थना सावित्रीब्रह्मगायत्रीसर्वदाप्रियभाषिणी तेजस
र्येनमापाहिदु खसंसारसागरात् मयाकृतंमहाघोरजन्मांतरशतैरधं भस्मीभवतुतत्सर्वमवैधवंप्रयच्छमेब्रह्मस
त्प्रवते । प्रार्थना अविद्योगोपधादेवसावित्र्यासहेतोविभो-अविद्योगोस्तथास्माकभूषाज्जन्मनिजन्मनि सावित्र्याः
प्रार्थना सावित्रीत्वयथादेवितुर्वपशतायुषं पतिंप्रासासिगुणिर्नमदेवितथाकुरु यमप्रार्थना कर्मसाक्षिनज
गत्पूज्यसर्वध्वप्रसेदमे संवत्सरव्रतंसर्वपरिपूर्णतदस्तुमे तत् सुवासिनीःसंपूज्य वायनानिदयात् कथाश्रवणा
दिना रात्रिनिषेत् प्रातःश्राद्धिप्रतिष्ठाप्यश्रन्वादध्यात् - सावित्रीगायत्रीमंत्रेणपायसघृतदूर्वातिलश्रीहिषवद्रव्यैः प्र
त्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतोभिर्ब्रह्माण्धर्मराजनारदंचव्याहृतिमंत्रेण तिलश्रीहिषवद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरश
तसंख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्या पक्षे सत्प्रव्रतसावित्र्योर्ब्रह्मसावित्र्योश्च यवाहुत्याहु
त्या पृथक् होमादिकनारतीति पूजादौ तन्नाममंत्राभ्यामेव तयोः पूजाइत्युक्तत्वात् एवंहोमसंपाद्य तत्
प्रचतुर्विंशतिर्द्वादशा श्रद्धैवाचत्वारि मिथुनानि ब्रह्मादिनासंपूज्य पूरिकाभेदकमंडकादिकूर्मांडनारिकेल

मातुलंगदाडिमर्वाजपुरादिफलहरिद्राकुंभकेसरविचूर्णैकजलकंठसूत्रकणमौक्तिकपादभूषणवृक्षकंचुकीआदर्श
 पात्रादिदक्षिणातांबूलादियुतं सूर्पस्थनवंसूर्पसाहितंवायनंदयात् तत्रमन्त्रःसोपस्करं द्विजश्रेष्ठव्रतसंपूर्तिकारकं वाय
 नंतप्रयच्छामिसावित्रीप्रियतामिति ततःपीठव्रतपूर्तयेगांचदत्त्वा सदन्नेनब्राह्मणान्संतर्प्य आशिषोऽगृहीत्वा इष्टज
 नैः सहभुंजति इयानत्रविशेषः राज्ञोऽश्रुंयती दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अश्रुंयतिनमस्तुभ्यंवासिष्ठस्यप्रियेभ्यो
 पुत्रान्देहिमुखंदेहिग्रहाणां ध्यानमोरतु इत्यर्घ्यं दत्त्वा भुंजति अथात्रपंचतपोव्रतं मात्स्ये ऽप्यैषपचतपाःसांप्रदेम
 तुर्दृश्यांसापंचकालेव्रततिहेस्रोधेन्वाश्रदानादिवंयातीत्यर्थः हेमधेन्वोरितिपर्धासमासः पृथगर्थलक्षणाप्यते तथाचा
 न्नये ऽप्यैषपचतपाःसायचतुर्दश्यष्टमीपुत्र यः करोति सुवर्णस्य धेनुदानं द्विजातये सयातिशांकरं लोके रुद्रव्रतमिदं
 स्मृतम् धेनुसौवर्णीशेषपूर्ववद्व्रति इन्द्रव्रत ऽप्यैषशुक्लपक्षे कर्तव्यं सदाहमाश्रमाभ्यं अत्राशक्तौशुक्लपक्षे अष्टमी
 चतुर्दशीमात्रेपिवाकार्यम् तत्रैवारयसमासिदर्शनात् अष्टमीचतुर्दश्योःप्रत्येकदिनसाध्यंवा अरय समासिश्चतुर्द
 श्यामिवोकासायंचकालएवेत्युक्तत्वात् वामनपुराणे शुक्लपक्षेदानमुक्तम् उदकुंभांधेनुंचताल्लुप्तं सचंदनं त्रिवि
 क्रमस्यप्रोत्तर्यर्धं दातव्यं साधुभिः सदेति ऽप्यैषप्रकरणात् सदाऽप्यैषशुक्लपक्षे एवेददानं प्रतिवर्षं प्रदेयमिति सदापद
 द्योतनाभिप्रायः शिष्टाश्चाप्युदाहरति योऽप्यवर्तनिसवितरिशिरीषवरबीजमश्नाति सनरः स्वगपतिसदृशो नाग
 कुलं दृश्यते स ततर्ध्वजवरेण कोट्या विद्वता ऽप्यैषशुक्लं प्रातिपद्यामारिज्यप्रतिपद्भ्रातृगत्वेन वरुणाख्यसूर्पपूजा
 व्रतं कार्यं नारदीये अत्रकरवीरव्रतमुक्तं अथ ऽप्यैषशुक्लपक्षे पक्षत्यां दिवसोदये देवोद्यानभवहृद्यं करवीरं समर्चयेत् रक्त
 तंतुपरीधानं गंधधूपविलेपनैः प्रभूतसप्तधान्यैश्च नारीर्वाजपूरकैः अभ्युक्ष्याभ्युक्ष्यते येन मन्त्रेण तं पक्षमापयेत्

ग्रहाः। तद्वत्तयातथारंभासाविर्भावपटकी कृष्णधूमिचभूताचकसंव्यासंमुखीतिथिरितिस्कांदीकेऽश्रयाः कथाविधानं च भविष्ये युधिष्ठिरउवाच स्त्रीणांसंपद्यतेयेनमृत्सर्वलोकैर्यहेशुभं पतिप्रेमतथात्यतंतन्मद्रूहिन्नतशुभं श्रीकृष्ण उवाच एकदापार्वतीशमूरियतौमुनिसुरादृतौ कैलासशिखरेरन्मेनानाधातुविचित्रिते नानाद्रुमलताकीर्णनाना पुष्पोपशोभिते शंकरः पार्वतीप्राहकिंत्वयासुद्वतंकृतं वामोरुयेनमेत्यंतप्रियासिवरवर्णिनि आगच्छजानुदंशंमसुप्र सन्नाननाप्रिये ब्रूहिचावितथंसर्वत्वयापार्वह्रियरुतं इत्युक्ताप्रणताभूत्वागौरीप्राहशिवंशुभा तृतीयायांसमाचार्यैमयारभाव्रतंशुभं तेनमेत्यमनोहरिभर्ताभूतोसि शकरईश्वरीचाप्यहंस्त्रीणांतवदेहाधंहारिणी ईश्वरउवाच कोटशं तद्व्रतंभद्रेसर्वसौरूपप्रदायक ब्रूहिपार्वतियत्तेनयद्योर्णपितुरतिके गौर्युवाच पुराहदेवातिष्ठामिकुमारी भवनेपितुः हि मवद्गुरोरस्येसर्वगणसमादृता ततोहेभनपाप्रोक्तस्वपेन्नाचहिमाद्रिणा पुत्रिरभाव्रतंर्चोर्णचिरसौभाग्यवर्धन येनप्रारब्धमात्रेणसर्वसंपत्स्यतेतव । सौभाग्यश्रीगणैश्वर्यमहादेवोपदंततः एवंकरोमिवेतातमयाचोक्त्वचः पितु मनोभिलषितंकांतयेनप्राप्तोमिश्रंकर-मेनोवाच । अथशुक्लतृतीयायांस्त्रात्वा नियमतत्पर । कुरुपार्थपुपंचाग्नीनृज्वलमानानुहताशनात् गार्हपत्यंदक्षिणां क्षमानायाहवनीयकं पंचमंभारस्करंतेजइत्येतंपंचवह्नयः एतेषामभ्यमाभूत्वातिष्ठपूर्वमुखोचिर सर्वाभरणसंयुक्तादेवीमभिसुखीकृत् महालक्ष्मीमहाकालीमहामायांमहामहीं चतुर्भुजांभ्या नपरांपंकजोपरिसंस्थितां मृगाजिनच्छन्नकुचांजटावलकलधारिणीं गंगाचयमुन्नासंधुःशतदुर्नमदानदी सरस्वतीवैतरणीसैवत्रेकमहासती तस्याश्चप्रोक्षणपराभवंतद्भावमाविता होमंकुर्युयतात्मानोब्रह्मणाः सर्वतोदिशं । इत्याः पूजाप्रकर्तव्यापुष्पपूयादिनाततः बहुभकारैर्भक्ष्यैश्चनैवैधैर्धृतपाचितैः स्यापयत्पुनरादेव्याः पृथक्सौभाग्यमेव चजीरकंलणजश्चक्रुस्संभक्कमंतथा निष्पावाः पावूनतरालवणंशर्करागुडं पुष्पमंडपिकाकार्यार्णधपुष्पाधिवोसि

मातुलुगदाडिमबीजपूराटिफलहरिद्राकुंकुमकेसरविचूर्णैकजलकंठसूत्रककण्ठीकपादभूषणवलकंचुकीआदर्श
 पात्रादिदक्षिणातंबूलादिद्युतं सूर्पर्यनवंसूर्पसाहितंवायनंदयात् तन्नमन्त्रःसोपरकरंद्भिजश्रेष्ठव्रतसंपूर्तिकारकं वाय
 नतंप्रयच्छामिसावित्रीप्रीयतामिति ततःपीठव्रतपूर्तेयगंचदत्त्वा सदत्तेनब्राह्मणान्संतर्प्य आशिषोयहीत्वा इष्टज
 नैः सहभुंजति इयानत्रविशेषः राज्ञोन्नतंयती दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अर्हंयतिनमस्तुभ्यंवासिष्ठस्याप्रियशुभे
 पुत्रान्देहिमुखंदेहिग्रहाणाध्वंनमोस्तु इत्यर्घ्यं दत्त्वाभुंजति अथान्नपंचतपोव्रतं मारुत्ये ऽप्येष्टपंचतपाःसायंहेम
 धेनुप्रदोभवेत् वात्यष्टमीचतुर्दश्योरुद्रव्रतमिदंरमृतं ऽप्येष्टश्रष्टम्यांचतुर्दश्यांच शुक्लायांपंचतपाःपंचाश्रिव्रतधृक्च
 तुर्दश्यांसायंकलेव्रततिहेमोधेन्वाश्रदानादिवयातीत्यर्थः हेमधेनोरितिपृष्ठासमासः पष्ठयर्थलक्षणायते तथाचा
 न्नये ऽप्येष्टपंचतपाःसायचतुर्दश्यष्टमीपूज्य यःकरोतिसुवर्णरूपधेनुदानंद्भिजातये सयातिशांकर्लोकंरुद्रव्रतमिदं
 रमृतम् धेनुसौवर्णशेषंपूर्ववद्व्रति इन्द्रव्रत ऽप्येष्टशुक्लपक्षेकर्तव्यंसप्ताहमात्रसाध्यं अत्राशक्तौशुक्लपक्षे अष्टमी
 चतुर्दशीमित्रपिवाकार्यम् तत्रैवारयसमातिदर्शनात् अष्टमीचतुर्दश्योःप्रत्येकदिनसाध्यंवा अस्य समाप्तिश्चतुर्द
 श्यामेवोकासायंकालएवेत्युक्तत्वात् वामनपुराणे शुक्लपक्षेदानमुक्तम् उदकुंभंविधेनुचताल्लुत्तंसचंदनं त्रिवि
 क्रमरयप्रोत्पद्यैदातव्यंसाधुभिःसदति ऽप्येष्टप्रकरणात् सदाऽप्येष्टशुक्लपक्षेएवेददानं प्रतिवर्षंप्रदेयमितिसदापद
 योतनाभिप्रायः शिष्टाश्चाप्युदाहरति योऽप्यवर्तीनिसंवितारेशिरीषवरबीजमश्नाति सनरःस्वगपतिसहशोनाग
 कुलंदृश्यतेसततर्म्बीजवरंण कीटाद्याविद्धता ऽप्येष्टशुक्लंप्रातिपदायामारोग्यप्रतिपद्भतांगत्वेन वरुणारुत्यसूर्पपूजा
 व्रतंकार्यं नारदीये अन्नकरवीरव्रतमुक्त अथऽप्येष्टशुक्लपक्षेपक्षत्यादिवसोदये देवोद्यान्नभवहृद्यंकरवीरंसमर्चयेत् रक
 तंतुपरीधानंगंधधूपविलेपनैः प्रभूतसप्तधान्यैश्चनारैर्बीजपूरकैः अभ्युक्ष्याभ्युक्ष्यन्तेयन्नंमेघेणत्यक्षमापयेत्

ग्राह्य। वह तयातथारंभासा विजोवटपूतको कृष्णाष्टमीचे भूताचक तेंव्यासंमुखातिथिरितस्कंदिके अस्याः कथाविधा
 नंच भविष्ये युधिष्ठिरउवाच स्त्रीणांसंपद्यतेयन्मर्त्यलोकेयद्देशुभ पतिप्रेमतथात्यतंतन्मद्रूहिब्रतशुभ श्रीकृष्ण
 उवाच एकदापार्वतीशमभिरथतीमानिसुरादतो कैलासशिखररम्येनानायातुविचित्रिते नानाद्रुमलताकीर्णानाना
 पुष्पोपशोभिते शंकर.पार्वतीप्राहर्किंत्वयासुहृतंभूत वामोत्प्रेयनमेत्यंतप्रियासिवरवर्णिनि आगच्छजानुदेशंमसुप्र
 सन्नाननाप्रिये ब्रूहिचावितथसर्वंत्वयापार्वतियत्कृतं इत्युकाप्रणतामूढ्यागौरीप्राहभिवंशुभा तृतीयायांसमाची
 र्णमयारभाद्रतंशुभं तेनमेत्वंमनोहारिभर्ताभूतोसि शकरईश्वरीचाप्यहंस्त्रीणांतवदेहार्धहारिणी ईश्वरउवाच कीदृशं
 तद्व्रतंभद्रैःसर्वसौख्यप्रदायक ब्रूहिपार्वतियत्त्वेनयच्चाणीपुनुरातके गोप्युवाच पुराहदेवतिष्ठामिकुमारीभवनेपितुःहि
 मवद्ब्रह्मैररम्येसर्वागणसमावृता ततोहेमनपाप्रोकास्वपेन्नाचाहिमाद्रिणा युञ्जिरंभाद्रतंर्चाणीचिरसौभाषयवर्धन
 येनशारब्धमात्रेणसर्वं संपत्स्यतेतव सौभाग्यक्षीणौभ्वयंमहादेवांपदंततः एवंकरोमिवेतातमयाचोक्तवच पितुः
 मनोभिलषितंकातंयेनप्राप्तोमिश्रकरं मेनोवाच अद्यशुक्लतृतीयायांस्त्रात्वा नियमतत्परा कुरुपार्थ्व्यपुंपचाप्नोन्ज्व
 लमानानहतांशनात् नार्हपत्यंक्षिणाग्निमानायाहवनीयकं पंचमंभारुकरंतेजइत्येतंपंचवह्नयः एतेषांमध्यमाभू
 त्वातिष्ठपूर्वमुवाचिर सर्वाभरणसंयुक्तादेवीमभिसुखीकुरु महालक्ष्मीमहाकालीमहामायांमहामहिं चतुर्भुजांया
 नपरांपंक्तोपरिसंस्थितां मृगाजिनच्छन्नकुचांजटावलकलधारिणीं गंगाचयमुनासिंधुःशतद्वर्तुर्मदानदी सरस्व
 तीवैतरणीसैवत्रेकामहासती तस्याश्चप्रोक्षणपराभवत्तद्भावमाविता होमंकर्युर्ध्वतात्मानोब्रह्मणाःसर्वतोदिशं दे
 व्याःपूजाप्रक तेंव्यापुष्पयूपादिनाततः बहुप्रकारैर्भक्ष्यैश्चनैवैवर्धुतपाचितैःस्याप्येत्पुरतोदेव्याःपृथक्सौभाग्यमेव
 चजीरकंतेणराजश्चक्रसंभंक्रमतथा निष्पावाःपावुनतरालवणशंकराण्डं पुष्पमंडपिकाकार्यागंधपुष्पाधिवासि

करवोरदृपावासनमस्तेभानुबल्लभ दंभेलिभूत्सदुर्गादिदेवानांस्ततां प्रिय आकृण्वेतिवेदोक्तमंत्रेणैर्यक्षमापयेत्
 एवंभक्त्यासमभ्यर्चयेदत्वाविप्रापदक्षिणां प्रदक्षिणतः कृत्वा पश्चात्स्वभुवनं ब्रजेत् इदं करवोरपूजाव्रतं भविष्योत्तरे
 पि एतद्व्रतं पुरापाठं सूर्याराधनकाम्यया श्रुतिष्ठितं विक्षुभयासावित्र्या सत्यभार्गया दमयंत्यासरस्वत्यागायत्र्या
 गंगया तथा अन्याभिरपिनारीभिर्मर्त्यलोकेष्वनुष्ठितं करवोरव्रतं पार्थिवसौख्यफलप्रदं संपूज्य रक्तकुसुमार्चितं
 सर्वशाखनीलैर्दलैस्तततनुकरवोरदक्षं भुक्तामनोमिलधितान्भुविभूयभोगांस्तेवैश्रयातिभवनं भरतायमानोः श्र
 यस्यामेव ज्यैष्ठशुक्लप्रातिपदि दशहराव्रतं गत्वेन गंगापूजास्तवादिश्रांभः कार्यः तदुक्तं काशीखंडे ज्यैष्ठ
 मासिसितपक्षे प्राप्य प्रातिपदतिथिं दशाश्वमेधिके स्नात्वा मुच्यते सर्वपातकैः एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्त्वापीनरोत्तमः
 आशुक्लपक्षदशमीदशजन्माषमुत्सृजेदिति दशहरा गंगास्त्वेत्रं दशहरादशमीविधाने वक्ष्यमाणं ज्ञेयम् ज्यैष्ठशु
 कृद्धितीयायांचतुर्वक्ररूपमनुपजा नारदीये ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां भास्करं भुवनीधिपं चतुर्वक्रस्वरूपं च समभ्यर्चयेद्वि
 धानतः भोजयित्वा द्विजान्भक्त्या भास्करं लोकमाप्नुयात् इयं ज्यैष्ठशु कृद्धितीया कलिजनयती तदुक्तं ज्यैष्ठशु कृद्धितीया
 यां वैदः कल्किर्भविष्यतीति नमस्ये च द्वितीयायां बलभद्रो भवतदेत्यादि इयं द्वितीया सोपपदा इति कालादर्शे सि
 ता ज्यैष्ठ्ये द्वितीया च आश्विने दशमी संसिता चतुर्थी द्वादशी माघे एता सोपपदाः स्मृता इति श्रवणेदाध्ययननिषेधो नार
 दीये युगादिषु च सर्वासु तथा मन्वंतरादिषु श्रनन्ध्यायं प्रकुर्वीत तथा सोपपदास्वधीति ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां रंभाव्रत
 मुक्तं नारदीये भविष्ये च श्रयज्यैष्ठ्यव्रतं यातुशुक्लारंभेति नामतः तस्यां स माघ्यै विधिवत् पूजयेद्वा ह्यणोत्तमम् गन्ध
 पुष्पांशुकाद्यैस्तु नारीसौभाग्यकाम्यया रंभाव्रतमिदं विधिवत् सन्नुपोषितं ददाति चित्तपुत्रं शिवमतिधर्मशुभाव
 हा माघयोये भविष्ये ऽपि भद्रे कुरुष्वयत्नेन रंभास्त्वब्रतमुत्तमं ज्यैष्ठशु कृद्धितीयायां स्नातानि यमत्तं परेति सा च विद्वा

ता पद्मास्नेनसातिष्ठेद्यावत्परिणतोरविः ततः प्रणम्य सङ्गार्णिमंभेतदुदीरयेत् वेदेषु सर्वशालेषु विविभूमौ धरात
 ले दृष्टः शतरच बहुशोनशतयारहितः शिवः त्वशक्तिरुत्वंस्वधारुवाहात्वंसावित्रीसरस्वती पतिगृहे देहिदेविवसु
 देहि नमोस्तुते एवक्षमापयेद्देवीं प्राणिपत्य पुनः पुनः देहि भक्त्या गृहं रम्यं विचित्रं बहूभूमिकं छायां काटारकैदारक
 पोतालि विभूषितं कुड्यस्तमगवाक्षद्वयमाणिमदितोरणं पद्मरागमहानीलवज्रवैदूर्यभूषितं गृहदानविधाने
 न ब्राह्मणाय तपस्विने सपरनीकायसंपूज्यसर्वोपरकरसंयुतं सुवासिनाभ्यस्तद्वर्धनैव धंसूर्पसंरिधत्तं निर्वर्त्य विधि
 नानेन ततः पश्चात्क्षमापयेत् दांपत्यनिचपूज्यानिचतुर्थ्यामधुरैः सैः इत्युक्तयामयार्चार्णहरं भाद्रतपरं व्रतति
 गरुधमुनयेदत्तगृहवरं शुभं लोपामुद्राप्रियापत्नितस्यवेश्मनि पूजिता तेन धर्मैण देवैश्च भर्ता लब्धोऽसि शंकर उर्ध्व
 कायेरिधत्तानेन स्त्रीणाञ्जेष्ठापि चेश्वरी श्रुतएतद्भ्रतरम्यं याश्चरिष्यंति योषितः कौतेयपुरुषोवापि स्यात्तत्र ब्रह्मव्रतं भुवि
 तासां पुत्रा गृहभोगाः कुलद्विर्भविष्यति स्त्रीणां चातुलसौभाग्यं गार्हस्थ्यसर्वकामिकं बालद्वन्द्वरूपमभ्यानारूपलाव
 ण्यदं हण सपत्नीदर्पदलनं वशीकरणमुत्तम श्रुतेन व्रतधर्मेण परलोकैर्युधिष्ठिरं चिंतितावापि संपूर्णः पिंडवधः
 प्रजापते मर्त्यलोके शुभे देशे शुभे प्राप्ते शुभे पुरे हिमवदिदं धर्मो मध्ये चार्यावर्त्तमनोहरे उत्पद्य च शुभे वासे
 पूर्वोत्पन्नं धनं कुले सतः स्रक्तपुरयति ततो विप्रणुपुरं व्रजेत् ततः शिवपुरयाति व्यासस्य वचनं यथा यद्रंभ
 यामलभयाश्रहरेस्ततश्च गौटय्या हिमद्रिभवनस्थितायापि चोष्णिं तस्याव्रतं भुविकरोति रतास्वधर्मं ब्रह्मे
 शके शवपतिं सुखदं लभेत्सा इति भविष्योत्तरे यंचान्नि साधनं रंभाव्रतं उर्ध्वशुक्लतर्तायायां कार्यं श्रुत्यो
 धापनं यथाशक्ति गृहदानसहितं कार्यं गृहदानं कूर्मपुराणे शक्तिः सर्वसंपूर्ण गृहं रम्यमथापि वा सदक्षिणां द्विजे
 दत्त्वा ब्रह्मलोकं व्रजेन्नरः शारुदेव ऐहिकैदारवं वापि स्यात्तं यंचान्नि सा कितः सर्वोपरकराणोपेतं ददाति विपुलं गृहं

ब्राह्मणपदरेद्रायविदुषेचकुटुंबिने कीदित्वासुचिरं कालं मानुष्यलोकाभागतं भवत्यव्याहृतैश्वर्यं सर्वकामसमन्वितः
 द्रयगृहदानप्रयोगः गृहमभ्येदक्षिणभागे पंचवर्णरजोभिः पद्मविलस्य तदुपरि प्रस्थमात्रान्तिलान्तदुपरिशय्या
 स्थापयित्वा शय्योपरि सौवर्णालक्ष्मि नारायणं च संपूज्य प्रतिग्रहांतरं सपत्नीकं प्रतिग्रहा र्थं दत्त्वा तं च करे ग्रहीत्वा स
 मंत्रोपापवक्ष्यमाणमंत्रेण ग्रहं प्रवेशयेत् ते च मंत्राः एहं हि नारायण दिव्यरूपसर्वामरै रर्चितपादं पद्म शुभाशुभानदशुभा
 मधीशालक्ष्मीपुतरस्त्वं च ग्रहं गृहाण नमः कैस्तुभनाथाय हिरण्यकवचाय च शीरोदण्डसुताय जगद्धात्रिणे नमः भू
 र्लोकप्रभु ब्रालोकास्तव देहे व्यवस्थिताः नंदंति यावत्कल्पं तं तथोस्मिन् भवमेग्रहे स्वप्नसादेन देवेश पुत्रपौत्रैर्भुते गृहे
 पंचपद्माक्रियायुक्ते वसेदाच द्रतारकं ततस्तत्पूर्वरथापित शय्योपरि उदह्मुखमुपवेश्य स्वयमासने प्राह्मुख उपविश्य
 उमद्येत्पादिदेश कालकीर्तनानंतरं समुक्तगोत्रायां मुक्तशर्भेण ब्राह्मणाय देयं कृष्टिकादि रचितयथोपपातिसंयादितं कंस्य
 ताद्यादिभोजन सर्वधान्यलवणगुडशर्करादि विविधरसोपेतं गोबलिवर्द्धासीदासमंचतूलिकावितानादिसर्वोपकरण
 युतसदीपप्रमोक्षपात्रं सर्वदेवतगृहं सर्वपापक्षयपूर्वक कल्पकोटिशतावधि नारायणसमीपक्षीराण्यनिवासकाम इति
 यातुभ्यमहंसप्रददे शिलाकाष्ठपकेष्टिका रचितं गृहे तु कल्पकोटिशतावधि नारायणसमीपक्षीराण्यनिवासकाम इति
 मष्टमयगृहं दत्तेनपि एकैकमन्वंतरावच्छिन्नप्रतिलोकपालपुरनिवासकाम इति इह तु मेतोमिलापितमहेश्वरप्रणिममर्तुर
 तिस्रे मान्वितश्चिरसौभाग्यप्राप्तये रंभा तृतीयाव्रतार्थापनसंभतावा सवेदं देतुभ्यमहंसं प्रददे ततः प्रार्थना इदं गृहं
 हाण्यत्सर्वोपरस्करसंपुतं तव विप्रप्रसादेन ममास्त्वभिमतं फलं गृहं मम विभूत्यै गृहाण्यत्वा द्विजोत्तम प्रीयतां मे जगन्ना
 थोवास्तुरुपाजनर्दननः ततः प्रतिग्रहांतो देवस्य वेति यजुप्राप्तिग्रहं गृह्णायात् कामरतुतिं च पठेत् ततः स्वर्णसहस्र
 मारंभ्यैकमुवर्णं पर्वतदानदक्षिणा यथाशक्ति प्रदेया पादुकोपानच्छत्रचामरादिकं दद्यात् संपन्नं वाप्यसंपन्नं

ग्रहेऽपस्करभूषणं सर्वसंपूर्णमेवास्तुत्वत्प्रसादाद्विजोतमेतिप्रार्थयेत् अस्यफलं मास्ये यएवंसर्वसंपन्नपकेष्टंविनिवे
 दयेत् कल्पकोटिशतंयवह्नस्तलोकेमहीयते शैलजदारुजंवापियोदयाद्विधिवूर्वक वसेत्क्षीराण्वरेभ्येनारायणसमी
 पतः शुभमयवापियोदयादग्रहंसुप्स्करशान्वितं पुरेत्तुल्येकपालानाम्प्रतिमन्वतरंसेत अत्रवारस्तुपूजनमधिकार्थं मंड
 पवेदिपूजासर्वतोभद्रमंडलदेवतापूजाग्रहहोमादिकंवाचार्थानुमत्तयायथाशक्तिकुर्यात् चतुर्दिक्षुचचारिकुंडानिवि
 धायतक्षिणाग्निप्रमुखान्निपूजाहोमादिकं ब्राह्मणैकारयित्वा दक्षिणावस्त्रगोदानादिकयथाशक्तिकुर्यात् इतिस्तेषां
 पुनरभ्यादतीयाव्रतम् अस्यासौभाग्यशंपनव्रतांशत्वेनललितदेवीपूजा घृतप्राशनंगौरीपूजाव्रतंमदारुण्यप्राशनं च
 इतिउपैष्ठशुक्लवतीयाव्रतानि उपैष्ठशुक्लचतुर्थ्यां सतीव्रतमुक्तं नारदीये उपैष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासती तस्मा
 कृत्वामाणपतर्मातुल्यैर्कैमोदेतत्तस्मिन् निर्णयामृतेअस्यामुमाजन्मोक्तं उपैष्ठशुक्लचतुर्थ्यांतुजातापूर्वमुमासती तस्मा
 रसातनसंपूज्यास्त्राग्निःसौभाग्यवृद्धये उपचारैश्चावविधैर्गौतित्वयोऽसवादिभिः होमैःपयोभिर्वैश्वश्रयत्रपुण्यैःसुगं
 धिभिरीरति उपैष्ठशुक्लपंचम्यां पितृपूजनं नारदीये तथाउपैष्ठस्यपंचम्यां पितृहन्मन्त्र्यर्चयेत्सुधीः सर्वकामफलावाप्त्यै
 वायनैर्वैश्रभैर्जनैः उपैष्ठशुक्लपष्ट्यां दिननाथपूजाव्रतम् उपैष्ठमासेशुक्लपष्ट्यांविधिनैष्वादिवाकरंलभतेवांछितान्कामांसत
 सादाव्रतसंशयः उपैष्ठशुक्लपष्ट्यांमेवस्कंदपूजाव्रतमपिकार्यम् उपैष्ठशुक्लसप्तम्यांमिंद्रविपूजाव्रतंनारदीये उपैष्ठशुक्ल
 सप्तम्यांजातहंद्भोरविःस्वयं तंसंपूजयविधानेनसोपवासोर्जितोद्भयःस्वर्गांतिलभतेविभद्रदेवद्रस्यप्रसादतः उपैष्ठशुक्लाष्ट
 म्यादेवीपुराणोक्तंशुक्लादेवीपूजाव्रतं शुक्लाष्टम्यांपुंरदेवीशुक्लादेवीभहाशानि वधायदानर्वेद्राणांशुक्लाशुक्लेप्रपूजयेत्
 अशोर्निजग्रहतिशेषः नारदीयेष्टपंच उपैष्ठशुक्लेष्टाष्टम्यांयोदेवीपूजेयन्नरःसविमनिनचरतिगंधर्वाप्सरसांगणैः
 उपैष्ठशुक्लनवम्यामुमाव्रतंनारदीये उपैष्ठशुक्लनवम्यांतुसोपवासोऽनरोत्तमःउर्मांसंपूजयविधिवत्कुमारोर्भोजयेद्विजान्

स्वशास्त्रादक्षिणादत्वाशाल्यन्नपयसाहृतं । सम्राजतमिदं विप्रय कुश्याद्विविधैः । समुक्त्वं ह्यन्नानभोगान्तेरुर्ग
 र्नातिलभेत् । अथैवं भविष्योत्तरणि उपवासपरे भूत्वा तत्र भोगं जयेदुमां । ब्राह्मणमिति वैनाम्ना श्वेत्स्वर्गं । रूपिणीं । ज्यै
 ष्ठमासि तु प्रथमं कृत्वा नक्तं स्युर्वै विधिं । शाल्यन्नं पयसोपेतं स्वयं भुंजितवान्ययः । कुमारोर्भोजयेद्भक्त्या स्नानं कृत्वा ब्राह्म
 णास्त्वयति । ज्यैष्ठ्यां शुक्लं दशमीं दशहरां स्नानं तदुक्तं जगद्दिने । ज्यैष्ठ्यां शुक्लं दशमीं तृतीयां ह्यवसिष्ठितं । समायाताधरां स्न
 गात् स्नानं सापुण्यं द्रुमं । अन्नदशयोगविशेषस्तत्रैव । ज्यैष्ठ्यां शुक्लं दशमीं तृतीयां ह्यवसिष्ठितं । समायाताधरां स्न
 ताः कर्ण्येदुर्दृष्टमास्करः । दशयोगः समास्नानं महापुण्यतमं भूतः । हरते दशपापापानि तस्माद्दशहरास्मृता । अस्मिन् योगे
 जानहर्वा प्राप्य स्नाति संप्राप्तमानसं विधिनान् जानहर्वाति ये स पाति हरिं सद्दिनं । हेमाद्रौ भविष्ये । अस्याः केवलं दशान्याः एव
 हस्तमात्रयोगे दशहरा एव मुक्तम् । ज्यैष्ठ्यां सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता । हरते दशपापापानि तस्माद्दशहरास्मृता ॥ बारा
 हेतुं गंगाया एव दशहरेति नाम विशेषः । दशान्यां शुक्लपक्षे तु ज्यैष्ठ्यां सिकुजे हनि । अत्र तेषां यत् । स्वर्गाद्भक्ष्यं च सूरिद्वरा
 हरते दशपापानि तस्माद्दशहरास्मृता । तस्यां स्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषत इति । स्कादं प्रिदशयोगाडको यथा । ज्यैष्ठ्यां
 सिते पक्षे दशान्यां तु यद्दशमी । शरानंदं व्यतीपातिकं न्याचेदं देपुरवौ । दशयोगेन रत्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्र
 ब्रह्मभोग्योर्भुज्य कृत्वा भेदेन व्ययवस्या । इयं च यत्र योगे वा । हरते तत्रैव कार्या । योगाधिक्यं यत्र श्रवणात् । ज्यैष्ठ्ये मलमासे सति
 योगविशेषेण । तत्रैव कार्या न तु शुद्धे । दशहरात्वात् कर्षं च तत्र प्रवर्धयति । प्रिवतिवदिति हेमाद्रौ । अत्राप्यसुगोकेः । तथा च
 ब्रह्मपुराणे ज्यैष्ठ्यं पश्य शुक्लं दशमीं सवत्सरं मयी रस्यता । तस्यां स्नानं प्रकुर्वीत दानं चैव विशेषत इति । इयं च पुनर्गादि वत्स्वतत्रैव
 योगविशेषं विनापि दशपापहरति । तथा च स्कादं । यां कां चिरं सति तं प्राप्य दद्याद्भूमि रित्योदकं मुच्यते । दशमीः पापैर्भहा
 पातकसमैव । एवंपुण्ये शुक्लं दशान्यां नदीं स्नानं त्रयं दशविधपापानि हति । फलं । एवदा तस्यापि । तथा च । ज्यैष्ठ्यां सिते

स्तिप्रसदशमीवृषसंयुता हरतेदशपापानितरमादशहरमृता अत्रवृषयोगत्रायामं अत्रहरतयोगोऽधिकः
 सर्वत्रितलतर्पणुतिरयगस्यतुल्यायुत्वमपेक्षते नदीनाजस्तनिदशत्रिवृषपापनिवृत्तिरिति फलविशेषः तथा ज्यैष्ठशुक्लद
 शम्पुतुभुवर्जमादित्रयदि नोपाहरतर्जसंयुकासर्वपापहरातिथिः तथा च गंगास्नानात्सितज्यैष्ठेदशमीहरतसंयु
 ता हरतेदशपापानितरमादशशरमृतेतिकथमहापुण्ये गंगेयारूपे योगनिवृत्तेन ज्यैष्ठमासि क्षितिं सुतदिने शुक्लपक्षे
 दशम्या हरते शैलाग्निभमयदिवंजान्हरवामर्त्यलोके पापंतस्या हरति हिति श्रीसादशुत्याहुरार्याः पुण्यदद्यादपि दशगु
 णवजिमेधायुतस्य एवं चान् हरतर्भोमयतायां ज्यैष्ठशुक्लदशम्या गंगास्नानरुददशविषुपापनाशवान्मेषा युतस्तत
 गुणपुण्यश्राप्तिः फलं दशविषपापानितु परिभाषितानि अविष्यत्पुराणि स्कंदपुराणि काशीखंडे च परद्रव्ये भ्रवि
 स्यातं मनसा निवर्तितं वितथाभिविशश्रमात्संनिविष्टं रमृतम् १ पारुष्यमवृत्तं चापि पुंशुन्युचापि सर्वशः
 असंवद्वज्रलप्रश्नवाह्ममयस्याच्चतुर्विधम् २ अदस्तात्तामुपादानं हि सा चैवाविधानतः परदारोपसेवा च कायिकं विविधं
 रमृतम् आभिषयानं निवृक्षा अत्रविशेषः काशीखंडे ज्यैष्ठमासि सितपक्षे चाप्यत्रतिपदं तिथिं दशाश्वमेधिके स्नानात्
 ज्येष्ठे सप्तैपातकैः एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नानं नरोत्तमः आपादशुक्लवर्जमाश्रितजन्मादिभिरुत्सृजति ति ज्यैष्ठशुक्ल
 प्रातिपदगारभ्यापादशुक्लनक्षत्रयंतं कर्ष्यादृशाश्वमेधिके स्नानं दशाश्वमेधेत्वरदशं तं तथा च लिगां दशाश्वमेधे श
 दृष्ट्यादृशहारातिथौ दशजन्मार्जितैः पापैरुपयुज्यते तान्न संशयः दशहरादशमीविधानं भविष्योत्तरकाशीखंडमा
 निशायां जागरेत्प्रातः समुपैष्य यथा कृतः मुष्पैर्भुष्यश्च नैवेद्यैः फलैश्च दशसंस्तुया तथा दीपैश्च तब्रूते पूजयेच्छुद्धया
 निवृतः स्नात्वा मत्तया तु जाह्नव्यां दशकृत्वा विधानतः दशप्रसूतिभिश्चैव तिलां रसाभिश्चैव जले सकुपिडान्गुडपि
 डान् दशाब्ददशसंस्तुया ततो गंगा तटे स्तुहे स्तारो म्येषा वान्ना गंगायां प्रतिमां कृत्वा द्वादशमाणस्वरूपिणीं संस्था

न्यपूजयद्वत्तदलाभमुदापच न्यतत्राप्यशक्तश्चाह्लात्पट्टनवाभुव वक्ष्यमाणमन्नएकुट्टयात्पूजावशपतः
 नारायणमहेशं च त्रसाणं भारकरं तथा भगीरथचवारीशं हिमवंतं नगेभरं शंघपुण्यादिभिः सम्यग्यथाशक्तिप्रपूजये
 त् दशप्रस्थतिलान् दद्याद्दशप्रस्थान्यवानपि प्रस्थः षोडशपलानि श्रुष्टिमात्रं पलं रसुतमिति महाणुवेभिधानात् म
 त्स्यकच्छपमंडुकमकरादिजले चरान् कारयित्वा यथाशक्तिस्वर्णेन रजतेन वा तदलाभमुत्पमयांश्च संपूज्य कुसुमादि
 भिः गंगायां प्रतिपेदां ज्येदीं प्रश्रित्वा ज्ञापयेत् पूजयेद्गंगां त्रिंशत्पलानि न भक्तिः गंगामंत्रश्च नमः शिवायै प्रथमं ना
 रायण्ये पदततः दशहराप्ये पदमिति गंगायै मंत्र एवै स्वाहातः प्रणवादिश्च भवेद्दिशाक्षरो मनुः उत नमः शिवायै नारा
 यण्ये दशहरायै गंगायै स्वाहा मुनिर्व्यासो रयवै लंदः कृतिर्भास्म्ये देवता त्रिवेदे वनिहवाणां त्रिनेत्रवर्णैः पडंगकं अ
 रूपगंगामं जरूप वेदव्यासश्च पिः कृतिः छंदो गंगादेवता गंगाप्रार्थयै विनियोगः ऋण्यादीन् शिरासि मुखे हृदये क
 नेण न्यसेत् विनियोगश्च सर्वांगे व्यापकत्वेन न्यस्तव्यः त्रिवेदे वेदं वाणां त्रिनेत्रवर्णैः पडंगकं उत नमः १ शिवायै २
 नारायण्यै ३ दशहरायै ४ गंगायै ५ स्वाहा ६ इति पडंगन्यासः अथ ध्यानं उक्तुष्णामलपुंडरीकनिलया
 रुण्ये शयित्वा तिमका कुंभे द्वाभयतो यजानि दधती श्वेतां वरां लंकृता हृष्टा रयाशा शिशोखराखिल नदीशो णादिभिः से
 विता इय पापापविनाशितानकराभा गरीरधी साधकैः १ लक्ष्मणे दशशोने नुहुयात्स धृतैस्त्रिलैः जयादि श
 किर्भयुके पौठे गंगीरधी यजेत् यजेच्च वसरे ध्वजदले रुद्रं हरिं विधे सूर्यं हिमाचलं मेनां भगीरथमपां पाति दलाभ
 तो भनि कुर्मं डुकमकरानपि हंसकारं दवांश्च क्रवाकान् सारसकानपि चतुरस्त्रैश्च कमुस्यानायुधैः संयुता न्यजेत् एवं
 संसापितो मंत्रो भीष्टयच्छति मंत्रिणां वैष्णवशुक्लदशम्यां तां वि शेषेण भजेद्दुधः दद्याद्दशभ्यां विप्रभ्यां दशप्रस्थमितरां
 स्त्रिलान् प्रस्थाप्योदशपलानि नुद्विधात्रं पलं रसुतमिति इति मंत्रमहोदधौ आस्थागायत्री च नमः शिवाय विद्महे

नारायणैर्धामाहि तन्नो गंगाप्रचोदमात् अन्नगंगारतो जामपि दशवार्ष्णेन तदुक्तं भविष्ये तस्यां दशम्यामेतच्चरतो जं
गं गाल्लोस्थित यः पठेद्दशकृत्स्नस्तु दरिद्रो वापि चक्षमः सोऽपि तत्फलमाप्नोति गंगां संपूज्य भक्तिः इदं स्तोत्रं च प्रविप
दादि दशमं पथैतं दिनं द्वादसं पथापठनीयं मिति शीष्टम् । अथ दशहरा गंगास्तोत्रं काशीखण्डे तमः शिवार्चनं गार्थे शि
वदार्पणमो नमः नमस्ते विष्णुरूपे एषै ब्रह्ममूर्त्यै नमः नमस्ते रुद्ररूपे एषै शाकट्यै नमो नमः सर्वदेवस्वरूपे
एषै नमो भेषजमूर्तये सर्वस्य सर्वव्याधौ नाभिपक्षे अन्नमोरस्तुते रुषाणुजं गमसंभूतं विषहं ज्यैनमोरस्तुते सस्मरवि
पनाशिन्यै जं वनायैनमोरस्तुते तापञ्जितयमहं ज्यै प्राणेश्वरै तमो नमः शांति संतानकारि ए नमस्ते शुद्धमूर्तये सर्वसं
शुद्धिकारि ए नमः पापारि मूर्तये भुक्ति मुक्तिप्रदायि नै भद्रदायैनमो नमः भोगार्थे भोगदायि नै भोगवर्धयैनमोरस्तु
ते मंदः किन्धैनमस्ते रतुस्वर्गदायैनमो नमः नमस्ते लोकय भूपायै त्रिपथायैनमो नमः नमस्ति शुक्लसंस्थायै चक्षमावर्धये
नमो नमः त्रिहुताक्षनसंस्थायै तेजोवर्धयैनमो नमः नंदायै लिंगधारिण्यै सुधाधारारामे नमः नमस्ते विश्वमुर्यायै
रेवर्धयै ते नमो नमः बृहर्धयै ते नमस्ते रतुलोकधायै नमो नमः नमस्ते विश्वमित्रायै नमो नमः पुरावरयाताढ्या
यै तारायै ते नमो नमः पूण्यै शिवामृतार्थै च मुदपायै नमो नमः ॥ पाशजालनिकंतिन्यै अभिजायैनमोरस्तुते शांतायै च
वरिष्ठायै च रदायैनमो नमः उल्लाप्यै सुखजगधै च संजीविन्यै नमोरस्तुते ब्रह्मिष्ठायै ब्रह्मदायै दुरितायै नमो नमः प्रणता
र्तप्रभजिन्यै जगन्मित्रमोरस्तुते सर्वापह्यतिपक्षायै मंगलायै नमो नमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्व
स्यांति हेरे देवि नारायणि नमोरस्तुते निर्लेपाये दुर्गहं ज्यै दक्षायै ते नमो नमः परात्परपरायै वगंगे निर्वाणदायिनि गंगे
ममाग्रतः पाहि गंगे मे देवि पृष्ठतः गंगे मे पाश्वर्ये रेषि गंगे त्वत्पदयस्तु मे स्थितिः आदौ त्वमेतमध्वे च सर्वैर्द्वगंगं तं शिवे
त्वमेव मूलप्रकृतिस्त्वं पुमान् पर एवाहि गंगे त्वत्परमात्मैवायि त्वत्त्वं जननः शिवे यद्ददं पठति स्तोत्रं शृणुयाच्छ्रद्धयापि

यः दशधा मुच्यते पापैः कायवाचिकमानसैः . रोगस्थो रोगतो मुच्ये त विपद्वाश्व विपद्गतः . मुच्यते बंधनाद्बद्धो भीतो
 भवेत् . प्रमुच्यते सर्वान्कामानवाप्नोति प्रत्यचात्रिदिवं जेतुं दिवं विमानमारुह्य दिव्यस्त्रं . पुरिर्वाजितः गृहे पिलिखितं
 पस्य सदाति धति धारितम् . नास्ति चौरमभयं तस्य न सर्पादिभयं क्वचित् . ऽप्येष्टमासि सिते पक्षे दशमी हरत् संयुता . साहरे
 ध्रुवि यं पापं वयरेण संयुता . तस्य इदं शन्यामेतच्च सतो जगता जले स्थितः यः पठेदशकृत्वरतुदरिद्रो वापि चक्षमः सो
 पितृफलमाप्नोति गंगां संपूज्य भक्तिः उपवासी वक्ष्यमाणैर्दशपापैः प्रमुच्यते . सर्वान्कामानवाप्नोति प्रयत्नब्रह्माण्डे
 यते इति दशहरनांगारतो जं . अस्यां सितुं वंधरा मे भयस्य प्रातिष्ठापितत्वात् . तत्र विशेषेण एषूजाकार्या . तदुक्तं रूपादंसे
 तूमाहारस्य . ऽप्येष्टमासि सिते पक्षे दशन्यां वृषहस्तयोः . गारानंदं व्यर्वापाते कन्या चंद्रदृष्टे परवौ . दशयोगे संतु बंधो लि
 गरूपपरहरम् . रामो वै स्यापपा मासा शिवालिंगमनुत्तमम् . इति ऽप्येष्टशुक्लदशान्यां दशहरा विधिः . ऽप्येष्टशुक्लैकादशी
 निर्जला . तत्र निर्जलमुपो ऽप्येव विशेषेण जलकुंभान् दद्यादिति निर्णयामते . उक्तं . मद्रनरत्नस्कंदेऽपि . ऽप्येष्टमासि तृपश्वे
 षपाशुक्लैकादशी शुभा . निर्जलं समुपो ऽप्या जलकुंभान् सशर्करान् . प्रदाया वे प्रमुखे ऽप्येष्टमासि तृपश्वे . तथैव
 नारदीये . ऽप्येष्टशुक्लैकादशी च निर्जलां समुपो ऽप्यतु . उदयाद्बुदयं यावद्भास्करस्य हविर्जातम् . प्रभाते कृतानिरयस्तुद्वा
 दश्यामुपचारकैः . इषीकेशं समभ्यर्च्य विप्रान् संभोजय भक्तिः . वतुर्वैशैकादशीनां फलं यत्तरत्समाप्नुयात् . अथास्याः
 कथा . भीमसेन उवाच . भगवन् देवदेवेश वासुदेव जनार्दन . एकादश्यां न भोक्तव्यमिति वेदविदो विदुः . एकभक्तेन या
 क्रोमि चोपवासस्तु द्दूरतः . शुक्रनामा तु पोवाहिर्हर्षतुर्तज ठरे मम . प्रतिक्षणं मुहूर्तं भोजनं क्रियते मया . उपवासां न शक्नो
 मिकर्तुं देव किनंदन . तदहं किकरे मीहि जपहोमादिकं हरे . एतद्ज्ञात्वा कृपां कृपां मम श्रेय प्रभो . येनां खिलैकाद
 शीनां त्रयेन फलमाप्नुयात् . तद्भक्तैः समभाचक्ष्व भक्तोस्मि तव माधव . श्रीभगवानुवाच . सत्यं सत्यं त्वया वीरमभाश्रे

कथितवेत्रः तद्वत्त्रिमितेयेनवत्सरकादशफलं उपश्रमास्तुतश्रासलुपभरथेदिवाकरे अथवा मधुनरथकंपाशुके
 कादशीभवेत् निर्जलानामसाधोकामहापातकनाशिनी उपवासस्तुतस्यांकरोतिजलवर्जितं तेनैवाभितिसन
 रोवत्सरकादशीफलं दशम्यां नियमः कार्योदतधावनपूर्वकं एकादश्यां निराहारवर्ज्यामिवैजलं द्वादश्यां पा
 रण्यैवकरिष्यामिजनार्दनं व्रतेनानेनगोविंदशरणमिवाच्युत एकादश्यां निराहारैरर्वाजागरतत्परः
 द्वादश्यां पूजयेद्व्रतयादेवंनारायणहरे नदाचदक्षिणहस्तसुखद्वगश्वेतुदक्षिणे शयश्चवामहस्तेतुवामि
 चक्रतपोमुखं निर्जलायां हंपांकेशोभकिमावेनेपूजितः इहलोकेशुमानप्येवददतिप्रमगाति जलं योवर्जयेन्मर्याति
 जलैकादशीदिने फलंकोटिगुणंतस्यसुवर्णस्योपजायते यानारीकुस्तेभूतयानिर्जलैकादशीव्रतं वीरपुत्रप्रभुः सारथा
 जूनजन्मनिजन्मनि पूजयेत्परयाभक्त्या गंधपुष्पादिभिः सदादेवदेवहृदिकेशं संसाराण्यवतारकं उदकं भद्रदातव्यं द्वा
 हायाप्रयत्नतः नानावस्त्रावसयुक्तः खोपानहसंयुतः हेमरत्नैस्तथामुक्तमालयालंकृतो गले सितशर्करयायुक्तस्तत्रै
 नमंजमुच्चरेत् सितशर्करयायुक्तो हेमरत्नादिसंयुतः उदकं भद्रदानेन प्रयुतं भिक्षिकमः इमं भवं समुच्चर्य पदं दद्याद्वि
 जन्मने धेनुदानंतथा कुर्याद्यथा कविधिनारः योषिद्विश्रद्धया भूमिपथेष्टफलं प्राप्नुयात् द्वादश्यां भोजयित्वा तु विप्रा
 न्दत्त्वा च दक्षिणां सकलैर्वायवैः सार्धं पश्चाद्भोजितवैरवयं यद्ददं कुरुते भीमानिर्जलैकादशीव्रतं स प्राप्नोति तरो लोकसम
 र्वैकादशीफलं माहात्म्यश्रवणादस्यागोसहस्रफलं लभेत् तस्मात्कुरु सदा भीमानिर्जलैकादशीव्रतं इति पुराणसंग्र
 होक्ता निर्जलैकादशीव्रतकथा ॥ उअथ न्येष्टुं कैकादशीव्रतकथा युधिष्ठिर उवाच श्रुता मे मानवाधर्मवैदिकाश्च श्रुताश्च ते
 श्वमया श्रुताः द्वैपायनपथो द्विष्टान्वैष्णवकुर्महर्षि १ व्यास उवाच श्रुतास्ते मानवाधर्मवैदिकाश्च श्रुताश्च ते
 कलौ पुगेन शक्यं ते वैकर्तुं जनाधिप सुखोपायमरूपे शंभुर्मैकं महाफलं ॥ पुराणानां च सर्वेषां सारभूतं वदामिति

एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि . एकादश्यां न भुंक्ते पो न पाति न रक्तु सः . व्यासस्य वचनं श्रुत्वा किं पितो श्वरः पत्र
 वत् भीमसेनो महाबाहुर्भाति वाक्यमभाषत भीमसेन उवाच . पितामह न शकोह मुपवासकरोमि किं श्रतो बहु फलं ब्रूहि ब्र
 तमेकमपि प्रभो . व्यास उवाच . दृपस्थे भिक्षुन स्थे केशु शब्दे कादशी भवेत् ज्यैष्ठ्या सि प्रयत्नेन सोपोष्या जलवाज्जिता स्ना
 न्वाच मनैवैव वर्जयेद्गोदकबुधः उपभुंजीत नैवाप्यद्वत भंगो न्यथा भवेत् उदयादुदयं यावद्दर्जायि त्वोदकबुधः श्रम्यत्ता
 दवाप्नोति द्वादश्यादर्शान्नरः ततः प्रभाते विमले द्वादश्यां स्नानमाचरेत् जलं सुवर्णं दत्त्वा तु द्विजातिभ्यो यथाविधि भुं
 जीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो वशी . एवं कृते तु पुण्यं यद्भीमसेन शृणु पृवतत् संवत्सरस्य मध्ये तु एकादशयो भवति याः
 तासां फलमवाप्नोति नास्ति मे चात्र संशयः . अथ ब्रतस्य यत्पुण्यं तस्मै प्राह जनार्दनः . एकादश्यां सिते पक्षे ज्यैष्ठ्ये द
 कर्वाजितं उपोष्य फलमाप्नोति तच्छृणुष्वटकोदरः सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वहोमेषु यत्पुण्यं तदस्याः समु
 पोषणात् उपोषितास्तु ताः सर्व एकादश्या न संशयः धनधान्यवहाः पुण्याः पुत्रारोग्यप्रदास्तथा उपोषिता न रव्या
 इति सर्ववद्गामिति यमदूता महाकाशः करालः कृष्णपिण्डः दंडपाशधरा रौद्रामरणे दृष्टिगोचराः न प्रयाति न रव्या
 प्र एकादश्यामुपोषणात् पीतांबरधराः सौम्याश्चक्रहस्ता मनोजवाः श्रतकाले न यन्मन्त्रैर्वैष्णवा वैष्णवार्तिनं तस्मा
 र्सर्वप्रयत्नेन उपोष्य जलवर्जितं जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते इति हेमाद्रौ महाभारते किं निर्जलैकादश्यामा
 हास्य . अथ ब्रह्मवैवर्तपुराणे निर्जलैकादशीमाहास्यं . भीमसेन उवाच . पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमवचः युधिष्ठिरश्च
 कुंतो च तथा द्रुपदं नदिनी शृजुं नो न कुलं चैव सह देव रतैश्चैव एकादश्या न भो कठ्यं कदाचिदपि सुब्रत . ते मा ब्रूवति न
 त्यंहि मा भुंक्ष्वत्वं टकोदर श्रहं तान ब्रूवता तबुभक्षानुःसहामसु दानं दारया भिविधिवरपूजायिष्यामि केशवं भीमसेन
 वचः श्रुत्वा व्यासो वचनमब्रवीत् . व्यास उवाच . यदि रवर्गो ह्यभीष्टस्ते न रकरत्याज्य एव च . एकादश्यां न भो कठ्य

पक्षयोरुभयोरपि भूमिसेन उवाचापितामहमहाज्ञा इकथयामितवाप्यतः एकमकेन शकोह मुपवासंकुतो मुनेयेन वै प्राप्य
 तत्त्वगीतमेवद पथा तथा टकनामा तु योवा निहिरसर्वदा जठरे मम अतीवा ब्रयं दशामितदा समुपशान्य तितदेकं वदानि
 थिरप्ययेन भयोहमा मुपां व्यास उवाच उपस्थेमि शुनस्थेया यदा चैकादशी भवतु त्र्यहो मसि प्रयत्नेन सोषोष्योदकवर्जि
 ता तत्र स्नानाचमनादभ्यर्हर्जयित्वोदकं बुधः प्रापकस्य सुवर्णस्य यत्र मज्जति वै मणिः एतदाचमनं प्रोक्तं पवित्रं कायशो ध
 नं उपयुजितान्यनुव्रत भगो न्यथा भवेत् उदयादुदयं यावद्वर्जयित्वोदकं ततः अथ त्नात्समवाप्नोति ह्यदश द्वादशो फलं
 प्रभाते विमले जाति द्वादश्यां स्नानमाचरेत्समुवर्णजलं दत्त्वा द्विजातिभ्यो यथा विधि भुञ्जति कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो
 वंशी एवं कृते तु यत्पुण्यं भूमिसेन शृणुष्व तत् संवत्सरे तु यथावत्प एकदश्या भवति वै तान्तां फलमवाप्नोति त्रमेनास्ति
 संशयः इति मां किं शब्दः प्राह शंखचक्रगादाधरः सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकशरणं ब्रज एकादश्यां निराहारः सर्वपापा
 ल्पमुच्यते इत्यथ शुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मात्त एव च वैदिकश्च कुतश्चास्ति प्रांसदुष्टे कलौ युगे किंतु ते बहूनां केन
 वायुपुत्रपुनः पुनः एकादश्यां न भुञ्जति पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठे मारयुदके विना पुण्यं फलं वाप्नो
 तितच्छृणुष्व ह कोदर सर्वार्थं पुनरुपसर्वदाने पुनरफलं तत्फलं समवाप्नोति द्विष्मां कृत्वा टकोदरः संवत्सरोपि याश्च
 रयुः शुक्लः कृष्ण टकोदर उपोषितास्ताः सर्वा रयुरेकादश्यां न संशयः धनधान्यवहाः पुण्याः पुनारो ज्यफलं प्रदाभ्यम
 दूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः दंढपाशधरा रौद्रा नतिपश्यंति तनरं पीतांबरधराः सौम्यद्रवकहस्ता भनो
 जवाः श्रतकालेन येन येन मानवै वैष्णवाः पुरीतरुमात्सर्वप्रयत्नेन सोषोष्योदकवर्जिता जलधेनुं तदादत्त्वा सर्वपापैः श्रमुच्य
 ते इति श्रुत्वा तदा च क्रुपां दवाजनेन य तया त्वमापि भूपाल सोपवासो वै न हरेः कुरु सर्वप्रयत्नेन सर्वपापप्रशां
 तये स्वप्रेतदृश्यमानं यन्मदंतरगतं यत् न तस्य मम दोषो रसु प्राप्येत्वा महं प्रभो भोदये परे निहदेवे शानिर्द्विकुरु मे

च्युत इत्युच्चार्येततेमन्त्रमुपवासपरोभवेत् सर्वपापविनाशायश्रद्धाभक्तिसमन्वितः मेरुमंदिरमात्रोत्थितोवापु-
 रस्वया सर्वतद्वत्समतांयाति एकादश्याः प्रभावतः नशक्नुवति वेदातुं जलधेनुतराधिप सकां वनः प्रदातव्यो घटको
 वस्त्रसंतुतः तोषस्यानियमं योस्यांकुरुते वै स पुण्यभाक् पलकोटि सुवर्णस्य यामेयमेशते फलं स्नानं दानं जपहेमिन्द
 स्यांकुरुते नरः तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तमेतत्कण्ठेन भाषितं किंवापरे णधर्मेण निर्जलैकादशीं नृप उपोष्य सम्यग्विविधै
 षण्वपदमाप्नुयात् सुवर्णेन ब्रह्मासंस्थितदस्यां संप्रदीयते तत्तस्यैव कुरु श्रेष्ठ सर्वं वाप्यक्षयमवेत् एकादशीं दिने चान्नं
 भुंक्ते पापं सकेवलं इह लोके स चंडालो मृगलोढुर्गतिमाप्नुयात् ये प्रदास्यंति दानानि द्वादश्यां स मुपेक्ष्य वै ज्यैष्ठ्यासि
 स्तिते पक्षे प्राप्स्यंति परमं पदं ब्रह्महामयप रते पीणुरुद्वेष्टा सदाव्रती मुच्यंते पातकैः सर्वे द्वादशीं यैरुपिपाता विशेपं
 द्राणुकैते यतिर्जलैकादशीं दिने यः कर्तव्यो नरैः स्त्रीभिः श्रद्धाभक्तिसमन्वितैः जलशार्पातुसंपूज्यो देवायै नु श्रुतं नमयो
 त्यक्षावाकुरु श्रेष्ठ धृतये नुरथापि वा दक्षिणाभिश्च पुष्टाभिर्भिक्षाद्यैश्च पृथग्विधैः तोषणीयाः प्रयत्नेन द्विजार्धमं भूतां वर तु
 ट्ठे भवंति वै क्षिप्रैस्ते तुष्टैर्भक्ष्यो देहः आत्मद्रोहः कृतस्ते रतु धैरेयान ह्युपेक्षिता पापात्मानोदुराचारादुद्वेष्टेनात्र स
 शयः कुलानां शतकपापिकुलातीततथाशत आत्मना साहितं नातिं वा सुदेवस्य मंदिरं कूर्ध्वं द्विर्जागरं रात्रौ यैरेपासमु
 पोषिता अन्नपानतथागावो वस्त्रं शय्यासनशुभं कमंडलुतथाक्षेत्रं दातव्यं निर्जलादिने उपानहौ यो ददाति पात्रभू
 मिद्विजोत्तमे समौ वर्णेन यानेन स्वर्गलोके मर्हयते यश्चेदद्रुणुयाद्रुक्षया यश्चापि परिकर्तयेत् उभौ तौ स्वर्गं गता रा
 नात्र कार्या विचारणा यत्फलं तन्निहत्या यां राह्यसते दिवाकरे कृत्वा श्राद्धं लभेन्मर्त्यस्तदस्याः श्रवणादपि नियमश्च
 प्रकृतं व्योदितं पावनपूर्वक एकादश्यां निराहारो वर्जयेत्प्यामि वै जलं केशवप्रोणनार्थाय अन्यदा च मनो हते द्वादश्यादेव
 देवेश पुनर्नोपास्त्रिविक्रमः गन्धपुष्पैस्तथ दीपैर्वारिभिः प्रियदधैर्नैः पूजयित्वा विधानेन मन्त्रमेतदुदीरयेत् देवदेव हयो

केशसंसारार्थवतारक उदंकुम्भप्रदानेननयमां परमांगतिं ततःकुम्भाःप्रदातव्यान्नाह्णभ्यःस्वशाक्तिः साभवत्य
 युगाभिमच्छजोपानयुगान्निवृत्ताः दानानिचात्रदेयानिजलधेनुविशेषतः भोजयित्वाततोविप्रान्स्वयंभुञ्जीतवाग्यतः
 एवंयःकुर्वतेर्भामद्वादर्शपापनाशिनी सर्वपापविनिर्मुक्तोपदंष्ट्रच्छयनामयं ततःप्रभृतिभिर्निनकृतंहेकादशीशुभं
 पण्डवद्वादर्शहेपालिकेख्यातावभूवह इतिवह्नवैवर्तेज्यैष्ठ्यशुक्लानिर्जलैकादशीमाहात्म्यम् अन्ननिर्जलमुपोष्यवि
 श्वेभ्योजलकुम्भान्दद्यादितिनिर्णयाम्यते उक्तमदनरत्नस्कादेव उपैष्ठ्यमासिनपश्वध्याशक्तैकादशीशुभानिर्जलसमुपो
 ष्यान्नजलकुम्भान्प्रशर्करान् प्रदापयिष्यमुष्येभ्यस्तापत्रयविवर्जितः विष्णोर्लोकमवाप्प्येहमोदतेविष्णुसातेयावि
 धि एवमेतस्यामेकादश्यांपुराणपुत्रलधेनुदानचोक्तं तत्प्रकारस्तत्त्ववेहेमाद्भौवःसिष्ठवाच जलधेनुंप्रवक्ष्यामिभोय
 तैदत्तयाप्रया देवदेवोहंषीकेशःसर्वेशःसर्वभावतः जलकुम्भंनरव्याघ्रमुवर्णैरजतान्वितं रत्नगर्भमशेषैरुत्तमार्ग्यै
 र्धान्यैःसमन्वितं सितवस्त्रयुगाच्छन्नदूर्वापल्लवशोभितं कुष्ठमांसिमुरोशिरयालकामलकैर्युतं त्रियंगुपत्रसहितंसितव
 स्त्रोपवीतितं छत्रोपानरत्नसमायुक्तदर्भविष्टरसंस्थितं चतुर्भिःसंयुतंभूपतिलपात्रैश्चतुर्दिशं रथापितंदाधिपात्रेणवृत
 क्षौद्रयुतंमुखे उपोषितःसमभ्यर्च्यर्वासुदेवंजनेश्वर पुण्यधूपोपहारैश्चवधाविभवमादतः संकटंपथंजलधेनुंचतंक
 भमभिपूज्यच. पूजयेद्ब्रह्मकंतद्वत्कृतंजलमयंयुधः एवंसंपूज्यगोविंदंजलधेनुंसर्वस्वकां सितवस्त्रधरःशांतोवीतरागो
 विमत्सरः दद्याद्विप्रापरजेंद्रप्रीतयेजलशाधिपिनः जलशायीजगद्योनिः प्रीयतांममकेशवः इतिचोच्चार्यभूता
 यविप्रायप्रतिपाद्यतां अप्रकवावाशिनान्स्थेयमहोरात्रमतःपरं अन्नायप्रकारः जलकुम्भमित्यादिकुम्भोजलकंलशः
 सूवर्णैरजतयोःसुवर्णस्यशृंगाकृतिस्वरजतरूपचक्षुराकृतिस्त्वतिलपात्राणांताव्यमयत्वं दधिप्रावरूपकारूपमयत्वं अग्नि
 यतपरिमाणतयाशक्तिविधानं पुंचरत्नानिधान्यानिचपरिभाषायामुक्तानिअत्रयद्यपिसामान्यतोपदेशःतथापित

रसामान्यादिनरेपुतथात्वमिति न्यायादितरेधेनुवदविरुद्धमप्यनुष्ठानं वेदितव्यं यथासुवर्णैर्यशुगाकृतिव्वरजतस्य
 सुराकृतित्वं तिलपात्राणां ताभ्यमयत्वं दधिपात्रस्य कांस्थमयत्वं चानुसंधेय तथा चान्यानि पार्थद्वये कुष्ठादीनि द्राण
 देशे प्रियंगुपात्रं श्रवणे यज्ञोपवीतं शिरःस्थाने रथापयेत् वरसोपि चतुर्थीशेन धेनुवत्कार्थः क्वचित् पूजयेद्भक्तकत
 द्रव्यकृतपूतमयवुध इति पादाद्बलवृत्तयोर्विकल्पविगमभ्यतै कृष्णाजिनचतुर्हस्तं प्राग्भवीवधिन्यस्रेद्भुवि गोमयेनोपलि
 तायां दर्भानरतोर्यसर्वतः लब्ध्वेण कान्तिनंतद्वद्भक्तस्य परिकल्पयेत् प्राङ्मुखी रथापयेद्भेनुमुदक्पादांस्तवत्सका एण
 कान्तिनक्रुष्णाजिन प्राङ्मुखी प्राक्शिरसमिदं यशः तदुत्तरेण वत्सोपितं धैव परिकल्पनीय इति मत्स्यपुराणे प्राग्भुद्भु
 डधेनुवदन्नद्वयं परिमाणो भय तच्च उत्तमागुडधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टय वत्सभारेण कूर्वातभाराभ्यामभयमाम्भु
 ता अर्धभारेण वत्सस्यादयहवित्तानुसारत भारस्तु तुलास्त्रियां पलशतभारः स्याद्विशतिस्तुला इति वचनाद्विशति तु
 लापरिमितयहवित्तानुसारत इति श्रुतमतममध्यमादिकल्पनानि जवित्तानुसारतः कर्तव्येत्यर्थः अथ प्रयोगः कर्त्ता
 देशकालासंकीर्णसुकधेनुदानमहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनं पुण्याहवाचनमाचार्यवरणं ब्रह्मवरणं वक्
 त्वाचार्यः स्वयं भूशुद्धादिकुर्यात् तत्रक्रमः यदन्नशरिष्यतं भूतमिति स्तितसर्वपान् विकीर्त्य शुर्चावोहवैत्यभिभूमे
 संशोध्य समे भूयदेशगोमये पलित्तायां भूमौ दर्भानरतार्यं तदुपरि श्रीहि यवगोधूमकं गुप्तं सर्वपमायमुद्ररूपाणि ग्रान्ध
 दान्याति यथाग्रमाणा पार्थद्वये निवाप तत्र कुंभं सजलं दंर्भं विधरिष्यत सुवर्णं रजतं चितरत्नगर्भं दुर्वापलवशोभितं
 सितवस्त्रपुगाच्छन्नं चतुर्दंशु तिलपात्रोपेतं सच्छन्नं सोपानत्कं संस्थाप्य मुखव्रदेशे दधिपूतक्षौद्रं सहितानि श्रीणि पात्रा
 णि विन्यस्य द्राणदेशे कुष्ठमसिं मुरोशीरामलकादीनि न्यस्य प्रियंगुपात्राणि श्रवणयोर्विन्यस्य शिरसि यज्ञोपवीतं नि
 धाय द्राक्षां फलेक्षणं सितकंबलं गलकंबलां ताव्यककटपृष्ठां सितचामरं रोमाणं विद्रुमश्च युगोपेतां इंद्रनीलतारकां नव

नीतिस्त्वनां किं तं शोभनं पुच्छं कां स्पृहां स्वर्णशृंगाभरणोपेतं । राजतखुरं नानाफलरूपवतयुकां गंसि वत्सं संपाद्य
 आगावो ब्राह्मसन्निहितसूकपठनोत्तरं सवत्सायै गवे नम इत्यथ ब्राह्मणप्रतिषेधं कृत्वा मनोज्ञ्यतिरिति प्रातिषेधपूर्वकं संपूज्य
 पुष्पांजलिं गृहीत्वा त्रिःप्रदक्षिणीं कृत्वा प्रार्थयेत् यालक्ष्मीः सर्वभूतानां यावदेवैष्यति यथा धेनुरूपेण सादेवी मम पापं ध्वयेतु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
 प्रपच्छतु देहस्थया पाचरुद्राणां शकररयसदाप्रिया धेनुरूपेण सादेवी मम पापं ध्वयेतु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
 स्वाहा याचविभावसौ चंद्रांशकशक्तिर्यधेनुरूपेण सादेवी मम पापं ध्वयेतु विष्णोर्वंशसि यालक्ष्मीः
 यालोकपाला न साधुनृवरदास्तु मे स्वयात्त्वपितु मुरुपाणां स्वाहा यज्ञभुजां तथा सर्वपापहरधेनुरस्तस्माच्छातिं प्रय
 च्छ मे एवमाभं श्रुता धेनुं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अत्रैष दानप्रयोगः अथ श्रमकस्मिन् काले श्रमकगोत्रोहममुकशर्मा
 ऽमुककामः श्रमकगोत्रायामुकशर्मेण ब्राह्मणाय इमां जलधेनुं सर्वोपस्करणवर्ती यथोक्तवरससहितं विष्णुदैवता
 तुभ्यं संप्रददेनमम देवस्य स्वरुद्राय गामित्यादि ब्राह्मणस्तु पुच्छदेशे गृहीत्वा स्वस्तिकं कुर्यात् कइदकस्मात्प्रदात्तका
 मः कामयादात्कामो दाता कामः प्रतिगृहीता काम समुद्रमाविशत्कामेन त्वां प्रतिगृह्णामि कामैतत्तदृष्टिरसि धी
 स्वाददातुं प्रार्थित्वा प्रतिगृह्णातु इति कापस्तुतिं पठेत् ततो ब्रह्मिणा दानं ततो गोपुच्छे तर्पणं कृत्वा गोस्तवं कुर्या
 त् भवामगोपुति धंति भुवनानि चतुर्दश यस्मात्तस्माच्छिवमेव स्यादिति हलं के परञ्च गार्वांशे श्रम्यतः संतुगावो भे संतुष्ट
 तः गावः शिरसि मे नित्यगवां मध्ये वसाम्यहं पंचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने महोदधौ तासां मध्ये च यानं दातुं रयै देव्यै
 नमोनमः कर्मपरमेथ्यार्पणं कृत्वा ब्राह्मणा न भोजयित्वा स्वयं भोजनं कुर्यात् इति जलधेनुं दानाविधिः अथ घृतधे
 नुं दानाविधिः वासिष्ठ उवाच तिलाभावे तथं दद्यात् घृतधेनुं प्रयत्नतः येन भूपति धानेन तदिहैकमनाः शृणु वासुदेवं जगन्नाथं
 घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत् पूज्यं प्रपूयादिति नैवैः श्रोतुरात्रोपितो भवत्यत्रापि प्रयत्नान्धैः घृताच्चिपजगन्नाथ

देवदेवनमोस्तुते इतिस्तुतिः गव्यस्यसार्पिषकुंभेषुप्रमालाविभूषितं कांस्यपिधानसंयुक्तं सितवस्त्रयुगेन च हिर
 प्यंगर्भसहितं मणिविद्रुममौक्तिकैः श्रवणं पलसहस्रपरिमाणः कुंभः द्वादशपलाधिकानि पञ्चशतपलानीति केचित्
 कांस्यपिधानसहितं कांस्यपात्रपिहितं मध्यवर्तिनाहिरण्येन सहितमित्यर्थः मणिविद्रुममौक्तिकैः सहि
 तमिति शेषः इक्षुषिप्रियान्पादान्पुनरुत्तरात्प्यमयांस्तथा सौवर्णे चाक्षिणीकुड्यार्तशृणोषागुरुकाष्ठके श्रव
 सुवर्णोदिरनुदितसस्थतयापयाशक्तिविधानं सप्तधान्यमये पार्थिवजो न च कवलं कुड्यं तुरुष्क कर्पूरैर्ध्राणफल
 मयान्स्वतनान् तद्वच्छर्करया जिवहानुदक्षिरमयमुखं पत्रोष्णधौतकौशेयम् तुरुष्कः सिलहकः सिलारसतिप्रसिद्धक्षौ
 मसुत्रेण लङ्गुलेरमाणि सितसर्पणैः तावपात्रमयं पृथक्कुड्यं च्छद्वासमान्वितः इदं स्वरूपां संकल्प्य घृतधेनुं नराधिप
 तद्वत्कल्पनया विद्वान्घृतवरसंप्रकल्पयेत् तद्वद्देनुवत्खरशृणादियुक्तिमित्यर्थः सचेधेनोश्चतुर्थभागानकत्वेन च तद्यवि
 प्रमहामागमनसैव घृताधिपं कल्पयित्वा तत्तस्मै प्रयतः श्रुतिप्रादयेत् एतां ममोपकाराय गृह्णोष्वद्विजसत्तम
 न्नयातां मम देवेशो घृताधिपः पुरुषोत्तमः इत्युदाहृत्य विप्राय दद्याद्वितुं नराधिप स्फटपुराणेष्वयं मंत्रः घृतं गावश्च सुयते
 घृतं भूमौ प्रातिष्ठितं घृतमग्निश्च देवाश्च घृतं मे सप्रगृह्यतामिति विष्णुधर्मोत्तरे तु घृतमग्निधृतं सोमस्त्वनमयाः सर्वदेवताः
 घृतधेनुं प्रदानेन सर्वस्तुभ्यं तु देवताः घृतरत्नसुवर्णानां सम्यक्कल्पनया कृतां दत्तैकरात्रिंशत्त्वा तृप्तताहारोत्तराधिप
 मन्वते सर्वपापिभ्यस्तथादानफलशृणु घृतक्षीरवह्ना नयो यत्र प्रायसकर्ममाः तेषु लोकेषु सर्वेषु सुपुत्रेषु पूजा
 यते पितृनुर्धनयेत्स्वर्गपुरुषास्तरस्य येऽप्यधः तांस्ते पुत्रपुत्रलोकेषु संनेय इत्यस्तकल्पमपः सकामानां भि
 भन्त्युष्टः काश्चित्तादृशसत्तम विष्णुलोके नरायांति निष्कामां घृतधेनुदाः घृतमग्निधृतं सोमस्त्वनमयाः सर्वदेवताः
 घृतप्रपञ्चतां तु क्षां भवं यल्लिखित्देवताः सुवर्णमन्त्रदक्षिणा श्रुतकदक्षिणेपु तस्य यथाशास्त्रं चिहितत्वांस्तु कृष्ण

जिनादि साधनं कंतु जलधेनुवत्कार्थं शोऽनुतिः पूर्ववदेव अस्याः प्रयोगादिकं जलधेनुवत् इति विष्णुधर्मकोष्ठतथेनुवि
 धिः अस्यामेव राधवद्वादर्शाव्रतं तत्र द्वादशी शब्देन एकद्वयेव ग्राह्या दुर्वासोऽववाच्यं यैष्ठ्ये मासेऽप्येवमेव सक
 लप्यविधिना नरः अर्चयेत् परमं देवं पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः दुर्गमो राधवप्रेतिपादौ पूर्वप्रपूजयेत् त्रिविक्रमाप्रेतिकटि
 धृतविभवाय चोदरं उरः संवत्सरायेतिकटिः संवत्सकाय च सर्वास्त्रधारिणो वाहूमुखमवजराङ्गके सहस्रशिखरसंभ्यर्च्य
 शिरः स्तस्य महात्मनः अञ्जराङ्गके शंखचक्रे एवमभ्यर्च्यैव विधिवत् प्राग्वत्कुम्भं प्रकल्पयेत् प्राग्वद्वस्त्रयुगाच्छृङ्गौ सौ
 वर्णौ शमलक्ष्मणौ प्राग्वन्मन्त्रस्य प्रतिमावत् अन्नयोः स्वरूपं तथा च विष्णुधर्मोत्तरे रामोदाशरयि मौलीराजलक्ष्मणल
 क्षितः मौलीमुकुटवान् भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च धनुर्धरः तथैव ननं कर्तव्याः कर्तुमौलिविवर्जिता इति अर्चयित्वा
 विधानेन प्रभति ब्राह्मणा यतौ द्वातव्यौ मनसा कामनीहता पुरुषेण तु प्रीयतामिराध्वो यरामो लक्ष्मणसंयुतः अपुत्रे
 ण पुराष्टोराद्वादर्शश्चेन्न तु वसिष्ठः पुत्रकामाय प्रोवाच परमादृतः इदमेव विधानं तु कथयामास तं हि जाः प्राग्रहरयं
 विदित्वा तु स राजां कृतवानिदं तस्य पुत्रः स्वयं जातो रामास्यो मधुसूदनः चतुरंशोऽप्यभूद्विष्णुः परितोपां नमहामुने
 तद्वै हिकमास्या तं पारत्रिकमृतः शुण्ण दिव्यान्भोगान्भुञ्जते स्वर्गसंस्थो पावोच्चद्रादशच द्विद्वि संस्थाः अतीत्य कालं पुन
 रेव पर्यराजाराजा जायते यज्ञयाजो दशच द्विद्वि संस्था रचतुर्दश द्वाद्विद्वि संस्थाः अतीत्य कालं पुन
 नियथासमाहान् निःकाम एतद्भूतमेव चार्त्वा प्राप्नोति निर्वाणपदं स्थिरं तत् इति वारहाहपुराणे धरणीव्रते पुण्यैष्ठ्ये
 दशराधवद्वादर्शाव्रतं इति निर्जलैकादशीविधिः समाप्तः यैष्ठ्युक्ते द्वादशराधं मुनाज्ञानं भविष्यपुराणे यमुनास
 लि लेखात्वा पुरुषो मुनि सत्तमं यैष्ठ्ये मास्यमलेपे द्वादशराधं मुपवासकत् समभ्यर्च्यैव्युतं संन्यस्य कमशुरायां समाहि
 तः अश्वमेधस्य पद्मज्ञस्य प्राप्नोत्यैविकलं फलं अत्रैकादशराधं मुपवासो द्वादशराधं नार्चयति नारदीये द्वादशराधं यैष्ठ्य

शुद्धायां पूजाविद्यात्रावक्रमं गंधाद्यैर्भधुरावाद्यकरकांवांनवदधत दद्याद्वाहंजायतत्पृश्नादकमकंसमाचरत् व्रतना
 नेन संतुष्टो देवदेवास्त्रिविक्रमः ददाति विपुलान्भोगान्स्वतो मोक्षं च नारद उषैष्ठशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं नार
 दीये उषैष्ठशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनं व्रतं तन्नस्त्राद्या न दीतो ये पूजयेच्छुभं देष्टव्यं श्वेतमंदारमकैवाकरवीरं चरकं
 निरीक्ष्य गगने सूर्यप्रार्थयेन्मंत्रतस्तथा मंदारकरवीरार्का भवतो भास्करांशभाः पूजिता मम दौर्भाग्यं नाशयंतु नमो
 स्तुतवः इत्यर्थो च येन भक्त्या वर्षे वर्षे दुर्मन्त्रं नश्यति तस्य दौर्भाग्यनाशकार्यं विचारणा भविष्योत्तरेऽपीदं व्रतमुक्तं
 धिधिर उवाच ब्रूहि मे यदुशादूलं व्रतं गंधविनाशनं कृतं यद्वतिरो गच दौर्भाग्यशमनं तथा श्रीकृष्ण उवाच इमं प्रश्नं पु
 रापार्थजातं कर्णमहामुनिः पृष्टे राज्ञ्यामहामन्यथा स स्मृपि कालं मंदया कथयामास स प्रश्नमुपविष्टा शृणोति सा देवी
 कृतं जलपुटा जातं कर्णो वदन्नतं उषैष्ठमासि सितपक्षेत्रयोदश्यां युधिष्ठिर गत्वा पुण्येन दीतो ये पूजयेच्छुभं देष्टव्यं श्वेत
 मंदारमकैवाकरवीरं चरकं निर्वच सूर्यदेवं रम्यवल्गुभंदुलं भंतया दीपनैवेद्यपुण्याद्यैर्मंत्रेणानेन पांडव निरीक्ष्य गग
 ने सूर्यं ज्ञात्वा हृदिसमुच्चरेत् सूर्यं च श्वेतमंदारश्वेतार्का कंसमप्रभं करवीरनमस्तुभ्यं निवदुक्षनमोस्तुते इति योभ्य
 च येन व्रतया वर्षे वर्षे पृष्टा ह्यनरः वर्षत्रयं नृपश्रेष्ठ नारीवाभनृसंयुता तस्याः वीरैर्दौर्गन्ध्यदौर्भाग्यं च न जायते न सा पत्यु
 भवेच्छोकेन वंध्यात्वं ध्रुवं लभेत जायते तीव्रसौभाग्यं मर्त्यं हि दुर्लभं नृप कथितं याश्चरिष्यति गंधदौर्भाग्यनाशनं स
 र्वपापविनिर्मुक्तः सुखं वत्स्यति मातरः निर्वंः सितार्ककरवीरलताः स पुण्यायाः पूजयति कुसुमाक्षतदीपदातैः तः सर्वं
 कामसुखवृद्धि स मृद्धिभाजो दौर्भाग्यदो पराहिताः सुभगा भवति श्रवदुक्षत्रयाक्षिवदुक्षोपिक इति नारदायादिशेषः
 उषैष्ठशुक्लत्रयोदश्यां पंचतपस्व रूद्रव्रतं नारदीये उषैष्ठशुक्लत्रयोदश्यां दिवा पंचतपानि शा मुखे देदेह्ये मधुनं रुद्रव्रत
 मिदं स्मृतं उषैष्ठपौर्णमासीमन्वादिः सा च पौर्वाह्णिकी प्राह्णिकी मन्वादिर्निर्णये आदि रम्यपुराणे उषैष्ठमासितिलान्

दद्यात्पौर्णमास्यां विशेषतः श्रवमेधस्य यत्पुण्यं तन्नाशान्तेन सशयः विष्णुरपि यैष्ट्येष्टायुतांचेत्स्याच्छ्रौषान
 हृदानतः नरोनराधिपत्यमाप्नोतीति हेमाद्रौ ज्योतिषे श्रत्रयोगविशेषः ऐंद्रगुरुः शश्याचैव राजापत्येयविस्तया
 पौर्णिमा ज्येष्ठमासस्य महाज्येष्ठाप्रकारिता अपरं कैंवमनपुराणे ज्येष्ठा किं भवदुर्नचताल्लवतं सचदन त्रिविक्रमस्य
 श्रौत्यर्थं दत्तात्यज्येष्ठमास्यापि अथास्यां पौर्णिमा यं वटसा विब्रत इयच पूर्वविद्धाकार्या पूर्वविद्वानकर्तव्या श्रमाव
 स्याच्च पौर्णिमा वज्रयित्वा मुनिश्रेष्ठसा विब्रतमुत्तममिति ब्रह्मवैवर्ते वर्जयित्वेति पयुं दासादष्टादशनाडीं वेधो वटसा
 विब्रततातिरिक्तपरः इयंच यद्यो दर्शो मारभ्य पूर्णिमांतं यावच्चिरात्तरूपं तथा च स्कादभविष्ययोः ज्येष्ठमासि सिते पक्षे
 ब्राह्मण्यं राजर्नमुखे व्रतं शिराजमुद्दिश्य वंहोराश्रस्थितो भवेत् इत्युपकन्यश्रौते उपटुंहितं ज्येष्ठमासि सिते पक्षे पूर्णि
 मायांतं याव्रतं चार्णपुरामहाभक्त्या कथिते ते मयानयेति धर्मउवाच नाराया विधवावापि स पुत्रा पुत्रगर्जिता सम
 तुं कास पुत्रावाकुट्या ह्रतमिदं शुभं ज्येष्ठमासितु सं प्राते पौर्णमास्यां पातिव्रता स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा नियमं कारयेत्
 तः निर्णयास्यते भविष्येच अमायांचतथा ज्येष्ठे वटमूले तथासती चिरात्रोपोषिता तत्र व्रते नानेन पूजयेत् इति
 अथ व्रतविधिः आचम्य मासपक्षशुद्धिरस्य मम भर्तुः पुत्राणां चापुरारोम्य प्रासयेज्जन्मजन्मन्यवैष्वय्यं प्राप्य यैचसां वि
 ब्रतव्रतमहकोरेध्वे इति संकल्प्य वटसेवनमंत्रः वटसेचामिते मूलं सलिलैरमृतोपमैः सूत्रेणैव ध्वेदं भक्त्या गंधपु
 र्पाक्षतैर्धजेत् डोममो वैवटायोति आमयं तीव्रदाक्षिणं भक्त्या दत्तं धर्मराज सावित्रि प्रातिगृह्यतां पायं भक्त्या म
 याहृततोयं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृह्णाण सावित्रि ममास्य व्रतसिद्धये अर्घ्यं सुगंधिसहक पूर्णसुरभिस्त्वाद्गुशीत
 लं स्वपत्न्या सह सावित्रि कुरु पद्माचमनीयकं श्रद्धेः पंचासूतैः स्नानं मया भक्त्या प्रकल्पितं मंदाकिन्याः समानीतमुदकं
 च सदाप्रियं सावित्र्यै नमः धर्मराजाय च नमः इति सर्वं पूजानमंत्रः आचमनं सूक्ष्मतंतुमय वस्त्रं कार्पासेन विनि

मितं सावित्रिसत्यवक्तामयादत्तप्रगृह्यतां इतिवस्त्र सावित्रिसत्यवक्ताधर्मराजसुरेश्वर सावित्रिब्रह्मणासा
 द्मुपवीतं प्रगृह्यतां इत्युपवीतं कुंकुमागुरुकर्पूरकरतूरीरोचनान्वितं चंदनतेमयादत्तं सावित्रिप्रतिगृह्यता चंदनं अ
 क्षतारचसुरश्रेष्ठं कुंकुमाकाः सुशोभनाः मयानिवेदिता मत्प्रागृहाण परमेश्वरि इत्यक्षताः मात्प्रादीनि सुगंधीनि मा
 ल्यप्रादीनि वैश्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि अशंगपूजा सावित्र्यप्रादी पूजयामि प्रसा
 वित्र्ये जेय. कमलायताक्षकैकटिभूतधात्र्ये उदरं पू- ब्रह्मप्रियायै शिरः. अथ ब्रह्मसत्यवतोरंगपूजा धात्रे नम. प्रादी
 ज्येष्ठा यदरं- परमेश्वरि नुहा. अक्षिरूपाय कटिपू. वेधसे ऊरू. पद्मनाभाय हृदयं. सुमेधसे कट. हिरण्यगर्भा
 यमुखं. ब्रह्मणो शिरः विष्णवे सर्वांगपूजयामि देवद्वुमसमुद्भूतः कालागुरुसमन्वितः आग्नेयोयं महाधूपः सावित्रि
 प्रतिगृह्यतां धूपं चक्षुदं सर्वलोकानातिमिरस्य निवारणं आर्तकथं कलितमत्प्रागृहाण परमेश्वरि. दीपं अन्नं च तु
 विधं न्यादुरसैः पद्मभिः समन्वित भक्ष्यभोज्यसमायुक्तैर्वेधं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं पूर्णफलं महादिव्यं नागवल्लीदलै
 र्धृतं खटिराचूर्णसहितं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थे हर्मवर्जो विभावसोः अर्नतपुण्यफलदमतः
 शार्तिप्रयच्छमे इति दक्षिणा सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणोऽप्ये जगत्पूज्ये जगत्प्रातर्विधात्रिवरदे नम. सावि
 त्रित्वं यथादिविचतुर्दं प्रशतायुधं पतिप्राप्तासि गणितं नमदेवितथा कुरु सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणोऽप्ये पूजि
 तां सिद्धिजैः सर्वैः स्त्रीभिर्भुनिगणैरुतथा त्रिसंध्यं देवि भूतानां वंदनीयासि सुव्रते मया दत्ता च पूजेयं त्वं गृहाण नमो रतुते
 इति पुष्पाजालं दत्त्वा ततोऽर्घ्यं दद्यात् त्र्योकारपूर्वकं देविसर्वदुःखनिवारिणि देवि मातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छमे प
 ति व्रते महामागे चाद्रिजातेशु चिरमिव दृढव्रते दृढभवे सर्वदा प्रियवादिनि अवैधव्यं च सौभाग्यं देहि त्वममसुव्रते पु
 षाः पूज्याः श्रमोऽस्त्युच्यते दहाणाः धर्ममो नम इत्यर्घ्यं दत्त्वा प्रार्थयेत् सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणि तेन

सत्त्वेनमां पाहिदुःखसंसारसागरात् त्वगौरीदेव्युचिगौरीदेव्यप्रभचंद्रमंडले त्वमेवजगन्माताः। न। मुद्धरवानने
 यन्मयादुःकृतं पूर्वकृतजन्मशतैरपि भस्मीभवतु तत्सर्वमवैधव्यचंदेहि मे अविद्योगोयथादेवसावित्र्याः। सहितस्त्वव
 अविद्योगस्त्वधारमाकंभूयाज्जन्मनिजन्मनि इति प्रार्थना इति पूजाविधिः अथ कथारुकांदे सनत्कुमार उवाच कु
 लश्रीणां भ्रतंदेवमाहात्म्यं चतथैव हि अर्धैषु च करं श्रीणां पुंजपैत्र प्रदं वद ईश्वर उवाच आसिन्महैषु धर्माज्ञाः। न। पिर
 मधार्मिकः नाज्ञाचां श्रयपतिर्वीरैर्वेदवेदांगपारगः अनपत्यो महाबाहुरसर्वैश्वर्यसमान्वितः स पर्नाकरतपस्तेषु ससमा
 राधते तं पः सावित्री च प्रसावित्री जपन्नास्ते महामनाः जुहोति चैव सावित्री भक्त्या परमया युतः तत्तरनुष्ठानसावि
 त्री सादेवी द्विजसत्तम सावित्र्यहवतर्देवो तस्य ददर्शनमागता तां नृदृष्ट्वा जगद्गंधांसावित्री च नृपोत्तमः प्रणिपत्य नृ
 पो भक्त्या प्रहृष्टेनांतरात्मना तं दृष्ट्वा पतितभूर्मातुष्टाद्वीजगादह तुष्टाहंतव राजेंद्रवरं वरय सुन्नत एव पुनरुत्तया
 राजा प्रसन्नात्तां मुवाच ह अनपत्यो ह्यहं देवि पुत्रमिच्छामि शोभनं चान्यं दृष्टो मिसावित्री पुत्रमेव जगन्मये अन्यद
 स्तित समर्थं भो क्षेत्यैव श्लाघा पितृलभं प्रसादात्तव देवेशितत्सर्वं विद्यते यहे एवमुक्ता तु सा देवी प्रत्युवाच नराधिपं पुत्ररते
 नास्ति राजेंद्र कथैकति भविष्यति कुलद्वयंतसार राज्ञं द्वरिष्यति मामिनी मन्नास्त्रा राजशार्दूलतस्यानाम भविष्य
 ति इत्युक्ता तं मुनि श्रेष्ठ राजानं ब्रह्मणा प्रिया अंतर्धानं गता देवी स संतुष्टो महीपतिः ततः कतिपया हरसुतस्य राज्ञी
 महीभुजः ससत्त्वा सुपुत्रेकन्या पूर्णकाले सुखाय च सावित्र्या तुष्टया दत्ता सावित्र्या जतया तथा सावित्री तेन वरदा त
 स्यानामवभूव ह राजते देवगर्भाभा कन्या कमललोचना ब्रह्मतेजमुनि श्रेष्ठ चंद्रलेखेव चांधरे सावित्री ब्रह्मणो वैसा श्री
 रिवायतलोचना तां दृष्ट्वा हेमगर्भाभारजा चितामुपेधिवान् अथाच्यनाना यवरूपेणाप्रतिमाभूवि तस्यारुपेण
 तेषर्वे सति रुद्धा महीभुजः ततः स राजा संचिरे य उवाच कमलेक्षणा पुत्रिप्रदानकालस्तेन याचते नैव केचन स्वयं वर

यद्वत्त्वं पतिं गुणसमन्वितं मनः प्रलहादनकरं कुलेनाभिगुणेन च इत्युक्ता तां सराजं द्रोहद्वामात्यैः सहैव तां वस्त्रा
 लकारसहितं धनरत्नैः समन्वितं विसृज्य च क्षणं तत्र यावत्तिष्ठति भूमिपः तावत्तत्र समागच्छन्ना रदो भगवान्निधिः स
 पूज्य च ततो राजान् प्रार्थय पाद्येन तं मुनिं आसने सुखमासीनं प्रोवाचे दं द्विजोत्तम पावितो हं वया विप्र दर्शनेनाद्य नारद
 यावदेवं वदन् राजा तावत्सकमलं क्षणा आश्रमादागता देवी वृद्धामात्यैः समन्विता आभिवाद्य पितुः पादौ वंदे
 सामुनिततः नारदेन तुष्टा सा दृष्ट्वा प्रोवाच भूमिपम् कन्येयं देवगर्भाभाकिमर्थं न प्रयच्छसि वराय त्वमहावा
 हो वरयोग्यापि सुंदरी एव मुकुरतः दातेन मुनिनाराजसत्तमः उवाच तां मुनिवाक्यमुभिनयार्थेन प्रेषिता आगते यं वि
 शालाक्षी मया संप्रेषिता सती अत्र याचक्युतो भर्ता पृच्छन् मुनिसत्तम सा पृष्टा तेन मुनिना तस्मै ठया चष्ट भामिनी आश्र
 मे सत्यवात्सल्यमद्युमत्सेनसुतो मुने भर्तृत्वेन मया विप्रवृत्तो सौर जनं दत्तः नारद उवाच कष्टकृतमहाराज दुहिजा तव
 सुवत अजानं रथावृत्तो भर्ता सत्यवानिति विश्रुतः सत्यं वदत्यस्य पिता सत्यं माता प्रभाषते स्वयं सत्यं प्रभाषेत स
 त्यवानिति तेन सः तथा चाश्याप्रियास्तस्य श्रथैः कीदृति मरामयैः त्रिंशोपचालिखत्यश्यांश्चित्राश्च इति चोच्यते
 रूपवान् गुणवान् श्वैव सर्वं श्रास्त्रविशारदः न तेन सदृशो लोके विद्यते चेहमानवः सर्वैर्गुणैः संपूर्णो रत्नैरेव महार्णवः
 एको दं पोमहानस्य गुणाना वृत्त्यतिष्ठति संवरसरेण क्षीणा युर्दृहत्याग करिष्यति अश्रय पतिरुवाच अन्यं वर न भद्रं ते
 वरं सा विभिगम्य तां विवाहस्य तु कालोप्यं वसंतैश्चामलोचने सा विप्र्य उवाच नान्यमिच्छाम्यहं तत्तमनसापि वरं विभो
 योमया ह्यवृत्तो भर्ता समेनान्यो भविष्यति विचिंत्य मनसा पूर्वं पृथ्वा द्वाचं समुद्धरेत् क्रियते च ततः पृथ्वा त्शुभवायादि
 वा शुभं दत्तमन्यं पुमांसं च कथंचान्यं वृणोम्यहं सकृज्जटपतिर राजानः सकृज्जटपांतिपंडिताः सकृत्कन्याः
 प्रदेयते त्र्यंशे येन तपुनिसकुरसकृत् पतिमत्त्वानमेव दुर्द्धिर्वचलं ती कथंचन सगुणो निर्गुणो वापि मूर्ख पाडित एव च दीर्घाय

रथवानां पुंसचभर्ता ममप्रभो नान्यदृणो मिभर्तारं यद्विद्या स्याच्छर्वापतिः इति मत्त्वामया तात पत्कतंब्यं सुखेन च नारद
 उवाच स्थिरा बुद्धिश्चरार्जुनद्रसा विभ्याः सत्यवानपतिः वरयस्व विवाहाय भर्त्रा सह कुरु स्थिति ईश्वर उवाच निश्चितं तु म
 तिज्ञात्वा स्थिरबुद्धिश्च निश्चयात् स्वल्पानुगोमहाराजः प्रतस्थे सौवन्प्रति गृहीत्वा तु सुतारं राजा धूमत्सेनस्य स
 त्रिधौ नारदस्तुतः खैवैतन्नैवांतरं यीयत सगत्वा राजशार्दूलो धूमत्सेनवन्गतः दृढश्चांधश्च राजा च दक्षमूलमुप
 श्रितं तथा यथातिराजा सीपादौ जग्राह वीर्यवान् स्वनाम च समुच्चार्य तस्मै तस्थौ तस्य समीपतः उवाच राजा तं भूपां किमाग
 मनकारणं पूजयित्वा धर्मदानेन वन्यमूलफलैश्च सः व्रतः प्रच्छकुशलं सराजामुनिसत्तम अथ पतिरुवाच कुशलं
 दर्शयेनाद्य त्वराज नममाद्य वै दृष्टितानामसा विभो तव पुत्रमभीप्सता भर्तरि राजशार्दूलप्राप्तो वियमनिदिता मे
 दंकाक्षितं पूर्वभर्तारमनया विभो आवायोश्चैव संवधो भवत्वद्यममपि सतः धूमत्सेन उवाच दृढश्चांधश्चरार्जुनद्रफल
 मूलाशनोत्प राज्याच्छ्रुतश्च मे पुत्रो वनेनाद्य च जीवति सा कथं स ह तद्दुःखं दृष्टि तात वकानने अनभिज्ञा च द्रुखा
 नां प्रत्यहं सा भिकां क्षते अथ पतिरुवाच अनया च दृते भर्ता जानं त्याराज सत्तम अनेन सह वा सस्तु तव पुत्र एमानद
 स्वर्गोत्तयो महाराज भविष्यति न संशयः एवमुक्तस्तदा तेन राज्ञा राजर्षि सत्तमः तथेति स प्रविज्ञाय च कारोद्वाहं मृतमं
 कृत्वा विवाहं रार्जुनः संपूजय विविधैर्धनैः अभिवाद्य धूमत्सेनं जगाम नगरं प्रति सा विभो तु पतिलब्ध्या इंद्राप्यश
 च यथा सत्यवानपि व्रतस्य पतया पत्न्या भिनंदितः क्रोडतेन गृहे द्वे द्वे पौत्रो न्यामयवानिव नारदस्य च तद्वाक्यं हृद
 येन मत्तास्विनी वहतीति यमं च केव्रतस्यास्य च भाभिनी गणयंतीति नान्ये धनलेभे तो पुमत्तमं ज्ञात्वा च दिवसं विप्र
 भर्तुर्मरणकारणं अत्रांतरं च नियमं विदिनस्य मनस्विनी तस्मिन् दिने जगामि पावने सत्यवतो भवत् कुठारं स पारिष्ट
 ह्यर्पाठं कथेयमन्तमं प्रस्थितश्च वनार्थे सा विजिवा कपमन्नवर्ति नगं तंब्यं वने त्वद्यममव विप्रेन मानद अथ वागमयते

साधोमयासहवनं वज्रं सेवस्सरश्चसंपूर्णह्यशर्मोस्मिन्ममप्रभो तद्वनं द्रष्टुमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो सत्यवानुवा
 च नाहं स्वतंत्रः सुश्रेणि पृच्छस्व पितरौ मम ताभ्यां प्रस्थापिता गच्छ मया सह विनिश्चिता एवमुक्ता तदा तेन भर्वासा
 कमलक्षणा श्वश्रूश्च शुरयोः पादावभिव्यधेदमब्रवीत् वनं द्रष्टुमिच्छेयमाज्ञा मह्यं प्रदीयतां उवाच वचनं साध्विवरमे
 कं प्रयच्छत भर्वासहवनं गतुमेतद्वरयते मनः तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा युमत्सेनो ब्रवीद्विदं व्रतं कृतं त्वया भद्रे पारण कुरु सुव्र
 तं पारणांतिर्भीरु ततो गतं तावत्त्रयमर्हसि सावित्र्या वाचं नियमश्च कृतो रमा कारवौ चंद्रोदये सति जाते मया यत्कृतं वं
 पारणं तावमेव शृणु वनदर्शनं कामोस्ति भर्वासाहममाद्यै नमेतन्न भवेद्वानिर्भर्वासहनराधिप इत्युक्तस्तु तदारान्जानु
 मत्सेनो महं पतिः व्रते भिलषितं तन्वितं कुरु त्वय सुमभ्यसे त्वमस्फुत्वा यसां विव्रीद्वश्च श्रूश्च शुरयो रथं सहिता तेन सा
 साध्विविनं सत्यवता ययौ श्रवलो कयंती भर्तारं तं वकालं मनस्विनी व्रतं च फलितं दृष्ट्वा पुष्पिपतं दुर्भसं कुलं दुर्मा
 णां वैवतामानि मृगाणां वैवभामिनी पश्यतीं मृगयूथानि इदं येन प्रवेपती तत्र गत्वा सत्यवानैः फलान्यादाय सत्वरः
 काष्ठानि च समानादाय वचं भारकं तदा कठिनं पूरयामास कृत्वा दृशा वलोकं वटदृक्षस्य सासाध्वि उपाविष्टा मह्यं
 सती काष्ठान्याददत्तरस्तस्य जाता शिरसि वेदना जलानि श्वमहती जाता गान्जाणां वैपथ्यं सदा श्रान्त्वा दृक्ष
 सामीप्यं सा विर्जामिदमब्रवीत् जलानि श्वमहती जाता शिरसि श्वापि वेदना कंठकौर्भयते भद्रे शिशोर्भे शूलं सार्म
 तैः उत्संगेन तव सुभ्राणस्त्वन्मिच्छामि सुव्रते श्वभिज्ञानाद्विशालाक्षी तस्य मृगोर्भेन स्विनी प्रातः कालं मन्व
 माना तस्थौ तत्रैव भामिनी सत्यवानापि सुप्तस्तु कृत्वोत्संगे शिरसि तदा तावत्तत्र समागच्छत् पुरुषः कृष्णपि
 गलः जाड्वत्पुष्पमनोवपुषा तं दर्शय भामिनी उवाच तत्रा कथं वा कथं ज्ञाकरं त्वं लोकभयंकरः यम उवाच ॥
 क्षीणापुस्तु वरा राहे भर्ता तव मनस्विनि विना केनापि मानं तेन शक्यस्तु त्वदंति के द्वे विदुर्विषह्वेजः सो दृशा कथं न ते

शुभे इतिज्ञात्वाभान्गिरस्वयमगमनंमम इत्युक्तातंवरशिर्होतस्यदेहान्महात्मनः शृणुषामंत्रपुरुषं ब्रह्वापासेन
 सत्वरं विचकषततोवेगाद्ग्रह्यहीत्वाप्रारिषतःपुरीं सावित्रीचततःपश्चादनुयातिरुमतंप्रति यमउवाच निवर्तस्वमहाभा
 नेवंदूरंसमुपगता गत्वास्वभवनश्रीं प्रंकुरुवैवोध्वंदौहिकं पूवमुकानुसातेनप्रत्युवाचयमंतदा नश्रमोर्नैवचरलानिः
 सकाशेतवमानद विशेषतश्चभुर्नैकृतोन्लानिःसुरेश्वर धर्ममणत्त्वपालयसेधर्मणत्वंविवर्द्धसे नाफलंदर्शनंदेवमती
 मुक्तकदाचन आहुःस्तपदीर्घाभितिवेदविदोविदुः ईश्वरउवाच संतुष्टस्तववाक्येनधर्मराजोयमस्तदा वराणामी
 श्वरोदात्तावरंतरस्यैदिदेशह सापश्चादात्मनःपुत्रानिपुतुःपुत्रानुशतंतथा चक्षुःप्राप्तैचसावब्रेश्चश्रुश्चशुरयोरापि राज्य
 प्राप्तिं तथा ब्रह्मज्जोवितंचतथाविभोःभर्तुकमलपत्राक्षीनिहतासासुमभ्यमा प्रदक्षिणततःकृत्वाधर्मराजस्यमुन्नता त
 थैत्युक्ताधर्मराजोनामचस्वमालयं सागत्वावटसामीप्यंकृत्वात्संगेशिरस्तथा प्रबुद्धस्तुततोब्रह्मन्सत्यवानिदमब्र
 वीत् मयासुसंवरारोहेदृष्टमद्यैवमामिति तत्सर्वकथितंतस्यायद्ब्रह्मसर्वमेवत तथाचकथितंसर्वंस्वादेश्वयमेनहि
 अस्तंगतततःसूर्यद्युमत्सेनोमर्हीपतिः पुत्रस्यापमनाकांक्षीइतश्चतश्चधावति आश्रमादाश्रमगच्छन्पुत्रदर्शनकांक्ष
 या आचर्योरधयोर्पाण्डुःकगतोऽसिवितावर्योः एवसविविधक्रोशान्सपतर्नीकामर्हीपतिः चकारदुःस्वमत्युग्रपुत्रपुत्रेति
 चासकृत् अकस्मादेवराजेंद्रोऽलब्धचक्षुर्मर्हीश्वरः तदृष्ट्वा महदाश्चर्यं चक्षुःप्राप्तैद्विजोत्तम तच्चपूर्वतदावाक्यमूचरुते
 तापसाभूशचक्षुःप्राप्तिश्चतेराजन्सूच्यतेतुमहासते पुत्रेणचसुसयोगंप्राप्त्यसेनपसतम ईश्वरउवाचयावदेववदत्येनं
 तापसाद्विजसत्तमाः सावित्र्यासहितःप्रातःसप्यवान्द्विजसत्तम नमस्कृत्यद्विजान्सर्वांनिपतरमातरंतथा सावित्री
 चततोब्रह्मन्वदंचरणाविति श्वश्रूश्चशुरयोर्ब्रह्मन्सावित्रीकमलक्षणा मुनयऊचुः किंतुसावित्रीजानासिकारणंवरव
 णिति दृष्ट्वोरचक्षुषोःप्राप्तिःश्वश्रूश्चशुरयोस्तव सावित्र्याच नजानामिद्विजश्रेष्ठश्चक्षुषोःप्राप्तिकारणं चिरसुत

स्तुतेभक्तैर्तेनकालव्यातिक्रमः सत्यवानुवाच अस्याःप्रभावत्संजातनदृष्टंकारणंपरं तत्सर्वविद्यतेविप्राःसावित्र्या
 स्तपसःफलं व्रतस्यैवतुमाहारम्यद्रष्टुमेतन्मयाधुना ईश्वरउवाच एवंतुवदतस्मात्सत्यवतोविभोः पौरास्समा
 नात्।स्तवअश्वक्षुर्नपतिर्यतः येनराज्यंवल्लाद्राजन्हतंक्रूरैणमंत्रिणाश्रमात्पेनहतः।सोपिद्वितीपौराःसमानात्।पौराःऊचुः
 उत्तिष्ठराजशार्दूलस्वरराज्यपालयप्रभो अग्निपिचस्वरराजेंद्रपौरैर्भीत्रपुरोहितैः ईश्वरउवाच सगत्वारजशार्दूलः
 स्वपुत्रजनसद्वतः पितृपैतामहंराज्यंसंप्राप्तश्रमहामनाः सावित्रीसत्यवांश्चैवपरामुदमवापतुः जनयामासपुत्रा
 णांशतवैवाहुशालिनी व्रतस्यैवतुमाहारम्यातस्याःपितुरजापत पुत्राणांचशतव्रह्मन्प्रसन्नाद्यमराजतः एतत्तेकथि
 तंसर्वव्रतमाहारम्यमुत्तम क्षीणायुर्जीवितोभर्ताव्रतस्यास्यंप्रभावतः।कर्तव्यंसर्वनारीणामवैधव्यफलप्रदं सनत्कुमा
 रउवाच विधानंब्राह्मदेवेशव्रतस्यास्यचब्र्यवक क्रियतविधिनापेनस्त्रीभिः पुरानिपूदन ईश्वरउवाच वर्षैकनि
 यमंकृत्वाएकभक्तेनमानद नकाहारेणवाविप्रभुक्तंप्राप्य द्विजर्षभ त्रिदिनंलघयित्वा।तुवतुर्थोदिवसेशुभे चंद्रायाव्यं
 दयाच्चपूजयित्वासुवासिनीः सावित्रीचप्रसाविर्गंधधूपानिवेदनैः मिथुनानियथाशक्त्याभोजयित्वापथसुखं भो
 जयेहंजगद्धात्रिनिर्विघ्नकरुमेजुभे दिनप्रतिदिनंश्रेष्ठंकुर्यान्नन्यग्रोधसेवनं कृत्वावंशमयेपात्रिचाक्षतप्रस्थमेवच सप्त
 धान्यावृतंपात्रप्रस्थैकेनद्विजोत्तम कारयेन्मुनिशार्दूलवल्लभुरमेनवेष्टयेत् तस्योपरिन्यसेद्देवींसावित्रीब्रह्मणासह सा
 वित्रीसत्यवांश्चैवकाठ्यारौपीयमयाविभौ पीठकश्चकुठारश्चकृत्वारौपीयमयौद्वैज फलैः।कालेऋग्वेदंविपूजयेद्ब्रह्मणः
 त्रिपां हरिद्रारजितैश्चैवकंठसूत्रै समर्चयेत् सखीनांकंठसूत्राणित्रिदिनंप्रातिपादयेत् पक्वाणानिचंदेयानिनित्यमे
 चद्विजोत्तम माहारम्यचैवसावित्र्याः श्रोतव्यंमुनिसत्तम पुराणश्रवणकाठ्यंसतीनांचरितविभो पूजयेन्नित्यमे
 वैहमत्रेणानेनसद्वत सावित्रीचप्रसावित्रीसततंब्रह्मण त्रिपा पूजयेत्तद्व्यसेदेविद्विजैर्मुनिगणैः।सदा त्रिसंव्यंदेवि

भूतानां विदितत्वात् जगन्मये मया दत्ताच्च पूजयेत्कथं ह। एतन्मत्सुतं नमः सांख्यपादां पुजयामांत्वा। दम्पजन सा वि
त्रीचप्रसावित्री द्विधा भूता। सिशोभने जगज्जये स्थिता। देवि विभिसंध्यै च तथानवे त्रिवेदे विविजल्लोके त्वेव यागौ स्त्वं महेश्वरि
पुत्रान् देहि यन्नेदं हि सर्वजन्तुसं सर्वदा रूपेदेहि यशोदेहि। सौभाग्यदेहि मे शुभे वधापितं सकलं लोकमते। मां पाहि सर्वदा
यथा तेन विप्रो गस्तु भर्त्रा सह सुखेश्वरि तथामेमुं गृहामागे कुरु त्वज्जन्मजन्मानि एवं संपूजयेद्देवीं कमलासनं संस्थितां
एवं दिनत्रयं नीत्वा चतुर्थे ह निसत्तमं भिद्युना निचसंपूज्य षोडशैव द्विजोत्तम पूजयेद्दसुन्दारैश्च भूपणैश्च द्विजोत्तमान् अ
र्चयित्वा तथा चार्घ्यं सपत्नीकं सुसन्मतं तस्मै संकल्पितं सर्वहैमसा विभिसंयुतं मंत्रेणानेन दातव्यं द्विजमुख्याय सत्तम
सा वित्री कल्पविदुषे प्राणैष्यत यथा मुने सा वित्री जगतां माता सा वित्री जगतां पिता मया दत्ताच्च सा वित्री ब्राह्मणप्रीतिर्य
हता। अथैषं वचनं निरयं पावज्जन्म निजन्म नि मृत्वा च वसते लोके ब्रह्मणः पतिना सह तत्रैव चाचिरं कालं भुंक्ते भोगा
ननु तत्तमान् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं सर्वान् मनोरथान् प्राप्य श्रुतेरुद्रो यजायते इति रक्तादि सा वित्री व्रते अ
थादृश्याप्य हेमाद्रौ रक्तादेव धर्मराजवरदानानंतरं सा वित्री शुवाच यामदीं यं व्रतं देवभक्त्या नारी करिष्यति भर्त्रा
सा सा हिता सा धी सदा रयारसुखभाजना धर्मराज उवाच नारी वा विधवा वा पित्रश्रपुत्रा पुत्रवर्जिता समर्तका सपुत्रा
वा। कुर्याद्भक्तमिदं शुभं ज्येष्ठे मासितु सं प्राप्ते पूर्णमस्वयं पतिव्रता स्त्वात्वा चैव शूचिर्भूत्वा वटं रसि चैद्बृहद्वटकैः सुत्रेणैव पृथे
द्रक्तयां गंधपुष्पाक्षतैः शुभैः नमो वै वस्वतायेति श्रमयतीति प्रदक्षिणं राज्ञो कुर्वीत न केचन भुक्तं च समाहिता तथैव वटदृक्षं
च पक्षे पक्षे प्रपूजयेत् संप्राप्ते च पुनर्धृष्टे लघुभुक् ब्रह्मदर्शिनयेत् दंतानां धावनं कृत्वा नि यमं कारयेत्ततः त्रिरात्रं लघयि
त्वा तु चतुर्थदिने सैव हं चंद्रायाऽर्घ्यं प्रदद्यात्स्यामि पूजयित्वा शुभाः सती मिष्टान्नासि यथाशक्तं याम्भोजयित्वा द्विजोत्तमान्
भोक्ष्येदं तु जगद्वाग्निनिर्विकुरु मे शुभे इति नि यममंत्रः कुरु वां यमये पात्रे वा लुकाप्रस्थमेव वस्वस्थान्ययुतं पात्रं प्ररक्षे

केनद्विजोत्तम वसुधोपरि संस्थाप्य सावित्री ब्रह्मणा सह हैर्मोततस्तयोः प्रीत्यै त्रिरात्रमुपवासतः न्यग्रोधस्य तले
 तिष्ठेत्पावञ्चैव दिनत्रयं सौवर्णाच्चैव सावित्री सत्येन सह कारयेत् रौप्यपर्यकमारोप्य योपरि निवेशयेत् पलाद्वर्द्ध
 यथाशक्त्यपरार्थरौप्यमयं शुभं काष्ठभारं कुठारं च वटचैव मुविरुतं एवं च मिथुनं कृत्वा पूजयेद्गतमस्तुरः वर्तुलं मण्डलं का
 र्द्वेगो नयेत्ततो धनं पंचास्तेन स्तपनं गंधपुष्पादिकेन च चंदनागुरुकर्पूरैर्मालयवस्त्राविभूषणैः नमः सावित्र्यै पादौ नुप्र
 सावित्र्ये तु जानुनां कटिकमलं पञ्चाक्षरैः उदरं भूतधारिण्यै उरान्मोगायत्र्यै कठोरेश्वरिणि ब्रह्मणाः प्रिये अथ ब्रह्मसत्यवन्त्यैः
 पादौ पूजयेत्प्रयतस्तदा धात्रेण मइति पूज्य ब्रूयन् यथायवैनमः परमोष्ठिने तथा मेरुं शङ्करं पायवै कटिं वेधसे चोदरं पूज्यं
 पद्मनाभाय वै हृदिकं ठं मुमेषे पूज्य मुखहिरेण्यगर्भं जे ब्रह्मणे वै शिरः पूज्य सर्वांगं विष्णवे नमः शब्दच्यै वं क्रमेणैव शास्त्रो
 कविधिना शुभं ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्द्वयोरपि अथ अर्घ्यमत्र उरकारपूर्वकायै वीणापुस्तकधारिणे वेदमातर्न
 मस्तस्त्वन्नवै वं प्रयच्छ मे प्रतिव्रते महाभागे वानिजाते शुचिस्मिते दृढव्रते दृढमते भर्तुश्चाप्रियवादिनि अर्घ्यै वं वं
 मे देहि देवि त्वं मम सुव्रते पुत्रान् पीत्रांश्च सौख्यं च गृहाणा र्घ्येन मोनमः अथ ब्रह्मसत्यवत्योरर्घ्यमत्र त्वया स्रुतं जगत्सर्वं स
 देवा सुरमानुषं सत्यव्रतधरादेवे ब्रह्मरूपनमस्तेत्युमा र्घ्यं दानं त्वं कर्मसाक्षि लोकानां शुभाशुभविवेककृत् वैश्वस्वतगृ
 हाणा र्घ्यं धर्मराजनमोस्तुते धर्मराजः पितृपतिः साक्षि भूतश्च जतु पु कालरूपगृहाणा र्घ्यं मर्वै वं वं प्रच्छ मे नो धर्पुर्पैश्च
 नैवै धैः फलैः कुसुमदर्पापैर्कै र्कवत्सै रलंकारैः पूजयेद्गतमस्तुरः अथ सावित्री प्रार्थना सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियमा
 पिणीति न सत्येन मां पाहि दुःखं संसारसागरात् त्वं गौरी त्वं शुचालक्ष्मीस्त्वं प्रभाचंद्रमंडले त्वमेव जगतां माता मामुद्धर भ
 वार्णवात् सौभाग्यं कुलटुङ्गि च देहित्वं मम सुव्रते यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृतजन्मशरीरं भरेमीभिवत्तत्सर्वं मे वै ध
 रं यंच देहि मे अथ ब्रह्मसत्यवत्योः प्रार्थना अवि योगोपपाद्वेव सावित्र्या सहितस्य तौ अवि योगस्तथास्मकं भूयाज्ज

नमति जन्मनि यमप्राधाना कर्मसाक्षिजगत्पूज्यसर्वव्यप्रसीदने अथसावित्र्याः सावित्रे रचययदेवितुर्वयं
 तद्युपपतिनातासिगुणितंममदेवितथाकुरु सावित्रोचप्रसावित्रीसततं ब्रह्मणः प्रिया पूजितां सिद्धिं ज्ञेः सर्वं ह्यभि
 र्मुनिगणैस्तथा त्रिसंध्यदेविभूतानां वंदनीयासि सुव्रते मया दत्ता च पूजेयं तां गृहाण न मे रज्ज्वे जागरत ब्रकुर्वीत गीतं
 त्वादिमंगलेः सुवासिन्यस्तथा पूज्या दिवसे दिवसे गते सिद्धिं कुंकुमं चैवां बालं च स पूजकं तथा दद्याच्च पूजाणि भद्रं सौ
 भाग्यमष्टकं सौभाग्यमष्टकं परिभाषां यतिष्ठेच्च दिवारात्रौ कामक्रोधादिवर्जिता दिनत्रयेऽपि कर्तव्यमेव मद्भगो दिपूजनं
 ततश्चतुर्थे दिवसे कर्तव्यं तच्छृणुष्व मे मिथुनानि चतुर्विंशत्पौडशादशष्टवा पूजेयद्भुगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः
 आचार्यैश्च ततः पश्चाद्भूतस्य विधिकारकं सर्वलक्षणसंपुर्णं सर्वशास्त्रार्थपारंगतं दिव्या ब्रतस्नातं शतं दत्तं जितं दिव्यं सप
 र्नाकं समभ्यर्च्य बालं कारुकुंडलैः शय्यां सोपरकरां दद्याद्गृहं वैवातिशोभनं अशकस्तु यथाशक्त्या रस्तो कस्तो कं प्र
 कल्पयेत् सौषणीं प्रतिगं पुत्रगतिना सह दाययेत् दानमंत्रः सावित्रे रचय यदेवितुर्वयं शतायुषं सत्यं तं पतिलब्धं म
 या दत्ता तथा कुरु सावित्री जगतां माता सावित्री जगतां पिता मया दत्ता च सावित्री ब्राह्मणप्रतिग्रहतां प्रतिग्रहमंत्रः
 मया गृहं तासां वित्रो रचय या दत्ता सुशोभने यावच्छं द्रश्च सूर्यश्च सह भर्जामुखी भव गुरुच गुरुपत्नी च ततो भक्त्या क्षमापयेत्
 यन्मया कृतं कै कल्पव्रते सिमन्तदुरधिष्ठितं सर्वसंपूर्णं तां यातु ययारर्चने कृते अथ यदसे च नमंत्रः धर्मराजो यमो धा
 तानिलः कालो तको वयः वैवस्वतश्चित्रगुप्तो दत्तो मृत्युः क्षयो वदः मासिमास्ति तथा तैस्त्रैर्नामभिः सिंचयेद्वटं इति
 द्वादशनामभिर्द्वादशमासेषु वदसे चने द्वादशमंत्रा ज्येष्ठादितां ज्ञेयाः ॥ १२ ॥ न्यग्रोधे हं वसेति रप्यं तं रुमाद्वयत्वेन से
 चयेत् इति सावित्रीं प्रति धर्मराज वचनं ततो गुरुं सपत्नीकं पूजयेद्भूतविस्मया भूपैश्च सुवस्त्रैश्च कुंकुमैश्च मनोह
 रैः न्यग्रोधस्य समीपे तु हे वा रूपां डिले शुभे सावित्र्याश्चैव मंत्रेण धृतं तद्दामं तु कारयेत् पायसं जुहुयाद्भक्त्या धृतं न स

हमामिनि व्याख्याचैवमनेणतिलग्रीहियवांस्तथा होमतिदक्षिणां दद्यात् वित्तशालयविवर्जितां क्षमापयेत्ततो
विप्रवद्यपादौ प्रयत्नतः भुंजीत वासरति तु न के शांता यशस्विनी अर्धं दद्यात् दत्तं धर्म्यं द्रष्टु वा चैव प्रणम्य च अर्धं
धतिनमस्ते स्तु वा सिधस्य प्रिये शुभे सर्वदेवनमस्कृत्य पतिव्रते नमोस्तुते अर्धं भूतान्मया दत्तं फलपुष्पसमन्वितं
पुत्रान्देहि धनं देहि गृहाण त्वशुभमम सखीभिर्ब्राह्मणैः साद्विभुंजीत विजितेन्द्रिया एवं करोति यानासीद्व्रतमेतदनुत्तमं
भ्रातरः पितरौ पुत्रा अशुरौ स्वजनस्तथा धिरयुषस्तथारोग्याः स्युश्च जन्म शानत्रय भर्त्ता च सहिता सा धीब्रह्म
लोके मर्हियते इति स्कन्दपुराणे सोद्यापनं वदसा विबोव्रतं अथार्यप्रयोगः संक्षिप्तप्रकारेण इदं व्रतं त्रयोदशोभार
भ्यपचदश्यां कार्यं कृष्णपक्षे भ्रमांतं शुक्लपक्षे पौर्णिमास्यंतं कार्यं तत्र विधिः नद्यादौ तिलामलकरजनीविलेप
पूर्वकस्तत्त्वात् व्रतस्य वार्तिकत्वात् पूजादिक निवर्त्य सोद्यापनं संकल्पं कुर्यात् तथाथा तिथ्यादिसंस्कारं मम भर्तुः पु
त्रादीनां च पुरारोभयैश्च र्यादि प्रातिपूर्वकं इह जन्म निजन्मातरे वात्मनोः वैधव्यफलप्राप्तये आचरितवदर विबोव्र
तोद्यापनं करिष्य इति संकल्प्य आचार्यवरणविधाय वदमूले गृहे वा वेदीं विधाय तत्र सर्वतोभद्रविरज्ज ब्रह्मादिदेव
तास्य ग्रहादिकाः संपूज्य तत्र कलशद्वयं प्रतिपाद्य तत्रैकस्मिन् कलशे ब्रह्मयज्ञानमिति मंत्रेण हेमं ब्रह्माणाय नम
ः प्रणहेम सा विर्वाच प्रतिष्ठाप्य तदुत्तरे द्वितीये कलशे पलादधिकराजतपर्यंकैर्हर्म्याः प्रतिमाः सत्यवतसा विर्वाच्य मनार
दानाणि ममं वैरावाह्य पुरतः काष्ठभारकुठारचहैमराजतं च तिधाय पूजयेत् अत्राशकौ एकस्मिन्कलशे सर्वेषां पू
जा पुष्पपूजातिं सा वित्र्यै पादौ पूजयामि प्रसावित्र्यै जानुनी कमलपत्राद्व्यै कटि भूतधारिण्यै उदरं गायत्र्यै कंठ-
ब्रह्मप्रियायै शिरः पू मंत्रपुष्पार्चनाततरं अर्धं दद्यात् राजतादिपात्रेण द्वयोः कलशयोरुपरि उकारपूर्विकेन
विधिणा पुरतः कधारिणे वैधातर्धेन मस्ते स्तु अर्धं दत्तं प्रयच्छमे पतिव्रते महाभोगे भर्तुश्च प्रियवादिनि अर्धं दत्तं

चसौभार्यदेहिद्विंशमसुव्रते पुत्रार्थोत्रांश्चसौभार्यगृहाणाद्यनमोस्तुते अथब्रह्मसत्यवतोः त्वयासृष्टं जगत्स
 र्वसदेवासुरमानुषं सत्यव्रतधरोदेवब्रह्मरूपनमोस्तुते यमस्य त्वं कर्मसाक्षी लोकानां शुभाशुभाविवेककृत् वैवं
 रवतग्रहाणादर्थ्यर्मराजनमोस्तुते नारदायनमस्तुभ्रं सुरेशाद्यभिषदित ग्रहाणादर्थ्यमयादत्तमवैध्वं प्रयच्छ मे
 ततः सावित्रीप्रार्थयेत् सावित्रीब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् मया कृ
 तं महाघोरं जन्मान्तरशतैरपि भस्मीभवतु तत्सर्वमवैध्वं प्रदेहि मे ब्रह्मसत्यवतोः अविद्योगो यथादिव सावित्र्या स
 हितस्त्वय अविद्योगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मनि सावित्र्याः सावित्रिव्यथादेवी चतुर्वर्षशतायुषं पतिं प्राप्ता
 सिगुणिनं मन्त्रदेवितया कुरु यमस्य कर्मसाक्षी जगत्पूज्य सर्वव्यापसी देवि संवत्सरव्रतसर्वपरिपूर्णं तदस्त्वमे ततः
 सुवासिनीः संपूज्य वायनातिदद्यात् कथाश्रवणादिनाराजिनयेत् प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्भ्यात् साविं
 र्त्रां गायत्रीमंत्रेण पायसं घृतदूर्वातिलनीहि यवैः प्रत्येकं अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्हुत्वा ब्रह्मादिदेवताद्वयैकैक्याहुत्या
 च व्याहृतिपूर्वकं नाम मंत्रेण प्रत्येकमष्टोत्तर १०८ शतसंख्याकाहुतिभिर्हुत्वा ब्रह्मादिदेवताद्वयैकैक्याहुत्या
 हुत्वा पक्षे सत्यवत्सावित्र्यो ब्रह्मसत्यवतो ब्रह्मसावित्र्योश्च पृथक् पृथक् होमो नास्ति तत्तन्मंत्रैस्तयोः पूजाप्रार्थ
 नैवैरयुक्तत्वात् ततश्चतुर्विंशतिद्वादशाष्टौ चत्वारिंशतिभिश्चानि वस्त्रादिना संपूज्य पुरिकामोदकमण्डकादिकूष्माण्डना
 रिक्केलमातुलिंगादिमन्त्रैश्च पूरादिकहरिद्रा कुकुमकेसरकरुतूरीविचूर्णितकज्जलकंठसूत्रककण्ठैः किकपादभूष
 णयस्त्रकंचुर्कोश्यादशेषत्रादिदक्षिणातांबूलादिघृतनवसूर्पविहितं वायनं दद्यात् तन्नमंत्रः सोपरकरं द्विजश्रेष्ठव्रत संपू
 र्णकारक वायनं तत्प्रयच्छामि सावित्री प्रार्थयतां मम ततः पीठं व्रतपूर्तये गाचदत्त्वा ब्राह्मणान्संतप्य आशिषोऽगृही
 त्वा इष्टजनैः सह भुञ्जीत इयान्नतत्र विशेषः रात्रौ अष्टं धर्तौ दृष्ट्वा संपूज्य अर्घ्यं दद्यात् अरुधतिनमस्तेस्तु वाशिष्ठस्य प्रिये

शुभे पुत्रान्देहि सुखं देहि गृहाणा र्धनमो रतुते हतिवटसा विनो व्रतोऽद्यापुनं अरुणमिव ज्यैष्ठ्यपूर्णमास्यां पुत्रकामव्रतं
 पद्मपुराणे सुहिते भीष्म उवाच श्रोतुमिच्छाम्यहं ब्रह्मन् ज्यैष्ठ्यपूर्णमाव्रतं सुतानि को न पचाशद्येन लेभे पुनर्दतिः
 पुलस्त्य उवाच यद्वा सिद्धादिभिः पूर्वैर्देवैकथितपूर्वकं विस्तरेण तदेवेदं मरुतकाशां निशामय ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे
 पूर्णिमास्यां यतव्रता रथापेद व्रणं कुम्भस्ति तं डलूपरितं नानाफलमृततद्वादि क्षुद्रं दस्मान् वितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं सित
 चंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं तु शक्तिः ताद्यपानं गुडोपेततस्योपरि निवेशयेत् तस्मादुपरि ब्रह्माण्सी
 चणकलशोपरि कुर्यात्तर्करयोपेतांसां विनोतस्व व्रतमतः मंधूषपंतयोर्दद्याद्वातिवाच्यं चकारयेत् तदभावे कथां कु
 र्याद्यथा तु देवेषु पितृनामहः ब्रह्मणः रथाप्यप्रतिमां कृत्वा गुडमयीं श्रुमां शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत्पद्मसम्बद्रहणे पादौ
 संपूज्य जंघंयोर्भान्यदाय च विधाय चोक्तयुग्मं च मन्मथायेति वै कटिं स्वच्छेदयेत्पुनरुदरमतं द्रव्येन्युरेदितं मुखं पद्म
 मलायेति वा ह्रुवैदपाणये नमः सर्वतमने मौलिमर्चयेच्चापि पद्मज ततः प्रभाते तर्कुं भद्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणा
 न्भोजयेद्भक्ष्यास्वयंतुल्यपाण्यिना भक्त्या तु दक्षिणां दद्यादिसंभ्रजमुदरिजेत् श्रीयतामन्नमगवान्सर्वलोकापितामहः
 हृदये यं समा लोभ्यतश्चानदोभिर्धायते श्रनेन विधिना सर्वैर्मांसिमांसि समाचरेत् उपवासी पूर्णिमास्यामर्चयेद्ब्राह्मण
 त्रयं फलमेकं च सप्ताश्वशवर्धयै भूतले स्वपेत् ततस्त्रयोदशे मासे व्रतधेनुसमन्वितां शठ्यां दद्याद्द्विरच्ययसर्वोपरक
 रसयुतां ब्रह्माण्कांचनं कृत्वा सा विनो रजतैस्तथा पद्मात्मकः सुटिकर्ता सा विनो मुपलभ्यतु वस्त्रैर्द्विजसपत्नीकंपू
 ज्य भक्त्या विभूषणैः शठ्यासनादिकं दद्यात्शीयतामिच्छुदरिजेत् होमं शक्त्या तिलैः कुर्याद्ब्रह्मनामादिकर्तव्यं न
 देवनसर्पि पातद्वपायसेन च धर्मवित् विप्रैर्भ्यो वा यनं दद्यात्पुष्पमाला च शक्तिः यः कुर्याद्द्विधिनान्तेन पूर्णिमास्यां
 लिखेत्पिवा सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मसाम्यतां इह लोके यनं पुत्रान्सौभाग्यं ध्रुवमन्नं तु यो ब्रह्मास्तरमृतो वै

प्रपुरानदात्तमहेश्वरः एकार्थस्वरूपेणस्मरेद्देवंपितामहं एव श्रुत्याचकारासौदितिः सर्वमशेषतः कद्रपपात्रत
 साहाय्यादागत्यपरयामुद्रा चकारकर्मशांभूयोरूपलावण्यसंयुतां वरैस्तांछदयामाससात्रवज्रेवरवरं पुत्रशक्रव
 यार्थायसमर्थचमहौजसं वरया॥मिमहात्मानं सर्वामरानिपूदनं उवाचकश्यपोवाक्यभिद्रहं तारमाजितं अदास्याभ्य
 ह्रमेतनर्कितञ्चक्रियतांश्रुतं आपरतं भां कुरु विष्टिपुत्रीयामियशस्विनि विधास्यामितो गार्भगर्भस्येष्टस्तनौ शुभे ॥
 भविष्यति शुभे गार्भो दिवि शक्रानिपूदनः आपरतं भाततश्चक्रे पुत्रे द्विष्टि विष्टिणा अधिकां इद्रशत्रो भवस्वयेति जुहाववहविरत
 रं देवाश्च मुदुर्देयादानवामुमुदुरतदा दिव्यांगर्भमया धत्तकश्यपः प्राह तां पुनः मुखं ते चंद्रप्रतिमस्तनौ विल्वफलोप
 र्मां अथ रौ विष्टुमाकारौ वर्षातिवशोभनः र्नाड्युहं विशालाक्षि विस्मरामि स्वकांतं तथैव गर्भः सुश्रोणिहस्तेरुष्ट
 द्यौरतनौ तव त्वयायत्नो विधातव्यो ह्यस्मिन् गर्भे वरानने एवं सवत्सरशतमस्मिन्नेव तपोवने संध्यायां नैव भो कव्यं
 गर्भे एयावरवाणीति न रथातव्यं न गंतव्यं दक्षमूले पुसर्वदा नो परस्करे पुनि विरोधं शालोत्सललादिपु जलं नैवावगाहेथाः
 ह्यन्यागारचवर्जयेः न शयानासदातिष्ठेर्व्यायामं च विवर्जयेः न तु पांगारमरमस्त्रिष्टकपाले पुसमाविशेत् वर्जयेत्कल
 हं रतोकं गात्राभ्यगंतयेव च न मुक्के केशातिष्ठेत् नानाशुचिः स्यात्कथंचन न शयेति तत्तरशिरानवैवाधः शिराः कचिन् न वस्त्रं
 हीनानो द्विशानया दर्चरणा सती नाम गत्यां वेदं द्वाचं न वकस्याधिकं भवेत् कुर्याच्च गुप्तं भिर्निर्यं पूजां भगलतत्परां स
 वापधोभिः सृष्टेनवारिणा स्नानमाचरेत् कृतरक्षा सुशुश्रूषावाचा पूजनतत्परा तिष्ठेत्प्रसन्नवदना भर्तुः प्रियहि ते रता
 नतर्जयेच्च भर्तारं सर्वायश्चमपि कचित् कृशाश्चादुर्वलाच्चैवाह्निं कथं मम चागतं रतनौ मे च लितौ रथानां न मुखं च वलि
 भिवुतं एवं विधात्वया चाहकृता हि न वदेत्कचित् स्वरस्वरतुते गमिष्यामि ते येन युक्तरतया पुनः पश्यतां सर्वभूतानां
 तर्जयेतां रथीयत ततः स्वभर्तृवाचो कविपि नास्मतिष्ठत अथ द्वात्वा तथेद्रेऽपि दितेः पार्श्वमुपागतः विहाय देवसदनं तां

शुभे पुत्रान्देहि सुखदेहि ग्रहाणां ध्यानं मेरुतुल्यं विवदसा विधीयते या पुनं श्रूयामेव ज्यैष्ठ्यां मां स्यां पुत्रकामव्रतं
 पद्मपुराणसृष्टिवदे भीष्म उवाच श्रोतुमिच्छाम्यहं ब्रह्मन् ज्यैष्ठ्यस्य पूर्णिमाव्रतं सुतानेकेन पंचाशद्यनेले भेषु नर्दति.
 पुलस्त्य उवाच यद्ब्रसिष्ठादिभिः पूर्वदिनैकयितपूर्वकं विस्तरेण तद्देवं नमस्कृत्वा यात्रिणामय ज्यैष्ठ्यमासि सिते पक्षे
 पूर्णिमास्यां यतव्रता स्थापेद्व्रणकुम्भसिततंडुलपूरितं नानाफलमृततद्ब्रक्षुद्रहसमन्वितं सितवस्त्रयुगच्छत्रांसित
 चंदनचर्चितं नानाभक्ष्यसमोपेतं सहिरण्यं तशक्तितः ताक्षपात्रं गुडोपेततस्योपरि निवेशयेत् तस्मादुपरिव्रज्याणं सौ
 वर्णकलशोपरि कुर्यात्प्रशर्करापोतांसावित्रितस्य वा मतः गंधधूपंतयोदद्याद्गीतं वा चकारयेत् तदभावे कथां कु
 र्याद्यथा तु न्येत्येति तामहः ब्रह्मणः स्थाप्य प्रातिमं कृत्वा गुडमयी शुभां शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्चयेत्पद्मसमं ब्रह्मणे पादौ
 संपुज्य जंतुसौभाग्यदाय च विधाय चोत्पुष्पमंचमन्मथायेति वैकटिं स्वच्छेदराधेयदरमतं द्रव्येत्पुनरिदं मुखं पद्म
 मुखायेति वा द्वौ वेदपाणये नमः सर्वात्मने मां लिमर्चयेच्चापि पद्मज ततः प्रभातं तत्कुम्भं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ब्राह्मणा
 ऽभोजयेद्भक्त्या स्वयंतुल्यवर्णविना भक्त्या तु दक्षिणां दद्यादिमं भ्रमुदरियेत् प्रीयतामन्नमगवान्सर्वलोकपितामहः
 हृदये यंसमालोक्य तच्चानंदोभिधीयते अनेन विधिना सर्वमासिमासि समाचरेत् उपवासी पूर्णिमास्यामर्चयेद्ब्राह्मण
 त्रयं फलमेकं च स प्राशय शवर्ध्यां भूतले स्वपेत् ततस्त्रयोदशे मासे धृतधेनुसमन्वितां शययां दद्याद्द्विरचया यस्य सर्वोपस्क
 रसयुतां ब्रह्माणकं च नं कृत्वा सा वित्री रजतैस्तथा पद्मात्मकः सृष्टिकर्ता सा वित्री मुपलभ्यतु वस्त्रैर्हजसपत्नीकंपू
 ज्य भक्त्या विभूषणैः शय्यासनादिकं दद्यात्प्रीयतामि त्युदरियेत् होमं शक्त्या तिलैः कुर्याद्ब्रह्मनामादिकर्तव्यं न
 देवनसर्पपातहृत्पायसेन च धर्मवित् विघ्नेभ्यो वा यनं दद्यात्पुष्पमाला च शक्तितः यः कुर्याद्द्विधिनानेन पूर्णिमास्यां
 स्त्रियोपि वा सर्वपापवित्तिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मसाम्यतां इह लोके धने पुत्रान् सौभाग्यं धुवमव्रतु यो ब्रह्मासरमृतो वै

एषुरानदात्तामहेश्वरः एकार्थस्वरूपेणस्मरेद्देवंपितामहं एव श्रुत्वाचकारासौदितिः सर्वमशेषतः कद्रुपान्नत
 साहायन्यादानाद्यपरयामुदा त्वकारकेशाभूपेक्षपलावण्यसयुतां वरैस्तांछदयामाससावबन्नेवरवरं पुत्रशक्रव
 धार्थायसमर्थचमहौजस वरयामिमहात्मानसर्वामरानिपूदनं उवाचकश्यपोवाक्यमिन्द्रहंतारमुर्जितं भद्रस्यास्य
 ह्रमेतनाकृतञ्चाक्रियतांश्रुतं आपस्तंभंकुरुविष्टिपुत्रीयामिषशारिचानि विधास्याभितोगंभर्भस्वेष्यस्तनौशुभे ॥
 नविद्यतिशुभोगर्भेदिविशक्रनिषूदनः आपस्तंभाततश्चक्रेपुत्रोद्विष्टविष्ठाधिकं इद्रशोभवस्त्रेतिनुहाववहुविरत
 र देवाश्चमुददैत्यादानवाभुमुदस्तदा दिव्यांनर्भमथाधत्तकश्यपःप्राहतांपुनः मुहंतेचंद्रप्रातिमरतनौविल्वफलोप
 मौ अथरौविद्रुमाकारौवर्णश्चातीवशोभनः र्नांदृष्टुहविशालाक्षिविस्मरामिस्वकांतं तथैवगर्भःसुओणिहरतेरुष्ट
 धौरतनौतव त्वयायत्नोविधातव्योह्यस्मिन्गर्भवरानने एवंसवत्सरश्चतमस्मिन्नेवतपोवने संभ्यायानैवभोक्तव्य
 गर्भेष्टयावरवाणिनि नस्थातव्यंनगंतव्यंदृक्षमूलेषुसर्वदा नोपस्करेपुनिविशेर्मुशालोल्लखलादिषु जलंनैवावगाहेथाः
 शून्यगारचवर्जयेः नशयानासदातिष्ठेर्व्यायामंवाविवर्जयेः ननुपांगारभस्माश्चिद्यकपालेषुसमाविशेत् वर्जयेत्कल
 हस्तोक्तगान्नाभ्यगंतयैवच नमुक्तकेशातिष्ठेतांशुचिःस्वात्कथचन नशयेतोत्तरशिरानवैवाधाःशिराःकचित् नवख
 ह्नेनालोद्विज्ञानचार्द्रचरणसती नाभंगल्यवेद्वार्चनवकस्याधिकामवेत् कुर्याच्चगुरुंभिर्निर्यपूजामंगलतत्परा स
 र्वौपधाभिःसुष्ठुनवारिणाल्नामाचरेत् कवरक्षासुशुश्रूषावाचापूजनतत्परा तिष्ठेत्प्रसन्नवदनोभर्तुःप्रियहि तेरुता
 नतर्जयेच्चभर्तारंसर्वावस्थमपिकचित् कृशाशादुर्वलाच्चैववाहिक्यममचागतं स्तनौमेचलितौरुस्थानान्मुखं चवलि
 भिर्युतं एवविधात्वयाचाहकृताहिनवदेकचित् स्वस्वस्वतुतेगामिष्यामितथेष्ट्युक्तस्तयापुनः परयतांसर्वभूतानां
 तन्नैवांतरधीयत ततस्त्वमर्चवाचोक्रविधिनस्मतिष्ठत अशुद्धाह्वातधेद्रेऽपिदितेःपार्श्वमुपागतः विहायद्वेषदन्तंतां

शुश्रूषुरवास्थितः दितेः छिद्रांतरे प्रसुरभवत्पाकशासनः विपरीतोदरव्यग्रः प्रसन्नवदनो वाहिः अजाननिकचतर्काद्यर्था-
 रत्मनः शुभमाचरत् ततो वपश्चतसि सायुने तु दिवसौ स्त्रिभिः मेनेकतार्थमात्मानं प्रीत्या वरिश्यत मानसा अरुत्वा पादयोः
 शौचं शयाना मुक्तमूर्धजा निद्राभारसमाक्रांता दिवा परशिराः क्वचित् ततस्तस्यांतरं लब्ध्वा प्रविश्यातः शचीपतिं
 वज्रेण सप्तधा चक्रे तद्रभीजिदशाधिपः ततः सप्तवने जाताः कुमारः सूर्यवर्चसः रुद्रतः सप्ततेवाहानि पिब्राजं भेदिना
 भूयो पिरुदमानां रतनैकैकं सप्तधा चिच्छनत् एवमेकोनपचाशद्भूतारुते रुरुदुर्भृशं इंद्रो निवारयामास मारुदभ्यपुनः पु-
 नः ततः सर्चितयामास वितर्कमातिवृजहा कर्मणः करयमाहारम्यात्पुनः संजीविता रत्नवर्मा विदिवापु एव यो गेन
 पैर्णमासी फलं विदं नूनमेतत्परिणतमथवा ब्रह्मपूजनात् वज्रेणाभिहताः संतो न विनाशमवाप्नुयुः एकोऽप्यनेक
 तामापय रमादुदरगोप्यथ श्रवध्याननमेवैते तस्माद्देवा भवन्ति यस्मान्मारुद इत्युक्तारुदतो गर्भसंस्थिताः मस्तो-
 नामतेनास्त्रा भवंतु सुखभागिनः ततः प्रसाद्य देवाः क्षमस्वैति दितिपुनः अर्थशास्त्रं समास्थाय मयैतद्भुक्तं कृत्वा
 मरुद्भूतैर्देवैः समेतो ह्यमराधिपः दिति विमानमारोप्य संयुक्तान् गमिदिवं यज्ञभागभुजो जाता मस्तस्ते ततो भवन्-
 नजगमुरैष्यमसुरैस्तस्ते सुरवच्छमाः इति पाश्चात्त्यैः षष्ठपूर्णमायां पुत्रकामव्रतं अथास्यामेव ज्यैष्ठ्यां वित्त्वं
 विराजयत ब्रह्मोवाच ज्यैष्ठ्ये मासितु तं प्रोक्तं पौर्णमास्यां द्विजोत्तम ज्यैष्ठ्या कुजादिने कुर्यात्सिद्धार्थैः स्नानमत्तम आदि-
 क्षं सितयेद्वक्त्या गधपुष्पैश्च पूजयेत् वत्सरं तेव कभक्तं तु हविष्यान्नेन कारयेत् श्वशूकरखरादीनां दंष्ट्रीने भोजनं त्यजे-
 त् अनेन विधितानां सम्यक्कमसिमां सिसमाचरेत् ततः संवत्सरे पूर्णगत्वा वित्त्वसर्भापतः गृहीत्वा बालुकां पात्रे प्रस्थमा-
 त्रामहामुने अथ दाधान्यमादाय यवशालितिलादिक ततो र्वशमये पात्रे वस्त्रयुगेन नैवेदयेत् उमामहे श्वरहैमं श-
 स्या कुप्याद्विभूषितं रकवस्त्रयुगं दद्यान्नैवेयं फलसंयुतं पुष्पैर्बहुविधैश्च आपि फलैर्नानाविधैस्तथा गुडक्षुज रिकैस्तत्र लव-

ऐतद्विरुद्धकैः सतथा न्यैस्तथादीर्घैश्चात्र प्रकलितैः राजनीकं ठमूत्रैश्च शुभ्रैः कुंकुमकैः संश्रवतः क्रूरैः
 तेषां उग्रमर्दो हारप्रिया श्रीनिकेतनमस्तुभ्यं शिवा प्रिय नमो रतुते श्रवैषोऽयं च मे देहि श्रियं जन्म निजन्म नि श्रियं य
 नपतिपुत्रानारोभ्य कुलसंततिं सौभाग्यरूपसंपत्तिपूजितस्त्वं प्रयच्छ मे सहस्रं विल्वपत्राणां होमयेतु यथाविधि
 पयसंतं ब्रजुयाद्विप्रभ्रांतो यमं जवित् राजतं श्रीतरुत्वा सुवर्णफलशोभितं श्रष्टेत्तरशतं यावत्प्रीतवज्रेण वधयेत् अ
 योदश्यां समारभ्य यावत्पूर्णा भवोत्तिथिः त्रिरात्रागारं कृत्वा पूर्ण ठवासीजितेंद्रियः उग्रपते पशुपते त्रैलोक्येणाधिपते
 प्रभो गृहाणार्धं महर्देव गौर्यसह महेश्वर ततः प्रभाते स प्राप्ते स्नात्वा च तिलसर्पैः वस्त्रालंकारयुगैश्च गुरु
 दांपत्यमर्षयेत् पादुकोपानहच्छत्रशय्यां गांधसुभूषितां गुरुसंपूज्य भक्त्या तु दद्यादेतत्प्रयत्नतः पौडशाष्टौ तु चतुरो
 द्विजान् दांपत्यभूषितान् वस्त्रालंकारभोगदानैस्तस्मिन्नहनिपूजयेत् मिष्टान्नं भोजनं देयमात्मनः श्रेय इच्छता याना
 रीकुरुते चैतद्भूतपापप्रणाशनं सर्वसिद्धिकरं पुण्यं शिवलोके महीयते कल्पकोटिशतं यावदास्थाय शिवसन्निधौ ततो
 राज्ञो भवेन्मर्त्ये पुत्रपौत्रसमन्विता इति रुकंदपुराणोक्तं सोऽप्यनं विल्वत्रिरात्रागतं अस्यामेव पूर्णमास्यां तिलदानं छ
 त्रोपानहानि च कुर्यात् तदुक्तं निर्याय्यते उष्येमासितिलान् दद्यात्पौर्णमास्यां विशेषतः अश्वमेधस्य यत्पुण्यं
 तस्याप्तोति संशयः विष्णुधर्मोत्तरे सोऽपवासरतया ज्यैष्ठ्ये पूर्णतृतीयाश्लक्षणे उपानहौ तथा छत्रं दत्त्वा तं सुखी भवेत्
 तत्र मंत्रः उपानहौ प्रदास्यामि कंटकादिनिवारणे सर्वस्वधने पुसुखं देयतः शांतिप्रयच्छ मे छत्रदानं मंत्रा इहामुत्रातप
 ज्ञाणं कुरु मे शिवप्रभो छत्रवत्स्येति पदं तत्राक्षणा यमया सह मया लक्ष्म्या सह विष्णुस्मृतौ उष्येष्ठे षष्ठायां तत्रैव स्यात्
 त्र्यष्टोपानहं प्रदानेन नरो नराधिपत्यमाप्नोति तथैवामनपुण्यं उदकुंभां वृदानां त्रिविक्रमस्य प्रीतिपथं दातव्यं उष्येष्ठमा
 सित्विति इयं चरैः उपमन्वादिः तत्र मन्वादि कार्यैर्वेन श्राद्धदानादिविधेयं तथा च कौर्मकल्पादि रपिकल्पादिकार्यं

मापिकाट्यं श्रवपद्मपुराणदानमुक्तं सत्स्यपुराणे एतदेव यदापद्मभूद्वैरण्मयं जगत् तत्कथां ताश्रयेत द्वयपद्मि
 त्पुच्यते बुधैः पाद्वतत्पंचपंचाशत्सहस्राणि तु पठ्यते ऽथैधमासि तिलैर्पुंक्तं सोऽथ मेधफलं लेभेत् नारदीये च एतद्वै
 पंचपंचाशत्सहस्रं पद्मसंहितं पुराणैल्लखयित्वा वैष्ण्वैष्णवांस्त्वर्वाजसंयुतं यः प्रदद्यात्सुसंस्कृत्य पुराणज्ञायमानवः
 स प्रातिवैष्णवधाम सर्वदेवनमस्कृतः इति पद्मपुराणदानं ॥ स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्याप्रणीतं
 नाशास्त्रविचारसाररसवित्तद्वंद्वसंरक्षकः धर्मधर्मविभागकृद्गुप्तैः प्रादां बुजार्चरतो जीयात्पुत्रकलत्रमिन्नसहि
 तः संपालयन्द्भां चिरम् १ रणवीरसिंहभूपेन कारिते कृत्यसागरे श्रमवद्भैषक्यानां रन्धोरत्नसमुच्चयः २ इति
 श्रीमत्सर्ववशावतसरघुकलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे ऽथैधमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवमहाधिकारेज्यैष्ठमासोद्भूतस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ आवण प्र. २४

आपादमासप्रारभः

॥ उर्ध्वांगेष्टाय नमः ॥ अथाष्टमासकृत्यनिर्णयः ॥

तत्रमिधुनसंक्रांतीपराः श्रौतश्राविकाः पुनः कालउक्तः रात्रौ तु पूर्वोक्तव्यवस्थाज्ञेया अथ कृत्यं रक्तद्विपुराणे
 आषाढाद्यपि योमासमेकभक्तसमाचरेत् राज्ञोऽसौ मान्यतां प्राप्य कामानाप्नोति पुष्कलान् महाभारते आषाढमेकभ
 केनरिथव्यामासमर्तद्वितः बहुधान्यो बहुधनो बहुमान्यश्च जायते आषाढकृष्णप्रतिपदान्मारभ्य बहुभोगबहुधान्यप्रा
 तित्वतारंभः कार्यः तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ज्यैष्ठ्यां तु जमतीतायां प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् पूर्ववत् पूजेयेद्देवं विश्वरूपधरं
 हरिं पूर्ववत् रूपावातिव्रतवत् कृत्वा व्रतति च तथा चिराञ्चंदत्वाभ्युक्तं शयनं द्विजाय लब्ध्याय न धान्यममुजभूमौ
 स्वर्लोकमासाद्य च भोगवान् स्यात् इदमेव भोगावातिव्रतं अत्रारोपयति पद्मतांगत्वेन माधवनामधेयमूर्ध्वपूजाव्रतं
 आषाढकृष्णद्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः पूजाव्रतं कार्यं आषाढकृष्णतृतीयायां गौरीव्रतं गत्वेन सुभगगौरीपूजा
 व्रतं इयं चान्नेयकरपादि तत्रापि कल्पं आदिश्रद्धदानादिकृत्यं कल्पं तत्स्थायिफलकमुक्तं आषाढकृष्णचतुर्थी
 संकटचतुर्थीव्रतं गत्वेन हरनंदनगणपतिपूजादिकमुपवासव्रतं कार्यं पंचम्यां नानापूजा आषाढकृष्णपक्षा गृह
 नामधेय रक्तद्विपुराव्रतं आषाढकृष्णसप्तम्यां निक्षुभार्कपूजा माघकृष्णादित्वेन भविष्यपुराणे यानादर्यु
 पवसेद्वं कृष्णामेकांतसप्तमीं सागच्छेत्परमं स्थानं निक्षुभार्कप्रपूजयेत् एकांति यि वने मूर्ख्यां कृष्णसप्तमीं निक्षुभार्क
 सप्तम्याव्रतं तत्रादित्यस्य भगवतः पूजोपवासव्रतं स्त्रीभिरनुष्ठेयं आषाढकृष्णाष्टम्यां कृष्णाष्टम्याव्रतं तदुक्तं
 बालिपुराणे प्रतिमासं च ते पूजामष्टम्यां यः करिष्यति मम वै वारिखलान् कामान् स संप्राप्नोत्यसंशयमिति आषाढकृ
 णनवम्यां मद्भिर्देवी पूजाव्रतं तदुक्तं मदनरत्ने उपवासपुरोमक्त्या नवम्यां पक्षयेद्देवोः आषाढमासिरार्धे द्रव्यः कु
 र्यान्नक्तभोजनं पूजयेच्छुद्ध्यादुर्गामैर्निर्नाशितनामतः ऐरावणगतां शुभं चैतद्वत्स्वरूपिणी ऐरावणसमारु

ढ इन्द्रस्यानुचरो भवेत् आषाढकृष्णदशम्यां धर्मराजस्य पूजनं भविष्यपुराणोक्तं यमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
 सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभिरणमन्त्राश्च कीर्तिताः मूलमन्त्राः प्रधानमन्त्राः अंगमन्त्राः परिवारमन्त्राः प
 द्मपत्रेषु परिवारदेवतासहितं कर्णैकस्थितिधीर्गंगाधादिभिः पूजयेत् सातिलक्षीरात्रमक्षिकैर्होमं कुर्यात् तत्रादौ
 यमयधर्मराजोपेत्यादिपरिवारदेवतापूजा ततो घृताकधाना होमस्तत आज्यधारदि होमः ॥ इति भविष्यतपु
 राणोक्तं यमदशर्माव्रतं इदं दशर्माग्नेः सर्वमासेष्वनुष्ठेय आरोग्यव्रतमपि दशर्माग्नेः सर्वदा अनुष्ठेय आषाढकृष्णैकाद
 शीयोगिनीतदुक्तं नारदीये आषाढकृष्णैकादशीयोगिनीसमुपोष्यतां सर्वदानफलं प्राप्य भो देवते विष्णुमंदिरं अ
 स्याः कथा युधिष्ठिर उवाच आषाढकृष्णपक्षे तु कावाह्यैकादशी भवेत् किं नाम कोविधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद
 श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तममिदं लोकानां चाहिताय च कथयिष्यामि राजेंद्र भुक्तिमुक्तिफलप्रदं आषाढस्य कृष्णपक्षे यो
 गिनीनामनामतः तस्या व्रतप्रभावेन पूतो भवति मानवः तस्मात्सर्वं यत्नं कर्तव्यं कादशीतिथिः कामप्रदे हलोके च
 परलोके च मोक्षदा महापातकहर्त्रा च महापुण्यफलप्रदा योगिनीनाम यस्मात्तत्तस्मात्सर्वोत्तमस्मृता सप्तरेतु रतरे
 राजन्संचरैकादशीव्रतं जगन्नाथमसारवैसाख्यै योगिनीव्रतं कथयामि तव यत्रेहं कथापौराणिकी शुभां ब्रह्मकायां
 राजराजः शिवमकिंपरायणः तस्यासीत्पुष्पवटुको हेममालीति नामतः तस्य पत्नी सुसूक्ष्मा च विद्यालक्ष्मीति नाम
 तः स तस्यां लिह संयुक्तः कामपाशवशंगतः मानसारपुष्पानि च यमार्मयस्वयं हे स्थितः पत्नीं प्रेमसमायुक्तो न कु
 रेरालंघयतः कुवेरो देवसदनैकेति शिवपूजनं मध्याह्नसमये राजन्पुष्पागमसमीक्षकः हेममाली स्वभवने रम
 तैकांतपासह यशराट् प्रत्युवाचा यकालातिक्रमकोपितः कस्मान्नायाति भो यक्षो हेममाली दुरात्मवान् मिश्रयः क्रिय
 तां मस्य इत्युवाच पुनः पुनः यक्षोऽबुच्यते नित्यं कामुको गेहि रमते स्वेच्छयान्तप तेषां वाक्यसमाकर्ण्य कुवेरः कोपपूरितः

भ्रानयामासतंतुवटुकहेममालिनं ज्ञात्वाकालाप्ययंसीधिमवधाकुललोचनः अस्मात्तएवचागतयकेवरस्या
 धतःस्थितः तद्वृद्धाधनदःकृद् कोपसरकलोचनः प्रत्युवाचरुपाविष्टः रफुरदोष्ठपुटद्वयः धनदडवाचं आःपा
 पटुदुर्दंतकृतंभेद्वहेलन अष्टादशशृङ्गकुष्ठोवियुक्तःकांतयातया अस्मात्स्थानादपल्यसेतागच्छस्थानमयाधमं
 इत्युक्तोधनद्वेधेनतस्मात्स्थानात्पुपातसः महादुःखाभिभूतश्चकुष्ठोपीडितविग्रहः तैवतोयनमल्यं चवनेरैद्रालभद
 दसौतसुखदिवसेतरयननिद्रालभतेनिशि यातुकेनाभिभूतोपिपूर्वकर्मस्मरत्यसौ छायायापिडिततनुर्निदाधेतपपी
 डितः शिवपूजाप्रभावेनरमृतिरतस्यनलुप्यते अममाणस्ततोगच्छद्विमाद्विपर्वतोत्तमं तत्रापश्यन्मुनिवरंमार्कंडेयं
 तपोनिधिं यस्यापुर्विद्यतेसतब्रह्मणोदिवसान्यथ आश्रमंतगतस्तस्यऋषेर्ब्रह्मसदःसमं वंदेचरणौतरयदूरतः
 पापकर्मकृत् मार्कंडेयोमुनिवरोदृष्टवातकुष्ठिर्नतदा परोपकरणार्थायसमाहुयेदमब्रवीत् कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वंकु
 तोनियतरोल्लासि इत्युक्तःसत्रत्युवाचमार्कंडेयमहामुनि हेममात्युवाच राजराजस्यानुचरोहेममालीतिनामतः
 मानसात्पुण्यनिचयमानयिषप्रत्यहंमुने शिवपूजनेवलायांकेवरायसमर्पये एकस्मिन्निदिवसेकुललोपश्चविहितोम
 या पत्नीसौरव्यप्रसक्तेनकामव्याकुलचेतसा तत क्रुद्धेनरातोहराजराजेनवैमुने कुष्ठाभिभूतःसजातोवियुक्तःकां
 तयातया अधुनातवसांनिधंयातोस्मिंशुभकर्मणा सतांस्वभावतश्चित्तपुरोपकरणक्षमं इतिज्ञात्वामुनिश्रेष्ठमांश
 शाधिक्रान्तं मार्कंडेयउवाच इवासरत्यभिद्रोक्तनासात्यभाषितंपतः अतोवतोपदेशोत्कथयामिशुभमद्दं आ
 पाठेकृष्णपक्षेत्तुयोगिनीव्रतमाचर आस्याव्रतप्रभावेन कुष्टनश्यतितेनय इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वादंडवत्पतितः क्षि
 तौ उत्थायदिष्टेमुनिनावभूवातीवहर्षितः मार्कंडेयोपदेशेनकृततेनब्रवीत्तमं तद्गतस्यप्रभावेनदेवरूपोबभूवसः
 संयोगंकांतयालेभुवभुजेसौरव्यमुत्तमं ईदृग्विषयत्पश्रेष्ठकथितंयोगिनीव्रत अष्टादशसहस्राणिद्विजान्भोजयते

तुपःतत्फलंसमवाधोतिथेगिर्नोवतकृत्तरः सहाप्रापप्रशमनीमहात्पुण्यफलप्रदा शुचौकृष्णैकादशोतिकथिताया
निनिन्य पठनाच्छ्रवणान्मर्त्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते इतिब्रह्मवैवर्तपुराणे ॥

पद्मपुराणेषु आषाढकृष्णयोगिन्येकादशीमाहात्म्यं

अस्यांपुंडरीकाक्षनामविष्णुपूजनं आषाढकृष्णद्वादश्यांतिथीशत्वेनहरेःपूजनकार्थं आषाढकृष्णत्रयोदश्या
त्रयोदशीमात्रव्रतत्वेनकामत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे काममूज्यत्रयोदश्यामूल्योजायेतशुभ इष्टारूप
वर्तमानार्थालभेत्कामांश्चपुष्कलान् मूलमन्त्रागसंज्ञाभिरंगमन्त्राः प्रकीर्तितः पूर्ववत्पद्मपत्रस्य कर्त्तव्यश्चातिथी
श्वरःअथपुष्पपहारैश्चयथाशक्तिविधायते पूजात्रावितंशाठयेनकृतमिन्नफलप्रदा अज्ययारासमिद्धिश्रद्धाधिशी
राक्षमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलकोहोम कृतःशान्तिनचेतसा अन्नमूलमन्त्रःकामगायत्रीसिधौघैत्रशुक्लत्रयोदश्याञ्जनयत्रयो
दश्यां अन्नगमन्त्रा अपि तत्रैव ज्ञेयाः आषाढकृष्णचतुर्दश्यां मासिशिवरात्रिब्रतगत्वेनशिवचतुर्दशीव्रतं तदुक्तंमदन
रत्ने स्कंदपुराणेयतःकृष्णचतुर्दश्यांपूजायत्नेनमेकृता तद्याज्ञागणरात्रौसन्निधौमेकतंतथेति आषाढामावास्यामि
तकलमादिःकलपादिकृत्यमधिकृत्यात्रश्राद्धादिविधेयं अमावास्यायांसंकलामावास्यासाधारणं शूलव्रतं हेमाद्रौशे
वधर्मेपु अमायांतुनिराहारोषोषदमेकमुयंत्रितःशूलपिष्टमस्यकृत्वावर्धतैविनिवेदेयत् अन्नेनरूपहृत्यादिपापानिस्सक
लान्यपि नश्यन्त्यरिविनाशश्चाशिवलोकेगतिर्भवेत् अथाषाढशुक्लप्रतिपदायामारोग्यप्रतिपद्व्रतं विद्याप्राप्तिव्रतग
त्वेन सूर्यपूजनं ब्रह्मण पूजनच संवत्सरमिदंकृत्वाततःसाक्षात्त्रयोदशं पूजनंदेवदेवस्यतस्मिन्नहनिमार्गवेतिविष्णु
धर्मोत्तरोक्तमारोग्यव्रतं सदाप्रतिपदप्राप्यशुक्लपक्षस्ययादव संवत्सरमहामागशुक्लगंधानुलैपनैरित्यादिशुक्लप्र
तिपदिस्सविस्तरज्ञेयं आषाढशुक्लद्वितीयायारययात्रोत्सवः तदुक्ततिथितत्वेत्स्कादि आषाढस्यसितेपक्षेद्वितीया

पुण्यसमुत्ता - तस्यांरथेसमारोप्यरामंमंभद्रवासह नारदांयापश्चात्तस्यास्तपक्षोद्धतीयापुण्यसंयुतेत्यादि द्विजा
 तिभिर्द्रतस्यार्थपरिक्रम्यपुरोदितं जलाशयातिकंभावाकारयेच्चमहोत्सवं तदंतेदेवभुवनंप्रवेश्यचयथाविधि ब्राह्म
 णान्भोजयेच्चैवव्रतस्यास्यप्रपूर्तयेद्वति आषाढशुक्लतीयायां सलक्ष्मीकेशवपूजा नारदीये आषाढस्यतृतीयायां
 शुक्लपक्षेचवाससा केशवंतुसलक्ष्मीकंसखिकिवृद्धिजोर्वेयत् भोजनैःसुरभीदानैर्वैश्वश्रेयविभूषणैः प्रियैर्वाभ्यर्च्य
 श्रीयानारोसीभार्यवांछया समुपास्यव्रतचैतद्वनधान्यसमन्विता देवदेवप्रसादेनविष्णुलोकगवाप्नुयात् आषाढ
 शुक्लचतुर्थी रथंतरकल्पादिः तस्यांकल्पादिश्चाद्धदात्तादिकमनंतफलदमित्तिवाक्यप्रयचितम् आषाढशुक्लपंचम्यां पं
 चवर्णध्वजग्राभाद्वहिरंधरोपातितियायवायुपूजासर्वलोकपालपूजा तदुक्तंनारदीये आषाढशुक्लपंचम्यांवायुंसर्वगतंमु
 नेनामाद्वहिर्विनिरगत्यधरोपांतसमास्थितः ध्वजंचप्रचवर्णैस्तुवंसादृढाग्रसंस्थितं संमूर्छितंनदध्यातुकल्पितासनमध्य
 तः, ततस्तन्मूलदेशेतुदिक्षुसर्वांमुनारद लोकपालान्समभ्यर्च्यकृप्याद्वापुपरोक्षेण तस्मैतस्मैमदिर्भाशायपूजांसम्य
 कप्रकल्पयेत् एवंस्थित्वातिराहारस्तत्रयामचतुष्टयं सायमागत्यभोहस्वंभुक्त्वास्वयमवस्थितः लोकपालात्त्रिमस्कृत्य
 सुप्याद्धमितलेश्थतः यःस्वप्नोजायतेतस्यारात्रौयामेचतुर्थके सएवभवितानूनसस्यमित्याहवैशिवः अशुभेनसम
 त्यक्तैःशिवपूजापरायणः सोपवासोयजेद्वेवयामंतद्दिनेमेववा भोजयित्वाद्विजानद्वैततःशुभफलंलभेत् एतमेतत्स
 मुहिंष्टुभाशुभनिदर्शनं नृणांसीभार्यजनकमिहलोकंपरञ्च इतिसौभग्यजनकपंचमिव्रतं आषाढशुक्लपक्षांरिकं
 दव्रतं नारदीये आषाढशुक्लपक्षांतरकदव्रतमनुत्तमं उपोष्यपूजायित्वैवशिवोमाप्रियंमातमजं लभतेवाछितान्का
 मान्पुत्रपौत्रादिसंतति आषाढशुक्लसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतं नारदीये आषाढशुक्लसप्तम्यांजातहृद्रोरविःस्वयं सं
 पूज्याविधिधानेसोपवासोर्जितोद्विधः स्वर्गीर्तिभलतेविप्रदेवैर्द्रस्यप्रसादतः निर्णयाद्यनेऽपि आषाढशुक्लसप्तम्यां

करपपाद्विस्वात्तामसयेजातः तत्रवर्तुलमंडलस्थितसूर्यधूपदीपानुलेपनादिभिः संपूज्यनैवेद्यं दद्यात् तदुक्तं ब्रह्म
 पुराणे आपादशुक्लसत्त्वाविस्वत्ताममारकरः जातः पूर्वतत्तस्मात्तत्रापि पृथग्जेतसदा रथचक्राकृतौ रम्यमंडल
 सर्वकामदः भक्ष्यभोज्यैस्तथाप्यैः पुष्पैर्धूपैर्बलेपनैरिति आपादशुक्लाष्टम्यामहिषघ्नदेवाव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्या
 तथापादस्त्रादथाचैवानिशावना तेनैवस्त्रापप्येदवापूजयेच्चविधानतः ततः शुक्लजले स्नाप्यविलिपेत्संस्तुचंदनैः नैवेद्यं शर्क
 रोपुतंदत्वाचमनमर्पयेत् भोजयित्वा ततो विप्रान्दत्त्वा स्वर्णचदक्षिणां विसृज्य चततः पश्चात्स्वयं भुंजीत वाग्यतः एतद्ब्र
 तनरः कृत्वा देवा लोकमवाप्नुयान् तथा च देवीपुराणे अष्टम्यां व्रतथापादनिशातो येन स्नापयेत् ततो देवीजले कुठ्वैर
 दामुदकेन च स्नात्वा विलिप्य कपूर्चंदनरोचनांबुभिरिति पाठांतरं धूपचंदनकपूर्वा लकैः सिता सिन्हकैः अक्षयात्तथा
 कंरया पूर्णान्नानि कानि शुभानि च द्वापयेत्कल्पका विप्रभोजनं चात्मनस्तदा शक्तिोदाक्षिणां दद्यान्महिषघ्नोचकी
 तयेत् दीपमालाघृतनैवसर्वकामाभ्यप्यच्छतिः सर्वयज्ञमहादानसर्वार्थफलभेत् एतद्ब्रतवरं शुक्रमया रुद्रेणावि
 ष्णुना जगतां हितमिच्छद्दिश्वैर्ण दुर्गाव्रतमहत् भानुना ग्रहविध्यं सप्तमरेचकृतं पुरा देवासुरैर्यक्षनागाकिन्नैर्मानवै
 रस्तथा आप्सरोभिस्तथास्त्राभिः सौभाग्यस्य विबुद्धये कृतं वैद्यहशावर्लयश्च कूर्पाद्यथाविधि श्रवणादस्य चाशोतिस
 वकामसुखानि च इष्टानि लभते मर्त्यो वैद्यः पुत्रं प्रसूयते इति महिषघ्नदेवाव्रतं आपादशुक्लनवम्या भैर्द्रादेवीपूजा
 व्रतं नारदीये आपादस्य नवम्या च पञ्चदश्यां ह्यक्षयं नक्तं धर्मासमभ्यर्च्य सितामैरावणिरथ तां समुपेक्ष्य वलो
 क्तु भोगमाग्नेययानगः आपादशुक्लदशम्यामन्वादि का नारदीये आपादशुक्लदशम्यापुण्यामन्वादि कामतां तस्यां स्ना
 नं दानजपोहोमिवास्वर्गातिप्रदः अथात् आपादशुक्लैकादशी दिवशयनीकरं नारदीये आपादशुक्लैकादश्यां पाद्विधान
 त्वच्छृणु तर्पण्यतस्मिन् दिवसो विधिवन्महदपेशमे स्थपयेत्त्रातिमा विष्णोः शाल्यचक्रगदां वज्रैः लसच्चतुर्भजां सौम्यां

कांचनींवापिराजतीं पीतांबरधरांशुधैर्धैकेस्वरुततेद्विज-ततःपंचाभूतस्नानंमदीं शुद्धजलेनच, पौरुषेणचसूकेन
 उपचारान्प्रकल्पयेत् नीराजनांतान्प्राचादस्ति त-संप्रार्थयेद्धारैः सुप्तेस्त्रयिजगत्त्रायजगत्सर्वचराचरं इतिसंप्रार्थय
 देवात्रेयातुर्भास्वव्रतोदितान् त्रिधनंरतुपथाशक्तिमहणीयाद्विकिमात्ररः ततःप्रभातेद्वादश्यांसमर्चयेच्छेषशायिनें उ
 पचारैःचोडशभिस्ततःसंभोजयवाडवान् प्रतोष्यदक्षिणाभिस्तुस्वरयंभुंजीतवान्यतः ततःप्रभूतिविप्रेर्द्वगंधार्थैःप्रत्य
 हंयजेत् कृत्वाविधिनाविप्रदेवरथशयनव्रतं मुक्तिमेतयतेमहर्षिर्भवाद्दिष्णुप्रसादतः श्रवैवदेवशयनोऽस्यापन्नव्रत
 नृकं भविष्योत्तरे मिथुनस्थेसहस्रांशौरवापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगतेतस्मिन्पुनरुत्थापयेद्धारिं श्रापाढस्युस्मिते
 पक्षेएकादश्यामुपोषितः इत्यादिकृत्यकलापोऽप्रेवश्यते अथदेवशयनोकादशीकथा भविष्योत्तरे पद्मपुराणेच सु
 धिधिरुडवाच श्रापाढस्यस्मितेपक्षेकावाहोकादशीभवेत् किंनामकोविधिस्तस्याःकिंपुण्यंचवद्स्वमे श्रीकृष्णउ
 वाच शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिगोविंदशयनव्रतं कटिदानंसमुत्थानंचतुर्नरुभ्यव्रतकर्म योधिष्ठिरउवाच किंदेवशयनं
 नामकिंदैदेवःस्वपित्यहो देवःकिमर्थस्वपितिकिविधानंचतद्वद-केमवःकेचत्तिपमाव्रतान्यप्रकृतिश्चक्राः किंयाह्यं
 किंचभोक्तव्यंसुप्तेदेवजनार्दनं श्रीकृष्णउवाच मिथुनस्थेसहस्रांशौरवापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगतेतस्मिन्पुनरु
 त्थापयेद्दुतं अधिकमासिपतितएपएवविधिक्रमः नान्यथास्वापयेदेवंतथोऽस्यापयेद्धरिं श्रापाढस्य
 सितेपक्षेएकादश्यामुपोषितः रथापयेत्प्रतिमांविष्णोःशंखचक्रगदाधरां कंचनींराजनींताड्यमर्घ्यापूतलिर्कोतया
 पीतांबरधरांसौम्यापार्थकेस्वरुततेशुभेसितवस्त्रयुगाच्छ्लेष्टसेपधानियुधिष्ठिरइतिहासपुराणहोब्राह्मणोवेदपारंगःस्ना
 पयित्वादिधिशीरघृतक्षौद्रंजलेनवा समालभ्यशुभंभौधैर्पुष्पैर्धूपैःसुधूपितां पूजितकुसुमैः शुद्धैर्भेषाणेननपाडव सु
 सेखपिजगत्त्रायजगत्सुतमवेदिदं विदुर्देवविदुर्देवतजगत्सर्वचराचर-एवंतांप्रतिमांविष्णोःश्रापापयित्वापुधिष्ठिर

तस्मैवाग्रस्वयारथत्वाग्रहणायाज्ञयमाज्ञरः चतुरावापकान्मासाद्वरस्याद्यापनावाधं गृहता॥ नयमः शुद्धानाध्व
संघानुमे स्वीवानरोवामद्गकोधर्मज्ञोयद्वद्वतः गृहणेयाद्विषमनितान्दंतथावनपूर्वकं तेषां फलानिवर्ध्यामिक
हंते एतद्विषयं मधुरस्वरोभवेद्राजन्मपुरुषो गृहवर्जनात् लभेच्च संततिर्दीर्घा पुत्रपौत्रादिर्दीर्घा तैलरयवर्ज
नात्पार्थसुंदरांगः प्रजायते कटुतैलपरित्यागादिपुनाशमवाप्नुयात् मधुतैलपरित्यागास्तैभिरयमनुलंभवेत् पुष्पा
दिभोगनिषमात्स्वर्गविधाधरोभवेत् योगान्वयासीभवेद्यस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् कटुकतिकमधुरकपायक्षारजात्र
सान् वर्जयेत्सर्वैरुपयुक्तैर्धनानुयात्सदा तांबूलवर्जनाद्देगीरककंठश्वाजायते शाकपत्रशनाद्देगीचापाकृतमलो
भवेत् पदाभ्यगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगविचर्जनात् दीप्तिमान्दीप्तकणोपशोद्रव्यपतिर्भवेत् लभेत्संततिर्दीर्घा तैल
पक्वविचर्जनात् भूमौस्तरशार्दाघहरेरनुचरोभवेत् सदा मुनिः सदा योगी एकसरययभोजनात् निर्वर्ध्याधिर्ना
रुजो जलसंमयमांसविवर्जनात् एवमादिपरित्यागाद्धर्मः स्याद्धर्मनंदन एकांतरोपवासेन ब्रह्मलोकमर्ही
यते धारणां ब्रह्मलोभांशं गमास्त्रानदिने मौनव्रतीभवेद्यस्तु तस्याज्ञास्त्राखलिता भवेत् भूमौ भुंक्तेनरो
यस्तुष्टाधिष्यतिर्भवेत् शौनमेनारायणयतिजपित्वानंतकं फलं पादाभिवंदनाद्विष्णोर्लभेद्गोदानजं फलं
कटपरश्यायोभवेद्राजन्सनरो नाजसंशयः विष्णुपादां वृजस्य शार्ककृतकृत्योभवेन्नरः विष्णोर्देवालयकुर्वा
दुपलेपनमार्जनं कटपरश्यायोभवेद्राजन्सनरो नाजसंशयः प्रदक्षिणया तं परस्मृकरेति स्तुतिपाठकः हंस
युक्तविमानेन सतु विष्णुपुरं व्रजेत् त्रिरात्र भोजनाच्चैव भवेदतिदेवि देववत् पदहर्भोजनाद्वा जन्देवो वैमानुषो भवेत्
प्राज्ञापारं चरं श्रैव चातुर्मास्य व्रतं नरः मुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिविधैर्नाजसंशयः तत्सकृच्छ्रं तिकृच्छ्रं भ्यां यः क्षिपेत् न शयनं
हरः स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितं चांद्रायणे नैरोराजन् क्षिपेन्मास चतुष्टय दिव्यदेहो भवेत्सोऽथ सोमलोके

चगच्छति शुक्लपक्षेनरोयोर्वैष्वेदज्ञादिभक्षणं तेनपक्षोपवासिनप्रतिपक्षंहरिश्रियः सगच्छेदरिसापुत्रं नभूयस्तु
 प्रजायते भिक्षाभोजीनरोयोहिसिभववेदेदपारगः नलिष्यतेसपापेस्तुपद्मपञ्चमिवाभसा कृष्णोविष्णोः हवीकेशेप्रसुते
 मधुसूदने पराश्रवर्जयेद्यस्तुकृतकर्मोभवेद्विजः पराश्रवर्जनाःपार्थवाद्रायणफलंलभेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सो
 मल्लिकमहीयते शाकाहारंतुयःकुर्वाद्राजन्मासचतुष्टयं तस्यवंशसमुच्छेदकदाचिन्नोपजायते लवणवर्जयेद्यस्तु
 भूपमासचतुष्टयं त्रिजन्मोपाजितपापं सर्वं तंशमवाप्नुयात् शतयादानंतुयःकुर्वाद्यावन्मासचतुष्टयं विष्णुमहिरयरा
 जेंद्रसेदवत्ववानुयात् पंचगदयाशानःपार्थवाद्रायणफलंलभेत् निर्मलं देहमाप्नोतिगंगास्नानंदिनेदिनं कांस्यमासेन
 तंचूतंठयापामंकोधमैथुने हिसातैलंविवाद्यंनिद्रानैर्नाटयलंपनं द्वादश्यांद्वादशैतानि विष्णुभक्तोविष्वक्तेत उपवा
 संतयानकमेकभक्तमयाचितं श्रशकस्तुमान्कुर्वात्सायंत्रातरखंडितः स्नानंपूजादिसंयुक्तंसनरोहरिलोकभाक्
 गीतवाद्यकरोविष्णोर्भाधर्वलोकमाप्नुयात् लोकान्प्रवोषयेद्यस्तुसंतिविष्णुपुरंद्रजेत् .. कृत्याश्रक्षणकंदिठयंलोकम्
 धरसांवेजेत् कृत्याश्रक्षणकंविष्णोर्निर्मलं देहमाप्नुयात् निर्यस्त्रापीनरोराजन्नरकंनैवपश्यति भोजनंवर्जयेद्यस्तुस
 स्नानंपौष्करंलभेत् तीर्थजंघृहिरिस्नानाद्विर्मलं देहमाप्नुयात् एकभक्त्याशानाद्विर्यमग्निहोत्रफलंलभेत् अयाचितंन
 चाश्रोतिपार्थक्यप्रपाफलं पण्डितःकालभोगेनरथायार्वर्गेनरोभवेत् भोगेनभोजनेनर्यथः पत्रेपुपोनरोभुंके
 कुरुक्षेत्रेफलंभेत् शिलायांभोजनेनिर्यथप्रयागज्ञानजफलं मुत्तेनाथेजगन्नाथेकेशवेगसुहृज्वजे - निवर्ततेक्रियाः
 सर्वाश्चानुर्मासयेद्यभारत यामद्वयजगणराक्षसैरभिमूयते क्षणंतुपद्मफलदंघटिकानुवर्तुंणा प्रहरःकांदिगुणै
 तस्ततःसंख्यानवियते ॥ इतिपद्मपुराणैजगणफलमुक्तम् ॥ एवमादिद्वतैःपार्थतुष्टिमयायातिकेशवः विवाहव्रत
 वंधादिक्रियाःसंस्कारलक्षणाः क्षौरग्राम्प्रवेशादिनादानादिप्रतिष्ठितं पुण्यानियानिकर्माणिवर्जयेद्वक्षिणायने श्र

संक्रांततथामासंदेवैपित्र्यविवर्त्तयेत् मल्लिभुवनमशौचवरविसंक्रांतिवर्जिते प्राप्तेभाद्रपदेमासिष्कादश्यासितेहानिक
 टिदानंभवेद्विष्णोर्महापूजाप्रवर्त्तने कृष्णकृष्णजगन्नाथयोगिगन्धर्वनिरञ्जन कटिदानंकरुष्याद्यप्राप्तेभाद्रपदेशुभे क
 टिदानपार्थपरिवर्त्तनम् मदेतदेवशायनंतन्मकारंशृणु पुरातपःप्रभवेष्णतोषयित्वाहरिप्रभुं यचितमुखसन्नास
 संस्थानंयोगनिद्रया निरीक्ष्यचातमनोदेहंरुद्वंद्वलक्ष्म्याउरःस्थलंशुखचक्रासिशाईगेश्रवाहवोप्यथपरयमे नामे
 रयोनिरुद्वंद्वेनतेयेनपश्चिष्णामुकुटेनाशेरुद्वंद्वकुडलैःश्रवणेतथाःद्वान्मयहंततस्तुष्टोनेत्रयोःस्थानमादरात् चतुरोवा
 र्षिकान्मासाव्यसंप्राप्ताभविष्यसि योगनिद्रापितद्वान्मयंश्रुत्वाप्रौराणिकंशुभं चकारलोचनावासमतोर्थेन्युधिधिर
 अहंतुतावदश्यामिमानयामिमनस्विनीं योगनिद्रामहानिद्रांशेषाहिशयनेनस्वयं क्षीरोदतोयवोच्यधैर्यातपादंसमा
 हितं लक्ष्मीकरांबुजैःस्थिरंमृदुमनपदद्वय तत्रकालेतुयोमासान्मद्रक्तश्चतुरक्षिधेत त्रैतरेनैकैर्नवमैःपाद्वैश्वेष्टमा
 नवः कर्त्तव्यस्याधीविष्णुलोकेवसतेनात्रसशायः ततोविवोधयेदेवंशस्वक्कगदाधरं कार्तिकेशुक्लपक्षरप्यष्कादश्या
 एषसुत भञ्जणानेनराजेंद्रदेवमस्थायपरेततः उत्तिष्ठोत्तिष्ठगोविंदयोगनिद्रांविहाय च लक्ष्मींविसृज्यलोकंक्वमल
 दर्शनमुदंकशय समुत्थितंतदाविष्णौक्रिया सर्वाप्रवर्त्तते तन्नैवदेवदेवस्वरूपवर्धवस्त्वनमाधेत् महानूर्ध्वरवैरात्री
 श्यामयेस्वर्यदनेस्थितं दर्शयेत्सर्वलोकांश्चउत्थितथरणिधरं भस्मदेशोपिराजेंद्रसर्वं स्वर्गायिक्लपते राजौजानरण
 कार्यभेकादश्यासुरालये प्रभातेविमलेस्त्रात्वादादश्याविष्णुमर्चयेत् जुहुयाद्वयवाहंचहविर्द्रव्यैर्घृतादिभिः ततो
 विधान्शुभाचारान्मेजयेदन्नविरुतैःघृतक्षीरादधिक्षौद्रकपायगुह्यमोदकैःयजमानोभूतस्थित्वावाद्वाहस्यविवर्जितः
 एकादश्याष्टौवाभोजयेत्करुसतम अर्चयेच्चंदनैश्चूर्णैःपुष्पैर्गंधैर्जोचमान्म गार्होक्तविधित्वापार्थभोजयेद्भगवद्भ
 तान् आश्वतेपथस्ततोदद्यात्पंकयकिंचिदेव च स्वमावाद्यदभोद्वेदुत्तपुष्पफलादिकं चतुरोवर्षिकान्मासास्त्रिपथो

यस्य यः कृतः स्यादिति वा द्विजभ्यस्तद्व्याजं तं व्याजं दक्षिणां दत्त्वा विसर्जयेद्विप्रांस्ततो भुञ्जीत च स्वयं परमं कंचतुरो मांसा
न्यातितस्य समुद्धरेत् एवं यथा चरेत्पार्थसो नंत फलमाप्नुयात् श्रवसानेतुराजं द्रवामुदे वपुरं व्रजेत् यस्याधिंशं समाप्येत
चतुर्मार्यव्रतं नृपः समवेकं कृत्य रतु न पुनर्मानुषो भवेत् वेदेव शयनं चापि कटि शनं समाचरेत् उन्म्यानं चापि हृणस्य
सहर्षं कामाप्नुयात् शृणोति ध्यायति स्तौति जुहोत्यारुण्यति यो नरः हरिभक्तिकरः पार्थसगच्छेद्देव्यं वपदम् दुरवा
विधिमोगिशयने भगवानंतो सोऽस्मिन् देवत्वापि विबुध्यते वा तस्मिन्ननन्यमनसा मुपवासमाजां पुसां ददाति
सुगातिं गरुडाग्रगामि ॥ इति श्री भविष्योत्तरपद्मपुराणोर्विष्णोः शयनकटिदाजोत्तराध्यापनैकादशीमाहात्म्यम्
अस्यार्धैकादशं व्यावसुदेवद्व्यादशीव्रतं वारहपुराणे दुर्वासा उवाच आपादोप्येवमेवंतु संकरप्या विविना नरः श्रद्धे
त्परमं देवं पंधपुर्ध्वानतः वासुदेवाय पादौ तू कटि संकर्षणा यचं ब्रह्मसायि जिजठरमति रुद्धाय चैतुरः चक्रपाणये
तुभ्यो कंठं भूयत वेत्था स्वनाम्ना शालचके तु पुरुपायेति वैशिरः एवमभ्यर्चयेन्ध्यावीजान् च तस्याप्रतोषट् विन्यसेद्
स्वयुग्मंतु तस्योपरितो न्यसेत् कांचनं वासुदेवं च चतुर्बाहुं सनातनं तमभ्यर्चय विधानेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात्
शान्दवत्तद्वाह्ये दद्याद्देवादिनि सुव्रते एवं नियमयुक्तस्य पुण्यं तस्य फलं शृणु वसुदेवो भवद्वांजाय दुर्वयं विवर्द्धनः देव
की तस्य भार्या सोऽस्मिन्नान्नव्रतचारिणी सात्वपुत्रा भवत्साध्वी पति धर्म परायणा तस्याः कालेन महतानां रदेभ्यः गाम
हृद् वसुदेवेन भक्त्या सा पूजितो वाक्यमब्रवीत् कथं यामास धर्मज्ञो देवकी वसुदेवयोः तावप्येवं विधं भक्त्या च कृतुः श्रद्ध
यान्ति तौ वयो रतुं टः स्वयं विष्णु पुत्रः संजगाम ह एवमेपाया पहराद्वा दशीपुत्रदारुमृता इमामुभोऽप्यचसुता निवचं वि
त्तु भंति च राजवं च भट्टराजं पारतुपापिनः पापसंक्षेपं यथाभारोपनीतस्तु धरण्याः केशं वनयैः ऋतो विष्णुपुरं रभ्ये मा
दत्तं कालसंक्षेपं मन्वंतराणि पटञ्जिततः काला इत्ये पुनः इह लोके भवेद्वाज्रम्रातवर्षाणि तानि तु दाताय त्रैलोक्यमायक

स्ततोनिर्वाणमपनुयात् ॥ इतिवारहपुराणधरणिव्रतेषु आषाढशुक्लैकादश्यां वसुदेवद्वादशीव्रतमाहारम् पद्मपुरा
 णे श्रीमहर्षिदेवउवाच अश्वमेधसहस्राणिवाजमेयशतानि च एकादश्युपवासस्य कलानां ह्यतिषोडशीं ज्ञानदा
 नंजपुर्होम स्वाध्यायदेवतार्चनं चातुर्मास्यकृतं यच्च सर्वहोत्राश्च यस्मत्तम् एककालं द्विकालं वा पुराणशृणुते नरः स
 वैपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं समाच्छति हरौ सुते विशेषेण हरेर्नामपठनं पठनं तत्फलं कोटिशृणितं लभते द्विजसत्तम
 देवणो ब्राह्मणो यस्त्वपूजनप्रकरोति हि स एव सर्वधर्मात्मा पूज्य एव न संशयः चातुर्मास्यमिदं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं
 श्रुत्वा तु लभते पुण्यं गतात्मानसमुद्भवं व्रतं कृत्वा महभागयादिनो ध्यापनं चरेत् सकर्ता कर्मणां तात न स भ्यक् फल
 भागभवेत् व्रतवैकल्यमासाद्य कुक्षीनामप्रजायते एतस्मात्कारणैश्चैव कुर्याद्दुष्टापनं द्विज गृहीत्वानियमाने
 तान्पालयित्वा यथाविधि सुतोत्थिते जगद्वायोगत्वाद्वा ह्यसन्निधौ क्षमापयेद्देवदेवं यथाविधिसा विस्तरम् यत्न
 किनियमेनाजतत्तद्वात्सदक्षिणं शय्यां सोपस्करादद्याद्वासोदद्याद्विजातये गोभूहिरण्यवासांसि यद्दोषकरणा नि
 च अशक्तौ तु यथाज्ञा किं ब्राह्मणानेव भोजयेत् यथाशक्ति प्रपूज्याथ सर्वसंपूर्णतामियात् इत्युत्तरखंडे आषाढ
 शुक्लैकादश्यां स्नापनमहोत्सव उकोमदनरत्ने ब्रह्मपुराणेऽपि एकादश्यां तु शुक्लायामाषाढि भगवान्हारिः भुजगशा
 यने श्रोते क्षीराण्यं जले सद्वा ततस्तरन्नातिमाकार्या सर्वलक्षणसमुता सुता तु शेषपथं कैशैलमृद्भिस्तवारिभिः ताक्षा
 रकूट रजतैस्तथा चित्रप्रदेयथा लक्ष्म्या उत्सगहंस्ते च विन्यस्त चरणान्बुजा उत्संगहस्ते उत्संगारस्थितहस्ते नाना
 विधोपकरणैः पूजाय विधिपूर्वक उपवासश्च कर्तव्यो रत्नौजानगराणंतथा तस्यां रात्र्यां त्यतीतायां द्वादश्यां पूजयेत्त
 या त्रयोदश्यां तथागीतान्तर्यं चाद्यं निवेदयेदिति टोडरानंदेऽपि आषाढशुक्लैकादश्यां कुर्यात्स्नापनमहोत्सवमिति
 अथ च द्वादश्यां मपिकार्यं त्र्यंभाकोद्यं पुनर्सेषु मिथुने माधवस्य च द्वादश्यां शुक्लपंचम्यां प्रस्वापावर्तने नोत्सवः ॥

इति निर्णयसिधौ भविष्योक्तेः आपादशुक्लददश्यां शिराद्विषयान्तरस्यः कार्यो न्ययावत्तादांष्टमेव रपाराणिक
वते इति रामाचनचंद्रिकोक्तेः अ द्वादश्यामित्यत्र पारणाहमात्रं विवक्षितं पारणाहे पूर्वरात्रे घटादंतिवादये न्मुहुरि
तितत्रैवोक्तेः नृसंहपरिचर्यायामपि यद्यपि आपादस्य सितपक्षे एकादश्यामुपोषितः नर्कद्विजवरश्रेष्ठग्रहणीया
क्षिपमंत्रतो कार्तिकेशुक्लपक्षस्य एकादश्यां समाहित इत्यादिवचनैरेकादश्यामेवानुष्ठेयता गन्मते तथापीच
द्वादशादेव प्रयोषार्थं विनिरितेति नञ्छास्तिगानुगृहीतशिष्टाचारोद्वादश्यां न्यनुष्ठेयतानिर्धार्यतइत्युक्तं यत्तद्वादश्यां
शंयनादिकमुक्तं नमिथुनार्कएव आभाकायेषु मसिचिती भविष्योक्तेः स्वापकालविशेषपरुति शिस्वाप्नोदिवोर्यार्न
संख्यायां परिवर्तनमिति ब्रह्मपुराणवचनेन विप्रिष्योक्तेः एताश्च द्वादशयोगानि संख्यादिनेष्वनुराषाश्रवणरेवतीना
मादिसंख्यांतमागटकाः क्रमेण प्रस्थापादिषु प्रशस्ताः तथाच नारदीये भैजाद्यपादे स्वपितीह विष्णुः श्रुतश्च मधु
परिवर्तमेति पौष्णवसानेन सुरिहंता प्रबुध्यते मासचतुष्टयेनेति भविष्येपि आंभाकासितपक्षेषु भैजश्रवणरेवती
रेवतीत्यत्र तस्मालोपः आदिमध्यावसाने पुप्रस्थापावर्तने रसवः यदा तु द्वादश्यापुरायादिभागेषु तत्तत्तत्र भागो
नास्ति तदा द्वादश्या नक्षत्रमात्रयोगोपरायादिगतो ग्रहः पादयोगो यदा तस्यादृशेणापितदा मयोदिति वा राहपु
राणां विष्णुर्दिवानस्य पितनचरात्रोच्यते द्वादश्यामुरुपसंयोगे पादयोगो नकारणमिति विष्णुधर्मनिराख्यं
यदा तु द्वादशी पुतामिनक्षत्राणि न सत्येव किंवेकादशी पुत्रयोदशी पुत्रा तत्रात्रापि तत्तद्वंशभाग एव निशादिवेला ना
दरेण प्रस्थापादिकार्थं आशासिद्वादशी मृक्षे उरयानशयने हरेः पादयोगेन कर्तव्येन होरां विचिंतयेदिति जीम
तवाहनधृतवचनात् पादयोगादन्यतयोद्वादश्यामृक्षसंगममादिति वचनाच्च कौरुतेभेतु आशासिद्वादश्यादिवचनं मु
रुपकाले केनापि निमित्तेनाकृते रसवेन पुंसि च योदश्यादिगौणकाले केन च उरसवः पादयोगवशेन दिवैव वाकार्योरा

प्रोयेति संदेहं निषमार्थं ननु नक्षत्ररहितत्वादशोवाधेन प्रयेदश्यादौ पादयोगोऽप्राप्तकर्तव्यतायाः प्रापणपूर्व
 रात्र्यादिनिषेधार्थं अर्धपूर्वयोगोऽस्वयादिति न रात्रात् एवंचक्रादश्यां निशाद्यादरेऽन्यतिथौ च नक्षत्रपादयोगा
 दयानि जते सति यद्वा द्वादर्शपुनिरादेरन्यत्र तदक्षभागयोगोऽन्यतिथौ च तदितर नक्षत्रस्यैव योगः तदा द्वादशीपुंसं
 ध्यायां प्रत्यापादि द्वादश्यां सिधिसन्धेय नक्षत्राणामसंभवे आभाकसितपक्षे पुनश्च यत्नार्थं तदादिकमिति वाराहवचनात्
 सिधिसंप्रयवति शत्रुनादावन्त्येति सिधिसमयश्च सायं संधेयरेव यादेरलभित्रा द्वादश्यां च विमानमेव उभयोरप्यभा
 वे तु संध्यापांचमहोरसयः ॥ इति हरेरभिहितोत्तरासे रेवत्यांतो यदारात्रौ द्वादश्यां च समागतः तदा प्रबुधं ते विष्णुर्दि
 नातिशाय परवर्ती भिति जीमूतवाहनवचनात् अत्र बहवचने पुनर्नृपभागवाचि पादग्रहाणां चतुर्वा विभक्तानुराधारेवयो
 रायादं यपादयो रेवत्यापयो रसर्वाकार्यौ न चादिमध्यावसाने प्रवित्वां ये समं रुपांश्च भ्रुतत्वादिति त्रया विभागए
 व अत्र एवमध्याग्रहणमप्युपयत इति वाच्यं वचनांतरं पुपादग्रहणेन विशेषश्रवणाद्भ्रुतत्वादिति हेतोरसिद्धेः श्रवणं
 स्य तु त्रेधा विभक्तमध्याग्रहण एव ब्राह्मः ॥ आपादकार्तिकपौर्णमासयोरपि स्वापप्रयोगवाहायमः क्षीराब्दाशेषपदैकं
 आपाद्व्यां खं विरोद्धरि निद्रां च त्रिकार्तिकं यत्तयो रतं पूजयेत्स देवि अत्र या पादौ कीर्त्तिकी द्वे आपादस्य यकार्तिकस्य य
 भित्तिपुनरप्यैकादश्यापरे न च दुद्धिर्दस्य पाचामादेरिति दृढसंज्ञा यल्लज्जा पादौ यमिति स्यादिति वाच्यं कचिदपवाद
 विषये च पारसर्गिकप्रवृत्तिरितिन्यायेनाणुप्रत्ययेनेष्टसिद्धिरिति लक्ष्मीधरभट्टाः यत् आपादशुक्लपक्षं तिमगवान्मधुसू
 दनः भोगिभोगे निजामायां योगनिद्रां समाप्नुयात् शेतसौ चतुरो मासान् यावद्ववत्किं तर्कीति वचनं तदपि पौर्ण
 मास्यां शयनप्रवेशसर्वाकारोचितेन तद्विषयं ध्याय्य श्रौत्वा दयस्तु आपादशुक्लैकादश्यामारभ्य पौर्णमासी पदैव
 विष्णोर्निद्राग्रहणरूपज्ञानसमयः अतएव एकादश्यां शयनमभिधाप्य तदादिदिनं च के कर्मकथनं ब्रह्मपुराणे वाराह

पुराणे च निद्राग्रहणं नंतरमापादमासे द्वादश्यामित्यभिधानं । वामनपुराणे वा । अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्च द्वाद-
 श्यां प्रयत्नः श्रुतिः । लब्ध्याधीतांवरधरः स्वस्तिनिद्रां समानयेदित्यभिधानं च । अंगसंस्तौत्वा पादोपदस्वोपाधेस्तथै-
 व प्रवृत्तेः पूर्णिमांशयानाभिधानं च संगच्छते विष्णुधर्मोत्तरेऽप्येवम् । केचित्तु भगवतः शयनकालविकल्प एव । कथम्-
 न्यथा श्रौतैश्चास्माद्भुजगवनितां बुधनायासस्त्रिभो देवोदैत्यप्रवरपरशुर्यावदैकांतसुसः श्रंतः शय्यापरिणतवतु-
 र्योगनिद्रामुपैति तावद्धृष्टैः समयउदितो ब्रह्मणो भाषितेनेति गणकशास्त्राद्वैशाखादिमासि हरिशयनं भिर्याहुः । एते
 पांचपक्षाणां यथासंप्रदायं व्यवस्था श्रीरामस्य तु पारणोत्तरं द्वादशीमध्यत्रयोदशीमध्यैवापूर्वरात्रे स्वापोत्सवः पार-
 णोहपूर्वरात्रद्वितिरामार्चनचंद्रिकोक्तैः शिष्टारतुसर्वदेवानामपि पारणोत्तरमेव रात्रौ कुर्वतीति केचित् । यत्तु मोहचूडोत्त-
 रं मिथुनस्तथा यदा मानुरनायास्यद्वयं स्पृशेत् द्विरापादः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपिपितृकं कंठद्वारं तदुत्तरवर्धनतर्काकं
 स्वापपरमिति माधवः । मेपादि मिथुनं हि पुष्यदादशद्वयमेवेत् । अत्रातिरेतद्वयं मिथुनाकं हरिः स्वपेदिति व-
 राहमिहिरकोक्तैः एतस्य चावश्याऽनुधेयतोका रामार्चनचंद्रिकायां गारुडैः मिथुनस्तथैव सहस्रांशान् स्वापयति यो हरे-
 र्वैष्णवैः सह संमुख्यनादृष्टिस्तदाभवेदिति । अथ रामार्चनचंद्रिकोक्तैः । स्वापमहोत्सवविधिः पारणोहपूर्वरात्रोर्ध्वा-
 दौ न्वाद्येन मुहुः विधाय महतीं पूजां विष्णुनभ्यर्च्य वैष्णवान् । नीराज्यनरायने च राममसिरेष्य वैष्णवैः । गीतावादिन-
 योपेणो देवं तोत्वा जलाशये पुष्पांजलिप्रदाया ययानादुत्तरयेत् प्रभुं । तीरे पुन्याश्लमाशास्यं हस्तं दत्त्वा प्रवेष्टायेत् धौतां
 प्रिपाणिश्राद्धांतः कुर्यात्संकल्पमादृतः न्यासं कृत्वा च देवचरवर्णधर्मं तु वाकतः । तथा पुरुषसूक्तेनोत्तरतारायणेन च
 पंचासृतेन संस्तवाप्यसंपूज्याय रयूतमं । अतीदेवैति भजेण जलेन स्वामयेत् प्रभुं । शिंपपयैकवर्ग्यं स्निग्धं फणामणिगणामले-
 श्वतर्दीपांतरे देवकुरुनिद्रानंभस्तिरते । अथ कृत्वा महापूजां गंधस्त्रधूपदीपकैः । अश्वत्थं ब्रह्मचर्यादीं राश्याः । नम्रहं हरेः

सुखविपिजगताथ भगवत्संभवंदं विवृष्टं विवृष्टं प्रसन्नो भवत्यथ इति संप्राथम्यतस्याथ गृह्यायाः त्रियमांति
मान् श्वेतद्वैर्भोगिनाथे योगनिद्रास्थिते व्यथि चातुर्मास्यव्रतेऽनुज्ञां देहि लक्ष्मीपते मम लब्ध्या तूज्ञां शंखहस्तोय
याप्रोपितः भूतका चतुरोवापिकान्मासात्रापयोत्थापनावधि इमं करिष्येय नियमं निर्विशंकुर्मन्त्र्युत इदं व्रतं मया दं
गृहीतं पुरतस्तव निर्विशंसिद्धिमायानुप्रसादात्तेरमापते गृहीतोस्मिन्व्रते दपंचत्वं यदि मे भवेत् तदा भवतु संपूर्ण
प्रसादात्तेरपूतम् इत्यभ्यर्थ्या यदैवाय शंखेनाध्यानिवेदयेदिति श्रध्प्रयोगः एकादश्यां नित्यं नै
मित्तिकं पूजनं च कृत्वा नरयानेन रथेन वा गीतवादित्रयोपेण देवं जलाशये नीत्वा पुष्पांजलिं प्रदाय यानादुत्तार्थं स्व
हस्ते हस्तं दत्त्वा तीरं उपवेशयेत् ततः स्वययौतां प्रियाणि राचातः संकल्पं कुर्वन् ततो विष्णुमंत्रमप्युच्यं पितृभ्यां स
पूर्वकं ध्यानं कृत्वा केवावादिमात्तुकांस्वदेहे देवे च न्यसेत् ततः सुवर्णपर्मानुवाकपुरुषसूक्तेतरनारायणानुवाकान्यसेत्
तनुपथा सुवर्णधर्मपरिवेदेवेतं इन्द्रस्यानामं दशधा चरंतं शतः समुद्रमनसा चरन्तम् ब्रह्मान्वदिददशहोतारमर्ण
शतः प्रविष्टः शास्ता जनानां एक स न्यहृधाधिचारः शतशुक्राणि यवैकं भवति सर्वदेवा यवैकं भवति सर्वहोतारो यवैकं भ
वति समानसान्नात्मानां जनानां शतः प्रविष्टः शास्ता जनानां ह्यस्यैव प्रजायवैकं भवति चतुर्होतारो यवमसंपदं ग
च्छति देवैः स नानसो आत्मानां जनानां ब्रह्मेन्द्रमग्निजगतः प्रविष्टा दिव आत्मानं ह्यस्यैव वितरं वृहस्पतिं चतुर्होतारं प्रविष्टो
ते न ह्यस्यैव वाचो दीर्घतपसा न्यदिदं तु श्रंगः प्रविष्टः कर्तारमेतं स्वष्टारं ह्यस्यैव वितरं वृहस्पतिं चतुर्होतारं प्रविष्टो
चतुर्होतारानात्मानं कवयो निश्चिन्तुः अतः प्रविष्टः कर्तारमेतदेवानां धंधुनिहितं गुह्यम् अमृतं नक्तं संपन्नमेतं चतुर्हो
तारानात्मानं कवयो निश्चिन्तुः शतं निपुनः परिवेदविश्ववारः विश्वमिदं वृणाति इन्द्रास्यात्मानं निहितः पंचहोता अमृ
तं देवानां मायुः प्रजातां इन्द्रांश्च राजानां ह्यस्यैव वितरमेतं वायो रत्मानं कवयो निश्चिन्तुः रश्मिंश्च रश्मिनां मध्ये तपतः अतस्तस्य

पदेकवयोनियति यथाङ्कोशं भुवनं विभर्ति अनिर्विण्णः सत्रयलोका निवर्षे यस्याङ्कोशं शृणुम माहुः प्राणमुत्वं
 तेन कृतो मृत्युर्नाहमस्मि सुवर्णकोशं रजसा पा रेटुतं देवानां वसुधा नां विराजं ४ अमृतस्य पूर्णा ता मुकला विच
 क्षेत पादं श्रेय टो तुर्नैकिला विवर्से येन तवः पचयेत कृताः उत वा पद्म धामन सेत कृताः तं श्रेयश्चेत्तारमृत्युभिः कल्प
 मानं श्रुत रूप पदेकवयोनियति श्रुतः प्रविष्टकर्तारमेतं श्रुतं श्रुद्रमस्मिन् सचाचरतं सहैव संतन विजानति देवा इन्द्रस्या
 स्मान् श्रेयशतधाचरत ॥ ५ ॥ इन्द्रो राजा जगतो यद्रेशो सप्त होता सप्तधा विह्वसः परेण तं तु परि विच्यमानः श्रुतरादि रवेम
 नसाचरतं देवानां श्रुतं यद्रथ ब्रह्मा च विदत ब्रह्मैतद्गण्डजभार श्रकं श्रेयतं तं श्रेयसरिरस्य मध्ये अयस्मिन् तस्य परवः न हं व
 हुलां श्रेय प्रववह श्वाभिर्द्रगोमर्तो ॥ ६ ॥ अच्युतां वहुलां श्रेय प्र सह रिव सुवित्तमः पेरुरिद्राया पि न्वते ववह श्वाभि
 र्द्रगोमर्तो अच्युतां वहुलां श्रेय प्र मह्यभिर्द्रो नियच्छतु शतं श्रेयशतं अरपयु काहरीणां श्रवां डा तु वसुभीरशिम
 रिद्र प्रमं ह्यमा णो वहुलां श्रेय प्र रुद्रमारिद्रः सवितो मेति यच्छतु ॥ ७ ॥ घृतं ते जोमधुमरिद्रि य मध्ययमग्निर्देधा तु ह
 रिपतंगः पठरी सुपर्ण विचक्षयो नमसापयति सन इद्रः कामवरं ददातु पंचारं चक्रपरिवर्तते पृथु हिरण्यं च्योतिः सरि
 ररप्य मध्ये अजसुं च्योतिर्नमसा स रं देति सन इद्रः कामवरं ददातु सतयुं जितरथ नैकचक्रं ८ एको अश्वो वहति सप्त
 नामा त्रिना भिवक्त्रमजरमनर्ध येनेमा विश्वा भुवना नितरयुः श्रद्रं पृथं त उपसे उरयेत पो दीक्षा मृपयः सुवार्धः ततः
 क्षत्रं च लभेज श्रजातं तदरमै देनां आभिसत्तमं तु श्वेतं श्रेयं तं रस्मिन् भुञ्जमानं अप्रति तारं मुमागला एकरूपाः शतं श्रेयं सह स
 णि प्रयुता नि ताठनानां प्रपां य येतो रहिमः परिसर्वाभिर्दंजगत् प्रजापशून् धनानि अस्माकं देदातु श्वेतो राशिमः पारस
 वैदभूव भुगना ह्यपशू निः श्वरूपात् पतगक्तमक्तमसुरस्यमायया १९ इदा पृथपतिमनसामना पिणः समुद्रं श्रुतः
 ऊवयो विचक्षते मरीचो जगद्विच्छति चक्षुसः पतंगो वाचं मनसा विभर्ति तासां ध्रुवो वदद्भेजतः तायो तगामः श्रेयस्त्वय

मनीषां श्रुतस्वपदेकवयानि यं ते ये प्राप्नुवाः पशवो विश्वरूपाः । वरूपास्तो बहुधंकरूपाः श्चाग्रस्ताः श्चमनुष्याः
कुदेवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः धीतश्चरतुके रतुके युवनस्मा सुमिषं च्छतं । प्रप्रयज्ञपति निरये प्राप्नुवाः पशवो वि
श्वरूपाः विश्वरूपास्तो बहुधैकरूपाः । ते पृष्टमत्तानां निहरति रस्तु रायस्योपायसुवीर्याय यश्चारण्याः पशवो विश्वरूपा
वयुस्ताः श्चमनुष्याः कादेवः प्रजया संविदानः इडाये ससंयुनवच्चराचरं देवाश्चान्वविदन् मुहाहितं यज्ञारण्यः पशवो वि
श्वरूपाः विश्वरूपास्तो बहुधैकरूपाः । ते पांशुं न ज्ञानां मिहरति रस्तु रायस्योपायसुप्रजास्त्वायनवीर्याय ॥ १३ ॥ सह
स्वर्गार्थं पुरुषः सह स्वाक्षः सहस्त्रात् सभूमिं स्रुतः स्फुटत्वात्यतिष्ठशानुलम् १ पुरुषवेदं द्रुसर्वं द्रुतं यच्च मातृ
उता स तत्त्वस्य शानो यदन्नेनातिरोहति २ एतावानस्य महिनातो ज्ययांश्च पुरुषः पदोऽस्य विश्वभूतानि विपादं स्या
मृतं दिवि ३ त्रिपादं ध्वेदं दैतु पुरुषः पदोऽस्येहाभवत्पुनः ततो विश्वङ्मवक्रमात्साधानानशनेऽभि ४ ततो वि
राट्जगत्त्रिविराजोऽत्रापि पुरुषः सजातोऽत्रत्यरिच्यत पश्चाद्भूमि यो पुरः ५ यः पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वतः वसंतो
स्यवासी दाड्यं प्रोणमदधमः शरद्वतिः ६ सतास्यासन्पारिषयास्त्रिः सतासमिधः कृताः देवा यद्यज्ञं तन्वानाः श्रवधन्पुरुषं
पशुं तं यज्ञं वहिषि प्रोसन्पुरुषं ज्ञातमग्रतः तेन देवाः श्रामजंतसां यान्द्रुपयश्च ये ८ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतः सन्भूतं
उपदाड्यं पशुं सतांश्च क्रेवा यव्यानां रण्याः प्राप्नुवा ९ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतं ऋचः सामानि जाहिरे छंदाः शंसि जाहिरे
तस्मात् यजुस्तस्मादजायत १० तस्मादश्वाश्च जगद्यंतये केचो भयादतः भावो हजज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावय-
११ यः पुरुषं वयदधुः कतिधा ऽप्यकलपयन् मुखं किमस्य । किं कवहू किमूरूपा दाड्यं च्यते १२ द्राक्ष्योऽस्य मुखमासीत्
बाहू राजन्यः कृतः ऊरु तदस्य यद्वैश्यः पद्माः शूद्राः । त्रिजायत १३ चंद्रं मामनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽश्वायत ॥ मुखं दिद्र
श्वाग्निश्च प्राणाः बाहू राजा यत १४ नाभ्या आसीदंत रिक्षं शीर्ष्णोऽयौः समवर्ततः प्रज्याभूमिर्दिशः श्रोत्रा तत्थालोकांश्चकः

लपयन् १५ वेदाहमेतंपुरुषमहंत आदित्यवर्णमसस्तुपरे सर्वाणि रूपाणि विचित्रवीर्यनामानि कृत्वाभिदं यदु-
 रते धाता पुरस्ताथमुदाजहार शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः तमेवंविद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथाः श्रयनं यद्विद्यते
 यज्ञेन यज्ञमयजतं देवास्तां निधर्माणि प्रथमान्यासन् तेह नार्कमहिमानः सचंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवाः १७ अथ
 संभूतः पृथिव्यैरसाच्च विष्वक् भूतः समवर्तत प्रोतस्य च्वथा विद यद्रूपमेतितः पुरुषस्य विश्वमाज्ञानमग्रे वेदाहमे
 तंपुरुषमहंत आदित्यवर्णमसस्तुपरात् तमेव विद्वानमृतइह भवति नान्यः पंथाः विद्यते यनाय प्रजापति
 रचरति गर्भे अतः प्रजापमानो बहुधा विजायते तस्य धीराः परिजानंति यो नितमरीचं तां पदमिच्छति वेधसः यो दे-
 वेभ्यश्चातपति यो देवानां पुरोहितः पूर्वयो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मणे रुचब्राह्मं जनयंत देवाश्च येन तदब्रुवन् ॥
 यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात् तस्य देवाश्च सन्वथो श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च ते परम्यावहो रजिपार्थेन क्षत्राणि रूपांश्च श्रौतौ व्यासं
 द्वन्विपाणमुमर्द्धपाणसर्वलोकमइषाण ॥ २१ ॥ पुरुषसूक्तेन संपूज्यश्चतो देवैति मंत्रेण जले यद्यनं कुर्यात् शेषपर्यं
 कवचैर्मस्मिन् फणामणिगणामले श्वेतद्वीपांतरे देवकुलनिर्वाणमोस्तुते इति मंत्रेण तत्रापि महां पूजां कृत्वा अस्मिन्
 हरेरनुग्रहमश्नास्य सुते त्वयि जगन्नाथे जगत्सुतं भवेदिदं विबुधैश्च विबुधैश्च तत्र सन्नामे भवाव्ययवति संज्ञार्थं श्वेतद्वीपेना
 गिनाथे योगिनाथे स्थिते त्वयि चातुर्मास्यव्रताऽनुज्ञादि हि लक्ष्मीपूतमेति भगवत्कृपा कटाक्षदत्तामाज्ञां लब्ध्वा शंख
 हस्तं तदेव स्याधोनि यमर्द्धाकारं कुर्यात् तत्र कारस्तु हेमद्रौ भविष्ये एवं तं प्राप्तिमा विष्णोः पूजां चित्वा स्वयं नरः प्रभापे
 ताशतो विष्णोः कृताजलिपुटरतथा तत्र मन्त्रं यत्तुरेवापि कान्मासात् सायवोदश्यापनावधि इमं करिष्ये नियमं नि-
 र्विघ्नं कुरु मे च्युत इदं व्रतं मया देव्यर्हति पुरतस्तव निर्विघ्नं सिद्धिमाया तु प्रसादात्तेरभापते यद्वहो तैव व्रतं देवपंचत्वं य-
 दि मे भवेत् तदा भवतु मे पूर्ण प्रसादात्तेरयत्तमेति ततो देवा लये देवशंखेनाध्वनिवदेयत तत्र मंत्रः ॐ नमो नमो नमो

तथैकलपुष्पसमन्वित श्रव्यं गृहाण देवेशरमाकांतवरप्रदेति श्रव्यं दानोत्तरं भगवतः स्तुतिं कुर्यान्मावयथा यः
 पृथ्वीभरवारणायदिविजैः संप्राप्यैताश्चिन्मयः संजातः पृथिवीतलेरविकुलेमायामनुष्योऽव्ययः निश्चक्रहृतरक्षसः
 पुनरगाद्ब्रह्मत्वमाद्यं स्थिराकांतिं पायाहराविधाय जगतस्तज्जानकशंभजे १ विश्वेन्द्रवारिधितलयादिषु हेतुर्मेना
 यांश्रयं विगतमायमर्द्धिच्यमूर्तिं आनदसांद्रममलं निजबोधरूपसीतापतिं विदिततत्त्वमहेतुनामि २ भजे हंसद्वाराम
 सिद्धिवरभंभवारण्यदावानलाभाभिधानं भवार्निहृदाभावितानंदरूपे भवाभावहेतुभवादिति प्रसन्नं ३ सुरनिकटुः
 खीयनाशैकहेतुनराकारदेहनिराकारमिदं परेशपरातदरूपवरेण्यहरिराममशंभजे भारतीशम् ४ प्रपन्नाश्चिता
 नंददेहे प्रसन्ने प्रपन्नार्तिना शोभताशाभिधेय तपोयोगयोगीशमावाभिभाव्यं कपीशादिमिजं न जेशमभिजम् ५ सदा
 भोगभाजांसुदुरेयभातंसदायोगभाजामदुरेयभावं विद्वानदकदंसदारायवशं विदेहात्मजानंदरूपं प्रपद्ये ६ म
 हयोगमायाविशेषानुमुको विभासी शलीलानराकारवृत्तिः विद्वानदलीलाकषापूर्णैकैः सदानंदरूपभवंतीह लोके
 ७ ब्रह्ममानपानाभिमतः प्रमत्तो न वेदाखिलेशाभिमानाभिमानः इदानीं भवरूपदपद्मप्रसादाच्चित्तो विपत्याभिमा
 नो विनष्टः ८ रफुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामंधराभारभूतास्तरनीकदावं शरच्चद्रवक्रं लसत्पद्मेनैवं दुराचरपारभंभजे
 रायायवेशम् ९ सुरार्थी शनीलाश्मनीलंगकार्तिविराधादिरक्षोणखालोकशांति किरीटादिशोभयुररातिलाभंभजे
 रभचंद्ररघूणामर्धाशम् १० लसच्चक्रकोटिप्रकाशादिपीठसमासीनमर्कसमाधायसीतां रफुरद्वैभवर्णैतडिपुंजभासं
 भजे रामचंद्रं निवृत्तार्तिं तद्रम् ॥ ११ ॥ इत्यध्यात्मरामायणोत्तरांशचंद्रस्तोत्रम् ॥

इति स्तुत्या प्रजापालशजवाद्याभ्यमंगल शंखतीर्थचसंप्रोक्ष्य भोतनृत्यादिना हरिं परितोत्पाद्य संपूज्य वैष्णवाक
 रयानक भयवतसमारोप्य गीतवादित्रयोपकैः आगारयमदिरेकत्वा महानोरज्जनं प्रभोः विसृज्य वैष्णवान् देवभूर

येषमुत्तरं स्वपेद इति शयनोत्सवः मदन्तरनेमहामारते आपाद्विचसेतपक्षेकादश्यामुपोषितः चातुर्मास्यव्रतं
 कुर्याथात्किंचित्प्रयतो नरः सनत्कुमारस्तु चातुर्मास्यव्रतारंभस्वकालांतरं मध्यह्न एकादश्यातु गृहणीयादशकौ
 कर्कटस्वया आपाद्व्यादानरोभक्त्या चानुर्मास्योदितं व्रतमिति श्रस्वयप्रारंभो भुर्वस्तादावपिकार्यः तथा च दृग्गा
 र्यः न शैशवं न मोढ्यं च शुक्रगुर्वोर्नयातिथेः खंडत्वं चित्तयेच्चादौ चातुर्मास्यविधौ नरः तच्चाविशेषाग्निप्रमदतानां प्र
 यमारंभविषयमपि यदपि हेमाद्रौ व्रतप्रकरणे भविष्ये श्रसंक्रांतं तथा मासं देवपिश्रेचकर्मणि मलमासमशौचं
 च वर्जयेन्मतिमात्र इति तच्छ्रावणे वर्जयेच्छाकमित्यादिना श्रावणादिमासविशेषविहितव्रतानुवृत्त्यर्थं स्पष्टमासं
 विशेषाख्याविहितं वर्जयेन्मल इति वचनात् चातुर्मास्यव्रतानित्वं तरामलमासेऽप्यनुवर्तत एवेत्यपर इति मयूखे ए
 तद्वचनं चातुर्मास्यप्रकरणेऽपि ठितमपिश्रसवद्वार्थत्वात्पुष्यातुमंत्राण्यप्येनाजोत्कृष्टं यमिति ज्ञेयं प्रकरणा निवेशोपि वा
 यमारंभविषयं ज्ञेयमिति निर्णयसिद्धौ वस्तुतस्तु श्रधिमसनिपातेऽपि हेमपएव विधिक्रम इति वचनेन चातुर्मास्यव्रता
 रमानंतरं समाप्ते प्रागतरामलमासपातेऽनुवृत्तिं विधाय तेनैतद्वचनं तत्प्रकरणेऽपि ठितमपि तादृजविषयं एकाद
 श्यामशौचे पूर्णमास्यार्कसंक्रांतौ वारं भेत् त्रितयेऽप्यशौचे प्रथममतो नारंभ एव श्रावणेऽप्युत्तकं न स्याद नारब्धे तु सत
 कमिति विष्णुक्तेः द्वितीया रंभस्तु भवत्येव प्रतियर्थे च यः कुर्यात्तदेवैसंस्मरन् हारिं देहातिं तत्प्रदीप्तेन विमानेना
 र्कवर्चसा मोदते विष्णुलोके सौषावदाभूतसंस्तुत्रा मिति हेमाद्रौ भावेऽप्यवचने न प्रतियर्थी क्रियमाणस्वैकफलसंबंधेन
 कव्रतत्वेन प्रथमारंभस्ववृत्तत्वात्ति धत्तवर्चनदीपिकायां र्कादे श्रशौचैर्वाशुचिर्वापि यदित्स्त्रा यदिव्यापुमान् व्रत
 मेतन्नरं कुर्यान्मुच्यते सर्वपातकैरिति तदारभोत्तरं बोध्यम् ॥ चातुर्मास्यव्रतानि भविष्योत्तरायेति हितासप्रसंगेन पर्यने
 वोक्तानि अथ चानुर्मास्यवर्ण्यानि भविष्ये श्रावणे वर्जयेच्छाकदधिमाद्रपदे तथा दुश्चयाश्वयुजे मासिकार्तिके चानि

परचजेत् द्विदलत्पजेत्यपि पाठः प्रायगंचूर्णचर्मांज्वीरवीजपूरकं अथज्ञाशिष्टमन्त्रायचद्विष्णोरनि
 वेदित दुग्धमन्त्रमसूरचर्मांसमष्टविधमन्त्रं रुच्यतत्रदेशालभ्यफलमूलादिवर्जयेत् ॥ पाञ्चकार्तिकमहात्म्ये द्वि-
 जर्कतीतारसाः सर्वलवणभूमिजंतया ताम्रपात्रस्थितागव्यंजलपल्वलसंस्थितं आत्मार्थपाचितचान्नमशिततस्स
 तंबुधैः ज्वीरराजनापांश्चमूलकं गृजन्ततथा कूर्मांडचैश्छदंडचचातुर्मांसैर्यजेत्रुद्रवुधः तथा विशेषाद्दरौधार्वाकू-
 र्मांडांतितीर्णैर्यजेत् जर्णैर्वाभीफलं ग्राह्यं कथञ्चित्कायशोधनमिति तथा निष्पावान्तराजनापांश्चमसूरानसं-
 तानि च दंताकंचकलिगंचसुप्तदेवेन भक्षयेत् रक्तादि चवार्धे तानि निर्यानि चतुराश्वमवर्तिनां प्रथमेमासिकर्तव्यं
 नित्यं शाकव्रतं नरैः द्वितीयेमासिकर्तव्यं दधिव्रतमनुत्तम पयोव्रतं तृतीये तु चतुर्थे पिनिग्रामय द्विदलवहुवीजं च
 लताकंचैव वर्जयेत् नित्यान्येतानि विप्रं द्रव्रतान्याहुर्मनीषिणः रक्तादेवाधिकांश्चतुरोमासान् प्रसुप्तैवैजनादने मंचख
 द्वादिशयनं वर्जयेद्वा किमाक्षरः अन्यतौ वर्जयेद्वा धर्मासंमधुपरोदनं पटोलं मूलकं चैव दंताकंचनभक्षयेत् शाकशब्दं
 श्वदशायारुढः मूलपत्रकरारामफलकांडाधिकुटकाः त्वक्पुष्पकवर्कचैव शाकदशाविधं रूमतमिदमुक्तेः अधिरुढं श्रं-
 कुरः रूमतिकौरुत्तमे मूलपत्रोत्पत्तिके कौशाकाशब्दस्य व्यंजनतया प्रसिद्धे चैव फलमूलदिपुपसंहारः लोकव्यव-
 हारादित्युत्ततत्कालोद्भवाः शाकावर्जनीयाः प्रयत्नतः बहुवीजमवीजं च विकारिचैविवर्जयेदिति भाविष्यवचनंतरम्
 यत्नात् इति विशेषग्रहणात् एतेषां शाकानां दोषाधिक्यज्ञापनार्थं बहुवीजमिति च द्वाधिकवीजवत्फलमिदमर्थः अर्वाजं
 विकारं इति पदद्वयेन कालादिविकृतं विकारव्ययं न विनष्टजं फलमुच्यते चकारद्वयमेकारि मन्त्रार्थमिति विशेषद्वयसूचनार्थं
 आचारप्रदीपे दंताकंचकलिगंचविल्वे दुवराभिस्सटाः उदरे यस्य जीर्णं तिवस्य दूरतसेहसिः भिस्सटादादध्यासं भीस्स
 द्दीर्घपठित्नाभः सदाश्चैवमांतकमिति धनं वतरे निर्वैटः यत्तु तसिहपरिचर्यापां दंताकंसदा विष्णुवैर्वर्धये भक्षयेत्येतिट्टे

ताकंतेपांद्रतरौहरिरित्यादिनिदाश्रवणादिति तत्थेतद्वृत्ताकपरंतथाचपरारारः पलांडुश्चेतद्वृत्ताकं कुसुमं वनकट
 कं नालिकाचालुपुष्पचमुक्तादिनमभोजनं अत्रापि पलांडुमिति श्वेतपलांडवेवोपसंहियत इति माधवः देहली
 दीपकन्यायेन तथैव युक्तमिति तदाशयः एतान्यातुररूपमपेक्षुकक्रियापाझयति पिबानाति सुमतुः तथा चतुर्थ्यपि हि मा
 सेपुहाविष्याशनिप्रापमागिति हविष्याणि च परिभाषायाद्रष्टव्यानि महाभारते दानधर्मेषु कचिद्धर्मप्रवक्ष्यामि मानं
 पाणां सुखावहमिति प्रकृत्य चतुरोवार्धकानुमासान्वयोद्ददाति तिलोदकं भोजनं च यथाशक्ति ब्राह्मणे वेदपारंगे अ
 न्निकार्थं च कर्तव्यं परमाज्ञेन भोजनं दीपकश्रापिकर्तव्यः पिट्ठणासति लोदकः एतेन विधिना मर्यः श्रद्धयानंभू
 माहितः पशुपथशतस्येह फलश्राप्नोति पुष्कलमिति अन्नं क्रमेण पैतृकाद्येव तर्पणश्राद्धदीपदानानि विधी
 यंते अन्निकार्थं मशोकराणं परमाज्ञेनेत्यस्य मध्यमणिन्यायेनान्वयः अन्वेष्य च चतुर्गोस्य निग्रहमाभविष्योत्तरं किंति
 हासेद्रष्टव्याः ॥ अथ चतुर्गोस्य व्रतसमाप्तौ विशेष उच्यते चतुर्गोस्य तु यत्कर्म भक्ष्यमोज्यादिकं च
 चतुर्चतुरोवार्धकानुमासान्नियमो यस्य यः कृतः कथापितृवद्विजेभ्यस्तदद्याद्भक्त्या सदक्षिणम् दत्तं वा विसर्जयेद्विप्रान्
 ततो भुंजत च स्वयमिति अथ तत्तद्वस्तु व्याघ्राव्रतसमाप्तौ देयद्रव्याणि काशीखड्गे पञ्चभोजीभवेत्तुर्जकारं यत्तुर्जं
 प्रयत्नतः कांस्यस्य नियमे दद्यात्कांस्यसर्पिः प्रपूरितं ऊर्ज्जनभक्ष्ये तु दशौद्रमति क्षुद्रं नातिप्रदम् मधुर्यागेष्वतं दद्यात्पा
 यसं च सर्गार्करं अर्धं गोभ्यश्च वहारे च तैलमूर्जं विवर्जयेत् तैलस्यागो तिलादद्यात् द्रोणमात्रात्सकांचनान्
 वाहुलेकां स्य भोज्यः सकृन्मिः प्रयशोऽणिते मांसां शिनोऽपि ये भूनास्त्यजेषु स्तोत्रपिकार्त्तिके निग्रहे मरस्य मां
 सानां दद्याद्दकार्तिके व्रती कृष्णं डां निसमापानिर्वाधस्तर्पण्युत्तान्यपि विशिष्टादितिकृष्णं डां विशिष्टावर्णं कार्तिके मां
 नभोजयिः सोश्रव्य मृतमेव हि स्रष्टां सवलां भोती सहिरष्टां प्रदापयत कार्तिके नवरात्रं न संशेन न न्येन

परपञ्चेत् द्विदलरयर्जैर्यपिपाठः

प्राण्यंगचूर्णैश्चर्मज्वरंजीवजपूरकं

अथज्ञप्तिष्टमज्ञाद्यद्विष्णोरनि

वेदित दुग्धमन्त्रमसूरचर्मांसमष्टविधमतं रुच्यतज्ज्ञेशभ्यंफलमूलादिवर्जयेत् ॥ पाद्भेकार्त्तिकमाहारभ्ये द्वि-
जर्क्रीतारसाः सर्वैलवणंभूमिजंतथा ताम्रपात्रस्थितगन्धंजलपल्वलसंस्थितं आत्मार्थपार्चितचात्रमशितंतत्स्य
तंबुधैः जंघीरराजपापांश्चमूलकं गृजंतथा कूर्पादंर्धेष्टुदंढ्यचातुर्मार्यैर्यजेद्वुधः तथा विशेषाद्दरौघार्जिकु-
ष्माटंतिंतिष्णीर्यजेत् जीर्णधानीफलग्राह्यकथितकायशोधनमिति तथा निष्पावान्नराजमापांश्चमसूरान्सं-
चि तानिच दंताकंचकलिगंधसुहृदेवेनभक्षयेत् रुकादि चत्वार्येतानिनिष्ठानिचतुराश्वमवर्त्तिनां प्रथमेमासिकर्तव्यं
निर्यंशाकद्रतंनरैः द्वितीयेमासिकर्तव्यदधिद्रवतमनुतम पयोद्रतंतीयेतुचतुर्थेपिनिशामय द्विदलवहुवीजंघ-
लताङ्गचैववर्जयेत् निर्यान्येतानिर्विषंद्रवतान्याहुर्मनीषिणः रुकादि चार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुतेवैजनादने मंचख-
ट्यादिशयनवर्जयेद्भक्तिमाझारःश्रुतौवर्जयेद्भार्यामांसंमधुपरौदन पटोलंमूलकंचैवदंताकंचनभक्षयेत् शाकशब्द-
श्चदशाधारुढः मूलपत्रकरैराग्रफलकांडाधिरुढकाः त्वक्पुष्पकवर्कचैवशाकदशाविधंरुमृतमित्युक्तेः अथिरुढंञ्च
कुरः रुमतिकौरुभे मूलपत्रैर्यभियुक्तैःकैशाकशब्दस्यव्यंजनतयाप्रसिद्धेभवेव फलमूलदिपूपसंहारः लोकव्यव-
हारादितियुततत्कालोद्भवाःशाकावर्जनीयाःप्रयत्नतः बहुवीजमवीजंचविकारिचविवर्जयेदितिभविष्यवचनतरम्-
यत्नत इतिविशेषग्रहणत् एतेषांशार्कानांदोषाधिक्यज्ञापनार्थं बहुवीजमितिचब्राह्मिकवीजवत्फलमित्यर्थः श्रवोजं
- इतिपटद्वयेनकालादिविकृतंविकारवशेनविनष्टजंफलमुच्यते चकारद्रवमेकारिमुन्धार्म्मणिविशेषद्वयसूचनार्थं
- भिर्मंचविल्वोदुवरभिस्सटाः उदरेयरयर्जार्थेतिवरयद्वरतराहारिः भिस्सटादग्धान्नं भिस्स

अग्निहोत्रं यथाऽहं यदेव दस्याऽयं यत्तं यथा ब्राह्मणस्य तथानिर्देयं तत्तच्चक्रं कथारणम् इति पात्रे एतत्प्रकारस्तु रात्रिर्वन
 चाद्रिकातो ज्ञेयः पृथ्वी च द्रेदयदि ग्रंथेषु तु यस्तु संततशंखादिलिङ्गाच्चिह्नतनुर्नरः स सर्वयातनाभिर्गोच्रालोच्चान्मको
 टिषु द्विजंतु ततशंखादिलिङ्गांकिततनुं नराः संभाष्य रौरवं याति यावदिन्द्राश्वतुर्दशोतिष्ठ ह्यारदीयोक्तैः शंखचक्राद्यं
 कनं यगीतन्त्यादिकतथा एकजतिरयथ धर्मो न जतिरुपाद्द्विजन्मनः शंखचक्रं मुदा यस्तु कुर्यात्स सापसेनवा सशूद्रव
 द्दहिः कार्यः सर्वस्माद्द्विजकर्मणः यथाश्रमशान्तं कष्टमनर्है सर्वकर्मसु तथा चक्रांकितो विप्रः सर्वकर्मसु गार्होतः तथा
 शिवेकशययोरंकाराज्जलचक्रादिकान् द्विजः तथा ये तमतिमान् वैदिके वर्धन्ति श्रित इति विश्वाश्रयाय नादिवचनात् ऋ
 ग्वेदादिश्रुतीनां तु यन्मार्दिरति परत्वात् अन्यश्रुतीनां च तथा विधानाभ्यनुपलब्धाद्वा ह्यतपाश्चावचनस्य चाकरग्रये प्वे
 नुपलब्धाच्चक्रादिधारणं शूद्रविषयमेवेत्युक्तं यथापि निषेधस्य अतिसापेक्षत्वा द्विधिविना च तदयोगाद्दुपजीव्य विरोधे
 न एकजातेरयथ धर्म इत्यनेन सामान्यवाक्यानामुपसंहाराद्द्विजातनिषेधो निर्वाप्तवाद इति तदाशय इति निर्णयसिंधौ
 यथापि विश्वाश्रयाय नान्विचयेन पुष्टदापि शंखचक्रादिधारणनिषेधः प्रतीच्यते तथापि शंखचक्रांकितो विप्रः श्रमशान्तोऽपि
 यतोपैवेत् प्रयत्नेनागतिः प्रोक्ता सागतिस्तस्मै नारदोति विष्णवायुधांकितं चिन्हं गोपी चंदनमृत्स्नया प्रयानादिपुतीर्थ
 पुसगत्वा कंकरिष्यतीत्यादि वाराहपुराणवचनैर्भूदाकर्तव्यतावगम्येन विहितप्रतिपिद्धत्वाद्विकल्पोऽवस्यत इत्यलम
 नयाप्रसक्तचित्तया यतः प्रचरात्रागं मुद्राधारणस्याधिकारिविशेषमपूरुरक्त्यविहितत्वात्मुद्राधारणं सर्वपुरुष
 धर्म इति केचिदाहुः ॥ तथा हि पंचरात्रागमे तद्वारणविधिवद्वेयमहापातकनाशनां शंखचक्रं संनाराऽयं गंधपुष्पा
 दिभिः शुभैः इत्युपक्रम्याग्निनैव सुसंयुक्तं चक्रमादाय मामकं दक्षिणं वाहनूलं सर्वं दहं द्विजतसाधकः उच्चारयाज्ञि मं
 त्रं यदेतेशां विचिंतयन् सुदर्शनमहाज्वालकोटिस्तु र्भसमप्रभं ब्रह्मानां धरय मेनेत्येव विष्णोर्भागी प्रदर्शय इमं भजे

सदा रथकात् सर्वैरसास्तेन तत्स्वगणिगं प्रदापयेत् भूशयकांतिं कुर्वन्नमंचं संस्पृश्येद्धती पर्यंकं भूशयोदचारितु
लं सोपधानकम् फलव्यगो फलदेपरस्वगोचतद्रसम् धान्यव्यगोचतद्वान्यमयवाशालयः स्मृताः धेनूद्व्याप्रयेत्तन्
सालङ्कारः सकाञ्चनी एकतः सर्वदानानि दीपदानं तथैकतः कार्तिके दीपदानस्य कलानाहंति षोडशी तथा दी
पय कार्तिके दद्यादसंखंडं तवर्तिकं मोहांधतमसंप्राच्यनसगच्छति दुर्गातिमिति ॥ चातुर्मास्यव्रतासंभवे किंचिद्व्रतम
वश्यकार्यं चतुर्थ्यापि च मासे पुनसमाभ्यर्च्य तथेति तदोर्जाव्रतिनाभाव्यमभ्यर्धफलमिच्छता अब्रतः कार्तिके यथागतो
मूढधिया मिह तेषां पुण्यस्थले शोषितभवेत्सूकरात्मना भित्तिकाशीखडात् अब्रवेदेवाग्रैस्वस्तिकादिकमपि कर्तव्यमि
ति पाद्ये इदं च कार्तिक शुक्ल दश्यावकव्यमपि प्रसंगादञ्जलिस्थितं तथा भार्गवाचनद्वारिकायां पाद्यं शयनीवाधि
नो मध्ये शर्माद्वारपमार्गकैः भृंगराजेन देवांस्तुनार्चयित्वा कदाचनेति हेमाद्रौ पाद्ये आपाढादिचतुर्मासानभ्यर्गवर्जयेन्न
१ः समाप्तौ च पुनर्दद्यात्तिलैलघृतं घटम् आपाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्न खकृतं तु ताकं भृजं नैवेद्यमधुसर्पिर्धृष्टान्वितं
कार्तिकया तु पुनर्हेमन्नाह्नाया निवेदयेत् अन्यान् पविर्जनसंकरपरूपाणि अन्यभ्यो ग्रथेभ्यो ज्ञेयानि । ॥ ७ ॥

आपाढशुक्ल दश्यात्तत्समुद्गाधारणमुकरामार्चनचंद्रिकायां शौनकेन तत्समुद्रं कधारणं कर्तव्यं वैष्णवैरेतत्संप्रदायानु
रोधतः शयन्याचैव गोविन्याचकतीर्थतथैव च शंखचक्रविधानेन वह्निपूते भवेन्नर इति तथा पवित्रतेविततं ब्रह्म
णस्पते प्रभुगान्त्राणि पर्षिषि वेधतः अतस्तत्तनुर्नतदोमो अश्रुते शूताः स इह तस्त्वं तन्समासत ॥ तपौष्यचित्रविततं दिव
स्वेदशोचतो अस्वतंतवाच्यवशिरन् इति ऋग्वेदे स होवाच यज्ञवल्क्यस्तत्पुमानात्मा हिताय प्रेम्णा हारिभजेत् सु
श्लोकमौलं दर्भा एवाग्निना स ध्वन इति शातपायिकश्रुतौ प्रतेहिष्णो ब्राह्मजचक्रे सुतसि जन्मं भोधितं तैवेव पर्षाद्वाः मूलेवा
व्हो दिधते न्ये पुराणा लिगान्यगेता वकान्य पर्षति इति सामवेदे उरुक्रमस्य चिन्हैरुकिता लोके सुभगा भवाम इत्यर्धवेदे

आग्निहोत्रं यथाऽनुष्ठेयं वेदभ्यामभ्यस्यतं यथा ब्राह्मणं स्यत यथानिर्देयं तस्य चक्रां कथारणम् इति पाद्ये एतत्प्रकारस्तु न भवेत्
 चंद्रिकातोऽज्ञेयः पृथ्वीचंद्रेदिपादि ग्रंथेषु न यस्तु संस्तस्य शंखादिलिगाचिह्नतनुर्नरः स सर्वव्यातनाभिर्गीचंडालोऽङ्गमको
 टिषु द्विजंतु तस्य शंखादिलिगां किततनुं नरः संभाष्य रौरवं यान्ति पावादिंद्राश्वतुर्दशोति वृहज्जारदोयोकेः शंखचक्राद्यं
 कनं च गीतत्त्यादिकतया एकजतिरयधर्मो न जातु स्याद्द्विजन्मन शंखचक्रे सदा पश्यतु र्यर्था सताय सेनवा सशूद्रव
 द्रहिः कार्थः सर्वरमाद्द्विजकर्मणः यथाश्मशानजकाष्टमनर्हसर्वकर्मसु तथा चक्रां कितो विप्रः सर्वकर्मसु गार्हस्तः तथा
 शिवेकशयपोरकाब्रह्मलचक्रादिका द्विजः न धारयेत मतिमान् वैदिके वरुनि रियत इति विश्वाथलायनादिवचनात् ऋ
 ग्वेदादिश्रुतीनां तु वन्मर्मादिस्तुतिपरत्वात् अन्यश्रुतीनां च तथा विधानां मनुपलंभादुदाहृतपाद्मवचनस्य चाकरग्रंथे
 नुपलंभाच्चक्रादिधारणं शूद्रविषयमेवेत्युक्तं यद्यपि निषेधस्य प्रतिसापेक्षत्वा द्विधिविना च तदयोगादुपजीव्यविरोधे
 न एकजतिरयधर्म इत्यनेन सामान्यवाक्यानामुपसंहारो द्विजातानिषेधो नित्यामुवादर्हति तदाश्वपद्वति निर्णयसिद्धौ
 यद्यपि विश्वाथलायनादिवचने पुसृदापिशंखचक्रादिधारणनिषेधः प्रतीयते तथापि शंखचक्रां कितो विप्रः श्मशानोद्वि
 यतेति चेत् प्रयोगे प्रागतिः प्रोकासागानिस्तस्य नारदोति विष्णवायुधां कितं चिन्हं गोपीचंद्रस्य स्त्रया प्रयागादिपुतीर्थ
 पुसगाद्या किकरिष्यतीत्यादि वाराहपुराणवचने र्मुदाकर्तव्यतावगम्येन विहितप्रतिषिद्धत्वादिकरणेऽवसीयत इत्यलम
 नवाप्रसक्तार्थतया यत पंचरात्राग्नेमुद्राधारणस्याधिकारविशेषमप्युक्तं पुरुरुरुः यविहितत्वा नमुद्राधारणं सर्वपुरुष
 धर्म इति केचिदाहुः ॥ तथा हि पंचरात्राग्ने तद्धारणविधिवत्त्वेन हापातकनाशनं शंखचक्रं संनाराभ्यर्गंधपुष्पा
 दिभिः शुभैः इत्युपक्रम्याग्निवैद्यसंस्तुतकचक्रमादाय नामकं दक्षिणं वाहुमूलं स्वंदहे द्विजत्वायकः उच्चारयाग्निमं
 ब्रध्मदेशपां विधितयन् सुदर्शनमहादेवा लकोटिस्वरूपसमप्रभ आद्यानां धारयन् भेति रंय विष्णोर्भागी प्रदर्शय इमं भेजं

समुच्चाद्वयदक्षिणं ग्राह्यमकथेत पांचजन्यमिजं ध्यानं ध्वस्तपातकसंघं य पाहिमं पापिनं घोरं संसारं एव तारण इति
मंत्रं समुच्चार्य दहेत्संघं भुजंतयेति उक्ते एव सनत्कुमारसंहितादिष्वपि साधारणयेन चक्रादिधारणं विधाय कानि विचरना
निद्राद्वयानि एवं सति पुराणादिवचनान्यपि चक्रादिधारणं विधाय कान्युपलभ्यते वामनपुराणे लीलयापिलिखे
द्यस्तु वाहुमूले सुदर्शनम् कुलकोटिं समुद्धृत्य सगच्छेद्देहणं वंद्यमिति कर्मपुराणे चक्रां कितधराः कश्चित्कुले विष्णुपरि
ग्रहादिति महाभारते भीष्मपर्वणे ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः अर्चनीयश्च संघश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्म
रिच्यति चिह्नं लक्ष्म च लक्षणमित्यभिधानकोशादबलक्षणाशब्देन तस्य चक्रादिचिह्नमेव विवक्षितं यज्ञोपवीतादीनां सर्वं
साधारणत्वाभावात् विष्णुधर्म्ययमार्किकरसंवादे भवतां ध्वमतमत्र विष्णुसंश्रयमुद्रया आक्रांतो गोचरो नैव भविष्यति
नरः कश्चित् इति हाससमुच्चये पुंडरीकाख्यानके चिह्नक्रां कित इति तत्र प्रमाणेनो विचरंति हि विचरंति यथा यो जगत्पुण्यतीर्थं
प्रशंसिन इति तस्मिन् द्वे चक्रादिधारणसर्वपुरुषधर्म इति श्रुत्येतत्पंचरात्रागमविहितं सुदर्शनादिधारणं शूद्रादीनां त्रैवर्णी
कानां च धर्मः तत्र मार्गश्च वैदिकमार्गो न्यागार्गो तत्र एव वैदिकं तु पुरस्कृतं वा यश्च तं त्रैसमाचरेदिति विचरेन्न वैदिकतां त्रिकर्म
णाम्क्रमविधायकैर्न वैदिककर्मो नुष्ठानांतरं तं त्रिकर्मो भवेन्नियतादिपेडाशकर्मणा विलक्षणरो रया विहितत्वात् एवं च तां
त्रिकोपनयनादिसंस्कृतरैव गुल्लयुक्तराश्रयणेन तानि नूजनमुच्चादय च फलार्थं यथा विधीयते संस्कारैर्वैष्णवैः शूद्रः
पूजाहो भवति ध्रुवमिति पांचरात्रवचनेन तान् त्रिकपूजाधिकारिसंस्कारकत्वेन तेषां विधानात् अत्र च प्रकरणवत्वात् पूजा
शब्देन तान् त्रिकपूजैव श्रूयते तान् त्रिकमार्गैर्युच्यं वैदिककर्मो नुष्ठानं न सह नित्यं यदनुष्ठानं नियमः वैदिकानां तान् त्रिकक
र्मो न नुष्ठाने प्रत्यवाये शोधकवचनाभावात् किंतु तत्र मार्गो एव श्रेयः प्राप्तुमिच्छतः स्वच्छं यात्रां न मार्गं प्रवेशः एवं चैतादृशं तं
अमार्गं प्रविष्टानां प्रत्येकशस्त्रचक्राद्यं कर्नाशास्त्राद्यं प्रवीतादिधारणवत्तान् त्रिककर्मं कर्तुं संस्काररूपतया विधीयते ननु

स्वतंत्रफलसाधनपापफलवत्तांत्रिकपूजाविधिसन्निविधिरहितस्य प्रधानकर्मव्यापोगेनांशव्यस्येवौचित्यात् फलव
 रसतिधावफलतदंगमितिन्यायात् अतएवपांचरात्रोद्वयसिद्धांतप्रतिपादितं तत्तत्तंत्रप्रवेशाद्यंततत्रोक्तवर्मना दी
 क्षाधिह्लादिकंकटर्ध्वैष्णवाशौपथ्याविधिः यथाकृप्यादिसंस्कारात्क्षेत्रसस्यफलोदयः तथातापादिसंस्कारात्पु
 रुषस्यफलोदयः भगवच्चिन्हसतसोभगवच्छास्त्रचोदिते धर्मेयादिनवर्ततयातयेत्तमही पतिरिति सनत्कुमारसंहि
 तायामपि तत्रसंस्कारयुक्तरुतंत्रमार्गमनाश्रयन् केवलवैदिकमार्गैस्तेष्वमानः पतत्यथः उपवीतादिवह्यार्याः शंखच
 क्रगदाध्यजाः तंत्रमार्गप्रवृत्तस्यवैष्णवस्यवयाविधि अप्रसन्नप्रवृत्तानांचिन्हमत्रध्यजोयथा तंत्रमार्गप्रवृत्तानांत
 याचक्रादिधारणंचक्रादिधारणंपुंसांहारिसंवधवेदनं यातिब्रह्मनिमित्तंहिकलयाहिविभूषणमिति एवंच सुदर्शनधार
 यित्वावान्हितसंहिजोतमः उपनीयविधानेनपश्चात्कर्मसुयोजयेदितिवचनेनसुदर्शनादिधारणस्यतां त्रिकोपनयनार्ग
 व्हेनप्रदीयते उपवीतादिवह्यार्या इतिसनत्कुमारवचनेनैवकुर्ध्यात् उपवीतीशिखीविप्रश्चक्रलांछनसंयुतः
 चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यविफलाक्रियेति यमवचनेनापि लांछनहीनस्य तांत्रिकक्रियावैकल्यमेवप्रतिपाद्यते
 पूर्वोक्तप्रमाणैश्चक्रादिलांछनस्यतांत्रिकक्रियायामिवांगत्वावगमात् चक्रांकितापदत्तानिहव्यकव्यानियानिवै रक्षां
 स्तितानिगच्छतिनपितृद्वयदेवताइत्यादिवचनैः केवलवैदिकानामुक्ताचारस्यनिषेधाच्च अथपूर्वोक्तरीत्यातत्तमुद्राधा
 रणस्यतांत्रिकविषयत्वमस्तुगोपीचंदनादिकृतसुदर्शनस्यसर्वस्वरूपसाधारणस्यात् गोपीचंदनतोलित्वंलांछितंय
 स्यविप्रहम् शंखचक्रगदापद्मैर्देहेतरस्यसदाहरिः कृष्णायुधांकनंपुण्यगोपीचंदनमृत्स्तया प्रयागादिपुतीर्थेषुस
 नत्वारिकेरिष्यति ललाटेतुंगदाधार्यामूर्ध्निपाशदरौतथा भूमधेयनंदकंचैवशंखचक्रौभुजद्वये इत्यादिपद्मपुराण
 वचनेषुपुरुषविशेषाश्रवणादितिचेन्न अनारभ्याधीतरस्याग्निष्टोमप्रवृणकीत्यादिवार्यादग्निष्टोमार्थवद्वत्यप्यतिवा

अथ संनिधावधूयमाणपञ्चमानसं वधस्यापि गोपीचन्दनादिकृतचक्रादिधारणस्य गोपीचिन्दनस्तोत्रैः शस्त्रचक्रादिलाहितः स्वयम्हे पूजयेद्देवं पांचरात्रविधानत इति वाक्यानां त्रिकपूजागत्वावगमादित्याहुः - परेतु वैष्णवसंस्कारः सर्वेष्विष्टेष्वाल्पपूजार्था एव ननु गृहे विष्ण्वाराधनार्थाः श्रीशास्त्रे संकर्षणाद्युत्सवांता नामाल्पपूजाप्रकाराणा मेव बहुशः प्रपंचमानतया श्चाल्पपूजाया एव प्रकरणात् वैचित्र्यात् ग्रहाराधनस्य चार्चिकविधानप्रकरणीयत्वायो गात् तथा च सुदर्शनधारणमाल्पपूजकदेवलकादिविषयमेवेत्याहुः वस्तुतस्तु पांचरात्राद्यागमांतर्गतानां द्विजा त्यादिपदघटितवचनानां पांचरात्राद्यागमोक्तदीक्षासंस्कृतद्विजातिविषयत्वेन प्रामाण्यं व्यवस्थापितं द्विजात्यादि पदघटितस्य निषेधशास्त्रस्यापि ताद्विषयत्वमेव युक्तं तथा च विहितप्रतिषिद्धत्वाद्ग्रहणं ग्रहणत्यागावाज्यभागवद्वि कृतपोषुद्राधारणस्य वैदिकतां त्रिकदीक्षासंस्कृतानां न च शुद्धवैदिकानामेव भ्रांत्यादिप्रसक्तचक्रादिधारणं निषिध्यत इति वाच्यं बहूनां निषेधवाक्यानां विधायकत्वं संभवति नां तां रक्षेनादिवेत्यादिवदनुवादकत्वा नौचित्यात् न चाष्टदोषदु ष्टविकल्पापत्तिः श्रद्धाभावाप्यायपर्यायानुवादकत्वापेक्षया फलमुखत्वेन विकल्पस्य स्वीकर्तुं मुचितत्वात् निषेधवाक्या निवहुनिपुराणादिपुष्पलभ्यंते स्वयं शरीरेऽन्यदेहे वा ज्ञानककरणाद्विजइति इदं हि मनुवचनं न ब्रह्मविष्णुरुद्राणां चिन्ह भेकस्य धारयेदिति वचनानुशेधेन हि जज्ञानं प्रतिपाद्यानां ब्रह्मणोऽक्षिप्रवैश्वयानां ब्रह्मविष्णुरुद्रचिन्हकनरूपनिषेध परं शातातपरस्मृतौ नाकेष्वन्यदेहेद्वा त्र्येदेव तापुष्पलंछनैः श्रकयेद्यादिवा मोहः पतयेव न संशय इति यमस्मृतौ नां केष्वन्यदेहे द्वा त्र्येदेव तापुष्पलंछनैः दहनाल्लेखनादिप्रपातिर्यथा तितत्क्षणात् इति वीधायनस्मृतौ नां कनायदहेद्देहं देहं चैकं मका रतनाधिकुर्वति दग्धगान्ध्यातस्मात्तं पुकर्म स्थिति अन्यत्रापि ततश्चक्रधराश्वैरपंचायुधधराभ्यापि पास्त्रडासर्व एवेते सर्वकर्मत्रहिष्कृतान् इति स्मृति सारसंग्रहे चैव लंघयितव्यमगतस्य चक्रधरद्विजं स्तुतिकामाग्निदंष्ट्रत्वात् सवात्सजलमग्निकेदि

तिग्रथांतरं कुकुटश्रयराहश्चतस्रचक्रधरस्तथा रजस्वलाचपंडश्रपंचैते श्रीहृदयकोः चक्रांकितापदतानिहव्यक
व्यानिघानिचै रक्षांसितानिगच्छन्तिनपिटन्नचदेवताः पाखंडिनश्चपतितापेचचक्रांकिताद्विजाः पुण्यकर्मणितेपां
वेसान्निधिनैष्यतेकचित् तसचक्रांकितांविप्रनपश्येत्पुण्यकर्मणि तदष्टवाचद्विजोभूमावशुद्धिसहसामुप्रात् अज्ञाना
दथबालोभादंकितोवासुदर्शनम् धत्तेकुलघ्नंतदष्टवासवासालमाविशेत् भुजापेसलिलेनैवविलिखेद्यः सुदर्श
नम् वेदशास्त्रविनीतोपिदहस्यासप्तमंकुलमिति चक्रांकितातनुर्वापिराजन्लिंगांकितोपिव। माधिकारीसावित्रेयः श्री
तरमार्तेषुकर्मसु शंखचक्रं चलिंगचयोमूढोधारयत्यसौ पाखंडःसहिविज्ञेयः सर्वकर्मभवहिःकृतः पाखंडिनंपा
शुपंतं विकर्मस्थानीरोश्वरम् विद्यासयेत्स्वरष्टातुसर्वानेतानवैदिकानिति ताम्भरौप्यमुवर्णादिकतचक्रादिलिखन्म
विधीयतेहिशूद्राणां तद्विजानां कथंचनेति नारदवचनं आदिपपुराणे वेदेषुयज्ञभागेषुपुण्यस्यानास्त्यधिकारिता स
तापयिवाचक्रादिधारयेत्स्वभुजद्वयमिति शंखचक्राद्यंकनंचन्यगीतादिकतथा एकजतिरेयं धर्मो न जातु स्याद्
द्विजन्मनः पथारमशानजकाष्टमनहै सर्वकर्मसु तथाचक्रांकितां विप्रः सर्वकर्मसुगर्हितः शंखचक्रं सुदाय
स्तुकुर्व्यात्तसापसेनवा सशूद्रवद्वहिःकार्यैः सर्वस्माद्द्विजकर्मण इति किंच लीलयापिलिखेद्यस्तुवाहुमूलसु
दर्शनम् कुलकोटिस्समुद्रपसगाच्छेदेषुण्वंपदमित्यादिमानवादिवचनैः स्वतंत्रफलार्थवचिहितस्य सुदर्शनधारण
स्य पांचरात्राद्यागमविहितदीक्षाकारुत्संस्कारकत्वेप्रमाणाभावः नचप्रकरणात्तदवगमः प्रकरणापेक्षयावर्लीयसा
वान्वेन फलार्थतया विनियुक्तस्य दुर्वलेन प्रकरणेन विनियोगासंभवात् किंचात्रप्रकरणमेव न संभवति परस्परकां
क्षालक्षणादिप्रकरणं नच फलार्थत्वेन विनियुक्तस्य मुशालधारणस्य रूपकार्वाकांक्षारितं नचचक्रलंछनस्य विफली
क्रियते पूर्वोक्तवचनेन तां विकजां गत्वेत्यस्त्विति वाच्यं अतः क्रियाशब्देन फलसाधनपंचरात्राद्यागमविहितहेतुमिदि

क्रियायाऽभिधानेन पूजादेः क्रियाशब्देनाभिधेयत्वेन तदंगत्वे प्रमाणाभावात् न च वैष्णवत्वरयसिद्धर्थमित्यादि
 वचनेर्दीक्षांगत्वावगमः तत्र वैष्णवत्वरयसिद्धर्थसंभवेन वैष्णवत्वरयविष्णुभक्तेर्धन्यकत्वस्यैव प्रतीतिः न चोपनी
 तादिवद्धार्याः शंखचक्रगदादयः तंत्रमार्गप्रवृत्तस्य वैष्णवस्य यथाविधीति वचनेन तांत्रिककर्मगत्वावगमः
 तद्वचनस्य शंखचक्रादिधारणे तंत्रमार्गप्रवृत्तवैष्णवरूपकर्तृविधायकत्वात् शुद्धतांत्रिकविषयत्वेन मिश्रमा
 र्गप्रवृत्तवैष्णवविषयत्वाभावाच्च एवं च सुदर्शनधारयित्वा विहितसंज्ञितमः उपनीयविधानेन पश्चात्कर्म
 सुयोजयेदिति वचने त्वाप्रत्ययः कालमात्रविधायकः न रत्नंगत्वरवोधकोपि दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टासोमेन यजे
 तेति वत् वस्तुतस्तु चक्रांकिततनुर्वापिराजन्लिंगांकितोपि वा नाधिकारिपरिज्ञेयः श्रौतस्मार्त्तपुक्रमंस्त्विति
 तद्वद्वाहिकवचने चक्रांकिततनोः श्रौतस्मार्त्तकर्मस्त्वधिकारनिषेधप्रतीयते चक्रांकिततनुश्च तत्र दीक्षासंस्कृतएव
 तस्य च वैदिकतुपुरस्कृत्वा पश्चात्तंत्रसमाचरेदिति वचनेन वैदिकधर्माधिकारप्रतीतिर्मिश्रमार्गप्रवृत्तानां स्फुटविकल्प
 सिद्धान्तिन च केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तानामपि विकल्पभयादिति वाच्यं वैदिकाधिकारिणामेव निषेधविधिविषयत्वेन
 तत्रैव विकल्पोचित्यात् वैदिककर्मधिकारशून्यानामेव केवलतंत्रमार्गाधिकारात् एव ताक्षरौप्यसुवर्णादिकृतं चक्रा
 दिच्छांनं विधीयते हि शूद्राणामद्विजानां कथंचनेत्यादित्यपुण्यवचने कथमपीति कथंचनेति पदेन यदिते तांत्रिक
 दीक्षासंस्कृतत्वेऽपि चक्रादिधारणनिषेधापत्तेः तस्मात्केवलवैदिकैः शंखचक्रादिधारणं न कार्यं प्रापकप्रमाणाभावा
 त् मिश्रमार्गप्रवृत्तैः पूर्वोक्तदिशादिविकल्पेनानुष्ठेयं केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तस्तुतिप्रयत्नेनानुष्ठेयमिति समाप्ता प्रकृता
 नुक्रान्तिपरपरयेत्यलं व्यवरथा अथमस्य पुराणोक्तं विभूतिद्वारादशो वतं नंदिकेश्वर उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि
 विष्णोर्ज्ञातमनुत्तमं विभूतिद्वारादशीनामसर्वोत्तमं विमपि न कर्तव्यं यवैजात्रे मार्याधैतु फालगुणे श्रापादेवैदशभ्यां

तुशुक्लायां लघुमुज्जरः कृत्वा सायंतनी संध्यां गृह्णायाति यमवधुः एकदश्यां निरंहारः मम भ्यर्च्य जनार्दनं द्वाद-
श्यां द्विजसंयुक्तं करिष्ये भोजनततः तदविघ्ने न मे यातु साफल्यं मधुसूदन ततः प्रभाति वेदस्यापकृतस्तान्नजपः शुचिपूजेन
रं पुंडरीकाक्षं ग्राममात्मानुलेपनैः विभूतिदेनमः पादौ चेशोक्रां योति जानुनो नमः शिवायेत्यूरुचकटिर्वै विश्वरूपिणे कं-
दर्पाय नमो भद्रमादित्याय नमः करौ दामोदरायेत् पुंडरासुदेनाय चरत नो माधवायेत्युरो विष्णोः कंठमूर्कटिने नमः श्री-
धराय मुखे केशां केशवायेति नारदः षष्ठं शार्ङ्गं धरायेति श्रवणौ वरदपाणयै शिरः सर्वात्मने ब्रह्मसमद्वयं भिपूजयेत् न-
रस्य मृत्पलसंयुक्तं हंसं कृत्या तु शक्तिः उदकुमसमायुक्तं हं प्रतस्थपयै द्विभोगुडपात्रांतलैर्बुक्तं सितवस्त्राभिषेचनैः सं-
नौजागारं कुर्यादिति तासक धादिकं प्रभातायां तु शर्वर्ध्यां ब्राह्मणाय कटुविने सकांचनोत्पलं देवसोदकुं भनि देवत-
वधानमुच्यते विष्णुः सदा सर्वविभूतिभिः तथामासुद्धरां शेषदुःस्वसंसारकहं मातृ दशावताररूपाणि प्रतिमासं कमा-
न्मुने दत्तात्रेयं तथा व्यासं मुच्यते न समन्वितं प्रतिमासतु कर्तव्या मूर्तयः काचनेन वै कांचनस्यैव पद्मस्य सरथाप्योपरि
पूजयेत् पुष्पधूपान्नैर्बैधर्म्यभोगैः सदीपकैः दक्षैरभरणैश्चैव यथाविभवसारतः शर्वांगानां गणकुं द्रं तित-
त्यादिभिर्नरैः ततः प्रभाति विमलं कृतस्नानादिक क्रियः षष्ठे तु दत्तातृ बंधं सर्वभूतं सभां हतं प्रतिमासं पुराणैर्वेदवेदांग-
पारंगे ततः संवत्सरं तैश्च विश्वेश शक्तिपूर्वकं शक्तिपूर्वकमिति सविभूतिपुरःसरं कृत्यासं पूज्य लक्षणं पुर्वे तेन समान्ये-
तं लक्षणं पर्वतदानविधिरनुदानसहो जेयणीयः शय्यां सोपस्करां श्रेष्ठानां विवेकापस्करां न्यितां श्रान्देशपतिर्देवः त-
क्षेत्रग्रामपतिरुत्था निवर्तनक्षेत्रपतिर्भवन्त्वसष्टद्विभूतयश्चैव भवसारणपूजायै रवेदशगुणैः श्रंयं न पि यथा शस्त्रा-
तर्पयेत्त्वा द्विजोत्समान् वस्त्रां त्रिगोहिरण्यादिसत्त्वमारुथाय चोत्तनं यज्वत्तत्वं बहुरिस्तोमं मंत्रां रसं शयं यथातिनिः-
स्वः पुरुषो भक्तिमात्मा धवं प्रति पुष्पाध्वनविधानेन सत्कुर्याद्दत्तं स रत्रय श्रनेन विधिं तं परं कुं विभूतिदादृशी धितं कुर्यात्स

पापनिर्मुक्तः पितृणां रयेच्छते स सजन्मन्यसौमर्त्या विभूतिं प्राप्नुयात् परां रोगदौर्गत्य पापानां भाजनं नोपजायते म
 किश्च यज्ञपुरुषेतस्य जन्म निजन्म नि प्राप्नुयादच्युतं स्थानमच्युतस्य प्रसादतः इयं ब्राह्मणं कर्पाधिभूतिं द्वादशीना
 रः सर्वपापप्रशमनी सर्वफलप्रदायिनी इति कलुषविदारणजनानां पठतिसदाष्टाश्रुतिवैभिसिक्त्यामातिमपि च ददाति
 देवलोके वसतिचिरंचसपूज्यतेऽमरैर्धैः इति मत्स्यपुराणोक्तं विभूतिं द्वादशीव्रतं ॥ ३॥ अथ स्कंदपुराणोक्तं देवशय
 यन्येकादशीव्रतं तथा च पद्मपुराणे युधिष्ठिर उवाच आषाढस्य सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् कोविधिः केन वार्ध्या
 किं पुण्यं च वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच कथामि कथां पुण्यां स्वर्गमोक्षप्रदायिनीं कामिकानामनामिति सर्वपापहरा प
 रा यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेन फलं भवेत् सत्यं सत्यं मया प्रोक्तं नातः परतरं तुलां पापिनां पापनाशाय तु एतावान
 लोपमा श्रुतः परं नरश्रेष्ठ नैव मोक्षप्रदायिनी यस्मात्तत्कारणाद् राजन् श्रयतां गतिरुत्तमा वैष्णवैर्मम भर्केश्वर सततं श्रुति
 योपकैः आषाढे वामनोपैरतु पूजितस्तेर्जगन्नयं वामनः पूजितो येन कमलैः कमलेक्षणाः तेनार्चितं जगरत् सर्वत्र यो देवाः
 सनातनाः एतस्मात्कारणाद् राजन् कर्तव्यं हरिवासरं युधिष्ठिर उवाच संशयोऽस्ति महाभाग श्रूयतां मे जनार्दन कथं
 सुतेऽसि देवेश कथं त्वं वलिमातदः संतुष्टः एभिर्वा देवा किं कुर्वति जनास्तदा किं व्रतं कोविधिश्चैव वातुर्भारयः समागते एत
 द्विस्तरतो देव संशयं छिधि मे प्रभो श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशार्दूल कथां पापहरां परां वलिर्वैदानवः पूर्वमासीत् वेतायु
 गे तथा पूजयंश्चैव मानि त्वं मद्रको मत्परायणः यज्ञैरतु विविधैः सुकैर्जपनास्ते सति रपशः द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञकृ
 द्भक्तततः परं सत्विद्रविद्वेपादिद्रलोकमजीजयत् महत्तमिन्द्रलोकं तज्जितेन तदुरात्मना एवं विधौ बहुधा रतु तं द्रेण
 सूक्तिभिः गुरुणा देवतैः सार्धैव बहुधा पूजितो ह्यहं ततो वामनरूपेण श्रवतरे तु पंचमे श्वत्सु ग्रहं पृणत दासं सर्ववह्नां डरु
 पिणा बालकेन जितः सोपि सत्यमालंघयतां सिधवान् मया त्वया संवत्सर्वत्रैव लोकयः सत्सागरं एव रूपतदा कृत्वा

अथताराजसतम सकल्पमात्रेणकृतपदत्रयमिदंक्रमत् प्राथम्यमितिमयितदासंकल्पःप्रतितःकरात् भूलोकेतुपदंन्य
 स्वभुवलोकेतुजानुनी स्वलोकेतुकटिन्यप्रथमहलोकेतद्योदरं जनलोकेवहदयंतधोलोकेचकटकम् सत्यलोकेमुखं
 रथाप्यउत्तमंजंतद्वैध्वके सूर्यचंद्रग्रहाःसर्वनक्षत्रायोगासंयुताः देवाःसेंद्राश्चनगाश्रममतस्शुस्तथोदरे स्तुवंतोवे
 दसंभूतैःसूक्तैश्चविविधैस्तदा करेग्रहीत्वातुवाल्लिनिपादैःपूरितामही अर्धतुत्स्यष्टवैतदान्यस्वपदत्वहं क्षितोरसा
 तलेराजन्दातवोममपूजकः क्षितेस्तुदातवैचैवकिमकुर्वैततःपरं विनयावनतोसातुप्रसन्नोहंजनार्दनः आपादशु
 क्कपक्षैकामिकाहरेवासुरः तस्योमेकाचमेमूर्तिर्धलिमाश्रित्यतिष्ठति हितोयाशेषपदर्थकेभिरावर्धोसागरोत्तमे सुप्त
 मयिहर्षिकेशयावच्चायातिकार्तकी तावदेतद्ब्रह्मेष्टुष्ट्यं सर्वपुण्ये तमेतत्तम् एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यसाप्तय
 त्ततः नातःपरतरकाचिरपवित्रापापनाशिनी वस्यांप्रसुप्यतेदेवःशंखचक्रगदाधरः श्रीयुक्तपूजयेद्देवैर्बैलोक्यस्य
 पितामहं राज्ञाजगरेणं कृत्वामस्ययायुकोविशेषतः एवंयःकुलेतराजनेकादश्याविधानकं सर्वपापहरं वैवस्वकिमु
 चिदायकं शृणुयाच्चैवयोमर्त्यःकथांपापहरांपरां अथ्यमेधस्ययज्ञस्तुफलंश्रमोतिमानवः ॥ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणेदेवशयनोक्तान्तैकादशोद्भवतकथा ॥

अस्यामेवापादशुष्कैकादश्यामन्वादितीथिस्तत्रः आढंकर्तुं वं नैकादशीमध्याह्न्येपिनीप्राप्तेति ॥ २ ॥
 प्राक्मन्वादिहरेविधानात् आपादशुष्कैकादशीकृत्यनिर्णयः श्रजपादशुष्कद्वादश्यामनुराधायोगरहितायांपारणं
 कुर्यात् तदुक्तंहेमाद्रिभिष्ये आभाकासितपक्षेपुनैत्रश्रवणरेवती संगमेतहिभोक्तंयद्वादशीभ्रतमाचरेत्॥अस्या
 र्धः आपादभाद्रपदकार्तिकशुक्लद्वादशीप्यनुराधाश्रवणरेवती एकादशोद्भवतस्वपारणंकुर्यात् आसुचिम्
 प्यप्येकादशीपूषास्त्रातकैर्तन्यतेका तथात्तमगावद्वचनं मच्छयनेत्तुमदुःखान्नेमरपार्थपरिवर्तने ज्ञरोमूलफलदा

शोऽन्ति शर्यं मां पति यदा पादद्वन्द्वं भवेत्पाठ्यामात्मको योगस्ततो यथासह्यप्रसंगादशकादि भवेत्त्रायपादयो
 गप्यपाराणिवर्धः तद्वक्तृव्युवर्मास्तरे मैत्रायपादेस्वपतीहाविष्णुः पौष्णान्पपादेऽतिवोधमिति श्रुतेश्च मध्येप
 रित्वर्तमेति सुतिप्रवोधपरिवर्तनमेव वर्धमिति इदं वनुराधायोगे पारणवर्जनकृतादि युगांतरविषय तथा च ज्योतिर्नि
 बंधमहाभारते आभाकानां सितपक्षैश्चात्य श्रुतिरोहिणी संगमेनैव भोक्तव्यं द्वादशादशार्हरेत् मैत्रक्षीतृतेत्याज्यं
 वेत्तायारिवर्तित्वेजत् अथ पुनरपि द्वेयशयनमुपक्रम्य सर्वपादेवतानां शयनकालप्रदशयते वामनपुराणे एकादश्यां
 जगत्स्वामी शयनपरिकल्पयेत् शेषहि भोगार्थं केकृत्वा स पूज्यकेशव रुत्वापवित्रकं वैधसम्पूज्य च द्विजान् ॥
 अनुज्ञाद्वा ह्येष्वथ द्वादश्यां प्रयतः शुचि लब्ध्वा पीतांबरधर स्वस्तिनिद्रां समापयेत् त्रयोदश्यां नतः कामः स्वपि
 तेशयने शुभे कठवानां संगवानां कुसुमं परिकल्पिते चतुर्दश्यां तथा यक्षः स्वपति सुखशीतले सौवर्ण्यकज्जकेतु सु
 लारस्तीर्णपिधानके पौर्णमास्यामुमानाथ स्वपिते चर्मसमवे वैद्यांसजटाभारं समुदग्रध्याय चर्मणा यदा द्विषाक
 रोरार्थिसमाधातिञ्चक केट ततो मरणां रजनी भवति दक्षिणाघनं नीलोत्पलमये शुभे ब्रह्माप्रतिपदितथा तत्मेस्व
 पितिलोकानां दर्शयन्मार्गमुत्तम विश्वकर्मा ह्वितायायां तृतीयायां गिरेः मुता विनायकश्चतुर्थीतु पुंचम्यानां पुष्पं
 राट् पद्यांस्कंदः स्यपिति हि सप्तम्या भगवान् रुचिः कालयायनीतथाष्टम्या नवम्यां कमलालया दशम्यां भुजभेश
 रश्च स्वपतिवद्युभोजना एकादश्यां तु कृष्णयां साध्या ब्रह्मस्त्वपति च ॥ एवमेकादश्यां शयनपरि कल्पनं ह्यष्टश्या
 निद्रोदय इति वामनपुराणात् अत्र विबुद्धादश्या लवणपर्वतदानमुकपाद्य उत्तम पोडशद्रोणैः कर्तव्यं लवणचुलः
 मध्यम स्यात्तदूर्ध्वं चतुर्भिर्धम रम्यत विवर्हीतोपशयाश्चात्त्रोणादध्वेतुकारयेत् चतुर्थीशेन विष्कुम्भपर्वतान्कारये
 तष्ट्यम् अनपृथगिः युके प्रवेकमेरुद्रव्यचतुष्टयं नानासिन्धेन लवणेन विष्कम्भपर्वतयनं क्रमय धान्यपर्वतवत्

विष्कुम्भश्चतुष्टयेभ्यमितिमदनः श्रवविधानंधान्यपर्वतवृद्धेयं मंत्राश्च सौभाग्यरससंभूयेतोयंलवणोरसः तदा
 त्मकात्वात्मां पाहि पापात्तस्मान्नमोनमः यस्मादन्नरसाः सर्वे नोऽकृष्टालवणं विना त्रियं च शिवयोर्नैव तस्माच्छां
 तिप्रयच्छने विष्णुर्देहसमुद्भूतं यस्मादारेण्यवर्द्धनं तस्मात्पर्वतरूपेण पाहि संसारसागरान् अनेन विधिनय
 रतुदद्याच्छ्रवणपर्वतं उमालोके वसेत्कल्पततोयाति परंगतिं सकल्पश्च कल्पपर्वतमुमालोकाग्राहिसमनंतरपरम
 गतिवकामर्द्दश्चरप्राप्तिकामो बालवणाचलदानमहं करिष्ये एवमेव दानविधानं इति लवणाचलदानम् ॥ अथ चातुर्मां
 स्येधारणापारणाव्रतविधानं भविष्येत्तरे श्रीकृष्ण उवाच शृणु कौंतेय ब्रह्म्यामि धारणापारणाव्रतं वांघवा दिव्यं
 दोपसर्वोपद्रवनाशकम् चातुर्मास्येति धावादीमासिकोत्तयमुव्रतं पुण्याहंकारयेत्पूर्वमेकादश्यां शुभे दिने पश्चात्स
 कल्पयति यमंतदारभ्य व्रतंचरेत् आदौ मासितथाचातुर्मास्यमथापि वा एकस्मिन्धारणंकादर्थ्यपारणं च तथा
 परं उपवासोधारणंरुपात्तपारणंभोजनंभवेत् धारणाद्यादिने प्राप्ते अर्धपूर्वा निवेदयेत् पारणंतु ततः कादर्थ्यमंत्रमष्टांशं
 रंजयेत् अष्टोत्तरशतं दद्यादर्थ्यदेवाय तन्मनाः समाप्ते मासि रोजद्रुकर्यदुद्यापनयुः चातुर्मास्यव्रतं चाथमा
 सिमासेतु कारयेत् उपवासदिने प्राप्ते पुण्याहंकारयेत्पुनः आचार्यवरयेत्पश्चाद्ब्रह्माणंतु ततः परं कुर्यात्तु प्रतिमांत
 ब्रह्मर्मीनारायणस्य च पूर्णकुम्भं त्वं रथाप्य पूजयेन्निशिभूमिपूजां पंचासृते रतथापुष्पैस्तुलसीदलसंयुतैः ॥ माल
 त्रिकैतकीभिश्चमल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणकुर्यात्पुनराणपठनादिभिः प्रातःकाले तु संप्राप्तब्राह्मणान्तरुनिभञ्जयेत्
 मासे विप्राः पंचदशदिनमासि हि गुणान्पूजां चातुर्मास्येवत धाराजन्तं तथा त्रिंशत्भूसुरान् आनीय मंत्रं यं धाराजन्तब्राह्म
 णं रता विभञ्जयेत् पश्चात्पूजादिकं कुर्यादेव पूजां समाचरेत् पश्चादग्निं समांघापयद्दोमं कुर्यात्संध्यावि निषसीदिति
 मंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदकं अरविजिह्वया च तिलोदकं अष्टाक्षरं रणमंत्रेण धर्मं संजुह्वया ततः लक्ष्मीनारां

यथादेवः स्थानत्रयेऽपि देवता। पूर्णहृति ततो ह्युत्वा होमशेषं समापयेत् । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात् प्राचार्थं पूजयेत्ततः एवं
कृत्वा महाभागब्रह्महत्यादिपातकैः मुच्यते नात्र संदेहस्तस्मात्कुरु महाव्रतं । सुग्रीवस्तु पुरा राजन् कृत्वा वालिनमा
हवे नारदोऽपि पुरा राजन् पूर्वजन्मनि शूद्रजः द्विजेभ्य उपदेशात्तु स कृदारण्यपात्रं । होमादिकं विना चापि व्रतस्यास्य
प्रभावतः । जितेन्द्रियस्ततो भूत्वा ब्रह्मा भूद्वा शीनांवरः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन धारण्यपात्रं कुरु । इन्द्रियाणां वशा र्थाय सर्वं
पापापनुत्तये । तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरु भवेद्व्रतं तत्तमं । किं दानैस्तपसा साध्वैः किमन्यैश्च व्रतैर्यमैः धारण्यपात्रं कुरु
यथा ह्यज्ञाना मुत्तमं व्रतं सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु सर्वदा निपुणफलं । तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारण्यपात्रं । इदं व्रतं महापुण्यं त
पसा मुत्तमं तपः । यज्ञाना मुत्तमो यज्ञो व्रताना मुत्तमं व्रतं । तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरु ध्वविधिपूर्वकं वांधवादि चर्चदैर्वापै
मुच्यसे नान्न संशयः । इति तत्संप्रभाष्याथ कृणुस्त्वां च पुरीययौ । दृश्यमानः पौरजनैः स्मरन्तैः पांडुपुत्रकैः युधिष्ठिरा
पिराजोऽपि श्चकारेदं महाव्रतं । विमुक्तैः सर्वपापेभ्यो वंशपश्यतया भवत् । इति भविष्योत्तरे धारण्यपात्रव्रतम् । अस्या
मेव द्वादश्यां कृत्यांतरं नारदीये । आपादशुक्लद्वादश्यां विप्रात्तद्वादशभोजयेत् । मधुराग्नेनरं पूजयत्यथ गंधादि
भिः क्रमात् । तेभ्यो वासांसि दंडांश्च ब्रह्मसूत्राणि मुद्रिकाः पात्राणि । वदद्ब्रह्म तया विष्णुर्भर्त्रा यतामिति । महाभारते दा
नधर्मेषु । आपादश्यां सिद्धान्दश्यां वा मनोति च पूजयेत् । नरमेधमवाप्नोति पुण्यं चलभते महति । आपादशुक्लत्रयोद
शो भारभ्यः पंचदिनात्मकमुष्माभे श्वरमुर्जि पूजा व्रतं नारदीये । शुचिशुक्लत्रयोदश्यामैकभक्तं समाचरेत् । पूजयेत्तत्राज
नान्नाथाऽप्यमाहा श्वरी तनू हेभ्यो रौप्यैश्च एमयौ वा यथाशक्ति विधाय च सिंहोक्षरथौ दिव्यद्वहे गोपेन्द्रा ह्यण्वे शमनि । स्या
पयित्वा प्रतिष्ठाप्य देवमंत्रेण तारद । ततः पंचदिने पूजा चैकभक्तव्रतं तथा स्त्री वापि दिवसे प्रातः स्नात्वा स्नप्य पूजयित्वा पुनः सम
र्पणीयौ चिप्राय वेदवेदांगशालिने वर्षे वर्षे ततः पश्चाद्द्विधेयं पंचवर्षकं । तद्वेदेन युग्मेन सहितौ तौ प्रदद्यापयेत् । इत्येकनरो

वानारीवाक्यव्रतमिदं शुभं नैव दंपत्यविच्छेदं लभते स तजन्मसु ॥ इति सोऽथापनमुमासो हि श्वरव्रतं आपाद्वन्धेद
 श्यां जयापावेति व्रतं भविष्योत्तरे श्रीलक्ष्मीस्वाच देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्व प्रसादेन लोकानुप्र
 हकाम्य या नारीणां यद्भक्तैर्वैवश्ववैधव्यकरं शुभं येन चोर्णनारीणामसङ्गफलदं भवेत् श्रीभगवानुवाच सत्यमुक्तं च
 यादेविन चमिथ्यास्वयोदितं तद्भक्तकथायै यामिनाख्यातं कस्यचित्पुरा येन चोर्णनारीणामवैधव्यं प्रजायते अकथ्यं
 परमं गुह्यं पवित्रं पापनाशनं आपाद्वैवक्यकर्तव्यं शुक्लपक्षे त्रयोदशी पृहणीया जियमन्तव्रतं तत्तथा वनपूर्वकं तद्व्रतं
 धावनमंत्रः आयुर्वलयं गोवर्चः प्रजापशुवसूनि च ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च तन्नादेहि वनरूपते नियमात्फलमाप्नोति नि
 फलं नित्यं मंदिना तस्मात्सर्वप्रयत्नेन व्रतं नित्यमपूर्वकं एवं भक्तव्रतैव कारयेद्ये विधिना धुना स्वादुरहितधातुधेन
 तेन पापं व्यपोहेतु उन्मामहे श्वरौ काठ्यौ सुवर्णरजतादिभिः अथवा मृदमयो सिंहदुपदेहौ परिरुध्यतौ गोष्ठे वा
 लवे वा पितृधात्रा ह्यणवेशमनि स्थापयेद्देवं भक्षणप्रतिष्ठातृकारयेत् तदिने दंतकाष्ठं च मूषिकं यावरान्ते कुंकुमा
 गुरुकस्तूरीसिंदूरैरष्टगंधकैः चंपकैः सप्तत्रैश्वयूथिकाया मृतोद्भवैः श्रीवासूत्रेण दुर्वायाः पूजयित्वा विधानतः अर्घ्यं
 ण्याति शुश्रेण्योत्तरीययुगेन वै श्रीलक्ष्मद्राक्षादाडिमैस्तथाजातीफलैश्च आद्यादेवी च शर्वाणि शंकरस्य सदा प्रियं
 अर्घ्यं यद्वा णादेवेति मनोपरिरुपांकुरु इति पूजाप्रकर्तव्या कथां शृणु द्विजोत्तमात् श्रीलक्ष्मीस्वाच अच्युताय नमस्तु
 न्यं पुरुषादि रक्षरूपिणे व्रताय शमहा प्राज्ञं चंदु द्विषयकारक कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमत्तमं केन वा दौ पुरा र्चा
 णमर्च्य लोके प्रकाशितं एतत्सर्वं प्रसादेन ब्रूहि मे जगदीश्वर श्रीभगवानुवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि पार्वत्यास्ते क
 थामिमां यांश्चत्वासर्वपापभयो मुच्यते नात्र संशयः आसीत् पुरा कृतयुगे कौण्डिन्यनगरे वरेन्द्राक्षणे विस्सते तत्र सत्यश्री
 च परायणः गुणावाब्जोऽलसतोपी वामनो नाम नामतः तस्य भावार्थोऽपि यासत्या रूपलक्षणं संयुता धनाढ्या विदुर्बि

दुपायहं सर्वसपदः केन कर्म विपाकेन संतानरहितो भवतु अपुत्रस्य गृहशून्यं दमयानसदृशं भवेत् दंपतीति नहुः
 खंनक्षामां जातो जरीरतः एकदा कालयोगेन नारदो गृहमागतः श्रद्धयं पार्थं कर्तते न कथां च केमुना सह वामन उवाच
 नारदं वं मुनिश्रेष्ठ सर्वज्ञानपरायण कथयस्व प्रसादेन कथं दुःखं प्रशाम्यति दानेन केन देवर्षेण तेन नियमेन च तीर्थे
 न केन देवर्षे संतानं भविष्यति नारद उवाच शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि संतानं तु भविष्यति वनस्य दक्षिणे पार्थे विदधतु
 क्षरयमभ्यतः विधुलिं गंच विरूपातं भवानी साहितं परं सपर्य्यं कुरुयन्ते न तुष्टो दास्यति संततिं अपूर्व्यं लिङ्गमभ्य
 र्धं पुण्यस्य च प्रदीपे अनाथ प्रेतसंस्कारं कोटियज्ञफलं लभेत् इत्युक्त्वा नारदः स्वर्गीनां तेषां पुनः वनमभ्यग
 तां द्वातौ दंपती पुत्रकाक्षिणौ विलम्बमभ्यगतं दृष्ट्वा शिवलिङ्गं पुरातनं विलप्य भ्रैण्णर्जिणं नलिं गतं वैवर्छां तं विहाय वि
 लप्य जालित दादाय विलेपनं पंचासृतेन प्रक्षालय पूजां कृत्वा मनोरमां निर्यन्ति यमसंयुक्तं पूजयन् परमेश्वर पंचा
 र्दं पूजितस्तेन पार्वती सहितो हरः एकदा तु गतो सौ हि पुण्यार्थं ब्राह्मणोत्तमः कुसुमगृह्यते यावत्तावद्दृष्टुं नृपतः
 पतितस्त्वद्वेने वरे सिंहं व्याघ्रसमाकुले तर्पयेन्मम हृत्ततद्रार्थं चितयत्तदा केनापि कारणेनाय कथं नायाति मे प
 तिः पार्वती तु समायाता यत्र तिष्ठते ब्राह्मणी क्रंदमानां च तं दृष्ट्वा पार्वती वरदा भवतु सुधाशीकरहरतेन विप्रवक्त्रे
 प्रसिंचती उरि स्थितो ब्राह्मण रतः त्रिभिः शिरोनिद्रया यथा तवैत्य चरणौ देव्या गृहीत्वा विनया निवर्ता पार्वत्योऽसि भिदं वाक्यं
 वरवरय सुव्रते ब्राह्मण युवा च त्वत्प्रसादेन रुद्राणि लब्धं तु वांछितं मया संतानं चैव मे नारसि एतद्दुःखं च मे नृद पार्थ
 त्वुवाच व्रतं कुरु विधानेन मम नाम्ना च विश्रुतं जयामम व्रतं नाम त्रैलोक्ये पावनं परं जया पार्वती व्रतं चैतदा पादेषां रु
 लोचने नवाङ्गुलितं पार्थ येन लवणरहितेन च भो कवधं पच कटिने कर्तव्यं तु दृढव्रतं त्रयोदश्यां समाभ्यर्च्य तर्तु पायां समा
 पून शुद्धपथे समारभ्य कृत्वा पक्षे समापनं पंचावर्दं पावनं रत्नवत्कार्यं प्रयत्नतः पंचावर्दं तु यवैश्चैव व्रतं

तुल्यगुणिनः पंचाब्दं तद्दुर्यः कार्यमिधुरसविवाजितं पंचाब्दं च वमुद्गुरुन एव ह्यप्यनार्थशान्तिः विद्वान्मेततो वेदतुत्र
तो द्वारं समाचरेत् दंपत्योः परिधाने हि प्रदद्याद्दुद्रधीतये भोऽयं सुवासिनीनां च तृतीयाया यथोचितं विश्रुतिः प्रथमे
पक्षे वित्तशाल्यमतः परं वधकंपंचके कार्यपरिधानं सभोजनं नातारसैः समायुक्तं दृतं खड्गसमन्वितं संभर्तुकापेदा
तत्पंचभोज्यसौभाग्यमयहेतवे कुंकुमचजलं देयमब्देऽब्दे च स्वशक्तितः राज्ञो जागरणकुर्भ्यादसंखडफलं भवेत् श्रुतेन विधि
ना परतुक्कृतं व्रतमुत्तमं जागरणे कृते याति व्रतं संपूर्णतो सदा व्रते न रहितानां रीतिविधवा जन्मजन्मनि शोचतद्दुःखसंयु
क्तान् च सौभाग्यमभ्यभवेत् नारीणां च व्रतैर्दानैः परिभक्त्या ततः परं सौभाग्यमतुलं याति पतिसंतोषदानतः एवमुक्ता
व्रतवरतं त्रैवांतरधीयत पश्चाद्ग्रहं समागत्य सापत्न्या च समन्विता पूर्वाकेन व्रतकृत्वा प्राप्तिपुत्रसुखतयोः भर्तारं च विशेषे
षेण ब्रह्मवैधर्म्यं प्रसूयं भुक्त्वा च विविधान् भोगान्ते प्राप्स्यौ शिवाल्यं श्रीभगवानुवाच एवं या कुरुते नारी न च भर्ता विद्यु
ज्यते कुलत्रयं समुद्रं त्यनयते शिवमंदिरं सान्निध्यं सुखमाप्नोति शिवलोके महीयते कथां श्रुत्वा विधानेन सर्वपापैः प्र
मुच्यते ॥ इति भाविष्योत्तरगुर्जराचारप्राप्तं जयापार्वतीव्रतं आपादशुक्लचतुर्दश्यामपि शिवपूजाव्रतं नार्दीये
शुचि शुक्लचतुर्दश्या शिवं संपूज्य मानवः देशकालोद्भवैः पुण्यैः सर्वासं पदमाप्नुयात् आपादपौर्णिमायां गोपध्वजं को
किलागौरो व्रतं नारदीये चतुर्भुजं महाकायं जंघानदसमप्रभं शंखचक्रगदापद्मरमाण्डलशोभितं सुवितं मुनिभिर्द
वैर्दक्षार्धार्धैः कर्तारैः एव विधेर्द्विधात्वा तत्र पूजां समाचरेत् पौरुषेणैव सकेन गंधार्चैरुपचारकैः आचार्यैश्च भूपायै
रुतोऽप्येतिहायमानसः भोजयेन्मिष्टपकान्नां द्विजानन्याश्च शक्तितः एवं कृत्वा व्रतं विप्रप्रसादात्कमलापतेः ऐहिकानु
त्तिकान्कामान्मूलभतेनाजसंशयः कोकिलाव्रतमप्यब्रवीत्कृतं द्विधिरुच्यते पूर्णिमायां संभारं न्यव्रतं तत्तत्प्रादाद्वा हि जेत
पूर्णतश्चावर्णमासि गौरीमभ्यर्च्य कोकिलां स्वर्णपत्रां रत्ननेत्रां प्रवालमुखं पुंजान् कुरुते रीतिं संयुक्तान्मुद्रान् नंदनेवने

चतुर्ध्वपकट्यश्च कलंगभीरनादिर्नो चितयेत्पार्श्वतैर्देवीकोकिलारूपधारिणीं गोधास्यः प्रत्यहं प्र चोच्छ्रितार्णवैः
 पटं ततोऽत्रततेहैर्मवातिलपिष्टमधीद्विज न्यायादिप्रायश्चेणमत्यासस्वर्णदक्षिणां देविवैभरयोत्पन्नकोकिलहर
 वल्लभे सपूज्यदत्ताविप्रायसर्वसौख्यकरोभव द्विजं सुबासिर्नास्ति शदेकावाभोजयेत्ततः वस्त्रादिद्विदक्षिणां शान्त्या दत्त्वा
 नत्वा विमर्जयेत् एवयाकुरुते नारीकोकिलव्रतमुत्तमं सालभेत्सुखसौभाग्यं सप्तजन्मसु नारद ॥ अष्टगोपश्च व्रत
 पूजाक्रमः नञादौ तिथ्यादिसर्कोत्पत्तये हि कामुपिक सर्वकामावाप्तिकामो विष्णुप्रातरर्थगोपश्च व्रतकरिष्ये ध्यानं
 चतुर्भुजं महाकायजातं नन्दसमप्रभ शंखचक्रपादापद्मरमागरुडशोभितं सेवितं मुनिभिर्देवैर्वैश्वानरवर्गैः
 विंध्यहरिभ्याम्यावततोयजनमारभेत् श्रावाहयामि देवेश भक्तानामभयश्रद्धं स्त्रियकोमलकेशं च मनसा वाहयेदध्रुवं स
 हस्तशोर्पेयावाहनं १ सुवर्णमणिभिर्दिव्यैश्च तदेव निर्मितं दिव्यस्त्रिहासना विष्णोऽपविश्य प्रसीद मे पुरुष पुत्रेत्या
 सनं २ पादोदके मुरश्चैव सुवर्णकलशोर्पितं गंधपुष्पाक्षतैर्धुके पाद्येन प्रातिग्रह्यतां एतावानस्येति पाद्यम् ३
 अष्टद्वयसमायुक्तस्वर्णपद्मोदकशुभ श्रमभयकरभक्तानां गृहाणा च मनोयक तस्माद्विराडित्याचननम् ४ गङ्गागोटाव
 रीपुण्याय मनोवसरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरीतत्र यः स्नानार्थमाहृतं पटपुरुषेण ते पंचासृतादिस्नानम् ५ वल्लभ
 गमसमानां तपटसूत्रेण निर्मितं सुवर्णरचितं दिव्यगृहाणा च मनोयक तस्माद्विराडित्याचननम् ६ कापार्सितं तु भिर्युक्तं
 ह्राणानिर्भितं पुरा श्वनेकरत्नसंचितं मुपवीतं गृहाण मे तस्माद्विराडित्याचननम् ७ चदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्योगुलु
 संयुतं कर्पूरेण च समुक्तं त्र्यं कुरुष्वानुलेपनं तस्माद्विराडित्याचनम् ८ शतपत्रैर्कर्णिकारैश्च पंचकैर्भस्त्रिकादिभिस्तुलसी-
 मुक्तपुष्पाणि गृहाण पुरुषोत्तम तस्मादश्वाद्यतिपुष्पम् ९ दशमिगुणगुलं धूपं स्रग्धं च मनोहरं कृत्वा गुलसमायुक्तं
 धूपदेवग्रहाण मे पटपुरुषमिति धूपम् १० आञ्जल्यसुवर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं च चतुर्दीपगृहाण देवेश जैलोमय

तिमिरापहं ब्राह्मणोऽस्य तेषु पुं ११ अन्नचतुर्विधस्य बहुरसः पञ्चभिः सन्नामवतं भक्ष्यमन्नामसमायुक्तं नवैव प्रातः
ग्रह्यतां चंद्रमादतिवैद्यं १२ इदं फलमिति फलं नाभ्यां आसादिति तांबूलं १३ हिरण्यगर्भमिति सुतास्या
सन्निवि दाक्षिणा १४ यज्ञेन यज्ञमिति भञ्जपुष्पाजालिः १५ अथ तत्सहर्षोक्तं वायुणं सपकाशमिदं विप्रवायुणं
परिग्रह्यतां स्वल्पसादाद्बृहत्सर्वव्रतस्य फलमाप्नुयां यानिकानीति प्रदक्षिणा भञ्जहीनमिति प्रार्थना इति पूजा अथ
कथा सनत्कुमार उवाच नाथैकं परिष्टुच्छामि चतुर्वर्गफलप्रदं नाशीणामपयः पुंसामुक्तिमुक्तिफलप्रदं ब्रूहि चेदस्ति दे
वर्षे कर्मांशं यागमोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमश्विभयः पृथिवी दुपात्तव्या गोपञ्चकव्रतनाम व्रतानां निदमुतमं
कार्यमिदं कर्तव्यं केचित्स्वयात्तं भुवनत्रये सनत्कुमार उवाच भगवन् भूगमने यशस्यं शास्त्रविशारदं तद्भक्तब्रूहि मे सर्वं क
थमुवाच न भवेत् पुरंदरे न वाचीर्णं देवर्षे कथयस्व मे नारद उवाच आषाढं कार्त्तिकं मासौ व्रतग्रहणसिद्धिदौ आषाढ
पौर्णमास्यां तु तथा ठम्या हरिर्दत्ते नारभेद्भक्तमेतत्तु कार्त्तिकं वाधिततिथौ तिलमलककरकेतस्य तान्तिव्यं विधाय च
नदीतीरं तथा गोधे शिवानां रहरेभ्यं शुभेष्टदावेन च नैपालिखेद्गोपद्मकपदे त्रयास्त्रिंशत्पुष्पाभिकुट्योद्भक्तयादिनेदि
ने तत्संस्तुयथा प्रकर्तव्यां अर्घ्यं प्रदक्षिणानतीः घालकृष्णं समुद्दिश्य लक्ष्म्या सह जगद्गुरुं नंवाधैरुपचारैस्तु यथाश
क्त्या प्रपूजयेत् ब्राह्मणं च ततः पूजयथा संस्तुय प्रपूजयेत् त्रयेमेव हे च वटकैर्द्वितीयेषु पुष्पैर्ब्रवीति ततः पंथाकभिष्टान्ने
श्वतुर्थेषु पुरिकादिभिः पंचमेपरमादौ स्तुतय गंपूजयेद्ब्रवीति अथैवोदाहरतीममिति हासं पुरातनं ऋषीणां पृच्छमानां
नामूतेनां कंमया श्रुतं ऋषयः ह्युः केन वा दौ पुराचार्यैर्मर्त्यकनाम्ना कथमुवाच एतत्स्य किं फलं सतकथ्यतां सुत
उवाच पुराशक्रोमया वर्यादेव दानवकिन्नरैः रुद्रैरदित्ययशस्यैर्वायवैस्त्वाभिः सह रंभास्तस्य समारंभे कीदृशं भू
न विवहल एतत्स्य समा रंभे यज्ञादिति चर्मसंदलं क्षणमात्रं विचार्यार्थं धर्मं राजरतमकं वानं यमजवाच जन्ममहोत्त

तेषैश्चनकृतं प्राणिभिः कचित् तच्चर्मस्त्राणिभिः शक्यं कर्तव्यं छादनं तयोः नारदेन श्रुतं तत्र जगाम यदुनंदनं श्रुत्वा
 त्वाथ तं कृष्णो वचनं च दमद्वधीत् श्रीकृष्ण उवाच सर्वलोकेषु देवेषु भुवनेषु च रताः सदा किमाश्रयं द्रव्यं वा दृष्टं सत्त्वं मे ब्रूहि
 नारद नारद उवाच शक्यं भवने दृष्टमाश्रयं देवसंस्मदि तत्र सर्वसमायाताः सुराश्च द्राश्रुतं दर्श रुद्रा एकादशा वि
 धा आदि व्याद्वा दशां पितृ वसवोऽष्टौ तथा नागा यक्षराक्षस पक्षगाः रंभया च समा रब्धं तत्त्वं शक्यं पश्यतः श्रुतिं चर्म वा
 धाना मनुवंस्तस्य साधने यमः प्राह तदा दूतान् सुभद्रा ह्या ब्रूताः स्तभोः तामानय ध्वं तच्चर्म वा धेयो र्भयं सदा स्त्विष्यति तच्छ्रु
 त्वा त्वरया भद्रभीत्या सर्वानिर्वाह्यं सुभद्र उवाच इति नारद वाक्यं तु श्रुत्वा कृष्णस्त्वरान्वितः सुभद्राया गृहं गत्वा पूजि
 तं तामुवाच ह किंचिद्ब्रूतं त्वया भद्रं कर्तव्यं निति शंसमे सुभद्रोवाच सर्वव्रतानि मे कृष्ण कृतान्येव न संशयः नो चेत्तव स
 होदव्या तं स्वामर्जुन वल्लभः पुत्रो भिमन्युश्च कथं कथयस्व जगत्पते श्रीकृष्ण उवाच तथा पितृं मह्यं भगो ब्रूत मे कंसमा
 चर नोपेक्षति च विरुगा तं त्रिपुल्लोकेषु वि श्रुत इति कृष्ण उवाच श्रुत्वा सुभद्रा ततः तदा करोत् कृष्णोऽपि दिष्टा विधित्वा स्व
 तत्समापित संस्थापने ब्रूते पूर्णकाले यममभटाय धुः दूता ऊचुः सुमद्रेतव देहस्य चर्मार्थं त्वानागतं वधं तच्चर्म देव वाधा
 श्रयमेतत्परिकल्पितं इति दूतवचः श्रुत्वा स ब्रूताः स्मरति संस्थाप्य तत् ततं यममभटाः सर्वे ददृशुः सादरा स्तदा पश्चान्नि च
 यंतस्या गृहे गां च सवत्सकां रथां डिलेहस्तमं ब्रूतुं सुसमिद्धं हुताशनं कृष्णोऽपि दिष्टार्थं देवमभटा जग्मुर्धर्मातिकं प्रापन्न
 तत्र भवेन सुभद्रा पदमच्युतं इति सूतवचः श्रुत्वा मुनयश्च क्रिद्व्रतं सनत्कुमार उवाच भो भो नारद देवैर्भर्त्स्यं ज्ञानसु
 धानि धे शीघ्रं ब्रूहि सत्त्वमस्त्रं ब्रूत रथोवापने विधिं नारद उवाच पूर्णतुष्टं चर्मैवैव ब्रूत रथोवापनं करोत् श्रीविष्णोः प्रति
 नाकाद्योऽसुवर्णस्य पलं न वै पुष्पमंडपिकाकाद्यार्थं च तुर्द्वारं सुशोभना तन्मध्वे पूजयेद्भक्त्यारमयाः स्मरितं हारं त्रयस्त्रिं
 शः शततो विभ्रान् द्रवमहोमं समारभेत् शतदेवैर्भोजेण जुहुयात् तिलपायसं रक्तवस्त्रयुतं धिनुमाचार्यं पश्येत्

ब्राह्मणां श्रसपत्नीकान्भोजयेच्चपथाक्रमं^१ एवं पाकुलतो विप्रतस्या श्रीरचला भवेत् थं यं चित्तयेते कामंततं प्राप्नो
 त्यसंशयं श्रतविष्णुपदंगच्छेत्सर्वपापविवाजितं इति नारदोक्तसोद्यापनगोपद्मव्रतं अन्नमूलशिष्टाचारएव अस्या
 भवापाटपूर्णमायाकोकिलाव्रत तस्याविधानं ज्ञात्वा आचम्यप्राणानायम्यमासपक्षाष्टाह्निस्वयमभेहजन्मनि सर्वपा
 पक्षयपूर्वकपुत्रपौत्ररिपरलक्ष्मीत्वावैधव्यसपत्नीनाशसौभाग्यासिद्धिद्वाराकोकिलरूपगौरीप्रीत्यर्थकोकिलाव्रतक
 रिष्ये इति संकल्प्य आपाटपौर्णमास्यांतु संध्याकालिह्यपरिष्यते संकल्पयेन्मासमेक आवाणे प्रत्यहं ह्यहं ज्ञा
 नकरिष्ये देवाशकोकिलप्रतिभेतव जलेस्मिन्पावने पुण्ये सर्वदैवजलाशये इति मेव तिला मलफलैः सर्वौषधि
 जलेन च पिष्टेन चाष्टौ दिनानि प्रत्येकतिला मलकपिष्टेन चोषधियुतेन च पङ्क्तिना न्येवंमासावधिसन्निभः प्रमा
 क्तस्त्वावाराविध्यात्वा तस्मै अर्घ्यं दद्यात् ततः आदित्यभास्कररश्मिर्भक्तसूर्यदिवाकर प्रभाकरनमस्तभ्यं गृह्णाणां
 नमोस्तुते इति सूर्यार्घ्यं अर्घ्यं दद्यात् ततः स्वर्णपक्षारौष्यपादांभौक्तिकेनेत्रां प्रवालमुखारत्नपट्टां च त्वं पकटक्षर्या
 गौरीरूपिणी कोकिलालिखित्वा पूजयेदित्युक्तेः ध्यानं कुर्यात् स्वर्णपक्षारकनेत्रां प्रवालमुखारत्नपट्टां च त्वं पकटक्षर्या
 संयुक्तामुत्पन्नानंदनेवने चतयपकटक्षर्यापुष्टरवरसमन्वितं चितयेत्पार्वतीं देविको किलारूपधारिणी श्रीसू
 केन गौरीमिमायेति मेव त्रैलोक्या आगच्छ कोकिले देवि देहि मे वांछितं फलं वंपकट्टुममारुढा क्रीडसे नंदनेवने इ
 त्यावाहनं आसनं शौभवेष्टाणि भित्तचानयेतव गृहाणोऽंमया दत्तं कोकिले प्रातिवर्द्धिनि सौभाग्यं धनपुत्राश्च देहि मे को
 किले नमः तिलपुष्पफलैर्धुं कं पाद्यं मे प्रातिगृह्णातां इति पाद्यं रत्नचंपकपुष्पैश्च परीतचंदनसंयुतं हेमपत्ररिष्यततोय
 गृहाणां ध्वनमोस्तुते इत्यर्घ्यं निर्मलं सलिलगंगं कोकिले पश्चिरेषि वासितं च सुगंधेन गृहाणा च मनीषकं इत्या
 चमनं पंचाशतेन जपनं कोकिले कलकठके मया दत्तेन सुप्रीता भवत्वं परमेश्वर इति पंचामृतं मुदा किं नो जलं पुण्यं सर्व

तीर्थसमन्वितं स्नानार्थं ते मया दत्तं को किलेष्टह्यतां नम इति स्नानं परमात्कर्पासूत्रेण वासांसि विविधानि च पा-
 तवत्यप्रदानेन प्रीता भवनमाविके इति वत्सं कंचुकं मया दत्तं तानावर्णैर्विनिर्मितं को किलेष्टह्यतां दिवि प्रसीद पर-
 मेश्वरि कंचुकं हरिद्रारजितं देविकं ठसूत्रं मया पितं को किलेष्टुभगे देवि वरदा भव मे विके कं ठसूत्रं यानिरत्ना-
 निसर्वाणि गार्ध्वं परगे पुत्र तीर्थं कं भूपणं हैमं को किलेष्टतिष्ठह्यतां इत्याभरणं श्रीखंडचंदनं दिव्यं मलयार्द्रि समुद्र-
 वं विलेपनं सुरश्रेष्ठेष्टह्यतां परमेश्वरि इति गंधं आश्रिताः कुकुमात्काश्रकं मिनीभूषणारूपदं सौभाग्यदेष्टह्याणि
 हनमस्ते हरवच्छभे इत्यक्षताः शतपञ्चजातिपुष्पैश्च कर्मैरुपत्रकैः पाटलैश्च वदूर्वाभिर्गुतं पुष्पं गृह्णाणे इति पुष्पाणि
 तिलस्नेहे तिलमुखे तिलसौख्ये तिलप्रिये सौभाग्यं धनपुत्राश्च देहि मे क्रोके तिलेनमः पुष्पे उत्तरमंगलपूजा शिवायै शिरः-
 पूजयामि वनवासिन्यैः ललाटपूजयामि २ मुरुपायैः भ्रूमध्यं पू. पार्वत्यै चित्तुः पू. तीर्थं कुरुपि ऐकं ठपू. को किलायै-
 हृदयं पू. पक्षिण्यैः गुह्यं पू. पद्मावत्यै-पादौ पूजयामि कृष्णवर्णायै सर्वांगं पू. वनस्पतिरसो धूमेति धूपं आङ्ग्यसद-
 र्त्तं समु क मिति दीपं शर्कराखंडखाद्यानि दधि क्षीरघृतानि च आहारार्थं मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिष्ठह्यतां मिति नैवेद्यं पाटलो-
 शीरकपूरयुतं रवाद्गुसुशीतल पानीयं ते मया दत्तं को किलेष्टतिष्ठह्यतां मिति वत्सं च दनं गुरुकपूरकरतूरीकुंकुमान्वितं
 करोद्धर्तनं कंदविको किलेष्टतिष्ठह्यतां इति करोद्धर्तनं कूर्मखंडं नारिकेलं च पनसं कंदलं दलं जंबूचमातुलगंच फलं गृह-
 णनमो रतुते इति फलं पूजाफलं मह्यं दिव्यमिति तं ब्रूंहिरण्यमभैति दिक्षिणा को किलेष्टकृष्णवर्णं च सदावससि कानने
 भवान्यै हरकान्तार्थै को किलायै नमो नम इति नीराजनं पूजिता परयाभयया को किलाहरवच्छभो पुष्पैर्नानाविधैस्तुष्टाव-
 रदास्तु सदा मम इति पुष्पांजलिः को किलारूपधारिण्यै नमो नमो रतुते शरणागतदीनार्तनाहि देवि सदा विके इति
 नमस्कारः गंधपुष्पफलैर्गुतं तोयहेमफलादिवितं को किलेष्टं गृह्णाणां ध्वजां छितार्थं प्रयच्छ मे आपादस्य सिते पक्षे मध-

वृणोहरप्रिय कोकिलेवजगन्मातयेहाणाधर्पनैरितुते इतिपुनरर्थं ततःप्रार्थना रूपदेहिजयदेहिसौभाग्यदेहि
 मेसदा पुत्रान्देहिधनदेहिसर्वान्कामान्प्रपच्छुभं कार्कषंध्याविवरसांचमृतवरसातिदुःखिता ताःसर्वाःफलिताः
 संतुकोकिलेवत्प्रसादतः स्वयालब्धःपतिर्देवःशंकरोलोकशंकरः अतोहंवरप्रसादेनलभेयपतिमुत्तमनितिप्रा
 र्थना अतोहमीतिलपिष्टजांवाकोकिलंकृत्वाविप्रापदद्यात् देविचैत्रयोदशविंध्यपर्वतवासिनि अर्चितापूजि
 तासित्वंकोकिलेहरवृक्षमे कोकिलेकलकंठासिमाधवेमधुरस्वरे वसंतवससेदेविगच्छस्वंनंदनेवनेइतिविसर्जनं
 इतिकोकिलाव्रतपूजा अथकथा युधिष्ठिरउवाच स्वभर्तुरतिसंवंधेमहास्नेहोपथाभवेत् कुलस्त्रीणांतथावक्ष्य
 व्रतंममजगद्गुरो श्रीष्णउवाच यमुनायास्तत्पूर्वमधुरास्तिमहापुरी तस्यांशत्रुघ्ननामाभद्राजाराघववंशजः त
 स्वभार्याकोर्तिमालानास्तिप्रस्थिताभुवि तयाप्रणम्यभगवान्वशिष्ठोमनिसत्तमः पृष्टःकथंमुनिश्रेष्ठसौभाग्यम
 तुलंभवेत् एवमुक्तरतयाज्ञानाविसिष्ठःकीर्तिमालया ध्यात्वामुहूर्तेमाचर्य्युकोकिलाव्रतमुत्तमं वसिष्ठउवाच आपा
 दपूर्णमास्यांतुसंध्याकालेह्युपरिस्थिते संकल्पयेन्मामसमेकंश्रावणंप्रतिपद्यह्यतु स्नानं जरिष्येनियताव्रह्मचर्यंस्थितासती
 मोक्षयानिनकंभूशय्यांकरिष्येप्राणिनांदयां इतिरंकल्पपपुरोनारीवाब्राह्मणांतिके प्राप्यानुज्ञांततःप्रातःस्व
 सामिधिसंयुतःपुरुषःप्रच्युतःकालेदंतधावनपूर्वकंस्नानंकुट्यार्द्रतीपार्थमुनंधामलकैस्तिलैःपिष्टाष्टकंततःपश्चात्सर्वा
 पंध्याःपुनःपुनःस्नात्वाध्यात्वारविंसंध्यांतर्पीरवापिदंरतया पूजयित्वाल्लिखेत्पिष्टैःकोकिलांपादिरूपिणीं कलकंठा
 शुभःपुष्पैःपूजयेच्चंपकोद्भवैः पञ्चार्घ्यापनैवेद्यैर्दीपालककचंदनैः तिलतंडुलदूर्वाद्यैःपूजयेत्तांक्षमापयेत्तितिर्यंतिलव्रती
 भक्त्यामंत्रेणाननपांडव तिलस्नेहेतिलमुखेतिलसौरभेतिलत्रिधं सौभाग्यधनपुत्राश्चदेहिभेकोकिलेनमःइत्युच्चा
 दयेत्ततःपश्चाद्गृहमागत्यसंयतःकृताहारःस्वपेत्पार्थयावन्मासःसमाप्यते मासंतेताम्रपात्रां तुकोकिलीतिलपिष्ट

जां रक्तेनांरवर्षपक्षांवाहाणायनिवेदयेत् बलैर्गुहैःसमायुक्तं प्रावरणं क्लृप्तातिका श्वश्रुश्वश्रुवरणैर्वाद्देवदेवा
 पुरोहिते व्यासेचसंप्रदातव्याव्रतिभिः शुभकाक्षया तिलस्नेहहृद्यादितिलदानमन्नः एवंयः कुरुतेनारीकोकिलाव्रत
 मादरात्सतजन्मानिसौभाग्यसाधोतितिनिश्चिन्तः सापत्नपतिभवंसस्नेहंप्राप्यभूतलेमृतागौरीपुरयातिविमा
 नेनार्कवर्चसा तयाचानुष्ठितपार्थसन्त्रकीर्तिमालया तस्याश्वसर्वसंपन्नवासिष्ठवचानादिह पुत्रसौभाग्यसत्कारशब्द
 प्रत्यप्रसादप्र एवमन्यापिकैतियकोकिलाव्रतमादरात् चरिष्यतिव्रततस्याः सौभाग्यचमविष्यति यकोकिलां क्ल
 रवांकलकंठपीठांघ्रच्छातिसाज्यतिलपिष्टमयीद्विजेभ्यः तेनंदनादिपुत्रनेपुविहवकामंसमर्च्यसेवेत्यमधुरध्वनयोभवति
 ॥ इतिहेमाद्रौभविष्योत्तरेकोकिलाव्रतकथा ॥ अथवारहकोकिलाव्रतं कीर्तिमालोवाच वदमेवंमुनिश्रेष्ठसौ
 भाग्यप्राप्तिद्वंद्वतं पूज्यः कथंचमभवात्प्राशिवः केनव्रतेनवै वसिष्ठउवाच यदिष्टच्छास्त्रिहिव्रतानामुत्तमं व्रततर
 णं सर्वपापानां कथयामिनिबोधत दशप्रजापतेर्भजेपुरादेवाः समागताः ऋषयश्च्युतयासर्षविद्याधरागणस्तथा
 ब्रह्माविष्णुश्चवायुश्चदेवराजस्तथैवचवरुणोऽग्निर्ऋहाः सर्वेचान्येचदिवाकसः वसिष्ठोवाहिर्कोणाभयोविश्वामित्रोम
 हामुनिः एतेवान्येचवहवः सर्वेयज्ञार्थमागताः श्रपश्यन्नादरस्तत्रसंति केजागताइति ईश्वरेणविनासम्यगृह्णत्वा सर्वा
 न्समागतान् शिखांसरुष्टयपाणिभ्यांननर्तकहस्त्रियः ज्ञात्वा कलहमूलंचततः कैलासमाययौ सर्वाधनाशनस्थानं
 कैलासायिखरं शुभं तत्रदृष्ट्वासमासीनगौरीसाहितमौध्वरं कृतजालिपुटोभूत्वाप्राणिपत्यमुनिः स्थितः ईश्वरस्तमुवाचा
 धनिः श्वसंतमनकथा किमागमनकृत्येतमदीयसदनप्राति निश्वासेच्छासमयुकरतन्मेब्रूहितपोधन ईश्वरस्त्ववचः शु
 ब्वाशिखांसंरुष्टयपाणिना दुःस्वयुकइवोवाचनारदः कलहस्त्रियः नारदउवाच यन्निमित्तमहंदेवमर्त्यलोकात्समागतः
 त्वदतिकंदुःस्वयुक्तरतच्छृणुष्वजगरपते द्रक्ष्यमज्ञमहंद्रष्टुमद्यदेवारासमागताः तत्रयज्ञोत्थिताः सर्वेदंशजाभातरः प्रजाः

दृष्टास्तेनचतन्मधेनदृष्टत्वं त्रिलोचनतवावज्ञाकृतानेनपक्षेणापुण्यकर्मणा तेननिश्वाससंयुक्तश्रागतीरेमत्त्वदंतिकं
 ईश्वरेणविनाकिंचिद्वर्मकार्यंनसिद्ध्यति श्रतोस्यदिफलः सर्वः प्रयासः स्वमर्त्यप्रति तस्यतद्गपितंश्रुत्वानतन्मिथ्येति
 चितयन् सकोपस्त्वुततोजातईश्वरोजगदीश्वरः गौर्यसंप्रार्थितेदेवः श्रुत्वातत्तारदिरितं तस्ययज्ञस्यवातार्थदेव
 देवव्रजान्महं इत्युक्तात्वरितकोपादीश्वरेणनिवारिता जगदीशानमस्तुभ्यव्रजामिपितुवेष्टमनि नारदेनाथसहि
 तागणनाथेनसंयुता यज्ञार्थमागताचैवदक्षद्वारेथिवप्रिया वह्नौदृष्ट्वावसेर्द्धरांलज्जितात्प्रथिवप्रिया तितृतीद्वारितां
 दक्षोनददर्शमहासती क्षणमेकंचसातिष्ठद्यदादभोनपश्यति तदैवाचतितंदेवराजोवितव्यमयाकथं धावितकुंड
 निकटहोहाकृत्वाचसाततःवनहौक्षिततदगौर्यार्थापदत्वासुदारुणं दृष्ट्वातच्चगणेशेनपाशाः परशुरुयातः शुब्धोह्य
 सौतदात्पथैर्गौर्याश्रयार्थगणाधिपः पाशेनवद्ध्वाकतिचिक्कोपाग्निहतवान्सुरान् दक्षेणोदितदेवाः सर्वेयुद्धायनिर्घ
 युः महद्युद्धमभूत्तत्रसहदैवैर्गोणेशितुः तददृष्ट्वानारदः शीघ्रं पुनः कैलासमाययौ निवेदयामासचतमुदंतं सर्वमर्
 श्वरे तच्छ्रुत्वारफालयामासजटाकिंपाट्टमापतिः ततोजातोतिविकटः पुरुषोरकलोचनः स्वभापेमहादेवंस्व
 भित्वाज्ञाप्रदेहिमे वीरभद्रेतिनाभारपकृत्वावाज्ञांतमादिशत् दक्षयज्ञविनाशायगच्छवीरतिसत्वरम् श्रुत्वातदी
 श्वरवचः सर्वप्रमथसंयतः आययौयज्ञसदनमममवह्निपुनिक्षिपन् ततइंद्राद्योदेवस्त्वद्वधायविनिर्घयुः
 क्षणरपरजितस्तेनविदुतास्तेदिशोदश श्रतुद्रुतांश्रतान्सोपिपूष्णोदंतानपातयत् भगस्यनेत्रेनासांचसहसा
 विनयकृतं एवंविद्रावितान्सर्वात्राखिरोपक्षस्यचिच्छिदे कूर्वैवयज्ञयातंसश्राजगामाशियांतिकं नमस्कृत्य
 पुरंस्तरुशोकृतंकार्पमितिब्रुवन् तथाप्रशांतः कोपोस्वज्ञात्तैवंज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमीशानंब्रह्मविष्णुसमीयतुः
 नमस्कृत्यस्त्वुतस्ताभ्यांप्रसन्नोभूत्सदृशिषवः नारदस्त्वुरुश्वैवगीतैः शिवमतोपयन् प्रसन्नवैद्व्यतंविप्रः शिखांसं

सृष्ट्यपाणिना ननर्तनरदस्तत्रतोपयज्ञविकंशिवं एतस्मिन्नंतरेब्रह्माविष्णुश्रममथाधिप व्यजिज्ञपस्वंदक्ष।
 दीर्घपादद्वयायलोकय कृतांगान्कुरुपूर्णानांमृतान्संजीवयप्रभो विलोकितास्तेदेवेनकृपादद्व्याविलोकिताः यथापूर्वं
 सुराःसर्वेभ्रभूवंस्तत्प्रसादतःउत्थायपादमूर्लययौदक्षःपिनाकिनः अथराधक्षमस्वेतिपुनःपुनरुवाचह उत्थापितं
 करेणासौततोदक्षःपिनाकिना उक्तश्रमापुनःकार्परेवमीशावमाननं विचरस्वसुखेनेतिभूयस्तंकोपञ्चाविशत् शशाप
 चतदागौरियज्ञविद्वक्रीशिवःयज्ञेविद्वक्त्वतीदक्षस्यैषाततश्चिरात् तिर्यग्योनिंसमापन्नाविचरिष्यतिभूतले ततो
 गौरिवभापतं प्राणिपत्यसदाशिवं कथंयास्यामितिर्यैकमूलंलेखरिथतिःकथं अन्यथानैवभविताशापएष्वययोदितःको
 किलानांस्वरंरूपंनारीरूपंपतिव्रता विद्यारूपकूरूपाणक्षमारूपंतपरिव्रतां अचिरादेवचपुनःकुलेमहतिजन्मानि
 भूयास्त्वमेवमर्ताचनवियोगश्चनैष्यतःवरयेत्कुलजांश्रान् कुरुपामपिकनपकां दुःकुलेषासमुत्पन्नाभर्तुःपातयतेकुलं
 नदीपातयतेकुलंनारीपातयतेकुलं नारीणांचनदीनांचस्वच्छंदललितागतिःततस्तुष्टिमहादेवश्चकेशापविभोचनं द
 शवर्षसहस्राणिकोकिलारूपधारणी नंदनेदेवविपिनेचरिष्यसिजतःपर हिमालयमुताभूत्वामदिप्रयात्वमुपैष्यसि दे
 वानांचयथाविष्णुःसहकारोमहीरुहां नगाचसर्वतीर्थानांभव्यातिर्यक्षुकोकिला आपादौद्वौपदास्यातांकोकिला
 यास्तदाचर्चनं सदायाकुरुतेनारोनसावैधव्यमाप्नुयात् वशिष्ठवाच एतद्वक्त्यावसानेनतुगौरासकोकिलाभवत् त
 द्वाभ्यादिशुचेर्द्वैवेकोकिलायाव्रतंशुभं यानारीनैवकुरुतेमोहात्साविधवाभवेत् कुरुस्वमेतत्कल्याणिकीर्तमालेव्रतंशु
 भं कीर्तिमालोवचं कथमाराध्यतेगौरीकोकिलारूपधारिणी विधानंद्रुहिमेवब्रह्मन्स्वत्प्रसादाकरोम्यह वसिष्ठउ
 वाच कौकिलाव्रतमाहान्यविधानचवदान्यहं शृणुदेविप्रवक्ष्यामिमंत्रैःपोराणिकैर्युतं मलमासेत्त्वतिक्रान्तिशुद्धा
 पादिसमागतं आपाद्वर्षापीर्णमारयांतुसंभ्याकालिह्यपरिच्यते सकल्पयेन्नानासमेकंश्रावणेषुप्रतिग्रह्य च ज्ञानसमाचरे

त्रिरथ ब्रह्मचर्यं रिप्यतासते । भोक्ष्येन कंच भक्ष्यार्थं करिष्ये प्राणिनां दयां सौभाग्यं धनधान्यादिप्राप्तये शिवतुष्टये इति
 स्नानतवायासं कल्प्य विप्राग्नेना । रीतिप्रेभ्य एव च प्राप्यानुज्ञां तु संपाद्य सामर्थ्यं सकलामपि प्रच्युते च प्रतिदिनं दत्तयाव
 नपूर्वकं नद्यां गत्वा शय्याप्यां वा तडगो गिरिनिक्षरे स्नानं करोति । देवोशको लिले प्रतिवेतव जले रिभन्पावने पुण्ये सर्वदेव
 जलाश्रये स्नानं कुर्याद्भर्तृदेवि सुगन्धामलकैस्तैलैः दिनैः एकततः पश्चात्सर्वैष्वप्यपुनः पृथक् ततः पिष्टेन च स्नानं दिना
 न्यष्टौ समाचरेत् तिला मलकपिष्टेन सर्वौषधिपुतेन च पटुदिनानिततः स्नानं संपूर्णं कलालेप्सया स्नात्वा ध्यात्वा चारविंश
 रुमैदद्यादर्थं प्रयत्नतः श्रादिभ्यमास्कररवे ह्यकसूटार्थं दवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणादर्थं नमस्तुते इत्यर्थं मंत्रः
 कारयेत्को किल दिदीर्घासौ वर्णैः सर्वकामदां सौव्यचरणयोश्चैव नेत्रयोश्चापि मौक्तिक रत्नानि पंच पुष्टे तूच तदक्षसमाधि
 तां श्रयवा तिलपिष्टेन को किलां प्राक्षि रूषिणीं निधाय ताम्प्राञ्जितां पूजयेत्सुसमाहिता उपचारैः षोडशाभिर्घथावस
 त्रिविधं श्रावाहयामि रवादीर्घां को किलारूपधारिणीं श्रवतारं कुरुष्व । जपसादं कुरु सुव्रते श्रावाहनं श्रागच्छ को
 किले देवि देहि मोखिलवां छितं चूतदक्षं समाकृत्य हरमसे नंदनेवने आसनं तिर्यग्गो नि समुद्धते को किले बलं ठं के ति
 लपुण्याक्षं तैरर्धं गृहाण त्वं नमस्तुते अर्धं श्रावाहयसिते पक्षे मे घवर्णं स्व रूपिणि को किले नामं देवे स्नाना
 न्प्राप्तातिगृह्यतां स्नानं को किले कलकंठे च माधवे मधुरस्वरे वसंते वससे देवि वस्त्रं च प्रतिगृह्यात् । वस्त्रं श्रीखंडं च दं नदि
 ल्पं गंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं मया दत्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां गंधं हरिद्राकुंकुमद्रव्यैः को किले कामसंभवे कुंकुमेना
 र्चितां स्मिन्वमतः शान्तिं प्रयच्छ मे हरिद्रा कृष्णशुक्लं च रक्तं वा वासांश्चि विधानि च पीतवस्त्रं दानेन प्रीताः भूयुः सर्व
 देवताः वस्त्रयुग्मं शतपत्रं जीति पुष्पैश्च पत्रैर्भूषणैः पाटलैश्च च दूर्वाभिर्घृतं पुष्पं गृहाण मे इति पुष्पं वनस्पत्यु
 द्भवा इति घृणं आरंभं सदा तैस्तु कामिनि दीपं सर्भक्ष्यं समायुक्तं सैः सर्वैः समन्वितं सर्वदेवसमाहारं नैवेद्यं प्रतिगृ

लताभित्तैर्नैवेद्यं कूष्माण्डैर्नरिरैकलैश्चखजैर्देर्दण्डिमैः फलैः चूनज्वरजंबूमिः श्रीफलामलकैरतथा द्राक्षाद्यादामवदैरै
 मांतलुंगैः सशर्करैः फलानि नागवल्लीदलंशुभंकर्पूरैलासमन्वितं पुगीफलं सखदिरंतांबूलं प्रतिग्रह्यतां तांबूलं हिर
 एष्यगर्भमिति दाक्षिणा भिन्नानिकंठसूत्राणि दद्यादापि दिने दिने कुंकुमं पुष्पं तांबूलं मक्षतां शचादिने दिने कुड्मार्देवं विधां
 जपुर्जां श्रावणं तच्च सुव्रतो विसर्जयेत्तपश्चात्तां सौवर्णीकौ किलां यदि यदा तु तिलापिष्टस्याक्रियते को किल यदि कुर्या
 तु नश्यद्देवपूजां भिन्नायास्तु विसर्जनं रम्यं वनं समागत्य श्रुत्वा को किल कूजितं यदान् श्रूयते शब्द उपयासरतु तद्दिने
 को किल कृष्णवर्णं वसुधावासो वने पुते सोमं न्यमतुलं देहि गृहाणा धर्ममोस्तुते इत्यर्घ्यं दत्त्वा विसर्जनं तत्र भद्रं देवि
 चैत्रयोरपन्नैर्विधं पर्वतवासिनि गच्छ गच्छ महद्गुर्ग्वरयति नंदने वने प्रार्थना नमस्कारमंत्रः रूपं देहि धनं
 देहि सर्वसौख्यं च देहि मे पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्तं च ततः परवाहविष्यात्वेन सुव्रतो न क
 भोजी भवेत्तावद्यावन्मासः समाप्यते मासांते तच्च पात्रे तु को किलां स्वर्णनिर्तारं वस्त्रयान् पुण्ड्रिकं श्रावणं कुडलं
 तथा दद्यात्सदाक्षिणां चापि दैवज्ञैवापुरोहितं एवमाषाढमासस्य द्वैर्विधं समुपस्थिते सधवा विधवा वापि यान्तरी
 को किलात्रतं करोति सप्तजन्मानि सौभाग्यं लभते तु सा सृता गौरि पुरं याति निमानेनाकंते जसा भविष्येत्तरे श्री
 कृष्ण उवाच एतद्भक्तवत्सिधेन मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं सुतस्त्वर्था विधना कार्तिमालया तस्याः सर्वं च निष्पन्नं
 वत्सिध्वचनं यथा एवमन्यापि कैतेय को किलात्रतमुत्तमम् करिष्यति तत्तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति आषाढौ द्वौ
 यदा रथात् को किलात्रतमाचरेत् न करोति यदान्तरीया लीमवति कानने एकतः सर्वदानानि को किलात्रतमेकतः क
 तं पुरा पसरोग्भिश्च ऋषिपुत्राभि रादरात् ब्रह्मरथयाचं सत्तावत्कथं दद्यात् विष्णु कथं शरं धत्वा सदा स्नात्वा पूजिता
 को किलात्प सीतया पूजिता सा पि सर्वकामार्था सिद्धये गीतं न्यादं डकार एवे स्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामाय

दमयन्त्याचपूजिता रुक्मिण्याचततः स्त्रावपूजिताकां कलां शेवा विष्णोः परपुरवाऽप्यर्थं तच्च जातं न संशयः
 कुचेलाम्बलिनार्दीनां परकर्मरता तथा एवं व्याकाकं ध्याकं न्यावत्स विवत्सकाः सर्वारताः फलभाजः स्युर्ब्र
 तस्यास्य प्रभावतः आयुरारोग्यमैश्वर्यं सुखदुःखेयशः सुनान् सौभाग्यं सुंदररूपं नारीप्राप्नोति नान्यथा एवं
 ब्रतं मधार्या तं कार्यं वारत्रयं नृप तृतीयातिथि विवत्सकां धर्ममुपापनं शुभं एकरमाला यते द्रव्यं द्वितीया लभते सुता
 न् तृतीयाद्यापि सौभाग्यं प्राप्नुयात्तात्र संशयः ॥ इति वाराहं कोकिलाव्रतम् ॥ अथोद्यापनं भविष्योत्तरे
 युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्राह्मव्रतस्यास्य मम प्रभो येन विज्ञातमात्रेण सौभाग्यं च भविष्यति ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ आद्य एवंपौर्णमास्यां तं शुक्लपक्षे विशेषतः द्वितीयायामेकमकंदं तथावन पूर्वकम् उपवासस्य निमग्नं
 कर्तुं ब्रतपरायणं तृतीयापुण्यफलदामध्याह्नसमुपोषिता उपलिप्य शुचौ देशे मंडलं तत्र कारयेत् लिखेदष्टद
 लपद्मं चतुष्कोणोपशोभितम् सप्तधान्यभूतं पात्रं प्रस्थेनैकेन पूरितं तदभावे तदर्द्धं वा कुडवेनाथ पाण्डव ऊर्ध्वं प
 ठ्ठकृष्णवर्णं युग्मं दद्यात्स्वशक्तितः तस्योपरि न्यसेद्देवीं कोकिलां पूजयेत्ततः अन्नगंधपदानि नूषपदीपप्रदानं कं
 नैवेद्यं मोदकाधं च पकाक्षं सघृतं वहु अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तां बूलफलमुत्तमं रात्रौ जागरणं कार्यं वाद्यनृत्यसमन्वितं
 पूजापित्तैकाचित्तं फलप्राप्नोति चाक्षयं प्रभाते विमले जाते त्स्नानं कृत्वा विधानतः निरयं निर्वर्त्य विधिवद्बोमं च विधि
 नाह्वजः तिलपंचकपुष्पैश्च तंडुलैर्धृतपायसैः अष्टोत्तरशतं हुत्वा दुर्गामं वैश्वदेविकः कोकिलां प्रीतयेत्तद्वत्पाहती
 नां शतत्रयं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्सपत्नीकांश्च पंचय अशको ह्येकयुग्मं च भोजयेच्च तथागुरुं स्त्रीभ्यश्चैव प्रदा
 तव्याः करकाः पंचवैवतु मोदकाश्च ससूत्राश्च वंशपात्रां समन्विताः कृष्णवर्णसमायुक्ताः पक्वान्निवपूरेयत् सर्वोपरक
 रसंयुक्तं निस्त्रीभ्यश्च प्रदापयेत् आचार्यं पूजयेद्भक्त्या गणं कृष्णं च सवत्सकां उपानहति तथा शय्यां चामरं लब्धमेव च

मधुरस्वरे वसंतवससेद्विषाच्छ्वेनंदनवनंदतिमन्त्रेणविसर्जयेत् तंत सद्भजनब्राह्मणान्सतोष्य आचार्याय कोकि
लाप्रातिमांसोपरकरांशयथागांचदत्त्वा भूरिदानेनान्यानापि संतोष्याशेषेभ्यःपुण्यादिति कोकिलाव्रतेद्यापनं
श्रुयामेवाविकान्नतं ब्रह्मपुराणे आपाढस्यपौर्णमास्यायोंवधेदविकानरः सोपवासोमहामागसयातिपरमांगतिं
सोपवासःकृतेपवासःपरमगतिर्मांसः ब्रह्मशिवपूजोकाभविष्यपुराणे आपाढस्यपौर्णमास्यांविधिवत्पूजयेच्छि
व सोऽथमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकमर्हयति अत्राभिपुक्ताः पठति शुचिसितदिनकरवारकरमूलेवद्धमूलस्य नागारेरि
वनागाः प्रयांति किलदूरतरतस्य तथा आर्द्रायाःप्रथमेपादक्षीरमश्रातियोनरः अपिरोपान्वितरुतरस्यतक्षकः किं
करिष्यति क्षीरपरमात्मनश्चाऽयंवचलादितिब्रतिहस्तकाः तथा मूलतंडुलवारिणापिबतियः प्रार्थयित्वासंभवं
नितिपुष्टशुचिभद्रयोगादिवसेतस्याहिर्भोतिःकुतः कुर्यादेवयदाफणीदशतितंमोहान्वितोमूलयं स्थानेनस्पृ
यातिनिपतंचक्रमनस्याचिरत् शुचिराषाढःप्रत्यंगिराशिरीषः अत्रविश्वेदेवपूजोकाब्रह्मपुराणे आपाढयतेवैश्व
देवेनक्षत्रेसतिशोभने दशतान्पूजयेत्तत्र विश्वेदेवात्महावलान् वैश्वदेवउत्तराषाढानक्षत्रतेचदश क्रतुर्दक्षोवसुः
सरपःकालःकामस्तथैवच धीरश्चलोचनदैववतथाचैवपुरुवरवाः आश्वरश्चदशैतेतुविश्वेदेवाःप्रकीर्तिताः इतिवृ
हस्पत्युक्तेः भविष्यराणे आपाढ्यांज्ञानपूजेच श्रावण्यांसततंतरः आपाढ्यामथकार्तिकयांमाघ्यांप्राशयचपादपान्
पनधेहिपत्पूवैतदत्तनक्षयमुच्यतेइति अत्राविष्णुपुराणदानमुक्तं नारदाय एतद्विष्णुपुराणंतुसर्वशास्त्रार्थसंग्रहः
वाराहकल्पटत्तांतंवासेनकाथितंविह योनरःपठनेभक्त्यायःशृणोतिचसादरं तावुभौविष्णुलोकंतुब्रजेतांभुक्तभौ
मको तस्मिन्निश्चिन्ताचपेदयादाषाढ्यांव्रतयेतुना सततंविष्णुभक्त्यापपुराणार्थाविदेद्विज सप्रतीतिवैष्णवंधामविमा
नेनार्कवचसाहति धृतेनेतद्वान्विष्णुधर्मोत्तरेज्ञेयम् अस्यांशिवशयनमुक्तं हेमाद्रौवामनपुराणे पौर्णमास्यामुमा

नाथः स्वपतेचमसंस्तरं वैयाघ्रेचजदाभारंसमुद्गृह्याहिवर्मणेति इयंरुद्रजन्मत्वात्पूर्वविद्याग्राह्या अत्र वेणुश
यनमप्युक्तं प्रागेकादशीप्रकरणे अत्रैव आपादोदयायात्रापूजावैकाकाशीखंडे उद्दीप्यभारभूतेशमादीशंसमर्चयेत्
आप द्यापंचदश राधैनपापैः परितप्यते कृत्यासांवरसर्वायामनेनाजायतेनरइति अस्यांकिंचिद्वानंकार्यमापादो
कालिकेत्यादिना वैशाखाप्रकरणेद्वयम् अस्यामेव शिवपवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ शिवधर्मपुराणमप्येवयोः
पौर्णमास्यां तथा पाद्यां शिवसंपूजयत्नतः उपवीतं शिवेदया स्तिवभक्त्यांश्वपूजयेत् पुनरेव च कार्तिक्यां पूज्य शंभुं
क्षमापयेत् यतिभ्यो नृशिषां दद्यात्सूत्रवत्यादि पूर्वकं यः कुर्यात्स कृदप्येवं यातुर्नारथे पवित्रकं करपकोटिशतं
दिव्यं रुद्रलोके महीयत इति अत्रैव कालांतरविधिपूर्वकनिरप्यनुक्तं कालांतरे आपादं यते चतुर्दश्यां नभस्वनभसो
स्तथा आप्त्यां च चतुर्दश्यां पक्षयोः समं पवित्रारोपणं कार्थ्यं सप्तम्यां चाधिवासनपूर्वकं गंधपवित्रारोपणं
शिवे कार्थ्यं पौर्णमास्यां नुष्ठानपक्षे चतुर्दश्यां मष्टम्यां वा चाधिवासनं कार्थ्यं सप्तम्यां वा त्रयोदश्यां तत्र गंधपवित्र
कमिति हेमाद्रिवचनात् पवित्रारोपणं शंभोः कुर्यात्तत्रमसिवाशुचौ चतुर्दश्यां मष्टम्यां चाधिवासनं ततः
श्रावणे पौषपक्षां च पवित्रारोपणं तु यः कुरुते तत्र पवित्रः स्यात्स तु संवत्सरं नरइति शिवरहस्यवचनाच्च प
वित्रारोपणं शुचौ आप द्यामायिमासत्वे तत्र नेदं कार्थ्यं आपादे तु न कर्तव्यं सुते देवे जनादेन इति वचनात् तदभि
प्रायेण निबंध्य कट्टिः प्रत्याख्यातात् उक्तमासत्रयं तदकरणे कन्यागतेऽपि सूर्ये तत्कार्थ्यं उक्तमासत्रये
यस्तु न कुर्यात्सूत्ररोहणं असौ कन्यागते मानौ यथा दक्षाणुना कृतं कुर्यात्तथा वित्रं शंभोरतु तुलायां न कथं
चनेति वचनाद्दक्षाणुना श्रवोरभनेणेति व्याख्यातं हेमाद्रिणा सहकालासंभवे सद्योपिन कर्तव्यं यद्वा तदे
व कर्तव्यं यदि प्रत्यागतया तदा गोदोहांतरितं दृष्ट्वा साधिवारिकं पवित्रकमिति वचनांतरात् न जातिरिक्त्वैधिरतु

विष्णुपवित्रारोपणवद्विध्यः अस्यामेव पौर्णमास्यां सन्धासिनामौसर्गिकसंचरेण चातुर्मास्यगतापवादस्य परेपालन
 संकल्पगन्धेन शौर्यं व्यासपूजादिकविहितं उत्सर्गशास्त्रं चाह्वेताश्वतरये एकरात्रवसेह्वेषत्तनुदिनत्रयं पुरेदि
 नद्वयभिक्षुर्नगरेपंचरात्रकम् वर्षास्त्रिकञ्च तिष्ठेत्स्थाने पुण्यजनान् श्रिते आरामवत्सर्वभूतानि पश्यान्भिक्षुरचरेन्महीमिति
 अरुणस्य तौ वर्षाभुवशीलस्तुमाः स्वकाकियतिश्चरेत् द्वावेवाचरेदिति अत्र वर्षासुमान्स्वितिकार्त्तिकांताश्च चारो
 मासा उच्यन्ते द्वाविति द्वयोर्वा श्रावणमाद्रपदयोरित्यर्थः भुवशीलः एकस्मिन् चरेदिति भिक्षाटनाद्यनुवादः मे
 धातिभिः आपाद्वयपौर्णमास्यांचकारयेद्वपनयतिः चातुर्मासस्य मध्ये तु वर्जयेद्वपनं यतिरिति तथा च वपनं तं तु पु
 नः स्नानमद्भिर्द्वादशभिर्धतिरिति द्वादशयांचक्रुर्वीतशौरांते प्राणसंयमानिति अग्निः वपनानंतरं स्नात्वा पूजयेत्पुरुषो
 तममिति यतिधर्मसमुच्चये देवकृष्णामुनिव्यासं भाव्यकारं गुरोर्गृहं गुरुदेवगणाध्यक्षदुर्गादेर्वीसरस्वतीं गणेशे
 शश्रद्धयक्षेक्षेत्रपालं अश्वशौरादिसंकल्पकर्म्मणि औदधिकार्त्तिसमूहार्त्तपौर्णमाग्राह्या त्रिमुहूर्ताधिकग्राह्यं पर्वशौरप्र
 णमयोरित्यभियुक्तोक्तैः कृत्वरत्नावल्यं दौ तु मध्याह्नव्यापिर्नाग्राह्यादिनद्वये तादृशी चरेत्पर्वेयुक्तं केनापि प्राणिधा
 नेन पौर्णमास्या अस्य संकल्पविधेरसंभवे द्वादशयामेवातुष्ठेयं द्वादशयपौर्णमास्यां वा कुट्टर्यारसंकल्पमात्मविद्वत्प्रा
 दिवचनादिति अथ व्यासपूजाविधिरुच्यते आपाद्वयपौर्णमास्यां यतिः प्रातरुत्थं यमृच्छौचादिद्वेषां श्रष्टेत्तरशत
 स्नानपूर्वकशौरिस्नानसंभ्यादिपर्वतर्पणार्त्तकार्यं ततो व्यासपूजं रथापनगन्धेन हरतौ पादौ प्रक्षालय प्राणायामं च कृ
 त्वा ब्राह्मणैः सह तिथ्यादिसंकीर्त्य व्यासपूजां करिष्येद्वतिसंकल्प्य श्रीपण्डितुभ्यपीठं तिथाय तदुपरि सदृशं धौत
 वस्त्रं निरुसाय्य तत्र संन्यासपीठगधादिना लिखेत् तत्रायेकमः प्रागायताद्वादशरेखा उदगायता उदकसंस्थाद्वादशरे
 खालिखेत्ततः पृथिव्यामेरुष्टवक्रादिभिः सुतलछंदः कूर्मोद्देयता आसनोपवेशनविनियोगः पृथिव्येव त्रिपठित्वा आधारा

नाथः स्वपतेचर्मसंस्तरं वैद्यान्नेचजदाभारसमुद्भूयादिवर्धमणेति इयं रुद्रावत्पूर्वविद्यामाह्ला अत्र वेष्टुं श
 यन्मध्युक्तं प्रागेकादशीसकरणे अत्रैव आपाढोदयायात्रापूजाचोक्ताकाशीखंडे उदीच्यांभारभूतेशमाढीशंसमचयेत्
 आपद्वापंचदशगवैनापापैःपरितप्यते कृत्वासांवत्सरीयात्रामनेनाजायतेनरइति अस्यांकिंचिद्वानंकार्यमापाढी
 फार्तिकेनादिगवैशारत्वाप्रकरणेद्रष्टव्यम् अस्यामेवशिवपवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ शिवधर्मपुराणमविवचयोः
 पौर्णमास्यांनयापाढ्यांशिवंसंपूजयत्ततः उपवीतंशिवेदद्याच्छिवभक्तंश्रृपूजयेत् पुनरेवचकार्तिक्यांपूजयशंभु
 क्षमापयेत् यतिभ्योदक्षिणांदिचारुमन्त्रवज्रादिपूर्वकं यः कुर्यात्सकृदप्येवयातुर्नास्थेपवित्रकं कल्पकोटिशतं
 दिव्यंरुद्रलोकमहीयतइति शत्रैवहालांतरविधिपूर्वकानित्यत्त्वमुक्तं कलांगरे आपाढ्यतेचतुर्दश्यांनभस्वन्भसो
 रतया अष्टम्यांचचतुर्दश्यांपक्षयोःसमं पवित्रारोपणंकार्यंसप्तम्यांचाधियासनपूर्वकं गंधपवित्रारोपणं
 शिवेकार्दं पौर्णमास्यामनुष्ठानपक्षेचतुर्दश्यामष्टम्यांवाचाधियासनंकार्दं सप्तम्यांवाजवोदश्यांतन्नगंधपवित्र
 कर्मितिहेमाद्रिवचनात् पवित्रारोपणंशंभोःकुर्यान्नभसिवाशुचौ चतुर्दश्यामष्टम्यामधिवारमयविवान्तः
 श्रावणेष्टौषपद्यांचपवित्रारोपणंतुयः कुरुतेनापवित्रः स्यात्सतुसंवत्सरंनरइति शिवरहस्यवचनाच्च प
 वित्रारोपणंशुचौ आपद्दयामधिसास्वेतत्रनेदंकार्दं आपाढेतुनकर्तव्यंमुहूर्तेदेवेजनादंन इतिवचनात्तदभि
 प्रायेणनिबंधकट्टिः प्रत्याख्यानात् उक्तमासत्रयं तदकरणे कन्यागतेऽपि सूर्यं तत्कार्दं उक्तमासत्रये
 यस्त्वनकुर्त्यात्सुत्रेहणं अस्मैकन्यागतेमानौ यथादक्षाणुनाकृतं कुर्यात्पवित्रशंभोरतु तुलायांनकथं
 चनेतिवचनादक्षणात् अयोरभजेणेति व्याख्यातं हेमाद्रिणा सहकालासंभवेसद्योपिनत्कर्तव्यं यद्वातर्द
 वकर्तव्यं यदिप्रत्याग्रतयातदागोदोहांतरितंरुत्वासाधिवारिकपवित्रकर्मतिवचनांतरात् मंत्रातिरिक्तविधिरतु

विष्णुपवित्रारोपणवद्वेध्य अस्यामेव पौर्णमास्यां सन्धासिनामौत्सर्गिकसंचरणे चातुर्मास्यगतापवादस्य परिपालन
 सकलपागतेन क्षौरं व्यासपूजादिकविहित उत्सर्गशास्त्रं चाह भ्येताभ्यतरपि एकरात्रवसेद्विषेपत्तने तु दिनत्रय पुरेदि
 नद्वयभिक्षुर्नगरेपचरात्रकम् वर्षांस्तत्र तिष्ठेत्स्थाने पुण्यजनाश्रिते आत्मवत्सर्वभूतानि पश्यान्भिक्षुरचरेन्महीभिति
 श्रुणुस्मृतौ वर्षासु ध्रुवशीलस्तुमा स्वेकाकीयति श्वरेत् द्वावेवाचरेदिति अत्र वर्षासुमा स्थितिकार्त्तिकाताश्चत्वारो
 मासा उच्यन्ते द्वाविति द्वयोर्वांश्चावणमाद्रपदयोरित्यर्थः ध्रुवशीलः एकस्थिरः चरेदिति भिक्षाटनाद्यनुवादः से
 धातिभिः आपाद्व्यापौर्णमास्याचकार्येद्वपनयति चातुर्मासस्य मध्ये तु वर्षजेद्वपनयति रिति तथा च वपनां तत्पु
 नः रनानमिद्विद्वदशभिर्धतिरिति द्वादशमाचक्रुर्वीतक्षौरात् प्राणसंयमानिति श्रिभिः वपनानंतरं स्नात्वा पूजयेत्पुरुषो
 त्तममिति यतिधर्मसमुच्चये देवकृष्णामुनिव्यासभाष्यकारगुरोर्ग्रह गुरुदेवगणाध्यक्षदुर्गादेवोत्तरस्वती गणगणे
 शश्चक्षुक्षेत्रापालं अत्रक्षौरादिसंकल्पकभीणि औदयिकीजिमुहूर्तापौर्णिमाग्राह्या जिमुहूर्ताधिकग्राह्यं पर्वक्षौरप्र
 णानयोरित्यभियुक्तोक्तैः कुर्यरत्नवलयादौ तु मध्याह्नव्यापिर्नोग्राह्या दिनद्वये तादृशांचेत्परवैत्पुक्तं केनापि प्राणिधा
 नेन पौर्णमास्या अस्य संकल्पविधेरसंभवे द्वादशयामेवातुष्ठेयं द्वादशमापौर्णमास्यां वा कुर्यात्संकल्पमात्मविदित्य
 दिवचनादिति श्रवणव्यासपूजाविधिरुच्यते आपाद्व्यापौर्णमास्यां याति प्रातरुत्थेयमसृच्छौचादिकृत्वा अष्टेतरशता
 स्नानपूर्वकक्षौरस्नानसंभ्यादिपर्वतर्पणात्कार्यं ततो व्यासपूजास्नानांगत्वेन हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य प्राणायामं च क
 र्त्वा ब्राह्मणै सहतिभ्यादिसंकीर्त्य व्यासपूजाकारिभ्येद्वतिसंकल्प्य श्रीपणीदृशपीठं तिधाय तदुपरि सदशं धौत
 वस्त्रं निस्सार्य तत्र सन्यासपीठाधादिना लिखेत् तत्राचंक्रम प्राभायताद्वदशरेखा उदगायता उदकसंस्थाद्वदशरे
 खालिखेत्तत एयि व्योमेषरुष्टकृषिभुतलछंदः कूर्मदेवता आसनीपवेशनविनियोगः पृथिव्येति पाठित्वा आधाराश

कथेनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः इत्यासनमावाह्य पूर्वैरक्षतुर्गोविंदेष्टान्नेव्यांगरुडध्वजः यान्ध्यांरक्ष
 तुवारहोनारासिंहरुतुर्नैर्ऋते केशवोवाकुरिक्षेष्टाव्यामधुमदनः उत्तरेश्रीधरोरक्षेदेशान्यातुंगाधरः ऊर्ध्वगोव
 र्देनधरोह्यधस्तातुमर्हाधरः इतिदिग्बधः प्राणायामत्रयंकृत्वांगकरस्यासौकृत्वा प्रणवस्यऋष्यादिरुसृत्वा पादादि
 न्यासाभ्यानंकृत्वा सलिलंभृशेत् आधाराशक्तिमारभ्य साक्षतपुष्पैः पीठदेवताआवाहयेत् आधाराशकथेनमः व
 राधायनमः ऐश्वर्यायनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः वराहायनमः पृथिव्यैनमः रत्नदीपायनमः रत्न
 प्रासादायनमः दिव्यसिंहासनायनमः धर्मायनमः ज्ञानायनमः वैराग्यायनमः ऐश्वर्यायनमः अधर्माय
 नमः अज्ञानायनमः भ्रवैराग्यायनमः अनैश्वर्यायनमः संसरत्वोधात्मनेनमः रंरजसेप्रकृत्यात्मनेनमः तं
 तमसेसोमात्मनेनमः ऊंमूलायनमः कंदायनमः ऊंनालायनमः पद्माय. पद्मेभ्यो- केसरेभ्यो. कण्ठिकायै. द्वा
 दशकलात्मनेसूर्याय. षोडशकलात्मनेसोमाय. दशरूलात्मनेशान्निमंडलाय. आत्मने. अंतरात्मनेनम इतिप
 ठदेवताआवाह्य ततोमुख्यदेवताऽऽवाहनं तत्रक्रमः गंगापतये दुंदुर्गायै क्षेत्रपालाय . इंद्राया संसर
 स्त्वयै. त्रिनिर्ऋतये- इत्याशेषवापव्यैशाननैर्ऋत्यकंणेपुरथापयेत् मध्येश्रीकृष्णायंकृष्णपूर्वं वामुदेवाय- दक्षि
 णेसंकर्षणायनमः पश्चिमेप्रद्युम्नाय- उत्तरेअनिरुद्धाय- इतिकृष्णपंचकम् कृष्णदक्षिणमगिव्यासपंचकंसंस्था
 प्य मध्येवेदव्यासाय. व्यासपूर्वसुमंतवे व्यासदक्षिणेजैमिनये व्यासपश्चिमैवैशपायनापनमः व्यासोत्तरेपैला
 य- इतिव्यासपंचकन्या- कृष्णवामभागेशंकराचार्यपंचकम्. मध्येशंकराचार्येभ्योनमः पूर्वैविश्वरूपाचार्ये
 भ्यो-दक्षिणपद्मपादाचार्येभ्यो- पश्चिमेहस्तामलकाचार्येभ्यो. उत्तरेजटिकाचार्येभ्योनमः इतिशंकराचार्यपंचक
 मावाह्य कृष्णपार्श्वयोर्वह्मरुद्रौ पश्चिमादौ सनकादीनस्याप्य सनकायनमः सनंदनायनमः सनत्तनायनमः

सनत्कुमारायनमः सनत्सुजातायनम. पंपरमशुरुभ्योनमः पंपरमेष्ठिशुरुभ्योनमः अन्याश्च ब्रह्मविद्याचार्यः नृप
 जयेत् तेषु ब्रह्मब्रह्मविमिषद्वयशक्तिश्चैव पराशरः व्यासः शुक्रगोडपादोगोविन्दस्वामिशंकरः इडविडाचार्य
 भ्योनमः समस्तब्रह्मविद्यासंप्रदायप्रवर्तकाचार्यभ्योनमः तत इन्द्रादिदिक्पालान् स्वैस्वस्थानि स्थापयेत्
 तत्रायंक्रमः पूर्वं इन्द्रायनमः अग्नये नमः यमायनमः निर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेन
 मः सोमायनमः इंशानायनमः ब्रह्मणेनमः अन्नतायनमः आत्मनेनमः अंतरात्मनेनमः परमात्मनेनमः इ
 त्तिदिक्पालानावाह्य ब्रह्मन्वैप्रतिष्ठाप्य तत्सत्त्वमंत्रावरुणौ ततः षोडशोपचारैर्वेदमन्त्रैः पूजयेत् सहस्रशोष
 तिषोडशार्चस्य नारायणऋषिः पुरुषोदेवता अन्नष्टुपूछंदः अंश्याभिष्टुपूछांशोपचारपूजायां विनियोगः
 सहस्रशोर्भयावाहनं पुरुषर्षेयासन एतावानस्थितिपाद्यं त्रिपादूर्ध्वमित्यर्धं तस्माद्विराडित्याचमन आ
 प्यायस्वतिमंत्रैः पंचासुन यत्पुरुषेणोतिज्ञानं तयज्ञाभोतिवत् तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सभूतमितियज्ञोपवर्ति. हि
 रण्यरूपद्वयलकारान् तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामान्तिश्च अक्षताः तस्मादश्वेतिपुष्पाणि. परिमलद्रव्यम्
 यत्पुरुषं यदधुरितिपुष्पं ब्राह्मणोऽस्येतिदीपं चंद्रमामनसइतिनैवेद्यम् मध्येपान्तिपं. उत्तरापोशानं करेभिर्युद्धर्त
 नम् नाभ्याभ्यासीदितिफलम् तांवलंच सप्तास्यासद्वितदक्षिणा नीराजनंच यज्ञेनयज्ञमितिमन्त्रपुष्पं अथवा
 सर्वानेव तत्तन्नाभ्यायति पूजयेत् पथ्य दंतकाष्ठयत्वंदनेदकचदद्यात् व्यासयुक्तानिमान् सर्वान् पूजयेच्च यथा क्रमात्
 अथपुष्पांजलिः लक्ष्मीकलत्रल्लिताऽन्ननेत्रपूष्पैर्द्वयकंपुरुहूतमित्रं कारुण्यपात्रंक्रमनीयगात्रंवेदपवित्रंरसुदेवपुत्र
 म् १ उन्मोभगवतेवासुदेवय शुद्धयुद्धस्वरूपिणे हिरण्यपरतस्मिन्भयं प्राधान्यवलरूपिणे २ नमोऽस्वन्नर्तय
 त्रिलोचनलक्ष्म्यामपीतायस्वरहरिम् शैलचक्रगदापद्मधारिणं प्रणामात् १ इतिवैशंपायनपण्यांजलिः

सचंशायाधत्तत्वंज्ञं परमानन्दरूपिणम् । ब्रह्माण्डशंकराचार्यप्रणाममिविवेकिनम् २० परात्परतरंशांतयोगीन्द्रयोगि
 सेवितं यातं।न्द्रयजितकोधसाशेष्यप्रणाममग्रह इतिशकराचार्यपुष्पांजलिः । पदेपदेमहापापसंघान्हृत्यसकृत्तान
 प्रदक्षिणानामन्त्रस्यगृह।णजगदीश्वर इतिप्रदक्षिणा ततःपूर्वाप्तनोपरिश्रित्वानमस्तकारकुर्यात् । उपकाव्यकरभूल
 सुदमंनिर्गुणसगुणभुम्ब विश्वव्यापिनमीशानवदेदेवरमापतिम् १ इतिनमस्कारः । उद्भिर्जैरुद्भिर्वापिप्राणिभिर्ध्या
 प्यतेमही मूलमासद्वैर्धर्मिक्युक्तेर्नानारूपैः समतत एतेपारक्षणायाहमापाद्यदिवसान्वयत अस्मात्प्रतिव्यवृत्तमासान्वै
 वार्षिकानिह निवर्णमातिसकल्प्यमनसाविविपूर्वक वार्षिकसकल्पेऽसन्ध्यासिक्कठ्यान्मन्त्रानाहानि । नांधव
 श्वतुरेमासान्सर्वभूतहितायै निद्राधारयन्तिशेषाकेलक्ष्म्यासहजगरति । सुप्तश्चैवोश्रितोयावज्जभवेत्ससनातन
 अहंतावन्निवत्स्यामिसर्वभूतहितायवै १ इदं व्रतमयादवगृहीतपुरतस्तवनिर्वैश्वसिद्धिमायानुप्रसादात्तिरमापते २ प्रात
 ट्कादेश्चुद्रायेणप्राणिभिर्ध्याप्यतमही रथान्ध्यामिचतुरेमासानतस्तेपाहितायवै ३ रथापद्येध्यामिशेषांकेलक्ष्म्या
 सहजगत्पति शेषपर्वकवर्धेस्मिन्फणामणिगणान्विते श्वेतर्द्धपातरैवैवकुरुनिद्रांजगरपतं ४ सुप्तेत्वच्चिजगन्नाथे
 जगत्सुप्तभवेद्रुधि विबुद्धचिविबुद्धैतत्प्रसन्नोमभवाव्यय श्वेतर्द्धीपयोगिनाथमोगिनाथेश्रितैस्त्वयि चातुर्मास्यव्रतान्
 ज्ञादंहिलक्ष्मीपतेनम चतुरोवापैकान्मासान्देवस्योत्थापनायधि इतिज्ञातुर्मास्यसंकल्पः । ततःउकवंतयातिवृत्तु पाश्व
 र्थायेद्विजातयः निवसतुसुखेनावगमिध्यामःश्रुतायंता दर्शनात्सहवासाच्चभाषणादिभिवदनात् भिक्षादानाह
 स्नदानाद्विध्याम कर्तायंता । त्वयिभुकेऽजगन्नाथे भुक्तेभ्यवतिसर्वदा त्वयिसुखेदेवगणाःसतोपयातिसर्वदा ॥ अतो
 भवद्भि रथातव्यचातुर्मास्यव्रतावधि शुश्रूषांय यथाशक्तिकरिध्यामोह्यहर्निश नृहस्त्रैय प्रार्थितोभिस्तुत्रैववरथा
 र्थाभिप्रतिवदेत् । ततोपाति यस्परस्परैर्पठन्वा । अनेनपरमेश्वरः । प्रीयतामिति वदेत् ततोऽगृहस्थैरासनः ।

कैषीनां तर्वासां विहिंवांस्तं प्रावरणीयवस्त्रैर्भाषाक्षतपुष्पधूपदीपसाधनैः च फलनैराजनमंत्रपुष्पप्रदक्षिणां नम
 रकरैर्यद्विस्तोषणीयः पूजानिवेदनं कृत्वा ब्राह्मणान्संपूज्य यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां सिति यथाश
 ि ब्राह्मणान्मेजयेत् इति ग्रहस्थयधर्माः प्राग्दृष्टं दमदाय शुद्धां कंचिदपीडयन् प्राग्दृष्ट्यैष्ठापाठमासयोः एवं स
 तिकांसं ग्रहोदं वकाशदंडोदकपात्रादिकसंग्रहं प्रदर्शनार्थः तस्य सर्वस्य समानत्वात् स्मरन् यज्ञेश्वरं विष्णुं चामनं क्रोड
 रूपेण येनोद्धतासिदिवत्क्रोडरूपेण दध्या त्वया सह समायातुं केशवो धरणीधरः इति मत्संग्रहः इति शंकराचार्य
 र्कृता व्यासपूजासमाप्ता ॥ * अस्थो मे वगजपूजाकाव्रतहेमाद्रौ एव भरित्वतिदेवशरत्तमुवाच मंतगजं आ
 षादयं च तथा भाग्यांसमभ्यर्च्य गजाधिपं तव पूजां करिष्यंति दत्तो ह्येव भो वरस्तवेति तद्विधिरु तत्रैव ब्रह्मव्यः विस्तरम
 याच्चेह प्रतन्यते इयं मन्वादिः अस्मिन्मे यदि विविधेषु वायुसंज्ञाफलविशेष उक्तोऽप्योतिः शास्त्रे आषाढयां भारकरास्ते
 सुरयति नित्ये वाति वाते सुदंष्ट्रिः सस्याहंसं प्रकुप्यं याददहं नदि शिमं ददृष्टिर्धमेन नैर्ऋत्ये सारयनाशो वरुणादिभि
 जलं वायुकोणे प्रवायुः कौवेर्यासस्य पूर्णां सकलवसुमती तद्वीथानवायौ १ अन्ननक्षत्रयोगवशादपि फलविशेष
 उक्तः साहित्यां आषाढ पूर्णिमायां तु यज्ञक्षेत्रे विचारयेत् पूर्वाषाढसु भिक्षं रयान्मूले दुर्भिक्षमुच्चकैः उत्तराषाढकेश्वा
 नां पीडा वल्कलसहतिरिति अस्यां विष्णुपुराणद्वारेण तस्मिन्निस्त्राचयं दद्यादाषाढयां घृतधेनुनेत्युक्तम् घृतधेनुदानं वि
 ष्णुधर्मोत्तरे तिलाभावे तथा दद्याद्घृतधेनुं प्रयत्नतः वासुदेवं गन्नाथं घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत्पुष्पैर्भाषधू
 पादिभिर्नरः अहोरात्रोषितो नास्त्राश्रमिषूज्य घृतां वैषं गव्यं रसं सर्पिषः कुंभं पुष्पमालां विभूषितं कंठयोपधानसं
 युक्तं सितवस्त्रधुनेन च हिरण्यगर्भसाहितं भाषि विदुर्ममोक्तिकैः कुंभः पलसहस्रपरिमाणो वा दशपलादिकानि पंचश
 तपलानि दानकुम्भः इक्षुपद्मिमान्पादान्खुरान्तरैश्च यमयास्तेषां सौवर्णे चाक्षिणी कुप्यंति शृंगे चागुरुकाष्ठजे स

सधान्यमयेपाथ्यपञ्चोणनचक्रं बलम् पञ्चोणवतकौशेयं कर्पातुरुष्कपरैर्प्राणफलमयान्नरतनान् तुरुष्कः सिंह
 केशिलारस इति यावत् पुच्छं भीममयं कर्पूरमाणिसितमर्पयैः तांब्रुहविचित्रं तुङ्गदं कर्पूरमनोहरं विधिना कृ
 तवत्सावकुर्ध्वलक्षणलक्षितं एव कृत्वा तथानन्नापजयित्वा विधानतः तद्भक्त्या प्रदत्तव्या भगलाशास्त्रपारंग एतां
 नयापकाराय गृहाण त्वं हि ज्ञातम प्रीयताममदेवशाधनायैः पुरुषोत्तमः इत्यदाहृत्य विप्राय दद्याद्देनूनराधिप रक्षा
 देवयमत्रः घृत्माग्निश्च देवाश्च धृतं मे दीयतामिति फलं घृतक्षीरवहानयाय नृपाय सकर्दमाः विपुलैर्केपुसवपुसस्य
 भार्गवभेदाः सकामानां विषयं व्युष्टिः कथितान्त्पसतम व्युष्टिः फलं विष्णुलंकिनरोयाति निष्कामाय दिदियते
 इत्यादि दक्षिणात्वेकसुवर्णं प्रभुति यथाशक्तीति हि रण्यमिति धृतयेन दानं विधिः ॥ स्वर्हित श्रीरणवीरसिंहधरणीपा
 लोर्वदय्याग्रणोर्नानाशास्त्रविचारसारासवत्सङ्गदसरक्षकः धर्मायमविमानकद्रुपतः पादभुजार्चनो जीया
 त्पुष्कलज्वाभिवसहितरसपालयनदंभाचिरम् २ रणवीरसिंहभूषकारितिकवसागरे श्रुभूदापाढकृत्यानां रम्योद्
 रत्नसमुच्चयः ॥ ३ ॥ इति श्रीमत्सूर्यवंश्यावतसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितिकवसरत्नाकरे व्याघ्र
 तपस्योत्तरपञ्चमसमुच्चयः समाप्तेऽप्यमापाढमासः ॥ ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाजिवामल्लापिकारेआषाढमासोसुदितस्सभासिमगमत्
संवत् १९४१ भाद्रपद म. २८

श्रीवत्सलप्रासमः

श्रीगणेशायनमः श्रीरघुनाथोजयति

अथ श्रावणमासकृत्यनिरूपः तत्र कर्कटसंक्रांती पूर्वाश्लिशदष्टाटिकाः पुण्यकालः सूर्योदयोत्तरं संक्रमेत्तु परदिनं
एव पुण्यकालः राशौ तु निशायात्प्राक् परतश्च संक्रमे अपरांके हेमादयन्तं भद्रादिभूते पूर्वोत्तरयोर्दिनयोः पंचपं
चत्वाष्ट्यपुण्यकालः धनुर्भांनयातिकन्यकन्याचमिथुनंतथा पूर्वपरविभागोनरात्रौ सचरते रविः दिनानि पंचना
ड्यरतु तदा पुण्यतमामताः उदये प्रितथा पंचदशैवे पित्र्यचर्मणि इति रकांटीकेः पूर्वपरविभागेनेति सकरकर्क
टमित्रसंक्रांते परं वक्ष्यमाणान्नवचो विरोधात् इत्युक्तं मदन्तरने तेनायमर्थः रात्रौ पूर्वविभागो नमकरे पंचनाड्यः पुण्य
कालः रत्रौ परविभागे कर्कटसक्रमे पूर्वदिनानि पंचनाड्यः विपुवर्ता पूर्वदिने पंच परदिनेति वाक्यांतरानुरोधेन त
नहेमादिमाषवयो सर्ववचनानां विरोधः माषवमेतत् अर्धरात्रितदूर्ध्वतु संक्रांती दक्षिणायने पूर्वमेव दिने ग्राह्यं वा
वज्रोदधते रविरिति वृद्धगणोक्ते मिथुनात्कर्कसक्रांतिर्वदस्य दं शुभाप्रतिनः प्रभातेवानि शयिवातदा पुण्यतु पूर्व
वत् इति भविष्योक्ते श्रुपूर्वादिनपुण्यं दाक्षिणात्यरसेव तदेवाद्रियते अर्धरात्रावापि स्नानदानादि भवतीत्युक्तं
ब्राह्मणवदानीपवरायाप्युक्तं तथा जं केशादिधिकर्तनं निषिद्धं कुंभे च कर्कटेवापि तथैव कर्मुके पिवा रोमखंडे गृहं
रथरयपि दृष्ट्या तवते ह्यध इति सुनंतु धचनादिति विशेषरतु जीवति पृथुविपये अन्ननर्दानं रजोदोषैः हेमाद्रावभिः
सिंहकर्कटयोर्भिष्ये सर्वानद्यो रजस्वलाः तासु स्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा स मुद्रगाभिनि व्याघ्रोक्ते श्रु इदं क्षद्रनदीवि
ध्याहात्स्म्ये त्वगारत्येदया वधि त्वमुक यावत्तोदिति भगवान् दक्षिणाया विभूपाणं तावद्रजोवहानद्यः करतोयाः प्रकी
र्तिताः करतोयाः रत्नलोदकाः तथा च कात्यायनः याः शोषमुपगच्छति श्रीपदेन कुसारितो भुवि तासु प्राष्टपिनस्तायाद

पण्डितशवासरे रम्यतेसम्यहे धनु सहस्राण्यष्टौचगतिर्यासानविधते नतानदीरः बभ्रवहोभातारतेकोथिताभुव म
 हानदीपुमविष्योके आदौककंदकेदेविमहानद्योरजस्वलाः त्रिदिनेतुचतुर्थोद्दिशुद्धाः सपुर्जाहवीयया महानद्यश्च
 ह्ये गोदावरीभीमरथीतुगमद्राचवेणिका तार्पापयोष्णीविध्याचदक्षिणेपरिकीर्तताः वेणिकाकृष्णवेणा भार्गव
 धीनर्मदाचयमुनाचसरस्वतीविशोकाचवितस्ताचर्विभ्यस्योत्तरतः स्थिताः द्वादशैतामहानद्योदेवश्रीक्षेत्रसभवाः म
 दनरत्नेपुराणातरे महानद्योदेविकाचकावेरीचजरा तथा रजसातुप्रदुष्टास्तुंककंटादौभ्यहंनृप कस्यायनः कर्क
 टादौरजोदुष्टागोमतीवासरात्रय चंद्रभागासर्तासिंधुससरयूर्नर्मदा तथा इदंगमाद्यतिरिक्त्वपयं गगाचयमुनीच
 यक्षशतचसरस्वती रजसांताभिभूंयंत्येचान्येनदसंज्ञकाः शोणः सिंधुर्हिरण्यारभ्यः कोकिलोहितवर्धराः श
 न्द्रश्च तथा सप्तपावनाः परिकीर्तता इतिदेवलोकेः यतु प्रथमककंदेदेविभ्यहंगंगारजस्वलेतिजान्हवीभिन्नागोदाव
 द्यादिगंगानरपरमितिमदनरत्ने अन्येन नतुर्गानिवासिताभितानिगमोकेः नूतनकूपादौयोग्याज्ञावरभ्यः अजा
 गावोमहिष्यश्चद्राह्मणोचप्रसूतिका दशरात्रेणशुभ्यतिभूमिरभ्यंयनवोदकमिति कचित्तुदोषाभावमाह व्याघ्रपा
 दः अभावकूपवापोनामन्येनापिपुयोभूतं रजोदुष्टेपिपयसिग्रामभोगोनदुष्यति तेनोद्धतेनदीषः तथा तासुस्तानन
 कुर्वीतइत्याहुः वसिष्ठापि इत्याकर्मणिचोरसर्गेभूतस्तानेतथैवच सूर्यचंद्रग्रहेचैवरजोदोषानविध्नते इत्यल्विरत
 रेण अथश्रावणेकृत्यविशेषाश्चाग्नेयपुराणे यथैधनददेहविवर्पादिचतुरोक्तान् घृतधेनुप्रदेतिचपरंब्रह्मादिगच्छ
 ति यातातपश्रयनादिदानमाह अयनादौसुतादयंद्रव्यमिष्ट्यहपुयत् यदातुककंदयातिभगवांश्चंददीधितिः त
 तः प्रभृतिकालः स्यादक्षिणामनसंज्ञकः तत्रप्रादुत्सुसंपूज्यफलपुण्यावुभिरतथा गौरसाकारं तथामसकून्ब्राह्मणे
 भ्योनिवेदयेत् हिमं चयर्करां चैवशाकमूलफलानि च उपानच्छन्नमारया नितिलघेनं च शास्त्रवत् तत्रककंदसंक्रांति

दिनेहिमंकपूर अत्रवर्गीयफलंविश्वजिन्यायात् भविष्ये नैरंतर्यमेषामस्विधनाचपजेद्रवि पुण्यंतदेवसकलं
 भवेद्विषुवदर्वनात् एवमेवचविज्ञेयग्रहेणोत्तरायणे संक्रातिदिवसेष्वेवंपडशीतिमुखेषुच तत्कार्तिकयाभवेत्पुण्यं
 समाराधयदिवकर पुण्यमेवंप्रफाल्गुण्यामाषाढ्यामेवमेवच मत्स्यपुराणान्निपुराणयोः आषाढ्यादिचतुर्मासा
 न्प्रातः स्नायीभवेन्नर वित्रेषुभोजनदद्यात्कार्तिक्यांशोप्रदोभवेत् 'सर्वेष्ववपदयातिविष्णुव्रतमिदंस्मृतं' आषा
 ढीतिबहुव्रीहिरतद्रूपसंविज्ञाना आरभ्यचतुरोमान्कार्तिक्यांशोप्रदोभवेदिति श्रवणात् आश्वेयपुराणे अयनादयन
 यावद्वर्जयेत्पुण्यसार्पिणी तदंतेषुपदानानिपूतयेन्वासहैवतु दद्याच्छिवपुरंयातिविप्रायद्यतपायसं एतच्छीलव्रत
 नामश्रीलारोरयप्रदायकं महाभारते श्रावणंनियतोमत्स्यमेकमकेनयक्षिपेत् यत्रतत्राभिषेकेनयुज्यतेज्ञातिभि
 र्धनैः यत्रतत्रेति कर्त्तव्येजलाशयेऽपीति श्रावणकृष्णप्रतिपदायां श्रावणमासनिमानांप्राशम आषाढ्यामुपो
 षणंसकलपरचविधेयः अत्रातिथिपदेनवह्निपूजाऽपिकार्यं श्रावणकृष्णद्वितीयायामशून्यशयनव्रतं मर्त्यपुराणे
 श्रीभगवानुवाच श्रावणस्यद्वितीयायांकृष्णायामधुसूदनः क्षीराण्वेसलक्ष्मीक सदृशपिति केशवः तस्यासपू
 ञ्यगोविंदं सर्वान्कामानवाप्नुयात् गोमहिरण्यदानानि शतकल्पशतायुषं अशून्यशयनीनामद्वितीयासासप्रकीर्त्तित
 तरुणांसंपूज्यगोविंदमर्चयेन्निर्विकषणः श्रीवत्सपारिन्श्रीकांतश्रीवासशान्तिकेतन गार्हस्थ्यमाप्रणाशंभयातुधर्मार्थ
 कामद अश्वयोमाप्रणश्यतुदेवताः पुरुषोत्तम पितरोमाप्रणश्यंतुतत्रोदांपत्यभेदतः लक्ष्म्याविषुज्यतेदेवोनकदाचि
 द्यथादिवि तथाकलत्रसंबधोदेवमामेविषुज्यतां लक्ष्म्यानशून्यंवरदययतिशयनसदा शय्याममाप्यशून्यारुतत
 थामेमधुसूदन गीतवादित्रनिर्घोषदेवदेवरूपकारयेत् घटाभेदशकस्यसर्ववाद्यपर्यायत एवंपूज्यगोविंदंभोज
 नैतैलवर्जित सशकुशारलवणयावन्मासचतुष्टयं ततः प्रभातैस्सजातेलक्ष्मीपतिसमान्विता दीपान्नभोजनैर्यकाश

रयादिद्याद्विचक्षणः पादकोपानहच्छत्रचामरासनसयुतां श्रीमहोपस्करैर्युक्तां शुक्लपुष्पां वराहतां सापधानकाव
 श्रामां फलैर्नानाविधैर्युतां तथाभरणधान्यैश्च यथाशक्त्यां समन्वितां श्रव्यं गायत्र्या च विप्राय वैष्णवाय कर्तुं विनि
 द्या वेदविदुषेन च कथ्येत कस्यचित् तत्रोपवेश्य दांपत्यमलंकृत्य विधानतः पत्न्यास्तुभज नंदया द्वादशभोज्यसमान्वि
 तं ब्राह्मणस्यापि सौवर्ण्यमुपस्करसमन्वितां प्रतिमां देवदेवस्य सोदका विनिवेदयेत् एवं यस्तु पुमान् कुर्याद् शून्यशायनं
 हरे वित्तशाल्येन रहितो नारायणपरायण न तस्य पत्न्या विरहकंदाचिदापजायते नारी वा विधिवद्ब्रह्मन्यावच्चद्रार्क
 तारकं न विरूप्यं विशांकं च दापयमान्मिजायते न पुत्रधनं रत्नानि क्षयं याति पितामह सप्तकल्पसहस्राणि सप्तकल्पश
 तानि च कुर्वन्न शून्यशयनविष्णुलोके महीयते विष्णुपूजयेद्विषयैः षड्रक्रमे तथा कर्त्तव्यं तत्तत् स्त्रिया अपि एतद्भक्तिक्रयमा
 णेकलजपदेपतिपदेह पुरुषस्य स्त्रियश्चेति प्रक्रमात् यावन्नरयाच्चतुष्टयं रयादित्यर्थः एवं संपूज्य गोविंदमश्रीयात्तैल
 यार्जयति पूजानंतरमत्रातैलाशनप्रतिपादनात् यत्रैव दिने पूजा तत्रैव दिने ऽतैलाशनं पूजनं च कृष्णद्वितीयाया
 मेव तस्यां संपूजयेद्विष्णुमिति कर्त्तव्यं तत् अतो यावत्तृतीया भवति तावत्कृष्णद्वितीया तिथिर्गोविंदपूजनं न कर्मश
 रत्तैल्लवणे भोजनमित्यर्थः ततः प्रभातव्रति चतुर्थकृष्णद्वितीयां तंतरं प्रभति शय्यादिदानमित्यर्थः लक्ष्मीपतिसमन्वि
 तामिति लक्ष्मीपतिना धिवासितां शय्यादिद्यादित्यर्थः न ततः प्रतिमान्वितां प्रतिमया श्राद्धे दानकथनात् इति म
 त्स्यपुराणे श्रूयन् शयनद्वितीयां व्रतम् भविष्यपुराणे श्रीभगवानुवाच श्रूयन् शयनानामद्वितीयां शृणुभारत श
 तेजगत्यतिः कृष्णः श्रयासाईमहोपते श्रूयन् शयनानामसदाकार्या हि सातिथिः कृष्णपक्षे द्वितीयायां श्रावणे मासि
 भूपते इदमुच्चारयेत् प्रातः प्रणम्य जगत पतिं श्रीवत्स धारित् श्रीकांतं श्रीवासं श्रीपते ऽव्यय गार्हस्थ्यमाप्रणाशभेयात्
 धर्मार्थकामद शुचये मा प्रणम्य नृपा प्रणम्यं तु निर्जरा जामयो मा प्रणम्यं तु यतो दापत्यमेव च लक्ष्म्या द्विपूजयेत् ते व

नकदा चिच्चथाभवत् तथा कलत्रसंबधोदेवमामे विरुज्यतां लक्ष्म्या न शून्वं वरदं यथातिशयनं सदा । अथयाममापुपुशुत्मा
स्तुतैवमधुसूदन एवं प्रसाद्य पूजां च कृत्वा लक्ष्म्या सत्प्राहरेः फलानि दद्याच्छ्रद्धया यामभीष्टानि जगत्पतेः नक्तप्रणम्या
यतने हरिर्भुंजीत वाप्यतः ब्राह्मणपद्वितीये निहशयं दद्यात्सदा क्षिणां शतानीक उवाच कानिका निरवभीष्टानि फला
निकेशवस्य तु योज्यानि शयने विप्रदेवदेवस्य कथ्यता किंचिद्वा न द्वितीये निहदा तत्तत्तद्वा ह्यणन्यथ भुक्तैर्नरो द्विजैश्च
षु देवदेवस्य शक्तिनः सुमंतुरुवाच यानि तत्र महत्बाहो कलसंति फलानि च मधुरा एयतिर्ता ब्रानिन चान्तिकटुकानि च
दातव्यानि तृप्येष्टस्वशास्त्राद्यनेतदा मधुराणि च दत्त्वा तु मनोवह्मभतामियात् तस्मात्कटु कती ब्राह्मणैश्च लिङ्गानि च
जंयेत् खर्जूरमातुलुंगानि स्थितानि शिरसा सह द्वितीये हि त्रिद्वयानि भक्त्या शक्त्या च भारत वासोदानंतथावात्पु
दानं चाक्षरस्य शस्यते एवं करोति यः सम्यङ् नरो मांसयत्तुष्टयं तस्य जन्म त्रयं वीर्यहृभंगो न जायते अशून्यशयन
श्च स्याद्धर्मकामार्थसाधकः भवत्यव्याहृतैश्चर्यः पुरुषो नात्र संशयः नारी वारजार्थमज्ञातमेतद्यथा विधिः याक्र
रोति न शोच्या सौवधुवर्गस्य जायते वैषण्यं दुर्भगात्वं च भर्तृत्यागं च सत्तम नाशो तजन्म त्रितये कृत्वैतद्व्रतमुत्तमं इदं पेया
कथिताराज नृद्वितीयातिथिरुत्तमा यामुपोऽयनरोराज नृद्विस्मृद्वि श्रियं लभेत् भागधेयि श्रिया सह प्रणम्यैत्यर्थः
उपोष्यैत्यत्र उपवासनमुपासनं श्रेय नक्तं भुंजीतेत्याभिधानात् शुचयोऽग्रयः शिरसा विद्यमानव्रतेनेत्यर्थः नादिकेरेणे
त्यनेन यज्ञभागहरो विष्णुर्गागेयमत्र सुवं मांसयत्तुष्टयं तत्तन्मांसं कृण्वतुर्थं च तुष्टयमित्यर्थः स्त्रिकटिकपक्षकल
त्रसंबधो मामे विरुज्यतामि त्यत्र पदो ह पूर्ववदेव फलानि दद्याच्छ्रद्धया यामि ति धारणमात्रं अश्रेदानाभि
धानात् नक्तप्रणम्यैव नक्तं प्रणम्य भुंजीतेत्यन्वयः इत्येपाक्यति रथादिना कर्मरंभ फलान्तरार्थं आपादयन्तरय
समाचारः । तद्वत्पुशुत्पश्याय नृद्वितीयाव्रतम् इदं श्रावणादिमांसयत्तुष्टयं कृण्वतुष्टयं द्वितीयाव्रतं च द्रव्यं

उपनिषाद्वा। एकभक्तेदिवानकेनिशिचद्रोदयेव्रते तिथिरताः कालिकीप्राह्येतिमदनरत्नरभ्युतिसग्रहवचनात्
 चद्रोदयव्रतव्यवहारस्य चद्रोदयेऽर्घ्योदत्तव्योदध्यक्षतविभूषित इतिचद्रोदयेऽर्घ्यविधानात्। दिनद्वयेतत्सत्त्वेऽसत्ये
 यपूर्वाचतुर्थसितपक्षेपुमासेपुश्रावणादिषु अशून्यास्पृश्यव्रतकुर्याज्जाययातुफलधिक्किभितिमदनरत्नोदाहृतवचना
 तत्रापूरुषमातोजासोप्राह्य दिनद्वयेतथात्वेपूर्वाञ्चनगोपूजायवानांप्राशनमितिविशेषोद्विष्टोदासीये श्रावणक
 षणत्तृतीयाकज्जलीसंज्ञेतिदिवादासीये कृत्स्नरत्नावल्यां तत्रश्यामवर्णपुष्पादिभिः सांजनाक्षतैश्चदेवीपूजाकज्ज
 लादिसौभाग्यधद्रव्यसुवासीर्नभ्योदेयमिति शिष्टाचारान् अस्याभद्रश्रावणयुक्तायाविष्णुपूजा तदुक्तेहेमाद्रौ विष्णु
 धर्मात्तरे तृतीयाश्रावणकृष्णायसाश्रावणसंयुता तरुणांसपूज्यगोविंदतुष्टिमग्रामवाभुयादिति श्रावणकृष्णचतुर्थी
 सोमकल्पादि तत्रश्राद्धादिकल्पातरुथायिफलप्रदमुकल्पादिप्रबंधे श्रावणकृष्णचतुर्थीसंकटचतुर्थीव्रतम् तच्चंद्रो
 दयव्यापिन्याकार्थं श्रावणेवहुलेपक्षेचतुर्थीतुविदूदये गणेशपूजयित्वाचचंद्रायाधर्मप्रदीयते इतिकथायां तत्रच
 पूजाविधानात् दिनद्वयेतद्वासावयवासीयापूर्वां मातृविद्वेगणेश्वरइतिवचनात् गणेशगौरिशिवहुलाप्यतिरिक्ता प्रकी
 र्तिताः चतुर्थ्यः पंचमीविह्लादेवतांतरयोगत इतिमहेश्वररत्ने ब्रह्मवैवर्तवचनाच्च नंचतृतीयाविह्लाविवायकवचनात् दिवा
 त्रिमुहूर्तवधेस्तेष्वेवप्रवृत्तिर्नरात्रावितिश्चामितवयं अह सुतिथयः पुण्याः कर्मानुष्ठानतोदिवा नकादिब्रतयोगेपुरा
 त्रियोगोविशिष्यतइति नरात्रिवेधस्यांपिरात्रिसाध्यकर्मसुहेमाद्रिमाधयाद्रिभिरुक्तत्वात् अथव्रतविधिः मासप
 क्षाष्टाह्निरस्य विद्यापनपुत्ररोगमुक्तिसकटनाशकाम स्त्रीतुभर्तादिविरहसंकटविमुक्तिकामात्मकटचतुर्थीव्रतपूजादिकं
 करिष्य इतिसंकल्पः सौवर्णरौप्यताम्रभूषणयाद्यन्यतमा गणेशमूर्तिरुत्वा जलपूर्यैवस्त्रयतंकुभंतरस्याश्रमेरथापदि
 त्वापेह्रिशोपचारै पूजयेत् तत्रादौध्यान लेखेदरचतुर्बाहुभिर्नेत्ररक्तवर्णैक नानारत्नै सुभेषाढ्यप्रसन्नास्याविविचेयेत

ध्यायेद्भजान्तदेवतसकांयनसन्निभं चतुर्भुजमहाकांथमुपैकाटिसमप्रभं आवाहनं आगच्छेत्स्वजगन्नाथसुरासुर
 नमस्कृत्य अनाथनाथसर्वज्ञविघ्नराजनमोरतुते गजारायायनमः १ आसनं गार्गादेवसर्वलोकानामिन्द्रादीनां विशेपतः
 भक्तदरिद्रविच्छेदिकदत्तनमोरतुते विघ्नराजायनमः २ पाद्यमभोदकानामर्पणनभक्तानां वरदायकदेवदेवनमस्ते
 स्तुभक्तानां वरदेभिव लंबोदरायनमः ३ अर्घ्यममहाकांथमहारेपश्चरंतं फलदायकदेवदेवनमस्तुभ्य सर्वपापनाश
 नशंकरमूनवेनमः ४ आचमनं स्नानपचाभुतेनैव गृहाणानायक अनाथनाथसर्वज्ञनमोभूय कवाहन उमासुता
 यनमः स्नानं कुरुष्वानेदेव सुरवधभूषवाहनं सर्वापदलनस्वामिनीलकण्ठनमोरतुते वक्रतुंडायनमः ५ चक्रं रक्तव
 ल्कपुष्पभंचदवानामाभिर्दुर्लभं गृहाणमंगलदेवलवादनमोरतुते शार्पकाणायनमः ७ यज्ञोपवीतं ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं
 गृहाणानायक, आरंक्तं ब्रह्मसूत्रं च कनकरूपेत्तरीयकं कुवजायनमः ८ चंद्रनमू गृहाणे श्वरसर्वज्ञादिद्वयचंदनमु
 तनम् विनायकनमस्तुभ्यं शिवसूनो नमोरतुते विघ्ननाशनायनमः ९ अक्षताः शालितड्डलसंभूतान् कुकुमाकां
 रस्त्वस्त्राडितान् अक्षतान् गणनाथत्वं गृहाण वरदेभिव पुनर्विघ्ननाशनायनमः १० पुष्पं सुगंधिद्रव्यमात्यचमृद् गृहा
 णत्वमिमानं विनायकनमस्तुभ्यं शिवसूनो नमोरतुते विकटायनमः ११ धूपं दशांगुलगुलं धूपमुत्तमं गणना
 यकं गृहाण देवदेव शत्रुभामुत्तमोरतुते विकटाक्षायनमः १२ दीपं सर्वज्ञसर्वज्ञानां सर्वशक्तिविधायिणं गृहा
 णमंगलदीपं धूपवत् कर्पूरसंयुतं वामनायनमः १३ नैवेद्यं नैवेद्यगृह्यतां देवनां नामोदकसंयुतं सर्वान्नफलसंयुक्तं
 सर्वभक्तिसमन्वितं सर्वदेवायनमः १४ फलं फलान्भ्यस्तुतं त्वयानि सुगंधीन्यधनाशत आनीतानि यथाशक्त्या गृ
 हाणोमिमानं दूर्वाक्षतैश्चिन्तितैः १५ तांबूलं तांबूलं गृह्यतां देवनां गर्वच्छेदलैर्बुतं कर्पूरगंधसंयुक्तं सुगंधिमुखम्
 पणं विघ्नहर्त्रेणमः १६ समस्तपूजापिणम् सर्वदेवादिदेवाय सर्वसिद्धिप्रदायकं भक्त्या कृतामिमां पजां गृहाणेमान्तर

प्रभां सर्वदेवायनमः १७ एवंपूजाप्रकर्तव्यापाठशैरुपचारकैः मोदकान्कारयेत्प्रातरितलजानन्दशपावति-दे-
 वाप्रस्थापयेत्पंचपंचविप्रायकल्पयेत् पूजयित्वातुतिविप्रभक्तिभावेनदेववत् दाक्षिण्ययथादत्त्वाशक्त्यापंचैवमोद-
 कान् भक्षयेन्निशेचंद्रस्यश्रयर्द्धदाद्यथाविधि चंद्रार्घ्यमंत्रः क्षीरसागरसंभूतसुधारूपनिशाकर महाणाधैर्मयाद-
 तंगणेशप्रतिवर्धन मोदकदानमंत्रः विप्रवर्धनमस्तुभ्यंमोदकान्वैददान्महः मोदकान्सकलान्देवदेवदत्तिणया
 न्वितान् आपदुद्धारणार्थायगृह्णाद्विजसत्तम प्रार्थना श्रुद्धमतिरिक्तवाद्द्रव्यहीनमयाकृतं तत्सर्वपूर्णतांयातुवि-
 प्ररूपगणेश्वर ब्राह्मणान्भोजयेद्देविपायसेनयथासुखं स्वयंभुजीतपंचैवमोदकान्फलसंयुतान् अशक्तश्चैकमर्धं
 चाभुंजितदधिसंयुतं अथवाभोजनंकायमेकवारहिमाद्रिजे प्रतिमांगुरवेदद्यादाचार्यायसदक्षिणावल्लकुंभसमायुक्तं
 त्रयमभिमंजयेत् यमामर्ततिविश्वेशविश्वनाथमुमासुतं विघ्नेश्वरंक्षिप्रवरतुभ्यंदास्यान्मयीष्टदं विसर्जनमंत्रःगच्छग-
 च्छसुरश्रेष्ठस्वस्थानेतदंगणेश्वर . व्रतेननेनमेनित्यंपथोक्तफलदीभेव इतिश्रावणकृष्णचतुर्थ्यांसंकष्टचतुर्थीव्रतम् प्र-
 संगादत्रपार्थिवगणेशपूजाच्यते अथपार्थिवगणेशव्रतविधिः शमीगर्भाच्चवरमर्कान्मूलादथत्यतोपिवा कुलाल-
 चक्रयंत्रोत्थानंदीकुलगतांमुदं आनीयतिशेषः तीर्थदेवकुलेचापिगृह्णापिसमाचरेत् प्रतिमाभितिशेषः गणेशा-
 यनमः मुदाहरणं गणपतयेनमः सेचन हेरबायनमः संघटनम् धरणीधरायनमःप्रतिष्ठापनं महगणपंत-
 येनमः आवाहनं लक्षलभकर्तनमः स्नान शिवांग्रियायनमः पूजनं क्षिप्रायनमःक्षमापनं अमोघसिद्धयेनमः
 विसर्जनं अन्नैर्नैवविधानेनमौनेनप्रतिमांयजेत् वामहस्तेतिस्थतांदिव्यांसपूज्याथ विसर्जयेत् प्रथमादिविभेदेनाविशे-
 पाःस्युरिमेरमृताः रुक्मंदनगंधोष्करवीरचंपुष्पकं दशगोत्रिगुणल्लोधूपानैवेद्यतुगोदानं जातीपुष्पद्वितीयेतुनैवे-
 द्यशर्करातथा तृतीयेपंचकंपुष्पनैवेद्यंलडुकंतथा चतुर्थैवकुलंपुष्पनैवेद्यंतुल्यपूपकं पंचमेशतपत्रतुनैवेद्यंवटकंतथा

पञ्चकलहारकपुष्पनैवेद्यपूरिकामता । सप्तमेवैवमदारनैवेद्यधिरिकारमृता । अष्टमहर्कपुष्पञ्चमकनैवेद्यमुच्यते नव
 गस्तिपुष्पञ्चनैवेद्यपायसरुमृतं दशभरिणीपुष्पदुग्धनैवेद्यमुच्यते । एकादशेकदंबचनैवेद्यपञ्चलायकं द्वादशेकुंदपु
 ष्पञ्चनैवेद्यकदलीफलम् । त्रयोदशेमालतीपुष्पनैवेद्यदाडिमीफलं । चतुर्दशेश्वतपुष्पनैवेद्यजामनफलं । पौडशेविल्वप
 ञ्चद्राक्षानैवेद्यमुच्यते । विष्णुक्रांतं सप्तदशेकालिंशचनिवेद्येत् । शतावर्यष्टादशकेमयूकफलेयेवच । एकोनविंशेचत
 षाभृंगारजंचर्मीरिका । विशकेचशर्मापञ्चप्रियालंचनिवेद्येत् । एकविंशेचदूर्वाचनैवेद्यचघृतोदन । दिनेदिनथादूर्वा
 दृढिः कार्यप्रयत्नतः । एकविंशतिमूर्तीर्वाप्रत्यहंपूजयेत् । त्रिसप्तादिनपर्यंतं शिशुप्रसिद्धिः । प्रजायते रक्तचदनशंखोवा
 सर्वाभावेतथाक्षताः । पुष्पाधेचतथादूर्वाचनैवेद्यपञ्चलायकं । एकात्राहारशालः स्याद्भूमिशार्थजितोद्भिप भाद्रमासि
 चतुर्थ्यात्तु च्यापनविधिंचरेत् । चतुर्थ्यावारणहैमपलेनापितदर्थकं । सौवर्ण्यगणपंचापि विधिना पूजयेन्नरः । तद्वत्समा
 हरेत्सम्यगेकविंशतिपुञ्जिकाः । रात्रौ जागरणकुट्यर्द्धाद्भोज्याद्यादिमगैलः । सहस्रनामस्ते । अथ प्रभाते हरणोदये क
 ंवा नित्याविधिं सर्वमगमो कविधानंतः । अष्टद्वयैर्गणेशस्य मोदकैः पायसेन वा रंभाफलैः सलानैश्च अष्टोत्तरसहस्रकं
 अष्टोत्तरशतवर्षा पततः पूर्णहृतिहुनेत् । आगमो कविधानेन नैवेदिकेनाथवाप्यजेत् । दिक्पालेभ्यो बलिं दद्याद्भिषेकं सना
 चरेत् । आचार्यपूजयेत्पश्चाद्ब्रह्मालंकारभूषणैः । तस्मै तां प्रतिमं दद्यात्स पूजयि विधिवन्नरः । दानमन्नः यन्माप्नोति विश्वे
 शं विश्वनाथमुमास्तु । विशेषश्चरंक्षिप्रवरंतुभ्यं दारयाभ्यमीष्टद । विघ्नेश्वरः प्रीयतां भिक्षुप्रकारो शिवप्रदः हैमवारणदा
 नेन सर्वविघ्नो वनश्चतु । ततो गादं क्षिणादद्यादेकवर्ण्यपपरिचर्मा । सहस्रं वा ज्ञातवापि एकविंशतिमेव च । ब्राह्मणान्भोजं
 चरपश्चात्पायसैः साज्यशर्करैः । एवं केतुदेवैर्पुसर्वसिद्धिः प्रजायते । इति चिताभाणिकरूपे पाठार्थवाणपतिपूजाविधिः ।
 समाप्तः । उक्तंच हेमाद्रौ विष्णुपुराणे चतुर्थ्यावारणहैमपलद्वाध्वंतु शोभनं । कारयित्वा कुशयुतं तिलद्रोणे परिचर्यते ।

यत्पुःपूजयित्वा न वेद्यां विनिवदयेत् । तत्तरुद्राह्मणेदद्याद्गणेशः प्रीयतामिति । कर्त्तव्यैरेभेपुस्तवपुत्रस्य विभ्रं
जायते । राज्ञः कामस्तथा राज्ञ्यश्रीकामः श्रेयमाप्नुयान् । वारणां सप्तजन्मानि भवन्ति मदविह्वलाः । इदं चैत्रं थावणेका
ति कै कार्त्तमिति हेमाद्रिः । अथ दूर्वागणपतिव्रतकथा । सौरपुराणे । ईश्वर उवाच । "शृणु नृसप्रवक्ष्यामि ब्रतानामुत्तमं ब्र
तम् । अग्निदूर्वागणपते ब्रतं त्रैलोक्यविश्रुतं । भगवत्यापुत्राचरिष्यं पार्वत्या च नयामह । सरस्वत्यामहैरण्विष्णुनाथन
देन च । अथैव श्रद्धेयगंधर्वैर्मतिभिः । किन्नरैरैः । चीर्णैस्तद्व्रतं सर्वैः । पुराकलेपपठाननं । चतुर्थ्या भवेच्छुक्लान्भोमानस
स्वपुण्यदा । तस्याज्जतमिदं कुर्यात्तर्कात्तत्प्रथावापठाननं । गजाननं च तर्वाहुमेकदंतं द्विपाननं । विधाय हस्त्रा विभ्रं शहेम
पठामनश्चिन्तयन् । तथहि मम र्पादूर्वातदाधारोऽयमस्ति यत् । संस्थानं प्रविशन् हस्तिरं कलशे तां धामाजने । वेष्टिनं रक्तवस्त्रेण
सर्वतो भद्रमंडले पूजयेद्भक्तकुसुमैः । पत्रिकाभिश्च पंचभिः । विलवपञ्चमपामर्गशर्मणोर्दूर्वाहरिप्रियां । तुलसीमित्यर्थः । अन्नैः
सुगंधिकुसुमैः । पत्रिकाभिर्विशेषतः । फलैश्च मोदकैः । पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् । यथा वदुपचारैश्च पूजयेद्भिरिजासुतं । उभा
सुतनमस्तरुं प्रविश्यादद्यापि न सनातनं । विज्ञोषां छिंधिसकलमर्थं पार्यदांमते । अर्घ्यपाद्यमन्त्रौ । गणेश्वराय देवाय कु
मारगुरवे नमः । लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नापहारिणे । पूजामन्त्रः । 'उभांगमलसंभूतो दानवानां वायव्यै । अनुग्रहं यद
यानां सिद्धेः पातु विश्वधृक् । धृपमन्त्रः । परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदाय च । दीपतु भूय प्रदास्व । ममिह देवात्मनेन
मः दीपमन्त्रः । गणानां वागणपतिं ह्रदे । इत्युपहारमन्त्रः । गणेश्वरगणेश्वरगौरिपुत्रगजानन । ब्रतं संपूर्णं नापा
यः । त्वत्प्रसादादिभाननं प्रार्थनामन्त्रः । एवं संपूजयिष्यं शयथाविभवविस्तरैः । सोऽपस्करगणेश्व्यक्षमाचार्याय निवेदयन्
ग्रहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदाक्षिणं । ब्रतं त्वद्वचनादयं संपूर्णैयात्सुब्रतं । दानमन्त्रः । एवं पंचवर्षाणि कृत्वा
पंचमारभेत् । ईदृसतान्त्वभवेत्कामान्द्वेहादिशंकरपदं । अथवा शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यां संप्रत्येते द्विपः । कुर्याद्दश्वदनयत्प्रेवं

सर्वासिद्धिमवाप्नुयात् उद्यापनं विना यस्य स्तुतकरोति तत्र भुक्तं तेन शुद्धितिलैः कार्द्वी प्रातः स्नानपठानन हेन्नावार
 जतेनापि कृत्वा गणपतिं दुधः पंचगव्यं स्तुतं संस्नाप्य दूर्वाभिः संपूजयेत् मंत्रैस्तु दशभिर्भक्त्या दूर्वायुक्तैः शिखिभ्यः
 दूर्वायुक्ते रिरप्यनेन प्रातिमं बद्धवानुत्तिरनुज्ञापते मंत्राश्चनामात्मकाः स्कंदपुराणे गणाधिप नमस्तुतु नमस्तुतु मापुत्राय
 नाशन विनायके शुभो वातसर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवक्रांतितथामूपकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यमेभिर्नामपदैः
 यमिति इत्येवं कथितवरसर्वसिद्धिप्रदं शुभं व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि इदं व्रतं श्रावणे कार्तिके वा
 रंभणीयं चतुर्थीयाभवेच्छुक्लानभोमासस्य पुण्यदा तस्यां व्रतमिदं कुर्यात् कार्तिक्या वा पठानन कार्तिकशुक्लचतुर्थ्या
 मारंभणीयं कार्तिकशुक्लचतुर्थ्या वा व्रतं कुर्यादिति शुक्लचतुर्थ्या समाभिव्याहाराच्च श्रवणदूर्वाक्षणे सप्तपत्रास्तु
 हरितादूर्वाः प्रादेश संमिताः यद्वा पंचशाखाः स्युर्ध्वस्तथाः षडभिरंगुलैः प्रत्येकं मूलमंत्रैः एलक्षपूजां समाचरेत् समासीतु
 महापूजाहर्मिदूर्वासमर्पयेत् प्रथमदिनानुसारेण क्रमेण पुण्यानि वेदनक्रम उच्यते करविरपुण्यादि विष्णुक्रांतं पुण्या
 णिपत्राणि चेति श्रथश्रावणकृष्णवतुर्थ्यां संकष्टचतुर्थ्यां व्रतकथा हेमाद्रौ स्कांदे ऋषय ऊचुः दारिद्र्यशोककष्टाद्यैः पी
 डितानां च वैरिभिः राज्यभ्रष्टैर्हृदयैः स्वैः कियते किं सुखार्थिभिः यनहीनैर्जनैः स्कंदसर्वोपद्रवपीडितैः विद्यापुत्रग्रह
 भ्रष्टैरोगयुक्तैः शिवाार्थिभिः कर्तव्यं किं वदोपायं पुनः क्षेमार्थां सिद्धये स्कंद उवाच शृणु ध्यं मनयः सर्वे व्रतानां व्रतमु
 तमं संकष्टतरणनाम पुत्रादि सुखदायकं येनोपायेन संकष्टं तरति भुवि देहिनः यद्भक्तदेवकी पुत्रः कृष्ण पुत्राय दत्त
 वान् श्ररण्ये किं श्यमानाय पुनः क्षेमार्थं सिद्धये यथा कथितवान् पूर्वगणे शोमातरं प्राति तथा कथितवान् श्रीशोद्भाप
 रं पांडवान् प्राति ऋषय ऊचुः कथं कथितवान् वां पार्वती श्रीगणेश्वरः तथा पृच्छंति मुनयो लोका नुग्रहकांक्षिण स्कंद उ
 वाच पुराकृतयुगे पुण्ये हि माचलसुतासती तपस्तप्तवती भूरि नट्टः शंकरः पतिः तदा सरमारहेरं वंगणेशं पूर्वजं मुत

तः शृङ्गादागतं दृष्ट्वा गणेशं परिपृच्छति पार्वत्युवाच तपस्वते तमया घोरे दुस्तरं लोमहर्षणं न प्राप्तः पार्वती कांतीभि
रिष्टो मम बल्लभः संकटतरुणामं ब्रतं नारद उक्त्वा न त्वदीयं यद्भतं तामर्क्ययस्व पुरातनं तच्छ्रुत्वा पार्वती वा
चयं संकटतरुणं ब्रतं प्रीत्या कथितवान् देवो गणेशो ज्ञानसिद्धिदः श्रीगणेश उवाच श्रावणे कृष्णपक्षे तु चतुर्थ्यं तु विधू
दये गणेशं पूजयित्वा चन्द्रार्थाध्यं प्रदीयते पार्वत्युवाच क्रियते केना विधिनार्किकार्थं कीचपूजनं उद्यापनकदा
कार्थं भक्ताः कंस्युस्तु पूजने किं प्रधानं श्रीगणेशं यमगणेशवद्विस्तरं त गणेश उवाच चतुर्थ्या प्रातरुत्थाय दंतधा
वनपूर्वकं ग्राह्यं ब्रतमिदं पुण्यसंकटतरुणं शुभं कर्तव्यमिति संकल्प्य ब्रतं स्मिन् गणपतं स्मरेत् तत्र भक्तः निराहारो
स्मिन् देवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भक्ष्यामि पूजयित्वा हंसं कृत्वा तारयस्व मां एवं संकल्प्य भर्तृद्रव्यात्वा कृत्वा तिलैः शुभैः
आहिकं तु विधायेव पश्चात्पूज्यो गणाधिपः त्रिभिर्मर्षैस्तदर्थं न तृतीयं शोचन् पुनः यथाशक्त्या तु वा हे भो क्रियते प्रति
मातया वितशाठ्यं न कर्तव्यं केव काठ्यं विनश्यति जलपूर्णं वस्त्रयुतं कुंभं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्ममण्डलं पुरयं गंध
पुष्पैः प्रपूजयेत् एव ब्रतं तु कर्तव्यं प्रतिमासं त्वया द्विजे यावज्जीवं तु वां वार्षिकं विंशति वा तया अशक्त्या रेव कर्तव्यं वा
प्रति वर्षं मया पिवा उद्यापनं तु कर्तव्यं चतुर्थ्या श्रावणे ऽसिते रविकारश्च तथा कार्थ्यः संकटहर एतिथौ गणेशं च त
था चार्थं सर्वं शास्त्रविशारदं श्रद्धया प्रार्थयेदादौ तेनोक्तं ब्रतं माचरेत् एकविंशति विप्रांश्च बालं कारभूपणैः पूज
येद्गोहिरण्यधैर्हृत्वा दौ विधिनानलं होमयेन्मोदकान् पश्यात्तिलां कान् न्यूतं सयुतान् श्रद्धेतरसहस्रं वानो चेदंष्टा त
रं शतं अष्टाविंशति संसूयैर्वा मोदकैर्वासंशकैरैः आलंकाट्यां शुभान् शूलान् जुहुयाज्जातवेदसि भीतैर्यो दिव्यनिन
दैर्मोक्तिभावपुरस्कृतैः पुराणवेदाध्ययनैः पूजयेत् श्रीगणेशं एवं जागरणं कार्थ्यं दत्त्वा दानादिकं तथा सपरत्निक
मया चार्थं भूपपेद्रक्ष भूपथैः उपानच्छन्नगोदानकमंडलुफलादिभिः शय्यावाहनभूदानधनधान्यगृहादिभिः

यथा शक्त्यात्र कर्तव्यं तद्विद्याभावाभिच्छ्रुता एकविंशतिविधैर्भोजयेद्भानामभिर्भम गजस्वो विभ्रराजश्चलवादर
शिवात्मजो वक्रतुंडः शूर्पकर्णः कुब्जश्चैव गणेश्वरः विद्वानाशो हि वि कटो वासन सर्वदेवतः सर्वातिनाशो भगवा
निब्रह्मर्त्ता च धूम्रकः सर्वदेवाधिदेवश्च सर्वपोहशर्वैरुसृतः एकदंतः कृष्णरूपो भालं चंद्रगणेश्वर गणपत्यै कविं श
श्व सर्व एते गणेश्वराः एव कृतविधानेन प्रसन्नो हं न संशयः द्वादभिवांछिता कामात्मव्रतं मत्प्रियंकुरु श्रीभगवानु
वाच एवंतु कथितं पूर्वगणेशेन स्वयं नृप पार्वत्या तत्कृतराजन्व्रतं संकटनाशनं ब्रतं नानेन सालेभे महदेवपतिरुच्य कं
तं कुरु नृप महाराज ब्रतं संकटनाशनं च नृथी संकटानामरुकेदं न कथिता मुनीन् ऋषिभिर्लोकपालैश्च लोकैकैकतमिदं ब्रत
सूत उवाच एवं युधिष्ठिरो राजारज्यकाम नयाद्दिनं ब्रतं शत्रून् निहरयार्जो रश्वा रज्यं प्राप्तात्वा न स्वयं तरुमात्स्यं त्रयं तेन ब्रत
काटर्षी विचक्षणैः ब्रतं कृत्येति शेषः येन धर्मार्थकामाश्च मोक्षश्चापि भवो रिकल करोति यो ब्रतं विप्रसं वकामार्थं सिद्धिदं स
वाहितफलयाति पश्चाद्दणपतां ब्रजेत् यदा यदा पदं विद्वान्नरः प्राप्नोति संकटं तदानदा प्रकर्तव्यं ब्रतं संकटनाशनं त्रिषु
रंहंतुं कामिनकृतं देवेन शूलिना त्रैलोक्यभूतिकामेन मेहेद्रेण च तत्कृतं रावणेन कृतं पूर्वबालिबंधनभक्तं स्वर्कायं प्राप्ता
वात्तराज्यगणेशस्य प्रसादतः सीतान्वेषणकोमिनकृतं वायुसुतेन च संकलपदृष्टवान्सौम्यं सीतारामप्रियापूरं दमयं
त्याहृतं पूर्वबलान्वयपणकारणात् सापत्तिनैपथ्यं लेभे पुनरश्लोकं द्विजोत्तमाः अहलयापि पतिलेभे गौतमप्राणवच्छभं वि
द्याधालभते विद्यां वनाधीधनमाश्रयात् पुत्रार्थं पुत्रमाप्नोति रेगिरोगात् प्रमुच्यते ब्रतमेतद्वै शस्व सर्वकामफलप्र
दं येन चोत्थेन देवेश नरो राज्यं च विदति राज्ञि च जायते नारीश्च पिदासकुलोद्भवा राजपुत्रो जयच्छन्नगरुडः पन्नगानिव
द्वाह्य एव ब्रह्मवर्चस्वं प्राप्य सर्वोपि धिमेवेत् वर्णाश्रमविहीनोपि सोपि सिद्धिं च विदति इति संकटचतुर्थी ब्रतकथा तथैव
नारदीये श्रावणस्य नृसुधार्तुजाति चंद्रदेवमुने गणेशाय प्रदद्याच्च ह्यर्धविधि विद्वांश्च वंद्रे देवेन्द्रं दानाभिधानात्

कृष्णपञ्चचतुर्थ्यभिधानं तत्रध्यानं लंघोदरंचतुर्बाहुं त्रिनेत्रं कवणैकं नानारत्नविभूषाढांप्रसन्नास्यं विंचितयेत् आ
 दाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्थयेत् तैवेद्यमोदकान् दद्याद्गणेशपदमाप्नुयात् नानेन सदृशचान्यद्भूतमस्ति जगज्ज्वे
 तस्मात्कार्यप्रयत्नेन सर्वान् लोकमानभोप्सता आवाणुकृष्णपंचम्यामन्नव्रतम् नारदीये आवाणुकृष्णपंचम्यां व्रत
 मेतत्समुद्धिदं चतुर्थ्यादिनशेषेतु सर्वाण्यन्नानिरद एवमप्येतेषु सख्याप्यजलेनाप्लवायेत्सुधीः ततोयानात्तर
 तस्तु निष्कारपात्राणि धापयेत् प्रातर्भानौ समुदिते पिण्डश्चैव तथा ऋषान् देवाश्चान्यर्च्य सुस्नातः कृत्वा नैवेद्यमभ्यतः तद
 द्वायाचकेभ्यश्च प्रपद्येच्छ्रेयशोत्तमानसः सर्वान् दिनां क्षिपेद्देवप्रदोषेति शिवालये गत्वा सपूज्य देवेशालिग रूपिणमश्वरं गंध
 पुष्पादिभिः सम्यक् पूजयित्वा महेश्वरं यजेत्पंचाक्षरीं विद्याशतचापि सहस्रकं जपन्ति वेद्ये द्वायभवाय भवरूपिणे
 स्नात्वा नैवेद्यैर्दिकैश्च पारिणैश्चापि नाकुलः प्रार्थयेद्देवमाज्ञानशश्वत्सर्वार्थसिद्धये शारदीयानि चाज्ञानितयावा
 सांतिकान्यपि यानि स्युरसौ समृद्धोद्भूयाजन्मानि जन्मानि दत्त्वा तन्नाह्मणादिभ्यः स्वयभुजितवान्यतः एतदन्नं
 तनामिव विना चरितवान्भिः सर्वान्नमपूजनकपरलोके गतिप्रदं अन्नैव आवाणुकृष्णपंचम्यास्तुही विटपदेवी पूजा
 तत्राशुष्टाः सुतेजनाईनेदेवपंचम्याभवनगणे पूजयेन्मनसा देवस्तुही विटपसंस्थितां करवीरैर्जातिपुष्पैः शतपत्रै
 सचंदनैः स्नापयेद्गन्धपयसा तथा शीतोदकेन च सधृतं पयसा पूर्णं दीपं दद्यात्सगुणुलं मनसा देवीं विपहरा इति
 भोजेण भोजनेनारयाः पूजाकार्याः सर्पेष्टाश्च कादिविपशातिर्भवतीति अन्नश्चावाणुकृष्णपष्टास्कंदपूजानुहस्य च
 तिस्मरणात् अथ सर्वमाससप्तमीपूतयिपत्वेनादित्य पूज्यः उक्तं च सप्तम्याभास्करस्य चेति अथात्राष्टम्यासुगति
 प्रदव्रतगत्वेन नकाशीत्वाष्टमीपुर्यादाहसरं तेषु गोप्राद पौरुषपुरं याति सुगतिं व्रतमुत्तममिति पद्मपुराणवचनात्
 अत्र आवाणुमासिककृष्णशुक्लनवम्याः कोमारपूजा तदुक्तेति न्यास्यते भविष्योत्तरे आवाणुमासिरात्रेन्द्रय कुर्यान्नकभा

जनं दारपाष्टकभक्तस्यभूताहतरतः उपधास्तपरावापनवन्धाप्रलयादधा- कानाशागावपनादधा-
डिकापूजयेत्सदा कृत्वा रौप्यमर्थाशक्त्यादुर्गावैपापनाशिनो करवारस्यपुष्पैश्च भुजगुरुचंदनैः धूपैश्चदशां
गेनमेदकैश्चपिपूजयेत्कुमारीभोजयेत्पश्चात्स्त्रियोविभ्रांश्चशक्तितः भुजीतवागयतःपरवाहिलवपन्नकृताश्रानः
एवंयःपूजयेदार्थाश्रद्धाभक्तिसमन्वितः सयातिप्रभंस्थानंचंद्रवोगुहःस्थित इति अथ श्रावणकृष्णदशम्यां
विधिपत्वेनान्तंकपूजाव्रतं तद्वक्तं दशम्याभंतकरूपेति श्रुतकोपमः तरुप पूजा कार्या श्राव
णकृष्णिकादश्यांरोहिणीयोगान्वितायारोहिणीचंद्रव्रतंभविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच वनादुर्वैवरेदेववर्पाकाल
उपरिस्थिते मयूरकेकाकुलितेदुर्दुरारारवपूरिते कुलस्त्रियःप्रयच्छतिकस्यार्धवैकाग्रदेवता किंव्रतंकस्यविस्थितामिदं क
स्यवतिथौभवत् श्रीकृष्णउवाच प्रवृत्तेश्रावणमासिकृष्णपक्षेह्युपरिस्थिते एकादश्यांशुचिर्भूत्वास्नात्वासर्वाषधीजलैः
मापचूर्णनरजंद्रकुर्यादित्दुरिकाशतं भोदकांश्चतथापंचव्रतप्रस्थसुनिर्मलं नरानेकैकमुद्दिश्यततो गत्वाजलाशये
दुष्टपानांयारहितेनवमेघजलैर्भूते तरुवैवपुलिनेरभ्येजलान्तिगोमयादिना कृत्वा मरडिकंतपिष्टकादिभिरावृतं चर्वि
तंभंधकसुमैर्धूपदीपाक्षतैर्जलैः तत्रचंद्रालिखेदेवरोहिण्यासाहितंविभुं अर्चयेत्संसार्योहिमंत्रेणानेनभावितः
सोमराजनमस्तेरतुरोहिण्यैतेनमोनमः महासतिमहादेवि संपादयममोष्टितं इत्थसंपूज्यतस्याग्नेनैवद्यंदयमर्धं
तं तत्रैवब्राह्मणेदद्यात्सोमोमप्रोयतामिति प्रोयतामितिभेदेवरोहिणीशाशिनःप्रियेति एवमुच्चार्यदत्त्वाचतुर्तोत
जलमाविशेत् कंठांतकटिमात्रंवागुरफातंवाजलाशये ध्यायेतमनसाचंद्ररोहिणीसहितंतदायावत्समस्तंयद्भुक्तंभूत्वा
चांतरतटेस्थितः निवेद्यवसनंप्राप्यततोविप्रायभोजनं दक्षिणासहितंदेयंनिष्पावंवापिकल्पयेत्तमक्त्याशक्त्यापथा
वित्तंपथाचितंतथातथा-यः करोतिनरोराजननारीवाचकुमारिका वर्षेवर्षाविधानेनयद्येदंरोहिणीव्रतंहल्लोकेचिरं

रिषत्वाधनधाम्यसंभाकुले गृहाश्रमे शुभालंभं पुत्रपौत्रादिसंततिं तत्तस्त्वतीर्थमरणं ततो ब्रह्मपुरं ब्रजे तस्माद्दिग्गुण-
 रं परार्थतोलोद्गुरशुभं हेरोहिणीशशधराभिमता हिताचक्रिकारणं शुणुनरेन्द्रनिवेदयामि संस्पृष्टमाषवरविंदुविकासि-
 तं यदुक्तं जेठे शुद्धयुतेन फलं तदेव इति भविष्योत्तरे रोहिणीचंद्रवतं इयं आवणकुण्डिकादशी कामिका अस्याः कथा ब्रह्म-
 वैवर्ते पद्मपुराणे च युधिष्ठिर उवाच आवणस्यासिते पक्षे किनामैकादशी भवेत् तन्मे कथय गोविंद वासुदेव न मारु-
 ते श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां पापप्रणाशिर्ना यात्रोका ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छ्यते नारदाय च नारद उवा-
 च भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वतो हं कमलासन आवणस्यासिते पक्षे किनामैकादशी मता को देवः को विधिस्तस्याः
 किंपुण्य कथय प्रभो ब्रह्मोवाच शृणु नारद त्वेवाचिमलोकानां हितकाम्यया आवणैकादशो कृष्ण कामिकानामनाम-
 तः यस्याः श्रवणमन्त्रेण वा ज्ञिपेय फलं लभेत् अस्यां पूजयेद्देवं शंखचक्रगदाधरं श्रीधराख्यमहाविष्णुमाधवं मधु-
 सूदनं पूजयेत् ध्यायते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु न गयायान्काश्यांचनैमिषेन च पुष्करे तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं कृ-
 णपूजनात् गोटावर्ध्यां गुरौ महेन्द्रवती पाते च दंडके न तत्फलं मवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् ससागरवतोपेता यो-
 ददाति वसुधरां कामिकाव्रतधारी य उभौ समफलौ स्मृतौ प्रसूयमानां यो धेनुं दत्त्वा सोऽपरः करानप्य तत्फलं समवाप्नो-
 तिकां कामिकाव्रतकृत्तरः श्रावणे श्रीधरदेव पूजयेद्यो नरोत्तमः तेनैव पूजितो दिवा गंधर्वो रणकिन्नराः तस्मात्सर्वप्रयत्ने-
 न कामिका दिवसे हरिः पूजनीयो यथा शाकिमानुषैः पापभीरुभिः ससारार्णवमग्ना ये पापपंके समकुलाः तेषामुद्धर-
 णार्थाय कामिकाव्रतमुत्तमं एव नारद जानीहि पुरा प्राह हरिः स्वयं ॥ अथ धारम विद्या निरतैर्दत्त फलं प्राप्य ते नरैः ततो बहु-
 तरं वेदिकां कामिकाव्रतसेवनान् रात्रौ जागरणकृत्वा कामिकाव्रतकृत्तरः न पश्यति यमरोद्रं नैव पश्यति दुर्गातिं
 न पश्यति कुयोनिं च कामिकाव्रतसेवनान् कामिकायाव्रतकृत्वा कैवल्ययोगिनिगताः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं नित्य

तांमभिः तुलसीप्रसवैः पञ्चैर्नारः पूजयेद्वरिं नसालिप्यतिपापेन पद्मपत्राभिर्वाभसा रत्नैर्भारसहस्रं तुरजतंच चतुर्गु
 णं तत्फलं समवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् रक्तमौक्तिकैर्दृढप्रवालादिभिरर्चितः ननु प्यतिथविष्णुरतुलसीपूज
 नायथा तुलस्यामंजरीभिरस्तुपूजितोपेन के शवः आजन्मकृतपापस्य तेन संमार्जितालिपिः पादद्वानिखिलायसंश्राम
 नीरुष्टावपुः पावनैरोगानामभिवर्दिता निरसनीसिकांतकत्रासिनीः प्रत्यासात्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता
 न्यस्तातच्चरणौ किं फलदा तस्यैतुलस्यै नमः दीपं ददाति यो मर्यादिवारत्रौ हरेर्दत्ते तस्य पुण्यस्य संख्या न विब्रणु
 ह्येतैरेव ल कृष्णप्रेदीपकोयस्य ज्वलत्येकादशीदिने पितरस्तस्य तप्यति ह्यमृतं नदिविरिच्यताः धृतेन दीपं प्रज्वाल्य
 तिलवैलेन वा पुनः प्रयाति मूर्धल्लोकं सदीपकोटि शतैर्वृतः इयंतवाग्नेकाधेता कामिकामहिमामया अतो नरैश्च कर्त
 व्या सर्वपातकनाशिनो ब्रह्महत्याप्रशमनी भूषणहत्याविनाशिनो त्रिदिवस्थानदात्री च महापुण्यफलप्रदा श्रुत्वा
 माहात्म्यमेतस्यानारः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ब्रह्मवैवर्ते पद्मपुराणे च आवण
 कृष्णकादयो कामिकाव्रतम् अथ श्रीधरनाम्नो विष्णोः पूजनं नारदीयेषु आवणकृष्णपक्षे तु एकादश्या नरोत्तमः कामि
 कांसमुपैर्ष्येव नियमेन द्विजोत्तमः दत्त्वा च दक्षिणां तेभ्यो विसृज्या श्रीतवांधवैः एवं यः कुरुते विप्रका मिकाव्रतमुत्तमं स
 सर्वकामान् लभते याति विष्णोः परंपदमिति अथ द्वादश्यां श्रीधरपूजादिकं विधेयम् तदुक्तं महाभारते दानधर्म अ
 होरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरं पंचपद्ममवाप्नोति विमानस्थः समोदते हति अथ त्रयोदश्यां कामत्रयोदशीव्रत
 हमाद्रौ ब्रह्मोवाच कामं पूज्य त्रयोदश्यां सुरूपो जायते नरः इष्टारूपवर्तो मास्यर्था कामांश्च लभतेऽधिकान् पक्षत्रयोद
 शीव्रतमपि कार्द्व्यं आवणकृष्णचतुर्दश्यां पक्षचतुर्दशीव्रतं शिवरात्रिव्रतवश्यते आवणानावास्यायां श्राद्धादिकृत्प
 मं कं नारदीये ॥ श्रुचौ नभसि भद्रं चमसे पूर्णसितेति श्रौ पुष्टश्राद्धं न होमसुरार्घ्या नैवमश्रुत इति ॥

अत्रैव अमाधार्यापि ठोरावतं मध्येदेशे तु पोलाद्विति प्रसिद्धं सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या यदा पूर्वरात्रौ प्रदोषव्याप्यमा
 यस्तदा पराकाया अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्मनि जन्मतिरेकं पुत्रपौत्रफलावाप्त्यर्थं पिठोरान्नं क
 रिष्य इति संकल्प्य देवीपूजां कृत्वा संध्याकाले स्नात्वा प्रदोषममये देवीसंपूज्य पोडशोपचारैः ब्राह्मणसुवासिनीसमो
 ज्य पश्चात्स्वयं भुंजीत इति विधिः नमो देव्यै इति मंत्रेण पोडशोपचारैः पूजनं कुर्यात् अथ कथा इन्द्राण्युत्रांच अपु
 त्रालभते कामं परञ्च महत्फलं व्रतानां परमं श्रेष्ठं कथयत्वा हि पार्वति पार्वत्युवाच प्राचीन श्रीधरो विप्रञ्जि गोत्रो य
 नेश्वरः तस्य भार्या सुमित्रा च गृहधर्मेषु वर्तते श्रीधरस्य सुगोत्रेष्ठः शंकरो नामनामतः तस्य भार्या विदेहा च मृता प
 त्याभवत्तदा श्रीधरस्य पितुः आद्वे विदेहा च प्रसूयते दुःस्वयुक्ता सुमित्रा च विदेहा परिवर्जयत् दुःस्वयुक्ता वनं प्राप्ता म
 ठमेकददर्शसा सरिच्च प्रचला यत्र विदेहा तत्र सागता मठमध्ये स्थिता तारिष्यतीति च पुनः पुनः कुत्रेयमधुना प्राप्ता इदं
 णान्वितसुंदरी मठाधिपा विचार्यैव विदेहा माह सत्वरं ङकि नोपशब्दे तालैरनेकै र्स्थायते शुभं त्वां प्रसिद्ध्या नमक
 लागच्छशीघ्रं यथागतं विदेहोवाच दुःस्वयुक्तां च मां चात्र क्रामंतीं च वनांतरं माघसेयुश्चापि गार्ग्यक्षेमं मम भवेत्कथं न
 ठनार्पुवाच अत्रागत्य चतुःषष्टिदिव्ययोग्यादयस्त्विमाः पूजनार्थं समायाता निशामध्वं शुभास्थिताः तव कामं प्रकु
 र्वन्ति जीविष्यति च बालकान् विल्वपत्रेषु गृह्णात्स्व मधुना भवमानो लुप्ता तत्र विदेहा च विल्वपत्रेषु संस्थिता क्षणेनै
 कतक्षोऽपि गाम्भवे यसमागताः ज्ञात्वा मनोऽप्यगंधं च मठनारीमप्यच्छन् कुतो मनुष्यगंधश्च मठगेहसमाश्रितः निशा
 मध्ये चतुःषष्टि दिव्यन्तत्र समागताः अनेकैश्च महारतैः फलैर्नानाविधैरपि निविष्टा मठदेवतामाह्वयं कुर्व
 तेस्माहि श्रावणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे कुहुतिथौ पूजां कृत्वा चतुःषष्टिरतिथीन्द्रवत्स्माहि वदते स्म मनुष्यासा
 लुप्ता यप्रकटा भवत् नमाशुचित्वमापन्नं मातर्मेवालोकं मत तवाग्रे मृतमादाप्यस्थितारुमिति च बालकं यमगन्धर्

रश्चतुःपद्मः सर्जित्वा श्रवणं ध्यात्वा तत्र स्थित्यन्ते नैवेद्यं तारिके प्रातिष्ठताम् । चतुःपृष्टिस्तत्तत्प्राददीतस्त्वशुभं वरं श्रीधर
स्वरत्नपाहिरिव शकस्य च वल्लभा पुत्रपौत्रयुक्ता राज्ञ्यमुक्ता पूज्या सुरालये ब्रष्टुमाना भवत्या शुविदेहे गन्धतां पुरं आग
ता येन मार्गा एते नैव पुनरेव हि पुरातरि स्थिता वा प्राविवेश स्रवमन्दिरं श्रीधरश्च मुष्मिन्ना च शक्रो बांधवैः सह विदेहाचा
ष्टपुत्रैश्च युक्तसा मंगलात्सर्वैः प्राप्तुर्मुदं महाभाग दिव्यं तां च प्रसादतः द्विजमंत्रादिभिर्घोरैर्दुर्दुर्भाः पटह ध्वनैः मृगा
क्षिमंगलारावैर्मृदङ्गान्त्यघोषकैः तथा संपूजिता देवप्रथतः पृष्टिः प्रकीर्तिताः तद्वत्तदृणुर्धराणि पिठो राख्यं कुरुति यै
ता सांस्मरणमात्रेण पुत्रपौत्रधना निवता नारी भवति चेद्राणि दृष्टाणुत्वं नाम पूजनं दिव्ययोगी महायोगी सिद्धयोगी ज
एश्वरी प्रेताक्षाडिका केनी कालिका लरात्रिनिशाचरी ह्रींकारो रौद्रवेतालार्किंकारी भूतढामरी ऊर्ध्वकेशी विरूपाक्षी
शुककंगी नरभोजना भरडीवीरभद्रा च धूम्राक्षी कलहप्रिया राक्षसी घोसरकाक्षी विश्वरूपा भयंकरी चण्डिका वीरको
मरीचारहि मुंडवारिणी भारवरी रौद्रवेताली श्रीपर्णा जिपुरांतका भैरवी ध्वंसिनी क्रोधा दुर्मुखी प्रेतवाहिनी स्वर्गा
गार्दीर्घलंबोर्धमा लिनी मंत्रयोगिनी कालाग्निग्रहणी चर्करा काली भुवनेश्वरी कंटकी कोटिनरी रौद्रायमदूर्तिकरालि
नी घोराली कार्मुकी लोकाकटपिटरधो मुखी मुंडाग्रधारिणी व्याघ्राकिंकाणि प्रेतभक्षिणी कालरूपा च कामाख्या
उग्रार्णयो गिपीठिका महालक्ष्मी रेकघोर कालरात्री च पीठिका नमोस्तु वश्वतु पाष्टिदेवी भयःशरणं त्रजे पुत्रपृष्टिश्चीट
क्षिको मोहं भक्त्या संपूजिताः शुभाः एव मिद्राणि का थितं पिठो राख्यं महात्रतं भक्त्या कुर्वन्ति या नायैः कृतकृत्या भवतिताः सु
खसौभाग्य संयुक्ताश्चतुःपद्माः प्रसादतः इति भाविष्योत्तरपुराणे पिठो रात्रतं संपूर्णम् ॥ व्रतविधिः स्कांदे प्रातः स्ना
नादि निर्वर्त्य पार्थिवकवचपूजा मुद्यापन संकल्पं च कुर्यात् तिथ्यादिसंकोर्य आत्मनः स्वकुलस्य च संततिविच्छेदाभावपूर्
वकं सर्वसुखाद्यभिद्वेषे सततया वैवध्या चरितपिठो रात्रतं संपूर्णतां सिद्धयर्थं चतुःपृष्टियोगिनी स्व रूपसप्तमा

तृकाभिर्यथैतदुद्यापनाख्यं कर्म करिष्ये तृताचापयेत्कप्रकारणसवतामद्रश्चाकलशान्नातिषाप्य सप्तकलशेषे पु
 क्रमेण हैर्मः सप्तप्रतिमानामन्त्रेण ब्राह्मी महेश्वरी - कौमारी. वैष्णवी- वाराही. इंद्राणी- चामुण्डा.
 ब्राह्म्य य ज्ञानांसप्तमातरौ इत्यनेन पूजयेत् तदुत्तरे सुवर्णादिपूर्णपात्रयुते कलशे चतुःप्रहियोगिनीः हैमप्रति
 मासु अक्षतपुंजे पुञ्जवाहयेत् दिव्ययोगिनी १ महायोगिनी २ सिद्धयोगिनी ३ गणेश्वरी ४ प्रेताक्षी- ५ ङाकि
 नी. ६ काली ७ कालरात्री ८ निशाचरी ९ ह्रींकारी १० रुद्रवैताली ११ ह्रींकारी. १२ भूतडामरी १३ ऊ
 र्वकेशी १४ विरूपाक्षी १५ शुक्लांगी . १६ नरभोजनां १७ भराडी १८ वीरभद्रा. १९ धूम्राक्षी. २० क
 लहप्रिया- २१ राक्षसी. २२ घोररक्षाक्षी २३ विश्वरूपा. २४ भयंकरा २५ मास्वरी २६ रौद्रवैताली २७
 श्रीपणी २८ त्रिपुरांतकां २९ भैरवा ३० ध्यासिनी ३१ क्रोधिनी ३२ दुर्मुखी ३३ प्रेतवाहिनी ३४ कटकी ३५
 क्रोन्तिनी- ३६ यमदूती ३७ कराली ३८ खट्वांगी ३९ दीर्घलंबोष्ठी. ४० मालिनी. ४१ मंत्रयोगिनी. ४२ कालांभि
 यहिणी- ४३ चक्री. ४४ कंकाली. ४५ भुवनेश्वरी- ४६ रुफाराक्षी- ४७ कामुकी. ४८ लौकिकी ४९ काकदाहि. ५० अघो
 रमुखी- ५१ भक्षणी. प्रेरणी. ५२ उमाघ्नी. ५३ कंकणी. ५४ प्रेतभक्षणी- ५५ कालरूपा ५६ वीरकौमारिका ५७ चंडा. ५८
 वाराही. ५९ मुंडधारिणी ६० कामाक्षी ६१ उष्ट्राणी ६२ जालंधरी ६३ महालक्ष्मी ६४ ततः सुवर्णपात्रेण फलपुष्पयु
 तमर्घ्यनामन्त्रेण प्रत्येकं दद्यात् रात्रिं निधेत् प्रातः पीठदेवताः संपूज्य शशिप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् सप्तमाहः श्र
 येत्तरशतमाज्याहृत्या योगिनीश्चैकैकया ज्वाहृत्या ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्वाहृत्या पश्ये पूजासंज्ञाहेमः होमस्तु
 कृतकृतः ततः सप्तमिथुनानि वस्त्रादिना संपूज्य वस्त्रदक्षिणाप्रतिभायुतान्सप्तकलशांस्तेभ्यो दद्यात् तत्रमंत्रः सो
 परस्करचकलशं यद्वा ण्डिजसत्तम प्रीयतां मातरो मह्यः कानां स्थितिहेतवे ततो योगिनी पीठमाचार्या यद्वा त्रयतपुर्ते

ये श्रुष्टोभास्तेभ्योदत्त्वासदन्नेनूस्तर्ध आशिषोऽगृहीत्वास्वधंभुजीतइतिपठोराव्रतम् आचण्डुह्रप्रतिपदमारभ्या
 चारप्रातर्विल्वरोटकद्वतम् युधिष्ठिरउवाच हर्षिकेशमयाकारिव्रतदानायनेकथा श्रोतुमिच्छामिदेवेशव्रतं संपातिका
 कारकं येनव्रतेनदेवेशपुनराज्यंलभामहे तथाव्रतमुदेहिपांडवानांक्रपाकर श्रीभगवानुवाच वक्ष्यामिशुभदंपार्थ
 लक्ष्मणद्विप्रदायक धर्मार्थकामोक्षाणानिदानंपरमव्रतं राजोवाच केनचादौपुराचीर्णमर्त्यकेनप्रकाशितंविधिनांके
 नकर्तव्यंतरसर्ववदकेशव श्रीभगवानुवाच आसीत्सौम्यपुरेराजासोमोनामितिविश्रुतः क्षात्रधर्मेतिकुशलः प्रजापाल
 नतत्परः तस्यराज्येप्रजाःसर्वाःसौम्याधर्मपरायणाः तत्परराज्ञस्तुचामात्यःसोपिसौम्यःशुभावहः तस्मिन्सरस्वत्सौ
 म्यंचसदासौम्यांजुनालुनं अभूत्सोमेश्वरोदेवोलोकानांपालनायच तत्राभवत्सोमशर्माब्राह्मणोवेदपारगः वेदार्थवि
 द्यास्त्राविद्यशुद्धाचारोतिदुर्लभः तस्यभार्यशुभाचारपुरंधीचारुमापिणी भर्तुशुश्रूषणरताकल्पाणांप्रियवादिनां सो
 क्रोहकुटुबार्थकण्णज्जिदिनेदिने नलभ्यतेविकतेनयनयान्यतथैवच अतीवखेदस्त्रिजस्त्रुविचार्यचपुनःपुनः किं
 रानिकगच्छामिमंभात्येवहंमहीतले केनकर्मविपाकेनलभतेचेदशफलं श्रयवार्थकरधर्म्यदेवपूजादिकंतथा ससो
 भेश्चकरोद्भक्तिर्देन्यनाशायपार्थिव कदाचिच्छेदस्त्रिजोसावाजगामसरोवरं अभूत्सोमेश्वरःसाक्षात्स्मिन्तदृष्टः सरो
 वरे दृष्ट्वाहाणरूपेणकृपयापरयायुतः तेनसंदुःखितोदृष्टःसोमशर्माद्विजोत्तमः दुःखंकिमर्थंसजातंव्यन्यथाचरणेन
 च किंचिद्वर्त्तनास्तिपूर्वतदर्थमिदशफलं तस्यतद्वचनश्रुत्वाब्राह्मणस्त्रिदमब्रवीत् सोमोविप्रवरश्चेवव्रतमंकवदा
 भिते तेनादिदं व्रतंचेदपूर्णसंपातिकारकं सोमशर्मागाच भोभोब्राह्मणशादूलव्रतंतद्वदमेप्रभो यस्यानुष्ठानमात्रे
 णलक्ष्मीलुब्धिःप्रजायते कस्मिन्मासेचकर्तव्यंकदाचिंचभोजनं धनलाभायकर्तव्यकरयदेवंरूपपूजनं कस्तुपुष्टिः
 प्रकर्तव्यापूजाचारुतराशुभा नैवेद्यंकीदृशोदेयमर्थ्यैकरत्नफलैर्भवेत् यदित्येतासि विप्रद्वतरसर्वद्वहिमेप्रभो ब्राह्म

एतयाप साधुविप्रव्यापृष्टं तद्विप्रदायकं विधा नंतरववक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रावणरायसिते पुत्रे प्रथ
 मे तोमरासरे प्रकृतं च व्रतं विप्रशुभं नियमपूर्वकं स धिमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विप्रवदलैरुक्तकर्तव्यं भुत
 दंश्यां तु कालिके व्रतारनरुक्तकर्तव्ये निवमश्या विचक्षणैः श्रावणरायव्रतदेवरोटकान्न नोहर. करोमि परधामन्त्या
 पाहि मा गतानुरो दिने दिने प्रकर्तव्या पूजादेवस्य शूलिनः कथां विना नभो कठं प्रत्यहं च पुनः पुनः उधे पणचतुर्द
 श्यां कर्तव्यं विधिपूर्वकं शुचिर्भूत्वा दिने तस्मिन् कर्तव्यं गेटकव्रतं चतुर्दश्यां निराहारं स्थिराचार्यैः परहे नि भोक्ष्यामि
 पार्वतीनाय सर्वसिद्धिप्रदायक इत्युपोपणमञ्जः कृत्वा माध्याह्निक कर्मनिरय पूजादिकं नया तस्या रात्रौ तु कर्तव्या पूजा
 देवस्य शूलिनः शुभे चैतत्प्रदेशे तु कर्तव्यं पुष्पमण्डप पूज्यस्तत्राशिवो देवो धर्मकार्मासां सिद्धये क्षीराक्षिपनं कुड्यार्
 चं दनादि विधिपनं कृष्णानुसक्तं पूर्णमग्नौ भविमि शितं पुष्पैर्नानाविधैरभ्यैः पूज्यो देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्यं
 पूजादेवस्य शूलिनः विल्वपत्रैरखडैश्च तुलसीपत्रैः स्नाना नीलोत्पलैश्चालतैः कर्तव्या पुण्यवर्द्धिनी कलहारकर्म
 लैरेव च कुमुदैश्चातिशोभनैः चंपकैर्मालतीपुष्पैरं कुंरविद्वैः शुभां वहैः मदारे रकपुष्पैश्च पूजात्मान्यैः शिवप्रियैः अन्यैर्ना
 नाविधैः पुष्पैर्भूतकालोद्भवैः शुभैः धूपैर्नानाविधैः पार्थैः पुण्यवर्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रज्ञातव्या वृतपूर्णमनोरमाः
 लेह्यैः पेयैस्तथा भोज्यैः स्वादाभिश्च विधायिभ्यः अन्यैर्नानाविधैरभ्यैस्तथा विप्रवरैस्तु त नैवेद्यं तु प्रकर्तव्यं रोटकानां
 विशेषतः कर्तव्यं रोटकाः पंचपुरुषाहारमानतः द्वातुर्धेया वदातव्यं द्वाभ्यां च भोजनं शुभ एको देवा वदातव्यं भवे
 चार्थैः सदा बुधैः महेशाय प्रदातव्यं तावूलं सुमनोहरं अर्घ्यदानप्रदानवर्धनसपत्तिकारकं गुर्जरीचशुभाद्राक्षामातु
 लिंगमनोरमं श्राद्धौ दानि दानि मन्त्राणि शुभानि च कर्कटीचशुभाग्रोका अर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः
 पार्थैः भूतकालोद्भवैः शुभैः यः कैरोत्पर्वदानचतस्य पुण्यवद्वाभ्यहं इत्याय सागर्भुकारं रत्नैश्चान्यैर्भक्तैः रमैः दत्त्वा

यत्फलमाप्नोति तत्फलमाप्नुयात् अनेन विधिन तत्फलमाप्त्यर्थं व्रतसिद्धये पंचवर्षप्रकर्तव्यमतुलधनलिप्सुभिः प
 रचाटुद्यापनं कुर्याद्रोहकस्य व्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यं हेमरीष्योत्तरोटकौ इति शिवपुराणविल्वरोटकव्रतम् ना
 रदीये ऽप्येवं नमः शुक्लप्रतिपदि लक्ष्मीतु द्विप्रदायकं धर्मार्थकाममोक्षाणां निदानं परमं व्रतं सोमवारं समाख्या
 यावन्मासत्रयं द्विज कार्तिके सितभूतायामुपोष्य व्रतकृत्तारः पूर्णयां शिवमभ्यर्च्य सौवर्णवस्त्रसंयुतं दद्याद्द्विप्र
 यसं कल्पय धनतुष्ट्यै मुनीश्वर श्रावणशुक्लद्वितीयायां विश्वकर्मशयनम् तत्र चंद्रायाः ध्वं दानं नारदीये नमः शुक्लद्वि
 तीयायां विश्वकर्मप्रजापतिः स्वपते सातिथिः पुण्यह्मशोकशयनाब्दहया सशक्तिकंतु श्रद्धयायां पूजयित्वा चतुर्मुखं
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतां पतिं चंद्रार्धदानमत्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रीवत्सधारिन् श्रीकांत श्रीवास श्रीपते
 वयय गार्हस्थ्यमाप्रणाशं मेया तु धर्मार्थकामददति श्रावणशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतं नारदीये नमः शुक्लतृतीया
 यां स्वर्णगौरीव्रतं चरेत् उपचारैः षोडशभिर्भवार्त्तानामभिर्भजेत् पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यथांश्च
 सर्वकामान्मेदेहि देवि न भोस्तुते एवं संप्राप्त्यर्थं देवेशीं भवार्त्तां भवसंयुतां व्रतसंपूर्तकामान्नुवाय नंदापयेत्तथा एवं
 षोडशवर्षाणि कृत्वा नारीशमं व्रतं उद्यापनं चरेद्भक्त्या वित्तशालया विवर्जिता मंडपे मंडले शुद्धे गणेशादिसुरार्चनं
 कृत्वा तात्त्वमयपानं कलशोपरिविचयसेत् सौवर्ण्यं प्रतिमां तत्र भवन्त्याः परिपूजयेत् गंधपुष्पादिभिः सम्यक्तो हो
 मं समाचरेत् वेणुपात्रीः षोडशभिः प्रकाशपारिपूरितैः समर्प्य देवैर्नैवेद्यां द्विजेशं तान्निवेदयेत् वायनं च ततः पश्चाद्
 द्यात्संवां धिर्वंधुषु प्रतिमानुरवेदत्वा द्विजेभ्यो दाक्षिणां तथा पूर्णलभे फलं नारीव्रताचरणतत्परा अथास्यां श्राव
 णशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रते पूजा देवि देवि समागच्छ प्रार्थये हं जननमये इमं मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तमे आ
 वाहनम् १ भवान्निखंमहदेवि सर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तमासं नं प्रति गृह्यतां आसनम् २ सघारुशी

तलं दिव्यं नानागंधसुगंधासितं पाद्यं गृहाण देवेशि शिवेन सहितो शिवे पाद्यं २ अर्घ्यं गृहाण देवेशि फलरत्नसमन्वितं
 अष्टांगं कटिपतं भक्त्या शिवेन सह मुन्नते अर्घ्यम् ३ गंगातोयं समानीतं सुवर्णकलशे रक्षितं ॥ आचम्य तां महादेवि शं
 करप्रियवादिनि आचमनं ४ गंगासरस्वतीरे वापयोष्णीधमुनाजलैः स्नापितासि मया देविसदाशान्तिं प्रयच्छ मे
 तानं ५ सर्वभूपाधिके सौम्ये लोके लज्जानिवारणे मयोपपादिते देवि वाससी प्रातिगृह्यतां वस्त्रं ६ कर्पूरकुम्भे धूकं
 हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रातिगृह्यतां चंदनं ७ अक्षतान्धवलान् देविकुक्कुमाकान् सुशोभनान्
 भालालंकारसिद्धयर्थं गिरजे प्रातिगृह्यतां अक्षताः ८ माल्यानि च सुगंधीनि मालरत्नं दाढीन्यानि च मया हतानि पु
 ष्पाणि पूजार्थं प्रातिगृह्यतां पुष्पाणि ९ देवदुमरसोद्भूतः कालागुरुसमन्वितः आदीप्य ते मया धूपो भवानि प्राणत
 प्पणः १० आर्घ्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवेशि त्रैलोक्यं तिमिरापहं दीपं ११ अन्नं च तूर्तिवर्धं
 रथादुरसैः पट्टभिः समन्वितम् नैवेद्यं गृह्यतां देवि प्रसादं कुरु सर्वदा नैवेद्यम् १२ कर्पूरैः लालवंगादितांबूलदलसंयुतं
 क्रमुकरूपफलं देवितं बूलं प्रातिगृह्यताम् तांबूलं १३ इदं फलं मया देवि रथापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलं त्वत्सिर्भवेज्ज
 न्मनि जन्मनि फलं १४ हिरण्यगर्भगर्भरथं हेमवर्जं जविभावसोः अन्नं तप एव फलदं मतः शान्तिं प्रयच्छ मे दाक्षिणा १५
 पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि न मोस्तुते प्रार्थना भवान्याश्च महादेव्या ब्र
 तसंपूर्तिहेतवे वायनं द्विजवर्षा यर्षा तये हं ददामि ते १७ वायनदानं मंत्रः १८ नानाषोडशपक्वन्नैर्वैष्णुपात्राणि पो
 दश कुर्याद्वस्त्रादिभिर्मुक्तान्याह्वयद्विजदंपतीः ब्रतोद्यापनपूर्वार्थं ब्राह्मणेभ्यो ददाम्यहं स्वलंकृताः सुवासिन्यः पा
 त्रिब्रह्मेन भूषिताः मम कामसमुद्बर्धय प्रातिगृह्यतां तु मोदिता इति स्वर्णगौरीव्रतपूजा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच
 उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि ब्रतसंपूर्तिहेतवे श्रीकृष्ण उवाच उद्यापन

विधिं वदयेसावधानेन वैश्राणुं त्रिंशद्वंशमणेन विस्तीर्णं दक्षिणेतरं प्रत्यक्रुश्रावैतुराजैर्द्रवजगोचर्भमुच्यते गोचर्म
 मात्रं संलिप्य गोमेयेन विचक्षणः मण्डलकारयेत्तत्र नानावर्णैः सुशोभनं ग्रहं मण्डलपार्थ्वतु यश्च मण्डलं लिखेत् तन्म
 ध्येस्थापयेत्कुम्भमद्रणं स्पृष्टमयं शुभं ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पलैः षोडशभिस्तरतः तदर्धार्धेन वा कुड्यार्धेन त्रिंशत्पार्थिववर्ज
 येत् कर्पमात्रसुवर्णेन प्रतिमां कारयेद्बुधः तदर्धमध्यमं प्रोक्तं तदर्धतुल्यं कनिष्ठिकं कृत्वा रूपं प्रयत्नेन पार्श्वे स्थाप्य च
 अथ ताम्रपत्रे प्रोत्प्रेतिमां तच्च विनयेत् श्वेतवस्त्रयुगच्छत्रं श्वेतयज्ञोपवीतकं भाजनं च तिलैः पूर्यैकलशोपरिविन्ध्य
 सेत् पार्श्वे स्थापयेत्तत्कृत्वा रथापरिवर्था विधानतः वेदोकेन प्रतिष्ठाप्य कर्तव्यं प्राचय याविधि पंचामृतेन स्नापनं कृत्वा दे
 वस्य चोत्तमं स्नानं च कारयेत्पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन सुगंधेन सुगंधैश्च प्रपूजयेत् धूपं च कटपे द्वे ध्वं च दना
 नुरसंयुतं नाना प्रकारनैवेद्यं तथा दीपं च कारयेत् अर्चयेत्पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पैः फलाक्षतैः आवाहनादिकर्तव्यं पु
 राणागमसंभवेः कार्या विधानतः पूजाभक्तिश्च आत्मनिवैतैः देवदेवसमागच्छन्नायं देवदेव जगत्पते इमां मया कृतां
 पूजां गृहाण सुरप्रसन्न एवं पूजाप्रकर्तव्या राजा जगत्पते गीतान्तर्यामिदि संयुक्तं कथापुस्तकवाचनं अर्चयेत्पूर्वं
 वह्नैवंपरयाद्धोमं समाचरेत् रम्यहो कविधानेन कृत्वा गिरिस्थापनंततः प्रारभेत्ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिला
 रश्मयवसंमिश्रानां ध्वेन च परिष्कुनान् स्विष्टकृद्धोमपठ्यंतं कृत्वा विधिवदाचरेत् एवं समाप्य होमतु तत्राचार्यं प्रपूज
 येत् आर्घ्यपुष्पप्रदानेन वस्त्राढ्यं कारभूपणैः शक्त्या तु दक्षिणां दद्यादोकरेण समन्वितं धनं सदक्षिणां दद्यात्सुशी
 लां च पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरौ पयस्वराकारं रथदोहनं संयुतां रत्नपुच्छं वस्त्रयुतां ताम्रपट्टीमलंकृतां सवत्सामद्रणं
 द्वात्रिंशदद्यात्प्रयत्नतः सुवर्णेन समोपेतानाचार्याय च साधवे षोडशभिः प्रकरैश्च पकान्नैः प्रोणयेत्सदा षोडशप्रति
 मां दद्यात्तासणेभ्यः प्रयत्नतः वंशपात्रैश्चितैः पश्चाद्व्याद्वि तानुसारतः वंधुभिः सह भुंजितं निषत्तश्च परे हस्ति एतं क

त्वाभवेत्पार्थपरिपूर्णव्रतौत्तमम् इतिभविष्योत्तरे स्वर्णगौरीव्रतोऽद्यापनं अथकथासूतउवाच कैलासीशिखरे
 रभ्योसिद्धगंधर्वसेविते उभयासहितःस्कंदःपप्रच्छशिवमव्ययम् स्कंदउवाच करुणासागरेशानलोकानांहितका
 न्यया द्रतकथयदेवेशपुत्रपौत्रप्रवर्धनं शंकरउवाच साधुष्टममहाभागकथयामिपठानन स्वर्णगौरीव्रतंतामस
 र्संपत्करंनृणां पुरासरस्वतीतीरेविमलास्यामहापुरी तत्रचंद्रप्रभोनामराजाभूद्वनदोपमः तस्यश्रीरूपलावण्य
 सौंदर्यस्मरविश्वमे महादेवोविशालाभ्येद्वेभार्प्येचमृगोक्षणे तयोःप्रेयतराज्येषातस्यासिद्धपुत्रेभता सकदाचिद्वनं
 भेजेमृगयासक्तमानसः तत्रशार्दूलवाराहवनमाहिपकुंजरान् हत्वावभ्यामदृष्ट्वातः सरसीविपनेमहत् चको
 रचक्रवाकादहपुंडरीकशतकुलं उत्फुल्लमल्लिकोद्दामकुमुदोत्पलमंडितं समासाध्यसरस्तीरेपीत्वाजलमनुत्तमं
 भक्तयागौरीमर्चयंतददर्शाभसरसांगणं किमेतदितिपप्रच्छराजराजीवलोचनः स्वर्णगौरीव्रतमिदंक्रियते
 रमाभिरुत्तमं सर्वसंपत्करंनृणांतत्कुरुष्वत्युत्तम राजोवाच विधानंकीदृशंव्रतंकिंफलंविस्तरान्ममताज्जुष्योपि
 तःस्वर्गानभोमासिनृतायिके प्रारब्धव्यं व्रतमिदंगौर्ध्याःपोडशवत्सरान् नच्छ्रुत्व.सोपिजग्राहव्रतंनियतमा
 नसः गुणैःपोडशाभिर्मुक्तंदोरकंदक्षिणेकरे वक्षान्मननभेज्जकारिष्येहंव्रतंतव ततःकृत्वाव्रतंदेव्यामदिरामदम
 तयाप्रभृतंदोरकहंस्तेदृष्ट्वापत्न्यतिकोपिता त्रोटित्वासाचचिक्षेपवाह्यशुष्कतरूपरे नकर्तव्यंनकर्तव्यमिति.र.जि
 वदत्पपि तेनसंस्पृष्टमात्रेणततःपल्लवितंगकः तंहितयाततोदृष्ट्वाभक्तिव्याकुलताभवत् तन्मूलेडोरकंछिन्नग्रहं
 त्वासावचंधह ततस्तद्गतमाहाःश्याःप्रयुःप्रियतराभवत् देवीकृतापचारेणसात्यकादुःखितावने प्रययौसातुमहिर्ष
 ध्यायंतोविस्मयाकुला मुनीनामाश्रमेषुपथेनिवसंतसितीक्रादित् निवारितामुनेवरैर्भच्छपाधैर्वंध्यामुखं धावंतीवि
 पिनेधोरेगणाध्वश्वंददशोह तेनदृष्टापिसानगौरीद्याज्येपमनपविता ततोददर्शाग्रगतांगच्छतीतुसरःश्रियं ततो

वनश्रियं चाग्रेसर्वं भरणभूषितां पश्यतीशकुनैरतत्तद्रजंती विवमानुषी तैस्तेनिराकृतदृष्टानिर्वणानि व्यपातह नत
 स्तत्कृपया गौरी प्रादुरासीन्महासती तां दृष्ट्वा दंदवद्भूमौ नत्वा स्तुवान्प्राणा जयदेवि नमस्तुभ्यं जयभक्तवरप्रदे
 जयशंकरा मांगे माले सर्वमंगले ततो लब्ध्वा वरभक्त्या गौरी मभ्यर्चयत्तद्वत् चक्रे देवापदं तस्यैव दौसी भाग्यसंपदः
 इति गौर्याः प्रसादेन सर्वान्कामानवाप्स्य च श्रुते शिवपुरासः कंताभिः सहितो नृपः यः शोभनं व्रतमिदं कथितं शिवा
 याः कुर्यात्स चाप्रियतरो भविता च गौर्याः प्राप्य श्रियं समधिकं भुवि शत्रुसंघं निर्जय्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इ
 तिरकंदपुराणैरवर्णं गौरीव्रतकथा इयमेव तृतीया मधुसूतवैतिनाम्ना गुर्जरदेशे पुत्रा सिद्धा परयुताग्रहोतिदिबोदांसः
 एतस्याचारविधिरपि तत्रैव अस्यामेवाऽन्ततृतीया व्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच सौभाग्यारोभ्य फलदं विद्वा
 धिक्षयकारकं भुक्तिमुक्तिप्रदं किंचिद्ब्रतं ब्राह्मिजनार्दन श्रीकृष्ण उवाच यदुमांयाः पुरादेव उवाचासुरसूदनः कथासु
 संप्रवृत्ता सुललिताराधनं प्रति तदिदं त्रिप्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिफलप्रदं नराणामथ नारीणामाराधनमनुत्तमं शृ
 णु द्वावहितो भूत्वा सवर्षपापप्रणाशनं नभस्येव यथैशाखे पुनर्मांगेशिरेतया शुक्लपक्षे तृतीयायां स्नात्वा सहस्रैरसुपुं
 गोरैश्च तंच गोमूत्रं मुरताच गोशकृततथा दधि चंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् सौभाग्यारोभ्य कथं रमात्सदा च ल
 लिता प्रिया प्रतिपक्षं तृतीया सुवद्ध्यवाप्रात वा ससीं धारयेदथ वारके सिता नि कुसुमानि च विधवा पांडुरकानि कु
 मारी शुक्लवाससी दध्यर्धं च गव्ये न ततः क्षीरेण केवलं तर्पयेन्मधुना तद्वरपुष्पगंधोदकेन च पूजयेत्तु शुक्लपुष्पैश्च फ
 लैर्नानाविधैरपि धान्यकाजानि त्वणुदक्षीरघृतादिषु शुक्लाक्षतैस्त्रितैरर्घ्यैर्ललितायाः सदा च येत् आपादादर्वेन
 कुर्याद्गौर्याः सन्मयसमासतः वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः अशोकायै नमोजिषे भवान्ये जानुर्न तथा कु
 रूमे गलकारि रेष्वैवामर्देनैव तथ कटिं पद्मे द्विवायै जठरमुरः कामप्रिये नमः करे सौभाग्यवासि नैव हृशः शिमुखे श्रि

ये मूखेदपणवासिन्यस्मिन्गीर्ध्वनमस्तथा तथानासिंसुनेत्रायैत्रिनेत्रायैविलोचने . तुष्टयैललाटफलकंकाट्याय
 न्यैशिरस्तथा नमोगीर्ध्वनमःसृष्टैनमःकांथैनमःश्रिये रभायैललितायैचवासुदेव्यैनमोनमः एवंसंपूजयविधि
 वदयतःपञ्चमालिखेत् पञ्चैर्द्वादशाभिर्युक्तकुंकुमेनसकार्णिकं पूर्वेणविन्यसेद्गौरीमपणीचततःपरं भवानिदंशिषेतेह
 द्वादशीतुततःपरं विन्यसेत्पाश्चिमेसौन्याततोमदनवासिनीं वायव्यांपाटलामुग्रामुत्तरेणततेष्टुमां लक्ष्मीस्वाहा
 स्वधातुष्टिर्मंगलाकुमुदासतीरुद्राणिमध्यतःस्थाप्याललिताकार्णिकोपरि कुसुमैरक्षतैःशुद्धैर्नमस्कारेणविन्यसेत् गी
 तमंगलघोषैश्चकारयित्वासुवासिनीं पूजेयद्रक्तवासोभिरक्तमालयानुलेपनैः सिंदूरकुंकुमस्नानमिष्टशिरसिपा
 तयेत् नभस्येपूजेयद्गौरीमुत्पलैरसितैस्तथा वंधुजीवैराभ्ययुजेकार्तिकेशतपत्रकैः कुंदपुष्पैर्गोशिरपौषैर्कुं
 कुमेनच माघतुपूजयेद्देवींसिधुवारेणभक्तितः जात्यातुफालगुणेपूजयापार्वतीपांडुनंदन चैत्रेननल्लिकाशोर्कैर्वाशि
 गंधपाटलैःज्यैष्ठिकमलमंदारैराषाढेचजपानुजैःकंदैरथमाल्याश्रावणेपूजेष्टुमां गोमूत्रगोमयक्षीरदधिसर्पिःकुशो
 दकं विलवपत्रार्कंपूज्यगवांशंगोदकंतथा पंचगव्यंतथाविलवंद्राशयेतंडुलेदक एतद्वाद्रपदायांतुप्राशनंसमुदाहृतं
 प्रतिपक्षंलतीयायांमयाप्रोक्तंवरानने ब्रह्माण्नाह्मण्यैवशिवंगौरीप्रकल्पयच भोजयित्वाचंधेद्रक्तयावस्त्रमालयानुले
 पनैः पुंसःपीतांबरदधात् स्त्रियःकैःसुंभवाससी . निष्पावाजानिलवणमिक्षुद्रंद्रसमन्वितं स्त्रियैदद्यात्फलंपुंसः
 सुवर्णोत्पलसंयुतं यथानदेवदेवेशस्त्वांपरित्यज्यगच्छति तथामांसंपरित्यज्यपतिर्नान्यन्नगच्छतु कुमुदाविमला
 नंताभवातीवसुधाशिवा ललितसुकलागौरैःसर्तारंभाचपार्वती नभस्यादिपुमसेषुप्रीयतामित्युदीरयेत् व्रततेवा
 यनंदयारसुवर्णकमलान्वितं मिथुनानिचतुर्विंशतदधैःसकदर्वयेत् श्लेषावष्टावथपुनश्चातुर्नारस्यसमर्चयेत् तथोषदे
 शरमपिपूजयेच्चतथागुरु नपूजयेत्गुरुर्ध्वजसर्वास्तत्राफलाःक्रियाःउकानंततृतीयैपासदानंतफलप्रदा सर्वपापहरा

देवीसौभाग्यवरवर्धनी नचैनावितथाठयेनकदाचिदपिलघयेत् नरोवायादिवानारीवितशाठ्यरपतरयधः गर्भि
 णीसूतिकानककुमारीवाथरेणयुक् यदाकदाचिदनेनक्रियमाणानुसारयेत् इमामनंतफलदातृतीयांशःसमाचरे
 त् फलपकेटिशतसाध्यांशिवल्लोकेसपूजयेत् वितहीनोपियःकुर्याद्वर्जयमुपेणैः युक्तमवधिधाननसोपितफल
 माप्नुयात् नारीवाकुरुतेयातुकुमारीविववातथा सापितरफलमाप्नोतिगौर्धनप्रहमाचिता इतिपठतिशृणोत्यपाप
 मिच्छन्गिरितनयाव्रतमिद्रलोकेसंस्थःमतिमपिचददातिसोपिदेवैरमरवधूजनकिन्नरैश्चपूजयइतिभविष्योत्तरभाद्र
 शुक्लानंततृतीयाव्रतं अथश्रावणेकार्तिकेशुक्लचतुर्थीदूर्वाणपतिव्रतं मदनरत्ने सौरपुराणे रकंदउवाच केनव्रते
 नभगवन्सौभाग्यमतुलंभवेत् पुत्रपौत्रधनैश्चदुर्भनजःसुखमश्नुते तन्मेवदमहादेवव्रतानामुत्तमंव्रतं श्रीमहादेवउ
 वाच अस्तिदूर्वाणपतेव्रतंत्रैलोक्यविविश्रुतं भगवत्यापुरार्च्योपार्च्यथाश्रद्धयासह सरस्वत्याभेद्रेणविष्णुनाथनदे
 नच अन्यैश्चदेवैर्नर्जैर्गंधर्वैःकिन्नरैरनया र्वाणेनतद्भ्रंस्तर्षःपुराकल्पेपदान्न चतुर्थीपामवेच्छुक्लानभोमासस्य
 पुरुषदा तस्यांव्रतमिदंकार्यकाल्तिफयावापडान्नन कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यामित्यर्थःचतुर्थीविज्ञहर्त्तरंकलशेताम्रभा
 जनेवेष्टितरकवल्लेणसर्वतोभद्रमडले पूजयेद्रक्तकुसुमैःपत्रिकाभिश्चपत्रभिः विल्वपत्रमपामार्गशमीदूर्वाहरिप्रिया
 हरिप्रियातुलसी अन्यैःसुगंधकुसुमैर्मय्यालव्यैःसुगंधिभिः फलैश्चमोदकैःपश्चादुपहारंप्रकल्पयेत् यथावदुपचा
 रैश्चपूजयेद्द्विरिजासुतं गजाननंचतुर्बाहुमेकदंतंरविप्रभं विधात्तेहस्ताविघ्नेशहेमपीठसन्नरिधतं आगच्छद्वंदेवे
 शगणनाथजगत्पते विनायकनमस्तुभ्यंगौरिमलसमुद्रय आवाहनं अनेकरत्नस्वचितं मुक्ताफलाविभूषितं
 स्वर्णसिंहासनचारुश्रीरथैःप्रतिगृह्यतां आसन उमासुतनमस्तुभ्यंविश्वरूपापिनसनातन विघ्नीर्वाछिंधिस
 कलंतुभ्यंपाद्यसमर्पितं राधं गणेश्वरायदेवायउ नपुत्रायवेद्यसे पूजामयाप्रयच्छामिगृहाणभगवन्मम इत्यर्च्य

स्नानपंचामृतदिव्यपयोदधिघृतमधु सितयाचसमायुक्तपूजार्थप्रतिगृह्यतां इति पंचामृतस्नानं गंगादिसर्व
 तीर्थभ्योमयाप्रार्थनयाहृतं गृहाण विघ्नराजैर्द्रमयादत्तं मुभाकित इति शुद्धेद्रकस्नानं विनायकाय शूराय वरदा
 यगजानन उमासुताय देवाय कुमारगुरो नम इति गंध लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नापहारिणे उमांगमलजाता
 यज्ञानवावायवे इति पुष्पाणि दशांगंगुगुलुधूपसुगंधसुमनेहर उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण वरदाय क इति
 धूप परं योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदाय च दीपंतुभ्यं प्रदास्यामि महिदेवात्मने नम इति दीपं गणानां त्राणपति
 श्रेष्ठवामहे इति दीपं लड्डुकामुपपक्वान्नफलैर्नानाविधैर्युतं नानामक्ष्यं पायसं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं
 पूगीफलमहादिव्यभित्तिबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थभित्तिदक्षिणा गणेश्वरगणाध्यक्षगौरिपुत्रगजानन व्रतसंपूर्ण
 तां यातुं वत्सदादिमानन इति प्रार्थना एवं संपूज्य विघ्नेशाय थादिभवा विस्तरैः सोमस्फुरंगणाध्यक्षमाचार्य
 यनिवेदयेत् गृहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदाक्षिणं व्रतं वदं च नादयः पूर्णतां यातुं व्रत इति मूर्तिदानमंत्रः एवं
 यः पंचवर्णाणि कुरुवाद्यापनमाचरेत् लभते सर्वकामानां देहां तेषां करं प्रदं अथवा शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यां संयते द्विद्यः कुर्या
 हर्पत्रयत्वेवं सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् उद्यापनं विना यस्त्वकरोति व्रतमुत्तमं तेन शुक्लतिलैः कार्थं प्रातः स्नानं पडानन हे
 स्नाधारजतेनापि कृत्वा गणपतिबुधः पंचगवैरनुसंस्तवाप्यदूर्वाभिः संपूजयेत् अथ दूर्वालक्षणे सप्तपत्रास्तु हरिता
 दूर्वाः प्रदेशसंमिताः यदि वा पंचपत्रास्तु विरतूनाः पृष्ठभिरंगुलैः प्रत्येकं मूलमत्रेण लक्षपूजां समाचरेत् समाप्तः तु महा
 पूजा हि भो दूर्वा समर्पयेत् इति दूर्वाप्रकारः इदं दूर्वापूजनं पार्थिवगणपतिपूजायामपि कार्थं तथा चैकविंशतिपञ्चिका
 पूजापिकादर्पा पुष्पपूजापि करवीरपुष्पं १ कलहारपुष्पं २ कदंबपुष्पं ३ शतावरीपुष्पं ४ जाती. ५ मं
 दार- ६ कुंदपु. ७ भृंगराज. ८ चंपकपु- ९ कर्कटपु. १० मालतीपु. ११ शमीपु. १२ वकुलपु. १३

अगस्तिपु- १४ दाडिमपु. १५ दूर्वापुष्पं १६ कर्कटपु. १७ सिंगिणीपु. १८ अप्रामर्गपु. १९ विल्वपुष्पं २०
 विष्णुक्रांतपु. २१ अन्नदूर्वागणपतिपूजायतुर्द्वार्युक्तैः पंचगव्यैर्दशभिर्नाममंत्रैः पूजाकार्यं तत्रप्रयानं
 स्नानमात्रमेव दशनाममंत्रः स्पर्कदुराणेतकाः गणाधिपनमस्तेस्तुतमापूजायनाशन विनायकेश
 पुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंतेभवक्रेतितथासूत्रकवाहन कुमारगुरवेतुभ्यमेभिर्नामपदैः क्रमत् इत्येवं कथितं वत्स
 सर्वसिद्धिप्रदं शुभं व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि इति सौरपुराणोक्तं दूर्वागणपतिव्रतं नारदीयेच॥ अथ
 स्मिन्नेव दिवसे दूर्वागणपतिव्रतं केचिदिच्छति देवर्षेर्तद्विधानमिदं शृणु हैमनिर्भयगणपतस्वराजोपरिश्रितं वोढि
 तं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेद्रक्तपुष्पैश्च पञ्चिकाभिश्च पंचभिः विल्वपत्रमपामर्गशमीदूर्वाहरिद्रिया एभि
 रन्यैश्च कुसुमैरभ्यर्चयेत् फलमोदकैः उपहारं प्रकल्पयद्यद्यादृष्टमस्मरिष्यतः ततः संप्राथम्यं विभ्रं शंभूतौ सोपस्करां
 मुने आचार्यार्थाय विज्ञापनमस्त्यनिवेदयेत् कृत्वा पंचवर्षाणि सप्तधाऽप्यथ विधुमुक्ते ह भोगान् खिलच्छोके
 गणपतेर्ब्रजेदिति दूर्वागणपतिव्रतं अथ शुकपंचमीनागपंचमी सानागपूजादौ परैवेति तित्थिसामान्यनिर्णये
 प्रागुक्तं चमत्कारचिंतामणाय च येन पंचमीनागपूजायां कार्यं पृथक्समन्विता तस्यानुवृत्तिना नागव्रतसु च
 तुर्थिकाव्रतः पंचम्यः श्रावणे पंचमी शुक्लसाप्तम्योक्तं नागपंचमी तां परित्यज्य श्रेष्ठे पारतुचतुर्थी साहेताहिता इति मद्
 नरत्नविधानाच्च तेनैवांपरैव अन्नविशेषो हेमाद्रौ भविष्ये श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे नराधिप द्वारस्योभयतो
 लेख्या गोमयेन विरोलवणाः पूजयेद्विधिवद्दीरदधिदूर्वाकुरैः कुशैः गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां चतुष्टौः एतस्यां
 पूजापेक्ष्यति नागाभक्तिपुरस्सरः नतेपांसर्पतर्वारभ्यंभवति कुञ्चिदिति नागाश्च दास्युः कितक्षकाले यमणि
 भद्रैरेवावतर्क्योत्कथ्य ताराष्ट्रधनं जयः नारदीयेऽपि श्रावणे शुक्लपंचम्यां नृभिरास्तिक्य तत्परैः द्वारस्योभयतो लेख्या

गोमयेनविपोलवणाः गंधार्थैः पूजनंतेपांतयेद्राणीमन्तरं संपूज्यस्वर्णैरुप्यादिद्व्यक्षतकुशांबुभिः गंधैः पुष्पैस्त
 धातुपैर्दापैर्नैवेद्यसंयुतैः ततः प्रदक्षिणैरुक्ष्यतद्व्यं संप्रणम्य च संप्राथम्यं भक्तिभावेन विप्राग्नेषु समर्पयेत् यदिदं स्व
 एतौ व्यादिद्रव्यौ विप्रसारकृतं तदनंत फलं भूयान्मम जन्म निजन्म नि इत्येवं ददतोद्रव्यं भक्तिभावेन नारद प्रसन्नः
 स्याद्वनाध्यक्षः स्वर्णादिक फलप्रदः एतद्भर्तृनरः कृत्वा विप्रासं संपूज्य भक्तिः पश्चात्स्वयं चर्भुर्जीतदारापत्यमुद्वृतः
 अस्यामेव पंचम्यां वासुकि कुंडस्तानं यः स्नातो नागपंचम्यां कुंडं वासुकि संज्ञके नतरय विपसं सगोभवेत्सर्पसमुद्रवः
 नागाः प्रसन्ना जायंते कुलेतरस्यापि सवर्देति अत्रैव विपापहपंचमीव्रतं मात्स्ये नागाश्चैव तु कर्तव्याः खड्गखेटकपा
 णयः अधः सर्पाकृतिस्ते पांशुभिरुद्धं तु मानुषी कृष्णश्रमुर्द्धनिकर्तव्या द्विजिह्वा हिनीसमाः असमाः विपमसंख्या तथै
 व स्कंदपुराणेऽपि श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे वरानने द्वारस्योभयतोलिख्या गोमयेन विपोलवणाः कृत्वा कौस्तुभि
 कान्नागानि द्राणी च प्रपूजयेत् घृतोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा वरानने गोधूमैः पयसा पूषैर्लाजैश्च विविधैरपि पूजयेद्दि
 विवद्देविदं धिदूर्वाकुरैः क्रमात् गंधपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां चतर्षणैः येतस्यां पूजयतीह नागान् भक्तिपुरस्सरं नतेपां
 सपर्वतोदेवि भयं भवति कुत्रचिदति सर्पाभ्यपंचमीव्रतम् ॥ श्रावणशुक्लपष्ठ्यां स्कंदपूजनं नारदीये श्रावणशुक्लपष्ठ्यां तु
 शरजन्मानमर्चयेत् उपचारैः षोडशभिर्भक्त्या च परया न्वितः लभते भीषिततानार्थान् पुण्यमुखस्य प्रसादादतद्व्रति श्रावण
 शुक्लसप्तमी अयं गसप्तमी नारदीये श्रावणे शुक्लसप्तम्यामयं गसप्तमीव्रतं कार्पासं तु चतुर्हस्तं साग्रं वस्त्रं हि गोपतेः
 पूजाते प्रीतयेदं व्रतमेतच्छ्रुत्वा भवहं अस्यामेव सप्तम्यां विशेषो भविष्योत्तरं श्रावणे मासि सप्तम्यां देवाग्र्यं सप्तवाहनं
 शुक्लपक्षे सप्तम्यं चर्चुष्य गंधादिभिः शुचिः प्राच्ये हविपुलं भोगधर्मानंतरमक्षयं अनुजलो कमायाति दिव्यं दिनपतेः
 पुरं समर्प्या न्यगमप्यत्र कार्थं वै नक्तभोजनं अयं गं शोदेन कार्पाससूत्रनिर्मितः सर्पनिर्माकाकृतिरतः सुचि

रोवस्त्रविशेषः स च द्वाविंशत्यधिकशतंगुलपरिमित उत्तमः विंशत्यधिकशतंगुलिर्ध्वमः अष्टोत्तरशतंगुल
 स्तब्धमः इति बोध्यः ॥ अस्यामेव पापनाशनी सप्तमीव्रतं हेमाद्रौ शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां यदशतुकरो भवेत् तदा
 स्यात्सुमहापुण्या सप्तमीपापनाशनी तस्यांसं पूज्य देवेशि त्रिभानुं दिवाकरं सप्तजन्मकृतं पापं व्रतेनानेन नश्यति
 नारदीयेष्वेवमुक्तं पदि चेद्ब्रह्मयुके यंतदा स्यात्पापनाशनी अस्यां दानं जपो होमस्सर्वमक्षयतां व्रजेदिति ॥ अत्र
 एणुक्ताष्टम्यां देवी पूजा नारदीये नमः शुक्ले तथाष्टम्यां देवी चैव विधानतः क्षीरेण स्नापयित्वा यमिष्टान्त्रं विवेदयेत्
 ततो द्विजान्भोजयित्वा परे हि स्वयमप्युत भुक्ता समापयेद्देवदत्तं संतातिवर्धनं अत्रैव देवीपुराणोक्तं दुर्गाव्रतं देवी
 व्रतं प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधनं आवणेशुक्लपक्षे तु अष्टम्यां वा युभोजनः स्नात्वा सार्द्रपटो भूत्वा देवीं क्षीरेण स्नाप
 येत् दत्त्वा पायस नैवेद्यं स्वयं भुजितं तद्व्रतीति ॥ आवणेशुक्लपक्षे तु अष्टम्यां वा युभोजनः स्नात्वा सार्द्रपटो भूत्वा देवीं क्षीरेण स्नाप
 द्रवन्वभ्यां नक्तु नरः पक्षयो रूपवा स वा कौमारी चण्डिकां यजेत् रौप्यां पापहरां गंधैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपकैः नैवेद्यां वि
 धैश्चैव कुमारो भोजनैस्तथा एवं यः कुरुते भक्त्या कौमारी व्रतमुत्तमं स विमानेन गच्छेद्दैर्वा लोकं सनातनं ॥ आव
 णशुक्लदशम्यां शिवार्चनं व्रतं नारदीये आवणेशुक्लदशम्यां सर्वां शापरिपूर्तिं दा अस्यां शिवार्चनं शस्त्रं गंधार्च
 रुपचारकैः तत्रोपवासं न कंवा द्विजानां भोजनं जपः होमो दानं च येन चादेः सर्वपापप्रणाशनं ॥ आवणेशुक्लकादशी
 पुत्रदा तदुक्तं नारदीये एकादशी नमः शुक्ले पुत्रदां समुप्यवै द्वादश्यां निषतो भूत्वा पूजयेच्च जनार्दनं उप
 चारैः षोडश्यां निरुततः संभोज्य वाडवान् दद्याच्च दक्षिणां तैः पुत्रं प्राप्येह सहस्रं यति विष्णोः पदं साक्षात्सर्वदेवनम
 रकृतः अस्याः कथा भविष्योत्तरे पाश्चैव मुधिष्ठिर उवाच आवणस्यासितपक्षे किं नामैकादशी भवेत् कथं यन्म
 प्रसदि नममाग्नेमधुसूदन श्रीकृष्ण उवाच शृणुष्व वाहितो राजन् कथां पुराणिकीं शुभां यस्य शिवपुत्रेण वा

ज्ञेयपफलं भवेत् द्वापरस्य युगस्यादीपुरीमाहिष्मती शुभा तस्यामही जिदास्या तोराज्यं पालयति स्वक पुत्रहीन
 स्य तरेयै वनत्तद्राज्यं सुखावहं अपुत्रस्य सुखं नारित इह लोके परत्र च ततोस्य पुत्रहीनस्य कालो बहुतरगेतः न प्रा
 तद्वत्सु तोराज्ञः सर्वसौख्यप्रदोत्पत्तां दृष्ट्वात्मानं प्रवयसं राजा चिंतापरो भवत् सदेगताः सभामध्वेदं वचनमद्र
 नीत् इह जन्मानि हे लोकानमया पातकं कृतं अन्यायोपाजितं विनक्षिप्तं कोशे मयानहि ब्रह्मस्विदेव विष्णुनम
 या पल्लवं कथितं न्यासापहारो न कृतः परस्परबहुपापदः सुतवत्पालिता लोका धर्मैषैव जिता मही दुष्टे पुपातिता
 दृढां वंधुमित्राप्रिये च्यपि शिष्टास्तु पूजिता निरपद्वेभ्या अपि मया जनाः इत्येवं ब्रजतो मार्गधर्मयुके द्विजोत्तमाः कस्मा
 न्मम गृहं पुत्रेन जातस्तद्विभृश्रुतां इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः सपुरोहिताः मन्त्रयित्वा हि ततो वज्रमुरते गहनं
 गतं इतश्चेतश्च पश्यंत आश्रमान्मानि सेवितान् नृपतेर्हितमिच्छंतो ददृशुर्मनिसत्तमं तप्यमानं तपोयोरनिरानंदं
 तिरामयं निराहारं जितात्माना जितक्रोधं सनातनं लोमशं धर्मतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदं दीर्घायुधं महत्मानम
 नेकब्रह्मसंभितं कल्पेकल्पे गते यस्य ह्येकं लोमारयशीर्यते अतो लामशनामास्य त्रिकालज्ञं महामुनिं तदृष्ट्वा हर्षि
 तः सर्वे आलभ्य मुस्तस्य सन्निधिं यथान्पादं यथाहर्तं नमश्च कुर्यादिति विनयावनताः सर्वे ऊचुश्चैव परस्पर
 स्मद्ग्रायवशादेव प्रातोयं मुनिसत्तमः लोमश उवाच किमर्थमिह संप्राप्ताः कथय ध्वंस्वरकारणं महर्शनं तद्वादेने
 नस्तुवंत इव मार्गकिमु जना ऊचुः संशयच्छेदना र्थाय आगतस्तव सन्निधिं पद्मयोनिः परतरस्त्वत्तः श्रेष्ठेन विद्यते अ
 तः कार्यैव शात्प्राप्ताः सर्मायं भवतो वपं मही जिज्ञासुराजानः पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतं वयं तस्य प्रजा ब्रह्मन् पुत्रवत्तेन पा
 लिताः तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन दुःखिताः तपः कर्तुमिहा यातामूर्त्तिं कृत्वा तु नैष्टिकौ तस्य भाग्यवशाद् दृष्टो ह्य
 स्माभिस्तं तपोयन महतां दर्शनं नैव कार्यसिद्धिर्भवेत्तुणां उपदेशवदमुनेः राज्ञा पुत्रोपययामवेत् इति तेषां वचः श्रुत्वा

मुहूर्तैष्यानामास्थितः ॥ अथवात्रमुद्रिर्जाहो ॥ अथ जल्यपुरातनः ॥ लोमशोद्वेगः ॥ पूर्वजन्मनिवेशयोस्तेषां नहीना
 नृशंसकृतः ॥ यैश्चमांसितेपक्षेदशमीद्विषसेतथा ॥ अथेगुप्तमुष्णोपासेधुमसीमिजलशये ॥ वापिकंसजलादृष्ट्वा
 जलपानेनोदधौ ॥ सद्यःसूतासवेरसान्धेनुरत्नज्ञसमागता ॥ अतपितव्येभिद्रावात्तदस्यमापः ॥ पपीतेसाः ॥ पिवतीवार
 पित्वातामसातोषरयंप्रभौ ॥ कर्मणस्तस्यपक्वेनपुत्रहीनोऽन्योभवत् ॥ कस्यामिजनमनः ॥ पुण्यात्प्राप्तशुद्धमकंदकं ॥
 जाऊयुः ॥ पुण्यात्पापक्षय्यातिपुराणैश्चप्रीतेभूते ॥ भुग्म्योपदेशं कथमनेनप्राप्तस्योभवेत् ॥ अथशंभवस्यसादेनपुत्रोभ
 वतिभूपतेः ॥ लोमशउवाच ॥ अथपुण्येकप्रशस्तपुत्रदानमाविश्रुत् ॥ अथकादशीवर्षाच्छिन्नदं कुरुध्वंतद्वतंजनाः ॥ यथावि
 धियथान्नायंयथोक्तंजाभाप्रतिभृतं ॥ अतुरयपुण्यसुविमुल्लसद्वत्तंनृपतेर्जनाः ॥ अथयं कुतस्तुतिपुतराज्ञः ॥ पुत्रोऽभविष्यति ॥
 शुभवतिलोमशवत्सवंशे ॥ अथद्विजोत्तमः ॥ अथद्विमुखः ॥ अतमजन्महर्षोऽपुष्टविलोचनः ॥ अथवाणंतुसंसासाद्यसृ
 त्वालोमशमापितम् ॥ अथान्द्रासहवत्तं कुतः ॥ अथसुमन्वितः ॥ अथपुत्रादशमीपित्रसेपुण्यैतद्वर्तुनृपतेर्जनाः ॥
 एवमेपान्त्पुत्रेष्टपुत्रदानासुविश्रुत् ॥ अथकंठव्यापुत्रासिच्छिद्रिहिलोकेपरजन्म ॥ अथश्रवामाह ॥ अथमेतरयानरः ॥ पापैः ॥
 प्रमुच्यते ॥ इहपुत्रसुखंआप्तमरजस्वर्गांतिलभेत् ॥ अतिसुविषयोत्तुप्रपुत्राणयोः ॥ अथवाणशुक्लपुत्रदाना
 मैकादशीवतकथा ॥ अथराममेव ॥ अथद्विद्वदश्रीवत्तं ॥ अथरणीयतेषु ॥ अथराहे ॥ अथदुर्वासाद्वेगार्वा ॥ अथमे
 वश्रावणेनुमासिसंकलप्रदादशमी ॥ अथप्रेरपामंदंयंयुष्मत्तुल्यैः ॥ सुद्वयिप्राप्तं पुत्रमश्विधरयुतिवैकटिं ॥ अथो
 द्वापयजठरमुरः ॥ अथसुरापयः ॥ सुप्रियायैवैकुण्ठभुजादौ ॥ अथवाहवे ॥ अथद्विच्छायांसिपुत्रयशुरेवैपरमात्मने ॥ एवम
 न्यैष्यमेधार्वांतरयश्चैषुपूर्ववत्प्रदं ॥ अथपुत्रप्रेतजसौवर्णवृद्धकथाविजक्षणः ॥ नुहृत्तुद्विभुजः ॥ कर्पाध्यातस्तिमितलोच
 नः ॥ एवमेवसंपूज्यग्राह्याप्रतिवेदभूतः ॥ श्रीधरासुहृत्तुर्गोविण्डः ॥ सदा ॥ अथनेनविधितः ॥ पूर्वद्विदशीसुम्

पोषिता शुद्धोदनस्य बुद्धोभूत्स्वयंपुत्रो जनार्दनः महतीं च श्रियं प्राप्सः पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ भुक्त्वा राज्याश्रयं सोऽथमा
 तं परमिकमातः इति वारहेधरोऽपि ब्रूते पुत्रावणशुक्लबुद्धादशीवर्तं नारदीयेतु ॥ बुद्धोदश्यां तु नभःशुक्ले श्रीधरं पूजये
 द्ब्रूती गंधार्धैस्तत्परो भूत्वा दधिभक्तौर्द्विजोचमानः ॥ संभोजयद्दक्षिणारौप्यं दत्त्वा तत्त्वा विसर्जयेत् ॥ ब्रूते नानि न देवेशः
 श्रीधरः श्रीयतामिति ॥ अथ श्रावणशुक्लद्वादश्यां पवित्रारोपणमुक्तं विष्णुरहस्ये ॥ श्रावणस्य सितपक्षे कर्कटस्थे दि
 दाकरे द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारोपणं स्मृतं ॥ द्वादश्यां श्रावणेषु वापि मंचदश्यामथापि वा ॥ अनुकूले पुकर्तव्यं पंच
 म्यामश्रवापि वेति नारद उवाच श्रुता मया विधानोका विष्णोरराधनक्रिया ॥ त्वत्प्रसादात्सुरश्रेष्ठ जन्मदुःखक्षयप्र
 दा भूयोऽपि श्रोतुमिच्छामि स मयूकपूजां फलप्रदां ॥ अल्पश्रेष्ठे न देवेश महानुपपन्नफलप्रदां पवित्रारोपणं कृत्वा विष्णो
 भक्तिसमन्वितैः किं फलं प्राप्यते देवनरैस्तद्गतमानसैः ॥ यस्मिन्काले च कर्तव्यं विधानं च तथा भवेत् ॥ त्रिधौ कस्यां पंधा
 मसूत्रप्रमाणं च यथाविधि यावंतस्तत्तत्वरसास्मिन्स्तन्नतन्नानुमंजणं ॥ तद्वन्म्यासविधानं तु तथा चैवा विवासनं ॥ आरोपणवि
 धानं च उपर्वातस्य चाक्रियाः विसर्जनं च देवस्य पवित्रारोपणादिकं ॥ किं कृत्वा फलमाप्नोति हि यतः किं न कुर्वतः एतत्सर्वं समा
 चक्ष्वे विधानं त्रिदशभ्वरवह्नावाच शृणु वत्स परं गुह्यं विधानं देवनिर्मितं मया श्रुतं पुरा स मयूकसकाशाच्चक्रपाणिनः पवि
 त्रारोपणं विष्णोर्भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ॥ आद्युःकीर्तय शः पुण्यं संप्रतः भोगधनावहं पुण्यं नानुपपन्नं पुण्यं सर्वपापहरं शुभं प
 वित्रारोपणं तत्स्यात्पवित्रं परमं स्मृतं ॥ संवत्सरं नरो भक्त्या समभ्यर्च्य जनार्दनं ॥ यत्फलं समवाप्नोति पावित्रारोपणेन तत्
 न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः ॥ तस्य सांवत्सरी पूजा निष्फला मुनिसत्तम ॥ तस्माद्भक्तिसमयुक्तैर्नैर्विष्णुपरा
 यणैः ॥ वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पावित्रारोपणं हरैः ॥ श्रावणस्य सितपक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे ॥ द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारो
 पणं स्मृतं ॥ सिंहस्थे वारवौकार्यं कन्यायां तु भतिश्रवा ॥ तस्यामेविति यौ स मयूकस्तुलारस्थे न कथंचन ॥ विष्णोरुद्गरस्य

सर्वस्य विरंचेः परमस्वरूप्य च देव्यगणधिनारूप्यमादृष्टानदस्वयं पवित्रारोपणं कार्यमन्येषां च यथाविधिः
कस्याफलहानिः स्यात्स्वस्वरूपकृतार्चनात् सर्वेषां तु महापुण्यं पवित्रारोपणे कृते तिथयस्तत्र विन्यासाः पृथगुक्तस्त
पोधनाः प्रतिपन्नदस्यैकापवित्रारोपणे तिथिः श्रियो देव्याद्वितीया तृतीया तृतीया भुक्तमातिथिः ततो घातुमवा
न्यारस्तु चतुर्थी तस्मत्स्वयं पंचमेशेषराजस्य षष्ठी प्रोक्ता गृहस्य च सप्तमी भारकरस्यैका दुर्गाया आष्टमी
स्मृता सातृष्टानवमी प्रोक्ता दशमी वासुकरस्मृता एकादशी ऋषीणां द्वादशी चक्रपाणिनः त्रयोदशी
ह्यनरूप्य शिवस्यैका चतुर्दशी ममेदेव मुनिश्रेष्ठ प्रोक्ता सातिथिः तस्मत्तः यथोक्तशुक्लपक्षेति तिथयः
श्रावणस्य च सर्वेषामेव देवानां कार्यता सुयथाविधि नारद उवाच दशस्मिन्सूत्रं तु कर्तव्यं पवित्रं च क्रपाणिनः
प्रमाणं वैवर्तनं पुण्यं वैवेहर्कदृष्टं कनिष्ठमध्यमे वैवर्तने यथा विवर्तके यथा कृते फलं कर्तुं रतं ह्यदस्वपितामहः ब्रह्मा
वाच शृणु वत्स यथा कार्यं यत्सूत्रं यत्प्रमाणं विधानं च यथा तस्य फलं तस्य यथा भवेत् प्रथमं दर्भसूत्रं च प्रष्टुमर्हत
तः परं शुचिका पर्णसूत्रेण निर्मितं वा शुभावहं शुचिर्भूत्वा शुचौ देशे कारयेत् प्रयत्नतः तद्विधाने पयुक्तं तु यथो
क्तफलदायकं कन्या तु कर्तव्यं सूत्रं नारी वा यथातिव्रता विधवा साधुशीलवा सूत्रमर्तुं कर्तव्यं केशयुक्तं क्षतं दंष्ट्रा
मय्यरकादिदूषितं मलिनं नीलरक्तं वा प्रयत्नेन विवर्जयेत् यथोक्तं सूत्रमादाय त्रिगुणभिः प्रयोजयेत् पवित्रं ते
न कुर्वीत कनिष्ठोत्तममध्यमं कनिष्ठं तत्र विज्ञेयं सति विंशतिभिः शुभं मर्त्यलोके तु तत्कर्त्तुं सुखायुर्धनपुत्रदं च
तुः पंचाशताज्ञेयं तं तानां मध्यमं परं ब्रह्मेतरसहस्रं तं तानां पारिसरस्यया वनमाला स्मृतं विष्णोर्दत्ता मुक्तिप्रदा हि सा
कनिष्ठनाभिमात्रं स्याद्दूरुमात्रं तु मध्यमं पवित्रं चोत्तमं प्रोक्तं जलुमात्रं प्रमाणतः वनमाला प्रमाणेन प्रतिमायाः प्र
णीयते नराणां जन्मसंसारमृत्युदुःखप्रणालिनी कनिष्ठे द्वादशैवोक्तमध्यमे द्विगुणः स्मृताः त्रिगुणस्तु

तमिषोकाग्रं यपरुणवित्रके शतमष्टोत्तरं कात्तमं भूतिना विधानतः । मुतींद्रवत्तमालिपां विष्णुपूजनतत्परैः । अथि
वासनसूत्रे मध्ययोदादशरभ्यताः । तत्तुत्यासविधां तु श्रुत्वा तां गृह्यमुत्तमं ॥ इदं विष्णुरितिरुपातो मंत्रराशिर्द्विजन्म
नां शूद्राणां तन्तुविन्यासे मंत्रो वै ह्यद्रुशश्चरः । तत्रावतर्तमेत्तु मंत्रं व्यावर्तो मध्यमः । स्यताः । एकधा चादिधुचैवादिधुचैव
पवित्रके हरे प्रविमथि सकृन्मंत्रजम् । मध्यमसूत्रमसौर्द्विभिः । कुकुमिश्रीरुक्पूरं च दत्तदि विलेपनैः । पवित्राणि
विलिप्याथ तन्तुन्यासपुरःसरं । मूलमंत्रेणैवैकधर्मं । पवित्रारोपणद्वये । एकद्वयं च तद्रात्रौ मूलमंत्रेण भक्ति
मान् । एकादश्यां शुभं भयः पुष्पधूमविलेपनैः । त्रैवेद्यं प्रवक्ष्याम्यः । पूजयेद्वरुद्धं ध्वजं च देवभूतभुभारम् । तैर्मल्लयुद्धैः सुव
लिगतैः वायैर्भूरजशशायैर्जागृरुद्राभो जिशिः । शीर्षिकशरसंयोज्य वटुकपूपमोदकैः फलैः सुगंधैर्मयूरैर्नैवद्यैः करिष्वदेरः
एकादश्यां नरो भक्त्या संपूज्य मधुमुदकं प्रवित्रारोपणमुक्कुर्याद्वत्तदवस्य चाक्रणः । सोपवासः शुचिः स्नातः कनजप्रयोगिज
तंद्रियः दत्त्वा दानं द्विजाधिरुद्रैः पूजयिष्याजनादं नृपुत्र्यं धिवा । स्मृतं सन्मयकसमादाय दत्तवित्रकं । अत्रेदेवेति मंत्रेण वि
ष्णोर्मुक्षीति वेशयेत् । अथ मंत्रोद्दिश्या तृतीयां विनाशोपणं स्यात् । अद्रस्य मूलमंत्रेण विनैव पूजयेद्वरिद्याशब्दद्वयशु
क्षरेणा । स्तुतिमंगलातिर्षोर्पूजित्वा दत्तजिः स्तुतिः । पवित्रारोपणं कुर्याद्वेदोपस्थान् स्विमं मंत्रं । मणिविद्रुं ममाला
मिर्भंदारकुसुमादिभिः । एषासावद्वसर्गपूजात्तवा स्तुतु परुद्धश्च जडः मंत्रहीनं किञ्चिद्दीर्घं भक्तिर्दीर्घं भजनादेन । अथ पूजितं
मया देवपुरिषं तद्वत्तु मे । वत्तमाला मम धेनुका कोरुतु मे । सततहरे । प्रविचमस्तु तेन हरे । पूजां ब्रूहरे । प्रविच
कविष्णोर्वरसुहृदश्यां पूर्णं । मल्लुश्रा म्रोद्गृह्य कुर्यात्तु पूजात् । त्रिभिधा प्रयातु । प्रोक्षं प्रोक्षं द्वे शश्राणि पश्यतुः पुनर्द्विभि
योऽपुदया द्विभ्यो हरिमुद्दिश्य दक्षिणां । ततोऽपि भोजयेत्तत्र यत्पुंश्चिता तद्वद्विनिर्गच्छत्यग्रं धातुके प्रयासैः । पुनर्द्विभ्यो वर
भूषणैः । प्राप्य मंत्रं पुनरोऽपि प्रयो मक्त्या त्राह्यं यत्तु सः । स गच्छति विमूढात्मानं रक्तं हितराधुमः । तस्मात्तस्यैव मुच्यते न

यथा विष्णुतथागुरुं श्रान्देनार्थयेद्यत्तुसमुक्तिफलमाप्नुनात् यथा विष्णुस्तथा विप्रायथा विप्रास्तथागुरुं त्रिस
 ध्यंपूजयेद्यत्तुसमुक्तिफलमर्हति निः क्रम्यदेवतांशारारसंपूजयितुं देवताः मूलमन्त्रेण जुहुयादहोसद्युतपापसः । त
 तोनुपूजयेद्विप्रान्दध्याच्छतयाचदक्षिणाम् । तौ ब्रूयुर्धर्मधाम् ॥ पूर्वजपित्वा विसर्जयेत् ततो वधुन्यविशिश्रान्तिभिज
 समाश्रितान् भोजयेदां गतां श्रान्यानिभक्षुं कंश्चिदंशकिनः ॥ पूजयेद्विधिं विनिर्वर्पयन् विजारापणे हरः विष्णोः सायु
 ज्यमाप्नोति पुनरावृत्तिवर्जितं स्थण्डिले देवदेवर्य एषं प्रविधिः स्मृतः ॥ १ ॥ पवित्रारोपणे विष्णोः ॥ विशेष्ः श्रूयतामिह
 यावन्मानसमायुक्तभावयेत जनार्दनं ॥ तावदंगुलकंतरमपवित्रमाजवरस्मृतं ॥ यावतो ग्रथयः शोकाः ॥ स्वतस्ते श्रा
 नमंत्रेण तत्रैव मूलमन्त्रेण दद्याद्विष्णोः पवित्रकप्रतिमायां स्थण्डिले वा कृत्वा विष्णोः पवित्रककुलानां शतमुद्धृत्य विष्णु
 लोकं ब्रजेत्तरः ॥ एवमपाद्या विधिना पवित्रारोपणं हरः श्रवणं हृत्वा विधानेन हरिं च सपवित्रक विसर्जनस्य मन्त्रेण श्रुते
 नैवपवित्रकं सांस्वरांशुभापूजां सर्पाद्या विधिवन्मन्त्रेण दत्तं पवित्रार्थं विष्णुलोकविसर्जितः मन्त्रेणानेन तत्सूत्रप
 वनार्थं पथा विधि उत्तार्य ब्राह्मणे दद्यात्तोषे चार्थविसर्जयेत् यावत्पुण्यपरस्मृतसम्यक्पवित्रारोपणे कृते उपर्याकृते
 भक्त्या तत्फलं चाप्नुयात्तरः श्रुतेनैव निधानेन तत्स्य पूजा विसर्जनं प्रार्थनत्वाह नंदानं समस्तं विधिना चरेत् न त्वमं
 शः समवेश विसर्जनविधिक्रियाः श्रवते च सुरेन्द्राणां सर्वकामानवाप्नुयात् श्रापुर्वलं यनं विद्यामारोग्यं कर्तिम
 न्ययां प्रयच्छति यथाशक्त्या प्रसन्नास्तु दिवौकसः ॥ श्रविते देवदेवेशं शंखचक्रगदाधरे श्रवितः सर्वदेवाः स्यु
 र्यतः सर्वगतो हरिः श्रवनेन सर्वलोकेश सुरासुरनमस्कृते केशवकेसकोशिद्वेनयाति नरकनरः प्रार्तमये पराहणे
 च सुरासुरगुरुहरि येन मतिनरानिदं यतते नरकगामिनः तपस्तपत्वानसो वोरमरएवे विजिते द्विषः परफलसमवाप्नो
 तिरमुखात्तद्गुरुद्वयं इति गुह्यतमं विष्णोः पूजाः कल्पमयोदितं समाचरति यो मर्त्यः स्याति परमां गतिं इ

त्रिहंसपुराणोक्तः पवित्रारोपणविधिः शिवगणेशिवपवित्रलक्षणं एकाशीत्यथवासुत्रैः विश्रुताचाष्टमुक्तया । प
 चायातावाकत्तव्यतुल्यग्रन्थतरालकं द्वादशांगुलमानानिर्वासादष्टांगुलानिवाऽलिंगविरतरमानानिचतुरंगुलिका
 निवाऽतथैवपिडिकासुपथैयतुर्ध्वंसावदैवतं गोगावतरिककार्यपवित्रमातिसुंदरं ॥ गोगः ॥ शिवः अर्थाविष्णुरहंस्वयो
 कः पवित्रारोपणविधिः नारदउवाच भगवन्नदेवदेवेशपुंस्कौतुहलं हि मे प्रवित्रारोपणं पुण्यप्रसादाद्भक्तुमर्हसि प्रवि
 त्रैतिकथं संज्ञाकृतोत्पन्नं किमुच्यते कृते वा किं फलं प्रोक्तं ॥ विधानंतस्य कीदृशं द्रव्येनेकेन वा कुटुम्बार्तिकं प्रमाणं हित
 रस्मत् किदैवतं च किं छंदः को वा तस्य ऋषिः स्मृतः आर्थात्मचाधिभूतं च आधिदैवकं यं भवेत् केन मंत्रेण तत्कुर्याद्विधानंत
 स्य कीदृशं कस्मिन्कालेतु कत्तव्यं नक्षत्रे प्रातिथ्यै कथं क्रियंते धियते कालमेतद्वहिसुरेश्वर श्रीभगवानुवाच साधुना रद
 धर्मज्ञतोपि हंस्त्वयानं प्रशृणुष्व तव वक्ष्यामि पवित्रारोपणं क्रमात्पावयत्येव यन्निरयं जायते भववंधनात् पवित्रेतेन वि
 स्थातन्नाहं ते जाहिर्गायते विष्णवास्त्वयं यत्तु विस्वांतितदालोके निगद्यते तदेव सूत्ररूपेण यज्ञेशः कर्मणः प्रभुः तदेव त्रिगु
 णं भूतमेतन्नां रणस्त्वया विदेवास्मां त्रिवेदास्मां श्रृंगारः ॥ पण्डितः स्मृतः तैत्तवचः समुद्रतावरहा धर्माग्निभिराः कुत उ
 त्पन्नं भवति यत्तं प्रश्नस्यैवेदमुतरं संपातेन च संभूता तत्रात्मा परिकीर्तितः तैत्तनां प्रथमो देवो वासुदेवो जगद्गुरुः हस्तां
 युधोद्वितीयश्च प्रद्युम्नश्च तृतीयकः ॥ अपरं सर्वं निरिच्छंस्तु ततो नारायणः ॥ प्रभुः ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथैवाग्निर्ब्रह्म
 णसमाश्रितः अधिदेवेन रूपेण आर्थात्मचा निबोध मे ॥ १७ ॥ मनोबुद्धिरहंकारस्तन्मात्राणि तथैव च ॥ जीवश्चेति
 नवैवाव्यंशं ध्यात्तिसं तं पवस्ति यथाः ॥ १८ ॥ यो रंति रंतिं पृथिव्या भूभुवस्त्वं स तथैव च ॥ १९ ॥ अकारश्च उकारश्च मकारश्चाधिभू
 तके आग्निश्च यत्तथा कर्म त्रयं च सद न त्रयं ॥ २० ॥ त्रियं पवित्रं तद्विद्वानां धिदेवमुदाहरते ॥ २१ ॥ छंदश्चैवाजगा यत्रापि यस्मादपि
 उच्यते वासुदेवः परस्तरस्य ॥ देवतापरिकीर्तता ॥ २२ ॥ योगोरस्य सर्ववेदानां ॥ ब्राह्मणानां विशेषतः ॥ अलं

कारहिजातीनां कर्तव्यप्रतिपत्तिरं ॥ शरद्वर्षासुकुर्वीतपवित्रारोपणं शुभं ॥ यावच्चधारयेत्ततस्तवात्कुर्वीतवैव्रतं ॥ तथाप
वित्रकं कृत्वा ॥ नोन्मासान्मासमेव वा ॥ पक्षद्विमासमर्द्धं वा ॥ त्रिरात्रं च एव वा ॥ अर्द्धचकार्त्तिकं कृत्वा सितपक्षाद्यनुक्रमा
त् ॥ यथाशक्त्या यजेदेवं कालसंकल्पनात्तथा ॥ पावित्रे ध्रियमाणैर्नैत्याज्यं द्रव्यं ॥ तर्क ॥ अत्रपवित्रकृते पश्चाद्येष्टविच
रेदुधः ॥ सुगन्धशोभनं रुद्रविजयचवतुर्थकं ॥ आपाढस्य क्रमेणैव देवतामानिधारयन् ॥ द्वादश्यां श्रवणे वाथ चाष्टम्या
मथवा द्विजा ॥ अत्रनुकल्पे तु कर्तव्यं प्रचदं ग्रामाणां प्रिव ॥ सुव्रतसन्निकं कृत्वा तत्रावत्कलसंभवं ॥ कार्पासिकतथा कटुप
दार्भिकं च पिकारयेत् ॥ ब्राह्मणी कर्त्तितं सूत्रमन्यद्वा तु यथास्तु चि ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य दालयेत्तिर्मलं भसा ॥ अस्तेन शोष
येद्देवान्केशायाश्च स्वयं वृधः ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुःपंचाशदेव वा ॥ सप्तविंशतिरेवाष्टाद्विंशमभ्यकनीयसा ॥ अष्टाद
श्वं ब्राह्मणं तु यथ्यथ्येतासां रमृता ॥ तद्वैमं ह्यसमाश्च व्रतं धर्मधर्माः रमृताः ॥ अष्टमं नाभिमात्रं स्याद्दूरुमा ॥ तद्विंशिकं
हत्तमं जालुमात्रं च प्रतिमायातिगद्यते ॥ एवं हिरुप्रतः कुर्यादधर्मात्तममध्यमे ॥ अष्टाशोभं प्रकुर्वीत प्रथमं विपमा रमृता ॥
सैव शोका मन्वेदेव प्रपिदैवतविग्रहा ॥ अत्रोत्तमं द्विजाश्रेष्ठ एव विद्याद्विचक्षणः ॥ अथ षड्विंशत्याश्वयुज्या मिप्रथमकणिकांतरे ॥
दलाशो द्वितीये च दिशापालांतं प्रप्रथयाशुत्तया तु कर्तव्यं प्रप्रथया शोहाति क्रमात् ॥ प्रितो माततः शुद्धात्तमशुद्ध रतथै
व च समदाचारि स्थितो भवो वेदवेदांगपारागः ॥ ब्रह्मब्रह्मो पुशुतः सौम्यः सर्वभूतहिते रतः ॥ आचार्यः सत्तु विज्ञेयः सर्वकर्मरतो
हि सः ॥ ब्राह्मणः शांतिपेवैश्वर्यपरतया स्त्रीशूद्रएव च ॥ स्वधर्मं वास्थितः सर्वभूतहिते रतः ॥ आचार्यः सत्तु विज्ञेयः सर्वकर्मरतो
संतोषयेच्चतं यज्ञार्थाय येषु आहुतं कुरु मन्मथो ॥ पवित्रैश्च सज्जितमजयेयं यधुसूदनं ॥ करिष्याम्यं वामिह्यु के संभारं ॥ अथ
समाचरेत् हरेः पूजादिपुस्तर्पणं रतेन विवेदयेत् ॥ यथाशुत्तया प्रावित्रं च शुशुचिः कुर्यादतं द्वित ॥ अष्टादशरेण मन्वेद्यप्रभृतेषु
षयसतथा ॥ कुंकुमरोचनाचैव कपूरेण समन्वितं ॥ आहुतु केन मन्त्रेण ॥ एष रतेनार्घ्यं विनिक्षिपेत् ॥ समस्तेन ततो मन्त्रो मन्त्रयेत् ॥

विचक्षणः उक्तैर्नयतुमञ्जेषाद्यर्थैतपावित्रकं इतिकुंकुमन्तिः क्षिप्यनमइतितदुपरिकपूर्वमिति ष्यरतेनमलाधिरा उं
 नमोत्तारायणायतिसमस्तेनमञ्जेषाभिर्मन्त्र्यः समस्तेनैवपवित्रमलकुंर्यात् इतिविष्णुरहरस्योक्तपवित्रारोपणविधिः
 स्मृतिकौरुमेहेमाद्रौ कालोत्तरेपवित्रारोपणप्रकरणे कृतेमणिमयंकर्षयैत्रायाहेमसम्भवं पञ्चजडापरेसूत्रकर्मसं
 तुकलौस्मृत यतेर्मानसकार्यमिति अथनृसिंहपरिचर्या रामार्चनचद्विकोक्त पवित्रारोपणविधिः आचरणस्यसिते
 पक्षेद्वादशपञ्चीनकादिभिः उक्तस्वदाप्रकृतव्यःपवित्रारोपणोत्सवः तथाचवहव्यचपरिशिष्टे सस्नातःसर्वतोर्येषुसर्व
 यज्ञेपुर्दीक्षितः हरेश्च्यतिमात्रोति यः पवित्रंसमाचरेत् विधिनाराःस्वद्वेनयोनकुर्यात्पवित्रक हरतिराक्षसारतस्य
 वर्षपूजादिनंफलम् पाश्चत्ये उर्जैर्ब्रतमधौदोलांश्चावणातितुभूजनाःचैत्रेदमनकारोपमकुर्वणाव्रजव्यधः पवित्रारोपणं
 विधात् आचणोनभवेद्यदि कार्तिकावाधिसिंहैर्कैर्नव्यमितिनारदः इतिपवित्रनिर्यता प्रयोगासारादुत्पत्तिपवित्र
 रूपप्रतन्यते कनीयानवासुकेर्भातापवित्रोनामनागराट् इतिहाराव्रतोभूत्वाद्विकंशरादांशतं तपस्तेपुंसमाश्रित्य
 देवदेवंमहेश्वरं प्रसन्नस्वतपसातस्यपुरतःपुरुषोत्तमः॥॥॥ तर्हिहरश्चभूराविरासिदुर्माध्वरः प्रसादाभिमुखं
 दृष्ट्वादिवेशंभुजगंभ्वरः कंठाभरणताम्रांस्रवेवद्वेष्टुमनुत्तमं तद्वेद्याभाष्यतुक्तोदधारत्रिपुरांतकः ॥॥याज्ञाज्ञरमैव
 चान्यपपवित्रायात्मयोगिने यत्वांनवहुमन्संतपशुसांभवितामया ॥॥जप्रहोमादिजतेपापलत्वाभूतनिश्चयात्तत्रैव
 आचणेमसिनक्षत्रेष्वपिष्वेष्वेव ॥ तस्मादाराधयन्तुत्वात्तत्पत्नीमितिकेवतः ॥॥ध्वौदिकाःसकुहोमेनपूजांकुर्वतुतेनह
 त्वत्सादृश्यानुकारेणतिवीतेनैवतांत्रिकाः ॥॥अथविष्णुरोध्यपूर्य्यदेवताधूपविभक्तं नावागुप्तोक्तमार्गेणतुस्यकर्त
 व्यतौच्यते हेमरौप्यताम्रशौभैःसूत्रैःकोशेषुर्जैःशुभैःकाशैस्तथाचकार्पासैर्जर्दणैःप्राक ॥॥तैःशुभैःकन्ययावापवित्र
 स्यात्तपुंश्चत्मादिभिःकृतैः स्नात्वात्रिपुराणितसूत्रं ॥॥त्रिपुराणिकल्पशोधयेत् अग्निष्वेत्पंचगव्यैरङ्गिःप्रक्षालयेत्ततः

मूलेनाष्टोत्तरशतं नाप्यभ्यारमसंज्ञया । अभिमन्त्रयेदिति शेषः । शंखोदकेनाभिपिच्यपवित्राणि विनिर्मेयेत् । दुग्धद्र-
व्याज्यविष्मृद्वैः पचगव्यक्रमं विदुः । आप्यायस्वदधिक्रावणस्तेजोसिपचगव्यके । गधद्वाराचगायत्री क्रमाद्देश्यं वि-
चक्षणैः । इतिसूत्रशुद्धिः । तत्रोत्तमपवित्रतुपद्यासहशतौ स्त्रिभिः । सप्तत्यासहितद्वाभ्यां पवित्रं मुध्यमस्मृतं । साशीति-
नाशतेनैव कनिष्ठं तस्माच्चरेत् । अष्टोत्तरतदर्द्धार्द्धं नवसूत्रे क्रमेण वा । जानूक्तानभिपर्वतमुत्तमादित्रयं भवेत् । अष्टोत्त-
रसहस्रेण वनमालां प्रकल्पयेत् । उत्तमस्य पवित्रस्य द्वैपुष्पेनाभिमावयेत् । आरभ्य मुकुटं प्रातस्तसूत्रेण रचिता शुभा-
भ्यामादलं विनीमाला वनमालां प्रकीर्तित्वा यजमानपवित्राणां धिवासनपवित्रक कनिष्ठेन समकार्यमध्यमेन समगुरोः शु-
र्वीतायेपवित्रवमध्यमेन समशुभं । साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरेत् । उत्तमं तु शतग्रंथि पंचाशदग्रंथिमध्यमं
कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात् । पटत्रिंशच्चतुर्विंशत् तद्वादशोतिचके चतुर्विंशत् तद्वादशाष्टाविर्यके मुन-
यो विदुः । अंगुष्ठपर्वमं जंतुकुट्यादग्रंथिमद्योत्तमे तदर्थे न तदर्थे न मध्यमे न च कनिष्ठके ग्रंथी न कुर्वीत सर्वत्र सुदृत्ता न सुमनोह-
रान् । नवैविपमसंख्याकान् ग्रंथान् कुर्वीत कर्हिचित् । विशेषेण प्रदानेन कर्तुः । स्यादशुभं फलम् । पवित्रं परयाभक्त्या त-
स्मात् कुर्वीत शोभनं । कुक्कुशो च तत्रैव कपूरेण च मिश्रितं । तेन संपूजयेत् सजमष्टाध्वरविमंजितं । ततो अभिमन्त्रयेत् । तद्वदं-
विष्णुश्च नवतः द्वादशाक्षरमंत्रो वा सर्वसाधारणः स्मृत इति पवित्रलक्षणं । । ततस्तानि पवित्राणि वैष्णवे पटले शुभे सं-
स्थाप्य शुचि वस्त्रेण विधाय पुरतो न्यसेत् । अस्तु तिसंमितवर्णैः कुर्यात् पटत्रिंशत्ताकुशैः मंत्रयेन्मूलमंत्रेण प्रचगव्येन शो-
षयेत् । तां तं कक्षांतरे कृत्वामानसं ज्ञानमाचरेत् । ततस्तत्सर्वतोरक्षा कृत्वा सोहो ममाचरेत् । महाज्ञानं प्रकुर्वीत उपचार-
स्तथैव च देवस्य सर्वतः स्यात्प्यादंतकाष्ठजलकुशाः । मृत्तिकां च हरिद्रां च कुष्ठगोरेचनानि च । पादकोपानहच्छत्रं च ।
मरव्यजन्त तथा । श्रीह्यादीनि च धान्यानि पुरतः स्थापयेत् तथा । दडवः स्त्रिणि पातैश्च स्तोत्रैर्नानाविधैरपि । वैदिकैश्च ज-

पदैवंपथावत्प्रतिबोधयेत् क्रियालोपविधाता ध्यस्वयाविहितं प्रभो मयैतत्क्रियते देवत्वतु ध्यैच पावित्रकं नहि
 विघ्नो भवेदञ्कुरुतात्वं दयामपि सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वं परमा गतिः उपवासो न त्वां देवतोपया मिज गतपते काम
 क्रोधादयोऽप्येते न मे रस्युन्नतपातकाः अथ प्रभृतिदेवेश्यावद्द्वैशेषिकं दिने तावद्वा त्वया कार्यं सर्वस्यास्य न मोरतुते
 एवं विज्ञाप्य देवेशं गुरुपादौ प्रणम्य च कुर्यात्तु वैष्णवैः सार्धं पवित्रारोपणं हरेः कुंभं पुण्यां वृणा पूर्णं सर्वतोभद्रं केशु मे
 रथा पर्यंतुरतो विष्णोरतज्जस्रं विष्णु जयेत् संवत्सरस्य यागस्य पावित्र्यं करणाय भोः विष्णुलोकार्पयित्र त्वमागच्छ ह
 नमो रतुते श्रुतेनागहयेत्सूत्रं मूलमंत्रयुतेन च उत्तमादित्रये विद्वान्स्मरेद्देवत्रयं तथा गुणान्वेदत्रयैव ध्ययेत्तु ह्येकत्रयं
 तथा प्रकृतिं वनपूर्वायां मालायां निखिलादिमकां शुलोकं कमकुटं सूत्रे ध्यायेत्तद्वा त्रया लिति सर्वाभरणचित्रांगसर्वदेवनम
 रकृत लावण्यरूपविश्वराम नृपेष्ठसूत्रं समाश्रय सर्वलक्ष्मीकर श्रीशसर्वज्ञानमयात्मकं नित्यं तत्तु रूपविश्वराम नमः ध्ययसू
 त्रं समाश्रय श्रुतिवेगजगद्योने पुरुषात्मानं दिवस्पते कर्त्तार्यो मे प्रभो देवतेजसा सूत्रमाश्रय सर्वधातुपरारूप सर्वकर्तः
 प्रजापते सर्वधातुमेश सूत्रे स्मिन्सां निधय कुरुते नमः सर्वरत्नो ज्वलाकार ब्रह्मांडे ब्रह्मरोचिष मुकुटोत्तमसर्वांगेश्वरः
 सूत्र इहैहि भोऽप्रकृतिर्जगतः कर्त्ता सर्वलावण्यदायिनी श्रीसूत्रे नित्यकल्याणिसां निधय कुरुते नमः उत्तमादिति सूत्राणि
 क्रमोदात्तभ्या पाणिना मनुभिर्भयदेभिः पूजयेन्मूलमंत्रतः ब्रह्मविष्णुमहादेवाः श्रीसूत्रिदेवताः रम्यताः ओंकारसोमव
 ह्मैव ब्रह्मनामागः शशीरविः शिवश्च विश्वे देवाश्च नवसूत्राधिदेवताः क्रियाचर्यैरुषीर्विश्राविजये शपापराजिता मनोन्म
 नीजया भद्रा मुक्तिश्च धीश्चेद्वताः ध्यात्वा वा ह्यस्मृतीकृत्य गंधपुष्पाक्षतां कुरैः धूपदीपांतांबूलैः पवित्राणि वृधोर्चयेत्
 अथ देवकरो विद्वान्पट्टसूत्रसमुद्रवं वितस्तिमानकंडोरवधीयाः मंगलात्मकः संवत्सरकृता चर्यायाः संपूर्णफलदोसि
 यत् पवित्रारे। पण्यत्तत्कुरु कथं रे नमः ते हरेऽपि पाठः उं विष्णुतेजो ह्रस्व रम्यं सर्वपातकनाशनः सर्वकामप्रददेव

तवांगेधारयाम्यहं मूलसंपुटितादस्माद्व्याङ्ग्यपवित्रकं नीराजयेत्ततोदेवंमंगलाघोषपूर्वकं नैवेद्यविविधदद्यात्तां
 बलमनुलेपनं उपतिष्ठेत्ततोदेवंजितमिष्यादिभिः स्तवैः मन्त्रेणाश्वसुरेशानंदैवदेवंनिमजयेत् । आर्मात्रितोसिदेवेश
 पुराणपुरोत्तम प्रातस्त्वांपूजयिष्यामिसान्निध्यंकुरुकेशव क्षीरोदधिमहामागशय्यावस्थितविग्रहप्रातस्त्वांपूज
 यिष्यामिसान्निधौभवतेनमः निवेदयाम्यहंतुभ्यंप्रातरेतत्पवित्रकं सर्वथासर्वदाविष्णोन्मस्तेस्तुप्रसीदमे निपते
 दंडवद्भूमौक्षिपेत्पुष्पांजलिपुनः पूजिताभ्यन्नसूत्राणिकुम्भचपुरतःस्थितं ॥ अस्त्रेणसर्वतोरक्षेत्कवेचनावशंठयेत्
 रक्षेद्वाचक्रमञ्जेणन्तुहरेर्मनुनाथवा ब्राह्मणांस्तुनमस्कृत्यगुरुपादौप्राणम्यच गीतमंगलनिर्घोषैः कुर्यात्ज्वाग्नर
 एततःश्रद्धिवासेविधिः प्रोक्तः कपिलैर्नारदादिभिः श्रद्धिवासनकालश्च दीपिकायामुक्तः गोदोहांतरिते
 कालेपूर्वैर्घुर्वाधियासनामिति इतिपवित्राधियासनं ततःप्रातःसमृत्थापय्यात्वादेंवयथोदितं नित्यपूजां
 ततः कृत्वापवित्राणांतथैवच नीराजयेच्छनैर्दोषैर्भगलाघोषपूर्वकं स्तुत्वाचविविधैः स्तोत्रैर्महादेवंसुरा
 र्चितं ततोमंगलनिर्घोषैः शंखतूर्यादिभिः स्वनैः गंधदूर्वाक्षतैर्युक्तदद्याद्विवायसूत्रकं उरामरामनमस्तुभ्यं
 हाणेदंपवित्रकं पवित्रीकरणार्थायर्षपूजाफलप्रदं पवित्रंतत्कुरुष्वाम्यनमयादुभक्तं कृतं शुद्धोभवाम्यहदेव
 त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर मूलसंपुटितोत्प्रेषपवित्रारोपणेविभुः श्रंगाद्याहृतिदेवैभ्यस्ततोदद्यात्स्वनामभिः नैवेद्यं
 महापूजैततोदद्याच्चभक्तितः नीराजयेत्ततोदेवंमकांतं सुमंगलं संवीज्यचामरैः पुष्पैर्दर्पणदशैतनः विविधानि
 चपुष्पाणिदद्यात्पुष्पांजलिततः प्रार्थयेद्देवदेवेशंमंत्रैर्भिर्यथाविधि मणिविद्रुममालाभिर्मंदारकुसुमादिभिः इ
 यंसांवत्सरीपूजातवास्तुगरुद्धध्वज वनमालापथदेव कौस्तुभः सततंहृदि पवित्रमस्तुतेतद्वत्पूजांचहृदयेवह
 जानात्तज्जानतावापिनकृतपत्तवर्चनं केनचिद्विद्वद्वेषेणपरिपूणीतदस्तुमे अपराधसहस्राणि कियंतर्हानशमया

दासोपमितिनामत्वाक्षमस्वमधुसूदन निपत्यदद्वयतुभूमाभाकेयुकनचतसा प्रणमद्वयद्वशराममष्टाथद्वयुधः
 ततःपवित्रंगुरवे . दद्यात्तथादिपूर्वकं अर्थेनूजमेदं तथा स्वर्णवस्त्रानुलेपनैः ॥ ब्राह्मणानिष्णुमेकान्वैगयपुष्पा
 दिनाचपेत् भक्त्याप्रतोपयेत्तारुतुवल्गभोजनकांचनैः ॥ मासंपक्षमहोरारात्रिारात्रयारयेतथा ॥ देवेनसूत्रसंभेदेदेश
 कालविवक्षया प्रत्यहंज्ञानकार्यादिसूत्राण्युत्तार्यकारयेत् ॥ अभिषिच्यार्घुतोयेनपुनर्देवेनिवेदयेत् ॥ अष्टाविदेव
 मभ्यर्च्यविशेषात्पुष्पचंदनैः नैवेद्यादिविंदत्वाततःसूत्रं विसर्जयेत् ॥ सांवत्सरंशुभांपूजांसंपाद्यविविधन्मःब्रज
 दार्तापवित्रव्यविष्णुलोके विसर्जितः यावदेवपवित्राणितावतिष्ठस्समाहितः ब्रह्मचारीहविष्याशीदेवपूजापरायणः
 पवित्रारोपणं कालेनकरोतिकथंचनं तदाभ्युत्तजपेत्त्रंभंस्तोत्रंवापिसमाचरेत् इतिपवित्रारोपणम् ॥ अथसर्वसा
 धारणप्रयोगः पवित्राणि तु स्वर्णपत्रतताम्यपटसूत्रपद्मसूत्रकुशकाशमुजशणवत्कलकार्पासमूत्रेचन्यतम
 सूत्रैःकुर्वात्तत्रनिषिद्धसूत्राणि केशयुक्तंक्षतंदंभं मथरकादिदूषितं मलिनंनीलरंकेवाप्रयत्नेनविवर्जयेदिति क
 र्पाससूत्रं चेत्सुवासिनीभिः कर्तितंतथा ॥ लब्धंवाग्रहत्वा ॥ त्रिगुणैःकृत्य नवसूत्रस्यैकरसत्वेनकल्पितैः सूत्रैः
 पवित्राणिकुर्यात् स्वर्णादिस्मृजकतपवित्रेपुपयाकृतंतुमाद्रूपवद्व्यमाणसंस्पर्शसमाननीयेति शिवार्चनचंद्रिका
 रत्नमालाकारयोरशयः तत्रादौसूत्रशुद्धिक्रमः तत्सूत्रंयुक्तमथेनाभिपुट्यद्भिः प्रक्षाल्य मूलेन रामनाथन्या
 दाष्टोत्तरशतवारमष्टवारंवा शंखोदकेनाभिमंज्य शुचौदेशे निधाय ॥ पवित्राणिकुर्यादितिस्मृजशुद्धिः ॥ तत्रउत्तम
 पवित्रंपृष्ठयाधिकविशतसूत्रैर्भध्यं साक्षातिशतसूत्रैः कृत्तिष्ठ ॥ अथवाष्टोत्तरशतेनोत्तमं मध्यमंतदर्थं सप्तविंश
 त्याकृत्तिष्ठ तच्चदेवस्वजानुपयंतमुत्तमं ऊरुपयंतमध्यमंनाभिपयंतंकृत्तिष्ठ ॥ वनमालावष्टोत्तरसहस्रसूत्रैः कार्या
 उत्तमपवित्रसूत्रप्रमाणार्पणेनवकार्या ॥ मुकुटमारभ्यपादपर्यंतमालावत्तमाला ॥ यजमानपवित्रमाधियासनप
 वित्रंवाशीत्यधिकशतसूत्रैः सप्तविंशतिसूत्रैर्वाकार्यं गुरुपवित्रं तु द्विसप्तत्यधिकशतद्वयसूत्रैः चतुः पंचशता

सूत्रैर्वाक्यैः पञ्चसिंहपरिचर्यायां तु भुरुपविर्जसंतिविशतिभिः पटुविशयवायानवसूत्रायां कर्तव्यमित्युक्तं - अथिपविजं
 तुरुरुपविजिणसमसंविशयसूत्रैर्वाक्यैः शिवपविजंतुतमेकांशिर्यासुत्रैः - काठ्यं - पंचांशतासूत्रैर्मध्यमं - अ
 ष्टविंशत्सूत्रैः - कतिष्ठं - तत्पवित्रप्रमाणं - द्वादशांगुलमानानि - व्यासं दंष्ट्रांगुलानि व्या - लिगविस्तारमाणां निच
 तुरंगुलकानि चेति - अत्र्याति साधारणपवित्राणि - त्रिभिः - सूत्रैः - कर्तव्यानि - क्रमज्ञानां शिष्याणां च र्कधार्दिनां
 भिषयैर्दध्यमुक्तं नृसिंहपरिचर्यायां तु परिवारदेवतानां पवित्राणिसंविशतिषोडश - द्वादशानवत्रिसूत्राभिः - क
 र्तव्यानिर्युक्तं - उत्तममध्यमकनिष्ठपक्षत्रयानुसारेण पवित्राणि - कुट्यादिति शिवाचनंचंद्रिकंकारं - अथपवित्रपुं
 ग्रंथः - अष्टाक्षराभिर्भजितैः - कुकुमगोरोचनैः - कर्पूरैस्तस्मिन्नंजयिरेवदं - विष्णुरिति मंत्रेण - द्वादशाक्षरमंत्रेण वा
 भिमंथ्य ग्रंथोत्कुर्यात् - तत्रोत्तमपवित्रे शतग्रंथपः - पटुत्रिशद्व्याचतुर्विंशतिर्वाक्यैः कर्तव्याः - मध्यमपवित्रे तु पंचाशत् च
 तुर्विंशतिर्द्वादशवाग्रंथपः - कार्यः कनिष्ठपवित्रे पटुर्विंशतिरष्टादशाष्टौवाग्रंथपः - कार्यः शिवाचनंचंद्रिकायां वि
 तानिसर्वाणि दशदशग्रंथियुक्तानि कर्तव्यानिर्युक्तं वनमालायामष्टोत्तरं शतग्रंथपः - कार्यः - अथपवित्रंतद्वादश
 नवसूत्राभिर्द्वादशग्रंथियुक्तमरत्निमात्रं अष्टादशितं वितस्तिमात्रं वाक्यैः - अथग्रंथिरेवनाप्रकारमाह - अंगुष्ठपर्वमा
 त्रग्रंथिरत्तमे तदर्धेनमध्यमे तदर्धेनकनिष्ठे - एवं ह्युन्नतान्शोभनान्समान्ग्रंथान् - नारायणाष्टाक्षरकवचमंत्रं वा ज
 पनकुर्वीत शिवाचनंचंद्रिकायां तु ग्रंथिपुसूत्रवैष्टनसंख्यात्तका उत्तमपवित्रे पटुर्विंशत् - मध्यमे पुंचतुर्विंशतिः कतिष्ठे पु
 द्वादश इति ततोश्चरत्निसंमितां पटुत्रिशताकुशैर्वर्णांक्या तावैर्णिमूलमंत्रेणाभिमंथ्य - पंचगव्येन संशोध्य - कक्षांतरे
 कृत्वा मानसंस्तान्कुट्यात् तद्यथा - सुस्थितपुंडरीक्षमंत्रं तर्हि प्रभुस्मरन् - अर्चतादित्यसंकाशां सुदं वचंतुर्भुजं - शं
 खचक्रादाप्यधमुकुटवनमालिनं - दिव्यचंदनलितागंचासुहासशुभेक्षणं - नारदाद्यैः - सेव्यमानं वास्वद्विपुलकंकणं

सांकिणीककेयूरहारिणमण्डितपुर ध्वजच्छत्रांकुशालक्ष्मपादपकेरुहद्वय तरपादौदिकजांघारानिपतंतास्त्रिमूषा
 नि चितयेद्रहस्त्ररधेणप्रविशतस्त्रिकान्तु तपासंशालयेत्सर्वमर्तर्देहगतंमलं तत्क्षणाद्विरजामंत्रिजायतेस्फ
 टिकोपमः इदमांतरकंस्तानंसहस्रादधिकंस्मृतम् ततः सर्वतोरक्षणं कुर्यात् तद्यथा जलपुष्पाक्ष
 तान्हरते गृहीत्वा उर्ध्वः अस्त्रायफट्टइति उच्चार्यामनः परितः प्राक्षिप्य अस्त्रायफट्ट इतिछोटिकाभिः
 सर्वदिग्बंधनकृत्वा अग्निप्रकारमुद्रां स्वमूर्धानं परितः प्राक्षिप्येन त्रिधामयेत् तन्मध्यगतमात्मानंसं
 र्धित्य संक्षेपेणभगवत्पूजांकृत्वा मूलमंत्रेणवैदिकेनवाहोमंविधाय महापूजांकुर्यात् तत्रानित्यपूजनात्पंचामृत
 दिद्रव्यंत्रिगुणितंग्राह्यं ततोऽंगधर्तलदानानंतरमुद्रतैर्नकुर्यात् तत्प्रकारोमहाकापिलपांचरात्रे रजनीसहदेवीच
 झिरीपलक्ष्मणापिप सहामद्राकुशाग्राणिउद्धर्तनमिहोच्यतइति एतदनंतरं शंखजलेन देवायाभिषेकं कुर्यात्
 तदाहुः शतंसहस्रमयुतंशतयावाप्यभिषेचयेत् शंखसंपूर्वतैर्नैवसपुष्पेणचदेवतामिति अन्यत्रापि स्वशक्त्या
 नंघतयेनसंस्तार्यजगदीश्वरं महाभिषेकंसर्वशंखेनैवप्रकटयेदिति ततोदेवंसर्वोपचारैःसंपूज्य देवरयपुरतो
 दत्तकाष्ठजलकुशान्मृत्तिकांहरिद्रांकुष्ठगोरोचनंपादुके उपानहौ ह्यञ्च चामरंलवजनं व्रीह्यादिधान्यानिचरुष्यापयेत्
 तानि चोक्तानि विष्णुपुराणे ब्रीहयःसयवामाषागोधूमाज्जणवस्तिताः त्रियंगुसप्तमाहोतेश्चष्टमाश्चकुलत्पकाः
 श्यामाकास्त्वथर्नोवारजानिलाःसगवेषुकाः तथाविष्णुयवाःप्रोकास्तथामर्कटकामुने ग्राम्यारण्याःस्मृताह्येनार्वा
 पध्यश्चचतुर्दशेति ततः साष्टांगंप्राणिपत्य नानाविधैःस्तोत्रैर्वैदिकैश्चदेवंस्तुत्वाविद्वापयेत् क्रियालोपविधा
 तांश्चैतत्तयाविहितंप्रभो मयैतत्क्रियतेदेवत्वचुष्टौपवित्रक नहि विद्मोभवेदन्नकुरुतारत्वदयामपि सर्वथासर्व
 दाविष्णोममत्त्वंपरमाप्रतिः उपवासेनत्वादेवतोषयाभिजगत्पते कामक्रोधादयोऽप्येतेनमेरुर्वातघातकाः

अथ प्रभृतिदेवेशयावद्देश्येपिकदिनं तावद्रक्षत्वेयाकायैसर्वस्यास्यपनमोस्तुते । तवयागंकरिष्येहंपवित्रमयमच्यु
 तं आर्भञ्जितोसिसपरिवारः श्रीरामभोमया । रामराममहारामरक्षमूर्धारणागतं । त्वद्भक्तिरुत्तिसंपूर्णतवतोपकरं
 परं इतिनिजाराधनायदेवंविज्ञाप्यस्वगुरुपादौप्रणम्य देवाग्नेसर्वतोभद्रमंडलं पंचवाविरचय तत्र फलपुष्प
 मालालंकृतंवितानमावधय मंडलोपरि जलपूर्णकुंभं महीधौरित्यादिविधिनो संस्थाप्य तदुपरिसमूच्चैरेणवं
 पाञ्चयसरथाप्य पवित्रपूजनं च कुर्यात् सांवत्सरस्ययागस्यपविर्त्राकरणाद्यभोः विष्णुलोकात्पवित्राद्यन्नाग
 च्छेहनमोस्तुते इत्यनेनमूलमंत्रयुतेनावाहयेत् उत्तममध्यकालिष्ठेषु ब्रह्माविष्णुरुद्रः सत्वरजस्तमांसि वेदत्रयं च
 ध्यात्वा वनमालायांप्रकृतिमुकुटसूत्रेद्युलोकध्यात्वा ठोसर्वाभरणचित्रांगसर्पदेवनमस्कृतं द्वावप्यरूपविध्या
 त्मन्पृष्ठसूत्रसमाश्रय सर्वलक्ष्मीकरश्रीशसर्वज्ञानमयात्मकं निवृत्तिरूपविध्यात्मन्मध्यरूपसमाश्रय २ । अ
 तिवेगजगद्योनेपुरुपात्मन्दिवरूपते कनीयोमेप्रभोदेवतेजसासूत्रमाश्रय ३ सर्वाधारधरारूपसर्वकर्तः प्रजा
 पते सर्वथात्मेशसूत्रेऽस्मिन्सांनिध्यं कुरुतेनमः ४ सर्वरत्नोज्ज्वलाकारसमस्तब्रह्मरोचिषं मुकुटोत्तमसर्वांग
 शिरससूत्रइहैहिभोः ५ प्रकृतिर्जगतः कर्त्रासर्वलक्षणदायिनी श्रीसूत्रेसर्वकल्याणसांनिध्यं कुरुतेनमः ६
 उत्तमादिनिसूत्राणि क्रमात्पाणिना एभिर्भैरालभ्यान्निःसूत्र्यां ब्रह्माविष्णुरुद्रान् ठोकारसोमं ब्रह्मैनागान् शनिं र
 विशिवं विध्यान् देवान् नवसूत्र्यां क्रियां पौरुषं वीरां विजयां शांतिं श्रपराजितां मनोऽन्मनीजयां भद्रां भुक्तिं प्रथिषु ध्यात्वा
 यावदर्थेधि संस्था मावर्त्यमानैरेवनामभिरावाह्यपूजयेत् ततश्चावाहनादिमुद्राः प्रदर्श्य चक्रमुद्रया संरक्ष्य धे
 नुमुद्रया अमृतोक्त्य गंधाक्षतपुष्पपुष्पदापिनैवेद्यफलतांबूलादिभिः पवित्रदेवता अभ्यर्च्य गंधपवित्रैर्वितस्तिहरेर
 कालमकंगृहीत्वा हृदयमंत्रेण प्रणवेन चाभिमंत्र्य देवं नमस्कृत्य संवत्सरकृताचार्याः संपूर्णफलदेसि स्युत पवित्रारो

पणधैतत्करकंधरकेनमः विष्णुतेजोद्भवंरम्यं सर्वपातकनाशनं । सर्वकामप्रदं देवतां गोधारयामथहमिति । मूल
 सप्तुदितं श्लोकद्वयपटित्वा देवकरेव धीयात् ततो मंगलारत्रिकेन देवतीराज्यपुनर्नैवेद्यतांबुलादिभिः सपूज्य ॥ ४ ॥ येयं
 सदापरिमवधमभीष्टदहे तीर्थारपदं शिवाविरंचिनुत शरण्य भूत्या सिंहप्रणुतपोलभवा विधयेतं ॥ ५ ॥ देमहा पुरुषते
 चरणारविदम् १ त्वक्वासुदुस्त्यजसुरेभिसतराज्यलक्ष्मीर्धर्मिष्ठश्राव्यवचसाग्रदगादरण्यम् । मया मृगं दयितये
 भिसतमन्वधावद्देमहा पुरुषे चरणारविदम् २ श्रीमत्सरोरुहयवाकुशचक्रंचापमृत्सया कृतं नवविलोहितपङ्कजाम
 लक्ष्म्यालये प्ररममगलमात्मध्येव देमहा पुरुषते चरणारविदम् ३ ददावनान्तरमगादनुभो कुलानां संचारिसर्वपशुभिः
 सुविद्विक्तामि सचिंतयद्भजगिरो भृगपक्षिणा यद्देमहा पुरुषते चरणारविदम् ४ ५ चन्द्रोपिकाविरहजो मिप्ररीत देहा
 रतस्तस्तेन युविजहुः परिरभ्यताप रासेत दीयकचककुमपकलितं वदेमहा पुरुषते चरणारविदम् ६ ७ ज्ञानालये शु
 तिविमृश्यमनादिमर्च्य ब्रह्मादिभिर्हृदिविचित्रमगाधबोधैः ससारकूपपतितोत्तराणां वलंबं वदेमहा पुरुषते चरणार
 विदम् ८ येनांगचालनवयात् स्तनपानबद्धाक्षिमा श्लिष्टा हतमनो विपरीतचक्रं विध्यस्तभंगमप्रतद्भुविगोपमूर्ते
 वदेमहा पुरुषते चरणारविदम् ९ इत्यष्टकं पठतिप । परमरघुपुंसो नारायणस्मरकाणं वदामास्य ॥ १० ॥ सर्वादि
 माशुहृदियः कुरुते मनस्युयः संपाद्य न देहविलयं लभते च मोक्षम् ॥ ११ ॥ योतं प्रविश्य मम वाचमिमां प्रसुतां सर्जिवत्य
 श्विलशक्तिधरः स्वधाया आश्रयांश्च हस्तचरणश्रवणोत्पनादीन् प्राणान् म्रुमगवते पुरुषाय तुभ्यम् ॥ १२ ॥ ईश्यादि
 भिः स्तुतत्वा दिवी नमजयेत् ॥ १३ ॥ आमन्त्रितो सिद्धे शयुराणु पुरुषोत्तम ॥ प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सन्निधौ भवते नमः ॥ १४ ॥
 द्याम्पहंतुभ्यं प्रातरे तत्पवित्रं कुरु ॥ सर्वथा सर्वदा विष्णो नमस्ते स्तुतप्रसीद मे ॥ १५ ॥ इति श्रुत्वा ध्यायित्वा ॥ पुण्यां
 नां हि दत्त्वा ॥ श्रुत्वा एष खेण संरक्ष ॥ कवचेनावगृह्य त्वां सिंहमभ्युपारस्य कुर्यात् ॥ १६ ॥ इति महो विष्णु

न्वलंतसर्वतो मुखं नृसिंहेभीषणभद्रमृत्युमृत्युनमान्मयहं ततो ब्राह्मणवदनं गुरुवदनं च कृत्वा राजाजिग
 रणकुपयत् सद्योधिवासने तु जागरणानस्ति ततो जागरणकुपयत्सद्योजागरणनहीति दाक्षिणामूर्तिसंहिता व
 चनात् इत्येकादश्यां धिविवासेन ततो द्वादश्यां निरयेनेमितिकेचदेवपूजनं कृत्वा पवित्राणि च कृत्वा संपूज्य देवनी
 राज्यसर्तवैस्तुत्यां यथा दूर्वाक्षतैर्पुंकं पुंविबहस्तेष्वहीत्वा मूलमंत्रेण ध्वारमभिवंज्य मूलसंपुटितेन श्लोकद्वयेन प्रवि
 जमप्येव उग्रमरासतमस्तुभ्यं गृहाणेदं पवित्रं कुं मवित्री करणार्थं यद्यपुं पुं ना फलमदं पवित्रे तत्कुरुत्वा यत्नमया दु
 कृतं कृतं शुद्धो भवान्मयहं देवत्वसमदासुरेश्वरति ततो गाढातिदेवतास्तत्तन्नामभिर्दद्यात् ततो महानैवेद्यं समर्प्य नी
 राजनं कृत्वा चामरैः सर्वो जगदाधीदधीपुत्वा पुण्यां जलिसमर्प्य नाणि विदुर्ममालाभिर्मादारु कुसुमादिभिः इयं सा
 वरसरी पूजा तव रास तु गुरुद्वयं वनमाला यथा देवकौस्तभस्ततर्हति पवित्रमस्तु ततस्तत्पूजा च हृदये व
 जानताऽजानता वापि न कृतयतवाचनं कन्याचंद्रप्रदायण परिपूणैस्तदस्तु म अग्रराधसहस्राणि क्रियंते हर्निशं मया
 दासो यामिति नाम त्वाक्षमस्वमधुसूदन इति संप्राथम्याद्यागप्रणम्य देवप्रसादाभिमुखं विरित्य मंत्रहोना क्रिया ही
 नभक्तिर्हर्तिनसुरेश्वर पूजनं पूणात्मतपवित्राणां यत्नत इति पठित्वा गुरवे गंधादिपूर्वकं पवित्रं दत्त्वा सुवर्णवस्त्रादिभिः
 पूजयेत् ततो ब्राह्मणान्समोज्य स्वयं भुजोत पवित्रधारणं देवैस्वदेहे च मासपक्षादियथ संभवकार्यं स्नाना
 दिकाले तत्तदुत्तार्य देवैरनापयेत् तथैव स्वयं स्नायात् अथ यथायेनाभिषिच्य देवाग्ने रयग्ने च तद्गार
 येत् विसर्जनसमये देवस्यैव विशेषेण गंधादिभिः संपूज्य विसर्जयेत् विसर्जनमंत्रस्तु उवासावसरीशुभा
 पूजां संपाद्या विधेयमम ब्रजदानीपावत्राव विष्णुलोक विसर्जितः यावद्देवपवित्राणि तावद्ब्रह्मचर्यादि नियमेन
 रथेय एव यः कुरुते विद्वान् च पवपुनसशयः स याति परमस्थानं यत्र रामः सनातनः यावत्तु पवित्रं तावत्स्वर्गं म

हीयते आपुरारोभमभयविपुलतस्यवधते अथसक्षेपणपवित्रारोपणविधिः दशम्याहेमरोप्यादिसूत्रपवित्राणि
 कुर्यात् कापाससूत्रचतस्यनवसूत्रविधायपचगठयनप्रादय प्रणवेनप्रक्षाल्यमलेनाष्टोत्तरशतमभिमन्त्र्याचिदंश
 अष्टोत्तरशततदर्धगणितनवसूत्रा देवस्यजाननाभिपूर्यानि पटानशस्त्रावशादिदशम्याधिकान्युत्तममध्यमक
 निधनि पवित्राणिविधायष्टोत्तरसहस्रनवसूत्रा अष्टोत्तरशतम्याधिकवनमालाविधाय द्वादशनवसूत्राभिः ताव
 दमधिकमधपवित्रसत्तावशतिनवसूत्रागरुपवित्रचक्रवाग्रधानकमनरजयित्वापामर्गविल्वान्यतरकाधनदत्ता
 न्संशोभ्य क्रियालेपविवाताथयत्वयाविहितप्रभा मयतारुण्यतदेवतवत्तद्व्यपावत्रकं नमोवष्टोभवेदत्रकरुण्यदया
 मयि सर्वथासर्वदाविष्णुममत्वपरमागातिरिति श्राव्यकमकेनतद्विनमतिवाह्यकदश्याकृतनित्याक्रयः शिरा
 ममहामण्डपराजोपचारः संपूज्य हरः पुरतःसर्वतमद्रुपादकुम्भवर्णपटलनिधाय तत्रपर्वनिमित्तसकलसूत्रा
 णिनिधाय त्रिसूत्र्याद्वह्यविष्णुशिवान् नवमन्त्र्या टाकारसोमबह्वह्ननागशाशिमयसदाभिविधेवान्मथि
 पुक्रियापौरुषीराजयामराजिताविजयामुकिदासदाशिवान्मनोमन्त्रिसर्वतमुखा प्रणवादिनमोत्तरैरेव यावदश
 खिसूर्यमावर्त्यमाननाभिरवाह्य गंधादिभिरभ्यर्च्य गंधपवित्रंयूपितमादायः प्रणवेनाभिमन्त्र्या विष्णुतेजो
 ह्रवरस्यसर्वपातकनाशनं सर्वकर्मप्रददेवतवाग्नेधारयान्यहमितिमेत्रेण मूलसंपुटितेन अग्रावेत्पादयोःसमर्प्यपार्थु
 वेष्ट आमांजितोसिदवेष्टापुरुषोत्तम प्रातस्त्वापूजयिष्यामिसिद्धिर्धौमवतेनमइति तत्कथंजगरेण तारां
 त्रिमतिवाह्य द्वादश्यां कृतनित्यक्रियश्चराम पावेत्राणि च संपूज्य गंधद्वालतयुककनिष्ठपवित्रमादायद्यत्
 मन्त्रः देवदेवनमरतभ्यगृह्यणदंपवित्रकं पवित्रोकरणाध्यायवर्षपूजाफलप्रदः पवित्रकंकुटवाययन्मयाहुं कृतं

त शब्दोभयान्महद् देवत्वस्य सादात्मसुरेश्वर इति एवं मध्यमात्ममवनमालाः एतन्मजाहृत्या समर्प्याः श्रग्देवताभ्या
पि यथासमवसमर्प्यनिराज्यप्राथम्येन तामाणि विद्रुममालाभिर्मदारकुसुमादिभिः इयसावत्सरोपजातवारुणै
लुब्धज वनमाला यथादेवकोरनुभसततहृदि तदहर्पविज्रततस्त्वपूजाचहृदयेवह जानताऽजानतावापि यत्क
तनतवाचन केनचिद्दिद्रदापिणपरिपूर्णतदस्तुमे अपराधसहस्राणि क्रियते हर्निशं मया दास्यमिति मामन्वा
क्षम्यतां परमेश्वर ततानुरक्षसपूज्यसमर्प्यब्राह्मणैः सह पारणाविधाय निरात्रब्रह्मचर्यादिनिपमवात् देवप्रवि
जसदमर्माभिपेकान्यकाले स्तराज्य निरात्रातिदेवसपूज्यः प्रवित्राणिविस्मर्गयेदिति इतिसंक्षिप्तपवित्रारोपण
विधिः श्रग्देवसमर्प्यश्चेत् तित्यपूजातिपवित्रपूजनं कृत्वा मूलेन देवाय पवित्रसमर्प्याऽऽ वरणदेवताभ्य एकैकं स
मर्प्यगुरुसंपूज्यं पवित्रं समर्प्य स्वयंपवित्रं धृत्वा ब्राह्मणभोजयेदिति इतिसंक्षिप्तपवित्रारोपणविधिः पञ्च
पुराणे महादेव उवाच श्रावणेमासिसंश्रातपवित्रारोपणविधिः मुकुतेसातिदेवेशिदिग्भक्तिः प्रजायते पवि
त्रारोपणविधिः कर्तव्यं यद्व्यावृधैः संपूर्णजायते तस्म्यपूजाभवति वार्षिकी पवित्रारोपणविधिः प्रत्येकसुखमा
त्मनः संपूजिते सदा विष्णौ नानासुखमवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ अत्रैवाश्रयमातीमुद्राह्मण्या कर्तितं शुभं स्वर्गेनैव कर्तितं सज
तेनैव च प्रकारयेत् न शूद्रा कर्तितं सूत्रतद्ब्राह्मणावैव न श्रम्यथा विक्रमेणापि ग्राह्यानायथा वा तथा क्षौमेनैव प्रक
र्तव्यः पावित्रारोपणविधिः रुप्येणैव तथा कार्यं पवित्रं विष्णुदेवतः सौवर्णेनापि देवेशि कर्तव्यं विधिपूर्वकं श्रमव
सर्वथा तनाग्राह्यं संतथावृधैः कृत्वा तु निवृत्तं संश्राह्मणमुदकेन च लिङ्गलिङ्गप्रमाणवृत्तिमायामथानित पा
दांतजानुपर्वतं तथानामिसमं रम्यतं येषु मध्यमं कतिष्ठं च पवित्रं कारयेद्वृधैः स्ववत्सरादिनपूज्यतदध्वर्धेन संभ्यया
सत्रेणैव प्रकर्तव्यं येषामष्टोत्तरेण तु तदध्वं संभ्यकेनापि युक्त्या वातत्रपार्वाति लिङ्गवैलिङ्गसंज्ञातुंगानामभिरन्वितं

प्रतिमायां तथोदयिष्यति त्रयं नमालिकं यथाशान्तं तथा कार्यं न विष्णुः प्रसीदति एकैव सुप्रविशतु गंगारूपं कारय
 त्सदा तंतुनामेव सयुक्तं कर्तव्यं वेषणैर्नरैः देवानां च तथैवोक्तं प्रविशति विष्णुदेवतं ज्वरोगाग्रमकाग्रध्वेये च द्रुवा
 दयः पवित्राणि ततः पश्चाद्वा तद्व्यानीहृषावति प्रतिपद् नृदस्योका पवित्राणां पणतिथिः लक्ष्म्या दिव्या द्वितीया
 तु तिथीनामुत्तमातिथिः तृतीया तु तत्र प्रोक्ता च तृतीयां पणस्यतु पंचमी स्यात्तद्वद्रमसः पथिवैकार्तिकस्य तु सप्त
 मी चरवेः प्रोक्ता दुर्गायाश्चाष्टमी मता नवमी चैवमाहृष्टां पञ्चमस्य दशमी तथा एकादशी तु रुद्राणां द्वादशी मिथ्य
 स्यतु त्रयोदशी तु कामस्य शिवस्योका चतुर्दशी तद्वत्पंचदशी स्यात्ता वा तु वैपूजने पुनः एतावैतिथयः प्रोक्ताः
 पवित्राणामेकमात्रं कनिष्ठे द्वादश प्रोक्ता मध्यमे द्विगुणमताः त्रिगुणाश्चोत्तमे चैव ग्रंथयश्च पवित्रके कर्पूरके स
 राभ्यां च चंदने न हरिद्रया रंजयित्वा ततस्सर्वस्थानं पनव करंडके देवस्यायुत नयन स्यात्प्यतत्र च देववत् आदौ दि
 वार्चनं कृत्वा धिवारस्य च पवित्रकं श्रद्धिं वासिते पवित्रे तु ततो वैपूजनं समुत्तमं पवित्रे पुच्येदं चारते प्राक्तिकटमाचरेत्
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्रयोवैसूत्रदेवताः क्रिया च पारुषाचारि चतुर्था च पाराजिता जया च विजया चैव मुक्तिदा च सं
 दाशिवा मनो नमनीत नवमिदं शमीसर्वतां मुखी श्रद्धां देवताश्चैव सूत्रे पवित्रे शयितुं श्रद्धां हनुं मुद्रया वैशा
 खोका विधिना ततः श्रावाहृतत्रताः सर्वाः सन्निधीकरणीतः संस्कारक्षेत्रमुद्राभिर्धनुमुद्रांस्तोत्रक्रियां प्राणे
 वदेवताभे तु गृहीत्वा कलशोदकं आगमा केन मंत्रेण प्राक्ष्य कृष्णमंत्रतः क्लृप्त्वा यनमइति प्रोक्षणे मंत्रः गंधपुष्प
 धूपदीपनवद्यः कलसंयुतैः तांबूलदक्षिणादानैस्तत्तदा देवाग्रतः पुनः धूपयित्वा पवित्रं नतितुमुद्रासमाचरेत् एवमभ्य
 र्च्य मंत्रेणामंत्रपते पवित्रकं श्रावमंत्रितो सिद्धे ये ससाधे देव्या गणादिभिः मंत्रैर्वालोकपालैश्च सहितः परिचारकैः

आगच्छमगान्विष्णोर्विधिसंपूर्णहेतवे प्रातरुत्थापूजाविध्यामिसान्निध्यं निवर्तकुरु ततोऽथपवित्रं देवस्य चराचरगु-
 रारः श्रीविष्णोश्चरणयोर्निक्षिप्य प्रार्थनित्यक्रियां विधाय पुण्याहं स्वस्तवाचनं विधाय जयशब्दैर्धृष्टावादित्र-
 योपैः पवित्रं समर्प्य पूजां कुर्व्यात् प्रथमं ज्येष्ठं ततो मध्यमं पश्चात्कनिष्ठं नोभिर्भैः सर्वैर्यथाक्रमेण पूजां कुर्व्यात् उ-
 वासुदेवाय विद्महे श्रीविष्णु चर्यामहि तन्नो देवः प्रचोदयात् इति पवित्रदानम् अथ वा स्वभैः ततो जमहर्ती पूजां
 विष्णोश्चैव प्रसाधिनीं यथाचैवार्चितो देवो विष्णुरात्मा प्रसीदति समंताद्दीपमालाचकर्वेभ्यः विधिना ततः चतुर्वि-
 धं तथा त्र्यनैवेद्यकारयेद्बुधः पवित्राणि ततो दद्यात्प्राक्सृज्याति सुशोभनं भक्त्या चैव विधेयेण श्रीधरं पूजयेत्ततः व-
 द्यालंकारविधिना पूजनीयं गुरुर्महान् पूजयित्वा गुरुं तत्र पवित्रं वारयेत्ततः अथवा वैष्णवाः सति तेभ्यस्तं वृत्ता-
 दिकंदत्त्वा पूर्णाहुतिं नम्रयेत्पश्चाद्वा श्रीनिवासाय श्रीकृष्णाय कर्म निवेदयेत् मंत्रहीना क्रियाहीनं भक्तिहीनं तु
 केषां यत्पूजितो मया स न्यक् संपूर्णया तु मे ध्रुवम् तत उद्धारं पुद्गलं भुक्तिं भस्त्रया विभैर्वा साहस-
 सन्मिष्टमन्नं स्वयं भुंजित एतत्पूजनकं दिव्यं ये शुद्धं तं द्विजोत्तमाः सर्वपापानि विमुक्ता यानि विष्णोः परंपदं मया व-
 द्वां जगत्परिमितं न्यायत पतिवैरविः पवित्रारोपक रता यन्मोदते नान्न संशयः पृथिव्यां यानि दानानि नियमाश्च तथा
 पुनः सर्वे संपूर्णतां यांति पवित्रारोपणे कृते अयमुत्सवरजो वै पवित्रारोपको विधिः ब्रह्महाशुभ्यते तन्नान्नका-
 र्या विचारणा सत्यं सत्यं पुनः सत्यं यदुक्तं नानादिनि पवित्रारोपणे पुण्यं दर्शनेन तथा स्मृतं अथवा यमहा-
 भागे पवित्रारोपको विधिः कृतो वै भक्तिभावेन सर्वैधन्यतमः स्मृतं धन्यो हे कृतकृत्यो हं सुभाज्यो धरणीत्रले मया यातु-
 कृता भक्तिर्बुध्या मुक्तिदायिका इति पद्मपुराणे उत्तरखंडे पवित्रारोपणं आवाणशुक्लत्रयोदश्यां रतिकामघ्नं तं शुभं वै-
 धन्यवारणं ह्यणितांथासंता नवर्धनं कृतोपवासः गुरुशो नारी च गृह्णिष्यते तस्मै वा मुनये वा पितृभ्यो वा राज्ञो वा

तथा रतिकामौ प्रविन्यस्य गंधादीः सम्यगर्चयेत् सकृद्यभोज्यप्रतिभेदघाताभ्यां सदाक्षिणे एवं चतुर्दशाब्दं तु
 कृत्वा व्रतमनुत्तमं धेनुपुरमाचिवेते देयं व्रतसंपूर्तिहेतवे श्रावणशुक्लचतुर्दश्यां देवीपवित्रारोपणं नारदीये नभः शु
 कचतुर्दश्यां पवित्रारोपणं मतं तत्स्वशाखोक्तिविधिनार्त्तव्यां द्विजसत्तम शताभिर्भोजितं कृत्वा ततो देवैः समर्पयेत्
 पवित्रारोपणं कृत्वा नरो नार्थ्यथादरात् महादेव्याः प्रसादेन भुक्तिमुक्तिमवाप्नुयात् शिवपवित्रमपि तत्रैव कालांतरे
 श्रापादंतु चतुर्दश्यां नभस्य नभसोरतथा अष्टम्यां च चतुर्दश्यां पक्षयोरभयोरपि अधिवासं तु दीपिकायां गोदेहांत
 रिते काले पूर्वसुबोधियासनमिति अथ श्रावण्यां पूर्णिमायां रक्षाबंधनमुपाकर्त्तुं च नारदीये अथ श्रावणपूर्णायां वै
 दीपाकरणं स्मृतं यालुपैरुत्तमकर्त्तव्यं देवार्पितवर्तपणं ऋषीणां पूजनं चापि स्वशाखोक्तिविधानतः वहद्वैरुत्तु
 तर्दश्यां साभौर्भाद्रके रे रक्षाविधानेन तथा कर्त्तव्यं विधिपूर्वकं सिद्धार्थाक्षतराजिकाश्च विधानरक्तांशुकारोपि
 ता कौस्तुभेन च तंतुनाथसलिलैः प्रक्षाल्य कार्त्तव्यं धृता गंधार्थैरभिपूज्य देवतानि करान्संप्राप्त्यैव विष्णवादिकान् वध्नी
 याद्विजहस्ततः प्रमुदितो नत्वा प्रकोष्ठे स्वंके ततस्तुदक्षिणां दत्त्वा द्विजेभ्योऽध्यापयामाचरेत् विसृज्य च ऋषीन्सप्त
 धारपद्मसूत्रकं रंजितं कुंकुमाद्यैः तु नवीनं निर्मितं स्वयं शक्त्या संभोज्य विप्राभ्यां नेकमर्त्तसमाचरेत् केतह्य
 रिभन्त्रते विप्रवार्त्तिकं मर्वादि कं विरमृतं विधिहीनं च न कर्त्तव्यं भवेत् इत्यभिधानादत उपार्कमर्णिरक्षाबंधादि
 कर्मपथा विधानमाचरेति शिष्टाः अथ श्रावणीकृत्यं तत्र रक्षाबंधनं कार्त्तव्यं तदुक्तं नदनरत्ने भाविष्योत्तरे युधिष्ठिर
 उवाच सर्वे रोगोपशमनं सर्वांशुभाविनाशनं सकृत्केतनाब्दमेकं येन रक्षान्वितो भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु
 ह्यथा ह्येह त्विहासं पुरातनं इंद्राण्यप्यकृतं पूर्वशकस्य जघटद्वये देवासुरमभयुद्धं पुराद्वा दशवार्त्तिकं तत्रासुरैर्जी
 तः शक्रः सहस्रैः सुरैस्तपः सहस्रपातैः समामंभ्य इह देवचनमब्रवीत् नरयान्तैश्च दशकोमिनो गंत्येन मित्तनः

योद्धान् ऋद्धामानुस्त्वचम्पवारयत् तयोः संपदतोरेवं शर्चाग्राहसुरेश्वरं अथ भूतमिदं देवप्रातः सर्वभावेऽप्यति अ
 हरक्षा विधायामिधेनतेजोमविष्यति इत्युक्त्वा पौर्णमास्यां सा पौर्णमासी कृतमंगला वबंधदक्षिणे पाणौ रक्षा पाटलि
 कांततः वद्ध रक्षरततः शक्रः कृतस्वस्वयमोद्विजैः जघान दानवानां कक्षणात्काल इव प्रजाः शक्रश्च विजयी भूत्वा पुनरे
 व जगद्भयं प्राप्तेति शेषः एष प्रभावोरक्षायाः काथितस्ते युधिष्ठिर जयदः सुखदश्चैव पुत्रारो नयधनप्रदः यु
 धिष्ठिर उवाच कियते केन विधिना रक्षाबंधः सुरोत्तम कस्मिंश्चित् यौकददेव एतन्मेव कुर्महसि यथा यथा हि भग
 वन् विचित्राणि प्रभापसे तथा तथा न मे तृति बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः कृष्ण उवाच संभ्राते आवणस्याति पौर्णिमा
 स्यादितोदये स्नानं कूर्वातमातिमान् शु तिरमृतिविधानतः ततो देवान् पिष्टं दैत्यैव तर्पयेत्परमांसां उपार्कमर्दिने
 प्रोक्तं ऋषीणां चैव तर्पणं कूर्वात ब्राह्मणैः सार्धं वेदानुद्दिश्य शक्तितः शूद्राणां मंत्ररहितं स्नानं च यशस्यते ततो परा
 हसमये कुर्यात्पाटलि क्रांजुभां कारयेद्वाक्षतै रत इत् सिद्धयै हेमचार्यतां वस्योर्विचित्रैः कार्पासैः शौभैर्वा मलवार्जितैः
 विचित्रतंतुप्रथितं स्थापयेद्गजानोपरि कार्या गृहस्य रक्षा गोमय रक्षितैः सुवृत्तैस्तु दूर्वावर्णैकसहितैः भक्तौद्रिहो
 यशमाना य उपालेप्ते गृहमध्यवृत्तचतुर्धेनयैः कुंभं पीठं दस्त्रोपावेशेद्गजानामादौ यैर्धुतं श्वसुमहूर्तवेदप्रयज्जेन न सहितो
 मंगलसहितैः समुत्थितैश्चिह्नैः रक्षाबंधः कार्यः प्रशांतिदः सर्वविघ्नानां देवाद्भिजातिशालान्वश्वैरक्षाभिरर्चये
 त्रयमं तदनुपुरोधानुपूते रक्षाबंधीतमंत्रेण येन बद्धो वलीराजा दानवैर्द्रोमहावलः तेन स्वामिनिवधामिरक्षेमाचल
 माचलः ब्राह्मणैः शत्रिभैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः कर्त्तव्यो रक्षि काबंधो द्विजान् संपूज्य भक्तिः अनेन विधिना
 यस्तुरक्षा बंधनमाचरेत् स सर्वदा परहितः सुखी संप्रसरं भवेत् यः शत्रुणो विमलमासि विधानदक्षोरक्षा विधानमि
 दमाचरेत् समनुष्यः आस्ते सुखेन परमेणु सर्वधर्मकं पुत्रपौत्रसहितः स सुहृजन्तः स्यादिति अत्र पौर्णिमा शरराह्णे

उपापिनोऽप्राह्यः ततोऽपराह्णसमये राशेऽपि टलिकां शुभमिच्छुः के दिनद्वये तद्वासी अत्र राशौ च पूर्वा प्राह्या आवणी
 दंतो न वमति त्रिहयमवचनात् स्मृतिकौस्तुभे तु अस्मिन्कर्मण्यौ दधिकर्तित्तिथिर्माह्या पौर्णमास्यां दिनोदय इत्यु
 पक्रमः तत् उपाकर्मापलक्षितोत्तरकालता प्रतीत्येति पूर्वस्यां भद्रासत्वे तु तत्र प्राह्या भद्रायाद्वैनकर्तव्ये आवणीका
 त्पुर्णोत्तया आवणीत्प्रातिहतिपुष्पंदहति फाल्गुनीति वचनाच्च अत्र सर्वपापप्राधिकारः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यै
 रिति भविष्यवचनात् इति राक्षसं वनविधिः ॥ अथोपकर्मकालनिर्णयः तत्र ब्रह्मवृत्तानामुपाकर्मकालमाह अथलाप
 नः अथातोऽप्यायोपाकरणभोग्धीनां प्रादुर्भावे अथेन आवणरयपंचम्याहस्तेन वेति आप्थीनां प्रादुर्भावे अं कु
 रोदय इति यावत् अथणसंविद्येन्याहस्तेन युक्तपंचम्यां केवलपंचम्याहस्तेन वा कर्तव्यमिति तत्राह्यतारः यजुर्भद्रागो
 पये पारस्करः अथातोऽप्यायोपाकर्म अथेन आवण्यां पौर्णमास्यां पंचम्याहस्तेन वेति वा आपनः आवण्यां पौर्णमा
 स्यां वा पाह्यत्पछंदं संधीयतीति एवमन्यान्यपि यजुर्वेदिकानां गृह्यसूत्राण्युदाहार्यानि छंदोगविषये गार्ग्यः सिंह
 रवौ तु पुच्छं पूर्वार्हणे विचरेद्ब्रह्मिः छंदोगाभिलिताः कुट्टमुत्तरसर्गसर्वछंदसां शुक्लपक्षे तु हस्तेन उपाकर्म पराहाणिक
 मिति अथर्ववेदिनां तु पाकर्मकाल उक्तः कौशिकमृत्ते अथर्ववेदस्याऽप्ययनविधिवक्ष्यामः आवण्यां प्रौष्ठपद्यां वा पाकृ
 त्प्राह्मपंचमासानवधिरन् अर्धमासं वोपाकृत्य क्षेमरन् अहमृत्सुज्य आरभ्यः आवण्यामुक्तपौष्यामृतसर्गइति गोभिलः
 पूर्वण्यौ दधिकर्तुः आवणोत्तितिरायकाः ब्रह्मवृत्तः अथणसंविद्येन हस्तेन वेति मनुः आवण्यां प्रौष्ठपद्यां वा उपाकृ
 त्पद्यथा विधि युक्तः छंदस्त्वधोपातमासां विप्रोद्धपंचमानिति अथेन युतः पंचमये पाते ऽर्धपंचमाः शाकपाथिवदि
 यद्वा तु तत्पदलोपिसमासः सार्धाश्चतुरो मासानित्यर्थः दृष्टव्येताः भवेदु गकतिः पौर्णमास्यां पूर्वार्हण एव तु ब्राह्म
 णान्भोजयेत्तद्वापि दृष्टुं न हि प्रवेयता इति याज्ञवल्क्यः अथ्यायानामुपाकर्म आवण्यां अथेन वा हस्तेन वापि भविष्य

पंचम्यांश्रावणस्याविवति श्रौषधानांप्रादुर्भावे श्रावणस्थितिञ्च सर्वत्र सर्वव्यतेहस्तेनयु कायांपंचम्यामिति स्मृतिवैचित्रि
 कायां दिनान्तरेपिहस्तेनयु कइतिहेमाद्रिः । एवमेव संसृट्यर्थं सारं पि । अत्रियं व्यवस्थां बहवैरां पृथी प्रादुर्भावे सति
 शुक्लप्रतिपदादि श्रावणमासस्य श्रावणं नक्षत्रेवौदिककर्मत्वात् पूर्वाहणे उपार्कमर्कं तत्त्वं यजुर्वेदिभिरनु श्रावणं पूर्वा
 हणे कर्तव्यं छंदोगैरनुस्मिहस्थसूयहस्तेनक्षत्रे अपराहणे कर्तव्यम् । एषां ग्रहसंक्रांतितुष्ट्वेव बहवैः हस्तेनयु काया
 श्रावणशुक्लपंचम्यां कवलपंचम्यां वा हस्तेनयु के श्रावणशुक्लतिथयते रविकार्यं यजुर्वेदिभिर्भाद्रपदयो पांशुश्रीपाठं
 कतिरापाठ्याकार्यं वाजसनेयिभिरनु पंचम्यां तदुक्तं स्मृत्यन्तरे उपार्कमर्कप्रकुर्वीतिक्रमस्तस्मात्तर्जुविदः ग्रहसंक्रां
 त्यदुष्टे पुहस्तेनयु कत्वा तथा संक्रांतौ ग्रहणे चैव सतकं मृतकेतया गणस्मान्नं कुर्वीत नारदस्य वचोपया अथेच होप
 संयुक्ते पूर्वणि स्यादुपक्रमः दुःखशोकामयग्रस्तारादितस्मिन् द्विजातयः तथा यदि स्याच्छ्रवणं पर्व ग्रहसंक्रांतितुष्टि
 तं स्यादुपाकरणशुक्लपंचम्यां श्रावणस्य तु स्मृतिमहाण्वे संक्रांतिग्रहणं वापि यदि पूर्वणि जायते तन्मासे हस्तेनयु
 चम्याकार्यं वाजसनेयिभिरिति अत्र पंचमर्तन्मासगतैव ग्रहते नान्यमासगत । अत्र कृतत्वात् वाजसनेयिग्रहणं
 तेषां ग्रहो पंचम्यु कस्तेनयु कलक्षणं तेषां ग्रहसूत्रे पंचमर्तानोका तेषामेव पि प्रादुर्भाव इव श्रावणगतकालस्य ग्रहादि
 तुष्टवे पि भाद्रपद एवोदित श्रावणादिकाले पूषा कर्मोचित एतद्वा र्धकमित्याचक्षत इत्यादिवाक्यानामोपध्वनादुर्भावं
 र्वसंक्रांतिदोषोपि भाद्रपदप्रापकतायास्तुल्यत्वात् वौधापनीयानां तु श्रावण्याः पौर्णमास्याग्रहादि तुष्ट्वे श्रापाठ्यां
 तदनुष्ठानमुचितं श्रावण्यां पौर्णमास्यामापाठ्योच्चापाकृत्य छंदो स्यधीयेतिति वौधापनवचनात् ग्रहसंक्रांति
 दोषश्च उपार्कमर्कसर्वधिन्यहोरात्रिभावाप्यार्धरात्रपूर्व नक्षत्रपर्वणो विद्यमान एव दूषको नाप्यथा तथातीतादर्थं रा
 त्रात्परतो विद्यमानो दूषको न तत्पूर्वः नाप्युपार्कमर्गभूततिथिर्नक्षत्रयोः पूर्वोत्तरकालीनोति तिथ्यन्तरे नक्षत्रान्तरे वा

विषयमानः अर्धरात्रादधस्तादधिरसंक्रांतिर्ग्रहणं तथा उपाकर्मनकुर्वीत परतश्चैतदोपाकृत इति मदनरत्नधृतभा
 रणपंचनान् यद्यर्धरात्रादवर्कस्याद्ग्रहः संक्रांतिरेव तु ६ नोपाकर्मतदा कुर्याच्छ्रावण्यांश्वपणोपि चेति शास्त्रांतराच्च
 यच्छ्रयः श्रवणे कुर्यात्प्रेहसंक्रांतिवर्जिते इत्यादौ श्रवणादिसामानाधिकरण्येन ग्रहणादि पूर्वमुदास श्रवणाच्च यानितुत्रयो
 दश्यादितो वर्यार्थं दिनानां नवकं भ्रुवं मां गत्वे पुंससस्ते पुग्रहणे चंद्रसूर्ययोः तथा द्वादश्यादितृतीयांतो वेध इदं ग्रहे
 रमृतः एकादश्यादिकः सौर शत्रुर्धृतः प्रकीर्तितः खंडग्रहेतयोः शोक उभयत्रादि नत्रयमित्यादी नितुर्पौर्णमासी
 व्यतिरेकदिनानामपि दोषत्वमिति पादकानिवचनानि तान्युपाकर्मदिद्व्यतिरिक्तकर्मविषयाणि निर्वेनैमिति
 केन व्येहो मयज्ञाक्रियासुच उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहवेधो न विद्यत इति वाक्येन उपाकर्मणि वेधोपाभावरूपो
 कत्वात् पर्वणि ग्रहणे सति पूर्वत्रिंशद्वादिवेधाभाववक्तुमिदं तेन पर्वणि ग्रहणेपि चतुर्दश्यांश्वपणकार्यं
 मिति हेमाद्रिः यदापि गोणकालेपि श्रौषधिश्राद्धोर्भावाभावः ग्रहसंक्रांतियोगो वा निमित्तांतरेण केन चिद नयति वर्णभव
 तितदावर्तुमभ्ये यदा कदाचित् कार्पण्येन तु श्रावणसंबंधनियमः तदुक्तं शौनकेन तद्वार्पकमित्याचक्ष्यत इति वर्णा
 सुभवं वापि कमित्यर्थः अतएव बह्वचकायाम् श्राष्ट्रधौ पधयस्तस्मिन्मासे तु न भवति चेत् तदा भाद्रपदे मासि श्र
 यणेन तदिष्यत इति गोभिलः श्रौष्टपदार्हस्तेनोपाकरणमिति श्रौष्टपदीनां प्येतिशेषः वसिष्ठोपि स्थितं रवावु
 पाकर्म कर्तव्यं सिंहयुक्ते इति वचनं तु नर्मदोत्तरभागे तु कर्तव्यं सिंहपुराणोक्तं कर्कटसं
 स्थिते भानावुपाकुर्यात्तु दक्षिण इति वचनात् कथं तर्हि नर्मदोत्तरभागतः श्रौष्टानां कर्कटस्थे रवावुपाकर्मनिष्ठ
 न अत्र कोषित् अस्ववचनस्य सामगो विषयत्वात् सद्यतिरिक्तानां कर्कटस्थेपि पूर्वोक्तदोष इत्याहुः अन्ये तु सामगो विषय
 त्वस्यापुक्तत्वादितस्य वचनस्य प्राग्भ्यर्थे पुद्गलक्षिणत्वाच्च प्राचीननिबंधेषु पाठद्वत्वादनकारत्वं माहुः एतच्च शुक्रास्त्रा

दावापिकार्यं उपाकर्मोत्सर्जनचपविब्रदमनापर्णमिति । इमनारोपेलिखितवचनात् । यज्ञोपवीतकर्तव्यं श्रावणे
 गुरुशुक्रयोः मौढ्येपि वार्धकेवात्येनित्यवत्कर्मनोदित मितिरुमृतिसारसमुद्ययाच्च प्रथमारंभस्तु न भवति गुरु
 भार्गवयोर्मौढ्येवात्येवावार्धकेपि वा तथा धिमाससं संप्रमलमासादिपुद्बिजाः । प्रथमोपाकृतिर्न स्यात्कृतकर्मवि
 नाशकदितिसंग्रहवचनात् श्रवणश्रादिशब्देनसिंहरथगुर्वाणिदिग्रहणं द्वितीयादिप्रयोगोपि श्रद्धिमासे उत्कर्ष
 बालदृष्टैरपाकर्मोदिकर्मणि श्रद्धिपेकादिदृष्टानान्तु कर्पोयुगादिविवति कारयायनेनेकेश्च यत्तु दशह
 रासुनोत्कर्षश्चतुर्वर्षपि युगादिषु उपाकर्मणि चोत्सर्गेह्येतादिनचतुष्टय इति ऋष्यशृंगवचनं तत्सामगविविपयं
 तेषां सिंहाकोपजीवनेन विहितस्योपाकर्मणोऽग्निममाससंभवात् एतानि हस्तश्रवणपूर्वादिनद्वयेपि कर्मकालप्राप्ता
 वैदिकानि ग्रहाणि उक्तं गृह्यपरिशिष्टे धनिष्ठाप्रतिपद्युक्तं वाष्ट्यष्टशसमन्वितं श्रावणकर्म कुर्वीरन् ऋष्यशृङ्गः
 सामपाठका इति व्यासः श्रवणेन तु यत्कर्म उत्तरापाढसंगतं संवत्सरकृतोऽध्यापयस्त्वक्षणादेवनश्यति धनिष्ठा
 संयुतं कुर्वात् श्रावणकर्म यद्भवेत् तत्कर्म सफलं विद्यादुपाकरणसंज्ञितं निगमे ग्रहयोगो गुरुहंति संक्रांतिः शिष्य
 धातिनी तपोहं युत्तरापाढा उपाकर्मणि वैष्णवे धनिष्ठामि श्रिते कर्षं मुपाकरणसंज्ञितं कालिकापुराणे चतुर्द
 श्यां संमुत्पन्नावसुरौ मधुकैटभौ वेदान्तस्वीकुर्वतः पद्मयोनेरसौ जह्रतुः श्रुतीः हत्वा तावसुरौ देवः पातालतलवांसि न श्रि
 हृत्य ताः श्रुतीस्तस्मै मदौ लोकगुरुः स्वयं अभ्युद्विज्य श्रुतिं ब्रह्मापवर्षे यौ दायिके पुनः श्रुतो भूतपुते तस्मिन्नेव पाकरणि मि
 त्यप्ये श्रासुरवर्जयेत्कालं वेदाहरणशंकयेति श्रौदायिकानि च पूर्वार्दानि प्रातः सां गवात्मकपण्डिते व्यापिनि ग्रा
 ह्याणि श्रावणार्घ्यौष्टपयान्वाप्रतिपत्पण्डितैः विद्वारुणाच्छ्रुत्वा तावोपाकर्मोत्सर्जनं भवेदिति निगमवचनात्
 पूर्वग्रहणं हस्तश्रवणयोरेव पुनलक्षणं श्रुत एव पृथ्वी चंद्रोदये श्रावणोपौषमासीतु संगवात्परतोऽप्यदि तदैवोदयि

क्रीडाह्यानाः पदोदयिकोभवेदिति गार्थवचनं लिखित्वा उदये संगवत्परश्वश्रुतौ पर्वणि वा कर्मे कुर्यन् भस्मपुष्पाकर्म
शुभयजुः सामनाः क्रमादिति वचनां तरमपि लिखितं रम्यतिकौस्तुभेत् । पृथ्वी चंद्रोदयोदाहृतवचने संगवत्परश्वश्रु
ह्याः तं गवकदेशव्याप्तिः प्रतीयते । निगमवाक्ये तु परमुद्धृतक इति पूर्णभागद्वयव्याप्तिः । तदधिकव्याप्तिरपि
गार्थवचनात्प्रतीयते । एषां वचसां प्रथमाश्रुतार्थः परत्वेऽसंभवति । नांयतरस्यानुवादव्यवकुमुचितं । नापि विकल्प
परत्वं तस्याप्युद्भवत् । अनेकश्रुतिकल्पनाप्रसंगश्च । किंतु प्रेषां शास्त्रिणां परमुद्धर्तसाध्यमेवोपाकर्मतान्प्रति
परमुद्धर्तव्याप्तिरेवात्राह्यत्वनियान्तिका एवमितरे । अपि व्याप्तीति तच्छास्त्रिणां प्रतिग्रह्यत्वनियान्तिके बोधे । अतएव
दत्तश्रुत्युद्भव्यस्तारोकिः । तिथिखंडे सत्तुदयव्यापिनी प्रयोगपर्याप्तिरिति यिरूपाकराणि ग्राह्येति । एवं च नोक्तवचने पुन
पिस्वार्थव्यागः । नाप्यनेकश्रुतिकल्पनाप्रसक्तिः । सर्वेषां कर्मकालव्यापिशास्त्रप्रपंचकरूपत्वादिति सिद्धाभट्टीये आ
दयः । अत्र पुनर्पर्वसंगवत्परमुद्भवत् । तदेवौदयिककर्म नान्यदौदयिकं भवेदिति । निर्णयसिद्धौ तु । उदयव्यापि
नित्यव्यापि पृथक्क्षेत्रिकाद्वयं । तत्कर्मसफलं ईदं । तस्य पुन्यत्वनंतकामिति गार्थवचनविरोधात् । देवानिवचनातिप्र
शस्यमानप्रमाणैः युक्तं । परमार्थतस्तु । बहूनां वचनानां प्राशस्त्यप्रसक्त्या न चित्तवदिकस्योदयव्यापिनीति गार्थ
वचनस्यैवैवैधानराधिकरणव्यापेन । परमुद्धर्तकमकालावयवमुद्धर्तकमकालस्तुतिद्वारा परमुद्धर्तकमनपूर्वोक्तका
लस्तावकत्वं युक्तमिति प्रतिभाति । हेमाद्रिमदन्याश्रितोदयस्तु । पर्वण्यौदयिके कुटुम्बः । आवृणोति रात्र्यकाः । बह
वाः श्रवणे कुटुम्बे । ग्रहसंक्रांतिवर्जित इति वाक्ये । तैत्तिरीयकमहणात्तरैवौदयिके कर्म । धानिष्ठाप्रातिपद्युक्ता
मिति ग्रहपरिशिष्टवाक्ये । सामान्येन श्रुतौ पुन्यजुः । शब्दस्य तद्वचनानुरोधेन । तैत्तिरीयकपुरःश्रवो
दाजसनेधिभिः । आवृणोति गर्जनमतीत्याहुर्गार्थमिच्छन् । पूर्वविद्वान्तु कर्तव्या । शिवरात्रिर्बर्हिर्दिनमिति वचनात्पूर्वविद्व

पौर्णमास्यामिदंकार्वाभित्याह सदनरत्नरतु पर्वण्यौदयिकद्वतिवचनस्यबह्वचपरिशिष्टायत्वेनतान्प्रत्येवकर्मविधा
 तं प्रवृत्तत्वाद्बह्वच आद्येणैकधर्म्यमित्यनेन बह्वचकर्तृकउपाकर्मण्यवष्टाभितकालिकपुराणादौ प्राश
 रस्यपूर्वकयजुर्वेदादिविशेषमनुपादाय सामान्येन विहित हितयदौदयिकं पर्वतद्बह्वचैः कर्मानुष्ठानयोर्भावौदयिक
 पर्वलाभिप्रायस्यवदभ्याश्रणपरित्यागेन मायाहीत्येनदर्थं धनिष्ठांप्रतिपद्यु कामित्यादिवाक्यप्राप्तौदयिकपर्वणो
 यजुर्वेदिसंवाचपर्वण्यौदयिकेकधर्म्यः ॥ आद्यणतौत्तिरीयिका इतिवाक्यंप्रतिपादयतीत्येतदनुनादक श्रनुवादस्यच
 प्राप्स्यधर्मान्त्वदादौदयिकपर्वप्राप्तेश्च यजुर्वेदिमात्रसाधारणत्वात्तदनुवादवाक्यगततैत्तिरीयपदस्य यजुर्वेदिमा
 त्रपलक्षकत्वात् आद्यणोदुर्गनवमैतिवाक्यस्य पवित्रारोपणादौचित्यत्वाच्च सर्वैरपियजुर्वेदिभिरीदयिकेपर्व
 एषुपाकर्मकर्तव्यमित्याह स्मृतिकौस्तुभेन तैत्तिरीयशब्दस्यप्रसिद्धार्थवाधप्रसगात् गोभिलवाक्यस्य बह्वच
 न्प्रतिश्रवणविधानमात्रपरत्वेन नेतुमशक्यत्वाच्च अथतदपिसामगामितिस्तुतिमात्रविधिपरमितिचेत् नहोला
 धिकरणैरुत्तमानाष्टह्यग्रथानांआध्यापनव्यवस्थयाप्राप्त्याप्यव्यवस्थानाप्राप्ताद्वरीकृत्य सर्वान्प्रतिप्राप्त्याप्यस्यस्थ
 पितत्वेनतत्परिशिष्टेनतच्छास्त्रीयपुरस्कारेणप्रवृत्तविधिर्वैवक्ष्यामगीकृत्येतरशार्ख्यान्यति प्रतीयमानविध्यविवक्षां
 गोकारस्यनिर्हेतुकत्वादिति इदं ब्रह्मचारिगृहस्थवनस्थौह्यभिरपि कार्यं अतएव नारायणवृत्तौ अथतोभ्या
 योपाकरणमितिस्त्रयव्याख्यानेपरमाद्ब्रह्मव्रताध्ययनंनित्यंअतउपाकर्मवश्यकमित्यादिना ब्रह्मपद्मांगनान्युक्तां अ
 तएवजर्णिप्रयोगरत्ने गोभिलः उपाकर्मोत्सर्जनंवनस्थानामपीदमते धारणाध्ययनांगत्वाद्गृहिणांब्रह्मचा
 रिणामिति ननुगृहस्थस्यसमावर्तनोत्तरं ग्रहणाध्ययनंगतयावाप्तस्यकर्मणो अनुष्ठान कथंयुक्तमितिचेन् उ
 च्यते समावृत्तब्रह्मचारिकरूपेनयथान्यायमितरेजायामपीत्येके इत्याश्रयायनसूत्रे व्याख्यातंस्तदित्यंउत्तिका

रेण ब्रह्मचारिकल्पेन ब्रह्मचारिधर्मैरित्यर्थः स्वाध्यायकाले विहितविधर्माः मधुमांसस्त्रीगमनखट्वादि
 वाशयनादिवर्जनादयः तैर्युक्तोर्धाधीतसमावृतः मेखलादयस्त्वनभवति अस्वाध्यायधर्मत्वात् इतरेब्रह्म
 चारिण इत्यर्थः अत्राध्यायने ब्रह्मचारिणमपि प्रवृत्त्यर्थमिदं इतरथासमावृत्तानामेवेति शंकारस्यात्समावृत्तौ जायां
 गच्छेदित्येकश्राहुः ऋतवेव गच्छेन्न ऋताविति वेदव्रतानि वा पारंतीत्वाहुः भयमेवेत्येवादिश्रुतिरपि वेदसमाप्यम्
 वेपिसमावर्तनविधानेन गृहस्थानामपि वेदाध्ययनसूचनाच्च अत्र च सायुज्यकामयोरानजपुरोहितयोः कुलापय
 ज्ञइवाधेयमाणोऽप्यैरन्वारब्धइत्याश्रयापनसूत्राच्चतुरवतपचावतास्यभिन्नकल्पनायामप्यधिकारः अत्रापि
 समाप्तकल्पयोरैवाधिकारोऽस्त्विति चेन्न एतदधिकरणस्य तुल्यकल्पादिकाराधिकरणपवादात्तायाभावाद्दौप्रतिपदित
 त्वात् स्मृतिकोरितुभेत् प्रधानभूतोऽध्याचार्यो बह्वभिरपि चतुरवतिभिः सहोपाकर्मकुर्वन् एकस्यापि जामद
 ग्न्यस्यानुरोधेन पंचावतमं वकुर्यात् आश्रयेण जयन्ने एव वा वापृथिव्यनुरोधेन मुख्यान्तेर्केद्राग्न्यादीनां प्रसूतमपानियम
 साधकतया द्वादशाध्यायोक्तस्य कार्थमार्जिन्यायस्य प्रक्रमेण तुल्यत्वात् उक्तं हि चतुरवतिनां प्रत्यपि पाक्षिकपचावत
 नुष्ठानं कात्यायनेन तस्य द्विरवतिभिर्जामदग्न्यानां सर्वेषां च भयविरोधादिति व्याख्यातवैतत् कर्काचार्ये देवयाज्ञिकैः
 स्वशास्त्रातिरेपंचावतं जमदग्नीनामिदमेतत्पंचावनमेव अन्येषां चतुरवतं पंचावतं वेतिसत्यामप्यत्राव्यवस्थितवि
 कल्पप्रसक्तौ जामदग्न्यानुज्ञैवाजामदग्न्यंशकांकुर्यात् अथ जामदग्न्यो मामग्न्यमचावतं कुर्वतीत्यापत्तयोक्तैः अत्र
 एव तन्ननपाद्भरंशंसयेरिव चतुरवतपचावतयोर्ध्वं वस्थाभावात् अजामदग्न्यानां जामदग्न्यैः सहानाधिकारशंकाते
 न राजपुरोहितौ सायुज्यकामौ यजेतामिति वचनात् कुलापयज्ञइवोपाकर्मणि चोत्सर्गहृत्कार्णाजिनिवचनादिहापि

सहाधिकार इति तदुभयमप्यभुक्तवातिमेवत्युपेक्षणं नचकुलायदृष्टान्तसमाध्यातमप्युचितम् . वसिष्ठशौन
कादिगोत्रोत्पन्नेनपुरोहितेनसहैवराज्ञोधिकारप्रतिपादयतोवचनस्योपपत्तौ सत्रवत्कुलापेक्षिप्रयाजगोचरभिन्नक
ल्याहर्णां सहाधिकारकल्पनानुपपत्तेः सोमचमसाकलचमसाहैवेनभिन्नकल्पयोर्वैप्रशान्निययोः सहाधिकार
प्रतिपादकज्ञयाचारस्याधिकरणस्य तुल्यकल्याधिकारणवशादलंसमवत्पालयालोकापितुमुचितंविद्वद्भिरि
ति श्रयान्नकर्तव्यमुच्यते कार्णाजिनिः उपाकर्मणिचोत्सर्गपथकालंस्मेत्पुत्र ऋषीन्दर्भमयान्कृत्वापूजयेत्त
प्येतत्तद्वति व्यासः ऋषीणामर्चनंपूर्वकर्तव्यंचानिर्वातिनेति कार्णाजिनिः वेदारम्भएतःपूर्वैस्तुभ्राश्रयतः परं
नययज्ञोपवीतानिदध्याद्वैधारयेत्तद्वति गालवः कृत्वायज्ञोपवीतानि नवानिवसुधाधिपहुत्वाशौगुरयेद्वत्वापितुभ्यो
धारयेत्तद्वति पितृभ्यइत्यत्रापिदरेवत्यनुपज्यते वायवीये उपाकर्मणिविधेभ्योदद्यायज्ञोपवीतकं आयुष्मान्
जायतेतेनकर्मणामान्वोभुवि ब्रह्मचारिणोविशेषः कालादर्धं मौजयिज्ञोपवीतचनवदंडचधारयेत् अजिनकटि
सूत्रंचनवंयज्ञंतथैवच श्रवविशेषः कारिकायां पश्चादग्नेपुद्भैषुप्राग्नेपुपविश्यच आसिच्यपः शशवादी
दर्भैस्तत्रानिधायच प्राग्नेपुद्भैर्गर्भारसेत्कुर्युर्ब्रह्माजलीस्तथा सव्याहर्तिजपंयुञ्जेः सावित्रीब्रह्मयज्ञवन् त्रिरभ्यसे
त्पुरोकारंठ्याहतीश्रयान्नकर्माणिति गोभिलः उत्सर्जनचवेदानामुपाकरणकर्मच श्रुत्वावेदजपेनफलंनाप्नोतिमान
व . अतएवचोपाकर्मोत्सर्जनयोर्नैत्यत्वाभित्युपाकर्मकालनिर्णये श्रयोत्सर्जनप्रयोगः श्रावार्थश्चाचम्यप्राणानायम्य
देशकालौसंकोत्य श्रवीतानांलदसामाप्यायनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थेभिर्ब्राह्मणैः सहश्रंतरीतमूत्सर्जनार्थं क
र्भकरिष्ये तदंगहोमकर्तृरथडिलादिकरिष्ये रथंडिलमुपलिप्योहिरूपाभ्युक्ष्य कलशमाग्नेय्यां निरस्यपाणिप्र
क्षाल्य एहमेवराहुणोर्गौतमोन्निस्त्रिष्टुप् जुष्टोदमनः श्रान्निचोवसुश्रुतेभिस्त्रिष्टुप् अग्रयावाहनेविनियोगः उर्गह्य

ग्रहहोता। निरीदादधः सुपुरएताभवानः अवतारैदसी विश्वमिवेयजामहे सौमनसायदेवान् जुष्टौ
 दम्भनाथोतिथिदुरोणइमन्नेवज्ञमुपयाहि विद्वान् विश्वाभ्रमिभ्युजोविहत्याशन्नूपतामाभराभजनानि इत्य
 क्षेतेरावाह्य व्याहृतीनां परमेषां प्रजापतिः प्रजापतिर्देहती अग्निप्रतिष्ठापने विनियोगः उर्भूर्भुवः स्वः
 आग्निपचकनामानं प्रतिष्ठापयामीति प्रतिष्ठाप्य प्रोक्षिते धनानि निक्षिप्य वेणुधमन्याप्रबोधय ध्यायेदेवं च
 त्वारिशृंगायामदेवोऽनिस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः उर्वरवारिशृंगात्रयोऽस्य पादद्विर्शर्पेऽसहस्तरासोऽस्य
 त्रिधावहोत्पभोरे रथोतिमहेदेवोमर्त्या आ विवेश समहस्तरथेतुः शृंगः स राजिवहोद्विशोर्धकः त्रिपात्रसन्नव
 दनः सुखासीनः शुचिरस्मितः स्वाहातुदक्षिणपार्श्वे देवीयामेस्वधांतथा विश्वदक्षिणहस्ते रतुशक्तिमन्नं कुचं
 स्तुवं तोमरं वजनं वामे दूतपात्रं च धारयन् आत्मानमिच्छमासीन एवंप्रकृतो हुताशनः एवंध्यात्वासमिद्धयमादा
 य अस्मिन्नाक्रियमाणोत्सर्जनहे भेदे वता परिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये अस्मिन् नन्वाहितेऽग्नौ जातवेदसमग्निमिधमेन
 प्रजापतिं चापारदेवते आग्नेयनाग्निप्रेमावैचक्षुर्वा आग्नेयनात्र प्रधानं सा विर्वा ब्रह्माणं भद्रं मेधां प्रज्ञां धारणां सदस
 रुपतिं अनुमतिं छंदं रपयिन् एताः प्रधानदेवता आग्नेयद्रव्येण पुनरत्र प्रधानं अग्निश्च स एष अग्नि
 शक्तं अग्निमेवावसृणो अग्ने अग्नेः अग्निप्रजापतिं देवं ब्रह्माणं अग्निं इंद्रा सोमो इंद्रं अग्निं मरुतः पवमानं सो
 मं अग्निं संज्ञानं एताः प्रधानदेवता गृहसिद्धां नद्रव्येण स्विष्टकृत्तमग्निमिधमसवहेतेन रद्रमया समग्नि
 देवान्विष्णुमग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं चैताः प्राधांश्चतदेवता आग्नेयं ज्ञाताज्ञाते दापयनिवर्हणार्थं त्रिवारमग्नि
 मरुतश्चाग्नेयं नसां गोपां गेन कर्मणा सद्यो यद्वे व्याहृतीनां परमेषां प्रजापतिर्देहती अग्न्याधानसमिद्धमे विनियोगः

उं भूयः । स्वः स्वाहा । प्रजापतयइदं नमः ॥ अग्निपरिमूढः । प्ररितृणीयात् । अग्नेरष्टगुलपरिमिते
 देशे ऐशानीदिशमारभ्य दक्षिणां सभंतात् सोदकेन पाणिना । त्रिः । प्ररिमूढः । दमैर्दशांगुलमिते देशे प्राच्यादिपुपरि-
 रतृणीयात् । तत्र प्राच्यां प्रातिचरां चोदगमादभार्ज्वाज्यमदीच्यां च प्राग्गमाः । पूर्वपश्चात्परितरणमूलये रुद्रिद-
 क्षिणपरितरणं । उपरिपरितरणात् । तदग्रयो रधस्तात् । एकैकर्यादिशि चत्वारण्यपोढशः । उत्तरतः । पात्रासाद-
 ार्थं कांश्चित्प्राग्गमादभार्ज्वाज्यमदीच्यां च प्राशिष्यदक्षिणमव्यपाणिभ्रंशं क्रमेण च रुस्याली-
 प्रोक्षयेत् । दूर्वाद्यौ । प्रणीताज्यपात्रे दध्मावर्हीणी । इति द्वे प्रक्षयत्वासादेन । ततः प्रोक्षणीपात्रमुत्तानिकृत्वा । त-
 ज्ञानं तर्गाभं तस्य समरधूल्यप्रदेशमात्रे कुशद्वय रूपेण उत्तराग्नेपवित्रे निधाय । शुद्धाभिरद्विस्तरपात्रं परयित्वा । गंधपु-
 ष्पादिक्षिप्य । अंगुष्ठोपकान्तिष्ठिकाभ्यामुत्तानाभ्यां पाणिभ्यामुदगग्रेष्ठ्यक् । पवित्रेधृत्वा । अपश्चिरुत्पूयपात्राण्यु-
 त्तानानिकृत्वा । इधमगंधैर्वित्संस्त्य । सर्वाणि त्रिः प्रोक्षयेत् । प्राणितापात्रमग्नेः प्रत्यङ्गनिधाय । तत्र पवित्रे निधायोत्पू-
 ताभिरद्विः पूरयित्वा । गंधपुष्पादिनिक्षिप्य । पूर्णपात्रं पाणिभ्यामादायाग्नेः । प्रादक्षिण्येनानामिकुशं नीत्वा अत्रोत्तर-
 तोदभेपुनिधाय पवित्रे गृहीत्वा न्यैर्देभ्यः । च्छादयेत् । गृहसिद्धान्यद्रव्यं च रुस्यात् । यामादाय । तेषु वित्रे अज्यपात्रे निधाय ।
 तत्पवित्रपुरतः संस्थाप्य । तस्मिन्नाज्यमासि च्याग्नेरतः स्थितां गारान्मस्मना सहोन्नतं रुद्रकपरितरणाद्वा हि निर्मूलं । ते-
 ष्व्याज्यपात्रमधि शिष्यं ज्वलतादभौलमुकेन । प्रज्वालयां गुह्यपर्वमानं प्रक्षालितं दमार्पद्रव्यमाज्ये प्राक्षिप्य । पुनर्ज्वल-
 तातेनैव दभौलमुकेन सिद्धाद्वा द्रव्येण । सहाज्यं । त्रिः पर्याग्निकृत्वा । तदुत्तमुकमपास्यापः । रुष्टृवाज्यपात्रं तु विकर्षेन्न दग्-
 द्वास्यां गारान्नशौ प्रत्यस्य (पः रुष्टृवा । तत्र रुधमेवाज्यं । सुवितुष्ट्वा हि रण्यपसूतपः । सवितुपुराणि कञ्चाज्यस्योत्पन्न-
 ॥ निधोगः । सवितुष्ट्वा प्रसवउत्पन्नाभ्यां चिद्धेण पवित्रेण वसोः । सूर्यस्यारश्मिभिः । इति मंत्रेणैकं श्रुत्योच्चारितेनैकवारं

द्विस्तृणोत्तरपूतपवित्रे अङ्गिः प्रोक्ष्यामौ प्रहरेत् अथान्नोऽपश्चात्परिरतरणाद्वाहिर्भुवं प्रोक्ष्य तत्रवाहिः सप्तहनीर
 ज्जुमदग्नांप्रसार्य तदुपरिवाहिः प्रागग्रमुदगपर्वगमविरलमास्तीर्य तस्मिन्नाज्यपात्रं निधाय दक्षिणं करे स्तुक् स्तुवौ गृ
 होत्वा सव्येन कांश्चिदभर्त्तादाय सहैवाग्रां प्रताप्य स्तुवां निधाय दक्षिणहस्तेन स्तुचस्य विलम्बैरुत्तुष्टमभ्या
 रम्भमग्रतः आरभ्य पृष्ठतोऽप्यावदुपरिष्ठाद्विलम्बयेत्कुशानां मूलतोऽदं डमेकैकं निर्मृजति वै प्रोक्ष्य प्रताप्य चासाध्वर्हो
 व्युत्तरतोऽप्यसेत् एवं मेव दर्वीमापि संसृज्यतान् कुशान् कृतसमन्त्रं प्रोक्ष्यामौ प्रहरेत् ततो गृहसिद्धात्तमग्न्याज्य
 योर्मध्ये न नीत्वा आज्यादक्षिणतो वाहिं पिशांतरमासाध्यामिधायार्घ्याग्निं गधादिभिरभ्यर्चयेत् विश्वानि न इति तिसृषु
 मात्रे यैर्वसुश्रुतोऽग्निश्चिदुपद्राभ्यामर्चनैरेवोपरयाने विनियोगः विश्वानि नो दुर्गहा जाता वेदः सिंधुञ्जनावाद्भिरितानि
 पर्पिपञ्चमेऽश्विवत्तमसा गृणानि रमाकं वोऽप्यवितत नूनां यस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानो मर्धैर्मर्त्योर्जोहवी विजात वेदो
 पशो अस्मासुधेहि प्रजाभिरे अमृतत्वमश्वां यस्मैत्यं सुकृते जात वेद उलोकमग्ने रुणवस्यो न्नश्चिन्सुपुत्रिण
 वीरमंत गोमंतर पित्रशते स्वरिति आद्यमंत्राभ्यामष्टसु दिक्ष्वर्चयेदष्टभिः पदैः अंत्योपरयानं आत्मानं चालं
 कुर्यहस्तं प्रक्ष्यात् इधमं वधनरज्जुमिधमस्थाने निधाय पाणिनेधममादाय मूलमध्याग्नेषु स्तुवेणात्रिरभिधाय अयं
 तेषामदेवो जात वेदाश्चाग्निश्चिदुप इधमहवने विनियोगः अयंत इधमश्चात्मा जात वेदस्तेनेधमस्त्ववर्धस्व चेद्वर्धय
 चारमानं प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनात्तायेन समेधय स्वाहा जात वेदसेन यइदं नम्रम ततः स्तुवेणाज्यं गृहीत्वा
 वायव्यादिशमारभ्य अग्नेयीदिकूपर्यंतमाज्यधारामाहरेत् तथैव नैर्ऋतं दिक्षमारभ्य यानीप र्यंत जुहुयात् प्रजापतिं मन
 साध्यापन्नस्वाहेति जुहुयात् उभयत्र प्रजापतयइदं नमम ततोऽग्नये स्वाहा अग्नयइदं उत्तरतः सोमाय स्वाहा सोमा
 वेदं दक्षिणतः ततः सावित्र्यादिनवभ्यः सावित्र्यै स्वाहा सावित्र्याइदं उर्व्वक्षणे स्वाहा ब्रह्मणे इदं अंश्वायै स्वाहा

अद्वायइदं उँमिधायैस्वाहा मेधायइदं प्रज्ञायैस्वाहा प्रज्ञायइदं उँधारणायैस्वाहा धारणायइदं उँसदस
 रूपतेयस्वाहा सदरूपतयइदं उँश्रुतमेतयस्वाहा श्रुतमेतयेइदं उँछंदेभ्यऋषिभ्यःस्वाहा छंदोभ्यऋषि
 षिभ्यइदं आण्यह्रत्यंतैवतुरव्यप्यायार्थः पचावतिन्निशिप्यमामंभ्य विंशतिकृत्वः पंचावतंकुर्वीत शि
 षाचारश्चेत्पंचावतिनउत्थायार्थः स्वयंचप्रसूतइतिमन्त्रेणनिवेदयति प्रसूतोभक्षमकरंचरावपिस्तोमंप्र
 थमः सूरिरुन्मृजेसुतेसातेनपद्यागमंवांप्रतिविश्यामिन्नजमदग्नीदमे ततः जुवेणस्तुत्र्याज्यमुपस्तीर्थं गृहसि
 द्वाज्ञमभ्यादगुधमभ्यमानामिकाभिरुदगयाभिर्नखसंस्पर्शनमकुर्वन्नवदायदर्व्यामर्ष्य ततोन्नपूर्वार्धात् प्राश्व
 मार्धाभिस्तथैवावदायदर्व्याप्यपान्नस्थमन्नमभिघार्थं दर्वीस्थमावर्त्तंचाभिघार्थं अग्निमीलेविश्यामिन्नोमभु
 छंदोऽग्निर्गोपत्री उत्सर्जनप्रधानगृहसिद्धादहोमेविनियोगः उँअग्निमीलेपुरोहितंपज्ञरपदेवमृद्विजं हो
 तारंरत्नधातमंस्वाहा अग्नयइदं नमेतिसर्वत्रत्यागमार्चार्थएवकुर्वीत प्राक्संस्थान्पुदकंसंस्थानिचावदाना
 निजुहुयादितिजयंतः कुसुमकोमैत्रावरुणिणिरगरस्त्योपतृणसूर्या श्रुनुष्टुप् उत्सर्जनप्रः उँकुपुभकंरुतदब्रवी
 द्विरेः प्रवर्त्तमानकः दृश्चिकरयारसंविपगरसंष्टृश्चिकतेविपंस्वाहा अपृष्टणसूर्येभ्यइदं त्वमग्नेशौनकोष्ट
 त्समदोऽग्निर्जगती उत्सर्जन. उँत्वमग्नेनद्युभिस्त्वमाशुशुक्षाणस्त्वमद्वास्त्वमश्मनस्पति त्वंनेभ्यस्त्वमोपधीभ्य
 स्त्वंनृणांतृपतेजायसेशुचिःस्वाहा अग्नयइदं उँआवदज्जैन्नकोष्टत्समदः शकुंतोजगताडत्सः आवदंस्त्व
 शकुन्तेमद्भमावदत् त्वभासीनः सुमतिंचिकिद्धिनः यदुत्तमवदसिकैरिर्षयादृहद्वेमविदथेमुवीराः स्वाहा
 शकुंतायेदं सोमस्पमागाधिनीविश्यामिन्नोऽग्निस्त्रिष्टुप् उत्स. उँसोमस्यमानवसवक्ष्यग्नेवाल्लिचकयं विद
 थयजभ्यैदेवांश्चच्छादीद्यद्युजेअद्रिशमायैश्रग्नेतवंजुपस्वाहा अग्नयइदं गृणानामागोवोऽजमदग्निर्मैत्राव

लणगायत्रो उरसः उं गणानां जागदं निनावृत्तस्य सीदतं पतं सोममृतावृधा स्वाहा । मित्रावरुणाभ्यामिदं । स्वा
 ह्यग्नेर्गौतमोयामदेवो विनरष्टिः उरसः स्वाह्यग्नेसदां सिरसमन्यतो देवा सो देवमरतिन्ये रिइति कृत्वा न्ये रिने । अ
 मर्यैव जतमर्यैव दिव्या दिव्यं जननं प्रचेतसं विश्वमादेवं जननं प्रचेतसं स्वाहा । अग्नय इदं धामते गौतमवामदेव आ
 पो जगती उरसः उं धामते विश्वं भुवनमधि श्रतमंतः समुद्रह्यथ १ तरां पुं पि आपामनीं किं स भिषप आपमतरतम
 यपाममधुनंतं तं कर्मिं स्वाहा अग्नय इदं प्रवीध्या जेयो वृधगविं धि एवा निस्त्रिदृप् उरसः उं प्रवीध्या अग्निं स मिधा ज
 नानां प्रातं धेनुमिरनापती सुपासं पवह इव प्रयथा मुजिहानां प्रभातवः सिरसनेनाकमच्छ स्वाहा अग्नय इदं गतान
 आत्रय एतपामरुमरुतोऽ विजगती उरसः उं गतानि पतं यतिपा सुशामि श्रोता इव सरक्षे एव पामरुतज्वेष्टा सो नि
 पर्वता साव्यामनिरूपतस्य प्रचेतसः स्यात दुर्धर्तवो निदः स्वाहा मरुग्नय इदं त्वं ह्यग्ने वाहं रूपयो मरद्वाजो निस्त्रिदृप्
 उरसः उं त्वं ह्यग्ने न प्रथमो तास्याधिपो अभावादेरुमहो तातुं सीदं पन्नकृणोदं ह्यसहो विश्वरुमसह ध्येन्यवाहा अग्नय इदं
 योनस्त्वोभरवातः पापुर्देव ब्रह्म एयनुष्टप उरसः योनस्त्वो अर एयेप अग्निष्टि जिघ्राद निदेवा रत सर्वे धर्तव्यं ब्रह्मवर्ममवातं
 रस्वाहा देव ब्रह्मभ्य इदं अग्निन्नरो मीत्रावरुणिविं सिष्टो निर्वीरः उरसः अग्निन्नरो दीधि निभिर एयो हरत च्युते जनयं
 तप्रशस्तं दुरेदशं गृहपाति मध्यधुं स्वाहा अग्नय इदं अति चक्षुर्मुत्रावरुणिविं सिष्टो द्रासो मावतनुष्टप उरसः उं प्राति चक्षु
 विचक्षेद अस्मौ मजायतं रक्षोभ्यो वधमस्य तमश्रातिं प्राजुमुद्धा स्वाहा इन्द्रा सोमाभ्यामिदं मां चिका एवः २ गगाथ इन्द्रो वृ
 हती उरसः उं मां विद न्यद्विशः सनु सखा योमादिप्र एयत इन्द्रमिरतो मोद पणं स वा सुमे मुहुरु रया च शंसत स्वाहा इन्द्रो वृ
 श्मने पाहि का एवः सौभारिरनामरुतो नृप उरसः ३ अग्ने पाहि मरुतस्य रुद्रेभिः सोमप्रीतये सोमर्वा उयस्य उतिमादाय

स्वर्णरेखास्वाहा अन्नामरुद्भद्रं स्वादिष्टय वैश्वामित्रोमधुच्छंदः पवमानः सोमो गायत्री उरसः उरस्वादिष्ट प
 मदिष्टयापवस्वसोमधारयाइंद्रायपातवेमुतः स्वाहा पवमानाय सोमयेदं पतेराजन्मारीचः कश्यपः सोमपवमा
 नः सोमः धांतिः उरसर्ज-उपतेराजच्छतंहविस्तेन सोमो माभिरक्षतः अरातीवामानरतरनिमोचनः किंचित्नामम
 दिंद्रयेंद्रेपरिखवास्वाहा पवमानाय सोमयेदं अग्नेवृहन्नप्रस्त्रितोभिस्त्रिष्टुप् उरसः उरः अग्नेवृहन्नप्रसामूर्वा अस्या
 त्रिर्जगत्वाज्ञमसोऽधोतिपागात् अग्निर्मानुषनास्वंगश्चाज्ञातो विश्वासप्रान्य प्राः स्वाहा अन्नयद्भद्रं समानी
 वश्चांगिरसः संवतनः संज्ञानमनुष्टुप् उरसः ॥ उरसमानीव आकूतिः समानाहदद्याविवः समानमरतवोमनोय
 थावः सुसहासतिस्वाहा संज्ञानयेदं सुवेणाऽयं दर्वाभुपस्तीर्य गृहस्त्रिहामुत्तन्नरमगतोभूयोनूचानाभिरैवांगुली
 भिरवदाय दर्वाभुपान्नस्थंहविरभिधाय यदस्मकर्मणो हिरण्यगुर्भोभिस्त्रिष्टुप् त्रिष्टुष्टकृद्वोमोविनिर्गोः उरः
 दस्यकर्मणोऽथरीरिचंयद्वानूनमिहाकरं अग्निष्टस्त्रिष्टुष्टकृद्विहान्सर्वस्त्रिष्टुष्टसुहृत्करोतुमे अन्नयोस्त्रिष्टुष्टते सुहृत्तह
 त्सर्वप्रायश्चित्ताहुतीनां कामानांसमर्द्धयिने सर्वांस्तः कामान्समर्द्धयस्वाहा अन्नयोस्त्रिष्टुष्टकृतइदं रुद्रायपशुपतयेस्वा
 हा पशुपतये रुद्रयेदं ततः प्राणायामकृत्वा पृथ्गैरस्यस्यमंन्नस्यमेरुष्टुष्टऋषिः कूर्मोदेवता सुतच्छंदः आसनेवि
 नियोगः पृथ्गैरस्यधृतालोका देवित्वविष्णुनाधृता एवधारयमादिविपवित्रं कुरुवासनं अपसर्पैतुवामदेवो
 भतान्यनुष्टुप् भूर्तेरसादनेविनियोगः अपसर्पैतुतेभूतायेभूताभुविंसास्त्रिष्टुताः येभूताविघ्नकर्तारस्तेनृष्यतुशिवाज्ञा
 या अनेनभूतानुरसाय शरावेजलं कुशाश्राधायविद्युदारमेविधमेपाप्मानमृतास्सत्यमुपैमि तज्जलमभिस्त्रिष्टुष्टयोप
 रेश्चक्रे दर्भगर्भं ब्रह्मांजलिं विधाय प्रणवादिस्वयमुच्चारयन्नभ्येवमेवोपविष्टान्वाचयेत् प्रणवस्य परब्रह्मऋषिः
 परमात्मदेवता देवी गायत्री छंदः व्याहृतीनां परमेषी प्रजापतिः प्रजापतिर्देवती गायत्र्या गायित्री विश्वामित्रः स

चितागायत्री अग्निमीलइत्यादीनिछंदसांविध्यामिन्नमधुच्छंदादपक्रुषयः आग्न्यादयोदेवताः गायत्र्यादीनिछंदास
 सर्वेषामुत्सर्जनेविनियोगः उ०भूर्भुवःस्वः तत्सवितुर्वरेण्यमर्गोदेवस्यधीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् उ०भूर्भुवःस्व
 वत्स०महिधियो. यात् उ०भूःस्व. तुत्स. हिधियो- प्रचोदयात् अग्निमीलेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजंहेतारंरत्न
 धामं आग्निः पूर्वैभिर्ऋषिभिरीड्योनुतनैरुतसदेवांएहवक्षतिआग्निनाुरयिमश्वत्पोषमेवदिर्वेदेवे यशसंवीरवर्तनं
 अग्नेयपज्ञमध्वरविश्वतः परिभूरसिसुइदेवेपुनच्छति आग्निर्होता कविक्रतुः सत्यश्रिन्नश्वस्तमः देवो०देवभिराग
 मत् यदंगदाशुपेत्वमग्नेमद्रंकरिष्यसितेवतत्सत्यमंगिरः उपत्वाग्नेदिवेदेदे।पावस्तर्धियावयनमिभरतएमसि रा
 जतमध्वराणोपास्युतस्यर्दादिर्विषयमानंस्वेदमेसनः पितेवसूनवेग्नेसूपाय नोभवसचस्वानः स्वस्तये आग्नेनैर्दे
 वानामवमोविष्णुः परमः अश्वमहाव्रतम् एषपथाएतत्कर्म अथातः सहितायाउपनिषत् विदामषवन्विदाम
 हाव्रतस्यपंचविंशतिसामधेन्यः इपेत्वेजोत्वा अन्नआयाहिर्वीतये यज्ञोदेवीरभिष्टये अर्थैतस्य समाप्तायस्यस
 माप्तायः समाप्तातः मयस्सतजभनलगभंभितं गौः नमा पंचसवृत्सरमयं अथशिक्षांप्रवक्ष्यामि दृद्धिरा
 दैव् यदिद्रादोदाशराज्ञेउदंजनउपश्रुत वर्गीश्वरंयज्ञावल्क्येनारायणंनमस्कृत्य अथातोधर्मोवास्यास्यामः
 अथातोधर्मजिज्ञासा अथातोब्रह्मजिज्ञासा तच्छंपोरादृणीमहे गातुंयज्ञाय गातुंयज्ञपतये दैवीस्वास्तिर
 रुतुतः स्वस्तिर्मानुषेभ्यः उ०ऊर्ध्वजिगातुमेपजंशब्दोअस्तुहिपुदंशंचतुष्टुदे। उ०तमोब्रह्मणे नमोऽस्त्यग्नये नमः
 यथैवैनमश्चोपधीभ्यः नमोवाचेनमोवाचस्पतयेनमोविष्णवेमहतेकरोमि इमामृचंभिः पठेत् भद्रंनोआपि वा
 तपमनः उ०ज्ञांतिः ज्ञांतिः शांतिः दृष्टिरसिष्टश्चमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपागांततःसर्वैरुत्सृष्टावैवेदाइत्युक्तांजलिस्था
 ऋशानांचार्घ्यायदधुः आचार्यः स्तुवेणप्रायश्चित्ताभ्याहृतीर्जुह्यात् तन्नमन्नः अयाश्रयिमदोपाआग्निः पाकिः

प्रायाश्च स्तं ज्यह। भावो नियोगः । उं श्रयाश्चान्नं स्पनमिश्रितयाश्चेत्स्त्वमित्यमयाश्रयि श्रयासावयसा कृताया सहव्य
 माहिपेयतो वेदिभेषजं स्वहा । अयासे भनयइदं अतो देवा इति द्रव्योः- का एव मेधातिथिः ऋषिः पूर्वोद्देव्युत्तरावैष्णवीणा
 यजीहदः मापः क्षेष्टानि जापित्वा कुशाग्रैः प्राच्यादिपचादिक्षु प्रादक्षिण्यक्रमेणोदकमुदक्षेत् प्राच्यादिशि देवा
 ऋत्विजो मार्जयतां दक्षिणस्यां दिशि मासाः पितरो मार्जयतां प्रतीच्यां दिशि ग्रहाः पशवो मार्जयतां मुदीच्यां दिश प
 श्रोषधयो वनस्पतयो मार्जयतां मूर्ध्व्यां दिशि यज्ञाः संवत्सरः प्रजापतिर्मांजयतां भार्जयतां भित्तिवा । स्वामी
 रसिकुशाग्रैरधिषि वेदे तैर्भवेः आपो अस्मान् देवश्च वा आपा खिष्टुमांजने विनियोगः आपो अस्मान्मातरः शुभ
 यतुष्वतेनोषुतप्यः पुनंतु विश्वं हि रिप्रप्रवहंति देवो रुदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि इदमापः सिधुद्वीपश्चापो नुष्टुप्
 मांजने विनियोगः इदमापः प्रवहतायात्किंचिद्दुरितं मायि यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशोपउतानृतं सुमित्रापश्चोषधयः
 संतु दुर्मित्रास्तस्मै संतु योस्मान्द्वेष्टियं च वयद्विष्मइति तत आचार्यः स्वयामकरे प्रणीतायाञ्च माहं प्रजां परासि च
 पानः सयावरीस्थानसमुद्रे वेति नयानि सपयोऽप्रीयेत्येकश्चरया पठन्प्रयद्दुमुखमवाह्निं नीयतञ्जलेनाध्या
 प्यान्मार्जयेत् विश्वानि न इति ऋचेनाग्नेरुत्तरपूजनीं परस्थानकुर्ध्यात् मानस्तोकश्चांगिरसः कुरसोरुद्रो जगती वि
 भूतिग्रहणे विनियोगः । उं मानस्तोकेतनये मानश्चायुषिमानो भोगुमानोऽश्वेषुरेति पः वरिन्मानो रुद्रभाभिर्नो वधी
 हैविष्मंतः सदा मित्वाह्वामहे इति स्तुवा वैलप्लुष्टेन विभूर्तग्रहीत्वा । उं त्र्यायुषं जमदग्नेरिति ललाटे कश्यपस्य त्र्यायु
 षं कंठे अगस्त्यस्य त्र्यायुषं नाभौ श्रद्धेवानां त्र्यायुषं दक्षिणांसे तन्मैश्चरतु त्र्यायुषं वामांसे सर्वमरतु शतायुषं शि
 रसि धारयेत् आचार्योर्नैर्वायत्प्रदक्षोस्थितं । उं च मे स्वचरश्च मे यज्ञोपवीतं च तेन मश्चयेत्तन्यूनतरस्मै तउपपतेति रिक
 तस्मै तेन मः स्वस्ति श्रद्धां मेधां पशः । प्रज्ञां विद्यां बुद्धिं श्रियं वलं आयुष्यते जआरोऽयं देहि मे हव्यवाह न इति

पूर्ववरपरिसमूहपुर्वोत्तम गच्छगच्छसुरश्रेष्ठस्वरथानेपरेमेश्वर यत्रव्रह्मादयोदेवासनत्रगच्छहुताशन इत्यादिनि
 विसृज्य चांतुदेवगणाः सर्वे पूजामादायपार्थिवी इष्टकामप्रसिद्धयर्थमुत्तरागमनाय च ततउदकतीरंगत्वा
 शरीरशुद्धयर्थमुत्सर्जनंगत्वेन सर्वैः सहस्त्रातानिकुर्यात् तथथा प्राणानायम्य देशकालरम्यौ उत्सर्ज
 नांगत्वेन गणैः स्नानमहं करिष्यदिति संकल्प्य स्नात्वा च नम्य उत्सर्जनांगत्वेन भस्मगोमयस्नानानि करिष्ये भस्मा
 दाद्यर्शानायनमइति शिरसि तत्पुरुषाय नमइति मुखे अघोराय नमइति हृदये वामदेवाय नमइति गृहे स
 योजाताय नमइति पादयोः प्रणवेन सर्वगो यद्वा अग्निरिति भस्मजलमिति भस्मस्थरा मिति भस्म त्रयोमे
 ति भस्म सर्वहवा इदं भस्म मानस्रुको हतिसर्वांगे विलिप्य स्नात्वा च नम्य गंधद्वारा दुराधर्मानि विपुष्टां करिष्ये
 ईश्वरसिर्वभूतानां मिहोपहृदये अथि यं अन्तेन गोमयमादाय श्रेष्ठमयं चरं तानामोपधीनां वने वने तासां सुप्रभ
 पत्नीनां पवित्रकायशोधने यन्मेरोनां श्वशोकां श्वपापांश्च नुद गोमयः सर्वदेति शिरः प्रभृद्यंगानि विलिप्य स्नात्वा
 च नम्य वालित्थापर्वतानां छिद्रं विभर्षे पृथिवीं प्रयामुमिष्टचत्वनिमज्जानोपिमहिनि इति भूर्भिर्प्राथम्यं मावोरिर
 त्स्वनितायस्मै वा कंस्वनामिव द्विपदचतुष्पदस्माकसर्वस्वनात्वरमु- इति खनित्वा स्थानां पृथिविनिोभवानुक्ष
 रानि वेशनी- यच्छातः शस्मसप्रथाः इति मृदमादाय आपनेति परायणे दूर्वा रोहं तु पुष्पिणीः हृदा श्वपुंडरीकाणि समु
 द्रस्यावहा इमे इति दूर्वा मादाय गायत्र्या सर्वां मृदमभ्युक्ष्य भूमौ तिधाय आतारमिद्रमावितारमिद्रहवे हवे सुहवशूरमिद्रं
 हवयामि शक्रं पुरुहूतमिद्रं स्वस्ति नो मघवाधा दिव्यं इति पूर्वतः यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोत न इदं नमः पिभ्यः
 पूर्वजैभ्यः पूर्वभ्यः पथिकक्षः इति दक्षिणतः त्र्यंवायामिन्द्रह्मणा वंदमानस्तदाशारते यजमानो हविर्भिः अहेदमानो
 वरुणे हवोऽपुरुशं समात आयुः प्रमोषीः इति पश्चिमतः वयं सोमव्रते तव मनस्तूतुः पविशतः प्रजावंतः सचेमाहि

इत्युत्तरतः तत्सूयैरोदसीउभेदोपावस्त्वोरुपव्रवे भोजेयस्मान्भ्यन्वचारासदा इत्युत्तरिष्टात् अथः पश्यस्वसोमंत
 रांपादकौहरमातेकरपत्यकौटशास्त्रोहिब्रह्मावमुत्थि। इदमधोमुदंक्षिप्रत्वांगेषुमुदंलिपेत् सहस्रशार्पापुरुषः सहस्रा
 क्षः सहस्रपात् समुर्भिविधत्तेत्येवमित्यदिष्टशान्गुलम् इतिशिरसि अक्षीभ्यातिनासिकाभ्यांकर्णाभ्यांत्रिवक्त्राद
 धि यदंमंशोर्पणमस्तिष्काजिक्त्रायावित्हामिती इतिमुखे शीवाभ्यस्तदूरिमह न्योन्नतुनयात् मुदंमंदोपणमंसा
 भ्यांवाहुभ्यांवित्हामिती इतिश्रीवापाः शान्तरेभ्यस्तेगुदाभ्योवातिष्ठेदंयदपिपृक्षंमत्तस्ताभ्यांवित्हामिती इतिहृ
 दये नामानामिनश्चाददेचक्षुश्चिरसूयैसचुः कवेरपत्यदुहे इतिनाभौ त्वमिंद्रसजोपसमकंविभार्धंवावहोः वज्रंशि
 शानजोसता इतिवावहोः सोमात्रंरुद्ररणरुणहि ब्रह्मणरुपत्वेकक्षीवंतश्रौशेजः इतिकक्षयोः यः कुक्षिः सोम
 पातमः समुद्रइवचिन्वते कुर्यौरापोनकाकुदः इतिकुक्षौ ववर्हीतापितावहुरस्यपुत्रश्चिश्चक्रुणोतिसमनावभारपा
 सैकाः एतनाथ्यसर्वा एष्टेतिनहेतपातिप्रसूनः कृतभ्यातिश्रुटीवद्यांपार्णिभ्यांप्रपदादाभ्यांपृक्षमश्रेणीभ्यांभासदा
 हंससोवित्हामिती इत्युर्वोः मेहनाद्वलकरणलोमभ्यस्तेनस्वेभ्यः यदंमंसर्वरमादारसनस्तामिदंविट्हामिती इ
 तिजान्वोः एतावानस्यमहिमातोड्यापांश्रुपुरुषः पादोरन्यविश्याभूतानिप्रियादस्यास्तुतंदिवि इतिपादयोः श्रगादं
 गाल्लोहोलोहोजातंपर्याणिपर्याणियदंमंसर्वरमादारसनस्तामिदंविट्हामिती इतिपुरुषस्यकेनचसर्वांगे अथक्रांते
 रथक्रांतेविष्णुक्रांतेचसुंधरे शिरसाधायपिप्रद्यामिरक्षस्वमांपदेपदे इतितिलदूर्वामुदंशिरसिनिधायमृत्तिकास्त्रांमंत्र
 क्षारप हिरण्यशृंगंवरणंप्रयत्वादीमंदेहिधाचितः यन्मयाभुक्तमसाधूनांपांभ्यश्चप्रातिग्रहः यन्नेमनसावाचाक
 र्मणावाहुष्टवत् तन्नइंद्रोवरुणोवहस्पतिः सवित्वाचपुनंतुपुनः पुनः इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशतदुस्तेमंसच
 तापरुष्ण्या अस्तेत्यामरुह्वये वितस्तेयार्जिकेपेपुणह्याशिपोमया इदंतेन्यामिसमानमद्विर्पादकाश्चसिधुप्रव

हंतिनयः सर्पेर्लोणमिवं वचं जहाति पापं स शिरस्कोन्मुपेत्य भंगान्भोति यो द्विषाद्यो जनान् जतैरपि मुच्यते सर्वं
 पापेभ्यो विष्णुलोकं गच्छति सुमित्र्यान् आपश्चोपधयः संतु दुर्मित्र्यास्तस्मै संतु गोप्मान् द्वेष्टि र्वचयं द्विष्मः स
 मुद्रयेषाः सलिलस्य मध्यात् पुनानां यत्नविषमानाः इंद्रो यवर्जा विष्णो ररादता आपो देवीरिह मामवंतु या
 आपो दिव्य उत वास्तवन्ति खनिभिमा उत वापाः स्वयं याः समुद्रायाः शुचयः पावकास्ता आपो देवीरिह मामव
 तु यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यान्ते श्रवणं जनानाम् मधुरं श्रुतः शुचयो या पावकास्ता आपो ० यासुराणां
 वरुणो यासुसे नो विश्वे देवा यासुसूर्यो मंदं विवैश्वानरो यास्वप्नो स्त्रिविषवास्ताः एतोर्विद्रंस्तवाम शुद्धं शुद्धं न साप्ता शुद्धं
 रुच्येर्वा दृष्टां संशुद्धा आशीर्वा नमकु इंद्रः शुद्धो न आगाहि शुद्धः शुद्धा मिरुतिभिः शुद्धो रयि ति धारय शुद्धो ममा द्वि
 सोन्मयः इंद्रः शुद्धो हि नो रयि शुद्धो रत्ना नि दा शुषे शुद्धो वजाणि नि प्रसे शुद्धो वाजं सि पासाति तरस्म मदी धावति
 रासुतरयां धसः तरस्म मदी धावति उस्त्रा वेद वसुनां मर्त्यस्य देव्यसवः तरत् ० इन्द्रस्योः पुरुषं यो रासहस्राणि द
 धम है तरत् आपयो स्त्रिशतं तना सहस्राणि च दधम है तरत् त्रिभिष्टे देवस्य वितर्वां श्रुष्टैः सोमधामाभिः अग्ने दक्षैः पुनी हि
 नः पुनंतु मा देव जनानां पुनंतु वसवो धियः विश्वे देवाः पुनीतमाजा तवेदः पुनीहि मा प्रधाव्य स्वप्न प्रस्यं वस्व सोम विश्वेभि
 रंशुभिः देवेभ्य उत मंहविः उमपि यं पानि प्रतं युवा वा न मा हुती दधं अगन्म विच्यतो नमः अलाप्यस्य परशुनं मा
 पयस्व देव सोम आपो चिदेव सोमयः पावमानो रध्येत्यपिभिः संतरसं सर्वसर्वस्य पूतमाश्रति स्वदिनं मातारिभ्यना प
 दमानी यो अध्येति ऋषिभिः संभृतं संतरस्मै सरस्वती उहेशीरं सर्पिर्मधूदकं पावमानोः स्वस्त्ययनीः सुतुवा हि धृ
 तश्रुतः ऋषिभिः संभृतोरसः ब्राह्मणेभ्य मृतं हित पावमानो दिशंतुतः इमं लोकं मया अमुं कामान्समर्धयंतुतः दे
 वीर्देवैः समाहिता येन देवाः पवित्रेण अहमान पुनंतं वे सदा वेन सहस्रपारेण पावमान्यः पुनंतु ना प्राजाप

त्वंपवित्रं वातोद्यामं हिरण्यमयं तेन ब्रह्मविदो वयं पूतं ब्रह्म पुनीमहे इन्द्रः सुनीतीसहमा पुनातु सोमः स्वस्यावरु
 णः समिच्या यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा जातवेदामां जयस्या पुनातु आपो हि घेतितिसुभिर्माजीषित्वा इ
 ममेगो नद्युदकमालोडयन् क्रतुं चेति तस्मै च नानाधर्मपणं कृत्वा प्रवाहाभिमुखं स्त्रीन् मार्जयित्वा च न्य स्नानांगतर्पणं
 कुर्यात् तद्यथा ब्रह्मादयो ये देवास्तदिवांस्तर्पयामि भूर्देवांस्त० स्वर्देवांस्त० कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयस्तान्
 नृर्पांस्त० भूऋषींस्त० भुवर्ऋषींस्त० त्वऋषींस्त० सोम पितृमा यमीं गिरस्वनाभिकव्यवाहनादयो यै पितरस्ता
 नि पृंहस्त० भूः पृंहिंस्त० भुवः पृंहिंस्त० त्वः पृंहिंस्त० भूर्भुवः स्वः पृंहिंस्त० अग्निदग्धधाश्वयेजीवायेष्य
 दग्धधाकुलेमम भूमौ दत्तेन तोयेन तत्तायां तु परांगतिमिति जलां जालितेन क्षिप्य यन्मया दूषितो तोयं शरीरमलसंम
 वात् तद्वोपपरिहाराय यक्ष्मा णतर्पय प्यहं यक्षमतर्पणं कृत्वा ऋषीन् पूजयेत् तच्चैत्यं प्राचम्य प्राणाना यम्य
 देशकालौ संकीर्त्य ऋषीन् पूजयिष्यद्भूति संकल्प्य कश्यपो जिर्मरद्वाजो विश्वामित्रो शर्गोत्तमः जमदग्निर्वसिष्ठ
 श्वसत्तैत्तैऋषयं रम्यताः अरुंधतीसहितान्ससऋषीनावाहयामि तदस्त्वमिन्नावरुणा गुह्यं वै प्रतिष्ठा अरुं
 धतीसाहितेभ्यः सप्त ऋषीभ्यः सप्त ऋषिभ्यो नमः आवाहनं संस आसन्नं पाद्यं अर्घ्यं आचमनीयं
 स्नानीयं पुनराचमनं वस्त्रं आचमनं यज्ञोपवीतं अयं गंधः पुष्पाणि धूपं दीपि नैवेद्यं आचमनं फलं
 तांबूलं दक्षिणा अरुंधतीसाहितेभ्यः सप्त ऋषिभ्यो नमः मंत्रपुष्पां जालिं समर्पयामि मंत्रहोना क्रियाहीनं आ
 वाहनं न जानामीति चक्षमाप्य ततः सावित्र्या दर्शितर्पयेत् सावित्री तर्पयामि ब्रह्माणत श्रद्धा तर्प० मेधां त-
 प्रज्ञां त- धाराणां त० सदसस्पतित० अनुमर्तित० छंदांस्पृश्यांस्त० अर्पणसूर्यांस्त० अग्निं त० श
 कुंतत० अग्निं त० मित्रावरुणां त० आश्विनौ त० अपरस्वर्पयामि अग्निमरुतस्वत० अग्निं तर्प० देवब्रह्मा

एत० अनेतर्प०० इंद्रसोसौत० इंद्रतर्प० अगनामस्तस्त० पवमानसोमंतर्प० आर्भित० संज्ञानतर्प० ब्र
 ह्मवज्रांगसंयुक्तर्पणस्यादिहापितत् इतिकारिकोक्तं, प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मातृप्य० वेदास्तृप्यंतु देवास्त
 त्र्य ऋग्यसृष्टृप्यतु सर्वाणिछंदासितृप्यंतु, उर्कारस्तृप्यतु वषट्कारस्तृप्यतु उपाहृत्यस्तृप्यतु
 सावित्रीतृप्यतु यज्ञास्तृप्यंतु धावापृथिवीतृप्येतां अतश्चक्षंतृप्यतु अहोरात्राणि तृप्यंतु सार्वभृष्ट
 तृप्यंतु सिद्धास्तृप्यंतु समुद्रास्तृप्यंतु नद्यस्तृप्यंतु क्षेत्रौपधिवनरपतिगंधर्वांसरसस्तृप्यंतु नागास्तृप्यं
 तु वयांसितृप्यंतु गावस्तृप्यंतु साध्यास्तृप्यंतु, विप्रास्तृप्यंतु यक्षास्तृप्यंतु रक्षांसितृप्यंतु भूता
 नितृप्यंतु एवमेतानितृप्यंतु, अथऋषयः, उपवीतीशतीर्थिनस्तृप्यंतु मध्यमास्तृप्यंतु गृहसमदस्तृ
 प्यंतु विश्वामित्रस्तृप्यंतु वामदेवस्तृप्यंतु भरद्वाजस्तृप्यंतु वसिष्ठस्तृप्यंतु प्रगाथरास्तृप्यंतु पावमान्य
 रस्तृप्यंतु क्षुद्रसूकास्तृप्यंतु महासूकास्तृप्यंतु, आचीनावीती अत्रजीवादिदृष्टरुस्यापसवेनविशेषमाह अप
 सवंधिजाश्राणां पित्र्यसर्वत्रकोत्तिन आश्रकोष्ठान्यकर्तव्यंमातापित्रोरस्तुजीवतोरिति शिष्टाचारत्, सुमंतु
 जैमिनिवैशंपायनपैलसूत्रमाप्यभारतमहाभारतधर्मत्राद्व्यासस्तृप्यंतु जानति वाहविगान्यर्गौत्तमशकल्यवा
 श्वथ्यमांडव्यमांडकेयास्तृप्यंतु गार्गीवाचकवीर्यस्तृप्यंतु वृद्धवापतीर्थधीतु० सुलभमैत्रेयीतु० कहलितर्प्याभि
 कौपीतकंत० महाकौपीतकतर्प०, पूर्यंतुर्प्याभि महापूर्यंतुर्प्याभि सुयज्ञंतर्प० साह्यपायनंतर्प्या०
 एतरेयंत० महैतरेयंतर्प्याभि ॥ शाकल्यतृप्या०, वाष्कल्यतर्प्या०, सुजातवकं तर्प्याभि, अथै
 द्यार्हतिर्प्याभि महैद्वार्हतिर्प्याभि, सौजार्भितः, शून्कतर्प्या०, आश्वलायनत- येचान्पञ्चाचार्या
 रस्तेसर्वे तृप्यद्विति, अत्रकारिका, त्रिषाद्विरेकेनैस्तुद्वादशैश्चतुर्षाभवेत्, त्रयोविंशतिवर्षैस्तुदेवर्षाश्चपितृन्

क्रमात् । अस्मत्पितरममुकशर्माणमुकगोत्रं वसुरुपस्वधानमस्तर्प्यामि एवं पितामहं प्रापिनामहं मा आदीस्ति स्वं
 मातामहादीन्सपत्नीकान्पत्नीसुतादीन्पितृव्यमातुलंभानरं पितृस्वसारं । मातृव्यसारमात्मस्वसारयथायोग्यं स
 धयाः सतनयाः श्वशुरंगुं शिशुमानानां श्रतर्पयेत् । आब्रह्मस्ववर्षतदेवर्षिर्पितृमानवाः । तृप्यंतु पितरः
 सर्वमातृमातामहादयः । अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां । आब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकं । ये के
 चास्मत्कुले जाताः अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ते शृङ्खलुमया दत्तं वस्त्रं निष्पीड्य नोदकं । इत्युत्तराय तटं निष्पीड्य सव्येन वा
 यमादींस्तर्पयेत् । यमंतर्प्यामि धर्मराज तर्प्यामि । ततो यमो निहंता पितृवर्मराजो वै वरवतो दंड
 धरश्च कालः । भूतधिपोदत्तकृतानुसारी कृतमेतदंशं भिर्जपति इति दशवारजपेत् । ततः शान्त्यर्थं । आनीम
 द्राः १० शन्नद्राप्नो १५ त्यमूयवा ३ महिर्गोणां सुदृष्ट्यर्थं तिलोवाचः । पर्जन्यापन्नः ३ अच्छावद १० व
 लिख्यापर्वतानां ३ प्रदं वनावाहणे ५५ दहरूपते प्रतिमे १३ एतानि पर्जन्यरुतुविभूक्तानि । ऋषयो वै सरस्व
 त्यां संप्रजमासते तिलोवाहणे खंडद्वयचर्चदिकाः पठति । ततो वेदधर्माश्च ब्राह्मणान्भोजयेत् । विश्वे वा ते सवने पुत्रवाच्या
 याचकं यमवचिद्रसुव्रते । परावतमन्युं रुसं भतं वत्स पाटुणोः शरभापशरवंधवे । इत्युपी नृजले उद्वासयेत् । इत्युत्स
 र्जनप्रयोगः । अथोपाकर्मप्रयोगः । सचोत्सर्जनवद्भेयः । विश्वो लिख्यते । नूतनब्रह्मचारिणां उपाकर्मार्थतया । नू
 तनकटिसूत्राद्युपकल्पनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं । नांदीश्राद्धं चकार्षे । तादृशब्रह्मचार्यमावेतूपकल्पनमात्रं कृत्वा च न्य
 प्राणानां यम्य देशकालौ संकीर्तय । अघोतानामभ्येद्यमाणानां छेदसांघतयामतानिरासेनाप्यायनद्वाराः । श्रीपर
 मेश्वरश्रीत्यर्थं । एभिर्वाक्ष्यैः सहोपाकर्मकरित्वे । अन्वाधाने क्रियमाणे उपाकर्महेतवे वा तापरिग्रहाद्यैश्च सिद्धावस्थे
 न दधिसकुट्टे ये णशेषेण स्विष्टकृताग्निमभ्यसन्नहेतुन रुद्रं प्रहोष्यतीतेन परमात्मानमयामः । इधमसन्नहन्तं हिमानंतरं

दधिसक्तुप्राशनोपवीतहोमदानधारणानि च दधिक्रावणोवामदेवोदधिक्रावानुष्ठप दधिसक्तुप्राशनेविनियोगः उांदि
 धिक्रावणोश्चकारिपंजिष्णोरश्वस्यवाजिनः सुरभिनिमुखाकर्त्तृप्रणशायुषितारिषत् इतिमंत्रेणप्राङ्मुखाः प्रत्ये
 कं दधिसक्तुप्राश्याचामेयुः शस्त्रेः पश्चादंकधारणया एकैकः प्राङ्मुख उपविश्य मार्जनचकुर्यात् कृत्वायज्ञोप
 वीतानिनवानिवसुयाधिप हुत्वाशौगुरवेदत्वापितृभ्योधारयेत्तद्वति गालववचनात् वेदारंभेन्रुप्यादिस्मरणां
 ते सर्वेषामुपाकरणेविनियोगः श्रुतेऽपक्रतावैवेदाहृद्युक्ताश्रंजलिस्थानकुशादक्षिणकटीनिवेश्यापउपरुपशेयुः वे
 दारंभणतः पूर्वं सक्तुप्राशनतः परं नवयज्ञोपवीतानिदद्याद्द्विधारयेत्तद्वति कार्ण्यजिनियचनात् पितृभ्यइत्य
 स्यादिपदत्वेत्यनेनान्वयः हेमिधारणेचयज्ञोपवीतमितिमंत्र स्यपरब्रह्मपरमात्मानिष्टुपयज्ञोपवीतहोमेविनियोगः
 यज्ञोपवीतपरमंपवित्रंप्रजापतेर्वैत्सहजंपुरस्तात् आयुष्यमग्रयप्रतिमुंचयुधेयज्ञोपवीतंवलमस्त्वतेजःस्वाहा परमा
 रमनइदंब्रह्मचारीनूतनमेखलादिधारयेत् आजिनंकटिसूत्रंवनववस्त्रतथैवेति कालादर्शोदाहृतवचनात् एषां
 धारणेक्रमेनअप्रकारश्चोपनयनवद्दोषः अन्यदुत्सर्जनेनसमानं इत्युपाकर्मप्रयोगः अथान्नकश्चनेपयुक्त
 शाखाथोलिख्यते दृत्तिकृन्मतेऽत्सर्जनप्रकरणस्यदेवताग्रहणेनाग्रयादीनांसावित्र्यादिभिः सहतेनोक्तत्वात् जयं
 तमतेसावित्र्यादीनांप्रधानदेवतांगत्वेननसकलपञ्चभ्राज्यसेवास्विष्टकृतेनवेधाति सावित्र्यादीनामगरवादि
 तितदुक्तेः श्रवकारिकाः आज्यसंस्कारपुर्वतमुपलेप्यादिपूर्ववत् आज्येनदधिसक्तानां त्रिःपुर्वानि करणंभ
 वेत् उन्पतसातमाज्यचेतेपांश्विः प्रोक्षणांभवेत् इत्यमामिधारणांतंस्यादाज्यस्योद्भासनादिकं अनुवारं
 भोद्युनाशिर्भ्यः स्वयमेव न संतिचेत् प्रकुर्वीताज्यभागांतामिधमाधानादिपूर्ववत् इहाज्यभागांतन्नस्त्वतथैवो
 त्सर्जनोपवीतौ हुत्वाज्यंनवभिर्भिन्नीः सावित्र्याद्यैरतः परं हुत्वाचदानधर्मेणतान्सक्तुदाधिसंयुतान् हुत्वाशि

मीलह्याद्यैर्भौवशक्तिभिः क्रमात् शाकलानां समानीव हृत्पृच्छायाः । उती भवेत् वाकलानां तु तच्छये रित्युच्छाया
 उती भवेत् योनः स्वतिमत्रे व ब्रह्मते देवता इति सदापः । देवानां ब्रह्मणश्च देवतात्वमिति तु युक्तं । अस्य
 ऋचो देवा ब्रह्मचदेवेति भाष्यकृताभिधानात् ब्रह्ममंत्रः समेश्रुतं शराणां निवारककर्मविद्यत इति । व्याख्या
 नदशायामपि भाष्यकृतैव वर्मणो ब्रह्मत्वगुणाभिधेयत्वेन स्वातंत्र्यानि राकारणाच्च । एवच ऋष्यादि रुमरणाकाले पि देव
 ब्रह्म एव नृषु विद्येव पतितुमुचितं । त्यागश्च देव ब्रह्मण इदमिति पंचावतिसरेष्वद्विरवदाय तथैव दधिसक्तुन् सकृद्विर्वा
 वदायाद्विरभिधारयेद्वा तिक्रमते । जयतमते तु नाज्ज्वादानं । ततोऽस्यावशेषः । कारिकायां । अथ रिवष्टकं तद्वत्त्वा
 दधिसक्तुभिरेव च । दधिसक्तुन् स्वर्गशिष्यान् प्राशयाचम्य ततः परं । परितरणदभैरैतरे तदर्थं यतिवाजलीन् । अ
 न्येन सेचयित्वा परस्ताभिः कूर्वातं मर्जनामिति । वेदाभेकारिकाः । पश्चादग्नेषु दर्भेषु प्रागाग्नेषु पविश्य च । आ
 पि च्यापः शरावादीं दर्भास्तत्र निधाय च । प्रागाग्नेर्भगर्भास्तु कर्तुं ब्रह्मं जलीनय । सद्यो हविर्वदं रयुधैः । सा
 वित्री ब्रह्मयज्ञवत् । अत्र ऋषेस्तेषु रकारव्याहृती शचात्र कर्मणि । अग्निमीले इदं मूक्तमनुवाक्यं यथाविधिः । प्रारभे
 रत्नवत्वापि पत्वध्याप्याह्लाचयेदुरुः । प्राथम्येन तादिसकलं होमशेषं समापयेदिति । उत्सर्जनं ज्ञाने । याः कारिकाः
 ग्रथतीत्येव गत्वतिवगाह्य । ततो जलं । सावित्र्याद्यास्तथाग्न्याद्या देवतास्तर्पयति च । सावित्री तर्पयाम्य
 श्रितर्पयामाति तर्पयेत् । जपं रत्नत्वमिर्मर्यादादिमंत्रस्तर्पणमवधीत् । ब्रह्मयज्ञांगभुक्तं यतर्पणस्यादिहापि चेति ।
 अत्र ग्राह्येन । भस्म गोमयमृत्क्षानानि । शास्त्रांतरसिद्धानि विहितानि तिशिष्टव्यवहारः । अतएव विवाहादु
 ध्वं काले प्रासिद्धस्यापि डनमृदाक्षानं न कुर्यात् । तिलतर्पणमित्यादिनेपेधस्य नात्र प्रवृत्तिः । न चात्र नदीनारजोदोष
 प्रसक्तिः । उपाकर्मणि चोत्सर्गो रजोदोषो न विद्यत इति गार्ग्यवचनं तु । वेदाः । छंदाः । सिसर्वाणि ब्रह्माद्याश्च दिव्यैकसः

जलाधिनाथपितरोमरन्ध्याध्यामहर्षयः उपार्कमर्णयोत्सर्गस्तानार्थब्रह्मवादिनः पिपासवीनुगच्छतिसंहृष्टाः
स्वशरैरिणः समागमस्तुयत्रैपातब्रह्मन्ध्यामलानिच नूनं सर्वक्षयं॥ति किमुनैकं नदीरजः इति छंदोगपरिशिष्टा
च्च उत्सर्गानंतरं ऋषिपूजातर्पणकार्थं उपाकर्मणि चोत्सर्गेष्वथालं समेत्य च ऋग्मिन्दर्ममयान्कृत्यापूजयेत्तर्पणे
स्तन इति स्मृत्यतिचद्विकोदाहृतमवनात् तत्र च जलोपरस्पर्शनपानाभ्यामाभ्युदयप्राप्तिः ऋर्षीणां सिद्ध्यमाना
नामंतरालं समाप्तिः संविषेयः शरैरेण रुष्टशन्मुक्ताजलच्छट्टः विद्यादीन् ब्राह्मणः कामान्वरादीन् कन्यकास्तथा
श्रामुत्तिकान्यपि मुखान्याभ्यासरसनसंशयइति छंदोगपरिशिष्टात् ततः प्रकृतदेवतातर्पणं ब्रह्मयज्ञानातर्पणं स्वपि
ब्रह्मदितर्पणं च कार्यं ततो यमतर्पणं कर्मादिति शिष्टाः वाष्कलानां तु न च्छं यो शयुविधेदेवाः शकरी उक्तं छंदोदेवब्राह्म
विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं इत्युपाकर्मात्सर्जनप्रयोगः अत्रैव प्रसंगादुत्सर्जनकालो निर्णीयते तत्र याज्ञतलकथः पौषमासस्य
रोहिण्यामष्टकायामथापि वा जलातिष्ठदंसां कर्मादुत्सर्गविधिवद्बहिः पौषमासस्य रोहिण्यां कृष्णार्धमाजलसनि
धौ ग्रामाद्वहिर्द्वानामुत्सर्जनं कर्मादित्यर्थः अत्रयोः पक्षयोः स्वस्वग्रह्यानुसारेण व्यवस्था मनुः पुण्ये तु छंदसां कु
र्याद्वहिरुत्सर्जनं द्विजः माघशुक्लभयवाप्राप्ते पूर्वार्हे प्रथमे हानिः तथैव स्थितश्चायं विकल्पः श्रावण्यां प्रौष्ठपयवा
द्युपाकृत्य यथा विधियुक्तं छंदोभ्यर्थायां तमासां निचिप्रोद्धं पचमानिति तेनैवोक्तत्वात् तेन श्रावण्यां यदोपाकर्म तदा पौ
षशुक्लप्रातिपदित उत्सर्जनं कार्यं यदा प्रौष्ठपयां तदामाषशुक्लप्रातिपदिकार्यामित्यर्थः यत्तु हस्तितः अर्धपंचमभा
सानधीत्योर्ध्वमरमुजेत् पंचार्द्धपष्ठमिव तितदापादयामुपाकर्मद्विपयं यत्तु कारयायनः उपार्कयोदगयनेततो
धीयोतधर्मवत् उत्सर्गश्चैक एव पाते पां प्रौष्ठपदे पिवेति अत्र प्रौष्ठमर्द्धासिहोपलक्षकं सिंहे रवाविति गार्ध्ववचनात्
वोधायनस्तु पौर्वाणामाव्यावाक्यैः श्रावण्यां पौर्णमास्यामात्रादयवोपाकृत्य पौर्वाणामाव्यां वोत्सर्जोदिति

तस्मिन्नात् तैत्तिरीयारु तेषां कार्योप्यापौर्णमास्यारोहिण्यां वा विरमेदिति तस्मिन्नात् वहवैरु माध्याकाध्यं अ
ध्यायोरसर्जनं चाध्यायपौर्णमास्यां विधीयत इति कारिकोक्तः मध्यमाष्टकायामिताभ्यो ज्ञेन हुत्वाभ्यर्चयति ए
ता एव देवतास्तर्पयति आचार्यान् ऋषीन् पितृंश्चैतदुत्सर्जनमित्याश्रयाय न सूत्राच्च व्याख्यातव्ये तद्वृत्तिकारे
ण मध्यमाष्टकाग्रहण एवमासांतलक्षणा र्थेन तत्स्याः समीपेमाध्यापौर्णमास्यामित्यर्थ इति कातीयारुत्तुमाद्रपदे कुर्युः
उत्सर्गश्चेत्तदिति ध्याति ध्वते प्रौष्ठपदे वेतिकात्यायनोक्तेः अत्र कातीयसूत्रं अर्थप्रधानमासानधीत्योत्सर्जयेत्तु र्ध्वसस्त
मावेति तथा पौषस्य रोहिण्यां मध्यमायां वाष्टकायां अध्यायानुत्सर्जयेदिति अत्र हरिहरः पौषे उत्सर्जनं
कर्तव्यतामाभिधायाह ततस्त्रिरात्रानंतरं शुक्लपक्षे पुष्यं द्वां स्य धीयारिन् कृष्णपक्षे च गानि ततः पुनरर्द्धप्रधानं र्ध
सप्तमान्वाधीत्योर्ध्वमेवोत्सर्गं विधाय विराजमेकरात्रव्यवस्थायथेष्टविप्रतिषेधेन ततः पुनरुपाकृत्य अध्यायनं
यावदुत्सर्गमिति अनेनोत्सर्गद्वयं कातीयानां कर्तव्यमिति प्रतीयते अपरे तु एकस्यैवोत्सर्गस्य कालवतुष्टयं
मन्यते तेनोत्सर्गद्वयमिति अत्राद्वितीयमतमेव सूत्रस्य रसानुसारोति प्रतीयते सामगारुत्तु सिंहाके पुष्ये कुर्युः
सिंहे रथैविति पूर्वोक्तगार्भ्यवचनात् सर्वरुपा कर्मादिने वा कार्यं पुष्ये तदुत्सर्जनं कुर्यात् उपाकर्मादिने यथेति
हेमाद्रौ स्वादिरग्न्योक्तेः स्वाध्यायमधीतेष्टमिति श्रुतेरथ यत्तुति ध्वके इदानीं तनैराश्रयाय नैरव्ययमेवोत्सर्जनं
कालाद्वा द्विपते तत्र मूलंतजान इत्युक्तं तद्वृत्तिविजृम्भितं पुष्ये तदुत्सर्जनं कुर्यादुपाकर्मादिनेऽथवेति स्वयं
मेव वादिरेग्न्यस्य मूलत्वेनोक्तत्वात् न च ग्न्यसूत्राणां तत्तच्छास्त्रेणान्मत्वेन व्यवस्थितप्रामाण्यकत्वमिति वाच्यं
अविरोधित्वात्वेकत्वेन परशास्त्रायाः पितृहत्वात् यदा सिंहे रथे सूप्ये सतित न मध्यस्थ हरस्त्रनक्षत्रात् प्राक् पुष्यः क
र्त्तव्यो भवति तदा तस्मिन् पुष्ये उत्सर्गो भूत्वा तदुत्तरहरते उपकर्त्तव्यमगाः कुर्युः मासि प्रौष्ठपदे हरतात्पुष्यः

पूर्वोभवेद्यदा तदातुश्रवणेकुर्यादुत्सर्गंछंदसां द्विजइतितत्परिशिष्टोक्तेः अत्रत्रोष्ठपद आणशब्दौमिनादिसौरमासा
 भिन्नायेणछंदोगानामुत्सर्जनोपाकर्मणोः सौरमासएवविधानात् एतच्चकर्मद्वयंप्रत्यब्दंकार्यतदुक्तेमाद्रौ का
 त्यायनेन प्रत्यब्दंकरणकर्मगोत्सर्गाविधिवद्विज्ञैः क्रियतेछंदसातेनपुनराप्यायनंभवेत् अथातयामैश्वर्यं
 भिर्वर्कमक्रियतेद्विज्ञैः क्रीडमानैरपिसदातत्तेपांसिद्विकारकमिति अत्राद्विज्ञैरितित्रयाणामाश्रमिणामवर्णना
 माधिकारसिद्धिः यत्तु मासान्विप्रोर्धपयमानित्युदाहृतशास्त्रे विप्रग्रहणात् ब्राह्मणस्यैवसतोऽधिकारः क्ष
 त्रिपयैश्ययोस्तदन्वारंभमाज्रमेवेतिज्ञापनार्थं अध्येष्यमाणोऽप्यैषैरन्वारब्धइत्याश्वलायनसूत्रेअध्यापकपरेणा
 ध्येप्यमाणपदेनअध्यापनाधिकृतब्राह्मणस्यैवस्वतंत्राधिकारप्रतीतिरिति उत्सर्जनेतरकार्यं मनुराह अतज्ज
 ध्वेतुछंदसि शुक्लेपुनियतः पठेत् कारिकायातुविशेषः अतश्चारभ्यपयमासान्पठंगानित्वर्थायते शुक्लेद
 मधीर्यातकृष्णोभानातिकेचनोति अत्रनर्दानंदोषोनास्तीत्याह वसिष्ठः उपाकर्माणिचोत्सर्गोदोषोनाविद्यत इति उपाकर्मोत्स
 र्गचंद्रसूर्यग्रहेचैवरजोदोषोनाविद्यतइति गार्ग्येपि उपाकर्मणिचोत्सर्गेरजोदोषोनाविद्यत इति उपाकर्मोत्स
 र्गानंतरं विरानंपक्षिणीमहोरात्रंवाअभ्ययनंनकार्यं तदुक्तं निर्णयसिंधौ मितक्षरायां उपाकर्मएषुत्स
 र्गेष्वनिरानंपक्षिणीमहोरात्रंवाअभ्ययनंनकार्यं एतच्चकर्मद्वयमध्येप्यमाणोऽप्यैरन्वारब्धइतिसूत्रात्माशेष्यते तद
 धिकारिकस्वकर्मणश्चाचार्यान्नान्यस्याभावन्याजुहुयादितिनिषेधात् कर्मद्वयमिदं केचिच्छौकिकाद्याप्रकु
 र्वीत इतिकारिकोक्तेश्च लौकिकाद्यावेवकर्तव्यं तदभावेतु अभ्यायोपाकृतिंकुर्यात्तत्रोपासनवाह्नेनेतिवचनात्
 र्स्मार्तइतिगर्गः इत्युत्सर्जनम् अस्यामेवअश्वलायनैःश्रवणाकर्मकार्यं श्रावणपापौर्णमास्यांश्रवणाकर्मोति
 सूत्रात् सामवेदिनामप्यत्रैव - अथवाकर्मसंप्रवक्षिश्च अथातः श्रवणाकर्मपाँर्णमारयामित्यादिना अ

यणकर्मविधायग्रहरहस्तूष्णींवल्लिहरेत् सायंप्राभवोमादाग्रहायण्यइतितदीपग्रहसूत्रात् अत्रपौर्णमासी
 मानान्नेस्तावपिग्रंथांतरवशेनपूर्णमासीविशेषतदुपसंहारसंभवः कार्तीयसूत्रेऽपि अथातः श्रवणाकर्मश्रावण्यापौ
 णीमास्यांश्रवणकर्मत्वात्तदतेसर्पवालिरप्युक्तः अस्यामिवरात्रौतैत्तिरीयकैः स्थालीपाकः कार्यः श्रावण्यां पौर्ण
 मास्यांस्थालीपाकइतिसूत्रात् अस्मिन्कर्मद्वये प्रदोषव्यापिनीपौर्णमासी ग्राह्या अस्मिन्नेरुस्थालीपाकंश्र
 पयित्वेति अस्तमयकालविधानात् कर्मणोयस्ययःकालइतिवचनात् पौर्णमासीशब्दस्य पूर्वान्यक्षण
 वचनत्वात्पूर्वसंधिदिवसे रात्रौ श्रवणाकर्मानुष्ठानं वदंति अस्यश्रवणाकर्मणोमुख्यकालेदेवादकरणेऽपः
 मुख्यकालेऽपि सकृदेवकरणमिति किंचित् यद्योक्तमेतत्तुल्यन्यायाष्टकाप्रकरणकर्केणसकृत्करणंवाभ्यासश्रवणा
 दिति अन्येत्वीदृशपाकयज्ञानां प्रत्यब्दमाहृतिसंन्यते उक्तं हि रेणुकाकारिकायां अथातः श्रवणाकर्म
 शाल्यदष्टाभयोच्यते श्रावण्यामेवतत्कार्यमभावाद्गौणकालतः वचनात्सूत्रकारस्यसकृदस्याक्रियाभवे
 त् एवमेवेतरेषांस्यादाहृतितोऽस्मृतेर्वलत् सकृत्करणमिच्छतिपाकयज्ञेचकेचन आहृतिकेचिदिच्छतिनन्ना
 हृतिः सतामतेति अस्यांभवहयग्रीवपूजोक्ताकल्पतरौ ब्राह्मे श्रावण्याश्रवणेजातः पूर्वहयग्रीराहिर
 जगादसामवेदं तु सर्वकल्पमपनाशनं सिंधुर्नदीवितस्तापां प्रविष्टा तत्र वै वहि अतोऽत्र श्रवणेन ब्रह्मानसर्वाथी सिद्धिदं
 तत्र संगमे कृत्वा संपूजयेद्विष्णुशस्त्रचक्रगदाधरं ओतव्यान्यथ सामानि पूज्या विप्राश्च सर्वदा क्रीडित्वं यं
 भोक्तव्यं तत्रैव स्वर्जनैः सह जलक्रीडा तु कर्तव्या नारीभिर्भर्तृलब्धय इति शुक्लसर्वदेवानां पवित्रारोपणमुक्तं नि
 णेषां ह्युते मत्स्यपुराणे आषाढ्यामथ चाष्टम्यां च तुर्दश्यामुमापतिं पवित्रैरर्चयेद्वाद्रयां श्रावण्यां चितरान्सुरानि
 ति अस्यामेव पौर्णमास्यां द्विर्वापुराणोक्तं जगत्प्रवृत्तं हेमाद्रौ अगस्त्य उवाच ब्रह्मण्यो विधिः शक्नेकथितो विज

पातहः जयेति पूर्णिमा तातश्रावणस्य शुभां वहेत्यादि श्रवणं कुरादियुक्तायां वेद्यां देवीं संस्थाप्य रेचनाचंदनं
 धैरुपलब्ध पुर्यादिभिः संपूज्य यवगोधूममुद्रशालिपटिकाढकीतिलमापादनीं विलवादीनि फलानि
 चानिभेदयेत् इति जया पूर्णिमावतम् श्रवणलघेनुदानमुक्तम् विष्णुः श्रावण्यां श्रवणयुतायां जलधेनुं सा
 लंकाराय लघुगाच्छादितांदत्यास्वर्गलोकमवाप्नोतीति विष्णुधर्मोत्तरे श्रावण्यां शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां श्रीनन्दप गो
 प्रदानेन देवशोषपूर्वलिखितं तव कृतोपवासः संप्राश्य पंचगव्यं नरेभ्यः घृतक्षीराभिपेकचक्रत्वा विष्णोः स
 माहितः स भवत्यर्च्यगोविंदं पुर्यादिभिररेदम उदङ्मुखं पूजयित्वा तथा गृष्टिपयान्विनीं सप्तत्रां वल्लसंवी
 नां सितयज्ञोपवीतिनीं स्वर्णशूर्पाशुभाकारां हिरण्योपरि संस्थितां हिरण्यवाचयित्वा प्रेक्षाह्मणयोपपादयेत् इमां
 वंद्य प्रतिगृह्णीष्व गोविंदः प्रीयतामिति स भगवन्नाथार्थं तं विप्रं गोविंदं नृपकल्पयेत् शत्रुघ्नं च गोविंदं पदान्यष्टौ नराधिप
 श्रानेन विधिनार्थं विप्राय यः प्रयच्छति गोविंदं प्रीणनाद्राजं विष्णुलोकं स गच्छति सतावरं स्तथा पूर्वान्सता
 त्मानं च मानवः सप्तजन्म कृतात्पापभोग्ये च ये देव नोपते पदे पदे तु यज्ञस्य गोसवस्य तु मानवः फलं प्राप्नोति राजेन्द्र
 दशायै वंजगौ हरिः सर्वकाम फलासात्स्य सर्वकाले पुणार्थिव भवत्ययौ पापहरा यावदिंद्राश्चतुर्दश सर्वेषाम्
 पिपापानां कृतानाम विजानता प्रायश्चित्तमिदं शोक्तमनुतापोपटुहितं गृष्टिरे कवारप्रसूतागौः इमां तं वप्रतिगृ
 ह्णीष्वैत्यस्य समुच्चार्यैत्यन्ययः तं विप्रं गोविंदं कल्पयेत् गोविंदं रूपतया रचितयेत् दद्याच्च गोविंदः प्रीयत
 मिति विप्रवाचयित्वा तस्मै ब्राह्मणाय हरिण्यमुपपादयेत् दद्यादित्यर्थः पदे पदे इत्यादिना श्रुतं न फलेदं हि
 रण्योपापरि संस्थितां हिरण्यार्पितं सुखं चतुष्टयमित्यर्थः जलधेनुदानं विशेषो विष्णुधर्मोत्तरे जलकुंभं न रव्यां प्र
 सुवर्णं रजतं तान्धितं सुवर्णं रजतं शृंगसुरान्धितमिति सांप्रदायिकाः रत्नगर्भं मशेषैस्त्वग्रान्धैर्धान्यैः समन्वितं सि

। वस्त्रयुगच्छद्द्वैतपञ्चशोभितं कुहमांसिमुरोशीरबालकमलकैर्दृतं त्रियंगुपञ्चसहितं सितवस्त्रोपवीतिन
 सद्यस्त्रसदुपानत्कंदर्भविष्टरसंस्थितं चतुर्भिः संभूतं भूपतिलपात्रैश्चतुर्दिशं स्थगितं दधिपात्रेण घृतक्षौद्रवता
 मुखे तिलपात्राणि ताभ्यस्य दधिपात्रं कांस्यस्येति दानं विवेके उपोषितः समभ्यर्च्य वासुदेवं जलेशयं पुष्प
 भूषोपहारैरुत्पथ्या विभवाढतः संकल्प्य जलधेनुं कुंभंतमभिपूज्य च पूजयेद्भस्मकंतद्वत्कृतं जलमर्चयुवः एव
 संपूज्य गोविंदं जलधेनुं सवत्सकां सितवस्त्रधरः शांतिवीतरागो विमत्सरः दद्याद्द्विजाय राजेंद्र प्रीत्यर्थं जलशायिनः
 जलशायी जगद्योनिः प्रीयतां मम केशवः इति चोच्चार्य भूनाथा विप्राय प्रतिपाद्यतां आपकात्ताशिनास्थेयमहो
 राज्ञमतः परं तथा धान्यानि पार्थद्वये कृष्णादीनि द्राणदेशे त्रियंगुपत्रं श्रवणे यज्ञोपवीतं मूर्ध्नि श्रथार्पयेत्तत्परं
 श्रुतुर्गोक्षेनैव दक्षिणाशक्तितः सुवर्णेन अनेन विधिन दद्याजलधेनुं नराधिप सर्वान्कामानवाप्नोति सर्वदा भ
 किमात्तर इति श्रथश्रावणं वायुपुराणदानं नारदयि स्मरितेयं महापुण्याशंकरस्य महात्मनः नर्मदाचारितं य
 ज्ञवायुना परिकीर्तितं लिखित्वेदं पुराणं तु गृहधेनुसमन्वितं श्रावण्यायोददेद्भक्त्या ब्राह्मणाय कुटुंबिने रुद्रलोके वसे
 न्नित्यं यावद्दिद्राश्रुतुर्देशेति श्रथगृहधेनुः मास्ये उत्तमा गृहधेनुः स्यात्सदा भारचतुष्टयं वत्सं भारेण कु
 र्वीत भाराभ्यां मध्यमा रस्यता श्रार्धं भारेण वत्सः स्यात्कनिष्ठा भारकेण तु चतुर्थ्यां शैतवत्सः स्याद्गृहवितानुसारतः
 भारः पलसहस्रमिति धेनुवत्सौ घृता रस्यौ तु सितसूक्ष्मां वरादृतौ शुक्तिकर्णा विशुपादौ शुक्तिमक्ता फलेक्षणौ
 सितसूत्रशिरालौ तु सितकंबलकंबलौ ताम्रगंडकपृष्ठा तु सितचामररोमकौ गंडकः ककुरप्रदेशः विद्रुमाक्षयु
 गोपेतौ नवनतिस्तनान्निवर्तौ क्षौमपुच्छौ कांस्यदोहा विद्वर्नालकतारकौ सुवर्णशृंगाभरणौ राजतैः सुवस्त्रयुतौ ना
 नाफलमयैर्दत्तैर्घ्राणं गंधकरुंडकौ इत्येव रत्नायैव तां धूपदीपैरथार्चयेदिति इति वायुपुराणसहितं गृहधेनुदानविधि

अथमंगलागौरीव्रतोद्यापनपूजनाविधिः युधिष्ठिरउवाच । उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतराजस्य केशव । यतो नित्योद्यापन
 कंदर्वातिफलमुच्यते कृष्णउवाच । वदामि व्रतराजस्य स्त्रीणां कर्तव्यमुत्तमम् । आवण्मसिर्भौमे पुचतुर्ब्रतमाच
 रेत । प्रातरुत्थाय सुस्नातासंकटप्यव्रतमुत्तमं दीपमहंतं प्रज्वालय मंगलां पूजयेच्छुचिः । अथ पूजाविधिः । अथ
 त्वादिदेशकालोत्सर्गोत्सर्गं मम पुत्रपौत्रादिद्वयेऽवैधव्यायुरादिसकलासिद्धिद्वारा । श्रीशिवमंगलागौरीश्रीवर्धपुत्रं च
 वर्पयार्थं श्रीमंगलागौरीव्रतमहं करिष्ये । प्रथमे वत्सरे मातुर्गौहे कर्तव्यमेव च । ततो भर्तृगृहे कार्यमवश्यं स्त्रीभिरादरात्
 पंचमे वत्सरे प्राप्ते कुर्यादुद्यापनं शुभम् । आचार्यवरेण तत्र वेदांगपारंगं । आवण्मसिर्भौमे पुष्ट्या पानविधिचरे
 त् । प्रातरुत्थाय सुस्नातासंकटप्यव्रतमुत्तमं चतुस्संभंचतुर्द्वारकदलोत्तं भर्माडितं । घंटिकाचामरयुतं कमलैरु
 पशोभितं मधेवितानवभर्न्यात्पंचवर्णैरलंकृतं । तन्मध्ये स्थापयेत्पाठदण्डपदं डपलं तथा । रौप्येण कारयेत्पीठं द
 ङः । काचनानिर्मितः । रौप्यहस्तो रभवेत्तु पाषाणस्य विधीयते । पीठोपरि न्यसेद्वा ततो घेदपदं तथा । तस्याग्रलि
 गतो भद्रं लिखेद्गौश्वपचभिः । हरिद्रा पिष्टक कृत्वा तन्मध्येऽष्टदलं लिखेत् । तस्योपरि न्यसेद्वा ततो घेदपदं तथा । तस्याग्रलि
 गत् सौवर्णं राजतं तांब्रकलशं विन्यसेद्बुधः । पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वौषधिं समन्वितं । तस्योपरि न्यसेत्पात्रतांब्रं वै
 णवसंभवं । उमामहेश्वरौ मातृकाचनेन चानिर्मितां । तस्योपरि न्यसेद्वा जन्पूजयेच्छिवमंगलां । महावैद्यतिमंत्रेण इ
 ति भूतैर्पीठोपरि स्थापयेत् । तदस्त्वभिजावरुणोत्पृचावाहनमाचरेत् । गोधूमोद्भवपिष्टेन कारयेद्दीपमुत्तमं । कृत्वा
 प्रज्वालितो दीपो घृतवर्तिसमन्वितः उपचारैः । षोडशभिर्गोपपुष्पादिभिस्तथा । पत्रैः पुष्पैः षोडशैश्चनानाजाति
 समन्वितैः । तंडुलैर्धान्यकैश्च स्वच्छैः पोडशसंज्ञकैः । आपमार्गस्य पत्रैश्च दूर्वाधनूरसंज्ञकैः । षोडशैर्दूर्वसंख्याकै
 र्विल्वपत्रैश्च पंचभिः । नौराजनततः कुर्याद्दीपैः । षोडशसंख्याकैः । अथ पूजा । कुकुमानुरलिखितानां सर्वभरणभूष

तां नलिकंठप्रियांगोरिवेदहैमंगलावहयां ध्यानम् आत्रागच्छमहादेविसर्वलोकसुखप्रदे यावद्गतमहं कुर्वं
 ज्ञपौजादिद्वये आवाहनं शौष्येण वासनं दिव्यरत्नमणिक्थशोभितं मयानतिगृहाण त्वंगारिका मां रिवल
 मे आसनम् गंधपुष्पाक्षतैर्दुर्कपाद्यसंपादितं मया गृहाण मंगले गौरि सर्वाङ्कामान्प्रपूरय पाद्यम् गंध
 पुष्पाक्षतैर्दुर्कमर्धसंपादितं मया गृहाण पुत्रपौत्रादीन्प्रसन्नाभवसर्वदा अर्घ्यम् कामारिवल्लभेदेविकुर्वाचम
 न्तमविके निरतरमहं देवदण्डवर्णातवापार्वाति आचमनम् पयोदधिघृतचैव मधुशर्करया समं पंचासृतेन स्नप
 नात्प्रीयतां परमेश्वरी पंचासृतज्ञानम् जाह्नवीतोयमानीति शुभं कर्तुं संयुतं स्नपयामि सुरश्रेष्ठत्वां पुत्रादिफ
 लप्रदा स्नानम् आचमनम् वल्लचसोमदैवव्यलजायास्तु निवारणं मयानि वेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि
 वल्लम् कंचुकीमुपवल्खंचनानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया दत्तं पार्वती जगदीश्वरि कंचुकीवल्लम् कुंकु
 मगुरुकपूरंचदनं कस्तुरितथा विलेपतं महादेवि गंधद्रव्याभिमन्त्रितः गंधम् रजिताकुंकुमैश्चैव न श्रद्धां
 तिष्ठोभना ममैपदि विदितेन प्रसन्नाभवपार्वाति श्रद्धाः समर्पयामि हरिद्राकुंकुमैश्चैव सेंद्रं कज्जलान्वि
 तं सौमन्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्याणि समर्पयामि सेवांतिकावकुलचंपकपाटलाब्जपुत्रा
 गजातिकेरीररत्नाल्लुपुष्पैः विलवप्रवालतुलसीदलमालतीभिरत्वां पूजयामि जगदीश्वरि मे प्रसीद पुष्पाणि
 आपामार्गस्य पत्रेश्वरार्वाधनुरसंज्ञकैः पौडशूर्वासंस्थाकैर्विलवपत्रादिपंचभिः पत्रपूजा अर्थांगपूजा उ
 साधैतमः पादौ पूजयामि गौर्यैतमः जघेपू० पार्वत्यै जानुनीपू० जगद्धात्र्यै ऊरू० जगत्प्रतिष्ठायै कंठ
 पू० शांतिरूपिण्यै० नाभिपू० देवैनमः उदरं पू० लोकबंधायै रतनौपू० काटयैन- कंठं पू० शि
 वायैन- मुखं पू० भवान्यैनः नेत्रेपू० रुद्राण्यै कण्ठपू० महादेव्यै- ललाटं- मंगलदात्र्यै० शिरः

पु० पुत्रदायिन्यैनमः सर्वान्पूजयामि देवदुमरसोद्धृतः कृष्णागुरुसमन्वितः आध्वेयः सर्वदेवानां धूपेयं
 प्रतियह्यतां धूपं त्वञ्ज्योतिः सर्वदेवानां तंजसातेजउत्तमं आरमज्योतिः परधामदीपोर्यप्रतियह्यतां
 दीपं अन्नचतुर्वर्धस्यादुरसैः षड्भिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तनैवेद्यप्रतियह्यतां नैवेद्यम् आचम
 नैद्यं करोद्देतेन० फलं तांदूलं दक्षिणां वज्रमाणिक्यवैदर्भ्यमुक्ताविदुममंदिनं पुष्परानसमायुक्तं भूषणं
 प्रतियह्यतां भूषणानि नीराजनम् नमो देव्यै पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारः पुत्रान्तेहिधनं दे
 हिसौभाग्यदेहिमगले अन्ध्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तु ते इति प्रार्थना ततो वैष्णवपात्रे तु सौभाग्यद्र
 व्यमांक्षेपेत् अन्नं कुंकुमसंयुक्तं सवस्त्रं फलदक्षिणं वायनं गौरिविप्राय ददामि प्रीतयेतव सौभाग्यारोचकं
 मानां सर्वसंपत्समृद्धये गौरिगिरिशतपृथग्वायनं ते ददाम्यहं इति मन्त्राभ्यां वायनं तस्मिन् वा वैष्णवे पात्रे सौभा
 ग्यद्रव्यमाक्षिपेत् लड्डुकं कुंकुमसंयुक्तं सवस्त्रं फलदक्षिणं मात्रे सुवागिनी श्यापितं धावस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेच्चततः प
 रं धिस्त्रियः षोडशभोजयेत् नीराजनं नतः कुर्याद्दोषैः षोडशसंस्पर्कैः भोक्तव्याः पूर्णिकाश्चाथस्त्रीभिः
 सह स्वयंततः अन्नलवणवर्जितुर्भोजनेन भोजयेत्स्वयं सुवागिनी श्यापितं धावस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेच्चततः प
 श्यात्कुप्याद्गौरैर्विसर्जनं विप्राय प्रतियमा देयारत्नवस्त्रादिभूषिता एवं कृते विधाने स्मिन्नायं वैधव्यमाप्नुयात्
 इति मंगलागौरिपूजायापनविधिः अथ कथा युधिष्ठिर उवाच नंदनं दं न गोविंदं शृणु वतो बहुलाः कथाः कथयो
 र्कृष्टपुत्रायुः करं मम शुभं व्रतम् श्रीकृष्ण उवाच अर्धवैधव्यकरं वक्ष्ये व्रतं चारिनि सुदन शृणु त्वं सावधानः स
 न्कथां वक्ष्ये पुरातनीं कुण्डिनं नाम नगरं रथातस्तत्राद्विजाप्रियः आसीद्वाणिगधर्मपालो नाम्ना बहुधनोपि सः स प
 त्नीको ह्यपुत्रो सौ नारतीति वया कुलोद्दि तस्य गेहे भस्मलिप्ते देहे रुद्राधधारकः जाटिलो भिक्षुको नित्यमागच्छत्

प्रियदर्शनः नस्वीकुर्वन्सद्वृत्तिदृष्ट्वाऽवदत् स्वामिन्नपंसदायातिभिक्षुकोजटिलोभृद् नस्वीकरोत्यस्म
द्वामितिदृष्ट्वाभमाधिकं दुः खं प्रजायतेतिरूपं श्रुत्वाभार्यावचोऽब्रवीत् धर्मपल्लवाच प्रियेकदाचिद्भवा
त्वंसुसुवर्णीगणभवं यदाभिक्षार्थमायातिभिक्षोर्वत्सातरत्नं वा वदन्वातस्यप्रदेयानिसुवर्णानिप्रियेनये अन्तरं
तस्यभार्याऽर्चोकरस्वामिनोदितम् जाटिलेनतुसाक्षात्पश्यतेनभविष्यति श्रुत्वाभिक्षोरिदंवाक्यं दुःखं सि
तातमुवाचह स्वामिन्शतात्स्वयापापाच्छापादुद्धरसं प्रति इत्युक्तातस्यचरणैववदेदीनमापिणि जटिलउवा
च भर्तुः रत्नीपेवकव्यंरवपापुञ्जिममज्ञिया नीलवस्त्रःसंसारं ह्य नीलाभ्यंगच्छकाननं खनन्तत्रकर्तुंयं
यत्राश्रयस्तेरस्यलिप्यति रस्यंपक्षिभिर्युक्तंमृगसंपदुमाकुलं सुवर्णरचितंरत्नमाणिक्यदिदिविभूषितं नानापु
ष्पैः समायुक्तंदृश्यंदेवालयततः वर्ततेतत्रभवतीभवतीभक्तवत्सला आराधयत्वंमनसायथाविध्युद्धरिष्यति
त्वांभवानीतिवचनंश्रुत्वाभिक्षोः सुखप्रदं वंदेतस्यचरणौपुनः पुनरुवाचह तदैवकालेजटिलस्वतर्भूतो
वभूवसः साऽवदस्यतिमौहिशुणुभिक्षुकमादरात् यथोक्तमवदन्ततच्छ्रुत्वावाक्यमग्रहीत् नीलवस्त्रः स
मारुह्यनीलाभ्यंग्रस्थितोवनं गच्छन्नानाविधानदृष्टान्पाथिपश्यन्भयाकुलः मृगान्सिहान्दंशुकान्तथान्प
नपिपक्षिणः ददर्शासौतडागंवबाहुत्वेनवरानजितं रकनीलोत्पलैश्चक्रवाकद्वंद्वैश्चरानजितं स्नानचकारतत्रा
सौतर्पणाद्यापिभूरिशः पुनरश्वंसमारुह्यजगामग्रहन्वनं रस्यलितंवाजिनंपश्यदश्वदुर्तोर्षएव चखानष्ट
धिर्वीतत्रयावद्वैवाल्यगतः ददर्शचमहारूपुलदेवाल्यममसौततः रत्नैर्मुक्ताफलैश्चैवमाणिक्यैश्चापि सर्वतः पू
जयामासजटिलवाक्यंरस्यदातिविरसितः सुवर्णयुक्तवस्त्राणिचंदनान्पक्षताञ्जुमान् चंपकादिनिपुण्याणिधूप
दीपविशेषतः नानापकान्नसंयुक्तं पद्मभिः समन्वितं नानाशाकैःसमाक्रांतं सदुग्धघृतशर्करं

नैवेद्यं करशुद्धयर्थं च दनं मलयादिजं संपाद्य तुष्टद्वयः । फलतांबूलदक्षिणाः । जजापुमंत्रान्गुप्तोसौसर्गुणध्यानपूर्वकं
 देवोभक्तग्रहदैत्यलोभयामाससादरं प्रसन्नावददत्रेयं पूजासंपादितं कथं येन संपादितं तस्मै ददामि वरमुद्रितम् । इति
 शुद्धयर्थमपालेदेव्ये प्राजलिः स्थितः भगवत्पुत्राच्च धर्मपालं त्वं यामसम्यक् पूजासंपादितानघ वरं याचय मुद्रा कृददा
 मिव हृत्पुत्रं धर्मपाल उवाच बहुला धनसंपत्तिर्वर्तते त्वत्प्रसादतः । अपरं यं प्राप्नुमि च्छामि पितृणां तारकं शुभं श्रायातिभि-
 क्षुको गेहे गृह्णाति नमदन्नकं तेन मे वहुलं दुःखं समाप्य स्योपजायते । इति दीनवचः शुद्धादेवी बुचनमब्रवीत् देवपुत्राच्च
 धर्मपालकतेऽदृष्टेऽपरं नानास्ति मुखप्रदं तथापि कयाचयसि कन्याविगतं भर्तृकाम् पुत्रमल्पपुत्रं वा याध्वं यं दीर्यायुधं
 सुतं धर्मपाल उवाच पुत्रमल्पपुत्रं देहि तावता कस्य कृत्यतां । प्राप्नोमि श्रेष्ठरिप्यामि पितरो मम धाराणां । देवपुत्राच्च
 मत्पार्श्ववर्तमानं रयनाभा वारुह्य शुद्धिनः तत्पार्श्ववर्त्तितं स्य गृह्णीत्वा फलमद्भुतं । पत्न्यै देयं ततः पुत्रोभविष्यति न-
 संशयः इति देवीवचः शुद्धा गत्वा तत्पार्श्वे एव च नाभिर्गजमुखस्याधारुह्य जग्राह मोहतः फलान्पुत्रार्थं चतुतः फ-
 लमेकं ददर्श सः एवं पुनः पुनः कुर्वन् फलमेकं ददर्श सः श्लेष्मो गणपतिश्राध्वं धर्मपालं यशस्तद्वान् प्रोडशे वरसरे
 प्राप्ते सः पुत्रदशिव्यति धर्मपालः फलसम्पत्कः । विस्त्रेयं ददर्श । गमद्गृहं । फलपत्न्यै ददौ सापि भक्षयित्वा पाति त्रि-
 ता गभीसाधारयामास पत्न्या सह सुसंगता । संपूर्णं नवमेमासि प्राप्नुत सुतमुत्तमं । जातकर्मचकाराः स्यात्पुत्रास्तुष्ट
 मानसः पृथ्वीपूजां च करारस्य पृष्ठे तु दिवसे ततः द्वादशेऽहनि संप्राप्तं शिवनाम्ना जुह्वयत् । पृष्ठे मासि च कारोसावन्न
 प्राशनमद्भुतं । ततो ये वरसरे च दामष्टमे बद्धे स्तुतं । कुर्यात्पुनः पनं पार्थविप्रो भूतं शुभांतसः । दशमे वरसरे प्राप्तेऽब्रवी-
 द्गार्थापतिव्रता भार्यावाच । चालकस्य विवाहोऽपि कर्तव्यः । समुद्रं तं के । धर्मपाल उवाच मया संकल्पितं कशुप्यां
 मन्त्रे चालकस्य तत् । कृत्वा समायातु ततो विवाहोऽरभ्य विषयति । पुत्रोऽसौ प्राप्तिस्तस्मै शशालकेन समन्वितः । वार-

एतस्य प्रारब्धतासौ गृहत्वा बहुलधनं कुर्वती पथिसद्धर्मप्रतिष्ठापुरमापनुः । क्रिडित्यः कन्यकादृष्टारतत्रदेशे मनोरमे
 तासांसमाजिगौरांगी सुशीलानामकन्यका तया सह सखीकाचिच्चकार कलहं भूयः । गोलनं वददौ तस्यै रं डमा
 न्यमहुमुहुः सुशीलोवाच सखि त्वया गालने मे वषट् वदत शुभात्तने । जनन्यामे मानव्याश्च । स्तिगौरी वत शुभं । त
 स्य प्रसादात्सकलाः संविन्याऽपियाः स्त्रियः । आजन्मा विधवा जाताः । किंपुनः । कन्यकां प्रुवं । वदयेत्
 स्य प्रभावं किन्नतराजस्य भामिनि पूजने धृपदीपोऽप्यवतत्र सुखं भवेत् । इति शुभं ततो वाक्यं विरमयोत्फुल्ल
 लोचनः मातुलाश्चेतयामास बालकस्य प्रियततः । शतं जीविभवेत् पृथक् तद्वत्ताक्षराद्यदि । पतं त्यमुष्पशिरसि
 इति माठ्यपुनः पुनः सुशीलामेव पश्यन्स विरमयोत्फुल्ललोचनः । सुशीलाप्रस्थिता गेहे तदनुप्रस्थिता वुभौ
 स्वगृहं प्राप गौरांगी निकटे तद्गृहस्य तौ । तदंगिरस्य देशे वासं कर्तुं रादरात् । विवाहकाले संप्राप्ते सुशीलान्नको
 हरिः विवाहोद्योगवान्जातो विचचार हरं वरं । असमर्थं हरं दृष्ट्वा तन्मातापितरा वुभौ । यथाचतुः शिवं बहुलं
 लोचिनययुक्तकौ वरपितरवूचतुः उपस्थितो विवाहो नो पुत्रस्य शुभं या हरिः । सुशीलया कन्यया यमसमर्थश्च
 दृश्यते अतो देयः शिवः श्रीमान्नन्नकाले त्वया विभो । लभं भविष्यति ततो देयो रंभाभिः शिवस्तत्र मातुल्यद्वया । अत्र
 पयलन्नकालेऽसौ शिवो ग्राह्यः प्रियं वदः । ततो मुहुर्त्तं संप्राप्तं विवाहमकराच्छिन्नः । तत्रैव शयनं त्वके समुशीलः । प्रि
 यं वदः स्वप्ने समंगलगारो मातृरूपेण भस्वता । सुशीलामेव दत्साध्वी हितं वचनमेव च । गौर्युर्गवाच । सुशीलेतव
 गौरांगि भर्तुर्दशार्थमागतः महान्भुजगाटस्तिष्ठन्धनस्थोपयतं पुरः । घटं च स्थापय । शुभं वतन्मधुसंगमिष्यति । स्व
 वस्त्रमंगास्त्रिकारस्य वधनीयस्त्वया घटः । प्रातस्तथाप्यदहि त्वं मानो वापनकं शुभं । इति गौरी वचः श्रुत्वा । सुशीला
 क्षणमुत्थिता । ददशो भोनिः श्वसतं कण्ठसं महामयं । ततश्चकार गौर्युक्तं प्रदत्ता निद्रितु ततः । उवाच वर आसुतः

क्षुल्लग्रामहर्तामम भक्षणायाशुदेहिवल्लङ्कादिकमुत्तमं श्रुत्वेतिवाक्यपर्यसाददैल्लङ्कमुत्तमं भक्षयित्वाशि
 वहेनतस्मिन्पञ्चगुल्यायकं दत्त्वातत्स्थापयामासस्थलेगुप्तेशुभाननां सुखेनशयनंचकेष्टधिव्यासर्वकोविदःततः
 प्रभातसमयेश्विजन्नागादृष्टहंस्वकं स्नानशुद्धासुशीलासामन्त्रेवायनकंददौ माताददर्शतन्मध्येमुक्ताहारमनुत्तमं
 ददौप्रियायैकन्यायैसहसातुष्टमानसा क्रीडाकालेसुसंप्राप्तहरश्चागात्तुमडपे आदेशयत्सुशीलातांक्रीडार्थं
 जननीततः सुशीलोवाच नायंवरमेजननियेनपाणिग्रहः कृतः अनेनसहमनसाक्रीडनेच्छातयानमे इ
 तिश्चत्वात्समाकृतींचितयापितरौततः अन्नदानमुपायंचविचैरनुरितिद्वितं तदारभ्यचक्रतुस्तौपुराणोक्तविधानत
 मुशीलापादयोश्चकेशालनंमुद्रिकान्विता जलधाराददीमाताचंदनंपुत्रकोहरैः हारिर्दौचतांबूलंबुभजुस्तरत्रमाः
 नवाः इतिरिदयान्नदानंतत्प्रवृत्तंभिक्षुसौख्यदं तावुर्भोग्नास्थितौकाश्यांप्राप्तौकार्शिसुखप्रदां निर्मलांभसिगं
 गायाः स्नानंचक्रतुरादरात् स्वर्गद्वारंप्रस्थितौतैकवर्तौधर्ममुत्तमम् पीतांबरपाणिददतुर्भक्षकाणांगृहेगृहेआशि
 पश्चददुस्तरस्मैचिरंजीवोभवेतिच विश्वेश्वरसमायातौनत्वास्तुत्वापुनःपुनः स्वयंगृहंप्रस्थितौतौशिवोमार्गेद्वितंवदन
 शिवउवाच कायेमेकिंचिदस्वस्वस्थंमातुलप्रतिभातिहि ततः प्राणोत्क्रमेतस्ययमदूताउपस्थिताः मंगलागौरिकावा
 पितेपांशुद्वमभूमहत् जित्वातानमंगलाप्राणान्ददौतस्मैशिवायच शिवोऽकस्मादुत्थितोसौमातुलंप्रयुवाचह स्वमे
 युद्धमयादृष्टमंगलायमभूत्ययोः जितास्तेमंगलागौर्याततेहंशयनच्युतः मातुलउवाच यज्जातंशिवतज्जातंनस्मर्त
 वप्यत्वापुनः भच्छावश्चावानगरेष्वितरौद्रष्टुमस्तुकोऽप्रस्थितौततस्तरस्मात्प्रतिष्ठापुरमापतुः ॥ १ ॥ एवमेतद्वर्णितं
 पाक रंमविचक्रतुःदृष्टौतौहरिदासीभिर्धर्पादार्पयधरौशुभौ दास्यकच्चुः ॥ २ ॥ अन्नदानहरेर्गोहंप्रवृत्तंतजगन्पतां उभावचतुः
 भोदास्येपात्रिकावावांगच्छावोनकचिद्गृहे ॥ इतिश्चत्वातयोर्वार्यदास्योजनमुत्सुकंगृहम्

स्वरत्नामिनिकेटेवाक्यमवदन्सादरं तदा सच दासीवचः श्रुत्वा तदर्थं प्रभुरादरात् प्रेषयामास हस्त्यादिरत्नवस्त्राणि
 भूरिशतं दृष्ट्वा विस्मिता तावागच्छतश्च हरेर्गृहं हरिर्मातुलमभ्यर्चयं शिवं पूजितुमागतः क्षालयंती च सा कन्या चरणौ
 तस्य सन्नया अभूदशेषमिति वजननीं प्रत्युवाच हारिः पप्रच्छ सा श्रुयं शिवं मंगलदर्शनं हरिरुवाच किंचिच्चिह्नं
 तवारुह्य ब्रह्महिमे वरदर्शनं शिव उवाच ममेदं चिह्नमस्तीह इत्युक्त्वा गृहमागतः ततश्चार्नीय तत्पात्रं दर्शयामास सादरं
 तत्पात्रच हरिर्दृष्ट्वा कन्यादानं चकार सः ददौ रत्नानि वस्त्राणि सुवर्णानि वह्न्यपि तामादाय प्रस्थितौ तां ददाते बहु
 लं धनं श्रावणेमासि संप्राप्ते व्रतं भौमैव कारसा भुक्ता सर्वे प्रस्थितास्ते योजनं जग्मुरुत्तमः सुशीलोवाच गौरी विसर्जनं
 चापि दीयमानं करिष्यते ततो गंतव्यमस्माभिः पितरौ द्रष्टुमादरात् इत्युक्त्वा आगतास्त्वन्नगौर्याश्चावाहनं कृतं ददृशु
 रतत्र सैव एतद्देवालयमनुत्तमं गौरी विसर्जनं दीयमानं सा च वयं चोकरत् ततः सर्वे प्रस्थितास्ते पितरौ द्रष्टुमनुकाः कुंढि
 नासन्नदेशे तान् दृष्ट्वा विस्मयि नो जनाः अन्नवस्ते धर्मपालं सोऽहं कंठं प्रियदर्शनाः जनाऽज्जुः धर्मपालाद्यते पुत्रस्स
 भार्यं श्यालकस्तथा समायातो वयं दृष्ट्वा अश्रुनैव समागताः यावज्जनावदं स्तत्र तावत्सोऽपि समागतः न
 मरुकारांश्च कारसौ पितृभ्यां पितृवल्लभः मातुलोऽपि नातिविक्रेम गतिनीधर्मपालयोः सुशीलाश्च शुरायापि श्वश्रुनंत्वा
 स्थिता तदा श्वश्रु उवाच सुशीले तद्गतं ब्रूहि यद्गतस्य प्रभावतः आयुर्दुहिः शिशोर्मोऽपि जाता कमललोचने
 सुशीलोवाच न जने हं दत्तं श्वश्रु जनिमानवती हरौ श्वशुरं धर्मपालं च श्वश्रूव भवती तथा मंगलादेवतां जने वरं तु
 युवयोः सुतं इत्युक्त्वा च सुशीला सा बभूजे रवां तर्हि पाता कृणु उवाच तस्माद्गतमिदं धर्मस्त्रीभिः कार्यं सदैव तु
 युधिष्ठिर उ- फलमस्य श्रुतं कृणु विधानं ब्रूहि के शव कृणु उवाच श्रावणेनासि भौमैषु च तु पुत्रं तमाचरेत् प्रातरुत्था
 य सुस्नाता संकल्प्य व्रतमुत्तमं उपचारैः षोडशभिः पर्जन्ये मंगलांतथा नीराजन्ततः कुट्यर्घ्यादिभिः षोड

रासरूपया पात्रेमुवासिनीभ्यश्चदेधंवाधनमुत्तमं भोक्तव्याःकन्यकाश्चाणिञ्जलवणवौजतं विसर्जनंमंगला
 यार्दयमानंततःक्रमात् पंचसंवःसरैध्वंकर्तव्यंपतिमिच्छुभिः इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणे मंगलागौरिचिताया
 पनंसंपूर्णम् स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्यायणीरित्यादि १ रण रिसिंहभूपेशकारिते
 कल्पसागरे श्रभूच्छावणकृत्यानांरभ्योरत्नसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवशावतंसरघुकुलतिलकश्रारिणवारि
 सिंहमहाराजकारितैकत्परत्नकरेश्रावणमासकृतत्परत्नसमुच्चयः समाप्तः ॥
 समाप्तोप श्रावणमासः शुभमस्तुसर्वजगताम्

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिखामह्नाधिकारे श्रावणमासो मुद्रितस्समाप्तिमगमन
संवत् १९४१ आश्विन च. २६

भाद्रपदमासप्रारम्भः

श्रीगणेशायनमः

अथमाद्रपदमासकथयतिष्ठेय॥ तत्रादौसिंहसंक्रमणे आद्याःषोडशनाडयःपुण्यकालःनारदीये याम्यायनस्थिरत्वा
याःपराःसौम्येद्विभूतिभे मध्याविषुवतिप्रोक्ताःपुण्यनाडयस्तुषोडशेति तथाचात्र समुवर्णैछत्रदानंहेमाद्रौदानखंडे
विश्वामित्रःमेघसंक्रमेणानोर्भेषदानमहाफलमिष्टपुण्यकर्म्य समुवर्णैछत्रदानंसिंहपिबिहितं तथा अत्रसिंहसंक्रांतौ
कलियुगस्यांतःब्रह्मपुराणे सूर्यस्यासिंहसंक्रांत्यामंतःकलियुगस्य तु अत्रश्रद्धादिकमक्षयफलदमिति युगाद्येपुयुगां
तेषुश्राद्धमक्षयमुच्यते तच्चार्पिण्डादिकुर्येनीर्णीतं अथात्रसिंहसंक्रांतौ तुलसीप्रातं विंशतिदिनारत्मकंप्रारभ्य तथा
चसिंहसंक्रांतिदिनमारभ्यदशदिनावधितुलसीमूले प्रत्यहंसूत्रप्रक्षेपः पुनर्दशमदिनेतदादायदशगुणं दशप्रथियु
तंचकृत्वा पुमान्दक्षिणेनार्यामभुजैधृत्वा तच्चदशदिनावधितुलसीमंत्रेणसपूज्यएवंचातिमोचयेत् कथायामुक्तंदा
नविसर्जनादिकंकुर्यात् अत्रपूजाभंजःतुलसिशीसाखिशुभेपापहारिणिपुण्यदे नमस्तेनारदनुतेनारायणमनःप्रि
ये अथतुलसीकवचंरक्तपुराणे तुलसीकवचस्यास्यऋषिर्विष्णुरदरितः छंदोनुष्टुप्समास्त्यतंतुलसीदेवते
रिता धर्मार्थकाममोक्षार्थेविनियोगःतुलसीमेशिरःपातुभस्वंचसुमुखीमम जिह्वामिपातुसुमदाकंठंविद्यामयाममरक्तं
धौकरहारिणीपातुभुजौमपापहारिणी करौपद्मकरपातुहृदयंविष्णुवह्मभा पुण्यदानमध्यमंपातुनाभिंसौभाग्यदा
यिनी कर्तिकुण्डलिनीपातुऊरुनारदपूजिता ज्वालिनीजानुनीपातुजघ्ने सकलवंदिता नारायणप्रियापादौसर्वा
भंसर्वरक्षका संकटेविपमदुर्गे भयेवादेमहाहवे निद्रयन्हिसंध्ययोः पातुतुलसीसर्वतःसदा इतिदंपरमंगुह्यं
तुलस्याः कवचामृतं तुलसीकाननेतिष्ठनासीनोवाजपेदिदं सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् इति
रक्तपुराणेतुलसीकवचं अथ तुलसीप्रातःकथा भविष्योत्तरे श्रीकण्डवाच एकदादेवदेवेशोलक्ष्मीप्राण

सन्निधयं सनुः परयाभयपारहस्यं विष्णु रत्नवीर्य श्रीविष्णु रुचा च लक्ष्मि लक्ष्मि प्रिये देवि वरं वरय सुन्नते
 प्रनत रुचा ददाभ्युपपत्तं मनसि विषते लक्ष्मी रुचा च यदि तुष्टो सिद्धे शययदिते वल्लभा स्मय हं ऐहिकामुदिम
 कन्दलायं तोस्तु प्रदापकं तद्वत्तद्ब्रह्मिनि श्रित्य यत्नानां चोत्तमे तमं केन चादौ पुराधीनैर्कुण्डलैर्ब्रह्मि विस्तरात् श्रीविष्णु
 नरायण पुण्डरीकमहाभागे कुलचतुलसीव्रतं येन व्रतप्रभायेण सर्वसिद्धिर्भवेन्नृणां श्रवते कथयिष्यामि कथां पाप
 प्रणाशिना भुक्तिमुक्तिप्रदां पुण्यां सवधानावधारय पुराकृतपुण्यसाधैर्दक्षिणस्यां महापुरीमाहिष्मतीति विख्याता सर्व
 संपः सन्निवता तत्रासौ द्रुभूतां श्रेष्ठेषामंदताभिर्धोवर्त्ता सौदर्यं कामतुल्ये सौवाण्यां दिवगुरोः स्मः दाने बलि
 सन्ने लक्ष्मि पुत्रपां द्रुसुतां यथा निदं भो विष्णु भक्तश्च सर्वथा स्वविशारदः तस्य पत्नी मदादेवी नामा स्वयात्ता जगज्जये
 गुणैर्भूतसमादयोपति भक्तिपरायणा धर्मदत्तस्य साराज्ञीयाण्योपि गरो यसां कदाचिन्मसु पुत्रकन्यां सर्वलक्षण
 संपुत्रां विष्णुदासो त्वेषे स्वपाता विष्णु पुनर्जनतत्परा तत्र कश्चिन्महायोगो विष्णु भक्तिपरायणाः रागद्वेषविहीन
 श्रयः सांसात्पतं प्रः सदा तस्य गृहं याति सेवाधर्तु पञ्चमहादेवो प्रसंगेन विष्णुदास्यपि साययी कदाचिन्मसु
 नयासायासीमुक्तिमयापसा साकन्यापिशुभाचारात् ^{सुखात्} जनतत्परा प्रत्यहं तद्ग्रहभवा समार्जन परायणा द्वेषेण
 क्षापरा रात्रपस्तस्य दिं पमं यपयन् एतन्नासिद्धलोकेषु विमता नैव तु व्यति सपत्नी सता तं दृष्ट्वा द्वेषपयुक्ता हिनित्ययाः
 नृपां प्रकृति तं नाभिः कर्णपाठपभिरिणी प्रयाति प्रत्यहं प्रातः कुत्राचिन्नैव विग्रहे अस्यां स्त्यागः प्रकृतं योपतोना
 याति ते पृष्टं शीततासां वचः श्रुत्वा राजा चिंतातुरोऽभवत् एकांते च निवासाय कन्यायै प्रददौ गृहं कन्या विप्रगृहं ग
 राशरुप्योऽन्तांतमादितः तुष्टेन तन्निवेशेन तुलस्याः कथितं व्रतं कन्योवाच यदि तुष्टो सिद्धिप्रदं व्रतं वदस्यिस्तर येन
 ब्रह्मन् भवेत्स नृभिर्नृपैः कर्तुं सदा विप्रदया च तुल्योऽन्नत विधानं हि दृष्ट्वा पुण्याय हितासती यस्मिन्निदने समायाति

सिंहराशिदिवाभाणिः तदादशादिनयावतुलसामूलकक्षिपेत् सूत्रंकार्पासिकशुद्धग्रहयादृशमेदिने तत्सूत्रं दशाधाकृ-
 त्वादशग्रंथिसमन्वितं पुंसातुदक्षिणैकादर्थनार्थानितथाभुजे यावदशाहंवर्षीयावतवैपरिमोचयेत् तस्यार्चातु-
 प्रकर्तव्याग्रंथपुण्यादिभिःशुभैः जलपूर्णैषट्दद्यात्सपकाक्षंसदक्षिणं सवत्सकंतुविप्रायव्रतसंपूर्तिहेतवे तत्रमंत्रः
 तुलसिश्रीसखिशुभेपापहारिणिपुण्यदे नमस्तेनारदनृतेनारायणमनःप्रिये एवंत्वयाप्रकर्तव्यं व्रतसंकष्टनाशनं
 सर्वसिद्धिप्रदं चैव सर्वसौख्यप्रदायकं भद्रतेस्तु शुभाचारेण च्छशीप्रस्वर्कं गृह ततो गृहे निवासं च कुरु यत्तेपिताददौ
 श्रांतातव्यं न मे हे किंचित्कालं प्रतीत्य च विप्रादिष्टा समागत्य प्राविष्टा मंदिरं तदा सर्वसंपत्समायुक्तमसहाया हरिप्रिया
 तुलसांतत्र सारोप्य हरिपूजनतत्परा व्रतचकार विधिवद्विप्रादिष्टं शुभार्थेनी तेन व्रतप्रभावेण वाचः सत्यमवाप्य
 सा एकदण्डः स्थिता सा सीरस्यै प्रोक्तवती सती मदीयाज्ञां विना देव नोदयं याहि भारकर तया स्तिवतिरविः ग्राह-
 ततो लोकोतिदुःखितः निरव्यनैमित्तिकं कर्म सर्वं नष्टं रविं विना ततो लोकः समागत्य राज्ञः सन्निधिमवर्त्वा किमस्मा-
 भिः प्रकर्तव्यं संकटे समुपस्थिते इति तेषां च श्रुत्वा राजा चितातुरोऽभवत् सुमंत्रिणं समाहूय राजा वचनमवर्त्वा सां-
 प्रतं कैप्रकर्तव्यं लोको ह्यत्यंतदुःखितः शृणुराज न परं गृह्य कन्यायां तेषु भलक्षणात् वया तस्याः कृतस्त्यागो नारी वचनका-
 रणात् सापदा तुष्टिमायाति तदा सूर्य उदेत्यति राजा मंत्रिवचः श्रुत्वा कन्यायां मां दिरंगतः ततः संप्रार्थयामास कन्यकां
 शुभलक्षणां पुत्रिपुत्रिमहाभागे ममैपरिक्रपां कुरु क्षतव्यश्च पराधो मे कुरु लोकसुखाद्वितं इति संप्रार्थिता पित्रा सूर्य-
 यस्याप्रेसमानसा उदयं याहि मोस्वामि न्येन लोकः सुखी भवेत् इति तस्या वचः श्रुत्वा श्रीसूर्यश्चोदयंगतः ततः कर्मा-
 णि संचक्रे लोकः सूर्योदये सति राजा तुष्टा तदा कन्या शुभाचारसुसंयता राजोवाच पुत्रिपुत्रिमहाभगे त्वं जाता मामवे-
 श्मन्ति सा त्वं ब्रूहि महभागो ब्रूत दानं तत्पश्चात् किं त्वया कृतं महभागो देवाद्यकरो न्यहं संपत्नीकः सलोकश्च पितरिहेते

सुपुत्रिके पुन्याय रामादितमनाभूपयचनेगमचशृणु अत्रैव नगरे विप्रो विष्णु मां किं परायणः महादेवीति मातामेतस्य
 सेवा परायणा अहं तस्य हि विप्रस्य सदां भक्तिं परायणा उपदिष्टं व्रतेन तुलस्यामुक्तिं दायकं यथापदिष्टं विप्रेण पित्रे
 कं यथा तया प्रजापत्यकारयामास व्रतं च केन पश्यय ततः प्रभूतिलेकिस्मिन् व्रतविख्यातिमागत यथा यो गन्धर्व रं लब्ध्वा
 राजा कन्याशुभेदये कलैवैवा हि के लक्ष्मिस्तु प्रसन्नो नरे श्वरः स्त्रीवापि पुरुषे वापि करोति व्रतमुत्तमं एहि कंसुखमाप्नो
 तित यैवा मुनि क फलयः शृणोति कथं तं व्रतं चितः समाहित सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं गच्छति विधिवत्कुरुते
 नारुतुल्य व्रतमुत्तमं विष्णुदासी समाज्ञेया सत्यसत्यं वरानने इति भविष्योत्तरे तुलसी व्रत कथा अथा जसिंहार्कगो
 प्रसवशांति कथं नारद भानौ सिंह गते चैव यस्याः संप्रसूयते मरणं तस्य निर्दिष्टं वृद्धिभिर्मा
 सैर्न संशयः तत्र शांतिप्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुख प्रसूतां तत्क्षणादेव गावि प्राप्य प्रदापयते ततो होमप्रकुर्वीत
 वृत्तार्कं राजसर्पैः अहृतीनां वृत्तार्कानामयुतं जुह्या ततः अथ होमो लब्ध्वा हतिभिः कार्द्व्यः सोपवासः
 प्रयत्नेन दद्याद्विप्राय दक्षिणामिति अथर्ववेदिना गृह्यपरिशिष्टे माघे वृषे च महिषी श्रावणे वडवादिवा सिंहे
 गावः प्रसूयंते स्वामिनो मृत्युदायका इति अत्र तत्रोका अमृता शांतिः कार्द्व्या भाद्रकृष्ण प्रतिपद भारग्य भा
 द्रमासोक्तदानव्रतनियमार्दानामारभ कार्द्व्यः मासि भाद्रपदे दद्यात्प्रायसं मधुसर्पिर्षा हर्षा के शश्राणि नार्थ
 लवणं सगुडोदनमिति अत्र फाणितदानमपि विष्णुधर्मोत्तरे प्रौढपादे तथा मासि प्रदाता फाणितस्य च फाणितं खं
 लमडकीति प्रायसविशेषार्यं महाभारतं प्रौढपादं तु यो मासमेकमेकं संधिषेत् नवाद्यं रफोतकमलं मे
 श्वर्ध्वं प्रतिपद्यते भाद्रकृष्ण द्वितीयायामशून्यशयनव्रत तथा च चतुर्ध्वं सितपक्षे पुमांसेषु श्रावणादिषु अशून्या
 र्ध्वं व्रतं कुरुर्ध्वं ज्येष्ठाय तु फलाधिकमिति अत्र ज्येष्ठा तृतीया कर्त्तव्यार्यः भाद्रकृष्ण तृतीयायां

विद्यालाक्षीयात्रोक्ताकाशीखंडे भाद्रकृष्णतृतीयायामुपवासपर्यन्तं कृत्वा जागरणं शालक्षीसमीपतइ
 ति अत्र तृतीया रात्रिं व्यापिनी प्राह्यारत्रौ जागरणं विधानादिति भाद्रकृष्णचतुर्थ्यां संकटचतुर्थ्यां व्रतस्कादे श्वा
 एव ह्युलपक्षे चतुर्थ्यां तु विधुदये गणेशपूजयिः वा तु चंद्रायाऽर्घ्यं प्रदीयते श्वावणोजामतो प्राह्यः व्रतेश्छादिर्भवचे
 तिवचनात् इयं चंद्रोदयव्यापिनी आहोति प्रागभिधानात् चंद्रोदयव्रतः स्यात् चंद्रोदयव्रते चैव तिथिस्तात्कालि
 की रज्जुतेति दिनद्वये चंद्रोदयव्यापित्वे पूर्वा चतुर्थ्यां तृतीया च महापुण्यफलप्रदा कर्तव्या व्रतिभिर्ब्रह्मणानां य
 सुतोऽपिणीति ब्रह्मवैवर्तवचनात् गणेशगौरीबहुलाश्रितिरिक्ताः प्रकीर्तिताः चतुर्थ्यः पंचमी विद्वादेव तांतरयोगतइ
 तिवचनाच्चनचतुर्तीया विद्वाविधापकानि वचनानि दिवा त्रिमुहूर्तवैयस्ये प्रवर्तते तेन रात्रि योगमात्रतइति वाच्यं रा
 त्रिसाध्यकर्मसुरात्रावपि वैषस्य जन्माष्टमी प्रकरणे माधवादिभिः प्रदर्शितत्वात् अतएव महालक्ष्मी व्रतसमापने
 दिनद्वये अष्टम्याश्चंद्रोदयकालव्यापित्वे कृष्णपक्षेऽष्टमी चैव कृष्णपक्षे चतुर्दशी पूर्वविद्वैकर्तव्या परविद्वान्कुत्र
 चित इति वचनात् पूर्वविद्वान्नाह्येऽयुक्तं हेमाद्रौ मदनरत्ने च ज्ञानि चतुर्थ्या गणनाथस्य मातुर्विद्वा प्रशस्यते मध्या
 ह्नव्यापिनी प्राह्या परतश्च परेह नीत्यादिवचनानि तु सिद्धि विनायकादि व्रतविषयाणि तेषु मध्याह्नस्य कर्मकालविषय
 यत्वात् प्रातःशुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजनं संदेति वचनात् अतएव माधवेन मध्याह्नस्य कर्मकालत्वमंगीकृतं च
 विनायकव्रते मध्याह्नव्यापिनी आह्येऽयुक्तं तस्मादुभयव्रतचंद्रोदयकाले सर्वथा पूर्ववैतिन्याऽयः पंधा इत्यलंबहुना अथ
 व्रतविधिः उभयद्येयादि विद्याधनपुत्रारोपयादिकामः संकटचतुर्थ्यां व्रतं करिष्य इति संकल्पः स्वीतुमर्तादिभीतिद्वा
 रा सर्वकामावाप्तये सकष्टचतुर्थ्यां व्रतं करिष्ये सौवर्ण्यौघ्यतां स्त्र्यस्य माद्यन्यतमां गणपतिमूर्तिं कृत्वा जलपूर्णैश्च
 पुतं कुंभैस्तस्याग्रं तथापि यत्वा योऽज्ञोपचरैः पूजयेत् ध्यान् लंबोदरं चतुर्बाहुं विनेत्रं रक्तवर्णं कं नानारत्नसुवेषाढ्यं

प्रसत्तास्य विधितयेत् ५ य। येद्भजानन्देव तसकांचनसन्निभ चतुर्भुजमहाकायसूर्यकोटिसमप्रभं अधव्रतविधिः शा-
 तः कृत्वा दिक्कृत्वा सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्या च न्योदं द्रुमुखो वारिपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा मासाद्युच्छिख्य-मम सर्वकर्म
 निर्द्वन्द्वसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसिद्ध्यर्थं सकष्टहरणपति श्रीत्यर्थं सकष्टहरणवतुर्था व्रतमहकरिष्ये ॥ इति संक-
 ल्पमर्मानेन दिनमतिवाह्यसंभ्यासमये तलाभ्यगपूर्वकं स्नानं कृत्वा सार्धं संध्यादि कृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठाकैवलमात-
 कान्यासवकृत्वा सर्वसंकष्टतरणार्थं चतुर्थ्या गणपतिपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्याद्यादि स्थापनं कृत्वा पीठे मं-
 टकादि परतत्वातं संपूज्यतीव्रायै नमः ज्वालिन्यै नमः नंदायै नमः भोगदायै नमः कामरूपिण्यै नमः उग्रायै नमः
 तेजोवर्यै नमः सत्यायै नमः दिक्षु विदिक्षु मध्ये विद्विनाशिन्यै नमः सर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति पूजयेत्
 ततः पीठमध्ये मूर्तौ फलके वा स्वेष्टदेवतागमोक्तप्रकारेण पूजयेत् अथ ध्यानं कोटिसूर्यप्रभं देवगजवक्त्रं चतुर्भुजं पाशां
 कुशधरं देवं ध्यायेत् सिद्धि विनायकं इति ध्यात्वा आत्मसंस्थमजं शुद्धं चामहं परमेश्वरं अरण्यामिव हठ्याशं मूर्तौ
 वा वाहयाम्यहमिति पाठित्वा सहशीर्षे द्यावाहनं आगच्छ देवदेवेश गणनाथ नमो रघुते विनायक ननरतुभ्यं गौरी
 नमः समुद्रव ॥ आवाहन १ अनेकरत्नसंयुक्तं मुक्ताफलविभूषितं स्वर्णसिंहासने देवप्रोत्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष-
 एवेति विद्वानाशिने नमः ॥ इत्यासनं समर्पयामि २ तवेयमहिमामूर्तिस्तस्यात्वा सर्वगं विभो भक्तिस्नेहसमा-
 कृष्टदीपवत्स्थापयाम्यहमिति १ अनन्यातवदेवेश मूर्तिः शाक्तिर्महाप्रभो सान्निध्यं कुरु तस्यात्वं भक्तानुग्रहतत्पर इति
 सन्निधापनं २ आज्ञया तव देवेश कृपां भोगेणुं बुधे आत्मानं दैकतत्तत्त्वा निरणाहिमसदानुष्ठेति सानिरोधनं ३ अ-
 ज्ञानाद्दिमनस्याद्वा वैष्टर्यात्साधनस्य च यदपूर्णं सर्वैकत्वं तथाप्यभिमुखो भवेति सम्मुखो करणं ४ अभक्तवा-
 द्मनश्चक्षुः श्रोत्रदूराय तयुते स्वतेजः पंजरेणाशुवेष्टितो भव सर्वत इत्यवगुठन ५ ततो मूलमंत्रेण सकली

करणं ६. अमृतीकरणं ७ परमीकरणं ८ एवदवदवाग्वादिनिर्णयं छिन्नेकेदप २ महर्षिभंकुर्हसिं महामोहं
 कुरुसेऽह्यैः अश्वत्थ्यादिप्रोक्ष्य प्राणप्रतिष्ठं कुर्यात् उं अर्हं क्रौमिः पुष्पाद्यै देवस्य जीवहस्तिथतः उं अर्हं क्रौ
 मिः पुष्पाद्यै देवस्य संधिप्राणहतिष्ठतु उं अर्हं क्रौमिः पुष्पाद्यै देवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणप्राणा इह गत्य
 सुखंचिरतिष्ठतु रुवाहा इति प्राणप्रतिष्ठा ततः पाद्यं गौरीपुजनमस्तंस्तु गणानामीश्वरप्रभो भक्त्या पाद्यं मया द
 त्सर्वसिद्धिप्रयच्छ मे एतावानस्थितिलंबोदराय नमः पाद्यं समर्पयामि नमः व्रतान्दिश्यदेवेश गंधपुष्पाक्षतैर्पुतै
 ग्रहाणाद्यै मया दत्तं भक्तिस्नेहेन पूजितं त्रिपादूर्ध्वं त्र्यर्धं चंद्रधारिणे नमः आचम्य तांगणाधीश्वरं विसिद्धिप्रदायं
 क अनायनाय समर्पयं गौरीं त्रिपादपूजितं तस्माद्विराडिति विश्वप्रियाय नमः आचमनीयं स गव्यं धिसमा
 नीतं मधुना च समन्वितं गृह्योक्तविधिना दत्तं मधुपर्कग्रहाण्मभिः गणपतये नमः मधुपर्कं स मधुपर्कानंतरं पुनरां
 चमनीयं स पंचाशत्तमयान्ती तं पयोदाधिपूतं मधुं सितया च समायुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां पंचाशत् स्नानं स गंगा
 दिसर्वतीर्थं योऽप्यत्रापार्थनया हतं गृहाण विभ्रजेंद्रमया दत्तं हि भक्तिः परंपुरेणैति सर्वास्त्रधारिणे नमः शुद्धोदक
 स्नानं सहाचंजनं रक्तवस्त्रं महोदध्यादि गंधाधिव्यासितं भक्त्या दत्तं गृहाणेशं लंबोदरहरात्मज तं यज्ञमिति कुमार
 गुरवे नमः आच्छादने स राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनचोत्तरीयकं गृहाणेश्वरसर्वज्ञ भक्तानां वरदायक तस्माद्यज्ञात् स र्वहुतः
 संश्रुतमिति शिवात्मजाय नम इत्युपवाते स गंधं गृहाण देवेश दिव्यचंदनमुत्तमं कर्पूरं गुरुसंयुक्तं गणाय च सुसुरा
 र्थितं तस्माद्यज्ञात् स र्वहुतः ऋचरसा रुद्रजिप्राय नमः गंधं स अक्षताश्च सुरश्रेष्ठकुंमाकाः सुशोभनाः गृहाण विभ्र
 राजेंद्र दयां लब्धयामोपरि विभ्रहर्षे नमः अक्षताः स सिंदूरगृह्यतां दिव्या लार्कसदृशद्युते सर्वसंकटनाशार्थं दत्तं पर
 शुभारिणे परशुभारिणे नमः सिंदूरं स विनायक नमस्तुभ्यं सुरसुखं पूजितं सुगंधीनिचपुष्पाणि गृहाण परमेश्वर तं स्ना

दन्वद्विति गुणशालिनेपुष्पाणिस- दशानंगुणलुंपसुगंधं सुमनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यग्रहाणधर दीभव यत्पुरुष
 मिति भवानीप्रोतिकर्त्रेनम इति धूपंस. गृहाणमंगलदीपं धूर्वातिसप्त विवतं भासन्तं सर्ववस्तुनां तजोराशेजगत्पते द्वा
 ह्राणोरयेति गजकर्णायनमः दीपस, लड्डुकण्डिचपकान्नानाभाभक्ष्यचपायंसं गृहाणविघ्नराजेंद्रफलैर्नाना
 विधैर्धृतं चद्रमामनसइति नैवेद्यंस- अथ नानाशितेनमः पंचप्राणाहतीर्मुखा; कारयेत् नमस्ते देवदेवेश सर्वत
 त्तिकरं परं अन्नं निवेदितमन्त्रया प्रकृतिरश्चसुशीतलं परमानंदसपूर्णगृहाण जलमुत्तमं मध्ये पानीय उत्तरापो
 शान दत्वा करोद्वर्तनीयादि च दत्वा तांबूलं दद्यात् मूगकपूरसंयुक्तं नागवल्लीदलैर्धृतं तांबूलग्रह्यतद्वैव
 सर्वमंगलदायक सिद्धिदायनमः तांबूलसम- नारिकेलसनारंगंकदलीमातुलुंगकं इक्षुदंडग्रहाणेशसर्वप्रियनमो
 रतुते संकष्टनाशेनेनमः सफलमिक्षुदंडस. हिरण्यगर्भगर्भरथहेमवीजाविभावसोः अततपुण्यफलदमतः शांति
 प्रागच्छमे सर्वभोगदायिने दक्षिणां . ततः पुष्पांजलिदानायैकविंशतिद्वौ कुरानादाय वक्ष्यमाणानामभिः पूजां
 कुर्यात् गणाधिपायनमः उमापुत्राय. अथ नाशनाय. एकदंताय- इभवक्राय. भूपकवाहनाय, विनायकाय- ईशपु
 त्राय. सर्वासिद्धिप्रदायकाय. कुमारगुरवे नमः एकांद्वाग्ग्रहीत्वा गणाधिपनमस्तेतु उमापुत्राय नाशन एकदंतिभ
 वक्रोतिनभोभूपकवाहन विनायकेशपुत्रतिसर्वासिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एभिर्नामभिः
 सपूज्य प्रत्येकनामभिर्द्वौ धूर्वाभदिराष्ट्रं त्यासमर्पयेत् ततः पुष्पांजलिदत्त्वा नीराजनं कुर्यात् कर्पूरवर्तिकायुक्तः सर्व
 वस्तुप्रकाशकः नीराजनार्थं मानीतो दीपो यं प्रतिग्रहतां सर्वविघ्नविनाशितेनमः नीराजनं समर्पयामि पुनः पुष्पां
 जलिदत्त्वा संकष्टहरणकृत्वा हस्त्याकामान्त्रपूरय विघ्नान्नाशय मे सर्वदा शायोपस्थितान्त्रयो ल्वरप्रसादेन कार्या
 णि सर्वाणीह करोम्यह इति विज्ञाप्य देवेशं प्राणिपत्य पुन. पुन. नमस्कारकरोमीश सर्वकामार्थसिद्धये प्रीत्यानु

गृह्यदेवेश प्रसादमुमुखोभव नाभ्याश्चासादातनमस्कारः ततः प्रदक्षिणाकरामांशसर्वकामायास्तद्वय सर्वकामप्रद
 स्त्वहिसर्वविघ्नहरोभव सप्तस्यासन्निति उमास्तुताय नमः प्रदक्षिणा पुनर्नत्वाप्रार्थयेत् नसारपीडाव्यथितंहि
 मांसदासकष्टभीतं सुमुखप्रसीदत्वंवाहिमनेचयकष्टसंघातमोनेविघ्नविनाशनाय त्वामुद्दिश्यकृतंमेवयथाशक्त्या
 तपूजन तत्सर्वपूर्णतामेतुत्वरप्रसादाद्गैजानन अथवायनदानं श्रीविप्रायनमस्तुभ्यंसाक्षोद्वस्वरूपिणे गणेशप्रो
 तयेतुभ्यमोदकान्वैदाम्यहं मोदकान्सफलान्मौद्गक्षिणामिः समन्वितान् आवयोस्तारणार्थायगृहाणेमान्न
 मोनमः आवयोर्दंपत्योर्वादातप्रतिग्रहीत्रोरित्यर्थः एवंवायनं दद्यात् ॥ ततश्चंद्रपूजनकृत्वाचंद्रायार्धं दद्यात् शखे
 दुग्धदूर्वाक्षतफलानिदत्त्वा ज्योत्स्नापतेनमस्तुभ्यंनमस्तेज्योतिषांपते नमस्तेरेहिहिणीकांतगृहाणार्धं नमोस्तुते सौ
 म्यायदेवदेवायग्रहराजायशालिने अर्घ्यं गृहाण देवेश द्विजराजनमोस्तुते क्षीरोदार्यवसंभूतश्रिनेत्रसमुद्भव गृहा
 णार्धं मया दत्तं रोहिणीसहितप्रभो गंगतार्णवमाणिक्यक्षीराब्धिमथनोद्भव जानासित्वं मदीयांतः सोमराजायते
 नमः क्षीरोदार्यवसंभूतलक्ष्मीवर्धो निशाकर गृहाणार्धं मया दत्तगणेशप्रतिवर्द्धन समस्ततारकाधीराजगदाह्लाद
 कारक गृहाणार्धं मया दत्तं बालचंद्रनमोस्तुते इत्यनेनार्धं दत्त्वा नमस्कारं कुर्यात् शंकरस्मललाटरथांतिलकतुम
 नोहरं श्रिनेत्रसमुद्भूतनमामिशक्षिनंसदा नमोमंडलदीपायशिरोरत्नायधूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानायनमश्चंद्राय
 चारवे इति चंद्रार्थं नांकुर्यात् ततो गणेशायार्धं गणेशशेषविघ्नेशसर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहरमेद्वगृहाणार्धं न
 मोस्तुते गौरीसुतनमस्तेरतुस्ततमोदकोप्रिय सकष्टनाशनार्थायगृहाणार्धं नमोस्तुते कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु पूजितो
 सिंहाभातये गृहाणार्धं मया दत्तममकामान्प्रपूरय इत्यर्धं दत्त्वातिथ्यर्धं दद्यात् तिथीनामुत्तमेदिविगणेशस्वचवच्छ
 भे गृहाणार्धं मया दत्तसर्वसिद्धिप्रदायिके इति चतुर्थ्यां अर्धं दत्त्वा गणेशप्रार्थयेत् यद्वत्तं किमत्रेण पुष्पपत्रफलं

जलं निवेदितं च तैवेव तद्द्रव्याणानु कं पया आवाहनं न जानामि न विस्मर्जनं पूजयित्वा न जानामि त्वंगतिः पर
मेश्वर कर्मणा मनसा वाचा त्वतो नान्यास्ति भेगतिः श्रुतश्चरसि भूतानां द्रष्टा त्वं परमेश्वर देवयोनि सहस्रेषु ये पुत्र
जान्मह ते पुत्रेष्वचलां भक्तिरच्युतारतु सदा त्वयि देवोदता च भो का च देवः सर्वमिदं जगत् देवो जयति सर्वं असदेवः स
र्वमेव तत् ततो र्धपात्रमुद्धृत्य साधुवाकर्म तुष्टं वा यदा त्वरितं मया तत् सर्वं भगवन् देव गृह्यतां धनं परं इतः पूर्वप्राणवु
द्धिदेहधर्माधिकारजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पादभ्यामुदरेणाशिरा यत्कृतं यदार्थितं तत्स
र्वं श्रीगणाधिपिरूपरत्नक्षार्पणमस्तु श्रीगुरुदेवतासमर्पणमस्तु रश्मिरूपगणेशाय पूजितायाश्च देवताः गणेशागो
विर्लीनस्ततः संतु तर्वाः सुखावहा इति पुण्याजलिं दत्वा ततो दंतपाशां कुशां विभ्रारशुलटुकवीजपूरारुपाः सप्तमुद्राः
प्रदश्यं ब्रतसमर्पणकृत्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रदेयभोजनसं कल्पं कुर्यात् सुवर्णमूर्तिं श्रुत्वा तद्दानं कृत्वा ह्यस्मयत् फलकादावावा
हनं चेतदा विस्मर्जनमात्रं दानमत्रस्तु सुवर्णनिर्मितं देवरकवस्त्रेण वेष्टितं दद्यान्महद्भिर्जद्राघप्रीयतां गणनायकः ततो
विस्मर्जनं आयातस्त्वमुमापुत्रममानुग्रहकान्यया पूजितो सिमया भक्त्या गच्छ रथानस्वकंप्रभो उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इ
ति विस्मर्जनं कृत्वा ब्राह्मणभोजयित्वा स्वयमपि वाग्यतो भुंजित इति संकष्टचतुर्थी व्रत पूजाविधिः ॥ अथ कथा सुत उ
वाच अरण्ये व्रतमानं तु पांडुपुत्रं युधिष्ठिरं सभ्यातरं सुखासीनमाययौ व्यासश्चादरात् तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं व्यासं प्रत्यया
यौ नृपः मधुपर्कं तया र्धैव कृत्वा तस्मै ह्यवोचत् युधिष्ठिर उवाच अथ मे स फलं जन्ममवदानमनं यतः संकष्टं प्रेतु मे जा
तवने च वनवासिनः ते सर्वे विलयं याता भवतां दर्शने न हि आत्मानं साधुमन्ये हरारुपतुल्या पराडुमखं दुःखितं मां
कथं सवामि न राज्यतुल्या विवेतसं इमे र्भो मादयः सर्वे बांधवा वपययंति मां दुराधर्पा सर्वा र्थ्या हि मच्छासना विधीहता इ
यं तु द्वैपादीनां श्रीराजपुत्रीपतिव्रता राज्यभोगोपयोग्या हि सापिदुःखेऽपभोगिनी मया यत्किं कृतं व्यासपूर्वकर्मो नु

वर्तिना दायादैर्वाचितं राजपुत्रं च्छ्वेतैस्तथा पराजितवयवब्रह्मसुहृद्भिर्वधुभिः सह वनं प्रस्थापितादुष्टैरेत्यामुं
 चकौ रवे इत्थानिराकृताः सर्वे तदा तु वनमागताः अहतदाप्रभृत्यासाततद्रक्ष्यामिमावाहशान् यद्यस्ति व्रतमेकहिमर्व
 संकटनाशनं राज्यदं राज्यसकानां दुःखितानां सुखप्रदं पुराकृतं केन भूमौ फलदं दुःखनाशनं तत्सर्वं कथययवब्रह्म
 ग्राह्यो भिमे मुने इत्युक्तं तं राजानं दुःखसकष्टभाजनं उवाच कृपया व्यासो धर्मपुत्रं धरापतिम् व्यास उवाच नास्ति भू
 मंडलेशा जात्यस्मो धर्मतत्परः कथयामि ब्रतं तु भयशुभदं फलदं भुवि यत्कृत्वा सर्वकार्याणि निष्पत्तिर्जायते भुवि य
 स्तु कुर्याद्भ्रतवरसप्राप्नोति फलपुमान् विद्यार्थो लभते विद्याधनार्थो लभते धनं योषिद्वापि पुमान् चापि करोति ब्रतमुत्तमं
 ईप्सितफलमाप्नोति पतिना सह मोदते संकष्टेषु सदा क्षितो मानवो ग्रहणीडितः सदा कुर्याद्भ्रतमिदं सर्वं संकटनाशनं य
 त्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः आसीत् पुरा कृतयुगे च द्रसेतो महिषातिः सा व्याज्यदीक्षितो निरयमाजिभिः परिवा
 रितः सुहृद्भिर्वधुभिश्चैव तथा पुत्रैश्च संयुतः तस्यापि हितकर्त्रा च पर्त्ना गुणवती प्रिया नाम्ना रत्नावती चासीत् पाति ब्रतं
 परायणा तयोपरस्परं प्रीतिरभवच्च गुणाधिका कदाचिद्वैद्ययोगेन हतं राज्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहृतं विध्वस्तो वैधु
 भिः स च रत्नावध्यातया सा ह्यनिर्गतो भूमिवल्लभः वनं क्षुधातपकृतो होत्रे कवासास्तपाद्धृतः इतरचेतश्च विचरन्नात
 पकृभितेक्षण एकाकी वनमासाद्य तया सा ह्यमर्हा पतिः तदा सूर्यास्तसमये रणेशिवातिनादिते व्याघ्राश्च चक्रुः शु
 रतत्र पर्जन्यो वैवर्षह एतस्मिन्नंतरे राजा कुच्छ्रेणात्यंत दुःखितां तां विलोक्य नृपश्रेष्ठो दुःखेनारयंतपीडितः ततः प्र
 भातसमये नार्कं देयमहामुनिं ददर्श राजा तत्रैव विस्मया कृष्टमानसः उपगम्य शनैस्तत्र दंडवत्पतितो भुवि
 उवाच पदं चार्द्रपोसां मार्कं देयं महामुनिं राजोवाच किं कृतं हि न्यायब्रह्मदुःकृतं कथयस्व मे
 विपाकेन राज्यलक्ष्मीं पराङ्मुखीं मार्कं देय उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि पितृव्या पूर्वजन्मनि कृतरे लुब्धक

आसीत् निर्गतस्त्वमहावनमृगशार्दूलशशकान्तहन्स्त्वयनेतदा तस्योत्थोभ्यन्तराजाचतुर्धा आबणारुपहि दृष्टु
 भृक्कृष्णायांतडागपुथुनिर्मितं ततीरेनागकन्यानांसमूहं रक्तवाससां गणेशपूजयतीति दृष्ट्वा तन्नियमशुभं उपगन्त्य
 शनैस्त नष्टध्वान्तसिपार्यिव आर्याः किमेतत्सर्वहिकथयध्वममायतः नागकन्या उवाच पूजयामो गणेशहि सर्वसिद्धि
 प्रदायकं शान्तिदं पुष्टिदं तित्यं सर्वसकटनाशन पुनः पृथारुव्यपारतस्तु किं दानकोत्रपूज्यते कन्या उवाच यदा चोत्पद्य
 तेभक्तिस्तदा पूज्यो गणाधिपः कृष्णायां चतुर्धा वै रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् भयैः पुष्पैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्भक्तिभावतः विवि
 धान्मोदकान्कृत्वा पुरिकान् व्रतपाचितान् निवेदयेद्गणेशाय ह्येवं कुर्याद्भक्तित्वं दत्तो गृहीत्वा राजेन्द्र दत्तसंकषणशान
 निर्गतस्त्ववनात्तरमाद्यायन्देवगणेश्वरं तत्प्रभावेण राजेन्द्र गृहं लब्ध्वा युतं वभौ जातं हि यथा न्यादिपुत्रपौत्रैः समाकु
 लानां विधे रत्नगणैर्गोपनैश्च समन्वितं कस्मिञ्चित् समये राजन्धनलोभेन ममाहेतः विस्मृतो ब्रतराजो हि त्वयामने
 न भूतिदः ततः प्राप्तिं पंचत्वं यथा प्राणविनाशान्ततत्प्रभावाद् राजकुले जातस्त्वं विमलेन पद्मपाजन्म प्रभृति तिराज्यं
 प्राप्तिमिह प्रभो सुहृन्मित्राश्चिपुक्ते प्राप्तिं हि विपुलं वपुः कृत्वा ब्रह्मा ब्रतरस्य तितत्प्राप्तं फलमिदं ॥ राजा यात्रं श्रुत्वा
 नातत्कारिभ्ये ह ब्रतं कथय सुब्रत यत्कृत्वा सकलं राजं यं ब्रह्मन् प्राप्स्यामि वै पुनः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्रतसंकरपपूर्वत्वं कु
 रुराजार्पितं तम प्राप्स्यसि त्वं निजराज्यसंदेहं मा कुरुष्व हि ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ऋषेस्तद्वचनं श्रुत्वा तदा दृष्टो महिप
 तिः अकरोत्तद्व्रतं भक्त्या मुनिश्चातर्दधेनृप आयातास्तत्क्षणं सर्वभण्डाण्यसहसैनिकाः वभूवतः परिवृतः साक्षा
 दांखल्लोचयथा लब्धराज्यं स्वर्कायैव गणेशस्य प्रसादतः वभूजेनैर्दितां सर्वां पूजयौ असमन्वितः तस्मात्स्त्वमापि राजेन्द्र
 कुरु संकटनाशनं ब्रतं सिद्धिप्रदं दृष्ट्वा स्त्रीणां चापि फलप्रदं यत्कृत्वा सकलान्भोगाननायासेन विदति विद्यार्थोऽलभेत
 विद्यां यथा र्थोऽलभते यत्नं योपि द्वयै पतिव्रताकरोति व्रतमुत्तम ईदृशं तत्फलमाप्नोति पद्मसाहायित्यासिनो कुमारो

वतसामर्थ्येऽस्मिन्नेति पतिमुत्तमं विधयापदिवाकुर्यार्थेऽथ न पुनर्लभेत् पुत्रार्थेऽस्मिन्नेति पुत्रान्नव्रतस्यारूपप्रभावतः यु-
 धिधिरुद्धाव सविस्तरव्रतं ब्रह्मिण्यप्यकष्टनाशनं दातव्यं च विधिवत्सर्वव्रतहितपोधना ॥ न्यासउवाच ॥ यदासंके-
 शितो मर्त्योऽनानादुर्यैश्च दारुणैः तदा कृष्णचतुर्भुवैर्पूजनीयगणधियः तैलभ्यं गन्तुं कुर्वीतरात्रौ पूजां समाचरेत् रक्त-
 पुष्पैश्च धूपैश्च एभिर्नामपदैः पृथक् श्रावाहने गणेशाय श्राप्सन् विघ्ननाशिने पाद्यं लब्धे दारुणैश्च द्वाद्वारिणे वि-
 श्वप्रियायां च मनोज्ञानां वैभवे ह्यचारिणे भवानी प्रीतिकर्त्रे च धूपं दद्याद्यथाविधि गजकर्णाय वै दीपनैर्वेद्यमयनाशिने तां-
 बूलं सिद्धिदायेति फलसकष्टनाशिने ततो दूर्वाकुरैः पूज्य एकविंशतिसंख्यया दशभिर्नामभिर्द्वाद्वैकं सर्वनामभिः ग-
 णधियं नमस्ते रतु उमापुत्राय नाशन एकदंतैकवक्त्रेति तथा मूषकवाहनं विनायकेशपुत्रेति सर्वासिद्धिप्रदायकं कुमा-
 रगुरवे तु भ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एवं पूजाप्रकर्तव्या प्रार्थयेद्गणायकं संसारपीडाचकितं हि मांसदृष्टं संकष्टं भवितुं मुख-
 प्रसीद त्वं पाहि मां च यकष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनमप्य ततस्तु दानं यतो दद्यान्मोदकं न्यतपाचितान् विप्राय दद्या-
 स रूपाकान् दशचारामानि योजयेत् तनस्तु मण्डले चंद्रं संपूज्य विधिवद्ब्रती मंडले राजते तं तु लपि टेन वाराचते चंदनलिखि-
 तं वा कारय पात्रे अर्धं दद्यात् चंद्रात्पूर्वगणेशाय दुग्धेनाऽर्चनं विदयेत् पूजां जपंतथा होमं कुर्यान्मूलेन मन्त्रविष्णु श्रा-
 वणेऽसिद्धलङ्कालभस्येदधिभोजनं श्राध्वने चोपवासचकार्तिके दधिभक्तं मार्गमासे निराहारं पौषे गोमूत्रभक्षणं
 तिलांश्च भक्षयेन्माघे फाल्गुणे घृतशर्करां चैत्रे मासे पंचगव्यं माघे शतपत्रिकां घृतस्य भोजनं चैत्रे श्रावणे मधुभक्षणं
 इति मासव्रतं कृत्वा नरो मध्ये तं संकटात् मुर्जयाद्वा स्वयं विष्णुः सहस्वस्थस्तु सुव्रतपूर्वकेन विधानेन पूजयेद्भक्तिमात्ररः
 चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः उद्योत्स्नापतेन मस्ते रतु नमस्ते उद्योतिषापते गृहाणाऽर्धमया दत्तरोहिण्या साहि-
 तं शशिना इत्यादि सप्तमंत्रैरेकेन वा चंद्रायाऽर्घ्यं सप्तवारं देय नमोऽंगलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय

नमश्चन्द्राय चारवे इति प्रणामः गजानन नमस्तुभ्यं सर्वासिद्धिप्रदायक गृहाणा धर्ममया दत्तं सकष्टं नाशयान्मुने कृष्णपक्षे
 चतुर्थी वै पूजितो सि शुभोदये गृहाणा धर्ममया दत्तं प्रमकमानं प्रपूरय ॥ अथ चतुर्थी अर्घ्यम् ॥ तिथीनामुत्त
 मे देवि गणेशरयाति वल्लभे सर्वसंपदप्रदे देवि गृहाणा धर्मनमोस्तुते एवं पूजाप्रकर्तव्या भक्त्या विप्रांश्च भो
 जयेत् स्वयमेव तु भूर्जातवागयतो वधुभिरसह राजौ जागरणं कुर्याद्यथाशक्त्या जितेन्द्रियः भूमिशायी जितक्रो
 धो लोभदंभ विवर्जितः ॥ प्रतिमासं तु यः कुर्यात्पंचाढं त्र्यढं मेव वा अथवा जन्मतः कुर्यात्तद्विदुः खं जायते भुवं दारिद्र्यं
 न भवेत्तरयसकटारसप्रमुच्यते शूएवतिथे व्रतमिदं स्वयमीदृशं हितैर्बुखं भविमनोरथ पूर्णचित्ताः निरयमवतिल
 लनाः पुरुषे सुखिन्यः पुत्रपौत्रधनधान्ययुताष्टा यित्याम् ॥ सूतश्वाच एवमुक्ता ततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधि
 धिरस्तु तत्सर्वमकरोद्गतमुत्तमं भवेन्नवतप्रभावेण धर्मैराज्यमवाप्नुह हत्वारणैरिपून्सर्वान्मुहद्विजने सह यज्ञानाना
 विधानकृत्वा तत् सुखमवाप्तवान् प्रद्युम्नै न कृतपश्चाद्रणनाथस्य तोषणं कृत्वा वाणासुरं वृद्धजयं प्राप्नोत्यधोक्षजः आ
 सीने ह्युपयासात्तमनिरुद्धमर्हापते अर्घ्यैर्देवासुरनरैः कृतविघ्नशतपुटे ऋषिभिर्दानैर्वैश्यान्पैर्दशगंधर्वकिन्नरैः इति
 भविष्योत्तरपुराणे व्यासयुधिधिरसंवादे सकष्टचतुर्थी व्रतकथा ॥ एवमेव प्रतिमासं सकष्टहरणचतुर्थी व्रतं भाद्रकृष्ण
 पक्षे बहुला चतुर्थी व्रतं इदमभ्यदेशे प्रसिद्धं तत्र चतुर्थी सायंकालं व्यापिनी प्राह्या दिनहरे चंद्रोदयसत्त्वेऽसत्त्वे च पूर्वैव
 ति उत्तम गौर्धयाश्चतुर्थी सितधेनुपूज्यादुर्गार्चनं दुर्भरहोलिका च वत्सरयपूजा शिवरात्रि रताः परान्विता ध्रुतिरुपं
 सराश्रमिति अत्र धेनुपूजामात्रमेव व्रतविधानं बहुलेति श्वेतागौरेव पूज्या नान्यपूजादिविधानं तथा च तारदीये अ
 यमद्रिः कृष्णपक्षे चतुर्थी बहुला व्रतधेनु संपूजनीया त्रयस्त्रयधययादिभिः ततः प्रदक्षिणी कृत्वा शक्येन अत्रानमाचरेत्
 अशक्तः पुनरेतातु नमस्कृत्या विसर्जयेत् पचाद्वा दवां दशाद्वा दवापोडशाढं मधापि वा व्रतकृत्वा समुच्चार्य धेनुं दद्यात्

पयस्विनी । प्रभविष्यन्नतरयास्त्रमुक्ताभोगान्मनोरमान् सत्कृतोद्देवतादुर्दैर्गालोकसमवाप्नुयात् । भाद्रकणपंच
 म्यांमानवकल्पदि । अन्नपुगांतवपूजाश्राद्धादिविधेयं । अन्ननागानांपूजोक्तानारदीये । भाद्रैतुकृष्णपंचम्याना
 गान्दीरेणतर्पयेत् । परतरयांपूजेयज्ञागांकुलेतरयास्तितानिर्भरे । निर्भरनामानवाच्छिद्रं । भाद्रकणपञ्चकुलप
 लाश्राव्रततत्रपट्टमभ्याह्वयापिनीयाह्म । पूजाव्रतेषुसर्वेषुमभ्याह्वयापिनीतियिरितिरमरणात् । सखिभिः सहंम
 भ्याह्वेनाद्याचराहिलितिकमित्यादिनाकथायांकर्मकालव्यापित्योक्तेः । दिवद्वये सत्वे ऽसत्त्वेवापराकुशपलाश्राव्रत
 स्यैवबहुलापटीतिसहोक्ता ॥ तत्र रकंदपूजामुपक्रम्यबहुलासितवर्णागौरवपूज्येति । अस्यामेवचद्रपटी
 व्रत सायं । चंद्रोदयव्यापिनी । ग्राह्या । उभयत्र तथात्वेपूर्वातदुक्तेभिविष्ये । तद्वद्भाद्रपदेमसिपण्यांपक्षे
 सितेतरं चद्रपटीव्रतं । कुर्यात्पूर्वैवेव । प्रशस्यते । चंद्रोदयेपदापटीपूर्वैर्ह्रिवापरेहानि । सप्तम्यामुदितेचंद्रे
 नार्धदयात्कटाचन । कदापिद्याददेन्नारी । सानारीनरकव्रजेदितिकथायामव्युक्तोरियं । सर्वथापूर्वैकाठ्यर्ग
 चद्रपण्यासितेपक्षेस्वोपोष्याप्रयत्नतइति । अस्याः कथा भविष्योत्तरे ॥ अवरपिउवाच ॥ देवराजकर्मधर्मा
 णापातकयातिदुरत । भुक्तिभुक्तिप्रदब्रह्मव्रतधर्मकरंपरम् ॥ इन्द्रउवाच ॥ पुराकृतमुपरम्यदौदेवार्पितारदोऽभ
 वत् । तेनष्टष्टेमर्हापालब्रह्माब्रह्मविदावरः ॥ नारदउवाच ॥ रौरवेणाधतमसात्रैलोपयपरिवेष्टितं तपोदानं चहोमंच
 द्रतं । किंचिदप्रकाशय । येनासौमुच्यतेजतुर्नरकत्वापसंभवात् । नरेवायादिवानारीतद्व्रतकथ्यदरवने ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणुवत्सपुंशुह्यवतानामुत्तमव्रत निश्चितसर्वधर्मेषुमहापापप्रणाशनं । विदेहनगरंहरभ्यचतुर्वर्णसमाकुले । गृहप्र
 कारशोभाढ्येवेदिनत्वरमडिने । गृहधर्मेणसयुक्तायव्रतार्थोत्तरैः सह । भृगुश्चेत्समुद्रपद्मोवाह्मिणोवेदपारगः । नृपिरत
 त्रैव नगरेह्यवसद्भवेत्तमः । एकदातरम्यचपितुः । क्षयाहः समुपागतः । ज्ञातः पाकः । अकतैवपरत्वंयापूतातरात्तानां ।

द्यं गगनादिनिधिरिक्तैर्कर्मैर्द्वैतसमादित एतद्वैतं स्वप्रिया नैतथेयं भीकृतं तथा सभाकाले च तेनैव द्विजाश्रमं वि-
 तारतथा रात्रौ दिव्यं शारदाश्रमं च भूय रजस्वला आरामानरजसाक्रान्तिनां ह्यसिद्धिं साद्विजंगना रजसाक्रान्तया सर्व-
 कृतं तत्तद्व्यजनादिक तेन कर्मप्रचारेण देवतापितरस्तथा नि श्वासमुष्णमुन्मुच्य निराशानिर्गतास्तथा अथका-
 लेन मन्त्रास्तकेन चिन्मयुगोचरं तेन देवेण सा नारी चंडालीयोनिमागता मृत्तमादर्शस्वसौ विप्रो निजकर्मरतः
 सदा सुतापचग्रहेतरग्रहकर्मरता सदा श्रवणग्रहं ज्ञाता ब्राह्मणोपापसयुता जातिरमराभवस्तानु पाति
 ब्रतप्रभावतः जाता बंडालभवतेवर्द्धते रमादिनेदिने अष्टवर्षा यदा जाता गता सा प्रतिमदरं देवार्चनविदेरतिग्रहद्वारं
 ह्युपरि श्रुता त्रिग्रामदिनशेषे तु वैश्वदेवं प्रकुर्वता बलिचदंतासमभवाय सेधो द्विजन्मना तस्मिन्काले तु संप्रारता
 स्यारतुमखटशानात् हाहाकारकृतस्तेन सूर्यस्य च निरीक्षणं समरणं वा मुदेवस्य भोजनं च विवर्जितं पुन स्नानं कृतं ते-
 न तानदत्तचयाकितः त्रिरात्रोपापण्डव्यचतुर्थं ऽह्नि पारणं चतुर्थं ऽह्नि पुनः प्राप्ता मातंगस्य च कन्यका मातंगस्य ग्रह-
 गत्वा ब्राह्मणस्य सुतस्तदा तमवर्षा रसमातंगं कुपितोर्वाह्यसंगमात् किमर्थमागता पुत्री तवारमाकंचवेशमनि श्रव-
 तत्तत्र मातंगः सग्रहणमिह पुत्रिकां तूर्णग्रहं ब्रजस्यामिन् प्रसादं कुरु मे प्रभो द्वितीये दिवसे तत्र मातंगी पुनरागता कु-
 पिता ब्राह्मणा सर्वमातंगस्य च कन्यकां तत्पित्रैकधयामासुर्मतंगः पुनराह तन् त्रायध्वं मां द्विजाः सर्वैर्करो-
 मिसुतां प्रति इत्युक्ता ग्रहमाणस्य कोपेना विष्टचेतनः रज्जुभिः सादृढं बद्धा ताडिता लगुडेन ह मुकासादिव सस्यति
 मातंगेन दुःखरामना रात्रौ स्वप्रेमं गता पुत्राके सुप्तो सिमयान् सुत आगता हं तु जननीमहत्कष्टं समाश्रिता ॥ पुत्रउवाच ॥
 वदमान कथकष्टमाप्रतंतव वर्तते केन कर्मविपाकेन मातंगी योनिमागता ॥ मातोवाच ॥ तव द्वा रे स्थिता तत्र
 मातंगस्य च कन्यका तामाविष्टिस्वकर्मार्ता विपमा गतिमश्नुता सा हितापितृव्येन भगता च डालतामह स्वो धर्म-

मविजानं यत्कृतकर्ममयां पृष्टे तेन कर्मविप्राकेन नरके पतितारभ्य हं । तथा कार्थवत्यापुत्रयथाहं मोक्षमाप्नुयां इति
तस्यावचः श्रुत्वा तस्मिन् शोककर्मितः शोच्यविलोपयते न वर्गा रीत्यादमीक्षितं । अतश्च दनपद्धारय शोकमोहप्रणाश
नं । मातृविमाचनयैव चकार विधिपूर्वकं नमस्तस्यासिते प्रक्षेपदापधी प्रलभ्यते । तस्यामुपेक्षणकार्थं चंद्रमालेभ्य
भोजनं रक्चदनलेपेन लिखत्सुष्ठु ससोमकं । गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दानैर्वेद्यसमुत्तैः । मनोरमैश्च विविधैः । पूजये
त्सु समाहितः कथानकचंद्रोत्तं यद्वाह्येण न परिभोजयेत् । चंद्रोदये सदा दद्यात्कार्थं चैव फलैः शुभैः । सप्तम्यामुद्धिते चंद्रो
नार्थं दद्यात्कदाचन । कदाचिद्यादृष्ट्वा रीत्याधुनं नरकं व्रजेत् । चंद्राया र्थं दानमन्नः ॥ क्षीरेदसानगराजानि ह्याग्निनेत्रस
मुद्रय पृष्ट्वा धर्ममिदं देवनमोस्तुरजनीपते । अनेन विधिनैः त्रिविधैः त्रिद्वैतं कृतं तेन पुण्यप्रभावेण गतोऽसौ भिक्षुमठ
य एतच्च दनपद्धारयं व्रतस्वर्गप्रदं दृष्ट्वा गोशतस्य प्रदानं नयत्फलं प्राप्नुयान्नरः । तं फलं समवाप्नोति व्रतमेतत्करोति यः सु
वरसं कृतं पापं लोपानशयति तत्क्षणं शुद्धं ह्यभवेन्न शिवमेतत्समाचरेत् । चंद्रलोके वसति त्वया वा चंद्रदिव्याकरविति
भविष्योत्तरं ब्रह्मोक्तं चंद्रपथो व्रतकथानकम् ॥ अथ व्रतविधिः ॥ पूर्वदिने निरामिपमेकवारं हविष्यभोजनं कुठ्यात् । अ
तदिह प्रातः संकल्पं कुर्यात् । 'होमद्याहं मनो ज्ञातरजो भावकृतपाकादसंपर्कजपापक्षयपूर्वकचंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्ष
कामनया चंद्रपथो व्रतं करिष्ये ततो नद्यादौ गत्वा पूर्णगठयसहितेन जलेन स्नानं । तत्र मंत्रः आपस्त्वमपि देवे शज्योतिषां
पतिरेव च पापनाशय देवोऽशमभोवां क्षायकर्मजः इति स्पर्धापानमस्कारः ॥ पंचपल्यवैमार्जनकृत्वा । ततो मृतिकया स्ना
नं । भुक्तिवैभवापूतासिकश्यपेनाभिमंजिता । पवित्रां कुरुमानित्य सर्वपापात्समुद्धर । ततो वरुणं प्रार्थयेत् । पापान्नहरं व
वरुण न दानामीश्वर प्रेमा । अद्याहं प्रार्थयामि त्वं पूर्वं कुरु मे हे श्वर । इत्येवं स्नात्वा ॥ तिलकं विधाप्य मूर्ध्ना परकचंदना
क्षतपुष्पैरर्प्य दद्यात् । नमो विवस्वते ब्रह्मन्भारवर्तविष्णुलपिणे । जगत्पवित्रे शुचये सवित्रे कर्मसाक्षिणे । इत्यर्घ्यं दत्वा

सदाह्यपूजाकीर्तनादिभिर्दिनं सत्पाप्यरात्रौ चंद्रे द्विषे चंद्राया ध्वं दद्यात् श्वेतचंदनपुष्पफलाक्षतयुतमर्घ्यपात्रमादाय
क्षरेदसागरोद्भूतहृद्यविनेत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यमिर्मंदेवतमस्तेरजनीपते इत्यर्घ्यं दत्त्वा निरामिषमक्षारलवणं भोजनं
कुर्यादिति व्रतविधिः ॥ अथोद्यापनं ॥ यथो कलक्षणं मंडपं वेदिकां वा विधाय तत्रोद्यापनसंभूतिमादाय संकल्पं कुर्यात्
उत्थाय आह्मन्मने जाता जाता रजोभावकृतपाकादिपंचकजनितपापक्षयपूर्वकचंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्षकामनया यथा
कालसमाधिरितचंद्रपथो व्रतोद्यापनं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणादिग्रहमंडलसर्वतोभद्रमंडलपूजास्मान्मन्यपद्धतिक्र
मं विधाय सर्वतोभद्रस्य कलशे व्रताधिष्ठातृदेवताप्रतिमां स्तथाप्य पूजाभारभेत् द्विभुजपंकजारूढं सदाग्रहसंज्ञितान
न निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेवादिने पुनः ॥ अथ ध्यानात् ॥ ध्येयं सदासावितुमंडलमध्यवर्ती नार
यणः सरसि जासनसन्निविष्टः केयूरवाक्कनककुंडलवान्किरीटीहारी हरिणमयवपुर्धृतशस्त्रचक्रः ॥ १ ॥ आगच्छ देव
देवेश तेजोराशे जगत्पते गृहाणार्घ्यमया दत्तं रुपयापरमेष्ठिन ॥ इत्यावाहनं नानारत्नसमयुक्तं कार्त्तस्वरविभूषि
तं आसनं देवदेवश्रीरर्घ्यं प्रतिगृह्यतामित्यासनं ॥ गंगादिस्वर्वाध्वंभ्यामया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखरूपं श्रीपा
रार्थं प्रतिगृह्यतां इति पाद्यम् ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर नमस्ते कमलाकंठे अर्घ्यं नः प्रतिगृह्यतामित्यर्घ्यं
कंपूरं वा ॥ सितं तोयं मंदाकिन्या रसमाहृतं आचम्य तां जगन्नाथमया दत्तं सुभक्तित इत्याचमनं पंचाशृतं समानीतपयो
दधिघृतं मधु शर्करारससंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतामिति पंचाशृतस्नानं गंगाचयमुनचैव नर्मदा वसरस्वती ताप्री
पयोष्णिरेवाचताभ्यस्तानार्थमाहृतं तोयमेतत्सुखरूपं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ इति शुद्धस्नानं ॥ सर्वभूयाधिके देव
लो कलज्जा निवारणे मयोपपादिते देवद्वारा ससी प्रतिगृह्यतां ॥ इति वासिष्ठायां ॥ देवदेवनमस्ते रतुत्राहिर्मांभवसागरा
त् त्रस्य सुत्रसोत्तरि पं गृहाण सुरसत्तम ॥ इति यज्ञोपवर्तः ॥ श्रीखड्गचंदनदिव्यंभंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ

प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यता ॥ मितिर्भयं ॥ अक्षताधवलाः श्रेष्ठाः कुकुमाकाः सुशोभनाः भस्मयामयापृता
 देवपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इत्यक्षताः मल्लिका मालती जाती केतकी चपकानिव मयाहतानिदेव
 यपूजार्थं प्रतिगृह्यतां इतिपुष्पाणि वनस्पतिरसोदिव्येगेणधाढ्यःसुमनोहरः आश्रयःसर्वदेवानांपूयोयंप्रति
 गृह्यतां इतिधूपः आल्यंचवार्तिसंयुक्तंवाह्निनायोजितंमया दीपगृहाणदेवेशत्रैलोक्याक्यातिमिरापहं इतिदीपम् इ
 दंप्रलंमयादेवस्थापितंपुरतस्तवं तेनमेसुफलवातिर्भवेज्जन्मनिजन्मति इतिफलं पूर्णफलंमहादिव्यंनगव
 ह्नीदलैर्युतं स्वादिरासारसहितंश्रीःसर्वप्रतिगृह्यता इतितांबूलं हिरण्यगर्भगर्भसूर्यहंमवीजविभावसोःअनतपुण्यफ
 लदमतःशांतिप्रयच्छमे इतिदक्षिणा चंद्रादित्यौचधरणीविबुदमिरतयैत्रच सर्वपांड्योतिषांड्योतिर्दीपोयंप्रतिगृ
 ह्यतां इतिनीराजनं नमस्तेपुंडरीकाक्षनमस्तेस्तुरमाश्रय नमस्तेकमलाकांतवामुदेवनमोस्तुते इतिपुष्पांजलिःया
 न्निकानिवपापान्निजन्मन्तरकृतानिव तानिसर्वाणिनश्यतिप्रदक्षिणापदेपदे इतिप्रदक्षिणं आर्योयंगृह्यतां
 देवमाकिंमह्यचलंकुरु व्रतंमेपूर्णां भोगांतुसकलाःरघुर्मनोरथाः इतिपुष्पफलाक्षतमध्वं प्रदानं कुर्यात् नमः
 सर्वहितार्थायजगदाधारहेतेव साष्टांगोऽथप्रणामस्तेप्रयत्नेनमयाकृतः इतिसाष्टांगप्रणामः आवाहनेनवजानामिनेव
 जानामिपूजनं विसर्जनंनजानामिव्यंगतिःपरमेश्वरइतिप्रार्थना ततः कलशेषुमासदेवतानांपूजनं ताश्चमांद्रपद
 मारभ्याजपूजनीयाः उंभगवतेषोर्गोश्वरायप्राकन्यासहितायनमः इतिगंधादिभिः संपूज्य प्रार्थनंकुर्यात्
 मामिमांद्रपदेपापमज्ञानादज्ञानतःकृतं तस्मान्मांपुंडरीकाक्षोलधिमासहितोवतु २७ उंभग
 वतेकृष्णायरुक्मिणोसाहितायनमः कार्तिकेमासियस्यापमज्ञानादज्ञानतःकृतं तस्मात्त्र्यंभगवन्कृष्णरुक्मिरयानह पा

हिमां ३. उंभगवतेसां हितासहिताय अनताय नमः मार्गशीर्षकृतं पापमज्ञानादज्ञानताय त माह न साहितानत भगवन्पा
 त्रिषा ४. ५. उंभगवते अच्युताय प्रीतिसाहिताय नमः प्रौषमासिकृतं पापमज्ञानादज्ञानतोपिवा, प्रीत्यासहाच्यु
 तां देवतं स्तुतुं पातु सर्वदा ६. उंभगवते चक्रिणेशाकिंसाहिताय नमः माघे मासिमया पापमज्ञानादज्ञानतोपिवा क
 तनरूपभ्यां धुना तुष्कोशतया समन्वितः ६. उंभगवते गोर्ध्नि द्वायाक्रियासहिताय नमः फाल्गुने मासियत्पापमज्ञाना
 दज्ञानतोपिवा सस्मोति कयम्युनो देवो गोर्ध्नि द्वायाक्रियासहिताय नमः ७. १. उंभगवते जनार्दननाय श्रीसाहिताय नमः वैश्वे
 द्यास्यभ्यापापमज्ञानादज्ञानतोपिवा कृतं जनार्दनं स्तुतुमाच्छेसमेतो वतात्सदा, उंभगवते उपेद्राय माहिमासहिता
 यनमः - वैशाखे मासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं - तस्मान्मां माहिमायु क उ भेद्रे विवतु सर्वदा १. उंभगवते यज्ञरू
 रुमावलम्बी साहिताय नमः - उर्ध्वे धमास्ति मया पापमज्ञानादज्ञानतः कृतः - तरुमाच्छेदं भूिसमेतो वारसर्वदा न ज्ञा पुरुषः
 १०. उंभगवते वामदेव्यं ब्रह्मा तिसहिताय नमः ५. आषाढे मासियत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं - वत्स्याकां तिसमायु को
 वासुदेवः पुनतु नः ११. उंभगवते प्रातिसहिताय नमः ५. आषाढे मासियत्पापमज्ञानादज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रातिस
 मायुको हरिर्भासर्वदा वतु १२. - उंभगवते केशवाय ह्रीसमेताय नमः - मलगसिपियत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तरुमा
 न्नं के शवादेवो ह्रीसमेतो वतात्सदा १३. इति ब्रह्मविष्णुब्रह्मा त्रयं पुरुषं पूजा ॥ अथ तत्रैव ॥ तान्नापुत्रियदेवा ब्रह्मशारं
 पदं विधाप - तत्र सौख्यं सुधीं विधुं जयेत् - पूर्वोदितं लभ्यते - उंभगवते ब्रह्मदेव्याय प्रभुसाहिताय नमः इति मार्ग
 शीर्षमासं नयन् व्रते पूजा ॥ - अथ भाद्रपदं मारुतैर्बं पूजाकार्यं उंभगवते यमाय संप्रमनो साहिताय नमः मासि भा
 द्रपदे पापं विधाप्य चारितमेवा तस्मात्संयमनीयुको यन्मां पारिरेक्षतु १. उंभगवते त्वष्ट्रे पद्मार्भासहिताय नमः
 अथ त्रिवेन्यद्विधा पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं पद्मार्भासमेतो नः वष्टा तस्मात्सदा वतु २. उंभगवते रुक्मिणीयैरुक्मिणी

तिसंहितायनमः कार्तिकेमासियरपापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मांसवर्षतिर्देवः स्वर्गाद्यासहितो वतु २. उभगवते
 आदित्याय प्रभासहितायनमः मार्गशीर्षदिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्माच्च प्रभयासां कामादिष्वोहिपुनानुमा
 ३. उभगवते दीप्तिसहितायनमः पौषमासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मांसार्दोतिसहितः पुनानुभग
 वान्तरविः ४. उभगवते गमस्तथे प्रकाशासहितः यनमः माघमासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा तस्मात्सर्का
 ययासाईगमस्तत्त्वं पुनोहिमां ५. उभगवते मानवे मरीच्यासहितः यनमः फाल्गुने यदिववापापमज्ञानाद्ज्ञानतः
 कृतं तस्मान्मरीच्यासहितो भानुर्मासर्वदावतु ६. उभगवते प्रभाकराय तपत्वासहितः यनमः चैत्रपि यदिव
 पापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रभाकरो देवस्तपत्वासहितो वतु ७. उभगवते दिवाकराय पश्चिर्मासहितः य
 नमः वैशाखे मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मादिव कारो देवः पश्चिन्मासहितो वतात् ८. उभगवते धर्मपि ह
 त्ववाहासमेतायनमः ज्येष्ठे मासि दिवापापमज्ञानाद्ज्ञानतोपिवा हव्यवाहासमेतो मातस्माद्धर्मः सदावतु ९. उ
 भगवते तपनाय तेजोवतीसहितः यनमः श्रावणमासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तेजोवत्यासमेतो वै तस्मान्मांसतप
 नावतु ११. उभगवते वरुणाय सत्यमासासहितः यनमः श्रावणे मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मात्पु
 नातु मां वरुणस्ते युतस्सत्यमासया १२. ततः श्रवतवेदनेन कांस्यपात्रे द्वादशपत्रं पञ्चानिर्मायतन्नराजतं चंद्रविंविं
 धाय पूजां कुर्यात् उभगवते द्विजराजाय पूर्वभाद्रपदासहितः यनमः मासि भाद्रपदे पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं
 पूर्वभाद्रपदायुको द्विजराजो वतास्ततः १. उभगवते विधवे श्वधर्मो साहितः यनमः मासे चाश्वशुभे पापमज्ञाना
 द्ज्ञानतः कृतं विधुर्भाभगां तस्मादश्विन्यासहितो वतु २. उभगवते कुंजराधराय कृतिकं साहितः यनमः कार्ति
 के मासि यत्पापमज्ञानाद्ज्ञानतः कृतं तस्मान्मांसकृतिकायुक्तः पुनातु कुंजराधरः ३. उभगवते मुगांकाय सुगशी

पांनिवायनमः मार्गशीर्षे नवापापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मृगाशिरयुक्तमृगाकत्वंपुनोहिमां ४ ओभग
 वतसुधाशेषेषु प्यसहितायनमः पौषेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मात्सुधांशुर्भगवान्पुष्ययुक्तः पुनानुमां
 ५ ओभगवतेइदंवेमयासहितायनमः माघेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मान्मघासमायुक्तइदुर्मभवता
 त्सदा ६ ओभगवतेकुमुदबांधवायपूर्वाफाल्गुणीसहितायनमः फाल्गुणेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मा
 त्पूर्वाफाल्गुणीत पायांत्कुमुदबांधवः ७ ओभगवतेचंद्रायचित्रासहितायनमः चैत्रेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः
 कृतं चित्रयासंयुतस्तस्मान्माचंद्रः सर्वदावतु ८ ओभगवतेओषधीशायविशाखासहितायनमः वैशाखेमासिच
 यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्माद्विशाखासहित ओषधीशः पुनानुमां ९ ओभगवतेनिशाकरायज्येष्ठासहितायन
 मः ज्येष्ठेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्विशाकरेद्वेज्येष्ठयासहितोवतु १० ओभगवतेसुमनेसपू
 र्वाषाढासहितायनमः आषाढेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्सुमनादेवः पूर्वाषाढायुतोवतु ११ ओभ
 गवतेहिमांशवेश्वणसहितायनमः श्रावणेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतोपिवा हिमाशुर्भगवस्तस्मान् श्वणोनयु
 तोवतात् १२ ओभगवतेपुरुषोत्तमयाशतिसहितायनमः मलिमल्लवेचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत यः स्यात्तथा
 तिसमायुक्तपातुमांपुरुषोत्तमः १३ ततः पृथगतिथिः पूज्या इत्येवंपूजाविधाय स्तोत्रपाठादिनाहः शेषर्नीत्वारत्रौजा
 गरणकथाश्रवणादिकविधाय प्रातःस्नात्वा मंडलदेवतापूजां विधाय गृह्यौकविधिना भिरुथापन विधाय
 ब्रह्मणोवरणचक्रवा अन्यधानांतमन्निकार्यं यथाविधि कुर्यात् ततोमंडलदेवतामंत्र्यहमंत्र्यश्वहेमसपाद्य इदं
 विष्णुरितिमन्त्रेणाष्टोत्तरशतमाहुतोः पायसाज्यद्रव्येण तैलाज्यद्रव्येण आहुतेनतिमन्त्रेणाष्टोत्तरशताहुतीर्हुत्वा
 पुन पायसाज्यद्रव्येणाप्यायस्वेतिचद्रमंत्रेण हुत्वा ततः सकलहोमशेषं समाप्य स्थिरकूर्द्धोमाने अग्निदेवं

पूर्णाहुतिं च कृत्वा आचार्यैः संपूज्य सर्वतोभद्रस्थकलशप्रतिमादिकर्पाठं वा चार्याय दत्त्वा व्रतपूर्तये शय्यादानं
 गोदानं च विधाय यथाशक्ति ब्राह्मणान्सं ददति क्षिणादिभिः संतोष्या शिष्यैर्गृहीत्वा भूमिं दक्षिणां दत्त्वेष्टजैः स्म
 हर्भुजतिष्ठति सोऽप्यपन चंद्रषष्ठीव्रतस्य अथ शुक्लादि-आवणमसिकृष्णसप्तम्यां शीतलाव्रतं तच्च मध्याह्नं पान्त्र्या
 कार्प्यं तथा च माघवीये हारतिः पूजाव्रतपुसर्वेषु मध्याह्नं व्यापिनीति यिरिति अथ व्रतविधिः मासपञ्चाद्युल्लिख्य
 समवैषं यदा रिद्रयामावभृते वियोगानिरसन पूर्वकं वाधानि दृश्यं शीतलाव्रतं करिष्ये तथा च भित्तितोपचारैः
 शीतलापूजयिष्ये इति संकल्पं विधाय कलशं संस्थाप्य तदुपरि शीतलां पूजयेत् ॥ तत्र ध्यानं ॥ वृद्धे
 शीतले दिव्यरासमभरथादिगवरां मार्जनीकलशोपेतासुं पर्वालं कृतमस्तकां कुंभे संस्थापयेद्द्वौ पूजयेद्भामं मंत्र
 तः शीतले दहमेपापं पुत्रसौख्यफलप्रदे धनधान्यप्रदे देवि पूजां गृह्णान्मोस्तुते इति संप्राथम्यं शीतले शीतलां
 रे श्वैषं व्यसुतप्रदं आवणस्यासिते पक्षे श्वैषं गृह्णान्मोस्तुते इत्यर्थं दद्यात् शीतले त्रिभिः पक्वानि दध्ना चैवान्वि
 तानि च नैवेधसर्वप्रकर्षात् द्यूतमि श्रं च सुदरि कुमारैः सुमगाः सप्तपूजनीयाः प्रयत्नतः इति पूजाविधिः ॥ अथ
 कथा हेमाद्रौ भविष्यत्पुराणे श्रीकृष्ण उवाच प्रसिद्धं श्रूयतां रम्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रद्युम्नश्च राजा भद्रपति
 लोकापालक वर्मकर्मविधाना यत्र रम्यभार्या यशस्विनी क्रियानाम्नीच सा साध्विदानशीला प्रियंवदा बभूव प्र
 थमः पुत्रो महाधर्मोतिनामतः वर्द्धते पितृवात् सत्यत्काले कन्यामर्जजन्तं द्वितीया च तथा पुत्री तस्या जाता गौतमा
 पुत्री लक्ष्मणसंपन्ना शुभकरातिनामतः वदुषे सा पितुर्गौतमस्य गौतमस्य नास्ति रूपेण सीता लक्ष्मणौ तन्मुणोऽधिक
 सा मुद्रिकगुणोपेता यद्यहस्ता प्रियंवदा वरा हि देहमानेन लक्ष्मीवान्मरूपवान्गुणैः समाप्यौ च जग्राह पाणिग्रहणं पूर्व
 कं कदाचित् सा पितुर्गौतममात्रानयन्नायव आंजगामपरिजनैः स्वपुत्र्या तयनोत्सुका प्रणम्य च पितुः पादौ स्नेह

रितंचारुहः॥सिनी तत्पुञ्जनयनायापिजामताकृतिप्रहः ततःसाकन्यकाप्रोतापेतरंवाक्यमब्रवीत् रथमारुह्य
 हेतातयस्त्रयांसिरयपुरेगृहं तस्यापितेरयवाधेदंदपरयोःशुभहेतवे पुत्रिंस्वसुरिथराभूत्वादिनमेकंवदंश्चमे कन्यो
 यय तातनन्नपरिज्ञातपटुक्तेपद्मपोनिना पातिन्नप्यसमोधर्मोर्नारतीहभुवनत्रये करिष्यामिब्रतयच्चत्तयोक्तमति
 शोभनं ततस्तांकारयामासश्रीतलाव्रतमुत्तमं पुत्रींश्चेप्रयामासब्राह्मणोवेदपारगः ब्रतोपकरणेषुत्रोमार्गप्राप्तासरो
 यरं शीतलापूजनाद्धेतोर्गतासाध्वीसरोवरं तत्रदृष्ट्वातदामोहात्तडागंविधिसाधनंवाभ्यामसावनेशेनैवस्मरंती शीतला
 व्रतश्रुतिश्रुताचर्योमोहादभयेनविपिनंमहत् स्मरंतीशीतलांलुङ्घान्तारोरूपाददर्शसा सुवासिनिविजानीहिसाध्वी
 मंवरवाणिनि भविष्यतिचिरंजीवीमर्त्ततेभर्तृवत्सले आगच्छपूजनीयार्थपदर्शयामिसरोवरं तयासहगतसाध्वीत
 डागोविधिपूर्वकं पूजयामासशार्वाणीतोपयामासशीतलां पूजयित्वाचतांदर्वीसुपथगतमुद्यता शीतलायाव
 रंरुद्रहसहस्रस्याचप्रस्थिता ययौसादृदशोरण्येस्वभर्त्ताकेनूवद्वयति सरोवरं समायातोन्वेपयन्शतविग्रहःब्राह्म
 णोनिद्रयासुतःपूर्वकर्मस्वभावतः दृष्टोभुजगरूपेणसंयुक्तःपूर्वकर्मणा दृष्टापतिविषहतंशीतलायाःपतिव्रतावरं
 गृह्यशालायांरुद्रकरुणं वहु तयोस्तरुणदंपत्योर्भाग्यसौभाग्यदर्शनात् रुदंतीकरुणंशालायाचयामासतद्व्रतं याव
 त्पुनरलांकायजनसंघैःसुसंस्कृतेकृशाणौतुसहैवात्रगंतुमिच्छामिबाह्विना तस्मात्साहंप्रवेक्ष्यामिपावकंपातिनासह श्र
 नीयिष्येसुखंदिव्यमक्षयंयद्वातरे तावद्वदशतांदर्वीशीतलांवरदांशुभां शीतलोवाच ॥ वत्सकिमिदंभिर्युकेनश्रुतं
 वरवाणिनि शीतलाव्रतकारिष्यावैधवंधनैवजायते स्वममुंश्राप्यकटयाणिपतिसुतंगृह्नतय बोधयाशुत्त्वयचौष
 द्रतवैधव्यनानाशन इत्युकाबोधयामासभर्त्तारंसापतिव्रताः तथैवयथायतज्जरीभूतोजीवमवाप्यच भर्त्तापुमुदितं
 दृष्ट्वांतिप्रियांभीतकर्मणा दृष्ट्वात्महताश्रयं तदद्यासस्यापिनोजनाः सर्वेतेत्रिस्मयंजन्मब्राह्मणैःपरिवारिताः ब्राह्मणो

हा धृतांष्ट्रवाप्रणिपत्यपातिव्रता पाचयामासमाभूयो वैधव्यं च विवर्णिता अन्यापि शीतलायास्तुतत्र नारी करिष्यति
 श्रवैव व्यमदारादिप्रयमवियोगं रचयतुतः इत्युत्कतां तद्वैधवी शीतला कामरूपिणी शीतला यावरं लब्ध्वा जगामा यस्व वै
 रमन्ति प्रध्वानि वासप्रभविष्णुवंध्या समर्हणासाधित सर्वमंगला प्रसादमासाद्य च शीतलया निरयोरसवापार्वतिवदभूव
 इति भविष्योत्तरे शीतला सप्तमं व्रतं अथ शीतला मंत्रजपविधिर्भर्यति तत्रे अस्य श्रीशीतलादेवी मंत्रस्य उपमन्यु ऋषिः
 छहती छंदः श्रीशीतलादेवता उंबीजं ह्रीं शक्तिः श्रीकीलकं श्रीशीतलदेवी प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः अथ न्य
 सः ऋषिः शिरसि छंदो मुखे देवता हृदि वीजं गुह्ये शक्तिः पादयोः कीलकं नामौ विनियोगः सर्वंगो
 व्यापकत्वेन न्यस्तव्यः अथ करपठनं न्यासः ह्रां श्रां १ ह्रीं श्रीं २ हूं श्रू ३ हूं श्रै ४ हूं श्रौं ५ हूं श्रं ६
 ॥ ध्यानात्म ॥ दिव्याससंमार्जनिकां च सूर्पैक रद्वये स दधतीं त्रिनेत्रां श्रीशीतलां सर्वलजां प्रशान्तिपूरका गारागस्त्रजम
 चं यामि १ उं ह्रीं श्रीं शीतलायै नमः इति दश लक्षणपेत् पाचयेत् न दशांशहेमः तद्वशांशेन तर्पणं तद्वशांशे
 न मार्जनं कुमारि विप्रभोजनं च कार्थं विस्फोटकशान्तिर्भवति अस्याः पूजायं जं अष्टदलं पद्मं चतुर्द्वारेषु तविर
 चय कर्णिकाया पटंगानि संपूज्य मध्ये मूलेन शीतलां दिव्यं संपूज्य पत्रेष्वेतादेवताः पूजयेद्यथा उं ह्रीं श्रीं सुतंदायाः
 श्रीपादुकापूजयामिनमः १ उं ह्रीं श्रीं चंडिकायाः श्रीपा. २ उं ह्रीं श्रीं सुमालायाः श्रीपा. ३ उं ह्रीं श्रीं सुधायाः
 श्रीपा. ४ उं ह्रीं श्रीं मदविह्वलायाः श्रीपा. ५ उं ह्रीं श्रीं श्रामोदायाः श्रीपा. ६ उं ह्रीं श्रीं प्रमोदायाः श्रीपादु. ७
 उं ह्रीं श्रीं सुखदायाः श्रीपा. ८ चतुरस्त्रे पुद्गारेषु च इंद्रादीन् ८ पूजयेत् तद्वह्ने वज्रादीनि श्रायुधानि ८ पूजयेत्
 अथ मंत्रान्तरमुच्यते उं ह्रीं तं नमः शीतलायै विस्फोटकान्विता शाय. २ वातछेदय. २ दाहं रुतं मय २ उं ह्रीं तं नमः
 शीतलायै स्वाहा ४८ इत्यनेन मंत्रेणापि जपेयथा शाक्तिकार्यः अथ शीतलावाहनस्य नामानि रासभोगर्द्धभश्चैव स्वरौ

वैशाखवाहनः शीतलवाहनचैवद्वार्कदंनन्दनः एतानिखरनामानिशीतलमेतुयः पठेत् तत्सर्वदेहचगेहेशशीतलरु
 कनजायते अथशीतलाकवचंभैरवतिंने देव्युवाच भगवन्सर्ववेतात्बलोकानाहितकारकाः देवादिदेवदेवस
 र्वलोकनमस्कृतः श्रीमान्सर्वकलाभिज्ञः सर्वतंत्रविचक्षणः देव्याः श्रीशीतलायाश्च कवचंब्रूहिभैरव ईश्वरउ
 वाचशृणुदेविप्रवक्ष्यामिरहस्यंसुहृत्सुहृत्सु कवचंशीतलादेव्याजगन्मंगलकाभिधम् पठनाद्वारणाद्यस्यशुभंभवतिस
 दैतः श्रीजगन्मंगलस्यास्यकवचस्यश्रुतिः शिवः उदौनुष्टुप्समाख्यातदेवताशीतलैरिता लक्ष्मीर्वाजंपराश
 किः कामराजस्तुकोलकं बालानांदेविरक्षार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः उंअस्यश्रीशीतलदेवीकवचराजस्यसदा
 शिवश्रद्धाधिरनुष्टुप्छंदः श्रीशीतलादेवीदेवता श्रीवीजं ह्रींशक्तिः क्लींकोलकं बालानांविस्फोटकरोगशान्तये
 पाठविनियोगः ॥ ध्यानं ॥ उद्यदिद्वन्द्वनांघतुर्भुजांशक्तिपाशपरिधांकुशायुधां हारिणीश्वगतांसितांवरंश्री
 तलांभगवतीहृदिस्मरेत् एवंध्यात्वाकवचंपठेत् उंह्रींश्रीशुभंकरेपातुमस्तकचंद्रशीतरा ललटंसुकुमारां
 गोधुर्वौघ्रह्मांडचारिणी नेत्रेमेपातुमातंगीश्रुतीमोछिन्नमस्तका नासंमेपातुचामुंडा पायादो धौसुरेश्व
 री मुखंमेपातुसुमुखंदांतानमेरकदीपिका जिह्वांज्वालामुखीपातुकंठकालिममावतु रुकंदमाताचमेरकं
 धौवाहूमेवगलामुखी हस्तौकमलहस्ताव्याप्तस्वामेभैरवेश्वरी वक्षोमेपातुवाराही रुतनौपातुमनोन्मना
 पाण्डुरीपीतांश्वरीपातुघ्रंतीलसरस्वती शिश्रुमेभगमालाव्यामेढूंमहिषघातिनी गुह्यमेगुह्यकेशानीऊरुमेभुव
 नेश्वरी जान्मेविजयापातुजंघेनपातुभैरवी गुल्फौमेपातुवीरेशीपादौचिपुरसुंदरी विरुमारितंचपतरथानंय
 रंस्थानंनामवाजितं तत्सर्वपातुमेभिर्नर्यदिव्यैयं श्रीदशाक्षरी पादादिमूर्धपर्यंतंसर्वांगसंधिसंयुतं शिरसःपादप
 र्धंतकोतलापातुमेवपुः रणेराजकुलेद्युतेविविवादेशत्रयिग्रहे मारीभयेचदुर्भये श्रीह्रीं क्लींशीतलावतु पूर्वमेपातुब्रौ

ब्राह्मिण्यहो वैष्णवितथा दक्षिणोर्जोमहेशानोऽहो वै नैतवर्कस्तु पश्चिमर्धो चर्कोमारी वायव्यपद्मो नृसिंहिका उत्त
 रेणोडशोपायदेशाने श्रीशिवावतु कर्ध्वोर्जोर्होडशतारापात्वधोमेपरान्जिता प्रभातेपातुमावाला मध्याह्ने त्रिपुरावतु
 सायं सरस्वतीपातुनिशीथे मद्रकालिका सर्वत्रशुभदापातुर्जोर्हो श्रीर्होडशाक्षरी इतीदं कवचंगुग्गनगन्मं
 गलकाभिध शीतलायाश्च सर्वस्वरहस्यं मपार्वति सर्वं जमर्धोद्वयं सर्वसिद्धिप्रदायकं पठेद्वापाठयेद्वापि
 कवचं देवदुर्लभं रोगोचमुच्यते रोगाद्वैमुच्येत वचनं त नाभिर्भोर्ध्वरेणोडाचजायते परमेश्वरि बालानां
 हितानां च पठेद्वापाठयेद्वादि सस्योरोगमुकरतु जयते सुभगः शिवे कुकुमालककरनुरीरसैर्द्विरवेदिने विलि
 रयकवर्चं दिव्यं पूजायैवाच शीतलां श्वतचंदनपुष्पैश्च सितवस्त्रेण पूज्यति धूपदीपादिनैवेद्यैः क्षीरेण तर्पयेत्ततः
 धारयेद्योपिकवचं मृत्युप्राप्तोपि जीयति शतावर्तपठेत्तदशतवर्तव्रतीशुचिः तदपदेवीस्त्वयं देवमतिवहितका
 रिणी इतीदं कवचं पुण्यं शीतलापारहस्यकं गोपनीयं गुह्यतममदेयं यस्य कस्याचित् ॥ ० ॥ इति श्रीभैरवीतं

त्रेशीतलाकवचम् ॥ इति भाद्रकृष्णसप्तम्यां शीतलासप्तमो व्रतम् ॥

अस्यामेव वाराहपुराणोक्तं पुत्रप्राप्तिव्रतं तत्र विष्णुसंपूज्य गोपालमंत्रेण सद्यैः कृष्णतिलैरष्टरूपं होमं कृत्वा ब्राह्म
 णाः संमोक्षयित्व पञ्चप्राशानपूर्वकं स्वयमपि पडसंभुजीत एवं सर्वसुकृष्णपक्षसप्तमीपुत्रतत्कुर्वीत वत्सरतिगोपुग्मं
 दद्यात्तु पुत्रप्राप्तिर्भवतीति पुत्रसप्तमो व्रतम् ॥ अथ भाद्रकृष्णाष्टम्यां दशाफलव्रतं नारदीये नमस्वयस्याऽसिताष्ट
 म्यां दशाफलमिति व्रतं उपवासं च संकल्प्य ज्ञात्वा कृत्वा च नित्यकं तुल्यस्याः कृष्णवर्णया दलैर्दृशभिरर्चयेत् कृष्णं
 विष्णुतथानंतं गोविंदं गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मनाभं हरिप्रभुं एतैश्च नामभिर्नित्यं कृष्णदेवं समर्चयेत् नम
 रकारततः कुर्वाद्भक्तानां व्रतमुत्तमं आदौ मध्ये तथा च तैर्होमं कुर्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च कृष्णोद्योतं रंशं

होमांतविधिनानासम्पन्नाचार्यपूजयेत्सुधीः सौवर्णोत्तमपात्रेणामृषयेषु पात्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुल-
 णं हेमावाप्रतिमां कृत्वा पूजयित्वा विधानतः विधाय प्रतिमां तत्राह्वाचार्याय निवेदयेत् दातव्यगौः सवरसाचवस्त्रा-
 लंकारभूषिता दशाईकृष्णदेवाय पुरिकादशचार्षयेत् तच्च दद्याद्विधिज्ञायस्वयं वा भक्षयेद्भती वायनं च प्रदातव्यं य-
 थाशक्तिविजोत्तम दशमेन्द्रितो मातृसद्व्यंगुरवर्षयेत् ज्ञाते दशविधेभ्यः प्रत्येकं दशपूरकाः दद्यादेवं दशाऽनृतुक-
 त्वाद्गतमनुत्तमं उद्याप्य विधिनानुसारं सर्वकामसमन्वितः श्रुते कृष्णरसामुद्रं लभते न, जसं शयः इदं शुक्लादिश्रव-
 णकृष्णहृन्पादशफलवतं तत्रारय विधिः ॥ ध्यात्वा ॥ तमद्भुतं बालकमंबुजे शृणु चतुर्भुजं शंखगदाद्युदायुधं
 श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकोरुतुभं पीतांबरसांद्रपयोदसौभगं महाहैवैदूर्यकिरीटकुंडलविपापरिष्वक्तसहस्रकुतलं
 उद्दामकां च्यं गदभूषणादिभिर्विरोचनां वसुदेवैश्चत ॥ १ ॥ श्रीगोपालकृष्णपूजनामः ध्यायामि चारुदेवाय श्राव-
 हयामि शेषशायिने आसनं तीर्थपादाय पाद्यं नंगाजनकाय शर्षपमुनावेगसंहारिणे आचमनं नित्यमुक्ताय पं-
 चाभूतस्नानं कृष्णाय शुद्धेदकस्नानं पीतवासिने वस्त्रं यज्ञप्रियाय यज्ञोपवीतं सर्वेश्वराय गंधं आर्घ्यक्षजाया क्षताः क-
 लाप्रियाय पुष्पाणि तुलसीदलानि च तर्तंगपूजां कुर्वन् कृष्णाय नमः शिरःपूजयामि विष्णवे नमः
 मुखपूजः हरये नमः कंठपूजः शेषशायिने नमो वाहूषू गोविंदाय नमो हृदयपूजः गरुडध्याजाय नमः नाभिपू-
 जामोदराय नमः गुह्यपूजः हृदये शायनः ऊरूपूजः पद्मनाभाय नमः पादौपूजः दर्पे द्राय नमः सर्वांगपूजः
 पारिजाताः हरकाय धूपं ज्ञानप्रदाय दीपं चक्रिणे नैवेद्यं पद्मनाभाय नीराजनं पूर्णफलं तांबूलं
 इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भगर्भरश्मि मिति दक्षिणा देवदेवनमस्ते रतुमकाप्रियकृपानिधे गृहाणा शर्षपमया द-
 त्वा देवक्या सां हत प्रभो द्रव्यदर्पं त्रिलोकनाथो देवयारसर्वभूत दयानिधिः दानेनानेन सुप्रीतो भव्यदिवह सदानम

वायनं श्रीकृष्णः प्रतिग्रहणाति श्रीकृष्णो वैददाति च श्रीकृष्णस्तारको भूम्पां श्रीकृष्णापुनर्मानमः संसारार्णवमन्ना
 नांतराणां पापकर्मणा इह मोक्षफलत्वावाप्तिं कुरुष्व पुरुषोत्तम इति ॥ अथ कथा सूत उवाच ॥ ब्रह्म
 सृष्टः सर्वं ते निपात्य वासितः पुरा कृतयुगस्यादौ कृष्णदेवेन भाषितं तद्व्रतं यः प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं मुनीश्वरः
 पुरा वैदपारस्यति पांडवाः कौरवास्तथा सूतप्रचक्रिरे सर्वं धनमानेन मोहिताः निर्जिताः पांडवा दुःखाद्व्रतं प्राप्नुर्मही
 श्वराः कुंती विदुरो हेतु संस्थिता सुमहायशाः तच्छ्रुत्वा कृष्णदेवोपि कृपया परमायुतः आश्रयौ गच्छा रूढो विदुरस्य
 गृहं प्राति तत्रापरधनमहातेजाः कुंती प्रमदुरितं विदुरेणार्चितः कृष्णः कुंतीं चैवाहमकितः नत्वा ह कुंतीं च
 वीं पश्याम्यथा विडं वयन् त्वपुत्रास्तु महादुःखं प्राप्नुते गहने वने तथापि सुमहददुःखं सर्वदा तन्ममाग्निं कुरु
 वाच हवीं केशमहाबाहो महादुःखेन कर्षिताः कृपया परया देवराक्षिता वयमोदशाः समचैव महादुःखं त्ययिष्यात्
 ज संस्थिते मत्पुत्रास्ते महादुःखात् प्राविष्टा गहं वनं कृपया विदुरो मह्यं भोजनं प्रथमं मितं ददाति प्रत्यहं कृष्णजी
 वनं मम दुःखदं गृहस्य पश्चिमे भागे वसाम्यं वं जनार्दन दधीता कौरवाणां हि सर्वेषां कुं मतिरुपया इति तस्या वचः
 श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मावित दशाफलमिति रथा तंतद्व्रतं कुरुमुव्रते कुंतु याच कस्मिन्काले प्रकृतं व्रतं द्रव्यं केशव प्र
 भो वद मं प्राति चेत्पुको जगाद सात्वते श्वरः कृष्ण उवाच श्रावणस्यासितपक्षे कृष्णाष्टम्यां निर्यायके दिवस्यं वसु
 देवाद्याष्टादुर्भवति केशवः तदग्ने दशगुणितं सूत्रं श्रावणप्रपूजयेत् हस्तवेदव्यानुतत् सूत्रं दशाहं व्रतमाचरेत् संसा
 रार्णवमन्नानांतराणां पापकर्मणा इहामुत्र फलावाप्तिं कुरुष्व पुरुषोत्तम श्रुत्वा तद्व्रतं देवदेव
 स्य पुरतो निवेदं दशपद्मानि कारयेत् ततश्चाष्टगुणान्तरपुण्यां कथामांशुभावहां तुलस्याः कृष्णवर्णायां दैर्दशभि
 रचयेत् कृष्णविष्णुं तथान्तर्गा विदं परद्व्यं दामोदरं रूपां केशपद्मनाभं हरिं प्रभुं एतैश्च नामाभिर्निवेदं कृष्णदेवं सम

चयेत् नमस्कारं प्रकुर्वीत प्रदक्षिणसमन्वित एवं दशादिनं कृत्वा ब्रतानामुत्तमं ब्रतं आदौ मध्ये तथा चांते होमकु-
 र्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टोत्तरं शतं ततो होमार्तविधेनाश्रावार्थं पूजयेत्सुधीः सुवर्णतान्त्रपत्रे
 वा मृत्पत्रे वेणुपत्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां च ततः कृत्वा पूजायित्वा विधानतः विधाय प्र-
 तिसां तत्र आवाध्यायानिवेदयेत् दातव्या गौः स्वत्सा च बस्त्रात्कारभूषिताः दशाहोमेतु कृष्णाय पूरिका दशा-
 चाप्येत् दापयेत् ब्राह्मणाय स्वयं भुक्ता तथैव च वायन्तु गृहीष्व सर्वोपरस्वरसंयुतं ससारार्णवमज्ञानपाहि-
 देवकिर्नंदन ज्ञानोपापनं कृत्वा नमस्कृत्य क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्घुतादेवि दातव्या कृष्णसन्निधौ दशोत्तरे दश-
 विभेभ्यः प्रत्येकदशपूरिकाः एव दशसुवर्णपुत्रतं कुर्यान्नरोत्तम एवं ब्रतव्ययादेविकर्तव्यं कृष्णसन्निधौ एव मुक्ता तु-
 ण्णेन कुंती शुक्लामुदानीव ता उवाच कृष्णदेवं तं मम वित्तं न विच्छेत् प्रयुवा च हर्षीके शस्तवा वित्तमविष्यति एवमुक्त्वा यया-
 ण कर्णं द्रष्टुमुदान्वितः कर्णोपि सुमहत्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पादमध्यं तथैव च कर्णोप्युवा-
 च देवेश किमर्थं तव चागमः उवाच कृष्णदेवो धतव्यमातातिदुःखिता कर्णे उवाच दुर्योधनमयार कृष्णमातरं यान्यहं क-
 थं कथं वा दुःखिता माता प्रभुच्येत वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णपात्रं संपूर्य पायसक्षीरसंयुतं प्रत्यहंत ब्रदातव्यं
 चार्घ्यपुत्रके तव माता तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्त्वा तदा कृष्णेन जगाम हारिकामुदा स कृष्णभाषितं
 शतानि भक्तं तु वाप्यतः ततः श्रुत्वा कथां कर्णश्चक्रैः सर्वमहाशयः पंचमभ्यसमायुक्तं पात्रं स्वरर्णेन कारितं शतानि
 भक्तसमायुक्तं विप्रहस्ते प्रदाय सः प्रत्यहंतैतथा कुंती पुत्रं दृष्ट्वा तिहर्षिता देवस्य सन्निधौ कुंती ब्रतं च केतुभाकितः कृष्णे-
 न कारितं सर्वमभ्याख्याय वैश्रुवं कृष्णपूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा च पूर्ववत् उद्यापने द्वादशब्राह्मणेभ्यो यथाक्रमं तु-
 लसीदलसुवर्णनकारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां विष्णुभक्ताय स्वर्णपात्रे निधाय च गोदानेन समायुक्तमाचार्यार्पय मह-

सती कुटीरद्वैतदातव्यविष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशसुवर्षपुत्रकारोद्यापन्नततः तद्गतस्य प्रभावेण तन्जाः समुपा-
गतः हत्वा शत्रुनम्रये सर्वाङ्कणस्य च प्रसादतः सुधिधिरः सधर्मात्मारवराजपञ्चासवान्सुधीः प्रोवाचेद्व्रतं कुटीरौ-
पदीचपातिव्रतं दशाफलमिति रय्यातं कृष्णदेवेन भाषितं एवं सर्वमहादुःखान्निस्तुर्यस्वपुरीं गतः व्रतस्यास्य प्र-
भावेण कृष्णस्य च प्रसादतः सर्वाङ्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महर्षिते इदं व्रतं महापुरुषव्रतानामुत्तमं स्मृतं
तथा कुरुते नारीव्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वङ्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महर्षिते इदं व्रतं महापुरुषव्रतानामुत्तमं स्मृतं
चतुर्दशैव विष्णुलोकप्रदं ध्रुवम् ॥ इति भविष्येति रेदशाफलव्रतम् ॥ अथार्यामेवमाद्रुकृष्णजन्मा-
ष्टायां श्रीकृष्णजन्माष्टमीव्रतं ॥ तदुक्तं नारदीये ॥ कृष्णजन्माष्टमी चैव पारस्मतापापहरादृणां केवलेनोपवासित-
स्मिन्तजन्मदिने हरिः ससजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपवासोति लैः स्नातो नद्यादौ विमले जले सुदेशे मण्डपे
क्षुत्तमं डले खये सुवर्गः तन्मध्ये कलशं रथाव्यनाद्यजं वापि मण्डपं तस्योपरि न्यसेत्पात्रांश्वतरस्योपरि स्थितं हे-
र्मावल्लभगान्धर्वजं कृष्णस्य प्रतिमां शुभां पाद्याद्यैरुपचारैस्तु पूजयेत्स्निग्धमानसः देवकौवसुदेवं वयशोदांतं देववच-
लंगोपांस्तथा गोपीर्नाश्च दिक्षु समर्चयेत् ततश्चारात्रिकं कृत्वा क्षमाव्यानम्य भक्तिः तिष्ठेत्थैवाह्वारं विपुनः संस्त्रापये-
द्धरिं पंचामूर्तेः शुद्धजलैर्गंधाद्यैः पूजयेत्पुनः धान्याकंचयवान् चिन्तागरं शर्करां तथा सर्जोरकं घृतं पात्रे नैवेद्यं विनिवेद-
येत् पुनराारात्रिकं कृत्वा दशधारुपधारिणं विचित्रं पन्नं शशांकापद्व्यादर्थं समुपयते क्षीरोदसागरोत्पन्नह्यजिनेजसमुद्र-
वग्रहाणां धर्ममादत्तरोहिण्याः सहितः शाश्विन् ततः क्षमाव्यदेवेशं शरात्रिशोषं नयेद्भ्रती पौराणिकैः स्नोत्रपाठैर्गीतवाधै-
रनेकधा ततः श्रमाते विप्रार्यान्भोजयेन्मधुराजकैः दत्त्वा च दक्षिणां तेभ्यो विमुञ्जेत्तुष्टमानसः ततस्तं प्रतिमं विष्णोः स्व-
यं धितुस्तमन्वितं गुरवे दक्षिणां दद्याद्द्विसृज्याश्रीतचस्वयम् दारापत्यसुहृद्गुरोर्वैकृत्या विधानतः साक्षाद्गोत्रेकमा-

शीतिविमानवरमारिधतः नैतेन सदृशचान्यद्गतमस्ति जगत्त्रये कृते न येन लभ्येत केऽतिरेकादर्शफलम् अत्र त्रिभिः
 नैस्य एधेनुसमान्वितं गोदानमुक्तं सुवर्णधेनुतिलधेन्यादिदानप्रकरणे कं अथवा सुवर्णदक्षिणा निवर्तयेन्नुना प्रति
 मादेव इति अथ जन्माष्टमीनिर्णयते सा चामातमा सपक्षे श्रावणकृष्णाष्टमी पूर्णिमातमा सपक्षे माद्रकृष्णाष्टमी उभय
 याप्येकेव उभयविधोऽपि स्मर्तव्यवहारो दर्शयिष्यते सा चाद्विविधा शुद्धाद्विद्धा च तत्र शुद्धायामष्टौ तत्र सप्तमी योग
 रहिता शुद्धा सप्तमीयुक्ता विद्धा च त्रिविधा सप्तम्यूनान्नाधिकोच्यते तत्र सूर्योदयादुदयपर्यंतं स्थिता सप्ततितोर्वा
 इति दत्ता न्यूना तमतिक्रम्य यत्तत् आधिका विद्धापि सप्तम्यूनान्नाधिको भेदेन त्रिधा तत्र शुद्धसप्तमरोहिणीसहितद्र
 हिता चेति द्विविधा शुद्धाधिकतु पूर्वदिन एव रोहिणीसहिता उभयत्र रोहिणीसहिता उभयत्र रोहिणीसहिता चेति चतु
 र्विधा एवं शुद्धाप्यष्टविधा एव विद्धसप्तमापि रोहिणीसहिता तद्रहिता विद्धन्यूनापि रोहिणीसहिता उभयत्र रो
 हिणीरहिता चेति चतुर्विधा एवं विधाप्यष्टविधा उभयेषां शुद्धविद्धभेदानां मेलने षोडशप्रकारा भवन्ति द्वाव न्यावन्तर
 भेदौ पथा अर्धत्रयरोहिणीयुक्ताष्टमी जयन्तीरयेके द्वितीया नवमीयुक्ताष्टम्यां बुधवारसोमवारयोरन्यत्र रोहिणीयुगे एव
 नष्टादशप्रकारा जन्माष्टमी तत्र सप्तमाष्टमीर्निकासैश्च सर्वेषां प्रवासः कर्तव्यः शुद्धमासं खरं काकरं येन च मृत्तमं बैलो
 र्थ्य जनि तं पापं भुक्ते न न संशयः येन कुर्वन्ति जानांतः कृष्णजन्माष्टमी त्रयं ते भवंति महान् प्राज्ञा व्यालामहत्तिका नर्त्तना
 वेषे बहुले पक्षे कृष्णजन्माष्टमी त्रयं न करोति नरो यस्य तदुभयवति ब्रह्मराक्षसः अकुर्वन्नरं कथा विधावर्द्धाश्चतुर्दश अर्वा
 तानागतं तेन कुलमेकोत्तरं शतं पातितं नरके घोरं यो भुंक्ते कृष्णवासरे रटतीह पुराणा निभयो भूयो महामुने तथा कृष्ण
 जन्माष्टमीत्येकविन्यद्गतमुपासते नापुत्रंति शुभं किंचिदिष्टा पूते मया पिवा श्रावणे बहुले प्रक्षेपेन करोति यदाष्टमी कुरासु
 धाः क्रूरमुखः हिंसेति यमार्किकरः इत्यादिवाक्यैरकरणेन तपसा य अन्नपातं च वैष्वदेवैर्पुत्रवानां रिकृष्णजन्माष्टमी त्रयं

नकरोतिमहाप्राज्ञव्याल्यभिवातिकानने वर्षवर्षे तु कर्तव्यं तु द्वार्थं च क्रपाणिन इत्यादि रुकंदादिवर्षे पुत्रोत्पत्तिश्च
क्षयमाणजयंतीव्रतमपिनित्यं यद्वालेपयच्चकौमारेयौवनवाहकेतया बहुजन्मकृतं पापं हन्ति संपोषितातिथिः सप्तजन्म
कृतं पापं राजन्यद्विविधं नृणां त्रैलोक्यतिगोविंदस्तिथौ तस्यां समाचर्यतः उपवासश्च तत्रोक्तो महापातकनाशनः त्रयं व्यां
जगतां पालविधिनानात्रसंशय इति विनिहपुराणवचने तथा शूद्रास्त्रिनतु यत्पापं शवहस्तस्य भोजने तत्पापं लभ्यते नरैर्भ
र्तृव्याभोजने कृत इति रुकंदपुराणवचनेन तथा ब्रह्मश्च शूरापश्रयो वधे स्त्रीवधेपि वा नलोको मुनिशार्दूलजयंती
विमुखस्य च नकरोति यदा विष्णोर्जयंती स भवव्रतं यमस्य वशमापन्नः स हते नारकीं व्यां जयंती वासरे प्राते करो
त्युदरपूरणं स्वाद्यते तिलमात्रं तु यमदूतैः कलेवरम् जेभुंजति विमूढः समाजयंती वासरे नृप नरकोत्तरं नास्ति द्वादशी
मपि कुर्वत इत्यादि वचनैश्च तदकरणे होषश्च वणात् शवहस्तस्य भोजने शवहस्तस्य भोजन इत्यर्थः जन्माष्टमीव्रतं
कान्यमपि फलश्रवणात् तथा च रुकान्दे व्रते नारायणदेवशदेवको स हि तं हरिं त्यक्त्वा यमपथं योरयाति विष्णोः परंपदं
जन्माष्टमीव्रतं यैश्च कुर्वति नरोत्तमाः कारणं त्यथया लोकाच्छर्मस्तेषां सदा रिष्यता स्मरणं वा सुदेवस्य मृत्युकाले भ
वेन्मुने सिध्यति सर्वकान्यानि कृते जन्माष्टमीव्रते इत्यादि तथा जयंतीव्रतमपि कान्यं महाजयार्थं कुरुतां जयंती
मुक्तेऽनघ धर्ममर्थकामं च मोक्षं च मुनिपुंगव ददाति वां छितानर्थान् ये चान्येऽप्यतिदुर्लभा इति रुकंदादौ फलश्रुतिः
तथा भविष्येति जयंती कल्पेपि प्रतिवर्षं विधानेन मद्भक्तो धर्मनंदन नरो वा यदि वा नारी योक्तं फलमाप्नुयात् पुत्रसं
तानमारोग्यसौभाग्यममृतं तुल्यं भूत इह धर्मसिर्भूत्वा मृतो वै कुंठामाप्नुयादित्यादि तत्रादौ जयंतीस्वरूपं तावन्निरूप्यते
माधवीये विष्णुधर्मोत्तरे रोहिणी च यदा कृष्णपक्षे षष्ठ्या द्विजोत्तम जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरातिथिरिति सन
त्कुमारसंहितायां शृणुष्यावाही तोरा जन्मकथ्यमानं तं यानघ श्रावणस्य यमासस्य कृष्णपक्ष्यां नराधिप रोहिणीयादि

लभ्येत जयंती नाम सा तिथिः स्कां दे प्राजापत्येन संयुक्ता अष्टमी तु यदा भवेत् श्रावणे बहुलं सा तु सर्वपापप्रणाशिनी जयं
 पुर्यंचकुरुते जयां पुर्यांचता विदुरिति शिवपुराणे पित्रिववाक्यं शृणुवत्स प्रवक्ष्यामि अष्टमी मेद निर्णयं श्रावणे कृष्ण
 पक्षस्य यदा ह्यष्टिर्धदा भवेत् तदा जन्माष्टमी स्याता स पूर्णा सा प्रकीर्तिता रोहिणी ऋक्षसंयुक्ता जयंती सा तु कथ्यते
 वसिष्ठ उवाच श्रावणेवानमस्यैव रोहिणी सा हिताष्टमी यदा कृष्णानरैर्लब्धा सा जयंती तिकीर्तिता श्रावणेन भवेद्योगो
 न भवेत्तु भवेद्भुवं तयोरभावयोगस्य तस्मिन् वर्षे न स भवद्वाति अत्र श्रावण इति मुख्यः कल्पः नभस्योऽनुकल्पः
 यद्विद्या श्रावणे यद्विद्या नभस्यैव सर्वथा पिरोहिणी कृष्णजन्माष्टमी योगजयंतीत्येतद्विवादं पुराणांतरेपि रोहिणी च य
 दा कृष्णपक्षे षट्म्यां द्विजोत्तम जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः अत्र च यद्यपि सामान्यतः कृष्णाष्टमी रोहि
 णी योगजयंतीत्युक्तमिति तथापि पूर्वोक्तवचननिचयपर्यालोचनया त्वष्टमी पदस्य जन्माष्टमी परतया नैनापि वच
 नेन जन्माष्टमी रोहिणी योगस्यैव जयंतीत्वमुक्तं अत्र केवलेनोपवासेनैति वाक्यं केवलोपवासस्य फलसंबंधप्र
 तीतिरुपवास एव प्रधानं पूजादेः स्पष्टफलसंबंधान्नवगमात्तदंगरं तस्यामभ्यर्चनं शौरैर्हति पापं त्रिजन्मजामि
 त्यादिरुततिमात्रमिति प्राञ्चः उपवासः पूजा चैव भयं प्रधानं जन्माष्टमी दिने प्रात इति स्कांदात् अर्द्धरोजतुरो
 हिण्यां यदा कृष्णाष्टमी भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौरैर्हति पापं त्रिजन्मजं सोपवासो हरेः पूजां कृत्वा तत्र न सार्द्धती
 ति भविष्यपुराणाच्च तयोरेव फलसंबंधावगमादितिकालतत्वाविवेचने अत्र केचित् यत्तु मयूखं सोपवासो हरेः पूजा
 मित्यत्र मासि भाद्रपदे षट्म्यां कृष्णपक्षे ऽर्धरात्रके क्षायां केतुपराशिरुथे ऋक्षरोहिणि संज्ञके योगे स्मिन् च सुदेवादिदे
 यको नामर्जा जन्तु तस्मान्मां पूजयेत्तत्र शुचिः सम्यग्गुणैः पितः इत्यादावुपवासस्य गुणत्वप्रतीतिः सद्गोधाव
 तीत्यादिवत् फलस्कारः पूजैव प्रधानमिति तदापाततः केवलेनोपवासेन तस्मिन् जन्मदिने शुभे सप्त जन्म

कृताऽप्यापान्मुच्यतेनात्रसंशयइतिवचनेन केवलोपवासस्यफलसंबंधश्रवणात् अर्द्धरात्रेतुरो हि एषां यदा कृष्णाष्टमा
 भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौर्यं हति या पां विजन्मजमित्यत्र पूजायाः केवलाया एव जपं त्याग्युपवासस्य महत्पातकना
 शनः सर्वकार्यमहाभागपूजनयि श्रकेशव इति भविष्यद्दिष्णधर्मयोरप्येकवाक्ये फलसंबंधश्रवणाच्च अतएव
 प्रयोगभेदकल्पनापत्तिरपि परास्ता यत्राप्येकैकस्य श्रवणं तत्राप्यपरस्योपलक्षणीयत्वाच्च सोपवासोहरेः पू
 जाभिरयत्रशुचिः सन्ध्यापूजितइत्यत्रचोपवासस्य विशेषणत्वेनोपादानेऽपि प्राधान्यं न विहन्यते यजतावदेव शवत्
 एवं च सति वासुदेवसमुद्दिश्य सर्वपापप्रशान्तये उपवासं करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य के इति भविष्योक्तै संक
 ल्पवाक्ये यदुपवासमात्रग्रहणं तत्पूजाया अप्युपलक्षणं धिघ्नसुसारित्वात्संकल्पः एवं सति वासुदेवं समुद्दिश्यैव
 व्यांजस्वेनोक्तमिति पूजाया तस्योद्देशत्वाद्युपवास उद्देश्यता नपेक्षणात् वासुदेवशब्देन तत्प्रीतिलक्षणाया च तदपेक्ष
 याजवन्य उपवासपदएव यथाश्रुततदन्वयायै पूजालक्षणायामुक्तत्वात् उपवासोपसर्जनकपूजालक्षणायांच व
 सुदेवं समुद्दिश्यैव स्य विशेष्यपूजान्वयोपपत्तेः अतएव द्वितीयसंकल्पवाक्ये अर्चयित्वोपवासेन भोक्ष्येहमपरेहनि
 इति पूजायाश्चाप्युल्लेखः तस्मादुभयमपि प्रधानं स्मृतिकैरुत्तुमेतु मदनरत्नाद्युदाहृतमविष्योत्तरस्य जन्माष्टमीशा
 स्त्रे तावदालोच्यमाने कीदृशतद्गतदेवसर्वदेवैरनुष्ठितमित्युपक्रम्य प्रसंगेनापि योभक्तयाव्रतं पश्येज्जनाकुलभिर्यु
 पसंहारात् जन्माष्टमीसप्तकव्रतस्यैव प्राधान्यमिति प्रतीयते व्रतशब्दश्च मानससंकल्पवाचित्वेन स्नातकव्रत
 प्रकरणे अभिप्रेतैवार्थाः किंविषयकः ससंकल्पइत्याकांक्षायां यावत्थोतराल उ उपवासपूजादयः फलसंबंधित
 यानिर्दिष्टाः क्रियारतावत्योविषयत्वेन संबध्यते तावद्विषयकसंकल्पस्य फलसंबंधो ज्ञायत एव सकलश्रुतीना
 जालेष्टफलश्रुतीनामिव तात्पर्यायमात् संभवति चैवं सति संकल्पगमन उ उपवासशब्देन प्रधानक्रियाप्रकाशना उ

पवासोनामसेतिकतैव्यताकोभोजनसकल्पइतिहेमाद्रयादिभिरुक्तत्वात् तस्मात्सकल्पस्यैवप्राप्तान्यमिति ए
 तेनजयतीव्रतमपिठ्याभ्यर्त तत्रापिब्रतशब्देनैवोपक्रमोपसहारादिति नचैवमष्टमीरोहिणीतिवस्तिष्वचनेद्वरा
 न्नस्यमुख्यकालत्वाभिधानमनुपपन्नमितिवाच्यं मुख्यस्यकालइतितत्पुरुषापेक्षया मुख्यः कालः इतिकर्मधार
 यस्यस्यपत्न्याधिकरणन्यायेनौचित्यात् कालस्यमुख्यत्वं च स्वव्याख्याज्ञसाधारण्येननिर्णायकत्वमतो नानुपपत्ति
 रित्युक्तं अस्याश्च पूजायाः कालउक्तोविष्णुधर्मोत्तरे रोहिणीसहिताकृष्णामासिमाद्रपदेष्टमी सप्तम्यामर्द्ध
 रात्रायः कलयापिपदाभवेत् तत्रजातो जगन्नाथः कौस्तुभीहरिरेश्वरः तमेवोपवसेत्कालंतत्रकुर्याच्चजागरं
 श्रद्धंरात्रेतुयोगोयतारापत्स्युदयेतथा निवृत्तात्माशुचिः स्नातः पूजांतत्रप्रवर्तयेदिति वसिष्ठस्तु स्पष्टमर्द्ध
 रात्रस्य मुख्यकालत्वमह अष्टमीरोहिणीयुक्तानिष्टमर्द्धदृश्यतेयदि मुख्यकालः सविज्ञेयस्तत्रजातोहरिः
 स्वयमिति मुख्यस्य प्रधानस्य कालोमुख्यकालः श्रीभागवते दशमस्कंधे तृतीयाध्यायेऽपि ॥
 अथसर्वगुणोपेतःकालः परमशोभनः यर्ह्येवाजनजनमर्क्षं शांतक्षयहृता रकमित्युपक्रम्यनिशीथेतमउद्धूतेजायमाने
 जनर्दने देवक्यादेवरूपिण्यांविष्णुसर्वगुहाश्रयः आ विरासीदित्यादिभ्रजनजनमर्क्षंरोहिणी यद्यपि त्रिकांडपूजये
 हर्वादेवारात्रौविशेषतःश्रद्धंरात्रेपिचतथाप्यर्द्धरात्रकालावाच्छिन्नैव पूजा प्रधानं तथाचभविष्योत्तरे मासिमाद्रपदेऽ
 ष्टम्यांनिशीथेरुष्णपक्षगे शशांकैष्टपरशिश्वेऋक्षेरोहिणिसंज्ञके योगेरिम्न्यसुदेवाद्धिदेवर्कं मामर्जीजनत् तस्मा
 न्मांपूजयेत्तत्रशुचिः सप्तमगुणोपितः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्याततोदयाच्छदक्षिणां हिरण्यमंदिर्निर्गावावासांसि
 कुसुमानिच यथादिष्टतमंतत्तत्कृष्णोमेषप्रोचतमिति नारदपिसहितायामपि उपोष्यजनमचिह्नानिकुर्याज्जागरणं
 तुयः श्रद्धंरात्रयुताष्टम्यांसोऽथमेवफलेलभेदिति एवंसत्यर्द्धरात्रेऽष्टमसद्भवा एवाचकार्यकालव्याप्तिरित्याभिधीयते

यत्तदेवाभिप्रेत्य विष्णुरहरूपे पठयते अर्द्धरात्रेनुरोहिण्यानिद्यादितरिमन्त्ररान्ने पूर्वापरयामयोः क्रियरप

रिमाणमपेक्षितमिरपपेक्षायामादिरपपुराणेदर्शितं अर्द्धरात्रादधश्रोद्धर्धकलयामिपदभवेत् जयतीनामसाप्रोक्ता
सर्वपापप्रणाशिनीति वराहसंहितायामपि सिंहैर्करोहिणीयुक्तानभः कृष्णहृमियदि रात्र्यर्द्धपूर्वापरगा
जयतीकलयामिचेतिरात्रेरर्द्धरात्र्यर्द्धपूर्वश्चपरंचपूर्वापरे रात्र्यर्द्धवत्पूर्वापरेचतयोर्गच्छतिवर्तत इतिरात्र्यर्द्धपूर्वा
परगा योगिश्वरोपि रोहिणीसहितकृष्णामासेचश्रावणेऽष्टमी अर्द्धरात्रादधश्रोद्धर्धमित्यादिकलयाभ्यति
सूक्ष्मत्वेनदुर्लक्षणात्वात्सएवपक्षान्तरमाह अर्द्धरात्रादधश्रोद्धर्धमकार्द्धघटिकान्विता रोहिणीचाष्टमीब्राह्माउपवा
सव्रतादिष्विति एकाच्चार्षघटिकान्ताभ्यामन्विता कलाद्यपेक्ष्यार्द्धघटिकारथूला तामपेक्षघटिकारथूलातत्राय
मर्थः पूर्वभागवत्सानएकाघटिका उत्तरभागदौर्ध्वैकेतिमिलित्वातन्निशायशब्दवाच्यतावत्परिमाणं सर्वैरपिसुल
क्ष्यत्वात्मुख्यः कल्पः तदसम्भवेघटिकार्द्धघटिकाऽन्वेष्टव्या तरयाश्चप्यसंभवे कलेति तत्रमुख्यपक्षमभिप्रेत्यम
विष्णोत्तरनिशायीकृष्णपक्षगङ्गायुक्त तच्च वचनं साकल्येनपूर्वमेवादाहर्तं अत्रजयत्पांचंद्रादधर्पस्यावशयकत्वेव
त्वात्तरयचचंद्रोदयकालीनत्वात्निशाययोगः प्रशरतः एतदेवमाधर्वीयेविष्णुधर्मोत्तरेऽभिहितं अर्द्धरात्रेत्योगो
यमित्यादिसोयमर्द्धरात्रेत्योगोमुख्यः कल्पः परब्रह्मज्ञाहोरात्रयोगः सौम्यमुख्यतरः यश्च यदाकदाचि
दीपयोगः सोऽनुकल्पः सच वसिष्ठसंहितायादर्शितः अर्द्धरात्रेत्योर्गोह्यसंपूर्णोभवेद्यदि मुहूर्तमप्यहोरा
त्रयोगश्चेत्तामुपोषयेदिति वासरेवानिशायांवायव्यस्वल्पापिरोहिणी विशेषणभोमासेसैवोपोष्यामतीषिभि
रिति योषंजयतीव्रतेयोगनिर्णयः सएवजन्माष्टमीव्रतेऽपिदृष्टव्यः यस्मिन्वत्सरयोगोनास्तितास्मिन्वत्सरं ज
न्माष्टमीव्रतमेकमेवप्रवर्तते यदाचपूर्वद्युः परेद्युर्वारोहिणीयोगस्तदाजन्माष्टमीजयत्यामंतर्भूताज्ञेया नतुज

न्माष्टमीव्रतपृथक्कार्थं तदुक्तं माधवेनैव यस्मिन् चर्षजयं चारुयोषो जन्माष्टमी तदा श्रंतर्भूता जयं चारुयादक्षयोगः प्र
 रास्तता इति मदनरत्ननिर्णयामृतं गौडमैथिल्यमते प्येवं निर्णयसिधौ हेमाद्रिरतु रोहिणीसंयुतोपोष्यासर्वा
 यौषधविनाशिनो श्रद्धंरात्रादधश्चेध्वमिच्यमिपुराणादधरात्र एव रोहिणीयोगस्य प्राशस्त्यान्मूहूर्तमपि ल
 भ्यतेत्यादिना चार्द्धंरात्रयोगेषु पपत्तेर्न जयं तन्निवृत्तं किंच रोहिण्यामर्द्धरात्रेवेति विष्णुधर्मोक्तैः समायुगेतु
 रोहिण्यां निशीथराजसत्तम समजायतगोविंदो वासरूपी चतुर्भुजः तस्मात्तं पूजयेत्तत्र यथावितानुरूपत इति
 बह्निपुराणाच्चार्द्धरात्रस्य कर्मकालत्वमवसीयते श्रतः कर्मणो यस्य यः काल इत्यादिवचनात्पूर्वत्रैव प्राप्तिः परदि
 नैस मेपि रोहिणीयोगस्य न प्रयोजकता श्रन्पथाद्युधवारान्देरपितत्वापत्तेः किंच जयं तं शब्दे रात्रि विशेषवचनः श्र
 भिजिज्ञामनक्षत्रं जयं तोनामशर्वरा मुहूर्तो विजयोनाम यत्र जातो जनाईन इति ब्रह्मांडपुराणात् तेन तद्योगिरोहि
 ण्यागौणत्वात्तत्र भेद इत्युच्यते चिदानिति स्थितं यत्तु निर्णयसिधौ रोहिणीयोगश्चाहोरात्रे चेतानामुपोषयेदिति वासिधसंहि
 तोक्तेरित्याद्युक्तं तत्तच्छमाधवाचार्यधृतवासिधसंहितोक्ताष्टमीरोहिणीयुक्तेऽतिमुरुयत्त्ववोधकवचनाविरोधात् पूर्वोक्त
 माधवग्रंथविरोधाच्चेत्यलं तदेवं कर्मकाले निरूपिते वक्ष्यमाणव्यवस्थापयोगित्वेनैव बोधो निरूप्यते सचात्राति
 धृततरवदृष्ट्यादिवाप्रवेशसत्तेष्वेव न किंतुरात्रिमात्रसत्तेष्वपि भवत्येव पूजारूपस्य प्रधानस्यार्द्धरात्रसाध्यत्वात् श्रद्धः
 सुतिथयः पुण्या इति वचनाच्च श्रन्पत्रापि श्रष्टमीशिवरात्रिश्चार्द्धरात्रादधो यदि दृश्यते घटिकायारतुसर्वविद्याप्रा
 कीर्तितेति इदमर्द्धरात्रात्पूर्वघटिकासद्भावे वचनं सर्वकृष्णाष्टमीसाधारणं जन्माष्टम्यात्तु कलासद्भावापि पूर्वोक्त
 विष्णुधर्मोत्तरादिवचनेष्वभिहितः तदेवैवं निर्णयिते संप्रति पूर्वोक्तभेदेषु व्यवस्थेयते तत्र श्रद्धयोः समन्दूनयो
 रोहिणीसहितयोस्तद्वाहिनयोर्वा निविवादः उत्तरदिनेऽष्टम्यभावात्तथा विद्वद्वयोरपि समन्यूनयोर्न विवादः शुद्धान्तिका

विद्वाधिकाधायदाभ्यतरारिमन्त्रेयदिने रोहिणीसहिता तदा सैव ग्राह्या जन्माष्टम्यां भवेदन्नकैलकारोहिणी
 तप जयतीनामसहोपाउपोष्यासाप्रयत्नतः सत्तजन्मकृतं पापं राजन्यद्विविधं नृणां तत्क्षालयति गोविं
 स्त्रितथीतस्यां सुभावित इति वन्निह पुराणवचनात् कृष्णाष्टम्यां कृष्णजन्माष्टम्यां कालतरव्यविवेचने उत्तर
 दिनस्य रोहिणीयोगे निर्दीप्यथापि निर्मापिके बहुना शुद्धमपि पूर्वापरित्यज्योत्तरैव जन्मष्टमीं व्रते ग्राह्या ननु
 चार्द्धरात्रयकर्मकालत्वतावस्थितं कर्मकालव्याप्तिशस्त्रस्य च सर्वपेक्षया बलवत्त्वमुपादितमेव रोहिणीयो
 गे तु प्राशस्त्यात्कलातिशयमात्रं न तु तस्यानिर्णयोपयोगिता नवम्यावधवारणादियोगवत् अन्यथा प्रेतयोनिगता
 नांतु प्रेतत्वं नाशितं नरैः यैः कृताश्चावणोमासि श्रष्टमीरोहिणीयुता किंपुनर्नृववारेण सोमेनापि विशेषतः किंपुनर्न
 र्बर्मायुकाकुलकोटयारतुमुक्तिदेति पद्मपुराणवचनात्पूर्वयुद्धं राने रोहिणीयुक्तमव्यष्टमीं विहाय वृधवारोदि
 युकापरकर्तव्यस्यास्यदिति श्रवोच्यते कर्मकालव्याप्तिशस्त्रादेव प्रधानभूतायाऽन्नर्द्धरात्रसत्त्वेन प्राप्तग्राह्यं दिवावाय
 दिवारान्नां रितचेद्वोहिणीकला राज्ञियुक्तां प्रकुर्वति विशेषेण दुर्मयुतामिति वचनेन रोहिणीयोगाभावादिपयं क्रियते
 एवहितस्यार्थः दिवावच्छेदेन रात्र्यवच्छेदेन वा कलामात्रापि चेद्वोहिएष्यष्टम्यां रिततदैवचंद्रोदयसंपुना मर्द्धरात्रव्या
 पेनीमिति यावत् प्रकुर्वीत दिनद्वयेपितादृश्याश्रमावेबहुरात्रिसमुतामुत्तरां प्रकुर्वीतिति विष्णुरहस्योदिपदमर्द्धरात्र
 गततत्पराभितित्वयं तां शुद्धं तथात्वेव अथरूपैवानर्थक्यप्रसंगात् यदा हि शुक्लाव्यष्टम्यर्द्धरात्रोर्भवत्तमाना ग्राह्या तदरोहि
 णीसहितामुत्तरामिति किंच वचनेन मुहूर्तमव्यष्टरात्रइति न यत्ने तु रूपदैवहोरात्रसंवाधियत्किंचिन्मुहूर्तं प्रतीतिः उदये
 चाष्टमीकिंचित्तवर्मासकलादीत्यत्र य सूर्योदयप्रतीतिः तेन रोहिणीरहितायानिर्दीप्यथापि न्याश्रयवादेनानिर्णाय
 कएवरोहिणीयोगेन तु वृधवारोदिवत्प्राशस्त्यमात्रे तु प्रतीतिरित्यपि युक्तं राज्ञियुक्तां प्रकुर्वीततामुपावसेदुपोष्यासा

प्रयत्नः स्यादिति धुनिर्णयकस्यैव प्रतीतिः शुधवारदियोगवाक्येषु तु प्राशस्यमानप्रतीतिरिति मयूखेतु यदा पूर्वद्वारो
 दिर्णो रोहता निशो यगाचतिथिः परे चुरोहिणी सहितानि शीथारसुष्टु च तदा पूर्ववग्नाह्या कर्मकालशास्त्रस्य सर्वपेक्षया
 प्राक्तरपरम्यस्य प्रंथसिद्धत्वात् रोहिणीयोगे तु प्राशस्यात्फलातिशयमात्रं तु तस्य निर्णयोपयोगिता नवमीबुध
 वारवत् न्यवयाप्रतयोनिगता नामिति पाश्र्ववचसा पूर्वचरद्वरत्रैवर्तमानां सरोहिणीमण्युष्टमी त्यक्त्वा बुधन
 यम्ययुता परेव कार्येत्यापयेनेति निर्णयसिंघावपि यदा पूर्वचुर्निशोऽथेष्टमी परेहिरोहिणी तदा परेचुर्जयतीयेगस्य स
 र्यात्परैवेति माधवः तदुक्तेनैव यस्मिन् वर्षे जयं त्यास्येति पूर्वविद्धाष्टमीया तु ह्ययुदये नवमीदिने मुहूर्तमपि
 संयुक्तं संपूर्णसाष्टमीभवेत् कलाकाषामहर्तापि यदा कृष्णाष्टमीतिथिः नवमीसैव ग्राह्यास्य रसतमी संयुगानही
 ति पाश्र्वोक्तेश्च केचित्तु हेमाद्रौ श्राष्टम्याः प्राधान्यात्तरयाश्च पूर्वयुक्तमकालव्यापित्वा पूर्वैव पाश्र्वे तु पूर्वोहिति शी
 थप्याष्टम्यभावस्तत्र दत्तज्ञेयं श्रतमर्वाकिरतु मुखै प्रतिदर्शनमात्रमित्याहुः नत्वष्टम्याः कर्मकालव्याप्तौ विवायादिवेति
 वाक्ये रोहिणीयुताया प्राह्मत्वे केवंचन त्कर्मकालव्यापिनीत्यक्त्वा पूर्वापरावाह्यापि रोहिणीयुताया ह्येति वस्तुतस्तु
 पवासद्वयं कार्यद्वयोर्नत्वत्वादिति स्थितं शुद्धाधिका यदा पूर्वस्मिन्दिने निशीथेरोहिणीयुक्ता उत्तरदिनेपि तद्व्युक्ततादा
 पूर्ववग्नाह्या रोहिण्यामर्द्धरेत्रे च यदा कृष्णाष्टमीभवेत् सोपवासोहरेः पूजां कृत्वा तत्र नसीदति विष्णुधर्मोत्तरवच
 नात् यदा तु शुद्धाधिका राव्यादि नक्षत्रस्यार्द्धरात्रं विहाय रोहिणीयोगस्तदापि पूर्ववग्नाह्या तरयाः सर्वाहोरात्रव्यापि
 वत्प्रथममतिक्रमेकारणभावाच्च यदा तु शुद्धाधिकादि नक्षत्रेपि रोहिणीरहितता तदाप्यहोरात्रव्यापि पूर्ववग्नाह्यादिव्या
 वेति वचनाच्च विद्याधिका तु यदा पूर्वस्मिन्नेव दिने निशीथेरोहिणीयुक्ता दिनान्तरे तु निशीथविहाय रोहिणीयुक्ता तदा पू
 र्ववग्नाह्या सतमीसंयुताष्टम्यां निशीथेरोहिणीयादि भविता साष्टमीपुण्यायावच्चंद्रदिवकराविति बह्विपुराणवचनात्

पद्मपुराणेपि कार्याविद्धापिससम्यारोहिणीसहिताष्टमीतत्रोपवासं कुर्वीततिथिभातेचपारणमिति आदिष्यपुराणे
 चिनाश्वत्थनकर्तव्यं रातवमीसंयुताष्टमी कार्याविद्धापिससम्यारोहिणीसहिताष्टमी तत्रोपवासं कुर्वीततिथिभातेचपारण
 मिति विष्णुधर्मोत्तरे जयंतीशिवरात्रिश्रकार्धमाद्राजयान्विते कृत्वापवासंतिथ्यंततथाकुर्यात्तुपारणमिति जन्माष्ट
 मंजयंतीयाशिवरात्रिस्तथैवच पूर्वविद्धैवकर्तव्यातिथिभातेचपारणमिति जयंत्यापूर्वविद्धायामुपवासं समाचरेदिति
 गारुडाख्ये यदातुविद्धाधिकोत्तरस्मिन्नेवदिनेति शीथेरोहिणीसहितापूर्वदिनेतुनिशीथंविहायरोहिणीतदोत्तरैवशा
 स्त्र्या मासिमाद्रपदेष्टम्यांकृष्णपक्षेर्द्वारात्रके शशांकंष्टपराशिरथेप्रयाजापत्यर्क्षसंयुते उपोषितोर्ध्वयेद्विष्णुपशोदंदि
 कर्तयेतिभविष्योत्तरवक्ष्यात् यदनाविद्धाधिकदिनद्वयेप्यर्द्धरात्ररोहिणीयुकादिनद्वयेप्यर्द्धरात्रंविहायरोहिणीस
 हितावातदोत्तरैवग्रह्या अविद्धायांतुसंज्ञायांजातेदिवकेनंदनद्वतिवचनात् वर्जनीयाप्रयत्नेसप्तमीसंयुताष्टमीसं
 ऋक्षापिनकर्तव्यासप्तमीसंयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्तेवचनात्तुहेमाद्रौयदार्द्धरात्रादूर्ध्वकलामात्रमप्यतिक्रम्याष्टमीप्रवृत्तारो
 हिणीच द्वितीयेतिहमुहूर्तेह्महूर्तंवातदाद्वितीयेवग्रह्या तथाचस्कंदपुराणे सप्तमीसंयुताष्टम्याभूत्वाऋक्षद्विजोत्तम
 प्राजापत्यद्वितीयेतिमुहूर्तार्धभवेद्यदि तदाष्टयामिकंज्ञेयप्रोक्तं व्यासादिभिःपुरेति पाञ्चपि मुहूर्तेनापिसंयुकासम्पू
 र्णासाष्टमीभवेत् किंपुनर्नैवमयुकाकुलकोटयस्तुमुक्तिदेति तत्रैव पूर्वविद्धाष्टमीयातुउदयेनवमीदिनेमुहूर्तमापिसंयुका
 संपूर्णासाष्टमीभवेत् कलाकाष्टमुहूर्तपियदाकृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यासैवग्रह्यास्यासप्तमसंयुतानर्हति यदाशु
 द्धाधिकयाविद्धाधिकायांवाद्वितीयादिनएवरोहिणीयोगः तदाप्राजापत्यर्क्षसंयुकेतिविष्णुरहस्यवचनादुत्तरस्या
 ग्राह्यत्वंप्रागुक्तं तस्याएवबुधवारोदियोगेनप्राशस्त्यातिशयोपि पूर्वोक्तः प्रेतयोनिगतानामितिपद्मपुराणेप्रदर्शितः
 निर्णयश्चेति यदास्वरूपपिसूर्वादेयेष्टमीसाचरोहिणीयुका उपरिसकलानवमीबुधवारोवायुताभवति तदासं

पूष्णमप्यष्टमीपरित्यज्यसैवस्वल्पाप्युपोष्या तदुक्तं ब्रह्मपुराणे उदयेचाष्टमीकिंचित्सकलानवमायादि भवेद्दुषे
 नसंयुक्ताप्राजापत्यर्क्षसंयुता अपि वर्षशतेनापिलभ्यतेवानवाविभोइति केचित्तु यत्तमपूखे सोमेनेत्यत्रयुक्तं
 तु यद्ग्रीदपयुतेत्युक्तं तन्मद्यं बुधवारसोमिध्यास्सोमवारग्रहणौचित्यान्माधवमदनरत्नानिर्णयामृतादिषु सोमपदेन
 सोमवारग्रहणाच्च नृसिंहपरिचर्यायामपि सोमपदस्य सोमवारत्वमुक्तं निर्णयसिधौतु उदयेत्यादिवचनं दाना
 दिविषयं उपवासाश्रवणादित्यनंतमदः उदयेष्वनृग्रीदये इति दीक्षिताः श्रव्येवंगौडारतु नवमांक्षयपरमिदं वचनं नव
 मांसकलायदिति भविष्योक्तेः एवंतत्पूर्वादिने जयत्यभावपरमित्याहुः जयंत्यादिसर्वापवादोयमित्याचार्यबूडाम
 एयादयः ययंतु सत्यं व्रतभेदः जन्माष्टम्युपवासः पूर्वदुर्वेषरेद्युर्जयंती व्रतत्वादुपवासद्वयं कार्यमित्यापिरित्यंतं यातु
 विद्वाधिका दिनद्वयेऽपि रोहिणीयोगरहितासायतुर्विधा पूर्वस्मिन्नेवदिने निशीथेवर्तमानोत्तरस्मिन्नेवदिने निशीथेव
 तंमाना दिनद्वयेऽनिशीथेवर्तमाना दिनद्वयेपितत्रावर्तमानाचति तत्राद्ययोः पक्षयोर्गानिशीथ्यण्यादिनोसैवग्राह्या
 दिवावायदिवारः ज्ञाविति वचनात् ततोयचतुर्थयोस्तत्तरेवग्राह्या बहुतरसंकल्पादिकर्मकालव्यापित्वात् वर्जनी
 यः प्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमीत्यादिवचनैः सप्तमीसहितायाश्चष्टमीतिषेधाच्चैतिकृतमलं विसरतेण यद्यप्यत्रोद्दि
 तीयचतुर्थभेदौ माधवाद्युदाहृताष्टमीशिवरात्रिश्चेति वचनप्रतिपादितार्द्धरात्रापूर्वसप्तमीसद्भावरूपेधमहणेऽनुप
 पन्नोतथापि विद्वापदेन प्रकृते सप्तमीमिश्रमात्रोपदनेनानुपपन्नौ श्रयनृसिंहपरिचर्यामतां लिख्यते सूर्योदयानुपरि
 पल्लमाणाष्टमीनिर्गमे सत्यामसत्यावारोहिण्यां द्वितीयादिन एव जन्माष्टमीव्रतं कर्तव्यं उदयेचाष्टमीति रकादं वचनात्
 ब्रेतयोनिगतानामिति पाश्र्ववचनाच्च सप्तमीविद्वातु सर्वथाप्युपैव जन्माष्टमी पूर्वविद्वांसं ऋक्षांसं कलामपि विहाय नव
 मीशुद्धामुपोष्य व्रतमाचरेत् शुद्धां ऋक्षहीनां पल्लवे येतु विष्वेद्रसप्तम्याश्चष्टमीत्यजेत् सुरायाविदुर्नारपटुष्टंगान्भः

कलशं यथेति वर्जनीयाप्रयत्नेनेत्यादिपूर्वोक्तस्कादवचनाच्च अष्टम्यनिर्गमेतत्सप्तमीविद्धाप्युपोष्या एकादश्याञ्च नि
 र्गमपि दशमीविद्धापरित्यगेन शुद्धादशमुपवासविधानवच्छेदनवन्मुपवासविधानाभावात् रोहिणीयोगस्तु बुध
 सोमवारद्वियोगवध्नाश्रय्यातिरेकपरोत्तपवासप्रयोजकः तथा चैनदभावे व्रतलोपप्रसंगात् कालनिर्णयका
 रास्तु भयाद्वरात्रेरहि एष्यष्टमीयोगउभयाद्वरत्रेहि एष्यष्टमीयोगाभाव उत्तरार्द्धरात्रएव रोहि एष्यष्टमीयोगे पूर्वार्द्धरा
 त्रे रोहिणीमात्रयोगे चोत्तरैवोपोष्या न्यदापूर्वा दिनद्वये ऋक्षामधे पिठयवस्थापयिष्य उदये चैतपर्यदिनद्वये प्यर्द्ध
 रात्रेरहि एष्यष्टमीयोगपरत्वं वर्णयां वभुः तत्राष्टमीयोगातिरेकस्य ऋक्षादियोगस्योपवासविधानायेद्देश्यविशे
 षण्यतया विवक्षितत्वे ह विरुभयत्वं वदापाततो वाक्यभेदस्य परिहारादिद्वयदृष्टया शिष्टैरन्वेष्टव्यः हरिभाकिविलास
 मते श्रीजन्माष्टमीव्रतदिननिर्णयः ॥ तथा च कारिका कृष्णोपोष्याष्टमीमाद्वरोहि एष्याढ्यामहाफला निशो
 धजापिकेचेन्दौ ज्ञेयापि नवमीयुता अत्र योगवाहुल्ययोगाज्ञाश्रयत्वं चोपवासानियामकं तथैवाह नै दुःपूर्वहनि
 ज्ञोवापरे च द्रोहिणीयुता केवलावाष्टमीवृद्धासोपोष्या नवमीयुता वृद्धावृद्धिगाभिनीसतीस्वल्पापीत्यर्थः तयो
 क उदये चाष्टमीकिंचिदित्यादि मुहूर्तेनापि संयुक्तासासम्पूर्णाष्टमीभवादि ति च ननु परे च द्रोहिणीयुतेत्यनेन पूर्वं
 निरोहिणीयुतत्वं न सतीति ज्ञापनात् परे ह निरोहिणी नवमीयुतेति हेतुगर्भविशेषणं युते नवमीयुतातः सैवोपो
 ष्येत्यर्थः नवमीयोगस्य प्राशस्त्यात् तच्च किंपुनर्नवमीयुकेत्यादौ किमुक्तिकन्यायात् मासिमाद्रपदे कृष्णा अष्टमी
 नवमीमवेत्त पूज्याष्टमीततः पुंभिः स्त्रीभिश्चापि विशेषत इति सूत्रोक्तं श्रमैः तमीतत्रैव अष्टमी नवमीविद्धाऽऽमामहे श्व
 रीतिथिः सैवोपोष्या सदापुण्यकारिणीति रोहिणीविना अन्नकारिका अन्नकेवलमित्यादाऽऽमामहे श्वरीतिथिः
 प्रोक्तारैव परमादुपोष्यत्वेन निश्चेतेति तत्संयोगाभावे तु केवलाष्टम्युपोष्या तथा च कारिका रोहि एष्याद्विधियु

कापि सोपाप्यां कवलपुर्मा तत्तद्योगस्तु वैशिष्ट्ये ब्रतलोपो न्यथा भवेत् इत्थं शुद्धं बलिखितयोगाद्बहुविधापुष्पं त्र्या
 ज्यावेदाचसतन्यासा विद्धै कदाशायथा ननु भवत्यष्टमी निर्गमपरदिनोपवासः अष्टमीक्षयेतदतिर्गम कान्धव
 रूपं पाशं यत्तद्वत् तदेवमष्टमीहानौ ब्रतलोपाः प्रसज्यते तन्निरस्तं पूर्वमेवस्कंदवाक्यानुसारतः जन्माष्टमीपूर्वं
 विद्धाभित्याद्यं यदुदीरितमिति स्कां दीयवचनद्वयपूर्वै लिखितं यथा जन्माष्टमीपूर्वं विद्धाभित्यादिसकलापिस
 प्रज्ञापिनवर्मासंयुतापि च जन्माष्टमीपूर्वं विद्धाभित्यादिसकलं नवनीसंयुतापि च यष्टमे क्षयाभिप्रायेण
 तदेवमेकादश्यानिर्गमेशुद्धादश्रुपयासयदत्रापि नवर्माशुद्धाभित्यादिसकलं नवनीसंयुतापि च यष्टमे क्षयाभिप्रायेण
 मीयतमेव विधेयं विद्धाभ्रतंतु सर्वथैव त्र्याज्यं मोक्षकांक्षिभिर्व्यतिविधयामि श्रसकामैस्तु पूर्वविद्धावाशुद्धाष्टम्यानिर्ग
 म्यापि न्यामेव कार्यमिति दिक् सद्यतिकौरुमेपि पूर्वदिने सप्तमीवेवेन निशीथव्यापि न्याश्रपि ग्राह्यत्वापवा
 दावैषण्येयः यथोक्त्योतिर्नैवेद्यं सर्वथा सप्तमीयुका संत्याज्या सर्वैषण्यैः उपोष्या नवर्मायुका तदुक्तं पुष्करे
 स्फुटं वर्जनीयाप्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमी सक्त्वापिन कर्तव्या सशल्यासात्रकीति तत्र्यादि तदलमतिप्रसंगेन
 इति जन्माष्टमी जयंती निर्णयः ॥ अत्र कथं विशेषः ततोष्टम्यातिरिक्तः स्नातो नद्यादौ विमले जल इत्यादिव क्षयमाणम
 विप्रयो केतिहासेद्रष्टव्यः अथ प्रयोगः तत्र कर्तव्यं कवज्जन्माष्टम्युपवासपूर्वदिने लघुभुक्त्राजौ जितेंद्रियः सुखेप
 वासदिने प्रातः स्नातादिनित्यकृत्यं विधाप्य सूर्योऽसोमयमः कालः संध्ये भूतान्यहः क्षयापवतोदिकपतिर्भूमिरा
 कायोत्तेचरापम ब्रह्मशासनमास्थाय कल्पध्वमिह संनिधिमिच्छुक्त्वा सूर्यादिदेवताभ्यो नमस्कृत्वा च नमः प्राणा
 नापन्य प्रादुमुख उद्धुमुखे वा दर्भहस्तः फलपुष्पाक्षौर्वापूर्यताम्रादिपात्रं दक्षिणहस्तेनादाय मासपक्षवारनक्षत्र
 मुहिरूपामुक्कलकामः पापक्षयकामोवा श्रीकृष्णप्रीते जन्माष्टमी ब्रतमहं करिष्ये तद्यावत्सुदेवं समुद्दिश्य सर्वपाप

प्रशान्तये उपवासंकरिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य हं अथ कृष्णाष्टमीर्देवानमभ्यर्चयितुं हि णीं अर्च
 यित्वोपवासेन भोक्ष्येह मपरेह नि एतसो मोक्षकामोऽस्मि यद्गोविंदं विजि ॥ तन्मे मुच्यतु मां प्राहि पति
 तं शोकसागरे आजन्म मरणयावद्यन्मया दृढकृतं कृतं न स्रष्टा शय गोविंदं प्रसीद परमेश्वर इति पठि
 त्वा जलभृतं जेतुं नृसिंहं परिचयोपांतु अथ स्थित्वा निराहारः श्वोभूते परमेश्वर भोक्ष्यामि पुंडरोकात् अस्मि
 न्जन्माष्टमीं व्रते ॥ इति संकल्पवाक्यं पठितं ॥ सप्तम्यां वैकमकांतरे संकल्पं कुर्यादिति वोक्तं ततो मध्याह्ने कृष्ण
 तिलैः स्नात्वा देवक्याः सूतिकाग्रहादिकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ सूपलितसुदेशेक इत्येतत्तं मनानावर्णवासः शोभितं
 समं तात्स्थोपितैरास्त्रपल्लवादिभ्युत्तैर्जलपूर्णवक्त्रलशैर्दांप्यावर्जभिः पुष्पमालाभिर्पुष्पचंदनागुरुधूपितं अग्निखड्ग
 कृष्णछागारसामाणिद्वारभ्यस्तमुशालादियुतं गोतवादिजन्तुव्यादिमगलोपेतं पञ्चादेव्याधिष्ठितं देवक्याः सूतिकाग्र
 हविषा यत्तस्य समं ताद्विति पुं सकुसुमालां लीनं देवगंधवादीन् खड्गवर्धनं च सुदेवदेवकीर्णगर्भगोपान् कंसानि युक्तान्
 गोधेनुकंजरान्यमुनांतर्जलस्थं कालियं श्वान्यश्च सकलं नृकां लीनं गोकुलचरितं यथासम्भवं लिखित्वा सूतिकाग्रहमभ्ये
 मन्चकं स्थापयित्वा तदुपरि सर्वतोभद्रमंडलेपरिकलशे सिंहासने वाहैर्मोरान्जतीतावर्धोपितल्लोमणिमयीं वाक्षौ मृन्म
 यौलेख्यरूपां वायथा संभवं तां श्रीकृष्णप्रतिमां देवकीरतनधर्मां प्रसूतां देवक्याश्च राणो संवाहयतीत्यक्ष्मीप्रतिमां च
 प्रसूतां देवकीप्रतिमां च संस्थापयेत् तथैव काचित्सदृशे स कन्यकां यथादोहो हि णीं वसुदेवं तं दवलभद्रं गोपीगोपांश्चोप
 कल्पयेत् त्वेव कीसर्मापेखड्गगहरतं कंसपूतनाराक्षसादींश्चावस्थापयेत् तत्र प्रतिमायाश्च रघुसारणं कृत्वा देशकालाद्य
 नुरूपं यत्सपरिवारश्रीकृष्णपूजां करिष्य इति संकल्प्य ॥ हरते पुष्पांजलिं यद्वा त्वगायाद्विरिति मंत्रं अपुरःसरं देव
 यथांक्षिपेत् सा च गायत्रीः किन्नराद्यैः सततं परिचर्यते णु वीणा निनादः भृंगारादर्यं कुंभप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना

पथं के स्मिन् तत्तेषामुदिततरमुखीपुत्रिणी सन्मगारते सा देवी देवमाता जपति सुवदना देवकी दिव्यरूपेति विश्वे
 भूरापदेवापतथा विश्वभरापच विश्वस्पतयेतुभ्यं गोविंदापनमो नम इति श्रीकृष्णाय पुष्पांजलिं दधात् श्रीकृष्णा
 विभां वयं परिभा व तमद्भुतं वालकमं वृजे क्षणचतुर्भुजं शंखादाद्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभि कौस्तुभं पीता
 न्वरसान्द्रपयोदसौ भग महाहैवैर्दूर्वाकिरीटकुण्डलविषापरिभक्तसहस्रकुंतलं उदामकांचनं गदकं कणादिभि
 धिरेचमानवसुदेव ऐक्षन सविस्मयोत्फुल्लविलोचने हरिं सुतं विलोक्य न कटुदुर्मिस्तदा कृष्णावतारोत्सवसंभ्रमो
 रष्टशन्मुदाद्विजभ्योयुतमाहुतोगवां अथैनमस्तौ देवधार्यं पूरुपपरं नतानां कृतार्थाः कृताजलि रिति ॥ जन्मभोका
 न्पठेत्ततः श्रीकृष्णमंत्रं न्यासान्निविदध्यात् तैच यथा शिरसि नारद ऋषये नमः मुखे गायत्री छंदसे नमः हृदि श्री
 कृष्णपरमात्मदेवतायै नमः कूर्चि ज्ञाय नमः गृहे श्रीशकपे नमः पादयोः ततः पङ्कगन्धासः क्वां अगुष्ठाभ्यां नमः
 कर्तर्जनीभ्यां न्वाहा कुंभभयमाभ्यां वषट् कुंभनामिकाभ्यां हुं कूर्कानिधिकाभ्यां वौषट् कृकरतलकरष्टाभ्या
 फट् एवं क्वां हृदयाय नम इत्यादिततो मुद्रादिकप्रदर्श्य अन्वयाद्याकोशनीलं गुंज रुचिररुणांभोजनेत्रोवुजस्योवालो
 जं वाकटीरस्थलकालितरणां किंकोमकुंदः दोभ्यै हैमं गर्वा नंदयदतिविमलं पायसविश्वंधो गोपगोपाल
 गोतिरुष्णनखविलसत्कंठभूषश्चिरं व्रतिहृदि भ्यात्वा पूजनं कुर्यात् प्रतिमापूजनच सर्वत्र प्राणाप्रतिष्ठापुरःसरं कर्तव्यं
 प्रतिमायाः कपे तौर्ध्वैरष्टपद्मादक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठां कूर्वात तस्यां देवस्य वाहुरेः अकृतायां प्रतिष्ठायां प्राणानां
 प्रतिमासु च यथापूर्वतथा भावः स्वर्णादीनां न देवता अन्येषामपि देवानां प्रतिमास्वायिपार्थिव प्राणप्रतिष्ठा कर्त
 व्यातस्यां देवत्वसिद्धये वासुदेवस्य वैजं न तद्विष्णोरित्यनेन च तथैव हृदये गुष्ठं दत्वा शश्वच्चमं व्रजित् एभिर्मन्त्रैः
 प्रतिष्ठातु रदयेपि ममाचरेत् अस्मै प्राणा प्रतिष्ठतु अस्मै प्राणाक्षरतु च अस्मै देवत्वसंख्यायै स्ववहेति यजुरित्यन

अगमत्रैरंगिमन्त्रैर्वादिर्कैरित्यनेन च प्राणप्रतिष्ठासर्वत्रप्रतिमासुसमाचरेदितिकालिकापुराणात् बीजेनमूलमंत्रेण च
 दंकर्मसमाचरेत् इद्वतंकणमाध्यायपूजनांवेदपेन्नरइत्यभिप्रपिण यदास्वहृदयेपूजाक्रियते तदाहृदयेगुणंदत्वा
 मंत्राःपठन्त्याः प्रातिमाया कपोलौहृदयंवास्फुट्येवतिविशेषः वैदिकमूलमंत्राभावे प्रणवादिचतुर्ध्वैतनमंतानाम
 भिरित्यनेनसंप्रहर्तानि अस्मैइत्यस्यस्थानितसदेवतानामयुक्तमस्मादस्यादिस्वाहातिसंज्ञपठन् प्राणप्रति
 ष्ठां कुर्यात् ततो गायत्रिरित्यनेनदेवको मांवापिवालकमुसपथैर्कैस्तनपापयेन श्रीवत्सवक्षसंशांतनीलोत्पलदल
 च्छविमिति उं नमोदेव्यैश्रियैइतिश्रियंचसम्पूजयेत् प्रणवादिनमंतंचपृथक्कनामानुकीर्तयन् कुर्यात्पूजांवि
 धिज्ञाश्वसर्वपापापनुत्तये देवकयैवसुदेवायवासुदेवायचैवाहि बलदेवायनंदाययशोदायैपृथक्पृथक्कृति नमोदे
 व्यैश्रियैइतीतिचभविष्योत्तरवचनात् एवंतंदपशोदावलभद्रचंडिकादीन् षोडशोपचारैः प्रत्येकमंत्रेणपूजयेत्
 भाविर्योत्तरं तु केषुचिदुपचारेषु विशेषमत्राश्रयुक्ताः तत्रज्ञानमंत्रः योगेश्वरायदेवाययोगानांपतयेविभो योगे
 ज्ञायातिरप्यायगोविदायनमोनमइति नृसिंहपरिचर्यायां तु योगेश्वरायदेवायदेवकीर्तयिताय च योगेन्द्रा
 येतिपूर्ववक्ष्येतिणस्तपयेत् गारुडेण योगेश्वराययोगाययोगिनांपतयेनमः योगगम्याययोगीन्द्रैर्गोविंदायन
 मोनमः इति शुद्धोदकस्तपनं यज्ञेश्वरायदेवायतथायज्ञोद्भवाय च यज्ञानांपतयेनाथर्गोविंदायनमोनमः श्र
 यन्नैवेयमंत्रः विश्वेश्वरायविश्वायतथाविश्वोद्भवाय च विश्वस्यपतयेतुभ्यर्गोविंदायन्मोनमः इतिफलदक्षि
 णादिसर्वदेवा देवकयैश्चार्धंदद्यात् प्रणमेदेवजननीत्यतोजातस्तुवामनः वसुदेवात्तथाकृष्णोनमस्तुभ्यंनमोन
 मः सपुत्रार्धप्रदत्तैर्मथहाणैर्नमोस्तुतइति ततःश्रीकृष्णायार्धंदद्यात् तत्रमंत्रो गारुडे यज्ञाययज्ञेश्वराययज्ञ
 पतयेयज्ञांसमवायगोविंदायनमोनमइति नृसिंहपरिचर्यायां तु जातःकंसवधार्थायभूभारोत्तारणाय च देवताना

हितार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणादर्धमयादत्ते देवक्या सहितो न धेति ततो देवकी प्रार्थना देवक्यै तु नमस्तुभ्यं क
 णोरप्यद्वानतत्परे पापक्षयकरी देवती तु हिंया तु मयार्चिता अदिते देवमातरस्व सर्वपापप्रणाशिनि अतस्त्वं पूजिता
 देव्यमीतो हं भवसागरात् पूजिता सिचय देवैः प्रसन्नास्व वरानने पूजिता तु नयामात्मन्या प्रसदं कुरु सुवते यथा पुनं
 हरिं लब्ध्वा जाता सि त्वं च निर्वृता परीता देवि निर्वृतं स्वपुत्रान् दर्शयस्व मम इति ॥

अथ श्रीरुद्राचार्यार्थनां अत्रातरसहस्राणि करोषि मधुमदनं न संख्यामवताराणां कश्चिज्जानाति वैभुवि देवाग्रहमादयो वा
 पिर्यवरूपं न विदुस्तव अतस्त्वं पूजाविषयमिमांस्तु रसंगसंस्थितं वांछितं कुरु मे देवदुःकृतं चैव नाशय कुरु ध्वमेदं यं
 देवसंसारं तिमयपहेति ततः श्रीकृष्णाय पुष्पं जलिदद्यात् ॥ गारुडं ॥ यद्येवमर्थशराय यर्मपतये धर्मसंभवाय
 गोविंदाय नमो नमः इति स्वाहा तां घृताकातिलहोमे मंत्रं उवाच ततो गव्यघृतेन वसो धारकायां कचिद्गुडपुनैरेषु
 कंततो जातकर्मन लच्छेदनं यष्टीपूजनं नाम कर्म च संक्षेपेण कार्यं तत्रादौ जातकर्म प्रयोगः मासपक्षाध्याह्निरयस्य कु
 मारस्य वीजगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हेण द्वारेण गर्भावुज्जितो दोषपरिहारार्थमेवायुर्दध्यर्था जातकर्म माहं करिष्ये तन्न निर्धि
 द्नता सिद्धयर्थं गणपतिपूजनं स्वस्ति पुर्याहवाचनं मातृकापूजनं वसो धारनां दीश्राद्धं करिष्ये इति संक
 टप ॥ गणानां रवेति पंचोपचारैर्गणेशपूजयेत् ततः पुर्याह करयाणं ऋद्धिः स्वस्ति श्रीः पुनंतु मां यद्येनां
 सन्नयः ऋद्धिः स्वस्ति नः श्रीश्च ते इति पुर्याहवाचनं ॥ अथ मातृकापूजनं ॥ गौरीपद्माशर्वामेधा सावि
 त्रं विजयाजया देवसेनास्वधा स्वाहा मातरै लोका मातरः हृष्टिः पुष्टिरतथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता ज्ञाह्यमीमा
 हरश्चरै चैव कौमारी वैष्णवी तथा वाराहो च तथेन्द्राणि चामुद्रासप्तमातर इति वसोपवित्रमसि ॥ इति वृत्तवाराः ॥
 पंचसप्तवाकुड्ये क्त्वा संपूजयेत् ततश्चापुष्यसूक्तजपः आपुष्य चर्चस्य रथरपो यमौ हि दे इति हिरण्यचर्चस्य

जैत्रायामशितादिमां नतद्रक्षः॥सिनपिशाचाश्चरतिदेवानामोजः प्रथमहेच्छेत्तत् योविभर्तिदाशायणं हिरण्य
 ५८सदेवेषु कृणुते दीर्घमायुः समनुष्येपु कृणुते दीर्घमायुः ॥

॥ इति मातृका पूजनम् ॥

अथानां दिश्राद्धं सत्यवसुसंज्ञकाविश्वेदेवानां दिमुखा भूर्भुवःस्वः इदं वपाद्यं पादावनेजनं पादप्रक्षालनं दृद्धि
 गोत्रादिमुख्योमातृपितामहीप्रपितामहः इदं वपाद्यं पादा ० पितृपितामहप्रपितामहः नां दिमुखाः भूर्भुवः
 स्वः इदं पाद्यं पादा ० द्वितीयगोत्रा मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहा भू इदं पादा ० नेत्ररूपशः मासपक्षाद्यु
 छिरय्यशस्मिन्कर्मणीसाकलयेनविधिनानां दिश्राद्धमहकरिष्ये सत्यवसुसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां भूर्भुवःस्वः इमं
 आसनेवोनमोनमः नां दिश्राद्धेक्षणीः क्रयेततथाप्राप्तौ भवंतौ आग्रतगोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनां इमे
 नां दिश्राद्धे गोत्राणामितृपितामहप्रपितामहानानां दि इमं ० नां दिश्राद्धक्षताः पातुपुण्याणि पातु सत्यवसुसंज्ञ
 केभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो वः गंधार्चनं स्वाहा सपद्यता दृद्धिगोत्राभ्योः मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दिमुखी
 भ्यो वः द्रव्याणि पुनर्गंधादिदत्त्वा गोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः नां दिमुखेभ्यः वः गंधं ० द्वितीयगोत्रेभ्यो
 मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहेभ्यः वः स्वधामनमः सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो दास्यमानब्राह्मणयुग्म
 भोजनाय पायसाद्यं श्रद्धं श्रुत रूपेण स्वाहा संपद्यतां दृद्धिगोत्राभ्यो मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दिमुखेभ्यः
 दास्यमानब्राह्मणभोजनायादीर्युक्ता दृद्धिद्वितीयगोत्रेभ्यो मातामहप्रमातामहदृद्धप्रमातामहेभ्यो दृद्धौ सत्यवसुसं
 ज्ञकाविश्वेदेवाः प्रीयतां दृद्धिगोत्रानां दिमुख्यो मातृपितामहीप्रपितामहः प्रीयता दृद्धिगोत्रानां दिमुखाः पितरः प्रीयं
 तां द्वितीयगोत्राः नां दिमुखाः मातामहाः प्रीयतां सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो नां दिमुखेभ्यः कृतै

अप्रति धासिभ्यश्चाक्षमलकपमूलनिष्कषणीं दक्षिणां तु महमुत्सृजे दक्षिणोन्नाभ्योमाह
होभ्योनादींश्चाद्वन्मदक्षिणां तु महमुत्सृजे दक्षिणोन्नाभ्यः पितृपितामहपितामहेभ्यः क
ण्ठां तु महमुत्सृजे द्वितीयगीत्रेभ्योमातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहेभ्यः कृतैतन्नादींश्चा
तु महमुत्सृजे उपरमैर्गायतानरः पवमानार्थेदेवैश्चभिदेवां पर्यक्षते नादींश्चाद्वसंपन्नमुसपन्नं चनेन
नैकमदेवताः प्रीयतां दद्विः अनामिकायामुवर्णातर्हतायामधृतेनाशयेत् भूः त्वयिदधामि
यिदधामि स्वस्त्वयिदधामि भूर्भुवः स्वः सर्वं त्वयिदधामि अथास्याः पुष्पं करोति ताभ्यो
दिष्टेवाभेवाकर्णेजपति आग्नेरायुष्मानस्ववन्स्पतिभिरायुष्मान् तेनत्वा युषायुष्मन्तं करोमि सोमश्चायुष्मा
न् सञ्जौ पर्याभिरायुष्मान्तेनत्वायुषायुष्मन्तं करोमि ब्रह्मायुष्मात्तद्ब्रह्मणैरायुष्मान्तेनत्वा ऋषयश्चायुष्मन्तरतेन
तैरायुष्मन्तंस्तेनत्वा देवाश्चायुष्मन्तंस्तेनत्वा यज्ञश्चायुष्मान्स्ववन्स्पतिभिरायुष्मान्तेन इति
त्रिः त्र्यायुषंजमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषं यद्वेदां त्र्यायुषं तन्मे अस्तु त्र्यायुषं इति त्रिः सयस्मिन्देशेजातोभव
तितमभिन्जयेत् वेदतेभूमिहृदयद्रमसिश्वाः तं वेदाहन्तन्मां तत्विधात् परं यमशरदः शतं जीवेमशरदः शतं शृणुया
मशरदः शतमिति श्रयैन्ममभिभूयति अश्माभवपरशुर्भवाहिरण्यमरुते आत्मावैपुञ्जनामासिजीवत्वं शरदः शतमि
तिततोनाल्लेदन्तं यथैपुञ्जन्तं च कुर्वत् ॥ तत्र यथैपुञ्जन्तविधिः पंचन्याषष्ठां च रात्रौ पितृदेशकालैस्मत्वा स्य शिषो
स्तुतिकायाश्च सर्वारिषां तर्पणं युरारोण्या सिद्धार्थं विप्रैश्चरन् यजन्मदत्ताः पथीदेव्याः जीवतिकायाः स्कन्दस्य राका
दीनां च पुनः कारिष्य इति कलहप्यगणेशं सन्पुष्पकलशं संस्थाप्य तत्र प्रतिमाम्स्वस्त्यपुजेषुवागणेशजन्मदाः जीवं
तिकां स्कन्दं राकामनुमतिं सिनीवाल्लोकं कडुये लिरिवत् पथं भगवतं च आवाह्य तत्स्त्वग्रहान् नवै प्रतिष्ठाप्य पेडिशोपचा

रेः सम्पूज्यदधिभक्तनिवेद्यदीपान्मायमकवलीन्दत्वाप्रार्थयेत् गौरीपुत्रेयधारुं कदः शिशुत्वेरक्षितः पुरा तथा
 ममाप्ययं बालः पट्टिकेरक्षयतां नमः ॥ : : ॥ अथ नामकरणं तच्च दशरात्रे षष्ठ्युद्देनामकरणमिति गोभिलसूत्रात्
 अहन्त्येकादशेनामेति याज्ञवल्क्यस्मृतौ ॥ दशम्यामुत्थाप्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा पितृनामकारितियह्यसूत्रात् ए
 कादशेऽष्टिब्राह्मणेन कर्तव्यं तत्र मद्रवैधूर्यमावास्यादिकालाशुद्धौ द्वादशे पूर्णमासे दशरात्रे वर्षे कर्ष्यं क्षत्रादिरितु
 रन्यथाचार्यैः कुर्यात् तत्रानियतकाले गुरुभर्गवयोरस्ताव्यधिमत्सादिदोषानास्ति अतीतकाले तु सेरस्येव अतीत
 कालश्चेत् आश्विनीरोहिणीमृगश्रुतर्षाभय हस्तत्रयानुराधाश्रवणज्येष्ठमूलार्द्राशुभवारैरिकाष्टमीवर्जितति
 थैकार्धे तत्र पूर्वाह्ने पित्रादिकृतान्हिकः प्राणानायम्य देशकालकर्तव्यं तत्रैव अस्त्रस्य कुमारस्य वैजिकागर्भिकैर्नो निवर्हणापु
 रमिदुर्लभ्यवहारसिद्धिद्वारा परमेश्वरप्रीतये नामकरणमहं करिष्ये इति संकल्पयतानि कृत्वा ॥ नामकरणपूर्वमा
 ल्पेन विहितब्राह्मणत्रयाय भोजनं संप्रदास्य इति च संकल्पयानुच्छिष्टपाकेन त्रीनधिकान्या ब्राह्मणान्भोजयित्वा प्रश
 स्तपान्नं तदुत्तेजोपरि आदौ लक्ष्मीन्दुर्लभक इत्यादि स्वकुलदेवतानामलेख्यम् ॥ ततो मार्गशीर्षादेः ॥ कृष्णेन
 तो द्युतश्च कर्ष्यैकुण्ठे भजनार्दनः उर्वेदो यज्ञपुरोवासुदेवस्तथा हरिः योगेशः पुंडरीकाक्षो मासनामन्य
 क्रमात् ॥ इति क्रमादागतं मासनामकृष्णहृत्या दिलेख्यम् ॥ ततो वक्रहडचकानुसारं जन्मनक्षत्राभिन्य
 दिप्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपादप्रयुक्ताद्यक्षराणि जन्मनामानिलेखयानि ॥ तथा ॥ तत्राश्विनीनक्षत्र
 स्य चूचे चोलात्राश्विनी चूडामणिः चेलयतिः चूडभद्रः लाटिका इति भरणीनक्षत्रस्य लिखुलं
 लोमरणी लीलाधरः लूतारिः लोकनाथः कृतिकानक्षत्रस्य आईऊरु कृतिका आत्मार
 मः ईश्वरमहः ऊर्ध्वारमहः एकनाथः रोहिणीनक्षत्रस्य ओवा विवुरोहिणी ओंकारेश्वरः वाचस्पति

चरेश्वरः बृहन्नमः भृगुशिरनक्षत्रस्य वैवोकाकीष्टगाशिरः वेशिभट्टः वासनापतिः कालभट्टः की
 र्मुद्गलदत्तादीनिबोध्यानि ततः काचवर्गाणांघोषसंज्ञकं , तृतीयचतुर्थपंचमाक्षरंहेकाराद्यंश्रुतरथसंज्ञकंय
 रलयाद्यन्वतमन्यमक्षरंदीर्घांताक्षरंपितामहादिनामकृत्प्रत्ययतत्ताद्धितांतवर्ज्यद्व्यक्षरंवाशर्मन्नाह्मणान्य सुखधाच
 कस्यवर्जितंक्षणास्यवधा हरदत्तशर्माहरिशर्माहृत्यादिक्षानियस्यतुत्रर्मा यथाहरदत्तवर्मा हरनर्माहरदत्तसिं
 हहरसिंहहृत्यादि वैश्यस्यतुहरिणुसहृत्यादि शूद्रस्यतु हरिदासहृत्यादिलेखन नामदेवताभिरितितनूप
 त्र्य गातुरुत्संगस्याशिरोर्दक्षिणकर्णे कुलदेवता लक्ष्मीनृसिंहभक्तोसिरित्यादि ऋष्यर्ण्यं मासनाज्ञाकृष्ण
 दत्त्यादि नक्षत्रगान्नाभूडामाणिरसिरित्यादि व्यावहारिकनाज्ञाहरदत्तशर्मासिरित्यादिनामचतुष्टयंकथनीयं विप्रैर्ननो
 ज्ञेतिज्ञेयतामात्रस्यदृढरूपतिथ्यज्ञाभिन्नंतनोत्वरिष्टयज्ञैसमिमंदधातु विश्वेदेवासहहमादयतांमोप्रतिष्ठ इतिभं
 व्रान्ते नाममुप्रातिष्ठितमरतुद्वतिवकव्यं उत्थितोवह्वांजलिः कर्त्ता कुलदेवतानाज्ञा लक्ष्मीनृसिंहभक्तनामायंभव
 भिवादयते इतिवदेत् तेवञ्चायुष्मान्भवतुलक्ष्मीनृसिंहभक्तइतिवदेयुः एवमेवकर्त्तामासनाज्ञाकृष्णनामायं
 ततोभिवादयते इतिवदेत् तेवञ्चायुष्मान्भवतुकृष्णशर्माइतिवदेयुः पुनः कर्त्तानक्षत्रगान्नाभूडामणिश
 र्मायंभवतोभिवादयते इतिवदेत् तेवञ्चायुष्मान् भवतु चूडामाणिशर्मा इतिवदेयुः पुनः कर्त्ताव्याव
 हारिकनाज्ञा हरदत्तशर्मायं भवतोभिवादयते इतिवदेत् तेवञ्चायुष्मान्भवतुहरदत्त शर्मा इतिवदेयुः ॥
 इतिवस्यवधानांतनामचतुष्टयं आभिवादनाप्रत्यभिवादिनेपूह्यं ततः कर्त्ताविप्रान्नाह्वा कृतैतन्नामकारणान्तया वि
 हितंदशसंख्याकब्राह्मणेभ्योभोजनसंप्रदास्ये ॥ इतिसकलपद्मब्राह्मणान्दशभोजयेत् ॥
 विप्रान्संपूज्यत्वाबुद्धदक्षिणाभिरुतेभ्यश्चाक्षिपोष्टहृष्याह् कन्यायास्तु अयुताक्षरमकारांतताद्धितप्रत्ययांत कायं

मासानामरवापि कृष्णानंतच्युताचकिणौकुंठाजनाईना उर्षेद्रीपद्मपुरुषावासुदेवीहारिपोगेशी पुंडरीकाक्ष इति
नामकरणाप्रयोगः ॥ इति
इति कार्तिकीनां जातकर्म नामकर्मच ॥ ८

ततः प्रतिमादीर्मण्डलेवासोमायसोमेभ्यरायपतये सोमसम्भवाय सोमाय नमोनम इति गारुडोक्तमंत्रेण चंद्रं संपूज्य

॥ शंखेति ऋत्नमादाय सपुष्पकुशचंदनं जानुभ्यां धरणीं गत्वा च दद्याद्ध्यनिवेदयेत् क्षीरोदार्णवसंभूतश्रजिने

त्रसमुद्रव गृह्णाणोर्षेद्रीशकिंमरोहिण्यासहितोमम ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते नमस्ते रोहिणी

कांतश्रद्धैमेषातिष्ठत्यामिति मंत्राभ्यां ततो ज्योत्स्नायाः पतये तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः नमस्ते रोहिणीकां

तसु यावासानमोस्तुते नमो मण्डलदोपायशिरोरत्नाय धूर्जटे कलाभिर्वर्द्धमानाय नमश्चांशुचारवे इति मंत्रा

भ्यां प्रणमेत् ॥ ततो भगवत्स्तुतिं कुर्यात् श्रनयवामनं शौर्यैकुंठपुरोत्तमं वासुदेवं हृषीकेशं नाथवं मधुसूदनं

चाराहं पुंडरीकाक्षं तस्मिहं दैत्यसूदनं दामोदरपद्मनाभं केशवगुरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं श्र

धोक्षजं जगद्बीजं सर्गस्थितवतकारिणं श्रानादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशं त्रिविक्रमं नारायणं चतुर्वर्द्धं शं

खचकगदाधर पीतांबरधरं निरंघवं नमालाविभूषितं श्रीवत्सलं कंजगत्संतं कृष्णं चक्रधरं हरिं प्रपद्ये इहं सदा

देवं सर्वकामप्रसिद्धये प्रणमामि सदा देवं वासुदेवं जगत्पति मिति आहिमां सर्वलोकेश हरं संसारसाग

रात् आहिमां सर्वपापघ्न दुःखशोकार्णवात्प्रभो सर्वलोकेश्वर आहिपति तं मां भवाण्ये ॥ देवकी

तदनः श्रीमान् हेरं संसारसागरात् आहिमां सर्वदुःखघ्न रोगशोकार्णवाद्धरे दुर्गातां त्रायसेवि

ष्णोपेरुमरं तिस्रस्तसकृत् सौहृदेन दुर्दृष्टत्वा हिमांशो कसागरात् पुष्कराक्षनिमग्नो हं मायाविज्ञानसागरे आहि

मादेव देवेश त्वतो नात्थो रस्तरक्षिता यद्वात्प्रेयश्च कौमारैर्यौवने यश्च वार्द्धके तत्पुण्यं वृद्धिमाप्नोतु पापं हरहला

युधेतिमंत्रैःप्राथयेत् ततःस्तौत्रपुराणपठनादिभी रात्रिशेषमतिवाह्य परादिनेप्रातःस्नानादिनित्यकृत्यं विधाय
पुनः सपरिवारं श्रीकृष्णंयथासंभवं संपूज्य चंडिकायाश्च यथाविभवं महोत्सवं कृत्वा यथाशक्ति ब्राह्मणान्भी
जयित्वा तेभ्यः सुवर्णमेदिनीधेनुवस्त्रादियथादिष्ट ततःकृष्णामेघ्रीयतामिति दत्त्वा धेनुदेवकीदेवीवसुदे
वादजीजनत् भौमस्यब्रह्मणोगुप्स्यतस्मैब्रह्मात्मनेनमः सुजन्मनेसुदेवायगोब्राह्मणहितायच शांतिरस्तुशिवं
चारित्वत्युक्त्वाप्रतिमामुद्धारयतांब्राह्मणावदत्त्वाब्राह्मणान्विसृज्य इष्टैःसह स्वयंपारणकुर्मादिति गारुडेणु सर्वा
यसर्वेश्वरायसर्वपतेसेसर्वभवायगोविंदायनमइतिपारणारंभे भूताय भूतपतये भूतेश्वराय भूतसंभवाय गोविंदा
यनमः इतिसमापनेमंत्रउक्तः इदंचप्रतिमासं कृष्णाष्टम्यामप्युक्तं मदनरत्ने बह्निपुराणे प्रतिमासंचतेपूजाम
ष्टम्यायःकरिष्यति ममचैवाखिलान्कामान्संप्राप्स्यतिनसंशयइति श्रथपारणनिर्णयः पारणामुपवासपर
दिनेपूर्वाह्णेकर्तव्यं उपवासेषुसर्वेषुपूर्वाह्णेपारणंभवेदिति देवलस्मरणात् एवंसामान्यतः पूर्वाह्णे पारण
प्राप्तौ पारणदिनेकेवल्लाष्टमीसद्भावेतदंतकर्तव्यं तदाहभृगुः जन्माष्टमीरोहिणीयशिवराजिरतथैवच पूर्वविदै
वकर्तव्यातिथिभातेचपारणमिति श्रन्नरोहिणीव्रतोपवासेभाते कर्तव्ये इतरोपवासे तिथ्यंते पारणमितिर्विकेकः
॥ विष्णुरहस्ये ॥ कृष्णाष्टमीरकंदपथाशिवरात्रिश्रुतर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तितथ्यंतपारणंभवेदिति
॥ निगमेऽपि ॥ पूर्वविद्धासुतिथिपुनेषुपश्रवणंविना उपोष्यविधिवत्कुर्यात्तत्तदंतवपारणमिति ॥ विष्णुष
भेऽपि ॥ जयंतेशिवरात्रिश्रकार्यंभद्राजयान्विते कृतोपवासास्तिथ्यंततथाकुर्याच्चपारणमिति ॥ यदातुपारण
दिनेऽष्टमीरोहिण्योः संभवस्तदोभयभाते पारणंकर्तव्यं तदुक्तंपद्मपुराणे कार्याविद्धातुसस्तन्यारोहिणीसहिताष्ट
मी तत्रोपवासासंकुर्वातुतिथिभातेचपारणमिति ब्रह्मवैवर्तेषु अष्टम्यामथरोहिण्यंनकुर्यात्पारणंक्वचित् इत्यात्

पुराकृतकर्मउपवासार्जितफलं तिथिष्टगुणं हितनक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिर्भाति च पारणमिति
 रुकंदपुराणे तिथिनक्षत्रनियमेति धिर्भाति च पारणं अतो न यथा पारणे तु व्रतभंगमवाप्नुयादिति निर्णयाम्यते अत्रा
 दृश्यते पारणं कार्यं रोहिण्यतो नापेक्षितः भाते पारणविधानस्य रोहिणी अवगतातिरिक्तनक्षत्रविषयत्वात् याका
 श्रित्तिथयः शोकाः पुण्यानक्षत्रसंयुताः ऋक्षति पारणं कुर्याद्विना श्रवणरोहिणी भितिरमरणात् माध्याये तु नक्षत्रं
 चतुर्गुणमिति प्रत्यवायस्योदाहृतत्वात् मैवंयुक्तं विना श्रवणरोहिणी भितिर वचनं तु केवलनक्षत्रोपवासविषय
 मनुकल्पविषयव्यवगतं तद्व्यभिच्युक्तं ननु यदा पूर्ववैद्वे पारसि परदिने ईरान्न तद्वैद्वे वा तिथ्यतो भवति तदा महा
 निशाया भोजननिषेधात् द्वितीयदिन उपवासः प्रसज्येत सच न युक्तः पारणस्यावश्यकंगत्वात् यदि पारणं
 भोजनस्यात्तदा प्रातिनिधिविधानं नोपपद्येत तद्विधानं च द्वादशी प्रसूतविदेव लेन दार्ष्टं संकटे समनुप्राप्ते द्वादश्यां पार
 येत्कथं अत्रिस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भक्तं न दोषकदिति अतः पारणशब्दबलात्प्रातिनिधिवलान्न पारणस्यांगत्वं द्र
 दृष्टं अतएवादिष्ट्यपुराणे पारणातिं व्रतज्ञेयं व्रतातिं तद्विभोजनं असमाक्षेत्रे पूर्वैर्नैव कुर्याद्भ्रतांतरभिति पारणशब्द
 स्य पारकर्म समाप्तायेति धातोर्नैव पन्नत्वेन व्रतसमाप्त्यर्थत्वात्तदभावे व्रतस्यासमाप्तिः स्यादिति चेत् सत्यं तिथि
 भातकालः पारणस्यांगं पारणं च गिं न हंगमावै गिन एव लेप इति प्रसिद्धिरस्ति अतश्च तिथ्यंताभावेपि दिवैव पारणं
 कर्तव्यं तदुक्तं तिथ्यक्षयोर्धादाहोदेन नक्षत्रं तमवाप्यवा अर्द्धरात्रोऽपि वा कुर्यात्पारणं ह्यपरेऽहर्नाति अस्यायमर्थः
 तिथ्यक्षयोः छेदद्वयोः परिसमाप्तौ दिवैव पारणं कर्तव्यं अयं मुख्यः नक्षत्रांतद्व्यनुकल्पः नक्षत्रपदं तिथेर
 व्युपलक्षणं अन्यतरं ते वा पारणं कुर्यादित्यर्थः अर्थे चार्धरात्रे यद्युभयं तस्तदादिवसे मुख्यानुकल्पयोस्तमयोऽप्य
 संभवाद्वात्रौ च पारणस्यानिषिद्धत्वाच्चाध्यातत्राप्युपवासप्राप्ति पारणप्रतिप्रसवः क्रियते अर्द्धरात्रोऽपि वा कुर्यादिति

निर्णयाम्नेतु अर्द्धरात्रेतिपिमतः स्यात्तदा ऽनरेहनि परदिनेपारणकुर्पात् दिवसपारणच सर्वोपवाससाधारणं
 तदुक्तं ब्रह्मवैवर्ते सर्वेष्वेवोपवासेषु दिवापारणमिष्यते अन्यथापुण्यपहानिः स्यादित्यारण्यपारणमिति गरुड
 पुराणऽपि अन्यतिथ्यागमोरात्रौतामसस्तैजसोदिवा तामसेपारणकुर्वन्तामसीं गतिमश्नुत इति अन्य तद् सदि
 ति स्मृतिकौरतुमे शास्त्रांतरादेवास्यार्थस्यासिद्धत्वेन वाक्यद्वयवैयर्थ्यापत्तेः अपिशब्देन प्रतिप्रसवतात्पर्येभ्यो
 तनाच्च अन्यतरांतपारणान्मनुजानं नारदीयेऽपि तिथिनिक्षत्रसंयोगेऽपवासाप्यदा भवेत् पारणतुनकर्तव्यं वा
 तैकरूपसंक्षयइति बह्निपुराणे जयंतीमुत्क्रम्य भर्तृकुर्पात्तिथेर्वापिशस्तंभारतपारणमिति तथा रोहिणी
 सहिताद्येयं विद्वद्भिः समुपोषिता वियोगेपारणकुर्पूरार्या ब्रह्मप्रवादिनः सांयोगिकव्रते प्राप्तेपक्षे कोपि विवृज्यते
 तत्रैव पारणकुर्पादेव वेदविदो विदुरेति मदनरत्नेऽपि यदादिने नैकतरस्याप्यंशः किंतुरात्रावेव निशीथादर्वाणामु
 यांतोन्यतरात्तोवातदारत्रावप्युभयांतोऽन्यतरांतैव कर्तव्यं यदा तु निशीथव्यवहितपूर्वक्षणोभयांतैरुक्ततरांतोवा
 तदा निशीथे पारणं कर्तव्यं तिष्ठक्षयोरिति वचनादिति निशीथोरत्रैरष्टमे मुहूर्त्तो यत्तु नरात्रौ पारणकुर्पाद
 तैर्वैरोहिणीव्रतात् तत्र निश्यपि तत्कुर्पाद्वर्जयित्वा महा निशामिति गौडोदाहृतभाविष्योत्तरत्रयमेव महानिशायां
 पारणनिषेधः समहानिशातो ऽर्वाक् पारणकाललाभेऽवगतव्यः निर्णयसिंधावापि महानिशातोर्वागन्यतरांत
 लाभे समहानिशा निषेधः महानिशायामेवान्यतरांतलाभे तत्रैव पारणमिति अत्र केचित् यत्तु मयूखडकं पारणं रां
 औनकुर्पात् किंतु दिवैवेति तत्त्रौटिवादमत्र अर्द्धरात्रेपुत्राकुर्पादिरथायने कवचनानर्थक्यप्रसंगात् प्राचीनहेमा
 द्रयादिसर्वप्रथमविरोधाच्च यदप्युक्तं माधवेन अर्द्धरात्र्यशब्देन रात्रिमात्रंगृह्यत इति तदपि माधवग्रंथे तादृशार्थानुपलं
 भान्मुद्रयं महानिशासाह्वयामाहुर्परितोयामः तदुक्तं महानिशातु विज्ञेयामभ्यसंमध्ययामयोः तथा मध्यमः

प्रहरणनिवेद्येया तुमहानिशितिरस्मृयंतरमिति इदमेवहेमाद्रिमदनरत्नमाधवादीनामतं कामधेनौ गगारस्तु म
हानिशातुविज्ञेयामभ्यमप्रहरद्वयमित्यादि दृढशतातापस्तु महानिशोद्विघटिकेरात्रामध्यमयामयोरित्याह वेद
पाठपरतदित्यन्ये अशकरस्तु गौणमुखकालालभिपिदिवैवपारणकुयात् जयन्त्यापूर्वविद्यायामुपवाससमाचरे
त् तित्यतेयोत्सवार्तिवाज्रतेकुर्वीतपारणमिति कालादर्शादिनिवधवचनत् उत्सवाते जागराद्यत्सवाति द्वितीय
दिवसेप्रातरित्यर्थः श्रावकचित् यत्तु कमयुक्षं उद्यापनंत्वनुकत्वाग्नारतीतितदप्यपेशलं उद्यापनंविनापतुतद्वत्
निष्कलभवेत् यदिद्योद्यापननोक्तंवातानुगुणतश्चरेत् वितानुसारतोदद्यादनुकत्वापनेव्रते गार्वैवकांचनंद्रद्याह्रत
स्यपरिपूतये ॥

॥ इति पृथ्वीचंद्रोदयेनंदिपुराणोक्तेस्तरमत्सर्वथा उद्यापनं कर्तव्यम् ॥

॥ तत्प्रकारश्चमविषयोत्तरकेजन्माटमंत्रितकथाच ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशतद्भूतदेवदेवैः सर्वैरनुष्ठितं जन्माटमीतिसंज्ञं च पवित्रं पापनाशनं येन त्वं तुष्टिमाय।
सिर्चाणं प्रभावाय यत्तन्मेतत्त्वतो ब्रूहि साविधानं सवितरं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासिमाद्रपदेष्टुभ्यां नि
शीथे कृष्णपक्षगे शशांके दृष्टराशिरथे ऋक्षे रेहिणीसंज्ञके योगेस्मिन् ब्रह्मसुदेवाद्दिदेवकीर्णामर्जीजनत्

भगवत्याश्चतत्रैव क्रियते रममहेत्सवः योगेस्मिन् कस्यश्चष्टभ्यां सिंहराशिगतिरथौ सप्तम्यालव्यं भुक्कुर्या

द्वेत्तथायनपूर्वकं उपवासं स्य निषमं रात्रौ स्वप्याजितं द्विषः केवलेनोपवासिनतस्मिन् जन्मादिनेमम सप्त

जन्मकृताप्यापान्मुच्यते न ज्ञासंशयः उपादृतस्य पापेभ्योपस्तुवा सोऽनुष्ठेः सह उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोग

विवर्जितः ततोऽष्टम्यां तिलैः स्नातानद्यादौ विमलेजले सुदेशशोभनं कुर्यादेवकथाः स्मृतिकाग्रहं सितपीतैस्तथारक्तैः

कर्तुं हरेतः पृथक् वासोभिः शोभितकृत्वा समंतात्कलशैर्नवैः भद्रैः फलैरेनैकैश्चर्दपात्रिभिरत्ततः पुष्प
 मालाविरचितचंदनागुलधूपितं श्रितिरन्ममनीपुन्यं रत्नजालादिभूपितं हरिवंशस्य चरितं गोकुलचविलेखपत्रवती
 वादित्रानिर्दवाणवणुरवाकुलहृत्परीतक्रमेपंतमनैलश्रसमंततः, वहिहारिलोहसङ्गैः कण्ठच्छापाभ्यरादिभिः
 हारिविन्ध्यस्तमसुलंरक्षितरंक्षपालकैः पष्ठादेव्याधिष्ठितं च स्त्रीभिश्च श्रस्वजनैस्तथा एवैविवमसारेण कृत्वा तस्मिन्
 काण्डहतन्मये प्रतिमास्थाप्यासात्राप्यष्टविधास्मृता काचनीराजतीतार्धोपैतलीमुन्मयीतथा वार्धोमणिमयी चै
 वयणैर्कौलिखिता तथा सर्वलक्षणसंपूर्णैः पर्यैके चान्वृतास्मृते संतसकांचनाभासांमयासहृत्पस्विनीं प्रसूतां च
 प्रसूतां च स्थापयेन्मंचकोपरि मांतत्रवालकुंहाप्रप्यैकेरतनपायिनं श्रीवत्सवक्षसंशांतनीलिरपलदलच्छविं वशो
 दातत्रचैकस्मिन् प्रदेशे सूतिकाण्डे तद्वच्चकल्पयेत्परार्थं प्रसूतवरकन्यकां तथैवममपाश्वरथाः कर्ताः लिपुटान्तप
 देवाग्रहस्तथानागायक्षाविद्याधरातटाः प्रणताः पुष्पमालाग्रचारुहरताः सुरासुराः संचरंतश्च वाकाशे प्रहारे कदितो
 दितैः वसुदेवोपितत्रैवल्लहचर्मधरः स्थितः कश्यपो वसुदेवश्च श्रद्धादिति श्रैवदेवकी शेषोऽपि वलभद्रादयं यशोदादि
 तिरन्वभूत् नदः प्रजापतिर्दक्षो गार्गश्चापि चतुर्मुखः गोप्यश्चाप्सरसस्सर्वे गोपाः सर्वोदिवैकसः एवोवतारो राज्ञे
 द्रकसोऽयं कालनेत्रिजः तत्रैकसानियुक्ताश्च मोहितायोगनिद्रया गोधेनुकजराश्चैव दानवाः शस्त्रपाणयः तद्व्यंतश्चाप्स
 रोभिश्च गंधर्वा गीतारः रन्मयैर्वा विधांकृत्वा देवकी तत्र सूतिकां लेखनीयश्च तत्रैव कालियो यमुनाहृद्देहत्वेव
 मादियात्किंचिच्छमयेत चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तिरूपः ततस्तान् पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फ
 लैः कृष्णमोडैर्नारिकेलश्रखजूरैर्दाडिनीफलैः वीजपूरैः पूगफलैर्लंकुचैश्च पुंसैस्तथा कालदेशोद्भवैः पुष्टैः पुष्पैश्चापि युधि
 शिर पायार्धैः पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः फलैः मंत्रैश्चानेन कैतियदेवकीं पूजयेन्नरः नाप्यद्रिः किन्नराद्यैः सतत

परितृवावेणुर्वाणानिनादै भृगारादशकुम्भप्रवरुतकर्ः किन्नरैः सेव्यमाना पथैकेरवारस्तृतीयामुदिततरमुखीपु
त्रिणीसम्यगास्तं सदैर्वादेवमाताजयतिसुवदनदेवकीकातरूपा पादैर्स्वाहवर्ती श्रीर्देवक्याश्चरणैतिके नि
पण्णापंकजेपुत्रयानमोदेव्यैश्रवैइति प्रणवादिनमोत्तंचपृथक्कनामानुकीर्त्तयेत् कुत्वापूजाविधिज्ञश्च सर्वपापापनु
त्तये देवक्यैवसुदेवायवासुदेवायवैवहि वलदेवायनंदाययशोदायैपृथक् पृथक् क्षीरायैः स्नपनं कृत्वा च दत्तेनानुक्रुप
येत् पूजांतरमपि कृतिकेचिदन्नैवसुरयः चद्रोदयेशशांकायश्च धैर्दयाद्वारैरमरेत् अनघं वामनं शौरिर्वैकुण्ठपुरो
त्तमम् वासुदेवं हर्षो केशमाधवमधुसूदनं वारहपुंडरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडं च
ज गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं श्रवोक्षजं जगद्भिजं सर्गस्थिरं यंतकारकं अनादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशां त्रि
विक्रमं नारायणचतुर्बाहुं शस्यचक्रदाधरं पीताम्बरधरं तिर्यं वनमालाविभूषितं श्रीवत्सांकं जगत्सुतं श्रीवरं
श्रीपतिं हरिं योगीश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः स्नानमंत्रः यज्ञे
श्वराय देवाय तथा यज्ञोद्भवाय च यज्ञानां पतये चाद्यगोविंदाय नमो नमः धूपादिमंत्रः विश्वेश्वराय विश्वाय तथा
विश्वोद्भवाय च विश्वस्य पतये तु भृंगो विंदाय नमो नमः पूजांमंत्रः मंत्रेण नित्यं नैमं दद्याच्चंद्रमसे नरः तथैवा
धैर्धुचमंत्रेण श्रुतेनैव तु दापयेत् क्षीरोदार्णवसंभूतश्च त्रिनेत्रसमुद्भव गृहाण धर्मं शशांके मरौ हि एषा स हि नो मम
उयो रक्षा पते नमस्तुभ्यं नमस्ते उयोति पां पते नमस्ते रौहिणीकांत आर्धनः प्रतियह्यतां रथांडिले स्थपापयेद्देवशशां
करो हि णीधुत देवक्या वसुदेवं च नंदं चैव यशोदाया वल्लदेवं मया साक्षैर्मनसा परमयानप सपूजयिष्ये गद्गदी किं ना
मोति वदुर्लभं शर्वरा नेव सार्धं रापातयेद्देव्यसर्पिणा ततो वार्द्धां पृथेक्षालपृथीनामादिकं मम कर्त्तव्यं तत्क्षणाद्वा
त्रोन्नभातेन वसीदिने यथानिधितथाकार्यो भगवत्यामहोत्सवः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च न विष्णुं

हिरण्यमेदिनीं गावो वासांसि कुसुमानि च यद्यदिष्टतमं तत्कृणोमि प्रीयतामिति चंदेवंदेवकोदेवी वसुदेवा दजीज
 नत् भौमस्वब्रह्मणो गुप्स्यै तस्मै ब्रह्मात्मने नमः सुजन्मने सुदेवयगो ब्राह्मणहिताय च यांति रस्तु शिवचारस्तु इ
 द्युक्तामि विसर्जयेत् ततो वंजनीं धं च दीनानाथ जनं तथा भोजयित्वा सुशांतात्मा स्वयं भुज्जीत ग्राह्यतः एवं य
 कृते देव्या देवक्या समहोत्सवं प्रतिवर्षं विधानेन मद्क्रोधमर्नदन नरो वायु दिव्यान्तरीयथोक्ते फलमाप्नुयात् पुत्र
 सतानमनघं सांभाष्यमतुल्लभेत् इह धर्मसति भूत्वा मृतो वैकुण्ठमाप्नुयात् तत्र दिव्येन भानेन वर्षलक्षं युधिष्ठिरे भो
 गाक्षानां विधानं भुंक्ता एव शेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धे तु सर्वा सुखा विवाजंते सर्वरत्नयुते पार्थ सर्वगो कुलमंड
 ले महान् पवारिषा नाजायते हृदयो मम यस्मिन्सदैव देशे तु लिखितवापटार्पितं मनजन्मदिनं पुण्यं सर्वलोकैरभू
 पितैः पूज्यते पाण्डव श्रेष्ठ जनैरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयं तन्न कदाचित् भवेत् पुनः पर्जन्य कामवर्ष रियाद्भितिभ्यो
 नमयं भवेत् गृहे वा पूज्यते यस्मिन् देवक्या श्रुतिमम तन्न सर्वसमृद्धिः स्यान्नोपसर्गादिजभयं पशुनो न कुलाद्या
 लत्पापरोगाच्च पातकात् राजतश्चौरतश्चापि न कदाचिद्व्यभवेत् प्रसोनापि यो भक्त्या ब्रतं पश्येज्जनाकुलं सोपि
 पापविनिर्मुक्तः प्रयाति हरि मंदिरं जन्माष्टमी जन्मनो नयनाभिरामां पापापहासदिति नंदित नंद गोपायो
 देवर्को सुतयुतां यजती ह तस्यां पुत्रान् वाथ सुमुपति पदं स विष्णोः ॥

॥ इति श्रीजन्माष्टमी ब्रत कथा समाप्ता ॥

अन्यथा कथा पद्मपुराणे ॥ ॥ शौनके उवाच ॥ कृष्णजन्माष्टमी सुततस्यान्नाहारमभ्युक्तं कथयस्व महाप्राज्ञ
 चोद्गरस्व भवार्णवात् सुत उवाच कृष्णजन्माष्टमी ब्रह्मन्मत्तया करोति यो नरः श्रुते विष्णुपुराणां तु कुलकोटि युतो द्वि
 जः श्रद्धर्मा युधवारैश्च सोमैर्वा द्विजोत्तम रोहिणी श्रद्धासयुक्तः कुलकोट्याश्च भुक्तिदा ३ महापातकसंयुक्तः करोति

ब्रतमुत्तमं सर्वपापादिनिर्मुक्तश्चातिथ्यातिहिरण्यं कृष्णजन्माष्टमीं ब्रह्मन् न करोति न राधमः इह दुः खमवाप्नोति स
 श्रेयनरकं ब्रजेत् ५ न करोति ययानारी कृष्णजन्माष्टमीं ब्रतं वर्षवर्षे तु सामूढानरकं याति दारुणम् ६ जन्माष्टमीं दि
 ने यो वै नरोऽश्नाति विमूढधीः महानरकं भ्रातिसत्पसत्पवदाभ्यहं ७ दिलीपेन पुराष्टदेवसिष्ठो मुनिसत्तमः त
 च्छृणुष्व महाराज्ञा ज्ञ सर्वपातकनाशनम् ८ दिलीप उवाच भाद्रमास्यसिताष्टम्यां यस्यां जातो जनार्दनः तदहं श्रो
 तुमिच्छामि कथयस्व महामुने ९ कथं वा भगवाञ्जातः शंखचक्रगदाधरः देवर्काजिठरे विष्णुः किं कर्तुं केन हेतुना
 १० वसिष्ठ उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कस्माज्जातो जनार्दनः पृथिव्यां त्रिदिवं त्यक्त्वा भवनकथयाम्यहम् ११ पु
 रावसुधराह्यासीत् कंसादिनृपपीडिता स्वाधिकारप्रमत्तनकसद्वृत्तेन तं ङिता क्रदंती रुदती क्षमा तु ययौ धीरातलोच
 नां यजति धति देवशटमाकांतेष्टपथ्यजः कसेन ताडितानाथ हतितस्मै निवेदितम् १४ क्रदंती तां समात्येक्य कोपेन
 रफुरिताधरः उमयासहितः सर्वदेवदुर्दैरनुद्रुतः आजगाम महादेवो विधातु भवन्नरुपा गत्वा चोवाच ब्रह्माणं
 कंसध्वंसनिमित्तये १६ उपायः सृज्यतां ब्रह्मभ्रवती विष्णुना सह ऐश्वरतद्वचः श्रुत्वा गंतुं च प्रोद्यतो विभुः
 क्षीरोदयत्रयैकुंठः सुतोऽस्ति भुजगोपरि हसत्यष्टसमारुह्य हरं रतिकमायगौ तत्र गत्वा समंधां ब्रह्मदेवदुर्दैरा
 दिभिः समुक्तेः स्तूय त्रैवाग्निभिः कोमलैर्वान्निवदांवरैः १९ नमः कमलनेत्राय हरये परमात्मने जगतः पालयित्रे
 च लक्ष्मीकांत नमोस्तुते २० इति तेभ्यः स्तुतिं श्रुत्वा प्रत्युवाच जनार्दनः देवान् क्रिश्णमुखान्सर्वान् भवाद्भिरागतं कथम् २१
 ब्रह्मोवाच शृणु देवजन्नाथ यस्मादस्माकमागतं कथयामि सुरश्रेष्ठ तदहं लोकभावन २२ अलिङ्ग्य तत्र रोन्मत्तः कं
 सराजोद्ग्रासदः वसुधाताडितं तेन करादानेन पीडिता २३ पूर्वतपः कृते तेन द्रुष्करं भुवि मानवैः तस्माच्च कम्पिरे
 दैवाः शूलिनः शरण्यपुः ततः शूलैर् तस्मापि पंगव्यवाक्यमुवाच ह वरं वरयमद्गते दास्यामि सुरदुर्लभम् त

तोवनेवरकंसोमाययतुप्रवंचितः भगिनेयांविनाशोभमरणंभवितान्वे २४ तस्माद्ब्रह्मस्वयदेवकंसहंतुदुरासदं
 देवकोजठरेजन्मलब्धवान्त्वान्नगोकुलम् २५ ब्रह्मणाप्रोषितोदेवः प्रत्युवाचवशालिनं पार्वतीदेहिवेशभोज्ज्वदंरिष
 त्वानामिष्यति २६ उभयारमयासाद्वैशंखचक्रगदाधरः उद्दिश्यमधुरांचक्रे प्रयाणंकमलासन २७ देव
 कीजठरेजन्मलेभेतन्नगदाधरः यशोदाकुक्षिमध्यास्तेशर्वाणीभृगुलेचनां नवमासांश्रविश्रम्यकुक्षौनवादिनाधि
 कान् भारुमास्थसितेपक्षेचाधमीसंज्ञिकेतिथौ रोहिणीतारकायुक्तारजनीयनयोरिता तस्यांजातोजगन्नाथः
 कंसारिवसुदेवजः ३० वैराटीनंदपत्नीचयशोदाऽर्जजनत्सुता पुत्रपद्मकरंपद्मनाभिपद्मदलेक्षणं ३१ तदाह
 र्षितुमारमेष्टृश्चात्मानकटुदुग्धिभिः कंसामुरमयन्नरताप्रोवाचेदेवकीतदा ३२ विराटंगच्छभोनाथसुतंप्रत्यर्पितुंकिल
 पुत्रदत्वायशोदायैसुतांतरयाःसमानय तस्यावचःसमाकर्ण्यसुदेवोपिदुःखितः श्रकेकुमारमादायविर
 टाभिमुखोपययौ ३४ यमुनाजलसपुष्पांतरपथोमध्यावर्तिनी आसीत्प्रतिमहादीर्घांगंभीरोदकपूरभाक् ३५
 एवंहृष्टातटेरिषत्वायमुनामवलोक्यच वसुदेवोऽपिदुःखार्तोविललापातिंचितया ३६ किंकरोमिकगच्छामिव
 धिनाऽपिहिवांचितः कथमयंगमिष्यामिविचाटनंदमंदिरम् ३७ हरिणातत्रात्मानंदमाययावचितः पिता क्षण
 मात्रांतटेरिषत्वायमुनांमवलोकयत् ३८ तेनदृष्ट्वापुनः सापिश्याज्जानुवहाऽभूवत् तांदृष्ट्वाहृष्टचितः सप्र
 स्थानमकरोत्तदा ३९ मायांकृत्वाजगन्नाथःपितुरंकाब्जलेऽपतत् तंपुत्रंप्रतिदृष्ट्वाहाहृत्वासुदुःखितः म
 हापापंपुनः कर्तुंविधिनातेनवांचिष्ठः ब्राहिमांजगतांताथसुतरससुरोत्तम ४० जनककंदितंदृष्ट्वाकसारिः कृप
 यामुहुः जलक्रीडांसमार्चयंपितुः कोटमगारुपुनः पथातेनद्विजश्रेष्ठजगामनंदमंदिरं सुतंदत्वायशोदायैसु
 तांतरयाः समानयत् निजगारंरत्नःप्राप्यपत्न्यैवत्स्यपिंलासुताः ४१ देवकीचयसूतेतिवात्तांतासुशरिणा

आनेतुं प्रेषिता दूताः सुतां दुहितरतदा आणय कसदूतास्ते सुताने त्वं प्रवक्तुः ४६ वलाद्वरतास्स माकृष्य देवकी वसुदे-
 वयोः कंसदूता गृहीत्वा तामपि च्चातुस्रारये ४६ स धृत्वा तामहाराजसन्मयो भूद्वरासदः शुद्धकांचनवर्णाभां पूर्ण-
 दुवदनां हसन् दृष्ट्वा कसो हसंतीतां विद्युत्स्फुरितलोचनां आदिदेशासुरश्रेष्ठे जहि नीत्वा शिलोपारिं आज्ञां लब्ध्वाऽ
 सुरास्ते वीनभ्येष्टतां प्रवर्तताः विद्युच्छिन्नतरंगैर्जगाम स्वंकं रातिकं ॥ शौर्यं वाचं शूरा जन् प्रवक्ष्यामि य-
 आस्ते शत्रुरत्नमः नंदरूपनिलये गुप्तस्त्वहं तासुरोत्तमः ॥ वासिष्ठ उवाच ॥ एवमकातुसादि विजगाम निजमंदिर-
 श्रवणावाक्यं ततो देव्याः कंसो राजा सुदुःखितः भगिनीं पूतनां माह गच्छ त्वं नदमंदिरं ॥ छद्मना तत्सुतं हत्वा गच्छ त्वं
 वालितं बहु दास्यामि शासने त्वैव ब्रजश्रीं प्राशुभं कुरु आज्ञां प्राप्य राक्षसीसांगे कुलाभिमुखगता मायया तमह-
 द्वां श्रं विष्टासुरमर्देन स्तनपानेन तद्गणानाकृष्य नंदं गोकुले केशिनं च कदैर्यथेन कंरासं भुजः जुंभणं चान्नि-
 व्हं च हत्वा गोवर्धनं दधत् कालीयमर्देन कृत्वा गतो मधुपुरीततः दृष्ट्वा कंसो हतः क्रूरः कसमल्लानजो जयत् पित-
 रौ तोपयामास सुप्रसन्नैस्सुसंरक्षतः एतत्ते कथितं राजन् विष्णोर्जन्मदिनव्रतं श्रुत्वा पापानि नश्यति कृत्वा किं न भ-
 विष्यति यद्दं कुरु ते मर्त्या याचनां सह रेवर्त ६१ ऐश्वर्यम तुलं प्राप्य जन्म न्यत्र यथेप्सित पूर्णविद्वान्कर्त-
 व्या तृतीया परिरेव च अष्टम्येकादशी भूता धर्मकामार्थांश्छिभिः वर्जयित्वा प्रयत्नेन स तर्मासं युताष्टमीं विना ऋक्षे-
 णा कर्तव्यं न वर्मसंयुताष्टमी उदये च षष्ठीं केचिन्सकलानवमी यदि मुहूर्तरोहिणी युका संपूर्णा स्याष्टमी भवेत् अ-
 ष्ठी भुवध्वारेण रोहिणी सा हितायादि सोमनवा भवेद्ब्राह्मणैः कर्तव्यं ब्रतकोटिभिः नवम्या मुदयादिकिंचित्सोमवापि पुत्र-
 पित्र अपि वर्षशतेनापि लब्धवानां पि न लभ्यते विना ऋक्षं तु कर्तव्यं नवमि संपुताष्टमी कार्या विद्वापि स तन्मया रो-

रिणोऽभ्युताष्टमी कलाकाष्ठामुहूर्तापिषट्कृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यासहिताग्रार्हासप्तमीसंयुतानहि किंपुनर्बुध
 मरेणमग्निनापिथिगेपतः किंपुनर्नवमीयुकाकुलकोटयारतमुकिदा पलदेवेनराजेन्द्रसप्तम्याश्रष्टमीत्यजेत् सु
 राधाविदुनारष्ट्रगेगाभःकलशायया दिलीपडवाच केनचादौकृतचेदाकेनवातरप्रकाशितं किंपुण्यकिफलदेवः
 कथयस्वमहामुने यसिष्ठडवाच चित्रसेनीमहारजामहाप्रपपरोमहान् अगम्यागमनं कृत्यास्वर्णसेतयद्विज
 रयच सुरयाचसशतसोष्टियानांसेसदारतः एपपापसनायुकोनित्यप्राणिमवेरतः चांडालैःपतितैःसार्द्धमा
 लाभं सर्वशकरोत् एकदैवविद्योराजामगयायामनोदधे अरण्येद्वीपिनेजात्रावेष्टयित्वाचसर्वतः सावधानंभ
 टान्सर्वान्वाक्यमेतदुवाचह सचवध्यः पुरोयस्यगच्छेद्राज्ञोजगामह सलज्जोपिततोरजांवयप्रंयश्चाज्जगामह अ
 नेककेशदुखेन व्याघ्रहंतुं समाहितः श्लाघिपासाकुलः प्राप संध्यायामुनातदम् अष्टमीरोहिण्युकांतदिनज
 न्मवासरं स्वकथायमुनायावैव्रतंवक्रुर्नराधिप नानोपहर्षैर्द्रव्यश्रूयपदीपै सुशोभनैः गंधपुष्पतथाद्रव्यं
 कुंकुमादिमनोहरम् ॥ अन्नं बहुगुणदृष्ट्याभोजनेमानसकृतम् श्रीराजोवाच अन्नाभावान्ममाद्याशुप्राणायामंयति
 तिश्चित स्त्रियऊयुः जन्माष्टम्यांहरश्चनभोकरूपंत्वयानय गृध्रमासंखरंकाकंगोमांसमन्नमेवच भुक्वान्नत्रसं
 देहोऽभुंकेकृष्णजन्मनिं किंकिछिद्रंनसंजातंसंसारंयसंतातृणा यूनदैर्हेरिष्यतप्राणैजभूतानि कृतानृप तत्राकृतो
 पवासस्याकठिनंयममदिरं यद्वत्तपितरोनिर्यंनगृह्णति यथाविधि पितरं पातिता सर्वैर्यंयमाभोजनेकृतं इ
 तिश्चत्वाततोरजन्व्रतचक्रेनराधिपः किंचित्पुष्पंकिमद्रव्यं वस्त्रं चानियर्हार्थितः एतद्वत्तेसमायुक्तस्तिथिमातेयपारण
 ॥ सूतउवाच ॥ यत्फलमयुरीगत्वाहृष्टाकृष्णमुखवृजतत्फलंप्राप्यतेपुंसांकृष्णजन्माष्टमीव्रतात् यत्फलं हारिकां
 णत्वाहृष्टविश्वंभरेशो तत्फलंप्राप्यतेदीनैस्तस्यजन्माष्टमीव्रतात् ॥ इति श्रीपद्मपुराणेहरजिन्माष्टमीव्रतकथनम

॥ अथमविष्णुराणोक्तं नृमाष्टमंत्रतोयापनम् ॥

प्राथम्येऽथ च उद्यापनविधितत्र ब्रह्मदेवदयानवे येन संपूर्णतायातिव्रतमेतदनुत्तमम् । श्रीकृष्ण उवाच पूर्णा
 ताथिमनुप्राप्य श्रद्धा चितादिसंयुतः पूर्वचुरेकमक्ताशीरस्वपन्मास्वहृदिरमरन् प्रातस्तथायसरमृद्वपुष्पश्लाका
 न्समाहित निर्वर्त्यैवरपक कर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयेत् गुरुमानोपधर्मज्ञेदेवदांपारगम् दृष्टुयाद
 त्विजश्रैववस्त्रालकरणादिभिः पलेनवातदद्वेनतदद्वेनवापुनः शस्तयादाकारयेत्तत्रविज्ञेशाठ्यविवाजितः सौ
 यणीप्रतिमाकार्यपाथाध्याचमनादिकं एतस्पाथाविधिवपूजोपकरणादिकं गोचर्ममात्रसालिष्यमभ्येमंड
 पमाचरेत् ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्यापयित्वाप्रपूजयेत् मंडपरचयेत्तत्रकदलीरुनभमंडितं चतुर्द्वारसमोपेतक
 लपुष्पादिसुयुत वितानंतत्रवध्रीयाद्विचित्रैवशोभितं 'मङ्गपेस्थापयेत्कुमताद्यावाप्तुमयशुचिः तस्मोपारे
 न्यसेत्पात्रं राजतंवैणवंतुवा वाससाच्छाद्यकैतेयपूजयेत्तत्रमावुधः उपचारैः षोडशभिर्भैरवैरपि समाहितः । ध्या
 त्वावाह्यामूर्तीकृत्स्नवागतादिभिरादरात् ध्यात्वाचतुर्भुजदेवं शंखचक्रगदाधर शुद्धेह्यस्मिन्नाधिष्ठानेति शिष्येहि
 कृपाकुरु आवाहनं देवदेवजगन्नाथगण्डासनसंस्थितः गृहाणासनकदिव्यं जगद्धातनं मोरुतते ॥ आसनं ना
 नातीर्थाहृतं शुद्धनिर्मलं पुष्पमिश्रितं पाद्यं गृहाण देव्यरेविश्वरूपनमोस्तुते पाद्य गमादि सर्वतीर्थैर्भोगमया
 नीतसुशोतलं गृहाणाचमनं कृष्णविभ्रकापनमोरुतते आचमनीयं गंधपुष्पाक्षौद्रैश्चैव फलेन च स मन्वितं आ
 र्धं गृहाण देवेशमयादत्तहिमकितः आर्धं दधि क्षौद्रघृतं शुद्धकपिलायाः सुगंधियुतं सुर्यादुभयुरंशौरेमधुपर्कं गृ
 हाण मे मधुपर्कं आचमनं पंचासुतैरुत्तपनं करिष्यामि सुरोत्तम क्षीरोदधिनिवासाय लक्ष्मीकालाय ते नमः
 मंदकिर्नगीतमविष्यमुनाचसरस्वती ताभ्यः स्नानार्थं मानति गृहाण शिशिरं जलं स्नानं पुनराचमनं शु

दृजान्नदप्रस्वेतद्विद्वारवररोचिपी मयोपपादितैर्तुभ्यवासर्गप्रतिगृह्यतां वल्लं पुनराचमनीयं यज्ञोपवीतंपर
 ममित्यज्ञोपवीतं किरोटकुंडलादीनिकांचीवलपयुग्मक कौस्तुभंवनमालांचभूषणानिभजरुक्मे भूषणानि
 मलयाचलसंभूतंगंधसारमनोहरं हृदयानंदनंचारुचंदनंप्रतिगृह्यतां चंदनं मालतीचंपकादीनियूयिकावहु
 लानिच तुलसीपत्रमिश्राणिगृहाणसुरसत्तम पुष्पाणि देवकीवसुदेवचरोहिणीसबलांतथा सारथिकीचो
 दयाकूरायप्रसेनादिद्यादवान् नंदयशोदांतकालप्रसूतांगोपेकास्तथा कालिंदीकालिंदीयैवपूजयेन्नाममंत्रतः
 वनस्पतिरसोद्भूतकालागुरुसमन्वितं धूपं गृहाणगोविंदगुणसागरगोपते धूपं आङ्ग्यचर्चासंयुक्तमितिदा
 पं नैवेद्यगृह्यतांदेवतेनैवेद्यं शाटपेदन्तंपायसंचस्मिताघृतविमिश्रितं नानापकात्रसंयुक्तंनैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवे
 द्यं तद्वतिपुनराचमनीयं पूर्णफलमहद्विष्यन्गवहर्छादलैर्युतं कर्पूरादिस्मायुक्तं बूलंप्रतिगृह्यतां तांबूलं इ
 दंफलमितिफलं हिरण्यगर्भगर्भस्थमितिदक्षिणा नीराजयेत्ततोभक्तयानंगलंसमुदीरयन् जयमंगलाध्या
 पदवदेवंसमर्चयेत् दत्त्वापुष्पजालिंचाद्यदक्षिणादिपुरःसरं प्रणमैहृद्वद्भूमौ प्राकिप्रवृहः पुनः पुनः स्तु
 त्वानानाविधैः स्तोत्रैः प्रार्थयेत्तज्जगत्पतिं नमस्तुभ्यंजयन्नाद्यदेवकीनंदनप्रभो वसुदेवात्मजानंतयशोदानं
 दवर्द्धन गोविंदगोकुलाधारगोपिकांतनमोस्तुते तवस्तुदापयेदध्यामिंदोरुदयतः शुचिः कृष्णायप्रथमंद
 यादेवकींसाहितायच नारिकेलेनशुद्धेनदयादध्यामिच्चक्षुषः कृष्णायपरयाभक्तयशोरेकृत्वाविधानतः जा
 तः कंसवधार्थापभूभारोत्तारणायच कौरवाणां विनाशायदैत्यानां निधनायच गृहाणाध्यामयादत्तेदेवकींसाहितो
 हरे कृष्णार्थमंत्रः शोखेकृत्वा तवस्तोत्रं संपुष्पफलचंदनं जानुभ्यामवर्त्तमान्वाचंद्रायाध्यामिन्निवेदयेत् क्षीरो
 दाण्येषंभूतश्रित्वेनत्रसमुद्भव गृहाणार्धमयादत्तरोहिणींसाहितोविधो ज्योत्स्नपतेनमस्तुभ्यंनमस्तेजोतिपां पते

नमस्तेतोहिणीकांतग्रहाणाध्वनमोरुते चंद्रार्धमंत्रः इत्थं संप्रार्थयेत् देवप्रराजौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादिना च
वपुराणश्रवणदिभिः प्रत्युपेक्षिमलेस्त्रावापूजयित्वा जगद्गुरुं पायसेन तिलाज्यैश्च मूलमंत्रेण भक्तितः श्रद्धेतर
शतं हुत्वा ततः पुरुषसूक्ततः इदं विष्णुरितिश्लोकजुहुयाद्देवताह्वताः हेमशेषं समप्याथ पूर्णं हूतिपुरस्सरं आ
चार्यपूजे धन्यभाषुणाच्छादनादिभिः गामेकं कपिलां दद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे पयस्विनीं सुशीलां च सवत्सासगु
णां तथा स्वर्णशृंगिरौ पयसुरां कां त्यदेह निकायुतां रत्नपुच्छां तां च धृष्टीं स्वर्णघटां समाधित्वा श्रवणं गां वल्गुसंछन्ना
मेवं संपूर्णं तां व्रजेत् कपिलायाश्च भावे तु गौरन्यापि प्रदीयते ततो दद्याच्चक्रत्विग्भयोऽन्येभ्यश्चैव यथार्हतः ब्राह्म
णभोजयेत्पश्चाद् दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां कलशान्नसंपूर्णान् दद्याच्चैव समाहितः प्राप्यानुज्ञां तथा तेभ्यो भुञ्जी
त सह वंधुभिः एवं कृते महाराजव्रतोद्यापनकर्मणि निःपापस्तत्क्षणादेव जायते विबुधोत्तमः पुत्रपौत्रसमा
युक्तो धनधान्यसमन्वितः भुक्ता भोगान् चिरं कालमन्ते मम पुरं व्रजेत् इति भविष्ये तरोक्तं जन्माष्टमीव्रतोद्यापनं
अथ रम्यतिकौरुभोके जन्माष्टमीव्रतोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वत्प्रसादाद्दुर्धर्माके शश्वतं भवतु त्वत्तमं इदं
नीरुपयाद्वा हि व्रतोद्यापनकर्म च १ उद्यापनं चिनातैव व्रतस्य फलमश्नुते कर्तव्यं तु कथं भक्तैरसंख्य फलभोक्ताभिः २
श्रीकृष्ण उवाच १ शृणु पांडव दध्यामि व्रतोद्यापनमुत्तमं व्रतं कृते न राजर्जुन स फलं विपुलं भवेत् ३ यथा तथा च त
त्कुर्याद्विनाथाऽयं नकारयेत् वर्षवर्षे तथाऽष्टम्यां कुर्याद्भक्तमनुत्तमम् ४ सप्तम्यां पंचगव्येन विधित्वा पशोधनं
कुर्याद्भक्तैः तथाऽष्टम्यां मध्याह्ने चैष्टवंधुभिः ५ इष्टवंधवोऽपि तन्न सहाया भवेयुरित्यर्थः सर्वोपदेः सर्वगंधैः स्नानं शु
क्लतिलामलैः वेदोक्तविधिना स्नात्वा तर्पयेत् पिप्लुदेवताः ६ ततो पथे कविधिना कुर्याद्दाराधनं हरेः एह्येहि
कृपया कृष्णक्षिरिदोषां वसंस्थित ७ पद्मचक्रमहाशंखलक्ष्मीं गरुडशोभित श्रीवत्सकौरुभोरररकफणासुता

नित्यतन्मयो

८

व्रतस्योद्यापनेन सर्वसर्वकामप्रदो भव इत्यवाहनमंत्रः इति प्रार्थ्यते तौ देवमर्चितं सनकादिभिः

१ आगतानर्थयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिः क्रमात् पुण्याहवाचनं कुर्यात्संकल्पं च यथाविधि १० आचार्यमर्चयेद्दि
क्षान् श्रोत्रिधं च कुटुंबिनं श्रुतिरमृतिसमायुक्तं ब्रह्माणं वरयेत्ततः ११ धर्मं श्लाघ्यं तत्त्वज्ञानं न्यांश्च वेदपारंगान् वरये
द्यजतां धिद्विद्राज्ञाणानां च सततः १२ आशीर्वादं गृहीत्वा षडैर्द्विजवरोत्तमैः शुचौ देशे तु संलिते गोमयेन विचक्षणः १३ मं
डलं कारयेत्तत्र पंचवर्णैः सुशोभनं नवनामं सारविंदं सर्वतोभद्रसंज्ञकं १४ मंडलं कारयेन्मध्यमे मनसोऽहटकं परं मंडपं
कारयेत्तत्र सुतोरणसमन्वितं १५ चतुर्दशान्वितं हेतुस्थं पयेदिष्टदेवताः प्रथमे द्वारमार्गे तु गुरुं स्थापयेद्द्वयः १६ अत्र
तैहलमंत्रेण नैवेद्यांतं प्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशे तु कुबेरं स्थापयेत्ततः १७ गणानां दिवि तंत्रेण चतुर्थे गणनायकं एवं
सुपूजितं तत्र मंडले पकजादिभिः १८ मध्येऽवस्थापयेत्कुंभं सौवर्ण्यं राजतंतथा अमोघं ताम्रं वापि सृष्टमयं वापि कारये
त् १९ सुवाधवालि तं कृत्वा चंद्रसूर्यं तिमं शुभं नामां कितं तु तत्कृत्वा जलपूर्णं सरसं गंधपुष्पादिसंयुक्तं सपङ्कन
फलं तथा २० पाञ्चकारयेत्पश्चाद्देवावा रजेत नवा अमोघं ताम्रपाञ्चकुंभं स्थोपरिविन्ध्यसेत् २१ सर्वैः समुद्रा रस
रितरतीर्थां निजलदानदाः प्रायानुयजमानस्य दुरितक्षयकारकाः २२ इति जलावाहनं स्थितं च विजग
त्सर्वसदेवा सुरमानुषं आत्मनः कार्यसिद्धयर्थं स्थापयित्वा घटोपरि मूर्तिचकारयेत्तत्र कृष्णस्यैवं विचक्षणः २३
अष्टमापप्रमाणानुवि त्था ठ्यं न करयेत् तद्वैनाथवाह्मै न शतयावाकारयेद्द्वयः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेन मूर्तिं कलशसं
स्थितां चामरछत्रशट्पांचपीठिकां चार्चयित्वा २५ सूपस्कारसमायुक्तं देवस्थायो निवेदयेत् २६ देवस
नीपे स्थापयेत् एवं चामृताद्युपकल्पनविधानम् पंचामृतैस्तत्तत्क्षानं कुर्याद्देवस्थं मंत्रतः स्नानं च कारयेत्पार्थश्या
त्पूजांसमाचरेत् ततस्तत्पूजयेद्देवं विष्णुं तं विध्वं रूपिणम् २७ वस्त्रपुराभनसंस्कारं पीतयज्ञोपवीतितं च देवेन सुगंधेन

कर्पूरागुरुगंधिना विलेपेननभोगापश्रीयतांमधुसूदनः २८ उक्विलेपनेनसहभोगापपदपेक्षितनैवेद्यतंबूलादि
 तस्याशुप्रकल्पनंकार्यमित्याशयः अथपूजाप्रकर्तव्यमभैर्वेदपुराणिकैः ३० आगच्छदेवदेवेशतेजोरशे
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहंदेवप्रसादमुमुखीभव सहस्रशर्वैर्यावाहनं देवावहादयेयिचस्वरूपंनविदुस्तव अ
 तस्त्वांपूजयिष्यामिमातुरुत्संगवासिनं यस्मावताररूपाणिसमर्चतिदिवौकसः अपश्यत स्वयंरूपतरुं
 श्रीब्रह्मणेनमः पुरुषएवेदश्चासन श्रवतारसहस्राणिकरोपिमधुसूदन नतेसंस्थावताराणांकाश्चिज्जानाति
 तत्त्वतः एतावानस्येतिपाद्यं जातः कंसवधार्थयिभूमारोता एणयच देवानांचहितायार्थयधर्मसस्थापनायच
 कौरवाणांविनाशायपांडवानांहितायच गृहाणाधर्ममयादत्तेदेवक्यासहितोहरे त्रिपाटूर्ध्वैर्य सुरासुरनरेशा
 यक्षैरारब्धिशयनायच योगेश्वरायदेवाययोगिनांपतयेनमः योगोद्भवायनित्यायगोविंदायनमोनमः कृष्णायचासु
 देवायदद्यादाचमनंशुभं तस्माद्विराजाचमनीयं नारायणनमस्तेऽस्तुनरकार्णवतारक गंगोदकंसमानोत
 स्नानार्थप्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्वाहतिस्नानं पयोदधिधृतसौद्रशर्करास्नानमुत्तमं तत्पथ्यैर्देवदेवेशगृह्यतां
 देवकोसुत पंचासृतस्नानं शुद्धोदकस्नानं आचमनं क्षौमचपटसूत्राढ्यमयानीतांशुकशुभं गृह्यतां
 देवदेवेशमयादत्तसुरोत्तम तस्माद्यज्ञाद् द्वितीयवलंबं नमः कृष्णायदेवायशखचक्रधरायच ब्रह्मसूत्रं
 जगन्नाथगृहाणपरमेश्वर तस्मादश्वत्थुपवीत नानार्णधसमापुकेचंदनंचारुचर्यैतं कुक्कुमाकाक्षतैर्पुंकगृह्यताप
 रमेश्वर तंपद्ममितिगंध पुष्पाण्येतानिदिव्यानिपारिजातोद्भवानिच मालतीकेसरदीनिपूजार्थप्रतिगृह्यतां य
 त्पुरुषमितिपुष्पं अष्टांगपूजा श्रीकृष्णायनमः पादौ पूजयामि संकर्षणायनमः रिकुजौपू. कालात्मने
 नमोजानुनो पू. विश्वकर्मेणे. जयनंपू. विश्वनेत्राय- कटिपूजयामि विश्वकर्मेणे मेरुपू. वाचरपते

नित्यप्रभो

८

व्रतस्योद्यापनेनरत्नसर्वकामप्रदोभव इत्यावाहनमंत्रः इतिप्राथम्यतोदेवमार्थितसनकादिभिः

१ आगतानर्थयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिरक्रमात् पुण्याहवाचनंकुर्वात्संकल्पंचयावाये १ २ आचार्यमर्चयेद्वि

द्वान्श्रोत्रिधंचकुटुंबिनं श्रुतिस्मृतिसमायुक्तब्रह्माण्वरयेत्ततः १ १ धर्मेश्वरार्थेनत्वज्ञानन्यांश्चवेदपारगान् वरये

द्यजतार्थंहिद्राह्मणानांचसप्तकं २ आशीर्वादग्रहीत्वाथ सर्वार्हजवरोत्तमैशुचौदेशेतुसंलिसेगोमयेनविचक्षणः १ ३ मं

डलंकारयेत्तत्रपंचवर्णैःसुशोभनं नवनामंसारविंदसर्वतोभद्रसंज्ञक १ ४ मंडलकारयेन्मधेमनसोत्तहाटकंपरं मडपं

कारयेत्तत्रसुतेरणसमन्वित १ ५ चतुर्दशान्वितहोतरस्थायपयेदिष्टदेवताः प्रथमेहोतरमर्गोत्तराष्ट्रस्थायपयेद्दध १ ६ अत्र

तेहलमंत्रेणैवेद्यांतप्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशेतुकुबेरंस्थायपयेत्ततः १ ७ गणानांवेतिमंत्रेणचतुर्थेगणनायक एवं

सुपूजितेत्तत्रमंडलेपकजादिभिः १ ८ मध्येऽवस्थायपयेत्कुंभसौवर्णैराजततथा अनावेत्तत्पत्रंवापि स्मृमयंवापिकारे

त् १ ९ सुधाधयालितंकृत्वाचद्रसूर्धनिमंशुभं नामांकिततुतकृत्वाजलपूर्णैसरत्नकं गायपुष्पादिसयुक्तं सपल्लव

फलंतथा २० पात्रंचकारयेत्पश्चाद्वेद्मोवा रजतेनवा अमोवेत्तात्त्रपात्रतुक्तुमस्योपरिविचक्षेत् २१ सर्वैस्समुद्रास्स

रितरतीर्थानिजलदानदाः आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः २२ इतिजलावाहनं स्थितत्वाविजग

त्सर्वसदेवासुरमानुषआत्मनः कार्यसिध्दयर्थंस्थायपयित्वाघटोपरि मूर्तिचकारयेत्तत्रकृष्णस्यैवंविचक्षणः २३

अष्टमापप्रमाणानुवितशाठ्यंनकारयेत् तदद्वैताधवादेनशक्त्यावाकारयेद्दधः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेनमूर्तिकलशसं

स्थितां चाभरच्छत्रशरयाचपीठिकांवाथपात्रकम् २५ सूपरस्करसमायुक्तदेवस्याग्नेनिवेदयेत् २६ देवस

नीपेरथापयेत् एवंपंचासृताद्युपकल्पनविधानम् पंचासृतेततस्तानंकुर्याद्वेवस्यमंत्रवत् त्तानंचकारयेत्पार्थपश्चा

त्पूजांसमाचरेत् ततस्तत्पूजयेद्वेवविष्णुतंविश्वरूपिणम् २७ वस्त्रपुत्रमेनसर्वातंयीतमज्ञौपवीतिन चंदनेनसुगंधेन

२८

कर्पूरागुरुगंधिना विलेपनेन भोगापप्रोयतांमधुसूदनः २८ उ क विलेपनेन सह भोगापपदपेक्षितेनैव यतंबूलादि
 तस्याशुप्रकरपनंकार्यामिरयाशयः अथ पूजाप्रकर्तव्यमंग्रैर्वेदपुराणिकैः ३० अगच्छदेवदेवेशतेजोरशे
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहंदेव प्रसादमुन्मुखोभव सहस्रशोर्षेरयावाहनं देवावह्लादयेष्वेवस्वरूपं न विदुस्तव अ
 तस्त्वं पूजयिष्यामि मातुरुत्संगवासिनं यस्मावताररूपाणि स मर्चति दिवौकसः अपश्यत स्वरूपं तस्मै
 श्रीब्रह्मणे नमः पुरुष एवेद आसन अवतारसहस्राणिकरोपिमधुसूदन न ते संस्थावताराणां काश्चिज्जानाति
 तत्त्वतः एतावानस्येति पाद्यं जातः कंसवधार्थं यभूमारोत्तारणापच देवानां च हितायार्थं यधर्मसंस्थापनाय च
 कौरवाणां विनाशाय पांडवानां हिताय च गृहाणार्धमयादत्ते देवमया सहितो हरे त्रिपादूर्ध्वदयर्धं सुरासुरनरेश।
 यक्षराराधिपशयनाय च योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः कृष्णाय वासु
 देवाय दद्यादाचमनं शुभ तस्माद्विराज्जाचमनीयं नारायण नमस्ते ऽस्तु नरकार्णवतारक गंगोदकं समानीत
 स्नानार्थं प्रतिग्रह्यतां तस्माद्यज्ञात्वा तस्ति स्नानं पयोदधिपुतसौद्रशर्करास्नानमनुत्तमं तदभ्यर्च्य देवदेवेश गृह्यतां
 देवकोसुत पंचाभूतस्नानं शुद्धोदकस्नानं आचमनं क्षौमचपटसूत्राढ्यमयानीतां शुक्रशुभं गृह्यतां
 देवदेवेश मया दत्तं सुरोत्तम तस्माद्यज्ञाद् द्वितीयवर्त्तव्यं नमः कृष्णाय देवाय शयचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं
 जगन्नाथ गृह्णाण परमेश्वर तस्मादभ्यर्च्युपवीतं नानागंधसमायुक्तं चंदनं चारुचर्चितं कुकुमाकाक्षतैर्धुंकं गृह्यतां प
 रमेश्वर तं पद्ममिति गंध पुष्पाद्येता नि दिव्यानि पारिजातोद्भवा नि च मालती केसरदीपानि पूजार्थं प्रतिग्रह्यतां य
 त्पुरुषमिति पुष्पं अष्टांगपूजा श्रीकृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय नमः सिक्किजौ पुं कालात्मने
 नमोजानुनो पू विश्वकर्मेणे जघनं पू विश्वनेत्राय कटिपूजयामि विश्वकर्मेणे मेरुं पू वाचस्पते

नमस्तुभ्यमितिसंपूजयेन्मत्वं ललाटेकेशवायैवल्ललटपुः सर्वामिने शिरःपुः कालात्मनैविश्वरूपात्मन
नारायणनमोत्तमः इतिसर्वाङ्गपूजा वनस्पतिरसोदिठ्योर्गंधाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो
यन्प्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोस्थितिधूपं त्वञ्ज्योतिः सर्वदेवानां तेजस्वतेजसां परं आत्मज्योतिर्नमस्तुभ्यं दीपो यन्
तिगृह्यतां चंद्रमामनसइति दीपं नानागंधसमायुक्तं भर्ध्मभोज्यं चतुर्विधं नैवेद्यार्थं मया दत्तं गृह्णाण परमेश्वर
नाभ्याञ्चासौ दिति नैवेद्यं तांबूलं च सकूर्पूरं पूगीफलं समन्वितं मुखवाकरं रम्यं प्रीतिदं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेणेति
तांबूलम् सुवर्णैरजतं तांब्राना नारत्नसमन्वितं कर्मसां ह्युपसिद्धार्थं दक्षिणाप्रतिगृह्यतां सत्तारस्यासन्निति दक्षि
णा इदं फलं यज्ञेन यज्ञमिति फलं १३ ततो वैदिकमंत्रैः पुष्पांजलिं दद्यात् इदं विष्णुरित्यादिभिः एवं
पूजां प्रकृतं व्याराजौ जागरणं तथा गीतवादिनसंयुक्तं पुराणश्रवणं तथा प्रतिमायां विधायैवं पूजादिं वरपयः क्रियाः
ततः प्रभातसमये स्नात्वा त्वशुचिजलाशये पूर्ववत् पूजयेद्देवं पश्चाद्बोमंसमाचरेत् त्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिग्राह्यं चरंततः
वीहीयवतिलैश्च वृषतेन च परिहृतैः अतो देवोतिमन्त्रेण शतमष्टात्तरं क्रमात् त्रुटयेत्स्वाहा कालात्मने स्वाहा
अहोरात्राय स्वाहा अर्द्धमासाय स्वाहा मासाय स्वाहा संवत्सराय स्वाहा सर्वात्मने स्वाहा तत इदं वि
ष्णुरिति मन्त्रेण पंचसाय द्रुतं रमृतं यथा संस्पृशकत्वं द्रुतं संपूर्णमेव च ततो महाव्याह्नयो होममंत्राः प्रकीर्तताः
जपेत्पुरुषसूक्तं तु रमरे हे वमन्तं कं पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा यर्वीहीदृतादिभिः आदित्यादीन् ग्रहान् सर्वान् शकौ वा
राधयेदित् नवैधैतैरिति श्रुतैर्वर्त्तारामरणैः शुभैः कर्णानुलीभूषणैश्चरौघं कृत्वा पवित्रकं अर्घ्यं पुष्पप्रदानेन
आचार्यैस्तु पूजयेत् आचार्यैः पूजयित्वा च वस्त्रैर्नानाविधैः शुभैः वस्त्रां च ब्रह्मे च रत्नानां दिभिरलंकृतं सुकं
कं हारयुक्तं सपत्निकाय दद्याच्च मुद्रिकाकर्णभूषणैश्च तथा वस्त्रैः प्रपूजयेत् दद्यात्सदक्षिणां धेनुं सवत्सां च पयस्विनीं

स्वर्णशृंगीरौप्यसूराकांस्यदेहनसंयुतां तास्यर्थास्वर्णधंटांनासिकामौक्तिकान्वितां . रत्नपुच्छां वस्त्रयुतां नि
 एकत्रयसमन्विता भक्त्यासमप्येत्सर्वथविभवसारतः सुरभीवैष्णवीमानान्वित्वविष्णुपदेस्थिता . गोत्रास्तु
 मयादत्तसुरभिप्रतिग्रहातां गावोममागतः संतुगावोमेस्तुष्टतः गावोमेहृदयेस्तुगावामध्येवसाम्यहं धे
 नुरुष्टृवानमस्कुर्वात्कुर्वाच्चैवप्रदक्षिणां प्रदक्षिणीकृतातेनसत्तर्दीपावसंधरा . नमोगोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौर
 भेयीभ्यएव च . नमोब्रह्मसुताभ्यश्चपवित्राभ्येनमोनमः नमस्कारः गावामंगेषुतिष्ठतिभुवनातिचतुर्दश
 रमातस्माच्छिवमेस्यादिहलोकिकपरब्रह्म गोप्रार्थना यस्मात्वंष्टधिवीरुपाधेनुरूपेणसंस्थिता इवदर्शनाद्दरिःप्री
 तोममपापव्यप्राह तु मंत्रैरेभिरनुसंपूज्यश्राचार्यायानिवेदयेत् . पदंचैवप्रदातव्यवस्त्राद्यष्टकसंयुतं पादुकोपान
 हच्छत्रमाद्रिकादिभिरंकितं नामांकंसजलकुम्भतंडुलैः पूरिततथा सोपस्करांचप्रतिमामाचार्यायानिवेदयेत्
 रुद्राणायानंतरूपायदास्याभिप्रतिमामिमां द्रव्यविष्णुसमुद्भूतामतःशांतिप्रयच्छमे . प्रतिमामंत्रः मंडलं फल
 संयुक्तं ब्राह्मणायानिवेदयेत् अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भक्त्या दद्याच्चदक्षिणां श्रमिपेकततः कुर्याद्यजमानस्य
 मंत्रतः समुद्रेतिप्रतिमंत्रैः शर्करास्त्रितिमंत्रतः कोटितीर्थसमंपूज्यमाचार्यतुक्षमापयेत् मंत्रार्होनाक्रियाही
 नं भक्तिर्हीनं जनार्दन संपूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे क्षमापनमंत्रः इष्टमिवादि संयुक्तोऽयह मागत्य संयुतः
 ब्राह्मणाभोजयेत्पश्चाद्व्याविभववित्तैः मिष्टान्नपायसैर्भोज्यैः पश्चाद्व्याच्चदक्षिणां दीनानायांश्च संपू
 ज्य ब्राह्मणांश्च विशेषतः भुंजीत वायवतो भूतवाचे तद्विनेहारे एवं कते धर्म राजकर्मणासौजनार्दनः सकृदप्य
 रूपी भगवान्निजयोमवति सर्वदा सगरेण पुराचोणैराजभिर्जनकादिभिः मनुनाचदिलीपेन रघुणाभरतेन च तृपैर
 न्यैश्च चरितं राज्यं भुक्त्वा दिवं गताः यः करोति तत्प्रेष्ठव्रतस्यैवापन्नमुदा . व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोके मही

[illegible]

भवेत्ताकालतोत्स्युर्वावज्जन्मशतं नृपः । शंखेतोयंसमादाप्रसपुष्पफलांचनं । जानुभंगचधरांगत्वाचंद्रायार्धयैति
 वेदयेत् । क्षीरोदाण्वसभूतश्रजिनेवसमुद्रव । अर्धयैग्रहाशयाकंभरोहिण्यसाहितोमम । रोहिण्यसाहितचंद्रं कृत्वा
 रौप्यमयं वृषः द्वादशांगुलविस्तारं तत्रार्धयैसंनिवेदयेत् । ततोऽनुपूजयेत्तांतसकृष्णादेवकीर्तय । गंधपुष्पैः सन्नैवेधैर्ब
 ह्यालकारभूषणैः । प्रणम्य देवजननीं त्वत्तो जातास्तनुयामनः । वासुदेवरतथाकृष्णो नमस्तुभ्यं नमो नमः । सपु
 ष्पा र्धयै प्रदत्ते भग्नहोमं नमोस्तुते । आदितिर्देवमाता त्ववसुदेवस्तु कश्यपः । अजीजनस्त्वमीड्ये ह्यहं वासुदेवं सनातनं । इ
 त्येवं पूजयित्वा तु पुनः स्रक्तैः सुवैष्णवैः स्तुतवाचादिभिर्योषैर्गीतवाद्यैः सुमंगलैः । सुकथाभिर्विचित्रा
 भिस्तथाप्रेक्षणैरपि पूर्वोत्तिहासैः पौराणैः क्षपेत्तांश्वरान् नृप । दद्यात्स्वशक्तितोराजन् । प्रभातजितेर
 यो द्वाह्मणेभ्यो यथाशक्त्या धेनुवल्गादिकांचनं । दाक्षिणांतद्विजेभ्यस्तु सर्वतश्च क्षयमभवेत् । भातिकुर्यात्तिथेर्वापि
 शरतं भारतपारण । कृतेन तेन पूता तस्मात्तस्य फललभेत् । यः कुर्याद्भद्रतमेतत् । पुण्यवान्शक्तिः सदा
 इहामुत्र सुखी विद्वान्परात्परतंत्रजेत् । आदित्यपुराणे । तमेतमेव विधिमभिधाय पूजाविशेष उक्तः । गंधमाल्यै
 रतथाप्यैर्धवगोधूमसंभवैः । सगोरसैर्मह्यभोज्यैः । फलैश्चावि विधैरपि । राजौ प्रजागरः । कार्थो नृत्त्यगीतसमा
 हुतैः । अरुणोदयवेलायां । नवम्यां यततः स्त्रियः । रक्तवस्त्रां निवृत्ताः स्त्रियाः । पुष्पमाल्यैरलंकृताः । नयतिप्रतिमां
 ह्यतानानां विभवसंभवाः । नदीतीरं शुभं रम्यं विधिकंप्रतिवत्सरं । तत्र स्नानं प्रकुर्यात्स्नानपयति च ततः । ततः प्र
 विश्वपचग्रहपवित्रं भुंजते च ततः । युक्मिश्रविकारे श्वमध्याज्यमरिचैः सह । इति जयंती व्रतम् । अथ व्रतोत्थापनकौ
 मुद्रुकं संक्षेपेण जन्माष्टमो व्रतोत्थापनं ॥ ॥ आतदैतथावनपूर्वकस्नात्वा देशकालौत्सकीर्यं । ममारिखलप्रापक्षयपू
 वरुणमार्थकामनोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा । अमुककामनया वा आचरितं जन्माष्टमी व्रतोत्थापनकरिष्ये । तदंगं

पुण्याहवाचनादिकृत्वाहताचार्यः गोमयादिलितशुद्धदेशेष्ववर्णपुष्पमालादिशोभितां विधां सर्वतोमद्रथतिलो
 परिरथकलशोपरिपूर्णजैर्येष्वर्धकेसौवर्णी देवकी तद्वत्संभवाभस्तरनपापिनसौवर्णी श्रीकृष्णमिदं विष्णुरिति मं
 त्रेण विष्णुर्नृकमिति वा पुरितः वासुदेवं वलदेवं नंदं यशोदां सुभद्रां रौहिणीं विधुमत्स्पादिदशरूपाणि श्लादित्यादिग्रहा
 न्शुश्रूष्यन्त्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणि देवान् नागान् यक्षान् विद्याधरां उरगान् यमनां कालिवं कंसं नां योगनिद्रां सा
 त्यकिं उद्धवं शक्रं रथसेनादियादवान् शंखचक्रं गदां पद्मं श्रुतिकालात्मानं अहोरात्रं मासं संवत्सरं सर्वान्मानं द्वार
 पालान् पुण्यशालं जयं विजयं पुरतो गुरुदं एवं नाम नैरावाह्य पुरुषसूक्तेन पूजयेत् कृष्णं चतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदा
 धरं पीतांबरयुगोपेतं लक्ष्मीयुक्तं विभूषितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलोचनं ध्यायामि पुंडरीकाक्षं जगदा
 नंदकारकं श्रयांगपूजा कृष्णाय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय गुरुफौ कालात्मानेन नमः जानुनीं विश्व
 कर्मणे जंघे विश्वनेत्राय कर्णौ पद्मनाभाय नाभिं परमात्मने हृदयं श्रीकराय कंठं सर्वास्त्रधारिणे
 बाहुं वाचस्पतये मुखं केशवाय ललाटं सर्वात्मने शिरसि० पूजां समाप्य स्तुतौ त्रपठेत् अनघं वामनं शौरि
 श्रीकंठपुरुषोत्तमम् वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनं वाराहं पुंडरीकाक्षं तृप्तिहृदयं सूदनं दामोदरं पद्मनाभं के
 शवं गुरुद्वयं गोविंदं मन्त्रयुक्तं कृष्णमनंतमपराजितं श्रयोक्षजं जगदीजं स्रष्टुं स्थित्यंतकारकं अनादिनिग्नं
 विष्णुत्रैलोक्येशं जगद्गुरुं नारायणं चतुर्वर्हं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविराजितं श्रीवत्सं
 कंजगद्धेतुं श्रीधरं श्रीपतिं हरिं एवं स्तुतवा देवस्त्वजातकर्मनमकर्मषष्ठौ पूजादिकृत्वा पुरतः श्रमयावचाकुर्वन्
 द्भूवापि पृथ्वीशस्त्राणि निक्षिप्याथैव दधात् चंद्रोदये जातः कंसवधार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणाथैव म
 यादत्तं देवकीसाहितो हरिः ॥ इति कृष्णार्चः ॥ अंगने भूमौ राजत चंद्रविंशसं पूज्य श्रद्धैर्जानुभ्यामवर्त्तित्वाद्

यात् भवः क्षारोदाण्वसंभूतलक्ष्मीवधोनिशाकरः गृहाणाध्वमयादत्तं रोहिण्यासहितः शशिनः ततः
 प्रार्थना ब्रह्मिमांसर्वगश्रीशघोरसंसारसागरात् ब्रह्मिमांसर्वपापघ्न दुःस्वशोकार्णवात्मो यद्वात्पेयञ्च
 कौमार्यौवनेयञ्चवार्द्धके तत्पुण्यं दक्षिमात्रे पापं हरहलायुधेति राज्ञां जागरणं कुर्यात् प्रातः स्नात्वा संपू-
 जयाग्निं प्रतिष्ठाप्या न्यादध्यात् प्रधानं विष्णुं इदं विष्णुरिति भञ्ज्वा ज्यसतिलव्रीहिपत्रद्वयैः प्रतिद्वयं श्रुष्टेत्
 रशतसंख्याकाहुतिभिः पुनः पंचस्रचयेन विष्णुर्नृकमिति भञ्ज्वा शतशतसंख्याकाः पुनः पुरुषसूक्ते
 न प्रवृत्तं एकैकया ज्यया हुत्वा महाज्यहतिभिश्चाष्टाविंशतिसंख्याज्यया हुतिभिः परिवारदेवताध्वैकैकाज्यया हुत्वा शे-
 पेण श्विष्ठकृतमित्यादि होमशेषसमाप्य तत आचार्यसंपूज्य विभवे सति भूशय्यासौधयस्त्रकांचनासनं दत्त्वा
 पाठं दत्त्वा श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वै ददाति च श्रीकृष्णस्तारकोभक्त्या श्रीकृष्णाय नमो नमः
 श्रीकृष्णानंतरूपयदस्यानिप्रतिमामिमां द्रव्यं विष्णुसमुद्भूत मतः शांतिं प्रयच्छने व्रतपूर्तये गांच दद्यात् सु-
 रास्त्वामित्यादिभिर्धनमानमभिपिचेत् ब्रह्मि विमुज्य भूयसीदक्षिणां दत्त्वा शतमर्द्धशतं विशतिं दत्त्वा
 ब्राह्मणान्सेतव्यं स्वयं भुञ्जतेति जन्माष्टमीव्रतं भविष्योत्तरे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अस्यामेव कृष्णाष्टम्यामुत्तमाहेश्वरं व्रतं हेमाद्रौ नमस्येमांसि वाष्टम्यां पदद्राज्ञाय ते तदा व्रतमेतद्विधातव्यं
 मुत्तमाहेश्वरभुविच्यादि अस्यामेव मृगशिरस्येकायां कालाष्टमीव्रतम् हेमाद्रौ वामनपुराणे नमस्येमांसि च
 तथा वास्यात्कृष्णाष्टमीजुभा मुक्तास्यान्मृगशीर्षेण सातु कालाष्टमीमता तस्यामापिशिवपूजनं काठ्यं इयं मन्वा
 दिरापि भाद्रकृष्णनवमीगोनामिनवमीति कचित्सासिद्धा गोगामाष्टपमध्यजइति नामानुसारेण कालाष्टमीव्र-
 तं कुर्यात्तिथेरेति च पारणम् शिवपूजैवात्र काठ्यादि शन्यामंतकस्य चेति वाक्यमात् ॥ दशम्यां धर्मराजव्रतम् ॥

भाद्रकृत्तिकादशयजानामैकादशीं ब्रह्मांडपुराणे ॥ युधिष्ठिरउवाच भाद्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी
 भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथयस्व यजनादेन श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वैकमनाराजन्कथयिष्यामि विसरता
 अजेति नाम विख्याता सर्वपापप्रणाशिनी पूजयित्वा ह्यप्येकेशव्रतमेतत्करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति महापा
 तकजान्यपि नातः परतराराजन्लोकद्वयहितवहा सत्यमेतन्मया शोकेनासत्यं मम भाषिणं हरिश्चंद्रइ
 तिख्यातो बभूव नृपति पुरा चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्तायां भुवःपतिः कस्यापि कर्मणो योगाद्राज्यं
 ऐव भूवसः विक्रीतौ वनिता पुत्रौ सचकारात्मविक्रयं पुक्कसत्यचसदा सत्यं गते राजा सपुत्रकृन् सोऽमनृप
 ति श्रेष्ठो न सत्याच्चालिनस्तथा एवं भूतस्य नृपतेर्वहवो वत्स गताः ततश्चिन्तयत्तुरो राजा सवभूवातिदिखितः
 किं करोमि कगच्छामि निष्कृतिर्भैकथमवेत् इति चिंतयत् स तस्य मम स्य नृजिनां एव आजगाम मुनिः कश्चिद्ज्ञा
 त्वाराजान्मातुरं परोपकारार्थं ब्रह्मणानिर्भर्ता द्विजाः सतं दृष्ट्वा द्विजवरं नाम नृपसत्तमः कृतांजलिपुटो
 भूत्वा गौतमस्याग्रतः स्थितः कथयामास ह्यतः तां मातमनोदुःखसंयुतं श्रुत्वा नृपतिविक्रयंतद्गतमो वि
 रमयान्वितः उपदेशं नृपतयेव तस्यास्य ददामुनिः मासेमाद्रपद्मे राजकृष्णपक्षेऽतिशोभना एकादशी समा
 ख्यता साऽजानास्मि त्विष्यदा अस्याः कुरुव्रतराज नृपस्य तां मे विष्यति तव भाग्यवशादेपाससमेऽह्नि स
 मागताऽउपवासपरो भूत्वा राजा जगत्कुटुम्ब एव मस्याव्रतार्थेण तव पापक्षयो भूय तव पुण्यप्रभावेण आगतो हं नृ
 पोत्तम इत्येककथयित्वा तु मुनिरंतरधीयत मुनेर्वाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमं कृते तस्मिन् व्रते राजान्पा
 पस्यांति भयदक्षणात् श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च निस्तीर्णो दुःखो राजा संह्रितस्यास्य प्रभावतः
 पत्न्या सह समायोगे पुत्रेण च समागतः देवदुंदुभयोनेदुः पुण्यवर्मभूद्विरः एकादशीप्रभावेण प्राप्य राज्य

मकंटकं स्वर्गैलेभहिरिश्चंद्रः सपुत्रः सपरिच्छदः इष्टविधं व्रतं राजन्यैकुर्वन्ति द्विजोत्तमाः सर्वपापविनि
मुक्तास्त्रिदिव्यांति ते तपः पठनाच्छ्रवणाद्वापि अश्वमेधफलं लभेत् ॥ २० ॥

॥ इति ब्रह्मांडपुराणपद्मपुराणयोर्भाद्रकृष्णजैकादशीव्रतकथा ॥

भाद्रपदमासकृष्णद्वादशीवत्सद्वादशी ॥ सा च पांचनदादिदेशे प्राप्तिद्वा अस्यामूलमृगं तत्र सवत्सा
यागो-पूजा पिठमयीं सवत्सा गां स्त्रियः पूजयंति तत्रोक्तं भविष्योत्तरे सवत्सां तु त्वय्यवर्णानां शीलिनं
च पयस्विनीं च दनादिभिरालिप्य पूज्यमालाभिरर्चयेत् सवत्सायै धनवे नमः ॥ इति संपूज्य ॥ ब्रह्मा
ण्डाच्छायाऽर्घ्यं दद्यात् क्षीरोदाणं वसंभूते सुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमये मातर्यै गृह्णन्ममोत्तुते ततः प्रा
त्यक्षं गांसंपूज्य तस्यै प्रासदानमंत्रः सुरभिर्वज्रगन्मातानि त्वयि विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयी प्रासं मया दत्त
मिमं व्रज ॥ ततः प्रार्थना सर्वदेवमये देविसर्वरत्नैरलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि भाद्रकृष्ण
योदशीयुगादिः ॥ तदुक्तं भविष्योत्तरे कलिः कृष्णव्रयोदश्यां नभस्ये मासि निर्गतः अन्नकृत्यं युगादीं न प्र
कृत्य ॥ पानीयमप्यन्नतिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतो मनुष्यः श्राद्धं कृतं तेन समा सहस्रं रह
स्यमेतत्पितरो वदंति ॥ विष्णुपुराणोपि ॥ युगादयः स्मृताः हिताः पितृणां तृप्तिहेतवे ॥ भारतेऽपि
यामन्यायायुगाद्याश्च तिथयस्तस्मान्नवः स्नात्वा दत्त्वा बहुत्वा च जप्त्वा नंतफलं लभेत् युगादिपुण्यांतेषु श्राद्ध
मक्षयमुच्यते इत्यन्नश्राद्धमप्युक्तं पानीयमित्यादिना भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां शिवपूजाविधीयत इति च
तुर्दश्यां शिवस्वयं चैतिवचनात् भाद्रामायांकुशाग्रहणं हेमाद्रौ हारितः मासेन भस्वमेवावास्यातस्यादर्भोच्चयो
मतः अथातथा मास्ते दर्भो विनियोज्याः पुनः पुनः अत्रातिदेशमाह नभस्यै कादशी भूतदशाष्टिभ्यां समृद्धताः वर्षयो

न्याः कुशास्तास्वित्यादि नारदीये शुचीनभसिमाद्रेचमासेपूर्णैतिकेद्विज पितृश्राद्धानहोम.सुरार्चानंत्यमश्नु
 ते भाद्रदर्शेऽपराह्नेतिलक्षेत्रसमुद्भवान् विरिचिमतुनामंज्यहंफट्छिन्नांकुशान्द्विजः सर्वदासर्वकार्येषुयाजयेदेक
 दापरान् मंत्ररतु विरिचिनासहेत्पन्नपूरमेधिनिसर्गेज दहपापानिसर्वाणिदर्मस्वस्तिकरोमव भाद्रशुक्ल
 अतिपदाकृत्यं नारदीये भाद्रशुक्लप्रतिपदिजपेन्नाम्नांसहस्रकं व्रतमौनमथंकेचिदाहुरत्रशिवाचनं नैवेद्यंतुप
 चेन्मेर्नापोडशत्रिगुणानिच फलानिपिष्टप्रकानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशान्यानिभुज्यतेपोडशात्मना
 सौवर्णशिवमभ्यर्च्यकुंभोपरिविधानवित् तत्सर्वधेनुसहितमाचार्यार्थानिवेदयेत् इतिकृत्वाव्रतंविप्रदेवदेवरूपशू
 लिनः चतुर्दशावर्देहतेभुक्त्वाभोगानिशिवं व्रजेदिति अथभाद्रशुक्लप्रतिपदि स्कंदपुराणोक्तं महत्तमास्वर्गशि
 वव्रतं तदेवमौनव्रतमित्युच्यते इदं व्रतपूर्वविद्वयाभिवक्तव्यं तदुक्तं निर्णयास्यते ब्रह्मवैवर्ते च पूजाव्रतेषु
 सर्वेषु कर्तव्यासंमुख्यतिथिरिति मदन्तरत्नेस्कंदि नंदिकेश्वरउवाच देवकेनविधानेनव्रतपुण्यमहत्तमं कस्मिंस्ति
 श्यौतत्कर्तव्यंविधानतद्वदस्वमे स्कंदउवाच नासेमाद्रपदेशुक्तेप्रश्नेचप्रतिपत्तिर्यौ नैवेद्यंतुपचेन्मौनोपोडशत्रिगु
 णानिच फलानिपिष्टप्रकानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशैतानिदत्तव्यानिप्रयत्नतः भुज्यतेपोडशतथा
 व्रतस्यनियमाश्रयात् सौवर्णकारयेद्वेवमथाशक्त्याहिरण्यं सौवर्णकर्मपरिमितसौवर्णयटित यथाशक्तिव
 नेत्रत्रयसमायुक्तेजटामंडलमंडितं पचवक्त्रचतुर्बाहुंषडरूपंजलस्यमध्यगं त्रिशूलंयज्ञसूत्रचवहंतंदक्षिणेकरे क
 णालंकुंडिकावमिश्रित्वायाचंद्रधारिणं मंत्रास्यतेनस्तपनंकृत्वास्मरुथापयेत्ततः कुमरस्योपरिदेवेशंशुक्लवस्त्रयुगा
 न्वितं गंधपुष्पैः समभ्यर्च्यफलैर्नानाविधैस्तथा प्रसीदद्देवदेवेशचराचरजगद्गुरो दृपध्वजमहादेवानेन
 त्रायन्मोक्षमः पूजामंत्र देवस्यचपरीधानंदद्याद्धेनुंपयास्विनीं अग्नेनतुविधानेनय. कुर्याद्भ्रतमूत्तमं सरा

ज्यलभतेदेवदर्धमायुस्तथैव सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकेमहीपते भुक्तातुविविधान्भोगांस्ततः शिवपु
 रं ब्रजेत् इतिमहत्तमव्रतं अथास्यामेवस्कंदपुराणोक्तं मौनव्रतम् पार्वतीप्रश्नानंतरं ईश्वरउवाच शृणु
 देविप्रवक्ष्यामिपटुष्टोऽहं वयाधुना व्रतमेतत्पुरार्चार्णसीतयाराधयेण च अर्चयेरपिजनैः सर्वैरर्चाणैर्व्रतमुत्त
 म नभोमासेव्यतिक्रान्तेनमस्येचप्रवर्तिते नभसः श्रावणः नभस्योमाद्रपदः तौचात्रपूर्णमासी ग्रह्यौ ए
 वंकाष्ठक्रमेणैव श्रावणीपूर्णिमागता तद्दिनंप्राप्यविशेषेणैवमेतन्नैवाभिधानात् व्रतमेतत्कर्तव्यपेक्षैवदिना
 नितु एतच्छ्रुत्वाततोदेवाप्रहृष्टावाक्यमब्रवीत् पार्वत्युवाच विधानंचपुराप्रोक्तंव्रतमौनव्रतात्मकं तत्सम
 स्तंसमावक्ष्यप्रसादकुरुमेप्रभो ईश्वरवाच तद्दिनंचैवसंप्राप्यसमार्यः सहवाधवः गत्वाप्रभातसमयेस्तान्ध्रं
 जलसन्निधौ तडगोवानदीतीरेगत्वाप्रस्त्रावणेऽथवा स्नानंकार्थं तदासर्वैः शिवध्यानपरायणैः दूर्वाः पो
 ढशसंयह्यपोढशग्रंथिसंयुताः तत्सूत्रंचकरेन्यस्यस्त्रियावामेनदाक्षिणे एवंविधानं कर्तव्यं यावत्स्यात्प्रतिप
 दिनं तद्दिनंचैवसंप्राप्तिस्समाप्यैव्रतस्य तु मौनैव नयेतोयमौनोद्गोभूमपेपणं मौनैव च कर्तव्यं नैवेद्यं भोज
 नादिकं सर्वोपरकरमादाय गत्वा जलसन्निधौ स्नानकार्थं तदा तज्जित्य कर्मततः परं देवार्पमनुजाना च
 पितृणां चैव तर्पणं पश्चाद्देवाय देवेशि मन्त्रैः संपूजयेत्ततः शूलपाणेष्टपारुडञ्चद्रं चद्रविभूषणं तोयेन स्नापितो
 देवपवित्रं कुरु मांसदा देवैरुतुवंदितो धेनुः सर्वपापप्रणालिनी तत्क्षीरं स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव काम
 तोऽकामतो वापि यन्मया दुःकृतकृतं तत्सर्वं विलयं यातु दध्नः स्नानेन मे शिव रसानामुत्तमं त्वज्यं देवानां च सदा प्रियं ते न
 रं वत्सपितो देव नित्यं किं त्रिप्रदो भव यस्योच्चारणमात्रेण तृप्तिं याति पितामहः मधुना स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव
 यमलोकमप्यत्र रतः शरणं यातः शिव खड्गस्नानेन देवेश मां कुरु ज्वरं च मानुषं यस्य दर्शनमात्रेण शुद्धिमायाति

जामितं तेनैवातमतोयेनस्तत्तात्तद्विहिप्रियध्रुवम् सुगांधिचंदनैर्द्वक्कुमेनसमन्वितैः शर्चितोसिमयाभक्त्याशितलोफ
 प्रदीपय श्रक्षयान्वधपुत्रादिज्ञानचैवातिवाङ्मन. श्रनेचैवाक्षयलोकमक्षतरैर्यितः कुरु सतान. पारिजातश्रयेचा
 न्येसुरपादयाः तेषांपुष्पैर्मयादेवः सुंदरोगांधवान्शुचिः ईषिततेमवरैर्देहिपरत्रयशुभांगानि शुद्धशुक्लावरव
 र्तिराक्षयेनचसमन्विता दीपवार्तिप्रदानेनप्रीतः स्यादीश्वरोमम समन्त्रमयादत्तं देवानां वसदाप्रिय तेनैवा
 त्रप्रदानेनसुप्रीतोवरदोभव शाखाप्रशाखाचसिताचद्वर्वास्तिरभूताधरणीतलेयथा ममापि सतानवरंनया
 क्षयकुरुष्वदूर्वाशिवपूजनेन नानाविधफलंमुख्यसपुष्पाक्षतचंदनं मत्तयापरमयादत्तं गृह्णातुं सुरेश्वर ज
 न्मजन्मतिरेष्वेवभावाभावेनयत्कृतं क्षतव्यं देवतत्सर्वशमोत्वांशरणगतः एतत्सर्वं नमौनेनशुद्धोभूत्यासमाहितः शि
 वपूजाप्रकुर्वाणः कृतकृत्योभवेन्नरः एवंसंपूजयविधिनानासंकल्प. क्रियतेततः सदासपन्नपूजायां प्रीयतांममशंकरः सं
 प्रीतोभवदेवेशभक्तिग्राह्यसदाचितः एवंपंचासुतस्तानयः कारयतिमानवः श्राजन्मोपाजितरूपापानुच्यतेनाज
 संशयः विभागेनप्रदातव्यब्राह्मणायशेवायच आत्मनाचैवभोक्तव्यपकांतंविधिवच्छुभं एवंक्रमेणकर्तव्यस
 हृष्टजनवांधवै. व्रतिनाहितकामार्थद्विजामोऽन्याः सदाश्रिणाः दातव्यंप्रीतिपूर्वणयचेताछिद्रकं जं ततश्चशिवपू
 जादिभावाभावेनयत्कृतं तत्सर्वमपूर्णैरुपाद्धर्मकामार्थसाधनं पूजयेन्नप्रदहेतत्सर्वकामप्रदं व्रत एतत्सर्वमया
 रूपातत्त्वदमेप्रीतिपूर्वकं श्रुतमात्रेणदेवेशिसर्वपापैः प्रमुच्यते इतिमौनव्रतम् ॥ ॥

भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपविधातृपूजा नारदीये भाद्रशुक्लद्वितीयायां शक्ररूपजगद्धिषे पूजयित्वा विधाने
 नसर्वकतुफलंलभेत् भविष्यपुराणे भाद्रशुक्लतृतीयामधिकृत्योक्तं माघेभाद्रपदेवापिस्त्रीणांन्याः प्रचक्षते गुडपू
 यारतुदातव्यामासिभाद्रपदेतथा तृतीयायापायसंवावासुदेवस्यतुष्टये इयंमन्त्र्यंतरादिः भारते यामन्वाय

चुगाद्याश्रुतिथयस्तासुमानवः स्नात्वा दत्तयाचहत्वा च जपत्वा चानृत्यमश्नुते ॥ अथास्यां हरितालव्रतं नारदी
 ये भाद्रशुक्लतृतीयाया व्रतवै हरितालिकं कूर्मार्द्रस्य विधानेन पाद्यार्घ्याचमपूर्वकम् ततस्तुकांचने पात्रे
 राजतेवापितायके वैष्णवमृगमेवपि श्राण्यान्नं सदाक्षिणं सफलंच सवस्त्रं च द्विजाय प्रतिपादयेत् तदंते पार
 एकुर्यादिति ध्वजनैः सह एकत्र व्रतानारीभुक्ता भोगान्मनोरमान् व्रतस्यास्य प्रभावेण गौर्याः सहचरी
 भवेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि पांडश दत्तव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्धेभ्यो विप्रव
 र्धेभ्यो दक्षिणा च प्रयत्नतः भूयसींचतते दद्याद्विभेभ्यो देवितुष्टने एव याकुरुते नारी व्रतसौभाग्यवर्द्धनं सातु दे
 वी प्रसादेन सौभाग्यं लभते शुभं यदा तृतीयाभाद्रेतुहस्तक्षं संहिता भवेत् ब्रह्मगौरीव्रतं नाम स मुहूर्तशौरीरेणा धर्म
 एव हरिणावेति बोध्यं तथा कोटीश्वरं नाम व्रतं शोकापि नाकिना लक्षेश्वरीति चतथा तद्विधानमद्योच्यते अस्या
 व्रतं तु स ग्राह्याय वद्वर्पंच तुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं वर्षैर्षुत नारद अस्त्रं दानां तिलानां तु तडुलानां च नारद ल
 क्ष्मेकविशोभ्या दक्षिणेत्पयसि संश्रुते तत्पक्वेन विनिर्माणे देवो मातुं सुयोगनां प्रकरैर्गंधपुष्पाणा पुष्पमाला विभ
 पितां संस्थाप्य पार्वतीं तत्र पूजयेद्भक्तिभावातः गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैस्तथानैवेद्यविस्तरैः विविधैश्च फलैर्विप्रनमस्क
 र्यक्षमापयेत् सतो विसर्जयेद्दर्वान्जलमभ्येचदक्षिणां दद्याद्विधिविभेभ्यो भुंजीयाच्च परेऽहनि इति ते काथित
 विप्रलक्षकोटीश्वरीव्रतं गौरीलोकं प्रयात्यंते व्रतस्यास्य प्रभावातः श्रुतो स्यात् तृतीयायां गौरीदैवत्वं इति ते काथित
 तुष्टयमुक् ॥ हरितालिकाव्रतं ॥ हरतगौरीव्रतम् ॥ कोटीश्वरीव्रतम् लक्षेश्वरीव्रतं च ॥ तत्र
 शिष्टपरिहर्षितं - हरितालिकाव्रतं तच्च परविद्यायां कार्यं मुहुर्ते मात्रसत्त्वेऽपि दिने गौरीव्रतं परैरिति साध्यां किः

आध्यामयुश्रावणिकाक ज्जलीहरितालिका चतुर्थीमिश्रितास्त्रीमि दिवानकेविधीयते तृतीयानभसः शु
 क्कामयुश्रावणिकारसृता रभारुपावर्जयित्वातुतृतीयां द्विजसत्तमः अन्येषुसर्वकार्थेषुगणयुकाप्रशस्यत इति
 ब्रह्मवैवर्तात् द्वितीययातुयाविद्धातृतीयानकदाचन कर्तव्यासूरिभिरतातधर्मकामार्थतर्पणैः विहायैकातु
 रंभारुपांतृतीयापुण्यवाद्धैनीमितिरुकादेर्केर्द्धीयाविद्धनिषेधप्रयोजकश्चात्र द्वितीयोनविमुहूर्तकः किंतुकला
 काधारमकोपि तदुक्तं रुकादे कलाकाषादिमांत्राद्वितीयासंप्रदश्यते सातृतीयानकर्तव्याकर्तव्यागणसमुते
 ति अतएव स्वल्पापि तृतीयाचतुर्थ्याभ्यांचालपेधप्रयुक्तोनिषेधोगौरात्रतविषयः विहायैकातुरभारुपांमितिपठ्यु
 दासेनत्वेतत्सदृशानामेवव्रतांतराणांप्रतीतेः इयमन्वादिः भाद्रस्पकज्जलीकृष्णाशुक्लाचहरितालिकेतिदिवो
 दासोदाहृतवचनान् अथहरितालिकाव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यममसमस्तपापक्षयार्थसत्तजन्मारोग्यसौ
 भाग्यादिदृढयेउमामहेश्वरसायुज्यतासिद्धयैहरितालिकाव्रतमहंकरिष्य तत्रादौ गौरायुक्तमहेश्वरं संपूजयिष्ये ॥
 अथध्यान पीतकौशेयवसनंहेमाम्भकमलासनं भक्तानांवरदंगैरिसिंशिवांचितयान्महम् १ मंदारमाला
 कुलितालकापैकपालमालाकिंतोश्वराय दिव्यांवरायैवादिगंभरायनमः शिवायैचनमः शिवाय २ इ
 तिध्यात्वा ॥ देवदेविसमागच्छप्रार्थयेहेजगन्मये इमांसयाकृतांपूजां गृहाणसुरसत्तमे शिवगौरभ्यांनम
 इत्यावाहन ॥ भवानिह्वंमहादेवि सर्वसौभाग्यदायिके अनेकरत्नसंयुक्तमासनंपरिगृह्यतां इत्यासनम् ॥
 सुचारुशीतलंदिवंवनानांघाधिवासिवं पाद्यंगृहाणदेवेशिमहादेविनमोस्तुते पाद्यम् ॥ श्रीपार्वतिमहामागे
 शंकरत्रिपदादिनि अर्घ्यंगृहाणकल्याणिभर्मासहपतिव्रते इत्यर्घ्यम् ॥ १ गगजालंसमानीतंसुवर्णकलशोरुच्यतं
 प्राच्यम्यतामहाभगेरुद्रेणसहितेऽनये इत्याचमनम् ॥ गगासरस्वतीरेवाकावेरीनर्मदाजलैः स्नापितासिमया

देवि सदाशांतिं प्रयच्छ मे स्नानम् ॥ आप्यायस्वेति पयः दधिक्रावणेति दधि घृतमिति घृतं मधुवातेति मधु
 स्वादुपवेति शर्करा पंचामृतसमानितं पयोदाधिघृतं मधु शर्करांजलसंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां पंचामृतस्ना
 नं वरुणस्येति शुद्धस्नानं हरिद्रासर्पपद्मैरुद्धर्तनं पुनराचमनं शिवगौराभ्यां नमः सर्वसत्त्वाधि
 के स्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते देवि वाससी पश्यिह्यतां वस्त्रम् कर्पूरागुरुसंघृष्टं कुंमादीसमन्वि
 तं करुणारिकासमायुक्तं चंद्रनं प्रतिगृह्यतां गंधम् रंजिताः कुंकुमाद्येन अक्षताश्चातिशोभनाः ममैषां
 देवि दानेन प्रसन्ना भव सर्वदा अक्षताः मल्लिकावकुलचंपकपाटला पुन्नागजातिकरवोररसालपुष्पैः विलम्ब
 वालतुलसीदलमालिकाभिस्त्वां पूजयामि जगदीश्वर मे प्रसीद पुष्पाणि देवद्वन्द्वमरसोद्भूतः कृष्णगुरुसमन्वितः
 श्रान्तिं तोषं मया धूपो मयानि प्रतिगृह्यतां धूपः त्वज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उत्तमं आरमज्योतिः परं
 धाम दीपोऽथ प्रतिगृह्यतां नैवेद्यम् पुनराचमनं श्रीशिवारभ्यां नमः मलयाचलसंभूतं कर्पूरैः लालवर्णादि तांबूलदलसंयुतं क
 रोद्धर्तनं कंचारगृह्यतां जगदीश्वर करोद्धर्तनं इदं फलमिति फलं कर्पूरैः लालवर्णादि तांबूलदलसंयुतं क्रमु
 कस्य फलदेवितं ब्रूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगोमैति दक्षिणाद्रव्यं वज्रमाणिक्यपद्मैर्दूर्यमुद्राविदुममंदि
 तं पुष्परागसमायुक्तं कंचनं प्रतिगृह्यतां सुवर्णमन्त्रपुष्पं चंद्रादित्यौ च परणीविषुदक्षिरतथैव च त्वमेव स
 र्वतेजांसि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यतां नीराजनं अचामपूजा उमायै नमः गौर्दयै नमः जगद्धात्र्यै नमः ज
 गत्प्रतिषाधै नमः शान्तिरूपिण्यै नमः हराय नमः महेश्वराय नमः शंभवे नमः शूलपाणये नमः पिना
 कधृते नमः शिवाय नमः पशुपते नमः महादेवाय नमः इति पुष्पांजलयः यान्तिकानि च पापानि
 जन्मान्तरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यंति प्रदक्षिणपदे पदे इति प्रदक्षिणा ॥ अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं

मम तस्माच्छरण्यमवेतरक्षमांपरमेश्वरि इति नमस्कारः ततो दीक्ष्य पाञ्चरथं वायनं दद्यात् अन्नं सौवर्णं च
रथं फलवत्सदक्षिणं वायनं गौरि विप्राय ददामि प्रीतिं येतव सौभाग्यं श्रेष्ठकामाना सर्वसंपत्समृद्धये गौ
री गिरिशतुष्यर्थं वायनं ते ददाम्यहं प्रतिग्रह्य द्द्विजश्रेष्ठसंपूर्णफलदायक स्वप्नसादारसुरश्रेष्ठमुच्येह सर्वपात
कात् इति वायनदानं आचार्याय च गान्ध्या रसवरसांच पयास्विनीं शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्भक्तसंपूर्णहेतवे अथो
पवासनिवेदनं निराहारोद्यदेव शउमकातजगद्गुरो भोक्ष्यामि श्वेजगतायास्मिन्हरितालिकाव्रते कथां श्रु
त्वा तदन्तरप्रतिमदानं अथ कथा नारायणं नमस्कृत्य सूत उवाच मदारमालाकुलितालकायै कपालमा
लांकितेशेखराय दिव्यांबरयै च दिगंबराय नमः शिवायै च नमः शिवाय कैलासाशिखरसिनि गौरीपप्रच्छ शक
रं प्रपन्नास्मि जगन्नाथ तथैव ब्रूहि मम प्रभो केन व्रतप्रभावेण तपोदानेन शंकर अनादिमध्यनिधनो भर्ता त्वं ज
गतः प्रभुः मया प्राप्नोसि देवेश न जनेतस्सदा शिव कथय स्वप्नसादेन यद्यहं तव वल्लभा ईश्वर- शृणु
देवि प्रवक्ष्यामि तव प्रेव्रतमुत्तमं येन व्रतप्रभावेण श्राप्तमर्द्धासनं प्रिये यद्गुह्यं मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये यथा
चोद्दिगणेषु च द्रोप्रहाणां भानुरेव च वर्णानां तु यथा विप्रो देवानां विष्णुरुत्तमः नदीनां तु यथा गंगापुराणां तु भारतं
वेदानां तु यथा सामर्द्धद्वियाणां मनोयथा पुराणवेदसर्वस्वमागमेषु यथोदितं तदेकाग्रेण मनसा शृणु भेदं सनातनं
येन पुण्यप्रभावेण श्राप्तमर्द्धासनं मम तत्सर्वं कथयिष्यामि त्वमम प्रेयसीयतः भोद्रेमासि सिते पक्षे तृतीयाहरतसो
मयुक् तदनुष्ठानमात्रेण सर्वोक्तकामानवाप्नुयात् शृणु पूर्वयथा देवि त्वया तत्सुयामनुष्ठितम् तत्सर्वं कथयिष्यामि
यथा ह्युक्तं हिमाचले ॥ पर्वत्युवाच ॥ कथं पूर्वमया चोर्ध्वं व्रतानां मुत्तमव्रतं तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकारा
हृष्यज ईश्वर उवाच नानाप्राक्षिणोर्ध्वको नानास्यगतिं वेदित यन्ने देवाः सगर्वा सिद्धचारणगुह्यका-

विहरति यथासौ रूपं गंधर्वा गीत तत्पराः रफाटिकैः कांचनेः शुभे नाणिवेदुर्धमापितैः भुजौल्लसन्निवाकाशं सुद-
 ठो मंदरो यथा हिमेनापूरितः सर्वो गंगाध्वजनि विराजितैः नृवंद्यपरस्मिन् यत्र शोभमानो नरोत्थरः तत्र वंशवर्ति-
 वात्ये आचरती महत्तपः द्वादशाब्दानि देवे शिषुमपानमधोमुखो भूत्वा त्यपतिरिद्रेव वंद्यराधन तत्परा संवत्सर चतुः-
 पट्टपद्मं पूर्णानंदं च या दृष्ट्वा तातं स्तुते कष्टं दुःखिता श्रितो भूशः कस्मै देया मया कन्या पार्ष्णिता तुरोऽभवत् इत्येवं
 चितया विष्टे देवार्पितं रदोऽभ्यगात् पांथा धर्माचमनादीनि न रदाय ददौ गिरिः सुखासनं गतं तं तु हिमवानिदमब्रवीत्
 हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्वांमिन् वंदस्व मुनिसत्तन महाभागे न संप्राप्तं वदोपागमनं प्रभो अथ मे सफलं ज-
 न्य अथ मे सफलाः क्रियाः गतं याया जडत्वं मे यज्जातं तव दर्शनं गतायमानसी चेति यथाहं दुःखिता
 भूश कन्यारत्नमिदं कस्मै देयं त हि मे मुने नारद उवाच शृणु शैलद्रमदाकयं विष्णुना ज्ञे पितो ह्यहं यो
 नयं यो न्ययि दातव्यं कन्यारत्नमिदं च या वांस्तु देवसमो नास्ति ब्रह्मसूयं शिशोऽपि चतुर्वर्गप्रदं श्रेयवदीयतां मम
 संमतं हिमवानुवाच वासुदेवसमो देवः कन्यां प्रार्थयते यदि तस्मै न देयामया कन्या त्वदागमनं गौरवात् इ-
 त्येवंगदितं श्रुत्वा वैकुण्ठनादो ययौ शीतः शीतो वरपरशं खचक्रादावरं चतुर्भुजं वासुदेवं नमस्कृत्याभ्यभाषत
 नारद उवाच शृणु देवि विवाहार्थं गतं वंशैलजाप्रति तेन दत्तं प्रतिग्राह्यं कन्यारत्नं तं सुशोभनं हिमवांस्तुत
 दां गौरो मवाचा गीवर्धितः दत्तासित्त्वं मया देवि देवाय गरुडध्वजे श्रुत्वा वाक्यं पितुर्देवी सख्या सा दैवनांतरं गता
 ह्यनशनं कृत्वा तपस्तप्तु सुदुःखिता सख्युवाच किमर्थं न गपुजि वंदुःखि तातप्यसे पुनः कोवाको
 मो भिलषितः सखि जनेन वै शुभे पार्वत्युवाच साखि शृणु महान् कामि मनसा र्वितो मया अंतरेन तप
 सा कसिं प्राप्य ते मादशैः खलु अतो मया सह पुन श्रुत्वा त्वपंतं वनांतरे सख्युवाच कोवाकामो भिलषितो यो तपेन

तपसातरैः नप्राप्यतेतमेव्राहे उपायंचितयामिवै ॥ पार्वत्युवाच ॥ कैलासाशिखरासीनदेवदेवंदृषध्वजम्
भर्तृत्वेनैवमनसाकामयेहेनसंशयः सोपकामोमहानयमेतातेनकृतोऽप्यथा तरमादेहपरित्यागंकरि
येपहेनसंशयः पार्वत्यवचनश्रुत्वासखीवचनमब्रवीत् नगपुत्रिमहद्ग्राभ्यंप्रार्थताविष्णुनायतः संसेव्योदै
वतैः सर्वं भेहेद्रादिपुरोगमैः यस्मैकगुणलेशेनगुणवंतोभवतिहि सगुणानामनंतत्वादनंतद्विधतिविश्रुतःदेवा
नांकन्यकाभेद्वत्कर्त्यांचिष्टदेवतां संपूजयितुमिच्छतिप्रार्थयतिदिवानिशंश्रतिभाभयवशाद्देविमाहिष्यप्राप्यतेयथा
किंचत्प्रापायसंत्यक्ताभिक्षार्थंगमयतेन्यतः प्राप्यापिकामदेवप्राप्यतेकामदाहकः श्रितिकाचित्काचिद्रम्या
त्रिलोक्यांत्वादिनाप्रिये नरोत्तमायदत्तासितवपित्राशुभंकृतं माशोचस्वनिवर्त्तस्वजानासित्वगुणांस्तयोः
स्वामितारयथकेनत्वंशृणुष्वैकमनानये किरिटीकेशवोनिर्त्यंजटीमृत्पुंजयोऽनघे केशवः सुमुखोभद्रे सचर्भाम
मुखः सदा सुपांकिरत्नदत्तश्चविपंकिर्दोषदृष्टकः रत्नकुडलवान्निविष्णुर्नागकुडलवान्निशवः विष्णुः कमल
नेत्रश्च ज्वलन्नेत्रः सदाशिवः चतुर्भुजधरोविष्णुः सर्वैदशभुजोमहान् श्रीवत्सलंछनोविष्णुः शिवस्य
ब्रह्मणःशिरः पातांबरधरोविष्णुः सचचर्भामवरः सदा पद्मपाणिर्धुवाविष्णुः सवृद्धः शूलपाणिधृक्
अभ्यलानपद्मनालःस मुंडमालाप्रियः सच कंठेऽस्यकौस्तुभंरत्नं तस्यकठेविपंसदा वाहनंगरुडोयस्य
जरठोत्ताशि वरस्यच शेषपर्वकाशार्थोस चिताभस्मशयः सच गंधर्वध्वनिनाहृष्टो भूतानांरोदनेनसः वि
ष्णुर्भोगीचयोगीच कथकामयसेशिवं पार्वत्युवाच नजानासिविम्बूढोत्तयोनिनंशूलपाणिनं यस्याज्ञासाधको
विष्णुस्त्रिलोकोपातिनान्यथा राजसेनस्वरूपेणब्रह्मासृष्टिविधातिव तामसेनस्वरूपेणरुद्रोतिसकलरूपा गु
णानात्तस्यवैशिष्ट्यं महत्त्ववैज्ञिकः शुभं यस्याज्ञावशगोभूत्वा विष्णुः पृथ्वीदधारवै पुनः समूकरां

भूत्वा तां च दत्ते दधारवै यद्वतान्भुजते भोगान् विष्णुर्भोगीति कथ्यते सहस्रकमलैः पूर्वं विष्णुना राधितः शिवः
 वैकुण्ठसंश्रयतेज रतेन दत्तं निजं क्षणात् इंद्रादीनां तु यो दाता स देवो न श्रुतस्त्वया यद्वतं तन्नराऽप्यंतु इंद्राद्याभुज
 ते सुखं कुबरेणापि महती श्रीरावासावराजने वरुणेन जले शृङ्खलं शेषः पातालसंस्थितः सूर्यरत्नपतिर्भीत्या वैवा
 युर्वाति दिवानिशं यमः संयमनी शत्वं तं देवं किं न वेत्स्यसि यस्यां ज्ञया स्वकाले च मे वा वर्षाति सर्वतः पावकः स
 र्वदेवानां वदनं वर्तते न मे पितरः पितृलोकत्वं मरिचता पर्वते न्वरः चंद्रो ह्युडुगणेशः चं स मुद्रैर्वै गभीरतां सोमः
 प्रायोपधी शत्वं चंदनश्च सुगंधितां यस्यां ज्ञया स्वकाले पि भवत्प्रादेशावर्तनः दृष्टिः शतं च यमंश्च स्वकाले च ग
 मागमं शक्राद्याश्च पितृदिक्पालाः स्वादिशं पालयंति ते ये पुंरुत्पे पुं पदे वा यो जितास्ते तु तत्पराः अन्यथा
 करुणेतो पांसच दडं विधास्यति परात्परः सर्वदेवो निर्गुणः सगुणोऽपि वा निराकारश्च साकारो योगिभोगी
 स एव च केवलो निर्गुणः साक्षी क्षरश्चाक्षर एव च को वेद तस्य तद्रूपं यद्वत्सिति प्रचक्षते ब्रह्माद्या देवताः सर्वा
 ऋषयश्च तपोधनाः योगिनो ज्ञाननिष्ठा ये यदर्थात्पदं धनः तेषु तस्य न जानांति स्वरूपं सखि शूलिनः श्रुत
 रतं कामेय हे वै विपतिपतिता शुभे ॥ सस्युवाच ॥ सस्यकामो भिलषितस्त्वदर्थं त्यज जीवितं यत्र वै नि
 श्रिता बुद्धिः सकामो भवति ध्रुवं ममापि च महद्ग्राह्यं यत्तत्स्वकर्मकारिका किंचिद्विज्ञप्तुं भिच्छामि त्वया चेच्छ्रूयते व
 चः श्रविका पूजनं कर्तुं नमया कामदं श्रुतं तवेष्टद्वान्या देवी सापि पूज्या प्रयत्नतः तदिष्यन्ननुग्रहं देवि मयि प्र
 तिरनुत्तमा श्रुत्वा दाता मन्त्रेण निरूप्य सफलतां नय करिष्याम्यहमप्येतद्गौरव्याः पूजनमुत्तमं तथैविसंमतं
 कृत्वा याता यत्र महान्नं पिता निरक्षयमासास हि मवां रतां यद्देष्टुं केन नो ता नुसा पुत्रा देवदानव किन्नरैः सत्यं
 कृतं च ऋषये किं दास्ये गच्छन्ने इत्येवं चितया विष्टो मूर्छितो निपपातह हाहा कृत्वा तालोका प्रधां गतिं न

रिशतिः प्रागव्यमुनयः सर्वे पप्रच्छुरतंहिमात्पुं किमर्थं भूर्भुवः प्रातः कथयस्व हृदि स्थितम् ॥ हिमवान्
 वाच च दर्शयः स्वतः प्रातः कन्यारत्नं हतं मम दृष्टवाक्यलसर्पेण सिंहव्याघ्रेण गहता पतितः शोकसंत
 तोयात् नैव यथातरुः निर्गतो गिरिराजस्तदुद्विष्टश्च पथे गराया विपिनयोर्मसिहशार्दूलसंकुलं व्याघ्रैः सिंह
 श्वमल्लैर्कर्मभ्यनर्भैर्हगजैः तस्मिन्वने महाघोरे गत्वा तां सखिभिर्धुतां, दृष्ट्वा तत्र नदीरन्वावनमृधे गृहातरे उप
 विष्टास्त्रिभिः सार्द्धं गङ्गाहारविबीजिता सस्थाप्य बालुकापिठं पार्वत्या सहितमम हरतनत्रक्षत्रशंयु कामासिभद्र
 सिताजया तत्रायाधेनगीतिनरावोजागरणकृतं तेन व्रतप्रभावेण आसन्नं चलितं मम प्रातोर्द्वेवितत्रैव यन्त्रं सखि
 निः सह करोमि मन्त्रार्थमन्त्रगंधादिलेपनं गुरुषु दिष्टमर्गेण तेन तुष्टे भूय मुदा प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहि मन्त्राप्रो
 कवरानने ॥ पार्वत्युवाच ॥ प्रसन्नोऽसि यदा देवदत्तस्वमनसोऽपि सतं सर्वज्ञस्व न च ज्ञातां कंचिदस्ति महीतले ॥
 महर्देव उवाच ॥ ब्रह्मभर्ता भवेयं वैदिते होतः कृतं व्रतं तत्राप्यस्य सितस्वसुभगेन लुप्य मम दर्शनं व्रतमेतत्करिष्यं
 तिवानार्थो दृढमानसाः प्राप्यापि सकलान्कामान् युज्येत ब्रह्मणा सह इत्युक्त्वा च ततो देविकैलासमहभागतः ततः
 प्रभातसमये नद्यामेव विमुञ्च्यतां पारणतुनतः कंठाय त्रासं वनमभ्यर्च्य पुनरुतत्रैव सुप्तोऽसि मरुत्याः सार्द्धं सूरि
 तटं हिमवानपि तत्रैव संप्राप्तस्त्वं द्वेपणात् पश्यन् मयैव तुर्दक्षश्च पानविधिर्भूतः सुप्तं दृढेन दतीरेदूरतः क
 न्यकाद्वयं उरथाप्योस्संगमानी यरुदंतीत्यामुवाच ह सिंहव्याघ्रादिभिर्जुष्टसेवितं हि महावनं पुत्रिप्राता किमर्थं
 त्वं श्रियं किं कस्याणि श्रीपार्वत्युवाच शृणु तात मया ज्ञातं त्वं मदारुणसिञ्जालिने तदन्यथा कृतं तातेनाहं वन
 मागता तथेष्टु कं हि मवता त्वमानीता गृहं प्रति तेनाप्युक्त्वा हं दिवि विवाहार्थं नवयासह ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
 किंकर्तव्यगिरिणा तत्राविवाहो भूदकथमम त्वया चार्किकेन नाथ श्रोतुमिच्छामि विसरता ॥ श्रीनिहादेव उवाच ॥

ऋषयः सप्तभेदे वि वदथे प्रपितामया दृष्टस्तेन गाराजेन प्रपच्छमुदितानान् कुत आगमनं जातं भवतां ज्ञानच
 क्षुभा अन्यथा महता प्राप्तिर्जडानां वैकथ्य भवेत् ऋषय ऊचुः न गाराज वयता वच्छकरा ज्ञा वि गधि नः त्वत्समी
 पेत्त कन्यार्थदीयतां यदितरोचते ॥ गिरिस्वाच ॥ महादेवो यदा मत्तः कन्यां प्रार्थयते तदा कन्यया च
 कृतसम्पत्कथदर्थे दुश्चरतपः अतस्तेन प्रसादोऽस्याः कर्तव्यः शूलपाणिना ऋषिभिर्गीयते निर्व्यसदेवो भ
 क्तवत्सलः इति श्रुत्वा गता विप्रामहादेव रयसनिधौ तद्वृत्तं तन्मम कर्म आ जगाम महेश्वरः आजगमु रनत्रवै
 सर्वदेवा इन्द्रपुरोगमाः पातालादागतः शेषः क्षीराब्धशयनादिभुः यत्र तत्र स्थिता देवा गंधर्वाः सि
 ङ्घचारणाः ते तत्स्थानात्समाजग्मु रतन्महोत्सवसंश्रमाः विष्णुना च वृत्तञ्जयं शतशालाकजं इंद्रो वै चा
 मरे दिव्ये कुबेरः कौशधारकः स्वफणामणिभिः शेषो दीपमाला विभर्तिसः सहस्रयोजनायामितेना क
 रिमुमंडप एकस्तंभमयं प्रोक्तं योजनानां शताधिकं ब्रह्माद्या देवताः सर्वे भञ्जशिपमर्चकरन् जयशब्दकृतो देवा ऋष
 यश्च तपोधनाः नृचंत्यप्सरसस्तत्र गंधर्वा ललितं जगुः वाद्यानां स्वनिर्तने धोमं दमं दं च गर्जति विकिरंश्च चतुर्दिक्षु न
 पारकुसुमानिसः देवकन्यानां गकन्या लज्जैरुत्कृतमंगलाः सरस्वतीरमदा देर्वा शच्ययाद्या देवता लिपः स्वर्णपात्रे नि
 धाया शुपुष्पचंदनमक्षतान् दधिदूर्वा चासिद्धार्थं हरिद्रारत्नदीपिकां नाराज तं प्रकुर्वति गिरिजायाः शिवस्य च पुष्प
 टाटिप्रकुर्वति देवाः सव्यापसव्यतः महोत्सवः प्रवृत्तो भूद्वि मालय गिरौ तथा गिरिणा च तदा तस्मै दत्तं जामातृ तोपकं
 गजानां दशसाहस्रमश्वानां निपुतं तथा अनर्घान्यपि रत्नानि ददौ तस्मै गिरिश्वरः सुकानां दशकोटयश्च दशकोटय
 श्वविद्धुमाः हरिर्कंदशकोटयस्तु पारिवर्हदौ गिरिः अस्त्रयाताश्च वैदास्यो मत्तः स तुष्टिकारिकाः मैना कस्तुरिप्रया
 र्थवै गिरिणा प्रपिताम्यं ए गिरिजया सा देकैलासमहमागतः आगत्य दैवतान् सर्वान् स्वे स्वे स्थिते समं दिशम्

शिवउवाच ॥ तेनव्रतप्रभावेणसौभाग्यमतुलत्वया प्राप्तमर्द्धासनंदंविसाधितंसुमहत्तरं अथारभ्यव्रतदेविनक
 स्यापनिवेदितं यद्गोप्यपरमदेवियज्ञोक्तंकरुण्यचिन्मया तदुक्तंत्वत्सर्भापंतुत्वत्सौभाग्यविमोहनात् व्रतराज
 रुयनामापिशृणुदेवियथाऽभवत् आलिभिर्हरितायस्मात्तस्मात्साहारितालिका पार्वत्युवाच केनपूर्वकृतनाम
 विधिचारस्यवदप्रभो किंपुर्यंकिंफलंचारुण्यकैश्वरीक्रियतेनरैः ॥ महर्देवउवाच ॥ शृणुदेविविधिं
 यद्व्येनारीणांव्रतमुत्तमं कर्तव्यंतुप्रयत्नेनयदिसौभाग्यमिच्छति तौरणादिवकर्तव्यंकदलीरतंभमंडितं
 आच्छाद्यपटवस्त्रैर्वानानावर्णविविचित्रकैः वंदनानिसुगंधीनिलपयेद्गहमंडपे शंखभेरीमृदंगैश्चवादित्रैर्वहुनिः
 स्वनैः नानाभंगलचारस्तुक्तकर्तव्योममसद्धानि रथापयेत्प्रातिमांतत्रपार्वत्यासहितांमम पूजयेद्बहुभिः पुष्पैर्भा
 धधूपैर्मनोहरैः नानाकारैश्चनैवेधैर्नानाभक्ष्योपचारकैः नानोषहरातांबूलैरुपवासप्रजगारैः नारिकेलैः पु
 गफलैर्दाडिमैः कनकादिभिः वीजपूरैः सनारंगैरन्यैर्ऋतुभैरुतथा - कालदेशोद्भवैः सर्वैः फलैश्चविविधैः
 शुभैः गन्धपुष्पैरुतथादीपैर्भञ्जणानेनपूजयेत् नमः शिवायशांतायपंचवक्त्रायशूलिने नंदिर्भंगिमहाकाल
 गणयुक्तायशंभवे शिवायैहरकांतायैप्रकृत्यैसुष्ठेहैतवै शिवायैसर्वभंगरूपेणशिवरूपेजगन्मये शिवेकत्वात्
 देवितयंशिवरूपेनमोत्तमः शिवरूपेनमस्तुभ्यंशिवायैसततंनमःनमस्तेब्रह्मरूपिणैयजगद्वाज्यैनमोनमः संसारभ
 यसेतापात्राहिमांसिहवाहिनि येनकामेनदेवित्वंपूजितासिमयेश्वरि राडंयसौभाग्यसंपत्तिदेहिमामवपार्वति पूर्वो
 केनविधानेनपूजयेद्दुमयासह कथांश्रुत्वैकचित्तेनदयादत्तानिभूरिशः आचार्यायप्रदातव्यपुत्रपुत्रेणैव
 न्येपांदायतेदानंस्त्रीणांवाभूपणादिक ततोवाचेनर्गतेनतानिशाकौतुकादिना नयेदत्तंद्रितादेवियदिसौभाग्यमिच्छ
 ति तस्मिन्नहन्निपातारोभोजनकुरुतेयदि ससत्जनमभवेद्वैद्यवैद्यपचपुनः पुनः दारिद्र्यपुत्रपुत्रोक्तचककेश -

दुःखमोभिर्ना पतेरसानरकेधो नोपवासं करोति या कांचनं राजतं तां ध्वेणुजं वापि मृन्मयं संपुटीकृत्य तन्मये फ
 ला निविधायानिव हरिद्राकुंकुमैव श्रजनादिप्रकल्पयेत् वस्त्राणामरणादीनि तांबूलं सहिरण्यकं कृत्वा सं
 छाद्य वस्त्रेण प्रदद्याद्वा ह्यणस्त्रियै प्रसिध्यै तद्वेदो देशात्तदेव स्वशक्तितः दत्त्वानेन विधानेन पारणतदनंतरं एवं
 विधिं याकुरुते च नारी भर्ता समं सारमते सुखेन विनाशकाले ममतुल्य रूपं सायुज्यमुक्तिं लभते सुखं न श्रवणेन धसहज्या
 णिवाजपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्पुण्यं लभते नरः एतत्ते कथितं देवि विधानसमरहरण्यकं कोटियज्ञक
 तंपुण्यमस्यानुष्ठानमात्रतः इति भविष्योत्तरपुराणे हरितालिकाव्रतं श्रयोद्यापनं ॥ पार्वत्युवाच उद्याप
 नविधिं ब्रूहि तर्तीयायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ॥ महादेव उवाच ॥ उद्याप
 नविधिं वक्ष्ये येन सांगं फलं लभेत् प्राप्ते भाद्रपदे मासि तृतीयाहस्तसोमयुक् तस्यां रात्रौ प्रयत्नेन यथोक्तं सर्वमा
 चरेत् सर्वतोभद्रसंज्ञं धालिगतो भद्रमेव च कारयेद्द्विधिवद्देवि मंडलस्य प्रपूजनं तस्याग्रे स्यापयेत्कुम्भं त्रणच्छिद्र
 विवर्जितं तस्यापरिन्ध्यसंक्षेपं पार्वत्यासहितं शिवं वज्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूर्ववत्पूजनं चरेत् ततः प्रभातसमये
 पुष्पान्पुष्पाणि मंत्रयेत् कश्चित्तु पौडशाद्विजयुग्मांश्च प्रकान्नाद्यैश्च पूजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि
 पौडशैर्युक्तं तच्छकपरातयाज्ञेयं आचार्यवरयेत्तत्र चतुर्भिर्ब्राह्मणैः सह रथं ढिलेन प्रकर्तव्यं हस्तमात्रं मुशोभन
 ततो होमं प्रकुर्वीत घृतदूर्वांसमिति लैः पृथक् पृथक् शतं कृत्वा मंत्रेण जातवेदसे पातयित्वा वसोधारिणं पुनः पूजन
 माचरेत् नमः प्रणतपालाय नमः कैलासवासिने नमो वेदांतवेद्याय उमादेहार्द्धधारिणे उत्पत्तिस्थितिं
 हारकं त्रैलोक्येन मोडस्तुते येन कभिन्मदेव पूजितश्चोमया सह व्रतं संपूर्णं तां यातुं च प्रसादाज्जगद्गुरो इति स्तु
 त्वा महादेवं प्राणिपत्य पुनः पुनः गोमूहिरण्यदानानि वस्त्रदानानि न्यनेकशः सहिरण्यं सवस्त्रं च तेभ्यो दद्याच्च भ

कितः उमानहेत्यरदेवः प्रीयतामनमोममः ततः कयारस्वयदेवियधुभिः सहभोजनं सर्वान्कामा
 नवश्रोतिसोभानयलभतेध्रुवं मृतवत्सातुयानारीपुत्रं प्राप्यचिरायुषं नपुनर्गर्भमायातिसागौर्यासहलीयते॥ इति
 स्कन्दपुराणेउमानहेत्यरसंवादोऽसोद्यापनहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा॥ अथोद्यापनं पार्वत्युवाच उद्यापनाविधिं
 ब्रूहिहृतीयाथाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामिब्रतसंपूतितेहेतवे ईश्वर उवाच ॥ उद्यापनाविधिं वक्ष्येव्रतराजस्वशा
 भनं यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णोद्दित्रतं भवेत् चतुःस्तंभंचतुर्द्वारं कदलीरुतं भमंडितं घंटिकाचामरयुतं कमलैरु
 दशोभितं चङ्गनागुरुकपूरैर्लपितं धूपितं शुभं मध्येवितानं धनीयारुपंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्येकारयेत्पद्मं
 चवर्णैः मुशोभनैः तस्योपरि न्यसेद्ब्रीहिनूद्रेणेन परिसंमितान् सौवर्णैराजतंतार्क्षकलशविन्यसेद्बुधः पंचर
 दनानि तिसिष्यसर्वौषधिसमन्वित तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णैराजतंहिवा दृषारुढं महादेवं राजतेन विनिर्मितं
 सर्वावयवसंयुक्तगौरैर्हस्ताविनिर्मितां पूजयेत्तत्र गंधाद्यैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः राजौजागरणं कुर्यात्कथा
 वाचनपूर्वकं ततः प्रभाने विमले कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चार्चयेद्देवं प्रश्नाद्धोमं समाचरेत् स्वगृह्यो कविधा
 नेन कृत्वा शिंस्थापयेत्ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरः सरं तिलांश्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिप्लुतान् जु
 हुयाद्दधोरमं त्रेण गौरं मंत्रेण मंत्रावित् आधेरशानं वापि अष्टाविंशतिरेव वा एवं समाप्य होमं नूतनाचार्यं प्रपूजयेत्
 सुवर्णैरत्नवासोभिर्गौचदद्याद्यथाविधि शय्यं सोपस्करां दद्यादाचार्यं यप्रयत्नतः पौडशद्विजपुग्मश्वपक्रान्ताद्यै
 श्वभोजयेत् सोभारयद्द्रव्यवस्त्राणि वक्षपात्राणि पौडश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो
 विप्रवर्षेभ्यो दासिणांच प्रयत्नतः भूयसोपरयामकत्वा प्रदद्याच्छिष्येभ्यः उद्दिश्य पार्श्वतोऽपि शय्यं सर्वकुर्यादतिद्वितं वं
 धुभिः सह भुजोतनियतश्च परेऽहनि एवं पाकुरुते नारीव्रतराजं सुमध्यमे साभारयन् नतुलं तस्याः सप्तजन्मनसं शयः

इति श्रीभविष्योत्तरहरीतालिकाव्रतोद्यापनम् ॥ अस्यामेव तृतीयायां कोटीश्वरीव्रतं ॥ मदन्तरत्ने रंभोवाच
 देवल्लोके महोदधिगणिकाः सौर्यसंयुताः मरुत्लोके तथा सर्वाः स्त्रियः सौभाग्यगर्विताः कथं भाग्यचमो
 गांश्चलभते परमेश्वरि ॥ पर्वतयुवाच ॥ शृणु भद्रे परगुह्यं सर्वकामफलप्रदं दुर्भगाणां च नारीणां सौ
 भाग्यकरणं परं लक्ष्मेश्वरीतिविख्यातं ततः कोटीश्वरीव्रतं तृतीया शुक्लपक्षे तु मासि भाद्रपदे भवेत् तस्या
 व्रतं तु संप्राह्यं यावद्दर्पचतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं वर्षे पृत्य सुन्दरं अखंडानां तंडुलानां वा तिलानां सुलोचने लक्ष्मिकविधि
 च याथास्ति परमया सिसोभने क्षीरसंमिश्रितैः कार्या देव्या मूर्तिः सुलोचना कृत्वा तु पुष्पप्राकारफलपुष्प
 समं दितं संस्थाप्य पार्वतीं देवीं पूजयेद्भक्तिसमयतः पूजयेद्भिविधैः पुष्पैः कुंकुमागुरुचंदनैः गंधैः पु
 ष्पैश्च पूरयन्तैर्घोषैर्विधैस्तथा वस्त्रेष्वैव रक्तेन पूजयेत्परमेश्वरीं उमादेवि नमस्तुभ्य काव्याय निनमोरुते न
 मः शर्वाणि रुद्राणि अप्येषां करान्प्रिय सर्वभूतहिते देवि जाहि ससारसागरात् ॥ अन्नपूजार्चनः ॥ न
 मोलक्षे श्वरीं देविकोटीश्वरि नमोरुते गृहाणा धर्मं मया दत्तं शंकरेण समं मम इत्यर्धमं व्रजः ॥ पुराव्रतभिर्दंभ
 द्वे इन्द्राद्याः कृतं शुभम् विध्यावत्पाचसावित्र्या अखंडं पाकृतं पुरा दमयंत्पाचरोहिण्या कृतं व्रतवरं शुभं गौरि
 णीर्भोजयेच्छत्तया इन्द्रादेष्वं मुदा शिक्षिता गौरिणी सुवासिनी एवं विधिविधिनैकरोति नियतव्रतं न तस्याः
 स्याच्च दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनं अष्टपुञ्जामवेन्नारीमतीरं च गुणाधिकं सुरुर्गुणैर्न कतं पंडितं प्रियदर्शनं ई
 श्वरं चैव राजानं लभेद्दीर्घायुर्प्राप्यं दातारं चैव भोकारं समस्तजनवल्लभं सुशीलधार्मिकं शूरचंद्रवत्प्रियदर्शनं सु
 रूपा सुभगां चैव सदा परमः प्रियामेवैव सदा परमवारा रोहिा कुरुते राज्ञ्यमुत्तमं श्रंतकाले समं तेन रमते जिह्वे
 तथा पाश्विर्धर्मसहस्राणि पाश्विर्धर्मशतानि वा इदं कृत्वा पुरेन्द्राणी इन्द्रं लभेत्पतिं प्रियं रोहिणीपतिं लभेच्चंद्रव्रत

निषेवणात् संज्ञादेर्विश्वभर्तारमादित्यंप्राप्यसत्पातिं इदंतेकथितंभद्रेव्रतंकोटीश्वरीमवं लक्षेश्वरीतिवि
 रूपातंकुरुभेयथादितं ॥ इति कोटीश्वरीलक्षेश्वरीव्रतम् ॥ ॥ अथारुणारतृतीयाद्याः संक्षि
 समुद्यापनमुच्यते तिथ्याद्युल्लिख्यममसकलपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मसौभाग्यपटुद्धिभर्तृवियोगराहित्यादिभोग
 प्राप्तिद्वाराउभामहेश्वरप्रीत्यर्थंयथाकालाचरितहरितालिकाव्रतंयापनंकरिष्ये आचार्यंदत्त्वा उक्तविधिनालिङ्ग
 तामद्रेद्रोणपरिमितग्रीहिरुधकलशेराजतंशिवहैमिगौरीपुरतोरानजततृपमभुक्तमंत्रैः प्रतिधाप्य संपूजयेत् तत्र
 मंत्रः मंदारमालाकुलितालकायैकपालमालाकिनेश्वराय दिव्यांबरैश्चदिगंबरायनमः शिवायैचनमः
 शिवाय इत्यावाहनादिपोडशोपचारैः पूर्ववत्संपूज्य प्रार्थयेत् नमः शिवायसोमायपंचवक्त्रायशूलिने नं
 दिभूर्गमहाकालगणपुक्तायशंभवे शिवायैहरकतायैप्रकटयैसृष्टिहेतवे नमस्तैरुद्ररूपेणैवजगद्धात्र्यै नमोनमः
 येनकामेनदेवित्वपूजितासिहरात्रिये सपूर्णकुरुभेकामसौभाग्यचक्रप्रचक्षमे ततः भुवासिनीः पूज्यरात्रितानि
 यतानयेत् प्रातः अत्रिप्रतिधाप्य अन्वादध्यात् अधानं उभामहेश्वरचर्गौरीमियायेतिमंत्रः गौरीमि
 मायसालिलानिर्यैकपदी द्विपदीसाचतुष्पदी अष्टापदीनवपदीविभूत्रासहस्राक्षरायहमेव्योमन् त्र्यंशकंयजा
 महद्वतिमंत्रः त्र्यंशकंयजामहेसुगंधिपुष्टिर्वर्द्धनं ऊर्ध्वारुक्रमिववंधनान्मृत्योर्मुक्षीयमामृतात् मंत्रान्यांप्रतिमां
 च प्रतिद्रव्यंशष्टोत्तरशतसंख्याकामिर्स्विलयवसाज्जगृह्णतिभिर्षये ब्रह्मादिदेवताः परिवारदेवताश्च एकैकया
 ज्याहुत्वाषड्वेपुर्वहैमंसमाप्य ततः संपूजितायाचार्यायगांढत्या पेडशाष्टौवायुग्मा निसंपूज्य सौभाग्यद्र
 व्यवस्त्रदक्षिणापुतानिसिन्धुपाणिवायनानिदद्यात् तत्रमंत्रः सौभाग्यारोग्यकामानासर्वसंपुत्समृद्धये भौ
 रोगोरीशतुष्वयुर्वायनंतुददान्पहं इतिसंक्षिप्तहरितालिकाब्रतोद्यापनम् ॥ अथानेवहरुतगौरीव्रतं ॥ सूतउवाच

कुंदांसुखापविधायां हस्तिनापुरमुत्तमं मानितायां तरेन्द्रैश्च तनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्ना
 जगामाधमाधवः अभिनयमुखासीनं देवदेवं जनार्दनं उवाच कुंते त्वानंदं दाह्यप्रगल्भमिदं वचः ॥ कुंतुवाच धन्य
 स्मि कृतकृत्या स्मि सनाथा स्मि परंतप साहं संभाविताया स्मि त्वया सर्वजगद्गुरो यदि मे सुप्रसन्नोऽसि तदा चंद्रव्रतं वै
 भो यदि धाय सुस्तराज्यं प्राप्नुयां तनयैः सह कृष्ण उवाच कुंते ते कथयिष्यामि द्रतानां मृतमंत्रं यत्कृत्वा सुखं संता
 नं वनधान्यसमान्वितं विधूतदुष्कृतापुण्यासपुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रं कुरुष्व शुचिमानसा कु
 त्पुवाच यद्योक्तं तु व्रतं नाथ विधानं तत्स्य कीदृशं केन पूर्वकृतं देवतं मे ब्रूहि जनार्दन ॥ कृष्ण उवाच कैलासशि
 खरे देवी हस्तस्य चादिवाकरे दिवा प्रसुप्ता सा गौरी हरसा विधिमानसा सा मुसा देवदेवेशं स्वप्रेशं भुंदृशीह अर्द्धदेहं
 दृष्ट्वा हंस्थमर्धचंद्रकलां धरं उत्थाय सह सा गौरी प्रोवाच शंकरं प्रति किमिदं तन्ममाद्यक्ष्वत्पयते मानसं मम ॥ ई
 श्वर उवाच देवि पूर्वा निषिद्धा सि हस्तः शशते रवौ नरवसंधं दिवा तत्र तस्येदं विहितं फलं शृणु दिव्ययायेन
 खंडितो हं वि लोकितः त्वयारब्धं व्रतं देवि मदाराय न काम्यया अपूर्णोऽस्मि न प्रसन्नोऽस्मि न त्वया च सुमुञ्चितं
 अपूर्णव्रतचारेण दृष्टोऽहं तादृशस्त्वया तत्कुरुष्व धाधुना देवि हस्तगौरीव्रतं शुभम् पार्श्वयुवाच ॥ आदिश्यतां व्रतं ना
 थ विधानं नमो हे श्वर आरंभो न्य कदाकार्यः को विधिः कस्य पूजनम् ॥ ईश्वर उवाच मंडपे स्थापनं कुर्यात्सर्वा
 लंकारभूषिते अन्वहं कांचनैः पुष्पैः फलमुकान्वितैः शुभैः नैवेद्यैः पंचखाद्यैश्च शृणु यादप्रत्यहं
 कथां दिने च तुर्दशोऽस्ति स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्चान्यैः सुगंधिभिः चंदनैर्धूपदीपै
 श्च तत्र ब्रूहैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरीं हरं हरं वसंयुतां दक्षिणांचततोदत्त्वा नरवादेवो विमर्जयेत् व्रतं स
 माचरेद्देवि यावद्वर्षं न योदशं स्वर्णं मानज न गौरीं यदि प्रातिवर्षं विमर्जयेत् ततश्च तुर्दशैर्धूपैस्तदुवाप नमाचरेत् सं

रुधाऽप्यगणपंगौरीकांचनकांचनेगजे पूर्वोक्तिविधिना पूज्यवासरान्निघोदश चतुर्दशधादेवसेसंजातेप्रातरु
 तिष्ठता कृतोपवासानेयमाजंगौरीप्रपूजयेत् पक्वान्नस्वर्णपत्रेपुत्रयेदशसुनिक्षिपेत् स्त्रीभ्यश्च कंचुकीर्द
 त्वाभोजयिष्याविसर्जयेत् एवदेविद्वतं कृत्वा सर्वान्कामाननामुपात्त अशकौ तु सशकार्थाप्रतिमामृत्तिकामयी
 पात्राणि वैष्णवेष्वप्यपतपुष्पाणि वै गृहे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तत्र श्य केन तंगौरीप्रासासांछितं फलं न
 द्यतद्व्रतं कुंति कुरुश्रद्धासमन्वितता श्रद्धाभक्त्या द्रवतं कुंतीसविधानतदाऽकरेत् भौरीचापितच्छ्रुत्वा द्रवतं च केपयावि
 धि तुष्टाचमिकिभवेन पुष्टागौरीततोऽब्रवीत् ॥ पर्वरघुनाच ॥ कुंतिनेपरितुष्टास्मिनरवरयसुत्रे ॥ कुंजुनाच
 देहि मे सर्वसंपत्तिं सर्वसौख्यं सदैव यं प्रपद्यममपुत्राणामहद्राज्यमनामम् द्रवतेतत्तुभः कर्षत्तत्रलोकेनभा
 प्स्यति नदारिद्र्यं न वैषयं न शोको नापि दुष्कृतं कृच्छ्रं नोपहतदेविकदाचित्संभवेदिह तपेरघुक ततोदेवीतत्रै
 वांतरधीयत एतद्व्रतं सकलदुःखविनाशहेतुः सौभाग्यपराज्यफलभावनयाचरति यायोर्षितः सुखमन
 तमिहापि पूज्यगौरीपतिपतिरतस्त्वतलं भवेत् ॥ इति भविष्योत्तररोकमाद्रपद्मश्रुतं गैयाहं स्तगौरीव्रतसमाप्तम्
 अस्याद्यापनं हरितालिकाव्रतं च अपनवद्भैषं विशेषश्चात्र गौरीहरगणेशपूजा त्रयोदशाविधयापनदानम् ॥
 तिथ्यादिसंकीर्तय सकलदुःखदुःखदुःखवनाशसौभाग्यसुखवातिद्वारा श्रीपरमेश्वरश्रेष्ठपद्मत्रयोदशवर्गचरित
 हस्तगौरीव्रतपूर्णतासिद्धयेतदुद्यापनं करिष्यदिति तत्राचार्यदृष्ट्वा लिंगतोभद्रेऽकप्रकारेण कलशे कांचनगजेगौरीहं
 रंगणेशं च सुवर्णपुष्पादिना तत्तन्मंत्रैः संपूज्य सुवासिनीः पूज्यरात्रिं न पेत प्रतराचार्यश्चाग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा
 दध्यात् गौरीहरगणेशं च गौरीभिमायेति गौरी तत्पुरुषाय विद्महे इति हरं गणानां चैति गणपतिं प्रत्येक
 मष्टोत्तरशततिलान्पादुतिभिर्भिस्त्रादिदेवताश्रयैकैकपादमाहुः पापद्वेषेणैषेण स्मिन् षष्ठ्यभिर्भ्यादिहोमं समाप्य वायना

त्रयोदशविधत्रयोदशसंख्याकपकात्रपूरितं सौवर्णवेणवे वा पात्रैकत्वा त्रयोदश दंपतीः सुवासिर्नर्वा संपू
ज्यदद्यात् तत्रमंत्रः पकान्नपूरितंविषमव्रतसंपूर्तिहेतवे वायनेतेप्रयच्छानिगौरिगौरीशतुष्टये तत्रआचार्यार्पणंश्रद्धया
दिकंचदद्यादितिहस्तगौरीव्रतोद्यापनम् ॥ ॥ ॥

अस्वामिबभ्राशुल्लहतीयायांभविष्योत्तरोकंहिरकालीव्रतम् ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच भगवन्हरिकालीतिकादे
वोप्रोच्यतेभुवि आर्द्धधान्यस्थितंकरंस्मरन्पुण्यतैस्त्रिजनेनसां पूजिताकिंददातीहसर्वमेवद्रुहिकेशव ॥ श्रु
त्वाउवाच पार्थपरिणर्कोदिव्यामृतः शृणुकथामिमां आसीदशंस्यद्रुहिताकालीनास्मृतुकन्यका वरु
नापिचसाकृत्पुण्यवननीलोत्पलप्रभा अंबकायचसादत्तामहादेवायशूलिने विवाहिताविधानेनशंखतूर्पानिना
दिना यज्ञयात्रागतैर्द्वैव्राह्मणानांचनिःस्वनैः निवर्तितेविविहृतुकल्पसाधैर्ब्रिलोचनः क्रीडतेविविधैःकर्मै
र्मनसः प्रीतिवर्धनैः अथ देवसमाजैतुकदाचिहृप्रमथ्वजः आस्थानमंडपे रम्येआसतेविष्णुसहायवान् त
त्रस्यश्राद्धयामासनमृणात्रिपुरांतकः कालीनीलोत्पलश्रृंगामांगमत्तगणान्विता एहोहिष्वमितःकालिभिन्नक
र्णजानप्रमे कालमप्यतिसौन्दर्यात्तव रूपंममाग्निमे इत्येवमुक्तासदेवीश्रीश्रीडिताकद्वानासा निःश्वसोच्छ्वा
सताश्चक्षोवापगद्गदेवागिरां रुरोदसस्वरंवालाप्रोवाचस्फुरिताधरा किंदेवनाम्नायागौरीसागौरिरत्यभिधी
यते परमानममोपमादत्ताभिन्नकृष्णजंनप्रभो समजदेवसंयानांवासुदेवस्यसन्निधौ तस्माद्देहमिमं कृष्णं
जुहोमिज्वालितेऽनले इत्युक्त्वावर्पमाणापिहरिकालीरुपांन्विता मुमोचहरितांछायाकांतैहरितशाद्वले चिक्षे
पदंहरौप्येणज्वालितेहव्यवाहने पुनः पर्वतराजस्यग्रहेगौरीवभूवसा महादेवस्यदेहार्धेस्त्रियतासंपुज्य
तेसुरैः यामुकाशाद्वलेदेव्याकालकातिः स्वदेहजा सावभूवमहावीर्यादेवीकाल्यायनीपुनः तपार्कृतानि

भूयाणिदेवकार्याणिपांडव तुष्टदेवगणैर्देतोवरस्तस्यैवगुणध्वमे यत्वांशाद्वलसंस्थां वैकालोत्तेवरदायिनीं पूज
 यिष्यंति पुरुषानार्थोवापिविशेषतः सर्वपापवितिर्मुक्ताः सुखसौभाग्यगर्विताः चिरायुषोमयिष्यतिभर्तुपु
 त्रसमन्विताः एवंसाहिरिकालीतिगौरिसाम्येव्यवस्थिता ॥ श्रीकृष्णउवाच शुक्लभाद्रपदस्यैवंतत्तयायां
 समाचरेत् सतधान्यैस्तुवैरुढैः कृत्वाहरिताद्वला लज्जुर्नारिकेलश्चफलैश्चमधुरैस्तथा मातुलंगकुसुं
 भैश्चधान्यकैर्जीरकैस्तथा गंधैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्नैवेद्यैर्मोदकादिभिः प्रीणयित्वासमाच्छाद्यपद्मरागेणभास्वता
 घटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानकैः पूजनीयामहारानजमंत्रेणानेन न कितः हरिनाम्निस्समुत्पन्नेहरि
 कालिहरिप्रिये सर्वदाशरथमूर्तिस्थेप्रणतार्तिहरेनमः इत्थसंपूज्यतां देवैर्दद्याद्विभ्रायद्गच्छिणा कृत्वाजगत्
 णरात्रौप्रभातोरुचिद्व्रते रवौसुवासिनीभिश्चसानेयातुजलाशये ततोजलाशयेरभ्यर्चयेन्मंत्रेणैवविस
 र्जेयत् श्रार्चितासिमयाभक्त्यागच्छदेविसुरालयं ममदौर्भाग्यनाशायपुनरगमनाय च एवंतः पांडवश्च
 षट्हरिकालीव्रतचरेत् प्रतिवर्षंविधानेन नारीवाभक्तितत्परा चार्त्वापरफलमाप्नोति तदप्येन न चाप्यते मत्स्य
 लोकेचिरजीवेत्सर्वकामैः सुपूजिता पुत्रपौत्रसुहृन्मित्रजनपददौहित्रसंकुले साग्रं वर्षशतंजीवेद्भोगान्भुक्त्वा
 मर्हति ततोऽवसानेदेहरथशिबलोकेमर्हति यते वीरभद्रमहाकालनदीश्वरविनायकाः सर्वेप्रसादमुसुखभ
 वंतिव्रतयोगतः संपूज्यसंपूर्णतस्तुसखिरुढसस्यादेवैर्हिमाद्रितनयाहरिकालिकारुपां नैवेद्यजागरसमुद्धत
 गीतवाद्यैः संप्राप्नुवतिमनुजाः सुखैरसुखानि ॥ इतिशशिष्योत्तरात्कंहरिकालीव्रतम् ॥ ॥ अथ
 भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतम् ॥ हेमाद्रौस्कांदे तच्च मध्याह्नव्यापिन्यांकाण्ड्यं प्रातः शुक्ल
 तिलैः स्नातोमध्याह्नेपूजयेद्गुणैर्गणपतिकृपे तत्रैव पूजाविधानात् दिनद्वयेतद्यास्तावन्व्यासौवा पूर्वा श्र
 न्यथापरा चतुर्थ्यां गणनाशस्यमावृत्तिविद्याप्रशस्यते मध्याह्नव्यापिनींसाचपरतश्चैतरेऽहनीतिद्वस्परतुकेः इत्यच

रविर्भोमयोऽरतिप्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थ्याभिर्भेनाकेणवापुता । महतीत्यत्राविश्वेशमर्चयित्वेष्टमाभुयादिति वारा
 होकिः अथव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यजपपूजादिकामः स्त्रीसुतसौभाग्यादिकामसिद्धिविनायकव्रतेतत्पू
 जनमहंकरिष्ये इतिस्कल्पः ॥ षोडशोपचारैः पूजांकुर्यात् ॥ तत्रध्यानं ॥ एकदंतंशूर्पकंशैर्गजवक्रंचतुर्भुजं
 पाशांकुशधरदंष्ट्रंयत्सिद्धिविनायकंभयद्रजाननेदंवंतस्कांचनसन्निभं चतुर्भुजंमहाकायंसर्वाभरणभूषितंदंताक्ष
 मालापरशुपूर्णोदकधारिणं मोदकासकशुंडायमेकदंतंविनायकम् इतिध्यानं श्रावाहयाभिविश्रयसुरराजाविं
 तेभ्यः श्रनाथनाथसर्वज्ञपूजार्थंगणनायक सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तमंत्रैः सर्वोपचारपूजा सहस्रशीर्षेत्या
 वाहनं विचित्ररत्नवर्चितंदिव्यारस्तरणसंयुतं स्वर्णसिंहासनंचारुगृहणीष्वसुरपूजितइत्यासनं ॥ गणाध्या
 क्षनमस्तेऽस्तुगृहाणकरुणाकर अर्थैश्चफलसंयुक्तंगंधमालयाक्षतैर्पुतं इत्यर्थं सर्वार्थसमुद्भूतंपादगंधादिभि
 र्भिर्युतं विभ्रराजगृहाणेदंभगवन्भक्तदत्तसल इतिपाद्यं दध्याख्यमधुसंयुक्तंमधुपर्कमयाहतं गृहाणसर्वलोकेश
 गणनाथमोऽस्तुते मधुपर्कं विनायकनमस्तुभ्यंजिदशैरभिवर्दितं गंगोदकेनदेवेशकुरुध्याचमनंप्रभो इत्याच
 मनं ॥ स्नानंपंचामृतंदिव्यंसर्वतीर्थार्हतंमया गंधतोयैरुमापुत्रगृहणीष्वभिष्टदायक स्नानं रक्तवस्त्रद्वयंदेवदे
 वांगसदृशंप्रभो सर्वप्रदंगृहाणेदंलंबोदरहरात्मज वस्त्रं राजतंत्रासूत्रंचकांचनंचोत्तरीयकं गृहाणचारुसर्व
 ज्ञभक्तानाभक्तवरसल यज्ञोपवीतम् नानाविधानिदिव्यनिनानारत्नोज्ज्वलानिच भूषणानिगृहाणेशपावर्तानि
 यनंदन श्राभरणं गंधगृहाणभगवन्सर्वगंधंसमन्वितं गणाध्यक्षनमस्तेऽस्तुभक्तार्भीष्टफलप्रदं गंधं श्रद्धातान्ध
 वलदेवगृहाणद्विरदानन श्रानाथनाथसर्वज्ञगर्वाणासुरपूजित अक्षताः सुगंधानिचपुष्पाणिजार्तीकुंदंमुखा
 न्यापे विविधानिचपूजाणिगृहाणगणनायक पुष्पाणि अथंगपूजा गणेशायनमः पादौपूजयामि १ विभ्रराजाय

नमः जानुर्नापू - २ आखुवाहनायनमः ऊरुपू. ३ हेरवाय- लटिपू. ४ कामारिसूनवे- नाभि- पू.
 ५ लवोदराय- उदरपू. ६ गोरोसुताय-स्तनौपू. ७ गणनायकाय- हृदयपू. ८ रथूलकंठाय- कंठपू. ९
 स्कन्दायनाय- स्कंधौपू. १० पाशहस्ताय- हस्तौपू. ११ गजवक्राय- मुखपू. १२ विघ्नहर्त्रेण- लला
 ट-पू. १३ सर्वेश्वराय- शिरःपू. १४ गणाधिपयनमः सर्वगं पूजयामि . १५ अथपञ्चिकापूजा
 सुमन्त्रायकामार्चीपञ्चसमर्पयामि- १ गणाधिपयर्भगराजंस. २ उमापूजायविल्वपञ्चस. ३ गजान
 नायदूर्वापञ्चस. ४ लवोदरायवदरीपञ्चस- ५ हरसूनवेधतूरपञ्चस ६ गजकर्णायतुलसीदलंस- ७
 वक्तुदायशर्मापञ्चस. ८ गुहायनायश्रपामार्गपञ्चस. ९ एकदंतायहृहर्तापञ्चस. १० विकटायमधुपञ
 स. ११ विनायकायश्रमंतपञ्चस. १२ कपिलाय. शर्केपञ्चस- १३ गजदंतायश्रर्जुनपञ्चस- १४
 विघ्नराजायविष्णुक्रांतपञ्चस- १५ वटवेदाडिर्मपञ्चस- १६ सुराग्रगणायदेवदारुपञ्चस- १७ भ्रा
 लचंद्रायमरुपञ्चस १८ हेरवायासिंदूरपञ्चस. १९ चतुर्भुजायज्वात्पञ्चस. २० सर्वेश्वरायश्रगस्तिप
 ञ्स- २१ इत्येकविंशतिनामभिरैकविंशतिपञ्चिकापूजा ॥ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंपूजयामिप्रयत्नतः दु
 र्वायुर्मग्नहृत्वातुंगंधपुष्पाक्षतैर्घृत एकैकेनतुनाज्ञातुर्द्वैकैकसर्वनामभिः श्रयैकविंशतिग्रहसमोदकानघृतपाचितान्
 रुध्रापवित्वागणायशसमोपेकुकनंदनं दूदशविधायदातव्याः स्वयंवाद्यास्तथादश एकंगणाधिपेदद्यात्सर्वैवेद्य
 न्तपोत्तम जातरूपमयेदेवब्राह्मणायनिवेदयेत् कृत्वानैमित्तिककर्मपूजयेदिष्टदेवतां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा
 त्भुञ्जीयतिलवर्जितं विनायकस्यप्रतिमांवल्लयुरमसमन्वितां दद्याद्विधायविदुषेसर्वविघ्नोपशान्तये एवंक
 नेपमराजविघ्ननाथस्यपूजने विजयसेतुभेदेनसहस्रसहस्रमघोदितं वैष्णवाद्यासुदीक्षासुश्राद्धौपूज्येगणाधिपः

तस्मिन्संपूजिते विष्णुरेवो माचतथारमा हव्यवाहमुखादेवाः ॥ पंजितः स्मृतं संशयः चंडिकाया मातुग
 णाः परितुष्टा भवन्ति च तस्मिन्संपूजिते विप्रप्रकथा सिद्धिर्वनायकैः ॥ इदं दृष्ट्वा पुनः श्रवयेद्वासमाहितः
 सिद्धिर्ह्यसर्वकार्याणि सिद्धिदस्य प्रसादतः ॥ इति सिद्धिविनायकव्रतपूजा ॥ ॥ एवमेवोक्तं नारदीयेऽ
 पि ॥ ॥ अथ शुक्लचतुर्थ्या तु सिद्धिवैनायकव्रतं श्रावाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्चयेत् एकग्रमानसो भूत्वा
 ध्यायेत् सिद्धिविनायकं पाशाकुशधरं देवतकंचनसिद्धिर्भूः एकविंशतिपत्राणि चैकविंशतिनामाभिः समर्पयेद्भ
 क्तियुतस्ताननामानि मे शृणु सुमन्त्राय काकमार्चिगणार्था श्राय भूगजं उमापुत्राय विल्वरूपदूर्वागजमुखाय
 तु त्वेवादराय वदरैः पत्तूरहरसूतवे सूर्यकर्णाय तु लस्यै वक्रतुण्डाय वैशर्भा गृहाय जायाया मामर्गमेकदंताय वाहंतं वि
 कटाय अश्वमतपत्रं कपिलायार्कपत्रं गजदंतायार्जुनचविष्णुक्रांतिविघ्नराजके वटवे दाडिभी पद्मसुराग्रये सुरद्रुजं
 मरुपत्रं भालचंद्रं प्रदद्याद्भक्तिभावतः हेराय च सिंहूरजाती पत्रचतुर्भुजे सर्वेश्वरेऽगस्तिपत्रं दद्यात्प्रतिविघ्नं
 विंशतिरेव भवति नामानि विनायकेति नामपूर्वोक्तज्ञेयं दूर्वायुग्मं ततो गृह्य गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजां निवेदयेद्भक्ति
 युतो मोदकपत्रं च आचमय नमस्कृत्य संप्राध्वं च विसर्जयेत् विनायकस्य प्रतिमाहर्मासोपस्करांस्तुते निवेदये
 द्यग्भारवेद्विजोभ्यो दक्षिणां ददेत् एवं कृत्वाऽर्चनं भक्त्या पंचवर्षाणि नारद उवाच प्लभते कामानौहिकान् भूमिकान्
 शुभान् इति हेरादौ ॥ भविष्योत्तरे च मासि भाद्रपदे न्याशिवलोके प्रपूजिता तस्यां स्नानतयादानमुपवा
 सोर्चनतया क्रियमाणं शतगुणं प्रसादादिति तेऽष्टप चतुर्थीत्यनुपंगः ॥ अथैवरात्रौ चंद्रं न पश्येत् तस्य दर्शनेन मि
 थ्याभिशाप प्राप्तिर्भवति तदाहापारकं मार्कण्डेयः भद्रं मासि सति पक्षे चतुर्थीत्वा तियोगिनी मिथ्याभिशापं कुरुते दृष्ट
 च द्वाभ्यं संशयः पराशरोऽपि कथादि चैव तु तृतीयां शुक्लं च दस्य दर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्याद्वाचौ पश्येन्न तं सदा

पंचाननगतेभानौपक्षये।रुभयोरापि चतुर्थ्योमुदितःसोमोनेक्षितव्यःकदाचनोर्तेतेनैवतुर्थ्योनपुद्गैर्दित्यर्थः प्रधान
 क्रियान्वयलभात् तेनचतुर्थ्योमुदितस्यपंचम्यननिषेधः अन्नराजिशब्दग्रहणारिवाचंद्रदशनेननिषेधइति यत्तुके
 नचेदुक्तेराशिशब्दोऽहोरात्रपरइतितन्मृग्येतादृशार्थप्रातिपादकवचनस्यमहानिवेधेव्यवहृत्त्वात् कदाचित्प्रत्यमादा
 दृष्ट्याविष्णुराणिकंश्लोकंपठेत् तथाचपुराणांतरततश्चतुर्थ्यैराज्यायःप्रमादादक्षममानवःपठेत्पौराणिकंवाक्यं
 प्रादुर्भूतेवाप्युदङ्मुख इतिनिर्णयाम्ने ब्रह्मपुराणेतु चंद्रदर्शनेविशेषउक्तः वासुदेवोभिशतस्तनुनिशाकरम
 रोचिषु स्थितश्चतुर्थ्यमांघायांमनुष्याणांपातिश्रयः ततश्चतुर्थ्यंचंद्रतुप्रयत्नाद्दीक्ष्यमानवः पठेत्पौराणि
 कंवाक्यंप्रादुर्भूतेवाप्युदङ्मुखः तद्वोपशांतयेसिंहः प्रसेनइतिवैपठेत् सिंहः प्रसेनमवधीर्त्सहेजांभव
 ताहतः सुकुमारकरोदीस्तिवहेप्रस्यमंतकइति सिंहः प्रसेनमितिमंत्रिणमिमंत्रितं जलंपेयं स्य
 मंतकोपारुपानंचश्रोतव्यमाचारोदितिरमार्ता इतिकल्पत्तनावरपां ॥ ॥ अथस्यमंतकोपारुनानम् ॥ त्रंदि
 केन्वरउवाच ॥ शृणुभैकाप्रचितः सन्ब्रतंयाप्येवंशुभं चतुर्थ्यांशुक्लपक्षस्यसदाकार्षप्रयत्नतः सप्त
 रकुमारयोगीन्द्रवर्दादंडच्छुभमामनः नारीवामुरुपोवापिभः कुर्याद्भनमुत्तमं सोचापित्वाशुसंकष्टाद्विभ्रद्वति
 नंतरं आपवादहरचैवसर्वविघ्ननिवारणं कालारविप्रभैवैवद्विपुलैकेपुविभुतं अत्रेनविद्यतेचान्यपरस्मैसकष
 नानाम् ॥ सप्तकुमारउवाच ॥ केनचादीपुराचार्यैर्मर्त्यलोकेकथंभूतं एतस्मिन्संतविरुतार्थ्यद्वहिगाणेश्वरं
 तं ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ चकेद्रतंजगन्नाथोवासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टनारदेनैवदृष्टालंछनशांतये ॥ स
 नत्कुमारउवाच ॥ पट्टगुणैर्धर्मसंपन्नः सुष्टिंसंहारकारकः धर्मसुष्टेर्वैजनाद्यापिप्रोक्तवानलंछनंकथं एतदा
 श्वर्यमास्वानंदहिरंयनंदिकेश्वर नृदिकेश्वरउवाच ॥ भवोभारवत्सर्ध्वसुदेवसुतावृभै रामकृष्णोसमुत्ती

शौषधानामहलायुधौ जरासंधमयात्कृष्णोद्धारिकांसमकल्पयत् विश्वकर्माणमाहूपुरोहाटकनिर्भृतां तत्र
 पांडशसाहस्रंछाण्डिवैवशताधिकं भुवनानिमनोहानितेषामधेयव्यकल्पयत् यादवानां गृहारतत्रपटपंचाशच्च
 कोटयः श्रम्येयवहवोलोकावसंतिविगतज्वराः यत्किंचित्त्रिपुलोकैपुंसौदर्यपतत्रुदृश्यते सत्राजितप्रसेनाभ्यै
 पुत्राडमस्यविश्रुतौ अभोधेस्तीरमासाद्यतन्मनस्कतयाचसः सत्राजितस्त्वपस्वपेसूदयसुंहिरयदुद्धिमान् द्रुतं
 निरभानं गृह्यसुर्पसंवद्धलोचनः ततः प्रसन्नोभगवान्सत्राजितपुरःस्थितः सत्राजितोपिषुष्टावट्टयादेवैदियाकरम्
 तेजोराशेनमस्तुभ्यंनमस्तेसर्वतोमुख विश्वठयापिब्रमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वरूपिणे काश्यपेयनमस्तेस्तुहरिद
 श्वनमोस्तुते बृहाराजनमस्तेऽस्तुनमस्तेचंडरोचिषे वैदत्रयनमस्तेऽस्तुसर्वदेवनमोनमः प्रसीदपाहिदेवेशसं
 तुष्टयामादिवाकर इत्यंस्तुतपमानोऽसौदेवोदियाकरः स्निग्धगंभीरमधुरसत्राजितमुवाचह ॥ सूर्यउवाच
 वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि यत्सेमनासि वर्तते सत्राजितमहाभाग तुष्टिहंतवनिश्चयात् ॥ सत्राजित उवाच ॥ सूर्यवंतकम
 णि देहि यदि तुष्टोऽस्मि भास्कर ददौ तस्य च तद्रत्नं स्वकंठादवतार्य सः ॥ सूर्य उवाच ॥ भारगृहकंशातकुंभं स्रवते
 सोमहामणिः शुचिभ्रमतासदावायुर्धरत्नमेतन्महोत्तमं सत्राजितस्येनैतदशुचिहंतिमानव इत्युक्तं तदेवेदे
 वस्तेजोराशिर्दियाकरः तत्कंठरत्नज्वलनानरूपः पुरींसकृष्णस्य विशेषास्त्वरं दृष्ट्वा तु लोकामनसादिवाक
 रसं धितवती स्तिमिरास्तदृष्टयः समगतां पंहरिदश्वर्दोषितिर्जनार्दनं द्रष्टुमसंशयेन नाप्यसहस्रं श्रुतिहंलं का
 सत्राजितोपमाणिकंठमारुचान् ॥ रुध्रवंतकमहारत्नं दृष्ट्वा तत्कंठमंडले रष्ट्वा च केजगद्वायोनजहारमणितदा स
 त्राजितो जातमयोपाचयिष्यति मां हरिः प्रसेनारददौ आब्रुव योपंशुचिनात्वया एकद्राकंठदेशे सौक्ष्म्यवातं म
 णिमुत्तमं मृगायाक्रीडनार्थं यतः कृष्णेन संयुतः श्वश्वारुहोऽशुचिश्चासौ हतः सिंहैः न तक्षणात् रत्नं न मादा

यासिंहोपि गच्छन् जावताहतः नीत्वा त्विवरे रत्ने ददौ पुत्राय जाववान् । पुरीं विवेश कृष्णोपि स्वकैः सर्वैः समावृतः ।
 प्रसेनोद्यापि नायातिहतः कृष्णेन निश्चितः । मणिलोभेन हाकपुं गांधवः पापिनाहतः । द्वारिकावासिनः सर्वे
 जनाऽप्युः परस्परं दृष्ट्वा पावादसंततः कृष्णोपि न गच्छन् नैः सहैव तैर्गतिरप्यदृष्ट्वा सिंहेति याति तं प्रसेनं वाहनयु-
 तं तत्पदानुसरन्नातः ऋक्षेण निहतं सिंहं दृष्ट्वा कृष्णश्च तादृशं विवेश योजनशतमं यकारं स्वतेजसा निवारयन् ददर्शा-
 ये प्राप्सादं वद्भूमिक कुमरं जावन्तस्य शैलायामभितथार्तिः । मणिमालं वसाणं च ददर्श भगवान्हरिः । रुमयैव
 न संपन्नां कन्यां जाववर्तीपुतः शैलां शैलायमानां च ददर्श कर्मलक्षणः समहा विस्मयं च क्रेतुं दृष्ट्वा तां चारुहासिनीं सिंहुः
 प्रसेनमवधीत्सिंहो जाववताहतः सुकुमारकमरेदीस्तव ह्येपरमंतकः । मदन्नुदहात्तं दृष्ट्वा तं कर्मलक्ष्णं दृष्ट-
 वा च ललितं वाक्पंगमप्यतांगमप्यतामिति रत्नं गृहीत्वा वेगेन प्रावृच्छेत्तेजो जाववान् । इत्था कर्णं हसन् शौरिः शंखं दध्मौ
 जतापवान् आकर्ण्य सहसोत्थाय ऋक्षः संयुधुयेततः तयोर्मुदमभूद्योर्हरिजाववतोस्तदा । द्वारिकावासिनः सर्वे
 गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णे भाक्षतोवातिः सदिभवा विचार्य च । परलोकक्रियां चक्रुः परेतस्य च ते तदा ऊनावि-
 शदितं पावद्वाहुग्रहणो विभुः युधुयेतेन क्रूतेण युद्धकर्मणि तोषितः जाववान् प्राक्तेन सृत्वा दृष्ट्वा देवबलं महत् । जा-
 ववानुवाच श्रजेयोऽहं सुरैः सर्वैर्दक्षरक्षसदत्तैः त्वया जितोऽहं देवः शदेव त्वमसि निश्चितं । जानैत्वा विष्णुवर्ते जा-
 नः पथा बलीदृशं इति प्रसाये देवशं ददौ माणिक्यमुत्तमं । सुतां जाववर्ती चार्थभाया धैर्यवर्णनी । पाणिचक्राहं प्रा-
 यास च मुदेयं च जाववान् मणिमादाय देवोऽपि जाववत्प्राचसंयुतः तद्गुणं तं समाचष्टे द्वारिकावासिनां ततः सत्राजितस्य
 नाणिमप्यदं त्वया सदसि स्थितः । मिथ्याभिशापसंशुद्धिं प्राप्त्वा स्वान्मधुसूदनः सत्राजितोऽपि सन्नरतः कृष्णाय प्रददौ
 सुता । सत्यभासां महाबुद्धिर्ददौ सर्वं गुणान्वितं । शतवन्वा क्रूरमरुपाय दवाद्दृष्टवानसः । सत्राजितेन ते यैरं चक्रु-

रत्नाभिः। पिणः दुरात्मा शतधन्वा। पिंगतेऽपि कुत्रचित् सन्नाजितं निहन्त्यांशं गणितमाह पां पथीः कृष्णस्य पुर-
 तः सन्नासमाचष्ट विवेष्टितं श्रुतं ह्येव हिः कोपी कृष्णः कपटनायकः बलद्वयपुरे वा कान्मुना च नरणीधरः ह्येव सा-
 न्नाजितं हन्त्यामणिमादाय गच्छति निहन्त्या शतधन्वानं गृहीत्वा रत्नमावयोः मनयेत् एवं च द्रष्टुं न विभ्रति न संशय-
 एतच्छ्रुत्वा भयवस्तः शतधन्वा पिपादनः आहवा क्रूरनामान गणि कं न प्रददौ च सः आरुह्य बडवां वेगाग्निं त-
 दाक्षिणादिशः स्थस्थानुगच्छेत् तदा रासजनादनी शतये जनमन्त्रेण नमारय बडा तदा पलायमानो निहतः पदाति-
 रनुपदातिना अट्टष्ट्वा तत्र दत्तं न लदेवं पुरे वदत् तदा कर्ममहारुष्ट गायत्र्यं बलः कपटे त्वसदा कृष्णगार्पा-
 ले भीसुनि दितं अर्थं स्वजनं हंसिकं स्ववंधुः समाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णे बलदेवं प्रसादयत् सोऽपि धि-
 कृष्णमिदं युक्तयै वैदर्भमडलं कृष्णा पिरथमा रूढा रिकां प्रययौ पुनः तथैवोच्यते नानाः सर्वे न साधी ध्यातय हरिः नि-
 च्कासितो रत्नलोभाज्जेनष्ठे आताव डेवली तच्छ्रुत्वा दीनवदनः संततो नैव भाति च दृष्ट्वा मिश्रा प्रसंततो बभूव सजग-
 त्पतिः अक्रूरोऽपि विनिर्गम्य तर्थांशं नानापाततः कार्श्या गत्वा सुखेन सावव सत्प्रभुनीश्वरं तोपमुद्रया दयते न द्रव्य-
 णासौ च बुद्धिमान् सुरालयगृहीतश्च जैनं नगरं समकल्पयत् नटुर्भिक्षं नैरोगार्हं न योनयवंधनं शुचिना धार्यते तत्र म-
 णिः सूर्यस्य निश्चितं जानन्नपि स सर्वज्ञो मानुषं भावमाश्रितः लोकाचारं तथा मायामज्ञानं च समाश्रितः बंधुरैरसमुत्प-
 न्नं सांछिनसमुपारिधत्तं दृष्ट्वा पवाद बहूलं जायमानं कथसहे इति चितानुरं कृष्णानारदः समुगस्थितः गृहीत्वा त-
 द्दत्तं पूजासुखासीनस्ततोऽनवति नारद उवाच किमर्थं खिद्यसे देव किं भाते शोककारणं यथा दत्तं समाचष्ट नारदा-
 यतुं केशवः जानामि कारणे देव यदर्थं लाडनंतव त्वया भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थ्या चंद्रदर्शनं कृतं तेन समुत्पन्नं लांछनं
 तु दृष्ट्वैव हि श्रीकृष्ण उवाच वदनारद मे श्रीध्रकोटोपश्र चंद्रदर्शने किं यत्तु द्वितीयायां कुर्वति तस्य द्रष्टुं नारद-

उवाच गणनाथेन शस्त्रचंद्रमरूपं दर्पितः स्वहंशेन नराणां हि दधानिदाभं विष्यति श्रीकृष्ण उवाच किमर्थं
गणनाथेन शस्त्रचंद्रः सुधानयः इदमस्त्यानकश्रेष्ठं यथावदकुर्महंति नारद उवाच गणनामाधिपत्येन रुद्रे
ण ब्रह्मणोऽपि अणिगामिहिमां चैव गरिमालिषिमतया प्राकाम्ये शिल्पमिष्येव श्रार्थकामावसापिता भार्थार्थप्रदौ देवौ
गणेशस्य प्रजापतिः पूजयेत्वा गणाध्यक्षस्तु तिकर्तुं प्रचक्रमे ब्रह्मोवाच गजवक्रगणाध्यक्षलंबोदरवरप्रद विद्या
धीन्वरदेवेशस्य सृष्टिसंहारकारक पूजयेयुर्गणाध्यक्षं मोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां ध्यायते सिद्धिर्निश्चिनन संशयः अस्मि
पूज्य गणाध्यक्षे यो वांछति नराः सुखं न तेषां जायते सिद्धिः कल्पकोटि शतैरपि स्वद्रक्तया तु गणाध्यक्षं विष्णुः पालय
ते सदा रुद्रोऽपि संहारया शुक्लच्युतयैव सुजान्महं इत्यं स रतूयमानो सौ देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रोतो ब्र
ह्माण्डजगतां पतिम् गणेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वरं ते ब्रह्मोवाच क्रियमाणा तु मे सृष्टिर्नाम
भंजायतां प्रभा एवमस्ति त्वत्तदेवो यो भूदेवामोदकान्करे सत्यलोकः तस्मा गच्छन्स्वेच्छया गगने यात्री चंद्रलोकं
समासाधयस्व त्वितो गणनाथकः अथ हारं यमहवक्रं सोमो रूपमदान्वितः तं दृष्ट्वा कोपतां व्याशो गणनाथः या गायह
दशनीयः सुरुषो हं सुंदर आह नित्यं य गार्वतोऽसि शशांकं त्वं फलं प्रापस्यसि सत्वरं अथ प्रभूतलोकः सत्त्वानं हि
परयति पापिनं येष परयति प्रनादेन त्वानरास्य गलांछते मिथ्याभिशापसंयुक्तं भविष्यति हि ते ध्रुवं हाहाकारो म
हान्जातः श्रुत्वा शार्पसुदारुणं श्रुत्वं तन्मलानवदने जले चंद्रः समाविशत् कुमुदे कौमुदीनाथः स्थितस्तत्र कृतालं यः
तत्र देवर्षिगंधर्वानिराशादीनमानसाः सुरासाहपुरेधा यजन्मरुस्त्वेव प्रवितामहं दृष्ट्वा पितामहं देवशार्पसु अंद्रचं
ष्टितं दत्तया पोषणेन कथयामासुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मज्ञानसुरा निदम ब्रवीन् गणेश यापो देवैर्दंश
रपक्षे केन चान्यथा कर्तुं भिद्येन मया विष्णुना पिबिन्निश्चितं तमेव देवे देवैः यं ब्रजध्वंशारणं सुराः स एव शान

मोक्षचक्रेष्यतिनसंशयः देवाऽऽचुः केतोपायेनवरदेगजवक्रोणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञातदरुमाकिंवदप्रभो
 पितामहउवाच चतुर्थीदेवदेवोऽसौपूजनीयःप्रयत्नतः कृष्णपक्षेविशेषेणनकेकुर्याच्चतस्त्रिपथं श्रुपूर्वेभूतसंयुक्तै
 र्भोदकेऽपरितोपयेत् मधुराज्ञहविष्यचस्वयंभुञ्जीतवाग्मतः स्वर्णरुपंणेशस्वदातवर्धंदिजसत्तम शक्त्याचदक्षिणा
 दस्वावितश्राद्धयंनकारयेत् गीष्पतित्रेपयामासुःसमेत्यन्निदशेश्वराः स्वगत्वाकथयामासवोब्रह्मोदितंतु गतुं ब्र ।
 चक्रेततश्चन्द्रोपयोक्तंवह्मणापुरा श्राविर्बभूवभगवान्गणेशोब्रततोपितः संकोडमानगणनायकंचतुष्टावदृष्टवत्
 कलानिधानः चंद्रउवाच त्वंकारणकारणकारणानांवेत्तासिवेयंचविभोप्रसीद प्रसीददेवेशजगन्निवात्मगणे
 शालवोदस्वक्रतुड ॥ १ ॥ विरिचिनाशायणपूज्यमानक्षमस्वनेगर्वकृतंचहास्यं येत्त्वामसंपूज्यगणेशानूतंत्रा
 छंतिमूढाविहितार्थसिद्धिम् ॥ २ ॥ तदैवनष्टानिभूतंचलोकेज्ञातोमयातेसकलःप्रभावः येचाप्युद्गसिनितरास्तु
 पापास्तेयंतिपापंनरकंसदैव ३ एवंस्मरतुयमानोसौचंद्रेणाश्रगजाननः उवाचग्रहस्तन्वाक्यनेवगंभीरया
 गिरा तुष्टोहंतवदारभ्यभिवरंद्वाहेनिशाकर ४ चंद्रउवाच लोकानांदर्शनीयोऽहंभवामिपुनरेवहि विपापेऽहंवि
 शापोहंत्यत्प्रसादंज्ञेश्वर गणेशउवाच वरमन्यप्रदास्यामिनेतदेवमयातव विज्ञेयवचनंश्रुत्वाब्रह्माद्यास्तुभय
 कलाः देवविज्ञापयाचक्रुर्गणेशमक्तवत्सलं देवाऽऽचुः विशापंकुरुदेवेशप्रार्थयामोवयंतव ततोनुनीतोब्र
 ह्माद्यैःप्रसन्नोभूद्भजाननः विशापमकरोच्चंद्रकमलासनगौरवात् शुक्लपक्षेचतुर्थीतुयेपश्यतिसदैवहि मिथगानि
 वादमायास्तेप्राप्स्यतिनसंशय मासादौपूर्वेमेवत्वयेपश्यंतिसदाजनः भद्रायांशुक्लपक्षस्वतेरादौपानजायने
 तदाप्रभृतिलोकोर्भद्रितोपायंकृतादरः चंद्रस्वदर्शनार्थार्थागणानाथस्वभारत माद्रशुक्लचतुर्थीतुयस्व पश्य गि
 पापधीमिथ्याभिशापमालिन्यमवर्धेतस्वजायते पुनरेवतुप्रपच्छकलावान्गणनायकं केतोपायेनदेवेशउद्गम

वसितद्वद गण्डवाच , सदाकणचनुर्थतुमोदकोद्यः प्रपूजयेत् रोहिणोसहितं वांचसमभ्यर्च्य विधानतः य
 थाशक्त्या तुमद्भूयस्त्वेन परिकल्पित दत्त्वा द्विजाय भकाय कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य करेभ्यानि संकट
 स्य विनाशनं भाद्रशुक्लचतुर्थ्या तु भृशमपीप्रतिमाशुभा हेमभावे तु कर्तव्यं नाना पुण्यैः प्रपूजिता ब्राह्मणान्भोजये
 त्यश्राज्जाग्रद्विशेषतः स्यात्पद्मेदं कुंभधान्यस्योपरिशोभित यथाशक्त्या तुमद्भूयसात् कुमेन निर्मितं वल
 द्वयसमाच्छन्नं मोदकाद्यैः प्रपूज्यमा रकांबरवरो मर्त्यो ब्रह्मचर्यं रतः मुधीः रोहिणोसहितं वांच पूजा प्राप्य च मत्पर
 रजतस्य तु तैरुपयथाशक्त्या विनिर्मितं वल्लं शिवप्रियायेति गणायिप नमोऽस्तुते भयलंघोदरायेति पुष्पं तद्विप्रदा
 यच धूपं गजमुखायेति दीपं मूपकवाहिने विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलसर्गार्थं सिद्धिदे तांबूलकामलपायदक्षिणां यन
 दाय च इक्षुदंडं रसदः पूज्यं नान्नाशोभाकरं शुभं विसर्जनसमारंभैः सर्वोसिद्धिप्रदायकं , एतं पूज्यं विघ्नशक्यां
 श्रुत्वा विधानतः भन्नेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानेनानेन देवाग्रीनोभगणेश्वरं सर्वत्र सर्वदा देवानि
 विघ्नं कुरु सर्वदा मानो जतिं चराज्यं च पुत्रान्पौत्रान्प्रदेहि मे गाश्वधान्यं च वासांसि दद्यात्सर्वस्वशक्तिः दत्त्वा तु
 दाह्येणैव सर्वं भुजितकामतः मोदकापूपमधुरं लवणशर्कराभिर्भितं एतं करोति यश्चंद्रतस्याहं सर्वदा जयं सिद्धिं च
 धनधान्यच ददां भिविपुलां प्रजां इत्युक्ता तर्द्धे देवो गणनाथो विनायकः तद्वनकुरु कृष्णत्वं ततः शुद्धिं नवाप्स्यसि न
 दिके धर उवाच नारदे नैव मुक्तश्च त्रतं च केहरिः स्वय मिथ्या प्रवादं संशुद्धिं प्रापदेवो जनाहर्तनः ये शुण्वंति तवा
 स्यान्तं स्य मतकमणीयकं चंद्रस्य चरितं सर्वैरेवापो न जायते भाद्रशुक्लचतुर्थ्या तु चंद्रस्य दर्शनं कश्चित् जातं
 तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव तु यदा यदा मनः कटसत्त्वं हं मुपजायते तदा तदा च श्रोतव्यमः स्यात्तं कटनाशनं ए
 च मुक्ता तर्द्धे देवो गणेशः कृष्णतोपितः यदा यदा पश्यति कार्त्तमुपगतं , रोनश्चार्पिकरोति सद्गन सिद्धिं तिकाऽप्यर्पणे

समीक्षितानि किदुलंभं विप्रहरे प्रसन्ने आचम्य आसिने पक्षे चतुर्थमिकभुभ्रतौ व्रतं कुर्याद्गणेशस्य यावन्मा
सचतुष्टयम् इति स्कन्दपुराणे स्वयंभक्तोपाख्यानम् ॥ ॥ ॥ अथान्यप्रकारोक्तिं सिद्धि विनायकव्रतम् ॥ तत्र प्रा
तः कृत्यादिकृत्वा ॥ सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्य आचम्योदङ्मुखो वारिपूर्णां तां पात्रं गृहीत्वा मासपक्षाद्युहि
रपममसर्वकर्मनिर्वधसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादि सुखसिद्धयर्थं सिद्धि विनायकगणपति प्रीत्यर्थं च सिद्धि विनायकपूजा
महं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यानम् एकदंतं शूर्पकर्ममिति आगाच्छ्रवणादाधारसुरासुरवरांचित अनान्यनाथ
सर्वज्ञगोर्वाणपरिपूजित ॥ आवाहनम् १ स्वर्णसिंहासने दिव्यसर्वमंगलसंयुतं त्वामहं रथापयिष्यामि ग
णाध्यक्ष नमोऽस्तुते आसनम् २ गोरंस्तुत नमस्तुते रुशंकरा प्रियमूनवे पाद्यं गृहाण देवेश गंधपुष्पाक्षतैः सह
पाद्यम् ३ अर्घ्यं गोधोदकं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं गृहाण देवेश भक्तानां वरदायक इत्यर्घ्यम् ४ गंगाजलं
समानांतं सुवर्णकलशे स्थितं आचम्य तं गणाध्यक्ष सर्वविप्रहराभव आचमनम् ५ दक्षिणेश्वरघृतं चैव मधुखं
द्विविधमिश्रितं तृप्त्यर्थं देवेश मधुपर्कं दत्तं स्नानं पंचाभ्युदयं देवगृहाण वरदायक अनाथनाथ सर्वज्ञस
र्वसिद्धिप्रदो भव पंचामृतस्नानं ७ सर्वतोर्थास्तु मुहूर्तपंचतोयैः कुशोदकैः फलतोयैर्जलैर्गौरीः स्तप्यानि गणेश्वर शुद्ध
स्नानं ८ रक्तवस्त्रद्वयं देवेश गसदं शंभो गणेश्वर गृहाण रंभकानां वरदायक वस्त्रं ९ राजतं वस्त्रं सूत्रं च कांचनं चो
त्तरीयकं गृहाण देवेश गणाध्यक्ष नमोऽस्तुते यज्ञोपवीतं १० श्रीखंडचंदनं दिव्यं कर्पूरेण च संयुतं गंधं दारुणाभिदे
वेश गणाध्यक्ष नमो नमः गंधं १ अक्षतान्धवलान् देवगृहाण द्विरदानं सर्वदेवोत्तमं स्त्वा हि चाक्षयं कुरु मे फलम् अक्षताः
१२ सुगंधानि च पुष्पाणि गृहाण द्विरदानं विनायक नमस्तुते सुरासुरसुपूजित पुष्पं १३ अग्र्यांगपूजा गणेशाय नमः
पादौ पूजयामि १ विप्रराजाय जानुर्नि- २ आसुवाहनाय ऊरू ॥ ३-॥ हेरं वाय कटिपू-
॥ ४ ॥ गणाधिपाय नाभिं धूलं चोदराय उदरं ॥ ६ ॥ गणनाथाय हृदयं ॥ ७ ॥ गुहाय जाय

स्कंधौपुं ८ स्थूलकठायकंठपू- ९ परशुहस्तायहस्तान् १० गजवक्त्रायवक्त्रं ११ विघ्नराजाय नेत्राणि १२ स
 र्वथरःपाशरः पूजयामि १३ अथयन्त्रिकापूजा समुखायनमः सार्चिपत्रं समर्पयामि १ गणाधिपायभृंगराज
 पत्रं-२ उमापुत्राय विल्वपत्र ३ गजाननाय दूर्वापत्रं ४ लवोदराय वदरीपत्रं ५ हरमूनेव धत्तूरपत्रं ६ गज
 कर्णाय तुलसीपत्रं ७ गृहाग्रजाय अपामार्गपत्रं ८ एकदत्ताय कटकारिपत्रं ९ वक्रतुंडाय शमीपत्रं-१०
 विकटाय करवीरपत्रं-११ इभतुंडाय अश्रमतकपत्रं ॥ १२ ॥ कपिलाय अर्जुनपत्रं-॥ १३ ॥ भिन्नदत्ताय- विष्णुं
 क्रांताय ॥ १४ ॥ पत्नीहीनाय दाडिमीपत्रं- १५ वटवेदेवदारुपत्रं ॥ १६ ॥ भालवेद्राय मरुचकपत्रं ॥ १७ ॥ सूर्प
 कर्णाय जातीपत्रं ॥ १८ ॥ सुराग्रजाय गांधारीपत्रं स ॥ १९ ॥ सिद्धिविनाय काय केतकीपत्रं सम
 र्पयामिनमः ॥ २० ॥ इत्येकविंशतिपत्राणि समर्पयामि ॥ २१ ॥ अथ दूर्वापूजा दूर्वायुग्मेन गृही
 त्वा तु गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजयेदसिद्धिविघ्नं प्रत्येकं सर्वनामाभिः एकं समर्पयामातिशेषः गणाधि
 पायनमः दूर्वायुग्मं ॥ १ ॥ उमापुत्रायनमः २ अथ नाशिनेनमः ३ विनायकायनमः ४ ईशपुत्रा
 यनमः ५ सर्वसिद्धिप्रदायकायनमः ६ एकदत्तायनमः ॥ ७ ॥ इभवक्त्रायनमः ॥ ८ ॥ मूषकबाहना
 यनमः ॥ ९ ॥ कुमारगुरवेनमः १० सर्वनामाभिरेकं दूर्वादलं समर्पयामिनमः २१ दशगुणगुलो
 र्धुपुष्पाधिचमनोहरं गृहाणे अथ सर्वज्ञ उमापुत्रनमोऽस्तुते धूपं सर्वज्ञ सर्वलोके श सर्वपातिमिरापह गृहाण मंगलं
 दीपस्तुद्रा प्रियनमोस्तुते दीप नैवेद्यं गृह्यतादिवैभक्तिमेह्यवलांकुरु ॥ ईदिस तं भव रं देहि परत्र वपरांगति नै
 वेद्यं १६ तांबूलं गृह्यतादिवैभक्तिमेह्यवलांकुरु कर्पूरेण च सम्युक्तदेवतानां पराप्रियम् तांबूल १७ इदं फलमिति १८
 हिरण्यगर्भस्य मिति दाक्षिणा ॥ १९ ॥ प्रिथ्वेश्वरविद्यालाक्षसर्वाभ्यां फलप्रदं प्रदाक्षिणं करोति त्वां सर्वाङ्का

मानप्रपच्छमे प्रदक्षिणा २० नमस्कृतोसिदेवेशसर्वविघ्नहरोभव ईप्सितंमेवरदेहिनमस्तेभकवत्सल दे
 वदेवजगन्नाथभक्तानांवरदायक आविघ्नकुरुमेदेवसर्वकार्थपुसर्वदा नमस्कारः विनायकनमस्तेरुतुविघ्नेशसु
 रपूजित इप्सितंमेवरदेहिनमस्तेकरुणाकर प्रार्थनामंत्रः मल्लिकमालतीपुष्पचानाचंपकसंयुतं पुष्पांज
 लिग्रहाणभंगदांबुजगुणाधितम् ॥ गणानांवेतिमंत्रेणवागणायिपनमस्तेरुतुसततंमोदकप्रिय आविघ्नकुरुमेदेवसर्व
 कार्थपुसर्वदा दाताविघ्नेश्वरेदेवोप्रहीताचसविघ्नराट् तस्मादिदंमयादत्तंसंपूर्णव्रतमस्तुमे गणेशःप्रतिग्रहाति
 गणेशोवैददातिच दीयतेगणनाथायप्रथिताभिगणाधिपः सौख्यंसौमनसंतिर्यंकरेतुगणनायकः इतिमंत्रं
 मृगार्थदशदाद्विजातये इतिनैवेद्यदानम् ॥ विनायकरयप्रविभावस्त्रयुग्मसमन्विता ब्राह्मणायप्रदास्यामि
 सर्वविघ्नोपशान्तये इतिप्रतिमादानम् ॥ प्रार्थना विघ्नांशामायांतुसर्वाणि सुरनायक कार्याणि सिद्धिमा
 यांतपूजितेस्त्वयिधातरे न्यूनातिरिक्तानिपरिफुटानियानीहकर्मणिमयःकृतानि क्षन्तानिसर्वाणि शुभप्रदायप्र
 याहितानि पुनरागमाय अथसंकटहरणचतुर्धनुकप्रकरेणरोहिणीसहितचंद्रपूजांकुठ्यांत अथकथा ऋषय
 ऊचुः ॥ निर्विघ्ननतुकार्थानि एकधंसिद्ध्यति सूतज अर्थसिद्धिकरं दृष्ट्वा पुंजसौभाग्यसंपदं दत्तपत्योः कलहं चैकधं
 वंधुभेदेतथानृणां उदासीनेपुलकेपुकपंसंमुखतामवेत् विद्यारंभे तथा दृष्ट्वा वाणिज्यार्थैकपौतथा नृपतेः पर
 चक्रस्य जयसिद्धिकरीनृणां सूत उवाच सप्तद्वयोः पुराविघ्नाः कुरुपांडवसेनयोः पृष्ठवान्देवकीपुत्रं च नृपत्रो
 युधिष्ठिरः ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच निर्विघ्नजयो ह्येषां वदेवकथं भवेत् कादेवतानं मरुत्यसंयुक्तराज्यं
 भेमहि श्रीकृष्ण उवाच पूजयंस्व गणाध्यायक्षं विघ्नेशं सिद्धिदायकं तस्मिन्संपूजिते राजन् सर्वान्कामानवाप्स्य
 सि युधिष्ठिर उवाच देवकेन विधानेन पूजनीयोगणायिपः पूजितरतुतिथौ कस्यां सिद्धिर्गणपते भवेत् श्रीकृष्ण उवाच

गजवक्रश्चतुर्थीतिसदापूज्योनराधिप यद्वाचोत्पद्यतेभक्तिस्तदापूज्योगेध्वरः शक्यपक्षेचतुर्थीतुमासि
 भाद्रपदेतथा प्रातःशुक्लतिःस्नात्वाभ्याह्नेपूजयेद्गुप निष्कमात्रमुद्योगेन तदर्द्धाह्नवापुनः स्वशक्त्या
 गणनाथस्वस्वर्णरौप्यमयाकृति श्रयव सृष्टमर्षिकुर्याद्विंशशाय्यावर्जितं कृत्वापूजाप्रयत्नेनस्नाप्यपंचासुतैःशु
 भैः वस्त्रसर्वप्रदरकपुष्पमदद्यात्सुभाषित गणाध्यक्षेतिनाम्नावैगंधं दद्याच्चभक्तिं विनायकेतिपुष्पाणिधूपंचामसु
 तेतिच दीपंरुद्रप्रियायेतिनैवेद्यांविघ्ननाथिने ततोदूर्वाकुरन्मह्य विंशतिचैकमेवाहि पूजयेत्तुप्रयत्नेन एभिर्ना
 मपदैः पृथक् गणाधिपनभस्तेस्तु उभपुत्राघनाशन विनायकहरपुत्रेति सर्वांसिद्धिप्रदायक एकदंतेभवक्ने
 तितथामूपकवाहन कुमारगुर्वेतुभ्य पूजनोपः प्रयत्नतः दूर्वापुष्पमगृहीत्वातु गंधयुक्तप्रपूजयेत् एकैकेनतु
 नास्त्रावैपूजाचैकेनसर्वतः एकेनदूर्वाकुरेणसर्वनागभिःपूजाकार्या दत्त्वैकसर्वनागमभिरितिबोरिभित्रोदये तथैकविं
 शतिमह्यमोदकारधृतपाचितान् रथापायित्वगणाध्यक्षसमीपेकुरुनंदन दशविप्रायदातव्याः स्वयंचाद्यात्तथा
 दशएकगणाधिपेदत्तवानैवेद्यचतुपोत्तम गणेश प्रतिमहृणातिगणेशोर्वैददातिच दीयतेगणनाथायप्रोयतामिगणा
 धिपः सौरभ्यसौमनसनिर्वयंकरोतुगणनायक इतिमंत्रंसमुच्चार्यदशदद्याद्द्विजातये गुरुंव्रतोपदेयारमलंकृत्यप्रय
 त्नतः दद्याच्चदक्षिणांसम्पक्वयाविभवविसतरं जातरूपमयंदेवंद्राह्मणाया निवेदयेत् कृत्वा नैमित्तिकं कर्म पूज
 येदिष्टदेवतां ततःप्रार्थना विघ्नानिनाशमयांतुसर्वाणि सुरनायक कार्थयोगीसिद्धिमायातुपूजितेव्यधियातरिविप्रा
 यभेजानंदयाद्गुर्जायातौलवर्जितं एवकृतेधर्मराजगणनाथस्वपूजने विजयस्तेभ्योन्निरुपसत्यंस्वमयोदितं त्रिपु
 रदशयुक्तमेनपूजितःशूलपाणिना शक्रेणपूजितःपूर्वतथाद्वत्रयधेतुप रामेणाराधितःपूर्वसीतामन्त्रेपनपुरा दृष्टा
 सीतामहामायायानरणहनुमता भगीरथेनतद्वच्चगगामानायतापुनश्चमृतोत्पादनार्थ्याप्यथादेवास्मुरैरपि श्रम्यता

हरणारपूर्ववेनतेयेनपञ्चिणः - आराधितंगणः अथक्षेत्रमृत्तंनृत्तंवलान्तयदापूर्वतुदैयेनहतोरुक्मिणिन्दनः आरा-
 धितोमयातद्वत्तस्मिन्मृद्यासहितेनचकुष्ठव्याधियुतेनाथसाधेनारभेत. पुरा जयकामरतथात्वंहितमाराधयशक्तिरं-
 प्राप्स्यसित्वानंजरं अयंजित्वाशत्रुगणानुरणे - सिध्यतिसर्वकार्याणिनामकार्यविचारणा सूतउवाच. एवमुक्त-
 स्तुक्कण्ठेनसानुजः पांडुनदनः - पूजयामासदेवेशंपुञ्जं चिपुरधातिनः "शत्रुसंघान्निहत्यशुभासवान्नराज्यमोजसा
 सिध्यति सर्वकार्यं" णिमनसा चितितान्यपि. विद्यारंभपूजनीयोविद्यालभोभवेन्नृणां विवाहेक्रियमाणितुपूज्यश्चा-
 सौविनायकः सिध्यतिसर्वकर्माण्यर्थसिद्धिर्भवेन्नृणां. कपिप्रारंभसमयेकार्षिकेणविनायकः पूजनीयः प्रय-
 त्नेनधान्यतस्याक्षयंभवेत्. व्युष्टिकामैस्त्रयाद्भैः पूजनीयोगणधिपः विद्याकामोलभेद्विद्याधनकामोलभेद्धनं
 जयचजयकामश्चपुत्रार्थालभतेसुतः. पतिकामाचमर्तारं सौभाग्यं वतुसुवासिनी. विधवापूजयेत्वातुवेधवर्नान्नुया-
 रुपुनः ययाचैतयतेकामततंतं प्राप्नोतिर्लया. वैष्णवादिपुदीक्षासुभ्रादीपूजयोगणधिपः यस्मिन्संपूजितेवि-
 ष्णुरीशोभानुस्तथाह्यम। हव्यवाहमुखदेवाः पूजितास्त्वनर्तसंशयः. चण्डिकाद्यामातृगणाः परितुष्टाभवन्तिच य-
 स्मिन्संपूजितेभक्त्याविश्रांसिद्धिविनायके. यद्दंशूणुयान्निव्यंश्रावयेद्वापिभक्तिः सिध्यतिसर्वकार्याणिसिद्धि-
 दरूपप्रसादतः ॥ ॥ इतिस्कंदपुराणसिद्धिविनायकव्रतम् ॥ इयमेवचतुर्थीशिवानाम्ना ॥ ॥ सुमंतुरु-
 वाच ॥ शिवाशांतासुखाराजन्वचतुर्थीशिविधामता। मासिभाद्रपदे शुक्लाश्विवालोकपुपूजिता। माघशुक्लरुह-
 ताशांताभोमवारसुखारुहता तस्यांस्नानंतथादानमुपवासोऽपस्तथा. क्रियमाणंशतगुणंप्रसादादितिनीप इ-
 तिनोविनायकरूपेत्थर्थः गुडलवणपुवतांदांनशुभकरंरुहतं. गुडपूपैरतथार्वारपुण्यंवास्त्राणभोजनं. चतुर्थी-
 नरशाईलपूजनीयाः सदाक्षिपुः गुडैर्लवणपूजाभिः. रक्वस्त्रः अश्रुश्चमातरः ताः सर्वोऽसुभगाः स्तवविधेशरयानु-

मोदनात्कन्यकातुविशेषेणविधिननिनपूजयेत् ॥०॥ इतिभविष्योत्तरोकंशिवचतुर्थोव्रतम् ॥ ॥ अस्यामेवह
 र्पणीनास्त्रीपार्वतीपूज्या तत्रस्मृतिः ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यातुहर्षणीनामयामता पूजयेत्पार्वतीतस्यासौभाग्यं
 नविहन्यते ॥ अथभाद्रशुक्लपंचम्यानापूजा ॥ ॥ अत्रपंचमीपरयुताग्राह्या तदुक्तंचमत्कारचितामणी
 पंचमिनागपूजायाग्राह्याषष्टिसमन्विता तस्यांतुषितानागाइतरायचतुर्थिकेतिवचनात्सूर्योदययुताग्राह्येत्यर्थः प्र
 भातसंदे ॥ शिवउवाच ॥ तथाभाद्रपदेमासिपंचम्यांश्रद्धयान्वितः यस्त्वालेश्वरनरोनगान्नीलप्रीतादिवर्ण
 कैः कुरुकुर्यातथावीथ्यांस्वयदेहिलिखेद्बुधः कुरुकुर्यामंत्रेण ॥ ईकुरुकुरेहंफटस्वाहा पूजयेद्बुधपु
 र्यश्वपयसापायेसेनच तस्यसंतुष्टिमायातिपन्नगास्तक्षकादयः आसत्समात्कुलात्स्यनमयंनगतोभवेत् अ
 ज्ञाप्योच्यतेमंत्रः सर्वासुखनिपेक्षकः कारिमन्प्रजसमात्रेतुनविपक्रमतेतदा इत्येवकथितदेविनागव्रतमनुत्तमं
 यच्छुत्वाचपठित्वाचमुक्तस्यात्सर्वपातकैः नागाश्चान्नवासुकि तक्षक कालिय मणिभद्र ऐरावत कर्कोटक
 धनंजय धृतराष्ट्रसंज्ञाः इत्यलेश्वर्यापंचमीं अत्रैवनागदष्टव्रतमुक्तं सुमंतुरुवाच ॥ नागदष्टोनरोराजन्
 प्राप्यश्वस्तुव्रजत्पथः अथोगत्वाभवेत्सर्पोनिर्विषोनात्रसंशयः ॥ शतानोक्तवाच ॥ नागदष्टःपितायस्य
 श्वात्वाहुहिताशवाः सातापुत्रोयवाभार्याकर्तव्यतदवदस्वमे मोक्षायतस्यविश्वेद्रदानंव्रतमुपेक्षणं ब्रूहिमेद्विज
 शादूलेनतैद्विकरोम्यहं सुमंतुरुवाच उपेक्ष्यपंचमींस्मर्यकुनगानांवल्लवार्द्धनी त्वमेकमेवतावच्च विधानंश्रु
 णुभारत उपेक्ष्येतिदिवसेभोजनाभावस्यांतनकव्रतामित्यत्रेतथोक्तैः मासिभद्रपदेचैवशुक्लपक्षेनपंचमी सर्व
 पुण्याभाप्रोकोभाह्यासौगत्यकाम्यया चतुर्थ्यामेकभक्तंचतस्यांतनकंप्रकीर्तितं तस्यांपंचम्यामित्यर्थः कृत्वारोप्य
 मयनात्तमयन्नाकलयेत्तत्र अथदारुमयंमन्त्रं मृद्वस्यवायमभक्तिः ॥ पंचम्यामर्चयेद्धृतयानागंपंचकण्ठंथथा

करवारेस्तथापक्षैर्जातितुष्यैः सुभिः भधपुष्पैः सुनैवैः स्त्रापि क्षीरादिभिर्नृप ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दृ
 तपायसमोदकैः अनंतवासुकिं शशपद्मं कवलमेव च धृतराष्ट्रं शपालं कालियं तक्षकं तथा पिंगलं च तथा नाग
 मांसि मांसि प्रपूजयेत् पूजयित्वा प्रयत्नेन पंचम्यां न कभुग्भवेत् एवं द्वादशकृत्वा वैमासि माद्रपदे नृप वत्सरां तेषु
 यत्नया महामोक्षयंतु कारयेत् ब्राह्मणान् यतीनां वनागानुद्दिश्य भक्तिः इति ह। सविदंत्तागं कांचनं रत्नं विभितं
 गाच दद्यात्स वत्सवै सवोपरकर संयुक्तां दानकाले पठेदं तस्मै रत्नाय एणं विभुं सर्वगं सर्वधातारं मनंतम पराजितं
 ये केचिन्मत्काले सवर्षं दृष्टाः प्राप्ताश्च योगातिं ब्रते नानि न गोविंदमुक्तिभाजो भवतुते इत्युच्चार्यार्थाक्षतैर्धुं कं सितचंद
 नभिश्चितं वासुदेवाग्रतो भूप तोयंतो ये धानि क्षिपेत् अनने विधिन सर्वेषु मारिष्यंति ये मृताः सर्पतं स्तंभियां स्यं
 तित्स्वर्गातिं नृप सत्तम कृत्वा सर्वान्स्समुद्रं च कुलजान् कुलनंदन श्रयति चिपणु सा विध्यंसे सव्यमानोप्सरे गणैः वित
 शाठ्य विहीनो यः सर्वमेतत्फलं लभेत् न केन भुक्तिर्साहेतः किल पंचमीषु ये पूजयति सुभगाः कुसुमोपहारैः
 तेषां ह्येव च यदा हि भवंति सर्पादं पान् वितामणिमयूषा विभासिता गाः इति दृष्टं पंचमीव्रतं अस्यामेव माद्रशुक्लपंच
 म्य। ऋषिपत्न्यो व्रतं तत्र मध्याह्नं व्यापिती पंचमीया ह्या पूजाव्रते पुसर्वेषु मध्याह्नं व्यापितीति धारितीति ह। श्री
 तोकेः दिनद्वये तथा त्वे हे माद्रि मेते परा पंचमी तु प्रकर्तव्या पृथीयुका तु नारादेति वाक्यात् सिता परयुता रत्नस्या द
 सिता पूर्वसंयुतेति दीपिकोक्तं शशुक्लपक्षेति श्रिया ह्यायस्यामभ्युदितो रवि रिति वचनाच्च ऋषिपंचमी पृथीयुतेति दिवोदा
 सीयेषि माधवमदनरत्नादिमते तु पूर्वासर्वेषु पंचमी पूर्वेषु केः निर्णयसिंघौ कलपरत्नवत्यामप्येवं अत्र ऋ
 षिपूजनमुक्तं नारादीये भाद्रस्य शुक्लपंचम्यां विदिका कारयेन्मुदा गोमयेनोपलिप्याथ कृत्वा पुष्पोपशोभिर्ता
 तत्रा रतीर्धकुशा विप्रऋषेः सससमचयेत् गंधैश्च विविधैः पुष्पैर्धूपैर्दक्षैः सुशोभनैः कश्यपो जिर्भरद्वाजा विश्वा

मित्रोपशान्तम जमदादिवसिष्ठश्च सततैर्ऋषयः । स्मृताः एतेभ्यो वै विधिवत्कल्पयित्वा विधानतः नैवेद्यकलये
 द्विद्वान्शयानाकारैरकृष्टैः तान्निवद्या विसृज्यैतान् स्वयंचाद्यात्तदेवाहि ॥ अनेन विधिना सप्तवर्षाणि प्रतिवत्सर
 कृत्वा तानेव वरेषु दद्यात् यान्सततैर्दिकान् प्रतिमासं सकुर्वीत सर्वेणैतन् स्वशक्तिः जटिलाः साक्षसूत्राश्च कर्मण्डलु
 समाधिताः सस्याप्यकलशेष्टं तान् तस्मिन्नेषु स्मरणयेत्तुवा । स्त्रापयं द्विधिवद्भक्त्या पृथक्पृथक् स्मरन् पितृ
 पोदश भिरततः संपूज्य भक्तिः अर्घ्यं दत्त्वा ततो ह्येतां रतिलव्रीहि यवादिभिः सह स्तोमादतिर्ऋचानाममंत्रै
 स्तुवा पृथक् पुष्ट्यैर्मंत्रैस्तथैवान्यैर्हृत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् ततस्तु सतगादद्याद्ब्रालंकारसंयुता आचार्यपूजयेच्चैव वस्त्रा
 लंकारभूषणैः अन्नाद्यागुरोः पश्चान्मूर्तीविधेयुचाप्येत् भोजयित्वा च तान्मत्तया प्राणिपत्या विसर्जयेत् ततः
 शिष्टं सह स्नातः स्वयं ब्राह्मणशेषतः एवं कृत्वा व्रतसांगं भोगान्भुक्ता व्रतांछितान् सप्तर्षीणां प्रसादेन विमानवर
 गोभवेत् ब्रह्मपुराणेषु नभस्य शुक्लपक्षे तु यावै भवति पचमी नद्यादिकेन दात्वा कृत्वा नियममेव च ब्राह्मणी
 क्षत्रियवैश्यशूद्राचार्यविरानने । कृत्वा नैमित्तिकं कर्म गत्वा निजगृहं पुनः वेदोसम्भक्त्वा कुर्वीत गोमयेनोपलेपि
 तां रंगवल्लीं समायुक्तं ध्वेतुं पृथोपशोभितां तत्र सप्तऋषीन् दिव्यान्भक्तियुक्तः प्रपूजयेत् गोधैश्च विविधैः पुष्पै
 र्धूपदीपैः सुशोभनैः ततो नैवेद्यं सप्तममर्धं दद्याच्छुभैः फलैः तत्रार्घ्यमंत्राः कश्यपोऽत्र भैरवाजो विध्वानिबोध
 गोतमः जमदग्निर्वासिष्ठश्च शरं रत्नयासमान्विताः गृहाण धर्ममया दत्ततुष्टाभवंतु मे सदेति एवं पूजां निर्वर्य
 ऋषीन्ध्यात्वासमाहितः । अकृष्टपृथ्वीसजातशाकाहारप्रकल्पयेत् प्रायत ब्रह्मचर्येण ऋषीन्ध्यात्वासमा
 हितः । अनेन विधिना सप्तवेदं गपारगानि रयादिसर्वत्रपाठः । अनुज्ञयागुरोः पश्चाद्ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्
 श्रीतिभावसमायुक्तो भोजयित्वा यथाविधि अनेन विधिना सप्तमव्रतं भितरसमाचरेत् सर्वव्रतपुण्यपुण्यसर्वतोर्ध्वं पु

यत्फलं सर्वदानिपुद्गेतपुद्गेतः कलमाश्रयात् ॥ ॥ इति नरदायै ब्रह्मपुराणे च ऋषिपंचमीव्रतविधानम्
 अथ कथा हेमद्रौ ब्रह्मांडपुराणे सिताश्रयवाच ॥ श्रुतानि देवदेवेशाव्रतानि सुबहूनि च ॥ संप्र-
 तमे समाचक्ष्व ब्रतं पापप्रणाशनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुराजन् ब्रह्मक्षयाभिघ्नतानामुत्तमं ब्रतं ऋषिपंचमीति कि-
 रुयात् सर्वपापहरं परं येन चीर्णं न राजद्रनरकैव परयति अत्रैवोदाहरंती ममिति हारं संपुरातनं वैदिशेभूद्विज-
 वरउत्तंगो नामनामतः तस्य भार्गवसुरीलेति पातिव्रतपरायणा अस्या अपत्यपुगलं पुत्रो हि मुविर्भाषणः अर्धाति-
 यान् सुतस्तस्य वेदान्सां पापदक्रमान् समानेन कुलीनेन सुतायापि विवाहिता विवाहितैव सदैव द्वैधव्यं प्रापसत्तमा
 सशीलं पालयतीति सा आरते निजापि नृपदे तस्यादुःखेन संतप्तः सुतं संस्थाप्य वेदमनि नंगातीरे वनं प्राप्सः सकलञ्च
 रतया सह सतत्र व्यापयामास यिष्यान् वेदं द्विजोत्तमः सुता च कुरुते तत्र पितुः शुश्रूषणं परं पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्रां-
 ता कदाचन निर्दोशे किल ससुसाकृमिराशिरजापत तां तं तथा विधांष्टृवा विवस्त्रां प्रस्तररिथतां शिष्यानि वे-
 दयामासुस्तन्मातुः करुणं स्थिताः सजानो मोवर्धकं चिद्देवी सा ध्यातया विधा कृमिराशिमयी जाता मातः सपदि-
 दृश्यते वज्रपातसदक्षं तत् श्रुत्वा शिष्यै रुद्रीरितं संयातमाना सा शीघ्रं तत्समीपमुपागता सुतां तथा विधांष्टृवा वि-
 ललाप सुदुःखिता उरश्चातडयामास सुतरां मे हि मापच क्षणेन प्राप्य चैतन्यमदृष्ट्याप्यपरिमुज्य च समाल-
 भ्य च वाहुभ्यां नीत्वा तपि पुरतिकं स्वामिन् कथय मे सा ध्याकेन दुष्कृतकर्मणा निर्दोशे संप्रसुते पंचजायते कृमि सं-
 क्रुञ्जा एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मुनिर्ध्यानपरायणः ज्ञात्वा निवेदयामास तस्याः प्राग्जनमचेष्टितं ॥ ऋषिकवाच-
 प्रागे पंचसत्मेतीते जन्मान् ब्राह्मणी ह्यभूत् नोत्ससारस्व भण्डिभ्यः संजाता चरजस्वला अस्याः कृते न पापेन जा-

पतेऽस्मिन्नदृष्टः रजस्वलायां पापेन युक्तमवतिसानधे प्रथमहर्निषडाहोद्वितीये ब्रह्मघातिनीं तृतीये रजकी
प्रोक्ता चतुर्थे निशुष्यति तथैव भासर्वासंगाद्भ्रतं दृष्ट्वा वमानितं दृष्टव्रतप्रभावेण जाता हि जकुले मले श्रवमाना
ब्रतस्यास्पृष्टमिराक्षिमां तु सा एतत्तकथितसर्वकारणं दुष्कृतस्य च सुशोले वाच ॥ दर्शनादपि यस्तस्या
विप्राणां निर्भले जन्मयुष्मद्विधानां हि जायते ब्रह्मतेजसा श्रवमाना तत्र जायते विग्रहे क
निराशायः महार्थ्यकरणायतद्भ्रतं कथयस्व मे ॥ ऋषिरुवाच ॥ सुशीले शु
णुतः स न्यब्र
तानामुत्तमं ब्रतं चेन चीर्णं न सहसा पापादस्मात्प्रमुच्यते दुः खत्रयाभिघातश्च जायते नात्र सं
शयः कल्याणानि प्रवर्द्धते संपदश्च निराशपदः न भर्त्ये शुक्लपक्षे तु यदा भवति पंचमी नद्यादिषु तदा स्नानं क
ल्यानि यममेव विधाय निरत्यकर्माणि गत्वा हारवर्तम्यपीन् हारवर्तं श्रमिहेत्रशालां स्नापयेद्विधिवद्भ्रतया पंचाश
त रसेऽंशैः चंदनागुरुकर्पूरैर्वालिप्य च सुगंधिभिः पूजयेद्विधेयैः पुष्पैर्गंधधूपैर्वादिर्वापकैः समाच्छाद्य शुभैर्वस्त्रैः
सोपवीते र्मया विधिः ततो नैवेद्यं संपन्नमर्घ्यं दद्याच्छुभैः फलैः श्रद्धां व्रजः जमदग्निर्भरद्वाज इति श्रोतव्यमिदमाख्यां न
शाकाहारप्रकल्पयेत् स्थातव्यं ब्रह्मचर्येण ऋषिप्रेष्यान्नपरायणैः श्रमेन विधिना स न्यब्रतमेतत्समाचरेत् त
स्यापि जायते पुण्यं तच्छृणुष्व समाहिता सर्वं ब्रते पुण्यं पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वं दाने पुद्गलेषु तदस्य ब्रतमात्रतः
कुर्वते पात्रं तच्चैतस्मान्नारीसुखभागिनीं रूपलावण्यसंयुक्ता पुत्रपौत्रादिसंयुता इह लोके सदैव स्यात्परत्राप्यक्ष
यागातिः ब्रतस्यास्य प्रभावेण जातिस्मरति पौर्विकी ॥ इति हेमद्रौ ब्रह्मांडपुराणे ऋषिपंचमी ब्रतकथा ॥ ॥
अथ पुजाविधिः ॥ उमासपक्षाद्युद्धिरूपमया ज्ञानतोऽज्ञानतोऽवारजस्वला वरयायां भांडादिसंपर्कजनितदोषपरि
हाराय शास्त्रोक्तसमस्तफलदा प्रत्यर्थं ऋषिपंचमी ब्रतपजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य पीठिकले जेवाटार्धमया त्रं ग्यती

संहिताः सप्तऋषीन्पूजयेत् तत्रमंत्रः । मूर्तैर्ब्रह्मण्यदेवस्य वाह्येण निजमुत्तमं । सूर्येकोटिप्रतीकांशं ऋषिद्वंद्वं
विधितयेत् इति ध्यानं आगच्छतुमहाभागाश्वतुर्वेदस्वरूपिणः यावद्व्रतमहं कुर्वे कृपया भवतां प्रभो आवाहनम् ऋषय
भुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपुरुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः । आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं
पाद्यं गृह्णतु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीत्या तुष्टाः संतु सदा मम पाद्यम् नमस्ते शुक्लपंचम्यामर्चिताः ऋषि
सत्तमाः दहतु पापं मे सर्वं मम धर्मं गृह्णतु मे नमः अर्घ्यं लोकानां सृष्टि कर्तारो यूर्यसर्वतः प्रोचनाः नमो बोधर्मविज्ञे
भ्यो मम हर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं भद्राकिर्नागीतमीचयमुनाचसरस्वती गोमतो नर्मदा तार्पी ताभ्यः स्ना
नीयमाहृतं स्नानं सर्वैरेत्यंतपो निषावहस्रज्ञाः सत्यवादिनः वस्त्राणि प्रतिगृह्णतु मुक्तिं च छंदस्तु सर्वदा वस्त्रं यज्ञो
पवीतं परमं पवित्रमिति यज्ञोपवीतं कुंकुमागुरुकपूरसुगंधैर्भिश्चितं शुभं गंधाढ्यं च दानं दिव्यं गृह्णतु ऋषिसत्तमाः चंद
नं रंजिताः कुंकुमोद्यनश्चक्षताश्च सुशोभनाः गृह्णतु मम संतुष्टाः प्रसन्नाः ऋषिसत्तमाः अक्षताः मातृपानिवंकुला
दीनि मालत्यादीनि वैद्विजाः मया इतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि वनस्पतिरसो धूपगंधाढ्यः सुमनो
हरः आधेयः सर्वदेवानां धूपो यंत्रप्रतिगृह्यतां धूपः श्राव्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृह्णतु मम यत्त्रैलोक्य
तिमिरापहं दीपं नानापक्वान्नसंयुक्तं रसैः प्लवभिः समन्वितं नैवेद्यमृष्यः सर्वैर्गृह्णतु वसुधायकाः नैवेद्यं लोका
नां सृष्टिकर्तारो यूर्यसर्वतः प्रोचनाः नमो बोधर्मविज्ञेभ्यो मम हर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं पुगीफलं महादिव्यं नागवह्निद
लैर्पुतं कर्पूरादिसमायुक्तं वातुलं प्रतिगृह्यतां तां वूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भस्थमिति दिक्षिणा यानि
कानि च पापानि तिस्रदिक्षिणा वायनं फलसंयुक्तं व्रतसंपूर्तिहेतवे भवंतः प्रतिगृह्णतु भ्यो तीरुपास्तप्रोचनाः वायनं
न्यूनानि रिकर्माणि मया यानि कृतानि च क्षमय्यतां निसर्वाणि यूर्यसर्वतः प्रोचना इति प्रार्थना इति पूजा ॥ ॥

अथकथा युधिष्ठिरउवाच श्रुतानिदेवेदेशव्रतानिसुबहूनिच सांप्रतमेसमाचक्ष्व व्रतं पापप्रणाशनं श्री
 कृष्णउवाच अधान्यज्ञापिरार्जद्रूपिपचमिसंज्ञिता कथयिष्यामिवाङ्गवानारीपापात्समुच्यते युधिष्ठिरउवाच
 कौटशीपंचमार्कृष्णकथयन्मपिसंज्ञिता पातकान्मुच्येतकरमात्तारोयदकुलोद्भव श्रीकृष्णउवाच ब्रह्मानाज्ञाद्वनतो
 वागियास्तीजातारजरमला दुष्टादुष्टशतिभाडानिगृहकर्माणिसंस्थिताप्रानोतिसमहापापंसर्ववर्णसमुद्रवा शृणुष्व
 कारणं चरुमाद्वर्जनीयारजरमला प्रोत्सार्थ्यार्थहृत्तथापिचातुर्वर्ष्येनभारत ब्रह्महत्यापुराशकोद्वेगं हृत्वा
 सवान् तयावैर्वाडितोराजन् पीडितोवज्रहापुनः ब्रह्माणसमुपागच्छदारमन-शुद्धिकारणात् शुद्धिशक्रस्य
 रार्जद्रप्रहृष्टेनांतरारमना विभज्यब्रह्महत्यांतुवर्त्तव्यचतुर्मुखः प्राक्षिपत्राजशार्दूलचतुःस्थानेषुवैतदा बह्वैत्र्य
 मजातासुज्जालासुवनदीपुच पर्वतेषुचरार्जद्रनारंरजसिधैवाहे अतोरजस्वलानारीप्रोत्सार्थ्यार्चप्रयत्नतः
 ब्रह्मणःशासनारपार्थवातुर्वर्ष्येनसर्वदा प्रथमहनिचुडालीद्वितीयेब्रह्मपातिनी तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेह
 निशुध्यति ब्रह्मानाद्व्रानतोवापिजातसंपर्कपातक तरपापसंक्षयार्थैहिकार्थ्येयमपिपंचमी सर्वपापप्रशम
 नसर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मक्षत्रिपविदुःश्रद्धैर्ह्यभिःक्राड्यार्चिषेतः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथान्यदापिब्रह्म
 नितवरान्कथानके पुराकृतपुनोरानुविदभाषांभवह श्येनजिज्ञासार्जद्रश्चतुर्वर्णानुपालकः - तरयदेशे
 चसद्विप्रोवेदैवेदांगपारणः सुमित्रोनामरार्जद्रसर्वभूतहितेतरतः कपिपट्टयासमासीनःकुटुंबपरिपालकः तस्यभा
 र्यसुसाध्वीचपतिशुश्रूषणेरता जयश्रीर्नामविस्थातावहुभूयसुहृज्जना क्षेत्रादिपुरातासाध्वीव्याकुलीकृतमान
 सा एकदारवात्तमनिप्रासमृतकालव्युल्लेखयत् - रजरवलापिपसलारीपट्टहकर्मचकारह भूडानिसारदुःशद्राजहृ
 तौघातेभिर्भामिनो कालेनबहुनासाध्वीपचत्वमगमत्तदा भार्यातस्यजयश्रीःसाकृतुसपुर्कदोषतः शुनीयोनि

मनुप्राप्तास्तु मित्रोपि नरेश्वर तस्याः संपर्कदोषेण बलीवर्द्धो भूमाह । तद्वेषेण न हाराजदुर्गातिर्तापतो तदा सुमित्रस्य
च पुत्रो भूतिपदशुभ्रपणरतः सुमतिर्नामधर्मज्ञादेवतातिथिपूजकः तस्य तौ पितरौ पाथं ऋतुसंपर्कदोषतः तिर्धनयो
निर्मनुप्राप्तावुभौ जातिस्मरो नृप उच्छिद्यभोजितं सांभूत्स्मरती पूर्वपातके सुमित्रोपि पिता तस्य बलीवर्द्धो भूमाह
अथ तस्य हे संप्राप्तपितृशुभ्रपणरतः भार्थचंद्रवती प्राह सुमतिः श्रद्धयान्विता तथा उता पाकशुद्धिः सुमतेर्भूतं राज्ञा
या मुक्तपापसम्प्राप्तिस्यार्थेणारलंततः दृष्ट्वा ब्रह्मवाद्गतीं शुर्नाभां डां नृप नृमुहुः द्विजभार्या च तदृष्ट्वा उत्तमु
केन जघानतां भोजिता ब्राह्मणरत्नश्राद्धं कृत्वा प्रयत्नतः ततो भुक्तेषु विष्टेषु नोच्छिद्यं प्रददौ बहिः द्वारस्थायास्त
दाशु न्याउपवासस्तथाभवत् ततो राज्ञा प्रदत्तायां साशुनीक्षिता नृप बलीवर्द्धमुपागत्य मर्त्तारमिदमब्रवीत् वु
भुक्षिताय नाराहं न दत्तं भोजनं तु मे प्रासादिकवानलभक्षुधामांवाधते बलत् अन्यस्मिन् दिवसे सपुत्रो मम लेह्यं दद
त्पसौ अयमह्यं किमप्येव उच्छिद्यमपि नोददौ पापसन्निपपाताय गलं संप्रसंभवं मया विचिंत्य मनसा मरिच्यंति
द्विजोत्तमाः संस्पृष्टपापसंरोषाद्ब्रह्महंतं ङितं भूय दुःस्विते तेनाजन्मेकटिर्भनाकरोमि किं ततः प्रहर्यैवैभर्त्ता
भद्रं ते पापसंस्पृहन् कथं हरात्पयशकश्चमारवाहं च मागतः अद्याह मात्सर्जैः क्षेत्रे वाहितः सकलं दिनं मारितश्चा
त्मजेनाहं मुखं बद्ध्वा पुनर्दत्तः दृष्ट्वा श्राद्धकृतं तेन ज्ञाताय मम कष्टता श्रंकिण्डवाच्च ॥ तयोः संवदतो रेवं मातापि
त्रोश्चमारत श्रुत्वा वाक्यं तदा पुत्रोपदुक्ते च तदोभयोः ततो रजन्या तत्कालं ददौ तस्यै सुभोजनं पि
तरौ तौ विदित्वा तु दत्तवान् सुमतिस्तदा तदा सोढुस्वितः पुत्रः श्रुत्वा वरण्यां तदा तयोः मातापित्रोश्च राज्ञो हतदासो प्रस्थि
तो वनं ज्ञातुमिच्छामि कथं वै मातापित्रोश्चमारत तज्ञात्वा ज्ञानदृष्ट्वा नृपसंस्तवनाश्रितान् प्राणिपत्या ब्रवीद्वा
क्यं हे तौ च तदा तयोः सुमतिरुवाच कथय भवन्नहं पर्यः प्रश्नमेतत्समाहितः केन कर्मविपाकेन पितरौ मे तपोधनाः

इमामवस्थांसप्राप्तोद्भूतप्रातर्काकषं ऋषय ऊचुः तवमातापुरविप्रस्त्वग्रहबालभावतः ऋतुप्रासविदित्वा तु सं
 पर्केमकरेद्विज त्वेवकर्मविपाकेनशुर्नयोनिमुपागता पिताचस्पृशदोषेणवलीवर्दाबभूवह एतयोर्भुक्तिकामार्थं
 कुरुत्वयापंचमी भार्ययासहविप्रैर्द्व्यर्धसंपूज्यधत्ततः आचरस्वव्रतं तत्र सवर्षद्विजोत्तमश्रुतेचोद्या
 पनकुख्यादितिशालयचिर्जितः शाकाहारस्तुकर्तव्यः श्यामाकाहार एव नोवार्योपिकर्तव्यः कष्टपच्यंनभक्ष्ये
 त् प्राप्यमाद्रपदेमासिशुक्लपक्षस्पंचमी तस्यांमध्याह्नसमयेनयादौविमलेजलेकृत्वापामार्गकप्लिनदंतधावन
 मादितः आयुर्वलयशोच्यं प्रजाःपशुवसूनिच ब्रह्मप्रज्ञां चमेधां च त्वनोदेहिवनस्पते संप्राथ्यानिनमंत्रेणकुख्याद्वेदं
 तथायनं मुखदौर्गंधनाशायदंतानां च विशुद्धये ध्वनोदनापमलानां च कुर्वेदंतथावनं अनेन दंतान्संशोध्य स्नायात्सुखा
 नुपूर्वकं तिलामलककल्केन केशान्संशोध्य धत्ततः परिधाय नवे शुद्धे वाससीसुसमाहितः पूजयस्व ऋधो न दिव्यं
 नरेष्वप्यासमन्वितान् कश्यपोऽभिर्भरद्वाजो विश्यामित्रो यगौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च सार्धं चैवाभ्यस्यती भजेणाने
 न सप्तर्षीन् पूजयेत्सुसमाहितः व्रतेन ऋषिपंचम्याकृतेनैवं द्विजोत्तम ऋतुसंपर्कजोदोषः क्षयं याति न संशयः
 िकण्डवा च शुक्लतत्सुमतिर्वाक्यं परमं ऋषिभाषितं गृहमेत्यग्रतं च केसमार्थः श्रद्धयान्वितः व्रतंतु
 ऋषिपंचम्याः सर्वपापविनाशनं कृत्वा सर्वपथो कंचनवापित्रोः फलं ददौ व्रतपुण्यप्रभावेण माता तस्य भव्यो नि
 त्तु मुका तु तृपशार्दूलविमानवरसारिथता दिव्यावरधराभूषणता सर्वोचभारत पितापिसोमृतो गच्छत्सुमतेः प्रशुभा
 नितः स्वर्गोप्राप्तो महाराज व्रतस्यास्य प्रभावतः कायिकवाचिकवापिमानुसंयज्य दुष्कृतं तत्सर्वं विलययति व्रतस्यास्य
 प्रभावतः अस्य यज्ञायते पुण्यं तच्छृणुष्वन्तु पोत्तम सर्वव्रते पुण्यं पुण्यं सर्वार्थेषु यत्फलं सर्वदा निपुदते पुनरवतत भरण
 त् कुरुते यावत्तनारिसामेव सुखभागिनि रूपलवण्ययुक्ता च पुत्रपौत्रादि संयुता इह लोके सदैव स्यात्परब्रह्मपरांगति

एतत्केचितं राजन् व्रतानामुत्तमव्रत सर्वसुप्रसन्नैव वनारीणां पापनाशनं धनं यशश्च स्वर्गश्च पुत्रानि पितृवमारत पठ
तांश्च एव तां वापि नारीणां पापनाशनम् ॥ इति भविष्योत्तरे ऋषिपुत्रमीव्रतकथा ॥

अथ यथापुनं युधिष्ठिर उवाच किमरथेद्यापनं प्रोक्तं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकार वदतस्वतः श्रीकृष्ण उ
वाच पूर्वस्मिन्देवसेकुर्वादेकमकं समाहितः शुचौ देशे समालिख्य सर्वतो भद्रमंडलं श्रृणु स जलकं मंतां च मृगम
यमेव वा सरथाऽप्यन्नसंघीतं कंठदेशे सुशोभने पंचरत्नसमायुक्तं फलान्गंधाक्षतैर्घृतं सहिरयं समाधाय तच्छेषा पृ
जेन वा वंशमृगमप्यत्रिणयवपूर्णं चैव हि आच्छादयेच्चैलेन लिखेदष्टद्वलतः सौवर्णीः प्रतिमाः काठ्यर्घ्या ऋषीणां
भावितारामनां पलेन वा तदर्थेन तदर्धा धनं वा पुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र विंशत्या विवर्जितः वितानं पंचवर्णं च फलपु
ष्पसमन्वितं वक्ष्यामि दुपारि श्रीमान् संविधायाञ्च वेदिकां मध्यान्हे पूजयेद्भक्त्या ऋषीन् श्रद्धासमन्वितः कश्यपो जिभर
द्वाजो विश्वामित्रो यगौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाऽप्यस्ते धर्तारो मंत्रज्ञानिन रार्जुनः कृत्वा पूजां समाहितः राज्ञो
जगारणकुर्वायुराणश्च वणादिभिः कृतानि रचयिष्यः प्रातर्जुह्याति लसिं पया वैदिको वापि पौराणोऽप्यधिकारान्म
नुरस्यतात् अन्नवैदिको मंत्रः सहस्तीमाः सहस्रं दस इति ॥ सप्त ऋषय इति वा श्रष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु
वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद्भर्ता स्वर्णगुलीयवा सोभिः कुंडलाभ्युतभोजनैः दद्यादेकास्य वस्तुं गुरवे
गां पयस्विनीं पूजयेद्दत्तिवजः सप्तवासोभिर्दक्षिणादिभिः कलशांश्च पावित्र्यांश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तिः आचार्यं च
सपत्नीकं प्रणिपत्य क्षमापयेत् लब्धानुज्ञो नुभुजी तदष्टैर्धैर्यजनेर्दृतः उद्यापनविधिः प्रोक्त सर्वत्रायं फलार्थिनां एवं यः
कुरुते भूषय्यापनाविधिपरं सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते इह लोके चिरं कालं मर्त्यसहस्रेण चिरं स्मृता पुत्रपौ
त्रपरिहृता भुक्ता भोगान्मनोरमान् निष्पापा सुभगा निष्कलमतैश्च क्षया गतिम् ॥ इति भविष्योत्तरे सोद्यापनस्य

विपंचमं व्रतम् ॥ ॥ ॥ अथ प्रयोगाः नद्यादौ समं च कदं तथा वनपूर्वकं स्नात्वा नित्यपूजां कृत्वा उमद्यम
 मज्ञाततोऽ ज्ञाततो वारजस्वला वस्थायाम् कृतसंपर्कजातदुर्गो निरवदोपपरिहारार्थं शुभं प्राप्यर्थं यथाशक्त्या चरितं न
 पिपचमं व्रतपूजायापनं करिष्ये आचार्यवरणं विधाय सर्वतोभद्रे सप्तकलशेषु एकस्मिन्वा अरुंधतीसहि
 ताः सप्तर्षिप्रतिमाः संपूजयेत् सप्तशः सर्वतोभद्रादि मंडलदेवताश्च ग्रहयज्ञविधिना संपूज्य कश्यपोऽग्निर्भर
 द्राजइति मंत्रेण वैदिकमंत्रैर्वा ऋषिपूजनकार्थं पूजति दायनं दद्यात् न्यूनातिरिक्तकर्माणि मयायानि कृतानि च
 क्षमयंतानि सर्वाणि प्रयुज्य सर्वतपोयनाः ततः कथाश्रवणादिनाराजिनयेत् प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्यान्वादध्यात् अत्र
 प्राधानं अरुंधतीसहितकश्यपादि ऋषिपूजामंत्रेण तिलव्रीहि यवसर्पिर्द्रव्यैः प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरशतमष्टाविंशति
 संख्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवतायैकैकया जपाहुत्र्यायक्षेप शेषेणास्विष्टकृतमिति होमं समाप्य पुनः पूजां कृत्वा सप्तर्षीका
 न्सप्तद्राक्षणांसपूजयेत् भ्यः क्रमेण दक्षिणाप्रतिमायुतान् कलशान् दद्यात् तत्र मंत्रः प्रतिगृह्याद्विजं श्रेष्ठाः प्रतिमादिस
 मन्वितान् कलशान् ऋषिसर्गैर्वै व्रतसंपूर्तिहेतवे यद्वत्कुम्भे प्रतिमापूजनतदा सर्वप्रतिमायुतकलशमाचार्योऽयं अ
 न्ये भ्यः प्रकाशवत्प्रदक्षिणायुतान् दद्यात् ततः सः सः भ्यः सप्तगाः आचार्याणां एकानां दत्त्वा प्रार्थयेत् सप्तर्षिभ्यः शु
 भाः श्रेष्ठाः सर्वपांचफलप्रदाः सर्वपांचमेव व्रतज्ञानतो ज्ञाततः कृतं एते सप्तर्षयः सर्वभक्त्या संपूजिता मया यथोक्तफल
 दांसं व्रतस्य फलदायका इति ततश्चाशिषोऽप्यहीत्वा द्राक्षणांसंतर्प्य स्वयं भुंजीत ॥ ॥ इति ऋषिपंचमं व्रतं व्या
 पनम् ॥ ॥ ॥ भाद्रशुक्लपर्वसूर्यपर्व ॥ सासप्तर्षिपूतविदिवो दासः शुक्ले भाद्रपदे पद्यां ज्ञानं भारकर
 पूजनं प्रारानं पंचगव्यस्य चाश्वमेधकजफलमिति विचिन्नात् अत्र स्नानादिकृतमक्षयं भवति तद्वत्कर्मविप्रेत्युत्तरं देयं भाद्र
 पदे मासि पृष्टो स्याद्भरतर्पणं द्रव्यपापहरा पुण्या शिवास्तान् शुभान् पुनः स्नानं ज्ञानादिकसंभ्रमस्या मक्षयमुच्चयेति योरप्यां

पश्यति गतिं पदं क्षिण्णं पथवासिनं ब्रह्महरं यादिपैरस्तुमुच्येत नः असंशयः ॥ इयमेव ललिता षष्ठी ॥ तथा चोक्तं ना
 र्दक्षिणे ॥ भाद्रमेसि शुक्लपञ्चम्यां ललिता व्रतमुच्यते ॥ प्रातः स्नात्वा विधानेन नारी शुक्लां वराहता शुक्लमा
 लयधराचापिनयोः संगमबालुकां गृहीत्वा वर्षापात्रे तु कृत्वा पिंडाकृतिं वतां पंचधा ललितां तत्र भयपेह न विंशसिनीं पं
 कजं करवीरं च नैर्पल्लिमां लिनीं तथा नीलोत्पलं केतकीं च संपृह्यत गरीतथा एकैकां दृष्टं तन्माह्यं तन्भयोदेवि प्रपूज्य च प्रार्थ
 यद् भगवतः स्थित्वा देवतां गिरिशाप्रयां भंगादरे कुशावर्ते विदव केनोत्पवते स्नात्वा कनखले तीर्थहरं लब्धवतीं पति-
 लिते सुभगे देवि सुखसौभाग्यदायिनीं अनांतदेहिं सौभाग्यं महंतं भूयंतं मोनमः मंत्रेणानेन कुसुमैश्चंपकस्य सुशोभनीः
 श्रभ्यर्च्य विधिवत् सत्यान्वैद्यं पुरतो न्यसेत् क्रमकैरपि कुण्डमांडिनीं रिक्ते लेश्चंद्रादिभिः वीजपूरैः स्तुजं वीरैः कारवेल्लैः सु
 निभैः फलैः स्तुत कालसंभूतैः कृत्वा शोभां तद्भगवतः विरूढधान्यां कुरकैः सदीपां वलिभिस्तथा सार्धं सुगुणकैर्धूपैः स्तो
 त्वा लिक करंजकैः गुडपुष्पैः कर्णवेष्टैः मोदकैरुपमोदकैः बहुभक्तैरनैर्वैद्यैर्यथाविभवमानतां एवमभ्यर्च्य विधि
 यद्वा श्रौजागरणोत्सवं गीतवाद्ययुतं नृत्यैः प्रसंगीयैरनेकशः सखीभिः संहितासां गीतां रात्रिं प्रयतान्ति ये तं एव जा
 गरणं कृत्वा सप्तन्यां सति नयेत् नंधपुष्पैरथ भ्यर्च्य गीतवाद्यपुरःसरं तच्च दद्याद्दिनं द्वापनैवेद्यादि द्विजोत्तम स्नात्वा
 गृहसमागत्य हुत्वा वैश्वानरं ततः देवानि पटंश्च संतर्प्य पूजयित्वा सुवासिनीः कन्यकाश्चैव संभोज्या वासणादशपंचचम
 द्यैर्भोज्यैर्वहुविधैर्दत्त्वा दानान्यनेकशः लालितो भिस्तु सुप्रीता इत्युक्ता तां विंशतिं पते यः काश्चिदाचरेद्देवदत्तसौभाग्यदं प-
 रं नरो वापदिवा नारी तस्य पुण्यफलं शृणु यद्देवैश्च तपोभिश्च दत्तैर्वा नियमैरपि व्रते न निनलभ्येत किं बहु केन नारदः स्तुत-
 रं नरं तत्रापि पथि वलोकं सनातनं मोदते ललिता देव्या सहैव सा खिवाच्चिरम् ॥ इति नारदीये ललिता पट्टी व्रतम् ॥
 अस्यामेव चंपापट्टि व्रतमुक्तं करकदि ॥ पट्टी भाद्रपदे शुक्ल विधृतं न स मन्त्रिता ॥ विशाखा भौमयोगेन चंपापट्टी ति वि

श्रुता राविवारेणायुक्ता राविवारेणसंयुक्तासाचपेतीहकीर्तिर्तिमदनरत्ने देवासुरमनुष्याणुदुर्लभापिद्विहा
 यनी कृतेव्रतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीसफलामता शत्रुभ्येसूर्यपूजा ॥
 द्वादशदलेनाममंत्रैः पष्टांकाष्टया अन्ननाममंत्राः आदित्यस्तपतः पूषाभानुमानानुर्यमा विष्णुःशर्कोरा
 मन्देवःसहस्रांशुर्विनायकः सूरःसूर्यःश्वनादिति पूजनीयः प्रयत्नतः श्रद्धादित्यः कौण्डिकापादत्तपुत्रोयना
 मभिः पूजाकार्या ॥ रुक्मदन्वयाच आसराज्यंचरान्नानंधर्मपुत्रयुधिष्ठिरं कदाचिदागतोद्रुष्टुर्वासानुनिसव
 मः ततोराज्जातमभ्यर्चयपाथाथैरिदमब्रवीत् तद्व्रतंश्रोतुमिच्छामिकुतंचभुनिसत्तम दुर्वासाउवाच शृणु राज
 नमहाभागव्रतानामुत्तमंव्रतं अरुह्यद्यद्योर्णमात्रंसर्वकामार्स्तुपूरयेत् यदिलभ्येतजीवाद्दिद्वैतनृपसत्तम पटं
 भाद्रपदशुक्लार्धवृतेनसमाधिता विशाखाभौमयोगेनसाचपेर्वाहविश्रुता तस्मादिदंचपापष्टोद्द्विधाज्ञेयाएकाव
 धूतियोगवती भाद्रशुक्ला अपराविशाखाभौमयोगवरेयपष्टोचेति देवासुरमनुष्याणुदुर्लभापिद्विहायिनी रु
 त्रेनेतायांपंचाशदायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशदायनीदुर्लभाततः द्वाद्विक्रतुपेनपूर्वपाचोर्णाविभक्त
 मणा तत्फलद्विभक्तत्वंप्राजापत्यमवाप्तयात् एधुनाकार्त्तवीर्येणभुविनारायणेनच ईश्वरेणोनयासादमि
 तरेतरलिप्तया यश्चेनांविधिवत्कुर्व्यात्सोन्नतफलमश्नुते युधिष्ठिरउवाच ताद्विधेश्रोतुमिच्छामिविस्तराद्दद
 तोमुने केमन्त्राः केचनियमाः साचकिलसणाभवेत् दुर्वासाउवाच द्विदेवत्यर्त्तभोमेनवैपृतेनसमाधिता
 नमस्येयासितापष्टोसाचपेतिनिगद्यते द्विदेवतक्षीविशाखा पंचम्यानियमंकुर्व्यादुपवाससुरयचव्रतो उपवासा
 रयांगभूतं नियममेकमक्तंकुर्व्यादित्यर्थः चंपापष्टोव्रतंकुर्व्यादित्यर्थः चंपापष्टोव्रतंकुर्व्यास्ययोक्त्वयनाद्रुरोः
 ततःप्रभतेविमलेदंतपावनपूर्वकं कृत्वासम्पक्वव्रतं तत्सपत्न्यक्रुतेनरः कृत्वेति सत्कलांगोपेतं व्रतं स्वस्ताभ्य

त्वेन मनसि निधायेदर्थः निराहारो यदेवेशाच्च द्रक्स्वत्परायणः पूजयेत्प्राप्त्यहं भक्त्या शरणं भवभारकरं संक-
 लपमंत्राः ततः ज्ञानं प्रकुर्वीत न चादौ विमले जले मृदमालम्भमन्त्रैश्च तिलैः शुक्लैश्च मंत्रावित् सा विन्नः परमस्त्वं
 हि परं धाम जले मम त्वत्तेजसा परिच्छिष्टं पापं यातु सहस्रधा प्रार्थनामंत्रः आपस्त्वमसि देवेश उच्यतेति पापतिरेव च ॥
 पापनाशये मे देव वाङ्मनः कर्मभिः कृतं ज्ञानमंत्रः ततः संतर्पयेद्देवान् यो निपतङ्गलानपि ततश्चैरप्यहं मौ-
 नी पाषाण्डाला पवर्जितः रथालंकारयेच्छुभ्रं च तुरस्तं सुशोभनं रथापयेद्ब्राह्मणं कुम्भं पंचरत्नसमन्वितं रक्थं
 युगाच्छिन्नं रक्तचंदनचर्चितं तस्मै परिन्यसेत्पात्रं सौवर्णं तावमेव च कुंकुमेन लिखेत्पद्मं द्वादशारं सकाणिकं तस्यो-
 परिन्यसेत्सूर्यं सौवर्णं सरथाशुं शक्त्या वा वित्तसारेण वित्तशालया विवाजैः तमर्चयेद्गंधपुष्पैर्दीपैर्धर्मं च पुरःसरं
 पंचामृतैः न स्नपनं कुठ्यार्घ्यैश्च रसं युतः ततस्तु गंधतोयेन परां पूजां समाचरेत् भर्षणीनां विधौर्द्वयैः कर्पूरानुर-
 कुंकुमैः फलेस्त्वत्तु संभूतैः रत्नैर्कैश्च सुगंधिभिः मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पमालां विभूषितं यथाशोभे प्रकुर्वीत श्रद्धां
 श्योपरि सर्वतः ततस्तु पूजयेद्देवं भारकरं कमलोपरि आदित्याय नमः तपनाय नमः पूष्टु नमः भानुमते नमः
 भानवे नमः श्रद्धं गे नमः विश्वकाय नमः शंशुमते नमः खनाय काय नमः सुराय नमः सूर्याय नमः
 खगाय नमः एतन्नामोदश सुनामसु आदित्याय नमः इत्यनेन मध्ये पूजनं इतरैर्द्वादशभिः पूर्वोक्तिद्वलक्रमेण पू-
 जनं जन्मांतरसहस्रेण दुष्कृत यन्मया कृतं तस्मै नारायणाय तद्दिवा कर्तव्यं नात् प्रार्थनामंत्रः विनता तन-
 यो देवः कर्मसाक्षी तमो नुदः सताश्वः सत्तरज्जुरचञ्चरुणो मे प्रसीदतु ॥ श्रुणु पूजा मंत्रः ततः संपूजयेद्देवम-
 च्युतं तुरयोस्त्रिधत्तं श्रष्टाक्षरेण मंत्रेण गंधपुष्पादिभिः क्रमात् श्रष्टाक्षरेषु छिरिति मंत्रः घृणि आदित्याय नमः काला-
 त्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो मुखः जन्ममृत्युजराशोणसंसारमयनाशन इत्यर्थमंत्रः ॥ सूर्योदये पठनीयः

ततः संपूजयेच्छुक्रां सवस्त्राणां पयस्विनीं सवस्त्रकं ठाभराणां सुघंटाभिरलंक्रां ब्रह्मणेत्पादितदेविसर्वपापविनाश
निसंतापार्णवमन्त्रांगोमातस्यातुमर्हसि स्वरूपाबहुरूपाश्चमातरालोकमातरः गावोमामुपसर्पतु सरितः साग
रं यथा यालक्ष्मीः सर्वदेवानां पाचदेवी व्यवस्थिता धेनुरूपा सा देवी मम पापं व्यपोहतु यालक्ष्मालिके पात्वा
नत्वा लक्ष्मीर्धनं दत्त्वा च द्रार्कशक्राशक्तिर्पासाधिनां रक्षामस्तु मे ॥ धेनुपूजा मन्त्रः ॥ तिलहोमं ततः कुर्ध्या
रसाविध्याष्टोत्तरं यत ततस्तत्कल्पयेद्धेतुमर्कोमिप्रायतामिति आचार्याय ततो दद्यादादि रयं सरयारुणं सकुंभर
तैर्बह्वैश्च सर्वोपकरणैः सह दद्यामिभानुं भवतां सर्वोपरकरसंयुतं मनोभिलषिता वासि मम योः कर्तुमर्हसि प्रतिग्रहमन्त्रः सर्व
दानमन्त्रः गृह्णामिभारकरवेभवंतं विश्वतोमुखं मनोभिलषिता वासि मम योः कर्तुमर्हसि प्रतिग्रहमन्त्रः सर्व
दीर्घमद्यो धेनुं सर्वं यज्ञमर्थं शुभं सर्वदानमर्थं देवीं ब्राह्मणापददानमहं गां दानमन्त्रः गृह्णामिभारकरवेभवंतं विश्वतोमुखं
यज्ञमर्थं शुभं धर्मोपनीतिविरदेऽभयोरस्तरकाभव धेनुप्रतिग्रहमन्त्रः ॥ ततस्तुभोजयेद्दिप्रात्नृद्धादशौचं स्वश
कितः दद्याच्च दक्षिणातिभ्यः प्राणिपत्यविसर्जयेत् श्वैकल्यव्रततस्य शंसेयुस्ते हि ज्ञोत्तमाः अभिनं यतमा
शीर्षः परिरेमुरनिदितः ततस्तु स्वयमश्र्यादाद्विजानाशेषमिष्टकं सहपुत्रैः कलत्रैश्च अन्नैर्बहुजैर्देवैः ए
वं यः कुरुते च पा सोऽयं तं फलमश्नुते प्रभूणां च प्रभुभ्योक्तं सर्वं प्रभूणां च गोचरः सर्वैश्चैतद्गतकार्यं स्वशक्त्या दु
स्वभोरुभिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य प्राक्तुकल्पेन वर्तते ॥ विफलं तस्य ॥ तस्य दानो शस्त्रं न कल्पकः पंचमयां न्यमं
कुर्ध्यादाचार्यं च न इहती पद्याज्ञानं प्रकुर्वीत स तं प्रपिददेवताः ॥ अश्वेयस्य गृहं नौनी सूयमीमना सिधित
येन स्थापयेद्द्राणकुंभं स्युपाव्रजवतथोपरि तस्योपरि न्यसेत्सूयं पलेनैकेनातिर्भूत सौवर्णीभक्तिसंयुको विजसा
स्तथा रुणं तमश्वेयज्जाग्राधं गृह्णीत्याज्ञां गुरोस्त्वयं पडदरेण मन्त्रेण गृह्णतु स भव दर्शनमसूयं यैति पडक्षर

मंत्रः संपूज्यविधिवद्देवं फलपुण्यादिकंचयत् सूर्यपदेदेवस्यै सूर्योमे प्रीयतामिति ततः प्रभाते विमलगत्वा
 गुरुग्रहं व्रत्ता सर्वोपकरणैः सूर्यं मार्चार्पायनिवेदयत् धान्यपुष्पफलवस्त्रं रत्नधन्वादिकंचयत् गवांकोटिसह
 श्रेण कुरुक्षेत्रे कर्षयन् च पादान्तरयजेंद्रकलानाहंति घोडर्शा सर्वतीर्थप्रदानानितयान्नान्यपि घोडश. चंप
 यातलितान्नाद्याश्वपैकावयतिरिच्यते आदिदेवस्तपनः पूषा भानुमान् भार्गवः विश्वचक्रो शुमान् देवः सहस्रांशु-
 खनायकः सूरः सूर्यः स्वर्गः पूज्यः पूर्वप्रादेव हव्यं शुभतो विशेषणं पचन्त्यामित्रादिना पुनर्वातविधिर्नही-
 नविषयः इतिस्कंदपुराणोक्तंचपापधीव्रतम् ॥

ब्रह्मांडपुराणे महारिमहात्मन्ये मार्गशीर्षमासं पशुपुंका मार्गभाद्रपदे शुक्लाष्टमे धृति संयुता रावि
 वारेण संयुक्ता सा च पर्वती हविश्रुता ॥ अथ भाद्रशुक्ल संसर्ग मास तस्य मीव्रत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे शु-
 क्लपक्षे तु सति न्यामासं भाद्रपदे नृप तंत्रैः सूर्यादिवापूज्यन केर्भुजितवत्सर भरत्यं पुराणेपि शुक्लपक्षे तु सत्यमांसा
 सिभाद्रपदे च युतं प्रणम्या शिरसान्तिर्यं पूजयेत् सततवात्सरं पुष्पधूपान्दिभिर्बोर्कृतुपानां चतुर्णैः पाखंडादिभि
 रालापंचर्जनैस्तपतात्मना अन्नकृतपात्राह्मणाडकाः - विधाय दक्षिणादद्यात् नक्तर्भुजितवाग्यतः
 तिष्ठन्नजन्मपरिधयश्चक्षुः प्रखलनादिपु आदि रयनामस्मरणं कुर्वन्नुच्चारणतया अनेनैव विधानेन मां
 सान्नादं शक्यै क्रमात् उपोष्य पारणे पूर्यसे मभ्यर्च्य जगद्गुरुं पुण्येन श्रवणेनेह श्रीलया न्पुष्टिमच्युतां एवयः पुरुषः
 कुर्यादादि रयाराधनशुचिः नारी वास्वयमभ्ये रयं शान्तं यफलमश्नुते ॥ अस्यामेव भाद्रशुक्लसप्तम्याममुकाभर
 णसप्तमीव्रतम् ॥ तंत्रपूजायां सप्तमी पूर्वा विद्यायाह्यापणमुन्योरिति पुत्रमवाप्नयात् नारदीये ॥
 भाद्रस्वशुक्लसप्तम्याममुकाभरणव्रतं सोमस्वतु महेशस्वपूजनंचात्रकीर्तिनं गंधादिभिः घोडशमिरुपचारैः स

मर्चयेत् ॥ प्राथम्यविमृजेत् सर्वकामसमृद्धये ॥ अत्ररुचंभविष्यतिरे ॥ भूमौलिखितोमासहितशि
वप्रतिमायाभावाहं एह्यहिभगवन्देवसर्वपापप्रणाशन तवपूजांकरिष्यामिसन्निधौभवशंकरेति भवार्नाशं
करावावाह्यपांडशोपचारैःसंपूज्य नमस्तेभूतनाथायनमस्तेशाशिशेखर नमस्तेदक्षयज्ञाज्ञानमस्तेकामनाशन
नमस्तेपार्वतीदेव्यैचंडिकोपैनमोनमःवरदायैनमस्तेरत्नभद्रकाल्यैनमोनमः इतिसंप्राथ्यं ॥ शर्कराघृतमि
श्रतंडुलपिष्टमुपहारंनिवेद्य एकादशतंतुवृत्तसूत्रमेकादशप्रथिविशिष्टवामहस्तेवध्वापूजांतिकथांश्रुणुयात् ॥ अ
ष्टपूजाविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यसर्वपापक्षयपूर्वकंसर्वकामसमृद्धयर्थंउमासहितसोमशकरपूजनव्रतमहंकरिष्ये ॥
भूमौलिखितभवार्नाशकरप्रतिमायाभावाहनादिसर्वोपचारपूजांकुर्व्यात् देवदेवमहेशानपरमात्मनजगद्गुरो भू
तिपादितयासोमपूजयापूजयाम्यहं ॥ इत्यावाहनम् ॥ अनेकरत्नखचितंसौवर्णमणिसंयुतं मुकान्वितमहोदेव
यहाणासनमुत्तमम् ॥ इत्यासनम् ॥ पाद्यंगृहाणदेवशशर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसदाशंभोसर्वेश्वरन्मो
रत्तुते ॥ इतिपाद्यम् ॥ इदमर्घ्यमनर्घ्यत्वममराधीशशंकर किंकरोभूतसर्वेशमयादत्तगृहाणैव इत्यर्घ्यं ॥
गंगादिसर्वतीर्थेभ्यःसमानितंसुशीतल जलमाचमनीयार्थंगृहाणसोमयासह ॥ इत्याचमनम् ॥ मध्वाज्य
शर्कराभ्यश्चसुधयापरिकल्पितं शंकरप्रीतयेतोहंमधुपर्कंनिवेदये ॥ इतिमधुपर्कः ॥ आदौपंचासुतैःस्ना
नंपश्चाच्छुद्धेनवारिणा स्नानंकुसमहादेवनिजधकांतयासह ॥ इतिस्नानम् ॥ स्नानादूर्ध्वमहादेवप्रीत्यापा
पप्रणायान वस्त्रयुग्मंसमानोत्तमदत्तंप्रतिगृह्यताम् ॥ इतिवस्त्रम् ॥ उपर्वतंतोत्तरीयनानाभरणभूषितं गृ
हाणसोमविमलमयाह्वानमिदंशुभम् ॥ इतिपद्मोपवीतम् ॥ मलयचाचलसंभूतंसुगंधिघनसारयुक् चंदनंपंचव
दनगृहाणदधिप्रायुत ॥ इतिगंधम् ॥ जार्त्तचंपकपुद्गानावकुलैःपरिजातकैः शतपत्रैश्चकल्हारैरर्घ्येहमुमा

पतिम् ॥ इतिपुण्याणि ॥ झेलैक्यपावनानतपरमात्मनजगद्गुरो वंदनानुरक्तपूरैर्धूपदास्यामिशंकर ॥ इति
 धूपम् ॥ शुभवर्तितुतसर्पिलोडितवह्निनायुतं दीपमेकमनेकार्कप्रतिमंकटपेयदिवम् ॥ इतिदीपम् पायसापूपक
 शरदुग्धाव्रतसगुडोदनं दिव्यान्नपडू सोपेतं सुधारससमन्वितं समर्पयामिदेवेशार्किकरः शंकरायते नैवेद्यं पुनराचम
 नं शुद्धं कुरुसोमां वनामुना मुखशुद्धिकरं पूर्यैकपयस्त्वं गृहाण्वै ॥ पुनराचमनम् ॥ करतूरिकासममयुक्तं मल
 याचलसंभवं गृहाणाचंदनं सोम करोद्धर्तनहेतवे ॥ इतिकरोद्धर्तं तम् ॥ नारिकेलफलं जंबूफलं नारंगमुत्तमं कू
 र्णमंडपूरतेभक्त्या कल्पितं परिगृह्य तामिति फलम् ॥ पूर्णफलं महादिव्यं ॥ इति तंबूलम् ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्य
 मिति दक्षिणा ॥ भक्त्या दीपायास्मि देव ॥ इति नीराजनं ॥ अथ पुण्यांजलिः ॥ यानि कानि च पापानि ॥ इति
 प्रदक्षिणा महादेवमहारजभक्तानां पापनाशन अस्माकं कुर्वतां पूजां साधुयासाधुयोजितां ज्ञानतोज्ञानतो वापि भव
 तो विहितं च यं संपूर्णैष तु विश्वेशा विमला कोमलस्त्विति पापो हं पापकर्माहमिति प्रार्थना देव देव जगन्नाथ सर्वसो
 भापदायक गृह्णीयादिरूपं त्वं पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनं ॥ इति डेरकग्रहणम् ॥ सप्तसामिपगीतं त्वां धारया मिति जगद्
 गुरो सूत्रप्रथिरिष्यते नित्यं धारया मिरिष्यरो भव ॥ इति डेरकोत्तारणम् ॥ ॥ अथ यपनम् ॥ मंडकविष्टका
 न्वायसघृता नदक्षिणायुतान् एकादशमितान् सान्नान्नाह्मणाय कुटुंबिने ॥ वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात् सोमस्य तुष्ट्यै
 शंकरः प्रतिगृह्णाति शंकरो वै ददाति च शंकरस्तारकोरुमाकं शंकराय नमो नमः इति वायनदानम् एवं तु पूजनं कुर्व्या
 त्तो मस्य सुखदस्य च सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च नोदते ॥ इत्यमुकाभरणसप्तभिर्द्रव्यैः सोमशिवपूजा ॥
 त्रयक्रया हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच मुनेन्द्रोऽस्मिन्मशोनाममधुरायंगतः पुराश्रयितो वै सुदेवेन देवकया च युधि
 थिरं उपविष्टः कथाः श्रुत्वाः कथयित्वा मनोरमः ततः कथयितुं भूयः कथयितोऽप्रचक्रमे कंसेन ते हताः पुत्रा जाताः

पुनः पुनः मन्त्रवत्सादृशं किंचिदुपपन्नं सैन्यदुःखिता यथा चंद्रमुखोर्दनावभूयन्तुपप्रिया पश्चाद्वीणाव्रताच्चैववभूयश्च
 तवात्काल्यमपि देवकीतयाभक्त्यप्यसिनसशयः देवक्युवाच कास चंद्रमुखो ब्रह्मन्वभूयन्तुपप्रिया किंचिद्वीणाहि
 व्रतदिव्यतया संततिवर्द्धनं सपत्न्यादर्पशमनं सौभाग्यारोभयवर्द्धनं लोभप्रश्रयवाच्यं अत्रोभयवां पुराराजा नहुपो
 नानभिश्चतः तस्यासीद्दृपसपत्न्यादर्वाचंद्रमुखोऽप्रिया तथा तत्रैव नगरं विष्णुगुप्तो भद्रद्विज आसीद्दृणवती तस्य पत्नी
 भद्रमुखोत्तया तयोरासीदतिश्रीतिः रष्ट्रहर्षोपापरस्परं अथ ते दयित सख्यौ ज्ञानार्थं सरयूजले प्राप्ते प्राप्ताश्च त
 द्वैवयाह्या विनागरंगनाः तां ज्ञात्वा मंडलचक्रस्तन्मध्ये व्यकल्पिणं लेखयित्वा शिवं सोममुपमासहशं करं गधपु
 त्रं तर्तुर्भूतयः पूजयित्वा यथाविधि प्रणम्य गंतुं कागास्ताः पप्रच्छतुर्वैरस्त्रिय ता ऊचुः शकरोरमाभिः पार्श्वरया सह पूजि
 तं नृदध्यासु अमयतंतु शिवस्यास्मान्निवेदितः धारणीयमिदं तावद्यावत्प्राणा विधारण तां सातद्वचनं श्रुत्वा सख्यैव भो
 तद्वैवहि कृत्वा तु समयत ब्रह्मन्वादीं भूतुडोरक ततरताश्च रष्ट्रहजगमु रवसखीभिः समावृताः कालेन महता तस्यास्त
 द्रवैरिस्सुतशुभा चंद्रमुख्याः प्रमत्ताया विरह्यतः सतुडोरकः भद्रमुख्यास्तथा भद्रैरिस्सुतसर्वभैवतत् भूता कैश्चिदहोरा
 त्रैः सायभूय विहगर्भा भद्राख्या कुक्कुटो जाता व्रतभगा चटुभानने संभूय भूयः समयं प्राव्रत वक्रतुः सदा कालेन पंच
 तां प्राप्ते सखीभावात्सहैव ते अद्वैवमातुके देवजातिपिकुलसंयुते ब्राह्मणी ब्राह्मणी जाता राज्ञि चंद्रमुखी पुरा नान्ना भद्रमु
 र्वोजातभूषणानामसामता आश्रितैरिस्ससादत्ता पित्रा तस्य पुरोधमा अतीव वल्लभा चासीद्दृपणा भूषणप्रिया भू
 पिता भूषणवैरल्येणालं कृतास्तनय तस्यावभूवरष्टौ च पुत्रा सर्वगुणान्विताः मातृवद्गुणसंपन्नाः पितृवद्बर्भशीलि
 नः सख्योत्तेन तद्वच्च जाते जातिस्मरे किल पुनर्निरतराश्रीतिस्तयो रसीधया पुरा कालेवहुतिथे जाते
 रपकासाधकयोचना मध्येवयासिराज्ञी च पुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरो रोगिणं भूकपज्ञाद्वीनं च विस्वर तादृशो

पिमहं भागं सतोऽसौ नववार्तिकः - ततस्तं भूयं छांदुमीश्वरी पुत्रदुःखिनीं सखीभावादतिस्नेहात् पुत्रैः स्वैः परिवारिता
 ॥ अमुकाभरणाभद्रास्वरूपैषैव भूयं पिता ॥ सहिभद्रां हि जस्य भूद्राभ्यर्भूयणतामिका ॥ पुरोहितरयका
 लेन कुकटवहपुत्रिणी तां दृष्टांतीं दर्शयिष्ये तं जगत्पुत्रं शरीरं पा ततो यद्दृश्येयं यत्वा द्राष्टार्योतीव मरसरां ॥ चिं
 तयामास सार्धोऽप्यंत रस्याः पुत्रवधं प्रति ॥ निश्चित्य चेतसा क्रूराया तयामास तस्मिन् ॥ हा हा तारचते पुत्राः पुनर्जायं
 त्वनामयाः तदद्भुततरं दृष्ट्वा सखीमाह भूयं ॥ उपविश्रयासने श्रेष्ठवहुमानपुत्रः सरंश्च पृच्छद्विरमया विष्टा र्ज्यासा
 नृपवह्मभा ॥ ब्रूहि तथ्यमहं भागो कित्वया सुकृतं कृतं दातं व्रतं तं पोवापिशूश्रुपण
 मुपेपणं येन ते निहता पुत्राः ॥ पुनर्जीवर्यनं भयाः ॥ तथा हि बहुपुत्रा वजीव वरसा शुभानना ॥ अमु
 काभरणा नित्यं भर्तुं श्रेयसिवा स्थिता ॥ अत्राविशो भस्मे भद्रं विधुर्वर्मात्यये यथा ॥ भूयणो वाच ॥ शृणु देवि प्रव
 द्यामि जन्मानरविचेष्टितं कितं तद्विरस्य तं सर्वयोध्यायां कृतं हि यत् आवाभ्यां व्रतवैकल्यप्रमत्ताभ्या वगनने ये
 न त्वं छत्रगो जाता जाता ह कुकटं तथा ॥ तत्रापि व्रतवैकल्यत्वायां पातयतः कृतं मया तु सर्वभवेन चेतस्याध्यायशंकरं
 तिर्ययोऽप्यनुसारेण मनोहरा हिंसां दितं ॥ एतद्विकारं एभद्रं नान्यत्किंचित्करोम्यहं ॥ लोभशब्दाच्च ॥ इत्याक
 र्ण्यं च संसृत्य पूर्वजन्मविचेष्टितं ईश्वरी चेतया साहं पुनः संन्यक् चकार ह व्रतस्यास्य प्रभयेण पुत्रपौत्रादिसंभूतं
 भुक्त्वा च सौर्यमत्तुलं भूतां शिवपुरंगतां तरमात्वं मर्मेकं दयां एव व्रतमेतत्समाचर आरब्धोऽस्मिन् व्रतोदये यजीव
 पुत्राभिविष्यसि ॥ देवक्रयुवाच ब्रह्मज्ञास्वार्हा हि मे संभूतं तमेतत्सुखप्रदं संतानमुद्विकर एव शिवलोकास्थिति
 प्रदं भद्रमाद्रपदे मासि सतस्यं सलिलाशये स्नात्वा शिवमंडलके लेखयित्वा सहार्वाकं ॥ व्रतसंपूज्यं समयं कु
 र्याद्देवाकरुणं पापज्जोवं मयं तं तुर्योऽनुविनिवेदितः ॥ इदं मे व्रतमयं कुरुयात्तुः प्रमदति द्वोऽहं ॥ सौ वै धीरा

जतवापि सौत्रवाधारेत्करं मांडकात्वाष्ट्रं कान्दधानां सपक्षयवादिज स्वयंताश्चैव भोक्तव्याव्रतभंगमयाच्छुभे
प्रतिमासंतु सतम्यं शुद्धपक्षे विशेषतः कुर्यादेव व्रतं भद्रं वधीते । पितृदेव के कारिता मुद्रता श्रीहैहमीरूप्या
स्वशाकितः ताद्यपि परिस्थाय्य ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् । आचार्याय विशेषेण सौवर्ण्यगुलीयकं पुष्पकुं
कुमसंयुक्तं बूलं जनसूत्रकैः एवं तत्पारयित्वा तु व्रतं संतातिवर्द्धनं । सर्वपापविनिर्मुक्तभुक्तसौख्यमनामयं सं
तानं वर्द्धयित्वा धाशिवलोके महीयते । एतत्ते सर्वमाख्यानं माख्यानं व्रतमनुतनं कुरुदेव किं येन न जीवपुत्राभिविष्यति
श्रीकृष्ण उवाच ॥ इत्युक्त्वा तु मुनिश्चैव स्वतत्रैवांतरधीयत । चकार सर्वयतेन न यदुक्तेन धीमता । व्रतस्यारूप्यप्रभा
वेषु देवकी मामर्जुन तत् तस्मात्पार्थ नरैः कथ्यं स्त्रीभिः कथ्यं विशेषतः व्रतं पापप्रशमनं सुखसंततिवर्द्धनं
एवं यः शृणुयाद्भक्त्या यश्चैतत्प्रतिपादयेत् व्रतमाख्यानं संहितं न हि पापैः प्रमुच्यते साख्यानकं व्रतं निदं सुतसौ
रूपकामायास्त्रीकारिष्यति शिवं हृदये निधाय दुःखविहाय बहूशः कृतकलमपौषा न सा स्त्री व्रताद्भवति शोभन्तर्जिव
वत्सा इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ भ्रमकाभरणसतमीव्रतं अस्यानिधिः हेमाद्रौ । नद्यादौ जलाशये स्नात्वा शु
हमागरत्वोभयादिलिप्तशुद्धदेशे मंडलं विधाय । तदुपरि चंदनादिनां उमयासहितं शिवं लिखित्वा काविधिना पूज
येत् । देशकालौ स कीर्तयन् नमोऽखिलपापश्रयपूर्वकं पुत्रपौत्रधनधान्यसौख्यमतिशयद्वारा श्रीसांवसदाशिवप्रीत्यर्थ
मनुकाभरणसतमीव्रतं करिष्य इति संकल्प्य पूर्वोक्तप्रकारेण पूजां समाप्य प्रार्थयेत् । महादेव महाराज प्रीत्यापापप्र
णशान् । अरमां कर्तुं व्रतां पूजां साधुवाऽसाधु योजितां । ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भवतो विहितं वयां । संपूर्णं तु वै
श्वदेवियलं को न लरनुति । ततो देवस्य पुरतः यावज्जीवं मया रत्नानि शिवस्य विनिवेदितः इत्येवं संकल्पं कुर्यात्
सौवर्ण्यराजवंतसौत्रवाहोरकंदेवा ये तत्संपूज्यन्ति न भंगेण यद्दृष्टीयात् । देवदेव जगन्नाथ सर्वसौभाग्यदायकं गृह्णीयां

डोरूपत्वां पुत्रपौत्रविवर्द्धनं ततो हस्ते वंधनभञ्जः सप्तसामोपनीतत्वां धारयाभिजगत्पते मन्त्रार्थस्थितं
 नित्यं धारयाभिरिथरेभवेति भजेण हस्ते वन्धा नतः दहसर्वाणि पापानि कृपां कुरु दद्यानि धे ॥ प्रसन्नः सन्नम्य क
 दीर्घायुः पुत्रदो भवेति जीर्णदोरकोत्तारण कृत्वा सौवर्णराजतं पुत्राय विष्याय ब्राह्मणं वा दद्यात् स्त्रिया
 च द्रुहितुस्तुषादिभ्योरयसौत्रस्य वेले विसेर्जनीय मित्रिसदाचारः ततो ब्राह्मणेभ्य एकदश शतसंख्याका
 न्मोदकान्वेषकान् वा घृतदक्षिणायुताम् वायनदद्यात् स्वयं यधुभिः सह भुंजीत ॥ प्रतिमां शृङ्खलसप्तभ्यामैवै
 तद्वत्कण्ठार्थं वर्षातैर्होराजर्तागामुद्रिकांताम्बुपात्रोपरिस्थाप्य ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्ति दद्यात् आचार्यो यद्वि
 शेषेण सौवर्णमगुल्यिक पुष्पकुमुदतां बालजनसूत्रयुतं सदक्षिणं च दद्यात् ब्राह्मणाभोजयित्वा स्नयभुंजीत
 संतानदृष्टिं लब्ध्या शिवलोके मर्हो यते इत्यमुकाभरणसप्तमीं व्रतः नारदीये शुक्लाष्टम्या नभस्य न्यकुटुर्वाद्राधा
 व्रतनरः पूर्ववद्वाधिकादेर्वाकलशस्यां प्रपूजयेत् मध्याह्ने पूजयित्वैनामेकभक्तं समाचरेत् शको भक्तश्चैष वा
 संपरैर्हिविधिना ततः सुवासिनीर्भोजयित्वा गुरवे प्रतिमार्पणं कृत्वा स्वयंच भुंजीत व्रतमेतत्समापयेत् व्रतेन।
 नेन देवर्षे कृते न विधिना व्रती रहस्यगोष्ठं लब्ध्वा राधापरिकरे वसेत्

अथ कथाप्रारंभः ॥ शौनक उवाच कथयस्व महाप्राज्ञ गोलोके यातिकर्मणां सुमतेतुस्तारत्वेन जनः संसारसाग
 रान् राधायाथाष्टमीसूततस्य माहात्म्यमुत्तम सूत उवाच ब्रह्माणानारद एष्टः पुरा चैतन्महाभुवेतच्छृणुष्व समासं
 न ऊचि वां स्तं प्रतिद्विज नारद उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविदां गर राधाजन्माष्टमी ततः कथयस्व नमां प्रन
 तस्याः पुण्यफलं किं वा कृतं केन पुरा विभो अकुर्वत जनानां हि किं विवर्षं किं भवेद्विज केन नैतु विधानेन कर्तव्यं तद्ब्रूयं
 कस्माज्जाता च साराधातने कथय मूलतः ब्रह्मोवाच राधाजन्माष्टमी वत्स शृणुष्व सुसमाहितः कथयामि समप्तेन सप्त

नहरिणोदितंकन्यादानसहस्रैण्यत्पुण्यं प्राप्नोत जनैः गंगादिपुत्रैर्धैषु ज्ञात्वा यत्फलमाप्नोत सकृदाथाठमं कृत्वा
 नरमाच्यत गुणं भवत् कृष्णप्राणप्रियाठम्या फलं प्रप्नोति मानवः एतद्भनतु यः गार्धः श्रद्धयाऽश्रद्धयापि वा क
 रोति विष्णुसदनं गच्छेत्कोटि कुर्वेद्भुज पुराकृतयो वत्सवरनारी सुयोमना सुमध्याहरेणेति वा शुभं गच्छात् रुहासिनी
 सुकेर्गी चारुके शी च नास्नात् लोच वतीरमृता तथा वद्वनि पापानि कृता नि सुदृढानि च सैकदा सायना कर्षी नि सुः प्रपुरतः
 स्वतः गतान्यनगरं तत्र दृष्ट्वा चैव जनान् गृह्णन् राधाठमी व्रतं प्रान्ति सुदरदेवता रुये गंधपुष्पैर्गुदीपै रस्त्रैर्नाना विधै
 लेभक्तिभावे पूजयंतो रात्रायामूर्तिमुत्तमम् केचिद्वायंति नृदयंति पृथतिरत वमुत्तमं तालवेणुसदृगां श्रवाद्यतिवक्रमु
 दा जनां स्तथा विषा नृदृष्ट्वा कौतूहल समन्वितं स्तस्यास्तु वचनं श्रुत्वा परकाठमं हिते रा आरिभिरेतदावकुं वैष्णवा
 तत्परः राधाव्रतिन ऊचु भाद्रेमसि सिनाष्टम्यां जाता श्चाराधिकायतः श्रष्टनासाद्य सप्राप्तात् कर्दामप्रयत्नतः गोदा
 नजनि तं पापं स्तेयजं ब्रह्मपातकं परस्त्रीहरणं वैवतथा च गुरुत्पगं विश्वासघातजं चै रस्त्रीहत्याजनि तं तथा एना निना
 शयः स्यात् शुक्रनाशः चाठमी वृणा तेषां तु वचनं श्रुत्वा सर्वपातकनाशनं करिष्याम्यहमि त्येव परामुद्रय पुनः पुनः तत्रैव ब्र
 तिभिः साद्वैकृत्या साव्रतमुत्तमं दैवास्त्वापंचांगता संप्रदातेन निर्मलाः ततो यमाज्ञायादूताः पाशमुद्रपाणान् आग
 तास्तस्मिन्नेतु वंधूरज्ज्वलि रतदा यदा नेतुं न शक्नुमस्तस्मिन् प्रतितदागता विष्णुदूता शस्त्रचक्रगदाधराः हिरण्
 मयं विमानं च राजहंसयुग्मं पाशस्य छेदनं कृत्वा चक्रेणातिविराजिताः रथचारोपयामासुस्तान् गतं गतं किं नृपा
 न्युर्विष्णुपुरा तेषां गोलोकारुमनोहरं कृष्णेन रावयास्तत्र स्त्रियताव्रतप्रसादतः राधाठमी व्रतं तातयान् कर्तुं चमूढ
 धीः नरकाग्निष्कृतिर्नास्ति कोटिकल्पशतेरपि स्त्रियश्च यान् कुर्वीत व्रतमेतच्छुभप्रदं राधाविष्णोर्भौतिकं रस
 र्वपापप्रणाशनं श्रते यमपुरे गच्छात्पतति नरके चिरं कदाचिज्जन्म च्चासाद्यष्टाष्टि नृपा विधवाधुवं एकदाष्टाष्टी

वत्सदृष्टस्यैश्वर्यादितः गौर्भूत्वाचमशर्दानाचापयौत्सामर्मातिकं निवेदितानिनेदु खंरुदतीचपुनः पुनः तद्वा
 कथंचसमाकर्ष्यगतोहंविष्णुसंनिधिं कृष्णोर्नोदेतेचाशुपृथिव्यादु.खसंचय तेनोक्तंगच्छभेद्रहस्यन्तर्देवै साङ्ख्यभूत
 ले अहंतत्रापिगच्छामिपश्चान्नमगणैः सह तच्छ्रवहसितोहंवैश्रगतःपृथिवीतल ततः कृष्णसमाहूयराधा
 प्राणगरीयसां उवाचचचर्तदेवी गच्छेहपृथिवीतले - पृथिवीभारनाशायगच्छा भिमर्त्यमंडलं इतिश्रुत्यापिसारा
 धाप्यगतापृथिवीततः भद्रेमासितेपक्षेत्रपटमेसंज्ञिकेतिथौ वृषभानोर्ध्वज्ञभू भेर्जातासारधिकदिवायज्ञाथेगो
 पनार्यश्चक्रुस्तांदिव्यरूपिणीं राजानदमनाभूत्वातांप्राप्यनिजमंदिरं दत्तवान्महिषीर्नैत्यासाचतंपरिपालयन्
 इतितेकथितंवत्सत्वयापृष्ठवयद्वयः गोपनीयंगोपनीयंगोपनीयंप्रयत्नतः सूनुदवाच यइदंशृणुगान्द्रत्नयाचतुर्वर्गक
 लप्रदं सर्वपापविनिर्मुक्तोप्यतेयातिहरैर्यहम् इतिश्रीपाद्मब्रह्मसदेवतकथाइयमेवज्येष्ठानक्षत्रयोगेज्येष्ठाष्टमीत
 थाच नारदीये यदाज्येष्ठाक्षंसंयुक्ताभवेज्येष्ठाष्टमीद्विजं ज्येष्ठानास्तीतिसाज्ञियापूजितापापनाशिनी अथैतांतुसमार
 भ्यव्रतंपोडशावासरं महालक्ष्म्याः समुद्दिष्टसर्वसंपादिवर्धनं करिष्येहमहालक्ष्मिब्रतंतैत्स्वप्नरायणः तद
 विघ्ननेमेयायात्समासित्वत्प्रसादतः तद्विघ्ननेमेयायात्तद्वोरकंदक्षिणेकरे षोडशपाथिसहितंगणैः षोडशभिर्मु
 तं ततोन्वहंमहालक्ष्मींयाद्यैरर्वयेद्वती यावत्कृष्णाष्टमीतंतुचरेदुद्यापनबुधः अथज्येष्ठापूजा लिगपुराणे
 कन्यारुथाकर्कशमीयातुज्येष्ठैर्महतीरुमता अलक्ष्मीपरिहारयज्येष्ठांतन्नपूजयेत् अन्नकन्यारुथाकर्कयोगेनप्राश
 रुच्यमात्रं मासरुतमाद्रपदश्चाद्रैव कालादर्शोपे भद्रेशुक्लाष्टमीज्येष्ठानक्षत्रेणसमन्विता महतीकीर्तिता
 रस्याज्येष्ठादेर्वीप्रपूजयेत् यतुज्येष्ठानक्षत्रापेक्षं ब्रतं तत्तिथिब्रताद्विभं तद्यस्यातिथौज्येष्ठानक्षत्रारण्याति

यौकार्यं तदुक्तमाधर्वाधेरकादि सासिमाद्रपदेशुकेपक्षेऽप्येधर्षसंपुते यस्मिन्कार्त्तमिदित्तैककुर्याज्येष्टायाः
 रिपूजनमिति श्रष्टभ्याखंडहरेज्येष्टायागवक्षेनपूर्वापरावाग्राह्या दिनद्वयेयोगेनतदभावेवापरा पूर्वह्रिसन्नियोगे
 पूर्व नवभ्यासहितकार्यार्थाधर्मानात्रसंशयः सासिमाद्रपदेशुकेपक्षेऽप्येधर्षसंपुते रात्रिर्वास्मिन्दिनेतत्र
 ज्येष्टायाःपरिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः अस्यापवादः यस्मिन्दिनेतत्रभवज्येष्ठामध्याह्नदूर्ध्वमप्यणु तस्मिन्
 दिहपूजाचपूनाधेरपूर्ववाररहतिज्येष्ठानक्षत्रेनस्यखंडवेद धर्माभावात्वारयुगन्यतरयुवाज्येष्ठानक्षत्राहं तत्रा
 धर्म्याभानुवारोपदाज्येधर्षमेवमा लालज्येष्ठेतिसाप्रोक्तदुलभाबहुकालिकेतिरक्तदात् अन्यतरागस्याप्य
 भावेनध्याह्नदूर्ध्वमनुवर्तमानग्राह्यं पूर्वोक्तकार्त्तदात् तथा मैत्रेयावाहयेद्वैवाज्येष्टायांतुप्रपूजयेत् मूलेविसर्ज
 येद्वैवाज्जिदिनं व्रतमुत्तममिति विशाखायै भोसतिज्येष्ठानुमंत्रागमनुराधायां तद्योगरहितायांकार्त्तं अर्घ्यंभवेपाद-
 मात्रहित्वारथापयोदिति निर्णयोद्धारैतकं अत्रअद्रादित्रैज्वीयित्वाज्येष्ठानिभवेत् अपररिहारयोगेतुभद्रामुखभा
 तंरपजेत् संपूर्णवैधुतिश्चेत्तदापाटकाः पांडशह्रादंशवार्यकामंत्रयेत् इदं व्रतं महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धं निर्णयसिधौ इदं
 व्रतं केवलतिथौ केवलनक्षत्रेवोक्तं मारस्ये प्रत्यादिदकतिथ्यावुक्तं यज्येष्टादिवत् व्रतं अतिज्येष्टा व्रतं यच्च विहितं केवलं दु
 नि तिथौ वैवाचेरदाद्यद्वितीये केवलं दुनि दंक्षिणात्यारं तु ऋक्षे एव कुर्यात् अतएव मदनरनेमविष्येडकं मा
 सिमाद्रपदेशुकेपक्षे ज्येष्टायादासवेत् रात्रौ जागरं पुं कुट्टादोभिर्नैत्रैश्च पूजयेत् पूजामत्रोभविष्ये पूजदारं समुदायैल
 दभ्याश्चैव विदहये अलदभ्याश्च विनां शायज्येष्टेव पूजयाम्यहमिति मैत्रेयाहोपचारैः पूजयेत् ततो नमस्कारमं
 त्रः ज्येष्टायां तेन मस्तुभ्यं श्रेष्टायां तेन ममः शर्वायै तेन मस्तुभ्यं शांकर्यै तेन ममः अथ कथास्तु पूजां विधानं भवि
 प्येष्टे मुखे धिरुडवाच अतुर्वंध्यानुमानां रीका कब्धपातयाधरा भर्तृप्रजात्यतीयाद्ययोर्नादोभैश्च हृदयिता निर्धना

श्रजनायेचदारिद्रेमहतिस्थिताः कर्मणोकेनमुच्यन्तेतन्मेवैवहिजनाईन कण्ठउवाच मासिमाद्रपदेशुके
 पक्षेच्येष्टापदाभवेत् राज्ञोजागरणकुर्वाद्द्वीतवादिद्वानिः स्वर्गैः एवंविधिविधानेनएभिर्मन्त्रैश्चपूजयेत् एते
 हिर्द्धमहाभागसुरामुरमररुते ज्येष्ठेत्वंसर्वदेवानांमत्सर्मापगताभव ॥ अवाहनं ॥ श्वतसिहासनस्थान्श्वे
 तवत्क्षैरलकृता वरदंपुरतकपाशविभ्रतैवेतनमोनमः आसनम् ॥ ज्येष्ठश्रेष्ठपानिष्टेवक्षिष्टेवह्मवादिनि क्षीराब्धौ
 तसमुद्वेतन्नर्द्धज्येष्ठनोरुते ॥ अर्धेस्व शार्ङ्गावाणारश्चखड्गचक्रासतोमरदर्पणौ अन्यैरप्यायुर्वैकज्येष्ठेत्वा
 मर्चयान्यह सुरसुरनरैर्वैद्यायक्षकिन्नरपूजता पूजितासिमयादेविज्येष्ठेत्वा मर्चयान्यहं विप्रप्रियेनहाभागसुरासुरसु
 पूजिते स्थूलसूक्ष्मनयेदेविज्येष्ठेत्वं मर्चयान्यह एभिर्मन्त्रैः सर्वोपचारपूजा त्वलक्ष्मीस्त्वमुमदेवीत्वंज्येष्ठेत्वंसर्वदाम
 रैःपूजितासिमयादेविवरदाभवमेसदा इतिप्रार्थनामन्त्रःपुनद्वारविष्टब्धार्थलक्ष्म्याश्रैवद्विजोतमं गुरुंसंपूजयेन्नतथाव
 क्षैराभरणादिभिः द्वादशैवतुवर्पाणिपूजनीयाप्रयत्नतः यावज्जन्मतयापूजयाविधिनानिमानवैः ददातिवित्तपुत्रां
 श्रपूजनीयासदास्त्रियः श्रनेनविधिनापुकोयोहिपूजयतेनरः नारीवपूजयत्येनांतस्थलक्ष्मीर्वैवर्ते वंध्यातुलभेत्
 पुत्रान्मुर्धगासुभगावेत् मृतवत्सार्जावपुत्राकाकवंध्याप्रजावती दुःखितोहिनरःकश्चित्सर्वदाससुखीभवेत् एवंवि
 धविधानेनज्येष्ठायस्त्वर्चयेत्सदा विद्मार्सुतस्थप्रणश्यतिप्रथमाप्सुज्वलणंतथा यथाप्राप्यंकुरुश्रेष्ठज्येष्ठयाःशोभनंव्रतं
 निराजनीकुरुपश्चाद्वीपोयाह्य सुभक्तितः नैवेद्यसहितप्राणाहुतिस्त्वप्रेयुधिष्ठिर गुरुहरतात्सदाग्राह्योदीपः प्रज्वलि
 तेनहान्न व्रतस्थभक्तिमुकरतुशुचिःप्रयत्नतःश्रनेनविधिनाचैवव्रतग्राह्ययुधिष्ठिर ज्येष्ठानामपरादेवीभुक्तिमुक्ति
 फलदा यस्तुपूजयतेराजन्तरमैत्वंग्राप्यच्छति तन्नैवस्कदिमासिमाद्रपदेशुकेज्येष्ठसंपुतेयस्मिन्कस्मिदिने
 कुर्ध्याज्येष्ठयाःपरिपूजनं तत्राष्टम्यापदावरोभानोज्येष्ठसंभवचनौलज्येष्ठेतिसाप्रोक्तदुर्लभावहुकालिकोक्तःस्तर्ना

नरः कुर्यात्तस्यामन्यन्यादिर्न भक्तिपुङ्कः शुचि कुर्यादर्थे षड्विद्यास्तु पूजनं नयः पूर्वव्युराहृत्य सिकताः शुद्धे शलाः दे
वीरुपतुतभैरवत्वात् शालाः सह - मंडले तां नुमं स्य पयदेवो हेममयी ततः स्यापयै द्राजर्ता तार्क्ये रयावापटकुड्य
योः श्याहयेतते दीमथ गपुस्तके पिवा विलोचनं शुक्लदंती राजर्जी विभर्तितनं विवस्त्रां रकनयतां ज्येष्ठानायाह
यान्यहं भित्तिभेण तदिदीमावत्सुकृतव्रता स्नानं दद्यात्तथा पाय पादयोर्द्विजपुंगवः श्रीखंडकपूरयुतं दद्यादर्थं तथा
र्धनं भक्त्या मया प्रयत्नेन यद्वंदं यतिवत वन्द्यहाणसुरेशानि ज्येष्ठश्रेष्ठेन मोनमः इत्युच्चार्य सुवर्णादि पात्रेणांजलिना
पिवा अर्घ्यं दत्त्वा स्मरेद्देवीं गंधपुष्पैस्तथा च येत् गोधूमयवशाल्यादितद्द्रव्यैरुत पारयेत् तनः प्रसूतमात्रैस्तु पुरिकादि
निसिर्पिपा निवेद्ये च तैरेव दद्याद्देव्यै प्रयत्नतः ततस्तुत्या महर्द्धि सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठायै तेन मस्तुभ्य श्रेष्ठायै तेन सो
नमः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि यत्येहि त्वं महामाये अर्घ्यं यद्गृह्ण नमोस्तु ते अर्घ्यं स्तुत्यो तया स्तोत्रसंप्रदा
गीता निपुरतस्ततः सौवीरैश्च संयुको दद्याच्छालोभ्य एव च सुवासिनीभ्यः शक्त्या तु दद्याद्दस्त्रं कृतव्रता तव देवीमनुज्ञा
व्यततो भुजं तया भवतः भक्षयित्वा तदा च भयदेवी तत्वा पुनः पुनः शयीत ब्रह्मवर्षेण कुर्यात्प्रातार्विसर्जनं एवमेव प्रकु
र्याद्देवतं तु प्रतिवत्सरं विसर्जनं तैस्तु तज्ज्ञासिकता वारिणि सिपेत् अपूपवटकान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो द्विजः कुर्यादेवं
प्रयत्नेन साधुप्रातर्धसर्जं प्रत्ये विचार्यो प्राप्नुयाद्द्विधां श्रुति कामः स्त्रियमाप्नुयात् शिवस्मरणकारि तु देव्यै दद्यात्सौभ्रियं सौ
वर्णै राजतं तच्छ्रुतं कुर्यात् भवेत्तदा व्रतस्य प्रचकृतया कृताहंणः देव्या महत्य कथितं तदेवं विधिश्चिथ्य चार्चनं समुत्तस्तथा
भञ्जोपसा पुञ्चकरो व्रतस्य तस्मान्मया ते कायित सदैवं उां श्रयोद्यापन उोमद्यममालक्ष्मीपरिहारपूर्वकं वनवात्यपुत्र
सौभाग्यादि दृष्ट्ये धाव्रतोद्यापनं करिष्ये सौवर्ण्ये धाव्रतिमां सर्वोभद्रस्य कलशोपरि सस्थाप्य मंडल देवतास
हितं तत्स्यात् पूजा कत्वा विलोचनं शुद्धं दत्तामिति ध्यात्वा विवस्त्रां रकनयनां चित्यावाह्य ज्येष्ठश्रेष्ठे तपोनिष्ठे स्य ज्ये

दत्वातामग्निवर्णां आपोहिष्ठेति तृमाभिः । हिरण्यवर्णामित्यादिभिः संपूज्य यस्याः सिंहोरेषु कोट्याधश्चापि महा
 बलः ज्येष्ठामहमिमां देवीं प्रपद्ये शरणं विभुं नतः प्रार्थना ज्येष्ठां तर्पयामि श्रेष्ठां तर्पयामि विद्यां तर्पयामि वैनायिकीं
 तर्पयामि तानि तर्पयामि श्रीकृष्णां तर्पयामि नमः । ततः श्रष्टवटुकानां वायनं दद्यात् रात्रौ जागरणं कुर्यात् । प्रातः पु
 नः संपूज्याग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् ततो होमं कुर्यात् तत्र प्रधानं गौरीतामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्ती वैरो
 चनीकर्मफलैर्जुष्टां दुर्गादेवीं शरणमहं प्रपद्ये इति भोजन ॥ दधिमधुक्षीरघृतैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतं संस्मर्याहुतिभिः
 भद्रलदेवताश्चैकया श्राज्याहुत्या यवादि वरुहो मे नयक्षे एवं होमं संपाद्य आर्यापपीठं प्रतिमावस्त्रभोगदाना
 दिदत्वां सुवासिनीं ब्राह्मणाश्च संपूज्याः सिकतादिकं नद्यां यजेत् एवं द्वादशपर्यंतं श्राजन्मपर्थं तवा ज्येष्ठानां
 श्रवणं स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कं पर्यातकं । गंधपुष्पतया धूपदीपनैवेद्यमेव च पुनराचमनं चैव कारयित्वा
 विसर्जयेत् । उज्येष्ठायै नमः । उस्तस्यायै नमः । उक्लियायै नमः । उविद्यायै नमः । उविनायकायै नमः । उताप्यै
 नमः । उं श्रियै नमः । उं श्रीकृष्णायै नमः । एभिरेष्टभिर्नामभिस्तर्पणं होमं च कुर्यात् हविष्यं स्वयमभ्यासाद्वा
 ह्मणां स्तेनभोजयेत् श्रुतेन विधिना यस्त्वब्राह्मणानां च तुष्टयं व्रतं ते प्रतिमां कुर्यात्सर्वेण फलसंमितां कृष्णवस्त्रे
 ण संपुक्तामाचार्यार्पयति वेदयेत् ब्रह्माभरणमाख्यादिलेपनैः पूजितं द्विजं प्राणिपत्यततः पश्चात्तरमैसर्वां निवेदयेत्
 ब्राह्मणानुक्तं तस्ते प्रकुर्यात्स्वस्तिवाचनं एवं कृते ब्रतैः सन्ध्याकुसर्वशांतिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिर्वाश्वारोभ्यं
 च प्रजायते इति ज्येष्ठाव्रतम् ॥ ॥ ॥ अत्रैव दुर्वाष्टमव्रतम् ॥ नारदीये ॥ दुर्वाष्टमव्रतं चावकथितं
 तत्र मे शृणु शुचौ देशे प्रजातायां दुर्वायां द्विजसत्तम रूपाप्यालिं गंतो गंधैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपकैः नैवेद्यैश्च यद्भ
 त्पादप्यस्त फलादिभिः आर्घ्यं यदद्यात् पूजते मंत्राभ्यां सुसमाहित इति । इदं च पूर्वविद्धं प्राप्नुम्य न्यां कार्प्यं श्राव

एतद्गोत्रवर्माद्वर्गवैवद्वत । शनी पूर्वविद्वानुक्तव्याः शिवरात्रिर्बलोद्दिनमिति दहयमवचनात् शुद्धाष्टमीति धि
 यानुमासिभाद्रपदे भवेत् दूर्वाष्टमी तु सज्ञेयानोत्तरासाविधीयते इति हेमाद्रौ नदनरत्नधृतपुराणसमुच्चयवचना
 य मुहूर्तरेहिणेष्टम्यां पूर्वावाधियापरा दूर्वाष्टमी तु साकार्या ज्येष्ठा मूलक्षसमुत्ता तथा भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्या
 लयोगे कर्मकालव्यापयमवेचद्रष्टव्यं दूर्वाष्टमी संदाया ज्येष्ठा मूलक्षसमुत्ता तथा भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्या
 षभारत दूर्वामभ्यर्चयेद्दत्तया ज्येष्ठा मूलक्षे विवर्जयेत् ऐश्वर्यपूजिता दूर्वा हंस्यपत्नानि नान्यथा भर्तुरायुहरामूलत
 रस्मात्तपरिवर्जयेदिति मदनरत्ने रसादे शुक्लभाद्रपदे मासि दूर्वासंज्ञा च याष्टमी सिंहार्कएव कर्तव्यवानकन्यार्कक
 दाचन सिंहस्थतृतीया मासुर्ध्वदिते मुनिसत्तम तत्रैव अगस्त्य उदिते तानपूजयेदष्टगोद्वर्गा वैधव्यं पुत्रशार्कं च
 दशजन्मानि पंच यदा तु भाद्रशुक्लाष्टम्या मगरस्योदयस्तदा तत्पूर्वकृष्णष्टम्या कार्दयं शुक्लपक्षालभिर्पूर्णिमांतमा
 नभाद्रपदलाभात् यदा तु भाद्रपदोधिकस्तदा सिंहार्क एवेति उदाहृतवचनात् अधिमासे तु संप्राप्ते अगस्त्य उदि
 तमुने अर्वाक्चेदं व्रतकार्दय परतो न तु कुत्राचिदिति निर्णयदपि रसादाच्चाधिक एव कर्तव्यं इदं च स्त्रीणां नित्यं यानपूजय
 ते नारीमोहादि हि यथाविधि स्त्रीणि जन्मानिवैधव्यं लभते नात्र सशयः तस्मात्सपूजनीया सा प्रातिवर्षं यजनीरिति पुरा
 वयात् यदा तु ज्येष्ठादिकं क्विनासर्वथाष्टमी न लभ्येत तदा कर्तव्या चैकभक्तेन ज्येष्ठा मूलयदा भवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्
 त्वं ध्यादिव संनयेदिति भविष्येत्तरादनुकल्पेनानुष्ठानं तत्सर्वथा व्रतलेपः ॥ अथ व्रतम् हेमाद्रौ भविष्ये ब्रह्मन्मा
 द्रपदे नासि शुक्लाष्टम्या मुपोपिनः पूजयेच्छकरं भक्त्य योनः श्रद्धयान्वितः स याति परमं स्यात्तय ब्रदेवां लोचनः
 गोत्रापूजयेद्यस्तुद्वेयासाहितं मुने अन्नगणेषां शिवः ॥ फलाद्यैः सकलैर्देवैर्भीषणुर्धैर्बलिपतैः दुर्गा पूजयत्ये
 शान्मस्त्यपते सर्वपातकैः शुचिदेशे प्रजावापाद्वर्वाया द्राक्षणे तमस्याप्यलिङ्गं प्रतिष्ठाप्य पुष्पैः समर्चयेत् खर्जूर

नारिकेलइक्षमातुलिनैः फलैस्तथा पूजयेच्छंकरंभक्त्यादूर्वायांविधिवद्विज दध्यक्षतार्द्धिजश्रेष्ठश्रद्धयंदद्याच्चित्तोचने
दूर्वाशमिभ्यांसंपूज्यमानवःश्रद्धयान्वितःसर्वैःसुकृतजन्मस्याःसर्वदेवीर्नमस्कृतः विद्याप्राप्तोतिविद्यार्थीपुत्रार्थीपुत्रमा
यात् धर्मार्थीधर्ममात्रोतिकन्यार्थीलभतेवतां मनसायद्यादिच्छेततत्तदप्राप्तिमानवः यएवपूजयेदूर्वाभूतेशमानवःफ
लैः सःससजन्मपापैर्वैर्मुच्यतेन।त्रसंशयः कृतोपवासःससन्ध्यामष्टम्यांशिवमर्चयेत् दूर्वासमेतंविश्वद्रदध्यक्षत
फलैःशुभैः ॥ अथदूर्वापूजामंत्रः त्वंदूर्वेष्टतजन्मासिर्वदितासिसुरासुरैः सौभाग्यसंततिं

देहिसर्वकार्यकरीभव यथाशाखाप्रशाखाभिर्विरुततासिमर्हत्तले तथाविरुततसंतानंदेहिर्विमजरामरं तच्छि
गमंजैरीशानमर्चयेत्प्रयतः शुचिः ततः संपूजयेद्ब्रह्मानफलैर्नानाविधैर्द्विज अनाग्निपक्रमश्रीयाद्ब्रह्मदधिक्र
तथा अक्षारलवणैर्ब्रह्मन्नश्रीयान्मधुनान्वितं दद्यात्फलानिप्रिभेभ्यः फलाहारः स्वयंभवेत् प्रणम्यशिरसा
दूर्वाशिवशिवमुपाश्रुते यएवंकुरुतेभक्त्यामहादेवस्वपूजनं गणद्वंद्यादयसौब्रह्मन्मुच्यतेब्रह्महत्तया एवंपु
ण्यापापहरा अष्टमीदूर्वसंहिता चतुर्णामपिचतुर्णानांस्त्रीजनानांविशेषतः आदित्यपुराणे अत्रश्रीपूजनमभ्युक्तं
शुक्लाष्टम्यांतुसंप्राप्तेमासिमाद्रपदेतथा दूर्वाप्रतानंसुश्रुतमुत्तराश्याभिगामिनं पूजयेद्बृहमानीयगंधमालयानुले
पनैः फलपुष्पैरुतथाचैवदीपैर्धूपैर्विसर्जयेत् अग्निपकंतयासर्वाननिवेद्यकंधवन भोक्तव्यंवतथाब्रह्मन्नग्नि
पक्कविवाजितं दूर्वांकुरस्यासंपूज्यविधिनार्यावनेश्रियं यौवनंरिथरमात्रोतिपत्रयत्राभिजायते भविष्योत्तर
विशेषः अष्टम्यांफलपुष्पैश्चखजूरैर्नारिकेलकैः द्राक्षाभोदकापिष्टैश्चवदरैर्लंकुचैरुतथा नारंगैर्जवैरैर्वा
जपूरैश्चदाडिमैः दध्यक्षतैस्तजोमिश्र धूपैर्नैवेद्यदीपकैः नञ्जणनेनराजेंद्रशृणुत्वावहितोमम त्वंदूर्वेष्टत
जन्मासिःत्थादिपूर्वोक्तएवमंत्रः दत्त्वापिंडानिप्रिभेभ्यः फलैश्चविधैःप्रभो तिलपिष्टकर्गंधमघान्यपिंडानिप

त्व भोजयित्वा सुहृन्मित्रसंघेषु जनान् रतथा ततो भुञ्जीत तच्छेषं स्वयं शब्दात्मन चितः कर्तव्यं चैकभक्तेन ज्ञेया
 नुलंपदः भवेत् दूर्वाभयचेद्वत्थान वधं यदिव संनयेत् पक्षेमाद्रपदस्वैवं शुक्राष्टम्यां युधिष्ठिर दूर्वाष्टमीव्रतं पुण्यं
 करोतीह नानवनतस्य क्षयमाप्नोति संतानं सप्तपौरुषं नंदने वधते निरयं यथा दूर्वाष्टमीव्रतं इति भविष्ये दूर्वाष्टमीव्रतम्
 भाद्रशुक्ल नवम्यां श्रीवृक्षनवमीव्रतम् भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच समुद्यते पुद्गे पुक्षीरोदमयने पुरादैर्या
 नामोहना धांपयोपेद्भुते जनार्दने विरच्यते शेषाण्यं तां कमला कमलालया ममेयमिति चानयो नपुंयं पुद्गैर्वैज्ञानवाः
 जिता सर्वपरा धार्थयुषि कृष्णेन चाक्रिया पातालं गमिता दैर्याः सा श्रीशमाय यौतदा श्रीसमावासिता यस्मा
 त् श्रीवृक्षस्तेन संरुतः तस्माद्भाद्रपदस्वैवं शुक्लपक्षे कुरुत्तम नवम्यामर्चयेद्भक्त्या ईषत्समूर्पेदयेच्चतं श्रीवृ
 क्षं विविधैः पुष्पैः रत्नानि पाचितैः फलैः तिलमिष्टान्न गोधूमे धूपगंधस्तगंधैः ईषद्भानुकरा ताद्यतां चैकतम
 स्तले मंत्रेणानेन राजेन्द्र आकाकोलुक रशने श्रीनिवाशानमस्ते रतु श्रीवृक्षशंकरप्रिय ममामि लपितं कृत्वा स
 र्वविघ्नहरो भव संपूज्य मां ततो भयं च श्रीवृक्षं राणि परच मंत्रेणानेन राजेन्द्र दत्त्वा ब्राह्मणभोजनैः ततो भुञ्जीत न
 कं यैतिलक्षारविचार्यते अनग्निपकमूपाक्षंदविपुष्पफलं शुभं एवं यः कुरुते पार्थ श्रीवृक्षारभ्य र्वनंतरः नारीवा
 दृः स्वशोकाभ्यां मुच्यते ता प्रशंसायः सप्तजन्मातरं नावत्सुखसौभाग्यमान्यथा श्रीमती फलिनो धन्यामः र्यलोके
 महीपते श्रीवृक्षभक्षत फलं सतत नवन्या नैवेद्यपुष्पफल यत्र विरुद्धा नैः पूज्याः प्रभातसमये पुरुषोत्तमेष्टां सं
 प्राप्नुवंति पुरुषाः श्रियमुत्तमां च ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे श्रीवृक्षनवमीव्रतम्
 अत्रैव नंदानवमी अत्र द्वागर्पुजाका नारदीये भाद्रेतु शुक्लानवमी नंदारूपपरि कोत्तिता तरयां यः पूजयेद्

दुर्गाविधिवञ्चोपचारकैः सोऽश्वमेधफलं प्राप्य विष्णुलोकमहीयते मदनरत्नेभविष्योत्तरेपि सुमंतु रवां च मासि
 भाद्रपदे यातुनवमी बहुलेतरा बहुलः कृष्णपक्षस्तदितरा शुक्लानवमी तस्यां यः पूजयेद्दुर्गां विधिवत्कुरुते नंदन
 सोऽश्वमेधफलं विधाविष्णुलोकं गच्छति एकमकेतुसप्तम्यामष्टम्यां स मुपोषितः दूर्वापरिस्थितो देवो मित्रादिखर्ज
 रनारिकेलादिभिः पूजयित्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा नंदामंत्रं जपेत् जैनं दायै न्याहा हुंस्वरिति ततः प्रभेति
 नवम्यां चांडिकां प्रीणयित्वा गुरुशक्त्या कुमारं पूजयेत्ततः एवां चाश्वयुजे मासिकार्तिके कार्तिकोत्तरे पूजयेच्च तु
 रोमासाब्जं दामगवतीं विभो स्नानं कुशोदकं प्रोक्तं प्राशने च नराधिपेत्यादि इति नंदानवमी व्रतम् ॥ १ ॥
 भाद्रशुक्लदशम्यां दशावतारव्रतं नारदाये अथ नभस्य शुक्लायां दशम्यां द्विजसतम् व्रतं दशावतारां स्यं स्नानं
 तत्र जलाशये कृतसंख्यादि नियमो देवर्षिपितृ तर्पणं ततो दशावताराणि समभ्यर्च्यै रसमाहितः मत्स्यं कूर्मं च
 राहं च नरसिंहं च विक्रमं रामं रामं च कृष्णं च वौडं कलिकतमे च दशमूर्तिं तु सौवर्णाः पूजायै विधानतः दद्या
 दशभ्यो विधेभ्यः पूजायै तानां रदउपवासं चैकमकं कृत्वा संभोज्य वाडवान् विसृज्य पश्चाद्भुजं त्रैलोक्यं स्वयं स्वयं
 माहितः भक्त्या कृत्वा व्रतं ह्येतद्भुक्तं भोगानि होत्तमान् विमानेन व्रजे देवै विष्णुलोकं संनतानमिति दशावता
 रमूर्तयः पंचरात्रे वामे शंखं दंष्ट्रां दक्षिणे भुजो नः स्य रूपधृक् नरां धर्मस्य रूपो वामस्य रूपधृक् नरां धर्मस्य रूपो वामस्य रूपधृक्
 धर्मस्य रूपो वायुकायुधकरचरणौ दिमान् नः स्य रूपधृक् नरां धर्मस्य रूपो वामस्य रूपधृक् नरां धर्मस्य रूपो वामस्य रूपधृक्
 नरां गं सुकारां स्य च मनोवर्धनं सुभीषणं श्रीवर्त्मकूर्परं रथा तु धरानंतौ पदानुगौ एतद्गुपधरदेववाराहं भुक्तिं
 मुक्तिं कूर्परं दंष्ट्रायामिति ॥ ३ ॥ ज्वलदग्नि सभाकारं सिंहवक्त्रं नरांगकं दंष्ट्राकरालवदनं लंजि कं सुभी
 षणं वृता स्यं कुटिलं कुक्षं मानं द्वर्पानवक्षसं श्रमेयतीक्ष्णनखरमात्मसंहतं दानवतं दक्षिदा प्रयतं चंकराभ्यां न

खरैर्भूषं गदाचक्रधरदोर्भयानरासिंहचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ कुंडीछत्रधरोद्दिर्दोर्भानः परिकीर्तितः द्विदोर्द्विभुजः ॥ ५ ॥ क्षत्रांतकरणधोरमुद्रहन्परशुंकरे जामदग्न्यश्रकर्तव्योभृशरोषारुणेक्षणः ॥ ६ ॥ युवाप्रसन्नवदनः सिं
 हरकथोमहाबलः आजानुबाहुः कर्तव्यो रामोबाणधनुर्धरः मद्यपात्रंचसीरंचवामदक्षिणयोः क्रमात् गदा
 मुशलवज्रंचहलोरामः प्रकीर्तितः शंखचक्रगदांपद्मंधानोनीलमेघमः कृष्णः कमलपत्राक्षः कर्तव्यश्चचतुर्भुजः
 द्विभुजोवापिकर्तव्यः पीतांबरविभूषितः शंखचक्रधरः श्यामोद्विभुजः कृष्णसङ्गकः ॥ ८ ॥ कषायवस्त्र
 सर्वातः रुक्मधंसंसकचोवरः पद्मासनस्थोद्विभुजो भ्यायीवधः प्रकीर्तितः खड्गोद्यतकरः कुद्धो-हयारु
 द्रोमहाबलः भर्त्सेच्छछेदकरः कल्को द्विभुजः परिकीर्तितइति ॥ १० ॥ अस्याविधानंभविष्योत्तरे ॥ युधि
 थिरउवाच दशम्यांशुकपक्षस्ययासौप्रौष्ठपदेशुचिः स्नात्वाजलाशयेस्वच्छेपितुदेवादितर्पणं कृत्वाकुरुकुल
 श्रेष्ठशृहमागत्यमानवः शर्हीत्वाधान्यचूर्णस्यस्वहरतेप्रस्मृतित्रयं क्रमेणपाचयेत्तनुपायसंघृतसंयुतं प्रथमे
 पूषकान्वर्षे द्वितीयेघृतपूषकान् तृतीयेपूषकसरश्चतुर्थेभोदकान्शुभान् सोहालकात्पंचमेघपष्टीवैखड्गवेष्टका
 न् सप्तमेद्वेकोकरसामर्कपुष्पांस्तथाष्टमे नवमेकर्णवेषांश्चदशमेमडकान्शुभान् दद्यात्स्वयदशहरेर्दंशवि
 प्रायदापेयत् क्रमेणभक्षयेद्व्यायथोक्तविधिनानृप अर्धाढीविष्णवेदेव मर्धाढी चद्विजातये ततोपरार्धमश्रीया
 द्रत्वारन्येजलाशये मंत्रेणनेत्रमेघादीहरेमभ्युक्षवारिणा मत्स्यकूर्मैवराहंचनरसिंहंत्रिविक्रमं रामंरामचक्रं
 चवौद्वंचैवसकलिक गतोस्मिशरणंदेवंहरिनाशयणं विभु प्रणतोस्मिजगन्नाथंसमेविष्णुप्रसीदतु छिनत्तु
 वेष्णवीमायांभक्त्याप्रीतोजनार्दनः श्वेतार्द्रपंनेयत्तस्मात्तमासास्त्रिवेदितः अन्नहैमीर्मत्स्यादिप्रतिमाः कृत्वा
 पुण्याः एवपः कुरुतेभक्त्याविधिनानेनुव्रत दशावारनामाद्यतस्यपुण्यफलंभूण श्रूयतेयस्त्विमालोके

मनुष्याणां दशशोः । तानि नितिनसंदेहश्चक्रप्रहरणो विभुः । संसारसागरादघोरं रंसमुद्धृत्य जगत्पतिः श्वेतद्वीपं
नयत्प्राश्रवते नैनो न तोषितः । कितस्य न भवे ह्येकपस्य तुष्टेजनादैनः । यदुर्लभं यदप्राप्यं मनसो यन्न गोचरं । तदप्यप्रा-
प्यं तदप्यतो ददाति मधुसूदनः । सोऽहं जनार्दनः । ब्राह्मः कालरूपधरोऽच्युतः । मर्त्यलोके स्वयं पार्थ भूभारोत्तारकारणात् । या-
स्त्रीव्रतमिदं पार्थ चरिष्यति मयोदितं । सालक्ष्म्या च लयुक्ता रयाः । त्रुभभर्तुः समन्विता । मर्त्यलोके चिरं स्थित्वा विष्णुलोके
महीयते । विष्णुलोकाद्द्रुल्लोकं ततो याति परांगतिं ये पूजयति पुरुषाः । पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकारुतदशमीपुद्गलावता
रान् । मन्वेदशस्त्वपि दशसुसुखविहरत्येयांति यानमाधिरुह्यसुरारिलोकम् । इति भविष्येदशावतारदशमीव्रतम्
भाद्रशुक्लादशीपञ्चा । तदुक्तं । नारदीये । न भस्वैकादशी शुक्लापञ्चास्यां समुपोष्य वै कृत्वा नित्यार्चनतः । अकटिदानम्
याचरेत् । पूर्ववत्स्नापितायास्तु प्रतिमायाद्विजोत्तमः । समुत्सवविधानेन नीत्वा तां साल्लिङ्गाये । कृत्वा चिरुपर्शनात्तस्य
संपूज्य विधिना ततः श्रानो यमंडपे तस्मिन् पार्थेन च स्वपयेत् । ततः प्रभति द्वादशप्रांगं धार्य रर्च्य वामनं । संभोज्य वा
दद्यात् । दद्यादक्षिणां च विसर्जयेत् । एवं यः कुरुते विप्रपद्माव्रतमनुत्तमं । भुक्तिमन्नामनुमूर्किलः । तेनात्र संशयः । कटिदानं भग-
वतः पार्थं परि वर्तने शय्यादानमिति पर्थः । अथ कथामविष्येत् । तत्र युधिष्ठिर उवाच । न भस्वस्यासितपक्षे किं न । भैकादशी
भवेत् । कथयस्व प्रसादेन केवाञ्च विधिरुतमः । कृष्ण उवाच । कथयामि महीपालः । कथामाश्रयार्थकारिणी । कथ-
यामास यां ब्रह्मानारदाय महारत्ने । नारद उवाच । कथयस्व प्रसादेन चतुर्मुख नमोस्तुते । न भस्वशुक्लपक्षे तु किं ना-
मैकादशी भवेत् । एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विष्णोः । नारायण वै ब्रह्मेवाय । वैष्णवोऽस्मि नु निश्चयः । शुष्टं कविप्रिय-
नातः । परतरं लोके पवित्रं हरिकीर्तितं । पद्मानामेति विख्यातान भस्वैकादशीः । सिता । हृषीकेशः । श्रीतपे स्यात् । कर्तव्यं व्रतम्
तमं । कथयामितव प्रहंकयां । गौरिणी । शुभां यस्य । श्रवणमात्रेण महत्प्रापं विनश्यति । सांघातानामराज्यं विवस्व-

दंरातंभयः चभूधक्कवर्त्तसत्पुःसत्पप्रतापवान् धर्मतःपालयामासप्रजाःपुत्रानिवौरसान्तस्यदेशेनदुर्भिक्षंनध
 पोत्पापपस्तथा निरतकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमेधिताः नान्यायोपार्जितवित्तकोशेतस्यमहापतिः रथस्य
 मातंगपर्वतप्रजाधर्मपरायेणाः कामधेनुसगामूभिस्तस्यराज्ञोमहापते तस्यैवकुर्वतोराज्यंयवहुवर्षणागतः अ
 धरुद्राधिरसंजातेविपाकेकिलकर्मणः वर्षद्वयतद्विषयेनववर्षवलाहकः तेनोद्विष्टाःप्रजास्तस्यवभूवुःक्षुधादिताः
 त्रयप्रजाःसमागन्म्यराजानमिदमब्रुवन् श्रोतव्यंतपशार्दूलप्रजानांवचनंवया आपोनाराद्वतिप्रोकापुराणेषुम
 हर्षाभिः अयनंभगवांस्तस्मज्जारायणइतिस्मृतः पर्जन्यरूपीभगवान्विचित्रन्सर्वगतःस्थितः सएवकुरुतेदृष्टिम
 न्नैववततःप्रजाःतदभावेननृपतिक्षयंगच्छंतिताःप्रजाःतथाकुरुतप्रेष्टयोगक्षेमंयथाभवेत् राजोवाच सत्यमुकंभ
 वद्विस्तुतमिदयामिहितंवचः अत्रब्रह्मेतिपत्नोक्तंसर्वमन्त्रेप्रतिष्ठितं इत्येवंश्रूयतेलोकेपुराणेषुबहुविरतरे नृपा
 णामपचारेणप्रजानांपीडनभवेत् नाहंपश्याम्यपृच्छयदोषंपश्चाद्विचारयन् तथापिपाथायव्यामिप्रजानांहितक
 म्यया इतिहृत्वामतिराजापरिमेयपरिच्छदा नमस्कृत्यविधातारंजगामगहनंवनं चचारमुनिमुस्तृपानामाश्र
 मंस्तिपसाश्रितान् ददर्शाथतपस्तप्तमपिमंगिरसंनृपःतेजसाद्योतितदिशंद्वितीयमिवभास्कर तंदृष्ट्वाहर्षितो
 राजाप्रवर्तोर्यस्वचाहनात् नमश्चक्रेन्यपावृत्पराजाजालिपुटोभवत् मुनिरतमभिनवाथस्वरितवाचनपूर्वकंप्र
 च्छकुशलंराज्येससस्वगेपुभूपतेः निवेदयित्वाकुशलप्रच्छानामयंतपुःद्रस्तासनोर्हताधर्मं मुपविष्टस्वसाक्षिणी
 प्रत्युवाचमुनिराजापृष्टोस्नानमकारणं राजोवाच भगवन्धर्मविधिनाममपालयतोमहो अनाद्युष्टिःप्रवृत्तावै
 नाहैवदात्रकारणं संशयच्छेदनार्थापह्यागतोहंतवांतकं योगक्षेमविधानेनप्रजानांकुरुनिर्दृष्टिं अगिरउवाच
 यत्तुस्तृपुगंराजन्पुगानामुतंभंस्यदं अत्रधर्मपरालोकाधर्मस्याद्यचतुष्पदःआस्मिन्पुगेतपोयुकात्रास्यणानेतरंजनाः

विपयेतवराजेंद्रपलोहितपस्यतिविकर्मकरणात्तस्य न र्थातिवलाहकः कुरुत्तस्यविधेयत्वेनदोषःप्रशाम्यति

॥ राजोवाच नाहमेतंवधिष्यामितपस्यतमनागसं धर्मोपदेशकथयह्युपसर्गाविनाशतम् ॥ ऋषिरुवाच ॥

ततःशृणुनपश्चेकुरुष्वेकादशीव्रतं नभसस्यासितेपक्षेपद्धानाभेतिवैश्रुता यस्यावतंकुरुनृपसुप्रज-सपारिच्छद-

इतिवक्ष्यमपे श्रुत्वा राजास्वयहमागतः तस्याव्रतप्रभावेणसुदृष्टिरभवत्तदा सर्वसिद्धिकरीह्येपासर्वापद्रवना

शिनो प्राप्तेभद्रपदेमासिपद्माव्रतमयाकरात् प्रजाभिश्चापसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः एवंव्रतेकृतेराजन

प्रववर्षवलहक जलेनप्रावृताभूमिरवसरस्यशालिनी इष्योकेशप्रसङ्गेनलोकासौरूपप्रपेदिरे एतस्मा

त्कारणादेवकर्तव्यव्रतमुत्तम भुक्तिभुक्तिप्रदंवैवलोकानांमुखदायकं पठनाच्छृणुद्वाजान् सर्वपापैःप्रमुच्यते इ

तिव्रह्मांडपुराणमाद्रशुक्लापद्मेकादशीव्रतमाहात्म्यकथा अस्यमेवैकादशीश्रवणक्षत्रसमुत्पाद्यांविजयैकादशी

व्रतं तद्वक्तृमदनरत्नेहेमाद्रौचमविषयोत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच हादस्यास्तेविधिःशोकःश्रवणेनपुधिष्ठिरस

र्वपापप्रशमनसौरूपमोक्षप्रदायकः एकादशीयदाशुक्लाश्रवणेनसमन्विता विजयासातिथिःशोकाभक्तानां

विजयप्रदाश्रर्माष्टासर्वदेवस्यसर्वदाविजयातिथिः एष्वैकादशगुणमासिपुण्येणसहितानृप विजयाप्रोच्यतेस

द्भिःकोटिकोटिगुणोत्तरा एषैवशुक्लपक्षैकादशीपरामृशते एकादश्यांसोपवासोरात्रौसंपूजयेद्धरि सौवर्णे

रौप्यपवित्रादारुत्रयमयीपिवा सौवर्ण्यवामनकुटुम्बस्तस्वचित्तरस्यानुसारतःशुभाननधारयंतमक्षसूत्रंतथैवच शि

र्वाकमंडलुपरच्छत्रोयज्ञोपवीतवान् एवंक्षणासपत्रंवामनंपूजयेद्धरि आढ्यापात्रंवासोभिरक्षतैःफलसमु

त्तं मार्गेणचर्मणानापिमत्तयावाशक्त्यपेक्षया तिलोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनवा अलाभेयवगोधूमैःफलंमु

रुप्यतिलैर्भवेत् पुष्पैर्गंधैःफलैर्धूपैःकालोत्थैरर्चयेद्धरि नानाविधैश्चनेवैद्यैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्गुण्डोदतैः - भिन्नव्रतच्छत

गुणभक्त्या कोटिगुणोत्तरं पूजाप्रदानप्रवक्ष्यमितान्प्रणुष्यधुधिर . पादौमिरस्यायचनमोनमः कूर्मायजानुनी
वराहायनमगुह्यं तसिहायेतिनाभितः उरस्तुवामनायेतिभुजौरामायवेनमः . मुखंरामायचनमः कृष्णायचनमः
शिरः मरस्यः कूर्मोवराहश्चनरसिहोथवामनः रामोरामश्च कृष्णश्च चर्यामिनमोनम इत्यर्चनमंत्रः . गंधपुष्प
फलैर्नैवेद्यैर्वर्धयिनार्चयेत् एवमभ्यर्च्य विधिवेकादश्यां समंत्रकं . जागरतत्र कुर्वीत गीतवादित्रानि स्वनैः एवं
सतियमं स्थित्वा प्रभाते विमले सति पूर्वोक्तविधिततद्दर्चयेद्दामनं हरिं प्रदद्याद्दिविदुष्वब्रह्मणे मंत्रतो नृप . वा
मनोबुद्धिदेता तद्रूपस्थो वामनः स्वयं वामनो स्थ्यप्रतिग्राहो वामनो वै नुमरकृतः ब्राह्मणो गिरिति भुञ्ज्यति गृहणी
तमंत्रवित् वामनः श्रतिगृहणीति वामनो वै ददति च वामनस्तारको भूम्या वामनाय नमोनम इति प्रतिग्रहभञ्जः . ए
वं दत्त्वा ततः श्रातर्भोजनपृथग्वाचकं पूर्वदत्त्वा न्मनेभ्यः पश्चाद्भुजोत च स्वयं भूयो यथेच्छयाराजन्सर्वत्रैव विधिः
स्मृतः एवं कृतव्रते ब्रह्मन्पुण्यं तन्निबोधमे यावत्कल्पशतं पूर्णैर्भुक् ससातिसंख्यया प्राप्ये विष्णुपुरं राजन्क्रीड
ते कालमक्षयं इह गत्य भवेद्ब्रजप्रतिपक्षक्षयंकरः हस्त्यश्चरयदानानां दाता भोक्ता विमलसूरि . रूपसौभाग्यसं
पन्नो दीर्घायुर्नोति जो भवेत् पुत्रपौत्रपरिवृतो जीवेष्वशरदां वतं . एषाव्युष्टिः समाख्याता एकादश्यामयं तव व्युः
ष्टिः फलं पुण्येव समारुप्य तादादश्यां श्रवणा निवता . उपोष्यैकादशीं पश्चाद्द्वादशीमप्युपोषयेत् न चात्र विधिलो
पः स्यादुभयोर्दिवतं हरिरिति इदं श्रवणद्वादशीव्रतमुत्तरदिने . विजयैकादशीव्रतं वैकादश्यामेव श्रवणुकायां
कार्यं श्रवणपुर्णैकादश्याव्रतदिने ऽल्लभेदशर्मा विद्यायामपि श्रवणपुर्णैकादश्यामेव कार्यं दशम्येकादशीपुत्रेत्वेत
द्गतप्रकरणास्थवर्हिपुराणवचनात् विशेषस्तद्वादशीनिर्णये द्वैधः एतत्पारं एतत्परे हि श्रवणापेक्षया कर्तव्यं श्रवण
स्याधिक्येन पारण निषेधे सति श्रवणमतिवाह्यत्रयोदश्यामेव कर्तव्यं तिथिदृष्टौ तद्वादश्याव्रतं संख्ययात् तद्वैकुण्ठ्या

अथोदश्यांतजदोपोनविद्यते इत्येतत्प्रकरणेपठितवन्निहपुराणवचनं ॥ ॥ इतिविजयैकादशीव्रतनिर्णयः

॥ अस्यांश्रवणैकादश्यामध्याह्नेवामनोवतारइतिनिर्णयामृतनिर्णयसिधौचमविष्योत्तरश्रीभागवतऽष्टमस्कंधऽष्टादशाध्यायतुवामनोत्पत्तिरुकासायथा श्रवणेश्रवणद्वादश्यामुहूर्तमितिप्रभुः सर्वनक्षत्रतारायाश्चक्रतज्जन्मदाक्षिणम् ॥ इदश्यांसवित्तातिष्ठन्मध्यदिनगतोत्पन्नं विजयानामसाप्रोकायस्याजन्मविदुर्हरेः २ अस्याध्याश्रवणस्येवं हेतवापिश्रवणशिश्रुभित्तिनक्षत्रतच्चश्रुत्युपदर्शितं अभिजिज्ञामनक्षत्रमुपरिष्ठादुपानामधस्ताच्छोणायइतिपुंव विधियष्टमुहूर्तंप्रादुर्बभूवेत्यर्थः यस्यांद्वादश्याहरेर्जन्मतस्तस्यामिविदुः तदाचमध्यदिनगतः सवित्तातिष्ठत्साचद्वादशीविजयानामोतिप्रोक्त्यन्वयइतिश्रीधरस्वामिनः अत्रकल्पभेदाद्व्यपवस्येतिकेनच वस्तुतस्तद्वादशीशब्देनैकादश्याएवामिधानात् भविष्योत्तरभागवतयोर्नैवार्थस्यसंगतिः सप्रवृत्तेरिपरजसितयाऽप्यद्वादशीव्रतमित्यादिपुद्गादशीशब्देनैकादश्याएवमिधानात् अथात्रमविष्योत्तरेश्वरामनपूजाप्रयोगः तत्रात्रातः स्थानादितिवर्यमभ्याह्ने कलशस्थपनं कृत्वा तदुपरिश्राद्धकादिपरमिततिलययादिपूर्वैरवर्णादिपात्रैसौवर्णवामननिधाय शुभाननं धारयतमित्यादिप्रकारेणध्यात्वा वामनायनमइत्यनेनपौरुषसूक्तेनचावाहनादिपुण्याजालिपद्वर्धतंपूजयित्वा मत्स्यादिनामभिः पादादिपूजाविधायगंधादिनातमभ्यर्च्यर्द्धभक्षतफलयुक्तमर्धंयर्हात्वा नमस्तेपद्मनाभाय नमस्तेजलशायिने तुभ्यमर्धप्रयच्छामिवालवामनरूपिणइत्यर्थसमर्प्य नमःकनलकिजलकपीतनिर्मलवा सस्सेमहाहवरेपुरस्कधवृष्टचक्रायचक्रिणे इतिस्तुत्वापुण्याजालिदत्त्वा रात्रौजामरणविधाय प्रभतेपुनः संपूज्यवामनोबुद्धिदत्तस्यादिर्भजेणमूर्तिदयादितिपूजाविधिः अथाग्निपुराणोक्तविजयद्वादशीव्रतं भैरवेयवच विधानं

ज्ञानराजोदयधाट्टमनापिभिः यथोक्तैरन्यमुक्त्यादिकादश्यामुपोषितः दंतकाष्ठविग्रह्यादौवाभयतोविजितेन्द्रि-
 यः श्रवणह्लादशीमयसमुपोष्यजनार्दनं शर्वपितृवाविधानेनश्रहमोक्षेपरहेनि नदीनांसंगमस्त्रात्वाह्यचैय
 तत्रवाभने सौवर्णैरत्नसंयुक्तह्लादशाण्डमुच्चैर्लतं पीतवस्त्रै शुभैर्वस्त्रभंगारोनिघ्रेणेनवे हिरण्यमयेनपात्रेण श्र-
 द्यैपात्रंप्रकल्पयेत् दध्यक्षतफलैश्चैःसहिरण्यसदक्षिण नमस्तेपद्मनाभयनमस्तेजलशायिने नमः
 धर्मप्रयच्छामिवालवामनरूपिणे नमःक्रमलैकजलकर्पातनिर्मलवाससे महाहवरिपुस्कंधपृष्ठक्रायचक्रिणे
 नमशाङ्गार्गसिंशंखंजपाणवेवामनायच यज्ञभुक्फलदात्रे चवामनायनमोनमः देवेभ्यश्चदेवायसर्वसंभूतिकारि-
 णे मत्स्यकूर्मवराहायनरसिहरवरूपिणे रामरामात्रिरामायवामनायनमोनमः श्रीधरायनमस्तुभ्यनमस्ते
 गरुडध्वज चतुर्बाहोनमस्तेरतुनमस्तेधराणीधर संपूर्णैर्विधानेन नरः स्वकंदनादिभिः राज्ञीजानगरणकुट्ट-
 ण्पुरतोजलशायिनः ध्रुवाजलमयंरूपदेवदेवरूपचक्रिणः ब्रह्मांडमुदरेयस्यमहद्भूतैरधिष्ठितं मायावीचामनः
 श्रीमामसोत्रायनुजगत्पतिः एवसंपूज्यविधिनाह्लादश्यामुदधरेवे भू रंदेवहितपूर्वस्संपूजयेत् वामनःप्रति
 यह्लाणुत्वामनोहंसदाभिते वामनः सर्वतोभद्रंह्रिज्जायाथनिवेदयेत् जलधेनुंतथादद्याच्छत्रचैवतुष्टाकां सहि-
 रण्यपानिवस्त्राणिधेनुंसवरसांतथा यार्कचिह्नोपतेदानंतदानंतयायकल्पयते श्रवणह्लादशीयोगेसंपूज्यगरुडध्वजं
 दत्त्वादानंदिजातिभ्योवियोगेपारण्यतः सिंहस्थितुमातंडेअवणरूपेनिशाचरे साधेनुह्लादशीज्ञेयानरयाङ्गाद्र-
 पदादिते दशम्येकादशीपञ्चसानोपोष्याभवेत्तिथिः श्रवणेनतुसंयुक्तसामशुभासर्वकामदा इत्येपाकथितारा
 जन्हादशीश्रवणेनच कर्तव्यासाप्रयत्नेनहृत्पुत्रफलप्रदा इत्यसिंहरूपेचद्रेचवेनुह्लादशीज्ञेयासाह्लादश्यामेव
 कायर्वा श्रवणपूजैकादशीविजयैकादशी श्रवणादिनाह्लादशीश्रवणह्लादशी इत्यस्मिन्पुराणेविजयैकादशीव्रतम्

अथ नृसिंहपरिचर्याकोविजयाव्रतानुष्ठानविधिः । विजयाव्रतसंगमेऽनुष्ठेयं नदीसंगमालामे माकं
 द्वयोपदिष्टार्थसंगमेऽनुष्ठेयं तथा च शालग्रामशिलावारितुलसीजलमेव च संगमेष्वद्वेतत्रविजयाव्रतमाचरे
 दित्युक्ते तत्रादौगुरुप्रणम्यसंकल्पंकुर्यात् । तत्रमंत्रः द्वादश्यांतितिराहारः स्थित्वाहमपरेहति भोक्ष्ये
 विविक्रमानंतशरणेममवाच्यतेति । साङ्गशरभुधंसौवर्णद्वेयकृत्वा ताम्बूलशोपरिवेषणपात्रपंचामृतस्नापि
 तं सवस्त्रेदमुपवेश्य सितचंदनेनानुलिप्य सितवस्त्रछत्रोपानहसमर्प्यवयवपूजांकुर्यात् शिरसिवासुदेवा
 यनमः मुखे श्रीधरायनमः कंठे श्रीकृष्णायनमः वक्षसि श्रीपतयेनमः बाह्वोः सर्वास्त्रधारिणेनमः पादयोः
 सर्वारामनेनमः ततोविशेषार्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः शंखचक्रगदापद्मसंशङ्गेनशरपूजितं गृह्णाणार्घ्यमयादत्तं
 शार्ङ्गपाणेनमोऽस्तुते इतिधूपदर्पोदत्त्वा धृतपक्वनेत्र्यफलतांबूलार्दीनेचसमर्प्य जागरणं कृत्वा प्रभातेस्ना
 त्वा देव संपूज्य पुष्पांजलिदद्यात् तत्रमंत्रः नमस्तेभ्यस्तुभोविद्वेष्यश्रवणसंज्ञकं श्रवणैरुपक्षयं कृत्वासर्वं
 सौख्यप्रदोभवेति ततः सर्वमाचार्यार्पादत्त्वा पारणकुट्यादिति अस्म्यव्रतस्यवयवयोगं सति फलातिशयोऽवगतं
 त्र्येषुधृश्रवणसंज्ञकेतिमन्त्रालिगात् ॥ इतितिसिंहपरिचर्याकारः ॥ अत्रदध्योदनदानादिकंकार्यं तत्र द्वा
 दशयामनुष्ठेयम् ॥ इतिविजयैकादशीव्रतम् ॥ ॥ श्रवैकलिकद्वादशीव्रतं वाराहे धरणीव्रतेपु-
 न्ड्रवासाडवाच तावद्वादपदेमास्मि शुक्लपक्षे तु द्वादशीं संकल्प्य विधिनो देवमर्चयेत्परमेश्वरं नमोऽस्तु कलिकेने
 पादौ हृषीकेशाय वैकटिं मलेच्छप्रध्वंसनायो रूजगन्मूर्तं तथोदरं श्रीकण्ठयेति वैकंठं खड्गपाणीति वैकटिं स्वना
 म्ना शंखचक्रविश्वमूर्तं तथा शिरः सितवस्त्रयुगच्छत्रं गंधपुष्पपेशोभितं कृत्वा प्रभातिविप्राय प्रदेयं शाल्वचित्तमे श्री
 यतां मे हर्षीकेश कलिकरूपेति मन्त्रतः । पूर्वैराज्ञा विशालोभक्तशोपुठ्यो महाबलः द्वादशीं कृतवात्सोपि च कर्त्तव्यम्

वह यज्ञेश्वरविधेरिष्टापरां निर्वाणमाप्तवान् अथैतासां द्वादशीनां फलानां भेद उच्यते पूज्यते मत्स्वरूपेण सर्वज्ञ
 त्वमर्भाप्सुभिः स्वर्गशोद्धरणार्थाय कर्मरूपीति पूज्यते नरसिंहस्वरूपेण सर्वपापभयातुरः वामनो मोहनाशा
 यो धैर्याय नमः शूरशत्रुविनाशाय यजेद्वाग्राधिपुंयः बलकृष्णौ यजेद्धोमान् पुत्रकामो न संशयः रूपकामो
 यजेद्बुद्धकटिकं न शत्रुघातनं इति धरणीव्रतेषु कलिकद्वादशीव्रतम् ॥ अथात्रैव कटिपिरिवर्तनोत्सवः तथा च म
 विद्योत्तरे प्राप्ते माद्रपदे मासि एकादश्यां सितेऽहनि कटिदानमेवेद्विष्णोर्महापातकनाशन कटिदानपार्थ्यप
 रिवर्तनं रामार्चनचंद्रिकायां शयनोत्सववच्चैव देवनीखाजलाशये कटिदानोत्सवं कुर्वेद्व्रतिसंकरभ्यपूजयेत्
 देवदेवजगन्नाथयोगगम्यनिरजन कटिदानकरो न्ययप्राप्ते माद्रपदे शुभे अनेन कटिपरिवात्तिं दाक्षिणां प्रकरप
 येत् महापूजांततः कृत्वा पूर्ववत्स्वयम्हं व्रजेत् इति निर्णयसिधौ तु द्वादश्यां विष्णोः परिवात्तनकृत्यमुक्तं तच्च
 संभवायां विष्णुसंपूज्यपार्थ्ययेत् मन्त्रस्तुतिथितरं वा सुदेवजगन्नाथप्राप्ते यद्वादशीतव पार्थ्वेन परिवर्तनस्य सुखं स्वपि
 हिकेशय इति माद्रपदशुक्लैकादशीकृत्यं ॥ अथ माद्रशुक्लद्वादशीकृत्यं तत्र पारणश्रवणयोगरहिताया कुठ्या
 तु आभाकासितपक्षे पुंभनश्रवणरेवती संगमनैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेरिति दिवा सोदाहृतवचनात् उभो
 तिनैव धेतु आभाकापौ सौ पक्षे मंत्रां यश्च तिरौ हिणी संगमनैव भोक्तव्यं द्वादशद्वादशीहरेरिति वा यपुराणे केऽपौ पशु
 क्लेकादश्याव्रतपारेऽरे हि णो द्वादशीयोगेऽपि पारणनिषेधकः तत्रैव कृत्युगादिव शादव्यवस्थाप्युक्ता महाभारते
 मंत्रैरुपेतु क्लेकस्याज्यव्रतायारवतीत्यजेत् द्वापुरेरेहि णो रयाज्यपाकलौ तु श्रवणं त्यजेत् अत्र श्रवणद्वादशीयोगे
 पारणप्रत्यवाचापात्तिरुक्ता उपोष्यैकादश्यामोहात् पारणश्रवणे यदि करोति हंति तत्पुण्यं द्वादशद्वादशीभयानिति
 रक्कदाच्च अस्वतंत्रेव प्रातिप्रसवः मार्कण्डेयः विशेषेण महोपाख्यं श्रवणं धृतं यदि तिथिक्षयेन भोक्तव्यं द्वादशीलघवे

नर्हति इह त्रयदाश्रयणद्वादर्शयोगाबहुत्वं तद्वाश्रयणक्षेत्रेधाविभज्यमध्यमविशतिघटिकायोगं त्रयकापारणकाष्टं
 तदुक्तं विष्णुधर्मश्रुतेश्चमध्यपरिवर्तमोतिसुसिप्रयोधिपरिवर्तनमेव वर्ज्यमिति केचित्तु श्रवणक्षेत्रवात्रिभज्यमध्यमपाठ
 द्वयं वर्ज्ययित्वा पारणमाहुः अन्ये चामाकावित्यतिमैत्रायेपाठद्वयं पिचिर्मुलमित्याहुः त्रयैव शक्यजो रथापनमुत्त
 मपरार्कैर्गोणद्वादश्यातुसिते पक्षमासिमाद्रपदे तथा शक्रमुत्थापयेद्वाजावैश्वश्रवणवासि ब्रह्मपुराणे
 इंद्रोमाद्रपदे मासि पक्षे शुक्ले च विष्णुना नियुक्तः सर्वस्य निर्वर्ही श्रैव फलानि च दौर्धर्वावजहस्तश्च जनर
 न्पालयत्यपि तद्वयातीनि सर्वाणि धर्वाप्यर्थयत्खिलं जगत् तस्मात्स तत्र संपूज्यः सभा उर्वश्यादिनेदिने स
 णः सायुधश्चैव सातु पात्रः सवाहनः पटमिति कृतो देवोरद्वापूज्यो विशेषतः भर्कैः फलैर्नैवैर्मुलैर्वल्लैश्चैव विशेषतः र
 मुद्धिरपार्चयेद्दिप्रार्ततथारंगोपजीविनः पटमिति कृतवति पटमितीवालिखितवति दिनेदिने इति वचनार्
 द्वादशीमारभ्य यावदवस्थानं प्रत्यहं पूज्यः ज्योतिःशास्त्रे द्वादशीतुपरित्यज्यतिथावन्यत्रशास्त्रतः शक्यजो रथापि
 तोहंति राजानं राष्ट्रमेव यशक्रमुत्थापयेद्वाजा उत्तरणकदाचन श्रवणेवाधनिष्ठायानुत्तमशतरेण नुविश्वमुत्थित
 मथिन्यां श्रवणेपमदैवते वासवे तु यानि ठायां निशि शक्रं प्रवासयेदिति त्रयैव श्रीपतिसंहिता वचनम् हितापाठे
 तु कन्यायां शक्रमुत्थापयेथादि राज्ञोराज्यं विनश्येत्तत्र जायैव निषिद्धयते अथ तत्पूजा तत्रावाहनं मंत्रः एह्ये
 हिसर्वामरसिद्धसाधैरभिष्टतो वज्रधरामरेश समुत्थितस्त्वं श्रवणस्य पादे गृहाण पूजां भगवन्नमस्ते इत्यावाहनम्
 ऐरावतसमारुढो वज्रहस्तो महाबलः शतयज्ञाधिपो देवस्तरमैर्निरत्नं नमो नमः वज्रहस्तसुरारिन्नवहुनेत्रपुरंदर
 रक्षाधर्मसर्वभूतानां पूजे यं प्रतिगृह्यतां इत्येतैर्भक्तैः संपूज्यप्रार्थयेत् नमस्ते देवदेवा सहस्राक्षनमो रत्नत आ
 खंडलनमस्ते रत्नरूपदेहि श्रियं स्थिरां इत्यष्टादिवसांतं प्रत्यहं संपूज्य विसर्जयेत् अष्टमं दिने भरण्यां विसर्जनं राज

मातं डे याम्येततो देवपतेर्निशायां विसर्जनं शांति करं नृपाणां विसर्जनेतु व्यासो कोमञ्ज भाई सुरासुरगणै पुरंद
 रशतक्रानो उपहारं गृहीत्वा नमो हेंद्रप्रतिगम्यतां अथ मष्टमहानिभरणमिव विसर्जनीयः तदुक्तराजमातै
 डे श्रनकरादिमध्यां नयादित्यादष्टनेह्यति शकं विसर्जयेत्तत्र नो विधिश्चाष्टमोपरि पातयेदष्टमे चाहि लोका
 लंतदतिके निशायां सर्वसत्त्वानां करोति कुशलेभुवि नमस्तु दिनेष्टोराज्ञाशक्रो भयप्रदः ततो नादृशमायां
 निशेमुतो नृपातेयेत् नवभारपरतः शक मत्करयानुरोधतः ये शयति वज्रगणिं ते पाराप्रविनश्यति श्रं
 तकांतयनदैवतस्य भरणिनाशः स्यमुस्त निशावसाते अत्रास्त्रावष्टमनिशावसानेभरणयुग्मस्य तन्मध्यां नृभ्यतदंतस्य
 वालाभेशक्रविसर्जनं तदपितदलभेत देवाश्चिन्वामपि तद्विसर्जनं अत्र भौमशानिवारवर्धयै विसर्जनमुक्ते त
 थाय सौरभूमिजयोर्वारसूतकेष्टतकोपिवा भूमिपालादिकोत्पातेशक्रनैव प्रवासयेत् इयमेव श्रवणद्वदशी
 नारदीये नमस्य शुक्लद्वदश्यां त्रतीसं पूज्यवामनं तदश्वमेजयेद्द्विप्रान् पूज्य सैर्द्वदश्यां तिथौ सौवर्णाक्षिणां
 त्वाविष्णुर्गौतिकरो भवेत् अत्रोपवासादिकं महाफलमित्युक्त हेमाद्रौ भाविष्योत्तरे मासि भाद्रपदे शुक्लद्वद
 शी श्रवणान्विता सर्वपापहरा पुण्यादपद्यां समाह्वयतेति शुक्लद्वदश्यां श्रवणभावे कृष्णद्वदश्यामायादौ स
 त्वे सर्वमाहा तदुक्ते माधवयोगे शुक्लवायुदिवः कृष्णद्वदश्यां श्रवणान्विता । तस्याभेवोपवासश्च त्रयोदश्यां
 तु पारणमिति एतच्च वचनश्रवणमुक्तद्वदशी सामान्या मिश्रा य भाद्रपदशुक्लद्वदश्यां नियमेन श्रवणयोगः स
 भवात् तत्रैकादश्यां द्वादश्यां श्रवणयोगे सेवे पुण्या एकादशी द्वदशी त्रयोविष्णुवसपितृवचेत् तद्विष्णुशृंगलनामवि
 ष्णुसायुज्यकृद्वेदिति षण्मर्षकः यदा द्विनुह्येपि श्रवणद्वदश्यां पूर्वागस्तदाप्येकादशी योगस्य प्रशस्तत्वात्तद्युक्ता
 यामेवोपवासादिकं नैव तदुक्ते मदनरत्नेमात्स्ये द्वादश्यां श्रवणपरष्टष्टाभवेदेकादशीयादि । स एव कृष्णयोगो

[illegible]

तदा श्रवणद्वादशीव्रतमेकादशीव्रतमेकादश्यामापिकर्तव्यं तदुक्तं यदा न प्राप्यते ऋक्षद्वादश्यां वैष्णवकचित् ॥ एका
 दशीततोपोष्यापापघ्नी श्रवणान्विता उभयोर्देवताविष्णुः पूरणपुरुषोत्तमः विभेदो नैव कर्तव्यो विभेदात्पतितो न रद्भिति
 विष्णुपुराणं यः काश्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्यनक्षत्रयोगतः तन्मिचतद्व्रतं कुर्याच्छ्रवणद्वादशीं विनैति ॥ श्रवणद्वादशीं
 व्रतश्रवणान्विताया मेकादश्यामापिकर्तव्यम् नतु श्रवणरहितोऽर्थाद्वादश्याभवेति नियम इत्यर्थः ॥ श्रवणमुत शुद्धैकाद
 श्याञ्जलभितुदशमीविद्यापिश्रवणमुताग्राह्या तथा च ब्रह्मिहपुराणे दशम्येकादशीयजमार्तोपोष्याभवेतिथिः श्रवणे
 नतु संयुक्तसोपोष्या सर्वकामदेति एतावांस्तु विशेषः ॥ अत्रैकैकादश्यां वा मनान्वातरः कृष्णपूजा च श्रवणद्वादश्यां
 जनार्दनपूजा विधिरुक्ते एव हरिभक्तिविलासेऽयं विशेषः ॥ तथा च कारिका ॥ एकादश्यामुपवसेत् प्रादुर्भूतो हि म
 गवान्द्वादश्यामेव वामनः तथा च मत्स्यपुराणे उपोष्यैकादशीं पूर्वद्वादश्यां पूजयेद्धरिर्भिति ॥ अतो नयादिलभ्येत मध्या
 न्हेद्वादशीतदा द्वादशीमध्य एवाचौ वामनस्तर्हि सूरिभिः यदा त्वेकादशी शुद्धाद्वादशी श्रवणान्विता तदा तु स मय
 नोपवासद्वयविधायत्रयोदश्यां पार ॥ कर्तव्यं तदुक्तमविद्योत्तरे ॥ एकादशीमध्युपोषयेत् न चात्र विधिलोपः स्यदुभयो
 र्देवतहरिरिति पारणमंतरेणैकादशीव्रतसमाप्तिरूपविधिलोपो न स्यादित्यर्थः ॥ यत्तु विष्णुधर्म पारणांतं व्रतं ज्ञेयं व्र
 तं तद्विप्रभोजनम् ॥ अस्मात्सर्वव्रतपूर्वैर्नैव कुर्याद्व्रतांतरमिति तदेव दण्यव्रतविषयं ॥ नारदीयपुराणे द्वादश्यामुपवा
 सौ च त्रयोदश्यां तु पारण निषिद्धमपिकर्तव्यमित्याज्ञापारमीश्वरीति ॥ मार्कण्डेयोप्येवं निर्णयं
 सिषी ॥ अत्र गोडाः शृणुराजन्परं काम्यं श्रवणद्वादशीव्रतमिति स्थूलश्री पूर्ववचनात् ॥ काम्यमेवेदम् तेनाशकं
 स्यनिरपेकमादशीव्रतमेवेति मन्यते ॥ द्वादशीमुपवसेत् शुद्धात्समाप्त्युपसर्वशः चक्रवर्तिस्त्वमतुल्यं संप्राप्नोत्पुनर्मा
 श्रयमिति गोडानि च धर्मा कंडेयोक्तेश्चेति कालत्रयविवेचने ॥ एताश्चाष्टौ द्वादशयः काम्या एवेति निरुपवन्नमाणा

भावात् फलश्रवणञ्च यत् नकरिष्यतिपेलोकेद्वादशयोष्टैर्ममाज्ञया । तेषांयमपुरेवासोयावदाभूतसंज्ञवमित्या
 दीनिपक्षपुराणस्थवचनातीति केनाचिद्विखितानि । तान्यपि वैष्णवग्रन्थेष्वप्यदर्शनादतदरणीयान्येव कौस्तुभे
 इदंचव्रतंनिरयंकाम्यं उपवासमकत्वात् नरोनरकमुच्छतीति । श्रवणद्वादशीप्रकरणे वामनपुराण । वचनमिति
 तत्रमूलमुग्रं कृत्परत्नावत्प्राप्तुं श्रवव्रतकाम्यंनिरयमिति केचिदित्युक्तं यस्त्नपवासद्वयासमर्थोयावर्जिवं स्वीक
 रत्येकादशीव्रतवसत्वेकादश्यामुष्यश्रवणद्वादश्याविष्णुसंपूज्यदध्योदनदानादिकं कृत्वा पारणं कुर्यात् । तदु
 क्तमस्यपुराणे द्वादश्यांशुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यदि ॥ ३ ॥ उपोष्यैकादशीतत्रद्वादश्यापूजयेद्दरि । अस्याग्नेः का
 लतत्त्वविवेचने हरिपूजामेव कुर्यान्न तूपवासामित्यर्थः ॥ ३ ॥ उपवास्करणे तदंगहरिपूजायाः । प्रातस्त्वादिव्रतद्विधि
 वैषय्यादिति उपवासद्वयासमर्थो नार्स्वीकृतैकादशीव्रतेन काम्यंनिरयस्यवाधकमिति न्यायेन श्रवणद्वादश्यामेवो
 पवासः कर्तव्यः तदुक्तनारदीयपुराणे उपोष्यद्वादशीपुण्यवैष्णवर्क्षेण संयुतां एकादश्युद्धवंपुण्यनरः प्राप्नोत्य
 संशयम् वाजिप्रेयेयथायज्ञैर्कर्महीनोपि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति ह्यज्ञातोऽप्यहुतोऽपि सन्निति । एवमेकादशीभुक्त्वा
 द्वादशीसमूपोपणात् पूर्ववासरजपुण्यसर्वप्राप्तोत्यसंशयमिति । निर्णयस्ति यावापि वामनपुराणे एकाद
 श्यां नरो भुक्त्वा द्वादश्यां समूपोपणात् व्रतद्वयकृतपुण्यसर्वप्राप्तोत्यसंशयमिति दिवोदासीयेभविष्यपुराणे । उ
 पवासद्वयं कर्तुं न शक्योति नरो यदि प्रथमो हि फलाहारी निराहारो परेह नीतिः । उभयदिने श्रवणोभावे तु एकादश्या
 मुपोष्यद्वादश्यां वामनोत्सवं कुर्यात् श्रवणं यागाभावे कवलद्वादश्याव्रतविधानाभावात् तथा हरिभक्तिविलासी
 करिका दिनद्वयेपि श्रवणोभावे तद्योगेहा न्नितः । एकादश्यामुपोष्यैवद्वादश्यां वामनं येन । पारणेतु भयंते ।
 मुरुषः तदुक्तस्कंदपुराणे तिथिनक्षत्रनियमेति धिभति च पारणं अतो न्नद्यापारणाव्रतक्षेणमवाप्नुयात्

तदा श्रवणद्वादशीव्रतमेकादशीव्रतमेकादश्यामापिकत्तव्यं तदुक्तं यद्वा नश्राप्यतश्च द्वादश्यावप्यवकाशत् एका
 दशाततोपाध्यापपद्माश्रवणान्विता उभयोर्देवताविष्णुः पूराणपूरुषोत्तमः विभेदेनैवकर्तव्यो विभेदार्पणतितोमरुद्वति
 विष्णुपुराणं यिः काश्चित्तिथयः प्रोक्ताः पुण्यनक्षत्रयोगतः तानि व्रतं व्रतं कुर्याच्छ्रवणद्वादशीं विनोति श्रवणद्वादशी
 व्रतश्रवणान्विताया मेकादश्यामापिकर्तव्यम् नतु श्रवणरहितं याद्वादश्यामेवेति नियम इत्यर्थः श्रवणयुतं शुद्धैकाद
 श्याश्रवणभेदशर्माविद्यापिश्रवणयुतायाह्या तथा च चान्हिपुराणे दशमस्कन्धे कादशीयजसार्तोपाध्यामवेति यिः श्रवणे
 नतु संयुक्तोपाध्यासर्वकामदेति एतावांस्तु विशेषः श्रवणैकादश्यावा मनावतारः कृष्णपूजा च श्रवणद्वादश्यां
 जनार्दनपूजा विशिष्टकएव हरिभक्तिविलासेऽयं विशेषः तथार्चकारिका एकैकादश्यामुपवसेत् प्रादुर्भूतो हि भ
 गवान्द्वादश्यामेव वामनः तथा च मत्स्यपुराणे उपोष्यैकादशीं पूर्वद्वादश्यां पूजयेद्धरिर्भिति श्रुतेन यादित्त्वं ये तमभ्य
 न्हेद्वादशीतदा द्वादशीमभ्य एवाचौ वामनस्तर्ह्यसुरभिः यदा त्वेकादशी शुद्धाद्वादशीश्रवणान्विता तदा तु समं
 नोपावासद्वयविधायत्रयोदश्यां पारणकर्तव्यं तदुक्तं भविष्योत्तरे एकादशीमप्युपोषयेत् नचात्र विधिलोपः स्य दुर्मध्यं
 देवतहरिरिति पारणमन्तरेणैकादशीव्रतसमाप्तिरूपविधिलोपो न स्यादित्यर्थः यज्ञविष्णुधर्म पारणतं व्रतं होयं
 ततो विप्रभोजनम् अस्मत्तत्तव्रते पूर्वैर्नैव कुर्याद् व्रतं तस्मिन्ति तदेतदन्वयव्रतविषयं नारदीयपुराणे द्वादश्यामुपवा
 सोऽत्र योदश्यां तु पारण निषिद्धमपिकर्तव्यमित्याज्ञापारमीश्वरीति माकैट्टियोप्येवं निर्णय
 सिधौ श्रवणौघाः शृणुराजन्परं कान्यं श्रवणद्वादशीव्रतामिति स्मृत्यशीर्षवचनात् कान्यमेवेदम् तेनाशक्तं
 स्यनिरपमेकादशीव्रतमेवेति मन्यते द्वादशीमुपवसेत् शुद्धात्मा नृपसर्वशः चक्रवर्तिस्त्वमृतं लंसेनाप्रोत्तुत्तमां
 त्रिप्रभिविगोढानिवधेमाकैट्टयोक्ते श्चेति कालतरविवेचने एताश्चाष्टौ द्वादश्याः कान्या एवेति नित्यं च प्रमाणा

भावात् फलश्रवणञ्च यत् न करिष्यति येलोके द्वादश योऽहं समाज्ञायां तेषां यमपुरे वा सोया वा दाभूत संस्रवाभित्या
 दीनि पद्मपुराणस्य वचनानि किं न चिच्छितानि तान् यपि वैष्णवग्रन्थेष्वप्यदर्शनादसादरणीयान्येव कौरुभु
 इदं च ब्रतं नित्यं काम्यं उपवासमकृत्वा तु नरो न रकसृच्छतीति श्रवणद्वादशीप्रकरणे वामनपुराणं वचनादिति
 तत्र मूलं श्रुत्वा कृत्यरत्नावल्यात् श्रवणव्रतकाम्यं नित्यमिति केचिदित्युक्तं यस्मै पवाससद्व्यासमर्थो यावज्जीवं सर्वक
 रोत्येकादशीव्रतचसत्वेकादश्यामुप्यश्रवणद्वादश्याविष्टुं संपूज्य दध्योदनदानादिकं कृत्वा पारणं कुर्यात् तदु
 कंमस्य पुराणे द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यदि उपोष्यैकादशीं तत्र द्वादश्यां पूजयेद्दरिं श्रमयाथैका
 लतत्त्वविवेचने हरिपूजाभेव कुर्यान्न तूपवासमित्यर्थः उपवासकरणे तदंगं हरिपूजायाः प्रासत्वा देवताद्विधि
 वैषय्यादिति उपवाससद्व्यासमर्थे नार्वाकैकादशीव्रते न काम्यं नित्यस्य वाधकमिति न्यायेन श्रवणद्वादश्याभवे
 पवासः कर्तव्यः तदुक्तं नारदीयपुराणे उपोष्य द्वादशीं पूज्या वैष्णवर्क्षेण संयुतां एकादश्युद्धवं पुष्ट्यनरं प्राप्नोत्य
 संशयम् वाजिपेय्यथायज्ञे कर्महीनोऽपि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति ह्यज्ञातोऽप्यहुतोऽपि साक्षिती एवमेकादशीं भुक्त्वा
 द्वादशीसमुपोषणात् पूर्ववासरजपुण्यसर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति निर्णयसिधावपि वामनपुराणे एकाद
 श्यां नरो भुक्त्वा द्वादश्यां समुपोषणात् ब्रतद्वयकृतपुण्यसर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति दिवोदासीये भविष्यपुराणे उ
 पवाससद्वयं कर्तुं न शक्नोति नरो यदि प्रथमे हि फलाहारो निराहारो परेह नीति उभयदिने श्रवणाभावे तु एकादश्या
 मुपोष्य द्वादश्यां वामनोत्सवं कुर्यात् श्रवणं यागाभावे केवलं द्वादश्याव्रतविधानाभावात् तथा हरिभक्तिविलासी
 कारिका दिनद्वयेपि श्रवणाभावे तद्योगहानितः एकादश्यामुपोष्यैव द्वादश्यां वामनं यजेत् पारणेतु यथांते
 मुरुयः तदुक्तं स्कंदपुराणे तिष्ठिनक्षत्रनियमेति धिभांते च पारणं श्रुत्वा न्यथाप्रवृत्तं ब्रतसंगमवाप्त्या त

उभयांतालाभे एकतरतिवापारणकुर्वत । तदुक्ते हेमाद्रौमदनरत्ने । नारदायपुराणे । तान्शतक्षत्रसमाग
लपुवसोयदाभवेत् । पारणतुनकर्तव्ययावन्नैकस्यसंक्षयइति । इयंयुधवारितिप्रशरता । श्रवणद्वादशीयोगेयुध
वारोयदाभवेत् । अर्यंतमहशीतमद्वादशीमाप्रकीर्तिततिविष्णुधर्मोत्तरीयवचनात् । भाद्रपदेसाप्तफलं
तथाचस्कंदपुराणे । मासिमाद्रपदेशुह्वादशीश्रवणान्विता । महतीदशयज्ञियाद्युपवासमहाफलं । युधश्रवण
श्रपुकायाचैवद्वादशीभवेत् । अर्यंतमहतीतस्यदत्तंभवतिचाक्षयमिति । अत्रवर्धयन्कर्यरत्नवत् । धृष्टिवैवर्त
पुराणे । युधश्रवणसंयुक्ताविजयासंगमंतदा । वारियानांप्रदायारुणादधुनिनसुमान्विता । प्रेतयोर्नौजयंतभूज
धिराश्रवामनं । वंशं सर्वद्वारस्तेनमुक्तिपितृकृणादसौ । श्रुतीर्थस्तान्नादिकमन्तफलंभूयति । मत्तदुक्तेविष्णु
धर्मोत्तरे । भाद्रस्यशुक्लपक्षेनक्षत्रंश्रवणयादि । तस्यतीर्थंयस्तुनंतद्वन्तफलंभवेत् । देवतापूजनंविप्रभोजनंहव
न्तथा । एकजप्यासहस्ररयजपर्यफलंभूते । दानंचमहद्वत्पुवासहस्रगुणितंभवेदिति । अरुणयुधयोगे
सगमस्तान्मुक्तैर्गे । अतः परंतुसर्वयोगावरुणसंगमः । श्रवणद्वादशीयोगेयुधवारोयदाभवेत् । तदाहस्मि
न्नरः क्षान्तिगोसहस्राफलंभवेदिति । आह्वकरोतिपुस्तत्रतस्मिन्कालेयशस्विनि । तारयेत्सापितृहस्तर्थाविष्णु
लोकंसगच्छति । अतएवत्रापि । नदीनांसंगमेस्तान्मुक्तंविष्णुधर्मोत्तरे । श्रवणद्वादशीयोगेपूजायित्वाज्जनादनेदा
नंदत्वाच्चित्रेभ्यःसिंघासोर्जितोद्विज । पुरेपुस्ततंराजन्मदीर्घसंगमेषुवर्जगासरंध्योर्भगायाः शोणस्यचसमा
गमे । इक्षुमुल्याश्चमायाऽनेगेणयमुनयोस्तथा । गोमर्याश्चसरथाश्र्यकौशिक्यागंडकानमे । विपाश्यादिवह्नो
यज्ञयोर्मध्यमेवे । विपाशाचतथायोगव्यज्रयातिशतद्रुहाः । इरावतीतथायोगंचत्रयातिवासिधुना । ब्रह्मभगताथयोगं
तोत्प्राप्यवत्समागता । चद्रभागायत्रयातिपितृहस्तायाःसमागमे । महासिंधुश्चसंयोगः । यत्रयातिवितस्तथा । विष्णु

लोकांप्रपयति पावदाभूतसङ्घं . राजसूयादिभिर्धैर्यैः फलं समवाप्नोति . अथ एवाद्दशी प्राप्य तत्फलं लभते नर इति ॥
 अथ विष्णुधर्मोत्तरे अथ एवाद्दशी विधानम् . राम उवाच . उपयासासमर्थानां किंचिदेकमुपैषितं . महाफलं महादेव त-
 न्ममाचक्ष्वष्टच्छतः शंकर उवाच . वाराम अथ एषोपेताद्दशी महती तु सा . तस्यामुपोपतः स्नातः पूजायित्वा जनार्दनं प्राप्नो-
 त्यप्यनन्दमर्ज्ञो . द्वादशद्वादशीफलं . दध्यैः दनयुतं तस्यां जलपूर्णैर्वटं तथा . वस्त्रेणोषधितटं दत्त्वा छत्रोपानहमेव च
 तदुर्गतिमवाप्नोति गतिमश्रयां चर्चयेदति . अश्वधंस्थानमाप्नोति नात्र कार्द्व्यो विचारणा . श्रृणुद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्य
 दिश्रयंत महतीनां मद्दशी सा प्रकीर्तिता . स्नातं जप्यंत यादं न होम आहं सुरार्चनं . सर्वमश्वयम . प्रातितस्यां भृगुकुलो
 दहतारि मन्दिने तथा स्नातो यत्र कचन संगमे . संगंगा स्नानं रामफलं प्राप्नोत्यसंशयं . अथ एष संगमाः सर्वे परपुष्टिप्र-
 दाः सदा . विशेषाद्दद्दशी युक्ते बुधयुक्ते विशेषतः . नैवेद्यद्दशी प्रोक्ता सर्वकामफलप्रदा . ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्त
 अथ एवाद्दशी ॥ . अथ भविष्योत्तरोक्ता अथ एवाद्दशी कथा . ॥ युधिष्ठिर उवाच . उपयासासमर्थानां सदैव पुरुषा
 तम . एकायाद्दद्दशी पुण्यातां वदस्व ममानप . श्रीकृष्ण उवाच . मास्मिमाद्रपदे शुक्लाद्दद्दशी अथ एवा न्विता . सर्वका-
 मप्रदा पुण्या उपयासेमहाफला . संगमे सरितां स्नात्वा द्दद्यां समुपोषितः . समग्रं फलमाप्नोति द्वादशद्दशी भि-
 वुध अथ एव संयुक्तैश्च वेद्दद्दशी भवेत् . अतीव महती तस्यां सर्वकृतमिहाशयं . द्वादशी अथ एवोपेता यदा भवति भारत
 संगमे सरितां स्नात्वा गंगादिस्नानजफलं . सोपवासाः संम . प्रातिनात्र कार्द्व्यो विचारणा . जलपूर्णैः तथा कुम्भं स्थापयित्वा
 विचक्षणः . पंचरत्नसमोपेतो पर्याप्तं सुपूजितं . तस्या रक्ते सुघटितं रथाप्यित्वा जनादंनं . स्वशक्त्या स्वर्णैर्वटि-
 तं शंखशार्ङ्गविभूषितं . स्नापयित्वा विधानेनासितं च दनचर्चितं . सितवस्त्रयुगच्छत्रवस्त्रोपानद्युगान्वितं . उर्वानमो
 वासुदेवाय शिरःसपूजयेत्ततः श्रीधराय मुखं तद्द्वैकुण्ठं यदशौचमः . नमः श्रीपतये च कुम्भजो सर्वास्त्रधारिणे . व्यापकाय न

मःकुक्षीं केशवायोदरनमः ॥ लोक्प्रजनकायेति मे हंसपूजेयद्वरिः सर्वाधिपतये जंघेपादौ सर्वारमनेन म ॥ अनेन वि
धिना राजन्पुण्यैर्धूपैः समर्चयेत्ततस्तस्याग्रतो देवेनैवेद्यघृतपाचितं मोदकांश्च नवाकुम्भान् दद्याच्छतशो विचक्षणः
एवं संपूज्य गोविंदं कुर्याज्जागरणानि शि प्रभाते विमले स्नात्वा संपूज्य गरुडध्वजं पुष्पधूपान् दिने वैधैः फलेर्वस्त्रैः सुशो
भनैः पुष्पांजलिं ततो देव्यामंज्जमेतमुदीरयेत् नमोनमस्ते गोविंद बुधश्रवणसंज्ञक अघोषसे श्रवंकृत्वा सर्वसौ
ख्यप्रदो भव अन्तरं ब्राह्मणे तं वेदवेदांगपारगं पुष्पांज्जो विशेषेण विधिवत्संप्रदापयेत् प्रीयतां देवदेवेशो मम संकष्टना
शनः अनेन विधिना राजन्तेन चारुतीरेन रोत्तमः सर्वानिवर्तयेत् सम्यगेकमकरतो पिसन् अत्रार्घ्यदानं भक्तिचंद्रोदये
शंखचक्रगदापद्मशरशाङ्गविभूषितं गृह्णाणार्घ्यमयादत्तं शाङ्गपाणेन मोस्तुते इति भविष्योत्तरांके श्रवणद्वादशी
व्रतम् ॥ ॥ अथ वामनपुराणोक्ता श्रवणद्वादशी कथा ॥ पुलस्त्य उवाच श्रूयतां कथयिष्यामि कथां पापप्र
णाशिर्नां पुरात्रेता युगस्यादौ यथावृत्तं तपोधन मद्रदेश इति ख्यातो देशो वै ब्रह्मणः सुत शाकलं नगरं तत्र स्या
तं स्थानीयमुत्तमं तत्र विपणिदृष्टिस्थः सुधर्मारयो भवद्वाणिक धनाढ्यो गुणवान् भोगी नानाशास्त्रविशारदः स चै
कदा निजा द्वाष्टारस्वराष्ट्रं गंतुमुद्यतः सार्धं नमहतयुको नातिपिपणिययवान् गच्छतः पथितस्याथ मरुभूमौ
कलिप्रिय अभवद्दस्युतो रपन्नो ह्यवस्कंदोतिदुः सहः ततः सह तसर्वस्वो वाणिगदुः खसमन्वितः असह्यार्यो म
रुतोऽस्मिंश्च शो नमत्तवद्दशी चरता तदरण्यं वै दुःखाकृतिन नारदश्चारमा इव शमीवृक्षो मरावासादितः शुभः तं
मृगैः पक्षिभिश्चैव हीनं दृष्ट्वा शमीतलं क्षांतः क्षुब्धपरितारमा तस्याधः समुपाविशत् सुप्तश्चापि सुविश्रांतो
मध्याह्ने च स द्रिष्टः समपश्यत्तथा यातं प्रेतं प्रेतशतैर्वृतं उद्वाह्यं तमथान्येन प्रेतैर्नानां यकं पिंडादिभिश्च पुर
तोधावद्विभिर्मविग्रहैः अथाजगाम प्रेतो सौपर्यादिरिधाव नानि च उपगम्य शमीमूले वाणिकपुत्रं ददर्श स्वगतं

नाभिवाचैर्नसमाभाष्यपरपरं उपोपविष्टः छायायां पृष्ठशालमात्मवान् ततः प्रेताधिपतिना पृष्ठः सतुवभू-
वतुः कुत आगम्य तं ब्रूहि कसाधिवागमिष्यति कथंचेदमहाराण्यमृगपक्षिविवाजिनं समसन्नोऽसि मद्रते सर्वमा-
रुना तुमर्हसि सर्वमाख्यातवान् ब्रह्मन्स्वदेशधनविच्युतिं तं च श्रुत्वा सदृतांतं तत्स्यदुः खः दुःखिता वा एिकपु-
त्रं वधः प्राह मे तपालः सवंधुवत् प्रेतपाल उवाच ॥ एवं गतोऽपि माशोकं कर्तुं मर्हसि सुव्रत भूयोऽप्यर्थाभाविष्यं-
तियदिभान्धफलं तव भान्धक्षयेष्यक्षीयते भवरयभ्युदयेन ते क्षीणस्यास्य शरीरस्य धितवानो भयं भवेत् इत्युच्चा-
र्य समासह्यस्वान्भूत्यान्वाक्यमब्रवीत् अद्यतिथिरयं पूज्यः सह देशजनेर्मम अस्मिन् दृष्टे वा एिकपुत्रे यथास्वजन-
दर्शनं अस्मिन्समागते प्रेताः प्रीतिर्जाता ममा तुला एवं हि वदतस्व स्मरपात्रं सुदृढं नवं दध्योदनेन संपूर्णं भाज-
नामयेध्वसितं तथा नवाच सुदृढा संपूर्णा परमांभसा वारिधानी च संप्राप्ता प्रेतानामग्रतः स्थिता तदागतं च स-
लिलमन्नं विक्ष्य महामतिः प्राहोतिष्ठ वा एिकपुत्रस्त्वमानिह कमुपाचर ततस्तौ वारिवाहेन्याः सलिलेन विधानतः
कृत्वा निहकावुभौ जातौ बाणिकप्रेतपतिरुतथा ततो बाणिकमुते आदौ दध्योदनेन ये च्छया दत्वा तेभ्यश्च सर्वेभ्यः प्रे-
तेभ्योऽप्यददात्ततः भुक्त्वरसुच सर्वेषु कामतेभ्योऽसि सिधिते अन्तरं च बुभुजे प्रेतपालो वराशनं प्रकामतु ते प्रेततु-
वारिधान्योदनेन रततः अंतर्धानमगाद्ब्रह्मन्वा एिकपुत्रस्य पश्यतः ततस्त्वदद्भुततमं दृष्ट्वा सौमतिमान्वा एिक पप्र-
च्छते प्रेतपालकौ तूहलमनावशां अर एयो निर्जले देशे कृतोन्नस्य समुद्रवः कुतरतु वारिधानी यंसंपूर्णं परमांभसा
तथा वर्तितमया भूत्यास्तेभ्योऽर्पयैतः कृशाः भवानपि च ते जस्वी किंचिदपुष्टवपुः शुभः शुक्लवस्त्रपरीधानो बहूनां परि-
पालकः सर्वमेतन्ममा चक्ष्वभवा न्कः काशमिद्विषयं इत्थं वा एिकमुतवचः श्रुत्वा सौ प्रेतनायकः शशंस सर्वतस्या-
थ यथा वृत्तं पुरातनं अहमासं पुरा विप्रः शाकलेन गरोत्तमे सोमशर्भति विख्यातो बहुलागर्भसंभवः नमासीच्च वाणि-

कश्चाभाः प्रातिवेश्यो महायशः सोऽहं कदर्थो भूढाऽनाधतेऽपि सति दुर्भतिः नददाभिद्विजातिभ्यो नयाश्चान्यन्नमुत्तमं
 प्रमादाद्यदि भुञ्जेयं दधिर्दारवृत्तान्वितं राज्ञा ततो न भिर्धोरैस्तद्व्यतेन मयि ग्रहः प्रातर्भवति मे यो रास्युत्तुत्या वि
 सूचिका नच कश्चिन्ममाभ्यसेत तत्र तिष्ठति वाधयः कथं कथमपि प्राणामया संप्रातिधारिता एव भेतादृशः रापो निव
 सान्यति निर्घृणः सौर्वारतिलपि एया कशकुशाकारिभोजनैः अप्रयामिकदन्नाद्यैरामनः कालयाततां एवं तत्र स
 खेमह्यमहान्कालोभ्यगादयं श्रवणद्वद्दशीनाममासिभाद्रपदे भवत् तत्र नागरिकोलोको गतः स्नानं च संगमैः इराव
 त्या नद्वलाया ब्रह्मक्षत्रपुरःसरः प्रातिवेश्यप्रसंगेन तत्र स्नातुं गतो ह्यहं कतो पवासः शुचिना देवकादश्यां प्रतवतः ततः सं
 गमतो येन वारिधानि न दृढां संपूर्णवस्त्रसर्वोत्थिन्नोपानहं ज्युतां स्मर्यां श्रमपि मष्टरूपपूर्णदध्योद नरुयाहि भद्र
 तं ब्राह्मणो द्रायशुचये स्नातधर्मिणे तदेकं जीवतादतं मया दानं वणिक्कुत वर्धाणां सप्ततीनां तु नान्यद्वत्तं हि किंच न
 मृतः श्वेतस्वमापन्नो दत्वाप्येतान्पमेहि मे एतत्तेकारणं प्रोक्तं यद्वत्तनुमयां भसा दत्तं तदिदमायाति मध्याह्नेऽपि दिनेति ने
 यावच्चात्र न भुञ्जेहं न तावत्क्षयमेति वै मयि भुक्ते चर्पति च सर्वं भर्ता हितं भवेत् यच्चानपत्रमददं सौयं जातः शर्मातरु उपानय
 गले दत्ते प्रेतो भवाह नो भवत् इदं तवोक्तं सर्वं हि मया ज्ञानवतात्मना श्रवणद्वद्दशीपुण्यातं वाक्कापुण्यवार्त्तिनी इत्येवमु
 क्तं वचनेन वणिक्पुत्रो द्वयोद्वयः यन्मया तव कर्तव्यं तदनुज्ञातुमर्हसि तत्तत्स्वयं च नं श्रुत्वा वणिक्पुत्रस्य नारदः प्रेतपा
 लो वचः ग्राह स्वार्थसिद्धिकरं ततः यत्स्वया तात कर्तव्यं मद्धितायं महामते कथयिष्यामि तस्य न्यक्तव्यं श्रयस्करं मम
 गपायां तीर्थं जुष्टायां स्नात्वा शौचसमन्वितः मम नाम समुद्दिष्यापि दुर्निर्वापनं कुरु तत्रापि द्रष्टानेन प्रेतभावादहं सखे
 मुक्तः सर्वपिदृष्टा हि यस्यामि सहलोकतापार्थं द्वादशीपुण्यामासि प्रोष्टपदं सितं ब्रुध भवणं स युक्तासाति श्रेयस्क
 रीः स्मृता इत्येवमुक्ता तु वचः प्रेतराजो नृगैः सह स्वनामानि वधान्यायं सन्मया रूपातवान् शुचिः प्रेतरकथं स मारोप्य

याति तैमकयन्त्रकं . रभ्येषुरसेनास्तेपदेशात् . सवैवणिक . स्वकर्मधर्मभोगेन . धनमुच्चावचंवह . उपर्ज
यित्वा प्रययौ युतीर्थमुत्तमं . पिंडनिर्वपणचक्रे . धन्येयस्वर्वाभिणा . एवं प्रदत्तेष्वयथापि दुपुत्रेभावतः . विमु
क्तस्ते द्विजप्रेता ब्रह्मलोकतोगताः . सत्तापि हि विष्णुपुत्रोतिजमालयमज्जन्तः . श्रवणद्वादशी शुक्लार्धमर्मुपे
द्युवान् . राधुर्वलेकसुचिरभोगान्मुक्तासुदर्भान् . सानुर्धनमचासायासवभोगाकलविराट् . स्वकर्मधर्मवृत्तिस्थः
श्रवणद्वादशीरतः . कोलधर्ममवाप्यसौगृहकावासमाप्तवान् . तत्राप्यसुचिरकालं भोगान्मुक्ताप्रकामतः . मर्त्य
लोकमप्यप्राप्य राजन्यपतनयुऽभूवत् . तत्रापि त्रयत्तिस्थो दानधर्ममरतवर्षा . नोयहरिगणान् . निष्कालधर्ममुपेयि
वान् . शकलोकचन्द्रप्राप . देवैः सहैः सुपूजित . पुण्यक्षयादिहागृहसशकलेवाभवद्द्विजः . ततो विकटरूपेऽसौ स्मर्त्त
यास्त्रार्थपारंगः . व्यववाहमद्द्विजसुतारूपेणानुपमाद्विजः . सातुर्वातिजसुतारसुशीलसुपिमानिनी . विरूपभित्तिम
न्वानाततः सोमसुदुःखितः . तनोनिर्वदसंयुक्तेषु श्वाश्वमपदं महत् . इरावत्यास्मदेषुमान् चक्रधारिणो मासदत्ते . त
नराप्यजगत्तार्थनक्षत्रपुरुषेण हि . तत्र त्रयपुरुषव्रते तत्पथः . ३८॥ . ॥ सुरुपातासवाप्याप्यमान् स्मिन्नेव व्रजन्मनि . त
तन्निधे भर्द्धिर्थायामो जवान्नवदशी . ॥ श्रवणद्वादशीयुक्तः पूर्वाभ्यासादज्जायत . एव पुरासौ द्विजमुधा वस्तुकु रूपे
पो भगवत्प्रसादत् . श्रुतं यत्पुत्र्युतिमो वभूवत्सुश्रवाजासपुर्करवप्राभवत् . ॥ ३९॥ . इति श्रीवीरसिन्धो देवयामनसु
श्रवमविष्णु चरिका श्रवणद्वादशीकथा . ॥ ८॥ . श्रीकृष्ण उवाच . ॥ श्रमाप्युदाहरंतीमभिविहसंयुरातनं
नह्यपरपेयद्वर्तभूमिपालशुणुष्वतत् . ॥ ४०॥ . देशोदशार्णकोन्मत्तस्वभजेतुपाश्रमे . ॥ ४१॥ . श्रुतं यत्पुत्र्युतिमो वभूवत्सुश्रवाजासपुर्करवप्राभवत् . ॥ ४२॥ . इति श्रीवीरसिन्धो देवयामनसु
श्रवमविष्णु चरिका श्रवणद्वादशीकथा . ॥ ४३॥ .

णिसमाकुला -- शमीरविदिरपालाशसकरैरैश्वर्यालुकेः -- तत्रभीमदुमाः पार्थ कटकैः -- सर्वतोदढाः दुष्टप्राणि-
 णाकीर्णतन्मूढइयतेकचित् -- श्रान्यकैतापविप्रमातिरसृष्टाधुराजबलः ज्वलद्दगिसमैवयदिक्वित्तवदश्रये
 तथापिजीवाजीवतिसर्वकर्मनिवधनाः ॥ नोदकंमुदकाधाराजंस्तजवलहकाः एकदाचिदपुटश्रयतेह्रस्वातावि
 हंगमाः येकांतारगतैः कैश्चिज्जशुभिरुत्पितैः स्मन् गच्छतिजलपानायसंश्रमास्सकतेतटे सैकतेष्वेव नश्यंतिज
 लैस्सैकवसेतुवत् तस्मिंस्त्वथाविधेदेशकैश्चिद्वैवश्याद्वणिकः प्रिजसार्थपरिश्रमः प्राविष्टोमस्जुगुले बुधामर्थ्यत
 रुदयः क्षुत्तृणाश्रमपर्याडितः कथामः वज्रजः कष्टैर्यस्यामिवदुधेरितः ॥ अथप्रेतान्दुर्दर्शासौत्वण्याल्लुके
 द्विषः स्तायुवद्वारिषचरणप्रावसानानितस्ततः ॥ इदं कचानमलिनान् रुक्षाभिर्मांसैरभीमदर्थानात् ॥ प्रेतस्कं
 धसमारुढमेकं विददर्थेन ॥ इदं शूद्राभिः प्रेतैः सार्धं तत्परिवारितं ॥ आगच्छन्निवभर्त्तासं ॥ इतुतिशब्दपुरस्सर
 प्रेतस्कधान्मूर्होपावातस्यांतिकमुपागमत् ॥ सोमिद्वार्यवणिकश्चमिदं वृत्तमब्रवीत् ॥ अस्मिन्नेतररेदेशेप्रवे
 शोभवतः कुशं तमुवाचवणिकश्चीमानससार्थश्चयोगातः ॥ अवेगोद्वेययोगेन रुक्मकर्मकृतं न तु ॥ तृणासिवाधतेत्य
 धैक्षुदधमेयभृशांतथा प्राणाः कठमनुप्राप्ता ॥ वृचनंतष्ट्वेवमे ॥ अत्रोपाधुनपृथ्यामिजिवेययेनकेनचित् ॥ कृणु
 तवाच ॥ इत्येवमुक्तः प्रेतस्त्वं वणिज्वाक्यमब्रवीत् ॥ एवमुक्तेतथाचक्रे सवणिकृतपुण्यादितः ॥ मध्यान्हरेभ्ये
 प्रतिततस्त्वं देशमागतः ॥ पुत्रान्दक्षच्छीतावारिधानि मनो रमा ॥ दधोदत्तस्य भुकेत् ॥ बर्धमानेन संयुता ॥ अत्र
 र्वायंतः सोऽथ दधावतिष्णपेवतः ॥ तेषामुत्तमेषु तैव परात् ॥ सिमुपागतः ॥ वितृणो विज्वरश्चैव क्षणेन समुपधातु
 तश्च त्रैतसं पश्यतस्माद्भागोऽकमाददौ ॥ द्रव्योदवारस्य प्राणीयास्त्रैवारतः सिपरांगताः ॥ अतिथितर्पयित्वा त्रेपतलोकं
 च सर्वथा ॥ ततः स्वयंचवुभुजे भुक्तेष्वप्यथासुखं तस्य भुक्त्वस्तत्र प्राणीयचक्षुर्धर्मयो ॥ प्रेताधिपतस्तुष्टोव

णिवचनमवर्षात् आश्रयमेतत्परमवनेस्मिन्प्रतिभातिमे अत्रापानस्यसंप्राप्तिः परस्परकृतस्त्व
 नचतथावनेविभिर्धुसवहृन्पृथक् । तृसिगात् कथश्चेतिनिर्मासाभिन्नकुक्षयः अत्रप्रचक्रयुत्तेनमनश्चर्यकथं
 यत् । कथमस्यामटव्यात्वंघोरपावकत्वात्पा । तदेतत्संशयविधिवरंकीतूहलंमम एवमुक्तः सवर्णिपुंशितो
 वचनमवर्षात् ॥ प्रेतउवाच ॥ शुशुभ्रद्रवश्चामिदुःकृतं कर्मचातमनः शाकलेनगरैरन्यज्जहमासंसुदुर्भतिः
 वणिगासंपुराकालेततोभद्रंममानघ शाकलेनगरैरस्मिन्नास्तिक्वस्यसुदुरात्मनः ॥ यन्मनलोभात्तदालज्जकदाचिक्र
 मदेहिना नदताभिक्षवेभिक्षानतृष्णात्तज्जलकदा प्रतिवेश्यस्त्वतज्जहसीद्वाह्येणुष्णवान्मम ॥ अत्राणद्वादशीयो
 गोमासिभाद्रपदेतथा सकृदाचिन्मयासाद्वर्तौर्पित्तमनर्दाययौ । तस्मात्तुसगमपुण्योपज्जसिद्धद्रभागया
 द्रभागसिमसुतातौपीयैवार्कंतेदिनी तथाशीतोष्णसलिलसंगमंसुमनोहरं । ततोर्ध्वरमासाद्यप्रतिवेश्यस्त्वमे
 द्विजः श्रवणद्वादशीयोगेज्ञातश्चैवउपपितः चाद्रभागस्यतोयस्यवारिधान्योनवाट्टात् । द्रव्योदनयुतैसाद्वीस
 पूर्णैर्ब्रह्मानकैः छत्रोपानुद्युगंखंडप्रतिमाविधिवह्नेः । अद्वैदविप्रमुखयाग्रहस्यज्ञोमहामतिःचित्तसरक्षणार्था
 यत्तस्यापिचततोमयात् सोपवासितदत्तावैवारिधातीतद्रासया चाद्रभागस्यतोयस्यदधेदनयुततदा एत
 त्कत्वागृहंशास्रसततकालेनकेनचित् पंचत्वमहमायातोनास्तिक्वथाहमेततागत ॥ अस्यामटव्याघोरपापंयथाद
 हस्तपानप ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतेपापाःअतस्नुमागताः ॥ परदाररत्नकुचिर्बुभुक्षुमिद्रेहरता परे मित्रद्वेहरताः
 केचिन्पापकर्मरताश्च ये ममैतेभूयतांवाताञ्जनापानकुतेतश्च ॥ अक्षयोभुगवादिषुष्णपूरमात्मासनाततः स
 द्वीयतेतमुद्विश्यग्रक्षयंतत्प्रकीर्तत मुयाविहीना कित्वेतेवनेस्मिन्भुज्जहारुणे । पीडाभानुभविष्यतिद्वारुणकर्मयो
 निज एतेपातुमहाभागममातुग्रहकारयया अनेकानामगोत्राणिपृष्टहीयास्त्वचिरेणच

श्राद्धकुरुभहामते । एकमेकं समुद्दिश्य भेतं यथाक्रमं ॥ श्रुतिप्रकाशनात् चैव तत्र संपुटिकाशुभा । हिमवतमथा
 साधतस्तु वंलप्यसेनिधि । इन्द्राज्ञाप्य सच प्रेतो वणिजंतं यथासुखं । विसर्जयामास तदा सर्वप्रायश्चित्तमालयं स
 मास यद्गृहं तत्र पश्चात्प्रायाद्विहालयं तत्रोपदिष्टं विधिवत्तिथिप्राप्य समगताः स्मयद्विसंप्रतिषाप्य गम्याशीर्षतोगातः
 धनभागं तदा दायग्याशीर्षतोगेष्टं । प्रेतानाक्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं दिने दिने । ततः संप्रेतानाथो हितो तज्जबूतदप्रभः स
 मारह्य विमाने सौत्स्वर्गलेकमिदं गतः । स्वर्गं ते प्रेतानाथे तु प्रभावात्सवाणिकतः । प्रेतानाक्रमशस्तत्र चक्रे श्राद्धं निस्व
 तं यस्म्यस्म्यथा श्राद्धकरोति सदिने वाणिक सुः सस्तदा तदा स्वभेदं शययामास नस्तत्र वीतिचमहाभागप्रसादनं तवा
 नुवप्रेतमायमिमर्यक्त्वा प्राप्नोति परमागतिं सकृत्वा धनलभेन प्रेतानासद्गतिं वाणिकजगाम स्वयद्गृहे तत्र मासिभेदे
 तु विधिरचकार विधेः नततो विध्यात्मागतः । श्रवाप्य परमं स्थानं दुर्लभं सर्वमानुषैः । यत्र कामफलवृक्षाः नद्यः प्रा
 यस्करुहमाः शीतलामूलपानीयाः पुष्करिण्या मनोरमाः । तदेव शमासायवाणिकमहात्मा सप्तपञ्चावतदभूषितं ।
 कल्पसमयसुरमुदरीभिः स्वर्गसरे भेदितः स दुर्लभं यत्र श्रवणं सुकदादादशी सर्वकामदा । दानं दण्डं दानं शस्तु मपवा
 सपरे भवसंगेरेण ककुस्थेन यद्यमरेण गाधिता । एतैश्चान्यैश्च । जेद्रकामदादादशी कृता । यादादशी बुधयुता श्रव
 णेति सा द्दसा वैजयंतिकथिता भूतिभिर्नमस्येतामादरेण समुपेयनरो हि स न्यक्त्राभोति सिद्धिमणिमादिगुणैः प्रपद्यन्
 ॥ इति भाविष्योत्तरोक्ता श्रवणदादशी व्रतकथा ॥ ८१ ॥

अथोवापनं उपोषितो नरे भक्त्यारुण्ये प्रवृत्तिमाग्रहः कृत्वा सौख्यं । कदेयं वासतं मथावयं गुणैः पुष्पैस्तथाधुनै
 वृद्धिर्विवेचयामि ततस्तस्यासमिपे तु दधिभक्त्यपटन्यसेत कर्कः पुरतः स्थाप्यो भो धो दकसमन्वितः । छत्रचसाक्षस
 त्रचमुपदिक्कटिकातथा न्यसेत्तस्यासमिपे तु शुचि शुद्धेन चेतसा ॥ ८२ ॥ तैवेष्ट्यैर्विवेचयैः सर्वतस्तत्र पूजयेत्

एषति । मुदा विजयि संहारः कालेनेकेन विद्वत् । ॥ समाह्वय प्रियं तस्मात्तदा । ह्येति वैकुं । ॥ अदि विमं प्रयत्ना ।
 द्वे पुत्रार्थं प्रयत्निनी तस्यामनी । पितृदेव कार्यं विष्णुराचरेत् । सुवितयि स्वाचिरं देव्यागर्भावाधारणं । अदिविरमा ।
 मा सुवर्णिनेन भविष्यति । अथ काले वहु गते गविणि सा भवत् । ॥ सुवृत्तवर्मासि पुत्रसाधामनं हरिः । हरः पादं ह ।
 सुकल्पमहाशिरसमन्वितं । पाणिमानिदरकं शंखं चोलेकरं । दृष्टुं तु वामनं जातमादितिर्मोदयकं । भयं भव
 र्भयानादि वतः । तौ प्रमगमन् । ॥ जातकान्दानुभुकरान्सेरकारान्स्वयमेव हि । चकार कश्यपो धीमान् । राजा । मतिः स
 विवत् । ॥ शुावहमेखलं दंडी जटायुप्रीतवान् । कुशचर्मजितधरः । कमंडलुविभूषितः । ॥ बलैर्बलवतो यज्ञं जगा
 मवह विस्तरं । दृष्टुं दैवबलं सर्व्वामनो भेत्तरक्षणं । ॥ अर्थनाहं यज्ञपतेर्दीप्तामममुदितो । ॥ महत्तयप्रमाणेन या
 चनां धीरुषतो रम्यहं । ॥ दत्तादत्तातव नथावलिः । प्राह विजोत्तमं । ततो वा हितुमरिमेव । मत्तानत विक्रमः । ॥ पादौ भूमौ
 प्रतिष्ठाप्य शिरसा हृत्परादसी तददृष्ट्वा महदाश्चर्यं सिद्धादेव परम तथा । साधुसाधिविदि वेष्टप्रशश्रंसुर्मुदं निवताः । ततो
 दैव्यगणास्सर्वान्जिह्वात्रिभुवनं वशी । बलिं प्राह च भोगळ । पातालं संवलानुगः । तत्र ह्वमीप्सितान्भोगान्भुक्त्वा महाहृष्टा
 लितः । ॥ अस्वर्गद्रव्यावसाने तु रवेर्भद्रो भविष्यसे । ॥ एवमुक्ते बलिः । प्रायान्मस्फुरन् रोरत्तम । ॥ विसृज्य च बलिं देवुल्लो
 कपलान्वाह । स्वानिधिष्णानिलोके शान्छब्धविगतज्वराः । ॥ देवैर्नोक्तं गता देवाः । प्रहृष्टाः पूज्यवामनं । देवः कृत्वा ज
 गत्कार्त्तयैवांतरधीयत । एतस्सर्व्वसमभवे कदादृश्यां नराधिप । तेनेष्टादेव देवस्य सर्व्वधा विजयातिथिः । एवंचकारुणं
 मासि पुष्पेण सहितान्पु । विजया प्रोच्यते सद्भिः । कोटिकोटिगुणस्तदा । एकादश्यां सोमवा । सोरात्रौ संपूजयेद्बहिर्भौप्यसौ
 वर्षपात्रे वा दारुवंशमग्ने पिवा । सौवर्णवामनं कुर्यात्स्ववितरयन्मसारतः । शिखीकमंडलुधरः । छत्रोत्तमोऽपरीतवान् । ए
 वलक्षणं संपन्नवामनं प्रवेदहि । आछाद्य पात्रं वा सोमिरहतेः । फलं सयुतैः । भार्गोपुचर्मणा । तद्वैभवं यावा । शतं च प्रशया । ति

लोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अलाभेयवगोधूमः फलैश्च तिलैर्नवैः पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैः कालांतरैर्वयेद्वरि ना
नाविधैश्चनैवैर्भक्ष्यैर्भोग्यैर्गुडोदनैः स्वरस्यवितानुसारेणसहिरण्यचकारयेत् एभिर्भोज्यैस्तत्रपूजयेद्गुरुद्वयं च
पहारैर्नृपश्रेष्ठशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ॥ अथाग्नेमविष्येत्तरोकोवामनजयत्याः प्रयोगः ॥

तत्रादौभाद्रशुक्लदश्यां नदीसंगमादितोर्ध्वगत्वा ॥ वरोवरेण्येवरदोवराहोधारणीधरः अप्रवित्रपवित्रं
मांकरेतुभगवान्हरिरितिभजेणालकल्कादिविलेपनपूर्वकंस्नात्वा संध्यापूजादिनित्यविधिंसमाप्य संकल्पंकुर्या
त् ॥ ॥ उमद्येत्यादिदेशकालोत्सर्कार्थामनोखिलपापक्षयपूर्वकंप्रैशाच्यादिदुर्गतिनिवारणद्वाराविष्णुप्रीत्यर्थं
पुत्रपौत्रादिपरिवारसहितचिरंजीवत्वसुखसौभाग्यादिसदभीष्टसिद्ध्यर्थवामनजयतीव्रतोयापनंगभूतवाम नपू
जाविधानंकरिष्ये आचार्यवरणादिपूजातत्समाप्य मंडपांतर्वेदिकायांपीठादौदेवताः पूजयेत् आधारशक्येनमः
विमलायैनमः उत्कर्षिण्यैनमः ज्ञानायनमः क्रियायैनमः प्रज्ञायैनमः सत्यायैनमः भेदायैनमः मध्येपर
देवतायैनमः परितोवाह्ये इंद्रादिलोकपालेभ्यः साधुभेभ्यः सपरिवारेभ्योनमः पूर्वादिदिक्षु गणपतिदुर्गाक्षेत्रपा
लं वारतोष्पतिमभ्यर्च्य सर्वतोभद्रं प्रसार्य तनुब्रह्मादिदेवताश्चावाह्यसपूज्य तदुपरिकुशान्कृष्णाजिनंवाप्रसार्यत
त्रद्रोणपरिमिततिलपर्वतं अलाभेयवगोधूमान्दुपरितिलपूरितपात्रं सकलशंसंस्थायत्यतः द्वादशारपद्ये हैर्मवाम
नजतिमंरथापयेत् तत्रमंत्रः ओणिपदानिविचक्रमैर्विष्णुगोपाञ्जदाभ्यः श्रुतोधर्मगोणिधारयन् इतिसंस्थाप्यपू
जयेत् ॥ ॥ ॥ अथध्यानम् ध्यात्वा जलमयेद्देहदेवदेवस्य चक्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य

महद्भुतैरधिष्ठितं मायावीवामनः श्रीमान्समापायाज्जगत्पतिः शिखीकमंडलुधरः छत्रीयज्ञोपवीतवान् एन्
वंलक्षणसंपन्नवामनं पूजयेद्वरि सहस्रशीर्षेति आवाहनम् अगच्छदेवदेव शतेजोरशीजगत्पते क्रियमाणा

मया पूजां गृहणात्सुरसत्तम ॥ १ ॥ पुरुष एवेदमासनं नानारतुसमाकर्णैकार्तश्रवणमिवितं आसनं देवदेवेश पूजा
धर्मप्रतिग्रहतां ॥ २ ॥ एतावता तस्य प्राप्तं पादं गृहणादेवेश सर्वश्रेयमकरप्रभो भक्त्या समर्पितं देवलो कनायुतमोरनु
ते ॥ ३ ॥ डिपादं दर्शयन् नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धराणीधर नमस्ते जगदाधार अर्धनगः प्रतिग्रहतां ॥ ४ ॥ ततो
विराडि द्याचमनं कर्पूरवासितं तेषां मंडाकिन्याः समाहृतं आचमनं जगत्त्रयमया दत्तं हि भुक्तिः ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्स
र्वहृतः संभूतमिति स्नानं पंचासुतं मयानां तस्मान्नायं परमश्रृं शर्करा रससंयुक्तं पयोदधिपुत्रं मध आजनाय महेशाय ज
लजारायाय शशिना नमस्तकेशवानतवासुदेव नमस्तुते ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतं ऋचः सामानि वल् सर्वमपाधिकं
सौम्यं लोकलज्जानि वारणे मया पपादितं तुभ्यं वाससां प्रतिग्रहतां ॥ ७ ॥ तस्मादभ्यति यज्ञा पर्वतम् सर्वदेवनमस्ते रतु
त्राहि मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरं पंगृहणात् परमेश्वर ॥ ८ ॥ तेषां भक्तिर्गंधं मूलं वेपुसं पद्मं गंधयुक्तं मनोहरं मया
निवेदितं गंधगृहाणु पुरुषोत्तम ॥ ९ ॥ सुन्दरुपमिति पुच्छं मालयादीनि सुगंधीनि मालयदीनि वैप्रभो मया हतानि पूजां ध
पुण्याणि प्रतिग्रहतां पुच्छपूजातिश्रंग पूजां कुर्यात् प्रादाद्विक्रमेकां गं पूजयेच्छीर्षं मततः पादौ मस्तया यंचनमः तं मः कं
मया जालुनो वराहाय नमो गुह्यं नृसिंहं दायति नाभितः उरस्तु वामनायेति भुजौ रामाय वै नमः मुखं श्रीरामचंद्रां यकृत्वा
यचतमः शिरः मस्त्यं कूर्मं वरं हंचनारसिंहं च वामनं रामं रामं मर्कटं मर्चयामि हतेन मत्ततो यूपोदि पूजां ब्राह्मणे स्वे
तिथूपः धूपो मंदे देवदेशां स्वचक्रगादाधर अच्युतानंतगोविंदवा सुदेवनमो नमः चंद्रसाम्नसेति दीपं द्यध्रैव पृथिवी
ज्यातिवायुराकाशमेव च त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपो यं प्रतिग्रहतां ॥ १० ॥ नाभ्याश्चासिति नैवेद्यं अन्नं च त्रायं च स्वादुर
सैः पद्मभिः समन्वितं मयानि वेदितं देवप्रसीद परमेश्वर ॥ ११ ॥ यत्पुरुषेण गृहविपादितं बालं पूर्णफलं महादिदं यन्तं गंधं ह्री
दलं पुतं कर्पूरं लालासमायुक्तं बालं प्रतिग्रहतां ॥ १४ ॥ इदं फलं मया देव इति फलं मया मया मया निजिभ्यः ॥ हिरण्यगर्भना

भस्त्रमित्यादिपठेत् १५ चंद्रादिरथैव परणीविशुद्धमिस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतिपि अतिरूपप्रतिगृह्यतां इति निराज
 नं यानि कानि च पापानि ततिप्रदक्षिणा यज्ञेन यज्ञमिति भञ्जपु. पयाजलि नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते स्वरश्चिप नमस्ते ज
 गदाधार देव देवनमो नमः इति नमस्कारः १६ ततः प्रार्थना आग्निर्मो वैश्वणः केशवः सालिलं शिवः त्वष्टाय मोथवरुणः
 पापं मे हंतु सर्वदा जगत्पूज्यो जगद्वधश्च नादिर्जगदंतकृत् जलाशयो जगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्जनः अनेक कर्मनिर्वध
 ध्वंसनं जलशायिनं न तोस्मि मम शरावांसमाधवं मधुसूदनं न मे वा मन रूपाय नमस्ते स्तुतिविक्रम नमस्ते तव लिखं धाय वा
 मनाय नमो नमः नमो नमस्ते गोविंद वामने शोचिक्रम पापस्य संशयं कृत्वा सर्वकामप्रदो भव सर्वगः सर्वदेवेशः
 श्रीधरः श्रीनि केतनः विश्वेश्वराय विष्णवे श्रीशायय नमो नमः एवमुज्जयेद्वात्रौ एकादश्यां नरोत्तमः जा
 गरतं त्रकुर्वतां गतिवादि नमगलैः प्रातः पूर्वोक्ता विधिना पूजयेद्वाप न हरिं स्त्रियो वापु रूपा वापि वामनं भवद्देव वाम
 नः प्रतिगृह्णाति वामनो वैदंतांति च वामनस्तारको भाभ्यां वामनाय नमो नमः इति पूजा अथोद्यापनांगभूतो हो
 मः तत्र स्वगृहोक्ता विधिना आग्निप्रतिष्ठाप्य अनाध्यानाते मन्त्रिकांठं समाप्य वामनं पायसघृतसंमिश्रिततिलैः प्र
 तिद्वयमष्टोत्तरशतसंख्याका हतिभिः पीठदेवताब्रह्मादिदेवताश्चैकैकपाहुत्वा पक्षे इत्यभिलष्य इरावतीति मंत्रेण
 पायसघृतचजुहुधात् इरावतीधेनुमती हिमवतं शूलं य. वसनीमनं वेदशालाऽप्यस्त्रं भणुरेदं सर्वविष्णवे तदा धर्मं यथैवी
 मभितोपपूर्वः स्वाहा १०८ इदं विष्णुरिति पालाशसमिद्धिः इदं विष्णुर्विचक्रमेव धानिदधेपदं समूहमस्य पाशूंस्व
 रस्वाहा १०८ त्रीणि त्रयाऽप्यहोमः त्रीणि पदानि विचक्रमेव विष्णुर्गोपश्च दाह्यः अतो धारयन् स्वाहा १०८ वि
 ष्णो कर्माणि तन्मा जप्य होमः विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो ज्ञानं परमं शो इदं रूपमुज. सखाः स्वाहा १०८ ततो होमो
 पसमाप्य द्वादशविभान् वखादिनासपूज्य दध्मन्नमुपवति गोपीचदनपुर्गाफलदक्षिणा युतान् करकान्तेभ्यो

दद्यात् तत्रमंत्रः वामतः प्रतिग्रहणा नीतिमत्रपाठः ततः एकं सुगन्धिजलपूर्णं दधिमक्तयुतं द्विज करकं ते प्रपद्यामि वाम
 नः प्रीयतामिति वामतः प्रतिग्रहणीति पठित्वा आचार्यार्पय दद्यात् सोमं रुकरं शम्भुं गन्धर्वं नृपतं ये ज्ञाताः र्प्या
 यदद्या पूर्णं हुतिविधाय ईशानकलशोदकेनाभिपेकं विधाय अन्यानापि भूरिदक्षिणादिभिः परितोष्य आशिषां गृही
 यात् श्रीकृष्ण उवाच एवं दत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं पृथग् दद्यात् पुनर्दद्याद्वा ह्यष्टौ भयः पश्चाद्भोजनं वा गमयतः भूर्यायेष्वेष्टया
 राजन् सर्वभैष्ये विधिः स्मृतः, एककतेन ते राजन्यत्पुण्यतच्छृणुष्व मे, यावत्कल्पशतं पूर्णीता बुद्ध्या णिसंख्यया प्राप्य
 विष्णुपुरभोगान्मुक्तांतो कल्पसंख्ये इहा गन्धर्वा भद्रा जारजानि श्यापि संवित् हरस्य श्वरथपदानि दाताभो काविम
 हसरा रूपसौ भवत्येस पत्नी दीर्घायुर्नीति संयुतः पुत्रपौत्रैः परिहृतो जीवेत्स शरदां शतं, एषा वयुर्दिग्भयारुता द्वादश्या
 स्तेषु विधिर एव भवसमाख्याता द्वादशी श्रवणा न्विता उपोष्य कादशी पश्चाद्द्वादशी मध्युपोष्येत् न चात्र विधिलेपः
 रं धादुभयोर्देवता हरि बुधश्च एष युक्ता द्वादशी सगमोदकं दानं दध्यादनें सम्यगुपवासी च न हरः सगरेण ककुत्स्थे
 न बुधुमारणगाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्रकृतो यद्वादशी विधिः इति भविष्योत्तरे पुराणे सोद्यापनं चामनं जयती व्रतम्
 अथारया मेव भाद्रशुक्ल द्वादश्या मवियोगाद्द्वादशी व्रतं भविष्योत्तरे मुधिर उवाच ॥ अवियोगव्रतं ब्रूहि म ह्यदे
 वाकिन दन विधानं कीदृश चास्या के पुण्यं कात्र देवता श्रीकृष्ण उवाच शृणु पाण्डव येन कथ्यमानमया खिलं
 अवियोगव्रतनाम व्रतनाम तु तमोत्तमं प्रौष्ठपादशुक्लपक्षे द्वादश्यां प्रातरुत्थितः स शुचिः शुक्लभरणः स्नात्वा पूर्वं
 जलाशये हृद्येभ्यो विलिप्ते च विलिखन्मंडले हरिं नो धूमचूर्णपिष्टैर्दक्ष्मामनुपार्थवर्तिनीं तत्रैव हरगौरौ सहितं
 सावित्रीं ब्रह्मणा सहितारं जीसहितं चरविजैलेष्वेयो तकर्तारं गोपैः पुष्पैर्धूपैर्नैवेद्यैश्च येष्वथाशक्त्या अवियोगव्र
 तचारो नञ्जेषु नैरजैर्द्वनारि वा पुरुषो वा अवियोगव्रतं दृढकृत्या भक्त्या ध्यात्वा नैमिभूत्वा पूजयेद्देवान् सहस्रमूर्द्धा

पुरुषः पद्मनाभोजनार्तना दयासर्विकपिलाचार्यभगवान्पुरुषोत्तमः नारायणोमधुलिहाविष्णुर्दामोदरोहरिः म
हावराहर्गोविंदः केशवांगरुद्धध्वजः श्रीवत्सः पुंडरीकाक्षोविश्वरूपस्त्रिविक्रमः नृपुंक्षोवामतेराजोवैकुण्ठोमाध
वोविभुः वासुदेवोहर्षोकेशः कृष्णः संकर्षणोच्युतः श्रुतिरुद्धोमहायोगीप्रद्युम्नोत्तमः एव नित्यंममास्तुसुप्री
तः समुतः केशिसूदनः उमापतिर्नृलंकः कृष्णसुभर्गोसिंहः ईशोस्तुसहृषावैष्णवः शंकरेश्वरः
ब्रह्माशुभः प्रभुस्तपःपुष्कराक्षः पितामहः हिरण्यगर्भोवैद्यः परमेष्ठीपञ्चापतिः वैधाचतुर्मुखः कर्ता स्वयंभुः
कमलासनः विरेचिपद्मयोगेश्वरममास्तुवरुद्धः सदा आदिधामास्सुरोमानः सुदयार्कः सवितारिकः मातृदोमं
डलीज्योतिरिधिसाक्षिमहेश्वरः प्रभाकरः सुसप्तधिसुहृत्तरुणिः सरणिः खगः दिवाकरोदितनकरः सहस्रांशुर्भरीचिवा
त् पद्मप्रवाधनः पूषाकिरणभिरुभपणः दिक्षुभावच्छभोदेवः सप्ततिरितसदाभिमः लक्ष्मीः श्रीपद्महस्ताचंचवला
कमलालया सदाभवतसुप्रीताममसाहस्रिबल्लभा उमागौरमडान्निचणोरिजमेतकात्मजा सदाभवतुमे प्रीतापा
वतीहरवल्लभा सावित्रीभारतीवार्णवाणापुस्तकसंयुता सासदाभिप्रसन्नारुयात् विधिधुकासर

स्वती प्रभाकरयुतानित्यंछायाभायातकारिणी शीतोभवतुमेसजादिक्षमासास्करत्रिया इति
पद्मनाभशंकरपितामहाकान्निष्ठा सहितान् एवपुनः कृत्वादद्यादन्तंद्रजैहेशमयश्वरतिनरः काश्चि
द्भक्तभक्तकिभावितोलाक भवतिप्रशोधनमागोसुत्रनिमान विगतसंतापः हरिहरहरिरेष्यगर्भप्रसाकराणां
क्रमेणलोकेषु मुक्ताभोगानविपुलान्धुयुर्भोनिर्दत्तोभवति श्रीपुसेय्यदिगुगुप्तपुष्टोवाद्यादिसमाचरतिकश्चित् नारी
वाद्भक्तभक्तप्रवापद्व्यालधुविष्णोः इतिभविष्यत्तरहरहरहरिरेष्यगर्भप्रसाकराणांसावियोगावताध्यायः ॥
शस्त्रपामवभाद्रशुक्लदश्यादुष्यत्यानाव्रतारंभः क्रादयः तदुक्तं दुष्यमाश्वयुज्येमासातिदुष्यव्रतपापसादिबर्षं दधि

धृतादपस्तुग्राह्याएव नन्वेवंसंधिन्यनिर्देशावत्सागोःपयःपरिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षारनिषेधेपिदध्यादिग्राह्य
 स्यादित्येकेचित् तत्रचवाचिकनिषेधसत्वात्तदाह अपरार्कं शंखः क्षीराणिन्यमभक्ष्याणितादिकारशानेवुधुः
 ससरात्रव्रतंकुर्ध्यास्यपरनेनसमाहितइति व्रतंचात्रगोमूत्रयावकमितिनिर्णयमिधौदीक्षितोयेव ॥ इतिभाद्रशुक्लद्वा
 दशीकुर्यानि ॥ ॥ अथभाद्रशुक्लत्रयोदश्यागोत्रिरात्रव्रतं नारदीये भाद्रशुक्लत्रयोदश्यागोत्रिरात्रव्रतंस्मृतं
 लक्ष्मीनारायणकृत्वासौवर्णवापिराजतं पचामृतेनसंस्नाप्य मंडलेऽष्टदलेशुभे घटविन्यस्यवत्त्राढ्यंगंधार्घ्यैः
 परिपूजयेत् आरात्रिकंतत्कृत्वादयात्सन्नोदकघटं एवंदिनत्रयंकृत्वाव्रततिगांसमर्च्यच-सन्ध्यागंधैर्चसपाद्यदद्यात्
 नमंत्रेणनारद पचगावःसमुपज्ञामथ्यमानेमहेदधौ- तासामध्येचयानंदंदातस्यैधेन्यैनमोनमःप्रदक्षिणीकृत्यततो
 दद्याद्वाविप्रायमव्रतः गावोममाग्रतःसंतु गार्वोमेसंतुष्टनः गावोमेपार्थतःमनुगत्रामधेद्वसान्यहः ततश्च
 द्विजदांपर्यसम्यगभ्यर्चयेत् लक्ष्मीनारायणतस्मैनमस्कृत्यप्रदापयेत्- ॥ अथमेधसहस्राणिरेजस्यशता
 निच कृत्वापरफलमाप्नोतिगोत्रिरात्रव्रताद्यतत् अथहेमाद्रौ भविष्योत्तरोक्तं गोत्रिरात्रव्रत ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच
 भगवत्स्वत्प्रसादेनवह्निमुकृतानिमे श्रुतानिवहुपुत्रानिकृतानिमधुसूदन ॥ सर्वपापहराणिरेसुःसर्वकामप्रदा
 निच तंत्रतश्चोतुनिच्छमिन्नतानाव्रतमुत्तमं किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदितुष्टोसिमाधय यत्कृत्वासर्वपापभ्योनरितारो
 विमुच्यते श्रीकण्ठउवाच कथयामितृपश्रेष्ठव्रतानामुत्तमंव्रतं महाफलप्रदं च तच्छृणुष्वनृपोत्तम ॥ ॥ यु
 न्यानकामांश्चवाच्छितिलभतेतांस्तथैवच तत्क्षणादेवमुच्यतेनराःपापैश्चसर्वशः । विष्णोर्भगवतो राजन्कोमधेनोः
 प्रसादतः सौभाग्यं सततं लक्ष्मीं प्राप्नोति मनुजोत्तमः युधिष्ठिरउवाच यदितुष्टोसि भगवन् व्रतस्यास्य विधिं शुभं ब्रू
 हि मे यदुशादूलकरोमि त्वत्प्रसादतः केमंत्रा केन मस्कारादैवाताः र्थचर्कतिताः - किदानमर्चनेन तत्र कथयस्व सुरो

तमः कृष्णवचः नारदेन पुरा जन्मदुःकसंगरादिपुः समरितं तं वयारं जस्तच्छृणुष्वन्नतोत्तमः ॥ मासि भद्रा
 पदे शुक्ले त्रयोदश्यां समारभेत ॥ त्रयोदश्यां प्रभाते तस्य मुखं ध्याय शुचिर्भवेत् ॥ गृह्णीयाच्च यमपूर्वदत्तं ध्यायन् पूर्वकः ॥
 चन्द्रोदकमादाय हंसमंत्रमुदीरयेत् ॥ गोत्राद्यन्नतस्यास्योपवासकरणे ममः ॥ शरणं भवमेति त्र्यम्बकं स्तुते धेनुः प्रणी
 प्रसीदन्तु महादेव लक्ष्मीं नारायणः प्रभुः ॥ लक्ष्मीं नारायणं देवसौवर्ण्यं वा स्वशक्तितः ॥ पंचास्तेन गन्धेन स्नापयेत्क
 मलापतिं ॥ स्थापयेत्सर्वतोभद्रं मण्डलं पृथिविं ॥ गंधं पुष्पैश्च नैवेद्यैः स्तुतिं गीतादिनर्तनैः ॥ नारिकेलार्घ्यं दानिजघ्नी
 णयेद्वाहारेतथा ॥ लक्ष्मीं कतिजगन्नाथगोजिरेज्जन्नतं मम ॥ परिपूर्णं कुरु ध्वजं गृहाणा ध्वजं नमोस्तुते ॥ आरात्रिकं ततः कुर्या
 द्भक्त्या कृष्णस्य तदुदं ॥ नवकुम्भजलं भूतहविषं विनपूरितं ॥ कृत्वा दिनत्रयपार्थश्रीतये विनिवेदयेत् ॥ पृथुज्जात
 तः कृत्वा जलधारां प्रदक्षिणां ॥ पुरादन्वातुमुकुटं कुडिलं कुकुमं तथा ॥ अन्नगोदानं गवादिदिव्यपुष्पैः सुदीपकैः
 अहोरात्रमवाकाचिद्वत्तदापि दिनत्रयं ॥ अर्घ्यदानं ततः ॥ कुर्यान्नारिकेलादिभिः फलैः ॥ यन्मन्त्रोद्यथा
 पंचगावः समुपज्ञा मध्यमानं महोदधौ ॥ तसिामध्ये तु यानं दातस्व धेनून् नमो नमः ॥ प्रदक्षिणां कृत्वा येन धेनु
 वध्या तु पाडवः ॥ प्रदक्षिणां कृत्वा ततस्तद्वर्षावसुधरे ॥ गावो ममाग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः गावो मे पाश्वर्यतः संतु
 गवां मध्ये वसन्महः ॥ आरात्रिकं सन्नेद्यं गीतार्घ्यं महोत्सवः ॥ कुकुमं कलशं सन्नेद्यं न्वेदयाद्द्विचक्षणः ॥ एवं संपूज्य तान् धे
 नुं सन्मयम्भक्त्या दिनत्रयं यवांश्च यवस्यैव चारयत्प्रापयेदधः ॥ गोमया दागते धौतैः कुर्यात्तैरेव पारणं ॥ धेनून् वै प्रजागरं
 कुर्यात्सवपापप्रणाशनं ॥ त्रिविधान्मुच्यते पापास्त्रहर्षार्हं न पाडवः ॥ तस्योत्तरकृतां पापांश्चिह्नं हरेण विमुच्यते न्यवारिवेणु
 पात्राणि कारयेत्वा प्रपूजयेत् ॥ नारिकेलं च कंदलीं द्राक्षां स्वर्जूरं दाडिमैः ॥ शुभैर्विरुद्धैः सिंदूरैर्वर्णैः कुकुमं कज्जलैः
 त्रयमेवोजपुरार्घ्यं हितो यदाडिमं शुभं ॥ ततो येनारिकेलेन दद्यादध्यादिनत्रयं ॥ करकारस्तु त्रयं कारय्या ॥ हविष्यं ज्ञेयं पू

रितः । लक्ष्मीनारायणदेवब्राह्मणं भार्यया सह । पूजयेत्कुसुमैर्वस्त्रैर्मसूत्रैर्गुंधिधिर । दंपत्योर्भोजनं देयं भक्त्या दि-
 नत्रयं ॥ पारणैरिणो विप्रानिष्टांश्च धूंश्च भोजयेत् ॥ शुक्लरूपाय तामेनु द्विजाय प्रतिपादयेत् सकुंकुमांसवृक्षांच घटाभु-
 क्तभूषितां गीतवादिजन्तूनां दिरनुतिपाठपुरस्सरं यायाद्विप्रगृहं यावत्त्रापयेत्त एव च एवं च ॥ कुरुते नारो विराजतमुत्त-
 मं भवात्तरुतात्पापिञ्चिविधानमुच्यते नरः ॥ पापाकाचिन्नपश्येत भर्तुः स्वनराधिप ॥ पूजयैन्न सुखं तस्या भविष्य-
 तिनसशय ॥ जन्मान्तरेऽप्यसौ नारो विधेयवचने वपश्यति ॥ वैधव्यं तु महदुखं न भवेत्तु भवात्तरं ॥ अपुत्रोऽलभते पुत्रान् धनं हीनो ध-
 नं लभेत् कायेन मनसा चैव कर्मणा पटुपाणिनं तत्सर्वं पातकयाति गोत्रिराजव्रते कृते इह भोगान्सविपुलान् भुङ्क्तायुः पूर्ण-
 मेव च व्रतस्यास्मदभिवेण स्वर्गलोके महोपैते ॥ कीर्तिदं धनं देवसौभाग्यकरणं प ॥ शृणुरोग्यं परं सर्वं पा-
 पप्रणशान एतस्मात्कारणाद्वा जनसभायार्थं स्वकुलव्रतं यदि राज्यपरां कीर्तिं निर्विघ्नं प्राप्नुमिच्छसि ॥ १ ॥ अथ गुण-
 राचारप्राप्तो निराजव्रतः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ येनापि सकलालक्ष्मीर्नाराणां भवेन भवेत् ॥ संततिर्वर्द्धते स्त्रीणां तद्भवद्भवे-
 त्प्रभो कृष्ण उवाच ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ येनैव क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ गोत्रिराजमिति
 स्वयात्तं नृलोकाफलदायकं ॥ वांछितजायते ते पापे पाचेतस्विवर्ते ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशतद्भक्तं देवा विधानं तन्न की-
 दृशं ॥ कथमेव समुत्पन्नं कस्मिन्काले तु कंशव ॥ कृष्ण उवाच ॥ पुराकृतयुगे पार्थमनुर्नाम वभूवह ॥ वैवस्वतकुले जा-
 तो वभूवपृथग्यपति ॥ द्वितीयद्विती विस्वयातः साक्षान्मनुर्विवापरः नृपाः सर्वे वंशयाता वभूवुर्देवदायकाः ॥ निर्यधर्म-
 परोराजा पुजनीयो मनीषिणां न जायते तु संततं रैव वं वर्तत सतः ॥ बाहता संतति ते न दत्ता मात्रिपुकोशला ॥ संपुत्रार्थं सप-
 त्नीको वसिष्ठस्याश्रमययौ वांछाद्भिः पथिकलयाणं सारसै रतोरणीकृतं विविधानि च दृष्टाणि मार्गे पुफलितानि च सरा-
 जामहिर्पिसाद्वैरथारूढ सुबाहनः संध्यायां योगिनिरतस्त्वमहर्षेः प्रापञ्चाश्रमं सारथिं च समदिश्य वाजीन् विश्रामये-

रथप रथादुत्तैर्पदांपर्यभाश्रमंतगतंमुनेः एवंकर्माणि संध्यायांदिर्लप्रीदृशेगुरु श्रुतवत्यासमासीनंसावित्र्यवपि
 तामहं तौप्रणम्यगुरुतत्रमुनिपत्नीविशेषतः स्थितौतस्यसमीपेतुग्रीव्यानुदिनौतयोः दिलीपचतदर्थंरुपधर्मज्ञलो
 कपालकं पत्रच्छकुशलंराजैपवसुपायाजंभुनिः दिलीपउवाच-कुशलंन-सद्देवस्थितेवधिगुरौसति सुरेणात्रिम
 नुद्याणांविपक्षोरक्षिताभवान् विपयेमनकांतायामपत्यंकिनजायते नतुकाट्यंधरिभ्यामिनिराशाःपितरामम् तथाकु
 रुमुनिश्रेष्ठपुत्रोभवतिभेषथा राज्ञाविपत्तिसप्राप्तौत्वदप्यत्तंसुखंमुने वेदेतिकिञ्चिनराज्ञामनयेवैयुधिष्ठिर तथामुनिः
 क्षणतस्त्वापानरितमितलोचनः कारणंसेतवेराज्ञोमुनिर्दृष्ट्वासमाधिना पश्चान्निवेदि तंरभैदिलीपायप्रयत्नतः वु
 सिष्ठउवाच पुराटत्रारिमाराध्यवसुधांगच्छतस्त्वव श्रुत्कल्पदुमस्याधः कामधेनुर्नवेदिता जातस्त्वस्यास्तदाको
 पंदत्तस्तेशापहृदशः नवेदिताहंभवतासांप्रतंपदिभूपते ।-भविष्यतिनतेपुत्रस्त्वच्छापोनश्रुतस्त्वया ।-नपूजयेच्च
 यःपूज्यान्पयोवंध्यान्निवदते नजायतेतुक्लयाणपातकैरनुलिप्यते ।-दिलीपउवाच ।-कृतोमयापराधोयंकिंकरोमि
 महामुने संततिर्जायतेयेनतद्भक्तवदमेप्रभो वसिष्ठउवाच ।-अभ्युर्नानाविधैःपुण्यैस्त्वयोभिर्नृपदुःसहैः ।-नजाय
 तैतुसंतानगोत्रिरात्रतंविना सपत्नीकःसवरसामेधेनुंराजनफलप्रदा ।-आराधयेकाममनागोत्रिरात्रतंकुरुत्या
 वदिर्यदिर्लपस्वमुनिनाकथितंनतं तावच्चनंदनीधेनुर्वनादाववतेशुभाः कुडोधीतिलकसितंसुकापिलादुग्धशुभ्र
 विष्वती देवानांवरदाशुभोदाधिभवाकामप्रदापाटलाः ७३०८० रीर्वाणाःसकलाःश्रुतौवपुप्रियैतिष्ठतियस्याश्रिते
 संपूर्णशशिनःकलावदधतेश्रेयस्करापूर्णमा ।-भद्रिमासिसमायातशुक्लपक्षेनृपाधिप ।-प्रातःस्नात्वात्रयो
 दशपानियमंतुसमाचरेत् समुपौष्यगोत्रिरात्रमर्किकृत्वाततस्त्वव भोदयहनिचतुर्थेहंसौभाग्यदेहिगौममःइति
 यममन्त्रः ततोनाश्रासमभ्यर्च्यमहलेगधर्पकैः नगुरैशतपत्रैश्चैवंपुकाद्यैशुभाननागावांममाग्रतःसतृगावो

मे संतुष्टतः गावो मे पार्थिवो. संतुगावां मध्ये वसाम्यहं पचगावः समुत्पन्ना मध्यमाने मे दधौ तासां मध्ये तु
 यानं दातस्व धेनवैनमो नमः इति पूजामत्रः फलैर्नानाविधैः पुष्पैर्गंधैरपि स्वशक्तितः पूजनीयाः प्रयत्नेन दद्याद
 धैर्यविधानतः नालिकेरं च कुष्माण्डं मातुलिं च दद्याद्विमं समिष्टां च नैवेद्यं कारयेद्यवसंयुतं गोत्रिरात्रत्रतार्थापफल
 मद्यकरे पृतं सर्वकामप्रदं देवि गृहणाथैनमो रतुते इत्यर्थमंत्रः वस्त्रयुग्मं विधानेन दद्याद्वासांसि दक्षिणां सप
 न्तीकापगुरवे स्वशक्त्या च व्रती नरः दिनानि व्रतिभिस्त्रिणिश्रोतव्या च कथाम्नाम। जितक्रोधैस्ततः सर्वैस्त्रिभिर्वापुरु
 पैरपि एवं संपूज्य विधिवच्छ्दभीयुक्तं तु केशवं चतुर्थे दिवसे प्रातस्ततो धेनुं विसर्जयेत् अथ धेनुं सवत्सां च मंत्रेणाने
 न पार्थिव दद्याद्विप्राया विदुषे धर्मज्ञे शास्त्रपारणे परिपूर्णं व्रतं कृत्वा दत्त्वा कानान् भीष्मसत्तान् विप्रापयत्वं मया दत्तामा
 तर्भच्छपया सुखं इति दानमंत्रः ॥ सर्वदानानि देयानि स्वशक्त्या व्रतिभिर्नरैः विविधेभ्यो द्विजेभ्यश्च दक्षिणां च स्व
 शक्तितः वित्तशालां कुर्वीत दद्यात्पेच्च ततो नरः गृहं वा वत्तत्र जेतिष्ठे द्वा तवाद्यपुरस्सरं गोपालानां च पार्थिव पूजा
 पूर्वैर्तिकरं परं यवये चारितानि त्वं फलैर्नानाविधैः सह भुक्तये कामयेन वा च संयुक्तानो मयेन च पारणतैः प्रकर्तव्यं
 सर्वैरिष्टजनैः सह सपत्नीकापगुरवे दद्याच्चान्नसदक्षिणं कृष्णजवाच एवमार। ध्यतां धेनुं राजा वैभक्तिरूपर
 ततः प्रजानामधिपः प्रभाते सुरभिमुनेः भाद्रे मासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर पूजां कृत्वा विधानेन मुने च
 त्वरितं शुचिः संध्याय प्रभूतिरिषत्वा श्राय यो पुनराश्रमं अर्चामुदक्षिणा कर्तुं नैव वाच विधिवद्वालि ययौ धेनोः स
 भीषे तु वलिदत्त्वा दिनत्रयं अनुयातस्व ततो धेनो रत्नतीये दिवसे पुनः जगतीं गोरूपधरां भिवोदधिपयोधरां लताभिः
 श्रततो राजा पुष्पैर्धूपितस्वतदा जयशब्दं च भाषते पक्षिणः सुंदरस्वनाः भीते च वनदेवी निर्गम्यमानं यशः स्वकं शुश्रा
 वचत तो राजा भूशं मनसि हर्षितः तद्विने धैमुने धेनुं राजो भावंपरीक्षितुं विवेश गार्हव्यं तत्र पार्वत्या श्रपितुं गृहं कृत्विम

श्रुततः सिंहो मुनेर्धन्याभयंकरः सिंहश्च ददशराज्ञो धेनुकर्मन्वलेन वै । दशराज्ञा तदधेनुः क्रदमाना रज्ज्वरो लवणैः । ततो
 धनुर्धरः सोऽपि तामिं कुमुपचक्र मे - नृपया । सिंहवधार्थं पराजायाणं समाददे - । उग्रप । रतुतदारो यः कोपयुको ब्रह्म
 सः । धनुर्धरोपयन्वाणिचिन्नन्यस्तद्वचस्थितः । हेस्तस्य निश्चलेत्वेन क्रोधस्तस्य द्रवयवर्धत । विस्मयं प्रापयत्सि
 होराजानं वैयुधिष्ठिरं । म नवस्य गिराग्राहदृष्टत्वेन गावो स्थितः । सिंह उवाच - वाण प्रयुक्तो भवता ह्यधामिभ
 विप्यति । ततः कष्टेन महता धर्ममाकुरु सर्वथा । न मारुत रथवे गोहि पूर्वतो न मूलनेक्षमः । जाघ्रेतु न महो राज
 स्यात्केवलमनोऽकुले । महेश्वरस्य मारजनात्मा कुर्मोदरतुवै । सेवकानां च सर्वेषामुत्थं जानीहि भूमिप । ध्रुवलो
 ये संपुरतो देवदासमहाद्रुमः । सिंकोऽस्त्रहेन भूपालो शिवयायं सुतः । कदाचिदगातो हस्ती भग्नस्तैनमहाद्रुमः
 तस्य संसरक्षणार्थं यन्निर्धुको यं शिवेन त । कृत्वा शिवेन सिंहत्वं युको हर्जा वृभोजनः । तर्हीय खलु गौरा जन्मद्वयार्थं सुम
 पनात । त्यक्त्वा लज्जानि वंते रवसुभंको र्तिगुरोर्भवान् । अपत्काल इदं दृत्तं न स्याच्छ्रुतं तेषां यदि । दोषो न जायत त
 तस्य यशो राजन्नगच्छति । श्रुत्वा गिरतु सिंहस्य राजा चैनमुवाच हे ईश्वरेण समो नान्यवेति सिंह भवन्नापि । स्मिध
 चक्रधंवाति मम धेनु रियगुरोः । असि ह्वदेहं ग्रहणीष्वमुंचयेनु सवत्सका । भविष्यति जनन्याश्च वत्सो मागी विलोकयन्
 सिंहं न तु दित्वा पायं कथितैव तं दवाचः । देहांतरे च दृष्टानि भयं कारीणि कुर्वता । लोके न हेतुना पार्थक्यं छद्मं च मरुतः । स
 र्वस्य जगते राज्यं वपुरे तन्न वं ययः । त्यक्तुमिच्छसि गीराजन्म र्वत्सकथमादृशः । ददासि च कथं प्राणां प्रजया पालनतत्पर
 ज्ञो वन्नैव महाराजं मुनेः कोपश्च शां न्नति । ततो रक्षस्व कदेह । राज्यं च कुरु भूमिप । चा न्नो वाचा सिंहे सौजम्येनानुगता
 गिरः । दित्वा पोषितं दत्ता पार्थवाणि भितामुवाच ह । नयानि रीक्षितश्चैव भूमिपो दीनतत्रया । किमेराज्येन भो । सिंह
 विष्टये जीवने न भ । यशो न च मे सर्वगुरोर्धेनुग्रहिप्यसि । यदि सिंह ततश्चायं सिंहस्य पाति स्तदा । यावद्विश्वं

पतिर्तोमांसस्यापिड्वन्द्वः तावत्सिंहोरवंकृत्वाधावितश्रमयकरं दृष्ट्वासिंहं निपतितं च चलो न बभूवह तावत्तस्यो
 परिष्टाच्च पुष्पटुष्टिं पपात वै - उत्तिष्ठ वत्सम् पूलवाचमिच्छामि शम्पेस - उदिय न श्रय पुन श्राग्रं गाद ददर्शनवैहारि - सेव
 याचगुरोः पार्थम्यत्वावैवाविशेषतः प्रीतं कामदुष्टाहं च वरयाच च तद्भवाम् । योजयित्वा कारौ राजाययाचेत नर्घततः
 वशं कर्तुमहाप्राज्ञ शिवं भक्तो निरतर - ॥ धेनु रुवाच ॥ गोत्रिरात्रात्रतराजन्मद्रक्त्या भवता कृतं - ततो यस्याश्चेद
 क्षं पुत्रं पौरुषाविग्रहः देवान्येपि किरिष्यति गोत्रं राज्ञा तमम तेषां कामप्रदास्यामि मनसोऽनसं शयः - इदं दुष्का
 चलितं धेनुर्वसिधरया श्रमप्रति गामागतं बलिने त्वा श्राययौ तु सुटाक्षिणा पूजा कृत्वा विद्यानिन राजपत्नी विशेप
 तः प्रदक्षिणां क्रियां कृत्वा च लिता वैयुधिधिरं आश्रमे च ततो गत्वा दिर्लपे सौतत पुनः गुरोरग्रे च तत्सर्ववृत्तां तमवदौ
 पुनः नदितौ च तटापार्थदपतो तौ सुकोमलौ पारण च तत कृत्वा प्रास्थितौ नगरप्रति हुताशय च नमस्कृत्य हेतारं गत
 धैवथ आगतं श्रततो राजा उरपतां कपुरप्रति राज्ञा तेन कशामेन राजप्रमारोपितं भजे दिनैः कतिपयैरेव गोत्रिरात्र
 प्रभावतः राजपंचकूर्वतस्तस्य सुतस्तस्य महारवली प्रभाते सुमहूर्तैश्च उरपत्रोरगु सज्ञया रम्यजलतदा सर्वसंजातानि
 भ्रंलादिशः आददेच हतं बालिर्वापय शीतलावयुः मृदंगाता रवनेरभ्यैः पूर्णखसमभूतदा प्रजाः सर्वास्तदापा
 र्थवदति च पुन पुन गोत्रिरात्र प्रभावेण राजा पुत्रो बभूवह पुरंदरस्य जेता च महार्धमपरायण दिग्बिजयस्य यज्ञस्य
 कर्ता सोऽपि युधिधिरं यज्ञादि विजयकृत्वा निभेभ्यश्च ददौ वसु ईदृशश्चाप्ययस्मनुर्गोत्रिरात्र प्रभावत तदा प्रभृतिवैलोक
 लोकेशि मन्कुर्वते ब्रतं - देवै सर्वैः कृततत्र सर्वकामार्थसिद्धये सर्वाभिर्देवपत्नीभिः कृतचव्रतमुत्तमं गोत्रिरात्रात्रतपुष्टं
 विधानेन फलप्रदं कुरुष्वत्वं महाराज कुरु राजयुधिधिर साक्षादनंतरं मातुः कृतानमनसि पार्थिव भाद्रपदे सवत्सवं
 भक्त्या चाराधयस्व गा एवयः कुरुते पार्थ गोत्रिरात्रात्रत पुनः - सिध्यति सर्वकार्याणि सुखचैव प्रवर्द्धते न जायते यद्वा

विषयस्याः पार्थभुवस्तले भस्तेयदंयदिकुर्वीततस्याः स्याच्चनसंशयः तपोभिर्दुष्करैः किंचिच्चैस्तीव्रतादिभिः
 नुकोरितलेभ्यः पापेभ्योव्रतमेतद्विधायतु कुर्वतिषेव्रतमिदं जगति प्रसिद्धं पापापहंसकलचितितकानदं च ॥
 आरुह्यते वरविमानमनुत्तमं च स्वर्गप्रयांतियमभूत्यभयं विहाय ॥ इति भविष्योत्तरे गोबिराजव्रतं ॥

अथोद्यापनम् ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व महापुरुषं गोबिराजव्रतस्य वै उद्यापनविधिं कृष्ण येन वीर्येण
 तत्फलम् ॥ श्रीऽऽण्ड उवाच वर्षचतुर्थसंप्राप्ते गोबिराजव्रतस्य वै उद्यापनविधिं वक्ष्ये सर्वेषां व्रतसिद्धये - तृती
 यं दिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवा निपेहन्समभ्यर्चयं शुद्धिचसुगृहेव्रती रात्रौ च सर्वतोभद्रं गौरोतिलकमुत्तमं पूर
 येत्पंचभिर्वाणैः शोभनंचयद्योदितं ताम्बरंयकलशंकुर्ध्यात्ताम्रपात्रसमन्वितं मासेन केन राजेन्द्र लक्ष्मीनारयणं
 विभुं नवेसूक्ष्मेधुतं वस्त्रेद्वार्थपरिकल्पयेत् वंशपात्राणिकुर्वीतसौभाग्यगुणविह्वलैः चिरूढवस्त्रपकान्निर्गारि
 कलादिभिः फलैः विलेपनैश्च पुष्पैश्च धूपैर्दोषैस्तथोत्तमैः पंचासृतेभ्यः पूजयेद्विधिपूर्वकं लक्ष्मी
 नारायणं देवांसां सवत्सां विशेषतः राजाजगत्पुण्ड्रवागीतवादित्रकौतुकैः ततः प्रभातसमये होमं कृत्वा त्वयैव श्रा
 चात्पयं वरयेत्तत्रेव देवां गपारगं तदाज्ञया चकर्तं व्यसाधु कर्मप्रयत्नतः गोत्रयंचन्द्रातव्यमेकामपि सवत्सकां
 बहुदुग्धासुशीलां च तारुण्याभरणान्वितां दंपती परिधानं च वस्त्रैरभरणैः शुभैः शय्यां सोपुस्करां दद्यात्पानपात्रं
 कमंडलुं चामरं घृतपात्रं च तिलपात्रं सदक्षिणं पात्राणि च सुवर्णैश्च भोज्यागव्येन वैद्विजाः एवं धेनुं च विप्राय यदत्वा
 चष्टुष्टोत्रजेत् पदे पदेऽथ मेघस्य फलं प्राप्नोय संशयः श्रवारिता निदानानि दत्त्वा तं च विसर्जयेत् भूयसीदक्षिणां
 दद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे गोपालेभ्योऽपि दद्याच्च शकुलयादिसकलं सर्वक्षमापायेत्वा तु पारणं च तत्श्रूयते अनाथै
 र्यथाधिभुक्तेभ्यः सीदति अथ कुटुम्बकैः गवांश्च क्षितमक्षयं ददुग्धेन परिपाचितं - तेन ज्ञेयं प्रकर्तव्यं देहं रयं शुद्धिं निच्छता

एवमुक्त्वा पुराणं कथं ब्रूत इत्युक्तं । अतः प्रथमं भवेद्विज्ञानं । अहं युर्वतिनः सदा । तथा तत्पूणां तामिति । नान्यथापि कदा-
चन नारी वा पुरुषो वापि पुत्रवान्जायते ध्रुवं इह लोके सुखमुक्ताः श्रुतेर्भोलो कमाप्नुयत । श्रीकृष्ण उवाच । एतत्तु कथि-
तं राजन् ब्रूत स्तोत्रापरं शुभम् । श्रोष्यंति वापि पठिष्यंति तेषां सर्वे मनोरथाः । ये करिष्यन्त्यसंदेहे तेषां लोकाश्च शाश्वताः ।
इति भविष्योत्तरे सोऽप्यपनर्गो विराजन् ब्रूतम् ।

अथात्रैव प्रसंगादशोकविराजन् ब्रूतमविवक्ष्योत्तरे ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन् पुराट् तमयोध्यायां ब्रूतं
शुभं वसिष्ठेन मुनीन्द्रेण सीताप्रियं निवेदितं । विधाय रावणवधं यद्वारा मोपुरे भूयगात् । तदा सीताप्रणम्याथ वासिष्ठं वा-
न्यमवधात् । सीतोवाच । भगवन् दृढं कारयामास । द्रावणेन हतापुरा । न पश्यामि तदार्किं चिदरमयं विकलं द्विधा-
मासात् । दशोऽपि तात नराक्षसेन हतासती । अशोकवृक्षप्रणता जाता चितापरायणा । उक्तं विजटया तत्र वाक् यं हे-
र्यसंयुतं । अशोकं प्रणमसीते विशोकारं यं भविष्यसि । तथेष्टुर्कं मया ब्रह्मन् यथोक्तं विजटावचः । ततः प्रभुस्य हंशा-
भ्यदंशो कब्रतमारभे । तेन ब्रूतप्रभावेण हनुमान् पवनारमजः । शतयोजनविस्तीर्णो तीर्त्वा सागरं रम्यं य-
द्विजश्रेष्ठसामिज्ञानो महो वलः । पुनश्च कुशली जाता दग्ध्यालंकां महावलः । ततो मे प्रत्ययोजातो ब्रूतस्यारम्यमहा-
तरोः । अरम्यचक्रतराजस्य प्रभावेणारमजो हरिरततः कैश्वदहो रत्नैर्भर्तारो यवो बली । निहत्परावणसंख्ये मां विशुद्धं पृथु-
तवान् । तदहं भगवन् विप्रपृच्छामि त्वां ददन्तं । अशोकस्य प्रभावं मे वक्तुमर्हस्य शेषतः । ब्रूतस्य तस्य पुण्यं तु पुराणोक्तं महो-
तले । अथ वासुरलोके पुसुरनारी निवेदितं । वसिष्ठ उवाच । एवमेतज्जनकजेयथावक्ष्यमि सुब्रूते । अशोकस्य प्रभभावेण तद्व-
द्वाक् यमयाधुना शृणु चानमप्यारम्यतं नन्दोदिव्यकानने । एह रूपतिमुख । च्छरत्वा य जाता परमाद्भुतं तद्वज्रमिभूते नैर्द्रेण हतो-
दैवा रमहासुराः । विश्वसत्त्वाद्बुद्धिहानिरस्तस्य धर्मो यजायत । ब्रह्महत्यामवाप्याथ देवैर्द्रोनि पृचेतनः । त्रैलोक्यपराजं यत्काशु-

सभुशरिर्भयादितः एतस्मिन्नंतरेदेवि नहुपो नृपसत्तमः त्रैलोक्यराज्यं सकलजहारवलदर्थितः ततः शर्चाप्र
 द्यथितहाहतराज्यमवेक्ष्य सा नदनातरमासाद्य तपस्तेपे सुदृढकरं तां श्रुत्वा धर्मनिरता वृहस्पतिरुदारधीः आगत्य
 नदने देवं वाक्पयमाह महतपः ॥ वृहस्पतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवि तपः परमदुष्करं त्वया किं प्राप्यते तेन
 तपसा ब्रह्मिकारणम् ॥ शच्युवाच ॥ हृत्प्राग्भूतं देवैर्ब्रह्मतराज्यं हतत्विपं कापि प्रनष्टं तं विप्रनजानेहं प्रियं पति
 एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्तप उग्रं समाश्रिता यथा पुनर्नैजं तराज्यं देवैर्द्रः प्राप्नुयादिति कतिष्ठति मुने ब्रह्मि सुरराट्शत्रु
 तापनः प्रसादं कुरु मे देवसंयोगं तेन चाप्नुयां ॥ वाक्पतिरुवाच ॥ ब्राह्मणैर्लोमिर्देवैर्द्रो यथानष्टो भयातुरः मानसो
 भस्ति संभूतपंकजानरमाश्रितः ब्रह्महत्याप्रभावेण उद्वेगं कुरुमाश्रितः अभिभूतमिहापश्यत्ततोऽपसु विलयंगतः का
 मंततः प्रसंगेन सर्वं प्राप्य सिसुवते बहुकालेऽप्यितं यस्मात्तपसालभ्यते फलं स्त्रीणापुष्टिप्रदं ह्येकं व्रतं प्रोक्तं स्वयं भुवा
 सावित्र्याः पृच्छमाना यास्तव कर्तुं मिहाहं सि श्रोतुं व्रतामिह ये वनाम्ना रयतां विविष्टपे येन चार्णैर्न पौलोमि नारोदुः
 खं न वेदति हरः स्वयं भवत्येव यदृक्षराज पुनंदने अस्मिन् रतुष्टे हर रतुष्ट इति विज्ञायानिश्चितं ॥ शच्युवाच पुत्रागनाग
 वकुलचंपकाद्यान्महं रुहान् परित्यज्य कथंचान्यान् हरोरिमकृतसन्निधिः वाक्पतिरुवाच हरेण निर्मितः पूर्वश्रयो
 कोपं कृपालुना लोकोपकारकरणेन तोयं शिववह्मभः वसिष्ठ उवाच निर्माय वृक्षप्रवरं प्रणम्य भक्त्या र्चयित्वा विधिव
 द्धर्मपुत्रप्रच्छेदे वा पुनरहनाम्ना देवि शृणु त्वं विधिमस्य सर्वं ॥ वृहस्पतिरुवाच आरभ्य तद्भक्तं कांश्चिन्निराजं समुपोऽपु
 ष्चिराद्देवि विस्मया तमशो कतरुमूलके कायर्धनारोभि रमलं मनोवाक्कायकर्मभिरतः प्रदक्षिणा देया श्रद्धांतरशतं फलैः
 नारिकेलैश्च खजूरैर्गोस्तनीभिर्दिनेदिने भञ्जयेन्न मनसा पूजयंति सदा शिवं श्रयो कशोकापनुदसर्वकामफलप्रद
 ब्रतं नानेन पूर्णं न यथोक्तफलदो भव इति प्रदक्षिणाम्बजः तनस्त्वतीये दिवसे समभ्यर्च्य विधानतः महादेवं दप

पुतवंशपात्राणिकारयेत् अनेनैवाधिधानेनयःकुटुम्बोद्गतमुत्तमं वैधव्यनाम्नयात्रारिपुत्रसैख्ययुताभवेन् वसिष्ठ उवाच ॥
 ॥ दहरुपंतिमुखच्छरत्वाशर्वाचक्रेवतोत्तम शास्त्रोक्तविधानासीति भक्त्यादेवःसमागतः ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तोय
 थाभवतिवाससः तथारवमुपिवांछार्थवतमेतत्समाचर यथासाध्विपुस्तुष्टुश्रीप्राधान्यजायतेतिनौ व्रतमेतत्कृतं
 लोकैरुषातादेवोभविष्यति व्रतमेतदशोकस्य सर्वकामफलप्रदम् कृष्ण उवाच वसिष्ठस्यवचःश्रुत्वा सीताचक्रेव
 तोत्तमं रामाज्ञांसमनुप्राप्यश्रयोध्यायांचकारसा सीताव्रतेकृतेतरिमनन्दुःखहीनासदाभवेत् युधिष्ठिर उवाच ॥
 अशोकैवतराजस्यपूजादेवविधानतः कादेवतान्नपूज्यानारिभिर्वदकेशव श्रीकृष्ण उवाच ॥ अशोकवृक्षेतिषं
 ति सर्वदेवायुधिष्ठिर पक्ष्येषुयशस्वामुशिवाद्याःसर्वदेवहि अशोकसन्निधौरामः पूजनीयःसलक्ष्मणः
 सीतयासाहितोराजन्विष्णुरीशोयतोमतः पृथङ्मन्त्रैःपृथग्वस्त्रैरशोकारुणायथाक्रमं पूज्याश्चभरतश्चैष्ठपुराणो
 कविधानतः अशोकवृक्षविहितः शिवाद्यापेसुरोत्तमाः अशोकपूजनेनाशु तैःसंतुष्टाभवन्निवह गौ
 र्दयालक्ष्म्यातथेद्राण्यादमयंरयाचसीतया त्वंसमाराधितःपूर्वं मशोकफलदेोभव इतिपूजामन्त्रः ॥ अशो
 कवनिकामध्येसीतयात्वंप्रसाधितः अशोकसंपन्नफलोऽयहाणाधैर्कृन्मया इत्यशोकाधर्ममन्त्रः । रावण
 स्यवधायापउत्पन्नरत्नंमहोत्तले विष्णोरंशोऽसिदेवशय्यहाणाधैर्नमोरतुते तातभक्त्युन्मुखंरामंवदेहलोकमुद
 रं इतिरामाधर्ममन्त्रः । रामभक्तियुतंभातंसुमित्रानंदवर्धनं तंलक्ष्मीवर्द्धनंगौरंलक्ष्मणंपूजयान्यहं इतिल
 क्ष्मणपूजा ॥ अश्वनीतलसंभूतेसीतसर्वांगसुन्दारं गृहाणाधर्ममयादत्तंपूजांजनकनंदिनि इतिसीतापूजा
 लक्ष्मीसर्वसर्वदेवस्यविष्णोरंशामहोत्तले अश्वनीर्णांमयादत्तंयहाणाधैर्नमोरतुते इतिसीतायाश्चाधर्ममन्त्रः ए
 वसपूजयविधिर्वत्सर्वशोकाविनाशनं सर्वपापप्रशमनं सर्वकोर्त्तिविवर्द्धनं अपुत्रयपुत्रार्थपार्वत्यामंदिराचले

अशोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः

दिक्चारस्य अशोकस्य महारोः कारितं विधिवत्तत्रेताभ्यां

केन गोतमः यावत्तं कुरुते तारिपुराणोक्तिविधानतः अशोकस्य प्रभावेण सर्वान्कामान्वाप्नुयात् अवैधव्ययु-
तासां तु लक्ष्मीसाक्षिभ्यमाप्नुयात् सर्वोपहारं राजेन्द्रब्राह्मणाभ्यनिवेदयेत् कथामपि समाकर्ष्यः कुर्याद्द्विजपू-
जनं त्रतस्य फलमाप्नोति सद्यतो हि न संशयः युधिष्ठिर उवाच विशेषं ब्रूहि मे देव अशोक तस्मिन् पुजने येनार्चिते तारो-
सर्वमाप्यते सकलं फलं श्रीकृष्ण उवाच कथयामि तं रोरजं न्याभिर्ध्रुवाभिर्दंष्ट्रैः मनुष्यदेवगंधर्वनारिभिः पुत्र-
तुष्टये अन्नसूयया ज्ञिपत्यान्नरुंधत्या तथैव च देवक्यासीतया चैद्याद्रौ पद्यास्त्यभामया दमयंत्या च सा वि-
श्यात्तद्वत्कृतमुत्तम अशोकः पूजितः पूर्वं यथा वच्छृणु पापार्थिव अशोको राजतश्चैव सौवर्णश्च तथा शिवः तथै-
व कारेयसीतासौ वणौ राम लक्ष्मणौ पूजयेद्विधिवन्मन्त्रैः पूर्वोक्तं पस्यतम अशोकं पूजयेद्दत्तं प्ररुद्धं शुभपल्लवैः
विरुद्धैः स तथा नैव शृणु एकमोदकैः शुभैः कालोद्भवैः शुभैर्दिव्यैर्नारिकेलः सदादिभिः पुष्पादिभिस्तस्याधूपैः पूज-
येत्तस्मिन् अशोकः पाण्डवश्च त्रिशोकं नाशयति स्मृतः पितृमातृपतीनां च श्वशुराणां तथैव च अशोकस्त्वंगो-
कहरो भव सर्वजनकुले इति श्रीभविष्योत्तराश्वमेधे कविराजव्रतम्

अथ भाद्रशुक्ल चतुर्दशी कृत्यानि नारदीये ॥ भाद्रशुक्ल चतुर्दश्यामनंतव्रतमुत्तमं कर्तव्यमेकमहं हि गोधूमप्रस्थपिष्टकं
विपाच्य शर्कराज्याक्तमनंताय निवेदयेत् गंधार्थैः प्राक् समभ्यर्च्य कार्पासं पटजंतुवा चतुर्दशार्थांश्च यत्तं सूत्रं कृत्वा सुशोभ-
नं ततः पुराणमुत्तार्य सूत्रं क्षिप्त्वा जलाशये निवधीयात्त्रिंशत्वारिचामेदं क्षेभुजे पुमान् विप्रायामिष्टपकान् प्रदद्यादक्षिणां
नित्यं स्वयंचरतिमितं चाद्यादिवं कुर्याद्भ्रतौ तम मंडलं सर्वतो भद्रं धान्यवर्णैः प्रकटप्य च सुशोभनं न्यसेत्तत्र कलशं ता-
म्रजमुने तत्रोपरि न्यसेद्धैमिनं तत्र प्रतिमां शुभं पीतपट्टांशुकाच्छांतां तत्र तं विधिना यजेत् गणेशं नाटकां स्वेष्टान्

श्रवणं मध्याह्नं यापनीया हिस्य कं श्रयान्तपजनविधिः तत्र नाम सपुशब्दाल्लिख्य पापानाम् केषु च का तमसि हि
 पुत्रप्राप्तये न धान्यसपरायारभ्यामभिमकप्रमगाति प्राप्ताय च तदश्वपादयथावध्यनतत्रतकारत्वं इति सकलपकृत्वा
 मङ्गलसवता मङ्गकृत्वा कभतविन्यसत् तत्राष्टदलपद्मत्तपजयाद्दण्डमठय कभापारपात्रविन्यस्य तदपयष्टदल
 कृत्वा तत्रपजयादित्यथः कृत्वा द्धममयदवफणाससकमङ्कितं तस्य प्रताददसत्र ककम्पकसशाभन चतदश्रय
 धियुतमपरथाप्यप्रपजयत ततरतमलमत्रणनमस्कृत्य च तभज नवाक्षपल्लवानामसापगलदमश्रलाचन पातव
 रथरदवशासचक्रगदाधर प्रसन्नवदनवपुणविश्वरूपवाचितयादिति ध्यानम् ॥ श्रयश्रयदवतः ॥ वपुणराप्रस्तथा
 दित्यः सहजाक्षः पतमहः इन्द्रापुनाकाविध्रशः स्कदः सामस्तथव वरुणः पवनः पृथ्वीवसवाग्भ्यो देवता
 इति तत्रावाह्यपजयत श्रगच्छानतदवशतजाराशजगतनु क्रियमाणामयापजाग्रहाणसरसतमसहस्रशोर्पुत्यावा
 हनमधु नानारत्नसमायुक्तकातरवशविभूषितः स्वासनदेवदवशाग्रहाणपुरुषात्तमपुरुषएवत्यासनं ॥ २ ॥ गंगा
 दिः सर्वतः शंभो मया प्राश्नया हतं तोयमेतत्सुखरूपशर्मायाधुप्रतिग्रहतां ॥ एतवान्मरुतिप्रुखं ३ ॥ अनतानतदे
 वेशञ्जनंतमुं सागरं अतं तां नंतं लूपे सिग्रहं ॥ षड्यन्मोस्तुते अविषादूर्ध्वस्थं ४ ॥ कर्पूरवासित्तोयं मंदाकिन्याः
 समाहृतं श्रान्त्यतः ह्योके शोभैल्लेक्य व्याधितां शान्ततो विसाद्विद्याचमनं ५ ॥ वांछितं कुरुते देवदुःकृतं माविचं राय
 मधुमकैर्गृह्णाण देवैर्लेक्य तां भयाग्रहं ॥ इति मधुपकैर्मुष्टं ६ ॥ ततः पुनश्चार्चनं पूर्वोक्तमंत्रेण शर्करामधुममिश्रपयो
 दधिधृतं तया ७ ॥ पंचाभ्युतेन स्नपनं गृह्णाण जगतां पते ८ ॥ श्राव्याय स्वहृत्तिदुःखं दधिक्रावण इति दधि ९ ॥ घृतं मिमक्षेति घृत
 मधुवातेति मधु १० ॥ स्वादुं पूर्वस्य शर्करां ११ ॥ इति पंचाभ्युते १२ ॥ गुंगाच गोमती रेवा यमुना च सरस्वती १३ ॥ नदी नद सहस्राणां तां
 यमेतत्समाहृते १४ ॥ श्रान्तं तं गुणरत्नं नाया विभक्ते पधुराय च १५ ॥ नर्मो माहात्म्यदेवाय श्रनन्ताय नमो नमः १६ ॥ ह्नु रुरुपेति स्नानं

पितांवर्युर्देवसर्वकामार्थसिद्धये अथयान्तिवेदितंभक्त्याग्रहणसुरसत्तमन्तंयज्ञमिति वस्त्रं ॥ दामोदरतनमदुरनुवाहि
 जाम्भवसागरात् ब्रह्मसूत्रंसीतरीयंग्रहणपुरुषोत्तमः तस्माद्व्यज्ञादसर्वहुतः संभूतमिदमुपवीतं ॥ कस्तूरीकुङ्कुमोपेतकपर्प
 रेणयसंयुतं ॥ धेनुप्रयानिदेवे शब्जन्तान्पुनर्मोतमः ॥ श्रीसंस्कृतं नंदिद्रष्टुं द्रष्टव्यं मनोहरं ॥ विलेपनं सुरश्रद्धाद्वयं
 तवंगुह्यतं तस्माद्व्यज्ञात् ॥ ऋचः सामानांतिगंधः ॥ तमः सर्वहिमाध्यायजगद्धारहेतवे ॥ सर्वसंस्थितरूपध्वज्यन्तं ॥ य
 ज्ञमोतसाः ॥ मुक्तारत्नाक्षतः ॥ श्रेष्ठः ॥ कुंसाकाक्षतः ॥ शुभाः ॥ च्वाः ॥ सुदेवजगद्भ्यश्चित्तमाध्वेर्वर्कुरुधमो हस्तुक्षताः ॥ साद्व्या
 दानिसुगंधानि साक्षादवादीनि वैप्रभो ॥ सदा हतानि पुण्याणि ॥ पूजाभ्यं प्रतिगृह्यतां ॥ तस्माद्व्याहृतिः ॥ पुण्याणि ॥ अथ
 गूजाः ॥ अन्तं तावत्तमः ॥ पादौ ॥ पूजयामि ॥ स्तं कर्षणाय ॥ गुह्यौ पूः ॥ काळात्मने ॥ जगुर्दीपुः ॥ विरवरूपः ॥ जंघेपू-
 विश्वरूपः ॥ काटिपूः ॥ विष्वसाक्षिणे ॥ मेढपूः ॥ अष्टनाभाय ॥ कटिपूः ॥ अक्षनाभाय ॥ जामिपूः ॥ पुरमात्मने ॥ हृद
 यं पूः ॥ श्रीकंठाय ॥ कंठपूः ॥ सर्वस्वधारिणे ॥ च्वाहनूप ॥ च्वाचस्पतये ॥ मुखपूः ॥ दामोदराय ॥ इतान्पूः ॥ केशवाय
 ललाटपूज-कमलासुताय ॥ शिरःपूः ॥ सर्वारमनेतमः ॥ सर्वांगपूजयामि जमः ॥ वनरूपतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः ॥ सु
 मनोहरः ॥ आग्नेयः ॥ सर्वदेवेशधृष्टोऽयं प्रतिगृह्यतां ॥ ॥ धुतुरुपेण दधुरिति धूपः ॥ धूतवर्धिसमायुक्तं वह्निनामो जितं यथा
 दीपंगृहाण देवेश वैलेफयानि तिरापहं ॥ ब्राह्मणोऽस्येति दीपः ॥ अष्टं चतुर्विधं रुवातुरसैः प्रहभिः ॥ समन्वितं ॥ नैवेद्यं गृह्य
 तं देवभक्तिमह्यं ब्रह्मकृतं चंद्रमामनसइति नैवेद्यं ॥ ॥ कर्पूरवासितं तोयं मंदकिन्माः ॥ सुशीतलं ॥ ॥ आचुर्यतां जगतां
 यमयादसिंहभक्तिः ॥ अथाचमनं ॥ गंधकपूरकरुतूरीसमायुक्तं मनोहरं ॥ कषोद्वर्तनकदेवग्रहणपरमेश्वरः ॥ इति करो
 द्वर्तनं ॥ इदं फलमयदेवस्थापितं पुरतस्तव ॥ तेन मे सुफलवातिर्भवेज्जामुजिज्जमति ॥ ॥ नोऽभ्यासासिद्धिर्दिते फलं ॥ पूर्वा
 फलसमायुक्तं सैकपूरमेनाहरः ॥ अथयादत्तं मया देवतां ब्रह्मप्रतिग्रहतां ॥ इति तं ब्रह्म ॥ ॥ हिरण्यगर्भं गुरुप्रहं सर्वजं

विभावसाः श्रानतपुष्टफलदमतः सांसीयप्रच्छमे। इतिदिक्षिणद्वयम्॥ तत्पुष्टांजलिद्वयात्॥ अहिलकामाह
तौपुष्टैर्नागधं प्रकसंयुतैः पुष्टांजलिद्वयं शिषं पादोच्चैर्भुजापूर्वमुत्तुङ्गाद्विमुञ्चयस्व। विद्युदाग्निमभ्युपसृज्य
कः सर्वत्रोत्तं पित्राग्निं प्रमथिष्यतां इति॥ १॥ अनां॥ अथाद्यनुदंष्ट्रायां नांसं शान्तिं कुरु॥ अतो सो द्वे
उं श्रान्तं पनमः॥ अतो शिष्यमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
उं गुरुद्वयं जलमः॥ अतो श्रान्तं नृपुत्रं॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
नृसिंहमयनमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
नुनदंजापनमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
उं मधुसूदनं जलमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
मारायनमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
मः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
उं सूर्यप्रभमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
उं अकंटाश्वतः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
पुष्टवर्णादीभिः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
तिमः॥ अतो अनाद्वयं प्रमुञ्चमुः॥ अतो पश्चिन्मसुधुः॥ अतो किमपीकान्तिनृपद्वयं
अथ पुनर्विधमवर्द्धनां॥ अमर्तेन देवदेवान्मर्तेन गदेधेन॥ अथ नमस्तेन पुष्टद्वयं काशं॥ अथ नमस्तेन पुष्टद्वयं
वा सुदेववर्मां रमुतो द्वे द्वे सौ मुष्टौ पश्यन्तु पश्यन्ति॥ अथ नमस्तेन पुष्टद्वयं काशं॥ अथ नमस्तेन पुष्टद्वयं

मलिकामालतीचैत्यदिः । अथ नमः सर्वहिताय पञ्चगदाधारवक्षसे । सार्गस्थ
स्थतरूपाय गृहाणा ध्यानमोरतुते । इति पुनरर्थदत्ता । प्रार्थना । अतः कामानेदं हि पुत्रपौत्रविवर्द्धन । अतः । सर्वकामा
नामधिपः । सर्वकामदः । अतः नानेन सुश्रुतो भवति हसदामम । अनन्ताय नमस्तुभ्यं सहस्रशिरसि नमः । नमोस्तु पुत्रना
भाय नानाधिपतये नमः । अतः तसंसारमहासमुद्रे मशं हि मासुद्धवासुदेवं । अतः तत्तु विनिर्धाय स्वश्रान्तसुत्राय नमो
नमस्ते । इत्यनन्तसुत्रनमस्कारः । अतः तत्कामदं देवं सर्वकामफलप्रदं । अतः तद्वारुणे पुत्रपौत्रविवर्द्धन । नमस्तदेवं
देवेश नमस्ते धरणीधरः । सुत्रार्थेषु संध्याय अतः ताय नमो नमः । अथ सुत्रग्रहणं । संसारगवहं गृहासुसुखावि
हर्तुवां लुडति ये कुसुलोद्भवमुद्रसखाः । संपूर्य च त्रिभुवने रामनन्तरूपवधं विदक्षिणकरे वरदो रकते । इति नाना
न्तसुत्रधारणं । अथ जीर्णान्तसुत्रविसर्जनम् । संवत्सरकृतं पूजासंप्रदायविधिवन्मम । त्रेदानीं सुरश्रेष्ठ वमन्तं
फलप्रदं । तस्यापि पोडशोपचारपूजाः । पूर्वोक्तविधानेन पूजयेद्विष्णुरूपिणं । पूजयित्वा हरेदेवमाचार्यपू
जयेततः । परिधाय संपूर्णोक्तं कवचालं कारभूषणैः । मंत्रैः संपूर्य विधिवेदनुदयात्स्य नतः । सुरभीवैष्णवीमा
ता निर्यधविष्णुपुदे स्थिता । आसं गृहणमया दत्तं गोमि तत्त्वा तुमहं सि । गोविममाग्रतः सतु गोविमं संतपुष्टतः । गा
त्रोमे हृदये संतु गवां भवेयसां भूषणं । मंत्रेणानि संपूर्य आचार्याय नमो देवे तु । गोदानरूपप्रतिष्ठार्थं । सर्वोद्दया
यार्थाविधिः । ततश्चाभिञ्जितां विष्णुना पूर्वमुश्वचतुर्दश । बह्वोऽपर्वीत संपूर्य भोजयेद्ब्रह्मविरतैः । तत्तु स्तुतदक्षिणा
तेभ्यो धितशाठ्या विवर्जितः । स्वयत्कथादिक्षिणाद्यादाचार्यं चक्षुमापयेत् । क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहीनं तथै
व । सवहीनं पुण्डरीकात्तत्र संपूर्णं देवैः । अतः तसंसारमहासमुद्रे । अतः तत्तु रूपाय नमो नमस्ते । इत्यनन्तं विसृज्या
थ गृहाणां श्रुतयैव सः । इति नां धकृपणेभ्यः श्रुत्वा दत्तादिकथनं । यथोपपन्नं भोक्तव्यं कथं । यथापपन्नं भोक्तव्यं । यथा

न्यचशुचिर्भूत्वाऽथयेद्विष्णुवतदिने । एकतेतुप्रेषकर्मणाचजनादितः । अनंतरूपीभावात्तुष्टोभवतिसर्वद-
 व्रतस्यफलमाप्नोतिविष्णुलोकं ब्रजेनरः ३ इतिसेवापनं । अतिव्रतपूजतपूजनम् ॥ अथकथा ॥ भविष्योक्तं
 युधिष्ठिरउवाच, अहं दुःखं हसंजातोऽहो भिः सहकेशव । कथं मुक्तिर्वदस्माकमेतद्विदुः खसागरात् । कदं वपुज-
 त्वावैत्राण्यमोराजमुत्तमं । अथवा किं व्रतं कृत्वा त्वत्प्रसादाद्ब्रवीहि नः । श्रीकृष्णउवाच । अनंतव्रतमस्त्यन्यथेति
 धावस्य युधिष्ठिर । सर्वपापहरं दण्डास्त्राणां वै युधिष्ठिर । शुकपक्षे वतु इश्यामांसिमाद्रपदे भवेत् । तस्यानुष्ठानमा-
 ज्ञेयसर्वपापं व्यपोहति । युधिष्ठिरउवाच । कृष्णकेयमनेति तपोऽप्येतत्परं वया विभो । किं शेषनागभ्राह्मोऽस्विदं-
 तस्ते शक्यः स्रुतः । परमात्मा ध्यानं तत उताहं ब्रह्मगीयते । कर्णपूजितं संज्ञो वै तथं भद्रहिकेशव । श्रीकृष्णउवाच ।
 अनंत इत्यहं पार्थममरूपं निवाधत । आदिद्यादिमहामायायः काल उपपद्यते । लवकाष्ठमहतादिदिनरात्रिस्वरूप-
 वान् । पलमासत्वे पूर्णयुगा कालव्यवस्थया । योयुं कालो मया स्थितः सोऽनंत इति कोऽर्थः । सोऽहं कालवर्तिण-
 ब्रह्मरालसारणा यच्च । दानवानां वधार्थं साधनां पालनाय च । अनादिमधुमप्येत । कृष्णविष्णुहराशिव-
 कुंभारकरासोऽसंखंड्यापि नमीश्वरं । विश्वरूपमहाकालस्य दुःखसंहारकारकं । अयमार्थमयः रूपं कल्पणाय नदं शि-
 तं । पूर्वमेव महाबाहो । योगिष्यमनुत्तमं । विश्वरूपमनंत च यस्मिन्निद्राश्रतु इश । वसवोऽष्टौ तयादित्या । रुद्रा-
 एकादशरस्युताः । सतर्पयः समुद्राश्च पर्वताः सरितोऽदुर्माः । नक्षत्राणि दिशोऽभुभिः । पातालभूभुवादिकं । माकरुद्रा-
 ब्रसेदहसो ह्यर्थन संशयः । युधिष्ठिरउवाच । अनंत । तमाहात्म्यं विधिं वद विद्वानर । किंपुण्यं किं फलं चारम्य अनन्त-
 नवातं दृष्ट्वा । केन चादौ पुरा चोष्णं मय्येकेन प्रकाशितं । एवं स विस्तरकृत्वा ब्रह्मानंतव्रतं मम । कृष्णउवाच । आसी-
 त्पुरा कतपुनः सुमत् । तौ मयै द्विजः । वसिष्ठगोत्रचोत्पन्नः सुरूपाय भूगोः सुता । शैलानास्त्रीचोपये मे वेदो कचि निव ।

नृपः । तस्याः कालेन संजाता दुहिता । न तलशशा । ॥ श्रीलानां । मं । सुश्रीला । सा । धर्धते । प्रिते । वेदमतिः । माता । चतस्याः । का
 लन इव रदा हेन पीडिता । ॥ विजना । शानदीति । रेययौ । स्वर्गपतिव्रता । सुमत्तु रत्नतुलना । वैधर्म्यसुतापुनः । ॥ उपपेमे वि
 धानेनुदुःशीला । नामना । मते । ॥ दुःशीला । कर्कशा । च । ॥ नित्यकलहकारिणी । ॥ सा । पिपिशीला । पिपुगुहेयहा । र्वनपरावमी
 कडयस्वतभयहृद्वा । दिहलति । राणा । दिक् । वर्णकैश्चनमकरैश्चिलपुतासिता । मितैः । ॥ स्वस्तिकैः । पुष्पकैश्चैव अर्धवतीपुनः
 पुनः । ॥ ततः । काले । बहुभक्तको । मुरवे । शवार्त्तनी । ॥ पित्रा । दृष्टातदनुत्तुर्त्ता । च । ह्यप्रो । वृत्ते । स्थिता । ॥ कर्मदेया । मया । शीला । विचार्य
 तिसदुः । ॥ स्थितः । ॥ एतस्मिन्नेव कालतुमनिवैदविदां वरः । कन्यार्थी । च । गतः । ॥ श्रीमान् । कौण्डिन्या । नामना । मते । ॥ ॥ दुःशु । अरु
 संप्रदां । वदी । यातनयां । दृष्टेः । ॥ पिता । ददौ । द्विजै । द्रायकौ । डिदय । प्रयुभे । दिने । ॥ ॥ स्वययहो । किं । विधिन । न । विवाहमकरोत्तदा । ॥ तत्र
 र्त्वा । द्वा । हि । कंसर्वककर्शे । प्रोक्त्वा । रत्नदा । ॥ किंचिदाया । दिके । देवजा । मातुः । पुरितो । पिहं । ॥ तच्छ्रुत्वा । कर्कशा । कुह । ओह । सा । दर्भयह
 मंदल । ॥ पेटा । प्रां । प्रथर । वदध्या । स्वययहं । गमयता । मिति । ॥ भोज्या । वा । सिष्टचूणं । न । पाथेयं । च । चकार । सा । ॥ कौण्डिन्यो । पि । विवाह्ये । नां । प्र
 थिमा । च्छन् । शवैः । शनैः । शीलां । सुमत्तु । रादा । यत्नवे । ढा । भोरथ । नवैः । मध्य । ह । भोजवे । ल । प्रांसमर्त्ता । दर्भस । रि । तट । ददश । शशीला । स्त्रीणां
 तु । समूहं । र । कथा । ससां । ॥ शुतुर्द । रयां । तदा । पाथेयस्वर्धयुतं । जना । दर्शनं । ॥ उपगम्य । शनैः । शीला । प्रपच्छ । लोका । दं । वकं । ॥ आदर्याः । किमेत
 न्मे । द्रव । किं । ज । म । द्रव । म । दिशः । ता । ऊचुर्धो । धितरत्तवैः । शीलां । शील । विभूषणां । अतत । द्रव । म । त । द्वि । वते । नंतः । प्रपूजयते । सा । त्र । वी । दह
 म । ये । यतः । करि । ष्ये । द्रव । त । म । त्तमं । ॥ विधानं । को । दश । तत्र । किं । दानको । ज । पूजयते । ॥ स्थि । य । ऊचुः । ॥ शील । स । द । द । प्र । प्र । य । पुन । आः । सं । स्कत
 र । म्य । च । अधै । वि । प्रा । य । दा । त । व । यु । म । र्द्ध । मा । र । म । नि । भोजनं । ॥ शक्तया । च । द । क्षि । ण । दं । द्या । द्वि । त । श । ढ । य । वि । वा । र्जितः । ॥ कर्तव्यं । स । द । स । रि । ती । रे । वि
 धि । न । नि । न । भा । मिति । ॥ स्त्रा । एवा । त । तं । सु । म । म्य । च । य । मं । ड । ले । धू । प । दि । प । कैः । ॥ पु । र्पे । र्धैः । धैः । नै । वै । धैः । प्री । त । र । कैः । श्व । नुः । स । मैः । ॥ चतुः । स । मैः । परि । म ।
 यो । कं । ध । द्र । वं । ॥ आ । त । र । या । य । तो । द । हं । सु । नं । कुं । कु । मा । कं । स । ड । र । कं । ॥ चतुर्दशार्धं । थि । यु । तं । वा । भुं । क । र । त । ले । न्य । से । तं । ॥ अ । न । त । र । स । रा । द । म । हा । स । मु । द्रे

ममहिमामुद्धरवासुदेव । अतंतखुपेविनियोजयस्वश्रुतंतसूत्रायनमोनमरते । अनेनडोरकंवदध्वभिः कवंपस्वस्थमा
नुसेऽध्यात्वानुरायणंदेवमनंतंविश्वरूपिणं । भुक्तावातेवनेद्वैरमभूद्रेभोकिमिदंव्रतम् । कृष्णउवाच । एवमाकर्ण्युराज
ऋषहरेनांतरात्मना । सापिचक्रेवतंशीलाकरेवद्वध्वासुडोरकं । पाथयमग्निविज्ञायदत्वाभुक्त्वास्वयंततः पुनर्जुगामुसं
हृष्टागोप्येनस्वकं गहं । मर्त्तासहैवशतकैः प्रत्ययस्तत्क्षणादभूत् । तेनानंतव्रतेनारयावर्भोगोधनसंकुलं गृहं । श्रमांश्च
याजुष्टुधनधान्यसमाकुलं । आकुलं व्यकुलं रम्यं सर्वजातिश्रीभोजनैः । सापिमाणिक्यकाञ्चीभिर्मुक्ताहारविभूषिता
देवाणावस्त्रसंघनासाविर्वाप्रातिमाभवत् । कदाचिदुग्रविष्टायादृष्टोवद्वस्तुडोरकः । शीलायाहस्तमूलेतुतेनोर्काकिमिदं
द्वया धृतस्तुडोरकत्वेनकिमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः । यस्यप्रसादात्सकलाधनधान्यादिसंपदः । लभ्यतेमानुषैश्चापिसेनं
तयमयाधृतः । शीलायास्तद्वचः श्रुत्वाभर्त्तातेनद्विजन्मना । श्रीमदधिपकौरव्यसापैक्षत्रोदितोरुपा । कोनंतइतिमू
ढेनजल्पतापापकारिणा । क्षितेज्ज्वालाकुलेवहैहाहा । क्त्वाप्रधावर्ता । शीलागृहीत्वा तत्सूत्रंक्षीरमधेयसमाक्षिपत् । तेन
कर्तव्यपाकेनसाश्रितस्वयक्षयंगता । गोपानंतस्करैर्नैतं गृहं दग्धं धनगतं । यद्यप्यैवागतगेहेतत्तथैवपुनर्गतं । स्वज
नैः कलहो निव्यवंधुभिरतर्जंतया । अज्ञानतः क्षिप्रदोषेणदारिद्र्यपतितं गृहं । नकाश्चिद्दत्तलोकेतेनसाहैदुषिधिर
शरीरेणातिसंतप्तोमनसाऽप्यतिदुःखितः । विवेदं परमं प्रातः कौडिन्यः प्राह तां प्रिया । शीलमेतदमुपपन्नं सहसा । शोकका
रकं प्रेतातिदुःखितोरुमा । अज्ञातं सर्वधनक्षयं । स्वजनैः कलहो गेहेन कश्चिन्मां प्रपद्यते । शरीरे निव्यसंतः पापं । खेद
श्रुतसिदारुणः । ज्ञानासिदुर्नयः कोत्राक्रेकृते सुकृतं भवेत् । प्रत्युवाचाष्टं शीलासुशीला । शीलमंडितं । प्रायेण तत्कृता
क्षिपपापसंभवजं फलं । भविष्यति महाभागा तदर्थं यत्नमाचर । एवमुक्तः स विप्रर्षिर्जगाम मनसा हारिः । निर्वेदां विज
नामाथ कौडिन्यः प्रपद्यो वतः । तत्पसेकृतसकलपापयुग्मक्षयो द्विजोत्तमः । मनसाऽप्यप्यचानंतं कद्वदध्यामि चतं विभुं

मरुप्रसादरसंजातमाक्षेपाज्जिघनंगतं धनादिकं ममातीव सुखदुःखप्रदायक एवं संचितयन्सौधवशामिद्विज
 यवने प्लुतवापश्यन्महाचूतपुष्पितं फलिततथा वर्जितपक्षिसयातैः कीटकोटिदृततथा तमपृच्छत्त्वयानि
 नाकविद्वदष्टोमहातरा ब्रह्मसौम्यममार्तावदुःखं वेतसिविद्यते सेवब्रह्मद्वनानंतं कथिज्जानामिवादिजः एवं नि
 ष्कृतस्तेन सजगामाथ दुःखितुः कृद्ध्यमिति पश्यन्सगामपश्यत्सवरसकां तृणमभ्येषधावतीमितश्चैत
 २५ पांडवः अद्रवीद्वेन के ब्रह्मि यद्यनतस्त्वपेक्षितः साचुवाचाथ कौण्डिन्युनानंतं वेद्युहं द्विज ततो ब्रजन्ददशप्रेगो
 धं यथा ह्येति स्थितः दृष्ट्वा पप्रच्छ गोस्वामि ज्ञानतो दीर्घाक्षितस्त्वया गोदुपसृतमुवाचिदं नानतो दीर्घाक्षितो मया ततो ब्रजन्दद
 शीघ्रे मरुपं पुष्करिणीद्वयं अन्योन्यजलकल्लोलैर्दीर्घाचुपुर्धृतसंगमं क्वकिंजल्ककरहं रकुमलोत्फलमंडितं सेवितं
 धमरहैसैश्वकैः कारडवैर्वकैः ते चापृच्छद्द्विजो नंतो भवज्ज्ञानोपलक्षितः क्वचतुस्ते द्विजश्चेष्टनानंतो दीर्घाक्षितो द्विजः दृढा
 र्थावबुतेतस्मिन्गार्दभं कुंजरं तथा तावप्युक्तौ द्विजेनेत्यनंतं तिताभ्यां निवेदित एवं संपृच्छयन ह्यशरतं वैवस्तिप्रसादह
 र्कौण्डिन्यो विद्ववलीभूतो निराशो जीवितेन प दीर्घमुण्यचतिः श्वस्य पपात भुवि भारत प्राप्य संज्ञां मनतेति जलपद्मं द्वि
 क्षुसिद्धिजः नूनं यक्षः प्राप्य हं प्राणानि तिसं कल्पयेतासि उरथा यो द्विष्यदृक्षे हि मरुता वद्भारत स तम कृपया नंतं देवोपि
 रत्यक्षसमजायत दृढब्राह्मणरूपेण हत एहं त्युवाचतः ५ गृह्यदक्षिणे पाणौ गुहाया च प्रभुश्यतं रुवां पुरोदर्शय
 न्ति सादिन्यतरा न रं वृतां तस्मां निविद्युष्टमात्मानं दिव्यसिंहासनैशुभे पार्श्वस्थं लवकक्राव्जगदागरुडशोभितं
 शोपा मास विप्रापर्यय रूपमनंतकः विभूतिभेदैश्चानंतैरनंतममितीजसं तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं
 नधमनोजगदादौ ज्यैर्जयशब्दपुरःसरं पापी हंपापकर्महंपापा रमापापसंभवः अहिमापुडरीकाक्ष सर्वपापहरो म
 छुस्त्वादि वेदवैशः प्राह सुस्त्रिषय पागिरा मा भैस्त्वं ब्रह्मि विप्रैर्द्रव्यते मनसि वतंते कौण्डिन्य उवाच न्याभूत्यु

लिखन्त्रोऽतिनंतडोरकः तेनपापविपकिन्भूतिर्मेप्रलयंगत। स्वजनैःकलहो गेहेनकश्चिन्मां प्रभाषते ~ निद्वै
 दाह्रमतोरएषेतवदर्शनकाक्षया कृपयादेवदेवेशत्वयाऽभासंप्रदर्शितः तरयपापस्यभेशात्तिका रुण्याह्र
 मर्हसि कृणुउवाच ॥ तच्छ्रुत्वा नतदेवेशस्त्वमुवाचद्विजोत्तम भक्त्यासतोषितो देवः किंचिदद्यासमिनि।
 तः श्रान्ततउवाच स्वयहंगच्छकौडिन्यमाविलंबसमाचर चरानंतव्रतभक्त्यानववर्पाणिपंचच सर्वपापं
 शुद्धात्माप्राप्त्यसेसिद्धिमुत्तमां पुत्रपौत्रान्समासाध्यभुक्ताभोगान्यथोप्सताम् अंतचस्मरणप्राप्यमासुपैष्यस्
 संशयं श्रान्यच्चेतवरं ददमि सर्वलोकोपकारकं इदमास्त्यानकवरं शोलाज्वतव्रतादिकं शृणोतिचनरोयस्तकु
 न्व्रतमिदं शुभ सोचिरात्पापनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं गतिं गच्छविप्रहृष्टोऽप्रायथायेनागतो ह्यसि कौडिन्यउवाच
 स्वामिन्पृच्छामिमेवैहि किंचित्कौतूहलं मया अरण्यभ्रमतादृष्टतत्रवेदामेजगद्गुरो सचूतदृक्षः कस्तत्रकागौः कं
 तुपमस्तथा कमलोत्पलकल्हारैः शोभितं सुमनोहरं मयादृष्टमंहारएयोकेतुपुष्कारिणीद्वयं कः खरः कुंजरः कं
 त्रकोसोद्वेहोद्विजोत्तमः अनंतउवाच सचूतदृक्षे विप्रोसौ वेदविद्याविशारदः सोऽर्थतोऽपि न च प्रादाद्विद्येभ्यस्त
 स्तांगतः सागौर्वमुं पुरादृष्टा सफलायाऽव्ययाद्विज दृषो धर्मस्त्वयादृष्टः शाद्वलं सत्यमास्थितः ब्राह्मण्योक्ति
 दप्यस्तां भगिन्योते परस्परं श्रवदानादियत्किंचित्त्रिवेदयतोमिथः विप्राय न काचिद्दत्तं मतिथ्यानिर्वलेतथा भिक्षु
 दत्तानचार्येभ्यस्ततेन पापेन कर्मणा विचिकित्सेलमालाभिर्गच्छतस्ते परस्परं खरः क्रोधस्त्वयादृष्टः कुंजरो मव
 उच्यते ब्राह्मणोसावनंतोहं गुहाससारगङ्गकरं इत्युक्ता देवदेवेशस्तत्रैवांतरधीयत अस्वप्नप्राप्यंतुतद्दृष्ट्वा ततस्त्व
 यहमागतः कृत्वा नंतव्रतं सन्मयवर्षाणि नवपंचच भुक्ता सर्वमन्तेन यथोक्तं कुरु नंदनः अंतचस्मरणप्राप्य ततो
 नंतपुरातः तथात्वमपिराजर्षे कथां शृणु व्रतं कुरु प्राप्यसेचितितं सर्वमन्तं तरयवचोयथा यद्यच्चतुर्दशैवप

फलंप्राप्तं द्विजन्मना । वर्षैकेन तदाप्नोति कृत्वोपाख्यातकव्रतं ॥ एतत्कथितं भूपव्रतानामुत्तमं व्रतं यद्वत्त्वा सर्वपापे
 न्योमुच्यतेनात्र संशयः ॥ येऽपि पात्राति सततं पठ्यमानं पठन्ति ये । तेऽपि पापा विनिर्मुक्ता यस्मिन्ति च हरेः पदम् संसार
 गहरमुहासुसुखं विहृतैवांछन्ति ये कुरु कुरु ब्रह्मशुद्धसत्त्वाः ॥ संपूज्य च विभुनेशमनंतदेवं ध्यांति दक्षिणकुरुरङ्गिरं
 ते इति श्रीभविष्योत्तरे अर्धव्रतकथा ॥

अथोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेवसमासेन व्रतस्यास्य फलं श्रुतं । उद्यापना विधिं हि त्वान्न व्रतस्य फलं
 लभेत् कृष्ण उवाच ॥ मासे भाद्रपदे प्राते परिपूर्णव्रते ततः शुक्लायां तु चतुर्दश्यां ब्रह्मचारिभवेत्ततः ॥ एकभुक्ति
 न नियमं कृत्वा भागि समान्वितः स्नात्वा नद्याद्यदस्थाने तीर्थं प्रत्यवरोत्तथा सर्वौषधैः सर्वगंधैः स्तिलकलकैरशुभलुक्
 वेदोक्तविधिना सम्यक् तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ नवनाभं संपूर्णैः सर्वतोभद्रभेषुवा । तस्मिन् परिचर्यसे कुंभमन्त्रेण
 सुदृढं नवं ॥ तावदात्र समाप्तं कर्म पंचरत्नसमा निवर्तं ॥ सुवर्णहोमक कृत्वा चतुर्दशयथियुतं ॥ सूत्रमथान्तरूपं पुं

मापकेण सुवर्णस्य दग्निद्वेष्टाः पिपाथिव्यं शय्यां सोपस्कारां कृत्वा तज्जानंतं न्यसेद्वर्ति । लक्ष्म्या युतं वा सुदेवं मुसलेन ह
 लेन च कुंभस्थताम्रपात्रोपरि स्वर्णनिर्मितमनंतं शय्योपरि च र्थासूत्रमयमनंतं पूजयेदिति कथितं । तत्र लक्ष्म्या
 युतमिदं यादिरसंगतेः ॥ आचार्यं पूजयित्वा च वस्त्रैरभरणैस्तथा कर्णपुष्पापवित्रैश्च भक्त्या तत्र समाहितः ॥ तत्र स्तु
 पूजयेद्देवमनंतं विश्वरूपिणं वस्त्रयुग्मं शुचिर्वस्माद्वासुदेवस्य वच्छमं ॥ अनंतः प्रीयतातेन पीतवस्त्रेण भूमे सदा ब्रह्मयुग्म
 समाच्छन्नं पीतवस्त्रोपवीतकं चंदनं सुगंधेन कर्पूरशुभ्रिः शिष्टेण । लेपयेद्दहतवागानि प्रीयतां प्रधुसूदनुः प्रोषः पुनः
 पुष्पाणि स्य स्य पूजयेद्वा माभिः पृथक् ॥ अनंतं यनमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च । नमः कालारमणे नानाधनं विश्वरूपि
 णे । कटिर्विश्वरूपाय मेढ्रं विश्वे जसे । नाभ्यां तु पद्मनाभाय हृदये परमात्मने । कंठं श्रोतं नाथाय वाहुसर्वांश्च धादि

॥ एवाचरूपतेनमस्तुभ्यंमुखसंपूजयेद्हरः । ललाटेकेशवायेतिशिरःसर्वतमनेनमः । लोकास्मासर्वभूतस्मानि
 पद्मदिसंभवाः । नमस्तुभ्यं । धिसंसारभयनाशानः । एवमस्तुतिरसोदियोगाढयः । सुमनोहरः । अग्निः । सर्व
 ज्ञानाधूपयं प्रतिगृह्यतां । अजयं च येति संयुक्तं ब्रह्मना । योजितं मया । दीपं गृह्णाणु देवेश । त्रैलोक्यतिमिरा । प्रहः । अत्र
 चतुर्विधं स्वः । दुरसः । पद्मभिः । समन्वितं । नैवेद्यं ते मया । देवदत्तं तत्प्रतिगृह्यतां । पूर्णफलं संपन्नं च सकूर्पूरं मनोहरं । पवित्रीकृत
 मं । धृतं तत्बलं प्रतिगृह्यता । एवं पूजां तत्कृत्या गच्छेत्कुंडसमीपतः । स्वगृह्योक्तिविधानेन कृत्वा । निस्थापुं नृबुधः । प्रारभ
 यत । ततो होमं भवत्यसमिधैरितलैः । ग्रीहिभिर्भिधैश्च । पिबुतेन तु विधानतः । ततः पुरुषमुक्तेन । अतो देवैर्विवापुनः
 । नैवेद्यं विचक्रमे शतमष्टौ सुरं हुनेत । चरुहोमंततः । कुर्यान्मंत्रैरौर्वै चक्षुषः । अनांत । यच्च कालाय । अहोरात्रो यवैनमः
 । नैर्दमासायनासायकुरुभ्यश्चतथापुनः । मदनरत्ने जुहुयादुरित्यरयाग्ने सर्वहृत्वा । विधानेन । भवैरौर्वै चक्षुषः । एतै
 र्भ्यमाग्नेश्वरजैर्जुह्यादिति संवधः । भवाश्चैते । अनांता । यस्त्वाहा । कुलायस्त्वाहा । अहोरात्रा यस्त्वाहा । अर्ध
 । सायस्त्वाहा । सासायस्त्वाहा । अहोभ्यः स्त्वाहा । सायस्त्वाहा । ततो व्याहति होमः । सर्वं प्रायश्चित्तं
 । सुप्रिया । अहोभ्यः तिलैः स्विष्टकृतं । अजापुतिभ्यो जुहुयात् । ततो वैलोक्य कर्णालं श्रृणुहान् । पूजयथाक्रमं । गोत
 र्वादिभ्यो निनर्दं हुं स्वाप्सुर्वाहति । ॥ पुराणश्रवणैरतद्रद्रात्रिषोऽष्टं यद्रत्नैर्विवा । होमो न भवति । पूजति । पूर्वदि
 एव क्राष्टयः । अष्टयवा । अजागणानि । अजातहोमः । कार्यद्वयं । तिसंप्रदायानुसारतः । पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विभ्य रूपि
 यः । पूजयित्वा । हरिदेवमाचार्यं पूजयेत्ततः । परिधाप्य सपत्नीं । कंबुखालं । कारभूपणैः । संज्ञैः । संपूजयति । विबुधैर्नृदं । स्वा
 विधुना ततः । सुरभीषेण । विमानातिनैद्यं विष्णुपदे रिर्यता । आसं गृह्णामया दत्तं गोमातस्त्रातुमर्हसि । गावोम
 । प्रतः । स्तुतु गावोमं सतुष्टवतः । गावोमं हृदयं सतुतु गायाम् । ह्येव सांम्यहं । भवेणातेन संपूजयन्नाचार्यायानि वेदयेत् ।

गोदानस्य विधानार्थाय दद्यात्स्वर्णपथाविधिः श्रान्तं स परीवारमाचार्यार्थं निवेदयेत् ततश्चाभिव्रिता निव
 शान्पूर्वेद्युश्च तद्देशं वस्त्रोपवीतिः संपूज्य भोजयेद्ब्रह्मविस्तरः ततस्तदक्षिणांतिभ्यां वित्तशाल्या विवर्जितः स्वशक्त्या
 दक्षिणां दद्यात् आचार्यपक्षमापयेत् क्रियाहीनमकिहीनं द्रव्यहीनं तथैव च मंत्रहीनं पठेत्पश्चाद्भक्तसंपूर्तिहेतवे द्वौ
 नांघ्रकृपणैर्भयश्च दद्याच्चैव तथा धनं ततो हृष्टैः समस्तैश्च पुत्रसंवाधिवांघ्रैः यद्योपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वा मानसमव्ययं-
 श्चाचम्य च शुचिर्भूत्वा चिरयो विष्णुश्च तद्दिने एव कृतेत्यपश्चेष्टकर्मण्या शुभजनार्दनः श्रान्तं रूपी भगवान्तुष्टौ भवति सर्वदा
 ब्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुर्लोकमर्हायते इति श्रीहेमाद्रौ भविष्ये सोद्यापनमन्तव्रतं

श्रवहेमाद्रि मदनरत्ने लिखितमविष्यपुराणानुयायी ॥ अनन्तव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्र ग्रहणदिनादिकवतुर्दशवधा
 समासिदिने भयोदश्यां कृतैकभुक्तस्तदुत्तरशुक्लचतुर्दश्यां ब्रह्मचर्याद्युपवासं नियमवतोपयासं भवंपुण्यतार्थादौ सर्वो
 पधितिलकत्कामलैः स्नात्वा स्नानं गतपूर्णान्तिव्यकर्मनिर्वर्त्य गृहमागम्य सद्वेदिं कृत्वा तत्रान्वनगंसर्वतो
 भद्रं वावलिरूपं च वर्णैर्पयासं भवं स तथा न्यादिभिः संपूर्य्य सपवित्रपाणि राचम्य मासपक्षाधुलि रूपचारितानंतं व्रत
 परिपूर्णतायै उत्तरांगमुद्यापनमहं करिष्ये इति संकल्प्य तत्रादौ निर्विघ्नता सिद्धये गणपतिं पूजयेत् तत आर्य
 मासनवस्त्रदक्षिणाकुंडलादिभिर्देवा पूजयेत् ततश्चाचार्यो यदन्नसंस्थितं भूतं स्थानमादृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा
 ततस्सर्वपञ्चरथं तत्र गच्छतु अपवित्रः पवित्रो वति पंचगव्येन शोध्य सर्वतो भद्रं करणपक्षे तत्र सर्वतो भद्रदेवता श्रा
 वाह्य पूजयेत् सर्वतो भद्रनिर्माणप्रकारो देवता पूजादि प्रकारश्च पारंभाषायां मुक्तः सोऽत्रापि यथासंभवमनुष्ठेयः ततो मं
 डलमधेयमर्हयो रित्यादिकलशरथापनमुक्तप्रकारेण कट्यर्थं तत्र ताक्षपूर्णपञ्चयुतं कलशस्थापयेत् तस्मिन्माषमात्रा
 दिस्वर्णनिर्मितं चतुर्दशयथियुतानंतं रथापयेत् तदुत्तरतः सुविस्मृतांशे यथा मासाद्यंतत्राप्तिस्वर्णदोरकप्रतिमायां श्री

मदन्तापुनइतिभैष्णवाहनादिपूवास्तस्मिन्पूनात्तरवाधैकपूजावत्कुर्यात् । ततोवस्त्रपुष्पमंशुचिर्धरमादासुदेवांगव
लम्भे अनंतःप्रीयतातिनवस्त्रपुष्पमेनसर्वदा । इतिभैष्णवस्त्रपुष्पमंशुपूवीतचसंभजकंसमर्च्ये चंदनेनसुगंधिनकपू
रागुरुगंधिना स्त्रपुयेहंतवांगानिप्रीयतांमधुसूदनः । इतिचंदनसमर्च्ये मालयादीनितिपुष्पाणिसमर्च्ये पुष्प
णियर्हादेवांगपूजांकुर्यात् अनंतान्नमःपादौपुंसंकर्षणायनमःशुक्लौ कालात्मने ज्ञानुनीपु० विश्वरूपयकटि
विश्वरूपिणेजयन् विश्वसाक्षिणेमेद्वयंपु०प्रदानाभाय नमिपूजयामि परमात्मनेहृदयंपु०श्रीकंठाय कंठ-सर्वास्त्र
धारिण्येवाह्वयचस्पतयेमुकेशवाय-ललाटेपु०सर्वात्मने शिरःपूजयामिततःकालात्मासर्वभूतात्मनिमेपञ्चदसिंभव
जन्ममद्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः इतिभैष्णवपुष्पाणिसमर्च्यधूपदीपादिदेवा पूजासादुप्यार्थदक्षिणां
चदत्वातीराजनंकुर्यात् ततःकुंभात्पश्चिमभागेकुंडस्थितिलंवातिर्माय तत्रउद्यापनांगभूतंहोमंकरिष्ये इति
संस्कारपु रधीडलोपलेपनादिअग्निप्रतिष्ठापनांशुत्वा अन्वादेश्यात् । तच्चैर्यडेमद्यास्मिन्नाहितेभोजातेचंद
नमिद्वेनप्रजापतिंवाचारदेवतेअग्नेये अग्निपौर्मावक्षुष्याअग्नेनप्रददित्वतां नंतमश्नत्यसमितिहृद्दीहियववृत्त
रव्यैःप्रत्येवमघोतरशताविंशत्यष्टान्पूतमसंस्त्रयपुनरनंतकालसंवत्सरतुमासाधर्माससंवत्सरं अग्निवायुसूर्य
वज्रापतिंचैवतृणार्ककयश्चयहृत्याग्रहान्समिदाज्येनचरुद्रव्येणप्रथेकं मष्टेत्तराद्यायातमसंस्त्रयवासासर्वतोभ
रप्रीठदेवता आग्नेयैकैकयाहुत्यास्त्रिष्टकं प्रजापतिंवाज्यहृत्तिलैःदध्यन्तहवनेनरुद्रभित्यादिसर्वमाज्या
नागांतहुत्वाकद्रव्येनपुरुषसूक्तेन अतोदेवा उरूपेनइयंविष्णुरिदमेनचान्वाद्यान्तक्रेमणज्जुहुयात् ततः
प्रायश्चित्तहेमससाप्लेकपलान्प्रहरचपचोपचारैः संपूज्यमबलिदत्तनयकत्वागतिवादिब्रानिनदैः पूर्णहृत्विजु
हुयात् पुराणश्रवणजगरणादिभिर्मिश्रावतिवाह्याऽपुनरिदिकृत्वाहिहिकोपमानः पूर्वदिनस्यापि त्वमतंसपरिवा

रमहलातंपूर्ववत्पूजयित्वा आचार्यप्रपूजयेत् । ततो गावो भमायातः । स्तुतु इत्यनेन धेनुं पूज्य । सुरभीषणो नामा
 ताद्वतिमंत्रेण तस्यैव प्रासदं दद्यात् । आचार्योपती धेनुं दद्यात् । ततः प्रतिमा शठया कलशादियुक्तं मध्याचाराप्यनिवेद-
 येत् । अतः पूर्वद्युर्निमित्तान् चतुर्दश ब्राह्मणान् । वस्त्रयज्ञोपवीतादिभिः समूज्य । नानाविधेनाग्निना चार्घ्यसहितं
 न्मोजयित्वा तेभ्यो ब्रह्मकलशं प्रतिमां दिसहितं । अनन्तरं ब्रह्मोद्यापनं समर्प्य दत्त्वा दक्षिणां ब्रह्मन्वाग्निशिषोः गृहीत्वा
 विमर्जयेत् । तत आचार्यार्घ्यदक्षिणां दत्त्वा क्षमापयेत् । तत्र मंत्रः क्रियाहीनं द्रव्यहीनं भक्तिहीनं तथैव च । मंत्रही-
 नं कृतं यच्च परिपूर्णं तदस्तु मे । इति पूर्वक्षमाप्यस्वयं भुज्येत । इत्यन्तरं ब्रह्मोद्यापनं प्रयोगः ॥
 अथ नष्टदोषप्रार्थयित्वा । युधिष्ठिर उवाच ॥ अतः तत्र तस्माद्वाहिन्यं कुरु रत्नं कृष्णस्वयं दितं । भगवन् दोररूपेण
 मारुप्रदोऽसि महात्मानं । दोरः प्रमादं तो नष्टेऽप्यदिस्य द्वा द्वितो जेतः । तदा केकरणीयं रसाद्भवं जलं क्रियया वत् । क-
 ण्ण उवाच ॥ साधुष्टं त्वया राजन् वक्ष्यामि ब्रतं निष्कृतिं । फलं लोकस्य सर्वस्य रक्षा र्थं शृणु नरकमाह । दोरेन
 एमहं दीपः प्रभवेद्भक्तिनामिह वरसमां तदोपशान्त्यर्थं । प्रार्थयित्वा विधीयते । गुरुप्रदक्षिणी कृत्य नमस्कृत्य समालीकृतः
 विज्ञाप्य दोरं शय कृत्वा दोरं ब्रतं ततः । हव्यं वाहं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन् मध्याह्नादहरेपरं । आरुमममायिधियश्चैव दद्याद्वि-
 प्राययाससं । अष्टोत्तरे शतं हुत्वा मूलमंत्रेण वैष्णवं । ताममंत्रेण जुहुयाद्वाद्वाशाण्युतेन वा । केशवादिसक-
 ह्नुत्वा प्रार्थयितुं शक्तिः । केशवादि चतुर्वैशतिनामभिर्होमं कुर्यात् पूर्णं हुत्वा ततो हुत्वा हिमशेषं समापयेत् । त्रैत-
 च्छिद्रं तत्र प्रच्छिद्रं यज्ञच्छिद्रं यज्ञकर्मुष्णिग्ननाद्गमिद्वानां सर्वसं पूर्णं तज्जयेत् । मंत्रहीनं । क्रियाहीनं । भक्तिहीनं जनार्द-
 नस्य पूजितं मया द्वे परिपूर्णं तदस्तु मे । आचार्यप्रपूजकं कार्यं दक्षिणां धेनुं पालय ॥ एवं शान्तिविधिं कृत्वा पूर्ववद्भुतमा-
 दिशेत् । प्रार्थयित्वा मकराद्यनुपूष्य नम्रया द्वे कश्चित् । व्याधिनायासो दिहः श्रिया संत्यज्यते गृहं । दोरस्यातिक्रमे-
 चैव चैरत्सर्वमिदं बुधः । यद्गुरुं कुरुते पाथैतस्यायुः पूजसंपदः भवतीति शेषः । इत्यन्तरं दोरं प्रयश्चितं

अथापरमनंतव्रतोद्यापनं त्वत्प्रसादाच्छ्रुतं कृष्णमयानंतवर्तसुभं इदानीं ब्रूहि मे नंतव्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्ण
उवाच यदाचित्तस्यचित्तस्यसंपत्तिर्जायते शुभा तदा चोद्यापनं कुर्याच्छुभलभे शुभे दिने संकल्पयेत्तु पावासंदेशकाला
वनुरमरन् ततो नदीतटागंगात्वासर्वौषधैस्तथा तिलकल्के मासलकैः स्नायान्मज्जनपूर्वकं तीरे मंडपिकां कृत्वा
गृहे वापि सुशोभितां तन्मध्ये उपविश्य षडशकालास्मरेत्ततः गणेशं पूजयित्वा थपुण्याहं वाचयेद्विज्ञैः आचार्यै
दृणुपाद्राष्ट्रपुत्रैर्वेदांगपारंगं ब्राह्मणान् रवितश्चापि चतुर्दशफलादिना सर्वान् बलात्कारैर्जलपात्रादिना र्वेयत्
सौवर्णराजतं वापिताम्बजं वापि मृगमयं कुम्भं न्यसेत्तदुपरि सुधा चंदन चार्चितं तस्मिन् जले गंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः
क्षितारत्नहिरण्यादिवाससावेष्टयन्ततः सौवर्णराजतं ताम्बजं तं वंशजमेव च पात्रं तदुपरि न्यस्य पङ्कजला
दिकं शुभं प्रसार्य तदुपर्यैवाष्टदलं चंदनादिना पद्मविरचयत् तन्मध्ये नंतमूर्तिं निधाय च पलेन च तद्वत्तद्वत्
नापि वाक्यं सौवर्णमयाऽऽयुक्तं शंखचक्रगथाब्जकं आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत्सुसमाहितः पंचामृतेन स्त्रपये
ततश्च वसंनद्वयं पङ्कजलादिकं पीतमर्पयित्वा र्वेयद्वती गंधपुष्पादिभिर्नाना मध्वैर्नाना फलैस्तथा एवं संपूज्य
विधिवद्विनावार्षिके ण तु पुण्यैः संपूजयेद्गान्धन्यनंतरं स्तुतवानामभिः श्रान्ताय नमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च का
लार्त्तमेने जानुनी च जघनं विश्वरूपिणे विद्वनाथाय र्वैगुह्यं कटिं वै विश्वरूपिणे नार्भि च पद्मनाभाय हृदयं परमात्म
ने कंठं श्रीकंठनाथाय बाहुन्सर्वास्त्रधारिणे मुखं च वाचस्पत्ये च क्षुपीकपिलाय च ललेटे केशव येति शिरः सर्वे
त्तमे नमः नमः पादौ जयान्त्यै वमादिप्रपूजयेत् एवं पूजापदार्थैर्वराशौ जागरणं चरेत् गीतवादि जन्मदयादिपुरा
णश्रवणं च तं प्रतिमायां प्रकुर्वीत पूजां गंधादिना हरेः नाना फलानि भक्ष्याणि चोपवासीति वेदयेत् ततः
प्रभातसमये स्नात्वा चार्यार्थादिभिः सह श्रान्ते पूजयेत्प्रातर्वं जुह्यात्पश्चिमैततः कुन्धवारधौ डिले कुर्यादग्निं स्याप

नपूर्वकं आच्यमागतमाचार्यः स्वग्रहोक्तविधानतः ततोऽथैवमभिद्रिश्वतदलानेनपथापिवा दधिर्मन्त्राच्यं
स्निग्धाभिरितैर्वापापसेनच आच्येनचप्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रकं अष्टोत्तरशतचाष्टविंशतिजुह्वाकमीत अतो
देवोतिमन्त्रेणस्त्रिणावैनाममन्त्रतः प्रणवाद्यंचतुर्थ्यंतमोतानंतनामतः नाममन्त्रैश्चजुहुपांश्चतुर्दशभिरादरात् त्र्यंशं
तामस्वाहा १ केपिलापरस्वाहा २ शेषापरस्वाहा ३ कालात्मनेस्वाहा ४ अहोरात्रायस्वाहा ५ अर्धमांसा
परस्वाहा ६ पृथक्प्रतुभ्यःस्वाहा ७ संवत्सरायस्वाहा ८ परिवत्सरायस्वाहा ९ उपसेस्वाहा १० कंठा
यैस्वाहा ११ काष्ठायैस्वाहा १२ मुहूर्तायस्वाहा १३ समिधादिभिरेवचप्रत्येकंजुह्वाकमात् ततोऽरिवष्टैर्द्वार
भ्यःपूर्णपात्रांतमाचरेत् जसापुरुषमुक्तुस्मृतवानंतसुरोत्तमं पूर्णाहुतिचजुहुपांश्चोमंतिविश्वमित्यूचा होमशेषं संमी
ष्ट्वापृथक्त्वाभ्यामुपमप्यधु पूजयित्वाहरिदेवमाचार्यपूजयेत्ततः वस्त्रालंकारभूपाच्यैस्ततोवेतुंसमर्पयेत् पर्याश्विनो
सुशोलांचवस्त्रालंकारसूचितोः स्वर्णशृंगारिः पर्याचुरीताच्यष्टीसुर्वस्मसं कांस्यदीहोऽरन्तं पूर्णानिष्ककंदीसंवत्सकां भां
वामनेणसंपूज्याधार्यार्पयचसमर्पयेत् मन्त्रारतुगवामेभिष्वितिगावोममाश्रतः संतुगावोमं संतुष्टतः गावोमिहदंयेष्टं
तुगवांसध्येवसान्ग्रहंमन्त्रमेतत्तस्मच्चर्चयस्त्रालंकारभूपणैः तत्परमपूजयित्वाद्यन्नाह्मणांस्तोपयेत्ततः ऋत्विजः पूजयि
त्वाष्टोत्तमोदद्याचदक्षिणां चतुर्दशचक्रंभारचक्रंनपरिपूरितान् वस्त्रोपवीतंदद्याच्चाप्यनंतः प्रीयतामिति आवा
र्यार्दीर्भोजयित्वापूर्णतांवाचयेत्ततः अथानतंविस्वर्धापिष्टहृणियादाशिपस्वततः भुक्तिमुक्तोन्मस्फुट्यन्नाक्षिणा
स्तापिस्वसर्जयेत् ततोऽष्टोदंघ्र्युपुतोभुंजीतसुसमाहितः एवंकृतेनंतफलदातातेनसंशयः इतिभविष्येत्तरेञ्च
नंतव्रतोद्यापनविधिः

अभुस्संसिप्तप्रकरेणानतव्रतोद्यापनम् व्रतोद्यापनकौमुद्यां तत्रादीतिरथादिसंकीर्त्यात्मनोतिखिलपापक्षयपूर्वोत्त

मरिचिपुत्रपौत्रपूरितविविधभोगधनधान्यपरमगतिप्राप्तिकामनया अतुर्दशवर्षाञ्जितान्तं प्रतिद्यापनं करिष्ये
 तिसंकरूप्य निःशयविधिनारूपयंदेवंसंपूज्य ततोवताचार्यः सर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवताभ्यावाह्यतदुपरिकलशंविधिना
 प्रतिष्ठाप्य तत्र वमुनामावाह्यश्रीसूक्तेन नाममंत्रेणवासपूज्य तदुपरिश्रक्षतंपरंपूर्णप्रांनिवापयतत्राष्टदलं विलि
 रूपतत्र स्वर्णनिर्मिताचतुर्दशप्रथियुतामन्तप्रतिमां सहस्रशीर्षीतिपुरुषसूक्तेन स्थापयत् तदुत्तरतः सप्तधां यो
 परविरतुतसौप्यशय्यायांनिर्मितलक्ष्मीसहितं हलमुखोपेतमन्तंदेव अतोदेवोतिमंत्रेणइदं विष्णुरितिमंत्रेण
 वास्यापयन् स्वर्णद्वारकप्रतिमायोः पुरुषसूक्तेन श्रीमद्भक्ततापनमः इतिनाममंत्रेणवा पूजावांर्षिकवत्काठ्यां अष्टा
 ऋषिदेवताः विष्णुः १ अग्निः २ आदित्यः ३ सहस्रशिक्षः ४ अर्धपितामहः ५ इंद्रः ६ पिनाकी ७ विष्णो
 शः ८ स्कंदः ९ सोमः १० वरुणः ११ पुष्यः १२ अश्विनी १३ वसवः १४ ततः शरद्वर्षायांप्रतिमायाः
 शंखचक्रगदापद्मानाममंत्रेण तद्वहिर्नाममंत्रेण अन्तंकपिलदक्षमन्त्रेजापतिः संकर्षणः आलं वनमालिनं चि
 विक्रम अहोरात्रं अर्धमासं मासं ऋतुं अयने संवत्सरं परिवत्सरं इडावत्सरं अन्नवत्सरं संवत्सरं प्रजां
 भक्ष अजित सर्वभूतं प्रद्युम्नं अतिरुद्रं श्रीधरं पुरुषोत्तमं पद्मनाभं विश्वरूपं त्रिविक्रमं कृष्णं अच्युतं
 तद्वहिरिन्द्रादीन् तद्वहिरष्टवसून् तद्वहिरैकादशरत्नान् तद्वहिरिष्टवर्णान् दिसतां विश्रान्तं त्रिंशं तद्वहिरिन्द्रादि
 सप्तमोहः तद्वहिश्चैत्रादिद्वादशमासान् तद्वहिर्दशदिशकीर्दीसासूक्ष्मप्रभामप्रज्ञाविभूतिं विश्वतोमुखीं अमोघां
 विशुतातद्वहिर्वैष्णुमादियोगानावाह्य नाममंत्रैरेवपूजाकार्थं पीठस्य परितः उपकारत्रयं हि तान् अतुर्दशकु
 मारसत्याप्य चतुर्दशनामभिः पूजयेत् नाममञ्जः अन्नतापनमः १ संकर्षणायनमः २ कालायनमः ३ शेषाय
 यनमः ४ वासुदेवायनमः ५ विश्वरूपायकटिपु ६ पद्मनाभायनमः ७ दीर्घोदरायनमः ८

[illegible]

अथास्यामेव चतुर्दशपां पालीव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच श्रुत्वा पूर्णतडा गोपुमहत्तोयाशयेषु च क
 स्यादर्थ्यसंप्रपच्छति कृष्णो ताः कुलयेऽपित् । श्रीकृष्ण उवाच भासिमाद्रपदेभाते शुक्लभूततिथौ तप तडागपादय
 दातव्येषु वरुणाया र्य उत नमः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैः स्त्रीभिर्विशेषतः तस्मिन्दिने भक्तिर्न भेदेऽप्यर्थः पादुनन्दन
 फले पुष्पैस्तथा वस्त्रैर्दीपालककचन्दनैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिमिश्राज्जचन्दनैः अनग्रियं कसिद्धा न्निरुल्लत
 उलमिश्रितैः खर्जूरैर्नारिकेलैश्च वीजपुरैः फलैस्तथा द्राक्षादालिमयूगैश्च पुष्पैश्चापि प्रपूजयेत् श्रीलिङ्गयमद
 लेदव वरुणवारुणीयुतं प्रभासतीर्थसहितगयापुष्करसंयुतं मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावतः वरुणाय नमस्तु
 भ्यनमस्तथा दसांपते अपापते नमस्तु भ्यरसानापतये नमः मां देवमाचर्तुर्नन्दवैररयमा मुखे मम वरुणो बहूणी
 भर्ता वरदो रतु सदा मम एव यः पूजयेद्भक्तया पुरुषो वरुणालयं मध्याह्ने सरसि स्नात्वा नान्निपकव्रती नृप चातुर्वर्ण्या
 चयानां शिवतेनानेन पादव निवेद्य ब्राह्मणे दयते देयं प्रकृतिपतं एवं यः कुरुते पार्थ पालीव्रतमनु तं तत्क्षणा
 त्सर्वपापेभ्यो मुच्येत नान्न स शयः यथा स्त्रियुद्धे गार्भयिजायते तेनैव कुत्राचन एवं हि व्रतिना भेदे धर्मज्ञातुं न शक्यते
 श्राय पापशसा कोट्यर्था सोभायेन युता सदा भवति ॥ व्रतमाह रम्या ज्ञातवो नान्न स शयः संरुद्धशुद्धसलिलानि
 विलिविशाला पालीमुपेधवद्भूमिस्तस्यभिः कृतानि ये पूजयंति वरुणीसाहितं समुद्रतेषां गृहे भवति भूतिरलं पु
 नादया इति भविष्योत्तरे पालीव्रत ॥ अस्यामेव भवेमाद्रपदशुक्लचतुर्दशपारं भ्रातृ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच ॥
 आरमे भवेदतिपार्थशृणु ब्रह्मसमातलेदवलेन पुरागीता देवार्धगणसन्निधौ अचसरो गणगंधर्वदेवैः सर्वैः समर्चितं संसा
 रासरतादृष्टवातत्रयश्चाकदलीततः शुक्लपक्षे चतुर्दशपां मासिमाद्रपदे नृप जातो फलैः पूगफलैर्लवंगैः कदलीफलैः
 स कदलेषु तुरभाये पूजाचाञ्चनिगद्यते तस्मिन्नहनि दाते त्वयस्त्रीभिरन्याभिरप्यलं मन्त्रेणानेन वै पार्थ सद्गुणैर्वर्चनेनै

तुमः। यथा त्वंकदलदलैः कदलयेकामदा। यिनि शरीरारोयेपलावयप्रदेहि देहि नमोस्तुते इत्यर्थः पूजयेद्वंभान्पुरु
षाम्किमाह पञ्जारीवान्निप्रकाशाचातुर्वर्ण्ययुधिष्ठिर तरयाः कुलेपिनभवेत्कापिनारीकुलादनीः दुर्गातादुर्भगाव
ध्यास्वैरिणाम्पुकारिणी विलासिनीवाहपुलीपुनभूभूगणेशरा गणिकास्याविरास्यावामूलकर्मकरावला
भर्तृवृत्ताच्चलितानकदाविरजयते भवेत्सौभाग्यसौख्याढ्यापुत्रपौत्रश्रियावता आयुष्मतीकीर्तिमतीरमेव
प्रशतंभुवि एतद्वंभावतुर्वाणिगपय्यास्वर्गसंस्थया तयागौरव्यचक्रेलासद्वद्राएयानन्दनेवने श्वतद्वीपे तथाहिरया
रंभयाराविमंडले। मानमत्याजागपुरव्रतमेतदनुष्ठितं एतद्व्रतपार्थिवेद्रमासिभाद्रपदेसति याकरोति न स दुःखैः
कदाचिदपि पीडयते उन्निरकदलदलकदलीमनोनायाः पूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः तासां गृहे पुनर्भवति कदा
चिद्व्रतद्वयं स्वनाट्यचरितानि विधाविरूपाः इति भविष्योत्तरोक्तं भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां रमाव्रतम् ।
अथाऽगस्त्यार्धमासव्रतं पञ्चपुराणसुष्ठिले ॥ श्रीमउवाच भूर्लोकियभुवर्लोकः स्वर्लोकः क्षेमहर्जनः तपःसा
त्यश्रुसत्तैः देवलोकाः प्रकीर्तिताः । पुर्यापि णतु सर्वेषामापि पर्यकर्मभवेत् इह लोके शुभं रूपमायुरारोग्यमेव
लक्ष्मीश्च विपुला ब्रह्मकथं स्यात्सुरपूजितः ॥ पुलस्त्य उवाच वसिष्ठे संभवत्यस्मिन् जलकुंभे च पूर्ववत् । एतत् श्रैव
वभूवाय सप्तसप्तकमंडलुः अगस्त्य इति शोतां ताम्बभूव ऋषिं सप्तमः मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः । संभा
र्यः संसुतो विप्रस्तपश्चक्रो सुदुष्करः ततः कालेन महतां हतुदंकादिनिर्णितं जगद्गोप्यसकोपेन पीतवान्वरुणा
लपः ततोऽस्य वरदाः सर्वे वभूवः शंकरादयः ब्रह्मा विष्णुश्च भगवान् चन्द्रानां यजमनतुः वरं तु णिष्यमद्रतैश्च श्याभीष्टा
व्रते शुभम् ॥ अगस्त्य उवाच यावद्ब्रह्मसहस्राणां पंचविंशति कोटयः वैमानिको भविष्यति गंगानां तत्सर्वं नमिः । मद्रि
मानेदप्येकुर्याद्यः कश्चित् पूजनं नमः स वै पुण्यत्वं मायातुं वर एकोऽहो मया श्राद्धं यैवै करिष्यति पिंडपूर्वभूमिकतः

[illegible]

वरुणस्याऽमजो गोविंश्चैष पृथुद्विद्विषमर्दनः ॥ कन्यां शोभयः ॥ पृथिवी भयः ॥ प्रथमारभ्य संसृष्य प्राञ्चशां निदोषि शक्तिं पुत्रं कुं
 सूर्यस्तु याशिषु विशातिमिति कल्पतरौ पाठः ॥ उदृतितावद्गुणवानां सत्यो लब्धोऽस्ति प्रोद्युमुभितिक्रियां शोभ्य इति पूर्वोद्वि
 शद्वत्स्युद्वाहारे प्रबर्माः पृथिवी भयति नृपधिकरणेन ॥ तं नास्य भयं कन्यां शोभ्यैः भुः ॥ सिद्धां प्रकृष्यति सेभ्यः पुष्टं भुः
 शारभ्यः ॥ अगारुद्रोदय इति त्रयोदशः पूर्वस्याः पृथिवी भवामित्येक एवार्थः ॥ ८ ॥ अतएव आसः ॥ कन्यामालाभे सूर्यस्य
 धर्मवैसम्यादिति भूः ॥ सिद्धांति मेधं शकेषु ज्ञेयं दर्शयति ॥ यत् ॥ आगमज्योतिषमार्गः ॥ अत्रादिभ्यः ॥ अकारकस्यां त्रिं
 भर्गो विभिर्दिनैः ॥ अर्धं द्युरागारय ययवसति भद्रालये ॥ इति वचनं सप्तविंशांशादिषु ॥ ८ ॥ अर्धदानं ॥ तस्य शारभ्यः पुं
 नतु पूर्वशकृत्तेषु परं धर्मशास्त्रविरोधेनैतद्वचनमनादेयमित्युक्त्वा ॥ अत्रादिभ्यः ॥ अर्धं परस्वेनाज्ञेन त्रयसिद्धिं लिखितं त्रयो
 रत्न ॥ कर्त्तव्याप्य तदभिप्रेतं ॥ सम्यगदपि तु ॥ उच्यते ॥ १ ॥ शास्त्रात् ॥ सुतां शिशोः शक्रे ॥ अगारुद्रोदय इति त्रयो
 नसु ॥ रिक्त्वां शक्रे प्रयुज्जानं ॥ आसतराज ॥ इति श्रवणात् ॥ आगमे तु ॥ कन्यायां समनुप्राप्ते ॥ सूर्येभ्यः ॥ सप्तकीर्तित
 इति कन्यां शक्रे प्रवर्धयौ ॥ निषिद्ध इत्युक्तं ॥ अर्धं द्रव्याणि तु ॥ रक्तविलवाक्षौ ॥ ८ ॥ पुष्टिर्द्विद्वर्वाक्षौ ॥ स्तिष्ठे ॥ ८ ॥ आगमः ॥ सूर्य
 देवतामर्धयोः परिकीर्तित इति सामान्यविधिः ॥ १ ॥ रत्नाकरतुषु खेतसितपुष्पाक्षौ ॥ जलैरर्धयोर्द्विद्वर्वाक्षौ ॥ इति ह पुराणो
 अगारुद्रोदयं तथा दर्शनात् ॥ इति दर्शनादित्युक्तं ॥ एतत्सकलमिति ॥ एतिसौः ॥ ८ ॥ संपूर्णमित्यर्थः ॥ ८ ॥ सकलाभिति प
 ठे सकलमुर्धमिति र्थः ॥ समावर्णाणि दत्ते यवैति संबन्धः ॥ काशामुपप्रतीकाशोति संबन्धः ॥ सौवर्णपुरुषदत्ते र्थमुमेवावर्धयौ ॥ ८ ॥
 मंत्रांतरात्तमिधत्तात् ॥ ८ ॥ वाह्यकर्मके ॥ अगारुद्रः ॥ खनमावभा ॥ अग्निर्धैः ॥ अज्ञां प्रपुष्ट्या भिषमानः ॥
 भौ ॥ वर्षादुरुद्रः ॥ ८ ॥ पुषोऽस्य देवेष्वप्यश्विपूजगामुतिवैदिकमंत्रान्वय इति विशेषः ॥ स्मिन्कल्पेनास्ति ॥ अतन्मन्त्रस्य विशा
 पुनभिधातेन चतुर्वर्ण्यगोचरत्वादिति ॥ ॥ वीरमित्रोदये प्रत्युद्वमिति ॥ अत्रादिभ्यः गोविशेषः ॥ सप्तव्यतयेऽनुशुना

पूरनादिफलं भजतां फलं तथा सर्वज्ञत्वादिभ्यः । फलान्येतां निवर्जयेदिति होमश्च । महाव्याहृतिभिः
 नवनवद्विक्रमत्रेणानामंत्रेण च स्वयमाचार्यव्याख्या । अत्रायमनुष्ठानक्रमः प्रथमं यथोक्तत्वात् ततोऽप्यथोक्त
 क्रमस्थापनं यथोक्तसौवर्णपुरुषस्थापनं ततोऽगस्त्यपूजा नवग्रहपूजायां मानाभाः विधानं यदगस्त्य
 स्य पूजनं तद्वत्त्वमेव इत्युपक्रमे तथा कीर्तनात् अत्र शिष्टायामचतुष्टये पूजा राज्ञीजनारण्यलोपासनापूजन
 मानरति ततोऽर्घ्यदानं ततो होमः ततः फलत्यागः सौवर्णपुरुषदानसंपत्तौ धेनुदानं च हेमाद्रौ तु
 सकाशपुण्याक्षतशुक्रियुक्तमित्यादिपठित्वा व्याख्यातं सकाशपुण्याक्षतयाज्ञुक्तयायुक्तमर्घ्यमर्हस्यप्यदद्यादित्य
 न्ययः अत्र व्याप्यतवाहददमित्युपलक्षणक्रियाविशेषणं लंबोदरदीर्घवाहुमिति प्रतिमाविशेषणं द्विजपुंगवोऽगस्त्य
 इति ॥ इत्यर्घ्यदानम् ॥
 ब्रह्मपुराणे ॥ कृतोपवासः संपश्येदगस्त्यमुदितं तस्मिन् सर्वकामप्रदं पुण्यं सर्वसौभाग्यवर्धनं अर्चितव्यश्रमगवा
 नश्च ब्रह्माभक्तिसमविवर्तः पूर्णकर्मसकृष्मादिर्धैर्यैर्धैर्यैर्वर्धते न च जातोपद्योतपलैः शुभैश्चन्द्रेण सितेन च गोभिः
 श्वैस्तेन व्यावस्थैरहोः सागरसंभवैः उपानच्छब्ददंष्ट्रैश्च पादुकांजनवल्कलैः भूरिणापरमाजिनफलैः पुष्पैः सुशो
 भनैः अन्नसकृदभक्ष्यैश्च होमैर्वाह्यणतर्पणैः आशास्य च शुभं काममुद्दिश्य च मनोगतं यद्यहं भगवत्कामं प्राप्नुया
 मस्तस्मात्पितृन् त्वत्प्रसादाद्विश्वेन भूयस्त्वां पूजयाम्यहं इत्युक्ता पूजयेत्पश्चाद्वैवाज्ञाश्च तथानुरं ब्राह्मणान्भोजयि
 ष्यात्तु ततो भुञ्जीत वा भयतः अन्नं च संपश्येदित्यभिधानात् मेवादिछन्नेन शास्त्रासिद्धिः मत्स्यपुराणीयकल्पे तु दर्शनं
 स्यात्ततोऽर्घ्यां कुलमुज्जस्य भेषादिस्त्वेऽसत्वेऽपि सत्वे विकल्प एव शास्त्रार्थः न त्वेकैक्यकल्पोद्वाभ्यां बोद्धव्य इति वा
 त्प्यं अथ फलभेदात् करणभेदात् न तस्य पुराणीयकल्पे अर्घ्यदानं नैव प्रधानं अनेन विधित्वा परतु पुमान् उर्ध्वं निवेदयेत्

इन्द्रादिना तस्यैव फलसंबंधो यनात् त्राहेतुपूजैव प्रधानं तत्रैव सत्त्वो नात कुामलाभरूप फलश्रवणात् अर्थमयवा
कथ्यताम् एवं च न स्वरूपपुराणोपेकल्पे उपवासश्चाचारवलादेव अथ च मत्स्वरूपपुराणोपेपुसा निति श्रवणात् पुंसां मेवा
धिकारः वाहेतुसर्वाधिकारो विशेषाश्रवणात् इत्यस्यः यपूजाविधिः ॥

तस्मिन् पुराणे तु यदा गारुडोदयप्राप्तिरुत्तदा सर्वसुराधिप आगरस्थाय दद्रत्यर्घ्यमह्रापुण्यविद्वद्वये संश्लेषेते प्रविष्टिः
क्षिप्रमसितपुण्याक्षरैर्वृतं मंत्रेणानेन वैदयादिसितपुण्यसमाविष्टः काशपुण्यप्रतीकाशवह्निमहत्तसंभवः त्रिजगत्पु
ण्योपुष्पकुंभघनेन मोदतुत वातापीमक्षितो यमद्वयलक्ष्यमहासुरः समुद्रः शोषितो येन सनो गुरुः प्रसीद
तु यं वं तु यो ददात्यर्घ्यमगस्त्ययमहात्मने सर्वप्रापयितुं कः सर्वोत्तरतिदुर्गतिम् ॥ भग्नियोत्तरे ॥

धर्मिण्युत्तरात् काचनं कारयित्वा तयथाशक्तया सुशोभनं पुरुषाकृतिं ब्रह्मांतचलदामंदलधारेणं क्रमं दृक्करं शिष्यं
स्तेष्वथ धरि वारितं भृष्टप्राविपहं तारं दसाक्षतत्रधरं भुनि तस्मिन् कुंभे स मा लसंबंधेन ततो न्यसेत् स्नापितवान् किं
संबंधेन न सुगंधिना पूजितं जाति कुसुमैर्हृद्यैर्धूपैश्च धूपितं ततश्चाध्वं अदा तद्रूपे सर्वं द्रव्यं स्तनद्रुपुष्पमे खर्गैर्न
रिक्ते लेश्य क्कृष्णद्विष्टा पुंसैरपि कर्कोटिः कारयेत् लेश्य कमरैर्वीर्यपूरकं दृता कौटुम्बिकं श्रव्यं चारंगैः कदलीफलैः दूर्वा
कुंभैः कुशैः काशैः पद्मैर्नलो रपलै रतथा नाताप्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्वस्त्रैः शुभै रसैः विरुद्धैः सप्तधा नैव श्रव्यं
प्राञ्जलिधापितैः सौवर्णै रूपात्राणां च यशमयेन च सुगंधै र्यतेन मंत्रेण जातुः प्रभाववर्त्तनातः दक्षिणाभिमुखं
त्वाभ्यास्वाभारं पंक्षुं नृप दद्यादर्थ्यं प्रयत्नेन पयसा गुरुवदनेः अर्घ्यपानं शुक्तया काभितिसंभ्रज्यात् सक्रायुपु
रपाक्षतशुकीति हेमाद्रिः काशपुण्यप्रतीकाशवह्निमासतसंभवः मिषावरुणयोः पुञ्चकुंभयोर्नो नमो रनुते वातापीम
क्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा लिपा मुद्रापतिः श्रीमान् यो सो तस्यैव सत्त्वो नातः अस्मोदिते तपपापानि विलभं यं वि

व्याधयः तस्मिन्मनोऽवगमस्यायसाशिष्यायचपुत्रिणे । ब्राह्मणेवेदमंत्रेणदद्याद्द्वयं नृश्रेष्ठमाऽवेदमंत्रस्तु । अग-
 रस्यः खनमानेत्यादि पूर्वमुक्तः । दत्तवचमर्थकौतेयप्रणिपत्यविसर्जयेत् । अर्चितस्त्वं प्रथाशक्त्यानुमानात्तत्त्वमुह-
 ये ऐहिकामुष्मिकं दत्त्वा कार्यसिद्धिदत्तत्वे इति विसर्जयित्वा गुरुर्यतं विप्राय प्रतिपादयेत् । देवदत्तान्यास रूप-
 वेदवेदांगवेदिने । दानमंत्रः । अगस्त्यो मे मनस्स्थोऽस्तु योगस्तुष्टोऽस्मिन् पठेत्स्थितः । अगस्त्यो विजस्व प्रेषप्रतिष्ठ-
 हणा तु सक्तः । अगस्त्यः ससजन्मोऽर्थनाशयत्वावयोऽर्थः । अतुल्यविमलसौख्यं प्रपद्यतु महां मुने । प्रतिग्रहमंत्रः
 एवं प्रः कुरुते भक्त्या त्वगस्त्यव्रतमादरात् । फलमेकतथा धान्यं रससंयैकं परित्यजेत् । संपूर्णैव तथा वर्षं पुनरन्यमुप-
 क्रमेत् । अन्यफलरसधान्यादित्यागाद्वितीयवर्षादावुपक्रमेदित्यर्थः । दत्त्वाऽर्थसत्तर्पणाधिक्रमेणानेन पांडव-
 पुमान्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमनाः शृणु ब्राह्मणस्तु त्वैतद्वैतं सर्वशास्त्रविशारदः । क्षत्रियः पृथिवीस्त्वर्वाक्षौ
 त्यर्णवमेखलां वैश्यानां धान्यं निष्पत्तिर्गोपनं विपुलं भवेत् । शूद्राणां धनमश्विंशं सुस्मानं चाधिकं भवेत् । क्षात्रि-
 पुत्राः प्रजापते सौभाग्यं गृहसद्विमितं । विधवानां महत्पुण्यं भर्तृलोकगतिप्रदं । कर्मभर्तारमाप्नोति व्याधिमन्त्रे-
 तदुःखिताः । ये पुद्गेश्वरगस्त्याऽर्थपूजयं क्रियते जनैः । तेषु देशेषु पूजन्यः कामवर्धनं भुजयते । ईतं प्रशंसन् प्राति-
 रथातिव्याधयस्तथा । विष्णुरहस्यं काशपुष्पमयोरन्यां कृत्वा मूर्तिं तु वारुणेः । अर्चयित्वा विन्यसेत्तत्तत्पूर्णकुम्भे स्खल-
 कते । जलपूर्णकुम्भे । कुम्भस्थं पूजयेत्तत्तु पुष्पधूपविलेपनैः । दध्यक्षतवालिं दद्याद्वा द्वात्रिंशद्व्यं प्रजानां । त्र्यम्बकं तु स-
 मादाय यायाः पुष्पजलाशयं निशावसानात्तं पश्य न जलाते प्रतिमां मुने । पुष्पैर्मूलैः फलेर्गंधैर्धूपैरथ सुगांधिभिः । द्वा-
 शाखजूरकैश्चुनारिकेलैर्दिभिः शुभैः । पंचरत्नसमायुक्तं हेमं कृष्यसमन्वितं । सप्तधान्यभूतं पात्रवदनेन समायुतं
 तनुतां धमय कृत्वा दद्याद्द्वयं द्विजातये । अगस्त्यः खनमान इति पूर्वार्थकोमन्त्रः । अगस्त्यः खनमान इति पठेत्तस्मिन्मन-

मुने यथाशामकृतार्धेण - समपगभ्यर्च्यभक्तितः अर्धद्वंदुरंगस्तथापशूद्रे मंत्रयिधिरस्त्वयं - काशपुष्पप्रतीक्षि
 वह्निमास्तसंभवमित्रावरुणयोः पुत्र कुंभयोर्नमोस्तुते ॥ अथविष्णुरहस्यानुसारेणगस्त्यार्धद्व
 नपद्धतिः ॥ काशपुष्पमयीमगस्त्यप्रतिमांकृत्वा जलपूर्णंचपह्णवालंकृतश्रुतिष्ठापितकुंभेत्नमत्रेणताविन्दुपस्त्यभा
 पुरुषाकृतिप्रशान्तंचजटामंडलधारिण कमंडलुकरंशिष्यैर्मूर्त्तिश्चपरिवारितः - सुदृग्प्रतिपहंतारंदर्भाक्षस्तृधरंमुनि
 भित्तिध्यात्वा अगस्त्यः स्वनमानइतिर्भुञ्जतासंपूज्य पुष्पधूपदोषैर्नवेद्यादिभिरर्चयित्वा पुष्पमूलफलग्रंथ
 सुगंधधूपद्राक्षाखर्जूरनारिकेलदिकलपंचरत्नहेमरूपादिभिः - सप्तधाऽथैश्वर्यदत्तेनचयुक्ताक्षयात्रंशंस्वयं
 लंपाणिभ्यामादायागस्त्यायार्धदद्यात् ॥ तत्रमंत्रः विंशत्युद्धिक्षयकरमधिगतोयविपापह - रत्नवल्लभद्वेष्ट
 लंकावासनमोरत्तुते वातापीभक्षितोयेनसमुद्रःशोषितःपुरा लोपामुद्राधृतिःश्रीमान्योसौत्वरमैनमोत्तमो येनो
 दितेनपापानिप्रलयंयातिव्याधयः तस्मैनमोस्तव गस्त्यायसशिव्यायचपुत्रिणे लंकायासनमस्तुभ्यंमृषीणां
 प्रवरोत्तम उदितोद्वारिलंकाया श्रव्योनेप्रतिगृह्यतां शस्त्रेपुष्पफलतोषंरत्नानिविविधयानिच सुरासुरमुनिश्चे
 छन्नार्थोभेप्रतिगृह्यताम् - राजपुत्रिनमस्तुभ्यमपीपत्तिनमोस्तुते गृहाणार्धमयादत्तेलोपामुद्रेशुभानने ॥ इत्य
 गस्त्यार्धदानविधिः ॥ अथभाद्रपदपौर्णमासीकृत्यानि नारदाय औष्ठपद्यापौर्णमास्यमुमाभाहेश्वरंजतं एकभ
 कस्तवयंस्ततःशिवसपूज्यभक्तितः कृतंजालिःप्राप्येतश्वःकरिष्येन्नतप्रभो एवंविज्ञाप्यदेवेशंगृह्णीयाद्वत्तमुत्तमं
 राज्ञेद्विवांतिकेस्ताव्यवृत्त्यायापररात्रके कृतमैत्रादिनिपमोभस्मरुद्राक्षभूतंतः पूजयेच्छंकरसम्यगुपचारैः - पृथ
 विपथैःविल्वपत्रैःसुगंधाढ्यैर्नवैर्धूपदोषकैः ततश्चोपयसिद्वानाप्रदोषयिष्यद्वये पुनःसपूज्यतत्रैवरात्रौजगत्परां
 चरेत् एवंपंचदशाब्दंतुल्यवात्रतमतद्वितः वर्षवर्षतदुत्सर्गादिद्विपूर्वक उन्मत्ताश्चमहे शस्त्रसौवर्णप्रतिष्ठा

दप हैमीरौप्यामृमयाश्रपटः पंचदशोत्तमाः तत्रैकस्मिन्पटस्थायं सौवर्णप्रतिमाद्वयं पंचामृतनसंज्ञायुक्तं
 शुद्धैस्त्वोर्चयेत् उपचारैः पोडशभिस्त्वत्पचदशद्विजान् भोजयेद्वैवमिष्टाद्वैदयात् न्यश्रदक्षिणां कुंभेनैकै
 मीशस्वभूर्याढ्यगुरवेऽर्पयेत् एवकृत्वाव्रतं चैतदुभयमहेश्वरमभिधं जायतेभुविकृत्यातोनिधत्तंसर्वसपदां अथ
 स्मिन्नेवदिवसेशकव्रतमपि स्मृतं प्रातःस्नान्वाविधानेन पूजयेत्सुरसायकं गंधाद्यैरुपचारैस्त्वुत्तरेत्यानां च साक्षिभिः
 ततो निमज्जितां विप्रान्संभोजयद्विधिततः समागतारत्नधैवज्यान्दीप्तात्पाथाश्च भोजयेत् एतच्छ्रद्धाव्रतं द्रव्यं चर्चयेत्
 प्रतिवार्तिकं राज्ञावाधानितान्येन धान्यामिष्याद्विनिश्चयतः

अथात्र उभयमहेश्वरं व्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन्मुनिशार्दूलश्रद्धमेकवदस्वमे सांभयास्मिन्त्रयेर्चां सर्वं
 न्कामानवाप्नुयात् गौतम उवाच ॥ उभयमहेश्वरतामव्रतमास्ति ब्रह्मोत्तमं सांरोतस्मिन्त्रयेर्चां सर्वं न्कामानवाप्नुयात्
 भुयात् - मासि भाद्रपदे शुक्ले पौर्णमास्यां प्रयत्नतः तद्व्रतकार्दमं सर्वधर्मैर्द्रव्याक्षयाद्यैर्विधानतः भद्रं सुकृत्स्नं
 दर्शयान्नातः स्नान्वाविधानतः शिवं भ्याववाजमहं संतो मुंसोसाहं शेरः कृतांजलिपुटभूत्वा भञ्जमेवं समुत्सुका
 श्चक्रिष्येन्नक्षत्रनाटुमामहेश्वरमभिधं - अज्ञांति हि सहादेव सोमसो भवद्विशेरः इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनश्चैतदुक्तं
 यस्तुतः - मध्यह्ने पिशिवसायं पूजयेद्विधिपूर्वकं त्रिद्राकार्थाय ध्यायेन्नाम सहादेव सुयसुनिधौ उत्तरायणपश्चिमोदये
 देवं तत्स्थिते तत्र भर्तृणां दिकसर्वनिर्वर्तयतीतमात्मसात्त्वात्तं कुर्यात्पथध्यायेत्तथा यथास्मद्भाक्त्यं प्रदिवसतयेव कथं
 लिखितं पुष्कलमक्षतं - उद्धूलनततः कार्दमं शिशुपुंङ्गुं मस्मना द्रवः रुद्राक्षधारं एककार्दमं सहाकार्दमं तथानुनः ततश्चिन्तां
 नं कुर्यात्पिशिवसायं दिभिर्नैवैः । ततो हेमोपिकर्तुं त्वमशिवप्रीत्यर्थमादरात् ततः परस्मिन्त्रयेऽप्युत्तरेण त्रिहोत्रेणाहुतं
 अर्पय कुरोः अर्पुर्जो ततस्तः कार्दमं समादर्य त्वमहं पश्यतः शिवमहं कं स्तं पावुर्जो यधने नम्रततिर्होत्रेणाहुतं

उमामहिथ्यरथैवसौवर्णप्रतिमाद्वयं संपादनीययन्नेनराजतंवामनोहरं पलादुर्द्धप्रकर्तव्यप्रतिमाद्वयमुत्तमं
 अधिकंचेयथाशोकिकर्तव्यमितियत्नतः सौवर्णराजतंवापिताम्बवाकलशोत्तमं संपाद्यतंप्रयत्नेनप्रथतोऽवततरप
 रः ततःसदर्भपुंजातवस्त्रयुग्मावर्चितंशुभं एथक्एथक्स्थानीयंकलशेषप्रतिमाद्वयं आपोहिष्ठादिभिर्भञ्जैस्तथा
 जेयवर्हेरपि अभिपिच्यप्रयत्नेनपूजयेत्प्रतिमाद्वयं ततःप्रयत्नतोऽगच्छेदलंकृतशिवालयं शिवस्थानंततःकु
 र्यात्तोरणाद्यैरलंकृतं ततःपोडशपत्रैर्वज्रैरहितरश्चतुर्गुणैः अलंकृतैः स्वस्तिकाद्यैः स्थापयेत्कलशंनवं ध्या
 येततोऽमहादेवमुमादेहाद्वधारिणं मुकामालाहारनागदुकलपरिवेष्टितं पंचाननसुमाकांतमनलदुरवक्ष्यं चंद्रा
 द्देश्वरंश्रद्धंजटामुकुटमण्डितं त्रिपुंड्रेखाविलसद्भालभागमनामयं भस्मोद्धृतसर्वांगरुद्राक्षाभरणान्वितं मं
 दस्मितमनाधारमाधारजगतांप्रभुम् देवैरनंतैरनिशंस्तूयमानमनेकधा देवात्मकंदेववर्धविष्णुब्रह्मादिवदितम्
 विष्णुनीराजितारकपादपंकजमुत्तमं अप्रतिहं ह्रमद्वंद्वं सर्वदृढारकावर्चितं सर्वोत्तममनाद्यंतं सर्वदेवनिषेवितं ऋतंशु
 दंपरं ब्रह्मपुरुषं कृष्णपिणलं ऊर्ध्वकेशं विरूपाक्षं विश्वरूपं चिदात्मकं निष्कलनिर्गुणशांतं निरवयवानिरंजनं अप्र
 मेयं जगन्मध्येसुदृष्टिहरकारकं विश्वबाहुं विश्वपादं विश्वक्षं विश्वसंभवं विश्वं नारायणाराध्यमक्षरंपरमंपदं वि
 श्वतः परमं नित्यं विश्वसंशमनामयं एवंपादयामहादेवं सर्वदेवोत्तमोत्तमं ध्यायेत्ततः परंगौरीमाध्याविद्यामनामयां
 लक्ष्मीं सेवितपादाब्जं शचीं सेवितपादुकां सरस्वत्यादिभिर्नित्यं स्तूयमानपदांबुजां अवरोधाधरीभूतपृक्कविं
 यफलाभुमां मूलकांतिकलोपेतपूर्णचंद्रामनामयां तिरस्कृतालिमालानामलकावलिभिः सदा पीनवक्षोजनि
 हूतचक्रवाकवरंगनां नित्यं तिरस्कृताभोजनयनाभ्यामानिदितां सीतावार्धकृतशेषकाममहामहर्निशं भृकु
 टपुर्द्धाकृतशेषकामचापमनाकुलां बाहुनालकलोद्धृतहेमनालां विलासिनीं रोमावलीतिरोभूतधमझमरजामिकांना

भिरप्रतिरोद्धतपनावात्तात्त्वतुलां ऊरुयुग्मतिरोद्धतरंभारुतंभांशुमावाहं पादयुग्मतिरोद्धतराभिर्जितारुणपंक
 ज्ञा नह्यद्रोपद्रवजन्तानमहेशाङ्गिगमाभिर्नि महेशाश्लिष्टवामागावरदाभ्यदांसदां प्रसन्नवदनंशांतास्मिन्तमूर्त्वा
 भिमापिणं पूर्णचंद्रदकलाढ्याजनाभरणभूषितां स्तूपमनांसदादेवैर्ध्वजैर्दानैश्चकेटिशः एवंध्यात्वाज्ञतः सम्य
 गपचरान्प्रकल्पयत् ततः पृथगाणिसंग्रहशिवमावाहयेच्छिव आवावाहनं महादेवदयासिधोविष्णुब्रह्मादिविंदि
 त आवाहयामिदेवैर्वाप्रसीदप्रभेश्वर लक्ष्म्यादिदेव्यनितपापरिसंवितुपादके आवाहयामिदेवित्वाप्रसीदप्रभे
 श्वरि इत्यावाहनं १ गृहाणसामविश्वामनासानरत्नानिभूतं श्रुतंतासनविश्वेशकरुणसागरप्रभो उभसेप्रयरा
 श्लिष्टसामाङ्ककृतशश्वरे नानास्तनसमाकिर्णमासनपरिशुस्रतां । इत्यासत् २ पाद्यं गृहाणगौरिशहेमपात्रस्थितंशुवि
 ग्रहणोदविष्णुप्राप्तवदेवदेवातसरुतते इतिपाद्यं ३ अर्घ्यं गृहाणोदवेशसपुष्पगंधसंयुतं शिवानतगुणग्रामसर्वाभीष्टफ
 लप्रदं गृहाणार्घ्यं शिवेनित्येसर्वावयवशोभने शिवप्रियेशिवाकरेनित्यंभक्तवरप्रदं इत्यर्घ्यं ४ गृहाणाचमनंशोभोशु
 चिभूतश्चाद्यप्रिय गृहाणाचमनंदेविशुचिभूतेशुचिप्रिये इत्याचमनं ५ मधुपर्कं गृहाणोशसर्वदाभ्यधुपर्कदं मधुपर्कं प्र
 दानेनप्रोतोभवमहेश्वर मधुपर्कमिदं देविस्वीकुरुप्रियशंकरे मधुपर्कप्रदानेनसुप्रोताभवशोभने इतिमधुपर्कं ६ शं
 भोपंचामृतस्नानंरत्वाकुरुष्वकपानिधे सर्वतीर्थमयंनित्यंस्नानंशासनपावनशिवपंचामृतस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये
 श्रद्धतीर्थोत्तमेशुद्धतीर्थराजनिवेधिते इतिपंचामृतस्नानं ७ शंभोशुद्धोदकस्नानंरत्वाकुरुष्वसुरोत्तम प्रसीदप्रयाम
 तथापाहिमांकरुणानिधे शिवेशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये प्रसीददेविदानंत्वंपाहिमांशरणगतं इतिशुद्धो
 दकस्नानं ८ स्तोतरीयं गृहाणोदं दूकूलशंकरप्रिये प्रसीदपाहिमां दीनमनन्यशरणं शिवे इतिवत्सं ९ उपवीतं गृहाणोश
 शंभोसर्वाभरोत्तम उपवीतं गृहाणोशिशिवसाश्लिष्टविविग्रहे इतिग्रहोपवीतं १० गृहाणचंद्रनंदिकंदं गंधाढयेनविराजितं

प्रसीदपार्वतीनाथशरणगतवत्सल गृहाणवेदं देवि बालचंद्रविराजितं विश्वेश्वरिभक्तैः पाहिविश्वनाथप्रिये सुदा-
 इति गद्य ११ गृहाणामरणानि शानिराशानियमाश्रय विश्वामरणविश्वेश्वर रत्नभरणभूषित गृहाणामरणान्येव सु-
 दामरणभापते सर्वप्रिये जगद्वेद्य जगदानंद देवि शिवइत्यामरणं १२ गृहाणवित्त्वपत्राणि सपुष्पाणि महेश्वर सुगंधी-
 नवार्नाशिवत्त्वकुसुमाश्रय गृहाणवित्त्वपुष्पाणि सामोदानि शिवप्रिये सुगंधीवित्त्वमंदारमालिकासमलंकृते इति
 पुष्पवित्त्वपत्राणि १३ दशांगं शुभगुलं धूपनागांधमनोहरं गृहाणभक्तवरद्वेष्टमिद्वेष्टयाधिवोदिते इति धूपम् १४ का-
 पं सवर्तिसंयुक्तं गोघृतेन प्रदीपितं गृहाणः पतसूर्याश्रय चंद्रप्रभनमिरतुते आश्रयं विवर्तितं विरक्तैर्दीपमीशानवल्लभे
 गृहाणचंद्रसूर्याश्रयमिदं लाघिकमुपमे इति दीपम् १५ शोभोगोघृतसंयुक्तं परमाश्रममोहरं सशर्करं गृहाण विपरमानंददा-
 यिनि इति नैवेद्यम् १६ शोभोगृहाण गंधाढयमिदमाचमनीयकं शुद्धं शुद्धिप्रदेदं देवि शिवभूषितं विग्रहे इत्याचमनीयं
 १७ शोभोगृहाण तांबूलमैलाकर्पूरसंयुतं प्रसीदभगवन् शोभो सर्वज्ञा मितविक्रम शिवे गृहाण तांबूलं क्रमुकादि-
 फलान्वितं प्रसीदसुरिभूतदेवि सोमलिगार्द्धविग्रहे इति तांबूलं १८ गृहाण परमेशानसरनेन छत्रचामरं दर्पणं च
 जनेत्याशा सर्वदुःखविनाशनं गृहाणो मे सुराराधये सरनेन छत्रचामरं दर्पणं च जनेत्याशा सर्वदुःखविनाशनं गृहाणो मे सुराराधये सरनेन छत्रचामरं दर्पणं च
 चामरादि १९ प्रदक्षिणमस्करान् गृहाण परमेश्वर नर्तनचमहं देवि शिवमाद्यप्रिये शिवे इति प्रदक्षिणमस्कराः
 २० एवं प्रयत्नतः कर्तुं शिवयोः पूजनं शिव शिवानी च प्रयत्नेन पूर्वोक्तमपि पूजनं उक्तमं संसुभचार्यं यथापूर्वं यथाक्रमं
 शिवायनमः शिवं पूजयामि आवाहंतीति मंत्रस्तु भवान्याः परिकीर्तितः कपर्दिने नमः कपर्दं पूजयामि भालोचनाय नमः
 नमः भालं पूजयामि सोमसूर्याभिलोचनाय नमः नेत्राणि पूजयामि सुश्रोत्राय नमः श्रोत्राणि पूजयामि घ्राणं
 धाय नमः घ्राणाणि पूजयामि रुद्रादि देवाय नमः देवान् पूजयामि श्रुतिजिह्वाय नमः जिह्वां पूजयामि कंठं
 कंठं पूजयामि

पोलायनमः कपोलानिपूजयामि ज्ञानोष्ठायनमः उष्ठां नूजयामि नीलकंठायनमः कंठां नूजयामि भूरिव
 वक्षसे नमः वक्षसिपूजयामि हिरण्यवाहवे नमः बाहू नूजयामि विश्वोदरायनमः जठरं नूजयामि विश्वनखाय
 नमः नखानूजयामि सर्वात्मकायनमः सर्वांगपूजयामिनमः ॥ अथ गौर्याः ॥ शिवायै नमः शिरःपूजया
 मि पृथुवैश्ये नमः वेणुपूजयामि सीमंतराजितायै नमः सीमंतपूजयामि कुंकुममालायै नमः मालपूजयामि
 सोमसूर्याग्नेलेचनायै नमः लेचनां निपूजयामि श्रुतिश्रोत्रायै नमः श्रोत्राणिपूजयामि गंधप्रियायै नमः घ्राणपूज
 यामि सुभगकपोलायै नमः कपोलौपूजयामि कोमलदंतायै नमः दंतां नूजयामि विद्याजिह्वायै नमः जिह्वां
 जयामि विबोधायै नमः उर्ध्वपूजयामि घृतकंठायै नमः कंठपूजयामि पृथुलकुचायै नमः कुचौपूजयामि विश्वगर्भा
 यै नमः उदरपूजयामि शुभकंठायै नमः कटिपूजयामि दिव्योरुदेशायै नमः ऊरूपूजयामि वृत्तजघायै नमः जंघा
 युगपूजयामि लक्ष्मीसेवितपादायै नमः पादौपूजयामि महेश्वरप्रियायै नमः नखानूजयामि शोभन
 विग्रहायै नमः सर्वांगपूजयामि श्रृंगपूजांसमाप्येव डोरकं तु विसर्जयेत् प्रत्येकं ग्रंथिपुरुषच्छैः स्वच्छैर्विल्वदलदि
 मिः प्रथमग्रंथिमारभ्य नमः सोमेति मन्त्रतः यथाक्रमेण संपूज्य ततोऽथ उर्ध्वतुंडोरकं तत्रोपचारः सर्वेपि तेन मं
 त्रेण सादर व्रतिभिर्यत्नतः कार्यं कुमाकं तु डोरकं ततः पंचदशप्रस्थगोष्ठमारतं डुलाश्रवाडपायनार्थमनेयाः
 शुद्धाः कीटाद्यदूषिताः यद्वा पंचदशाब्ज्यकागोष्ठमाधूपमंडकाः ततः शैवैकशरणाः शैवाः शिवव्रतप्रियाः पूजनीयाः
 प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रकलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं यत्नेन सुवर्णपलसंयुतं आ
 दावपायनदत्त्वा देवेभ्यो ततः परं उपायनस्य मन्त्रोपि वक्ष्येते अविशेषतः उनेशः प्रतिग्रहणातिउभे शोर्वैददाति च उ
 नेशस्तारकोभाभ्यामुभे शायनमनेनमः अमुं मंत्रं समुच्चार्य दत्त्वा पायनमेव च तथा शैवाः प्रयत्नेन भोजनीया

विशेषतः सुवासिन्योऽपि यत्नेन भोजनीयाः शिवप्रियाः शैवानेवं भोजयित्वा स्वयं भुंजीत वागमयतः अतिथीन
 पिसंतर्प्य द्वादशस्थिता नृप एवं प्रयत्नतः कार्यं प्रति वत्सरमादरात् नियमेनैव विधिवदुत्करीषा यथाक्रमं वा
 ह्यथाद्यैरिदं कार्यं व्रतं सयतमानसैः सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यं व्रतमेतच्छिवारमकं प्राप्ते तु षोडशे वर्षे कार्यं मुद्यापनं नृप
 उद्यापनविधानं च वक्ष्ये शृणु यथाक्रमं पौर्णमास्यां भाद्रपदा व्रतीयापनमादरात् कर्तव्यमिति यत्नेन नृगव्यं संपा
 दयसादरं हैमीकार्यं सार्द्धं पठे प्रतिमाचपलोन्मिता तदर्धेनाथवाकार्यं तदर्धेन धानं पण्यं रजतेनाथवाकार्यं
 यथाकपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च हैमाः पंचदशोत्तमाः अथ वाराजताः कार्यं यद्वा तावमयानुप भाद्र
 शुक्ल चतुर्दश्यां शैवाद्याह्ना पुंनवाः निमंत्रणीया यत्नेन प्रातः सप्तदशोत्तमाः ततो यद्द्वितीयाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः
 स्वस्तिकार्थैरलंकृत्यार्ता शिवस्थानमवापहं ततः साहं प्रयत्नतस्मिन् शंकरमंदिरे पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवयोः
 प्रतिमाः शुभाः पूर्वोक्तेन विधानेन मंत्रैस्त्वेरेव साधनैः राजौजागरणं कार्यं सोपवासं प्रयत्नतः ऋत्विग्भिः सह
 सांस्साहं पयोभाजानेन वा राज्ञो शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्याः पश्यन्ते नृप कर्तव्या यत्नतो राज्ञो पूजायामचतु
 षष्टे ततः स्वयं प्रयत्नेन स्नात्वा शंकरसन्निधौ पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवदेवः शिवापतिः चतुरस्रं ततः कार्यं कु
 र्वमद्भुलान्वितं कंठद्वं प्रातर्दशैह रतद्वयसमन्वितं तत्र वह्निं प्रतिष्ठाप्य विधिवदग्न्यहमार्गतः पंचविंशति सा
 हस्रहोमः सोमेति मंत्रतः ततः प्रयत्नतो राजनः पूर्वसतारकं ततः पूर्णाहुतिं हुत्वा शैवान्सं पूजयेत्ततः विलप्य
 त्रभस्मना च पूजनीया यथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयं कलशोऽपि प्रदातव्यं रततो वस्त्रद्वयान्वि
 तः आचार्योऽप्यप्रदातव्यं सुवर्णशतमादरात् ततो यत्नेन शैवं ब्रह्मभोजनीयां धृतव्रतैः सुवासिन्योऽपि शैवानां भो
 जनीयाः प्रयत्नतः ततो देयाः स्वशक्त्या च भोजिते भ्यश्च दक्षिणा ततश्च स्वकृतं कर्म शिवाय विनिवेदयेत् उद्या

पमं कतशंभोमयेतदधुनाप्रभो इदं संपूर्णतामेतत्प्रसात्तमेतद्विश्वं मज्जहीनं भक्तिहीनं शक्तिहीनं मुमापने विधिही
 नं कृतं कर्म स्वप्नसादाफलप्रदं प्रायश्चित्तं वैदिकानां ऽयं गानामपि कर्मणा शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यस्ति शांकरा
 ऋतः कुतमिदं श्रुतं कर्म वयं गमापि प्रभो सांभं वतु विश्वेश तवैव स्मरणं प्रभो इति संप्राप्तं देवेश सांभव सर्वसुरो
 तमं भुजियादधुभिः साद्धिं समीनतिलवाजितं एवं यः कुरुते स मगुमा माहेतुर्व्रतं स सर्वभोगान् भुक्ता मेोक्षप्राप्तोति
 सर्वथा ॥ शंजोवाच गौतमैतद्व्रतं चार्णपुरा केन वदस्व मे कस्य कालमभूति सिद्धिर्व्रतस्यारूपप्रभावतः ॥ गौतमोवाच
 पुरा होववरो राजन् दुर्दासास्त्रयोभुतोऽश्वरः कदाचित्संश्रद्धे कान्दुर्दशं कमलापातिं ततः समगातं दृष्ट्वा दुर्वासा
 भुतिरंजतः विल्वमालां ददौ तस्मै शकरेण समर्पितां गृहीत्वा विल्वमालां तां हारिर्नयनसञ्जमात् शिरसा पुजनी
 प्रतांगलडं शोचि निक्षिपत् तद्वत्तातादृशीं दीक्ष्य दुर्वासाः क्रोधमूर्छितः हरिश्चाशापवद्बुधाधिधिभजनमेतिसंवद
 धूः स पाशिया धैतामालादत्ता तु भजनयापहा सा कथां गुरुद्वयं कंधे धीनिः क्षित्वा तु ग्राह्ये गर्धरूपमूलभूते यंतवल
 क्ष्मार्जिन इत्यति लक्ष्मीः पततु दुर्वा लब्धौ गलडोपि विनश्यत् वैकुण्ठस्याधिकारो धितवया तु भद्राद्या निरुतेजस्को
 धर्मः पृष्ठे संवराया विधुवं इत्युक्त्वा स तु दुर्वासा धर्मो लोकांतरमुप ततः एपात दुर्वा लब्धौ लक्ष्मीं विष्णुर्भनो हरा त
 तौ तदुःखं तो विष्णुः प्रलपन् वनमारिपतः उवासा विप्रेन धोरे स्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः कदाचिद्भूपाल मया तव
 नातं पुरा तदामा मागतं दृष्ट्वा पूजयामास मां हारिः ततोऽश्रुपूर्णं नयनः कृतांजलिपुटो हारिः जगाद पूर्ववृत्तांतं स्खल
 क्ष्मिना शकारणं ततोति क्रांतं चिताय विष्णुदेव ततमुत्तम तदपृष्ठे न मया भूपकथितं सादरं मया ततो विलंबं विधि
 चक्रकारश्च द्रव्यान्वितं ततः प्रसन्नो भगवान् नहरये पादं तीपतिः ददौ लक्ष्मीं सा गलडककणान्निधिरव्यय इदमेव
 धतं यो धीमद्रेणाप्यमि तो जसा तेन प्राप्सस्व ततः स्वर्गं स्वर्गर्भो गान्ध्याश्वता ब्रह्मणा पिब्रतं चार्णमिदमेव पुरा न्यप

नद्यावागोभरतेनसंप्रासादुल्लंभापिसा मुक्तिभिश्चपुराचीर्णव्रतमेतन्ममक्षुभिः अस्यव्रतस्यावरणान्मुक्तिः प्रासादमुनी
 श्वरैः इदं व्रतं प्रयत्नेन यः करिष्यति भक्तिः तस्य सौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येव सर्वथा यस्यास्तस्य श्वर्यभोगेच्छा मोक्ष
 स्थाप्यनपदिर्नापस्य सर्वाधिपत्येच्छा तेन कार्ण्यादिदं व्रतं वेधुतेनाधि विज्ञेय मोक्षात्मनोति व्रततः कृतमेतद्व्रतं पूर्वसर्वा
 भीष्टप्रदायकं शारदोत्तामविप्रोभूद्वेदवेदांगपारगः लोकार्थप्रतिपत्तेन तर्चाणि मिदं व्रतं मुक्तिः प्राप्ता च तेनाभिवा
 रण्यास्य प्रभावतः प्रयं कान्समुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यत्करिष्यति सः कामं तं समाप्नोति निश्चितं इदं व्रतं न ह्येन स माख्या
 तमुत्तमं प्रति कुमारश्च स माख्यातमुत्तमं वैतद्व्रतं नृप नंदिकेशाय कथितं कुमारैश्च व्रततः नंदिकेशेन कथितं दुर्वासमुत्त
 मं तदुर्वासं सापिकायितमगस्त्याय व्रतोत्तमं व्रतं तस्मात्तरे मह्यमगस्त्येन मत्तस्मिन् मया तिखिन्नचित्ताय विष्णवे कृ
 पितं पुरा तेन चोर्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं ब्रह्मणैकथितं पूर्वमिदमेव व्रतं मया तेन चोर्णव्रतं सांगवार्णो प्राप्य य
 सादरात् सूर्यपायेंद्राय चंद्राय यत्तत्कथितं व्रतं तेन चोर्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं कश्यपादिमुनिभ्यश्च कथि
 तं व्रतमुत्तमं तैश्च चोर्णव्रतं सत्यकुम्भिकि फलप्रदं भूपव्रतानि संत्येव बहूनि विविधानि च तथाप्येतद्व्रतसमं व्रतं
 नारत्येव सर्वथा भवानपि कुरु श्रीव्याभूपाळ व्रतमुत्तमं इदं व्रतं शिवक्षेत्रे यः करिष्यति भक्तिः तस्य सर्वार्थसं
 सिद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥ इंश्चर उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सराजा प्रीतमानसः स पुत्रः पूजयामास गौत
 मं दीवपुंगवं ततो धर्मव्रतचेदमुपदिश्य स गौतमः पुनः संपूजितो राजा स्वश्रमं प्रति संययौ राजा स पुत्रस्तदा क्रमा
 दिदं महाश्चराभिधं व्रतं चकार विधिना यथाक्रममवद्वितः येनामानन्य हृदयाः सकलामरे शं संपूजयंतिस ततं धृतभ
 र्मपूताः ते मां सुप्रेत्य विगताः खिलदुःस्वपंधामद्रूपमेत्य सुखिनो निवसति नित्यम्

इति शिवरहस्ये शिवप्रोक्ते भाद्रपद पूर्णिमास्यामुमा माहेश्वरं व्रतं सोद्यापनम् ॥

अत्रैव लोकपालानां पूजाव्रतं तदुक्तं, निर्णयामृतव्रह्मपुराणे पूर्वाभाद्रपदाद्योभेर्षोमस्योपितामहः शक्रा
 द्विप्रमरसोभेवायुवितेशशंकरान् लोकपालांस्तुरक्षार्थैर्लोकस्याभिषेचयत् पृथिव्याधारणार्थायतथानंतं
 चमोणिनं तरुमातत्रलिखेत्पद्मपटपञ्चसर्पिकं कौण्ठिकायां लिखेत्तत्रसानंतकमलोद्भवं प्राच्यादिषु च नेपु
 वाह्ये वाधांश्च सायुधान् ततः क्रमेण तेनैव संस्थाप्य कलशान् शुभान् पश्चात्संपूजनीयाश्च भक्त्या ब्रह्मादयः सु
 रादिति अथ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यां हेमाद्रौ भविष्योक्ते कदलीव्रतं पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पूर्णिमायां शुभे दिने
 इत्युक्त्या पर्षोमिमांसाकार्थं उमामाहेश्वरपूजायाकथायामभिधानाच्च परासिद्धसंभारव्यातंकदलीव्रतमुत्तमं त
 तेहं सप्रवक्ष्यामि लोकानुग्रहकारकं नाकपट्टैः पुरदैर्वैष्वक्षगंधर्वकिन्नरैः अप्सरसामरकन्याभिर्नागकन्याभिर्नर्चता
 संसारसागरांज्वालाकदलीनंदनस्थिता शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे नृप देयमर्घ्यवरस्त्रीभिः फलैर्नानाविधै
 रतथा विरूढैः सतधान्यैश्च दीपादीरक्तचदनैः दधिदूर्वाक्षतैर्वस्त्रैर्नैवेद्यैर्घृतपाचितैः जार्ताफलैः पूगफलैः पूज
 येद्गतमरुतः तस्मिन्नहनिदातव्यं स्त्रीभिरन्याभिरेव च मंत्रेणानेनैवावर्धयंतं शृणुष्व नराधिप वितथेत्कदलीनि
 र्वयं कंदलैः कामदीपितैः शरीरारोग्यलावण्यं देहि देवि न मे स्रतुते एवं यः पूजयेद्गर्भां पुरुषो भक्तिमान् नृप नारीवान
 द्विपकाशीर्जनिमासांश्चतुरोपि वा तस्मिन्कालेन हि भवेत्काचिन्नारीकुलादिर्न दुर्गता दुर्भगाठयं गास्त्वेरिणी पापचारि
 णी... भवेत्सौभाग्यसौख्यादयः पुत्रपौत्राश्चियायुता आपुष्मती जीववरसा जीवेद्वर्षशतं भुवि इति हेमाद्रौ भविष्ये कद
 लीव्रतम् ॥

अत्र भूर्जराचारं प्रातः कार्तिक्यां मास्यं वैशाखां च कदलीव्रतं तत्र कदलीव्रते पूजनं आगच्छ कदलीदे
 विसौभाग्यफलदायनी रूपदेहि पयोदेहि जयदेहि सुनिश्चितं आगच्छ गच्छ वरदे नोऽरेणमहेश्वरि

करिष्यमाणं पुजयिष्यह। एतन्महं कुरु ॥ आवाहनम् १ कार्तस्वरमर्थं दिव्यं नानामणिगणान्वितं अधितिष्ठमहादे
 विशिवेन सह पार्वति ॥ आसनम् ॥ २ ॥ दूर्वाक्षतादिभिर्घुं कंठवर्णपात्रैरिष्यत शुभं पाद्यार्धकल्पितं मय्यग्राह्यह। एपर
 मे श्वरि ॥ पाद्यम् ॥ ३ ॥ अर्घ्यपात्ररिष्यत तोयं कलपुष्पसमान्वितं अर्घ्यगृहाण देवि रत्नमयदा तं शिवप्रिये ॥
 अर्घ्यम् ॥ ४ ॥ कर्पूरैर्यारससुरभिशीतलविमलं जलं गंगायास्तु समानीतं गृहाणा च मन्यिकं ॥ आचमनम् ॥ ५ ॥ गंगा
 दि सर्वतीर्थैर्भोगया प्रार्थनया हतं स्नानार्थं ते मया तोयं गृहाण परमेश्वरि गत्तानम् ॥ ६ ॥ यथा रमे विदुद्विस्ते शाखादीनां
 सदा भवेत् तथा वर्द्धय मांदो वसे च नाप्यर्वाति प्रिये ॥ इति सेवनमंत्रः ॥ ७ ॥ वसंतं शुभमिदं शुभं कुंकुमारकशोभनं
 गृहाणाच्छादितं देवितया वर्द्धय मांसदा ॥ वस्त्रम् ॥ ८ ॥ आचमनं विं पूर्वोक्तमंत्रेण ॥ अखंडं चंदनं दिवं यनसारं म
 नोहरं विलेपनं गृहाण रुद्राणि प्रियवत्सलमे ॥ चंदनम् ॥ ९ ॥ गालती चंपकदीनि शशपत्राधिका निच सुगंधीनि
 गृहाणात्वं पुजार्घ्यं सुमनां सिनः ॥ पुष्पाणि ॥ १० ॥ अशुं गंगुलं धूपं दशां सुमनोहरं गृहाणा देवि वरदं द्राणत्सुति
 करं परम् ॥ धूपम् ॥ ११ ॥ चक्षुदं सर्वलोकानां तिमिरस्या निवारणं आर्तिं कथं कल्पितं मत्तया गृहाण परमेश्वरि दीपं ॥
 १२ ॥ नानापकान्नसंयुक्तं रसैः पद्मभिः समन्वितं तेनैवेधं विधिं भक्त्या कल्पितं मत्तया गृहाण मे ॥ नैवेद्यम् ॥ १३ ॥ क
 पूरं लाल्वं गन्दिना गवल्लीदलान्वितं पूगीफलसंमयुक्तं बलं प्रतिगृह्यताम् ॥ तांबूलम् १४ ॥ इदं फलं मया देवि स्थ
 पितं पुरतस्तव तेन भो स फलवाक्षि भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ फलम् ॥ १५ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्य हे मवीजं विभावसोः श्रुतं
 तपुष्पफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ हिरण्यम् ॥ १६ ॥ त्वमिन्द्राणि प्रियानि रत्नं पार्वत्या श्रुतिवत्सलभा सतीनां का
 भदा पुष्पाकामा नैपरिपूरय ॥ नीराजनम् ॥ १७ ॥ आश्रयो देवपत्नीनां पूजिता त्वं श्रिया स्वयं सौभाग्यदा रोषय मा
 धुं धंदे हि रभेन भोरतुते ॥ १८ ॥ प्रार्थना ॥ कदल्पैकमलायि नैवेद्यार्थे तेन भो नमः रं भार्थैर्भूति सारार्थैः सर्वसौख्य

प्रदेनमः ॥ नमस्कारः ॥ १९ ॥ यथायथातेप्रसवेवर्द्धतेकदलेध्रुवंनयामनोरथानामेप्रभावोवर्द्धतस्वयम् ॥ इति
 कदलीदानमन्त्रः ॥ २० ॥ ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्ववि
 द्याविशारद ज्ञानधनार्थाविश्वाम्भनदीनदैर्नयानि कृतान त्वमस्माकपुरोवधु स्वमस्माकंपर सखा त्वयाभिरक्षि
 तानिरयं विचरामोऽजनिर्भयाः किंचिदृच्छामिदेवेशवदस्वरूपयाविभो यद्ब्रह्मसर्वधर्मेषु कृतेयस्मिन्नहर्फलं सौ
 भार्यशेभ्यदंपुण्यधनधान्याविदुर्द्विद ब्रह्माच्छादनपुत्रादिवर्द्धनं श्रान्तिकेतनं तन्ममायश्चक्षुभगवन्लोकानामुपका
 रक ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रक्षयाभिन्नतानामुत्तमव्रत यत्कथासर्वतुःखेभ्यो नारीमुच्येतसंकटात् वत्सा
 द्रपानविच्छतिर्नभवेत्तु कदाचन पुरामामेच्छांतेयस्मिन्प्राणवल्लभा श्रिणुपत्याभवेर्हीनासर्वकामातयेशुभा
 सौभाग्यमेकयदेवभवेज्जन्मनिजन्मनि सपरतीनां श्रियंवीक्ष्यस्पृष्टहामेजायतेप्रभो इतिप्रियायावचनं श्रुत्वाहंतांस्
 मन्त्रवं रंभाव्रतंकुरुव्याशुसौभाग्यप्राप्तयेशुभं कृत्यस्मिन्व्रतेद्विपरंरौभाग्यमाप्स्यसि इतिश्रुत्वावचोदेवोरुक्मि
 णामामभापत रमाव्रतंभवेत्कीटक् कोविधिः क्वैवपूजनं केनचादौपुरार्चाणैर्मर्यकेनप्रकाशितं रुक्मिणीभाषितं
 श्रुत्वापुनरेवाहमन्त्रवं रमाव्रतमिदं वक्ष्ये शृणुदेवियथादितं गोचर्मभाजसंलिप्यसर्वतोभद्रमटल लिखेत्तत्रतथादर्श
 नीलपूतसितासितैः ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वा प्रपूजयेत् अथवास्वस्तिकंकट्यापेक्षामृदलतुवैततः सायांस
 पणीहिसस्मितांवसुशोभनां समूलंकदलीरुथाप्यपूजयेत्स्त्रियथाविधित्तमातांसमानोयसेचयेतांसमाहिता यथारं
 भेविदुर्द्विस्नेयास्वादीनांसदाभवेत्तथावर्द्धयमादेविसेचनापार्वतीप्रियेयथायथातेप्रसवेवर्द्धतेरुदलीनवःतथामनो
 रथानामेप्रसवेभभवतुस्वय एवंसपूजयिविवद्रक्ति युक्तेनयेत्साष्टांगोजागरणकुट्यार्द्धाद्वीतिवादिजनिःस्वर्गैः एवयाकुरु
 तेनारी व्रतानामुत्तमं व्रतं भुक्तातुविविधानभोगान्सौभाग्यं वैदेतध्रुव एवमेतत्प्रकर्तव्यकदलीव्रतमुत्तम तरमाकुरु

विधानेन यथोक्तं फलमाप्स्यसि । इति श्रुत्वा विधानेन सा च कारव्रतोत्तमं श्रवापसकलं कामं मनसा यदभीप्सितं
 अन्यच्च शृणुरजिद्रपदाश्रयं करं तृणां च तेषां जितायुषं कृष्णानि तासमाप्रतिदुःशासनेन दुष्टेन द्रौढीभुक्तमूर्धजा । अक्र
 प्यमाणे वधे तु चित्तं नामस्मरत्तदा । तूर्णतश्च गतोरजन् द्रौपद्यास्त्राणानापयै । अदृश्यमाणः कृष्णायैव तत्समुपतिष्ठ
 वान् । तदा कर्तुमशक्ये तु व्रते स्मिन्न राजसत्तम रुक्मिण्या च रितपूर्वै यदेतद्भवत्तु तमं । तस्य पुरय फलं दत्तं कृष्णायै
 राजसत्तम तत्कालमेव वत्साणां समृद्धिरभवत्पुरा । दुःशासनेन दुष्टेन अक्षिते पदं शुक्रं पुत्रं प्रादुर्भूतानि वत्साणि
 नानावर्णानि मारुत । खिन्नोदुःशासतः पापो विररा मां शुक्रग्रहात् । तावद्धमवर्धस्त्राणिकदलीगर्भवन्नप । इदं व्रत
 प्रभावो यं गुह्योपि कथितो मया । कारयस्व विधानेन पूर्णं कामो मभिप्यसि ॥ अथोद्यापनम्
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्मम सति यौ कस्मिन्नाचरेद्भवत्तु तमं कथं भावेन किं कारयितुं नममाचक्ष्व केशव
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिके माघमासे वा वैशाखे च रितरेतुवा । पुरे यमं सिसृकुर्वीत पौर्णमास्यां स भेदिने
 ति शेषं यवर्जयेत् शुभायां सुसमाहितः । यस्मिन् देशे न लभ्येत कदली राजसत्तम । सुवर्णेन शुभां तत्र कृत्वा पूजां स
 माचरेत् । यदिलभ्येतु कदली मारोप्यादौ प्रपूजयेत् । यावन्नराण्य फलं तावत्सिद्धये न्नीरेण भूयते । फले द्यूतकमेतस्याः
 पश्चाद्विग्रहसमाकृते । प्रभाते विमले ज्वात्वा नद्यादौ विमले जले । अहते वा ससी गृह्य कृत्वा संख्यादिकर्म च । अस्मिन्
 मासं कृत्वा तु सूर्यं डिलवाण्यतः शुचिः । शार्ङ्गसंस्थाप्य विधिवत्तत्र होमं समाचरेत् । शतमटोत्तरं विद्वान्ति लाज्याहु
 तिमिरतथा । एकाग्रचित्तः संदृष्टः । कृतीव्याहतीभिः । पृथक् । ब्रह्मादिभ्यो देवताभ्यो नाममन्त्रैः । पृथक् पृथक् । आ
 चार्यैश्च सपत्न्यैर्कं । वत्साद्यैः पूजयेत्ततः । घेनुं पयस्वर्नं दद्यात्सर्वस्मिन् रत्नभूषितां । स्वर्णशृंगीरेष्व्यखुरां कांस्यदोहानि
 कापुतां । ताद्यष्टैरत्नपुच्छां वत्सघटानि भूषितां । अभ्यर्चयेत्तद्विदुषे प्राचात्पार्थानि वेदवेत् । पादुकोपानि हौलञ्जम

लंकाराननेकशः यथाशांक्तिप्रदेयानि व्रतरूपपरिपूर्तये चतुर्विंशद्वाडवानांयुग्मान्याद्वयसंयतः वस्त्रालंकारगंधा-
द्यैः पूजयित्वातुभोजयेत् वायनानिनुदेयानिचंयपात्रैस्तृणैः कृतैः दद्याच्छदशिषांसंन्ययथाविभवसारतः
अन्येष्वपिपयथाशक्तिदद्यादन्नसुसंस्कृतं क्षमापायित्वानन्देवाव्रतस्वपरिपूर्तये वाचयित्वापयथान्यायमाच्छिद्रं च
क्षमापयेत् दीनानाथान्प्रतर्प्याशुस्वयंभुंजीतवाग्यतः एवंयत्कुरुतेदेविकदलीव्रतमुत्तमं भुक्ताविविधान्भो-
गान्सौभाग्यंविदत्तेपरं तस्मात्कुरुविधानेनयत्किंफलथाप्स्यसि एवंगणिनरेजापिद्यः कुर्यात्कदलीव्रतं स
वर्णकामानवाप्नोतिस्वर्गलोकेमहीयते इति । वेद्योत्तरत्वेकदलीव्रतं एतच्चपौर्णमास्याविहितमपिहेमाद्रिमतेन
चतुर्दश्यांकार्घ्यम्

इतिभाद्रपुष्कचतुदश्याकदलीव्रतंभविष्योत्तरत्वेकमिदम्

अस्यांभाद्रपौर्णमायांसुवांसिन्योनात्योभर्तुरायुरभितृद्वयेसावित्रीव्रतंक्रुवीति दीरमिजोदयेभविष्ये ॥ दूधिष्ठिर
उवाच स्मरामिचहृषीकेशयज्ञोक्तंभवतामम तस्माद्वित्रीव्रतंव्रह्मिणसादसुमुखोभव ॥ श्रीकृष्णउवाच कथयामि
कुलस्त्रीणामहिंसोवर्द्धनपरं यथाचीर्णतुसावित्र्याव्रतंवैराजकथया आसीन्मद्वेषुधर्मैरमासर्वभूतहितैरतः पार्थ
दोष्यपतिर्नामपौरजानपदप्रियः सर्वेश्वरेनपरमेश्वरसत्यवाकसंयतेंद्रियः समभाट्योव्रतमिदंचकारापत्यकाम्यया
सावित्रीतिप्रसिद्धं परसर्वकामप्रदायकं तस्यतुष्टातुसादेवीसावित्रीब्रह्मणः प्रिया उवाचतुहिताह्येकातचराजन्भवि-
ष्यति तस्याः प्रसादात्तुष्टाभेतवसर्वभविष्यति मन्नाम्नासायकत्वेन्यामहाकीर्तिमतीतुसा भविष्यतिमहाराजजनशोकं
कर्तुमर्हसि एवमुक्तातुसावित्रीजगामादर्शनंतदा कालेनगच्छताजाताहुहितादेवकृपिणी सावित्री । प्राप्तिपादतासा
वित्र्याजसयातथा आदिष्टाचैवसावित्र्यासावित्रीसदृशीयतः सावित्रीदेव्यनामास्याश्चक्रवर्तिप्रारतथापिता सा श्रीव

द्विग्रहवर्तीव्यवर्द्धतपितुर्ग्रेहः काले बहुतिथे जाते यौवनरथावभूवसा तां सुमध्यां तु सुश्रेणीं प्रातिमां च नीमिव प्रा
 तेयदेवकन्येति तदृष्टवातामिनिरेजनाः सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रश्वलतीव तेजसा च चारयापि सा विजिघ्रतं यद्गुणोदितं
 तत्राप्योपपन्निरः स्नात्वा सम्यक्संपूजयेद्वताः हुत्वाग्निविधिवद्विप्रान्वाचयित्वं ह्युपवाणि तेभ्यः सुमनसः सिद्धाः
 प्रातिगृह्यन् पारमजा मखीपरितृताभ्येत्य देवीं श्रीं रिवरूपिणी सा भिवाद्यपितुः पादो विनीताचारुहासिनी क
 तोजलिर्वररोहा नृपतेः पार्श्वतः स्थिता तां दृष्ट्वा यौवनप्राप्तास्त्वं मुनां दिव्यरूपिणी उवाच राजा पत्यर्षसंमन्य स
 हं भञ्जिभिः पुञ्जिप्रदानकालोपनचक्राश्च हृणोति मां विचारयन्नपश्यामिव रंतुल्यमिहात्मनः तथापि देयासिमया द्रो
 पः स्यादन्वयानम पठ्यमानं मया पुञ्जिधर्मशास्त्रेषु सश्रुतं पि नुर्गृहेतुं यत्कन्या रजःपश्यत्यसंस्कृता ब्रह्महत्या
 पितुस्तस्य सा कन्या तृपलीरुमता अतो धैः प्रेषयामित्वां कुरुपुञ्जिरवयवरं तु द्वैरमात्यैः सहिता यी ध्रगच्छुरवमाचि
 रं वेदादीनां यथावाच्यो न भवेयतथा कुरु एवमस्त्विति सा विजिघ्रोकाक्षी प्राविनिर्धयौ स्यंदनेन महार्हेण मञ्जिभिः
 परिवारिता तपोवनानिरन्ध्याणिराजर्षीणां जगाम सा मान्यानां तत्र बृहन्नां कृत्वा पादाभिर्दन्तं ततो वभ्रामती
 र्धाणि पर्वतानां वनानि च देशांश्च विधात्स्व नानाश्रमान् सुमनोहरान् एकस्मिन्सा श्रमपदेकृतकृत्या वभूवह व
 रं यत्वा वरसा तु भ्राजगामस्वमालय सा विजिघ्रामं विसेहितपरितुष्टेन चेतसा तत्रापश्यत देवार्धर्नारदं पितुरतिके भ्रा
 सेनामासने विप्रे प्रणम्य स्मितभाषिणी कथयामास तत्सर्वं प्रेम्णा ररप्यगतासती ॥ सा विभ्रुवाच आसीच्छालेषु ध
 र्मरत्नं क्षत्रियः पृथिवीपातिः सुमते सेन इति स्वयात्तैर्देवादं धेवभूवसः तस्य चाप्यमवद्वार्यां रुक्मिणीरूपया लिली
 तस्य प्रतिवृत्तराज्यवैरिभिर्देवयोगतः सावालापत्य यासां दैर्भावं याप्रास्थितो वनं सचारय वनसंलुब्धः पुत्रः परम
 धार्मिकः सत्यवात्तामरूपाढ्यो भर्तृतिमनसाकृतः ॥ नारद उवाच अहो कष्टमहो कष्टं सा विजिघ्रामिदं कृतं वृत्तरतेवा

लभावाद्यतगुणवान्सवबाहुपः सत्यवदस्यसौराजा सत्यवाकेनसः संसृतः निर्यमश्याः प्रियास्तस्य करोरपश्याः
 नसृष्टमयान् चित्रेपिबलिखत्यथान्चित्राश्वसेतनसोऽप्यते किंवाप्योरतिद्वेयश्च शक्त्यादानगुणैः समैः ब्रह्मैष्यः स
 त्यवाग्दक्षः शिविरौशीनरोपथा ययातिरिवचोदारः सोमवस्त्रियदर्शनः अश्विन्याविवक्षुरेणद्युमसेनसुतेव
 लो एकंदोपोस्तनाभ्योस्तितश्चप्रभृतिसत्यवान् संवत्सरेणक्षीणायुर्देहंर्याभंकरिष्यति ॥ श्रीकण्ठवाचः ना
 रददेतदाकर्ष्यदुहितामाहपार्थिवः पुत्रिसावित्रिगच्छान्वंवरंवरयसत्पतिं संवत्सरेणसोलपायुर्देहयानंकरिष्य
 ति ॥ सार्वभूयाच सकृज्जल्पंतिराजानः सकृज्जल्पंतिपाडिनाः सकृज्जल्पंतेकन्यात्रीएवेतानिसकृत्सकृत् दी
 र्घायुर्वापिस्वल्पपायुर्निगुणः सगुणोपिवा सकृद्वृत्तोमयाभतौनद्वितीयदण्डेभ्यहं मनसानिश्रयंकृत्वाततोवाचाभि
 धीयते कियतेकर्मणापश्चात् देयधर्मः सनातनः ॥ नारदउवाच यद्येतदिष्टदुहितुस्ततः शीघ्रंविधीयतां अविभ्रम
 रतुसावित्रीदिष्टमद्रकरिष्यति ॥ श्रीकण्ठउवाच ॥ एवमुक्त्वासमुत्पन्नारदास्त्रिदिवययौ उरंवाद्यदुःखमतुलं तस्य रा
 ज्ञायुधिष्ठिर राजापिदुःखसंविभ्रमश्चरंध्यानपरोभवत् अहोतिदुःखमुत्पन्नमपारमादृशाभंनं एतदुःखम
 हं दृष्ट्वावरभेवानपत्यता सत्यमुकपुराणज्ञैः कन्यादुःखैकभाजनं देव्यायदुःकेतस्यैव न्यलीकंप्रतिभातिमे
 एवंसंशोच्यबहुधादधारात्मानमात्मना देविसंस्मृत्यसावित्री मयादत्तोवरः पुरा राजारवदुहितुः सर्वैवाहिक
 मथाकरोत् त्वयंगत्वातुसार्माप्यवनमुनिनिषेवितं शुभमुद्धर्तुं पार्थश्चैत्रार्हाणैर्देवपारंगैः समर्पयित्वाकन्यां
 तां दत्त्वादायांश्च पुष्कलान् उवाचेदंमहाभागं सुप्रतिनां तं रात्मना द्युमते सतप्रहाभागशृणुमपरमवचः इदं
 भदुहितं तावत् बलभाजीवितादपि भर्तास्समुचितोह्यस्याः सत्यवान्सत्यवल्लभः त्वमप्यस्यास्समुचितः
 भद्रुरापोमयेतसलः अतोपराधाः क्षतव्यावल्लेप कर्तव्यास्तिया यदभीष्टवज्रमातुर्मुचयोर्मदभीष्टितं तदास्वेय

मतेस्माकं स्वस्ति तस्ते ब्रह्मण्यहम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच इत्यभ्युपगता राजानां रादोकेष्वथान्वितः सा विभ्यपि च तं
लब्ध्वा पतितं सर्वगुणान्वितं मुमुक्षुं निवर्तन्व गौदिव सान्धार्य पुण्यकृत एव तं श्रीश्रमेतं पीतदं निवसतां सतीं कलिरत
तपश्चरतां कश्चिदतिचक्राम भारेत सा विभ्यस्तु शयानाय श्रितं यं दद्यात् शिंशं ॥ जारदेन यदुक्तं तदकदा चिन्नाप
सर्पति ततः काले बहुतिथ्यति क्रांतकदाचन प्रातः काले हिमर्तव्यं यजसं त्यवतानं यजस्रौष्टपादिसितपक्षे द्वादिष्टपां
रजने मुखे गणयं त्याश्रयसा विभ्यानां रादोके वधे हृदि चतुर्थे हानि मर्तव्यं मितिसि चित्यं भासिनी ॥ अतश्चिराजमुद्विष्टपां
विभ्यारुपं महाफलं उपोष्य संस्थिता सा ध्वि सा वित्री सा पतिव्रता ॥ ततोत्थिरां व्रतिर्वर्यं स्नात्वा संतप्य देवताभ्यश्च शु
रयोः पादौ वंदे चारुहसिनी अथ प्रतरथे परशुपतीत्या सत्यवान्स्वयं सा विभ्यपि चरतीरं गच्छंते पृथगे न्वगात् वाच्यं
माणापि सा भर्त्ता दृढाभ्यां चाभिभाषिता उवाच श्वश्रूमां भद्रे गच्छ कंठकिं वनं सुकुमारारसिकलयाणि वालिसाभूनि प
रमजे अथ दाहार्णपदार्थांतकं यथा श्रुतं उपवासास्त्रयस्ते च तस्माद्भुक्ष्य सुमध्यमे सा विभ्युवाच नैपथ्यं भ
वरक्षोणां यद्गतीरिबुभुक्षिते स्वयमेव च भो कठय मित्या हृष्यं दर्शितः अपरं कौतुकं मे स्ति वनस्याप्यप्रदर्शने भर्त्ता
सहाय्यारूपामिमानि पेषं करिष्यथ भर्त्ता सहागमिष्यामि किं विषादे न माधिरं ततो ज्ञात्वा यथावा लाजगामाथ प
तिव्रता सा विभ्यनुपदं भर्तुर्वनेतस्मिन्मनोरमे गत्वा सौन्दर्यमध्वानं जग्राह फलादिकं समित्कुशं च कुसुमं भार्य
यासं वदन् प्रियं काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लीलाया अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ततः संवृत्तयतस्त
ध्वं वटच्छाया मुपाश्रितः सत्यवाने दनाक्रांतः कंचिद्दण्णितमानसः वटशालामुपाश्रित्य सत्यवान्प्राह गद्गदं सा वि
भ्रिपश्य शिरसि वेदना मां प्रवाधते न च किंचिदप्रपश्यामि भ्रमती वहिष्ठे मनः तवोत्संगे क्षणं तावत्स्वप्नुमिच्छामि सु
दरि सा विभ्युवाच विभ्रमस्त्वमहावाहो सा वित्री प्राह दुःखिता पश्चादपि गमिष्यामि ह्याश्रमं सुसुखादेयं ॥

श्रीकृष्ण उवाच ॥ यावदुत्सर्गं कृत्वा शिरश्चास्तेमहीतले नावत्करालवदनः शतशो यस्सहस्रशः आजगमुर्यम
 दंताश्चरौद्राश्चातिभयकराः न शेकुदृष्टिपातात्तेसाविभ्याः रथातुमंतिके गत्वा च चक्षुरतत्सर्वसाविभ्यारुण्यमुंदुतं
 दृष्टिपातेन नास्माभिः साध्यते सत्यवाक् कचित् इत्येक एष यमः कोपादुत्थाय च वरासनात् आरुह्य माहिर्पूरं इंद्रः
 प्राणहरवलीं आजगाम त्वरायुर्कोपजस्तेसापतिव्रता सावित्र्यपि च संव्रस्ता विक्ष्यमाणा इतरततः सो वधानां क
 थं कोपं भर्तारं मननेभ्यति तावद्ददौ सावाला पुरुषं कृष्णार्पणं किरीटिनं पीतवस्त्रं साक्षात्सूर्यमिवोदितं नमुवाचा
 यसां वित्री प्रणम्य मधुराक्षरं सावित्र्युवाच कस्त्वेदो यथा दैतयो मां धर्षयितुमागतः न चाहं केन चिच्छकया स्वधर्मा
 द्वराणां पितुं द्रष्टुं वा पुरुषं श्रेष्ठदीप्तां वल्हिशिर्यामिव यम उवाच यमः संयमनश्चाहं सर्वभूतभयं १ क्षोणां पुरे प
 ते भर्ता सन्निधौ ते पतिव्रते न शक्यः कैकरैर्नैतुततोऽहं स्वयमागतः शरीरात्पाशसंयुक्तं पृथग्भूतं महाद्युतिं अगुष्टमा
 जं पुरुषं निष्कं पर्यमो वलात् पुनः प्रयातमारेभे पथानं पितृसेवितं सावित्र्यपि वरारोहा कृत्वा पादैन संदलं रक्षार्थं
 भर्तृकायस्य यथा वनपुदंततः पतिव्रता तदा आतां ध्यायमाना निजपतिं तीक्ष्णतद्गतं प्राणानामवाच यम रतदा
 धम उवाच निर्वर्गगच्छ सा विप्रसिद्धरं तु मिहागता एष मा भो विद्यालाक्षिन केनाप्यनुगम्यते सावित्र्युवाच न श्रमो
 न च मे भलातिः कदाचिदपि जायते भर्तारमनुगच्छं रं तव शिष्टस्य सन्निधौ सतां संतागतिना न्यास्त्राणि भर्ता सदा
 भतिः वेदावर्णाश्रमाणां च शिष्याणां च गुरुभतिः सर्वेषामेव जतनं रथानमस्ति महीतले मुक्तासर्पारमेकं तु स्त्रोणा
 नां नृपः समाश्रयः एभिरेभ्यः समुचितैर्वाक्यैर्धर्मार्थसंयुतैः तोषितो धर्मराज रतुसा विर्जामिदं भवतीत् २ यमु उवाच
 तद्विस्मिंतं तव भद्रं त्वं बरवस्य सुव्रते सा च वेदेत्स्वराजं यंच विनया वनतासती चक्षुः प्राप्तिरतं थाराजं यश्च शूरस्य महात्मनः
 भो वि तं च तथा भर्तुर्धर्मसो द्विचशा भवती पितुः पुत्रशर्तौ चैव तथा च शतमात्मनः धर्मराजो वरा न्दत्त्वा प्रेषयामास तां

ततः आजगामाथसातन्वीन्यग्रोधविटपंतदा कुरोत्संगेगिररतस्यपूर्ववन्निषसादच नाशसंवाहजंचकेभर्तुःश्रा-
 तस्यभारत उरिथताश्वेतनांप्राप्यतीरुक्रप्राहेदमादरात् ॥ कथंनवोधितोभङ्गेकालोतीवगतोमम किंमांषुदयति
 भेततःकिंवासाताचदुःखिता विरुद्धवाचंसजातकालोतीवगतोवने विहायमातापितरौकालोनकापिभेत्यगात् इति
 भावाविरुद्धतेकृतनेहप्रवोधनं सावित्र्युवाच कथंनवोधयेवोरपीडितंतुझिरोरुजा ममैवाजविलंबोभूदकार्थस्य
 तवानप ॥ प्रपश्योदयायसावित्रीजग्राहशिरसेधनं समितकुशादिकंसंयजमनुस्तीस्वमाश्रमं नतःपित्रास्वनेज-
 भ्यादृष्टौतौप्रधासुदा आर्लिभयमधूर्युपाप्रापयुज्रमंकेनिवेदयसः उवाचदिष्टापश्यामिसमावर्धयत्समागतं वि-
 लंबकारणंष्टःसमाभट्टेयथातथ वेदितार्थोपसंहृष्टःपूजयानासतांसतीं श्रयवापूर्वजैर्भुंकराज्यंनिहतकंटकं दु-
 मत्सेनोमहाभागइयजक्रतुभिरतदा ततोश्वपतिरासायपुजानात्सगुणाधिकान् सावित्र्याश्रेष्ठितंज्ञाह्वाजामा-
 तुर्जोवितंतथा ॥ राज्यप्राप्तिंचविपुलंपरंभुदमवापसः सावित्र्यास्थानकमिदंसर्वपापप्रणशानं श्रवैधव्यप्रदं
 स्वांणस्वर्गमोक्षप्रदायकं सुखसौभाग्यदंचाथप्रातर्जप्यमिदंसदा भाद्रपदेपूर्णिमायामाशुर्चाणैर्व्रतंविदं माह-
 त्म्यमस्यनृपतेःकथितंसकलमया ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशंव्रतंकृण्यसावित्र्यायदनुष्ठितं तस्मिन्भाद्रपदेमासि
 विधाततरयशंसमे कदेवताव्रतेतस्मिन् कोमंत्रः किंफलं प्रभो एतदास्थ्याहिमेनाथ नहितुष्ट्यामिमाधुव-
 ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ श्रयतापाह्वयश्रेष्ठसावित्रीव्रतमादरात् कथयामिकथंचर्णं तयासन्मन्ययुधिष्ठिर त्रयोदश्या
 भाद्रपदेदंतथावनपूर्वकं त्रिरात्रंनियमंकुर्ध्वानुपवासस्यभक्तितःश्राकश्रयत्रयोदश्यांतकंकुर्ध्वान्जितेन्द्रियःश्रयाचितं
 चतुर्दश्यापौर्णमास्यामुपोषितःनिरयंज्ञात्वामहानद्यातंजगोनिक्षेरेपिवा विशेषतःपौर्णमास्यांज्ञानंस्पर्पमृज्जलैः ॥ ८
 हीत्वावालुक्रांपात्रेनरथमाश्रापुधिष्ठिर श्रयवाधान्यमादापययवशालितिलादिकं ततोर्ध्वमयेप्रात्रेवखपुनर्मेनेवेष्टिते

सावित्रीतिमं कृत्वा ब्रह्मण्यैव शोभनां सौवर्णीय एवमर्थी वापि स्वशास्त्रपारोप्यनिर्मितां नैव स्वस्वरूपनिर्माणविष्णु
 धर्मोत्तरहेतुं पद्मपद्मासनस्थश्च ब्रह्माकार्यश्रुतमुखः पुस्तकं स्वरितकं तद्ब्रह्मक्षमालाकमंडलुः सावित्रीतस्य कर्तव्यम्
 वामोत्सर्गगततथा आदित्यवर्णा यर्मन्त्रासीत्सूत्रकारतयेति ॥ अतवस्त्रमुगंधय ॥ सा विष्णुवस्त्रम् ॥ सितं वसुवि
 ज्जिह्मसासर्द्धमेव भक्तया प्रजपेत् ॥ अथैः पुष्टैश्च तैवैर्द्विपकैर्मदकैः ॥ शुभैः पूर्णकोशातकैः ॥ पक्कैः कृष्णमर्द्धैः क
 र्द्वीपकैः ॥ नारिकेलैः ॥ संश्रुतैः ॥ आखेटैः ॥ पनसैस्तथा ॥ ॥ धान्याकैर्जौरकैर्द्वैर्गुंडेन लवणेन च ॥ विरुद्धैः ससुधा ॥ नैश्च
 वंशपात्रैश्च कटिपुटैर्हरिद्रया कठसूत्रैः शुभैः कुंकुमकेसरैश्च वतारकरैर्येवं सावित्री ब्रह्मणा प्रिया ॥ ॥ अथ तत्तमवस्थितम् ॥
 सावित्र्येव भुञ्ज्यसा विवां नालेष्वाशु वयं इतरासां तथा स्त्रीणां पुराणो को ध्वयि र्भूतः ॥ तौ कारपूर्वकैर्द्विविधौ ॥ पुरतकथा
 रिणौ ॥ ॥ वेदमतर्नमस्तुभ्यमथैव धर्मं न च धर्मं रूपं देशं हि सौभाग्यं हि देहि मे ॥ एवं संपूज्य विधिवज्जाग्रतश्च
 कारयेत् ॥ ॥ मर्मातवाद्यत्रिधौ ॥ पैर्द्विनारिकटं वकैः पुण्या ॥ अथ नैश्च विधैस्तारान्निमित्तिवाहयेत् ॥ तत्सवेन नयेद् ॥ ॥ त्रिस
 विध्याश्च कथानकैः ॥ एतान्मातस्मये रवाधुन्यदिते सति ॥ सावित्रीं ब्रह्मण्येष्टसूत्रं वयां निवेदयेत् ॥ ॥ अथ सावित्री
 कष्टपद्मे सावित्र्या स्थानाचक्रे वेदहेतुस्त्वष्टिस्त्येदं हि देव ॥ कटुं विनि ॥ ॥ मन्त्रेणात्तनकैर्तेन प्रणम्य विधिपूर्वकं ॥ दुर्ध
 शततिलैर्भिश्चापुर्वायाभिमुखं स्थिता ॥ सावित्र्यं यत्र विप्रैर्दोर्कारं यस्ति पूर्वकं ॥ ॥ सावित्रीयं मया दत्ता सा हि रश्मि ॥ हि
 रमयुः ॥ ब्रह्मण्येष्टिना र्थाय ब्रह्मण्येष्टिप्रतिपद्यता ॥ एवं दत्त्वा हिर्जं द्रव्यं सावित्री तां युधिष्ठिर ॥ नैवेद्यं हि च तत्सर्वं ब्रह्मण्य
 स्य ग्रहं नयेत् ॥ स्वयं द्विष्टुपदं गच्छेत्स्वयं प्रमत्ततया विधेत् ॥ गौरि रयो भोजयेद्द्रव्यं हविर्भुज्येन्न शक्तिरुः ॥ पुष्टैः कुंकुम
 सिद्धैः स्तालकैः ॥ कठसूत्रकैः ॥ वासोभिर्भूषणैर्भक्त्या विज्ञाया द्य विवां जता ॥ तथा भुञ्ज्याद्द्विष्टुपांसां वा ह्युर्वह् ॥ भिः ॥ सुह
 वि सजं प्रेततत्सा च सावित्री ॥ योपतामिति वक्तव्यं ब्रह्मणैः सुवै ॥ ॥ रुतुर्धर्मैर्कृतैर्भुज्यां ॥ ॥ सावित्री यद्ब्रह्मा तत्तत्तदभिभवत्

प्रयोगः सचक्ष्णश्चापरिग्रहात्तत्त्वग्रहोक्तविधिनकार्यः ॥ सर्पिण्डकाभ्युदयिकश्चाद्धम् ॥

८

अथप्रयोगः तत्रदक्षिणोत्तरकर्मेणद्वादशस्थानेषुप्रत्येकंआसादितद्रव्यज्वालितप्रदीपदेशमानात्त्यञ्जन्म्य
प्राङ्मुखउदङ्मुखोवाडपविशेत् सवेनसर्वकर्तव्यंऋजवएवकुशः तिलकार्थेयवाःकर्तव्या उंअपवित्रःपुवि
त्रैवेत्यादिनापुंडरीकाक्षःपुनारिविति आद्विषयस्तुनिसिंचेत् कुशोदकेन ततःकुशयवजलान्यादायुःउंअथाम
कगोत्राणामुपितामहीत्रापितामहानांअमुकामुकदेवीनानादीमुखीनांथामुकगोत्राणांपितामहप्रपितामह
नाममुकामुकशर्मणांनानादीमुखानांथामुकगोत्राणामातामहप्रमातामहपुत्रमातामहानाममुकामुकशर्मणांनानादी
मुखानाममुकगोत्राणामुकस्यकर्तव्यामुककर्मनिमित्तकमानुदयिकआहमहंकरिष्ये
इतिसंकल्पकुर्यात् ॥ ततोगायत्रीदेवताभ्यर्च्यतित्रिजपेत् ॥

ॐ श्रद्धामुक्तागोत्राणामात्तापतामर्हाप्रापितामर्हानाममुक्तामुक्तादेवीनांतादामुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्वसंधिनोविश्वेदे
वाइदमासन्वंतमः ॥ इतिकृशत्रयरूपं पवित्रमासनं दाक्षिणतः आरभ्य उत्सृजेत् एवं यथोत्तरं ॐ श्रद्धामुक्
तोत्राणांपितामहप्रापितामहानाममुक्तामुक्ताशर्मणां तादीमुखानामाभ्युदयिकश्चाद्वसंधिनोविश्वेदेवाइदमासनं
वोन्मः ॥ ॐ श्रद्धामुक्तागोत्राणामातामहप्रमातामहदृष्टप्रमातामहानाममुक्तामुक्ताशर्मणां तादीमुखानामाभ्युदयिक
श्चाद्वसंधिनोविश्वेदेवाइदमासनं वोन्मः ॐ मद्यामुक्तागोत्रमातरमुक्तादेविनां दीमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्वसंधिनोविश्वेदे
वोन्मः एवं प्रजामर्हाप्रापितामर्हानामासनं दद्यात् ततः । ॐ श्रद्धामुक्तागोत्रापितरमुक्ताशर्मणां तादीमुखीनामाभ्युदयिक
श्चाद्वसंधिनोविश्वेदेवाइदमासनं वोन्मः एवं पितामहप्रापितामहयोरपि ॐ मद्यामुक्तागोत्रमातामहामुक्ताशर्मणां तादीमुखीनामाभ्युदयिक
श्चाद्वसंधिनोविश्वेदेवाइदमासनं वोन्मः ॐ मद्यामुक्तागोत्रमातामहामुक्ताशर्मणां तादीमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्वसंधिनोविश्वेदे
वोन्मः ॐ श्रद्धामुक्तागोत्राणामातामहदृष्टप्रमातामहयोरपि ततः आवाहनं ॐ विश्वान्देवानहमावाह

ओंविश्वेदेवास आगतशृणुतामइमं हवँ इदं वाहँ निधीदत इत्यावाह्य ओंयवोस्तिवयारनहोयवयारातिरि
 तिदेवपत्रेपुयवा निवकीर्यं ओंविश्वेदेवाः शृणुतेमं हवँ मेपश्रंतीरक्षयउपयविषयेभ्रमिजिक्कुडतवापुजत्राभ्रासा
 यास्मिन्वाहँ पिमादयध्वं ओंआगच्छतुमहाभागविश्वेदेवामहावलाः येयन्निविहिताः श्रद्धे सावधानाभवंतु मे
 इतिपठित्वा ॥ ततः ओंपिष्टनहमावाहपिष्ये इत्युक्ता ओंउशतस्त्वानिधीमहिस्मिताः सामिधीमहि ॥

इतिपिष्टनावाह्य

ओंअपहताभ्रमुरारक्षोस्तिवेदिपद इतिमात्रादिपत्रेपुयवा निवकीर्यं ओंआयंतुनः पितर इतिपठित्वा ततोर्ध्वकरुण
 तत्रदेवपूर्वकसर्वेषु ओंशत्रोदेवीतिमंत्रेणजलंक्षेपेत् ततोदेवार्धपत्रेषु ओंयवोसी तिवयान्विकीर्यं मात्रादिप्रा
 त्रपु ओंयवोस्तिस्मोमदेवयोगोसवेदेवनिर्मितः प्रत्नमग्निः एकः शुष्मन्नादीमुखान्पिष्टनलोक्तान्प्रीणाहिनुः
 स्वहा इति मंत्रेणयवान्क्षिप्त्वा ततः प्रत्येकं गंधपुष्पाणिक्षिपेत् ॥ ततः प्रथमं देवार्धपत्रं वामहस्ते कृत्वा
 तत्रस्थपवित्रं भोजनपत्रे निधाय तदुपरिकिंचिदुदकांतरंदत्त्वा ओंयदिद्वयइतिपठित्वाकुशयवजलान्यादाय
 ओमयाम्भुक्तगोत्राणामाहुपितामहंप्रपितामहं नाममुक्तमुकदेवीनां नानादिमुखानामभ्युदयिक आह्रसवंधिनो विश्वेदे
 वाएवमेव हेस्तामसः एवं पित्रादिश्रद्धादेवेभ्योमातामहादिश्रद्धादेवेभ्योपिदद्यात् ततोमातरर्धपत्रमादाय पुन
 वत्सं यादिद्वयइतिपठित्वाकुशादीन्यादाय ओमयाम्भुक्तगोत्रमातरमुक्तदेविनादीमुखिभ्यः अभ्युदयिक आह्वेयतेहस्त
 धौ नमः एवं पितामहंप्रपितामहोरपिदद्यात् ततः पित्रर्धपत्रमादाय सवंधपूर्वकृत्वाकुशादीन्यादाय ओमयाम्भुक्त
 गोत्रपितरमुक्तशर्मन् नानादीमुखान्भ्युदयिक आह्वेयतेहस्तामसः एवं पितामहादिपंचभ्योदद्यात् तत्रोवशिष्टज
 लपवित्रमुतप्रथमंदेवार्धपत्रमादाय ओंविश्वेभ्योदेवेभ्यः स्त्वानमसोतिदेवासनुदक्षिणपार्श्वे उत्तानं भूयापयेत् पुन

मपरदेवाद्यं पात्रद्वयं तत्तदासनदक्षिणभागप्रत्येकं स्थापयेत् ततः पितामहीश्रवणं पात्रद्वयस्थितं प्रविष्टं
 भोजनपात्रोपरि धृत्वा दक्षिण करेण दाय ओमातृभ्यः स्थानं मसीति मात्रासनवागमगोन्युब्जं कुर्यात् एवमेव पित्रा
 र्धपात्राणि मिलनं कृत्वा पित्राद्यासनवागमगणे ओपितृभ्यः स्थानं मसीति न्युब्जं करेण ततो गंधादिदानं ओमद्यामुक्त
 गोत्राणां मातृपितामहीश्रपितामहीनाममुक्तमुक्तदेवीनां दंदिमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंघिनो विश्वेदेवा एतां निधं
 धनुष्यधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिर्वीतमः एवं पित्रादिदेवेभ्यो मातामहादिदेवेभ्यश्च दद्यात् ततः ओमद्या
 मुक्तगोत्रापितरमुक्तशर्मन्तानां मुख्याभ्युदयिकश्राद्ध एतां निधंधनुष्यधूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसितेवमः एव
 पितामहादिपंचभ्योऽपि दद्यात् ततः पात्रमर्धासनसहितं चतुष्कोणमंडलं कुर्यात् ततः सजले पुटकादौ हस्तेनैव सु
 धृतमन्नमादाय ओअन्नमेकव्यवाहनाय रथाह इत्याहुतिद्वयं जुहुयात् सोमाय पितृमते रथाहो इत्याहुतिद्वयं
 जुहुयात् ततोऽपसव्यं कृत्वा दक्षिणोभिमुखः पातितवामजातुः सोटकतिलजलान्यादाय ओइदमन्नमेतद्धृत्वा भि
 पितृभ्यो नमः इति भूस्वाभिने किंचिदन्नं दद्यात् पिंडार्थं किंचिदन्नं शेषयेत् ततो न्यदन्नं यथासंभवं सर्वत्रपरि विष्यद्
 तं जलं च त्रोपनीय पात्रमालभेत् तत्र क्रमः उत्तानपाणिभ्यां देवपात्रं रुष्ट्वा ओष्ट्रिर्वीते पात्रं यौरप्रिया नृणां ह्य
 एसमुत्तिष्ठेत् अष्टतं जुहोमि रथाह इति पठित्वा ॥

ओइदमन्नं विचक्रमेन्नैधानिदधेपदंसमूहमस्य पांशुसुरेकणहव्यं रक्षमदीयं इति पठित्वा इदमन्नमिरयते ओ
 इमा आपा इति जले ओइदमाभ्यभिषिष्यते ओइदं हविरिति पुनरन्नं दक्षिणं गृह्णारोप्य ओयवोसिप्रवयस्सु
 द्वेयोयवयारतिरिति यवोन्निकेयं कुशादीन्यादाय ओमद्यामुक्तगोत्राणां मातृपितामहीश्रपितामहीनां अमुक्ता
 मुक्तदेवीनां दंदिमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंघं धिनो विश्वेदेवा इदमन्नं सोपकरेणो नमः यद्येकमेव पात्रं भवति तद्गु

वामेन पाणिना पात्रमच्यजन्नेव ओं इदं विष्णुरित्यादिपठित्वा पक्वक्षेपपथैर्ते कृत्वा कुशादीनादापयिन्नायुह्येव त
 पृथग्विदेवेभ्योऽपि जलमुत्सृजेत् एवमेव मातामहादिदेवेभ्यः भिन्नपात्रपक्षे पृथिवीतेपात्राभिर्यादीनां सर्वेषां
 माद्यति ततो मातृपात्रमुत्तानाभ्यामेव पाणिभ्यां स्पृष्ट्वा ओं पृथिवीतेपात्राभिर्यादि ओं इदं विष्णुरित्यादिपठि
 त्वा ओं कृष्णकट्यमिदं रक्षमदीयं ओं इदमन्नमित्यन्नेदक्षिणां पुष्टिं निवेदयं ओं अग्रहतां असुरारक्षां सिवेद्विप्र
 इत्यन्तोपरि यवान्विकीर्य ओमद्यामुकगोत्रे मातरमुकदेविनां दीमुखिन्नाभ्युदायिक आह्वदमन्नं सोपकरणते नमः
 एवं पात्रालंभनादिकं प्रत्येकं पितामहीनापितामहीभ्यामापि दद्यात् एवं प्रितृपात्रमालभ्य ओं पृथिवीते इत्यादिपु
 ठित्वा पूर्ववत् सर्वैकत्वा ॥

ओमद्यामुकगोत्रापितरमुकशर्मन् नानादीमुखाभ्युदयिक आह्वदमन्नं सोपरणते नमः इति पित्रे ब्रह्ममुत्सृजेत् एवं पिता
 महादिपुं च भ्योन्नमुत्सृजेत् ततः प्राजलिः

ओं अन्नहीनमिर्यादिजपेत् दर्भेषूपविश्रयागयन्त्रीं विजिर्षेत्वा ॥ ओमधुमधुमध्विति मधुघाता इत्यादि ऋक्जपेत्
 पितृमंत्रान् ओं उदीरतामवर इत्यादीन् जपेत् अन्त्यातिपुरुषसूक्तदीनि पवित्राणि जपेत् ततः प्रागग्रकुशान्
 भूमावासीर्य जलेन प्रोक्ष्य जलप्रोक्षितं सयवघृतमन्नं कुशादिना अन्नमिदं वाश्रये जीवाये प्रदद्यात् कुले मम
 मादत्तेन तुष्पंतु तस्यां तु परांगतिं भित्तिमंत्रेण कुशोपरि अन्नं विकरेत् ॥

ततश्चाचम्य हरिरिमृत्वा नागयन्त्रीं विजिर्षेत् चतुरस्तां पण्डयोभ्यभूमिपरिरुह्य उचरेत् तत्क्रमेण राधान्नमग्रादिशं भग्न
 रिमापतत्र प्रागग्रोदार्भं पुंजलीमूलेन ओं अग्रहतेत्यादि जपित्वा कुर्यात् प्रत्येकं रस्तात्रयोपरि ओं ये रूपाणी
 ति श्रीगारां आमयेत् तदुपरि प्रत्येकं कुशत्रयमासीर्य प्रत्येकमवनेजने दद्यात् ॥ तत्रक्रमः ॥ पुनर्जलं

धृष्टकेनैव पात्राणि पूरयित्वा एकपात्रं चामहस्ते कुशादीन्पादाय ॥ डोमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनादीमुखिभ्या
 भ्युदायिकश्चाह पिंडस्थाने अभवावनेति श्वतेनमः ॥ इतिसर्वदक्षिणकुशत्रयमूलमात्रेऽवनेजनंदयात् एवमेव
 पात्रांतरमादाय तत्कुशत्रयमध्ये पितामह्यै अवनेजनंदयात् तत्कुशत्रयग्रेप्रपितामह्यै श्रवनेजनंदयात् तत्र
 श्वतर्धमादाय डोमद्यामुकगोत्रपिनरमुकशर्मन् नादीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह पिंडस्थाने अभवावनेति श्वतेनमः ॥
 इतिसर्वदक्षिणकुशत्रयमूलपित्रेऽवनेजनंदयात् किंचिज्जलमवशेषयत् एवं पितामहश्चापितामहयोऽपि षडस्थानेऽव
 नेजनंदयात् एवमेव पात्रांतरमादाय डोमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नादीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह पिंडेऽवने
 ति श्वतेनमः इत्थं परकुशत्रयमूलमातामहायावनेजनंदयात् एवं प्रमातामहस्तु द्विप्रमातामहयोर्दयात् ततोपवदु
 धिवदरघृतमिश्रितानि पिंडानि र्माय एकपिंडं कुशादिश्चादाय डोमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनादीं मुखिभ्याभ्युद
 यिकश्चाह एपतेपिंडो नम इति तदवनेजनस्थानोपिंडं दद्यात् एवमेव पितामहीप्रपितामहीभ्यांस्त्रयोयावनेजन
 स्थानोपिंडं दद्यात् ततश्चतुर्थपिंडमादाय डोमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नादीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह एपतेपि
 ङो नमः एवं पितामहप्रपितामहयोः ततः सप्तमं पिंडमादाय डोमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नादीं मुखान्भ्यु
 दयिकश्चाह एपतेपिंडो नमः ॥ इति तदवनेजनंदयात् एवं प्रमातामहस्तु द्विप्रमातामहयोर्दयात् ततोदभूम
 लेकं रेखां छत्राचमय हरैरस्मृत्वा श्रजमातरोमादप्यध्वयथाभगमाष्टपायध्वइति पाठित्वा उदङ्मुखं भूयश्चासनि
 यमयते नैव पथामुखं परावर्तयन् डोम्यमीमदंतम तरोयथाभगमाष्टपायिपतइति जपेत् ॥ एवं श्रजपितरोमादप्यध्वं
 यथाभागमाष्टपायध्वमिति जपित्वा ॥

उदङ्मुखं भूयश्चासनि यमय तेनैव पथामुखं परावर्तयन् डोम्यमीमदंत इत्यादि जपेत् ॥ ततोऽवनेजनावशिष्टज
 लसंप्रत्यवनेजनंदयात् ॥ तत्रक्रमः डोम्यमुकगोत्रेमातरमुकगोत्रेनादीं मुखान्भ्युदायिकश्चाह पिंडेऽवनेजनैति श्व

जननिश्चतेनमः इति तदिषोपरिदद्यात् ॥ एवं पितामहीप्रपितामहीभ्यां तथा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्
नदिमुखाभ्युदयिकश्चाद्धेप्रत्यनेनिश्चतेनमः इत्युपरिदद्यात् एवमेव तत्तदिषोपरि पितामहादिपंचभ्योदद्यात् ततो
नीर्वाक्सिरयाचभ्यहारिरस्त्वामूत्राण्यादाय ओं नमोवोमातरोरसायनमोवोमातरो मन्यवे नमोवोमातरो नमोवोमा
तरो गृहहोमातरो दत्तसतोवोमातरो ह्येभ्यः एतद्वासः ॥ इति मात्रादिपिंडत्रयोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः न-
मोवः पितर इत्यनेन मंत्रेण पित्रादिपिंडपक्षोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः कुशजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रेमातर
मुकद्विनादिमुखाभ्युदयिकश्चाद्धेपिंड एतत्तेवासो नमः ॥ एवं पितामहीप्रपितामही एवं पितामहादीनां पंचानां सुत्र
मः सुजेत ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि प्रत्येकं पिंडमभ्यर्च्य ओं शिवाभ्यापः संवित्तिजलं ओं सौमनस्यमस्तिव
तिपुष्पाणि ओं अक्षतं चारिष्टमस्तिव तितंडुलान् प्रत्येकं पत्रे धुनि क्षिप्य कुशादिन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायामातु
रमुकदेव्यानां दिमुखाभ्युदयिकश्चाद्धेपिंडं तदन्नपानादिभिः प्रीयतां इत्यक्षरयोदकं दद्यात् एवं पितामहाः प्र-
पितामहाः श्याक्षरयोदकं ओं अद्यामुकगोत्रास्यापितुरमुकशर्मणो नां दीमुखस्याभ्युदयिकश्चाद्धेपिंडं तदन्नपानादिभिः
प्रीयतां इति पित्रे एवं पितामहादिपंचभ्योक्षरयोदकं दद्यात् ॥ ततः ओं अघोरामातरः संवित्तिमातृपिंडोपरि पूर्वाग्रां
जलधारं दद्यात् एवं पितामहीप्रपितामहोः ततः ओं अघोराः पितरः संवित्तिपित्रादिपिंडपक्षोपरि पूर्वाग्रां
ततः ओं गोत्रनोपर्वतां ता रेतोभिः विद्धंतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो मातृगमहद्द्वेयं च नो रेष्वति अन्नं च नो वहुभवे
दतिथीश्च लभेमाहि याचितारश्च नः संतुमाचयाचिष्मकंचन एताः सत्याशिपः संतुहत्याशीः प्रार्थयन् सपवित्रकुश-
त्रयाणि प्रत्येकमात्रादिपिंडत्रयेमातामहादिपिंडत्रये दत्त्वा ओं ऊर्जैव हंतिरमृतं घृतं पयः कीलां लंपरिश्रुतं स्वधारस्य
तर्पयतमेमातृः इति मात्रादिपिंडोपरि दक्षिणाग्रां जलधारं दद्यात् ततस्तथैव ऊर्जैव हंतिरमृतं घृतं पयः कीलां लंप-

रिश्रुतं स्वधास्थतर्पयतमेपेक्षन् इतिपित्रादिर्पदपदकोपरिदक्षिणाप्राञ्जलधारादद्यात् ततः पिंडमाप्राप्तोत्था
 प्यर्पिणाधारकृशाङ्गुलमुकचवन्दौक्षिपेत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्यदक्षिणादद्यात् दक्षिणाद्रव्यंचफलमूलफलमूलंवा प्र
 त्येकतत्रक्रमः उभयामुकगोत्राणामादापितामहीप्रापितामहीनाममुकामुकदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद
 संवधिनांविश्वेषांदेवानां कृततल्लाद्व्यतिष्ठार्थमिमेफलमूलवनस्पतिदैवतयथानामगोत्रायब्राह्मणायदक्षिणांदातुमह
 मुत्सुजेत् एवंपित्रादिश्चाहसंवाधेदेवताश्चादक्षिणांमातामहादिश्चाहसंवाधिविश्वेदेवश्चादक्षिणांदाद्यात् ॥
 उभयामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्यानां दीमुख्याः कृतैतदाभ्युदयिकश्चाद्व्यतिष्ठार्थमिमेफलमूलवनस्पतिदैवतै
 त्वादि अयामुकगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणां दीमुखस्यकृतैतदाभ्युदयिकश्चादक्षिणांदाद्यात् उवाञ्जेव
 जेइत्यादिनामात्रादिविसर्जनं विश्वेदेवाप्रीयंतामितिदेवाविसर्जनं ततः उंदेवताभ्यइतित्रिजपेत् दीपनिर्वापण
 म् श्राद्धेयद्रव्यप्रतिपत्तिः ॥ इत्याभ्युदयिकश्चाद्विविधः

अथसंकल्पश्चाद्धमपरशाखायाम् मध्याह्नस्नानंविधाय संभ्यांकृत्वा तर्पणंविधाय ॥ श्राद्धरथलेगत्वा
 दीपंप्रज्वाल्यमाचम्य शुक्लांवरधरंविष्णुमिति विष्णुनमस्कृत्य वंद्यहोवदंतिविदेवदंतिपरं प्रधानपुरुषंतथान्ये वि
 श्वेद्व्रतेः कारणमोश्वरंवा तस्मै नमोविद्मद्विनाशनाय अमीप्सितार्थसिद्धयर्थपूजितोयः सुरैरपि सर्वाविद्मद्वेवस्मै
 गणाधिपत्येनमः स्ववामभागैर्गर्भपात्रपूरणं भूमौ शरवचक्रोलिखत्वा आसनं आसनेपात्रं पात्रे पवित्रं
 उंषविजेश्वर्योवैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसवउत्पुनाम्यछिद्रेणपवित्रेणसूर्यपरपरिप्रभिः सन्नोदेवीतिजलं ॥ उंश
 न्नोदेवीरभिष्ठयऽञ्नापोभवंतुपीतयेशंयोरभिल्ववंतुन उंयवोसीतियवात् ॥ उंयवोसिसयवयारमद्वेधो
 यंयथारातीदिवेत्वातरिक्षायत्वापृथिव्यैत्वाशुंधंताहोका पितृपदनापितृपदनमासीद ॥ तिलेस्तीतितिलान् वि

लासिसमदेवत्यागोऽसवोदेवनिर्मितः प्रत्नमद्भिःपुक्तः स्वधयापितृदंलोकान्प्रीणाहिनःस्वाहा ॥ १ ॥
 दिनुष्णीनिक्षिप्य तेनजलेन आत्मानं प्रोदयंसंकल्पश्चाद्विसाधयःसंप्रोदय प्राणानायम्य पुंडरीकाक्षस्मरण
 विधाय अपवित्रःपवित्रोवाऽसर्वावरथांगतोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरः शुचिः उ०पुंडरीका
 क्षायनमः उ०देवताभ्यः पितृभ्यश्चमहयोगिभ्यएवच नमः स्वाहायैस्वधायैनित्यमेव नमोनमः ३ सतव्याधा
 दशाष्टपुष्पाः कालंजरेगिरौ चक्रवाकाःशरद्वीपे हंसाः सरस्मिमानसे तेपिजताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेद
 पारगाः प्रास्थितादीर्घमध्यान्युधकिमवसीदथ श्राद्धकलिंगयांभ्यात्वाभ्यात्वादेवंगदाधरं मन्त्रसाचपितृदन्ध्यात्वा
 संकल्पश्चाद्विमारेभेत् अपसंव्य उ०सोमस्यनवीरसिविष्णोश्शर्मासिशर्वयजमानस्येन्द्रस्ययोनिरसिसुसारश्चधिद्वि
 त्वाकट्यानीवीवधनं श्रद्धिप्वताः पितृभाणाः प्राचीरक्षंतुमेदिशं तथावर्हिषदःपांत यान्मयापेपितरःस्थि
 ताः प्रतीचीप्राज्यापाःपांत उद्दीचीमपिपेसोमपाः रक्षोभूतापिशाचैभ्यस्तथैवासुरदोषतः सर्वतश्चाधिपस्ते
 पांयमोरक्षां करोतुमे तिलरक्षंतुदितिजान्दर्भारक्षंतुराक्षसान् पंक्तिर्वैश्रोत्रियोरक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः सव्यं
 उ०पदेवादेवहेडनंदेवासश्चाक्रिमावयं श्रान्निर्वातस्माद्देनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः यदिदिवायदिनकमेनाष्टं सि
 चाक्रिमावयं वायुर्धोतस्मादेनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः २ यदिजाग्रद्यादिरुच्यएनाष्टं सिचाक्रिमावयं सूर्योमा
 तस्माद्देनसोविश्वान्मुंचत्वष्टं हसः गायत्र्याभूद्रादिदृष्टिदोषनिपातारणाकादीनांपवित्रतारु प्रातिज्ञा उ०विष्णु
 ३ इत्यादिदेशकालैस्सकीर्य आपसव्यं श्रमुकनामसंवत्सरैश्श्रमुकायनेश्श्रमुकनृत्तौश्श्रमुकमसेअमुकपक्षेश्श्रमुक
 तिथौश्श्रमुकगीत्राणांअस्मत्पितृपितामहानांश्श्रमुकशर्मणांसिपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांतथाश्श्रमुक
 णांश्श्रमत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानांश्श्रमुकामुकशर्मणांसिपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां श्रमुकस

इत्काविश्वेदेवपूर्वकंसकल्पश्चाद्वंकरिष्ये डींकुरुष्व ॥ सव्यम् विश्वेदेवाधोसनं पवजलकुशद्वयंगृहीत्वा
 अथेह- अमुकगोत्रपित्रादित्रयश्चाद्वसंवंधिनांतयामुकगोत्रमातामहादित्रयश्चाद्वसंवंधिनां पूरुरवोमाद्रवसंज्ञा
 कानांविश्वेपदिवानांइदमासनमस्तु डोर्भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतांआस्ये ॥ अप्रसव्यम् तिलमोटकजलं
 गृहीत्वा अथेहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहपितामहानाममुकशर्मणांसपत्नीकानां वसुरुद्रादित्यं
 स्वरूपाणांसंकल्पश्चाद्वेइदमासनमस्तु डोर्भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतांआस्ये ॥ अथेह अमुकगोत्राणाम
 स्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांइदमासनमस्तु, डो
 र्भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये सव्यं विश्वेदेवार्चनविधौअत्र २ सुगंध नमोस्त्वनंतयेतिपूजनंधूपदीपो ॥
 यवकुशानादाय. अथे- अमुकगोत्रपित्रादित्रयः आद्वसंवंधिनः तथा अमुकगोत्रमातामहादित्रयश्चाद्वसं
 वंधिनः विश्वेदेवार्चनविधौ इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपदीपानिनिधायविभागंवोनमः स्वाहा विश्वेदेवार्च
 नविधेः सर्वपरिपूर्णम् ॥
 अप्रसव्यं अत्र २ सुगंध पितृभ्योपिपूजनं धूपदीपौतिलामोटकं अथेह-अमुकगोत्रा अस्मत्पितृपि
 तामहप्रपितामहाः अमुकामुकशर्माणः सपत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्मा-
 तामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहाः अमुकामुकशर्माणः सपत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः अर्चनविधौ-
 इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपदीपादियथाविभागशः स्वधा ॥ सव्यं अर्चनविधेः सर्वपरिपूर्णमस्तु अस्तुपरि
 पूर्णं गंधादिदानाच्चमनेस्वयंवाचमेत् परिषेपणार्थंभस्मनारेखाकरणं यथाचक्राद्युधोविष्णुशैलोक्यंपरिरक्षति
 एवंमांसंभस्माकसर्वभूतानिरक्षतु पत्रावलिः संस्थाप्य ॥

ओंमधु ३ अधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां पात्रमालभ्य जपति पृथिवीतेपात्रं यौरपि धानं द्राक्ष एष्य मुखे अभृतं जुहो
 मिविष्णो हव्यक्षं रक्ष यवान्विकीर्य अपहताश्रु रारक्ष सिवेदिपद इदं विष्णुर्विचक्रमेनेधानि दधेपदं समूढम
 रयपांश्च सुरे श्रंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं इमाश्चापः इदमाज्यं इदं शाकादिकं सर्वहविः ततः कुशयवजलान्पादाय
 अयहः अमुकगोत्राश्रमतिपत्रादित्रयः आह्रसंवाधिभ्यः तथा अमुकगोत्राश्रमत्मातामहादित्रयः आह्रसंवाधिभ्यः
 पुरुषोमाद्रवसंज्ञकेभ्यो विभेभ्यो देवेभ्यः अस्मिन् आह्रैवमन्नं सोदकं सोपस्करघृताद्युपस्करसहितं प्रपरिविष्टं
 परिवेष्यमाणं द्राक्ष एष्य तृप्तिपर्याप्तं अमृतस्वरूपं निषर्द्धज्जाक्षणापदीयमानमन्नं च यथाविभागं वो नमः विश्वेभ्यो
 देवेभ्यो नमः यथासुरेन भुञ्जध्वं भुञ्जयामि ॥ अप्रसव्यं ओंमधु ३ पात्रमालभ्य उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां जपति
 पृथिवीतेपात्रं यौः विष्णो हव्यक्षं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्विष्णुः श्रंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं पूर्ववत् ॥
 सर्वकव्यं अयहः अमुकगोत्रेभ्यः अस्मतिपतृपितामहप्रपितामहेभ्यः अमुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसु
 रुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अस्मिन् आह्रैवमन्नं यथाविभागं स्वरथा पित्रादिभ्यो जपति पृथि- विष्णोः कव्य
 क्षं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्विष्णुः श्रंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं सर्वकव्यं अयहः अमुकगोत्रेभ्यः
 अस्मन्मातामहप्रमातामहदृढप्रमातानहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसुरुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अं-
 रिमन् आह्रैवमन्नं यथाविभागं स्वरथा मातामहादिभ्यो नमः यथासुरेन भुञ्जयामि सव्यं ओंयेवेह पि-
 तरो ये च न हयांश्च विद्यायां च न प्रविद्यात्वेत्यथ तितेजा तवेदः स्वरथाभिर्षेज्ञां सुकृतं जुपस्व इति सर्वेभ्यो जलदानं
 अप्रसव्यं ओंमधु व/ताम्रतापते मधुक्षरं तिस्रयवः माध्वीर्धः सन्त्वोपधी र्मधुनक्तमुतोपसोमधुमत्पार्थिव
 क्षरजः मधुघोरस्तुनः पिता मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमांश्चरतुसूर्यः माध्वीर्गावो भवतुनः ओंमधु ३ विकरदा

न सर्वान्पाकजातान् एकैकस्यवारिणाह्लाढ्य कुशोपरिविकरेत् यथा असंस्कृतप्रमीतानांस्थानिनांकुलभा-
गिनो उच्छिष्टभागधेयानां निर्भेषुविकरासनं ज्ञेनदक्षिणाग्रान्कुशाद्विधिष्य पाकमादाय अग्निदग्धाश्च
येर्जावायेष्यदग्धाकुलेमम भूमौ दत्तेन तदप्युत तत्तायां तु परां गतिम् येषां न पचते मातायेषां न पचते पिता उच्छिष्टं
ये च काक्षति तेभ्यो ज्ञातं तमक्षयं उच्छिष्टभागधेयेभ्यो नमः इति संपूज्य सव्यं हस्तौ पादौ त्र्यक्षाल्य आर्चयन्
श्राद्धस्थले गत्वा विकरेद्द्विराचमनं विश्वेदेव ब्राह्मणाय सकृत् सकृत् मधुवाता इति पठित्वा सव्यं
भौवाह्मणा आस्मिन्पाकमन्वेयात्किंचिद्देचेते तत्प्रातिष्ठतां तस्मात्स्थ तस्मात्स्थ शेषमन्नं इष्टैः सह भुज्यतां अ-
पसंव्येन अक्षय्योदकदानं अथेह- अमुकगोत्रस्य अस्मत्पितुः अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य वसुस्वरूपस्य अ-
स्मिन्संकल्प श्राद्धदमद्वौदकादियद्दत्तं तदक्षयमस्तु अस्तु अक्षय्यं तथा अमुकगोत्रस्य पितामहस्य अमुकशर्म-
णः सपत्नीकस्य आदित्यस्वरूपस्य इदम० तथा अमुकगोत्रस्य अस्मन्मातामहस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य
वसुस्वरूपस्य इदमन्ने- अथेह- अमुकगोत्रस्य प्रमातामहस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य रुद्रस्वरूपस्य इदमन्ने- तथा-
अथेह- अमुकगोत्रस्य अस्मद्बृद्धप्रमातामहस्य अमुकशर्मणः सपत्नीकस्य आदित्यस्वरूपस्य इदमाचमनं ॥
सव्यं ब्राथीग्रहेण अयोराः पितरः संतु गोत्रो वर्द्धतां २ दाता यो नो भिवर्द्धतां २ वेदा वर्द्धतां १ संततिर्वर्द्धतु-
श्च द्वाचनो माठ्यगमत् बहुदेयं च नो अस्तु अन्नं च नो बहु भवेत्सवतु अतिथींश्च लभेमाहि लभेयं याचितार-
श्च नः संतु मायया चिन्मकं च न माया चेथा एता एव आशिषः सत्याः संतु पितृणां प्रसादोस्तु दक्षिणा देशकालौ संकी-
र्त्य अथेह- अमुकगोत्राणां अस्मत्पितृ पितामह प्रापितामहानां अमुकामुकशर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्रादित्यस्वरू-
पाणां तथा अमुकगोत्राणां अस्मन्मातामह प्रमातामह तद्वत्प्रमातामहानां अमुकामुकशर्मणां सपत्नीकानां वसुरुद्र-

दिव्यस्वरूपाणां कृततत्संकल्पश्चाद्वकर्मणः सांगता सिद्धयै इमां रजतानिष्क्रयिणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तुभ्यां ब्राह्मणाभ्यां
 दक्ष्ये, उत तत्सन्नमम कुशयवानादाय श्रयेह, श्रमुकगोत्रपित्रादित्रयश्चाद्वसवं धिनां तथा श्रमुकगोत्रश्रस्मन्मातामहं
 दिवयाणां श्राद्धसंविधिना पुरुरवोमाद्रवसंज्ञकानां प्रीतये कृतस्यास्य संकल्पश्चाद्वयैश्वदेवकर्मणः सांगता
 सिद्धयै इमां सुवर्णानिष्क्रयिणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तृब्राह्मणायादक्ष्ये उति पितृपूर्वं उंस्वस्ति भवतो ब्रुवतु तिलकं
 सस्यानुष्ठानसंपन्नाः सर्वदा यज्ञादुद्धयः पितृभानपराश्रयैव सेवस्मत्कुलजानराः ॥ देवताभ्यः पितृभ्यश्च
 महाबोधिभ्य एव नमः स्वहायै स्वधायाँ नित्यमेव नमो नमः ३ सप्तव्याधादशार्णैः पुभगाः कालं जरे गिरौ चक्रवा
 काः शरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तोपि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेदपारगाः प्रस्थिता दीर्घमध्यानां यूयं किमवसीदथ
 श्राद्धकाले गवां व्यात्वा व्यात्वा देवं गदाधरं मनसा चापि दृष्ट्वा त्वासां संकल्पश्चाद्वं विसर्जयेत् इदं मया कृतं संकल्प
 श्राद्धं विधिहीनं यत्कृतं तत्सु कृतमस्तु यत्कृतं तत् श्रीविष्णोः प्रसादाद्द्विश्वेपादेवानां ब्राह्मणवचनात्सर्वपरिपूर्णमस्तु
 अस्तु परिपूर्णम् ॥ अपसव्यं उतिष्ठेति पितृविप्रासनं उत्थाप्य सव्यं विश्वेदेवा आसनं च
 उत्थाप्य उतंतिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयंतस्त्वमहे उपप्रियं नमरुतः स्वधानममः इंद्रा प्राशुर्भवा सचा अपसव्य
 आमावाजस्येति प्रदक्षिणीकृत्य उत आमावाजस्य प्रसवोजगन्पदा मावावापृथिवी विश्वरूपे आमागंतं पितरं
 नातरं चामासोमोऽश्रमृतत्वेन गन्म्यात् नर्वा विस्रंस्य पाणिना दीर्घानिर्वाप्य सव्येन आचम्य यस्म्यस्त्येति
 चतुर्भिश्च कोपेन वाचा मनसैर्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणाय तिस
 मर्प्ययामि श्रनेन कर्मणा श्रीभगवान्यज्ञपुरुषः प्रीतोरस्तु ॥ इति संकल्पश्चाद्वम् ॥
 अथातिकार्योऽसक्तस्वरजादेः सक्षेपतः सकल्पश्चाद्वं तत्रादौ पुंडरीकाक्षः पुनात्विति विष्णुं स्मृत्वा

श्राद्धकालगयाध्यात्वितिथ्यानं ॥ गयानादाधराभ्यांनमः ओमद्येत्यादि भ्रमुकगोत्रस्यभ्ररमत्पित्रादित्रयस्या
 मुकामुकसंज्ञस्यवसुरुद्रादित्यरूपिणोमातामहादित्रयस्यचसपत्नीकरयविश्वेदेवपूर्वकपर्वाणश्राद्धं अथवैकोटिष्टं
 वासंकल्पविधिनाहंकारिष्ये देवताभ्यःपितृभ्यश्चेतिजपित्वा ओमद्यामुकगोत्रस्यात्सपित्रादिनयस्यामुकगोत्र
 स्यमातामहादित्रयस्यच मातादित्रयस्यमातामहादित्रयस्यचसंकल्पश्राद्धसंवधिनांविश्वेपादेवानांश्राद्धविधिसंप
 ल्यर्थमिदंसदक्षिणमघ्नसोपकरणं यथानामगोत्राभ्यांवाह्यणाभ्यांदातुमहमुत्सृजे विश्वेदेवाःश्रीतामवतु इति
 सव्येन अथसव्यंकृत्वा ओमद्यामुकगोत्राणामरमत्पितृपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथाचमातृपिताम
 हीप्रापितामहीनांतथाचामुकगोत्राणामातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानांसपत्नीकानामक्षयत्वहेतोःसावत्सरि
 कमहालयपार्वणैकोटिष्टश्राद्धस्यसमग्रफलप्राप्त्यर्थमिदंसिद्धाहंप्रकाशमामात्रांवासदक्षिणं यथानामगोत्रेभ्योवाह्य
 णेभ्यो दीयमानमक्षय्यमरतु स्वधा पितृभ्यःस्वधायिभ्यः स्वधानम पितामहेभ्यःस्वधायिभ्यःस्वधानमः
 प्रमातामहेभ्यःस्वधायिभ्यः स्वधानमः अक्षन्नपितरोमिमदन्तपितर शुंघव्यं श्रीगयागदाधरौप्रीयतागोत्रंनोवं
 द्दतामित्याशीःप्रार्थनं ततःसव्यं कृत्वा ओमद्यारमत्पित्रादेः कतरस्यास्यसंकल्पविधिश्चाद्धस्यसाहुप्यार्थमिमं
 दक्षिणाद्रव्यचंद्रसूर्याग्निदैवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय तुभ्यमहंसंप्रददे श्रीगयागदाधराभ्यांनमः ॥
 इत्यतिसंक्षिप्तसंकल्पश्राद्धम्

अथनित्यश्राद्धप्रयोग आचम्य ग्राह्मुखउपविष्यवाउद्गृह्मुखउपविष्टः ओंअथवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थां
 तापिवा यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरःशुचिरितिपठित्वा ओंपुंडरीकाक्ष पुनात्वितिकुशत्रयजलेनश्राद्धीयद्रं
 व्याणिसंचेत ततःकुशत्रयतिलजलान्यादाय ओंअद्यामुकगोत्राणांपितापितामहप्रापितामहानाममुकामुकशर्म
 णानित्यश्राद्धमहंकारिष्ये इतिसंकल्पंकुर्यात् ततस्त्रिगौर्यार्वाजपित्वा ओंदेवताभ्यइतित्रिर्जपेत् ततोपसव्यं

कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुर्मोटकतिलजलान्यादाय उंञ्चामुक्कगोवपितरमुक्कशंनित्यश्चाद्वे-
 इदमासनतेस्वयेति तिलजलप्रोक्षितंमोटकरूपमासनंदक्षिणाग्रंविदेद्यात् एवमेवपितामहादिभ्यः प्रत्ये-
 क्रमासनमुत्सृजेत् उंञ्चप्रहताञ्जसुररक्षाक्षिसिंवेदिपद इतिश्चाद्वदेशेतिलान्विकीर्य उंञ्चायांतुनःपितर-
 इतिजपेत् ततःओमयामुक्कगोत्रपितरमुक्कशर्मन्नित्यश्चाद्वेएतानिगंधपुष्पधूपदीपतांबूलानितिरस्वधा इतियथासं-
 भवंपित्रेगंधादिकमुत्सृजेत् एवमेवपितामहादिभ्योप्युत्सृजेत् ततो जलेनमंडलंचतुष्कोणमन्नपात्रस्यचतुर्दि-
 शकृत्वात्रपरिवेपणं कुर्यात् ततोमधुदत्त्वा उंमधुवातांश्रुतायतेइति उंमधुमधुमध्वितिसंनयेत् ततोन्नपात्रंन्य-
 स्ताभ्यामधोमखाभ्यांपाणिभ्यांरुष्टयन् उंपुथिवीतेपात्रयौरपिधानंवाह्यणरस्यमुखेअमृतंउमृतंजुहोमिस्वाहा उं
 इदविष्णुर्विचक्रमेत्रेयानिदधेपदंसमूढमस्यवाह्यसुरइतिजपित्वावामहस्तेनान्नपात्रमत्यजन् उंकृष्णकव्यमिदं
 रक्षमदीयमितिजपित्वा उंइदमन्नाः उंइमाञ्जपिः उंइदमाज्यं उंइदंहविरितिञ्चात्रधृतजलेपुपुनरन्नेपिदक्षिणां
 भुष्टमुरोप्युत्सृज्यप्रहताञ्जसुररक्षाक्षिसिंवेदिपद इत्यन्नोपरितिलान्विकीर्य मोटकादीत्यादौष्टा ॐ उंमहासुक्क
 गोत्रापितरमुक्कशर्मन्नित्यश्चाद्वेमिदमन्नसोपकरणतेस्वयेतिपित्रेन्नमुत्सृजेत् एवंपितामहादिपंचभ्योप्युत्सृजेत् ततो
 दक्षेष्ट्यासीनंभोगायत्रींमधुवाताइतिऋचंउंमधुमधुमध्वितिर्यजपेत्ततः कंण्डवपांजइत्यादिऋचंपठेत्तवश्चित्तान्भू-
 माक्षिंस्त्वष्टाउंइइरितोमवरेत्यादिपथ्यमंत्रान् उंसहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तं उंञ्चाशुःशिशानेत्यादिकंप्रतिरर्थम्
 न्यानिचपविवाणियथाशक्तिजपेत् उंउमस्तुभ्यविरूपाक्षनमस्तेनैकचक्षुषे नमःपिनाकहस्तायवज्रहस्तायवैनमः
 इतिपठेत् ततःओमयामुक्कगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुक्कशर्मणां कर्तैतन्नित्यश्चाद्वप्रतिष्ठार्थमेकाकि-
 नीमूलरंजतंचंद्रं वतयधानामगोवायद्राक्षणायदक्षिणांदत्तमहमुत्सृजेत् इतिमोटकादिनद्विष्टिणां दद्यात् उंवदस्व

पुंरुत्वा । उदिवतान्भ्यः पितृभ्य इत्यादि विः पठेत् । उग्रमादात्कुर्वताकर्म इति प्राठित्वा । विष्णुं स्मरेत् । नित्यं श्राद्धिपमत्रं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । जले वा क्षिपेत् । इति नित्यं श्राद्धविधिः ॥

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदन्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसंसेवकः धर्मधर्मविभागकृद्भुप्रतेः पादबुजार्चनोत्तोजीपात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयनं रक्षमां चिरम् १ रणवीरसिंहभूषेणकारिते कल्पसागरे भूषाभरूपकल्पानारभ्योरत्नसमुच्चयः २ ॥

इति श्रीमत्सर्वदशावतारधुक्कुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कल्परत्नाकरे भाद्रपदमासकृत्परत्नसमुच्चयः समाप्तः शुभमस्तु सर्वजगताम् ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजालये ॥

लालाशिवाभ्याधिकारेभाद्रपदमासोमुद्रितरसमाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ कार्तिक प्र. २९

॥ उं श्रीगणेशायनमः अथाश्वमेधासकृत्यनिर्णयः ॥

कन्याकंसंक्रमणेपराः षोडशाटिकापुण्यकालः शेषं प्राज्वत् संक्रांतिनिर्णयेक्षेयं
 लेमासेधृतं प्रदायाऽश्विनौ पूजयित्वा रूपवान्भवति वामनपुराणे तिळारतुरंगं दृष्ट्वा भद्रं धितास्वारसादिकं श्रीरक्ष
 यद्वानाभस्य देयमाश्वयुजेनरैः आदिशब्देनाभीष्टद्वयपरिग्रहः भविष्यपुराणे कृत्वा चाश्वयुजे मासि विपुलं
 धन्यपर्वते सुवर्णवस्त्रां धातुं सूर्यस्याग्नेनेदयेत् सवित्रैः समहायानै र्वरभोगसमन्वितैः वर्षकोटिसहस्र
 णि सूर्यलोके महीयते यो वा अश्वयुजं मासमेकमेकं न संक्षिपेत् प्रजावान्वाहनाद्व्यद्वचबहुपुत्रश्च जायते रकंदपु
 तदनेन रूपवानभिजायते अत्र ग्रहणमुपक्रम्य देवापुराणे आदिचने सरयू पुण्यास्तानदानादिकर्मसु नदिपुरा
 णे अथवा श्वयुजं मासं वर्जयेन्मांसभोजनं मासपट्टककृतं पुण्यं लभते नात्र संशयः मासपट्टके मांसं वर्जयन् पुण्यं ल
 भत इत्यन्यथः अत्र सौरमास एव ग्राह्यः कन्यास्थार्कस्य फलविशेषाधान्याच्च अथ महालयो निर्णायते सचाश्वि
 नमासस्य कृष्णपक्षः कन्यास्थार्कस्य महापुण्यप्रदः सच श्राद्धकरणे नित्यः कन्यास्थार्कं विनापि नित्य एव मलमास
 संभवे कन्यास्थार्कस्य विरहात् वज्रपृथ्वीं द्रोदे यदृद्धमनुः आषाढीमासं धिक्त्वा पंचमं पक्षमाश्रिताः वांछंति पि
 तराः छिष्टा अत्र मप्यन्वहं जलं अथ कन्यार्कयोगे पुण्यतमलमाह शाकटायनिः कन्यास्थार्कं चितः पक्षसोऽयं तं पु
 ण्यउच्यते अत्र विशेषमाह दृढमनुः मध्ये वा यदि वा प्यंते यत्र कन्यां व्रजेद्विः सपक्षः सकलः श्रेष्ठः श्राद्धषोड
 शकंप्रति मार्कंडेय ब्रह्मांडपुराणयोः कन्यागते सवितरियान्यहानितुषोडशक्रतुभिरतानितुल्यानि देवो नारायणो
 ब्रवीत् अत्र हेमाद्रिः षोडशत्वेन घाट्याचरस्यो तिथिबद्धापक्षस्य षोडशदिनत्वे श्राद्धवृद्धयर्मित्येकः पक्षः भद्रा

पाणिमासहितद्वितीयः पक्षः आश्विनशुक्लप्रतिपत्सेहितरत्ततीयः पक्ष इति अत्रकेचित्पोडशशकाशकविषयं
 त्वेनपट्पक्षादित्याहुः यथा कृष्णप्रतिपदादिशुक्लप्रतिपदांतएकः प्रतिपदादिदर्शांतोद्वितीयः पंचम्यादिदर्शांतरत्तु
 तीयः अष्टम्यादिदर्शांतरचतुर्थः दशम्यादिदर्शांतः पंचमः अतएवचतुर्दशीवार्जतादर्शांताः दशसप्तपंचतिथिप
 क्षादितिकेचित् एकतिथिपक्षश्चेतिपट् तत्रप्रथममाह शाकटायनिः नभस्यस्यापरेपक्षेतिथिपोडशकश्चयः क
 न्यागतान्यतश्चेत्स्यात्सकलः श्राद्धकर्मणीति केचिदितिसिद्धिभेसेदेहवचनं नभस्यस्येत्यमांतमांसेन तिथिपोड
 शकस्यामावास्यापरेपक्षेतिपदमादाय देवलेनोक्तं अहःपोडशकंयत्तुप्रोक्तं प्रतिपदासह चंद्रक्षयाद्विशेषणसार्धं
 दर्शात्मिकारम्भेति पंचदशदशसप्तपंचतिथिपक्षविषयो ब्रह्मपुराणे अभ्ययुकृष्णपक्षे तु श्राद्धकुर्याद्विनोदिने त्रि
 भागहीनपक्षवात्रिभागत्वं वर्द्धमेवेति त्रिभागहीनं पंचम्यादि पक्षं प्रतिपदादि त्रिभागं दशम्यादि अर्धत्वं षम्या
 दि अत्रतृतीयोभागः त्रिभागः पक्षस्य तद्धीनत्वाच्चाद्यानांचतत्सुणांचतुर्दश्याश्चवर्जनं एवमर्द्धत्रिभागयोरपिचतुर्दशी
 वर्जनं यच्च नभस्यस्यापरेपक्षे श्राद्धकुर्याद्विनोदिने नैव नंदादि वर्जस्या नैव वर्ज्याचतुर्दशीति वचनेन प्र
 तिपदादिपक्षएवचतुर्दशीवर्जननिषेधादितरपक्षेपुतवर्जनप्रतिपत्तेः नंदादि वर्जनंतु नभवति संख्याहानिप्रसंगात्
 अथापरपक्षः तत्रभौतमः श्राद्धं पितृभ्यो दद्यात्पंचम्यादिदर्शांतमष्टम्यादिदर्शमर्द्धस्मिंश्चेति एकदिनपक्षेनानाग
 रसंडे आपाढ्याः पंचपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे यौवैश्राद्धं नरः कुर्यादेकस्मिन्नापि वासरे तस्य संवत्सरं यावत्तु ताः स्यु
 पितरो भुवमिति अस्मिन्पक्षे नंदादि वर्जनमपि भवति अत्रतदप्रवृत्त्यै करणाभावात् नंदादि वर्जनमाह नारदः
 ननंदासुभृगोर्वारिरोहिण्यांच त्रिजन्मसु रेवत्यांच मघायांच कुर्यादापरपाक्षिकमिति नंदातिथयः प्रतिपत्पष्टि
 कादश्यः त्रिजन्मनक्षत्राणि श्राद्धकर्तुर्जन्मनक्षत्रदशमएकोनविंशतिनक्षत्राणि जन्मतारासंज्ञानि यत्तु कर्तु

इचपुत्रदाराणां त्रिजन्मक्षीणिष्वर्जयेदिति कचिच्छिखितवचनं तद्यदिसांकरतदैवव्याख्येयं कर्तुंस्तत्पुत्रस्यतद्दाराणां च त्रिजन्मक्षीणि आद्यदशमैकोनविंशतक्षत्राणि यत्रदिने भवति तद्विनेश्चाद्वर्जयेदिति अन्यथा त्रिशब्दस्य बहुवचनस्य च यैष्यार्पन्ते केचितु त्रिजन्मानिर्यत्र जन्मनक्षत्रतः पूर्वोत्तरतश्च नक्षत्रेण त्रिजन्मनक्षत्राणीति व्याख्यान्तं पूर्वोत्तरनक्षत्रयोर्जन्मनक्षत्राव्यव्याभावात्मूललेखनाभावाच्चोपक्षितं अन्यत्रापि श्राद्धनिषेधविषयः नन्दाश्वकाममह्यारभूवन्निपितकालभे गेडैवधृतिपाते चर्पेडारख्या ज्याः सुतेप्सुभिरिति अश्वेति सप्तमी कोमतित्रयोदशी आरभौषः अग्निपितृकालमानि कृत्तिकामयाभरण्याख्या निनक्षत्राणि अत्रर्पेडदानग्रहणं श्राद्धोपलक्षणं एककल्पनालाघवात् अस्यापवादः प्रयोगपरिज्ञातोदाहृते संप्रहवचने अमायातिभरण्यांचद्वादश्यांपक्षमध्यके त्रिधिवारंचनक्षत्रयोगंचनविचारयेदिति मासतिथिसमानजातीयामपि चतुर्दशीभिन्नयातिथौ निषेधप्रयोजकयुक्तयामपियावत्संभवशिष्टाः महालयश्चाद्धमाचरन्ति आधुनिकेषु ग्रंथेषु वचनान्यपिलिखितानि नागरखंडे आपादयाः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे मृताहनिपितयुयैश्चाद्धं दारयति मानवः तस्य संवत्सरं यावत्संतुष्टाः पितरो ध्रुवं काल्यापनः यातिथिर्यस्य तातस्य मृताहेतुप्रवर्तते स्मातिथिः पितृपक्षे तु पूजनीया प्रायततः तथा अशकः पक्षमध्ये तु करोत्येकदिने यदा निषेधपि दिने कुर्यात् र्पेडदानं यथाविधि इति एतानि वचनानि महा निबंधे पृष्ठदर्शनादनदरणीयानि ति तथा मांकेड्यः कन्यागते सवितरि दिनानि नवपंचच पार्षणेन विधानेन श्राद्धंतत्राविधीयते यस्तु वैवाहि तोमासात्सत्यजेद्वादशैव हि सार्पिंडाः र्पेडनिर्माणं मौजिबंधेषु देवहीति विवाहानंतरं र्पेडदानं निषेधो ज्योतिः शास्त्रे पराशरेणोक्तः तस्यापवादः स्मृतिसंप्रहं महालये गयाश्चाद्धेमात्रापि त्रोटते हनि यस्य करयापि मर्त्यस्य सा र्पिंडी करणे तथा कृतोद्वाहोपि कुर्वता र्पेडनिर्वपणं सुतद्वति सन्यासिनां तु महालयश्चाद्धं द्वादश्यां कर्तव्यं यतीनांच वन

रुयानां वृष्णानां तथैव द्वादश्यां विहितं श्राद्धं कृष्णपक्षे विशेषत इति पृथ्वी चंद्रोदयोक्तः वायुपुराणेऽपि 'संन्यास-
 नोऽप्येतरसादिपुत्र-कुटुम्बाध्यायादिषु महालये तु यच्छ्राद्धं द्वादश्यामेव तद्गवेदिति इदं तत्रैषैव कर्तव्यं' सदाहं च सर्वापि ङ्चु-
 नया श्राद्धं महालयं आपन्नोऽपि न कुर्वीत श्राद्धमभिनैकहींचित इति स्मृतिदर्पणे गालवोक्ते. अथात्र देवताः तत्राद्यं
 तावत्सत्राहं लोकः तातां वाज्रितयं सप्तजननीमातामहादित्रयं सखीस्त्रीतनयाद्वितातजननी स्वभ्रातरस्तस्त्रिय-
 तातां वाल्मभगिन्यपत्यधवयुञ्जयापितासद्गुरुः शिष्याः पिता रोमहालयविधौ तर्पितथा तर्पणे अन्नमहालयविधौ
 एतस्य पिङ्गकश्राद्धदानार्हाः तथैते पांपां यैकोऽदिष्टादि श्राद्धनिर्णयः पितरो यन्नपूज्यं ते तत्र मातामहा अपि तथा च अ-
 न्यष्टकसु द्वौ च श्रुतिसंयत्सरं तथा महालये गयायां च सर्वापि ङ्कीकरणारणुनः मातुः श्राद्धं पृथक् कुर्याद न्यत्र पतिना सह
 हेमाद्रौ महालये गयायां श्राद्धे द्वौ चान्यष्टकसु च नवदेवतमन्त्रेष्टोषपादपौरुषं विदुरिति सप्ततन्मातुः सहैकतंत्रे
 ण द्विपितृकश्राद्धवत् निर्गमे महालये गयायां श्राद्धे चान्यष्टकसु च त्रैयं द्वादशदेवतं तर्पितार्थं प्रैष्टिगयासु च तथा च
 हेमाद्रौ उपाध्यायगुरुश्च श्रुतित्वया चार्घ्यमातुलाः भृशुरभ्रातृतत्पुत्राः ऋत्विक् शिष्याः पुत्रोपकाः भगिनीरचामि
 दुहितृजनामातृभगिनीसुताः एकोऽदिष्टविधानेन पूजनीयाः प्रयत्नत इति अन्नसंबंधप्रत्यासत्त्याक्रमः तत्तुल्यत्वेभर
 णक्रमेतेनार्थनिर्णये पाठक्रमादिति बोध्यं अन्नप्रत्येकोऽदिष्टं द्वादशपणभेद इति मुख्य पक्षः अशक्तौ तु चतुर्विंशतिमते एक
 स्मिन् द्वादशपणं सर्वानाचार्यार्घ्यादीन् प्रपूजयेत् दशद्वादशवापि ङ्गान् दद्यात्करणं तत्तु पार्वणानुष्ठौ विप्रानाहयाज्ञावल्क्यः
 द्वौ देवौ पितृकृत्येर्त्तनैककभुभयद्वया मातामहानामप्येवं तदं वा वैश्वदेविकं श्राद्धादेः संपात्तैव दीपिकायां पराशर सं-
 पतावप्यपादाणां नैकैककरयत्रयस्त्रयः पित्रादेर्द्वादशपणाः प्रोक्ताश्च लारवैश्वदेविके पात्रात्ताभिमत्तुः द्वौ देवौ पितृकृत्येर्त्तनी
 नैकैकभुभयद्वया भोजयेद्दसमृद्धौ पितृप्रसज्येत विस्तरे अत्यशक्तौ हेमाद्रौ देवलः एकेनापि द्विविधे पणपट्पिंडं श्राद्ध-

माचरेत् । षडध्यानापयेत्तत्र षडभ्यादद्यात्पाहविः । तत्रैववसिष्ठः । पुष्पकमौलयेच्छुद्धिद्वैतत्रयमुक्तं च । अत्र
 पात्रेसमुद्धृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य च देवतायतने कृत्वा ततः आर्द्रसमाचरेत् ॥ अस्तेयद्रोतदंशं तु दद्यात् । दद्यात्संख्यादिणि
 जदेवलः । एकेनापि च विप्रेण पटपिंडश्चादमाचरेत् ॥ षडध्यानापयेत्तत्र षडभ्यादद्यात्तदा सन्तुष्टिताभुके विप्रकरे
 स्वभुके पितामहः अपितामहस्तुतास्तुरभः कठे मातामहस्तुताः । शुभातामहश्च द्रव्येच्छात्तामातासंस्थितः ॥ १ ॥ एवम
 प्याचरेच्छाद्विपद्वैवत्यं महात्मने । विलुप्तिकारये च रतुं पितृहारात्प्रजायते ॥ २ ॥ हिमाद्रौ सत्यं व्रतः । निधाय दूर्भानि च यस्मात्स
 ने पुंसमाहितः । श्रेष्ठानां त्रैष्यसंयुक्तं सर्वतन्त्रप्रकल्पयेत् । मातृश्राद्धे तु विनालाभे सुभासिन्योऽपि भोजनीया । इत्याह
 परार्के बृहवसिष्ठः । मातृश्राद्धे तु विनालाभमलभे पूजयेदपि । मतिपुत्रान्विता भव्या योपितोऽष्टाकुलोद्भव इति । वि
 धवायास्तु विशेषः स्मृति संग्रहे चत्वारि मार्गानि हविषवांयाः सदैव हि । स्वभर्तुश्च सुरादीनां मातापि नो रतश्चैव च
 ततो मातामहानां च श्राद्धदानमुपक्रमेदिति । तथा । श्वश्रूणां च विशेषेण मातामहारातश्चैव तु व्यापि पाठः । तस्याः पट्
 दैवये विशेषः स्मृतिरनावलपं । स्वभर्तुं प्रभृति विप्रभ्यः स्वपितृभ्यस्तथैव च । विधवाकारयेच्छाद्विपया कालमतं दि
 तेति । विधवास्वयंसंकटं कृत्वा अन्यद्वाराकारयेदिति त्रयोपपा रिजातः । श्रवणैकपाकः वैश्वदेववदेकतंत्रं । पृथग्वा
 एको हि ष्ट एको हि ष्टे श्रमौ कारणेन कर्तव्यमिति गृह्यकारः । एको हि ष्टस्वरूपमाह । याज्ञवल्क्यः । एको हि ष्टद्वैवहीनमे
 कादर्थं कपवित्रकं श्रावाहनादौ कारणरहितं त्वपसव्यवदिति । श्रवणो हि होमः । पिंडश्चाद्विजाति कर इत्याह । प्रयोग
 पारिजाते श्राचार्यः । काश्यपः भृगुदयोऽष्टभ्यामेको हि ष्टसंयाष्टकं चतुर्ध्वं पुकरे होमः । पिंडश्चाद्विजातक इति । पार्थणैको
 हि ष्टयोः समानतंत्रवत्तु । श्रग्निसमीप एव होमः । श्रवणुरिलोचनैर्वैश्वदेवौ । श्रापिकस्यागते सूर्ये काम्ये च धुरिलोच
 नाविति । हेमाद्रवादिष्यपुराणवचनं । तत्काम्यबुद्ध्या क्रियमाणमहालयं श्राद्धविषयमिति हेमाद्रवादिष्यः । केचित्तु निरूपेण

[illegible]

[illegible]

निर्यथाद्वयं दिने दिने ईति फलं निरपेक्षं श्रवणात्संख्याद्वयं न वत् आभ्युपेक्षणं न्यागते आद्वयं न कुर्व्यादिति दिने ॥ १ ॥
पुनः ॥ कुतस्तस्यापि त्वनिः श्वासपीडनादिति ॥ २ ॥ काम्यमपि ॥ पार्वणिमिदं ॥ तदुक्तं ॥ १ ॥ वायुपुराणे ॥
तिपद्मनाभाय लब्धं चास्य ननश्यति द्वितीयायां तु यः ॥ कुर्व्यादिति प्रदाधिपतिर्भवत् परार्थे नीततीया तु शत्रुघ्नोऽपि
पनाशितो श्राद्धचतुर्थ्यां कुर्वाणः ॥ शत्रोऽपि द्रंसपश्यति ॥ १ ॥ पंचम्यां चैव कुर्वाणः ॥ २ ॥ श्रुतिपरमपदं ॥ १ ॥ अथाश्रा-
द्धप्रसूनां षोडशजरात् पूजयत्युत कुरुते यस्तु सप्तम्यां श्राद्धं तु सततं नरः ॥ २ ॥ महाशत्रूणां अथ दोषद्वयं शुश्रूष्यतां यत्
महासत्त्वमवाप्नोति षोडशम्यां कुरुते नरः ॥ श्राद्धं न वन्यां कर्तव्यमैश्वर्यं ह्येवमिति च ॥ कुर्वन् दशम्यां तु नरो ब्राह्मीं श्रिय
मवाप्नुयात् वेदांश्चावाप्नुयात्सर्वां न विप्राणां कुरुते तथा ॥ एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सततं तथा ॥ द्वादश्यां जपलाभं च
राज्यमायुः प्रजावसु प्रजादुर्दिपशून्मेवांस्वातंत्र्यं पुष्टिमुत्तमां ॥ दीर्घमायुरथैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीं श्रमा
वार्याप्रयत्नेन श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणः सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गं चानंत्यमश्नुते ॥ एवं ब्रह्मपुराणेऽपि कालाविशेषा
भिधानात् चतुर्दश्यां तु शस्त्रहतानामेव श्राद्धं भवति तथा च ॥ ब्रह्मपुराणे जलानशनशस्त्राद्विचित्रोऽहं यता
तथा चतुर्दश्यां भवेत् पूजा तु पर्ययमिति निश्चयः ॥ इति महालयं निर्णयः ॥ अथ महालयपक्षे प्रातिदिनकृत्यानि
तत्रादौ श्राधिन कृष्णप्रातिपदायां तिथिपत्वाद्बहिर्पूजां महालयश्राद्धं च स्कान्दि सेतुखंडे
तस्माच्छुभे कृष्णपक्षे प्रथमायां तिथौ तथा श्राद्धमहालयं कुर्याद्योनरो भक्तिपूर्वकं दशकल्पसहस्राणि पितरोऽपि
तितृतायां श्राधिन कृष्णद्वितीया भरणीयुतां ६ तीया च कृतिकायुतां पितृणामतिप्रीतिदा तदुक्तं पृथ्वी
चंद्रोदये दृश्यते नमस्त्यपरपक्षे तु द्वितीयायादियाम्यभे तृतीयायां श्रिता राभिः सहिता प्रीतिदा पितुरे
ति स्कान्दि सेतुखंडे वेदविद्ब्राह्मणो मुके द्वितीयायां महालये ॥ विशाकल्पसहस्राणि पितरोऽपि तितृतामिति

आश्विनकृष्णतृतीया कृत्तिकायुता महालयश्राद्धेऽतिपुष्टयदेति प्रागुक्तं रुकादि सैतुखंडे ऽपि
 तृतीयायांतयोभक्त्याश्राद्धं कुर्यान्महालये तृथ्यंतिपितरस्तस्य त्रिंशत्कल्पसहस्रकर्मित आस्था
 मेव हस्ताकंयोगेगृहद्वौरीव्रतं भविष्योत्तरे नारदीयेऽपि श्रथान्यद्ग्रहतीर्णरीव्रतंकन्यागतेरवौ मासिभाद्रपदे
 कृष्णतृतीयायांतव्रतं भाद्रोऽज्यदर्शतः श्रथगृहद्वौरीव्रतपूजा चतुर्भुजांसुवर्णाभानानालंकारभूषितां हिर्भट्टु
 हिनाभासांमुकामणिविभूषितां पाशांकुशधरदेवीं ध्यायेत्सर्वार्थसिद्धिदां कमंडलुवरांसूक्ष्माणान्पान्पान्त्र्यविश्व
 तीं ध्यान एहिमातार्वैशुद्धेत्वांनिगुणेपरमेश्वरि आवाहयामिभक्त्यात्वांप्रसन्नाभवसर्वदा आवाहनं हेमरत्न
 कृतं देवि आसनं ते विनिर्भूतं पाशांकुशधरदेवीमासनेरथापयाम्यहं आसनं श्रक्षन्नालंकुशधरेवीणापुस्तक
 धारिणि भक्त्यादत्तं मया तोयं पाद्यार्घ्यं प्रतिगृह्यतां पाद्यं श्रथ्यं ददामि ते भक्त्याभक्तानामभयं करे गृहाण त्वं गृहद्वौ
 रिनमस्कारोऽस्तु ते मम श्रथ्यं भक्तानामिष्टदेमातः सर्वालंकारसंयुते श्राचम्यतां जगन्मातर्गृह्यतां जगदंबिके
 श्राचमनं संप्रचायृतं स्नानं स्नापयामि जगन्मातस्त्वांसतीर्थजलेन वै प्रार्थितां सिमया देवि सद्यस्तापविनाशि
 नीं स्नानं वक्ष्ये धीतं मया देवि दुर्गलंतवनिर्भूतं भक्त्यासमापृतं मातर्गृह्यतां जगदंबिके वस्त्रं श्रथसिंदूरहरिद्राकु
 कुमादिसौभाग्यध्वजाणि निवेदयेत् मलयाचलसंभूतं च नसारं मनोहरं गंधं गृहाण देवि त्वं गृहद्वौ रिनमोऽस्तु ते गं
 धं श्रक्षता न रविं दक्षिणं कुम्भमाकान्तं खंडितान् गृहाण वरदे मातर्नमस्ते सकलेष्टदे श्रक्षताः ॥ चंपकादीनि पुष्पाणि भ
 क्त्यानीतानि मे शुभे पूजार्थं गृह्यतां देवि जातीपुष्पागमालती पुष्पं धूपोऽयं गृह्यतां देविकालागुरुयुतान्वितः आग्ने
 यः सर्वदेवानां देवदुर्भरसोद्भवः धूपं दीपं गृहाण देवे शिञ्जेलोक्षयति मिरापहं वह्निना योजितं मातर्गृहद्वौ रिनमो
 रस्तते दर्पं नैवेद्यं गृह्यतां देवि नानारसमनोहरं भक्ष्यभोज्यादिकं स्वादुशीयतां परमेश्वरि नैवेद्यं कर्पूरैर्लालय गा

दिनागवर्द्धादलेपुंतं पूर्णफलपुतंदेवितान्बुलंप्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भमस्थं हर्मयजानावभाषतां
 पुरूपफलदमतःशांतिप्रयच्छमे दक्षिणाद्रव्यं क्षेमसंपत्करेदेविसर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकार्यप्रदेदेविगृह्याणा
 र्ध्वनमोस्तुते इत्यर्धं धारयिष्यामिभद्रेत्वात्वंद्रक्तपात्वंदपरायणा आमुर्देहियशोदेहिंसौभाग्यदेहिमेषिवे इ
 तितेरकवंधनं गगनांतरसर्वापक्षीरादिषमथनोद्भव भाभासितादिगामोगरमानुजनमोरस्तुते चंद्रायार्धदान
 निति पक्षांशफलसंपुक्तं वंशपात्रेसदाक्षिणं वायनंतप्रयच्छामिदहर्द्वारिनमोस्तुते इतिवायनम् आहूतासिमयादि
 विपूजितासिपयाविधि ममसौभाग्यदानाययथेच्छातन्नग्न्यतां इतिविसर्जनपूजाविधिः अथकथा भविष्योत्तरे
 विजयोवाच अयान्यहृहर्तगौरोव्रतंवक्ष्यामिकन्यके मास्मिमाद्रपदेकपणतृतीयायांचतद्वतं आनेयहृहर्तगौरोशा
 लाभल्लफलैः सह निक्षिप्यदेवतावेद्यांतदधः सिकतांशुभां न्यसेच्चद्रेदयंदृष्ट्यास्त्वाधीतांवरावृता सखीभिः
 सहितासन्यगलंकृत्यप्रपूजयेत् गौरोमावाह्याविधिवत्सिकतामंडलेश्रुमे भंयपुष्पाक्षतैर्दिव्यैर्धूपैर्दीपैरनेकशः
 सर्वतासन्यगलंकृत्यप्रपूजयेत् एवंपूज्ययथाशक्त्याहृत्वाधैवप्रदक्षिणां डोरकंवंधयेत्पश्चात्तनुपंचकनिर्भितं
 सर्वोपचारैर्वृहर्तपंचपंचभिरंधयेत् एवंपूज्ययथाशक्त्याहृत्वाधैवप्रदक्षिणां सर्वकामप्रदेदेविगृह्याणा
 चक्षानिडोरकंभक्त्यात्वंद्रक्तावरपरायणा आमुर्देहियशोदेहिसर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदेदेविगृह्याणा
 र्ध्वनमोस्तुते गगनांगनसर्वापक्षीरादिषमथनोद्भव भाभासितादिगामोगरमानुजनमोरस्तुते डोरकंप्रथमंवद्ध्या
 चंद्रायार्धंप्रदापयेत् कथामेतांचशृणुयाद्गौर्यैव्रतन्मनाःसदा ततो गोधूमचूर्णेनपंचाभिःकुड्यैःशृतं पकान्नमर्धं
 विप्रायदत्त्वाभुंजितवत्स्वयं एवंवैपंचवर्पाणिहृत्वाव्रतमनुत्तमं सर्वान्कामानवाप्नोतिनाञ्चकार्याविचारणा कन्योवाच
 केनवादीपुराचार्णव्रतंपत्तुत्स्वयोदितं इंसितंकोजलेभेवाव्रतस्यास्यप्रभावतः विजयोवाच शृणुध्वमप्य
 यःसर्वेनैमिपारएववासिनः पुराकृतपुनर्यादौसर्वभूताहितोपिणां शंभुनाकषितंगौर्यैतद्रतंकययान्मयहं कदाचि

दुपविष्टतपर्वतीपठ्यं पृच्छत शोभोत्वाप्रष्टुमिच्छामि करुणाकरशंकर सर्ववाद्योपशमनं सर्वकामफलप्रदं ब्रता
 नंसर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आपुरारोपयदं देवपुत्रपौत्रप्रदायकं तद्ब्रतं ब्रूहि देवेश यथाहंतव वल्लभा ईश्वर उवाच
 शृणु देवि परं गुह्यं ब्रतं परमदुर्लभं पुराभूद्वापरस्य तं पांडोः प्रियवरंगन्ता वर्षषोडशसंपूर्णसंपन्ननवयोवना अ
 नपत्न्या तु सा कुंती भर्तारमिदमब्रवीत् केन कर्मविपाकेन पुत्रवर्हीनास्मि दुःखिता अनपत्ये प्रतीकारमिदानीं ब्रूहि त
 त्वतः पांडुरुवाच ऋषिशापोरितमेमद्भेद्यतः सोऽनभविष्यति भर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृभेदे भयनात्स्वयं पितृभेदे वर्तमाना
 नकुंती व्यासं ददर्श ह नमस्कृत्य च तं आह कुंती मुकलितं जालिः कुंतुवाच तात मे कथया शुत्वं पुत्रस्य तानदायक
 सर्वसंपत्पदं दंष्ट्रां ब्रतमेकमहामुने व्यास उवाच शृणु त्वं ब्रह्मर्षिगौडर्षा ब्रतं संतानदायकं भाद्रकृष्णतृतीयायां नि
 शिचंद्रोदये शुभे स्नानं कृत्वा तु विधिवन्मौनं धृत्वा ब्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं ब्रौणां धनपुत्रान्नसौख्यं कृत् गोमूहिरस्य
 दानानां सर्वेषामधिकं श्रुतं पंचवर्षं विधातुं व्यं तत उवाच पन्नं चरेत् उवाच न विधानेन संपूर्णं फलमश्नुते अंतैतुकार
 येद्ब्रह्मसौवर्ण्यं ब्रह्म फलं षडुत्तरचतुर्भिश्च शुभैर्वा जैर्युतं तत् देव्याः पुरस्तात्संस्थाप्य पूर्ववत्सति पूजयेत् आवा
 र्धं पूजयेद्ब्रतया विधानं पंचवर्षं च सुवासिन्यः पंचपूज्या वस्त्रालंकारभूषणैः कंचुकैश्चैव ताटकैः कंठसूत्रैर्हरिद्रया
 वंशपात्राणि पुष्पमानिसूत्रैः सेवेष्टितानि चालिंदूरजिरकैश्च सौभाग्यद्रव्यसंपुतं गोधूमपिष्टजातं च ब्रह्मती फलपंचकं वा
 यनानि च पंचैव ताभ्यो दत्वा तु भोजयेत् अर्घ्यं दत्वा वा यनानि स्वयं भुंजीत वा न्यता तत्फलं धारयेत् कंठे सर्वकामसह
 द्रये ततः श्रुतः समुत्थाप्य सालंकारांस्त्वौजनैः गोतवाय्ययुतानां च गौरैः तां तु विसर्जयेत् आहूतास्मि मया देवि पू
 जितास्मि मया शुभे मम सौभाग्यदानाय येष्टं गम्यतां वया एतद्ब्रतं प्रभावेण काचिद्वाह्यकन्यका पतिं संपूज
 यामास निर्भर्त्स्य पमार्कैः करान् तरमाश्चरत्वं ब्रतमेतदायमायुः प्रदं पुत्रसहस्रं देवा पुत्रैश्च पौत्रैश्च पुत्रा च पत्न्या गौरैः

प्रसादाद्भवतीवपुत्रा

यद्गदंशुण्यान्नित्यंश्रावपेक्षासमाहितः समुक्ताविपुलान्भोगान्तेषिवपदंजनेत् ॥ १॥

इतिभविष्योत्तरेखहर्षरीव्रतम्

नारदीयेपि इपकृष्णतृतीयापाद्वहर्षरीव्रतंचरेत् पंचवर्षविधानेनपूर्वोक्तमिवनारदः ॥ आचार्यपूजयेदंतोविप्रा
नृपंचयनादिभिः सुवासिनीःपंचपूज्यावखालंकारचंदनैः कुचकैश्चवटार्कैःकंठसूत्रैर्हरिद्रया वंशपात्राणिपंच
वसूत्रैःसेविष्यतानिच सिंदूरंजीरकैंचवसौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिण्डजातचनवापूपफलादिकं वायनानिच
पंचवतान्भ्योदद्याच्चभोजयेत् आर्घ्यंदद्याच्चायनानिपश्चाद्गुंजितवाग्नयात् तत्फलंधारयेत्कंठेसर्वकामसमृद्धयेततःप्रा
तःसमुत्थायसालंकारासस्त्रोजनैः गीतवाद्ययुतानयांगीरीतानुविसर्जयेत् आहूतासिमयोदेविपूजनासि यथाविधि
ममसौभाग्यदानाययथेष्टंगम्यतांत्वया एवंकृत्वाव्रतंनारीद्विजदेवीप्रसादतः भुक्ताभोगांरतुदेहातिगौरीलोकमवाप्नु
यादिति अथहस्तक्षेपतेसूर्ये रविवारप्रातहस्तगौरीव्रतं सूतउवाच कृत्यांचतदपेतायांहस्तिनापुरमुत्तमं याचि
तायानंरद्रेश्चतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्नाजगामाथमाधवः अभिनंदयसुखासीनंदेवदेवंज
नार्दनं उवाचकुंतोसानंदाह्यप्रगल्भमिदंवचः कुंत्युवाच धन्याऽस्मि कृतकृत्याऽस्मि सनाथाऽस्मि परंतप साहं संभा
वितहास्मि त्वया सर्वजगत्पते यदि मे सुप्रसन्नोऽसितदा वक्ष्ये व्रतं विभो यं विधाय सुखं राज्यं प्राप्नुयात्तनयैः सह श्रीक
ष्ण उवाच शृणु कुंति प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखसंतानं धनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्यास
पुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रे कुरुष्व शूचिमानसा यत्कृत्वा सर्वतः संपृच्छ भते वांछितं फलम् कुंत्युवाच
यत्त्वयोक्तं व्रतं नाथ विधानंतस्य कीर्तय केन पूर्वोक्तं देवतमे ब्रूहि ज नार्दन श्रीकृष्ण उवाच कैलासाशिखरे देवो हस्त
क्षेपदेवाकरे दिवा प्रसुतान्गौरीतु हरसाक्षि विमानता सा सप्तादेव देवे यं रचयिषं भुंदर्शेह आर्घ्यं देहं दृष्ट्वा र्द्धं स्थमर्धं चंद्र

कलाधरं किमिदं तन्ममाचक्ष्वतप्यते मानसं मम ईश्वर उवाच देवि पूर्वंच सुताऽस्मि हस्तः ऋक्षगतिरवा नरवसन्धं दिवा त
 जतरुपेदं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन संवदितो हे विलोकिताः स्वयारब्धं व्रतं देवि मदारधनकाम्यया अपूर्णेऽस्मि न प्र
 सन्नोऽस्मि तत्त्वया च समञ्जसं व्रतं अपूर्णं व्रतं प्राते न दृष्टोऽहं तादृशस्त्वया तं कुरु ध्यानादेवि हरतगौरि व्रतं शुभं पार्वत्युवा
 च आदिशयतां व्रतं नाशयिधानं च महेश्वर आरंभोऽस्य कदाकार्यः केविधिः कस्य पूजनं ईश्वर उवाच भद्रपरथाप
 नकुर्यात्सर्वालंकारभाषितं अन्वहं काचनः पूर्णः फलमूकासमन्वितैः नैवेद्यैः पयसाद्यैश्च शृणु प्रातः प्रत्यहं क
 थं दिने च तदृशे प्रातरे स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पक्षाक्षिः सुरसैः शुभैः सार्धं सार्धं त्रयादश सार्धं त्रयोदश दिनं नैवे
 द्यमपकल्पयेत् फलमूलानि चान्यानि तावति समपाहरेत् पुन्यञ्च समर्पित्व पुन्यदान्यं सुगन्धिभिः चन्दनैर्घृपदी
 पैश्च तालैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरि हर हर वसुधा दक्षिणे च ततो दत्तवान्त्वादेर्वी विसर्जयेत् सार्धं त्रयो
 दश तथा दीपिका श्रोलिका निवृताः सुवासिन्यास्त्रिपु दत्वा तावतः स्वयमाहरेत् व्रतं समाददद्देवि विवावद्दर्वेन
 योदशं स्वर्णमजनागौर्यादिप्रतिवर्षं विसर्जयेत् पूर्वाकाविधिना पुन्यवासराणि त्रयोदश चतुर्दशोऽथ दिवसे स
 जति प्रातरुत्थिता कृत्वा प्रयासति पुनर्गजगौरि प्रकल्पयेत् पक्षाक्षि स्वर्णापात्रे पुन योदश विनिःसिपेत् स्त्रीभ्यश्च
 कंचुर्कंदं द्वाद्वाजिधेया विसर्जयेत् एवमिव व्रतं कृत्वा सर्वान्कमानवाप्नुयात् अशकौ तु सदाकार्त्तना प्रतिमाभक्तिका
 मयी पात्राणि वैष्णवान्येव पीतुं पुण्याणि वै हि श्रीकृष्ण उवाच तत्तद्वच्रे व्रतं गौरी प्रासासावांछितं फलं त्वमप्येतद्भूतं
 कुंति कुरु श्रद्धासमन्विता अथ मन्त्रया व्रतं कुंति सविधानमथाकरोत् गाधाराचापितच्छ्रुत्वा व्रतं च क्रमया विधिं तुष्टा
 सा भक्तिभावेन हस्तगौरि वचोऽब्रवीत् गौर्युवाच कुंति ते परितुष्टा स्मि वरं वरय सुव्रते कंत्युवाच देहि मे सर्वसंपत्तिं सर्व
 सौख्यं च सौहार्दं प्रयच्छ मम पुत्राणामहं ह्ययमनामयं व्रतं मे तत्तु या कुटुम्बाले कमवाप्स्यति नदारिद्र्यं न वैषम्यं न

योकोनापिदुःकतं कच्छनापत्कतं देविकदाचित्संभविष्यति तथैत्युक्तातोगीरेतन्नांतरधीयत एतद्वत्सकलदुःख
विनाशोहेतुर्गोभान्यराज्यफलभाजनमाचरति यायोपितभुखमनंतमिहाऽपिराज्यगोरीपतिव्रतारत्नतोलभते

इतिभविष्योत्तरेहस्तगौरीव्रतम् ॥

आश्विनकृष्णचतुर्थ्यामासचतुर्थी गणेशव्रतमहालयश्राद्धं स्कन्दि सेतुखट्टं वतुर्थ्यातिथिमासमायस्वतर्ककर्मात्मह
लय पितरः कल्पसाहस्यचत्वारिंशत्प्रहर्षिताः बहुपुत्रान्प्रदास्यंति श्राद्धकर्मणि तर्पिताः आश्विनकृष्णपंचम्यामहा
लयश्राद्धपंचम्यातिथौ मर्त्योयः करोति महालयं पचाशत्कल्पसाहस्यत्पयंति पितरस्तदा स्तति चाप्याविच्छन्त
स्मैदार्यंति तर्पिताः पर्वती तु प्रसन्नारस्यामहद्वैश्वर्यदायिनी एतामाधिकपदवीपराणि तत्रैवकारयेद्विपितरु
पांमहिद्विषां कन्यारश्ने चरवाद्भुसपूजनीयापयाविधि भोजगतिथिमासाद्ययावच्चद्रकर्मणम् तत्रापिमहतीप
जाकर्तव्यापितद्वैवते ऋक्षेपिंडप्रदानंतु ज्येष्ठपुत्रीविवर्जयेत् भोजगतिथिः पंचमी तेजात्रापि पंचम्यादयः प्रश
स्ताइति पितृदेवत्वमन्नमरणनिक्षेप मयाच अत्रापिंडप्रदाननिषेधविषयं मया विषयवक्ष्यते आश्विनकृष्णप
क्षांमहालयश्राद्धं स्कंदपुराणसेतुखट्टं पक्षातिथीत्येवमर्थः श्राद्धकर्मणमहालये पाष्टवपसहस्राणि पितरायाति
तसता पुत्रानपि प्रदास्यंति श्रेयंचविपुलांतथा आस्यामवराहिणी तपति पातभूमिवायकायाः कपिल
पृथिव्रतं तदुक्तं वाराह नभस्वरूपपुश्चतुरहिणीपातभूमतः युक्तापृथिपराण्यः कपिलासायकातिता
नभस्याभाद्रमासोऽज्जर्थातः व्रतापवासानियमैर्भास्करंतवपूजयेत् कपिलातुहिजाप्रयायदत्तफलभूत
पुराणसमुच्चये हस्ताकयोगेनातिशस्ताका भाद्रमासमिते पक्षे भानुवैवकरे स्थिते पातकुलचराहिण्यासाप
र्धकपिलास्मृता तदुक्तं निष्प्रास्यते हमाद्रौ स्कन्दि संयोगेन चतुर्णां हि निदिष्टा परमपुत्रति तत्रैव

अत्रविशेषेहमाद्रौ रकादि देवदासतथेशिरंकुर्मलमनःखिलं पुत्रकपत्रकयटोमृगानामपुत्रपुत्रे
 लोडयकत्केनानंकुयारसमंत्रकं तत्रमुत्र आपत्स्वमसिदेवशज्योतिषापातिरवत् प्राप्तामममदिववाङ्म
 नः कायकर्मजो पंचगव्यकृतज्ञानः पंचभोगो पंचप्रह्वयः तथा त्वेवर्तना
 विधुर्मेकसौवर्णकारयेद्वि शक्तिरतपलादृभ्यंतदृभ्यकर्पतोपिवा सौवर्णमरुणकुट्टयानौकावैवतधारय अल्प
 विजोऽपिपः किरुचरसोऽपि कुट्टयादिभुविधिः तन्मासखड्वेच स्यापयदवणुकं भवेदनादकपूरितं रकवत्तपु
 नचउद्धतत्थपानेणसंयुतं तथारौद्रमपलस्यैवएकचक्रः सुचिह्नितः सौवर्णपलसंयुकांमूर्तिसूयैर्यकारयेत्
 ततः सूर्यैकपिलं पूजयेदुपचारकैः अदिव्यमूर्तिलैकचक्रद्वारादशाहमादिवारकरः कपिलासाहितोदेवोमममाकिं
 प्रपच्छतुः सस्मारावंकपिलेपुण्यासर्वलोकस्यप्रावर्तः अद्विजासहस्रैरणमममकिप्रदाभवेति अथकथाम् हिमा
 द्रौ रकादिः विक्रान्तदवार्चाऽरूपसंपदमारोग्यं संतर्तुं चापि पुष्कलाऽप्राप्तं प्रतिनयेत् नमिध्वंतद्वदस्वमे अग
 रस्यउवाच साधुसाधुमहाप्राज्ञपरष्टोहंस्वयन्तथाः तत्सर्वकथयिष्यामि तवश्चमोमविष्यतिः शृणु माध्वेन
 क्षयाभिसर्वमोक्षप्रदं गुणं मन्मथं पुरारजन्मवक्षोभेद्वदिदैवतैः असुराणां वसवैर्वा राक्षसानां तथैव च शंकर
 एपुराचैव पण्डुखाया निवेदितं पुण्यमुखेन ममारुघातं महापातकनाशनां सृष्टुरुत्वाजह्महागोशः सुरापां गुरुतत्प
 नः आगारदाहीगरदः सर्वपापरतोपिवा मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोके च गच्छति तच्च पुण्यं पवित्रं च त
 णां दुष्कृतनाशनं अडपकाराय लोकां नृतिथ तव नृपोत्तम शृणु मम महापुण्यं प्रधीमाहात्म्यमुत्तमं ब्रह्मोषयासिते
 पक्षे पथि भोजितं संयुतां अमृतं पुत्रे नरो हि एषो साधवीकपिलामृतः द्वितीया तु महापुण्यादुर्लभा ब्रतिनां कश्चि
 द्वितीया कपिला पथि तपः प्रधी संवत्सरस्य तिसि पुनरतेन संयुतां त्रैलोक्येशाखयोर्मध्ये सिते पक्षे भुजोदये वैशा

खेऽपि चरजिद्रद्वारवत्पापुरास्यता । तस्यैव वहुतं देतपत्तिकिञ्चित्पादितं । तस्य सर्वस्य पुण्यस्य सखावक्तुं ।
 शक्यते । यस्मिन्काले भवेत्तैर्गुणैः । पुष्पिता तदा । पंचम्यामेकमेकं च कुर्यात्तत्र विचक्षणः । पृष्ठाः प्रातः । स
 मृत्पायकत्वादितथावनं । जलपूर्णं जलिकत्वाद्भ्रमं भ्रमद्वारायेति । निराहो यदेव शब्दकत्वेन रायणः । पुनर्यु
 द्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर । अर्घ्यं देवैति संकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिः । स्थितः । स्नानं कृत्वा प्रमु
 र्नेन नयातीर्थोदकेन दे । तद्गोपीर्धिका पांश्चाप्येवातिप्रताप्तमवात् । देवदासतया शीर्षं कुम्भैः लामनः शिलां । पद्मकं
 पद्मकं यष्टिमुपगुर्वेन पेपयेत् । क्षीरेणालोडय कल्लेन कुर्यात्स्नानं समन्त्रकः । आपः स्वामसि देवेश ज्योति पापतिरेव च
 पापनाशाय मे देव मनोवाकाय कर्मजः । पंचगव्यकृतस्नानः । पंचभूगैरनुसर्जयेत् । पंचभगैः पंचपल्लवैः । आनेन मसि
 कां शुद्धां स्नानार्थैवैव यन्ततः । सात्तिके ब्रह्मदाता सिकश्य पेनाभिमुञ्चिता । पवित्रं कुरुमानि त्वं सर्वपापात्समुद्धर । भेदो
 नवरुणपूजयेद्भक्तिमात्रः । पाशाग्रहस्तवरणार्सर्ववर्गाश्चरप्रभो । अयाहं प्रार्थयामि त्वं पूतं कुरु सुरेश्वर । आदिभ्यो
 भास्करो भानुरविः सूर्यो दिवाकरः । प्रभाकरो सिध्दवरो देवः सर्वेश्वरो हरिः । नो मये नो पलितार्थाः । भूम्यां कुंकुमे
 न तु । मंडलं सर्वतोभद्रमालिखेद्बुद्धिमात्रः । तत्र मध्ये लिखेत्पद्मं मृदुपत्रं सकार्षिकं । पूर्वपञ्चेन्यसेत्सूर्यमाग्नेयं भा
 स्करं न्यसेत् । सुवर्णरेतसं याम्येनैर्ऋत्ये विन्यसेद्देवि । आदिभ्यं वारुणे पत्रे त्रयाग्रं च विवाकरं । सौम्ये प्रभाकरं
 त्रिसूर्यं भाशानपत्रके । तीक्ष्णरश्मिधरं चैव ब्रह्माणं चैव विन्यसेत् । आशारुरुपिण्डं च मध्ये वैशारुणं न्यसेत् । सहस्र
 रश्मिं सूर्यं च रथलसुक्ष्मगुणान्वितं । सर्वांगं सर्वं कृत्वा मध्ये भास्करं न्यसेत् । सताश्वरथमारुढं पद्महस्तं दिवाकरं । अ
 क्षसूत्रधनुष्पाणिं कुड्मकं देन च । रत्नैर्नाता विधुर्मकं सौवर्णं त्रिकारयेत् । शक्तिं तत्तु पलादभ्यंतं दुर्धकं पर्वतापिवा । स
 वर्णमरुणकत्वा नौकां चैव तथापरां । सताश्वैर्भूषितं कृत्वा रथं तस्मात्प्रतस्थितं । अरुणं चितता पुत्रं गृहीताश्वमनूरुक

एवंरूपं शक्यं त्वप्यस्योपरिविन्ध्यसे तत्तु योपरिन्ध्यसे देव रक्तवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमालयादिभूषितं चातिशोभि-
तं अग्रतः साराथिश्च त्वपूजयेदरुणशुचिः रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च तथा नैयरपि शक्तिः विनता तनयो देव कर्मसाक्षी
तमो नृदः सप्ताथ सप्तरज्जुरश्चरुणो भेषसीदतु भञ्जणानेन सपूज्य साराथिनदनतरं देवस्य चास्नकलप्यप्रभू-
तादिकपचक प्रभूतविमलसारमाश्रयपरमशुभ दीप्तादिशक्तिभिश्चैव ततो भानुप्रपूजयेत् दीप्तासूक्ष्मा तथा
द्राविभूतिर्विमलानना अभोषावैद्युताचातेन वर्मासर्वतो मुखो अप्रवित्र पवित्रो वा सर्वावस्थानतोऽपि वा य स्म
रेत्पुंडरीकाक्षसवाहाभ्यंतर शुचिः शिखापांसां स्करं न्यस्य ललटैः सूर्यमेव च चक्षुर्भ्यो न्यसेद्भानुमुखे तत्र रश्मिन्ध्यसेत्
कठेन्यसेद्भानुमतपद्मगर्भाहिहस्तयोः तिमिरस्य कृद्वैवस्तनयो रेव विन्ध्यसेत् उग्ररूपगुह्यदेशे तजोरुपतु नवयो पा
दयोः सर्वरूपतु सूक्ष्मस्थूलगुणान्वित एव यथोक्तिन्यस्य पात्रगृह्यततोऽर्चयेत् करवीरार्ककुसुमै रक्तचंदनपककैः
पुष्पैः सुगंधैर्धूपैश्च कुंकुमैरुपशोभितं मातैर्दभानुमादित्यं भास्करं तपनं रविं हस्तदिवाकरं चैव भास्करहरिमेव च सू-
र्यचंद्रादशास्मानपूजयेच्च प्रयत्नतः जानुभ्यामवर्जान् त्वामूर्ध्यापाध्वीनिवेदयेत् वेदगर्भेन मस्तुभ्यं देवगर्भेन मस्तुते
अव्यक्तमूर्तेषु त्वभ्यमर्धं गृह्णानमोस्तुते ब्रह्ममूर्तिं धरस्त्वच चतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थितौ सास्थिता यगृह्णाध्वीनमो-
स्तुते विष्णुरुपधरे देवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवः सर्वदेवानां मर्धं गृह्णानमोस्तुते कालात्मा सर्वभूतात्मा
वेदात्मा सर्वतोमुखः जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः दारिद्र्यव्यसनदंसी श्रीमान् देवो दिवाकरः सुवर्ण-
रुफटिको भानुं स्वर्णैरेता दिवाकरः हरिश्चेशुमालोचश्च मर्धं गृह्णानमोस्तुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाश्रया
भिः परिगीयते सामध्य निस्तपो यज्ञश्च मर्धं गृह्णानमोस्तुते अथ गंधं च पुष्पं च तथा धूपं प्रदीपकं नैवेद्यं च
यथाशक्त्या प्राध्वं च सूर्यं देवतां अग्निर्भस्मस्तेभ्यं नमस्ते जातवेदसे इषे चैव नमस्तुभ्यं नमस्ते चैव नमोस्तुते

धेनुर्वरदास्तु मे स्वधात्वं पितृमुख्याणां स्वाहा पञ्चभुजामपि वंषट्नामो व्यतेल्लोके साधेनुस्तु पितृदास्तु मे
 गावोममाप्रतः संतु गावो भिसंतु पृथतः गावो मे हृदये संतु गावामधेयवसाभ्यहं इति गोपूजाभंजः गावः -- स्तु
 ध्वानं मरुक्चयवैकुण्ठात्प्रदक्षिणां प्रदक्षिणं कृतातेन ससद्बोधावसुंधरा नमस्ते कापिले देवि सर्वपापप्रणाशि
 नि. संसारार्णवमग्नं गोमातस्त्रातुमहं सि गोदानभंजः हिरण्यगर्भगर्भरथहेमवोजं विभावसोः अमंतपु
 ण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छ मे रक्तवस्त्रयुग्मं यस्मादादित्यस्य तु वल्लभं प्रदानादित्यमे देवा भारुकरो वरदोस्तु
 मे सुवर्णैवस्त्रयुग्मं च परिधानं च कारयेत् एभिः प्रकारैः संयुक्तं दद्याद्धि नृद्विजातये भानोः प्रदक्षिणां द
 दानं त्रैणानेन यत्नतः भारुकरो विधितो जाते द्रव्यस्यो भारुकरः स्वयं भारुकरः स्वः प्रदाता च तेन वै भारुकरो म
 त इति दानभंजः भारुकरः प्रातिष्ठन्नाति भारुकरो वै ददाति च भारुकरस्तारको भूत्वा भारुकराय नमो नम
 इति प्रातिग्रहभंजः ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्पायसेन गुडेन च शस्तया च दक्षिणां दद्यात्तेभ्यश्चैव विशेषतः श्रं
 तपवितोऽपि यः कश्चिस्सोऽपि कुर्वादिभं विधिं श्रातमशस्तयनुसारिण सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् आचार्यस्य ततो भ
 तया सर्वपाणौ विनिःक्षिपेत् गोभूहिरण्यवसांसि प्राहयेच्छ्रवणं तिलाः एतत्सर्वं प्रदत्वा च कपिलां प्रार्थयेत्ततः कपिले
 पुण्यकर्मासि निष्पापे पुण्यकर्माणि मां समुद्धर दानं च दत्तो ह्यभयं कुरु दिवि वादि जशब्दैश्च सेव्यसे कापिले सदा तथा
 विद्याधराः सिद्धाभूतानां गणप्रहः कपिलारोमसंख्यातास्तत्पदेवा प्रातिष्ठिताः पुण्ड्रपुष्पमुचंति तित्थमाकाशं मा
 र्जिताः ब्रह्मणोत्पादिता देवाः श्रमिकुंडारसमुद्भवा नमस्ते कापिले पुण्ये सर्वदेवनमस्कृते जयति तं महासर्वे
 सर्वतीर्थादिभंगले दातारं स्वजने पतेत् ब्रह्मलोकं नयस्व मां ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नत्वा ब्राह्मणपुंगवान् श्लाघीर्वादा
 न्नेदमुस्तु पुत्रपौत्रपुत्राणामान् श्लारोमं रूपसो भाग्यं सर्वदुःस्वविवर्जितः श्रुतिगोलो कमंसाद्य चिरायुः सुखभागमवेत्

यदा स्वर्गात्प्रपतितिराजाभवति धार्मिकः सप्तर्षीपर्वतीभुकेभुक्काराज्यमकटकम् अर्होऽत्रतमहत्पुण्यसर्वदुःखावना-
 शनं श्रुतः परंप्रवदयामिदानस्य फलमुत्तमम् यथावदमयेपात्रसहस्रं चाक्षयमवेत्त तथा सर्वव्रतश्रेष्ठमिदम्
 न्यूनमहाफलम् उद्धरिष्यति दातारं नूनमक्षयमव्ययम् एवंभूतगणाः सर्वदेवसंघाः प्रहर्षिताः
 प्राप्तमोदाः प्रव्रजतिपुण्येस्मिन् दिवसागमे पात्रभूताय नृपयशो ब्रियाय कटुविने एवं यः कपिलां दद्या-
 द्विधिदृष्टनकर्मणा सयाति परमं स्थानं यावन्न प्रयवत् पुनः तत्रैव रसकोद्रे प्रभासखड्गे विशेषः इ-
 पलिते शुभे देशे कुशाक्षतविभूषिते रथापये दद्रुणकुम्भं च दनादकपूरितं पंचरत्नसंनायुके दूर्वापुष्पाक्षतान्वितं
 रक्तवस्त्रयुगाच्छन्नं तस्य पात्रेण संयुतं रथोरूपयमयश्चैव चतुष्कः सुविचित्रितः सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिसूर्यस्य का-
 रयेत् कुम्भस्योपरि संस्थाप्य गवैः पुष्पैः समर्चयेत् आदित्यपूजे वेदवनामभिः स्वैः प्रचोदितैः श्राद्धित्यभास्क-
 ररवे भानोसूर्यादिवार प्रभाकरनमस्तुभ्यं संसारान्मार्तिसमुद्धर मुक्तिमुक्तिप्रदो यस्मात्तरुमाच्छातिप्रयच्छमे-
 प्रार्थनामंत्रः नमो नमस्तेवरदद्भक्तसामयजुषांपते नमो रतुविश्वरूपाय विश्वपात्रनमो नमः एवं संपूज्य वि-
 धिवेदवेदविवाकरं पूजयेत् कपिलावेन वस्त्रमालयानुलेपनैः तत्र दानमंत्रः विश्वमूर्तिर्जीवश्चक्षुर्धादिशारता-
 दिवाकरः कपिलासहितो देवो मम मुक्तिं प्रपच्छतु यस्मात्त्वं कपिले पुण्यासर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता सहस्र-
 यं णमममुक्तिं प्रदाभव इति हेमाद्रौ रसादि कपिलां पृष्ठीव्रतं श्रयार्थः प्रयोगः कपिला पृष्ठीव्रतदिनारं पुर्वयः
 पंचम्यामेकभक्तं कृत्वा पद्यां प्रातर्देवपावनं कृत्वा जलपूष्णीमजलि कृत्वा निराहारोद्यदेवेश त्वं दद्रुक्तस्त्वप-
 रायणः पूजयिष्यामि त्वामन्तर्यामिणं भवभारकर इत्यर्थं देवताप्राणम्यं नद्यादीनां वा तत्र देवदंष्ट्रं उशीरकं
 कुम मन्त्रः शिला पद्मपत्रं ग्रहीमधुकं युगपद्द्वयाणां पेपुणं कृत्वा क्षीरेणालिडयतेन कल्केन स्नानं कुर्यात्

तवःमंत्रः आपस्त्वमसिदेवेशऽयोनिपांतिरेव च पापनाशयमेदेवमनेवाकायकर्मजं ततःपंचगव्यस्नानम्
 ततःपंचपल्लवैर्मार्ज्जनं कृत्वा विशुद्धांशुत्तिकां गृहीत्वा स्नायात् तत्रमंत्रः श्रुतिकेवलं पूताग्निकश्यपेनाभिर्मांत्रि
 ता पवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपापात्समुद्धर ततोवरुणपूजा मंत्रः पाशाग्रहरत्वंवरुण सर्ववागीश्वरप्रभो अथा
 हं प्रार्थयामि त्वां पूतं कुरु सुरेश्वर ततः स्नात्वा भास्करं प्रणमेत् आदित्यो भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाकरः प्रभा
 करो मितो वारो देवः सर्वेश्वरो हरिः ततो गृहमागत्य तिष्ठयादिसंकीर्त्य मम शेषपापक्षयपूर्वकरूपं संपदारो भव विपुल
 संततिं स्वर्गलोकप्राप्तिं हारा सर्वभासक सर्वलोकेशो मय श्रांसूर्य्यं नारायण प्रीत्यर्थं सोद्यापनं कपिलापथी
 ब्रह्मं करिष्ये ततः पुण्याहवाचनादि कृत्वा ततो हृताचार्यः स्वयं गोमयोपलितायां भूमौ कुंकुमेनादृढं लंपटं वि
 धाय तदुपरि सर्वतोभद्रं कलशोपरि कवस्त्रेष्ठपत्रं सकौणिकं पद्मं कृत्वा तत्र पूर्वोदिक्रमेण देवताभ्यां हवेत् सूर्य
 भास्करं भानुं सुवर्णरेतसं रविं आदित्यं दिवाकरं प्रभाकरं तीव्ररश्मिधरं मध्ये आधाररूपिणं च न्य
 सेत् तदुपरि सप्ताश्वभूषितं रथं तस्याग्रतः शौवर्णमरुणं सारथिं कृत्वा रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च पूजयेत् तत्र मंत्रतः
 विनता तनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः सप्ताश्वः सप्तरत्नश्च सौरुणो भेषसीदतु एवमरुणं संपूज्य रथोपरि सूर्य्यं प्र
 तिमां आकृष्टुणो नेति मन्त्रेणावाह्य परितो दासादिशकी न्यसेत् ताश्च दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा प्रभा विम
 लानना श्रमोघा वैद्यता मध्ये सर्वतोमुखी च न्यसेत् ध्यात्वा स्नानं पादं ततः करवीरार्कपुष्पाणि र
 कचंदनम् सुगंधम् रक्तपुष्पं कुंकुमयुतपात्रेणादाय जानुभ्यामवर्तिगत्वा अर्घ्यं निवेदयेत् मंत्राः
 वेदगर्भेन मस्तेर तु देवगर्भेन मोरस्तुते अथ एकमूर्तये तु भयमर्घ्यं गृह्णन् मोरस्तुते ब्रह्ममूर्तिधरस्त्वं चतुर्वक्त्रसनातन
 सृष्टिस्थितौ संस्थिताय अर्घ्यं गृह्णन् मोरस्तुते विष्णुरुपधरो देवः पंचवक्त्रश्चतुर्भुजः प्रभुस्त्वं सर्वदेवानां मर्घ्यं गृह्णन् मो

ऽस्तुते कालारमा सर्वभूतास्त्रावेदारमा सर्वतोमुखः जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः दारिद्र्यव्यसनाव्यंसीश्रीमा
 नदेवोदिवकरः हरिदर्थेशुनालं चिन्नार्धगृहणमोऽस्तुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाञ्चक्षुभिः परिगीयते सामर्थ्यानिस्तपो
 ज्ञेय अर्धगृहणमोऽस्तुते ततः पुष्पपूजातिंगपूजांकुर्यात् भारकराय नमः शिखापूजयामि सूर्याय नमः ललाटं
 पूजयामि भानवे नमः चक्षुर्पापूजयामि रक्वेन नमः मुखं पूजयामि भानुमते नमः कंठं पूजयामि पद्मगर्भाय न
 मः हस्तौ पूजयामि तिमिरक्षयकृते नमः रत्नौ पूजयामि जातवेदसे नमः नाभिं पूजयामि भानवे नमः कटिपूज
 यामि उग्ररूपाय नमः गुह्यं पूजयामि तेजोरूपाय नमः जंघे पूजयामि रथूलसूक्ष्मरूपाय नमः पादौ पूजयामि
 एवपूजांसमाप्य प्रार्थयेत् श्रीमिलेन मरुतुभ्यं नमस्ते जातवेदसे इष्टेवोर्ज्जन मरुतुभ्यमग्नेवै वनमोनमः आ
 रमरूपिजन मरुतुभ्यं विधुमूर्ते नमोनमः त्वं ब्रह्मा त्वं च वै विष्णुस्त्वं धाता त्वं हताशनः मुक्तिकानमभीप्सामि प्रार्थयामि सुरे
 श्वरेति नमस्कारः ततः सुवर्चसेति मंत्रेण पाणिभ्यां तोयेन मुखं संपूज्य हंसः शुचिपादित्व च सूर्यं नालोक्य उ
 दृत्य चित्रं देवानामिति सूक्तं देवाग्रतो जपेत् ततः पूर्वोक्तफलद्वयप्राप्तानां नानाविधैर्मर्त्यैः फलकं कृत्वा तत्र शु
 भदेशे शय्यां प्रकल्पयेत् ततो लवणाचलोपरि रौप्यमयं खड्गं गच्छ पुनः क्लृप्तं संस्थाप्य पूजयेत् तत्र मंत्रः नमस्ते
 क्रोधरूपाय खड्गं गहस्तजिष्वांसेवे जिष्वांसु कामं त्वं दद्याद्दुष्टाः सर्वदेवताः त्वया व्याप्तं भेरुष्टं चंद्रमारकरसुप्त
 म्प्रतत्त्वां पूजयिष्यामि अर्धगृहणमोऽस्तुते ततस्तारात्रिक्यादिभिरतिवाह्य आभ्युदिते सूर्ये पुनः स्नात्वा देवं संपू
 ज्य आग्नें प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् तत्र प्रधानं सूर्यं शर्कसमिद्धिः घृताकतिलैः सिद्धचरुणा घृतेन च प्र
 तिद्रव्यं अष्टोत्तराष्टाविंशतिसंख्याकभिः आरुण्येन तिमंत्रेण व्याहृतिभिर्वापीठावरणादिदेवता ब्रह्मादि
 देवताश्चैकैक्या हुत्वा यक्ष्ये ततः स्विष्टकृतं एवं होमं समाप्य ततः सर्वोपरकरसहितां कपिलां गामुक्तप्रकारेण

संपूज्यप्रार्थयेत् कपिले सर्वदेवानां पूजनीयासिरोहिणी सर्वतीर्थमयी परमादतः शान्तिं प्रयच्छ मे तत आचार्य
 पूजनं कृत्वा तस्य हरते गोभूहि एष वा सो ग्रीहिल य एतिलान्दत्त्वा कपिलां प्रार्थयेत् कपिले पुण्ड्रजन्तासि निष्पापे
 पुण्यकारिणि मांसमुद्धरदीनं च ददतो ह्यभयं कुरु ब्रह्मणे रपादि तदेवोत्राग्निं कुण्डारसमुद्भवा नमस्ते कपिले
 पुण्ये सर्वदेवनमस्कृते जयनिःशमहासरे वसंती धार्मिणि संगमे ॥ दातारं स्वजन्तोपेतं ब्रह्मलोकं नया शुभं ततः प्रदक्षि
 णं कृत्वा आचार्यं हस्ते सोपरस्करदक्षिणभां पीठं च दत्त्वा प्रार्थयेत् दिव्यमूर्तिर्जगच्चतुर्द्वादशात्मदिवाकरः क
 पिलासिहितो देवो मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्वं कपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावनि प्रदत्तासहस्रपुष्पमम मुक्तिं प्रदाभ
 वेति ततो न्यान पित्रा ह्यष्टासं पूज्यान्नादिभिः संतर्प्यां शिरो यहीत्वा ॥ स्वयं ससुहृदे भुंजित इत्युद्यापनकौमुद्यां सो
 द्यापनं कपिलापधीनतं इधं पृष्ठे तत्पुरुषकल्पादिरितिकल्पादिनिर्णये प्रागुक्तं आचार्य न कृष्ण सतन्यातिथिप
 त्वेन सूर्यपूजा महालय आर्द्धचकार्थं रुरुदिसेतुखंडे सप्तन्यापो नरो भक्तया आर्द्धकुर्यान्महालये सप्ततिः
 कल्पसाहस्रं पितरो यानि तत्सतां संवर्ति चार्य विच्छिन्नं संपदं विपुलां तथा पुत्रानापि प्रदास्यति तुष्टाः पितृगणा
 रतदा आश्विन कृष्ण अष्टम्यामाश्वलायने नमाध्यायार्धसंज्ञकं श्राद्धमुक्तं एतेन माध्यायार्धं पौषपद्याश्वपरपक्ष इति इ
 दं च सतन्यादि निष्यप्य हरस्मुकार्थं इति नारायणतृती हरदत्तरतु मघा युक् वर्षा सुमवंत्रयोदशी श्राद्धमिति विद्या
 चरुयौ पृथ्वी चंद्रोदये त्वस्यामेवाष्टम्यां आर्द्धे गयानुत्पफलं तथा धौकं ब्रह्माहि आपादयाः यंच मे पक्षे गया
 माध्याह्नमीरुहता त्रयोदशी गजच्छाया गयानुत्पयातु पैतृके इति हेमाद्रौ पाक्षेपि वसुनामापिता कन्यां शशापा
 नुग्रहाय च शौष्ठपद्य एकामूयः पितृलोकं भविष्यसि आपुरारोभ्य दानि त्वं सर्वकामफलप्रदेति एतस्याः पद्मसंज्ञा
 प्युक्ता तथा च जातकपर्वः शंखं ब्राह्मरमावास्यां क्षीणसोमां हि जौत्तमाः अष्टकाच भवेत्पद्मं तत्र दत्तमथाक्षयम्

अस्यामहाल्लिप्यश्च फलं पाद्वेसेतुसंदे चोष्ठभ्यांश्चदयाश्चार्द्धनरः कुर्यान्महालयं अर्थातिः कल्पसाहस्रतुल्यं
 तिपितरोस्यवै आशीर्भिर्यथैवत्येनं विद्वांश्चास्यव्यपेहति संततिं चान्यविच्छिन्नांद्युः पितृगणाः सदेति अ
 स्यामेवाष्टभ्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पुत्रीयव्रतं हेमाद्रौ ब्रौह्मपद्यामतीतायां कृष्णपक्षाष्टमीतुया सोपवासीनरस्त
 स्यां योपि द्वातनया र्थिनी अत्रवासुदेवपूजनं पुरुषसूक्तेन पायसधृतादिहुत्वा पुनार्यापुंनामभिः फलैः कन्या
 र्थास्तीनामभिः प्राश्य संवत्सरव्रतं कुर्यादिति तु पुत्रीयव्रतं अस्यामेवाष्टभ्यां महालक्ष्मीव्रतमुक्तं तत्र निर्णयाम
 ते पुराणसमुच्चये श्रियोव्रतं भाद्रपदे सिताष्टमीमारभ्य कन्याभगते च सुद्वयं समापयेत्तत्र त्रिचयावत्सूर्यश्च पूर्वार्द्ध
 गते युवत्याद्वति तत्रैव कन्यागता केमारभ्य कर्तव्यं हि श्रियोर्धनं हस्तप्रातदलस्यै केतव्रतं तु समापयेत् पूजनी
 यागृहस्थानामष्टमीप्रात्युषि श्रयः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्ता सर्वसंपत्करातिथिः पुनसौभाग्यसौख्यायुर्नाशिनी सा
 प्रकीर्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेन त्याज्या हस्तगते रवौ विशेषणपरिष्याज्या नवमीदूषिता यदीति दोषचतुष्टयं तथै
 वोक्तं त्रिदिने चावमेवैव अष्टमीनोपवासयेत् पुन्रहानवमीविद्वास्त्रीहो हस्तगते रवौ त्रिदिनादिलक्षणमुक्तेर
 तन्मालायां यत्रैकः रपशतिदिनदयावसानं वारश्चेदवमादिनंतदुक्तमर्थः यः रपशो भवति तिथित्रयस्य चाहिद्यु
 रपुन्यायमादिनंद्वयंचनेष्टं यएते सर्वे निषेधाः प्रथमारभविषयाः मध्ये तु सतिसंभवे ज्ञेयाः व्रतस्य पौडशाब्द
 साध्यत्वेन मध्ये सामान्ययोगात् इयंच वंद्रेदप्यव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव पूजाद्युक्तेः परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वा त्रिमुहूर्तापिसाकार्यं परत
 तंव्यापित्वे परैव कार्या अन्यथा पूर्वैव पूर्वावापरावैवाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तापिसाकार्यं परत
 श्रोद्ध्वं गामिनीति मदत्तरत्ने निर्णयाम्यते स्रग्धोकेः श्रद्धेराजमातिक्रम्य वर्तते योत्तरातिथिः तदा तस्यां तिथौ
 कार्थ्यं महालक्ष्मीव्रतं सदेति विचनाच्चित्संक्षेपः इदं व्रतं च भाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्यां श्विनकृष्णाष्टम्यंतं पौडश

दिनसाध्यमर्द्धरात्रव्यापिन्यामष्टम्यांकार्थं प्रारंभस्तरुण्येषायातार्यांशुक्लाष्टम्यांकार्थं तथाचस्कन्दि मासिमा
 द्रपदेपक्षे शुक्लेष्वेष्टायातार्यामी प्रारब्धव्यं व्रतं तज्जिमाहालक्ष्म्यायातार्याभिः समापनं कृष्णायामष्टम्यामेव तद्भवेत् चं
 द्रोदयव्यापिन्यामष्टम्यामेव चंद्रोदयव्रतेष्वेवातिथिस्तत्कालिकीस्मृतेति दिनद्वयेचंद्रोदयसर्वेऽसत्वेवापूर्वेषु प
 रादिनेचंद्रोदयोत्तरचेदृष्टमीतदापरैव मदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वोवापरविद्धावाग्राह्याचंद्रोदयेसदा त्रिमु
 हर्तां त्रिसापूर्यापरतरश्चोर्ध्वगामिनीति अथव्रताविधिः हेमाद्रौ मदनरत्ने रकन्दि रकंदउवाच सौभा
 न्यजननस्तोषाणां दौर्भाग्यपरिहृतं परमैश्वर्यजननं तद्भूतं हि शंकर ईश्वरउवाच साधुसाधुमहाबाहो यत्
 एते हंत्वयानय तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चार्थेन ननरहेदुर्गतिर्याति कर्हिचित् सुभगावासपुत्रावा
 वध्यावापि स्त्रियोगुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः पदान्न नारीणां च नराणां च व्रतं सर्वसुखावहं
 रकंदउवाच देव्याश्चरितमाहात्म्यं मर्त्यकेन प्रकाशितं विधानं कीदृशं ब्रूहि व्रतस्यास्य महाविभो शंकरउवाच
 देवासुरमनुजं पूर्णमब्धशतं कृते महिषसुराणामपि देवानां च पुरंदरे तत्र देवैर्महावीर्यैर्नारायणबलाश्रयात्
 असुरा निर्जिताः सर्वपातालतलमापयुः केचिच्छंकांगताः केचित्प्रविष्टावरुणालयं गिरिदुर्गसमाश्रित्य
 केचित्तरुधुर्महासुराः तत्र कोलासुरो नाम दुर्जयस्स महाबलः गोमंतदुर्गं मंदुर्गीगरिमाश्रित्य निर्भयः याराजक
 न्यक्रालोके रूपवत्प्रेमहागुणः आर्त्ताधिगिरिदुर्गस्थोरमयामास सर्वशः रमयित्वा क्षिपत्रत्रकामरूपी विलंगमः
 एतस्मिन्नेव काले तु ह्यगतौ मुनिसत्तमौ श्रुतप्रभावसंपन्नौ पुलस्त्ये गीतमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वा
 क्यं जननस्य च कोलासुरेण चरितं कथ्यतेति शिखिध्वजं तावूच तुर्जनं सर्वसंगरूपोऽस्ति महा मुनिः येन तेय नि
 धिः पीतो विध्याद्विश्रयनिवारितः तं व्रतं यमो सर्वकोलासुरवधातये इत्यामं प्रययुः सर्वगत्वा तमभि

अस्यामहाल्लिप आह फलं पाशे सेतुखंडे घोष्ठभ्यां श्रद्धया शार्द्धनरकुठ्यां नमहा लये अशीतिः कल्पसाहस्रं तद्व्यं
 त्रिपितरोरस्य वे आशीर्भिर्यथेयं न विद्वांश्चास्य व्यपेहति संततिं चाभ्याविच्छिन्नांदधुः पितृगणाः सदेति अ
 स्यामिवाष्टभ्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पुत्रोपव्रतं हेमाद्रौ प्रौष्ठपद्या नर्तातायां कृष्णपक्षाष्टमीतुया सोपवासीनरस्त
 स्यां योपि द्वातनयार्थिनी अत्र वासुदेवपूजनं पुरुषसूक्तेन पायसवृतादिहुत्वा पुत्रार्थी पुंनानामभिः फलैः कन्या
 र्थार्थीनामभिः प्राश्य संवत्सरव्रतं कुर्यादिति पुत्रोपव्रतं अस्यामिवाष्टभ्यां महालक्ष्मीव्रतमुक्तं तत्रानिर्णयान्
 ते पुराणसमुच्चये श्रियोव्रतं भाद्रपदे सिताष्टमीमारभ्य कन्याभगते च सूर्ये समापयेत्तत्रातिथौ च यावत्सूर्यश्च पूर्वार्द्धं
 गतो यवत्प्राद्वति तत्रैव कन्यागता कंमारभ्य कर्तव्यं हि श्रयोर्चनं हस्तप्रांतदलस्थे कर्तव्यं तत्तु समापयेत् पूजनी
 या गृहस्थानामष्टमी प्रादुपि श्रयः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्तं सर्वसंपत्करातिथिः पूजसौभाग्यसौख्यायुर्नीशिर्नासा
 प्रकीर्त्तितः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तत्प्राज्याहरत गते रवौ विशेषणपरिहयाज्यानावर्भीदुषिता यदीति दोषचतुष्टयं तत्रै
 वेकं त्रिदिने चावने चैव श्रष्टमीनोपवासयेत् पुत्रहानयमो विद्वास्त्रोद्ग्राह रत गते रवौ त्रिदिनादिलक्षणमुक्ते र
 तनमालायां यत्रैकः रष्टुशतिदिनद्वयवासानंवारश्चेदवमदिनं तद्वृकमायैः यः स्पर्शा भवति तिथित्रयस्य चाह्निद्यु
 रष्टुगवायमादिनद्वयचनेष्टं यएते सर्वेति त्रिपेधाः प्रथमारंभविपयाः मध्ये तु सति संभवे ज्ञेयाः व्रतस्य षोडशाब्द
 साष्टपदेन नमये सामान्ययोगात् इयं च चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव पूजाद्युक्तेः परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहू
 तं व्यापित्वे परैव काठ्या अन्धयापूर्ध्वं पूर्वावापरविद्वावाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तापेसाकार्या परत
 श्रोर्ध्वगामिनीति मदनरत्नेति र्णयाम्यते स्रेयहेकेः शर्द्धरात्रमतिक्रम्य वर्तते योत्तरातिथिः तदा तस्यातिथि
 कार्थ्यमहालक्ष्मीव्रतं सदेति वचनाच्चेति संक्षेपः इदं व्रतं च भाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्या श्विनकृष्णाष्टम्यंतं षोडश

दिनसाध्वमर्द्धरात्रव्यामपुन्यामपुन्याकाठर्मः प्रारंभरतरयांज्येष्ठायांशुक्राष्टम्यांकाठर्मः तथाचस्कंदे मासिमा
 द्रपदेपक्षेष्टोक्तेष्वष्टायुताष्टमी प्रारवधव्यं व्रतं तत्रेमहालक्ष्म्यायतात्मभिः समापनंचकणायामपुन्यामेवतद्भवेत् चं
 द्रोदयव्यापिन्यामपुन्यामेव चंद्रोदयव्रतेयैवतिथिस्तात्कालिकीस्मृतेति दिनद्वयेचंद्रोदयसत्वेऽसवेवापूर्वप
 रदिनेचंद्रोदयोत्तरचेदष्टमीतदापरैव मदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वायापरविद्धावाग्राह्याचंद्रोदयेसदा त्रिभु
 ह् तानुसापूज्यापरतरश्चोर्ध्वगामिनीति अथव्रतविधिः हेमाद्रौ मदनरत्ने र्कादे र्कादउवाच सौभा
 न्यजननस्त्रोणादीर्भाग्यपरिकृतं परमैश्वर्यजननंतद्भूतब्रह्मेशंकर ईश्वरउवाच साधुसाधुमहाबाहोयष्ट
 ष्ठी हंत्वयानय ततेहंसंप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चार्थेन न नरोदुर्गातिं याति कर्हिचित् सुमगावासपुत्रावा
 वध्यावापि स्त्रियोगुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः षडानन नारीणांच नराणांच व्रत सर्वं मुखावहं
 रुकंदउवाच देव्याश्चरितमाहात्म्यं मर्त्यकेन प्रकाशितं विधानं कीदृशब्रूहि व्रतस्यास्य महाविभो शकरउवाच
 देवासुरमभ्युद्धं पूर्णं मन्दशतं कृते महिषेसुराणामधिपे देवानांच पुरंदरे तज्जदेवैर्महावीर्यैर्नारायणाबलाश्रयात्
 असुरानिर्जिताः सर्वपातालतलमापयुः केचिच्छंकांगताः केचित्प्रविष्टावरुणालय गिरिदुर्गसमाश्रित्य
 केचित्तरश्मर्महासुराः तत्रकोलासुरोनामदुष्प्रसमहाबलः गोमतदुर्गं मंदुर्गं गिरिमाश्रित्य निर्भयः याराजक
 न्यकालोकेरुपवत्योमहागुणाः आर्त्ताधिगिरिदुर्गस्थो रमयामास सर्वशः रमयित्वाक्षिपन्नकामरूपीविलंगमः
 एतस्मिन्नेवकाले तु ह्यागतौ मुनिस्तमौ श्रुतप्रभावसंपन्नौ पुलस्त्येर्गौ तमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वावा
 क्यं जनस्य च कोलासुरेण चरितं कन्याहेतोः शिखिध्वजं तावच्चतुर्जनं सर्वसगरन्योऽस्ति मंहामुनिः येन तेयानि
 धिः पीतो विध्याद्विश्रचनिवारितः तं ब्रूवन्मोसर्वकोलासुरवधासये इत्यामं प्रययुः सर्वगत्वा तमभि

दाप्य उचुः सर्वे यथा तत्कोलासुरविचेष्टितं तच्छ्रुत्वा भगवानाहैमन्नावलीणश्चरुधीः सृष्टिस्थिति विनाशानां का
 रणं भक्तवत्सलाः रामस्याद्रौ तपस्यंति ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तिस्रः संध्यामूर्तिमत्पस्वतपांशुं श्रुपेणरताः अपश्य
 तमहा लक्ष्मीं शक्तिरूपेण संस्थितां सर्वशक्तियुतां दिव्यलोकानां हितकाम्यया इत्युकारस्त्वरितं गत्वा कोलासुरवधा
 तमे निवेद्या निखिलं ते भयस्तस्युः प्रांजल्येजनाः तच्छ्रुत्वा निखिलं ते भो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः संध्यात्रयं समा
 हृयवाचं श्रोतुः सुरेश्वराः वंदारुसुरवक्षेभ्यो मौलिमाणि कथमंजला हरिप्यातिमहा लक्ष्मीं पुं द्विकोलासुरं रिपुं
 भगवत्प्रेमार्तिमत्प्रेमदं डयूलादिभिर्वरैः आयुधैर्विधैः कृत्वा जायमानस्य शसंयुगे युष्माकं महान्योसीयुष्मत्क्रोधसमु
 द्रवः भूतनाथो भूतमन्युर्वः सहाधो भविष्यति इत्युक्त्वा स्वरितं गत्वा रुधुः कोलराक्षसं निरुध्य च पुरीं दिव्यो जगज्जु
 जलदस्वनाभिर्दंत्पशुचदिशो वद्वर्धयं त्यश्रवतः क्रुधां कोलासुरो हितच्छ्रुत्वा श्रोत्य पातमहात्वनः रोषेण क्रोध
 तास्वाक्षिमेरोरिव भृगांतकः हस्त्यश्रयापादात्तैश्च तुरंगवला निवतः निर्धर्षोऽपतनां पोडुं कालिकाया इवाशानिः सकुं
 डलाशिरस्त्राणकवचीधृतवाणधिः वद्वगोधां गुलित्राणः क्रुद्धो वृत्रहवापरः ततो राक्षससैन्यं तद्भूतनाथेन संगत
 देवना रिजननापि युद्धं करोति भीषणं महारं वैर्भीमघोषैर्वाणैर्कारनिःस्वनैः निरव्यान निनदैश्चैव लोकाश्वन्दम
 घोभवत् जयेति वदतं तेषां धावतामिदं तं वदये समरं घोरं मुष्टामुष्टिकचाकचि उद्धते राक्षसवले भूतनाथो म
 हावलः समर्दराक्षसानो कशरवर्षैः सुदारुणैः हतं दृष्ट्वा सुरवल् क्रुद्धः कोलासुरो रणे आभीष्टुं यगदापाणि रूपाढ
 यानासमैरवं ययौ मूर्छां महावीर्यस्तथा मिहतमस्तकः ततो दिव्योतिवेगेन ह्याभिदुद्रुव रुद्धतैः त्रिशूलैरभिजघ्न संतं
 पदिशैश्च वन्दारयन् मुष्टिभिस्ताडयामासुर्नखैश्च वन्दारयन् पादाघातैः समाजघ्नः सिंहः करिवरं यथा
 सकुंडलाशिरस्त्राणोदघोरे कलोचनः कृतञ्जकटिक्कोसौराक्षस रतामुहुर्मुहुः गदया ताडयामास

शिरः कठांसकुक्षिपु वभञ्जुरतांगदांतास्तुहसंस्थःसुमदाकुलाः ततोधनुर्वरेभूत्वावाणजालमवा

किरत् तांसांशरीरमर्माणिभिदञ्जरशतैःशितैः ननादवक्ष्वैरोसौहृदयंयामिनचछरैः ततः क्रुद्धतरास्तास्तुतंपादैर्ज

शुभ्रभृशं आकाशेभ्रामयित्वातंचिक्षिपुर्गार्गनेक्रुधा कोलासुरोपिपतितोयावदुःखातुमिच्छति तादन्निर्गत्य

लक्ष्मीस्तंपादान्यांप्रत्यर्पाड्यत् तत्पादपीडितंरक्षोविवृत्यनयनेभृशं मुक्तकंठःस्वनंश्रुत्वाततोमोहमुपेयिवान्

ततोदेवाः सभंधर्वात्मनुष्याऋषयोऽस्तुमन् देवनाथाश्चदेव्यश्चनत्तुः सुमदाकुलाः देवदुंदुभयोनेदुःपुष्य

दृष्टिः पपातखात् दिशःप्रसेदुर्मरुतोववुर्भूदरवंजगत् सुरासुराशिरोरत्नवंद्यपादांबुजास्ततः देव्योदि

व्येनयनेनयांतिकोलापुरंप्रति आयांतींपंकजावीक्ष्यमुक्तपादाग्रशंखलः तुष्टावपरयामस्तयाराजकन्यागणा

मुदा पंकजां कमला राजकन्याऋषुः वंदारुशीरसुरदंकिरीटकोटारोचिर्वटसिंकरकरटिपतरत्नदीपं देवि

त्वदीयचरणंशरणंजनानांसेवामहेसकलनंगलवर्द्धनाय १ उत्फुल्लकैरवदलायतलोचनार्थगंडोहसच्चटलकुंडलमंडि

तायै राकाशान्निप्रतिभटाननकोमलयैतस्यैनमः कमललोचनवल्लभायै २ सद्भक्तकल्पलतिकांहरकंठभू

धंपंकपूरहेमकटकोज्ज्वलकंकणांकां संसारसागरमुखेपततेममाद्यत्वादर्पाठकरयष्टिरनंगमातः ३ दृष्ट्वादेवि

जनारत्तवाद्यविविधाब्रह्माधिपत्यंगताः विष्णोर्वैक्षसियाचकारतरलालीलाब्जमालाधमं क्लेशान्निप्रहितंत्वदीय

चरणद्वंद्वान्जसेवारतं कारुण्यामृतसारपूरितदशामानद्यपदेयश्चरि ४ मल्लीविफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभाग

धामिल्लभारजिततारकचिञ्जिताभा उत्तहैमनिकपोज्ज्वलकायकांतिलक्ष्मीः स्वयंप्रणमतांश्रयमातनोतु ५

इतिस्तुतामहालक्ष्मीर्भक्तानामिष्टदायिनी राजकन्यास्तुताःसर्वांमुक्तास्वपुरमाययौ ततःप्रभृतिलोकेषुपुज्यारताः

सर्वकामदाः तारयन्तुःषष्टियोगिन्योमहालक्ष्मीपारिप्रहातु नृत्वंतिनिवहैरत्नवर्गीतवादित्रानिःस्वनैः पुरेदेव्यामहा

लक्ष्म्याः करहाटपुरेतिशि एवंप्रभावासादेवीविष्णुरामाषट्ठानन व्रतरयास्यविधानंचशृणुमत्ताविधानतःमासिमाद्र
पदेशुहेपक्षेत्रेषाधुताष्टमीप्रारब्धव्यं व्रतंतत्रमहालक्ष्म्यामहात्मभिः करिष्यामिब्रतदेवित्वद्रक्तत्परापणः तद्वि
घ्ननेमेयातुसमातिवत्प्रसादतः इत्युच्चार्यततोवदध्याडोरकंदक्षिणेकरे षोडशग्रंथिसहितगुणैः षोडशाभिर्द्युतं ततो
नवहंमहालक्ष्मीपूजयेन्नियतात्मवान् भंधपुष्पैः सनैवेद्यैर्वावत्कृष्णाष्टमीदिनं तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तिकुर्यादुद्यापनं व्रतं
वस्त्रमंडपिकां कृत्वा माल्यरत्नोपशोभितां त्रिभूमिकां च सुश्रद्धां नानादीपैरलंकृतां चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णास्त
तस्वल्पाणिः स्तपनं कारयेत्तासांपंचामृतविधानतः षोडशैरुपचारैश्च पूर्वापादिभिरस्तथा जागरंतत्रकर्तव्यं गीत
वादिनातिः स्वनैः ततोनिशेधेसंप्राप्तियुदितेऽस्तदीधितौ कृत्वा तुरशं डिलेपक्षं षडंगंतु प्रपूजयेत् दद्यादर्थं च श
शितेव्रतीतरमैसमाहितः क्षीरोदार्षवसंभूतचंद्रलक्ष्मीसहोदर पीयूषधामरोहिण्यासाहितोऽर्थगृहाणमे जातु
भ्यामवर्नागत्वा मंत्रेणार्थयेत्ततः क्षीरोदार्षवसंभूतकमलकमलालये प्रपच्छ सर्वकामान्मे विष्णुवक्षस्थलाल
ये पुत्रान्दं हि यशोदेहि सौख्यं सौभाग्यमेव च कालिकालिमहाकालिविकरालिनमोरतुते त्रैलोक्यजननित्राहि
वरदेभक्तवत्सले एकनाथे जगन्नाथे जन्मदक्षिप्रिये व्यये रेणुके जगदिमदिविरामभातः शिवंकुरु भूतनाथे जगन्नाथे
प्रसीद पुरुषोत्तमे कपालकर्तिका शूलडमरुव्यग्रहरतके श्रियंकुरु महालाक्ष्मिमाश्रयं चाशुनाशय भैरवैर्तैर्भ
हालक्ष्मीं प्राध्वं श्रोत्रिययोधितां श्रीसूक्तेन तथा वक्ष्ये नानि जुह्यां चतुचिः पायसं चैव वित्तवानितदलाभे यवाधृतं
ग्रहेभ्यश्चैव होतव्यं समिच्चरुवृतादिकं चंदनं तालपत्रं च पुष्पतालादिकं तथा नवे शूर्पभक्ष्याणि क्षिप्त्वा बहुविधा
निच प्रत्येकं षोडशैतानि पूगपूष्पांनि चैव हि तान्यन्नेन समाच्छाद्या ब्रतं दद्यात् समं चकं क्षीरोदार्षवसंभूता लक्ष्मी
इच्छं स होदरा व्रतेन नैनं संतुष्टा प्रापतां विष्णुवज्रभा इंदिरा प्रतिग्रहणाति इंदिरा वै ददाति च इंदिरा तारकोभाभ्यां

इंदिरायैनमोनमः

दत्वाऽर्वायनादींश्च श्रोत्रियाणां च योषितः

चतस्रः प्रतिमास्तस्मिन् ब्राह्मणाय निवेदयेत्

एवं कुर्यमुनिर्वर्षं ब्रतीभोजनमाचरेत् इति व्रतविधानं अथ कथा स्कंद उवाच केन दंस्वीकृतं पूर्वकथमस्मिन्

काशितं ब्रूहि मे तत्त्वतो देवययहं बलभस्तव शंकर उवाच आसीद् राजा सार्वभौमो मंगला वृह इति श्रुतः कुण्डिनेन

नरे रम्ये तस्य पद्मावती प्रिया तमागतः कश्चिदंकरस्तेवको ब्राह्मणोत्तमः ब्रजानामातस्यासौ नाम च केन पोत्तमः

तव लक्ष्मि इति स्यातो बभूव द्विजसत्तमः कदाचिन्मृगयासको भूपालो जेन माविशत् तत्र विदग्धा वराहो दीन्मृगान् दत्वा

सहस्रशः क्षुत्तृप्तिरित्यतः श्रोतो वृक्षमूलमुपागतः उदकान्वेषणे चारान्प्रेषयामास सर्वतः वने जलं तेनापश्यन् चिर

श्रांत्वा प्रपन्नतः ते गत्वा नृपतिं प्रोचुर्नाम इति दुःखिताः तव लक्ष्मि पिब धामा विपिनं तदंशं तद्व्रतः भ्रममाणस्त

दापश्यन् कार्स्मिन् शिवद्वनगवहरे रम्यं सरोवरं दिव्यं कुमुदोत्पलमंडितं तत्रापश्येद्देवकन्यां दिव्यरूपामनोरमाः तन्व

गीश्वरानयनाः पीतो व्रतपयोधराः हारकं कण्ठे पूरन् पुरालं कृतः शुभः पूजयतीर्म्हालक्ष्मीं व्रतरूपेण सादरात् त

व लक्ष्मिं पिप प्रच्छ किमिदं कथ्यतामिति स्त्रिय ऊचुः महालक्ष्मी व्रतमिदं सर्वं कामफलप्रदं क्रियते रमाभिरैकाग्र

मनोभिरस्वप्नभक्तितः तव लक्ष्मिं पितच्छरत्वा व्रतं जग्राह भक्तिमान् तदनुज्ञां गृहीत्वा स्रजलमादाय सत्वरं आजगा

मजलं तस्मै दत्वा प्राजलिना सह जलपीत्वान्पुस्तस्य दृष्टवान् डोरकं करे किमिदं डोरकं विप्रा किं व्रतं कृतवानसि राज्ञा

पृष्टस्तव लक्ष्मि पिकथयामास तन्न तच्छरत्वारजशार्दूलो व्रतं जग्राह भक्तिमान् तव लक्ष्मिं नैव सहितो राजारव्यपुरमाप

यो पद्मावतीं गृहं गत्वा तयारंतुं गतः सह रममाणाय सा देवी तेन राज्ञा प्रियेणै तं दृष्ट्वा डोरकं हस्ते कुपिता त्वं तको

पना कया त्वं चितो ब्रूहि कया वदं सुडोरकं मावादीरन्यथा त्वे तल्लक्ष्मीं व्रतमनुत्तमं इत्युकापि प्रियेणासौ हस्ते चि

च्छेदं डोरकं ज्वाला माला कुले वह्नीक्षि सवत्यति कोपना हाहा कथमिदं पापं कृतं मूढधिया त्वया इति निर्भर्यतां

राजा तत्प्राजव नगवहरे सा चहानिययौ पृश्वात्तवहानिययौ तपः महालक्ष्म्यपचारिणसारण्ये जलवाजिते मुगमा
 णवने तस्मिन्नकांचिद्वर्तिमापसा विचरंतीवने तत्र ऋषेः कस्यचिदाश्रमं ददर्श मृगसंकीर्णं शांतं तदण्मृगाश्रितं
 तत्रापश्यद्वनेरभ्यवसिष्ठं मुनिपुंगवं ववेदे चरणौ तस्य विसंज्ञादुःखकार्षता चिरंध्यात्वा मुनिस्तस्य ज्ञातवान् दुःख
 कारणं महालक्ष्म्यपचारिण ज्ञातं विज्ञानचक्षुषा तद्वत्कारयामास तस्य दुःखोपशान्तये तद्दुःखं तत्क्षणादेव विनष्ट
 मभवत्तदा पुनश्च मृगयासको भूपालो वनमाविशत् केचिन्मृगं समाविभूय द्राष्टुं केन वाहुमान् अन्वगच्छन् मृग
 पदं तस्याश्रममुपागतत् वरं मुनिं ददर्श भवसिष्ठं वीतकल्मषं कृततिथ्यक्रियोदृष्ट्वा चरंतीं वहिरति कात् हाव
 भावविलासाभ्युहं रंतीं हरिणेषु क्षणां तदनिर्गम्य नृपतिः प्रोवाच मधुरं वचः वामोरुकांसि कल्याणिकि मर्थं चरसेवने
 किन्नरीमानुषा वत्वं यक्षिणी चारुहासिनि किमत्र बहूनां केन भजमानं भजस्व नां नृपेण तेन साष्टासास्मिता वाक्यम
 ब्रवीत् पुनर्भजामि चाहं त्वामवोहि मर्हि धीमतां महालक्ष्म्यपचारिण्यव्याहीना चराम्यहं मुनीं द्रस्याश्रमे रम्येतरुगुल्मो
 पशोभिते मनोपरिकृपाविष्टो महालक्ष्मं ब्रूतो तमं कारयामास विधिवत्सर्वविघ्नोपशान्तये तयो केवचनं श्रुत्वा
 सचेत्फुल्लविलोचनः ऋषेरनुज्ञामादाय प्रियामादाय सत्वरः हृष्टपुष्टजनेर्जुष्टपताकां ध्वजशोभितं प्रविवेश तया
 सार्द्धं सपौरैरभिवादितः महालक्ष्म्या ब्रूतं भूयस्तया सह चकार ह भुक्तेह भोगान् चिपुलान् पुत्रैः पौत्रैः समावृतः भूपालः
 सार्धं भौमो भूतबलमात्म्यतां ययौ महालक्ष्मीं प्रसादनेन मन्त्रिभिः सर्वसंपदां एवं प्रभावासदेवी नराणां मिष्टदा
 यिनी सर्वपापहरा देवी सर्वदुःखापहारिणी एवं षोडशवर्षं तूर्तव्यं ब्रूतमुत्तमं या करिष्यति तं भक्त्या स्वयं सिद्धि
 रूपा सते लोकपालाश्च पुण्यं तिदासा इव मनोरथान् नारी वापुरुष करिष्यति मुदा भक्त्या ब्रूतं यत्नतः सेवंते हे हरिरुद्रप
 द्मजसुराजुष्यं तितस्य प्रियं तत्पादौ परिरंजयति मनुजामौलिप्रभां मंडले रतस्मिन्नेव कुटुंबिनी ववसते लक्ष्मीः स्व

यंविष्णुना येभक्त्याचाप्यभक्तयावाक्यैतिव्रतमुत्तमं श्रतकालेस्वयंविष्णुःसंसारालपरिरक्षति यइदंशुणुया
 त्तिस्वंश्रावयेद्वासमाहितः नसंयजति तंलक्ष्मीरलक्ष्मीनैवतंभजेत् सर्वपापविनिर्मुक्तःस्वर्गलोकेमहीपते ॥

॥ इतिस्कंदोक्तमहालक्ष्मीव्रतं ॥

अथभविष्योत्तरमहालक्ष्मीव्रतं युधिष्ठिरउवाच स्वस्थानलाभपुत्रायुःसर्वैश्वर्यसुखप्रदं व्रतमेकंममाक्षविचा
 र्यंपुरुषोत्तम श्रीकृष्णउवाच दुर्वारवृद्धैतेयपरिव्यासोत्रिविष्टपे एतदेवकृतरथादौदेवद्रःप्राह्नारदं तस्यश्रु
 त्वाततोवाक्यंसमृतिःप्रत्यभाषत नारदउवाच पुरंदरपुरपूर्वपुरमासीत्समान्वितं रत्नगर्भाभवद्भूमिर्भय्ररत्ना
 दयभूधरैः यत्रांगनाजनापांगभंगलोचनसायकैः त्रैलोक्यंस्ववशंचक्रदेवकुसुमसायकः चतुर्वर्गजनिर्पयप्रज्वविश्व
 विभूषणं विश्वकर्मापियद्वैक्ष्यकंपयत्यनिशंशिरः तत्राभवन्महोपालोमंगलोमंगलाशयः विल्वदेवीप्रियातस्यदु
 र्भौगावभूवह अन्यातुषोलेदेवीवामहिषीसायशस्विनी कदाचिन्मंगलोराजाचोलेदेवीसहायवान् प्रासादशिखरा
 रुढःस्थलीभिकामपश्यत तामालोक्यमहीपालःस्मरस्मेरमुखांजुजः चोलेदेवीपतिःप्राहदंतयोतितदिदृमुखःचंचला
 क्षितवोद्यानंकान्तिनंदितनंदनं कारयामितवोद्विष्टतत्रोद्यानमकारयत् संपन्नचतदुद्यानंनानाद्रुमलताकुलंअयागरय
 महाकोलस्तनुरष्टनभस्तलः पंकप्रावृद्धघनश्यामश्चक्षुराक्षिसचंचलः दंष्ट्रातर्जितचंद्रार्कःप्रलयांभोधरस्वनःक
 चिद्वंष्ट्राग्रहारेणकचिदंगविधर्षणैः अमूलयत्खननसर्वान्पादपान्पांडुनंदन तद्गनकीतिविज्ञाप्यसमेत्योद्यानपालकाः
 समयारतस्यवृत्तांतमब्रूतेनृपतेःपुरः तदाकर्ण्यततोराराजाक्रोधाद्दूषितलोचनः वधायदंष्ट्रिणस्तस्यसंदिदेशाशि
 लंजनं ततश्चचालभूपालःस्वगंडगलितैर्गजैःश्राह्मवयन्महोसर्वावाजिघटावृतावरं चालयन्निखिलान्तशैलान्स्वयं
 दनौघमरुद्रवैः पतितव्रातमहोत्थानैस्त्वरयन्पयवनांतिकं तस्यवदयंशिरःलेदंविदधामिरिपोरिव तस्यभूपस्यतद्वाक्यं

समाकार्यसस्रकरः जगामास्थैवमार्गेणप्राणिनश्चेष्टितंयथा ततःकुर्वीमहिपालःकशयाश्वप्रताड्यच
ब्रीडाकलंकितारस्येदुर्भागंतस्यैवसोऽगमत् गत्वाद्यविपिनंयोरसिंहशार्दूलसंकुलं तमालतालहिंतालशालाजुं
नलतान्वितं श्लिष्टोद्भांकारसंराववाचालितदिगंतरं तत्रैकेचेतसपद्मन्वहुवन्धामभूपतिः कोलोवेलामवा
प्याथसोमवद्राजसन्मुखः भस्त्रेनसोवर्धाकोडंवेज्ज्वाद्रिंयथामवान् अथव्योन्निविमानस्थःस्मरसुंदरविग्रहः
कालरूपपरित्यज्यसोवर्धोन्मंगलंनृपम् गंधर्वडवाच स्वस्थस्त्वुतेमहीपालत्वयामुकिःकृतमम तमाकर्ण्य
दत्तांतयेनाहंजातवैदशः 'एकदादेवतावृद्धैःसंहतःकमलासनः चंचत्पदादिभिःस्वानैःपङ्गायैःसताभिःस्वरैः मं
द्रादिभिस्त्रिभिर्गानैर्गीयमानंमयातप नानास्थानगुणोपेतमश्रौर्पीद्वीतमुत्तमं गीयमानंच्युतस्थानंततोहंकर्मणा
मुना प्राप्ताश्विजरथस्तेनद्रक्षणासृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोभवेतिमेदिन्यामुकिरुतेतुयदातदा निर्जि
ताखिलभूपालोमंगलस्त्वाहंनिष्यति तदयद्यद्यदित्तसर्वैस्त्वत्प्रसादान्महीपते तद्ब्रह्माण्वरंभूपदेवस्यापिसुदुर्लभं म
हालक्ष्मीव्रतंदिव्यंचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्वसर्वमैर्मत्वंगच्छराज्यंनिजंहुतं नारदडवाच चित्ररथोयंगंधर्वड
केदंभूपतिंप्रति श्रंतर्धानंगतस्त्वुष्टःशरत्कालइवांबुदः अयमंगलभूपालःपार्श्वस्थोद्विजमाकुलं विलोम्नयवटु
कंकिंचित्कशानिक्षिप्तशंवलं डवाचमधुरावाचंस्मिमतपूर्वा शुचिस्मिमतः देवस्त्वंदानवस्त्ववांगंधर्वोवापिराक्षसः स
त्वंवद्वटोकरमातिकमर्थैवमिहागतः श्रुत्वात्वाशिष्यविप्रस्तेप्राहत्त्वहेश्चसंभवः अहंसार्वथ्यवयाजातस्त्वदादिशपथो
चितं राजाथतमुवाचेदेवंवटोभूतनायकः अप्रत्यार्णविधायाश्वंतूर्णतौयंचपायय अथविश्रम्यभूपालंवटुको
वटपादपे तथाकृत्यतुरंगंचसमारुह्यमहामतिः जगामपक्षिषोपेणयजारतेसुंदरंसरः कमलैकविलासेनरथां
गामरेणैव च नमालाश्रयत्वेनदधन्नारायणीतनुं भद्रवामुसुतेद्योगमक्षारंविप्रवर्जितं नाशितागस्थपटव्णाति

प्रसन्नसागराधिकं पंकेमग्नोऽथतत्राश्वः पृष्ठादुत्तीर्यतस्यसः चतुर्दिशानिरोक्ष्याथांतस्यैवसरस्वतटे दिव्यवल्गु
 परीधानंदिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथांदिव्यास्त्राणां सार्धमपश्यत उपसृत्याथतसार्धतद्गतांतं निवेद्य च क
 तांजलिरिति प्राह वटुर्भूपुरागिरा वटुरुवाच एतत्किं कथिते सार्धं रवयामाकिपरेण च कोविधिः किं फलं च स्वप्न
 हितं न मे यथा तथ श्रुत्वेति तमुवाचेदं सार्धः करुणयाऽन्वितः सार्धं उवाच शृणु विधैकचितेन श्रद्धाभिकिसमन्वितः
 यामायाप्रकृतिः शक्तिस्त्रैलोक्येऽव्यभिधीयते व्रते मे तन्महालक्ष्म्यारतस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिं चास्य कथ्य
 मानं वद मे यथा भाद्रमासि सिताष्टम्यां प्रारंभोऽस्य विधीयते ज्ञातः षोडशकल्परतु प्रक्षालयान्द्रिकरौमुखं तंतु षोडशसंयु
 कं शंघिषोडशसंयुतं मालतीपुष्पकपूरचंदनागुरुचर्चितं लक्ष्म्यै नमो यमन्त्रेण प्रतिग्रथय मिमंत्रितं धनं धान्यं व
 राधर्मकीर्तिमायुर्यशः श्रियं तुरंगानंदं तिनः पुञ्चान्महालक्ष्मिप्रयच्छ मे मन्त्रेणानेन वद्भ्याथ षडेरकं दाक्षिणेकरे कां
 डानि षोडशादाय दूर्वायाश्चाक्षतानि च एकचित्तः कथां श्रुत्वा पूजयेत्तैश्च षडेरकं ततस्तु ज्ञातरारम्ययावत्स्याद
 सिताष्टमी तावत्प्रक्षालय हरतौ तु पादादीनिकथां तथा शृणु यात्प्रत्यहं देव्यै तत्संस्मर्य रक्षतादिभिः अथ कृष्णाष्ट
 मी प्राप्नोत काले जितेन्द्रियः स्नातः शुक्लां वरधरो व्रती पूजाय हविशेत् तत्रोपविश्य पूर्वस्वयं शरुधौ तासनोपरि श्ये
 तपट्टे लिखेदष्टदलं कमलमुत्तमं ऐंद्यादिशक्ति संयुक्तं पार्श्वपत्रं सकेशरं कर्णिकायां ततो लक्ष्मीं कपूरक्षौद्रपांडुरां शु
 भ्रवल्गुपरीधानां मुक्ताभरणभूषितां पंक्जसासनसंस्थानां रुमराननसरोरुहां शारदेदं दमलाकां तिस्त्रिभुवने जांचतु
 भुजां पद्मपुष्पमाममयदां वरव्यग्रकरां वृजां अभितो गजपुष्पभेनसिच्यमानां करं वृजां संविच्य विलिखेद्वर्वाक
 पूरागुरुचंदनैः ततस्त्वावाह नं कर्था नमो ज्ञेयानेन सप्रवर्ता महालक्ष्मि समानां च्छपद्मनामपदादिह पंचोपचारपू
 जयत्स्व दधौ देवि सर्वदा आवाहनं ॥ १ ॥ आलयस्तेह कलितः कमले कमलालये कमले कमले लक्ष्मि स्थितिं त्वं

कृपयाकुरु स्थापनं २ गंगादिसलिलाधारतार्थमंत्राभिर्मन्त्रितं दूरयात्राश्रमहरंपाद्यं प्रप्रतिगृह्यतां पाद्यं ३
 स्नानंतवमहालक्ष्मिकर्पूरगुरुवासितं सुतीर्थैर्भवः समानातिस्तानंतप्रतिगृह्यतां स्नानं ४ मलयाचलसंभूतना
 एतन्नगरक्षितं शीतलंबहुलामोदंचंदनंप्रतिगृह्यतां चंदनं ॥ ५ ॥ मिलः पारिमलामोदंमत्तालिकुलसंकुलं आ
 नदिनंदनोत्थानपद्मार्थैकुसुमनमः पुष्पं ॥ ६ ॥ अथांगपूजा चपलायै नमः पादौपूजयामि चंचलायै
 जानुनीपूजयामि कमलवासिन्धौ कटिपू- शोभ्यै नाभिपू- मन्मथवासिन्धौ- स्तनौपूज- ललि
 तायै भुजद्वयंपू- उल्कांठिन्धौ- कंठपू- मायायै मुखंपू- श्रियै शिरःपू- पद्मायै नमः स
 र्वांगपूजामि गंधसंभारसंवद्धं पृथुवरस्तसमुद्भवं सुरासुरनरानंदिधूपदेविगृहाणे धूपं ॥ ७ ॥ श्रियं
 प्रजावर्तलक्ष्मीं वरदां विष्णुवल्गुमां हिरण्यवहपां त्वर्णमालिनीं पद्मवासिनीं पद्माश्रयां मुक्तालंकारां सूर्याचंद्रां
 विभवसूक्तिं विभवमूर्तिं ऋद्धिं समृद्धिं तुष्टिं पुष्टिधनेश्वरं शुद्धाभोगिनीं भोगदात्रीं धारामिति मां तैडमंडलाखंडचंद्रविं
 दान्निवेजसां निधानंदेविदीपां योनिर्मितस्त्वभक्तिः दीपः ॥ ८ ॥ देवतालयपातालभूतलाधारधान्य
 जं पोडशाकारसंभारनैवेद्यं तोश्रिये नमः नैवेद्यं ॥ ९ ॥ स्नानादिकं विधायापि यतः शुद्धिरवाप्यते तदे
 तदा वमनीयं महालक्ष्मिं विधीयतां आचमनं ॥ १० ॥ पातालतलसंभूतं वदनां भोजमूषणं नानागुणसमा
 कीर्णैर्तांबूलैर्देविते नमः तांबूलं ॥ ११ ॥ तंतुस्तानसंवद्धं कलाकौशलयनिर्मितं सर्वांगामरणं श्रेष्ठं वसनं परि
 धीयतां वस्त्रं ॥ १२ ॥ विष्णोर्वक्षसि पद्मे वक्षोस्त्रे च क्रेतयां वरे लक्ष्मीर्देवियथासितं वमयिदेवितया भव या
 र्थना उत्तार्य डोरकं वाहोर्लक्ष्मीं पार्श्वं निधापयेत् लक्ष्मिदेवि गृहाण त्वं डोरकं यन्मया धृतं कथां श्रुत्वा सुवर्णं
 वादत्वा चार्घ्यापदक्षिणां एवं निर्वर्त्य विधिवत् पूजनं वटकाश्रयः हे वटु केति संबोधनं चातुर्वर्ण्यापदं वापयथाशक्तया

श्रद्धादिणां दीपान्पोडशार्पिडाश्रगोधूमस्यद्विजातये दत्त्वातत्संस्थयामुक्त्वा राज्ञीजगरेष्व चंद्रोदयेष्वसंजातेद
 यादध्वं ततो ब्रती मंत्रेणानेन विभेद्रशंखेनानुफलादिना नमोस्त्वुतेति शानाथलक्ष्मीभ्रातर्नमोस्त्वुते संपूर्णताव्रतं पा
 तुयहाणाध्वं विधेनमः इति च द्रायाध्वं दानं प्रार्त्तव्यं सर्वदेवीं मंत्रेणानेन सुब्रती पंकजदेविसंस्थयममवेषमनि संवि
 द्वा मातः सपुत्रभृत्यो हंसुखीर्यात्वरप्रसादतः इति विसर्जनं पोडशाहेतुसंपूर्णैर्कुर्यादुद्यापनं ब्रती विधिनानेन विभे
 द्रशूणुश्रद्धासमन्वितः दातव्याधेनुरेकावैस्वर्णशूणादिसंयुता श्रोत्रियाय सुवर्णैव प्रदद्याद्वसनादिकं सार्थं उवाच एत
 त्केचितं विप्रव्रतानामुत्तमं व्रतं यद्विधानादनायासाहमतेवांछितं फलं कृत्वा व्रतवरं विप्रराजानंतं चकार य व्रतमेतत्
 य विप्रदेयं श्रद्धावते परं नास्ति कानां पुरस्तात्तु न प्रकाश्यं कथंचन नमस्कृत्वा पितं सार्थं पंकजद्वयार्पय याजिनं संपात्वा
 भरतमादाय पश्चिर्नापत्रसन्निभं आरुह्य तुरंगं विप्रो राजा तिकमुपागमत् नाना प्रकारसंभारशंवलान्पुद्गकस्य च व्रत
 प्रभावादभवन बभूवे भूमेतांवरः अथारुह्यमहीपालो वटपट्ट्याणि तं हयं तद्व्रतस्य प्रभावेण तूर्णैस्त्वपुरमागतः त
 नालोक्य समालोक्य राजानं भूपुरंदरं उत्सवं च क्रिरे पौरास्तैर्यज्ञिकपुरःसराः चलत्पताकाधामानं राजा कल
 शार्भौक्तिकं पुरं हृदयदिवाभाति छत्रदंडोचितैः करैः अथोत्सुकतया द्वारद्वयावति स्म वरांगना स्खलन्मुकालता
 जालैश्चतुष्कमिव कुर्वती काचिद्विमुक्तकेशैव कर्तकनयनां जना काचिन्नितं वभारार्त्ताकाचिर्पातपयोधरा अथा
 विशन्महीपालो वटुना सहितो गृहं पौरनाराजनाक्षितलज्जैः पूरितविग्रहः अथोत्तीर्य हयान्तरमाड्डुहस्तावलं
 धितः जगाम मंगले राजा चो लदेवी तु यत्र वै दृष्ट्वा तु चोच्छेदे वा सा डोरकं वलिवाहुके विश्वप्रमनसा क्रुद्धांशं कां
 चक्रे नृपेति ममां आसेत कस्य व्याजेन गतो न्यां वल्लभां प्राति सौभाग्याय तया वद्धो डोरकोदक्षिणमुजे तथैव टुकश्चा
 यं मां द्रष्टुं प्रपितो ध्रुवं ततो दुर्दैवदृष्ट्वा तस्मा कोपादाच्छिद्य डोरकं चिक्षेप चमही पृष्ठस्वसौभाग्यसुखैः सह ननु बोधवतां

राजात्रोटयती चढोरकं सा मतं मां भूयथा कुर्वन्वा तौ वनैः द्रवां तद्वत्स्य विधानार्थं स्वस्वामिन्प्रेतिवेदितं त
 तेनूतनमादाय चिह्नेद्वयकरोद्वर्तं अथ संवत्सरे ते तिलक्ष्मीपूजादिने नृपः तौर्ध्वजकस्य निःस्वानं चिह्नेद्वयगृहे
 शृणोत् तदा कर्णमहीपालेनूतनं वटुमन्ववौ वटोस्त्यद्यदि नलक्ष्म्याः सचतस्य कढोरकः वटोऽथ विधास्या
 भिमहालक्ष्मीव्रतं शुभं इति पृष्ट्वेनूतनं प्राह ङोरकस्योदितो यथा तच्छ्रुत्वा मंगलोरजा चिह्नेद्वयं प्रकुप्य च मया
 यपूजनं कार्थं चिह्नेद्वीगृहं प्रति अत्रांतरं महालक्ष्मीर्द्वारूपं विधाय च अथ मंगलभूपाले वटुवाक्कवलं वितः
 चचालकमलार्चार्थं चिह्नेद्वीगृहं प्रति जिज्ञासा र्थं गृहं तस्याश्चोलेद्वयः समागता गच्छुगच्छाद्यदुष्टे किमिहा
 गत्यकरोमिमे तथादुराशयात्पथं लक्ष्मीः साप्यवमानिता ततः क्रुद्धा महालक्ष्मीश्चोलेद्वीमभापत शशापाथमहा
 लक्ष्मीश्चोलेद्वीपुनः पुनः कोलास्याभवदुष्टे त्वं यथाहमवमानिता चोलेद्वी तु श्रीशापात्कोलास्या साभवत्तदा
 कोलापुरमतिस्थितां क्षितौ तन्मंगलपुरं अथायाता महालक्ष्मीश्चिह्नेद्वीनिकेतनं यहुवाचिह्नेद्वयं सा लक्ष्मीः
 सम्मानिता र्चिता दृढारूपं परित्यज्य प्रत्यक्षा साभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिः श्रृंगराहीततौ र्चयत् अतितु
 घातदा लक्ष्मीश्चिह्नेद्वीमुवाच श्रीरुवाच अर्चनं तत्प्रसन्नास्मि चिह्नेद्वीवरं शृणु वज्रवरततोरार्जा चिह्ने
 र्वाशुभाशया चिह्नेद्व्युवाच वेकरिभ्यो ते तद्विव्रतमेतत्सुरेश्वरि तद्वेशमनत्वया तया ज्यं यावच्चंद्रदिवाकरौ अ
 द्यारभ्य कथाहोपामूपसंवाधिनीत्वया स्वयं तेषां तु क्षितौ द्विविभक्तिर्भवतु मे र्वपि सद्भवेन कथामितां धेयुः प्रति
 पठंति च तेषां तु वांछितं सर्वं त्वया सहसदैव हि तथेयुष्कामहा लक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथ मंगलभूपालस्त्वन्ना
 गत्य श्रियो र्चनं चक्रे परमया भक्त्या चिह्नेद्वयं पासमन्वितः अथैषायादुराचारो चिह्नेद्वयं गृहं प्रति चोलेद्वी
 समायाता हारस्पर्षा रितो जनैः ततो जगाम विपिनं यत्रासीदंगिरा मुनिः अथालोक्य तादृताकारं तादृष्टया विचिंत्य तां

समुन्निःश्रीव्रतं दिव्यं चोले देवो मकारयत्

कृतव्रताथसंजाता चोले देवो महायथाः

दाक्षिण्यकेलि लीलादि

लवणैकानिकेतनं ततः कदाचिदागत्यवनमाखेटकेन पुः मुनेः वेश्मनिराजा तददृश्यामलोचनां श्याराजामुनिं
प्राह केयं धन्येति कथ्यतां तद्व्रतं तस्य मारुया पराज्ञातां प्रददौ मुनिः श्रयागत्पतिजं राख्यं चोले देवीसमन्वितः चिह्नदे
व्याचसाहितो बभूजे मंगलोद्गुणः चिह्नदेवीवरं वेत्रचोले देवीसमागमं समुद्रस्य यथा गंगा यमुने संगते सदा तथा
मंगलमृपस्य संजाते वामलोचने परस्परं धिकेते तु प्रिये राज्ञो बभूवतुः चिह्नदेव्यासमंसो यचोले देव्यासहाखि
लां सतर्दीपवतीं पृथ्वीवभुजे मंगलोद्गुणः व्रतस्यास्यैव सार्धं षडटुकः सोपि नूतनः श्रमं मंगलमूपस्य मंत्री
तव यथा गुरुः भुक्त्वा यस्य सकलान् भोगान् मंगलोन्मज्ज्वावरः स पुनः स्वर्गं भित्त्या भूतक्षत्रं विष्णुदैवतं नारदं दवाच एव
तैकयितं शक्रव्रतानां मत्तमं व्रतं यत्कथाश्रवणेनापिलभते वांछितं फलं प्रयागमिव तार्थिषु देवेषु मंगवानिव नदी
पुच्य यथा गंगा व्रते पुच्यतया व्रतं धर्मचार्यैकामं च मोक्षं च यदिवंछसि तदेतच्च व्रतं शंकरु श्रद्धासमन्वितः श्रीक
ण्ठ उवाच व्रतमिदमथ च केनारदेनोपादिष्टं सुरं प्रतिरपि परमां ह्यतिता र्थसंलेभे देवमपि कुरुते यतैतद्धर्मसूनो यथा स्याद्
भिमतफलसिद्धिः पुत्रपौत्रादिदृढिः धनधान्यं पराधर्मकोत्समायुर्धराः श्रेयं तुरगादि तिनः पुत्रान्महालक्ष्मीः श्रयच्छति

इति भाविष्योक्तं महालक्ष्मीव्रतं ॥

अस्योद्यापनं व्रतोद्यापनं कौमुद्यां पूर्वोक्तविधिना षोडश वर्षपर्यंतं व्रतं विधायोद्यापनं काठ्यं तिथ्यादिसंकोत्प्राप्तमनो
ऽखिलपापक्षयपूर्वकसकलदुःखदौर्भाग्यनिरसनधनधान्यैश्वर्यपुत्रपौत्राद्याभिष्टुद्धिद्वारा श्रीमहालक्ष्मीप्रतिपदमा
चरितमहालक्ष्मीव्रतोद्यापनं करिष्ये श्रावार्थं तु ह्वा सर्वतोभिद्रूपज्ञानिवर्तपूजनं विधाय रात्रौ जागरणं च कृत्वा प्रात
रर्घ्यं प्रतिधाप्य श्रव्यादध्यात् प्रधानं महालक्ष्मीं श्रीसुक्तेन प्रत्युक्तं मल्लैः पुनर्घृताकपायससप्तवितयादिद्रव्यैः

प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्लक्ष्मीमंत्रेण पश्येन्मण्डलेवताश्राप्येन एकैकया हुत्या एवं होमं कृत्वा आचार्यैः
 पूज्यपीठगांशय्यादिकंच दत्त्वा षोडशामिथुनानि वस्त्रादिभिः संपूज्य सूर्वेषोडशानानाविधमध्याह्निचंदनतालदं
 तताडदृक्षपत्रपुष्पपूर्णैः फलनिचयं निक्षिप्य सूर्वेणाच्छाद्य दद्यात् क्षीरोदार्णवेत्यादिमंत्रेण वायनंदत्वा ब्राह्मणान्संत
 र्थाशिपोगृहीत्वा भुञ्जीत तिसंक्षेपः अथ महालक्ष्मीव्रतस्यागमपुराणोक्तव्रतविधिः तत्रादौ भाद्रशुक्लाष्टम्यां
 प्रातरुत्थाय प्रातः षोडशकृत्वोर्ध्वाकारौमुखं च प्रक्षाल्य स्नानादिकं विधाय संकल्पं कृत्वा पूजनं कुर्यात् महा
 लक्ष्म्याश्चंदनादिना प्रतिमां विधाय तदग्रंतु षोडशसंसिद्धिषोडशग्रंथिसंयुतं सूत्रं लक्ष्म्यै नम इति मंत्रेण प्रतिग्रं
 थ्यभिर्मंत्रितं संस्थाप्य लक्ष्मीपूजनं ढोरकरपूजनं च कृत्वा हस्ते ढोरकबंधनं कुर्यात् तत्र मंत्रः धनं धान्यं धराहं मय्यकी
 र्तिमायुर्वंशः सुखं तुरगानंदं तिनः पुत्रान्महालक्ष्मिं प्रयच्छ मे मंत्रेण निनवद्वाधदोरकरकंदक्षिणेकरे कांडान्निपो
 ढशालायदूर्वायाश्चाक्षतानि च एकचित्तः कथां श्रुत्वा पूजयेत्तच्च ढोरकं ततस्तु प्रातरारभ्य यावत्स्यादसिताष्टमी
 तावत्प्रक्षाल्य तद्वस्त्रपादौ नैक कथां तथा शृणुयात्प्रत्यहं तावत्तत्संस्मर्यै रक्षतादिभिरिति अथ लक्ष्मीपूजनविधिः
 तत्राष्टदलं विधाय पंचदशोपचारैर्लक्ष्मीं पूजयेत् तदुक्तं सारसंग्रहे आवाहनं चासनं स्याददर्घ्यपाद्याचमनं च
 मधुपर्कान्निषेकौ च वस्त्रालंकारवर्दनं पुष्पधूपदीपभोज्ये भोज्यासनामयापि च एतानि मंत्रविकृत्यार्द्रादक्षपंचदशके
 न हि अथ प्रयोगः प्रणवेन श्रीवीजेन वा प्राणायामत्रयं कृत्वा ऋष्यादिरमरणपूर्वकमंगन्यासं कुर्यात् आ
 नंदकंदमरीचिच्छीतपुत्रेभ्य ऋषिभ्यो नमो मुखे अनुष्टुप्पृष्ठहतींत्रेष्टुप्प्रस्तरारपकिच्छंदोभ्यो नमो हृदि श्री
 विभावसु देवताभ्यां नम इति विन्यस्य विध्वनुसारेण विनियोगमुक्ता हिरण्ययायै नमो हृदया
 य नमः चंद्रायै नमः शिरसे रवाह। रजतस्त्रजायै नमः शिखायै वषट् सुवर्णस्त्रजायै नमः कवचाय हुं

हिरण्यस्रजार्थेनमोनेत्राभ्यार्वीषट् हिरण्यवर्णाभेनमञ्जलायफट् इतिषडंगमञ्जानहृदयादिपदस्थाने अंगं
 घादिपदेत्वंगुधादिकरतलतंकरयोर्यथास्थितान् हृदयादिषडंगेषु विन्यस्य हिरण्यवर्णामितिपंचदशामुनिर्यासा
 न्कुर्यात् शिरसिहिरण्यवर्णामित्यादि १ नेत्रयोः तान्मञ्जरावहति २ कर्णयोः अश्वपूर्णांमिति ३
 नासायां कांसोस्मितामि ४ गुह्येनसहति ५ कर्दमेनेति ६ ऊर्वोः आपःसृजंत्विति ७ जान्वोःआर्द्रासूर्मा
 मिति ८ जघयोःआर्द्राचंद्रामिति ९ पादयोः तान्महति एवमेताः प्रणवादिनमोताविन्यस्य सरसिजनिल
 वेदतिध्यात्वा मानसपूजातिचतुर्दशं चतुरस्रत्रयाष्टतं अष्टदलकमलंपूजाचक्रंस्वपुरतोनिधायार्धपात्रस्थापना
 दिपीठार्चनातिपीठशर्काःपूजयेत् उर्विभूत्येनमःकार्यं सृष्ट्य कीर्त्यं संतर्प्य तुष्ट्यै पुष्ट्यै मध्ये ऋद्धौनमः
 ततःप्रतिमादौदेव्यावाहनाध्यादि अथवा योगपीठन्यासं कृत्वा मूलमंत्रन्यासंकुर्यात् अस्याविद्यायामगुर्ऋ
 पिस्त्रिपुष्टदः श्रीदेवतान्यासेविनियोगः भूगवेऋषयेनमःशिरसि त्रिपुष्टदसेनमोमुखेश्रीदेवतार्थेनमोहृदये
 शंवाजायनमोगुह्ये इंशकयेनमः पादयोः रंकीलकायनमोनाभौ आंश्रुगुधाभ्यांनमः श्रीतर्जनीभ्यां
 नमः श्रूमध्यमाभ्यांनमः श्रैज्जनामिकाभ्यांनमः श्रैकनिष्ठिकाभ्यांनमः अकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः श्रां
 हृदयायनमः श्रीशिरसेस्त्वहा श्रीशाखायैवषट् श्रैकवचायहं श्रैनेत्रत्रयायवौषट् शःअस्त्रायफट् मूले
 नव्यापकंकुर्यात् ध्यानं कांठ्याकांचनसन्निभांहिमगिरिप्रस्थैश्चतुर्भिर्गजैर्हंरतक्षिताहिरण्ययामृतघटीरसिच्य
 मानांश्रयं विद्याणांवरमब्जयुग्ममभयंहस्तैःकिरीटोल्लवलां क्षौमावद्वनितवर्बिललितांदेरविदरिथिताम् इ
 तिध्यात्वामनसा सपूज्य मूलमंत्रंजपित्वा गुह्यतिमंत्रेणसंपूर्यन्नाध्यापनादिकृत्वा वाह्यपूजाभारमेत् त
 त्तांजिकवेदिकाध्यातुकृत्वा प्रतिमादिप्राणप्रतिष्ठावाहंनादिकंकुर्यात् तद्यथा हिरण्यवर्णाहिरिर्णसु

वर्णरजस्तनं चंद्राहिरण्यमर्षालक्ष्मीजातवेदेममावह १ । महालिङ्गिर्मसमागच्छंपद्मनाभंपदादिह २ । यथोपचा
 रपूजेयत्वदर्शदिविनिमित्ति मूलेनावाहनंकुर्यात् । तवायमहिमेति ३ । आलयस्तेहि कथितव्रतं मूलैर्न स्थापनं
 सर्वतर्वाभिणीत्यासनं ४ । अस्मिन्वरसनेद्विप्रतिष्ठापनं ५ । अन्यातवेतिसन्निधेनं ६ । अज्ञानादुर्भदत्वादिति संमु
 र्त्तिकरणं ७ । दशापीयूषेति स्थिरीकरणं ८ । अमृतयावाङ्मनइति श्रवणं ९ । ततः पङ्केतसकलीकरणं १० । धेनुमुद्रया
 मस्तिकरणं ११ । महामुद्रया परमीकरणं १२ । ततः प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा आसनं दद्यात् । तामं आवाह १३ । शीलक्ष्म्यै नमः १४ ।
 मासनं १५ । अथ ब्रह्मैतत्तामसमिदं शरीरं १६ । अथ पूर्णं श्रमध्याहंस्तितादप्रमोदितं १७ । श्रियं देवीमुपवहये श्रीर्मादेवी जु
 पतां १८ । श्रीरेपते ब्रह्मैतत्तामिहोपह्वये श्रियं १९ । श्रीरेतत्ते पाद्यं २० । अथाचमनीयं २१ । वेदानामपीति २२ । चंद्रां प्रभासां
 तां २३ । पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियं २४ । श्रीरेतत्ते पाद्यं २५ । अथाचमनीयं २६ । वेदानामपीति २७ । चंद्रां प्रभासां
 यथासाज्जलतां २८ । श्रियं लोके देवजुष्टामुद्रां २९ । तां पद्मिनीमिह शरणमहंप्रपद्ये ३० । अलक्ष्मीर्मे नश्यतां वा वृणोमि ३१ ।
 लेन श्रीरेतत्ते आचमनीयं ३२ । अथ मधुपर्कः ३३ । सर्वकालुष्यहर्तयेति पठित्वा ३४ । आदि वर्णैस्तपसोपि जातावनरपतिस्तव ल
 क्षोयवित्त्वः ३५ । तस्य फलानि ३६ । तपसां तु दंतु माया अंतरायां वा बह्यां अलक्ष्मीः ३७ । श्रीरेपते मधुपर्कं स्वधा ३८ । ततः पुनराचम
 नीयं स्वधा ३९ । ज्ञानं ४० । परमानंदवोधा विपद्म इति ४१ । उपेतुमां देवसखः ४२ । कीर्तिं श्रमणिना सह ४३ । प्रादुर्भूतोसिरप्रे
 स्मिन्कीर्तिं ददितुमे ४४ । श्रीरेतत्ते ज्ञानं नमः ४५ । ततः पुनराचमनीयं ४६ । ततो वस्त्रं मया चित्रेति ४७ । यमाश्रित्येति
 तंतु संवानमिति च ४८ । क्षुत्पिपासामलज्जेषामलक्ष्मीनां शयान्महं ४९ । अभूतिमसमृद्धिचसर्वातिर्तु इमे यहात् ५० । श्रीरे
 तत्ते वासो नमः ५१ । ततो भूषणानि ५२ । स्वभावं सुंदरं ५३ । नायद्वारादुरायां नित्यपुष्पां करीषिणीं ५४ । ईश्वरीं सर्वभूतानां
 तामिहोपह्वये श्रियं ५५ । श्रीरेतत्ते भूषणं नमः ५६ । ततश्चंद्रं ५७ । सतसः ५८ । काममाकृतिं दद्यात् ५९ । सत्यमशीमाहि ६० । पशूनां

रूपमन्नस्यमंथिथीः श्रियतांशः मलयबलसंभूतानापन्नगसेवितं शीलबहुलामोदचंदनप्रातिग्रहना
 श्रीरेपतेगंधः ततोक्षताः अक्षताश्चसुरश्रेष्ठेकुंकुमाकाः सुरशोभनाः गृहाणादेवदेवेशिमयादत्तानुभाकितः श्रीरेतेतेशक्ष
 ताः ततः पुष्पाणि नानापरिमलामोदमुकालिकुलसंकुलं आनंदिनंदनोद्यानपद्मार्थैकुसुमंनमः कर्दमेनप्र
 जाभूतामपिसंश्रमकईम श्रियंवासयेककुलेमातस्प्रक्षालिनी श्रीरेतातितेपुष्पाणिषट् ततः पंचपुष्पांजली
 दत्त्वा पंचावरणपूजां कुर्यात् कर्णिकायांपदंगानिपूज्यतः अष्टदले दिग्दलेषु वासुदेवाय नमः संकर्षणाय
 नमः 'धृष्टनाय नमः अनिरुद्धाय नमः हिमपीततमालैतनीलामान्पीतवाससः शंखचक्रगदापद्मचतुर्भुजान्पूज
 येत् ततोविदिग्दलेषु सनकाय सलिलाय गुग्गुलवे कुरंदकाय इतिसंपूज्य देव्यादक्षिणे शंखनिधयेव
 सुधारसाहिताय देव्यायामे वसुमतीसाहिताय पद्मनिधये तथाच यजेच्छस्त्रनिधिं देव्यादक्षिणेदयितान्वित
 मुकामाणि क्यसंकाशौकीचिरिमतमूखांघुजौ अन्धोन्धालिगतपरैशंखपंकजवारिणौ वामेरयाः पंकजनिधिं
 त्रिययासाहितं यजेत् सिंदूरामोभुजां छिद्यैरकपद्मदलान्वितौ निःसरद्रत्नवर्षाभ्यापद्मान्ध्यामूर्ध्नि लालितौ सुदले
 पंकजनिभान्त्वावसुमतीभिनि इतिसंपूज्य अर्भोष्टतिसंघार्थं हस्तौ प्रक्षाल्य तृतीयावरणपूजां कुर्यात् व
 लाकार्येनमः विमलायै नमः कमलायै नमः वनमालिकायै नमः विभीषणायै नमः मालिकायै नमः शां
 क्यै नमः वसुमालिकायै नमः पंकजधारिण्यै नमः मुकाहारसमप्रभा एताः संपूज्य मूलनस्वेष्टदेवं संपूज्य
 मूलनपुष्पाजालिंदत्वा इंद्रादिपूजनं वज्रादिपूजनंकृत्वा पुष्पांजलिंदत्वात् गंधसंभारसबद्धपृथ्वरतुसमुद्र
 वं सुरासुरनरानंदिधूपे गंधप्रतिग्रहतां आपः सृजंतुस्त्रिगुणानि चैकीतवसमेगृहे निर्जोदोमातरं श्रियंवासये
 कुले लक्ष्म्यै नमः धूपं समर्पयामीति धूपः मार्तण्डमंडलाखंडचंद्रविवाघ्नितेजसां निधानंदेविदीपोऽयं निर्वतरत्

यभक्तितः आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिमुपार्णहेममालिनीं सूर्याहिरण्यलक्ष्मीजातवेदोममावह इतिदीपः देव
 तालयपातलभूतलाधारधान्यजं पोडशाकारसंभारनैवेद्यतेश्रियन्मम आर्द्रापरकरिणीपुष्टिगालापद्ममालि
 नी चंद्राहिरण्यमर्षावर्णजातवेदोममावह इतिनैवेद्यं स्नानादिकविधायापिपयतः शुद्धिरवाप्यते एतदाच
 ननोयममहालक्ष्मिविधीयतां इत्युत्तरापोशानं इदंफलमितिफलं पातालतलसंभूतैवदनांभोजभूपणं ना
 तगुणसमाकर्णितबुद्धदेवितेनमः इतितांबूलं हिरण्यगर्भमितिदक्षिणा श्रियंजातइतितीराजनं यानिकानिवे
 त्येकप्रदक्षिणा ततोनामस्कारः ततः श्रिसूक्तं पठित्वाप्रार्थनां कुर्यात् एवंप्रत्यहं पूजनं विधाय समाप्तिदि
 ने कृष्णधर्म्यां महापूजां कुर्यात् अथ कृष्णधर्माप्रयोगः नक्तं स्नानं विधाय शुक्लंवरधरः पूजाग्रहं गत्वा
 आसनोपरि पूर्वमुखउपविश्य श्वेतवस्त्रेऽष्टदलं विलिख्य तत्कर्णिकायां गजकुंभस्थसलिलसि
 द्धमानां लक्ष्मीं सलिलस्य पुण्यांजलिदानांतंमुक्तपूजनं कृत्वा विष्णोर्वक्षसियापद्मेऽश्वत्थकेतयांव
 रे लक्ष्मिनित्यापयथासित्वं मायिनित्यातथाभवति संप्रार्थ्य उत्तार्य डोरकंवाहोर्लक्ष्मीं
 पार्थनैवेद्येत् लक्ष्मिदेविग्रहाणत्वंयन्मयाडोरकंधृतं व्रतसंपूर्णतांयातुकृपाकार्थमायित्वयेति ततोवायनदा
 नं पोडशापिंडान्पोडशादीपांश्चदद्यात् तत्रमंत्रः इदिराप्रतिग्रहणातिइदिरावैदंदातिच इदिरातारिकोभाभ्यामि
 दिरायैनाममइतिमूलेनार्घ्यं दत्त्वा तत्संस्थानं गोधूमव्यूहदीपान्पिंडांश्च दत्त्वा राजागराणंकृत्वा चंद्रादेवेक
 लादियुकेनशेखनार्घ्यं दद्यात् नमोस्तुतेतिशानाथोलक्ष्मीभ्यातेनमोस्तुते व्रतसंपूर्णतांयातुग्रहाणार्घ्यं वगतेम
 ततोनामस्कारंकृत्वा जानुभ्यामवर्णागत्वाप्रार्थयेत् क्षीरोदाणैर्वसंभूतेकमलेकमलालये प्रयच्छकामान्ममसर्वांनिव
 ण्णोर्वातस्त्वखालये पुत्रान्देहिहयशोदेहि सौख्यं प्रसादान्पुनश्च कालिकालिमहाकालिकरालिनेमोस्तुते त्रैलोक्यं

जननित्राहि वरदे भक्तवत्सले एकनाथे जगन्नाथे जगदन्निप्रिये व्यये रेणुकेनाहि मादेविरामनातः शिवं कुरु वै
 देहि त्रिनाहि मांसीते प्रसीद पुरुषोत्तमे कपालकर्तिकाशूलदमस्त्यग्रहस्तके शिवं कुरु महालक्ष्मि श्रियं त्वा शुनाश
 येति वंदार वीरसुरदं दकिरीटकोटिरोचच्छटाभिपरिकल्पित रत्नदपि देवि त्वदीय चरणं शरणं जनानां सिवामहे सक
 लमंगलवर्द्धनाय उन्फुल्लकैरवदलायतलोचनार्थे गण्डोत्तलकुण्डलमंडिताय राकाशिशयति मटाननकोमला
 येतस्यैनमः कमललोचनवल्लभायै सुदृक्कल्पलति कां हरिकंठभूषां केयूरहेमकटकोज्ज्वलकंकणां ससारसाग
 रमुखे पतते ममाद्यदेहि त्वदीय करयाष्टिमनगमातः दृष्ट्या देवि जनाय यापि विविधा ब्रह्माधिपत्यंगताः विष्णोर्वक्षसि
 या च कारतरला लीलाब्जमालाश्रमं केशाभिप्रहितं त्वदीय चरणद्वद्वाब्जसेवारतं कारुण्यामृतसारपूरितदशामाम
 द्यपश्ये श्रिये मूर्ध्नि वै फुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्यभागधा मिल्हमारजिततरकचित्रताम् उत तत्तद्देवनि कपोज्ज्वलकायका
 तिलैर्दमीः ख नं प्रणमतां श्रियमातनोतु इति महालक्ष्मीस्तुत्वा प्रातर्विसर्जयेत् विसर्जनमत्रस्तु ताममश्नाव
 हजातवेदो लक्ष्मीनपगामिनीं यस्यां हिरण्यप्रभूतं गावोदारयोश्चान्विदेयं पुरुषानह पंकजदेविसंख्यज्यममेव
 शमनिमिवेश यथासपुत्रभृत्योऽहं मुखी स्यां त्वत्प्रसादतः इति देवी विसर्जनं याश्रीः पद्मासनस्थायिपुलकटि
 तटीपद्मपत्रायताक्षी गंभीरावर्तनाभिरतनभरनमिता शुभ्रवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्द्विर्घैर्गजेर्द्वैर्मंजलसलिलैः स्नापि
 ताहेमकुम्भे निर्यंसापद्महरताममवसतु गृहे दिव्यमांगल्ययुक्ता ॥ अथ नारदीयपुत्राणोक्तं महालक्ष्मीव्रतं श्र
 यैर्नांतु समाश्रयव्रतं षोडशवासरं महालक्ष्म्याः समुद्विष्टसर्वसपाद्विवर्द्धनं करिष्येऽहं महालक्ष्मि व्रतं त्वत्परायणः
 तद्विविधेन मेया नुनमामि त्वत्प्रसादतः इत्युच्चार्यततो वदद्वाङ्गिरकं दक्षिणे करे षोडशप्राथम्ये सहितं गुणैः षोडशभिर्भुतं त
 तोन्वहं महालक्ष्मीं गंधार्घ्यैर्वैभवंतीं यावत्कृष्णाष्टमौ तत्र चरेदद्याप न संसृधीः वल्लभं डपिकं कृत्वा सर्वतोभद्रमडले कल

शसुप्रतिष्ठाप्यदीपमुद्योतयेत्ततः उतार्घ्यद्वारेकंवाहीकुंभस्यादीनिवेदयेत् चतस्रःप्रतिभाःकृत्वासौवर्णास्तरस्व
 रूपिणीः स्तपनंकारयेत्तासांजलैः पंचामृतैस्तथा उपचारैःषोडशभिःपूजयित्वाविधानतः जागरस्तत्रकर्तव्यं
 नातवादिजानिःस्वितैः ततोनिशोषेसंप्राप्तेऽभ्युदितेभ्यस्तदीधितौ कृत्वाऋष्यचंद्रनक्षत्रैःश्रीखंडाद्यविधानतः चंद्रमंड
 लसंस्थाप्यमहालक्ष्म्यप्रदापयेत् क्षीरोदाण्वसंभूतेकमलेकमलालये विष्णुवक्षस्थलस्थेमेसर्वकामप्रदाभव
 एकनाथेजगदाधेजमदग्निप्रियेवयं रंणुकेत्राहिमंदिरेविराममातःशिवंकुरु मंत्रैरेतैर्महालक्ष्मीप्रार्थ्यश्रीत्रियया
 प्रतः सम्यक्संपूज्यस्त्रयंगंधवासोयावककज्जलैः संमोज्यजुहुयादग्नीविल्वपत्रकपायसं तदलभेधृतंविप्रग्रहे
 भ्यःसमिधास्तिलान् सव्युजयायचपुरंसर्वरोगप्रशांतये चंद्रनंतालपत्रंचपुष्पमालांतयाक्षतान् दुर्धौकौसुंभसु
 भचपुर्गंश्रीफलमेवच भक्त्याणिब्रनवेसूर्ध्वप्रातिद्रव्यंतुषोडश समाल्छाद्यान्यसूर्ध्वपात्रतोदयारसमंत्रकं क्षीरोदा
 ण्वसंभूतालक्ष्मीचंद्रसहोदरा व्रतेननेनसंतुष्टाभवताद्विष्णुब्रह्मा चतस्रःप्रतिभास्तारतुश्रीत्रियेभ्यःसमर्पयेत्
 ततस्तुचतुरेविप्रान्पोडशायसुवाासिनीः मिष्टान्नप्राशायित्वातुविसृजेन्नातदक्षिणान् समास्तनियमःपश्चाद्भुजो
 वेष्टेःसमन्वितः भुक्तेष्टानैहिकान्कामान्छक्ष्मीलोकैकसेच्चिरं एषाशोकाष्टमीचोकायस्यांपूर्णरमाव्रतं श्रवणो
 कस्यपूजास्यादेकभक्तवारस्यं कृत्वाशोकव्रतंनारीह्यशोकाजन्मजन्मनि यत्रकुत्रापिसंजातानात्रकाष्ट्यावि
 चारणेति इत्यशोकाष्टमीव्रतं सर्वात्सष्टमीपुत्रोक्तमव्याभ्यनकृष्णाष्टम्यां मेवकाष्ट्यं तदुक्तंहेमाद्रावादिच्यपुराणे
 अष्टर्षापुत्रसर्वासुपूजनीयाह्यशोकिका गंधमात्यनमस्करोद्भूतप्रदीपान्नसंपदा तस्मिन्नहनिषाभुंकेनकमिदुविवर्जं
 तं भवत्यथाविशोकासायत्रयथाभिजायते अष्टर्षापुत्रसर्वासुनचेच्छक्रोतिवैमुने शौष्ठ्रप्रधामतीतायांयास्यात्कृ
 ष्णाष्टमीद्विज तत्रकाष्ट्यंव्रतंचैतत्सर्वकामफलप्रदं इत्यशोकाष्टमीव्रतं इयंशिव्याष्टमीविभविष्योत्तरे कन्यागते

संवितरि कृष्णपक्षे षष्ठमि च या सा च पुण्या पापहरा शिवस्यानंददायिनी स्नानं दानं जपे हि मः पितृदेवाभिपूजनं स
वंशीतिकरं स्याच्च प्रीतिरस्मिन्नल्लोचने आश्विनकृष्णनवम्यारं धनवर्मावतं भविष्यपुराणे कृत्वा वा श्वयुजे मां
सि कृष्णपक्षे नराधिप नवम्यामुपवासं तुर्गौ दिर्वाप्रपूजयेत् पुष्पधूपोपहारैस्तुत्राक्षणां च तर्पणैः पूजये
न्वारं धं कृत्वा नाना वस्त्रोपशोभितं शोभितं ध्वजमालाभिः छद्मदूर्पणचामरैः कृत्वा स्वर्णमयीं दुर्गामहिषेशूलशो
भितां विन्यस्य रथमध्ये तु पूजयेत्कृतलक्षणं नवम्यां ग्रामयित्रत्वात्तु जले दुर्गौ नयेद्गृध्रं तत्र जागरपूर्वस्तु प्रदीपा
द्युपशोभितं प्रभाते स्नपनं कुर्यात्तद्भक्तानां च पूजनं रथं शोभासमायुक्तं भगवत्यै निवेदयेत् भुक्त्वा च वांघ्र्यैः सार्द्धं प्र
णम्या र्यागृहं व्रजेत् सर्वज्ञानां प्रवरं सर्वपापप्रणाशनं व्रतं रथनवम्यार्यं सर्वकामार्थसाधकं सर्ववैशेष्यं पुन
रुपुण्यं सर्वार्थेषु परकलं तत्फलं सकलं विद्यान्वर्माव्रतपालनात् करपकोटिशतं सामं विष्णुल्लोके महीयते त
तो भुंजन्महर्षिं सर्वां सार्वभौमो भवेदिह रत्नोपकरणैर्षुकां कृत्वा दातुमर्थांशुभां शय्यां निवेदयेद्यस्तु भगवत्यै नराधिप
दुग्धलूतलवस्त्राणां पलसंस्थातु यावती तावद्वर्षं सहस्राणि दुर्गालोके महीयते द्रुपशूलां कितं यस्तु भगवत्यै निवे
दयेत् आसप्तसंततिकुलं गृह्य देव्यालं यं व्रजेत् दत्त्वोभयमुखीं गां च भगवत्यै सुशोभनां सप्तद्वीपां धरां दत्त्वा य
त्फलं तदवाप्नुयात् पादद्वयं शिरोर्द्धं च पावदत्तस्य निर्गतं तावद्द्वौः पृथिवीं ज्ञेया दाता स्याश्रमही प्रदः इति रथ
नवम्याव्रतं अत्र शय्यादिदानानि स्वतंत्राणि ति फलश्रुतेः आश्विनकृष्णनवम्यां महालय आर्द्ररुकां दे सेतुखंडे
नवम्यां पयस्विन्यौ मर्त्यः कुर्याच्छ्राद्धं महालये नवतिः कल्पसाहस्रं तत्पयस्विनि पितरो रस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नां
दद्युः पितृगणाः सदा अन्नैव नवम्यामन्वष्टकाश्च द्विकार्याय नः अन्वष्टकासु नवभिः पिडैः श्राद्धमुदाहृतं पित्रा
दिमातृमध्यं च ततो मातामहांतकं हेमाद्रौ छान्दालेपः केवलस्तु सप्ये शोकात् दद्याद्वा दौ प्रकीर्त्तिताः अन्वष्टकासु

। सुसुप्रतिष्ठाप्य दर्शयन्त्येतत्ततः उत्तमैर्द्वैतकंवाहिकुम्भस्यादौ निवेदयेत् चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्ण्यैस्तत्स्व
 रूपाणिः स्तूपनंकारपेक्षासांजलैः पंचाभ्युदयैः पण्डितैः पूजयित्वा विधानतः जागरस्वतंत्रकतैर्व्यो
 नातयादिजनैः स्मृतैः ततो निरीये संप्राप्तेऽभ्युदिते मृतदोषितौ कृत्वा धर्मं च दनं दण्डं धैः श्रीखंडं धीर्विधानतः चद्रमड
 लं स्तूपार्थं महालक्ष्म्यं प्रदापयेत् क्षीरोदाण्वं स भूतैकमलैकमलालये विष्णुवक्षस्य लक्ष्म्ये मे सर्वकामप्रदा भव
 एकनाथे जगन्नाथे जगन्नाथे प्रिये वषपे रेणुके आहिमं दिविराममातः शिवं कुरु मंत्रैरेतं महालक्ष्म्यं प्रादुर्भ्यो जिययौ
 पितः सम्यक् संपूज्य स्तंगं धवा सोयावककज्जलैः संभोज्य जुहुयादग्नीं विल्वपत्रकपायसं तदलभे धृतं विप्रग्रहे
 भ्यः समिधा स्तिलान् मधुं जयाय च पुरं सर्वरोगप्रशांतये च दनं तालपत्रं च पुष्पमालां तथा क्षतान् दुर्भौकौ सुंभसू
 त्रं च पुष्पांश्च फलमेव च भक्ष्याणि च नवे सूर्पं प्रतिद्रव्यं तु पण्डितः समाच्छाद्या न्यसूर्पं एतत्तीदद्यात्समंत्रकं क्षीरोदा
 ण्वं स भूतलक्ष्मीं चंद्रसहोदरां व्रतेन निनसंतुष्टा भवता द्विष्णुबलमा चतस्रः प्रतिमास्तत्तु श्रोत्रियेभ्यः समर्पयेत्
 ततस्तु चतुरो विप्रान् पण्डितान् शसुवांसिनीः मिष्टान्नं प्राशयित्वा तु विभूज्य त्वात्तदक्षिणान् समासत नियमः पश्चाद्भुज्य
 तैः समाच्यतः भुक्तेनैहिकाकामान् लक्ष्मीलोकैव सेवितुं एतान् शोकाष्टमैचोकाय स्यात्पुणैरमात्रं श्रद्धां शो
 कस्य पूजारायादेकभक्तया स्मृतं कृत्वा शोकव्रतं नारीह्यशोकाजन्म जन्मनि यत्र कुत्रापि संजातानां त्रकाष्टमैर्वि
 चारणेति इत्यशोकाष्टमैर्व्रतं सर्वस्वष्टमैः पुत्रोक्तमप्याश्विन कृष्णान् अष्टमैः भवकाष्टमैः तदुक्तं हेमाद्रावादित्रयपुराणि
 अष्टमैः पुत्रसर्वसंपूजनीया ह्यशोकिका भंघमात्पनमस्कारश्च प्रदीपान्नसंपदा तस्मिन्नहं निपाशुं केन कर्मिदुर्विवाजं
 तं भवत्पयाविशोकासाय जयत्राभिजायते अष्टमैः पुत्रसर्वसुनवेच्छक्रोति वै मुने शौष्ठ्रपद्यामतीतायां यास्यात्कृ
 णाष्टमैर्द्विज तत्र काष्टमैर्व्रतं चैतत्सर्वकामफलप्रदं इत्यशोकाष्टमैर्व्रतं इत्यं शिवाष्टमैर्विभविष्येति कन्यागतै

धुपपदानकायमवति अत्रातिदेशादेव पिंडदानेप्राप्ते गुर्विणोपतिवादिप्रयुक्तनिषेधप्रतिवचन
 -यसर्वाथत्वात् मातृशब्देसुवासिनीपूजनमुक्तमार्कंडेयपुराणे मातुःशब्देतुसंप्राप्तेप्राप्तैःसहभोजनं सुवासि
 न्यप्रदातव्यमितिशातातपोब्रवीत् भर्तुरग्रेस्तानारीसहदाहेनवासृता तस्याःस्थानिनियुंजीतविधैः सह
 सुवासिनी तत्रैव मङ्गलसावाक्यं स्त्रीशब्देषुप्रदेयाःस्मरुलंकाराश्चयोषिते मंजीरमेखलादामकार्णिकाकंक
 णादयः भ्रात्राशकावनुकल्पमाहाश्वलायनः अनडुहोयवसमाहरेत् अग्निनावाकृच्छ्रमुपोषेदेषोष्टकेतितत्वेव
 नष्टकल्पादिति हेमार्द्रौपितामहः अमावास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषुच विद्वान् आह्वमकुर्वाणोनरकंप्र
 तिपद्यते अकरणेप्राथम्येतिमुक्तमृगविधाने एभिर्ऋग्भिर्मज्जपेन्मंत्रंशतवारंरुतंहिने अन्वष्टक्यंयदाशुन्धंस्पूर्णी
 यातिसर्वदेति अस्यामेवनवम्यां वित्तवशाखायांदेवीवोधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायांकृष्णपक्षेतुपूजयित्वाद्
 भेदिवा नवम्यावोधयेद्देवींभीतवादिभानिस्त्वनोरिति अथदशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षेदशम्या
 दौवर्जयित्वाचतुर्दशीं आद्धेप्रशस्तास्त्वितथयोपयथातानतथेतराद्विप्रतिपदादिमहालयपक्षाष्टामप्रतिकर्पमाह कात्या
 यनः अत्रापरपक्षांतराष्टामपिनिश्चयत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पेसिद्धे शक्तेनप्रतिपद
 मारभ्य तदशर्कोपंचमीमारभ्य दशमीमारभ्यवा तदशकावैकस्यामपि तिथौ आह्वमवश्यंकरंव्यामितिस्सिद्धं
 सकृत्करणादेवाश्विनापरपक्षादेपामेदः तन्नसर्वश्रदेशाचारतोव्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरावश्यकं यदाहः
 आषाढ्याःपंचमेपक्षेकन्यासंस्थेतिवाक्ये मृताहनिपुनर्थवैश्राद्धंदास्यातिमानवः तस्यसंवत्सरंयावत्तृताःस्म्युः
 पितरोध्रुवमिति अत्रैवहरतादित्यखंजनदर्शनमुक्तंज्योतिषे हरतगतेऽवुजवंधौपरश्वेद्यदिसंजनंनृपोयांतं पश्येत्

मध्यस्थानां त्रयोः कार्यारितुमातरः पृथ्वीचंद्रोदयः ब्रह्मांडपुराण पृष्ठ ७७ अथ मध्यस्थानां पृष्ठ ७७
तामहानां च अन्वयः कथं क्रमः स्मृतः दीपिकायां मातुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं निर्णयामते मैत्रायणीयग्रह
परिशिष्टे अन्वयः कथं क्रमः शोभातु पूर्वतदिष्यते अत्र शाखाभेदेन व्यवस्थेति पृथ्वीचंद्रोदयः जीवहिपतृकवि
पयमिति निर्णयदीपः इदं जीवहिपतृकेणापिकाठ्यं अन्वयः कथं गया प्राप्तिस्तथाप्यशकस्येयमावश्यको
तः कथं परिपतर्धपि च जीवति पतृकरूपं पंचाष्टकाश्रवः पंचकर्तव्यारतथाप्यशकस्येयमावश्यको
प्रौष्ठपयः एकामूयः पितृलोके भविष्यतीति हेमाद्रौ पाद्योक्तैः यतु इयं मातृनवमिति कथ्यते सर्वसांमेवमाह
णां श्राद्धं कन्यागतरौ नवम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलक्ष्मणरायतइति सूतेनावश्यको अत्र सर्वसांमित्युक्तेः मा
तरि जीवत्यामपि सपत्नमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्ते जीवहिपतृ निर्णये सर्वैरप्या
चार्यैः न्न भर्तृमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं न कार्थ्यमिति केचिदाहुः श्राद्धं नवम्यां कुर्यात्तु मृतभर्तृरितुप्यते
तदेतन्निर्मूलत्वात् नमस्तत्प्रतारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्रह्महि पितृमातृकुलोत्पन्नायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरौ
ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदीयेते इति अत्र देशाचारः व्यवस्था इदं चानुपनीतेनापिकाठ्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणी मातर्ये अ
मातर्याष्टकाष्टकापक्षपंचदशीपुच्छेभ्यः अभिषाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम
फलप्रदं भाट्यां विरहितोऽप्येतत्प्रवासरथोपित्यशः शूद्रोपि भोज्यः कुर्यादनेनाधिनिवृण्वति तथाभिपुराणे
अन्वयः एकामृतद्वौ च गयायां च क्षयेहनि अत्र मातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र प्रतिनासहेति यतु तमिस्त्रपक्षे नवमिपुर्या
भाद्रपदे हि या चत्वारः पर्वणाः प्रोक्ताः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतोऽप्यवस्थितं इदं जीवहिपतृकेणापि
संपिंडकं कार्थ्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे अन्वयः एकामृतद्वौ च स्त्रीणां श्राद्धं कार्थ्यं तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्थ्यं

तस्यामपि च स तैर्मयुक्तत्वात् तस्यामन्वयकपायान्तर्यः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्यादिदकानां ग्रहणं तेन गु-
 र्विणीपतेरभ्येतेषु पिंडदानं कार्यमभवति अत्रातिदेशादेव पिंडदाने प्राप्ते गुर्विणीपातिव्यादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन-
 रुयसर्वार्थत्वात् नातु शब्दे सुवासिनीपूजनमुक्तं मर्कण्डेयपुराणे मातुः शब्दे तु संप्राप्ते वा शौः सह भोजनं सुवासि-
 न्यै प्रदातव्यमिति श्रुता तपो ब्रवीत् भर्तुरग्रे मृतानारीसह दार्हेन वा मृता तस्याः स्थाने नि युंजीत विधेः सह
 सुवासिनीं तत्रैव मदालसा वाक्यं श्रीशब्दे पुन्यदेयाः स्युरलंकाराश्च योषिते मंजीरमेखलादात्मकाः कंक-
 णादयः अनाशकावनुकल्पमाहाभलापनः अनडुहो यवसमाहरेत् अग्निना वा कृच्छ्रमुपेदिषोऽष्टकेति तत्त्वे च
 नष्टकल्पादिति हेमाद्रौऽपि तामहः अमावास्याव्यतीपातपूर्णे मास्यष्टमीषु विद्वान् श्राद्धमकुर्वाणो नरकं प्र-
 तिपद्यते अकरणे प्राप्य श्रित्तमुक्तमृदिविधाने एभिर्ऋग्भिर्मज्जेपे नमंत्रं शतवारं तु तद्दिने अन्वष्टकं यदा शून्धं संपूर्णं
 याति तत्सर्वदेति अस्यामेव नवम्यां विलवशाखायां दीवी बोधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा द्वि-
 भेदिना नवम्यां बोधयेद्देवीं गीतवादिनाः स्त्वनैरिति अथ दशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या-
 दौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं श्राद्धे प्रशस्तारित्यथोपधैतानतथैतरादिति प्रतीपदादिमहालयपक्षाणामप्रतिकर्पमाह कात्या-
 धनः अत्रापरपक्षांतराणामपिनित्यत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पे सिद्धे शक्तेन प्रतीपद-
 नारभ्य तदशर्कोपचर्माभारभ्य दशमीभारभ्य वा तदशर्कावैकरयामपि त्रिथौ श्राद्धमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं
 सकृत्करणादेवाभ्युत्थनापरपक्षादेभिर्दः तत्र सर्वत्र देशाचारतो व्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरावश्यकी यदाहुः
 श्रापाढ्याः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे मृताहनिपुनयो वै श्राद्धं दास्यति मानवः तस्य संवत्सरं यावत् तृप्ताः स्युः
 पितरो भुवमिति श्रौतवहस्तादित्यखंजनदर्शनमुक्तं ज्योतिषे हरतगतेऽनुजवं योपश्रेयस्यदिखंजनं नृपोयातं पश्येत्

मध्यस्थानां व्याः कार्यास्तु मातरः पृथ्वी चंद्रोदये ब्रह्मांडपुराणे पितृणां प्रथमं दद्यान्मातृणां तदनंतरं ततो मा-
तामहानां च अन्वष्टक्ये क्रमः स्मृतः दीपिकायां भूतुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं निर्णयामृतं मैत्रायणीयग्रह-
परिशिष्टे अन्वष्टक्यं तु क्रमशो मातृपूर्वतदिष्यते ब्रह्मशास्त्राभेदेन व्यवस्थेति पृथ्वी चंद्रोदयः जीवतिपतृकवि-
पयानिति निर्णयदीपः इदं च जीवतिपतृकेणापिकार्यं अन्वष्टक्यं गया प्रातौ सित्यायं च मृतेहनि मातुः श्राद्धं मु-
तः कुर्यातिपतर्थेपि च जीवति यद्यपि जीवतिपतृकरथ पंचाष्टकाश्रवणं कर्तव्यं यारतथाप्यशकरयेयमावश्यको-
प्रौष्टपद्याष्टकाभूयःपितृलोके भविष्यतीति हेमाद्रौ पादोक्तः यत्तु इयं मातृनवमिति कथ्यते सर्वासामेव मातृ-
णां श्राद्धं कन्यागतेरवौ नवन्यांहि प्रदातव्यं ब्रह्मलब्धवराय तदति सुतेनावश्यकोक्तिश्च अन्नसर्वासां नित्युक्तेः मा-
तरि जीवत्यामपि सपत्नमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्तं जीवतिपतृनिर्णये सर्वैरप्या-
चार्यैः अन्नमर्तुमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं न कार्थ्यमितिकेचिदाहुः श्राद्धं नवभ्यां कुंठ्यां तु मृते भर्तरे लुप्यते
तदेतन्निर्मूलत्वात् नमर्थप्रतारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलेऽप्यज्ञायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धार्हमातरो
ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदीयते इति अत्र देशाचारश्च व्यवस्था इदं चानुपनीतेनापिकार्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणौ मात्स्ये अ-
मावस्याष्टकाष्टकापदपंचदशीषु चेत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम-
फलप्रदं भाव्यां विरहितोऽप्येतत्प्रवासस्थोपिनित्यशः शूद्रोऽपि मंत्रवत्कुंठ्यादनेन विधिननुव्रजति तथा मिथुराणे
अन्वष्टकासु द्वावगयायां च क्षयेहति अन्नमातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र पतिना सहेति यत्तु तमिस्त्रपक्षे नवमं पुर्या-
माद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः शोकाः पितृपक्षे ननीधिभिरिति तद्देशाचारतोऽप्यवस्थितं इदं च जीवतिपतृकेणापि
सर्पिडकं कार्थ्यं हेमाद्रौ विष्णुपर्मोत्तरे अन्वष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्थ्यं तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्थ्यं

तस्यामपि च स तमेत्युक्तत्वात् तस्यामन्वष्टकायामित्यर्थः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्यादि कानां ग्रहणं तेन गु
 षिणीपतेरभ्येतेषु पिंडदानं कार्यं भवति अत्रातिदेशादेव पिंडदानेनास्ते गुर्विणीपतिव्यादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन
 स्य सर्वार्थत्वात् मातृशब्दे सुवासिर्नापूजनमुक्तं मार्कंडेयपुराणे मातुः शब्दे तु संज्ञाते ब्राह्मणैः सह भोजनं सुवासि
 न्यैः प्रदातव्यमिति शातातपो ब्रवीत् भर्तुर्ग्रेभ्यस्तानारीसह दहेन वाभ्युता तस्याः स्थाने नियुंजातिवैभैः सह
 सुवासिर्ना तत्रैव मदात्तासावायं स्त्रीशब्दे पुत्रदेयाः स्युरलंकाराश्च योपिते मंजीरमेखलादामकार्णिकाकक
 णादयः अत्राशक्तावनुकल्पमाहाश्वलायनः अनडुहो यवसमाहरेत् अग्निना वा कच्छमुपोषेदपोष्टकेति तत्वे च
 नष्टकल्पादिति हेमद्रौ पितामहः अमावास्याव्यतीपातपौर्णमास्याष्टमीषु च विद्वान् श्राद्धमकुर्वाणो नरकं प्र
 तिपद्यते अकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं सृजिष्यते एभिर्ऋग्भिर्जपेन मंत्रं शतवारं तृताहिने अन्वष्टक्यं यदाशून्धं संपूर्णं
 याति सर्वदेति अस्यामेव नवभ्यां विल्वशारावायादेवीवोधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा द्वि
 भेदिवा नवभ्यां बोधयेद्देवीं गीतवादिजानि स्वर्नैरिति अथ दशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या
 दौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं श्राद्धे प्रशस्ततां स्तिथयो यथैतानां तथेतरा इति प्रतिपदादिमहालयपक्षाणामत्रातिर्कणमाह कात्या
 यनः अत्रापरपक्षांतराणामपि नित्यत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकलेपसिद्धे शक्तेन प्रतिपद
 मारभ्य तदशक्तौ पंचमिमारभ्य दशमिमारभ्य वा तदशक्तावैकस्यामपि तिथौ श्राद्धमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं
 सकृत्करणादेवाश्विनापरपक्षादेवोभेदः तत्र सर्वत्र देशाचारतो व्यवस्था एकाहपक्षेऽपि भूताहतिथिरावश्यं कीदृहाहः
 श्रापाढ्याः पंचमेव पक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे भूताहनिपुनर्थे वै श्राद्धं दाम्यतिमानवः तस्य संवत्सरं यावत्तु ताः स्युः
 पितरं प्रोब्रुमिति अत्रैव हस्तादित्यखंजनदर्शनमुक्तं योतिषे हस्तगतं दुब्जवंधौ परेष्वपि तदखंजनं नृपोयातं पश्येत्

धागतस्वचक्षिप्रमर्तापतिर्वशपाति १ खंजनकेनामायांविहगरतस्यावलेकेनप्रथमे श्रीकानियानिमुनिभिः
 पलाजितानियत्वेहम् २ समंतभद्रस्तदनुप्रभद्ररततेनुभद्रोतिवलादिकश्च एपांचतुर्णामथखंजनानामाचक्ष्म
 हंसप्रतिवल्गानि ॥ ३ ॥ यःकंधरोरःशिरसासमंतादिभित्तिकाण्यसमंतभद्रः कण्ठेनवायःशिरसोरसाचेत्सतु
 प्रभद्रःशितिकंठपृष्ठः ॥ ४ ॥ कंठोरसायस्वचमेचकेरतःसमंततश्चापिसितोनुभद्रः कण्ठाम्बेत्कंठगतैक
 रेखा यस्यायसोयंचलभद्रनामा ॥ ५ ॥ एवंचतुर्णामपिकार्यासिद्धौ योयोम्बेत्पूर्वतरःसमुरूपः
 द् ॥ आकंठमुत्तराण्यःसंपूर्णःपूरयत्याशाः निर्दिष्टानाह आकारभद्रेगलमात्रकण्ठः स्थिताननःका
 यैरिनाशनाय ७ अंगेहरिद्राद्रवसन्निकःशोभोभ्रजनामाखलुखंजरितः निरीक्षितःप्राग्दिवसेप्रभूतदुःखोदयंशं
 सतिपावदन्दम् ८ वाराहसंहितायामधिकृत्य अथसुरभिभधुकुसुमफलपादपसलिलाद्युपूर्णेषु करितुरगमु
 ज्ञाचप्राप्तानयुधानमूर्ध्निहन्त्येषु ९ गोगोष्ठसत्समागमयज्ञोत्सवपार्थिवद्विजसर्मापे हस्त्यथयतुरगशालाख्य
 ज्ञायामरायेषु १० हेमसर्मापसितांवरकमलोत्पलपूजितोपालितेषु दधिपात्रधान्यकूटदृष्टोभीष्टानिचैष्टतेविहगः
 ११ पंकेत्सादुप्यनानिगोरससंपव्यगोमयेपालिते तु शाद्वलकेवत्प्रातिः शकटस्थेदंशविश्रमोभवति १२ गृह
 पटलेपुशंशोवकेवधोःशुचारोगः पुष्टेव्यजाविकानांश्रियसंगममावहत्याशु १३ माहिर्गर्दभास्थियश्मशान
 गृहकोणशर्कराट्टः प्राकारशुचिविमलमुनिप्रतमसौमरणदोभयदः १४ पक्षौधुन्वन्नशुभःस्वादःप्रपिपन्वावा
 रिवाहस्त्यःसुर्व्यादयेप्रशस्तेतिष्ठकरःखंजनोऽस्तमये १५ वारिवाहोऽज्जलप्रणालिका ज्ञागमांतरेऽपि आनेपु
 गोपुगजवाजिमहोरगेपुराज्यप्रदःकुशलदःशुचिशाद्वलेषु भस्मास्थिकास्तिनखलोष्टतुपेपुष्टःकण्ठद्वानिनिप्रतंख
 लुखंजरितः अथारस्वदर्शनेपठनीयोभ्रजः नीलश्रीवशुभश्रीविसर्वकामफलप्रदः पृथिव्यामवतीर्णोऽसिखंजरितनमो

रतुते त्वंयोगयुकोमुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यतामेधिशिखेद्वेमेन त्वं दृश्यसेप्राप्तुपिनिर्गतायां त्वं खंजनाभ्यर्चमयोनमस्ते
 आगमांतरे वित्तब्रह्मणि कार्यासिद्धिरतुलाशकेहुताशेभयं याम्यामग्निभयं सुरद्विपिकलिलार्भः समुद्रालये वा
 यन्वायवरस्त्वमन्नसालिलं दिव्यांगनाचोत्तरे ऐशान्यां मरणध्रुवं निगादितं दिग्गलक्षणं खंजने तथा कुचेष्टितोपः कुच
 पुष्पुचेपोनिरीक्षितः खंजनकः कदाचित् दृष्टा विशेषात्परितोपयेच्च किंयातयेत्सांचितदुष्कृतं तु मांसं न भुंजीत शयी
 तममौलिधनं सेवेतादिना निसत स्नायाज्जपेत्संजुहयाच्च वह्नीपेष्टं मान्स्खंजनमर्चयेच्च वराहसंहितायामपि नृप
 तिरपिशुभप्रवेशे रागमवलोक्य महीतले विदधात् सुरभिः कुसुमधूपयुक्तं शुभमभिर्नदितमेव सिद्धं अशुभमपि
 विलोक्य खंजरीं द्विजगुरुसाधुसुरार्चने सुयुक्तः न च नृपतेरशुभं भवेत्कथंचित्सपदिदिनानि न सप्तमांसं भुंजी ॥ आ
 श्विनकृष्णदशम्यां महालयं श्राद्धं स्कांदे सेतुखंडे दशम्यां तु तिथौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये शतं कल्पसह
 स्नाणित्थं तिपित्तरोरुष्यं संततिं चाप्यविच्छिन्नां दद्युः पितृगणाः सदा ॥ आश्विनकृष्णपक्षे ईदरेकादशीं च
 ते नारदाये इपरुषैकदादशीं कृष्णानिदिरांसमुपोष्य वै शालिग्रामशिलां प्रेतुमध्याह्ने श्राद्धमाचरेत् विष्णोः
 प्रीतिकरं विप्रततः प्रातर्हरेर्दिने पद्मनाभं समभ्यर्च्य भूदेवान्भोजयेत्सुधीः विसृज्य दक्षिणां दत्त्वा तत्स्मृततोऽग्नीतचस्वयं
 एवं कृतं ब्रह्मो मर्त्यो भुक्त्वा भोगानि हे भिसतान् पितृणां कोटिमुहूर्तं यया रंयते वैष्णवं पदं स्कांदे सेतुखंडेऽपि एकादश्यां ति
 थौ पस्नु श्राद्धं कुर्यान्महालये द्विशतं कल्पसाहस्रं तत्पथं तिपित्तरोरुष्यं अथैतस्या एकादश्याः कथा ब्रह्म
 वैवर्ते पाद्मे च द्युधिश्चिरडवाच कथयस्व प्रसादेन मम अग्निमयुसूदन कृष्णयाचाश्विने पक्षे किनामैकादशीं तु सा
 श्रृङ्गकृष्णडवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु ईदिरानामनामतः तस्या ब्रतप्रभावेण महामापां प्रणश्यति अथोयोनिग
 तानांच पितृणां गतिदायिनी दृष्टुं च्चावहितो राजन्कक्षां प्रापहं शुभां यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेन फलं भवेत्

पुराकृतयुगे राजावभूवरिपुसूदनः

इंद्रसेनइतिस्थितातेपुरीमाहिष्मतीपतिः

सरज्यपालयामासध

र्मेणप्रशसान्वितः

पुत्रपौत्रसमायुकोधनधान्यसमान्वितः

माहिष्मत्यधिपोराजा

विष्णुभक्तिपरायणः जपनूरोर्विदनामानिमुक्तिदानिनराधिप कालनिनायविधिवदध्यात्मपरिवितकः

ए

करिमादिद्वसेराज्ञिसुखासीनेसभासने श्रवतीर्यगताधीमानंवरान्नारदोमुनिः तमागतमभिप्रेक्ष्यसमुत्थायक

तंजलिः

पूजयित्वाध्वविधिनाचासनेसंन्यवेशयत् सुखेऽपविष्टः समुत्तिःप्रत्युवाचनृपोत्तमं कुशलतवराजं

द्रससत्त्वेनपुवतते धर्मेमतिर्वततेविष्णुभक्तिरतः सदा राजोदाच त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठसर्वत्रकुशलंमम

अथक्रतुक्रियाः सर्वाः सफलरतवदयनात् प्रसादंकुरुविप्रवैब्रह्माणमनकारण नारदउवाच श्रूयतांराजशा

दूलमद्वयोविस्मयप्रदं ब्रह्मलोकादहं प्राप्तायमलोकनरोत्तम क्षमनेनार्चतोभक्त्याचोपविष्टोवरासने धर्मशी

लाः सत्यवतोभारकरंसमुपासते व्रतपुण्यप्रकर्तारोव्रतवैकल्पदोषतः समायां श्राद्धदेवस्यमयादृष्टः पितृ

तव कथितरतेनसंदेशरताद्विबोधयन्पुत्रोत्तम इंद्रसेनइतिस्थितातेराजामाहिष्मतीप्रभुः तस्याग्रेकथयब्रह्मनिर्यतमां

यमसन्निधौ केनापिचांतरपेणपूर्वजनमभवेनैव स्वर्गप्रेषयमांपुत्रइदिराव्रतदानतः इत्युक्तेहसमायातः स

मीपंतवपार्थिव पितृस्वर्गगतैराजान्निदिराव्रतदानतः राजोवाच कथयस्वप्रसादेनभगवन्निदिराक्रम विधि

नाकेनकर्तव्यंयस्मिन्पक्षेतिथीतथा नारदउवाच शृणुराजनूहितंवाचिमव्रतस्यास्यविधिंशुभ आश्विनस्यासि

तेपक्षेदशमीदिवसेशुभ प्रातःस्नानप्रकुर्वीतश्राद्धायुक्तेनचेतसा ततोमध्याह्नसमयेस्नानंकरवावहिर्जले पिरुट

णत्वातये श्राद्धकुर्याच्छ्रद्धासमान्वितः एकभक्तव्रतःकृत्वा राजाभूमौशयीतवै प्रभतोविमलेजातेप्रातर्चेकादशीदि

सुखप्रक्षालनंकुर्याद्व्रतधावनवर्जितं उपवासस्यनियमंपृच्छणीयाद्भक्तिभावातः श्राद्धस्थित्वा निराहारःस

दम्भोगविवर्जितः श्रोमोर्द्वैपुंडरीकाक्षशरणमेभवाच्यत शालिग्रामशिलायैतुं श्राद्धं कृत्वा यथाविधि पूजयि
 त्वाह्वरीकेशंधूपदीपादिभिस्तथा बंधुदौहित्रपुत्राद्यैः स्वयं भूर्जातवाग्नयतः अग्नेन विधिनाराजन्वतं कुरु प्रयत्नतः
 विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरस्तव भूपते इत्युक्ता नृपतिराजन्मुनिरंतरधीयत यद्योक्तविधिनाराजाचकार ब्रतमुत्त
 मं अतः पुरेण सहितः पुत्रभूत्स्वसमन्वितः ब्रते कृते तु कौतये पुष्पटुष्टिरभूद्विवः तत्पितागरुडाख्ण्डोजगाम हारिभंदिरं
 इंद्रसेनोपिराजर्षिः कृत्वा राज्यमकटकं इंद्रिराजतपुष्टेयनययौ वैकुण्ठमेव हि पठनाच्छ्रवणोदस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते इति
 ब्रह्मवैवर्तपद्मपुराणयोरिदं रिकदशी ब्रतं आश्विनकृष्णद्वादश्यां संन्यासिनामपि महालयश्राद्धं पुत्रादिभिः कार्यं
 तत्पार्वणमेव तदुक्तं वायुपुराणे संन्यासिनोऽप्यौदकादिकुर्यात्पुत्रो यथाविधि महालयपेतुष्यच्छ्राद्धं द्वादश्यामे
 वतद्भवेत् महालये तुष्यच्छ्राद्धं द्वादश्यां पार्वणं न विवति पृथग्वंद्रोदये संग्रहेऽपि यतीनां च वनस्थानां वैष्णवानां विशेषे
 षतः द्वादश्यां विहितं श्राद्धं कृष्णपक्षे विशेषत इति स्कान्दे सेतुखंडेऽपि द्वादश्यां भक्तितोषस्तु श्राद्धं कुर्यान्म
 हालये पटशतं कल्पसाहस्रं तत्प्यंति पितरो रस्य वै आश्विनकृष्णत्रयोदशी श्राद्धं चंद्रिकायां त्रयोदशीमाद्रपदी
 मरुयाकृष्णापितृप्रिया तत्प्यंति पितरस्तस्यावर्पाणामयुतायुतं रकां दे सेतुखंडे च पितृदनुद्दिश्य यः कु
 र्याद्वायोदश्यां महालयं साहस्रकल्पसाहस्रं तत्प्यंति पितरो रस्य वै संततीं श्राप्य विच्छिन्नादद्युःपितृगणाः सदा
 हेमाद्रौ मनुस्मृतौ यत्किंचिन्मधुनामिश्रं प्रदद्याच्च त्रयोदशीं तदप्यक्षयमेव स्याद्वर्पासु च मया सुच यमरस्मृता
 यपि गाथाश्रयपितृभिर्गीताः कीर्तयंति पुरातनाः आपिनः सकुले जायाद्यो नोदद्याच्च त्रयोदशीं मया सुस
 र्पिपायुक्तं पायसं दक्षिणामुखः प्रयोगपारिजाते शंखः द्रौघपद्यामतीतायां मघायुक्तं त्रयोदशीं प्राप्य श्राद्धं प्रकु
 र्यात्तस्मिन्मधुना पायसेन च प्रजामिष्टां यशः स्वर्गमाशेभ्यं च धनं तथा नृणां श्राद्धे सदा प्रीताः प्रयच्छंति पितृमहाः

एतन्निरयमपि पृथ्वीचंद्रेदयोविष्णुधर्मं श्रौष्ठप्रयामतीतायां तथा कृत्वा नयोदशीं एतांस्तु श्राद्धकालान्वेति
 द्यानाह प्रजापतिः श्राद्धमेतत्त्वकर्तुं णो नरकं प्रतिपद्यते इत्यादि वचनैरत्रैव त्रयोदश्यां श्राद्धं महाफलं मघायु
 कायां त्वतिप्रशस्तं मघायुक्ताय तत्रापि शक्त्या राजन्त्रयोदशीति वचनात् श्रवमलमासिपि श्राद्धं कार्थ्यं अनन्य
 गतिव्यात् मघात्रयोदशीं गन्नाशस्त्याच्च मघात्रयोदशीं श्राद्धं प्रयुपस्थितिर्हैतुकं अनन्यगति कथेन कर्तव्यं
 स्थानमलिभुवश्च त्रिकाठक्यस्याच्च इदं च युगादिविशेष प्रयुक्तत्वादिपि षडरहितं कार्थ्यं श्रयनद्वितेय श्राद्धविपुत्र
 द्वितये तथा युगादिपुत्रकर्तव्यं पिंडनिर्वपणादिते अपि ण्डक श्राद्धविशेष न माह छागलेयः पिंडो यत्र निवर्तते तम
 यादिपुत्रकथं चन सांकरं पतुतदाकार्थ्यं नियमाद्ब्रह्मवादिभिः सांकरं पतुतयदा कुर्यात्तत्कुर्यात्पात्रपूरणं नावाह
 नाप्यौत्तं त्रैविकरं न च अशक्त्या पावर्णं श्राद्धयथावत्कर्तुं मक्षमः पिंडादप्यादि विहितं तु संकल्प श्राद्धमाचरेदिति
 पुत्रवत्तापुत्रानरेदेशेन कार्थ्यं कृष्णपक्षेत्रयोदश्यां यः श्राद्धं कुरुते नरः यंचतंत्रतस्य जानीयाज्जैषष्ठ
 गतमिति वचनात् अतएव योवांछति नरो मुक्तिं पितृभिः सह चारामनः असंतानश्च यस्तरस्य श्राद्धे
 तत्रैव तत्रैव अथ प्रभृति यः श्राद्धत्रयोदश्यां करिष्यति कन्यासंस्थेयसहस्रांशौ
 तत्र बह्वभिर्वचनैर्वैहलार्थं तथा विहितस्य रत्नं तनिधेयार्थं गत् विपप्रभेदेन त्रयकंठे
 पविस्तारराहिर्यरूपरस्तावेदेकस्तद्विपर्यो नागरखंडे उक्तः अतः श्राद्धविना देयं तद्दिने मधुपायसं
 लशार्कमांसवाधोणसस्य च तस्यामाविपि दातव्यं दशैरौदनमनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिण्डं शांतृत
 वेपि दातव्यं दशैरौदनमनुत्तमं तस्मिन्नहनि दातव्यं पिण्डं शांतृत
 लविमिश्रितमिति अत्र श्राद्धशब्दः पिंडदानपरः तस्यापि पितृ

देवतत्वेन श्राद्धशब्दवाच्यत्वात् अग्नेर्ब्राह्मणभोजनस्योक्तत्वेन तन्निषेधासंभवात् अत्रान्योप्येकवर्गोद्देश्यैकरूपो
 निषेधाविषयः कार्णाजिनितोक्तः श्राद्धनचैकवर्गस्य त्रयोदश्यांसमाचरेत् अतृतासोत्रयेपरस्य प्रजाहिंसितस्य
 ते इति एकवर्गस्य पितृवर्गमात्रस्य न कुर्यात् किंतु मातामहवर्गस्यापि कुर्यादिति विधोर्विषयः न च दर्शश्राद्धातिदे
 शवत् त्रयोदशी श्राद्धे मातामहवर्गस्यापि प्राप्तात्वादिकवर्गोद्देश्यक श्राद्धनिषेधानुपपत्तिः दर्शश्राद्धपुत्रमातामहव
 र्गस्य श्राद्धानवश्यकत्वस्य मातापरायामुक्तत्वात् तदवश्यकत्वे तत्र त्रयोदश्यामेकवर्गश्राद्धादिपुत्रचोध्यः पितृभ्यस्त्वद
 नुश्राद्धदानमुपक्रमेदित्यादिमातामहश्राद्धे पुनर्वचनमूलं हेमाद्रावुदाहृतपैतृकेतु कुर्वन् त्रयोदशी श्राद्धं पुत्रवा
 न्यः सुतापुत्रे एकस्यैव न कुर्यात् त्रयोदश्यामाचरेत् एकस्यैव वर्गस्य पार्वण पर्वणि दर्शक्रियमाणेन नावास्य
 श्राद्धेन सार्धं षड्दैवत्यमित्यर्थः केचित्तु न तृतास्तत्र त्रयोदश्यातिदोषश्रवणात् पितृव्यादीनामपि महालयवज्ज्योद
 श्यां श्राद्धकर्तव्यमिति वदन्ति तद्वपुण कालविवेचने द्रष्टव्यं तेन कृष्णज्योदशीमात्रे पुत्रवद्गृहिणा त्रयोदश्यां
 बहुपुत्रेच्छया श्राद्धं न कर्तव्यं भाद्रकृष्णज्योदश्यातिवक्तुं प्रजाइति वचनं पितृवर्गमात्रस्य न कर्तव्यं किंतु मातामहवर्ग
 स्यापि तत्रोदं वचनं पितरो यत्र पूज्यं ते तत्र मातामहा अपि तत्रापि षड्दानं न कर्तव्यं किंतु ब्राह्मणभोजनमात्रं
 मधुप्लुतघृतपायसादिभेति सामान्या विशेषरूपाविधिनिषेधवचनानां व्यवस्थानां सिद्धा अस्मिन् पक्षे केवलमवापि आ
 द्यकालः तथा च वसिष्ठः पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः उपासेत सुतं जातापि प्लुतं शकुनादिव मधुमांसं शशाकै
 श्यपयसा पायसेन च एषोत्तदास्यते श्राद्धवर्षासु च मघासु चेति अत्र षड्दानं निषेधो भविष्यपुराणे संक्रांत्यामुपवासे
 न पार्वणेन च भारत मघायां षड्दानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यतीति अन्यत्रापि ऋक्षे षड्दानं तु ज्येष्ठपुत्रो विवर्जयेत् ऋक्षं
 मघातत्र ज्येष्ठपुत्रो विद्यमानज्येष्ठपुत्रकः अन्यज्येष्ठपुत्रिणः श्राद्धतिषेध एव इति नाशंकनीयं किंतु षड्दानमात्रे

एतन्नित्यमपि पृथ्वीयंद्रेदियेविष्णुधर्मं श्रौषपयामतीतायांतथाकृत्वात्रयोदशीं एतांस्तुश्राद्धकालान्वेति
 त्यानाहप्रजापतिः श्राद्धमेतेष्वर्कुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यते इत्यादिवचनैरत्रैवत्रयोदश्यांश्राद्धमहाफलं मघाभु
 कायांत्वतिप्रशस्तंमघायुक्ताथतत्रापिशक्तयाराजनत्रयोदशीतिवचनात् अत्रमूलमासेपिश्राद्धंकार्थं अनन्य
 नातिच्चात् मघात्रयोदशीयोगप्राशस्त्याच्च मघात्रयोदशीश्राद्धंप्रत्युपरिधातिहैतुकं अनन्यगतिकत्वेनकर्तव्यं
 स्यान्मलिम्लुच्चइति काठकथ्याच्च इदंचयुगादिविशेषप्रयुक्तत्वादिपडराहितंकार्थं अयनद्वितयेश्राद्धंविपुत्र
 द्वितयेतथा युगादिषुचकर्तव्यंपिंडनिर्वपणादहते अपिंडकश्राद्धेविशेषमाह छागलेयः पिंडोवन्ननिर्वर्ततम
 यादिपुकथंचन सांकरपंतुतदाकार्थंनियमाद्भक्षवादिभिः सांकरपंतुयदाकुर्यात्तत्कुर्यात्प्राञ्जपूरणं नावाह
 नाप्रौकरणंपिंडंकिंकरंनच अशक्तयापार्वणंश्राद्धपयावक्तुर्मक्षमः पिंडादय्यादिविहानंतुसंकरनश्राद्धमाचरेदिति
 वचनात् एतच्चपुत्रवतापुत्रानरोद्देशेनकार्थम् कृष्णपक्षेत्रयोदश्यांयः श्राद्धकुरुतेनरः पंचवंतस्यजानीयाज्येष्ट
 पुत्रस्यनिश्चितमिति वचनात् अतएव योवांछतिनरोमुक्तिपितृभिःसहचारमनः असंतानश्चयस्तस्यश्राद्धे
 प्रोक्तात्रयोदशी नागरसंखंडे तत्रैव अथप्रभृतियःश्राद्धंत्रयोदश्यांकरिष्यति कन्यासंस्रेयसहत्वांशी
 तस्यश्राद्धस्यसंक्षयइति तत्रबहुभिर्वचनैर्वहुलाश्रयतया विहितस्यप्रयंतनिषेधार्थेणात् विषयभेदेनवकठं
 पिंडदानयुक्तत्वरूपविस्तरराहित्यरूपसत्तावेदेकस्त्वदिषयो नागरसंखंडे ङ्कः अतःश्राद्धंनिदयेतद्विनेमधुपायसं
 खड्गमांसं कालशाकंमांसंवाग्रीणसस्य च तस्याभावेपिदातव्रंक्षीरौदत्तमनुत्तमं तस्मिन्नहनिदातवंध्रपिष्टणांत
 येनृप तस्याभावेपिदातवंध्रक्षीरौदत्तमनुत्तमं तस्मिन्नहनिदातवंध्रपिष्टणांतयेनृप
 तस्याभावेपिदातवंध्रजलं तिलविमिश्रितमिति अन्न श्राद्धशब्दः पिंडदानपदः तस्यापि पितृ

दैवतत्वेन श्राद्धशब्दवाच्यत्वात् अथैवाह्मणभोजनस्योक्तत्वेन तन्निषेधासंभवात् अत्रान्योप्येकवर्गोद्देश्यैकरूपे
 निषेधविषयः क्राण्णिजिनिनोक्तः श्राद्धं न चैकवर्गस्य त्रयोदश्यां समाचरेत् अतृतासोत्रेयस्य प्रजाहिंसितस्य
 ते इति एकवर्गस्य पितृवर्गमात्रस्य न कुर्यात् किंतु मातामहवर्गस्यापि कुर्यादिति विधेर्विषयः न च दर्शश्राद्धातिदे
 श्यत् त्रयोदशी श्राद्धे मातामहवर्गस्यापि प्रासत्त्वादेकवर्गोद्देश्यक श्राद्धनिषेधानुपपत्तिः दर्शश्राद्धस्य मातामहव
 र्गस्य श्राद्धानावश्यकत्वस्य भित्ताश्रयामुक्तत्वात् तदवश्यकत्वे तत्र योदश्यामेकवर्गश्राद्धादिपुत्रवोधः पितृभ्यस्तद
 नुश्राद्धानमुपक्रमेदित्यादिमातामहश्राद्धे पुनर्वचनमूलं हेमाद्रावुदाहृतपैतृकेतु कुर्वन्नत्र योदशी श्राद्धं पुत्रवा
 न्यः सुतायुषे एकस्यैव न कुर्याच्च पार्वण्यंतु समाचरेत् एकस्यैव वर्गस्य पार्वण्यं पार्वणिर्दोर्भ्यो क्रियमाणे अत्रावाराया
 श्राद्धे न सार्धं षड्दैवत्यमित्यर्थः केचित्तु न तृतास्तत्र यस्येति दोषश्च एषात् पितृव्यादीनामपि महालयवज्रयोद
 श्यां श्राद्धं कर्तव्यमिति वदंति तद्वपणकालविवेचने द्रष्टव्यं तेन कृष्णत्रयोदशीमात्रे पुत्रवद्व्यतिष्ठात्रयोदश्यां
 बहुपुत्रेच्छया श्राद्धं न कर्तव्यं भाद्रकृष्णत्रयोदश्यान्तैव बहुप्रजाइति वचनं पितृवर्गमात्रस्य न कर्तव्यं किंतु मातामहवर्ग
 स्यापि तत्रोदवचनं पितरो यत्र पूज्येत तत्र मातामहा अपि तत्रापि पिंडदानं न कर्तव्यं किंतु ब्राह्मणभोजनमात्रं
 मधुप्लुतघृतपायसादिनेति सामान्याविशेषरूपविधिनिरूपय च नानां व्यवस्थानि द्वा अस्मिन्पक्षे केवलमयापि श्रा
 द्धकालः तथा च वसिष्ठः पितापितामहश्चैव तथैव आपितामहः उपरसेत सुतं जातां पिप्पलं शकुना इव मधुमांसैश्च याकै
 श्च पयसा पायसेन च एष नोदास्येत श्राद्धवर्गसु च मद्यामुचेति अत्र पिंडदानानि विधोभविष्यत्पुराणे संक्रान्त्यामुपवासे
 न पार्वणेन च भारत मद्यायां पिंडदानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यतीति अन्यत्रापि ऋक्षे पिंडप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्री विवर्जयेत् ऋक्षे
 मद्यातत्र ज्येष्ठपुत्री विद्यमानज्येष्ठपुत्रकः अयं ज्येष्ठपुत्रिणः श्राद्धं निषेधस्य इति नाशं कर्तव्यं किंतु पिंडदानमात्रे

तथापि मघाधिकरणके आदिपिंडदाननिषेधः पिंडपदेन आह्वामिधानेन लक्षणपक्षेः अन्यथा सिद्धिर्न दिनेपि मघा
 सत्त्वे पिंडपुद्गलासापत्तिः किंतु मघानिमित्तिके तथाच मघापुरस्कारेण ज्येष्ठपुत्रिणा यदि आदिक्रियेत तदा तत्तेन पिंड
 रहितं कार्यमिति शास्त्रार्थः मघा आदिकाम्यं तत्रापि तापिता महश्चेत्यादिव सिद्धवचनोदाहृतप्रमाणेन त्रयोद
 शी आहंतुनित्यं तस्यानिरूपणपाठान् एवं मघायां त्रयोदश्यां च केवलया मामपि आहं अनयोस्तु मिलितयोः
 प्राशरूपं तदुक्तं महाभारते अपिनः सकुले जायाद्यो नोदया त्रयोदशी पायसं सर्पिपाटुक्तं मघासुदक्षिणायने त
 त्रैवच हस्ताकर्कयोगेन जच्छाया तदुक्तं ब्राह्मे योगो मघा त्रयोदश्योः कुंजरच्छाया संज्ञकः भवेन्मघायां संस्थे च रा
 शिन्यर्कैकस्थिते अपराकर्कवाच्यो वै हंसेहं सस्थिते यातु मघा युक्ता त्रयोदशी तिथीवैवस्वतीनां मसाह्वायाकुं
 जरस्य च अन्यत्रापि अपिनः सकुले जायाद्यो नोदया त्रयोदशी पायसं सर्पिपायुक्तं प्राक्छाये कुंजरस्य च यावद्भग
 जच्छाया तावद्ब्रह्मणैर्न भोक्तव्यं सूतकेष्टुतके चैव प्रस्तयोश्चंद्रसूर्ययोः छायायां कुंजरस्यापि भुक्त्वा च न रक्तं व्रजेत् प्र
 मदाह्रास्तेषु भुक्त्वा तत्र चांद्रायणचरेदिति ब्रह्मपुराणवचनात् अस्यामेव विष्णुधर्मोक्तं युगावतारव्रतं ब्रह्मोवा
 च मासि प्रोष्ठपदे यातु कृष्णपक्षे त्रयोदशी अवतीर्णं युगंतस्यांजितायां तुतपो धनाः त्रेतायां विनिवृत्तायामेतस्यां
 तिथीयुगमवतीर्णमिति संबंधः तेन द्वापरयुगमत्र लभ्यते अत्र कृत्यं गोमंत्रगोमयंदूर्वासमालभ्य च मृत्तिकां स्ना
 यात्तयां तदंगे वा तिथौ तस्यां समाहितः स्नात्वा सतर्पयेद्देवपितृभ्यश्च तिलोदकं आदस्य तर्पणेनैव फलं युगशतं भ
 वेत् यः करोति तिलैः आदं न रतस्यां समाहितः कृते तेन भवेच्छ्राद्धं गमयायां तु न संशयः युगादौ या खिलो केशंतर्प
 येद्भस्मरुद्ध्वजं धृतक्षीरजलैः पुष्पैः स गच्छेद्दैर्घ्यादीं पुरीं स्नापितो धावति स रतु पूजितो धनमरुतः युगादौ युगक
 र्ता च नृणां मुक्तिप्रदा हरिः अतो वै सर्वयत्नेन युगादौ जगतां पतिः पूजनी यो जनैर्भक्तया सर्वदुःखहरो हरिः इति

युगावतारव्रतं अथाश्विनकृष्णपक्षे चतुर्दशीश्राद्धं तत्रमहालयश्राद्धं तु मेरुपर्वतानां कार्यं पृथ्वीचंद्रदिपे प्रवे-
ताः दृक्षारोहणलोहाद्यैर्विद्युज्ज्वालाविषादिभिः नखिदंष्ट्रिविपन्नानां तेषां शस्ता चतुर्दशी ब्राह्मे युवानपितरो य-
स्य मृताः शस्त्रेण वाहताः तेन कार्द्व्यं चतुर्दश्यति पातुस्मिमीप्सता नागरखंडे अप्रमृत्सुर्भवेद्यस्य शास्त्रमृत्युरथा-
पि वा श्राद्धं तस्य चतुर्दश्यां प्रकर्तव्यं नराधिप मरीचिः विप्रशास्त्रथापदादिशास्त्राहास्यपातिनां चतुर्दश्यां
क्रियाकार्द्व्यं अन्येषां तु विगर्हिता अन्नब्रह्मघाती ब्राह्मणेन हतो न तु ब्रह्महा तस्य पतितत्वादि ति शूलपाणेः ये
पांशस्त्रहतानां चापेयमृत्युमुपेयुषां ग्रहिणा च प्रदभयानां जलमृत्युमुपेयुषां सर्पव्याघ्राहतानां च शूरोरुतद्वयनैर-
पि श्राद्धं तेषां प्रकर्तव्यं चतुर्दश्यां नराधिपेति मार्कंडेयपुराणात् शूनीः शूनीभिः प्रागेनशनबालाद्यैर्विपो-
द्वधनिनांतथा चतुर्दश्यां भवेच्छ्राद्धमिति ब्रह्मपुराणात् प्रायोमहाप्रस्थानं यत्तु शाकटायनः जलाग्निभ्यां
विपन्नानां संन्यासेवागृहेषु अपि श्राद्धं कर्तव्यं तेषां वैवर्जयित्वा चतुर्दशीमिति यस्यायश्चित्तार्थं जलादिमृतविषयमि-
ति एतच्च दैवयुक्तमेकोद्विष्टकार्द्व्यं पित्रादीनामेकोद्विष्टमेव न तु पार्षणं तथा च गार्ग्यः चतुर्दश्यां तु पच्छ्राद्धं स-
पिंडीकरणपरं एकोद्विष्टविधानेन तत्कार्द्व्यं पित्रादिपुत्रास्त्रहतेषु संप्रपोमकोद्विष्टान्येव कार्याणि पर्वणाविधा-
यकवचनाभावात् यत्तु पित्रादयस्त्रयोपरस्य शास्त्रपानादिभिर्मृताः सभूते पार्षणं कुर्यादादिदकानि पृथक् पृथानि
ति वचनं तस्यानापि कर्म्येष्वदर्शनादनाकरं इदमेकोद्विष्टसदैवकं कार्द्व्यं भेतपक्षे चतुर्दश्यामेकोद्विष्टविधानत-
व्युक्तं तु तच्छ्राद्धं पिष्टणामक्षयं भवेदिति प्रयोगपारिजातोद्वहत्वचनात् यस्तु तस्यामेव चतुर्दश्यां मृतरतस्य क्ष-
याहनिभित्तं पार्षणेनैव कर्तव्यं अमायां च क्षयो यस्य भेतपक्षे वा पुनः पार्षणं तस्य कर्तव्यं नैकोद्विष्टकदाचनोति वि-
ज्ञानिभ्यश्चतुर्वचनानात् चतुर्दश्यां महालयश्राद्धं रकादिसेतुखंडे यत्तुर्दश्यां तिथौ परतु श्राद्धं कुर्यान्महालय-

लक्षकेऽपि सहस्राणि लक्षकांश्च शतानि च कल्पानि पितरस्तस्य तृपयन्त्येव न संशयः नरकरुणाश्रयितरः स्वर्गी
याति प्रहर्षिताः संततोश्चाप्यविच्छिन्नादधुः पितृगणस्तदा ॥ आश्विनस्यामावास्यायामपि गजच्छायायोगे
माह अपरार्क्यमः हेमकरस्य ते यातुअमावास्याकरान्विता साज्ञेयाकुंजरच्छाया इति वैधाया नो ब्रवीत् अन
सर्वलोहवर्णच्छाया सन्निधाने आद्वमुक्तं महाभारते अजेन सर्वलोहेन वर्षासु नियतव्रतः हस्तिच्छाया सुविधिवत्कण
व्यजनवर्जितं शार्ङ्गदद्यादिति शेषः अमावास्यायामहालय शार्ङ्गस्कन्दे सेतुखंडे अमाया तु नरो भक्त्या शार्ङ्गकुर्या
न्महालये पितृणां तस्य तृप्तिः स्यादन्तानात्र संशयः स्वधामासाधया तृप्तिः स तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् अनन्ताहीद
शीततिरमावास्यामहालयात् अमावास्या महापुण्या पितृदेवनमस्कृता एषाति पितृपरमाशिवस्य परमप्रिया
तस्यामहालय आद्विभोजिते वेदवित्तमे तेन तृप्तिः पितृणां स्यादन्तानां तु धर्मैः शिवः ब्रह्महत्यादिकाः पंचपातकाना
शमाप्नुयुः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वेष्वज्ञाः सदक्षिणाः अनुधिताः स्युर्विधिवत् सर्वधर्माः समातनाः यो न कुर्याद
मावास्यामहालयमचेतनः ब्रह्मलोकगताश्चास्य पितरो यांति नारकी गतिमिति शेषः संततिश्चास्य मूढस्य वि
च्छिद्यैवैव तत्क्षणात् स एव हि महानर्थो यदमायाति धीनरः महालया र्थाविप्रेद्रा विधिवन्नैव भोजिताः मासिमा
द्रपदे पुण्ये पितृणां तृप्तिदायिनी एकैकं भोजयेद्विप्रप्रत्यहं भक्तिपूर्वकं सप्तभ्याः कृष्णपक्षस्य प्रादभ्यप्रत्यहं नरः वि
प्रान्यावदमावास्यां पितृहंस्त्रिभिर्भोजयेत् आरभ्य द्वादशीं विप्रास्त्रिंशन् वरं यत्तु भोजयेत् अन्यथैश्वर्यं हानिः
स्यान्महादारे ध्यमानो भवेत् भोजयेद्देविन्मुख्यं स्तुतिरते प्रायश्चाभवेत् तेन ब्रह्माहिरिशंभुस्तृताः स्युः सर्वदेवताः
अस्मिन्वातादि पितर उर्ध्वद्रायाधिदेवताः बहुनाशं किमु केन तृपयेत्पञ्चगव्यम् ॥ ३॥ इति महालया निर्णयः
समाप्तः ॥ अथ स्त्रीकर्तृक पार्वणशुद्धविधिः तस्याः पृष्ठदेवते विशेः पञ्चकः स्वभर्तुं प्रभूतिभिः स्युः स्वपितृभ्यः

तथैव विधिवकारयेच्छ्राद्धं यथा कालमतं द्वितेति वचनात् तस्याश्रयं श्राद्धप्रयोगः तत्रादौ विधवा स्वपुंस्त्राताशुचि
शुक्लवस्त्रमधरा मध्याह्ने श्राद्धदेशमागत्य पुंनगठयोपलेपितं सुसमाहितं गौरमृतिकपाच्छादितं यथासा
दित श्राद्धोपद्रव्यं जलतपदीपं विकीर्णं गौरसर्पपंकज्वा तत्रागत्यासने प्राङ्मुखोऽपविश्य सित्त्वन्नानि तिज्जात्वा त
तः श्रपविजः पवित्रो वासर्वावस्थां गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्यश्वत्तरः शुचिरिति श्राद्धोपद्रव्यं
भूतिसंहितं परिषिच्य शंखचक्रपरंदेवं द्विभुजं पीतवाससं प्रारंभे कर्माणं विष्णुं पुंडरीकं स्मरेत् द्वारिम् इति यज्ञपुठ
धंप्रणम्य पूजादिकं यथाशक्तिसंपाद्य श्राद्धकले गपां ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं स्वपत्न्या दीनक्षत्रं ध्यात्वा ततः श्राद्धं स
मारभेत् इति विप्रमुखा ह्यच यित्वा कुशतिलजलान्पादाय श्रयामुकगोत्रामुकदेवो श्रामुकगोत्राणामस्मद्भर्तु
तत्पितृपितामहानां स्वस्य च पितृपितामहप्रपितामहानां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धमहं करिष्ये देव
ताभ्यः पितृभ्यश्चमहायोगिभ्य एव च नमः स्वधा धैस्वहा धै नित्यमेव नमोनम इति विप्रमुखेन वा वाचयेत् ततोऽस्ति
णमुखापातितवामजानुभस्मती मोटकतिलजलानि यर्हत्वा नमोनमो श्रयामुकगोत्राणामस्मद्भर्तुतत्पितृपितामहा
नां स्वस्य च पितृपितामहप्रपितामहानां ममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं सर्वधिनो विधेयं देवानां मिदमास
नंतोनमः अस्मद्भर्तुतत्पितृपितामहानां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं सर्वधिनो विधेयं देवानां वा ह्यिष्ये ततोऽ
र्धपत्रेत्तुर्णां पादौ प्रक्षिप्त्वा अर्धपत्रं वा महस्ते कृत्वा अर्धपात्रस्य पवित्रं भोजनपत्रे निधाय तदुपरिके
चिदुदकांतरं सित्का अर्धपात्रं वामहस्ते कृत्वा अर्धपात्रं इति नमस्कृत्य नमोनमो श्रयामुकगोत्राणामस्मद्भर्तु
तत्पितृपितामहानां ममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं सर्वधिनो विधेयं देवानां मिदमास
रिष्ये तत्रादित्रयसंवाधिनो विधेयं देवा एष हस्तार्घ्यो नमः ततोऽर्घ्यादिदानं नमोनमो श्रयामुकगोत्राणामस्मद्भर्तुतत्पितृपितामहानां ममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं सर्वधिनो विधेयं देवानां वा ह्यिष्ये ततोऽ

पित्रादित्रयपार्वणश्राद्धसंवेर्नाविश्वेर्देवा एतांनिर्गद्यर्घ्यपुष्पधूपर्दपनैवेद्यतद्ब्रह्मयज्ञोपवीतवासंक्षिप्तो नमः देवा
 एवंपात्रदेवानांक्षिणतःकुंशोपरिरुत्तानमेवस्थापयेत् देवेभ्यःस्थानमसि ततोदक्षिणमुखीपातितवामजानुःस्तौ
 भोदकविलजलपुनानि भर्वादित्रयस्वपित्रादित्रयासनानि गृह्णीत्वा नमोनमोश्चयामुकगोत्राणामस्मद्भर्त्रादित्रया
 णामस्मदिपित्रादित्रयाणाममुकमुकशर्मणांनहालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धमान्यासनानिर्वा नमः स्वभर्त्रादि

जनपात्राणि प्रदक्षिणावर्तयेद्येत् ततः श्राद्धेयमाद्यभागमादाय पुटकादिषु जलं दत्त्वा पूर्वाभिमुत्तासती अग्नये
कठयवाहनाय नमः सोमाय पितृमते नमः इत्याहुतिद्वयमुत्सृजेत् ततो दक्षिणभिमुखो सधृत्तिलव्यं जनमन्नमा
दाय एतदन्नमेतद्भूत्वा निपितृभ्यो नमः ततः पुनः पूर्वाभिमुखो विधेदेवभोजनपात्रेषु देवतीर्थेन पुरुषाहारक्षमंसधृ
तसव्यं जनमन्नं परिवेष्य जलादिकंचोपनीय मधुवातेति ऋवं विप्रमुखाच्छृत्वा भोजनपात्रेषु
मधुं दत्त्वा नमोनो अयामुक्तगोत्रास्मद्भर्त्रो दित्रयास्मदित्रयादित्रय महालयश्राद्धसंबन्धितो विधेदेवा एत
दन्नसोपकरणे परित्विष्टं परिवेष्यमाणं च द्विधा विभजयन्नमः विष्णो हव्यं रक्षमदीयमिति यथा
नियकीर्य इत्यन्नमुत्सृजेत् ततो दक्षिणमुखो पितृतीर्थेन स्वभर्त्रो दित्रयस्व पित्रादित्रयभोजनपात्रेषु सर्व
व्यं जनमन्नं सधृत्तिलव्यं जलादिकंचोपनीय मधुवातेति ऋवं विप्रमुखाच्छृत्वा मधुमधु इति सत्रयमुक्ता
भोजनपात्रेषु मधुं दत्त्वा मोटकतिलजलाद्यादाय नमोनो अयामुक्तगोत्रास्मद्भर्त्रो दित्रयस्मद्भर्त्रो पितृपितामहाश्रमुक्त
गोत्राश्रमस्मदिष्टं पितृपितामहाश्रमुक्तगोत्राश्रमस्मद्भर्त्रो दित्रयस्मद्भर्त्रो पितृपितामहाश्रमुक्त
परिविष्टं परिवेष्यमाणमसृतरूपेण नमः कृष्णकठं परक्षमदीयमित्यन्नोपरितिलात् विकीर्य नमोनम अ
वर्हीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्गवेत् तत्सर्वमाच्छिद्रमस्तु देवतीर्थं न विधेभ्यो देवभ्यश्चापोशानं नमः पितृ
तीर्थेन अस्मद्भर्त्रो दित्रयः आपोशानं नमः अस्मदित्रयादित्रिभ्यश्चापोशानं नमः ततः सव्यं जनमन्नं तिला
दिसहितं सर्वप्रकारमन्नमादाय अनग्निदग्नाश्च ये जीवाये प्रदग्नाः कलेम भूमौ दत्तेन तु पृथुत्वापांतु परांगति
मिति कुशोपरि सजलमन्नमुत्सृजेत् ततः नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ता
यै नमः इति नीलकंठस्तुतिं श्रुत्वा प्रणम्य रुचिस्तवादिस्तोत्राणि च आवयेत् ततो हस्तौ बक्षाल्याचम्य पिडपातना

धैर्यं दुःकुप्यन्तं तत्र दर्भमूलैः न प्रादेशमात्रेण हयं कृत्वा तद्देशान्यां परित्यज्य च्चलदंगारं आर्मायित्वा दक्षि
 णतो निदध्यात् रस्वोपरिच्छिन्नमूलकुशास्तरणविधाय अन्वेजनार्थं पुटकदौ तिलजलपुष्पाणि क्षिप्यवा मोटक
 तिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मद्भर्तृतरिपतिपितामहाश्रमुकामुकशर्माणस्तथाचारमरिपतिपितामह
 प्राप्तितामहाश्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं पिंडस्थानेऽत्रानेन निवध्वेनमः ततः तिलारतोभंत
 याक्षीरधूपोदीपावलिरस्तथा मधुःसर्पिरसमायुक्तो ह्यष्टांगः पिंडसंभव इत्यनेन पट्पिंडाग्निर्मायप्रथमं पिंडं ब्रह्मस्ते
 कृत्वा दक्षिणेन मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मद्भर्तृरमुकशर्मान् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते
 षोडशमः १ नमोनमोक्षयामुकाश्मद्भर्तृपितरमुकशर्मान् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः २ नमो
 नमोक्षयामुकगोत्राश्मद्भर्तृपितामहामुकशर्मान् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः ३ नमोनमोक्षयामु
 कगोत्राश्मरिपतिरमुकशर्मान् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः ४ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मरिपितामहा
 मुकशर्मान् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः ५ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मरिपितामहमहालयनैमित्तिक
 पार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः ६ लेपभागभुजस्तरुप्यत कुशमूलनकरं प्रोक्ष्य तत उदङ्मुखो भूत्वा आसंति यन्पुनर्दं
 क्षिणमुखो भूत्वा आसंत्यजेत् स्वभर्त्रादीन् स्वपित्रादीन् जीन्भास्वरमुग्धं ध्यायेत् ततो वने जनाविशिष्टजलयुतमवने ज
 नपात्रमादाय मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मद्भर्तृतरिपतिपितामहाश्रमुकामुकशर्माणो महा
 लयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते प्रत्यवने निवध्वेनमः स्वधा ततो नैर्वायिस्त्रे स्याच्चन्द्रक्षिणमुखो वामेन पाणिना सूत्र
 मादाय दक्षिणेन पिंडोपरि दद्यात् नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्मद्भर्तृतरिपतिपितामहाश्रमुकामुकशर्माणः अस्म
 रिपतिपितामहप्राप्तितामहाश्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यते षोडशमः ततो गंधा

दिभिः पिंडानां पृथक्पूजनकुर्यात् ततः शेषाश्चापि संतु इति जलं सोमनस्य मस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य
क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकदीन्यादाय नमोनमोऽध्यामुकगोत्राभ्यस्मद्भर्तृतपितृपितामहाभ्यमुका
मुकशर्मणस्तथाचारमरिपितृपितामहप्रपितामहा अभ्यमुकशर्मणो महालयनेमितिकपर्वाणश्च दत्तैश्च
पानादिकमश्न्यमुपतिष्ठतांवेनिमः इत्यक्षयोदकदर्शा ततः पिंडोपरि अघोरभ्यस्मद्भर्तृतपित्राद्योभ्यस्मरिष
त्रादयश्च सन्तु इति पूर्वाग्धारिधारांदत्वा पूर्वामुखीकृतांजलिर्भूत्वा नमोनमः गोत्रेनोवर्द्धतां दाता
रोनोभिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च अद्यावन्नोनाठयगमत बहुदेयं वनो अस्त्विति अन्नं वनो बहुभवेदतिथींश्च
लभेमहि याचितारश्चनः संतुमाचयाचिष्मकवन एताः सत्याशिषः सन्तु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा
नामुपरिसप्तविंशकुशत्रयमस्तीर्थं तदुपरि दक्षिणाग्धारिधारां नमोनम इति दद्यात् ततो नमो भूर्धा मा ध्रा
यो रथा य येत् पिंडाधारकुशान् उल्मुकंच वल्ली क्षिपेत् ततः पूर्वामिमुखी देवा ह्यं पात्रसचालय दक्षिणमुखी भूत्वा
भर्तृदेवानां पात्राण्युत्तानी कुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रयवज्रलदैर्देवेभ्यो दक्षिणां दद्यात् नमोनमो
ऽध्यामुकगोत्राणामस्मद्भर्तृतपितृपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथा चा मुकगोत्राणामस्मरिपितृपितामहा
नाममुकामुकशर्मणां महालयनेमितिकपर्वाणश्च आह संवधिनां कृतैश्च आह प्रतिष्ठार्थं भिदं हिरण्यमग्निं वतंत नूलयभूनं
रजततार्क्षादिद्रव्यं यथानामगोत्राभ्यां ब्रह्माण्डां तां तु सह मु-सृजे इति विधेयं देव आह दक्षिणांदत्वा ततो दक्षिणमुखी
भूत्वा स्वभर्तृदेवानां आह दक्षिणांदद्यात् नमोनमोऽध्यामुकगोत्राणामस्मद्भर्तृतपितृपितामहानां तथा चा मुकगोत्रा
णामस्मरिपितृपितामहाप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां कृतैश्च नमो महालयनेमितिकपर्वाणश्च आह प्रतिष्ठार्थं भिदं रजतं
चंद्रदैवतं तन्मूलयभूतां यथाशक्ति दक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमनुसृजे नमोनमोश्च

दिभिः पिंडानां पृथक् पूजनं कुर्यात् ततः शिवाञ्चापः संतु इति जलं सोमनस्य मस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-
 क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकादीन् यादाप नमोनमोऽयामुक्तगोत्राश्च मद्रतृतिरपि तृपिता महाअनुका-
 मुकशर्माणस्तथा चारुमरिपितामहप्रपितामहा अनुकामकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धं दत्तैतदन्न-
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां विनमः इत्यक्षय्योदकं दत्त्वा ततः पिंडोपरि अघोराश्च मद्रतृतिरपि तृपिता महाअरुमरिप-
 त्नादयश्च संतु इति पूर्वोत्तरादिपारं दत्त्वा पूर्वामुखोक्तां जलिभूत्वा नमोनमः गोत्रं नो वर्द्धतां दाता
 रोनो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो मा वयमस्तु बहुदंष्ट्रं च तो अस्ति सति अन्नं च नो बहु भवेदतिथींश्च
 लभेमहि याचितारश्च नः संतु मा च याचिष्मकं वन एताः सत्याशिषः सतु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-
 नामुपरि सपवित्रं कुशत्रयमार्स्तौ र्यं तदुपरि दक्षिणाग्नां चारिधारानमोनम इति दत्त्वा ततो नर्थाभूय पिंडमाग्रा-
 यो रथापयेत् पिंडाधारकुशान् उल्लुंकं च बहौ क्षिपेत् ततः पूर्वाभिमुखी देवा र्थं पात्रसंचाल्य दक्षिणमुखी भूत्वा
 मर्त्रादीनां पात्राण्युतानीकुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रयवज्रलैर्देवेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा नमोनमो-
 ऽयामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपितामहानाममुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपितामहप्रपितामहा-
 नाममुक्तगोत्राणामहलायनैमित्तिकपार्वणश्राद्धसंविना कर्तैतत् श्राद्धप्रतिषा र्थाभिदं हिरण्यमग्निं वतंतन्मूत्रभूतं
 रजततर्पणादिद्रव्यं यथानामगोत्राभ्यां ब्रह्मणाभ्यां दातुमहमस्मृजे इति विश्वदेव श्राद्धदक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी-
 भूत्वा स्वमर्त्रादीनां श्राद्धदक्षिणां दत्त्वा नमोनमोऽयामुक्तगोत्राणामस्मद्भर्तृतिरपि तृपितामहानां तथा चामुक्तगोत्रा-
 णामस्मरिपितृतामहप्रपितामहानाममुक्तगोत्राणां कर्तैतन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धप्रतिषा र्थाभिदं रजतं
 चंद्रदेवतं तन्मौल्यभूतं पंथाशकिदक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमस्मृजे नमोनमोश्च

धैर्वर्तिक्रमात् तत्रदभैमूलैर्नप्रादेशमात्रेखाद्वयंकृत्वा तदशान्यां परित्यज्य च्चलदंगारं क्षामयित्वा दक्षि
 णतो निदध्यात् रेखोपरिच्छिन्नमूलकुशस्तरणविधाय श्रवनेनार्थपुटकादौ तिलजलपुष्पाणि क्षिप्यवा मोटक
 तिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुतपितृपितामहाश्रमुकामुकशर्माणस्तथाचारमपितृपितामह
 प्रपितामहाश्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेर्पिंडस्थानेऽत्राऽवने निगंध्वोनमः ततः तिलास्तोत्रंत
 याक्षीरं धूपोदीपावलिरस्तथा मधु सर्पिरसमायुको ह्यष्टांगः पिंडसंभव इत्यनेन पटुपिंडाक्षिर्मायप्रथमं पिंडं वा महस्ते
 कृत्वा दक्षिणेन मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुरुकशर्भन्महालयनैमित्तिकश्राद्धेऽप्यतो
 षोडशनमः १ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुपितरमुकशर्भन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यतो षोडशनमः २ नमो
 नमो अयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुपितामहामुकशर्भन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यतो षोडशनमः ३ नमोनमोक्षयामु
 कगोत्राश्रमद्वितरमुकशर्भन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यतो षोडशनमः ४ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्विपितामहा
 मुकशर्भन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेऽप्यतो षोडशनमः ५ नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्विपितामहमहालयनैमित्तिक
 पार्वणश्राद्धेऽप्यतो षोडशनमः ६ लेपमागभुजस्तृप्यतकुशमूलनकरं प्रोक्ष्य तत उदङ्मुखो भूत्वा आसंनियम्य पुनर्द
 क्षिणमुखो भूत्वा आसंनयजेत् स्वभर्त्रादीन् स्वपित्रादीन् त्र्योन्मास्वरमूर्तिं ध्यायेत् ततो वने जनावशिष्टजलयुतमवने ज
 नपात्रमादाय मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुतपितृपितामहाश्रमुकामुकशर्माणो मह
 लयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेर्पिंडोपरि प्रत्यवने निगंध्वः स्वया ततो नीर्वापेत्त्रस्य च न्यदक्षिणमुखो वामेन पाणिना सुज
 मादाय दक्षिणेन पिंडोपरि दद्यात् नमोनमोक्षयामुकगोत्राश्रमद्वर्तुतपितृपितामहाश्रमुकामुकशर्माणः अश्रम
 पितृपितामहाश्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धेर्पिंडोपरि एतद्वसो वीनमः ततो गंधा

दिभिः पिंडानां पृथक् पूजनं कुर्यात् ततः शिवाभ्याप संतु इति जलं सौमनस्यमस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-
 क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकादीन्यादाय नमोनमोऽध्यामकगोत्राभ्यस्तमर्द्धतृतिपितामहां अभ्युक्ता-
 मुकशर्मणस्तथा चारमरुतिपितामहप्रपितामहा अभ्युक्तामुकशर्मणोमहालयनीमितिकपार्वणश्च दत्तैतदन्न-
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां वीनमः इत्यक्षरयोदकंदत्त्वा ततः पिंडोपरि अथोराभ्यस्तमर्द्धतृतिपितामहो अभ्यस्तमरिप-
 त्नादयश्च संतु इति पूर्वार्धं चारिधारादं दत्त्वा पूर्वामर्त्योक्ततां जलिभूत्वा नमोनमः गोत्रं नोवर्द्धतां दाता-
 रोनो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च अद्याचनो नाव्यगमत् बहुदंयं च नो अस्त्विति अन्नं च नो बहु भवेदतिथिंश्च
 लभेमहि याचितारश्च नः संतुमाचयाचिभमकं च न एताः संस्था शिषः संतु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-
 नां मुपरिसपविंशंकुशत्रयमारतीर्यं तदुपरि दक्षिणां प्रावारिधारां नमोनम इति दद्यात् ततो नर्थाभूय पिंडमाद्या-
 योत्थापयेत् पिंडाधारकुशान् उलमुकं च वल्लोक्षयेत् ततः पूर्वोभिमुखी देवाद्यर्पपात्रं संचाल्य दक्षिणमुखी भूत्वा
 मर्त्योदीनां पात्राण्युत्तानो कुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रययजलैर्दंयेभ्यो दक्षिणां दद्यात् नमोनमो-
 ऽध्यामकगोत्राभ्यस्तमर्द्धतृतिपितामहानाममुक्तामुकशर्मणां तथा चामुकगोत्राणामस्तमरिपितामहप्रपितामहा-
 नाममुक्तामुकशर्मणां महालयनीमितिकपार्वणश्च अद्याचनं विना कृतं तत्र अद्याचनं विधायां भिदं हिरण्यमाग्निं वतंतं मूल्यं भूतं
 रजतं तां च आदिद्रव्यं यथा नाम गोत्राभ्यं ब्रह्मणाभ्यं दातुमहभुं सुजे इति विधेयं देव अद्याचनं दक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी
 भूत्वा स्वभर्तादीनां अद्याचनं दक्षिणां दद्यात् नमोनमोऽध्यामकगोत्राणामस्तमर्द्धतृतिपितामहानां तथा चामुकगोत्रा-
 णामस्तमरिपितामहप्रपितामहानाममुक्तामुकशर्मणां कृतं तन्महालयनिमित्तिकपार्वणश्च अद्याचनं विधायां भिदं रजतं
 चंद्रदैवतं तन्मौल्यभूतां यथा शक्तिं दक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो दद्यात् तन्महभुं सुजे नमोनमोऽभ्य-

तत्रादौर्वास्नाताशुचिशुक्लवस्त्रपुनमधरा मध्याह्नेश्वदेयं सुसमाहितं पंचगव्योपलेपितं ज्वलदं
गारशोधितं गौरमृत्तिकपाच्छादितं यथाप्रदेशासादितं श्राद्धोद्वह्यं ज्वलितप्रदीपं विकीर्णं गौरमर्पपं

कृत्वा तत्र गत्वा स्नेनाह्मुस्वीचोपविशेत् सिद्धमन्नमिति पाचकोटच्छेत् ततः श्रुपविशः पवित्रो वा सर्वो
 वस्य गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्याभ्यंतरः शुचिरिति मन्त्रेण श्राद्धीयद्रव्या एवासिद्धं शंखचक्र
 धरं देवद्विभुजं पीतवाससं प्रारभे कर्मणां विष्णुं पुंडरीकं स्मरेद्वरिमिति विष्णुभगवंतं स्मृत्वा गायत्री नमः
 गदाधराय नमः ततः कुशतिलजलान्यादाय अमुकगोत्राऽमुकदैवहं अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः पर्युः
 सांवात्सरिकैको द्विष्टश्राद्धमहं करिष्ये इतिसंकल्पं विधाय देवतान्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः
 स्वधा यैस्त्वाहायै नित्यमेव नमोनमः इति विप्रमुखाच्छस्त्रा ततो दक्षिणमुखोपाति तवामजानुः सर्ता नमो
 नमोऽयामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैको द्विष्टश्राद्ध इदमासनं तेनमः इति पितृतीर्थं नमो टक
 पमासनं दक्षकरां गुष्ठमूलेन दद्यात् ततोऽर्घ्यपात्रे तृष्णतिलान् प्राक्षिप्य पावित्रजलतिलगंधपुष्पाणि दत्त्वा अर्घ्यं
 पात्रं चामहस्ते कृत्वा तत्रस्थपावित्रमुत्तराय मोजनपात्रे धृत्वा तदुपरि किंचिद्दुक्कांतरं दत्त्वा मोटकादीन्यादाय नमो
 नमोऽयामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैको द्विष्टश्राद्ध एते ह स्तावर्धनमः इत्यर्घ्यपात्रं पावित्रोपरि ददत्तुः स
 जेत् ततोऽवशिष्टजलपावित्रसहितमर्घ्यपात्रमासनमग्रे पर्येस्थानमसीति युवज्जो कुर्यात् ततो गंधादिदानं कृत्वा
 मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽयामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् सांवात्सरिकैको द्विष्टश्राद्धे एतानि गंधार्घ्यपुष्प
 धूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसितेनमः ततो जलेनासनसहितं वैष्टयित्वा मंडलं कुर्यात् ततः श्राद्धीयात्त्रभागसधृतं च
 जनतिलजलान्यादाय इदमन्नमेतद्रूपाभिपितृभ्यो नमः इति भूमावुत्सृजेत् ततो हस्ताभ्यां तांश्चादिपात्रस्थम
 न्नमादाय स्वपतिभ्यां च परिपेयेत् तत्र धृतं च जनजलादीन्युपनीय श्रोत्रोपरि मधु दत्त्वा विप्रद्वारामधु
 वातेति ऋचं जप्त्वा नमधुमधुमधु इति च स्वयमुच्चार्य उभारभ्यां च परस्परं भ्यां भोजनपात्रमालभ्य तदन्नममृततया वि

धित्यरूपकव्यं रक्षमदीयमिति पाठिः वा दक्षिणहस्तमुखाय इदमन्नं इमाञ्चायः इदमाज्यं इदं हविरे
 त्यन्नादिषु प्रत्येकमंगुष्ठमात्रोप्यान्नोपरितिलान्प्रक्षिप्य मोटकतिलजलादीन्यादाय नमोनमोऽयामुकगोत्रास्मत्पते
 ऽमुकशर्मन्सांवरसारिकैकोद्विष्टश्चिदमन्नं सोपकरणं तेनमः इत्यन्नमूर्त्तुजेत् ततो वामहस्तेनान्यतिलमुत्पद्य
 श्चान्नहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्भवेत् तत्सर्वमच्छिद्रमस्त्वुद्विष्टपाठिः वा भूर्भौतिलान्विकीर्य दर्भेषूपविश्य
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय बज्रहस्ताय वैनम इति नीलकण्ठस्तुतिं पाठिः वा रु
 चिरस्तवादि कविप्रद्वारा श्रावयेत् ततश्चिच्छिद्यसन्निधावारतृतकुशत्रयभूमिं सतिलजलेन प्रक्षिप्य सतिलजलत्रो
 क्षितं सर्वमंजनममृतमन्नमादाय नमोऽन्निदग्धाश्रये जीवाये प्रदग्धाः कुलेभ्य नमोऽदत्तेन तुभ्यं तु तत्तायां तु परां
 गतिमिति पाठिः वा कुशोपरिकुशादिना विकीरेत् ततश्चाचम्य हरिस्मृत्वा दक्षिणमुखी पिंडस्थाने प्रा
 देशमात्रपरिमाय करद्वयतर्जन्यंगुष्ठधृतमूल्या दर्भपिंजुत्या तदुच्छिर्य दर्भपिंजुर्लामुत्तरतः क्षिपेत् तत
 स्तत्र बज्रबलदंगारं धामयित्वा दक्षिणस्याक्षिपेत् ततस्तत्र रत्नोपरिच्छिन्नमूलकुशत्रयमास्तीर्य प्रत्यङ्मुखो दे
 वताभ्याः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वधार्थस्वाहा धौ नित्यमेव नमो नम इति विप्रमुखः च्छलत्वा ॥
 ततो दक्षिणमुखी पटके जलतिलगंधपुष्पाणि कृत्वा दक्षकरेण मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽयामुक
 गोत्रास्मत्पते ऽमुकशर्मन्सांवरसारिकैकोद्विष्टश्च पिंडस्थाने ऽत्रावने निवक्ष्वतेनम इति कुशोपरि अवनजेन जलं दद्या
 त् शेषमवशेषयेत् ततः तिलास्तीयंतथा क्षीरं धूपोदीपावलिरस्तथा मधुः सर्पिस्समायुक्तो ह्यष्टांगः पिंडसंभव इ
 तितिलमधुघृतपुताक्षेन पिंडनिर्माणं मधुवृताभ्यां पिंडमवधार्य मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽयामुकगोत्रास्म
 त्पते ऽमुकशर्मन्सांवरसारिकैकोद्विष्टश्चिदप्यते पिंडेति नमः इत्यवनेन कुशोपरि चामान्वारद्वयदक्षिणप्राणिना पिंड

दद्यात् ततोद्विराचम्य हरिरमृत्वा ततउत्तराभिमुखो श्वासं नियम्य पतिध्यायती दक्षिणाभिमुखोभूयात् त
 तोदत्ताविशेषजलपुतमवनेजनपात्रमादाय मोटकजलादीनिचादाय नमोनमोऽमुकगोत्रारमत्पतेऽमुकशर्मन्
 सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्चाद्धेऽत्रपत्यवनेनिश्चतेनमः इतिप्रत्यवनेजनन्दयात् ततोनीर्विविजंस्याचम्य दक्षिणाभि
 मुखोयामेनपाणिनासूत्रमादाय दक्षिणेन पिंडोपरिनिधाय नमोऽद्यामुकगोत्रारमत्पतेऽमुकशर्मन्सांवत्सरि
 कोद्विष्टश्चाद्धेपिंडोपरिपुतद्वारास्तेनमः इतिमोटकतिलजलेन सूत्रमृत्सृजत् अथापिंडेगंधादिदानं ततःश्रिवा
 श्रापःसंतु इतिजलं सौमनस्यमरतु इतिपुष्पं अक्षतंचारिष्टमस्त्विति तंडुलान्मोजनपात्रेनिःक्षिप्य मोट
 कार्दीन्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्रारमत्पतेरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्चाद्धेतैतदक्षपानादिकमक्षय्यमुप
 तिष्ठतामित्यक्षय्योदकंदद्यात् ततःपिंडोपरि अघोरःपतिरस्तु इतिपूर्वाग्रांवारिधारांदद्यात् ततःपूर्वाभिमु
 र्वांकृतंजलिः नमोनमःगोत्रंनोवर्द्धतां दालारोनोभिवर्द्धतवेदाःसततिरेवच अद्वाचनोमव्यगमद्वुद्वेपंचनोऽ
 स्त्विति श्रद्धाचनोवहुमवेत् अतिथींश्चलभेमहि याचितारश्चनःसंतु माचयाचिष्मकंचन एताःस्तथाशिषःसंतु
 इतिप्रार्थयेत् ततोदक्षिणमुखी पिंडोपरिसप्तविंशंकुशत्रयं दक्षिणाग्रमारुतार्घ्यं तदुपरिदक्षिणाग्रांजलधारांद
 द्यात् ततो नर्घाभूयपिंडमाग्रापेत्स्थापयेत् पिंडाधारकुशानुत्सुकंचवह्नौक्षिपेत् ततोर्घ्यपात्रमुत्तर्निकृत्य द
 क्षिणादातं अद्यामुकगोत्रस्यास्मत्पतेरमुकशर्मणः कृतैतत्सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्चाद्धत्रातिघार्थैरकिकादिभित्तरज
 तंचंद्रदैवते यथानामगोत्रायब्राह्मणावदक्षिणादातुमहमुत्सृजे ततोभिरम्यतामिति विसर्जनं ततःपूर्वाभिमुखो
 भूय देवताभ्यद्रातिविप्रहारात्रिःस्मरेत् ततोदक्षिणमुखी हस्ताभ्यादीपंनिर्वापयेत् हस्तौपादौप्रक्षाल्य
 चम्य वलिदानंकुर्यात् गोभ्योऽन्नंनमःश्वभ्योऽन्नंनमःकाकेभ्योऽन्नंनमःह्योऽन्नंनमःचांडालेभ्यो

ऽन्नमः अशेषजीवभ्यो ऽन्नमः क्षेत्रपालेभ्योऽन्नमः इति पूर्वमुखीदद्यात् ततोदक्षिणमुखीभूत्वा य
मायवलिनमइति ततःपूर्वाभिमुखीभूत्वा प्रमादात्कुर्वताकर्मप्रचयवेताव्यरेषुयत् स्मरणादेवतद्विष्णोः
संपूर्णस्यादिति श्रुतिः ततोदानप्रतिष्ठां दत्त्वा आर्क्षीयवस्तूनि विभ्राय प्रतिपादयेत् अभसि वा
पिंडादिकानिःक्षिपेत् ततोबंधयुतास्त्वयंभुंजीत इतिस्त्रिकर्तृकैकोहिष्टआह्वविधिः

॥ अथशूद्रस्यपार्वणआह्वप्रयोगः ॥

सचोपदेष्टृब्राह्मणवशादनियतशास्त्रयाकार्यइति स्मृतिकौमुद्यांमदनपालः तत्र अनियतस्वयमर्त्तवायोगात्
तेनशूद्रावाजसनेषिनइतिगौडप्रथेदक्षोकेः हरिहरभाष्यादिसंवादाच्छिष्टाचारास्त्रमाध्यंदिनशास्त्रयोच्यते

तत्रकर्तापूर्वद्युर्निरामिपंसकृष्णप्रदोषे परेद्युः प्रातर्वा द्विजगृहं गत्वा मंडले तमुपवेश्य स्वयेनदक्षिण
जान्वालभ्य शूद्रः प्रणतिपूर्वकमिति प्रणम्य देशकालौ संकीर्त्य श्वः करिष्यमाणपार्वणआह्वे पित्रादित्रयमा
तामहादित्रयविश्वेदेवार्थत्वामहन्तिमंत्रये यद्वाक्षणकुत्वामवाह्निः प्रसादःकार्यइति फलंतांबूलवादादेवैवमेकंद्वौ
वाविप्रोतिमंत्र्य तथा आर्मांत्रितोस्मृतिवातेनोक्ते अक्रोधनेःशौचपरैः संततंब्रह्मवादिभिः भवि
तव्यंभवद्विश्वमयाचआह्वकर्मणि पूर्वदिनेतु सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः भवितव्यंभवद्विश्वभूते
आह्वकर्मणि इतिजपेत् शृणुयाद्वा एवमपरमपित्राह्मणदत्त्वा ततस्तथैवापसव्येनवामंजान्वालभ्य वाच्यःश्वः
करिष्यमाणशब्देपितृस्थानेत्त्वामहन्तिमंत्रये पूर्ववत्फलतांबूलदत्त्वा अक्रोधनैरित्यादिपठेत् एवंपितामहस्थाने
प्रपितामहस्थाने मातामहादित्रयस्थाने इतिष्ट विश्वेदेवपक्षेचत्वारइतिदश तत्रवैश्वदेवपक्षेऽष्टौ अथवा
एकोदेवतंत्रे पित्रादिपक्षेएकोमातामहादौचैकइतित्रयोवा यद्वापित्रादिषण्णामेकः द्वैवैकःइतिद्वौ तदामात्र

वत्पठोविभज्य यद्यपि दर्शमातृमध्यंनवदैवतं मातामह्यंतंदादशदैवतंवाश्राद्धमुक्तमस्ति तथापिदेशाचाराद्व
वरथापट्टदैवतमेवतुवहुसंमत्सर्वथोक्तपात्रविप्रालाभेदर्भमयान्पट्टविवाय श्राद्धत्रैपंप्रत्युक्तिपूर्वकृत्वा तदामात्रंवि
प्रायदद्यादशौजलेवाक्षिपेत् सर्वत्रामंत्रितोस्मीतिप्रत्युक्तिरक्रोधनोरित्यादिजपश्च ततःपरैर्युःकर्ताप्रातःस्थानी
यच्छेपनं कृत्वा सर्वैलःस्नातः श्राद्धसामर्थ्योसंप्राप्य दिनस्यषण्मुहूर्तानंतरं द्विजानां ह्य तेषामनिषिद्धदिनेश्मश्यादि
कर्मकारयित्वा स्नानीयजलं तैलमलकोद्वर्तनादिप्रयित्वा मध्याह्नेस्नातानागतास्तान्प्रांजलिस्तिष्ठन्स्वागतंष्ट
ष्ट्वा सुस्वागतमितितैरुक्ते द्विराचंभ्य देशकालौस्मृत्वास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानांकांशपगोत्राणां श्रमु
कायुकदासानां वसुसुद्रादित्यस्वरूपाणां तथा चैवंमतामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानां पार्ष्णश्राद्धंसदैवतंसपिंडपा
र्वणाविधिनापेनहविषा सद्यःकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमूत्रगोमयाभ्यांदाहरेप्रादेशमात्रमुत्तरदाक्षिण्योश्चतुरस्रं
दत्तंचमडलंकृत्वा तत्रकुशान् दैवेयवान् पितृ्योतिजान् क्षिपेदितिमदनपालः तत्वंतु शुद्धस्याभ्युक्षणमतनि
तिवचनादभ्युक्षणंकृत्वोत्तरे उद्धमुखा सव्येन पुरुरवोमा इवसंज्ञाविश्वेदेवाःस्वागतमितिष्टष्ट्वातेनोक्ते गंधपुष्पै
रभ्यर्च्य सव्यंशूद्रायेतिवचनान् आदौसव्यं ततोदाक्षिण्यमितिपादौसंपूज्य पुरुरवोमाइवसंज्ञाविश्वेदेवा इदं वः पा
द्यमर्धं वचनमइतिपादयोर्जलंदत्वा एवदैवद्वितीयविषयेऽपिदत्त्वा ततःपितृ्येविंश कृतापसव्योऽस्मत्पितःकाश्यप
गोत्रांमुक्तासव्यसुरूपेदंपाद्यमर्धं वचनमः एवंपितामहेरुद्ररूपप्रपितामहेऽदित्यरूपेतिज्ञेयं एवमेवमातामहादि
त्रयेपिज्ञेयं ततोद्विराचांतरतानाभ्यव दैवेक्षौप्रोक्तमुखा देवेभ्योनमः इदमासनमारयतां इतिवामेनासनंरुष्ट्वा
दक्षिणेपिप्रानुपवेश्यैवापित्र्येऽपसव्येनोदद्धमुखानुपवेश्य ततःप्राच्यां मातामहानांचैवमेवतंत्रकार्थ्यं श्राद्धारंभे
वसानेचपादशौचेतथार्चने विकिरपिंडज्ञानेचद्विराचमननिष्पद्यते ततःकर्मप्राप्तेसव्येनजलनापट्टर्धंगंधपुष्पकुशान्

क्षिप्त्वा तज्जलेन अपवित्रः पवित्रो वा सर्वो वरुणं गतोऽपि वा यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्यभ्यंतरः शुचिः पुंडरीका
 क्षापनमः इति श्राद्धोपद्रव्यं प्रोक्ष्य तिलाभ्यं श्वेतसुरान् दर्भारक्षं तुराक्षसान् पंक्तिं वै श्रोत्रिपोरक्षेदतिथिः सर्व
 रक्षकः इति तिलाञ्चिकार्घ्यं प्रतिद्विजं दीपान् दद्यात् आमन्त्रादीनां पवित्रतास्तु केचित्तु सप्तव्याधादशाण्येषु पृ
 णाः कालं जरे गिरौ चक्रवाकाः सरिद्धीपे हंसाः सरसिमानसे तेषि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेदपारगाः प्रस्थिता
 दूरमध्यान्तं यथैकिमवसीदथ अमूर्तानां च मूर्तानां पितृणां दिव्यतेजसां नमस्यामि सदा तेषां ध्यायिनां योगवक्षुषां
 श्राद्धकाले गंधां ध्यात्वा देवं जनार्दनं वस्त्रादींश्च पितृभ्यां ततः श्राद्धं प्रवर्तयेत् इति जपेत् ततोर्नीर्वाच
 द्ध्वा अप्सव्येन देवताभ्यः पितृभ्यश्च महो योगिभ्य एव च नमः स्वधा यैस्वाहार्यैर्नित्यमेव नमोनम इति त्रिजं प्लवा
 ततो देशकालौ स्मृत्वा काश्यपगोत्राणामस्मरिष्यति पितामहं प्रपितामहं नाम मुकदासानां तथा द्वितीयकाश्यपगो
 त्राणामस्मन्मातामहं प्रमातामहं दृष्टप्रमातामहानां अमुकामुकदासानां सदैव मुप्रक्रांतं पार्षणश्राद्धमहं करिष्ये
 कुरुत्वेति विधिरुके दक्षिणजान्वास्या पित्रादि त्रयमातामहादि त्रय पार्षणश्राद्धसंवाधितः पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विधे
 देवा इदमासं नंवातमः इति कुशपन्नद्वयमासं नंदद्यादिति ऋतुपरपद्धतौ आसनदाने पृष्ठीयुका देवैश्च शक्रिय
 तामिति कुशं दत्त्वा तथेति तेनोक्तं प्राप्नोतु भवानित्याह प्राप्नुवानीति विप्रः एवं द्वितीयद्वैषिकत्वा ततो
 पसव्येन वामजान्वास्या काश्यप गोत्रास्मरिष्यति रमुकदास वसुरुपेदमासं नंते स्वधानम इति वाषड्विंशत्यासं नंदद्यात्
 सतिलद्विगुणमुन्नकुशान् पित्रे दत्त्वा पित्र्येक्षणः क्रियतामिष्यादि प्राग्वत् एवं पितामहादौ मातामहादौ वस
 व्येन देवानां वाहयिष्ये इति पृष्ट्वा वाहयेत्यनुज्ञातः दैवैर्द्विजांगुष्ठं गृहीत्वा आगच्छतु महाभाग विधेदेवाम
 हावलाः ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु इति स्मृत्वा पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विश्वेदेवा आगच्छतेत्युक्ता

पादादिभूयतयवान्विकरेत् ततोहस्तोदकंसयवंप्रतिपदाथ ततोपसव्येन कांश्यपगोत्रानरमदिपुतपिता
महप्रपितामहान् मातामहादीनिपि पुष्यकृतव्य काश्यपगोत्रास्मदिपुतरमुकदांसवसुखंपांगच्छ पितामहस्ररु
पागच्छ प्रपितामहादिर्यरूपागच्छ ततोदेवाग्रसव्यनकपात्रकुशपविनेकृत्वा देवतीर्थेनदेवभ्योनमइति जलं
नमइतिपवान् गंधपुष्पचक्षिपेत् ततोपसव्येन पित्रराजताम्रवह्नापालाशादिमयंपुष्टिपेकद्रव्येषुवाह्रिदेदक्षिणा
ग्रपविनेकृत्वा अश्वोनमइतिजले तिलेभ्योनमइतिलान् गंधपुष्पाणिचक्षिपेत्वा अर्घ्यपात्राणि संपद्धानीत्युक्ता
सुसंपद्धानीतिविशैरुके सव्येनदेवकरेपविजंदत्वा दक्षिणहस्तेनाच्छेद्य पित्रादित्रयमातामहादित्रय आह्रसंवंधि
पुरुवरवोमाद्रवसंज्ञकाविश्वेदेवाएष्वर्घ्यान्मः इतिदत्वा अश्वानेभइतिसंस्त्वदभिमन्त्रिवेद्वितीयेजलंदत्वा पा
त्रेपविज्ञादिदत्वा देवभ्यःस्थानमसि इत्युत्तरतोन्वयजंकुयात् कोचदेतद्वेनेच्छति न्युवजतचित्तिटोडुरपद्धतां त
तोपसव्येनपित्र्यकरे दक्षिणाग्रपविजंदत्वा काश्यपगोत्रास्मदिपुतरमुकदांसएष्वर्घ्यैःस्थानमः इतिपित
दद्यात् ततःप्रथमेपविसेंस्त्रवानेकीकृत्यापुतवामेकतुर्दक्षिणे पितृभ्यःस्थानमसि इतिन्युवजंकृत्वा दक्षिणादानां
ततंचालयेत् ततःसव्येनजलंदत्वा विश्वेदेवाएषांघोत्रानमः इमानिपुण्याणिघोनमः एवंधूपदीपाच्छादन
यज्ञोपवीतालंकारतांबूलानिदत्वा अग्रसव्येन काश्यपगोत्रास्मदिपुतरमुकदांसएष्वर्घ्येनांघोनमः एवंपुष्पधूप
दीपाच्छादनलंकारतांबूलानिदत्वादेवैर्वपितामहप्रपितामहाभ्यादद्यात् एवमेवमातामहादिभ्यामुदद्यात् ततोअर्घ्यं
नपूर्णतांवाचयित्वा देवभ्येभुवंसंभुज्य पालाशादिपत्रावलीन्यरयगौरस्र्मस्र्मादिनांवाभंडलंकृत्वाश्राद्धीयमात्राद
भ्रष्टहीत्वा अग्नीकरिष्येइतिपंक्ति मध्वैदृष्ट्वा कुरुवेत्युक्ते सव्येनाद्याद्विजकरंपर्युदयदर्शनाद्वतीर्घ्यं विधानदभे

एहिरवपार्वाचर्मात्रयेकव्यवाहनायनमः इतिहृत्त्वमप्रयनमतिव्यक्ता पुतरदायसोमायपितृमतेनमः इदं सो
 मायपितृमते अप्रसव्यपक्षे सोमाहतिः पव अग्न्याहृतितररा इतिहृत्त्वा हुतशेष पिंडार्थमवशेषयेत् पिता
 महादिमतामहादिप्रात्रेषु तृणदद्यात् ततादेवपयन्यदमात्रदत्त्वा प्रात्राण्यभिषिष्य ॥ देवपूर्वमात्रं चतुर्गु
 णं द्विगुणं सप्तादत्त्वा श्रोत्र्यदेवदक्षिणजान्वास्यापवाती दक्षिणोत्तानसंव्यप्राणिभ्यां गुं धत्त्वा तिलान्यवा
 न्वाविकीर्ष्योदकं स्पृष्ट्वा एवप्रतिपात्रकृत्वा वामकरेण देवीप्राञ्चं धृत्वा दक्षिणे कुशपवज्जलान्यादा
 य पुत्रादित्रयमातामहादित्रयश्राद्धसंघि पुरुरवाद्रवसंज्ञाविश्वदेवाइदं वज्रास्त्रासपरिकरं ॥ १५ ॥ पय्यं भूः
 गदाधरोभोका अयं च ब्रह्माग्रहाता ब्रह्मब्रह्मरूपमामिनमः सुवर्णपात्रस्थमक्षयवदच्छायास्थं
 पुरुरवाद्रवसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवभ्यां वज्राक्षयत्पूर्यथ सप्तददस्वाहानमः नम नम इदमामंसो प्ररुकरम
 स्मृतरूपेण संपद्यताहं वनमः काश्यां विश्वेश्वराय दत्तं सप्तमक्षय्यमस्तु गायत्रादधरः प्रीतो भवतु ॥ १६ ॥ ततोऽप्रसवयेत्
 द्विगुणमुभकुशतिलज्जलान्यादाय वामतपात्रधत्वा वामजान्वास्थ काश्यपगोत्रास्मलिपतरमुकदस्सितेज्जान्वांसं
 परिकरं गयेयं भूरित्यादिरजतपात्रस्थमक्षयवदच्छायास्थकाश्यपगोत्रायास्मरिपत्रेऽमुकदासाय वसुरुपायदेमानं
 सोपरस्करमक्षयत्पूर्यथ सप्तददस्वाहानमः अस्मृतरूपेण स्ववासंपद्यताकं वंजमः काश्यामित्यादिप्राजवच्छुठेत् ॥ १७ ॥
 वं पितामहप्रपितामहयोर्भातामहादभ्यश्च दद्यात् अस्मरकृतप्रमूर्तिभ्यं पृथिपिंडइतिविकिरंदत्त्वा अमात्रमादायः
 अनादिदग्धभ्योऽग्निदग्धेभ्यश्च पृथिच्छिष्टापादानमइतिसादकमामिपिंडदत्त्वा तिलदकं च दत्त्वा अयुमधुमाध्वितिजिर्ज
 पूतं अथ पिंडदानं तच्चाण्डपाकन पायसनसकाममलेन फलनवकाठयं पिंडार्थं वेदिकत्वात् वेदमंत्रान्वास्याप
 सवयेन दर्भमलेन दक्षिणां प्ररेखाकृत्वा दत्तायाकृत्वाऽपःस्पृष्ट्वा रसं घेउत्तमुकं निधायैदपानेणाशुरेखामूल

मध्याधेप कश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासिवावेतिनिर्देवपितामहंप्रापितामहयोर्देवा द्वितीयेरेखायांमातामहादिभ्य
स्त्रिभ्योदत्वा सकृदाच्छन्नकृशान्दक्षिणाग्रान्स्वाहयानि क्षिप्य मध्याज्यसर्वेष्वंजनेपितममममौकरणशेषमहितं
पात्रकृत्वा पटपिंडाकृत्वा पितृतायेन कश्यपगोत्रारमत्पितरमुकदासिएतत्ते ॥ ५३ ॥ स्वधा एषते ॥ पिंडिनमइ
तिवाद्यथा इदंपित्र ततःकशानतथाय कश्यपगोत्रास्मत्पितृतांमहेत्यादिनात्रिभ्योदत्वा ॥ ५४ ॥ लेप्रभुभ्योदुर्भेभूले
पुकरमार्जयिष्विवमातामहादित्रिभ्योदत्वा ॥ ५५ ॥ कशौप्रक्षाल्याचम्य ॥ ५६ ॥ दृढदृढयमंत्रप्राणानायम्य ॥ ५७ ॥ २४ संतापनमः
श्रीलमायनमः वपाभ्यानमः शरदनमः हेमतावनमः ॥ ५८ ॥ शिशिरायनमइतिषट्क्रतून् ॥ सव्येननमस्कृत्यापसव्ये
नपितृभ्यानम इत्यजलिबद्ध्वेव ॥ मातामहेभ्योनमइति ॥ ततोवाभावर्तनोदङ्मुखः ॥ ५९ ॥ स्निग्धपुनराहय पि
तृभ्योनमः मातामहेभ्योनमइतिनत्वा ॥ ६० ॥ कश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासप्रत्यवनेतिर्देवतिप्रागवत् पट्सुपि
डुप्रप्रत्यवनेजनंदत्वा नीर्विविस्त्रस्य पितृभ्योनमः मातामहेभ्योनमइतिनत्वांप्रतिपिंडं सूत्राणिदत्वा पितृभ्योनमः
मातामहेभ्योनमइतिप्रत्यवनेजनंशेषं ॥ ६१ ॥ पिटपात्रक्षालनजलं पितृपिंडेषुनिषिच्य मातामहेभ्योनमः ततोदेव
ताभ्यःपितृभ्यश्चेतित्रिजपत्वा ॥ ६२ ॥ पिंडेषुपित्रादिनांवांगयपुण्ड्रपुण्ड्रपदपिनैवेयफलमूलतांवूलदक्षिणानिवेद्य ॥ ६३ ॥ कर्मपुत्र
सप्राक्षितमस्तु ततःसव्येन शिवाश्रापः संस्तु ॥ इतिजलं ॥ ६४ ॥ सोमनस्यमस्त्वितिपुण्याणि श्रातं वादिष्टमस्त्वित्यक्ष
तान् श्रापसव्येन पितृभ्यानमः ॥ ६५ ॥ मातामहेभ्योनमः ॥ ६६ ॥ शिवाश्रापः ॥ ६७ ॥ स्त्रिविद्यादिदत्वा ॥ ६८ ॥ स्वमाश्रीं ॥ ६९ ॥ धीर्षमा
यस्सुत पुष्टिरस्तु यच्छेपरतदस्तु ॥ यस्यापतस्यतिहेतमस्तु भूमिदिपद्वचतुष्पदभ्यःशांतिरस्तु ॥ ७० ॥ अस्त्वितिद्विजोक्तेततः
पुरुषवर्द्धवसंज्ञेभ्योविश्वेभ्योदिवेभ्योयद्वात्मनादितददक्षद्वयमस्तु ॥ ७१ ॥ एवमपसव्येन कश्यपगोत्रस्यपितरमुकदा
सस्ययद्वात्मन्यादिश्रातयमस्तु ॥ ७२ ॥ एवापतमहंश्रापितामहयोर्मातामहादौवाशद्यमस्त्विति ॥ ७३ ॥ अविप्रोक्तिः ॥ अघोराः

पितरः संतु अघोरामातामहाः संतु गोत्रेनोद्धृतां तारिणिभिर्वद्धतां संततिश्च ॥ अश्रुदाघुनो मातृगणमद्वहृदयं वनो
 अस्तु अन्नं च नो वहु भवेदतिथीं श्वलभे माहि । पाचितारं श्वनः संतु माचर्या विभक्तं च न एताः स्तथा शिशुः संतु । त
 धास्त्विति विप्राः ततः पित्रादिभ्यो मातामहादिभ्यश्च । अस्वधावाच्यतां । अस्तु स्वधेति विप्रः कुशाम्बुपि हे पुत्र्य
 रया धर्मपात्रमुत्तानं कृत्वा देवेषु वर्णं पित्र्ये रजतं दक्षिणां दत्त्वा । आनामान् गोत्रेभ्यः । आमासं हिरण्यं च दत्त्वा पि
 तृनुह्यत्स्यात् प्राय विधेदेवः । ग्रीवांतामिति ब्रूहीत्युक्त्वा वाचयित्वा । एवं पुत्र्ये कर्त्तव्यं सन्नेन रचयितुं भवतो ब्रूवतु । स्व
 रतीर्युक्ते सपूर्णतां वाचयित्वा कुशोत्तिष्ठतु पितरः विधेदेवः । अहरेद्युद्रारयः । अमंडले प्रदक्षिणी कृत्या विसर्जयेत्
 ततो बलिबैश्वदेवादिनिर्धयं समर्पयेत् ॥

इति शुद्धकर्मलकारेकं शुद्धरयपार्षणश्राद्धं ॥ शुभमस्तु
 ॥ अथ शुद्धस्यामंत्रकोटिदृष्टश्राद्धं ॥

तत्रैकोद्विष्टश्राद्धलक्षणमुच्यते एकोद्विष्टदैवदानेन कर्त्तव्यं कर्त्तव्यं न । आवाहनाशौ कुरणरहितं त्वपसन्धव
 दिति अन्नविप्रनिमज्जो विशेषमाह । प्रचेताः । पाद्वैदक्षिण्यविप्रः सुवधवैदक्षिण्यरतया । पादावादाय
 वैश्वदेवैः शुद्धः प्रणतिपूर्वकमिति पूर्वरात्रे परेयुर्वा प्रातरैव । अर्कतर्पणं न । कृतप्राणायामो वाऽकृतप्राणायामः
 विष्णुं स्मृत्वा अग्रसन्नेन वामजान्वास्त्य । काश्यपगोत्रस्यास्मत्पितुरमुक्तस्य श्वः । कुरिष्यमा
 णैकोद्विष्टश्राद्धे भवद्भिः क्षणेदेय इत्युच्चाहर्ष । अणिपर्यं तां ब्रूलं दत्त्वा ब्राह्मणाभावे । कुशवटुवा त
 तः अक्रोधने शौचपरैरित्यादि नियमान् । श्रावयेत् । ततो मध्याह्नसमये । गोमयेन वतुलमंडलविधाय । तत्र विप्र
 माह्व काश्यपगोत्रस्यापितुरमुक्तदासस्यैकोद्विष्टश्राद्धे । इदं ते पाद्यं । एष पादाधर्म इति वा पादौ प्रक्षाल्य प्रणम्य

वासतोपरि इदमासनेतनम इत्यासन्नोर्ध्वपक्षेयेत् ततःश्राद्धसामर्थ्यसंपाद्य स्वागतं पृष्ट्वा सुस्वागतमिति
 प्रत्युकेद्विराचभ्य हरिस्तृत्वा देशकालैरस्तृत्वास्मत्पितुरमुकदासस्यकाश्यपगोत्रस्यकेदिष्टश्राद्धं करिष्ये कुरु
 ध्वेतिप्रत्युके अप्रसव्येन देवताभ्यपितृभ्यर्घ्येतिजपत्वा काश्यपगोत्रं पितरममुकदासमावाहयेत्युके मूर्ध्ना
 दिपादांतं तिलांश्विकीर्षं काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासेहागच्छ ततस्तृकस्मिन्प्राग् हेदक्षिणायोपवित्रे धृत्वा
 अश्वानम इतिजलं तिलेभ्योनम इतितिलान् गंधपुष्पाणि च अर्घ्यपात्रं संपन्नमितिपृष्ट्वा संपन्नमितिप्रत्युके वि
 प्रकरेपवित्रं दत्त्वा काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासपते अर्घ्यः स्वधानमः अश्वानमइतिसंस्तवानभिर्मन्त्र्य
 तत्रपवित्रादिदत्त्वा पित्रेस्थानमसीतिन्युज्जीकुर्व्यात् दक्षिणांतं चालयेत् ततो गंधादिदानं काश्यपगोत्रा
 स्मत्पितरमुकदासपते गंधः इमानिपुष्पाणितेनमः एवंपृदीपाच्छादनालंकारतं ब्रूयादिदयात् अर्चनपूर्णा
 तावाचयित्वा पालाशादिपत्रावृत्तिं न्यस्य गौरमृद्धस्मज्जलादिनामंदलंकृत्वा श्राद्धीयान्नादयं गृहीत्वा अ
 गोकरणाभविं तूर्णोद्विजकरेजलेवा दत्त्वा भूत्वाभिने श्रावणं मइति दत्त्वा ततः श्राद्धीयमाभानं सपरिकरं
 गेयं यभूंगाधरोभोका आमं च ब्रह्म ब्रह्मग्रहीता ब्रह्मरूपमाभंतः संकलितुं तं जतपात्रस्य मक्षयवटच्छायासंयुक्ता
 श्यपगोत्रायास्मत्पित्रेमुकदासायेदमामानममृतरूपेण श्यवटप्यर्थमहंसंप्रददेत्स्वधानमः अमृतरूपेण संप्रदायात् त
 तोश्राद्धं दधेभ्योनश्रिदधेभ्योनमः इतिविकिरं पिंडरूपेण दद्यात् तिलोदकं दत्त्वा मधुमधुमध्विति त्रिजं पत्वा
 सतव्याधादशार्णोद्विजकरेजलेवा पिंडपातनार्थं वेदिकृत्वा दधं मूलेन दक्षिणार्धं रेखं कृत्वा उत्तमं कंचस्था
 पयित्वा रेखायां कुशादत्त्वा अर्चनेन न विधाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासां प्रावतेति दधेति दत्त्वा प्र
 त्ययेनेन नार्धमवशेषयेत् ततो गृहपाकेन पायससकफलमूलादिभिः सतिलघृतं मधुयुतं पिंडं निर्माय तिलजल

कुशानादाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासपुत्रोपिर्द्धोनमस्वधा । ततःसर्वेनाचम्यापसव्यकृत्वा श्वासं
 नित्यम्प्रेदद्भुमर्त्ताभूय परावर्त्यपित्रेन्नमः । पिङ्गेप्रत्यवनेनिर्ध्वेतिप्रत्यवनेजनं दत्त्वा पिङ्गेपित्रेन्नमइतिस्मृ-
 त्त्रदत्त्वा पितृभ्योनमः ततोदेवताभ्यः पितृपिङ्गंधादिदानं काश्यपगोत्रायास्मत्पित्रेन्मुकदासायेति ग-
 धुपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणादीनिनमः कर्मपात्रं सुषोक्षितमस्तु शिवाश्वापः संतु सौमनस्यमस्तु
 ज्ञाक्षतंचारिष्ठमस्तु दत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु अघोरः पित्रास्तु गोत्रंनोवर्द्धतां दाताश्रोतोभिर्वर्द्धतां
 भित्वाद्याश्याः प्रार्थयित्वा आहूदक्षिणां दत्त्वा अर्घ्यपात्रमतातीकृत्य पिङ्गमाध्यापोत्थापयित्वा पितृभ्योनम
 इतिनमस्कृत्यविसर्जयेत् ततोबलिर्वैश्वदेवादि नित्यकर्मशेषं समापयेत् ॥ इतिश्रूङ्गस्मृतिकौमुद्युके

याज्ञस्यैकोद्विष्टश्चाहं

अथश्राद्धकालेपठनीयो रुचिरस्तवोमार्कंडेयपुराणे

मार्कंडेय उवाच इत्युपर्वचतंश्रुत्वा ब्रह्मणोऽथ कजन्मनः नयाविविकेपुलिनेचकारपितृतर्पणं ॥ १ ॥
 तुष्टावचापितृद्विप्रःस्त्वैरेभि रथादतः एकप्रःप्रयुतोभूत्वाभाकिन्नम्रात्मकोरुचिः ॥ २ ॥ रुचिरुवाच नम-
 स्पेहंपितृद्वन्मत्तयायेवसंतयाधिदैवतं देवैरपिहित्वैर्ध्वतेयेश्राद्धेपुरवधोत्तरैः ॥ ३ ॥ नमस्पेहंपितृद्वन्श्राद्धे तर्पयति
 तेष्वप्यहर्निशं श्राद्धैर्मनोरमैर्भक्त्याभुक्तिमुक्तिमभीप्सुभिः ॥ ४ ॥ नमस्पेहंपितृद्वन्स्वर्गोत्तिद्धासंतर्पयति
 यान् श्राद्धपुटिर्द्वयैः सकलैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ५ ॥ नमस्पेहंपितृद्वन्मत्तयायेर्ध्वतेगुह्यकैर्दिवि तन्मयात्वेनवांछाङ्घ्रिः
 ऋद्धिमात्त्यतिकीपरां ६ नमस्पेहंपितृद्वन्मर्द्धैरर्ध्वतेभुवियेसदा ७ श्राद्धेऽश्रद्धयाभीष्टलोकपुष्टिप्रदायिनः ॥ ७
 नमस्पेहंपितृद्वन्विषैरर्ध्वतेभुवियेसदा ८ श्रद्धिताभीष्टलाभायाप्रजापत्यप्रदायिनः ॥ ८ ॥ नमस्पेहंपितृद्वन्वैतर्ध्वते

रणवासिभिः वन्यैः शार्दूलतारैरस्तपोनिर्द्धृतकल्मषैः ॥ १ ॥ नमस्तेहंपितृन्विब्रैर्नैः अधिकव्रतचारिभिः ये स
 यतात्मभिर्निर्द्वयसंतर्प्यतेसमाधिभिः १० नमस्तेहंपितृन्श्राद्धिराजन्यासतर्पयति यान् कठधैरशेषैर्विधिवल्लिङ्गप्रद-
 फलप्रदान् ११ नमस्तेहंपितृन्वैश्यैरर्च्यतेभुवि ये सदा स्वकर्मभिरतैर्निर्द्वयपुण्यपूपावधारिभिः १२ नमस्ते
 हंपितृन्श्राद्धेयैर्द्रौपिकितः संतर्प्यतेजगत्पञ्चानाम्नाख्याताः सुकालिनः १३ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेपाता
 लेयमहासूरैः संतर्प्यतेस्वधाहारस्त्यकदंभमदैस्तथा १४ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेऽभ्यर्च्यतेयेरसातले भो-
 गैरशेषैर्विधिवैर्नागाः काममर्भीषुभिः १५ नमस्तेहंपितृन्श्राद्धेसर्पैः संतर्पितास्तदा तत्रैवविधिवन्मर्भोग
 संपरसमन्वितैः १६ पितृन्ममस्येतिवसंतिसाक्षाद्येदेवलोकेपिमर्हातलेवा तयांतरिक्षेवसुरादिपूज्यास्तेतत्रती-
 र्च्छतुमयोपर्नतम् १७ पितृन्ममस्येपरमाणुभूतायेवैविमानेनिब्रसंतिमूर्ताः यजति यानस्तमलैर्मनोभिर्योगीश्वराः
 केशविमुक्तिहेतून् १८ पितृन्ममस्येदिविवेचमूर्ताः स्वधामुजः काम्यफलाभिसंधी प्रदानंशकाः सकलोऽस्मिन्नानांविमु-
 क्तिदायेनभिसंधितेषु १९ तृप्यंतुतेस्मिन्पितरः समस्तहृच्छावताये प्रादिशक्तिकामान् सुरत्वाभिद्रव्यमतोधिकंवाव
 स्वात्मजान्दमामवलांष्टहाणि २० सूर्यस्ययेरपिप्रपुच्छद्विवेशुक्तेविमानेचसदावसंति तृप्यंतुतेस्मिन्पितरोऽन्न
 तोयैर्गंधादिनात्तुष्टिमतोन्नजंतु २१ येषांहुतेग्राहविप्रावतृप्तिर्षेभुंजतेविप्रशरीरसंस्थाः येषिंढदानेनमुदंप्रयाति
 तृप्यंतुतेस्मिन्पितरोऽन्नतोयैः २२ येष्वङ्गमांसैरसुरैरभेदैः कृष्णैस्त्रिलैर्द्वैत्यमहोरगैश्च कालेनशकेनमहर्षिर्षवैः
 संश्रीणितारतेमृदमजयांतु २३ कन्धान्यशेषाण्यपियान्यभीष्टान्यतीवतेषाममराचैतानां तेषांतुसानि
 ध्यमिहास्तुपुण्यंयावुभोज्येषुमयापितेषु २४ दिनेदिनेयेप्रतिगृह्णतेर्चामासांतपूज्याभुवि येऽष्टकासु येष्वरसरां
 तैर्भ्युदयेचपूज्याः प्रयातुतेस्मिन्पितरोऽन्नतस्मिन् २५ पूज्यादिजानांकुमुदं दुर्भसासोपशेषत्रियाणांचनवार्कवर्णाः तथा

विशेषिकनकावदातानीर्लीनिभाः २६ तस्मिन्समस्ताममपुष्पगंधधूप्यादितोयाज्ञनिवेद-
नेन तद्याग्निहोमेनवषांतुतास्मिन्सदापितृभ्यः प्रणतोस्मिन्नेभ्यः २७ वेदेवपूर्वाएयतितृप्तिहेतोरश्रंतिक्वप्यानिश्रुमाह
तानि तृताश्वयेभूतसृजोभवतितृप्यंतुतेस्मिन्प्रणतोस्मिन्नेभ्यः २८ रक्षांसिभूतान्यसुरास्तथोग्राह्मिर्नाशयंतस्त्वशि-
वंप्रजानांआद्याः सुराणाममरेशपूज्यास्तृप्यंतुतेस्मिन्प्रणतोस्मिन्नेभ्यः २९ आग्निष्वात्तावर्हिषदश्चाज्यपाः सोमपास्त-
थाजंतुतस्मिंश्चाद्वेस्मिन्पितरस्तर्पितामया ३० आग्निष्वात्ताः पितृगणाः आर्क्षिरक्षंतुमेदिशं तथावर्हिषदः पांतुयान्यां
येपितरः स्थिताः ३१ प्रतीर्चामाज्यपास्त्वद्दुर्दोर्चामपिसोमपाः ऊर्ध्वतस्त्वर्धर्मास्तेक्वप्यवाहनलोप्यधः ३२ वि-
श्वेदेवाश्वधः पांतुचोर्ध्वपांतुमरुद्गणाः रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोषतः ३३ सर्वतश्चाधिपस्तेपांयमोरक्षां करो-
तुमे मिश्वोविश्वभुगाराध्याधर्मोऽन्यः सनातनः ॥ ३४ ॥ भूतिदोभूतिरुद्धतिः पितृणांयिगणानव वरोवरेण्यो
वरदः पुष्टिरस्तुष्टिदस्तथा ॥ ३५ ॥ विश्वपातातथाधातासतैवगणाः स्मृताः कल्याणः कल्पदः कर्त्ताकल्पः
कल्पतराश्रयः ॥ ३६ ॥ कलनाहेतुरनेवः पट्टियेगणाः स्मृताः महान्महारामामहितोमहिमावान्महाबलः
गणः पंचतथैवैते पितृणांपापनाशनाः ॥ ३७ ॥ सुखदोघनदश्चान्योऽधर्मदोन्यश्चभूतिदः पितृणां कथं
तेवैतत्तथागणवतुष्टयं ॥ ३८ ॥ एकविंशतिपूगणार्थैर्व्यासमखिलंजगत् तेमेवतृप्तास्तृप्यंतुतुप्यच्छंतुवसदा
हितम् ॥ ३९ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ एवंतुस्तृप्यंतस्तस्यतेजसोराशिरिच्छिखः प्रादुर्बभूवसहसागगनवंधा-
स्तिकारकः ॥ ४० ॥ तद्दृष्ट्वासुमहतेजःसमाच्छ्रान्तिस्थतंजगत् जानुभ्यामवनिगत्वारुचिः स्तोत्रमिदंजगो-
१९ ॥ रुचिरवाच अमूर्तानांसुमूर्तानांपितृणां दीप्ततेजसां नमस्यामिसदतिषांध्यानिनायोगचक्षुषां ॥ ४१ ॥
इन्द्रादीनांचनेतारैर्दक्षमारीचयोस्तथा सप्तर्षीणां तथातेषां ब्रह्मस्यामिकामदान् ॥ ४२ ॥ मन्वादीनांचनेतारः सु-

र्वाचंद्रमसोस्तथा तात्त्रमस्यान्यहं सर्वा निपटनपस्त्रोपधीपुच ॥ ४४ ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणां च वायव्यन्योन्यसस्तथ
 यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृतांजलिः ॥ ४५ ॥ प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च योगेश्वरेभ्यश्च तथा नम
 स्यामि कृतांजलिः ॥ ४६ ॥ नमो गणेशायः सप्तभ्यस्तथा लोकेषु सप्तसु स्वयंभुवे नमस्यामि ब्रह्मणे योगक्षत्रे ॥ ४७
 सोमाधाराः पितृगणा योगमूर्तिधरा हि मे नमस्यामि तथा सोमं पितरं जगतामहम् ॥ ४८ ॥ अग्निरूपांस्तथैवान्याम
 मस्यामि पितृनहं अग्नीसोममयं विश्वं यत एतदशेषतः ॥ ४९ ॥ ये तु ते जसि ये वा यो सोममूर्ध्यांश्चि मूर्तयः जगत्स्व
 रुपिणश्चैव ये च ब्रह्मस्वरूपिणः ॥ ५० ॥ तेभ्योऽखिलेभ्यो योगिभ्यः पितृभ्यो यतमानसः नमो नमो नमस्ते मे प्रसी
 दंतु स्वयाभुजः ॥ ५१ ॥ मार्कटेष उवाच एवं स्तुतास्ततस्तेन ते ब्रह्मसोमनिसत्तम निश्चक्रमस्ते पितरो भासयंतो
 दिशोदश ॥ ५२ ॥ निवेदितच यत्तेन पुष्पधूपानुलेपनं तद्भूषितानथ सतान्दर्शयुरतः स्थितान् ॥ ५३ ॥ प्राणिपत्यं
 रुचिर्भक्त्या पुनरेव कृतांजलिः नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यमित्याह पृथगादृतः ॥ ५४ ॥ ततः प्रसन्नाः पितरस्तमचर्मनिस
 तम वरदं णीष्वेतिस तानुवाचानतकंधरः ॥ ५५ ॥ रुचिरुवाच सांप्रतं सर्गं कर्तुं स्वमादिष्टं ब्रह्मणामन सोहंपत्नी
 मभीप्सामि धन्यां दिव्यां प्रजावतीं ॥ ५६ ॥ पितर ऊचुः अथैव सद्यः पत्नी ते भविष्यति मनोरमा तस्यां च पुत्रो भवि
 ता रुचिरो मुनिसत्तम ॥ ५७ ॥ मन्वंतराधिपे धीमांस्त्वज्ञांस्तौ नोपलक्षितः रुचेरौ त्वय इति स्त्रयाति प्रयारयति जगत्रये
 ५९ ॥ अस्यापि वहवः पुत्रा महाबल पराक्रमाः भविष्यंति महात्मानः पृथिवीपरिपालकाः ॥ ५८ ॥ त्वंच प्रजापतिर्भु
 त्वा प्रजाः सृष्ट्वा चतुर्विधाः क्षीणाधिकारो धर्मज्ञातः सिद्धिमाप्स्यसि ॥ ६० ॥ स्तोत्रेणानेन च नरो यो रसमान् स्तोत्रं
 तिभक्तिः तस्य तुष्टावय भोगान् दास्यामो ज्ञानमुत्तमम् ॥ ६१ ॥ शरीरारोग्यमर्थं च पुत्रपौत्रादिकं तथा वांछा द्विरस
 ततस्त्वत्प्राप्स्योत्रेणानेन भक्तिः ॥ ६२ ॥ श्राद्धे च यद्दमं भक्त्या चास्मत्प्रीतिकरं स्तवं पठिष्यति द्विजाभ्यां भुंज

तांपुरतःस्थिताः ॥ ६३ ॥ स्तोत्रं श्रवणं संप्रोक्त्या सन्निधाने परकृते अस्मान्भिरक्षयं श्राद्धं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ६४ ॥
 यद्यप्यश्रोत्रिणं श्राद्धं यद्यप्युपहृतं भवेत् अन्यथा योपात्तवितेन यद्विवाकृतमन्यथा ॥ ६५ ॥ अश्रद्धया वा पुरुषैर्दमनांश्च
 त्यपकृतं अस्माकप्रीतये श्राद्धं तदप्येतदुदीरणात् ॥ ६६ ॥ यत्रैतत्पठयते श्राद्धेस्तोत्रमेतत्सुखावहं अस्माकं जायते
 तस्मिन् अश्रद्धादयावार्पिका ॥ ६७ ॥ हेमन्ते द्वादशाब्दान्तु सितमेतत्प्रयच्छति शिशोरे द्विगुणाब्दान्तु सितं त्रिगुणं
 ६८ ॥ वसन्ते षोडशसमारतुष्ये श्राद्धकर्मणि श्रीरमे च षोडशैर्वैतत्पठितं तत्तिकारकं ॥ ६९ ॥ विकृतेऽपि कृते श्राद्धे स्तत्रिं
 णानेन शोधितं वर्षासु तत्तिरस्माकमक्षया जायते रुचे ॥ ७० ॥ शरत्कालेऽपि पठितं श्राद्धकाले प्रयच्छति अस्माक
 मेतत्पुरुषैरुत्तुर्द्विपंचदशाब्दिकी ॥ ७१ ॥ यस्मिन् गृहे बालिखितमेतत्तिष्ठति तत्प्रशः सन्निधाने कृतवृत्तिरिव ज्ञास्मा
 कं भविष्यति ॥ ७२ ॥ तस्मादेतत्प्रवया श्राद्धे विप्राणां भुंजतां पुरः श्रावणीयं महाभाग अस्माकं पुष्टिहेतुकं ॥ ७३ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ततस्त्वस्मात्तदीमध्यात्समुत्तस्थौ मनोरमा पुलोमानामतन्वंगीतस्सर्पिवेराप्सरा ॥ ७४ ॥
 द्रव्यसरोवाच श्रतीवरूपिणी कन्यां मरुतां वदतां वर जातां वरुणपुत्रेण पुष्करेण महारमणा ॥ ७५ ॥ तां गृह्णा
 ण मया दत्तां भार्यायै वरवर्णिनीं मनुर्महामतिरित्यथाः समुत्पत्स्यति ते सुतः ॥ ७६ ॥ तथेति तेन साप्युक्ता तस्मात्तो
 याद्वयुष्मती उज्ज्वलरततः कन्यां मालिनीं नामनामतः ॥ ७७ ॥ नद्याश्च पुलिने तस्मिन् समुनिर्मुनिसत्तम पाण्डि
 हू विधिवत्समानाऽयमहामुनीन् ॥ ७८ ॥ तस्यां तस्य सुतो जज्ञे महावैर्यो महाद्युतिः रौच्यो भवति पतुर्नास्त्रास्यातो
 यवसुधातले ॥ ७९ ॥ तस्य मन्वंतरे देवास्तथा सत्पुंयश्च यो तनयाश्च नृपाश्चैव ते सन्त्यक्षयितास्तव ॥ ८० ॥ धर्म
 दृष्टिरुत्तमो न्यधनधान्यसमुद्भवः नृणां भवत्यसंदिग्धमस्मिन्मन्वंतरे श्रुते ॥ ८१ ॥ पितृस्त्वन्तथा श्रुत्वा पितृणां
 च तथैवागच्छन् सर्वान्कामानवाप्नोति त्वत्प्रसादान्महामुने ॥ ८२ ॥

चां वतामिस्त्रकालसूत्रे च यागताः तासामुद्धरणाथार्थापिंडमेनंदान्मयहं ९ अनेकयातनासंस्थाः श्वेतलेके च यागताः
 तासामुद्धरणाथार्थापिंडमेनंदान्मयहम् १० अनेकयातनासंस्थायानीतायमकिंकरैः तासामुद्धरणाथार्थापिंडमेनंद
 दान्मयहम् ११ नरके पुसमस्ते पुयातनासु च याः स्थिताः तासामुद्धरणाथार्थापिंडमेनंदान्मयहं १२ पशुयोगिगताया
 श्वयाश्च पक्षिसरीसृपाः अथवा वृक्षयोगिनिरुथारताभ्यः पिंडददान्मयहम् १३ जातं वतरसहस्रेषु धर्मतयः स्वैन कर्मणा
 मानुष्ये दुर्लभयासां ताभ्यः पिंडददान्मयहं १४ द्विच्यतरिक्षभूमिरुथाः पितरो वांधवा दयः मृताः अस्मिन्कृतायाश्च ता
 भ्यः पिंडददान्मयहम् ॥ १५ ॥ याः काश्चित्प्रेतरूपेण वर्तते मत्तरोमम ताः सर्वारतुसिमायां तु पिंडदानेन सर्वदा १६
 यावांधवा वांधवायायाश्चान्यजन्मवांधवाः तासां पिंडोमयादतो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १७ ॥ येमे कुले लुता पिंडाः
 पुत्रादिपरिवर्जिताः क्रियालोपगतायाश्च जातं गंधाः पंगवस्तथा विरुपा आत्मगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुलेषु न ता
 सां पिंडोमयादतो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८ ॥ आब्रह्मणो याः पितृं भ्राजातामातुरस्तथा वंशभवामदीयाः वंशद्वये वा म
 मवासभूताभूत्यास्तथैवाश्रितसेवकाश्च मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षादष्टाश्च दष्टाश्च कृतोपकाराः जन्मांतरे या
 ममसंगताश्च ताभ्यः स्वधापिंडमहददामि १९ उच्छिन्नकुलजातायायासां दाताकुले न हि धर्मपिंडोमयाद
 तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां २० आब्रह्मस्तं वपयंतं ब्रह्मांडं स चारं जगत्पयतु पिंडेन मत्तयादतेन सर्वदा २१
 इत्येकविंशतिपिंडान्दत्त्वा अन्नेन जनविशिष्टं प्रत्येवने जन्मं दत्त्वा वस्त्रं दत्त्वा गंधादिभिः संपूज्य अक्षय्यो
 दकसकलपं कृत्वा सन्धेन पिंडेषु पूर्वायां वारिधारां दद्यात् अघोरामातरः संतु ततोऽपसन्धेन पिंडेषु कुशप
 वित्रादिकं दत्त्वा ऊर्जं वहतीरिति मंत्रेण सतिलमधुक्षीरनीरधारां दत्त्वा दक्षिणां च दत्त्वा पिंडान्विसर्ज्य च लि
 दानादिकं कृत्वा प्रमादादिति विधुस्मरणपूर्वकं नत्वा यथासुखं विहरेत् इति मातृनवमीश्चाहं मानुषोऽप्यशी

आद्वयं अथाप्यतार्हाकस्याप्यावश्यकमहालयश्राद्धमेकाहपक्षमाश्रित्यलिभ्यते । तथाच नानारखेडं सेतु
 माहारभ्ये आपादयः पंचमेपक्षेकन्यासंस्थेदेवाकरे योवैश्राद्धंनरः कुर्यादेकस्मिन्प्रापिवासरे तस्यसंव
 त्सरंयावत्तत्ताःस्थुः पितरोध्रुवं चतुर्विंशतिमते एकस्मिन्ब्राह्मणेसर्वाग्निपञ्चादीन्परिपूजयेत् दशद्वादश
 वार्षिणान्कुर्यादकरंनहींति तत्राभ्यविज्ञातमातृपित्रादिभ्यस्तद्दिनमासालब्ध्याऽमावास्यायामेकाहपक्षश्राद्धंतत्रक
 तिपयदेशीयस्यसदाचारपरिग्रहीतं पिंडदानमात्रमेव तस्यायंप्रयोगः आचम्य प्राणानायन्य ठौपुंडरीका
 क्षायनमइतिश्राद्धीयवस्तून्पांसिच्य श्राद्धकलेगयःप्रत्याध्यात्वादेवंगदाधरं रचापिपट्टन्मनसाभ्यात्वाततःश्राद्धं
 समाचरेत् देवताभ्यःपितृभ्यश्चमहायोगिभ्यएवच नमःस्त्वधार्थैस्वाहार्यैर्नित्यमेवचनमोनमः डोमद्येया
 दिदेशकालौसंकीर्त्यंमुक्तगोब्राणांपितृपितामहप्रेषितामहानांमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां मातृपितामही
 प्रपितामहानां मातामहीप्रमातामहीवृद्धप्रमातामहीनामन्येषां आस्मदीयसप्तगोत्रांतर्गतैर्कविशतिकुलोत्पन्नसम
 स्तसंबंधिनांमहालयामावास्याश्राद्धमहंकरिभ्ये ततः प्रितृप्रक्षीयविश्वेदेवब्राह्मणायनमोमातृपक्षीयविश्वेदेवब्रा
 ह्मणायनमः इदमासनंवनमः आगच्छंतुमहाभागइत्यावाह्यं भंधादिभिरभ्यर्च्य एतानिगंधाधर्मपुष्पादीनि
 विश्वेदेवब्राह्मणायनमः ततोऽपसव्यं पितृमतेब्राह्मणायनमः मातृमतेब्राह्मणायनमः इदमासनंस्वधा पि
 ण्डनायाहयिष्यामि मातरावाहयिष्यामि यथाशक्तिगंधादिभिरभ्यर्च्य एतानिगंधादीनि पितृभ्यःस्वधा स
 वंधंकृत्वा विश्वेदेवब्राह्मणेभ्यइदमन्नंसेपकरंणद्विधाविभज्यवनमः मधुवाताइतिपाठकृत्वा ण्यिषीतेर्षात्रं
 कृत्वा ततोऽपसव्यंकृत्वा पितृभ्योमातृभ्यश्च इदमन्नंस्वधा इत्येवंयथाशक्तिश्राद्धविधिंसंक्षेपेणकृत्वा ततः
 पिंडपातनाद्यैवेदिकांकृत्वा पिंडदानंकुर्यात् तत्रवेदिकायां अग्रहतांशसुराइतिमंत्रंपठित्वा कुर्यामुल्लेन

रेतान्करणं पेरुपाणीति पठित्वा ततः सव्यं देवताभ्यः अप्रसव्यं . उमद्यामुकगोत्राश्रमरिषितुमात्रादयः
 समस्तसंवधिनः पिंडस्थाने श्रत्रावनेनिभ्यं वस्वधा उमद्यामुकगोत्राश्रमरिषतरमुकशर्मन्नेपतेपिंडः स्वधा
 एवं पित्रादिभ्यः मातामहादिभ्यः मात्रादिभ्यः मातामह्यादिभ्यः प्रत्येकं गोत्रनामोच्चारणपूर्वकं द्वाद
 शपिंडान्दत्त्वा वेपथुसंवधिभ्योऽपि दद्यात् तन्नायक्रमः तातांवाञ्जितव्यंसपरन्जननीमातामहादित्रयं सखीस्त्रीत
 नयादितातजननीस्वधातरस्तस्त्रियः तातांवास्मभिन्यपरव्यधवपुत्रजायापित्सद्गुरु शिष्यासाः पित
 रोमहाल्यविधोतीर्थतथातर्पणे इत्येवंपिंडान्दत्त्वा प्रत्येवनेजनपूर्वकं सूत्रदानं गंधादिदानं च एवं पूजनविधा
 य सव्येन पूर्वाग्रहारिवरांदत्त्वा ऊर्ध्वहंतीरिति दक्षिणादानात्कृत्वा विश्वेदेव विसर्जनांतं च कृत्वा त
 तः पोडशीक्रमेण पिंडदानं कुर्यात् जनविंशतिपिंडदानार्थं वेदिकां विधाय तत्र कुशानास्तीर्थं मोटकतिल
 जलान्यादय श्रमस्कुलेस्तुताये च गतिर्येषान्विद्यते आवाहयिष्येतां न्सर्वान्दर्भं पृष्ठतिलोदकैः वंधुवर्गकुलेषु च
 गतिर्येषान्विद्यते आवाहयिष्ये ॥ २ ॥ मातामहकुलेषु च गतिर्येषान्विद्यते आवाहयिष्येतां न्सर्वान्दर्
 भं पृष्ठतिलोदकैः ॥ ३ ॥ इत्यावाह्यगंधादिभिरभ्यर्च्य आब्रह्मरतंवपथैर्देवार्थैः पितृमानवाः तुभ्यं तु
 पितरः सर्वमातृमातामहादयः श्रतीतकुलकोटीनां सप्तर्षीपनिवासिनां आब्रह्मभुवनलोकादिदमरतुतिलो
 दक इति तिलजलिदानरूपमावाहनं कृत्वा पिंडदानं कुर्यात् पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः
 मातापितामहीचैव तथैव प्रापितामही मातामहस्तपिताच प्रमातामहाकादयः तेषां पिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमु
 पतिष्ठतां इति द्वादशभ्य एकमेव पिंडं दत्त्वा पोडशीक्रमेण पिंडान्दद्यात् अस्मस्कुलेस्तुताये च ग
 तिर्येषान्विद्यते तेषामुत्तरणार्थाय इमं पिंडं दद्यात् १ . मातामहकुलेषु च गतिर्येषान्विद्यते तेषां भुङ्- इमं पिंडं

२ वंशुर्वाङ्कुलेयचगतिर्येषान्विद्यते । तेषामुद्भवंपिंडं अजातदंतायेकेचियेचगर्भप्रपीडिताः । तेषामुद्भवंपिंडं ४
 अग्निदग्धाश्वयेकेचिन्नाग्निदग्धास्तथापरे विद्युच्चौरहतायेचतेभ्यःपिंडदंताभ्यहन् ५ दावराहेमृतायेचसिंहंवा
 प्रहताश्वये दंष्ट्रिभिःशृणिभिश्चैवतेभ्यःपिंडं ६ उद्ध्वनमृतायेचविद्युच्छ्रिताश्वये अतमोपघातिनेयेचते
 भ्यःपिंडदं ७ अरण्येवर्मनिजलेक्षुयवातपयाहताः भूतप्रतपिशाचाश्चतेभ्यःपिंडदं ८ रौरवेचांघताभिस्त्रिक्वाल
 सूत्रेचयेगताः तेषामुद्भवंपिंडमेनंदं ९ अनेकघातनासंस्थाःप्रतलिकंचयेगताः तेषामुद्भवंपिंडमेनंदं १० अनेक
 घातनासंस्थायेनीतायमसादत्तं तेषामुद्भवंपिंडमेनंदं ११ नरकेषुसमस्तेषुघातनायांचयेस्थिताः तेषामुद्भवं
 नंदं १२ पशुयोगनितायेचपक्षिकोटसरीसृपाः अथवातृक्षयानिरथारतेभ्यःपिंडदं १३ जारयंतरसहस्रेषुश्व
 मंतःस्वेनकर्मणा मानुष्यदुर्लभयेपातिभ्यःपिंडदं १४ दिव्यतारैश्चभूमिरथाः पितरोवांघवादयः सृताश्वसंस्कृता
 येचतेभ्यःपिंडदं १५ येकेचित्सत्तरूपेणवर्ततेपितरोनम तेसर्वेदंतिमायातुर्पिंडदनेनसर्वदा १६ येवांघवा
 वांघवायेन्यजन्मनिवांघवाः तेषांपिंडोमयादतोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां १७ पितवंशेभूतायेचमातृवंशेचयेभूताः शुरुश्व
 शुरावंबूनायेचान्येवांघवामृताःविरूपाश्रमागर्भाश्चजाताःकुलेनम तेषांपिंडोमयादतोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८
 त्रिभिरेकोयांपिंडः आब्रह्मणोयेपितृवंशजातामातृस्तथावंशभावामदीयाः वंशद्वयेयमवसासभूताभूत्यास्तथैवा
 प्रितसेवकाश्च मित्राणिशिष्याः पशवश्चयक्षादष्टाःअष्टादशकृतेपकाराः जन्मांतरेयेममसंगतारचतेभ्यः
 स्वयांपिंडमहंदासि १९ पितामाताचभार्याचभगिनीदुहितापतिः पितृव्यसामातृव्यसासन्नगोत्राणिचैवहि उ
 च्छिन्नकुलगोत्रायेयेपांदाताकुलेनहि धर्मपिंडोमयादतोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ततःपिंडपूजनं दक्षिणादानादिकंयथा
 विधिकार्यं इतिपितृपुंडशक्तीक्रमः महालयश्चाद्रमहात्म्यं स्कंदपुराणे ब्रह्मखंडे पूर्वभागे सेतुमाहारन्ये

सूत्रउवाच - धनुर्कोटिरुतुमाहारमयभूयोपिप्रवदान्वहम् - दुराचारमिधोयत्रस्त्रात्वाभुमकोवभूवहं - इत्यु
पक्रम्य दत्तात्रेयउवाच महापातकिसंसर्गात्तदुराचारकृतात्पुरा ब्राह्मण्यनष्टमभवेद्वेतालरुतंततोऽग्र
हीत् सचमाद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालयै पार्श्वेनविधानेनपिट्टिणानाकरोत्सदा तैरेवपितृभिः शस्त्रेव
तालत्वमगादयं सोपिचास्याधनुःकोटिरवलोकनमात्रतः वेतालत्वंविहायैवविष्णुलोकमवाप्तवान् श्रोतोमाद्र
पदेमासिकृष्णपक्षेमहालये उद्दिश्यस्वपिट्टन्येतुनकुर्वीतिहिलोभतः महापापयुतास्तेतुवेतालः स्युर्नसंशयः त
स्माद्माद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालये पिट्टनुद्दिश्ययेमत्तयाब्राह्मणाच्चेदपारगान् भोजयेयुर्महाप्राज्ञास्तेनवि
दंतिदुर्गतिं परतुमाद्रपदेमासिकृष्णपक्षेमहालये स्वसत्तयान्नमहाविप्रानेकद्वौनीनकिंचन भोजयेदस्यदौर्भर्यं
नमवेच्चकदाचन श्रयंमाद्रपदेमासिपिट्टणमनयायनत् वेतालतांययौविप्रयस्त्वांजग्राहपापिनं मासोभं
द्रपदःकालरुतत्रापिहिविशिष्यते कृष्णपक्षोविशिष्टः स्यात्तत्रश्राद्धंप्रशस्यते तस्माच्छुभेकृष्णपक्षेप्रथमायांति
थीतथा श्राद्धंमहालयंकुर्याद्योनरोर्मोकिपूर्वकं तस्यप्राणातिभगवान्पावकः सर्वभावतः सवहिलोकमाप्नोति
वह्नितासहमोदते तस्मैप्रज्वलितोदेवः सर्वैश्वर्यं ददात्यपि श्रयंमायांतिथौसत्यांयोनकुर्त्यान्महालयं वह्निर्गुं
हृदहेतस्यश्रियंक्षेत्रादिकंतथा वेदविद्ब्राह्मणोभुंकेप्रथमायांमहालयं दशकल्पसहस्राणिपितरोयांतिततताम् १
द्वितीयायांतुप्रोभक्त्याकुर्याच्छ्राद्धंमहालये तस्यप्राणातिभगवान्भवात्नीपतिरीश्वरः सकैलासमवाप्नोतिशिवेन
सहमोदते विपुलांसुपदंतस्यप्रीतोदयान्महेश्वरः द्वितीयायांतिथौमर्त्योयोनकुर्त्यान्महालयं तस्यवैकुण्ठितःशुभुर्गो
शयेद्ब्रह्मवर्चसं रौरवकालसूत्रारूपनरकंज्ञास्यदास्यति वेदविद्ब्राह्मणोभुंकेद्वितीयायांमहालयं विशाकल्पसह
स्राणिपितरोयांतितततां श्रुतग्रहारिपट्टिणानुसंततिश्रास्यवर्द्धते १ तृतीयायांनुरोभक्त्याश्राद्धंकुर्यान्महालये

तस्य प्रीणातिभगवान्लोकपालो धनाधिपः महापद्मादिनिधयेव तैततस्यैव शेषे तस्यानुगास्त्रयोदेवा ब्रह्म
विष्णुमहेश्वराः तृतीयायां तिथौ मर्त्यो योनिकुटर्था नमहालये धनलोभवेशात् तस्य संपदं दहरति शृणुत दारिद्र्यं
हिसदा तस्य बहदुःखसमाकुलं तृतीयायां तु यो मर्त्यः श्राद्धं कुटर्था नमहालये तस्य प्रीणातिभगवान् हेरं वः पार्वती सुतः तस्य विभ्रानि न
हृत्प्रकं चतुर्थ्यां तु नरो भक्त्या श्राद्धं कुटर्था नमहालये तस्य प्रीणातिभगवान् हेरं वः पार्वती सुतः तस्य विभ्रानि न
ययां तिगुजवक्रप्रसादतः चतुर्थ्यां तु तिथौ मर्त्यो योनिकुटर्था नमहालये विभ्रेशो भगवांस्तस्य सदा विभ्रकरोति हि
चंद्रकौलहलारूपे तु नरके च पतत्ययं चतुर्थ्यां तु तिथौ मर्त्यो यः करोति महालये पितरः कल्पसाहस्रं च वारि शः प्र
हर्षितः बह्वृजान् प्रदास्यति श्राद्धं कुतर्तिरंतरम् ४ पंचम्यां च तिथौ मर्त्या श्राद्धं कुटर्था नमहालये तस्य लक्ष्मी
भगवती प्रीणातिहारे वल्लभा गृहक्षेत्रकलत्रादितस्य नृत्यति सर्वदा कीर्तिं श्रवयति तस्य यावदाचंद्रतारकं पंच
म्यां तु तिथौ मर्त्यो योनिकुटर्था नमहालये तस्य लक्ष्मी भगवती परित्यजति मंदिरं अलक्ष्मीः कलहद्वारा तस्य प्राप्ता भ
वेद गृहे पंचम्यां तु तिथौ मर्त्यो यः करोति महालये पंचाशत्कल्पसाहस्रं नृप्याति पितरस्तथा सैतति चाप्य
विच्छिन्नं तस्मै दास्यति तर्पिताः पार्वती च प्रसन्ना स्यान्महद्दैश्वर्यं द्वापिनी ५ पष्ठ्यां तिथौ नरो भक्त्या श्राद्धं कुटर्था
नमहालये तस्य प्रीणातिभगवान् एमुखः पार्वती सुतः तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च एमुखस्य प्रसादतः पष्ठ्यां तिथौ
नरो यस्तनकुटर्था ब्रमहालये तस्य स्कंदो महासैनो विमुखः स्यान्न संशयः गर्भान्निर्गमने प्रजातस्यैव न
श्यति पूतनादिग्रहाणैर्वाप्येत्यतिरंतरं बहिज्वालप्रवेशादयेन नरके च पतत्ययं पष्ठ्यां तिथौ तु यः श्राद्धं कु
टर्था नमर्त्यो महालये पष्ठ्यैर्पंसहस्रं तु पितरशेषां तितृतां पुत्रानपि प्रदास्यति श्रियं च विपुला तथा ६ स
प्तम्यां तु तिथौ मर्त्यः श्राद्धं कुटर्था नमहालये हिरण्यपाणिर्भगवान्नादिदस्य स्तस्य तु भ्यति श्रावणं दृढगान्तरया क्रो

स्करस्य प्रसादतः हिरण्यपाणिर्भगवाहिरप्यान्वाहरेत्स्वयं महालयश्चाद्वकैर्ददाति प्रीतिमानसः सप्त
 न्यांतुतिथौ मर्त्यो यो न कुर्यान्महालयं व्याधिभिः क्षयरोगार्थैर्वाभ्यते स दिवानिशं तीक्ष्णधाराखशठभारम्भे
 नरके च पतत्ययं सप्तन्यां यो नरो भस्त्रयाश्चाद्वं कुर्यान्महालये स सतिः कल्पसाहस्रं पितरो वांति ततः पु
 ज्ञानपि प्रदास्य तिसंपदां विपुला तथा संततिं चाप्यविच्छिन्नांदद्युः पितृगणः सदा ७ अष्टन्यांतुतिथौ मर्त्यः आ
 द्वंकुर्यान्महालये मृत्युं जयः कृतिवासास्तस्य प्रीणातिशंकरः करस्य तस्यैकवलयं शंकरस्य प्रसादतः महालये
 न शब्देन तुष्टः साक्षाद्विध्वंरुः चतुर्दशसुलके पुटुर्लभं तस्य किं भवेत् महालयन कुर्याद्यश्चष्टन्यां मूढचेतनः सं
 सारसागरे यो रे स दाम्जतिदुःखितः कदाचिदपि तस्य धनसिद्धाति कथंचन वैतरण्याख्य नरके पतत्य च द्रतारकम्
 योऽष्टन्यां शब्दयाश्चाद्वं नरः कुर्यान्महालये अशीतिः कल्पसाहस्रं तु प्यंति पितरो स्य वै आशीर्भवं यं परं ये
 न विद्वांश्चास्वप्यपेहति संततिं चाप्यविच्छिन्नांदद्युः पितृगणमुदा नवन्यांतुतिथौ मर्त्यः शब्दं कुर्यान्महा
 लये दुर्गादेभिर्गवतीतस्य प्रीणातिशंभवा क्षया परमारकुषादींश्च द्रवेता पिशाचकान् नाशयत्यस्य
 सतुष्टुर्गामहिपमर्दिनी ॥ ९ ॥ नवन्यांतुतिथौ वैवयेन कुर्युर्महालयं अपरमारेण पीडयंतैतथैव ब्रह्मरा
 श्चक्रतं चाभिचारं सयाति नित्यं नितरं नवन्यां यस्तिथौ मर्त्यः आद्वंकुर्यान्महालये नवतिः
 हस्तं तु प्यंति पितरो स्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नांदद्युः पितृगणः सदा ॥ ९ ॥ दशन्यांतुतिथौ
 रकुर्यात् आद्वमहालये तस्य मृगधरश्चंद्रः षोडशात्मा प्रसीदति ओषधीनामधीशो रिमन् शब्देना
 नेन ७ ब्रीह्यादीनि तु वान्यानि दद्याद्देशादिक तथा यो न कुर्याद्दशन्यांतु महालयमनुत्तमं ओषध्या
 तस्य कपिश्चास्यापि निष्फला दशन्यांतुतिथौ मर्त्यः आद्वंकुर्यान्महालये शतं कल्पसहस्राणि

तुष्यति पितरोऽस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नं दधुः पितृगणाः सदा १० एकादश्यां तु यो भक्त्या आर्द्धकुटुर्नीन्महालये सं
हर्ता सर्वलोकस्मृतस्मरुदः प्रसीदति रुद्रस्य सर्वसंहर्तुः प्रसादेन जगत्पतेः शत्रून् पराजयत्पेपश्चात्कर्ता नि
रंतरं ब्रह्महत्यायुतं वा पितृभ्यः प्रसीदति अग्निष्टोमादि यज्ञानां फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं एकादश्यां नरो भ
क्त्या यो न कुर्यान्महालयं तस्मै वै विमुखो रुद्रो न कदाचित् प्रसीदति सर्वदा वर्धमानं तं वाधते चतयोध्यतं अग्निष्टोमा
दि यज्ञाश्च कृताश्च बहुदक्षिणाः निष्फला एव तस्य स्मृत्पूर्वमन्यस्तसु हठवत् ब्रह्मघातक तुल्यश्च आद्याकरणादो
पतः, एकादश्यां तिथौ यस्तु आर्द्धकुटुर्नीन्महालये द्विशतं कल्पसाहस्रं तत्पुंति पितरोऽस्य वै ११ द्वादश्यां
तु त्रयोमर्त्यः आर्द्धकुटुर्नीन्महालये तस्य लक्षं भूषति साक्षात्प्रसीदति जनार्दनः प्रसन्नोऽस्ति देवेश तस्मै सति जना
र्दने चराचरजगत्सर्वं प्रीतमेव न संशयः भूमिर्हरिप्रिया चास्य सस्यान्वैवर्धयत्यलं लक्ष्मीं श्रवधैत तस्य मंदि
रे हरि वल्लभा गदाकौमोदकीनाम नारायणकरि शिता अप्रसमारादिभूतानि नाशय देव सर्वदा तीक्ष्णगारं तथा च
कंशधूमस्पर्शदहत्पि पातु यान पिशाचादीन् शंसद्वा स्य न्यपेहति एवं सर्वैस्मना देवो नाशय तस्य के शयः
महालयं न कुर्याद्योद्गादश्यां मनुजाधनः तस्य क्षेत्राणि संपद्वा विनश्यंति न संशयः अप्रसमारादिभूतानि शत्रवश्च
महाबलाः पातु यानां च वाधते वै विष्णुपराह्मुखं पात्य ते नरके चासौ अस्थिमर्दननामके द्वादश्यां भूक्तिर्तो
यस्तु आर्द्धकुटुर्नीन्महालये पटशतं कल्पसाहस्रं तत्पुंति पितरोऽस्य वै संततोऽप्यविच्छिन्नाः पितरोऽस्य दंष्ट्र्यर्भा
१२ त्रयोदश्यां नरो भक्त्या आर्द्धकुटुर्नीन्महालये प्रसीदत्यस्य भगवान्कंदो रतिनायकः संक्रंदनादयो देवा
ललनाश्च पतोरमाः कामदेव प्रसादेन तस्य सिद्धं तिसर्वदा आजन्म मरणांतं च सुखं भवसर्विदति यो न
कुर्याच्च यो दश्यां नरः आर्द्धमहालये कामदेवोऽस्य विमुखः स्त्रियो भोगांश्च न शयते अंगारशय्याश्च मणेरके पा

तयत्पुं पितृनुद्दिश्यपः कुर्याच्चपेदंश्यामहालयं सहस्रकल्पसाहस्रं प्रीणति पितरो रयवै संततीश्चाप्य
विच्छिन्नादधुः पितृगणाः सदा १३ चतुर्दश्यां नरो भक्त्या आर्द्रं कुर्यान्महालये तस्याभीष्टप्रदानाय जागर्तन्मन्त्रान्
शिवः उपदिश्य शिवज्ञानं स्वसाधोऽप्यंदात्पसौ सुरापालायुतं चापि स्वर्णस्तेयायुतं तथा नश्यंति तत्क्षण
देवचतुर्दश्यां महालयात् चंडालदण्डस्त्रीणां संगे पादि नश्यति अथ मेघसहस्राणि पाँडरीकायुतस्य च पु
ष्कलाफलासिद्धिः स्याच्चतुर्दश्यां महालयात् येन कुर्याच्चतुर्दश्यां नरः आर्द्रं महालये संसाराध्य महाकूपतमस्य
रयननिष्कृतिः अथैरपित्वा कनकमपीत्वा पिसुरासव सुरापालादिभिर्दोषैर्लिप्यते स विमूढधीः कृताश्रयि विधा
नेन यज्ञाः स्युर्निष्कलास्तथा चतुर्दश्यां त्रिषौ यस्तु आर्द्रं कुर्यान्महालये लक्षकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि
च कल्पानि पितरस्तस्य तृप्यते च न संशयः नरकश्चाश्रय पितरः स्वर्गैवातिप्रहर्षिताः संततीश्चाप्य विच्छिन्नाद
धुः पितृगणास्तथा १४ अमाया तु नरो भक्त्या आर्द्रं कुर्यान्महालये पितृणां तस्य तृप्तिः स्यादन्तानां जसंश
यः सुधामासाधया तृप्तिः सा तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् अन्तर्हीटशी तृप्तिरमावास्यां महालयात् अमावास्यां महापु
ण्यापितृदेवनमस्कृता एवातिथिर तु परमाशिवस्य परमाग्निः तस्यां महालये आर्द्रं भोजिते वेदे वितमे तेन
तृप्तिः पितृणां स्यादन्तानां तृप्यते शिवः ब्रह्महत्यादिकाः पंचपातकानां जामगुणः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वे यज्ञः सदा
क्षिणाः अनुष्ठिताः स्युर्विधिवत् सर्वे धर्माः समातनाः येन कुर्यादमावास्यां महालयमवेतनः ब्रह्मलोकात् गताश्चा
र्यापितरं याति नारकं संततिश्चास्य मूढस्य विच्छिद्यते वत्सल्येण स एव हि महानर्थो यदमायां त्रिषौ नरैः म
हालयां विधेद्राविधिवन्नैव भोजिताः मासि भाद्रपदे मायां तृप्यति पितृदेवताः अस्मानुद्दिश्य सत्पुत्रा भोजयेयुर्द्विजोत्त
मान् तेन नो नरककेशो न भविष्यति दास्युः प्रासश्च सर्वलोके स्याद्यावदाचंद्रतारक मासि भाद्रपदे प्राप्तेपि दृष्टां

करणादिष्टसिद्धिश्च भविष्यति न संशयः

महालयस्य क

तस्मादकरणे तस्य प्रववायो महान् भवेत्

रणद्रुतवेतालकादयः अपरस्मादग्रहाश्चापि शाकिनी डाकिनी गणाः

या तु धानाः पिशाचाश्च ये तालाश्च

भयानकाः

नश्यंति तत्क्षणदेव भूतान्यन्यानि वै तथा महालयस्य करणादिपुलांश्च यमश्नुते

पुरा तदशरयोरा

जावसिधस्ये पदेशतः मासिमात्रपदे प्रातिष्ठत्वा आद्यं महालये रामादींश्च तुरपुत्रा प्रातवान् लोकसन्मतान् वि

श्याति शायिनी लक्ष्मीं प्रपेदे किं वतु तन्नाम् महालयस्य करणत्पयातीराजसत्तमः यदुमुत्पन्नमहापुत्रा प्रपेदे वंश

वह्नुस्तान् अतन्मदुल्लभं स्वर्गप्रपेदे आद्यपुण्यतः दुष्यंते भरतले भेम महालयविधानतः महालयविधाने न दमयंती

पतिर्नलः कच्छं महत्तरं तीर्त्वा पुनर्लभे महामिमां निजग्राहकलिं धोरं पुष्करं चाप्यरातिनं इन्द्रसेनाभिधानं च पुत्रं

लेभे तथा मिमं हरिश्चंद्रो महाराजो महालयविधानतः लेभे चंद्रमतीं भार्थालोहितां ध्वंसुतं पुनः महालयविधां

नेन कृतवीर्यमुतो वली आठदशानां दीपानां भूपत्वं समवाप्तवान् रामोऽपि दंडकारण्ये महालयविधानतः हत्वा

तुरावणं संस्रये सीतां पुनरवाप्तवान् महालयप्रभावेषु धर्मराजो युधिष्ठिरः दुःस्वसागरमुत्तीर्य धार्तराष्ट्रान् जघात ह

हालयस्य करणाद्विषो मुनि सत्तमः अत्रिर्भृगुः क्रतुश्चैव गौतमश्चांगिरास्तथा कश्यपश्च भरद्वाजो विश्वामित्र

श्च कुंभजः पराशरोऽसु कंडुश्च ये चान्ये मुनि सत्तमाः विधाय विधिवच्छ्राद्धं महालयमनुत्तमं अणिमाद्यष्टसिद्धां

नां त्रानां तपसां तथा निवासभूताः संजातास्तथा आद्यप्रभाततः जीवन्मुक्ता एव ते सर्वे ह्यभवन् मुनि सत्तमाः अहो

महालयं आदिकर्तव्यं भूतिमिच्छता अतो योऽपि दुर्वाचारेण कुर्याद्वै महालयं भूतवेतालैः प्रेतभ्यो भूयात्तस्य महद्भयं

महालयस्य करणाद्वितालत्वं भवति त्वान् त्वयानिष्टमिदं प्राप्तां विप्रस्त्वं पूर्वजन्मनि नास्ति त्वेति विधिं पुण्यं मारद्वा

जस्य वंशजः कुर्यात्तस्य विधाने च वंस्तु यो मिमं महान्तः तत्र कारविधानेन आद्यमेतन्महालये तत्र तत्वेऽपि तृणां शा

पद्धतालत्वमवाप्तवान् तरमाद्वाद्रपदेमासिदुःखारःपितृन्प्रति
दारिद्र्यतेनतेनस्पर्शसुखीचैवभवान्भवेत् ॥

इति रुकंदपुराणव्रह्मखंडे पूर्वभागे सप्तमोऽहोऽध्यायः ॥

अथाश्विनशुक्लप्रतिपदि मातामहस्य महालयश्राद्धदौहित्रेणकार्यं हेमाद्रौसंग्रहे च जातमात्रोपिदौहित्रो जीवित्यपि चमातुले कुर्यान्मातामहं श्राद्धं प्रतिपद्याश्विनोऽस्ति इयं प्रतिपत्संगवल्यापिनीग्रह्येति प्रतिपद्याश्विनो मासिदौहित्रेणैवपार्ष्णं श्राद्धं मातामहं कार्यं सपित्रासंगवे सदेति जातमात्रोपिदौहित्रो जीवित्यपि चमातुले प्रा तःसंगवयोर्मध्ये श्राद्धार्थं प्रतिपद्भवेत् अत्रमूलं सूर्यं इदं चमलमासेन कार्यं स्पष्टमासविशेषाख्यं विहितं वर्जयेन्मले इति निषेधात् इदं च जीवित्यपि तु केषां पिकाख्यं मतिशिष्टाः शिष्टाचारस्तस्य पिंडकार्यं मतिरिति चेत् पिंडरहितं तु युक्तमि तिकेचिद्वदंति मुंडनं पिंडदानं चापि तु कर्म सर्वशः न जीवित्यपि तु कः कुर्यात्तिलैस्तर्पणमेव चेत्यनेन जीवित्यपि तु कं प्रति पिंडदानं निषेधादन्वष्टकार्जं विशेषवचनाभावात् पिंडरहितं कार्यमिति कंचिद्वदंति अन्येतुवदंति न जीवित्यपि तु कं प्रति पिंडदानमात्रमनेन निषिध्यते किंतु दर्शश्राद्धं गायश्राद्धश्राद्धं चापरयाक्षिकं न जीवित्यपि तु कः कुर्यात्तिलैः कृत्वा श्वतर्पणं पित्र्यं जीवित्यपि तु नैष्टं इत्यादिव च नैकाक्यतया श्राद्धमेव निषिध्यते एवं च तंत्रविशेषा पचनप्राप्तश्राद्धं संपिंडमेव भवति ॥

इति महालयश्राद्धनिर्णयः समाप्तः

स्वस्तिश्रौतर्णविरसिहधरणोपालो वदान्याग्रणोरित्यादि १ रणवीरसिंहभूषणकारिते कस्यसागरे अभून्महालयश्राद्धकृत्यानां रत्नसंग्रहः २ अथाश्विनशुक्लप्रतिपद्यां अशोकव्रतं नवरात्रव्रतारंभश्च नारदीय अश्विनोऽस्ति पक्षत्यां कृत्वाऽशोकव्रतं नरः व्रततेद्वादशैव वर्षमात्रं चाशोकशाखिनः समर्प्य गुरवे भक्त्या

कृष्णपक्षे

पितृमातृकुलोद्भूताः पितरस्तृप्तिमाप्नुयुः

एकैकं भोजयेद्विप्रप्रत्यहं भक्तिपूर्वकं

तत्तिदायिनि

अन्यथैश्वर्यं

विप्रान्यावदमावस्थां पिटं स्त्रीनि भोजयेत्

विशेषेण भोजयेद्ब्राह्मणान्सुधीः

घृतापूपादिभिर्भक्ष्यैस्तैलान्भृंगपुरस्सरं

अन्यथैश्वर्यं

विप्रान्यावदमावस्थां पिटं स्त्रीनि भोजयेत्

विंताः सप्तम्याः कृष्णपक्षस्य प्रारभ्य प्रत्यहं नरः

तेन ब्रह्मा हरिः शं

पयसा पायसा ज्ञानघृतादिभिः

हानिः स्यान्महदारिद्र्यभाग्भवेत्

तेन ब्रह्मा हरिः शं

भोजयेद्ब्रह्मविन्दुमुख्यं स्तुतिस्तेषां यथा भवेत्

अतिलाभं परित्यज्य विप्रान्सुपघृतादिभिः

पार्श्वं

वह्नुनात्र किमु केन तत्पत्येव जगद्भयं

या सूर्पैर्लह्यैश्चोष्णैश्चमक्ष्यैश्च विविधैरपि

भुस्तृप्ताः स्युर्न त्रसंशयः

अग्निष्वात्तादिपितर उषं द्रव्याधिदेवताः

भुस्तृप्ताः स्युर्न त्रसंशयः

दक्षिणा सर्वं य

मातृवंशयानां पिपिटं भोजयेच्छेय

एन विधानेन कुर्याच्छ्राद्धं महालये

त

अस्मिन्महालये श्राद्धे वित्ताद्यं न कारयेत्

सेमुदा दक्षिणां यथाशक्ति दद्याद्वित्तानुसारतः

त

अदक्षिणस्तथाचार्यं पितृयज्ञोपलिप्यते

ज्ञानां कथिते यं पुरोगवा

तत्कालं शार्पमाग्नौ

विधवाभिरपि स्त्रीभिरपुत्राभिर्महालये

रमाद्यज्ञेषु दातव्या दक्षिणा लपा पिजानता

आलय

न कर्मणा अन्यथा धर्महानिः स्यान्नरके च महद्भयं

न कर्मणा अन्यथा धर्महानिः स्यान्नरके च महद्भयं

आलय

महालये च कुर्वति श्राद्धावतः पिटं नपि

तिब्रह्महत्यां चावेदति

तस्मान्महालयं मर्त्यः कुर्यात्

कल्याणस्यारपदत्वाच्च महालये मतिरिष्यते

स्त्वारपदं प्रोक्तं महत्कल्याणमुच्यते

याचित्वापि

कलुषं न कुर्यात्पिटं तु महालये

न कल्याणसिद्धये

दातारश्चैव भूषालाव

पतितेभ्यो न गृह्णीयादन्नं यान्यं कदाच

नरः कुर्यात्पिटं तु महालये

दातारश्चैव भूषालाव

याचयेत्क्षत्रियश्रेष्ठान्महालये चिकीर्षया

न ब्राह्मणेभ्यो न लभ्येत यद्विधान्यधनादिकं

शयेभ्योपि च पाचयेत् वैश्यान्नापि हि दातारोपदिलोकेन संतिवैः दद्याद्वाद्रपदेमसि गोप्रासं पितृ तप्तये अथ वारोद
 नं कुट्याद्वा हि निर्गत्य कानने पाणिभ्यामुदरं स्वीयं पीडया श्रुणि च पातयेत् अथ वार एष देशेषु उक्ते वारोदने नरः शु
 एव तु पितरं सर्वमकुलीनावचोममं ब्रह्मं ददिरिद्रः कृपणो निर्लेजः पापकर्मकृत् प्राप्तेमाद्रपदेमासोपि तृतीति विव
 र्द्धनं कर्तुमहालयं श्राद्धं न च मेया किरस्तिवै याचिन्वापि महोक्तस्त्वां न वै किंचित्तुल्यभ्यते अतो महालय आद्धं नय
 त्माकं करोन्महं क्षमध्वं ममत धूपं भवंतोपि दयापराः उक्ते वारोदने कुट्यादने देशेषु भूसुराः तरयरोदनमाकर्ण्य
 पितरं स्तकुलोद्भवाः दृष्ट्वा तृप्तिं प्रयागेवैव अमृतं नेव निर्जराः महालया र्थं विप्राभ्यैर्भुक्ते स्तृप्तिर्यथा भवेत् गोप्रा
 सार एष रुदितैः पितृ तृप्तिस्तथा भवेत् मासिमाद्रपदे विघ्नो भवेत् वरसूतकादिना गते पुस्तकाहरसूतकुट्याद्वा श्रिकवा वि
 श्रतो महालयार्थं हि ब्राह्मणान् दृष्ट्वा च्छुचीन् द्विजमेकं तु दृष्ट्वा पारिपतामह कतेथवा प्रापितामहमुदिरयतथैव दृष्ट्वा
 दद्विजं तथा मातामहार्थमेकैकं दृष्ट्वा दद्विजं एकैकं दृष्ट्वा देवं मातुरव प्रापितामहं तथैव वैश्वदेवार्थं दृष्ट्वा द
 द्वा द्विजोत्तमौ विष्वथार्थं ब्राह्मणचैकं दृष्ट्वा द्वेद वित्तमं एवं महालये आद्धे ब्राह्मणान् दृष्ट्वा तत्रव अथवा पितृवर्णा
 वरेय द्विप्रमेककं मातामहार्थं श्रुचोदिरय वरये द्विप्रमेककं वैश्वदेवार्थमेकैकं विष्वथार्थं चतथापरं एवं वै दृष्ट्वा द्वि
 तुमहालये ब्राह्मणान्वेदसंपन्नान् सुशीलान्वरयेत्सुधीः दुःशीलान्वरयेद्यस्तु सर्वे आह्वस्य घातकः
 पदे प्राप्ते कृष्णपदे विशेषतः कुट्यान्महालये आद्धं यो नरः श्रद्धया सह सत्तातः सर्वतीर्थेषु अद्वाचारा
 मिते ब्राह्मिष्टोपादयो वद्वाः शतशोऽप्यमुना कृताः तुल्यपुरुषमुखा निदानान्यपि कृतानि वै चांद्रायणा
 देकुट्यान्तान्येव न संशयः चतुर्णां सांगवेदानां पारयण कलंलभेत् महालयसंमग्न एषं भूतना
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां लोकप्राप्तिर्न महालये महालयादिकं आद्धं निरयंकान्याद्वा द्विष्यते

शिवलोके महीं यते अस्यामेव प्रतिपदि नवरात्रं समारभेत् पूर्वाह्णे स्थापयेद्देवीं घटस्थापनपूर्वकं अंकुरारोप
 एण्डुत्वाय वै गोधूममिश्रितैः ततः प्रतिदिनं कुर्यादेकमकमयाचितं उपवासं यथाशक्ति पूजापाठजपादिकं नाकैर्दे
 यपुराणोक्तं चरितव्रितयंतथा पठनीयं नवदिनं भुक्तिभुक्तिमभीप्सता कुमारपूजनंतत्र प्रशस्तं भोजनादिभिः एवं क
 त्वाव्रतं तत्र सर्वसिद्ध्या निवृत्तौ नरः जायते भुवि दुर्गायाः प्रसादाद्वात्रात्र संशयः तत्रादावशोकपूजाव्रतं भविष्येत्तरे
 श्वपुक्कशुक्लपक्षस्य प्रथमे तिथिदिनोदये श्रागो कं पूजयेत्तत्र प्ररुढनवपल्लवं प्ररुढैः सप्तधान्यैश्च तंतुभिर्मादकैः शुभैः फलैः
 कालोद्भवैर्दिव्यैर्नारिकेलैः सदादिभैः धूपदीपादिना तद्ग्रजपूजयेत्तद्दिने नगं स्ननः पांडवश्रेष्ठशोकनाशोक्ति कुञ्चित
 पितृभ्रातृपतिभ्यश्च सुतानां च तथैव च श्रागो कशोकशमनो भव सर्वत्र नः कुले इत्युच्चार्य ततो दद्याद्देवैश्च सासम
 निवृतः पताकाभिरलंकरणप्रच्छायाषु वाससा दमयंती यथान्नाहायथावेदमतीसती तथाऽशोकव्रतादस्माज्जा
 यते पतिवल्गभा वने व्रजं रयासाधन्यैसीतया संप्रदर्शितं दृष्ट्वा शोकवने पार्थपल्लवालं कृतं नगं कृत्वा समीपे म
 तारं देवरचा तिलाक्षतैः दीपालकनैर्वैधैर्धूपस्त्रयसफलार्चनैः श्राव्यैश्च वाभ्यां यथोत्तोरकारोको युधिष्ठिर भीष्म
 लोप्राजलिर्भूत्वा षण्णवतो राघवस्य च चिरं जीवतु मे वृद्धः श्वशुरः कोसले श्वरः भर्ता मे देवरश्चैव जीवतु पितृकादयः कौ
 शल्या मामपि जीवतु परंपर्यामिति मे यिली यथा चैवं महाभाग द्रुममभ्यर्चय याचितं प्रदक्षिणमुपावृत्य प्रीतास्ते वय
 युरततः एवमन्यापि भक्त्या यापजयेद्दृढवर्तिनगं तिलतंडुलसंमिश्रैर्वर्गोधूमसर्पैः क्षमाप्य वंदयेन्मूले पा
 दपूरकपल्लवं मंत्रेणानेन कैति यप्रणम्य स्त्रीपतिव्रता महावृक्षमहाशाखमकरध्वजमंदिर प्रार्थयेत्त्वं महाभा
 गवतो पवनभूषण एवमाभाप्य तं वृक्षं दत्वा विप्राय दक्षिणां सखीभिः सहिता सांवीततः स्वभवनं व्रजं च या
 शोकनाशनमशोकतरुं तस्यः संपूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः ताः प्राप्य सौरुप्यमतुलं भुवि भर्तुजातं गौरिव नं प्रमुदि

ताः पुनराश्रयंति ॥ अथ ब्रतस्वरूपं निर्णयसिद्धौ भविष्यति तरे एवं च विध्यवाप्तिन्यान् वरात्रौ पवास्तः एकम
 केन केन स्वशक्तया धाचितनया पूजनीया जनेर्देवीस्थानिपुरेपुरे गृहे गृहे शक्तिपरैर्गमिभ्यामेतरेभ्यः स्नातैः
 प्रमुदितैर्हृदयैर्हृदयैः शक्तिवैर्नृपैः वैश्यैः शूद्रैर्मैत्रिकैः पुत्रैर्भूल्लच्छैरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशाकुलतद्विधानमिदं शृणु दे
 वोपराण्डपि कन्यासंस्थे रवौ शुक्लामाश्रिते प्रोप्यन्तीदिकां अथाचिताशीचैकाशीनकाशीवाथवाठवदः भूमौ शयीत
 चामभ्यकुमारोर्भोजयेन्मुद्रा वस्त्रालंकारदानार्थैः संतोष्य प्रतिवासं बलिचरय हृदयादानं माषमांसवत् त्रिका
 लं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति अत्र देवीपूजैव प्रधानं ब्रत उपवासादिकमंगं पूजयित्वा श्रितेनासि विशोको
 जायते नरः एवमन्यैरपि सदा देव्याः कार्दमपूजनं विभूतिमतुलं लब्धव्यं यत्तु वर्गप्रदायिका मिरयादौ पूजाया एव फल
 संबधात् मार्कंडेयपुराणोऽपि महापूजाविधानमत्रैवोक्तं शरत्काले महापूजा क्रियते याचयार्थिकीति चार्थिकी पूजानव
 रात्रतत्र विधानेन कर्तव्यतया प्रोक्ता ॥

अथ नवरात्रव्रतप्रारंभः

तन्निर्णयस्तु निर्णयामते देवीपुराणे सुनेया उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि चण्डिकापूजनक्रमं आश्रितेन स्व
 स्थिते पक्षे प्रतिपत्सु शुभे दिने पुण्याहवाचनं कृत्वा कन्यामावाहयेत्ततः कृत्वा स्वर्णमयीं देवीं पलमात्रादिम
 कां विंशतिं भैरवाष्टकतं पुक्तान्यसेदयानपीठके पंचप्रणवमुच्चार्य पश्चाद्देवीं समर्चयेत् शुद्धेतिथौ प्रकर्तव्यं प्रतिप
 च्चोर्ध्वगामिनी आद्यास्तु नन्दिका रस्यक्कापोडशद्वादशापि वा अपराह्णे प्रकर्तव्यं शुद्धस्तुतिकां शिभिः इदं च प
 राह्णे योगिन्याः प्राशारस्यं द्वितीयादिने प्रतिपदोऽभविष्ये तथा तत्रैव देवीवचनं अनप्युक्तानकर्तव्या प्रतिपत्पूजने
 मम मुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयादिशृणान्विता आद्याः प्रोदशानाद्यश्च लब्ध्वापः कुरते नरः कलशस्थः पतन्तं ब्रह्मरिपं

जायते ध्रुवम् वज्रं नीया प्रयत्नेन अमायुकात्पार्थिव द्वितीयादिगुणैर्धुका प्रतिपत्सर्वकामदा शर
 त्काले विधातव्यं नंदामाश्रित्य परततः पूजनं गंधपुष्पाद्यैर्नाना भक्ष्यसमन्वितैः
 देवीवचनं योमासं पूजयेन्निर्यं द्वितीयादिगुणान्विते प्रतिपच्छरादिज्ञात्वा सोऽश्नुते मुखमव्ययम्
 यदि कुर्यात्तमायुकप्रतिपत्स्थानं तस्य संप्रदाहिनः शस्याज्ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति अमायुकान्तकं तथा प्रतिपच्चं
 ढिकाचने उदये हि मुहूर्त्तापि ग्राह्या सोऽदयगामिनी रुद्रयामले अमायुकासदा चैव प्रतिपन्निदिता सदा तत्र चेत
 स्थपपदे कुंभं दुर्भिक्षं जायते ध्रुवं प्रातिस्स द्वितीयास्यात्कुंभारोपणकर्माणे यत्तु कैश्चिदुक्तं नदर्शकलयेत्यादि
 शतयज्ञफलश्रद्धासिद्धयंतान्यमायोगानि वेधकानि यानि द्वितीयाशेषसंयुका प्रतिपच्चंडिकार्चने मोहादथोपदेशाद्वा
 कृता पुत्रविनाशकृन् आर्भेन वराजस्य द्वितीयाज्ञाति संयुता न केवलं तिथिर्हंति वेधात्समायुजसंपद इत्यादीनि द्वितीयायो
 गानि वेधकानि तान्युभयविधान्यपि सर्वाणि निर्मूलानि समूलत्वेन विवापरस्परं सत्यतिपक्षत्वादिनिर्णयवर्तीति तस्यौ
 ढिवादिमानं प्रत्यक्षतो देवीपुराणे सर्वेषामेवोपलंभत् वाक्योपपत्तिरपीत्यर्थकं तथा नदर्शकलयेत्यादिवाक्यानि
 प्रतिपदः खंड्ये पूर्वविद्वानि वेधकानि द्वितीयाशेषसंयुकेत्यादिवाक्यानि तु यदा माविद्धा प्रतिपत्परदिने नास्ति
 तदा विद्धापि ग्राह्येति तस्याप्येद्विषय एव अमायुकेव कर्तव्या प्रतिपच्चंडिकार्चन इत्यादीनि नृसिंहप्रसादे दाहता
 नीति अत्रेदं तत्त्वं या पूर्वदिनेषां टिडं भावापरदिने निमग्नतां सा आश्रमायोगाभावात्पूर्वग्रहा पूर्णत्वात् आदि
 त्येदमवेलायामारभ्य पाठिनाडिका तिथिरनुसाहि शुद्धास्यात्सर्वतिथ्येह्ययं विधिरिति नारदीयात् यानि च द्वि
 तोयायोगानि वेधकानि वचनानि तान्यपि शुद्धाधिकानि वेधपराणि परदिने प्रतिपदेत्यंता सत्वे तु प्रतिपदप्यमायास्ये
 ति युग्मवाक्यादर्थेषु वैवर्धन्येति तदा हल्लङ्घः तिथिः शरीरंतिथिरेव कारणमिदं कालतत्त्वविवेचनकारैस्तदनु

सारिभिश्च नाधवेहेमाधु कनकव्रतानुरोधेन खंडाप्रतिपदप्रदोषव्यापिर्नाग्राह्येत्युक्तं नक्तव्रतत्वंचननक्तभोजन
 त्वंतस्यपाक्षिकत्वाच्च किंतुपूजारूपस्यप्रधानस्य नक्तकालसाध्यत्वात् तच्चानिशिभ्रमंतिभूतानिशकयःशूलभृद्युताइ
 त्यादिसामान्यवचनात् आश्विनेमासिमेघांतिमहिषासुरमर्दिनां निशासुपूजयेद्भक्त्यासोपवासादिकंक्रमात् तथा
 आश्विनेमासिमेघातिप्रतिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानंकंश्रकुर्वातनवरजोविशेषतः संपूज्यतवदुर्गाचनकंकुर्मात्समाहि
 तः नक्तनक्तभोजनमितिपाक्षिकनक्तभोजनपरामर्शः रात्रिव्रतमिदंदेविसर्वपापप्रणशनं सर्वकामप्रदंनृणांसर्व
 शत्रुनिवर्हणं तथा रात्रिव्रतमिदंतस्यरात्रौकर्तव्यतेष्यते इत्यादिदेवीपुराणादिवचनेभ्यश्चावगम्यते एवंपूजा
 रूपस्यप्रधानरात्रिकालत्वेस्थिते कर्मणोरस्ययः कालइतिवचनत् प्रदोषव्यापिर्नाग्राहातिथिर्नक्तव्रतसदा तिथिः
 शरारभिन्यादिनक्तव्रतेष्वित्यादिवचनं च प्रदोषव्यापिनी प्रतिपन्नवरत्रव्रतेग्राह्या अयमेव निर्णयोद्विर्तायादिपु
 रात्रिपूजने द्रष्टव्यः कौस्तुभेप्येवमेव तत्र पूर्वदिनएवप्रदोषकालव्याप्तौपूर्वाण्तादिरयाप्येव अमायुकैवकर्तव्ये
 त्यादित्वात्सहप्रसादेदाहवचनानि द्वितीयाशेषसंयुक्तेत्यादिल्लसंहितावचनानिच तथा द्वितीयादिकलोपेताप्र
 तिपञ्चदिकार्चने वर्जनीयाप्रयःनेन विषलेशोपथांभसि धवलनिबन्धे देवययाच प्रतिपच्छेषसंयुक्तद्विर्तायायां
 ममार्चनं कृतंधननाशायतिस्तर्तिपूजयौत्रिकीं अमायुकैवसाग्राह्याप्रतिपञ्चदिकार्चने अन्यथाःकरणेतावद्ग्राह्यभं
 गःप्रजायत इत्यादीनिच दिनद्वये तद्याप्तावुत्तरा दिनद्वये तदव्यासावुत्तरैव सायान्हरूपगौणकालव्याप्तिग्रा
 भत्एतद्विप्रयाएषेव द्विर्तायायुक्तविधायकान्यमायुक्तनिषेधकानिवचनानि द्विमूहर्तापीत्यपिशब्देन कैमुतन्यायप्र
 दर्शनात्कलादिशब्दा अतिरुद्धाः यत्तु आद्यास्तुनादिकारव्याज्याः षोडशद्वादशापिवा अपरार्द्धेष्वेवकर्तव्यं
 शुद्धस्ततिकाक्षिभिरितिवचनं नंदाषोडश न्द्वयस्तु लब्ध्यापःकुरुतेनरः कलशस्थापनं तत्रआरिष्टंजायते

ध्रुवाविति वचनांतरैकवाक्यातया कुलाचारप्रासकलशस्यापनविषयं एवंद्वितीयाविहप्रतिपाद्विधायकानि वच-
 नानि वस्तुतस्त्वविषयाण्येवैवमाहुः तत्र प्रारंभतिथेः खंडत्वे समग्रवेवा देवीपूजनरूपं व्रतं कदा प्रारब्धव्य-
 भितिसंशयेकालव्याप्तौनिर्णायः तत्रकालोनिर्णयः अन्नगोडाः पूर्वाह्णएवतरकालः तद्यापर्यैवचनिर्णयःतथा
 हिदेवीपुराणे प्रातरावाहयेर्वाप्रातरेवप्रवेशयेत् प्रातःप्रातश्चसंपूज्यप्रातरेवविसर्जयेदिति अन्नप्रातः शब्दः
 पूर्वाह्णपरःआश्विनस्यसितेपक्षेप्रतिपदसुपयाक्रमंमुस्तातरितलत्तैलेनपूर्वाह्णेपूजयेच्छिवाभितिवचनेननवतिथ्यधि-
 करणकप्रातःपूजाविधीयते प्रतिपत्स्वितिवहुवचनांतरस्य लिंगसमवायेन प्रतिपत्तदंतरतिथिपरत्वादितिकौ-
 रतुमे अतएवकालतस्त्वविवेचनेप्रतिपदादित्युक्तं तत्रैव भगवत्याः प्रवेशादिविसर्गात्ताश्रयाःक्रियाः तिथ्यो-
 रुदयगामिन्योःसर्वास्ताःकारयेद्बुधइत्यादिच तस्मात्पूर्वाह्णएवपूजादिकर्तव्यमितिब्राहुः अयमेवमुख्यःपक्षइति
 प्रतिभातिपूर्वाह्णेद्विकर्कभक्त्यादिपूर्वाह्णैर्देवानामित्यादिश्रुतेः शरत्कालेमहापूजाक्रियतेयाचवार्पिको साका-
 योदयगाभिन्यांनतत्रतिथिपुनर्मतेत्यादिनदिकेश्वरपुराणादिवचनाच्च पुनर्मतेतिनयुनमवाक्यानुशेननिर्णयइत्यर्थः
 वार्पिकेत्यनेन संवत्सरस्यादौ चैत्रशुक्लप्रतिपद्युपक्रम्य नवमयंतापूजाभिधीयते ततश्चशरद्वसंतयोस्तुत्यए-
 वदुर्गोत्सवः कार्यइतिफलितं निर्णयसिधौतु गौडनिबंधेषुनिर्णयादौदपिकीयास्या तत्रापिघटिकैकेत्यस्य
 मुहूर्तस्त्वतिथ्योर्केहिमुहूर्ताग्रह्णा उदितेदेवतंभानावित्यत्र हिमुहूर्ताग्रहश्चेतिवचनादौदपिकयाहिमुहूर्तस्त्वति-
 रितिस्थितं एवममायुक्तायानिषेधादपि पूर्वाह्णस्यमुख्यकर्मकालत्वं तथाचदेवीपुराणे कुट्टकाधोपसंयु-
 क्तंवर्जयेत्प्रतिपतिथिं राज्यनाशायसाधोकार्तिदिताद्यापिपूजन इति रुद्रयामले अमायुकासदाचैवप्रति-
 पत्तिदितामम तत्रचोत्थापयेत्कुंभंदुर्भिक्षंजायतेध्रुवं प्रतिपत्सर्वनाशायकुंभारोपणकर्मणीति उदयकाले

कतिथेः सविस्तरपूजापर्याप्तत्वे संक्षेपपूजायां कालिकापुराणे सम्यक्कल्पोदितं पूजां यदिकर्तुं न शक्नुयात् उपचा
 रं सत्यादातुं पुरैतान्विचरेत् तदा गंधपुष्पंचधूपंचदीपनैवेद्यमेव च अभिषेकतोयपुष्पाभ्यां तदभावे तु भक्तिः संक्षेप
 पूजा कथ्यतेति यत्तु कैश्चिदुक्तं रुद्रयामलडामरवचनं निर्मूलमिति तन्न तयो रपि वेदांगत्वावगमादन्यांगवत्प्रामा
 ण्यस्य स्विकर्तव्यत्वात् तदुक्तं शिवार्चनचंद्रिकायां कां पिलापंचरात्रे न वेदः प्रणवं त्यक्तवानं भवेदसमुत्थितः तस्माद्देहः
 परमं भवेदंगं चागमः स्मृतः वरपाकर्षादिकं कर्म दृष्टदृष्टफलप्रदं वेदेन साध्यते सर्वगृहयज्ञादिभिरिकिल न वेदेन वि
 नायज्ञानवेदावज्ञावर्जिताः तस्माद्देहः परो भोजनमंभो वेदवर्जितः नमं भेऽत्राधिकारो रितिशूद्राणां नियमः परः मंभो
 भावाद्मंत्रेण भाषितं सर्वकर्म हीति व्यवस्थापितं च शारदाटीकायामागमाणां श्रुतिमूलत्वं प्रत्यक्षोपलभ्यमान
 रामपूर्वोत्तरतापि नैयत्यस्मिह पूर्वोत्तरतापि नैयसौराष्ट्राक्षरशिवपंचाक्षरश्रीविद्यात्मिका च साक्षात् श्रुतिरार्थवत्तदप
 लभ्यत एव अत एव उपासनाकांडमेव आगमशास्त्रात्मकं लोकप्रसिद्धं किंच ऋग्वेदचतुर्थ्याष्टकतृतीयाध्यायप्रथम
 वर्गे चतुर्थ्यामृचि श्रीविद्यामंत्रोद्धारः श्रूयते सा च चत्वारिंशद्विभक्तिक्षिप्तमयं तदंशगर्भं चरमेयापयंते त्रिधा तवः पर
 माश्रयगावो दिवश्चरति परिसद्यो भ्रान्तिनाति अस्या अर्थस्तुल्यधर्मा धारकतसाद्वर्णहरटिकायां द्रष्टव्यः तस्मा
 त्सर्वथा रुद्रयामलडामरादिवेदांगमेवेति सर्वैरभ्युपेयं निर्णयसिधौ तु एषु वचनेषु कलशस्यापनग्रहणात् तदेव प्र
 थमेदिनेति पृथगेति नतूपवासादिति सप्रतिपद्यन्मावास्यातिथुं भवाक्पाचुच्छ्रुत्याः प्रतिपत्तिरितिः प्रथमत इति दी
 पिकोक्तेः शुक्लपक्षे दशविद्धेति माधवोक्तेः श्रपूर्वादिने प्रातस्तथाधेमानाभावात् इति केचित् वस्तुतस्तु पूर्वोक्ताप्येषु
 चंडिका च न पूजनग्रहणादुपवासोद्देश्यांगवत्प्रधानदेवी पूजादावापि परे नियुक्तं कलशस्थापनग्रहणं तु पलक्षणं अत
 एव देवलः त्रतोपवासानि च मेघटिके कापि या भवेत् सातिथिरस्ति हिने पूज्यापि पुरीता तु भैतु के इति स्थितं प्रसंगात् द्वितीया

पुक्तप्रतिपदे प्राह्यतावेषकान्यमेयुक्तायानिपेधकान्यन्यापवाक्यानि लिख्यते यथा श्रुत्य जिमसि स्यात्प्रतिपद्
 द्रव्यानिवत्ता शुद्धामनार्धनेतस्यांशतयज्ञफलप्रदं देशमगोभवत्तत्रदुर्भिक्षोपजायते नन्दायादर्शयुक्तायां यत्र स्या
 न्ममपूजनं तस्माद्ग्राह्यता नन्दानवरत्रेप्रशस्यते आश्विने मासि मेभकैः कर्तव्या शुक्लपक्षे प्रातिपद्विभुहूर्तोपि
 पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनी धनवृद्धिकरी पुंसां सर्वसौख्यकरि तथा आतो न्यथानकर्तव्या नवरत्रत्रते मम योन्यथा कुरुते मोहा
 द्राजापूजाविधौ मम तस्मिन् प्रेप्रजानां शंकरि व्यामिनसंशयः सामयासहिताग्राह्या नकदाचिद्विषयः सर्व
 क्षयकारी यस्मात्तस्मात्तां परि वर्जयेत् आमावास्यायुतां कुर्याद्यदिकश्चित्कदाचन राजानां शमवाप्नोति पंचत्वं वापि
 गच्छति पूर्वविद्वत्तुया शुक्लामवेत्प्रतिपदाश्विने नवरत्रत्रतं तस्यां नकार्यं शुभमिच्छतेत्यादि तथा यथाहादश
 भिमांसां सोवृद्धो मलिस्तुचः तथातिथिस्त्वहोरात्रवृद्धौ प्रोक्तो मलिस्तुचा यथा मलिस्तुचः पूर्वो मासोदैवस्तथा
 त्रः त्वाज्यातिथिस्तथा पूर्वाग्राह्यादैवेतयोत्तरेत्यादि प्रातिपदि चित्रावैधृत्यादियोगानिपेधो भार्गवार्चनदर्शिपिका
 यादेवीपुराणे प्रारंभो नवरत्रे स्याद्विद्वच्चित्रां च वैधृतमिति त्वाष्ट्रवैधृतियुक्ता चेत्प्रतिपच्चंडिकार्चनं तानारभ्य
 विधातव्यं कलशारोपणं हेहति रुद्रयामले ऽपि वैधृतौ पुत्रनाशः स्याच्चित्रायां धननाशनं तस्मात्त्रस्यापयेकुंभं
 चित्रायां वैधृतौ तथेति तत्राविशेषपठकः कात्यायनेन प्रातिपद्याश्विने मासि भवेद्द्वैधृत्यति चित्रया आद्यापदैपरित्यज्य
 प्रारंभे नवरत्रकं भविष्ये चित्रावैधृतिसंयुक्ता प्रातिपच्चेद्भवेत्तप त्वाज्याहांशास्त्रयस्त्वाद्यास्तुरीयां शेतुपूजन
 मिति चित्रावैधृतियुक्तापि द्वितीयायुक्ता चेत्सैव ग्रहोत्पत्त्युक्तुं गोहस्त्वे भद्रान्विता चेत्प्रतिपन्नलभ्यते विरुद्धयोगो
 रापि संगतासती सेवा पराह्णे विवृष्यै वैधेयां श्रीपुत्रराज्यादिविवृद्धिहेतुरिति रुद्रयामले संपूर्णा प्रातिपच्चैव चि
 त्रायुक्तापदा भवेत् वैधृत्यायापि युक्ता स्यात्तन्नामध्वदिने रवौ अभिजित्महूर्तयत्तत्र स्यापनमिष्यत इति एवं

राज्ञोचित्रावैधुर्येतरलभिऽपिदिवैवकलशस्थापनंकार्यंनरात्रौ नचकुंभाभिषेचनामिति वचनंन राज्ञातात्रपथात् । व
 णुधर्मं भारुकरोदयमारभ्ययावत्तुदशनाडिकाः प्रातःकालइतिप्रोक्तःस्थापनारोपणादिकमिति अथविरुत्तर
 एतद्वरात्रकृत्यं आश्विनेमासिशुक्लतुर्कतंव्यंनवरात्रकं प्रतिपदादिक्रमेणैवयावच्चनवमीभवेत् भविष्योत्तरे
 एवंचविंध्यवासिन्यांनवरात्रोपवासतः एकभक्तेनतकेनस्वशक्तयापाचितेनवा पूजनीयाजनैर्देवीस्थानेस्थाने
 पुरपुरे ग्रहेग्रहेशक्तिपरैर्ग्रामेग्रामेवनेवने रनातैःप्रमुदितैर्हृष्टैर्वाश्रयैःक्षेत्रैर्नृप वैश्यैःशूद्रैर्भक्तियुक्तैर्लच्छैरन्यै
 श्रमान्यैः स्त्र्याभिश्चकुरुशा दुर्लतद्विधानमिदंशृण्वति विंध्यवासिन्यामधिष्ठानेदेवीपूजनीयेतिसंभवाभिप्रायेण
 ननुतत्तित्वं स्थानेस्थानेपुरेगेहेतदसंभवात् अत्रोपवासोदिदेवीपूजाकुमारिकापूजादिवहुकर्माभिधानेपिपूजायाए
 वप्राधान्यं पूजयित्वाश्विनेमासिविशोकोजायतेनरइति हेमाद्रौ भविष्ये तस्याएवफलसंबंधावगमात् व्रतत्वाके
 श्रतथाहि भागवते चेरुहविष्यभुंजानाःकात्यायन्यवर्चनव्रतमितितद्द्वारापिकर्तव्यत्वाभिधानेनावश्यकताप्रतीयते
 स्वयंवाप्यन्यतोवापिपूजयेत्पूजयित्वाचेति पूजायाएवहित्रिविधत्वमुक्तंस्कंदपुराणे भविष्येणशारदीचंद्रिकापूजा
 त्रिविधापरिणीयते सात्त्विकीजपपञ्चाधौनैवेद्यैश्चानिरामिधैः माहात्म्यंमगवत्याश्च पुराणादिपुकीर्तितं पाठस्तस्य
 जपःप्रोक्तःपठेद्देवीमन्तस्तथा राजसीवल्लिदानेननैवेद्यैः सामिधैस्तथा सुरासांसाद्युपाहारैर्जपहोमैर्विनातुया
 विनामंत्रैस्तामसिस्त्यात्किरातानांतुसंमता ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैरन्यैश्चमानवैः एवंनान्मलेच्छगणैः पूज्यते
 सर्वंदरपुभिरिति अतएवहोमादेरपिपूजात्वमुक्तंलिङ्गपुराणे शारदीयामहापूजायतुः कर्ममयीशुभा तांतिधिय
 र्त्नमासाद्यकुर्याद्युक्तोविधानतइति अत्रज्ञपनपूजनवल्लिदानहोमरूपाणिचत्वारिकर्माणिचतुर्कंकालतत्रविवेचने
 तिधित्रयंसप्तन्यादि मदनरत्नेदेवीपुराणे कन्यासंस्पर्शेशुक्रशुक्लामारभ्यनंदिकां आर्याचार्यथर्वैकाशीनका

शीवापिवाव्रतो प्रातःस्नायीजितद्वंद्वस्त्रिकालं शिवपूजकः जपहोमसमायुक्तं कन्यकोभोजयेन्मुदा वस्त्रालंकार
 दानैश्च संतोष्यप्रतिवासरं बलिचप्रत्यहंदद्याद्देनं मांसमायवत् त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति नं
 दिकाप्रतिपदिति मौषिलाः पष्ठीति गौडाः साचकान्यातित्याच एवमन्यैरपि तथा देव्याः कार्यं प्रपूजनं विभू
 तिमतुलालं धुंचतुर्गर्भदायकमिति यो मोहादथवालस्याद्देवीर्दुर्गामहोत्सवे न पूजयति दंभाद्वा द्वेपाद्वा पृथ
 भैरव क्रुद्धा भगवती तस्म्यकामातिष्ठा बिहंति वै इति कालिकापुराणे फलनिदाश्रुतेः भविष्योत्तरेपि भवानी
 तुष्टये पार्थसंवत्सरसुखाय च भूतव्रतपिशाचानां ताराधार्यचोत्सवाय चोति अन्वयापि पूजयित्वा शिवनेमासि वि
 शोको जायते नर इति वर्षे वर्षे विधातव्यं स्थापनं च विवर्जितमिति तिथितत्वे देवीपुशालाञ्च पूजाचरात्रावपि
 कार्या श्वाश्वनेमासिनेयातिमहिषासुरमर्दिनी निशासु पूजयेद्भक्तया सोपवासादिकं क्रमादिति देवीपुराणात्
 संप्रहृष्टि श्वाश्वनेमासि वर्षातिप्रातिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानं कं प्रकुर्वीत रात्रौ देवीं प्रपूजयेत् रात्रिरुपायतो देवी
 दिवा रूपां महेश्वरः रात्रि व्रतमिदं देविसर्वपापप्रणाशनं सर्वकामप्रदं दण्डाणां सर्वशत्रुनिबहृणं रात्रि व्रतमिदं तस्य रात्रौ
 कर्तव्यतेष्यते नक्तव्रतमिदं यस्मादन्यथानरके गतिरित्यादिवचनाञ्च अष्टभ्यां विशेषतो रात्रौ पूजाविहिता निशा
 यां पूजिता देवी वर्षा पणानां शीतो तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शठभ्यां निशि पूजयेदिति कन्यासंस्थे रत्रात्रीयेया शुक्लति
 थिरष्टमी तस्यां रात्रौ पूजितव्यामहाविभववित्तरैरिति च यत्तु श्रौतार्थं पूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैरिति तत्राहः
 पदांतिथिरुपचंद्रदिनपरं तारमिति प्रकृताष्टमी परामर्शात् ननु श्वाश्वनस्य सितेपक्षे इत्यादि पूर्वोक्तवचनैः रात्रिपूजा
 मिहिता प्रातरावाहयेद्देवीमित्यादिवचनैश्च पूर्वाहणे पूजनमभिहितं एवमेतेषां वचनानां परस्परविरोधे कुत्र पूजनं कर्त
 व्यामिति श्रान्तिर्नापद्यति चेत् श्रौतोच्यते प्रातर्मध्यानहयोः संक्षेपपूजनं श्रगादि विस्तरपूजनं तुरात्रावेव रात्रौ शोकिपूजन

स्मकलाधिक्रयात् एवंसति प्रातरेवकलशस्थापनादिपूर्वकं देवीस्थापनं पूर्वाह्णेषु जयेच्छिवामित्यादिवचनानि
 प्रथमकालपूजार्थकानि च संगच्छन्ते तथा च देवीपुराणे कालत्रयेऽपि पूजनमुक्तं त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति
 नवरात्ररूपं कर्म तु दशमीपर्यंतं कार्यं संपूज्य श्रेष्ठं कुर्याद्दशम्यां शावरोत्सवैरिति मन्त्रेभ्योत्तरात् अत्र प्रतिपदमार
 भ्यनवम्योपर्यंतं दृष्ट्या पूजा जपकुमारीपूजनादिकं विहितं यद्वाद्येदिवत्सुकुर्वांश्चण्डिकापूजनादिकं द्विगुणं तद्विद्वेति
 विगुणं तत्परं हति नवमीतिथिपर्यंतं दृष्ट्या पूजा जपादिकमिति अत्र केचित् नवरात्रशब्दो न वा होरात्रपर इति मत्वा
 तिथिदृष्ट्या तिथिह्रस्वेन वरात्रमपार्थक्यमिति पूर्वप्रश्ने प्रारंभेन वचं द्यां तु नवरात्रमतीर्थवदिति देवीपुराणवचनेन समाद
 धिरे शब्दे तु वचनमिदं निर्मूलमिति मत्वा तिथिशेषपरतामिवाहुः युक्तैवेतत् अनावास्यारात्रौ प्रतिपत्तये शाभावे
 प्रिप्रतिपत्तयभूयेवात्यंतापचयेनाह रात्रिपूजने तिथिदृष्ट्या वष्टम्यहोरात्रास्पर्शेन वमीष्टह्रत्वा दशरात्रिपूजने
 तिथिशेषपरत्वस्यावश्यकत्वात् प्रारंभेन वरात्रस्येत्यादौ तु नवरात्रशब्दस्य लक्षणया कर्मपरत्वं अत्र कालतरव
 विवेचनकाराः नवरात्रशब्दे रात्रिश्चन्द्रस्य तिथिविषयपूर्ववाक्यैकवाक्यतयोत्सर्गिकसंपूर्णतिथिरेव प्रायोऽप्यवहार
 विषयत्वेन संप्रति परयाचति थिलक्षकत्वात् सप्तम्यंतः कालरूपगुणविधिः द्वितीयातोऽपि क्विच्छ्रुतः कालाध्वनो
 रयंतसंयोगइति वचनात्तादृशएव न तु नामधेयं तत्रैतद्व्यंयेवाक्यंतरेण प्रवृत्तिनिमित्तकालसंबंधस्याविधानेन तत्स
 रूपन्यायाभावात् श्रुत्यागुणविधाने संभवेति बहुव्रीहौ समासांतानुपपत्त्या समाहारहिगुणत्वं तुरात्रिसमुदायवचन
 तयानिरूढप्रायस्य लक्षणानामधेयत्वान्नोच्यते नवरात्रोपवासतद्व्यञ्जकध्विदुपवाससामानाधिकरण्यसं
 भवेऽपि प्रधानेन पूजनेन वैकटिकैकभुक्तादितिर्यदेवीपूजनादिष्वव्यति तसमुदायेन वा सामाना
 धिकरण्यभावाच्च न च तिथिह्रस्वद्व्योर्गुणविध्यसंभवाग्निः पवच्छ्रवणविरोधः नामधेयत्वं तदप्यदाकदा

चित्तवृत्तिनिमित्तसद्भावेनाप्युपपन्नं वैश्वदेवशब्दस्यैकदेवतासंबन्धेनेति वाच्यं रात्रिशब्दस्यतिथिपरत्वेऽहास
 वृद्धोरपितद्गुणविधिसम्बन्धाविरोधात् अहासतिथिद्वयप्रयुक्तस्य पूजादेरतन्त्रानुष्ठानेन वृद्धैर्वाक्येति प्रयुक्तस्य त्रक्रां
 ततिपमभंगमयादवृत्त्यानुष्ठानेन सर्वदानवतिथिप्रयुक्तकर्मसत्त्वादिति दीक्षितनिर्णयसिंधुकारप्रभृतयोपेयमेवाहुः
 अत्रमुरूपकत्वे समर्थस्यान्येपि पक्षात्तकः अथात्र नवरात्रं च सप्तपंचत्रिकादिवा एकमकेन न केनाप्याचितोपोपि
 तैः क्रमादिति अत्रादिशब्देनाष्टरात्रादिरात्रैकरात्रपक्षाः संगृहीता भविष्यपुराणे ब्रतप्रपूजयेद्देवीं स
 सन्त्यादिदिनत्रयमिति भविष्येपि आश्विनेमासिशुक्लेतुर्कर्तव्यं नवरात्रकं प्रतिपदादि क्रमेणैव यावच्च नवरा
 भवेत् त्रिरात्रवापि कर्तव्यं सप्तम्यादि रात्राक्रममिति आष्टमो नवम्योरैव वा देवीपूजनं कर्तव्यं आष्टम्यां च नवम्यां च
 जन्ममोक्षप्रदां शिवां पूजयित्वा श्विनेमासि विशोको जायते नरइति केवलाष्टमी केवल नवम्यां कल्पयुक्तैकालीपुराणे
 परत्वे कस्यामयाष्टम्यां नवम्यां वापि साधकः पूजयेद्भरदां देवीं महाविभवविस्तरैरिति गोविंदाष्टम्यां देवीपुराणे च नवरा
 त्रव्रतेश्चतः त्रिरात्रैकैकरात्रकं व्रतचरति यो भक्तस्तरुमैदास्याभिर्वाञ्छितमिति भविष्ये प्रथमाद्विहतीया च च
 नृर्थाचनराधिप एतास्तु चैकभक्तेन प्रवदंति मनीषिणः नैयाइति विशेषः पंचमी च तथा पष्ठी सप्तमी चाष्टमी पुनरु
 पवासां परे भूत्वा पूजयेच्चं डिकां च वदति सप्तरात्रपक्षोऽष्टम्यामले दुर्गोत्सवे स्मृतं देवि उपासास्य सप्तकं आष्टमे दिव
 से होमस्ततः किंचित्तु भक्षयेदिति पंचरात्रपक्षोऽभविष्ये एकभक्तस्तु पंचम्यां पष्ठां नक्तं प्रवर्तयेत् अथाचितस्तु सप्तम्या
 मष्टम्यां तु उपोषितः नवम्यां पारणकुयां दिव्ये पंचरात्रकमिति पष्ठादिपक्षेऽप्युक्तः कालिकापुराणे बोधयेद्विल्व
 शाखायां पद्मादिर्वाफलेषु च सप्तम्यां विल्वशशाखायां तामाह्वय प्रपूजयेत् पुनः पूजां तथाष्टम्यां विशेषेण समाचरेत्तज्जाग
 रं च स्वयं कुर्याद्विल्वानंमहा निशि प्रभूतबालिदानं च नवम्यां विधिवच्चरेत् ध्यायेद्भगवन् नृदेवीं दुर्गां तत्रैव पूजयेत् वि

सर्जनं दशम्यांतु कुर्यादशारदोत्सवे भूलिकर्दमविशेषैः क्रीडाकौतुकमंगलैः भगालिंगाभिधेयैश्चभगालिंगप्रगति
करिति कृत्यांतर प्रतिपादकदेवीपुराणेषु इपेमसि सितपक्षकन्याराशिगतरवौ नवम्यां बोधये देवीं क्रीडाकौतुक
मंगलैः ज्ञानक्षत्रयुक्तायां पञ्चावित्त्वाभिर्भजनं सप्तम्यांमूलयुक्तायां पञ्चिकायाः प्रवेशनं पूर्वाषाढायुता
ष्टम्यां पूजाहोमाद्युपोषणं उत्तरेणनवम्यांतुबलिभिः पूजयेच्छिवं श्रवणेनदशम्यांतु प्राणिपरविसर्जयेदिति श्रुत
देवीपूजाप्रकारउत्तेरुद्रयामले स्नानमंगलिकंकृत्याततोदेवीं प्रपूजयेत् शुभाभिर्भुक्तिकामेभ्यःपूर्वकृत्यातुत्रेदिकां
यवांन्वेवापयेत्तत्रगोधूमैश्चापिसंयुतान् तत्रसंस्थापयेत्कुम्भविधिनान्नपर्वकं सौवर्णैरजतव्यापिताम्भूयमयजंतुधा प्र
तिमांपूजयेत्चेति प्रतिमांतुमंडलमध्यस्थापितकलशोपरिस्थापयित्वापूजयेत् पूजामंडलमध्यस्थेतिदेवीपुराणा
तु साचहेमादिमयीभवति तस्मिन्देवीप्रकर्तव्याहर्मावारजतीयथा मृद्धार्क्षीलक्षणोपेतापट्टशूलैश्चपूजयेत् तथा
हैमराजतमृद्धार्क्षी शैलीचित्रार्पितापिवा खड्गेशूलैर्वितादेवी सर्वकामफलप्रदा तथा मृगनयी
प्रतिमाकृत्वा चित्रस्थाप्यस्तुपूजयेत् आरमवित्तानुसारेण सलभेननौकिकफलमित्यादि देवी
पुराणादिवचनात् अन्यत्रापि कांचनीराजतीताम्बी पैतली मृगनयीतथा वार्क्षीनणिमयी
चैव वण्कौलिखितातथेति हयशार्धपंचरात्रे मृगनयीदारुघटिता लोहजाररत्नजातया
शैलजाग्रंधजाचैव कौसुमीसप्तधारस्मृता कौसुमी ग्रंधजाचैव मृगनयी प्रतिमाहिना तत्कालपूजिता
तीताःसर्वकामफलप्रदाः अथासांफलानि दारुजाकामदाक्षोकासौवर्णीभुक्तिमुक्तिदा राजतीस्वर्गमुखदाता
चिह्नायुर्वार्द्धनी कांसयावव्हापदंहरितैरैतिकाशत्रुनाशिनी सर्वभोगप्रदाशैलैरुफाटिकैर्मोक्षकारका
भोगप्रदास्यातामृगनयीखलुशोभना देवीमूर्तैरस्थापनंदुर्गाभुक्तिरगिण्यां देवीपुराणे याम्यास्याशुभदा

दुर्गापूर्वस्थानयवर्द्धिनी पश्चिमाभिमुखीस्थान्नामसौम्यदिङ्मुखी प्रतिमाभिविशेषस्तत्रैव
 यद्यद्यस्यायुधंशोकेतस्मिन्स्तस्मिन्पूजयेत् देवीभक्तयार्चितापुंसांराज्यायुः कृतसौख्यदा कृतयत्नार्थं
 कालिकापुराणे लिंगस्थांपूजयेद्देवीमंडलस्थांतथैव पुरतस्तस्यामहादेवीपावकेप्रतिमासुच चित्रेचित्रिशिखे
 खड्गे जलस्थावापिपूजयेत् चित्रमृष्टेष्वादास्त्रानाद्यसंभवे तत्रैवोक्तं सद्यः स्निग्धमृष्टमयेवासापिः सिद्धुरजैतथा
 श्रीचंद्रनप्रतिष्ठायांलेपजेप्रतिमातनौ श्रुतिंकेस्थापितेखड्गेरनंपयेदपणेऽथवेति अन्यत्रापि अंगुष्ठपूर्वमारभ्य
 वितस्तिर्यावदेवतु गृहेतुप्रतिमांकार्यानाधिकारास्तदेववैरिति मानांगुलप्रमाणेन दशमंचांगुलात्मिका गृहेतु
 प्रतिमापूज्यानाधिकारिप्रशस्त्यतइति सौम्यातुहस्तमात्रावसुदाहस्तद्वयोच्छ्रिताप्रतिमा क्षेमसुभिक्षायन्वेद्वि
 ज्ञतुहस्तप्रमाणचितितुस्यापितप्रतिमाविषयंज्ञेयं मृष्टमर्थाविशेषउक्तः मृष्टमर्थाप्रतिमांवद्वेयथावतानिवोधं
 प्रकांपकाद्विधात्रोक्तमृष्टमर्थाप्रतिमाक्रमात् सर्वलोकानशंसतिप्रतिमांदम्यमृष्टमर्था अपकाप्रतिशस्तावैसैव
 कार्याविचक्षणैः सुधयाचैवकर्तव्यानामनचूर्णैःकदाचन अथमृष्टदः मृदेवंमृष्टमर्थाकुर्पाद्यथावदनुपूर्वशः ब्राह्मण
 रूपेसितामृष्टक्षत्रियस्थारुणारमूता अन्यथा नृपमयमत्स्यगायांहानांगायामकल्पताकर्तुः क्षामोदर्याक्षुद्रयमर्थ
 विनाशःकशांगायां मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेननिर्दिशेत्कर्तुः योभेदिततापर्णादक्षेविनताहिनस्थायुः श्रांय
 त्वमर्धदृष्टैकरोतिचित्तमधोमुखीदृष्टिः सर्वप्रतिमास्त्वेवंशुभाशुभंभारकरोक्तमवगच्छेदिति तथाभ्यत्रापि नाधि
 कर्माणहर्तानांगकर्तव्यादेवताकाचित् अधिकाराशिरिपनंहन्यात्कृशाचैवार्थनाशिनी कृशोदरीतुदुर्भिक्षनिर्मासाधन
 नाशिनी वक्रनासातुदुःखायसंक्षिप्तगोभिषंकरी चिपिटादुःखशोकायश्रन्नेत्रानेत्रनाशिनी दुःखदाहानवक्त्रातु
 इत्यादि पाणिपादविहीनायांजायतेनरकोमहान् जंघाहीनाचयामूर्तिःशत्रुकल्पणकारिणी पुत्रमित्रविना

शायं ह्येनाद्वक्ष्ये स्थले तु याः संपूर्णविवयाया नुशालक्ष्मीप्रदासदा एव लक्षणमासाध्यकतं व्यामूर्तैरुत्तमेति अन्य
 त्रविशेषः स्वदितेरुक्तादित्येव द्वे भूमेनाविवाजते यागर्हते यवोच्छिद्ये पतिते तु भूमिषु अन्यमन्त्रार्थैरेव पतित
 रूपार्थापिते दशस्वते पुनोचक्रुः सन्निधानं दिवौ कसदिति अत्र देव्यादिष्टहादिकमपिकुर्यात् तदुक्तेनैषाम्यते
 भविष्यात्तर देव्याष्टहं प्रकर्तव्यं चतुरस्रसुशोभनं रहस्यं स्वरितकार्यैश्चार्चितं वस्त्रमंडितं गौरमृद्धो मयारभ्यां च
 हितं शालसमान्वितं तन्मध्यवेदिकाकार्या चतुर्हस्ता समाशुभा तस्याः सिंहासनक्षौभं कंवलज्जिनसंयुतं तत्र दुर्गाप्रति
 धाम्यसुवर्लक्षणसंयुतां भूवेयहारके पुरनपुराभरणां न्वितां नानारत्नविचित्रेषु मुकुटनविराजितां अनेककुसुमा
 र्कणैः कुपूदैनसुशोभितां नितंबं दिव्यसंवह्निकीं क्रीणिकाणां दितां शूलचक्रदंष्ट्राकीं वज्रपाशां सिधारिणीं भक्त
 घटाक्षमालां ककरपात्रलसत्करां तदभोच्छिन्नां शिरसं महिषं रुधिरश्रुतं निःसृता र्धतनुकृतनाराचमसिधारिणं देवी
 क्रोधतर्थांशुलेनोरसिताडितं दैत्यकरालदंष्ट्रास्यं विद्युत्कपिलमूर्धजं नागपाशेन संक्षिप्तं हर्षक्षेणापि विह्वलं
 चमद्भिरेव क्लृप्तं ततो ध्वंसं तरुणा अर्द्धलंगूलदंष्ट्रेन दंष्ट्राधिष्ठानशोभिना सर्वतो मातृवकेण सेव्यमानां सुरैस्तथा पूज
 येत्ययतो देवी नरोनि यममास्थित इति वेदिकोऽप्यपि कलशस्थपानविधिना चत्वारः कलशाः स्थाप्याः चतुरः
 कलशान् नयस्तदद्याद्देवग्रहे नरः चतुःसमुद्रवल्यां सत्तुभुंके वसुंधरामिति विष्णुधर्मोत्तरात् ततः पूजनं कुर्यात् तत्र यज्जाला
 यिः तत्र प्रतिपदि पूर्वाहणे पुष्पतैलादिना कृतमंगलरत्नानो नित्यं क्रियां कृत्वा न वेवा ससी परिधाय चंदनमृगमदकुम्भैः
 सर्वानामनूलिष्यन्निपुंड्रं कृत्वा पूर्वाभिमुखो देवीवासमुपविश्य सोपग्रहपाणि रराचन्यममेहजन्मनिर्दुर्गाप्रतिहारसार्धं
 पापक्षयपूर्वकदीर्घं दुर्घैः पुलधनपुत्रपौत्राद्यवच्छिन्नसंततिवृद्धिरिथरलक्ष्मीकीर्तिकां भयशत्रुपराजयसंदां भूषि सिद्धार्थ
 शारदं नवरात्रप्रतिपदि विहितकलशस्थपनदुर्गापूजादिकरिष्यद्भूतिसंकलप्यः गणपतिपूजनं रत्नैस्तैवार्चनं कृत्वा

शुभेकांस्मयेदेवापूजार्थेनानिर्मिते कदलीस्त्रितादिमण्डिते गृहेऽर्चनमवस्थां दिभूषिते पूज्यहस्त्रवाचनुरस्त्रवतुहरत्नवेदि
 कोपारिसर्वतोभद्रादिमण्डलविधायमण्डपं वकुलवातत्रपतिमारुणार्पणं कुर्यात् तत्रक्रमः आर्द्राणां एतदेति मञ्जुशरणं
 रथाय तदनंतरहेरंबस्वभेदो हि चां विकाश्रयकारमज सिद्धिदृष्टिपतेऽथलक्षसूर्यसमप्रभ नागारुणनागहारवृण
 राजघतभुज भूपितः स्वायुर्धौर्द्वयैः पाशांकुशपरश्वैः आवाहयामि पूजार्थं रक्षार्थं च मम क्रतोः इहा गत्तय गृहा
 एतेषु पूजाकर्तव्यरक्षमां आवाह्यैव गणेशानपूजाद्वयैः प्रपूजयेदिति एतं यथासंभवं पूजयित्वाऽर्घ्यान्नेर्गंधादि
 कंदैर्वाऽर्घ्यदद्यात् तत्र नञः रक्षरक्षणगणाध्यक्षत्र्यक्षत्रैः षोडशरक्षक भक्तानामभयकर्ता जाता भवमवार्णवात्
 द्वैमातुरकपासिधोपाणमातुरप्रजप्रभो वरदस्वंबरदं हिवां छिन्वां छितार्थं द गृहाणाऽर्घ्यानि देवसर्वदेवनमस्कृत
 अनेन फलदं जिनफलदो भूतसदाममेति विश्वेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय लंबोदराय समकलाय जगद्धिताय नागाननाय
 अतिप्रद्वान्विभूषिताय गौरीसुताय गणनाथनमो नमस्ते भक्तार्तिनाथानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय
 विश्वेश्वराय विकटाय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमो नमस्ते २ विघ्नराजनमस्ते स्तुतुमा पुत्राय नाशन तद्वि
 ष्णुं कृत्तरे रुमयामनया प्रपूजतं त्वां विघ्नशत्रुदलनेति च सुंदरेति भक्तिप्रियेति सुखदेति फलप्रदेति विद्याप्रदेत्यथ हेर
 तिव्येस्त्विति भोगे गणेशवरदो भवति त्यमेव तेन तुष्टेममाप्याशु सर्वान् कामान् प्रपूरय विघ्नान्नाशय मे सर्वान् दुःख
 हृदि भिरागतात् त्वत्प्रसादेन कार्याणि सर्वाणि हकरो न्यहं शत्रूणां बुद्धिनाशार्थं मित्राणामुदयाय च नमस्ते ब्रह्मरूपा
 प्रविष्णुरूपाय ते नमः विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते रुद्ररूपिणे भक्तिप्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक लंबोदर नमस्ते
 रुद्रसेतते मां देक प्रिय आ विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदेति प्रार्थयेत् ततो महीधरैः पृथिवीचन इमं यज्ञं भिमक्षणा पि
 तमन्ते मभो मन्त्रि क्षितिमभिस्त्वष्टवाऽग्निपथयः संवदंते सोमेन सह राजा परमैक एवेति ब्राह्मणस्तरं राजानुरायामसीति

यवातिक्षिप्य आकलशेषुधावतिपिविपेरिपच्यते उर्वधुं जेषुवद्धंते इति कलशं संस्थाप्य इमं भोगं यमुने सरस्वति
शतद्वर्तमानं सचतापरुष्यां अस्ति त्रयामरुद्धधेवितस्तया ज्ञीयेयुः शुभ्राशिषो मयेति जलेनापूर्य गंधद्वारां दुराध
र्षां त्रिषु पुष्टां करोषिणीं ईश्वरं सर्वभूतानां तामिहोपवहये श्रियमिति गंधानि क्षिप्य याज्ञोषधीः पूर्वाजानां देवेष्व
स्त्रिषु गंधपुरा मननेव धुणामहशतं धामानि ससचेति सर्वौषधीः कांडाकांडात्प्ररोहं तीपुरुषः पुरुषस्परि एवानोद्वे
प्रतनुसहस्रेण शतेन चेति दूर्वाः अश्वरेयेष्वनिपदं न पणैर्वैवसानि ष्कृता गोभाज्जहिकलसथयत्स नवधपुरुषमिति
पंचपल्लवान् रथोनाष्टथिवीनो भवानक्षरानिवेशनी यच्छानः शर्मसप्रथा इति सप्तमदः याफलिनीर्यांजफ
लांजपुष्पायाश्च पुष्टिणीः बहुरूपतिप्रसूता रतानां मुचं वल्हं स इति फलं सहिरन्तानि दाशुपेस्त्रवाति सविते
भगः तं भागां चित्रमीमहे इति पंचरत्नानि हिरण्यरूपः सहिरण्यसं दगयानपात्सेदुहिरण्यवर्णः हिरण्यपात्प
रियोन्निर्विपयाहिरण्यदात्पन्नमस्मै इति हिरण्यं निक्षिप्य युवा सुवासाः परिवीत आगात्स उश्वेयान्भवति जायमानः
तंधीरांसः कवय उन्नयंति साध्ये मनसा देवयंत इति वज्रेणावेष्ट्य पूर्णादर्विः परापत सुपूर्णा पुनरापत वस्त्रेव विक्री
णावहा इपमूर्जं शतक्रतो इति पूर्णपात्रं निधाय तत्र वरुणं संस्थाप्य उतैतं वायां मित्रह्मणा वंचमानस्तदाशास्तेप
जमानो हविर्भिः अहेडमानो वरुणे हवोऽप्युरुशं समान आयुः प्रमोषीरिति वरुणसंपूज्य पुष्पांजलिं दद्यात् क
लशस्य मुखे विष्णुः कंठेरुद्रः समाश्रितः मूले तत्रास्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा
वसुंधरा ऋग्वेदाथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः अंगे पुसहिताः सर्वे कलशान्तु समाश्रिताः अन्नगायत्री सावित्री शां
तिः पुष्टिकरी तथा आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः सर्वे समुद्राः संहितस्तीर्थानि जलदानदाः आयांतु
यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ॥ इति कलशं प्रार्थयेत् इति ऋग्वेदिनां कलशार्थपुनर्विधिः अन्ते नैव प्रकाशेण

चतुर्थापि वेदिकोणे पुष्कलशस्त्रतुष्टयं स्थापयेत् अथ कात्यायनानां कलशस्थानविधिर्हिरण्यते महीधरि रिति भू
 मिरेष्टया याज्ञोपधिरित्यनेन धान्यमसीत्यनेन ब्राह्मणप्रकरिते धान्यमसिधिनुहि देवान् ब्राह्मणाय चोदानाय च वा
 न्यानाय च वा आजिघ्नकलशमिति कलशं संस्थापयेत् आजिघ्नकलशमह्नात्वा विशो विंदवः पुनरुर्जा निवर्त्तस्व सा
 नः सहस्रं धृष्टोरुधाराप्यस्वर्ता पुनर्मा विंशता द्रुमिः वरुणस्योत्तं भनमसीति जलेन पूरयेत् वरुणस्योत्तं भनमसि
 वरुणस्य स्पर्शकं भसर्जनीस्थो वरुणस्य ऋतसदनमसि वरुणस्य ऋतसदनमसीद अथ येव इति
 पंचपृष्ठवान् याज्ञोपधिरिति सर्वोपधीनाक्षिपेत् कांडादिति दूर्वा निक्षिपेत् स्योनापृथिवीति सप्तमदू निक्षिपेत् परि
 ब्राजप्रतिरिति पंच रत्नानि परिव्राजपतिः कविरग्निहं व्यान्याक्रमीत् दधद्रत्नानि दाशुपे युवा
 स्वांसा इति सूत्रेण वेष्टयेत् युवा स्वासाः परिवीत आगारसञ्च श्रेयान् भवति जायमानः तंधीरासः कवय
 उन्नयंति साधो यमनसा देवपंतः याः फलिनोरिति फलं हिरण्यगर्भेति हिरण्यं हिरण्यगर्भः समवर्तताये भू
 तस्य जातपतिरेक आसीत् सदाधारपृथिवी धामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम पूर्णादूर्वा तं वायाम्भिति शुनः शो
 फरुपिः बिष्टुष्टं वरुणो देवता वरुणायाहने विनियोगः तं वायामिभ्रस्मिन्कलशे वरुण इहा गच्छ इह तिष्ठ कलशस्य
 मुखे विष्णुरित्यदिदुरितस्य प्रकारका इत्यंतं पठित्वा देवदानवसंबोधे मध्यमाने महोदयो उत्पन्नोऽसि तदा कुम्भविधृतो
 विष्णुना रयं त्वत्तोयसर्वतीर्थानि देवाः सर्वे त्वयि स्थिताः त्वयि तिष्ठति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं च
 मेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्यावसवो रुद्रा विश्वे देवाः स पैतृकाः त्वयि तिष्ठंति सर्वेऽपि पतः कामफलप्रदः त्व
 रत्नसादादि मं पद्मं कर्तुमीहे जलोद्भव सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति पठेत् अथ रत्नवाचनं ब्राह्मणं पुण्य
 महर्षि च यमस्य रत्नपादनकारकं वेददक्षो द्रव्यं निर्यतत्पुण्याहं द्रुवंतु नः अस्मकं भूः पुण्याहं भवंतो द्रुवंतु इति बिः

पुनर्नमेति पठित्वा पृथिव्यामृद्धतायां तु यत्कल्याणं पुरा कृतं ऋषिभिः सिद्धं गंधर्वैस्तत्कल्याणं ब्रुवतु नः अस्वकर्मेणः
 कल्याणं भवतो ब्रुवंति विः यथेमां वाचं कल्याणीमित्यादि सागरस्य यथा ऋद्धिर्महालक्ष्म्यादिभिः कृता संपूर्णा
 सुप्रभावा च तान्तां भृद्धिं ब्रुवतु नः ऋद्धिं भवतो ब्रुवंति वयुक्ता सत्रस्य ऋद्धिरस्य गन्मन्त्र्योतिरमृता अभूमादिवं पृथिव्या
 ब्रध्यालहामाविदामदेवास्त्वज्योतिः स्वस्ति तर्पाऽविनाशाख्या पुण्यकल्याणलुद्धिदा विनायकप्रिया निर्यंतांतां स्वस्ति
 ब्रुवतु नः स्वस्ति भवतो ब्रुवंति वयुक्ता समुद्रमथनाज्जाता जगदानंदकारिका हरिप्रिया च मांगलयातां श्रियं प्रब्रु-
 वंतु नः श्रीश्वेतलक्ष्मीश्वरैर्पत्न्यावहोरात्रे पार्थिवक्षत्राणि रूपमभिधनौढ्यान् इणुजिषाणामुन्मदप्राणिति पठेत्
 इति कात्यायनां स्वस्ति वाचनं ॥ अप्सर्पणं तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः ये भूता विभ्रकतारस्ते गच्छंतु शिवाज्ञयेति सर्वं
 दिक्षु सर्पपान्त्रिकीयं सूर्यः सोमश्च कालश्च संध्यं भूतान्यहः क्षपाः पवनो दिक्षयति भूमिराकाशं स चराचरः
 द्वाहं शासनमास्थाय कल्पवृक्षमिह सन्निधिं इत्यनेन भूमिं स्पृष्ट्वा दिग्बन्धनं कुर्यात् पंचगवेन भूमिं प्रोक्ष-
 वेत् ततो भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठा मातृकान्यासान् कृत्वा स्वेष्टदेवता मागममार्गेण मत्स्यपुराणोक्तमार्गेण वा
 ध्यायेत् तद्यथा जटाजूटसमायुक्तमर्द्धेन्दुशतलक्षणां लोचनत्रयसंयुक्तां पद्मेन्दुसदृशाननाम्
 श्रुतसौ पुष्पवर्णां सुप्रतिष्ठां सुलोचनां नवयौवनसंपन्नां सर्वाभरणभूषितां सुचारुवदनां तद्वत्पीतोन्नतपयोधरां
 त्रिभंगस्थानसंस्थानां महिषासुरमर्दिनीं त्रिशूलदक्षिणे दध्यात्खड्गं चक्रं क्रमादधः तीक्ष्णवाणं तथा शक्तिवामतोपि
 निर्वोधत स्वेतकंपूर्णं चापं च पाशमंकुशमूर्ध्वं घंटां वापरशुं वा पिबामतः सन्निवेशयेत् अथ रतान्महिषंतद्वद्विशि-
 रस्कंपदं दर्शयेत् शिरश्छेदोद्भवं तद्वह्निं वंखड्गपाणिनं हृदि शूलैर्न निभिन्नतिर्यग्बन्धविभूषितं रक्त रक्तं कृतांगं चरक
 विस्फारितेक्षणं वेष्टितं नागपाशेन श्लकुटीर्भाषणाननं सपाशवामहस्तेन धृतकेशं चतुर्ग्यां वमदुधिरवक्त्रं च देव्याः

सिंहप्रदर्शयेत् दंष्ट्रारुद्रदिशि पादं समं सिंहोपरि स्थितं किंचिद्भूतथावाममंगुष्ठमहिषोपरि रतूयमानं च तद्रूप
 ममरैः सन्निवेशयेदिति एवं ध्यात्वा अर्घ्यं स्थापनं कुर्यात् ततो नूतनमूर्तिः स्वर्णादिमयी चेत्तद्ग्राह्यम् अन्वुत्तराणां दि
 कं कुर्यात् तत्रक्रमः स्वर्णादिशलाकया प्रातिमांभुसर्पिर्भ्यामभ्युज्य इमं भेगोऽतिपुरुषसूक्तेन चाभ्युक्ष्य पंचगव्ये
 न प्रोक्ष्य आग्निस्केन प्रातिमायां जलधारा कुर्यात् तच्चाग्निस्के कृत्वेदितां आग्निपदरहितामन्त्राः आग्निः सतिमिति
 सतर्चस्य सतिर्वाजं भरद्वाजं धेनुतारणे विनियोगः उं सतिर्वाजं भरद्वाजं धेनुतारणे विनियोगः उं सतिर्वाजं भरद्वाजं धेनुतारणे विनियोगः
 निष्टं रोदसीं विचरत्समजन्नारो वारुकुक्षिपु रधि १ अससः समिदरतुभद्रमहीरोदसी आ विवेश एकंचोदयत्सम
 रसुदजाणिदपते पुरुणि २ हरं यजरतः कर्णमावांश्चो निरदहज्जरुषं अर्धं यम उरुषदंतः नृभेधं प्रजयासूजत्सम
 ३ वाद्रविष्णो वारयेशाः ऋषियः सहस्रासनोति दिविहव्यमाततानयामानिभूता पुरुजा ४ उर्ध्वं ऋषयो विह्वयेते
 नरोयामनवाधि तासः वयोऽन्तरिक्षे यजंतः सहस्रापरि पाति गोनाम् ५ विपईलते मानुर्धार्द्वी मनुष्यो नहुषो वि
 जाताः गांधर्वा पृथग्मूर्तिर्गव्यतिष्ठताश्च निपाता ६ ब्रह्म ऋभव रततश्च नहामवोचामासु टर्के प्राधजार्तरयवि
 षमहिद्रविष्णुमायजस्व ७ इत्यग्निपदरहितं सूक्तं १ आयाग्निपदसहितं ऋभवेदिनामग्निस्क्तं आग्नेसांतिर्वाजं भर
 ददात्यग्निर्वारं श्रुतं कर्मनिष्ठं अग्नोरोदसी विचरत्समं जन्नाग्निर्नारो वारुकुक्षिपु रधि १ अग्नेरससः समिदरतुभद्रा
 आग्निर्महीरोदसी आ विवेश अग्नेरेकंचोदयत्समं जन्नाग्निर्नारो वारुकुक्षिपु रधि २ अग्निर्हं यजरतः कर्णमावाग्नि
 रस्यो निरदहज्जरुषं आग्नेरविधेर्भ उरुषदंत रन्निर्तमेधं प्रजयासूजत्समं ३ आग्निर्वाद्रविष्णो वारयेशा आग्निर्ऋषियः सहस्रा
 सनोति आग्निर्दिविहव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभूता पुरुजा ४ आग्निमुर्ध्वं ऋषयो विह्वयेते अग्निरोयामनवाधि तासः अ
 ण्वेधयोऽन्तरिक्षे यजंतोऽग्निः सहस्रापरि पाति गोनाम् ५ अग्निविश इलते मानुर्धार्द्वी अग्निमनुष्यो नहुषो विजाताः अग्नि

गीर्धर्वीपथ्यामृतस्याग्नेर्गन्ध्यातिर्धृतश्रानिपाता ६ अग्नयब्रह्मऋभ्वस्ततक्षुरग्निमहामवोचामासुर्धुकिं अग्नेप्रावज
 रितारंयविष्टाग्नेमहिद्रविणमायजस्व ७ अत्रचपूर्वाग्निशब्दरहितानमंत्रान्सकृत्पाठित्वाअग्निपदसहितानमंत्रान्वार
 द्यपठेत् अथकर्तव्यानांश्रान्पुनरग्रेसूकेनामश्रयाजरासोदमामरिनाश्रवद्धुमासोअग्नयः पावकाः शिवतीवधः
 श्यात्रासोभुरएयवोवनर्धदेवायवोनसोमाः १ हरयाधूमकेतवीवातजूताउपधिवियतंतेष्टयाग्नयः २ यजातोमित्रा
 वरुणायादेवां ऋतंतहत् अग्नेयशिरवन्दमम् ३ युद्धवाहिदेवहूतमां अग्नां अग्नेरधीरेव निहूतापूर्यः
 सद्ः ४ द्वेविरूपैचरतः स्वर्ग्ये अन्यान्यावत्समुपधापयेते हरिरन्यस्यांभवतिस्वधावाजुक्रो अन्यस्यांददशेसुचर्वाः
 ५ अयमिहअथमोधांविधातुभिर्होतायजिघोअध्वरेष्वीदयः यमत्रवानिभूगवोविरुत्तुर्वेनेपुत्रिञ्चविंशविशेशो ६
 त्रोणिशतार्त्रोसहस्राएयमिन्त्रिष्टंशब्देवानवचासपर्वन् ङीक्ष्यंघृतैरस्तृणन्वाहिंरस्माआदिहोतारन्यसादयंत ७
 मूर्धानंदिवोअरतिष्टथिव्यावैश्वानरमृतआजातमग्निम् कविष्टंसव्याजमतिथेजजनानामासन्नापात्रन्जनवंतदेवाः ८
 अग्नेर्वाणिजंघनद्रविणस्पुर्वैपत्या समिद्धःशुक्रआहुतः ९ विश्वेभिःसोन्यमध्वशब्देष्टुवायुना पित्रािमन्नस्यया
 मग्निः १० आयादिपेन्यपतिंतेजश्रान्तदशुचिरेतोनिषिकेधौरभिके अग्निःशर्द्धमनवधंयुवानंष्ट्वाद्यजनयत्सूदयश्च
 ११ अग्नेशर्द्धमहतेसौमगायतवद्युस्त्रान्युत्तमानिसंतंसंजारास्पष्टस्यमक्रणुष्वशत्रूयतामभितिष्ठामहा १२
 हिमंद्रतममर्कशोर्कैर्वटमहेमहिनःश्रोष्यग्ने इंद्रतव्याश्वसदेवतवायुप्रणान्तिरायसावृत्तमाः १३ एवंअग्नेत्वाहुताग्नि
 दासःसंतुसूरयःपंतरायेमघवानोजनानामूर्वादयंतगोताम् १४ शुधिःश्रुत्कर्णवन्हिभिर्देवैरग्नेसयावभिः आसिदं
 तुवर्हिषिमिन्नोअयमाप्रातर्पावाणोअध्वरं १५ विश्वेषामदितिर्पश्चिदानांविश्वेषामतिथिर्मानुषाणां अग्निर्देवानामव
 श्राष्टृणानःसुमर्डीकोभभवतुजातवेदाः १६ महोअग्नेःसमिधानरूपशर्मण्यनागानिजैवरुणस्वस्तये श्रेष्ठस्यामसवितुः

सर्वाभिनितदेवानामवोभ्रयावृणोमहे १७ इति कार्तियानां कलशस्थापनविधिः हिमरयत्वाजरायुषाग्नि
 रिन्धयामसि पावकोभ्रस्मभ्यष्टं शिवोभव उपनमन्नुपवेतसेवत्तरनीदीप्त्वा अग्नेपितमपामसिमण्डकिताभिरा
 गहिसेमत्रोयज्ञपावकवर्णं शिवं कृषि अपामिदं न्ययनउत्समद्रसयनिवेशनं अन्यास्तेभ्रस्मस्तपंतुहेतयः पाव
 कोभ्रस्मभ्यष्टं शिवोभव अग्नेपावकरोचिषां मद्रयदेवजिह्वया आदेवान्वाक्षिजक्षिच सनः पावकदीदिवोभ्रदेवांहवाह उपयज्ञां वंहविश्वनः
 अग्नेपावकरोचिषां मद्रयादेवजिह्वया आदेवान्वाक्षिजक्षिच सनः पावकदीदिवोभ्रदेवांहवाह उपयज्ञां वंहविश्वनः
 पावकयायश्चितयं द्याकृपाक्षामन्नस्त्व उरवसेनमज्जुना तूर्णैर्नयामन्येतमस्यैरुरणभ्रायोवृणेतज्जुषाणोभ्रज
 रनमस्तेहरसेशोचिषेनमस्तेभ्रस्त्वर्चये अन्यास्तेभ्रस्मस्तपंतुहेतयः पावकोभ्रस्मभ्यष्टं शिवोभव अग्निस्तिग्मे
 नशोचिषायासाद्भ्यं न्यत्रिण्भ्राक्षिर्वावनरेरधि इति वाजसनेयिनामाग्निमूर्ते लेख्यामूर्तिश्चेत्तलेख्यापांनानाभिषेकः
 स्यादित्यादिवचनात् अभिषेकादिके तत्र न कर्तव्यं किंतु तदग्ने पात्रं स्थापयित्वा तस्मिन्नेव कर्तव्यं ततः पंचगव्य
 पंचासृतादिनामूर्तिसंस्थाप्य पुरुषसूक्तेन स्तापयित्वा पूज्यपूजकयोर्मध्ये भ्रात्राचार्योक्तो विचक्षणैरिति प्रार्थ्याप्रकल्प्य
 मंडूकादिर्घाठपूजां कृत्वा सिंहात्मनं संपूज्य ईशानादिक्रमतः विष्णुहरकइतरवीरफलेषु च तत्पुं कलशेषु वा संपूज्य वेदि
 मध्यस्थकलशे स्वर्णादिमूर्तौ दुर्गापूजयेत् कलशाएव देवीपूजनं चेत् मूर्तिसंस्थापनं सिंहात्मनोपरिकर्ष्य अत्र च तस्मिन्
 यतनैः सह दुर्गापूजनं गौडानुसारेण लिखितं अत्र प्रमाणत्वेन कालिकापुराणवचनैरुपन्यस्तं शिवं भास्करम
 शिवं केयवर्कौ शिकोमधि मनसा न चैव न्याति देवलोकादधो गतिमिति अत्राग्निशब्देन गणेश इति शिवार्चनवद्रिका
 यं पाठः कार्तिकेयोसौ कार्तिकेयो विनायक इति मण्डितोत्तरवचनात् यतु गौडैरक्षपूजनं पार्थक्येन क्रियते तन्म
 यं एतच्च ब्राह्मणदिभिर्पर्यायिकार्वैदिकान्तरैः तदुक्तं मंत्रराजानुष्ठानविधाने श्रौतार्चनं तु विष्णोर्विशेषे

एभवेत्तदा स्मार्तगमार्चनक्षेत्रैर्वश्यैः केवलमागममिति एवंपूर्वोक्तमैव चतुरायतनपूजानंतरं जटाजूटैर्यादि
 श्यात्वाहस्तस्थपुष्पांजली अथार्कतोवाहदयारविदावाहयोदितिवचनात् सूर्यमंडलात्हृदयारविदाहा देवीमाग
 तांविभाव्यपुष्पाणिकलशेमुख्यैवाप्राक्षयेत् ततश्चात्मसंस्थामिति एहिदुर्गेमहाभागेरक्षार्थममसर्वदा आवाहया
 न्यहंदेविसर्वकामार्थसिद्धये अस्यांमूर्तैसमागच्छस्थितिमत्कृपयाकुरु रक्षांकुरुसदाभद्रेविश्वेश्वरिनमोस्तुतइति आ
 गच्छरदेदेवैद्यैर्यदर्थनिपुदिनि पूजांगहणुसमुखिनमस्तेशंकरात्रिये सर्वतीर्थमयंवारिसर्वदेवसमन्वितं इमंघटंस
 मागच्छतिष्ठदेवगणैःसह दुर्गेदेविसमागच्छसाक्षिधामिहकल्पयवालेपूजांगहणःत्रयमष्टाभिःशक्तिभिःसहैववाहन
 मंत्रैरावाहयेत् मूर्तैपूजनेतुसर्वतीर्थमयमिति श्लेकोनपठनीयः पूजातुजयतीमंत्रेणवाकार्या तदुक्तंदेवीपुराणे कुर्या
 ह्वयारतुमंत्रेणपूजाक्षिरघृतादिभिरिति जयतीमंगलाकालाभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशिवाधारोस्वाहास्वधा
 नमोरतुते अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमातुकारयेदिति दुर्गामंत्रोवाँदिकश्चागमिकोवाँदिकोजातवेदसइत्यादि आगमि
 कस्तुष्टौदुर्गेदुर्गेश्वरेश्वरिस्वाहेतिनाक्षरः तस्मिन्पूजयेन्नमेदितिसाधारणवाक्यात् रकांदेतु दुर्गेमेदुरतरेकार्येनवदुः
 खविनाशिनीपूजयामिसदाभक्त्यादुर्गादुर्गातिनाशिनी अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमादिकारयेदियुक्तं पूजाचपोढशोप
 चारैःछत्रचामरादिभिर्भयविभवंकार्यं पूजायांवादित्राणमभावेषदवावादनंकार्यं तदुक्तं वादित्राणामभावैतपूजाका
 लेचसर्वदा घंटघाटनैःकार्यःसर्ववाद्यमयीयतःपायादौविशेषेदेवीपुराणे पद्मश्याम/कदूर्वाचविष्णुक्रांतादिरिच्य
 ते गंधपुष्पाक्षतयवकुशाम्रतिलसर्पयाः तत्रैवं विल्वरकाक्षतैःपुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्त्रिलैः सामान्यःसर्वदेवानामर्घ्यो
 यंपरिकीर्तितः पुष्पं सारमुयानिधौ इक्षुर्मधुघृतैर्वैवपयोदधिसद्वैवतु प्रस्थप्रमाणंवाग्राह्यमधुपर्कइहोच्यते
 आचमनेतु जालिवंगकंकोलादिद्रव्याणिदेयानि पंचामृते रकांदैर्क्षिराहशगुणैर्घृतैर्वैवशोत्तरं घृताहश

गुणैर्द्रोश्चैवेतन्तथेति पूजानंतरं मापमकवलं कूष्माण्डादिवलिर्गानिवेदयेत् ततो नीराजनं कृत्वा यथाशक्ति
वैदिकमगमिकवाङ्मंत्रं जपेत् दुर्गाप्रतो जपेन्मंत्रमेकचित्तरसमाहित इति देवीपुराणात् ततश्चंडीपाठं कृत्वा
देवार्थापयेत् महिषसिंहमायायेचापुंड्रमुंडमालिनि द्रव्यमरोग्यविजयं देहि देवि नमः सदा भूतघ्नोपि शाचेभ्योर
क्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भूभ्योरक्षमांसदा सर्वमंगलमांशं देवेशि मे सर्वार्थसाधके शरण्येभ्यो के
गौरिनारायणि नमोस्तुते रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान् नन्देहि न इति ततः
शिवरहस्योक्तं दुर्गारुतुर्तिपठेत्ततः दुर्गाशिवशान्तिं करीब्रह्माण्डप्रियां सर्वलोकप्रणेत्रीं च प्रणमामि सदा शिवां
मंगलां शोभनां शुभानिः कलां परमां कलां विश्वेश्वरीं विश्वमातां चंडिकां प्रणमाम्यहं सर्वदेवमयीं देवीं सर्वरेण
भयापहां ब्रह्मेशविष्णुनमितां प्रणमामि सदा त्रिमां विंध्यस्थां विंध्यनिलयां दिव्यस्याननिवासिनीं योगिनार्यो
गमातां चंडिकां प्रणमाम्यहं ईशानमातरं देवीं श्रीश्वरीं श्रीश्रियां प्रणमोस्मि सदा दुर्गां संसाराणुवतरिणीं यद्वा
दं पठति स्तोत्रं शृणुयाद्वा पियो नरः समुक्तः सर्वपापैस्तु तोदते दुर्गाया सहति ततः पुष्पांजलिं दद्यात् इति दुर्गापूजा
विधिः विस्तृतपूजायामशक्तं प्रति संक्षिप्तपूजाविधिः कालिकापुराणे सन्यक्त्वोदितपूजां यदिकर्तुं न शक्यात्
उपचारांस्तथादातुं पंचैतान्वितरेत्तदा गंधपुष्पं च धूपं च दीपं नैवेद्यमेव च अभावतो यत्पुण्याभ्यां तद्भावे तु भक्तिः सं
क्षेपपूजा कथितेति स्मृति कौस्तुभे श्रवाखंडदीपदानमुक्तं नारदीये अखंडदीपकंदं व्याः श्रीतथेन वरात्रके
प्रज्वालयेद्देवरात्रमेकचितो धृतव्रत इति अथ चंडीपाठविधिः देवीपुराणे माहात्म्यं भगवत्पारास्तुपुराणादिषु
कीर्तितं पठेच्च शृणुयाच्च आपि सर्वकामसमृद्धये श्रावणं च ब्राह्मणेनैव कारणीयं ब्राह्मणं च कर्त्तव्या
तान्यवर्णजमादरादिति भविष्योक्तेः तथा एकोत्तराभिदृष्ट्या तु नवमीयावदेव हि चंडीपाठं जपेच्चैव

जापयेद्वाविधानत इति वाराहेतन्त्रे संकल्पितस्तत्रापठे संख्यांकवांजपेत् सुधीः आहूतिसंख्या
 भेदेनफलभेदश्च तत्रैवेकः चंडीपाठफलदेवि शृणुष्वगदंतोमम एकाहृत्यादिपाठानां यथावत्कथयामिते
 संकल्पपूर्वसंपूज्यन्यस्यांगेषुमन्त्रसकृत् पाठद्वल्लिखद्वानाञ्चसिद्धिमाप्नोतिमानवः उपसर्गोपशांत्यर्थंजिराहृतपठे
 त्रारः ग्रहेपशांतोक्तंत्वंपंचाहृतवरानने महाभयेसमुत्पन्नसत्ताहृतंसमुन्नयेत् नवाहृतान्नवेच्छांतिर्वाजपेयफलं
 भेत् राजवश्याभूतैवरुद्राहृतमुदीरयेत् अर्काहृतेः काम्यसिद्धिर्वैरिहानिश्चजायते मन्वाहृतान्द्रिपूर्वद्वयं तथास्त्री
 वश्यतामियात् सौरुपंपंचदशाहृत्याश्रयमाप्नोतिमानवः कलाहृत्यापुत्रपौत्रधनधान्यागमंविदुः राज्ञांभोतिविमो
 क्षापर्वैरुयोद्वाटनायच कुर्यात्सप्तदशाहृतंतथाष्टादशकंप्रिये महाग्रहविमोक्षायविंशाहृतंपठेत्सुधीः पंचविंशवर्त्त
 नात्तुभवेद्वधविमोक्षेण संकटसमनुप्राप्तेदुश्चिकित्साभयेतथाजातिभ्रंशकुलोच्छेदेऽश्वमुघोनाशज्जागते वरैरहृद्वैर्वा
 धिहृद्वैधननशेतथाक्षये तथैवात्रिविधेरप्यतेतथाचैवाविपातके कुर्याद्यत्नाच्छताहृतंततः संपद्यतेशुभं आयुर्द्विः श
 ताहृताद्वाज्यहृद्विस्तथापरा मनसाचितितदेविसिद्धिदृष्टोत्तराच्छतात् शताश्वमेधयज्ञानांफलमाप्नोतिसुव्रते सहस्रा
 वर्त्तनाच्छर्माश्राहृणोतिस्वयंस्त्रिधरा भुक्तवान्नोरेथान्सर्वान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् यथाश्वमेधः क्रतुराट् देवानांचय
 थाहरिः रुक्मानामपिसर्वेषांतयासप्तशतीस्तवः अथवावह्नोर्केनकिमेतेनवरानने चंडयाः शताहृतगठात्
 सर्वाः सिद्धांतिसिद्धयइति सर्वैवगुणयुक्तः चिरपष्टमद्भुतंशांतंरुपष्टाक्षरपदंतथा कलस्वरसनायुकेंरसभावसम
 निवर्त बुद्धमानः सदाहृथंभ्रंथार्थैकस्तशोत्प द्वाहृणादिषुपाठार्थंभ्रंथार्थैर्वाप्येन्द्रपः यएवंवाचयेद्भस्मसविप्रो
 ष्यासउच्यतइति स्तोत्रपाठश्चनारायणंनमस्कृत्यकर्तव्यः नारायणंनमस्कृत्यनरंरैवगनशोतनं देवोसरस्वती
 वैवततोजपमुदीरयेदितिवचनात् जपशब्दार्थश्चभाविष्ये अष्टादशपुराणानिरामस्य चरितंतया विष्णुधर्मादि

शास्त्राणि शिवधर्माश्च भारत वेदार्थः कस्मिन् शोधयन्तमहामातवंतस्मृतं शैवाश्वधर्मार्थं द्रमानवो कामहीपते जयेति नाम एते पाप्रवदंति मनोपिण्ड इति पाठप्रकारश्च मत्स्यसूक्ते प्रणवंचादितो जप्त्वा रतो ज्ञवासी हितापठन् अन्ते च प्रणवं दद्यादित्युवाचादिपूरुषः सर्वत्र पाठविहीनो ह्यन्यथा विफलं भवेत् शुद्धेनानन्याचेत्तेन पाठितव्यं प्रयत्नतः न काप्यसकमनसा कार्यं स्तोत्रस्य वाचनं आधारे स्थापितुं पुरतः कंजपरे सुधीः हस्तसंस्थापनादेव यस्मादल्पफलं भवेत् स्वयंचालितं यत्नयति नालिखितं च यत् अन्नाहणेन लिखितं तच्चापि विफलं भवेत् ऋषिच्छंदादिकं न्यस्य पठेत्स्तोत्रं विचक्षणः स्तोत्रेन दृश्यते यत्र प्रणवः न्यासमाचरेत् संकलिपतस्त्वोत्रपाठे संस्थां कृत्वा पठेत् सुधीः अध्यायं प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन कृते विरामे प्रयेतुं अध्यायादिपठेत् पुनरिति अथ प्रसंगात् शतचंडयादिविधानं लिख्यते रुद्रयामले शतचंडीविधानं च नोच्यमानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शतचंडीसमाचरेत् षोडशस्तंभसंयुक्तं मंडपं प्रच्छवो ज्ज्वलं वसुकोणयुतं वेदो मध्ये कुर्याच्चिभागतः पक्षेष्वाचितारं न्यासुच्छये हस्तसंमितां पंचवर्णं रजोभिश्च कुर्यान्मंडलं केशुभं पंचवर्णैवितानं च किं णिजालमंडितं आचार्येण समं विप्रान्वरयेद् शस्त्रतान् एषान् पार्श्वपापयेत् कुंभं पूर्वोक्तविधिना हरे वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलं क्षणलक्षितं मूर्तिदेव्याः प्रकुर्वीत सुवर्णस्य पलेनैव तदद्वेन तदद्वेन तदद्वेन न हीपते अष्टादशभुजां देवार्कुर्यादष्टभुजामपि पटकलुपुगच्छन्न वेदी मध्ये निधापयेत् वैकृतिरहस्ये आयुधान्यत्र वक्ष्यते दक्षिणाधः करे क्रमात् अक्षमालाचकमलं चाणोसिः कुलिशं गदा चक्रं त्रिशूलं परशुः शंखो घंटा च पाशकः दंडश्च किंश्चर्म चापं पानपात्रं कंठलुः अलंकृतभुजामभिरायुधैः कमलासनां तत्रैव दद्याच्च अष्टभुजां वा णमुसले शूलं च क्रमैः शंखघटां गलं च कामूकं वसुधाधिप देवार्संपूजय विधिवज्रं कुमुदं शाद्विजाः शतमादौ शतं चातेजोपेन नैत्रं नवाणैकं चंडीसप्तशती मध्ये संपुटोपमुदाहृतः स च उर्ध्वेर्होर्हो वा मुंडार्थे

विवेक इति एकद्विर्वाणि चत्वारि जपे द्विन चतुष्टयं रूपाणि क्रमशस्तद्वत्पूजनादिकमाचरेत् पंचमेदिवत्से प्रातर्होमं कुर्यात्
 द्विधानतः गुडाज्यपायसंदूर्वातिलाच्छुद्धान्धवानपि चंडीपाठस्य होमं तु प्रातिश्लोकं दशांशतः होमं कुर्याद्ब्रह्मादिभ्यः
 समिदाज्य च खरुन् क्रमात् हुत्वा पूर्णाहुतिं दद्याद्विभेभ्यो दाक्षिणां क्रमात् कपिलांगानां लिमाणि श्वेताश्वच्छत्रचामरे अभि
 पंकततः कर्पुर्ध्वजमानस्य ऋत्विजः एवं कृतेऽमरे शानसर्वांसिद्धिः प्रजापत इति इति शतचंडीविधिः सहस्रचंडीविधि
 वच्छृणु विष्णो महामते राज्यं धंशे महोत्पति जनमारे महामभये राजमारेऽश्वमारे च परचक्रमये तथा इत्यादि विवि
 धे दुःखेष्टपरोगादि जेभ्ये सहस्रचंडिका पाठं कुर्याद्वाकारये तथा जापकारतु शतत्रोका विशदस्तत्र श्रमंडपः भोज्याः
 सहस्रं विप्रेन्द्रा गोशतं दाक्षिणां दिशेत् गुरवे द्विगुणं देयं शय्यादानं तथैव च धनं धान्यं च मूदानं श्वेताश्वं च मनोहरं पंच
 निष्कमितामूर्तिः कर्त्तव्या वाढ्मानतः अष्टादश भुज देवी सर्वायुधविभूषिता श्रवारिता नंदं दातव्यं सहस्रं प्रत्यहं विभो
 शतं वानियताहारः पयः पानेन वर्तयेत् एवं यश्चंडिका पाठं सहस्रं तु स माचरेत् तस्य स्यात्कार्यसिद्धिरनुनात्र का
 र्या विचारणा इति सहस्रचंडीविधिः अथ कुमारी पूजनं तच्च प्रत्यहं यथाशक्ति एकद्व्यदिकेनैकवार्यं तत्प्रकारश्च दे
 वीपुराणे ब्रह्मोवाच नतथा तु भवते शक्तिर्होमदानं जपेन तु कुमारी भोजनेन त्रयया देवी प्रसीदति अन्ननवरत्ने
 पितरेव सवोरुद्रा आदित्यगणलोकपाः सर्वे ते पूजितास्तेन कुमारी येन पूजिताः शुक्लाष्टमं चतुर्दश्येन वरजो विशेष
 तः कृष्णपक्षे विशेषेण भोजयेत् कुमारिका इति अन्यत्रापि प्रक्षाल्य पादौ सर्वासां कुमारीणां च वासव सुलिप्ते भूतले रम्ये
 तं जतश्चासने स्थिताः पूजे यद्वेद्यपुष्पैश्च स्नानमिभश्चापि मनोरमैः पूजयेत्वा विधानेन भोजनं ताः स्मदापयेत् खंडलद्वय
 गुडसर्पिर्दधि क्षीरं समाक्षिकं तासां देयं कुमारीणां शनैर्भुजापयेत् ताः पानियं याचितं देयमंत्रं वा याचितं शुभं तास्त
 तास्तु यदा सर्वास्त्वदास्वा च मनंदं देत् आचम्य चाश्रितान् इत्यादि व्याक्षतं त्वमित्यु १ दानुः शिरसि दातव्याः कन्यका

भिरयक्षताः तेनापिप्रणिपातस्तुकर्तव्यमेतिकपूर्वकम् अनेनविधिनाशब्देवीक्षिप्रसिदति द्वातिविधिधान
 कामानमनोभीष्टान्सुराधिप राजपृच्छत्वाततःपश्चाद्देवलोकेचाच्छति कौरुभेतु एकांकन्याशेजयित्वाप्यथर्व
 लभतेनरः कन्याद्वयंभुक्तिमुक्तिविवर्गफलद्वयं चतुष्टयराज्यदंचसर्वकामफलप्रदं विद्याप्रदंचकंवष्टकंपट्कर्म
 सिद्धिदं सप्तमिलंभतेराज्यमष्टभिर्गुणसंपदः नवभिःष्टयिबीशःस्वात्कुमारोभिथपूजनादित्युक्तं रुकां दे एकैकां
 पूजयेत्कन्यामेकदद्यात्तथैव द्विगुणंत्रिगुणंवापिप्रत्येकेनचकंवरं नवमिलंभतेभूमिर्भैश्वर्धीद्विगुणेनतु एकदद्यात्
 लभेत्क्षेममेकैकेनश्रियंलभेत् एकवर्षातुषाकन्यापूजार्थंतांविबर्जयेत् गंधपुष्पफलादीनाप्रीतिरत्नरयानांविद्य
 ते द्विवर्षकन्यामारभ्यदशवर्षावधिकमात् तासांच क्रमेण कुमारिकाद्विवर्षातुत्रिवर्षातुत्रिमूर्तिनी चतुर्वर्षातुक्लयाणी पंचवर्षातुरा
 भवद्दुर्गासुभद्रेतिनामान्युक्तानिरुकां दे कुमारिकाद्विवर्षातुत्रिवर्षातुत्रिमूर्तिनी चतुर्वर्षातुक्लयाणी पंचवर्षातुरा
 हिणी पड्वर्षातुभवेत्कालीसतवर्षातुचंडिका अष्टवर्षाशांनर्वीतुर्दुर्गातुनवभिर्मता आसांकमेणफलान्याहसएव दुः
 खदारिद्र्यनाशायशत्रूणांनाशनायच आयुष्यवलद्वयार्थंकुमारपूजयेत्तरः आयुष्कामस्त्रिमूर्तिंत्रिवर्गरयफलासये
 अप्सस्तुवन्माधिर्षोडादुःखानामपनुत्तये सौरुपधान्यधनारोग्यपुत्रपौत्राभितद्वये कल्याणीपूजयेद्दीमान्निदं
 कल्याणद्वये आरोग्यसुखकामस्तुल्यदर्माकामस्तथैव यशस्कामोनेत्येरोहिणीपरिपूजयेत् विद्यार्था
 चजयार्थाचराज्यार्थांचविशेषतः शत्रूणांचविनाशार्थंकालिकांपूजयेत्तरः संयामेजयकामिचचंडिकांपरिपूजयेत्
 दुःखदारिद्र्यनाशायपत्न्यसंमोहनायच महापापविनाशायशांभर्वांचप्रपूजयेत् सवलोकटशत्रूणामुग्रसाधनक
 मणि दुर्गादुर्गासिनाशायपूजयेद्यत्नतोबुधः सौभाग्यधनधान्यादिवान्छितार्थफलासये सुभद्रांपूजयेन्मर्यादा
 सिदांसिविद्वये पूजाप्रकारश्च तत्रैव प्रातःकालेविशेषेणह्रत्वायंत्रंविशेषतः आवाहयेत्ततःकन्यांमंत्रेणानेन

भार्गव मंत्राक्षरमर्थात्क्षर्मात्कारुण्यधारिणी नवदुर्गादिमकांसाक्षात्कन्यामावाहयाम्यहं श्रावाहनमंत्रः
 तत्रसंपूजयेद्वाष्पानमंत्रैरभिः पृथक्पृथक् जगरूपजेसर्ववन्द्येसर्वशक्तिस्वरूपिणि पूजाग्रहाणकौमारिजगन्मात
 र्नामोस्तुते कुमार्याः त्रिपुरात्रिपुराधारात्रिवर्गज्ञानरूपिणी त्रैलोक्यवर्दितादेवीत्रिमूर्तिपूजयाम्यहं त्रिमूर्तेः
 कलात्मिकां कलातीर्तां कारुण्यहृदयां परां कल्याणजननीं नित्यं कल्याणार्णपूजयाम्यहं कल्याण्याः अणिमादिगु
 णाधारामकाराद्यस्तरात्मिकां अन्ततः शक्तिकालक्ष्मीं राहिणीं पूजयाम्यहं रोहिण्याः कामचारिभुभंकांतां
 कालचक्रस्वरूपिणीं कामदां करुणोदारां कालीं संपूजयाम्यहं काल्याः श्रीमत्सुरासुरराक्ष्य चरणभो
 रुहद्वयां चराचरजगद्धात्रीं चण्डिकां पूजयाम्यहम् चण्डिकायाः सदानन्दकरिणां सर्वदेवतम
 रुक्तां सर्वभूतादिमकालक्ष्मीं शांभवीं पूजयाम्यहं शांभव्याः दुर्गेभेदुस्तरैकोर्व भवदुर्गाविनाशिनीं
 भक्ताभीष्टप्रदां नित्यं दुर्गामावाहयाम्यहम् दुर्गायाः सुंदरीं स्वर्णवर्णां सुखसौभाग्यदायिनीं सुभद्र
 जननीं देवीं सुभद्रां पूजयाम्यहं सुभद्रायाः एवमभ्यर्चनं कुर्यात्कुमारीणां प्रयत्नतः कंचुकैश्चैव वस्त्रैश्च
 गंधपुष्पाक्षतादिभिः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यभोजयेत्पायसादिभिः प्रत्यहं ब्राह्मणभोजनं योगिनीभोजनं चोक्तं
 नारदीये प्रत्यहं भोजयेद्विध्वान्कुमारयोगिनोरपि हीनाधिकार्गीकुषादिविकारांकुक्लान् तथा ग्रथिरुद्रितग
 र्भाभिरक्तपूयव्रणान्कितां जलधंधां करैकाणिकुरुपांतनुरोमशां संत्यजेद्रोगिणीं कन्यां दासीं गर्भसमुद्भवां श्र
 रोगिणीं सुपुष्टां गर्गसिरूपां व्रणवार्जितां स्कन्धशसमुद्भूतां कन्यां सन्यक्प्रपूजयेत् ब्राह्मणीं सर्वकार्यपूजयार्थं तृपवंश
 जां लाभार्थं वैश्यवंशोत्थं सुतार्थं शूद्रवंशजां दारुणेष्वंध्यजातीयां पूजयेद्विधिनानरहति कचिन्मंत्राक्षरमयीमि
 ति सर्वात्मिका एव मंत्राक्षरः यथोक्ता लभेतु देवीपुराणि विवाहानन्तरं वा सांस्कन्यात्वनोपगच्छति तावत्

संपूज्यतेकन्यायावत्पुष्पंनटश्यते इतिकन्यापूजनं अत्रवेदपारायणमप्युक्तं रुद्रयामले एवंचतुर्वेदविदोविप्रान्त्रात्र
प्रसादयेत् तेषांचवरणकार्यवेदपारायणपवाहतिशिराः अथ वेदपारायणविधिः तत्रादौब्रह्मादिपूजाविधिर्महार्णवे
तथैवेवात्येगेहप्रशस्तेसुपरिष्कृते कलशविधिनातत्रवेदिमध्येनयसेरपुनः पंचाशान्निःकुशैःकृतं ब्रह्मोपधानेदत्वातंततःस्व
स्थितः स्नापितभ्यापितःकुंभेचतुर्बाहुश्चतुर्मुखः वत्सजान्वाकृतिवेदमुत्तराग्नेःकुशैःकृतं ब्रह्मोपधानेदत्वातंततःस्व
स्थयपनंपठेत् ब्रह्मयज्ञानमितिवागायत्र्यावापप्रपूजयेत् उपाध्यायंचसंपूज्यथापाठंपठेततः वौधायनःस्यंडिलंकरप
यित्वाग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्योर्ध्वेनैताभ्योदेवताभ्योजुहोति अग्नये सोमायेन्द्राय विंशेभ्योदेवेभ्यऋषिभ्य
ऋभ्योपजुभ्यः सामभ्योऽधर्वभ्यः अर्वायै मेधाये प्रज्ञायै धारणायै त्रिष्वै सवित्र्यै सवित्रे प्रजापतये काएय
ऋपये सोमाय काण्वऋषये अग्नये काएवऋपये विश्वेभ्योदेवेभ्यः काण्वऋषिभ्यः संहिताभ्योदेवताभ्यः
उपनिषद्भ्यो याज्ञिकाभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्योवारुणीभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्योहव्यवाहाय विश्वेभ्यो
देवेभ्यः स्वयभुवे वारुणीभ्योऽनुमत्यै स्विष्टकृतेच पृथक्स्वाहाकारेण हुत्वा ऽप्यहतिभिश्चपुनः परि
ष्वित्ति समासे वैतापजुषातर्पयति एवमुभवेदस्य काएवऋष्यादि वर्जमास्विष्टकृतस्त्वेषां स्थाने
ज्ञातैर्भ्योऽष्टसमदाय विश्वामित्राय वामदेवयज्ञये भारद्वाजाय जामदग्नयाय गौतमाय वसिष्ठाय प्रगाथे
भ्यःशुद्धसूकेभ्योमहानास्त्रीभ्यइति ततोवेदादिमारभ्य संततमर्घयेत्त्याह भगवान् वौधायनः इतिवेदपाराय
णविधिः शिराः पुराणादिपारायणमपि कुर्वति अथबलिदानं तत्राश्वमेपच्छागमहिषस्यमांसानामुत्तरोत्त
रप्राशस्तेफलविशेषश्च बलिद्रव्याणि कालिकापुराणे पक्षिणःकच्छपाग्राहामत्स्यानवविधान्मृगाः महिषो गोधि
कगौराःछागोवज्रश्चसूकरः खड्गश्चकृणसारश्चगोधिकाशरभोहरिः शार्दूलश्चनरश्चैवस्वगान्तरुधिरंतथा आ

गारगोधिकेतिग्राम्यत्वंज्ञाप्यते द्वितीयगोधःग्रहणमारण्याभिप्रायं क्षत्रियादिकंप्रति कृष्णसारनिषेधस्तत्रैव न
 कृष्णसारवितरेद्वालिंशुक्षत्रियादिकः प्रददत्कृष्णसारंतुब्रह्महत्यामवाप्नुयात् हयोष्टावपिपशुभ्यानिनियोक्तव्या
 वितितिथितत्त्वे तच्च त्रयहंकार्यं तथाच देवीपुराणे बलिचप्रत्यहंदद्यादोदनमांसमापवत् त्रिकालंपूजयेद्देवीं
 जपस्तोत्रपरायणइति यत्तुसौश्रिद्रुकं होमोऽप्यभ्यानवभ्यांवाकार्यः बलिदानमप्यष्टमीनवम्योरेवेति तत्तुच्छं
 देवीपुराणे बलिचप्रत्यहंदद्यादितिवाक्येन प्रतिदिनंतस्याभिधानात् होमोऽपिप्रत्यहंकार्यः पूर्वोक्तदेवीपुराण
 वाक्ये जपहोमसमायुक्तइत्युक्ते पुनःपूजांतथाष्टम्यामित्यादिवचनंतु श्रष्टमीनवम्योर्विशेषपूजापरं कौस्तुभेभ्य
 यमेव अत्रचच्छागादेवल्लिदानमशीषोमीयपशुहिंसान्यायेन धर्ममपि क्षत्रियादिविषयमेव ब्राह्मणस्यतु सा
 त्विकीजपयज्ञाद्यैर्नैवेद्यैश्चनिरामिपरितिवाक्योपात्तासात्त्विकपूजायामेवाधिकांरात तथैव भगवद्गीतादिपुत्रप्रतिपादि
 तत्वात् यदपिकालिकापुराणादिषु मध्यस्वगात्ररुधिरनिवेदनादिकमुक्तं तदपिब्राह्मणस्यनभवति नद्याह्राह्म
 णोमधंतथादेवैकदाचन सिंहव्याघ्रनरान्दत्वाब्राह्मणोनरकंजर्जेत् इहापिरुयात्सहीनाम्मुखसौभाग्यवर्जितः
 स्त्रियंनद्यात्तुबालेदत्वानरकमाप्नुयात् स्वगात्ररुधिरंदत्वाब्राह्मण्यदेवहीयते कालिकापुराणएवनिषेधात् ब्रा
 ह्मणेनतु मापमकादिनाबालिदानंकार्यं तदुक्तं कालिकापुराणे मापकलमापमासाद्यैर्देयोदिक्षुबलिर्निशि कूर्ममां
 डमिशुदंढश्चमासावभेच एतेबलिसमाःप्रोक्तास्तसौख्यगामाःस्मृताः एतेष्वपिब्राह्मणस्यमद्यमांसव्यतिरि
 कमेवभवति राजसीबलिदानाद्यैर्नैवेद्यैःसामिषैस्तथेति मांसबलिदानादेः राजसत्वाभिधानात् रुद्रयामलेऽपि
 खानाभावेऽपिकूर्ममांडंश्रीफलंवामनोहरं वस्त्रसंवेषितंकृत्वाछेदयेच्छुरिकदिना तथा ब्राह्मणेनसदादियंकूर्ममां
 डबलिकर्माणि श्रीफलवासुराधीशाच्छेदंनैवतकारयेत् ब्राह्मणस्यच्छेदंनतिषेधाच्छेदस्यब्राह्मणातिरिक्तकर्तृकता

कृत्वा घृतमयं व्याघ्रनरं सिंहं तथैव च   अथवा पुष्पविकृतं पक्षोदमयं च वा   घातयेच्चंद्रहासिनमंत्रेण संस्कृतं नरः
 कालिकापुराणे   मायाश्चेन बालेर्दयो ब्राह्मणेन विजानता   भुवने श्रीपारिजाते ऽपि   अन्नव्यंजनपुष्पांश्च बलिद्रव्य
 मुदा हतमिति   अथ बलिदानविधानं   तत्रादौ देवी प्रीत्यर्थं बलिदानमहं करिष्ये इति संकल्पयेत्   कालिकापुराणे   उ
 त्तराभिमुखो भूत्वा बलिपूर्वमुखं तथा   निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मंत्रमुदीरयेत्   पशोस्त्वं बलिरूपेण मम भाग्यदुपस्थि
 तः   प्रणमामिततः सर्वरूपिणं बलिरूपेण   मंत्ररत्नप्रकाशे   पशुं स्त्रः पवित्रास्मिंदूरतिलकं दत्त्वा ऽह्मिणा बलिकेयेत्
 मूलेन प्रोक्ष्य तीर्थमंत्रैः प्रोक्षयेत्   तीर्थमंत्रावौदिकरतां त्रिकांश   अग्निः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मि
 न्नाग्निः स तेलोको न विप्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः   १   वायुः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मिन्वायुः
 स तेलोको भविष्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः   २   सूर्यः पशुरासीत्तेनायजंत स एतल्लोकमजयद्यस्मिन्सूर्यः   स तेलो
 को भविष्यति तं जेप्यसि पिबैतांश्रपः   ३   वाचं ते शुधाभिप्राणं ते शुधामि च क्षुस्ते शुधामि श्रोत्रं ते शुधामि नाभं ते शुधा
 भिमेदं ते शुधामि पायुने शुधामि चारित्रांस्ते शुधामि मनस्व   आप्यायतां च क्षुस्ते आप्यायतां देहयैवाजुष्टमुपाकरोमि
 वाराहीयमुनागंगाकरतोयासरस्वती   कावेरी चंद्रमगार्वाचसि दुर्भैरवसागराः   अजरुना ते समायानुयेचान्ये न दसं
 ज्ञकाः पशुपशविनाशाय हेमकूटस्थिता यच   पराय परमेष्ठिने हं काराय च मूर्तये   एभिर्मंत्रैश्च संप्रोक्ष्य वामे मंडलमालि
 खेत्   चंडेश्वरं यजेत्तत्र कुमारं पूजयेत्ततः   तद्वलितं त्रसंस्थाप्य प्रोक्षयेत्साधकोत्तमः   हूं हूं पशुन हन हन हूं   १   फट् ह्रस्वभ्यु
 क्षेत्   रज्जुमादाय मस्तके पशुबंधयेत्   भेषाकारस्ते मध्ये पशुबंधयेत्   २   सशृंगे सर्वावयवं पशुबंधयेत्   २   ब्रह्मांडखंड
 मध्ये पशुबंधयेत्   २   उर्ध्वं फट् इति वदन् पूजयेत्   परमपशुरुपिणेन मः शिखायां रुधिरवंधनाय नमः शिरसि चंडिकायै नमः
 ललाटे सरस्वत्यै नमः मुखे   चंद्रादित्याभ्यां नासिकायां   अग्रनासिकायै कर्णयोः   वैष्णव्यै जिह्वायां   पद्मनाभायै उदरे

भैरवपेनाभी रविरोमेतापैपादेषु ततःकर्णेजपेत् हिलि २ बहुरूपधरायैचंडदुर्गायैद्वमंपशुस्वर्गनियोजय २ मु
 किप्रदशेष ५ २र्हीचंद्रमंडलाधिष्ठितविग्रहायैपशुरूपाचंडिकायैपशुप्रोक्षयामिस्वाहा कुशाक्षतजलान्पादाधोस्तु
 जेत् कृतांजलिःपठेत् यज्ञार्थेपशवःसृष्टाःस्वयमेवस्वयंभुवा अतस्त्वांघातापिष्यामितस्माद्यज्ञेवधोऽवयः पशुरु
 त्पादितोदैवैर्धार्थैचविधानतः इदानींत्वमहेत्साहाच्येतव्योस्तिमयापुनः अजोसित्वंपशुत्वेनयज्ञार्थनिर्मितःपुरा
 अतःसर्वनिदानेनत्वांश्र्यपूजांकरोन्महं पशुमेनमयादत्तमपशुत्वंप्रदेहिमे देवताबालिदानेनमांसेनरुधिरैणच दातु
 रापाहिनाशापघागलायनमेनमः लोकानामुपकारार्थंपशुःस्त्वष्टेमयाधुना प्रोक्षितोभवतीप्रोक्ष्यैनामात्मानंचतारय
 त्रयखड्गपूजा कृष्णपिनाकपाणिचकालशोभिस्वरूपिण उग्ररक्तारूप्यनयनंसर्वासुरभयंकरं रकांवरधरंचैवपाशह
 रतंकुटुंबिनं पिवमानंचरुधिरंभुजान्तक्रव्यसंहतिं रसनात्वंचंडिकायाःसुरलोकप्रसादक इतिध्यात्वा पूजयेत्
 उंरम् १ ऋद्वज्रधरिखड्गरूपिणतिक्ष्णधारैणपशुसंहर १ उंर्हीकालिकातिवज्रधरिलोहदंडायैनम इतिसं
 पूरय असिर्दशसनःखड्गरुतीक्ष्णधारैणपशुसंहर १ उंर्हीकाविजयश्चैवधर्मपालनमोस्तुते इत्यष्टौतवनामानिस्वय
 मुकानिवेषसा नक्षत्रंक्रांतिकतेतुगुरुद्वैवोमहेश्वरः हिरण्यचक्षरीरतेदैवतंयजनार्दनः पितापितामहोदैवस्त्वंमांपाल
 यस्वर्दद। नीलजीमूतसंकाशरतीक्ष्णदंष्ट्रःकृशोदरः भावशुद्धोऽमर्षणश्चअतितेजास्तथैवच इयंयेनधृताक्षिणीहृतश्च
 महिपासुरः तीक्ष्णधारायशुद्धाघतस्मैखड्गाघतेनम इतिस्तुत्वा रक्षार्थंयवनस्थोसिमुकयेमोचिनीमया देव्याः
 प्रीतिसमुपाद्यस्वर्गगच्छपशूत्तम इतिवंधानमोचयित्वा मूलमंत्रंपठेत् अथापरेणमंत्रेण च्छेदयेत् उंर्हीश्रौचौचंडि
 कायैलोहदंडायैर्हीर्हीद्वमंपशुमहातृप्तिमहानंदंकुरुकुरुमुर २ स्वेष्टदैविगूहण २ स्वाहा कालिकालिरम् १ का
 लिवज्रधरिखड्गपाणिनितोक्ष्णधारैणहमिस्वाहा अयंवल्लिर्मयादत्तः पशूनांचपशूत्तमःगूहण २ महादेविरक्षनां

दुरितार्णवात् कथिरमस्तकंस्कंधततोदेव्यैनिवेदयेत् घोरदंष्ट्राकारालारपेसुरामांसप्रियेसदा बलिगृहणमहादे
 विपशुरकंसमांसकं अंचंडिकेचंडिकायैकाकोलूकग्रथपरिवृतायैर्ह्रीं १ इदं पिशिवरकाकंगृह्ण १
 स्वाहा आहरेकधिराकांक्षिबालिगृह्णजयंकुरु ममशत्रुसंहारिणिनवदुर्गसुरार्चये इमं पिशितं
 रकाकं स्वाहा ततोर्देवीं स्तुत्वा नत्वा स्वदधुद्वारम्प विहरेत् इति मंत्ररत्नदर्पिको कबलिदानविधिः
 अथ संक्षिप्तबलिदानविधिः उत्तरार्धे मूलोभूत्वा बलिं पूर्वमुत्तं तथा निरीक्ष्य साधकः पश्चादिमं मंत्र
 मदीरयेत् पशुत्वं बलिरूपेण मम भूयादुपस्थितः प्रणमामि नमः सर्वरूपिण बालिरूपिणं चंडि
 काप्रतिदिने न दातुरापदिनाशनं चामुंडा बलिरूपाय बले तु भयं न मोऽस्तुते यज्ञार्थं ब्रह्मः सृष्टाः स्वयमेव स्वयं भुजा
 श्रतस्त्वां धातयामयद्यतस्माद्यज्ञेन वर्धोऽवधः ऐर्ह्रीं श्रीमिति मंत्रेण उत्तं बलिं मंत्ररूपिणम् विनयित्वा न्यसेत् पुष्पं मूर्ध्नि तरप
 तुभैरव ततोर्देवीं समुद्दिश्य काममुद्दिश्य चारत्ननः आभिषिच्य बलिं पश्चात्करवालं च पूजयेत् अथ मंत्रक्रमः बलिमभि
 षिच्य चंदनादिभिः संपूजयत्येव्यादिदशवर्षां गच्छिन्नदुर्गां प्रीतिकाम इमं भोगवलिं बहिर्देवतं भगवत्पैदुर्गादेव्यै तुभ्यम
 हं धातयिष्य इति संकल्प्य खड्गं पुत्रयेदिति कण्ठपिनाकपाणिचकालरात्रिस्वरूपिणं उग्रं कारुण्यनयनं रक्तम
 लयानुलेपनं रकांवरधरं वैषण्यशहस्तंकुटुंबिनं पिवमानं चरुधिरं भुजानं कण्ठपसंचयं रसनारवं चंडिकायाः सुरलो
 कप्रसादक इति ध्यात्वा ऐर्ह्रीं खड्गाय नम इति चंदनपुष्पधूपदीपनैवेद्यतांबूलानि दद्यात् विधितवेत् ऐर्ह्रीं श्रीं
 खड्गं पूजयेत् ततः कृतांजलिः पठेत् आसिर्विशसनः खड्गरस्तीक्ष्णधारोदुरासदः श्रीगर्भाविजयश्चैव धर्माधारा नमो
 रतुते इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वेधसेत्प्रादि पूजयित्वा ततः खड्गं श्राद्धं कृदिति मंत्रकैः गृहीत्वा विमलं खड्गं
 छेदयेद्वलितुत्तनं पंचाष्टलक्षणोपेतं गंधपुष्पसमन्वितं विधिवत्कालिकालीति जपत्वा खड्गेन घातयेत् उक्तालिकां लि

यज्ञेश्वरलोहदंडायै नम इति मंत्रः तदुत्थैरुधिरैः सासंगुहीत्वा पूतनादिषु आदिशब्दाच्चरकोविदारोपापराक्षस्यः नैर्ऋ-
तेभ्यः प्रदातव्यो महाकौशिक मंत्रतः ॐ ऐं ह्रीं कौशिको धिरेणाप्यायतामिति । तस्याप्रतो नृपः स्त्रायारुक्त्वा शत्रुं तु प-
ष्टिकं खड्गेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशाखयोः स्थाने नियोजयेद्भक्तेश्वरस्य प्रदीपकं एवं दत्त्वा बलिं पूर्णफलं
प्राप्नोति साधकः बलिदाने तु दुर्गायाः सर्वत्रायं विधिः स्मृत इति अथ महिषबलिदानमंत्रः यथावाहं भवान्द्रोष्ट्रियथावाह-
सिचंडिकां तथा मम रिपून् द्रुहिं सशुभं वाह लुलायक यमस्य वाहनं स्वं तु पशुरुपधरा वपय आयुर्वितं यशो देहिकस-
राय नमोऽस्तुते विस्तरस्तु तिथितत्वे द्रष्टव्यः इति संक्षिप्तबलिदानं अत्र च तिथिद्वयनिमित्तं पूजादि महालयश्चाह-
वदेकदिनश्चाटस्याकार्यं दृष्ट्वा तद्वैवावृत्तिरिति निर्णयसिद्धौ एककालकर्तव्यत्वेनोपवासवत्पूजापितेनेण कार्यंति
कालतत्त्वाविवेचने स्वस्याशकावन्धेन पूजादिकारयेत् स्वयं वा पृथग्यतो वापि पूजयेत् पूजयितव्यो कत्वात् इदं च दे-
वीपूजनं शुक्रास्तादावापिकार्यं तदुक्तं धर्मप्रदीपे नष्टशुक्रे तथा जीवोसि हरेथ च वृहस्पतौ कार्या वैवस्वदेव्यर्चा प्रत्य-
हं बलिकर्तव्य इति मलमासे तु वचनाभावात् न भवति अत्र दुर्गायाञ्चोकाशिवरहस्ये तत्रैव दुर्गाविमलतिष्ठत्यमललो-
चना सर्वदुर्गहरानित्यं स्वममकाभयदायिनां तत्राश्विनशुक्लपक्षे प्रतिपद्यवधिक्रमात् नवमीदिनपर्यंतं पूजाकार्या प्र-
चलतः सासर्वातहरानित्यं देवीकाशिनिसिनां पूजिता म कवरदा भवत्येव न संशय इति इति प्रतिपत्पूजनं प्र-
तिपदादिषु विशेषो दुर्गाभक्तिरंगिराणां भविष्ये कैशसंस्कारद्रव्याणि प्रदद्यात्प्रतिपद्दिने षडङ्गेति तीयायां के-
शसंचयहेतवे दर्पणंचततीयायां सिंदूरालककं तथा मधुपर्कंचतुर्थ्यां तु तिलकं नेत्रमंडनं पंचम्यामंगरांगंच शक्त्या
लंकरणानि च षष्ठां विल्वतरोर्वधं सायं संध्यासु कारयेत् सप्तम्यां प्रातरानीय गृहमध्ये प्रपूजयेत् उपोषणमथाह-
म्यामुग्रचंडावलितथा कुमारपूजनीया च भूषणार्था च भूषणैः संपूजयेत् षष्ठ्यां कुर्यादंशान्धारोत्सवैः अनेन वि-

विनायस्नुदेर्वाशेषतेनरः स्फेदवत्पालयेद्देवीतंपुत्रधनकीर्तिभिः कृत्यतत्वाणिवैलेगे कन्यायांकृष्णपक्षेत्तुपू
 जयित्वाद्भर्मेपिवा नवम्यांवोधयेद्देवामहाविभवविरतैः शुक्लपक्षेचतुर्थ्यातेर्देवीकेशविमोक्षणे प्रातरैवतुपंचम्यां
 स्नापयेत्सुशुभैर्जलैः पद्यार्सांप्रकुर्वीतविल्ववृक्षेऽपिवासनं सप्तम्यांपन्निकापूजाश्रष्टम्यांचाप्युपोषणं पूजाच
 जागरश्चैव नवम्यां विधिवद्वलिः विसर्जनंदशम्यांतुर्क्रोडाकौतुकमंगलैः प्रत्यहं साधारणंदानांतरमभ्युक्तं देवीपु
 राणे नारिकेलिफलादीनिनवकनवकीप्रिये तथाष्टम्यपात्राणिसपयांसितथैवच वंशपात्राणिवस्त्राणिभक्ष्यभोज्य
 निवतानिच यदिवातिलपात्राणिमृत्पात्राण्यथवापुनः अथवाचान्यपात्राणिपंचासुतमृतानिच सौभाग्यपात्रा
 प्यथवाकुंकुमादिमृतानिच दुर्गादेर्वाप्रीयतामहत्पुतवाविधिवददेत् दुर्गादेर्वाप्रसन्नाभ्यादिति अन्नस्त्रीव्रत
 विशेषः परिभाषायां ज्ञेयः अथाशौचविशेषोनिर्णयामृते विश्वरूपनिबंधे आश्विनरूपसितेपक्षेप्रारब्धेनवरान्न
 के शावाशौचेसमुत्पन्नोक्तियाः कार्याः कथंबुधैरिति प्रश्ने सूतकंवर्तमानेचसमुत्पन्नंपद्गामवेत् देवीपूजाप्रकर्त
 व्यापशुपक्षिविधानतः अन्न नवरान्ने वर्तमाने सूतकंपदोत्पन्नंभक्तेदित्यन्वयः तथा सूतकेपूजनंदेव्या दानंचैववि
 शेषतः देवामुद्दिश्यकर्तव्यंतत्रदोषो नविद्यतइति गौडनिबंधे तिथितत्वेभ्युक्ते आश्विनकृष्णनवम्यादिशुक्लप्र
 तिपदादिपद्यादिसप्तम्यादिकैककर्म अन्नश्रमध्यश्रमशौचपातेऽपिनदोषः संकल्पोन्नतसन्नयोरिति विष्णुक्तेः आ
 रब्धंस्वयमेवकार्यं अन्नारब्धंस्वयेनकारयेदितिदोदासीये रजस्वलादन्नयेनकारयेत् सूतकादिवद्विशेषव
 चनाभावात् अन्ननिर्णयामृतादौ यदाशौचेपिनवरान्नपूजादिकंस्वयमेवकर्तव्यमित्युक्तंनम्रपंशिवाचनंचंद्रिकाग्रंथ
 लिखितनारदादिपंचरात्रग्रंथविरोधात् तथाच तत्त्वसामान्यसंहितायां आतुरीसौतिकीचैवत्रासीदौर्वाधिकीतथा
 साधनाभाविनीचेतिपंचधामिद्यतेपुनः यदिलंघनपथैतोव्याधिरात्मनिदृश्यते तदापूजानकर्तव्यारथंडिलेन्नतिमा

सुप्र नरुनानंदतकाधवाकुर्याद्वैसमयापिवा रविमंडलमलिकप्रप्रतिमामथवापुनः मूलमंत्रसंकल्पवापुष्पसाक्षत
 मुत्सिपेन् आतोठयाधिभिरयुग्मैः क्वातश्रैवोप्रवासकोः निजसामयिकैर्वापिस्वकर्तव्यंसमापयेत् स्नात्वादेवमथार्घ्यं
 श्रगुरुनिव्रान्प्रपूजयथ एतावत्कालविच्छिन्नापूजायुस्मरप्रसादतः नदोषोस्त्वितिसंप्राथम्यपुनः पूर्ववद्वाचरेत् यस्तु
 रोगवशान्मेहवशाद्वापुजपाततः जपेनक्षालनीयः स्याद्वातेनहवनेनचेरयादि अथसूतकिनः पूजांवादान्पागमवाधितां
 स्नात्वातिथ्यं धनिर्वैधमनस्याक्रिययातुवै वाह्यपूजाक्रमेणैवस्थानयोनोऽनपूजयेत् यदिकामीनचेत्कामीतिथ्यं पूर्व
 वदाचरेत् आसिकीवक्ष्यते पूजायैवागमवोधिता लब्धवायदिवालब्धमिथ्यादि सर्वालाभेतु पूजोदकेनकर्तव्यं
 नचेत्तोष्यंवाविद्यते तदासंपूजयेद्देवंभावनाकुसुमादिभिः दैर्वाधिकोऽवक्ष्यामिपूजामागमवोधितां मूर्तस्त्रैवालवृद्धा
 धादुर्वोधाइतिभाषिताः मूलमूर्तैषडंगान्नितेषांपूजाविधीयते अन्येषामपि सर्वेषां त्रिकासंशेषकर्मणीति यानितुवि
 ण्णयादिवचनानि यज्ञव्रतविवाहेषुश्राद्धेहोमार्चनेजपे आरव्येसूतकंनस्यादनारब्धेतुसूतकंप्रारंभेवरणंयज्ञसंकरणे
 व्रतसजयोनार्दंमुखंविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रियेतजपोद्देवार्चनाविधिः कार्योद्देशान्वितैर्नरैः नास्तिपापंयतस्तेषां
 सूतकंवायतात्मनामिति देर्वायामलवचनम् सूतकेऽमृतकेवैवधूनेद्वास्तिदिकेतथा जप्यंवाध्व्यं तथ्याकुर्यान्मंत्रन्यासपुर
 रसरमितिमुद्रानांतंनवचनं अर्चयन्ग्रहणं पूजोपलक्षणं शिवविषयवर्त्तनेदीक्षापरस्यापिपारिग्रहः ब्रह्मचारियानां
 चशरीरेनास्तिस्वतकमिति विष्णुयामलवचनं सूतकेऽमृतकेवैवर्त्तनेऽप्येवविष्णुयमस्य च सानुष्ठानस्यविषेद्रसयः शु
 द्धिः प्रजापतइति नारदपंचरात्रवचनम् तथास्तेतुविप्राणामंगशुद्धिः प्रजापतइति पाराशरवचनम् सूतकेऽमृत
 केवापिनस्याऽयं शिवपूजनमिति लिङ्गपुराणवचनमेतानि सर्वाणि ब्राह्मणपराएव विप्राणानित्युक्तेः ब्राह्मणस्यैव
 पूजोद्देशश्चैवपुनश्चैरपि पूजां गृह्णामि शूद्रस्यपुनःस्वाचारवर्त्तनेद्रतिशिववचनाच्च अत्रशूद्रस्यैवपुलक्षणं

क्षत्रियवैश्ययोः पि विप्राणामपि तंत्रिकनित्यपूजायामेवाधिकारः यज्ञादौ तु न अग्निहेत्रादि कर्मा
 श्रुद्धिस्तात्कालिकीमेतति वचनेनाऽग्निहेत्रादिवैव शुद्धाभिधानात् तात्कालिकी यावता
 कर्म सिद्ध्यति नैमित्तिक काम्यतांत्रिक पूजायां तु तेषामप्यनधिकारः सूतेकेऽमृतकेचापि वर्तमाने तु
 नारद कामतः पूजिते मंत्रे शांतिकादौ च कुत्रचित् जपेत्पंचशतं मंत्रो सिद्धमंत्रस्य भक्तिः शतत्रयमका
 माच्च प्रायाश्चित्तविधौ जपेदिति नारदपंचरात्रवचनात् कृत्यरत्नावल्यामपि मात्स्ये अंतरातुरजोयोगे पूजाम
 न्येन कारयेत् एवमाथौ चेऽपि सूतकास्त्रात्समारब्धमनेकाहंतुषट्वर्त कायिकं तत्कुर्वीत न तु दानार्चनं जपं सूतका
 हेतुयात्किंचिद्दानाद्यंतरितं भवेत् सूतकानंतरे त्वंहितत्कतैव्यमतं द्वितैरिति तस्मात्सूतकिभिः पूजनं न कार्यं प्रतिनिधि
 द्वारा तु कार्यमेव दीक्षितेऽप्येवमेव अतएव सूतके शिष्टैः पूजनं न क्रियत इत्याचारोऽपीत्यलं विस्तरेण इति न वरात्र
 सूतकादिनिर्णयः ॥ आश्विनशुक्लद्वितीयायां दानस्यानंतफलं वचनं तु द्वितीयाप्रकरणे वक्ष्यते आश्विनशुक्लपंचम्या
 मृपांगललितोद्भवतं दाक्षिणात्येषु प्रासिद्धं तदुक्तं रूपादि शुक्लपक्षस्य पंचम्यामिषे मासि च रेवतमिष्यादि अत्र पंचमी
 राश्विण्यां पौर्णमास्येति केचित् मध्याह्नव्यापिनीयास्येत्यपरे वचनानि तु पंचमीप्रकरणे वक्ष्यंते कथापूजनादिकमपि
 तस्मिन्नेव प्रकरणे बोध्यं इति पंचमीकृत्यम् आश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीस्थपानां कार्यम् यथोक्तं निर्णयाम्
 तदेवापुराणे नूले पुरथापवर्देव्याः पूर्वापाठासु पूजनं उत्तरासु बलिदद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेत् रुद्रयामलेऽपि मूल
 क्षेचसुरार्धशपूजनीया सरस्वती पूजयेत्तत्र्यहं देवयावद्वैष्णवमुक्षकं नाध्यापयेन्नैव बलिखेत्तार्धार्थात्तकदाचन पु
 रुतके रथापितं देवीविद्या कामोद्भिज्जोत्तमः मूलस्याध्यापदे श्चावाहनमिति शिष्टाः श्रवणाध्यापदे च विसर्जनं आ
 दिभगोनिशायां तु श्रवणस्य यद्वा भवेत् सत्रे पणतदा देव्यादशम्यां च महोत्सव इति चिंतामणौ ब्रह्मांडपुराणां तु अध

पण्डित्यनिर्णयस्यते आश्विनशुक्लपंचम्यांस्थापितायादेव्याः सप्तम्या पूजार्थं पञ्चानक्षत्रयुक्तायामसंभवे केवलाया
 मपि विल्वदक्षनिमंत्रणकार्यं कालिकापुराणे बोधयेद्विल्वशाखायां पञ्चादिवर्षफले पुच्छेत्यादि श्रवणसर्वत्रातिथिनक्षत्रयो
 गादरे मुख्यः कल्पः तदभावे तु तिथिरवग्रहाः तिथिः शररे देवस्य तिथिनक्षत्रमाश्रितं तस्मात्तिथिप्रशंसति नक्ष
 त्रं न तिथिर्विनेति विद्यापति लिखितवचनात् देवलः तिथिनक्षत्रयोर्गोत्रयोरेवानुपालनं योगाभावेति तिथिग्रहा
 देव्याः पूजनकर्मणीति श्रवणपक्षीसायंकालव्यापिर्नग्राह्य पञ्चां विल्वतरौ बोधं सायं संध्यासु कारयेदिति भाविष्य
 वचनात् पञ्ची प्रवेशात् पूर्वेषुः सायंकाले पञ्चाभवेत् पूर्वदिनेऽधिवासनं कार्यं कालात्यं तासत्वे च धिवः सनलोपः पञ्चां
 सायं प्रकुर्वीत विल्वदक्षेऽधिवासनमिति वचनादितिकल्पतरुः सायं श्रुतिः फलातिशयमात्रार्थान्तर्गतकर्मलोप इत्याचार्य
 चूडामणि कुर्यपरत्नावल्यां कालतत्त्वविवेचने चैव मेव श्रामं ज्ञातुं पञ्ची प्रवेशाव्यवहितपूर्वदिने कार्यं पञ्ची प्रवेशनं रात्रौ न
 कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ न कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ प्रवेशं च करोति यः तस्य राज्याय विनाशः स्याद् राजा च विक
 लो भवेत् ऋक्षयोगानुरोधेन रात्रौ पञ्ची प्रवेशनात् विसर्गाचार्ये हरतु सराष्ट्रं स विनश्यतीति निषेधात् तेन च पञ्ची
 प्रवेशात् तस्याऽष्टमी विद्वांससम्प्राप्तातः कर्तव्यत्वात् तदव्यवहितपूर्वदिन एव सायान्हे पृथग्भावेऽप्यामंत्रणं कार्यं पञ्ची
 प्रवेशात् पूर्वेषुः सायान्हे विल्ववासिनी चंडीमा मंत्रयेद्विद्वान्नात्र पञ्ची पुरस्क्रियेति ब्रह्मांडपुराणवचनात् मत्स्यसूक्तेऽपि
 चण्डिकाया पञ्ची सायंकाले न चेद्वेत् सायमेव तथापि स्थितं विल्वशाखाभिर्मंत्रणं पूर्वा पक्षी सनक्षत्रां सायं प्राप्ता
 जेत यदा तु पञ्चिका पूजानपरे धूर्तं विष्यति संनिष्ठं तु यत् पूर्वपञ्चिकादिव सस्यतु तद्दिने वरं कृत्वा परेशां
 शयेदिति तत्र पूजनक्रमः विल्वारम्भांशं विल्वदक्षाय नम इति विल्वतरुं पूज्य विल्वदक्षे जयंती मंत्रेण
 छेदति छेति दुर्गामावाह्य षोडशभिः पंचभिर्बोपचारैस्तान् तत्रैव संपूज्य भीतावाद्योषपुरःसरं तत्रैव देवी

बोधयेत्तत्र मंत्रः रावणस्य वधार्थं परामस्यानुग्रहाय च अकाले ब्रह्मण बोधो देव्यास्त्वयि कृतः पुरा अहं मया शिवेन
 पद्मांसायान् हे वो ध्याम्यतः ततो विल्वतरुमामंत्रयेत् मेरुमंदरकैलासहिमवच्छिखरे गिरौ जातः श्रीफलदक्ष
 स्त्वमं विकायाः सदा प्रियः श्रीशैलाशिखरे जातः श्रीफलश्रीनिकेतन नेतरूपोऽस्मि मया दृक्ष पूज्यो दुर्गास्वरूपत इति
 एवं देवीमधिवास्यां स्वग्रहमागच्छेदिति पृथीकृत्य ततः परदिने सप्तम्यां मूलयुक्तायां पूर्वादिनामंत्रित विल्वतरुस
 मीपंगत्वा पुनस्त्वं संपूज्य ग्रहं प्रवेशयेत् तदुक्तं हे मद्रौलिगे मूलाभावे तु सप्तम्यां केवलायां प्रवेशयेत् युग्माभ्यां न व
 विल्वस्य फलाभ्यां शास्त्रिकां तथा तथैव प्रतिमां देव्याः स्नात्वा भ्युदयप्रवेशयेत् अत्र चोपवासपूजादावौदयिकी सप्त
 मी प्राह्य नतु युग्मव्याख्यात्पूर्वा युगाद्या वर्षवृद्धिश्च सप्तमीपार्वती प्रिया रवेरुदयमार्क्षे तेन तत्र तिथियुग्मत इति कृत्य
 तत्त्वाण्येवोदाहृतवचनः भगवत्याः प्रवेशादिवि सर्गांताश्च याः क्रियाः तिथ्युदयगामिन्यां सर्वास्ताः कारयेद्ब्रुव
 इति तिथितत्वेन दिकेश्वरपुराणाच्च दुर्गाम्भक्तिरंगिण्यामप्येवम् तत्रापि पाटिकातो न्यूनत्वे परानकार्पा व्रतोपवास
 नियमेष पाटिकैकापि या भवेदिति देवलोक्त इति गौडः दाक्षिणात्यास्तु युग्मार्थं कुर्याति पात्रिकापूजा च पूर्वाह्ण एव कार्या
 नतु मूलानुरोधान्मन्त्रान्हादाविति कृत्य तत्त्वाण्येव उक्तः ज्योतिषेऽपि पूर्वाह्णेन च पात्रिकाशुभकरी सन्नामधारवहासा
 यान् हे वधवधनादिकलहं सर्वशक्तं सर्वदा सप्तम्यामस्तगायां यद्विशतिग्रहं पत्रिका श्रीफलाद्या राज्ञः सप्तगिराज्यं
 जनसुखमखिलं हंति मूलानुरोधेन तस्मात्सुपूर्वाद्यपरशानं रपति शुभदां सप्तम्यां प्राप्य देवीं भूषालोवेशयेतां सक
 लजनहितं राक्षसक्षीं विहायेति अथ सप्तम्यादिति नत्रयविहितं पात्रिकापूजनं तत्कृत्यं चोच्यते नित्यविधिनिर्वर्त्य पूर्वं
 निर्मंत्रित विल्वसमीपंगत्वा संपूज्यागच्छ वरदे देवीति पूर्वाक्तमंत्रं पठित्वा प्रार्थयेत् विल्वदक्षमहाभाग सर्वदा शंकर प्रि
 य गृहीत्वा तव प्रासादां दुर्गापूजां करोम्यहं शाखाच्छेदोद्भवदुःखं न च कार्यं त्वया प्रमोदति ततः क्लृप्तयुक्तं शोभना

मपराजितादिगतामेकांशाखां ह्रदयैवानरूपयेनमंत्रेण मंत्रस्तु वनस्पतेशतवल्शोविरोहःसहस्रवल्शावि
वयलहेम यन्त्वामयंस्वाधितिस्तेजमानःप्राणिनायमहतेसोभनायेति कचित्तुल्लिधिफट् उच्छुंफट्स्वाहेतिमंत्रः तत
स्तांशाखामानीयग्रहंगणेषुठोसंस्तवाप्यविल्वशाखयैनमहंरयादिभिः पूजयित्वा विल्वशाखायांमृगमयप्रतिमायांच
देवीमावाहनपुरस्सरतथैवपूजयित्वा मापमकादिबालिचदत्त्वादोलादिनाशाखांप्रतिमांचपूजाग्रहद्वारादेशमानीयत
त्रैयस्थापयित्वापूजाग्रहस्थितानिभूतेभ्योनमम्रति गंधादिभिःसंपूज्य भूताःप्रेताःपिशाचाश्चयैवसंत्यजभूतले तेष्ट
हणुतमयादत्तोबलिरेप्रप्रसाधितः पूजितांगंधपुष्पाद्यैर्बलिभिरत्तर्पितास्तथा देशादस्माद्धिनिःसृत्यपूजांपश्यंतमरु
तांभूतेभ्यएप्पमापमकबालिर्नमइतिसपुष्पजलोत्सर्गेणबालितेभ्योदत्त्वा अपसर्पंतुतेभूतायेभूताभूमिपालकाःभूताना
मविरोधेनपूजाकर्मकरोम्यहमितिपठित्वा फडितितान्यपसारयेत् सर्वपादौश्चविकिरेत् तथाच कालिकापुराणे
स्थितेपुतत्रभूतेपुनैवेधंमंडलंतथा विलुपंतिमहलुब्धानचग्रहणंतिदेवताः तस्माद्यत्तेनकर्तव्यंभूतानामपसारण
मिति शारदातिलके विकिरान्त्विकिरेत्तत्रसत्तसत्तान्शराणुना लाजाचंदनसिद्धार्थफलपुष्पकुशाक्षताः विकि
राइतिसंश्रोकाः सर्वविधविनाशनाइति शाराणुःफडित्यस्त्रमंत्रः सचाभिर्मंत्राणोविकिरणेच ततःपुनःशाखायांप्रति
मायादेर्वीसंपूज्यश्रीशैलेत्यादिनेतव्योस्मिमापमच्छुपूज्योदुर्गास्वरूपत इतिदुर्गास्वरूपतयाशाखांध्यात्वागीतवाद्या
दिद्योपेणप्रतिनासहितातांपूजाग्रहंप्रवेश्यआरोपितासिद्धुर्गतंवसृमयेश्रीफलेऽपिच स्थिरानितातंभूत्वाभेग्रहत्वंका
मदाभवेतिपूजास्थानेशोभनपीठोपरिस्थिरीकृत्य पूर्वोक्तप्रकारेणप्राणप्रतिष्ठाकृत्वा प्राणप्रतिष्ठाभंजेणप्रतिष्ठाप्यसपु
ष्पाक्षतानादाय आवाहयाम्यहर्देवीमृगमेयश्रीफलेतथा कैलासशिखरादेर्विबुध्याद्गोर्हमपर्वतात् आगत्यविल्व
शाखायांचडिकेकुरसन्निधि भगवत्तिदुर्गेहभागच्छेद्युमामावाह्य रथापितास्मिमादेर्विश्रीफलेमृगमेयपिच आयु

शरोरपमैश्वर्यदेहिदेविनमोऽस्तुते भगवतिदुर्गेहृतिष्ठेतिस्थापयित्वाकृताञ्जलिः दुर्गेदुर्गेस्वरूपासिसुरतेजोमहाव
 लेसदानंदकरेदेविप्रसीदममसिद्धये एहोहिभगवत्पञ्चपञ्चपञ्चपञ्च भक्तिः पूजयामित्वादुर्गेदेविसुरार्चने प
 ल्लवैश्चफलोपेतैः पुष्पैश्चसुमनोहरैः पल्लवैस्संस्थितेदेविपूजयेत्त्रांप्रसदमे दुर्गेदेवैहहागच्छसाविधमिहकल्पय
 यज्ञभागान्मृद्वण्ड्योनिर्कोटिभिः सहतिपठेत् तत्रोजयंतित्यादिमंत्रेणानुलेपनांतं पूजयित्वा पुष्पाञ्जलित्रयं
 दद्यादौदुर्गायैनमइत्यादियत्नेन ततश्चमृतोद्भवं श्रुतशशंकस्त्वसदाप्रियं विलवपत्रंप्रयच्छामिपवित्रंतेसुरेश्वरि
 इतिविल्वपत्रं ब्रह्माविष्णुशैवादीनांद्रोणपुष्पसदाप्रियं तत्तेदुर्गाप्रयच्छामिसर्वकार्यार्थसिद्धयेइतिद्रोणपुष्पं च निवेद्य
 जयतंत्यादिइमानिपुष्पाणिदुर्गायैनमइति जातचंपकादिसुगंधिपुष्पाण्यपिदत्त्वा तथैवधूपदीपनाना नैवेद्यपुनरा
 चमनीयतांबूलानिदत्त्वापूजासादृश्यायार्थं किंचिद्दक्षिणाञ्चदत्त्वास्तुतिनिःस्तुत्वाप्रणम्यब्रह्माञ्जलिः प्रार्थयेत् महिषश्चि
 महाभायेचामुंडेमुंडमालिनि द्रव्यमशोऽरपमैश्वर्यदेहिदेविनमोऽस्तुते कुंकुमेनसमालंबयेदनेनविलेपिने विल्वपत्रक
 तापीदेदुर्गेऽहंशरणगतः सर्वमंगलितिरूपदेहीतिचक्षोकद्रयंपठेत् ततःकदत्पादिपत्रिकासुपूजा तास्तु रंभाकापिह
 रिद्राचजयतीविल्वदाडिमौ श्रशोकोमानदृशश्चधान्यादिनवपत्रिकाइति कल्पतत्त्वाणैवेडकाः तत्रकदत्पाम्रक्ष्मा
 णांदाडिभेरकदांतिकां धान्येलक्ष्मीं हरिद्रायांदुर्गां मानेचामुंडां कर्पूकालिकां विल्वे शिवां श्रशोकोशोकरहितजयं
 त्यांकीर्तिवावाहपूजयेत् कौरस्तुमेतु विल्वालम्बिपत्रिकांतरेऽपिचोषनंकार्थं दुर्गाभक्तिरगिण्यांरमादीनामपितस्म
 मत्वेनाभिधानादितिथितत्वेतत्तेवाल्लदद्याद्दुर्गाशिवामित्यादिच पठेत् कालतत्त्वविवेचने पत्रिकापूजाप्रतिपत्त्यातिष्ठा
 पितदेवोप्रीतिमासमीपएवयदाप्रतिमापूजायामपिसप्तम्यादिपक्षस्तदापत्रिकैवसह प्रतिमायाश्चपिदेव्यर्कतग्रह
 प्रवेशादिविसर्जनांतं कर्तव्यमितिदुर्गाभक्तिरगिण्यामिति एवमेवाष्टमीनवमीदशमीदिनेष्वपिपूजावोध्याइतिसप्त

मीपूजाविधिः अथाष्टमी साचपूर्णाचैत्सैवखंडाचैन्नवमीविद्धाग्राह्या सप्तमीविद्धाया निषिद्धत्वात्सर्वथानवमी
 विद्धैव ग्राह्यवचनानितुष्टमष्टमीप्रकरणेवक्ष्यते अत्रकृत्यमुक्तंनिर्णयामृतं भविष्येति तत्राष्टम्यांभद्रकाली दक्षयज्ञ
 विनाशिनी प्रादुर्भूतामहाघोरायोगिनीकोटिभिः सह अतोऽर्थपूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैः उपोषितैर्वैख
 मात्यधूपरत्नानुलेपनैः आमिषैर्विविधैः शार्कैर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः विलवपत्रैः श्रीफलैश्चंदनेनयूतेनवा पशुभिः पान
 कैर्हर्षैराज्जागरणेनवेति अयंचकेवलाष्टम्युपवासः पुत्रवतीनिषिद्धः उपवासंमहाष्टम्यांपुत्रवात्प्रसमाचरेत् यथा
 तथावापूतात्समावर्तदेवींप्रपूजयेदितिकालिकापुराणोक्तेः अहनीतिश्रवणादिनपूजाप्रतीयते निशायांपूजितादेवीत्यने
 नप्रागुक्तवचनेनकन्यासंस्थेराधिर्यादिनाचाष्टम्यांरात्रावपिपूजनंकर्तव्यमित्युक्तं विशेषतोऽपिपूजनंतत्रकर्तव्यमि
 तितत्र पुनः पूजांतथाष्टम्यांविधेर्पणसमाचरेत् जागरंचस्वयंकुर्याद्द्विद्विदानंमहानिशीति कालतरत्रविवेचने
 देवीपुराणे पशुघातःप्रकर्तव्योभगवयाजवधस्तथा देवीतुपूजयित्वावेष्टम्यैरात्रेऽष्टमीषुच घातयंतिपशून्मत्स्याते
 भवंतिमहाबलाः बलिचयेप्रपच्छतिसर्वभूतविनाशनं तेषांतुभ्यतेदेवीयावत्कल्पंतुशांकरमित्यादि भविष्योत्त
 रे तस्यांसदापूजनीयाचामुंडामुंडमालिनी तस्यांयेह्यपमुच्यतेप्राणिनोमहिषादयः सर्वैस्तेस्वर्गातिपांतिश्रतांपापं
 नविधते यावन्नचालयेद्ग्रात्रं पशुस्तावन्नहन्यते नतथाबलिदानेनपुष्पधूपविलेपनैः यथासंतुभ्यतेमैर्भेदिषैर्वि
 द्यवाासिनी बलिदानंचमासेनमयेनसहितोदनं सप्तम्यांपत्रिकापूजाअष्टम्यांचाप्युपोषणं पूजाचजागरश्चैव न
 वम्यांविधिवद्वलिरिति अत्रनवरत्रेषु स्वातिनक्षत्रेसाश्वस्याश्वपूजनमुक्तंदेवीपुराणे अश्वयुक्शुक्लप्रतिपत्स्त्रातिपु
 केशुभेदिने पूर्वमुद्धैः शवानामप्रथमंश्रियमाहरत् तस्मात्साश्वेनैरैः सोत्रपूज्योऽसौश्रद्धयान्वितैः पूजनीयाश्चतुरगा
 नवमोपावदेवहिशांतिस्त्वरथ्यपनंकार्यतदातेपांतिदिने धान्यंभल्लातकंकणवचासिद्धार्थैर्कास्तथा पंचवर्णेनसंज्ञेण

अथितेषातुवंपयेत् वायव्यैर्वाः सौरैः शार्कैर्मन्त्रैः सर्वैः ण्यैः वैश्वदेवैस्तथाग्नेयैर्होमः कार्यदिनेदिने अन्नवाप
 न्यैरित्यादिवहुवचनेभ्यः प्रत्येकं कर्षिजलाधिकरणन्यायेन मंत्रेषु त्रिवलभ्यते तुरंगारक्षणीयारतुपुरुषैः शस्त्र
 पाणिभिः नचताड्याः क्वचित्तन्नचवाह्याः कथंचनेति एतदुत्तरकृत्यं भविष्योत्तरे जयाभिलाषीत्युपतिः प्राति
 पक्षभूतिक्रमात् लोहाभिसारिककर्मकारयेयावदष्टमीमिति लोहाभिसारिकविधानं तत्रैकोकं प्रागुदकप्रवणेशेष
 ताकाभिरलंकृतं मंडपं कारयेद्विंशत्यवससकरं वरं षोडशहस्तप्रमाणमित्यर्थः आग्नेयं कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं स
 योभनं मेखलात्रयसंयुक्तं पौन्याश्वत्थदलामया राजचिन्हानि सर्वाणि शस्त्रान्यन्यानि यानि च आनीय मंडपे तानि
 सर्वाण्यप्यत्राधिसयेत् ततस्तु ब्राह्मणः स्नातः शुक्लावरधरः शुद्धिः उक्तं पूर्वकैर्मन्त्रैस्ताल्लिङ्गैर्जुहुयाद्वृत्तं लोहनामाभ
 वः पूर्वदानवः सुमहाबलः सदैवैः समरेकुरेव बहुधाशकल्योक्तः तदंगसंभवं सर्वलोहसंहरयेतक्षितो शस्त्रास्त्रमन्त्रै
 ह्यैतव्यं वायसंघृतसंयुतं हुतशेषं तुरंगाणां जातमुपहारयेत् लोहाभिसारिककर्मतेनैतदपिभिः रघुवं वृतपत्यय
 एतान् अन्नगजांश्च समलंकृतान् आत्मयेन्नगरैर्नित्यं वंदिष्येद्यप्युपरस्कृतान् प्रत्यहं नृपतिः स्नात्वा संपूजयिष्येदेवताः
 पूजयेद्ब्राह्मणचिन्हानि फलमात्ययविलेपनैः हुतशेषं प्रदातव्यमप्यनायनिकेगजे तस्याभिसारणाद्राज्ञो विजयः समु
 दाहृतः पूजामन्त्रप्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहंतव यैः पूजिताः प्रयच्छंति कार्त्तिमार्गं युशोबलमिति घालिहोत्रे
 नीराजितैश्चतुरगैः कृते च लोहाभिसारिकेऽश्वयुजे अभिषिके राजा श्वेततो नृपाणां भवद्यान्ना अश्वयुक्शुक्रतिथौ द्वि
 तीयादिके सप्तरात्रं तु वडवारूपेणैकास्वातिः सूर्यस्य बहविरथं साभारेण क्रांता क्रद्धाश्वपातिरीक्षतेऽभीष्टं तेषां
 तेजः सत्त्वं बलं यमं हृणाति सावडवा तस्मात्स्वायुः स्याताद्वाजिनोऽपीडा च भवति एवं च सप्तरात्रं स्यातेः संपातएव नि
 दिष्टः तत्रादिवाक्यं किं रणैरुपस्थावाजिनैरुदयाः अथ प्रयोगः षोडशहस्तं प्रमाणं मंडपं तत्राकोपशोभितमैशान

प्रपणुदेशे विधाय तदाग्नेर्भां हस्तमात्रमेतलमभ्यधदलोपमयो निष्पुके मनोहरं कुंडविधाय मंडपैशानदेशे राजा चिन्हा
 निशद्याणि स्थापयेत् अथ शालांचगोमयलितां सर्वतो वेष्टनेन जनसंचारवर्जितां नानापुष्पफलाद्यलंकृतां धूपितां कृ
 त्वा तस्यामुद्रयास्त्रागेव स्नापितानलं कृता विजैल्युष्पमालाभिरलंकृतास्तुरगान्सूर्पकरस्पर्शवर्जं शालपाण्यः पु
 रुषाः सप्ताहं रक्षेयुः तेषां कंठदेशेषु गुग्गुलामलकीधान्यमभ्रजातककुष्ठवचापामार्गदीजलोहश्चेत सर्वपाणां पंचवर्णं
 सूत्रेण वस्त्रे यो टालिकां कृत्वा वध्नीयात् प्रतिपदः स्वाति योगाभावे यस्य प्रतिष्ठा स्वाति योगः प्रातर्भवति तामा
 रभ्य नवमीपर्वतमभ्यपूजाकार्पा अथ मुक्ताशुक्लपक्षे तु स्वाति योगे शुभे दिने इति प्रकृत्य ब्राह्मे वाजिनीराजन
 विधिरिति संप्रदायविदः अन्ये तु सत्यान् सत्यामपि स्वात्यां प्रतिपदि चित्रा वैधृति योगं द्वितीयायां पंचम्यां वा
 भ्यपूजार्भः वाजिनीराजनं पश्चाद्विवाचिवाचवैधृतिमित्यभ्यशास्त्रोक्तिरित्याहुः द्वितीया विधिश्च उपवहारो
 ज्यमे आश्वयुजे शुक्लपक्षे तिथौ द्वितीयादि सप्तरात्रं तु तत्रादिवाकरकिरणैररुष्टपावाजिनोरक्षयः गुग्गुलं हि गल
 वैववचापामार्गं तंडुलान् लोहं सिद्धार्थकं वैववध्नीयाद्वाजिकं ठके ग्रहहोमं अथ कर्तव्यं ग्रहणामर्चनं तथेति तृतीयायां पंच
 म्यां राधिविधिदंष्ट्रगोवादीनां स्वात्यादि त्रये तृतीयादौ सप्ताहया श्वेने भित्ति रक्षां कृत्वा हवयानां तु श्रांत्यान्तिराज्ये त
 त इति भूपालवल्ग्वे कार्तिके मासि पूर्णायामष्टम्यां द्वादशी दिने आश्विने शुक्लपंचम्यां हयनीराजनं स्मृतमिति अ
 जयं पंचम्यंतिक कालेषु देवात्तदनारभे गौणकालत्वेनाष्टमी द्वादशी पूर्णमास्ये विहिता इति गोधर्मं सौगंधिकपुष्पं च सूर्पव
 र्छां च वर्जयेदिति हयशरीरवचनात् सौगंधिकं तु कल्हारमित्यमरः सूर्पवर्छोदुरदुरेति प्रसिद्धा ततो यजमानो देश
 कालौ संकीर्तय सकलशत्रुजयसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्सर्गलोहाभिमारिकं यज्ञं वाजिनीराजनसहितं कल्पेति
 संकरध्याने शपूजादिश्राचाचार्यवरणतं कुर्यात् तत आचार्यः प्रत्यक्षाभ्यपूजनत्पर्वं प्रतिमादौ उच्चैः श्वः पूजाविधाय

रेवंतं पूजनं कुर्यात् । रेवंतस्त्वरूपमकैटुपुष्पाणि । रेतसोऽश्वस्य रेवंतः खड्गो धन्वी तनुव्रतानि । अश्वारूढः समुद्रप्रोवाण
 तूष्णसमन्वितः । तत्र मंत्रः शालिहोत्रे । नमो देवाधिदेवाय तुरंगवलयचारिणे । सूर्यपुत्राय देवाय तुरंगमसहिताय च । तुरंगप
 रिपथस्य नृगं जोपरिधावति । अश्वारूढं महातेजः । सति हस्तं महाबलं । अश्वारिष्ठ हरं देवं देवं तं हयवल्गुम् । सूर्यपुत्रं
 मसेतऽस्तु नमस्तैः पूज्यवक्त्रक । नमो गंधर्वदेवाय रेवंताय नमः । सूर्यपुत्रं हयारूढं पूज्यवक्त्रं शिवकं । रक्तवर्णकशाख
 इगरेवंतं द्विभुजं रमरेत् । साश्वमश्वधिपिं पुरक्षयारणं वीजान्मयहमिति । सूर्यपुत्रं महाबाहो ह्यायाहृदयनंदन । शांति
 कुरुतुरंगाणाम् रेवंताय नमोऽस्तु ते । इति वा सारसि यौ कुकुमागुरुकर्पूरवंदनानुलेपनैः । पशुपुष्पाधर्मपुष्पैश्च दधि मोदक
 पायसैः । ये पूज्यंति रेवंतं तेषां श्रितपात्रिणीति ततः प्रत्यक्षाश्वपूजनांतं । नीराजनं प्रकृत्वा । सिंहं सत्वात् पूजां कुर्यात् ।
 वक्ष्यमाणं नैः । कदाचिदेतामुपूजासु ख्यैकं कृत्य प्रसर्कवापि रेवंतपूजां ख्यैकं कुर्यात् । अमूर्तं पूर्वमप्युपस्थाय रेवंतपू
 जने । सुननाशस्ततो नारी नित्यो ज्योतद्वचन इति गोविंदां ण्वे । सारसिं प्रवचनं । सर्वपूजांते कुंडं यत्सो कविधिना । नि
 स्थापनादिकृत्वा । 'ततो ग्रहं णामावाहं ततो ग्रहोक्तविधिना । बाधव्यादिलिङ्गैर्भैरवैकविंशतिमाज्याहुतीर्जुह्यात्
 उंकारपूर्वकैर्भैरवैरतल्लिङ्गैर्जुह्याद् द्यूतमिति भविष्ये । वायवायाहातिरिति रदृष्टं । मयुच्छं । विधामि त्रैवायुर्गार्ग्यं त्रीवाजि
 नीराजनप्रधानहोमविनियोगः । उं वायवायाहादिदर्शनं सोमो अरं कृता । तेषां याहि श्रुधीहवं सवाहा । वायवइदं । उं वाय
 नमयो भिर्जरेत त्वामच्छाज्यरितारः । सुनसोमा अहर्विदः । स्वाहा । वायवइदं । उं वायौ तव प्रध्वं च तोषेनाजिगाहि
 दाक्षुषे । उरुचसो मपीतये स्वाहा । वायवइदं । नहि ते इति रदृष्टं । ऋष्युः । नेमाश्रयो अग्निमिधं चरंती नये । वातस्य प्रभिनं
 विनियोगः । उं नहि ते अत्र सहे । नमन्युचयश्च नामीपतयंतं । अंग्युः । नेमाश्रयो अग्निमिधं चरंती नये । वातस्य प्रभिनं
 त्वमः । स्वाहा । वसुणा येदं । उं अत्र वधेरजां वरुणो वनस्यो र्वरं तूयं ददते स्यूतदंष्ट्रः । नीचीनां सथपरिवृक्षपणामरमे

श्रुतनिहिताः केतवः स्युः स्वाहा वरुणायेदं उँउरुच्छ्रिहारजावरुणश्चकारसूर्यायपंचामन्वेतुवाहु अपदेवपादाप्रात
 धानवेकरुतापवकाहदयाविधश्चिस्वाहा वरुणायेदं उदुत्यमिति तिरुहणां प्रस्कएवः सूर्यो गायत्री वाजिनीरा
 जनप्रधानहोमविनियोगः उँउदुत्यजातवेदसंदेवं वहति केतवः दशविधाय सूर्यस्वाहा सूर्यायेदं उँपत्येताय
 वेयथा नक्षत्रायं त्यक्तमिः सूर्याय चिश्चक्षसे स्वाहा सूर्यायेदं उक्तयमिन्द्राये शस्यवर्धनं पुस्तनिषधे शक्रो यथासु
 तेषु णोरारणे रसरयेषु च तस्मिन् सखित्व इमहँते रायेनं सुर्वार्थस्य क्रतुतनः शक्रादेर्देवसुदयमानः स्वाहा इन्द्रायेदं
 ज्येष्ठेन सोतारं द्राय सोमं वीराय शक्राय भरपिवमर्पाय स्वाहा इन्द्रायेदं अतो देवेति तिरुहणां मिधातीर्थीर्विष्णु
 र्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमविनियोगः उँश्रुतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्वचक्रमे एषिण्याः सप्तधामभिः
 स्वाहा विष्णुवइदं उँइदं विष्णुर्वचक्रमे वेधानिदधेपदं समूढमस्य पाङ्गसुरे स्वाहा विष्णुवइदं उँमंत्रिणीपदा
 विचक्रमे विष्णुर्गोपाश्रदाभ्यः श्रुतो धर्माणि धारयन् स्वाहा विष्णुवइदं ओमास इति तिरुहणां मधुच्छंदा विभवे देव
 गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- उँओमासश्चर्पणीधृतो विभवे देवास आगत दार्थांसो दाशुषः सुजतं स्वाहा
 विभवेभ्यो देवेभ्य इदं उँविभवे देवासो श्रसुरः सुतमागत रूप्यः उन्नाइ चरराणि स्वाहा विभवेभ्यो देवेभ्य इदं
 उँविभवे देवासो श्रस्त्रिध एहि माया सो श्रप्रदुहः मेधं जुषंत वन्हये स्वाहा विभवेभ्यो देवेभ्य इदं श्रग्निमील इति
 तिरुहणां मधुच्छंदा श्रग्निर्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- उँश्रग्निमील पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होता रं रत्न
 धातमं स्वाहा श्रप्रयइदं उँश्रग्निः पूर्वो भिक्षर्षिभिरीयो नूतनैरुत सदेवा एह वक्ष्यति स्वाहा श्रप्रयइदं उँश्रग्नि
 नारयिमश्च वत्पोषवा देवे देवेषां सर्वारवतमं स्वाहा श्रप्रयइदं इति ऋक्शाखिनां श्रययजुःशाखिनं यजमाना
 पेक्षितास्तच्छाखीयमंत्रा लिख्यंते पीवोपीनो श्रन्वारयोर्यस्य राये नृयमिति श्रानोति युक्षि सिति तिरुहणां वसिष्ठः ऋषिः

वायुर्देवता त्रिष्टुप्छंदः वाजिनीराजनप्रधानहोमेविनियोगः एवमग्रेऽपिविनियोगोज्ञातव्यः उर्षीवोअ
 जारयिदधःसमेधाःश्वेनःसिंशक्तिनियुतामभिः श्रीतेवायेवसुमनसोवितरयुर्वैश्वेनरः स्वपरयाजिचक्रुःत्वाहा
 रायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेरायेद्वीधिपणाधातिदेवं अथवायुर्नियतःसश्रतस्वाउतश्चेतंवसुधितिर्निरकेस्त्वाहा आ
 नोनियुद्धिःशतिनीनिरध्वरंसहस्त्रिणिमरुपयाहि यज्ञं वायोअस्मिन्सर्वनेमादयस्वयूयंपातस्वस्तिभिःसदानःस्वा
 हा इदंवायेवनममइतितिरदृष्टांत्वागः उरुष्टंहिराज्ञममेतत्वायामीतितिरदृष्टाणामृचां शुनःशोफेवरुणःआयं
 तयोस्त्रिष्टुप् मध्यमायागायत्री उरुहिराजावरुणश्चकारसूर्यायंपथामन्वेतवाड अपदेपपादाप्रतिधातवेकरु
 तापक्ताहृदयाविधाश्चिस्त्वाहा इममेवरुणःशुधीहवमयाचमृडय त्वामवरयुराचकेस्त्वाहा तत्वायामिब्रह्मणा
 वेदमानस्वतदाशस्तेयजमानोहविर्भिः अहेडमानोवरुणेहवोधुरुशःशंसमानआयुःप्रमोषीःस्वाहा ३ इदंवरुणा
 य उद्वयंतमदुत्यमितिद्वयोःप्रस्कपवःसूर्यःक्रमेणानुष्टुपायत्री चित्रमिति कुरुसञ्चगिरसःसूर्यस्त्रिष्टुप् उद्वयंत
 मसस्परिरिस्वःपरयंतउत्तरदेवंदेवजाःसूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमं उदुत्यंजातवेदसंदेवंहंतिकेतवः दशोविश्वायसूर्यं
 चित्रंदेवानामुदगादनीकं चक्षुर्भजस्ववरुणस्याग्नेः आप्रायावापृथिवीभ्रतरिक्षंष्टुर्मूर्ध्नात्मानगतस्तरशुपश्चस्वा
 हा इदंसूर्याय ज्ञातारमित्यस्यगर्गःइंद्रः सुत्रामानस्यवयवइत्यनयोः प्रजापत्यधिवसरितःऋषयइंद्रोदेवतात्रिष्टु
 प् ज्ञातारमिदमवितारमिदंष्ट्वेहवेहवेसुहवश्चूरमिदं कयामिशकपुरुहूतमिदंष्ट्वस्त्वस्तिनोमयवाधाविद्वद्रःस्वाहा
 इंद्रःसुत्रामास्ववाडश्रवोभिः सुमदीकोभवतुविश्ववेदाः वाधतद्विषोअभयंकृणोत सूर्यार्यस्यपतयःस्यामस्वा
 हा तस्यवयवष्टंसुमतीयद्विषस्यापिमद्रंसौमनसेस्याम सुसुत्रामास्ववाष्ट्रंइन्द्रोऽश्रमेआराशिद्वेपःसनुतयुयोतुस्व
 हा ३ इदमिद्राय इदंविष्णुरित्यस्यमेधातिथेःऋषिर्विष्णुर्गायत्री इरावतीत्यस्यवसिष्ठोविष्णुःत्रिष्टुप् उरुविष्णो

इत्यस्य प्रजापतिर्विष्णुः शत्रुघ्नः इदं विष्णुर्विचक्रमेनेषानि देवैर्षु दंसमूढमस्वपाङ्गं सुरेस्वाहा इति विष्णुमतिरिभूतं
 सूयवासि नीमनवेदशस्ये व्यस्तवाद्दिदसि विष्णुरेतदधारपृथिवीमभितो मयूखैः उरुविष्णो विक्रमस्यो रुक्षयाधुनरक्त
 धि धृतधृतयोनेपिवयज्ञपतिरतिरस्वाहा ३ इदं विष्णवे नमः उमासहस्रं तिमधुच्छंदा विधेदेवासहस्यस्य गृहसमदः वि
 धेदेवादेवता गायत्र्यो विधेदेवासहस्यस्याः सुहोनादयो विधेदेष्टाः त्रिष्टुप् उमासश्चर्षणी धृतोर्विधेदेवास आगतदा
 भ्राष्ट्रसोदाश्रुपः सुतस्वाहा विश्वेदेवासोऽप्रभुरः सुतमागतुर्तूर्य्य ऋत्वा इव स्वसुराणि स्वाहा विश्वेदेवाः शृणुते म
 ष्टहवंमेये अंतरिक्षे य एषध्विष वेऽग्निजिह्वा उत वायजज्जा आसाधाः स्मिन्वाही पिमोदधश्चस्वाहा इदं वि
 श्वेभ्यो देवेभ्यो नमः शत्रेनेत्येवस्य अगस्त्यः ऋषिः अथ ब्रह्मति प्रजापति ऋषिः आग्नेदेवता त्रिष्टुभौ यममह
 तिमधुच्छंदा अग्निर्गायत्री अग्नेन यस्य स्य गारायिऽ अस्मान्निश्चानि देववरपुनाति विद्वान् ययोऽथ जुहुराणेनो भूयिष्ठति
 मवर्कित्विधेमस्वाहा अथ हो अग्निर्वैरिव रक्तुणोऽव्यं सृष्टः पुरएतु प्रभिदन् अथवा जंजयतु बाजसाता वयश्च ज्ञानय
 तुजर्हपाणस्वाहा यममोर्हसुमर्ह्यमवांजोऽप्यजुनाः सयताश्वतीरिषः स्वाहा इदमग्रे नमम शस्त्रास्त्र
 मर्षः प्रतिमर्षमष्टांतरं शतमष्टांशितिर्वाऽष्टौ वा धृतपायसाज्याहुतीर्हत्वा हुतशेषं तुरंगमजेभ्यो दद्यादिति इति प्र
 योगः अथ संमलंकृतोऽस्य पलपं पणानश्चान्गजांश्च वाद्ययोषपुरसरसं गरेप्रत्यहश्चामयेत् ततो राजा कृतमंगल
 रत्नानः पितृदेवताः संपूजय विजयारोभयादिद्वयं छत्रादिपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य छत्राय नम इत्यादिमन्त्रेण
 गथादिभिः संपूज्य इति पठेत् यथांनुदः छंदयति शिवश्चेमावसुधरां तथा च्छंदयराजानं विजयारोभयद्वये अथ
 चामरमर्चशशांककरसंकाशार्शरडिडरपांडुर प्रोत्सारया शुद्धरितं चामरामरदुर्लभ अथ खड्गमंज्रः अस्ति
 शसनं खड्गं स्तोत्रं धारोदरासंदः श्रीमर्भो विजयश्चैव धर्माधारस्तथैव च द्रव्यं तव नानामानि स्वयमुक्ताः त्रिवेधुसा

नक्षत्रं कृतिकते तु गुरुर्देवो महेश्वरः हिरण्यं च शरीरे ते धातुदेवो जनादेनः पितृपितामहे देवस्त्वं मां पालय सर्वदा
 नीलजामृतसंकाशस्तीक्ष्णदंष्ट्रः कृशोदरः भावशुद्धोऽमर्षणश्च अति ते जास्तथैव च इयं येन धृताक्षो णोहितश्च
 महिषासुरः तीक्ष्णधारय शुद्धापयतैर्मखट्वापयेन मइति श्रवके चिन्मन्त्रा महानिवधेष्वदृष्टा अपि पद्धतिदृष्टालिख्यते
 अथ कटारमन्त्रः रक्षेमानि गजान्नक्षत्राणि धनानि च मम देहं सदा रक्ष कटारकनमोऽस्तुते अथ लुरिका मन्त्रः सर्वयुवा
 नां प्रथमं निर्मिताऽसि पिनाकिना शूलायुधादिनिष्कृष्य कृत्वा मुष्टिग्रहं शुभं चण्डिकायाः प्रदत्ताऽसि सर्वदुष्टनिवारि
 णी तया विस्तारिता वासि देवानां प्रातिपादिता सर्वस्त्वांगभूताऽसि सर्वांशुभानि वार्हिणी लुरिकेरक्षमा तित्यं शातं च
 नमोऽस्तुते अथ चर्ममन्त्रः चण्डिकायाः प्रदत्तं स्त्वं सर्वदुष्टनिवारिणं त्वयानि स्तारिता देवाः सुप्रतिष्ठिता
 महैः अतस्त्वयि वलं सर्वैर्विन्यस्त देवसतमैः तस्मादायोधने रक्ष शत्रून् ज्ञाशय सर्वदा अथ चापमन्त्रः सर्वायुधम
 हामात्र सर्वदेवारि सुदन चापमांसमरे रक्ष साकं शरवरीरिह धृतः कृष्णेन रक्षार्थं स हारय हरैण च त्रयामूर्तिगतं
 देवं धनुरस्त्रं नमान्य हम् अथ शक्तिपूजा शक्तिस्त्वं सर्वदेवानां प्रहस्य च विशेषतः शक्तिरूपेण देवित्वं रक्षां कु
 रन्मोऽस्तुते अथ कुंतमन्त्रः प्रासपातय शत्रून् स्त्वमनयानाकमायया गृहाण जीवितं तेषां मम सैन्यं च रक्षय
 अथाग्निप्रव्रजमन्त्रः अग्निशस्त्रानमस्तेऽस्तु दूरतः शत्रूनां शान शत्रून् दह हि शीघ्रं त्वं शिवं मे कुरु सर्वदा अथ पाशमन्त्रः
 पाशास्त्वं नागरूपोऽसि विषपूर्णो विषोद्भवः शत्रवो हि त्वया बध्ना नागाशानमोऽस्तुते अथ परशुमन्त्रः परशो त्वमहा
 तीक्ष्ण सर्वदेवारि सुदन देव्या हस्तारि श्य गोवि त्वं शत्रून् क्षय नमोऽस्तुते अथ ध्वजमन्त्रः शक्रकेतो महार्वीर्यं सुपूर्णस्त्व
 द्युपाश्रितः पक्षिराज नमस्तेऽस्तु त धानारय ण ध्वज काश्यपेयारुणश्चातर्नागरे विष्णुवाहन अग्रमेव दुराध
 रं ऐन्दुवारि सुदन शरुमान्मारुतगतिस्त्वयि सन्निहितीयतः सायचर्मयुधान्यो धान् रक्षस्त्वं चरि पून्दह

अथपताकामंत्रः हुतभुवसवोरुद्रवायुः सोमोमहर्षयः नागकिन्नरगंधर्वयक्षभूतगणग्रहः प्रमथारुतस
 द्वादित्यैर्भूतशोभातृभिः सह शक्रः सेनापतिः रक्तदेव रुणश्चाश्रितस्त्वयि प्रदहंतुरिपून्सर्वान् राजा विजयमच्छ
 तु यानि प्रयुक्तान्यरिभिरपुथानि समंततः पतंतु परिश्रज्ज्वाहता नितवते जसा हिरण्यकशिपोर्युद्धे युद्धे वा सुरे
 तथा कालनेमि वधे युद्धे युद्धे त्रिपुरयातने शोभिताऽसितयै वाद्यशोभया रमांश्च संस्मर नीलां धेति निमिहं दृष्ट्वा
 नश्यंस्वाशुनपारयः व्याधिभिर्विधैर्धोरैः शस्त्रैश्च युधि निर्जिताः सद्यः स्वस्थामवंत्स्वस्मात्त्वद्वतिनापमार्जिताः
 पूतनारेशतीनास्त्राकालरात्रिश्च यास्मृता दहस्त्वाशुरिपून्सर्वान् पताकेत्वं मयार्चिता अथ कनकदंडमंत्रः प्रोत्सा
 रणाय दुष्टानां साधुसंरक्षणाय च ब्रह्मणो निर्मितश्चासि व्यवहारप्रसिद्धये यशोदेहि मुखदेहि जयदोभवभूपतेः
 ताडयस्व रिपून्सर्वान् हेमदंडनमोऽस्तुते अथ दुंदुभि मंत्रः दुंदुभे त्वं सपत्नानां धोरो हृदयं कर्षणः तथाऽस्तु तव शब्दे
 न हर्षोत्साहं मुद्रावहः भवभूमिपते न्यानां तथा विजयवर्द्धनः यथाजीमातयोपेण ग्रहण्यंति च बर्हणः तथाऽस्तु तव श
 ब्दे न हर्षोत्साहं मुद्रावहः यथाजीमातु शब्देन स्त्रीणां जासोऽभिजायते तथैव तव शब्देन त्रयस्य त्वस्मद्विपेरणे अथ
 शंखमंत्रः पुण्यस्त्वं शंख पुण्यानां मंगलानां च मंगलं विष्णुना विधुनोति त्यम तः शांतिप्रदो भव अथ सिंहसंनमंत्रः
 विजयोजयदोजेता रिपुहंता शुभंकरः दुःखहादुर्भदः शांतः सर्वारिष्टविनाशनः एते वै स विधौ यस्मात्स त्रिभिर्हामहाबलाः
 तेन सिंहसंनोति त्वं वैर्भैरैश्च गीयसे त्वयि स्थितः शिवः शांतस्त्वयि शक्रः सुरेश्वरः त्वयि स्थितो हरिर्देवस्त्वदर्थं न पृ
 तैतपः नमस्ते सर्वतो भद्रं भद्रदो भवभूपतेः त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोरुतुते अथाश्वसं पूज्यत इक्षिण कर्णेन पेत
 कुलाभिजनजात्या बलक्षणे ध्वजोत्तमैः भर्तारमभिरक्षत्वं शिवं तव भवेदिति कशाघातमधिधानक्षमस्त्वतुरगो
 तम नतोऽध्यायमक्षयंदत्वा अथ राजपुरोधारस्तु विष्णुस्ते पुरतः स्थितः वरुणः पाशहस्तस्त्वां पृष्ठतः परिरक्षतु

देवस्वतकुबेरौ च पार्थिवो रभिरक्षतां चंद्रादित्याः पृथ्वंशउदरं पृथिवीधरः रक्षंतु वक्रगंधर्वा बलमिन्द्रो ददातु ते हविः शो
 धामिति प्रादयं विजयार्थं महीं पतेः ततश्चाचमनीयं दत्त्वा भुतिं पठेत् गंधर्वकुलजा तस्त्वं मामभूयः कुलदूषकः ब्रह्म
 णः सत्पवाक्येन सोमस्य वरुणस्य च प्रभावाच्च हुताशस्य वद्वैयत्वं तुरंगमान् तेजसा चैव सूर्यस्य मुनिना तपसा तथा
 रुद्रस्य ब्रह्मचर्येण पवनस्य बलेन च स्मरत्वं राजपुत्रं च कैः स्तुभं च मणिं स्मर सुरसुरैर्मध्यमानक्षारो दादम्य गादिभिः
 जात उच्चैः श्रवाः पूर्वतेन जातो सितस्मर पांगतिं ब्रह्महागच्छेन्मादहापितहा तथा भूमिहाऽऽनवादी च क्षत्रियश्च
 पराङ्मुखः सूर्या चंद्रमसौ वायुर्यावत्पृथगिति दुष्कृतं ब्रजाश्वतांगतिं क्षिप्रं तच्च पापं भवेत्तव विकृतिं पादिगच्छेया
 युद्धाश्वनि तुरंगम रिपुं विजित्य समरे सह भर्त्रा सुखी भव २० ततः सुखमाना सिध्यर्थं शिविकां पूजयेत् तत्र मंत्रः
 महेंद्रनिर्मितो दिव्यो देवराजादि सेविते शिविके रक्षमानि त्वं सदा मे सन्निधौ भव निर्मितं सिकुबेरं ण्वाट्ये निद्रा सुखा
 र्थिना शिविके पाहि मामिति वंशांतिं दिहिनमोऽस्तु ते रिपुक्षयकामो रथं पूजयेत् तत्र मंत्रः शस्त्रास्त्रधारणार्थाय निर्मि
 तो विध्वकर्मणा रथनेमिस्त्वनैर्घोरैरिपोर्हृदयकंपनः २१ युद्धे जय प्राप्त्यर्थं गजं पूजयेत् कुमुदैरावणौ पद्मः पुष्प
 दंतो थवामनः सुप्रतीको जने नील एतेऽष्टौ देवयो नयः तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च वानान्यष्टौ समाश्रिताः मंद्रो भद्रो मृगश्र्व
 वगजसंकीर्ण एव च वने वने प्रसूतास्ते स्म रथो निर्महा गज पांतु त्वां वसवो रुद्रा आदित्याः समरुद्रणाः भर्तारं रक्ष नानां
 द्रुवाभी च प्रतिपात्पतां श्रवा भृदि जयं युद्धे गमने स्वस्तितां व्रज श्रीस्ते सोमा बलं विष्णो रतेजः सूर्याज गोऽनिलात्
 सूर्यं मे रौर्जयं रुद्राद्यो देवात्पुं रं दरात् युद्धे रक्षंतु तां गास्त्वां दिशश्च सह दैवतैः श्रियैर्नो सह गंधर्वैः पांतु त्वां सर्वतः सदा
 चिन्ह पूजनं तथैव कर्म चिन्हानि पूज्यानि स्वानि शित्पिभिः लोहाभि सारिकैर्कर्म कृत्वा वंमं त्रपूर्वक एवं कृत्वा तथाष्टभ्या
 पूर्वाह्णे स्नानमाचरेत् दारुणि विचित्रतेरण विन्यस्तै शोभने स्थाने पुरतो विन्यस्त मगां विचित्रग्रह मध्यगं रं नतां

कुंमचंपकचंदनचतुरस्रमैः शैलपिष्टैश्च चर्चितगान्धांचूर्तिकुसुमैरभ्यर्चयेद्बहुभिः कुमुदैः सपत्रकुसुमैः सदीपधूपैः
सनवेद्यैः मांसैर्वलयुपहारैर्मंगलशब्दैः समुच्चरितैः विहितच्छर्वाणैः रयंदनशितशस्त्रधारिजनलोकैः तुष्टैर्वरवत्त्रा
दितुनिवेद्यसर्वमेवभगवत्प्रे जयतीत्यदिपूजाभंगः विरचयन्नमजस्तु अस्तोन्नवंक्षीरदक्षमित्यादि दुर्गासंपूज
नायातुतादिनेष्ट्रेणुपपकैरित्युक्त्वाद्वापिष्ट्रेणुपपसमर्पयेत्तत्रमंत्रोवह्नविष्णुशिवा नामित्यादिसप्तमीप्रकरणेष्ट
व्यः ततः पुष्पांजलिदद्यादिति इत्यष्टम्यामहः कृत्यं अन्नराजाविजयकामोऽर्धरात्रि विशेषपूजापूर्वकं बलि
दद्यात् तदर्धयामिनोश्चेषेविजयार्थंन्योत्तमः पंचाब्दंलक्षणोपेतंगंधधूपस्तगार्चितं विधिवत्कालिकालीतिज
प्यात्तद्भुजेनघातयेदितिदेवापुराणान् अन्ननैमित्तिकपूजोत्तरंरात्रौचतुःषष्टिगोभिर्नापूजाकार्या तन्नामानितु विज
यपूजेनमः १ मंगलापूजेनमः २ उर्मद्रापूजेनमः ३ उर्ध्वपूजेनमः ४ उर्ध्वापूजेनमः ५ उक्षमापूजेनमः ६ उशिवा
पूजेनमः ७ उंसिद्धेनमः ८ उडमापूजेनमः ९ उशिपूजेनमः १० उररपूजेनमः ११ उदीतापूजेनमः १२ उंकां
रपूजेनमः १३ उर्यशस्त्रिपूजेनमः १४ उलक्षपूजेनमः १५ उर्ध्वपूजेनमः १६ उर्ध्वपूजेनमः १७ उंसाब्धे
नमः १८ उंजयापूजेनमः १९ उंज्राह्मपूजेनमः २० उंजयंरपूजेनमः २१ उंज्जपराजितापूजेनमः २२ उंजि
तापूजेनमः २३ उंमानस्त्रपूजेनमः २४ उंक्षेवतापूजेनमः २५ उंदिपूजेनमः २६ उंमायापूजेनमः २७ उंमहा
मायापूजेनमः २८ उंमोहिपूजेनमः २९ उंरतिलासपूजेनमः ३० उंतारापूजेनमः ३१ उंविमलापूजेनमः ३२
उंगोपूजेनमः ३३ उंक्षरण्यापूजेनमः ३४ उंकाशिकपूजेनमः ३५ उर्मपूजेनमः ३६ उंदुर्गापूजेनमः ३७ उंक्रियापू
जेनमः ३८ उंक्षरंरपूजेनमः ३९ उंघंटापूजेनमः ४० उंकार्णापूजेनमः ४१ उंकर्णालिपूजेनमः ४२ उंरौद्धेनमः ४३
उंकार्णपूजेनमः ४४ उंमापूजेनमः ४५ उंजिनेत्रापूजेनमः ४६ उंसमरूपापूजेनमः ४७ उंवह्नुकृपापूजेनमः ४८

उरिपुहायैनमः ४९ उंश्रविकायैनमः ५० उंचायैकायैनमः ५१ उंसुरपूजितायैनमः ५२ उवैवस्वयैनमः ५३
 उंकोमायैनमः ५४ उंमहालक्ष्म्यैनमः ५५ अहासरस्वत्यैनमः ५६ उंकार्तिस्यैनमः ५७ उंशिखदूत्यैन
 मः ५८ उंचामुंडायैनमः ५९ उंब्रह्माण्यैनमः ६० उंमाहेश्वर्यैनमः ६१ उंवैष्णव्यैनमः ६२ उंवाराह्य
 नमः ६३ उंइंद्रायैनमः ६४ ततःखड्गंनमस्कृत्यशत्रूणांघातसिद्धये इच्छेच्चविजयंराज्यंसुभिक्षंचात्मनोऽनुपः
 ततःपुनःप्रणम्याथसंस्मरन्ब्रह्मदेवेशिवां ततोऽजयजयालापैः स्तवंकुर्यादिमंततः सर्वमंगलमांगल्योशिवेसर्वार्थ
 साधिके उमेचभ्यविकेगौरिनारायणिनोऽस्तुते कुंकुमेनसमालम्ब्येवंदनेनविलेपिते बिल्वपत्रकृतापीडिदुर्गेऽहंश
 रणगतः सर्वकृत्वतिकारव्यञ्ज्यमृगंजगर्गंनिशि नटनत्तंकीर्तयैश्चकारयेच्चमहोत्सवं एवंहृष्टोनिशांतंविद्याप्र
 भातेचारुणोदये घातयेन्महिषान्मेघान्रततोत्तकंधरान् शतमर्दशतंचापितदर्द्वैवायथेच्छया सुरास्रवभूतैः
 कुंभैरुतर्पयेत्परमेश्वरीं कापालिकेभ्यस्तद्देयदीनानांयेभ्यएवच दासीदासजनैर्देयतद्भकेभ्यस्तर्पयच सर्ववि
 भन्त्यकौतियसुहृत्संबंधिवंधुषु ततोपरह्णसमयेनवन्यांवैरथेरुपितां भवानींभामयेन्द्राष्ट्रेस्वयंराजास्वसैन्यवान्
 आदिष्टैःपुरुषैर्वापिरथयुक्तैःसुशिक्षितैः शनैःशनैरनुनयेज्ज्वलाद्दिर्घपटशकैः आकृष्टखड्गैर्वाथैश्चधानुर्भक्तैश्च
 गालिमैतैः नदद्भिःशंखपटहैर्नृत्यदम्भिर्बहुचारणैः कश्चिच्चोपोषितोवारोविधृतोऽप्येनखड्गवान् भूतेभ्यश्चबलिंदद्या
 न्मंत्रेणानेनसाभिषं सरकंसजलंचाक्षंघणुषपाक्षतैर्पुतं श्रीर्क्षान्वारान्सशूलैर्नदिन्विदिक्षुकिरेद्वलिं मंत्राश्च
 बलिंयष्ट्वाणविवमदेवाश्चादित्यावसवस्तथा मरुतश्चाग्निवैनौरुद्राः सुपर्णाःपद्मनाभहाः असुरायातुधानाश्चपिशा
 चोरगाराक्षसाः ङाकिन्ध्यायक्षवेतालायोगिन्यःपूतनाःशिवाः जंभकाःसिद्धगंधर्वामालाविद्याधराःनागाः दिक्पा
 लालोक्पालाश्चपेचविघ्नविनायकाः जगतांक्षांतिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः माविघ्नमाचमेपापंमासंतुपरिपाथे

नः सोम्या भवतु तत्ताश्च भूतप्रेताः सुखावहा इति महिषमिहामयादिदुर्गाशिवांशांति करीमियादिचपठेत् अष्ट
 न्यांचचतुर्दश्यां नवम्यांचैके चेतस इति मार्कण्डेयपुराणवचनात् चण्डीपाठोऽपि विशेषतः कार्यः अत्र गौरीतृतीयाय
 त्कर्मकालव्यापि शास्त्रे वाधिवानवमीयुतायामेवरात्रावसत्यामष्टम्यां नवमीपूजया सह तंत्रेणाष्टमीपूजोपवासा उचि
 तावितिकालतत्त्वाविवेचने कौस्तुभे तु नवमीविद्यायां तु तस्यां पूजात्रयस्याप्येककालप्रसक्तावष्टमीपूजां नवमी
 पूजांतत्संबंधिपूजांचतंत्रेण करिष्ये इति संकल्पः अष्टमीनवमीपूजयोः पूर्वोत्तरदिनगतयोः प्रातःकालस्थयोः ए
 थक्संभवे संधिकालस्य चततः एथक्लामे संधिपूजापि दिवारत्रावाप्यथगेवकार्या अष्टमीनवमीसंधौ तृतीयाखलुक
 यपते तत्र पूज्यात्वं हंपुत्रयोगिनीगणसंयुते तिका लिकापुराणे देवीवाक्ये तृतीयसंधिपूजाविधानात् अस्याश्च का
 लविशेषेण फलतारतम्यं मत्स्वसूक्ते अष्टमीनवमीयोगे रात्रियोगो विशिष्यते अर्धरात्रे दशगुणसंख्यायां त्रिगुणं
 भवेदिति संधिश्च त्रिथ्योरन्त्याय दंडात्मकः अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वेष्वेव तत्र याक्रियते पूजाविज्ञेया
 सामहाफले तिका मरूपानिवंधोक्तेः यदा पूर्वनिबंधस्थितपठिदंडाष्टम्यां नवमीदिनशेषे भवति तदाऽष्टमीपूजापूर्वं
 सुरेव संधिपूजाचनवमीपूजया सह परत्रकार्थेभ्युक्तं इत्यष्टमीकृत्यम् अथ नवमीकृत्यम् इयंच नवमीदुर्गापूजाया
 मष्टमीविद्यायाह्यासायं त्रिमुहूर्तयोगे पूर्वानवमी श्रावणीदुर्गनवमीति वचनात् दशमीविद्यानिषेधाच्च मुहूर्तयोगा
 भावे तु निषिद्धापि परैव कार्येति निर्णयसिद्धौ मदनरत्ने तु वत्स्यादीपराकार्या अथ युक्शुक्लनवमीमुहूर्तैवाकलायदि
 सतिथिः सकलज्ञेया लक्ष्मीविद्याजयां धिभिरिति सौरपुराणात् सूर्योदये परं रिकपा पूर्णारस्यादपरायदि, बलिदानं प्रक
 तं यतत्र देयं शुभावहं बलिदाने कृतेऽष्टम्यां पुत्रभंगो भवेन्नृपेति देवीपुराणाच्च उपवासे पूर्वैति निर्णयदीपेऽपि महान
 वमीपरदिनेऽपराह्णव्यापि वेपरा अन्यथा पूर्ववचनात् नितु नवमीप्रकरणे वक्ष्यते कालतत्त्वाविवेचने यदा तु नवम्य

शुभोविद्याभूत्वा द्वितीयदिनेपिकियतीभवतितदानवमीप्रयुक्तस्यपूजादिः पूर्वदिनेऽनुष्ठानेऽपिमहाबलिदानमात्रं द्वितीय
 दिनेकतंत्र्यं प्रभूतबलिदानंतुदीयतेतत्रमानवैः तद्राष्ट्रनाशमायातिमारकोपद्रवैः किलेतिभविष्यवचनात् नव
 मीप्रयुक्तं बलिदानं सर्वथानवमीमध्यएवकार्यं नतुदशम्यां अत्रकेचित् पूर्वाषाढायुताष्टम्यांपूजाहोमाद्युपोषण
 मितिकालिकापुराणवचनादष्टम्यांहोममाहुः कौस्तुभे तु शुभासुरवधार्थायरक्तवोजोमहासुरः अष्टम्यां निहतो
 देव्यारात्रौ वैवारुणोदये ततः प्रभूतिर्विध्याद्रौरिष्यतापूजाप्रवर्तिका शालास्त्रमंत्रैर्होतव्यंपायसंयुतसंयुतं मांसा
 नितत्रहोमार्थमेपायानिचसर्वशः अज्ञस्त्वेकोहिहोतव्योरकवर्णोविशेषतः कृष्णवर्णस्तुहोतव्योगौरस्तिरिख्यववा
 रोहितं मरस्य मांसं च होतव्यं जयमिच्छतेति यौन्यवचनाद्वोमस्याष्टमीकृत्यत्वेनैव प्रतीतेस्तत्रैव होमः कार्यं इत्युक्तं अन्येतु
 नवम्यांबलिदानंतु कर्तव्यं वैयथाविधि जपहोमं च विधिवत्कुर्यात्तत्र विभूतय इत्यादिवचनैर्नवम्यामेवारभ्यं नवम्यां
 होमं समापयेदित्याहुः अपरे तु अष्टम्यामारभ्य नवम्यां समापयति तत्र मूलं शिष्टाचार एव वस्तुतस्तु अष्टमी
 होमवचनानिलोहाभिसारकर्मपराणि लोहाभिसारिकं कर्मकारयेद्यावदष्टमीमिति भविष्योत्तरपुराणेऽष्टमीपर्यंत
 मेव तस्योक्तत्वात् नवमीहोमवचनं नवरात्रव्रतविषयमितिनकाप्यनुपपत्तिः अथवाष्टमीनवमीहोमवचनान्यपरात्र
 नवरात्रपक्षयोर्वैवस्थया होमविधायकानि यत्तु निर्णयसिंधौ समुच्चयपक्ष एव युक्त इति तदेतेनप
 रास्तं यदपिरुद्रयामले विकल्प उक्तस्तन्निर्मूलमिति प्रौढिवादमात्रं यामलस्यैव मूलत्वात् अथ तस्यैव निर्मूलत्वमि
 त्यभिप्रायस्तत्र तत्राणामपि वेदमूलकतया नारदपंचरात्रादिपूक्तत्वात् दुर्गाभक्तिरंगिण्यादिगौडग्रंथेष्वपि नव
 म्यांहोम उक्तः अत्राष्टमरतंत्रे विधेयः पायसं सर्पिषा युक्तं तिलैः शुद्धैर्विमिश्रितं होमयेद्विधिवद्ब्रह्मपादशांशेन त
 पोत्तमः रुद्राध्याये यथा होमो मंत्रेणैकेन साधयेत् तथास्तोत्रं जपेद्द्वौ मंत्रौ केनैकेन साधयेत् यद्वा सप्तशतीं जपयेद्द्वौ मेमं

ज्ञानवाक्षरः ऐ-ह्रींछींचामुंडायैइतिपूर्वोक्तः कृत्परत्नावलयदंवीपुराणे पूजयेतिलहोमैश्वर्यक्षीरघृतादिभिरिति
 मंत्रश्च जयंतित्यादिः श्रनेनैवतुमंत्रेणजपहोमादिकारयेत् देवीपुराणात् दुर्गाभक्तिरगिणयामप्येवं केचित्तुमा
 कैड्यपुराणगतसप्तशतीस्तवनेप्रतिश्लोकस्वाहतेनतिलमिश्रप्रायसेनहेमकुर्वति प्रतिश्लोकंचजुहुयात्प्रायसंतिल
 सार्धंपेतिरहस्यग्रंथवाचनात् पुरश्चरणकार्येतुवित्पत्रयुतैस्तिरिलैरितिचचनाद्वित्वपत्रयुक्तिलैर्होमइतिस्मार्ताः यत्तु
 तिर्णयसिंधौमानभावादितिरमार्तमतेदृषणमभिहितंतत्तुच्छंपूर्वोक्तवचनस्यमानत्वात् यदिवैतद्वचनस्यनवरत्नसं
 धिहोमांगत्वेनहित्वपत्रयुततिलविधायकत्वे मानभावादन्यमिष्टप्रायसतर्हिभावानवबोधःनवरत्नसंबंधिकान्यपुरश्चर
 णांगहोमाभिप्रायेणेतथाभिधानात् तिथितत्वेनवरत्नप्रकरणेकालिकापुराणेऽपिपुरश्चरणकार्यंपुवित्वपत्रयुतैस्तिरलैः
 साक्षरैः सधृतैर्वापिशिवामुहिरययन्ततः जुहुयादनलद्वंसंस्कृतंकार्यद्वये रुद्रयामलेऽपि प्रधानद्रव्यमुहिटंषा
 यसात्रंतिलारतया रक्तवदनखंडाश्रगुग्गुलाश्रमनोहराःप्रतिश्लोकंचजुहुयात्सर्वद्रव्याणिचक्रमादितिनवाक्षरेणवाहु
 त्वानभेदेव्याहतीतिवेति, एवंनवम्यांहोमकुमारीपूजनत्राह्मणभोजनादिकृत्वादक्षिणाद्याचार्यायानिवेदयेत् नवम्यांपूर्व
 वरपूजाकर्तव्याभूतिमिच्छता दक्षिणांवल्लयुग्मंचआचार्यायानिवेदयेत् पूर्ववत्प्रातिपदादीतिकालतत्त्वविवेचने तत्रैव
 भविष्योत्तरे कृताभिषेकवारदाशुद्धेचाश्वयुजस्यच तुर्ममत्स्यतत्रसंपूज्यानवम्यांवांडिकावुधैरिति इतिनवमैक्यम्
 विसर्जनतृदशम्यामेवकार्यं संपूज्यप्रेषणंकर्यादशम्यांशावरोरसर्वैरितिमविष्यपुराणात् रुद्रयामले दशम्याम
 भिषेकंचकृत्वाभूर्तिविसर्जयेदिति तत्रदशम्याः पूर्णातिथित्वे प्रातस्तत्कृत्वा तदुत्तरंपारणोत्तरमपराजितापूजनमि
 त्क्रमोनिः संदिग्धएव यन्नतुनवम्युत्तरमपराह्णेदशमंप्रदत्ताउत्तरदिनेश्रवणाभावश्च तत्रविसर्जनव्रतपारणाप
 राजितापूजनक्रमेभवतिसंदेहः पारणोत्तरकर्तव्यस्यतत्रैवापरह्णेशिष्टिः क्रियमाणस्यापराजितापूजनस्य विसर्जनं

विनानुपत्तेः अत्रोच्यते नवमोदशमीपारणायविधायकवचनद्वेविधेनपारणायानि उतकर्त्तव्यमिति संक्षेपणं तु
 कर्त्तव्यदशम्यांशारदोहसर्वैः प्रातरावहवेदेर्वाप्रातरविसर्जयेदित्यादिवचनैर्विसर्जनस्य दशम्यां प्रातःकर्त्तव्य
 त्वेननिर्णीतत्वात्पूर्वेषु तत्रम्यांदशम्यांवायथाचारंपारणकंवापराहणेपराजितापूजनंविधायप्रातर्दशम्यां विसर्जन
 कर्त्तव्यमिति तथाचरुद्रयात्रले श्राष्टम्याजगत्कुप्यान्नवम्यांपारणंतथा दशम्यांचविसर्गःभ्यादिति धवलनिबंधेनुवि
 शेपः श्रंत्यपादोद्विधाभागेअवणम्ययदाभवेत् सप्रेषणतदादेव्यादशम्यांतुपुनर्देवेति दिनद्वयेदशमीसमेपूर्व
 दशम्यांअवणंत्यभागयोगेत्त्रैवविसर्जनं तत्रतद्योगाभवेत्तुपरब्रह्मम्यामेवतत् पूर्वदिनेनक्षत्रयोगानुरोधेनक्रि
 यामाणविसर्जनेनपूर्वाह्णादृह्यशयेनोक्तंरुजमात्तुं निर्माह्यत्यागेन देवविसर्जनमुत्तलक्ष्यते कृत्यतराऽर्णवे
 पि नक्षत्रंअवणतिथिचदशमीसंप्राप्यसप्रेषयेदिति रूपनराणिषेतुदशम्यांप्रातः सप्रेषयेदितिवचनात्प्रातः काल
 रुचैवप्राशरूपमित्युक्तकौस्तुभेअथनवरात्रपारणानिर्णयःतत्र द्विविधानिवचनानि कानिचिन्नवमीपारणविधायका
 निदशमीनिषेधकानिच कानिचिदशमीपारणविधायकानिन्नवमीनिषेधकानिच तत्रयथाकुलाचारंव्यवस्थावचना
 निदशमीप्रकरणेवक्ष्यते नवरात्रतपारणाहेस्त्वयपि सूतकेपारणकार्यं तदुक्तंरुद्रयामले सूतकेपारणकुप्यान्नवम्यां
 होमपूर्वकं तदंतेभोजयेद्विप्राह्दानंदद्यान्नशक्तितद्वति तदंतेसूतकांते माधवीये कौर्मोऽपि काम्योपब्राह्मिणकांते
 त्वतरासूतसूतके तत्रकाम्यव्रतंकुर्याद्व नाचंनविर्वाजतमिति व्रतयज्ञविवाहेपुश्राद्धेहोमेऽर्चनेजपे श्रावणेसूतक
 नस्यादनारव्येतुसूतकामितिषेणुवचनमपि अशौचमध्येतत्कर्त्तव्यतामवगमयति प्रारंभरतुतेनैवोक्तः प्रारंभेविर
 ण्ययज्ञेसंकरपेन्नतसञ्चयोः नांदीमुत्तंविवाहादौश्राद्धपाकपूरिक्रियेतिस्त्रियानुरजोददर्शनमध्येऽपिपारणकार्यं तदा
 हसत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसंनारीणांयद्भोजोभवेत्ततत्रापिब्रतस्यरुपादुपरोधः कदाचनेति निर्णयसिंधौ नियम

स्थापदानारीप्रपश्येदंतरारजः उपोष्यवतुताराजोः स्नात्वा शेषचरैर्द्वतमित्यगिरेवचनं यच्च हारीतवचनं निप्र
 मस्थापदानारीरजः पश्येत्कथंचन त्रिराजंतुक्षिपेदूर्ध्वव्रतशेषसमापयेदिति तद्विधोपवासविषयं तासां तत्रभोजन
 निषेधादितिकेचित् वयंतु प्राणुकस्यव्रतवचने दीर्घतपसामिति विशेषोपादानाद्वादशोऽप्यतिरिक्तसकलैकाहो
 पवासविषयोऽयं निषेधः त्रिराजनवराज्यादिदीर्घव्रतेषु रजोमध्यएवपारणेतिब्रूमइति श्रगौचमध्ये तु सर्वापिपार
 णाभवति प्राणुकैर्कर्मवचनादितिस्थितं पारणायांविधिनियेधयोः सत्त्वादाचारतोऽप्यवस्थितिकेचित् मयूखेतु सत्य
 व्रतवचस्तुनसधयापरं किंतुविधवापरंविधवायास्तुतत्रत्रिरात्रमध्येभोजननिषेधादित्यन्ये तत्र निषेधस्य रागप्राप्त
 भोजनगोचरत्वेन वैधव्यपारणाविषयत्वायोगात् वस्तुतस्तु रजस्वलायांविधवायास्त्रिरात्रमध्येभोजननिषेधएव ख
 पुण्यायमाहति कथ्यरत्नावलयांतु अत्रनवरात्रहोमस्य पूजारूपत्वेन प्रधानत्वात्तस्यचानन्यसाध्यत्वेनाशौचेऽसंभ
 वात्तदुनार्चनजपमितिनिषेधात्तत्समाहित्विनाचनियमरूपेणवाससमाप्यसंभवादाशौचाति होमादिपूर्वकपारणं
 कर्तव्यं प्राचीनशिष्टाचारोऽप्येवमेव यस्तुहोमो नक्रियतेतेषांपारणंभवत्येवेतिस्थितं इतिनवरात्रमध्येश्रगौचरजो
 दर्शनप्रातिपारणानिर्णयः दुर्गाभाकितरंगिरयादेवीपुराणे ततःप्रातः पूजयित्वा दशम्यांविधिपूर्वकं संप्रेषणं कर्तव्यं
 गीतवादित्रानिः स्वनैरित्यादितत्रक्रमः प्रातःपूजां बलिदानरहितांविधायनीराजनांतं कृत्वा दुर्गाशिवामितिरूपदेहीति
 माहिपद्मोत्थादिचपाठिः चपाण्डलिदत्त्वा कर्तव्यं समापयेत् विधिहोतृक्रियाहीनं भक्तिहोतृं यदाचितं पूर्णंभवतु
 तत्सर्वं तत्रसादान्महेश्वरीतिप्रसाद्य क्षमस्वेत्युक्तैकपुण्ड्रं दुर्गायै नमस्कृत्यैशान्यानिः क्षिपन्विमृजेत् माहिपद्मिमाहा
 मयेशुभांपूजांप्रगृह्य च कुरुष्वममकल्याणमष्टाभिः शाकिभिः सह कुत्रचित् उत्तिष्ठदेवि वंदे शांतिपाठः उत्तिष्ठ
 ह्यारुपते देवयंतस्त्वेमहे उपप्रयंतुमस्तुदानवदं द्रप्राशुर्भाशुचा श्रभ्यारमिदं द्रयोतिपिकंपुष्करे मधु श्रयतस्य

विसर्जनं यातुदेवगणाः सर्वपूजाभितिपठित्वा गच्छगच्छपरंस्थानंस्वस्थानंदेविचंडिके ब्रजस्त्रितोजलंदुर्ध्वं
 तिष्ठगोहेचभूतप इत्युद्यापयेत् ततोगीतवाद्यघोषपुरःसरं स्नातो जलसमीपनीरवा दुर्गदेविजगन्मातःस्वस्था
 नंगच्छपूजिते षण्मासेषुव्यतीतेषुपुनरागमनायवै इमांपूजांमयादेविप्रथाशक्त्योपपादितां रक्षार्थंत्वंसमादायब्र
 जरस्वस्थानमुत्तममिति जलेप्रवाहयेत् ततोऽग्रहमागत्य शांतिकलशोदकेन ब्राह्मणैरभिषिक्तोदुर्गापूजाप्रतिष्ठासि
 ब्धार्थब्राह्मणेभ्योदक्षिणांदत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा वंधुभिःसहभुंजीतेति देवीपूजानोपकारिपतद्रव्यादिकंब्राह्म
 णायदेयं तद्रुक्मन्स्वसूक्ते देवेदत्त्वातुदानानिदेवेदद्याच्चदक्षिणां तत्सर्वंब्राह्मणेदद्यादन्यथाविकलभवेदिति इति
 दशमीकृत्यं इयमेव विजयदशमीत्युच्यते साच श्रवणयोगवतीग्राह्या पूर्वदिवसेचेरपूर्वा द्वितीये श्रवण
 योगे एकादशीयुक्तापि ग्राह्या उभयदिने श्रवणयोगाभावेऽपराह्णयोगवती दशमी ग्राह्या दिन
 द्वयेपराह्णयोगवतीपूर्वा दिनद्वयेऽपराह्णयोगाभावे नक्षत्रयोगिनीग्राह्या वचनानितु दशमीप्रकरणे वक्ष्यते
 तस्यामेवदशम्यांगोपयद्ब्राह्मणोक्तःप्रस्थानविधिःकर्तव्यः मूलवचनाति दशमीप्रकरणे वक्ष्यते तत्र राजास्वलंक
 तोर्वाणादिमंगलशब्दान्श्रावन् होमसंभारानुपकल्प्य भैत्रमुहूर्तेऽग्निप्रतिष्ठापनं कुर्यात् भैत्रमुहूर्तेस्तु प्रातःकाले
 तृतीयमुहूर्तेः ततः शांतिं प्रीतिपुरस्सरंकारयित्वावाढारतेनाभिषेचेन ऋदिवज्जतिशेषः यजमानं ब्रह्मादिभिरलं
 कृत्यसमीपउपवेश्याचार्योऽभयैरपरार्जितैः पूर्णैःस्वरूपनैःशर्मवर्मभिर्जनवेदनैश्चदुर्वापाथैरवस्येतिमाप्रगामेतिच
 हत्वा श्रागच्छतगतस्येर्तद्वंश्यालीपाकेनेष्ट्वा आतिष्ठजिष्णुरत्नशराऋजवद्वतिपथानमास्यायजपेदिमौपादोप
 तद्वंश्यातासमिद्रंमानोविदन्नभयं सोमाच्छहस्पतिर्नैः परिपातुपश्चादिति त्रीनविष्णुकमान्क्रतुर्वेद्यादि मंत्रास्तु आ
 धर्वाणेरान्पानिपेकप्रकरणेद्रष्टव्याः श्राधापरार्जितादशम्यां पूर्वोक्तविजयमुहूर्तेऽङ्के प्रास्थानिकमिच्युपक्रम्य त

आर्पयेत्तैलैकाः श्रलंकृतोभूपितभूष्यवर्गःपरिष्कृतोतुंगतुरंगनागः वादिजनदप्रतिनादिताशःसुमंगलाचारपरं
 पराशीः राजानिर्गत्यभवनापुरोहितपुरोगमः प्रास्थानिकविधिकृत्वाप्रातिष्ठेत्पूर्वतोदिशि गत्वानगरसीमांतंवा
 स्तुपजांसमारभेत् संपूज्यचायादिकपालान्पूजयेत्पश्चिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैः पूजयेच्चशमीतरुं श्रमंगलानांश
 मर्तोदुष्कृतस्यचनाशिकां दुःखस्यशमनीधन्यांप्रपद्येऽहंशर्माशुभां ततःकृताश्याःपूर्वस्यांदिशिविष्णुकमान्क्रमेत्
 रिपोःप्रतिकृत्वाकृत्वाचमनसाचतं शरेणस्वर्णपुंस्तेनविद्येद्बृद्धयमर्भणिं दिशांविजयमंत्राश्रपठिनव्याःपुरोध
 सा एवमेवविधिकुर्याद्वक्षिणादिदिशास्वपि पूज्यान्निजांश्चसंपूज्यसांवत्सरपुरोहितौ गजवाजिपदातीनांप्रिक्षाकैतु
 कमाचरेत् जयमंगलशब्देनततः स्वभवनंविशेत् नीराज्यमोनःपुण्याभिर्गणिकाभिःसुमंगलं एवंयःकुरुतेराजा
 वपुर्वर्षसुमंगलं आपुरारोग्यमैश्वर्यंविजयंचाधिगच्छति नाथयोऽप्याथयस्तस्यभवंतिनपरानयः श्रियंपुण्य
 मवाप्नोतिविजयश्चसदाभुवित्यादिपुराणसमुच्चये ज्योतिर्निबधे आश्विनस्यसितेपक्षेदशम्यांतारकेद्वये स
 कालोविजयज्ञेयःसर्वकार्यार्थसिद्धये रत्नकोशे ईप्संश्यामतिक्रांतःकंचिदुद्भिततारकः विजयोनामकालो
 यंसर्वकार्यार्थसाधकः इषस्यदशमर्शुष्कान्पूर्वविद्वानकारयेत् श्रवणेनापि संयुक्तांरक्षांपट्टाभिपेचने नारदः सू
 र्योदयेयदारजान्दृश्यतेनवमीतिथिः आश्विनेमासिशुक्लान्विजयान्ताविदुर्वुधाः अथविजयदशम्यांपूर्वमांजि
 प्रयत्नाद्विजयतिपतिरपराह्णेपूजयेदीशकोणे निखिलभुवनव्याचंडिकामिष्टसिद्धं श्रवणमसहिताचेत्साक्षरावाप्र
 शस्ता तथाचरकादे मार्तंडस्योदयेपुण्यावत्तेदज्ञातीतिथिः आश्विनेशुक्लपक्षेत्तुसामवेज्यपदान्तां निषिद्ध
 मपिकर्तव्यंतैलाभ्यजनमादरात् अथानामपिकर्तव्यंतैलज्ञानंनदीजले तुर्यद्योपसमायुक्तान्पुरंप्रावेशयेद्व्या
 न् पुष्पमालापरितास्तानहयांश्चदनभूपितान् संपूज्यविधिवद्भजानामस्कर्षात्प्रयत्नतः भक्ष्यंभोज्यस्वहस्तेन

भोजयेदनुगान्नुपः वाहाधिकारिणः सर्वान्दानमानैरनुगोपयेत् तथैववारणात्राजापूजयेच्चक्रमेलकान् नाना
 मन्त्रेषुविधिवच्चतुर्थ्यतेनमंत्रावित् कताभ्यंगोमहाघोषस्तूर्वाणांशुभलवधये ततश्चपूजयेद्देवान्पृथुत्पादिकैर
 लं ब्राह्मणान्सर्वान्वाचयेत्स्वस्तिनंगलं तत्तरनुरगमारुह्यतूर्वघोषसमन्वितः वंदिभिःस्तूयमानस्तुस
 न्मनाःशकुनैर्ब्रजेत् ज्योतिःशास्त्रोदिताकांक्षांमुह्यतिपरिपुरितः संप्राप्तस्तुशर्भेदक्षमश्मंतकमथापिवा श्रव
 तीर्षंश्रयेवाहाद्वेगारसहपुरोधसा सनिषण्णःशर्माभूतंविदध्यास्त्वस्तिवाचनं कार्योद्देशान्जनैःसाकंत्रयोगकुश
 लैर्वदन् ततःश्रोत्रघशर्माभूतभूमिपतिर्ध्रुवं उल्लस्यमृत्तिकतत्रपक्षिपेतंतदुलान्शुभान् सपुंगहेमशक्तपातुञ्ज
 भावेतारमुत्तमं ततःप्रदक्षिणांकुर्वीतस्यदक्षस्यभूपतिः तत्रमंत्रः शर्माशमयतइत्यादि अश्मंतकमंत्रः अश्मंत
 कमहादक्षमहादोपनिवारण इष्टानांदर्शनंदेहिशतत्राणांचविनाशनं ततोऽश्मंतकशस्त्रोपजाणिग्रहोत्त्रा त
 स्यांसिद्धितंदुलपुत्पादिप्रक्षिप्यगोलकंबद्धासर्वकार्यासिद्धयर्थग्रहणाति तंतुदक्षंनमस्कृत्यदिर्लभैर्नैः प्राच्यपादि
 विजयंग्रहीतखड्गःकरोति एवंत्रिवृतःपादक्रमेणतु सर्वदिग्बिजयंकृत्वाशत्रुभोजितइतिब्रूयात् इंद्रादीन्देवान्वि
 प्रांश्च नमस्कृत्य स्वपुरंविशेत् ततःप्रविष्टःसमहाद्वारसमीपे पुण्यस्त्रीभिर्नौराजितोद्वारिभ्यस्तेषु तूलिकोपरितं
 दुलैःकृतमूर्तिपुशतत्रुषु पादंकृत्वालवधविप्रानुज्ञोनिषण्णोभूत्वाद्रव्यवस्त्रतांबूलानिदद्यात् एवंकृत्वाविसर्ज्यशु
 सर्वान्घोरान्निजालयात् प्रतिवर्षकृतंचैवसर्वकार्यंपरोमवेत् एवंसर्वेषुघोरेषुविधिरपःसन्नातनः निषपादितोय
 याधर्भविदधातिश्रियंसुखं एवंकृतेविधानेतंतुष्टिद्विष्टिद्विष्टिनां सर्वैःपौरजनैःसार्धंविजयंप्राप्नुयाद्वृषद्विति अस्या
 मेवापराजितापूजोका निर्णयाम्भते दशम्यांपूजयित्वातुमृगमर्षीचापराजितां कलशार्तोयसंपूर्णजयंतीपल्लवा
 नतां चतुर्थैरुत्तदायात्रांसाधयेत्साधनेनच दशम्यांचवलंरात्रापूजयित्वाऽपराजितां दशदिक्षुमनोयोगान् ध्या

रशरुन्नायवैतपः । नीराजनं स्वसितकृत्वा ततोर्निराजयेद्बलमिति । अथपूजनक्रमः । आश्विनशुक्लदशम्यां क्षेम
 सिद्धये वारुतु दिक्पाल मार्गदेवताऽपराजिता विष्णुः शर्मापूजनानि करिष्ये इति । संकरव्य पू
 गोफलादिपुत्रं ननादिति खिताष्टदलमध्ये मृगमयप्रतिमायां वा । ओं अपराजितायै नम इत्यपराजितां । तदक्षिणतः । ओं
 क्रियाशक्तये नम इति जपां । तद्वामतः । ओं उमायै नम इति विजयां प्रतिष्ठाप्याऽऽवाहनाद्युपचारैः । संपूज्य । प्रणम्य प्रार्थ
 येत् । यास्तुणामुखपद्मेन विचित्रकनकोज्ज्वला । जयादेवी भवेद्भक्त्या सर्वकामान् ददातु मे । कांचेन विचित्रेण कैयूर
 ण विभूषिता । जयप्रदामहामायाशिवभावितुमात्सरा । विजयाचमहाभागा ददातु विजयं मम । हरिणसुविचित्रेण
 भास्वरकनकमेखला । अपराजिता रुद्ररताकरोत्तु विजयं ममेति । एवं संप्रार्थ्य । हरिद्रारकवस्त्रैर्दूर्वायुक्तसिद्धार्थकान्
 प्रदक्षिणं गलयाकारेण वध्म । सदापराजितेयस्मात्खलतासूतमारुमता । सर्वकामार्थसिद्धये तस्मात्त्वांघारग्राम्य
 ह भवापराजिते देवि मम सर्वसमृद्धये । पूजितायां वयि श्रेयो ममास्तु दुर्लभं तद्वत्तमिति । तद्वत्प्रथमं भिमं न्य
 रदं देवि दशम्यामपराजिते । धारयाभिभुजे दक्षे जयलाभाभिष्टद्वये । बलमाधेहि वलयमयि शत्रौ पराजयं । त्वच्चा
 रणाद्भवेयुर्भयतथान्यसमृद्धय इति मन्त्रेण । वाहौ धारयिष्या । इमां पूजां नयादेवि यथाशक्ति निवेदितां । रक्षार्थं तु समादा
 यत्रजरवरुधानमुत्तममिति विसर्जयेदिति । सर्वे च जनास्तस्यां ग्रामसु मानमुच्छ्रंभ्यापराजितां पूजयेयुः । तथा च । पुरा
 णसन्नुद्ये । दशम्यां च जनैः सन्मयकपूजनीयापराजिता । ऐशार्तीं दिशमाश्रित्य चापराहणे प्रयत्नत इति । भविष्ये
 णि । शर्मा मुलदण्डोपेतार्माशानाशा । प्रतिष्ठाता । संप्रार्थ्य तं च संपूज्य वरं सरं ससुखी भवेत् । शर्मा मंत्ररुतेहमाद्रौ गो
 पयथाह्वये । अमंगलानां शमनार्थं शमनो दुष्कृतस्य च । दुःस्वप्ननाशिनी धन्यां प्रपद्येऽहं शर्मा शुभां । तथा भविष्ये श
 मीशमयने पापशर्मालोहितकंदका । धारिष्ये नृनवाणानां शमरमुप्रियवादिनी । करिष्यमाण्यां वायां याकालं

सुखंमम तत्रनिर्विघ्नकर्त्तात्वंभव श्रीरामपूजिते इति तत्तोरिपेः प्रतिकृतिकृत्वेत्यादिकर्तव्यं पूर्वमेवोक्तं ततः
शर्मा मूलमुद्रं गृह्णीयात् तदुक्तं गृहीत्वा साक्षात्तामार्द्रां शर्मा मूलगतां मुद्रं गीतवादित्रनिर्धोषैरानयेत्स्वगृहं प्रति ततो
भूषणवस्त्रादिवारयेत्स्वजनैः सहति अन्नबलतीराजानमुक्तं तत्रमंत्रः चतुरंगबलमहानिररिष्टं ब्रजविविहसर्वत्राविजयो मे
स्तुत्वेत्यसादान्महेश्वरीतिज्योतिषे कृत्वा नीराजनराजावलट्टद्वीपयाक्रमं शोभनं खंजनपर्येज्जलगो गोष्ठसन्निधाविति
तत्रमंत्रास्तिथितत्वेन लिप्रीव शुभश्रीव सर्वकामफलप्रदं पृथिव्यामवतीर्णो सिंखजरादनमोरतुते वसंतरजोत्वं योगयु
क्तो मुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यतामपि शिखोद्गमेन संदृश्यसे प्रावृषिनिर्गतायां खंजनश्रवणमयो नमस्तदं शोभनं फलं तिथितत्वे
श्रवजे पुणजवाजिमहोरगे पुराज्यप्रदं कुशलदः शुचिंशां हलेषु भस्मगारिष्य केशनखलोम तुपेष्टुष्टेदुःखं ददाति बहुशः
खलु खंजराटः तत्रैव वित्तं ब्रह्मणि कार्पसिंदिरतुलाशक्रे हुताशोभयं याम्यामग्निभूयं मुरद्विप्रिकलितार्भः समुद्रालये
वायव्यां वरवस्त्रांघ्रसालिलं दिव्यो गता चोत्तरेशान्यामरणं ध्रुवं निगदितं दिग्बलक्षणं खंजने इदं तु सर्वत्र न वरात्र प्रसगा
दत्र लिखितं रामार्चनं चंद्रिकायां तु आग्नेयस्थसिते पक्षे दशम्यां श्रवणक्षणे कर्तव्यः स्वजनैः सार्द्धं सर्वत्र विजयार्थेभिः
हनुमदाक्षप्रमाकर्षं गृह्णति जनकात्मजा आनंदपूर्णाः कपिभिर्विज्ञापितमुपरि स्थतं रथमसोप्यदिवेशं सर्वालिंकरं भूपित
सासितं लुण्ठनुर्वाणपाणिन कचरांतकं स्वलेखया जगन्नातना विमूर्तमजं विभुं रथैरश्वैर्गजैः यद्भिः ससौमित्र
हरिश्चरैः युतं रामं हृदि ध्यायन् शर्मादृशेन पूजयेत् विष्णुधर्मैकमार्गेण यात्रा निर्विघ्नसिद्धये शर्मा बिलार्चनं कुर्व
न्नितिसंकटं पृथुजयेत् सर्वाकांतं समुद्युक्तं भक्तानामभयं करं श्रुत्वा चिवाशमीदृक्षमर्चयेत्ततः पुनः शर्माशमयते
पापशर्मा लोहितकंटाकारि पृथुर्नर्वाणानां रामस्य प्रियवर्दिना करिष्यमाणयात्रायां यथाकालं सुखं मया तत्र
निर्विघ्नकर्त्तात्वं भव श्रीरामपूजिते गृहीत्वा साक्षात्तां मार्द्रां शर्मा मूलगतां मुद्रं गीतवादित्रनिर्धोषैर्वृत्ते दिवं गृहं नयेत्

कैश्चिदस्यैतन्नभावकोसत्तद्रस्यतुल्यं निर्जिताराक्षसादैर्यथावैरिणोजगतीतले रामराज्यरामराज्यरामराज्यमिति
 ब्रुवन् आनीपस्थायपदेत्स्वरुधं दिव्यसिंहासनेविभुं ततोनीराज्यदेवशंप्रणमेदंवद्भुवि देवोपभुक्वस्त्रादिधार
 येत्स्वजनैः सह ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरोकोविजयप्रस्थानोत्सवः ॥ अथदुर्गाशतनामस्तोत्रं ईश्वरजवाच
 शतनामप्रवक्ष्यामि शृणुष्वकमलानने यस्यप्रसादमत्रेणदुर्गाप्रीताभवेत्सती उं सतीसाध्याभवप्रीताभवानो
 भवमेवंनी आर्यादुर्गाजयाद्याचविनिवाशूलधारिणी पिनाकधारिणीचित्राचंडवंटामहातपाः मनोबुद्धिरहंकारावि
 द्भरूपाचिताचितिः सर्वमंत्रमयोनिरयासन्धानंदस्वरूपिणी अत्यंतथाविनीभव्याभाव्याभव्यासदागतिः शाकं
 भरोवेदमाताचैतारत्नप्रियासदा सर्वविद्यादक्षकन्यादक्षयज्ञविनाशिनी अपूर्णैकपूर्णतुष्टपाटलापाटलावती
 पटांबरपरीधानाकलभंजीरंजिनी अनेयाविक्रमाक्रुरासुंदरीपुरसुंदरी वनदुर्गाचमातंगीमातंगस्नानपूजिता
 ब्राह्मीमाहेश्वरीरौद्रीकौमारीवैष्णवीतथा चामुंडाचैववारहाहिलक्ष्मीः श्रीः पुरुषाकृतिः विलोमाकर्षिणीज्ञानाक्रिया
 सत्पाचवहिका बहुलाबहुलप्रेमासर्वबाहनवाहना निशुभाशुभहर्तनीमहिषासुरमर्दिनी मधुकैटभहंजेव चंडमुंडवि
 नाशिनी सर्वासुरविनाशीवसर्वदात्रयधातिनी सर्वशस्त्रमयोसत्पासर्वास्त्रधारिणीतथा अनेकशस्त्रहस्ताचअनेका
 स्त्रादिधारिणी कुमारीचैवकन्याचकिशोरीयुवतीपतिः अष्टौडाचैवष्टौडाचष्टद्वामात्रालयशः अष्टदंष्टनेतिव्यं दुर्गा
 नामशराष्टकं नासाध्यंविद्यतेकेचित्त्रिपुल्लोकेषुपावति धनंधान्यं सुनाजायाहस्तीहरितन्यएवच चतुर्भातथाचांते
 लभेन्मुक्तिं च शाश्वतीं कुमारीं पूजयित्वा च ध्यात्वा देवीं सुरेश्वरीं पूजयेत्परयाभक्त्या पठन्नामशताष्टकं तस्यसिद्धिर्भ
 वेदेविसर्वेश्वरवरैरपि राजानोदासतां प्राप्तिराज्यश्रेयमवाप्नुयात् गोरोचनालककंकुकेनसिंदूरकर्पूरमधुबनेण
 विलिरूपमंत्रं विधिवद्भिज्जो भवेत्समाराधनतो मुरारिः भौमावारयानिशामागोचद्विशताभिप्रागते विलिरूपप्रलपन्

स्तोत्रं स भवेत्संपदं पदम्

॥

इति विश्वसारे कं दुर्गो नाम शताष्टक स्तोत्रं समाप्तम् ॥

अथ नवरात्रव्रतोद्यापनविचारः नवरात्रव्रतं प्रति वर्षं सदा कर्तव्यतया नित्यं तत्र वचनानि नवरात्रा निर्णयेऽकरणे प्रत्यवाय पराप्यपि वचना निचतत्रैवोक्तान्यतो नित्यमुद्यापन निरपेक्षमिति अथ च फलनिर्देशात्कान्यमप्यतद्वदनेत्यं कान्यं चेति कान्यत्वादुद्यापनसपेक्ष न तस्याप्यपेक्षं महानवभार्या विधेयमेव तत्रानुक्रमणिका आदौ मंडपवेदिकां ध्वजपताकावितानतोरण्डारपूर्वकं विधाय तत्र संभृतसंभारो व्रतो गोमयो पलितयो वंदिकायां सर्वतोभद्रं लिगते भद्रं च पंचवर्णैर्धान्यैर्वापरिकरप्यतस्मिन् यथाशक्त्या कलशं यथाविधि आचार्यवरणशोभादिपूजादिपूर्वं कप्रतिष्ठाप्य ताद्यादिपाने घंटगर्जलयंत्रकुं समादिना विलिख्य ब्रह्मादिभूतिग्वरणं च यथाविधिकृत्वा तत्रैवापरमंडले ग्रहान् लोकपालादिभिः संस्थाप्य संपूजयेत् घंटगर्जयंत्रैसावरणादिर्वाप्रतिष्ठाप्य सर्वोपचारैः संपूज्य चतुष्पादिकं घर्मंडले चतुष्पादियोगेभ्यः प्रतिष्ठाप्य पूज्याः तथैव नवसंस्था ककुं भेषु नवदुर्गायां नवमूर्तौः प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् यथाशक्ति देवीमाहात्म्यपाठादिरत्नवनं विधाय भर्त्राजामरणं कृत्वा प्रातश्चकृतनित्यक्रियः सन् देवीपूजादिकं विधाय अग्निं स्वयहो कविधिनोतिष्ठाप्य होमं कुर्यात् अन्वाधानांतमाश्रिकाठ्यं विधाय ततः प्रधानं श्रीदुर्गां सावणां देवीं सूक्तदेवीमाहात्म्यनवदुर्गाचतुष्पादियोगिनीं भैरवाकापय सातलौर्वैत्तवपञ्चादिसामिद्विहंत्वा ब्रह्मादिमंडलदेवतानवग्रहान् दिक्पालान्श्चार्कादिसामिद्विवादिभिः शेषेण प्रायश्चित्तं स्विष्टकृद्वहोमं विधाय होमोति देवतापूजां तै बलिदानं पूर्णाहुतिमभिषेकं संपाद्य देव्याः प्रार्थनां विधाय आचार्यं संपूज्य प्रधानं प्रतिमां सदाक्षिणामाचार्याय नवविधेभ्यो नवसदाक्षिणाः प्रतिमाः प्रतिपादयेत् सुवर्णैर्दानं प्रतिष्ठादंत्वा प्रतिमादानमंत्रेणाचार्यं प्रार्थयित्वा कन्यकापूजने सुवर्णसिर्तापूजनं च कुर्यात् ततः पंचाशद्ब्राह्मणान् मधुसर्पैर्पूजय सादिना संतोष्य तैर्भ्यो दक्षिणां दद्यात्

ततश्चन्द्रविविधोदक्षिणादन्वा भूपर्सादापयेत् ततःसधृतं तिलपर्वाच्च दद्यात् शय्याश्वर्यादिदानानिदद्यात्
 शय्यादिदानाशकौसुवर्णसदक्षिणमन्नदानंचदद्यात् ततोब्राह्मणेभ्यः सतिलकमभिषेकं कारयित्वाऽऽक्षिपेत्पृष्ठा
 न्वा क्षेत्रेऽं पूजयित्वाव्रतस्याच्छिद्रावधारणं कृत्वा व्रतपारणं कुर्यात् इतिनवरात्रव्रतेज्ञापनं ॥ इति श्रीमन्महा
 राजाधिराजश्रीरण्वीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे नवरात्रप्रकरणम्

प्राधान्यमहालक्ष्मीपूजाविधानमुक्तं तन्माध्वर्णे लक्ष्मीहृदये

यथाभिवनेमासिचण्डपक्षे रमोत्सवे सन्निहितैकमत्तया पठेत्तथैकोत्तरवारहट्यालभेतसौवर्णमर्यासलुष्टिमिति
 श्रास्य श्रीआद्यादि श्रीमहालक्ष्मीहृदय रतोजमन्त्रस्य भार्गवऋषिर्नात्वा विधानि छंदांसि आद्यादि श्रीमहालक्ष्मीदे
 वता श्रीवर्जं हर्षिकाः ऐंकीलकं आद्यादि श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः इति व्यापकं कुर्यात् श्री
 विज्ञानाय नमः १ ह्रीं ऐश्वर्याय नमः २ ऐंशकवेव पट् ३ श्रीं चलाय नमः ४ ह्रीं तेजसे वौषट् ५ ऐं वीर्याय फट् ६ इति क
 रहः पटङ्गन्यासः ओं भूर्भुवः स्वरो मि ति दि वं वः ओं ह्रीं ओं सौं ओं क्लीं लक्ष्मि कमल पञ्चधारिणि सिंहवाहिनि स्वाहा
 ओं श्रीमहालक्ष्म्यै नमः ओं श्रीं ह्रीं ऐं ध्यानं वंदे लक्ष्मीं परशिवमर्यादुज्ज्वलां तेषां तेषां रूपां कनकवसनां सर्वभूषो
 ज्ज्वलां वर्जापूरं कनककलशं हेमपद्मं दधाना माद्याया किं स कलजननीं विष्णुवामां कं संस्थां ओं श्रीं श्रीमत्सौ
 भाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीं सर्वकामप्रदावाति साधनैकसुखावहाम् १ रुमरा मिति द्यं देवो शैल्यया प्रेरितमान
 सः ददाज्ञा शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् २ समस्तसंपत्सुखदां महाश्रियं समस्तकल्याण करीमहाश्रियं
 स्तसौ भाग्य करीमहाश्रियं भजाम्यहं ज्ञान करीमहाश्रियम् ३ विज्ञानसंपत्सुखदां सनातनीं विचित्रवाङ्मूर्तिकरीं
 मनोहरां अनंतसंभेदसुखप्रदायिनीं नमस्कृत्य हं भूतिकरीं हारिप्रियाम् ४ समस्तभूतां तरसंस्थितान् सर्वं समस्तभोक्ता

श्वरिविभ्वरूपे तन्नास्तिपन्वद्यतिरिक्त्वस्तुत्वात्पदप्रमाणान्यहं श्रीः ५ दारिद्र्यदुःखौघतमोपहंजित्वात्पदप्र
ध्वंमयिसन्निधिरस्व दीनार्त्तिविच्छेदनहेतुभूतेकपाकटाक्षैरभिषिच्यमां श्रीः ६ त्र्यंघ्रप्रसीदकरुणामुघप्रादुर्दृष्ट्या
मांत्वात्कृपाद्रविणोहमिमं कुरुष्व ब्राह्मिकयप्रणतहृद्गतशोकहंजित्वात्पदप्रमं प्रणमान्यहं श्रीः ७ उं श्रीं
उह्रीं शार्दैनमोऽस्तु शरणागत रक्षणार्थकाल्यैनमोऽस्तु कमनीयगुणाश्रयायै क्षार्दैनमोऽस्तु दुरितक्षयकारणार्थया
श्र्यैनमोऽस्तु धनधान्यसमृद्धिदायै ८ शक्त्यैनमोऽस्तु शशिशेखरसंस्तुतायै रत्नैनमोऽस्तु रजनीकरवल्गमायै भुक्त्यै
नमोऽस्तु भवसागरतरणायै मरत्यैनमोऽस्तु मधुसूदनवल्गमायै ९ लक्ष्म्यैनमोऽस्तु शुभलक्षणलक्षितायै सिद्ध्यैनमोऽस्तु
शिवसिद्धिसुपूजितायै धृत्यैनमोऽस्त्वमितदुर्गतिनाशनायै गर्दनमोऽस्तु वरसद्गतायै दायिकायै १० देव्यैनमोऽस्तु
दिव्यदेवगणार्थितायै भूत्यैनमोऽस्तु भवनात्तिविनाशनायै दंत्यैनमोऽस्तु वरणीधरवल्गमायै पुष्प्यैनमोऽस्तु पुरुषोत्तमव
ल्गमायै ११ उं उह्रीं सुतीव्रदारिद्र्यविदुःखहं श्र्यैनमोऽस्तु त्वेसांचितपापहं श्र्यै श्विष्यै पुवक्षःस्थलसंश्रितायै नमो नमः
सर्वविभूतिदायै १२ उं उं श्रीं जयतु जयतु लक्ष्मीलक्षणात्कृतांगी जयतु जयतु पद्मापद्मसद्भाभिवंद्या जयतु
जयतु विद्याविष्णुवामांकं सस्याजयतु जयतु सुभ्यक्सर्वसंपत्करा श्रीः १३ जयतु जयतु देवीदेवसंघाभिवंद्या जयतु
जयतु भद्राभार्गवीभाज्यरूपा जयतु जयतु नित्यानिर्मलज्ञानवेद्या जयतु जयतु सत्यासर्वभूतांतरस्था १४ पदवी
जं उं उं श्रीं वंद्यं रं लं हं जयतु जयतु रम्यारत्नगर्भांतरस्थजयतु जयतु शुद्धाशुद्धाजयतु दामा जयतु जयतु कांता
कांतिसद्भासितांगी जयतु जयतु शांताशीघ्रप्रमागच्छसौम्ये १५ उं उं हं उं उं श्रीं वंद्यं वं पां तां सां उं श्रीं कीं यस्याः
कलाया कमलोद्भवाद्या रुद्राश्वशक्रप्रमुखाश्वदेवाः जीवांतिसर्वाश्रयि शक्यस्ते प्रभुत्वमात्मापरमायुषस्ते १६ लि
लैखपटले विधिर्ममालिपिं विसृज्यांतरे त्वया विलिखितव्यमेतदिति तत्फलवाप्तये तदंतरफलेरुष्टकमलवासि

नौ श्रीमिमां समर्पयस्व मुद्रिकां सकलसौख्यसंस्विकां १७ तदिदं लिखितं मालेस्फुटांकमलवासिनीं श्रियंसमु
 द्रजदिहिसर्वभाग्यस्य सूचिकां १८ कलयातेययादेविजीवंतिसचराचराः तथासंपत्करोलक्ष्मीः सर्वदासंप्रसिद
 मे १९ यथाविष्णुर्धुवांतिर्यार्यकलांसंनयेथायत तथैवस्वकलालक्षिममयिसन्यकसमर्पय २० सर्वसौख्यप्र
 देदेविभक्तानामभयप्रदे अवलंकुरुचरनेन कलामात्मनिवेशितां २१ मुद्रास्तामद्भालेपरमपदलक्ष्मीः स्फुटकला
 सदावैकुण्ठश्रीर्निवसतुकलामेनयनयोः नयनवीजं उं ध्रा ध्रौ ध्रौ ध्रौ ध्रः वसेत्सरेल्लोकेममवचसिलक्ष्मीर्वरकला
 श्रियः श्वेतर्द्धोपनिवसति कलामेऽस्तु करयोः २२ सर्वमंगलसंपूर्णं सर्वैश्वर्यप्रदानेऽस्तु त्वत्कलामयि संस्थिता २४ अलक्ष्मी
 त्कलामयिति द्यतु २३ अज्ञानतिमिरहंतं शुद्धज्ञानं प्रकाशाय सर्वैश्वर्यप्रदानेऽस्तु त्वत्कलामयि संस्थिता २४ अलक्ष्मी
 हरतु क्षिप्रं तमः सूर्यप्रभायथा वितनोतु मम श्रेयस्त्वत्कलामयि संस्थिता २५ ऐश्वर्यमंगलोत्पातिस्त्वत्कलायां
 निर्धार्यते अहंतस्माच्छतार्थोऽस्मिन् प्राप्नोमि स्थिराभव २६ भवदावेशभाग्याहोभाग्यवानस्मि मर्गावि त्वत्प्रसा
 दात्पवित्रोऽहं लोकमातर्नमोऽस्तुते २७ निधिबीजं न्हां हौं हूं ह्रौं ह्रः पुनातु मां त्वत्कलयेव यस्मादतः समा
 गच्छ ममाग्रतस्त्वं परंपदं श्रीर्भवं सुप्रसन्नामय्य च्छुतेन प्रविशाद्यलक्षिम २८ उं श्रीं ह्रीं श्रीवैकुण्ठस्थिते लक्षिम
 समागच्छ ममाग्रतः नारायणेन सह मां कपाटध्याय लोकेय २९ सत्यलोके स्थिते लक्षिम त्वं समागच्छ सन्निधिं वासुदेवे
 न साहिता प्रसीद वरदाभव ३० श्वेतर्द्धोपरि श्वेत लक्षिम श्रीप्रमागच्छ सुव्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३१
 क्षीराब्धिस्थिते लक्षिम श्रीप्रमागच्छ सुव्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३२ क्षाराब्धिस्थिते लक्षिम स
 मागच्छ समाग्रये त्वं कपाटसिद्धि सुधया सततं मां विलोकेय ३३ रत्नगर्भस्थिते लक्षिम परिपूर्णहिरण्यमये समागच्छ समा
 गच्छ स्थित्वा शुपुरतो मम ३४ स्थिराभव महालक्षिम निश्चला भव निर्मले प्रसन्नकमले देवि प्रसन्निद वरदाभव ३५

श्रियरे श्रीर्महाभूमे च दंतःस्थमहानिधिं श्रीप्रभुमुद्रूपुरतः प्रदर्शय समर्प्य ३३ च सुधरे श्रीवसुधेवमुद्रे निध
 कृपामये त्वत्कृष्णिगत सर्वस्वं शीघ्रमेतं प्रदर्शय ३७ विष्णुप्रिये रत्नगर्भे समस्त फलदेशिने त्वद्दर्शनात् हे मादो न सं
 प्रदर्शय दर्शय ३८ आविर्भव मनोवेगे श्रीप्रभुगच्छ मे मुरः सावत्समैरहित्युक्ता कामगौरिव रक्ष मां ३९
 देवि श्रीप्रसमागच्छ धरणीगर्भं संस्थिते मातस्त्वद्भूय भूयोऽहं गये त्वं कुत हलात् ४० उत्तिष्ठ जगद्दिह त्वं मे
 समुत्तिष्ठ स्वजागृहि ब्रह्मपाहे मकलशानुवर्णे न सुपूरितात् ४१ निक्षेपान्मे समाकृष्य समुद्रं यममाश्रयः स
 मुन्नताननाभूत्वा सन्धरदेहि धरांतरात् नत्सन्निधिसमागच्छ मदहित कृपावशात् प्रसोदश्रेयसादिभिर्ब्रह्मिमे
 नयनाश्रितः ४२ अत्रोपाविश्य लक्ष्मीं स्वस्थिराभव हि रणमये सुस्थिराभव सुप्रीता प्रसन्न वरदाभव ४३ समानीतां
 स्त्वया देवि त्रिधौ मे संप्रदर्शय अद्य क्षणेन सहसा दत्त्वा संरक्ष मां सदा ४४ मयि तिष्ठथानि त्वं यथेन्द्रादिपुतिष्ठसि अ
 भयं कुरु मे लक्षिममहा लक्षिम त नोऽस्तुते ४५ समागच्छ महा लक्षिम शृङ्गजां नदस्थिते प्रसीद पुरतः स्थित्वा प्रणतं
 मां विलोकय ४६ लक्षिम भूयंगमाभासि यत्र यत्र हि रणमयी तत्र स्थिता त्वं मे देवि स्वरूपं संप्रदर्शय ४७ क्रीडंति
 बहुधा भूमौ परिपूर्ण कृपामये मम मूर्धनि ते हस्तमविलंबित मर्पेय ४८ फलभागे दये लक्षिम समस्त पुरवाप्सि नि
 प्रसीद मे महा लक्षिम परिपूर्ण मनोरथे ४९ अयोध्यादिपुत्र सर्वै पुनगरेषु समास्थिते वैभवैर्विविधैर्बुकासमागच्छ मु
 दान्निवता ५० समागच्छ समागच्छ ममाग्ने भव सुस्थिरा करुणारसनिष्पंदने ब्रह्मविलासिनि ५१ सन्निधत्स्व
 महा लक्षिम त्वया एव मम रत्ने करुणा सुधया मां त्वमभिषिचि स्थिरं कुरु ५२ सर्वराज नृहा लक्षिम समागच्छ बला
 निवते स्थित्वा शुपुरतो मेऽद्य प्रसादेनाभयं कुरु ५३ सादरं मस्तके हस्तं मम त्वं कृपया र्पय सर्वराज नृहा लक्षिम त्व
 च्छला मयि तिष्ठतु ५४ आद्यादि श्रीर्महा लक्षिम विष्णुवामांकं संस्थिते प्रत्यक्षं कुरु मे रूपांशं रक्षणं शरणगतम् ५५ प्र

सीदमेमहालिहिमसुप्रसीदमहाशिखे श्रवलाभवसुप्रीत्यासुस्थिराभवमद्यूहैः ६६ यावन्तिष्ठतिवेदाश्रयावत्तन्ना
 मतिष्ठति यावद्विष्णुश्रयावत्तन्तावत्कुरुकृपांमयि ६७ चार्द्रिकलायथाशुक्लेवर्धतेसादिनेदिने तथातवदयानि
 र्यवर्द्धतांमयिवर्द्धताम् ६८ यथाकैकुठनगरेयथावैक्षीरसागरे तथाभद्रवनेतिष्ठस्थिराश्रीर्विष्णुनासह ६९ योनि
 तालिहयेतिर्ययथातिष्ठसिद्विष्णुना तथाभद्रवनेतिष्ठस्थिराश्रीर्विष्णुनासह ६९ नारायणस्यहृदयेभवतीयथा
 रुतेनारायणोपितवह्वत्कमलेयथास्ते नारायणस्त्वमपिनित्यमसौतथातौ संतिष्ठतांदिममापिदयावतिश्रीः ६९
 उर्ध्वोर्ध्वो विज्ञानतुल्लिहृदयेकुरुश्रीःसौभाग्यतुल्लिकुरुमेयहेश्रीः दयासुतुल्लिकुरुतांमयिश्रीः सुवर्णतुल्लिकुरु
 मेकरेश्रीः ६९ नमोवज्रेयाश्रितकुरुत्वच्छिसद्भक्तवितामणिकामधेनो विश्वस्यमातर्भवसुप्रसन्नायहैकलजेऽपि
 चपुत्रवर्गे ६९ कुलिशो जं लोभ्राईऊर्ध्वोऽश्रः आद्यादिमायेत्वमजाडवीजंत्वमेवसाकारनिराकृतिस्त्वं त्वयाधृता
 श्राजभवांडसंघाश्रियंत्रचरित्रंतवदेविविष्णोः ६९ ब्रह्मरुद्रादयोदेवावेदाश्रापिनश्चकनुयुःमहिमानंतवस्तोतुर्नंदोऽहं
 यकृपांकथम् ६९ श्रवत्तद्भक्तसवाक्प्रयानिसूकासूकानियानिव तानिस्वीकुरुसर्वज्ञेदयालुत्वेनसर्वशः ६९ भवतींश
 रणंगत्वाकृतार्थाश्वपुरातनाः इतिस्मिर्वित्यसंविद्यत्वामहंशरणंभजे ६९ अन्तानित्यसुखिनस्त्वद्भक्तस्त्वत्परायणः
 न्तितवदेप्रसादार्थदेवित्वांशरणंभजे ६९ तवप्रतिज्ञामद्भक्ताननरयतीत्यपिक्वचित् इतिस्मिर्वित्यमनसाप्राणान्संघा
 न्मयहम् त्वदर्थानस्त्वहंमातस्त्वत्कृपामयिविधते यावत्सपूर्णकामरस्यांतावदेहिदयानिधे ६९ क्षणमाज्जनश
 क्रोमिजीवितुंत्वत्कृपांविना नजीवंतीहजलजाजलंरक्ताजलप्रहः ७० पितृहिपुत्रवत्सलयाज्जननीप्रस्तुतस्त
 त्संस्वरितमानाव्यसंप्राणयतिवत्सला ७१ यादिस्यांतवपुत्रोऽहंमातात्वंयदिमामिको दयापयोधरस्तन्यसुधाभि
 र्वंमाम् ७२ सृष्टेनगुणलेशोपिमयिदोषैकमंदिरं पांसुनांदृष्टिदंनानांदोषाणांवनमेमितिः ७३ पापिनामह

मेवाभ्योदयालूनारवमग्रणीः दयनीयोमदनयोऽस्ति तव कोऽन्नजगन्निधे ७४ विधिनाऽहनसूष्टश्चैनस्यात्तवदयालुता
अनामयोवानसूष्टश्चेदोषधरपद्यथोदयः ७५ कृपामदम्नजाकिंतेग्रहं किंवातदग्रजः विचार्यदेहिमेवितंतव

देविदयाधनम् ७६ मातापितात्वंगुरुसद्गतिः श्रीरत्नमेवसंजीवनहेतुभूता अनन्यमन्यजगदेकनाथरत्नमेवसर्वम

देविसत्त्वम् ७७ हृदयवाजं डोअन्नाहंः फट्कुरुस्वाहा आद्यादिलक्ष्मीर्भवसुप्रसन्नाविशुद्धविज्ञानसुखकदेगधी अज्ञा

नहंजीविगुणातिरिकाप्रवालयनेभवसुप्रसन्ना ७८ अश्रेयवाग्नाडयमलापहारिणो नवनवरूपमुवाक्यदायेना

नमेहजिव्हाग्रसुरंगनर्तकीभवप्रसन्नावदनेचमे श्रीः ७९ समस्तसंपत्सुविराजमानासमस्ततेजःसुविभासमाना

विष्णुप्रियेत्वंभवदीप्यमानावाग्देवतेभभवसुप्रसन्ना ८० सर्वप्रदेत्वंस तल धेदेचंभ्रमासुत्रावएगफळासुदेगधी

सुवर्णेदेत्वंसुमुखीभव श्रीर्हरणमयीमेनयनेप्रसन्ना ८१ समस्तविद्वौष विनाशकारिणोसमस्तभक्तोद्धरणेविवक्षणा

अनंतसौभाग्यसुखप्रदायिनीहिरण्यमीमेनयनेप्रसन्ना ८२ देविप्रसीददयनीयवतमायनहोदेवाधिनाथमवदेवगणा

भिषंधे मातस्तथैवभवसन्निहिताटशोभपद्यासमंमममुखेभवसुप्रसन्ना ८३ मावस्समैरभयदानकरोऽपि

तस्तेभौलीममेतिमयिदीनदयानुकुपे मातःसमर्पयमुद्राकरुणकटाक्षमांगल्यवीजमहिमानमजस्यमातः ८४

डोशार्थोश्रंश्रंश्रः कटाक्षहृदकामयुक्त्वमतस्तुचिंतामणिः करः सुरतरुः सदानवनिधित्वमेवोदरे भवेतव

दयारसेरसरसायनंयान्वहं सुखंतवकलानि विविधवाञ्छितार्थप्रदम् ८५ यथारसरस्पर्शनतोयसंगारसुवर्णना

स्यात्कमलैतथते कटाक्षसंस्पर्शनतोजनानाममंगलानामपिमंगलत्वम् ८६ देहीतिनास्तीतिवचः प्रवेशाद्वातीर

मत्वांशरणप्रपद्ये ग्रहंतुद्रासोऽरूपमयप्रदात्वंसहैवपत्न्यामधिसन्निधेहि ८७ कल्पद्रुमेणमाणिनासहितसुरभ्या

श्रितेकलामपिरसेनरसायनेन आस्तापतोममचहत्करपाणिपादाःस्पृष्टाःसुवर्णवपुषः स्थिररजंगमाःस्युः ८८

आद्यादिर्विष्णोः स्थिरधर्मपत्नीत्वमेव पद्मामयिसन्निधिरस्य आद्यादिलक्ष्मीस्त्वदनुग्रहेण पदे पदे मे निधिदर्शनं स्यात्
 ८९ आद्यादिलक्ष्मीहृदयपठेयः सराज्वलक्ष्मीमचलांतनोति महद्भद्रिद्रेपि भवेच्च नाढ्यस्तदन्वये श्रीः स्थिरतां
 प्रयाति ९० यस्य स्मरणमजिणतुष्टा स्याद्विष्णुवह्मभा तस्याभीष्टं दायायुतं पालयति पुत्रवत् ९१ इदं रहस्य हृद
 यं सर्वकामफलप्रदं जपेत्पंचसहस्रतुष्टुरश्वरमुच्यते ९२ त्रिकलमेककालं वानरो भक्ति समन्वितः यः पठेच्छृणु
 याद्वा पिसयाति परमांश्च यम् ९३ महालक्ष्मीं समुद्दिश्यानि शिर्षार्धवासरं इदं श्रीहृदयं जप्त्वा पंचवारं धर्तुमीमेव ९४
 अनेन हृदयेनात्तं गार्धेय आभिमन्त्रितं ददाति तत्कुले पुत्रो जायते श्रीप्रतिस्वयं ९५ नरेण वा यनार्यो बालदमी
 हृदयसंजिते जले च पीतं तदंशे मंदभा गयो न जायते ९६ यश्चाभिवने मासि च शुक्लपक्षे रमोत्सवे सन्निहितैकमक्षया
 पठेत्तत्रैकोत्तरवारं तुष्ट्या लभेत सौवर्णमर्थं सट्टिप्पिम् ९७ य एकमकोऽन्वहमेकवर्षं पठेत् न स तया यता चित्तशक्तिः समं दभा
 गयोऽपि रमा कटाक्षान्न वेत्स हस्तक्षयाताधिक श्रीः ९८ श्रीशार्ङ्गिभर्तुर्किं हरिदासदास्यं प्रपन्नमं वार्धहै कनिधं गुरोः
 स्मृतिनिर्मलबोधद्विप्रदेहि मे त्वं परमं पदं श्रीः ९९ एश्वरी पति त्वं पुरुषोत्तम त्वं विभूति वासां विविधार्थसिद्धिं वयः स्थि
 रत्वललासुभोग्यं पुत्रादिलिखिस कलार्थसिद्धिम् १०० सुवर्णद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः सुधान्यद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः कल्पा
 णद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः विभूतिद्विंशं कुरु मे गृहे श्रीः १०१ ध्यायेत् लक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिबालाकैर्भासां विद्युद्गुणैर्वर
 धरां भूपणाढ्यां सुशोभां दीजां पूरं सरसि जयगुणं विभ्रतं त्वर्णं पात्रं भर्त्तुं युकां महुरभयदां मह्यमप्युत्तरीः १०२

इत्यथ वर्षाण्यहस्योत्तं लक्ष्मीहृदयं संपूर्णम्

उर्ध्वमो नारायणाय उर्ध्वश्रीमन्नारायणो ज्योतिरत्नमं नारायणः परः नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमोऽस्तुते १
 नारायणः परो ध्याता ध्यान् नारायणः परं नारायणः परो ध्येयो नारायण नमोऽस्तुते २ नारायणः परो ज्ञाता ज्ञानं

नारायणः परं नारायणः परं धाम नारायण नमोऽस्तुते ६ नारायणः परं विदो विधाना रायणः परा विभनारायणः
 साक्षान्नारायण नमोऽस्तुते ४ नारायणाद्विधिर्जाते जाते नारायणाच्छिवः जाते नारायणाद्देहे नारायण नमोऽस्तुते
 ५ जाते नारायण ते जश्चेद्देहे नारायणो मे हान् वह्निर्नारायणः साक्षान्नारायण नमोऽस्तुते ६ नारायणो ह्युपाख्यः
 स्याद्गुरुर्नारायणः परः नारायणः परे बोधो नारायण नमोऽस्तुते ७ नारायणः फलं मुख्यं सिद्धिर्नारायण सुखं
 सर्वं नारायणः शुद्धे नारायण नमोऽस्तुते ८ इति श्लोकाष्टकं चाथ प्रार्थना दशकं शृणु नारायण त्वमेवा सिद्धहराख्यं हृदि
 स्थितः प्रेरकः प्रार्थमानानां व्यवशेषे रितवानहम् ९ त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा नमो भिज नपावनम् नानोपासनमर्गेण त्वं
 वै हृदयबोधकः १० भावार्थं हृदा वहितो भवसौख्यप्रदो मम त्वन्मया मोहितं विश्वं त्वयैव परिकल्पितम् ११ त्वदायि
 ध्यानमत्रिणमया सर्वार्थकारिणी त्वमेव तां पुरस्ज्य मम कामान्समर्पय १२ नमेत्त्वदन्यत्प्राप्ताऽस्ति त्वदन्यं न हि दे
 वतं त्वदन्यं त हि जानां भिपालकं पुण्यवर्धकम् १३ तावत्सांसारिको भवो मानसे भावनात्मके यावत्सिद्धिर्भवेन्नैव सर्व
 या सर्वदा प्रभो १४ पापिनामहमेको न्योदयालूनं त्वमग्रणीः दयनीयो मदन्योऽस्ति तव कोऽन्नमग्नये १५ त्वया
 प्यहनसृष्टश्चेन्न स्यात्तदयालुना ममोपरि स्वसृष्टस्य दयाते किं जायते १६ पापेन संपरिक्रांतः प्रापात्मा पापरूपधृक्
 त्वदन्यः कोऽन्नपपि न भूत्वा तामेव गतीं तले १७ त्वमेव माता चापिता त्वमेव स्वमेव बंधुश्च सख त्वमेव त्वमेव त्रिधा द्विविधं
 त्वमेव त्वमेव सर्वमम देव देव १८ प्रार्थनां दशकं वै भूलाष्टकमिदं हयं यः पठेच्छृणु याचिरेतं स्य लक्ष्मीः सिद्धरा भवेत्
 नारायण रघु हृदयं सर्वार्थोपलब्धदं लक्ष्मी हृदयं संवासी विष्णु सायुज्यदं नृणाम् १९

इति श्री नारायण हृदयं समाप्तम्

अथ लक्ष्मीसूक्तपूजाविधानं विधातुं वै

तत्राष्टदिनं यावत् प्रत्यहं त्रिसप्तत्यावृत्तिः सूक्तस्य कार्याऽन्तर्द्विजत्रये द्वि

सप्तत्यादितिः प्रत्यहंकार्या तेन द्वादशासहस्रमृचामादृतिर्भवतीति श्रीसमिद्धिर्विल्वसामिद्धिर्होमःकार्यः तथा
कुंदमंदारकुमुदमालतीपद्मकेसरं नेपावर्तकयंजातीकरहरं चंपकतथा रकोत्पलादिपुष्पाणिलक्ष्म्याश्वातिनि
याणिवै स्नानकालेऽर्चनेसूक्तैरभिषेचिच्चिभिःसुधीः यावज्जपेद्भविमुखस्तपयेत्तावदेवहि पूर्वोक्तविधिनोसम्पक्पू
जयेत्परमेश्वरीं त्रिवारंप्रत्यहंमंत्रोजुह्याच्चयथाविधि षण्मासंयः करेत्येवंसाक्षाच्छ्दमीपातिः स्वयं विकच
त्वात्रावाक्येनवनीतंप्राविन्यसेत् मध्येसकेसरेपद्मेसंन्यक्पञ्जांतरालके सुसमिद्धेऽन्तेतच्चसमुद्धृत्यहु
नेत्सुधीः अभ्यर्च्यष्टोत्तरशतंजपश्चभृगुवासरे चत्वारिंशद्विरस्यस्यान्महालक्ष्मीरचंवंलां तुरीयर्चाचजुहुयादिते
नैकादशाहतीः एवंकुर्वतएवास्यप्रणसासन्महर्दिदिरा प्रधानतर्पणातिचसंतर्प्याः शक्तयास्त्रिमाः प्रणवाद्याहदंता
श्च श्रीलक्ष्मीपरदायिकाः विष्णुपत्नीचवसुधारूपस्यापिहिरण्यतः स्वर्णमालिन्यपिपरानृतनारजतज्जना सुव
र्णाढ्यग्रहास्वर्णप्राकारापद्मवासिनी पद्महरतत्रियामुक्तालंकारासूयकापरा चंद्राविश्वप्रियेश्वर्यौमुक्तिश्चापितुभु
क्तिपुक् विभुर्द्विःसमृद्धिश्चतुष्टिःपुष्टिर्धनार्थदा भुवनेशीच शुद्धास्याद्योगिर्निर्भोगदामता धार्त्र्याविधात्रिदात्रि
शतशकयःसमुदीरिताः द्वात्रिंशद्विश्वपूजातेमंत्रीमंत्रैर्वर्लिहरेत् मंत्रैर्नाममंत्रैर्देवाश्वरेषतेवलिर्नमइत्यादि श्री
मंत्रजापिनोक्तेचिदुच्यतेनियमाइह तैलान्न्यक्तश्चनाश्रियान्नप्रस्तोयेनसंविशेत् अशुचिर्नरत्रपेत्कापिद्वाभ्यांस्या
दशुचिर्भवेत् लवणतिलसंभूतनाश्रियात्केवलसुधीः लिपेद्विरिद्रानोवक्त्रेनानृतंप्रवदेत्कचित् कदाचिन्मालिनोत्तस्या
द्रुवंनैवालिलेद्विधा श्रीफलांबुजसद्गोणान्नमूर्द्धानेचधारयेत् तथाचनिर्मलाचारःशुक्लःशुद्धमन्त्राभवेत् शुद्धमालयानु
लेपश्चशुद्धाभरणभूषितः श्वेतवस्त्रपरीधानःशुद्धदेहःस्वलेकृतः उत्कृष्टांगानुलेपःशुद्धदंतश्चसन्नखः विष्णुभक्तश्च
मलेनभ्यसूयोभवेत्सुधीः निदितावयसंभूतादुष्टांक्वलहंप्रियाम् दुष्टयोनिमनिष्टांचरेगमहनिवेशितां

अन्यथासकामशुद्धां कशांगिसुदृढतनुं अतिह्रस्वातिर्दधीचविरसोर्भोगोलुपं . अन्यं पुरुषलोचकाकाक्षीं
 राजयोपितं रजस्वलमेकवारं योपितं न स्पृशेदपि शांतिरिति . शुचिर्दध्नीमधुरालं पवान्भवेत् दयाद्रचितश्चाचा
 द्युर्देवतिथ्यर्चनारतः गुर्वग्निपूजा निरतः पुण्यशीलो दृढव्रतः नित्यस्नायी पञ्चमाशामुखाशीशोलवान्भवेत् व
 णाश्रमरतः स्वीयदारतुष्टोऽल्पभाषणः एतादृशैश्चानेयमैर्धुर्कोलदध्नीलमेतसः नारायणीये नाजिघ्रेत्ताक्रमेद्वा
 न्यतर्द्धानं च भक्षयेत् नस्यान्मलिधेनोऽर्द्धिद्याद्विल्वं भूमौ शयीत लक्ष्णामलके वर्द्धेनागादित्यतिथीक्रमात् ना
 गादित्यतिथीर्पंचमसि सन्धौ पंचम्यामृते रेखी च वर्द्ध्यां प्रत्यङ्मुखोऽशने विर्द्धेर्नैमार्जयेद्दंतां स्त्रिंशं धूपं प्रणमेच्चताम्र
 प्रातर्भक्ष्या सितलारते च धार्यत्वात् दध्नीश्रमक्षयेत् धारयेन्मूर्ध्नि तोषुष्पमुत्तरे मधुराक्षमुक् पायसं विट्त्वजींच भक्षये
 च्छुक्त्वर्वाणि शुक्लपर्वणि पूर्णिमायां शारदातिलके शयीत शुद्धशय्यायां तत्तत्प्रासादनं नान्यथा मलिनेन भवेज्जातुकु
 रित्सतात्र न भक्षयेत् द्रोणपंकजवित्तवानि पद्मजातु न लंघयेत् सहदेवोऽभिजवर्द्धो श्रीदेवो विष्णुवर्द्धभां कन्यां जंबू
 वालंच धारयेन्मूर्ध्नि सर्वदा श्रीदेवो श्रीललिता विष्णुवर्द्धभा अपराजिता कन्या कुमारो प्रयोगसारे धान्य
 गोशुल्लताशनराणां न स्वपेदुपरि नाप्यनुवंशं नोत्तरापरशिरानवनमोनार्द्रपाणिचरणः श्रियमिच्छन् अयं
 जोद्धारः यत्र सारे श्रीर्वाजसाध्यसंयुक्तं कर्णिकायां समाहितं वरुणादित्यद्वयसंस्थापत्रेष्वापि यथाक्रमं श्री
 सुकस्याप्यर्द्धमर्द्धस्य चामालि रूपतद्वहिः यः शुचिः प्रयतो भूत्वेत्युचामाद्य कयापि च संवेष्ट्य च धरात्रिं वंकेणे पुत्रि
 यमालिखेत् श्रीसूक्तयंत्रमेतत्तु धारयेद्योयथाविधिः पुत्रारोग्यधरां यन्पथन गोसस्यशालिनीं लब्ध्वातिवह
 लाल्दध्नीं जीवेच्च शरदांशतं इदमेव ताप्सपट्टे विलिख्य जन्मवाचसिकसंपातं संस्थाप्यांगणभूमौ लक्ष्मीमावाह्य
 साधुसंपुन्य भूयः परिवारयुतां बलिहरेर्भुवत बलिं समीकृत्य . यस्मिन्नेव हि यत्ने वृत्ते तस्य संपद् पुत्रैर्दारैरिष्टैर्वि

भवेभृत्यश्च पानयैश्च नागैरथैस्तुरंगैरुपभोगैर्भिभ्यसंस्पृयाहीनैः रमयतीगेहेऽस्मिन्विहरत्याभूतसंघवलक्ष्मीः
 अस्यायः अष्टदलकमलं कृत्वा तत्कार्णिकायां श्रीर्बाजं साध्यसहितं विलिख्याष्टदले हिरण्यवर्णाभिरयादिनारभ्य
 तामिहोपक्षेयोऽग्रामिरेवं तमृचामर्द्धमालिख्य तद्वहिर्ददशंदलकमलं कृत्वा तद्वलेषु स्वायादिप्रादक्षिण्येन
 चंद्राग्रभासामित्यारभ्य मयि श्रीः अथ तां यशस्वंतमृचामर्द्धमालिख्य तद्वहिः षोडशंदलान्वितेषु कर्दमेन प्रजामूते
 त्यादिभ्रुकृत्प्रस्पृहंमर्द्धं गौरीमिमाम् ११ द्विपदी १२ अष्टापदी १३ सहस्राक्षरा १४ प्रणेद्वी १५
 धीनामविप्रवृत् १६ तद्वहिर्ददशं यद्वत्वा तत्राभ्यंतर्वाध्या यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहं श्रियः पंच
 दशार्चश्च श्रीकामः सततं जपेत् इति ऋचा संवेष्ट्य वहिर्वाध्यामातृकया संवेष्ट्य तद्वहिश्चतुरत्रं विलिख्य तत्क्रोणेपु
 श्रीर्वाजमालिखेत् एतद्यं जमुकफलदं भवति अथाभिनववरात्रे वेदेऽकत्रकारेण महालक्ष्मीपूजनमुच्यते तत्र
 वास्ये मूढं तैत्तल्याय स्वगुरुभरणकुंडलिनो रमरणादिप्रातः कृत्यादिकं कृत्वा दंत्यावनस्नानसंभ्या नित्यनर्पणं दिव
 कृत्वा पूजास्थानमागत्य यदि गन्धं च तादि पूर्वकमूतं शुद्धिप्राणप्रतिष्ठादियोगर्पाठान्तं कृत्वा मूत्रेन प्राणाप्यामं कृत्वा गण
 पतिकुलदेवतादि रमरणांतं बालाणादीनामस्तुत्यं त्रैसुमुखश्चैकदंतश्च शुक्लांबरधरीं विष्णुं अर्च्योपि सत्तार्थं स
 सिद्धौ यत्र योगेश्वरः कृष्णो अनन्याश्चित्तयंतो मर्मा रमतेः सकलकल्याणमाजनं सर्वैष्यारंभकार्थं पुनरितं
 याममंगलं वेपाहदिहरिः तदेवलक्ष्मिदितंतदेवताभावलक्षं चंद्रवलंतदेव विद्यावलक्षं चंद्रवलंतदेवत्वानीपते १ प्रयु
 गस्मरामि इति मंगलाचारं अथास्मिन्मासि श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीतिपूर्वकद्विरतिनवार
 णक्षमापुरारोच्यैश्वर्यादिवृद्धिकामः प्रतिपदमारभ्य नवमीपर्यंतमष्टदेवतास्त्रयलपि यः श्रीमहालक्ष्म्याः
 शोडशोपचारपूजां श्रीसुक्तचंडीपाठनां यथोक्तं संस्थाप्य सतदंशां आहोमादिकं करिष्ये इति सकल्प्य तत्र निर्विघ्न

तार्थगणपतिपूजनकारिष्ये ततोरक्षतादिभिर्भूमावष्टदलपौठे महभागपतेवे सिद्धिबुद्धिसहितं स्वाहनं साधुषु
 सपरिवाररह्येहागच्छागच्छ हिरंस्वत्वमभ्येहि श्रविकाभ्यं वकारमज सिद्धिबुद्धिपते अक्षलक्षलभपितः पितः
 नागारम्यनागहारत्वं गणराजचतुर्भुजं भूपितः स्वाधुर्धौर्द्वयैः पाशां कुशपरश्वयैः आवाहयेत्वां पूजार्थं रक्षार्थं च म
 मप्रभो इहागत्य गृहाणत्वं पूजार्कं तूर्त्वरक्षमे आवाह्यैर्वां गणेशानं पूजाद्रव्यैः प्रपूजयेत् गणानां वा गणपतिं
 प्रियाणां वा ० निर्धीनां वा ० वसोममम्राह ० गणानां वा गणपतिं त्वहं वा महै कर्षिकर्षीनाम ० आवाहनं
 स्वागतं पाधं अर्घ्यं आचमनीयं मधुपर्कपुनराचमनीयं स्नानवस्त्राभरणानि गंधपुष्पं धूपदोषनीवेद्यं तं बल
 दक्षिणानमस्कारान् विधाय हस्तद्वयेन नारिकेलार्घ्यं पात्रमथ जलं संपुष्पं गृहीत्वोत्थाय प्रार्थयेत् रक्षरक्षग
 णाः पक्षत्र्यक्षत्रेलोकपरक्षक भक्तानामभयं कृत्वा ज्ञाताभ्युपगच्छतां त्वैमां तुरकपासिधोषा एमां तुराग्रजप्रभां व
 रदत्वं वरं देहि वा छित्तं वा छितार्थं अनेन फलदानेन फलदोऽस्तु भवान्मम इति फलं दत्त्वा प्रार्थयेत् विश्वेश्वराय
 वरदाय युधिप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय श्रुतिप्रज्ञाविभूषिताय गौरिसुताय गणनाथनाथो
 नमस्ते भक्तानां शानपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभं दाय सुरेश्वराय विद्याधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्र
 सन्नवदनाय नमो नमस्ते नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय तैत्तिरीयः विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे भक्ति
 प्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक इति नमस्कृत्य त्वां शंभुवर्गदलनेति वंशुप्रदेति भक्तप्रियेति मुखदेति बलप्रदेति
 विद्याप्रदेत्यथ हरिति वंशुस्तु व्रति तेषो गणेश्वरदोभवं नित्यमेव इति स्तुत्या प्रणमेत् ततः ब्रह्मिभ्वरणादियथा
 शोषं च विधाय कलशस्थापनं महीधौ ० भूमिरुपशः स्थोनाद्यधिवि ० भूमिप्रार्थना श्रोत्रपथः संव
 दंतीति वयान्नाक्षिप्य कलशं निधाय वरुणस्यांतं नमसीति जलप्रक्षेपः श्रोत्रपथः संवदंते इति सर्वार्थाधिप्र ०

स्थानाद्यधेयोतिसप्तमदः अध्वर्य्वोनिपदनामिति पंचपञ्चवाः कांडात्कांडात्प्ररोहतीति दूर्वा पाःफलिनोर्पांश्चफलाइतिफलक्षिप्त्वा परिवाजपतीतिपंचरत्नप्रक्षेपः हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेइतिदक्षिणाद्रव्यं युवासुवासाइतिवज्रेणाच्छाद्य रकवज्रेणसूत्रेणचवेष्टनं तत्वायामिब्रह्मणाम्ब्रह्म इतिवरुणावाहनं ब्रह्मांडोदरतीर्थानिकरैःस्पृष्टानितेरेव क्रोमित्यंकुशमुद्रया तीर्थान्यावाह्य गौचयमुनेचैव सर्वसमुद्राः सरितश्चैवावाह्यचंद्रनादिभिःकलशमलक्य कलसस्यमुखेविष्णु-त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं सान्निध्यं प्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशस्थापनं ततो मूलेनप्राणायामत्रयंकृत्वा श्रीसूक्तन्यासंकुर्यात् अस्यश्रीसूक्तस्यानंदकर्मचर्कितश्रीपुत्रेभ्यःऋषिभ्योनमःशिरसिमुखेअनष्टपुत्रहतीनिष्टुप्रस्तारपुंकिच्छेदोभ्योनमो हृदि श्रीविभावसुदेवताभ्यांनमः नमसकुटुंबरया युरारोग्यैश्वर्याभितुह्येविनियोगः इतिकृतांजलिस्तुक्का हिरण्यार्चनमः हृदयार्चनमः चंद्रार्चनमःशिरसेत्त्वाहा रजतस्त्रजायैशिवायैवपट् हिरण्यस्त्रजायैकवचायहुं हिरण्ययार्चनमोनेत्रत्रयायवौपट् हिरण्यार्चनमोऽस्त्रायफट् एवंकरांगुलिन्यासोऽपि शिरसिहिरण्यवर्णं १ नेत्रयोःताम्रमज्जावह २ कर्णयोःश्वथपूर्णां ३ नासिकायांकांसोस्मितां ४ मुखेचंद्रांभ्रमासां ५ गलेज्जादित्यवर्णं ६ वाहोऽर्धपैतुमां ७ हृदिशुषिपपासां ८ नाभौगंधद्वारां ९ गृह्येननसःकामं १० गुदेकर्ममेन ११ ऊर्वोऽज्जापस्त्रजतु १२ जान्वोऽज्जाद्रौसूर्यां १३ जंघयोःज्जाद्रौचंद्रां १४ पादयोःताम्रमज्जावह १५ श्रांर्धोऽभ्रंश्रैःश्रः इत्येवंपट्ठंगानिवित्यस्य प्रागुक्तरीत्योर्ध्वक्रमलेदेर्वाधयेत् अरुणकमलसंस्थातद्रजःपुंजवर्णांकरकमलध्रुतेष्टार्भातिपुग्मार्वाजाच साणिसुकुटविविचालंक्रनापद्मजालैर्भवतुभुवनमाता सर्वदाश्रीःश्रियेनःइतिध्यात्वामानसोपचारैराराध्याऽध्वर्यादिरुथापनीते त्र्यंश्वर्हिश्चिह्नंसःसोहंस्वाहाइतिमंत्रेणतमपूजाविधायपीठपूजाभारभेत उमंडूकायनमः कालाग्निरुद्रायनमः मूलप्रकृत्यैनमः आधारशतधै-कर्मय-अनंतताय

वराहाय पृथिव्यै. सुधासमुद्राय. श्वेतद्वीपाय. रत्नैर्पर्वताय. तदनेत्यानाय कल्पवृक्षवनाय स्वर्णप्राकाराय. करुणाम
 यपरिखायै. स्वर्णमंडपाय. पूर्वद्वारश्रियै. दंष्ट्राय ब्रह्मणे. सत्त्वाय ऋग्वेदाय. आत्मनेकालतत्त्वाय. श्रविकायै. इंद्रायै
 वेदमन्त्रे. शैलपुत्र्यै. ब्रह्मचारिण्यै. चंद्रयंतायै. कृष्णान्धायै. कल्पाय. न्यै. कालरात्र्यै. महर्गायै १ ततोदक्षिणद्वारे द्वार
 श्रियेनमः क्षमाय शान्त्यै सिद्धायै क्षमायै विष्णवे यजुर्वेदाय रजसे विद्यातत्त्वाय जगन्नात्रे मायायै शिवायै
 शान्त्यै. ह्रींकारायै ह्रींकारायै मायाशक्त्यै वीरायै अवीरायै अन्तरात्मने दंडधराय २ ततः पश्चिमद्वारे द्वारश्रियै
 वरुणाय रुद्राय सामवेदाय आदित्याय वारुण्यै शंखायुधायै हंसवाहिन्यै जगज्जीवायै जगद्वाजायै शोडशकलायै
 पूर्णकलशाय चित्रायै चित्रमालायै चित्रायै चामुंडायै ३ तत उत्तरद्वारे द्वारश्रियै कपालहारिण्यै भक्तवत्सलायै हं
 कारायै क्षांकारायै विमलरूपायै ईशानाय पार्वत्यै ब्रह्मणे अथर्ववेदाय धात्रे ज्योत्स्नायै कल्पायै शर्वायै च
 द्रुकलायै चंद्रवदनायै विभूत्यै परविभूत्यै भस्मधारिण्यै पावनायै गंगायै भार्गव्यै गोदावत्यै अवरायै प्रण
 तायै ह्रींकारायै क्रींकारायै क्रींकारायै सर्वबीजात्मने बीजप्रवाहिन्यै ४ मध्येरत्नवेदिकायै रत्नासिंहासनाय ध
 र्माय. ज्ञानाय. वैराग्याय. ऐश्वर्याय. अथर्मायश्च ज्ञानाय. ज्ञावैराग्याय. अनेश्वर्याय. श्वेतच्छत्राय.
 चिच्छत्र्यै. मायाशक्त्यै. आनंदपाराय. संवितालाय. प्रकृतिमयपञ्चेभ्यो. विकृतिमयकेसरेभ्यो. पंचाशद्वर्ण
 बीजायै. सर्वतत्त्वरूपायै. कर्णिकायै. अंश्रुकर्मंडलाय. वंवाहिमंडलाय. संसेममंडलाय. संसत्त्वाय. रंजसे-
 तंतमसे. आंश्रात्मने. अंश्रुतारात्मने. पंपरमात्मने. चर्हज्ज्ञानात्मने. आत्मतत्त्वाय. मायातत्त्वाय विद्या
 तत्त्वाय कलातत्त्वाय परतत्त्वाय इतिसंपूज्य केसरेषु. पूर्वाव्यष्टदिक्षु मध्ये च ठांभूत्यै. उन्नत्यै. कांत्यै. धृत्यै
 कोट्यै. सत्त्वैर्व्यापृत्यै. उत्कृष्ट्यै. मर्त्यै. ऋद्धेनमः इतिसंपूज्य ठांश्रिसर्वशक्तिकमलासनाय नम इतिसमस्त

पीठसंपूज्य मूलमुच्चाट्य श्रीलक्ष्मीमूर्तिपरिकल्पयामिनमइतिकलशोपरिमूर्तिपरिकल्प्य घंटावजमकरालक्ष्मीं
 दुर्गादेर्वीज्यवास्थितां रथापथमिमहोदेर्वीसर्वसौभाग्यदायिनीमितिसंस्थाप्य स्वहृत्कमले प्राववहेर्वी ध्यात्वा
 देव्यास्तेजोदीपाहीपांतरनिववहत्वासापुटाध्वनापुष्पांजलावातींय एह्यहिदेवदेवेशिपरिवारसमन्विते यावत्त्रांपूज
 यिष्यामितावत्वंचइहावह महापद्मवनांतरथेकरुणानंदविग्रहे सर्वभूमिहितेमातरेह्यहिपरमेश्वरइत्यावाहना
 दिदशमुद्राः प्रदर्श्य ध्यायेत् लक्ष्मींक्षीरसमुद्रराजतनयांश्रीरंगधामेश्वरीं दासीभूतसमस्तदेवानिकरालोकैकदी
 पंकुरां श्रीमन्नंदकटाक्षविधमलसद्ब्रह्मैंद्रगंगाधरां त्वांब्रीलक्ष्यकुटुंबिनींसरसिजांबंदेमुकुंदप्रियामितिध्यात्वा
 मूलमंत्रेणदीपिन्यामालिन्त्याध्वोदकेनच त्रिवारंप्रोक्षयित्वा प्राणप्रतिष्ठाविधाय पुष्पांजलिंयहीत्वा उंटुर्गोकात्पा
 यनोदेविशांभिविशंकरप्रिये भक्त्यामयाकतांपूजांयहाणत्वंसुरेश्वरि हिरण्यवर्णी- जातवेदसे- नमोदेव्यैमहालक्ष्म्यै
 आवाहनंपरिकल्पयामिइतिदद्यात् तत्तत्कांचनवर्णभूमकामाणिविराजितं अमलंकमलंदिव्यमासतंपरियुह्यतां
 ताममआवह जातवेदसे- नमोदेव्यै- महासरस्वत्यै- श्रीरेततेस्वासतंनमः उंस्वागतंकुशलंष्टुल्येमहादेविमहे
 श्वरि सुस्वागतस्त्वयाभद्रेकृपयाभक्तवरसले ताममआवह- जातवेदसे- नमोदेव्यै- महासरस्वत्यै- श्रीरेततेस्वा
 गतंनमः गंगादितीर्थसंभूतंगंधपुष्पाक्षतैर्वृतं पाद्यंददाम्यहंतुभ्यंनमस्तेकमलालये- अश्वपूणीं जातवेदसे-
 नमोदेव्यै- श्रीरेततेपाद्यंनमः अष्टगंधसमायुक्तंस्वर्णपत्रेप्रपूजितं अर्घ्यंददाम्यहंतुभ्यंप्रसीदस्वंसुरेश्वरि
 तांसोस्मितां जातवेदसे- नमोदेव्यै- लोकमात्रे- श्रीरेततेऽर्घ्यस्वाहा- सर्वलोकेस्त्वयामातायामातालोकेपावनी
 म्पावमनंतस्यमहालक्ष्म्यैप्रयत्नतः चंद्रांप्रभासां- जातवेदसे- नमोदेव्यै- भक्तप्रियायैश्रीरेतते- आचमनी
 च्चवा कपिलादधिकुंदेदुधवलंमधुसंयुतं- स्वर्णपात्रस्थितदेविमधुपर्कगृहाणे- आदिस्त्ववर्णे- जातवेदसे-

नमो देव्यै भक्तप्रियायै श्रीरत्नेस्त्वानीयेनमः एहि पादुकयो देवि स्त्वानीये स्नानमंडपं स्नानवारिग्रहेत्वा तु

स्नानासनसमागता सुगंधितैलं गंधादि पंचासृजलादिकं सुगंधिच्छुण्णचतयोद्धत्तेन कदिकम् नाना तीर्थोद्भवतोपं स्नानीयं च गृहाण मे आदित्यवर्णे जातवेदसे नमो देव्यै भक्तप्रियायै श्रीरत्नेस्त्वानीयेनमः

आपोहिष्ठेति मलापकर्षणं ज्ञानं प्रयोदाधिष्ठितं वैवशं कर्कसं प्रसृतं पंचासृतं मयानीतं गृहाण परमेश्वरि आदित्यवर्णे जातवेदसे नमो देव्यै भद्रायेनमः श्रीरत्ने पंचासृतं स्नानं पुरुषसूक्तेन श्रद्धादकेन स्नानं जातवेदसे पुनरा

जतवेदसे नमो देव्यै नमः श्रीरत्ने पंचासृतं स्नानं त्रैलोक्यजननीं देवि दीपमानं गृहाण मे त्र्यम्बकं जातवेदसे च मनं दिव्यांबरं नवश्वेतं क्षौमं चातिमनोहरं त्रैलोक्यजननीं देवि दीपमानं गृहाण मे विभूपासनं मारुथाय तथा

नमो देव्यै श्रीलक्ष्म्यै नमः श्रीरत्ने तत्त्वार्थोपगमनमः एहि देवि विभूपायै नैपथ्यागारमुत्तमं विभूपासनं मारुथाय तथा दशैविलोकप्रच केशप्रसाधनं कृत्वा भूषणं पंगसात्कुरु एतनं कंकणं वैदूर्यमुक्ताहारं आदिकानि च सुप्रसन्ने सदा

लक्ष्मिभूषणानि गृहाण मे क्षुतिपयासा नमो देव्यै जातवेदसे हिरण्ययै श्रीरत्नाय विभूषणानि नमः एहि देवि निजस्थानं सिंहासनात्ततः पूजाचक्रं समारुथाय गंधादि गंधगृहाण मे चंदनागुरुकुंभं कुंभार्थः समन्वितं करतूरीरं च नयुतं गंधं देवि गृहाण मे गंधद्वारां जातवेदसे नमो देव्यै महादेव्यै श्रीरत्ने गंधोत्तमः

शुद्धमुक्ताफलैरैतैरक्षतैः शालिसंभवैः सर्वाधिप्रेमहालक्ष्मि योतयामि सुभक्तिः जातवेदसे नमो देव्यै श्रीरत्नायै नमः श्रीरत्ने तत्र श्रुताः हरिद्राचमयानीतां देविकल्प्याण्डायिनि सौभाग्यं वर्धतां नित्यं य

नमो देव्यै श्रीरत्नायै नमः श्रीरत्ने तत्र श्रुताः हरिद्राचमयानीतां देविकल्प्याण्डायिनि सौभाग्यं वर्धतां नित्यं य हाण हरिवल्लभे जातवेदसे नमो देव्यै हरिप्रियायै नमः श्रीरत्ने तत्र हरिद्रं कुंकुमं शोभनं दिव्यं सर्वदामंगलप्रदं मयानीतमहादेवितुः पंचदास्यामि सुंदरि जातवेदसे नमो देव्यै गंगालायै नमः श्रीरत्ने तत्र कुंकुमं नमः सिंदूरं शुभं दानि त्वं महाशक्तिप्रियसदा प्रयच्छामि महादेवि सर्वसौभाग्यदायिनि जातवेदसे नमो देव्यै महादेव्यै श्रीरत्ने

सिद्धरत्नमः मालतीमल्लिकादीनिनवानिकुसुमानि च एकनाथे प्रयच्छामि पुष्पाणि प्रतिग्रह्यतां मनसः कामं १०
जातवेदसे० नमो देव्यै० एकनाथायै श्रीरेतांने पुष्पाणि वौपट् रकैः श्वेतांबुजैः पुष्पैर्मल्लिकादि विचित्रितैः नाना पुष्पैः
कृतां मालां गृह्णाह रिवल्लभे श्रीरेतां मालां समर्पयामि पुष्पमालानमः सुगंधशीतलं शुश्रूषं नानागंधसमन्वितं

श्रीत्यर्थं तव देवेश सुचूर्णैः प्रतिग्रह्यतां जातवेदसे० नमो देव्यै सुमगायै नमः श्रीरेतस्ते परिमलद्रव्यं नमः अथांगपूजा
चंचला येनमः पादौ पूजयामि० एवं च पलायै० गुल्फौ पूजया० कंठि० जानुनी पूजया० मंगलायै जंघिपू० भद्र
काल्यै हूरूपू कमलिन्यै कटिपू शिवायै नाभिपू क्षमाये उदरं पू गोदयै सिंहवाहिन्यै रत्नद्वयं पू स्कंदमा
त्रे काममात्रे भुजद्वयं कंबुकंठयै कंठं पूजयामि सरस्वत्यै मुखं पू सुवासिन्यै नासिकां पू स्वर्णकुंडलायै कर्ण
द्वयं पू चंद्रिकायै नेत्रद्वयं पू शिवायै ललाटं पू कुमायै शिरः पू सर्वरूपायै नमः सर्वांगं पूजयामि इति संपूज्य
ततोऽष्टोत्तरशतनामभिः पूजयेत् ॥ उंबर्य श्रीमहालक्ष्म्यष्टोत्तरशतनाममालामंत्ररय द्रव्याऋषिरनुष्टुप्छंदः
श्रीमहालक्ष्मीप्रतिपद्य श्रीमहालक्ष्मीमष्टोत्तरशतनामभिः पूजयिष्ये इति विनियोगः ततः श्रीवाजपटकेन

पठंगन्यासं कृत्वा लक्ष्मीं समुद्रराजतनयामिच्छादिध्यात्वा पुष्पैरक्षतैर्वा पूजयेत् तद्यथा उमहालक्ष्म्यै नमः म
हाकाल्यै महासरस्वत्यै महाकन्यायै महागौड्यै महादेव्यै भक्तानुग्रहकारिण्यै स्वप्नकाशात्मरूपायै
महामायायै माहेश्वर्यै वागीश्वर्यै जगद्धात्र्यै कालरात्र्यै त्रिलोचनायै भद्रकार्यै कपालिन्यै महागौड्यै
त्रिलोकालिकायै सिद्धलक्ष्म्यै क्रियालक्ष्म्यै लोकमंत्रप्रदायिन्यै अरूपायै स्वरूपायै विश्वरूपिण्यै
पंचभूतात्मिकायै देवमात्रे सुरेश्वर्यै दारिद्र्यध्वंसिन्यै वीणापुरतकधारिण्यै सर्वशक्त्यै ब्रह्मात्मिकायै
अष्टांगरूपिण्यै० नवदुर्गात्मिकायै० अष्टभैरव्यै० गंगायै० शारदायै० वेण्यै० सर्वशास्त्रधारिण्यै० समुद्रवसनायै

ब्रह्मांडमणिमेखलायै० अथस्थानत्रयनिर्मुक्त्यायै० गुणत्रयविवर्जितायै० योगध्यानैकसंन्यासिन्यै० योगध्या-
 नैकपरायणायै० देवत्रयविशोक्त्यायै० वेदांतज्ञानरूपिण्यै० पद्मावत्यै० विज्ञानलक्ष्म्यै० नागयज्ञोपवीतिन्यै०
 सूर्यचंद्रार्द्धमासायै० ग्रहनक्षत्ररूपिण्यै० वेदिकायै० वेदरूपिण्यै० गिरिसंभवायै० कैवल्यदायै० विशृंखलायै०
 सूर्यमंडलसंस्थितायै० सोममंडलमध्यस्थायै० वायुमंडलसंस्थितायै० वह्निमंडलसंस्थितायै० चक्रिकायै०
 चक्रमध्यस्थितायै० चक्रमार्गप्रदायिन्यै० सिद्धांतमार्गदायिन्यै० पट्टवर्गवर्जितायै० प्रत्यक्षादिप्रमाहतायै० वि-
 द्यामूर्त्यायै० त्रैलोक्यमोहिन्यै० विद्यायै० कर्मदायै० रक्षायै० ब्रह्मस्थापितरूपायै० कैवल्यज्ञानगोचरायै० करु-
 णायै० मधुकैटभमर्दिन्यै० आर्चिष्यलक्षणायै० गोपूत्र्यै० सदाभकाधनाशिन्यै० महारमायै० परमेश्वर्यै० सुसि-
 द्धलक्ष्म्यै० महाकालिन्यै० सद्योजातायै० वामदेवायै० अघोरायै० तत्पुरुषायै० ईशानरूपिण्यै० एकाक्षर-
 देव्यै० योगिन्यै० योगध्यानपराक्रमायै० आसिद्धलक्ष्म्यै० श्रियै० कमलायै० कमलालयायै० पद्मायै० नालि-
 नयुग्मकरांबुजायै० शैलपुत्र्यै० ब्रह्मचारिण्यै० चंडयंतायै० कूष्मांडायै० स्कंदमात्रे० कात्यायन्यै० कालरात्र्यै०
 महागौर्यै० सिद्धिदायै० बुद्धिदायै० सर्वात्मिकायै० नमः इति संपूज्य कर्णिकायां० आहंदायानमः० आशिरसेस्वाहा०
 आशिराधैवपट् अंकवचायहुं आँनत्रयायवौपट् शःअस्त्रायफट् ततोऽष्टदलेषुपूर्वादिक्रमतः पद्मासनायै० नमः
 पद्मवर्णायै० पद्मसंस्थायै० आर्द्रायै० तर्पयंत्यै० तृतायै० ज्वालिन्यै० स्वर्णप्राकारायै० ततोदलायैषु० ब्राह्मण्यै० माहे-
 श्वर्यै० कौमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्रायै० चामुंडायै० महालक्ष्म्यै० ततोभूपुरे० पूर्वादिक्रमेण० इंद्रायसायु-
 धायसपरिवारायस्वशक्तियुतायनमः एवमग्नये० यमाय० त्रिर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० कुबेराय० ईशानाय०
 ब्रह्मणे० अनांतायनमः० तद्वहिः० वज्रायनमः० शक्येनमः० दंडायनमः० खड्गाय० पाशाय० शंक्राय०

गदायै शूलाय पद्माय चक्राय नमः इति संपूज्य पुष्पांजलिं दत्वा दशांगगुणलुप्यं च दानागुरु संयुते भक्त्या
 दत्तं मया देवि प्रसिद्धं सुरेश्वरि कर्दमेन ७ ११ जातवेदसे ० नमो देव्यै ० भद्रकाल्यै ० श्रीरेपते धूपेन नमः कर्पू
 रयत्तिसंयुक्तं गोधूतेन समन्वितं दीपं गृह्णाद्ये शिमहालक्ष्मि नमोऽस्तुते आपः स्मृतं तु ० १२ जातवेदसे नमो दे
 व्यै श्रीमहालक्ष्म्यै नमः श्रीरेपते दीपेन नमः नैवेद्यं गृह्णातं देवि मधुमो ज्यसमन्वितं षड्रसैरचितां दिव्यं धूते
 न परिपूरितं आर्द्रां पुष्करिणीं सूर्या ० १३ जातवेदसे नमो देव्यै पूर्णामालिन्यै श्रीरेतत्ते नैवेद्यं नमः मध्येपानीयं
 उत्तरापोशानं पुनराचमनीयं कर्पूरचंदनोन्मिश्रं दिव्यगंधसमन्वितं करोद्धर्त्तनं करंभ्यं गृह्णाण परमेश्वरि जातवेदसे न
 मो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरेतत्ते करोद्धर्त्तनं कंनमः पूर्णां फलैः सकर्पूरैर्नैगवल्लीदलैर्बुतं कर्पूरचूर्णसहितं तांबूलं प्रति
 गृह्णातां आर्द्रां चंद्रां १४ जातवेदसे नमो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरेतत्ते तांबूलं नमः जातवेदसे नमो देव्यै देव्यै नमः
 श्रीरेतत्ते सुवर्णपुष्पं नमः इदं फलमया देवि स्थानं पितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि जातवेदसे न
 मो देव्यै सिद्धिदायै नमः श्रीरेतत्ते फलं नमः त्वं चंद्रसूर्यरत्नातिविद्युदग्निस्त्वमेव हि नीराजनं मया दत्तं गृह्णाण परम
 ेश्वरि तारुमश्रावह ० १५ जातवेदसे ० नमो देव्यै यमुनादिनिवासिन्यै नमः श्रीरेतत्ते नीराजनं नमः गौरीभिर्माय
 जातवेदसे नमो देव्यै प्रणो देवी समस्तं श्रीसूक्तं नमो देव्यै महालक्ष्म्यै महाकाल्यै महालक्ष्म्यै महास
 रस्वत्यै श्रीरेतत्ते मंत्रपुष्पं नमः सर्वस्वरूपे जातवेदसे नमो देव्यै महाकाल्यै नमः श्रीरेतानि प्रदक्षिणा
 नितनमः सर्वतः पाणिपादं ते वः शुचिः प्रयतद्वादि समस्तं नमस्तेऽस्तु महादेव्यै नमस्तेऽस्तु हारि त्रिये नमस्ते
 स्तु जगद्धात्रिनमस्ते शिववच्छमे जातवेदसे नमो देव्यै महामायायै नमः श्रीरेतानि चंदनानि नमः पद्माग्नि
 ये यासां पद्मासनं यामातामधुकैटभप्रमथिनी मां पातु विश्वेश्वरी जातवेदसे नमो देव्यै श्रीरेतत्ते प्राश्नेनानि

ततः श्रीसूक्तवद्दीपादलक्ष्मीहृदयादिकं पठित्वा गुह्यातिगुह्यगोप्यश्रीरंघ्रहृदयादिना जपे समर्पयेत् इति
श्रीलक्ष्मीपूजाविधानम् ॥ श्रीसूक्तमाहात्म्यविष्णुधर्मोत्तरे रामउवाच एकंमंत्रं समाचक्ष्व देवलक्ष्मीविवर्द्ध
नं प्रतिवेदं जगन्नाथयादोगणनृपात्मज पुष्करउवाच श्रीसूक्तं प्रतिवेदं च ज्ञेयं लक्ष्मीविवर्द्धनं अस्मिन्नोक्त
परेवापि यथाकामं द्विजस्य तु रामउवाच प्रतिवेदं समाचक्ष्व श्रीसूक्तं पुष्टिवर्द्धनं श्रीसूक्तं स्य तथास्त्वं फलं धर्मं भू
तांवर पुष्करउवाच हिरण्यवर्णो हरिणीमृगः पंचदशाद्विज श्रीसूक्तं कथितं पुण्यसूत्रवेदे पुष्टिवर्द्धनं रथे अक्षेपु
वाजति च तस्मिन् ततथा ऋचः श्रीसूक्तं तु यजुर्वेदे कथितं पुष्टिवर्द्धनं आती पंचतया सामसामवेदप्रकीर्तितं श्रियं दातुम
यिदं हि प्रोक्तमाथर्वणे तथा श्रीसूक्तं योजयेद्भक्त्या तस्याऽलक्ष्मीर्विनश्यति लुहृपाथ श्वधर्मज्ञाह विष्येण विशेषतः श्रीसू
केन तु पद्यानां वृत्ताकानां भूतसमं अयुतं होमयेद्यस्तु बहूनां भक्तिप्रयुतेनरः पद्महरस्तद्वयालक्ष्मीर्नैरतमुपातिष्यते दद्यात्
तंतु पद्यानां जुह्याथ स्तथानले नापीतित कुलाल्लक्ष्मीर्विष्णोर्वत्सस्थलाधया धृताकानां तु बिल्वानां हृत्कारः समुद्युततथा
बहुविल्वानां शोतिसया वन्यनसेच्छति बिल्वानां लक्षहोमेन कुलं लक्ष्मीमुपाश्रुते पद्यानां मपि बिल्वानां कोटिहोमं स
माचरेत् श्रद्धधानः समाशोति वेदं द्रव्यमपि ध्रुवं संपूजयेद्वर्षावरदां यथावत्पद्मैः सितैर्वाकुमुर्भैस्तथा नयैः क्षीरेण धूपैः
परमात्मभक्ष्यैर्लक्ष्मीमवाशोति विधानतश्च इति विष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयकाण्डे श्रीसूक्तविधानम् ॥ अथ श्रीसूक्तं
उग्हिरण्यवर्णो हरिः सुवर्णरजतस्त्रज्जं चंद्रो हिरण्यमर्था लक्ष्मीर्जातवेदो ममावह १ ताममभावह जातवेदो लक्ष्मीमल
पगामिनीं यस्यां हिरण्यं विद्मं गामभ्यं पुरुषानहम् अथ पूर्णो रथमभ्यां हस्तिनादप्रमोदिनीं श्रियं देवीमुपवहे श्री
मं देवि जुषतां कां सोऽस्मि तां हिरण्यप्रकारामाद्रां ज्वलतीं तृप्तानतर्पयतीं पद्मे स्थिता पद्मवर्णांतामिहोपवहे यो श्रियं
चंद्रां प्रसासां पशसा ज्वलतीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदारां तां पद्मनेमि शरणमहं प्रपद्ये अलक्ष्मीर्भैरव्यतां त्वां द

णामि ५ आदित्यवर्णतपसोधिजातोवनस्पतिस्त्ववृक्षोऽप्यविवं तस्यफलानितपसानुर्दुर्गमायाअंतरायाश्रवा
 ह्याञ्जलर्षीः ६ उपेतुमादेवसखः कीर्तिश्रमणिनासह प्रादुर्भूतोऽस्मिराष्टुरिभन्कीर्तिट्टाद्विददातुमे ७ क्षुत्पि
 पासामलाज्येषामलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिसमृद्धिचसर्वातिर्णुदमेयहात् ८ गंधद्वारादुराधर्षानित्यपुष्टां
 शिषिणीं ईश्वरीसर्वभूतानांतामिहोपवृद्धयेश्रियम् ९ मनसःकाममाकर्तिवाचःसत्यमशीमहि पशूनांरूपमन्विच्छ
 मयि श्रीःश्रयतांयशः १० कर्दमेनप्रजाभूतायसिसंघमकर्हमा श्रियंवासपमेकुलेमातरंपद्ममालिनी ११ आपः
 सृजंतुस्त्रियानिचिह्नीतवसमेयहे नित्येदंवीमातरंश्रियंवासयमेकुले १२ आर्द्रापुष्करिणींपुष्टिसुवर्णहोममालि
 नीं सूर्य्याहिरण्यमर्षालक्ष्मींजातवेदोममावह १३ आर्द्रापुष्करिणींयष्टिपिंगलांपद्ममालिनीं चंद्राहिरण्यमर्षाल
 क्ष्मींजातवेदोममावह १४ ताम्रमावहजतवेदोल्क्ष्मीमलपगामिनीं यस्याहिरण्यंप्रभूतगावोदास्योऽथान्विदेयं
 पुरुषानहम् १५ इतिश्रोतुकं गौरीमिमायसलिलानितक्षत्येकपदीद्विपदीसावतुष्टपदी अष्टापदीनवपदीबहू
 पदीसहस्राक्षरापरमेव्येमन् १६ प्रणोदेवोसरस्त्वतीवाजिभिर्वाजिनीवती धीनामविजयवतु १७ यःशुचिःप्रय
 तोभूत्वाजुहुयादाज्यमन्वहं श्रियःपंचदशार्चन्यश्रीकामः सततंजपेत् १८ पद्याननेपद्मऊरुपद्माक्षिपद्मसंभवे
 तन्मेभजस्वपद्माक्षिपेनसौर्यंलभाम्यहम् १९ अथदायिचगोदायिधनदायिमहाधने धनमेजुषतादेवीसर्वका
 मार्थासिद्धये २० पुत्रंप्राप्रेधनंयान्यहस्त्वथश्वाजगवर्धं प्रजानांभवतीमाताश्रापुष्पमंतकरोतुमां २१ चंद्राभांलक्ष्मीं
 माशानांसूर्य्याभांश्रियमश्वरीं चंद्रसूर्यांसिस्वर्वाभांमहालक्ष्मीमुपास्महे २२ धनमग्निर्धनंवायुर्धनंसूर्योधनंवसुः
 धनाभिर्द्रोवृहस्पतिर्वरुणोधनमश्रुते २३ वैनतेयसोमंप्रिवसोमंप्रिवतुवृत्रहा सोमंधनस्यसोमिनोमह्यंदातुसोमे
 ना २४ नक्षोधांनचमात्सर्व्यंनलोभोनाशुमामतिःभवंतिरुतपुण्यानांश्रीसूक्तंजपतांसदा २५ वर्षैतुतेविभावदिदिवो

अथरूपविद्युतः रोहति सर्वजानि नम्रवन्नह्मद्विषो जहिरद पद्मभिषेपि क्षिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलायताक्षि विष्णु
 प्रिये विश्वमनोऽनकलेखपादपद्मं मयि सन्निधत्स्व २७ यासा पद्मासनस्था विपुलकटितटी पद्मपत्रायाताक्षी गंभीरा
 वर्तनाभिः स्तनभरतमिता शुश्रूषवह्नोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गोत्रैर्भूषिण एष्य चितैः स्नापिता हं भक्तुर्भैर्नयसा पद्महस्ता
 ममवसतु पृष्ठे दिव्यमंगलप्रयुक्ता २८ लक्ष्मीक्षीरसमुद्रराजतनयां श्रीरंगरासेश्वरीं दासीभूतसमस्तलोक
 वतितालैर्कैकदीपां कुराम् श्रीमन्मंदकटाक्षलब्धविभवब्रह्मैंद्रगाधरां तान्त्रोलोकप्रयुक्तुर्विर्गोसरसिजां त्रैलोक्यं
 प्रियाम् २९ शुद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर्जपलक्ष्मीः सरस्वती श्रीलक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च सत्त्वावरदाभव ३० यथा
 मां विधिब्राह्मणकरनभूषितां पद्मासनं तुंगपयोधरां निवतां इंदीवराक्षीं सुखसारमंजरीं शुभां दधानां वसुधां भजा
 महे ३१ श्रिये जाताः श्रिय आनि यार्थां श्रियं वयोजरिति न्योदताति श्रियं वसानां अमृतमप्युर्भवति सत्यासमि
 यावितर्ङ्गैश्च यैर्वा चिह्नयमादधाति संततमुजावपट्कृत्यं संतर्प्यै संधीयते प्रजया पशुभिर्पयं वेद ३२
 पुनर्गौरीमिमां य प्रणोदेवी ३३ यस्य रसदधा च नानोत्तयात पोयज्ञा क्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतायां तिस्र्यो वेदे तमश्नु
 तम् ३४ मंत्रहर्ता क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ३५ ॥ इति श्रीसूक्तपाठः ॥
 सरसिजनयने सरोजहस्ते प्रयवलतरांशुकगंधमालयहस्ते भगवति हरिरेव ह्यभे प्रसीद त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद म
 ह्यम् ३६ सौवर्णपद्मपद्मानलकमलकृतं पुष्पमशः पाणिपुष्पमे विधत्तां शोभयो द्याह तजलधिजलोच्छन्नगात्रो विधात्रो
 बाहुद्वंद्ववराभयार्द्रदयाभक्तप्रियोष्ठासिनो लक्ष्मीर्भवेनैव सत्त्वनुदिनं चंद्राहिरण्यमयपि ३७ ॥ अथावशिष्ट
 माश्विनशुक्लपक्षकृत्तम् आश्विनशुक्लद्वितीयायां दानस्यानंतफलमुक्तं कां दे नारदीये च आश्विने मासि वैपुण्या
 द्वितीया शुक्लपक्षागा दानं प्रदत्तमेतस्यामनंतफलमुच्यते आश्विनशुक्लद्वितीयायामपि षडङ्गोर्व्रतमुक्तं नारदी

मे इपशुक्लतोषायां हद्गोरीं व्रतं चरेत् पंचपर्वविधानेन पूर्वोक्तैर्नवनारद आचार्यपूजयेदंतो विप्रान् पंचधनादि
 भिः सुवासितोऽपंचपूज्यावलोकनकारचंदनैः कंचुकैश्चैव ताटकैः कंठसूत्रैर्हरप्रिया वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः संवे
 ढितानि च सिद्धरंजोरकचैव सोभाभयद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातं धनवापुष्पफलादिकं वायनानि च पंचैव ताभ्यो द
 याच्च भोजयेत् अर्घ्यं देत्वा वायनानि पश्चाद्भुजितवान् भवता तत्फलं धारयेत् कंठे सर्वकामसमृद्धये ततः प्रातः समुत्था
 य सात्कारासखोजनैः गीतवाद्ययुतानां द्वांगीरीतां तु विसर्जयेत् आहूताऽसिमन्त्राभ्यद्रूपूजिताश्च यथाविधि ममसौभा
 न्यदानाद्यप्येष्टं गन्धतत्त्वया एवं कृत्वा व्रतं भक्त्या द्विजदेवी प्रसादतः भुक्ता भोगांस्तु देहतिंगीरीलोकमवाप्नुयात्
 इदं व्रतमश्विनशुक्लतीषायां प्रागुक्तदेशाच्चारव्यवस्थया विधेयम् ॥ आश्विनशुक्लचतुर्थ्या कपर्दि विनायकव्रतं ना
 रदाय इपशुक्लचतुर्थ्या तु कपर्दिशं विनायकं पौरुषेण त्रसूकेन पूजयेदुपचारकैः अकणान्मुष्टिगणितान् सर्वं डुला
 न्सकपर्दिकान् विनायकवदेदद्याद्भयपुष्पां चित्ताय च तंडुला विष्णुर्देव्या हरदेवं समाभिभताः कपर्दी गणनाथो
 सौम्यो यतंतैः समर्पितैः अथ व्रतविधिः तिथ्यादिस्मृत्या भ्रमचतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपर्दीं इवरगणेशव्रतमहं
 करिष्ये मूलमंत्रेण करपङ्कगन्ध्यासं कृत्वा पूजाभारभेत् व्रतादौ पीठपूजा उां नमो भगवते सकलगुणात्मया कि
 पुतायानंताय योगपीठाय नमः ऋष्टदलकेसरेषु तीव्रायै नमः उवालिर्नमः गदायै नमः उां नंदिन्यै नमः का
 मरूपैर्यै नमः उग्रायै नमः उां तैजोवै नमः उां सत्यायै नमः उां मध्ये विघ्ननाशिन्यै नमः अथ ध्यानं एकदंतं
 महाकायं लंबोदरगजाननं विघ्ननाशकरं देवहरे वं प्रणमाम्यह इमां पूजां गृहाणेश कपर्दि गणनायक आगच्छागच्छ
 देवेश समागच्छामरावैत विनायक नमस्तुभ्यमुमांगमलसंभव इमां प्रदाकृतां पूजां गृहाण सुरसत्तम सहस्रशीर्ष
 त्यावाहनं श्रुतं कारसमायुक्तं मुक्तमणि विभूषितं स्वर्णसिंहासनं चारुश्रीं ध्याति गृह्यतां पुरुष एवेदमासतं

गौरीसूनेनमस्तेऽस्तु शंकराप्रियकारक भक्त्यापाद्यंमयादत्तं गृहाण प्रणतं प्रिय एतावन्ति तेषां व्रतमुद्दिश्य विधेश
 गंधपुष्पादिसंयुतं गृहाणार्घ्यमयादत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक त्रिपादूर्ध्वैत्यर्थं गणधिपनमस्तु भयं गौरीसुतगजानन
 गृहाण च मनीषं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्दिग्दिश्याचमनं श्रनाथनाथ सर्वज्ञार्वाणपति पूजित स्नानं पंचामृतं
 देवगृहाण गणनायक श्राप्यायस्व दधिक्रावणो धृतवती मधुवाता स्वादुपवस्विति पंचामृतस्नानं गंगाजल
 समायुक्तमानीतं कृपयामम स्नानं रवीकुरु देवेश कपर्दिगणनायक यत्पुरुषेणिति स्नानं हरिद्वल्लद्वयं देवदेवांगवसनो
 पमं भक्त्यादत्तं गृहाणेशलंबोदरहरारमज तं यज्ञमिति वस्त्रं नानालंकारसयुक्तं नारत्नविभूषितं अनेक
 दिव्याभरणं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां इत्याभरणं राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचन चोत्तरीयकं मालचंद्रं नमस्तु भयं गृहा
 ण वरदे भव तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवीतं गंधकपूरसंयुक्तं दिव्यचंदनमुत्तमं विलेपनं सुरश्रेष्ठ प्रीत्यर्थं
 प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वेति गंधं अक्षतार्धचंदनं देव सिद्धगंधर्वपूजित भक्त्यादत्तं गृहाणेमा
 न्सर्वसिद्धिप्रदो भव इत्यक्षताः सुगंधानि च पुष्पाणि वरसिद्धिप्रदायक कपर्दिगणनाथाय श्वेतपुष्पं दत्तं नमः
 तस्मादश्वेति पुष्पं अथांगपूजा कपर्दिगणनाथाय नमः पादौ पूजयामि गणेशाय नमः जानुनी पूजयामि
 गणनाथाय नमः ऊरुपूजयामि गणक्रीडाय नमः कर्दिपूजयामि वक्रतुंडाय नमः हृदयं पूजयामि लंबोदराय नमः
 कंठपूजयामि गजाननाय नमः स्कंधौ पूजयामि हेरं वाय नमः हस्तौ पूजयामि विकटाय नमः मुखं पूजयामि
 चित्रराजाय नमः नेत्रे पूजयामि धूम्रवर्णाय नमः शिरः पूजयामि कपर्दिने नमः सर्वगं पूजयामि तत आवरण
 पूजाभारमेत गार्हदयानमः गौशिरसेस्त्वाहा गौशिरसायैषट् गौकवचाय हुं गौत्रेजत्रयाय वैषट् नः श्लाघ
 पट् इति प्रथमावरणं १ ब्राह्मणेनमः साहेश्वर्येनमः कौमार्येनमः वैष्णवेनमः वाराह्येन्द्रायै चामुंडायै-

महालक्ष्म्यननः इति द्वितीयावरणं २ इन्द्रायनमः अग्नयेनमः यमाय. निऋतये. वरुणाय. वायवे-कुबेराय. ईशा-
नाय. अन्नताय- ब्रह्मणेनमः इति तृतीयावरणं ३ वज्रायनमः शक्रये. खड्गाय. पाशाय. अंकुशाय- गदाय- त्रि-
शूलाय- चक्राय. पद्मायनमः इति चतुर्थावरणं ४ दशांगगुणलंबूपचंद्रनागुरुसंयुतं उमासुतनमस्तुभ्यगृहाण
वरदीभव यत्पुरुषं वदधुरिति धूपं- गृहाणमंगलदेवघृतवर्तिसमन्वितं दीपं ज्ञानप्रदं चारु रुद्रप्रियनमोऽस्तुते ब्राह्म-
णोऽस्त्विति दीपं- अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः पङ्क्तिभिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रातिष्ठतां चंद्रमामनस इति नैवेद्यं
इदं फलं भवादेवस्थापितं पुरतस्तव तेन भेसु फलवाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इति फलं पूर्णफलसमायुक्तं नागवल्ली
दत्तं युतं चूर्णकपूर्वसंयुक्तं गृहाण नायक नाभ्या आसीदिति तांबूल- हिरण्यगर्भगर्भस्थहेमवीजविभावसोः अन्नं त-
पुण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छ मे स सास्यासन्निति दक्षिणा. गणाधिपनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्ते
स्तु नमस्तेऽस्त्वामिप्सितप्रदयज्ञेन यज्ञेति भजपुष्पांजलिः प्रदक्षिणं तु देवशसर्वकार्येषु सर्वदा कर्पाङ्गणनाथस्त्वमीप्सि-
तार्थप्रदायक इति प्रदक्षिणा नमस्करो निवेद्ये शसर्वविघ्नहरो भव शीघ्रं नमवरं देहि परत्र च परंगतिं इति नमस्कारः अथ
ब्रह्मचारिपूजा अकणान्मुष्टिगणितोस्तंडुलान्सवराटिकान् विप्राय वटवेदयाद्रवपुष्पांश्चैताय च तंडुला वैश्वदेवत्याः
पाकेन तेन शोभनाः कर्पाङ्गणनाथोऽसौ प्रीयतां तंडुलैः सदा ततः कथां श्रुत्वा विसर्जयेत् अथ कथा कदाचिदुपविष्टश्च
पार्वत्या सह शंकरः इति ब्राह्मप्रियांतां किंचुतेच्छारतिरस्ति ते पणः अकल्पनीयोऽसौ पश्चाद्घृतं प्रवर्ततां दुरोदरमिषाज्ज-
तुं वांछितं प्रत्युवाच सा ममापि तस्मिन्सास्त्रे यवव्यादीयते पणः एतच्छ्रुत्वा शिवायारतुमहादेव उवाच तां तवार्किक
मभांष्टुदारायामि परमेश्वरि लोकत्रयं च याचस्व किमन्यैर्वचनैर्दृष्टा उभोवाच पृच्छामि पश्चादेतन्मे दातव्यमिति नोच्य
तयादिज्ञात्वा तदानीं तु विश्वासान्स्ति मे त्वयि वाक्स्वमेवं विधं श्रुत्वा शर्वः शोचाचतामुमां त्विश्वासयितुं केन शक्यमे

किंपुनर्मथा सौंछुठनेन किंदे विधूते च्छासितते विवचेत् पणः प्रकल्पय क्रियतां पणोति धान्यहंसदा भावसौर्विष्यपार्वा
 त्वाः पणमाकल्पयन्ततः त्रिशूलं त्रिदशान्सर्वान्संस्थाप्य चतुरोदरे तस्मिन् कर्मणि तं जित्वा पणमभ्यग्रहीच्छिञ्चा
 एवं दमरुकादीनि तान्यथाप्यजयत् पृथक् दीतो भूत्वा महादेवो भवानीमन्नवीदिति शार्दूलं चर्मतन्मध्ये प्रयच्छगिरिज
 मम उमेवाव न वैवंकमुचितं किंदेवः प्रीतिमानिह दास्यामि सति किं पृष्टे सर्वस्मरसि किं नहि श्रवित्वन्नवीपित्वं ज
 गदीशकृपानिधे इति कृत्वा कृतपणो देवकोऽन्यो यथामया आह्लादशदिनं देवनकरिष्यामि भाषणं तथेष्टयुक्तामहादेव
 रत्नरत्नणाञ्चतिरोदधे रक्षरक्षकगच्छामि किं जीवन्मतः परं इति संचिन्त्य सान्वेष्टुमयानं प्रत्यपयत गिरिजातन्त्र
 निताष्टदंष्ट्रद्वज्वीदिदं किमर्थमागताः सर्वाः किमेतत्क्रियतेऽधुना कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कर्तुं मिहागताः पूजैषा
 तस्य चेदानीमस्माभिः क्रियते तथा किमर्थं तु व्रतं तान् पार्थुन्माभिः क्रियते वने फलमस्य यवानां स्तिपार्वा तप्राहताः
 प्रति प्रष्टव्यं किं यदादेवि नरैर्नारैर्भिरिवैके श्रीमद्यसिद्धिरस्मात्तुलभ्यते भुवनत्रये उमेवाव मतः कुपि
 त्वागतवान्निष्कृपस्तु महेश्वरः तस्य संदर्शनार्थं वतत्करिष्ये व्रतं तप्तं व्रतस्यैतस्य किदा न विधानं कीदृशं मम सर्वं
 विधिं त्यमनसा कथयध्वं सुरांगनाः कालो विधानं दानं च व्रतस्यारम्भफलातिव तत्सर्वं सावधानेन वक्ष्यामः शृणु
 पार्वति स्त्रियज्जुः मौढ्यादिदोषरहिते वस्तुष्वर्थान्नुवासरे मासे कार्यव्रतं सन्न्यगणो शार्पितमानसैः तैलतां
 बलभोगादीन् वर्जयेत् शिवप्रिये मंदवारेषु भुञ्जीयादिकवारमितं तथा घ्रातः काले शुचिर्भूत्वा स्नानं कुर्याद्विधानतः
 नद्यां तडागेषु कूपेषु वा शुद्धैः शुद्धतिलैः सह संध्यदिकं यथा न्यायं सर्वानिर्वर्यं परन्ततः श्रवणं गारमासाद्य गोमयेनेप
 लिप्य च गोचर्ममाजतं नमध्ये कुर्याद्भूषणमंडलं तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं तन्मध्ये गणनायकं पूजयेत्स्वच्छकुसुमैर्हरि
 द्रामिश्रिताक्षतैः शार्ङ्गगोशृङ्गान्ध्रगन्ध्यासं कृत्वा ततः परं भजेणानेन कुसुमैर्देवमावाहयतिः क्षिपेत् श्रयवा

गणनाथस्य प्रतिमामिव पूजयेत्

ततस्तद्वत्चित्तु ध्यानं कुर्याद्विधानतः

एकदंतमहाकायं लंबोदरगजाननं

विघ्ननाशकरं देवं हेरं वपुष्णमाम्यहं

इमां पूजां ग्रहाणेशकपर्दिगणनाथक

श्रागच्छेति त्रिरुच्यार्धकुर्यादावाहना

दिक तत्सत्काशकैर्भैरवीषपुष्पाक्षताभिः

इंद्रादिलोकपालांश्च पूजयेद्देवसन्निधौ लंबोदरनमस्तेऽस्तु नमस्ते च

विकासुत एकदंतनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्त्वीप्सितप्रदं

कपर्दिगणनाथस्य सर्वसंपत्प्रदायिनः पूजाभुकारः कथि

तस्तवैतावान् शुचिस्मिन्ने

श्रकणान्मुष्टिगणितान्हविष्यद्रीहितं दुःखान्

रुचच्छान्यनेतसंमृज्य चूर्णीकुर्या

न्महेश्वरि शिवितु चूर्णप्रथमे मानवारेऽर्घ्यं द्रवत्

कुर्याद्विदितं यत्संपूर्णं च द्रवपिष्टकाष्टकैः तृतीये पायसां च दद्याद्

तंच तुर्यके श्रान्तीयाष्टांशकं सन्यग्देवसंपूज्य भक्तितः

कहिप्ताज्ञानविधिवद्विद्यंते यानि यानि च तेषां तेषामष्ट

मांशं तस्मै सन्यक् समर्पयेत् ततः शुद्धापवटवेदयादेकं वराटिकां पुष्पान्वितांस्तदुलं श्यभुंजीयाद्भ्राससप्तकं य

त्कायं ते ये भक्त्या पूजंति येषु वंति हि इत्युच्यते भवान्नीतुस्त्रियो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तद्गोमाप्यकराद्भि

तं ततः क्षणाद्विधिशेषैः शन्यक्षं समजायत त्रिलोकनाथदेवेशकरुणाकरशंकर दीनानमन्यगतिकां भक्तवत्सल

पाहि मां तुष्टश्च शकरः प्राह किमेतद्वै त्वया कृतं कपर्दिगणनाथस्य महात्म्या किं न सिद्ध्यति उभोवाच व्रतस्यै

तस्य महात्म्यं ज्ञातं च भवता स्तव्यं उद्दिश्य गगनं विष्णोरकरोत्तद्व्रतं शिवः तदा च गुरुद्वारूढः समगगनैव नमस्त्रयीत

मदागमनिमित्तं हि किं कृतं शंकरस्तथा समापि ज्ञापनीयं तदित्युक्तोऽज्ञापयच्छिवः श्रयैतदकरोद्दिष्णुस्तद्दिश्य गगनं

विधेः श्रागत्तथा विधिः शीघ्रं ममाज्ञापय माधव श्रयो जन्तान् स्तिविधेर्वदगगननकारणे एकदंतव्रतं वेतद्व्रवये

वनसंशयः इंद्रगमनमुद्दिश्य तदानीं तेन तद्व्रतं श्रागत्तसहसा प्राह ममाज्ञापय विधेः सूक् हेरं वव्रतमाहात्म्यं द्र

पुमे वं कृतं मया ममापि ज्ञापनीयं तदित्युक्ते विधिनोदितं विक्रमादित्यमुद्दिश्य वज्रीतदकरे द्ध्रतं श्रागत्तयाह मन्युष्यस्त्व

मिश्रीमत्तः किंमोस्मिन् कपर्दिहस्तिवदनव्रतमाहारम्यमिह श्रुतिज्ञातमभाषितं तल्लब्धतदाऽब्रवीत् विधानं तत्स्थमा
 हारम्यज्ञापनीयत्वयेति मे प्रच्छ विक्रमादित्येव प्राह तस्मै पुरंदरः पुरंदरमुवाह ज्ञात्वा तत्सर्वस्वपुरीं प्रति प्रहृष्टः प्रययौ र।
 जापराक्रमपरायणः कपर्दीं शिव्रतं कृत्वा महिष्याः पुरतोऽब्रवीत् जेष्ठां मिसकलान् शत्रून् प्रातमेव महाव्रतं तत्स्थमा पुरा
 किं दानं मिति सा प्राह विक्रमं प्रयुवाच प्रियामर्कदद्यादिकं वराटकं एवं चेत्तत्र कर्तव्यं मद्गोहे यन्न कुञ्चिन् हरपादिदोष
 एादाय कुष्ठव्याधि मवापसान्मया तव्यं त्वया जेति सर्वैराज्यं विनश्यति अर्कैर्यवचनं श्रुत्वा ऋष्याश्रममापसा परि
 चर्यावशात्तुष्टरत्नमयः सर्वमुनीश्वराः निश्चिन्त्येगेमार्गोऽसंघातमद्रवन्सतीं कपर्दीं शिव्रतामावादेवं प्रातस्त्वयेत्युत कु
 र्वन्वद्वतं सन्मयकस्वर्वासिद्धिर्भविष्यति ऋषीणामाज्ञया कृत्वा कपर्दीं शिव्रतं महत् तदानीं राजमहिषीं दिव्यदेहमवाप
 सा एतस्मिन्नैतरेकाले भवान्वासहशंकरः द्रष्टुं ययौ तृपाकृदो भुवनानि च तद्देशं लब्धमागौर्द्धिजं द्रव्यरोदनं भयवर्द्धनं
 श्रुत्वा ज्ञात्वाणमारोदीः किमर्थं तव रोदनं नाकिमप्यस्ति मे देवदारिद्र्या देवकेवलत् एवं यदि भवोद्विप्रकपर्दीं शिव्रतं कुरु ए
 तत्कर्तुं व्रतं देवसामर्थ्येनास्ति मेऽशुभं विक्रमार्कपुरे सर्वैश्च दारस्य तितत्कुरु कपर्दीं शिव्रतेनैव भिन्नत्वं प्राप्स्यसि ध्रुवं
 दारिद्र्यमोचनं सन्मयमविष्यति न संशयः गृहं प्रति समागच्छ गृहं त्वातुं हलादिज वैद्यान् गृहं त्वातस्सर्वतदानीमक
 रोद्धतं तस्मिन्नर्कपुरे विप्रस्तन्मन्त्रित्वमवाप्तवान् आज्ञापयत्कपर्दीं शिव्रतं वैश्यस्य तत्क्षणात् अकरोत्तरमुताराजा विक्र
 मः परितरिष्यति व्रतप्रभावादादित्य उपवेमे विशः सुतां अनेनैव विवाहेन पराश्रितिमवापसः एवमन्तरेतरेकाले मृगया
 धीप्रविश्य सः गहनं क्षुत्तपांसः सन्मयौ मुनिवराश्रमं उपचारैः श्रमनोत्वातेषामर्कमनोरमां रमणीमाश्रमेत
 स्मिन्दर्शयामास विक्रमः इति पृच्छन् पूर्वान्सर्वान् दातव्येषामभंगानां तवेवं महिषीं त्रयुक्त्वा नयेत्येनां समर्पयन्
 स्मिन्महिष्यात्पुर्वादिष्य नारीनैर्पुतां हृष्टः सन् विक्रमादित्यः पुरुषान् प्राह भूपतिः कपर्दीं गणनाय शिव्रतं कृत्वा स्त्रि

यासहं आजयादिकर्मादिरयः सकलान् शत्रुमंडलान् गणनाथव्रतेनैव पुत्रपौत्रवृत्तश्च सः धनधान्यादिसंपन्नः सुखे
नन्यवसद्भुवि एतद्व्रतंतु कुर्वीते ये केचन विधानतः चतुरः पुरुषार्थाश्रित्यिततं प्राप्नुवति हि हयमेधस्य विधे तसंजाते
सगरः पुरा एतदेव व्रतं कृत्वा पुनरर्थसलहयवान् इमां कथां पंचवारं प्रथमे भानुवासरे द्वितीये च तृतीये च
श्रद्धया शृणुयाद्भर्ता एकादमेतदेकोनाशीति श्लोकप्रकाशिनीं संक्षिप्तैरन्यथा कृत्वा गतिं याति यथेप्सिताम्

॥ इति स्कंदे कपर्दी विनायकचतुर्थी व्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लपंचम्यामुपांगललिता व्रतं नारदीये आश्विने शुक्लपंचम्यामुपांगललिता व्रतं तरुणारण्यमर्थीम्
तिथिस्तथा निर्माय नारद उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्तां विधानतः पक्वां जं फलसंयुक्तं सपृतं दक्षिणां निवृत्तं द्विजव
र्याय ददात व्यं व्रतसंपूर्तिहेतवे सवाहना शक्तिपुतावरदा पूजिता मया मातर्मां मनुग्रहाथगम्यतां निजमंदिरमिति
अत्र दाक्षिणात्य शिष्टाचार एव मानं पूजैव प्रधानमिति तत्पूजयानि जगद्देहपरा मृद्धिमवाप्स्यसीति कथायां पूजायाः फ
लसंबंधात् फलवत्सन्निधानं फलतदंगमिति न्यायेन जागरणवायनदानवदकादिभक्षणादेरुतदंगत्वात् तच्च पूजनं
मध्याह्नव्यापि न्याकादर्थं पूजाव्रते पुसर्वेषु मध्याह्नव्यापि नातिथिरिति माधवीये ह्यारोतकेः द्विनह्वये तद्व्यासावव्यासौ
वापूर्वापुरमामिभुगभूतानामिति वाक्यात् एतेन जागरणमंगं मुक्त्वा जागरणं न केचंद्रायादर्थं व्रते तथा ताराव्रते पुसर्वे
पुराजिन्नयोगो विशिष्यते इति हेमाद्रिलिखितवचनं द्वात्रिंशद्व्यापि तीव्राह्वेति करयचिद्विकिरुपेक्षणीया अंगानुरोधेन
निर्णयस्य काप्यदृष्ट्वा तवचनं तु जागरण प्रधानकं सावकाशां भिति अधव्रतविधिः आचम्य प्राणानायम्य मा
सपक्षायुहिरूप पुत्रपौत्रपनद्विविधारागतिवृत्तिसुखभोगविजयपुष्टादिकामः स्त्रीत्वऽवैधव्यसौसारयादिकामा
उपांगललितां नीत्व धैर्यया मिलितोपचारैरुपांगललिता व्रते त्वपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य पूजां कुर्व्यात् अथ पूजा

विधानंचकुप्यदेकाग्रमातसः सौवर्णीप्रतिमां कृत्वा मंत्रैश्चात्तया प्रपूजयेत् ध्यानम् नीलकौशेयवसनं हिमामा-
क्रमलासनां भक्तानां वरदानित्यल्लिखितार्चितयाम्पहं निजासनेत्स्वपुत्रैश्च सहितेभक्तवरसले उपांगल्लितेमा-
तरोहिमेव्रतकर्माणि हिरण्यवर्णमित्यावाहनं ॥ आगच्छल्लितेदेविनामा एणार्चिते अनेकशक्तिसंयुक्ते आ-
सनं प्रतिगृह्यतां ताम्रमावहेत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थभ्यो मया प्रार्थनया हत तोयमेतत्मुखरपथीपाथार्थप्रति-
गृह्यतां अश्वपूणीमिति पाथं निधानं सर्वरत्नानां रत्नमन्त्रधर्मगुणाश्रया तथा विभक्तपालालिते गृहाणार्धनमोऽस्तु
ते कंसयोस्मितामित्यर्घ्यं पाटलोद्गारकरपूरसुरभिस्वादुशीतलं तोयमाचमनोपाधील्लिते प्रतिगृह्यतां चं-
द्रां प्रभासाभिर्याचमनं पंचास्रतं मयानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं स्नानार्थं देवि गृह्यतां पंचमंत्रैः पं-
चास्रतं मंदाकिन्याः समानीतं हेमभांभोरुहवासितं स्नानापते मयामत्तया गांगं स्वीक्रियतां जलं आदित्यवर्णं ति-
स्नानं सर्वभूपाधिके सौम्येलो कलजा निवारणे मयोपपादिते तु भयं वाससी प्रतिगृह्यतां मलयाचलसंभूतानां प-
द्मनगरक्षितं शीतलं बहुलमोदं चंदनं प्रतिगृह्यतां उपेतुमर्देवसखेति गंधं अक्षतानराविदाक्षिकुंकुमादिभिरंज-
तान गृहाणल्लिते देवि प्रसीद परमेश्वरि क्षुतिपासाभिर्यशताः मिरः परिमलामोदं मत्तालिकुलसंकुलं आ-
नदिनंदनोद्यानपुष्पं तेलल्लिते नमः कर्दमेन प्रजेति पुष्पं गंधसारसमुद्रद्वंद्वधुधुवरत्नसमुद्भवं सुरासुरनरानां दि-
धूपदेवि गृहाण मे आपः सृजं विविधं मातैदं मंडलाखंडचंद्रविंवाप्रितेजसां निधानं देवि दीपोयं निर्मितस्तव म-
क्षितः आर्द्रां पुः पुष्टिदतिर्दीपः देवतालयापालभूतलाधारयान्यजं पोडशाकारसंभारनैवेद्यं लल्लिते नमः आर्द्रां
पुष्करिणीं चंद्रामिति नैवेद्यं स्नानादिकं विधाया धयतः शुद्धिरवाप्यते एतदाचमनीयं तेलल्लिते देविते नमः इत्याच-
मनं पातालतलसंभूतं वदनां भोजभूषणं नानागुणसमार्कण्यं तांबूलं देविते नमः इति तांबूलं-हिरण्यगर्भगर्भरूप

नितिदक्षिणाः अन्नपुष्पांजर्यन्तरेऽष्टवत्वारिंशत्परिमितान्दूर्वाकुरान्हरत्तनादाय बहुप्ररोहपूर्वसंततम
 मृताहिका यथेयंललितेदूर्वातथाभिरुष्मर्भनोरथाऽइतिमंत्रेणसमर्पयेत् प्रदक्षिणनमस्कारान्शकितश्चसमाचरेत्
 अथशायनमादायवटकोदुंबरदिभिः कइत्यदिकर्मंत्रेण कइदं कोदादित्यादि आचर्यायनिवेदयेत् प
 क्कान्फलसंयुक्तंसधृतदक्षिणान्वितं द्विजवर्यायदार्यामिन्नतसंपूर्तिहेतवे उपांगललितादेव्याब्र
 तसंपूर्तिकारकं वायनंद्विजवर्यायसहिरण्यंददान्यहं इतिदायनमंत्रः ततःकथांसमाकर्ण्यवाचकान्पंचसंस्मर्या
 स्त्रयमेवतदेवाज्ञवाप्यतःसहवांधवैः रात्रौजागरणंकुर्याद्भोतावादिजमंगलैः प्रभातेपूजयेद्देवीततः कुर्यादिसर्ज
 नं सवाहनाशकियुक्तावरदापूजितामया मातर्मांमनुग्रह्याद्ययथेष्टगच्छमंदिरं इतिपूजा अथकथा कैलास
 शिखरेरन्यसुखासिर्नपड्डाननं कथयंतकथादिंव्यामिदमूचर्महर्षयः ऋषयज्जुः महासेनमहादेवनंदनानंतविक्रम
 आर्यानानिसुपुण्यानिश्रुतानित्वत्ससादतः कथाल्लवद्वदनदिवप्रसूताभूरिभूतयः नत्तुसिमाधिगच्छामःपायंपायंसु
 धामिव शुश्रूषवोवयंदेव्यान्नतंतत्कथयस्वनः मनोभिलाषिताभ्यासिद्धिर्यस्मिन्कृतमेवत् रक्तंदउवाच साधुष्ट
 नहादेव्यामाहात्म्यंमुनिपुंगवाः तस्मात्सर्वविधानेनतच्छृणुध्वजगद्धितं भृगुक्षेत्रेकिलपुराविप्रोभूद्वीतमाभियः
 श्रुतिरमृतिपुराणज्ञोषनीचवह्वांधवः अनापत्यस्यतस्याथजज्ञातेजरतःसुतो श्रीपतिर्गोपतिश्चैवनामनीविदधे
 तयोःअचिरेणैकालेनसंपत्त्वमगाद्धिजः तौतुबालौधनंबंधूनाहेत्वासाधर्मन्नारिणी सर्ताविवेशदहनंस्वर्पाता
 पतिनासह अथतद्वाधवाःसर्वेहफष्टमितिचुक्रुशुःनिंदंतोदुःखिताश्चक्रुस्तत्क्रियांपारलौकिकीःपितृव्यरतादिनेष्वेव
 सर्ववहतवान्धनं अथतस्यसपत्नोऽभूद्राजास्तृप्यहंधनं आक्रोशंतौचतौगेहंनिजमानोयसंपदः नास्तिचक्रे
 धनंसर्वताभ्यांकिंचिन्नवेददौ ततोर्मीजिधरेबलौबंधुभिरक्रथितंवसु यथाचतुःपितृव्यंतद्देहिनाद्विप्रहिंतात्

सताव्वेगतं वयं युवाकेन प्रतारितौ

श्रोपति गोपती

वभापतुमिधः कटिधिगहिपितृहानता

निर्गच्छतममयहादिः प्राह परुषवचः

तौ तद्वचोभिनिर्विण्णौ बालौ

भाष्ये वसुहो जगम तुर्दिशमुतरां

भिक्षाचारी बहून्देशान् वनानि सरितो गिरान्

यवो देशांतरं यत्र स्वजनो नास्ति कश्चन

नामतत्पुरी कासारमीक्षां चक्राते ततोऽस्यारसनिघौ शुभं

पुंडरीकवनाकौ रक्तसंख्याविमूषितं संख्याभ्रक

पिशं चारुमथातारिकेन भः

श्रौतौ पिथिगतौ बालौ क्षिण्विभ्रम्यतन्ते

आचम्य शिशिरं तोयं सस्नतु श्रमथा

विधि गताध्वखेदौ विभ्रम्यपुरीं प्राविशतांततः वीर्याचतुष्पथयुतां चारुगोपुरमंडितां

द्वं वतागाररुचिरां सौधरा

इयंतु भद्रवदे

जिविराजितां नानावीथीरतिक्रम्य विप्रवासा मवापतुः

कस्यचित्त्वथ विप्रमपक्षुतिपपासादौ तोयहं

वाते उपविष्टौ श्रमातुरौ स्वामी ततोऽस्य गेहस्य विवेक इति विश्रुतः

आयाता वैश्वदेवा ते सदृशांति यो हितौ

पृच्छ्य तयोः शीलं तथा च कुलनामनी ऋषिवत्पूजयामास रम्यमसनातनं

अतिथीभोजयामास सदन्नं सह चाहम

ना तौ ब्रह्मचारिणौ विप्रौ सपथर्थांति विलोक्य च देशवंधुपरित्यागखेदमुक्त्वा भूवतुः

आथा पृच्छ्य कृपा लुप्तौ को

युवां कुत आगतौ किमर्थमनपवयसैर्निर्गतांस्त्वयहादिति तद्विवेकस्य वचनमाकर्ण्य श्रीपतिरतदा

ज्ञानपूर्वेण

सकलं तृतांसमभापत पितृहानौ च तौ ज्ञात्वा त्यक्तौ वंधुजनेन च आश्वास्य रथापयामास स्वयमेव बहुवासरं प्रव

क्रमेऽप्यपि श्रम्य सह आयापयितुं श्रुतिं वभूवतु श्रतौ बालौ गुरुशुश्रूषणरतौ

गुरोर्गोहेन्यवसतामागता विमलाशर

तु फुल्लपद्मविशालाक्षी प्रसन्नैर्दुशुभानना तस्यां सशिष्यमाचार्यं चरंतं ब्रतमुत्तमं पप्रच्छ तु भोः किमिदमावाभ्याम

पिकथ्यतां उपगलल्लिता देव्या ब्रतं देवार्थैर्पूजितं सर्वकामकरं रं दणामरमाभिः समुपास्यते

विद्याकामेन कर्त

व्यंतथैव धनकामपया सुतार्थिना च कर्तव्यं ब्रतमेतदनुत्तमं विद्याकामौ च तौ बालौ ब्रतमाचरेतुं मुदा भक्तिगोर्गुर्वनुज्ञा

भक्तिगोर्गुर्वनुज्ञा

तौपथाशक्तिययाविधि तौतत्प्रसादारसकलशास्त्रवेदानथापतुः अथश्मिनूहाधनेभक्तयाविवाहार्थप्रचक्रतुः
 श्रौपतिगोपतिश्चैवव्रतमेतत्तपोधनः आचरेणैवकालेनमयेमासितयोगुरुः स्वाविवाहोचितकान्यानांस्त्रागुणव
 तीमिति विनीतापव्रतवतेयूनेश्रौपतयेतदा विचार्यर्षर्षाधवैः साकंदौपुष्यक्षेत्रासरे पारिवर्हवहुमुद्रापादा
 द्रुहित्वस्तलः विवेकोऽपिमुदंलेभेसानुरागौविलोकयतौ अन्धादेपुनरेतत्तुव्रतंदेव्याःप्रचक्रतुः आतरीतौनि
 जंदेशवांछतौचयनादिकं अथान्येऽह्निकस्मिश्चित्तावुपाध्यायमूचतुः स्वाभिन्नुभमत्प्रसादेनलब्ध्याविद्यातथा
 वसु अनुजानीहिगच्छावोनिजंदेशमितः पुनः इत्याकर्षसमालोक्यशुभवासरमाहतः स्वयंप्रापयितुंतातो
 विप्रौकन्यांचनिर्वयौ अथदेव्याःप्रसादेनपितृव्यस्यतयोःकिल अन्वेरणमतिर्जाताकुतः श्रीपतिगोपती नि
 र्भतौकगतौदेशव्रतःकेत्यर्चिनयत् कश्चिस्सनगरंप्रापद्विजोवालौगवेषयन् तदेवनगरंप्राप्तोविवेकारणोद्विजो
 त्तमः सशिल्प्यःकन्ययासाद्वैक्रमन्मार्गशनैःशनैः तत्रतेषांसमजनिमंगमोमुनिपुंगवाः विद्वांचकारतौहृच्छ्रान्म
 ध्यमेवयसिस्थितौ तौमध्वर्याप्रापपरमांमुदंलेभेसुतौतदा अशकुवनमुदंवक्तुंभ्रेमगह्रदयानिरा पादानतांगुणव
 तीविवेकेनप्रणोदितं आशौर्वादैर्बहुविधैरुतांरनुषांसमयेजयत् विवेकरुततदातत्रसाविभाष्यपरस्परं सुता
 वेतौमयाविप्रपालितौपाठितौतथा यातास्मिसंश्रयापयितुंभवतांश्राममुत्तमं इतिसंभाषमाणारतेभृगुक्षेत्रेययर्भुदा
 ज्ञातिभिः सहसंगम्यशृणुवद्विस्तद्विवेष्टितं स्वपितृव्यग्रहेकांश्चिद्रूपित्वादिवसांस्तथा लब्ध्यापितृधनंगेहंसर्वश्री
 पतिगोपती इयत्तुस्तदनुज्ञातोविवेकःस्वांपुरीययौ श्रीपतिगोपतेस्तत्रविवाहमकरोत्तदा तावैकचित्तवैकत्रच
 क्रतुर्देवतर्पणं श्रौपतिःश्रद्धयायुक्तःकर्त्तव्यानाविशंकितःविचार्यभार्ययासाकंविभक्तःश्रीपतेरभूत् समोगान्निव
 विधान् भुञ्जन्प्रमादीवहुसंपदा नृदेव्याराधनंचकेगोपतिः खलुलंपटुः शश्वरवत्पुनकालेननष्ट

तस्य शनैर्धनं श्रक्तिचनो गतश्चित्तं भार्यया श्रुतस्तदा तव धातुगृहे विप्राभुंजते बहवः सदा गच्छावोऽनुदिनं कां
 ततत्र भोक्तुमभावापि एवं भोजनवेलया मागत्या गतं पतद्गृहं भुंजन् भुंजन्निजगृहं गतौ तावन्वासरं कदाचिदाग
 तो यावद्गोपतिर्भार्यया सह उपविष्टेषु विप्रेषु भोक्तुना विंददा सनं आधात्तराशिरभ्याग्ने भोजनाय क्षुधातुरः उपवि
 ष्टः श्रेयते श्रमार्पय सा निवारितः अस्मादुत्तिष्ठेत् तूर्णैस्त्वमुत्तिष्ठ करिष्यसि तिष्ठतिष्ठ क्षणं वैवपश्चाद्भुंजतेति सा त्रयोत्
 गोपतिः कांतया दृष्टस्ततो विमनसा बुभो अभुक्त्वा वैव निष्क्रांतौ जग्मतुर्निजमंदिरं ततः स्वजायां प्रोवाच निज
 मार्गमाचितयत् आवायोः समं वितं संविभक्तमपि प्रिये दुर्गताऽहं वनोन्मत्तः श्रूयतामन्नकारणं पुरावाभ्यां गुरुकु
 ले ब्रतमाचरितं शुभम् उपांगललितो देव्या विद्यादिसकलंततः प्राप्तं मया तत्सकलं परित्यक्तं प्रभादतः ज्येष्ठआ
 चरतेति रयंतस्माच्छ्रीस्तस्य वतंते तस्मादहं तदा भोक्ष्ये यदाद्भक्ष्यामितां शिवां इत्युक्त्वा निर्गतस्तरस्मादगृहं द
 क्तमोजनः तद्गार्थाचितया विद्यासापित रथावनाशिनी भुक्त्वस्सुब्राह्मणेष्ु श्रीपतिः पर्यष्टच्छत् कगतो गोपतिरि
 तितच्छ्रुत्वा सोऽपि दुःखितः पंचमेवासरे प्राते क्षुरिपया सादितो वने श्रलब्धदर्शनो देव्यादुःखितो बहूशोऽभ्यमत् ए
 च्छेत्प्रथिका नमोर्गनं देव्याः पद्मभ्यगात् तं कृच्छ्रगतमालोक्य भवानीभक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुजग्राह्यैत
 दा गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंतां प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो गोपचारयंतं गां गणं तं दृष्ट्वा किंचिदाभ्यस्तो ययौ त
 स्याति कश्चनैः अष्टच्छेकभवा न्जातः कुत्रेयः कुत आगतः कोऽप्यंदेशः कभूयालः किंपुरंताम तदद निशम्य वचनं
 तस्य वक्तुं गोपः प्रचक्रमे गोप उवाच उपांगनामनगरमुपांगो नाम भूतिः तत्र योऽहं समायातः पुनस्तत्र ब्रजान्मयहं
 उपांगललितो देव्या विद्यते तत्र मंदिरं इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदितोऽभवत् सगोपसाहितः सायं नगरं प्रविशे शह
 दुराह दशं भवनं पुरमेधेयतपो धनाः उपांगललितो देव्याः रूपाटिकं गगनं लिहं सौवर्णैर्न विचित्रेण कलशेनोपयो

भितं यथोदयाचलः शैलोदधानोभानुमंडलं त्वरितेनोपममभ्यप्रासादसययौमुदा प्रणम्यदंडवद्भूमौ
 बद्धांल्लिपुटस्तदा उपगंगल्लितदेविमथस्तेतुंप्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तुभ्यंजगद्धात्रिभक्तानांहितका
 रणि जगद्धीतिविनाशिन्यैसर्वमंगलमूर्त्ये हत्वानिशुभमहिप्रभृतीन्सुरारोनिद्रादयोनिजपदेपुपयाभिपि
 काः लोकत्रयावनयह्येतमहावातरेमातःप्रसीदसततंकुरुमेऽनुकेपां त्वामुकेयमुनिजनाः कुटिलीकृतांगी गौरी
 निजेष्वपिपिकुंडलिर्नाभंजति मुक्तयेवदेवमनुजाः कनकारविदंबद्धासनमविरतंकमलांस्तुवंति सापराधोऽस्मि
 शरणंप्राप्तत्वांजगदंबिके इदानीमनुकेप्योऽहंयद्वांजामिकुरुष्वतत् इतिस्तुत्वाचशार्वाणीप्राणिपत्यमुहुर्मुहुः कृत
 संस्थाविधिरस्तत्रशेतेस्माऽकृतभोजनः स्वप्नेमूर्तिसंयदेवीविप्रमेवंसमादिशत् गोपतेवत्सतुष्टाऽस्मिगच्छोपांगम
 हीपतिं मत्पूजनकरंडस्यप्रार्थयस्वपिधानकं तत्पूजयन्नजगद्देपरामृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्नइत्याप्तश्रादेशःप्रभाते
 गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलायानृपद्वारंसमभ्यगात् सविप्रोऽपि नृपसमांप्रातिहारानिवेदितः रज्ञांसमानितस्त
 त्रनिपसादासनेशुभे पृष्ठगमनहेतुश्चयथाचेत्तृपुंगवं देव्यर्चनकरंडस्यापिधानंदेहिभूपते इत्यर्थतोऽसौविप्र
 णज्ञातादेशो नृपोददौ पिधानकंनमस्कृत्यतस्मैचारभ्यर्चनादिकं आशीर्भिरभिनंथाथतमामंभ्यचमूर्पति उगंगल
 लितदेव्याःप्रासादपुनरागतः प्राणिपत्यां विकांप्रिस्त्वरितो निययौपुरात् पूजयित्वापिधानंतद्विदधेपारणततः
 एवमाराध्यमानरतुससमृद्धोऽभवत्पुनःसोऽपि मंत्रं समरेभेदिजगन्म्यो बहुवासर अथैतस्याऽभवक्त्याल्लि नानामसुं
 दरी सापिधानकमादायंविहृत्यैयातिसर्वदा प्रसन्नत्वात्स्त्रियत्वाच्चपितृभ्यामतिवारिता कदाचित्स्ववयस्याभिःस्नतुं
 गंगाल्लेशुभे क्रीडतीदृशेतेष्वेलीयमानंकलेवरं पिधानहस्तासासिचदत्तंजालिभिस्तदा ससर्पदृष्टश्चरथैत
 तोदेव्याःप्रसादतः साविश्रान्तं द्विजं दृष्ट्वामनसाचितयत्पतिं जुहावाभ्यवहारायजनकस्यनिवेशनं मार्गेचपरि

पप्रच्छकुलं शिल्पतस्मसा सोऽपि सर्वसमाधिर्योगुणराशोतिनामतः ललितमंत्रयामास गुणराशिमिति द्विजं परि
 विष्टपुत्राक्षेपुपित्वेशमनिमे द्विज गृहीतापोशनाभूत्वाभार्याधर्मैवमर्थय अयानुमोदितस्तातः समांतुभ्यं प्रदास्यति
 यथोक्ते गुणराशिस्तुतथा सर्वकारह गोपतिभार्यया आत्मासमालोच्य स्ववांधवैः परीक्षिताय विप्रत्वे विद्यायां कुल
 शालयोः प्रतिज्ञाततः कन्यां ललितां गुणशालिने शुभे मुहूर्ते विधौ विवाहं कृत्वा नमः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च द
 तंवहुधनंतदा विदधे चतुर्गोहं नातिदूरे स्ववेशमनः तत्रोपतुः सानुरागो मिथस्तीक्ष्णतर्पति चिरं पिधानं कृतयानी
 तं निजं ललितया गृहं शनैश्च यत्नं सर्वगोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्धनं जातो महादेव्याः प्रसादतः करं दस्य
 पिधानंतं जनन्यायवहुयासरं याचिताऽपि न वै प्रादा ललितया पूजितं गृहे अथ समागोपतेर्जाया तस्यैवानर्चनां कृतं इत्थं
 विधिं त्यचायाताजामातरमयाचत समिधा धैवतं पातः स्वयं तद्गृहमाययौ शोचंती किल तां कन्यां सतु द्वेव्याः प्रसा
 दतः उवाच विपिनादेत्यभुक्त्वा शोते सुखं गृहे पादसंवाहनंतस्य कुलं ललितानय तं दृष्ट्वा दुःखिताभूमां प्रणिपत्य
 पुनः पुनः लज्जिताकुच्छूनः पृष्ट्वा निजमाह स पातकं गुणराशि रदात्तस्याः प्रायाश्चित्तं दाबहु स्वामानं बहु कालेन
 पुतं कच्छैश्चकारह श्रीपते त्वचलं लक्ष्मीं समालोच्य तपोधनाः गोपतिस्तमया पृच्छद्वा तस्त्ववर्त्तने कथं किमाचरसि क
 तयाणं तव श्रीरनयायिनी इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विरिभतः पुनः अस्माभिस्तद्गर्भं देव्या यत्कृतं गुरुमंदिरे तेनैव मे
 उच्यता लक्ष्मीस्त्वमप्येव ह तत्कुलं सोपि भक्त्या पुनश्च केव्रतं प्राप्नोषदा शीतं लेभे स परमा मूर्द्धि पुत्रांश्च मुदितोऽभवत् उपांग
 ललितो देव्याः प्रसादेनाभवत् सुखी एव मे तत्पुरादृत्तं महात्म्यं कथितं मया कृतमन्यैश्च बहुभिरस्तेऽपि लब्धमनो
 रथाः विधानंतस्य वक्ष्यामि तच्छृणुध्वंतपोधनाः शुक्लपक्षे तु पंचम्यामि धेमासि च रेव्रतं गर्जितं संध्ययोरुत्प
 र्धं दिनदृष्टिं क्षेपेत् तथा निर्धर्यावश्यकं कर्म शुची रागा विवर्जितः चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कल्पिता निविधानतः दंतका

धन्युपादायतडाभवानदिब्रजेत् आधुर्वलंपशोवर्चःप्रज्ञापशुधनानि च ब्रह्मप्रज्ञांचमेवांचत्वज्ञोदेहि वनस्पते दं
 तधवतनपूर्वाणिमज्जनानिसमाचरेत् ततोयथाविधिस्तत्त्वाशुक्लासांगृहं ब्रजेत् उपचारैः षोडशभिरेभिर्भञ्जैः स
 माहितः कुर्यात्पूजांप्रयत्नेनदूर्वाभिश्च विशेषतः शुर्वदेशे मंडपचक्रत्वातिविमनोहरं सौवर्णाप्रतिमां शतपा
 कल्पयेन्मंत्रपूर्वकं द्विजायवायनदद्याद्विशत्यावटकादिभिः ततः कथांसमाकर्ष्य वायनात्नस्प संरूपया स्वयमद्या
 तदेवाज्ञां वयतः सहयधुभिः रात्रौ जागरणकुर्वाद्गीतनृत्यादिमगलैः प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्विसर्जनं सवाह
 नायाकियुतावरदापूजितामया स्मार्तार्मानुग्रहस्याथगम्यतां नैजमंदिरं तामर्चागुरवे दद्यात्तिशियास्याद्विमर्जतं ब्रत
 स्रवतुपुः कुर्यात्पुत्रवानधनवान्भवेत् विधवात्रो गतिर्मुक्तः सुखी गोमांश्च जायते अवैयव्यंचलभते स्त्री कन्या चर
 मुत्तमं विजयः पुष्टिरारोग्यं यच्चान्यदपि वांछित इत्येतद्ब्रतमाहारम्यं सेति हासं महर्षयः शूद्रवन्नपिनरो भक्त्या
 सुखमाप्नोति निश्चयं इति स्कान्दे उपगंगल्लिता पंचमंत्रं ब्रथास्पप्रयोगो ब्रतोद्यापनकौमुद्यां प्रातर्दंतधावनपूर्वकं
 नद्यादीनां त्वाशुक्लवासः परिधाय मट्टपादिकं विधाय तिथ्यादिसर्कार्य रमनः पुत्रपौत्रविद्यारोग्यसुखगोधनविजया
 पुण्यादिकामनया स्त्वात्वं उवैधव्यसौभाग्यादिकामनया उपांगलं लिताप्रित्यर्थमट्टवर्षाचरितोपांगल्लिता पंचमंत्रो
 द्यापनकरिष्ये आचार्यं दृष्ट्वा एकाचितो भूत्वा कलशोपरिसौवर्ण्यल्लिता प्रतिमां पूजयेत् पौराणिके भञ्जे श्रीसूकेन च
 ध्यानं तालिकौशेयवसनां हेमानां कमलासनां भक्तानां वरदानि त्पल्लितानि चितयान्मयहं पुत्रोक्तपौराणिक श्र्यसूकभञ्जैः
 पुष्पपूजांतं विधाय श्रंगपूजांच विधाय धूपदीपादिकं कृत्वा पुष्पाजलधत्तेऽष्टचत्वारिंशत्परिमितान् दूर्वाकुशान्हरतेना
 दत्तानेन मंत्रेण समर्पयेत् बहुभूरोहासततममृताहारितालिका यथेयं ललिते मातस्तथा मेरुमुर्मनोरथाः इति दूर्वाभञ्जः
 बहुभूरोहादूर्वेयथेयममृतालिका ललिते च त्र्यसादेन तथा मेरुमुर्मनोरथाः इति मंत्रेण समर्पयेत् एवमेवाष्टचत्वा

रेशत्वांरतर्पयेत् ततःप्रदक्षिणानमस्कारान्कुर्यात् कथाश्रवणादिनारात्रौजागरणं कृत्वा प्रातःस्नान्वा नित्यक
 मनिर्वर्ण्य देव्यापुनः संपूज्यश्रष्टौवटकान्समर्प्य श्रद्धेप्रतिष्ठाप्य अन्वादेष्ट्यात् तत्रप्रधानं ललितानगौरीमिमयेति
 मन्त्रेणश्रष्टौत्तरशतदर्वात्रिकाहुतिभिः नमोदेव्याइतिमन्त्रेणश्रष्टौत्तरशतहृतिभिस्त्रिलसर्पिःपंचखाद्यनुत्तम्याहुतिभिः
 ब्रह्मादिदेवताश्वकैःकाहुत्प्राप्यक्ष्वेसर्वहोमं समाप्य - श्रष्टौब्राह्मणान्वस्त्रादिभिः संपूज्य विंशतिवटकसहितंवायनंदद्यात् तत्रमंत्रः
 सहितानष्टौकलशान्दद्यात् ततश्चाचार्यवस्त्रालंकरणदिभिः संपूज्य विंशतिवटकसहितंवायनंदद्यात् सवाहनाशकिमुनावरदापूजिता
 पकान्फलसंयुक्तसवृन्दक्षिणान्वितं उपानलालिताश्वैर्ब्राह्मणायदद्यान्महं सवाहनाशकिमुनावरदापूजिता
 मया मातर्मांमनुष्टाद्यग्नयतां निजमंदिर एवैविसूज्यसोपरकरंपीठगांचाचार्यायदद्यात् ब्राह्मणान्मदन्नेनमोज
 यित्वा आशिषोऽष्टहोत्वा स्वयंविंशतिवटकान्भुंजीत ॥ इतिललितपंचमीव्रतोद्यापनम् ॥ अथारुयामेव शांति
 पचमीव्रतम् तत्रशर्चासहितान्कुराप्रयाज्ञानान् घृतसहितैरितलुर्दुग्धेनचरुनापयित्वासंपूज्यचक्षीरसिकगोधूमान्
 नैवेद्यं दद्यात् तदुक्तंहेमाद्रौभविष्योत्तरे सुभंतुत्वाच्च - तथाचार्यपुजेमांसिपचम्यांकुरुनंदन कृत्वाकुशमयाज्ञाना
 निद्राण्यासहपूजयेत् श्रान्तवासुकिंशंखपद्मकचलमेवच तथाकर्कोटकनागनागमभ्यंतरं तथाधुतराष्ट्रं शंखपालं कालि
 यंतक्षकं तथा शर्चाद्विबाहुंसतानमालाहस्तांगजस्थितां घृतेदकाभ्यांपयसास्त्रापयित्वाविशांपते गोधूमैःपयसा
 सिकैर्भक्ष्यैश्चविविधैरुतथा ध्यात्वावैविधिव्रजगान्शुचिर्भूत्वासमाहितः पूजयेत्कुरुशार्दूल तस्यशेषोपादयेत्तु
 नागाःश्रीताभवतीहशांतिमाप्नोतिवैविभो सशांतिलोकमासाध्यमोदंतेशाश्रयतीःसमाः श्रान्नायंक्षयेतमंत्र-सदाविश्व
 निपेयकः उं कुरुकुरुहृदस्वहा ॥ इतिशांति पंचमीव्रतं अथाश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीस्थापना
 कार्यानिर्णयामृतदेवीपुराणे मूलेपुराणपनंदेष्ट्याःपूर्वापाढासुपूजनम् उत्तरासुबालिंदद्याच्छ्रवणेजविसर्जयेद्वादि

रपादि नाथ्यपपेजचलिखेनाधीयातकदाचन पुस्तकेस्यापितांर्दीर्वाविद्याकामोद्विजोत्तमइति नवरशिषु प्रपंचितं
 आश्विनशुक्लपष्ठादिवीनिमंजणं नवरान्नप्रकरणे ज्ञेयं कात्यायनीपूजांतं नारदीये अथेपशुक्लपष्ठांतुपूज्या
 कात्यायनीद्वेज गंधार्थैर्मगलैर्द्रव्यैर्नैवेद्योर्विविधैस्तथा ततःक्षमाप्यदेवेशीप्रणिपत्यविसर्जयेत् पूज्यान्नसै
 कातोभूर्तेर्वद्वाद्विजसतोभुदा वस्त्रालकरणैर्मन्त्रैः कात्यायन्याःप्रतुष्टये कन्यावरंशानुयाच्यवांछितंलभतेनरः
 कात्यायनीप्रसादहैनाऽन्नकार्याविचारणा अन्नपष्ठांबित्वशाखायां देव्यावोधनमुक्तं नवरान्नप्रकरणे तत्रादौ
 विल्ववृक्षानिमंजणादेरुच्यमपि नवरान्नेषु प्रपंचितं आश्विनशुक्लसप्तम्यांशुमसप्तमीव्रतं नारदीये आश्विने
 शुक्लपक्षेनसप्तमीशुमसप्तमी तस्याकृतस्नानपूजान्वाचयित्वाद्विजोत्तमान् आरभ्यकपिलांगांवसंपूज्य
 प्रार्थयेत्ततः त्वामहंवाचमि कल्याणिप्रियतावर्द्धयस्वमां पालयत्वंजगत्कृत्स्नंयतोऽसि नह्यसंभवा इत्युक्त्वा
 वेदविज्ञापदत्वाचवरदक्षिणां नमस्कृत्यविसृज्यैतान्प्राशयेद्गव्यपंचकं ब्रतंवेद्यविधायान्नप्रशोभतेऽष्टाद्विजो
 तमन् भोजयित्वायवाद्यन्नं यदन्नमवशेषितं कृत्वास्तेतद्भतंविप्र सुमाढ्यंश्रद्धयान्वितैः देवदेवप्रसादे
 नभुक्तिमिवाप्नुयात् अन्नविशेषोहेमाद्रौपाक्षे शुक्लायामाश्विनेमासिकृतस्नानन्नपःशुचिः वाचयित्वा ततो
 विप्रानारभेच्छुमसप्तमीं तत्र कपिलां गां गंधादिभिःसंपूज्यप्रार्थयेत् नमामिसूर्यसंभूतामशेषभुवनानिमिकां
 त्वामहंसर्वकल्याणशरीरांसर्वासिद्धयेइति ततस्ताम्रपात्रेअन्नवेष्टितंसौवर्णदृषभं तिलप्रस्थोपरिसंस्थायपघृतपाय
 सादिपुतं अर्घ्यमाश्रीयतामित्युक्त्वा द्राक्षाण्यदद्यात्स्वयंपंचगव्यंप्राशयित्वा द्वितीयेऽन्हिद्राह्यणान्संभोज्य स्वय
 मर्पिर्भुंजेत एवंसप्तवर्षपर्यंतंव्रतं कृत्वा तदंतोइक्षुर्ऋत्वातिवतशयनादिदद्यादित्युद्यापनेविशेषः शेषंसामान्योद्यापन
 वदितिशुभसप्तमीव्रतं अस्यामेवसप्तम्याद्वेवीजिरान्नव्रतमुक्तं हेमाद्रौ आतिपदादितिषिषुपवासादिकरणासामर्थ्ये

सप्तम्यादिदिनत्रयकुट्यात् तदाहर्षाम्न्यः आश्विनेनासिशुक्लतत्पुनवरात्रकं प्रतिपदादकर्मणैवयावच्चन
वमीभवेत् त्रिरात्रंवापिकेतत्पुनसप्तम्यादिपद्याक्रममिति अथवा नवरात्रचसप्तपंचात्रिकंदिवा एकभक्तैर्नतेन
अथाचितेनउपोषणेनच यथाक्रमंकुर्यात् दिवेतिशब्देनैकरात्रमप्युक्तं तथाचगोविदाणैवे देवीपुराणे नवरात्राव्रते
राजकिरात्रंचैकरात्रकं ब्रतचरतिपोमत्पयातस्मैदारण्याभिवाञ्छितमिति तज्जापिसप्तम्या पूर्वोक्तोनिर्णयः अथवा
गपुष्टतत्रेणोपासः तिथिद्वयनिमित्त पूजादिकोतिथिभेदेनकतैर्पुन आश्विनशुक्लपौर्णमी महाष्टमी अत्र कृत्य
नरदीये आश्विनेशुक्लपक्षेनप्रोक्ताविप्रमहाष्टमी तत्रदुर्गाचैर्नप्रोक्तसर्वैरप्युपचारकैः उपवासैकभक्तमहाष्टम्यां
विधायतु सर्वतोविभवंप्राप्यमोदतेदेववाञ्छितं इयमेवमूलनक्षत्रेणनवमायुतोचनमहानवमीप्रोच्यते अथयुक्तंशु
क्लपक्षेयाश्विनीमूलतंयुता सामहानवमीप्रोक्तात्रैलोक्येऽपिसुदुर्लभा इयंशुक्लपक्षस्यत्वादुपमासादौ परयुता
नहिरयुक्तं शुक्लपक्षेऽष्टमीचेतिब्रह्मवैवर्तेत् वसुरेधपोरतिपुननवाक्याच्च पष्ठयेकादश्यमावासेयतिपूर्वनिषे
धाच्च तथा नाष्टमीसप्तमीयुतासप्तम्यानाष्टमीयुता नवम्यासहकार्यस्यादष्टमीसर्वदावयैः अष्टमीनवमी
युनेमेमहेतुसिंहमहेत्सवदति दुर्गोत्सवे प्रतिपद्याहर्त्तखड्गद्वितीयायाधृतयनु तृतीयायाकरेशंसंचतुर्थ्याच
र्भनेर्मले पंचम्यामादृच्छूलं पष्ठांचपरशुंतथा गदांचविंशत्यसप्तम्यामष्टम्याश्चकिमुत्तमां नवमीचसदादेवया
मूर्तिदेवयिनाशिनो अतएवाहिपूज्यास्यादष्टमीनवमीयुतेति पक्षपुराणोऽपि अष्टमीनवमीविद्वानवमीचाष्टमीयुता
अथनारायणस्याष्टमामाहेश्वरीतिथिरिति सप्तमीयुक्तं सतिसभवेत्सर्वेयवर्जनीया तत्रमहादोषश्रवणोत्तं पुत्रा
नहेतिपशून्हतिहतिराष्टमरात्रकं हंतिजलानजलार्थ्यसप्तमीसंयुताष्टमीं तस्मात्सर्वधर्म्यत्वेनसप्तमीवेधसंयुता
वर्जनीयाष्टमीचाथमुवेराज्यममीप्सुभिरितिमदनरत्ने स्मृतिंसमुच्चये शरन्महाष्टमीपूज्यांनवमीसंयुतासदा

सप्तमीसंयुतानिरयशोकसंतापकारिणी तथा जंभेनसप्तमीयुकापूजितातुमहाष्टमी इंद्रेणनिहनोजंभस्तदादान
वपुणवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसप्तमीमिश्राष्टमी वर्जनीयाहिस्ततंतमनुजैः शुभकांक्षिभिः सप्तमीशालयसंविद्धां
मोहादज्ञानतोऽपिवा महाष्टमीप्रकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यते सप्तमीकलयायत्रपरतश्चाष्टमीभवेत् तेनशालयमिदंभो
कंपुत्रपौत्रधनक्षयइतिनिर्णयास्यते भोजराजयैभीमपराक्रमेऽपि नादिवाननिशापिचाविष्टितानचसप्तमिशालयल
वोपहता यदिचाष्टमिशेषयुतानवर्माविवर्धैरपिपुण्यतमाकाशितेति निर्णयसिधावपि घटिकामात्राप्यौदयिकी
ग्रहस्थयुक्तं गौडाश्रम्येवं व्रतोपवसनि यमेघाटिकैकापियाभवेदितिदेवलोकेऽष्टमीनवर्मायुक्तानवर्माचाष्टमीयुतेति
पाद्मवचनाच्च रूपनारायणधृतदेवीपुराणेऽपि सप्तमीवेषसंयुकायैःकृतातुमहाष्टमी पुत्रदारधनैर्हानाश्रमतीहपि
शाचवत् श्रवणेनत्रिमूर्तारंभकः किंतुकलामात्रात्मकोऽपि तथा सप्तमीशालयसंविद्धावर्जनीयासदाष्टमी स्तोका
पिसातिश्रिःपूर्णयस्यांसूर्योदयोभवेदिति इयमष्टमीनवभ्यामवारेणचयुकाऽतिप्रशस्ता तद्वक्तं श्रष्टभ्यामुदि
तेसूर्योदिनातेनवर्माभवेत् कुजवारोभवेतत्रपूजनोयाप्रयत्नत इति इयंमूलनक्षत्रेण पूर्वाषाढानक्षत्रेणवा युका
महानवर्मायुच्यते तद्वक्तं श्रध्वयुकशूक्ष्मपक्षेत्तुयाऽष्टमीमूलसंयुता पूर्वयाषाढयावापिभृक्षद्वययुताऽथवा सामहा
नवर्मानामत्रैल्लेख्येऽपिसुदुर्लभेति हेमाद्रौरकांदाच्च निर्णयास्यतेभविष्ये कभ्यागतेसवितरिशुकपक्षेऽष्टमीतुया
मूलनक्षत्रसंयुकासामहानवर्मास्मृता कालतत्त्वविवेचनेर्वापुराणे प्रादुर्कालेविशेषेणश्रग्भित्तैह्याष्टमीपुत्र
महाशब्देनवभ्यांचलोकेस्मर्यातिर्गमिष्यति मूलनक्षत्रयुकाऽपिसप्तमीलेशशसाहितादुष्टैव तद्वक्तंदुर्गात्मने मूलेनापि
हिसंयुकासदाऽप्याऽष्टमीवधैःलेशमंत्रिणसप्तभ्याश्चपिरयाद्यदिदुषितेति तथामूलापूर्वाषाढयोरेव पूजाप्रश
स्ताततराषाढायांनिषिद्धा तद्वक्तंनिर्णयास्यते रूपनारायणायै मूलेनपूजयेद्देवीतयासखिलदैवते वैश्वदेवतनक्षत्रे

पूजिताऽऽखदाभवेत् उत्तरायाहानिपेधस्तुमसि संभवे ज्ञेयः न सर्वथा तदुक्तं दुर्गोत्सवे मूलाभावे नुक्तं न्याऽष्टमी
 तिथि संयुक्ता विश्वयुक्ताऽपि कर्तव्याऽष्टमी नवमी युतेति अत्र भूर्वाकविशेषवचनैर्गौरीतृतीयावरुर्न कालऽत्रापि सा
 ख्याधिरत्नानवमी युतायामेव रात्रावसत्यामष्टम्यां नवमी पूजया सह तत्रेणाष्टमी पूजोचिता अतएव कामरूपीयादिनि
 बधेषु वचनं अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वएव च तत्र याक्रियते पूजा विज्ञेया सा महोक्तेति अष्टमी नवमी संयुतौ
 तीयाखलु कथ्यते तत्र पूज्याखहं पुत्रयोगिनिर्माणसंयुतेति कालिकापुराणोक्तं तृतीयासंधिपूजाप्यष्टमी नवमी पूजा
 यांतं त्रैलोक्यसिद्धयति उपोषितो द्वितीये ह्ये पूजयेत् पुनरेव तामित्यक्रमोपवासपरदिनविहिता तु नवमी पूजा प्रातर्वर्तमा
 नायां नवम्यां कर्तुं शक्यैव विसर्जनात् पूर्वमिति तदनुरोधेनापि सप्तमी युतायामष्टम्यामुपवासादिमदनरत्ने यत्तु महाष्ट
 म्यां श्वेनमासिशुक्लकल्पाणकारिणी सप्तम्यापि युताकार्या मूलेन तु विशेषतः तथा अहं भद्रा च भद्रा हमावयोर्नावरं
 कचिद् सर्वसिद्धिप्रदा स्यामि भद्रायामर्चिताखहं भद्रायां भद्रकालपाश्वभ्ये स्याद्वर्नक्रिया तस्माद्वै सप्तमी
 विद्वाकाख्या दुर्गाष्टमी बुधैरित्यादीनि पूर्वविद्धाविधायकानि परदिनेऽष्टम्यभावाविषयाणि पूर्वोदाहृतवचनविरोधात्
 यत्तेति लोकांश्वते महाष्टम्यां भगवतां भद्रायामर्पि पूजिता ददाति चापुरारोग्यं यद्यतो भद्रास्वरूपिणी निवचनं अ
 त्रभद्राशब्देन सप्तमो वचनः यानितु सप्तम्यामुदिते सूर्ये परतश्चाष्टमी भवेत् तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यान्न कुर्याद
 परेऽहनि तथा यदाष्टमी तु संप्राप्य अस्तं याति दिवाकरः तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यादपरेऽहनि वर्जयेत् दुर्मिजंतवजा
 नोपासकं यथा यत्र पूज्यते इत्यादीनि परदिनेऽष्टमीलाभेऽपि सप्तमी विद्धाविधायकानि तानि सूर्योदयकाले नवम्य
 भावाविषयाणि तदुक्तं स्य तिसंभवे यदा सूर्योदयेन स्यात्तवमीचापरेऽहनि तदाष्टमी प्रकुर्वीत सप्तम्यासहितान्
 वेति दुर्गोत्सवेऽपि उत्तरास्तिथयो यत्र लयं याति नरापि प पूर्वोष्टमी तदा कुर्याद्वन्ययानशुभं भवेदिति निर्णयः

सतहेमाद्योस्तु सतम्यामुदितेसूठये इत्यादिवचनमाश्रितकृष्णोष्टमीविषयं कृष्णपक्षेऽष्टमीचेति पूर्वविह्यायाः
 कृष्णपक्षलवप्राशस्त्यात् कृष्णाष्टम्यापूजनंच कृष्णपक्षनवम्यांकिपनाणदैवीप्रवेधनां कन्यायांकृष्णपक्षेच
 वैधीयत्वाऽऽर्थादिने नवम्यावोधेयदेवार्गातवादित्रनिःस्वनीरितिदेवापुराणात् महाष्टम्यापूर्वेगुःपूर्वाह्णनापवे
 पूर्वाष्टम्यापरवेति निर्णयदीपमालमिति निर्णयस्मिधौ अत्रकथ्यमुकं कन्यासंस्थेरावीपशुक्लाष्टम्याप्रपूजयेत्
 सांप्रदासोनिशाद्धेतुमहाविभगविरतैः देवापुराणे कन्यासंस्थेरावीपशुक्लाष्टम्याप्रपूजयेत् द्रोणपुरे
 श्वावैतैश्चजातिपुत्राण्यपकैरिति अत्रविशेषउक्तोमदनरत्ने विष्णुधर्मोत्तरे आश्विनशुक्लपक्षस्यष्टम्यां
 प्रथमःशुचिः तत्रैरायुधवर्नायंछन्नवत्त्रपूजयेत् राजलिंगानिसर्वोणितथाज्ञास्याणिपूजयेत् राजाजगणकु
 र्यात्तत्रैववसुधाधिपः उपोषतोद्वितीयेनिहपूजयेत्पुनरेवतां आयुधाद्यंचसकलंपूजयेद्दमुधापनिः विस्तराष्टमीक
 त्यनवरान्नप्रकरणएवोक्तमतोनेहप्रपंचयते इत्याश्विनशुक्लाष्टमीनिर्णयः

आश्विनशुक्लनवम्याऽपिमहानवमीविधाननारदीये

I

आश्विनशुक्लनवमीमहापूर्वाप्रकीर्तिता अपराहृणेशर्मापूजाकार्यार्याप्रादिशिद्विज ततोनिशायांप्रागयमेखडंग
 धनुरिपुनगदां शूलशार्कैचपरशुह्रिकैचर्मखटकं छत्रंभजंगजंचाश्वंगोष्टपुस्तकतडां दंडपाशंचकशस्त्रीं
 धाद्यैरुपचारकैः संपूजयमहिषंतत्रभद्रकाल्यैसमालभेत् एवंबलिंविधायायामुक्तापकाप्तमेव द्विजेभ्योदक्षिणां
 दत्त्वात्रतत्रसमापयेत् एवंपूजयेदुर्गान्दुर्गातिनाशिनीं इहमुक्तावरान्भोगानतिस्वर्गातिनाप्नयात् इय दुर्गा
 दत्तपूजादौ पूर्वाग्राह्या मुनमर्वाक्यात् भविष्योत्तरेऽपि अथमुक्शुक्लपक्षेनुष्टमीमलसंयुता सामहानवमी
 नामत्रैलोक्येऽपिसुदुर्लभेति कन्यागतिसवितरिशुक्लपक्षेऽष्टमीयुता मूर्त्तक्षत्रसंयुतासामहानवमीरम्यतेति

अत्रमूलग्रहणमूलादिनक्षत्रत्रयोपलक्षणं तद्वक्तृलिङ्गपुराणे दुर्गापूजासुनवर्गमूलाद्यक्षत्रयान्वितो महर्तेर्कीर्ति
 तातरयांटुर्गोमहिषवाहिर्नो ब्रंङिकामुपहारैरस्तुपूजयेद्वाल्पमद्वयइति अस्त्रयांपूजाहोमादि प्राप्तरुक्ता बालिदानं
 कार्यं प्रभूतबालिदानंवननम्याविधिवच्चरैर्दितिकालिकापुराणात् यदातुनवमपृष्ठाविद्याभूत्वाद्वितीयदिनेऽपि
 कियतीभवति तदा नवमीप्रयुक्तमपूजादेः पूर्वादिनेऽनुष्ठापितबालिदानमात्रं द्वितीयदिनेकतंन्यं अष्टम्यामुदिते
 सूर्यदिनातेनवमीभवेत् प्रभातेबालिदानेतिकिमन्यात्राऽपिलभ्यते नवम्यांतत्रसंपूज्यादुर्गादुर्गतिनाशनीतिवच
 नात् मदनरत्नेऽपि बलयादौपराकार्याडपवासेतुपूर्वैवेति प्रतापमासंहिऽपि द्वितीयदिनेनवम्याञ्जलाभेतुपूर्वसुरेव
 नवमीमध्यकार्यं दशम्यांबालिदानंतुद्वितीयतेयत्रमातवैः तद्राष्ट्रनाशमायातिमरकोपद्रवैःस्फुटमिति भविष्ये नव
 मीप्रयुक्तस्यबालिदास्यदशम्यांकरणेदोषश्रवणात् नंदायांज्वलेतवनिहःपूर्णायांपशुघातनं भद्रायांगोकुलक्रोडात्
 जराभ्यांविनश्याति नवम्यामपराह्णेतुबालिदानंप्रशस्यते दशमांजयेत्तत्रनाऽत्रकार्याविचारणेति नंदायांदर्शने
 रक्षाबलिदानंदशासुच भद्रायांगोकुलक्रोडादेशनाशायज्यायेतइतिमदनरत्ने यानितु नकार्यादर्शमीविद्वान्
 वर्मातुसदावुधैः नवमीदशमीविद्यायेकुर्वैतिविमोहिताः ह्ययातेषांभवेत्सर्वबलिपूजाविधानकमित्यादीनि
 काचिद्वचनानि तानिशुद्धाधिकानिषेधपराणि अन्यथा पूर्वोदाहृतसूर्योदयेपरिरिकेति वाक्यविरोधप्रसंगइति
 अत्र निर्णयसिंधुकारः वेधश्च त्रिमुहूर्तात्मकः यत्तु हेमाद्रिमते मुहूर्तद्वयात्मकोपिवेधोऽस्ति तथापि
 सूर्योदयएवसः सायंतु त्रिमुहूर्तएव वदुक्तदीपिकायां त्रिमुहूर्तंगानुसकलासायमिति भाववोपि सायंभूत
 यातद्वन्धूनयातुनाविध्यतइति तेन त्रिमुहूर्तयोगेपूर्वानवमीतिपूर्वोक्तवचनात् नकुर्नात्नवमीतातदशम्यातुकदा
 षनेतिरस्कादे परानिषेधाच्च त्रिमुहूर्तयोगाभावेतु परैव कार्य्येतिनिष्कर्ष इत्यष्टुः निर्णयदोषेण महानवम्याः

परादिनेऽपराहणव्यापित्वेपराश्रन्यथापूर्वैरेयुक्तं आवातनात्पूर्वकालेनवमीस्यात्परैऽहनि दुर्गापूजाऽन्नपूर्वैद्युःपूर्वा
 हणत्वष्टमीयदेतिथौन्यवचनात् अस्यशारदनवमीविषयत्वेसमूलत्वेच प्रमाणाभावाद्विसृष्टमेतत् नवम्यामेव
 दुर्गापूजनहोमबलिदानाद्युपक्रम्यतमापनेयमितिराजमातैः नवम्यांचजपंहोमंसमाप्यविधिवदलिमितिबचना
 त् ब्रह्मवैवर्तेऽपि अत्रापरहणिकेकालेद्विदानं प्रशस्यते दशमैर्वर्जयेत्तत्रनात्रकार्याविचारणेतिदेवीपुराणोऽपिसूयो
 दपेपरंरिकापूर्णास्यादपरायदि बलिदानंप्रकर्तव्यं तत्र देव्याः शुभावहं बलिदानेकतेऽष्टम्यारंष्ट्रमंगोभवन्नृपेति नव
 म्यांचजपंहोमंसमाप्यश्रवणेऽपिचेतिसंग्रहेकोः ब्रतंचजागरश्चैव नवम्यांविधिवदलिरितिदेवीपुराणञ्च इदंबलि
 दानंनवमीप्रपुष्कंनष्टमीप्रपुष्कस्याष्टम्यामेवकर्तव्यत्वात् इयंचनवम्युपवासादिष्वतिप्रशस्ता तदुक्तंभविरथोत्तरे
 तस्मादिदंमहापुष्प्यानवमीपापनाशिनीं उपोढ्यासुप्रयत्नेनसततसर्वपाथिवैरिति हेमाद्रौदेवीपुराणोऽपि आश्वि
 नेनवमीशुक्लातस्याकोटिगुणफलं तथा आश्विनस्यममसास्यनवमीशुक्लपक्षगा जायतेकोटिगुणितदानं तस्या
 नराधिपेति इयं मन्वादिरेपि इतिमहानवमीनिर्णयः ॥ अस्यामेवविष्णुधर्मोत्तरोक्तं भद्रकालीव्रतं राम
 उवाच विधिनापूजयेत्केनभद्रकालोन्नराधिप नवम्यामाश्विनेमासिशुक्लपक्षेनरोत्तम पुष्करद्ववाच पूर्वोत्तरेतुदि
 भगोशिववास्तुभनोहरे भद्रकालीयुहंकुर्याच्चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकालीपदं कृत्वा तत्रसंपूजयेद्विजि अन्नमंत्रआ
 गमोक्तः यद्वा जयतीमंगलाकालीभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशिवधात्रीस्वाहास्वधानमोऽस्तुते इतिपौरा
 णिकमंत्रोवा भद्रकालीस्वरूपंतुविष्णुधर्मोत्तरे अष्टादशभुजाकार्याभद्रकालीमनोहरा आलीदस्थानसंस्था
 नाचतुः सिंहरथस्थिता अक्षमालांचशूलंचवल्गुंचर्मचपादव बाणचापेचकर्तव्येपद्मशंखौतथैवच स्तुक्त्वचौचतथा
 कार्यात्तथाचोदिकर्ममंडलं इंदुशकीचकर्तव्येतथाशाकिहृताशनी हरतानांभद्रकाल्याश्वमेवच्छांतिकरः करः एक

भवेमहारजरकपात्रधरोभवदिति आश्विनेशुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शुचिः तत्रैवायुधवर्माद्यं छत्रं वस्त्रं च पूजयेत्
 राजर्क्षिगानिसर्वाणि तया शस्त्राणि पूजयेत् पुष्पग्रीष्मः फलैर्भक्ष्यैर्भोगैश्च शुभं भवेत् वलिभिश्च विचित्रैश्च प्रदत्ता
 दानैस्तथैव च राज्ञो जागरणं कुम्भार्पणं तत्रैव वसुधाधिपः उपोषितो द्वितीयेऽग्निह पूजयेत् पुनरेव तां आयुधाद्यं च सकलं पू
 जयेद् वसुधाधिपः एवं संपूजयेद् देवीं वरदां भक्तस्त्रिंशं कालायर्चनं कामगमां बहु रूपां वरप्रदां पूजितां सर्वकर्मैः सायु
 न्निवसुधाधिपं एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानां यात्रा तु देया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महिं शो जनस्तथान्यो
 नैकै वसुधाधिपं एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानां यात्रा तु देया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महिं शो जनस्तथान्यो
 पि शुभं विधातयाः इति भद्रकालीव्रतं ॥ अथ महानवम्यां नवविधानं भविष्योत्तरेऽपि श्रीकृष्ण उवाच
 पुरायामहानवम्येयातिथीनामृतमातिथिः अनुष्ठेयानरैः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः भवानितिष्ठये पार्थ सर्वस्वस्य
 सुखाय च भूतप्रेतपिशाचानां प्रीत्यर्थमुत्सवाय च युधिष्ठिर उवाच कस्मात्कालात्प्रवृत्तेयं नवमी महेश्विदका किं
 मदावपि कृष्णासीद्या भवान्याः प्रियातिथिः यशोदागर्भसंभूता कुत्र साऽत्र प्रवर्तिता उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रेतायु
 गादिषु येषां न्ये प्राणिनः सर्वे वध्यन्ते यातयंति च हतानां प्राणिनां तिषां का गतिः पारलोकिको स्वयं व्रतां यातयता
 मनुमोदयतां तथा एतन्मे संशयं सर्वैर्देवैर्नुमर्हसि केशव श्रीकृष्ण उवाच पार्थ यापरमाशक्तिरन्तालोकपूजिता आ
 द्या सर्वगता शुद्धा भावगम्या मनोहरा अर्द्धाष्टमी कालकाली सुप्रसूणा सर्वमंगला माया काल्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकर
 प्रिया ध्यायंति यां योगरता रसादेवी परमेश्वरी रूपभेदेनामभेदे भवानी पूज्यते शिवा अष्टम्यां तु नवम्यां तु देवदानव
 राक्षसैः गंधर्वैररिगैर्धनैः पूज्यते किन्नरैरनरैः अन्यैरपि युगादैस्तु सृष्टेः पूर्वैः प्रपूजिता पूजितेयं पुरा देवैस्तेभ्यः
 पूर्वैरनरैः शुभैः अश्वयुक् शुक्लपक्षे तु अष्टमी मूलसंयुता सामहानवमीनामत्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा कन्या गते स विदारि
 शुक्लपक्षे तथाऽष्टमी मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमीरस्युता अष्टम्यां च नवम्यां च जन्ममोक्षप्रदां चिकां पूजायै च

भिन्नेमासिविशोकोजायतेनरः संतर्जयतीहकारविघ्नाधान्यातकान्परान् नवम्पापूजितादेवीदात्यनुपमफलं
 सापुण्यासापवित्राचसाधर्मसुखदापिनी तरयांसदापूजनीयाचामुंडामुंडमालिनी तरयांवेह्यपुण्यतेप्राणिनोम
 हिपादयःसर्वतस्वर्गतियातिव्रतापापनविधते नतथाबालिदानेनपुण्यधूपविलेपनैः यथासंतुष्यतेमैर्महिर्षीर्विध
 वासिनी उद्दिश्यदुर्गाहन्यतेविधायव्रजतवः स्वर्गतियातिकौतययातयंतोयशास्त्रिनः भवानीप्रांगणेषायाया
 यांतियुधिष्ठिर तेषांस्वर्गोऽनुलोवातोवरारस्तेऽप्सरसांप्रियाः मन्वन्तरेषुसर्वेषुकरेपुक्कुरुनंदन तेषुसर्वेषुपूज्यासी
 त्रवमर्षांसुराचिता प्रासिद्धानादिनिधनवावर्षवर्षयुधिष्ठिर भूयोभूयोवतारैश्रभवानिपूज्यतेसुरैःश्रवतीर्णावतीर्णाचमु
 विदेर्यानवहिंणो स्वर्गपातालमर्त्येषुकुरुतेरिष्यतिपालने सैवकालीमहादेवीयशोदागर्मसंभवा कंसासुररम्योत
 मांगेपदंदद्यागताविपत् ततःप्रभृतिदेव्यर्घ्यशोदानंदिनीमया विधेयाचलेरथापयित्वापुनःपूजाप्रवर्तिना पूर्वप्र
 सिद्धोपिपुनर्भगिन्यामाहिमाकृतः भुविसत्त्वोपकारायसर्वोपद्रवशांतये एवचविधेयवामिन्यांनवरानोपवासतः
 एकभक्तेनकेनस्वशतयायाचितेनच पूजनयिजनैर्देवैरिस्थानेस्थानेपुरेपुरे गृहेगृहेशक्तिपरैर्धर्मप्रतिवनेवने रत्ना
 तैःप्रभृतिर्वैष्णवाह्मणैःक्षत्रियैर्नृप वैश्यैःशूद्रैर्भक्तिषु नैर्मलैर्हैरन्यैश्चमानवैः स्त्रीभिश्चकुरुशार्दूलतद्विधानमिदंशु
 णएतदनंतरंजयाभिलाषीनृपतिरित्यादि भूताःसुखावहाइत्यंतोप्रयोऽष्टनीकृत्येलेहार्मसारप्रकरणेज्ञेयःइत्येवंभ्रा
 मयेद्वैवाहुर्गादिर्वारधेरिथतां नरयनेनवापार्थतोविघ्नसमापयेत् अथोरपन्नेषुविघ्नेषुभूयःशान्तिसमाचरेत् येनविघ्ना
 नजायते यात्रासंपूर्णतंव्रजेत् एवंयेकुर्वतेयात्रारंजनोऽन्येऽपिमानवाः महानवभ्यांनंदायाःपुत्रिकाहृष्टमानसाः
 नैसर्वपापनिर्मुक्तायांतिभागवतीपुरीं नतेपांशव्रवोनाग्निर्नैवैरानविनायकाः विघ्नकुर्वीतराजेंद्रयेपांतुष्टामहेश्वरी
 इत्येवतेसमाख्यातोदुर्गादेव्यामहोत्सवः पठतांशुष्यतांचैवसर्वाशुभनिवर्हणः शूलाग्रभिन्नमाहिषासुरपृष्ठपीठ

मन्थरिषतां सुते विरिण्णदाहुदंढां श्रम्यन्त्यप्येवदन्तानुगातान्वन्धां दुर्गा तु दुर्गाहनाति तसंति मर्त्याः इति महानव
मर्दिगोत्सवः

आश्विन शुक्ल नवम्यामेव भाविष्यत्पुराणोक्तं रथनवमीव्रतम् सुमत्तुरुवाच कृत्वा श्वयुजेमा
सिशुलपक्षेन राधिव नवम्यामुपवासं तु दुर्गादेर्बुधपूजयेदित्युपक्रम्य ब्रह्मादिशो मितं नवमं कृत्वा कृत्वा रवणं
यदुर्गामहिंसासन्शो गितां दुर्गारव रूपं आलिङ्गयन् सस्वनात्तथाराजं श्रुतुं जा श्रसूक्तपानकरादेर्बिशुलख
ज्ञधरा तथा चतुर्थश्रकरस्तरपास्तथाकार्पसं तु सामिष्यइति रथमभ्येतां विन्यस्य तं रथ राजमार्गं ध्यामयित्वा दु
र्गालये संस्थाप्य प्रभाते पुनः पूजां कृत्वा ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं भुञ्जितेत्युक्तं अत्र भगवती प्रीत्यर्थं शय्यादानं शूलां
किन्निट् नानमुभयतो मुत्तोदात्रं च कर्त्तव्यं वदुक्तं रत्नेषु करणेषु कंदं दत्तदारुमर्थां शुभां शय्यानि वेदयेद्यस्तु भगवत्यै
नराधिप संपूज्य नयपुष्पाद्यैर्विधिवच्चोदिकां तप हुंकूलवत्तलूनां पद्मसंख्या तु यावती तावद्वर्षमहत्त्वाणि दुर्गा
लोके महीयते दृषं शूलं कितय श्रमगवत्यो निवेदयेत् आससंभसं तु कुलं महोदयालयं व्रजेत् दत्त्वोभयमुखं गीगां च
भगवत्यै सुशोभनाम् ससहोपां धारां दत्त्वा परफलं तदवाप्नुयात् पदद्वयं शिरोर्द्ध्वं च यावद्वत्सस्य निर्गतम् ताव
द्दोऽपि बोधे पातहानात्स्यान्महीप्रदः इति रथनवमीव्रतम् अस्यामेवारभ्य ब्रह्मपुराणोक्तं शौर्यव्रतं आगरस्य
उवाच अतः परं प्रवद्व्यामिशोर्ध्वव्रतमनुत्तमम् येन भीरोरपि महच्छौर्यं भवति तत्क्षणात् मासि चाश्वयुजे
शुद्धे नवम्यां स नृपेभ्यः स तन्मयां कृतसंकल्पः स्थित्वा पृथग्यो निरोयतः नवम्यां प्राशयेत्पिष्टं प्रथमभाकि
तोत्तप ब्राह्मणान्भोजयेत्पुनरादिर्वाचैव तु पूजयेत् दुर्गादेर्वीमहाक्षानां महामायां महामां एव संवत्सरं याव
दुपोषयति विधानतः व्रतांतोभोजयेद्दीमान् स याशक्तिं कुमारिक इति शौर्यव्रतम् ॥ आश्विन्यामेवाश्विन शुक्ल नव
म्यामुत्क्रान्तवमीव्रत श्रीकृष्ण उवाच चत्वारस्यानि चर्मस्रान्कथयामि निवेद्यतां याकश्येन कथिता तारक

स्वर्गोत्तममिनी अभ्यर्क्षुः शुक्लपद्मेयातवमोक्तविश्रुता तस्यास्नात्वासमस्य व्यापददवाप्तमाधना यथा
 त्संप्रवेष्टवामुदं नैरवप्रियां पुष्पैर्दुप्यस्तनैवेधर्मासमत्स्यसुरासवैः पूजयित्वास्तवंकुट्यान्मन्त्रेणानेनमानवः समा
 रोप्याजलिग्रीवां जानुभ्यामवर्तगतः महिषश्चिमायै चामुहं मुहमालिनि द्रव्यमारोग्यविजयदेहिदेवि नमोऽस्तुते
 कुमारिभोजेपेक्षया नवतानीलकचुकैः परिधानैर्भूषणैश्च भूषयित्वा क्षमापयेत् सप्तपंचतथैकांवा निजविज्ञानु
 रतः अह्वयात्तु पदेदेवी प्रतिधीरानुशासनं अभ्युक्ष्य मण्डलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्ततः तत्रासने चोपावेशोपात्रं
 च पुरतो न्यसेत् ततः ससिद्धमन्त्रं यत्तत्सर्पहरेषयेत् सप्तवंचापसेभ्यश्च दत्त्वा त्रिपात्रसन्निधौ तृणानां मुष्टिमा
 दापयद्देवादाष्टमात्रकं द्रव्यालये ततो भोज्यं यावज्ज्वलति पावकः प्रशान्तिभोजनं त्यक्त्वा समाचम्य प्रसन्नधीः
 चामुंडाहृदये व्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् अनेन विधिना सर्वमासि समाचरेत् ततः संवत्सरस्य तिभोजयित्वा
 कुमारिकाः दत्तैराभरणैः पुज्य प्राणिपत्यक्षमापयेत् सुवर्णशकितोदयाद्वा च विप्राय शोभनां यष्टुं कुरुते पार्थ
 पुरोधेन वमीव्रतं नतस्य शत्रवो नास्ति नराजानो न तस्कराः भूताः प्रेताः पिशाचाश्च श्वजनयति भयगृहे समुद्यतेषु
 शस्त्रेषु हंता तस्य नाविद्यते रक्षते तस्य दोषु का सर्वान् स्वापत्सु चण्डिका नरो वा यदि बानरीव्रतमेतत्समाचरेत् उल्का
 वत्ससपत्नानां ज्वलन्नास्ति सदा हृदि सशुक्लकोटरमूर्त्तिसुकरालदंष्ट्रां कापालिनीं समवलंबितमुदमालां उल्काव्रतेन
 पुरुषो न वमीपुवदं त्संपूज्य कस्य हृदयं न चमत्करोति इति भविष्योत्तरे उल्कानुवमीव्रतम् आश्विनशुक्लदशमी
 वंसे मादशमी नारदीये आश्विने शुक्लदशमी विजया सा प्रकीर्त्ता दशगोमयपिंडांस्तु प्रातर्न्यस्य गृहां गणे
 वक्रवालस्वरूपेण तन्मध्ये रामलक्ष्मणौ तथा भरतशत्रुघ्नौ त्संपूज्याश्चतुरोऽपि हि सापिधाना सुपालीषु गोमयस्य
 व्रतसुपु क्षिप्रं धान्यं सरोप्यं तु धृत्वा शुक्लां वरावतः पितृमातृभ्रातृपुत्रजायाश्चैत्यसमन्वितः

संपूज्यगंधपुष्पाद्यै नैवेद्यैश्चविधानतः नमस्कृत्यापमुंजीतद्विज्ञानसंभोज्यपूजिताम्

एवंकृत्वाविधानंतु

नरोदयसुखाश्रितः धनधान्यसमृद्धश्चनिश्चितंजायतेद्विजं अथापराहसमयेनवन्मयांसुनिर्मात्रितां पूर्वदिक्स्थयां
शर्माविप्रगत्वातनूलमुत्तिकां गृहीत्वास्वयहंश्रापमगीतवादिभ्रान्तिः स्वर्गैः संपूज्यतांविधानेनसज्जीकृत्यनिजंबलं
निर्गत्यपूर्वद्वारेणश्रामाद्वहिरत्नाकुलः ततः शत्रुनातिकृतिनिर्भतांपञ्चिकादिभिः मनसाकल्पितांवापिरुवर्णपुंखश
रेणवै विज्येदतिश्रुशंप्रीतः श्रापुयास्वयहंतिशिः एवंकृतविधिवर्णापगच्छेद्वाशत्रुनिग्रहे एवैवंदशर्माविप्रविधिना
चरितासदा धनंजयसुतान्गाश्रगाजार्थंवाप्यजाविकं दद्यादिहशरीरांतरवर्णातिचापिनारद ॥ इयंचतारकोद
यव्यापिनीग्राह्येति सामान्यनिर्णयः तदुक्तं चैतामणौ आश्विनस्यस्तिपक्षेदशम्यां तारकोदये सकालोविजयोना
मसर्वकार्यार्थसाधकः-रत्नकोशेऽपि ईषत्संध्यामतिक्रांतः किंचित्कुह्निवतारकः विजयोनमकालोऽयंसर्वकार्यार्थ
र्थसाधकः दिनद्वयेतद्व्याप्तावव्याप्तौवात्रापराजितापूजायांपूर्वैव तदुक्तं हेमाद्रौ स्कांदे दशम्यातुनरैः सम्यक्पूज
नीयाऽपराजिता ऐशानादिदशमाश्रित्यअपरह्नेप्रयत्नतः यापूर्णनवमीपुकातस्यांपूज्याऽपराजिता क्षेमार्थैविज
यार्थंचपूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशेषसंयुक्तदशम्यामपराजिताः ददातिविजयदेवीपूजिताजयवर्द्धनी तथा
आश्विनेशुक्लपक्षेतुदशम्यांपूजयेत्तरः एकादश्यांनकुर्वीतपूजनंवापराजितामिति-अत्रयात्रात्वेकादशेमुहूर्त्तकार्थार्थ
तथाचभृगुः आश्विनस्यास्तिपक्षेदशम्यांसर्वरात्रिभुः सायंकालिशुभायात्रापदिवाविजयक्षणे एकादशेमुहूर्त्तोयं
विजयः-संप्रकीर्तितः तस्मिन्सर्वविधातव्यायात्राविजयकांक्षिभिरिति दिनद्वयेएकादशमूहूर्त्तव्याप्तौ श्रवणमु
ताश्राह्या तथाचहेमाद्रौमदनरत्नेकद्वयपः उदयेदशम्यैकिंचित्संपूर्णैकादश्यापदि श्रवणक्षयदकाकालेसातिथिर्विजया
भिधा श्रवणक्षेतेतुपूर्णार्थांकाकुलस्यःप्रस्थितायतः-उच्छेद्ययेभुःसीमानंतदिनक्षेतोनरादिति कालेऽपराह्णयोगाभावेतु

सर्वपक्षेषु पूर्ववत् मदनरत्नेऽप्येवं ज्योतिर्निवेधेरत्नकोशे च नारदः ईषरसंभ्यामातिक्रांतः किंचिदुद्भिन्नतारकः विजयोना
 मकालोऽप्यसर्वज्ञार्थसाधकः इषरस्य दशर्मां शुक्लां पूर्वाविद्धानकरप्रेत श्रवणेनापि संयुक्तां राज्ञां पट्टाभिषेचने सूर्योदये
 पदराज नदृश्यते दशर्मातिथिः आश्विने मासि शुक्ले च विजयं तां चिदुध्याः अत्रायं निर्गलितार्थः अपराहो मुखः का
 लः तत्रैव पूजायुक्त प्रदोषो गोणः तत्रादि न द्वेभ्यः पराह्वय्यापि त्वेव पूर्वा प्रदोषत्वात्तेराधिकयात् दिनद्वये प्रदोष
 व्यापित्वे परा अपराह्वय्यात्तेराधिकयात् श्रवणस्तुरोहिणीवद्वयोजकः दिनद्वयेऽपराह्वसत्वे च पूर्वा
 तत्राप्यपराह्वे श्रवणसत्त्वे परैवेति अत्रापराजिता पूजादिकं पूर्वाविद्वाविधायकं नवरात्रप्रकरणे लिखितं शर्मा
 पूजादिकमपि तत्रैव नवरात्रपरणीषयोऽपि तत्रैवाभिहितः अध्यात्रप्रस्थानादिविधानंतत्र दिशां विजयमंत्राश्च
 प्रठितव्याः पुरोधसे नि आशादशर्मां पूजाव्रतवद्वयविधानं अस्थानोपपन्नब्रह्मणे विवाहमुद्वेष्टकोकप्रस्थानविधिं
 कुर्यात् तद्यथा अथ प्रस्थानं व्याख्यास्यामः जनेषु गच्छसु मार्गवस्तत्रत्याहुं भर्वाणां वादयेरन् हृष्टालं कृताश्चारु
 वदना उदगयने पुण्यनक्षत्रे केशश्च श्रुतमनखा निवापयित्वा संभारानुपकल्प्य भैत्रं मुहूर्तमुपसमाधाय शांतिप्र
 तिसरं कारयित्वा कर्त्तव्यालभ्य जुहोत्यभयैरायुधैः स्वस्त्ययनैः शर्मवर्भभिर्जनवदनैश्च हुत्वा पार्थिवस्येति माप्र
 गानेति च हुत्वा आर्गच्छतागतस्वेति ईं रूप्यालीपाकेनेष्ट्वा विष्णुवक्षराऋजवद्वतिपयानमास्थाय जपेदिमो पार्श्वपत
 इन्द्रतारमिन्द्रमानो विदधन्नभयसे मोहदृश्यति नरः परिपातुपश्चादिति जीन् विष्णुकर्मात्कृत्वादि- अपराजिता
 पूजनादिकं नवरात्रवशात्तत्रैवोक्तं दिशां विजयमंत्राश्च पठनीयाः पुरोधसेति प्रागुक्तं तत्र मंत्रा आशादशर्मा
 व्रतोक्ता भविष्योत्तरे त्वयि सन्निहितः शकः सुरासुरनमस्कृतः पूर्वस्त्वं भुवनस्य ऐश्वर्यं दिग्देवतनमः परिग्रह्य
 दिशेशत्वं त्वमात्रेयाति पश्यसे तेजोरूपा पराशकास्त्रेयां विजयदा भव

यमयस्यसौ ॥ तेनसंप्रमतीचासि ॥ यान्मेमत्कामदाभव ॥ ३ ॥ खड्गहस्तातिविकृतनिर्भ्रंतिस्थान
 माश्रिता तेननेर्ऋतिनामासित्वमाशांपूरयस्वमे ४ त्वय्यस्तेभुवनाधारवरुणोपादसांपतिः कामार्थमम
 धर्मार्थवारुणप्रवणभव ५ अधिष्ठितसिपस्मत्त्वंवायुनाजगदायुना वायव्येत्त्वमतःशांतिनित्यंपच्छममा
 नवे ६ धनदेनाधिष्ठितसिप्रस्थयात्वमिहोत्तरा निरुत्तराभवस्मात्सुदृढत्वांस्योमनोरथम् ७ दशाभिमतवे
 पणशंभुनात्वमलंकृता पूरयस्वाशुमेदेविविवांछितानिनमोऽस्तुते ८ भुजगाष्टकुलेनत्वंसेविताऽसिपतीह्यधः ना
 गांगनाभिःसहिताहितायभवमेऽनघे ९ सर्वलोकोपरिगतासर्वदात्वशिवाय च स्नकाद्यैःपरिदृतासर्वदा
 पाहिमांभयात् १० नक्षत्राणिष्ययोगाश्रयहारास्तारागणस्तथा नक्षत्रमातरोपाश्रयभूतव्रैतानायकाः सर्वमेभी
 षसिद्धैर्नभवंतुप्रवणारसेदति श्रयात्रखंजरीटपूजनंदर्शनमापिवदंति तस्यमंत्रोज्योतिःशास्त्रे तिथितत्वे कृत्वानी-
 राजनविधिविधिशोक्रंयथाक्रमं शोभनंखंजनपद्मेज्वलजोष्ठादिसन्निधौ नीलश्रीवशुभश्रीवसर्वकामफलप्रद
 एधिन्ध्यामवतीर्णोऽस्तिखंजरीटनमोऽस्तुते वसंतराजेऽपि त्वंयोगयुक्तोमुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यतामेषिशिवोद्गमेन
 त्वदृश्यसेप्रादुर्पिर्निर्गतायात्वंखंजनाश्रयधर्मयोनमसेव अस्यपूजनं हस्तादित्येयमहाल्यप्रकरणेऽस्तीतिविजयाद-
 र्शनीविधानं आश्विनशुक्लैकादशी यापांकुशा तदुक्तंनारदयि एकादशीभिपेशुक्ताविप्रपापांकुशान्वयां तपोष्य
 विधिवद्विष्णोर्दंतेविष्णुंसमर्चयेत् ततः स्रभोऽप्यविश्रान्त्यन्त्यान्दावतिभ्यश्चदक्षिणां भक्त्याप्रणम्यविमूर्जेदरुनी
 याञ्चस्त्वयंततः एवंयःकुरुतेभक्त्यानरःपापांकुशाव्रत समुत्केहवरान्भोगान्पातिविष्णोःसलोकतां अथकथा वारा
 हभविष्यपुराणयोः युधिष्ठिरउवाच कथ्यतांदेवदेवेशह्यनादिसत्त्वजगत्प्रभो धातात्वंचविधाताधकर्ताहर्तात्वमेवच
 इयस्मशुक्लपक्षेनुकावाहिकादशोभवेत् किंनमकोविधिस्त्वस्याएतद्विस्तरतोवद श्रीकण्ठाउवाच शृणुत्वत्वंमहाराज

कथापापप्रणारिनीं इपस्य शुक्रपक्षेयातस्यानामवदामिते पापांकुशेति विख्याता पापकुंजरं भीतिहा श्राश्विनेमासि
 देवेशपद्मानभननामयं पूजयेच्चैवमाराजन्स्वर्गमोक्षप्रदायकं तुलसीमंजरीमिश्रपुष्पैस्तद्वत्संभवं तपस्तत्त्वानर
 स्तीव्रसमवाप्तोति तत्फलं तत्फलं समवाप्तोति पूजयेत्वा जनार्दनं कृत्वा च मुमहृद्य पंथो नरो हरि मर्चयेत् नयाति नरकं
 धारयतः पापहरो हरिः एषि ध्यायानि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च तानि सर्वाणि चाप्तोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् देवं
 शार्ङ्गधरं विष्णुप्रेमपद्मजनादनं नतये मपुरं याति याति लोके च शाश्वतं उपोष्यैकादशी भूतां प्रसंगेनापि मानवः नया
 ति यातनां वा भीमिति वैवस्वता च्छरतं हरिर्निदापराराजन्ह रिपुजा पराङ्मुखाः नयाति वैष्णवं लोकं नरकं याति
 दारुणम् नटदृश्यं पावतं किंचिद्विपुलं केयु विद्यते सर्वपापविनाशाय यादृशो हरिवासरः तावत्पापानि देहेऽस्मिन् च संति
 मनुजाधिप यावन्नोपोषितं मर्त्यैः पद्मानाभिर्दिनं महत् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च एकादश्युपवासस्य
 फलानां हितोदृशा एकादशेन्द्रियैः पापं यत्कृतं मानवैः सदा एकादश्युपवासेन तत्सर्वं शांतिमाप्नोति एका
 दशी समं किंचित्पुण्यं लोके न विद्यते व्याजेनापि कृतार्थैस्मानते पश्यति भास्करिं स्वर्गमोक्षप्रदा पुंसां शरीरारो
 न्यदायिनीं सुकलत्रप्रदा चैव न काशीन च पुष्करं यमुना चंद्रभागा च नैव तुल्या कदाचन श्रायासवर्जं व्रतिनः
 प्राप्नुवंति हरेः पदं तर्पणं तु हरेः कुर्यात्पि पट्टनुद्विश्य मानवः दशैव पितृपक्षे वमात् पृथक् तथा दशः प्रार्थया दशप
 क्षेव पुरुषानुद्धरेद्भ्रता ते द्वंद्वमोहं निर्मुक्ताः सर्वे गरुडवाहनाः स्वविष्णुः पीतवस्त्राश्च प्रयाति हरि मंदिरं किरी
 टिनः कुंडलिनो धनश्यामाश्च तुर्मुखाः शंखचक्रादाप्यध्यारिणो वनमालिनः बालत्वे यौवने वापि वार्द्धके च तपोतम
 उपोष्यैकादशी मर्त्यैः सत्यं नाप्तोति दुर्गतिं यथोक्तविधिना राजन्कृत्वा सतीर्थं मज्जनं दत्त्वा हेमश्च भाराणि मत्स्योपफल
 मश्नुते तत्फलं समवाप्तोति कते चैकादशी व्रते संक्षेपेण नृपश्चेष्टविधिं मस्यावदामिते यथाशक्त्या च दानं तु कुर्यात्तत्नाहितं

कार्मण्या उपानच्छन्नवत्यादि फेदमूलं फलंजलं नवंधत्तुदितं कार्यं प्राणिमात्रेषु केन चित् इह लोके यथा प्राप्य मृतो
 मोक्षमवाप्नुयात् कर्तारो नैव पश्यति दारुणं यमशासनं दीर्घायुपोधनाब्जाश्च भवतीह पुनः पुनः किमन्नवहुनोक्तेन नते
 गच्छन्ति दुर्गतिं आरहेति नराः सर्वे दिवं देवैः सुपूजिताः इति ते कथितं राजनेकादश्याः कथानकं पिपठन्ति नरा राज
 न्येष्वष्टावन्ति यैव तेषां पापानि नश्यन्ति मृतमोक्षं व्रजन्ति ते ॥ इति वासुदेवपुराणे पाद्मे च पापां कुशाश्विनशुक्लकादशी
 व्रतकथानकम् ॥ अथाश्विनशुक्लकादशीमारभ्य कार्तिकस्मृत्यानादि कृत्यारंभ इति द्वाविंशतिपात्याः आश्विनस्य तु मासस्य
 याशुक्लकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानि ह तस्या वै प्रारभेत्सु धिदिति पादोक्तेः भार्गवार्चने च आरभ्येकादशीं शुक्ल
 माश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत भावत्कार्तिकमास्कर इति विष्णुरहस्योक्तेः प्राच्याश्च तुलार्कमारभ्य कुर्वीत
 तितत्रैव प्रपूज्यते ॥ आश्विनशुक्लकादशीमारभ्य त्रिंशद्विनपद्यन्ते मासोपवासव्रतं हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये नारद उ
 वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं विधिमासोपवासस्य फलं चारय प्रयोदितं यथा विधिनरैः कार्या व्रतत्र
 य्यापया भवेत् आरभ्य ते यथापूर्वमाप्याहियथाविधि यावत्संस्तुहि कर्त्तव्यं तद्ब्रूहि श्रिपितामहं व्रतमेतत्सुरश्रेष्ठ वि
 स्तरेण भवानय ब्रह्मोवाच साधुनारद पृच्छ तत्पुनरपोधन यादृङ्मतिमतां श्रेष्ठ तच्छृणुष्व ब्रह्मोवाच सुराणां हि यथा
 विष्णुस्तेन सांचय पथारविः मेरुः शिखरिणां यद्ब्रह्म तेन परतुमक्षिणां तीर्थानां तु यथा गंगा प्रजानां तु यथा वणिक श्रेष्ठ सर्व
 व्रतानां तु यथा मासोपवासकं सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यद्भवेत् सर्वदानोद्भवत्तुल्यं भूमासोपवासकत् अग्निष्टोमा
 दिभिर्भोजैर्विधिवद्भूरिदक्षिणैः न तत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलेघनात् तेन दत्तं तु जं संतपस्ततस्तस्वपाकृतं यः करोति
 विधानेन नरो मासचतुष्टयं प्राविश्य वर्षावपद्भजन्तं न भ्यर्च्य जनार्दनं गुरोरज्ञातं तत्तत्त्वैव कुर्वन्मासोपवासकं वैष्ण
 वानि पश्योक्तानि क्त्वा सर्वव्रतानि च द्वादश्यादीनि पुण्यानि ततो भासमुपावसेत् अति कच्छं पराकं च कच्छं चाद्रायणं त

या मासोपवासं कुर्वतां द्वावद्वेहवलावलं वानप्रस्थं यतिर्वापिनारीवाविधवा मुने मासोपवासं कुर्वतां तु संविज्ञापये-
 ततः आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतच्च गृहीयाद्यावा द्विंशदिनावधि वासुदेवं समुद्दिश्य कार्ति-
 कं सकलं नरः मासं चोपवसेद्यस्तु समुक्तिफलमाप्नुवत् अच्युतस्यालये भक्त्या त्रिकालं कुसुमैः शुभैः मालादीदिवरैः
 पद्मैः कमलैस्तु सुगंधिभिः कुंकुमोदरि कपूरैर्वलिष्य वरचंदनैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैरर्चयेत्तु जनार्दनं मनसा कर्मणा
 वा वापुजयेद्गुरुदध्वजं कुर्यान्नारास्त्रिषवणं वृहद्भक्तिकीर्तितं द्विषः नाम्नामेव जपालापं विष्णोः कुर्यादहर्निशं मत्स्या
 विष्णोः स्तुतिर्वाच्या मृदावादं विवर्जयेत् सर्वस्त्वदयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः सुतोवाहा सनस्यो वा वासुदेवं प्रकी-
 र्तेयेत् रमृत्या लोकनर्गंधादिस्वादं न परिकीर्तितं अन्नस्य वर्जयेत्सर्वं ग्रामानां चाभिकांक्षितं गात्राभ्यंगं शिरोभ्यं-
 गं तांबूलं सविलेपनं व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यन्ननिराकृतं व्रतस्थो न स्पृशेत्कंचिद्विकर्मस्थान्नचालपेत् देवतायतने
 तिष्ठेन्नयहं स्थाव्रतंचरेत् कृत्वा मासोपवासं तु यथोक्तविधिनानरः नारीवा विधवा साध्वी वा सुद्वैवं समर्चयेत् अन्यन्ना-
 धिकमेवं तु द्रव्यं त्रिंशदिनैरिदं कृत्वा मासोपवासं तु संयतात्मजिते द्विषः ततोऽर्चयेन्महद्भक्त्या द्वादश्यां गरुडध्वजं पूज-
 येत्पुष्पमालाभिर्गंधधूपनिवेदनैः वस्त्रालंकारवाद्यैश्च तोषयेदच्युतं नरः स्नापयेत्तु हरिभक्त्या तीर्थचंदनवारिभिः च
 दनैर्नानुलिप्तां गंधुपधूपैरलंकृतं वस्त्रदानादिभिश्चैव भोजयेत्तु द्विजोत्तमान् दद्याच्च दक्षिणांतंभ्यः प्राणिपत्यक्षमा-
 पयेत् क्षमापयित्वा विप्रांश्च विसृज्याभ्यर्चयेत् भोजय च एवं वित्तानुसारेण भक्तियुक्तेन चेतसा एकं मासोपवासं तु कृ-
 त्वाऽभ्यर्च्य जनार्दनं भोजयित्वा द्विजांश्चैव विष्णुलोकं महयिते एवं मासोपवासान् हि सन्यक् कृत्वा त्रयोदशं सप्त-
 पदेततः शक्त्या विधिना येन तच्छृणु कारयेद्गणपदं यज्ञं मेकादश्यामुपोषितः पूजयित्वा च द्वैवज्ञमाचार्यं नृज-
 णा हरिं अर्चयेत्त्वा ततो भक्त्या आभिवाद्य गुरुतथा भोजनीयान्पासनान् निब्रह्मसूत्राणि चैव हि दत्त्वा चैव द्विजान्भ्येभ्यः

पूजयित्वा प्रणम्य च ततोऽनुकल्पयेच्छतं पाशाभ्यां पार्श्वोर्ध्वं त्रिधा वि
 मन्नाश्रयः स्वसंसारबंधनैः नवाभ्यतेजरो नित्यं वासुदेवमनुस्मरन् स्याद्वरेजंगमे स रेव स धूलैः सुक्ष्मशुभाशुभे विष्णुं
 पश्यति सर्वत्रयः स विष्णुः स्वयं नरः एवं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं स चराचरं यस्य शांतामतिरतेन पूजितो गरुडध्वजः
 इति कल्पानुक्रमेण तानां मुत्तमस्य च करणाच्च महाराजतथा विष्णुवर्चनाक्षरः विष्णुलोकमवाप्नोति प्रसादा
 च्छक्रपाणिनः विधिर्मांसोपवासस्य यथावत्परिकीर्तितः तद्वत्सहान्मुनिश्रेष्ठसर्वलोकहिताय च कृत्वा श्रुत्वा तु
 यं भक्त्या नरो विष्णुपुरीं व्रजेत् नाभकाय प्रदातव्यं न देयं दुष्टचेतसे इति विष्णुरहरयोक्तं मांसोपवासव्रतम्
 अथारम्यप्रयोगः तिथ्यादिसंकीर्त्या तं मनोऽशेषं पापक्षयपूर्वकं चतुर्विधं पुरुषार्थं सिद्धिद्वारा श्रीमहाविष्णुश्रीत्यर्थं मांसो
 पवासव्रतं करिष्ये तत्र प्रत्यहं त्रिकालस्नानं विष्णुमंत्रजपः विष्णुपूजनं तुलसीदलसहितपुष्पादिसमर्पणं निषिद्धा
 लयवर्जनं पुराणपठनं श्रवणं च ब्राह्मणपूजनं यथाशक्तिदानं एवमादिनियमैर्देवतयथाशक्तिसमाप्यते शुद्धिकाद
 यथा मुद्यापनं कुर्यात् उक्तप्रकारेणाचार्यैर्वृत्त्या सर्वतोभद्रकलशैर्मूलदर्मीनारायणं सहस्रशीर्षं त्वादिपुरुषमुक्तमंत्रे
 ण द्वादशाक्षरमनुनावासे संस्थाप्य पूजयित्वा कथाश्रवणादिनाराजिमातिबाल्यं प्रातः सूर्योदये प्रातिष्ठान्य ब्रह्मवा
 दध्यात् तत्र प्रधानं लक्ष्मीनारायणं प्राशुसद्गन्धेण सहस्रसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्वैकैक्या न्यहुत्यापक्षे एवं
 होमं समाप्य पीठं गात्राचार्योपदत्त्वा वेदशास्त्रसंपन्नान् त्रिशदब्राह्मणान् ब्रह्मदानभूषणादिभिः संपूजय त्रिशदंगा
 रस्तमौल्यं वादक्षिणात्वेन दत्त्वा सोपस्करांशोर्यां ज्ञानादिगुणवत्ते द्विजाय दत्त्वा सद्गतेन ब्राह्मणान् सतोप्याशिपो
 यहीत्वा विष्णुलोकगमनार्थं द्विजान् प्रार्थयेत् भो द्विजा अनुमोदध्वं भवतां कृपयाऽयुना सर्वं पापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं
 व्रजाम्यहम् ततो द्विजानां प्रतिवचनं व्रजव्रजनरश्रेष्ठ विष्णुलोकमनामयं विमानं वैष्णवं दिव्यं संपर्यर्पयति कतिपयं

तेन विष्णु पदं याहि सा द्विदत्तं दक्षिणया संतोष्य स्वयं मैत्री भुञ्जीत अत्राशोकेन कंद-
 मूलफलादिना मासोपवासव्रतशेषं विप्रानुमत्या समपनीयं एवं कृत्वा सर्वपापविमुक्तो भवति एवमेव चातुर्मास्य
 व्रतोद्यापनमपि विधेयम् ॥ इति विष्णुरहस्योक्तं मासोपवासव्रतोद्यापनं अथाश्विनशुक्लद्वादशी कृत्यं नारदीये
 द्वादश्यामिषशुक्ले गंदर्वानत्वा विसर्जयेत् ॥ गंधर्वैरुपचारैरुत्तांतदग्ने भोजयेद्द्विजान् मधुराग्नेन वस्त्रादयां
 सोवर्णादक्षिणां ददेत् व्रतेनानेन संतुष्टः पद्मनाभो द्विजोत्तम श्वेतद्वीपं गतिं दद्याद्दिह भोगांश्च शाश्वतान् आश्विन
 शुक्लद्वादश्यामुपवासजागरणादिकं कृत्वा द्वादश्यादिषु विष्णुपूजादिकं कुर्यात् तदुक्तं ब्रह्मपुराणे सोपवासो
 भवत्तत्तद्व्येकादश्यां प्रजागरः द्वादश्यां वासुदेवश्च पूजनीयश्च सर्वदा यात्रोत्सवश्च कर्तव्यस्तथा दश्यां तु वैष्णवैः उप-
 वासश्चतुर्दश्यां पौर्णमास्यं हारिश्च जेत तद्ददाश्वयुजे मासि द्वादशीं सितपक्षिणीं संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवं पद्मनाभं संनातनं पद्मनाभाय वै पादौ कटिं वै पद्मयो-
 नये उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षाय वै उरः श्रव्यं प्रायतथा वाहूभ्यां वदस्त्राणि पूजयेत् प्रभवाया शिरः पूज्य
 प्राग्वदग्नेष्वटन्यसेत् तमेव देवं संपूज्य गंधपुष्पादिभिः क्रमात् प्रभालायां तु शर्वर्ध्यां ब्राह्मणाय निवेदयेत् प्रियतां पद्म
 नाभो मे पद्मनाभस्त्वरूपक इति भंजः इति पद्मनाभद्वादशी व्रतं अस्या विष्ण्वा लये दीपदानं महापुण्यकरं अथ कथा
 आसीत् कृतपुंगुराजामद्वाश्विनो नाम वीर्यवान् तस्य नास्मात्समवर्द्धं भद्राश्वनामनामतः तस्या गस्त्यः कदाचित्तु गृहमाग-
 त्स्यपूतेः तत्राच पंचरात्रं तुवसा मिभक्तो गृहं तं राजा शिरसान्त्वा स्वीयत्नामिदं भाषत तस्या कालिमतो नास्माभ्यां
 परमशोभना तानागतं तथा द्वाह्यरूपं तेजो निचिंतुभ्यां सपत्न्यश्च भयान्तस्याः कुर्वेत्पुण्यं कर्म शोभनाः साधुसाधुजग-
 त्नाथः स्त्रीशुद्धाः साधुसाध्विति ॥ एवमुक्त्वा न तं त्रैलोक्यो राजसन्निधौ ॥ किं हर्षकारणं ब्रह्मन् येनैवं तदप्य-

नगरे हरिदत्तस्य त्वमस्याः

तत्प्रवान् ॥ अगस्त्यउवाच ॥ इयंराज्ञीवदीयाभूदासीवैश्यस्यवैदिशे

नगरे हरिदत्तस्य त्वमस्याः

पतिरेव च तस्यैवकर्मकारोऽभूच्छूद्रोर्विध्येतानामतः सर्वैर्योऽव्ययुजमासि द्वादश्यानिधतः शुचिः स्वयं

विष्ण्वालयंगत्वागंधपुण्यादिभिर्हरिं समभ्यर्चयग्रहंप्रायाद्भ्रंतोरक्षपालकौ स्वग्रहेस्थाप्यदीपानांज्वालना

र्थंयद्वांगणे गतेतस्मिन्भवंतौतद्दीपप्रज्वालनेस्थितौ यावत्प्रभातारजनीतिः शाढ्येननरोत्तम ततःकालेनमहतामृतौ

द्वावपिदंपती तेनपुण्येनतेजन्मप्रियव्रतग्रहेऽभवत् इयंचपत्नीतेजातायावैश्यपरिचारिका पारक्यस्यापिदीपस्य

ज्वालितस्यग्रहेग्रहे इयंच्युष्टिः पुराजाताभक्तियुक्तस्यतेन्यपः स्वेतयः पुनरर्थेनविष्णुमभ्यर्चयदीपकं ज्वालयेत्तस्यच

त्पुण्यंसंस्मृतुंनैवशक्यते इतिवारहेधरणीव्रतपुष्यनभद्रादशवित्रेदीपदानमाहात्म्यं अस्यामेवभविष्येत्तरोकं

पुत्रप्राप्तिव्रतं युधिष्ठिरववाच ऋषोस्त्रिभिःपरिवृतः पुरुषोजायतेकिल ऋणजयात्प्रमुच्येतसपुनःपुन्रदर्शनात् पुत्रा

न्नोनरकाधरनातिथतरंत्रायतेसुतः तस्मात्पुञ्जइतिप्रोक्तःस्वयमेवस्वयंभुक्ता दिगंबरगतव्रीडंजटिलंधूलिधूसरं

पुण्यहीनानपश्यंतिगंगाधरमिवात्मजं तस्मात्सुपुत्रलभाययद्भ्रतंतदुदीरय श्रीकृष्णउवाच एकादश्यांचाथ

युजेस्मात्त्वोपोव्यार्चयेद्धारिं गांरंत्रौपूजयेद्दद्यात्सवस्सांगंगवाहिकं अपरेऽह्निताथाभ्यर्चयतिशिशुंजितवान्यतः

अप्रराजितोऽजातशत्रुःपुरुहूतःपुरंदरः बद्धमानःसुरेशश्चमहाबाहुःप्रभुर्विभुः संभूतिःसुमनाश्चैवसुप्रचेताइती

रयेत् एवंद्वादशभिर्वर्षांसर्वपारयेद्व्रतं व्रतातेजुह्वयादेभिर्नार्मभिर्घृतपायसं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्क्षीरान्नमास

संख्यया मासेमासेययाशकिदानंप्रार्थनमेव च यथाऽदितैर्भवान्पुत्रःशाश्वतश्चाक्षयोऽव्युतः तथाभवतुमेदेवपुत्रो

जन्मनिजन्मनि सुरभीवैष्णवीदेवीब्रह्मण्यदेवपूजिता गृहाणैमंमयादत्तंपिदंसत्तण्मूलकं वस्त्रामरणगो

दत्तैर्ब्राह्मणश्रीण्येद्वरुम् इतिभविष्योत्तरकेपुत्रप्राप्तिव्रतं ॥ अथाश्विनशुक्लद्वादशोव्रतंभविष्ये पुण्यमाभ्यपु

नगरे हरिदत्तस्य त्वमस्याः

जेमासि विभो कदादर्शो ब्रतं दशम्यां लघुभुजैर्वद्वेनारभेन्नियमेन तु उदह्मुत्तः प्राङ्मुखो वादंतवा बने पूर्वकं एका
 दश्यांतिराहारः समभ्यर्च्य च के शवं श्रीशं च। अभ्यर्च्य विधिवद्भोक्ष्यामि तपुरेऽहनि एवं नियमकृत्वा प्रातरुत्थायमान
 वः स्नात्वा सर्वपथि ध्युतपञ्चगव्यजलेन तु शुक्लांबरधरस्तद्वपुजयेत् श्रीशमुत्पलैः ॥ विशोकपानमः पादौ जंघे च
 वरदाय च श्रीशायजानुनीतद्वदृक्वज्जलशायिने कंदर्पोपनमोगुह्यं माधवाय नमः कटिं दामोदरायैत्युदरपाश्वे च
 विपुलाय वै नाभितुपश्चानभाय हृदयमनमथाय च श्रीधराय विमोर्वक्षः करौ मधुनिर्हेनमः चक्रिणैवामबाहुं च दक्षिणं
 गदिर्नेनमः वैकुण्ठाय नमः कंठमारुधं पद्ममुखाय च नासाय शो कनिधये विभामि नाय चक्षुषी ललाटवामनायोतिरामायै
 त्विपुनभ्युवां श्रुतकान्माधवायेतिकरीटं विश्वरूपिणे नमः सर्वोत्तमे वदत्तश्चिरदत्तयभिपूजयेत् एवं संपूज्य गोविंदं फल
 नाल्पानुलेपनैः ततस्तस्याग्रतो भव्यरंध्रं डिलंकारयेन्मृदा चतुरङ्गं संवाह्यारत्निसात्रमुदकलव नदीवालुकया तत्र
 लक्ष्म्याः प्रतिकृतिं न्यसेत् रथं डिले सूर्पमारोप्य लक्ष्मीमित्यवेयेभरः तमो देव्यै नमः शान्त्यै नमो लक्ष्म्यै नमः श्रियै नमः
 पुष्टय नमस्तुष्टयै विशोकायै नमो नमः विप्रो कवः स्तुतं संपर्यै विशो कैभ्यै सिद्धये वतः शुक्लांबरः सूर्पे वेष्ट्य संपूर्णं स्पर्श
 लैः भक्ष्यैर्नानाविधैस्तद्वत्सुवर्णकमलेन च रत्ननीपुच्छसर्वासुपिवेदभेदकंबुधः सर्वाभिरजनीप्वव्रतो कदिक्सानारा
 त्रिष्विदपर्यः ततस्तुगीतनृत्यादिकारयेत्सकलानि शां यामत्र येततोयावे स्तुत्वाभ्युत्थाय मानवः अभिगम्य च
 विश्राणामि शुनानितदा च येत शक्तिवल्ली णि वै कवावल्लमात्थानुलेपनैः शयनस्थानि पूजानि चोऽस्तु जलशायिने
 ततस्तुगीतनृत्यांतरा त्रिजगारणे कृते अभतो विमले रत्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजनं तु यथाशक्त्या विस्रज्या क्यवि
 बाजंतः भुक्त्वा श्रुत्वा पुराणतु तदिने चतिवाहयेत् अनेन विधिनारसर्वमासि समाप्तिमाचरेत् ब्रतं विज्ञेय नंदया
 दृढयेन समन्वितं सोपयानकशय्यां च स्वस्वरावरणान्वितां यथानलक्ष्मीं देवेशत्वापरित्यज्य गच्छति तथा

सुरुपतारोऽयमशोकस्त्वस्तुमेसद। यथादेवेनरहितानलक्ष्मीर्जायतेक्वचित् तयाविशोकतामेऽस्तुभाकिरन्प्राच
 केशवे मन्त्रेणानेनशयनंगडधेनुसमन्वितं सूर्पवल्क्ष्म्यासहितंदातव्यंभूतिमिच्छता उत्पलंकरवीरचत्राणमन्त्रा
 नपंकजं केसरसिंघवारंरघमाह्लिकाशोकाटला । कदंबकुब्जकंजातीशस्तान्येतानिपूजने युधिष्ठिरउवाच गुड
 धेनोर्विधानंरत्नमाचक्ष्वजगत्पते किरूपेकेनमन्त्रेणदातव्यमितिहोच्यतां श्रीकृष्णउवाच गुडधेनुविधानस्ययद्गुप
 मिहयत्फलं तदिदानींप्रवक्ष्यामिसर्वेषापप्रणशनं कृष्णजिनंचतुर्हस्तप्राग्प्रविंविनयसेद्धवि गोमयेनतुलितपायां
 कुशानारतीर्यसर्वतः लघुलकाजिनंतद्वत्सत्वेपरिकल्पयेत् प्राङ्मुखीकरूपयेद्धेनुमदङ्गपादांसवत्सकां उत्तमानु
 डधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टयं वत्संभारेणकुर्वीतभाराभ्यामध्यगामता अर्द्धभारेणवत्सः स्यात्कानिष्ठाभारकेणतु
 चतुर्थीशेनवत्सः स्याद्द्रवितानुसारतः धेनुवत्सौवृत्तार्योतुसितसूक्ष्मांबरावृतौ शुक्तिकर्णाविशुपादौशुचिमुका
 फलेक्षणां सितसूत्रसिरालौतुसितकवल्कंबुलौ ताम्रगंडुकष्टौतुसिलचामररोमकौ विद्रुमभ्रयुगोपेतौनवनतिरस्त
 नाविमौ क्षौमपुच्छौकांरयदोहाविंद्रनीलकतारकौ इत्येवंरचयित्वातुषुपदीपैरधार्ययेत् बालक्ष्मीः सर्वभूतानांया
 चदेवेष्ववस्थितः धेनुरुपेणसादेवीममापव्यपोहतु विष्णोर्वक्षसिबालक्ष्मीः स्वाहायाचाविभावसौ चंद्रार्कशक्रश
 क्रियांधेनुरुपाऽस्तुसाश्रये चतुर्मुखस्यबालक्ष्मीर्लक्ष्मीर्धार्यनदस्यच बालक्ष्मीर्लोकपालानांसाधेनुर्वेराऽस्तुमे स्व
 धत्वापेत्तुमरुपानांस्वाहायज्ञभुजांपतः सर्वपापहराधेनुस्तस्माच्छांतिंप्रयच्छमे एवमामंत्र्यतांधेनुं ब्राह्मणायनिवेदये
 त विधानमेतद्धेनूनांसर्वास्माभिहपठ्यते यास्तुपापाविनाशिन्यः श्रूयतेदशधेनवः तासांस्वरूपवक्ष्यामिनामानिचन
 राधिप प्रथमागुडधेनुः स्याद्वृत्तधेनुस्तथाऽपरा तिलधेनुस्ततीयारुपाच्चतुर्धाजलसंज्ञिका क्षीरधेनुश्चविरुपाताम
 धुधेनुस्तथाऽपरा सप्तमीशर्कराधेनुर्दधिधेनुस्तथाऽष्टमी रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः कुंभाः श्रूयर्ध्वधेनुना

नितरासां तुराशयः सुवर्णयेनुमप्यत्र केचिद्व्यतिस्तरयः नवनीतेन धान्यैश्च तथा प्यन्ये महर्षयः एतदेव विधानं रया
 तएवोपस्तरामताः मंत्रावाहनसंयुक्ताः सदा पर्वाणि पर्वाणि यथा श्रद्धं प्रदातव्या भक्तिमुक्तिफलप्रदाः गुडधेनु
 द्रसगेन सर्वस्वमयोदिताः अशेषवद्वा फलदाः सर्वाः पापहराः शुभाः द्रतानामुत्तमं यस्माद्विशोकद्वारा द्रवतम्
 तदंगत्वेन चैव पागुडधेनुः प्रशस्यते अथ नेपि पुत्रैश्चैव पतीपातेऽथवा पुनः गुडधेन्यादयो देया उपरागादिपर्वसु विशो
 कद्वारादशौपास सर्वपापहरा शुभा यामुपोष्य नरो याति तद्विष्णोः परमं पदं इह लोके नृसौभाग्यमारेण नयायुष्यमे
 व च वैष्णवं पदमाप्नोति मरणे रुमरं हरेः नृत्यगीतपरो नित्यं सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् इति नरवर इत्यर्थः यः शुष्णो
 तीह मर्त्यां मधुमरनकरैरर्चनं वाथ यश्चेत् प्रतिमपि च नराणां यो ददातीह लोके वसति स विबुधैर्धैः पूज्यमानः सदैव

॥ इति विशोकद्वारा शीघ्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लत्रयोदश्यामशोक्रि रात्रव्रतं नारदीये इषशुक्लत्रयोदश्यां त्रिरात्राशोकव्रतम् हैमहशोकं नित्यं
 पूजयित्वा यथाविधि उपवासस्पर्शनारी नित्यं कृद्धार्यं दक्षिणं अष्टोत्तरशतं विप्रमंत्रेणानेन सादरं हरेण निर्मितः पूर्व
 त्वमशोककपालुना लोकोपकारकरणात् वत्प्रसादाच्छिवं प्रिये तत्तरततीये दिवसे दक्षैतस्मिन् दृष्यजं समभ्यर्च्य वि
 धानेन द्विजान् संपूज्य दाययेत् एकतत्रतानारी वैध्वं नानुयात्कचित् पुत्रपौत्रादिसहिताभर्तुः रयादतिवल्गुमा आ
 श्विनशुक्लत्रयोदश्यां धर्मराजप्रतिमादानं नारदीये इषशुक्लत्रयोदश्यां धर्मराजं द्विजोत्तमं गंधार्घ्यैः सन्यगभ्यर्च्य सौ
 वर्णभोज्यवाडवं दद्यात्तस्मै धर्मराजाः श्रीयतामिति नारद एवं यः कुरुते धर्मप्रतिमादानमुत्तमं समुक्त्वे ह वरान्भोगा
 न्दिदं धर्माज्ञया ब्रजेत् ॥ आश्विनपौर्णमासिकत्वात्पुच्यते तत्रादौ ससुवर्णघृतपूर्णं कारय पात्रदानं मत्स्यपुराणे आ
 भिनेषं च दश्यां तु पोदद्याद्विभसंयुतं पुरांसिद्धिमवाप्नोति पुनराद्यत्तिदुर्लभां हैमसंयुतं घृतपूर्णं कारय पात्रं दद्यादित्यर्थः

तथाच विष्णुधर्मोत्तरे आश्रयज्यांकांरयपात्रं वृत्तपूर्णं द्विजातये ससुवर्णं तथा दत्त्वा दीप्तांगस्त्वभिजायते अत्राश्विनीय-
गोनाविवक्षितः तयाधानंतरं पूर्णमासीपुसर्वासुमासर्क्षसहितासु च एतेषामेव दानानां फलं दशगुणं भवेत् महत्पूर्वा सु-
चेतासु फलमक्षयमभ्युते महत्पूर्वासु दृश्येते सहितौ च दुर्गीप्यती तत्र दानोपवासादि वाक्ष्यं परिकीर्तयामि विष्णुव-
चनेन लक्षितो सहितो माससंज्ञा निमित्तक्षिणो एतच्च पूर्णमासी साधारणमेव वाध्यं अथैतस्मिन् शुक्लपक्षे दशम्यादि पूर्ण-
मास्यं ताति धिपुनवान्नोष्ट्रिये धानंतत्राश्विनाधिकोरे ब्रह्मपुराणे शुक्लपक्षे नवंधान्यं पक्कं ज्ञात्वा सुशोभनं सुतिथौ च सुनक्ष-
त्रे सुहृत्तं च शुभे सति गच्छेत्क्षेत्रे विधानेन नृत्नवाद्यपुरःसरः तत्रैव वहिः प्रज्वाल्य धान्यैः संस्तीर्ष्य शास्त्रावित् स्वयं ह्यो-
क्ता विधानेन पूजां कुर्व्याद्विचक्षणः होमं कृत्वा ततः पश्चात्त्रये ह्यन्यं विभूषितं पूर्णपूर्वस्त्रैः फलैर्मूलेर्हैरस्य श्वरयसे धृतः
तेन देवानि पृच्छन् च द्रुतं पीयत्वा यथाक्रमं विभज्या च च यथाशक्त्या देवताः संस्परक्षिणः नववस्त्रा लुतः स्नग्वा
स्वनुलितः स्वलंछतः स्त्रियतः पूर्वमुखस्तुष्टो ब्रह्मधोपपुरःसरः शृण्वन् ब्रह्म स्वं हृष्टो भंगलालं भग्नादिमात्-
प्राश्नीयाद्विषि संयुक्तं नवं विप्राभिर्मन्त्रितं ॥ पितृनि ति ब्रीहिपाकसमये ब्रीहिभिः श्राद्धं कुर्यादित्यर्थः हारो
तोत्पाह गृहमेधीयारहसंतपो ब्रीहिं विवाभ्यां यजेत् वनीवर्पां सुदयामाकैः गृही गृहस्थः वर्नीवान्न प्रस्थः वर्षां सु-
श्रावण शुक्लपक्षे इदं च श्राद्धं पार्ष्णीनित्यं ब्रीहि यवपाकौ चिति विष्णुना नित्यप्रकरणे पठनात् इदं च नवैर्ब्रीहि-
भिरतदभावे पुरातनैस्तदभावे चान्नांतरैरनिषेद्धैरवशं कार्थमिति गोभिलसूत्रटीकायां इदमाश्विनीकर्मोक्तमा-
श्रवलायनेन आश्रयज्यामाराश्वयुजे कर्मेति अत्र पूर्वाह्णद्वयपिनीयाह्या देवकर्मत्वात् आश्रयणं तु पूर्वाणि
कार्यं शरद्याश्रयणं तु पूर्वाणि स्यात्तदुच्यते इति शौनकोक्तेः तत्रापि शेषपूर्वाणि कार्थमिति प्रागुक्तं तच्च दर्शोऽष्टाः पो-
र्णमासे ष्ठाश्रयान् भवति दर्शोऽष्टाः पूर्वमुक्तमाश्रयणं प्राक् पूर्णमासयांचतत् इति दीपिकोक्तेः तत्राश्रयणं नेधा-

ब्रीह्याग्रयणं यवाग्रयणं श्यामाकाग्रयणं चेति एषां कालः श्रुतौ गृहमेधि ब्रीहि यवाभ्यां शरदसं तयोर्यजेत् इयाम
कैर्नोवारैर्वपस्यापत्कालं विना नवाक्षेन पुराणैर्वति ॥ तत्राऽपि श्यामाकाग्रयणमनित्यमितरेतु अनाहिताग्नेर्नित्य
यवाग्रयणं च कर्तव्यमिति रस्मार्तानां श्रुतावुक्तत्वात् सूत्रे ब्रीहि यवदेव तासं चानामेव मंत्रेणाह्नाताच्च आहित
इतरेतु यवाग्रयणस्याप्यतिनित्यत्वं अपि वा क्रियायवेष्विति सूत्रात् यद्वा ब्रीह्याग्रयणेन समानतंत्रता ॥ इयाम
कस्तुप्रस्तरं कुर्यात् यवाग्रयणं यदिवा तदपि समानतंत्रमित्यादिनाग्रयणमृत्तौ परिश्रमवतां सुलभमिति
त्यलं इदं च पूर्वाभावे देवनक्षत्रे कृतिका विशाखातौ कार्यमिति रस्युत्पत्त्यस्य रेडकं दौघायनीयकेशवस्वामि
नार्पेयमुक्तं यदा श्विनपौर्णमास्यां क्रियते तदेककालत्वादाश्वयुजे कर्मणोऽस्य च समानतंत्रता भवति तदेतद्वाति
कृता एकवर्हिरिभान्ज्येति सूत्रे रमष्टमुक्तं एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं चंद्रिकायां कात्यायनः नित्ययाज्यात्यये
चैव वैश्वदेवाह्नयस्य च अग्निद्वानवये जैननवाह्नप्राशने तथा ॥ वैश्वानराय कर्तव्यश्चतुर्पूर्णहृतिरनुवेति ॥ कारि
कापि अह्नव्याग्रयणं चैव नवाह्नयदिवानरैः वैश्वानराय कर्तव्यश्चतुर्पूर्णहृतिरनुवेति ॥ ऋग्विधानेतु समि
दारण्यमंत्रं च वर्षे वर्षे जपेच्छतं आग्रयणं यदा शून्यं तदा संपूर्णमेति वदित्युक्तं एतच्चापादि मलमासैश्च कर्तव्यम
न्ययानेति प्रागुक्तं अग्नौ द्याहिताग्न्यादिविशेषः शौनकादेर्देशः ब्रह्मपुराणे आश्वयुज्यां बालुकायानि कुंभे बाल
कार्णवात् आयाति सेनयासाह्वैश्चत्वायुर्दसुदारुणं तस्मात्तत्र नरैर्मर्गाः स्वयद्गृहस्य समीपगाः शोभितव्याः प्रय
त्नेन भूषितव्याश्च मण्डलैः पुष्पादर्थं फलधूपान्नसर्वप्रकरैस्तथा वेश्मानि भूषितव्यानि नानारंगैश्च सर्वतः सुसुनातैर
नुलिप्तैश्च नरेर्भाव्य सवाहकैः दिवा तत्र नभोक्तव्यं मानुषैश्च विकिमिः स्त्रीषु हनूष्वर्वाह्येभ्यो कव्यं पूजितैः सुरैः पूज्या
श्च सफलैः पात्रैस्तथा हारे ध्वनिभिः द्वारोपतिप्रदीपाश्च संपूज्योहव्यवाहृतः यवाक्षतधृतोपेतैस्तदुल्लेख्य सुतोर्पतः

संपूजितव्यः पुण्ड्रः पयसापायसेन च रुद्रः सभार्यः रक्तैश्च यथानदीभरे मुनिः गोमहिः सुरभिः पूजया लागावक्रिहृता
शानः डौरश्च वाद्विर्वरुणो गजवाद्भिर्विनायकः पूज्यः सार्धैश्च रेवंतो महाविभवा विस्तरैः ततः पूजयोनिकुंभस्तुसमापैरित
लतदुल्लैः सुगंधिभिर्वृतोपैतैः कृशरात्रैश्च भूरिभिः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भोक्तव्यमांसवर्जितं ततः प्रभातसमये अन्न
लिप्तैः स्वलंकृतैः मंगलालंभनकायैर्बह्विंसं पूजनं तथा भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सार्द्धं क्रीडितव्यं यथासुखं तस्यां रात्र्यां व्यती
तायां द्वितीयायामनंतरं प्रभाते कर्दमाकैस्तु क्रीडितव्यं पिशाचवत् निर्जलैश्चाथ सर्वत्र रुद्रवत् सर्वेषु अग्नीयचा
यभिर्जाणिते पनीयानि कर्दमैः कामाग्निजनकैर्नाट्यैः स्त्रीपुङ्गवानुवादिभिः दाचार्यैश्चाचमाचारं कीर्तयद्भिरितरत
तः तस्मिन्नाहनिपूर्वाह्निके भस्मानुयायिनः ऋतवेष्वाः पिशाचाश्च प्रविशति नरांश्च तान् अपराह्णेन तः स्ना
तस्त्वक्कागच्छति बंधुवत् दर्पाभिमानदोषेण तत्र येनागतानराः न पूजयंति मोहेन क्रीडन् नैव कुर्वते ता
न्निर्दहंति ते कोपातिपशाचारौ ददर्शनाः ततः स्नातैर्नरैः पूज्यो देवो दामोदरो हरिः संपूज्य विप्रान्भोक्तव्यमनुलि
प्तैः स्वलंकृतैः बंधुभिन्नकलत्रैश्च सह भूत्यायथाक्रमं ततः प्रभृतिपण्मासान्स्वेषु वेश्मसु मानवैः अग्निः सन्निहि
तः कार्यारात्रौ सिद्धालकरतया मांसं समग्रं देयश्च दीपो निस्संगह्लाद्वाहरिति ॥ अस्यामेव पौर्णमास्यां कोजागर
व्रतं नारदीये आश्विने मासि पूर्णायां व्रतं कोजागराभिषेकं तत्र स्नातो विधानेन सोपवासो जितेन्द्रियः लक्ष्मिं
भ्यर्च्य सौवर्णे घटस्थाय्याथ तावजे मृण्मये वा सवस्त्रांतां मुपचारैः पृथग्विधैः ततः सायंतने काले ऽभ्युदिते
तारकाधिपे हेमान्तरोप्यान्मृण्मयान्वाधृतदीपान्प्रदीपयेत् लक्षंतदधैर्मयुतं सहस्रं शतमेव वा धृतशर्करां समिश्रं वि
पाच्य बहुपायसं वंशपात्रेषु संस्थाप्य कौमुद्यां शीतदीधितेः याममात्रे गते रात्र्या लक्ष्म्यै तद्दिनि वेदयेत् ततः सं
भोजयेत्तेन विप्रान्भक्त्या शनैः शनैः सहैव जागरं कुर्याद्वा त्यगीतसुमंगलैः ततो ऽरुणोदये स्नात्वा तां मूर्तिं गुरवे ऽर्प

चेत् अथारात्रौमहालक्ष्मीवराभयकरावुजा निशीथेचरतीनस्यकोजागर्तमहीतले यस्मैवित्तंप्रयच्छामिजाग्रते
 पुजनाय वपंपथकृतंचैतद्वतलक्ष्मीप्रतोपणं समृद्धिर्भेहि कीदद्याद्देहादेहातिपारलौकिकीमिति तथाचमहार्णवेवल्लेगोऽपि
 ज्ञाश्वेनपूर्णमास्यांतुचरेज्जागरणंनिशि कौमुदीसासमास्याताकार्यालौकिकैर्विभूतये कौमुद्यांपूजयेच्छक्ष्मीर्भद्रभैरा
 वणुरित्यंतं सुगांधिभिर्भद्रपद्मैरत्राज्जागरणंचरेत् निशीथेचरदालक्ष्मीःकोजागर्तौतिवादिनी यस्मैवित्तंप्रयच्छामि
 अस्मैःकीटांफरोतियः नारिकेलैश्चपिटकैःपितृदेवान्समर्चयेत् वंधूंश्चप्रीणयेतेनस्वयंतदशनीभवेत् मदनरत्ने
 नारिकेलादकंपीत्वाअक्षैर्जागरणंनिशि तस्मैवित्तंप्रयच्छामियोजागर्तिसमहीतले इदंकोजागरव्रतं यद्दिनेपूर्णमा
 प्रदोपनिशीथेचोभयव्यापिनी तद्दिनेकार्क्यं यदातु पूर्वैर्धूर्तिशीथव्यासिस्त्वदापूर्वा नकादिब्रतवदहोरात्रयोगोवि
 शिष्यतेइतिपरेद्युःनकादिब्रतयोगेतरात्रियोगोविशिष्यतेइतिवचनात् लक्ष्मीपूजामंत्रस्तु नमस्तेसर्वभूतानांवर
 दाऽसिहरिप्रिये यागतिस्त्वत्प्रपन्नानांसामेभूयात्त्वदर्चनात् इद्रपूजामंत्रस्तु विचित्रैरावतस्यायपौलोभ्यालिंगिताय
 च भारवत्कुलिशहस्तायसहस्राक्षायतेनमः यवाक्षतघृतोपेतैरित्यत्र यवानां पृथगुपादानात् अक्षतपदंतंडुल
 विशेषपरं एवमत्राप्यनुसंधेयं लक्ष्मीद्रव्यातिरिक्तार्थभिरयादिसुरपूजनं पूर्वाह्णेस्त्रीतुह्रवालकैस्तुभोक्तव्यंपूजि
 तेःसुरैरित्यत्रपूर्वाह्णस्यपूर्वाह्णैवकुर्वीतइत्यादिवाक्यात् पूजाकर्तव्यव्रतेभोजनस्यतदुत्तरस्यच ततःशरीरस्नानो
 ष्योमलविरुपंदविह्वयात् अन्नादिनांप्रवेशाच्चस्यादशुचिर्द्विशेषत इतिवाक्यादाचारान्नाप्राप्तेः दिवातत्रनभोक्त
 वयमित्यादिनिषिद्धिर्दिवाभोजनस्थीमूर्त्त्यादिगोचरतयादिवातनस्वमात्रविधौवाक्यैक्यलाघवंच अन्यथा दिवोर्ध्वमि
 त्यादिपूजनेदिवातनपूजोत्तरकालीनभोजनंचविधेयमितिवाक्यभेदेविशिष्टविधौविधिगोचरत्वलक्षणान्याः प्रसंगात्
 पचक्रालांतरदीपदनस्य राज्ञिकर्तव्यत्वस्यैव यगपुतत्रकर्तव्यत्वाद्देशैतेमहोत्सवाइत्यनेनैवयोगपद्याविधानात् अ

न्येपरित्राकतं न्या एवेति वाच्यं तत्रेति पूर्वप्रक्रांता श्रयुजेमन्नेपराम शौर्यावश्यकत्वे तत्रेति पदं तदुपस्थापकमेव लाघ-
 वात् एवमाकांक्षाविच्छेदं शंखवाद्यरवोन्मिश्रैर्नृत्यगीतैश्च शालिना वन्हिपार्श्वगतैर्नद्या इत्यस्मरान्नि साहचर्यात् रा-
 त्रिकालीनत्वं तत्कंपतु कृष्णचतुर्दश्वारत्रौ नि कुंभादि पूजादर्शनोद्भाव नंतत्रानुपयुक्तमेवेति रक्तां देऽपि अस्ति कोजाग-
 रनाम ब्रतानामुत्तमं ब्रतं यत्कृत्वा समवाप्नोति जंतुलोकाननुत्तमान् पूर्णिमाश्रयुजेमासिकौमुदीपरिकीर्तिता तत्रारथ्य
 महालक्ष्मीमिंद्रचैरावणस्थितं उपवासं प्रकुर्वीत दीपान् दद्याच्च भक्तिः लक्षंतदर्थं मयुतं सहस्रं शतमेव वा घृतेन दीपये-
 द्दीपांस्तिलतैलेन वा ब्रवीती राज्ञौ जागरणं कुर्यान्मृत्युगीतपुरःसरं यथाविभवतो देयाः पुरवोधिपुदीपिकाः देवतायतने च
 वज्रारमिपुण्ड्रेषु च ततः प्रभाते सुस्ननातः संपूज्य च शतकं तु ब्राह्मणभोजयेत्क्षीरघृतशर्करापायसैः वा सोभिर्दक्षिणा
 भिश्च सवखान् पूजयेद्द्विजान् यथाशक्ति च दातव्या दीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवं निर्वर्त्य विधिवद्ब्रतपारणमाचरेत् ब्रत
 स्यास्य प्रभावेण करपाने वाप्यसंख्यकान् आप्सरोभिः परितृतः स्वर्गलोकमहीयते इह चायुष्यमारोग्यं पुत्रपौत्रा
 दिंसंपदः लभते ब्रतमाहात्म्यात्कुलश्रेष्ठगुणोत्तरं निशीथे वरदालक्ष्मीः कोजागार्तीति भाषिणी जगत्प्रभ्रमते तस्यां
 लोके चेष्टावलोकिनी नालिकेरोदकं पीत्वा शशक्रीडांसमाचरेत् तस्मै वित्तं प्रयच्छामि कोजागार्त्तिमहीतले

॥ इति रक्तांदि आश्विन्यां पूर्णिमायां कोजागरब्रतम् ॥

अस्थोद्यापनं तिथ्यादिसंकीर्णं आत्मनः स्वकुलस्य चारुं दितलक्ष्मीप्राप्तिपूर्वकमुखादिप्राप्तये श्रीमहालक्ष्मी
 महेंद्रयोः प्रीत्यर्थमाचरित कोजागरब्रतोद्यापनं करिष्ये तत्रादावाचार्यवर्यरणादिविधानं कृत्वा गणेशपूजादिमंड-
 लपूजांतं विधाय ततो लक्ष्मीपूजनमिंद्रपूजनं च विधाय परितो दीपान् घृतेन तिलतैलेन लक्ष्ममयुतं सहस्रं तदधैशतं वा
 दीपान्पथाशक्तिवोधिषु चतुर्पथे वा प्रज्वाल्य नारिकेलोदकं प्राशय अक्षैर्दोषं वेत् एवं राज्ञि मुत्सवेन नीत्वा प्रातराग्निं

तिष्ठाञ्चाद्व्यात् प्रधानलक्ष्मीमिदं च प्रत्येकं सहस्रसंख्यादुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताग्रहान् लोकपालाश्चैकैक
 याहुत्वापथाशक्तिहुत्वा आचार्यसंपूज्यसौवर्णराजतवादीपसुवर्णवर्तिसहितसदक्षिणदत्त्वाप्रतिमामप्याचार्याय
 दत्त्वा घृतशर्करादिनावाक्षणात्संतर्प्य तेष्योदक्षिणादत्त्वाशिपोमृद्वित्वा शय्यादिक्रयथाशक्तिदत्त्वा भूयसीद
 क्षिणादत्त्वेष्टजनैः सह भुञ्जीत ॥ इतिकोलागरहृतोद्यापनं ॥ अत्राश्वयुज्यांगजनीराजनं कार्द्वं तच्चवाजिनीराजन
 यदितिसंप्रदायात् ॥ अत्राश्विनपौर्णमास्यां नारदीयपुराणदानमुक्तं माहात्म्ये पंचविंशतिसाहस्रं नारदीयमथो
 ज्यते तदीपपंचदश्यांतु दद्याद्धेनुसमन्वितं परमांसिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभम् नारदीये यस्त्वेतदिष
 पूर्णायाधेनूनांससकान्वितं प्रदद्याद्विजवर्ष्यायसलभे न्मोक्षमेव चेति तुलासंक्रांतौ वामनपुराणदानं नारदीये
 एवंपरंपराप्राप्तपुराणवापनं शुभं लिखित्वैतत्पुराणंतु यः शरद्विपुवेऽर्पयेत् विप्राय वेदविदुषे घृतधेनुसमन्वि
 तं ससमुद्धृत्य नरकारिष्वृद्धं न रवर्गं न ये स्वकान् देहंति भुक्तभोगोऽसौ याति विष्णोः परंपदम् ॥ इति नारदीयवा
 मनपुराणयोदानं माहात्म्यम् ॥ स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्यामणिः १ रणवीरसिंहभूषे शकारिरे
 कत्ससागरे अभूदाश्विनकृत्या नारंभ्योरत्त्वसमुच्चयः २ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुवंशतिलकश्रीरणवीर
 सिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे आश्विनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ निधिपतिशोधिताश्विनमासरसमाप्तः ॥

॥ छ ॥

॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवमहाधिकारेश्वरनामोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९८१ मार्गशीर्ष ञ. २३

कार्तिकमासप्रारम्भः

डं श्रय कार्तिकमासकृत्यनिर्णयः । तत्रादौ तुलासंक्रमे प्रागपरदशघटिकाः पुण्यकालः मध्याह्निपुवतावुके
 तिसामन्यवचनात् रात्रौसंक्रमेत् पूर्वोक्तसंक्रमतिर्णपादज्ञेयं कार्तिकमासस्य स्नानदानव्रतादावतिप्राश
 स्यमुक्तं नारद्विषे, एकतःसर्वतीर्थानिसर्वयज्ञाःसदक्षिणाः अन्यतःकार्तिकोमासःसर्वपुण्याधिकोमतः सुवर्ण
 मेरुतुल्यानिसर्वदानानिवैकतः एकतःकार्तिकोमासःसदादामोदराप्रियः श्रवतेनक्षिपेधस्तुमासंदामोदराप्रियं त्रिधं
 न्योनिमवाप्तोतिसर्वधर्ममवाहिष्कृतः श्रत्राविष्णुव्रतप्रशंसा तत्रैव व्रतानामिहसर्वेषामेकजन्मानुगुणं फलं इहवि
 णुव्रतानां हि फलं जन्मशताधिकं यतिश्च विधवाच्चैव विशेषणवनाश्रमी कार्तिकेनरकंयातिस्नानदानव्रतावर्णना तथा
 जन्मप्रश्रुतियत्पुण्यं विधिवत्समुपार्जितं भस्मीभवतितत्सर्वमकृत्वाकार्तिकेव्रतं कार्तिकेनार्चतोविष्णुर्भक्तियोगेन
 वर्णैः नरकास्तिगमिष्यतियमदूतैः प्रपीडिताः अथकार्तिकस्नानं तुलामकरमेषेषुप्रातःस्नानं विधीयते हविष्यं
 ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनं श्रत्रसौरमासउक्तः प्राच्याश्चैतदेवाद्रियंते दाक्षिणात्यास्तु आश्विनस्य तु मासस्य या
 शुद्धैकादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानीह तस्यावैप्रारभेतुधीरिति पाद्मोक्तेः भार्गवार्चने प्रारभ्यैकादशीं शुक्लामा
 श्विनस्य तु मानवः प्रातःस्नानं प्रकुर्वीत यावत्कार्तिकभास्करइति विष्णुधर्मोक्तेः हेमाद्रावादित्यपुराणे च पूर्णचाश्व
 येजमासि पौर्णमास्यां समाहित इत्युक्त्वा मासं समग्रं वृणुयाच्च समाप्यते कार्तिकपौर्णमास्यामिति पौर्णमास्यां
 मापयेदित्याहुः मदनपारिजातो विष्णुः कार्तिकं सकलं मासं प्रातः स्नायीजितेंद्रियः जपन्हविष्यभुञ्जतु वासवैपा
 येऽभ्युच्यते विष्णुः कार्तिकोऽग्निदेवत्योऽग्निर्दवानां मुखं तस्मात्कार्तिकेमासि वहिःस्नायीगायत्रोजपनिरतः
 सकृदेव हविष्याशी संवत्सरकृतात्पापात्पुतो भवति श्रत्र प्रातःकालेनोक्तइत्यतो मध्याह्नस्नानेऽपीदं फलं वा हि शर्मा
 द्यहो ह्यहं कार्तिकं सकलं मासं नित्यस्नायीजितेंद्रियः जपन्हविष्यभुक्शांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते नित्यस्नानं प्रा

तः स्तः। च। निति शंशोक्तेः। आचाराच्च सकलमासमित्यनेनैव प्रत्याहिके प्राप्ते नित्यपदवैयर्थ्यापत्तिः। अत्र स्नानं प्रधानं
हविष्यभोजनादिकमंगामितिसंप्रदायः। अत्र देशविशेषः कार्तिकं प्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगायामपितत्समः
दुर्लभः कार्तिके विप्रामयुरायां हृणाभिह यत्राचतः स्वकं रूपं भक्तेभ्यः संप्रपद्यच्छतीति। इदं च स्नानं काशीस्थपंच
नंदप्यातिशस्तं शतं समासतुषैस्तत्त्वान्नरैर्यस्याप्यते फलं तत्कार्तिके पंचनंदे सकलस्नानेन लभ्यते कार्तिके विदुती
धर्मोद्वहस्य परायाणः स्नात्यत्यनुदिते भानौ भानुजातस्य भीः कुत इति तथा च काशीखंडे कार्तिके मे विदुयात्राकृतार्थे
भक्ति तत्परैः विदुती धृतस्नानस्तेषामुक्तिर्न दूरतः भानुजातो यमः स्नानमंत्रश्च तत्रैव कार्तिके इहं करिष्यामि प्रा
तः स्नानं जनार्दनं प्रीत्यर्थं तदेव देशदामोदरमयामह मया सह श्रिया सहेत्यर्थः इमं मंत्रं समुच्चार्य भौनी स्नाया
द्वती नर इति अर्थमंत्रोऽपि तत्रैव ज्ञातः कार्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मम ॥ इहाणाधर्मया दत्तं दनुर्जेद्रनिपूदन
नित्येनैमित्तिके कर्णकोर्तिके पापनाशने ॥ इहाणाधर्मया दत्तं राधया साहि तोहरे इमौ मंत्रौ समुच्चार्य योनरोऽर्थ
प्रयच्छति सुवर्णरत्नपुष्पां वपुर्णं शंखेन पुण्यवान् सुवर्णरत्नपृथिवी तेन दत्तानसंशय इति एवं संपूर्णस्नानाशक्तौ
अहं स्नायात् वाराणस्यां पंचनंदे अहं स्नातस्तु कार्तिके अमीहि पुण्यवपुः पुण्यभाजोऽतिनिर्मलाः श्रयमालाधारण
स्कादि द्वारिका माहात्म्ये निवेद्य विष्णवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवां वहते योनरो भक्त्या तस्य नैवास्ति पातकं न ज
ह्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः महापातकसंहन्नाधर्मकामार्थदायिनीं विष्णुधर्मं रघुशेनुयानिलोमानि
धात्रीमाला कलौत्पां तावद्वर्षसहस्राणि वैकुण्ठे वसति र्भवत् मालायुग्मं तु यो नित्यं धात्री तुलसीसंभवं वहते कंठ
देशे यः करणकोटि दिवंसेत् तुलसीकाष्ठमालामंत्रः ॥ १॥ तुलसीकाष्ठसंभूते माले हरिजनाप्रिये ॥ विभक्तिमत्त्वा महं
कंठे कुरु मां कृष्णवल्हम् एवं संप्राध्या विधिवन्मालां कृष्णगलेऽर्पितां धारयेत् कार्तिके मासि सवसे द्वैष्णवे पद इति अत्र

मूलचित्यम् । अथपुण्यनिवेदनं । भर्गवार्चनदीपिकायां । नृसिंहपुराणे ॥ अगस्तिकुसुमद्वयैवैवेद्येच्चजनान्न
दर्शनात्तरयदेवस्थनरकंताश्रुतेनरः विहायसर्वेषुप्राणिभूनिषुप्रेणकेशवे कार्तिकेयोर्वेद्येद्रक्तयावाजिपेयफलं
भेत् स्कादेकार्तिकमाहात्म्ये ॥ मालतीमालयाविष्णुःकेतकयाचैवपूजितः समासहस्रं सुप्रीतोभवेद्भूमधुसूदनः
तथा । कार्तिकेकेश्वरीपूजापेधानाम्नासुतैःकृता तेनिर्भर्त्स्नैःपुत्रवंसंतिब्रिद्वेसदा तथाच । तुलसीदल
शतकेनकार्तिकेयोर्वेद्येद्वरि पत्रेपत्रेभूनिश्रेष्ठलभतेमौक्तिकफलं तथाचस्कादे कार्तिकमाहात्म्ये धात्रीफल
विलिप्तगोधात्रीफलविभूषणः धात्रीफलकृताहारोनरोनारायणोभवेत् तच्छायायान्तुयःकुट्यात्तापिण्डदानंमहा
मुने मुक्तिं प्रयातिपितरःप्रसादान्माधवस्यतु ॥ धात्रीछायांसमाश्रित्ययोर्ध्वेच्चक्रधारिणं पुष्पेपुष्पेऽश्वमेधस्य
फलं प्राप्नोतिमानवः तथाचस्कादे कार्तिकेमासिविघ्नैर्द्रधात्रीवृक्षापशोभिते वनेदामोदरंविष्णुचित्रान्नैस्तोषयेद्विभुं
मूलेनपायसेनाथहोमंकुट्याद्विचक्षणः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यास्वयंभुजीतबंधुभिरिति पद्मपुराणे रम्येनृचयोदया
त्कार्तिकेमासिपार्थिव सर्वान्कामानवाप्नोतिनित्यमुगतिभागभवेत् अथकार्तिकेवर्ज्यान्वाह ॥ पाञ्चकार्तिकमाहा
त्म्ये राजिकामादकंचैव नैवाद्यात्कार्तिकेवती द्विदलं तिलतैलंचतथाक्षमतिदूषितं स्कादेपि कार्तिकेवर्जयेत्तद्वह
द्विदलंवहुवीजकं मापमुद्रमसूराश्चणकाश्चकुलत्थकाः निष्पावारजमापाश्चआढकयोद्विदलंस्मृतं नूतनान्य
पिजीर्णानि सर्वाण्येतानि वर्जयेत् अन्नउत्पत्तिसमयेदलद्वयंभवति तस्यतत्पूर्वगत्याद्विदलमुच्यतइत्याहुः उदाह
रंतित्रैः वीजमेव समुद्धृताद्विदलं चांकुरं विना दृश्यतेयत्रासरेषुद्विदलं तन्निगद्यतइति अन्येषु लक्षणायां मानाभ
वात्तवचनं तस्य निर्मूलत्वाद्द्विदलात्मकं यस्य स्वरूपं तदेव वर्जयेदित्याहुः तथानारदीये ॥ कार्तिकेवर्जयेत्तलंक
र्तिकेवर्जयेन्मधु कार्तिकेवर्जयेत्कार्यं कार्तिके शुक्लं स्थितं कास्यं कास्यं पात्रभोजनं शुक्लं पर्युषितं तलवंगकश

काः तद्यत् ॥ नृपवाञ्छाजमापांश्चसुतदेवेजनाहने येभक्षयंतिराजेंद्रचांडालादधिकाहिते कार्तिकेनुविशे
 पणराजमापांस्तुभक्षयेत् निष्पवात्त्रराजशार्दूलयावदाभूतनारकी कंदयानिपटोलानिवृताकंसहितातिच नत्यजे
 र्कान्तिकेमासियावदाभूतनारकी एतानिभक्षयेद्यस्तुमुक्षेदेवेजनाहने शतजन्मार्जितपुण्यं दहतेनात्रसंशय इतिभ
 विष्येत्तरादिपूके तथा ॥ कार्तिकेकृष्णसर्वीयः प्राजापत्यपरोधवा एकांतरोपवासीवाञ्जिरात्रोपोषितोपिवा
 पृथ्वीदादशपक्षंवाभसंवत्सरवर्णानि एकभक्तेनन केनतथैवायाचितेनच उपवासेनभक्षे एव्रजतेपरमंपदमिति अन्ये
 पितृयमाऽनाकतुर्मास्यप्रारंभोकास्ते कार्तिकेयथाशक्तिरवश्यंसेव्याः अत्रयाह्यमुक्तंस्कादि ॥ ब्रह्मियोयवगो
 धूमाऽत्रियंगुतिलशालयः एतेहिंसात्तिकाऽत्रोकाभोगमोक्षप्रदायकाः काशीखंडे ऊर्जयेवात्मश्रीयाहेवात्म
 यथापुनः दंताकसूरणवैवशूकाशिविचवर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदये अन्नतेनाक्षिपेद्यस्तुमासंदाभोदराप्रियं निर्यग्योति
 मवाप्नोतिनात्रकाव्यविचारणा मांसवर्जनंमहाभारते मासिमास्यश्वमेधेनयोयजेतशतंसमाः नस्वादयतियोमां
 संसममेतद्युधिष्ठिर यस्तुवर्षशतंपूर्णतपरतप्येत्सुदारुणं तथैकवर्जयेत्तमांसंसमंस्यात्तुयुधिष्ठिर कौमुदेतुविशे
 षण्शुक्लपक्षेनरात्रिप वर्जयेद्दत्तमांसानिधन्माह्नवावधीयते नैदिपुराणे योन्नरः कार्तिकेमासेमासंतुपरिवर्जयेत्
 यत्सरस्यलभतेफलमांसविवर्जनात् तथाच तथाजन्मसहस्रैरनुमानुष्यं प्राप्यदुर्लभं कार्तिकेनार्चयेद्युत्तरस्य
 ऽथमवातना गवांकोटिप्रदानस्यस्वर्णकोटिपुण्यफलं तत्फलंकोटिशुणितमेकाहं केशवार्चनात् ददातिवैष्णवान्
 पुत्रान्भक्तैर्चाव्याभिचारिणो यः करोतिनरोभक्त्याकार्तिकेपञ्चभोजनं नदुर्गातिमवाप्नोतिवादिद्राश्चतुर्दश भोजनं
 त्रेषुमहापातकनाशनं कार्तिकेभुक्तिदंशोक्तं ब्रह्मपत्न्युभोजनं ब्रह्मपत्रं पलाशपत्रं वाराहपुराणे नयहेकार्तिकेकु
 न्दशेषेणुकार्तिको तीर्थतुकार्तिकंकुटुर्ध्यात्सर्ववत्नेनभावितइति अत्रग्रहणमधिकृत्यदेवीप्रराणे कार्तिकेग्रहणे

श्रृष्टांगानामुत्तमसंगमे श्रृयकार्तिकेदिपदानि भाविष्यपुराणे यः कुर्यात्कार्तिकेमासिशोभनदीप्रमालका चण्डिकाप्रत
 नेभक्त्यासहि सूर्योपमोद्वजत् चण्डिकायतनमजोपलक्षणं । विष्णवादिनामप्यायतनेषुकार्तिकेदिपदानकार्थ्य तथा ॥
 ददातिकार्तिकेयस्तुमभायतनदीपकं ॥ जातिस्मरत्वं ब्रह्मज्ञाकाशं सर्वजंतुषु श्रव्यं हतं द्विधं च वसुधातोतिनसंशय
 इति विष्णुधर्मोत्तरे कार्तिकेदिपदानेन सर्वत्रोच्चैर्यथा मुद्रात् "ब्रह्मोवाच दीपप्रयच्छति नरः सूर्यस्यायतनत्
 यः तेजसास्विसंकाशः सर्वग्रहाफलं लभेत् कार्तिकेति विशेषणकौमुदेमासिदीपकं दद्यात्फलमाप्नोति न तदनेय
 नलभ्यते कार्तिकेति विशेषणकौमुदेमासिदीपकं दद्यात्सूर्यायतनेन याति नरकं एष प्रभावो दीपस्य कार्त
 केमासिसुव्रत श्रुत्वा तनदीपस्य एतद्वद्वयोपधा ॥ ॥ समुर्वकालं च क्षुब्धान्मेधावदीपदो नरः ॥ ज्ञायते नरकना
 पितमरसंज्ञानप्रइयति ॥ पृथ्वा वास्तमं विप्रप्रतिपक्षंतु यो नरः ॥ दीपदं दत्तं दिव्या च यत्फलं तन्निवोधत ॥ कर्तुं मणिमु
 क्तादयमनो ज्ञाति शोभनं दीपमालाकुलं दिव्यावमानमधिरेहति कर्तुं रं कंचनमित्यर्थः ॥ तस्मादायतनेभानो
 दीपं दद्यात्सदाच्युतं । तं प्रदत्तं गृहीसेत न कुर्व्यात्तैलवर्जितं ॥ कुर्याच्च दीपहंता च मूषकोऽथ श्रजायते ॥ तस्माद्व्याघ्रच
 हरेच्छ्रेयोर्थादीपकं नरः तथा च गौडाः ॥ उच्चैः प्रदीपमाकाशे दद्याद्विष्णवे नरः ॥ समुर्वकुलमुद्धृत्या विष्णुलोकम
 वाप्नुयात् । कार्तिकप्रकरणात् । यश्चक्रे शवमुद्धिश्य दीपं दद्याच्चकार्तिके आकाशस्थं ज्वलतं च शृणुतस्य पीयूषफलम्
 धनधान्यसमृद्धश्च पुत्रवानीश्वरो भवेत् ॥ लोचने च शुभे तस्या विद्वानपि प्रजायते तथा । तुलायां तिलतैलेन सायसंध्या
 समगमे आकाशदीपे दद्यान्मासमेकं निरंतरं श्रुत्वा मायः ॥ श्रीपतेस्त्रैसु श्रियं न विपुज्यते ॥ महती श्रियमाप्नो
 तिरूपसौभाग्यसंपदमिति तद्विधिश्चादित्यपुराणे ॥ दिवाकरेऽस्तांचलमालिभूतेऽह्नाणेतु पुरुषप्रमाणं ॥ मूर्धाकृति
 यज्ञियं वज्रातामारेऽप्यभमां वयं तस्य मांक्षि ॥ धृत्या च तत्तोऽष्टदलाकृतीस्तु याभिर्भवेदष्टदिशानुचारी ॥ तत्कार्णिकया

तुमहाप्रकाशोदीपः प्रदीपोदलगास्तथाष्टौ निवेद्यधर्मयहरायभूम्येदामोदरायाप्यथधम्मराज्ञं प्रजापतिभ्यस्व
धवापितेभ्यः प्रेतेभ्यएवायचतुः स्थितेभ्यः । अपराकैऽन्योमंत्रः । दामोदरायनभसितुलयालोयासह प्रदीपंते
प्रयच्छामिनमोऽन्तायवेधसे अत्रैकभक्तव्रतं महाभारते । कार्तिकंतुरोमासंयः कुर्यादेकभोजनं शूरश्रवहुभा
दैयश्चकीर्त्तमाश्चैवजायते भविष्यपुराणे । एकभक्तेनयानारीकार्तिकंतुशिपेद्यादि क्षमाहिंसादिनियमैरसंयताव्रत
चारिणी गुडादिमिश्रशाल्यन्नभास्करायनिवेदयेत् पक्षयोरुभयोः स्नात्वाश्रद्धयापरयान्विता पुष्पाणिकरवीरा
णिगुग्गुलुंसाज्यमादरात् सप्तन्यांवाथषष्ठांवाडपवस्सरतिर्भवेत् इन्द्रनीलप्रतीकाशैरालोकैः सर्वकालिकैः
नारीपुगशतैरस्माद्यैः सूर्यलोकमहीयते तस्मादागत्यलोकेऽस्मिन्मध्येष्टविदतेषतिम् इत्येवंसर्वधर्मज्ञावि
धिरतुल्यः प्रकीर्त्ततः एकभक्तोपवासस्यफलंतुसदृशंभवेत् स्कंदपुराणे । योनरः कार्तिकमासमेकभक्ते
नतिष्ठति सोऽश्वमेधफलंप्राप्यवान्हिलोकमहीयते कार्तिकमासोऽग्निदैवत्यइति विष्णुनाकार्तिकस्याग्निदै
वत्वमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे द्विजवेदमनियोदयात्कार्तिकमासिदीपकं आग्निष्टोमफलंतरयप्रवदंतिमनीषिणः भवि
ष्यपुराणे । यः कुर्यात्कार्तिकमासिशोमनादीर्घमांतिकां सप्तन्यामथवाषष्ठाममावस्यामयापिवा भास्करा
युतसकाशस्तेजसामासयन्दिशः दिव्याभरणसंपन्न कुलमुद्वोत्पसर्वशः दीपवृक्षंसमुद्वोत्पभास्करस्याल्येषु
भे सर्वलोकमेववीरवीरलोकमहीयते भविष्यपुराणे । घृतदीपप्रदानेनशिवायशतयोजनं विमानंलभतेदिवं
सूर्यकोटिसमप्रभं यः कुर्यात्कार्तिकमासिशोभनादीपमांतिकां घृतेनचचतुर्दश्याममावस्यांविशेषतः याव
द्दीपस्यसंख्यावैघृतेनापूर्वयोधिता तावद्युगसहस्राणिहरलोकमहीयते इतिशिववाक्यं स्कंदपुराणे प्रदीपमात्मा
यः कुर्यात्कार्तिकमासिवैभम श्रवसानेनद्दीपानांवाह्मणान्भोजयेच्छुचिः प्राज्ञापत्यंचलभतेदीप्यतेचरुविर्यथा

यः कुर्यात्कार्तिकमासिशोभनं दीपमालिको वैदिकायतने भक्त्या सूर्यायतनके पुनः घृतेन कुरुशाईलं श्रमावस्थां तु भ-
क्तिः विशेषतो नवम्यां तु भक्तिश्च द्वासमान्वितः यावतो दीपसंघास्तु तैलनापूर्य्यवो धिताः तावद्दर्पसहस्राणि दुर्गालो-
केन हयिते अथ विष्णुराणोक्तं कार्तिककृत्यं ॥ मंत्रेय उवाच कार्तिकः खलु मासोऽयं सर्वदेवमयो महान् यानि
कृच्छ्राणि चोक्तानि सर्वपापहराणि वै कृतानि मुनिभिरुक्तानि भुजाधिपसर्वशः देवपितृमनुष्येभ्यो दत्तं घृतमधुप्लुतं
तत्रात्र मक्ष्यं प्रोक्तं ब्रह्मणालोककर्तुणा समभ्यर्च्ये हरिं भक्त्या दीपं दद्यादिवानिशं सर्वपापविशुद्धात्मानरोयात्
भवन्तु इति विष्णुधर्मोक्तं कार्तिककृत्यं अथादित्यपुराणोक्तं दीपदानम् ॥ सनत्कुमार उवाच दामोदरस्य
वर्णयंतु श्रुत्वा प्रश्नं चकार सः केनोपायेन भगवत्तदृश्येत महत्तमः नाकलोकसमं सौख्यं प्रेतलोके भवेत्कथं भव
वान् देवकीपुत्रस्तद्वाक्यस्योत्तरं ददौ रहस्यं परमं गृह्यमतीर्य फलप्रदं भोः शृणुष्व महाबुद्धे यत्प्रवक्ष्यामि तेऽनघ पूर्ण
आश्वयुजे मासि पौर्णमास्यां समाहितः प्रथमे च निशा रेभेमनोवाक्कायसंयुतं नमः पितृभ्यः प्रेतभ्यो नमो धर्माय
विष्णवे नमो यमाय रौद्राय कालारपतये नमः दद्यादनेन मंत्रेण दीपं श्रद्धासमन्वित इत्यादि श्रुतेन दीपेन मनोरथा
नां संप्राप्तिरस्तीति न संशयोऽत्र एतानि चोक्ता कतिचिद्वां सिद्धा मोदरश्चांतरितो बभूवेत्यादित्यपुराणोक्तं प्रदीपव्रतम्
अथात्र जयावाप्तिव्रतं विष्णुधर्मोत्तरे ॥ वज्र उवाच भगवन् कर्मणा केन सर्वत्र जयमाप्नुयात् वयवहाररेणैव त्वेति
वादे च द्विजोत्तम जयावाप्तेः परं नास्ति सौख्यं लोकेषु सततम् जयावाप्तिपदं सौख्यं यदस्ति व्रतमुच्यतां मार्कंडेय
उवाच आश्वयुज्या मतीतायां प्रतिपत्तश्चैतन्क्रमात् पूर्ववत्पूजयेद्देवं लोकनाथं त्रिविक्रमं त्रिरात्रं तत्तु कार्तिकया
दद्यादुक्षाणामुत्तमं सर्वस्य धरं कृत्वा शक्त्यारत्नैरलंकृतं कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं प्राप्नोति लोकसुखिरन्तरीर
उपैष्य कालसुखिरन्तरीरः प्राप्नोति सर्वत्र जयं च लोके इति विष्णुधर्मोक्तं जयावाप्तिव्रतं रूपावाप्तिव्रतं नृपूज

अथ कच्छवतं ॥ सुपुण्यकार्तिकेमासिदेवार्पणपितृसेविते ॥ क्रियमाणेन दृष्टांस्वल्पेऽपि रयान्महाफलं कृत्स्नः संवत्स
 रः पुण्यस्तस्माद्वर्षाः सुपूजिताः वर्षाभ्यः कार्तिकः ॥ पुण्य कार्तिके काद्भीष्मपंचकं नैवेद्यं पुष्पधूपं च अर्चितं सुविलेप
 नीं ॥ निवेद्य कार्तिके विष्णोः फलं सांवत्सरं फलं ॥ अतः कार्तिकमासाद्य सदैव शुभकांक्षिभिः ॥ हरिमुद्दिश्य कार्तिकं वंभस्व
 शक्त्या सुकरं व्रतं कार्तिकस्यासिते पक्षे वा शुभं श्वेतुर्दशां ॥ समुपौष्य नरेभ्यस्तथा पूजयेद्भद्रकृत्स्नं ॥ उपवासस्तु क
 र्त्तव्यो वारिभ्यश्चि तेन च ॥ जलकृच्छ्रमिदं कृत्वा विष्णुलोकं व्रजेन्नर इत्यादि ॥ यथोक्तेन विधानेन कृच्छ्राणि समुपाचरे
 त ॥ व्रतोपवासनियमैर्युक्तस्तु किं भागिनः ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरे कृच्छ्रव्रतानि ॥ अथात्रैव देवाव्रतं ॥ ब्रह्मोवाच
 क्षीराशोकात्तैके यस्तु देव्याभक्तिरतो नरः ॥ शाकयावकमेकाशीघ्रात स्नायी शिवारतः पूजयेत्तिलहोमस्तु मधुदीर
 घृतादिभिः ॥ कार्यस्तु देवीमंत्रेण शुणु पुण्यफलं हरे ॥ महापातकसंयुक्तो वा ह्युपपातकं ॥ मुच्यते नात्र संद्वेहो यस्मा
 त्सर्वपाता शिवा इति देवीपुराणोक्तं ॥ कार्तिके देवाव्रतं ॥ वामनपुराणेऽपि रजतं कांचनं दीपान् सुशुभिका फला
 दिकं दामोदरस्य प्रीत्यर्थं प्रदद्यात् कार्तिके नरः ॥ अथ मासोपवासव्रतं कार्यं ॥ तच्चाश्विन शुक्लैकादशीमारभ्य कार्तिकं
 व्याततत्रैव लिखितं ॥ अथ कार्तिकप्रतिपदायां ॥ कार्तिकमासव्रतं तनियमादीनामारंभः कार्यः ॥ त्रितीयाश्वत्वाद्बहिर्पूजा
 यपिकर्त्तव्यं नान्यदत्र विशेषकृत्यं ॥ एवं द्वितीयायामपि ॥ त्रितीयाश्वत्वाद्बहिर्पूजा ॥ अश्विनोऽयमस्यापि पूजादिकं कार्यं
 तृतीयायामगौरीपूजाव्रतादिकं यथाविहितं कार्यं भूतिदिक ॥ कार्तिककृष्णचतुर्थ्या कृत्यविशेषः ॥ संवत्सरं प्रदीपे ॥
 आश्विने कृष्णपक्षस्य चतुर्थ्या रान्त्रिघोरातः ॥ अष्टमयेऽवा स्थितः ॥ पूज्यो राजादशरथस्तथा ॥ दुर्गाचतस्रं पूज्या सर्वसौख्य
 विद्वद्भ्ये ॥ आश्विनो मुख्यचाद्रेणेति तत्रैवोक्तं ॥ इयं प्रदोषव्यापिनी भ्राह्मा ॥ उभयव्रतधात्वे परैवेति तत्रैवोक्तं ॥ अस्या
 मेव करकचतुर्थ्या व्रतं ॥ सा च चंद्रोदयव्यापिनी भ्राह्मा ॥ उभयव्रतधात्वे संकल्पकालसत्त्वात् परा ॥ अन्नस्त्रीणां मेवाधिकारः ॥

तासां नैव फलश्रुतेः श्रयन्नतविधिः मात्सपक्षाद्युल्लिख्यात्मनःसौमान्यसौख्यपुत्रदौहित्रादिसुरिधरश्रीप्रसापेकर
 कचतुर्थीव्रतकरिष्य गोमयोपालिसमूर्ध्ववटपिप्पलवोल्लिख्य तदधस्ताच्छिवंगेशं पृथुमुद्युक्तं गोसीचालिख्यपो
 दशोपचारैः पूजयेत् तत्रमंत्रः ॥ नमः शिवायैश्वर्यायैष्यसौभाग्यं यंसंततिशुभां प्रयच्छ भक्तिमुक्तानं तारीणां हरवल
 भे ततो नमो तमंत्रेण शिवपञ्चसूत्रयोः पूजाकार्या ततः सपकान्नादशकरकान्नाह्मणैश्चोदयात् ततः पिष्टकैर्नैव
 यं भोजनं सर्वनिवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरचंद्रायार्घ्यं दद्यात् क्षीरसागरसंभूतचंद्रलक्ष्मीसहोदर गृहाणार्घ्यं श
 शां केशरोहिणीसहितप्रभो अथकथा । मांघातोवाच अर्जुने तु भते जेतुं मिद्रलोकगतिं प्रति विषण्णमानसामुत्थुर्द
 पदी समाचिंतयत् अहोकिरीटिना कर्मसमारब्धं महतरं विघ्नप्रवणमेतद्विबहवः परिपंथिनः चिंतयित्वेति सादेवोक्त
 णा कृष्णं जगद्गुरुं भर्तुः प्रियं चिकीर्षतीं साऽपृच्छ द्विप्रवारणे द्रौपद्युवाच कथं यस्त्वजगन्नाथव्रतमेकं सुदुर्लभं यत्क
 त्वायांति विद्वानि विजयस्तेजसाः श्रियः श्रीव्यास उवाच एतदेव महभागो भूः पृष्ठः किलो मया एतत्पृष्ठं देवि पूर्व
 पार्वत्याशंकरं प्रति तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्राहेद गोमहेश्वरः शृणु देवि वारोहे वक्ष्यामि तामहेश्वरिणं पतिविघ्नहरी
 त्याहं करकारस्याचतुर्थिका पार्वत्युवाच भगवन्कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थीकरकाभिधा विधानं कीदृशं प्रोक्तं केनेयं च
 पुराकृता ईश्वरदवाच शक्रप्रस्थे पुरेभ्यो द्विजनसमाकुले स्वर्णरौप्यसमाकीर्णैरत्नप्राकारशोभिते दिव्यनारी
 जनालोकवशीकृतजगत्त्रये वेदभ्यनिसमायुक्ते र्गोदापिमनोरमे वेदधर्म्मार्द्धिजस्तत्रवसन् वेदविदां वरः पत्नी तस्यै
 व विप्रस्थनाम्ना लोलवती शुभा सास्वयं जनयामास पुत्रान्सतामिति जसः कन्यां वीरवती नाम्ना सर्वलक्षणसंयुतां
 नीलोत्पलामनयनां पूर्णंदुसदृशाननां ततः काले शुभदिने विधिवत् द्विजोत्तमः ददौ वै वेदविदुषो विद्याय विधिपूर्वकं श्र
 ज्ञात्ते तु संप्राप्ता चतुर्थीकरकाभिधा वीरवत्यासमारब्धं व्रतं कामप्रदं शुभं कृदयां वो विद्वन्मंत्रक्रणैरार्तस्मिन्नलोलिखन्

शिवेनाद्विद्वान्नेयनपण्मुखेनसमन्वितं   गंधपुष्पाक्षतैर्गौरिपूजयामासमन्त्रतः   नमःशिवायैश्वर्यार्पयैसौभाग्यंसंत
 तिष्ठामां   प्रयच्छन्मकियुकानानारिणांहरवह्मभे   तस्या.पार्श्वमहादेवंविघ्ननाशंपठाननं   पुन.पुष्पाक्षतैर्धूपैरान
 चैचपृथक्पृथक्   पक्कादाक्षतसंपद्मान्सदीपान्करकानदश   तथापिपृथक्नैवेद्यंभोज्यंसर्वन्यवेदयत्   प्रतीक्षतीस्त्रियः
 सर्वाश्रद्धायाव्यर्परायणा.   सावालाव्याकुलादीनाक्षुब्धभ्यांपरिपीडिता   निपपातमहीपृष्ठेरुर्दुर्वाधवारतदा   समा
 रणस्यचतारैर्मुस्रमभ्युक्ष्यवारिणा   तद्गतातुविचित्रैर्वमरुरोहमहावटं   हस्तेनोल्कांसमादायज्वलंतीस्नेहपीडि
 तः   भगिन्त्येदंश्यामासचंद्रंव्याजोदितंतदा   तद्दृष्ट्वाचारैर्भुत्सुज्यवुभुजेसुमनास्तदा   चंद्रोदयंसमासाद्यअर्धैर्दत्त्वा
 विधानतः   तद्वेषेणस्रतस्तस्या.पतिर्धर्मश्चदूषितः   पतितथाविधंदृष्ट्वाशिवमभ्यर्च्यसापुतः   व्रतानिरशनंचके
 यावत्सवत्सरोगतः   चक्रुःसंवत्सरेऽतीतव्रतंतद्भ्रातृयोपितः   पूर्वोकेनविधानेनसा.पिचकेशुभानना   तदायाताशर्चा
 कन्यासखीभिःपरिवारिता   एतदेवव्रतंकर्तुमगतास्वर्गलोकत.वीरवत्येतदभ्याशमगमद्गमयत.स्वयं   दृष्ट्वातामानुर्षा
 देवीपप्रच्छसकलंशर्चा   तथापृष्टावीरवतीप्रोवाचविनयान्विता   अहंपितृशृंहंश्राप्स्यतोऽयमेपतिःप्रभुः   नजानेकर्म
 एःकरूपफलंप्राप्तंमयाधुना   ममभाग्यवशाद्देविज्ज्ञागतास्मिहेश्वरि   श्रानुगृह्णिष्यमांमार्तार्जावयाशुपतिमम   इद्रा
 पयुवाच   त्वयापितृशृंहपूर्वैर्कुर्वत्याकरकाव्रतं   व्यर्थेवाव्यंस्त्वयादत्तोविनाचंद्रोदयंशुभे   तन्नैवव्रतदोषेणपतिलोकांतरं
 गतः   इदानींकुरुयत्नेनकरकाव्रतमुत्तमं   पतितेजीवायिष्यामिब्रतस्यास्यप्रभावतः   कृणुणववाच   तस्यास्तद्वचनं
 श्रुत्वाव्रतंचक्रेविधानतः   प्रसन्नासाऽभनवदेवीशक्रस्यप्राणवह्मभा   तथाव्रतैर्कृतेदवीजलेनाभ्युक्ष्यतत्पति   जीवयामा
 सचंद्राणिदेववच्चवभूवसः   ततश्चागाद्गृहंस्वीयरेमेसापतिनासह   धनंधान्यंसुपुत्रांश्चदीर्घमायुश्चलब्धवान्   तस्मा
 स्वयापियत्नेनव्रतमेतद्विधीयतां   सूतइवाच   द्वैपायनवचःश्रुत्वाचकार   द्वौपदीव्रतं   तद्व्रतस्यप्रभावेणजिवातान्

कौरवान्तरेण लभिरराज्यमतुलं धनधान्यसमन्वितं अम्योद्यापनं आचम्य मासपक्षाद्युल्लिरयात्मनः सौ
 भाग्यपुत्रपौत्रादिमुत्तिथरश्रीप्राप्तये सपरिवारपण्मुखगणेशशिवसहितगौरीप्रीत्यर्थमाचरितकरकचतुर्थीव्रतेत्याप
 नंकरिष्ये तत्रादावाचार्यवृत्त्या सर्वतोभद्रैर्लिंगतोभद्रैवाकलशस्त्रापनं विधाय तत्र तार्थादिपञ्चे हैमीगौरीशि
 वपण्मुखगणेशसहितं वाटक्षतलस्थितां संस्थाप्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यं सं
 ततिं शुभं प्रयच्छन्मकियुक्तानानारीणां हरवल्लभे उन्नमः शिवायै गणेशस्कंदहरसहितायै नमः एताभ्यामेव मं
 ज्ञाभ्यां सर्वोपचारपूजां कुर्व्यात् राजगौतवाद्यादिभिर्जगन्गणं कुर्व्यात् प्रातः पुनः पूजां विधाय स्वप्नहोक्ताविधिना
 क्षिप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् तत्र प्रधानगौरीशिवं स्कंदं गणेशं च पापसाज्यतिलवटादिसमिद्धिः प्रत्येकमष्टौ
 शरसहस्राहुतिभिरष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्बाहुत्वा ब्रह्मादिदेवतानवत्रहदिकपालादीर्नैकैकपाहुत्या चरुसमिद्धिर्हु
 त्वा स्विष्टकृद्धोमांते आचार्यसंपूज्य प्रतिमासहितं कलशंदत्त्वा ततः करकं क्षीरसंपूर्णं तीर्थपूर्णमथापि वा
 ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिरिति सदक्षिणकरकान्दशमुवासीनीभ्यो यथाशक्ति दद्यात् ततो ब्रतसंपूर्त्यै
 शब्दादिदानं यथाशक्ति दत्त्वा सदन्नेन ब्राह्मणान्परितोष्याशीषो गृहीत्वा भूयसीदक्षिणां दद्यात् अशक्तौ चैकमे
 व करकं दद्यात् घृतपूर्णं च करकं क्षीरपूर्णमथापि वा ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण क
 रकान्प्रदद्याद्द्विजसत्तमे सुवासिनीभ्यो दद्याच्च आदद्यात्ताभ्य एव च एवं ब्रतं याकुर्वते नारी सौभाग्यकाम्यया सौ
 भाग्यं पुत्रपौत्रादीन् लभते नान्नसंशयः ॥ इति श्रीवामनपुराणे करकचतुर्थीव्रतं सोद्यापनं कार्तिककृष्णपंचम्यां
 तिथिपत्वेन शेषादयो नागाः पूज्याः तथा चोक्तं पक्षद्वयगतासु सर्वासु पंचमीषु तिथिपत्वेन नागाश्चोषादयः पूज्याः पंचम्यां
 पूजनमर्चयति अत्र पञ्चारंस्कंदं पूजा तथा च पक्षद्वयगतासु सर्वासु षष्ठीषु तिथिपत्वेन स्कंदं संपूजयेत् तदुक्तम् षष्ठां

पूजागुहस्यचेति कार्तिककृष्णसप्तमीर्वैकुण्ठकल्पादिः अत्रादिकल्पादिकल्पोक्तं कृतं तिथिपत्वेनादित्यपूजा
 तथाचोक्तं सप्तमीनिर्णये पक्षद्वयगतासु सप्तमीपुतिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः सप्तम्यां भारुक्कस्येत्युक्तेः आस्या
 मेवाष्टम्यां दांपत्याष्टमीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ कार्तिके मासि वित्रे द्रपुत्रकाभोनरोमुने अष्टम्यां कृष्णप
 क्षस्य पूजयेद्दिधिवन्नरः उभयासहितं देवं कृत्वा दर्भमयं विभुं आस्यामेव मधुरावासिभीराधाकुंडे स्नानमरुणोदये
 सूर्यादये कार्दम्यमितिमधुरसेतौ ज्ञेयम् कार्तिककृष्णाष्टमीकरकाभिधा सायनहाराष्ट्रे पुत्रसिद्धा सापिचंद्रोदयव्या
 पिनीयाहा आस्याविधानं करकचतुर्थीवदिति आस्यामेव कार्तिककृष्णाष्टम्यां अहोयदिवाव्रतं पद्मपुरा
 णे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ पृथुरुवाच देवैर्प्रेवतांश्चैष्टसर्वदेवार्थपारगं तं वाहं प्रष्टुमिच्छामि त्वतः संदेहच्छेदक
 तादशं व्रतमास्यादियत्पुत्रधनवर्द्धनम् नारद उवाच ॥ महाविद्यामहाभाषामहाभेपात्म्यतिः महाभोहाभभाव
 तमिहादेवीमहेश्वरी अहोयचितिविख्यातासैव सर्वेश्वरेश्वरी तस्याव्रतं महापुण्यं सर्वलोकहितप्रदं पृथुरुवा
 च ॥ अहोयनिामसादेवी कथं जाता च नारद तथाव्रतं त्रयोकरस्यां कोविधिश्च वदस्व नारद उवाच ॥ आसीत्पु
 रा कतपुण्ड्रकालमृत्युर्नराधिप ततो नराश्च वहवः पक्षिणश्च क्षयं गताः तदा जनपदाः सर्वे क्षयं गता आश्वभरीशः दी
 जमात्राणि भूतानि तदाऽभूवद्गुणाधिप तदा सर्वसमागम्य ब्राह्मणान्वेदपारगान् पद्मच्छूर्विनयोपेताः किं कार्यं
 वदत द्विजाः ब्राह्मणो वेदविद्वं सो विचार्य च मुहुर्मुहुः शास्त्राण्यलोक्य तत्त्वज्ञाः कालमृत्योः शमाय च अहोय्याश्च
 महादेव्याश्चाराधनमकुर्वत कार्तिके कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां ध्यानात्तरराः ततः प्रदोषसमये भूवन्सर्वेऽपि दुःखिताः अथा
 गच्छतदा तत्र काचिद्दीवरयोपिता सोवाच ब्राह्मणान्सर्वान् किमर्थं व्रतमासत तज्युरतानरश्चैष्टकालमृत्युक्षयाय च
 प्रोकाच सत्यमित्येवं सापित ब्रजसमासदत् ततः सर्वाः प्रजाविप्राः सापिदीवरयोपिता अहोय्याश्च महादेव्याभूय

आराधनं दधुः एतास्मिन्नेव काले तु देवी साक्षाद् दृश्यत चामुं मुण्डहस्ता चकराला कृष्णवर्णा का कालिकेति समाख्याता
 ब्रह्मोपातिव्रजविश्रुता एकान्देव प्रसन्नत्वाद् देहो यीनामतेऽब्रुवन् सा पितृभ्रममासीतान् ब्राह्मणानभ्यभापत अहं रुद्रग
 णैः सार्द्धं कालमुच्युः समन्विता विहारार्थं समायाता विश्रपापमवेक्ष्य च अद्य विश्रवेदहीना दाभिः कानि रपन्नपाः अर्क्ष
 काः क्षत्रियाश्चैव श्यादुष्टाश्च पादजाः स्त्रियः पतिव्रतीपाश्च रेच्छाचारसमन्विताः एतां समीक्ष्य पापस्य गातिधोराभ्याव
 हां निर्धर्मकांश्च निर्यज्ञांश्चिह्नांश्चिर्जपांस्तथा आगताः स्वर्गणैः सार्द्धं विश्रभाभावाय केवलं अथैव कार्त्तिके मासि व्रता
 दिफलकोटिभिः सप्तम्यां च विशेषेण पूजितायां द्विजोत्तमाः प्रसादमागता विश्रावरं दण्डुतमाचिरं ततः सकललोका
 श्रद्धार्थं यतिरमतान् प दुर्भक्षणभवेद्देवि नातकश्च भवेत्काचित् नालमुच्युर्न व्याधिर्न चापुनर्यमेव च नारद उवा
 च ततो ब्रवीन्महादेवी शृणुष्व हे द्विजोत्तमाः कार्तिके कृष्णपक्षे तु अष्टम्यां च विशेषतः तारानके चैकभक्तमध्याय्य
 प्रभृत्य कैः कर्तव्यं चा विशेषेण सप्तम्यां च व्रतं मम चंद्रनके च सप्तम्यामष्टम्यां चैव नक्तकं अवर्त्य हि व्रतं कार्त्तिके नैर्ना
 रीभिरेव च दिवा चा ज्ञानभोक्तव्यं बालवृद्धातुरा विना सायं प्रपूजयेन्नास्ति इहोपीत्येव च मां सुधीः कर्तव्या हि प्रयत्नेन
 मदीया प्रतिमानरैः तत्र कुड्यां च रतं भवामंडपे मे समचरेत् चतुर्वर्णैश्च सर्वाङ्गैः श्यावपीता सितासितैः मूलकाभिस्त
 थारकंधैरिशुंदं डादिभिस्तथा एवं कृतानरैः सर्वैः सर्वसुखमवाप्नोते तत्र मां पूजयेद्भक्त्या चंद्रिकामंडवर्धरैः संया
 वशणुष्वैश्च पूजयेत्तथैव च यतोऽनया पूजयाम्यां तस्मात्पुण्यैः समं तथेत्युक्तं रततः सर्वजगद्भक्त्या चंद्रिकामंडवर्धरैः संया
 स्तु प्रांजलिर्भूत्वा साहधीवरयोपिता महादेवो च देवेशि पाह्यस्माद्योचयोनितान् ततोऽब्रवीन्महादेवी ब्रह्मोपातिवि
 श्रुता च या एहि त्वं मम भक्त्या सि प्रसन्ना तेनैव शयः त्वया व्यहंसदा पूज्या पूर्वोक्तेन विधानतः पूजावसाने भवतीति सा हि
 तं पूजयेत्तु यः तत्प्रपूजा हि स फला विपरीतमतोऽप्यथा तथा पूज्याः कुमार्यश्च मालिनी च तद्देवा हि नारद उवाच

एवं प्रोच्यततः पश्चात्तत्रैवांतरधीयत ततः सर्वे यद्देवितुव्रतमेतन्न संशयः अधुना ते मया प्रोक्तं तव स्नेहस्य कारणा
 तद्दृश्यमासि भिर्जावैरा वश्यकमिदं ब्रूतं कुर्वति व्रतमेतदेतेषां सौख्यं भवेद्भूतं नाकालमृत्युर्न व्याधिर्न भयं नृपश
 त्तुतः सप्तमीचाष्टमीवापि तिथिरस्य ब्रूतस्य हि सप्तमी चंद्रनके च तारानके तु चाष्टमी उभे एव समानो हि ब्रूते तिथु
 भये नृप नारद उवाच एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मातृं परिच्छसि ब्रह्मेत्याश्वघ्नतं जन्म प्रसादश्च विधितिथिः
 फलं चैव महाराजार्कभूयः श्रोतुमिच्छसि कार्त्तिकस्यैव माहात्म्यं यदेकान्हा प्रसाधिता जनैरहोयी देव्या भित्तं
 कार्त्तिकसमं भुभं एकान्हा रमरणा देवाकालमृत्योर्व्यमोचयत् ब्रह्मेयीतन्मता देवी तत्कार्त्तिकप्रभावतः कार्त्त
 केन समो मासो न भूतेन भाविष्यति इति पाद्मे कार्त्तिकमाहात्म्ये कार्त्तिककृष्णाष्टम्या महोयि व्रतम् ॥ कार्त्तिककृष्ण
 त्रयम्यां सर्वास्वपि नवमीषु सरस्वती दुर्गा पूजा कार्या सरस्वत्या नवम्यां वेत्तुं केन वमीनिर्णये दशम्यां च ध
 र्म्मराज पूजा दशम्यां मतकस्य चेति दशमी निर्णयो कवचनात् कार्त्तिककृष्णैकादशी रमा अस्याः कथा ब्रह्मैव
 वर्ते पद्मपुराणे च ॥ युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन भमस्नेहस्य कारणात् कार्त्तिककृष्णपक्षे तु कानामै
 कादशी भवेत् किनामको विधिरस्तस्या एतन्मे वद विस्तरात् यस्मिन्मासे हरिर्देवी निद्रां त्यजति माधवः श्रीकृ
 ण उवाच शृणु त्वं राजशार्दूल कथां पापप्रणाशिनीं कार्त्तिकस्यासिते पक्षे रमानामेति विश्रुता तस्याऽप्योपणा
 द्रजन्त्यै कुण्डलमतेन रः पुरात्रेता युगे राजन्नयोऽध्यानगरे नृपः मुकुंद इति स्या तो न्यवसद्धर्मतत्परः इंद्रेण सह यस्यैव
 सख्यं श्रेष्ठं प्रवर्तते हरिवासरसंधारी हरिभक्तिपरायणः तस्मिंश्च नृपति श्रेष्ठे भूतवाजी प्रशासति दुहिता चंद्रभागा
 रस्या जाता तस्य गृहे नृप जाभाता तस्य धैवासीत् शोभनो नामनामतः चंद्रसेनस्य राजारतु पुत्रो धर्मपरायणः अशु
 रस्य गृहे सोऽयसमायातो नृपात्मजः किं यतो दिवसाश्चैव चंद्रभागा व्याचिंतयत् किं भविष्यति तत्राथ मम भर्ताति

दुर्वलः समागतं व्रतैव देवानामपि दुर्लभं एकादशीदिनं पुण्यं समायातं तृतीयं शुधया पीडितो भर्ता पितृशा-
 सनमुत्तमं नभोक्तव्यं नभोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे इति शुश्राव स ततः पटहं दारुणं किल व्रतस्य माहिमानं वैज्ञा-
 त्वा वैव प्रयत्नतः चिंतयामास तत्रैव शोभनश्च प्रतापवान् किं करोमि महाप्राज्ञो धया पीडितो रम्यहं पप्रच्छ
 वल्लभां रत्नां स किं करिष्यामि शोभने चंद्रभागे वाच पितुर्वै रमन्ति मे कांतभोक्तव्यं नैव केनचित् चतुर्वर्ण्यादिकैश्च
 वहाष्टवर्षाधिकैस्तथा गर्जैरुष्टैस्तथैवाभ्यैः पशुभिः पक्षिभिरुत्था तृणमन्नं तथा नीरं भुज्यते नैव शोभन मा
 नवैश्च तथा भर्तुं भुज्यते नैव वासरे यदि चेद्भुज्यते कांताहं तंगर्हयत्यसौ इति संचिंत्य भोः कांतमुदुहमानसं कुरु न
 ह्यन्यत्राहिं गतव्यं भोजनार्थं नृपात्मज शोभन उवाच सत्यं चेत्तिथि येनाहं करिष्यामि व्रतं शुभं दैवतं विहितं च तथैव
 भविष्यति इत्येवं संमतिं कृत्वा तद्ग्रेहदुःखपीडितः पुनः स्मृत्वा पुनः स्मृत्वा तथा च विवशो भवत् श्रद्धेन धार्यते प्राणश्चात्र
 सर्वप्रतिष्ठितं श्रद्धमेव परित्यज्य कथं प्राणावलं वनं शोभनाश्च तथा मासकागतिर्मे भविष्यति इति चिंतय तत्तस्य
 रविरस्तमयंगतः वैष्णवानां जनानां तु सानि शापुण्यवार्द्धिनी श्रीकृष्णपूजने नैव तथा जागरेण च शोभनस्य तु त
 रैव वसानि शादुः खदायिनी श्रद्धहीनस्य तत्सर्वं वक्ष्यते धितस्य च अतीव दुःखतस्तस्य रविश्चैवाद्यंगतः
 तस्मिन् काले तु राजेंद्र पंचत्वं शोभनो गतः दाहयामास राजांतरं राजयोग्यैश्च दारुभिः चंद्रभागानां तमेहं ददाह प
 तिनसाह कृत्वोर्ध्वदेहिकं तस्य तस्यौजनकसद्धानि शोभने न नृपश्रेष्ठ रमा व्रतप्रभावतः प्रातर्देवपुरं रम्यं मंदराचलमूर्ध
 नि दौर्ध्वदेहं कृतं तस्य क्रियाश्च विधिवत्कृताः चिंतया साससा तत्तच्चंद्रभागाय शस्विनी किं करोमि कगच्छामि साहं दुः
 खेन पीडिता पाति व्रत्यं करिष्ये हं काष्ठभक्षणमेव च इति संचिंत्य सापश्चादनुबंधं च कारसा एकादशी व्रते नैव जीर्यते जी
 र्यते तस्य च म् इति बुद्धिं समाख्याय सतीनां धुरिकीर्तिता काश्चिद्विप्रो वसन् तत्तदनगरे नागरस्तदा सोमशर्म्मति विख्या

तोषनहीनोदरिद्रकः साधुकार्यतयाविप्रःकुरुतेप्राणरक्षणं भ्रमतेतत्त्वसर्वतःसोदार्थीद्विजसत्तमः एवंभ्रमन्
 सदेयांश्चकुटुंबंपरिपालयन् एकस्मिन्निदिवसेमार्गसूयार्स्तवतदागतः आरुरोहद्विजोदधंस्मिहव्याघ्रभयाकुलः
 चितवानसत्यतस्याधः सन्नीयुस्तंस्तृणादयः ध्यापदाः शूकरास्तत्रपुरतरस्तुसमागताः पुरंतन्नाभवदेवदेवेनवि
 हितपुरा श्रानूपममतिहृद्यंपुण्यवद्भिर्नैववितं द्वितीयमिंद्रलोकेवैश्रप्यरोगेणसेवितं ललितंगानसंयुक्तैर्गंध
 वल्लपशोभितं, नारायणादिदेवानांप्रासादैरुपशोभितं धनधान्यसमाकीर्णैचातुर्वर्ण्यविराजितं विद्वद्भिः से
 वितंभक्त्याकमनीयंकलपुतं किमत्रबहुनोकेनगुणैःसर्वैःसमान्वितं तुलसीविटपाकीर्णं भूषणैरतिभूषितं ई
 दृशनगरंदृष्टाविप्रोविस्मयमानगतः सर्वलक्षणंवरतूष्णींशिवेशपुरंतदा दृष्ट्वासमस्तनगरंराजवेश्मनिवैगतः रा
 जवेश्मननोहारिस्पर्णैस्तंभविराजितं रक्षाटिकोपलसामिश्रनानारत्नैरलंकृतं सुमनोवत्सुललितंतद्गृहंवर्ततेस
 दा साविप्रस्तद्वृहदृष्ट्वा राजानंचददर्शह सिंहासनसमाखंडंछत्त्रचामरशोभितं केयूरैः कुंडलैश्चैवकिरीटनाविरा
 जितं इंद्रतुल्यंसदस्यैश्चत्त्रत्रयोपशोभितं राजानंचतदादृष्ट्वाविप्रोसौशोभनंतदा नृपजामातरंजात्वातत्स
 मीपंजगामसः शोभनोऽपि तदाज्ञात्वासोमशर्मणमागतं आसनादुत्थितरत्नैर्नमश्चकेद्विजोत्तमं चकारकुश
 लप्रक्षेत्रश्वशुरस्वतुपश्यतां कान्तायाश्चंद्रभागायास्तथैव नगरस्थानु सोमशर्मोवाच कुशलंवर्ततेराजन् श्वशु
 रस्वयमहेतव चंद्रभागाकुशालिनीसर्वतः कुशलंपुरे परंतुकथ्यतांराजमेतदाश्चर्यकंतथा प्राप्तंत्वयापुरंरन्ध्रं
 किद्रतस्वप्रभावतः पुरंविचित्रंराजेंद्रनटछंदेनाविकचित्र एतदाचक्ष्वमेसर्वैकरमात्मापतंपुरंतव शोभनतवाच
 लार्तिकस्यासितेपक्षेरमानामेतिविश्रुता तामुपोष्यमयाप्राप्तंदिजेंद्रपुरमधुवं ध्रुवंभवतिपेनैतत्तत्कुरुष्वद्विजोत्तम
 सोमशर्मोवाच कथयाध्रुवमेतद्विकथुंभवतितद्भुवं तत्त्वंकथयराजेंद्रतत्कारिष्यामिनान्वया शोभनतवाच

मयैतद्विहिताविप्रश्रद्धाहीनोद्विजोत्तम तेनाहमधुवंमन्येधुवंभवातितच्छृणु मुचुकुंदस्यदुहिताचंद्रभागासुशोभ
 ना तस्यैकथयवृत्ततंतधुवमेतद्रविष्यति इतिश्रुत्वावचस्तस्यागतोविप्रः स्ववेश्मनि कथयामासवृत्तंतराजक
 न्याग्रतोद्विजः श्रुत्वाथमाद्विजवचोविस्मयोत्फुल्लोचना प्रत्यक्षमथवारस्वक्षस्त्वयैतत्कथ्यतोद्विज सोमशर्भावाच
 प्रत्यक्षंद्रपितःकांतरतवदष्टोभयाशुभे देवतुल्यमनाधृष्यंदृष्टतस्यपुरंमया अधुर्वैनतस्योक्तधुवंभवतितत्कुरु
 चंद्रभागोवाच नयमांतत्रविषेद्रपतिदर्शनलालसां आत्मनोव्रतपुण्येनकरिष्यामिधुवंपुरं आवयोर्द्विजसंयोगोय
 थाभवातितत्कुरु प्राप्नुहिस्त्वमहापुण्यकृत्वायोगंविद्युक्तयोऽइतिश्रुत्वावचस्तस्याःसोमशर्भाजगामह आश्रमं वामदेवस्य
 मंदराचलसन्निधौ वामदेवोऽशृणोत्सर्ववृत्ततंतकथितंतयोः अथापिचचंद्रभागोविदमंत्रैर्योर्जितैः ऋषिर्मंत्रप्रभावे
 णविष्णुवासरसेयवनात् दिव्यदेहावधूवासीदिव्यांगतिमवापच पत्सुः समीपमगमत्सहर्षोत्फुल्लोचना
 जहर्पशोभनोऽतीवदृष्टाकांतारसमागतां समागन्त्यस्वकेवामपार्श्वतांसन्त्यवेशयत् अथोवाचप्रियाहर्षाचंद्रभागा
 शुभं वचः शृणुकांतहितवाक्यंयत्पुण्यंविद्यतेमयि श्राष्टवर्षाधिकजातयदाहंपितृवेदमनि ततःप्रभृत्येवमया
 कृतमेकादशीव्रतं यथोक्तविधिनायुक्तंश्रद्धापूतेनचेतसा, तस्याःपुण्यप्रभावेणपुरंभवतुमेधुवं सर्वकामसमृद्धंचया
 वदाभूतसंख्यम् किमत्रचहुनोक्तैरनदत्तंपुण्यंमयाखिलम् श्रीकृष्णउवाच एवंचतृपशार्दूलसारेमेपतिनासह दि
 व्यभोगादिव्यरूपादिव्याभरणभूषिता शोभनोऽपितयासाद्धैरमतेदिव्यविग्रहः रमाव्रतप्रभावेणमंदराचलमूर्द्धनि
 चिंतामणिसमाह्यपाकामधेनुसमाधया रमाभिधानान्तपूतेतवाग्रेकथितामया एकादशीव्रतानांचपक्षयोरुभयो
 रपि यथाशुक्लतथाकृष्णाविभेदेनैवकारयेत् संचितैकादशीन्ष्टणभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी धेनुशुक्लतथाकृष्णा
 तूभयोःसदृशंपयः तथैवतुल्यफलदंरमृतमेकादशीद्वयं एकादशीव्रतानांचमाहारन्यंशृणुतेनरः सर्वपापविनि

मुंकोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिब्रह्मवैवर्तेपद्मपुराणेचकार्तिककृष्णारम्भेकादशीव्रतकथा कार्तिककृष्णद्वाद-
 शीगोवत्ससंज्ञा साप्रदोपव्यापिनीग्राह्या दिनद्वयेतथासत्त्वेपूर्वतिथुग्मवाक्यात् तथा च वत्सपूजाविधिश्चैव
 कर्तव्याप्रथमेहतीतिनिर्णयामृतोऽभिधानात् हेमाद्रौ आग्नेये ॥ कार्तिकःखलुमासोवैसर्वाद्वैवमयोमहान् कृष्ण
 पक्षविशेषेणवन्म्यादिदिनानितु पुण्यानितुपुयहृतमक्षय्यं सर्वकामिमिति नारदउवाच आश्विनेकृष्णपक्षे
 तुद्वादश्यादिपुपंचसु तिथिपूकःपूर्वरात्रेष्टाणीतीराजनांविधिः नीराजयेयुर्दवांश्चविप्रांश्चैवतुरंगमान् ज्येष्ठा
 न्श्रेष्ठान्जपन्यांश्चमातृमुख्याश्चयोपितःश्चवाश्विनग्रहणंमुख्यचांद्राभिप्रायेण अक्षविशेषोमदनरत्ने भविष्ये स
 वत्सावाऽसवत्सांचशीलिर्नीगांपयस्विनी चंदनादिभिरालिप्यपुण्यमालाभिरर्चयेत् अर्घ्यात्तन्मयेपात्रेकृत्वापुण्याक्ष
 तस्तिरैःपादमूलेतुद्र्याद्वैमंत्रेणानेनपांडव क्षीरोदार्षवसंभूतेसुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमयेमातर्गृहाणार्धनमोस्तुते-
 तदिनेतैलपकंचस्थालीपकंयुधिष्ठिर गोक्षीरंगोघृतैवदधितक्रंचवर्जयेत् अथान्योपिप्रकारःनरोवायदिवानारीनकं
 संकरप्यचेतसीत्युपक्रन्त्य मापात्रकामतोद्गमीयाद्रात्रौविगतमत्सरः प्रतीक्षेतागमंभक्त्यागवांगोरस्थानतत्परः इति
 गोष्ठगतामुसंध्यायां गोपूजाविधानाच्च वत्सस्यपूजाशिवरात्रिरेपापरवाविनिघ्नंतिनृपंसराष्ट्रमिति मातारुद्राणां
 दुहितावसूनां स्वसादित्यानाममृतस्वनाभिःप्रणुवोचंचिकेतुपेजनायमागामनागमादितिविधिष्ठ स्त्रीशूद्राणामह्रा
 वाहोमंत्रःपौराणिकेयथा क्षीरोदार्षवसंभूतइत्यादि ॥ ततोमापादिसंसिद्धान्वटक्रांश्चनिवेदयेत् पंचसप्तद-
 शैकंवायथाविभवमात्मनः तत्रमंत्रः सुरभिस्तंजगन्मातार्नित्याविष्णुपदेस्थिता सर्वदेवमयेग्र्यासंमयादत्तमि
 मंयस ततःप्रार्थना सर्वदेवमयेदेविसर्वरत्नैरलंक्रे मातर्ममाभिलषितंसफलंकुरुनेदिनि इतिगोवत्सद्वाद-
 शीव्रतम् ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच आशोहिष्योदशाष्टौचममहर्षेक्षयंगताः तेनपापेनचित्तेमेजुगुप्सतातीन

जायते तत्र ब्राह्मणराजन्वयैश्वर्याद्रादयो हताः भीष्मद्रोणकलिगादिकर्णशत्रुमुखहताः तेषां विधेन
 यत्पापं तन्मे मर्षिणं कृतं पापप्रक्षालनं किंचिद्भ्रतं ब्रह्मिजनार्दन श्रीकृष्ण उवाच महापुण्यव्रतं स्त्रीणां गोवत्स
 द्वादशीव्रतं अश्वत्थव्रधुनेन पार्थ महापातकनाशनं गौरुपिणीपुरादेवी पूजिता ब्रह्मवादिभिः सवत्साकार्तकेमासि
 कृष्णपक्षे धिष्टिरे द्वादश्यां भक्तिपुके स्तनीं दिनीनामनामतः ततः प्रभृतिराजैर्द्राधिताष्टाधितले उत्तानपादेन त
 दाव्रतं चीर्णमहाफलं उत्तानपादनामासीत्क्षत्रियः क्षितिभूषणं तस्य भार्या द्वयं चासीत् सुरुचोरुचिराश्वकम् सु
 रुच्यातुभुवः पुत्रो बालः पादचरो वदा रुच्यै समर्पितः शुच्या बालो यं रक्षयतामिति श्रहं करिष्ये शुश्रूषां चिरतद्गतमान
 सा रुचिः सौभाग्यमासाद्य सुखमास्तेषु हेमदा करोति भर्तुः शुश्रूषां स तु नित्यं प्रतिव्रता कदाचित् क्रोधमासाद्य
 सापत्न्यं जनितां तया स्वयं रुच्यानि हस्त्यासौ पार्थ खड्गदलीकृतः पक्ववासुसंरुक्तः स्थाल्यामाहाराय नृशंसया त
 तो भोजनवेलायां दत्तोऽस्मै नृपते स्वयं तस्याय भोक्तुकामस्य भुवो जीवन्माप्नुवान् ततः पलाय्य सो राजन्मातुरुत्सं
 गगोभवत् तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं ह्नुर्विषप्रच्छविस्मिता किमेतद्ब्रूहि दत्तांतय रे यं व्युष्टिरुत्तमा किं त्वया चरितं भ
 द्रे व्रतं दत्तं तपस्तथा सत्यं कथय मे त्वद्यपेन ते जीवितः सुतः मया यं सतवारं रत्नं निहत्य शक्यं लोकतः पक्वः सुसंरु
 तः स्थाल्यां भोजनेन व्यंजनेः सह पात्रे दत्तः पुनश्चैव जीवत्येव हि ते सुतः किं ते सिद्धामहाविद्यामृतसंजीवनीतुवा म
 शिमं व्रमहायं व्रमयदां जनमौषधं कथयस्व महामागे वेपथुर्हृदये मम श्रीकृष्ण उवाच एवमुक्तातुरुच्यासातामु
 दाचय शस्त्रिणी भद्रे न दत्तं न हृतं तपस्तपत्तं मया तथा सिद्धानकाधिद्विद्या रस्ति मम मंत्रौषधवेदिनी किंतु चीर्णमया
 भद्रे गोवत्सद्वादशीव्रतं व्रतस्यारय प्रभावेण पुनर्जीवति मे सुतः वत्सो मे वत्सवेत्याम तो र्थं क्रियते सदा समा
 गमश्च भवति पुत्रपौत्रशतैरपि यथावत्ते समाख्यातं त्वमप्येतत्समाचर त्वयाप्यचिरात्पुत्रो भविष्यति यथामम ए

वमुक्तेऽतर्थाणिरुच्यपुत्रधनेच्छया अवापसोत्तमंपुत्रं मतुवंशविवर्धनम् युधिष्ठिर उवाच कथं गोह्लादशीनामविधानं
 तत्रकोदशं कथमेपासमुच्यताकास्मिन्काले जनार्दन एतत्सर्ववृत्तब्राह्मिवाहिमानं रकार्णवात् श्रीकृष्ण उवाच पु
 राकृष्णोपार्थमुनिकोटिः समानता तपश्चकार विपुलं नानाव्रतधरागिरौ हर्षेण महता विष्टादेव दर्शनकांक्षया जंबू
 नगं महापुण्येनानातीर्थविभूषिते पारियात्रो सिद्धपात्रे रम्ये तुंडलिकाश्रमे पंचागिरौति विख्याता उत्तमेशिखरे नृप
 तापसारं पथमतुलं दिव्यकाननभूपितं वसिष्ठशुक्रागिरि सकतुदशादिभिर्वृतं वलकलाजिनसंवीतैर्मृगैराश्रममंड
 लं नानाभूगणैर्पुंक्तं शाखाभूगणैर्वृतं प्रशांता सिंहहरिणावकसर्पगणाकुलं गहनं निर्जरे रम्यलतासंतानसंकुलं
 सिंहव्याघ्रगजाश्वैर्देहरिणैः शंबरैः शशैः वाराहैरुकाभिर्दिक्दैः समंतादुपशोभितं तपस्यतां तत्र ते पांमुनीनां दर्शनार्थिनां
 देवाजं च क्रमेहीनाथद्वादशार्द्धां ह्येते च नः वभूव ब्राह्मणो वृद्धो जटापांडुरमूर्धजः श्लथश्चर्मतनुः कुब्जो यष्टिपाणिः स्वेपथुः उ
 मापि च क्रमेणोरूपं शृणु तत्पार्थ कोदशं क्षीरोदतोयसंभूतायाः पुरा मृतमंथने पंचगावः शुभाः पार्थ सर्वलोकस्य मातरः न
 दासु भद्रा सुरभी सुशीला बहुला अपि एता लोकोपकाराय लोकानां तर्पणाय च जमदग्निभरद्वाज वासिष्ठा विसर्गौत
 माः जगद्भूताः कामदाः पंचगावोदताः सुरैस्तदा गोमयरोचनामूत्रं क्षीरं दधि घृतं गवां पडंगानि पवित्राणि यासां सि
 द्धिकराणि च गोमया द्रुथितः श्रीमान् बिल्ववृक्षः शिवप्रियः तत्रास्ते पद्महस्ताः श्रीः श्रीवृक्षस्तेन सरमृतः वी
 रान्यत्पलपद्मानां पुनर्जाता नि गोमयात् गोरोचना च्चमां गल्पा पवित्राः सर्वसत्त्विका गोमूत्राद्भुगुलुर्जातः सुगंधिः
 प्रियदर्शनः श्राद्धेयः सर्वदेवानां शिवस्य च विशेषतः यद्विजं गतः किंचित् दद्दे यं क्षीरं संभवं दध्नाः सर्वाणि जाता नि मंगला
 न्यर्थसिद्धये घृतादमृतमुद्भूतं देवानां तृप्तिकारकं ब्राह्मणाश्चैव गवश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकत्र भंज्यारितं त्रिंशति हि वि
 रेकत्र तिष्ठति गोपुयज्ञाः प्रवर्त्तते गोपुदेवाः प्रतिष्ठिताः गोभिर्वेदाः समुद्गोर्णाः सपडंगपदक्रमाः शृंगमले गवानित्यं

ब्रह्माविष्णुरचसंस्थितौ भृंगोमेसर्वतीर्थानिस्थावराणिचरणिच शिरोमधेमहादेवः सर्वकारणकारणं लला
 टेऽसंस्थितागौरीनासाधेयपद्माननः कंबलाश्वतरौ नागौ नासापुटमुपाश्रितौ कर्णयोरश्विनौ देवौ चक्षुर्भयाशशिभास्क
 रौ देतुपायवः सर्वजिह्वापांवरुणः स्थितः सरस्वतीचंद्रकोरयमः कुक्षौ च गंडयोः संध्याद्वयंतैर्धवोऽष्टभ्रिवापुः च पुरः
 सरं ऋक्षाणिककुटिद्यौरचपाणिषु संव्यवस्थिताः चतुष्पात्मकलोधूमौ नित्यं संध्यासु तिष्ठति सुरमधेतुगंधर्वाः
 सुराधेयपुत्रपद्माः सुराणां पश्चिमे भगोराक्षसाः संप्रतिष्ठिताः रुद्रा एकादशोऽष्टेवसवः सर्वसंधिषु श्रोणीतटस्थाः
 पितरो रोगमकूपे पुमातरः श्रीरपाने गवां नित्यं स्वरुवाहालांगूलमास्थिता आदित्यरश्मयोवालाः पिंडीभूयव्यवस्थिताः
 साक्षाद्गन्धर्वाः मूत्रे गोमये यमुनास्थिता उदरेऽप्यिवी सर्वा सशैलवनकानना चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवां ये तु पयोधराः
 पर्जन्यक्षीरधारासु मेघा विंदुष्ववस्थिताः जठरे गार्हपत्योऽग्निर्दक्षिणाग्निर्दशोऽस्थितः मुखश्चाहवनीयोऽग्निश्चेताग्निस्तालु
 संस्थितः आस्थिष्वेव स्थिताः शैलामज्जायां शुक्रसंस्थितिः ऋग्वेदोऽथर्ववेदश्च सामवेदो यजुस्तथा सितरकपीत
 रुष्णा गवां णैषु संस्थिताः तासां रूपयतु रमृत्वा सुरभीणां योधिष्ठिर संरमृत्य तत्क्षणाद्गौरीनिदिन्यासमदृशीतनुं
 आत्मनो विदधे वो धर्मराजश्चण्डवतां पडुन्नतां पंचस्त्रिंशं धामं डूकाक्षीं सवालधीं ताम्बरतनीरककंठीं सुखुरां सु
 मुखीं सितां सुगतिं च सुशीलां च त्नेह क्षीरपयोधरां गोरुपिणीं मुमं हृद्वातां च धेनुं सवत्सकं पटर्पायप्र
 चुरां हृद्गमहादेवः स्वचेतसि शनैः शनैर्धयोपार्थविप्ररूपी तमाश्रमं गत्वा कुलपतेः पार्थ्वभृगोः स्वांगान्यवेदयत् त
 पः स्वतां च सर्वेषां मुनिकोटिषु पांडव न्यासकृपाददौ धेनुरक्षध्वं नदिनीमम यावत्स्नात्वा इतस्तीर्थान्जं वमर्गात्
 प्रपान्य हम् राक्षिष्यामः प्रतीक्षानो वयं तु सुरभीमिमां अंतर्हीतो महादेवः पुनर्व्याघ्रो व भूवह वक्रकूरनखोदंष्ट्रिज्वल
 र्णिगं रुद्रः वे १ : दंष्ट्राकरालवदन्तो जिह्वालांगूलदारुणः प्रायादाश्रमपदंतां च धेनुं सवत्सकं वासयामासना

देनसर्वेनादेनकंपिताः ऋषयोपि सभाहृताऽत्रार्तनादं प्रचक्रिरे हाहेत्युच्चैः केचिद्वृद्धैः कारांश्च तथापरे तालस्फो
 दत्तदधुः केचिद्वाघ्रदृष्ट्वातिभेरवं सापिहंभारवं च केनौरुह्यत्यसवत्सका तस्याव्याघ्रभयार्तायाः कपिलायायुधिष्ठिर प
 लायत्याः शिलामध्ये क्षुण्णं गुरुरचतुष्टयं व्याघ्रवत्सकयोरतत्र वंदितं सुरकिन्नरैः दृश्यते तीव्रमुन्वकं तदव्यापि चतुष्पदं
 सजलां शिवालिंगं च शोभो रतीर्थं तदुत्तमं यस्वरं पशति राजेंद्रसगोहस्योन्वपरोहति तत्र स्नात्वा महातीर्थं जन्म
 गोनराधिप ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ततस्ते मुनयः कुद्वा ब्रह्मदत्तां महास्वनां जघ्नुर्धटां सुरैर्दत्तांगिरि
 कंदरूपुरिणीं धंटाशब्देन व्याघ्रोपि मुक्तातां गं सवत्सकां विप्रैस्तरुतु कतनामघटांगिरिरिति श्रुतं तं प्रपश्यंति
 येषार्थं रुद्रार्त्तेनात्र संशयः अथ प्रत्यक्षत्वात्पातस्ते प्रादं बो महेश्वरः शूलपाणिस्त्रिपुरहाकामघोदपमेस्थितः उमा
 सहायो वरदः सस्वामी सविनायकः सनंदीसमहाकालः सभृंगीसगणोहरः सवीरभद्रचामुडो घटाकणीदिभिर्द्वितः
 मातृभिर्गौः सवत्सा च पूजिता ब्रह्मचारिभिः कार्तिके कृष्णपक्षे तु द्वादश्यं नंदिना व्रतं ततः प्रभृति राजेंद्रह्यवती
 एमहीतले उत्तानपादेन तथा व्रतं चीर्णमिदं शृणु यावंति गात्रो माणि गवां कौरवनंदन तावद्वर्षं सहस्राणि
 गोलोके वसते नरः मेरौ पुर्यष्टकरं न्यमिंद्राद्विषमरक्षसां वरुणानिलयक्षाणां रुद्रस्य च युधिष्ठिर तासां
 परिगोलोके स्तत्र यातिस गोवती ऊर्जेऽस्ति ते द्विदशमेहनिघांस्त्वत्सां संपूजयंतिकुसुमैर्वटकैश्च हव्यैः ताः सर्वकामसु
 खभोगसमृद्धिभाजो भक्त्या वसंतिसुचिरं भुव्विजीव वत्साः ॥ इति श्रीभाविष्योत्तरे कार्तिके कृष्णगोवत्सद्वादशी व्रतं
 अस्यामेव कार्तिके द्वादश्यं नीराजनद्वादशी व्रतं ज्योतिर्नवंधे ॥ नारद उवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यं तिपुपंच
 सु तिथिषु कः पूर्वैरत्रैव तृणानिराजनाविभिः नीराजयेयुर्द्वं द्वात्रिंश विप्रान् नृणांश्च तुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यां
 श्वमातुं मुख्याश्वयोपि तद्वति ॥ अत्राश्विनो मास इच्छां मासाभिप्रायेण ऽस्मत्तो प्राह्यः अथ कार्तिके कृष्णत्रयोदशी

कृत्यनिर्णयाम्भते ॥ कार्तिकस्यासितपक्षेत्रयोदश्यानिशामुखे यमदीपं बहिर्दिद्यादपमृत्पुंवनश्यात् । अत्रयमद
 वतत्वाद्वाक्षिणमुखेनदीपदानंकार्थं आचारद्वीपपूजनमपि अत्र त्रयोदशीप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या निशामुखद्व
 तियाकयात् मंत्रश्च ॥ मृत्पुनापाशदंडाभ्यांतुलयालोलयासह त्रयोदश्यादीपदानात्सूर्वजःप्रीवतामिति अथ
 गोत्रिरात्रव्रतकथा । स्कंदउवाच देवदेवमहादेवपरंब्रह्ममहेश्वर आयुर्यशोर्थपुत्राश्वधर्मसंकुलकारकं व्रतं ब्रू
 हिमहेशानसर्वशोकप्रणाशनं जाताः पुत्राः प्रजापतेत्रारोगाः सुखिनस्तथा तेषांपुत्राश्च वध्यश्च दृश्यते ये च शोभनाः
 सौभाग्यं चातुलं प्राप्य सपत्नीनैव जायते येन सर्वसुखं मुक्तावैकुण्ठभवनं व्रजेत् ईश्वर उवाच व्रतानामुत्तमं स्कंदत
 ववक्ष्ये सनातनं येनैव योर्मात्रेण सर्वयज्ञफलं भेत् पक्त्वान्नासर्वदानस्य फलमाप्नोति मानवः गोत्रिरात्रमिति
 ख्यातं सर्वपापप्रणाशनं नारीवायनरोवाथित्रात्रव्रतमाचरेत् प्रातः स्नात्वा त्रयोदश्यां कृत्वा वैदं तधावनं त्रिरा
 त्रनि यमं कुर्याद्भोविदेभक्तिभावातः गोविंदजगतीनाथगोवर्धनधरा त्रय गोत्रिरात्रं करिष्यामि शरणं भवाच्युत
 नियममंत्रः गोष्ठे वा गोपथे वा थक्त्वा भूमि गृहं शुभं श्राष्टहस्तं च तुर्हस्तं च तुरत्नं सुशोभनं वितानं पुष्पमालाभिः फलै
 र्नानाविधैरपि मध्ये वैदीतैः कृत्वा मंडलं तत्र कारयेत् सर्वतोभद्रमथवानवानाभमथापि वा तन्मध्ये विन्यसेद्देवंगो
 वर्द्धनधरं हारं रुक्मिणीं मित्राविदां च सत्यां जां वतीं तथा वामभागे तु देवस्य पूज्यं वैभक्तिभावातः सत्यश्रामालक्ष्म
 णां च शैव्यानां शान्जितो तथा दक्षिणे वैवपूज्यास्तु नंदं च पुरतो यजेत् बलभद्रं च शोदां च पट्टतः पूजयेच्छुभाः सुरभी च
 सुनंदा च सुमद्रा कामधेनुका एताश्च तत्त्रयोदश्यश्च कृष्णस्य पुरतो न्यसेत् सुवर्णमापकैः कार्ज्याः पोड्यशप्रातिमाः शुभाः
 गोवर्द्धनश्च कर्तव्यो राजतः पलसं भित्ततः छात्राकारो महादृक्षैः शोभितः पक्षिभिवृतः गोपीगोपसमाकीर्णो महादृ

समन्वितः एव संस्थाप्य यत्नेन ततः पूजांसमाचरेत् आगच्छ भगवन् कृष्ण गोपी गोपसमन्वित रुक्मिण्यदि-
भिरासीनममपूजां गृह्णाण च । इत्यावाहनमंत्रः । नमः कृष्णाय पादौ च हरये जानुनीनमः उदरे वलदेवाय मुकुंदाय
नमः कटिक्रिण्णैः पुञ्जैः कंठं श्रीवत्सवारिणे मुखं पद्ममुखायेति गोविंदाय नमः शिरः प्रणवादिनमो वैश्वरूप्यं
पूजयेद्धरे । रुक्मिण्यै नमः सिद्धाविदायै नमः शैव्यायै नमः जांबवत्यै नमः सत्यभामायै नमः सुदेवायै नमः सत्यायै नमः
नामजित्यै नमः यशोदायै नमः बलभद्राय नमः नंदायै नमः सुरभ्यै नमः सुनंदायै नमः सुभद्रायै नमः काम-
धेने नमः गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक कृष्णबाहुकृतोद्धारपूजयामिनमो नमः एवं संपूज्य विधिवत्पद्माद-
र्घ्यं प्रदापयेत् गवामाधारगोविंदरुक्मिणीवल्लभप्रभो गोपी गोपसमापेतं शर्व्वं गृह्णन्मोस्तुते एवं पूजांसमाप्यै-
व भक्तिभावपुरस्सरं गवामर्घ्यं प्रदातव्यस्माद्यज्ञे तु दिनत्रयं मंत्रेणानिविधिवद्विशतीनां स्वशक्तिः रुद्राणां चै-
व यामाताय नूनां दुहिताय आदित्यानां च भगिनीसानां शांतिप्रयच्छतु इत्यर्घ्यमंत्रः । नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौ-
रभ्योभ्य एव च नमो धर्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः । सुरभीवत्पुण्यामाता नित्यं विष्णुपदे स्थिता प्रतिगृह्णा-
तु मे प्रासं सुरभी मे प्रसीदतु गोप्रासमंत्रः । गवो मे भद्रं प्रदत्तं गवो मे संतुष्टतः गवो मे हृदये संतुगवां मध्ये वसा-
न्य हम् न विवो गोस्तु मे पुत्रं भूतं श्वसहवां धैवै त्वत्प्रसादेन मे भक्तिर्न श्रयलाभ्यात्सदा त्वयि प्रार्थनामंत्रः एवं संपू-
ज्य गार्श्वे गोविंदं चाविशेषतः पुष्पैर्गंधैश्च धूपैश्च दीपैश्च विधेस्तथा नैवेद्यं घृतपक्कैश्च फलैर्नानाविधैरपि सप्त-
धान्यैर्वस्त्रैश्च वंशपात्रस्थितैः शुभैः सुवासिन्यस्तथा पूजयानित्यं तांबूलकुंकुमैः कंठसूत्रैस्तथा पुष्पैस्तथा वाद्या-
नकादिभिः एवं संपूज्य विधिवद्गोविंदं तं दिनत्रयं उपवासात्रयं च वचतुर्थं दिवसे पुनः प्रातः शुचिः समुत्थाय कृत्वा स्ना-
नं प्रयत्नतः प्रणम्य मुख्यचार्य्येण होमं तत्रैव कारयेत् तिलैरष्टोत्तरशतं गायत्र्या होममाचरेत् ततो विसृज्य देवेशं

गुरवे प्रतिपाद्य च गवाः पुच्छं समाख्यं पुरस्कृत्य द्विजर्षभान् हृष्टेन मनसा स्कन्दग्रहभागत्सत्कृतः मिथुनानि
 द्वादशाष्टौ भूषणाच्छादनादिभिः संपूज्य भोजनं दद्याद्गोदानानि च दापयेत् गुरोर्दोषस्य सर्वात्वावाप्सो भूषणसंयुतं
 भक्त्या गोवर्द्धनं कृष्णगोपगोपीसमान्वितं ग्रहे पकारेणैव कथया शक्त्या च भक्तिः गुरौ संपादयेद्देवं दक्षिणासाहि
 तं हरिं क्षमाप्य च गुरुरतज्जभुंजीत शुचि संस्कृतं इष्टैः शिष्टैः सह सासीनो वा गयतो विष्णुतत्परः दीपोत्सवे ब्रह्मतामिदं
 शुचिमानसेन कृत्वा नरः सकलसंततिवृद्धिकारि भुक्त्वा सभोगानि च यं सुखसंप्रयुक्तं श्रेते प्रयाति भुवनं मनोजो मुरारिः ॥
 इति स्कंदपुराणे तं कार्तिककृष्णवयोदश्यां गोतिरावब्रतम् अन्नत्रयोदशी त्रयोदश्यादधिकी प्राह्या दिनद्वये तदवध्यापि
 नां कृष्णपक्षस्य त्वेन पराकार्या पञ्चदशी हिमावस्या कृष्णपक्षे तदयोदशी एताः परयुताः कार्याः पराः पूर्वयुतास्त
 शेत्यादि बहुवाक्यसत्वात् अथ कार्तिककृष्णचतुर्दश्यां चंद्रोदये अभ्यंगस्नानं कार्प्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ का
 र्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यामि नोदये तिलतैलेन कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिरिति मदनरत्ने कालादश्यां च विधूय
 इति पाठः निषेधामृतोदिनोदय इति पाठः मयूरेषु त्वनोदय इति इनः सूर्यस्तस्योदय इति व्याख्यातं अन्नं च यथा
 चारं व्यवस्थेति केचित् ॥ इनः सूर्यप्रभौराशिम्भगोकिंऽपि प्रकीर्तित इत्यभिधानात् ब्रह्मपुराणेपि तैलक्ष्मी
 जले गंगादीपावल्याश्चतुर्दशी प्राप्येति शेषः प्रातः स्नानं तु यः कुर्याद्यमलोकं न पश्यतीति अप्रामाण्यमथोत्वीप्रप
 द्वादुमथापरं धामयेत् स्नानं मध्ये तु नरकस्य क्षयाय वै प्रपन्नादुश्चक्रमर्दकः तथा अप्रामाण्यस्य प्रपन्नाणि भ्राम
 यन्मस्तकोपारि ततश्चतुर्पणकार्प्यधर्मरजस्य नामभिः नारदसंहितायामपि ॥ इपास्मि तचतुर्दश्यामिदं क्षय
 ति यावपि नागारभ्यस्वातिसंयुक्ते तद्वादीपावली भवेत् तैलक्ष्मीर्जले गंगादीपावलि तिथौ वसेत् अलक्ष्मीप
 रिहाराधमभ्यंगस्नानमाचरेत् कुर्यात्सलक्ष्मे तच्च दीपोत्सवदिनत्रयमिति ॥ इदं क्षयेपि संक्रांतावारिपतो दिगं

ये तत्राभ्यंगोनदोषाय प्रातः पापापनुत्तय इति । अत्र इवः अस्मांतमासेन ग्राह्यः येन अरुणोद-
 यतो न्यत्रिकायां स्नातियो नरः तस्यादिदकभवो धर्मानश्च त्येव न संशय इति द्विदोदासीये भविष्यवचनं
 तन्मुख्यकाले चतुर्दश्यभावेऽपि तत्रैव स्नातव्यमित्येव परं यद्यपि कार्तिकव्रतानां तैलाभ्यगवर्जनमपि नियमे
 पूर्यते । तैलाभ्यंगंतथाशय्यांपरान्नं कांस्थभाजनं कार्तिकेवर्जयेद्यस्तु परिपूर्णव्रती भवेदिति याज्ञे तथापि
 अत्र तैलाभ्यंगः स्नातैरपि कार्थ्यो नरकरस्य चतुर्दश्यतैलाभ्यंगं च कारयेत् अन्यत्र कार्तिकस्नायितैलाभ्यंगं
 विवर्जयेत् इति तत्रैव प्रतिप्रसवश्रुतेः इयं चतुर्दशी प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधुदय इति पूर्वोक्तत्वात्
 कृत्स्नरत्नावल्यं तु दिनोदयप्रातःशब्दयोः समानार्थत्वात् प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधुदय इति पूर्वोक्तत्वात्
 दयव्याप्तौ च पूर्वग्राह्या ॥ पूर्वविद्धचतुर्दश्यं कार्तिकस्यासिते तरे पक्षे प्रत्युपसमये स्नानं कुर्यात्सयत्नत इति
 निर्णयामृतोक्तवचनात् दीक्षितेन तु दिनद्वये चंद्रोदये चतुर्दश्यभावे अभावे च चतुर्दश्यारात्रितुल्ययो मे स्नान
 मिति निर्णयसिंथावपि चतुर्थयामभागानिनी ग्राह्येत्युक्तं अतएव सर्वज्ञानारायणः तथा कृष्णचतुर्दश्यमाश्रित्यैकैदं
 यादपरा यामिन्याः पश्चिमभागे तैलाभ्यंगो विशिष्यत इति कालादर्शेऽपि । मृगांकोदये वेलायां त्रयोदश्यां य
 भवेत् दर्शवामं गलज्जानंदुःखशोकभयप्रदमिति त्रयोदशी निषेधः मयूखे तु दिनद्वये चंद्रोदये वयव्याप्यभावे पू-
 र्वतिगोणकाले सत्त्वात् अत्र चंद्रोदयो मुख्यः सूर्योदयो गौणः उत्तरभावित्वात् स्वकालादुत्तरे गौणः कालः
 सर्वस्य कर्मण इति वचनात् अतएव पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि पाठः संगच्छते तिथ्यादौ तु भवेद्यावाग्रासेऽद्विः परेऽह्नी
 ति वक्तेन त्रयोदश्ये चतुर्दशी ग्राह्यपक्षेऽपि चंद्रोदये पारिभाषिकचतुर्दशी सद्भावात् अतएव चंद्रप्रकाशे त्रयोदशी
 यदा प्रातः क्षयं याति चतुर्दशी रात्रि शेषे च स्वभावात् प्रातः त्रयोदश्येऽपि अत्र विभूतिकर्मैः

सुगंधितैलेन स्नानं कार्यम् तदुक्तं रम्यतिदर्पणे । चतुर्दशीयाश्वयुजस्य कृष्णस्वाद्यक्षयुकाचमये तत्रभाते स्नानं समभ्य-
 र्चयन् श्रेयकार्यं सुगंधितैलेन विभूतिकामैरिति इदं च स्नानं चतुर्दशीमारभ्य दिनचतुष्टयं प्रत्यहं कार्यं तदुक्तं पृथ्वीचंद्रो-
 दये ब्राह्मे इपेभूते चतुर्दशकार्तिके दशमे दिने यदा रवाती तदाभ्यंगस्नानं कुर्यादित्येनोदये ऊर्ध्वशुक्लद्वितीया-
 यां तिथौ परतु शुभे दिने मानवो मंगलस्त्रायी वै लक्ष्म्या विद्युज्यते दीपैर्निराजनादत्र सैषा दीपावली रम्यतेति । अ-
 थ स्नानविधिः तत्रादौ दंतधावनादिकृत्वा ओमद्ययमलो कदर्शनाभावकामोभ्यंगस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य
 तैलेनाभ्यंगं कृत्वा दकेन स्नायात् ततः स्नानमध्ये सीतालोष्टमसहितानि श्रपामार्गपत्राणि सतुर्वीकानि प्रपुञ्जा-
 दुंचमस्तकोपरिवक्ष्यमाणमंत्रेण धामयेत् श्रवमंत्रः । सीतालोष्टमसमायुक्तसंकटकदलान्वित हरपापमपामार्ग-
 धान्यमाणः पुनः पुनरिति ततो यमतर्पणं तत्प्रकारस्तु मदनरत्ने स्कंदपुराणे दक्षिणाभिमुखो भूत्वा तिलैः स-
 वयसमाहितः दैवतीर्धनदेवत्वात् वक्ष्यमाणैश्च नामभिः यमायधर्मराजाय मृत्यवे चांतकाय च वैवस्वताय का-
 ल्यसर्वभूतक्षयाय च औदुंबराय द्वाया नीलाय परमेष्ठिने वृकोदराय चित्राया चित्रगुप्ताय चैव नम इति यज्ञो-
 पयातिना कार्यं प्रावोनावातिनाय वा देवत्वं च पितृत्वं च यमस्यारिताद्विरूपेति श्रवचहेतूकिवलाच्छुक्लकृष्णति-
 लैः सकृत् त्रिरावृत्तादिरूपदैवापि धर्मविकल्पोद्गृह्यः इदं च यमुनायामतिप्रशस्तं तदुक्तं कृत्यतत्त्वाणैवे यां
 कांचित्सरितं प्राप्य कृष्णपक्षे चतुर्दशीं यमुनायां विशेषेण निपतस्तर्पयेद्यममिति इदं च तर्पणं जीवत्पितृकेणापिका-
 र्यं जीवत्पितापि कुर्यात्तर्पणं यमभीष्मयोरिति पाद्भक्तेः श्रव्यामेव प्रदोषे दीपदानं कार्यं तदुक्तं दिवोदासी-
 ये ब्राह्मे । श्रमावस्था चतुर्दश्योः प्रदोषे दीपदानतः यममर्गौ धकारेभ्यो मुच्यते कार्तिकेनर इति तथा । ततः प्रदोषसम-
 ये दीपान् दद्यान् मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भुवनेषु मण्डेषु च प्राकारोद्यानवीथीषु प्रतोलानिष्कुटेषु च मण्ड-

रासुविविकामुहंस्तिशालासुचैवहीति लेंगे । ततः प्रेतचतुर्दश्यां भोजयित्वा तपोधनान् विप्रान् शैवांस्त्वथ
 परान् शिवलोकमहीयते दानं दत्त्वा तु तेभ्यस्तु यमलोकं न पश्यति माषपत्रस्य शाकेन भुङ्क्ता तत्रादिनेनरः प्रेता
 चतुर्दशीकाले सर्वपापैः प्रमुच्यते अन्ननरकोद्वेशेन चतुर्वर्तिभुक्तदीपदानं कार्यं तत्र पूर्वार्धे भिक्षुभूत्वा दीपं संपू
 ज्य दीपदानं कुर्वेत् तत्र मंत्रः । दत्तो दीपश्चतुर्दश्यां नरकप्रीतये मया चतुर्वर्त्तिसमायुक्तः सर्वपापानुत्तयइ
 ति पश्चादन्यानापि दीपान् दद्यात् ज्योतिर्ग्रहे । तुलासंस्थे सहस्रशौ प्रभाते भूतदर्शयोः उज्ज्वलज्योतिपादे हं हं हेयं
 ज्योमवर्त्मनेति तद्वान्ते मंत्रः अग्निदग्धाश्च ये जीवा ये पृथग् दग्धाः कुलेभ्यः उज्ज्वलज्योतिपादग्धास्तये पातुं परमाणं
 तिमं तद्वि सर्जने मंत्रः यमलोकं परित्यज्य आगता ये महालये उज्ज्वलज्योतिपावर्त्तमप्रपश्यतो ब्रजंतु ते इति
 अस्यामेव नक्तमोजनभुक्तं लेंगे ॥ नक्तं प्रेतचतुर्दश्यां यः कुर्याच्छिवतुष्टये नतत्कतुश्च तेनापि प्राप्यते पुण्यमीदृ
 शमिति ॥ पूर्वदिने प्रदोषे चतुर्दशी स्नानयोगे चोत्तरदिने चेतदा पूर्वदिने प्रदोषे दीपदानादिकृत्वा परेद्युः स्नानं का
 र्यं क्रमानुरोधेन कालवाधस्यान्याप्यत्वात् कृत्य तत्त्वार्णवे भाविष्ये ॥ कार्तिके भौमवारे तु चित्रायुका चतुर्दशी
 अस्यामाराधितः स्थाणुर्नयेच्छिवपुरं ध्रुवं अतो भौमवारचित्रानक्षत्रयोगे च ये महाफलं इति तत्रैव व्याख्यातं निर्णया
 मते तु इयं भौमवारयुक्ता चित्रास्या इत्युक्ता पुष्करपुराणोत्पदमेव वचनं किंचित्पाठांतरेण लिखितं तस्य पूर्वार्द्धं तु
 पूर्ववत् उत्तरार्द्धं तु ॥ तस्यां भूतेशमभ्यर्च्य च्छिवपुरं नरइति अस्यां कार्तिककृष्णचतुर्दश्यां हनुमज्जन्मदि
 नं तदुक्तं आश्विनस्यासिते पक्षे भूतायां च महानिशि भौमवारे जनीपुदं हनुमंतमजीजनत् इति कार्तिककृष्ण
 चतुर्दशी कल्पानि अथ कार्तिकस्यामावास्या दीपावलीति प्राप्तिश्च तत्र प्रातरभ्यंगस्नानं कुर्यात् तदुक्तं कालाद
 र्शे । अत्युपश्राव्य पुदं शैकृताभ्यंगादिमंगलः भक्त्या प्रपूजयेद्देवीमलक्ष्मीं विनिवृत्तये अन्नादिपदेन पंचव्यगुदक

ज्ञानदेरुपसंग्रहः तदुक्तं पुष्करपुराणे । स्वातिस्त्रितेरवाविदुर्धादिस्वातिगतामवत् पचत्वगुदकस्नायाकृता
 भ्यंगविधिर्नरः नरिाजितोमहालक्ष्मीमर्चयन् श्रियमश्नुते भविष्योत्तरेऽपि एवं प्रभातसमये त्वमावास्यां नरा
 धिप स्नात्वा देवान् पिबेत् नमस्कृत्य संपूज्याथ प्रणम्य चेति नारदेनापि तिथित्रये दीपावलिं च नानाभिधानात् तत्र तै
 हिलक्ष्मीरित्यादि मंत्रेणाभ्यंगस्नानमुक्तं पूर्वत्रायुग्दर्शशब्दः प्रत्यये स्वाति युक्तपरः तदुक्तं ब्राह्मे । उर्जश्चुक्रि
 तीयायां तिथिपुस्वातिश्रुक्षणे मानवो मंगलस्नायी नैवलक्ष्म्या वियुज्यते इपेदर्शचभूते च कार्तिके प्रथमे दिने य
 दि स्वाती तदाभ्यंगस्नानं कुर्यादि नोदये कश्यपसंहितायामपि दीपावलिं प्रथम्योक्तं इदुक्षये पिसंक्रांतौ रवौ पाते
 दिनक्षये तद्गर्भंगोन दोषाय प्रातः पापापनुत्तये । अतोन्नस्वाति ये गविनाप्यभ्यंगस्नानमुक्तं मात्स्ये पीयदी
 पावत्युक्ता दीपैर्नाराजनादन्नसैपादीपावलिस्मृतेति अथादित्यपुराणोक्तं दीपावत्यमाकृत्य सनत्कुमार उवाच
 अमावस्या तु देवशतकार्तिके मासिके शवात् अभयं प्राप्य संसुप्ता सुखक्षीरिदसानुषु लक्ष्मीदित्यभयान्मुक्ता सुखं
 सुप्तां तु जोदरे अतोर्थं विधिवत्कार्यमनुष्यैः सुखसुप्तिका दिवा तन्नभोक्तव्यं मृते बालातुराजनात् प्रदोषस
 मये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमं दीपलक्ष्मास्तथाकार्यः शक्त्या देवगृहेषु च चतुष्ये श्मशाने च नदीपर्वतसानुषु वृक्षमू
 लेषु गोष्ठेषु च त्वरेण गृहेषु च वस्त्रैः पुष्पैर्भूषितव्याः क्रयविक्रयभूमिकाः दीपमालापरिक्षिप्तद्रोपेतदनंत
 रं ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु संभोज्य च बहुभुक्षिताम् अलंकृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना स्निग्धैर्मुग्धैर्वदग्धैश्च
 वां धवैर्नवतैः सहेति ॥ भविष्योत्तरे तु चतुर्दशीकृत्य मभिधायामावास्याकृत्य मुक्तं ॥ एवं प्रभातसमये ह्यमांदा
 स्यां नराधिप स्नात्वा देवान् पिबेत् नमस्तथा संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पार्वणश्राद्धं धि क्षीरघृतादिभिः भक्ष्यैर्नानावि
 धैः सम्यग्भोजयित्वा क्षमापयेत् ततो पराह्मसमये धोषयेत्तर्गरे नृपः अथ राज्यं वल्लोको यथेष्टं च छतामिति लोकश्चापि

पुरेष्ठः सुधाधवलितानजिरे वृक्षचंदनमालाभिरलंकृतयेष्टुरे तथापानरजोद्रिकनरनारीमनोहरैर्नृत्यवादिवसंघुष्टे
 प्रज्वालितप्रदीपके अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टेदन्तालकरेजने तांबूलहृष्टवदनैकुंकुमशोदचांचिते दुकूलपटनैपश्यस्व
 एभाणिक्यभूपति अद्भुतोत्कटभृंगारप्रदाशैतकुतूहले युवतीजनसंकीर्णवस्त्राज्ज्वलविहारिणि दीपमालाकुलेरभ्य
 विध्वस्तध्यातवंधने प्रदोषेदोपरहितेशस्तेवदितनैर्धुनेयात्राविहारसंचारजयजीवेतिवादिभिः शुद्धोपसर्गारहितेराज
 चौरभयोद्धिते मित्रस्वजनसंबंधिमुहस्येमाभिरभिते ततोर्द्धराजसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरं श्रवलोकायितुंरभ्यंपद्मा
 वशनैःशनैःमहतातूर्यधोपेणज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः सुदृशोपांतुसंपश्यन्कृतरक्षः स्वकैर्नरैः तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यमूर्द्धिचैवा
 त्मनःशुभां वलिराज्यप्रमोदंचततः स्वग्रहमाव्रजेत् एवंगेतानिशीथेतुजनेतिद्रांधलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पण्डि
 मवादतैः निःक्रान्त्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वग्रहं गणादिति । कृत्स्नत्नावल्यांतु सूर्पण्डिभिरेतियाठः अस्याभिवरा
 तौकौमुदीमहोत्सवइतिनिर्णयामते हेमाद्रौतु चतुर्दशीमारभ्यप्रतिपदंतकौमुदीव्रतमुक्तं कौमुदीशाब्दव्युत्पत्तिर
 पार्थक्यता ॥ कौमोदतिजनोयस्यानानाभावैः परस्परं हृष्टारुष्टाः सुखापन्नारस्तेनयंकौमुदी रमतेति । अत्रैव
 वनिहपुराणे पंचादिनसाध्यमपिकौमुदीव्रतमुक्तं ॥ मंत्रेयउवाच कार्तिकः खलुमासोवैसर्गदेवमयोमहान् दृग्णा
 पक्षेविशेषेणतत्रपंचादिनानितु पुण्यानितेषुग्रहतमक्षयंसर्वकामदं एकादश्यांनरैर्दत्तदीपंप्रज्वाल्यमूपिका मा
 नुष्यं दुर्लभंप्राप्यपरंगातिमवापसा लुब्धकोपिचतुर्दश्यांपूजायिलाजनादर्शनं निर्भक्तिः परसंगत्याविष्णुलोकंज
 गामसः श्वपाक्यपित्रयोदश्यादीपान्दत्त्वापरैः कृतान् वेश्यालीलावतीभूत्वाजगामपदमक्षयम् गोपः कश्चिद
 नावास्यांपूजां दृष्ट्वा च शार्ङ्गिणः मुहुर्जातः प्रजापालोराजराजेश्वरोभवत् तस्माद्दीपाः प्रदातव्यारात्रावस्त्वमितेरवौ
 गेहपुसर्वगोष्ठेषु चैत्ये व्यापयतनेषु च देवानांचैव रथ्यासु रमशानेषु स्मरन्मुच नाकेक्षिनाशुभार्थायकार्यं पंचादिनानितु

पापिनः पितरो ये च लुप्तपिंडोदकक्रियाः चतुर्दश्याममावास्यां पितरः प्राप्नुवंति ते दिवमिति शेषः ॥ तत्र श्रीः पूज
नीया तु मनुष्येऽथ प्रयत्नतः श्रीकर्मरत्नव्रतैः सर्वैः क्रीडितव्यं प्रयत्नतः बंधुभिः सहितैर्यत्नाद्गीतव्यत्प्रजागरैः यो हि हर्ष
प्रयाती हतरस्य संवत्सरं जयः द्यूते तु क्रीडिते हानिर्वैजयः स्याज्जये ध्रुवं सुखं प्रीतिः सुखलभः स्यात्तरमायुतं प्रवर्तयेत्
गौर्यार्जितः पुरा शंभुस्तथा द्यूते पिता र्जितः तेन सांभं करोदुःखं स सर्वदेवमा सुखान्विता श्रिया सा र्द्धं जगद्योनिः शेत विष्णुः
सुखान्वितः तस्यां राजानानां तु श्रुतार्थं सुखसुसिका । इति सुखसुप्तिकाव्रतं तत्र दीपदानं अमावास्या
प्रदोषव्यापिनी प्राह्यातस्याः कर्मकालेऽस्युक्तेः दिनद्वये प्रदोषव्याप्यौ परैव दंडैकरजनीयोगोदरैरस्य स्यात्कदा
चन तदा विहाय पूर्वैः परैः सुखसुप्तिकेति तिथित्वेज्योतिर्निबंधवचनात् उभयदिने प्रदोषव्याप्यभावेऽर्द्धरात्र
व्यापिनी प्राह्या, तस्यां लक्ष्म्या गमनकाललाभात् दिवोदासीय प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् ॥ अर्द्धरात्रेऽथ मत्स्येवल
क्ष्मीराश्रयितुं गृहान् श्रुतः स्वलं कृतालं पिता दीपैर्जाग्रज्जनोत्सवाः सुधाधवालिताः पुष्पमालाज्वालोपशोभिता इति ब्रा
ह्मणे च प्रदोषार्द्धव्यापिनी मुख्य एककालव्याप्यौ परैव प्रदोषस्य मुख्यत्वादर्धरात्रेऽनुष्ठेयाभावाच्चेति पूर्वैर्युरवप्रदोष
व्यापिन्यमावास्यां श्राद्धयोभ्यां परदिने न यदितदा पूर्वैर्युरवप्रदोषे लक्ष्मीं संपूज्य दीपदानं कर्तव्यं श्राद्धं तु परदि
नेऽपरह्णिकार्धे ॥ यत्तु अप्यशक्तैः प्रकर्तव्यं श्राद्धं पितृपरायणैः प्रदोषसमये राजनकर्तव्या दीपमालिकेति क्रमः सं
पूर्णतिथ्याभिप्रायेणानुवादो न विधिः तत्कर्मकालव्याप्तैर्बलत्वात् संपूर्णतिथौ प्राप्ता र्द्धातिथावव्याप्या विध्यनुवादानु
वाद् विरोधाच्च अत्र चामामात्रे राजभिर्भोजननिषेधेपि राजभिर्भोजनं कर्तव्यं निषेधस्य ररागप्राप्तभोजनविषयत्वात्
विधिरुष्टे निषेधानवकाशाच्च अथात्र कस्य तत्र संख्यासमये लक्ष्मीपूजनमुक्तं लक्ष्म्ये नम इति नाममंत्रेण कर्तव्यं
महादम्प्यां तु तुलसीं पिंडिकां च नंतथावर्जयेदिति पूजनानंतरं लक्ष्मीसूक्तं पठित्वा लक्ष्मीं प्रार्थयेत् । नमस्ते स

वेदेवानां वरदासिहरिप्रिये यागातिस्त्वत्प्रधानां सामेभूयात्त्वदर्चनात् । तथा चात्र कुवेरयोः पिपूजाविधेया तयोः पू-
 जामंत्रौ । ऐरावतसमारुढो वज्रहस्तो महाबलः शतयज्ञाधिपो देवस्तस्माद्भद्राय ते नम इति कुवेरस्य पूजायां तु । ध-
 नदाय नमस्तुभ्यं निधिप्रद्याधिपाय च भवंतु त्वत्प्रसादेन धनधान्यादिसंपद इति त्र्यलक्ष्मीपूजाप्रयोगः देशकालौ-
 संकीर्त्याऽस्य दीपावल्यामवास्यायां समाऽलक्ष्मीति वृत्तिपूर्वकारिथरलक्ष्मीसर्वसौख्य सौभाग्यावाप्तये सर्वौष-
 संपन्नलक्ष्मीपूजनं करिष्ये इति संकल्पविधाय स्वस्त्ययनपूर्वकं गणपतिपूजां विधाय लक्ष्मीं पूजयेत् ॥ याश्चैः प-
 द्मासनस्थविपुलकटिटीपद्मपत्रायताक्षी, गंभीरावर्तनाभिस्तनभरनामिताशुभ्रवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गर्जद्भिर्म-
 णिगणयचितैः स्नापिता हेमकुम्भैः नित्यं सापद्महस्ताममवसतु गृहे दिव्यभांगलप्युक्ता इति ध्यात्वा उभैर्भूर्भुवः
 स्वर्लक्ष्मीं इहा गच्छ इह तिष्ठ महालक्ष्मि समागच्छ पद्मनाभ गृहादिह नानोपचारपूजेयं त्वदर्धं परिकल्पिता इत्या-
 वाहनं ॥ एह्येहि विश्वजननिकमले कमलालये कमलेस्मिन् स्थितो देवि सदा त्वं कृपया कुरु इत्यासनं गंगादिसालि-
 लाधारं ताममंत्राभिर्मांजितं दूरयात्राश्रमहरं पादमेव प्रतिगृह्यतां इति पादं रत्नाकरसमुद्भूतं रत्नभूषाभिभूषितं
 निधीनामधिपे त्वं हि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं शीतलं जलमानां तत्कपूरैः लासुगंधितं एतदाचमनीयार्घ्यं सालिलं
 श्रुतिगृह्यतां इत्याचमनं स्नानं तव महालक्ष्मि कपूरगुरुकासितं । सुतीर्थेभ्यः समानीतं स्नानं तत्प्रतिगृह्यतां इ-
 तिस्नातं । तंतु संतानसंनद्धं कलाकौशल्यनिर्मितं सर्वौषाभरणं श्रेष्ठं वसनं पारिगृह्यतां इति वस्त्रं । मलयचा-
 लसंभूतानां पद्मगोसेवितं शीतलं बहुलामोदं चंदनं पारिगृह्यतां इति गंधं अक्षतानरविदाक्षिनश्चेशसहोदरे
 माणिक्यपद्मान् पद्माक्षि गृहाण त्वं मया पार्तान् इत्यक्षताः मिलत्परिमलामोदमतालिकुलसंकुलं नंदनीयानसं-
 भूतं पद्मायै कुसुमं नमः इति पुष्पं गंधसंभारसंनद्धं पुष्पं वस्तुसमुद्भवं सुरासुरनरानां दिधपदे विगृहाण मे इति धपं

मासैडमंडलाकारचंद्रविवाश्रितेजसं निधानेदिविदिपोयनिर्मितरतवभाकितः इतिदीपं देवतालपपाताभ्रूलत
 लाधारसंभवम षोडशाकारसंभारनैवेद्यंतिश्रियैनमः इतिनैवेद्यं स्नानादिकविधायापियतःसिद्धिरवाप्यते ए
 तदाचमनंदत्वं महालक्षिमप्रहृतां इतिपुनराचमने पातालतलसंभूतंवदनभोजभूषणं नानागुणसमा
 कीर्णतांबूलदेवितेनमः इतितांबूलं नारिकेलसनारंगंकदलीमातुलुंगं देशकालोद्भवंपद्मेष्टहाणफलमुत्तम
 इतिफलं स्वर्णप्रदपद्मभोजिसर्मापतमिदंवसु यथाशक्त्याष्टहाणत्वमनंतफलशुद्धये इतिदक्षिणाद्रव्यम् अ
 थांगपूजा अचलायैनमःपादौपूजयामि चंचलायैनमःजानुनीपूजयामि कमलायैनमःकटिपूजयामि हरिवल्ल
 भायैनमः उदरंपूजयामि लालितायैनमः भुजौपूजयामि कमलायैनमः हृदयंपूजयामि उत्कांठिन्यैनमः कं
 ठंपूजयामि अमलायैनमः मुखंपूजयामि श्रियेनमः शिरः पूजयामि ॥ ततः कुबेरपूजा ओंभूर्भुवः स्वः
 कुबेरइहागच्छ इतिकुबेरमावाह्य कुबेरायनम इतिमंत्रेण पाद्यादिभिर्दक्षिणांतसंपूज्य प्रार्थना । कुबेरा
 यननमस्तुभ्यानिधिमद्याधिपायच भवंतुत्वत्प्रसादेनधनधान्यादिसंपदः ततो ऽ गरत्यपूजा । ओंभूर्भुवः स्वः अग्रा
 रत्यइहागच्छ अगस्त्यायनमइतिपाद्यादिभिर्दक्षिणांतसंपूज्य प्रार्थना । काशपुष्पप्रतीकाशवन्हिमारुतसंभव मि
 त्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोनेनमोस्तुते अथेद्रपूजनं । ओंभूर्भुवः स्वः इन्द्रइहागच्छ इत्यावाह्य । ओंइंद्रायनमइतिपा
 द्यादिभिः संपूज्य प्रार्थनांकुर्व्यात् । विचित्रैरावणस्थायपाँलोन्यालिं गितायच भारवत्कुलिशहस्तायसहस्राक्ष
 यतेनमः इतिसंपूज्य । श्रीसूक्तपाठं कुर्व्यात् । ओंहिरण्यवर्णहिरणीसुवर्णैरजततन्त्रजं चंद्रोहिरण्यमयीलक्ष्मीजातवे
 दौममावह १ ताम्भेऽवाहजातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीं यस्यांहिरण्यविदेयंगामश्वयंपुरुषानन् २ अथपूर्वा
 रथमध्याह्नस्तितादप्रभादिनीं श्रियेद्वीमुपव्येयश्रीमान्देविजुपतां ३ कांसोस्मितांहिरण्यप्रकारामार्द्रांज्वलं

तीलप्लान्तपर्वती । पद्मस्थितापद्मवर्णीतामिहोपद्रव्ये श्रियं ४ चंद्रप्रभासांपशसाज्वलंतीं श्रियं लोके देवजुष्टा
 मृदारां तांपद्मेनेमिशरणंप्रपद्ये अलक्ष्मीमेनद्रयतां त्वांष्टणोमि ५ आदित्यवर्णेतपसोधिजातो वनरपतिरत्नवल्
 शेषो धावित्वः तस्य फलानितपसानुदंतुमया आंतराधावाह्या अलक्ष्मी उपेतुमादेव सप्तः कीर्तिश्रमणिना सह ६ ।
 दुर्भूतासिराष्ट्रे रिमन्कीर्तिवर्द्धिता तुमां ७ क्षुतिपपासमलज्येष्ठा अलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिं च सर्वं
 श्वानुदमेगृह्यात् ८ गंधद्वारदंशधर्षी नित्यपुष्टां करीपिणी ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपवृहये श्रियं ९ मनसाका
 ममाकृतिवाचः सत्त्वमशीमहि पशूनां रूपमन्यस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः १० कर्दमेन प्रजाभूतामपि संश्रमक
 ईमाः श्रियं वासयमेकुलेमातरं पद्ममालिनीं ११ आपः स्रजंतुस्त्रिगधानि चिच्छीतवसमेगृह्यात् निजादिर्वीमात
 रं च श्रियं वासयमेकुले १२ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिमुवर्णीहेममालिनीं सूर्यां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १३ आ
 र्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिबालं पद्ममालिनीं चंद्रां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १४ तान्म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनुप
 णामिनीं यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्य श्वान् विदेयं पुरुषानहं १५ इति सूक्तं पठित्वा पुष्पांजलिं समर्पयेत् ततो
 नीराजनं । सुरासुरशिशोरत्नप्रभतारकितक्रमे तव सौभाग्यसंस्मिद्धौ कुर्वे नीराजनं भो इति नीराजनम् दक्षिणे
 दक्षिणकरे स्वभक्तानां वरप्रदे करोमि ते सदा भक्त्या विष्णुकांतप्रदक्षिणं इति प्रदक्षिणां कृत्वा प्राणायामं कुर्यात् ततः
 सर्वजदीपान् प्रज्वलय ॥ दीपवत्क्षस्तथा देयाः शक्त्या देवगृहेषु च गोपुरोद्यानचैत्येषु नदीपर्वतेश्वरभूषु वक्षमूलेषु गो
 ष्ठेषु च लरेषु गृहेषु च मंदराकरिशालायां क्रयविक्रयभूमिषु वस्त्रैः पुष्पैर्भूषितव्याः क्रयविक्रयभूमिकाः सर्वजदीपदाने
 मंत्रः अग्निज्योतिरविज्योतिश्चंद्रो ज्योतिस्तथैव च उत्तमोज्योतिषां ज्योतिर्दीपज्योतिर्नमोस्तुते एवं दीपदानं कृत्वा
 महालक्ष्मीं प्रार्थयेत् नमस्ते सर्वलोकानां वरदासि हरि श्रेष्ठे दयागतिरत्नवत्प्रपन्नानां साभेभूयात्त्वदर्चनात् । अलक्ष्मी

दिवनेपुण्येदीपावल्यांचभूतले भावांगेष्टेयुकार्तिकयासालक्ष्मीवर्दामम इतिवारत्रयंपठित्वा । याज्ञापयास
 नस्याविपुलकटितटीपद्यपत्राप्यताक्षी गंभीरावर्तनासिःस्तनभरनामिताशुभवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दध्यैर्गंभीरै
 णिगणस्त्रचर्तैःज्ञापिताहेमकुंभे नैत्यसापद्महरताममवसतुग्रहेदिव्यमांगलययुक्ता सर्वमंगलमांगल्यंशिवो
 र्वार्थसाधिके शरण्यत्र्यंकेगौरिनारायणिनमोस्तुते अथविज्ञातिः । रुपेदहियर्थेदहिभाग्यंभवतिदेहिमे
 पुत्रान्देहिपतंदेहिसर्वान्कामांश्चदेहिमे । इतिलक्ष्मीपूजनंकृत्वा ततोदीपश्राद्धंकुर्यात् । तद्यथा उमोध्यतुभ्या
 र्थ्यास्मत्पितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणांताथमातृपितामहीप्रपितामहीनिंतथाचमातामहप्रमातामह
 प्रमातामहानांसपत्नीकानांविश्वेदेवपूर्वकंदीपश्राद्धंकरिष्ये इतिसंकल्प्य । ततश्चरस्मत्पितामहादित्रयमातामहा
 दित्रयाणांसपत्नीकानांदीपश्राद्धसंवांघिनोविश्वेदेवाएतदीपावोनमः उमद्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहामातृ
 पितामहीप्रपितामहोमातामहप्रमातामहाः सपत्नीकाएतेदीपावोनमममति देवर्ताधेनय दध्या
 दिति ततोदानप्रतिष्ठादत्त्वा । भूपर्सीदक्षिणादत्त्वा एवंदीपदानादि कृत्वा ततोन्तरकृत्यंकुर्यात् । द्राक्षाणां
 न्मोजपेद्रत्नसांसभोज्यचबुभुक्षितान् अलंकेतनभोक्तव्यंनवयासोपयोभिना स्त्रिभ्येर्भुभ्योर्दध्न्येभ्यश्चनिर्वृतंभंधुभि
 सहेत्यादित्यपुराणात् स्वयमलंकृतोनववस्त्रावृतोवधुमुहद्व्युतोमिष्टप्रधानमदां भुंजीत अन्नान्यदपिपुण्यं भवि
 प्योत्तरं ततोपरार्द्धसमयेयोपयेन्नगरेन्तपः अथराज्यवंदलंकोयथेष्टंयष्टनामित्यादिकथां प्रक्रम्य एवंगंत
 निश्शिक्षुंनजनेन्द्राद्धलोचने तावन्नगरनारीभिस्सुसूष्पटिडिमनिर्यतेः निष्कारयंतद्राष्टाभिरलक्ष्मीःस्वयंशृंग
 णादिति अतोन्तरमन्यदपिकृत्यंतत्रैव मुखरात्रेरुपकोटप्रदीपोज्ज्वलितालये सर्वान्यंधूनवंधुश्चवाचाकुशाल्य
 चयेत् प्रदीपवंदनंकाल्यलक्ष्मीमंगलहेतवे गोरार्चनाक्षतंचयदत्त्वादर्भेपुसर्वतः तत्रमंत्रः । विश्वरूपस्यभार्यामि

पद्मपद्मालये शुभे महालक्ष्मिनमस्तुभ्यं सुखरात्रिकुरुष्वमे पर्वकाले महाघोरेयमयादुष्कृतं सुखरात्रिप्र
 भावेण तं नो लक्ष्मीवर्धये। हतु धारात्रि सर्वभूतानां याचये। पववारिथता संवत्सरप्रिया याचसाममास्तु सुमंगला मा
 तात्वं सर्वदेवानां देवानां मृद्वि संभवा आस्त्यता भूतले देवि सुखरात्रि नमोस्तुते इति दीपावलिकृत्यं अस्त्यमानु
 भौमा क्वारस्वाति नक्षत्रायुष्मद्योगसहितायां स्वातिसंपातयोगेऽष्टकोऽप्योतिः शास्त्रे ॥ भानुभौमा क्वारपुकार्तिके
 दशयो भवेत् आयुष्मान् स्वातिसंपुकोत्पन्नाशः पशुक्षयः अस्त्योपपत्तिः शालिहोत्रे अश्वपुक्शुक्लपक्षि तीर्थो द्वितीया
 दिके सप्तसप्तत्रयं वडवारूपेणैकारस्वाति तारा वडवारूपेण सूर्यस्य वहतिरथं साभारेण क्रांता क्रुद्धाऽथानिरीक्षतेभी
 क्षणं तेषां तजः सत्त्वबलं च गृह्णाति तस्मात्स्वात्पुत्पातोत्थासाऽधिपानामश्वानां महती पीडा भवति एवं च सप्त
 रात्रं रचातेः संपात एव निर्दिष्टः तत्रादिवाकरकिरणैरुत्पृष्टावाजिनोरक्ष्याः ॥ पूर्वोत्कारिष्ठं कापहतयेन वरा
 त्रप्रकरणो कोवाजिनीराजनाविधिर्गृहमखेन सहितः कार्यः विष्णुधर्मोत्तरोक्तं रचाति स्नानमपि कार्यं कृष्णचतु
 र्दश्यादि शुक्ल द्वितीया तं दिनं चतुष्टये पंचमंगस्तानमभ्यंगपूर्वकं महालक्ष्मीनीराजनसहितं विधेयमेवं कृते पूर्वोत्कारि
 ष्ठं शकानिवृत्ता भवतीति अस्त्यामेव कार्तिकमायां पद्मपुराणे पातालखंडोक्तं केदारगौरीव्रतं दाक्षिणात्याः स
 माचरति तन्नायां विधिः डोमयेदं गुणविशेषविशिष्टायामस्त्यातिथौ मनोवांछिता विच्छिन्नसंपत्ताभ्यर्थं दारिद्र्यदुःखदुः
 स्वप्नादिप्रशमनार्थं पुत्रपौत्राभिवृद्धार्थं आपुरारोग्याभिवृद्धार्थं श्रीकेदारगौरी प्रीत्यर्थं यथाशास्त्रज्ञाननयथादि
 हितोपचारैः पुरुषसूक्तसहितपुराणोक्तमंत्रैः श्रीकेदारगौरीव्रतांगभूतं तत्पूजनं करिष्ये तत्रादौ प्रथमाब्दे नि
 र्विघ्नतासिद्धयर्थे गणपतिपूजनं रचस्ति पुण्याहवाचनं च करिष्ये इन्द्रो मंत्रस्य मधुच्छंदः ऋषिरेन्द्रे देवता गायत्री छंदः
 इन्द्रावाहने विनियोगः उग्रद्रो विधत्तस्य रेहवामहे जनेभ्यः जनेभ्यश्चरमाकमस्तु केवलः इन्द्रहृगच्छत्यावाह्य

पूजयेत् ॥ आग्निदत्तामिति ॥ काप्योत्रमेधातिथिर्ऋषिरग्निर्देवता ॥ गायत्रीछन्दः ॥ अग्न्यावाहनेविनियोगः ॥ आग्नि-
 द्रुतं त्वष्टाभिहेतां विधवेदसं अग्न्यावाहस्य क्रतुः ॥ अग्नेह गच्छ ॥ यमाय सोमस्य स्यात् यमऋषिर्भुवो देवता ॥
 त्रिष्टुप् छन्दः ॥ यमावाहने विनियोगः ॥ यमाय सोमसुतयमाय जुहता हविः ॥ यमं ह यज्ञौ गच्छत्यग्निश्चरं क्रतुः ॥ यम इह ग-
 नच्छ ॥ मोपुण्ड्रस्य गौरकप्योऋषिः ॥ निऋतिर्देवता ॥ गायत्री छन्दः ॥ निऋत्यावाहने विनियोगः ॥ मोपुण्ड्रपरा-
 परातिर्ऋतिर्जह्णावधात्स्वदीदृण्णासह ॥ निऋतेह गच्छ ॥ तत्त्वायामित्यस्य शुर्कऋषिः ॥ वरुणो देवता ॥ त्रिष्टुप् छन्दः ॥
 वरुणावाहने विनियोगः ॥ तत्त्वायामिन्द्रह्णावदमानस्तदशस्ते यजमानो हविर्भिः ॥ अहेदमानो वरुणो हवो युरुसंस्तमा-
 तज्जायुः प्रमोषीः ॥ वरुण इह गच्छ ॥ तत्त्वायोमंत्रस्य विश्वपांगिरसऋषिर्वायुर्देवता ॥ गायत्री छन्दः ॥ वायोरावा-
 हने विनियोगः ॥ तत्त्वायोऋषस्य तैत्त्वष्टर्जाभातुरद्भुतः ॥ अवास्यावृष्णिमहे ॥ वायो इह गच्छ ॥ आप्यायस्वति-
 गोत्तमऋषिः सोमो देवता ॥ गायत्री छन्दः ॥ सोमावाहने विनियोगः ॥ आप्यायस्व समेतुते विश्वतः ॥ सोमवृष्ट्युभवाग्ना-
 जस्य संगये ॥ सोम इह गच्छ ॥ तमीशानमिति गोत्तमऋषिः ॥ ईशानो देवता ॥ जगती छन्दः ॥ ईशानावाहने विनियो-
 गः ॥ तमीशानं जगत् रत्नं पुरः पति ॥ धियां जिन्वमवसेहूमे हवयं ॥ पूषानो यथा वेधसामशब्दधे ॥ रक्षिता पायुरदब्धः ॥
 स्वस्त्वये ॥ मोईशान इह गच्छ मम पूजां गृह्णाण ॥ एवं समस्त लोकपालानामासनादि पूजां कुर्यात् ॥ ततो नादिकेशाणां
 शपूजनं च पंचोपचारैः ॥ कुर्यादिति प्रथम वर्षे ॥ द्वितीयादौ तु ॥ तिथ्यादिसंकीर्त्य मम सकलाभीष्टा सिद्ध्यन्ति ॥ केदार-
 गौरीव्रततः पूजनमहं करिष्ये ॥ ततो ध्यानपठेत् ॥ त्रिलोचनं चतुर्बाहुं चंद्रार्धकृतशेखरं ॥ गौर्यालिङ्गितवामांगं च
 भोपरि संस्थितम् ॥ गौरीं सहिताय केदाराय नमो ध्यानयुक्तं पुष्पं समर्पयामि नमः ॥ सहस्रशीर्षा पुरुष ॥ आगच्छ
 देव देवेश उभयासाहितप्रभो ॥ केदारनामकस्वामिन् सर्वकामफलप्रद ॥ आवाहनं ॥ पुरुष एवेदमिति ॥ सिंहा नानाभिर्दंदिभ्यु-

तप्तकांचनसन्निभं ददामितेभवनीशसंसारार्णवतारक गौरीसहितायकेदरायनमः आसनं । एतावानुरपेति
गांगजलसमानातिंसुवर्णकलशेधृतं पाद्यं गृहाण देवेश सर्वदेवनमस्कृत इति पाद्यं । त्रिपादूर्ध्वं मंदाकिन्याः स
मानीतं सुशीतलभिदंजलं मयोपपादितं देवगृहाणा च मनीयकं इत्याचमनं । ततो विराडजायत अर्धगृहा
ण देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्धृतं मुक्तारत्नादि संयुक्तं कृपया जगदीश्वर इत्यर्घ्यं । यत्पुरुषेण स्नानं पंचामृतैः सुभ्य
विधाय सुसमन्वितं मया दत्तं गृहाणे श सर्वकामफलप्रद इति पंचामृतस्नानं । आप्यायस्वेत्यादि वेदोक्तमंत्रैः
पंचब्रह्मादिभिर्मंत्रैरर्च्यं तं जान्हवीजलं ममोपरि कृपां कृत्वा गृहाण परमेश्वर इति शुद्धोदकस्नानं । तं यज्ञमिति मृदुसूं
क्ष्माणि ब्रह्माण्डकूलानि मया प्रभो आनीतानि त्वर्धतु गृहाण सुरसत्तम इति वस्त्रं । तस्माद्यज्ञात् संभृतं कर्पासकृत
तंतूनतंसंयुक्तं विधिना ततः भक्त्या त्वर्धमानाति गृहाण सुरसत्तम इति यज्ञोपवीतं । अनर्घ्यहेमसंयुक्तं मुक्तमाणि
विभूषितं । अनर्घ्याभरणं दिव्यं गृहाण परमेश्वर इत्याभरणं । तस्माद्यज्ञात् सर्वहुतं ऋच सामानिः श्रीगंधागुरुक
पूरं कुम्भेन समन्वितं कस्तूरीचंदनाढ्यं च गंधतोषितमीश्वर इति चंदनं । तस्मादध्वा- अक्षतान्धवलान् देवशा
लितं तुल्यसंभवान् गृहाण पार्वतीनाथ कृपया परमेश्वर इत्यक्षतं । तं यज्ञमिति कमलं सेवति पुष्पं विल्वपत्राणि
शंकर मयार्पितानि तेनाथ गृहाण सुरसत्तम इति पुष्पं । अथांशपूजा- शंभवेनमः पादौ पूजयामि शिवाय नमः
गुल्फौ पूजयामि रुद्राय नमः जानुनी पूजयामि भीमाय नमः जंघे पूजयामि अभ्युष्टादिनेनमः ऊरू
जयामि सर्वज्ञाय नमः कर्तु पूजयामि पशुपतेय नमः नाभि पूजयामि उमापतेय नमः हृदयं पूजयामि नीलकंठाय नमः
कंठं पूजयामि सर्वास्त्रधारिणे नमः मूर्ध्नि पूजयामि सदाशिवाय नमः सर्वांगं पूजयामि तत्पुरुषं व्यवदधुः द
शांगं गुग्गुलुधूपं कालागुरुसमन्वितं धूपं गृहाण देवेश मनःशोकविनाशन- धूपं ब्राह्मणोऽस्य गोधूतेन संसाधुके

कार्पासकृतवर्तिकं दीपार्थमेमयादत्तवाहिनयोजितंप्रभो इतिदीपं चंद्रमामनसः शर्कराघृतसंयुक्तं कर्पूरं
 मन्वितं मयानिवेदितदेवतैवेधंप्रतिगृह्यतां इतिनैवेद्यं नाभ्या आसीत् इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतरत्न
 तेनमेमुकलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इतिफलं सप्तारयासन् दक्षिणार्थंयुत्नेनसुवर्णरजतव्रजं मयानि
 वेदितुभ्यंव्रतसाहस्यहेतवे इतिदक्षिणा नानारत्नसमायुक्तनानाचित्रोपशोभितं मयानिवेदितंभक्त्याश्राप्ति
 कंप्रतिगृह्यतां इतिनीरजनं प्रदक्षिणा नमःकेदारदेवायनमस्तेशूलपाणये नमःसर्वार्त्तनेतुभ्यंभक्तानांवाञ्छित
 प्रदत्तं इतिनमस्कारः । अज्ञानाज्ज्ञानतोवापिप्रकृतंमयाकृतं न्यूनातिरिक्तत्सर्वसंपूर्णकुरुशंकर इतिप्रार्थ
 ना । नंदीश्वराययवान्दत्तावंडीश्वरायतंडुलान्दद्यात् । व्रतंकरोमिदेवशस्त्रवृत्तपरायणःगौरीकेदारभक्तुस
 मास्तत्त्वत्पसादतः डोरकबंधनं आचार्यपूजनं उद्यापनदानमंत्रश्च ॥ शतपूरिकयोपेतान्फलतांबूलमिश्रितान्
 उद्यापनंगृहाणत्वकेदारवरदोभव नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेजगतांपते गौरीपतेनमस्तुभ्यंजगदिमांपरमेश्वर इतिक्ष
 मापनं । इतिगौरीकेदारव्रतपूजनं अथकथा । पुरातुऋषयःसर्वे नैमिषारण्यवासिनः शौनकाद्यामहात्मानः स
 वैशाखाविशारदाः तीर्थयात्राप्रसंगेनगंगाद्वारमुपागमन् तत्पश्चात् कृतजपा विधिवदक्षिणाददुः ॥ यावत्सुखेप
 विष्टास्तेहर्षनिर्भरमानसाः श्वदूरेददुःशस्तत्रसूतंशास्त्रार्थकोविदं ददर्शसोपितांस्तत्रऋषीन्विगतकल्मषान् न
 नामदंडवद्भक्त्यातैश्चापिपरिपूजितः तेवचक्रुस्तथातिथ्यकुशलप्रश्नमेव च मुखोपविष्टंसूतंप्रपच्छुरिदमादरात्
 ऋषयजुः सूतसूतमहाप्राज्ञाचिरदृष्टोऽस्मिसुव्रत कस्मिन्स्तीर्थयादेशकालोपविहितस्त्वया त्वदर्शनेनातिसौख्यं
 प्राप्तंहिपरममहत् किंचिद्विज्ञप्तमिच्छामस्तच्छृणुष्वमहामते त्वयोक्ताविविधाधर्मास्तथानानाविधाः कथाः ब्रूता
 निचविचित्राणिमत्तोरथकराणि च इदानीं वदनःस्त व्रतं परमपावनं यत्कृत्वा सर्वसिद्धिः स्यान्नराणां वाञ्छितप्रदा

सुत उवाच साधुष्टमुनिवरान्नतद्व्यामहाहुतं ममापिकथितं हर्षाजायते नानुसंशयः अस्तिकेदारणीरिति ब्रुतं
 परमुक्तामदं विष्णुना कथितं लक्ष्मणैश्च शिष्यैश्च तथैव च ऋषय ऊचुः केन प्रकारेण नमस्य विधानं तस्य को दृशः देवता
 काचपुन्यास्यास्तर्वाविरतरति । वद सुत उवाच आध्वंशेषुराकथिष्ये भिक्षुकोविदः । नास्मात्स्मरशमतिरिव
 कर्मपरिनिष्ठितः आकिंचिनोपसंहृतः कुटुंबपरिपालयन् सत्यव्रतीति तस्य सीद्धार्थापरमशोभना कन्याद्वयमु
 तश्चकश्चदशमतिविश्रुतः कमलाविमलचितानमनीति तयोः पृथक् त्रकदाचिद्वनयातैश्च नाधृतपाधनाः भ्रष्टत्या
 चवनतस्मिन्कण्डित्याचपरस्परं । तावत्सैर्गधिको वायुरतयो रंतिकमागमत् । कुतो धंवायुरायाति चितयंत्यो पुनः पुनः
 प्रयाते तेन मणोणाप्यदोपपन्नसचानिलः दृढशालेण शेषैरुपरताद्वारपालकं गणेशोपितदः प्राह वचनं द्विजकन्यकं व
 नमेतन्मन्यैः विशेषात्ते महे शेन देव्याचापि सुरक्षितं अतः परं न गतं तद्वयमीश्वराज्ञाबलीयसी

न्यमाद्रम्यते मया देव्यै देवाय च मया युवाभ्यामागतं त्विति गणेशोपितदः गन्धामात्रे सर्वं न्यवे
 वाक्यगणेशस्य देवा प्राह गिरेः सुता गच्छानयद्विजसुते पश्येताममपूजनं इति श्रुत्वा गणेशेन ग
 णमभरणकंदमूलफलादिना शरीराच्छादनं च वतया किंचिददृश्यते कोपीनमात्रमेव
 धेवते यही त्वाज्ञानात्तरंतिकमागमन् देव्यापि पृष्टं तद्युग्ममादिनिश्चयात्तरं एतस्मिन्
 भलक्षणे चक्रात्तदं द्रव्यं द्रव्यमौ प्रणामचोचतुस्तथा कन्ये ऊचुः मातः कमलपत्राक्षिकामिदं क्रियते
 यन्मन्त्रेणैव सिर्वज्ञासिनसंशयः श्रव्यनौ सफलं जन्मजीवितं च सुजीवितं देवित्वद्वशनादेव धन्योतापि त
 िकमस्ति काचिजगन्मये पार्वत्युवाच ब्रतकेदारणीर्यस्यास्य क्रियते ऽयमया शुभं य
 लभ्यते सर्वसिद्धयः इदं साक्षात्महेशेन कथितं कथयामम यस्मिन्कृते सर्वसिद्धिस्तदिदं क्रियते मया

कन्येऊचतु वदमात कथंकार्थव्रतंपरमपादनं कस्मिदिद्विनेश्वामासिदेवताकांप्रपूजयेत् देव्युवाच आश्वि
 नस्यासितेप्रेनेभावास्यायदाभवेत् तस्यांब्रतानिदंकार्थयथोक्तंशंभुनापुरा प्रथमेवदेवदाकार्थतद्वदामितपो
 धने कृत्वाकार्पाससूत्राणिदशैवचप्रयत्नतः कृतानिचकुमार्याथप्रक्षालयविमलोदकैः तत्संख्ययाथपत्राणिक्रमु
 कस्यफलानिच तत्संख्यायाह्यपूजाश्र्वकर्तव्यवैप्रयत्नतःनानाविधानिपुण्याणिभ्रतुकालोद्भवानिच सूर्यवंशम
 यंचैकसोभापद्यद्व्यसंयुतं श्लक्ष्णमेकनारिकेलनैवयंकालसंभवं एवंसंभृत्यसंभारान्ततः पूजांसमाचरेत् सौ
 वर्णाप्रतिमाकार्याशिवस्याविकयासह तस्यांप्रेसूत्रदशकंविन्यसेच्चसंशोभनं पूजनंविधिवत्कार्यधूपदीपादि
 भि क्रमात् दक्षिणांचयथाशस्त्यादद्याद्देवस्यतुष्टये विप्र पुरुषसूक्तेनपूजयेत्स्त्रीपुराणजैः एवंसंपूज्यविधिवद्भो
 जयेद्द्विजदंपती सापूजानैवकरयापिदद्याद्विप्रायदक्षिणानैवेधंस्वयमश्नीयात्तावलंचविशेषतः वर्षमभ्येकार्यं
 सिद्धिर्मेवत्स्वनसंशय वर्षद्वितीयेतत्सर्वाद्विजायप्रतिपादयेत् एकविंशतिसूत्राणिसपर्णानिफलानिच अपूपा
 श्र्वकर्तव्याएकविंशतिसंख्यया विधिनानेनकर्तव्यंव्रतंपरमपावनं सूतउवाच इति श्रुत्वावचोदेष्यास्तैक
 न्येशुभलक्षणे यथाचतुर्व्रतंदेव्याभक्त्यापरमयामुदा तथेत्युक्तादादेवीकारुण्यहतमानसा ददौतयोर्विधाने
 नयथोक्तंशूलपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानिफलानिचटलानिच आनीयसत्वरतव्रत्येकदशसंख्यया अपूपा
 श्र्वफलान्यन्नमृण्मयाःशुभलक्षणाः माल्याभावेदहत्याश्र्वभुसुमैःपूजनंकृतं कुसुमानांकिं सराणि तेषांचैवाक्षतास्तथा
 एवंसंपूज्यविधिवद्भैरीपुनरुवाचेत् वध्यतांस्वक्रेसूत्रनैवत्याज्यंकदाचन इममिधनभारंचकंदमूलफलानिच गृ
 हीत्वागन्धतांसर्वपश्चाद्वैवविलोकेयत् तथेत्युक्ताचेत्केन्येप्रयातेस्वगृहंप्रति तत्सर्वव्रतसामर्थ्याद्विध्यं समभव
 तदा अपूपाश्र्वसंजाताटिंव्याःपट्टसंसंयुताः तानिसर्वाणिवासांसिक्षणात्कौशेयतांपयुः सएवधनभारस्तरुत्वर्यर्ण

कन्येऊचतु वदमातः कथंकार्थं व्रतं परमपावनं कस्मिन्दिने यवामासे देवतां कांपूजयेत् देव्युवाच आश्वि
 नस्यासितपेशेत्रमावास्यायदाभवेत् तस्यां व्रतमिदं कार्यं यथोक्तं शंभुना पुरा प्रथमे वदेयदा कार्यं तद्वदामितपो
 धने कृत्वा कार्पाससूत्राणि दशैव च प्रयत्नतः कृतानि च कुमार्याथ प्रक्षालय विमलोदकैः तत्संख्यायाथ प्रज्वालिक्रमु
 कस्य फलानि च तत्संख्यायाह्यपूजाश्च कर्तव्या वै प्रयत्नतः नानाविधानि पुष्पाणि ऋतुकालोद्भवानि च सूर्पवंशम
 यथैकसोभाग्यद्रव्यसंयुतं शृङ्गमेकं नारिकेलं नैवेद्यं कालसंभवं एवं संप्रृत्य संभारान् तत्पूजां समाचरेत् सौ
 वर्णां प्रतिमाकार्थं शिवस्यादिव कया सह तस्यां प्रसूत्रदशकं विन्यसेच्च सशोभनं पूजनं विधिवत्कार्थं धूपदीपादि
 भिः क्रमात् दक्षिणां च यथाशक्त्या दद्याद्देवस्य तुष्टये विप्रपुरुषसूक्तेन पूजयेत्स्त्रीपुत्राण्यैः एवं संपूज्य विधिवद्भो
 जयेद्द्विजदं पती सा पूजानैव कस्यापि दद्याद्द्विप्राय दक्षिणानैवेद्यं स्वयमग्नीयातां बलं च विशेषतः वर्षमभ्येकार्थं
 सिद्धिर्भवत्येव न संशय वर्षे द्वितीये तत्सर्वां द्विजाय प्रतिपादयेत् एकार्थं शतिसूत्राणिसप्तर्ष्यानि फलानि च अपूपा
 श्वेव कर्तव्या एकविंशतिसंख्याया विधिनानेन कर्तव्यं व्रतं परमपावनं सूतउवाच इति श्रुत्वा वचो देव्या स्तेन क
 न्ये शुभलक्षणे यथा चतुर्दशे देव्या भक्त्या परमया मुदा तथेच्छुक्ता ददेवी कारुण्यहृतमानसा ददौ तयोर्विधाने
 न्ययोक्तं गूलपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानि फलानि चटलानि च आनीय सत्वरं तत्र प्रत्येकं दश संख्याया अपूपा
 श्वफलान्यन्यस्य मयाः शुभलक्षणाः मालयाभिवेदहं त्याश्च सुमैः पूजनं कृतं कुसुमानां केसरानि तेषां चैवाक्षतास्तथा
 एवं संपूज्य विधिवद्भो रोपुन रुदाचरेत् वषट्तांस्व करे सुजनैव तया ज्यं कदाचन इममिधनभारं च कंदमूलफलानि च नृ
 होत्वा गन्धताम्रसर्वे प्राप्तिविलोके यत् तथेच्छुक्ता च ते कन्ये प्रयाते स्वयं द्रष्टुं प्रति तत्सर्वं व्रतं सामर्थ्याद्विष्यं समभव
 तदा अपूपाश्च संजाता दिव्याः पद्मसंयुताः तानि सर्वाणि वासांसि क्षणात्कौशेयतां ययुः सपर्वधनभारस्तत्स्वर्णं

सुत उवाच साधुष्टुमुनिवरावतंदेव्यामहाकुतं ममापिकथितुं हर्षो जायते नात्र संशयः आस्तिकेदारणीरातिव्रतं
परमकामदं विष्णुना कथितं लक्ष्म्यै लक्ष्म्या शब्देन तथैव च ऋग्यजुर्वेदकेन त्रिकाशितेन न्यायविधानतस्य केदंशो देवता
काचपूज्यास्यास्तत्रैव विस्तरतो वद सुत उवाच आश्रिते शपुराकश्चिदशो भूच्छास्त्रकोषिदं नाज्ञाभास्करशर्मतिस्व
कर्मपरिनिष्ठितः आकिंचिनोपसङ्गतं कुरुष्व परिपालयन् सत्यव्रतव्रतितस्य सीद्ध्यार्थापरमशोभना कन्याह्वयसु
तश्चैकश्चन्द्रशर्मातिविश्रुतः कमलाविमलचितितान्मनीतितये पृथक् त्वेकद्विचित्रया तदंशं नाश्रितपोधनाः श्रमत्या
च वनतस्मिन्कण्डित्यैव परस्परं । तव त्सौगधिकवायुस्तयोस्तु तिकमगमत् । कुतोयं वयुरयाति चैतयं त्यो पुनः पुनः
प्रयाते तेन भागोऽप्यवोत्पन्नसत्त्वानिलददशतगणेशो वैपूरतद्धारपालकं गणेशोऽपि तदा प्राह वचनं द्विजकन्यके व
नमेतद्विलम्बं सदेवासुरमानवै विशेयतोमहेशेन देव्याचापि मुरक्षितं अतः परं न गतव्यमीश्वराज्ञावलायसी
स्थायिता तावदवनि यमाद्रन्यते मया देव्यै देवाय च भयायुवाभ्यामागतं त्विति गणेशोऽपि तदा गजानामत्रै सर्वन्यवे
दयत् श्रुत्वा वाक्यं गणेशस्य देवी प्राह गिरे सुता गच्छ नय द्विजसुतपश्य ताममपूजन् इति श्रुत्वा गणेशनाग
च्छतां द्विजकन्यके सहैव धनभारेण कंदमूलफलादिना शरीराच्छादनं चैव तया किंचिन्नदृश्यते कोपीनभात्रमेव
सीत्केवलं गृहगुप्तये तथैव ते गृहीत्वा ज्ञानात्तरंतिकमगमत् देव्यापि पटुतद्युग्ममातिदं निक्षुधातुरं एतास्मिन्ने
तरे चैव तैकन्ये शुभलक्षणे चक्रातदं द्रुमदूतमौषमाणम्योचतुस्तथा कन्ये ऊचतुः मातः कमलपत्राक्षिकमिदं क्रियते
त्वया कृपया वद देवेशि सर्वज्ञासिन संशयः श्रयं नो सफलं जन्म जीवितं च सुजीवितं देवित्वं वद शैना देवधन्योऽतोऽपि त
रौ च नो न खानुशाक्तिररमाकमस्ति काचिज्जगन्मये पार्वत्युवाच व्रतं केदारगौर्यार्यं क्रियतेऽद्य मया शुभं य
स्यानुष्ठानमात्रेण लभ्यते सर्वसिद्धयः इदं साक्षान्महेशेन कथितं कृपया मम यस्मिन्कृते सर्वसिद्धिस्तदिदं क्रियते मया

कथं ऊचतुः वदमातः कथं कार्यं ब्रतं परमपावनं कस्मिन्दिने यवामासे देवतां प्रापूजयेत् देव्युवाच आश्वि
 नस्यासि पेशे श्रमावास्या यदा भवेत् तस्यां ब्रतमिदं कार्यं यथोक्तं शंभुना पुरा प्रथमे बदे यदा कार्यं तद्वदामि तपो
 धने कृत्वा कार्पाससूत्राणि दशैव च प्रयत्नतः कृतानि च कुमार्याथ प्रक्षालय विमलोदकेः तत्संख्ययाथ पुत्राणि क्रमु
 कस्य फलानि च तत्संख्यया ह्यपूजाश्च कर्तव्या वै प्रयत्नतः नानाविधानि पुण्याणि ऋतुकालोद्भवानि च सूर्यवंशम
 यं चैकसौभाग्यं व्यवस्युतं श्लक्ष्णे मेकं नारिकेलं नैवद्यं कालसंभवं एवं संप्रत्यसंभारान्ततः पूजांसमाचरेत् सौ
 वर्णा प्रतिमा कार्यं शिवस्यां विवकया सह तस्यां प्रसूत्रदशकं विन्यसेच्च सुशोभनं पूजनं विधिवत् कार्यं धूपदीपादि
 भिः क्रमात् दक्षिणां च यथाशक्त्या दद्याद्देवस्य तुष्टये विप्रः पुरुषसूक्तेन पूजयेत् स्त्रीपुराणजैः एवं संपूज्य विधिवद्भो
 जयेद्द्विजदंपती सा पूजानैव कस्यापि दद्याद्द्विप्रा यदक्षिणां नैवद्यं त्यज्यमश्रियात्तां वृत्तं च विशेषतः वर्षमध्यकार्यं
 सिद्धिर्भवत्येव न संशयः वर्षे द्वितीये तत्सर्वा द्विजा यत्र तिपादयेत् एकविंशति सूत्राणि स पुण्यानि फलानि च अप्रुपा
 श्य कर्तव्या एका विंशति संख्यया विधिनो न कर्तव्यं ब्रतं परमपावनं सूत उवाच इति श्रुत्वा तच्चोदेव्या स्ते क
 न्ये शुभलक्षणे यथाचतुर्वर्तदेव्या भक्त्या परमयामुदा तथेत्युक्ता तदा देवी कारुण्यं हतमानसा ददौ तयोर्विधाने
 न यथा केशूपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानि फलानि च दत्तानि च आनीय सत्वरं तत्र प्रत्येकं दश संख्यया अप्रुपा
 श्यं चोत्पन्नं अथ शृणु मया शृणु भलक्षणाः मातया भवेदहं त्याश्वरुमुमैः पूजनं कृतं कुसुमानि केसरानि तथा चैवाक्षतारस्तथा
 श्वरेश्वरं यथा न्यायि यतो ही पुनस्तथा भवेत् वक्ष्यतां स्वकुरे सुत्रं नैव त्याज्यं कदाचन इममिधनभारं च कंदमूलफलानि च नृ
 त्वा अप्रुपाश्यां रत्नानां तादृश्याः पद्मसंशयिताः तानि सर्वाणि वासांसि क्षणात्कौशेयतां ययुः स एव धनभारं रत्नं स्वर्णं

भारस्तदाभवत् मात्रादृष्टुतत्सर्वहार्षिताविस्मितामवत् माताप्रोवाचतेकन्याकामदमात्पूववत् । कथताकडुत्पत्त
 युवाभ्यांकृतपःकृतं इतिमानुर्वचःश्रुत्वा तेकन्येप्रोचतुस्तदा कन्येऊचतुः नजसंनहुताकिंचिन्नैवकिंचितपःकृतं भवानी
 शंकरोविद्योतानान्यदेवंकदाचन ताभ्यांदंन्रतमिदंप्रसन्नाभ्यामनोरमं तेनाभूत्सर्वसपातिरिच्यमातर्नसंशयः त्वम
 प्यवव्रतामिदंकुरुष्वव्रतमानसा सूतउवाच तंदासत्वंव्रताचक्रेव्रतंकन्योपदार्शितं तथैवतकुलंजातंधनधान्यसमी
 कुलं अथतेकन्येकजातेविवाहार्थेयथोचिते राजानोद्वौसंमायातौपद्माकरमुधाकरो दक्षिणापतिरेकश्चउत्तरेशस्त
 थापर। हाभ्यांकन्याद्वयंदंतंन्रतस्यास्यप्रभावतः पद्माकरेणकमलानीतास्वसदनंप्रति सुधाकरेणविमलाप्राप्ताती
 वसुसंश्रमत् ताभ्यांतत्क्रियतेनित्यंन्रतंपरमभाकितः एकदातूपाविष्टासास्वय्यहस्तीगणैर्धुता स्त्रीभिरताभिरतत्र
 दृष्टतद्वस्तेतत्सुडोरकं ताडयुःकिमिदंभद्रे डोरकस्याविभूषणं किंतेनसंतिरौक्ममाणिभूषणानिशुचिरिस्मते नाना
 विधानिरत्नानित्वद्वहेहिकिलसुंदरि आकर्षयसत्यव्रतयास्त्रीभिरीरितमाशुत निष्कारस्यसूत्रंतद्वद्वाद्वाविनोर्थस्य
 गौरवात् नैवचार्यफलंपुण्यकदाचिद्वदश्यतेपुरा संत्यव्रतायास्तद्गान्यक्षणात्तत्क्षीणतांप्रयौ यथापूर्वमभूत्सर्वभा
 न्येविलयतांगते शाकवह्नीफलैर्नित्यंक्रियतेभोजनादिकं अथभोक्तुंयदानैवकिंचित्सासुतमव्रवीत् भगिन्यो
 तेचंद्रशर्मन्वर्तेतेतत्पतेर्यहे तयोःस्मिपंगत्वाचकिंचिद्वदश्यार्थमानय मातुर्वचनमाकर्ण्यचंद्रशर्माद्विजोत्तमः प
 द्माकरस्यनृपतेर्नगरंप्रथमंययौ भगिनीकमलाप्यव्रवर्ततेपतिदेवता सतत्वगरमासाधनदीतीरेवहिःस्थितः दारय
 स्तुतस्यानोरार्थमाभताःशतशस्तदा तंचदासीगणदृष्ट्वाप्रत्युवाचद्विजर्षभः शुष्माकरंवाभिनीयारस्तिममसाभगिनीशु
 भा आताहंबंद्रशर्मातिरतस्याश्रयैवनिवेद्यतां तारस्तस्योपहारास्तुचक्रुर्नानाविधतदा आतत्त्वनैवयोभ्योसिपश्य
 वैभवमात्सतः तन्मध्यैचाभवत्येकाशुभाचारसुलक्षणा द्विजवर्षमहभागतवादेशंन्रवगिन्यहं सासमागान्यतत्सर्व

कमलायै न्यवेदयत् तत्समाकर्ण्य कमला तं समानीय सत्वरं आर्किचनार्कतिद्विधाभ्रातरं भृशदुर्बलं तस्याश्वैर्भवदं द्वा
 सोपिलज्जानताननः नीलातं भृहमद्येतु बहुसन्मानपूर्वकं दिवसान्यथ सप्ताष्टौ समाश्रय प्रयत्नतः ततः पंचदशाहे च क
 त्वा पाथेयमुत्तमं हिरण्येन समापुक्तं दत्त्वा तस्मै व्यसर्जयत् पाथेयं तद्वृद्धिं वासव्रतस्थो द्विजपुंगवः गच्छन् शनैरनुमार्गेण
 तदपयापरिपीडितः तावद्वदर्थं विमला द्विजः पुष्करिणीं शुभां तटे विन्यस्य पाथेयं स्वयं जलमथाग्रहीत् तावत्जलवीची
 भिर्हतं भक्ष्यं क्षणेन हि पुनः प्रायाच्चंद्रशर्मभिर्गोभिर्गोभिः सदनं प्रति निवेदयामास तदा यद्वृत्तं पथिकैस्तु कं श्रुत्वा सा पुनरेवान्य
 द्विरप्यं प्रददौ तथा पादत्राणैरिहिरण्यं सधृत्वा सप्रययौ द्विजः पादत्राणं च मार्गे तत्पंके मग्नं क्षणेन हि पुनरेव समा
 यातो भर्गिर्नाप्रति स द्विजः तद्वृत्तं सर्वमाचष्ट भर्गिर्न्यैव्राह्मणैर्धर्मः तन्निशम्याथ विमला पुनरेव धनं ददौ निक्षिप्य य
 ष्ठिमथ्ये तद्वत्वायाष्टिप्रतास्थिवान् यावन्मार्गे समागच्छय ष्ठिमादाय सत्वरः तावत्कश्चित्समायातः पुनर्याष्टिमुप
 हरत् पुनः प्रयातो भर्गिर्नाचंद्रशर्मामहामतिः उवाच पथियद्वृत्तं निशम्याथ मुविस्मिता माजान क्रियते भ्रातृव्रतं पर
 मपावनं नेति सोप्याह वचनं चंद्रशर्मा पुनः पुनः कमलोवाच तावदब्रूवतिष्ठत् भ्रातः पंचदिनावधि पठ्याह अ
 श्विनस्याथ भ्रमावास्याम विष्यति व्रतं केदारगौर्यारण्यं तस्यां कृत्वा यथाविधिः ततो गच्छस्व भवनं कृतकृत्यो भवि
 व्यसि तथेत्युक्त्वा रिशतस्तत्र व्रतं चक्रे यथाविधि तां समा मंत्र्य भर्गिर्नाप्रययौ स्वयं गृहं प्रति आगतस्तेनामार्गेण य
 त्रपुष्करिणीं ह्यभूत् पुनरेव तदा क्रांतस्तज्जलं जग्महेततः जलांतर्गतपाथेयं द्विजहस्ते तदाऽभवत् ततो जगाम पुर
 तः पादत्राणं च लब्धवान् याष्टिच पुरुषः प्रादात्पूवैयापहृतावलात् एवं सर्वं पुनर्लब्धं व्रतस्यास्य प्रभावतः गृहं
 समागम्य ततो मात्रे सर्वं न्यवेदयत् श्रुतं पुत्रमुवात्सर्वैर्विरुतं व्रतमादरात् तदेव सूत्रं सं गृह्य प्रत्यक्तं पूर्वमेव च यथो
 क्तेन विधानेन चकारातीव भर्कितः पुनरेव यथापदै धनधान्ययानां च नानाभ्यन्तरे किञ्चिन्न भवेत्

निमलपितृधर्मानां सद्यः प्रत्ययकारकं सुतलवाच इदं केनापि न ज्ञातं विनाशं भुंजुनीश्वरः । शंभुना विष्णवेदं तस्मा
 यैदिष्णुना र्षितं लक्ष्म्या च दत्तमिन्द्राण्यैर्इन्द्राण्या ददुल्लिखितं तदारभ्य ब्रतमिदं क्रियते मानदैर्भुवि यस्या राधनमत्रै
 णा प्यने स र्दसि सद्यः भूमौ ब्रतानि च न्यानि संति नाना विधानि च , परमेतस्य सर्वाणिकलानां हतिपोडशा इति
 पूर्वमया द्रष्टुं पुराणे पुनि पुंगवाः तदा वा कायितं विज्ञाः किमन्यच्छ्रेतुमिच्छय ॥ इति पाद्मे केदारगौरव्रतम् अन्य
 दप्युक्तं भविष्योत्तरे ॥ यो यादृशे न भवेनातिष्ठत्वरथां युधिष्ठिर हर्षदैर्न्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि रुदिते रोद
 नं वर्षं हठे वर्षं प्रहप्यति भुके भोगो भवेदर्भस्वरथे रवरथं भविष्यति तस्मात्प्रहट्टे रतुष्टे श्च कर्तव्या कौमुदीनरैः वैष्ण
 वे दानां वर्षे यं तिथिः पौत्रोयुधिष्ठिर अन्यच्च तत्रैव । ब्रभतं समये राज्ञा तोषणीया सुहजनाः सुवासिनीभ्यो दया
 निवस्थाप्या भरणानि च सद्गोवै नैव संतोष्या भोजने न द्विजोत्तमाः भोजयेत्पूजयेद्भर्तारं त पुरवित्यासिनीः स्वजा
 ति शनितास्तोष्यादा नेन च तया द्विजाः वस्त्रे स्तांबूलदानैश्च नैव धैः कुसुमैः शुभैः स्नाना माकैः स्वरं राजा तोषयेत्स्व
 जनान् पृथक् तस्या गणाधिपत्यांश्च तथा महान् भटान्नरान् वृषभान् महिषांश्च वयुधमानान् नरैः सह गजान् श्वान् च यो
 श्वान् च पदातीन् समलं कृतान् मंचारुढः स्वयं परयेन्नटनं तं चारुणान् कुद्रापयेत्तज्जासयेच्च गोमहिष्यादिकं तथा वृषा
 न् वर्षां पर्येदो भिरुकि प्रत्युकि वादिभिरिति । अस्यां संक्षेपकृत्यं नारदीये ॥ ऊर्जान्मायादिपदाने दवानां रभ्यहे पुच नद्या
 रामतंडागे पुञ्चैत्यगोष्ठापेण पुच समर्चनं तथा लक्ष्म्याः स्वर्णैरौष्य कृता कृतैः द्यूतं च वर्षफलदं जये वापि पराजये नवापुंजा
 न्वादि हिताभ्युगाध्यां नुरजनैः पायसाद्यन्नदानैश्च न भस्करैः प्रदक्षिणैः श्रयदोषावलीकथाभविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच
 'पुरा बालनरूपेण पाचयित्वा त्विमां पराम् वलेयं जेह हरिः सर्वज्ञां तवान्विक्रमैश्चिभि इन्द्राय दत्तवान् राज्याज्यं चाले पाताल
 वासितां कृत्वा दैत्यपते र्दधमहोरात्रं पुनर्नृप एक एवाहिभोगार्थं वलिराजयेभिर्भवेचितः रहस्यं हि तदेतत्ते कथयामि

नरोत्तम ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षस्य पंचदश्यां निशागमे यथेष्टचेष्टादित्यानां राज्यतेषां महितले युधिष्ठिर उवाच ॥
विशेषेण हर्षकेशकौमुदीवदमेप्रभो किमर्थं दीयते दानं तस्यां कादेयता भवेत् किंच तेषां भवेद्द्वयैकभ्यो द्विपञ्चनार्दन
ब्रह्मर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः क्रीडाकाव्यप्रकीर्तता श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकेकृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यां विनोदये श्रवश्य
मेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः श्रपामार्गस्य पञ्चाग्निभामये नमस्तकोपरि ततश्च तर्पणकार्यं धर्मराजस्य ना
मभिः यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चांतकाय च नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः ततः प्रदोषमभ्येदीपान् दद्या
न्मनोरमान् । ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु विशेषतः कूटगुरोरेषु चैषु सभासु च न दीपुच तद्वा गोघ्नानवापीषु
प्रतोलो निष्कटेषु च सिद्धार्थबुद्ध्या च मुंडाभैरावाय तनेषु च मंदुरासु विविकासु हस्तिशालासु चैवाहि एवं प्रभातस
मये ह्यसमावास्यां नराधिप स्नात्वा देवान् पिष्टन्मत्स्यां संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पार्वणं श्राद्धं धिशीरघृतादिभिः
भोज्यैर्नानाविधैर्व्रान्मोजायित्वा क्षमाप्य च ततो पराह्णसमये योषेयन्नगरे नृपः श्राधराज्यं बलैर्लोकपथे पठ्येष्टत्
मिति लोकश्रापिपुरे ह्येसुधाधवलितान्जरे दक्षचंदनमालाद्यैश्चाचितं च ग्रहेभ्यः द्यूतपानरतोद्भित्तरनारी
मनोहरे नृत्यवादिनसंघुष्टसंप्रज्वलितदीपके श्रनयोन्मत्प्रतीतिसहृदततालकरेजने तांबूलहृष्टवदने कुंकुमक्षो
दचार्यते द्रुकूलपटने पश्य स्वर्णमार्गाणि कथं भूपति युवतीजनसंकीर्णं दीपो ज्वलति हारिणि श्रद्धतोद्भासितां
श्रसंदाशतकुतूहले दीपमालाकुले रभ्ये विध्वस्तध्वांतसंचये प्रदोषदोषराहिते ध्वस्तदोषागमेशुभे आशीः पूर्णमु
खाभिश्च कन्याभिः क्षिप्ततंडुले तीराजनं प्रकर्तव्यं दक्षशाखाखरधदीपकैः ध्यान्यमाना ततो मूर्ध्नि मनुजानां नुराधि
प योजनानामुरक्षस्त्रोहर्पात्प्रचरते जनं दक्षशाखां दीपानां निश्चयादर्शनाद्भवेत् तीराजनं तु तमसाऽश्लोच्यते विजय
प्रदे वरमाज्जनेन कर्तव्यं वरक्षोदोपमया वद्दयात्रा विहारसंचारे जमजीवोतिवादिभिः क्षुद्रोपसर्गारहितैराज्यकोपभयो

विभवे. मित्रस्वजनसंवाधिसुहृत्समानुरंजिते. तत्र धैराजसमुपेस्वयं राजाद्रिपुरं श्रवलोकाधितुरं मयं प्रस्थापेयः
 शनः. महता तर्पणोपेण वल्लिहरेस्त्वदीयैः. हृदयोभायुतं पश्यन्. कतरश्च स्वर्गजैः. तद्वद्वामिह दाश्वयं मूर्धनि चैवा
 रमनः. प्रभां बालिरान्यप्रसादं च. ततस्त्वग्रहभाद्रजैः. स्वभावेति श्रीधुतुजनेन्द्रिर्बलोच्चने. तावन्नगरनारीभिर्भेद
 डिडिवादनैः. निष्कास्यते प्रहयाभिरलक्ष्मीः. स्वग्रहं गणता. ततः प्रबुद्धसकलजनेजातमहोत्सवे. मास्वदं पिक्
 हस्ते वस्तेहानिर्भरवत्सले. वेष्टया विलासिनी सार्थस्वस्तिमालकारिणि. मृदात्तग्रहं जतिपादं प्रभेदं प्राविनी. पि
 एकोद्धर्तनं प्रेरयुत्तु श्रुपणकुले. द्विजाभिवादनं प्रेरयुत्तु रागादिवादिनि. तस्युवा सिनी भिष्यचनं दीयमानं यदच्छया
 तथा प्रभातसमुपेयथा हैमानयेज्जनात्. सद्भवेन वसतोऽप्यदेवान्स्वपुरुषा द्विजान्. इतरान्नपानैर्वावाप्यदन्तेन प्रुडितान्
 विततावल्लनैश्च धनैः सामंतपाथैर्वात्. यदा तिजगल्लनान् भुव्वकटकादिभिः. स्वनामकिं. स्वयं राजातोपयेन्स्व
 जनान् पृथक् यथा हैतोऽप्यपि ताततो मूढमृदाक्षरात्. द्युमान्महिषाश्च वयुध्मनोत्तमैः सह गजान् श्वंश्च योधांश्च प
 दानि न समलंकृतान्. मंचारुढ. स्वयं पश्येन्न दन्तं कचारणान्. उड्डी प्रयेन्नासु यच्च गोमहिष्यादिकंततः. दधानधर्पापे
 द्वैर्भिर्भुजिकिमत्युक्तिकावदेत्. ततो पराहंसमुपेयथा दिशि भावता. मार्गपालां प्रवध्रीयातुं गतरं भेषपादप्रेक्षुश्च काशमर्थ
 दिव्यालं वकैर्बहुभिर्वृता. दीक्षित्वा बाजिगजान् सार्द्धं यस्मिन् यो गतो. गावो वृषाश्च समाहिष्यो मंडिताद्यटितोऽक्रटा. क्र
 तैर्होमद्विजैश्च यद्वह्निं यात्मानं पालिकां राष्ट्रमेव न वाराजसहस्रैः शतैश्च स्वशक्त्यपेक्षया वापि यद्वह्निं याद्व्यास्य भोज
 नैः. मातुः कुलपितृकुलमात्मानं सह वंधुभिः. सुतारमुच्चसम्वर्तमानं गालीद्वटातिथिः. निराजनं चतत्रैव कर्षैराज्ञाजय
 प्रदं मार्गपालीततोऽलं ध्वयां तु गावो गजाद्युपाः. राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः. शूद्रजातयः. मार्गपालीसिमुहं ध्वनी
 रजः स्यात्सुखी तदा. कृत्वैव सर्वभावेत्तराजोऽप्यपुत्रैर्बले. पूजां कर्षां वृषः साक्षाद्भूमौ लंककृत्. बालिमास्ति रय

देव्युद्रचर्णकैः पंचरंगकैः । सर्वाभरणसंपद्भिर्विभूषयस्त्रासहासिते । कम्पाडवाण्डं भास्वमुरदन्तवसंयुतम् । संपु
 णहृष्टवदनीकिरेटोत्कटकुंडलं । द्विभुजैस्त्राजानकारायित्वान्पुःस्वयम् । ग्रहरथमधेशालयादस्वाध्यादिततोऽध्वे
 त्थात्तमं विजितम् । साधे संतुष्टोऽदिभिरततः । कमलैः कुम्भैः पुष्पैः फलहारैः कमलैः । गन्धधूपान्ननैवेद्यैरक्षतैर्गुडपु
 षकैः । मन्थमांससुरालेह्यदीपमाल्योपहारकैः । मन्त्राणानन्तराजद्रसमन्त्रासिपराहितः । बलिराजमस्तुभ्यं विराचन
 सुतप्रभो भविष्येद्रसुरारातेषु जेष्यति यत्सुखं । एवं प्रजान्पुःस्वराजान्त्रौज्यारण्यततः । कार्ये तत्र शशिप्रादि
 नटहृत्कथनकैः । लोकश्रापिग्रहस्थतिशय्यायां शिष्टतहलैः । स्रग्धराप्यबलिराजानं फलैः पुष्पैः प्रपूजयेत् ।
 बलिमुद्दिश्य दीप्यते । दानानि कुरु नंदन । यानि तान्यक्षयापयद्बुधैः । मयैवं संप्रदर्शितं । यदस्यादीप्यते दानं । स्वर्ग्य
 वायद्विवावहु । तदक्षयं भवेत्सर्वविष्णो प्रीतिकरं परं । विष्णुना वसुधा लब्धा तुष्टुनवलये पुन । उपकारकरं दत्तमसुरा
 णां महोत्सवं । ततः प्रश्रुतिराजेंद्रप्रवृत्ता कौमुदी शुभा । सर्वापद्रवविद्रवा सर्वविघ्नविनाशिनी । लोकशोकहरी काम्या
 धनपुष्टिसुखावहा । कुशव्देन महिज्ञेयमुदेहपूततोऽह्यं । धातुहौर्निगमज्ञैश्च तेनैपाको मुदीरस्यता । एकमेव महो
 राजं सर्वेषां विधापते । दत्तदानवराजस्य चादर्शमिव भूतले । यः करोति तदपोरा । पूतस्य वृद्ध्या धिभयं कृतः । कुतो वैरिभ
 यंतजनास्ति मृत्युकृतं भयं । सुभिर्दक्षिणमग्रेभ्यः संपृदां पुदमुत्तमं । नीरुजश्च जनाः सर्वसर्वापद्रववर्जिताः । कौमुदी
 करणाद्राजभवंती ह महितले । यो यादृशेन भावेन निष्ठस्य स्याद्युधिष्ठिर । हर्षैर्देन्यादिरूपेण तस्य वर्षप्रयाति हि । रु
 दितेरेदं न वर्षहृष्टवर्षप्रव्यति । भोगे भोक्तृभवेच्छर्ष । स्वस्थः स्वस्थो भवेदिति । तस्मात्प्रहृष्टैरुत्प्रेक्ष्य कर्तव्या कौमु
 दीनरैः । वैष्णवी दानवचेयं तथि । प्रोक्ता युधिष्ठिर । उपशमिर्मेघनादं । प्रोहलितदशानन्तरामं । रामायणा मिव
 सुभगं दीपदिनं हरतु वोदरितं । कम्पाडवाण्णरम्यकुवलयसंपुष्टं श्रेयधनुषाम्भद्र । शरदिब्रह्मरिगता निद्रं दीपदिनं हरतु वो

रितम् दीपोऽस्त्वज्जनिता सर्वजनप्रसादं कुर्वती ये सुमतयो बालिरजपूजां दानोपभोगसुखद्विद्विशतानि वै बहर्षेण
 द्विभिवर्पाय वयातितापां नशुकदोपो न सुरेज्यदोपरतारा बलं च द्रबल न शुद्धं विवाहिताया न वकन्यकाया दीपोऽस्त्वे
 सद्धिकरः प्रवेशः ॥ इति श्रीभविष्ये कर्तव्यं तथा हेमाद्रौ आदिच्यपुराणे ॥ शंकरस्तु पुराच्युतससर्जसुम
 गिरं कार्तिकेशु कृपयेतु प्रथमेह निसत्त्वान् जितश्वशंकरस्तत्र जयलभे च पार्वती अतीर्थशंकरो दुःखविजमा
 नेत्यसुखान्विता तस्माद्युतं प्रकर्तव्यं प्रभाते तत्र मानवैः तस्मिन् युते जयो परस्य तस्य संवत्सरजयः पराजये वि
 दंतु लब्धनाशस्ततो भवेत् श्रोतव्यं गीतवाद्यादिस्वनुल्लिख्यैः स्वलंकृतैः दीपमालापरिक्षिप्तं तथा धूपेन धूपितं दं
 नेताभिश्च सहितैर्नयासाचमने निशा नववस्त्रैश्च संयोज्या द्विजसंघं धिवाधवा इति आज्ञान्यदापि कृत्यं तत्रैव ततः
 पुद्बसकले जने प्राप्ता समहोत्सवे माल्यदीपकहस्ते च स्नेहनिर्भरवत्सले वेदया विलापिनी सार्धं स्वस्ति मंगलचारिणि
 द्वाद्विद्वज्जतिचपादान्यंगप्रदायिनि पिष्टकोद्वर्त्तनपरे गुरुशुश्रूषणाकुले द्विजातिवन्दनपरे सुखराज्यादिवादिनि
 भातसमये राज्ञातोपणीयास्ततो जना सुवासिनीभ्यो देयानि वस्त्राण्याभरणानि च सद्भावैर्नैव संतोष्यादानेन च त
 जाः वस्त्रैस्तान् बलदानैश्च पुष्पकपूरकुम्भैः भोजयेत्पूजयेद्देवैरतः पुरविलासिनीः ददाति जनसंघातान् प्रवेष्टुः
 एः शुभैः स्नानां कर्त्तव्यं वरं राजा तोषयेत्स्वजनान् पृथक् तथा गाणाधिपत्यांश्च तथा मच्छान् भद्राक्षरान् दधुभान्
 नान्परैः सह गजान् श्वान् श्वयोधान् श्वपदानि तन्सुमलं कृतान् मंचारूढः स्वयंपश्येन्न दत्तं तं कचारणान्
 त्रयोमहिष्यादिकास्ततः दधान्यर्पापयेद्भोगिभिरुक्तिप्रस्तुतिवादिभिः ततो पराङ्मुखः समये पूर्वस्यां दिशि भा
 मार्गोऽन्तर्भवधीयातुं गतं भेषपादपे कुशकाशमर्च्यो द्विव्यालं च कुर्वेद्बहुभिर्दत्तां दीक्षायित्वा राजानश्चान्सार्धं
 वोढुषाः समहिषा मंडितायां टिकोत्कटाः । कृते होमो द्विजैर्द्रस्तु वधीयान् सार्गपालिकां दुर्गामंत्रेण

होमस्तु घेतो नाष्टोत्तरशतं । नमस्कृतं तत् कथं नम्रं ज्ञेयं ननु सुव्रत । मार्गपालिनमस्तु भयं सर्वलोके नमोस्तुते । विधे
 यैः पुनरादायैः पुनरोद्दिब्रजस्वभो । नृशजनेन च कर्तव्यं तत्रैव राष्ट्रवर्धन । मार्गपाली तत्त्वेनैव ज्ञेया गावा गोजादृपाः । रा
 जानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः । शूद्रजातयः मार्गपालेऽसृष्टं भुङ्क्ष्वप्यनीरुज । स्युः सुखान्विताः घोषादशेन भवेनतिष्ठत्यस्यां युधि
 छिर हर्षेन्यादिरूपेण न स्येवर्षं प्रयाति हि । रुदति रेति ते वर्षे हरे वर्षं प्रहृष्यति । भुक्तो भोक्ता भवेद्धर्षस्वस्य स्वस्यैव
 विध्यति । तस्मात्सहृष्टैस्तुष्टैस्तु कर्तव्यं कौमुदीनरैः । वैष्णवी दजवो चैव त्रिभिः पौत्रैः युधिष्ठिरैः ॥ इति कार्तिकशु
 कप्रतिपदायं कौमुदीमहोत्सवः । कौमुदीमहोत्सवः शक्तेन दिनद्वये कार्द्वयं । अशक्तेनैकदिने एव । अथास्यानिर्णयः । इ
 यं च यत्ति पुंजने गोपूजनादौ च पूर्वविद्धाग्राह्या । तथा च दहयाम् ॥ । श्रावणीदुर्भानवमीदूर्वाचैव हुताशनी । पूर्वविद्धै
 यकर्तव्यं । शिवरात्रिर्वैद्यैर्दिनामिति । तथा च प्रतिपदशं संयोगे पूजनं तु गवामृतं । परविद्धेतु यः कुर्यात्पुनरादरधनक्षयः
 याकुह । प्रतिपन्मिश्रातजगाः पूजयेन्नृपः । पूजने त्रीणि वर्द्धन्ति । श्रजामावोमही पतिरिति देवलवचनाच्च । माधवोपि । य
 त्यर्थं न च पूर्वैश्चुरुपयासवदाचरेदिति । दिनद्वये सायानहं व्याप्तौ तु परैव ग्राह्या । तदुक्तं निर्णयामृते पुराणसमुच्चये । व
 र्द्धमानतिथौ नंदा सार्द्धं यामात्रिका यदा । द्वितीया द्दिग्गामिन्वा दुत्तरतत्र चोच्यते । तत्र गोपूजनादौ । स्मृत्यन्तरपि ॥
 त्रियामभादशं तिथिर्भवेच्चैस्सार्द्धं त्रियामा प्रतिपदि दृष्टव्यौ । दीपोत्सवे ते मुनिभिः । यदिष्टे ह्यतो न्यथा पूर्वयुते विधेयम् । इति
 त्रियामभौत्सवेन चंद्रदर्शनाभावउक्त । द्वितीयाया पंचधा विभक्तदिनचतुर्थाशरूपा परानहदीप्या भविचंद्रदर्शनासं-
 भवात् । अत्र दीपोत्सवपदेन गोपूजनादिकमेव गृह्यते । कालानुरोधात् । ननु बलिपूजादिकालप्रसंगान् । चंद्रदर्
 शनाभावप्रयोजकसार्द्धं यामोक्तिसामर्थ्याच्च पूजायां । दीपदानसत्त्वेन दीपोत्सवपदस्य उभयव्यसंभवाच्च । अमावास्या
 यामापि स्थित्यः क्रीडं त्यमाश्रायं गावो नंदासु कार्तिके । इति वत्सनात्के । लोकोद्दिनं प्रीतिप्रसंवात्तत्रापि द्वितीपोत्सवपदस्य स

वधात् यानि तु भद्रायां गोकुलक्रीडासदेशो वैविनश्यति भद्रायां द्वितीयायां तथा प्रातिपद्याधिकरणं द्विती-
 यायां तु गोवर्धनं पत्रच्छदं च कुठरे विचित्राशं कुलक्षयमित्यादीनि निषेधवाक्यानि पूर्वदिने प्रातिपदः सायाह्न्यापरे
 द्वितीयादिने चंद्रदर्शनसंभवे ज्ञेयानि यद्यपि पूर्वान्हे क्रीडनं गवां । चंद्रोदये तु तत्रैव पूजयेत्सुरभीरुतथेत्यादिषु
 चनाञ्च प्रातःकालव्यापिन्युररेव गोक्रीडनादौ प्रातिभाति तथापि गवांक्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्येत चंद्रमाः सोमो
 राजापशून् हंतिसुरभेः पूजकांस्तथेति देवलेन प्रातिपिद्वत्वात्मानतत्राह्या नीराजनमंगलपालिकेतूररस्यामेव का-
 र्यं तथा च मदनरत्ने ब्रह्मपुराणे ॥ कार्तिकेशु कृष्णक्षेत्रे तु विधानं द्वितयं भवेत् नारीनीराजनं प्रातःस्नानमंगलपा-
 लिकां श्रथचेत्प्रातिपत्स्वरूपानारिनीराजनं भवेत् द्वितीया यां तदा कुर्यात्स्नानमंगलपालिकामिति लभ्यते
 यदिवा प्रातः प्रातिपदघटिकाद्वयं तस्यां नीराजनं कार्यं सायं मंगलपालिकेति भविष्यपुराणाञ्च देविपुराणेषु ॥ प्रा-
 तर्वायादिलभ्येत प्रातिपदघटिकाद्वयं द्वितीयायां तदा कार्या सायं मंगलपालिका आश्विनतिथिदादर्शनारीनीराजनं
 भवेत् नारीणां तत्रैव ध्वजं देशदुर्भिक्षमेव च कार्तिकेशु कृष्णक्षेत्रे ज्ञानमावास्याघटीद्वयं देशमंगलभयान्नैव कुर्यान्मं-
 गलपालिकामिति इयं प्रातिपत्तैलाभ्यंगे तु पूर्वविद्वद्वाह्या बलिं राज्येतस्योक्तेः बल्युत्सवं च पूर्वद्युरिति वचने व-
 ल्युत्सवे पूर्वविद्वद्वाया एव पूर्वआह्योक्तिः यतुतिष्यर्केन दाया मुदयेभ्यंगं कृत्वा नीराजनं ततः सुवेपः सत्कथागानैर्दानैश्च
 दिवसं नयेदिति ज्योतिर्नवधृतवचनादभ्यंगोत्तरविद्वद्वाग्रहोक्तं तत्र एतद्वचनस्य हेमाद्यादिसकलनिबन्धकारैर-
 लिखनानिर्मूलं ॥ श्रवतैलाभ्यंगो नित्यः । बत्सरादौ वसंतादौ बालिराज्येतथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्राति-
 पद्यत इति वद्ववसिष्ठवचनात् । अत्र स्नानादिनित्यकर्मो न तर्गो वर्धनपूजादिकार्यं तदुक्तं भविष्यत्तरहेमाद्रौ
 ॥ प्रातर्गोवर्धनः पूज्यो धृतं चापि समाचरेत् भूषणीयास्तथा गावः पूज्याश्च वाहदोहना इति गोवर्धनपूजां नञः

॥ गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक विष्णुवाहुकृतच्छ्रायगवांकोटिप्रदेभव गोवर्द्धनःप्रकर्तव्योराजतःप
 लसन्ममतः छत्राकारोमहावृक्षैःशोभितःपक्षिभिर्वृतःगोपगोपीसमाकीर्णोमहावृक्षसमन्वितइत्यादि ॥ कार्तिक
 एणत्रयोदशगोविराजिन्नतोकंसविस्तरंगोवर्द्धनपूजादकंसर्वाविधेयं अथगोपूजनमंत्रः ॥ लक्ष्मीर्यालोकप
 लानांधेनुरुपेणस्थिता घृतवहतिपद्मार्थममपांपव्यपोहतु अथतःस्तुमेगावोगावोमेस्तुष्टतः गावोमेहृद
 येस्तुगावांमध्वेवसान्यहमिति ततोऽपराह्मेमार्गपालभुल्लघनादिकार्यं तद्विधिःपूर्वमुक्तःस्वेत्यं ततोपराह्मे
 समये पूर्वस्यांदिशिभारत मार्गपालीप्रवध्रीयातुंगेस्तमेथपा दपे कुशकाशमयीदिव्यालंबकैर्वहुभिर्वृतां
 दक्षिणित्वा गजानध्वान्सायंतस्यास्तलेनयेत् गावोवृषाःसमहिषः मांडितायांटिकोक्तटांः कृतेहोमोद्वि
 जेंद्रस्तुवध्रीयान्मार्गपालिकां दुर्गामंत्रेणहोमस्तुघृतनाष्टोत्तरंशतं दुर्गामंत्रोज्जजात वेदसइत्यादिवैदिकाः
 उंहुंभोरक्षिणीत्याद्यागमोक्तोवा ॥ नमस्कारंततःकुर्ध्यानमंत्रेणानेनसुव्रतः मार्गपालिनमस्तेस्तुसर्वलो
 कसुखप्रदे विधेयैःपुत्रदाराद्यैःपुनरेहिब्रजस्वमे नीरजानचतत्रैवकर्तव्यंरार्षष्टद्विदं मार्गपालीतलेचेत्यंथां
 तिगावोमजावृषाः राजानोरजपुत्राश्चब्राह्मणाःशूद्रजातयः मार्गपालीसमुल्लंघ्यनीरुजःस्युःसुखान्विताः अत्र
 शेपश्चादित्यपुराणे । कुशकाशमयीकुर्याद्वाष्टिकांसुदढानवां तामेकतोरजपुत्राहीनवर्णारस्तथान्यतःगृहीत्वाक
 प्येयुस्तथाध्यासारमुहुर्मुहुः जयेन्नहीनवर्णानांजयोरज्जोभवत्सरं जयचिन्हमिदंराजाविदधीतप्रयत्नतः । त
 तोबलिपूजाविधानं । कृत्वातत्सर्वमेवेहरात्रौदैत्यपतेर्दलेः पूजांकृत्वान्तपःसाक्षाद्भूमौमंडलकेशुभे बलिमारुह्य
 दैत्यैर्द्रवणैःपंचरत्नैः सर्वाभरणसंपूर्णैर्विधेयवत्यासहोषितं कूर्पांडवाणजंभोरुमुसुदःनवसंवृतं संपूर्णहृष्टव
 दनंकिरीटोक्तकुंडलं द्विभुजंदैत्यराजानंकारयित्वान्तपःस्नयंपृहस्वमध्वशालायांविशालायांततोर्चयेत् आत

मातृजनैः सार्द्धं स तुष्टो बंधुभिस्ततः कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कलहरेः कुमुदोत्पलैः । गंधपुष्पाक्षतैर्वर्धयैर्गुडपूपकैः मद्यमां
 मसुरालेह्यदीपवल्यपुहारकैः मेनेषाणां नेनारजैर्द्रव्यमंत्रीसपुरोहितैः । बलिपूजामंत्रः । बलिपूजनमस्तु भ्यं विरोच
 नस्तु नमो भविष्यद्रसुराराते पूजे य प्रतिगृह्यतां एव पूजान्त्वं कृत्वा राज्ञो जागरणं ततः कारयेत्ते क्षणीयादिन
 टनंतं कनाटके लोकश्यापे गृहस्थ्यां त शय्यायां शुक्लतंडुलैः संस्थाप्य बलिराजानं फलैः पुष्पैश्च पूजेयेत बलिमु
 दिदृश्यते युते दानानि कुरु नंदन यानि तान्यक्षयाप्याहुर्मयैतत्संप्रदाशितं । अन्नबलपुद्गे शेनदीपदानमप्युक्तं वामनपु
 राणे वामनधनुं गदनां नव्याजेन ॥ वीरप्रतिपदश्राप्य तव भवी महोत्सव तत्र त्वानं रशाटूलहृष्टस्तुष्टा स्वलं
 कृता । अर्घ्यदानप्रदानेन अर्घ्यं यिष्यति मानवाः ॥ इति ब्रह्मपुराणे एवं पूजान्त्वं कृत्वा राज्ञो जागरणं तत इति इ
 ति कार्तिकशुक्लप्रतिपदं तं कौमोदकी महोत्सव कार्तिकशुक्लद्वितीयाय मद्भितीयासा च पराह्वं वापिनी ग्राह्यत्सुकं नि
 एषामृतादौ । मध्याह्नं व्यापिनी पूर्वा विद्वाद्येति हेमाद्रि इयया कर्मका लव्यापिनी सैव ग्राह्या दिनद्वये कर्मका
 लव्या तावत्वाप्ते वा द्वितीया सामान्यानि एषेद्रष्टव्येति बटन । अष्टधा विभक्तदिनपंचमभागव्यापिनी ग्राह्येति समा
 र्थः अपराह्णशब्देनात्रिधा विभक्तदिनोत्तरविभागो ग्राह्य इति तु युक्तमिति कृत्यरत्नावल्यां अन्नकृत्यमुक्तं स्वकांटे
 ऊर्जशुक्लद्वितीयायामपराह्वेयैवमं स्नानं कृत्वा भानुजायां पमले कनपश्यति ऊर्जशुक्लद्वितीयायां पूजितरत
 पितीये मम हि पासनमारुढो दंडमुद्रधारिभिः वेष्टित किकरैर्हृष्टरत्नैर्मयच्छ्रुतिवाञ्छितं यमुनायां स्नानं कृत्वा यमं सं
 तर्पयेच्च अस्यां भगिनीभिर्ध्यातुं पूजनं कार्थं तथा च लिंगपुराणे कार्तिके तु द्वितीयायां शुक्लायां आतपूजनं या
 नकुर्व्याद्विनश्वंति आतारः स तजन्मसु तस्यादतिशेषः भविष्योत्तरेपि । कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वितीयायां युधिष्ठिर
 यमो यमुनया पूजो जितः रयग्रहस्त्वयं अतो यमद्वितीयायां श्राद्धोक्तो केनराधिप अस्यां निजग्रहे पार्थनभोक्तव्य

मतेवुधैः यत्नेनभगिनीहस्ताङ्गेतिव्यपुष्टिवर्द्धनं दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्योविशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्रादि
पूजासत्कारभोजनैःसर्वाभगिन्यःसंपूज्याश्रमावेप्रतिपन्नकाः ॥ प्रतिपन्नकाः प्रतिपन्नाभगिनीत्वेनव्यवहृताइत्यर्थः
पितृव्यभगिन्यइतिहेमाद्रिः मित्रभगिन्यइत्यपिहेमाद्रिः ब्रह्मांडे तु ॥ यातुभोजयतेनारीआतरंयुग्मकोतियौअर्चये
द्वापितांबूलैर्नसावेधव्यमानुयात् आतुराशुःशयोरान्नभवेत्तत्रकाह्वित् चित्रगुप्तस्यपूजांतुकर्याइजानविवद्वये म
संपात्रलेखनींचसंपूज्यचप्रयत्नतः सर्वान्कामानवाप्नोति यमलोकंनपश्यति गौडग्रंथेतु यमंचचित्रगुप्तंचय
मदृतांश्रपूजयेत् अर्थश्चात्रदातव्योयमायसहजर्द्धये आतुभगिनीभिरित्यर्थः अत्रार्घ्यदानमंत्रः ॥ एहे
हिमांतंजपाशहस्तयमांतकालोकधरामरेश आतुद्वितीयाकृतदेवपूजांगणहाणसर्वाभगवन्नमस्ते पूजानंतरं प्र
णाममंत्रः धर्मरंजानमस्तेस्तुनमस्तेयमुनाग्रज पाहिमार्ककरैःसाढ्सूर्यपुञ्जनमोऽस्तुते यमुनापूजामंत्रः ॥ य
मस्यसर्नमस्तेस्तुयमुनेलोकपूजिते वरदाभवमेनित्सुसूर्यपुत्रिनमोस्तुते कचिद्भातुभोजनदानेऽपिमंत्रः ॥ आ
तस्तवानुजाताहंभुंक्ष्यभक्तमिमंशुभं प्रीतेयेयमराजस्ययमुनायाविशेषतः । ज्येष्ठाभगिनीचेत्सातवाग्रजाताहमि
तिपठेत् इतिहेमाध्यादिपुत्रोक्तं यमद्वितीयाकृतं अथभविष्योत्तरोक्तं यमद्वितीयाकृतं ॥ श्रीकृष्णउवाच सं
त्येतास्तिथयःपार्थद्वितीयाथाश्रविश्चताः मासैश्चतुर्भिश्चतस्तप्तःप्रावृट्कालेमलापहाः गोपितास्ताःसदापार्थनप्रो
काश्रमयांकचित् प्रकाशयामिताःसन्त्यकृष्टुसर्वाःसमाहितः प्रथमाश्रावणेमासितथाभाद्रपदेपरा तृतीया
श्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकेभवेत् श्रावणेकलुषानामतथामाद्रेतुर्गोर्मला आश्विनेप्रेतसंचाराकार्तिकयान्त्यकामता
युधिष्ठिरउवाच कस्मात्साकलुषानामकस्मात्सागोर्मलामता कस्मात्साप्रेतसंचाराकस्माद्यान्याप्रकीर्तिता श्री
कृष्णउवाच पुरावृत्रवधेवृत्तेप्रासराज्यपुरंदरे ब्रह्महत्यापनोदार्थमश्वमेधेप्रकीर्तिते क्रोधादिद्रेणैवब्रह्महत्यासा

धिनि पूदितो पङ्क्तिधासाक्षितौक्षितवृक्षेतोयमहीतले नायर्वावन्हौ ब्रह्महाणि संविभज्ययथाक्रमं तत्पापं श्रावणेन वृद्धि
 तीयायां दिनादये नारी वृक्षनदीभूमि वान्हि ब्रह्महाणेतथा निर्मलीकरणाज्जातायतः सा कलुषामता मधुकैटभयोरकेपुरा
 भद्रा तु भेदिनी श्रृष्टा गुलापविनास्यान्नारीणां तुरजोमलं नद्योजलमलाः सर्वा वन्हेर्धूमशिरामलं कलुषा विचरन्त्यस्यांते
 नसा कलुषामता कृतप्रायश्चित्तान्परित्यज्य श्रृक्तप्रायश्चित्तान्गृहीतुं विचरन्ति अतएव तस्यां प्रातिवर्षप्रायश्चित्तं क
 र्तेव्यमित्यर्थः ॥ गीर्णरामारतीवाणिगीतामेधासरस्वती गीर्मलवाहतेयस्माद्वितीया गीर्मलामता देवार्थपितृध
 र्मार्णामिदं कानास्ति काः खलाः तेषां सावाहम् मलं व्यूहाद्वितीया गीर्मलामता अन्धयायेपुशास्त्राणि पाठयन्ति पठन्ति च शा
 विदं कार्त्तिकिकाः श्रौतास्ते पांथे शब्दजाः स्मृताः मला व्यूहाद्वितीयायां ततो र्गामीर्मलामता अतस्ते पांसरस्वती
 पूजाकार्यमित्यर्थः ॥ प्रेतास्तु पितरः प्रोक्तास्ते पांतरस्यां तु संचरः द्वितीयायामतो लोके तेन सा प्रेतसंचरा आग्नेष्वा
 तावर्हि पदञ्ज्यपाः सोमपास्तथा पितामहादयः सर्वे ये चान्ये प्रेतसंचराः पुत्रैः पौत्रैश्च दौहित्रैः स्वधामैर्ब्रह्मपूजि
 ताः श्राद्धदानमखैरृतसायां त्यतः प्रेतसंचरा अतस्ते स्यां पृथिग् श्राद्धकार्यमित्यर्थः ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षरयद्विती
 यायां युधिष्ठिर यमो यमूनया पूर्वभोजितः स्वग्रहे तदा द्वितीयायामहोत्सर्गेनारकीयाश्चार्त्तिपताः पापेभ्योपिविनिर्मु
 क्तास्ते मुक्ताः सर्ववधनात् अंशिताश्चापि संतुष्टाः स्थिताः सर्वे यदृच्छया तेषां महोत्सवोत्तुतोयमराष्ट्रसुखावहः अ
 तोयमद्वितीया सा प्रोक्तोके युधिष्ठिर अस्यां निजग्रहे पार्थनभोक्तव्यमतो वृधैः स्नेहेन भगिनी हरताद्भोक्तव्यं पुष्टि
 वद्धं दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विधानतः स्वर्णांलंकारवस्त्राणि पूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यः संपू
 ज्याः श्रमावेप्रतिपन्नकाः पितृव्यभगिनी हरतात्प्रथमायां युधिष्ठिर पितृव्यभगिनी पितृव्यसुतेत्यर्थः मातुलरयसु
 ता हरताद्वितीयायां तथान्यपि पुत्रमार्तुः रयसुः कन्येव तृतीयायां तयोः करात् भोक्तव्यं सहजायाश्च भगिन्या हरततः

परं सर्वासुभगिनीहरतांद्रोकव्यवल्वद्धनं सर्वासुसर्वद्वितीयास्वित्यर्थः धन्ययशस्यमापुष्यधर्मकामार्थसा
 धकं आख्यातंसकलंपार्थसरहस्यमयातव यस्यातिथौयमुनयायमराजदेवःसंभोजितश्चभवतिस्वसृसौहृदेन त
 स्यात्स्वसुःकरतलादिहयोभुनक्तिप्राप्नोतिवित्तमयभोगचयंतदैव ॥ श्रावणशुक्लद्वितीयायां भाद्रशुक्लद्वितीयायामाश्वि
 नशुक्लद्वितीयायांकार्तिकशुक्लद्वितीयायांचेदंयमद्वितीयाकृत्यंयथासंभवमनुष्ठेयम् इतिभविष्योत्तरोक्तंकार्तिकशुक्
 यमद्वितीयायाद्वतंसमाप्तंशुभम् कार्तिकशुक्लतृतीयायांविष्णुगौरिद्वतं नारदायै ऊर्जशुक्लतृतीयायांविष्णुगौरिद्वतंचरे
 त पूजयेतांजगद्ध्यामुपचारैःपृथग्विधैः सुवासिनीर्भोजयित्वामंगलद्रव्यपूजिताः विसर्जयेत्तण्डुलैर्यथाविष्णुगौरिभ
 तृष्टये कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यां नागद्वतं रकांदं कार्तिकशुक्लपक्षमाधिक्य ॥ तिथौयुगाबृहयायांतुंसमुपोष्ययथा
 विधि शंखपालादिनागानांशेषपर्यचमहात्मनः पूजाकार्यपुष्पगंधक्षिराप्यायनपूर्वकैर्तिमदनरत्ने कूर्मपूरा
 णे नारदायै ॥ ऊर्जशुक्लचतुर्थ्यांतुनागद्वतमुदाहृत प्रातःकृत्वातुसंकल्प्यधेनुशृंगजलंशुचिः पीत्वास्नात्वाचम
 ध्याह्निंशंखपालादिपन्नगान् शेषंचावहानपूर्वैस्तुपूजयेदुपचारकैः क्षीरेणाप्यायनंकुम्भ्यांदेतन्नागद्वतंस्मृतं एवंक
 तैतुविश्वेन्द्रऋद्धिर्नागद्वतेशुभा विपाणिनश्चैत्यचिराद्वचदंशंतिपन्नगा इति०

एतच्चमध्यानहव्यापिन्यांकर्तव्यं 'तथाचस्कंदपुराणे ॥ युगेमध्यादिनेयजत्रजोपोष्यफणीश्वरान् विपाणितस्य
 नश्यंतिनहिर्हिंसंतिपन्नगाः इतिनागद्वतं कार्तिकशुक्लपचम्यां जयापंचमीद्वतं नारदायै ॥ कार्तिकेशुक्ल
 षंचम्यांजयाद्वतमनुत्तमं कर्तव्यंपापनाशायश्रद्धयाद्विजसत्तम पूजयेत्त्वाजयांविप्रयथाविधिसमाहितः उपचा
 रैःपोडशाभिरुततःशुचिरलंकृतः विप्रैकंभोजयित्वापितस्मैदद्याच्चदक्षिणां विसर्जयेत्ततःपश्चात्सायंभुंजितवाग्यतः
 यस्तुदेभक्तिंसंयुक्तःज्ञानकुयीजयादिने नश्यंतितस्यपापानिहिंसाक्रांतामृगायथा यदश्वमेधावभृथेफलंज्ञानेन

कीर्तितं तत्फलं प्राप्य ते विप्रवंध्यगर्भं च विंदति रोगी रोगात्प्रमुच्येत वद्धेऽमुच्येत वंधनात् इति नारदीयपुराणे
 चतुर्थपादे कार्तिकशुक्लाया पंचमी अथ कार्तिकशुक्लपंचम्यां जया पंचमी व्रतं भाविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच मा
 हात्म्यमपि विद्यामि पंचम्यास्तव भारत जयेति याचा विख्याता व्रतानां पापनाशिनी परिपूर्णकृतं यस्यां साज्ञायाज
 यपचमी जयाचा विजयोच्च जयंती पापनाशिनी जया कार्तिकशुक्लाया पंचमी ॥ केशवो भगवान् शंभुर्गंगाद्याः स
 रितस्तथा प्रभासाद्यानि तीर्थानि जंबूद्वीपसरांसि च प्रयागं पुष्करं चैव कुरुक्षेत्रं गया तथा एतान्यन्यानि तीर्थानि
 व्रतानि ज्ञापयंत्युत तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्नातं कुर्याज्जयादिने स्नेहेनोद्धर्तुं नैव द्विजान्संस्नापयेद्वह्नौ तीर्थं प्रस
 वणेन त्वारथापयेत्सजयं हरिं जयासहितं सजयमित्यर्थः । शंखचक्रगदापाणि वामभोगे जयास्थितां वरदाभ्य
 हस्तांच श्वेताहं सोपरि स्थितां पूजयेद्विविधैः पुष्पैर्धूपनैवद्यजातिभिः एभिर्भैत्रस्तुते देवं जयांच प्रतिपूजयेत् प्रा
 दौ वै पद्मनाभाय जगन्नुभयामाधवाय च ऊरुद्वेनारसिंहाय मेढू वै मन्यथाय च दामोदरायोदरं च वक्षः श्रीवत्सधारि
 णे श्रीवत्सोपतिकंठं च बाहुभर्वास्त्रधारिणे मुखं पद्ममुखायैति शिरः सर्वात्मने नमः अनेन विधिना चैव पूजयेद्गुरु
 ङ्घ्र्यं अनेन तं तु तादेवं शपात्रोपरि स्थितां जातीलताधोभागस्थानां देवीं प्रतिपूजयेत् नमः पुष्पैर्पादयुग्मे ज्वा
 नुभ्यां तु शिष्ये नमः नंदायै कटिदेशे च विजयायै च वक्षसि शिरःसर्वाध्वायै स्वर्गायै विजयांतथा विधितानेन सं
 पूज्य पूजयेद्विजयाहरी जयाय जय रूपाय जयगीतिं दक्षुपिणे जयदामोदरायैति जय सर्वतमोरस्तुते अर्थमंत्रः ।
 वेणुपात्राणि सर्वाणि सप्तधान्ययुतानि च रक्तसूत्रेण समं सूत्र्य सफलानि निवेदयेत् संसूत्र्य संवेष्ट्य यथावेणुदंलं दृष्ट्वा तु
 व्यतमधुसूदनः तथामेऽस्तु शुभं सर्वं वेणुपात्रप्रदानतः वेणुपात्रदानमंत्रः । अनेन विधिना चैव दद्यात्पात्राणि गोसुरे
 ब्रह्मांडपुराणे । रक्षाबंधततः कुर्यात्सुहृत्स्वजनवांधवैः अक्षताः सर्पपादूर्वारक्षामध्ये चरोचनाः येन बद्धो वलीराजा

दानवैर्ब्रह्महावलः तेनत्वामनुवधाभिरक्षेमाचलमाचल इतिरक्षामंत्रः । रक्षाबंधनरेणयरत्तुर्कुर्याद्भक्तिसमान्वितः
 नतस्यग्रहपीडारथाव्रचस्युभयंतथा भूतवेतालवक्षाद्यैःपिशाचैर्नाभिभूयते रक्षायाबंधनंकृत्वासंभ्रामंप्रविशेन्नरः
 जयतेसरिपून्सर्वान् जीयतेनचकेनचित्तु तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षाबंधंतुकारयेत् यस्तुवैभक्तिभावेनस्नानंकुर्या
 जयादिने कुतरत्सर्वपापानिमायुष्मासह्वयेयथा यथाश्वमेधावभूयतादृशंकारयेद्बुधः जलांजलिस्तुविधिना
 क्षिप्यतेयजमूर्धनि ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः अपुत्रोऽलभतेपुत्रान्वंध्यागर्भेचाविंदति रोगीरोगोर्व
 मुच्येतप्रयातिहरिमंदिरं ॥ इतिभविष्योत्तरेत्कार्तिकशुक्लपंचम्यांजयापंचमीव्रतम् कार्तिकशुक्लपञ्चमीमवार
 युतायावह्निसंपूज्यमहोत्सवंकुर्यात् तदुक्तंनारदीये ॥ कार्तिकेशुक्लपञ्चातुपण्मुखेनमहात्मनादेवसेनामहाभाग
 लब्धासर्वसुरार्चितः अतरतस्यांसुरश्चेष्टान्देवसेनांचपण्मुखं संपूज्यनिखिलैरेवउपचारैर्मनोहरैः प्राप्नुयादुत्पलां
 सिद्धिमनोभीष्टांद्द्विजोत्तम अत्रैववह्निपूजाकातांचसम्यक्समाचरेत् विविधैर्द्रव्यहोमैश्चबहिर्हपूजापुरस्सरं म
 ल्यपुत्राणि । दृष्टिकार्कशुक्लपष्टिभौमवारउपस्थिता महापष्टितुसाप्रोक्तसर्वपापहरातिथिः तस्यांस्वपितिर्वैव
 निहःपूर्वजोपोष्यवैदिने पञ्चावाहिंसमभ्यर्च्यकृत्वावाहिमहोत्सवं ० वृश्चिकार्ककार्तिकेमासीतिकालादर्थं सर्वासु
 पष्टिपुविशेषात्कार्तिकेकृत्यविशेषोभविव्योत्तरेपि ॥ पञ्चांगफलाशनोरान्विशेषात्कार्तिकेदृष्ट राज्यच्युतोविशेषेण
 स्वराज्यंलभतेचिरात् दत्त्वाधैकार्तिकेमासिस्थित्वोवदक्षिणामुखः दध्नाधृतोदकैःपुष्पैर्भोज्येणानेनसुव्रत सप्तार्ध
 दारजरुकंदसेनाधिपमहावल रुद्रोमाग्निजपङ्कजगंगागर्भनमोरुते प्रीयतांदेवसेनानीःसंपादयतुहृदतं दत्त्वा
 विप्रायचामान्नपञ्चान्यदपिवर्तते पश्चाद्भुक्तेत्वसौरात्रौभूमिकृत्वातुभाजनमिति ॥ एवमवदपर्थतपष्टिपुराजतंरकं
 दंसंपूज्यविप्रायदद्यादितिदिबोदासः ॥ इतिकार्तिकशुक्लपष्टिकृत्य कार्तिकशुक्लसप्तम्यांशाकसप्तमीव्रतं ॥

नारदीये अथकार्तिकशुक्लायां शकार्थासप्तमिन्नतं तस्यांतुसप्तशकानि सुवर्णकमलानि च प्रदद्यात्सप्तवि
श्रेभ्यः शकारस्ततः परं द्वितीये ह्रिद्विजान्मोज्यदद्यात्तेभ्यो यदक्षिणां विसृज्य वंधुभिः सार्द्धं स्वयं मुंजीत वा य
तदति कार्तिकशुक्लाष्टमी गोपाष्टमी तत्र गोपूजाकार्यं तदुक्तं निर्णयाम्यते कूर्मपुराणे ॥ शुक्लाष्टमी कार्तिके तु
स्मृतानोपाष्टमीवधैः तत्र कुर्याद्द्विवां पूजां गोप्रासंगोप्रादक्षिणां गवानुगमनं कार्यं सर्वान्कमानवाप्नुयात् नार
दीयेपि । गोपाष्टमी तु सार्धो कार्तिके वलेदले तत्र कुर्याद्द्विवां पूजां गोप्रासंगोप्रादक्षिणां गवानुगमनं दानं वा
ब्रह्मन्सर्वाश्च संपदः भविष्योत्तरेपि । गोपाष्टम्यां गवां पूजां गोप्रासंगोप्रादक्षिणां गवानुगमनं दानं सर्वपापप्रणा
शनमिति । अत्र गोपूजादिकं गोदानविधिना कार्यम् इयं च कंदर्पकल्पादिः कल्पादिप्रकरणोक्तं आद्यादिकम
पिकार्यम् कार्तिकशुक्लनवमी कृतयुगादिः तदुक्तं वैशाखमासस्य तु यातृतीया नवम्यसौ कार्तिकशुक्लपक्ष इत्या
दियुगादिनिर्णये ॥ इयं च पूर्वाह्नव्यापिनी ग्राह्या शुक्लपक्षस्यत्वात् निर्णयस्तु पूर्वमेवोक्तः तदुक्तं हेमाद्रौ दे
वीपुराणे । शुक्लपक्षे नवम्यां यः कार्तिकस्य समाहितः स्नायात्स्नानं मरुकुर्यादक्षयं लभते फलमिति अत्र आहं क
तं च तथा च फल्यतत्त्वा एव ॥ कार्तिके नवमी शुक्लापिष्टाणां तृतिदासदा तस्यां स्नानं तथा दानं तत्फलसाधकमिति
ब्रह्मांडपुराणे । आपाढ्यामथ कार्तिक्यामाध्यामं नवंतरादिषु युगादिषु चतुःस्वप्ने जन्मक्षेत्रहपोदिते शौष्ठय
स्ति तेषु श्राद्धं कुर्यात्तत्ततः । अस्यां गोदानादिकमुक्तं विष्णुपुराणे । अस्मिंश्च गोभूमिहिरण्यवस्त्रदानेन सर्वभू
विहाय पापं शूरत्वमिंद्रस्य सुहृत्त्वमिति मर्त्या विपत्यं लभते मनुष्य इति अस्यामेव कूर्मपांडानाचारः तथा च सं
नल्कुमारसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये ॥ बालं खिलया ऊचुः कार्तिके शुक्लनवमी तत्राभूद्द्रापरं युगं पूर्वापराह्णिगात्रा
ह्यक्रमाद्दानोपासयोः अत्र कूर्मपांडकेनामहतोदयस्तु विष्णुना तद्रोमभिः समुद्भूतावल्लयः कूर्मपांडसंभवाः

तस्मात्कृष्णान्दनेनफलमाप्नोतिनिरिवतं अन्नकृष्णान्दानविधिःतन्नकर्ताशुचिर्भूत्वाप्राङ्मुखउपविश्याचम्यकू-
 र्णान्दंसुवर्णार्णभितं वस्त्रेणावेष्ट्य देयब्राह्मणसंपूज्य डोमद्यकार्तिकशुक्लनवम्यायुगादितिथीब्रह्महत्यादिसकलपा-
 पक्षयपूर्वकसर्वारिष्टशान्तिकामहदंकृष्णान्दफलंसुवर्णवस्त्रसंवेष्टितं विष्णुदैवतं यथानामगोत्रायब्राह्मणायदातुम-
 हमुत्सृजे सुवर्णान्दक्षिणां दत्त्वा मंत्रं पठेत् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां ब्रह्मणानिर्भूतपुरा कृष्णान्दं बहुवीजाढ्यमतः
 शान्तिप्रयच्छमे पापानामित्यन्तरं क्षयार्थमिति शेषः अन्नैवमधुरासेतुन्नोक्ता मधुरादिनगरप्रदक्षिणा तथा चोक्तं
 पात्रे ॥ नारद उवाच प्रदक्षिणोद्भवं पुण्यं न भूतं न भविष्यति कार्तिकेशुक्लपक्षे तु नवमीयामहेश्वर तस्यां प्रदक्षि-
 णीकृत्य सर्वपापान्स्मृच्यते तथा सत्ययुगादिश्च नवमीकार्तिकेस्मिता अन्नद्वापरे कृतयुगयोर्युगादिदिनत्वं कल्पभेदेन
 ज्ञेयं । तस्यां स्नानं हुतं दीतमन्तःफलदं भवेत् कुमुदरयतुमासस्य मधुरायां तपोराम प्रदक्षिणैर्नवम्यां तु पूतो भव-
 ति पातकात् । क्रमतः पादा विन्यासायावन्तः सर्वतोदिशं तावन्तः कुलसंभूता लोके तिष्ठति शाश्वते मधुरादूरसंस्थाने
 तदन्यां तु महापुरीं अभवेद्यन्नसंस्थश्च कुर्यात्तस्याः प्रदक्षिणाः तदशक्तौ विप्रहरि गोप्यहाणां प्रदक्षिणा गुह्याहु-
 ह्यतरंचान्यद्वक्ष्यामितवप्रीतिः सालिग्रामस्य देवस्य तुलस्याश्च प्रदक्षिणा तस्मात्भूपतिश्चेष्टनभूतानर्भावे-
 व्यति सप्तद्वीपवतीभूमिः स्वर्गोपाधिमागरा तस्याः प्रदक्षिणा पुण्यं सालिग्रामप्रदक्षिणात् कृता प्रदक्षिणा येन सालि-
 ग्रामस्य शार्ङ्गैः तेन कृताः पंचक्रोश्याः शतशश्च प्रदक्षिणाः गोकोटिद्विप्रहणे प्रयागे वा स उत्तमः अश्वमेधायुतं पुण्यं
 सालिग्रामप्रदक्षिणात् गवां च द्वाह्मणानां च तथा सन्यासिनामपि देवालयानां सर्वेषां सालिग्रामसमा मता सालिग्राम्य-
 धिकानैव कर्यापि च प्रदक्षिणा तस्मात्तत्र नवम्यामुज्जुतु कर्तव्या तत्प्रदक्षिणा यत्तेन का द्विजागावो देवालयमठादयः
 तुलसीवनान्यनेकानि सालिग्रामास्त्वेनेकशः देशांतरा गताः पुण्यायोगिनः साधवस्तथा वैरागिणश्च मुक्ताश्च यद्द-

रथाः पुण्यशालिनः पुराणानिचेदाराख्यउपवेदाग्नेहषुच देवतानांचप्रतिमाः संतिग्रामपुरादिषु अतःप्रदक्षिणा
 कार्यातेपांसर्वोत्तमोत्तमा तत्रकल्पंसमुत्थायशुचिरतद्गतमानसःस्नानंकृत्वा नोपानत्कः कर्मंडलुधरःपुरा वहिर्गत्वा
 जपन्स्तोत्रमंत्रनामानिवाहरेः प्रदक्षिणंचरेद्विद्वान्सर्वपापपुनर्तये अष्टाक्षरंजपन्मंत्रमथवाद्वादशाक्षरं षडक्षरंजप
 न्मंत्रंकुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणं यावल्लोकाःस्थिताश्चांतर्गोवैभेदिरेषुच तावत्पुरस्यग्रामस्यपुण्याःशोकाःप्रदक्षिणाः
 एकातिस्रश्चतस्त्रेवापुरग्रामप्रदक्षिणाः यावत्सूर्योदयोर्नैवाववास्तंगतः पुनः तावत्प्रदक्षिणाकार्यापुरग्रामाद्व
 हिर्नरैः एकातिस्रश्चतस्त्रेवाश्चतःशीघ्रंहिजानूयात् सूर्योदयानंतरतःपुरग्रामप्रदक्षिणा तत्रेदवालयेवाथरवग्नेह
 तुलसीवनं सालिग्राममहापुण्यंकुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणां अथद्विजांस्तुसंपूज्यभोजयित्वाचपायसैः प्रदक्षिणंप्रकु
 र्वीतदत्त्वातेभ्यश्चदक्षिणां इतिप्रदक्षिणाध्यायंपेपठतिद्विजोत्तमाः शृण्वंतिसैवयेभक्तयातोपियातिपरंगतिम् सुख
 न्वावाच अहमासंपुराशकगंधःपापविशेषतः व्याधेनयातितोवाणैः प्रातार्वैष्णुगहंजणे मयिकंठगतप्राणेष्वप
 कोभांसलेलुपः जग्राहमांसवक्त्रेणश्चभिरन्यैरनुदुतः वहन्मांसस्वमुखेनैवभीतोर्न्यैर्भेषकैरतथा गतःप्रदक्षिणाकारं
 विष्णोस्तन्मंदिरंप्रभोः तैर्नैवतुष्टिमापन्नश्रंतरात्मजान्ममयः ममचापिशुनांचैवदत्तवान्परमंपदं प्रदक्षिणाकार
 तयागतस्यापिदृशंफलं ममायंविबुधश्चष्टकिंपुनःसम्यगर्चनादितिकार्तिकशुक्लवर्ण्यां प्रदक्षिणामाहात्स्वं अ
 रयामेवाश्चरथतर्पणादिकमुक्तं नारदीये कार्तिकेशुक्लवर्मीयाक्षयासाप्रकीर्तिता तरयामश्चत्थमूलतुतर्पणंस्मर्यागा
 चरेत् देवानाचक्रुर्षीणांपितृणामपिनारद स्वशास्त्रेकैस्तथामंत्रैःसूर्यार्याधर्मततोर्पयेत् ततोद्विजान्भोजयि
 त्वाभिष्टानेनमुनीश्वर स्वयंभुक्त्वाचविहरेद्द्विजेभ्योदत्तदक्षिणाः एवंयःकुरुतेभक्त्याजपदानंद्विजार्चनं होमंचस
 र्वमक्षय्यंभवेदितिप्रियेर्वचः भविष्योत्तरेतु कार्तिकामलपक्षस्यनवमीभूतिवृद्धये प्रबुद्धांतुजगद्धात्रीपूजयेद्द्वीपमालया

मासैश्चतुर्भिर्न्यत्पुण्यं विधिनान्पूजयच्छांढिकां तत्फलं प्राप्यते वीरनवभ्यां कार्तिकस्य च ॥ अत्रैव तु
 लसीविवाहउक्तः पद्मपुराणे कार्तिकेशुक्लनवमीमवाप्याविजितेन्द्रियः हरिं विधाय सौवर्णतुलस्यासहि
 तविभुं पूजयेद्दीधिवत्तत्रतीभक्त्या दिनत्रयं एवं यथोक्ता विधिनान्कुर्याद्देवाहिकां विधिमिति अथ तुलसी
 विवाहविधिः विष्णुयामले आदावारोप्यतुलसीवने वा स्वयहोषिवा मासत्रयेण संवर्धयतः पूजां स
 मारभेत् सौम्यायने प्रकर्तव्यं गुरुशुक्रोदये तथा अथवा कार्तिके मासि भीष्मपंचादिनोषिवा वैवाहिके पुरुषे पु
 र्णिमायां विशेषतः मंडपकारयेत्तत्र कुंडवेदीं विवाहवन् ब्राह्मणांश्च शुचिर्नृणां तान्वेदवेदांगपारगात् ब्राह्मण
 देशिके चैव चत्वारश्चतवार्यैव जः ग्रहयज्ञां पुरस्कृत्य माहृणां पूजनं तथा कृत्वा नादीमुखं श्राद्धं सौवर्णस्थापयेद्धरिं कृत्वा
 चरौष्यतुलसीं लभेत्स्वस्तमितेरवौ ज्योतिःशाल्मप्रसिद्धे गोधूलिकलमग्नयर्थः । संपूज्यालंकृतां तांच प्रदद्याद्विधि
 नाहरेः अत्र पठेत्तुर्थ्यर्थं वासः श्रुतेन मंत्रेण वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् यथावध्नाति मंत्रेण कंकणपाणिपल्लवे कोदादित्या-
 दिमंत्रेण करग्राहो विधीयते आचार्यो वैदिका कुंडे जुहुयाच्च नवाहुतीः । चतस्रो व्याहृतयः ओं भूस्वाहा ओं भुवः
 स्वाहा ओं स्वःस्वाहा ओं भूर्भुवःस्वःस्वाहा पंचाहुतयः तत्रो अग्ने इत्यादिकाः पंच कर्तव्यश्च ततो होमो विधिशेषाद्विधिपूर्वकं
 ओं नमो भगवते वासुदेवाय नमः स्वाहा ओं नारायणाय स्वाहा माधवाय स्वाहा गोविंदाय स्वाहा ओं विष्णवे स्वाहा
 ओं मधुसूदनाय स्वाहा ओं त्रिविक्रमाय स्वाहा ओं वामनाय स्वाहा ओं श्रीधराय स्वाहा ओं हृषीकेशाय स्वाहा ओं प-
 द्मनाभाय स्वाहा ओं दामोदराय स्वाहा ओं वासुदेवाय स्वाहा ओं अनिरुद्धाय स्वाहा ओं अच्युताय स्वाहा ओं अ-
 नंताय स्वाहा ओं गदिने स्वाहा ओं चक्रिणे स्वाहा ओं विष्वक्सेनाय स्वाहा ओं वैकुण्ठाय स्वाहा ओं जनार्दनाय
 स्वाहा ओं मुकुन्दाय स्वाहा ओं अधोक्षजाय स्वाहा ॥ यजमानः सपत्नीकः सह मातैश्च गोब्रजैः प्रद-

शिष्टाः प्रकुर्वीतचतस्रोविष्णुनामसह तुलस्याह त्वर्थः । पठेयुः शांतिकाध्यायंतथावैमित्रसंहितां भायंतिमंगलं ना-
 ध्येभिरतिदुर्घ्यादिनिरुद्धैः नापदंचतथाशय्यामाचार्यार्थप्रदापयेत् ऋषिबन्धोदापयेद्वस्त्रापयन्येर्पाचैवदक्षिणाः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्सार्धैः शीरैः सशर्करैः एवंप्रतिष्ठितादेवीविष्णवेचसमर्पयेत् आजन्मोपाार्जितपापदर्शना-
 देवनश्नपति ॥ इतिविष्णुयामलोकरतुलसीविवाहः अथतुलसीविवाहकथा सनकुमारसंहियां कार्तिकेशु-
 क्तनवमीतत्राभूद्वापरंयुगम् पूर्वापरः क्लृप्तः ब्राह्मक्रमाहानोपवासयोः अत्रकुब्जकोनामहतोदैत्यरतुविष्णुना
 तद्रामभिः समुद्भूतावल्लभः कुब्जान्दसंभवाः तस्मात्कुब्जान्ददनेनफलमाप्तोतिनिश्चितम् अस्यामेवनवभ्यातुकुर्वा-
 त्कृष्णनयोनरः स्वशाखोकेनविधिनतुलस्याः करपीडनं कन्यादानफलंतस्यजाप्यतेनात्रसंशयः कार्तिकेशुकृतव-
 सीनवाप्यविजितेन्द्रियः हरिविधायसौवर्णतुलस्यासहितंशुभं पूजयेद्विधिवद्भक्त्याव्रतीतत्रादिनत्रयम् एवंयथो-
 कविधिनकुर्वाद्वाहिकविधिम् ब्राह्मजिरात्रमत्रैवनवभ्याभ्रनुरोधतः मध्याह्निक्यापिनीग्रहानवमीपूर्ववेदिता
 धाम्भरुदर्थैश्चएकत्रलापयित्वासमुद्भूत ननश्यतेतरुपुष्पयंकल्पकोटिशतैरपि अत्रैवोदाहरंतीममितिहासं पु-
 रातनम् वभूवविष्णुकांच्यंतुक्षत्रियः कनकाभिधः धनाढ्योवैश्यदृतिश्चवैष्णवोराजपूजितः बहुकालोगतस्त-
 स्याविनापत्वंयुनीश्वरः ततो नानाव्रतैर्जाताकन्याकमललोचना मुरुपालक्षणेपेतानानागुण समन्विता पिता
 तस्यानामचक्रेशोरोतिचाविश्रुतम् एकदातद्रुहेयातोजन्मपत्रीनिरिक्षकः दृष्टयित्वा जन्मपत्रीकधकन्याभवे-
 दिदं ततस्तेनक्षणध्यात्वाकनकशृणुमेवचः यदिब्रवीमिसत्स्वचेतवदुःखंभाविष्यति यद्यसत्स्महं ब्रूयामिध्यात्वं
 ममजायते तस्मात्सत्स्वदादिष्यामियद्वेचितितथाकरु योस्याः करग्रहंकुर्यादसौवज्जान्मरिष्यति इतितद्वचनं श्रुत्वा
 कनकोदुःखितोभवत् नचाकारिविवाहोस्याः साचब्राह्मणपूजने नियुक्तात्त्वगमत्सैपानानेयामन्मुखाग्रतः दद्वैमंरूप-

संपन्नं दुःखं मे वापि पश्यति स्थितायाम्नि गृहे सा तु द्विजातिश्च मर्चाकरत् कदाचिद्देवयोगेन तत्रागाद्विज्रिपुंगवः
यत्रार्थविष्णुकांच्यां सर्वेशास्वेमासि शंकरः हेमकोविप्रशुश्रूषीज्ञात्वा वैवस्मनागत आगत्य भानमभ्येतुं पविष्टाद्वि
जोत्तमः किशोर्यागत्य चातिश्चंशंकरस्य कृतं तदा दृष्ट्वा तां तरुणीनां क्षासु वेपां विनयान्विताम् अजातकरपीड
चसर्वोद्वृष्ट्वाभ्युवाचसः शंकर उवाच चंदने वदशीघ्रं त्वं किशोरिनि विवाहिता किमत्र कारणा जातातरुणी कामरूपि
णी इति तद्वचनं श्रुत्वा चंदनासर्वमब्रवीत् तदा कृपालुनोनेन तद्विप्रये निवेदितं अस्मै मंत्रं प्रयच्छामि श्रीविष्णो
र्ध्वादशाक्षरम् करोतु वर्षाजितयंजपंतरयसुलोचना प्रातःस्नानवतीनित्यं तुलससीवनपलिका कार्तिकरयसि
तेपक्षेन वन्यां विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्यारचविवाहं कारयत्वियम् तेन ब्रतप्रभावेण विधवान्भावप्यति तत्पि
त्रापि ते यत्तु क्तं प्रायाश्चित्तं सदत्तवान् किशोर्यै वैष्णवं धर्मं समग्रं वादिदेशसः तेन ब्रतेन यत्नोक्तं किशोर्यार्थापितथा
करोत् वर्षत्रयं यथाशास्त्रं किशोर्यातिव्रतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरिस्नपनाय च प्रातःकाले गतावाला दृष्टा
मार्गविलेपिना क्षत्रियेण यदा दृष्टा प्रापमोहं जडात्मकः पृष्ठे तस्यारुतुसंलभोभावयंस्तामनिदिताम् केचित्तां
दृष्टुर्दूरं राकोचिरपश्यंति गततः स्त्रियोपितां प्रपश्यंति पुरुषाणां तु काकया यथाद्वितीया चंद्रस्य दर्शने चोत्सुकजनाः
तथा रात्रौ प्रतीक्षंते तद्द्वारे सकला जनाः निमेषमात्रमप्येकं दृष्ट्वा स्थित्वा तु नालिकां अधिकं किं वर्णनीयं तस्मै दर्प्यं मुनी
श्वराः केचिद्ददंति देवीयनागकन्येति चापरे रुद्रसंमोहना र्थाय जातासामोहिनीति च सानपश्यतिलोकांश्च नमार्गै
न संस्वर्गिणान् ध्यायंति हृदये विष्णुं तुलसीदेवरूपिणीम् तां गृहीतुं मनश्चक्रे विलेपी द्रव्यवान्वली नानाभिदाः कृतास्ते
न नलेभे चांतरं क्वचित् मालाकार्या गृहं गत्वा तस्यै द्रव्यं प्रयच्छता येन के प्रकारेण किशोर्यासहसंग्रहः यथास्यात्कि
यतां भद्रैर्देयमस्माच्चतुर्गुणम् तथा च बहवो पायाः कृतास्तद्गृहं गाय च न ददर्शय देयाय मवदत्सा विलेपिनम् न

दृश्यतेमयोपायस्त्वयायत्नोच्यतेधुना मयातदेवकर्तव्यंद्रव्यग्रहाणसिद्धये विलेप्युवाच तवकन्यातुभूवाहंन
 यामिकुसुमानिच अग्रेयद्वाविभवतुग्रहाणाहिशतंशतम् तथापिचतथेत्युक्तंसप्तन्यानिश्चयःकृतः अष्टन्यांसा
 गतातत्रकिशोरीतामुवाचह मालाकृतेश्वेनवमीतुलस्याःपाणिपीडनम् तिष्ठन्नैवत्वयानेयामुकुटाःपुष्पसं
 भवाः मालिन्युवाच मत्पुत्रीयागताग्रामान्नानाकौतुककारिणी यद्यत्नोक्तंत्वयावालेसासमानयतित्वगु तया
 सापितथेत्युक्तामालिनीस्वग्रहंययौ कथितःसर्ववृत्तांतोविलेप्येततोभवत् प्राप्ताममंद्रपदवीत्स्विसुखमवापस
 मालिन्यारचितारात्रोमुकुटाविविधास्तदा विष्णुकांच्यातदाराजालयसेनोवभूवह तस्यपुत्रोमुकुंदोभूत्सूर्यभाकि
 परायणः किशोर्धारस्तुश्रुतातेनवार्तयमातिसुंदरी तदतिनमुकुंदेनसंकल्पः कृतएवाहि किशोरीयादिभार्यामे
 भविष्यतिदिवाकर तदान्नमहमभ्यामिहान्ययामेम्यतिर्भवेत् कृत्वर्थसतुसंकल्पमुपवासान्प्रचक्रमे सप्तमेहः
 निसूर्योसौस्वप्नेवचनमब्रवीत् किशोर्धारिविधवायोगोवर्ततेतकथंभवेत् राजपुत्रप्रदास्यामितेन्यांपद्मायतेक्षणात्
 मुकुंदउवाच यदिदेवप्रसन्नोसिविश्वत्वंसृजसिप्रभो बालवैधव्ययोगांचहंतुंकिंनक्षमोह्यसि इतितस्यवचःश्रुत्वा
 सांत्वनावहुलाकृता नमन्यतेमुकुंदोसौतथेत्युक्तागतोरविः तुलसीव्रतमाहारन्याद्विधवात्वंगमिष्यति रात्रौस्व
 प्नाकिशोर्धारस्तुतस्यामेवाभ्यजायत आगताकन्यकाकाचिद्भर्त्तासहशुचिरिमतता भर्तारंवदतिस्वप्नेमममाताकिशोरि
 का तद्भर्त्तांप्रितथेत्युक्तप्रदास्येबालिमुत्तमं एतद्वस्तेनपश्चात्तुविवाहोस्याभविष्यति श्रुत्वाबालिप्रदानंसारस्वप्नोर्व
 तातुराऽभवत् कदादशाक्षरीविद्याकेदंविष्णुसमर्चन नरकद्वारमूलंहिमद्वस्तात्पशुमारणम् एवंसातुसमुत्थाय
 स्वप्नोयमितिनिश्चितम् भावयित्वासमाहूयचन्दनांवाक्यमब्रवीत् निवेद्यहृष्टंस्वप्नंतुकीदृशस्यात्फलंवद चंद
 नोवाच फलंतुसम्पन्नकल्याणितवानिष्टंविनश्यति विवाहोभविताशीघ्रंतुलसीव्रतकारणात् इत्थंस्वप्नफलंश्रुत्वा

तावत्कुट्टनिरुचनं श्रुत्वासासहसोत्थायस्नानार्थोगमयौकरत् यावदायातिसास्नानंकृत्वागोहेकिशोरिका ताव
 द्विलेर्षिमालिन्पाःपुत्रीभूत्वासमाययौ कृत्वाकेशाश्चगोपुच्छैःश्मश्रुचोत्पादितंवलत् अंतरेशाटिकांयद्गनिम्ब
 भ्यांचस्तनौकृतो सर्वालंकारशोभाढ्याकटाक्षयतिचापरान् नज्ञातोसौतुकेनापिपुमान्स्थोरूपधारकःध्यानंकृत्वात
 याहस्तौप्रसार्यतेयदातदा दत्तेविलेपोपुष्पाणिचित्तचितयतिस्थितःकथमस्याममरुषोभविष्यतिवार्चितयत् एवंदि
 नत्रयात्त्रयप्रभातेतुमुनीश्वराःतस्मिन्नह्निसंजातःकनकःशोकपीडितः किंकार्थमधुनारम्भाभीराजपुत्रीमरिष्यति
 एवंचितयतस्तस्यप्रातःकालेवभूवहराजलोकाःसमायाताग्रहीत्वावल्लवाहनम्भ्रभ्यंतरेसनागत्यभंत्रीवचनमब्रवीत्
 यद्गोहिततवकन्यैकमुकुंदःधंप्रदीयतां माहिचारोस्तुभवनेनृपाज्ञापरिपालयताम् कनकेनयेत्युक्तंममभाष्यमुप
 स्थितम् महाराजकुमारस्य वधूः कन्यामविष्यति ततःप्रोवाचमंत्रोतं द्वादश्यांलभ्यमुत्तमं राज्ञोतिष्ठतिपुंभा
 रयेपरविःपट्टेविधुश्चखे भवेभौमोगुरुधर्मपंचमेवयुधभार्गवौ शनिरस्तृतिपेटराहुर्वैवाहसमयःस्तु उभौसंभृतसं
 भाराद्युभावपिधनान्वितौ द्वादश्यामाययोसायंराजपुत्रःससैनिकः अन्नवीत्तत्रकनकंतेकीराजपुरोहितः तेक्यु
 दाच अयोनिरोधःक्रियतांकिशोर्पार्श्वचनृपाज्ञाया भविष्यतिमहादेवीनोदृश्यापुरुषैःकचित् इतितद्वचनंश्रुत्वापु
 रुपास्तुनिराकृताः नारीरूपेविलेपीतुदैवात्तत्रैवसंस्थितःततोर्द्धरात्रवेलायामुकुंदोभ्यंतरंययौ तुलरूपेभ्रस्थितावाला
 किशोरिसंस्मरन्हरिम् ततश्चदृष्ट्वाशब्दस्तुमुलःसमपच्यतमहावायुर्वैवात्तत्रप्रशांताः सर्वदांपिकाःविद्युच्छतासता
 मित्राभ्रधीभूतोखिलोजनः मिथ्यानभारकरवचोमुकुंदोर्चितयत्तद्वदि अन्यैःप्रतर्कितंलोकैर्वध्वरुष्यतुकारणम्
 भीतोमुकुंदोदृष्ट्वेयावद्यायतिभारकरम् तस्यांसंधीधृतंतस्याःकरपद्मंविषेपिनातस्याः करस्यसंसर्गार्त्स्वर्गाद्वज्रपपा
 तहर्नातस्तेनविलेपीतुत्कालंयममंदिरंवाह्यभ्रासिक्कलकलेमुकुंदोयंमृतरिच्यति क्षणादेवततोज्ञातंमालाकारसुतां

भूता ततस्तयोर्विवाहो भूद्राभ्यं प्रापकिशोरिकाकिशोर्यारतुसमुत्पन्नाभ्यातरस्तुलसीव्रतात् आदौ शास्त्रं स्वमासीत्
तदेवोदिवकरभुलसीव्रतमाहात्म्यात्कथं नरयुर्मनोरथा सौभाग्यार्थं च विद्यार्थं धनार्थं रुद्रनिवृत्तये स्ततत्पथं प्रकर्तव्यं
तुलस्याः पाणिपीडनम् ॥ इति श्रीसप्तकुमारसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये तुलसीविवाहो नाम कोनवातितमोऽध्यायः
४ इति कार्तिकीशुक्लनवमिकृत्तं ॥ अथ कार्तिकशुक्लदशम्यां सार्वभौमव्रतं वाराहपुराणे सार्वभौमव्रतं चान्यत्कथं
यामिसमासतः येन सन्ध्याकृते नाशु सार्वभौमो भवेद्द्वयः कार्तिकस्य तु नामासन्ध्यादशमिशुक्लपक्षगा तस्यानंकाशना
नित्यं दिक्षु शुद्धबलिहरेत् शुद्धबलिः पवित्रद्रव्यं पूजापहार इत्यर्थः ॥ विचित्रैः कुसुमैर्भक्ष्यैः पूजयेच्च द्विजान् रतया
सर्वाभवाद्यः सिद्धं तु मम जन्म निजन्म निभवाद्ये दशदिश इत्यर्थः एवमुक्त्वा बलिं तासु दत्त्वा शुद्धेन वेतसा ततो ईशं भुञ्जी
तदभ्यन्तं च सुसंस्कृतं पूर्वं पश्चाद्येष्टं च एवं सवत्सरं नृपयः करोति नरो नित्यं तस्य दिग्विजयं भवेत् इदमेव व्रतं नारदीये
दशम्यां कार्तिके शुक्ले सार्वभौमव्रतं चरेत् कृतोपवासश्चैकाशीनि शोथे पूषकादिभिः दशदिक्षु बलिं दद्याद्ग्रहाद्यापि पुरा
द्वाहिः मंडलतदले क्लृप्ते गोविदलिसधरातले मंत्रैरेभिर्द्विजश्रेष्ठगणेशादिकतार्चनः योमे पूर्वगतः पाप्मा पापकेनेह
कमणा तामिन्द्रो देवराजो यं नाशयत्वा खिलेष्टदः १ योमे वल्लिगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तेजोराजो धवहि रतनाशय
त्वखिलेष्टदः २ योमे दक्षगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तं यमः प्रेतराजो मेनाशयत्वा खिलेष्टदः ३ योमे नैर्ऋत्यगः
पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तं राक्षसेन्द्रो निर्ऋतिर्नाशयत्वा खिलेष्टदः ४ योमे पश्चिमगः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा
यादः पतिस्त्वं रुणो नाशयत्वा खिलेष्टदः ५ योमे वायुगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा वायुस्त्वं मरुतराजानाशयत्वा
खिलेष्टदः ६ योमे सौम्यगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा सोमस्त्वं मृक्षयेशो नाशयत्वा खिलेष्टदः ७ योमे ईशानगः
पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ईशानो भूतनाथस्त्वं तनाशयत्वा खिलेष्टदः ८ योमे ऊर्ध्वगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ब्रह्मा

प्रजापतीशरं नशयत्वखिलेष्टदः १ योमेचाधिगतः पाप्मपापकेनेहकर्मणा अनंतो नागराजरं नशयत्वखिले
 ष्टदः १० इत्येवंदिक्षुदशनुबालिदत्तासमाहितः क्षेत्रपालाय तद्वाह्येक्षिपेद्वलिमतद्रितः एवंकृतविधिशेषानि शांतानि
 नयेत्सुधीः गौरीसुमंगलेर्नृत्यैः रतवपाठादिभिर्जपैः प्रातः स्नात्वा समभ्यर्च्य लोकपालान् द्विजोत्तमान् द्वादशा
 भ्यर्च्य संभोज्य शक्तिं तोदयिषां ददेत् इत्यं कृत्वा ब्रतं विप्र भोगान्भुङ्क्ते हिकान् शुभान् युगं रत्नं सुखं भुक्त्वा सार्वभौमो नृ
 पो भवेत् ॥ अथ कार्तिकमासमारभ्य शुक्लदशम्यां विधेयं राज्यावाप्तिव्रतं ॥ मार्कण्डेय उवाच क्रतुर्दक्षो वसुः स
 त्सः कालः कामेभ्यो निरुतथा कुरुवान्मनुजो विप्रो राममारभ्य तेदश । कुरुवान्मनुज एकः । विश्वेदेवाः समारभ्या
 तादशात्मा केशवो विभुः तस्य संपूजनं कार्यं सितपक्षे नराधिप आरभ्य कार्तिकान्मासाद्दशम्यां मुनिपुंगव मंडलेष्वथ पु
 येषु यद्विवाचां सुपादव गंधमात्पनमस्कारधूपदीपाद्यसंपदा । अर्घां प्रातिमा । ब्रतं ते कनकं दद्याद्यथा शक्तिं द्विजातेषु
 कृत्वा ब्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकान् तत्रोप्यकाले पुरुषत्वमेत्यराजा भवेद्वाह्यपुंगवो वा इति विष्णु
 धर्मोत्तरोक्तं राज्यावासिव्रतं ० अथ वा शुक्लदशमीमात्रसाध्यं ब्रह्मावाप्तिव्रतम् ॥

तत्रैव ॥ मार्कण्डेय उवाच आत्मा स्वयमुर्मनुर्दक्षो मदः प्राणस्तथैव च हविष्मन् अग्निविष्टश्च दत्तः सत्य
 श्रुतेदश देवा आग्निरसो नामदशम्यां पूजयेन्नरः सोपवासः पूर्वपक्षे पूर्वोक्तविधिनानरः पूर्वपक्षे शुक्लपक्षे
 पूर्वोक्तविधिनानिरंतरोक्तविधिना कृत्वा ब्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकानित्यादि ॥ इति ब्रह्मावा
 प्तिव्रतम् ॥ ॥ अथ कार्तिकशुक्लैकादशी हरिविधिनारदयि ॥ ऊर्जं रयशुक्लैकादश्यां समुपोप्यप्रवोधिनीं केश
 वं बोधयेद्गन्धौमुपगतादिमंगलैः ऋभ्यजुः साममंत्रैश्च वाद्यैर्नानाविधैरपि द्वाक्षेक्षुदादिमैश्चान्यैर्भाश्रुंगाटका
 दिभिः समर्पणैस्ततोरारभ्य व्रतं तायां परेहनि स्नात्वा नित्यक्रियां कृत्वा राधादासोदरं यजेत् उपचारैः पोडशाभिः

सूक्तैः पौरुषैः पण्यैः संभोज्य विप्रान् चिन्मृजद्वक्षिणाभिर्द्रतोपितान् ततस्तां प्रतिमां ह्रीं सधेनुं गुरं वैर्पयेत् एवं
 कुरुते भक्त्या बोधिनी व्रतमादतः स भुक्ते ह वरान् भोगान् वैष्णवं लभते पदम् ॥ अथेमां प्रक्रम्य भविष्योत्तरेऽस्याः कथा
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्णकृष्ण महाप्राज्ञ सर्वलोकहितवाह कथय स्वप्रसादेन शुक्लकार्तिकसभवां किं नाम
 कोविधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद त्वद्वासदासदा सोऽहं नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रीकृष्ण उवाच कार्तिकस्य सिते-
 पक्षे नामाचैव प्रबोधिनी शृणु तस्याश्च माहात्म्यं पापघ्नं पुण्यवर्द्धनं अश्वमेधाधिकं पुण्यं समवाप्नोति मानवः ता-
 वद्वर्जति राजेंद्र गंगाभागीरथीक्षितौ यावन्नायाति पापघ्नी कार्तिके हरिबोधिनी अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशता-
 निच एकैनैवोपवासेन पापं दहति बोधिनी दशभ्यां नियमैः स्थित्वा क्रोधमाना विवर्जितः एकादशीर्दिने प्राप्ते तत्पु-
 र्धनियमो भवेत् स्नात्वा विष्णोर्जपकृत्वा पूजायित्वा रामपातिं मन्त्रेणानेन राजेंद्र देवमृत्यापयेद्वरं उत्तिष्ठोति
 पुणोर्वेदत्वनान्द्राजगतपते त्वयि सुते जगत्सु संमुख्ये ते ह्यास्थितं भवेत् यामादूर्ध्वततो राज्ञोऽश्वमेधस्य दं ना-
 परं उस्थिते देवे देवेश नगरे पार्थिवः स्वर्ध दीपो यो तकरे मार्गे नृत्समीत समाकुले देवं दामोदरं पश्येद्दु-
 स्थितं धरणीधरं स्वयंच प्रणम्येद्र करिब्रौमुक्तप्रपशुचिः स्वदेशे राजराजेंद्र सर्वमोक्षाय कल्पयते राज्ञो
 जगत्तरणकार्थं मेकादश्यां सुरालये प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् होमयेद्धव्यवाहं च हविर्द्र-
 व्यैर्घृतादिभिः ततो विप्राञ्छुचिः स्नात्वा भोजयेद्ब्रह्मविस्तरैः दधिक्षीरघृतक्षौद्रकर्पूरागुरुमोदकैः शर्द्धयेच्चंदनैः
 पूजैः पुष्पगंधैर्द्विजोत्तमान् शास्त्रोक्तविधिनाराजन्भोजयेद्भगवद्भतान् विभ्रेभ्यश्च ततो दद्यात्स्ववाचायाचतोऽपि सतम्
 गावाहिरण्यवासांसि मध्यन्नं च चतुर्विधं फलमूलं तथा कंदं पत्रं पुष्पं फलादिकं चतुरोर्वापकान्मात्सानेवं कृत्वा क्षिपे-
 त्तुयः सनरुपापनिर्मुक्तो मोक्षं तु फलमाप्नुयात् अथ श्वमेव राजेंद्र वासुदेवं पुरंदरजेत् एवं यः कुरुते राजन् प्रबोधिनीयाः

तं तं शुभं विप्रं तुल्यः स विज्ञेयोनत्र कार्या विचारणा श्रुणोति ध्यायति स्तोति जुहोत्याश्रयते प्रभो हरिभक्ति-
 रः परार्थः सगच्छेद्वैष्णवं पदं धर्मार्थकाममोक्षाणां सर्वपासंगतिं व्रतात् दुग्धादिभोगशयनोभगवाननुतोष्य
 स्मिन्दिने स्वपितृत्रापर्यवृष्यते च तस्मिन्नन्यमनसामुपवासभाजां पुंसां दातिसुगतिं गरुडगंसंगी ॥ इति-
 भविष्योत्तरे प्रबोधिन्यामाहात्म्यं ॥ पादोक्तार्थकमाहात्म्ये ब्रह्मनारदसंवादे ॥ ब्रह्मोवाच अश्वमेधसहस्रा-
 णिवाजप्रिय शतानि च एकैवोपवासेन प्रबोधिन्या भवति हि पूर्वजन्मसहस्रेषु यत्पापं समुपार्जितं जागरेण प्र-
 बोधिं न्यादहं तितुलराशिवत् प्रबोधिन्याश्चमाहात्म्यं पापप्रभृतिवर्धनं मुक्तिदंतं च ब्रुवन्तीनां शृणुष्व मुनि सत्तमः प्रदफ-
 लं सर्वतथैषु सवदानेषु यत्फलं तत्फलं कोटिशुणितं प्रबोधिन्याः प्रजागरे न तथा तुष्यते यज्ञौ दत्तैस्तीर्थैर्निषेवणैः
 यथाशास्त्रकलात्पैः कार्तिके मधुसूदनः जागरे वासुदेवस्य कपूरेण तु दीपकं प्रज्वालयति कोटीनां कापिलानां लभे
 फलं आरात्तिकं हरये स्तुतुं सकपूरं तु जागरे कुरुते मोक्षमाप्नोति कुलायुतसमन्वितः जागरे तु हरेर्धूपं सकपूरं स्तु-
 त्कंसरं पुक्तं मृगमदनं नापि सगच्छेद्वैष्णवं पदं स्नानं कारयते विष्णोर्दक्षिणैरधृतान्त्रिभिः राज्ञो जागरणं विप्रमुक्ति-
 नागी भवेन्नरः दिव्यां वराणि यो दद्याज्जागरे समुपस्थिते मन्वंतराणिव संते मानवरतंतु सस्यया दद्यादाभ-
 णा विष्णोः पूवरत्नसंभवः सदा कल्याणवसाति सोऽत्यर्थं विष्णुवैश्रमनि शंखस्थितेन तोषेन यः स्नापयति के शंखं क-
 पौलाशतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः हंदि कपुं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरेः पादोदकं च निर्मालयं मस्तके यस्तु सोऽप्यु-
 तः एकदश्याच शुक्लाया कार्तिके मासिकेशवं प्रसुप्तं वोधे यद्विप्रः श्रद्धां भक्तिं समन्वितः नृत्ये गतिं तस्वया वा धर्म-
 यजुः साममंगलः वीणापणवंशं दैश्वर्यपराणश्च येन च वासुदेव कथाभिश्च स्तोत्रैरेन्यैश्च विष्णुवैष्णुधूपैः स-
 नैवेद्यदीपवृक्षैः सुसोभनैः ब्रह्मैन्द्र रुद्रादिं कुबेरसूर्यसोमादिभिर्वा दितपादपद्मं ब्रुह्मस्वदेवे राजगन्निवासं ब्रह्मभू-

वेपसुखेनबुद्धः ॥ ५ ॥ अतिष्ठोतिष्ठभोगिवंदत्यजनिद्राजगत्पते ॥ त्वयिसुप्तेजगत्सुप्तेमरिथितेतूथितंजगत् ॥ गतामेवाति
 यच्चैवनिर्मलंनिर्मलादिशः ॥ शारदानिवपुष्पाणिग्रहाणकेशवप्रभो ॥ समुत्थितेतोविष्णोःक्रियासर्वप्रवृत्ते ॥ नि
 शित्वापोदिवोत्थानसंध्यायांपरिवर्तनं ॥ विष्णुभक्तःशुचिर्दातःकुर्यादिकादशीदिने ॥ एकादश्यष्टम्यतीताद्याद्वादश्यष्ट
 रणोदये ॥ आदावृद्धतंनंविष्णोःज्ञानंपचामृतनच ॥ गौरीचनेनतिलकुंस्वनुलिङ्गंस्वचक्रं ॥ सुवाससंपूजयेच्चसुम-
 नाभिःसुकुंकुमैःधूपदीपैःसनैवेद्यहोमैनापायसस्यच ॥ एवंसंपूज्यभोगिवंद्राक्षणात्मोजयेततः ॥ वासोभिर्भूषणैरत्नै-
 पायसेनचभूषणैः ॥ कुंकुमैश्चफलेपुष्पैर्गोभिरश्वैःसदक्षिणैः ॥ चतुर्गार्धिकमासेषुनियमयेनयःकृतः ॥ कथयित्वादि-
 जेभ्यश्चद्राक्षत्प्राप्तुदाक्षिणं ॥ दत्त्वाविसर्गयेद्विप्रान्ततोभुंजीतचस्वयम् ॥ ॥ इतिपद्मपुराणोपवाधिनिकथा ॥ ॥
 ॥ अथकार्तिकशुक्लैकादशीकथा ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वोधिन्याश्चैवमाहात्म्यंपापप्रपुण्यवद्धनं ॥ मुक्तिप्रदंमुबुद्धं
 नांशृणुष्वमुनिसराम ॥ १ ॥ तावद्ब्रजतितीर्थानिआसमुद्रसरांसिच ॥ यावत्प्रवोधितीविष्णोस्तिथिर्नार्यातकार्तिके ॥
 तावद्ब्रजतिविष्वङ्गंगाभागरिथीक्षितौ ॥ यावन्नायातिपापघ्नीकार्तिकेहरिवोधिनी ॥ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयश्वा-
 तानिच ॥ एकैर्नैवोपवासेनवोधिन्प्राकुरुतेनरः ॥ यद्गुल्मंचदुःप्राप्यत्रैलोक्यस्यनगोचरं ॥ यद्यप्यप्राप्तं तं पुञ्जं
 दातिहरिवोधिनी ॥ ४ ॥ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानितु ॥ एकैर्नैवोपवासेनदहतं पापहारिणी ॥ ३ ॥ पूर्वज-
 न्मसहस्रेषुपतुष्टुःकर्मसंचितं ॥ जागरेणप्रवोधिन्प्रादहततूलराशिवात् ॥ ७ ॥ यथोक्तंकुरुतयस्तरुविधिवत्सुकंतनरः
 स्वल्पमुनिवरश्चेष्टमेरुतुल्यंभवत्फलं ॥ उपवासंप्रवोधिन्प्रायःकरोतिस्वभावात् ॥ विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तः
 लभ्यतेफलं ॥ ९ ॥ विधिहीनंतुप कुर्यात्सुकृतेमेरुमात्रकं ॥ अणुमात्रंतयाप्तोतिफलंधर्ममस्यनारद ॥ १० ॥ योऽप्या-
 यतिमनोवृत्त्याकारिष्यामिप्रवोधिनी ॥ वसंतिपितरोहृष्टाविष्णुलोकेमहीयते ॥ ११ ॥ विमुक्तनारकैर्दुःस्वैर्द्यातिविष्णो-

परंपरं कृत्वा तु पातकघोरं ब्रह्म हत्यादिकं नरः १२ कृत्वा तु जागरं विष्णोर्वीतपापो भवेन्नरः १३ प्राप्य यत्फलं हि
प्रश्रद्धमेधादिभिर्मयैः १३-१४ प्राप्य ते तत्सुखेनैव प्रवोधि न्यातुं जागरं. आहृत्य सर्वतीर्थेषु दत्त्वा गा. कांचनं मही २१६
नरस्तत्फलमाप्नोति यत्कृत्वा जागरं हरिः. जात. स एव सुकृती कुले तेनैव पावितं ११५ कार्तिके मृनि शार्दूलकृतायेन
प्रवोधिनी ११५ यथा ध्रुव नृणां मृत्युर्द्धननाशरतथा ध्रुव १६ इति ज्ञात्वा मुनिश्चेष्टकर्तव्यैरेष एव दिनं. यानि कानि
च तीर्थानि त्रैलोक्ये संभवन्ति च १७ तानि तस्य गृहे सभ्यकथः करोति प्रवोधिनी सर्वकृत्यं परित्यज्य तुष्पार्थं च
पाणिनः १८ उपोष्यैकादशीं सभ्यक्रांतिके हरिवोधिनी कितस्य बहुभिः पुण्यैः कृता येन प्रवोधिनी ११८ प्र-
लोकप्रदो हेतुः कार्तिके हरिवोधिनी सज्जानी सच योगी च सतपस्वी जितेंद्रिय २० भोगमोक्षश्च तस्यास्ति उ-
पास्ते हरिवोधिनी विष्णोः प्रियतरा ह्येषा धर्मसारसहायिनी २१ य करोति नरो भक्त्या मुक्तिभाक्स भवेन्नरः
प्रवोधिनीं मुपोषित्वा गर्भेन विशते नरः २२ सर्वधर्मान्परित्यज्य तस्मात्कुर्वीत नारदः कर्मणा मनसा वाचा पापं
यत्समुपाज्जीतं २३ तत्क्षालयति गोविदः प्रवोधि न्यास्तु जागरं. ज्ञानदानं जपो होमः समुद्दिश्य जनार्दनं २४
नैरेयं क्रियते वत्स प्रवोधि न्यातं दक्षयं यत्कर्म क्रियते वत्स प्रवोधि न्यातं दक्षयं २५ यैरेयं तिनरारतरयां भक्त्या
देवं च मार्धवं समुपोष्य प्रमुच्येत पापैस्ते शतजन्मजैः महाव्रतमिदं पुत्रमहापापो यनाशनं २६ प्रबोधवासरं
विष्णोर्वीधिवत्समुपोषयेत् व्रतेनोनेन्देव शंपरितोष्य जनादर्नं विराजयन् दिशः सर्वां प्रयाति हरिं मंदिरं. कर्तव्यं
पात्रालेन नरैः कीर्त्तयन्तार्यभिः २८ वात्सेयञ्चाज्जीतवत्स यौवने वाङ्मेकतथा. शतजन्मकृतपापं स्वं लप्य वायदि
वाबहुः २९ तत्क्षालयति गोविदस्तस्यामभ्यार्चयित खलु धनधान्यवहा पुण्यां सर्वपापहरा शुभा ३० तामु-
पोष्य हरिं भक्त्या दुह्ये मनो भवत्कचित् चंद्रसूर्योपरगोचयत्फलं परिकीर्त्तितं ३१ तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रवोधि न्य-

प्रजागरे ज्ञानदानजपोहामः स्वध्यायोभ्यर्चनहरेः ३२ तत्सर्वकोटिगुणितं प्रवाधि न्यतु यत्कृतं जन्मप्रभु
 तियः पुण्यमर्जितकृतिभिर्भवेत् ३३ वृथा भवतितत्सर्वमकृत्वा कार्तिकव्रतं अकृत्वा नियमं विष्णोः कार्तिकं य
 क्षिपन्नरः जन्माज्जितस्य धर्मस्य फलनाप्नोति नारदः परां नृवर्जयेद्यस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः ३५ परां नृवर्जना
 द्रुसचाद्रायणफलं भवेत् न तथा तु ज्येष्ठे वर्ज्ये नैव नैव न पादिभिः ३६ यथा शास्त्रकथात्पापैः कार्तिके मधुसूद
 नः कर्वातिये कथां विष्णो र्यै शृण्वंति सभाविताः ३७ श्लोकार्द्धश्लोकपादं वा कार्तिके गोशतफलं सर्वधर्मान्परित्य
 ज्य कार्तिके शवायातः ३८ शास्त्रावधारणं कथं श्रोतव्यं च महामुने श्रेयसालो भवद्वा वायः करोति हिरेः क
 थां ३९ कार्तिके मुनिशार्दूलजनानां तारयेच्छतं नियमेन नरो यस्य शृणुते वैष्णवार्कथाम् ४०
 कार्तिके तु विशेषेण गोसहस्रफलं भवेत् प्रबोधावसरे विष्णोः शृणुते यो हरेः कथाम् ४१ सप्तद्वीपावतीदानफलं
 सलभते मुने कृत्वा भुविकथां विष्णो र्यै र्ययं तिकथां विदम् ४२ स्वशक्त्या मुनिशार्दूलते पांलोकोक्षयः स्मृतः श्रीत
 वाद्यविनोदेन कार्तिके यो तपेन्नरः ४३ न तस्य पुनरवृत्तिर्मया दृष्टा कलिप्रिय एकदशोऽसुनिपुणा वेइयादेवांगनोप
 नां ४४ गीतेन मोहिता लोको रतया रयुस्ते विचेतसः नक्षेत्रे विपयाधानं नृत्वा च्छुद्धं ततया ४५ यदा तस्या भवेद्वा
 रो न तस्य सहस्रविधौ विशेषतः समायाति जनाः शून्यं भवेत् पुरम् ४६ धनं प्रलोभ्य सर्वपाहं तं किमिति वर्यते यत्स
 माणमुहुस्तस्यां धारधरणीधरः ४७ कदाचित् कार्तिके मासि प्रबोधि न्याः प्रजागरे न नर्तस्य विशेषेण पद्मं यती प्र
 तिमाहरेः ४८ तत्र कृष्णस्य सान्निध्ये रूपशृंगारमोहिता कृष्णे भवत्प्रीतिमती चित्ते नैताद्विर्धत यत् ४९ अग्र्यं ना
 रायणः साक्षादल्यता द्रुतभोगवान् मया सहैव तस्येत कथां समाविति विदम् ५० रम्यरागांगहारश्च कीदृशः सं
 विभाव्यते रूपैरेवा हि यस्याहं मुष्टचितांस्मिरागिणी ५१ वन्हीष्वन्यासुनारीषु मय्येवाधिकप्रीतिमान् नृत्स्येतासौ

मयासाङ्गिकं ठां श्रेयादिभावकम् ५२ इत्थं मनोरथं वा लाकुर्वतीत्यमुत्सुका हरिप्रीत्याचसर्वां तारां त्रिमेवात्यवा
हयत् ५३ ततः प्रातश्चतत्पुण्यजागरस्यन्ययोजयत् तस्मिन्मनोरथे कान्यञ्चकारातिनृत्यके ५४ ततः सा
कतिभिर्विप्रेस्तत्रत्यकलेवरं वितं हि त्वया खिलं स्वर्गं गत्वा देवानां भवत् ५५ तत्रापि गीतनिपुणानृत्याभिनयको
विदाः रेभिरभ्ये विमानाग्रे रूपयौवनशालिनी ५६ कदाचिरफाटिके कुब्जैरं वरूपं ददं शैंगना चितयामास मे रूपं
पुष्पयोग्यं न कस्यचित् ५७ इत्युदीरितमात्रेण पूर्वजन्म मनोरथं सस्मारसति चार्वाभीकृष्णेन सह वर्तनं ५८ न पतिं
कामस्य लब्धिं ब्रह्मवृद्धं रिश्रिता सदा तामेव मूर्तिं ध्यायती चंद्रकांतिर्विराजना ५९ श्रीकृष्णगाथां गायतीरोमांचोद्भेद
लक्षणां श्रामिन्मन्वतरे श्रीत्या श्रीकृष्णप्रियवार्त्या ६० एतदंतरवासौ भूमिभारप्रपीडिता तदर्थं वासुदेवश्चाव
त्रिर्गुणं मुद्रिह ६१ कृष्णक्रिडा र्थमादिष्टा बभूव सुखयोगिता वासुदेवावतारस्य ह्येकं भार्याव्रतं महत् ६२ आ
सीत्तथा च तत्प्रीत्यसंभवतु सुखप्रिय ६३ कैशोरिगोपकन्यास्तायौवने राजकन्यकाः ६३ भूत्वा देवांगनाः सर्वाः ज
नयंतु हर्षमुदं ६४ इत्याज्ञां प्रासुता रेव प्रचंद्रकांतिरिवाचत ६४ पूर्वजन्मोद्भवो नूनं मम ह्येकं मनोरथं भूर्मोगतायाः पु
नरत्नस्य सादा स्थिता मूह सतीत्यन्यासुना द्रुपि जगन्मोहनरूपधृक् मय्येवातिप्रीतिमांश्च नृत्यतां भगवान्मया इमं
मनोरथं तस्याश्च नुमोद्युषिता महत् देवांशानवताराय स्वधामभ्यस्तथादिशत् दृषमानुरितिर्यतो गोपो नंदब्रजेव
सुतः ६५ तस्य कन्यावरप्रहसुधानां भवसुरा ६६ प्रचंद्रकांतिरित्यासीदित्येतच्छोधितं मया प्रवोधिनीजागरपु
ण्यवैभवात्समग्रशोभा विधाक्यस्य सृष्टः चकार रासोत्सवनं तं सदा वृंदावने न्याभिरपीहराधया ६७ सा नृत्य
माना हृतगोपुरुपिणा कृष्णेन जन्मांतरवांछितेन राधामहाप्रेमजवाकुलेद्रियानिन्यन्यलोककथया कृतार्थतां ७० त
स्मात्सुवोधिनि क्वारवा कृत्वा तु जागरं सुसोध्य तं हरिं दृष्ट्वा कामांस्ससारजद्विजाः ७१ मधुरायतुं संवासे जागरं

रिसन्निधौ कार्तिकेवोधिनीं प्राप्यततः श्रेयः परं न हि ७२ गीतं तुल्यं वाद्यं च नाट्यं विष्णुकथं मुने । अथ क्रोति
 च पुण्यात्मा त्रैलोक्योपरि संस्थितः ७३ बहुपुण्यैर्बहुफलैः कर्पूरगुरुकुङ्कुमैः । हरेः पूजाविधातव्या कार्तिके
 धवासरे ७४ वितशाठ्यं न कर्तव्यं संप्राप्तो हरिवासे यस्मात्पुण्यतमं ख्यातां प्राप्यते मुनि स तमः ७५ पुण्यं
 नानाविधैर्दिव्यैः प्रबोधि न्यातुं जागरे श्रवतोयं समादाय अर्घ्यं दियोजनादर्त्ने ७६ यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदत्तेषु
 यत्फलं तत्फलं कोटिगुणितं दत्वा र्ध्वं धवासासे ७७ गुरुपूजाततः कथ्यर्भाोजनाच्छादनादिभिः दक्षिणाभिश्च
 देवैर्पुत्रैश्च कृपाणिनः ७८ भगवंतमभिधायन् पुराणं प्रपठेन्नरः प्रत्यक्षं च भवेत्तस्य कपिलादानजं फलं ७९
 कार्तिके मुनिशार्दूलमङ्गकोवैष्णवं व्रतं यः करोति यथोक्तं तु मुक्तिस्तस्य सुनिश्चयात् ८० केतक्या एकपत्रेण पुञ्जि
 तो गरुडद्वजः समाः सहस्रं संप्रीतो जायते मधुसूदनः ८१ अगस्त्यकुसुमैर्द्वं पूजयेद्योजनादर्त्नं दर्शनात्तस्य दे
 वर्पेन रकाग्निः प्रनश्यति ८२ मुनिपुण्यार्चतो विष्णुः कार्तिके पुरुषोत्तमः ददात्यभिमुखान्कामान् शारिस्सर्व
 रिधती यथा ८३ विहाय सर्वपुण्याणि मुनिपुण्येण केशवं कार्तिके यो र्वप्येद्भक्त्या याजि मेधफलं भवेत् ८४ तु
 लसीदत्तलुप्याण्योयच्छति जनादर्त्ने कार्तिके सकलं वत्स पापं जन्मायुतं हरेत् ८५ दृष्टारष्ट्रं यथा व्याता कीर्तता
 नमितास्तु ता रोपिता र्शितानि त्वं पूजिता तुलसी शुभा ८६ नवधा तुलसीभाकिं यैर्कुर्वन्ति दिने दिने युगकोटि स
 हस्राणि तन्वन्ति सुकृतं मुने यावत् शाखप्रशाखाभिर्वा जपुष्पफलैर्मुने रोपिता तुलसी पुंभिर्बद्धैव सुधातले तेषां त्वं
 शतपुजाता ये भविष्यति ये गताः आकल्पयुगसाहस्रं तेषां सो हरैर्युग् यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वदत्तेषु नरद तुलसीदले
 न च केन कार्तिके प्राप्यते तु तत् संप्राप्तं कार्तिके दृष्ट्वा नि ये मे न जनादर्त्नः पूजनयो मे महाविष्णुः को भूलैस्तुलसीदलैः इष्ट्वा
 क्रतुशतैरेव दत्त्वा रत्नान् यने कशः तुलसीदले रतुतैरेव प्राप्यते केशवार्चनात् इति श्रीरुक्मिणीयामुनिप्रणीतं कशः पक्षी य

बोधनीमाहात्म्यसंपूर्णम् ॥ ॥ अथ ब्रह्मपुराणे ककार्तिकशुक्लदशीव्रतं ॥ अगस्त्य उवाच ॥ शृणु बभ्रुः
 राजन्कार्तिकेकादशीतिथ्या उपोष्य विधिनानेन सर्वसांप्राप्तुयात्फलं १ प्राग्निधानेन संकरप्यतद्वत्तानं समाचरेत्
 त्रिलोभेनार्चयेद्देवं नारायणमकल्मषं २ नमः सहस्रशिरसे शिरः संपूज्य वैहरेः पुरुषायेति भुजोर्कटवैविधैरु-
 पिणैः ३ ज्ञानात्मानोति वास्त्राणि श्रीवत्सायतथा उरः जठरं प्रभविष्णवे चोदरं दिव्यमूर्तये ४ कटिसहस्रपादाय
 पादौ देवस्य पूजयेत् श्रुतलोभेन देवेशं पूजयित्वा विचक्षणः ५ नमो दाभोदरायोति सर्वार्थपूजयेद्धरेः एवं संपूज्य वि-
 धिना तस्याग्ने चतुरो धटान् ६ स्थापयेद्ब्रह्मगर्भांस्तु सितचंदनचार्चितान् स्रग्दामबद्धग्रीवांस्तु सितवस्त्रावभुंति तान्
 ७ स्थगितास्ताम्रपात्रैस्तु तिलपूर्णैः सकांचनैः चत्वारः सागराश्चैते कल्पिता द्विजसत्तम ८ तन्मध्ये प्राग्निध्या-
 नेन सौवर्णस्थपयेद्धरे पौडशारे रथागतुरजोभिर्वह्नुभिकृतं ९ रथगेचक्रे योगेश्वरयोगनिद्राशायिने पीतवाससे त्व-
 मप्येवं तु सन्पूज्य जागरतन्नकारयेत् १० कुर्यात्तु वैष्णवं योगमते योगेश्वरं हरिं एवं कृत्वा प्रभते तु ब्राह्मणान् प्रभजेत्
 येत् ११ चत्वारः कलशा देयाश्चतुर्णां पंचमस्य तु योगेश्वरं तु सौवर्णप्रदद्यात्प्रयतः शुचिः १२ प्रीयतां दामोदरो योगी-
 श्वररूपीति मंत्रतः वेदाभ्येने समं दत्तं तद्विदे द्विभुणंतथा आचार्यैः पंचरात्राणां सहस्रगुणितं भवेत् यस्मिन् च मंसहस्रं
 च स मंत्रं चोपपादयेत् विधानंतस्य भक्त्या वैदं तं कोटिगुणोत्तरं योग्येतिष्ठतियस्त्वन्यमासन्नं पूजयेत् कुधीः १३ सुदुर्गति-
 मवाप्नोति दत्तं तस्य चानिष्फलं एवं दत्वा विधानेन तत्त्वतो विष्णुमच्युतं विप्राणां भोजनं दद्याद्यथाशक्त्या सद्विष्णुं
 धरणीव्रतमेतद्विपुराचीर्वा प्रजापतिः प्रजालेभे तथा मुक्तिं ब्राह्मण्यमविचालितं युवनाश्वश्च राजा परैरेतेन विधिना
 पुरा मांघातारं सुतं लेभे परं ब्रह्मचशाश्वतं तथा हौहयदायादः कर्तव्यार्थान् रूपाधिपः १४ कर्तव्यार्थसुतं लेभे परं
 ब्रह्मचशाश्वतं शकुंतलाप्येवमेव व्रतं चीर्वा महा मुने २० लेभे शाकुंतलं पुत्रं दुर्जयं च कर्तव्यं तं अनेन विधिना प्रा-

दत्तक्रवातैवमुत्तमं २१ धरण्याञ्जपिपातालेमप्रयातुकृतंपुरा व्रतमततोतानाभ्राधरणीव्रतमुच्यते २२ सुमा
 सस्मिन्धरादेवहिरिणाकोडरूपिणा उद्धृताद्यापितुष्टेनधारितानौरिवारभसि २३ यद्ददंशुणुयाद्गत्स्यायच्चकु
 र्यान्नरोत्तम सर्वपापविनिर्मुक्ताविष्णुसालोक्यतां व्रजेत् २४ आपतिंहरतैवकाराज्यमेकवयच्छति किंपु
 नर्द्वादंशैतास्तुषेनेष्टानददुःपरं २५ इतिवारहपुराणोक्तयोगेश्वरद्वादशीव्रतं समाप्तम् ॥ अथप्रबोधिका
 दशोक्तं तदुक्तमदनरत्ने ॥ ब्रह्मउवाच एकादश्यांचशुक्लायांकार्तिकेमासिकेशवं प्रसुप्तं बोधयेद्वादौश्च
 द्वाभक्तिसमन्वितइति नृत्येर्गीतैस्तथावाद्यैर्ऋग्यजुस्साममंगलैः वीणापणवशब्दैश्चपुराणश्रवणेनच २ वा
 सुदेवक्रथाभिश्चस्तत्रैरन्यैश्चपणवैः सुभाषितैर्द्वजालैर्भूरिशोभाभिरिवच पुरुषैर्धूपैश्चनैवेद्यैर्द्वीपवृक्षैःसुशोभनैः
 होमैर्भक्ष्यैर्पुष्पैश्चफलैःशार्करपायसैः ४ इक्षोर्विकारैर्मधुरैर्द्रक्षाक्षोटीःसदादिभिः कुवरकस्यमंजर्वार्मालत्पाकमलेनच
 ५ कुवेरकःपर्णशःकृष्णतुलसीतिकेचित् इत्याभ्याश्चेतरकाभ्यांचंदनाभ्यांचसर्वदा ६ कुकुमालक्तकाम्यांचरकसू
 त्रैःसक्रकणैःनववर्णान्नाविधैःपुष्पैर्द्रव्यैर्वारक्याहृतैः ७ वीरक्रयोविक्रयंवाप्रथमतोभिहितमूयंदत्वाक्रियमाणक्रयः
 तस्यांशत्रोव्यतीतिप्राद्वदश्यामरुणोदये ८ श्राद्धृतैर्क्षेत्रेषुमधुनास्नापयेत्ततः ९ द्वाधक्षीरेणचततःपंचगव्ये-
 नश्राद्यादित १० उद्धतर्तमापूज्यैर्मसुरमलकानिच ११ सर्वपापप्रियंशुश्रमातुलिनगरसैस्तथा सर्वोपध्वःसर्वमंधः
 सुसुवर्गानातिक्रान्तं १२ ० मंगलानियथाकामरत्नानिचक्रुशोदकं एवसंशोध्यदेवेशंदद्याद्गोरोचनांशुभां ११
 तत्तुष्टुकलशोद्वेयायश्राद्धासांश्चलंकृताः जातीपल्लवसंयुक्तास्तुफलाश्चसकांचनाः पुन्याहेवदशब्देनवीणावोपुर-
 वेषाश्च १२ एवंसंस्त्राप्यगोविंदमनुलिप्तं तत्स्वलंकृतं सुवासंस्तुसंपूज्यसुमनोभिःसुकुंकुमैः दीपैर्धूपमनोज्ञैश्चपायसे
 नयनैरिणाद्विप्रैर्भ्यश्चाह्वयानैश्चहोमैर्धूप्यैःसदाक्षिणैः वासोभिर्भूपणैरमृगैर्गोभिरश्वैर्मनोजवैः ब्राह्मणाःपुजनीयाश्च

विष्णोरीदियाश्चमृतंयः यत्तेशिटमृतंपरवद्रोक्तव्यं ब्राह्मणैः सहेति १६ अथरामार्चनचंद्रिकोक्तप्रकारेणोवा
धिर्नाविधिः ॥ शयन्युक्तप्रकारेणरयमारोप्यमाधवं विधायमहतीं पूजां विष्णोरेभ्यर्च्यवैष्णवान् वाद्यधोपेण
महतादेवंतीरवाजलाशय धौतांप्रेपाणिः कुर्वीतसंकरपर्वेष्णवैः सह एदंगुणविशिष्टायां विधिन्याभिंदिरापतेः कु
र्वंप्रबोधनां विष्णोर्वराहोक्तमनूपटेत भाविप्योत्तरेपि । कार्तिकेशुष्कपक्षे तु एकादश्यां पृथ्यासुत मंत्रेणानेनराभेद्र
दैवमुत्थापयेद्द्विजः ॥ मंत्राः ब्रह्मेद्रुद्राभिकेरे सुर्वकीनाशसोमादित्यवंदनीय बुधस्त्वदेवेशजगन्निवासमं
त्रप्रभावेषु सुखेन देव १ इयंतुद्वादशीं देवप्रबोधाया विनिर्मिता तयैव सर्वलोकानां हिताथं शेषशायिना २ त्वामि सु
पतेजगन्नाथजगत्सु पतंभवेदिदं उत्थिते च पृते सर्वमुपतिष्ठस्वमाधव ३ इदं विष्णुरनेनैव तस्मादुत्थापयेत्प्रभुं ॥ हिर
ण्यगर्भ इति च प्राजापत्यं पठेत या गा यत्र वैष्णवं सूक्तमतो देवाश्च रविति । श्रीसूक्तद्वयन्तु हिरण्यगर्भ ऋषिः प्रा
जापत्यो देवता त्रिष्टुप्छंदः जपेति नियोगः उंहिरण्यगर्भः समवर्तता भेषूतस्य जातः पतिरेकऽङ्गासीति सदाधारपृ
थिवीं धामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम १ यऽङ्गात्मदावलदायस्य विश्वऽऽत्मा स ते प्राशिष्यस्य देवाः यस्य च्छाया मृ
तं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम २ यः प्राणतो निमिषतो महिष्यैक इन्द्राजगतीव भूव यईशेऽश्वस्य द्विप
दश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ३ यस्य मेहिमवतो वहिस्त्वायस्य समुद्रं रसपासाहाहुः यस्येमाः प्रादिशो यस्य
वाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम ४ येन द्यौरुग्रापृथिवी च दृढा येन स्वस्ति जितं येन नाकः योऽञ्जन्तरिक्षे रजसो विमा
नः कस्मै देवाय हविषा विधेम ५ यं कंदसीऽञ्जवसतिस्तभानेऽञ्जभ्यै क्षेतां भनसो रेजमाने यत्राधिसुर उदितो विभाति
कस्मै देवाय हविषा विधेम ६ आपो ह्यद्बृहतीर्वैश्वमायन् गर्भं नृधाना जनयंती रक्षिं ततो देवानां समवर्तता सु
रेकः कस्मै देवाय हविषा विधेम ७ यद्विदापोमहिना पर्यपर्यदक्षं धाना जनयंतीर्यज्ञम् यो देवेष्वधिदेव एक आ

सत्किरुमंदेवायहविषाविधेम - ८ मानाहिंसीज्जानितायाः पृथिव्यायोवादिवंसधर्माज्जान- पश्चाद्वाहतीर्जजा-
 न कस्मैदेवायहविषाविधेम ९ प्रजापनेनवदेतान्यन्योविधैरुपाणिपरितावभूव यर्कामास्तजुहुमस्तद्योऽधस्तु
 वयस्यामपतयोरयाणां १० उत्तिष्ठोत्तिष्ठदेवशयानानिद्राविहोषय अनैनमनुतोत्थाप्यधंटावादिजनिःस्वनैः । तीरे
 समुपवेश्येशमहन्निग्रहमर्धयत् सोसिंवादंकरुणोभंगोवाग्द्वन्द्वप्रमस्मतेननयनोबुरुहंविजृम्भन् उत्थायविधै
 विजयायचतोविषादमाध्व्यागिरापनयतात्पुरुषःपुराण इतिपुष्पांजलिदत्त्वासूक्तमाथर्वणजपेत् तच्चोक्तंऋग्वेदस
 र्वानुक्रमेण वा औषधीस्तथाधिकाथर्वणोभिपगोपाधस्तुतिरानुष्ठुभं वा औषधीः पूर्वाजातादेवेभ्यस्त्रियुगंपुरा-म
 ननुवर्ध्नामहंशतधाभानिसतय शतंवात्र्यधामानिसहस्रमुतवोरुहः अधोच्छतक्रत्वोपूयमिममेन्नगदंकृत - ओ
 षधीः प्रातमादध्यं पुष्पवतीः प्रसूवरिः अथाइवसंजित्वरीर्वोरुधः पारयिष्ववः औषधिरितिमातरस्तद्वेदीरु
 पद्भवे सनेयमर्थगांवासआत्मानंतवपूरुष अर्थव्यवोनिपदनं परं बोवसतिष्ठता गोमाजइतिकलासथयत्सन
 वयपूरुष ॥ १ ॥ यन्नडौषधीःसमग्मतराजनिः संमिताविव विप्रःसउच्यतेभिषयप्रक्षोवामिववातनः अथा
 वतीसामवतीमूर्जयतीमुदोजसं ओवितिससर्वाओषधीरस्माओरिष्ठतातये उच्छुभमाओषधीनांगावोगोष्ठादिवे
 रते धनंसंनिष्पंतीनामात्मानंतवपूरुषः इच्छतिर्नामवोमाताथोययस्थानिपृकृतीः सीराःपतन्निणीःस्थनयदा
 मयतिनिपृकृय अतिविधा परिष्ठस्तेनइवब्रजमक्रमुः औषधीः प्राच्युच्यदुर्धकिंचतन्वोरयः २ यदिमाद्रजय
 न्नहंमोषधीहस्तश्चादधे आत्मायक्ष्मस्थनशयतिपुराजिवयुभोयथा यस्यौषधीःप्रसर्पयोगमगंपरुरूपरुः ततोय
 क्ष्मविवाधध्यदशोमध्यमशीरिव साकंयक्ष्मप्रपतत्पापेणकिदिनिना साकंवातस्ययुच्यसांकनश्वातिहाकया
 अन्त्यावाअन्त्यामवन्त्यान्यस्याउपावत् तासांसर्वाःसंविदानाइदमेप्रावातवचः याःफलिनिर्याऽफलाअपुष्पा

वाश्वपुष्पिणीः ॥ बृहस्पतिप्रसूनास्तानोमुच्यन्वहसः ३ मुच्युतांशपश्चादथोवरुण्यादुत ॥ अथोयमंरयवडिशस्त
 वरमादेवाकिलिपात् अथपतीरवदन्दिवञ्चोपधयस्परि यंजिवमश्रवामहैनसपरिध्यातिपुरुषः ॥ याओषधीः
 सोमराज्ञाविर्द्धीः शोतविचक्षणाः तासामसित्वमुत्तमारं कामायसंहदे ॥ याओषधीः सोमराज्ञाविष्टिताः पृथिवीमनु बृह
 स्पतिप्रसूता अस्थेसंदतव्यीर्यं उपधयः समदवतसोमेन सह राज्ञायस्मै कृणोति ब्राह्मणं रतं राजन्यारयामसि त्वमुत
 मारयोपधेवतवृक्षोऽपस्तपः उपस्तिरस्तु सोस्माकं यो अस्मांश्चामिधासति ॥ एवमार्थार्णसूक्तं जापित्वा पुनः पुष्पांज
 लिदं द्यात् गताभिघावियञ्चैवानिर्मलं निर्मलादिशः शारदानिचपुष्पाणि गृह्णाणममकेशवेति समुत्थितेतो विष्णो
 क्रियाः सर्वाः प्रवर्तयेत् स्नापयेद्राघवपंचाभ्यैः पुरुषसूक्तः नीराज्यमंत्रं च विन्यस्य वस्त्रालंकारचंदनैः स्नानपदी
 पदिव्याघ्रैस्तं वल्लैस्तोपयेत्प्रभुं एवं कृतवान्हा पूजां गृहीतवासाश्रतं जलं प्रतिमासं व्रतान्युक्तराघवाद्यनिवेदयेत् व्रत
 समापनमंत्रं रतु सनत्कुमारेणोक्तः इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यै तव प्रभो न्यूनं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादाज्जनादनेति
 अन्तुष्टैर्मयानां नाचातुर्मास्यव्रतैः प्रभुः प्रभूतपातकस्यातिराघवः प्रीयतां मम व्रतारं भस्मरतसमाप्तिश्चतुर्धा तदुक्तं
 वाराहे चतुर्द्धा एकादशी द्वादशी पूर्णिमा कर्कसंक्राति एवारं ध्वज्यामित्यर्थः तद्योन्यद्रव्यदानानि तु शयनीप्रकरणेद्र
 पृथ्यानि एवं व्रतान् पर्पयित्वा रतु वीतपरमादृतः श्रुतिस्तुत्या वेदवोदैः स्तोत्र्यमाणं रमापतिं रतुतिरतु यद्रोषविभ्रमवि
 वृत्तकटाक्षपातसंक्रातनक्रमकरो भयगी णं धोपः सिंधुः शिरस्यर्हं परिगृह्य रूपिपादाराविदमुपगम्य द्वाभ्या एतत् न
 त्वां वयं जडधियो नु विदाम भूमन्कुटस्थमादिपुरुषं जगतामधीशं यत्सत्त्वतः सुरगणारजसः प्रजे शा अन्ये च भूतपत
 यः स भवान्गुणेशः २ कामं प्रयाहि जहिवि श्रवसोऽयमेहं त्रैलोक्यरावणमवाप्नुहि वीरपत्नीं च क्षोहि सेतुमिहतये
 शसो वि तव्ये गोपतिदि विजयिनो यमुपेत्य भूपाः ३ स्वस्व्यस्तु विश्वस्य वलः प्रसीदतां ध्यायंतु भूतानि शैवं मिथो धि

या मनश्चन्द्रमजतादधोक्षजेऽन्नावेदयतावोमतिरप्यहैतुकी ४ इत्याशिपःसमभ्यर्च्यगीतवाद्यजयस्वन्तैः देवर-
 थोपरिस्थाप्यजयशब्दपुरस्सरं महातूर्परवैराजोऽभामयेतस्यदनास्थितं उथितदेवदेशनगरेपार्थिवस्वयं युक्तः
 शैव्यादिवहैर्भरकतसुरणात्किंणिजालमाला रत्नाद्यैर्भौक्तिकानामविरलमणिभिःसंभृतैश्चैवहारैः हैमैःकुम्भैःप-
 ताकाशिवातररुचिभिर्भूषितःकेतुमूर्त्यौश्चित्रैर्द्रक्षैशवंद्योदुरितहरहरेःपातुर्जैत्रोरथोवः १ वक्त्रं नीलोत्पलरुचिल
 सत्कुण्डलाभ्यामुभटं चंद्राकाररचिततिलकंचंदनेनाक्षतैश्च गत्यालीलाजंनसुखकरांप्रक्षेणामृतौघं पद्मावासं-
 सततमुरसाधारयन्पातुविष्णुः २ मोदंतांस्वजनास्त्वनिंदिताधिपयस्वत्काखिलोपद्रवाः स्वस्थाःसुस्थिरबुद्धयध्वं-
 तिहताभिन्नारमंतांसुखं रदैत्यागिरिगङ्गराणिगहानान्यशुद्रजध्वमया हैत्यारिर्भगवानयंनरहरिर्यानंसमारोहति
 ३ पलायध्वंपलायध्वंरेदनुजदानवाः संरक्षणायलोकानारयारूढोत्तुकेसरी ॥ इत्यादिविष्णुधर्मोक्तमंत्रैःसंतोष्य
 सादरं प्रसादमालात्तुहरेर्युद्धियाद्भक्तिभावतः जयदेवमहादेवदेवदेवाखिलेश्वर वरदेशाखिलेश्वरक्षरक्षर
 मापते नृत्सर्वधैर्भगवतैर्धैटवाद्यजयस्वन्तैः भ्यामयन्स्वंदन्तिविष्णोःपुरमध्वेसमंततः ६ रथस्याकर्षणपूर्व-
 कुरुतेदैत्यनायकः ततःसुराःसिद्धसंधामुनिगंधर्वमानवाः ७ यावत्पदानिऋण्यरथस्याकर्षणानरः करोति-
 क्रतुभिरतानितुल्यानिरनायक ८ रथेनसहगच्छतिपुरुषाःपृष्ठतोऽग्रतःमहाविष्णुसमाहोतेभवंत्यभिभावाद्भवि-
 श्रीऋणरथशोभायेप्रकुर्वतिवदंतैश्च जयतिचपुनयैतेपांलकाःसनातनाः १० रथस्थितो नरेथरुतुप्राजितोमधुसूदनः
 ददातिवाञ्छिततेषामंतेचपरमागातिम् ११ दोलायमानगोविदंमंचस्थंमधुसूदनं रथस्थं वामनंदृष्टापुनर्जन्मनविवि-
 तै १२ रथस्थंयेनगच्छन्तिभ्रममाणंजनार्दिनं विप्रावेदविदस्तेऽपि विज्ञेयाःश्वपचाधमाः १३ येषां गृहगतोया-
 तिरथस्थःश्रीनृकेसरी पूजोत्तरतैःप्रकर्तव्यावितशाल्याविवर्जितैः १४ अर्नर्चोयदायातिप्रमादात्स्वयं गृहोद्धारिः

पितरस्तस्य विमुखा पावत्संवत्सरं तु ॥ १५ ॥ स्त्रियोपि मुक्तिमायातिरथयात्रा परायणाः स शैलवनसस्या

दद्याते न दत्तावसुंधरा १६ इति पौरजनेः सार्द्धं भामिप्यत्वारथं यद् गत्वा नीराज्यपदं वेशं शयीत वैष्णवं समरन् १७

वैष्णवं मंत्रं नामेत्यर्थः इति रथोत्सवमाहात्म्यम् । शयीतेति द्वादशयमिप्रायेण 'एकादश्यां तु रात्रौ जागरणं कुर्यात्

एकादश्यां सुरालय इति वचनात् रात्रिजागरणमस्यावश्यकं इयमेकादशी सोमवारोत्तराभाद्रपदयोगे महापुण्यत्वं

कं मदनरत्ने वराहपुराणे शुक्लपक्षप्रक्रम्य ॥ एकादशी सोमपुष्पाकार्तिके मासि भामिनि उत्तराभाद्रपदयोगे च अन्नं ता

सा प्रकीर्तता तस्यां या क्रियते भद्रे सर्वमानं त्यमश्नुते अन्नं तपुष्यफलदातेनाऽन्तस्मृता प्रिय इति । अथ वराहपुराणे

वोधि न्येकादशी विधिः एकादश्यां रात्रौ कुंभे घृतपात्रोपरि हेममाषमितं मत्स्यं पंचाशत्तेन संस्त्राप्य कुंकुमपीतवस्त्र

युगपद्वायैः समपूज्य मत्स्यरूपेण गच्छतिः प्रीयते भिजनादं न इति दत्त्वा दक्षिणां च दत्त्वा द्राक्षाणां भोजयेदिति

इति कार्तिकशुक्लेकादशी कृत्यसमाप्तम् अथ प्रबोधकाल निर्णयः निशि स्त्र्यापो दिवोत्थानं संख्यायां परिवर्तनमिति व

हमपुराणवचने रात्रौ सुप्तमित्याचार्यचूडामणिः वराहपुराणतु द्वादश्याप्रबोधोत्सव उक्तः इयंचरेवत्यंतादिमुक्ता

प्रबोधिनी प्रशस्ता आभाकासितपक्षे पुमैश्च भवणरेवती आदिमध्यावसाने पुश्रस्वापावर्तनोत्सवाः नारदीयेऽपि नै

त्राद्यपादे स्वपिताहविष्णुः श्रुते श्रमव्येपरिवर्तमेति पौष्णावसाने च सुरारिहंताः प्रबुध्यते यामचतुष्टयेन ति यद्वा तु

द्वादशीषु तत्तद्वक्षत्रभागानास्ति तद्वादशी नक्षत्रयोगोपिरात्र्यादिना तो व्याह्रः पादयोगो यदानस्या दक्षेणापि तदा

भवेदिति वराहपुराणात् विष्णुर्देवानस्वपिति न वरात्रौ प्रबुध्यते द्वादश्यामृक्षसंयोगे पादयोगे न कारणाभिर्तिवैष्णु

धर्मोत्तराच्च यदा तु द्वादशीपुतानि नक्षत्राणि न संत्येव किंत्वेकादशीपुत्रा तदा तत्रापि तददक्षभाग एव निशादिबेला

नादरेण प्रस्वापादिकार्यं अत्रासे द्वादशीमृक्षेऽत्थानं शयनं हरेः पादयोगे न कार्यव्ये अहोरात्रं विचिंतयेदिति नीमूतवा

हनवचनात् पादयोगादन्यतिथाद्वादश्याम्बुक्षसंगमादितिवचनाच्च द्वादश्यांक्षत्रसंयोगस्यराज्यादावभावेप्रित्तये
 वकार्यमित्यर्थः अतएववराहोपि द्वादश्यांसाधिसमयेनक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षेपुशयनावर्तनादिक्र
 मिति साधिसमयश्रसायसंधैवंप्रवोधोपितत्रैवकार्यः तदुक्तंरेवत्यतेयदारात्रौद्वादश्याचसमागमः तद्वाविवृद्धते
 विष्णुर्दिवावैशाख्यरेवतीमिति जीमूतवाहनधृतवचनात् विष्णुधर्मोत्तरेतुः एकदश्यादिपुपंचस्वपि प्रस्त्राप्रवो
 धोत्सवायुक्तौ कचिष्णुर्मस्यामेव रामार्चनचंद्रिकायांतु । पारुणाहेपूर्वरात्रेधटादीन्यादयेमुहुरिति । अत्रच
 बहुपुत्रचनेपु चतुर्थभागवाचिपादग्रहणात् चतुर्धाविभक्तयोरनुराधारैवतिन्यत्रेधाविभागएव अतएवः मुख्यः
 भागग्रहणेनाविशेषश्रवणादश्रुतत्वादितिन्ययेनत्रेधाविभागएव अतएवमभ्यग्रहणमप्युपपद्यतइतिवाच्यं । एवं
 नांतरेपुपादग्रहणेनाविशेषश्रवणादिश्रुतित्वादितिहेतोरसिद्धेः श्रवणस्यतुत्रेधाविभक्तस्यमध्यभागएवग्राह्यः । अ
 धप्रवोधमंत्रो वाराहे । ब्रह्मद्रुद्रादिकुबेरसूर्यस्यादिकथासूक्तःइयंतुद्वादश्यादेवप्रवोधार्थंनिर्मिता त्वयैवसर्वलो
 कानांहितार्थेपयायिना त्वयिसुतेजगन्नाथेजगत्सुसंभवेदिह उत्थितेयेष्टतेसर्वमुत्तिष्ठोत्तिष्ठमाधव उत्तिष्ठोत्तिष्ठो
 विंदत्सजनिद्रांजगत्पतेइत्यादि मेयागताः शारदपूर्णचंद्रशारद्व्युप्याणिमनोहराणि अहंददनीतिचपुण्यहेतो
 र्जाष्टप्वजाष्टप्वथलोकनाथ एवंप्रवोधयपुप्यांजलिदानं इदंविष्णुरितिप्रोक्तोमंत्रउत्थापनेहरेरिति तत्रमंत्रः
 गतामेधाइत्यादिपूर्वोक्तः वाराहे एवंकर्माणिकुर्वीतद्वादश्यायेयशार्विनि मद्रकाहिनरश्रेष्ठरत्नयांतिपरमांगतिम्
 एवंवैशारदं कर्मनिश्चितं कथितं मया मोदतेदंविस्मयोरममभक्तः सुखवहइति । इतिहरिप्रवोधोत्सवाविधानम्
 अथअत्रैकादश्यादिपूर्णमासं पंचदिनात्मकमीप्सपंचकव्रतविधानं दीपदानंच ॥ पादकार्तिकमाहात्म्येब्रह्म
 नारदसंवादे अतः परंप्रवदयामिमुनेऽहंभीष्मपंचकं मयावर्षसहस्रेपुसमभ्यर्च्यजनादर्शनं पुराशास्त्रतह्येतत्सर्वं

यज्ञफलप्रदं — मयाचभूगवेष्रोक्तंभूगुणोशनसेतथा ततस्त्वन्यैर्भूहीततत्पारंपर्यसमागतं एकादश्यांतुष्टी
 याद्वतंपंचादिनात्मकं द्रतीस्नायाद्विधानेनदेवादीनांचतर्पणं धौतवस्त्रश्रमौत्तचहरिमर्चजितेंद्रियःभूमिशायीत्
 याखंडदीपंपंचरवहस्सुच उंनमोवासुदेवायजपेदष्टोत्तरंशतं पूजातिचार्यमवेद्यजुहुयान्तिलसंयुतान् यवा
 न्नीहीनपायसंचमंत्रेणाष्टाक्षरेणच पूजाविधिविशेषेणादिनेष्वेवहिपंचसु प्रथमेदिवसेपद्मैर्हरेःषादौप्रपूजयेत् द्वि
 तीयेवित्वपत्रैश्चजानुनीसंप्रपूजयेत् तृतीयेपूजयेन्नाभिंतुलस्याथचतुर्थके जातीपुष्पादिभिःस्क्ंधौमालत्यापंचमे
 शिरः एकादश्यामथान्यर्च्यभंत्रवद्भोमयापिवेत द्वादश्यांगवांसूत्रंत्रयोदश्यांगगोपयः चतुर्दश्यांगोघृतंचपूर्ण
 मायांतथादधि पंचरवपिदिनेष्वेवाविधिवत्स्नानपूजने नंदायांकांचनंदद्याद्द्वादश्यांवस्त्रमुत्तम गोदानंचत्र
 योदश्यांरिकायांवृतपायसं सितासिततिलैरस्नानंपूर्णमायांविशेषतः भीष्मपंचादिनेष्वेपुदद्याद्भीष्मायचांज-
 लि संवत्सरकृतंपापंतक्षणादेवनश्यति सत्यव्रतायशुचयेगोत्रायमहात्मने भीष्मायवैददान्यर्च्यमावालय
 ब्रह्मचारिणे वसूनामवतारायशंतनोरारामजायच श्रैष्ठ्यददामिभीष्मायसोमवंशोद्भवायच वैशाखपदभोवा
 यसाकृत्स्नप्रवरायच अनपत्यायभीष्मायतस्मैदद्याज्जलांजलिं सव्येनानेनमत्वेणतर्पणंसार्वार्णिकं प्रतिपदि,
 वसेविप्रान्भोजयेत्पायसेनच पूर्णायामेवअथवाद्वाह्मणान्भोजयेद्ब्रती विप्रशेषात्तभोकायोमुक्तिरत्तरयकरेरिश्रुता
 इतिपाद्येकार्तिकमाहात्म्येभीष्मपंचकव्रतविधानं ॥ अथभविष्योत्तरेकं भीष्मपंचकव्रतं ॥ श्रीकृष्णउवाच
 कार्तिकेशुष्कपक्षस्यशुण्धमर्पूरान्तं एकादश्यांसमारभ्यविज्ञेयंभीष्मपंचकं दुरतरंभीष्ममित्याहुर्दशकयंतदि
 होच्यते दारुणंभीषणंभीष्ममित्यभिधानात् । यस्तंकरोतिराजेंद्रतेनसर्वकृतंभवेत् वसिष्ठभूगुर्गार्ग्यैश्चोर्णैक
 तयुगादिषु सीरभद्रादिभिर्वैश्यैःशूद्रैरन्यैःकलेयुगे दिनानेपंचपुण्यानिचोर्णैमेतन्महाव्रतं — ब्राह्मणैर्द्र

हसचयैणजपहोमक्रियादिभिः क्षत्रियैश्चतथावैश्यैः सत्यशौचपरायणैः पापाद्धैःपरिहर्तव्याब्रह्मचर्येणनिष्ठयाः म
 द्यमांसपरित्याज्यमैशुनंपापभाषणं शाकाहारैणकर्तव्यंकृष्णार्चनपरैर्नरैः स्त्रीभिर्वर्त्मवृत्त्याकप्येनकर्तव्यंसुखवर्धनं
 विधवाभिश्चकर्तव्यंपुत्रपौत्राभिवृद्धये सर्वकामसमृद्धार्थमोक्षार्थमपिपांडव निस्संज्ञानेनदानेनकार्तिकीयावद्दे
 वतु वैश्वदेवश्चकर्तव्योविष्णुध्यानपरायणैः पापस्यप्रतिमाकर्ध्यारौद्रवक्रातिभीषणाः सद्गहस्ताचविकृतासर्वलो
 हमर्चान्तप तिलप्रस्थोपरिस्थाप्याकृष्णवस्त्राभिवेष्टिता करैरकुसुमापीडाचलत्कांचनकुंडला संपूज्यपरया
 भत्साधर्म्मराजस्यनामभिः इममुच्चारयन्मंत्रंयद्वहतिकुसुमांजलिः यदन्यजन्मनिक्रतमिहजन्मनिवापुनः प्रापं
 प्रशममायातुतत्सर्वतवपूजनात् ब्राह्मणायतोदेयंकृष्णोमप्रीयतामिति अन्येषामपिदातव्यंस्वशक्त्यावांछितं
 वसु कृतकृत्यःस्थिरोभूत्वाविरक्तःसंगतोभवेत् शांतचित्तोनिरावाधःपरमंपदमाप्नुयात् नीलोत्पलदलश्यामइच
 तुर्वक्शश्चतुर्भुजः अष्टपाञ्चैकनयनःशंकुकर्णोमहाशनःजटीह्रिहस्तस्ताभ्याभ्योमृगराजतनुच्छदः चिंतनीयोमहादे
 वोयस्यरूपनाविद्यते इदंभीष्मेणकथितंशरतल्पगतेनच तदेतत्तेसमाख्यातंदुष्करंभीष्मपंचकं धन्यंपुण्यंप्रामहं
 तद्युधिष्ठिरमहाव्रतं यच्चोत्वाब्रह्महागोघ्नःसर्वपापैःप्रमुच्यते यद्वीष्मपंचकमितिप्रथितंयुधिष्यामेकादशीप्रभु
 तपिपचदशानिरुद्धं उत्पन्नभोजनपरस्यनरस्यतस्मिन्निष्ठफलंदिशतिपांडवशार्ङ्गधन्वा इतिभाविष्योत्तरेभीष्मपंचक
 व्रतं अथभीष्मपंचकव्रतमाहात्म्यं पाञ्चैकार्तिकमाहात्म्ये पृथुरुवाच व्रतंयज्जगतिस्व्यातदेवर्षोविष्णुतोषणं भीष्मपं
 चकमित्येवंकृतःस्व्याततदास्वया नारदउवाच राजन्परंपराप्राप्तंकालेनेहतिरोहितं द्वापरेपुनरवेदंश्रीकृष्णेनप्रका
 शितम्भीष्मायकथितंयस्मानेनादौकृतमित्युत अतस्तदास्वयालोकेकथितंभीष्मपंचकं पृथुरुवाच कदासासंश्रान्ति
 स्तरूपगणेष्वस्यमहात्मनःकृष्णेनसहदेवर्षेकदाष्टश्वकेशवः नारदउवाच यदागतादौत्यविधौकुरुंश्चकृष्णःपृथ्वा

सुनुभिः प्रेरितश्च गृहं ताविदुरस्यातिथेयं चकार गीत्यात्मनिसुप्रभोदं । मन्येन जातिर्न च पंडितत्वं न वा धनित्वं न
ब्रह्मरात्र्या च । सर्वगुणास्तस्य न तोपकारणं भक्त्यैव कारुण्यनिधिः प्रतुष्यते उपविष्टं क्तातिथ्यं श्रुत्वा भीष्मो महात्मनां
जगाम कृष्णसाक्षिभ्यं दर्शनार्थं नृदं निर्दुतः भीष्ममागतमाज्ञाप्य प्रीत्या सौम्यद्वन्दनः समुत्थायाभिवाध्यायवाहुरभ्या-
प्ररिहन्त्य च । उपविश्यासने स्वेच्छे कृष्णभीष्मो परस्परं प्रपन्नश्चतुःशिवं प्रीतो भीष्मपुनरप्यच्छत भीष्मजवाच । ब्रह्म
विलासमवलद्वल्लसति विधेयं सर्गसृजत्यवतिहति गुणैश्च माया । ब्रह्मादयो यमिह वेदितुं भीश्वरानो सोऽयं पृथगतनुयद्व-
तविधिकरोति इदं विचित्रं भगवन्चित्तो मे प्ररिवर्तते । साम्येन वर्तमानोपि जीवानां त्वं सुहृत्सखा । श्रयान्यान्नेव समातां
हृद्यत्वाकावे पांडवेऽप्यथ । वंधुत्वं च सुहृत्वं च गुरुत्वं सुकराश्रयं । पितृत्वं कार्यकारित्वं पांडवेऽप्येदं नंदन । किमेते प्रांतथा क
स्मृतं वा शोधनमीश्वर । अथ ते पुत्रकाशकिर्वं शकिरणमद्भुतं । प्रयात्वं मीश्वरो मायी बलात्वीतश्च वश्यतां । कारणं कथं
तां विष्णोस्तत्त्वं वश्यतां गतः । श्रीकृष्ण उवाच । गंगात्सु जमहाभाग न प्रपृथग्यामिदं त्वया । गोपनीयमिदं मे धर्मो भक्ति
योगस्तु वश्यकृतः । मत्तः प्रचरितं लोके यद्भक्तं जतता ततः । शक्तिर्योगेन मे लोकः सर्वो भूको भविष्यति । भीष्म उवाच ॥
त्वदाराधनधर्माश्च मुनिभिर्वहुवो धिताः । ईशवश्यकरं धर्ममैव मे वाख्यातुमर्हसि । श्रीनारद उवाच ॥ तैत्तिरीयमन्या
श्रुतौ भद्रा हरिः प्रपृथुलोकस्य हिताय नूनं संसारिणं जन्मभृदादिदुःखं विद्वान्दयासिंधु रुचा च भीष्मसु ॥ श्रीकृष्णः
उवाच । श्रुतं तिसंभवाः पंचपूर्वकल्पे द्विजोत्तमाः । कविः शुचिर्द्विजोत्तो हं सो नाम त एव ते । संगीतकंपाठयंतः कंठैः किं
रवत्स्वरः । तैत्तिरीयकपादिभ्यस्तु पारिभ्यमतो देशांतरेषु विविधं ददं शुश्रूष्यत्रं । विततदाप्यवहु बलविभूषणादि साङ्गवत्पुत्र
मंकापुरं वृद्धतत्वाः । ते कदाचित्सुवीरस्य राजो मधुपुरिययुः । श्रुत्वा संगीतव्यसनं संभातस्य दिदृक्षवः । ब्रह्मोऽभ्युत्थं
लोके स्थितपतिं यमुनाजलं । गोविंदो गोपिकासंगो यज्जगोऽदिकं सहा । यथारूपं शमणि रूपं शोभं च । तिसुवर्णतां

तथा कपणालरूपशरीरपातकं याति पुण्यतः । साधवतीर्षतदोषोष्णस्थित्वादि तत्र तृप्यः । प्रच्छरज्जपरितमवरोधविदं
जनं । विचार्य मनसा प्राह स जनोति विचक्षणः । स इष्टकभोगपत्नीनाम्नाकादं विनीतः । असंति विद्याति पुण्यरा,
गेकंच क्रियते । शिष्य एवाहितावालात्तर्पयति नृपाश्रयः । अष्टमं श्रवयते तस्याप्यस्य न केनापि । एतच्छरज्जावि
चार्यथानश्रयं गमयिदं । मन्त्रच्छरुते वाद्यं तस्य लादिकं ध्वजिः । तस्य लेखाप्यतरुस्तेरज्ञादभूतकांक्षि
णः । श्रुत्वा सन्त्यरथ विद्याः प्रच्छरुपजनिताः । विद्याज्जुः । श्रुत्वा तद्विद्यासिद्धिरज्ञानास्ति त्वकोविदः । समी
तज्ञाप्रतापद्यत्तस्य चापिन श्रुत्वा तद्विद्यतु शोधलं क्रियेत्वाद्यते परं । तालं चापद्विषयतदं तमित्यवयं समासदं । तच्छर
ज्जाराजसा मिथ्यं गद्यारज्ञान्युदयनक्षेत्रच्छरत्वाववनरं । ज्ञाप्रतीहारसंमतिश्चतः । अश्वात्तये हताश्विभान्नापुदो
धमिव क्षणान् । इति राज्ञो वयः श्रुत्वा सस्य रत्नान् समाह्वयन् । अग्निधरतत्रयनासोराजकादं विनीतः । राज्ञोऽपि
ममावयवविशिष्टतदसमे । तेषां ज्ञाया विशेषाद्विज्ञां विशेषतश्च । रभताश्वतर्तं । अद्वितलस्याभिनयं मनोह
रैः । क्वातदं कद्रुमनः । सभासिद्धासायकेषु यदा तालं ददतीति वारिता । अत्यन्तवाक्केपुनर्भास्यं तालानामुत्सर्गदितः
इत्युत्सुमाश्रुत्पयतदस्य महत्तरुभंगुणस्ति गुणितोपि मोहिताः । अयं सायामिते प्रांगुणं विज्ञाता परं । कर्मनाह । रिचजातव
च्छया । तस्येतेरहिते प्रापिकच्छाद्राज्ञाप्रहृष्टादिः । मातासापि च लज्जातिवक्षिती विरहातुरा । राजभीत्यापृहतात्स्थव
भुवविमनाभूयः । ततः सस्यादिवचनैराहतात्मनसः प्रियान् । एकैकोमरेहो विद्याद्वद्वादर्शयतु स्वर्क । नगरस्योत्तरे
कोणमुत्तायारुदमेहत् । ज्ञानततीर्थं विख्यातयत्र ब्रह्मालयोदरेः । जगद्गुरो रस्य निर्जन्तवन्वोदितं । तत्र न पच्छेद्व
इत्येकोपार्येहं छेद्वेप्रष्टकः । बोधिरागस्य तस्य सदर्शयिष्यामि कोतुर्कम् । भवतोपि क्रमेणाद्यदर्शयंतु च कंणं । साग
तातन्वाज्ञाताराज्ञोहादिहैकलं । भवताकोपि गच्छेत्तु कुं द्रुतदीप्ति संतं । श्रीकपणलयात्र । मधुरासाश्रितवने

कश्चिति पृथक् हर्तिः। तैष्ठिको ब्रह्मचारी समदारा धनतत्परः। निक्षार्थं भूतिनायातिपुरे दुःसुग्रां कृतः। सीमपुंचदिने प्रे-
 पुतस्मिन्नेवाल्पे भूमेऽसमपूजां प्रकुर्वन्। एतमेतच्च कारहः। तेषु पुंचसु विदुषु कवितामन्त्राणामहः। एकादश्यां दृष्ट-
 स्वरूपरागादिदक्षया। आद्यां प्रातः। प्राथम्यं कविदक्ष्या विधितः। पूजयामासु तत्रैव विधितानि। प्रिसमाहितः। एतः क्षणा-
 रसमायातार। माकादं विनीशुभाः। मुनिनित्याधुपजादिदक्ष्या। शांतिमयप्रतीतिः। अस्तीति युक्ता। चित्तेन सविशेषं प्रणोचसाः।
 कतु धात्रश्च योगाध्यामधुरस्वरभूषिताः। शृण्वतीनां भवक्षोभः। स्त्रीसंग्राहिति। जितस्मृतः। मुनेः संगतिमासाद्य महतोऽपि वि-
 चोत्तदा। मतः शुद्धमभूत्कामो मद्रतया परमपूजयत। रात्रौ जागरणं नृचक्रकदं विनो कविः। वीरप्राप्ताया यतो मे भू-
 एकचित्तोजहर्तुः। गोमयाचमनतनदृष्टा तु मुनिताकृतः। कविना प्रिकृतं पश्चात्सितः। स्याद्यक्षपालयः। कुविरागाल्यतु
 गरस्वधनभूषणानि च। द्वादश्यामदत्सर्वैरि को भक्तिवद्वेपः। द्वितीये दिवसे प्राणाच्छुचिरतस्यादिदक्षया। द्वाद-
 श्यां प्रातरे वा सा प्रासीनं दृष्ट्वा मुनिः। तेनापि पूजितो ह वै शुचितामुनिसंगतः। तत्क्षणादायुता तत्र ददृशे तामनोरमां सा-
 तस्य दृशे नृत्नगति पश्चात्स्वयंतया। चक्रैस्त्रयकीर्णैरुपपूजयत् तस्य वैश्वरूपेऽप्ययत्। तथैव गीतं तस्मात्सुभाभिः किं रसाभ्युजा-
 यत्। मुनिस्संश्राय्य गोमनरात्रौ भक्तिपरायणः। पूजनात्मवत्तस्यापि मुनिसंगतिः शुचिः। विरक इन्द्रियाधेन्यः सर्व-
 स्वभददारातः। इदं प्रोवाच वचनमद्रतया सजितेन्द्रियः। ब्रह्माहास्यमाहात्म्यविषयासक्तवतसा। यत्सवयामहा-
 नंदरसमयाविदतिनः। ससारदुःखदा वचनापक्षतथैव मुखः। तद्विरहदयस्य च तय कान्पाभ्यगता। णिका। धावता हि-
 ततः कर्तुमहादुःखकरपरः। तथापि तादृशी वालनित्यगातमनोहरा। दृष्ट्वापि नाभवत्क्षोभो महानंदमुजो मुनेः। तस्मा-
 त्संत्यज्य संसर्गं सर्वतो जगदधिरे। कुर्व्यात्समसंरां भक्तिमेक एवां चरेत् किंति। इत्युक्त्वा तां नृद्वैवगातस्तीर्थीतरं प्रति-
 एवमेव त्रयोदश्यां द्वाविंशत्यां तां दिदक्षयाः। मुनिना सह संगम्य तथैवा पूजयुच्यमां। गोपप्रभः प्राप्ति त तेन दृष्टः। प्राप्तिस्तु सवधिः।

तस्यानृत्यचंगीतचद्वारागविर्जातः । नृदरवद्वचनप्रोच्यगतस्तीर्थीतरंप्रति । दत्त्वा सर्वस्वदानं च मम भक्तिपरायणः
 चतुर्दशपांगतोऽतो मुनिसंगतितस्ततः । नृत्यगीतोत्सवं कृत्वा मत्पूजां च विशेषतः । मुनिशेषं धृतं प्राशुशुद्धसव्योभ
 वत्सपात् । तस्यां गुणां श्वरूपचद्वारासम्याजिरे किमान् । तथैवोक्ता तथा दत्त्वादानं सर्वस्वमात्मनः । त्रिकिंचनी
 भक्तिपूको गतस्तीर्थीतरंप्रति । पाणिमास्यपांगतोऽहं साद्वारासि नमः । मुनिं । नत्वा स्नात्वा तदनया ध्यात्रा ध्यासा समाश्रि
 तः । सत्सारापाणमापुण्यं पिच्छांश्राद्धमाचरत् । ध्यात्रा ध्यासा समाश्रित्य ज्ञानदानं च कार्त्तिके । मत्पूजनं भोजनं च
 कौटिधत्तं समस्ततः । कृत्वा किंप्रावनी ध्यात्रि रपरीने भूषणे तथा । तेभ्यस्तदधिकं जातसंयोगान्मुनिसाक्षिषीं तथैव मुनि
 संगत्या मत्पूजां गतितनर्ततः । सच केतां दर्शयन् तयामोहितो ह्यभूत् । दधिप्राशयधुनिना सहैवाभादिरकिमान् । नृद
 र्वात्सर्वस्वमनुवगतस्तीर्थीतरंप्रति । कादं विन्याः श्रुत्वा राजा गमनीं वेषु मंदिरं निर्यहीता पुनर्नयं गता देवालयं बल्लान्
 क्रमेण पुंचभिर्वैभवं तमेककृतं मम । मधुरायां च गंगेयुतैरेव मुनिसंगतः । अथा तत्पणामतिवल्लभासीत् । कादं वि
 नीसां गुणरूपमूर्तिः । अत्रेते न पूजा विधिना च गतितद्व्यादिनाराज्यमवाप्तसेभिः । प्रीतिर्ममात्यं तत्परापुणे यजता तथै
 यां वरागोप्युभवं । ध्यात्रा ध्यासा कृतं श्राद्धं कार्त्तिके तेन कर्मणा । तन्मयसे सार्वभौमोऽयं जातोऽहं सोऽयं धिष्ठिरः । एकादं ह्य
 विप्रो प्राह जागरे सोमं दशकः । नरो भूदं जलानि भ्रंमसहायोतिवत्प्रभः । सह देवः शुचिर्दीतो न कुलोभून्महाभुजः । नृद
 एष महो विप्रो भीमसेनो वयं जायत मे । पुत्रमेतैः पुरायां ध्वं प्रतपस्वतोपणं । तेनारमिव शगोहोपादास्यानि मुदमवृष्टं
 रघुमुकृतं व्रतं । मध्यादाख्यातं । भूमिपंचकं । देवव्रतकर्मभूमौ मे । करिष्यामि महाव्रतं । मधुरायां तु गंगेयतेषां
 भुक्तिः । नृदं करोमि तथा । सार्वभौमं सर्वलोकं दत्त्वा लोकं सनातनं । योगां सिद्धींश्च । सुखिं च । प्रीतो यच्छामि । सर्वथा

तद्वैभक्तिप्रभोमिममवशविधायकः

कार्तिकमथुरायाचव्रतनाननलभ्यते ॥ नारदइवाच ॥ श्रुत्वा

व्रतमाहात्म्यं भोष्मः परमविस्मृतः

प्रत्यब्दचकारदत्तः स्यात्तदास्थया

व्रतरुयस्त्रैवमाहात्म्यात्

ततः शरपजर भोष्मस्तद्व्रतातिष्ठच्छिकण्णापिचतुर्भुजः

यावदेहेजहोभोष्म स्तावदारतेस्वयंहरिः यदीच्छे

त्कण्णसाधुज्यतद्वक्तितथाजसा

पूर्वाकाविधिनाकुयात्कार्तिकेभोष्मपंचके श्रसक्तश्चेन्नरो राजन्कुर्मेवाविधं

व्रतम् उपवासतदाकयात्तद्विनेद्रहस्यकश्चक

निष्यज्यन्नफलाहारमखंडदीपमादिशेत् पंचमिष्मव्रताभावे

कयाद्विष्णुप्रवाधर्ना ब्रह्मकुचव्रतचापिसापितपुण्यमाधुयात्

एकादश्याहारिपूज्यरात्रिकुर्यान्नजगारं सर्वा

न्कामानवाप्नातिब्रह्महत्यादिकदहेत्

विष्णुप्रातिकरः स्तत्रिः कथायाः श्रवणेन च तृत्येर्गतिश्चसंवाच्यैर्षणवानां

समागमः प्रवाधचक्रुर्वातसर्वस्यानिशियायव

तस्यपुण्यस्यसंस्थाचब्रह्माकर्तुंनशक्नुयात् ब्रह्मकूचव्रतं धृत्वा

श्रुत्यसंपूजनमहत् तुलसीपूजनंचपादशिरुपचारकैः

धात्रासंपूजयेच्चैवदधिमक्तंचदापयेत् इक्षुदानं प्रकुर्वीत

मूलकादानमवच सन्नपवपृथ्व्यज्जिमश्वरथचप्रयत्नतः

महत्पुण्यमवाप्नोति यस्यसंस्थानविद्यते पौर्णमास्यां

दोषेष्वालनत्रपूजनलकरीतितः ॥ इति श्रीपद्मपुराणकार्तिकमाहात्म्ये

भोष्मपंचकव्रतोपाख्यानं ब्रह्मव्रतं त्रि

पयकसाध्यद्विद्विरवातिक्षयेततिथिद्वयकल्मकत्र ॥

श्रथकार्तिकद्वदश्याध्वजारेपणव्रतं पादकार्तिकमाहात्म्ये

॥ अन्यद्व्रतप्रवदामि ध्वजारापणसंज्ञकं

सवपापहरं पुण्यावपुण्योपानकारकं द्वात्रिंशदशविधं शाश्वदां

षाचाद्विजोत्तमाः संपूज्यतविर्चयायाकमन्यैर्बहुभाषितैः

हर्मभारसहस्वतुषोददाति कुटुंबिन् तत्फलं तु प्रमात्रं

स्यादध्वजारापणकर्मणि ध्वजारेपणतुल्यस्याद्वाग्राज्ञानमनुत्तमं

श्रथान्नतुलसीसिंघाशिवालिंगप्रपूजनं कार्तिकस्य

सितपक्षिद्वावश्यां प्रपतोनरः स्नानं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतवध्वावनपूर्वकं नित्यकर्मणि निर्वर्त्य पश्चाद्विष्णुं प्रपूजयेत् । धा-
 तारचविधातारपूजयेत्स्तंभके द्वये हरिद्राक्षतगंधाद्यैः शुद्धमालयां विशेषतः विंशतिर्हस्तमांजवैरथ इल्लिचोपलि-
 प्य च श्राधायाग्निं स्वगृह्ये किंचाज्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्प्रायस वैवर्धतमष्टोत्तरं शतं ततो मंगलवा-
 दौ श्वसूक्तपाठे श्वशोभनैः नृत्यैश्च तत्र पठनैर्नयोद्विवालयं ध्वजं देवेश द्वारदेशे वा शिखरे वा मनोरमे भक्षभोज्या-
 दिभिर्भुक्तैर्न वैद्यैश्च हरियजेत् नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन नमस्ते रतुहर्षा किं शर्म हं पुरुष पूर्वज युवेद-
 मखिलजातं सर्वयज्ञप्रतिष्ठितं लयमेध्याति यज्ञैव तत्र प्रक्षोस्मि माधवं धनमुखाद्वा ह्यपाजाता बाहूभ्यां समं बंधुपाः वै-
 श्याय स्यो रतो जाताः पश्चांश्चाश्च जज्ञिरे मायासंगममंत्रेण वदंति पुरुषंतु यं स्वमावनिर्मलं शुद्धं निर्विकल्पं निरं-
 जनं सद्भक्तवत्सलं देवं भक्तिगन्धर्वजनादर्नं निर्गुणं परमं सुक्ष्मं प्रबोद्धिं मनुजः पुनः इति रतुत्वानमो द्विष्णुं द्वाह्य-
 णान्भोजयेत्ततः आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्वाक्षिणाच्छादनादिभिः पुत्रमित्रकलत्राद्यैर्बध्नाभिः सह वाग्यतः कुर्यात्तपा-
 रणं विप्रविष्णुं व्रतपरायणः परस्वेतत्कर्म कुर्यात्तद्व्यजारां पणं तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणु ध्वं मुनिपुंगवाः प-
 टौ ध्वज रथाविभ्रेद्रयावच्चलति वायुना तावद्वैपापजालानि नश्यते वनसंशयः महापातकयुक्तोऽपि युक्तो वा ह्युपपातकै-
 र्ध्वजं विष्णुगृहे कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् द्यावद्विना निवसंति ध्वजो विष्णु-
 यः हे स्थितः तावद्युगसहस्राणि विष्णुस्मरुष्यमश्नुते आरोपितं ध्वजं दंष्ट्रायै निनंदति धार्मिकाः तपि स सर्वप्रमुच्यं-
 ते महापातककोटिभिः ॥ श्रयैतस्य विधिः । कातकं शुक्लपक्षं रथद्वयं श्रयानियमान्वितः एकान्द्रयां यथा विध्यु-
 पपितः विष्णुगाथां श्रवणादितत्परः द्वादश्यां यथा विधिं स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य संकल्पं कुर्यात् तिथ्यादि-
 मन्त्रोक्तैः मन्त्राजोषणैश्च योत्तरसकलमपीष्टा सिद्धिपूर्वकं विष्णुसांस्त्वयैकमः विष्णुद्वारे ध्वजारोपणं करिष्ये इति ।

संकल्प्य

॥

पुण्याहवाचनस्त्विवाचनादिकत्वा

आचार्यमृत्विजं भूकृत्वातेः सहदेवाल्यम्

विष्णुं पौरुषसूक्तेन संपूज्य

ततश्चतुश्च भजस्तमोगायत्र्या प्रोक्ष्य

ध्वजयुक्तात् कृत्वा तत्र सूर्यवनेत्यं

हिमालयादारं च नाममन्त्रैः

संपूज्य ध्वजौ हरिद्रक्षितगंधपुष्पादिभिः संपूज्य शुद्धभूमौ रथडिलिप्रभातिषा पय

अन्वाद्भ्यात् अन्नप्रधानं विष्णुमष्टोत्तरं पायसस्यूतादिभिः सूर्यवनेत्यं हिमालयादारं विधातारमष्टाष्टसंख्य

या पायसाहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृताभिर्यादि होममन्त्राः षोडशर्चपौरुषसूक्तं विष्णोर्नृकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थ

वानि विवमभेरजाष्टसि यो अस्मकमयदुत्तरं पृथुसधस्थमिव चक्रमाण्डोक्षोरस्य यो विवष्णा विव्वा इरावती धेनुमती भूतश्च

सूयवांसि निमने वेदशरयाव्यस्कन्नरोदसी विष्णवे तदा धर्षयिष्यामि तोमयूखैः स्वाहा इत्यादिभिः इति द्रव्यं

अष्टादशभिर्मन्त्रैः षडहृत्या होमः उदृत्यं तज्जातवेदसामिति सूर्यस्य सामध्वनिशरीरस्त्वमिति गरुडस्य सोमो धे

नुष्टसोमो त्ववर्तमानाधुष्टसोमो वीरड्कर्मण्यं ददाति सादन्यं वीदध्यष्टसमेयं पितृश्रवणयो ददाशमस्मै ति हि

मां शोः धातुर्धाता ददातु नो गायमीशानो जगत्संपतिः सप्तपुण्येन चरन् विधातु यौनः ततो जन्म्या सज्जता तदाति ततः

सौरमन्त्रान् धाति सूक्तानि च पठित्वा जगत्संपतिः ततो देवं संपूज्य ततो सूक्तपठेत् स्तोत्रपठितेः

नृत्यमंगलवाद्यघोषैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य देवालयं ध्वजं चानीय देवस्थानं दक्षिणैः शिखरे वा सा स्तिरौ कृत्वा ध्रुवसू

क्तपठित्वा तौ संपूज्य मुनद्वैदविशेषेण संपूज्य नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विधुभाव न नमस्ते स्तुतृषु किमहापुत्र

पु पूर्वज यजेदमखिलजातं यत्र सर्वं प्रतिष्ठितं लयमेभ्यति यत्रैव तत्र प्रजोऽस्मि केशवन जगतीति परभावयस्य ब्रह्मादयः सुराः

योगिनो यं न पश्यति तं वेदं ईशरूपिणं मुमुक्षाद्वा ह्यणो जाता यद्वा ह्यहं भवन्तपाः वैश्यायस्योरुता जाताः पद्भ्याश्चाद्वा श्वज

क्षिरे माया संभगमन्निष्ठा वदति पुरुषं तं स्वभावात् निर्मलं शुद्धं निर्विकारं निरंजनं एका विष्णुमहत्त्वं तपुषं भूतानि सवशाः

आच्छादकव्याप्यविश्वामुक्तोविश्वमुगव्ययः योदवःसबभतानामतरस्माजगन्मयः निर्गुणः परमानन्दः स
 भविष्णुः प्रसीदतु यश्चतुर्भिश्चतुर्भुजैश्चान्ध्यापचभिरवच ह्रस्वतचपुनद्वाभ्यातरस्मयज्ञात्मननमः यः परेशः परा
 नन्दः परात्परतरः प्रभुः चिद्रूपश्चत्परिज्ञेयः समविष्णुः प्रसीदतु ज्ञानिनाकमणाचवतथाशक्तिमतान्तरा न
 त्रिदत्ताचगन्मयश्चसमविष्णुः प्रसीदतु यद्दक्षकालियादित्यस्तात्राणामुत्तमतम् सर्वपापाविनिर्मुक्तः परसायुज्यम
 नुयादिति ततोद्वादशब्राह्मणान्सदनेनभोजयित्वा दक्षिणादनापरिताभ्याशिषोयहोत्वाभुजत एवमवशि
 वादिदेवतानादिवालयेपुष्यजारोपणंकार्यं तत्रगुरुदस्थानुवपमसंपूजयत् अन्वत्समानसर्वत्र होमेतुपौरुषसूक्त
 त्र्यवकं कद्रुपेत्यादिभवाः यथासंभवज्ञेयाः इतिवज्जारापणान्नतम् अथभीष्मपंचकद्वतविधिः तत्रादापूजा
 र्थदीपस्थापनार्थचशुचिनिर्वातरस्थानेरक्षार्थमृष्यदरविधाय ततोन्नतकताशिरिचाम्य उभयेत्यादिदेशकालो
 संकीर्त्यममसमस्तपापक्षयपूर्वकश्रीराधादामोदरशित्यभीष्मपंचकद्वतकरिष्ये तस्यपूर्वाङ्गत्वेनस्वरस्तिवाच
 नाचार्यादिवरणसाहितपचर्भीष्मपूजनसहित श्रीराधादामोदरपूजनदीपदानंकरिष्ये अथआवाहनं आ
 गच्छागच्छदेवेशशंखचक्रगदाधरद्वतपूजाविधानार्थरामाधिकासाहितप्रभो उभयैवस्वराधादामोदरइहगच्छ
 शतनाः सुतगानेपरणविद्याविशारद वैद्याप्रपदगोत्रत्वमतावज्जरिष्ये उभयैवस्वराधादामोदरइहगच्छ
 अत्रातसंभवाः पंचपूवकरूपद्विजोत्तमाः कविः शूचिहृददाताहसानारमनाहरा उभयैवस्वः पंचपादवाद्रौपदीस
 हितइहगच्छत इहमावाहायेध्यामिधमरजयधिधिर अजातशत्राएहाहिसर्वधर्मभूतावर ११ अहमावहाजि
 ध्यामिभमिसनमहाबल भिमसेनत्वमभ्येहि सर्वशत्रुनिवहण १२ अहमावहायेध्यामिपाथरिपुनिसुदन अ
 जनाभ्येहिमेशाध्वलदंमकितवसुधर १३ आवाहायेध्यामिकुलरुपणाप्रतिभभवि नकुलत्वमहगच्छवड्गचमे

धराच्युत ४ अहमावाहयिष्यामिसहदेवरणाश्रयं सहदेवत्वमभ्योहिरूपद्रविणसंयुत ५ अहमावाह
 यिष्यामि याज्ञसेनीयशस्त्रिणीं द्रौपदित्वमिहागच्छप्रतिमायांशुशोभने ६ अहमावाहयिष्यामि जी
 वंसर्वगतविभुं पंचधावस्थितदेहेपरमात्मानमव्ययं इत्यावाह्यजीवादानं कृत्वा उतंमोऽस्त्यवन्तायस
 हस्रमर्त्यइतिमंत्रेण श्रीराधादामोदरायनम इतिषोडशोपचारैः संपूज्य उतंभीष्मायनमः उतंयुधिष्ठिरायनमः
 उतंभीमसेनायनमः उतंअर्जुनायनमः उतंकुलायनमः उतंसहदेवायनमः उतंयाज्ञसेन्येनम इति
 नाममंत्रैः - सर्वेषां पूजा कार्या ततो भीष्मतर्पणं वैयाघ्रपदगोत्रायसांकृत्यप्रवरायच ब्रूमनामवतारा
 यशंतनोरात्मजायच आत्मनिष्ठायमुनयेश्चावाह्यवह्मचारिणे अनपत्यायभीष्मायतस्मायेदंतिलोदकम्
 इतिभीष्माय तिलोदकंदत्वा ततोदीपंप्रज्वाल्य दीपयन्म इति संपूज्य यस्मिन्लोकोनिरालोकेनसू
 र्योनीवचंद्रमाः तंदेशंतर्तुमिच्छामिदीपदत्त्वाजनादंन यत्रास्तिमातानापितान्नबन्धुभ्यातापिनोयत्रसुहज्जनश्च नज्ञाय
 तेषजदिनंनराविस्तत्रापिदीपंशरणंप्रपद्ये इतिदीपप्रार्थनंकृत्वा पूजाफलसादुपयार्थमाचार्यामदक्षिणादंत्वेकादृ
 श्यादिपूष्णैमांतव्रतमेवंचरोदिति इक्षुदहकृष्णांडादिकंयथाचारमभ्यभिष्मपंचकन्नोविधिनोविधेयं पूजांतैजस्यापन
 तवत्पण्डिलेश्चाक्षिप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अन्नप्रधानंविष्णुः इदंविष्णु अतोदेवेतिमंत्राभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरम्
 ज्याहुतिभिर्भीष्मपंचपांडवान्द्रौपदीसहितान्प्रत्येकंनममंतैरष्टाष्टाहुतिभिः प्रायश्चित्ताहुतिभिः शेषेणस्विष्टकृ
 दाहुत्याहंयक्षेय एवंहोमंसमाप्य ततोभीष्मादिमूर्तैकलशानादानं शय्यगोदानादिकं कृत्वा पूणाहुतिभिर्भेषेकं
 विधाय छिद्रावतारणं इत्युद्यापनंकार्तिकयांवकुर्व्यात् अथकार्तिकशुक्लद्वादश्यांविशेषकृत्यं नारदमिे ह्वा
 दश्यामूर्जशुक्लायदिवंदाभोदंरविमुं समभ्यर्च्योपचारैस्तुंगाधौःसुसमाहितः तदंशेभोजयेद्विभान्पक्वान्नाकंसं

स्वयां ततःकुंभानपः पूर्णान्वलाच्छन्नान्समाचैतान् सपूगमोदकैः पूर्णान्प्रित्यातेश्वयः समर्पयेत् एवंकृतोप्रियो
 विष्णोर्जायतेऽखिलभोगभाक् देहतिविष्णुसायुज्यलभतेनात्रसंशय नीराजनव्रतंचान्नगतिदंतत्रिज्योधेम सुस्रो
 रित्यंतजगन्नाथमलंकृत्यनिशागमे श्रालंकृतोभवेद्वह्निमुन्पाद्याभ्यर्चयन्ततः हुत्वातत्रसमुद्देशेरोप्यदीपिक्रयामुने
 गणपुण्यार्थाच्चैतंतजनेनैराजयेद्धरे तत्रैवानुगतालक्ष्मीं ब्रह्माण्डिकांतथा आदिच्यशकरगौरयक्षगणपतितथा
 मातृपितृजनान्मान्यान्सर्वाद्गौराजयेत्कमात् नीराजनंजाथादेर्महिष्यादेश्रमंडनं नमोजयेतिशब्दश्चेष्टाशं
 खादिनिस्सन्नैः सिंदूरालितैश्शृगाणांचित्रांगानांचवर्णकैः गवांकोलाहलेवृत्तेनीराजनमहोत्सवे तुरगान्लक्षणे
 पतान् राजांश्चमदविह्वतान् राजचिह्नानिसर्वाणिलव्नादीनिचनारद राजापुरोधसासार्द्धमंत्रिमृत्युपुरःसरं पूजयि
 त्वापथान्यायनीराज्यस्वयमादरात् शस्त्रनूर्यादिघोषैश्चनानारत्नविनिर्मिते सिंहासनेनवेङ्कटेशेतिष्ठेत्सम्यग
 लंकृतः ततःसुमंगलैर्युक्तवेश्यावाश्रकूलंगना शीर्षोपरिजनेन्द्रस्यतथानीराजयेच्छनैः एवमेपामहाशांतिःकु
 र्वेद्याश्रातिवत्सरं राजावित्तवतनेनस्त्वानामारोग्यमिच्छता एवाराष्ट्रेपुरेयामक्रियतेशांतिरुत्तमा नीराजना
 मिधाविप्रकुरोगायांतिसंक्षयम् भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ पुरावभूवरजार्धिरजापालइतिश्रुतः प्रा
 थितःसंप्रजाभिश्चसर्वदुःखापनुत्तये दुःखापनोदंहिकुरुव्याधितानानरेश्वर एवमुक्तश्चिरंध्यात्वाकृत्वाव्याधिनिवार
 णं व्याधिनिवारणं नीराजनाविधितिशेषः पालयामाससंहृष्टह्यजापालस्तनोऽभवत् तेनैषानिर्मताशांतिर्वा
 हानारि राजनाजने तस्यास्तुपांडवश्चेष्टलक्षणंवाचिमितच्छृणु राजापुरोधसासार्द्धमनुष्ठेयाविधानतः तस्मिन्का
 लवभूवाधरावणोराक्षसेश्वरः लंकारिस्थितःसुरगणान्निपुयोजस्वकर्मसु श्रावंडमंडलंचद्रमातपत्र वकारह इन्द्रं
 पनापातिचक्रेवायुं पसुं प्रमाजकं वरुणदंतिकर्मरथंधनदंधनरक्षकं यमंसंयमनेऽरीणांचयुजेमंत्रणेमनु मेघाः

स्वंतिलिपंतिसलिलेनाखिलाहुमाः पुष्पाणिचिक्षिपुःसर्वमुनयःशांतिपाठकाः, ऋभ्यजुःसाममंत्रैश्चब्रह्मणासुह-
 संस्थिताः नागाद्यास्तस्यकक्षायागंधर्वागीततत्पराः प्रेक्षणीयेप्सरोवृंदंवाद्येविद्याधरावताः गंगाद्याःसरितः
 पानेगार्हपत्येहुताशनः विश्वकर्मातुसंस्कारेयमःशल्यप्रयोजने तिष्ठतिपार्थिवाःसर्वपुरसेवाविधायिनः, इदृश्येत्मा
 स्करारनैः प्रस्खलतोविभूषणैः तान्दृष्ट्वावणःग्राहप्रहरंतप्रतिहारकं स्वांकर्तुममस्थानेब्रह्मिकोत्रसमागतः, उ-
 वाचसप्रणम्यअदंडपाणिर्नशाचरः एपरराजासमांधाताधुधुमारोनलोज्ज्वलः ययातिर्नहुषोभिर्मोराघवोयंविदूरधुः
 एतेवान्येचवहवोरराजानइहशासने सेवाकरास्तवस्थानेनाज्जापालइहागतः रावणः कुपितः ग्राहशीघ्रं
 तविसर्जयन् धूमाक्षगच्छद्ब्रह्मत्वमजापालंममाज्ञया सेवांकुरुसमागच्छकरंवायच्छपार्थिवं शन्यथायं
 द्रहासेनत्वांकरिष्यविकंधरं रावणेनैवमुकरस्तुधूमाक्षोगच्छडोयथा संप्राप्तस्तापुर्गिरभ्यांतच्चराजकुलंगतः
 ददर्शायांतमेकांतमजापालमजावृतं मुक्तेशंमुक्तकक्षंमुक्तपृष्ठकरद्वयं यष्टिस्कंधेरेणुभूतंव्याधिभिः, परि-
 वारितं निहतामित्रशार्दूलसर्वोपद्रवनाशनं मह्यमालिरच्यनामानि निघ्नंतंविद्विषाणं ज्ञातंभुक्तं
 शुभस्थानेकृतकृत्यंमनुयथा दृष्ट्वाहृष्टमनाः ग्राहधूमाक्षोरारवणोदितं साक्षेपमजपालोपिप्रयुक्ताकारणोत्तरं
 प्रेषयामासधूमाक्षंततः कृत्यसमादधे ज्वरमाकारयित्वातंप्रोवाचेदंमहीपतिः गच्छलंकाधिपरस्थानमाचरस्वयथो-
 दितं नियुक्तस्त्वजपालेनज्वरोराजनजगामह गत्वासकंपयामासरावणंराक्षसेश्वरम् रावणंस्तिविदित्वातुज्वरंपर-
 मदारुणं प्रोवाचतिष्ठतुवसतवमेनप्रयोजनं ततः सविज्वरोराजन्यधूभवधनदानुजः तैर्नैपानिर्मिताशांतिः सर्वो-
 पद्रवनाशिनी कार्तिकेशुष्कपक्षेतुद्वाद्रयांरजनीमुखे सुतोत्थितेविनिद्रेतुदेवदामोदरेतदा वेद्यांतरणमालाभिर्धु-
 कायामनुलिप्तके ज्वालयित्वानवगंहिहृत्वाभ्रमंत्रैर्यथोदितैः वर्द्धमानतर्कस्थामिन्द्रैःस्रष्टृतैस्तिलैः ततःकृत्वा

हरः पूजाहरिनीराजयेच्छनैः

पुष्पैरभ्यर्च्यदेवेशं समालभ्य च वंदनैः

वदरैः कदरैश्चैव त्रयुधैरिह भित्तथा

गंधधूपैरलंकारैर्वस्त्रैस्तैश्च भूषितं

तस्यैवानुगाढं दर्शनीं ब्रह्माण्डिकां तथा

आदित्यशंकरगौरियक्षगणप

तिप्रहान्मातृपितृस्तथानागान्सर्वाङ्गीराजयेत्ततः

गगनीराजनं कुर्यान्माहिष्यादेश्च मंडनम् आमयेत्त्रास

येच्छब्दघटवादनभाजनैः

गावो वत्सावृतायां तिसापीडस्तवकांगदाः

सिद्धुरकतभृंगाश्च

रंभारावाः

सवत्सकाः

अनुयांति सगोपालाः

कालयंतो ललितानि ते

स्वेदानुलिप्तसर्वाङ्गारक्तपीतासितांबरः

एवं कोलाहले वृत्ते गवां निराजने त्सवे

तुरगान् लक्षणेर्धुर्कान् द्विरदंश्च भूषयित्वा न राजचिन्हा निसर्वाणि दृष्ट्यस्व

ग्रहगणैः

राजापुत्रोपसासाद्धैर्मन्त्रिभूत्सपुरस्सरः सिंहान्नोपाविष्टश्च शंखतूर्यादिभिः स्वनेः पूजयेद्गंधकुसुमैर्व

स्त्रिर्दोषैर्बलेपनैः ततः स्त्रीलक्षणैर्धुर्कैश्चैव श्यावाथकुलंगना शार्पिपरिनरेद्रस्य आमयेदीपवार्तिकं शांतिमुच्चर

द्दिश्याद्विजैर्विजनेः सह ततो निराजयेत्सैन्यं हरस्य श्वरथसंकुलम् एवमेवामहाशान्तिः स्यात्तानीराजनाजने येषां

राष्ट्रेषु रथानोक्रियते पाण्डुनंदन तेषां रोगाः क्षयं यांति सुभिक्षं वर्तते सदा शान्तिर्नीराजनालोके सर्वान् रोगान् व्यपोह

ति लोकानां वर्द्धय स्यात्पुत्रजापालवचो यथा एवं रोगादिपीडासु लोकानां हि तमिच्छता वर्षवर्षप्रयोक्तव्याशां

तिर्नीराजनानि यथा नीराजयंति न वमेयानि भंहरिषे गोब्राह्मणानथ गजांश्च नरेन्द्रचिन्हैः तैस्वरोगरहिताञ्जलि

तानरेद्रैरिद्रप्रभाभुविभवं तज्जपालवाक्यमात ॥ इति श्रीभविष्योत्तरे कार्तिकशुक्लद्वादश्यां नीराजनाख्यमहा

शान्तिविधिः ॥ इयं शान्तिः कार्तिकशुक्लद्वादश्यां निराजनाख्यमहा

रेषु दशयोगोऽपीयं कार्या अत्र चातुर्मारये समानां मासानां समाहिशांतिरप्युक्ता तदुक्तं महाभारते ॥ चतुर्धाष्ट

ह्रस्ववर्षाचार्या तु मास्यव्रतनरैः कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां तत्समापयेत् लघुनारदीयेऽपि चातुर्मास्यव्रतानां तु समाप्तिः

॥

॥

॥

कार्तिकेभ्यस्तदा मंत्रश्रुतिर्णयाम्यते इदं ब्रतं मया देवकृतं प्रीत्यै तव प्रभा न्यूनं संपूर्णं तां यातुं च त्वसादज्जनार्दन
 भविष्योत्तरेऽपि चातुर्मास्ये हि यत्सकं भक्ष्यभोज्यादिकं नरैः चतुरोर्वापि कान्मासां द्विपमेषेन युक्तः कथं चित्वा
 द्विजभ्यस्तदद्याद्रत्नस्याचक्षिणां नव्यावसर्जयेद्द्विप्रांस्ततो भुंजीत चरवयं शत्रु वराहोक्तो धिनीविधिरप्युक्तः
 एकादश्या रात्रौ घृतपूर्णपत्रोपरि हेममाघनिर्मितं अस्त्रं संस्थाप्य कुम्भपतित्वयैः पद्यायैः संपूज्य मत्स्या
 दिदिशावतारान्संपूज्य जागुरणं कृत्वा प्रातर्देवमाचार्यं च वृद्धाद्यैः संपूज्य प्रार्थयेत् जगदत्मा जगद्भूषणगदादि-
 रत्नादिमान् जगदादिर्जगद्योनिः प्रीयतां भोजनार्दनम् इति दिक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणान्सेजयेदिति तथा च पाद्मे शंख
 तर्पणवैराग्योत्थानमेव स्वर्गं स्थितं उत्थितं देवदेवेशं नारायणं स्वयं चतुरोर्वापि कान्मासां द्विपमेषेन युक्तं तदद्यात्
 इदं शुक्लास्त्रादावपि सदाकार्यम् अशोचादीपूजाभिनयेन कारयेदिति संहिताप्रकारः अस्त्राददद्यात् रेवत्यंतपाद
 योने पारणं कार्यं सुसिद्धो धर्मपरिवर्तनमेव वर्ज्यमिति प्रागुल्लिखितत्वात् सुनकुमारसंहितायामपि रेवतीतुल्य
 चरणे द्वादशी संयुते नरः न कुर्वात्पारणं कुर्वन् ब्रतं तं फलताम्रजोदिति इयंच द्वादशीमन्वादितीथिः कार्तिके शुक्ल
 त्रयोदश्या शिवपूजनव्रतमुक्तं नारायणे ऋजं शुक्लत्रयोदश्या भक्तभोजी द्विजोत्तमः पुनः स्नात्वा प्रादोर्पुत्राव्य
 तः सुसमाहितः प्रदीपानां सहस्रेण शतेनाप्यध्याद्विजः प्रदीपयेच्छिवं वापि द्वात्रिंशद्दीपमालिकां घृतेन दीप
 येद्दीपान् शंखाद्यैः पूजयेच्छिवं फलेर्नानाविधैश्च वनैर्वैद्यैरप्रिनारदः ततः स्तुवा तदेव शाश्विना द्वात्रिंशतेन च यानि
 नामानि कार्त्तये तैः सर्वाभीष्टप्रदानिवै उत्तमो रुद्राय भीमाय नीलकण्ठाय वेष्टे कपर्दिने सुरेशाय व्योमके शापते
 नमः दिगम्बराय भर्गाय उमाकांताय वर्मणे तपोमध्याय व्यासाय शिषिष्याय तेनमः व्यालप्रियाय व्याला
 य व्यालानां पतये नमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतये नमः त्रिपुरतापसि हाय शार्दूलपर्वचार्ये मिताय मित

नाथायसिद्धायपरमेश्वरिणे वेदगीतायगुहायवेदगुहायतेनमः । दिव्यवर्धिरूपायदीर्घार्थायमहायच ॥ नमोज
 गत्सतिष्टायव्योमरूपायवैनमः कल्याणायविशिष्टायशिष्टायपरमात्मने ॥ नमोऽङ्कतिधराययश्रधकामुग्धभेदिने
 नीललोहितशुक्लायचण्डमुण्डप्रियायच भक्तिप्रियायदेवायज्ज्ञातायव्ययायच महेशायनमस्तुभ्यंमहादेववरायच
 त्रिनेत्रायत्रिवेदायवेदाङ्गायनमोनमः अर्थार्थायस्वरूपायपरमार्थायवैनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायते-
 नमः शंकरायत्रिकालायकालावधवरूपिणे अरूपायविरूपायसूक्ष्मसूक्ष्मायवैनमः श्मशानवासितेतुभ्यंनम
 स्तेकतिवाससे शशाङ्कशेखराययश्रद्भूमिश्रितायच दुर्गायदुर्गेपारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिङ्गाय
 लिङ्गरूपायलिङ्गिनापतयेनमः नमः प्रभावरूपायप्रभावार्थायवैनमः हरायबहुरूपायप्रसन्नायनमोनमः
 योगाययोगगन्धाययोगिनांपतयेनमः नमस्तेनिष्कलंकायनिश्चयायामितात्मने ज्ञानायज्ञानगम्यायपर
 योतिःस्वरूपिणे नमोनमःकारणकारणायमृदुञ्जयायात्मभवस्वरूपिणे त्रियं वकायशितिकंठभर्गेशेर्गो
 रीयुजेमङ्गलहेतवेनमः नास्त्राशतमिदंविप्रप्रिनाकिगुणकीर्तनम् ॥ पठेत्सदाक्षिणीकृत्यप्रयातिशिवकेतनम्
 एवंकृत्वाव्रतंविप्रमहादेवप्रसादतः भुक्तेहभोगानखिलान्ततोशिवपदंलभेत् । कार्तिकशुक्लचतुर्दशीवैकुण्ठचतु
 र्दशी साच निशीथेव्यापिनीग्राह्या दिनद्वयेऽव्याप्तौ निशीथप्रदोषोभयव्यापिनीग्राह्या तदुक्तं हेमद्रौ
 भविष्ये ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्यंशुक्लपक्षेनराधिम ॥ सोपवासस्तुसंपूज्यहरिरङ्गोर्जितेन्द्रियः तथाचन-
 रदपि ब्रह्मकूर्चव्रतंचात्रकार्त्तव्यंशुद्धिमिच्छता सोपवासःपूज्यव्यंपुत्रेद्रात्रोर्जितेन्द्रियः ॥ कपिलायास्तुगोमू-
 त्रकृष्णायगोमयस्तथा श्रुतायाःक्षीरमुद्गितेशुक्लायाश्रुतयादाधि गृहीत्वाकर्तुरायाश्रवृतमेकत्रमेलेयेत् कुशांबु
 चततःश्रातःस्नात्वासंतर्प्यदेवताः ब्राह्मणान्भोजयित्वातुभंजयिद्ब्राह्मणतःस्वयं ब्रह्मकूर्चव्रतंहेतत्सर्वपातकनाशनम्

यच्चवालयेकृतं पापं यौवनं वादिकेऽपि वा । ब्रह्मकुर्वीमवासेन तत्क्षणदेवतं प्रतीति ॥ अत्र सप्तकुमारसंहितायां
काशीविश्वेश्वरपूजाविधानमुक्तं ॥ वर्षे वै हेमलंबास्वमेवासे श्रीमतिकार्तिके । शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामरुणारभ्यद्वयं प्राति-
महादेवतिथौ ब्राह्मे मुहूर्ते माणिकार्णिके स्नात्वा विश्वेश्वरे देव्या विश्वेश्वरस्य पूजयतु देव्या सह विश्वेश्वरः स्वयं विश्वेश्वर
लिंगमपूजयदित्यर्थः ॥ संक्षेपं ज्योतिषस्तस्य प्रातिष्ठारख्यं तदाकरोत । स्वयमेव स्वमात्मानं चरन् प्रशुपतं ब्रतं भ्रमरो
हूलितसर्वांगो नानाव्रतमहाव्रतः । जपन् चैश्वरद्वयं पूजयन् स्तमहान् शंभुं । अन्नं पूजां कृतोपवासैः कार्या ततः
प्रभातो विमलैः कृत्वा पूजां महाद्भुतां । दंडपाणिर्महापाप्मिन् व्रतेऽस्मिन् कृतपात्रा । इति तत्रैवोक्तेः । अत्र परकतिरूपेणा
यथादेन कृतोपवासेन स्नात्वा विश्वेश्वरपूजयदितिकल्प्यते । इयं चतुर्दशी । खंडत्वे यदि पूर्वदिनेऽपरारहे चर्तते तदोपवासे
पूर्वाच्चाह । पूजाव्रते पु सर्वपुकर्तव्या संमुखीति थिरिति च नाना । पूजादावरुणोदयव्यापिनी आह । कर्मणो यस्य यः का
लश्च तिवचनात् कैश्चित् खंडतिथौ वाऽखंडतिथौ वा । पूर्वदिने कृतोपवासाः । परदिनेऽरुणोदये पूजादिकं कुर्वति
अत्र कार्या विश्वेश्वरयात्रा काकाशी खंडे । कार्तिकस्य चतुर्दश्यां विश्वेश्वरपूजया विलोकेषु स्नात्वा च तत्र ग्राहि न्यानांतरय
पुनरागतिरिति शिवरहस्येऽपि । पुरात्रकार्तिके मासि चतुर्दश्यां सुराः । शिवे स्नायं काले समागत्य पूजां कृत्वा
स्थिता मुद्रेयुक्ता । ततः परे ऋषिगणाः । सर्वेऽपि मदनग्रहात् । संपूजयन्ति शिवं जलनचक्रं । गणेशं शिवे । कार्तिके
कस्य चतुर्दश्यां विलेख्य कनकावहयैः । द्रोणपुष्पैश्च पूजां च चक्रं कर्मभिर्महेश्वरे । राज्ञिनीत्वा प्रयत्नेन मत्कथां श्रवणादि
भिः ततोऽरुणोदये जाते स्नात्वा स्नात्वा च भस्मना त्रिपुण्ड्रधारणं कृत्वा रुद्राक्षधारणं संभ्यां समाप्य विश्वेश्वरसमभ्यं
र्चय याविधि । मद्रक्तान्भोजयामासुर्ऋषयो वसुजस्तथा । ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यामुपोष्य प्रयतः शिवे । मासं च यति
विश्वेश्वरसमुक्तो भवति ध्रुवं । माहं पूजनं पुण्यं सर्वदा सर्वकामदम् । ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यां कार्या विश्वेश्वरं प्रभुम् । स

नचयितुमिदं यन्मयतेऽस्माभिरदरात् ॥ अस्मामेव राजा विष्णुजाकार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ कार्तिक
 रयासितपक्षे चतुर्दश्यान्तराधिप सोपवासस्तु संपूज्य हरिराजो जितेन्द्रिय इति श्रव चतुर्दशी राजविद्यापिनी ग्राह्या
 राजा पूजाविधानात् दिनद्वयेतद्व्याप्तौ निशीथप्रदोषाभ्यव्यापित्वात् पूर्वव इयं पूजापवासादिभिर्विष्णुप्रीतिकरणाद्दे
 कुण्डलाकप्रदा श्रवणवेपं वैकुण्ठचतुर्दशीति प्रसिद्धा इति वैकुण्ठचतुर्दशीनिर्णयः अस्मामेव पाषाणचतुर्दशीव्रतं त
 दुक्तं निर्णयान्ते ॥ देवीपुराणे ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे तु पाषाणचतुर्दशी तस्यामाराधयेद्भरितं प्रापाणभक्ष
 कः ऐश्वर्यसौख्यसौभाग्यरूपाणि प्राप्नुयान्नरहति हेमाद्रौ तु पाषाणभक्षणेति पाठः पाषाणकारपिष्टप्रकाशैरि
 तिव्याख्यातं नारदीयेऽपि पाषाणव्रतमप्यत्र प्राकृतच्छुल्लनरद सोपमासोद्विन्नकं पाषाणकारपिष्टकं प्रार्थयन्ना
 दिभिर्गार्ग्यवृत्तपक्षमुपाहरेत् व्रतमेतच्चरित्वा तु युक्तो द्विजसत्तम इति पाषाणचतुर्दशीव्रतं श्रयकार्तिके पौर्णमासीकृत्य
 निर्णयः नारदीये कार्तिक्या पौर्णमास्यां तु कुर्यात् कार्तिकदर्शनं विप्रबलबध्वयेभ्यः सर्वशत्रुजयाय च श्रवैव दीपदानेन
 विधेयस्त्रिपुरोत्सवः निशामुखे द्विजश्रेष्ठ सर्वजो विमुखावहः कीटाः पतंगाः मयसाकाश्वदृक्षा जले स्थले यो विचरति जीवाः
 दृष्ट्वा प्रदीपात्तहितेन जनिमनः पुनश्च मुक्तिं हिलभंत एव श्रवचंद्रदिव्यविभ्राः संपूज्याः कृतिकाश्रपद् कार्तिकेयस्तथा
 खड्गविरूपाश्च ह्युताशनः गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्दानैर्विविधैः परमादौः फलैः शाकैर्वा हि ब्राह्मणतर्पणैः एव देवा
 न्समभ्यर्च्य दीपोदयो गृहद्वहः दीपोपातितथा गर्तश्चतुरस्तोमनोहरः चतुर्दशगुलः कार्यः सिच्यश्चंदनवारिणा
 गवापूरेण संपूर्णं हेमवज्राविनिःक्षिपेत् मुक्तान् ब्रह्ममायुक्तं मत्स्यं सर्वाणि शाभिन्मभः महामत्स्याय च नम इति मंत्रं समु
 च्चरन् गंधार्घ्यैस्तत्र संपूज्य द्विजाय प्रतिपादयेत् क्षीरसागरदत्तं तमेवोक्तं द्विजसत्तम दानं रथाऽन्यप्रभाविणमोद
 त्वा हरिसन्निधौ श्रवणकलाटपेत्सर्गाव्रतनकंचनारदं रुद्रलोकमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणेति अस्याचकल्प

भेदनमस्यावतारजकः पाद्मे कार्तिकमाहारम्ये ॥ वरानन्दवायतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवततः तस्यादंतहुतं जप्तं त
दक्षयफलं स्मृतमिति ब्रथास्यामाचारप्रातृतुलसीपूजनं पद्मपुराणे नारद उवाच रोच्यते येन विधिना तुलसीपू
ज्यते सदा तमाद्यक्षमहादेवमदनुग्रहकारणात् महादेव उवाच ॥ शुभे पक्षे शुभे वार शुभे ऋक्षे शुभोदये के शवात्रे
शुभांशे चरोपये तुलसीमुने गृहस्थगणनमध्वे वा गृहस्थोपवनेऽपि वा शुभे देशे तुलसीमर्चयेद्भक्तिरपरमूलै च वेदिका
कुर्वादात्वालसमान्विताम् प्रातःसंख्याधिकत्वात् ज्ञानपूर्वादिनेदिने नायत्र्यष्टातजप्त्वा तुलसीं पूजयेन्नरः
प्राह्मुखो दह्मुखो वापि स्थित्वा प्रयतमानसः ध्यायेच्च तुलसीं देवीं श्यामां कमललोचनां प्रसन्नां पद्मकङ्कहारवरा
भयचतुर्भुजां किरीटहारकेयूरकुण्डलादिभिभूषितां धवलां शुकसंयुक्तां पद्मासनानिपेदुर्षां इति ध्यानम् इ
द्वित्रैलोक्यजननी सर्वलोकैकपावानीं ज्वागच्छ भगवत्पद्मप्रसीद त्तुलसिप्रिये इत्यावाहनम् सर्वदेवमयदे
विसर्वदा विष्णुबल्लभे देवि रत्नगर्भमयं दिव्यं गृहाणा सनमुत्तमम् इत्यासनम् सर्वदेवमयाकारे सर्वदेवनमस्कृत
इदं पाद्यं गृहाणा त्तुलसि त्वं प्रसीद मे इति पाद्यम् सर्वतीर्थमयाकारे सर्वांगमनिपेविते इदमर्घ्यं गृहाणा त्वं दे
वि देव्या तकाप्रिये इत्यर्घ्यं सर्वलोकस्वरक्षाधैसदा सन्निधिकारिणि गृहाणा तुलसि प्रीत्या दत्तमाचमनीयकम्
इत्याचमनीयम् गंगादिभ्यो नदीभ्यश्च समानीता मिदं जलं ज्ञानार्थं तुलसि स्मृच्छं प्रीत्या तत्प्रातिगृह्यतां इति
स्नानम् क्षीरोदमयनोद्धृतं चंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतां परिधानार्थं मिदं क्षौमां वारं शुभं इति वस्त्रम् श्रीखंडकुंडुमं
दिव्यकपूरगुग्गुलुमिश्रितं कल्पितं महोदये विप्रीत्यर्थं प्रातिगृह्यतां इति गंधम् नोलोत्पलसकल्लारमालास्यदि।
निशोभने गंधवंती च पद्मानि पुष्पाणि प्रातिगृह्यताम् इति पुष्पम् धूपं गृहाण देवेशि मनोहारि सगुग्गुलुं
श्रावयमि श्रुतुलसि भक्तभीष्टप्रदायिनि इति धूपम् अज्ञानतिमिराधरयज्ञानदीपप्रदायिनि त्वये त्तुलसी।

मचयितुमिन्द्राद्यैर्गन्धर्वैर्ऽस्माभिरादरात् ॥ इत्यामुवेरात्राविष्णुपूजाकार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ कार्तिक
स्यसितेपक्षेचतुर्दश्यांनराधिप सोपवासस्तुसंपूज्यहरिरात्रौजित्तेन्द्रियइति ॥ अत्र चतुर्दशी राजिव्याप्तिनी ब्राह्म्या
रात्रौपूजाविधानात् दिनद्वयेतद्यात्तौनिशीथप्रदोषेभ्यव्यापृत्वापूर्ववृत्तं इयंपूजापवासादिभिर्विष्णुश्रितिकरणै
कुण्डलाकनदा अतएवेयं वैकुण्ठचतुर्दशीतिप्रसिद्धा इतिवैकुण्ठचतुर्दशीनिर्णयः ॥ अस्यामेव पाषाणचतुर्दशीचित्रतं
दुर्कानिर्णयाम्यते ॥ देवपुराणे ॥ कार्तिकशुक्लपक्षेतिपाषाणचतुर्दशी तस्यामाराधयेद्देरीनकंपाषाणभक्ष
कः ऐश्वर्यसौख्यसौभाग्यरूपाणिप्राप्नुयाद्भरंहति हेमाद्रौतु पाषाणभक्षणैरितिपाठः पाषाणाकारपिष्टपक्षाद्वैरि
तिव्याख्यातं नारदयेऽपि पाषाणव्रतमव्यज्रभोक्तच्छृणुनारद सोपव्वासोदिनान्तकंपाषाणाकारपिष्टकं प्राचर्यभूधा
दिभिर्गोर्द्वृतपकभुपाहरेत् व्रतमेतच्चरित्वातुभयोकंद्विजसमइतिपाषाणचतुर्दशीव्रतं अथकार्तिकेपौर्णमासीकृत्य
निर्णयः नारदीये कार्तिकयापौर्णमास्यातुक्रुयात्कार्तिकदश्यां विप्रत्वल्लभयेभूयः सर्वशत्रुजयायच अत्रैवदीपदानेन
विधेयस्त्रिपुरोत्सवः निशामुखेद्विजश्रेष्ठसर्वजिवसुखावहः कीटाः परगाम शुकाश्चवृक्षाजलेस्थलेयोविचरंतिजीवाः
दक्षप्रदीपान्नहितेनजनिमनःपुनश्चमुक्तिहिलभंतएव अत्रचंद्रादेयेविष्णोः संपूज्याः कृतिकाश्चपट् कार्तिकेयस्तथा
खड्गोविराणश्चहुताशनः गंधैः पुष्पैस्तथापुर्वापुर्नैवेद्यविस्तरैः ॥ परमावैः फलैः शाकैर्वनिहन्नाह्न एतपणीः एवंदेवा
स्तसमभ्यर्च्यदीपोदयोऽहह्रद्वहिः दीपोपातैतथागर्तश्चतुरत्रोमनोहरः चतुर्दशांगुलः कार्यः सिच्यश्चंदनवारिणा
नवांपुरेणसंपूर्च्यहेमतत्राविनिःक्षिपेत् मुक्तनेत्रसमायुक्तं मुखं सर्वगं शोभनम् ॥ महामस्यायुजनमइतिमंत्रं समु
च्चरन् गंधार्घ्यैस्तत्रसंपूज्यद्विजायव्रतिपादयेत् क्षीरसागरदानं तेभ्यो कंद्विजसयाम् ॥ दानस्यायुप्रभावेण मोद
तहरिसन्निधौ ॥ अत्रकलाटपोत्सर्गव्रतंनक्तं च नारदः ॥ रुद्रलोकमुवासातिनाजकार्यं विचारणेति ॥ अस्यां च कल्प

भेदेनमस्यावतारउक्तः पादो कर्तिकमाहात्म्ये ॥ वरान्द्रत्वायतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवत्ततः तस्यादितंहृतंजस्रं त
दक्षयफलंस्मृतमिति श्रथास्यामाचारश्रासतुलसीपूजनं पद्मपुराणे नारदउवाच रोप्यतेनविधिनातुलसीपु
ज्यतेसदा तमाचक्ष्वमहादवमुदनुग्रहकारणात् महादेवउवाच ॥ शुभेपक्षेशुभेवारे शुभेऋक्षेशुभोदये केशवाय
शुभांशेचरेपयेतुलसीमुने गृहस्यांगनमध्येवागृहस्थापवनेऽपिवा शुभेदेशेचतुलसीमर्चयेद्वाकितत्पर मूलेचवेदिकां
कुर्यादात्तवालसमान्विताम् प्रातःसंध्याविधौकृत्वास्नानपूर्वादिनेदिने नायत्र्यष्टातंजत्वातुलसीपूजयेन्नरः
श्राद्धमुखोद्भूमुखोवापिरथित्वाप्रयतमानसः श्रायेच्चतुलसीदेवींश्रयामांकमललोचनां प्रसन्नांपद्मकङ्कारवरा
भयचतुर्भुजां किरीटहारकेयूरकुंडलादिविभूषितां धवलशुकसंयुक्तांपद्मासननिषेदुर्पा इतिध्यानम् द
वित्रेलोक्यजननीसर्वलोकैकपावनि आगच्छभगवत्यन्नप्रसीदतुलसिप्रिये इत्यावाहनम् सर्वदेवमयेदं
विसर्वादाविष्णुबल्लभे देवित्वर्णमयदिव्यगृहाणासनमुत्तमम् इत्यासनम् सर्वदेवमयाकारेसर्वदेवनमस्कृते
इदंपाद्यगृहाणावतुलसित्वं प्रसीदमे इतिपाद्यम् सर्वतीर्थमयाकारेसर्वान्गमनियेविते इदमर्थ्यगृहाणत्वंदे
विदेत्यातकाप्रिये इत्यर्थं सर्वलोकस्वरक्षार्थंसदासन्निधिकारिणि गृहाणतुलसिप्रोत्पादतामाचमनीयकम्
इत्साचमनीयम् गंगादिभ्योनदीभ्यश्चसमानातीतमिदंजलं स्नानार्थंतुलसिस्त्वच्छंप्रित्यातत्प्रतिगृह्यतां इति
स्नानम् क्षीरोदमयनोद्धृतंचंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतांपरिधानार्थमिदंक्षौभांवरशुभं इतिवस्त्रम् श्रीखंडकुंकुमं
दिव्यंकर्पूरगुलमिश्रितं कल्पिततेमहादेविश्रीत्वर्थंप्रतिगृह्यतां इतिगंधम् नोलोत्पलसकङ्कारमालत्वादि
नियोगेभने गंधवंतीचपद्मानिपुष्पाणिप्रतिगृह्यताम् इतिपुष्पम् धूपंगृहाणदेवोशिमनोहारिसगुग्गुलं
आज्यमिश्रंतुलसिभकाभीष्टप्रदायिनि इतिधूपम् अज्ञानतिमिरांधरूपज्ञानदीपप्रदायिनि त्वयैततुलसी

प्रीत्यादीर्पोऽयं प्रतिग्रहतां इति दीपम् नमस्तेजगतात्राये प्राणिनां प्रियदर्शने यथाभक्त्या मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिग्र-
 हतां इति पानीयम् अमृतं ऽमृतं भूततुलस्य मृतरूपिणि कर्पूरादिसमायुक्तं बालं प्रतिग्रहतां इति तां व-
 लम् दक्षिणे दक्षिण करे त्वद्रक्तानां प्रियं करे करोमि ते सदा भक्त्या विष्णुक्रांतं प्रदक्षिणं इति प्रदक्षिणम् हरि-
 ण्यगर्भादि दक्षिणाद्रव्यं नमो नमोजगद्वाय्वैजयदायै नमो नमः नमो नमोजगद्भूत्यै नमस्ते परमेश्वरि इति नम-
 स्कारः प्रसीद मम देवेशि कृपया परया सदा श्रीमोष्ठफलसिद्धिं कुरु ममाधवा प्रिये इति प्रार्थना इत्येवमर्च-
 यन्निर्त्यं प्रातरे व शुचिर्नरः मध्याह्ने वाथ सायान्हे पूजयेत्सयतो नरः सर्वोपचारैरथवा चातुर्मास्ये विशेषतः पूज-
 ये तुलसीदेवीमपूपफलपायसैः एकदशीयदास्वल्पा तदोपोष्यवती नरः तद्वात्रावेव कुर्वीत तुलसीपूजनं सदा इदं
 तुलसीपूजा माहात्म्यं शृणु यात्रारः सकृद्रापि पठेन्नित्यं स गच्छेद्द्वैष्णवं पदं इति तुलसीपूजाविधिः श्रयतुलसी-
 विवाहप्रयोगः तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाखिलविधया तत्कथमनपूर्वकं भीष्टा सिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्य-
 र्धतुलसीविवाहं करिष्ये इति संकल्पः तदंगत्वेन स्वस्तिवाचनपूर्वकं ग्रहयज्ञं कृत्वा आचार्यं ऋत्विगादिवर-
 णं कृत्वा तुलस्याञ्जालवालात्परितो मंडपं च कृत्वा विवाहवत्तत्र तुलस्याः पुरतो वेदीं कृत्वा तुलस्या हरिद्रोपणा-
 दिमंगलं कृत्वा वेद्यां सर्वतोभद्रं हेमं विष्णुमिदं विष्णुरिति मंत्रेण रौप्यमर्घ्यं तुलसीं तुलसीश्रीं स्वाति शुभेषु पाप-
 हारिणिषु षण्पदे नमस्ते नारदं नुते नारायणमनः त्रिषु इति मंत्रेण संस्थाप्य संपूज्य वस्त्राविभूषणादिभिर्भूषयि-
 त्वा गोधूलिलिप्ते मध्ये श्रंतः पटं धृत्वा विवाहवत्सर्वमंगलमंगल्ये इति मंगलानि पठित्वा श्रतः परं निरुसाध्यं उ-
 मयत्तुक्त्वा संकल्पपूर्वकं सालं कारां विवाहवत् वस्त्रयुग्मेन वेष्टयित्वा हरये तुलसीं प्रतिपाद्य यदा वक्षति मंत्रेण उ-
 भयोः कंकणं बद्ध्वा उज्जदं ददिति मंत्रेण करग्रहं च कृत्वा आचार्यो वेदिकायां ग्रहयज्ञविधानेन आग्निं प्रतिष्ठा-

यत् तुलसीविवाहहोमे देवतापरिग्रहार्थमन्वाधानं करिष्ये इति संकल्पः अत्र प्रधानं विष्णुद्वादशाक्षरेणामनु-
 नावाच्याहुतिवक्ष्येशेषेण स्वियच्छदिति ततो यजमानश्च तत्तः प्रदक्षिणां कृत्वा शांतिपाठादिकृत्वा सूर्यघोष
 पूर्वकं यथाविभवं तुलसीं च संपूज्य पीठंगां चार्पाय दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेदिति अथावसंक्षेपा पूजाप्रका-
 रः संकल्पविधाय ध्यायेच्च तुलसीं देवीमिति ध्यात्वा भगवत्येतुलस्ये नमः आवाहनम् विष्णुवल्लभार्थं आसनं
 सर्वदेवमयार्थं पादं सर्वतीर्थमयार्थं अर्घ्यं दैत्यांतकाप्रियार्थं आचमनम् सर्वलोहितायै स्नानं लक्ष्मीसहोदरा
 यैवल्लभं महादेव्यै गंधं रमावासायै पुष्पं अग्नीष्टप्रदायै धूपं पापहारिण्यै दीपं भगवत्यै नैवेद्यं अमृतसंभूतायै तांबूलं
 अमृतरूपिण्यै दक्षिणा जगद्धात्र्ये नीराजनं सुदक्षिणार्थं प्रदक्षिणा परमेश्वर्यै नमस्कारः अग्नीष्टदार्थं नमः प्र-
 र्थना ततस्तुलसीमंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् अस्य श्रीतुलसीमंत्रस्य नारदऋषिरनुष्टुप् छंदः श्रीतुलसीभगवती
 देवता अग्नीष्टसिद्धयर्थे पाठे विनियोगः तुलसीश्रीसाखिभुमेषाप्रहारिणि पुण्यदे नमस्ते नारदनुते नारायणमनःप्रिये
 इति करपङ्कगन्धासः ध्यायामि तुलसीं देवीमिति ध्यानं ततः स्कन्दांके तुलसीकवचं पठेत् ओं अस्य श्रीतु-
 लसीकवचस्तोत्रस्य विष्णुऋषिः अतुष्टुपुष्टदः श्रीतुलसीभगवती देवता अग्नीष्टसिद्धयर्थे पाठे विनियोगः ओं तुल-
 सीमेश्वरः पातु भालं पंकजधारिणी दृशो मे पद्मनयना श्रीसखी श्रवणी मम द्वाणं सुगंधामे पातु मुखं च सुमुखी मम
 जिह्वामे पातु सुभगा कंठं विष्णुप्रियामम रक्तघोषकङ्कारिणी पातु भुजौ मे पापहरिणी करौ पद्मकरा पातु हृदयं विष्णुव-
 ह्मभा पुण्यदाम ध्यमं पातु नाभिं सौभाग्यदायिनी कटिं कुंडलिनी पातु ऊरु नारदं वंदिता ज्वालित्नीजानुनी पातु जं-
 घे सकलवंदिता नारायणाप्रिया पादौ सर्वान्गं सर्वरक्षका संकटविषमे दुर्गैर्भयवादे महाहवे निश्चयहि संध्ययोः पा-
 तु तुलसीं सर्वतः सदा इतीदं परमं दिवं तुलस्याः कवचाभ्युतं तुलसीकाननेति छद्मासीनो वा जपेदिदम् सर्वान्कामा-

इवाप्रोतिविष्णुसायुज्यमृच्छति ॥ इतिपुद्गपुराणेतुलसीमाहात्म्येतुलसीकवचम्
 पूजाव्रतं ॥ तच्चाश्विनपौर्णमासभयः, कार्तिकपौर्णमासपूर्युतकवचं, तत्राश्विनौ कार्तिकातिमदिनत्रयकर्तव्यं
 तत्राप्यशकौकार्तिकयामेवकार्यं, तत्रादौतिथ्यादिसंकीर्त्य ममाखिलप्रातकक्षयपूर्वकचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिदा-
 रा श्रीपरमेश्वरप्रतिपदं धात्रीमूले धात्रीपूजान्वितेश्रीविष्णुपूजनकरित्ये, इतिसंकरपः धात्रीमूलेआलवालक-
 ल्वा तन्मूलेपंचरंगोपेतावेदिकां कृत्वा तत्राष्टदलपद्मोपरिश्रीविष्णुमूर्तिसंस्थाप्य शांताकारभुजगशयनमिति-
 ध्यात्वा पुरुषसूक्तेनषोडशोपचारैःश्रीदामोदरपूजयेत् पुष्पपूजति, अंगपूजांकुर्यात् उदामोदरायनमपा-
 दौपूजयामि, सहस्राक्षायनमोमधंपूजयामि सर्वेश्वरायनमोमुखंपूजयामि विष्णवेनमःशिरःपूजयामि, त्रि-
 विक्रमायनमःस्वर्गांगपूजयामि नमस्कराति, विप्रायार्थ्यश्रीफलयुतदद्यात् तत्रमंत्रः नमःसहस्रशीर्षायसह-
 स्राक्षायतेनमः सहस्रपादहस्तायपुरुषायनमोऽस्तुते सहस्रताम्रदेवेशश्रीसीदत्वंममाच्युत अर्थ्यगृहाणभगव,
 न्स्वर्कामप्रदोभव ततःप्रार्थना भगवन्देवदेवेशलोकनाशनमोऽस्तुते अक्षयासंततिर्मेऽस्तुदामोदरनमोऽस्तुते त,
 तोषाभ्येनम इतिनाममंत्रेण तुलसीपुजोक्तषोडशोपचारमंत्रैर्धात्रासंपूज्य अथवा षोडशनामाभिः षोडशो-
 पचारपूजांकुर्यात् शांत्येनमः कांत्येनमः मेधायैनमःशुक्लैक्येनमः विष्णुवर्त्येनमः महालक्ष्म्येनमः रमायैनमः
 कमलायैनमः इंदिरायैनमः कल्याण्यैनमः कमलायैनमः सावित्र्यैनमः गायत्र्यैनमः भूत्यैनमः अथवा
 नमः पुष्पपूजति अंगपूजा विश्वरूपायैनमः कटिपूजयामि अथसंभवयैतन्मोहदयपूजयामि लोकधात्र्य-
 मौमुखंपूजयामि धात्र्येनमःशिरःपूजयामि इतिसंपूज्य ततोऽष्टदिक्षु द्वीपावलीदत्त्वा धात्र्येनमइतिमंत्रेण
 षट्कवःसूत्रेणषष्टिपित्वा षट्कवःप्रदक्षिणा नमस्कारांश्चकृत्वा प्राधयेत् धानिदेविनमस्तुभ्यंसर्वप्रापक्षयंकरे

यध्वरकंकुरुमानित्यंनवतंतुतथाकुरु पुत्रान्पौत्रान्वलं प्रज्ञादिहिमेजगदीश्वरि संवलसरकृतं पापं दूरीकुरु ममाक्ष
 येः ततो धात्रीमूले सव्येनैव पितृ तर्पणं कुर्यात् पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः मातापितामहीचैव तथैव प्र
 पितामही मातामहस्तत्पिताचतथैव प्रापितामहः तैपितुं मया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यं पयः मातृवंशेऽपि त्वं शैश्वाना
 पत्नये च गोत्रिणः तैपितुं मया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यं पयः पितामाता च भार्य्या च भर्गिनी दुहितुः पतिः पितृष्वसा
 मातृष्वसां सप्त गोत्राणि तर्पयेत् चतुर्विंशच्च विश्वापोऽद्वादशैव हि रुद्राश्च वसवश्चैव कुलभेकोत्तरं शतं तैपि
 वंदु मया दत्तं धात्रीमूलेक्ष्यं पयः तैस्सर्वैर्दत्तं पितामाया तु धात्रीमूले निवेचनात् एवंप्रत्यहं मास पर्यंतं कृत्वा श्रुते तदुया
 पनं कुर्यात् सर्वतोभद्रमंडले सौवर्णी धात्री तन्मूले हैमविष्णुं पूर्वोक्तमंत्राभ्यां संपूज्य मंडलपूजाति
 श्राद्धं प्रतिष्ठाप्य वैष्णवमंत्रेण धात्रीनाममंत्रेश्च मंडलदेवतामंत्रैश्चाष्टोत्तरशताज्या हुतीर्हृत्वा आचार्या
 य परिं व्रतपूतये गां च दत्त्वा सर्वसंपूर्णता सिद्धये सुवर्णपुक्तं धृतपूरितं कर्पूरं पादं दद्यात् तत्र मंत्रः कर्पूरं ब्रह्ममयं
 प्राक्तमं ज्योतिषं दिव्यं कसां सुवर्णीयाग्निदेवस्य मतः शार्तिप्रयच्छमे ततोऽन्यांश्च द्विजान्सदक्षेन संभोज्य तेभ्यो द
 क्षिणां दत्त्वा श्राग्निपोयद्दिं व्यास वयं भुज्जीत इति धात्रीपूजायाः पानम् ॥ अथ पद्मपुराणीयसृष्टिखंडोक्तं धात्रीवृक्षमाहः
 त्र्यं जैनमः श्रीपरदेवतायै स्कंद उवाच अपरस्यापि वृक्षस्य फलं संपूजनान्तरोः सर्वलोके हि तार्थाय वद नो भवनाशनं
 ईश्वर उवाच पावनं वासुदेवस्य फलं प्रीतिकरं शुभं यस्य भक्षणमात्रेण मुच्यते सर्वकल्मसात् भक्षणे च भवेदायुः
 पानेनैव धर्मसंचयः ब्रह्मक्ष्मीनाशनं स्नाने सर्वैश्वर्यमवाप्नुयात् यस्मिन् गृहे महासेन धात्री तिष्ठति सर्वदा तस्मि
 न्गृहे न तिष्ठति प्रेता दैत्याश्च राक्षसाः न गंगानगया चैव न काशी न च पुष्करं एकेव पावनी धात्री संप्राप्ते हरिवासे
 एकादश्या शुभे पक्षे धात्री स्नानं करोति यः सर्वपापाः क्षयं याति विष्णु लोके मदीयते धात्री फले भूमासेन भक्षणं ज्ञा

यैवपि पृष्ठजंतवः सर्वे तेऽत्र पलायंते ग्रहाण्येनात्रान्वलं प्रज्ञादेहिमेजगदीश्वरि संवत्सरकृतं पापं दूरीकुरु ममाक्ष
त्वात् पयापरिपीडितः क्षुधयामलकीदृक्षं परः पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः मातापितामहीचैव तथैव प्र
दृक्षा प्रात्पातधरणी तले वेदनामनुसंवद्धः पंचत्वमः तेष्विदं तु मया दत्तं धात्रीमूलेऽक्षयंपयः मातृवंशे पितृवंशे अत्रा
यैव शमनसेवकाः न शक्नुवन् विचंडालं मृतं द्रष्टुं महाबलाः पितामाता च भार्गव्या च भगिनी दुहितुः पतिः पितृष्वमा
शकार्त्तपरस्परं ततस्ते तु समा लोकयन्ता मुनिगणोऽश्वादादशैव हि रुद्राश्च वसवश्चैव कुलभेकोत्तरं शतं तेष्वि
शक्तानां चापि यमसेवकाः स्थिरं तथा तिताये च स्थिरायुश्चात्पलायिताः साहसया तताभीता दृक्षोक्त्वा अंतं तदुद्या
न्या प्रहता मर्त्या न्याधैर्वा जलजंतुभिः जलह्वये मृताः प्रेता वृक्षपर्वतपाततः पशुपक्षिहता ये च कारगार मंडलपूजाति
घातमृता ये च शास्त्रादिकर्मवर्जिताः गूढकर्मरता धूर्ता गुरुविप्रनृपद्विषः पाषांडाः कौलिकाः क्रूरगणदा कूड्याचार्या
अशौचाद्वस्यभोकारः प्रेतभोग्यानसंशयः ममायमिति भाष्यते न तु तं च न शक्नुमः आदिच्यवदुःप्रेक्ष्यः किंवाध्वं
प्रभावतः मुनय ऊचुः अनेन भक्षितं प्रेताः पक्वमामलकीफलं तत्संगाद्यां तितस्यैव फलानि प्रचुराणि च तेनैव का
रणेनाऽयं दुःप्रेक्ष्यो भवतामयं दृक्षा प्रात्पतितश्चायं प्राणान्स्वेदात्तदाऽत्यजत् नैवोच्चारणमंत्रस्य न चान्येनापि कर्मणा
धात्रीभिक्षणमन्त्रेण पापपूतोऽब्रजद्विवं व एच्छाम सा विज्ञानाद्भवयन्ति दकाश्च वः विष्णुलोकाद्विमानं तु यावन्नैवा
त्र गच्छति प्रेता ऊचुः उच्यतां मुनिशार्दूलो बोद्धुं तं मनसि स्थिरं यावद्द्विजानयो र्धाति वेदमंत्रादिकलिपतं घोष्यं
ते यन्न वेदाश्च मंत्राणि विविधानि च पुराणरस्यतयो यन्न शृणुं तं न शक्नुमः यज्ञहोमजपस्थानं देवतार्चनकर्मणां पु
रतो नैव तिष्ठामस्तद्वा तौ च समुच्चितां किंवा कल्पात्प्रेतयोर्न लभंते हि नराद्विजाः श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्क्षयमानमि
दं वचः द्विजा ऊचुः शीतवाततपके शैः क्षुत्पिपासाविशेषकैः अन्यैरपि च दुर्ययैः पीडिताः कूटसाक्षिणः वधुवं

धर्ममितायेनेतस्तेनिरयंगताः छिद्रान्वेषपरयेचद्विजानां कर्मघातिनः तथैव च गुरुणां च ते प्रेताश्चापुनर्भवाः द्वी-
 यमानां द्विजायेतुदतारं प्रातिपिब्यति चिरं प्रेतत्वमाश्रित्य रनरकादिवसंति ते परगामात्मनां चैव कृत्वा पिंडं नदी-
 येत नपालयंति ये मूढास्ते प्रेताः कर्मजाभुवि हीनप्रतिज्ञाः संन्यस्तास्तथा भग्नव्रतानरः नालिनीदलभोकारस्ते
 प्रेताः कर्मजाभुवि विक्रीणातिश्रुतिशुद्धं स्त्रियं साध्वीमकटकां पितृव्यमानुलादींश्च प्रेतास्ते कर्मजाभुवि त्वजं
 दीति शेषः एते चान्ये च वदवः प्रेतास्ते कर्मजाभुवि प्रेताः कृचुः न भवंति कथं प्रेताः कर्मणा केन वा द्विजाः हिताय
 वदतातुं सर्वलोकाहितं परमं द्विजाः कृचुः येनैवैकतं स्नानं जलतीर्थं स्य धीमता नमस्कृतं परं लिङ्गं न प्रेतोजायते
 नरः एकदश्यामप्येव द्वादश्यां तु विधेयतः पूजयित्वा हरिं मर्त्याः प्रेतत्वं न व्रजंति ते वेदाक्षरप्रसूतैश्च स्तोत्रमं
 ज्ञादिभिस्तथा देवानां पूजनैरकान्तं प्रेता भवंति ते शुक्लापौराणिकं वाक्यं दिव्यां च धर्मसंहितां पाठयित्वा पाठे
 स्वाद्यपि शाचत्वं न गच्छति ब्रतैश्च विविधैः पूतारुद्राक्षामरणैस्तथा तथा रुद्राक्षमालायां प्रेतत्वं न गच्छति
 धार्वाफलद्रवैः स्नातानि त्यंतद्रक्षणे रताः तथा विष्णुसंस्तुपूज्य न गच्छति पिशाचताम् प्रेताः कृचुः सतां संदर्शनात्पु
 ण्यमिति पौराणिका विदुः तस्माद्बो दर्शनं जातं हि तं कर्तुं मिहार्हं प्रेतभावाद्यथामुक्तिः सर्वपांनो भविष्यति ब्रतौ
 परेशकं धी-

रणंगताः ततोदयालवः सर्वे तां नृचुर्द्विजसत्तमाः धार्वाणां भक्षणं शीघ्रां क्रियतां मुक्तिहेतवे प्रे
 तनिगावयं स्यातुं न शक्नुमः कथं तां फलानां च शक्ता विभक्षणेऽधुना द्विजाः कृचुः अस्माकं
 अथ तैस्तु वरं लब्ध्वा धार्वा वृक्षापि शाचकैः समारुद्राफलं प्राप्य माक्षितं लोभ्यात दू-
 र्भनं आगतं ते समारुद्रासं चंडालपि शाचकाः गतास्ते विदिवं पुत्रव्रतैर्धनैः सुदुर्लभं
 । स्वर्गं लभ्यं च्छति नरादयः ईश्वर उवाच ॥

पूर्वधनलोभाच्चनजानतिहिताहितं उच्छिष्टं धामिच्छुच्छेष्ममृजकतनुवा मत्पाचमोहितैश्चेष्टप्रेतादंतिसद्वह
 सकच्छो जलं वातं बलिमुपकर्मकटैः सूतकमृतकेजप्यनत्यक्तयेन केनचित् तस्यान्नं च जलं भुक्त्वा प्रेतास्ते वै सुद्वह
 दुर्दृता गृहिणीयस्याशुचि संयमवर्जिता गुरुनिःसारिता दुष्टा संति प्रेताश्च तत्र वै अपुंगवाः कुले जाता बलेत्साह
 विवर्जिताः वधिरांधकशादिनाः पिशाचाः कर्मजातयः क्षणं च मंगलं नास्ति तु खहेतुयुताभृशं तैर्न विकृताकारा
 सर्वभोगविवर्जिताः नास्ति कारेण संततता मृता रुक्षामलीमसा एते चाभ्येचदुःखार्ताः सदैव प्रेतजातयः तेन कर्म
 विपाकेन जायते कर्मणेदृशाः पितृमातृगुरूणांचेद्विनादा पराश्रये पापं डाः कौलिका पापारते प्रेताः कर्मजा भुवि न
 लपाशैर्जलैः शस्त्रैर्गरलैरात्मघातकाः इह लोके च प्रेताश्च चंडालादिपुंसमवाः अत्यजा पतिताश्चैव पापरेण मृता
 श्रये अत्यर्जयातिता युद्धे ते प्रेतानि श्रिता भुवि महापातकसंयुक्ता विवादैश्च बहिष्कृताः चौराः साहसिकाप्येव
 पितृणां द्विह विंशतका दानाभ्ययनहीनाश्च ब्रतदोषार्चनादिभिः अन्नं चाः स्नानहीनाश्च गुरुस्त्रीगमने रताः
 तथैव चांत्यज्ज्ञोपदुर्गता मुचसंगताः महाक्रूरोपवासेन म्लेच्छदेशे स्थिता मृताः म्लेच्छभाषा युताऽशुद्धास्तथा
 म्लेच्छोपजीविनः अनुवर्तिते ये म्लेच्छान् स्त्रीधनैरुपजीविनः स्त्रियश्चैनरक्षंति ते प्रेतानां त्रसंशयः शुधास
 तप्तदं हतुश्चातं विप्रं गृहगतं गुणपुण्यातिथिं त्यक्त्वा पिशाचत्वं ब्रजंति विक्रीणंति च वैनाश्रम्लेच्छादिपुन
 वाशिषु प्रेतलोके चिरं स्थित्वा ते च यांत्यपुनर्भवं अशौचाभ्यंतरे च जाता आश्रयशो भूताः चिरं प्रेताः पिशाचाश्च मृता
 जाता पुनः पुनः जातकर्ममुखैश्चैव संस्कारैर्विवर्जिताः एकैकस्याभ्यसंस्कारे प्रेतत्वं परिधीयते स्नानसंभ्रमासुरार्चा
 भिर्बद्धपद्मव्रताक्षरैः आजन्म वर्जिताः पापारते प्रेताश्च पुनर्भवाः भोजनोच्छिष्टप्राजाणियानि देहमलानि च येषां
 तयांति सत्तु धर्ते प्रेतानां त्रसंशयः दानमना च नैव प्राप्नोति वेधैर्न वताप्यता पितरेण गुरवश्चैव प्रेतास्ते कर्मजा भुवि प-

तत्तत्सत्त्वाचयानायां निवसतीतरेजने प्रेतलोके चिरंस्थित्वा जायते चात्ययो निषु पतींश्च वंचयित्वा पाविष्येन्द्रिय-
 मोहिताः मिष्टं खादंति याः पापास्तस्मिन्नेताद्विचरं भुवि विष्णुमन्त्रभक्षका ये च ब्रह्मस्वहरेण रताः अभक्ष्य भक्षका इषां
 तैर्नैरः क-
 तैरेते प्रेताश्चापुनर्भवाः बलद्ये परवस्तूनि यद्वृत्तिचदहं त्यपि अतिथीनवमन्यते प्रेतानिरयमास्थिताः तैर्नैरः क-
 मजं भुक्तं सुखं वा दुःखमेव वा तस्मादात्मलकी भुक्ता त्वातस्य द्वे णतु सर्वापापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वपापमलकीं शिवां यद्वदंश्च पुण्यात्सकंदपुण्यास्थानमिदं शुभम् श्रावयेत्स तत्तलोके वैष्णवे पु-
 नश्च विशेषतः सयाति विष्णुभव नमिति परीणाणिका विदुः इति पद्मपुराणे सुष्टिखंडे धार्त्रो फलमाहात्म्यं पठितमो ध्यायः-
 यथाकार्त्तिकीकृत्यं इयं मन्वादिः सा पूर्वाह्णव्यापिनी ब्राह्मशुक्लपक्षस्थत्वात् अत्राविशे पोहेमाद्रौ ब्राह्मे ॥ पुण्याम-
 हाव नस्य ज्जिवेदोः कृतिकारथयोः पाद्मे विशाखासु यदाभानुः कृतिकासु च चंद्रमाः सयोगः पद्मकोनाम-
 तदुल्लेभः पद्मके पुष्करेऽमायां कपिलायः प्रयच्छति सा हि त्वा सर्वपापापापानि वैष्णवं लभते पदं यमः कार्त्तिके
 रेखातः सर्वपापैः प्रमन्त्रे-
 पि आग्नेयं तु यदा ऋक्षकार्त्तिकयां भवति कचित् महती सा तिथिर्ज्ञेया स्ना-
 न्यांति यौ कचित् तिथिः सापि महानुपुण्या मुनिभिः परिकीर्त्तिता प्रा-
 साप्त-
 नैकी प्रोक्त देवानामपि दुर्लभेति अस्यामेव समायं काले मत्स्या-
 न्दवायतो विष्णुर्मत्स्यरूपो भवतः तस्यादंरं हुतं जस्तं दक्ष-
 प्ये पौर्णमास्यां तु संध्यायां कर्तव्यं विष्णुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रे
 मया कश्च वक्षे जलस्थले विचरंति जीवाः दृष्ट्वा प्रदीपनाहेन न्ममानि नरते
 लब्ध्यापि नीयाह्या पूर्वोक्तमविष्यवाक्ये संध्यायामित्युक्तेः

अत्र कर्त्तिके पदार्थानां कार्यं तदुक्तं काशीखण्डे कर्त्तिकयां कर्त्तिकार्येण यः कुर्यात्स्वामिदर्शनं स स जन्म भवेद्विप्रो
 धनाढ्यो वेदपारग इति अस्यां क्षिरसागरदानमुक्तं निर्णयाम्यते ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्यो भक्त्या दामोदरः
 सदा तत्तत्तद्भेदे पूज्यारत्नापरम्यः कृत्तिकारतुपट् शिवास्मृतिनामा च ग्रीतिः संततिरेव च अनसूयाक्षमा
 त्रैव पट्टेताः कर्त्तिकामता इति कर्त्तिके यस्त्वया सङ्गीवरुणश्च द्रुताशनः धान्यैः सशूकैर्द्वारैर्धूमैः पितरस्मान्निशागमैः
 मातृपैर्धूमैस्तथा दीपैर्भक्ष्यैरुद्धावचैस्तथा परमाद्भ्यः फलैः शार्कैर्वन्दि ब्राह्मणतर्पणैः एवं देवांस्तु संपूज्य दीपो देवो यः
 हृद्बहिः दीपो पातितथागर्तश्च तुरसो मनोहरः चतुर्विंशगुलः कार्यः सिकश्चन्दनवारिणा गवां क्षीरेण संपूर्णः सर्वतः
 परिरक्षितः तत्र हेममयो मर्त्यो मुक्तो नैव मनोहरः प्रक्षेप्य व्याविधानेन नमो रतुहरये पठन् ब्राह्मणाया यो न्या
 यदद्यात्तक्षीरसागरमिति अत्र विधानेनेत्यस्य दद्यादित्यनेनान्वयः अस्यां दामोदरं पूज्य नक्तं कार्यं तदुक्तं कृत्यत्वा
 र्णवे ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्य भक्त्या दामोदरं सदा तस्मिन् ब्रह्महनि यत्नेन कर्त्तव्यं नक्तं भोजनम् तथा कर्त्तिके पौर्ण
 मास्यां तु सोपवासोऽर्चयेद्वरिम् आग्निष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोकं चाविंदति अस्यामेव वृषभदानं कार्यं तदुक्तं मदनर
 त्ने विष्णुवर्मनरे कर्त्तिकया चंद्रवर्णा भमन्यवर्णमथापि वा रत्नैर्भीधैरुतथा धान्यैर्वा जैर्वस्त्रैस्तथैव च एतैर्भुक्तमि
 ति शेषः कृत्वा चोक्तमथोक्षाणंदत्वा दीपं समंततः चंद्रो देवेन रोदत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कंठारे यममार्गे तु तेना
 सौम्रजते सुखं प्राप्नोति पुत्रपौत्राश्च सूर्यलोकं च गच्छतीति अत्रैव काम्यवृत्ते स्मर्गः कार्यः तदुक्तं निर्णयाम्यते भवि
 ष्योत्तरे कर्त्तिकया तु वृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः कार्यः कुरुकुलश्रेष्ठ हरिर्नाराज नंतथा गजाश्वरथ दानं च धन
 धेनवा दयस्तथा प्रदेयाः पुण्य फलिरस्तु तस्य संकल्प्य देवतां इति मां तस्येऽपि कर्त्तिकया तु वृषोत्सर्गो कृतवान् कं समाच
 रेत शैवं पदमवाप्नोति शैवव्रतमिदं रम्यतममिति अत्रैव ब्रह्मपुराणे नीलवृषदानमुक्तं नीलं च वृषभं दद्याच्चतुर्वर्

तीत्यक्तावधानार्थोनिवसतीतरेजने प्रेतलोकेचिरंस्थित्वाजायंतांत्वयोनियु पतींश्चवंचायित्वायाविपर्येद्रिय-
 मोहिताः मिष्टंखादंतिपाःपापास्तास्तुप्रेतादिचरंभुवि विष्मन्नभक्षकायेचब्रह्मस्वहरेणैरताः अभक्ष्यभक्षकाश्चां
 ततंप्रेताश्चपुनर्भवाः बलव्येपरयस्तूतिगृह्णतिचदहंत्यपि अतिथीनवमन्यतेप्रेतानिरयमारिथताः तेनैरैक-
 र्भजंभुकंसुखंवाटुःस्वमेववा तस्मादात्मलकीभुक्तास्तात्वातस्यद्रवेणतु सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसेवयामलकींशिवां यइदंशृणुयात्स्कंदपुण्यारण्यनामिदंशुभम् श्रावयेत्सततंलोकेवैष्णवेपु-
 विशेपतः सयातिविष्णुभवनमितिपीरारणिकाविदुः इतिपद्मपुराणसृष्टिखंडेधार्त्राफलमाहात्म्यंपाठितमोध्यायः अ-
 थकार्तकीकृत्यं इयंमन्वादिः सापूर्वाह्णध्यापिनीयाहाशुक्लपक्षस्थत्वात् अत्रविशेषोहेमाद्रौब्राह्मे ॥ पुण्याम-
 हाकार्तकीस्याज्जीवेद्वीःकृतिकास्ययोः पादौ विशाखासुयदाभानुः कृतिकासुयचंद्रमाः सयोगःपद्मकोनाम,
 पुष्करेत्वतिदुर्लभः पद्मकेपुष्करेऽमायांकपिलांयःप्रयच्छति साहित्यासर्वपापानिवैष्णवंलभतेपदं यमःकार्त-
 क्यपुष्करेस्तातःसर्वपापैःश्रमुच्यते अन्यत्रापि आग्नेयंतुयदाऋक्षंकार्तिक्यांभावतिकचित् महतीसातिथिर्ज्ञेयास्ता
 नदानेपुचोत्तमा यदायाग्यंतुभवतिऋक्षंतस्मांतिथौक्चित् तिथिःसापिमहापुण्याश्रुतिभिःपरिकीर्तिता प्रा-
 जापत्ययदाऋक्षंतिथौतस्यांनराधिप सामहाकार्तिकीप्रोक्तादेवानामपिदुर्लभेति आस्यामेवसायंकालेमत्स्या-
 वतारोजातइत्युक्तं पादौ कार्तिकमाहात्म्ये वरानन्दत्वायतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवततः तस्यादहंतंजसंतदक्ष
 यफलंस्मृतमिति अत्रैवत्रिपुरोत्सवउक्तेमविष्ये पौर्णमास्यांतुसंध्यायांकर्तव्यद्विपुरोत्सवः दद्यादनेनमंत्रे
 णसुदोपांश्चपुरालये कीटापतंभामशकाश्चवृक्षजलेस्थलेयेविविचरंतिजीवाः दृष्ट्वाऽदृष्टानिहिनममानिस्तै-
 मुक्तरूपाहिमयांतितनेति अत्रपौर्णमासीसिंध्याकालव्यापिनीयाहा पूर्वोक्तमविल्यवाक्यं संध्यायामित्युक्तेः

अत्र कर्तिकेयदर्शनं कार्यं तदुक्तं "काशीखंडे" कार्तिकयां कृतिका योग्यः कुर्यात्स्वामिदर्शनं सप्तजन्मवेद्विप्रो
 धनाढ्यो वेदपारग इति अस्यां क्षीरसागरदानमुक्तं निर्णयाम्भते ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्यो भक्त्या दामोदरः
 सदा ततश्चंद्रोदयेः पूज्यारता परस्यः कृतिकास्तु पट् शिवा संभूतिना भावयतीति संततिरेव च अनमया क्षमा
 त्रैवपदेताः कृतिकामता इति कार्तिकेयस्तथा खड्गविरुणश्चद्रुताशनः धान्यैः स्मशूकैर्दारुधूमैः पितृस्सनिशागमे
 माल्यैर्धूपैस्तथा दीपैर्भक्ष्यैरुद्धावचैरतथा परमादोः फलैः शार्कैर्बन्धि ब्राह्मणतर्पणैः एवं देवास्तु संपूज्य दीपोदये य
 हाद्वहिः दीपोपातितथानर्तश्चतुरस्तोमनोहरः चतुर्विंशगुलः कार्यः सिकश्चंदनवारिणा गवां क्षीरेण संपूर्णः सर्वतः
 पुरिरक्षितः तत्र हेममयो मर्त्यो मुक्तो नैव मनोहरः प्रक्षेप्तव्या विधानेन नभो रतुहरे पठन् ब्राह्मणायाथ यो यथा
 यदद्यात् क्षीरसागरमिति अत्र विधानेनेत्यस्य दद्यादित्यनेनान्वयः अस्यां दामोदरं पूज्य नक्तं कार्यं तदुक्तं कृत्यत्वा
 र्णवे ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यां तु संपूज्य भक्त्या दामोदरं सदा तस्मिन् ब्रह्मनि यत्नेन कर्तव्यं नक्तं भोजनम् तथा कार्तिके पौर्ण
 मास्यां तु सोपवासोऽर्चयेद्विरम् अग्निष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोकं च विंदति अस्यामेव वृषभदानं कार्यं तदुक्तं मदनर
 तने विष्णुवर्मनरे कार्तिकयां चंद्रवर्णा भमन्यवर्णमथापि वा रत्नैर्भक्ष्यैस्तथा धान्यैर्वर्जितैस्त्रैस्तथैव च एतैर्भुक्तमि
 ति शेषः कृत्वा चोक्तमशोक्षाणंदत्वा दीपं समंततः चंद्रोदयेन रोदत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कान्तरे यममार्गो तु तेना
 सौमित्रजने सुखं प्राप्नोति पुत्रपौत्रांश्च सूर्यलोकं च गच्छतीति अत्रैव काम्यवृत्तौ स्पर्गः कार्यः तदुक्तं निर्णयाम्भते भवि
 ष्योत्तरे कार्तिकयां तु वृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः कार्यः कुरुकुलश्रेष्ठ हरिर्नाराज नंतथा गजाश्चरथ दानं च धन
 धेनवा दयस्तथा प्रदेयाः पुण्यफद्भिस्तु तस्यां संकल्प्य देवतां इति मांत्सेऽपि कार्तिकयां तु वृषोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाच
 रेत शैवं पदमवाप्नोति शैवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्रैव ब्रह्मपुराणे "नीलवृषदानमुक्तं नीलं च वृषभं दद्याच्चतुर्व

लसतरायुतं - सर्वसत्यवरं रम्यं सर्वगंधममन्वितं सुवाससं ब्राह्मणाय महाकांतारतारणं पावतितरप्यरोमाणि शरी-
 रे सति संख्यया तावद्युगसहस्राणि स्वर्गवसति तत्पदः पुजायित्वा ततो विष्णुरेकमाल्यानुलेपनैः भोक्तव्यं गौर-
 सनायं सुसन्ध्यां डिलेत इति नीलवृषलक्षणं वाह हरिहरः लोहितो यस्य स्तुवर्णं नमुवे पुच्छे च पांडुरः श्वेतः खुर-
 विपाणान्यां सवृषो नील उच्यते तथा न्यत्र चरणाश्च मुखपुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारसमुवर्णं श्वतं नीलं
 मिति निर्दिशेत् भूमौ कर्पतिलगुलं प्रलंबं यस्य लवालिधिः पुरस्तद्व्रते नीलि वृषभस्य प्रशस्यते अन्यत्राऽपि श्वे-
 तोदरः कृष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते स्निग्धवर्णैर्नरकेन क्षत्रियस्य प्रशस्यते कांचनाभेन वैश्यस्य कृष्णः शुद्धस्य
 शस्यते वस्य प्रागावते भृंगे भूमखाभिमुखे सदा सर्वपोमेव वर्णानां संच सर्वार्थसाधक इति अस्यामेव मविष्योत्त-
 रोकं संतानव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कर्त्तिकयाऽमुपास्यः कन्यां दद्यात्स्वल्कतां स्वकी-
 यां परकीयां वा नदीसंगमके शुभे एतत्संतानकनाम व्रतं सुगतिदायकमिति अस्यामेव राशि व्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ
 भाविष्योत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ कर्त्तिकयां नक्तभुग्दद्यान्मेघं हेमविनिर्मितं मार्गशीर्षे वृषे पुष्ये मिथुने तद्देवाहि
 एवंक्रमेण यो दद्यात्शरीरं स्वविभूषितान् पौर्णमास्यां तु कौंतेय सुवस्त्रान्वहुदक्षिणान् एतद्ग्राशि व्रतं नाम मग्नेष्वपद्र-
 वनाशनं सर्वाशापूरकं तद्वत्सोमलोके प्रदायकमिति ॥ अस्यामेव कृत्तिका व्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भाविष्ये ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः शुभमूपा लकृत्तिका व्रतं मुत्तमं राज्ञो च मद्रजिगस्या पुरायस्य प्रभावतः आतीव महतीं
 लब्ध्या श्रियं जातिस्मराऽभवत् योगेनातेतनुं त्यक्तापरे ब्रह्मण्यल्यत युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण मंत्र
 एव तु कीदृशः विधानं कृत्तिका नां च तं चकालं वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच ॥ कर्त्तिकयां पौर्णमास्यां तु गृह्णीयात्कृत्तिका
 व्रतं प्रथमां सांस्ति द्रव्यादिदं संचित्य चेतसोत्पादि सौवर्णैरेष्यान् वनीतसिद्धाः षट्कृत्तिकाश्च एकापि षट्मयाश्च

कृत्वा पात्रे निधाय कुसुमाक्षतधूपदीपैः संपूज्य जन्मगहनं न विशंति स्म रथे इति । इति कृत्तिकाव्रतं । अत्र यमनोरथ
 पूर्णमाव्रतमारभणीयं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ कार्तिकेर्कृतुसमारभ्य संपूर्णशालक्षणं पूजयेद्दुदये राजन्स
 दानकं शनो भवेदित्यादि । जनाभिरामश्च शशांकवत्स्याद्धनाधिपालश्च तथैव लक्ष्म्या शक्रेण तुल्यश्च तथैव श
 तयामानुष्यमासाय भवेत्सरजोत्पतेन । इति मनोरथपुण्यमाव्रतं । अत्रैव सौभाग्यव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णु
 धर्म कावर्तिके पूर्णमास्यां तु पूर्णशिरीशरदिविधिं पद्मे षोडशपत्रे तु कृत्तिकायां तु पूजयेदित्यादि । सौभाग्यवदं रूपवि
 वर्द्धनं च लावण्यदं स्त्रीरतिभोगदं च कार्यं प्रयत्नेन न रं द्रपुसां धार्थं तथा स्त्रीभिरदीनसत्त्वे त्पतेन । इति विष्णुधर्मोक्तं
 सौभाग्यव्रतम् । अस्यामेवाऽनुष्ठेय कार्तिकव्रते यापनप्रसंगात् । कार्तिकस्नानविधिर्लक्ष्यते तत्र पृथ्विचंद्रो
 दये विष्णुस्मृतिपादयोः ॥ तुलामकरमेषेषु प्रातः स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनमिति सौरमा
 सउक्तः । प्राच्याश्चैतदेवाद्रियते दाक्षिणात्यास्तु । आश्विनस्य तु मासस्य या शुक्लैकादशी भवेत् कार्तिकस्य च
 तानीह तस्य विप्रारभेरुत्तु धीरिति पादोक्तेः । अर्गवार्चने च आरभ्यैकादशीं शुक्लामाश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वी
 तयावत्कार्तिकमास्करइति विष्णुरहस्योक्तेः हेमाद्रौ च आदित्यपुराणे ॥ पूर्णआश्वयुजे मासि पूर्णमास्यां समाहित
 इत्युक्ता । माससमग्रं परयाच भक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णमास्यामित्यं । तेनाऽभिधानाच्चाऽऽश्विनशु
 क्लैकादश्या पूर्णमास्यां वा समापयेदित्याहुः । मदनपारिजाते-विष्णुः कार्तिकं सकलमासां निवृत्त्या योजितं द्विप्रभुः ॥
 जपन्हविष्यमुक्तांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्र देशविशेषः पादो कार्तिकं प्रक्रम्य । कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो
 गणायामपितस्मः ततोधिकः । पुष्करे स्याद्द्वारावत्पांचभार्गव पुण्याः पुर्यश्च सप्तैव मुनयो मथुराधिकाः ॥ इ
 ह्मः कार्तिके वा विजामथुरयां नृणां मिह यत्रार्चितः स्वचक्रं रूपं भक्तेभ्यः संप्रयच्छतीति । इदं च स्नानं काशस्थिपुं च

नदेष्यतिप्रशस्त ॥ शतंसमास्तपस्तप्त्वाकृतयेष्टभ्यतेफलं तत्कार्तिकेपंचनदेसकृत्स्नानेनलभ्यते कार्तिकेविद्वती
धेयोब्रह्मचर्यपरायणःस्नास्यतेनुदितेभानौभानुजातस्यभीःकुतंडल्यादिकाशीखंडोक्तेः संपूर्णस्नानाऽशर्को ब्रह्मपुराणे
कार्तिकमधिकस्य ॥ एकादश्यादिपुतयातत्रपंचसुरातिपुचः दिनेदिनेचस्नातव्यशीतलामुनदीपुचः वर्जितव्यातधा
हिंसामांसभक्षणमेवचेति काशीखंडे वाराणस्यापंचनदेभ्यहंस्नातारतुकार्तिके ॥ अमर्तिपुण्यवपुषः पुण्यभोजो
तिनिर्मला इति कार्तिकेमासिवैशाखाधैःकृताभक्तितपरैः विद्वतीर्कृतस्नानैस्तेषामुक्तिर्नदूरतवति ॥ मुहूर्ताव
शपितायांरात्रोतीर्थार्थार्थेगत्वाप्रत्यहंस्नानंकार्थं नाडिद्वयावशिष्टार्थांरात्रौगच्छेजलाशयमित्यादिपाद्मवचनात् ॥ अ
त्रैवप्रसंगात्संक्षेपेणनित्यनैमित्तिकस्नानाविधिरुच्यते अंगिराः विनादर्भश्चरत्स्नानंयच्चदानंविनोदकं ॥ असंख्या
तंवपज्जपंतत्सर्वानिफलंभवेत् अन्यत्रापि कुशहीनंतुयत्स्नानंमंत्रहीनाचयाक्रिया दानंचदक्षिणाहीनत्रयंतन्निष्फ
लंभवेत् योगियाज्ञावल्ययः अरुदिवाचरेत्स्नानंमध्याह्नात्प्रातिशेषतः प्रयत्नोदमादायदूर्वामार्द्रंचगोमयं ॥ अस
नानातुरःविशेषतइतिवचनात् अपराह्णेष्वभ्यनुज्ञायते ॥ स्थापयित्वातथादर्भस्ततःस्नानंसमाचरेत् ॥ प्रक्षाल्य
हस्तौपादौचशिरावंधंसमाचरेत् अत्रकुशदूर्वादिकंस्वयमेवानयेत् नतुनद्यादौकंचिदप्राप्येत तदुत्तरमृत्तिसंगरे ॥
जलतितिलदर्भस्तुयानुष्ठानापयाचते नानुष्ठानफलंतस्यदातुरेवहितंफलं मनःस्नानोपकरणंसर्वन्यस्यदक्षिणभा
गतःएवंपकुर्वत्स्नानंश्रेयोमहदवाप्नुयात् संप्रहे जलेदेवग्रहेचैवशयनेचद्विजालये निर्णिकपादःप्रविशेन्नानिर्णि
क्तःकंधंचनेति ॥ अतःस्नाने मललेपसम्भवे शरीरमलक्षालनस्य जलमध्येनिषेधादुद्धृतोदकेनवाहिरंगंप्रक्षाल्यनु
धादौप्रविशेत् शिरावंधनप्रकारमाहव्यासः स्मृत्वीकारचगायतत्रौनिषेधोपस्थितः पुनराचम्यद्दयंवाहू
रकंधोचसंस्पृशेत् कात्यायनसूत्रेच ॥ अथातो नित्यस्नानानिमित्युपक्रम्य प्रक्षाल्यपाणिपादंकुशोपग्रहोवद्वशिरा

यज्ञोपवीतिर्वज्रपदित्युक्तं कुशयुक्तपग्रहेत्स्यउपग्रह्यतेऽनेनैतद्युग्रमहोहस्तः अत्र सदोपवीतिनामगंधसद्वत्तद्वत्शिवः
नचैवं नित्यतया शिखादिधारणोऽसिद्धेऽपि पुनर्विधानं कर्तव्यमिति त्वहित्वाऽरणं पुरुषार्थः सदा प्रदत्तैर्देवाऽ
हिनैर्देवाऽपि यज्ञोपवीतैर्देवाऽप्यस्नानमिति सिद्धातीति श्रुतं तच्चैवं भूयः तद्विदुः । विशिखोऽनुपवीतश्च यत्करोति त
तच्छ्रुतमिदं पुनराद्वैतं न कर्तव्यं गतायाऽपि वेधनात् केवलपुरुषार्थत्वे हि शिखोपवीतयोः कर्माभूतया नित्यप्राप्तत्वाद्यत्
दर्थविधानमुपपद्यते यदपि पुरुषार्थविधिप्राप्तये यज्ञोपवीतीति द्वितीयवस्त्रधारणार्थमिति कात्यायनभाष्यं तद्विधिर्वित्य
परिसेत्स्यात्प्रसंगात् तस्माद्देवादुत्तरीयासंपत्तौ तदर्थमाधिकमेकं यज्ञोपवीतं विधीयते अतएवोक्तं द्वितीयमुत्तरीयाभि
वस्त्राभावे तादिव्यतइति एवमनियतकेशवे पादति स्नाने केशमोक्षश्च वणाच्छिखाभोक्षोऽपि शक्यते तित्वाऽरण्यं पुनः
शिखावंधवचनं यद्यपि मुक्तशिखावर्जमिति तत्रास्ति तथापि प्रमादनिवृत्त्यर्थं देवभूयस्त्वायं वचनमिति कथं भिद्व्य
र्ययं यवामनपुराणो निधिच्यते तेरे कुशोपजुलानि पूर्वोत्तरायाणि लृट् न्यसेच्च प्रक्षाल्य पादौ च स देवकंठे यज्ञोपवीतं च जलं
पि वेतन्निः कंठे कृत्वा निवीतं कृत्वा प्रक्षाल्येदित्यर्थः यमः करभ्यां धारे मेदभीच्छिखावंधं विधाप्य च प्राणायामं इतथा कु
यार्तं कालज्ञानं यथा विधिकालज्ञानं तात्कालिकतिथिनक्षत्रादिस्मरणं विधायेत्यर्थः मनुः प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च शुचिराह
र्ययं यवतः तिथिवारदिकं ज्ञात्वा सुसंकल्पे यथा विधिः अत्रादिपदेन वारयोगसंक्रान्त्यादिरपि संप्रहः तत्र तत्र पृथक् प्रक्ष
णत् तत्र तिथिनक्षत्रादीनि तात्कालिकान्येव स्मर्त्तव्यानि तदुक्तमाचारसमारे जन्माज्ञाभ्यगपातादिरनानंदं तत्क्रियासु
चं तिथिस्तात्कालिकी ज्ञेया पारणोलेखनेतयेति वारेषु तदुद्देशांतरवियोगाभ्यां क्वचित्तदुद्देशात्प्रागुध्वंवारप्रवृत्तिः तदु
क्तं रत्नमालयां वारप्रवृत्तिमुनयो वदंति सूर्योदयाद्वा वणराजधान्यां ऊर्ध्वं तथा धोप्यपरत्रतरमाच्य राद्वैदशांतरना
दिकाभिः लंकारासूर्योदयादुध्वमेव वारप्रवृत्तिः अन्यदेशे देशांतरचरवशेन तस्मात्सूर्योदयादुध्वमधोवावारप्रवृत्तिः

इदमवरफुटीकृत्याह चराद्धे शातरयोर्वियोगात्समाननियपलेश्वरसम्यक् सूर्योदयादूर्ध्वमेषुधनेऽधोवारप्रवृ
 त्तिमुनयोवदन्ति श्रवमर्धःस्फुटभाणितद्वारा स्फुटचरधनमानीयदेशांतरमथानयेत् तदोभयोरकयोर्द्धनत्वे ऋणत्वे
 योगःकार्यः वैजात्यचाधिकेऋणप्रपात्य शेऋणाकेसतितावद्घाटिकाभिर्वारप्रवृत्तिः धनंकेतु प्राप्तिं एवार्थिते
 उपसिद्धानविधानाद्रविवारज्ञानविधानाद्रविवारादेरुदयोत्तरं प्रवृत्तौ तान्निमित्तकज्ञानादौ चार्वाक् शानिवासरःकीर्ति
 नोयःरविवारज्ञानंतु सोमवासरे प्रगुदयात्कार्यमेवमुत्तरमप्यपकर्षद्वति प्रातःनचैतन्न्याय्यं आचारविशेषात् अत्रा
 हुःएतद्वे शातरवियोगवोगान्यावारप्रवृत्त्याभिधानं तत्प्रयुक्तकार्येषु गुणदोषभावल्याप्राबल्यबोधनपरं पातनिवारस्य
 दिनाधिपत्यमित्याधिपत्याभिधानवत् श्रतएकैकस्मिन्नापि वासरेऽनेकवारप्रवृत्त्याभिधानं यात्रादौ गुणदोषाभाव
 प्रातिपादकमेव एवं नित्यावारप्रवृत्तिरर्द्धविंवदशानादेव सामान्यशास्त्रसिद्धत्वात् एवंचनित्यज्ञानादौ यद्यप्युप
 काले उपरितनोवारो नास्ति तथापि तस्यातिथिवशात्तात्कालिकत्वस्मरणाद्वा विनोपिकीर्तनं किंच अस्तेतत्साकि
 याःसर्वाभवांति ह्यफलायतः प्रातःसमाचरेरनानंतच्चनित्यमितिरमृतमिति मार्कण्डेयवचनेन प्रातःज्ञानरथा
 हःकर्तव्यकर्मगातायावोधितत्वात्तदहः कर्तव्यकर्मोद्देशके स्नाने तदहस्तिथिवारादिचकीर्तयितुमचितम् तिथौतु
 वचनाद्वाधः नत्वेतद्वारेऽस्ति श्रातएवसंध्योर्भेदोपादानमित्यन्यत्राविरतरः एवंच तदहर्वात्तराणिकिरणाव
 च्छिन्नोपकाले सएववारउत्कीर्तनीयइति सिद्धं यत्पुनर्वारयोगात्सापेक्षैर्नमित्तकभर्द्धादयादिज्ञानं तत्तद्वर्तनभवति
 अकवारोदर्वरस्तुतस्तदभावात् श्राहःकर्मनंगत्वाच्च नतदनुरोधेन तदुन्नयनमपीति एवंमलापकर्षणज्ञानेऽपि नत
 दार्कवारोदिप्रयुक्तो निषेधः महाज्जाचारोप्येवमेव अतएवकान्यमपि सूर्यार्द्धविंवदशानादूर्ध्वमेवभवति का
 न्येपुरयकालस्यैवांगत्वात् यदितुकाभ्येधौपार्कज्ञानादावनुदितकोविधिरपितत्रवचनादेवभाविनोप्यर्कवारोदः

कीर्तनकार्यमिति वस्तुतस्तु रविवासरनिमित्तिकज्ञानं शानिवासरान्वितायामस्यां तिथौ करिष्य इत्येव संकल्प
 चित्तुमुचितम् कालविशेषस्य वासरस्य सप्तम्यधिकरणेनोत्कीर्तितस्य विद्यमानस्यैवाधिकरणत्वसंभवेनाविद्यमा
 नस्याधिकरणत्वेनोत्कीर्तनासंभवात् एवंयतीपातादियोगादेरपि विद्यमानस्यैव संकल्पादावुत्कीर्तनवोधम् न
 चतिथौतात्कालिकत्ववचनाद्विद्यमानस्यापि वारादेः संकल्पादावुत्कीर्तनासंभवइतिवाच्यम् तिथौतात्कालिक
 त्ववचनस्य त्रिदोषपारिस्स्यादिविद्वत्संगेन यांतिथिमित्यादिसाकल्यबोधकवचनप्रसक्तसाकल्येन वारा
 दौतात्कालिकव्यवच्छेदकत्वासम्भवात् यद्यपि निमित्तस्यत्वस्मिन्स्वत्ववशानुष्ठापकस्यविद्यमानस्यैवोद्देशेयु
 कस्तथापिग्रथादौमंगलाचरणेनितत्त्वस्यदृष्टत्वेनाविद्यमानस्यपि रविवासरदेरुद्देश्यक्रालेविधायकवचन
 वशादरुणोदयकालेऽनुष्ठेयमानंरविवासरसंवधिक्रियार्णं प्रातःज्ञानं प्रतिनिमित्तत्वं युक्तं नवाचारविरो
 धः प्राप्ताचारानुरोधेन शास्त्रार्थस्य व्यवस्थापयितुमशक्यत्वादितिकृतवृद्धयोर्विदुर्वाचित्वलम् इदंचप्रातः
 स्नानसंध्याकुत्वाकार्यं तेनविनेतरकर्मनाधिकारादितिवर्द्धमानः यद्यपि प्रातःज्ञानोत्तरप्रातःसंध्यायाः
 पूर्वमेवकार्तिकादिस्नानंविधातुमुचितं प्रातःसंध्यायाः सूर्योदयोत्तरं समाप्यत्वेनानुदिते भानौ विहितस्यस्नानस्य
 प्रातःपरचादनुष्ठेयत्वं तत्रैव कार्तिकेऽहंकरिष्यामिप्रातःस्नानंजनार्दन श्रीत्वर्थतवदेवशदामोदरमयासह
 ध्यात्वाहंत्वंचदेवेशजालेऽस्मिन्स्नानुभूयतः तवप्रसादात्पापंभदामोदरविनश्यतु इमौमर्त्तौसमुच्चार्यमौर्त्ति
 स्नाप्याद्रतीनरइति श्राव्यमंतावपि तत्रैव व्रतिनःकार्तिकेभासिस्नातस्यविधिवन्मम गृहाणार्धमयादत्तंदत्तुजं
 दानिपूदन नित्येनैमित्तिकेकृष्णकार्तिकेपापनाशनं गृहाणार्धमयादत्तराधयासहितोहरे इमौमर्त्तौसमुच्चार्य
 श्राव्यमहंत्वंप्रच्यति सुवर्णरत्नपुष्पांचूर्णशस्त्रेनपुण्यवान् सुवर्णपूर्णपृथिवीतेनदत्तानसंशयइति अन्यत्रापि

स्नानगतोविशेषः पादौ स्मृत्वाभगिरिषाविष्णुशिवसूर्यजलविशेषतः नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्ब्रतीस्नायायुष्मा
 विधिं तिलामलकचूर्णनगृहीत्स्नानं समाचरेत् वनस्थानां यतीनां च तुलसीमूलमिश्रितमिति स्नानसाधनं
 श्रितिशेषः सप्तमीदर्शनवर्माद्वितीयादशमीपुत्र त्रयोदश्यां च नरनाद्याद्विफलतिष्ठैः सहति पादौ कार्तिकेना
 चित्तोपरुत्कमलैः कमलक्षणाः जन्मकोटिपुत्रविघ्नैर्द्वन्तर्पाकमलाग्रहैः नारसिंहे विहाय सर्वपुण्याणि मुनिपुष्पकु
 शवं कार्तिकेयोऽर्घ्ये दत्त्वा वाजिपेयफलं भवेत् ॥ कार्तिके तुलसीमाहात्म्यं पादौ तुलसीकाननराज्यद्वयस्या
 वत्तिष्ठते ॥ वृद्धहर्तृर्धरपुत्रनायाति यमकिकराः रोपणत्पालनारूपशार्दूपां पहरतथा तुलसीहरते पापं वाङ्मा
 नः कायसंभवं तुलसीमंजरीभिर्धः कुर्याद्वरिहरार्चनं न सगर्भग्रहयाति मुक्तिभागी न सशयद्वति तुलसीविपिनच्छा
 यापत्रयव्रभवेत्पुत्रं तत्र श्राद्धं कुर्यात्पितृणां दत्तमक्षयमिति तुलसीवल्लक्षेण कार्तिकेयोऽर्घ्ये द्दरिं पदे पदे मुनिश्च
 छलभवेत्तु कार्तिके फलं स्क्रादे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ मालतीमालया विष्णुः केतुययैव पुजितः समासहस्रसंश्रि
 तो भवते मधुसूदनः ॥ तथा कार्तिके शशीपूजा येषां नास्मात्सुतैः कृता ॥ ततिर्भस्मरवेः पुत्रवसति विवेसदा
 तथा स्क्रादे द्द्वारिका माहात्म्ये ॥ निवेशके श्वेत्माला तुलसीकाष्ठसंभवाः बहते योनरो भक्त्या धात्री तुलसीसंभवाः
 न जह्या तुलसीमालां कार्तिके चाविशेषतः ॥ महापातकसंहर्ता धर्मकार्पादायिनी ॥ रुष्टे शत्रुयानि लोमानि धात्री
 माला कलौ नृणां तावद्दर्पसहस्त्राणि वैकुण्ठे वसाति भवेत् ॥ मालां नित्यं नरो भक्त्या धात्री तुलसीसंभवाः बहते
 कण्ठे शत्रुकल्पकोटी दिवं वसेत् तुलसीकाष्ठसंभूते माले कृष्णाप्रियकरि ॥ विभर्त्तिवामहं कंठे कुरु मां कृष्णवच्छभं
 एवं सैमाथ्यं विधिवन्मालां कृष्णालोपितां धारेय कार्तिके यो वै सगच्छेद्भैष्णवं पदमिति स्क्रादे कार्तिके
 संहारम्ये ॥ धात्रीमूले तु यः कुर्यात्पिठदानं महाभूते भुक्तिप्रयाति पितरः प्रसादान्माधवरूपं धात्रीफलं

चलितांगोधावीफलविभूषितः धात्रीफलकृताहारो नरेनारपणो भवेत् ॥ धात्रीछायां समाश्रित्य ये च ये च कथा
 पिबन् ॥ पुष्पपुष्पेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः तीर्थानि मुनयो देवा यज्ञाः सर्वेऽपि कार्त्तिके नित्यं धात्रीं समाश्रित्य
 तिष्ठन्स्पर्केन लारिपत इति ॥ अथैव धात्रीपूजनं कृत्वा प्रार्थयेत् ॥ धात्रिदेवि नमस्तुभ्यं सर्वपापक्षयं करि ॥ पुत्रादहि
 महापुण्यं यथोद्विह्वलं च मङ्गलं ॥ तद्यारुकादे ॥ कार्त्तिके मासि विजैद्रधात्री दृक्षोपशोभते वने दामोदरं विष्णुं
 चित्राक्षं स्तोत्रे प्रदिभुं ॥ मूलतः प्रायसेनाय होमं कुर्याद्विशेषः ॥ आक्षणाभोजयेच्छस्त्रास्त्रयं भुञ्जीत वंशुभिरिति ॥ श्र
 यजगारणविधिः ॥ पादौ जागरकार्त्तिके मासि यः कुर्यादरुणोदये दामोदराग्रे सेनायुगोसहस्रफलं लभेदिति ॥ तदि
 ज्ञातं किं द्विदलव्रतं प्राणुकं कार्त्तिके द्विदलं त्यजेदिति ॥ पादौ कार्त्तिकमाहात्म्यः ॥ राजिकां मादकं च वने वा धात्वा
 र्त्तिके व्रतो द्विदलं तिलं च तथा न्यत्सु विदूषितं ॥ रूकादिपि कार्त्तिके वर्ज्ये प्रसिद्धं द्विदलं बहुविजकं ॥ मापमुद्रम
 सुराश्च चणकाश्च कुलत्थकाः ॥ निष्पाद्या राजमापाश्च भ्रातृभ्यां द्विदलं रम्यं ॥ नूतनान्यापि जीर्णानि सर्वाप्येतांति व्र
 तयेत् ॥ भ्रजकोचिदुत्पत्ति समये दलद्वयं यस्य भवति तत्तत्पूर्वगत्या द्विदलमुच्यते इत्युक्तं ॥ उदाहरति यः ॥ वीजभेद
 समुद्रतं द्विदलं चार्कुरं विना दृश्यते यन्न स रयेषु द्विदलं तन्निगद्यते ॥ अन्ये तु लक्षणायां मानाभावाद्भजनस्य च निर्मूल
 त्वाद्विदलात्मकं यस्य स्वरूपं तदेव वर्जयेदित्याहुः ॥ अन्धान्यापि वर्ज्यान् युक्तानि ॥ पादौ पलांडुलशुनार्हिगुच्छाकां योजनं
 तथा नालिकां मूलकं शिमुं वर्जयेत्कार्त्तिके व्रती ॥ भ्रालां च्यापि पुंताकं कूष्मण्डिं वृहतीफलं कलिंगचकपित्थं च वर्जयेद्दृष्ट्या वा
 व्रती ॥ कार्त्तिके तु विशेषेण राजमापात्रमक्षयेत् ॥ निष्पावान्मुनिशार्दूलं यावदाभूत नारकीति ॥ पटोलान्यापि नमक्षयेद्वि
 त्यादि ॥ लघुनारदीये ॥ कार्त्तिके वर्जयेत्तैलं कार्त्तिके वर्जयेन्मधु ॥ कार्त्तिके वर्जयेत्कारु ॥ कार्त्तिके शुक्लं संधितं ॥ कां
 र्प्यं तत्पान्नभोजनं ॥ कार्त्तिके यत्प्रादिर्मासोपवासं कुर्यान्न तद्बृहस्पतिः ॥ वानप्रस्थे यतिर्वापि नारी वा विधवा भुजे सा

सेपवासंकुर्वतगुरोर्व्राज्ञापयतः आश्रितस्य भर्तृपक्षेष्वावश्यमुपपितः व्रतमेतनुग्रहीयाद्यावत्त्रिशिदिना
 निविवति प्रकृत्य नष्टस्य श्वरे हतमिति पाद्भोक्तेः । साधितं लवपश्याकः यस्त्वयमभर्तकेवलकालपरिवर्त्तमानो
 व्यातरसंसर्गकालपरिवर्त्तमानो व्यातराश्रमो भवति तत् शुक्लमिति ताक्षरायाम् तथा कार्तिके कृष्णसेवीयः प्राज्ञा
 पत्यपरोधवा । एकांतरोपदासीवातिरात्रोपि वा यद्वा दशपक्षवामासंवावरवाणिनि एकभक्तेन न के
 नतथैवापाचितेन च उपवासेन भिक्षेण व्रतमेतत्परंपदं तथा कार्तिके आकाशदीपउत्केति निर्णयस्यते पुष्करपुराणे ॥
 तुलायां तिलतैलनसायंकाले समानाते आकाशदीपयोदयान्मासभेकं हरिप्रति महती श्रियमाप्नोति रूपसौभाग्य
 संपदमिति तद्विश्वेश्वर हेमाद्रौ आदित्यपुराणे ॥ दिवाकरे उस्ताचलमौलिभूते गृहाददूरे पुरुषप्रमाणं यूपकृति
 यज्ञियदृक्षदारुमारोप्य भूमावधतस्य भूर्ध्वं पंचांगुलच्छिद्रयुतास्तुमध्योद्विहस्तदीर्घाश्रयपट्टिकारतु कृत्वा च तज्जो
 ददलाकृतिस्तुयाभिर्भवेद्वद्विद्यानुसारी तत्कार्तिकायां तु महाप्रकाशो दीपः प्रदेयोदलगास्तथाष्टौ निवेद्य
 धर्माय हराय भूभुवदमोदरायाप्यधर्मराज्ञे प्रजापतिभ्यस्त्वध्वसपितृभ्यः प्रेतेभ्य एवायनभः स्थितेभ्य इत्य
 दिविस्तरस्तत्रैव बोध्यः ॥ अपराकं भविष्योत्तरे ॥ विष्णोरायतने यस्तु सहस्रं याद्विप्रकान्
 प्रज्वालयस्व नुदिनं दिवा रात्रौ न द्वितः ॥ तमिस्त्रयमभ्युक्ष्य शंखशुद्धपक्षंतु कार्तिकं सयाति भवनां विष्णो
 रस्तेजोमयवपुः शुभान् दीपदानेन व्रतकः यथा दामोदराय नमस्तुलायां दालयासह प्रदीपं ते प्रयच्छामि
 नमो नंताय वेधस इति श्रुत्वापि स्कांदेः श्रीहयोपवर्गो धूमाः प्रियंगुतिलशालयः एतेऽति सात्विकाः
 प्रोक्ताः स्वर्गमोक्षफलप्रदाः काशीखंडे ऊर्जयवाक्षमशनीयाद्देवात्तमयथा पुनः दंताकं सूर्यं चैव शुकुं शुर्वी
 श्ववर्जयेत् । पृथ्वीचंद्रोदये पादौ नोर्जोर्वाभ्यो विधातव्यो व्रतनाकेन चिकित् । श्रवतेन क्षिप्रं च स्तुमासं दामोदर

प्रियं तिर्यग्योनिमवाप्नोति नाऽत्रकार्याविचारणा अन्यान्यपितांबूलैस्तैलकेशकर्तनादिवर्जसंकल्परूपाणि
 प्राणुकानि ब्रजैव प्रसंगात् भीष्मपंचकव्रतं लिख्यते नारदीयपुराणे - नारद उवाच यदेतदचलं पुण्य
 व्रतानां परमं व्रतम् कर्तव्यं कार्तिके मासि प्रयत्नाद्भीष्मपंचक विधानंतस्य विरुपङ्गलं च सुरसत्तम - कथ्य
 स्वप्रसादान्मेजनानां हितकाम्यया ब्रह्मोवाच प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतवतां वर भीष्मेणैतद्यतः श्राव्यं व्रतं
 तं पंचदिनात्मकं सकाशाद्वासुदेवस्य तेनोक्तं भीष्मपंचकं व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुं शक्यं केशवाहते व्रतं वैत
 न्महापुण्यं महापातकनाशनं श्रुतं तैः प्रयत्नेन कर्तव्यं भीष्मपंचकं कार्तिकस्यामले पक्षे स्नात्वा सम्यक् यतव्रतः
 एकादश्यं त्र्यह्निपात् व्रतं पंचदिनात्मकं प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्ने च तथा व्रती नद्यां निर्जरगर्वासमा
 लभ्य च गोमयं यवव्रीहितिलैः सम्यक् पिष्ट्वा तर्पयेत् क्रमात् स्नात्वा मोनंतत कृत्वा धौतवासा दृढव्रतः ततः संपूजये
 द्वां सर्वपापहरं परं स्नापयेच्चाच्युतं भक्त्या मधुशिरघृतैश्च तथैव पंचगव्येन गंधधूपं च दत्त्वा रिणा चंदनेन सुगंधै
 नकुंकुमेनाथ केशवं कर्पूरे शिरमिश्रेण लेपयेद्गुरुध्वजं - अर्घयेदुचितैः पुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः गुग्गुलुघृतसंयु
 क्तं देहदक्षयभक्तिमान् दीपकं तु दिवारद्वौ दद्यात् पंचदिनानि तु नैवेद्यं देवदेवस्य परमाज्जनिदयेत् एवमभ्युच्य
 देवेशं स्तुत्वा चैव प्रणम्य च उर्ध्वमोभगवतो वासुदेवो जपेदष्टोत्तरशतं जह्युच्चघृताभ्यक्त तिलव्रीहियवं व्रती - ॥१॥
 पृष्ठक्षरेण भोजनं स्वाहाकारान्वितेन च उर्ध्वमोविष्णवे इति पृष्ठक्षरः उपास्य पाश्र्वांसांश्च प्राणम्य गरुडध्वजं जपि
 त्वा पूर्ववन्मंत्रांश्चितिशायी भवेन्नरः सर्वमेतद्विधानंतु कार्यं पंचदिनेष्वपि - विशेषोक्तं व्रते यारस्मिन् यदन्वूनं शृणुष्व
 तत् - विशेषोक्तं दिनविशेषपुरस्कारेणोक्तं ॥ प्रथमेऽह्नि हरेः पादौ पूजयेत्कमलैर्नरः - द्वितीये विष्वक्पत्रेण जानुदेशं
 मर्चयेत् पुत्रयच्च तृतीये ह्निनाभिर्गुणारकेण तु वाष्पाविल्वजपाभिश्च ततः स्कंधौ स्मर्चयेत् - ततोऽनुपूजयेच्छी

धर्मालयाचक्रपाणिनः कार्तिकयादेवदेवस्य भक्त्या तद्व्रतमानसः पूजयेत्पुष्पमन्त्रेण गंधधूपं निवेदेयेत् अर्घ्यं चित्वा ह-
 र्पाकेशमेकादश्यां समाहितः त्रिःप्राश्य गोमयं सम्यगेकादश्यामुपावसेत् गोमूत्रमंत्रवद्भूयोद्वादश्यां प्राशयेद्व्रतीक्षी रं-
 चवत्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा दधि संप्राश्यं कायशुद्धयर्थं लंघनीयं चतुर्थके प्राशनं होममंत्रेण कर्तव्यं भूतिमिच्छता-
 मंघ्रमेतु दिने स्नात्वा विधिवत्पूज्य केशवं भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ' ततो नक्तं समश्रीयात्पंचाव्य-
 पुरस्सरं एवं सम्यक्समाप्यं स्याद्यथोक्तं व्रतमुत्तमं जन्मप्रभूति यन्मांसं त्यक्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् तत्फलं समवाप्नो-
 तित्यत्कासौ भिष्मपंचके मद्यपौ यस्तु जन्माद्यज्जन्मतो मरणांतिक तद्भिष्मपंचके त्यक्त्वा संप्राप्तो त्यधिकं फलं भवि-
 व्यन्तरे । श्रीकृष्ण उवाच कार्तिके शुक्लपक्षस्य शृणु धर्मं पुरातनं एकादश्यां समाख्य विज्ञेयं भिष्मपंचकं दुष्क-
 रं सत्त्वहीना नाम शक्यं बालचेतसां पराद्धः परिहर्तव्यो ब्रह्मचर्येण निष्ठया मद्यमांसमसत्यं च वर्जयेत्पामपापण-
 शाकाहारेषु मत्स्यैः कृष्णार्चनपरैर्नरैः स्त्रीभिर्वाक्येन कर्तव्यं स्वपतेः पुण्यवर्द्धनं विधवाभिस्तु कर्तव्यं पुद्गला-
 शुभमुद्वेगे सर्वकामसमृद्धयर्थं मोक्षार्थं चैव पांडव नित्यं स्नानेन दानेन कार्तिके यावदेवतु वैश्वदेवस्तु कर्तव्यो
 विष्णुध्यानपरायणैः वैश्वदेवः सर्वदेवताहोमः ततश्च विभूतिर्वेनभावनायाः यमस्य प्रातिमाकायारौद्रवक्रान-
 तिभीषणा हस्त्वहस्ता तिविकृता लौहीदंष्ट्राकरालिनी तिलप्रस्थोपरिस्थाय्या कृष्णवस्त्रेणोष्ठिता रक्तपु-
 ष्पकृता पीडाज्वलत्कांचनकुंडला संपूज्य परयाभक्त्या धर्मराजस्य नामभिः ' इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः
 यदन्यजन्मनिकृतिमिह जन्मनिवापुनः पार्ष्णेशममायातु तव पादप्रसादतः एवं संपूज्य विधिवत्सति
 मां च सकांचनां सकांचना सुवर्णदक्षिणायुक्ता ॥ वाचकाय प्रदातव्या धर्मो मे प्रीयतामिति तद्वच्च देवदेवस्य
 कृष्णस्याऽष्टिकारिणः तद्वदिति यमप्रातिमावदेव कृत्वा पूजां याथाशक्त्या विप्राणां विदेवेदिनां दद्याद्विरप्यंगांचे

वक्रणोमित्रीयतामिति ॥ कृतकृत्यःस्थिरोभूत्वाविरक्तः संयतोभवेत् शांतचेतानिरावाधः परंपदमवाप्नुयात्
 नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः अष्टपादेकनयनः शंकुकर्णोभहास्वनः जटीद्विजिह्वास्वास्थोम्भग
 राजतनुच्छदः चैतनीयोमहादेवोपस्थरूपनस्यविद्यते ॥ ब्रतदेवतायामहाविष्णोरिदंरूपंचित्तं पूज्यं च भृगुरा
 जतनुच्छदः प्रावृत्तसिंहवल्कलः ॥ पाद्मेतु ॥ स्नाताभौनंतरः कृत्वाधौतवासाद्वद्वतः भीष्मायोदकदानं च अर्घ्यं
 जतनुच्छदः दद्यादिति शेषः पूजाभीष्मस्य कर्तव्यादानं दद्यात्प्रयत्नतः पंचरत्नान्वेषेण दद्याद्दिशाययत्नतः अर्घ्यो
 दकदानमंत्रौभीष्माष्टमप्रकरणेष्टध्व्यौ इदंभीष्मेणकथितं शरतरुपगतनेमे तदेतत्तेमयाख्यातं दुष्करंभीष्मपंचकं
 धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतं यच्चीत्वा ब्रह्महागोघ्नः सर्वपापैः प्रमुच्यते यद्भीष्मपंचकमिति प्रथितं पृथिव्यामे
 कादशीप्रभृतिपंचदशीनिरुद्धं मुच्यन्तमोजनपरस्य नरस्य तस्मिन्निष्ठं फलं दिशति पांडवशार्ङ्गधन्या इति भीष्मपंच
 कव्रतम् ॥ अथ कार्तिकेयापनविधिः ॥ अथोर्जव्रतितः सन्ध्यायापनविधिं नृप त्वं शृणुष्व मया ख्यातं सविधानां विशेष
 तः ऊर्जश्छत्रतुर्दश्याकुर्थादुद्यापनं व्रतं ब्रतसंपूर्णतार्थाय विष्णुप्रीत्यर्थमेव च तुलस्याष्टपरिष्ठात्तु कुर्यान्मंडपिकांशुभां
 द्वारेषु द्वारपालांश्च पूजयेन्मृगमयान् पृथक् पुण्यशीलं सुशीलं च यं विजयेमेव च तुलसीमूलदेशे तु सर्वतोभद्रमेव च पंच
 भिरवर्णकैः सन्ध्याकृशोभाढ्यं समलंकृतं सप्तधान्यंचोपरिष्ठात्पंचरत्नसमन्वितं महामूलेन संयुक्तं भंतव्रति धाय च पूजये
 तन्नदेवेशं शशचक्रनादाधरं कौशेयपीतवसनं युक्तेजलधिकनयमाङ्गद्विलोकपालांश्च मंडले पूजयेद्भृती द्वादश्यांप्रति
 बुद्धोसौत्रयोदश्यापतः सुरैः दृष्टोर्चितश्चतुर्दश्यांतस्मात्पूज्यस्तथाविह तस्यामुपवसेद्भक्त्याशांतः प्रयतमानसः
 पूजयेद्देवदेवेशं सौवर्णैर्गुर्वनुज्ञया उपचारैः षोडशभिर्नानाभक्ष्यसमान्वितैः रात्रौ जागरणं कुर्याद्भक्तिवाद्यादिमंगलैः
 ततस्तु पूर्णिमास्यां च सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् त्रिशन्मितांस्तथा चैकं स्वं शक्त्यावानि मंत्रयेत् अतो देवाद्वा द्विधाभ्यां

जुहुयांतिलपायसं श्रीत्वंधेदेवदेवस्य देवानां च पृथक् पृथक् दक्षिणां च यथाशक्ति प्रदद्यात्स एभिश्च तान् गुरुव्रतोपदे-
 ष्टारं वत्सालं करुणादिभिः सपत्नीकं समभ्यर्च्य तांश्च विप्रान् क्षमापयेत् शुष्मत्प्रसादाद्देवेशः प्रसन्नो भवति केशवः पा-
 पं प्रणशमायतु र्बिभारमेचारुसततिः मनोरथाश्वासफलाः संतु नित्यं तवार्चनात् देहांतैर्बैष्णवं स्थानं प्रोष्ठु,
 यामतिदुर्लभं इति क्षमाप्य तान् विप्रान् प्रसाद्य च विस्मयेत् तामर्थी गुरुवदेद्याद्दक्षयुक्तं तदावती ततो गां कपि-
 लं दद्याच्छ्रव्यां सोपस्करांततः सुहृदुरुतः सायं रवेयं भुंजति भक्तिमान् कार्तिकेवाथ तपसि विधिरं विधो भवति
 ति कपिलाधेनुदानं मदनरत्ने व्यासः । रुक्मभृंगारौ प्यधुरांसवत्स्र्वाकांस्यदोहनां सवत्सां कपिलां दत्त्वा
 शान्सससमुद्धरेत् यावति चास्थारोमाणि सवत्सायां भवति हि सुरभी लोके मासाधरमते तावतीः समाः श्रव्या
 दानमंत्रो मत्स्यपुराणे । कपिले सर्वभूतानां पूजनीया सिरोहिणी तीर्थदेवमयी यस्माद्भूतः शांतिं प्रयच्छति ॥ यमः ॥ रुक्म-
 भृंगारौ प्यधुरांसकालां गूलभूषितां कांस्योपदोहनां धनुवत्स्र्वा च्छामलं कृतां दत्त्वा द्विजैर्द्रा यनरः स्वर्गलोके महीयते
 दशधेनुप्रदानेन तु रत्नैकैकपिला तथा ॥ आदेत्यपुराणे ॥ सहस्रं योगवां दद्यात्कापिलां वापि सुव्रतं स भवेत्पुरा प्राह ब्र-
 ह्मा ब्रह्मादिदं वरं कर्मपुराणे दशसौ वार्षिकं श्रेणेश्वरा पंचपलान्विताः पंचाशत्पलिकं तां च कांस्यैवैतावदेव च वत्स-
 रं द्विगुणं धेनूनां दक्षिणाञ्च तर्गुणा एतैरलंकृतं धेनुं घंटाभरणभूषितां कपिलां विप्रसुरस्याय दत्त्वा मोक्षमवाप्नुयात् हि
 गणोपस्करोपेता महती परिकीर्तिता दत्ता सा विप्रसुरस्याय स्वर्गमोक्षफलप्रदा सप्तजन्मकृता त्यापाप्मानुच्यते दशसं-
 युतः ॥ दशभिः पुत्रादिभिः पुरुषैः संयुतः ॥ यान्यान् प्रार्थयेत् कामांस्तं रत्नानां शोतिमान्नवः श्रुते स्वर्गापवर्गा च फल-
 माप्नोत्यसंशयं वत्स दक्षिणयौ द्विगुण्यादिको दानसामान्योपकल्पवत्सायै पदेयं तिज्ञातव्यं विधिरनुगोदानुप्र-
 करणेनैव दयेते इत्येवमेव णैवेन दशधोका वराहपुराणे ॥ सवर्णा कपिला पूर्वा द्वितीया गौरा पि गला तृतीया चैव

रक्ताक्षीचतुर्थगुडपिंगला नवमीपाटलज्ञेयादशमीपुच्छपिंगला एतादशसमाख्याताःकपिलास्तावरानने स
 वाह्येतामहाभागारस्तारयंतिनसंशयः सर्वाएवप्रशस्ताश्चसर्वपापप्रणाशनाः आतिदानानिरूपणं भाविष्य
 दपुराणे त्रीप्याहुरतिदानानिगावःपृथ्वीसरस्वती नरकादुद्धरंत्येताजपवांपनदीहनैः तत्रगोदाननिरूपणमहा
 भारते दानानामिहसर्वपापवादानविशिष्यते गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनाजगदुत्तमाः ऋतेदधिघृताभ्यां
 चनेहयज्ञंप्रवर्तते तेनयज्ञावशेषचगोमूलसंप्रचक्षते लिंगपुराणे । यान्यभाराणिविप्राणादिवतनायतानिच
 पुयेतेशकृतायासांकिदेयमाधिकंततः ॥ हारीतः ॥ बहुक्षिरांचयोगैर्ब्राह्मणयोपपादयेत् उत्तारयेत्सआत्मानंसदा
 समकुलानिच देवलः सुशीलंलक्षणवर्तीपुवर्तीवत्ससंपुतां वराश्चाप्सरसोयत्रतगच्छतिगोप्रदाः तथा या
 वतिरोमाणिमर्धतिधन्यारस्तावंतिवर्षाणिमहीयतेरिव स्वर्गाच्च्युतरयापिततोत्रलोकैर्कुलसमुत्पत्स्यतिगोमतांसः
 जावालिः होमार्थमग्निहोत्रस्ययोगादद्यादयाचितं सुविचपूर्णेष्टयिबीतिनदत्तानसंशयः आत्मेयः अकुलीनाय
 मूर्खैर्यलुब्धापिपशुनायच हव्यकव्यव्यपेतायगौर्नदेयाकथंचन ब्रह्मपुराणे पीतोदकारेणवर्तीदुग्धघोषां
 निरिंद्रियं उन्मत्तामंगहीनांचमृतवत्संमहाशनां केशवेल्हपुरीषास्त्रिकव्यादांसंधिनीखलां पुटधेनुंरुखल्द
 गर्भीनित्यप्रश्रवणस्तर्नी नदद्याद्ब्राह्मणेभ्यश्चसदोषंवृपमंतथा पीतोदकांजभयत्तणामितिबृद्धोपलक्षणम् दुग्ध
 घोषास्त्वकीयस्तनपायिनीं पुटधेनुर्वाल्क्यस्त्वैवयगर्भिणी व्यासः नक्षत्रांपापवत्सांवावंध्यारोगान्वितांतथा
 नव्यंगानपरिश्रितांदद्याद्गंगाब्राह्मणायच विश्वामित्रः नैकशृंगांचलच्छंगारस्फुटिताक्षींचलत्सुरां नदद्यान्नितिनीचै
 वगांशुभमेवदापयेत् महाभारते अंतर्जातासक्रयाज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिताः स्वौकजाश्च कृच्छ्रो
 त्सृष्टाःपोषणाभ्यागताश्चद्वारेरैर्गोविशेषाःप्रशस्ताः अंतर्जातगर्भिण्यःज्ञानांविद्या प्राणक्रीतायुद्धादिना स्वौ

कजाग्रहजाताः कृच्छ्रेत्सुष्टाद्वस्यादिव्याध्याक्रांतास्सत्यः स्थानात्यकाः रवयंपोषणं कृत्वा लब्धाः तदैव एका-
 नादशगुर्दद्याद् दशदद्याच्च गोशती शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वारितुल्यफलान्विताः नंदिपुराणे विधिनानुयदादत्ता-
 मोनवेतुः सदक्षिणा तदतारयते जंतून् कल्पानामयुतैः शतैः अथ गोदानविधिः विश्वामित्रः । प्राङ्मुखो भू-
 त्त्वा स्वस्थाप्य सवत्सां तां सुपूजितां पुच्छेद्देशे तु दाता वै ह्मातो वद्विशो भवेत् उदङ्मुखस्तु विप्रः स्यात्पात्रलक्षणलक्षित-
 आर्ज्यपात्रं करं कृत्वा कनकेन समन्वितं निक्षिप्य पुच्छं तारं समस्तु धृतं दिग्धन्त्रसह्यच्च सतिलं विप्रपाणिं तु प्राग्भृतं नि-
 धाय सतिलं सकुशं चापि गृहीत्वा दानमाचरेत् अनेनैव तु मंत्रेण पात्रहरते जलं क्षिपेत् यज्ञसाधनभूताया वि-
 श्वस्याधप्रणाशिनी विश्वरूपधरा देवः प्रीयतामनया गवा अमुब्रज्य च तर्धेन ब्राह्मणेन समन्वितं गोमर्तं तु त-
 तो विधां जपेत् प्रयतः शुचिः उद्दिश्य वा सुदेवच प्रीयतामिति वाचनं पात्रं मनाः सिसृचि त्यतो यमप्सु विनिःक्षिपेत्
 जलशायो ब्रह्मपिता पद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशायनः प्रीयतां परमपिता गोमती विद्यामहाभारते दर्शिता ॥
 गावो मामुपतिष्ठतु हेमशृङ्गः पयो मुच्यः सुरभ्यः सौरभेऽयश्च स रितः सागरं यथा गार्वे परयान्म्यहं नित्यं गावः परयं
 तु स वेदा गावो रस्माकं वयं तासां यतो गावस्ततो वयं तथा यमेनापि गावः सुरभ्यो नित्यं गावो गुग्गुलुणां धिकाः
 गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्वत्ययनं महत् ब्रह्मेव परं गावो देवानां हविरुत्तमम् जीवनं सर्वभूतानां क्षरं ति च ब्रह्मं
 त्विष हविषामंत्रपूतेन तत्पर्यंत्य मरान् दिवि ऋषीणामपि होहृष्टाणां गावो होमे प्रातिष्ठिताः सर्वे पात्रमेव भूतानां गोमं-
 लमुत्तमं गावः सर्वस्य लोकस्य गावो धन्याः सुवाहनाः नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयिभ्य एव च नमो ब्रह्मसु-
 ताभ्यश्च पात्राभ्यो नमो नमः ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतं एकत्र मंत्रास्तिष्ठति हविरन्यत्र तिष्ठतीति
 श्रवदक्षिणामाहवसिष्ठः सुवर्णं दक्षिणा परा सुवर्णं पावनं ब्राह्मणः परिमाणं परं तथा ब्राह्मणं परं तथैत्यत्रापि

सुवर्णशब्दसंबंधात्परिमाणविशेषावगातेरौच्छिद्यपरिमाणसुवर्णदक्षिणादानं व्यावर्त्यते तच्च शकविषयं अ
 वाऽशकस्य तु यजमानस्ततोदद्याधयाशक्त्यातुदक्षिणामिति ब्रह्मवैवर्तवाक्येन ततोऽप्यत्पयाऽपिदक्षिणा
 याश्च भव्यनुज्ञानात् गोदानमात्रप्रार्थनामंत्रमाह वासिष्ठः दृतक्षीरप्रदागावो दृतयो न्यो दृतोद्भवाः दृतनयो-
 दृतवतारतोषसंतुसदाग्रहे दृतमेहद्वयेनित्यं दृतताभ्यां प्रतिष्ठितं दृतमेसर्वतश्चैव गवांमध्ये वसान्यह मिति गो-
 दानविधिः । अथ कार्तिकोद्यापनविधिः । एवं चातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपिकार्यं अथात्रैव भीष्मपंचकोद्यापनम्
 तत्रैकादश्यां कृतस्थापनपूजनांतेश्चिप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुं इदं विष्णुं अतो देवा इति मं-
 त्राभ्यामष्टाक्षरविद्याभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरशताहुतिभिश्च भीष्मपंचपाण्डवद्रौपदीनां नाममंत्रैर्ब्रह्मादिमंडलदेवताग्रहा
 दींश्च पापसचर्वाभ्यैः प्रत्येकमेकैकया हुत्या प्रायश्चित्तांतं त्विष्टकृद्धोषेनाहं यद्वये ततो भीष्मादिमूर्त्तिं शय्यागो-
 दानादिकृत्वा पूर्णाहुतिमभिषेकं च कृत्वा अर्चिद्रवधारणम् अर्चिद्रवधारणमंत्रः व्रताच्छिद्रं तपच्छिद्रं यच्छिद्रं यज्ञा-
 कर्मणि एकमासं द्विमासं वातिमासं वा चतुष्टयम् दिनानि दशपंचादिदिने मे कंदिनद्वयं यत्किंचिन्नियमं चापि
 शाकपत्रादिभोजनम् मूलिकामत्स्यमांसादिदृताकादिफलानि वा तत्सर्वं पूर्णतां यातुनिवृत्ते भीष्मपंचके सर्वसु-
 दनुवाच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादतः ब्राह्मणायानि भाषते तानि मन्यंति देवताः उपवासो व्रतं तीर्थस्नानदानफलं च यत्
 विभ्रं संपादितं यस्य संपूर्णं तस्य तद्भवेत् ब्राह्मणाजंगमं तीर्थं निर्मलं सर्वकामिकम् एषां वाक्योदकेनैव शुद्धांतिम
 लिनाजनाः यद्ब्राह्मणारुद्रुदृतमावदन्ति तद्देवताः कर्मभिराचरन्ति तुष्टुषु तुष्टान्मुनयो वदंति प्रत्यक्षदेवेषु पुरोक्ष
 देवान् व्यासवाल्मीकिवचनात् पराशरवसिष्ठयोः नारदस्य भृगोरुत्तयासफलं कृतमस्तु ते मंत्रार्थाः सफलाः
 संतु सफला संतु गोमसाः शतूणां बुद्धिनाशो रतुभिर्जाणा मुदयोरतुवः इत्यर्चिद्रवधारणं सर्वव्रतांतं ज्ञेयं तत्

विश्वनामानिपूजयेच्चयथाविधिः विष्णुंजिष्णुमहाविष्णुहरिकृष्णमयोक्षजं केशवंमाधवंरामंचाच्युतंपुरुषोत्त-
 मं गोविंदं वामनं श्रीशंश्रीकं ठां विभ्रसाक्षिणं नारायणं धुरिपुमानिरुद्धं त्रिविक्रमं वासुदेवं जगद्योनिं
 शेषतत्पणमंतथा संकर्षणंच प्रद्युम्नं देव्या रं विभ्रतो मुखं जनार्दनं धराधारं श्रीधरं च समर्चयेत् इति त्रिंश-
 द्नामानि मासोपवासचातुर्मास्यादिब्रतेषु विष्णुपूजने विप्रपूजने च यथासंभवमूह्यानि अथ कार्त्तिक्यां मार्कण्डेयपुरा-
 णदानमुक्तं नारदीये मार्कण्डेयाभिधंवत्सलभेत्सपरमांगतिं यस्तु व्याकुरुते चैतच्छैवंसलभते पदं तत्सय-
 च्छेच्छिखित्वा यः सौवर्णकरि संपुतं कार्त्तिक्यां द्विजवर्याय सलभेद्ब्रह्मणः पदमिति मार्कण्डेयपुराणदानं ॥ स्वस्ति
 श्रीरणविरसिंहधरणीपालो वदान्याप्रणी नानाशास्त्राविचारसाररसवित्सद्दं संरक्षकः धर्माधर्मविभागाकृद्-
 दुपतेः पदं गुजार्चरतो जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसाहितः संपालयन्क्षांसदा १ राणीरसिंहभूपेशकारिते कृत्य
 सागरे अभूत्कार्त्तिककृत्या नारभ्योरत्नसमुच्चयः ॥ इति श्रीकृत्यरत्नाकरे कार्त्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंजलये ॥

लालाशिवामल्लाधिकारकर्त्तिकमासोमुद्रितस्सभासिमगमत्
संवत् १९४१ वैष्व. प्र. १९

मार्गदर्षिमासप्रारम्भः

ॐ ॥ अथमार्गशीर्षमासकल्पम् ॥ ॐ ॥ दृश्यकसंक्रमणेपूर्वाःषोडशघटिकाःपुण्यकालः देवीपुराणे
मार्गरसोत्तमं दद्याद्भृत्यैर्पैषमहंफलं तिलान्माधेयमुनिश्चेष्टसप्तधान्यानिफाल्गुने विचित्राणिचक्राणिचैत्रेदद्याद्
द्विजोत्तमे वैशाखेयवगोधूमान्ज्येष्ठेऽतोयभृत्यघटं आपादेचंदनं देयं सकर्पूरं महफलं नवमीतनभोमासिछत्रं
षष्ठे देरुमृतं शुद्धशर्करस्पर्णाढ्यान्लुङ्गकानां श्वेते मुने दीपदानं महपुण्यं कार्तिकेयः प्रयच्छति सर्वान्कामान्
वाग्रातिक्रमेणैतद्गृहाहृतं व्रतानि गंधुभां दद्यात्सर्वसांकां स्य द्रोहनां स्वभावशुद्धे विधिवत्पूजयित्वा द्विजोत्तमे द्वा
तंश्र्यवीतरगेचकामक्रोधविवर्जिते अथाचके सदाचारविनीते विनयान्विते गोदानाच्छभते कामान्भोलोके सुमते
हंरान् इति मार्गमासमारभ्य वर्षमात्रसाध्यं एकवत्सरनिर्वाहं प्रति वर्षमेकैकमासक्रमेण द्वादशवर्षसाध्यमपि
क्रमेणैतद्भुद्धतमिति व्यर्थत्वप्रसंगात् द्वादशवर्षसमाप्तिरिति इति मार्गादिव्रतं अस्मिन्मासे विष्णुपूजाव्रतं
वारहाद्येयजतिवराहोर्मार्गमासितुर्वेद्विजाः तांस्सर्वाननुग्रहामिहव्यकथयपथि स्थितान् यजति मामिति शेषः
अत्र दानविशेषोदानसागरे खराश्वाश्वतरीनागान्सकलान्युज्यजायिकान् केशवप्रीणार्थाय मासिमार्गशि
रेनरैः युजियुगयुकोरथ इति दानसागरः अजः छागः अविर्षेयः एतान् मार्गशिरदेयानाहुः अत्र लवणदानं मार्ग
रसात्तमं दद्यात् रसोत्तमं लवणं विष्णुधर्मोत्तरे लवणं मार्गशीर्षतुदत्त्वा सौभाग्यमश्नुते अत्र व्रतानि महाम्भार
ते मार्गशीर्षतुयोमासमेकमेकं न संक्षिपेत् भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्या मुच्यते सोऽथ कलिवर्षे रिति रुकादि एकमेकं
नयामत्स्यमार्गमासं तु संक्षिपेत् सतेन कर्मणा युक्तः सुभगो भवति सदा अथ तीर्थविशेषः ग्रहणमुपक्रम्य देवीपु
राणे मार्गशीर्षे तु देविकेति पद्मपुराणे पटित्तीर्थसहस्राणि तिस्रः कोट्योर्धकोटिका आयांति देविकातीर्थे मार्ग
शीर्षे न संशयः क्षालयित्वा धानिचयं प्रयांति निजलेखया मार्गकृष्णप्रतिपदायां योगविशेषे पडको भविष्योत्तरेः शुद्धि

करुणदेवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच - ब्रह्मेव ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामपि स तमाः - पुराजन्मनि शूद्रस्य दीप्त्य-
 कर्म करोति सदा - छिच्छिष्टभोजनातिस्त्रमुच्छिष्टशयनासदा - - कुरुपादुर्भगादीनां रुक्ष-गुह्यद्वेषिणीं ब्राह्मणेभ्य-
 वतीरयतादुर्दर्शवदनाशुभा - एकदापेपणार्थं सागता ब्राह्मणसन्निधौ - - श्रुतं व्रतनारीणां वाच्यमानं दिङ्मनस-
 सौभाग्यसुन्दरीनाम तृतीया सर्वकामदा - ज्ञानचौरागमे शास्त्रे प्रार्थिते नो मया तथा - चीर्णतासां प्रसंगे न मे वचसा-
 पितव्रतं - कुत्सितं वैवदेवं दत्तदानं किंच न - हविष्यं च तथा च्छिष्टं विहितं पारणे तथा - केवलं च व्रतं चीर्णश्रद्धापूर्व-
 न चेतसा - श्रद्धा धारयते धर्मो बहूभिर्निरर्थराशिभिः - ऋषयश्चाक्रिरे धर्मं श्रद्धापूतेन चेतसा - तेन कर्मविपाकेन निप्र-
 धाधिपतेः सुता - सुरुधा च सुशीला च सर्वलक्षणसंयुता - संपूर्णवयवाशां तातस्य दिव्याः प्रभावतः - उच्छिष्टभोज-
 नाज्जातानि पदानां च योनिषु - ब्रह्मदत्तानां तस्मात्तातापसीभोगवर्जिता - व्रतप्रभावाज्जायन्ते सुरूपाश्च पतिव्रताः - मु-
 हासौभाग्यसंयुक्ता सा शाल्मश्रीरिव परा - सर्वकामप्रदा देवि निंदिनी विसते ग्रहे - तद्वत् चारस्य देवर्षे सर्वकामफलप्रदं
 नारद उवाच - व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनं - कस्मिन्मसि प्रकर्तव्यं देवताकाश्रकीर्तिता - किंपुण्या कंच
 नैवेद्यं यानकस्य च पूजनं - ब्रह्मेवा वाच - व्रतस्यारंभणं कार्यं मार्गशीर्षमाघके - द्वितीया विषयः हितादृतीयायाः सिता-
 भवेत् - चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धावापि यदा भवेत् - उपवासं प्रकुर्वीत दत्तधावनपूर्वकं - आपा मार्गेण कुर्वीत दत्तशुद्धि-
 तदा व्रतो - उमेदे विनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि - प्रसीद श्रीमहेशानिकरिष्ये व्रतमुत्तमं - सा विधं कुरु मे देवि ब्र-
 तस्मिन्हरवच्छभे - इति नियममंत्र - सौभाग्यसुन्दरीनाम वशीनी सा प्रकीर्तिता - सर्वकामप्रदा देवी सर्वस्ववशं
 करो - तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत - द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमैश्चारयहेतवे - नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्क-
 रुरे - प्राशयेत्ततः - वत्सर्पौषासिते पक्षे दत्तीयायां व्रतं भवेत् - माहिकादं तकाष्ठं च मत्केन च पूजयेत् - राज्यसौभाग्यदं-

एतिप्रतिपद्युक्तमार्गमाप्तिस्तितरा कृष्णाप्रतिपदित्यर्थः गंगायां पदिलभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा मार्गकृष्णाद्वि-
 तीयायां कृत्यविशेषाभावात् तिथिपत्वेन ब्रह्मणोर्चनादिब्रतं द्वितीया मासान्ध्यानिर्णयोभिहितं मार्गद्वितीया-
 न्मार्गस्य सौभाग्यसुन्दरीब्रतं कर्णोदपुत्रसिद्धतच्चतुर्थीविद्यायां कार्यं न द्वितीयाविद्यायां द्वितीयवेधरहितात्तृती-
 याविद्यायां चाश्रयते चतुर्थीयोगिनीकिंचिच्छुद्धावापि यदा भवेदितिकथामुक्तेः ब्रतार्कं नारद उवाच भाग्यं स्वे-
 प्रज्जाः सृष्टानानावर्णस्तथागुणाः स्वेदजाश्रद्धजाश्चैव जज्ञिजाश्च जरायुजाः देवासुराः सैर्गंधर्वाः स्वयक्षोर्गरक्षसा-
 एकेमुखपाः सुभगा बलिनश्चापरे तथा तथान्ये दुःखसंयुक्ताः काणामूकाश्च पंगवः दुष्कीला दुर्भगादिनाः
 परकर्मकराः पराः एते मे हृदि संतापसंशयं छेत्तुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तोऽसि मे कु-
 र्वन्मैत्रिजप्ररूढं हि शरीरं पाचयौतिकं यदत्तदानाजयते सुरुपाः सुखिनो नराः तपः प्रभावाज्जायते बलिनः सु-
 भगास्तथा अदत्तदानाजयते परकर्मपराः सदा परापवादवकारः परद्रव्यापहारिणः इतारः प्राणिनां चैव-
 श्रमभक्ष्याणां च भक्षकाः क्रमशो नरकान् भुक्त्वा जायते कुत्सितानराः दरिद्राः पगवो मूकाः काणाद्या दुर्भगाः कृशाः
 नारदैर्वस्वकर्मोक्तैर्नरानां र्थं श्रद्धा र्विताः नारद उवाच उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानं ब्रतं ती-
 र्थं शरीरस्वचशोपाणं दुःखसंतापतप्तानां जीवानां तातमेव द ब्रह्मोवाच शृणु नारद यद्ब्रह्म ब्रततानां मुत्तमं ब्रतं स-
 वेदुःखप्रशमनं व्याधिदारिद्र्यनाशनं सुखसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं सुरुपदं च सौभाग्यकारणं कालदंतथा-
 नारणिणां च विशेषेण सुखसौभाग्यदायकं वसिष्ठो यपुरात्रोक्तं धीणां च समगमे कैलासशिखरे रन्ध्रं शंकरेण महत्सना-
 नारद उवाच कस्मात्प्रोवाच भगवान् कृपाकस्मादजायते एते मे ब्रूहि भगवन् शंकरे लोकांशंकरः ब्रह्मोवाच ब्रह्मब्रुतं च-
 सौभाग्यमरुंधत्याजगत्समुत्तथा स्वरूपं च शीलं च सौभाग्यमनुलं तथा कृत्वा शिरः प्रकंपं च जहास मुदुशंकरः पृष्ठवान्

करुणं देवं वासिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच ब्रह्मो ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामपि सत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दस्युः
 कर्म करीसदा वच्छिष्टभोजनानि त्समुच्छिष्टशयनासदाः - कुरुपादुर्भगादीनां रुक्म-गुह्यद्व्याधिणी तान्नामिष्यन्
 वतीरुपातादुर्दृशं वदनाशुभा एकद्वेषे प्रणार्थं सगता ब्राह्मणसन्निधौ - श्रुतं ब्रतचनारीणां वाच्यमानं द्विजन्मतम्
 सौभाग्यसुन्दरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञानचौरागनेशास्त्रे प्रार्थिते नो मया तथा चोर्षिता सा प्रसंगेन मे भवत्या
 पितृव्रतं कुत्सितवैवैवदं दत्तदानं किंचन हविष्यं च तथोच्छिष्टं विहितं पारणे तथा केवलं यद्रतं चोर्षद्वा पूर्व-
 न चेतसा श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः ऋषयश्चाक्रिरे धर्मं श्रद्धापूर्वतन चेतसा तेन कर्मविपाकेन निष्प-
 ष्ठाधिपतेः सुता सुरुपाच सुशीला च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णा वयवाशां ता तस्या देव्याः प्रभावतः वच्छिष्टभोज-
 नमज्जातानि पदानां च योनिषु श्रद्धादानात्संजाता तापसी भोगवर्जिता ब्रतप्रभावाज्जायते सुरुपाश्रयपतिव्रताः
 हासौभाग्यसंयुक्ता साक्षाच्छशीरिवापरा सर्वकामप्रदा देवी निर्दिता विसर्गहे तद्रतवास्य देवर्षे सर्वकामफलप्रदं
 नारद उवाच ब्रतस्यास्य विधिब्राह्मिको विधिः किंच पूजनं कस्मिन्मन्त्रे स्रज्कर्तव्यं देवताकाप्रकीर्तिता किंपुण्यां कंचु-
 नैवेद्यं ध्यानकस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच ब्रतस्यारंभं पंक्त्या र्गशीर्षं धर्माय के द्वितीया वेधरहिता तृतीया यासिता
 भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धायाऽपि यदा भवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दत्तधावनपूर्वकं अणामाणेषु कुर्वीत दत्तशुद्धिं
 तदा ब्रवीति उभे देवि नमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसादि श्रीमहेशानिकरिष्ये ब्रतमुत्तमं सांनिध्यं कुरु मे देवि ब्र-
 तस्मिन् हरवच्छभे इति नियममंत्रः सौभाग्यसुन्दरीनाम च शिनी सा प्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवी सर्वसख्यशं-
 करो तस्यादर्शनमत्रिणसदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च स पूज्या दाडिमैश्चारुयहेतवे नैवेद्यं मोदकादद्यात्क-
 र्मुं प्राशयेत्ततः वत्सर्पौपासिते पक्षे तृतीयायां ब्रतं भवेत् माहिकादं बकाष्ठं च मत्तकेन च पूजयेत् राज्यसौभाग्यदं-

नसुंदरीपूजयेत्ततः धात्रीफलदं देदर्थककोलंप्राशयेत्तिशि नैवेद्यंवटकान्दद्यादधृतशर्करयान्वितान् कंको
 हुतदाप्राशपरान्नसौभाग्यहेतवे घृतेनवोषधेदोपंराज्जीजनरणंसदा सर्वकामप्रदादेवीसर्वदुःखहरापरा सर्व
 र्थप्रदादेवीसर्वपापहरापरा एकापिवहुधात्मानं नामरूपविभेदतः मायमासेतुसंप्राप्तेवदर्यादंतधावनम्
 ः कुर्वतानिवमरूपसौभाग्यहेतवे अपराह्णेततः स्नाता सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्चसंपूज्यारूप-
 नायमुंदरी नारिकेलार्धदानं च नैवेद्यं शष्कुलरिमृतं प्राशनं चैव कस्तूररूपसौभाग्यसंयुता पूजये-
 त्सर्वकामसौभाग्यसुंदरी फाल्गुनस्यासितपक्षे प्रातर्नयमसंयुता सौभाग्यसुंदरी विल्वदंतकाष्ठनुकारये-
 स्तानं कृत्वा तथानारिकांचनारैश्च पूजयेत् नैवेद्यं सक्तवस्तत्र धृतशर्करयान्विताः यक्षकर्मजोल्लेपो

श्यागुरुसंभवः सर्वसुचतृतीयासु विधिरेष ददाहृतः बीजपुरार्धदानं च प्राशनं च दानोदकम् प्राशनस्य प्रभा-
 त्त्कामानवाप्नुयात् पारणं च प्रकर्तव्यं सह सर्वैश्च दांधैः चैत्रे मासि प्रकर्तव्या तृतीयापापनाशिनी

कर्तव्या सुखसौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं प्रकुर्वीत जंबूवृक्षसमुद्भवम् पूजादमनकैश्च वृहस्पत्यै विल्वफलं रम्य-
 प्रोक्ताः शर्कराधृतसंयुताः सुखसौभाग्यासिद्धयर्थं प्राशनं वज्रधारिणः वैशाखस्यासितपक्षे द-

मालतीदंतकाष्ठं च नयमग्रहणतः पतिसौभाग्यदादेवी सुंदरी पूजयेत्ततः पद्मैः सितैः सुर-
 भश्च पूजनम् दाधिभक्तसंस्कृष्टं शर्कराधृतसंयुतम् नैवेद्यं कल्पयेद्देव्याञ्चार्धं चाप्यफलम् भवेत् हेमोद-

यमाप्नुयात् ज्येष्ठे मासि तृतीयायां सुप्रवासपरा भवेत् यथिकादन्तकाष्ठं च लावण्यशुभगां शि-
 पूज्या यक्षकर्मचारिणैः लावण्यसुभगां देवीं सुंदरीं पूजयेत्ततः कदलीफलार्धदानं च नैवेद्यं धृत-

गंतुतः पूर्वा लावण्यशुभगा भवेत् आपादे च ततो मासि पक्षसौभाग्यसुंदरीम् दन्तकाष्ठं प्रकुर्वीत

प्रातश्चारीकवृक्षजं नियमंचप्रगृह्णीयातृतीयायांप्रयत्नतः विल्वपत्रैःकोमलैश्चपतिसौभाग्यसुंदरीं जंबूफलाद्यं
 दानंचनैवेद्यपायसंस्मृतं सपत्नीनांमुखंनैवसापश्यतिकदाचन श्रावणेमासिसंप्राप्ते तृतीयायामु
 पोषयेत् विभीतदंतकाष्ठञ्चाजतीपुष्पैश्चपूजनं सर्वैश्वर्यचसौभाग्यसुंदरीपूजयेततः नैवेद्यंशुभकासारं
 धूपदीपादिकंतथा कदलीफलाद्येदानंचप्राशनेराजतंपयः गजाश्वरथदार्सीनांहिभरत्तादिवाससां
 ईश्वरसिंखलोकानां भगवत्याःप्रसादतः मासिभाद्रपदेप्राप्तेपूज्यासौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठंतुकर्तव्यंमातुलि
 नैवेद्यंशोकवर्षित्वंविदेन्माणिक्यजं पयः कर्पूरगुरुकरतूरी
 गुंसमुद्गवं उत्पलैःपूजयेद्देवीमर्धकर्मदकीफलं नैवेद्यंशोकवर्षित्वंविदेन्माणिक्यजं पयः कर्पूरगुरुकरतूरी
 मुखदेवेशुगंधिता आश्वयुज्यसितेपक्षेतृतीयायांव्रतचरेत् दंतकाष्ठंप्रकर्तव्यंप्लक्षदक्षसमुद्गवं पूजये
 त्परयाभक्तयापूज्यासौभाग्यसुंदरी उत्पलैःशतपदैश्चपूजाकार्यंप्रयत्नतः नारंगमर्धदानंच कूष्मांडवा
 पिकल्पयेत् नैवेद्यंचणकांच्छुद्रान्पूतशर्करयान्वितान् औदुंबरपयःआश्वसुंदरीप्रीयतांमम पुत्रपौत्रसमा
 युक्तसुखसौभाग्यसुंदरी कार्तिकेमासिसंप्राप्येतृतीयामुपवास्ततः औदुंबरंदंतकाष्ठंक्त्वाव्रतमुपाचरेत् केतकी
 मिश्रसौभाग्यनाम्नासंयोगसुंदरी निवेद्येदूपांश्चसुगंधांजलिसंभवान् आक्षेपंचाद्यर्धदानेचलवंगंप्राप्ये
 त्तुतां सावियोगंनचाप्नोतिपितृमातृसुतादिभिः एवंचीर्णव्रतेकुर्यादुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानंसर्वा
 गमविशारदं आचार्यंप्रार्थयेत्स्रातर्मार्गार्थयथाविधिः चीर्णव्रतोमहाचार्यउद्यापनविधिंमम व्रतवैकल्प
 नायापयथाशास्त्रं समाहितः सुंदरीमंडलकार्यंगौरितिलकमेवच उमामहेश्वरदेवंसौवर्णेनतुकारयेत् व्रतारं
 भेषधाराक्षयराजतंवपिकारयेत् वित्तशाठ्यंनकुर्वत्सतिद्रव्यफलाधिनी वर्षेप्रपूज्यतांमूर्तिमामेवंमंडलेर्चये
 त् सर्वोपहारैर्गैश्चश्रुपुष्पैर्नानाविधैरपि एकैवसाजगन्माताबहुरूपैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशभिश्चैवपूज्यासौ

भाग्यसुंदरी ततः पश्चान्निभादेर्विरकवस्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाढवारककुंकुमचञ्चितां ध्यात्वाहोवांदि-
 धादेवोपूजयेदकमानसा मदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेखराय दिव्यांबरार्यैचादिंगवराय
 नमः शिवायैचनमः शिवाय । इतिसर्वोपचारपूजामंत्रः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यानि फलानि च अर्घ्यार्ध-
 परिकल्प्यानि सर्वकामार्थसिद्धये उभेदे विनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीद श्रीमहे शानि गृहाणा र्ध्यं
 नमोस्तुते राज्ञो जागरणं कार्यं भीतवादित्र निरुचनैः ततः प्रभाते विमले स्नात्वा कृत्वा विधानतः कुसुं-
 मकुसुमैर्होमं किंशुके र्वापिकारयेत् अष्टोत्तरशतपुष्पैर्मध्याज्ययवसैर्धृतं तदभावे तु कर्तव्यं शतपद्मे-
 र्दधानतः आसुरेण च भोजेण पूर्णैर्मुख्यसमाचरेत् भोजयेच्च प्रयत्नेन यत्कार्यं दृष्टौ प्रयत्नतः मिष्टान्नैः न स प-
 ल्ना कान्मुक्तावैपरिधापयेत् वस्त्रालंकरणैश्चैव यथाशक्त्या प्रपूजयेत् सौभाग्यवस्त्रैर्वैकैकनारीणां चैव दापयेत् त-
 दाहस्ते प्रदातव्यं कुंकुमं लवणं गुण्डं नारिकेलं जपावलीं दीर्घां सिंदूरकज्जलं मंगलाष्टकमेतद्देव्यासौ भाग्यमाप्नुया-
 त आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्रालं करणैः शुभैः परिधारय यथाशक्त्या मण्डलं तत्समं पर्येत प्रार्थयेच्च ततो देवीं सर्वसौभा-
 ग्यसुंदरीं पूजितां सिमयादेवि सर्वसौभाग्यसुंदरि दत्त्वा मत्प्रार्थितान् कामान् गच्छेदे विप्रयासुरं । मूर्तिदानात्तज्ज्या-
 चार्थप्रार्थयेत् मूर्तीचमण्डलं देव्या उपहारांश्च सर्वशः गुरो गृह्णाण प्रसवैस्सुंदरीं प्रीयतामिति त्वत्प्रसादात्सयाचीर्ण-
 व्रतमेतत्सुदुर्लभं क्षमस्व विप्रशार्दूलं प्रसादं सुमुखो भव एवं चोर्णव्रतानारीकृतकृत्या भवेत्सदा येनेदं च कृतव-
 त्सं संप्राप्तं जन्म न फलं नातः परतरां किंचिद्भ्रतं सौभाग्यकारकं देहांतं शिवलोके तु भोगान्श्चुक्त्वा यथेप्सितात् ॥
 इति व्रतार्कमार्गकृष्णासौभाग्यसुंदरी तर्वाद्याव्रतं मार्गकृष्णचतुर्थ्यां विशेषव्रतात्तुकेः तिथिपत्वेन गणेशपूजाच्च त-
 संकटचतुर्थ्यां विधिना कार्यम् एवं मार्गशीर्षपंचम्यामापि विशेषकृत्या भुविः पक्षद्वयमातासु सर्वासु पंचमीषु तिथिपत्वेन

शेषादयोत्तमाः पूज्याऽऽकंच शेषादीनां फलीनां च पंचम्यां पूजतं भवेदिति पंचमसीसामान्यनिर्णयोक्तं अथमर्गकृष्ण
 षष्ठादिसर्वासु पृथीपुस्यर्षपृथिवितं भविष्योत्तर ॥ कृष्णषष्ठां प्रयत्नेन कृत्वा न कं यथा विधिः सासि सार्धं
 शिरस्यादावशुमानिति पूजयेत् विधिवत्प्राशयोगो मन्त्रमनाहारो निशिरवपेत् अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मान्
 वः पौषे प्येवं सहस्रशुभानुमंतमुशंति च वाजपेयफलं तस्य घृतं प्राशय लभेन्नरः उशंति वदंतीत्यर्थः माघे दिवा क
 र्त्तव्यं नाम कृष्णषष्ठां नियोजयेत् निशि पितृवातुगोमूत्रं गोमेधफलमश्नुते मार्तण्डफाल्गुणमासि पूजयेद्भक्षयेत्तिलान्
 राजसूयस्य यज्ञस्य फलं पुण्यमवाप्नुयात् वैजेत्रुहं सनामानं कृष्णषष्ठां प्रपूजयेत् शुक्लं पुष्पं नरः प्राशय हयमेध
 फलं भेत् वैशाखे कृष्णनामानं कृष्णषष्ठां प्रपूजयेत् पीत्वा कुशोदकं पुण्यं जितक्रोधो जितद्विषः माहाश्वमेधं
 यज्ञस्य वै न तेषु फलं भेत् ज्येष्ठे दिवस्य पितृपूज्यं गवांशुगोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य निखिलं फलमाप्नुयात्
 आषाढे त्वर्कनामानं मिथ्या प्राशय च गोमयं प्रयास्य कर्मसलोकत्वं वर्षाणां च शतं विभो श्रावणे यमनामानं पूजयित्वा
 पयः पिबेत् वर्षाणामयुतं साग्रं मोदते आस्करालये मासि भाद्रपदे षष्ठां प्राशय कर्मनाम पूजयेत् प्राशनं पंचमावस्य
 सर्वयज्ञफलं भेत् मासि चाश्वयुजे षष्ठां गार्ग्यं नाम पूजयेत् दुर्वाकुरं सकृत्प्राशय फलं भेत् कार्ति
 के मासि षष्ठां तु भगार्ग्यं नाम पूजयेत् गोमूत्रमथ प्राणीयादश्वमेधफलं भेत् वर्षांते भोजयेद्दिप्रातः सूर्यमर्गकिसमं
 न्वितान् पायसं मधुसंयुक्तमाज्येन सुपारिप्लुतं शतयाहिरण्यवासांसि भक्त्या तेभ्यो निवेदयेत् सूर्यार्घ्यां दु
 कृष्णां च संप्रदद्यात्पयस्विनीं वर्षमेकं च रेदं नैरं तर्प्य एवोत्तरः कृष्णषष्ठां व्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व
 पापविनिर्मुक्तः सर्वकामसमन्वितः मोदते सूर्यलोके तु सनरः श्रावतीः समाः ॥
 इति श्रीभविष्योत्तरभागार्गिकृष्णपृथिवितं मार्गकृष्णसप्तम्यामप्येवं व्रतं कार्द्वयं सप्तम्याः सूर्यदेवतत्वादि हि

सप्तमीकृतं मार्गकृष्णाष्टम्यांकालभैरवोत्पत्तिः तस्यामुपवासादिकार्यं तदुक्तंकाशीखंडे ॥ मार्गशीर्ष
 सिताष्टम्यांकालभैरवसानिधौ उपोष्यजागरं कुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यते त्रिस्थलीसेतौ कृत्वाचाविधांपूजां
 महासभारविरतैः नरोमार्गासिताष्टम्यां वार्धिकां विप्रमुत्सृजेत् आ विरामीतदालोकानभीषयन्नाविलानपी
 तितत्रैवोक्तः नारदीयेपि यत्किंचिदशुभकर्मकृतं मानुष्यजन्मनि तत्सर्वं विलययत्तिकालभैरवदर्शनादिति
 श्रवणपूजापवासजागरणानि प्रधानानि एतेनोपोषणस्यांगभूतमर्घ्यमिहस्मृतं तथा जागरणं त्रौपूजायामचतु
 र्यमिति वचनादुपोषणस्यैव प्राधान्यमिति प्रत्युक्तं वाक्यांतरविरोधेनोपोषणस्यांगभूतामिति तत्सोत्तराद्धं जुगं गात् इ
 यं पूर्वाविद्यायाः कृष्णपक्षगतत्वादुद्रव्रतत्वात्कालव्याप्तिरिति भावः यत्तु कैश्चिन्मध्याह्नस्याविर्भावकालत्वान्मध्या
 ह्नव्यापिनीयाहेत्युक्तं तदुक्तं आविर्भावकालव्यापिन्याः कर्तव्यत्वेनानभिधानात् वस्तुतस्तु आविर्भावोपिन-
 मध्याह्न एव मध्येवहुकस्याभिधानात् अतः सूर्यश्चास्तमुपागमदित्यभिधानात् अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतं
 हेमाद्रौ भविष्ये कृष्णाष्टम्यां मार्गशीर्षे द्वापत्यदर्भनिर्मितं अनवचानवद्यं च बहुपुत्रैः समन्वितं स्थापायित्वा शुभेदे-
 शगोमयेनानुलोपिते पूजयेदिति शेषः इदं व्रतं वर्षमात्रं कर्तव्यं इत्यनघाष्टमीव्रतं इयं मार्गकृष्णाष्टमी लक्ष्मीकल्पा
 दिः कल्पादिकल्पश्चाद्धदानाद्यक्षयफलं भवतीत्युक्तं अस्यामेवाष्टम्यां शैवव्रतारं भो भविष्यपुराणे कृष्णाष्टम्यां प्रय-
 त्नेन कृत्वा नक्तं प्रयत्नतः मासिमार्गशिरवीरशंकरदेवमर्चयेत् पत्न्यायास्त्याचगोमूत्रमनाहारं निशि स्वपेत् अतिरां
 तस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् एवं पौषे तु संपूज्य शंभुमीशानमीश्वरं कृष्णाष्टम्यां धृतिं प्राप्य वाजपेयफलं लभेत् माघे
 महेश्वरं देवं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् निशि पीत्वा च गोमूत्रं गोमेषफलमश्नुते फाल्गुने च महर्षिदेवं संपूज्य प्राशयेत्तिलान्
 राजसूयस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् चैत्रे च स्थाणुना मानं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् यवांश्च मार्जितान् प्राश्य सोऽश्वमेधफ

लंलभेत् वैशाखेशिवनामानं पूजयित्वा प्रयत्नत राजौकुशोदकं पीत्वा सर्वमेधफलं लभेत् ज्येष्ठेषु पुण्यं
गवांशुगोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य यत्फलं तदवाप्नुयात् आषाढे चोन्ननामानमिष्टान्नाशय च गोमयं वर्षा
णच शतं सार्धं शिवलोके महिष्यते श्रावणे मासि पूजा कं प्राशयेन्निशि गोरसं गोस्य वस्य तु यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मा
नवं त्रिव्यं च कभाद्रपदे कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् संप्राश्य वित्त्वपत्त्रं च वाजपेयफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे प्रोक्तं प्रा
शतं तद्दुलोदकं नाम्नो मे शयजे ह्रैवपुंडरीकफलं लभेत् मासे तु कार्तिके षष्ठ्यामीशानाख्यं प्रपूजयेत् पंचगव्यं सक
त्पीत्वा पुंचयज्ञफलं लभेत् वर्षाते भोजयेद्दिप्रातश्शिवं भक्तिपरायणात् पायसं मधुसयुक्तं घृतं न सुपारिभुज्यते निवेदये
त्तु रुद्राय कृष्णां गां सुपयस्विनीं वर्षमेकं तथा कुर्यान्नैरतयेण योनरः कृष्णाष्टमिं ब्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं भृशं सर्व
पापं विनिर्मुक्तः सर्वश्रव्यसमान्वितः वसेच्छिष्यपुरे नित्यं न चेहायाति नाकतः ॥ तदेतयोः षष्ठ्याष्टमीसूर्यव्रतयोः कृत्वा न
कमिति न कं ब्रतं सकल्पयेत्सर्वं न तु नक्तमोजनानंतरं राजा वैवपूजेति बोद्धव्यं एवं पौषपीति प्राशनं तदनुतरं
मनाहारत्वं चातिदिश्यते एवं मासांतरेष्वपि विहितद्रव्यविशेषं निशि प्राशयानाहारं स्वपेत् यत्रापि विशिष्यति
यिनिं शाचनं श्रुता तत्रापि मासे कृष्णाष्टम्यां नित्यं चैतवोऽध्यं पूर्वापरपरामर्शात् तदेतयोर्ब्रतयोः प्रतिमासं प्राशनं
फलं गुणरीत्या संवत्सरफलं चाधिकारविशेषणमिति समजसमिति केचित् अन्ये तु तत्प्रयोगमव्येसमाना तच्छ्रु
तात्पदार्थकतया प्रकरणप्रयुक्तोद्योगोपजीवन्येतत्तथास्तु अत्र तु फलश्रुतेरविशेषादधिकारसंबंधे प्रयोगोपक्षेपे तौत्या
परं प्रयुक्तं पुजाविति ननु फलरीति किं प्रतिमासं संवत्सरयोः फलश्रुतेरविशेषाद्वियोगभेदः इच्छामि
दाच्चानुष्ठानव्यवस्थेति ॥ इति भाष्ये त्तरेकं मार्गादिशैवाष्टमिं ब्रतं मार्गकृष्णनवम्यां
कृत्य विशेषाभावात्सामान्यनिर्णयोक्तं विधेयमिति मार्गकृष्णैकादशी लक्ष्म्याख्या महाभारते ॥ अर्जुन

उवाच । एकादशपुपवासस्य नक्तमकस्यैव तथा । एकमक्तव्रतरयापि फलं ब्रूहि जनार्दन । श्रीकृष्ण उवाच । हे महेन्द्र ।
 संप्राप्तमासे मार्गशिरस्तथा । कृष्णपक्षे तथा पार्थ एकादश्यामुपोषणात् । नक्तं चैव तथा ज्ञायदशभ्यानि यत्नः सदा भि-
 वसस्यार्थमग्रे मदी भूते दिवाकरे । दशभ्याचैकमक्तं च शुचिः शोति दृढव्रतः । ततः प्रभाते संजातो नियमंतु यत्नस्य प्र-
 मथ्यारहे च ततः पार्थ स्नानं शुचि समाहितः । स्वगृहेष्वथ मन्त्रानंवापौ कूपे पुनश्च मम । उत्तरं पुरं हरिण्यातु नदीनां प्रमु-
 नात्तमे । नदीनां ब्राह्मणतो यत्तद्विदोक्षत्रियोदकम् । वैश्यं कूपयत्ततो यं । गृहस्था नो पुद्गलकं । क्रोधलो धर्मो भवे-
 स्वरूपमिथ्या वादं तथैव च । श्रेयसं निर्दुर्कुर्यात्ततः पांसंगं परित्यजेत् । वर्जयेत्तद्दिने प्रार्थनां निद्रां हिंकारं मेथुनं । धर्मस्या-
 स्त्राविनो दिनतादृशं नगमयेत्सदा । केशवं पूजयित्वा तु तैवेव धर्मं किं पूर्वकम् । गंधमाल्यं तथा धूपं दीपं चैव प्रदापयेत् । अ-
 द्रो जगत्प्राणं कार्यं कथां श्रुत्वा हरः प्रियां । विप्रैर्भ्यादक्षिणं दत्त्वा प्राणिपत्यक्षमापयेत् । यथाशुक्ला तथा कृष्णा भिर्दंष्ट्रा-
 वनकारयेत् । विकल्पं यदि कुर्वीत विष्टायां जायते कृमिः । एवं यः कुरुते पार्थ शृणु तस्यापि परफलम् । दारापारम्प-
 रस्थितिः पार्थ पाष्ठिर्धर्मसहस्रकैः । एकादशपुपवासस्य कलानां हतिपोडशी । वैधृत्या मापि दानस्य लक्षमेकं तु यत्फलम् ।
 सक्तौ तौ यदि दानानि लक्षसंख्यानि पांडव । एकादशपुपवासस्य कलानां हतिपोडशी । प्रभासे चैव यत्पुण्यं ।
 नोमपवसे सहस्रके । एकादशपुपवासस्य कलानां हतिपोडशी । कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं रविलक्षप्रहरं मृतं । एकाद-
 शवासस्य कलानां हतिपोडशी । वैशाखी कार्तिकी माघी स्नाने दाने कृते यदि । एकादशपुपवासस्य कलानां ह-
 तिपोडशी । यदि लक्षगृहे यस्य भुनाति च दिने दिने । एकादशपुपवासस्य कलानां हतिपोडशी । गंगासरस्व-
 ते तनया स्नानदानकं । एकादशपुपवासस्य कलानां हतिपोडशी । तद्योगशतदानानि न पूजान्न व्रजानना । एव-
 मं पुण्यं न भूतं न भविष्यति । नो सहस्रेण यत्पुण्यं वैदये दानं पारगे । तस्माद्दशगुणं पुण्यं ब्रह्मचारिणि पांडव । न-

॥ अत्रारिसहस्रस्य दानं लक्षशताधिकं तस्मादपि सहस्रस्य भूमिदानं सहा फलं भूमेर्दशगुणा कन्या सर्वरत्नोपयोगिभिर्य
 कन्यादशगुणा विद्यालभते तावत्संशयः विद्यादशगुणां चात्र यो ददाति बुभुक्षिते - अन्नदानात्पदं दानं न भूतं न भविष्यति
 भूमिदानेन द्रव्यं तिरस्कर्त्तव्यं पितृदेवताः अन्नच्छतगुणं पुण्यं गोमेधे च न रक्ते गोमेधे चातदशगुणं न भूयः प्रयोजकं
 सति अश्वमेधसहस्रेण नरसुधेन तत्फलम् नरमेधसहस्राणि केदारोदकपानतः केदारमुदकं पीत्वा मंत्रं प्रवृत्तव्यमे
 नराः तपोद्विजयोदवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः केदारमुदकं पीत्वा पुनर्जन्म ना विधत्ते तथैवैकादशीपुण्यं प्रार्थना
 सप्तमेकरी एवं तव मयारण्यांतं यत्सुरैरपि दुर्लभम् पुण्यं संख्यां न जानामि यत्त्वं पृच्छसि पाण्डव एतस्य ब्राह्म
 पुण्यं स्यात् नक्तभोजनतो न च नक्तस्य चार्धपुण्यं स्यादेकभक्ते तथैव च तेनराः पुण्यकर्माणो योतां भक्त्या प्रकुर्वते
 अजूनजवाच उत्पन्ना सा कथं देवकथं पुण्यादिकां शुभा कथं देवपवित्राच कथं देवतव प्रिया श्रीकृष्ण उवाच - ॥
 एकदशयिदं पार्थ भानुवारं प्रजायते अश्वमेधसमं पुण्यं कोटिहस्त्या विनश्यति पुरासत्य युगस्यादौ गुरो वामासदा
 नवः महाधरो महारौद्रः सर्वदेवमयं करः बलादुत्थापितस्तेन निजस्थानात्पुरंदरः आदित्याद्याग्रहः सर्वे वा
 घुराक्षरस्तथैव नैव प्रतिष्ठितस्तत्र देवानां कश्चिदजुन देवतानिर्जिताः सर्वास्त्वेनोपेयणदुरात्मना देववाराश्चा
 प्रताः सर्वा यत्र देवो महेश्वरः उपायं ब्रूहि नो देवस्वर्गाणामय क गतिः ईश्वर उवाच गच्छंतु देवताः सर्वे यत्र देवो
 प्रजादैनः शरणागतो नार्तपरित्राणपरायणः ईशस्य वचनं श्रुत्वा गताः सर्वे सवास्वाः त्रिदशास्तत्र सतस्तु
 यत्र देवो जनादर्शनः तत्रैव स जन्नाथः प्रसुप्तो जलमध्यगः जलमध्यमहायोगि देवदेवो जगत्पतिः इन्द्र उवाच - ॥
 नमस्तदेवदेव शमहासुरविमर्दन दैत्यैरेण्डरीकाक्षत्राहिनामधुसूदन त्रिदशा आगताः सर्वे भयार्ताः पुरुषोत्तम
 रक्ष नो देवदेव शत्व गतिः सर्वदेहिनाम् देवाः सर्वे जगन्नाथ भयार्तास्त्वां समागताः शरणं भवदेव श देवानां बुधैर्वाप्नु

गतिः त्वंमातासर्वलोकोन्मिवमेवजगतःपिता त्वंमुष्टिस्त्वस्थितिश्चैवत्वंचसंहारकारकः त्वंस्वाहात्वंस्वधादि-
 ववृष्टकारस्त्वमेवच उंकारोदेवदेवेशत्वमेवगणरुडध्यज त्वंशिवस्त्वंतथाब्रह्मात्वंसूर्यस्त्वंचंद्रमाःत्वमग्निर्देवदेवश-
 वायुराकाशमेवच नत्वयारहितोकिंचित्तैलोक्येसचराचरं रथावरजंगमंचैवत्वयिसर्वप्रतिष्ठितं दानवैर्नाज्झितादेवाः
 स्वर्गस्थानाग्निराकृताःरक्षमांदेवदेवशशरणागतवत्सल इंद्रस्यवचनंश्रुत्वा हरिर्वचनसंनवीत् श्रीभगवानुवाच ॥
 कीदृशोदानवःशक्रनामाकिंचिदृशंवलं किंस्थानंतस्यदैत्यस्यसर्वब्राह्मिणमाग्रतः॥इंद्रउवाच॥सर्वजानासियोगीशब्र-
 ह्मवंशसमुद्रवःतालजंघस्तुनामासीदःपुत्रौवैमहासुरःमहाबलोमहावीर्योब्रह्मवीर्येणार्वातःतस्यपुत्रोतिविरन्यातो
 मुरोनाममहाबलःपुरीचंपावतीनामतस्यामेववसत्यसौपुरंदरमुत्पादेवाःस्वर्गात्तेननिराकृताःरक्षारमान्देवदेवशस्त्रप-
 नान्नाक्रुडध्यज अन्यइंद्रःकृतरतेनचान्यस्तेनहुताशनःसंचंद्रग्रहनक्षत्राराश्यादिसहितंचयत् सर्वमन्यकृतेनसं-
 त्यसत्यंगादाधर इतिश्रुत्वावचस्तेषांप्रोवाचगरुडध्यजः हन्मिंतंदानवंदुष्टंसर्वदेवभयंकरं त्रिदशैःसहितोदेवोण-
 तश्चपावतीपुरीं दृष्ट्वादेवान्समायातान्गर्जमानोमहासुरः अस्संस्थाताःसहस्राणिदिव्यग्रहरणायुधाः असुरास्त-
 इयामासुःपुनर्देवान्बलाधिकाः हन्यमानास्तुतेदवाद्बुधुः सर्वतोदिशः ततस्तेनिर्गताःसर्वेभयभीतादिशोद-
 रा हरिस्तमसुरंतत्रातिष्ठतिष्ठेत्युवाचह चक्रंनिरिक्षयामासक्रोधादरुणलोचनः हेदानवदुराचारममबाहूनिरीक्ष्य
 तदुन्मुखंसर्वपतितादानवर्षभाः एकोयंदानवोतिष्ठत्सपुयोधसहारिणा युद्धंक्त्वादानवेननिर्जितोमधुसूदनः
 तांदेवदेवेशोबाहुयुद्धमयाचत बाहुयुद्धंक्त्वातेनदिव्यपर्ससहस्रकं बाहुयुद्धमभूत्पार्यसर्वलोकभयंकरं विष्णुः
 सतस्तेनयुद्धभूमौनिर्गतः दानवःपृष्ठतश्चापिगतोवदरिकाश्रमे गुहासिंहावतानामतत्रसुप्तोजनार्दनः
 द्वादशमध्यैएकद्वारेधनंजय तत्रप्रसुप्तोदेवेशोभयभीतोजनार्दनः दानवःपृष्ठतोल्मःप्रविष्टस्तमिहानुहां

प्रसुतैसहर्दद्वानवदः प्रहर्षितः सुतोमयाहरिदंष्ट्राप्रविष्टः संकटकथं सारयाभिनसंदेहोदांनवानामयंकुंति
 गताङ्गन्यकातस्यशरीरान्माधवस्यैव तेजस्विनीचशोभाढ्यादिव्यप्रहरणयुधाऽपिप्रणोस्तेजःसुमुहूर्तामहावल-
 प्राकभुजातयासमोहितोदौत्सोमुरोनामतिपांडवः सुदृढकंठपातेनदानधेद्रेणकाक्षितः साकान्ययुधततदाकोप्रा-
 दस्तुल्योत्पन्नो तस्याः कोपेनकौंतेयमस्मीभूतेः सदानवः बहवोदाजवास्तनसंबधुसपदिप्रहानिहतेदाजवेतलरूपेदेव-
 प्रवोधितः पतितं दानवदंष्ट्राहरिर्धर्ममयमागतः कोपायनिहतोदैत्यअयुभोमगवैरकनमश्रात्यद्वृतं कृतकर्मममूर्कौतह
 लंपरं नदेवेजगंधर्वो जघानतु दानवं स्मधिरमग्रो हरिर्जातो बाभ्रवाऽप्यशरीरिणी समुद्राविनिहोदैत्यः स्तब्ध
 देवभयंकरः देवाश्चमयमतीत्ययनेत्यर्पाविरकिताऽहं हरिप्रसुतदंष्ट्रातुदत्यादद्वानुद्विष्टान् ममाताश्चमरुण
 सर्वदंष्ट्रादित्यनिप्रातितः तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हरिमुच्यतमन्ववर्तुः तिहतो दानवोददष्टः सर्वदेवभयंकरः शहचनिर्ज
 तस्तेनकथं सोपनिप्रातितः विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा दानवावचनमब्रवीत् एकादशीह्यहं देवसर्वापापमयंकुरी क्षीप्रमा-
 णंहर्दद्वानवदंष्ट्रानवश्रुणु विष्णोः कुपभयंकुर्याद्विष्णुश्चैषपदनिंबः मयाकुपितयादेव किमाश्चर्यं तवप्रभो ममुको
 पेनदेवशैबलोऽप्यविलयं ब्रजेतु श्रीमहाबाहुवाच तुष्टोहतं वदेव शिवां छित्तं ददामि ते अत्यद्वृतं कृतं भूरे उपकार
 स्वयानयेति निहतं दानवदंष्ट्रास्तुष्टाः सर्वदेवताः प्रश्रुतिं वरं भद्रे येनेमतासि वर्तते इदं त्वहं न सद्दोषहेतुरपि दु-
 ह्येवम् एकादशुवाच जगत्त्रयेषु देवशसंहरामि हस्तुवतः शहतवाग्निश्राप्तिरुदादश्यां कुरु मां प्रभो शहंति वि-
 प्रधानास्यां सर्वविधाविनाशिनि सर्वपापक्षयकरीत्यापुर्वलावयाद्धिती उपोषु मां येभक्तस्तव भक्तिप्रसूयाः
 सर्वसिद्धिर्भवेत्ते प्रायदितुष्टासि मे प्रभो उपवासेन यत्पुण्यं तदस्यार्द्धनक्तभोजनं नक्तं स्यार्धेन पुण्येन एकैभक्तं विशि-
 ष्यते तदिदमसुखाय भूमेभुजो मुदीभूते दिवाकारे इति तं न कामिदमाहूर्नक्तं निशमोजनं दुदामिवैषुवस्थानं कस्य-

कोटिशालग्रामि । अर्धशालग्रामवत्तुतादृशमेफलं प्रभो ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्नं वदसि कल्याणितत्सर्वं भवि-
ष्यति ॥ धूर्तार्थकाश्रमोक्षणां सिद्धिं प्राप्स्यन्ति मानवाः ॥ तस्मात्तत्र श्रये लोकं गतव भक्त गतधा प्रिय ॥ चतुर्धुर्गुणविश्रुता
तास्तेषु लोकेषु पुनः ॥ तत्रैव भक्तमहान्त्ये एकदश्यां प्रतोसि पतं ॥ मम पूजां करिष्यन्ति एकादश्यां संशयः ॥ सर्वतिथ्यु
तमाश्रयं मत्सदा द्वाविद्यास्त्रिंशं भुक्ता ततः सातु तत्रैवांतरधीयत ॥ पुरा कौटभुक्ते शोकार्णिके न गते मे ॥ कर्णसेतु
हिराजर्ण्यं यत्सहृद्विभक्तजः ॥ यो ह्येषोऽश्वि यैर्वैश्यैः ॥ शूद्रैश्चैवानुमोदितः ॥ तदुर्भिक्षं न दारिद्र्यं गजितस्मिन्निधु
तेश्च भूः ॥ अथ प्रैष्य श्रद्धापुत्री विधवा च न विद्यते ॥ पुत्रोदुःखं पिता कान्तिपुत्रश्च तत्र कुत्रचित् ॥ एतादृशं महाराज प्र-
जाः शासति य प्रभो ॥ धनहीनो हि जः कोपि शूरशोभो विपदे गतः ॥ कुटुम्बभरणशक्तः ॥ कृच्छ्रं तदनुवर्तते ॥ सुदामानां भविष्य
विमर्श्यां साध्वी च तत्समा ॥ भर्तुः ॥ शुश्रूषणे स को सदा चारिष्यह रयश्च ॥ रहः पृच्छति भर्तारं ॥ मलयतीव दनेन सा ॥ स्वा
मिदं पापे कृते पूर्वधनं हीनं रतु जायते ॥ धर्महीने धनं नास्ति धनहीनो क्रियानहि ॥ तस्मात्केनाप्युपायेन धर्मं रच्य जनं कुर्वन्
एतस्मिन् वतरे पार्थ ॥ दिव्यैः समुपागतः ॥ दंपती उच्यते तत्र मधुपर्कपञ्चादरात् ॥ आसनेति प्रभो रज्ज्वा मस्तं द्विजादौ
भायत ॥ अथ मे स फलं जन्म श्रद्धा मे स फलः ॥ क्रिया ॥ अथ मे स फलं सर्वभूतार्थदर्शनेन च ॥ अस्मिन् पुरे नु हे रवा भिरसर्वं
वै सुखिनो जनाः ॥ अहं तु यमहीनं रतु ॥ महादुःखेन पीडितः ॥ कथं यस्व प्रसादेन धनं लब्धो भवितास्मि च ॥ धनं हीनं रय
त्योक्तिरिह मन् ॥ वृथा सर्वमनोरथाः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं द्विजं तं नार्द्रावतीत ॥ ॥ नारद उवाच ॥ आर्णशीर्षांस्तिपुः
क्षेत्रादयानिर्गमनं ज्ञातः ॥ तदुःखेण भगवदेण पुनाज्ज्योत्स्नाया यते ध्रुवं ॥ तथा पापानि नश्यन्ति एतत्सत्यं वचो मम ॥ सर्वसौ
ख्यकरेण तद्ग्राहं रिवासर उत न ॥ अतस्तु नारदं पश्चाद्भुतं कलाप्रचलतः ॥ स्वयमेव श्रिया तस्मिन् नवास्तीदं द्विजमादिरेभोगाः
स विपुलाः न भुङ्क्ता गता वै हरि रसि विधौ ॥ एतस्मात्कारणात् पार्थ कर्तव्यो हरि रस रः ॥ अतस्तु नैव कर्तव्यं स मस्तदा तकारिभिः

विश्वेदेवमेव सर्वं । एतद्योऽहमयोऽसमा । इत्यत ऊच्यं प्रथमं सकृत् कृतं वैष्णवदृष्टैः शिषं विष्णुधर्मोक्तिं प्रशसायात् ।
स्थायिराधादतेनुमोयते । एकादशमुद्रमुत्खट्वा धृतं चेन्नमोदशी । मध्येन द्वादशी पूर्णा विरुद्रासाहसिनिमा । एकाद-
शोऽयत्नमेव सहस्रं कादशीफलं । सहस्रगुणितं द्वादकादश्यास्तु पारणे । अष्टम्येकादशी प्रदीततीया च वर्तुर्दशी । पूर्वं
विद्वानकर्मव्याकर्तव्या परस्त्वृता । एकांतोपपत्तेस्तु द्वादशी विष्णुवह्मभां । दशमिव धर्मसंयुक्ता हतिशुभं पुण्यं । एका-
दशी शिरोरात्रं भगवत्या टिका सवेत्ता । सत्रकलापरिकर्तव्या दशोप्याद्वादशीयुता । एवविधामया भोकापरायोरुभयोरपि
एकादशमांशकुर्वति । इदं पुनस्तंभं शयः । नेत्रातिपरं रक्षणं भद्रास्तेन गुरुद्वयजः । धर्मो रतेनातवात्ये किं विष्णुसाकि-
परप्रणामः । एकादश्यास्तु माहात्म्यं ब्रह्मकाले तु प्रः पठेत् । गोसहस्रफलं तस्य पुण्यं भवति भारत । ॥ न द्विवाचामदि-
नाराधोऽष्टम्यदृष्टोतीह भक्तिः । कुलकोटिसनायुको द्विष्णुलोके वसेद्भुवं । एकादश्याश्च माहात्म्यं पठ्यमानं भू-
षोति पुनः । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यंतं तान्न संशयः विष्णुनाम समनारितं गीतायाश्च धनं जयं । एकादशीसमं-
नास्ति सर्वपापप्रणाशनम् ॥ अष्टम्यः । एतदेव नाम अष्टम्यं । दशम्यः । दशम्यं नाम दशम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं ।
अष्टम्यं नाम अष्टम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं । अष्टम्यं नाम अष्टम्यं ।
अस्याभि वमर्गं कृष्णोकादश्यावतारिणी ब्रतम् ॥ हेमाद्रौ भविष्ये । शरत्कालगतं भीष्मपर्वणं पठ्य च्छुधिरः ब्रतं पुनः ।
पुण्येन प्रमत्तो को न दुरुधने । नारीवापुरुषोवापि पुनर्नैव ब्रह्मपश्यति । तत्समासश्च धर्मर्जापिता महाकपांकुरः श्रीरम उवाच ।
एकादश्यावतारिणी तां कृष्णां तु सुखी भवेत् । यमलोके न प्रपश्येच्च शोके चैव न पश्यति । सुधिष्ठिर उवाच । केन ताता विधेने-
न कर्तव्यं सा महाप्रज्ञा । न भितामहं समाख्यां हितव्रतानुसमप्रभोः । श्रीरम उवाच । एकादशीतिथिः कृष्णा मांशोऽपि

गताभवत् । तामासायनरुःसम्यग्ग्रहविधानियमंशुचिः । एषकादशीसुमर्कक्षानास्त्वावेतस्मिन्नुभयम् । साधनेनसद
 कर्तव्यवर्धनकोपवसितानी । सम्यक्कितु नरःस्वाव्यातित्वानिर्वर्त्यसत्किमभिः । रात्रौसुरभिमादायकषणसर्वाप्युपवि
 यिः । पूर्वदयासाविधातव्याकषणशोभैर्बलेशुभिः । श्रमप्रादौसुमरश्चमश्रयप्राददयवधिः । गोपुच्छंनुसम्प्राप्त्यकुरु
 ह्याप्येतत्पणं । पितापितामहश्चैवतश्चैवप्रपितामहः । सातापितामहश्चैवतश्चैवप्रपितामही । सातामहस्तपिता
 चप्रमातामहकादयः । तेसर्वमेप्रयच्छन्गोपुच्छोदकतर्पणं । पितामाताचमावर्ध्याचभागोदुहितापातिः । पितृष्वसा
 मादृष्वसासमगोत्राणिप्रपयेत् । अन्तःपुत्राप्रकर्तव्याशास्त्रदष्टाविधानतः । गोत्रैवशङ्कयायुकरचंदनेनानुलेपयेत्
 शंभुतोपेनचरणौभूयोप्रक्षालयभक्तितः । ततोनुपजयेद्रस्त्यापुष्पभायानुलेपनैः । मन्त्रैःपुराणसंग्रहैर्वास्थान
 यथाविधिः ॥ ५ श्रयगोपूजा । एषोश्चयमादाभ्यानुमः । एषोश्चयमिष्टाप्रजाकर्मयोगोदनुप्रयोगोनेयः । एषोश्चयमिष्टव
 सुपायादित्याक्षिपेच्छुद्धभानुसः । एषोश्चयमिष्टवपुष्वहम् । एषोश्चयमिष्टवपुष्वहम् । गोर्धपुत्रतिपुहताम् । एषोश्चयमिष्टव
 तिरुणीतया । असादिततद्विष्यामिगोमातस्तनुभोजनमः । एषोश्चयमिष्टवपुष्वहम् । एषोश्चयमिष्टवपुष्वहम् । एषोश्चयमिष्टव
 कदशांक्षितस्माद्वैतद्विणीरुमता । आवंदकसर्पलोकेद्वेवानाचसदाप्रिया । गोत्सर्प्याहिजरावाश्वेदोपिभुञ्जतिपुहता
 शोछादनुगवेदयात्सम्यक्शुद्धसुनिर्मलः । सुरभीवस्त्रदन्तिनश्रीपतोपरमेधरः । मार्गशीर्षादिकेभजयथावावसासुचुष्ट
 अन्यमासचतुर्काहियावकाशानमेवचः । नैवेद्याहिमयाद्वत्सुरभिप्रतिपुहताम् । द्वितीयेगुरुवेदयात्ततोपुस्त्रयमेवच
 मासप्रकुर्वतिमासद्वादशकंजतं । उद्यापनततःकुटुम्बं । तृतीयवत्सरेतथा । शोचमांसतलिककिञ्चादपत्याः । परिधा
 नवत्याकृष्णवर्णात् । धेनुःकाव्याप्यास्विनी । सौवर्णीसुरभिक्वत्वास्थायपुष्पजलकोपाहि । ततस्त्वापुजयेन्मन्त्रैः । पु
 ष्कसंयुतः । ततस्त्वागुरुवेदयात्सर्वदत्त्वाशमापयेत् । यमद्वारेमहाद्वारेष्वेवद्वैतद्विणीतदी । एतान्तुर्कामिद

[illegible]

धस्यः सुखकरः परः पतिः पुत्रसुखावांतिजं यतेजगति स्थिताः गौरी प्रीत्यर्थमेवादौ स्थिभिर्भक्तिप्रतपः गौरीति प
 इति स्वरूपं तस्मात्तद्वत्सुखं तस्मात्स्थितिभिरुपभोग्यं भवति पतिः पुत्रसुखावांतिजं यतेजगति स्थिताः गौरी प्रीत्यर्थमेवादौ स्थिभिर्भक्तिप्रतपः गौरीति प
 भदिने भुवि याज्ञियमतं नदत्तं धावनं पूर्वकं उ पवासस्य नक्तस्य गौरुशप्रतिभे मुदा हर्षसाक्षात्गहरे देविकुण्डे हर्षं
 तव नपति पुत्रसुखावांतिदेहि देवि नमो नतु ते इति नियममंत्रः ततो मध्याह्नसमये उत्थात्वा तद्यादिकं व्रतं सूर्याभादयं
 ततो दद्यात्वा गौरीं महेश्वरं श्रद्धेयव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शोभ्यं तवो जगन्महोदधे व्रतनिर्वहणकुरु उक्त्वा निमग्न
 गृह्यत्व ध्यायेत्पुत्रपादशः गृहमग्नस्य पूजार्थमुपहारान्नफलपत्रैश्च शिवालयं ततो गच्छ शिवं संपूज्य मुदस्य गौरीं नमस्कृत्य
 यत्पश्चाद्विधिनयेन तच्छृणु पूर्वतः ततः पादौ जानो हैमवतीति च ज्ञायां विवेकपूर्वमुदाहरि शिवं नमस्कृत्य नमो भूय
 भारताभाति पापघ्णं दूरघ्नं महादेवी ति हृदयकं ठे श्रीकंठका मिति मुखां प्रपूज्य व्रतं तिललुटे लोकमोहिनीं मिति
 ककुक्षिरे रनोति शिरस्य भ्यर्चयेत्ततः दक्षिणे गणपः पूज्यो ब्राम्हैस्कंदस्संवाहस्तः धूपदीपादि नैवेद्यं नत्वा कृत्वा नदक्षिण
 फलनाथं ततो दद्यात्वा देवीं महेश्वरीं कृत्वा तान्नमयं पात्रं मृग्यं च सुभोजनं शृणु तत्समं वा ततः सुभावं
 निवशयेत् धूतनापूज्यं गव्येन तत्पात्रं विमलेन च धूतपत्रं ज्वालयेत्पश्चात्पूज्यं ततः शिखरं पुनः संक्षिप्य
 तारां विजग्रेण रसमन्वितं ब्राह्मं मुहूर्तं चोत्थाय पूजयेद्द्विजदंपतीं कुप्यदौ भूयदलितं पांकां चिद्रामिनिं वदा
 एकां ते नुडाभायः पूर्णं पूर्णं फलप्रदं ऋतुद्वयै फलैश्चैव पूज्यं फललङ्कृतं सौभाग्यात् फलसंयुक्तं पात्रं कुर्याच्च
 धातुजं तस्योपरि गतं दीपं ध्यामन्नं शिनामाभिः सुवासिनी वचो गृह्यं दुर्गं सूर्यार्पणं दूरयेत् यावत्कलकलाश
 वं कुरु त्वय ककां ककाः तां वत्पुंरुतां कर्कटं धमिदमेवा दराद्रभोऽच्छिद्येति बुद्धिं नगाविहं गाश्चारुलोचने तदा कर्ण
 नमात्र एषा भाग्यवज्जगति स्थिताः अत एव तद्व्रतेनारी पश्चादुत्थापयेच्च तन्निधिमेकां समालोक्य वंद्य तं पतिं भोज्यं शक्तिः

परिधायं प्यलंकृतं ॥ १ ॥ वासोभिर्भूषणान्नैः ॥ २ ॥ माल्यैः सुगंधैर्विविधैः ॥ ३ ॥ कल्लैः सिंदूरकुंकुमैः ॥ ४ ॥ सेतौर्ध्वसुमनःका
प्यं रजः प्रभृतिवधुभिः ॥ ५ ॥ एवं द्वितीये वर्षे पतिपत्नभूतिश्चरेत् ॥ ६ ॥ वर्षे चैवैकमादेवं द्वितीयादिपुत्राचरेत् ॥ ७ ॥ एवं द्वि
शयं धीणि कृतं चैव तु वत्सरं ॥ ८ ॥ प्रव्यादुद्यापनं कुर्याद्भक्तं संपूर्तिहेतवे ॥ ९ ॥ मधुश्रीं प्यसुं शोभमानं शोरीश्वरमुत्तिये ॥ १० ॥
पमं रयादिनैरन्यभिर्भूष्य द्रष्टुं पतीन् ॥ ११ ॥ मध्याह्ने षट्पदे पद्ममौर्वीतारिणः समुच्चयेत् ॥ १२ ॥ मधुकेतविधाने च पुष्पधु
दिभिस्तथा ॥ १३ ॥ सोहालिकाभिकासारैः पूपापुष्पैश्च भामिनि ॥ १४ ॥ मयसेत्तु वृत्तानि पिशकैरानंदकैस्तथा ॥ १५ ॥ पुरयि
त्वाष्टसंख्याकानां तु संप्रभयसंयुतान् ॥ १६ ॥ पतीभेजियत्वा नृते भ्योदद्याद्यथाविधि ॥ १७ ॥ कृत्यमथाशक्त्युपागौरीमधीप्य
तांसिति ॥ १८ ॥ भुरवेदं क्षिणेपतां ॥ १९ ॥ गौरिकनकनिर्मितां ॥ २० ॥ दद्यात्तुं सुवद्यसां स्रजस्रजस्रसिद्धिणां ॥ २१ ॥ अन्नाद्य
पि यथाशक्ति ॥ २२ ॥ दद्याद्दानानि भामिनी ॥ २३ ॥ यद्यदिष्टतमलोके तत्र द्वयं द्विजं नते ॥ २४ ॥ दद्यात्पुत्रवसुपुत्रात्वासंपदं नृव
पित्रसुंदरी ॥ २५ ॥ योऽदं शब्दं ब्रूयति दं कुर्यादर्थं भक्तितः ॥ २६ ॥ गौरितमेव ब्रूयति दं दयाकरेति ह भामिनी ॥ २७ ॥ बाल्ये यो
वनकाले वा ब्रूयति कं वा हरिप्रिया ॥ २८ ॥ क्षेप्यास्तौ भाग्यमनुलक्ष्य धनं सुतांश्चिव ॥ २९ ॥ क्षेप्यास्तौ भाग्यमनुलक्ष्य धनं सुतांश्चिव ॥ ३० ॥
भवेदं व्याहृते श्वर्यं भूतसौलं च न संशयः ॥ ३१ ॥ दुर्लभं मानुषं जन्मतोऽपि द्विजं न मता सुदृढा रप्रखं च तव ॥ ३२ ॥ पित्रविशिष्ट्युते
एव वारं रथालीकुरुते ब्रतमुत्तमं ॥ ३३ ॥ मातापित्रोः प्रियं चापि प्राप्नुयाच्छुद्धं वातां ॥ ३४ ॥ निर्भूलं जन्मतो वापि मत्तसंश्रु
पितसंपदं ॥ ३५ ॥ लभते शुभतेजश्च पतिपुत्रसमन्विता ॥ ३६ ॥ इह भोगान् यथाक्रमं भुङ्क्ता स्वयं भवभुज्यात् ॥ ३७ ॥ इत्यगिरेव च न
साधं पुराणोक्तं गौरितपो ब्रतमिदं विदधे यच्छब्दं ॥ ३८ ॥ तस्य प्रभावशतः सुलभे हि राक्षसौ रूयं च सर्वमतुलं प्रतिपुत्रभुक्
॥ ३९ ॥ ॥ ॥ इति सूतसंहिता यागोरीतपो ब्रतं ॥ ४० ॥ इदमेव महाव्रतं पुराणं मधेयं कालिकापुराणं ॥ ४१ ॥ ॥ ॥
तिलादजवाच ॥ ४२ ॥ महान् व्रतमथैव क्षेप्येनारोहति तत्पदं ॥ ४३ ॥ सुरासुरमुनीनां तु दुर्लभं तद्विधिं यत् ॥ ४४ ॥ अथ पुनः पुनः

तेषामसंख्यतांशुतां । न केन जितं शुद्धांसां जितं तैश्चैवा निवर्तते । आश्वयुज्यश्चाद्रोमासः । असि कार्त्तिकस्तस्य जितं च ।
 द्रकार्त्तिकमासस्य जितं मार्गमासः । अतिस्यः । ऐश्वर्यमिष्टुरसः । शश्वद्वैतेशुचिर्भूत्वा विस्वज्जदं तद्वाचनं ॥ भुक्त्वा च तन्म
 हादेवनत्वाभक्तिमुतोन्नती । अहो देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतं । तवाज्ञाप्रमहादेव तज्जिह्वहं कुरु । उच्यते ।
 शुद्धं च पर्णेष्वेव तु गोदर्शः । तिथिः प्रतिपदा । अतुं पारयिष्यन्त्यनुत्तमाः । ततो मार्गशिरेमासः प्रतिपद्यपरे ह निजेषु ब्रह्म
 यक्षमाहादेवं स्मरन्मुहुः । महादेवं स्मरन् विप्रावामसु यच्छुभं विग्रहान् । प्रोदशोष्टोतदङ्गवादा । प्रख्याद्वयमिदं ज्ञेयम् ।
 च यद्वाग्व्यामहादेवं स्मरन्निशितः शुचिर्वज्रास्तु ततस्तु निराहारो निशुश्च भवेत् । अथोद्वेगसहस्रांशोऽस्त्वाद्याद्यादी
 पकान् । तैश्चैव स्तोत्रनाथं चादाय गच्छेच्छिवालं यं ज्ञापयेत् पर्णवधेन द्यूतेन तदनुतरं । मधुना यतया दशभूयश्च पुन्यसात
 धारसेतया यत्खण्डेन फलैश्च स्तोत्रं यत्पुनः । तिलान्वातया स्नात्वा पश्चाद्गुणवारिणः । लेपयेद्भूतं पशुचाकुर्रं गुरुमन्दनैः
 एव संपूज्य तं भक्त्या हर्षमन्यस्य यज्जहद्ब्रह्म । हैमं सुवर्णपुष्पं । ज्ञाना फलैश्च संपूज्य दद्यात्तैश्चैव मेव हि । नि । गृहे यत्पापया
 न्यायं हि रण्यपरे तसंविभुः । ज्ञातरे दसमादाय तर्पयेत्तिलसर्पिणा । अतिनश्च तथा ज्ञात्वा मिथुना निजभोजयेत् । हैम
 वत्सादिदानानि यथाशक्त्या तु दापयेत् । आरभ्यैव विष्णुकुर्वाद्दुरिद्रोवाथये श्वरः । अक्षितसामाश्रयं तश्चैव प्रतिमासं
 तु कारयेत् । एवं विमुञ्च्य तत्सर्वात्साक्षैर्वधुजनैः सर्वभूतैः । पितृणां । पंचगव्यं तु ह्यष्टौ भुंजित्वा यतः । यत्किंचिदेतद्दिष्टं
 हादेवं मुदरिष्येत् । द्वितीये वदेद्वितीयां तृतीये पवसेत्कार्त्तिके वा धि । आददीत तिथिर्ब्रह्मार्गमासोत्तमः । पूर्ववत्संस्तु
 जत्पापेषु प्रसूतं वदेच्चैव भाग्यरेतः । दर्शनं कर्त्तुं पद्युपवासः । इति । शेषेषु पूर्वेषु । अन्त्येव गोदर्शे पूर्णमासस्यासमापयेत् । कार्त्तिके
 तृतीये वदेत्तु द्वितीयापानं कर्त्तुं । इति । प्राप्नुपवासः । इति । शेषेषु पूर्वेषु । अन्त्येव गोदर्शे पूर्णमासस्यासमापयेत् । कार्त्तिके
 न्याममुदय इत्यर्थः । पूर्ववदेव मभ्यर्च्य कशरान्नाममर्पयेत् । महादेवप्रसादाद्याद्विहितं यद्विज्ञापय । हैमशुभं कार्त्तिकस्य

[illegible]

स्थापयन्किन्नरश्चन्द्रपिकन्याभिरेवच॥ किमप्यपरंभयावर्त्तसीतयाचाप्रहृत्यया॥ रोहिण्यादंमृत्प्रावृत्तारिभ्राजान्
 भूयवा॥ एताभिश्चरितपूर्वव्रतसर्वव्रतात्मस्मिन्साधाराण्यफलददा॥ रिद्यत्प्राधितानशतं॥ मर्त्यलोकोस्त्रियोभ्राष्ट्रदुर्भ
 गारूपवाजताः॥ अजुजानिद्वेनाश्वसवसाभान्यवाजता॥ तस्मादिवाधैपार्वत्यंज्रमाहेश्वरव्रतं॥ अत्रतारितमप्राप
 तयासरयधमाः॥ स्त्रियःपूर्ववर्गाशिरमास्ति॥ नारीधर्मपरिषण्णोष्ठपक्षेदतीयायं॥ सोमवासांजितोद्विद्यात्वासांमुच्यंल
 लिताहरकायाद्ववासिनीं॥ पुनःप्रभातसमयेस्तानांकाक्रमिजलं॥ ततोदेवास्तपस्त्रिवाहदवाध्वमुदरिच्यतः॥ नृमरुतेद
 वदेवशतमादेहाद्वहरिकभहदिविनमस्तेरुतुहरकाद्याद्वहारिणि॥ हृदिकेलांशिवदेवजं पूजाःपयगृहगतः॥ पूजयिह्वमो
 शान्॥ पुण्यःकालोद्ववस्सतः॥ वामपाश्वरिमादेविदक्षिणेनमहेश्वरः॥ धूपचगुग्गुलंचापिदद्यादीपधृतांनितुतः॥ नैवेद्य
 चयथाशस्त्वापूतपक्कनिवेदयेत्॥ कारयेहश्वदेवतुतिलाज्येननुस्मस्कृतः॥ पुन्रगन्त्यततः॥ प्राप्रयन्नात्मकाद्याविशोधन
 एवदादशमासतुपूजयित्वामहेश्वरौ॥ उद्यांपूजततः॥ कुप्यत्प्रहृष्टेनतरत्सनां॥ शिवरौप्यमयंकवांजमहिममयीतथा
 पशोरौप्येसर्वालकारभूपति॥ चदनैःशिवमभ्यर्च्य॥ कुकुमनञ्चपावर्तः॥ अर्चयेकुसुमैः॥ पश्चात्सुगंधैश्च
 पुण्यचुह्वकृत्वाशिवरक्तेनपावर्ता॥ प्रश्न्याह्वपदद्वारिभक्तिभावनभाविता॥ भोजियाच्छ्वभुंकाश्च
 पितामही॥ व्रतनानेनसुश्रुतांभवताममसंवदा॥ एवमुज्जालितक्रोधेनार्णवेदंपाण्डु॥ व्रतनि
 शालितं॥ शिवकेवतापदंष्ट्रवादि॥ तिविशेषणं॥ इदं कृत्वाव्रतनाशीमहेशा॥ पुतभाजसां॥ श्रवा
 महेश्वरः॥ शिवलाकवसज्ञावधावादिद्रांश्वतुदंशः॥ अंप्सरोगभिः॥ परिदृताकन्नरीभिस्तथैवच
 पतविमलकुले॥ रूपायवनसपद्मावहुपुत्रपातिव्रता॥ अर्धनगान्यसमृष्टकुसेसुवर्णपाणिवादिने

वावर्जिवग्दहेरभ्युतिष्ठत्यव्याहर्तद्विधा ॥ विधायानैवसमापश्येद्वर्तमिदं सुतादिकैः ॥ २५ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 मादहः ॥ २६ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 वत्यविधवांस्तुत्येवमुक्ता ॥ २७ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 ॥ २८ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 शुधिष्टिरुत्तुवचः ॥ २९ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 भूयोप्रिविधुच्यते ॥ ३० ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 स्वयमयोगः ॥ ३१ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 श्रावः ॥ ३२ ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥ गोरीशेषपुरया ॥
 शश्यागतमष्टांगुलमौर्दुर्वरिवलंकाठवांदतधावनं प्रादुर्भावी भूवाभक्षयेत् ॥ ३३ ॥ द्वितीयाधारावौ भूमौ स्वपेत् ॥ ३४ ॥ तृतीयाधारावौ भूमौ स्वपेत् ॥ ३५ ॥
 यात्राहो मुहूर्त उच्यते ॥ ३६ ॥ पुचगव्यसर्वाधजलेः स्नात्वा ॥ ३७ ॥ अहते शुक्लाससी परिधाम ॥ ३८ ॥ श्यालिप्रिष्टमधेखीपुंसोः
 श्रुतिमेविधायः ॥ ३९ ॥ वेणुमये पातसंस्थाप्य ॥ ४० ॥ प्रोक्ष्योपचारं पूजाकुट्यात् ॥ ४१ ॥ तत्रादौ देशकुलोत्सकात् ॥ ४२ ॥ उपवाहं स्वर्ग
 पापक्षयपूर्वकभर्तृविवोर्गावधवं पुंवत्पानादिमुखसिद्धिद्वारा श्रीजममहेश्वरशीत्यर्थमविधो गच्छतीयाधारावौ भूमौ स्वपेत् ॥ ४३ ॥
 पूजासंभारं दिवापरि ॥ ४४ ॥ पयसोः प्रवासापारं डालापवर्जितातिष्ठेत् ॥ ४५ ॥ ततो दिनति स्नात्वा शुक्लं वस्त्रं धृत्यैष्टुतिक इष्टं
 पूजयेत् ॥ ४६ ॥ उभयदरमालाकुलितां लङ्काक्षकपालमालां केशशेखराय ॥ दिव्यो वराय ॥ चदिगंवरुणाय ॥ नमः ॥ शिवायै च नमः ॥
 शिवायेति संज्ञेणोऽंशोऽप्यंशं पूजयित्वा ॥ ४७ ॥ ततः सपत्नीकमाचार्यसंपूर्ज्यरत्नौ कश्चागीतवादिन्या
 दिभिर्जगत्तणकुट्यात् ॥ ४८ ॥ भर्तृस्नात्वा ॥ ४९ ॥ गोरीमहेश्वरपूजां विधाय ॥ ५० ॥ अर्पयति द्विजामिधुना निगोरीशयातिष्ठेत् ॥ ५१ ॥

इयमोजयेत् । आचार्यस्तु गौरीश्वरप्रतिमेऽर्कतस्त्रस्य यनोगाधेजलेक्षिपेत् । ततो ब्रतफलभूयस्त्वाद्यान्यां तपिशिव
भक्तद्रिदक्षिणावदानादिभिः । प्ररितोऽप्यस्वयंमिष्टान्नादिभुञ्जीत । तत्रप्रतिमासं तामपूजाप्रकारेण युःमार्गशी
र्षशंकराय नमः । गौरीयै नमः । ऐपै गौरीशाय नमः । प्रार्थयै नमः । मधुभिर्वाय नमः । भुवां नमः । फाल्गुनेऽमहा
देवाय नमः । उमायै नमः । चैत्रे बिलेय नमः । ललितायै नमः । वैशाखे स्थण्डिले नमः । लोलेन जायै नमः । ज्येष्ठे
रतनाय नमः । रुद्रायै नमः । अषाढे पशुनाथाय नमः । सत्यायै नमः । आश्विने श्रीकंठाय नमः । सुतंगायै नमः । भाद्र
पदे श्रीसायनमः । कालरात्र्यै नमः । आश्विने शिवाय नमः । अर्गगायै नमः । कान्तिकेईशानाय नमः । शिवायै नमः ।
इति प्रतिमासपूजानामानि । अथ पुण्यादिः । नीलोत्पलः । रक्तोत्पलः । करचूरः । विल्वपत्रः । क्रिंशुकः । कुङ्कु
मलिकाः । पाटलाः । कुंदः । अंबुपंकः । गिरः । अक्षिणः । मालतीः । अक्रमेणार्पयेत् । वर्षतिः । उद्यापनं । तत्र ब्रतदि
नेऽप्यंगोद्यप्रार्थनं । सर्वतोभद्रं लुगतोभद्रं वा विधापुः । आचार्योऽपि दिवरेण सर्वतोभद्रमंदलादिपूजा । अग्नि
स्थानं अंवाधानं कर्त्वा । होमं कुर्यात् । राजंतीमुद्रादयं हैमोत्पलौ शंप्रतिमेसंपूज्यः । सीवर्णं पंकजं निवेद्या वितावंध्रं
ज्वानिवेष्टुं । दीपवत्प्रभं च निवेदयेत् । नीराजनं कर्त्वा । शुभौजागुरणं विधाय । चतुरस्रं त्रिकोणं च भूषणद्वयं
चतुष्पट्टिर्भौतिकप्रचालाच्चित्तगौरीशोत्पलैः । सुपुष्परगाणि दद्यात् । अंशं तं यातनमौत्पल्यं देयं । एतत्सर्वमावा
र्यापदत्वा । ब्रतानां विप्राणां मिथुनां त्रिसंपुञ्जः । हिरण्यं रथयंगोदाजादिदत्वा । चतुर्वर्ग्यं षोडशकुर्मान्सोपानह
उद्वहृत्ताब्दयादिनिर्वाहः । एवमेव कालीपुराणोक्तमप्यवियोगव्रतम् ॥ तृणविंदुरुवाच । येनावियोगमासाद्य
व्रतानि तपमेतच्च । सिदान्तं । सुतैश्चैव व्रजेयन् प्रद्वर्त्तते । विधवापरलोकोत्तुभर्त्ता न विपुञ्जते । सुखेनापि सदा ब्रह्मवृद्धं
यस्य येन तन्म । तिलोद उवाच । उभयाचारितं प्रचमवान्मालो लितं ब्रतं । बाल्ये हि मवतो ज्ञन्यादक्षकोपादिभिरुक्तम् ।

महासौभाग्यसंदोहद्वयादेव्यामहात्मना अरुंधत्यावसिष्टेन कथितं तद्वत् शृणु वसिष्ठ उवाच अरुंधति शृणु खदं
सुखसौभाग्यवर्द्धनं अथैव यत्र दंष्ट्रीणामविशो गतं शृणु मार्गशीर्षे सिते पक्षे स्नाता शुक्लावरप्रिया इक्ष्वाकू द्वि
तीयायां तं कंभुं जीतवाग्यता आचम्य च शुचिर्भूला दंडवत् शंकरं नमते मुदान्वितानमस्कृत्य विज्ञाप्य परमेश्वरं
उदुंबरमयकाष्ठं ग्राह्यमष्टांगं शुभं उत्तराशागतं माघं सत्त्वचं निर्घण्टं वाग्यता प्राङ्मुखी भूत्वा अक्षये दत्तं धा
वंतं द्वितीयायां ततः स्वप्याद्भूमौ तद्व्रतमानसा ततो यायां समुत्थाय मुहूर्तं ब्रह्मणः शुभे कृतकार्याचमुस्नाता शु
क्लमाल्यां वराततः शालिपिष्ठमये कृत्वा ह्यीपुंसोऽप्रतिभे शुभे वेणुपात्रे तु संस्थाप्य पूजयेद्भक्तिरपरा उपवासं च कुर्वी
त सर्वभोगाविवर्जितं पारंखडादिभिरालापकं तस्नानाविवर्जितं ततो निशायां सुश्रोणि कृतपूजाकृतोत्सवा इक्ष्वाकू
दिनो निर्वाणं जगत्तत्र कारयेत् विधिवत् पूजायै त्वत्पुत्रिकादिकं सुप्रभातो द्विजाध्यांश्च पूजायै त्वत्पुत्र
यथा शक्त्या महामात्रो विवितशाठ्यं विवर्जयेत् उमामाहेश्वरं ह्येतत्कल्पयैत्वा स्वचेतासि ब्राह्मणोपि जलेनाधिष्ठेत्
तन्मिथुनं क्षिपेत् एव कृतस्वरूप्ययनामिथुनानि तु भोजयेत् शिवभक्त्या हि जगन्भोज्यमिष्टन्नं न स्वशक्तिः प्रतिष्ठा
संप्रकुर्वीत विधानेन सुसंयुतं मार्गशीर्षे पुनर्मासिकार्तकं ते समुद्यते नामानि ते प्रवक्ष्यामि प्रतिभासं क्रमेण तु
पूजां जपनिमित्तं च सिद्ध्यर्थं चितितस्य च शंकरं मार्गशीर्षे तु नामगौर्या समा न्वितं गौरीशपावर्तं चैव पुष्पमा
स्तुत पूजयेत् भवचैव भवानी शंभाधमस्तु प्रपूजयेत् फाल्गुणे तु महादेवमुमयासहितं यजेत् ॥ पुनर्निजो
ज्वनदेवल्लितां च प्रपूजयेत् रथाणु वैशाखमासे तु लोलेन त्रासमन्वितं रुद्राण्यमाहितं रुद्रं ज्योष्ठमासि यजे
तवै शुभं आषाढे पशुनायं च सत्यासाद्वै शुचिस्मिते श्रीकंठं श्रावणे देवं सुभगां परमेश्वरीं भीमं भाद्रपदे तद्वत्काल
सख्यां समासमन्वितं शिवं माश्वयुजे मासि गंगया सहितं यजेत् ईशानं कात्तिके मृसि शिवादेवी युतं विभुं यं प्रति

न्यभोजयेत्-आचार्यस्तुगोरीश्वरप्रतिभेः। कतस्वस्थयनोगाधेजलिक्षिपेत्। ततोद्वतफलभूयस्त्वाद्यान्या नपिशिव
 भक्तदिन्दक्षिणावदानादिभिः। प्ररितोप्यस्वयंमिष्टाद्वादिभुंजीत। तत्रप्रतिमासंनमपूजाप्रकारोपधु। मारीशी
 पंरांकरायनमः-गोवर्धनमः। पौषगोरीशायनमः। प्रार्वयैनमः। मध्विभवायनमः। भवान्यैनमः। फाल्गुने-मह
 देवायनमः। उमायैनमः। वैश्वविजोयनायनमः। ललितायैनमः। वैशाखेश्चण्डायनमः। लोलनेत्रायैनमः। ज्येष्ठ
 रुद्रायनमः। रुद्रायैनमः। आपादेपशुनाथायनमः। सत्यायैनमः। श्रावणेशीकंठायनमः। सुशुण्डायैनमः। भाद्र
 पदेभोमायनमः। कालशायैनमः। आश्विनोशिवायनमः। मंगायैनमः। कार्तिकेईशानायनमः। शिवायैनमः।
 इतिप्रतिमासपूजानामानि। अथपुण्याणिः। नीलोत्पलः। रक्तोत्पलः। करुवृक्षः। विलवपत्रः। किशुकः। कुङ्कु
 मलिकाः। पाटलः। कुंदः। चंपकः। तगरः। शोणः। मोलती। क्रमेणार्पयेत्। ववीति। उद्यापनं। तत्रवृत्ति
 ने। पंचगव्यश्राशनं। सर्वतोभद्रलिंगतोभद्रंवाविधायुः। श्रावणार्पणं। सर्वतोभद्रमंडलादिपूजा। आदि
 स्थापनं। अनाधानं कृत्वा। होमं कुर्यात्। राजंतीमुद्रादयं हैमी। गौरीशप्रतिभेसंपूज्यः। सौवर्ण्यपंकजं निवेद्य वितां वंध्य
 जं निवेद्य। दीपवस्त्रं गुग्मं च निवेदयेत्। नीराजनं कृत्वा। शुभ्राजानुरणं विधाय। चतुरस्रं त्रिकोणं च भूषणद्वयं
 च। पुष्प। त्रिकोणं च। बाला। चित्तं गौरीशप्रतिभे। संपूज्य रंगाणि दद्यात्। अश्रजं न्यतनौ। लयंदेयं। एतत्सर्वं भाषा
 र्ण्यापदत्वा। ज्ञातुं। विष्णुना। निसंपूज्य। हिरण्यशय्यागोदा। जाद्विदत्वा। चत्वार्यष्टौ वा कुर्मो न सोपा न ह
 ध्वस्तु। लब्ध्यादिति। एवमेव कालीपुराणोक्तमप्यवियोगव्रतम्॥ तृणविंदुरुवाच। येनावियोगमासाय
 व्रतेनानियमेन च। सदानुरितुभ्यै व्रजयेत् न पदं व्रते। विधवा परलोके तु भर्ता तु न विद्युज्यते। सुखेनापि सदा ब्रह्म नृपदः।

सावित्रीवटपैलकी कृष्णपटमिचभूताचकाराव्यासंमुखीतिथीतिस्कदात् रमातृतीयावक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशि
 नाम सुखसौभाग्यफलदांस्वामयनितारणीम् सर्वदुःखहरांपुण्यां पुत्रपौत्रप्रदां तथा सपत्नीदर्पदलनीरूपैश्वर्यक
 रीशुभां शकरेणपुराख्यातांपार्वत्यै प्रियकान्यया तामिमांशुणुभूपालभूतानांपरमहितवर्मां शशिंशुभेमासितृती
 यायानराधिप शुक्रयांप्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं उपवासस्थानियमं यज्ञीयाद्भक्तिभाविता देविसंवत्सरं यावत्तीर्था
 यामुपेक्षिता प्रतिमां संकरिष्यामि पारणं चापरे हनि तद्विघ्नेनेयातुसमासिद्धतमुत्तमम् शरणं त्वांप्रपन्नास्मि दु
 र्भयाद्दुद्धरस्वमाम् एवं संकरेभ्य विधिवत्कौंतेय कृतानि श्रया भक्तयानां शीघ्रानपराज्ञानं कृत्वा जितेंद्रियां नद्यां
 तदग्रेवाप्यावाप्यहवानियतेंद्रिया पूजयेत्पार्वतीनाम्नारात्रौ प्राश्य कुशोदकम् प्रभाते भोजयेद्द्विप्रांश्चिद्वभुक्तां चि
 शेषतः सहिरण्यं च लवणं दद्यात्तेषां च दक्षिणाम् गौरिणी श्रयथा शक्त्या भोजयेत्प्रयताः सतीः श्रुतेन दिधि नाराजं न्य
 कृपार्त्तापार्वतीव्रतम् साकुलानां शतं सान्नातरचन्नात्र संशयः इह लोके सुखं भुक्त्वा शिवलोके महीयते पौषे मासितु
 तीयायां गिरिजानामपूजयेत् गौमूत्रं प्राशयेद्गौप्रभाते भोजयेद्द्विजान् हिरण्यं जरकं चैव स्वशक्त्या दापयेत्ततः
 शकलो केवसे कल्पततः शिवपुरं व्रजेत् माघमासे तृतीयायां सुदेव नानपूजयेत् गोत्रयं प्राशयेद्गौर्स्वपेद्गौ
 यतव्रता सहिरण्यं कुसुं भंतु दिवादद्याद्द्विजातये विष्णुलोके चिरं स्थित्वा आश्रोति शिवमंदिरं गौरिति फाल्गुणे
 नाम गौक्षिरं प्राशयेद्द्विषि प्रभाते भोजयेद्द्विप्रां न्यथा शक्त्या मुखासिनीः कुरुतु भूत रुन्सकनकां स्तेभ्यो दत्त्वा विसर्जयेत्
 वाजपेयातिरात्राणि फलं प्राप्त्वा दिवं व्रजेत् चैत्रे मासि विशालाक्षीं पूजयेद्भक्तितरपरा दधिप्राशयेत्स्वपेत्प्रातर्दद्याद्भुक्तु
 कुं शुभसौभाग्यसंपन्नामृता शिवपुरं व्रजेत् वैशाखस्य तृतीयायां श्रीमुखानामपूजयेत् धृतं च प्राशयेद्गौर्वापुनर्दद्याद्
 द्विजातये कनकशर्करां चैव पूजयेत्त्वा क्षमापयेत् सर्वान्कामानवाप्नोति व्रता शिवपुरं व्रजेत् ज्येष्ठे नारायणीनामपूज

मासं विनानासाव्रतासिद्धिर्निविद्यते प्रतिमासं नुपुण्याणि यानि पूजासु योजयेत् । तान्नि ते संप्रवक्ष्यामि स्मृत् प्रीति
 करानि वै आदौ नीलैरप्यलं यज्यतद्भावे पराप्यपि पवित्राणि सुगंधीनि योजयेद्भक्तिर्चने । करवीरं विस्वप्रभं
 किंशुकं कुड्ममल्लिकां पाटलाकुंदं चंपकतगरुद्रं एमालतीं भक्त्या योज्यानि रंभोऽस्मिन् देवस्य प्रियकाम्यया तथा च पुष्पाव्य
 स्य श्राशनं प्रतिमासकं न चान्यत्पावनार्कचिरेप्यगव्यात्परं स्मृतं एवं व्रतं कृतं भद्रं शिवभक्तिसमान्विता ॥ वत्सरं विवि
 तानं च ध्वजां किंकिणिमालिनं दीपं च वस्त्रयुग्मं च सिवे भक्त्या निवेदयेत् स्नापयित्वा विलिप्त्वा च सौवर्णमूर्तिपुंजं यथा
 विभक्तो देयं देवदेवस्य तु ठ्ये रौप्यं च रूप्यं गालं देवस्य पुरतो न्यसेत् बहुभ्रकारं नैवेद्यं गीतवाद्यसमन्वितं कुर्व्यान्नीराज
 नं शंभो रततो गच्छेत्स्वकं गृहं चतुरस्रं महादेवं युग्माभैव त्रिकोणकं ध्यात्वा चार्घ्याय तद्युग्मं मौक्तिकादियुतं ददेत् कर्पू
 रं कप्रमाणं च शतकुंभमयं शुभं उमानहेश्वरं चैव कारयित्वा सुशोभनं मौक्तिकानि चतुःषष्टिस्तत्वांतोऽपि प्रवालकाः ताव
 त्तिपुष्परगाणि तावप्यत्रोपरि न्यसेत् वस्त्रेण वेष्टयित्वा नुगंधपुष्पैः समर्चयेत् एतत्सर्वं सारयुक्तमाचार्यार्घ्यं निवेदये
 त् प्रतितां ब्राह्मणाणां तु मिथुनानामथापि वा अशत्स्थानि भद्रं दद्याद्विंशत्याठय विवाहिता दद्याद्द्विंशत्यष्टयवासां सिंश
 पत्यक्षमापयेत् चत्वारिंशत्तथा षोडशकुंभान् लब्धमुपानहौ सहिरण्याक्षतां जसर्वान् दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् । इति
 नावधाधिरादीनां तद्दिने चानेवारितं कल्पयेदन्नपानं च सुमिष्ठं रुच्यं मात्सर्यं नाधिकं न कर्तव्यं स्वस्त्विति तानुसारतः
 संपूजयेत्कल्पनया यदि विंशतिं विद्यते अविशेषात् कर्तव्यं तद्द्रव्यं सौभाग्यं विव्रतं आयुः पुत्रप्रदं कान्धारीकले क्रिप्रदायकं
 इति कालिकापुराणोक्तमविशेषात् ॥ मार्गशुक्लतृतीयायामारभ्य भविष्योत्तरोत्तरं कंभं भावतम् ॥ मार्गशुक्लपंचम्या
 सिततीयायां नराधिप शुक्लायां तातल्याय दंतधावनं पूर्वकं उपवासस्य चिद्यमं गृह्णीयाद्भक्तिभूषितः सौभाग्या
 धैर्युरार्चार्थं रंभयारजसत्तम तेन रंभा तृतीये यं परं सौभाग्यं वाङ्मनीति... इयं पूर्वाग्रहा दहतपास्तशरत्मा

सावित्रीवटपैतकी कृष्णष्टमीचभूताचकीर्त्यासंमुखीतिथीतिस्कांदात् रंभातृतीयांश्वद्यामिसर्वपापप्रणाशि
 नीम् सुखसौभाग्यफलदांसर्वामयनियारणीम् सर्वदुःखहरंपुण्यां पुत्रपौत्रप्रदां तथा सपत्नीदर्पदलनीरूपैश्वर्यक
 रं शुभां शंकरेण पुराख्यातां पार्वत्यै प्रियकान्यया तामिमां शुभभूषालभूतानां परमंहितम् मार्गशीर्ष शुभे मासितृती
 यायानराधिप शुक्रायां प्रातरुत्थापदंतधावनपूर्वकं उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्भक्तिभाविता देविसर्वस्मरं यावत्तृतीया
 यामुपैषिता प्रतिभासंकरिष्यामि पारणं चापरेह नि तद्विवेने मे या तु समासिद्धतमुत्तमम् शरणं त्वां प्रपन्ना रिभदु
 भार्यादुद्धरस्व माम् एवं संकल्प्य विधिवत्कौंतेय कृतानि श्रया भक्त्या नारीध्यान परस्नानं कृत्वा जितेंद्रिया नद्या
 तदग्रे वाप्यावगृह्णीत यतेंद्रिया पूजयेत्पार्वतीनाम्भारत्रौ प्राशयेत्कुशोदकम् प्रभाते भोजयेद्दिप्रांश्चिद्वभुक्कादि
 शेषतः सहिरण्यं च लवणं दद्यात्तथा च दक्षिणाम् गौरिणी श्रयथा शान्त्या भोजयेत्प्रयताः सतीऽञ्जनेन विधिनारजन्म
 कुर्यात्पार्वतीव्रतम् साकुलानां शतं साग्रतारयेन्नात्र संशयः इह लोके मुखं शुक्लाशिवलोके महीयते पीथे मासित
 तीयायां गिरिजानाम पूजयेत् गोमूत्रं प्राशयेद्ब्राह्मणप्रभाते भोजयेद्द्विजान् हिरण्यं जरकं चैव स्वशक्त्या दापयेत्ततः
 शक्रलोके वसेत्कल्पतंततः शिवपुरं व्रजेत् माघमासे तृतीयायां सुदेवीं नान पूजयेत् गोक्षयं प्राशयेद्ब्राह्मणैश्च प्रेद्ब्राह्म
 यतव्रता सहिरण्यं च मुंभंतु दिवा दद्याद्द्विजातये विष्णुलोके चिरं रियत्वा प्राप्नोति शिवमंदिरं गौरौ तिफालगुणे
 नाम गोक्षीरं प्राशयेद्विशं प्रभाते भोजयेद्द्विप्रान्यथा शक्त्या सुवासिनीः कुरुतु न्वुरुत्सकनकांस्तेभ्यो दत्त्वा विसेजयेत्
 वाजपेयातिरात्राणि फलं प्राप्या दिवं व्रजेत् चैत्रे मासि विशालार्थी पूजयेद्भक्तितत्परा दधिप्राशयेत्स्वपेत्सातदं दद्याद्भुक्तु
 कुमं शुभसौभाग्यसंपन्ना भूताः शिवपुरं व्रजेत् वैशाखस्य तृतीयायां श्रीमुखेनाम पूजयेत् धृतं च प्राशयेद्ब्राह्मणैः पुनर्दद्याद्
 द्विजातये कनकं शंकराचैव पूजयेत्स्वच्छाशमापयेत् सर्वां नकामानवाप्नोति भूताः शिवपुरं व्रजेत् ज्येष्ठे नारायणीनां पूजयेत्

येकसुमैः शुभैः प्राशयेत्त्वणरात्रौ ततश्चैकानिशिस्त्वपेत शिवभक्तान् द्विजान् प्रातर्भोजयित्वा यथेप्सितं सुवासितीर्थ
 यथास्त्यामक्षभोज्यैश्च भोजयेत् तांबूलकनकदद्यात् त्रिपित्तक्षमापयेत् अंतकाले सुखं याति यत्र देवो महेश्वरः आ
 पादमाधवीनामप्राशयेत् ततिलोदकम् प्रभाते भोजयेद्विप्राग्नेहमपुष्पगुडंदेत सर्वसंपत्सुखं भुक्त्वा देवांश्चानुचरीभवेत्
 आषाढे तु श्रियं पुज्यपेदे द्वे शृंगजलम् प्रभाते ब्राह्मणान् भोज्य दद्याद्देवतैः सह भोगान्भुक्त्वा मही पृष्ठे गोलोकमधि
 गच्छति अथ भाद्रपदे मासि सुभद्रानामपूजयेत् विल्वपत्रं च संप्राशयस्त्वपेत ब्रह्मचारिणी प्रभर्तविप्रमुख्याय दद्याद्देव
 फलेः सह सर्वलोके श्वरभूत्वा भुक्त्वा भोगाननेकधा प्राप्तोति ब्रह्मसदनं ब्रतस्यास्य प्रभावतः आश्विनस्य तृतीयायां पूज
 यित्वा शिवप्रियम् प्राशयेत् तंडुलप्रातस्तथा विप्रांश्च भोजयेत् दक्षिणाचार्यदेया तु चंदनं च सकांचनम् सर्वपुद्गाफलं
 प्राप्य गौरी लोके महीयते पद्मोद्भवाकार्तिके च पंचगव्यां पिबेत्तिथिं वादित्रैर्जीगरं कृत्वा प्रभाते भोजयेत् दातुं उन्माम
 हे श्वर हे मसमासे कारयेच्छुभम् ॥ उन्माम हे श्वर रस्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं ॥ वामार्धे पार्वती कार्या शिवः कार्यं श्वतुर्भु
 जः अक्षमाला त्रिशूल च दमरु चारं दधत् एकवक्त्रास्त्रिनेत्रश्च वामे च दधति तानुः यथा विशवसारेण वि तानं पंच
 वणकम् शय्याचार्या चिनिर्दिष्टा सर्वोपस्करसंयुता संवत्सां शीलसंपन्ना गांच दद्यात्पयस्विनीम् आसनं महदुलं दद्यात्
 श्वेततलत्रकमडलुम् पादुकोपानहौ दिव्ये वस्त्रयुग्मं च पादुरम् पीतयज्ञोपवीतं च पट्टसूत्रसमुद्भवम् शंखशुक्ति
 समापतदपूणां च समुज्ज्वलम् रक्तचक्रकंदं यस्त्रिधा श्वपरीधानकं उन्माम हे श्वर शय्याप्य आसने ताभ्यर्चयेत् पूजां
 विरचयेद्भक्त्या ध्यायमाना महेश्वरम् नानाविधैः सुगंधैश्च पत्रैः पुष्पैः फलैस्तथा द्यूतपक्वैश्च नैवेद्यैर्दीपमाला विभू
 पितः कृष्णमण्डनारिकलेश्च द्वादशैर्वाजपूरकैः जरिकैश्च शैवकुसुमैः कुसुमैस्तथा रसपात्रैः सुभिष्टुश्रुतिवा
 यरनैकधा पूजयेद्देवदेवं शंसपत्निकं क्षमापयेत् ततो द्विजसमाह्वयं वेदवेदांगप्रारणम् वेदध्वानिसमायुक्तमुत्प्रेष्य

शुभासुतेः । सपत्नीकं तपश्चेष्टदिव्यचंदनचार्यतम् । परिधाय परवलं कृत्य सर्वतस्मै निवेदयेत् । एवं कृतं फलं
 परस्यात्रातच्छुभं यमयति नृपम् । सर्वोक्तफलसंयुक्ता सर्वदेवैः सुपूजिता । ज्ञाता जाता महाकरपे सर्वान्कामान्वाप्नु-
 यात् । तद्वत्तेशिवसायुज्यनारी प्राप्नोत्यसंशयम् । पुरुषोवात्पश्चेष्टदिव्यभक्तश्च सुव्रतः । सोऽपि तत्फलमाप्नो-
 तिनान्यथा शिवभाषितम् । सौभाग्यार्थं पुराचार्यैरभयाराजसत्तम । तेन रभात्तु विषयं परसौभाग्यं यदायिनी सोऽह-
 स एव भूतेशो गौरिसिखीनसंशयः । इति मत्त्वामहामागशरणं व्रज पार्वतीम् । एषा हि माद्रिदुहितुर्दयिता त्वतीश्वरं
 भभिधानमभवद्दुर्वितर्कतोतिः । संशयान्नैरुचिरं नाम युतामुपेक्ष्य प्राप्नोति वांछितफलान्यवलावहन्ति ॥ १॥
 इति रभात्तु तीयाव्रतम् । मार्गशुक्लचतुर्थ्या हरिणपतिव्रतं । वर्षचतुष्टयसाध्यमिदमुक्तम् ॥ २॥
 नारदीये मार्गशुक्लचतुर्थ्या तु वर्षधावनुनीश्वरं क्षपयेदकभक्तन केनायद्वितीयकं अयाचिता पवासाभ्यात्
 तीयकचतुर्थके । एवं क्रमेण विधिवच्चत्वार्यवदानि मानवः । समाप्य च तत्तथा तैकतस्त्रातिमहाव्रतकारधत्स्व एष
 दित्तभूमागमौपकरं । अशक्तो वर्णकैरवरं यं शुश्रूषसपुत्रकं तस्योपरि दयतस्याप्यतापपात्रिणसंयुतं । पूरयेत्तुल्यैः शु-
 धैरस्तस्योपरि गणेश्वरं श्रीमूपकरं धारुणं गणेशं रथापयेद्विह । न्यसेद्वस्त्रपुगाच्छन्नं गार्धरायैः पूजयेच्च तं नैवेद्यं गो-
 दकैः कल्प्यं गणेशः प्रीयतामिति जागरं गीतं तत्त्वायैः पुराणारूपानकैश्चरेत् । प्रभाते विमले स्नात्वा होमं कृत्वा
 विधानतः तिलद्रीहि यवश्चेतसर्पपान्द्र्यैः सखंडकैः गणो गणाधिपश्चैव कूर्ममांडस्थिपुरातकः । लंबोदरैः कंदतौ चरु-
 वमदंडश्च विधायः ब्रह्मायमोपयव रुणः सोमसूर्पहुताशनः गंधमाली परमेष्ठिस्त्वेव पोडशनामभिः । प्रणवाद्यन-
 मोर्विश्वप्रत्येकंदहनेहनेत् । वक्रतुडैः तिलैः च नयसंतिनाष्ठ्युक्तात् । ततो व्याहृतिभिः शतमालुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् । दि-

जयवर्धनः । एकदंतीद्विदंतच । चतुर्दंतचतुर्भुजः । अश्वींशिशूलहस्तचरकनेत्रचन्द्रः । आधिकेयशंकुकपीयूषदंडदंता
यकः । श्वारकदंडितं ध्रुववह्निवक्त्रं त्रिभुजाश्चतुर्वर्तो विप्रकरः । सर्वकार्येषु प्रोक्तः । तं भूमिगणाय श्वशर्मिभूमिभूमा
सुतं । मदमतां विरूपाक्षं भववक्त्रसमुद्रवः । सूर्यकोटिप्रतीकाशं भिन्नं ज्ञानसमग्रं । वृं सुनिश्चलं शांतं नमस्याभिधित्तयकं
नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय तृतीयः । नमोस्तु गजरूपाय गणानां प्रत्यक्षतः । मत्तमंदररूपाय तमः । कैलसवासिने
तमो विप्रविनाशाय । पुनर्मम तद्वह्निचारिणे । भक्तस्तुताम्यदेवाय तु मस्तुभ्य विनायक लयापुरवि सर्वपादिवानां कार्यसिद्धये
राजकृपसमास्थाय । आसिताः सर्वदा नवाः । अष्टमीणां देवतानां च । अकृताः सर्वमनोरथाः । तत्तत्स्वतु सुभूः
सर्वैः पुत्रपुत्रैश्च भवामिजः । पुत्राः । त्वामाराध्यगणाध्यक्ष सर्वज्ञां कामरूपिणः । कामार्थैरककुसुमैरकचंदनवाराभिः
रक्तान्वरधरो भव । चतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् । त्रिकालं भक्तकालं । निमतो निमतः । राजानं राजपुत्रं च राजमानि
प्रमेव च । राजपुत्राः सर्वा विप्रशत्रु शीकुपी सारः । एकः । आविप्रतपुत्रा मयुः कुरु विप्रविनाशकः । मया त्वं सरुतो भक्तयो पू
जितश्च विशेषतः । यत्फलं सर्वतोर्ध्वं सर्वथैव पुनः फलं । तत्फलं सर्वमाप्नोति स्तुत्या देवा विनायकः । विप्रमन भवेत्तस्य
तस्य गच्छेत्पराभवः । न च विप्रो भवेत्तस्य जातो जातिस्मरो भवेत् । यद्द्वंद्वं कति रतो न प्रदुर्भिमर्ति सर्वं रत्नं । तत्संखलरेण
सर्वं । सिद्धिचलभूतेनात्र संशयः । इति । ५५
इति नृसिंहपुराणेण शस्तोत्रं ॥ ७ ॥ अस्यामि वमार्गं शुक्लचतुर्थ्याः । कृष्णचतुर्थ्याः । नृसिंह
रक्तदत्तवाचः । केन भोगानवाप्नोति निर्वधं पुरसूदनः । पुत्रपौत्रांस्तु धारोत्तमं जनेनापौति शंकरुर्द्धं श्वरदवाचः । पुरादेव
सुरेयुर्द्धं सुरैर्नाजितारणे । शक्राद्या देवताः सर्वाः । खिपुरवांसिभिर्जिताः । तदा विवर्ष्य दनं स्तुतसर्वमा मुपागताः । तदा
हिवाहिवर्गं स्तभं प्राप्याश्वासितास्तदाः । विधैरुपहृता ज्ञातवदादिष्टं दत्तं सयाः । तच्छ्रुत्वा तैस्तदाः । रक्तदत्तं प्राप्तिं प्रेषणा

भूषालान्भूषयित्वाधद्राक्षणात्मेनयेततः । त्रुर्विश्रुतिसंस्थान्मोदकैः । पाशुमेतत् । सर्वस्मांतातोदयादाव
 भूषसदाक्षिणां श्रुपय्योपयथाशक्तिभूषयित्वादेव । शृणुयदक्षिणकृत्यविसृज्यत्रद्विजोत्तमान् । वधुभि
 सहभुञ्जीतवयवश्रीतमानसः । एतद्वतनरः कृत्वाभुक्ताभोगानिहानमान् । सायुज्यलभतेविष्णुर्गोशस्यप्रसाद
 तः केचिद्वरिद्रवंगानामप्राहुरेवस्वनारदः । विधानमेतद्व्यापिफलंवापीह तस्मत् ॥

इति नारदीये पूर्वभागे तु र्पादे हरिण एषाति ब्रतम् । अथ भानुष्यपुराणे कणेशचतुर्थी ब्रतम् ।
ब्रह्मेवाच । गणेशः पूजितः कृष्णश्चतुर्थ्या सर्वकर्मसु । अविघ्नसुरलोके च गतिमिष्टां प्रयच्छति । कर्मस्वविदुषो विघ्न
कृष्णश्चैव न स शयः । अविदुषां कर्मकाले रमणं मकुर्वता तैरेव यवश्च रमन्तव्यः पूज्यश्च । पूजा मंत्राः स्वसंज्ञाभि रंगमंत्रा
श्च कोतताः । अथ यर्थाभिलिखेत्पद्मकुंभनाष्टपत्रकं । कुंभस्य अप्यभावे तु रक्तचंदनमिष्यते । अर्थतत्पद्ममध्य
स्थः कर्तव्यः सति धीश्वरः । तिथीश्वरः रजःगणेशः । गंधपुष्पे पहादुरिश्च यथाशक्ति प्रपूजयेत् । चरवारः कारकः काव्या
भृद्भुभोज्यसमन्विताः । तंडुलैस्तु मशालीयैः पद्मरागैश्च संयुताः । चतुष्कोणे पुतान्कवाक्फलानि विविधानि च । गंध
मालायादिकं सर्वतथैवांगिनिवेदयेत् । पूजायां वृत्तसाठ्येन कतापि न फलप्रदा । आज्यधारः साभिद्रिचदुधिशिरान्नमा
सिकैः पूर्वांक्तफलद्रोहोमः कृतः शान्तनूतसा ॥ दसिहपुराणे पि ॥ सूत उवाच । चतुर्थ्या तनूभुजितस्तान्वा नुद्यात् ।
तम रकावरधरो भूत्वारका गंधानुलेपतः । रक्तवस्त्रो गणाधिपं विनायकमथार्चयेत् । अथ रक्तचंदनलेप्येन स्नानपूर्वां वि
धानतः । विलिप्य रकां धेनुरक्तपुष्पै रथार्चयेत् । ततो रम्यं चान्द्रं धूपं पूज्ययुक्तं सचंदनं । तैवेवैवैव हरिद्रिशुण्डसं
समन्वितां एवं सवत्सरं पूज्यं विनायकमथो रितुवन् । नमस्कृत्य महोदये स्तोत्र्ये हंतं विनायकं । महागणपतिं शब्दमालि

[illegible]

विपः गणेशेन तु पुटेन विधानसंक्षयः कृतः स्कंद उवाच ॥ विधिनानेन देवेश शिवतमेतन्महाफलं कृतं भवति देवेश तमेव
 हिवृषं ध्वज ॥ ईश्वर उवाच ॥ मार्गशीर्ष शुभमासि शुक्लपक्षे तु पुण्यमुख ॥ चतुर्थ्यां तिथिं शुभं गृह्य विधेशं पूज्यते ज्ञातः पुण्यं
 भैश्वर्यं वैश्वं ईश्वरसंस्कृतैः ॥ १ ॥ पल्लोदरे कौश्वर्ये वत्तदासाहालिकैः शुभैः ॥ २ ॥ पल्लोदरे तिलपिठं वा उदरे कण्डमि-
 ष्ठादिभयवर्तुलाकाराः ॥ पूजयित्वा विधानेन प्रार्थयेत्तत्त्वमानवः ॥ इत्यस्य सद्भिर्देवेशा ब्रह्मवर्षवर्तुष्टयं ॥ निर्विघ्नेन तु मे
 यात प्रमाणं प्रकथ्यते ॥ प्रमाणं हि तु मर्यादाशस्त्रेयता प्रमातृविरयमिधानकोशात् ॥ संसाणं
 बहुस्तारं सर्वविघ्नसमाकुलं ॥ तस्माद्दिनं जगन्नाथत्राहि मा गणनायक ॥ १ ॥ एवं प्रार्थयन् प्राणाध्यक्षं भुञ्जीयाद्वाद्यतस्त-
 तः ॥ २ ॥ एवं क्रमेण संपूज्य एकमेकं नरोत्तमः ॥ गणेशं मन्त्राध्यायं स्तुतारत्रौ स्त्वपेक्षुधः ॥ एवं स्रवस्तरयावंचतुर्थी प्रति-
 पूज्य ॥ ततो मार्गशिरे मासि विधानेन पूजनं ॥ नकाशी च भवेत्तदध्यावत्स्रवस्तरपुनः ॥ मार्गशीर्षे पुनः
 प्रासेत धैवायाचिति भवेत् ॥ १ ॥ श्रयाचिति नावृद्धमेकं ततो मार्गशिरे पुनः ॥ २ ॥ श्राव्योपवसेद्वृद्धमेकं तद्वच्च पूजनं ॥ एवं
 क्रमेण विधिवच्चत्वार्युद्धानि मानवः ॥ समाप्य च ततो ह्यंते जलस्नातो महाव्रती ॥ कारयेद्धमपठितं स्त्वशस्त्याखुरशं
 शुभं ॥ श्रावुरयं गणेशं ॥ कारयेद्वर्णकैः शुभैररविदं सुपत्रकं ॥ तस्योपरि द्रष्टव्याप्य ताश्च पात्राणि संयुतम् ॥ पूजये-
 द्गुणशालेभ्यै स्तदुल्लेख्य पुण्यमुख ॥ तस्योपरि न्यसेद्वं वासो भिर्वेष्टा सुव्रतः ॥ पूजयेत्पुष्पपाद्यैर्नैव धैर्विधैस्तथा
 मोदकैश्च ततः शुभैः पकानिर्धृतपाचितैः ॥ नैव धं कल्पयेत्तत्र गणेशः प्रीयतामिति ॥ जागरं कारयेद्विद्वान् गीतवादित्र
 निरुवन्तैः ॥ १ ॥ पुराणास्त्यानकैश्चैव तारांश्चि क्षपयेद्बुधः ॥ प्रभाते विमले स्नातो होमकर्माणि कारयेत् ॥ तिलव्रीहि यवैश्चै-
 व तथा सिद्धार्थैः शुभैः होमयचैर्तैर्भैः कार्द्वयः ॥ उगणा यस्वाहा ॥ गणाधिपतये स्वाहा ॥ मेघवर्णाय स्वाहा ॥ कृष्णमांडाय
 स्वाहा ॥ त्रिपुरांतकाय स्वाहा ॥ एकदंताय स्वाहा ॥ रुक्ममंडलाय स्वाहा ॥ विघ्नेश्वराय स्वाहा ॥ ब्रह्मणे स्वाहा ॥ इंद्राय

स्वाहा । यमांयस्वाहा । सोमायस्वाहा । सूर्यायस्वाहा । गणेशायस्वाहा । अष्टोत्तरशतं हुत्वा । ततोऽप्याहतिभिर्हुतेन प्रथमः
 चत्संभामहावाहोततोहिमःसमाप्यते । ततस्तु पूजयेद्विद्वानाचार्यं भूमिभावातः । बह्वैरभरणैर्दिव्यैः पूजयेत्स्वाध्यायः ।
 यतः तत्पत्नीपुरुषोभक्तया बह्वैरभरणैरपि । शय्यादद्यात्ततस्तस्मै सोपधानं सुगन्धकां । गांसवसांततोदद्यात्सर्वां लो-
 कारं भूपितां । प्रीयतां गणनां योवद्वतिमं नृमुदीरयेत् । ब्राह्मणां भोजयेद्भक्त्या चतुरौ वक्त्रे ववा । तेभ्यस्तु करान्दद्यात् ।
 लयां न समान्वितान् । अनेन विधिनान्प्रस्तुकरोति ब्रतमुत्तमं । अविधैरभिभूयते गणनां प्रसादतः । यं करोति स्म रंभं नि-
 विधत्तं फलप्रदं । पूर्वतथाकृतं सर्वैरिन्द्रायै हि दशैर्विभो । रुद्रे एव ब्रह्मणा चैव विष्णुना च कृतं पुरा । अन्ये श्वेव उमां पुत्रां ।
 बहूभिः कृतं । एतदेव ब्रतं वीर्णमानुषैर्भूतले सुतः । अनेन क्रियमाणेन न विधैरभिभूयते । स्वर्गलोकारपरिच्छिन्नस्ततोऽप्यतिप्र-
 राणतिम् । इति स्कंदपुराणे ।
 इति स्कंदपुराणे । कंसोऽपानुं कच्छं चतुर्थीं ब्रतमुत्तमं । अस्यानिवृत्तं वर्षं चतुष्टयसांख्यं । सर्वार्थसाधकं ।
 वरद्वतुर्थीं ब्रतम् । स्कंदपुराणे । चतुर्थीं गर्गशीर्षं तु शुक्लपक्षे नरोत्तमैः । प्रारभ्य प्रतिमासं च चतुर्थ्यां गणनायकं । सं-
 पूज्या विधिनानु कुर्यादेकमकं समाहितैः । अक्षरालवणैर्वैवंपूर्णैः संवत्सरेततः । अह्निं त्रिषु वत्सरेन कं प्रतिमासं चतुर्थीं
 कं । कुंयद्विंशे शोभंभ्य चर्यत तयि याचितं तथा । एवमेव प्रकुर्वीत चतुर्थे रथादुपोष्माणं । ततश्चतुर्थे संपूर्णं तदुद्यापनुमां
 चरेत् । इदं वरचतुर्थ्या ख्यं ब्रतं सर्वार्थसाधकमिति । इदं स्कंदपुराणे । कं वरचतुर्थीं ब्रतम् । अत्र प्रथमवर्षं प्रकुम्भकं द-
 त्स्वरूपं । तु हि नार्द्धं समुद्रस्यादिना पूर्वमेवोक्तं तु केन चिदुक्तं । भोजनं तु विधिं प्राप्तं द्वाविंशद्भिरासादिति फलितोर्थ
 इति तु तुच्छं भिक्षुकस्यैकभक्ते कदाचिदस्वरूपं भिक्षां प्राप्तं वेतन्नि यमस्यासंभवाद्भवनाभावाच्च स्वरूपं भिक्षावतएकं न वि-
 शद्भासासादनासंभवाच्च । न च षष्ठ्या सा मुने भक्ष्याः षाडशारण्यवाप्तिनः । द्वाविंशतं गृहस्थानामभितद्वक्ष्य चारण-
 इति वचनमस्मात्तच्च तस्य । एतद्वचनस्य पारम्यं गृहानियतसाध्यात्तरनुष्ठयप्राणाग्रहाग्नाविषयत्वात् । एतद्वच-

शीलसत्यवशाच्चसंख्योलोतमभूदग्रहेः सत्यशौचविहीनरंतान्देवान्संस्तुयन्नुच्यते चलाः ॥ १ ॥
 कुलदेवानुरागतः ॥ २ ॥ लक्ष्मीप्रभावसदतः पुनरुद्धतमानसैः ॥ ३ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ४ ॥
 यवज्ञावयवित्रावयजगत् ॥ ब्रह्मविष्णुशक्राद्यावयसर्वेदिवौकसः ॥ ५ ॥ अहंकारविमूढारतान्द्रात्वादानवसतमीने
 सागरसेववशायातचित्तपुणोः मुताः शिराविधमध्यगतया लक्ष्म्याशीषाधुसंचयः निरवदं गतश्रीकमभवंदुवन
 धुः ॥ गतश्रीकमयातमानमत्वाधवलसूदनः ॥ ६ ॥ प्रपन्नच्छागिरसविभ्रद्वाहिकिचिद्रतंमम ॥ ७ ॥ येनसुप्राप्यते लक्ष्मीलब्धुन
 चलेते पुनः ॥ निश्चलापिसुहृन्मित्रभोग्यो भवतिसामुत्ते ॥ ८ ॥ नसाशिरपुमंतव्यायाकन्याप्राप्त्यतेग्रहे ॥ ९ ॥ पुराध्यासुर
 निमवभुत्वनवोपभुज्यते ॥ सुहृद्वुज्जाः सर्वेयानुजतिस्सदांशुभाः ॥ १० ॥ अकस्येतद्वयः श्रुत्वा ॥ बृहस्यतिरुदारधीः ॥ कथं
 यामासत्तचित्सुभंश्रीपत्रमित्रतः ॥ यत्पुराकस्यचित्रोक्तव्रतानामुत्तमं व्रतः ॥ तदिदं कथयामासत्सुरहस्यमशेषतः ॥ ११ ॥
 चलेत्स्वाकनुमारवधुभतदमरैः सह ॥ देवदानवगंधर्वैर्वैदक्षीणकल्मषैः ॥ सिद्धैः प्रसिद्धैश्चरितैर्विष्णुनाम्नैश्च ॥
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैः ॥ सप्तर्षैः पाथैवैः सह कश्चिदस्मात्त्विकभावेन राजसेनापरैरपि ॥ तामसेनतथा कश्चिदकृतं व्रतमिदं
 तथा ॥ व्रतसमाप्तं भूयैतिष्ठयापरयांशुभो ॥ देवानां दानवानां च बुद्धिरासीदथोद्यता ॥ निमेष्य भुजवीर्यैः पुसागरं
 रितं पतितं समहं रामो ह्यष्टतंहितायात्रिदिवौकसाः ॥ इत्थं ते समयं कृत्वा मम धुर्वरुणालयं ॥ मुथानं मंदं रं कृत्वा तत्रैकत्वात्
 वामुकिं ॥ मध्यमानजलाब्जात् ॥ श्वद्वः शीतांशुरुज्ज्वलः ॥ ज्वलन्तरं समुत्पन्ना लक्ष्मीः ॥ क्षिराविधमध्यगा ॥ तया च लोकि
 ताः सर्वदेवदानवसतमाः ॥ आलोकयतां नृजंगामां शुविष्णोर्व्रजः ॥ स्थूलं शुभं विधिता विष्णुना त्रीणं व्रतं तेनाविधुसं कथा
 शरितं रथावधूवास्या विधमोद्धातलोचनः ॥ किं वरांजसंभावेन शक्यैतत्कृतं यतः ॥ तं तं ह्यिमुव नैश्वर्यं प्रातं तेन सहिर्द्धिमत
 तमसा धृताचितस्तु मे चाण्डैः सदा तवैः तनते पामये ॥ श्वर्यं दृष्टं नष्टमभूत्किल ॥ एवं स श्रीकमभवरसदेवा सुरमा ॥ नुपुन गच्छन्

गताश्चेष्टतस्यास्यप्रभावतः युधिष्ठिर उवाच कथमेतद्रतं कृष्णाक्रियते मनुजैः कदा प्रारभ्यते प्राप्यते च सर्वमेव जनार्दन
 श्रीकृष्ण उवाच यदिद्रेण पुराचीणि श्रीविपुक्तेन पार्थिव श्रीसमृद्धिकरं तद्वैश्वपुश्रीपंचमीव्रतं मार्गशीर्षे स्थिते पक्षे
 पचम्या पक्षगोत्सवे उपवासस्य नियमं कुर्यात्पञ्चाद्विस्मरन् स्वर्णैर्ध्यायंश्चाश्रयतां चांमृतां कृत्वा प्रयत्नं पृच्छेत्
 गतां देवी लक्ष्मीं क्षमां पालंकारयेत् पद्मं सजापद्मं हस्तां लक्ष्मीं पद्मं लक्ष्मीं दिग्गजैर्द्रोणां पद्मनां कांचनैः कलशैः
 तमैः ततो धामत्रये जाते निम्नगायां गृहं धवा स्नानं कुर्यादसंभ्रांतः शक्तवच्चोपचारतः देवानि पठंश्च स तत्पर्वततो देवगृ
 हं व्रजेत तत्र स्थापूजयेद्देवीं पुष्पैस्तत्कालसंभवैः च पलायै पुनः पादौ च चलायै च जानुनी कटिकमले वा सिन्धौ नानाभि
 रूपा ल्येन मोनमः स्तनौ मनमथं वा सिन्धौ ललितायै भुजद्वयं उरुकांठे वायै कंठं च माधव्यै मुखपंकजं नमः शिरोशिखरं
 पूजयेद्वा शिवाय मादरात् फलानि च ग्रंथालाभं विरूढं धान्यसंचयं ततः सुवासिनीः पूज्याः कुसुमैः कुकुमैः न च भो
 जयेन्मधुराक्षेन प्रणिपत्य विसर्जयेत् ततस्तु तंडुलं ग्रंथं धृतं पात्रेण संयुतं ब्राह्मणाय प्रदत्तं तद्व्यंसा श्रीभूमी प्रीयता
 मिति एन विष्णुना सह वतते इति सा विष्णुसंहिता श्रीरत्निकः निवर्त्येतदभ्येष्टततो भुंजितवागयतः मासानु
 मासकं तद्व्यंशं विनानेन भारतः श्रीलक्ष्मीः कमलं संपत्पद्मानारायणी प्रिया तथा धृतिः स्मृतिस्तुष्टिः पुष्टिः सिद्धिः
 रमा क्रमात् मासानुमासं राजेंद्र प्रीयतां भित्तिं कर्तयेत् ततो द्वादशके मासि संप्राप्ते पंचमी दिने वस्त्रमंडपि
 च्छायां दिवा सिद्धिं शंखं ध्यायंश्चाप्येष्टं लक्ष्मीं सर्वोपस्करसंयुतां सौभाग्याष्टकसंयुक्तां श्वेतपट्टावृतस्तर्जा
 समोपतारसंस्थान्य समाच्यतां पादुके पातनं च लज्जामाजनासनसत्कृतां देवीं संपूज्य विधिवद्ब्राह्मणाय कुटु
 म्बं यवेदं विदुष्यै र्मं वारोचते त्वयं व्यासाय व्यासप्रणीतपुराणशास्त्रज्ञाय ॥ सोपस्करां सवस्त्रां च धेनुं द्रव्या
 क्षीरादिधर्मयनोद्धृते विष्णोर्वक्षस्य लालये सर्वकामप्रदे देवि ऋद्धिं च च्छनमोस्तुते ततः सुखा

स्तिनीः पुण्यवस्त्रैरभरणैः शुभैः ॥ भोजयित्वा स्वयंपश्याद्भुजोतसहवधुभिः ॥ य एवं कुरुते पार्थ भक्त्या श्रीपंचमी-
 व्रतं तस्य श्रीभवं भाति कुलानामेकविंशतिं ॥ नारीया कुरुते या तु प्राप्या नुज्ञां स्वभर्तुतः ॥ सुभगादर्शनी
 याचबहुपुत्रा च जायते यः पंचमीव्रतमिदं दधितं मुरारेर्भक्त्या समाचरति पुण्य भूगोस्तनुजां ॥ राज्यांश्च यस्मिन्नि-
 भव्यजनोपभोगं भुञ्जान प्रायाति भुवनं मधुसूदनस्य ॥

इति भाविष्योत्तरोक्तं श्रीपंचमीव्रतम् मार्गशुक्लपञ्चमिच्छारिपूजोक्तम् ॥

सा चोत्तरविद्वापांकार्यार्थं पुनर्यो रिति पुनर्भाक्यात् तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मल्लारिमाहात्म्ये मार्गशीर्षविशेषपू-
 तितपट्टिकांतरे पूजार्चनं कृतं भक्त्या तदक्षय्यमसंशय धनधान्याभ्येन्यादिदासीदासभट्टादिकं मल्लारिप्रतिभुदेयं
 विशेषात् मार्गशीर्षके च पापप्राप्तकंदपप्रातया सर्वपुण्यं चैत्रश्रावणपौषेषु प्रीतिमल्लारि रर्चितं ॥ अत्र च पापपृ-
 योगः मार्गशीर्षशुक्लपञ्चमिह तस्मात्क्रोमुर रं कटेन स्फुटितः प्राप्ता ब्रह्माद्यैः परिकल्पिता ततोऽस्यां पूजयेत् रं कं दं-
 दं यै मार्गशीर्षशुक्लपञ्चमिह तस्मात्क्रोमुर रं कटेन स्फुटितः प्राप्ता ब्रह्माद्यैः परिकल्पिता ततोऽस्यां पूजयेत् रं कं दं-
 गंधपुष्पाक्षतैः फलैः वस्त्रैरभरणैर्वापि नैवेद्यां विधेयस्तथा रविवारेण संयुक्ततथा शतभिषान्विता यदितरे सासु-
 द्विष्टा च पाद्भुजानि सत्तम तस्यां विश्वेश्वरो देवो द्रष्टव्य पापनाशन पूजनीयो वंदनीय र्भर्ता व्यवसिच्छता स्नात्वा
 दानादिकाऽत्र सर्वमक्षय्यमुच्यते इति ॥ इमां पट्टीमारभ्य वर्षपर्वतराजतं रं कं दं विधाय संपूज्य च विप्रायुदयात् तत्र स-
 न्नः सेनाविनायक रं कं दमहं सेनमहाबल हरौ माग्निषडङ्कगंगागर्भनगोस्तुते भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच येयं मा-
 गेश्वरेण मासि शुक्लापुष्टौ च भारत पुण्या पापहरा धन्या शिवाशांतां गृहादिभ्याः स्नानदानादिकं कर्म तस्याऽक्षय्यमुच्यते
 यस्य पश्यंति गणेशं यदक्षिणप्रथमा स्थितं ॥ गणेशं रं कं दं ब्रह्महत्यादिप्राप्यैस्तमुच्यते तत्र संशयः तस्मादुरुपासोपवा-

सः कुमारस्त्वर्णसंभवः । राजतं वामहाराजं स्रष्टुमयं वापिकारयेत् । अथ पुरा कृतं तं स्थात्वा । अमात्रमन्यत द्रवती । पुनश्चासन
 रथेणातिवंध्यां च स्तिष्ठेत्समाहितः । ब्राह्मणस्तु ततो विद्वान् गृहीद्व्याकरकं नवं । पातयेन्नस्य शिरसि धारां वेदक्षिणा मुखः
 चंद्रमंडलसंभवा भवमूति प्राचि यत्रा । अथ कुमारस्य विषयं प्रातिता तव भस्म तर्कं । सर्वं स्थात्वा । समभ्यर्च्य नृपुमा स्वरं भूयनाधिपः । पु
 त्रपूजापार्णादपश्चात् पूजयेत्कनिका मुतः । देवसेनापते रूकंदक्रांतिं केषु भवो द्रव्यं । अथारणुणा शिषु शक्तिहस्तत सोऽस्तुते
 एभिर्नाम पदैस्त्वुवा नैवेद्यं तु विवेदयेत् । फलानि दक्षिणास्थानि चंदनं मलयोद्रवप्राक्षं स्त्रीपूजयेत्कलगा फकुटौ त्वा निवह्य
 भोसे कलापं मयूरं च प्रत्यहं व्रजंतं यत्तदं कराराजितं माभ्यं संपूज्य रूकंद वह्निभं । अद्विहिभिः सयुधैर्होमः । कार्पुः सान्द्र
 स्तितैस्त्वृतः । अथ विविक्त्या विधिवत्फलमेकं मुषिष्ठि । अथ अग्निवास्त्वपे दूमांश्च प्राप्नुनं दुर्भसं स्तरं । नारिकेलं मातु
 लिंगं नारंगं पनसतया । जंबीरं दाडिभद्रं दाक्षिणां यत्तदं फलं निच । श्रीफलं मूलकं तद्वत्तत्र मुसुं कदं फलं । कमादेतानि
 मासेषु भक्षयेन्नियतो द्रवती । अभावेष्वलु कालो रथं फलमद्याद तं द्रितः । अथ लक्ष्मीहे नद्यादितित्थगोवा फुकुटो धवा । द्यात
 र्दद्याद्द्विजायोच्चैः । सेनाती प्रीयतामिति । सेनाती शरसं भूतकोच्चैः । शिषुषु मयै गृहः । अगोपयः कार्तिकेयश्च स्वामी
 बालग्रहाग्रणीः । अग्राग्निव्रः शक्तिधरः कुमारो द्वादशस्मृतः । प्रीयतामिति सर्वेषु भ्रात्रे पुपरिकीर्तयेत् । द्वादश्या
 न्मेजयित्वा दौपश्चाद्भुजी तु ग्राह्यतः । एवं संवत्सरस्यांतं कार्तिके भ्रासि शोभते । कार्तिकेयं समभ्यर्च्य वासाभिर्भूषणै
 र्भूतया । अतिमासं समाश्रित्य सध्वं देवदेमाचरेत् । सवत्सरविधिकत्वा पूजा होमपुरःसरम् । दद्याद्विप्रापरजं द्रवाच
 कायविशेषतः । विज्ञाविप्राः रस्यता दिव्याः । भोमोश्चान्ये द्विजातयः । प्राहिते स्मिन् नवते प्रार्थं तीर्थं स्नानं द्रवसागरः
 एवं च कुरुते भूत्सु नरो योषिदश्चापि यः । संप्राप्येह शुभान् कामान् । अल्लोदोद्रसलोकतां । सदैव पूजनीयं स्तुतुं कार्त्त
 केयुमही पते । कार्तिकेयादृतो नान्यो राजा पूज्यः प्रचक्षते । सप्तमं गच्छेन्मानोयः पूजयेत्कनिका सुतं । स सर्वजयति ।

[illegible]

[illegible]

द्वाह्याणाम्भोजयेत्पश्चाद्भिनानार्थाश्चमानवान् अष्टम्यां संविभुज्याथतयाचनटवर्तकान् दिनद्वयेचभोक्तव्यं मिष्टान्नं
 मधुनाभुनं ॥ दिनद्वयेन सप्तम्यां अष्टम्यां च ॥ अत्राभिन्नराविरूपवीरमित्रोदये शूल्वामकरेतस्य दाक्षिण्ये सोमेष्वच
 भित्तनमातिनयन कुशेशायविभूषितः विष्णुवर्मात्तरेश्वरः मार्गशीर्षस्य भासस्य शुक्लपक्षेन राधिपुंसो प्रवा-
 सरसुप्तम्यामित्यादि ततः कमलैरवि रक्तचंदनपुष्पैश्च संपूज्य वटकैः पूरणेन पूजयेदिति प्रकारात्
 रेण मित्रसप्तमीव्रतं अस्यामेव कार्याल्लोकार्कया नोक्ता कार्या ॥ मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां पञ्चांगारविवासे
 विवायवाधिकायात्रा नरः पौषादिमुच्यते इति ॥ इयमार्गशुक्लसप्तमी त्रितयसप्तमी सत्कुलजन्माराज्यधनभद्र
 त्वान् तत्र कलहमाद्रौ यो मार्गशीर्षसितसप्तमी दिने हस्तक्षेत्रोगे जातः प्रसूतिं संपूज्य भानुविधिने पुत्राप्सि
 स्तम्याय धपात्रफले पिहारेति ॥ एवं सप्तम्यं संपूज्य तद्वत् द्यूतमुवर्णादिकं दद्यादिति त्रितयसप्तमी इयमेव नंददास
 सप्तमी भविष्यपुराणः यातुमार्गशिरैनासिशुक्लपक्षे च सप्तमी नंददासाकथिता वीरसर्वानंदकरी शुभेति अत्रा
 पिसर्वपूजादि भवैवर्तकार्यमिति मार्गशुक्लसप्तमीव्रतानि अत्र कालभैरवयात्रोक्ता नारदीये मार्गशीर्षसि-
 ताष्टम्या कालभैरवसन्निधौ उपोष्य जागरं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते यत्किंचिद्दुर्भक्तकर्मकृतं मानुषजन्म निवृत्तत्स
 र्वावलम्बयेत्तु कालभैरवदर्शनादिति ॥ कृष्णाष्टम्यां कालभैरवजयंतीव्रतं ॥ शिवरहस्ये कालाष्टमीति विज्ञेया का-
 लिकस्यासिताष्टमी दर्शातमासाभिप्रायेणैव कार्त्तिककृष्णाष्टमी तस्यामुपेयुष्य कार्त्तिकया जागरणं निशि भैरव
 स्तुतु कालाष्टम्यां मचतुष्टये कार्त्तिकशिवकया लापैर्निशि जागरणं सदा जागरं चोपवासं च कृत्वा कालाष्टमी दिने
 प्रयत्नयापानिभक्तः शैवाभवातिशोभन इति रात्रौ यामचतुष्टये जागरणं शिवपूजादि कार्या शीघ्रास्मिनां तस्य ॥ योदेवि
 भैरवाष्टम्यामुपवासं प्रयत्नतः न करिष्यति सो हेनयां स्येत्वा हि द्यातनामिति ॥ शिवरहस्ये च नंददासाकार्या शीखंडे पि

भागशीर्षासिताष्टन्याकालभैरवसन्निधौ ॥ १ ॥ प्रोष्यजानरकुर्वन्नहं पापैः प्रमुच्यते ॥ यत्किंचिदशुभं कर्मकृतं मानुषं
 नानि ॥ तत्सर्वं विलययातिकालभैरवदर्शनात् ॥ अनेकजन्मनि युतैर्धैर्यकृतं जतुं भिरुवधं ॥ सर्वं विलयमायातिकालभैरव
 जागरात् ॥ तच्च दर्शनं स्नात्वा कर्तव्यमित्युक्तं तत्रैव ॥ तीर्थं कालादेकं स्नात्वा कृत्वा च पितृतर्पणम् ॥ विलोक्य कालुर
 जानति रयादुद्धरेत्पितॄन् ॥ कृत्वा च विविधा पूजां महासंभारं विरतरे ॥ अरोमर्णासिताष्टन्यावापैकं विप्रमुमुक्षुदि-
 ति ॥ उपाप्यजानरकुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यत इति च ॥ २ ॥ उपोषणात्तत्वेनार्घ्यदानं कर्ष्यमित्युक्तं ॥ ३ ॥ शिवरहस्यं ॥ उपो-
 षणान्पासभूतमर्घ्यदानमिदं स्मृतं ॥ अर्घ्यमन्त्राभ्यपितत्रैव ॥ भैरवार्घ्यगृहाणुदं भीमरूपव्ययानं यः ॥ शुनिनाष्ट्य
 प्रदानेन तुष्टो भवाश्वमेध ॥ सहस्राक्षि शिरोवाहोसंस्तव्यं चरणजं ॥ अगृहाणा र्घ्यभैरवेदं स पुष्पं परमेश्वर ॥ पुष्पं
 जालिगृहाण शवरदोभवभैरव ॥ पुनरर्घ्यगृहाण शेषं पुष्पं पर्यातं चापह ॥ अत्र पूजोपवासजगणानि प्रदानानि फल-
 संवधात् ॥ अस्मिन्व्रते उपास्यजगणरण्योऽभयानयोरहोरात्रम् ॥ र्घ्यत्वेनाहोरात्रयुताऽष्टमी ग्राह्या ॥ अहोरात्रव्रतं यच्चे-
 तिस्रस्तः ॥ यदा तु पूर्वदिने सायानहेतुं तस्मिन्वापि प्रदोषे तु लयात्तदापि पूर्वैव ॥ ४ ॥ कृष्णपक्षं तत्त्वात् ॥ कुलसुखापिलु-
 भाच्च रुद्रव्रतं पुसवपु कर्तव्यं समुखातिथिरिति ब्रह्मवैवर्तिकाच्च ॥ ५ ॥ दिनं द्रुमुं शतारान् विद्यासाधनैरवतत्रैव भैरवोऽग्रतः
 प्रदोषकालीनत्वादि तं केचित्तत्राश्वरहस्यं मन्थाने भैरवोत्पत्तिश्च ज्ञात्वा ॥ तथा च ॥ तत्रैव नित्यं द्वात्रादिकं कृत्वा
 ॥ यानहेसां स्थिते रवावित्युपक्रम्य ब्रह्मणो रुद्रे जाते उक्तं तदोषरूपादन धान्मतः ॥ श्रीकालभैरवः आचिरासीत् ॥
 नभीपयन्नखिलानपीति ॥ तस्मान्मन्थानहं व्यापनीग्रह्णित्यपरं ॥ ६ ॥ अन्ये त्वे तदपि नोद्दिश्यते ॥ ७ ॥ आविर्भावका-
 न्याः ॥ कर्तव्यत्वेनानभिधानात् ॥ आविर्भावोपसंध्यानहं एव शिवरहस्यं ॥ अर्घ्यानहोत्तरं ॥ कृत्वा वा सोऽभुरग्रापुर्देवा-
 र् ॥ साधना इत्यादिना मध्ये बहुकस्याभिधानात् ॥ ८ ॥ अतिसूक्ष्मोऽप्यस्मत्पुण्यमदित्यभिधानाच्च ॥ ९ ॥ तद्व्यर्कं चासि-

भुक्तारुण्येष्टकं २ - भिरवसतिधावित्युक्तेर्जागरणे प्रवासदिकं काश्यामेव करोष्यमिति तत्प्रमाणं भावाद्दुपेक्ष्यमिति
 तयोपादेशं मार्गशीर्षासिताष्टम्यामित्युपतिवाक्ये कालभैरवसंनिधावित्यस्योपात्तत्वेनाविवक्षितत्वे प्रमाणाभावात्
 यतुनिर्णयासिधौ । मार्गकृष्णाष्टमी - कालाष्टमीत्युक्तं ॥ तद्वत्प्रमात् ॥ कालाष्टमीभाद्रकृष्णाष्टमीति हेमाद्रिके
 तल्लक्षणमपि तत्रैव भाद्रकृष्णाष्टमीनिर्णये दृष्टव्यं इति कालभैरवाष्टमीव्रतानिर्णयः ॥ मार्गशुक्लनवमीनदिनीनवमी
 नारदयिपि मार्गतुशुक्लनवमीनदिनीपरिकीर्तिता ॥ तस्यामुपोषितो विष्णुजगदंबांश्च पूजयेत् गंधार्घ्यैः सोमै
 ध्रस्य फलभाङ्गनात्र संशयः मदनरत्ने भविष्ये मासिमार्गशेरे वीरशुक्लपक्षे तु याभवेत् सानंदिनी महापुण्या नवमी
 परिकीर्तिता यस्तस्यां पूजयेद्देवी त्रिरात्रोपोषितो नरः सोमधमेयमाप्येह विष्णुलोके महीयते ॥ ६६ ॥

इति मार्गशुक्लनवमी - अथ मार्गशुक्लदशम्यां व्रतविशेषाभावाद्ब्रह्ममीमात्रे ॥

सर्वदत्तुष्टेयमारोग्यदशमीव्रतं गरुडपुराणे सनत्कुमार उवाच अथ तं शृणु देव वेदशमीव्रतमुत्तमं सर्वे रोगार्तिशम
 नं सर्वपुष्टिप्रदं शुभं व्रतमेतन्महावृद्धेकार्ये सारो गयमिच्छता सर्वदा कार्यमेतद्विलिप्सता चिरजीवितुं दुप्रवास
 श्य कर्तव्येन तव न्यामपि सुव्रतं दशम्यां च कृतज्ञानो मंगलं व्रतनंहरे देवमिदिरयासाद्धै न्यायेच्च जगतां पति वैजतेय
 भुजासंकेतव नमाला विभूषितं शंखचक्रगदापद्मशाङ्गासिधरमच्युत फलैश्चमधुरैः पुष्पैः पायसेन समर्चयेत् अ
 भ्रतः स्थापयेत्कुम्भं तीर्थतोयेन पूरितं तस्मिन्नावाहयेत्पंचकदादीन्यायुधानि च - चक्रगदामुशालधनुः खड्गानि ति
 हेमाद्रिः पूजयेद्रक्तपुष्पैस्तु गण्डानेन समर्हितः द्रोणमात्रतिलैरकंकारयेदजिनोपरि - तस्मिन्नाष्टदलं पद्मं सौवर्णीं हि
 निधाय च मत्तः पष्ठाणां द्रियाणि प्राणवृद्धिदलेष्वय - कर्णिकायां तथा कालं क्रमेणैव समर्चयेत् मनः श्रोत्रं च क्र
 श्वाङ्गं ध्यानापणवृद्धिरिति क्रमात् - अनामयां निति पठुं प्राणश्च रसं स्थितः अनां कुलाचमेवुद्धिः सर्वैर्युर्नरुद्रवाः

ननसाकमणावाचामयाजमानिजमनि संचितक्षपयत्नेनः कालाह्मभगवान्हरिः एवं संप्राथ्यगुरवे सुदक्षिण सु
 मस्करं दत्त्वा विप्रान्भोजयित्वा आचार्यः कुम्भवारिणा साधकं स्नापयेच्छिष्योर्गर्वनुज्ञापुरः स्मरं बाधयैः सह
 भुक्तानि यमानुस्सृजेत् पुनः एव कृतोक्षिप्रमारो गमयति ॥ इति गरुडपुराणोक्तमारो गयदशमोऽवतः ॥ नारदिये
 मगशुछदशम्यातु चरेदरो गयकत्रतम् गंधार्धै रचयेद्विप्रान्पणनत्तद्वरणादकं पीत्वा च दक्षिणां दत्त्वा विभु
 दकभोजनः एतत्कलाव्रतं विप्रान्भोजयामिव पदार्थं दशमोऽवतारो भविष्यो धर्मोत्तरे ॥ मार्गशीर्षादधारभ्य यावत्संवत्स
 रं भवेत् गंधमात्यनमस्कारं धूपदीपाद्यसंपदा द्विगीशपूजनं कार्यतथैव द्वादशोदश वत्सरं तद्विज्ञेन्द्राय गान्द्रयादय
 मस्विर्ना पदार्थसिद्धिदात्रोति यथात्राकल्ले वणिजनः वाणिज्यकामस्य नरस्य शस्तं राज्ञस्तथोर्वा विजिगीषतश्च
 विद्याधीना वरिपुनाशनार्थं हितं पदार्थं व्रतं भवेत्तदुक्तम् ॥

इति पदार्थदशमोऽवतः ॥ मार्गशुक्लादशीमोक्षदा ॥ नारदीये

मार्गशुक्लादशीमोक्षदात्संभोजयै द्वादश्यां प्रातरभ्यर्चनं तं विश्वरूपिणं सर्वैरवोपचारैरनुविप्रान्संभोज्य
 व्रतती विभुज्यदक्षिणां दत्त्वा स्वयं भुजितवाधयैः एवं कृत्वा व्रतं विप्रभुक्ता भोगानि होप्सितान् दशपूर्वाद्दशप
 मुद्धत्यहो रज्ज्वेत् ॥ अथ द्वादश्यां पुराणोक्तं मार्गशीर्षशुक्लैकदंशीव्रतं युधिष्ठिर उवाच वेदे विष्णुप्रभु
 छेकं यस्मिन् प्रदं विश्वेश विश्वकर्तारं पुराणपुरोघातमम् ॥ १ ॥ वदं मे देव देवशसंशयो रितमहोन्मम ॥ लोका
 ापानां क्षयकारणम् २ ॥ मार्गशीर्षे सिर्तपक्षे द्वादशी चैव का भवेत् किं नाम को विधिरस्तस्या को देव रत
 एतद्विदं देवमेस्वामि न्विस्तरणयातयं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुस्त्वैव भोरान्साधुतो विमलयशः
 त्रेदं हरिवासरं मुतसं ॥ उरुपद्मावासितं पक्षे द्वादशीमम वृक्षभा ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे सन्त्यतिर्ममे देहसमुद्भवा

मुरस्य च वधार्थाय उत्पन्ना राजवह्मभाः कथिता च मया सा वै त्वदग्नेराजसत्तम ॥ पूर्वमेकादशी राजन्त्रैल्लोक्ये स
चराचरे ॥ ७ - मार्गशीर्षास्ति पक्षे उत्पत्तिरिति नामतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षे स्मितेतु या ॥ ८ ॥ यस्याः
श्रवणमाद्ये णवाजये पर्यफलं भवेत् प्रासिद्धामोक्षनाम्नीति सर्वपापहरापरा ॥ ९ ॥ देवं दामोदरं वैष्णवपूजेन च प्र
यत्नतः नन्दस्यात्मजरौ मिश्रश्चैते द्वौ प्रयत्नतः ॥ १० ॥ तत्रापि पूजनं च वर्गीकृतं तस्य तथा परैः शृणुराज्ञं
द्रव्यस्यात्मिकायां परिणीतं शुभं ॥ ११ ॥ ज्ञेयो योगिनाता सर्वपितृमातृमुतास्तथा आस्थाः पुण्यप्रभावेण स्वर्गा-
यात न संशयः ॥ १२ ॥ एतस्या करणादस्योन्महिमानं शृणुष्व तत् पुरातनारस्यैकोशल्यवसद्भिपः १३ वैशाख-
नक्षत्रिराजापुः पुत्रवत्पालयन्नजाः द्विजाश्च व्यवसंतं ब्रह्मचर्यं तदपरायणाः १४ ऋद्धिमतरनुवैतस्य वैशानस्य
महात्मनः एवं सरूपं कुर्वन् रात्रौ स्वप्नमप्रश्यत १५ ददर्श पितरं स्वं तु अधीष्टो निगतं नृपः हठाद्वृत्तुतत्र वि-
रुपयितुं फललोचनः १६ कथयामास तत्तां तं द्विजोन्मेषप्रसभवं राजो वाच मया तु रत्नपितादृष्टो न रेके यतो द्वि-
जाः १७ तारयस्वेति माता तत्र धियोनि गतं बलिः इति त्रिवाणः सतदान्नयादृष्टः पिता रुच्य तदा प्रभृतिभो वि-
द्यानागशर्मलमहो एतद्राज्य सुखमहान् सुखायमततथा १८ आश्वासनादथा सर्वसामंतरोचयति तं कोशो-
पिनसुखाप्तौ तिकंचित्सुखदं मम २० नदारानमुता महारोचयं ति द्विजोत्तमाः किंकरो मुक्किगच्छामि हरिं मेतु-
दह्यत दातुं तत्र तपोयोगयेन वै मम पूर्वजाः मोक्षयांति च येनैव तदेव कथयंत मे किंतस्य जीवितं लोके सुपुत्रस्य च
लोक्य सः २१ पितृतपस्य न रेके तस्य जनमतिरर्थकम् २२ ब्राह्मणा ऊचुः पर्वतस्य मुने रत्राश्रमो निकटे नृप नस्य
ताराज्य भार्दूलभूतभव्यविजानतः २४ तेषां श्रुत्वा तो वाक्यं वैशानो राजसत्तम जनामतं प्रयत्नां स्वाश्रमे पूर्वं

तमुतिः ३५ ब्राह्मणैर्विदितस्तत्रपूजाभिश्चसंमतः ॥ आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिः स्मृतिपेक्षितः ३५ ॥ ऋग्वेदे
 श्वयजुर्वेदः सामाथर्वणकोविदः वेदितामुनिभिरतत्रादित्यह्वयपद्मजः ३७ दृष्टुमुनिशार्दूलराजावृषानसस्तदा
 जगामचावर्त्तमूर्च्छादण्डवत्प्रणिपत्य ३८ पप्रच्छकुशलं तत्रसत्त्वं गोष्वसौ मुनिः शब्देनिकटं कलुचराजसौर्य
 समन्वितं ३९ राज्ञोवाच तवप्रसादाद्गोविप्रकुशलत्वं गमयत्क भवनेष्वनुकूलत्वं कोशलेष्वप्यविश्रता ३९ म
 यास्वनेष्वयदृष्टेजनाकोट्यर्गतितः केतापिब्रतदानेनमोक्षोभवतितस्यैव ३९ एवंमिशयोब्रह्मन्ब्रह्मालोऽमुपा
 गतः एतच्छ्रुत्वा नृपवचः पर्वतोमुनिसत्तमः ३२ ध्यानारतिमिनेत्रेसौ भूतभव्यं विधितयत मुहूर्तमेकं ध्यात्वा
 चप्रत्युवाच नृपोत्तमं ३३ मुनिरुवाच जानेहं तस्य राजेन्द्रपितृस्ते पूर्वकर्मणः तवाद्यजन्मनि पिताक्षत्रियरसुसमा
 हितः ३४ कामासक्तनकस्याश्चिदतुभंगः कृतः क्षियः त्रायस्वमेतिजृम्भत्याक्रुतदानान्नराधिप ३५ तेनैव तव
 पित्रावभिन्नतद्गुदानक कर्मणातेन सततं नरेकपतितस्त्वयं ३६ राजोवाच केनैव ब्रतदानेनमोक्षस्तस्यमहाम
 ने निरयत्पुण्यसंस्थानात्तन्ममाचक्ष्वष्टच्छतः ३७ मुनिरुवाच मार्गशीर्षसिते पक्षे मोक्षानामतिनामतः सर्व
 स्तुतद्भक्तत्वापि त्रेपुण्यं प्रदीयतां ३८ तस्याः पुण्यप्रभावेण मोक्षस्तस्य भविष्यति मुनेर्वाक्यं ततः श्रुत्वा नृप स्वयदह
 मागतः ३९ ब्राह्महायाणिकः कच्छात्सातोभरतसत्तम श्रंतः पुरचरैः सर्वैः पुत्रदारैस्तथानृपः ४० ब्रतं कृत्वा वि
 धानेन पुण्यदत्तं पापयत तस्मिन्दत्तदा तत्र पुण्यवृष्टिरभूदिवः ४१ वैखानसोऽपि तातत्रगतः स्वर्गोऽस्तुतो गणैः रा
 जानमंतरिक्षाच्च विमलोऽप्यभ्यभाषत ४२ स्वस्तिस्वरतीति पुत्रत्वाभित्युक्तासीद्विगतः एवमः कुरुते राजन्मोक्षो
 मेकाद्रशीमिमां ४३ तस्यापुंक्षयं याति मृतो मोक्षमवाप्नुयात् नात परतराकाचिमोक्षदादिमलाशुभा ४४ पुण्य
 संख्यांतरा जेद्रनजाते हंपरंतप पठनाच्छ्रवणात्तस्यावाजपेयफलं भवेत् चितामणिसमाह्वेपास्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४५

इति ब्रह्मांडपुराणे मार्गशीर्षशुक्लपक्षे मोक्षकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

श्रुत्वा भर्तृवै कदा श्यावाङ्गिपुराणोक्तं सुनामद्वादशीव्रतं हेमाद्रौ अंबरीष उवाच कथं सुनामभिर्देवोद्वादश्यामुनि
सत्तमः पूजितः केशवो मर्त्यैर्मुक्तिकामफलाधिभिः वसिष्ठ उवाच शृणुष्व कस्य नाभूत्पुनामद्वादशीशुभा सर्वपापहरा
स्वर्यार्थं भुक्तिमुक्तिप्रदायिकां भूतसापिचिकीर्तिद्वादशीयेन रत्तमाः तेष्विधोरनपश्यंति पुनः संसारसागरं व्याप्य
सर्वव्रतानां तु वैष्णवानां पौतम नरैश्चाभिश्च कर्मव्यं विष्णोरतुष्टिकरं परं मार्गशीर्षशुभे मासि शुक्लपक्षे च दत्तं
व्रतः प्रथमं च वृद्धे पाद्वादशीं विधिनारः मनोवाकायचेष्टाभिः सुविशुद्धो जितेन्द्रियः दशभ्यां निव्रतस्त्वात्वा
प्राणिपत्य जनाद न हविष्यान्नकृताहारः शुचिर्भूत्वा भवेद्व्रती उपलिप्ते शुचौ देशे भक्षयेदन्नं धानं उपोष्य
कदाशीं सस्यकूपजपित्वा जनाद न सुनामद्वादशीं देवब्रह्मं भोक्ष्ये परे हनि एवं संकल्प्य नियमं प्रणम्य गरुडध्वजं
दशभ्यामेकमकाशं संयतः संवसेन्नाशि एकादश्यां ततः शतरेकचित् समाहितः पूर्वसंपूजयेत्सुधैततो देवं प्रपू
जयेत् देवविष्णुं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते भक्तवत्सल भास्कराय नमस्तुभ्यं वयं कार्यभानवे तमः सुधां
देवाय नमस्ते सप्तसप्तये एकरमो हिनमस्तुभ्यं एकचक्रश्चायव ज्योतिर्पापतये नित्यं सर्वतेजोहराय च दिवा
करनमस्ते स्तुत्रभाकर नमोस्तुते एवं संपूज्य विधिवत्पुष्पधूपानुलेपनैः दीपैर्वस्त्रैः सुनैर्वैद्यैस्ततो विष्णुपदं व्रजेत्
नैवेद्यं हरये दद्यात्फलमोदकफ्राणितैः गातवाधैर्हरेर्द्विष्टः प्राणम्य च मुहुर्मुहुः एवं पूजां हरेः कलाहिजं ज्ञानं प्रदायकं
पूजयेदंतरंगांस्तिवित्रकेशवयोरपि ततो ब्रह्मसमालभ्य चंदनेन नववदं स्तविष्णो तोयपूर्णं च न्यसेद्देवस्य सान्निध्यं
सुनीलं मौक्तिकारत्नं च वज्रं रत्नं सुवर्णकं न्यस्य गर्भे सुवस्त्रं तु पूजयेत्तत्र केशवं यस्य शरीरेणि रक्षिता मेघाः सर्वसंवि
पपन्नगाः सागराः कुक्षिदेशस्थः स्तोत्राया तु जगत्पतिः वनस्पतिरसो दिव्यः सर्वार्थपुत्रोत्तमः धृतेन देवसं-

मिश्रो धूपोपप्रतिपद्यताः ॥ केशव-केशिहादुष्टकंसदैत्यानिपूदनः ॥ सर्वकामप्रदो देवः समेषां पंचप्राह तु एवमन्य-
 चर्यदेवशंभोपि पत्यक्षमापयेत् ॥ द्वादश्यां पंचतोयेन स्नापयित्वेह माधवं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोर्बलभतेतं कृता-
 मिपेकः ॥ पुण्यात्मा सन्यग्न्यर्च्यकेशवं ॥ नवसूतां तथा धेनुं ब्राह्मणयोपपादयेत् ॥ केशवः ॥ श्रीयता देवः ॥ के-
 शिहंता महाद्युतिः ॥ सुगुप्ते भगवान् श्रीतद्विष्टान् कामान्नयच्छतु ॥ एवं प्रदक्षिणं कृत्वा शृणुतस्यापि यत्फलं ॥ विशद्वन्द-
 तं पापं हित्वा स निविष्टं नरः ॥ पृष्ठिर्वर्षसहस्राणि स्वर्गो भोदति देववत् ॥ यदा फालादिह मर्यातिसधर्मव्रतवान् भवेत् ॥ श-
 भवाद्दधधेनूनां तन्मात्रां कल्पयेत्ततः ॥ तत्फलं हि विनिर्दिष्टं यथास्तथा तु दक्षिणा ॥ भर्तैव यत्फलमाप्नोति भक्तिरेवा-
 जकारणं ॥ पूर्णैश्चैव दत्तमास्मि च कुप्याद्वैर्नरोत्तमः ॥ समाहितमना भूत्वा रसधेनुं प्रदाय कः ॥ १ ॥ आपो नारादतिशोकात् प्रा-
 पो वनरसूतवः ॥ अप्रयंतस्तस्य तस्योक्तं तेन नारायण-रम्यतः ॥ नारायणः श्रीवत्सो मे देवदेवो नरः ॥ सदा इष्टकामप्रदो नित्यं
 समेषां पंचप्राह तु ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणं शोभयेत्ततः ॥ एवं हि क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ पृष्ठिर्वर्षक-
 तं मापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥ हित्वा स्वर्गसमाप्नोति वर्षाणां मयुतशुभं ॥ साधुस्यैव नृणां सरस्य ॥ द्वादशीं शुक्लपक्षतः ॥ यः
 शिष्यो द्विशुचिर्भूत्वा एकचित्तः समाहितः ॥ स्नापयेत्पूजयेद्विचित्राह्मणानां चतुर्पुष्पैः ॥ सुदानेन पशार्दूल इभं भञ्जमुदरि येन
 मालक्ष्मीश्च पुरा जयिभिर्गतिशायिनां तु जा ॥ धनस्तत्त्वमसितरथाऽनुसर्वकामदमाधव ॥ श्रीयता देवदेवो नमधुकेतुः स-
 सूदनः ॥ कंसहं केशिहंता च ममापंचप्राह तु ॥ एवं कुरुते नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ब्राह्मणमकृतं पापा हि त्वान-
 र्वमशेषतः ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गव्रसातिषोडश ॥ गुडधेनुं प्रदो मायेद्विहायातः सदा सुखी भवेद्ब्राह्मणानिरातंकः ॥ स-
 ध्वर्षसमन्वितः ॥ तत्राविष्णुपुरोभूत्वा क्रमान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ फालुनामलपक्षरूपद्वन्द्वं यान्ति यतः शुचिः पूजयित्वा
 धानेन गंधपुष्पादिना हरिः ॥ तिलधेनुं ततो दद्याद्द्वयं वापि सुभाकितः ॥ मंत्रेणानेन राजेन्द्र गोविंदः ॥ श्रीयतामिति गवां भक्तो

सिंगोस्वामिगोवासो गोकुलालयः सर्वकामप्रदो नित्यसंमेषा पञ्चमेहतु ततः प्रदक्षिणीकृत्य शृणु पुण्यं यथा तथा बली
 वर्दसहस्रोणां दशानां धुरे वाहिनां दत्तैस्तत्फलमाप्नोति द्वादश्यां द्वादशवेत्युपदिश्य वर्दसहस्रानि स्वर्गातिष्ठति देववत
 यत्र स्य द्वादशी शुक्लसमुपपन्नपोत्तमः ॥ १ ॥ तत्रात्वासं पूजयेद्विष्णुं जगतीं तैरचारिणं ॥ २ ॥ पूर्वोक्तविधिना तत्रावागो
 मन्त्रेणोत्तमवेनवा ॥ ३ ॥ स्तोत्रपविवास्तद्वैष्वेपचभिर्गंधसंयुतैः ॥ ४ ॥ जलैः प्रक्षाल्य पूज्यैर्गंधधूपविलपनैः ॥ ५ ॥ पूज्यवा सोमि
 रेवं हि मन्त्रेणानेन बुद्धिमान् ॥ ६ ॥ व्यापकस्वर्वाहिनावान्साधूनां रक्षणाय च ॥ ७ ॥ दुर्दृष्टांश्च विनिर्जेतुमस्मि विप्ररोहि
 रिः ॥ ८ ॥ विष्णुर्भवतु मे प्रीतोऽग्निष्णुर्देवः सनातनः ॥ सर्वपापविनाशाय विष्णुर्मे प्रीयतामिति ॥ ९ ॥ मधुघ्नो रभावाद्यशू
 कितः प्राप्नोतु मे व ॥ १० ॥ दत्वा यत्फलमाप्नोति तदिहे कमनाः शृणु ॥ ११ ॥ पात्रं मधुघ्नं पूर्वाभिहजन्मनिसां प्रतं ॥ १२ ॥ वर्तते सक
 लं हि त्वास्वर्गलोके महीयते ॥ १३ ॥ वैशाखस्य तु मासस्य पूजयेन्मधुसूदनं ॥ १४ ॥ मासस्य द्वादश्यां प्रकरणात् ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तवि
 धिना राजन्सौवंशीमधुसूदनं ॥ जलकुंभे तु संस्थाप्य मन्त्रेणानेन पूजयेत् ॥ १६ ॥ एकार्णवजले धातुर्हेतावेदाः पुरा हरिश्च मधुना
 निहतः सोऽपि तेनास्मिधुसूदनः ॥ १७ ॥ घृतधेनुमथो दत्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ १८ ॥ ततः प्रदक्षिणाः कुर्याद्विप्रदत्वा तथैव ग्रा
 एवं तत्क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ कपिलायाः सहस्रस्य सन्मयनदत्तास्य पुष्करे ॥ १९ ॥ यत्फलं तदवाप्नोति भक्तिपुक्ते
 न संशयः ॥ २० ॥ यथा यदि द्रोवसे स्वर्गोत्तावदेव सतिष्ठति ॥ ज्येष्ठस्यैव तु मासस्य शुक्लपक्षे तु द्वादशी ॥ २१ ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्या सु
 मुपोप्यन्नि विक्रमं जलधेनुमथो दत्वा विधाय निपतः श्रुचिः यज्ञभागभुजो दैत्यान्सन्निहृत्य क्रमैश्चिभिः ॥ २२ ॥ वैलोचनमाह
 तं तु समातिनां सितं त्रिविक्रमं त्रिविक्रमं त्रिलोके शं प्रीणयाभिन्नि विक्रमं ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां दद्यात्
 संभोजयेत्तान् सुशृणु तस्याप्ययत्फलं ॥ २३ ॥ राजपेयस्य द्वादशस्य सन्मयनिष्ठस्य प्राधैव ॥ तत्फलं लभते मर्त्यैः परत्र च मुखी भवेत् ॥
 २४ ॥ वामं न तु तथा प्रोह ॥ समुपोप्ययत्फलतः ॥ २५ ॥ उद्दिश्येति शेषः ॥ द्वादश्यां नियताहारो वामनं तत्र पूजयेत् ॥ २६ ॥ हिताय सर्वदेवानां

मादित्यः कन्दोपपा ॥ तयात्वंभवमेदेवामनोबुलिवधनः ॥ तिलधेनुततोदस्यताम्रमन्त्रः श्रीयुतामिति ॥ तदभावात्तथा
 पात्रं पयायत्तथासदक्षिणाः ॥ पात्रं तिलपात्रं ॥ पूर्वजन्मकृतं पापमिह जन्मकृतं च यत् ॥ तत्सर्वं विनिहस्य शुभं सर्वं शुभं
 निच ॥ आचम्य पुनः सासस्मद्दशयशुक्लपक्षतः ॥ यक्षिपयिषुतोभूत्वा समुप्राप्य जन्मदंनं ॥ १ ॥ समर्चयेद्यथाशक्तिमुर्वो
 कविधेनाततः ॥ धेनुं सर्वगुणोपेतं त्राह्यं त्रायतिवेदयेत् ॥ अत्रेणानेजेरजेंद्रमुद्राविहितं स्रष्टुमिह ॥ स्मृत्वा साधयतोत्तर्क्षी
 लोकेभ्यः क्षीरसागरे ॥ स्वपिति श्रवणेमासि श्रीधरोसि जगत्पते ॥ २ ॥ श्रावणे श्रीधरो देवः श्रीवत्सः श्रीनिकेतनः ॥ श्रीध
 तां हि श्रियः कर्तो ॥ गतिमिष्टादंनं तु मे ॥ गवां दशसहस्रेण पात्रदत्तेन यत्फलं ॥ सकलभते मत्स्यभाक्तियुक्तो न संशयः
 स्वर्गं सुविपुलाभोगान्भुनाके सुरराजिव ॥ तेनैवाविधिनाराजन्मासेमाद्रप्रदेतथा ॥ समुप्राप्य नरो भक्त्या ह पीकेशं प्रभुं
 यत् ॥ मुकाधेनुं ततो दद्यात्थाविभवविस्तेरात् ॥ ह पीकाणां द्रियाप्याहुस्ते प्राप्ते शोभा गमतिः ॥ करोति कर्तुं भूतोत्सोहि
 पीकेशो भवति ततः ॥ देवदेव ह पीकेश भूतेषु प्रभवाप्यग्रं ॥ श्रीगणायामि सुसंश्रितो भक्तप्राप्तं वयं मोहतु ॥ एवं प्रदक्षिणं कृत्वा
 शृणुतस्यापि यत्फलं ॥ ॥ इह जन्मकृतं पापं पूर्वजन्मकृतं च यत् ॥ सर्वं तद्भस्मोसिर्दुःखं विष्णुलोकं प्रहीयते ॥ ॥ द्वादशमां
 समुप्राप्यैव पद्मनाभं तथा श्विने ॥ पूजयेद्विधिवद्भक्त्या गंधधूपविलेपनैः ॥ ॥ गंधधेनुं ततो दद्यात्कर्पूरगुरुचंदनैः ॥ कुंकुमेन
 हिरजेंद्रविंशाष्टयैव विजयेत् ॥ एकान्ते गते तोये स्वपतोयस्य वधसः ॥ निवासात्प्राव्रज्य पद्मनाभं सिद्धिं दद्युत
 श्रीयतां पद्मनाभं मेदुःपूकृतं चोपशान्त्यतु ॥ इत्युत्कृतं सैमभ्यर्च्य दद्यात् ॥ द्वेनृजितये ॥ न इत्येवां क्रियमाणस्य तस्य पुण्यम
 तः शृणु ॥ समजन्मकृतं पापं स्वर्पुं वायादिवावहुः ॥ दण्ड्यां तत्सकलं भूमा विष्णुलोकं गच्छति ॥ कर्तव्यं कर्म पुनः सासस्मद्
 कादश्यामुपापतः ॥ प्रसूतं वधयेद्भ्रात्रोश्च द्वाभाक्तिं समुज्जितः ॥ न तस्यैर्गतिस्तथा वाच्यं कर्तव्यं ॥ साधमंगलैः ॥ ॥ ध्वनिपा
 णवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च ॥ वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैश्चैव श्रवणैः ॥ ॥ सुभाषितैश्चिद्गजालैर्भूमिशोभाभिरेव च

[illegible]

हृत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै वैष्णवलोकमाप्नोति मानवः क्षीणपातकः ॥ सुवर्णस्य महाधेनुं दद्यात् पञ्च-
रोराम ॥ हृत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै वैष्णवलोकमाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ स न्यगजव्रतवैशिष्ट्यं सप्तज-
न्मानुग्रहं ॥ ददाति भगवान्विष्णुः क्रमान्मोक्षं नरेश्वर ॥ ब्राह्मणभोजयेद्भक्ष्याभक्ष्यैरुच्चावचैरपि ॥ उच्चावचमनेकवि-
धं ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा यथा शस्त्राचदक्षिणाः ॥ कुलशान्तिं ददात्त शन्यो ब्राह्मणेभ्यः प्रदापयेत् ॥ वस्त्रेषु वृत्तिर्भावा-
नैश्च भर्षोपशोभितान् ॥ दधिक्षीरयुतं दधैव समुद्राद्वापमूरिशुभं ॥ मकरिं यातथा दद्याद्भक्तिरैवात्र कारणं ॥ प्रसंगेनापि यो-
राजन्सुनामं ददाद्दर्शनं ॥ करोति पुण्यमगोस्मयथादैत्यो भवद्वलिः ॥ एवं क्रुते राजन्सुनामं ददाद्दर्शनं ॥ राज-
सूयस्य यज्ञस्य फलं लभ्यते अधिकं भवेत् ॥ सर्वदने पुष्यतृणं यच्च पुण्यं तं पुं वने ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं तत्सर्वं समवाप्नुयात् ॥
ग्रावो द्वादश दत्तं व्यावस्त्रयुग्मानि कांचनं ॥ अलभिवैद्यगाभिकां पात्रां स्वर्णसंयुतं ॥ समस्तेन तथाप्येवं ब्रह्मलोकां व्रतं
यतः ॥ बहु विधानि धर्मस्य कर्तुं शिद्धं प्रजायते ॥ एतद्दद्यात्वा तु मेधावी व्रतेषु ज्येष्ठप्रसूतः ॥ ततस्त्यागितलोभोऽस्ति भ-
क्तिश्चाहोस्ति केशवः ॥ अनेन विधिना परब्रह्मदर्शो प्राप्तिवत्सरं ॥ क्वान्नरः परयाति ॥ विष्णुलोकमनामयं ॥ सुनामं
ब्रह्मेशो च पाव्रतानां मुक्तमानुषं ॥ आद्यानरैरनुकृतेष्वप्यतोपयद्विर्जनादर्न ॥ यच्चैनां कर्तव्येषु पुण्यं शृणुयाद्वाद्दर्शनं ॥
अष्टविंशतिवर्षाणि च त्रैलोक्यं ॥ एकमात्रं विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ २८ ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥ १०० ॥
इति वक्रिपुराणोक्तं सुनामं ददाद्दर्शिव्रतं ॥ अथैकादशी व्रतोपायपत्रं ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ ॥ नारद उवाच ॥
भगवन् देवदेव शुभराण्यपुरुषोत्तम ॥ किंचित्पृच्छामि सदेहं कारुण्यात्कथय प्रभो ॥ शृणुष्व द्वादशीयासौ पुराणोक्तश्चित् ॥
यथा ॥ सुसर्वव्रतखंडानां पुराणाय किमुच्यते ॥ यथा सर्वव्रतानां तु वैकृत्यं पूर्यते प्रभो ॥ तस्याऽप्यपना विधिर्न सस्यः ॥
एकश्चित् सख्यया ॥ न तद्भवत्सु वक्तारित श्रोता चापि सुदुर्लभः ॥ विष्णुरुवाच ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे शुचिर्नारी

दशम्याकिशवं पूज्यहविष्यान्नकृताशनः

निर्वस्यपश्चिमांसंध्यांरह्णियाहंतधावनं

उपरपुश्ययथान्यायमंत्रं

मत्तदुदरिरेत कृष्णविष्णोहर्षिकेशवक्लेशनाशन करिष्येहं व्रतारभंभवेद्यावाहिनवयं इतिसंप्राथम्यगोविदंमंत्रेणा-
दाततःस्वपेत व्रतग्रहणमंत्रः ततःप्रभातचोत्थाययथोक्तंव्रतमाचरेत् चतुर्भिःपारणयमैःकथितयद्द्विजोत्तम-
तस्याद्वदनाविधिनाभिव्रतेनहिपारण एवंद्वादशनिर्वस्यद्वादशीःपद्मजोद्भव उद्यापनंततःशुद्ध्याद्विधिमंत्रपुरस्कृतं
एकादश्यंधुचिःस्नातः शुद्धांबरधरेव्रततो सर्वतीर्थेषुपुण्यंसर्ववेदेपुण्यफलं लब्ध्यादपद्यतोयेनसर्वमैमवतुप्रभो-
इतिस्नानमंत्रः स्नानंक्रुत्वाततेद्वंपुजयेद्भस्मध्वजं एकत्रमूर्तिसंपन्नंलक्ष्मीनारायणंप्रभुं यथाशक्त्याधुर्कूर्वातसीव
धैरंलभूषितं सहस्रशीर्षांमंत्रेणस्नापयेद्दधवारिणा मधुवातादिभिर्मंत्रैर्मधुनास्नापयेद्धरिं आप्यायस्वोतिमंत्रेण-
पुण्यसाक्षापयेततः दधिक्रावणेतिमंत्रेणदध्रातुस्नापयेततः तेजोसीतिचमंत्रेणस्नापयेत्सर्पिंप्राप्रभुं मधुवाते-
तिमंत्रेणमधुनास्नापयेत्पुनः स्नादुपवस्त्वमन्नततःशर्करयापिच एकीकृत्यततः सर्वशर्कराखंडसंयुतैः स्नापये-
त्परयाभ्रस्त्पाजयशब्दादिमंगलैः मापकर्णादिभिश्चूर्णैर्नैर्घृटांप्रातिमांततःचंदनोशीरकरपूरकुंकुमादिभिरर्चयेत् तैर्वि-
लिप्यहरेभक्त्याततोमंत्रमुदरयेत् यथाशक्त्यामयादेवस्नापितश्चविलेपितःन्यूनातिरिक्तंरसर्वलक्ष्मीनारायणःक्ष-
मेत् अनूलेपनमंत्रः ततोवल्लभुंश्रेष्ठमानीयपरिधापयेत् पीतंवालोहितंवापिश्वेतंनानाविचित्रं परिधानंयथाश-
क्त्यातवेदवमयार्पितंन्यूनातिरिक्तंरसर्वलक्ष्मीनारायणःक्षमेत् परिधानमंत्रः परिधाप्यततेदेवंपुण्यैर्नानाविधैःशु-
भैःसंछाद्यपुष्पमालाभिर्मंत्रैर्मत्तदुदरिरेत पुष्पैरपि यथाशक्त्यापूजितोसिजनादर्न न्यूनातिरिक्तंरसर्वलक्ष्मीनारा-
यणःक्षमेत् पुष्पमंत्रः एवंकृत्वाविधानेनशय्यांचविनिवेदयेत् तूलीपदकंयुक्तंतुश्चेतप्रच्छदंगडकैःप्रतिपादसमानां
वैचतुष्यादप्रतिष्ठितैःनिवेश्यतत्रदेवशलक्ष्मीनारायणप्रभुं नैवेद्यानिनिवेद्यानिनानामभक्ष्ययुतानिच लेह्यान्यपुष्पव-
हार्पाणिचोप्याणिचर्वणानिच पानकानिचवैवत्नाद्यास्मिन्दंशेयथातथा तानिसर्वाण्युपादायदेवायविनिवेदयेत् फ

लर्निचसुगंधीनिपकानिचनिवेदयेत् एवनिवेद्यतस्वैभक्त्या नमदीरयेत् यथावितोपसयुक्तं मया तवानिवेदितं
 लक्ष्मिना रायणविभोभक्त्या तत्प्रतिपद्यतां इति नैवेद्यमंत्रः देवस्य तु शिरःपूर्वापाटौ पश्चात्प्रकल्पयेत् शिरःस्थानं
 तैत्ततः कुंभे वा रिपूर्णं मनोहरम् रथापयेत् कर्करीयुग्मं सरत्नं वस्त्रभूषितं कर्करीगलं तिका रथापयित्वा तु तत्कुंभततोऽ
 मंत्रमुदीरयेत् वाक्पूजा समारंभाच्चाल्यं वर्जयेत्तदा भुक्ताप्रात्वा तथा चरयतो येनानेन केशव मङ्गत्तया पू
 जितो देवस्वपत्वं सुसुखी स्वयं इति रथापनमंत्रं शब्दोपचारयत्किंचित्सर्ववैविचित्ये दयेत् शब्दोपचारं स्नग्धा
 दिं यावत्पूजा समारंभास्नानादि शयनांततः सद्यतं गुग्गुलुतावहं देवाग्रतो निशि ततो विप्रं समानीय भान
 ध्यासहितं शुभं सर्वदुर्लक्षणैर्हीनं सांगोपांगं समन्वितं वेदविद्याब्रतस्नातं पूजितं स्वकुलोद्भूतैः दे
 वस्याग्रतः ततो विप्रं भार्यया सहितं न्यसेत् ग्राह्मुखविमलं शुद्धं भक्त्या तं पूजयेत्ततः बहुना किञ्चलपेन कथितेन हनारं
 देवसंयुजितो यद्वत्तद्वा द्विप्रपूजयेत् विष्णुब्राह्मणयोर्भेदेन कटाचिद्विकल्पयेत् इति ये पाहं दिसदा ते पूज्या श्रयंती
 श्वराः द्वादशान्यात्रवानकुंभान्पूर्णान् शुद्धेन वारिणा रथापयेद्देवपदभ्यर्के परितः शुद्धचेतसा द्वादशैव तथानावः
 सर्वे साकांस्थदोहनाः क्षीरवत्पुष्पशालाश्रुस्थापयेद्देवसन्निधौ ब्रध्मवाचित्तवैकल्ये कुर्याद्भोजितयंनरः दद्यात्
 सभ्यं भुक्तपयत्राशक्तिमतीमता एकाप्यनुत्तमगुणा तस्य रया द्वादशाधिका स्ववित्तशक्त्या यत्किंचिद्वानुमुत्सह
 तिनरः तत्सर्वं द्विजदेवाभ्यां सन्निधौ संप्रकल्पयेत् उपस्कराणि दिव्यानि छत्रोपानत्रपादुकाः गोसरयादिक
 तत्सर्वं दानं त्वस्मिन्प्रकल्पयेत् यदा दानेन तु गौरिका कल्पयाशक्तिः प्रपूर्वकं सासंपूर्णा तु कर्तव्या वत्सेन सह पूजिता सुव
 र्णैर्भुंगारौ प्यखुरां घटामरणभूषिता तद्वर्णैश्च संधीता वत्सेन सह पूजयेत् एवं निर्वर्त्य विधिना दानपूजादिना समं
 देवब्राह्मणयोर्भक्त्या ततो विप्रं क्षमापयेत् एतद्ब्रह्मणो भविष्य भार्यया सहितः प्रभो एतेनावाह्यतां विप्रं

तस्मिन्सर्वानिवदेत् । प्रतिगृहीतादाताचक्रतीविष्णुर्थातथा मयादत्तामिदं सर्वं गृह्णाणत्वन्निर्वाणम् । दाताचक्रि-
 णुर्भगवानन्तः प्रतिगृहीताचसएवविष्णुः तस्मात्तयादत्तामिदं च सर्वं प्रतिगृहीतं च मया शुभाय । ब्राह्मणप्रतिभ्रा-
 तृमन्त्रः श्रान्त्येभ्योपि यथाशक्तया तस्मिन्काले प्रदीयते । दीनां धकृणादिभ्यस्तदक्षयफलं भवेत् । वित्तशाल्यं कु-
 र्यात्तस्मिन्प्रफलमाप्नुयात् । इत्यखंडव्रतस्यैष उद्यापनीविधिः स्मृतः । कथितरते मया वस्तस्य पुण्यफलं भूषु । यावन्-
 ज्जगज्जलाधिपैलचरादिभ्यस्तथा तावज्जनो भवति पुण्यफलोपभोक्ता । तावच्चाविष्णुमवनात्परिवर्तिते सावते ह्ययं स पर-
 मात्मनि याति विष्णोः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं श्रवणं द्वादश्यां व्रतोद्यापनीव्रतम् ॥ ६ ॥

युधिष्ठिर उवाच । पदं तत्परमंगुह्यं सर्ववेदेषु पठ्यते । स देवः पुंडरीकाक्षः स्वयं नारायणो हरिः । स यज्ञौर्वविधैरिष्टैर्द-
 नैर्देवैश्च स तमः प्राप्यते परमो देवो वासुदेवः सनातनः बहुवितेन भगवान् । त्वि विभवे दपारमोः प्राप्यते तु स हा-
 दं शक्यं चिदाज्ञाः सुदुष्कराः । वितेन च महादानं दत्तुं कृष्णानशक्यते । विद्यमानोऽपि न मतिः कुटुंबासक्तचेतसः । तस्य मो-
 क्षः कथं कृष्णसर्वथा दुर्लभो हिरे । अत्प्रायासेन तलभ्ये ते येन देवः सनातनः । तन्मे सामान्यतोद्वाहिसर्ववर्णेषु पद्मवते । श्री-
 कृष्ण उवाच । कथयामि परंगुह्यं हरस्य देवनिर्मितम् । धरण्यापिकृतं पूर्वमज्जं त्यागमुपातले । पृथिव्यां पार्थिवो भावः
 सलिलेनातिवाहिता । तस्मिन्सलिलसंलभेन ही प्रायाद्रसातलं । साभूतधात्री धरणी रसातलजगता शुभा । आराध-
 यामांस विभुं देवं नारायणं परमं । उपवासव्रतैर्देवीनां यमैश्च पृथग्विधैः । कालेन महता तस्याः प्रसन्नो गच्छेत्तज्जगत् । उज्जहार-
 ह्येतां च मां स्थापयामास सोऽच्युतः । युधिष्ठिर उवाच । कोऽसौ धरण्यासं चीर्ण उपवासो यदूनम क्लानि व्रतानि च तन्मत्वं ।

वक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच मासेमार्गशिरे राजन् दशम्यां नियतात्मवान् स्नात्वा देवा र्वनं कृत्वा आश्रिकावर्षयथा विधि
 श्रुत्वा सा प्रसन्नात्मा हव्यमवसुसंस्कृतं भुक्तापचपदंगत्वा पुनः शौचं च पादयोः कृत्वा घांगुलिमात्रं तु क्षीरदक्ष-
 समुद्रवं भक्षयेदंतकाष्टं तु ततश्चाचम्य यत्नत रपट्प्रास्वगानि सर्वाणि चिरं ध्यात्वा जनार्दनं रमृत्वा र्व्यपाद-
 योस्तस्य करतो येन मानवः एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन्काले महामते एकादश्यां निराहार स्थित्वा ह्रस्वपरे हनिभो
 दयामि पुटरीकाक्षशरणमेव चान्युत एवमुक्ता ततः पश्चात्प्रभाते विमले तथा स्नानार्थं संगमे गत्वा नदीं प्राप्य समुद्रं गा-
 इतरवाताडगं वा गृह्णेवापि यतास्त्वान् आनीय मृत्तिकां शुद्धां मेघेणानेन मानवः धारणं पोषणं त्वत्प्रभूतानां देविसर्वदा
 तेन सत्येन मां पापं प्रापान्मोचय मुञ्चते ॥ इति मृत्तिका मंत्रः ॥ ब्रह्मांडोदरतीर्थानि करैः रपट्प्राप्तिरत्रैव भवति भूतानि
 स्तं मृत्तिका मालभन्मृत ॥ इति सूर्यप्रार्थना मंत्रः ॥ त्वयि सर्वैरसानि त्वं स्थित्वा वरुण सर्वदा तेन मां मृत्तिकां प्ला-
 न्यपवित्रं कुरु सर्वदा एवं रविमृदंतो यं प्रसाद्यात्मानमालिपेत् निष्कृष्य शेषमृदया कुंडमालिख्य वैजले ततः
 स्नात्वा नरः सम्यक् संध्यामावर्त्य वाग्यत आचम्या वश्यकं कृत्वा पुनर्देवगृहं ब्रजेत् ततो राध्म महायोगेदं वनार-
 यणं प्रभुं केशवाय नमः पादौ कटिदं मोदराय च ऊरूयुगमंतं सिंहपादर श्रीवत्सधारिणे कंठं कौस्तुभनाथाय व-
 क्षः श्रीपतये तथा त्रैलोक्यविजयाय तिवाहू सर्वात्मने शिरः रथांगधारिणे चक्रं कंशं कारायति वारिजं गभीरायेति
 च गदामभयं शांतिमूर्तये एवमभ्यर्च्य देवेशं देवनारायणं प्रभुं ततस्तस्याग्रतः कुंभांश्चतुरः स्नापयेद्बुधः जलपूर्णं
 न्स्नानं लयांश्च सितचंदनचर्चितान् चतुर्भिर्जलपात्रैश्च रथगितान् रत्नसंयुतान् चत्वाररत्नेस्समुद्राश्च कलशाः परिको-
 र्तिताः तेषां मध्ये सप्त पीठं स्थापयेद्ब्रह्मसंयुतं तस्मिन् सुवर्णैरौष्यवाताम्रवादारवंतथा पात्रं तोयभूतं कृत्वा तस्य म-
 ध्ये ततो न्यसेत् सौवर्णमल्परूपेण कृत्वा देवं जनार्दनं वेदवेदांगसंयुक्तं श्रुतिरमृतिविभूषितं भक्तैर्बहुविधै

राजन्फलैः पुष्पोपशोभितैः गन्धैः पुष्पैर्मन्त्रवरैरर्चयित्वा यथाविधि रसातलगातावेदायथादेवत्वयाहताः सत्स्युरु-
 पेणातद्वन्मांभवादुद्धरकेशव एवमुच्चार्य तस्याग्नेजागरंतत्रक्षरयेत् यथाविभवसारेण प्रभाते विमले पुनः चतु-
 र्णां ब्राह्मणानां च चतुरोदायमेदधदान् पूर्वतुंगुरेदध्याच्छंदेनेदक्षिणं तथा यजुःशाखान्वितेदध्यात्पश्चिमं घटमुत्त-
 मं उत्तरं कामतोदधादेष एव विधिक्रमः ऋग्वेदः प्रीयतां पूर्वः सामवेदस्तु दक्षिणः यजुषः पश्चिमो नाम्ना अ-
 र्वर्वाणोत्तरं तथा तावपात्रैस्तु सलिलैः स्थापितान् कारयेदधदान् ततस्तंजलपात्रस्थं ब्राह्मणाय कुटुंबिने तंसौ व-
 र्णमंस्थं दद्यादित्यर्थः दद्यादेवं महाभागा ततः पश्चाच्च भोजयेत् ब्राह्मणान्पाये सेनाभ्यां ततः पश्चात्सर्वधनं र-
 भुंजीत भृत्यसहितो वाग्वतः संयतेन्द्रियः अनेन विधिनारस्तु द्वादशीं क्षपयेन्नरः तस्य पुण्यफलं चायशूणसत्त्व-
 तांवर यदि वक्रसहस्राण्यां सहस्राणि भवंति हि आपुश्वद्रह्मणस्तुल्यं भवेद्यदि महाव्रतं तदा तस्य फलं संख्या-
 कर्तुं शक्यं न वा भवेत् यः स कृद्वादशीं भिनामनेन विधिनान्दप सन्नहलोकमाप्नोति तत्कालं भवतिष्ठति द्वादश द्वाद-
 शीशब्देन तेष्वेकादशीपरः तत्कालब्रह्मायुः कालमित्यर्थः ततस्तल्लयकाले तु श्रल्यस्तिष्ठते चिरं अल्यः ब्र-
 ह्माणसह श्रोविष्णौ लये काले तिष्ठतीत्यर्थः पुनः भूषणं भवेद्देवो वै राजंताम तः स्मृतः करोति ब्रह्मणो लोकं समाप्नो-
 तिन संशयः ब्रह्महत्यादि पापानि जन्मांतरकृतानि च अकामतः कामतो वा तानि नश्यंति तदक्षणात् इह लोके द-
 रिद्रो वाराज्यभ्रष्टा यथा पुनः उपोष्यतु विधानेन भैश्वरो राज्यभाभवेत् भैश्वरो लक्ष्मीश्वरः बंध्या नारी भवेद्यत्तु
 अनेन विधिनानुभा उपोष्यति भवेत्तरयाः पुनः परमधार्मिकः अग्न्यागमनयेन जानता जानता कृतं सद्गमं विधि-
 मारुणाय तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ब्रह्मक्रियाया लोपेन बहुवर्षकृतेन वा उपोष्ये मांसकृद्गतया वेदसंस्कारमाप्नुया-
 त् किंचात्र बहुनोकेन तदस्ति जगतत्रये आप्राप्यं व्रतराजेन सत्यं सत्यं संशयः इह जन्मनि चारो न्यधनं धनं
 वरस्त्रियः भवति विविधा यस्तु उपोष्यति विधानतः ॥

इति श्री भविष्योत्तरे धरणीव्रते पुनस्त्यद्वादशीव्रतम् ॥

नारदीये द्वादश्यां मार्गशुक्लायां साध्यव्रतमनुत्तमं भानुर्भौमस्तथा प्राणोनरोयामश्वदीर्यवान् निमिर्हयोनयश्चैव हंसो
नारायणस्तथा विभुश्चापि प्रभुश्चापि साध्यद्वादशकीर्तिता पूजयेद्द्वयपुष्पाद्यैरेतान्स्तुल्यकारिपतान् ततो द्विजान् ध्या-
न्संभोज्यद्वादशाब्जसदक्षिणान् दद्याद्वेनुश्च विसृजेत्सीयात्रारायणस्त्विति एतस्यामेव निर्दिष्टद्वादशादित्यसंज्ञितं
व्रतत्वाचयेद्दीमानादित्यान्द्वादशापि च धातामिन्द्रो र्यमापुषाशक्रो शो वरुणो भगः त्वष्टा विवस्वान्सवित्ता विष्णु
र्द्वादश ईरिताः प्रतिमासं तु शुक्लायां द्वादश्यामर्चयेत्ततः वर्षेन ये हृता ते तु प्रतिमाद्वादशापि च हैमीः संपूज्य विवि
वद्भोजयित्वा द्विजोत्तमान् मधुराक्षैस्तु संपूज्य प्रत्येकं प्राचयेद्भृती एवं व्रतं नरः कृत्वा द्वादशादित्यसंज्ञकं सुवर्णलो
कं समासाद्य भुक्ता भोगाश्चिरं नरः जायते भुवि धर्मात्मानुपोरो भवर्जितः ततो व्रतस्य चीर्णं स्य पुनरेतद्भ्रतं लभेत्
तत्पुण्येन रवौर्भवा मंडलं च द्विजोत्तमं मूर्तिनिधाय सौवर्णीं जनार्दनस्य माङ्क्यां श्रभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैस्तदभ्रभोज
येदद्विजान् द्वादश प्रतिमासं तु नकाशीर्याजितो द्विष्य ततः समातेतां मूर्तिसमभ्यर्च्य विधानतः गुरवे धेनुस
हितो दत्त्वा स प्राधेयतः सप्तजनमसुयात्किंच न्ययास्वद्वं व्रतं कृतं भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदस्वद्वं मिहास्तु मे ततः
संभोज्य विभ्राभ्यान्सखं द्वाज्यैस्तु पायसैः सौवर्णेन विमानेन याति विष्णोः परंपदम्

इति नारदीये मार्गशुक्लद्वादश्यां साध्यव्रतं द्वादशादित्यव्रतमखंडद्वादशीव्रतं च

अथास्यामेव तारकद्वादशीव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अहं मागस्करः पापः पृथिवीक्षयकारकः परिपृच्छामि

गोविंदत्वं नमस्कृत्य पादयोः गुहाद्ब्रह्मतरंगं ब्रह्मिदं तर्कचिदनुत्तमं तस्य निधेयनपापौघभीष्टमद्रोणवधारणं श्री-
 कृष्ण उवाच आसीत् पुरातनपुनाद्याविदर्भायां कुशध्वजः सौतः पुरस्तोपेतश्चक्रैराज्यभर्ता द्रितः जवानतापसं सो-
 यप्रमादात् स्मृगयांगतः स्मृगहत्यां महारण्ये ब्राह्मणं देवमोहितः तत्कर्मविपाकेन देहांतरैरवंगतः तत्रासौ यात-
 नाधोराश्रनुभूयातिपीडितः तस्मादिह गतो मत्स्यरौद्रो विषधरो भवत आदशस्तोपिराजेंद्रब्राह्मणं चरणेरुषा ल-
 गुडाहतः संपंचलं जगाम द्विजसूनुतः विषद्वश्नतः सिंहोदितो ये भूत्सु दारुणं विदारितमुखो हिंस्त्रो नानासत्त्वभय-
 करः जयानासौ पुनः श्रेष्ठराजन्यं स्मृगयांगतं ततो सौवहृभिः शस्त्रैराजलोकैर्निपातितः पुनर्व्याघ्रावभूवा सौत-
 तीये पिभवांतरे तीक्ष्णपादनस्त्रधातैर्व्याघ्रादितमृगान्वयः तेनापि वैरयोनिधनं नीतः कश्चिद्वनांतरे स्मनीतः
 कुंभिराशित्वलोकैः स्वातनिपातनात् संजातस्त्वावदग्रक्षेन सखराहतजंतुभूक् जयानवालंचंडालादसौ मृच्युमवाप्त-
 वान् पंचमेककरो जातः समुद्रोतिभयंकरः स्त्रियं जयानतरुर्णो भर्तृकर्मार्थयागतां प्रभासं शंकरस्याग्नेशशंकर-
 हणे निशि तत्रापि वाडिशं दत्त्वा जालमैः प्राणैर्वियोजितः पुनः पष्ठे भवे जातः पिशाचः पिशिताशनः क्रूरश्छिद्रमतिः
 क्षुद्रो नृणां प्राणवियोजकः सौवतीर्णो नरस्यांगं शंकर्यामासकस्य चित मंत्राणरूपसिद्धेन चांतिकेन व्यसुः कृतः स-
 तमेतु भवे जातो दुर्नरीक्ष्यवपुर्भृशं तीक्ष्णदंष्ट्रः करालाक्षो मांसशोणितभोजनः दिग्वासा मरुभूमौ पुपापि छेद्वह्नरा-
 क्षसः सराष्ट्रं गैर्जरं शून्यसर्वैकवधादिषु आक्रम्य भीमसेनेन राज्ञा राक्षसशत्रुणां समारोप्य धनुः संख्ये ब्राह्म-
 स्त्रेण निपातितः भूयो भवद्वा द्रासमः श्वजन्मन्यष्टमेतुसः वने चरोहिं क्षुण्णगोद्रपातौ निधनं गतः नवभेजं बुके-
 जातः सचवीभस्तमांसां भूक् लौल्यात्सनिधनं प्राप्यतः इमं शानोचितिवह्निना दशमेप्यभवद्दृग्धस्तीक्ष्णतुंडो-
 जोमहान् पूतिमांसवसाहारो दुष्टदष्टिः सदारुणः सितरकासितवपुः कर्बुरेलोकानि दितः सह तरतीक्ष्णभरले-

नमातेनेनधनुःपता एकादशेतुचाङ्गालोपवम्भोतिभीपणः ऊर्ध्वकेशोतिरकाशो जाताः कृष्णतनुर्दृढः पापोधर्म
ध्वजोभक्ष्योदेवतामारुपभुक्तः सद्गङ्गाशकेनोच्चैर्दृश्यायेष्ववलघितः द्वादशेतुपुनर्जातः पुष्कसः क्लेशभोजनः
पुष्कसोवाग्बिलगतोव्याधिनाविनिपातितः तेनचासीत्कृतपूर्वतारकद्वादशीव्रतं तस्यप्रभावाज्जातोसौदृष्ट
योनौपुनः पुनः श्रवापशीघ्रपंचत्वंसंसारभवसागरे पुनरेवाभवद्वाजाविदर्भायांसधार्मिकः भूयश्चोपोषितोने
नतारकद्वादशीशुभा पश्यतावतमाहारन्यजातीजातौपुनः पुनः तस्याब्रतप्रभावेनभुत्कारज्यमकंटकं प्रा
पिषण्णपुरेस्थानंयावदाभूतसंज्ञवं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमेतद्व्रतंरुष्णकर्तव्यंपुरुपोत्तमैः स्त्रीभिर्विभर्तुं
वाक्येनस्नानदानजपादिकम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मार्गशीर्षसितेपक्षेऽष्टहिलाद्वादशीव्रतं श्रुत्वात्रेमेजेलस्ना
नमपराह्वेसमाचरेत् प्राणन्यभास्करायादौकृत्वादेवार्चनंयथा होमंचतावत्स्थानतव्यंयावदस्नानितोरविः ततो
मुक्ताफलैः पुष्पैर्भेषधूपविलेपनैः सजलंशीतलंकृत्वासहिरण्यशुभै फलै रभ्येताब्जमयेपात्रेजानुभ्यांधरणां
तः पूर्वमख्यः प्रदोषाघ्नैर्मूर्द्धकृत्वाव्यंभाजनं भूमौमण्डलकंलव्वागोमयेनसतारकं चंदनेनसमालिख्यध्रुवाङ्गिणा
तोन्मुखः सहस्रशीर्षामंत्रेणभूमौभक्त्याशनैः शनैः तारकाणांकुशेऽष्टदद्यादव्यंमतंद्रितं पथ्युदयधूपमुक्षिप्यदद्या
द्विप्रायदक्षिणां क्रमेणसर्वानिर्वर्त्यभोज्यंभोजनिशागमे मार्गशीर्षेखंडखाद्यैः पौषेसौहालिकैः शुभैः माघेतिला
वक्रसरैः फाल्गुनेतिलपुष्पैः वसन्तेमोदकैर्दध्नेर्वैशाखेखंडवेष्टकैः ज्येष्ठेसकुम्भतैः पौषैराषाढेगुडपुष्पैः श्रावणे
मधुशीर्षैश्चनभस्येपावसेनच घृतपूर्णैराश्वयुजेकासारैः कार्तिकेपुमान् एभिर्द्वादशभिर्भक्ष्यैर्भोजयित्वाद्वाजातये
भुञ्जेतमत्तयाराजेंद्रपश्चादेवंक्षमापयेत् समान्तेतुव्रतेकुर्याद्वाजातारकाणां पौष्टवापूर्वाविधिनापूजयित्वाक्षमापये
त् कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकामोदकान्विताः ब्राह्मण्याः परिधानंचपद्मरानंसकुंभं ब्राह्मणस्यतुगांदद्याच्छ्रद्धां-

पुष्पोपशोभितां चोलकंचोपवीतचपुष्पदत्ताक्षमापयेत् एवंचविधिनाराजन्यः करोतिव्रतंनरः नारीवाभरतश्रेष्ठ-
भक्तिभावपुरःसरं नक्षत्रलोकं व्रजति विमानेनार्कवर्चसा आप्सरोगणगंधर्वयक्षविद्याधरादिभिः सदाभर्त्ता-
स्वर्गलोके पूज्यमाना दिव्यैः कसः वसेत्कल्पयुतं यावत्पुनर्विष्णुपुरं व्रजेत् एतद्व्रतं पुराचीर्णं याच्या रादया श्रियो-
मया सरस्वत्यापुन स्वर्गे उर्वरया देवदत्तया अन्यभिः पिनारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः चीर्णैः तद्व्रतं पार्थ-
सर्वपापमयापहं ॥ जन्मांतरेष्वपि कृता निदहस्य गानि यासंदधात्यहरहरस्समुतोपयोगात् सा द्वादशीजगति-
तारकनामधेया तन्नासितयज्ञविदधाति कृतामनुष्यै

॥ इति भाविष्योत्तरे तारका द्वादशी व्रत आस्यामेवमच्छद्वादशी व्रतम् ॥

युधिष्ठिर उवाच शंखचक्रगदापाणिश्रीवत्सगरुडध्वज ब्रूहि मेमहद्वादश्याविधानंदेवकी सुत ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
यदाभांडीरन्यग्रोधेरमामि यमुना तटे गोपाल मध्ये गोवत्सैरष्टवर्षांस्मिलितया कंसासुरवधार्थाय मयुरोपवने तथा
अवालोवालरूपेण गोपमहर्षैर्लोकटैः त एवमहगोपाश्वत्थेन सह कानने आरफोटयंति नृत्यंति त्रिदिवे त्रिदश इव
सुभद्रं मंडले मद्भरं गवर्द्धन गोमटाः यक्षेन्द्रमहद्व्यादितोषानामानि गोकुले गोपीनामपि नामानि प्रधानानि निबोध मे
गोपालीपालिकाधन्याविशाखीचिधनाष्टिका राधानुराधासोमामातारका दशमी तथा इत्येवमादिभिरहमुपाविश्य व
रासने पूजितोस्मि शुभैर्भैर्धैर्धिदुग्धाक्षतैस्तथा व्रतानि त्रीणि पृथानि मल्लानां पूजयंति मां मालित्यश्च सुरासासैरंग-
जागरनर्तकैः मल्लयुद्धैर्हुविधैर्वार्धैर्मल्लभटैः शुभैः भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथापानैर्दधिदुग्धघृताशनैः गोदानैर्दक्षदानैश्चरय-

द्वयाविप्रपूजनैः गोटीप्रवैर्धधूनास्त्रिहसंभापौर्णमयः एवंदादशद्वादत्रयोप्यहतिव्यापयेच्छया संचरति क्र-
 मैष्टवमह्यनाताः पृथक्पृथक् पूजयतिक्रमैष्टवमासेमासेतनुंमम मार्गशीर्षार्त्तकार्तिकांतंभक्त्याद्वादशानामभिः
 मिष्टान्नपारुषेदधानमाह्निकानिद्विजातये ॥ केशव १ नारायण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६
 त्रिविक्रम ७ वामन ८ श्रीधर ९ हृषीकेश १० पद्मानाभ ११ दामोदरनमोनामः १२ इति नैधैःपुष्पैस्तथाधू-
 पैर्दोषैर्जानरैर्नैशि गोतवाद्यैर्नटैर्नृत्यैर्मह्यदेवदंशयुद्धैः घृतदानैःशिरदानैःकृष्णानःप्रीयतामिति एवमेवविधिः
 प्रोक्तःशैशवेयोमयाकृतः द्वादशयियंमयाद्यापिमनसःप्रीतिवर्द्धनी मह्यैःप्रवर्तता यस्मादतोयंमह्यद्वादशी तेषाम-
 परमह्यनामंद्रक्तानांयुधिष्ठिर गोष्ठचभूवस्त्रशय्यागोमहिष्याद्याजाविकं अरण्यस्थैर्यथाभोजयन्तकैस्तुपरस्पर-
 क्रमेणशान्यतेयस्मारेतेनैपाक्रमद्वादशी मत्प्रसादाद्धतंपुत्रान्वलकोत्तियशोधनं एवमन्येपिपुरुषाश्रवलामह्यद्वा-
 दशीं करिष्यतिव्रतंभक्त्यातेपादांस्यामिहृदतं श्रावयंवलमैश्वर्यविष्णुलोकंयशाश्वतं ॥ भांडीरपादपतलेमि-
 लितैर्महद्भिर्मह्यैरनावलितबाहुबलद्विशिष्टैःसंपूजितः सपदि यत्रविधूतपापासाद्वादशीभुविमतावतमह्यसंज्ञा

इतिभविष्योत्तरेमार्गशुक्लायामह्यद्वादशीव्रतं अथास्यामेवारण्यद्वादशीव्रतम

भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच भगवन्द्वाहिमेसम्यगारण्यद्वादशीव्रतं सोपवासंसमृत्सर्गैसरहरयंसमंत्रकं श्री-
 कृष्णउवाच कौंतेययत्पुराचीर्णसीतपावनसंस्थया व्रतराववाकयेनश्रगरस्थेनप्रदाश्रितलोपामुद्रालयेसा-
 ध्वयोमुनिपत्न्योवर्द्धप्रजाः भोजितास्तार्पिताः सर्वाभ्राह्मणैः सर्वकामिकैःपद्मिनीपत्रविरतीर्णैःसोपदंशैर्यथानवैः

भद्र्यैर्भोज्यैस्तथास्त्रेभ्यश्चोप्यैश्चापि पटच्छया तामिहैकमनाः पार्थशृणुष्वारण्यद्वादशीं मार्गशीर्षेऽस्मिन् पक्षे एकं
 दश्यादिनोदये स्नात्वा नरः सोपवासः कृत्वा पूजां जनादिने गंधपुष्पाब्जधूपैश्च दीपजालगणैर्निशि नीत्वा प्रभा
 ते गत्वा च वेदवेदांगपारंगं भोजयित्वा फलप्रायस्वयं भुंजति वा न्यतः पंचगव्यं प्राशयित्वा पूर्णमेवाथ तद्दिने वर्ष
 मेकं सुसंपूर्णपारयित्वा श्राष्टिर श्रावणे कार्तिके माघे चैत्रे वा सन्मेषोपयेत् अन्नं पश्चाच्च सुस्निग्धं खंडं खाद्य कसंयुतं
 कटुतिक्तमधुरसैलं वणैः सुरसीकृतं अशोकवर्तिलावण्यं धृतपूर्णकरं वकैः सोपदंशैः पत्रशार्कैस्तिलशंकुलका
 दिभिः सुपापूपैः खंडवैश्च रितैः सह कंसरैः धूलिमुखैरह्यपह्लैः स्वादुकोकरसैः शुभैः शीतलैस्तर्प्यैश्चिप्रां सर्व
 पुष्यैः समालकैः दधिक्षीराज्यफलकैश्चातर्जीवकसंस्कृतैः कर्पूरनखविद्धैश्च मधुरैः पानकोतमैः बहुदक्षवं
 गत्वा सुस्वादुसालिलं शिवं सुखासनेषूपविष्टः प्रागुदग्रमुखा न्मनीन् भोजयेद्दशवाह्यैश्च मुनीनारण्यवासिनः एक
 दंडी त्रिदंडी च गृहस्थानां पिसुव्रतान् ब्राह्मण्योऽविधवाः सप्त एक पत्न्यः पतिव्रताः चार्वाक्यश्चार्वाताः स्नाताः सर्वा
 वयवसुंदराः सवस्त्राः कुंकुमाक्रांताः स्नानं धकुसुमार्चिताः सप्रैवया भोजनीयास्तस्माद्दिश्य देवताः वासुदेव
 जनार्दन दामोदर मधुसूदन पद्मनाभ विष्णोर्गोवर्धन त्रिविक्रम श्रीधर हर्षिकेश पुंडराकाक्ष आदिवराह एभि
 र्द्वादशभिर्मूर्तिभिरनमस्कारं तपोजितैः गंधं चंदनं स्तब्धं धूपं दत्त्वा पृथक् पृथक् भोजयित्वा शुभान्नानि स्वाचांतां रता
 न्संदक्षिणान् प्रणम्य प्रेषयेद्भक्त्या विष्णुमं प्रीयतामिति ततो भुंजति सहितो भूत्यैः पोष्य जनैस्तु अमात्यानुगतै
 र्लोकैः सुहृत्संघं धिभिरस्तथा एवं कौंतेय कुरुते योगरण्यद्वादशीं नरः स देहं तं विमानस्थो दिव्यकन्याशतादृतः याति
 ज्ञाति समायुक्तः श्वेतद्वीपे हरेः पदं यत्र लोकाः पीता वस्त्राः श्याम देहाश्च त्रुभुजाः शंखचक्रगदापद्मव्यग्रहस्ताः सर्का
 ररुभाः गरुडास्तनाः साभरणमुकुटोज्ज्वलकुंतलाः नीलोत्पलदलोद्दामपंचमालाकिं तोरसः लक्ष्मीधवा

मधवर्णाः केयूरागदभूषणाःतिष्ठतिविष्णुसामान्यायावदाभूतसंप्लवं तस्माद्विष्णुपुरादेत्यप्यिध्यानं पूजिताः
मत्स्यलोकेकोटिकराःसंभवंतिनरोत्तमाः ततोयातिपरंस्थानंभोक्षंमार्गपरंशिवं यज्ञगत्वानशोचंतिस्सारेभवानि
भेर ॥ चेद्वादशभिपुवसंतिस्सितामरण्यनाम्नार्वनेद्विजवरानपिभोजयंति साध्वयःस्त्रियःसुचारिताभरणाश्चतैर्धा-
विष्णुःप्रसादमुपलभ्यददातिभोक्षम्

॥ इतिमध्योत्तररोक्मरण्यद्वादशीब्रतम् ॥

मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीब्रतम् नारदयि मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगंविधिनार्चयेत् त्रिकालमेककान-
लंवाशेवात्मगमसंभवं गंधार्धैःसोपचारैरस्तुपूजयेत्वाविधानतः वदेत्समर्चयेद्देवान्भोजयेद्द्विजदंपती ततस्तु-
दक्षिणादत्त्वास्वयमेकाशनंचरेत् एवंक्तेचविधेवद्भूतसौभाग्यभाजनः जायतेभुविविश्रेष्ठमहादेवप्रसादतः ॥
भावयेत्तरेप्येवं ॥ श्रुतिष्ण्डवाच ॥ शृणुपार्षद्व्रतंश्रेष्ठनास्त्रानंगत्रयोदशीं याशिवायैपुराप्रोक्ताप्रसन्नैर्ने-
दुमोलिना ॥ गौर्युवाच ॥ पुत्रसौभाग्यकरणीरुच्यतानंगत्रयोदशी तस्याब्रतंमहादेवममापिकथयप्रभो कस्मि-
न्मासेप्रकर्तव्यं सपूर्णचक्रंभवेत् पूज्यात्तिकातिनामानिविधिनकेनैवेष्टुं दुर्भगानांचनारीणांस्तौभग्यकरण-
शुभं वंध्यानापुत्रजननंधनवान्यविवर्द्धनं एतद्भ्रतंमहादेवप्रसादाद्वक्तुमर्हसि ॥ ईश्वरउवाच ॥ कथयामिनसं-
देहोमहापुण्यंमहाफलं चार्णयेनदेवसि सर्वसंपद्यतेसुखं नारीणांचनृणांचैवविधातव्यंप्रयत्नतः हेमंतेहि-
म्नतां प्राप्तेमासिमार्गशिशुभे शुक्लपक्षेत्रयोदश्यामुपवासं समाचरेत् माहिकादंतकाष्ठंचपूजाचप्रणवेणतु नारं-
गणाध्वदानंनृतेवधंप्रोणिकातथा गंधैःपुष्पैस्तथाधूपैरर्चयेच्चयथाविधि अक्षतैश्चफलेश्चैवएकाग्रहृदयःस्थितः

सम्पयजितेन्द्रियोभूत्वाश्रान्तं गहदिकल्पयेत् नमस्कुर्यादन्तं गंच-
 मंत्रेणानेन भामिनि नमोत्वनंगदेवाय शर्वसंगनिवासिने हृदयस्थायनि त्यायसूक्ष्माय परमेष्ठिने स्वर्गचै-
 वतु प्रतालमर्त्यलोकेतथैव च सर्वदयाः पितृवनंगत्वं गृहाणा धर्मं नमोस्तुते ॥ इत्यर्धमंतः ॥ पूजयेत्स्वस्थ-
 चिंतनमधुंच प्राशयेत्तशि रंभातुल्या भवेन्नारी सौभाग्यमतुलं भवेत् नशयतिसर्वपापानि सप्तजन्म-
 कृतानि च लावण्यमतुलं वैवैरूपैश्चर्य्य समन्वितं श्रवमेधस्य यज्ञाय फलं प्राप्नोति मानवः पौषस्यैवतु-
 मासस्यैदं वरं दत्तवाचनं जातिपुण्यैः पूजनं च दाडिमेना धर्मदानकम् आशोकवार्तिकं आस्त्रिभयानैवैद्यं च प्रकल्पयेत्
 उं नमो नाट्येश्वराय ईश्वराय नमो नमः ॥ नमस्ते भुवनेशाय गृहाणा धर्मं नमोस्तुते इत्यर्धं ॥ ब्रतस्थः स्वस्थ-
 चित्तो न च दन्तं प्राशयेत्तशि सर्वपापाविशुद्धात्मा सौभाग्यमतुलं भवेत् माघस्यैवतुमासस्यैव विष्णुकांतारदादनं र-
 दार्दनं दत्तकाष्ठं कुंदपुष्पैः स्नानभ्यर्च्यैवैवैजपुरकैः नैवेद्यं शर्करादेवादेवो योगेश्वरस्तथा द्वां नमो योगेश्वराय
 योगजं तु निवासिने गृहाणा धर्ममया दत्तयोगेश्वर नमोस्तुते इत्यर्धं नौक्तिकं प्राशयेद्वा त्रौवाजपेयफलं भवेत् फा-
 ल्गुनस्य तुमासस्य यदरीदं तवाचनं ककोलेन च देवेशं विरेशं नाम पूजयेत् सर्वाभिलाषा सिद्ध्यै विरेशं नाम पूजयेत्
 उं गौरशूराय विरभद्र उमाकांतसुरेश्वर हिममध्यनिवासि च गृहाणा धर्मं नमोस्तुते इत्यर्धं सीतातुल्य भवेन्नारीकं
 कोलप्राशयेत्तशि चैत्रस्यैवतुमासस्य नवमल्लोरदादनं दमनेनार्चयेद्देवाया धर्मं च प्रकल्पयेत् नैवेद्यं खजुका-
 न्दया द्विथ्य रूपं न पूजयेत् नमस्ते तविथ्यरूपाय स्वख्याय महारमने गृहाणा धर्ममया दत्तं विथ्यरूपं नमोस्तुते इत्यर्धं
 उमातुल्य भवेन्नारी कपूर्वप्राशयेत्तशि वैशाखस्य तुमासस्य आपामार्गं दत्तवाचनं पूजाचमलिका पुष्पैराभ्यर्च्य
 तुदापयेत् नैवेद्यं वटका न्दयान् महारूपं न पूजयेत् नमस्ते महारूपाय सर्वविज्ञानरूपायिणे गृहाणा धर्ममया दत्तं मह-

रूपनमोरतुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कंजाती फलाशनं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ज्येष्ठस्यैव तु
 मासस्य सहर्द्धे विरदादितं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यं मंडकान् दद्यात्खवंगं प्राशयेत्त्रिशि
 द्युक्षपूजे ह्येवं सर्वगापप्राशनं नमस्तेपशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यमया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् आपादस्य तु मासस्य नारंगीदंतधावनं कदंबैः पूजयेद्देवानां रिक्तेला
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितं क्रंचोमापतिं परिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महाबाहो
 कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोरतुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य जातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूभिरेर्घ्यकल्पना नैवेद्ये क्षुरसं दद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
 येद्देवतोयं तुरात्रौ चैव समाहितः उत नमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन शूलिने गृहाणार्घ्यमया दत्तं शूलपाणेन मोरतुते
 सौत्राणामप्ययज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् भाद्रपदस्य मासस्य अंकोलं दंतधावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं दत्तं पु
 रिका अर्घ्यं पूगीफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेत्त्रिशि विदशेश्वरदेवाय
 सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यमया दत्तं सद्योजातनमोनमः दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदंतधावनं अर्चयेत्करवरीरैस्तु अर्घ्यं कर्काटिकाफलं पूज्यश्च विदशाधिशो नैवेद्यं शुभमंडिकाप्रा
 शयेत्कनकतोयं निशि देवप्रपूज्य च उज्जिदशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्यं मे प्रतिगृह्यता
 चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबं दंतधावनं रक्तेरपलैः पूजनं च कुम्भाडार्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पुरिकादद्यात् पूजयेत्जगदीश्वरं प्राशयेद्देवनफलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय व्यापि
 ने शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशिनमोरतुते अर्घ्यं पूजातिजगदं कुर्याद्भीतिवाद्यमहोत्सवैः अर्द्धनारी

श्वरं कुर्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च वस्त्रयुग्मेन संसेव्य शशयायां विनिवेशयेत् एवं कृत्वा तु देवशतत्रयाभां तु कारयेत्
 श्वतपुष्पैस्तु संपूज्य श्वतचंदनचार्चितं धूपसुगंधिसंक्षिप्य सवत्संगां प्रदापयेत् श्वतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु
 सूक्ष्मवस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् तथैव दक्षिणां दद्यात्स नपादुके तथा छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव भूषणं च दृढि
 दया प्रदेयाच्चतुल्या छादनसंयुता ग्रहोपस्करसंयुक्ता भक्ति संयुक्ते तस्मात्तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रती ततः पादौ
 मूर्द्धाक्षिसमारोप्य प्राणिपत्यवचो वदेत् भगवन् त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्णं तामम एवमस्त्विति संव्रयात् तव तुष्टिरनुशुकरं
 ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रयत्नेन दंपती चैव पूजयेत् तयोश्च भोजनं दद्यात्पत्न्योः परितोषकं श्रनेन विधिना तुष्यान्म
 हं युक्तरुचयानये तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयनात्प्रसंशयः आचार्यमश्रुत्वा तस्यादेशं तु कारयेत् न ह्याचार्यं
 समतीर्थेन ह्याचार्यं समंततः तस्याहं कायमाश्रयधर्मसिद्धिं नयेदं श्रुत्वा तेनैवाचार्यमनेन सर्वं भवति वाक्ष्यं एतद्
 तोतमं श्रेष्ठं गुह्यं इह्यतरं परं राज्यमर्थान्सुतान्सिद्धिं भवैधव्यं च यच्छति रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रदापयेत् इष्ट
 लाभं च सोभार्यं वद्वेद्ये चैव वरानने त्रयोदशी व्रताद्यास्ति सौभाग्यकरणं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे श्रानं गत्रयोदशी व्रतम्

अथापरमं न गत्रयोदशी व्रतं भविष्योत्तर एव युधिष्ठिर उवाच भगवन् भूतभठ्ये शसंसारार्णवतारक चत्वं कथय किं
 चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं श्रानं गः प्रीयते येन प्रीतो यच्छति केशव आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मे विस्तरतो वद श्रिकृ
 ण उवाच श्रानं गः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् तस्मिन् संपूजिते पार्थ किं द्वाप्तोति नरो भुवि तेन ते कथयिष्या
 मि शूलपाणि व्रतं विदं यन्न कस्य चिदराग्या तं व्रतं नानुत्तमं व्रतं चोर्त्वा भक्त्या नरो मर्त्यो यथादिच्छति पांडव ततः तदा

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कञातिफलाशनं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ज्येष्ठस्यैव तु
 मासस्य सप्तहर्द्वीरदार्दनं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यं षडङ्कान् दद्याच्छ्रवणं प्राशयेन्निशि प्र
 द्युप्तं पूजयेद्देवं सर्वपापप्रणाशनं नमस्ते प्रशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् आपाढ्यत्तु मासस्य नारंगीदत्तधावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेला
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितक्रंचोमापतिपरिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महोवाहि-
 कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्तोतिमानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य जातीभिर्दत्तधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूमिरर्घ्यकल्पना नैवेद्येश्वरसं दद्याच्छूलपाणितु पूजयेत् प्राश
 येद्देवतोयंतुरात्रौ वैवसमाहितः उर्ध्वमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन शालिने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शूलपाणेन मोस्तुते
 सौत्रामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् भाद्रपदस्य मासस्य शंकोलदत्तधावनं अर्चयेच्च पक्कैः पुष्पैर्नैवेद्यं धृतपु
 रिका अर्घ्यं पूर्णाफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेन्निशि विदशेश्वरदेवाय
 सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदत्तधावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कंकटिकाफलं पूज्यश्च विदशाधिशो नैवेद्यं शुभमंडिकां प्रा
 शयेत्कनकतोयं निशेदे वं प्रपूज्य च उर्ध्वदिशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वहि अर्घ्यं मिप्रतिगृह्यता
 चतुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबं दत्तधावनं रक्तोत्पलैः पूजनं च कूर्मं डां र्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पूरिका दद्यात्पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेच्च दत्तफलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय नमः
 नैः शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशनमोस्तुते अर्घ्यं पूजां ते जगत्कुर्याद्द्रोताय महोत्सवैः अर्चनारी

ध्वरंकुर्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च वस्त्रयुग्मेन संवेष्टा शय्यायां विनिवेशयेत् . एवं कृत्वा तु देवेशं तत्र शोभां तु कारयेत्
 श्वेतपुष्पस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपसुगंधिसंक्षिप्य सवत्सरांगं प्रादात्पयेत् श्वेतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु
 सुंदरं वस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् तथैव दक्षिणां दद्यात्स नपादुके तथा छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव मूषणं खट्वादि
 दद्यात्पदेया च तूत्पलाद्या न संयुता भृहोपस्कर संयुक्ता भक्ति संयुक्चेतसा तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रती ततः पादौ
 मूर्द्धाक्षिसमारोप्य त्राणि पत्न्यवचो वदेत् भगवन् त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्यतां मम एवमस्त्विति संहृयात्तव तुष्टिरनुशुकरं
 ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रायत्नेन दंपती चैव पूजयेत् तयोश्च भोजनं दद्याद्दंपत्योः परितोषकं अनैनविधिना तु व्यानम
 हंयुकरस्वयानघे तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयेनात्त संशयः आचार्यमश्रुतः कृत्वा तस्या देशं तु कारयेत् न ह्याचार्य
 समंतीर्धनह्याचार्यस्मिंतपः तस्याहं कायमारथा यधर्मसिद्धिं नयेद्भुवं तेनैवाचार्यमनेन सर्वं भवति चाक्षयं एतद्
 तोतमं श्रेष्ठं गुह्यं ह्यहतरं परं राज्यमर्थान्मुतान् सिद्धिं सर्वं धनं च यच्छति रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रादात्पयेत् इष्ट
 लाभं च सौभाग्यं वद्वैद्यैश्च वरानने त्रयोदशी व्रताद्यास्ति सौभाग्यकर एणं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे अनंगनव्योदशी व्रतम्

अथापरमनंगनव्योदशी व्रतं भविष्योत्तर एव युधिष्ठिर उवाच भगवन् भूतभवेयशसंसारार्णवतारक चत्वं कथय किं
 चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं अनंगः प्रीयते येन प्रीतो यच्छतिके शव आत्मवद् रूपसौभाग्यं तन्मे विरुतरतो वद श्रीकृ
 ण उवाच अनंगः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् तस्मिन् संपूजिते पार्थकिं व्रतातिनरो भुवि तेन ते कथयिष्या
 मि शूलपाणि व्रतां विद यत्नकस्य चिदाख्यातं व्रतानामुत्तमं व्रतं चोत्तमं तस्यानरो मर्त्यो यद्यादिच्छति पांडव ततदा

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा न कंजाती फलाशनं अथ मधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणमवत् ५५४४५५
 मासस्य सहर्द्वोरदारदं पूजावकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यं मंडकादद्यात्त्वं गं प्राशयेत्तिशि प्रा
 द्युजं पूजयेद्देवं सर्वाणां प्राशने नमस्ते पशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यमयादत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
 र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणमवेत् आपादस्य तु मासस्य नारंगीदं तथावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेला
 र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितं कंचोमापतिपरिपूजयेत् प्राशयेत्तिलबीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महाबाहि-
 कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
 मासस्य जातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूभिरर्घ्यकल्पना नैवेद्येक्षुरसंदद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
 येद्देवं तोयंतुराजोच्चैव समाहितः उं नमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन झलिते गृहाणार्घ्यमयादत्तं शूलपाणेन मोस्तुते
 सौजामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं लेभेत् भाद्रपदस्य मासस्य शंकोलदं तथावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपू
 रिका अर्घ्यं पूगीफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेत्तिशि विदशेश्वरदेवाय
 सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यमयादत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामभ्यसेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
 स्य तु मासस्य कंकनीदं तथावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कंकटिकाफलं पूज्यश्च विदशाधीशो नैवेद्यं शुभमंडिकाप्रा
 शयेत्कनकं तोयं निशि देवं प्रपूज्य च उं विदशाधिपदेवेश उमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्यं मे प्राति गृह्यता
 चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबं तथावनं रक्तोरपलैः पूजनं च कूष्मांडार्घ्यं प्र
 दापयेत् नैवेद्यं पूरिकादद्यात् पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्नंदनफलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय व्यापि
 नं शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशनमोस्तुते अर्घ्यं पूजति जागरं कुर्याद्भूतिवाधमहोत्सवैः अर्द्धनारी

निशिपूजयेत् वीरनामजपेद्रात्रौकंकोलप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्गंधोजायतेकायवक्त्रयोः तथागुणगणायामो-
 द्रुतकांचनसन्निभःगोमेधस्यफलंप्राप्यशक्रलोकेमहीयते चैत्रकरंजमदनद्राक्षवटकशीतलैःशीतलःकर्पूरः देवंस्व
 रूपनाम्नंयजेत्सुभगयासह पूर्वोक्तविधिनापार्थकपूर्वंप्राशयेन्निशि कर्पूरवत्प्रियोलोकेगंधगौरवसंयुतःचंद्रव
 र्सर्वलोकानांलोचनाह्लादकारकःजायतेसनरःपार्थयःकरोतीहिभक्तिः नरमेधफलाक्वातिर्जायतेनात्रसंशयःवैशा
 खेसहकारार्कपुष्पाश्चफलसक्तुभिः जातीफलैर्महारूपमिंद्राण्यासाहितंयजेत्प्राशयेद्वात्रिसमयेजातीफलमनुत्तमम्
 शस्यप्राशनयोगाच्चजातिंप्राप्तोत्यनुत्तमं सफलस्तस्यसर्वाशाभवंतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके
 महीयते ज्येष्ठजंवावित्वपद्मैःश्रीफलैःपूपकैरतया लवंगेनाथसंपूज्यप्रद्युम्नललितान्वितं लवंगंप्राशयेद्वात्रौला
 वण्यतेनचाधुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वाभोदतेदिविभारत आपाढेपामर्गनिपनालीयककदंबकैःनीपिकदंबौटुक्षविशे
 पो तिलैरुमापातिरात्रीपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापातियजेत्प्राज्ञःप्राशयेच्चतिलोदकं तिलेनेमेवभवतिरूपसंपदनुत्तम
 प्राप्नोतिपुंडरीकरूपफलंकुरुकुलोद्वह श्रावणेसुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतार्यैःशूलपाणिंशु
 भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राशयस्वपेद्वात्रौविगतमत्सरःसुगंधसर्वसौख्याद्वयश्चिरायुश्चोपजायते अग्निष्टोम
 स्यपद्मस्यप्राधुयात्फलमुत्तमं भाद्रेपलाशायपेयकर्मत्वाज्यपुरैरतथा आज्यपुरोदृतपुरः यजेतागुरुणासचोत्तम
 तंगौर्यार्पसमन्वितं श्मश्रुंप्राशयेत्तातुगुरुर्भवतिभूतले तुलापुरुषदानस्यहैलस्यफलमाधुयात् आश्विनेकुंद-
 वाणापामर्गकर्मधुमदकैः स्वर्णैर्भोगैःसुवर्णचंद्रिदशाधिपतियजेत् हेमोदकंचसंप्राशयेहेमवर्माप्रजायते वाज-
 पेयस्यपद्मस्यसकलफलमश्नुते जज्ञैकदंबकज्ञेष्णकृष्णंडलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतियजेन्मदनयायुतं फलैरः
 मृत्फलैःरूपैलेवामतेज्ञेयं लग्नेप्राशयेत्तत्रशुद्धयापरयान्वितः रूपलावप्यसंयुक्त प्राशनादस्यजायते वाजपेयस्य

शास्त्रसिद्धिर्धर्मनगारूप्यत्रयोदशी किं त्रैतवहुभिपार्थउक्तमात्रफलप्रदः त्रयोदशीतिवंपुण्यासर्वव्रतफलप्रदा
 तस्मादकार्याप्रयत्नेन बहुपुण्यमभीप्सता त्रयोदशी हि नंगारुयासर्वाध्याविनाशिनी सर्वदुष्टोपशमनी सर्वमंग
 लवर्द्धनी अतुल्यसुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी पुरादभ्येनकामेन विनेजनयनाग्निना भस्मीभूतेन लोके
 स्मिन् संकल्पस्थेन पांडव अन्नभेन कृताह्ये प्रातेनानंगत्रयोदशी प्रसिद्धिं समनुप्राप्तानि त्सर्वफलप्रदा मान
 नं शीर्षसिते पक्षे त्रयोदश्यां समाहितः स्नात्वा नद्यांतडागे वा गृह्णे वा कूपतो यतः कृत्वा भ्यर्च्य महोदवा विधानाच्छि
 वतोपलं लिंगं स्वयंच संभूतमभावे यत्प्रतिष्ठितं तदनंगमिति त्रिकंपूजयेद्भक्तितो व्रती पयोदधिघृतक्षौद्रं मैत्र
 पूर्वैर्जलान्वितैः शर्कराद्यमृतैः पश्चात् स्नापयेद्गंधवारिणा धूपदीपादिनैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालसंभवेः फलेर्नाना
 विधैर्भर्ग्यैर्गातवादिभिरतिःस्वनैः पूजयेदिति शेषः शंभुना मान्ययोश्चार्घ्यहोमः कार्यस्तितलाश्वतैः अक्षतायवाः अश्व
 तथजातीनारंगपायसैर्मधुनापि च अश्वत्थादीनि क्रमाद्वतकाष्टफलनैवेद्यप्राशनानि च एवमुत्तरमासेष्वपि अन्नंगं पू
 जयेदादौ मधुमत्स्यासमन्वितं आदौ आदिमासे मार्गशार्धमासे अन्नंगनास्नासंपूज्यमधुग्राह्यस्वपेक्षि शि मधुप्रा
 शनयोगेन जायते मधुरभ्यतिः अश्वमेधस्वयज्ञस्य फलं प्राप्नोति भाकिमान् पौषे चौदुंबरकरवीरदाडिममोदकैः च
 दत्तेन च योगिशोहैर्मवत्पायुतं यजेत् स्नाप्यक्षीरादिभिः पार्थपूजयित्वा विधानतः योगेश्वरेति संस्मृत्य चंदनं प्रा
 शयेद्भिक्षा सौम्यः शीतः सुगंधश्चंदनप्राशनं हवेत् राजसूयस्वयज्ञस्य मद्रकः फलमाप्नुयात् माघे न्ययो
 धसत्कुंदमातुलंगमुहालिकैः मुक्तान्भोभिश्चनाठ्येशसुंदर्यासहितं यजेत् नाठ्येश्वरेति संस्मृत्य प्राशयेन्मौकि
 कोदकं प्राशनस्य प्रभावेन निर्मलाधीः प्रजायते रूपाढ्यं च वपुः स्त्रीणां मनो नयनं दनं मुक्तावर्णोपमेनेत्रपद्मपत्रा
 तं शेषे शुभं बहुस्वर्णप्रदानस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं नैवदरीकांचनारजं वीरगोरसैः कंकालेन च देवेशं शशांतं

निशियुजयेत् वीरनामजपद्रवौकंकोलंप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्भोजायतेकायवक्रयोः तथागुणगणायांसी-
 द्रुतकंचनसन्निभः गोमेधस्यफलंप्राप्यशकलोकेमहीयते वैज्रकरंजमदन्द्राक्षावटकशीतलैः शीतलः कर्पूरः देवंरुव
 रूपनामानंयजेत्सुभगायासह पूर्वोक्तिविधिनापार्थक्यपूर्वंप्राशयेन्निशि कर्पूरवत्प्रियोलोकेगंधगौरवसंचुतः चंद्रव
 रसर्वलोफानालोचनाह्लादकारकः जायतेसनरः पार्थयः करोतीहभक्तिः नरमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः वैशा
 खेसहकारार्कपुष्पाश्रफलसकुभिः जातीफलैर्महारूपमिंद्राप्यासाहितयजेत्प्राशयेद्वात्रिसममेजतीफलमनुचमम्
 अस्वप्राशनयोगाच्चजातिंप्राप्त्यनुत्तमां सफलास्तस्यसर्वाशामवतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके
 महियते ज्येष्ठेज्यैवित्वपत्रैः श्रीफलैः पूषकैस्तथा लवंगेनाथसंपूज्यप्रचुम्बल्लितान्वितं लवंगंप्राशयेद्वात्रौला
 वप्यतेनचाप्नुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वाभोदतोदिविभारत आपाढेपासागर्नीपनालीयककदंबकैः नपिकदंबौटक्षाविशे
 पो तिलैरुमाधितिरात्रीपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापतिंयजेत्प्राज्ञः प्राशयेच्चतिलोदकं तिलोत्तमेवभवतिरूपसंपदनुत्तमा
 प्राप्नोतिपुंडरीकस्यफलंकुरुकुलोद्ग्रहं श्रावणेसुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतोयैः शूलपाणिंशु
 भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राश्यस्वपेद्रात्रौविगतमत्सरः सुगंधसर्वसौख्याढ्याश्रयाद्युश्रोपजायते अग्निष्टोम
 स्ययज्ञस्यप्राप्त्यारफलमुत्तमं भाद्रेपल्लवाद्यपिेयककंद्याज्यपुरैस्तथा आज्यपुरोदृतपुरः यजेतागुरुणासद्योजा-
 तंगौर्यार्समन्वितं अगुरुंप्राशयेत्तातुगुरुर्भवतिभूतले तुल्यपुरुषदानस्यहैजस्यफलमाप्नुयात् आश्विनेकुंद-
 वाणापामार्गकैर्कंधुमडकैः स्वर्णभिभिः सुवर्णचित्रदशाधिपतिंयजेत् हेमोदकंचसंप्राश्यहेभवर्माप्राजायते वाज-
 पेयस्ययज्ञस्यसकलफलमश्नुते ऊर्जकदंबकद्रोणकूटमांडिलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतिंयजेन्मदनयायुतं फलैः
 मृगफलास्त्रैर्वैलवराभतेज्ञेयं लग्नांप्राशयेत्तत्रशुद्ध्यापरयान्वितः रूपलावप्यसंयुक्त प्राधानादस्यजायते वासिपेयस्य

पद्मस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं आद्यमाद्यंदंतकाष्टकुमुदतत्परं फलं नैवेद्यं प्राशनं नात्र क्रमान्मांसं पुंकोर्तितं श्रुत्वा
 भेदंतकाष्टानां खादिरस्याच्छिवप्रदं पुष्पाणामप्यलाभेतु तत्पत्तवैर्वाथकोमलैः श्रुत्वा भेदंतफलानां च बीजं पूरं प्रशस्यते
 नैवेद्यानामप्यलाभे हविष्यदन्नं प्रकल्पयेत् इह श्रुतिश्लोके दंतधावनकुमुदमनैवेद्यं प्राशनं नाप्यथाक्रमं विहितं नांत
 रन्यतस्याग्निवैश्रयमनुकल्प उक्तः सर्वेषु पारणेष्वन्नभोजायित्वा द्विजोत्तमान् सद्विष्णुततोऽभिनोयादधुभिः सहितो वशी
 व्रतविधेयं दातव्यं तस्मात्सूतकेन वा उपोष्य चैवोपविशेत् रादह्निश्च परे पुनः तदह्नि उपोष्य श्रुपरेऽग्निमसमासीत रीतताद्विने
 पूर्वमुदं शोकेन भवति एवं भवन्मभरस्यति शक्त्यारन्ताः अलंकृतं उन्मामा हे श्वर हे मम धिवा स्यात्ततो निशि पुष्पैर्भूषयंत्येतां
 धनैर्वेद्यैः कुमुदैः फलैः ततः प्रभातसमये कृतहोमवलि क्रियः वक्ष्यमाणमिदं सर्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये लिङ्गाकारमनंगं च
 सौवर्णिकारयेच्छिवं तान्यपान्नोपरि स्थाप्य कलशोपरि विन्यसेत् शुक्लवस्त्रेण संछाद्य नैवेद्यपुष्पपूजितं ब्राह्मणाय
 प्रदात्तव्यं शिवभक्तयस्सुन्नत इदं शास्त्रप्रकर्तव्यं तस्मात्तद्विभूषिताः सितपक्वान्नसंपन्ना ब्राह्मणेभ्यो नैवेद्यं दधेत् देव
 स्यैव प्रदातव्यः कुंभाद्वादशलङ्कः कः वितानं पंचवर्णैश्च वंजार्किके एतिनादितं घटांच मुखरं भद्रां वक्ष्यायाच्छिवं मं
 दिरे तस्मिन्नेव दिने पार्थक्यात्वात्मानं समर्चयेत् आत्मानं परमात्मानं देवदेवं त्रिविधं शंपुष्पनैवेद्यदीपकैः गीत
 वादिनस्तस्यादिप्रेक्षणैर्विवर्धयेत् दानान्यन्नप्रदेयानि स्ववित्तस्यानुसारतः सूर्योपरागसदृशोऽथतः सदिवसो मतः
 भोजनं च यथाशक्त्या पद्धसंमधुरैरारं प्रदद्याच्छिवभक्तानां वस्त्राणि चाविशेषतः आर्धतानावमन्येत नक्षिप्यन्नरुषा
 वदेत् यथाशक्त्या प्रदद्याच्च बहुधामधुरं वदेत् एवं तदुत्सवं कृत्वा शिवयज्ञमनुसमं द्विजेभ्यो भोजनं दद्याच्छर्कराज्य
 परिष्ठुनं पश्यात्स्वयंतं भुञ्जीयाद्दत्तवर्गसमन्वितः शांतवागे कानिष्ठस्तु हृदि देवं निवेश्य च पूजां निर्वर्त्य विधिवद्ब्राह्म
 णान्परितोषयेत् एवं कृत्वा नरः सन्मग्न भक्तिभावेन भावितः मुच्यते सर्वपापेषु ब्रह्महत्यादिकैरपि

इहं सौख्यमवाप्नोष्ये मुतः स्वर्गमहीयते पुण्यशेषादिहागत्य सार्वभौमोत्पन्नो भवेत् ब्रतस्यास्य प्रभावेन मूर्ति
मानन्दनो भवेत् समान्यधनसौख्याढ्यः शांतचित्तो जितेन्द्रियः पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णो जीविच्च शरदंशतम् शिवम-
न्तिके परे भव्या शैवैकगतमानसः अंतकाले शिवं स्मृत्वा शिवसाधुज्यतां व्रजेत् कामेन वा किल पुरासमुपोषितासी-
च्छुद्धातिथिस्त्रिदशदशदहपरातिहेतोः तं प्राशनैस्सदितनामयुतेरुपोष्य दिव्यं प्रायाति परमं पदमिदुर्भालैः ॥

॥ इति भविष्योत्तरे एकमपरमं नाञ्जयोदशीव्रतम् ॥

अथ प्रदोषव्रतानि तत्रादौ प्रदोषमहिमात्कादि ब्रह्मोत्तरखंडे सत्यं ब्रवीमि परलोकहितं ब्रवीमि सारं ब्रवीम्युप-
निषद् ब्रवीमि संसारमुत्खण्डयामासां पदमन्तः सारो यमो भवत्पदाब्जयुगस्य सेवा येनार्चयंति गिरिशं म-
हितं प्रदोषं भव्यं च तं शिवपदं प्रणयंति नान्ये केतकथां श्रुतिपुटेर्न पिवांति मूढास्ते जन्मजन्मनि भवन्ति नरादरिद्राः ये
प्रदोषसमये परमेश्वरस्य कुर्वन्त्यनन्यमनसो विसरोजसवां नित्यं प्रवृद्धधनधान्यकलत्रपुत्रसौभाग्यसंपदधिकारत-
इहंवल्लोकाः कैलासशैलभुवनेत्रिजगज्जिन्नैर्गौरानिवेक्ष्य कनकाचितरत्नपीठं नृत्याविधातुमभिवांछति शा-
लपाणौ देवाः प्रदोषसमये तु भजंति सर्वे वामदेवो धृतवल्मीकशतमखो वेणुरणत्पद्मज्ज् रत्नालो निद्रकरोरसाभग-
वतीनेष्वप्रयोगान्विता विष्णुः सान्द्रसृष्टं वादनपटुर्देवाः सश्रुतांति स्थिताः सेवते तमनु प्रदोषसमये देवं मृडनीयति
गंधर्वपक्षपतगोरगसिद्धसाधवा विद्याधराः सुरनराः स्वरसां गणाश्च येन्ये त्रिलोकानिलयाः सहभूतवर्गाः
प्राप्ते प्रदोषसमये हरपार्थसंस्था तरुणास्तदोषसमये शिव एक एव पूज्यो धनान्ये हरिपद्मजायाः तस्मिन्महेशो वि-
धेने ज्यमाने सर्वे प्रसीदंति सुरावेनायाः ॥ इति प्रदोषव्रतहिमा ॥ अथास्य निर्णयः हेमाद्रौ विभवादर्शे प्रदोषे-
स्तमयादूर्ध्ववटिकात्रयमुत्पद्यति गौडमेषु दंडद्वयात्सक एव प्रदोषउक्तः प्रदोषांस्तमयादूर्ध्ववटिकाद्वय-

निव्य इति वत्सोकेः यत्तु त्रिमुहूर्तैः प्रदोषः स्याद्रावावस्तंगतिरसतिरस्कंदपुराणवचनं तद्गोष्ठाप्रदोषकालपरं वि-
 श्वदशीवाचयोपातघटिकानायात्मकमुख्यकालाधिककालबोधकत्वात् अतएव नाधवाचार्याश्चापि न प्रकरणे भोज-
 ने घटिकात्रयमुत्तमः कालः घटीषट्कं मध्यमः कालः एतदेवाभिधेयस्मर्यते ॥ प्रदोषोस्तमयादूर्ध्वमिति त्रिमुहूर्तं
 प्रदोषस्यादिति च निशीथपर्यंतो जघनः कालः तत्तत्कुर्वीतरात्राविति सामान्येनाभिधानादिति अत्र शिवपूजान्तर्गतं भोज-
 नात्मकं प्रदोषत्रयं तत्र प्रदोषव्यापिनी विद्येदशीग्राह्या ॥ तथा च स्कंदपुराणे एवं वत्सपर्यंतं प्राक्षिपेद्यस्तयोदशीं
 प्रदोषे शिवमभ्यर्च्य नक्तं भोदयामि शंकरेति पूजारं भकालोपितत्रैव तत्तत्तुलोहितो भानो स्नात्वा मनि यमोदती
 पूजास्थानं ततो गत्वा प्रदोषे शिवमर्चयेदिति ब्रह्मोत्तरखंडे तु घटीकात्रयमस्तमयात्पूर्वमुपक्रमकालः पक्षद्वये
 त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्विवा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वं स्नानं समाचरेदिति मुख्यतरः पूजाकालस्तु सूच्यस्तादि-
 नस्तत्रोदयांतः प्रदोषे रजनो मुखमिति कोशबलात् कैश्चित् त्रिमुहूर्तैः एक एव मुख्यः कालः प्रदोषकालः कृतः तेषां
 माधवोक्त उत्तममध्यमविभागो नुपपन्नः द्वयोरपि मुख्यकालत्वरूपी कारात् तत्रान्यतरदिने प्रदोषव्याप्तांतरस्य
 शैवास्सैव ग्राह्यादि न द्वयस्यान्ये प्रदोषव्याप्तौ तदेकदेशरूपं शैवाउत्तरा प्रातः संकल्पयेद्विद्वानुपवासव्रतादिकमिति
 संकरपकालमारभ्य सत्वात् दिनद्वये प्रदोषव्याप्यमावेतु पूजोपक्रमकालव्यापिनी ग्राह्या कर्मोपक्रमकाल-
 नातु कृतिभिर्ग्राह्या न युष्मादर इति वचनात् यत्तु कैश्चिदुक्तं दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ पूर्वैव ग्राह्या त्रयोदशी तु कर्त-
 व्या द्वांशी सा हिता मुने इति मुमंतु वचनादिति तत्तु चं अस्य सामान्यवचनत्वेनाहोरात्रसाध्योपवासादिपुसावका-
 शत्वेन कालविशेषसाध्यप्रदोषव्रते निर्णायकत्वात् अधिकं च नक्तं प्रकरणे द्रष्टव्यं अथ पक्षप्रदोषविधिः ब्रह्मोत्तरखंडे
 शांडिल्य उवाच पक्षद्वये त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्विवा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वं स्नानं समाचरेत् शुक्लावरध-

रभूत्वावाग्यसोनिवमान्वितः कृतसंख्याविधिरतः शिवपूजांसमाचरेत् देवस्य पुरतः सन्त्यगुपलिप्यनवाप्तसा
 विधायमंडपं रम्यधीतवस्त्रादिभिर्विधः वितानाद्यैरलक्ष्यफलपुष्पनवाकिरैः विचित्रपद्ममुद्रत्वर्णपंचकरंजितं
 तत्रोपविष्टः सुसमे सूपविष्टास्थिरासने सन्त्यकसंपादिताशेषपूजोपकरणः शुचिः आगमोक्तेन मंत्रेण नैगमेन
 च मंत्रावित ततः कृत्वात्मशुद्धिं च भूतशुद्धिं मनुक्रमात् प्राणायामत्रयं कुर्याद्दीजमंत्रैः समंत्रकैः मातृकान्यासवि-
 धिवद्वात्वातो देवतापरां समाप्य मातृकां भूयोऽध्यात्वा देवंपरं शिवं वामभागे गुरुं नत्वा दक्षिणेण पंथजेत् अंस-
 योर्युगधर्माश्च न्यसेन्नाभौ च पार्श्वयोः अथर्मादीनंततादीन् हृदि पठिन् नून्यसेत् आधारशक्तिमारभ्य क्षानात्मांत-
 मनुक्रमात् उक्तक्रमेण विन्यस्य हृदये साधुभाविते न च शक्तिमये रम्येऽध्याये देवमुभापतिं चंद्रकोटिप्रतीकाशं
 त्रिनिर्वाचंद्रभूषणं आर्पिणालजटानूदरत्नबोलिधिराजितं नीलश्रीवमुदारागंतागहारोपशोभितं वरदाभयहरतं-
 च हरिणचपपरश्वधं दधानं नागवल्लयं केयूरगदमुद्रिकां व्याघ्रधर्मपरीधानरत्नसिंहासने स्थितं ध्यात्वा तद्वाम-
 भोगचर्चितये द्विरिकन्यकां भास्वज्जपाप्रसूनाभामुदयकंसमप्रभां विद्युत्पुंजनिभातन्वां मनोनयननांदिनीं वालें-
 दुशेखरां स्निग्धनीलकुंचितकुंतलां शृणुसंघातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतन्नखमंडलविभ्रमां
 नवकुंभपंककालपोलतलदर्पणां मधुरस्मिताविभाजदरुणाधरपल्लवां कुंदुकंठीं शिवामुद्यन्कुचपंकजकुंडलां
 पाशांकुशाभयवरीं वलमर्तांचतुर्भुजां अनेकरत्नविलसत्कणांगदमुद्रिकां मध्यविवलयांह्रद्याहेन कर्चीगुणा
 निवतां दिव्यमाख्यां वरधरां दिव्यचंदनचर्चितां दिक्पालवनितामौलिसन्नतां प्रिसरोरुहां रत्नसिंहासनारूढां
 सर्वराजपरिच्छदां एवं ध्यात्वा महोदेवो वर्चगिरिकन्यकां न्यासक्रमेण संपूज्य देहे गंधादिभिः क्रमात् पंचभि
 र्ब्रह्मभिः कुर्वात् प्रोक्तं स्यान्नेषुवाहदि एष कृपुष्पांजलिं दद्यान्मूलेन च हृदि त्रिधा पुनः स्वयं शिवो भूत्वा मूलमंत्रेण

सायकः ततःसंपूजयेद्देवाह्यपीठेपुनःक्रमात् संकल्पपूजयेत्तत्रपूजारभेसमाहितः कृतांजलिपुटोभूत्वाचित
 यद्वादिशंकरम् ऋणपातकदौर्भाग्यदारिद्र्यचिनिवृत्तये अशेषपाथविनाशायाप्रसीदममशंकर दुःखशोकाग्नि
 संतप्तसंसारभयपीडितं बहुरेगाकुलदीनपाहिमांतुपवाहन आगच्छदेवदेवेशमहादेवाभयंकर गहाणस
 हपार्वत्यातवपूजांमयाकृतां इतिसंकल्पविधिवद्वाह्यपूजांसमारभेत् गुरुगणपतिचैवयजेत्सव्यापसव्ययोः
 क्षेत्रशमीशकोणेष्वन्यैकात्पायनीयजेत् धर्मज्ञानचर्वेराज्यमैश्वर्यचनमोतकैः स्वैरन्यादिकोणेषुपीठपादा
 ननुक्रमात् दिक्षुविंदुविसर्गाभ्यामभयमंदीनसुपूजयेत् मंत्ररूपांश्चतुर्दिक्षुमध्येनंतरतारकं सत्तादींस्त्रिगुणां
 रत्नपूजापीठेष्वन्यसेत् अत ऊर्ध्वच्छेदनायाविकांलक्ष्मींशिवेनच तद्वेत्तावुजंभूयःसकलमंडलत्रयं पत्रके
 सरकिजलकव्यासंतारक्षरैःक्रमात् आत्मत्रयंसमभ्यर्च्यमध्यमंडलमादरात् ज्येष्ठालक्ष्मीचरौर्द्वीचसुभगाद्यौर्दक्षु
 पूजयेत् वामाद्यानवशकोश्चनवरस्वरयुतायजेत् हृदिबीजत्रयाद्वेनपीठमंत्रेणचार्ययेत् आद्यतिःप्रथमंगौरु
 पंचभिर्मूर्तिशक्तिभिः त्रिशक्तिमूर्तिभिश्चान्यानिधिव्यसमान्वितैः अनंताद्यैःपरस्त्वन्यामातभिश्चवृपादिभिः
 सिद्धिप्रियाणिमाद्याभिरिन्द्राद्यैश्चतदायुधैः दृग्भक्षेत्रचड्रीशौर्दुर्गाचरकंदनादिनीं गणेशः सैन्यपश्वेवस्त्वल
 क्षणलक्षितः अणिमामहिमाचैवगारिमालाधिमातया ईशित्वंयवशित्वंचप्राप्तिःप्राकान्यमेवच अष्टैश्वर्याणि
 प्रोक्तानि तेजोरूपाणिकेवलं पंचभिर्वहुभिःपूर्वहृत्त्रयाद्याभिरप्यनु अंगैरुपयोरिन्द्राद्यैःपूर्वोक्तामुनिभिरतुतै
 उमामहेश्वरौपश्चात्पूजयेदुत्तरादितः यथामाणवकैर्पुक्ततेजोरूपसंदाशिवं उमयासाहितं देवमुपचारैःप्रपूजयेत्
 सुप्रातिष्ठितशस्त्रस्वतीर्थैःपंचासुतेरपि अभिर्षेचन्महादेवरुद्रसूक्तैः समाहितः कल्पयेद्विधिधर्मैर्नरासनाद्युपचा-
 रकान् तैरेवाचमनंदद्यान्मधुपर्कमधूतरं पुनराचमनंदद्यात्तानमंत्रैः प्रकल्पयेत् आसनं कल्पयेद्द्वैमंस्वानतं

विहितांजलिः अर्घ्यमष्टगुणोपेतपाद्यं शुद्धोदकेन तु उपवीतं तथा वा सो भूषणानि निवेदयेत् गंधमष्टांगसंयु-
 क्तं सफलं विनिवेदयेत् ततश्च विल्वमंदारकल्लारसरसीरुहं धतूरेकांकारं चंद्रोणपुष्पं च मल्लिकां कुशापामा-
 नंतुलसीमाधवीवकुलान्वितां बृहतीकरवीराणि यथा लब्धानि साधकः निवेदयेत्सुगंधीनि माल्यानि विधानि च धु-
 पकालागुरुयुतं दीपं च विविधं शुभं अथ पायसं नैवेद्यं सघृतं सोपदं शकं मोदकापूपं संयुक्तं शर्करागुडसंयुतं मधुना
 कंदं धियुतं जलपानसमन्वितं तैवेव हविषा वह्नी जुहुयात् नमंत्रमावितः अग्नौ क्तेन विधिना गुरुवाक्यनिधंजितः
 नैवेद्यं शंभवे भूयाद्दत्वा तां बलमुत्तमं धूपनीराजनं रन्ध्रं च दर्पणमुत्तमं समर्पयित्वा विधिवन्मंत्रैर्वैदिकतांजिकैः
 यद्यथा शक्तस्त्वयं निःस्वो यथा विधिसमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गोरीयाः पुष्पमात्रेण तु जप्यति अथांगभूतान् सकलान् रा-
 णशार्दान् प्रपूजयेत् सर्वैर्नानागुणैः स्तुत्वा साष्टांगं प्रणम्येद्बुधः ततः प्रदक्षिणी कृत्य वृषचंडेश्वरादिकान् पूजां समाप्य
 विधिवत्सार्धं द्विरिजापार्ति ॥ अथैतदनुसारि पद्धतिक्रमः ० तत्रादौ स्नानं कृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रातिष्ठामातृका-
 न्यासादिकान् कृत्वा हृदयकमले शिवं ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूज्य यथाशक्ति मंत्रं जप्त्वा जपं देवाय समर्प्य मूलेन
 स्वं देहपुष्पांजलिं दत्वा स्वात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा कृतांजलिपुटं भूत्वा ऋणपातकदौर्भाग्यदाराश्च विनियुज्य
 अथेपाधविनाशात्प्रसिद्धममशंकर दुःखशोकाग्निं संतप्तं संसारभयपीडितं बहुरेणाकुलं दर्शनं पाहि मां वृषवाहन
 आगच्छ देव देवेश महोदय भयंकर गृहाण सह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां इति संकल्प्य विधिवद्वाह्यपूजां समाच-
 रेत् शंखादिभ्यः पनं कृत्वा योगपीठादिपद्मासनांतं संपूज्य सर्वशक्तिमये रन्ध्रे त्यादिपूर्वाक्तप्रकारेण महादेवं
 दर्शय च ध्यात्वा न्यासक्रमेण संपूज्य देहे गंधादिभिः क्रमात् ततो बहवः सासापुटेन करस्थं पुष्पैरुत्वा भीष्टादि वतामागतां-
 विभाव्य पुरश्चित्य तल्लिगे मूलांवा प्राक्षिपेत् ततः देवेश भक्तिमुलभसु सर्वाभरणसंयुतं यावत्पाण्डुरयिष्यामि तां च त्वं सु-

स्थिराभवेत्यादिप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा भवार्तिशंकराभ्यां नमः इति मंत्रेण अक्षतचंदनपुष्पादिभिः संपूज्य आवा-
 णपूजां कुर्यात् तच्च श्रंगैः प्रथमं १ पंचमूर्तिशक्तिभिर्द्वितीयं २ त्रिशक्तिमूर्तिभिर्हरिविधिभ्यांचतुर्थीयं ३ अर्च-
 ताद्यैश्चतुर्थं ४ मातृभिः पंचमं ५ कृष्णादिभिः षष्ठं ६ आणमादिभिः सप्तमं ७ वज्राद्यैरष्टमं ८ त-
 तीनिराजनांतानुपचारान्कृत्वा प्रदक्षिणां कृत्वा पूजां समाप्य विधिवत्पार्थयेद्गिरिजापतिं जयदेवजयजयजयशं
 करशश्वत जयसर्वसुराध्यक्षजयसर्वसुरार्चित जयसर्वगुणातीतजयसर्ववरप्रद जयनिश्चिनिराधारजयविश्वभरा
 हयय जयविश्वैकवधेशजयनार्गदभूषण जयगौरीपतिशमोजयचंद्राद्विशेखर जयकर्पूरसंकाशजयानंतगुणाकर
 जयरुद्रविरूपाक्षजयार्थैत्यनिरंजन जयनाथकृपासिंधोजयभक्तार्तिभंजन जयदुस्तरसंसारसागरोत्तारणप्रभो
 प्रसीदमेमहादेवसंसारार्तस्य खिद्यतः सर्वपापक्षयंकृत्वारक्षमां परमेश्वर महादारिद्र्यमतस्य महापापहतौजसः सहा
 शो कनिविष्ठस्य महारोगातुरस्य च ऋणभारपरीतस्य दह्यमानस्य कर्मभिः ग्रहैः प्रपीड्यमानस्य प्रसीदममशंकर द-
 रिद्रः प्रार्थयेद्वैवं पूजांते गिरिजापतिं अर्थाढ्योवापिराजद्राप्रार्थयेद्वमीश्वरं दीर्घमायुःसदारोग्यं कोशवृद्धि-
 र्वलोत्पतिः ममास्तु नित्यमानंदः प्रसादात्तवशंकर शश्वतः संक्षयं यातु क्षयं यातु सदेतयः सर्वसत्यसमृद्धिश्च भू-
 यास्तु खमयादिशः एवमात्माधयेद्वैवं प्रदोषे गिरिजापतिं १३ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादक्षिणाभिश्चतोषयेत् सर्व-
 पापक्षयकरी सर्वदारिद्र्यनाशिनी शिवपूजेयमाख्याता सर्वाभीष्टफलप्रदेति

इति स्कंदे ब्रह्मोत्तरखंडे प्रदोषव्रतम् ॥

अथ केदारखंडोक्तशानिप्रदोषव्रतम् देवाऽऽहुः गुरोर्केन विधानेन कीदृशेन व्रतेन च आराधनीये गौरीशो ह्यस्माभिः

जपकामुक्तेः तद्वत्स्वसुराचार्यं त्वंहिनः परमागतिः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कार्तिकेशुष्कपक्षे तु संद्वारे
त्रयोदशी कार्तिकेयाद्दिमासेवामार्गे वा तमप्रायदिलभ्येत शर्वप्राप्त्यै न संशयः तस्यां प्रदोषसमये तिलामलक
क्षुपुते शिवस्वयचार्यनं कुर्वाद्दधपुष्पफलादिभिः पश्चात्प्रदोषवेलायां श्यावरं लिङ्गमर्चयेत् स्वयं भुरग्यापितं
वापि पौरुषये मर्पौरुपं जनेवा विजनेवा पिञ्जरप्येवा तपोवने तल्लिङ्गमर्चयेद्भक्त्या विधित्वेन कर्मणा आ
ममभ्येतुं यत्तिलगन्धयं भुमपि वानध तल्लिङ्गं पूजयेद्भक्त्या प्रदोषे तु विशेषतः ग्रामाद्बहिःस्थितां लिङ्गं ग्रामाच्छतगु
णं फलं वा ह्याच्छतगुणं पुष्पं लिङ्गं सारपथ्यमुत्तमं वन्याच्छतगुणं पुष्पं लिङ्गं पर्वतमुच्यते पार्वताच्चैवालिङ्गाच्च फलं चा
युतसंज्ञितं तपोवनाश्रितां लिङ्गं पूजितं वामहाफलं कार्यादिसंस्थितां लिङ्गं पूजितं त्यादनंतकं तस्मादेताद्विभागो
न शिवपूजार्चनं बुधैः कर्तव्यं निपुणत्वेन तीर्थस्नानादिकं तथा पंचांगेन ननु हृत्य वाप्यां स्नानं समाचरेत् न स्नाया
त्परवारिणीत्यपि पाठः कूपस्नानं प्रकुर्वीत उद्धृतेन विशेषतः तद्वागेदशां पिडानामुद्धृत्य स्नानमाचरेत् ततः प्रदोषे स
मलस्नानं मोनी समाचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदा शिवः तथा दीपशतेनापि द्वात्रिंशद्दीपमात्रया घृते
नदीपयेद्दीपान् शिवस्वयचारितुष्टये तथा फलैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्गंधपूजैः पूज्यः प्रदोषवेलायां तृभिः सर्वां र्थसिद्धये
प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत शतमठोत्तरं तथा नमस्कारान् प्रकुर्वीत तावत्संस्थानं प्रयत्नतः प्रदक्षिणं नमस्कारैः पूजनीयः
सदा शिवः नाम्नां शतेन रुद्रैः सौस्तवनीयो यथाविधि उोनमोरुद्राय भीमाय नीलकंठाय वेधसे कपर्दिने सुरेशा
यव्योमके शापवैनमः हृदयजपसोमाय सोमनाथाय वैनमः दिगंबराय भर्गाय उमाकांतकपर्दिने तपोमया
यव्यासाय शिषि विष्टाय वैनमः व्यालप्रियाय व्यालाय व्यालानां पतये नमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतये नमः त्रिपु
रांतकाय सिंहाय शार्दूलपुंभर्त्रणे सिताय सितनाथाय सिद्धाय परमेष्ठिने कामांतकाय बुद्धाय बुद्धीनां पतये नमः

कारणायादेशिष्टायाशिष्टापपरमात्मने वेदायवेदवीजायवेदगुहायवैनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमूर्तो
जसे नमोजगत्प्रतिष्ठापव्योमरूपायवैनमः गर्भकृत्सुमहादेत्यश्रधकासुरभेदिने नीललोहितशुक्लायचंद्रमुंड
प्रियायच भक्तिप्रियावदेवायज्ञातज्ञानाढ्यायच महेशायनमस्तुभ्यमहादेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदाय
वेदांगायनमोत्तमः आर्धायश्रद्धेरूपायपरमार्थायवैनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायवैनमः शंकरायचकाला
यकालावयवरूपिणे श्ररूपायचसूक्ष्मायसूक्ष्मसूक्ष्मायवैनमः श्मशानवासिनेतुभ्यनमस्तेकान्तिवाससे शशां
कशेखरायैवरुद्रभूमिशयायच दुर्गायदुर्गासारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिंगरूपायलिंगायलिंगानांपतेयनमः
नमः प्रणवरूपायप्रणवार्थायवैनमः नमोनमःकारणकारणायमृत्युंजयायात्मभवस्वरूपिणे त्रिपंचकायशित
कंठमर्गगोरीपतेमंगलहेतेवनमः दुहरूपतिरुवाच नाम्नांशतंमहेशस्यउच्चार्यद्रातिनातदा प्रदक्षिणनमस्कारैरे
तत्संस्थैः प्रयत्नतः कार्यार्द्रादोपसमयेपूजेयंशंकरस्यच एवंव्रतंसमुहिष्टंतवशक्रमहात्मते शीघ्रं कुरुमहात्मा
नपश्चाच्छुद्धिकुरुप्रभो शंभोः प्रसादात्सर्वतोभविष्यातिजयादिकं शक्रउवाच दुःप्रपुरामहेशानंसमाराधयदा
दरात् कथंप्रापवरं ब्रह्मन्पुराकश्चाभवद्द्विज बृहस्पतिरुवाच वृत्रः स्वयंमहातेजाउग्रैणतपसापुरा शिवंप्रसा
दयामासपर्वतेगंधमादने नाम्नाचित्रयोरिजावनेचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहिभोशक्रतवपुर्ध्याः समीपतः यस्मि
न्यनेमहाभागनसंतिमहदुर्मयः तस्माच्चित्ररथनामवनेपरममंगलं तस्यराज्ञः शिवेनैवयानंचपरमाद्भुतं कामगं
किकिर्णयुक्तं सिद्धचारणसेवितं गंधर्वैरभ्यसरोयक्षैः किन्नरैरुपशोभितं ततोर्नैवयानेनष्टायिर्वाप्यर्धटनपुरातथा
गिरिशमुखांश्चद्वीपांश्चविविधांस्तथा एकदापर्यटनराजानाम्नाचित्ररथोमहान् कैलासमागतस्तत्रसददर्श-
पराद्भुतं तथासमांमहेशस्यगणैश्चैवविराजितं श्रद्धांगलभयादेव्याशोभितंचमहेश्वरं निरीक्ष्यदेव्यासहितं

सदाशिवं न्यायान्वितं वाक्यमिदं वभाषे । वयं च शोभो विप्रयान्विताश्चमर्त्यादयः स्त्रीविजितास्तथान्ये । तेलो क-
मन्धेयवयमेव चाज्ञाः स्त्रीसेतनं लज्जयानैव कुन्मः । एतद्वाक्यं निशान्याहमहेशः प्रहसन्निव । उवाच न्यायसंयुक्तं सर्वेषां
मपिशुष्यतां । भयं लोकापवादाद्वास्वैर्पामपिनान्यथा । अशितं कालकूटं च सर्वेषामपि दुर्जरं । लोकातीतं च मेव तं-
तथाप्युपहसत्यसौ । ततश्चित्ररथं देवि गिरिजावाक्यमवधीत । उभोवाच । रेदुरात्मनः कथं त्वद्यशं करश्चोपहासितः ।
मया सहैव मंदात्मनीक्ष्यसे कर्मणः फलं । साधूनां शमकामानामुपहासं करोति यः । देवो वाप्यथ वामर्त्यः स विज्ञेयो धमाप्य-
मः । एते मुनीन्द्राश्चमहानुभावास्तथाह्यमीयेरखलु वेदगर्भाः । तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमीतज्ञाश्च सर्वे शिवमर्चयन्ति । हे
मूढ सर्वे पुजनेष्वतिज्ञस्त्वमेक एवाद्यनचापरेजनाः । तस्मादभिज्ञां हि करोमिदं त्यदेवैर्द्विजैश्चापि वा हिष्कृतं त्वां । एवं श-
स्ततया देव्या भवान्याराजसत्तमः । राजा चित्ररथः सद्यः । पपात सहसा दिवः । आसुरीयोनिमासाद्य वृजो नाम भव
तदा । तपसा परमैषैव त्वष्टा संयोजितः क्रमात् । तपसा तेन महता श्रजे यो वृज उच्यते । तस्माच्छंभुं समभ्यर्च्य प्रदो-
षे विधिना मुना । गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा उवाचाथ शतक्रतुः । सोद्यापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मे धुना । कार्तिकेभास्मिं
प्राक्षं मंदवारैश्च योदशी । संपूर्णायामवेत्सा हि संपूर्णं व्रतसिद्धये । वृषभो राजतः कार्त्तिक्यः । टुष्टतस्य तु पीठकं । तस्यो-
परिन्धसे ह वै वमुमाकांतं त्रिलोचनं । पंचवक्त्रं दशभुजं वामगैरिजान्सतीं । सौवर्णीं प्रातिमां कृत्वा । ताच्छंभुं
जलावृते । पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लवचर्चितं । चंदनेन सुगंधेन मिश्रितं शोभितं तथा । रूप्यपात्रततः कृत्वा
शुभस्योपरि विन्ध्यसे त । अशक्तौ मुष्णमपेकुं भैवं शपात्रमथापि वा । परैश्चरावचास्थायसौवर्णीं प्रातिमां तथा । शक्तया कृतां
परिस्थाप्य वत्समालयविभूषितां । पूजयित्वा विधानेन राजाजगरेण चरेत् । पुष्पमंडपिकामादौ कृत्वा श्रद्धासमन्वितः ।
एहो हि त्वमुमाकांतसुखस्पर्शसुनिर्मले । उपविश्य मृदेदानीं सर्वशान्तिं प्रदोभव । आसनं । पाद्यं च ते मया दत्तं पुष्पगंध

समन्वितं गृहाणदेवदशप्रसीदवरदोभव पाथं तात्पत्रास्त्रियतंतोयंफलगंधादिसंयुतंअर्घ्यंगृहाणदेवेशम
यादत्तंहिभक्तितः अर्घ्यं शीतलंनिर्मलंतोयंकर्पूरेणसुवासितं आचम्यतांमहादेव गिरिजासहितप्रभो आचमनं प
चासृतेनस्नपनं कार्दममादौप्रयत्नतः गोक्षीरेणचदेवेशगृहाणपरमेश्वर दध्नाचैवमहोदयस्नपनंक्रियतेतव गृहा
णशुभयादत्तंसुप्रसन्नोभवाव्यय सर्पिषाचमयादेवस्नपनंक्रियतेधुना गृहाणत्वसुरश्रेष्ठममचायुःप्रदोभव इ
दंमधुमयादत्तंतवप्रीत्यर्थमेवच गृहाणत्वंसुरश्रेष्ठ ममचायुःप्रदोभव इदंमधुमयादत्तंतवप्रीत्यर्थमेवच गृहा
णत्वंमहादेवममशांतिप्रदोभव सितयादेवदेवेशस्नपनंक्रियतेधुना गृहाणश्चक्रयादत्तंसुप्रसन्नोभवप्रभो एवं
पंचामृतेनैवस्नापनीयोऽष्टपञ्चजः कावेरीनर्मदावेणीतुंगभद्रासरस्वती गंगाचयमुनाचैव ताभ्यःस्नानार्थमाहृतं
गृहाणत्वमुमाकांतस्नानायश्चक्रयाजलं स्नानं एतद्वासोमयादत्तंसेतरीयंसुशोभनं पूजाहैश्चक्रयादत्तंतवप्री
त्यर्थमेवच यज्ञोपवीतंसौवर्णैमुक्तामणिसमन्वितं तवप्रीत्यामयादत्तंब्रह्मकर्मप्रसादनं यज्ञोपवीतं सुगंधि
चंदनंदिव्यंकंकुमादिसमन्वितं गंधंगृहाणदेवेशसुगंधिपुष्टिर्वर्दनं गंधं अक्षताश्चसदादिव्याःकुंकुमादिभिरंजि
ताः मयादत्तामहादेवतवप्रीत्येसुभक्तितः अक्षताः मालतीचंपकादीनिकुमुदान्पुष्पलानिच विलवप्रजाणिपूजा
र्थस्वीकुरुत्वमुमापते पुष्पाणि धूपंविशिष्टपरमंसर्वोपाधिविजृम्भितं गृहाणपरमेशानममशांत्यर्थमेवच धूपं
दीपावलिमयादत्तांगृहाणपरमेश्वर आरातैकप्रदानेनममतेजोविवर्धय आरातैकं शाल्योदनंघृतंपुष्पाय-
सादिसमन्वितं नैवेद्यंविधिवदत्तंभक्त्यामेषातिगृह्यतां नैवेद्यं कर्पूरैरालंबगादिपूगीफलसमन्वितं तांबूलं
कल्पितंभक्त्यागृहाणगिरिजाप्रिय तांबूलं इदंफलमितिफलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणा निपत्यदंडवद्भूमौप्रण
म्यचपुनःपुनः पश्चाज्जागरणंकार्यंगृह्णदेवतालये वितानंमंडपंकृत्वानानावर्णैःसमन्वितं गीतवादित्रलयेन

अर्चनीयः सदा शिवः । प्रमातायां तु सर्वव्याप्तुदितरे विमंडले ज्ञात्वा पुनः समभ्यर्च्य जुहुयात् पायसेन च अथा
 चार्घ्यं सपत्नीकं वस्त्रालंकारचंदनैः । तोषयित्वा सुविद्वांसं प्रादद्यात् पयस्विनीं ब्राह्मणान्भोजयेत् पश्चाद्वक्षिणा
 भिः प्रतोषयेत् । दीनानां पांश्रुसंतर्प्य अलिङ्ग्य च येन ततः लब्धानुज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शुचिः हृदि नमस्
 शिवं भक्त्या भुञ्जीत नित्यतो ब्रवीत । अर्चनेनैव विधानेन प्रदोषो ध्यापनाधिधिः । कार्यविधिवता शक्रसर्वकार्यार्थसिद्धये
 गुरुणा कथितं सर्वसंचकार शतक्रतुः तैवैव च सहोपेयं नमो ह्येद्रोयुद्धतत्परः दृढं प्रति सुरैः सार्द्धं युयुधे स शतक्रतुः

इति नेदारखंडोक्तं शनिप्रदोषव्रतम्

अथ निर्णयासूतस्कंदपुराणोक्तं शन्यादिवारयुक्तं प्रदोषव्रतं । देव्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषव्रतमुत्तमं विधातव्यं न
 रैश्चोभिः संतानफलसिद्धये । ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी शुक्लामंदवारित्रयोदशी आरब्धव्यव्रतं तत्त्वसंतानफल
 सिद्धये ऋणनिर्मोचनार्थं भौमवारेण संयुता आचुरारो ग्यसिद्धयै भानुवारेण संयुतेति आश्रयां प्रातः स्नात्वा पुत्रा
 दिकामदं प्रदोषव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गुरुपदिष्टविधिना गममंत्रैर्वेदमंत्रैर्वापोढशोपचारैर्वैधाविभवं पूजां
 कुर्यात् ततश्च भवाय भवनाथाय महोदेवाय धीमते रुद्राय नीलकंठाय शर्वाय शशिभोलये उग्रायैवौघना
 शाय भीमाय भयहारेणे ईशानाय नमस्तनुभ्यं पूजानां पतये नम इति मंत्रेण संपूज्य प्रार्थयेत् यथाभवान् सम
 स्तानां पशूनां पाशमेवकः तथा व्रतेन सतुष्टः पुत्रैर्देहि सुलक्षणं सयावकं च नैवेद्यं साज्यं सफलशर्करं दद्याथो
 मुखवासं च तां बूलं क्रमुकादिकं समर्थोऽसुदिदं वटदीपानां ज्यपरिहृणान् भवाद्यैर्नामभिर्दद्यात् तैरेवाष्टप्रदक्षिणाः
 नमस्काराष्टकं कृत्वा जपं पूजां संमर्प्य च दूधराजं सभ्यं चर्व्य दूधमंत्रेण मंत्रवित् मंत्रश्च धर्मस्तुतं वृषरूपेण जगदा

नंदकारकः अप्रमृतेरधिष्ठानमतः पाहिसनातनेति वृषायदूर्वाचपकंपानिधिवानिवेद्यच्च वृषस्त्ववृषणंरुष्टृवाश्वं
 गयर्मिथ्यतःशिवं विलोकयसहि तदेव्याः पूजितं प्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रश्च ऋणुरोगादिदारिद्र्यपापादिक्ष
 यस्तुत्यदः भयशोकमनस्तापानश्रयंतुममसर्वदेति एथिव्यायानितीर्थानिसागरांतानियानिच श्राद्धमाश्रित्यतिष्ठति
 प्रदोषवृषभस्तु रुष्टृवानुवृषणोतस्यशृंगमभ्येविलोकयच्च पुच्छंचककुदं चैवसर्वपापेऽप्रमुच्यतइति निवेद्यन्नत
 राजंतुदद्याद्विज्ञानुसारतः दक्षिणाब्राह्मणेभ्यश्चततोमौनंविमर्जयेत् एवंसंवत्सरं कुर्यात्तत्रयोदश्यामिदं व्रतं श्रय
 वामंदवारैण्युकमेवत्रयोदशीं चतुर्विंशतिकुर्वीतसोभीष्टफलमाप्नुयादिति स्कंदपुराणोक्तंशनिप्रदोषव्रतम्
 ब्रह्मोत्तरखंडे तु सोमवारैण्युक्तायामपियस्यांकस्यांचितत्रयोदश्यांप्रदोषादौ शिवपूजोक्ता सोमवारविशेषेण
 दोषादिगुणैर्वृतं केवलंवापिप्रेकर्युः सोमवारेशिवार्चनमिति श्रयन्तुसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ
 गुरुवारत्रयोदश्यामपराह्णेजलाङ्गुलः तर्पयित्वादेवापत्तहर्षाश्रितिलतंडुलैः नरसिंहं समभ्यर्च्य यः करोत्युपवासकं
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकेमहीयते ॥ इति नृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतम्

अथ कर्मपुराणोक्तं त्रिलोचनत्रयोदशीव्रतम् हेमाद्रौ

त्रयोदश्यांतथारात्रौ सोपवासस्त्रिलोचनं दृष्ट्वानुप्रथमेयामेमुच्यते सर्वपातकैरिति ॥ अथ कामत्रयोदशीव्रतं हेमा
 द्रौ - ब्रह्मोवाच कांसंपूज्यत्रयोदश्यांसुरूपोजायतेनरः इष्टारूपवर्तमानर्धालभेन कामांश्चपुष्कलान् मूलसंत्रां
 त्वसंज्ञाभिरंगमंदाश्चकीर्तिताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्तव्यश्चतियथश्वरः मंधपुष्टपोपहारैश्च यथाशक्तिविधीयते
 पूजातुर्वित्तशाठ्येनकृतापिनफलप्रदाः आज्यधारासामिद्विश्रदाधक्षिराक्षमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः

शानिचेतसा इतिभविष्येतिरेकामत्रयोदशीव्रतं अथवाराहपुराणोक्तमहावृषसंज्ञात्रयोदशीव्रतम् ॥ सन
 त्कुमारउवाच अथस्वरत्ययनंपुंसांशृष्यतामघनाशतं व्रतमेतत्त्रयोदश्यांप्रदोषेरन्यान्महावृषे नवनीतंपं
 चगव्यंरजतांशसमप्रभं कपित्थफलमात्रंतस्मादाय ताच्चादिपात्रेप्राङ्मुखोनिक्षिप्य अष्टदलपद्मकीर्णकायां
 लक्ष्मीनारायणंदलेष्वष्टशक्तीः दिक्ष्वद्रादीन्संपूज्यदेवाग्नेत्रवनीतद्विधाविभज्य प्रत्येकमभिमंत्रयेत् तत्रमंत्रः
 पुरुषःपूर्णकामश्च हरिर्भद्रं करोतुनः योषिद्वारासदालक्ष्मीर्भगलंदिशान्तरवयमितिवारद्वयं पत्न्यैत्राश्रयतीमभिमं
 त्रयेत् यस्त्वंतरात्माभूतानामनादिनिधनोच्युतः सपरःपरयाशक्तयाकुक्षिरक्षतुमेसदा सर्वपुष्टिप्रजननीसर्वार्
 त्तिशमनीतव लक्ष्मीःकुक्षिगतगर्भरक्षतादच्युताप्रिया सर्वात्तिक्ष्वदक्षादिदिव्यशक्तियुतान्यापि त्वारक्षंतुसदा
 विष्णोः सर्वग्रहरणान्यपि तथादिक्यतयः सर्वैरक्षंतुग्रहदेवताः पातुस्संसारसंसृक्ताः सर्वैरक्षंतुसर्वदेति पत्नी
 मभिमंत्र्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा वध्यासहतांरात्रिमतिवाह्य चतुर्दश्यांपुनर्द्विजान् भोजयित्वा स्वयंभुंजीते
 तितत्फलं मंगल्यपरमप्राप्त्यैदीर्घमायुष्यंदिंदतीत्येतेनतत्रैवोक्तम् ॥ इतिवाराहपुराणोक्तंपुत्रप्राप्तित्र
 योदशीव्रतं अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतं व्यासउवाच मंदवारयुतापुण्याशुक्लपक्षेत्रयोदशी तस्या
 मुपोष्यविधिनान्संपूज्यगिरिजापतिम् ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्पुंकोभवतिमानवइति ॥ इतिशुक्लत्रयोदश्यां
 शानिपादशीव्रतम् ॥ अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यांवर्षसाध्यं यमादर्शनव्रतं यमउवाच पूर्वार्हमार्ग
 शीर्षादौवर्षमेकंनिरंतरं त्रयोदश्यांसोम्यादिनेआवर्षर्गोणारवाजिते यमनास्त्राद्विजानष्टौपंचचैवसमाकृष्येत्
 पुराणवेदतत्त्वज्ञान्स्वाचारांस्तत्त्वदर्शिनः सूयैकशरणान्साधून्सर्वभूतहितेतरतान् शुचौदेशेशुभेपट्टेप्राङ्मुखानुपवे
 शयेत् अंतर्वासोयुतान्भक्त्यायत्नेनाभ्यंजयेच्चतान् अंतर्वासोयुतान्सर्वानधोवस्त्रमात्रयुतान् आरभ्यउत्तमां

नङ्कारक श्रुष्टमूर्त्तरधिष्ठानमतः पाहिसनातनेति वृषायदूर्वाचपकंपानीयंचानिवेद्यच्च वृषस्यवृषणंरुष्टृवाश्रु
 गयोर्मध्यतःशिवं विलोकयसहितंदेव्या. पूजितंप्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रश्च ऋणुरोगादिदारिद्र्यपापादिक्ष
 यस्तत्त्वः भयशोकमनस्तापानश्यंतुममसर्वदेति एषिष्यांयानितीर्थानिस्नानरातानिचानिच श्रृङ्गमाश्रित्यतिष्ठति
 प्रदोषेष्वपमस्यतु रुष्टयानुवृणोतस्यशृंगमध्यविलोक्षयच पुच्छयककुदं चैवसर्वपापैःप्रमुच्यतइति निवेद्यन्नत
 राजंतुदद्याद्विज्ञानुसारतः दक्षिणाब्राह्मणेभ्यश्चततोमौनंविस्मयेत् एवंसंवत्सरंकुर्यात्तत्रयोदश्यामिदंनतं त्रय
 वामंदवारेणपुष्कामेवत्रयोदशी चतुर्विंशतिकुर्वीतसोभीष्टफलमाश्रयादिति रक्तपुराणोक्तंशनिप्रदोषन्नतम्
 ब्रह्मोत्तरखंडेन सोमवारेणपुष्कामानपियस्यांकरयांचितत्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोक्ता सोमवारेशिवेषेणप्र
 दोषादिगुणैर्पुतं केवलंवापिपेकर्युः सोमवारेशिवार्चनमिति श्राम्भसिंहपुराणोक्तंश्रुसिंहत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ
 गुरुवारत्रयोदश्यामपराह्मेजलाहुनः तर्पयित्वादेवापेदृष्टर्पाश्रुतिलतंडुलैः नरसिंहंस्मभयर्चय यःकरोत्युपवासकं
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिनरसिंहपुराणोक्तंश्रुसिंहत्रयोदशीव्रतम्

अधकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीव्रतम् हेमाद्रौ

त्रयोदश्यांतथारात्रौसोपवासस्त्रिलोचनं दृष्ट्वानुप्रथमेयामेमुच्यतेसर्वपातैर्करिति ॥ त्रयकामत्रयोदशीव्रतं हेमा
 द्रौ ब्रह्मोवाच कामंपूज्यत्रयोदश्यांसुरुषोजायतेनरः इष्टारूपवर्ताभार्यालभेनकामांश्चपुक्कलान् मूलमंत्रां
 स्वसंज्ञाभिरगमंन्नाश्रकीर्तिताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्तव्यश्चातिथीश्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्तिविधीयते
 पूजातुवितशाठ्येनकतापिनफलप्रदा त्राज्यधारसामिद्विश्रदाधक्षीराजमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृत.

शान्तिचेतसा इतिभविष्योत्तरकामत्रयोदशीव्रतं अथवाराहपुराणोक्तमहाबुधसंज्ञत्रयोदशीव्रतम् ॥ सन
 त्कुमारउवाच अथस्वस्त्ययनंपुंसांशुष्वतामघनाशनं व्रतमेतत्त्रयोदश्यां प्रदोपेरयान्महाबुधे नवनीतंपं
 चाव्यंरजतांशसमप्रभं कपित्थफलमात्रतस्मादाय तात्पादिपानेप्राङ्मुखा निक्षिप्य अष्टदलपद्मकीर्णकायां
 लक्ष्मीनारायणदलेष्वष्टशक्तीः दिक्ष्विद्रादीन्संपूज्य देवाग्नेन्नवनीतां द्विधा विभज्य प्रत्येकमभिमंत्रयेत् तत्रमंत्रः
 पुरुषः पूर्णकामश्च हरिर्भद्रकरो नूनः योऽपिद्वारासदालक्ष्मीर्भगलंदिशुः स्वयमिति वारद्वयं पत्न्यैः प्राशयतीमभिं
 न्रयेत् यस्त्वंतरात्माभूतानामनादिनिधनोऽच्युतः सपरः परयाशक्तया कुक्षिरक्षतुमेसदा सर्वपुष्टिप्रजननीसर्वा
 त्तिशमनीतव लक्ष्मीः कुक्षिगतगर्भरक्षतादच्युताप्रिया सर्वात्तिक्षयदक्षादिदिव्यशक्तियुतान्यापि त्वारक्षतुसदा
 विष्णोः सर्वत्रहरणान्यपि तथादिक्यतयः सर्वरक्षंतुग्रहदेवताः पातुं संसारसंयुकाः सर्वरक्षंतुसर्वदेति पत्नी
 मभिमंत्र्य ब्राह्मणान्भोजयित्वा वक्ष्यासहतां रान्निमतिवाह्य चतुर्दश्यां पुनाईजान् भोजयित्वा स्वयंभुंजीते
 तितत्फलं मंगल्यपरमप्राप्त्यैर्दीर्घमायुष्यं विंदतीत्येतन्नैवोक्तम् ॥ इति वाराहपुराणोक्तपुत्रप्राप्तित्र
 योदशीव्रतं अथसौरपुराणोक्तं शिवत्रयोदशीव्रतं व्यासउवाच मंदवारयुता पुण्याशुक्लपक्षेत्रयोदशी तस्या
 सुषोष्पविधिना संपूज्य गिरिजापतिम् ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुक्तो भवति मानव इति ॥ इति शुक्लत्रयोदश्यां
 शान्तित्रयोदशीव्रतम् ॥ अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यावर्धसाध्यं यमादर्शनव्रतं यमउवाच पूर्वोक्तमार्ग
 शीर्षादीवर्धमेकान्तरं त्रयोदश्यां सौम्यादिनैः आर्कवर्णैर्गारवर्जिते मननास्त्राद्विजानतौ पंचवैवसमाकृष्येत्
 पुराणवेदतत्त्वज्ञानस्वाचारंस्तत्त्वदर्शिनः सुधैकशरणान्साधून्सर्वभूतहितैरतान् शुचौ देशे शुभे पट्टे प्राङ्मुखानुपवे
 शयेत् अंतर्वासोयुतान्भक्त्या यत्नेनाभ्यर्जयेच्च ज्ञान् अंतर्वासोयुतान्सर्वानधोवस्त्रमात्रयुतान् आरभ्य उत्तमां

गतुतिलतैलेनमर्दयेत् . स्नापयेदंधकापार्थैः सुखेष्णो न च वारिणा . एयकपृथक् रुनापायेत्वा सवर्निबोद्धिजितमा
 न् . मुखस्नातां र तथा चांता न्मतीभक्तिपरायणः स पुत्रभृत्यः शुश्रूषांतेषां कुटुम्बात्ममाहितः प्राङ्मुखानुपविष्टां
 श्रवणोदशपृथक् पृथक् संस्थापयेच्चाभिमुखान्गुडापूपां सुयाचितान् सन्वजनं सपकाङ्गं भूयो भूयो निवेदयेत् यथा
 स्तंभयथा तृप्तिवया काममया चैतं दैव्यं भाग्यं समा लक्ष्य इच्छाद्भिः श्रेयश्चात्मनः शुचिर्भूत्वा तथा चांता नर्चयेत्तिलतंड
 लैः प्ररुधमात्रैरथैकैकं तात्पत्रात्र समन्वितं तस्य दक्षिणैः स्रग्ध्रैश्च जलकुंभैः पवित्रकैः चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैर्वस्त्रयुग्मैश्च दूतकाः
 मंत्राणानेन विभ्रेद्गानर्चयेमान् पृथक् पृथक् ब्राह्मणान् समभूष्य रतानपंक्तिमेदं न कारयेत् यमः शनैश्चरो मृत्युर्दृढह
 रतो यत्नायकः अभावः प्रलयः शांतिर्दुःखप्रशमनोत्तकः लोकपालो धिवनी पुत्ररतथा कूराननः शिवः मम प्रसादसु
 मुखोदात्तवभयदक्षिणां इत्युक्ता संप्रयच्छेत्तदेवं दत्त्वा ब्रती पुनः द्विजांश्चानुब्रजेत्या प्राप्स्व गृहं विधिना चैतान् ए
 वं यः पुरुषः काश्चित्सकृद्गतमिदं चरेत् समृतो नैश्वते दत्तात्रयातिथयमंदिरं अष्टष्टौ सौसमायाति विमानेनार्कमंड
 लम् . तस्माद्यातिपुरीं विष्णोरततः शिवपुरं व्रजेत्

इति भाविष्योत्तरांशे कंयमादर्शनत्रयोदशीव्रतम् ॥

अथ मार्गशीर्ष शुक्ल चतुर्दशी मार्गश्व मत्स्यपुराणोक्तं शिवचतुर्दशीव्रतं नंदिकेश्वर उवाच शृणुष्व वाहिनी
 ब्रह्मन् वक्ष्ये माहे श्वरं ब्रतम् त्रिपुलोकेषु विख्यातं नास्मां शिवचतुर्दशी मार्गशीर्षे त्रयोदश्यां सितायामेकभोजनम्
 प्रार्थयेद्देवदेवं शंत्वामहं शरणगतः मार्गशीर्षे चात्र प्रतिपदादि रमावास्यां तश्चांद्रोमासः चतुर्दश्यां निराहारः सम
 भ्यर्चयेत्तुलशकरम् सुवर्णपटपमंदत्वाभोक्ष्येहं चापरेह नि एवं नि यमकृत्सु पचा प्रातरुत्थाय मानवः कृतस्नानजपः

पश्चादुमयासहशंकरम् पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गंधधूपानुलेपनैः पादौनमः शिषयेति शिषवः सर्वात्मने नमः ललाटं तु चिने
 त्रायेन ज्ञाणहरये नमः मुखमिदं मुखयेति श्रिकंठायेति कंधरां सद्योजाताय कणौतु ग्रामदेवाय वैभुजौ श्रयो
 रं हृदयायेति हृदयं चापि पूजयेत् स्तनौ तत्पुरुषायेति ईशानाय तयोदरम् पाद्वैचानंतयन्मयाज्ञानभूताय वैकटिम् ऊरू
 चां मुञ्जवैराग्यासिंहायोति प्रपूजयेत् अर्नौ तैश्चर्यनाथाय जानुनीचार्चयेद्बुधः प्रधानाय नमो जंघे गुरुफौव्योमात्मने नमः
 व्युप्तके शात्मरूपाय एष्टमभ्यर्चयेत्तूरः नमः पुष्टैर्नमस्तुष्टौ प्रार्थयति चापि पूजयेत् ततस्तु वृषभैर्ममदकुंभसमन्वितं शुक्ल
 मालयां वरधरपंचरत्नसमन्वितं भक्ष्यैर्नानाविधैर्पुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् प्रीयतां देवदेवो त्रसद्योजातः पिनाकधृक्
 ततस्तु विज्ञानज्ञेन तर्पयेच्छक्तिः शुभात् एव द्वाज्यं तु संप्राश्य स्वपेद्भूमावुदङ्मुखः पंचदश्यां ततः पूजयति प्रान्तुं
 जतिवान्यतः तद्वत्कृण्य तद्देश्यामेतत्सर्वसमाचरेत् चतुर्देशीपुसर्वसुकुर्यात्पूर्ववर्द्धनं येतमास्ति विशेषाः रघु-
 रताद्विवोधक्रमो दिह मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतद्दुदिरयेत् शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्तेकरवीरक त्र्यंबकाय नमः
 स्तेस्ते नमहे श्वरततः परं नमस्तेस्ते महादेवस्याणवे च ततः परं नमः पशुपतेनाथ नमस्ते शंभवे पुनः नमस्ते पर-
 मातंदनमः सोमार्धधारिणे नमो भीमाय इत्येवं लाभहंशरणंगतः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पैः कुशोदकं पंचगु-
 ण्यं विल्वपत्रं वगोभृंगवारिच तिलाश्च कृष्णा विधिवत्प्राशनं क्रमशः स्मृतं प्रतिमासं चतुर्दश्यारेकैकं प्राशनं स्मृतं
 मन्दारैर्मालतीभिश्च तथा धतूरेकैरापि सिंदूरैरक्षौकैश्च महिकामभिः सपाटलैः शर्करा पुष्पैः कर्द्वैश्च शतपत्रैस्तथु-
 त्पलैः एकैकेन चतुर्दश्यारे चैवत्पार्वतीपतिं मार्गशीर्षादिमासेष्वित्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः तेन मार्गशीर्षसद्योजा-
 तः प्रीयतामिति सद्योजातस्योदरपादौ त्वेकादशसुशंकरादीनुदिरयेत् एव द्वाज्यं स्वमार्गशीर्षे प्राशनाद्गोमूत्रा-
 दयः पौषादिपुष्याशनीया नार्गशीर्षे चेतकमलैः पूजाविधानान्मंदाराद्यैः पौषादिपुष्याकार्च्यैर्धर्मैः पुनश्च कार्ति-

केन भिमं प्रतितप्यद्विजान् द्रव्येर्नातिविधेर्भेदेयैर्वस्त्रमालयां वैभूषणैः कृत्वा निलवृषोत्सर्गं श्रुत्वा कांवाधानानुर-
 दममनहेश्वरहर्म्यं भञ्जगवासह मुक्ताफलाटकयुतं सितनेत्रपटान्वितं नेत्रपटः तेन ह्यतिप्रसिद्धः ताञ्च पात्रोप-
 रिपुनः शालितं द्रुतसयुतं नृणां पयविप्रायशां तापदेवव्रतपरायणं ज्येष्ठसामविदेदयनचक्रातिनैकापित् गुणहो-
 त्रोत्रिपदसादत्वायैतत्स्ववदिति श्रद्धां गां गायसौम्याय सदा कल्याणकारिणे सपत्नीक्रायसंपूज्यमालयवस्त्रवि-
 भूषणैः गुरोर्भतिगुरोदयंतदभावद्विजातये न विहाया ङ्कं कुर्वीत कुर्वेन्दो पान्यतत्परः सर्वोपस्करसंयुक्ताशुभ्यां
 दद्यात्सकंभिकां अंतर्गतविधिनायस्तु कुर्वांश्चिद्वचतुर्दशीं सोऽथ नैषसहस्रस्य फलमाप्नोति गानवः ब्रह्महत्या-
 दिकर्कचिद्वचनवाग्नाकृतं पितृभिर्ध्वातृभिर्वापेत तस्मिन्नाशमाप्नुयात् ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवाद्धिरत्राशुयामु-
 द्रवतुर्भुजत्वं गणाधिपत्यं दिविकल्पकाटि शतं वास्मिन्वापदमेति शर्भाः ॥ नवहस्पातिरप्यनंतमस्याः फलमिन्द्रो न पि-
 तामहं पिबन् न च सिद्धिगणोप्यलं न चाहं यदिति क्रायुनकोटयोपि वक्त्रे ॥ भवत्समरवह्मभः पठति यस्मरेद्वायदा-
 श्रुणोत्यापि विमत्सरः सकलपापनिर्वाचनो इमांश्चिद्वचतुर्दशीममरकामिनीकोटयः श्रुत्वा तिममर्नादित किमु समाचरे-
 सः सदा ॥ यथा यनारो कुलते च भक्त्या भर्तारमा पृच्छ्य गुरुं सुतं वा सापि प्रसादात्परमेश्वरस्य परंपदं याति पिनाक-
 पणैः ॥ इति गिर्यचतुर्दशीव्रतं ॥ ० ॥ नारदीये मन्त्रशुक्लचतुर्दश्यामेकं भक्तपुरोदितं निराहारैव पृथ्वीं प्राच्य द-
 द्याद्विजानतये परे ह्यिप्रातस्तथा यस्तत्वात्वा सोमं महेश्वर पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्धूपालयानुलेपनैः द्विजान्संभोज्या मिष्टा-
 न्नैस्तैः पयैश्च तिष्ठादिभिः एतच्छिवव्रतं विप्रभुकिमुक्तिप्रदायकं कर्हणामुपदेष्टृणां सार्थानां अनुमोदितानां श्रुत्यां मा-
 नं शुक्लचतुर्दश्यां पिशाचमोचनार्थं श्राद्धमुक्तं त्रिस्थलीसेतौ साचापरहृदयापिर्नाग्राह्या श्रद्धात्तानां यपि-
 पश्याचायुद्धेशत्वादकोदिष्टत्वाच्च मध्यह्न्यापिर्नाति यथा कुलधर्मं व्रतादावुत्तरवेतिकाशोखंडेपि मार्गशुक्लचतुर्दश्यां

कपर्दीश्वरसन्निधौ स्नात्वा न्यत्रापिमरणा त्रैपशाध्यमवाप्नुयुः ॥ इमांसां वत्सरेयां जां ये करिष्यन्ति मातृवा-
 तेषां प्रतिग्रहात्पापान्निस्तरिष्यन्ति तेन रादति अथ मार्गपौर्णमास्यां लवणां टकटान्मुक्तं नारदयि, मार्गशीर्ष्य-
 पौर्णमास्यां च पर्णाढ्यलवणाटकं देयविप्रायशां ताय सर्वकामसम्पदयदति अस्यां चंद्रपूजां का निर्णयामते ॥ ब्रह्म-
 पुराणे मार्गशीर्षेति थिप्रक्रमे वामर्नत्राहियद्विष्णोस्तदेव भुवनत्रये अन्नसूयाय तश्चद्रममृतेनाभ्यपेचयत्, पौर्णमा-
 स्यां च तस्यां तपूजयेत्तत्र सर्वदा शुद्धे पुण्ये व्यपयसा स्नापयेत्परयामुदा रत्नदीपैश्च बालिभिर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
 गोभ्यश्च लवणं देयं तस्मिन् न ह निसर्वदा यतश्च लवणं च द्राहक्षशापाद्विनिरसुतं मातास्वसाचंद्रुहिता पूज्या इव स्व-
 कुलांगताः कांतिर्लक्ष्मिश्च कट्याणं पूर्णैः पूजनाद्रवेदति अस्यामेव मृगाशिरोनक्षत्रयुकायां सुवर्णलवणदेयं तदु-
 कं विष्णुना मार्गशीर्षे शुक्लपंचदश्यां मृगाशिरौ युकायां लवणस्य सुवर्णनाभं प्रथमेकचंद्रोदये ब्राह्मणाय प्रातिपद्येत्
 अनेन कर्मणा सौभाग्यभागमिजायते अस्यां दत्तात्रेयोत्पत्तिस्कांद सहस्रखंडे मार्गशीर्षे तथामासि दशमे हस्तिमुनिर्मले
 मृगाशीर्षे पुते पौर्णमास्यां ज्ञारयवासेरेव धवासेरे। जनयामासि देदीप्यमानं पुत्रसतीशुभं तीव्रगुणमागतं
 ज्ञात्वा ज्ञानिर्नामा करेत्स्वयं दत्तवान् स्वस्य पुत्राद्वा हतात्रेयमितीश्वरमिति दशमे मासीत्यन्वयः इयं पूर्वविद्वा ब्राह्मिनि
 वदन्ति तत्र देवव्यापिनेति निर्णयसिधौ अस्यामेव चंद्रव्रतारंभः कार्यः तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मसूत्रे मार्गशीर्षादथा-
 रभ्य चंद्रमण्डलकेनरः सोपवासः पौर्णमास्यां पूज्य यज्ञफलं भेत् नकाशनस्तसं पूज्य चाग्निष्टोमफलं भेत् इत्वा द्र-
 तं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति लोकं अश्रुतिपाकरस्य तत्रोद्यलोके सुचिरं सकात्सायुज्यभायां ततस्तत्तु शंभोरिति अ-
 र्यां प्रत्यक्षरोहणं कर्तुं तदुक्तमाश्वलायनेन मार्गशीर्ष्यां प्रत्यक्षरोहणं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वेति अत्र श्राद्ध-
 मुकमिति यत्तु विष्णु, मार्गशीर्षे च पौषे च माघे चोष्ठे च फाल्गुने कृष्णपक्षे पुनर्नवपुचां नवपुस्तथाष्टकेति पौषमासा-

दिपुत्रिद्विति तच्चतुर्थं श्रनावश्यकत्वाद्येवाप्यन्याचतुर्थस्यातांचकुप्यात्प्रयत्नतद्वाति वायुद्रहोऽहपुराणां तं आ
 द्रमतेचक्रुर्वाणोनरकंप्रातिपद्यत इतिप्रत्यवायश्रवणात् अथार्यामार्गपौर्णमास्यामाग्नेयपुराणदानमुक्तंनारदीये
 एतदग्नेयकंनमपुराणपरिकीर्तितं तल्लिखित्वाचयोदयात्सुवर्णकमलान्वितं तिलधेनुयुतंवापिमार्गशीर्ष्यावि
 धानतः पुराणार्थवेदसोयस्वर्गलोकेमहीयते इतितिलधेनुसहिताग्नेयपुराणदानविधिः ॥ अथवतिशीर्षोर्णमो
 द्यते साच मार्गशीर्षसितपक्षेपौर्णमास्यांशुचित्रता प्रातःशुक्लितलेऽन्नादवापरिधायाचवरंसती पूजासंभारमासा
 द्यपिष्टदीपंविधायच पुत्रसोभाग्यप्राप्त्यर्थमध्यह्नेपूजयेच्छिवं साचमार्गशीर्षपौर्णमास्यामध्याह्नव्यापिनीग्राह्याति
 ध्यादिसंकीर्त्यमनेहजन्मनिजन्मांतरेचअखंडसौभाग्यपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थवतिशीर्षोर्णमात्रतंकरिष्ये तत्रनिर्विघ्नता
 सिद्ध्यर्गणयतिपूजनंकलशाराधनंचकरिष्ये पंचवक्त्रात्रितेज्रजटाखड्गदुर्गादितं व्याल्यज्ञोपवीतचभक्तानांवरदाशि
 व आगच्छभगवज्जलंभोसर्वालंकारभूषित यावद्गतंसमाप्येतावत्वंसन्निधौभव आवाहनं सिंहारसनंस्वर्णपीठनानां
 रत्नोपशोभितं अनेकशकिसंयुक्तमासनंप्रातिगृह्यतां आसत ॥ त्रिपुरांतकदेवेशसृष्टिसंहारकारक पांचंगहाणदेवे
 शमपादत्ताहिभक्तिः । पाद्यं । चदनाक्षतसंयुक्तंनानापुष्पसमन्वितं गहाणार्घ्यमयादत्तमिभ्रवरप्रातिगृह्यतां ॥ अर्घ्यं ।
 तोयमेतत्सुखस्पर्शकपूर्णेणसमन्वितं शमोशंकरसर्वेशंगृहाणाचमनीयकं । आचमनं । पयोदधिधृतंचैवमधुशर्करया
 युतं पंचामृतेनस्नपनंकरिष्येभक्तवत्सल ॥ पंचामृतस्नानं ॥ मयानीतानितोयानिगंगादीनांचहैमजैः स्नानतैः कुरु
 देवेशममशांतिर्विधीयतां । स्नानं । श्वेतांवर दुर्गादेवंसर्वकामार्थसिद्धये त्रैविकाकांतदेवेशमयादत्तंगृह्यतां वैखं
 कुंभार्किसुरश्रेष्ठशैमसूत्राविनिर्मितं उपवीतमयादेवभक्त्यादत्तंगृह्यतां ॥ उपवीतं ॥ काश्मीरजेनसंयुक्तंपूर्णगुरु
 मिश्रितं कस्तूरिकासमायुक्तंचंदनंप्रातिगृह्यतां ॥ चंदनं ॥ प्रक्षालिताश्रधौताश्रयतंडुलाश्चशिवप्रियाः मयानिर्देव-

दिता भक्त्या गृह्णाण जनार्दन श्वरः । अक्षताः कमलैर्मालती पुष्पैश्च परैर्जातिसंभवैः । विस्वपुत्रैर्महादेव करिष्ये तव पु-
 जनं पुष्पाणि दद्यामि गुणगुलूढतः सुगंधिश्च मनोहरः । आश्रयेतामयं धूपोदेव देव दयानिधे धूपं कार्पासवार्त्ताभि-
 र्युक्तैर्वाक्किति मिरापहं भक्त्या समाहृतं दीपं मया दत्तं प्रगृह्यतां । दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव भक्तिमेह्यं कुलं कुरु ईप्सि-
 तं च वरं देहि परञ्च परांगतिं नैवेद्यं नैवेद्यमभ्येयानि पंचवक्त्रभ्यानां तानि पठनीयानि । उत्तरापोशानं हस्त-
 प्रक्षालनं पुष्पां फलं महद्विठ्ठनांगं वल्पादलैर्युतं । कर्पूरैः समासाद्युक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देव-
 फलं वक्ष्यमाणोऽशनामभिः पूजयेत् शंकराय त्रिनेत्राय कालरूपाय शंभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च भृगवे ।
 ईश्वरं याशिवायोतिभूते शायकपर्दिने मृत्युंजयाय चो प्रायाशेति कंठाय शूलिने दुर्वा । तेजोपयं सलक्ष्मीकंदेवान् ।
 मपि दुर्लभं हिरण्यं पार्वतीनाथमया दत्तं प्रगृह्यतां दक्षिणा । प्रसीद देव देव शचराचरजगद्गुरो वृषं वज्रं महादेव-
 त्रिनेत्राय नमो नमः नीराजनं यानि कानि यथापानीति प्रदक्षिणाः । इमानि विस्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च
 मया दत्तानि विश्वेश गृह्णाण वरदो भव पुष्पांजलिः नमोस्त्वं तां य स हस्तमूर्तं य इति नमस्काराः । भवाय भवनाशान-
 यमं महादेवाय धीमते रुद्राय नलिकंठाय शर्वाय च नमो नमः । ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः । गुणत्रयास्मिन् तु-
 भ्यं गुणातीताय ते नमः । नमः प्रसीद देव श सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथ क्षमस्व मयि शंकर प्रार्थना-
 उपाय नमिदं तुभ्यं व्रतमं पूर्णं हेतवे वा एकाक्षि जवर्पाय साहिरण्यं ददाम्यहं वायनं । अत्यव्रतस्य सिध्यतीति हि-
 रण्यपापनाशनं ददामि तुभ्यं विश्वेश प्रणतोऽस्मि प्रगृह्यतां दक्षिणां महात्मना च्छकैः संवृत्वा रुद्रो गणैर्युतः । आ-
 हूतस्तत्क्षमस्व त्वं प्रसादमुमुखो भव । विसर्जनं । इति पुजाविधिः । अथ कथा । यशोदोवाच । कृष्ण त्वं सर्वदेवा-
 नां स्थितिसंहारकारकः । अथैव धव्यकरं स्त्रीणां यथा र्थं वदत इतः । श्रीकृष्ण उवाच । यशोदेसाधुपटोहं सौभाग्यमा-

सयेल्लिपः वतिशानामविरुध्वातर्पणमास्याव्रतंभवेत् तद्व्रतस्यप्रभावेनस्त्रीणांसौभाग्यदंभवेत् अथैवव्यकरं
 नामशिवप्रतिकरंमहत धरोदावाच केनयीणव्रतमिदमस्तुलोककदावद विधानंकीदृशदेवयेनशंभुःप्रसीद
 ति श्रीकृष्णउवाच कांतिकानामनगराप्रसिद्धाभुविप्रंडले अनेकरत्नसंपूर्णाचंद्रहासेनपालिता तत्रैवासीद्द्विजः
 कश्चिद्वनेश्वरेतिनामतः तस्यभार्याशुभाचारानाम्नारूपवतिसती अनपत्यमहामाणाबुभोतौदुःखितौसदा तत्र
 गर्याद्विजःकश्चियोगारूढोद्विजोदटी भिक्षांचकारसर्वज्ञस्तद्वृहंचाप्यवर्जयत् तद्वृहन्नैवभिक्षांसिरूपवत्यासम
 र्पितां यद्योतङ्गानतीरसाभिक्षांप्रक्षालयत्पुनः धनेश्वरेणतद्वृहंघोषिनायकतेशुभं भिक्षांपृहणोसिसर्वेषांपृह
 स्थानाद्विजोतम कदापिमद्बृहद्विप्रनायागसिवदकारणं योजयुवाच अपुत्रस्यग्रहस्थस्ययदन्नमुपभुज्यते प्रतितान्न
 समंततुनभोक्तव्यंकदाचन धनेश्वरेणश्रुत्यैतदात्मानंगर्हयन्वह धनधान्यसमृद्धिश्रुत्पुत्रहीनस्त्वहंप्रभो इत्युक्तोसौ
 जटीप्राहगच्छाधायायचडिकां तस्यतद्वचनंश्रुत्वागेहेभार्यानिवेद्यच तपसेनिर्जगामासौचडयाराधनमाचरत् उपवा
 सःपोडशभिःस्वप्नेचैवाहचंडिका भोधनेश्वरगच्छत्वंतवपुत्रोभविष्यति स्वसाध्वर्धयशाद्वयादीपार्वोपिष्टुसंभवाएकै
 कवृद्धादत्तव्याःपोडशद्वयपूर्णमाः इदंव्रतंस्वपत्यैवंकथयस्वयथास्थितं आरुरोहाशुवाचत्वंफलमाटापयस्त्वर
 स्वगृहंगच्छभार्यायैदंहिगर्भोभविष्यति ततःप्रभातसमयेसहकारमपश्यत् आरुरोहोवैवशकःसंचिताव्याकु
 लमानसःस्तुतिचक्रेगणेशस्यकृपांकुदयानिधे मनोरथोममैवारतुत्वत्प्रसादादयानिधे इत्युक्त्वाचततःशी
 घ्रंफलमादायवेगतः त्रिवारमावृत्तिकृत्वाफलमेकंददशैसः वराह्वंधंतदेवासीन्नान्यत्स्यादर्थनिश्चयः आना
 त्यकथितंतच्चभार्यायैदंजवान्फलं यदातदारूपवत्यामक्षितगर्भमादधे तदादेव्याःप्रसादेन रूपौदार्यगुणा
 न्वितः तस्यास्तदाभवत्पुत्रो देविदत्तमितिनामतः व्रतवंधंततश्चक्रे विवाहंनकरोतिसिः मान्नाचाग्रहतः

एष्टरसोवदत्सर्वचोष्टितं तत्तरतुदवयोगेनकाश्यानेयोमयाशिशुः इतिबुद्धिस्तदजातापितुस्तस्यमहात्मनःतत्रैष्य
 रसहाभ्येनमातुलेनसहैवच कियंतिसमतीतानिदिनानिपथिगच्छतोः गच्छन्काशीपुरींप्राप्तोभागिनेयेनसंवृतः
 कस्यचित्त्वथविप्रस्यमंडलेप्राप्तवाक्षिशि तरिमान्दिनेयहस्यामीकन्यामुद्राहयुन्कती तैलादिरोपुणंचकेकृत्वावरनिवे
 शनंलक्षस्यसमयेप्राप्तैधनुर्वातयुतेनारः धनुर्वातार्यव्यातव्याधिमालित्यर्थः वरापित्रादिभिस्सुवैर्वाच्युर्ध्वपुनःपुनः
 ब्रसौकार्पाटिकोवालः सुदुरेयंमुरोपथा साईत्वेनेनलक्ष्मणैकरिष्यात्मः क्रमेणतु इतिनिर्धार्यमनुसार्पायामा-
 समातुलं धटिकद्वयपर्थतदेहित्वंभगिनीसुतं मातुलउवाच मधुपर्कतथाकन्यादानेयद्यत्प्रदीयते तदस्माकयादि
 तथाभोक्तंसचनोत्सहतेोशिशुः उत्तिष्ठामोतिसार्चित्यकरन्यभार्याभवेदियं तत्स्त्वकंतसमयेनि श्वासान्मुमुक्ष्वहन्
 साध्वीत्कथमेतस्मादन्यथाब्रह्मसूत्रता इवमेपतिरहंपत्तिदेवाग्निद्विजसन्निधौ सोऽववीन्माकुरुष्वदंममायुः स्वल्पमे
 वंच तथतेपिगतिर्भूयात्सयमह्यभवेदिति उत्तिष्ठभो नमोनाथशुश्रूषितोऽसिनसंशयः प्रीत्याप्रीतितयोसाईभुक्त्वा
 न्सद्विजस्तथा श्रृगुलीयंददौतस्याः रूपष्टरत्नगतंनवं अशुकंवददौतस्याः स्थानत्रयविभूषितं नवरत्नमयी
 मुद्रांगृह्णित्वाप्यंशुकचसा इतिसंकेतकंकटत्वामद्वच कुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थयंकुरुजात्यादिवाटिकां मनो
 रमःपुष्पजातिसुगंधिनवमल्लिकाः सिचसिचप्रतिदिनक्रोडांकुरुयथासुखं यारिमदिनेतुमत्प्राणावियोगः स्म
 जायते तदासपुष्पवल्लीनांप्राणस्थगोभाविप्यति पुन संजीवितारताश्चेतर्हहंजीवितोदढं ततोब्राह्मेमुहूर्ततुनिर्ज
 गामवरःपथिअथप्रभातसमयेवाद्यनादोवभूवह आकारिताचसाकन्याद्वृतेनायंपतिर्मम यदिचायंपतिस्तातद्व्यादे
 वमयार्पितं मधुपर्कतयाकन्यादानेयद्भ्रूयणादिकंकथयिष्यतिवेदश्चिमृतांतरात्रिभापितं इतिकन्यावच श्रुत्वाउवाच

सवरस्तदा नैवजानामितद्वक्तुं श्रौढितो निर्गमह कृष्ण उवाच ततस्तु बालकः काशीं प्राप्नोत्यध्ययने रतः दिनानि क
 त्तिचिज्जग्मुः कालस्य वशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ भक्षितुमागतः परितः शयनात् आरुयद्दिपञ्चालाभिरावृतः
 नैव शक्तस्तमनुवैव्रत राजप्रभावतः तन्मात्रावतिशानामपूर्णमायाव्रतं कृतं ततो मध्याह्नसमये काल एवागमस्त्वयम्
 ततस्तु कालसि विद्धस्त्वर्धौ दकनियोजितः शंकरोऽप्यगमत्तत्र भवान्यासह एव भवानी प्रार्थयामासद्दृष्ट्वा वरशानुत
 स्यतां श्रंस्यमाना कृतपूर्ववति शीघ्रतमुत्तमं तस्य प्रभावतः सौख्यं बालो यं जीवतात्प्रभो तथैव कृतवांस्तव भवानी प्रेम
 वत्सलः तद्वत्स्य प्रभावेन मृत्युनापि निराकृतं तां पुष्पवाटिकां पश्यत् पत्रपुष्पविर्जितां श्रुतिदुःखात्तरा शोचत्य
 तिस्रो हेनका तरापुन संजीवितं दृष्ट्वा पितरं कन्यकाव्रवीत् शत्रुसन्त्रकुरुष्वत्वं क्षामा तस्तु गवेषणे पत्युर्धकुरु मोतावका
 शीतो निरगात्तुसः पुनस्तत्रैव संप्राप्तो यत्रोद्वाहो भवत्पुरा ज्ञात्वा च परमं प्रीत्या दैवदत्तोन यद्गृहं ततो जनपदा सर्व
 इति द्वयः परस्परं प्रीत्या ह्ययस्ततः सर्वसाधुमाधुसमन्वितं उत्साहोद्या भवत्तत्र निर्जगामा यत्पुरात् अशुरेण तया
 वध्यामा तुलेन समन्वितं सापितु प्रेषयामास भवत्पुत्र समगतः तावच्चतुः कुतोऽस्माकं दुर्भगानां तु पुत्रकः कथितो न्ये-
 रापि जनैस्ततः सहृदयमानसः सुहृद्भिर्वर्धयैः सर्वैरा नयामास बालकं ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहुदक्षिणां एवं स पुत्र
 वान्जालो वति शीघ्रतसेवया यः कुर्वति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः जन्मजन्मनि सौभाग्यं प्राप्स्यति च चोन्मम एत
 त्ते कथितं सर्वपुत्रपौत्रविवर्द्धनं यं यं चितयते कामन्तं तं प्राप्नोति निश्चितं यशो लोवाच्च उद्यापना विधिद्विह पूर्णमायाः
 सुरेश्वर-भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णं हेतवे कृष्ण उवाच पौर्णमासार्गशीर्षस्य मासवैशाखयोस्तथा व्रतं प्रारभ्य
 तस्यापि पञ्चतुर्जयेत् उभयासाहितो देवः पूजनीयो वृषध्वजः उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं दी
 पकं कृत्वा मासि मासि च द्वापयेत् एवं सार्द्धं देवं पण्डितासायाधिष्ठाचरेत् येष्टस्य पूर्णमायां च कुर्यादुद्यापनं ततः श्रुत्वा

शुभमासस्य पूर्णिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यामुपवसेद्वात्रौ पूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणेन मंडपं कारयेत्ततः तन्म
 ध्ये रथाप्येत्कुंभमन्त्राणामुभयं च तस्योपरि न्यसेत्पात्रवैष्णवं च सुवेष्टितं मापमात्रसुवर्णेन प्रतिमां कारयेत्सुधीः
 तदर्धाधेन वा कुर्यादित्यथा क्वा विवर्जितः कृत्वारूपं प्रयत्नेन पार्वत्याश्च हरस्य च तत्पात्रे प्रतिमं रथाप्यवृष
 भेण समन्विते पूर्वोक्तिन विधानेन सुपुष्पैश्चैव पूजयेत् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैः शुभैः एवं
 पूजाप्रकर्तव्यारात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादि संयुक्तं कथापुस्तकसंयुतं ततः प्रभातसमये कृत्वा दानादि
 काः क्रियाः पूर्ववदर्थे देवं पश्चाद्भोमं प्रकल्पयेत् स्वभ्यश्चोक्त विधानेन कृत्वा भिरथापनं वध प्रारभेच्च ततो हो
 मं पंचाक्षरमनुस्मृतः तिलैश्चैव रतया ज्येन पृथग्गृहे शतं नम शिवाय मंत्रेण उभाया इति नामतः एवं समा
 प्य होमं तु आचार्यादीन् प्रपूजयेत् द्वात्रिंशदधनैर्पुक्तं वंशपात्रं मनोरमं द्वात्रिंशच्च महाद्वीपे द्वात्रिंशच्च महाफलैः
 मातुलिं गेनारिकेलं ज्वारं खर्जूरं फलं अक्षो टं दाडिमं विनं रंगं गदि शुभानि च कर्कटयादि शुभैः सर्वैः ऋतुकालोद्भवैः
 शुभैः द्वात्रिंशद्भिः फलैर्पुक्तं सदीपं वखो वष्टितं द्रीहिणा मुपरिरथाप्य आचार्याय निवेदयेत् वाणकतवतु ध्यार्थं ददा
 मि गिरिजापते तत्र मंत्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वै ददाति च महेशस्तारको भाभ्यां महेशाय नमो नमः
 द्वात्रिंशद्भिः शर्बद्वैव द्वात्रिंशत्पितृस्तथा अन्ये भ्यो द्वाह्मणेभ्यश्च भोजनं पदसैः सह पुमान् वत्सयुतां धेनुमा चा
 र्याय निवेदयेत् पश्चात् पूर्णाहुतिं कृत्वा होमशेषं पुंसमापयेत् पश्चाद्भुजिततच्छेषं देव द्वाह्मणां पितॄन् इत्येव पूर्णा
 मायानु उद्यापन विधिः स्मृतः इत्युक्तं पितृसर्वव्रतस्थे आचार्याः कुर्वन्ति व्रतमिदं विधवान् मवातिताः इह
 भुक्ता तु विपुलान् कामान् सर्वान् मनो गतां स्वर्गं भवेत्तस्मिन्पुनस्तिकुलकोटि शतैरपि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

स्थितश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याभणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसरक्षकः धर्माधर्मविभागक
वृषते.पादवृजार्चारतोजीपात्पुत्रकलत्रोभिन्नसहितःसपालयन्क्षमांचिरम् ॥ १ ॥ रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्य

सागरे अभूच्चमार्गकृत्यानां रम्योयंरत्नसंग्रहः ॥ १ ॥

तेश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेमार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

पौषमासप्रत्ययः

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाम ॥

लालाशिवमहाधिकारमार्गशीर्षमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ भाव प्र. १५

पौषमासप्रारम्भः

॥ उर्व्विस्तिश्रीगणेशायनमः ॥ अथपौषमासकृत्यनिर्णयः ॥ धनुःसंक्रमेपराः

पौडशघटिकाः पुण्यकालः अत्रान्योविचारः संक्रांतिनिर्णयेद्रष्टव्यः अथपौषव्रतानि अत्रैकभक्तमुक्तं महाभारते पौषेमासेतुर्कोतियएकभक्तसमाचरेत् सुभगोदर्शनीयश्चयशोभागीचजायते प्रासादभूषणादीनिग्रहप्रावरणानि च नारायणस्यतुष्ट्यर्थेपौषेदेयानियन्तइति वामनपुराणे विष्णुधर्मोत्तरे पुण्यमासंतदालभ्यएकभक्तेन यःक्षिपेत् शुश्रूषणपरः शूरो नरोगोजायतेनर अथात्रशीलावातिव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे वज्रउवाच भगवन्कर्मणार्कनशीलवान्पुरुषोभवेत् मार्कण्डेयउवाच आग्रहायण्यवतीत्यासंप्राप्तिप्रथमेदिने पूर्ववत्पूजयेद्देवंधृतं नजुहुयाद्विः घृतंद्विजेभ्योदद्याच्चधृतमेवनिवेदयेत् तिरादोपोषितः पौष्यांवृतमात्रेणैद्विजः पूजयेच्चसुवन एन यथाशक्तिनराधिप कृत्वाव्रतंमासमिदंयथोक्तमासाद्यनाकंसुचिरंमनुष्यः मनुष्यमासाद्यचशीलवान्स्यात् प्राप्नोतिपुष्टिचिरजीवितत्वम् इतिविष्णुधर्मोत्तरे पौषकृष्णप्रातिपदमारभ्यपौष्यंतशीलावातिव्रतम् अत्रदानविशेषोविष्णुधर्मोत्तरे पौषेकनकदानेनपरांपुष्टितैव च पुण्याणांचसितेदानंलक्ष्मीप्राप्तिकरंरम्यतम् फलानांचतथादानं कृष्णपक्षेमहाफलमिति देविपुराणोक्तंनकव्रतम् पौषेमासेतुसंप्राप्ते यःकुर्यान्नक्तमोजनं तैर्देवैःसत्यवादीकामक्रोधविवर्जितइति पौषमुपक्रम्यतीर्थविशेषो देवीपुराणे पौषेतुनर्मदापुण्यास्त्रानदानादिकर्मणीति पौषकृष्णद्वितीयायां बृहस्पतिवारयोगोद्वितीयासामान्योक्तं विधिपूजनमुक्तं ब्रह्मपुराणे बृहस्पतौद्वितीयायां विधिषड्विधिपूजनं कृत्वा नक्तंसमश्रीयाल्लभतेभूमिमुत्तमां विधिर्ब्रह्मातरस्यपूजनं गायत्र्या पौराणमन्त्रेणवेति तृतीयायांतिथिसामान्योक्तंगौरीपूजाव्रतम् देवीपुराणे तृतीयायांयज्ञेर्देवीशंकरेणसमन्वितांकुंकुमागुरुकर्पूरमाणिवल्लसुगंधकैःस्त्रगंधधूपदीपैश्चत्यादि सौवर्णीतुडमाकार्यारंजतःशंकरस्तथा चतुर्भुजरत्न-

देवशोद्धिभुजातु उमासतीति चतुर्थ्यासंकटनाशनव्रतत्वेनमासचतुर्थीव्रतम् स्कंदे चतुर्थ्यादेवदेवोसौपूज
 नीयः प्रयत्नतः कृष्णपक्षे विशेषेण तत्कन्दर्वाच्चतस्त्रियमिति चतुर्थीगणपस्यचेति त्रियसामान्योक्तेश्च पंचम्यांतिधि
 पत्वेन नागपूजोक्ता नागानां स्वरूपं मास्ये नागाश्चैव नु कर्तव्याः खड्गखेटकधारिणः अधः सर्वाकृतिस्ते
 पांताभेरुद्धतमानुषी फणाश्च मूर्ध्नि कर्तव्या इति ज्ञेयाहवोसमाः असमाविषमाः अत्र पष्ठारिंकदपूजाव्रतम् प
 ष्ठापिंजागुहस्यचेति त्रियसामान्योक्तैः सप्तम्यांभारकरं चेतुभयसप्तमीव्रतम् पौषकृष्णाष्टम्यामठकाश्राद्धं
 नारदीये अथ पौपासिताष्टम्यामठकाश्राद्धमिष्यते पितृणां तिस्रिदं वर्षं कुलसंततिवर्द्धनामिति ब्रह्मपुराणेष्वेव
 पौषकृष्णाष्टकायांतु शार्कैः श्राद्धं सुशोभनं वायुपुराणेषु पित्र्यानां दायमूलैर्युरष्टकास्ति तज्जप्याहि कृष्णपक्षे च रिष्टा
 हि पूर्वार्धे द्रोविभावरी प्राजापत्याद्वितीयास्यातृतीयावैश्वदेविकी आद्यापूर्णेः सदाकार्या मांसैरन्यायथा तथा शा
 कैः कार्या तृतीयांतु देयद्रव्ययुतो विधिः अन्वष्टक * पितृणां तिस्रमेव विधीयते यद्वायुराणेषु तस्यामेव शाकवि
 धानात् तदनयोर्वैश्वेदेवस्थाशाखाभेदे न हेमन्तशि शिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामन्वष्टका इत्याश्रया यनात् तत्र
 पूर्वयुरष्टकाश्राद्धं उत्तरादिने पुचान्वष्टक्यं पूर्वयुः पितृभ्यो दद्यात् परेशुरन्वष्टक्यमित्याश्रया यनात् कौर्मपि अ
 मावास्याष्टकास्ति तत्रः पौषमासादिपुत्रिष्यति अत्राष्टमी अपराह्णव्याप्तिग्राह्या पूर्वयुः श्राद्धस्यान्वष्टक्यस्य
 चाष्टम्यनुरोधेन निर्णयः पूर्वयुः पितृभ्यो दद्यात् परेशुरन्वष्टक्यमिति सूत्रात् अत्र श्राद्धाशक्तौ तत्रैव अ करणे प्राय
 श्चित्तमुक्तमभिवधाने एभिर्दुर्भिर्जपेन मंत्रशतवारं नुतद्दिने अन्वष्टक्यं दद्यात् शय्यपूर्णतां यातिसर्वथेति अशक्तौ त्वान
 श्रया यनः अथाश्रयोभूतेऽष्टकापशुनास्थालीपाकेन वा अनुहुतोपवसमाहरेदग्निना वा कक्षमुपोपदेपमिष्टकेति भक्ते-
 नष्टकः स्यादिति मार्गशीर्षादिषु मलमासे तत्राष्टकनकार्यं चतुर्णामिति ग्रहणादित्युक्तं रायणवृत्तौ तथा काठकप-

हेऽपि महालयाष्टकाश्रद्धोपाकर्माद्यापि यद्वदेत स्यष्टमासविशेषाख्यं विहितं वज्रयेन मल इति विष्णुपुराणे अन्नं न वा य
 धार्थिकाकाले स्मिन्भक्तिन च धीः भोजयिष्यति विप्रान् ग्यानि त्यादि अन्नाशकौ तत्रैव असमर्थो न्नदानं रम्यधान्यमाना
 यथा शक्तिः प्रदास्याति द्विजाश्रेभ्यः स्वल्पामपि चक्षिणां श्रद्धाप्यसामर्थ्ययुतः करान्नावास्थितां स्तिलान् भक्तिनश्च
 समुद्दिश्य भुव्वरमाकं प्रदास्यति यतः कुतश्चिदसं प्राप्य गोभ्यो वापि गवाहिकि आभावे प्रीणयन्नस्माद्भक्तिशुक्लः प्रद-
 स्यतीति एतासु श्राद्धाकरणे दोषो भिहितो वायुपुराणे यस्यैते प्रातिगच्छेयुरष्टकाभिरपूजिताः सोऽपस्तस्य भवे-
 छाकोलब्धं चास्या विनश्यति देवांस्तु दायेनोयांति तिर्यग्गच्छन्त्या यिन इति अन्नश्राद्धाकरणं विहितं वज्रये-
 न मले शस्यां शक्तिमप्यष्टमीव्रतम् तत्र कर्णारुकिणीं प्रशुभ्रं च पूजयेदित्युक्तम् इति रुक्मिण्यष्टमीव्रतम् इति पर्-
 णकृष्णाष्टमीकृतम् * अथ पौषस्यो भयपक्षनवमीकृतम् देवोपुराणे पौषे मासे तु संप्राप्ते यः कुर्यान्नक्तभोजनं
 जितेन्द्रियः सत्यवादी कामक्रोधविवाजितः पक्षयोर्नवमीयत्नाद्भगवत्स्यैवृतादिभिः कृत्वा ध्यानं महापूजां चांढिकायै-
 न प्रकल्पयेत् तैवेयं तंडुलप्रस्थं क्षीरयुक्तं नराधिप कुमारिभोजयेच्चाष्टौ विप्रान् भागवतांस्तथा कृत्वा पशुपत्न्यं
 देवानां द्वाचार्यांति पूजयेत् चतुर्भुजां ब्रह्मधराकुंदपुष्पैः सगुणलैः स्नानं कृत्वा तिलैर्वस्त्रैस्तिलानां प्राशनं तथा
 एवं संपूजयेदाठर्यांतरस्य पुण्यफलं शृणु सूर्यकोटिप्रतीकाशं विमानवरमारुह्यतः दोषययानश्च नरैः रतूयमानः
 सुरासुरैः गच्छेद्गुर्गापुरं रम्यं यत्रास्ते चांढिकास्त्वयम् क्रोडते देवगंधर्वैर्वा वदाभूतसं प्लवम् त्रिःसप्तकुलजैः
 साहस्रैर्भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान् पुनरेत्यभुवं वरि राजा भवति भूतले यः पूजयेत् सदा पूज्यं भानुं सर्वार्थां सि-
 ङ्घिदं घृताभिपेकयः कुर्यादहोरात्रं च भारकरे कुंभैर्नावा विधैर्द्रव्यैः पौषमासे स मुद्यतः नृत्यगीतोपहारेण-
 शस्त्रवादिनाभिः स्वनैः कुर्याज्जागरणं देवि प्रदीपाद्यैः सुशोभनैः वसेत्सूर्यपुरे श्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रमः

ग्रहणैविपुर्वैवपुण्यपुदिवसेषु च

घृताभिपेकयः कुर्यादहोरात्रं शिवस्य तु

सूक्ष्मधारणभांङिनपुण्यमासिद्धि

जोनम भीतनृत्योपहारणश्राववादिज्ञानिःस्वनैः कुर्याज्जागरणं वापि प्रदीपाद्युपशोभितम् समस्तपापनिर्मुक्तः स
नहाकुलवर्द्धनः शुक्तः शिवपुरेश्रीमान्मोदतेशिववत्सुखी इति पौषमासस्योभयनवम्योर्वैशेषविधिः * अत्र दशम्य
दशम्यमासं तत्करयेतिसामान्यनिर्णये धर्मराजपूजनं कार्यम् अथ पौषकृष्णैकादशीसिफलाव्रतम् नाददीये पौष
स्य कृष्णैकादश्यांसफलांसमुपौष्यवै द्वादश्यामच्युतं प्राच्यवरेरेवोपचारकैः संभोज्यविप्रान्मधुरैर्वैभूजैस्त्व
दक्षिणान् एवं कृत्वा व्रतं विप्रसकलाया विधानतः भुक्तेह भोगान्खिलान्तं ते विष्णुपदं व्रजेत् अथास्याः कथोच्यते
दुधिष्ठिर उवाच पौषस्य कृष्णपक्षस्यैकादशीकाभवेऽप्रभो किं नाम कोविधिरत्तरयाः कोदिवस्तत्र पूज्यते एतदा
चक्ष्वमेस्वामिनिवस्तेरणजनादंन श्रीकृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेंद्र भवतः स्नेहकारणात् तथा तुष्टिर्निराज
नक्रतुभिश्चात्तदक्षिणैः यथामां तुष्टिरायाति एकादश्याव्रतेन वै तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं हरिवासरं पौषस्य
कृष्णपक्षे तु द्वादशीयाभवेनृप तस्याश्चैवातिमाहात्म्यं शृणु वैकाग्रमानसः आदि काश्चैव भोरजन्नेकादश्यां भ
वंति हि तासां भवतु सर्वासं विविकल्पं नैव कारयेत् एकादश्यास्तथाप्यस्याः शृणुराज न्कथानकं अतः पर
प्रवक्ष्यामि पौषेया कृष्णद्वादशी लोकानतिहिता र्थाय कथयामि विधितथा पौषस्य कृष्णपक्षे वै सफलानामनामदाः
नारायणो हं देवो स्याः पूजनयिः प्रयत्नतः पूर्वेण विधिनाराज न्कर्तव्यैकादशीजनैः नागानां च यथाशेषः पक्षि
णां गरुडो यथा देवानां च यथा विष्णुर्द्वादपदां ब्राह्मणो यथा यथाश्वमेधो यज्ञानां तीर्थानां जाह्नवी यथा व्रतानां
च तथा राजन्नेकादशीविशेषतः तेजनाभरतश्चेष्टममपूज्याश्च सर्वशः हरिवासरसंसक्तव्रतैते यजनाभूशम्
सफलानामनामेति तरयाः पुण्यं शृणुष्व यत् फलैर्मैपूजयेत्तत्र कालेदं शोद्धवैः शुभैः नारिकेलफलेः शुद्धै

स्तथावैवीजपुरकैः ज्वरैर्दाडिमैश्चैव तथा पूगफलैरपि लवंगैर्विविधैश्चान्यैस्तथैवाद्यादिभिः फलैः पूजयेद्दे-
 वदेवेषां धूपदर्पिर्घयाक्रमं फलैश्च दीपदानं च विशेषेण प्रकल्पयेत् राज्ञो जागरणं तत्र प्रकर्तव्यं प्रयत्नतः
 यावदुन्मीलयेन्नेवेतावज्जागर्तयोनिशि एकाग्रमानसो भूत्वा तस्य पुण्यफलं शृणु तत्समो नास्ति वै यज्ञस्तिर्धु-
 तत्सदृशं न हि तत्समं न ब्रतं किंचिद्विहल्लोके न राधिप पंचवर्षसहस्राणि तपस्तप्तेन यत्फलं तत्फलं समवाप्नो-
 तिस फलाया ब्रते न हि श्रूयतां राजशार्दूलस फलायाः कथानकं चंपावतीति विख्याता पुरीमा हि भ्रमतीति च-
 मा हि भ्रमतस्परजयैश्चत्वारश्चाभवन् सुताः तेषां मध्ये तु योज्येष्ट समहापातकैर्धृतः परदारानुगामी च यैश्चासंगतः
 सदां पितुर्द्रव्यसपापिष्टो नाशयंश्च मुहुर्मुहुः आसहृत्तरतो नित्यं देवताद्विजानिदकः वेष्यावानां च देवानां नित्यानि
 दारतो ब्रवै ईदृग्विवधंत ददद्वापुर्वं मा हि भ्रमतो नृपः लुंपको नाम नास्ति कृतवान् व्यभिर्धृतः राज्याद्विष्कासितस्तेन
 पिवाचैवापि बंधुभिः तस्यैव परिवारैरस्तुत्यको राज्ञो भयादिति लुंपको पितृदात्यकाश्चैतयामास एकलः किं करो-
 मिकगच्छामित्यक्तः पित्रा च बंधुभिः इति चिंता परो भूत्वा मतिपापे च कारह त्पको हं वांधवैः पित्रा राज्याद्विष्का-
 सितस्तथा मया गंतव्यमेवाव्यह्यरप्ये गहनवने तस्माच्चैदं पुरं सर्वं लुंठयिष्याम्यहं पितुः इत्येवं समतिं कृत्वा लुंठको
 दैवयोगतः निर्जगाम पुरा तस्माद्गतो स गहनवने जीवघातकरो नित्यं स्तेयधूतकलानिधिः सर्वचनगरं तेन मुपितं पाप
 कर्मणा स्तेयकृन्नगरं तत्र यहीतः पुरपालकैः तानुवाच सुतो हं वै राज्ञो मा हि भ्रमतस्य च गृहीतोऽपि सर्वैर्भुको राज्ञो मा हि-
 भ्रमतो भयात् आभिषाहारकृत्स्नित्य फलाहाररतस्तथा आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वामदेवस्य सन्निधौ अश्वरथो विविध
 तैतन्नजर्णिः स बहवार्पकः स चासीत् सर्वदृक्षाणां राजानां रायणालयः तस्य मूलैव स तन्न लुंपकः पापकृत् परभतेव
 हुति ये काले पूर्वपुण्यप्रभावतः पोपस्य कृष्णपक्षे तु दशम्यां दिवसे तथा फलानि भुक्त्वा दृक्षाणां राज्ञो जातेन यावतः

लुपकोनामपापिष्टवखहिनस्तुदुःखितः। पीडयमानस्तुशीतेनहारिहृक्षसमीपतः। ननिद्रानुसृजतस्मृतश्रावद्वन्वाभवंत तांङितोदंशकैस्तीव्रैरेवनीतानिशाखिला। प्रातःसुधीद्वेजातेनलेभेचेतनांतदा। लुपकोगतसंज्ञस्तस्य फलायांदिनेतिथोरवौमध्यगतचेवसंज्ञालिभेनलुपकः॥ इतस्ततोविलोकयाधचोदिततःकष्टतश्चसत्स्वल्पस्याप्रवृत्तिलिप्तस्यव्रत्संचरन्छनेऽवनभ्येगतस्तजश्नुतयापीडितोभवत् नशक्तिर्वाधातेत्यलुपकस्यदुरात्मनः॥ फलुदिभूमिपतितान्याजहारसंलुपकः॥ यावत्सञ्जागतस्तजतावदस्तमगाद्रविः किंमविषययुवायेतिविललापातिदुःखितः॥ फलान्नितानिसर्वाणिवृक्षमूलैर्न्यवेदयत्॥ प्रायुवाचफलेभिः श्रीयतीभिर्वाहृदिः॥ उपविष्टोलुपकश्चननिद्रालभतेनिशि॥ रात्रौजगर्गणेनेभगवान्मधुसूदनः॥ फलानांपुंजनमेनेसफलाद्यांतिथौव्रतं॥ इतिकृत्वालुपकस्तुतदंकस्माद्व्रतोत्तमं तेनव्रतप्रभावेनशांताज्यमकंदकंपुण्येनसफलायारतुवथाप्राप्तवथाशुभं॥ रवेरुदयवेलायांदिंव्यावाज्जगामह॥ दिव्यवस्तुपरीवारोलुपकरयसमीपतः॥ तरथौसतुरंगाराजवागुवाचाशरीरिणी॥ श्रीशुहिव्वपुस्तुराज्यनिहतकंदकं वासुदेवप्रसादेनसफलाया प्रसादतः॥ पितुःसमीपंगच्छव्वंकुरुराज्यमकंदकं॥ तेत्येवकावसौतज्जदिव्यरूपधरोभवत् कण्ठेनतिश्चतस्यासीत्परमाद्वैष्णवीतथा॥ दिव्याभरणंभूषासौतातुनवासिद्योयहः॥ वेषणवायतदादत्तेपित्राराज्यमकंदकं कृत्वाराराज्यंततत्रैववर्षाणिमुवहृन्मपि॥ रतिवोत्सरसल्लितोविपुणभक्तिरत्सदाभर्तोज्ञास्तस्यपुत्रास्तुंदाराः कृष्णप्रसादतः॥ पेश्याद्राज्यमेसौलभकपुत्रेराज्यंसम्पद्यत्॥ वनेगतःसंपर्तुत्तत्साविपुणभक्तिपरायणः॥ साधयित्वातथारमानविरुणल्लोकंजुगामुहः॥ गतः कृष्णस्यसांनिध्यंनेगत्वानशीचते॥ रवैवैयप्रकुर्वीतसफलेकादशीव्रतः॥ इहलोकेशशोभाप्यत्रतेमोक्षमवाप्नुयुः॥ अथप्यारतेमान्वालेकेसफलायाउपेपकाः॥ तेषांचजन्मसंफलमेवमेवनेसंशयः॥ पठनाच्छ्लेषाद्वापिकरणाच्चविश्रापतेः॥ राजसु-

चकलयस्मात्सदाप्राप्तोतिमाचवः इति पद्मपुराणे पीपकणसफलैकादशीव्रतम् ॥ ॥ अधर्मोपकृष्णहादश्यांसंध्या
 सिद्धादशीव्रतम् ॥ श्रीकृष्णलवाच ॥ कृष्णपक्षे तु पीपस्य संप्राप्ताद्वा दशीशृणु ॥ ॥ अमुपपद्यसमोत्तिसर्वतेवमजोर
 थान् ॥ पाण्डादिधिरांलापमकुर्वन्विंशतुत्तरपरः ॥ पूजयेत्सद्यतोदेवमेकाग्रमतिरन्ध्रार्तः पीपादिपात्राणां चामैध्वमिष्टु
 स्तान्तकंस्मृतं ॥ अधमेपुंडरीकाक्षनामकणस्यगीयते ॥ द्वितीयेमाधवाश्वयंविष्णुरुपवृत्तफाल्गुने ॥ पुरुषोत्तमास्त्युच्यतः ॥ च
 मेध्वच्युतेतिच पृथजयेतिदृश्यगुह्यनामप्रकीर्तितं ॥ पूर्वपुष्टसुमारेपुस्तानप्राशमचोत्तिलाः ॥ श्यामोळादिपुष्पास्तेषु
 चगर्धप्रेकीर्तितं ॥ तानंचप्राशनंयैवमगल्यंतुदित्येते ॥ पूजयेत्पुंडरीकाक्षपुनरतरेवनामभिः ॥ अतिमासंघदेवरस्य
 कृत्वापूर्वापश्चादधि ॥ विप्रायद्रक्षिणां दश्याश्चध्यानस्वशाङ्कितः ॥ ॥ पारण्यैवदेवस्य प्रणुच्यभाकिपूर्वकं ॥ एवंसब-
 रस्मस्यतिथदभिप्रेतमात्मनः धेनुबलंहरिपयंयथान्यभाजनमासतं ॥ शक्त्यावावाह्यणोदद्यात्केशवः ॥ श्रीयताभिमुद्रि-
 यतामुपोष्यविधिवद्विष्णुप्राणानतरपरः ॥ सर्वान्कामानवाधोतिसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यतस्सर्वमवाधोति यद्वादिच्छति
 चेत्तसा ॥ ततो लोकेशुसंप्राप्तिं हर्षदशीकीर्ततेतिच ॥ कृताभिलषितादष्टात्राष्टधाधर्मतत्परैः ॥ पुरश्चत्यखिलान्का-
 मान्संस्मृतापिदिनेदिने ॥ संप्रापितकामुपवसंतिविचार्यसंयुक्तेभूतानवाप्तनुजपुंगवविष्णुभक्ताः ॥ तेषामुमीहित-
 फलानि भवन्तिसंयुक्त्वा सः सुरेश भवने भगवत्प्रसादात् ॥ इति भविष्योत्तरे पीपकृष्णसंप्राप्तिहादशीव्रतम् ॥ ॥
 अस्यामेव पापघ्नादश्यांस्वरूपहादशीव्रतम् ॥ ॥ नारदीये ॥ पीपस्य कृष्णहादश्यांस्वरूपघ्नव्रतमुत्तमम् ॥ इशान्यं वि-
 धिवत्स्नात्वा गृहीयाद्दोमयं वती ॥ धृतायाश्चैकवर्णायाश्च तं रिक्षगां द्विजं ॥ शृष्टोत्तरशतंतवापि ङिकाः कल्पयन्तारद-
 शोपयेदातपेष्ट्वा पात्रे तं विधयुष्मये ॥ एकादश्यां सोपवासः सुमभ्युच्यं द्विधा चतः ॥ सौख्यं प्रतिमां विष्णोर्न-
 शायां जगत्चरेत् ॥ सुमंगलैर्गातवाधैः ॥ स्तोत्रपाठैर्गद्गिभिः ॥ ॥ ततः प्रभाते हादश्यां ॥ तिलपात्रोपधिरस्थितां

अंशुपूर्णं धृष्टेभ्यः - पूजयेदुपचारकः सतीति न वमुत्पाद्य काष्ठसंघर्षादिभिः । ह्योभयेस्तिलाज्यं च । द्वाद-
 शीक्षुः विद्यया वैष्णव्यायर्थपूर्णं च शत्रुमष्टोत्तरं तथा भोजयेत्पायसैर्वा । प्राङ्मुखान्त्वा विसर्जयेत् । नरो वा यदि ब्रह्मा-
 रीन्द्रं तर्कयेत्तदादरोत्तरं लभते । रूपसौभाग्यं वा न कर्तव्यं । विचारणीयं । अथ गृहं नारायणं । तस्यैकवर्णा-
 श्वर उवाच । मूर्ध्नि मासे तु सं प्राप्ते पुण्यं कर्तुं युदा भवेत् । तस्य रात्रौ रसं प्रतापमाप्नुयात् । विष्णुं सनातनं श्वेतागौरैकवर्णा-
 यात स्यात् । ग्राह्यं तु गोमयं । अंतर्द्विंशतु प्रतितं शुचिर्भोज्यं च स्थितः । तस्यैकवर्णाहतीर्जं शतमष्टोत्तरं तिलैः । प्रतीक्ष्य द्वाद-
 शी कृष्णमुपवासोपरायणः । अत्रात्यन्तं तडो गेवा विष्णुमेवाधत्तमेत् । सौवर्णीतहरिकृष्णौ प्रयुवा भक्तिशक्तिः ।
 तिलपत्रोपरि स्थप्य ततो विष्णुं प्रभूजयेत् । इति संपूज्या छिद्रितैः । पुण्यं धूर्धुरनुदोपकैः नैवेद्यं तिलमिश्रं तु फलाग्निं चि-
 विधानि च । तमः परमशान्ताय विरूपाक्षतमोरुते सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणा । ध्यानमोरुते इत्यर्थः । संत्र-
 ज्य देवेशो न कुर्व्यात्समाहितः । आवाह्यदेवलक्ष्मीग्राहो मये द्रोमया हूतिः । शतमष्टाधिकं चैवातिशान्दं । हतिसं-
 तान् । सहस्रं शीर्षा मंत्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनं । लक्ष्मीयुतं च मे वामशं खचक्रगदाधरं । होमतिं कारयेच्छास्त्रं वैष्णव-
 द्विजसत्तम । दत्त्वा च भोजनं तु भ्यो घृतं कुंभं च दक्षिणां । धर्मश्रवणसंयुक्तजान् यदा तु ततो निशां । कृत्वा तु वैष्णवीं
 मूर्तिं विज्ञाप्य प्रतिप्रादयेत् । मंत्रहीनं क्रियाहितं । विधिहीनं च यत्कृतं । क्षमस्व देव देवेश । सर्वमेव समापय
 उमेवायं भगवन् प्रमुनिच्छासि प्रसादं कुरु मे प्रभो । कथितं वयं प्रसादेन यथास्ति मयि सो हृदं । अतः केन चोर्ध्वं निवृत्ति-
 प्रदं प्रणम्यति । सोमो नयं चैव मनो लंप्यते करस्य पूजनात् । तस्मै कथय देवेश । प्रसमाभीष्टदायकं । श्वर उवाच । श्रूय
 तां परमगुह्यं व्रतं पापहरं शुभम् । सुकृपा द्वादशीनाममहोपातकनाशिनी । विरूपनाशिनी चैव सुरूपप्रदं । पिबिनी-
 कुलटद्विकरी चैव सर्वसौख्यप्रदा । पिबिनी । तच्छृणु । श्रूयन्ते न कश्चिमानं प्रयान वि । पुरो वै द्वादशपुरः परमतिविष्णुर्देव्यनि-

पुनर्नः॥ अद्यतोषोमस्ततोकेव सुदेवकुलेकिल तेनोदासकिमणिनामभोमकस्यसुतापुत्रः॥ अत्रयत्तरूपमुभय॥ १५
 तत्रतपसापणा॥ नहि तस्याविनाशकृष्णः स्तोत्रमुद्वहतेसुखं॥ अथश्रृंशशुरयोः पादौवर्दसां पुनः पुनः॥ केनापिकर्म
 दपेनकुपिताविष्णुमातरः॥ नप्रसादयतिप्रतिज्ञां तदुदेवकी॥ अकृष्णप्रोवाचकुपितायादिवैजनाहिं॥ तत
 स्त्वयाहिवेवाह्यकुलरूपगुणाधिका॥ मद्वाक्यमुन्यपाकुरुतेनहिसिद्धकुलोद्वह॥ श्रीकृष्णउवाच॥ अर्थातुस्त्रिम
 णीत्यक्काउद्वहहेक्यशुभे॥ यःपरित्यजतेभाव्यम्रिविद्वदशरीरिणीः॥ संप्राप्तोतिहिमंदवदोभोव्यसंसपौरुपंधिरु
 पत्यमवाप्नोतिनमुखविंदतेकचित्॥ व्यधिर्वाजायतेलोकनिंदनीयः सदेहिना॥ इत्यहं वैजानामिकेधं कुप्येवैव
 स्तव देवमयुवाच॥ सर्वपुनवदेवानतीर्थादीनामपिध्रुवः॥ मातागुरुतरागुत्रकंरतरस्यावचनं त्यजेत्॥ मममवाप्रियस्य
 करणात्कथं पापेष्टनामवेत्॥ जननीपूज्यतेनभाव्यार्थं प्रयदुःखेन॥ श्रीकृष्णउवाच॥ परित्यजामिनोभीराप्रिया
 प्राणघनेश्वरी॥ इतित्पणीप्रभाभतामातरप्रदयकेशवः॥ चितंयमासंपरमं कथं सौख्यमवदिति॥ अतस्मिन्नेवकाले
 तुनारदोभोगात्पिः॥ अश्रुयुजगामसहसांविष्णुसंप्रदयद्विस्मितं पुजितः॥ परयाभक्त्याज्जध्वजं प्रहंनारदः॥ उपविष्टो
 यथान्याय्यपर्यष्टद्वदनामयमनारदउवाच॥ किंवदं करेपठिष्यं कथमुद्वेगकारं॥ किं तस्मिन्नातिभीष्टं त्यजोद्वेगदं
 तमश्रिकृष्णउवाच॥ मात्रातिपुकोदेवपरेणेतुं द्विजोत्तमः॥ कन्यामुद्वहयिष्यामिमुखाकरिष्यचिह्नमो नारदउवाच॥
 श्रूयतामभिरुप्यामिपूर्ववृत्तांतमादरात्॥ लक्ष्यपुक्तः पुरांनाथः॥ क्रीडमानो हिनंदने॥ तज्जगाम तस्मभगवान् दुर्वासा॥
 अप्रसन्नः॥ अश्रुयुत्थानादिविधिनासंस्कृतज्ञानमूर्तिना॥ प्रदयुवाभस्तस्वरूपतंदेव्याहांस्यकृततदा॥ अस्कोपेनमहो
 तजावैश्वानरसम्प्रभः॥ शशां पल्लवैर्दुर्वासां मुनिः॥ क्रोधेन संयुतः॥ हंसितोहं त्वयामुं धिर्जास्त्रोरूपमीदं च॥ विरू
 पाभवद्वृत्ते किं ज्ञातो ह्यहं त्वया॥ इत्युक्तयांतयादेव्यायथाशक्त्या प्रसादितः॥ प्रसन्नो जगदिवाक्यमुच्छापोनान्यथानं

भवेत् नञ्जन्मातरेणास्य फलं भविष्यति विरूपिताः सेयमर्हस्यवतीर्णाहि गोपकस्य गृहे शुभाः सत्यमाप्ता विरूपा-
 ना विरूपदशाना तथा कर्णनासातिविकृतासंजाता तस्य भावतः पाणिप्रादकटिग्रीवं सर्ववैरूप्यलक्षणं तत्रा-
 न्डमहाप्राज्ञासतकन्याप्रदास्यति श्रीकृष्ण उवाच विरूपवदनां ब्रह्मकथं ब्रह्ममिति श्रुतः कांशातिवैगमिष्या-
 मित विवाहकुरु प्रिणीम् नारद उवाच रुक्मिण्यारतु प्रसादेन श्यापान्मुच्येतरक्षणात् उतमप्राप्स्यते र्षप्रसौ-
 भानय परम सुखम् देवक्याश्च प्रसादेन धर्मकामार्थसिद्धये रघुवंशविष्णुतितवस्रदं धोविहितं सुरैः पृथग्दद्यान्नान-
 न्ययाकावर्धनुरुणावचनमहत् मातानुरतरभूमि सति वेदपुगीयते इथर उवाच एवमुक्तामहादेवि नारदश्चिदि-
 वगतः कृष्णोऽपि मातरं श्रावैवाहं हि विधीयते विवाहिता च समाजनेन वेदोक्तविधिना ततः आनीय स्वगृहे सतुर्द-
 श्यां संसिता वधुं परयाव्य च नभामा परिणीता शुचि व्रता निर्वास्ति परमां गच्छ प्रसादपुरमाभव इत्युक्ता वीक्ष्य त-
 कृष्णः प्राणिपत्युत्तमातरं जगामोक्तकार्यार्णकरणाद्यमहाबल तां दृष्ट्वा देवकीमाता वभौ दुःखाधिकारुशः इयं
 विरूपाविकृता कथं भर्गारित गोपिता चितामवापमहती भंतरुद्रि शमानसा कस्यापि नाचवक्षेथा विरूपं तनूदृशी रज-
 श्रयकास्मिस्तु काले तुरुक्मिण्युतिसमागता नमस्कृत्य ततः पश्चात् स्मरुष्टुं प्रियुगलं धा उवाच प्रसूतं वा कथं भक्तिमु-
 क्तं शुभावहं श्रयहं द्रष्टुमिच्छामि सपत्नी कृष्णवल्गवाम् शीघ्रं तां दर्शय श्रद्धा प्रसादं मुविधीयताम् देवक्युवाच ॥
 शुश्रूह हते सुभगे ममापि वचनं कुरु पूर्वमाचारितं सुश्रुमुरुषां द्वा दशव्रतैः सुप्रयच्छसि चेत्तस्य दर्शनं ते भविष्यति रुक्मि-
 ण्युवाच कष्टेन क्रियते धर्माद्व्रतचारिणो दुष्करं कथं तस्यै प्रयच्छामि फलदेवैः सुदुर्लभं देवक्युवाच यश्चाद्वै प्रदीयतां
 मस्य तदहं मया पुनः पंचमं शंभो योऽप्येडिशं शसयापि वा रुक्मिण्युवाच मुरुषां द्वा दशो पुण्यं तिलाद्वैमप्रिनोत्स-
 है किं पुनः पण्डितशशु तस्य पत्न्या दृष्टे च तसि एवमुक्ता जगामासाथमं दिरं वंशुभेक्षणं पुनः पश्यच्छकृष्णं सा प्राणिप्राज्ञेना

वैरुपा देवपृच्छामि वैवोक्तं तु शेषि मन्त्रभो कथं पश्यामितां सान्तर्बोद्धां कृष्णवल्गुभाम् श्रीकृष्णववाच ॥ इवाज्ञाय
 पश्यसुस्तु विरूपतां सुमध्यमां विरूपश्रवणादीनां कुरुयां विकृताननां अट्टवैचित्यकृतं रूपमस्यानसुश्रुततः
 सदेवकोतितु सत्यभामावबोद्धवः सपत्नीगच्छसु श्रेणिं रं रं पदं शैर्यस्त्रय्यर्थं तत्सुप्रसन्नारया तथामुद्रमन्त्रं पश्य
 त्वेव सत्यभामासागतं रुक्मिणिभिर्दिश्रणैश्च सुकुमारगणैर्मन्त्रैः शिष्यैः न सांज्ञादर्शयन्मुह्यत रैयगूढारया विकृता
 ननां प्राथयामास तत्सुश्रुत्पृच्छादशीव्रतं ॥ तिलाद्वीपे च यथाशदेहि मे सेवकारस्य हं ॥ इत्युक्ता बहूशः सापि
 सपत्न्या न ददौ फलं तदा पलायिता गच्छद्ग्रहं दत्त्वा कपटिकं रुदंती शेद न भूहनि गूढावस्थिता भवन् ॥ समागता रु
 क्मिणी सा तन्मुखालोकने च्छया ॥ नोद्घाटयति सा द्वारं तिरस्कारेण शोचति ॥ रुक्मिणी सा तु सत्यभामाशुचिस्मितां
 एकामप्यहृतिदेवि देहि भीष्मकं नंदिनि ॥ अर्द्धाहुतिमथो देहि तदा स्य दर्शयाम्यहं ॥ सपत्नीत्वं न जानामि तवाहमे
 विकारमन्यहं ॥ व्रततिलफलदेहि यथास्ति माहि सौ हदं ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ कोयं भतिश्च मस्तं यं सुरूपं द्वादशीभूति ति
 लहृति प्रपच्छामि उद्घाटय कपटिकं इत्युक्ता च रितस्नात्वा दत्त्वा ह्येकां तिलाहुतिं ॥ तस्याभिवप्रदत्तां पारुपेणास्य
 धिका भवत् ॥ तद्वद्वा विस्मय परं प्रपच्छदयिता हरेः ॥ ॥ ॥ रुक्मिण्युवाच ॥ ॥ कथ्यतां ममाकाहिविकिर्मर्ध
 मिह चागता ॥ सत्यभामोवाच ॥ ॥ तवाहं भूतिभिर्भद्रकृष्णो नोढास्मि धार्मिके ॥ सत्यभामेति मे नाम न मा भि
 चरणीतव ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्लोचनः ॥ नोवाचा किल ज्ञावैर्गीर्षिता मा प्रमहत्तमां ॥ अपश्यद्भूयमाने
 वसुरूपादिति स्मिता भवत् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु वागुवाचा शरीरिणी ॥ व्रतदानप्रभावेन सत्यव्रतपरायणा ॥ सु
 रूपं द्वादशीपुण्यादेवानामपि दुर्लभां ॥ पार्वत्युवाच ॥ कर्मणा केन कर्तव्या किमाचारवदस्व मे ॥ नित्यमहोमदानं च
 प्रसादं मे विधीयतां ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ पौषमासे तु संप्राप्ते पुष्यश्रद्धयदा भवेत् ॥ तस्यां रात्रौ संपातत्मा च्याव्या विष्णु

सनातनः श्वेतान्तरिकवर्णायाः तस्याग्राह्यतुगोमयः अंतरिक्षानुपातितशुचिर्मानुभवस्थितः तस्य कवेराहुती
नातुशतमष्टांतरतिलैः प्रतीक्षित्वादर्शकण्णामुपवासपरायणः स्तुत्वा तद्वातदग्नेवाविष्णुमेवायच्चिन्तयेत् इति
संपुण्यविहितैः पुण्यपथैः सदीपकैः नैवेद्यातिलमिश्रतुफलातिविविधानि च नमः परमशान्तायाविरुद्राक्षनमोस्तु
ते सर्वसंकटनाशायग्रहाणार्धनमोस्तुते पुण्यसंपुण्यदेवेशकुम्भार्द्धिमस्तुसाहितः आवाह्यदेवलक्ष्मीशहोमये
द्रोमयाहुतीः शतमष्टाधिकैर्व्रतितलान्वयाहसिमुतान् अमहस्त्रशीर्षामन्त्रेण हृदयवाज्जनादर्शनं लक्ष्मीयुक्त
शंखचक्रकर्तव्यं गदाधरं होमांतकारयेच्छार्द्धवैष्णवं द्विजसुरभिः दद्यात्तु भोजयते स्थितत्वादत्वाचूदाशिणां ध
र्मश्रवणसंपुर्णकजाग्रायित्वोतिनिशो तत्सर्ववैष्णवार्णवमूर्तिविप्राय प्रतिपादयेत् सन्नहीनं भक्तिहीनं सर्वतत्रक्षमा
पयेत् श्रीहृश्वरर्त्नवाचं एव यः कुरुते देविसुरुपाद्वादशीव्रतं नरोवायदिवानारीतस्य पुण्यं शृणुष्व मे लब्धौ भा
ग्यं नश्यति तस्य अपि जन्मांतरा जितं अपि पापं संपक्का जायते कारणांतरात् तस्यापि नश्यते दुःखं वैरूप्यं तस्य ज
न्मनि बहुभिन्नं च वैलोकनेष्टैः सह वियोगिता जायते भोजवद्विश्चकीर्तिमान् जायते भुवि जातिस्मरणं साधोति प्रदत्तं
वर्णमामुयात् पथ्यमानं मिदं भक्तपायः शृणोति समाहितः पुण्यं प्राप्नोति स तत्तत्त्वर्गलोकमहीयते ॥ ७ ॥

साधाम्यामेवभवति—पौषमापयोः—पौषमास्योर्भेधवर्तिन्माममप्राप्तिभवाति—तत्तुपौषामप्राप्तिभवाति—इति
त्वाश्रित्यानिकैरुक्तं तदसत्—चंदपत्यनभिज्ञाद्विभक्तं—सर्वत्रपुराणवाक्याभ्यामेवविरुद्धात्—अथपुनरप्यपि
भवेत्पतिथीनांहासतुं—यच्चोच्यते—पातसंभवेनभवतिपूर्वप्राप्तिस्त्वदुपलब्धात्—तदप्यसत्—तिष्ठिन्नक्षत्रमोनांहा
सत्वादिभ्यातस्संभवाविचारः—केनरुच्यते—ज्ञातावाधिपत्रिकाणांस्थित्यासहस्रावाधिपत्रिकासुकचिजाततद्ज्ञातपुरुष
स्याभावात्संभवेर्गोकार्थेयएव—पुराणवाक्यप्रामाण्यात्—अन्यथानास्तिकत्वापत्तेश्चेतिसंभवसामंजस्यमिति—नारदी
यव्यनामाकृत्यमुक्तं—पौषमयेचविषेद्रूपितश्चाद्विकलाधिके—असाधारणार्थापत्ताधिक्यकामिति—अथ
पौषशुक्लप्रातिपदिकृत्यम्—नारदीये—पौषशुक्लप्रातिपदिभानुमध्यमूर्ध्वभक्तिरकभक्तप्रातिपदिकेभानुप्रातु
पौषशुक्लद्वितीयापदित्रयोका—पौषशुक्लद्वितीयायांगोशुभोदकमाजर्तं—सर्वकामप्रदंरक्षाप्रदंवालेदुर्भोजनम्
वादिददानेनवालेदुर्हविष्यशान्जितंदिनम्—पूजयेत्सांध्यमुदितंयमकामार्थसिद्धिं—अत्रारोप्यव्रतं—चिरणुधर्मोत्तरे
पौषशुक्लद्वितीयायांगवाभुभोदकेजतु—स्नात्वाशुक्लंवरुभुव्वासुधैवस्तमुपायते—वालेदो—पूजयंकायर्थं—पौषमात्य
नलेपने—श्रीहरेर्गोरसंप्राय—अधःशायीनिशान्त्रयेत्—एवंप्रातिपदासशुक्लद्वितीयासुबालेदुपूजतम्—अर्थात्तुमागंश्रीं
पूषालेदुपूजयंकायर्थे—वासांसिरसकुम्भचकंचनंतुद्विजातेय—दत्त्वातुपूर्ववद्भुक्काष्ठतपारंयतोभवेत्—व्रतेननेतथि
भद्रोर्गोमवव्यपोहति—सौभाग्यप्राप्तोति तथापुष्टिचमनुजोत्तम—कौर्मसचाशोखधैकनिष्ठयश्चास्तथाभ्युन्नचुरंखधर्म
अर्थात्सदस्तस्यसमस्तक्रामावरस्तथाशोखधैवचनारी—इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तं—पौषशुक्लद्वितीयायामारोप्यव्रतम्
पौषशुक्लतृतीयायांब्रह्मगौरीव्रतम्—नारदीये—पौषशुक्लद्वितीयायांब्रह्मगौरीव्रतंवरत्—पूर्वोक्ताविधानेनपूजाविव्याद्वि
जातम्—ब्रह्मगौरीप्रसादेनमोदतेब्रह्मसंगतेति—गौरीपूजनं—ब्रह्मपूजासहितमित्यत्रविशेषकृत्यं—पौषशुक्लचतुर्थ्या

विधिशेषपूजाका तत्रैव पौषमासचतुर्थ्यातुविधिश्राद्धार्थमकितः विधैकमोजयेद्भक्त्याभोदकैर्दक्षिणदेवः एवं
 कृतमुनेभ्यश्चाहतीसंपत्तिभाजनः पौषशुक्लपंचम्यामधुसूदनपूजा नारदीये पौषेपिशुक्लपंचम्यांसंपूर्वमधु
 सदनं लभतेवांछितान्कामान्नात्रकार्यविचारणा पंचम्यां प्रतिभासंतुशुक्लेकृष्णेचनारदः प्रिहणां पूजनं शस्तं
 नागानामपि सर्वथा पौषपृष्ठाविष्णुरूपिदिनेशपूजाकातत्रैव पौषमासेशुक्लपृष्ठादिवादिनपतिर्द्विजुः ॥ विष्णु
 रूपीजगद्धाता प्रादुर्भूतः सनातनः सतस्मात्पूजनीयोऽस्यांपुष्पैर्गंधपूरकतैः तैर्वैर्बलशूषधैः सर्वसौर्यमभी
 प्सुभिरिति पौषशुक्लसम्यादितोवर्षमाध्यमभयससमीज्रतम् जयसिंहकल्पद्रुमैः ससम्यामुपोषणम् ॥ वि
 संध्यं सुसूर्यपूजाः रात्रावधः शयनचक्रत्वा पूर्णमासिससम्यां वृतादिभिर्भानुसंपूज्य मोदकप्रस्थं निवेद्याहि
 जामेजयित्वाकपिलं दद्यात् एकते सर्वकामासिर्भवतीत्युभयससमीज्रतम् ॥ अत्रैवमासिदसपूजनीज्रतं
 प्रतिमासमासैर्दूजयित्वागवान्हिकंदद्यादिति मासैर्दसपूजनीज्रतम् ॥ पौषशुक्लपृष्ठां शिवपूजा नारदीये
 शुक्लपृष्ठां तु पौषशशिवसंपूज्यमकितः ॥ भुक्तिमुक्तिमवाप्नोति भक्तमेकं समचरेत् भक्तं भोजनमित्यर्थः ॥
 ब्रजविशेषो भविष्योत्तरेकत्पतरौ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पौषमासिमहादेवि शुक्लपृष्ठां भवेत् ॥
 तदासातमहापुण्यामहाभद्रैकिकथ्यते तस्यां स्नानं महापुण्यं जपो होमस्तुतर्पणम् ॥ विप्रभोज्यं यमप्रीत्यैश्वरा
 साहायिकं भवेत् तस्मात्तस्यां महादेवपूज्योहं विविधैः गंधपुष्पापहारैश्च ब्राह्मणानां भोजनैरिति
 इयमेव मरणोपपाजयतीति ॥ पौषमासिमहादेवि अष्टम्यां शुक्लपक्षके नक्षत्रजायते पुण्यं ब्रह्मैकैरौद्रमु
 च्यते ॥ तदा तु सामहापुण्याजयतीत्यष्टमिशुभा तस्यां स्नानं तथादानं जपो होमश्च तर्पणं सर्वकोटिगुणं दिवि
 कृतं भवति कृत्स्नशक्तिपौषशुक्लपृष्ठां ज्ञातम् ॥ पौषशुक्लपृष्ठां ज्ञातम् ॥ नारदीये पौषे शुक्लपृष्ठां

इयं त्वमहाभायां प्रपद्ये तं । इदं कद्रवये वा निप्रेष्य फलाशये ॥ अथ हि प्रयोत्तरेपीदं वतमुक्तं श्रीकण्ठधीमन् ॥
 प्रासुरविनिहते भगवता महामुनेः ॥ ध्रुवैरमनुरमत्संभ्रमा बहवः कजाः ॥ एतासां रुमधरादेवी ह्यवतीर्त्य पुनः पुनः
 धर्मसंस्थानां ध्यानेन जघ्रेत्स तमान् ॥ अथ रकासुरोत्ताममहिषस्य सुतो महान् ॥ आसीत्तत्र परजं सुवर्गाणां
 धृतातिपटुः ॥ तस्मददत्तवत्क्वोरारयत्तल्लोके यमुदके ॥ तेन लब्धवरेणाधमे लयिष्यद्दत्ताः सुतान् ॥ आत्राण्ड्यं सहस्रं
 प्रापद्वारत्वाभिरावर्तते दृष्ट्वा न वलं स बद्धाश्चामिता युधाः ॥ दंष्ट्रयुधसुरैः साहसुराः शक्रपुरोगमः ॥ अतः प्राग्वत्सहस्रं
 दशोऽष्टौ धृतरांगोऽप्याशानकादशः ॥ हाहासुरैरकच्छपा ॥ ब्रह्मैव पिबल्लोका प्रसुरासुरमहारणे ॥ अथ रकासु
 रोत्तामधुयुधवैर्युः सह विहन्त्युज्ज्वला विह्वारकुक्षिणमहारणे ॥ जटाश्वर्गैः प्रित्यज्यत्यक्तप्रहरणं ॥ दुर्तं कंठजं पु
 रीशासायनास्तं भववल्गमा ॥ दुर्गाचामुदयसाह्वैर्न भृङ्गोऽस्मान्निवता ॥ अथ तावत्समहा लक्ष्मीनदाशे भंकरितीया ॥ शि
 वद्वतो महादंढाश्चामरीन्द्रमणाला ॥ रेवती च परासिद्धिर्नैव ताः परकीर्तिताः ॥ एतास्मर्वस्त्वुत्तिचक्रुश्चिदशाः शृणता
 जताः ॥ जयति सुप्रजिमुकदृष्टि वज्रराणां वज्रसकलमुह्यतः सुवजननी ॥ अथ प्रतिजगदृशवां दितसकलामातिविकलादु
 श्या विरुक्तनखदशामुष्णराचिरवस्थाः स्फुरितखड्गाकतहरताः ॥ अथ यतिनरमुदमुदितमिति शिरः ॥ हरिकृच्चर्द्धा जज्ञित
 शिखिगणो ज्वलाविकटजयमच्छवद्रमाणि शोभाः ॥ जयति दिगम्बरभूषासिद्धपटशोभहा लक्ष्मीकरकमलशोभापद्मा
 स्तवद्वपद्मवरणा च जयतिकमंडलुहरतः ॥ नृदादेवि नता ॥ तैह्यदिग्धसत्ताविक्रतमुष्णफल्कादामपूरितदिशोऽप्याज्य
 तिविकशालद्वहक्षेभुं कर्मैरुद्रभावस्थाः क्षीमिता ब्रह्मांडादरसूकरमुखमुखरहंकृतातिजाना ॥ जयति तडमरुहरता शिवदूती
 प्रथमा शिवशक्तिमुक्ता दहासभैरवदुःसहचा वैतसकलदिग्भक्ता ॥ जयति भुजगेंद्रं वधनशोभितकर्णामहा रुद्रा ॥ घटपटहम
 रजमदलझङ्कारनात्तावयवापाधतिमुधुव्रतरूपादस्य हरश्चामरीदेवी शान्ताऽशान्तवचना ॥ सिंह रवाश्वानजोपा

[illegible]

यः कालरात्रौ दानवानां भारे वनिपपातसः । जीवितानि च जगद्वाहदैत्यानां द्विवन्दनाः ॥ अथ रक्षासुरकण्ठेयहोत्रापा-
 रम्भत्वे देवजघानतीक्ष्णेन त्रिशूलेन भृशं हृदि समिद्धहृदयो मायाशक्तेर्देवः सुदारुणः । तथापि देव्या सह-
 पपातसमरे सुरः देवतानसुराजिवात्तवज्रपुरे द्रुतम् । ददृशुस्तेरणाप्रतिलंघमानान्महावृजान् । व्याघ्रघ्नुः
 सुराहृष्टानवभ्याध्वजचिह्निताः । आतोषापीह भूपालैर्ज्वलन्धैः श्रियान्वितैः । उपोष्यते न रैर्मत्स्यानारीभिरपि प्राण-
 मुखिष्ठैरुडवाच । कीदृशिवधानतस्यास्ति नवन्याद्वाहिमेप्रभो । सरहस्यसमंजं चतुष्यते येन चण्डिका । श्रिकृष्ण उवाच ।
 पौषस्य शुक्लपक्षे वानवमीपरिस्रुता । तस्यां स्त्रावाशुभैः पुष्पैरर्चनीया हरेः स्वसा । सा कुमारिभगवती सिंहस्थानन्द-
 दायिनी । ध्वजाद्याताविधानकृत्वा पुरतस्तां श्रपूजयेत् । मालतीकुसुमदीपैर्गन्धधूपविलेपनैः । बालिभिः प्रशुभिर्मधैः
 सुरमानसजगवैः दधिचन्दनघुणैश्च भक्ष्यैश्चानभिपाचितैः । मंत्रेणानेन कौतयेन्नाह्मणां श्रेयसाधिपः । इन्द्रो भगव-
 तीरुष्णां विश्वस्य जगतीहितं । सर्वदुःखसंयमनीं ग्रहनक्षत्रमालिनीं । प्रपन्नो हं शिवाराविभद्रे पारमसीमाहिः । सर्व-
 भूतपिशाचेभ्यः सर्वसत्त्वसरीसृपैः । देवेभ्यो मानवेभ्यश्च भयेभ्योरक्षमांततः । ततश्चारोपयेद्वाजदेवीनां भवने ध्व-
 जान् । भोजयितुं कुमारैश्च प्राणिपत्न्यक्षमापयेत् । उपवासेन कुर्वीत एकभक्तेन वा पुनः । भक्त्या भूपालये चास्य भुक्तिस्ते-
 पाणरीयसी । एवं ये पूजयिष्यन्ति तैश्च जैर्भगवती नराः । तेषां दुर्गा दुर्गमार्गौ चौरव्यालाभिसंकटे रणेरजकुले गेहे बुद्धमुध्वे-
 रयुल्लङ्घले । रक्षां करोति स ततश्च वानी सर्वमंगला । आस्यां भूवविजयो नवन्यां प्रादुर्नन्दन । भगवत्सारतुतेन धात्रवमी-
 सततं धिया । धन्या पुण्यापाप्रहरा सर्वोपद्रवं नाशिनी । अनुष्ठेया प्रयत्नेन सर्वान्कामानभीप्सिताम् ॥ देव्यर्चनाहि-
 तमतिर्भनूजानवन्यां दुर्गां ग्रहेष्वजवरानवरोपयेधः । कामानवाप्य मनसोऽभिमतान् प्रकामदेहं विहाय समुपैति च-
 वीरलोकम् । इति भविष्योत्तरे पौषशुक्लाध्वजारोपद्रुर्गानवमो व्रतम् ॥

॥ पौषशुक्लदशम्याविश्वेदेवपूजाव्रतम् ॥ नारदयि ॥

पौषेदशम्यांशुक्लायांविश्वेदेवान्समर्चयेत् - क्रतुर्दशोवसु.सत्य.कालकाममुनीनज - रुथापयित्वादर्भमयानासने
पुचंसंस्थितान् गर्धधूपैस्तथादीर्पनैर्वधैश्चापिनारद - प्रत्येकदक्षिणादंत्वाग्निपत्यविसर्जयेत् - दक्षिणांतां
द्विजान्भोगुणरवेवासमर्चयेत् - एवंकृतविधिदैवैकभक्तभोजीव्रतीभवेत् लोकत्रयस्यविघ्नर्पनात्रकार्यविचारणा
इयंपौषशुक्लदशमीर्दशानकरपादि अस्यांश्राद्धदानादिसर्वमक्षयफलंभवतीतिकल्पादिनिर्णयोभिधानात् - पौष
शुक्लेकादशीपुत्रदैकादशी नारदयि पौषस्यशुक्लेकादशीपुत्रदांसमुपोत्पवैद्वादश्यांचक्रिणप्राच्यगार्धैरुपचा
रकैः ततःसंभोज्यविप्राग्र्यान्दत्वातेभ्यश्चदक्षिणां विमृज्यस्वयमभ्याच्छेषात्तवांघ्रवै.सह - एवंकृतव्रतोवि
प्रभुक्कामोभोगानिहेप्सितान् विमानवरमारुह्यथात्वंतेहरिर्मदिरम् - अथकथा पद्मपुराणे - युधिष्ठिरउवाच
कथ्यतांचैवभोक्कृष्णकृष्णत्वाममोपरि पौषस्यशुक्लपक्षेवातिथिरेकादशीभवेत् - किनामकोविधिरतरया - को
देवस्तत्रपूज्यते कस्यतुष्टेह्यर्केशवदमेपुरुषोत्तम श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्मवक्ष्यामिशुक्लापौषस्ययाम्भवे
त् कथयामिमहाराजलोकानांहितकाम्यया पूर्वोक्तविधिनाराजन्कर्तव्याचप्रयत्नतः पुत्रदानामविरयातास
वैपापक्षयकरी - नारायणोहिदेवोरम्याःसर्वकामफलप्रद. नातःपरतराकाचित्तत्रैलोक्येस्वराचरे - विद्यावंतंयश
स्वंतकरोतिमनुजंहरिः शृणुराजन्मवक्ष्यामि पुत्रदायाःकथांशुभां पुरीभद्रावतीनामराजातत्रमुकेतुमान् राजा
स्तस्यतुपत्न्योवैपचवासन्मुखोचनः पुत्रहनिनराज्ञावैकालोतीतोमनोरथः पुत्रंनलेभेरजावैशोभनवंशवर्द्धनंनरा
ष्ट्रेनपुरेसौरव्यराजालेभेसुकेतुमान् - सौराज्यंशोभनंराजानभेनेपुत्रवर्जितः - राजारज्ञीतथाजातावन्योन्यमादिद्वः

खितौ पितरौ तस्य पानीयं कवोऽष्टमुपभुजते । राज्ञः पुत्रो न वै जातो योऽस्मान्सतर्पयिष्यति । इत्थं संचितवानास्त्रुति
 लेभ्यः सुखं तदा । न ऋणां न मुच्यते पुत्रो देवदृष्टा तथापि तु । तस्मात्सर्वप्रयत्नतः पुत्रवत्त्वायात्तेनैः । इह लोके य
 शस्तेषां परलोकेशु भागतिः । येषां नरोत्तमां तां हि पुत्रजन्मा भवेद्भुवे । ज्ञापुरो न यस्य संपत्तिस्ते पालोऽर्कप्रवर्द्धते । पुत्र
 हीनतया रज्यं चंद्रहीना यथा निशा । इत्थं संचित्य मनसा शमले भेन पार्थिवः । एकदैर्च्छस्स राजेन्द्रः प्राणाहं हि केतु
 मीन् । दृष्ट्वा पतितमात्मानं पुत्रहीनं मुदुःखितं । अथा रूढं तदं राजा जगाम गहनं वनं । जानति स्म प्रजातैव सेवकानां
 त्रिणिरुतेषां संप्राप्तो यो रविपि न विचरं श्रुतं तस्मिन् वतः । अपश्यं च वटपथ्य वृक्षा न्वहुविधान्वने । चपकान्सतपणी
 श्रुतं दुर्कास्तिलकास्तथा । शालां श्वेतमालां श्रवदिरां श्रवशिषतः । कदलीरिगुदीशचापिवदरीश्च मनोरमाः । व्या
 घ्रा इव च वराहा इव चानरा नपितत्र सः । गवयाश्च मृगाश्चैव भृगालान् शशकानपि । वनमार्जारकांश्चैव भल्लकांश्च
 सैरिंसुपान् । दृष्ट्वा तान् चितयामास स्वत्सनः प्राणिनां शतम् । वने विचरतस्तस्य विमंथ्य गतो भवेत् । क्षुत्तपापी डि
 तीरां जावनेव भ्रामसेवतः । मुखे न शुष्यता लं शीर्षं चितयामास पार्थिवः । पातकी कुरुत देवयत्या रतुः खमीदृशः । मया
 तुतोषितो देवयज्ञपूजाभिरदरात् । भक्त्या भूमिस्सुराश्चैव योषिताः श्रेष्ठभोजनैः । प्रजश्च पालिताः सर्वाः पुत्रवत्सर्व
 दामया । कस्माद्दुःखं मया प्राप्तमिदं शरीरं गमहत् । इति चिंतातुरो राजा जगाम पुरतो वने । स्वपूर्वजानां च स्मरः पुण्यं
 प्राप्तमहिभुजा । मानं संपृद्धं तेषां द्विनीखंडमडितं । हेमकारं डवाकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं । मकरैर्मत्स्यसंघैश्च
 पक्षिभिश्च समान्वितं । समीपे तस्य सरोमुनीनामाश्च मान् शुभान् । ददर्श राजा वल्मीकिशिष्याणां सतपास्विनां
 प्रारफुरदक्षिणैश्च प्रारफुरदक्षिणो भुजः । सद्यस्तस्य महीपस्य शशसुमलक्षणं । तस्य तीरे च मुनयस्तपश्चक्रुः सुदा
 रणं । हर्षाद्बहुल्लनयनो मुनी नृद्वयैव भूवसः । श्रवतीत्यर्हयात्तस्मात् । नमुनीनामुग्रतः स्थितः । पृथक् पृथक् वंदे सौ

भुनोताश्रमसंस्थितान् प्रवृत्तैश्चमुनयः प्रसवाः स्मोवयंतव-राजोवाच कुंतस्त्याश्चभवंतोवैषभृशतप्यतेतपः
 किमर्थमार्गताश्चहकथयंतुममाग्रतः । मुंतयञ्चुः ॥१॥ विश्वेदेवावयंराजन्सरसिस्त्रातुमागताः - अथचैकादशीराज-
 शुक्लापौषेहिपुत्रदं पुनंदंतिवैकुण्ठस्तजतस्माद्वतंचरेत् - तस्मादेकादशीमेतांपुत्रदेतिप्रचक्षते - इत्थमुनिवचं
 श्रुत्वामुनयोवाक्यमब्रुवन् अघारिमिन्दिवसेराजन्पुत्रदानामवर्तते एकादशीमहापुण्याक्रियतांव्रतमुत्तमं अरम
 त्ससादतश्चैकृणस्यानुग्रहांतथा - व्रतस्यास्यप्रभावाच्चावश्यंतेभिवितासुतः सराजावचनातेषांचकारैकादशी
 व्रतं - तदैवविपनेस्थित्वा मुनिभिः संहितरतदा राज्ञाभरणं कृत्वा नृत्यगीतैस्तरवैर्हरेः - द्वादश्यांपारणं चक्र
 मुनिभिः संहितरतदा आजगामग्रहं राजाहर्षांभुल्लमुखांबुजः पुत्रदायाः प्रभावेनराज्ञिगर्भततोदधे पुत्रोजां
 तस्तरतस्तस्यास्तेजस्वीरूपवान्गुणी तस्तेनसहायेनराज्ञासपालिताः प्रजाः एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्यंपुत्र-
 कांक्षिभिः मोक्षार्थिभिश्चभक्तयवैपुत्रदैकादशीव्रतं - एकचित्तेनघोरजन्तुकरोत्येकादशीव्रतं गुणिनोलभतेपु-
 त्रानिहामुत्रचसद्गति अस्यामाहात्म्यश्रवणादीर्घायुर्धनधान्यवान् पुण्यवांश्चभवेन्मर्त्यानाञ्जकार्यानिजगन्ना-

॥ इतिब्रह्मपुराणेब्रह्मांडोक्तापुत्रदैकादशीव्रतकथा ॥

पौषशुक्लैकादशीमन्वादिरितिमन्वादिनिर्णयोक्तान्येवकुर्यात् ॥ अस्यामेवमाघज्ञानप्रारंभकेचिदाहुः तदुक्तं ब्रह्म
 पुराणे एकादश्यांशुक्लपक्षेपौषमासिसमारभेत द्वादश्यांपौर्णमास्यांवाशुक्लपक्षेसमापयेत् माघज्ञानमिति शेषः पक्ष-
 तरमाहविष्णु दर्शवापौर्णमास्यांवाप्रारभ्यज्ञानमाचरेत् पण्यान्वहानिर्वाशतमकरभ्येतिवाकरइति पतञ्जलिमान्ना-

हेतुलामकरमेपेपुप्रातःस्नायीसदांभवेत् । हावप्यब्रह्मचर्यचमहापातकनाशनमिति । ज्ञानकालउक्तो ब्रह्मपुराण
 एकादश्यांशुष्टपक्षेपौपेमास्यरुणोदये । संप्राप्तेमाधमासस्यज्ञानकालेविज्रक्षणः । माधवाधियुगंध्यावायुः स्ना-
 तिसुरपूजितइति । श्रुणोदयमारभ्यप्रातःस्नानावधिप्रभो माघज्ञानंभवेत्पुण्यानां ब्रह्मकार्याविचारणा उत्तमतुस्तु
 श्रवतुसतारतुमध्यमं सवितर्युदितेभूपततोहीनप्रकीर्तितं । एवंसति संप्राप्तेमाधमासेतुतपरिचिनववह्मभे को
 शतिसर्ववारोणिसमुद्रच्छतिभास्करे । यानितु माधमासेरटस्यापः किंचिदभ्युदितेरवौ ब्रह्मधंवासुरापांवाकंपतं
 तंपुनीमहि इत्यादिनारदीये वचनान्यशक्तविषयाणि तत्रैव तडागेष्वथवास्नायात्कूपेमांडाश्रितेतथा माघ
 मासेवरारहे प्रशस्तानिज्ञागजलं भांडाश्रिततुविशेषः । सारितोयंमहोवंगनवकुंभरिथततथा वायुनाताडितं
 रात्रौगंगास्नानसमंरमृतं स्नातोवह्निनसेवेतह्यस्नातोवाकथंचन - सेवेतापिब्रह्मोमाधैनशीतार्थेकथंचन स्नानवि-
 धिमाहविष्णुः । तत्रचोत्थायनियमंशुद्धीयाद्विधिपूर्वकं माघमासेसनियमंस्नास्येहंदेवमाधव तीर्थस्यास्यजले-
 नित्यमितिसंकल्प्यचेतासि - ततःस्नात्वाशुभेतीर्थेदत्त्वाचशिरासिमृदं - वेदोक्तविधिनाराजन्सूदर्यायाधैनिवेदयेत्
 पितृणांतर्पायित्वातुश्रवतीर्थ्यजलात्ततः शंखचक्रधरंदेवंमाधयनामतर्पयेत् । बह्मैर्हुत्वाविधानेनततस्त्वेकाशानो-
 भवेत् भूशय्याब्रह्मचर्येणशक्तः स्नानंसमाचरेत् । अंशकरयधनाढ्यरयबहुदानंनप्रकुर्वतः श्रवश्यमेवकर्तव्यमा-
 यस्नानमितिश्चतिः तिलस्नायीतिलोद्वर्णीतिलहोभीतिलोदकीतिलदंस्तिलभोकाचपटुतिलीनवसीदति तैलमाभ-
 लकाश्चैवतीर्थेदयारुतुनित्यशः । तथाप्रज्वालयेदग्निसेवनार्थेद्विजन्मनां । एवंस्नानावसानेनुभोज्यंदेवमवारितं भोज-
 यद्द्विजदं'पत्संभूपयेद्वस्त्रभूषणैः कंबलाजिनरत्नानिवासांसिविविधानिच । चैलकान्यपिदेयानिप्रच्छादनपटा-
 स्तथा । उपानहैतयागुप्तमाचकौपापमोचकौ । अग्नेनाविधिनं'दद्यान्माधवः । प्रीयतामिति - सवित्रेप्रसावित्रेचपर-

धामयुतेतमः त्वतेजसापरिधृष्टपांपयातुसहस्रधा दिवाकरजगन्नाथप्रभाकरनमोस्तुते परिपूर्णकरिष्येहमावस्ता
 नतवाह्या इतिमावस्तानसमापनमंत्रः अहन्यहनिदातव्यास्तिलाः शर्करयान्विताः माघावसाने सुभगेष्वह
 सभोजनंतथा सूर्योभे प्रीयतांदेवो विष्णुमूर्तिर्निरंजनं दंपत्योर्वाससीसूक्ष्मे सप्तधान्यसमान्विते त्रिशुभोदका
 देया शर्करातिलसंयुताः भगवन्तिलानांतु चतुर्थः शर्कराशकः अनान्यंगो वरारोहे सर्वमांसं नयेद्ब्रती इतिमा-
 वस्तानविधिः ॥ पौषशुक्लद्वादश्यां सुजन्मद्वादशीव्रतम् नारद्वि पौषशुक्लद्वादश्यां सुजन्मद्वादशीव्रतं तत्र-
 स्नातविधौ नैव ह्येवाद्यार्धकं व्रतं प्रतिवागोभृजवाढ्यार्दौ तांच कृत्वा प्रदक्षिणं प्रतिमांसं ततः शुक्लद्वादश्यां व्रतमाच-
 रत् व्रतप्रस्थचतुष्कचक्रमाद्वा हेर्यवस्थ च द्विरकं हेमातिलाः प्रस्थाद्वैपायसंघटं रौप्यस्थमापमेकस्य त्रिहिरपि
 टपककं छत्रमापाद्वैहसश्रप्रस्थं फाणितमुत्तमं चदनं पलिकं वस्त्रं पंचहस्तोन्मि ततु तत् एवंतुमांसिकं दानं नि-
 त्यंदेयं यथाक्रमं गोमूत्रं जलमाज्यं च अापः शाकं दूर्वाविका दधिभक्तं यवादां च तिलान्पावकतापितान् दूर्भावली-
 रनुदिनं प्राशनं प्रतिमासकं एकतत्रतोवर्षसौवर्णी प्रतिमांसवेः कलशेताम्रपात्रे च न्यस्याभ्यर्चयेद्द्विधानतः गुर-
 वेधेनुसाहितांसमर्च्य प्रणमेत्ततः विप्रान्द्वादशसंभोज्यतेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां एकतत्रतोवर्षं जन्माद्रो न्युत्तमे कुले
 नीरो गोधनधान्याढ्योभवेच्चाविकलेंद्रियः अथ विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुजन्मद्वादशीव्रतं हेमाद्रौ वीरमित्रोदये पुलस्त-
 उवाच पौषमासे सिते पक्षे द्वादश्यां शक्रदैवते नक्षत्रयोगे विष्णुप्रथमं त्रुततोर्वयेत् ततः प्रभृतिविधैर्द्रमासिमा-
 सिजनादर्शनं उपोषितः पूजयेत् यावत्संवत्सरं गतं मासे च मासे विधिनोदिते न तस्यां तिथौ दानमिति ब्रवीमि प्रा-
 रयं यथावा द्विवेकमेण तदुच्यमानं निखिलं निबोध घृतयथाव्रीहियर्वाहिरण्यं यवादां नमः कनकाक्षपानं छत्रं पयो
 वंशुडुपुष्पताम्रं संचंदनं वस्त्रमनुक्रमेण एकैकपदोक्तमेकैकदानमेकैकस्मिन्मासे क्रमेण देयं गोमूत्रमंभो घृतमांस

शाकंदर्वादिधियाहि यथास्तिलाश्च सुवर्धाशुतपन्नजलमनुदाभः शेरक्षमासक्रमशः प्रदिष्टं । आमशाकञ्चपकशाकं
सुवर्धाशुतपत्निति । जलविशेषणं दार्भिम्बु । कुलेप्रधानेधनधान्यपूर्णविवेकवत्यस्तसमस्तदुःखप्राप्तातिजन्या
विकल्त्रिद्यश्चभवत्यरेगोमतिमानुस्वीय । इविष्णुधर्मोत्तरोक्तसृजन्मद्वादशीव्रतम् ।
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथस्यासंब्रभविष्योत्तरां गोविन्दद्वादशीव्रतम् ।
श्रीकण्डवाच । अधान्यदपितवन्निगोविन्दद्वादशीशृणु । यस्याः सन्ध्यगन्धानात्प्राप्तोत्थमितफलं पौषमासे
सितपक्षद्वादश्यांसमुपोषितः । सन्ध्यक्संपूज्यगोविन्ददेवदेवमयोक्षन् । धूपपुष्पोपहारैश्चनैवेद्यैश्चसमाहितः । गो-
विदेतिजपनामपुरस्तद्धतमानसः । विप्रायदक्षिणां दद्याद्यथाशक्त्या समाहितः । स्वपनिवृद्ध्यन्स्वालितोगोविन्देति
चकीर्तयेत् । पाखाडिभिर्विक्रमस्थैरालापंचविवर्जयेत् । गोमंत्रंगोमयंचापिदधिधीरमयापिका । गोदेहतः समुद्धृतं
समर्थीयाद्विशुद्धये । द्वितीयोक्लितः स्नातुः स्तथैवाभ्यर्च्य केशवं । तेनैवनाम्नासंपूज्य दद्यात्तेभ्यश्चदक्षिणां ततोभु-
जीतगोदेहसंभूतेन समन्वितः । एवमेवारखिलान् मासान् पुष्यप्रयतः शुचिः दद्याद्वाखिलात्मासान् पुष्यप्रयतः शु-
चिः दद्याद्वाक्लिकविद्वान्प्रतिमासंस्वशक्तिः । पारितोचपुनर्वर्णगोविन्दपद्मया सह कारयित्वा स्वर्णमयपुष्पधूपैः स्र-
ग्वरैः गोविंदे गोपतिगोस्ताश्रीकांतः श्रीधरो हरिः । सर्वकामफलदा सिं करोतु मम केशवः । इत्युच्चार्य ततो दद्यात्
स्मिताङ्गिनाक्लिकं भक्त्या परमयाराजन्पुष्पाफलमाहुयात् । स्वर्णशृंगैरीष्यचुरांसिष्ठसदृशान्नरः प्रतिमा
संज्ञिजातिभ्यो दत्त्वा यत्फलमश्नुते । तदाज्ञोत्थखिलसंस्पृश्य ब्रतमेतदुपोषितः । तच्छ्लोकमवाप्तोति गोविंदो यज्ञातिष्ठ-
ति । गोविंदद्वादशीमेतामुपोष्य दिवितारकाः । विद्योत्तमाना दृश्यते लोकेऽद्यापि शाकंवत् । गोविंदमर्चयति गोर-

समोजनश्रगावोविनोदयतिदृगवाहिकश्च गोद्वादशीयुक्तव्रतेपवासःप्राप्तोत्ससौसुरभिलोकमपेतशोकः

इतिमविष्योत्तरोक्तगोविंदद्वादशीव्रतम् ।

पौषशुक्लत्रयोदश्यामच्युतपूजाव्रतं पौषशुक्लत्रयोदश्यांसमभ्यर्च्यच्युतंहारिं धृतपात्रद्विजैर्द्रायदद्यात्सर्वार्थसिद्धये । इतिनारदीयोकमच्युतत्रयोदशीव्रतम् ॥ कृत्यत्वार्याण्येवमेव । पौषेमासित्रयोदश्यां धृतवि

द्रायपार्थिव समभ्यर्च्यस्वयदद्यात्सर्वान्कामानवाप्नुयात् इतिपौषशुक्लत्रयोदशीकृत्यम् ॥

पौषशुक्लचतुर्दश्यां विरूपाक्षव्रतं नारदीये पौषशुक्लचतुर्दश्यां विरूपाक्षव्रतं स्मृतं कपर्दीश्वरसन्निध्यं प्रा

प्यविप्रविचित्य स्नात्वागधजलेतत्र विरूपाक्षं शिवं यजेत् गंधमात्यनमस्कर धूपदीपाक्षसंपदा भोज्यं

द्विजातयेदद्यान्मोदतेदिविदेवत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरेप्येतदुक्तम् मर्कंडेयउवाच पौषशुक्लचतु

श्यां विरूपाक्षं तु पूजयेत् पौषमासादधारभ्ययावत्संवत्सरं भवेत् गंधमात्यनमस्कारधूपदीपाक्षसंपदा तत्स्थ

द्विजातयेदद्याद्भ्रततेतुपरंतप तत्स्थतदुपकरणमहोक्षादिपूजादानादि कृत्याव्रतवत्सरमेतदिष्टभयं चाज्ञोतिसरा

क्षसेभ्यः कामानवाप्नोतिभवत्यरेगोभयचराजन्नचतस्य किंचित इतिविष्णुधर्मोत्तरोक्तं विरूपाक्षव्रतम् ॥

पौषपौर्णमास्यां लक्ष्मीपूजाव्रतम् नारदीये इदं जगत्पुत्रालक्ष्म्या त्यक्तमासीत्ततो हरिः पुरंदरश्च सोमश्च तथा

तिष्ठत्यहं रूपतपंचतेतुपुण्ययुकायां पौर्णमास्यां जगद्वलात् अहं कृतं पुनश्चक्रुः सर्वसर्वाभ्यवृद्धये गौरसर्व

पकलेकेन समालभ्य स्वकांतं स्नायात्सर्वापधिजलैर्धारयेच्च नवांशुक दध्वाचमंगलद्रव्यं स्पृष्ट्वा नत्वा ततो वैघ्नं हरिद्राकुंदपुष्पैश्च गंधार्घ्यैरुपचारकैः विधाय होमविभ्रांश्च भोजयेत्प्रायश्चर्यैः एवं कृत्वा व्रतं विप्रसमाप्नोति

तिविवर्द्धनं अलक्ष्मीनाशनैर्वैवमोदतेऽत्रपरत्रच कृत्यत्वाणैवे ब्रह्मलोकेतपरतत्त्वापितरोलेभिरेवर
 पोपेतुप्यनक्षत्रेपिष्टकैर्विविधैः पितृन्अभ्यर्चयतिपोदेवान्निजमात्मानमेवच गौरसर्पकलकेनसमालभ्यस्व
 क्रातुं कृतज्ञानैस्तथाकार्यमलक्ष्मीनाशनंपरं उदत्सदेवंचतयासर्वौपाधियुतैर्जलैः स्नापयित्वानवंक्षत्र्यह्नी
 त्वाकांचनंतथा द्रष्टव्यमंगलंशांतधूपस्त्रङ्माल्यशोभितं ततोनारायणंशुक्रचंद्रशक्रदहस्पतीन् संपूज्यपुष्प
 धूपैश्चनैर्वैश्वपृथक्पृथक् प्रशस्तैर्वैदिकैर्भैत्रैः कृत्वाग्निहवनशुभं दानैर्विप्रांश्चसतर्प्यनवैर्वस्त्रैश्चशोभि
 तान् ततः पुष्टिकरंहयं भोक्तव्यधृतपावसं पुष्पयोगतुक्तर्तव्यराज्ञास्नातंतुसर्वदा विष्णुरपि पौषीचेत्पुष्पयुक्ता
 स्यात्तस्यगौरैर्सर्पकलकेनोत्सादितशरीररोगः गन्धधृतपूर्णकुंभनाभिपिकः सर्वगर्धैः सर्वविजैश्च स्नातोधृतेन
 भगवंत्वासुदेवंस्नापयित्वापुष्पधूपदीपगंधनैर्वेद्यादिभिश्चाभ्यर्च्य वैष्णवैःसूक्तैर्वाहस्पत्यैर्भैत्रैश्चानलहुत्वा समुच्च
 णैर्नवृतेनब्राह्मणैस्वस्तिवाचयेत् ततोवासोयुगंचकर्त्रेदत्वा अनेनकर्मणामुच्यते सर्वौषध्युक्तशृङ्गादंगपरिशिष्टे
 कुष्ठमंसीहरिद्रेद्रेमुराशौलेयचंदनं वचाचपकमुस्ताचसर्वापधिगण रम्यतः ॥ अस्यामेवपौष्पां ईशानव्रतमुक्तं
 हेमाद्रौ कालिकापुराणे पिप्पलादवाच अथोपोष्यचतुर्दश्यापौर्णमास्यांगुरोर्दने पूजयेद्विधियायेनशार्वालिंगं
 निबोधतत् ब्रह्माणंपश्चिमेभागेवमोलिंगस्यवैहरिं स्वखोलकंदाक्षिणेरुद्रमीश्वरंप्राग्दशस्थितं स्वखोलकंसूट्यम् गु
 म्गुलंचाज्यसंयुक्तमगुरुवासितंशुभं दक्षान्तराज्जनकुट्यार्द्रत्वांगोयुग्ममपचकं नैवेद्याधंवल्लिचैवपूर्ववत्स्वयद्वज्रजद
 पंचगव्यं ततःप्राश्य आचार्यैर्ब्राह्मणांस्तथा व्रतितोमिथुनान्येवभोजयेच्चस्वशक्तिः हेमवस्त्रादिकंचैवयत्नात्क
 त्वाथपूजयेत् इष्टदेवाःप्रपूज्यावै वेद्याधंचप्रपूजयेत् नत्वाग्निपूजयित्वातुपंचवक्त्रंशिवंस्मरेत् प्राप्तिवेदपंचवैगावःपं
 चपंचनियोजयेत्तेप्राप्नुहिश्यतेष्वेवंन्यूनंवापिततोधिकं पंचपंचैतिवचनात् द्वितीयेवेदं तृतीयेतिस्रः चतुर्थेचतस्रः

दृढमस्तु प्रथमाऽद्वयक एव तेषां ब्रह्मादीनां पञ्चानां च क्रेदेवानां पञ्चवर्गानां हि श्रय ब्रतये न्यूनार्थिकतत्त्वे व्यवनि योजयेत्
 निखिलं प्राविशेषं पञ्चकर्तव्यं तत्पदेष्मभिः सुखं कीर्तिं श्रियो र्धं च इहैव विभवा य च रहस्यमेतद्ब्रह्म इति तन्देयं यस्य कस्य
 चित् इति निर्णयान्ते ब्रह्मपुराणे कर्माख्यामीशान् ब्रतम् ॥ आधार्यां भविष्योत्तरे पुराणदानमुक्तम् नारदीये
 चतुर्दशसहस्रतु पुराणपरिकीर्तितं भाविष्यसर्वदेवानां साम्यं यत्र प्रकीर्तितं गुणानां तारतम्येन समब्रह्मेति हि श्रुतिः
 तल्लिखित्वा तु ये दद्यात्पौष्पां विद्रान् विमत्सरः गुडयेन युतं हेमवस्त्रमालय विभूषणैः वाचकं पुरतः कंचापि पूजयित्वा वि
 धानतः गंधार्घ्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च कृत्वा नीराजुनादिकं यो वैजितेन्द्रियो भूत्वा सोपवासः समाहितः अथ वै क्व हि
 व्याशी कीर्तयेच्छ पुन्यादपि समुक्तः पातकैर्धरैः प्रयाति ब्रह्मणः पदम् ॥ अथ पौष्पां पुण्यनक्षत्रस्ये चंद्रे तु ती
 यायां वा पुण्यज्ञानविधानमुक्तं कालिकापुराणे श्रौर्व उवाच भृगुराजः प्रवक्ष्यामि पुण्यस्नानविधाक्रमम् - येन वि
 ज्ञानमात्रेण विद्वान् श्रयति संततं पौषे पुण्यक्षणे चंद्रे पुण्यस्नानं तत्पश्चरेत् सौभाग्यकल्याणकरं दुर्भिक्षमरकापहं
 विष्ठादिदुष्टकरेणैव्यतीपातचवैधुते वज्रे भूल्लेहर्षणादौ योगे तु यदिलभ्यते तृतीया पुण्ययुकाक्षरविशोरिकुजाहनि
 तदा समस्तदोषाणां स्नानं हरणं कं परं ग्रहदोषाश्च जायंते यदिराज्ये पुचेत यः तदा पुण्यक्षमात्रे तु कुर्व्यान्मासांतरे
 पंच - इयं तु ब्रह्मणा शांतिरुद्दिष्टा नुरवे पुरा शक्रार्थं सर्वदेवानां शांत्यर्थं च जगत्पते तुष केशांश्चि बलमो ककी
 ददोषादि वर्जिते मुख्यनेचपकाशोकवकुलादिविभूषिते हंसकरं डवाकीर्णैः सरस्तीरे यथा शुचौ पुण्यस्नाना
 यत्पतिर्यद्द्विधा स्नानमुत्तमं ततः पुरोहितो राजा नानावादिभ्यः स्वनैः प्रदोष समये गच्छेत्तत्स्थानं पूर्ववासरे
 तस्य स्थानस्य कौवेर्या दिशि शिथ्यत्वा पुरोहितः स्नग्गधचंदनैः पानैः कर्पूराद्याधिवासितैः गोरोचनादि सिद्धा
 धैरक्षतैश्च फलादिभिः गत्वा वेदादिभिर्भक्तैः सर्वसाध्याधिवासितैः अग्निवा स्य तु तत्स्थानं पूजयेत्तत्र देवताः

गणेशं केशवं शक्रं ब्रह्मा ॥ ५ ॥ पञ्चकरः । तस्य साहचर्यं सर्वार्थगणदेवताः । मातृदश्वपूजयेत्तत्र नृपतिः । संपुरोहितः ।
 मंगलान्कलशान् कथनानानेव यस्मिन् । प्रदद्यात्पापसंस्त्रातु फलमोदकपात्रकौ । अधिवास्यातु तत्स्थानं दूर्वासिद्धिं
 धृक्कथैः । तस्मात्स्थानात्सुभूतानि सारयेन्मंत्रमीरयन् । अप्रसर्पतु ते भूतः । ये भूताः । स्थानपालकाः । भूतानामविरोधनपू-
 जार्कर्मकरो नृपहं । ततः करोषु टीकृत्य । मंत्रेणानेन पार्थिवः । आर्वाहयदि मानदेवान् पूजयाम् । पुष्टपांजलीकरः । आर्गच्छ-
 तु सुराः सर्वे ये त्रपूजाभिलाषिणः । दिशो हियानगाः सर्वे ये चाज्यर्घ्यश्रमाभिजः । ततः पुष्पांजलिकृत्वा पुनर्भोजपठे-
 दिदं । अथातिष्ठतु विबुधाः स्थानमासाधयामकः । स्वपूजां प्राप्य यात्रारोदत्वा शान्तिमहीभुजे । ततस्तान्पतिरादिन-
 ये तु सपुरोहितः । कृत्वा पूजां तु दिवानारात्रौ तत्र तपः स्वयेत् । शुभां शुभं फलं विप्रैर्ज्ञेयं देवज्ञसमतैः । दुःस्वप्नदर्शन-
 इत्येतदा पुण्याभिप्रेचने । होमचतुर्गुणं कुर्याद्वाद्याभिगयाशतं । गोवाजिकुंजराणां त्रयासादस्य गिरिस्तरैः ।
 आरोहणं शुभकरं राज्यश्रीवृद्धिदायकं । दधिदेवसुवर्णानां भुजंगस्य च दर्शनं । वीणादूर्वाक्षतफलपुष्पं छत्रविले-
 पनं । शीतं छिन्नं शंखं ज्ञानां प्रदस्य सुहृदां तथा । लाभक्षयकरः शत्रोरलंकारस्य भूभृतः । दर्शनं चोपरागस्य निगडे-
 तव वधनं । मांसस्य भोजनं चैव पर्वतस्य विवर्तनं । नाभिमुद्येत रूपातिर्मुतं प्रत्यंतरोदनम् । अग्न्यागर्भेन
 कूपपंकजां विवर्त्यता । पर्वतस्य तथा नद्याः श्रोतारः शत्रुकर्तनं । स्वपुत्रभारणं चैव पानं रुधिरमद्ययोः । भोजनं
 प्रायसस्यापि मनुष्यारोहणं तथा । कल्याणमुखं भोग्यापराजितं शत्रुक्षयस्तथा । एते स्वप्नाश्च कुर्वन्ति त्वं प्रसन्नं
 खरोद्रमहिपाणतु आरोहो राज्यं नाशकः । नृत्तं गीतं तथा हारं पाठ्यथा । प्यशुभप्रदः । रक्कषपरीधानं रक्तं
 रत्नपांसजनं । रक्तकण्ठं स्त्रियैव कोमयं नृत्तमाप्नुयात् । कृपां तरे श्रुवे शः स्यादक्षिणा शानतिस्तथा । पंके निमज्ज-
 नस्तानं भार्या पुत्रा वनाश्रयं । नाभिं यस्मै यतः कृत्वा चिर्भवेत्तत्र नृपस्य तु । आद्यां यगर्भनाडिं शुक्रनोयाति खट्वं तं तुरंग-

ज्योतरं प्राप्य महाकल्याणमाप्नुयात् । दीर्घविंशतिहस्ततुहस्तपोऽंशसंभितं कुर्यात्तुलक्षणोपेतं यज्ञमद्वयमुत्तमं । त-
 तो परे निह पूर्वोक्तेभ्यः । पुंजनं चरेत् । कुडयलनावसो धारं वृद्धिश्चाद्वितथैव च । चंदनागुरुकरनुरीधूपकर्पूरचूर्णकैः । सं-
 मृद्वमंडलस्थानं तस्मिन् हेमसमाचरेत् । अस्त्रायुहं फटित्येवाल्लिखेन्मंत्राद्वयं बुधः । मंत्राविन्मंडलयज्ञः । सूत्रैः । कंबलं संभ-
 वैः । कौशेयैर्वास्वस्तिकारं प्रथममंडलं लिखेत् । चतुर्हस्तप्रमाणं तु मंडलं विलिखेत्ततः । हस्तप्रमाणं पद्मं तु मंडलस्य-
 प्रकर्तितं । द्वाराणि साद्वहस्तानि कर्णिकाकेसरे ज्वलं । सितरक्तं च पीतं च कर्णं हारितमेव च । शालिचूर्णैश्च कौसुमैर्हरि-
 द्रैर्हरिद्रव्यैः कुर्यात्प्राजने श्रृणुरजोमंडलद्वये पद्मा तु तत्संसारभ्यतां श्रपश्चिन्मगामिनीं पश्चिमद्वारमारभ्य यातह-
 स्तां विनिर्दिशेत् । प्रत्येकं वारमध्यं तु पद्मं चैवाप्यत्र कं कुर्यात् । मंडलं भग्नं श्रवणैरेव पृथक् पृथक् चूर्णैस्तु मंडलं कलासूत्रा-
 नुत्सारयेत्ततः । भवनान्नमद्विततो हस्तां विधाय जयेत् । सव्यावलंबं हस्तं तु रजः । पातं समाचरेत् । मध्यमानां मिकं तु
 पुरुपरिष्ठाद्ये च्छया । अधोमुखं गुलिकं क्वापातयेच्च विचक्षणः । समरेखा तु कर्नट्याः । विच्छिन्नाः पुंजं विजिताः । संसर्क-
 विषमं स्थूलं विषमा कठमावृतं । पर्यंतं सार्पितं हस्तमां लिखेन्न कदाचन । संसर्ककलहं विधादूर्द्धरेखां सविग्रहं । अतिस्थूलं-
 भवेद्वा धिर्न त्वपीडा विमिश्रिते । विंदुभिर्भयमाप्नोति शत्रुपक्षात्तसंशयः । कशायां चार्थहानिः । रया च्छिन्नायामरणः ।
 भवेत् । विधोगोवा भवेत्तस्य हृदयसुतरयवा । आविदित्वां लिखेद्यस्तु मंडलं तु यथेच्छया । सर्वदोषान्वाप्नोति ये
 दोषा भूपूर्वभाषिताः । सितसर्पपट्टं चारखा कार्या प्रमाणतः । विमलं विजयं भद्रं विशालं शुभं दर्शिवं । वर्द्धमानं च देवं
 यशसां कामदायकं । रुचकं च स्तिका रं यच्च द्वादशैतु मंडलाः । यथास्थानं यथायज्ञं योजनीयां विचक्षणैः । सागरं मध्यं
 माने तु पीयूषार्धं सुरासुरैः । पीयूषधारणार्थाय निर्मिता विरवकर्मणा । कलां कलांस्तु देवानां भार्प्यवति पृथक् पृथक् यतः ।
 कलांस्तु कलशान् ततस्ते परिकीर्त्तताः । न चैव कलशाः । प्रोक्तानां मतस्तान्निबोधतंगाह्योपगाह्यो मरुतो मयस्वश्च तथा परः ।

मनोहावलभद्रश्चविजयस्तनुमोपकङ्कद्विग्रहोथाविजयोनवमः परिकीर्तितेयामेवक्रमाद्रूपनवनमानेयानितुभ्यु-
तान्यपराण्येवशातिदानिसदैवहिक्षितीन्द्रः प्रथमः प्रोकोद्धितीयोजलसंभवः प्रावनाप्रीततोद्धौतुयजमानरततः परं को-
पसंभवनामानुपष्ठः सपरिकीर्तितः सोमस्तुसप्तमः प्रोक्तो आदित्यश्चाष्टमः रमृतः विजयोनामकलशोयोसौ
नवमउच्यते सतुपचमुखशोकोमहादेवस्वरूपधृक् घटस्यपंचवक्त्रेषुपचवक्त्रः स्वयतथा - यथाकाष्टास्थितः संभ्यन्वा
मदेवादिनामतः मंडलस्यतुपद्मांतः पंचवक्त्रघटन्यसेत् क्षितीन्द्रपुर्वतो न्यस्य पश्चिमेजलसंभवं वायव्येवायवं न्यस्य
शान्ध्यांकोपसंवधं सौम्यमुत्तरतोयोज्यसौरदक्षिणोन्यसेत् न्यस्यैवकलशादेवेवतेषुचैतानिचितयेत् कलशानामुं
स्रव्रह्माग्निवायांशकरः स्थित मूलेतुसंस्थितोविष्णुर्मध्येमातृगणाः स्थिताः द्विपालदेवताः स्वर्गवेषधृतिदिशोदश-
कुलीतुसागराः सप्तसप्तद्वीपाश्चसंस्थिताः गंगाद्याः स्मरितासर्वावेदाश्चत्वारण्येवच कलशेषुस्थिताः सर्वास्तेषुतानि-
विधितयेत् रत्नानिसर्वबीजानिपुष्पाणिचफलानिच - वज्रमौक्तिकैर्वेदार्थमहापद्मैर्द्रुमफटिकैः सर्वधाममयंवि-
ल्वनागरेण्डुवरंतथा बीजपूरकजंवीरश्चाब्जात्कदादिमान् वचांशालिचनीवारंगोधूमंसितसर्पपं - कुकुमां
गुरुकपूरमदनलोचनंतथा चंदनंचतथामांसीवाल्मीकुण्ठतथैवच कपूरपत्रचंडश्चजलनिर्यासकांबुदं शैलेयंवद
रंजातीपत्रपुष्पतथैवच पलाशानांतथायूकदेवीपणकमेवच वचाधात्रोसमंजिष्टांतुरुक्कमंगलाष्टकं दूर्वांमोहानिकां
भद्रांशातमूलांशातवरीं पर्णानांपूरणांक्षुद्रांसहदेवीगजांक्षमां पूर्णकोपांसितापांठांभुजां शिरसिकाननौव्यामकंगज
दंततु शतपुष्पांपुनर्नवां ब्राह्मीदेवीशिवारुद्रांसर्वसंध्यातिकंस्तथा समाहृत्यशुभानेतांकलशेषुनिधापयेत्
कलशस्ययथादेशं विधेशंभुगदाधरं यथाक्रमं पूजयित्वा शंभुंमुख्यं तथायजेत् प्राप्तादेनतुभेजणशंभुंभेजण
शंकरं प्रथमं पूजयन्मध्येनाननैवेद्यचदनैः द्विपपालानांघटेष्वेवद्विपपालानपिपूजयेत् पूर्ववह्निःस्थानपितेषुग्रहाणां

कलशेषु च नवग्रहानपचयेनमाहर्मातुघटेषु च सवदेवघटेषु जया वटास्तेषां पृथक् पृथक् नवैकसमपुष्पैः कान्-
 स्मृतानुस्वयतमानप भक्ष्येभ्यो ज्यैश्वर्येषु च पुण्येनानाविधफलैः वाचकैः पायसैर्वापि दुर्गसंभक्त्यो जितैः
 पुण्यज्ञानाद्यनपतिः पुण्येकलक्षणान्मुरान् दक्षिणेंडलस्यस्य कुंडनिर्भक्त्यायस्यैः समिद्धिः शालेसि-
 द्वाय घटदवातस्तेषां केवलश्चतुर्धा जपे पुजितो कलशो मुरान् ह्येभ्यो तैः प्रयुक्तैः नृपस्य त्विदं पुण्यं हि
 तः ह्येभ्यो तैः प्रयुक्तैः नृपस्य त्विदं पुण्यं हि तः ह्येभ्यो तैः प्रयुक्तैः नृपस्य त्विदं पुण्यं हि तः ह्येभ्यो तैः प्रयुक्तैः नृपस्य त्विदं पुण्यं हि
 नृपपाद्विशदगुलावधि दत्तवाचतुरस्रवापकत्रिकसहितं रत्नेशान्पुत्रमभ्यनुगोस्वस्तिकं विनायकैः श्री-
 श्रीवक्षराराह स्वामिदेवशुभान्विता रत्नैः सर्वैरलंकारैः पट्टकाद्यैः सहस्तरकं हस्ताविस्तारच्छत्राद्यै-
 नवहस्तदशागल ज्ञानास्वसार्द्धहस्ततुपट्टवृत्तगोला निवर्ते शठवाचतुर्गुणादिभिः धनुर्माणचपीठकः पञ्च-
 सिंहकटाटप हेमरत्नविभाषितं सिंहास्वसार्द्धविस्तार कुंडासनमध्यापि वा द्वाया प्राविशकमष्टैर्वाल्मीकाभिः
 निकारयत् अन्वैवा निभतेस्त्वत्तलकद्रवावर्तिभित्तान् शठवाचतुर्गुणादिभिः धनुर्माणचपीठकः पञ्च-
 धिकमिच्छति तपस्यगुहाविधया अर्धचंद्रसमकुंठ्यात्तानवाचतुरस्त्रकं उपधानांभिः पट्टकाद्यैः सहस्तरकं
 पादश्यात्रकाद्याणि कर्णचित्रयुतानि च यानां सिंहासनं पट्टशठवाचकस्त्रेणैकं संज्ञां नतनप्येभ्यो तद्विधाभुत्तरस्यो
 न्यसेत् तेषां परिचयस्त्रेणैकं चित्तनयै पट्टकैः पट्टकाद्यैः च निर्भर्तमहद्विस्तारं ऊर्ध्वाच्छादयन्संयुक्तैः प्रम-
 दूतचतुष्टय वृषभस्वयतयोण्याः सिंहशाटूलयोरपि पादपीठैस्त्रेणैः पट्टकाद्यैः सहस्तरकं हस्ताविस्तारच्छत्राद्यै-

रूपवमबुदचतुष्टयं नानापठयकपाठस्य चमरबुदचतुष्टयं नानालिङ्कारभूषणान्नपतिरत्नमालिनं ज्ञापयेद्ब्रह्म
 णः साद्विराजानमुरसगतं स्वातकवलङ्कणरत्नवत्त्वादिशोभितं कलशैर्वाल्लिङ्गपद्मैः सर्पैश्चणैश्चस्त्रीपुष्पैश्च
 एषाडशावशाष्टतमष्टाधिकं च कलशानास्मरय्यताश्रयिकस्योत्तरोत्तरं जयकंदयाणंदैर्भजेः भूगालोर्ध्वं
 शाभवः वर्षणवरयादकपालं ग्रहमंत्रश्चतांत्रिकः श्राव्यतेजःसमुद्दिष्टं मां स्यंप्रापहरंपरं श्राव्यं सुराणां
 नाहारश्राव्यलाकाश्रयिताः भोमातारक्षद्वयवाः धनकल्मषमगतं सर्वतदाज्यसंप्रशान्त्यणाशमुग्रमृच्छतु
 ततपनयनाज्ञातकवलवत्क्षमवचं कलशं स्नापयद्भूपुष्पस्नानावुपुरितः एभिर्मन्त्रैर्नरश्चेष्टतत्तत्तद्वार्थसाधकैः
 सुरास्तामभिपूज्यतेवासिद्धाः पुरातनाः ब्रह्मावष्टुश्वरुद्रश्चसाध्याश्चमस्तथाणाः आदित्यावसरुद्राश्चाश्व
 नयान्मपुष्वरा आदित्यमाताचस्वाहालक्ष्मीभररवतीः कार्तिलक्ष्मीष्टुतिः श्रीश्रस्मिन्वालीकुहस्तथादि
 तिश्चसुरमाचववानताकटुरेवचं ऋक्षाणिचमुहूर्तानि पक्षाहारात्रसधयः देवपत्न्यश्चभ्रात्रोक्तादेवंमातरं एवच
 सवास्त्वामाभिपूज्यते शुभाश्चाप्सरसाणां सवत्सरानिमपश्चकालस्यावयवास्तथा वैमानिकाः सुरगणामनवः
 सगरः सह सारतश्चमहानागानां किंपुरुषारतथा वैखानसमहामनाद्विजवैद्यनाइचवे सप्तर्षवः सृष्ट्वा
 राश्वध्ववरयानानि वसदा मरुचिरविःपुलहःपुलस्त्यःऋतुरंगिराः भृगुःसंनकुमारश्चजगिषंय्योमिनंदजः
 कतश्चद्वितश्चवात्राजवालिकोश्चपौ दुर्वासोद्विनीतश्चकत्यःकोत्यायनस्तथा माकंदोयोदीर्घतपाःशुलःश्रोफो
 विदूरथः श्रौर्वःसंवतकश्चवज्यवनाजिःपराशरः द्वैपायनोववक्रोतो देवरोतःसहजुजः एतेचान्येचवहवोवेदः

ब्रतपरायणाः सशिव्याश्रमिषिचंतुसदाराश्चतपोधनाः पर्वतरतरोवल्यः पुण्यान्यायतनानिच प्रजापतिः
 क्षितिश्चैवगावोविश्वस्यमातरः वाहनानिचदिव्याजिसर्वलोकाश्चराचराः अन्नयः पितरस्ताराजामृतं वादिशोदि-
 शः तोयैस्त्वामभिषिचंतुसर्वोत्पातानिवहैः इत्येवंशुभदरतैर्भद्रैर्दंतथापरैः आपोहिष्ठाहिरण्येतिशंभवेतिसुरेतिच
 मानस्तोकेतिमंत्रेणत्वामुद्धरेत्यनेनच सर्वमंगलमंगल्ये श्रीश्रवतेग्रहयोगिभिः इत्येवंस्तानामावर्त्य कंवलैः सर्वमंग-
 लमंत्रेणवल्लकार्पासिकंधियात आचम्यचततोदेवान्गुरुपिप्रार्थयपूजयेत् ध्वजछत्रचामरं च घंटाश्च श्यान्गजां
 रतथा मंत्रजप्तान्धारयेत्ततो गच्छेद्भुताशनं तत्रैवावाह्निमध्ये वह्निं तं वक्ष्यपार्थिवः स्वामितानिवह्ने
 श्व लक्षयेत्तत्रेवदिभिः देवज्ञकंचुकामात्मवदिपरं जनुवतः वादित्रयोपैरस्तुमुलैस्तथा तौर्यत्रिकैर्भुभिः कृत्वा शिपं
 पुनः शांतिमाशीर्वाच्यचवैद्विजान् पूर्णाविधायविधिवदक्षिणाकनकयतः धान्यानिचोपवासांसिहत्वा कृत्वा विसर्जनं
 ततः शेषजलैः सर्वानमात्स्यादीन्पुरोहितः सचयैश्चतुरंगैश्च अंगार्थापिसराष्टक एककृत्वा नपः पश्चात् तत्रिरात्रं संयतो
 भवेत् मांसमैशुनहीनश्चकुर्यान्मंगलसेवने पृथक् नक्षत्रयुक्तं तृतीयायादलभ्यत तस्यां पूज्यासदादेवी चं
 डिकाशं करेणाहिं पात्रालिकां विवाहायः शिशुनां कान्तु कस्तथा ववाहिकनविधानां मादयद्वाडिकां शिवां चतुष्पथे
 षु सर्वेषु देवदेवैश्च हृषु च पुताकानिरलंकारं कुर्याद्विग्रहं तथा एककृत्वा महाशान्तिं यान्गपूज्याभिषेचनं चतुर्वर्गैः समं
 राजाभार्याभिस्तनयैः सह राज्यमंडलसंयुक्तः परत्रेहनसीदति नातः परतरशांतिनातः परतरः स्तवः नातः पर-
 तरैव ज्ञातिनातः परतरैर्विदुः अनैव विधानेन नृपतराभिषेचनं युवराज्याभिषेकचकुर्याद्वाजपुरोहितः नृपाभिषे-

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिवमह्यधिकारपौषभासोमुद्रितस्समाप्तिभागम्

संवत् १९४१ फाल्गुन व. १७

मायमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

उरेश्रिणेशायनमः ॥ अथमायमासकृत्यनिर्णयः ॥ मकरसंक्रमे तु

हेमाद्रिमतेनसंक्रांतिकालात् चत्वारिंशत्पाटिकाः पुण्यकालः त्रिशत्कर्कटकेनाड्योमकरेतुदशाधिका इतिब्रह्मव
चत्तद्वचनात् माघवमतेतुर्विंशतिः त्रिशत्कर्कटकेपूर्वामकरेर्विंशतिः पराः अतीतानागतपुण्येद्वत्तद्वद्विंशत्यायने
इतिवसिष्ठोक्तेः रात्रौमकरसंक्रमेतुपरदिनेसूर्यादयोत्तरपूर्वमहर्दलपुण्यं त्रिशत्कर्कटकेनाड्योमकरेतुदशाधिका
इतिचत्वारिंशत्पाटिकापुण्यकालत्वात् भविष्योत्तरेपि कार्मुकेतुपरित्यज्यद्वयसंक्रमतेरधिः प्रदोषेचादर्शत्रेवास्मा
नंदात्तंपरेहनीति बृहद्भागव्यापि यदास्तमनवेलाद्यांसंकरंयातिभास्करः प्रदोषवाह्यत्रेवास्मानंदानंपरेहनीत्युक्तेपि
पूर्वाह्णपरहनीति रात्रौस्नानंनकुर्वीतविनावैराहुदर्शनादितिचचनसामर्थ्याच्च दिवासंक्रमेत् तद्विनएव आस
न्नसंक्रमपुण्यदिनाहस्नानदानयोरेतियज्ञपार्थिवेवलवचनादितिदिक् अन्नकृत्यशिवरहस्य तस्यां कृष्णतिलैः रत्ना
नंकार्थ्यत्रेद्वर्तनतिलैः तिलाश्चदेयाविप्रैर्भ्यः सर्वदेवोत्तरायणे तिलतैलैस्तदीप्राश्चदेयाः शिवयद्दशुभाः मक
रदानाविशेषहेमाद्रौ धनतिलमर्थराजन्प्रदद्याच्चोत्तरायणे सर्वान्कामानवाप्नोतिर्हिदत्तेपरमंसुखमिति विष्णु
धर्मोत्तरे उत्तरेत्ययनेविप्रवसुदानंमहाफलं तिलपूर्णमनङ्गहृदचचारोगौर्वमुच्यते इतिकल्पतरुकाणिकापुराणे
होमंतिलैः प्रकुर्वीतसर्वदेवोत्तरायणे योवदेवायविप्राग्रहादृक्केनसमं दत्तं उत्तरायणमासाद्यन्तरः कस्मात्संशोधयतीति
अत्रमूलकमदृष्टानिषेधउक्तः तिथितत्त्वेरकादं पिण्डाणां देवतानात्रमूलकनैवदृष्टापयत्त ददन्नरकमाप्नोतिमुंजीतत्रा
ह्यणोपादि ब्राह्मणमूलकंभुक्काचरेच्चाद्रायणंनत अन्यथानरकयातिक्षेत्रीविदुश्चद्रूपवच वरभुंक्रमभक्ष्यवतुपिवे

द्वागर्हितं च यत् वर्जनीयं प्रयत्नेन मूलकं मदिरासम्भमिति माधरुजानामुपक्रम्य देवीपुराणे मकरस्थरेवामाधि
 नरुनात्यनुदिने रवी कथं पापैः प्रमुच्येत कथं वा निति विव्रजेत मकरस्थरेवामाधिगाविदाच्युतमाधव रुजानन्दनिह
 पकशयथा कफलदो भव इमं मंत्रमुच्चाख्य रुनायान्तेन समान्वितः वासुदेवहरकण्ठमाधवव्याहररुपुनः तिल
 दानं न ह्यभारतेपि माधेमासितिलान्परतु द्राक्षिण्यप्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णनरकसमुपश्रयति विष्णुप
 मातरे तिलप्रदानान्माधेतु याम्यलकनगच्छति वामनपुराणे माधेमासितिलादयारितलधेनुश्चमानन्द इधमध
 नदयश्चान्येमाधवप्रीणानायतु इधमहामोपयणीदारुद्रधनमग्निदोपुनोचितं सवतः इधनानि च योमाधेविप्रभ्यः
 संप्रयच्छति समुखोदितकायाग्निः सुभगश्चैव जायते शिशिरोपक्रमेदनाद्यारभरतस्य मासुदयव्यापित्वात् विष्णु
 धमन्तरे वहिः रुजाननरः कृत्वा सूर्यस्योदयनप्रति शिशिरोऽसुतं वहितर्पयित्वा तथा तिलः कुलम्पसुधतदत्वात्
 धाशक्तिद्विजातये कायाग्निदोति प्राकारुपं शत्रुनाशं च विदति शिशिरतु प्रक्रमदिन उदितमात्रमुपजादितमात्रमा
 माद्रहिर्जलशये रुनात्वा अग्नौ प्रजापतये रवो हतितिलनहत्वा शुद्धा द्राक्षाद्वारहमकारयित्वा सतुहुलान्द
 तसाहितानि स्वज्ञानमापादयत् भवित्यपुराणे शतकाले धनं दद्यात्तारणाशितनाशुनं भानोरायतने देवि सौश्रमध
 फललभेत् नरसिंहपुराणे शतकाले सदा वहिः प्रज्वालयेत्तियानरः सर्वसत्त्वहिताशायस्वर्गसाप्सरसलभत
 एतज्ज्वालनमात्रं विष्णुधर्मन्तरे शिशिरे सकलकालग्रसि परगवतथा दत्त्वा स्वर्गमवाप्नोति सत्त्वस्वराशदानि
 च यमः प्रातः रुनायो तु ह्यमासौ मानवा माधफालगुणौ देवानि पृथग्भ्यः समभ्यर्च्य सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुरपि
 प्रातः रुनायो भवेन्नित्यद्वैमासामाधफालगुणौ यदीच्छति पुलान्भगान् च द्रसूर्यग्रहोपमानं यमवाक्यानुसारेण
 देवापि पठत्तर्पणसाहितं रुजानं कृतसंकल्पेनाशौचं पिकोर्ध्वं विष्णुवाक्यं तु अशौचे रुजानमात्रपरं अत्र प्रयागम

हिमा मत्स्यपुराणे । पाठितीर्थसहस्राणिपाठितीर्थशतानिच । माघेमासिगमिष्यन्तिशांथमुनसंगमे । गवांश
तसहस्रस्यसुरमुदतस्ययत्फल । तत्फलेमाघमासेतुभ्यहं स्नानस्यतद्भवेत् । सितास्त्रितुयस्स्नानमाघेमासि
युधिष्ठिर - नतेषांपुनरावृत्तिःकल्पकोटिशतैरपि । माघेमारभ्ययसिस्नानंक्रत्वादांपत्यमर्चयेत् । भोजयित्वाग्रथा
शक्तिवत्समाख्याविभूषणैः सूर्यलोकवसेत्कल्पसूर्यतुल्यवपुःपुमान् । अथव्रतानि ॥ माघेमासितुसंप्राप्तयःकुर्या
न्नकभोजनं - पिण्याकंसंवृतमिष्टभुजानःसंवर्तद्विधः । उपवासं च सप्तन्यापशयोरुभयोरपि । वृत्ताभिकंसप्त
न्यांकुर्वाद्धानोर्नराधिप गांचदत्त्वादिनेशायातरुणोनीलसन्निभान् । गुणत्वादित्यपुररम्यभोगान्भुकेयथेस्मिन्नान्
अन्ननक्तभोजनं मासव्यापिपिण्याकंतिलकलकः । नीलसन्निभामिद्वनीलश्यामां तथाह माघेमासिचसंप्राप्तयः
कुर्वाद्वाकभोजनम् कशरंवृतसयुकेभुजानःसंवर्तद्विधः । उपवासपरोष्ठन्यापशयोरुभयोरपि । पूजयेद्भुवंकं
भक्तयाकृत्वागोधूमचूर्णैतः दुर्गामष्टभुजांवीर्यवकामितिनामतः । गंधपुष्पपुष्पहारैस्सुपूर्वाकैरनुपूजयेत् । धूपं
कृष्णागुरुदधान्मासंदद्याच्चमाहिपं धान्यसिद्धार्थका स्नानेप्रशनेचयवाःस्मृताः । अथएवमाघमासेतुपूजयेद्भुवंकं
कान्तप । दिव्याविमानमारूढः स्वर्गलोकमहीयते माघकृष्णप्रतिपदायां तिथिपत्वेनब्राह्मिपूजनः । प्रतिपद्यं
त्रिपूजाख्यादितिसामान्यनिर्णयोक्तः माघकृत्स्नामारभोपिविधेयइति । माघकृष्णद्वितीयायांतिविशेषकृत्याभावा
त्तिथिपत्वेन । विधिपूजनमुक्त बृहस्पतौद्वितीयायांविधिवद्ब्रह्मिपूजनं कृत्वा न क्रसमश्रीयाह्मभतेभूतिमुत्तमामिति
ब्रह्मपूजनं ब्राह्मणाय श्यापौराणमर्चार्थकादर्थः । माघकृष्णतृतीयायांसौभाग्यसुदरीव्रतंगत्वेन । श्रुतिनाज्ञागौरिपूजं
नव्रतं - लवणप्राशनमौक्तिकोदकप्राशनमिति । माघकृष्णचतुर्थ्यांसकष्टताशनव्रतं । नारदयोगे माघकृष्णचतुर्थ्यां
संकष्टव्रतमुच्यते, तत्रोपवासंसंकल्पप्राप्तानैयमपूर्वकं चंद्रोदयमभिध्याप्यतिष्ठेत्त्रयतमानसः ततश्चंद्रोदयेप्रा

एतेष्टुपमवंगणनायकं विधापरथापयेत्पीठेसाधुधचसवाहनं उपचारैः पोडशाभिः समभ्यर्चयविधानतः मोदकं
 चापिनेवयंसगुडतिलकंदुकं ततोर्वर्ततावजपेतिरकचटनमिश्रितं २० सकुशं च सटूर्वेषु पुष्पाक्षतसमन्वितं २१ स्त
 डुलचसदधिकत्वाच्चंद्रायदापयेत् २२ गगनार्णवमणिषयंचंद्रदाक्षायणीपते २३ अह्नाष्टाष्टमृश्यादत्तं शुश्रावतिरूपक
 एवदत्तवागणेशायदात्तवार्धपापनाशनं २४ शन्यासंभोज्यविप्राग्न्यास्त्रयधंभुजोत्तवाभयतः २५ एवं कृत्वा द्वात्रिंशत्संप्रभुसं
 कठारूपं शुभावहं समुद्धोधनधान्यै रयावचसंकष्टमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ अथ कथा शिवं शान्तं नमस्कृत्य यत्रादेवी सख
 र्तिगणाधिपुनमस्कृत्य सर्वदेवजगद्गुरु ॥ वैशंपायन उवाच ॥ २७ उद्यतेभारते मुने कृतशोको युधिष्ठिरः उवाच ब्रह्म
 धर्मात्मा कृष्णं देवकि नंदनं ॥ २८ युधिष्ठिर उवाच ॥ किकरोमिह्यहमुद्ध्वेयं ध्वं भवति माधव भीष्मकणौ महायो
 धौ कथं मम जयो भवेत् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ विनायको महानि शोभा ऐश शिव नंदन २९ तरुणपूजायिधिकत्वा
 जयो भवति निश्चितं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शिवः शुभं महामो गीतमुदेवी पतिव्रता ३० कथं तु यो पुनजन्म संश
 यो मे जनार्दन ३१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ साधुपार्थमहाबाहो यत्त्वया परिशुक्रितं । तत्कथां कथयिष्यामि लोकां न
 हितं कारिणी ३२ ज्ञातः स्तानादिकं कुर्याद्गतातिरिदिनेदिने ३३ स्वयं यच्छति गोरीश स्नातुं गौर्यं पुत्रैकदा ३४ इत्यायो
 द्दत्तं च केरवतौ मलयशुद्धये ३५ शरीरमलपिडंतु सागृहीत्वा करान्बुजे ३६ नराकारमसौ चक्रोदिरूपरूपमनुत्तमं ३७ स
 द्यायाव्यवीर्हवीवद्भ्राजालिमुत्सदा ३८ किकरोमिह्यहमुद्ध्वेयं ध्वं भवति माधव भीष्मकणौ महायो
 धौ ३९ तुमुवाच तद्देवो प्रातिहारं प्रकल्पय ॥ पार्वत्युवाच ४० ॥ शुश्राव कथं पुनः समयाज्ञां प्रकरोमि ते ४१ विलम्बं
 मलोद्भूतपुत्रोऽस्मि मम देहजः ४२ पुरुषो नैव मे कश्चिदगच्छेत्सदं नमम ४३ अथ स्नात्वा जगामाथ महादेवो गृहं निजु
 भुजंगमुंडमालीसः सवितो गणार्किकरैः मरिपतेति न जानाति स नरो बालभ्रूतः ४४ तिरस्कृत्य स गौरीशमातुराज्ञां द

लेनतं श्रुत्वा वाक्यं यदा तस्य च कोपाति निरीश्वरः । शूलैः तालिष्ठिराच्छिद्यत्वा जगाम गिरिजातिके । शिरो गतं शंभुलोकं
 वधोभुवि दधत् । गृहार्णतं शिवं वीक्ष्य देवीवचनमब्रवीत् । देव्युवाच । द्वास्थेन मम पुत्रेणैकं श्वेदं वनञ्चरितः । तस्यावाक्यं
 शिवः श्रुत्वा प्रोवाच प्रहसन्निदं । शिव उवाच । ब्रूहि देविकं थं पुत्रस्त्वया धाप्रकटीकृतः । मयि देवा विना पुत्र इदं विरमय
 कारणं देव्युवाच । तैलाभ्यंगं प्रकुर्वन्त्या लिलयानि जविग्रहात् । मलपिण्डसमुद्भूतः । पुत्रो देवमया कृतः । शिव उवाच
 तव पुत्रं जगतामिति नाहं वारितो यदा । शूलैः तालिष्ठिराश्चिद्वं कालो हि दुरतिक्रमः । कालदेवा द्विनिश्चयं तिस्रं कालवशात्
 नाः । कालः सुप्तेषु जगति । सर्वकालवशं जगत् । ततो हा हा कृतं देव्या पुत्रदुःखेन दुःखिता । विलुलाप भृशं देवी कि
 नतीं मम पुत्रकः । शिवो भगवन् गृहद्वारं ह्यप्रसन्नमनास्तदा । ददर्श समं हानां शूलैः तालिष्ठिराच्छिद्यत्वा । सुयोध्यतत्क
 वधेन जीवयामास तं तदा । त्वकारणायैव क्षं गृहीत्वोवाच पार्वती । तव पुत्रो ह्ययं देवि गणानामधिपमम । देव्युवाच
 मम पुत्रः कथं देवं । को वायं नरकुंजरः । मम पुत्रस्य च द्रूपं दिव्यमद्भुतदर्शनं । शिव उवाच । अयं गजानने देवितव पुत्रो
 मया कृतः सर्वसिद्धिप्रदातायं नामान्यस्य शृणुष्व मे । द्वादशैव तु नामानि कृताऽन्यस्य शुभानि च । यः पठेत् तत्पुरुषा
 यमुच्यते सर्वपातकैः प्रथमः सुमुखो नाम एकदंतो द्वितीयकः । तृतीयः । कुपिलो नाम । चतुर्थो गजकर्णिकः । त्वेव
 रः । पंचमः श्व-पटो विकट उच्यते । सप्तमो विघ्ननाशो यमपुत्रश्च विनायकः । नेवमो धूमकेतुश्च दशमश्च गणधिपः । एकाद
 शो भालः । द्वादशो शशगजाननः । द्वादशैतानि नामानि शृणुते यः पठेन्नरः । सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्य सकटं नैव जायते । युधिष्ठिर उ
 वाच । नृक्षनार्दन विधिब्रूहि ब्रतस्यास्य प्रसादतः । कस्मिन्मारे शतं थैव कस्यां ब्रतं पूजां कथंचरे । श्रीकृष्ण उवाच । मयि मंसि
 न्कुंभ्यां । रसवद्भुः । खनिवाराण । मासान् मंभकरे मासे विशेषेण फलं भवेत् । कुंभपक्षेति शिः । पुण्याचतुर्थी सिद्धिदायिनी
 स्वर्णमूर्तिगणाध्यक्षं पूजया यत्वा यथाविधि । धूपदीपचने वैवं मोदकं चैव भोजनं । तिलपिण्डप्रदातव्यं वासांसि विधि

।। १४१॥ उपवासव्रतकृप्यादव्यदयात्रशाकरे ।। ब्रह्मचंद्रोदयेदद्या फलमलं बभूव्युतः ।। इति यदि वृत्तिना तत्राह ।।
 एभोजयेत् ।। ब्राह्मणो मम रूपश्च तस्मिन्नुपेहमेवाहि ।। ब्राह्मणे भोजनं दत्त्वा पञ्चाहुं जीतवैरवयं ।। एकादशीसहस्रा-
 रूपं कन्याकोटिशतद्वयं ।। भवाकोटिसहस्राणि ब्रते पुण्याधिकं कर्तुः ।। हरिद्वारे प्रयुगुत्तनैः सिपुं चैव यत्फलम् ।। रज्जुत्वाती-
 र्थं पुनरुपयं ब्रतं कृत्वा फलं भवेत् ।। इति भाविष्योत्तरे ।। माघकृष्णसंकष्टचतुर्थी ब्रतं ।। श्रीघकृष्णपंचम्यां तिथिपक्षे न-
 नाभानां पुंजितं पंचमामासान्यनिर्णयोक्तः ।। माघकृष्णष्टोविशोकपृष्ठीभविष्योत्तरे ।। युधिष्ठिर उवाच ।। पृष्ठीवि-
 धानं प्रयुनाकं शयस्वजनादनं ।। सर्वव्याधिप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ।। श्रुतं तथा पूज्यमानुभानुः सर्वप्रयच्छति ।। दि-
 वा कारारांधतमेतस्मादकथयकोशेव ।। श्रीकृष्ण उवाच ।। विशोकपृष्ठीमनुलं विदुः ।। सिमन्तोज्ञानमव्यामुषोऽप्युनरः ।। श्री-
 कनकदं चिदिहं स्पृशेत् ।। माघकृष्णातिलैः स्नातः ।। पूज्यं कृष्णपक्षतः ।। दीकृतं हारः ।। कथय्यादंतु धावनपूर्वकं ।। उप-
 वासव्रतं कृत्वा ब्रह्मचारी भवेन्निरा ।। ततः प्रभाते चोत्थाय कृतस्नानजपः शुचिः ।। कृत्वा तु कांचनं रूपं प्रक्षेप्य मत्तिसुदं ।। क-
 रवारेण रक्तेन रक्तवस्त्रयुगेन वा ।। यथानवैशोकमवरतधैवादि त्वसर्वदा ।। एतथो विशोक्तुमे स्यात् ।। इति किर्त्तनमन्त्रेन गुडप्राजस-
 एव संपूज्य पश्चात् शतपासं पूजयेद्विजान् ।। ततः क्षेत्रोदयगोमूत्रमुत्थाय कृतानि त्यक्तः ।। स्नं पूज्य विप्रमन्त्रेन गुडप्राजस-
 मन्वितं सुश्लेष्णं ब्रह्मयुगलं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।। अतैललवणं मुक्तासुम्यग्मं त्रिजलं संयुतं ।। ततः पुराणश्रवणं कर्त्त-
 व्यं भूतिमिच्छतां ।। अनेन विधिना सर्वपक्षयोरुभयोरपि ।। कुर्याद्यावावृत्तमांघ्रशुक्लपक्षस्य सुप्तमी ।। ब्रतांतकलं शुद्धया-
 स्तुवणं कमलां निवर्तं ।। शब्दं स्तोपस्करांतद्वत्कपिलांच यशस्विनीं ।। अनेन विधिना धिरेतु वितशाठ्यविर्जातः ।। विशोक-
 पर्वणं कुरुते स्यात्ति परमांगतिः ।। यावज्जन्म सहस्राणि साधकोटिशतं भवेत् ।। तावद्दशो कमभ्येति रोगदौर्गन्धवर्जातः ।।

वयं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं - त्रिष्कामं कुरुते यस्मिन् स परं ब्रह्म गच्छति - एवमपठेच्छृणुयाद्वापि पृथ्वा शोक्नुवि
 नाशिनो - सोऽपि द्रव्यकमादोति न दुःखी जायते कचित् - ये मास्करं दिनक्रूरं करवोरपुट्यं सुपूजयन्त्यभिजमंति फलं
 पवासाः ते दुःखशोकरहिताः सहिताः सुखद्विभूमा विहस्य रविलोकमवाप्नुवति - इति भाविष्योत्तरे - माघकृष्णा विंशोऽक
 पद्ये ब्रतं - माघकृष्ण सप्तम्यां सर्वाति सप्तमी ब्रतं - हेमाद्रौ भाविष्ये - कृष्णपक्षे तु माघस्य सर्वाति सप्तमी - श्वश्रु
 पौष्टयसमाप्तोति सर्वान्कामानं पुमानिह - श्रवोपवासः कर्तव्यः - सूर्यपूजां यथाविधि - ब्रतं तैत्तिरीयसंनिधौ सप्तमिद्विभिः
 सूर्यमंत्रेण हेमकृत्वा भास्करं प्रतिमासाहितं पठि श्रवयादि धेनुसहितं - आचार्यपुंसं पूज्य प्रतिमादयेत् - ब्राह्मणान्य
 यायाकि सदाशेषां सद्व्रजेन भोजयित्वा शोषोऽप्यह्नीयादिति सर्वाति सप्तमी ब्रतम् - माघकृष्णाष्टम्यां त्रिंशत्तथाह्नुकुं
 ब्रह्मपुराणे - कृष्णाष्टम्यां तु माघस्य मासैश्च ब्रह्महोमं फलं - पितृभिः प्रार्थितं पूर्वं - तस्मात्तत्रात्र कारयेत् - ब्रह्मवह्नि
 पुराणे - कृष्णाष्टमी ब्रतं तत्र गौरि शयोः पूजा - प्रतिमासं च ते पूजां ये कुरुष्वन्ति मानवा - मनुचैवाखिला न्कामा
 नाप्नुवन्ति न संशय इति - माघकृष्णानवम्यामन्य एकमाश्राद्धं - तच्च माघसप्तम्यष्टमि नवमीषु पूर्वेषु - कार्यामिति पुनब्रु
 तिश्राद्धगणैर्भिधानात् - माघकृष्णदशमी उद्योतकलपादि - तत्र श्राद्धादिकलपादिति शिगणोक्तमक्षय फलदं भवति
 माघकृष्णैकादशी पटतिला - तदुक्तं नारदये - माघस्य कृष्णैकादशी पटतिलां समुपेष्टवै - स्नात्वा दद्यात्तर्पयि
 त्वाहुत्वा मुत्कर्त्तुं सप्तम्यष्टम्यै - वैकुण्ठसप्तम्याभ्यर्च्य सूर्येरेवोपचारकैः - द्विप्रान्सं
 भोजयितुं सप्तम्यादश्विनां भोजयितुं सप्तम्यादिह - भुक्त्वा हविषां भोजयितुं सप्तम्यादिह - भुक्त्वा हविषां भोजयितुं सप्तम्यादिह -
 जेत - अस्याः - कथा - भाविष्योत्तरे - युधिष्ठिर उवाच - साधु कृष्णजगन्नाथश्री - दिदेव जगत्पते - स्वेदजाश्राद्धजाश्वेव
 द्विजाश्वजरायुजाः - तेषां कर्त्तव्यमैवैकः पालकः क्षयकृत्वा - माघस्य कृष्णपक्षे तु कावाह्येदशी भवेत् - किं नामारयावि

धिःकोवा चेताद्विस्तरतोवदः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ शृणु पवरं जगद्गुरुं कृष्णमाधस्य या भवेत् ॥ पटतिलानामसारया
 तासवर्षापप्रणाशनी पटतिलं याः कथां पुण्यं ॥ शृणु पापहरं परं ॥ यं पुंस्तु ह्यो मुनिश्चेष्टो दालस्यार्पमुवाच ॥ द्या
 ल्पवउवाच ॥ मत्सलिकमिमं प्राप्य पापं कुर्वीत जितवः ॥ श्लक्ष्णहत्यादिकं रतेयं शृणु जीवमुक्षादिकं ॥ परद्रव्यमहिं
 वाद्धानेन महताहताः ॥ श्रुत्वा प्राप्तेन भोगवन्दनेन ब्रतते च ॥ नृणां पापान्निशम्यं तियेन तदकुर्महसि ॥ पुलस्त्य
 उवाच ॥ साधुष्टव्यं ब्रह्मं न जनानां हितकाम्यया ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं ब्रह्मरक्षादिदैवतैः ॥ तद्रहसं प्रवक्ष्यामि
 सावधानमननः शृणु ॥ देवदेव च स स्मृत्यपादौ प्रशंसत्यवारिणा ॥ भूमावपतिर्वभूदग्रेणोमध्वं त्रसुव्रतः ॥ तिलांश्च क्षु
 ल्यतस्यात्राण्डिकांचैव कारयेत् ॥ सयाति वैष्णवं लोकनात्र कार्या विचारणा ॥ तपोमासे च संजाते आमावाहर्धुमिवेधादि
 मूलवाक्रेष्णपक्षस्य चैकादश्यां तथानया नियमं च प्रवक्ष्यामि ॥ विधिश्शृणु देवदेवं स मभ्यर्च्य सुखात्तत्र प्रयतः श्रु
 चिः कृष्णनामानि सर्वात्मना ॥ किमुको भवेन्नरः शत्रौ जगरेण कुभ्याद्वात्रोहो मन्त्रकारयेत् ॥ शर्वदेवदेवः शशशस्त्रकया दु
 धरं च दनागुरु कपूरं नैवेद्यः शंकरादिभिः कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च ह्यथवा विजयूरकैः ॥ एतेषामप्यथलाभे तु कर्तुं मूलश्रुत्वादि
 भिः अर्घ्यं देवादिधानेन पूजयित्वा जनादर्नः कृष्णकृष्णकृष्णालोत्पन्नगतिनां गतिर्नैवास्मै सारार्णवमग्नानां प्रसीद पुरुषो
 नम ॥ जितते पुंडरीकाक्षे नमस्तो विश्वभावन ॥ सुब्रह्मपथनमस्ते सर्वहो गुरुश्च पूर्वज ॥ ग्रहाणां ह्युममादत्तं लक्ष्म्या सुहृज
 नतपते ॥ ततस्तु पूजयेद्विप्रांनुदकुमंश्च दत्तापयेत् ॥ उत्रोपानत्सि मायुक्तान् कृष्णो मेधिवतामिति ॥ कृष्णाये नुः श्रद्धां तव्या
 यथाशक्ति दिज्जन्मने ॥ तिलपञ्चाद्विजश्चेष्टव्या कुभ्यात्सद्वाशिणां ॥ स्नानप्राशनपुरस्तावत्था कृष्णतिलानि च ॥ तिलः
 ग्रहाराजाय तोयावत्संख्यातिलाद्विजः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि शुभार्थलाके महयिते ॥ तिलस्त्राय तिलोद्गर्सी तिलहोमिति ॥
 लोदकी ॥ तिलदाता च भोका वपटतिलाः ॥ पापनाशनाः ॥ दात्यं च उवाच ॥ एतद्वत्स्वभ्यस्य वनकी दुष्टां शूलमीरितं

सेषाख्यानंममद्रुहिवादितुष्टोसिमेनघ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुब्रह्मन्यथावृत्तमाख्यानंकथयामिते मर्त्यलो
 केपुराख्यसिन्धारदेनामब्राह्मणी ब्रह्मचर्यरतानित्यदेवपूजारतासदा मासोपवासनिरताकृष्णभक्तिपरायणा
 तयामंशोपितोदहउपवासैर्द्विजोत्तम देवानांब्राह्मणानांचकुमारीणांविशेषतः - गृहाणिसाप्रयच्छंतीसर्वकालं
 महासती अतिकृच्छरतासाहिसर्वकालंनुवैद्विज नदत्ताभिक्षवोभिक्षाब्राह्मणानचर्तापताः ततःकालेनमहताम
 यावोचंतिर्तद्विज शुद्धमस्याःशरीरहिन्नतकृच्छ्रैर्नसंशयः अर्जतोवैष्णवोलोकःकामशोपेनचानघा नदत्तम
 ददानहिमेनतसिपरामवेत एवंज्ञात्वातदाकृष्णोमर्त्यलोकमुपगतः कपिलंरूपमास्थायतस्याभिक्षामयाचत
 ब्रह्मोचब्राह्मणीसातसादरंमधुरंवचः कस्मात्त्वमागतोब्रह्मन्वकुमहसिंशोभनं पुनरेवचतेनोक्तदेहिभिक्षांमहा
 सति ततःकोपेनमहताभ्यर्षिषडस्ताव्यभाजने क्षिप्तोवाडवयाब्रह्मन्पुनःस्वर्गगतोहारिः - ततःकालेनमहताताप
 सिसामहाव्रता स्वदेहाख्यवर्गेमायाताब्रह्मचर्यप्रभावतःसुर्पण्डिकाप्रदानेनगृहंप्राप्तमनोरमं संजातचैवविप्रैर्ष
 धान्यराशीविवर्जितं गृहंयावन्निरिक्षेद्वेनापश्यतत्रार्कचन तावद्गृहाद्विनिष्काताकश्चित्तत्रागतोद्विजः क्रोधेन
 महताविष्टावचनंचेदमब्रवीत् मयाव्रतैश्चकृष्णश्चउपवासैरनेकधा पूजयाराधितोदेवः सर्वलोकस्यभावनः मे
 वाव्रदश्यतेकिंचिद्गृहेममजनार्दनं ततश्चोक्तंरमेशेनगृहंगच्छपतिव्रते आगमिष्यतिसुतराकोहलसमाधिप्ताः
 देवपुन्योद्यत्वाद्रष्टुंस्मियाभिसमन्विताः द्वारनोद्घाटनीर्धहितासांभेद्रेतपस्विनि पदतिलाव्रतजं पुण्यंयाचनी
 यंतवयानघ एवमुक्ताचहारिणानातासामनुधीतदा अथातरेसमायातादेवपत्न्यस्तपोनिधि - ताभिश्चकथितंतत्र
 त्वाद्रष्टुंहिसमागताः द्वारमुद्घाटनीयंत्वानैवपुन्यामशोभते ॥ मानुष्यवाच ॥ - यदिद्रष्टुंमयाकार्थंस्वयंचिम
 विशेषतः पदतिलाव्रतजं पुण्यं द्वारमुद्घाटकारण - एतापितत्रब्रह्मर्षेनदंतातिमहाव्रत - अन्ययाकाष्ठितंतवद्रष्ट

दद्यामानपीमया दत्तं पुण्यं मयैतस्यैष तिलो व्रतसंभवं ततो हारं समुद्राद्यनुष्ठानाभिश्च मानुषी न देवी न च ग-
 धर्वानामुरे निचपन्नगी दृष्टपूर्वा हि सान्गरी यादृशी सा द्विजोत्तमं रूपं कान्तिसमायुक्तं क्षणेन प्रत्यपद्यत धनं धान्यं
 च वत्सादिरूपं लवण्यमेव च सर्वं नृहंतु संपूर्णं पटु तिलायाः प्रसादतश्चाते तु रणानकर्तव्या व्रितशाठ्यं विद्वर्जयेत् आत्म-
 धितानसरेण तिलां च ख्याणदापयेत् लभते चैव मारो भयं नरो जन्म निजमतिं दारिद्र्यं न च सङ्केशनं च दौर्भाग्यमेव च
 न भवेद्द्विजश्चेष्टपटु तिलाया उपैषणात् अनेन विधिना विप्रतिलदानाद्यसंशयः मुच्यते सर्वपापेभ्यो ह्यनायासे
 न नानव दानच विधिना दत्तं सर्वपातकनाशकं नार्थव्ययोनवायासः शरीरे मुनिस्तप्त ईदृशं तु व्रतं राजन्ये कुर्वीत नराः
 मदा नते पापं नरावृत्तिः कल्पकोटि शतैरपि माहात्म्यश्रवणादस्याः सर्वपापक्षयो भवेत् इति भविष्योत्तरे भाष्यकृ-
 णोक्तदशी पटु तिला व्रतकथा * या यकृष्ण द्वादश्यां तिल द्वादशो व्रतं नारदीये माघे तु कृष्ण द्वादश्यां च माहि भुवा वा-
 नपुरा तिलानुत्पादयामास तपः कृत्वा सुदारुणं तस्यामुपोषितः स्नानं तिलैस्तस्यां वजे द्वारं भविष्योत्तरे तिल तैलेन दी-
 पाश्च दद्यादेव ग्रहेष्वपि निवेदयेत् तिलानेव हेतव्याश्च तिलारतथा तिलान्दत्त्वा चा विप्रेभ्यो भक्षयेच्च तिलानपि तत्रैव
 बुधेऽपि ठर उवाच अल्पायासेन भगवन् दानेनानेन माधव पापं प्रशममायाति येन तदकुर्महं सि श्रीकृष्ण उवाच शृणु पा-
 र्थ परा पुण्यां द्वादशी पापनाशिनी या मुपोष्य परं पुण्यमाप्नुयाच्छुद्धयान्वितं माघ मासे तु संप्राप्ते आषाढं भवेद्यादि मूलं
 द्वादश्या पक्षस्य द्वादश्यां नियमततः गृह्णीयात् पुण्यफलदं विधानं तत्समं शृणु देव देवं समभ्यर्च्य रत्नातः संप्रयतः
 श्रुचि कृष्णानामना तु संस्तूय एकादश्यां महामते उपोषितो द्वितीये ह्निषुनः संपूज्य के शवं संस्तूय नाम्ना तैत्तैर्वकृष्णा-
 नसमाहितः दद्यात् तिलांश्च वेद्यां यकृष्णो मे प्रीयतामिति स्नानं प्राशनयोः शस्तास्तथा कृष्णा तिलान्दप विष्णु प्री-
 तमन्त्रोक्तं समातिव्रतपारणं कृष्णकुंभां स्तिलैः सार्द्धं पक्वान्नेन च संयुतान् छत्रोपातयुग्मैर्वस्त्रैः सवितैरत्नगभिर्णैः

ब्राह्मणानां प्रदेयास्ते यथावन्माससंख्यया तिलप्रहारे जायते यावत्संख्या रितलान्प तावद्वर्षसहस्राणि
 दातारयर्गंमहीयते श्रागेयं जायते तिलराजं ब्रजन्मनिजन्मनि नाथो न विधिरश्चैव न कुठ्ठिनचक्रस्मितः भवत्येता-
 न्मुपापि त्वत्तिलाख्यां द्वाद्दशीं नरः अनेन विधिनाराजस्ति लदानां प्रसंशयः मृच्चयेत्पातकैः सर्वरनायासं नभारत-
 दानं विधिरस्तथा श्रद्धा सर्वपातकनाशनम् नार्थः प्रभूतो नायासः शरीरं नृपसत्तम ॥ सर्वोपभोगनिरतो हि परेदशम्याः
 स्नातः परेतिलनिवेदनकृत्य शीलः दत्त्वा तिलाद्विजवराया विराजकेतुसंपूज्य पूज्य पदवीं समुपेतित्यः ॥ * ॥
 ॥ इति भाविष्योत्तरे माघकृष्णा तिलद्वादशीव्रतं माघकृष्णत्रयोदश्यापक्षत्रयोदशीव्रतम् ॥

तत्र न कमेजन्मव्रतं प्रदोषे शिवपूजनं प्राभुक्तमिति माघकृष्णचतुर्दश्यामपि यमतर्पणं यमोद्देशेनेति लदानं
 तदुक्तं हेमाद्रौ श्रनर्काभ्युदिते काले माघकृष्णचतुर्दशीं स्नातः संतर्प्य च यमं सर्वपापैः प्रमुच्यते यमाय धर्मराजा-
 यमस्तु येषां तां कायच वैवस्वताय कालाय सर्वभूतहराय च इति सप्तनामं निर्भयमपूजा होमादि स-
 हितं पितृभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दत्त्वा कृशराक्षसापि दत्त्वा स्वयमपि कृशराक्षसेभुंजित तदुक्तं * ब्रह्मपुराणे ॥
 माघकृष्णचतुर्दश्यां विष्णोर्देहान्तरीचयः कृशराक्षसि संजाताः सर्वपापक्षया ब्रह्मा इति ततो विसृज्य बंधुभ्यः
 कृशरं भोजयेत्स्वयमिति तं श्रवता रारात्रिव्रतमिति कैश्चिदुक्तं तच्च शिवरात्रिव्रतवदिति मूलमत्रान्वेष्यं
 साधनामाघामर्द्धोदययोगविशेषो मदनरत्नेभारते उक्तः श्रनार्कपातश्चरणैः युक्ता चोत्पुष्यमाधयोः श्रद्धोदयः
 स्वविज्ञेयः कोटि सूर्यग्रहैः सम इति निर्णयस्तेषु दिव्ययोगः शरतोयुं न तुरात्रौ कदाचनेत्यद्वैत्येकमुधिकपठुंति
 श्रनार्कपातश्चरणैः युक्ता चोत्पुष्यमाधयोः श्रद्धोदयः स्वविज्ञेयः कोटि सूर्यग्रहैः समः निरयर्द्धोदयसंज्ञारतुमहानर्द्धो

दयोदिव। पुण्यमाधयोरिति विरामिन्नोदयेपाठः पुण्यमाधयोरिति पुण्यमवाप्तक्षदाभ्यां युक्तयोः पौर्णमास्योर्भ-
 द्यवर्तिन्याममावास्यायामर्द्धोदययोग इति पौर्णेनीर्णीतत्वाद्वा सिद्धांतः किंचिन्मन्युनेमहोदयइत्यपिकेचित्पठति क-
 चित्सोमवारसतिमहोदयोनान्यवारेष्विति पठति अथात्र कृत्यमुक्तं स्कंदपुराणे अर्द्धोदये तु संप्राप्तिं सर्वगं सासमंज-
 लं शुद्धात्मानोद्विजाः सर्वभवेयुर्ब्रह्मसन्निभाः यत्किंचित्क्रियते दानं सर्वमेतस्मिन् भवेदिति अत्र पायसपूरेतस्सु-
 वर्णकांस्यादिपात्रदानमुक्तं तत्रैव चतुःषष्टिपलं मुख्यममंत्रतत्र कारयेत् चत्वारिंशत्पलं वापि पंचविंशतिरेव वा
 अमनंत्रपात्रं अत्रामनंत्रं च भजनामित्यभिधानात् तच्च सुवर्णादिधातुघाटितं यथा विभवबोध्यमिति विरामिन्नोदये नि-
 र्णयसिधौ कृत्यरत्नावल्यांतुं कारयन्मयमिति सुक्तं तथा एवं सुघाटितं कार्यं कांस्याभजनमुत्तममिति शास्त्रांतरसंवादात्
 पंचविंशतिसिंघातिपलं निधाय पायसंतत्र पद्ममण्डलं लिखेत् तत्र पात्रे पद्मस्य कर्णिकायांतु कर्पुनात्र
 सुवर्णकं तदभावे तदर्द्धवातदर्द्धवातुं कारयेत् भूमौ तु तंडुलं शुद्धैः पद्मान्मण्डलं शुभं अनात्रस्थापयेत् तत्र ब्रह्म
 विष्णुशिवारत्नकं तत्र पात्रे तेषां पुजांतु कर्तव्या भवेत्तन्नाल्यैः सुशोभनैः वस्त्रादिभिरलंकृत्य ब्राह्मणाद्यानि वेद-
 येत् तत्तन्मंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्मै ह तत्र यो मयं आचमयेत् तारकयस्मात्तद्गृहाण द्विजोत्तम समुद्रमे-
 खलां पृथ्वीं सन्मयदत्वा तु यत्फलं तत्फलं लभते मर्त्यः कृत्वा दानममंत्रकं अमंत्रकं पात्रदानं आचमयेत् तारकमिति-
 प्रतिग्रहदोषाभावउक्तः महोदयंचाह ब्रह्माण्डपुराणे पातस्यांतःपूर्वभागस्त्वमायाः श्रोणामर्धं भास्करस्या-
 दये च भानो वारे पुण्यमर्द्धोदयस्याच्चाद्वारे तन्महापूर्वमाहुः महापूर्वमहोदयंप्राहुः अन्यदापि स्कंदपुराणे अर्द्धो-
 दयव्रतं ॥ अगस्त्य उवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन श्रुतं यं व्रतं विस्तरः अर्द्धोदयं तु मे ब्राह्मिणं दुर्लभं स चराचरे जी-
 वितप्राणिनां पुण्यं यदि चेद्वदसि प्रभो कथं कार्यं कर्तुं कस्यात्फलं कथय पणुख ॥ स्कंद उवाच ॥ श्रूयतां पुण्ययोगोप-

दुर्लभोर्द्धोदयाक्षयः । देवतिर्यङ्मनुष्याणां दुःप्रापः सर्वकामदः । मायां मायां व्यतीपातेऽत्रादित्ये विष्णुर्देवतेऽत्र
 इन्द्रोऽयं तस्मिन्साहस्रसहस्राकार्यहैः समं पुराकृतं वासिष्ठेन जामदग्नयेन सुव्रतं सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च दृष्टं भवति कुंभज-दा
 नानां यज्ञतीर्थानां फलयेन कृतं भवेत् । समागाराधरतेन सप्तद्वीपसमन्विता । दत्तारण्यात्सर्वभोगेन येन चार्द्धोदय
 कृतः । गंगागयाप्रयागेषु पुष्करजितये तथा मानसादिपुतीर्थेषु यत्पुण्यं स्नात्वा ज्ञानतः तत्समं वानवाविश्रज्जतेनानेन
 कुंभज । अश्वमेधायुतं चेष्टमिष्टापूर्तयैः कृतं । अर्द्धोदयं कृतं यैः स्तुतिविधिदृष्टेन कर्मणा वाचिसत्यगृहे लक्ष्मीः संतति
 श्रान्तायायिनी । आयुर्धरोहि विपुलव्रतकर्ता फललभेत् । इन्द्राग्निमल्लोके पुनिर्ऋतेरप्यपांपतेः वायोः कुबेररथेशरय
 लोके पुमकृती प्रभो वसेच्चंद्रार्कलोके पुलोके प्रालेशसेवितः । गोकोटिदानाथरूपप्रक्षेत्रतीर्थनिवासिनां । अर्द्धोदय
 न्यपुण्यं न्यकलनां हतिपोडशां । भूलोकाधिपतिश्चैव भुवोलोकाधिपस्तु सः । स्वर्लोके शो जनानां व्रतपो लोके न्यचे
 अत्रः । महर्लोकं वसेति त्र्यम्बकादिद्राश्रुतं देशं । न तोहिरप्यगर्भं रघुपुरुषं व्रतकारकः । अर्द्धोदयप्रभावेन ब्रह्मलोके वसे
 नारः । तथा मानसतस्यायस्मद्भूतिधरो भवेत् । शिवलोके गौरीः पूज्यो देवराजसमन्वितः । वसेच्छ्रेण्मतिनव्रतरय
 स्य प्रभावतः । ततो विष्णुरव रूपेण नैलो कथाधिपतिर्भवेत् । शंखचक्रनादाधारी वनमालाहिरिस्वयं । व्रतप्रभावात् ल
 भ्यो श्रोत्रोत्तरायणे भवेत् । नारायण उवाच । स्कंदकेन विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं । अर्द्धोदये मनुष्याणां जीवितुं दुर्ल
 भं भुवि । स्कंद उवाच । कृतकृतं वासिष्ठेन व्रतायां रघुणा कृतं । द्वापरधर्मरंजनकलौ पूर्णोदरेण तु । अर्नैर्धर्मे व्रतमनुष्यैश्च
 दैत्यैश्च द्विजसत्तम । कृतमर्द्धोदयं सम्यक् सर्वकामफलप्रदं । भावमासे कृष्णपक्षे पंचदश्यां रवौर्दने । वेदेषु वेजतुः श्रेष्ठेण
 व्यतीपातेन दुर्लभं । पूर्वाह्ने सप्तमे स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः । सर्वपापविशुद्धार्थं नियमस्थो भवेन्नरः । तत्र मन्त्रः ॥ त्रि
 दैवतव्रतं देवाः करिष्ये मुक्तिमुक्तिदं । भवंतु सान्निध्यो मे व्यवदेद्यास्त्रयोऽष्टमः । ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौवर्णे पलसंख्यया ।

कर्तव्यार्चास्तद्वदनतद्वर्द्धनवाहिनः । अर्चाः प्रतिमासादृशतत्रयं शोभोर्द्रोणानां तिलपर्वतः । कर्तव्यो विष्णुरुद्रा-
 भ्यांगिरिपूर्वोक्तसंस्थया शंभुरन्नब्रह्मा शय्यान्नयंततः कुर्यादुपस्करसंभविता । देवानां त्रयमुद्दिश्य कर्तव्यं भक्ति-
 तस्तदा ब्रह्मविष्णुशिवप्रतीत्यै कर्तव्यं तृणवांजयं । हिरण्यभूमिधान्यादिद्राक्षां विभ्रसारतः । दातव्यं श्रद्धयोपेतं वा ।
 क्षणेभ्यः प्रयत्नतः मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः । तिलपर्वतमध्वस्थं पूजयेद्देवतात्रयं । तत्रार्चां पूजाम् ।
 ज्ञाः तमो विभ्रसृजेतुभ्यं सत्याय परमोष्ठिने । देवाय देवपतये ज्ञानानां पतये नमः । इति ब्रह्मपूजा । अथास्यां प्रपूजा ।
 तं ब्रह्मणे नमः पादयोः । परमोष्ठिने नमो जंघयोः धात्रे नमो जान्वोः । हिरण्यगर्भाय नमः कूर्वाः । वेधसे नमो गुह्ये
 प्रधाद्रवाय नमो हस्तयोः । हंसवाहनाय नमः । कटिदेशे शतानंदाय नमो वक्षसि । सावित्रीपतये नमो वाहो अभ्यवे-
 दाय नमः पूर्वमुखेः । यजुर्वेदाय नमो दक्षिणमुखे । सामवेदाय नमः । आश्रिमास्ये । अथर्ववेदाय नमः । उत्तरास्ये
 चतुर्वक्त्राय नमः । शिरसि लोकपालाय नमः । सर्वांगेषु । ततः । इंद्राय नमः । इत्यल्लोकपालपूजा पूर्वादिदिक्षु विदि-
 क्षुः । अथ प्रार्थना मंत्रः । ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यकरूपवान् । प्रसादसुमुखो भूत्वा पूजां गृह्णन् मोस्तुते ।
 ॥ इति ब्रह्मपूजा । ॥ नारायणजगन्नाथनमस्ते गरुडध्वज । प्रीतांबरनमस्तुभ्यं जनार्दन नमोस्तुते । ॥ अथांग-
 पूजा । ॥ अन्ताय नमः । पादां पूजयामि । गोविदाय नमो जंघयोः । मुकुंदाय नमो जान्वोः । विश्वरूपाय
 नमः कूर्वाः । प्रद्युम्नाय नमो गुह्ये । पद्मनाभाय नमो नाभौ । भुवनेन्द्राय नमः । उदरे । कौस्तुभवक्षसे नमो वक्षसि । चतुर्भु-
 जाय नमो बाहुषु । विश्वतो मुखाय नमो वदने । सहस्रशिरसे नमः । शिरसि । ततः प्रार्थना । आदित्यचंद्रनयन-
 दिग्वाहो देवसुदन । पूजां दातां मया भक्त्या गृह्णाण करुणाकर । ॥ इति विष्णुपूजा । ॥ महेश्वरमहेशाननमस्ते त्रिपु-
 रातक । नमोजीमूतकेशाय नमस्ते वृषभध्वज । ततो गपूजा । ईशानाय नमः । पादयोः । चंद्रशेखराय नमो जंघयोः । पशुप-

तयेनमज्जर्वाः । उमाकृतायनमोगुह्ये । नीललोहितायनमोनार्मौ । कृतिवाससेनमउदरे । नागोप्रवर्तितेनमोव
क्षसि । योगिरुपायनमोवाङ्कोः । नीलकंठायनमः कठे । पंचवक्रायनमोमुखेषु । कप्रदिनेनमोमौलौ । ततः प्रार्थनाञ्चक्रा
रेप्रमेयात्मनमोलोकांतकायच । पूजादितामयाभक्त्यागृहाणवृषभध्वजः । इति । शिवपूजाक्रमः प्रोक्तोः । मन्त्रैरेतैः प्र
यत्नतः । आचार्यपूजयेद्भक्त्यावस्त्रालंकारभूषणैः । हस्तमात्राकर्णमात्रापीठछत्रकमंडलुं श्वेतवस्त्रयुग्मं द्वेयुग्मं हस्त
प्रसवमूर्तये । पीतवस्त्रयुग्मं विष्णोर्लोहितशंकरस्य च । पंचामृतेन स्तूपनं पूजनं कुसुमैश्च कर्तुं । कमलैरुलूखलीपत्रैर्वि
ष्णुपद्मे रत्नाढितैः । तत्कालसंभवैर्दिव्यैः पूज्यादेवायथाक्रमं । यथाशक्तिः प्रकर्तव्यं व्रतमेतत्सुदुर्लभं । जीवितप्राप्ति
नामेतदित्यनिश्चितं यतः । अथ व्रतांगहोमस्य विधानं शृणु तत्त्वतः । देवतावयमृदिरथशास्त्रदण्डेन कर्मणा । प्रजा
पतये विश्वरूपाय रुद्राय नमः । इत्येतैर्वमंत्रेण बलिं संस्थाप्य भक्तितः । ततो होमं प्रकुर्वीत यथाविभवसंभवं । अन्न-
ये प्रजापतये स्वाहा । अग्नये विष्णवे स्वाहा । अग्नये रुद्राय स्वाहा । एवं विधश्च रुद्रहोमः प्रजापतयेन त्वेदं तान्यन्यो विधा
रुपाणिजातानि यदितव भूवयत्कामा नुहुमततो अस्तु द्विपदे चतुर्पदे वयं स्योमपतयोरपीणां स्वाहा । उद्दिष्टं विष्णुर्वि
चक्रमेव धानिदधे पदम् । समूढमस्य पादं सुमरे स्वाहा ॥ २ ॥ त्र्यंबकं यजामहे सुगं धिपुष्टिवर्द्धनं । उर्वारकमिव वर्धनान् रु-
त्यमुर्हसि यमास्ततात् ॥ ३ ॥ प्रजापतये स्वाहा ॥ १ ॥ विष्णवे स्वाहा ॥ २ ॥ रुद्राय स्वाहा ॥ ३ ॥ ब्रह्मणे
विष्णवेमहादेवाय स्वाहा ॥ ४ ॥ इति पूर्णहृत्या सर्वा नकामानवाप्नोतीति व्रतान्गो होमः । अथ होमावसाने तु गां
चदद्यात्पुष्पस्विनीं । स्वर्णैर्गंगारौप्यसुराष्यं दाम्भरुणमुषितां । तां च छठकां स्य दोहां सर्वोपस्करसंयुतां । सदाक्षिणां
मुशीलां तामाचार्यार्थानिवेदयेत् । तेन दत्तं हृतं जप्तमिष्टयज्ञैः सह स्त्रिया कृतकस्योभवे द्विप्रव्रतस्यास्य प्रभावतः । एत
त्सर्वं समाख्यातं दुर्लभं व्रतमुत्तमं । अर्द्धोदयं यथा छठं किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि । इति स्कंदपुराणे । कर्मद्वयव्रतं । अथा-

स्वसस्त्रिप्रयोगः द्रतोद्यापनकोमुद्यां तिथ्यादिसंकोत्येव आत्मनश्चिरिलपापक्षयपूर्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विध
 पुरुषार्थसिद्धिद्वारा ब्रह्मविष्णुशिवप्रतीत्यर्थमर्द्धादयद्रतोद्यापनकरिष्ये आचार्य्यादीन् दृष्ट्वा भूमौ दर्भारिततायां सार्द्ध
 यातत्रयद्रोणपरिमिततिलानां पर्वतब्रह्मणे तावत्प्रमाणमेव तिलपर्वतं विष्णवे तथा विधमेव तिलपर्वतं रुद्राय इत्य
 शक्तोऽपर्वतमेकमेव कुर्यात् तत्र ब्रह्मविष्णुरुद्राणां सुवर्णैः प्रतिमात्रयं यथासंभवं विधाय ब्रह्मयज्ञानमिति ब्रह्माणं इदं
 विष्णुरिति विष्णुं श्रवकमिति शिवं संपूज्य परितद्वद्रादीन् लोकपालाद्यान्मन्त्रैर्वेदमन्त्रैश्च संपूज्य ततो ब्रह्मवि-
 ष्णुशिवानामूर्तिष्वंगपूजां कुर्यात् ब्रह्मणे नमः पादौ पूजयामि हिरण्यगर्भाय ऊरून् परमोऽतिनेत्रं वेद्यसेगुह्यं
 हंसवाहनाय कटिं शतानंदाय वक्षसि सावित्रीपतये वाहून् पूर्वादिचतुर्मुखेषु ऋग्वेदाय नमः यजुर्वेदाय नमः
 सामवेदाय नमः श्रवर्वेदाय नमः चतुर्वक्राय नमो नेत्रेषु कपिलाय ललाटे हंसाय शिरः पूजयामि ॥ १ ॥
 अथ विष्णोः श्रान्ताय नमः पादौ विष्णुरुपाय नमः ऊरून् मुकुटाय नमो जानुनीन् गोविदाय नमो जंबवे प्रद्युम्नाय नमः
 गुह्ये पद्मनाभाय नमः नाभिं कौस्तुभवक्षसे नमः वक्षसि चतुर्भुजाय नमः बाहून् विश्वतोमुखाय नमो मुखं स
 हस्रसिरसे नम इति शिरः पूजयामि २ अथ शिवाय ईशानाय नमः पादौ पूज्य चंद्रशेखराय नमो जंबवे पशुपतये
 नमो जानुनीपू शंकराय नमः ऊरून् उमाकांताय नमो गुह्यं नीललोहिताय नमः नाभिं पूज्य कृतिवाससे नमः बाहून्
 नीलकंठाय नमः कंठं पंचवक्त्राय नमः मुखं पूज्य कपर्दिने नमः शिरः पूज्य ततः क्रमेण प्रार्थयेत् नमो विश्वसृजेत्रुद्रं
 सत्याय परमात्मने देवाय देवपतये यज्ञानां पते नमः १ नारायणजगन्नाथनमस्ते गरुडध्वज पीतांबरनमस्ते
 रुद्रजगद्गनमोस्तुते महेश्वरमहेशाननमस्ते तिपुरांतक नमो जीमूतकेशाय नमस्ते तृपभध्वज ३ ब्रह्मविष्णु
 महेशानां कर्मणां फलहेतवः भक्त्या मया कृतां पूजां गृह्णीष्वंजगदीश्वरा ४ इति संप्रार्थ्य ततः सपत्नीकं ब्राह्मणं

वेदशास्त्रादिदेवकं द्राक्षाण्ययं वाकृत्वावखालं कारादिभिः संपूज्य पुनरपि ब्रह्मविष्णुमहेशान्पंचामृतपुरः सरतुल
 सविल्व्यादिकैः पूजयेत् तत आचार्यब्रह्मादिवरणैवदिकायां आग्निप्रतिष्ठाप्य सर्वतोभद्रादिसमस्तमंड
 लदेवतापूजांते आग्निपूजनं कृत्वा अन्वादध्यात् ब्रह्मविष्णुमहेशान्पूजतां कतिलद्रव्येण प्रतिद्वैवतं सहस्रं सख्याकाहु
 तिमिर्लोकपालान्मंडलदेवतांश्चैकैकया हुत्वा यक्षे एवं होमं समाप्य तत्स्वित्पर्वतसाहितं प्रतिभात्रयसयुतं दध्यात्
 अंतस्तदित्यादिदेशकालोत्सर्गोत्थिकोऽस्मिन्पर्वहसमे अर्द्धद्वयपर्वणि सिशैलवनसप्तसमुद्रादिसंयुतधरादत्तपुण्यज
 न्यसमग्रफलप्राप्तिद्वारासूर्यचंद्रोपेंद्रादिसमस्तलोकप्राप्नुतपरमेश्वरपदप्राप्तये अर्द्धद्वयपूर्वकसमस्तफलप्रा
 प्त्यर्थं तिलपर्वतमध्यस्थदेवतात्रयमूर्तिः सोपस्कराः अत्रभूततापवेदादिदेवाश्चाह्मणायदातुमहमुत्सृजे ततः प्रा
 र्थनाः ॥ तिलपर्वतमध्यस्थब्रह्मविष्णुमहेश्वराः दहतुं पातकं सर्वेषु चतुमसंततिमित्युक्ता दध्यात् ततोदानस्य
 सांगता धैरककृष्णश्वेतवर्णसुरभित्रयं शय्यादिकं आचार्याय दध्यात् अन्नहोमद्रव्याणि पलाशसमितं च
 रुतिलान्यानि ब्रह्मणः अश्वत्थसामेतिलपायसानिविष्णोः चर्वाज्यघ्नीह्वयः शंकरस्य ततोभूमौ श्वेतं दुर्ल
 कलपिताष्टलोपरि पायसपूर्णं तं कांस्यपात्रं समुवर्णं ब्राह्मणाय संपूज्य दध्यात् तत्रमंत्रः सुवर्णपायसामंत्रं यस्मा
 दैतत्तत्रयीमयं श्रावयोरुत्तरकहेतदष्टाष्टाद्विजसत्तम एवं पात्रदानं विधाय भूशय्यादिदानं कृत्वा ब्राह्मणाभि
 पोय्य हरिणा भूयसीदक्षिणां दध्यात् इति भाविष्योत्तरैकमर्द्धद्वयदानव्रतं अस्यानेव माधवाभायां सावित्रीसहि
 तं ब्रह्माणं पूजयित्वा तव नीतिधेनं दध्यात् तदुक्ते माद्रौ भविष्योत्तरे अमायां माधवासस्य पूजयित्वा पितामहं
 गायत्र्या सहितं देवदेवदागं भूषितं नवनीतं यीधेनं फलैर्नानाविधैर्युतां सहिरण्यां सवस्त्रांच ब्राह्मणाय निवेदये
 त् कीर्तयेत् प्रीयतामेन्न पद्मप्रोतिः सनातनः स्थानं सर्वेषु प्रातालेयन्मर्त्यैर्कीर्तयितुं तमं तदवाप्नोत्युसंदिग्धं

गद्यदीनिः प्रसादतः यानि चान्यानि दानानि दीयते सुबहुन्यपि ॥ युगादिपुमहारजङ्गक्षयाणि भवन्ति हि ॥ वित-
 हीनस्त्वशस्त्रायो ददाति स्वरूपकं बहु तदप्युक्षयतां याति नात्र कार्यं विचारणा ॥ वितानुसारं स्वं दद्याद्द्वितीया
 निदं नो ध्रुवं भूहिरण्यं पटहं वासः शयनान्यासना निच छत्रोपानहयानानि दीयानि शुभमिच्छता एव दत्त्वा यथा शास्त्र्या-
 भोग्ये त्वा द्विजोत्तमान् पथ्याद्भुजितसुमना वाग्मयो वं धुभिः सह अस्ति चिद्वाचिकं पापं मानसं कायिकं तत्रा तत्स-
 वनाश्च ग्रायाति युगादिति यि पूजनात् गीयमानो यथा धैर्यैः रतूयमानः सुरासुरैः रुद्रस्यानुचरो भूत्वा रुद्रलोके व-
 स्तेधरः यद्दीयते किमपि कोटिगुणं तदाहुः स्तान्तपोनि यममक्षयमेव वा न रया दक्षयं सुगुणपूर्वतिथी पुराजन्म्यासा-
 दयो मुनिवरा इह नान्यथैव इति भविष्योत्तरे कं नाथाभायां युगादिति थि कृत्यम् ॥ अथ नाथशुक्लप्रतिपदा-
 णस्य नारदीये नाथशुक्लप्रतिपदि ब्रह्मि साक्षान्महेश्वरं समभ्यर्च्य विधानेन समष्ट्यो जायते भुवि द्वितीया कृत्यम्
 पितृवैव आयशुक्लद्वितीयायां भानुरुपं प्रजापतिं समभ्यर्च्य यथान्यायं पूजयेद्गंधपुष्पकैः रक्तैर्गंधैस्तथास्त्रार्णम-
 तैर्द्विप्रायशक्तिः स्वतः पूर्णतां च प्राजंगो धूमैर्वापितं हुल्लैः समर्प्य देवं भस्मैव समूर्तितं प्रददेद्द्विजे एवं कृते व्रते विप्रसा-
 गात्सु र्यइवोदितः दुरासद्देदुराधर्षाज्जायते भुवि मानवः इह कामान् वरान् भुक्त्वा यात्यंते ब्रह्मणः पदं सर्वदेवस्तुतो-
 भिर्दत्तं विमानवरमान्स्थितः नाथशुक्लतृतीयायां ललितासौ मान्यसुंदरीव्रतं नारदीये नाथशुक्लतृतीया-
 णां पूज्यासौ मान्यसुंदरी भूर्वाकेन विधानेन नारिकेलार्घ्यं दत्तानतः प्रसन्नादिशति रवींद्रलोके तु समनुगोपिता अस्म्यवि-
 शानकयात्मविद्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अथ पृच्छामि भगवन् व्रतं द्वादशमासिकं ललिता राधेन नाममासमासक्रमेण च
 श्रीकृष्ण उवाच शृणु पाण्डव यत्नेन यथा पृष्टं पुरातनं कैलासाशिखरे रम्ये बहूपप्लवतावृते शंकरस्य महोदयमांस-
 वादकुरु सताम सच्चूतप्रह्वययुते चंपकाशो कभूपति कदंबवकुलामोदवशीकृतमधुव्रते मयूररवसंघुष्टे राजहंसे

पशोभिते मृगर्क्षगजसिंहैश्चशरावामृगगणाद्यते गंधर्वयक्षदेवार्षिस्त्रिद्वकिन्नरपन्नगैः तपरिवभिर्महाभागैः से
 व्यमानंसमततः सुखासीनमहादेवं भूतसंघेऽस्मावृत अप्सरेभिःपरिवृतमुमानत्वेदमब्रवीत ॥ उमोवाच ॥
 भगवन्देवदेवशशूलपाणिवृषध्वज कथयस्वमहेशान तृतीयाब्रतमुत्तमं सौभाग्यंलभतेयेन धनपुत्रान्पशून्सुखं
 नारीरूपशुभंस्वर्गमारण्यंश्रयमुत्तमं एवमुक्तेदयितव्याभार्ययाप्रीतिपूर्वकं विहरयशंकरः प्राहिकिन्नरेनतवाग्निमे
 पेकामात्रिपुल्लोकिमुदिव्यभीमांतरिक्षजाः सर्वपितेवायतायस्यास्तहंपतिर्यतः उमोवाच सत्यमेतत्सुरेभ्यो
 ब्रूयितुंनदुर्लभं किंचित्तुभुवनानोगभूषणेशामूषणभक्त्यास्त्रियोहिमादेवप्रयुजंतिशुभाभुवि सुरुपाःसुभ्रा
 काश्चिदपुत्रावहुपुत्रिकाः सुरीलास्तपसाकाश्चिच्छ्रुभिःपीडिताभूशं शौचाचारसमायुक्ता नरोचतेथकस्य
 धित एवंवहुविधैर्दुःसैः पीडयमानाश्चदारुणैः शरणमांघ्रपन्नारताः कृपाविष्टाततोऽप्यहं येनताः सुख
 तंभीषरूपलावण्यसंपदा पुत्रैः सौभाग्यवित्तौघैर्धुक्ताः रघुः सुरसत्तम तन्मेकथययत्नेनब्रतानामुत्तमंब्रतं
 ईश्वरउवाच माघेभस्मैसितपक्षेत्तृतीयायांचतत्पतःभूयंप्रक्षाल्यहस्तींचपादौचैवसमाहितःउपवासस्यनियमंदंतथा
 वनपूर्वकं मध्याह्निव्रततःज्ञानंतिलैरामलकैस्तथास्नात्वातीर्थ्यजलाच्छुद्धेवाससीपरिधाय च मुग्धैःसुमनोभिश्चप्रभू
 तैःकुंकुमादिभिःशर्वचंतुसदादेवीभक्त्यात्वाभक्तवत्सलां कर्पूराद्यैस्तथाधूपनैर्वयःशर्करादिभिः यदृच्छालामसंपन्नै
 र्धूपदीपाध्वजादिभिः ततःसायंयद्वह्निव्यातु प्रतीहृद्वष्टिकांतथा मन्त्रेताम्रमयेशुद्धजलाक्षतादिभिश्चिते सहिर
 प्यद्विजंकृत्यामंत्रपूर्वसमाधिना शिरसिप्रक्षिपेत्तोयंध्ययंतीमनस्सोभितं ब्रह्मावर्तः समारण्यातोब्रह्मयेनिवि
 निर्गतः भद्रैश्चराततेद्वी ललिताशंकराप्रिया गंगाद्वारेहरप्रसागुगंजालपवित्रता सौभाग्यारोग्यपुत्रार्थम
 चैवदेहरवह्मभे श्रापाताघटिताभद्रेप्रतीहृत्स्वनमोजनमः दद्याद्वाहिरप्यंततस्मिन्प्राशयेत्कुशोदकं शुभाचन्यप्रयता

भूत्वाभूमिरयाक्षपयेत्क्षणं ध्यायमानामुदादेर्वीहारितेभवाविरतरे द्वितीयेह्निपुनः स्नात्वा तथैवाभ्यर्च्यपार्वतीं यथा
 शस्त्याद्विजानपूज्यततोभुंजीतवान्यता एवंप्रथमेमासिपूजनीयातुकालिका द्वितीयेपार्वतीनामतृतीयेशंकरप्रिया
 चतुर्थेगिरिजादेवीपंचमेहरवच्छमा दक्षस्पृष्टहितापटुमैनाकिसप्तमेरमृता मृडानीचापुमेमासिगौरितुनवमेरमृता
 दशमेमासिबिस्वतादेवीसौभाग्यदायिनी उमात्वेकादशेमासिगौरितुद्वादशीपरा कुशोदकंपयः सार्पुणोमंत्रणाम
 यंप्रफलं निवपत्रंकटकारिवचाशृंगोदकंदधि पंचगव्यंतथाशो कंप्राशनानिक्रमादमी मासिमासिस्थिताह्येवमुपवास
 परायणा ददातिश्रद्धयैतानिपाचकेब्राह्मणोन्म हरिद्राकुंकुमलवर्णजिरकंगुडमेव च देवैरेभिः श्रद्धयात्वं सूर्यरथैस्तु
 व्यासिप्रिये मासिमंसासिभवेन्मंत्रः सोंकारोद्वादशाक्षरः उोंकारपूर्विकेद्विनमस्कारांतदीपितैः एभिस्त्वंपूजितामंत्रैः
 स्तुप्यसित्वंहरत्रिये तुष्टात्वमीप्सितान्कामान्ददत्सिप्रीतिपूर्वकं समाप्तेतुव्रततस्मिन्ब्राह्मणवेदप्रारणं साहि
 तंभायवाभ्यर्च्यगंधपुष्पादिभिः शुभैः द्विजंमहेश्वरं कृत्वा उमांभाभ्यां तथैव च ऋक्षसदक्षिणदद्यात्तथाशुश्रेचवाससो
 रकवासोयुगंदद्यात्वामुद्दिश्यहरत्रिये ब्राह्मणे श्रद्धयायुक्ता तस्याः फलमिदं शृणु दशवर्षसहस्राणि लोकान् प्रा
 प्य परारपरान् मोदते भर्तृसाहिताय धेनुं शशवतया मानुषत्वं पुनः प्राप्य नवैधव्यमवाप्नुयात् पुत्रान्भोगान् रतया रू
 पं नौभाग्यं श्रियमेव च एकपत्न्यंतथाभर्तुः प्राणेभ्योऽप्याधिका भवेत् शृणुयाद्वाच्यमानं तु भक्त्याया तल्लिप्ताव्रतं
 मशस्त्रहेनकाथितं सापितृफलभागिनी संपूज्य पूज्यां ललितां गयष्टीं गंधोदकैर्मृतयटीं शिरसि क्षिपेया सास्व
 र्गमर्त्यललना सुलभा मभूता भूत्वाधिपं पतिमवाप्य भुवं भुनक्ति

इति श्रीमद्विद्योतरेमाघशुक्लालिताष्टतीयाव्रतं ॥

श्रद्धैवरसकल्याणिनीव्रतम्

भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच अथान्यामपिवक्ष्यामि तृतीयां प्रापनाशिनीं रसकल्याणिनीमेतां पुरा कल्पवि
दो विदुः भावनासेतुसंप्राप्य तृतीयां शुक्लपक्षतः प्रार्तर्ग्वेन पयसा तिलैः स्नानं समाचरेत् स्नापयेन्मधुना दु
र्वातयैवेक्षुरस्मेन च पुनः पूजा प्रकर्मव्याजाल्या वैकुंठमेन च दक्षिणगंगानिसं पूज्य वामगंगानि च पूजयेत् ललितायै
नमः प्रादौ गुरुफौतद्वदार्चयेत् जंघजानूतथा शात्पत्यैवैवोरुश्रिधेनमः मदनालसायै कटिमदनायै तथोदरं स्तनं
मदनवासिन्यै कुमुदायै च कंधरं भुजं भुजाग्रं माधवैकमलायै मुखार्चयेत् भुवौ ललाटं रुद्राण्यै शंकरायै तथालकाग्र
मुकुटं विष्वक्पापिन्यै पुनः कांस्तितथालकान् मदनायै ललाटं तु मोहनायै पुनर्भुवं नेत्रे तथा धिद्वारिण्यै पुष्टौ च वदनं पुनः
उल्कां त्रैथै तथा कंठममृतायै च कंधरां रंभायै वामबाहुं चाविशोकार्थै च दक्षिणं हृदयं मनमयारिण्यै वामदेव्यै जग
त्त्रिषु अनांदनायै नंदायै सुभद्रायै नमोनमः एवं संपूज्या विधिवद् द्विजदां पत्यमर्चयेत् भोजयित्वा ज्ञपानेन मुग्धुरेण
विमत्सरः सलङ्कं वारिकुंभं शुद्धां वरुणादृतं द्रव्या सुवर्णकमलं रंघनाल्यै र्चाचयेत् प्रियताम्रवकुमुदाग्र-
ह्मिया ह्यष्टाव्रतं अनेन विधितो देवी मां सिमां सिस्सर्वयेत् लवणं वर्जयेन्माधे फाल्गुने च शुद्धं पुनः तुरराजं तथा
चैत्रं वर्जयेच्च पुन माधवे यावकं ज्येष्ठमासे तु ह्याषाढे जीरकं तथा श्रावणे वर्जयेत्क्षीरं दाधिमाद्रपदे तथा द्यूतसाध्वमुजं
तद्वदूर्जं वर्जयेच्च प्राजिका धान्यकं मार्गशीर्षे तु पौषे च वर्जयेत् शरदं तथा व्रती तु करकान् पूर्णान्नेपावे मां सिमां सिच द्रव्याद्
द्विकाले वेलायां मध्यप्राद्विशं संयुतान् लड्डुकान् च कान् चैव संख्याद्वयं च पूरिकान् । स्वातिका घृतपुराश्च मुडपूष्णीश्च मं
डकान् क्षीरं शाकं च दध्यक्षान् च यो शाकान् । काः माधवौ कमलाद्रथाद्वेता नि करकोपरि कुमुदामाधविगीरी

रं भद्राजयाशेषा उमासतीयाचीतद्वन्मंगलारतिलालसा क्रमान्मायादिसर्वत्र श्रियतामिति कीर्तयेत् सर्व
 त्रपयाव्यं च प्राप्तेन समुदाहृतं उपवासी भवेन्नित्यमशको न कर्मिष्यते पुनर्माधेयसंप्राप्ते साक्षमूत्रकमंडलुं तद्व
 द्वाभिधुनं शुद्धं सुवर्णारण्यं सितं वरं सवस्त्रं भाजनं दद्याद्भवनी प्रीयतामिति अनेन विधिना यस्तुरसकल्याणिनी
 व्रतं कुर्यात्सितवर्णपेभ्यो रतक्षणादेव मुच्यते भवावेदं सहस्रं नन्दुःखी जायते कश्चित् आग्निष्टोमसहस्रेण य
 ः फलं तदमाप्नुयात् नारी वक्रुते यातुकमारी वायुधिष्ठिरं विधवा वा वराको वा सापितरः फलभागिनी सौभाग्या
 रो नय संपन्ना गौरी लोके महीयते ॥ इति पठति च नित्यं शृणोति प्रसंगात्सकल कलुषमुक्तः पार्वती लोके मेति माणिम
 पि च नराणां यो ददाति प्रियार्थं विपुलमभिजनानां नायकः स्यादसे यः ॥ इति भविष्योत्तरं रसकल्याणिनी मावशुद्धा
 ततो यावत् ॥ अस्य मेव गौरी ततो यावत् माचरंति शिष्टा मावशुद्धं ततो यायां कन्या सम्यग्वरार्थिनी प्रातः
 स्नात्वा च ये द्वौ रीपुष्य नैवेद्य चंदनैः मत्स्यपुराणे द्याधेमास्ते तु चैत्रवागुदयेन प्रदो भवेत् गुडव्रतं ततो यायां गौरी
 लोके महीयते गुडव्रतो गुडभाज दानपरः भविष्यपुराणे माधेमासितृतीयायां गुडस्थलवणस्थ च दानं श्रेयस्क
 रं राजन्स्त्राणि च पुरुषस्य च गुडेन तुष्यते देवी लवणेन न हेश्वरः इत्युमा मे हेश्वर प्रीतिकरं गुडलवणदानं व्रतं अथ
 माधशुक्लचतुर्थी कृत्या न माधशुक्लचतुर्थी वरदारव्यकुंदचतुर्थी तिव हेमाद्रौ नित्यं यास्यते चोक्तं कुंभार्कं त्रिंशत्तरा-
 सा प्रदोपव्यापिनी ग्राह्या अत्र कुंदपुष्पैः शिवमम्वर्च्य नरो न कर्मो जी श्रियमाप्नोति तदुक्तं कूर्मपुराणे कुंभशुक्ल
 चतुर्थ्यां तु कुंदपुष्पैः सदा शिवं सपूज्य यो हिनकाशी संप्राप्नोति नरः श्रियमिति अस्या मे व द्द्रहमपुराणे कर्ंगा
 री चतुर्थ्यां व्रतं उमा चतुर्थ्यां माधेशुद्धायां योगिनी गणैः ग्राहक्षयित्वा सुद्वारचमूयः स्वर्गां तात्स्वकैर्गुणैः समु
 ज्ञुः सहिता यस्मात्तस्मात्सोकासतीपुरा तस्मात्सा तत्र संपूज्या नरैः स्त्रीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैः प्रयत्नेन स

मयमत्तयासमाहितैः कुकुमालकाभ्यांचरकसूत्रैःसकुडकैः अर्घ्यैःपुष्पैस्तथाधूपैर्दूर्वापैर्बलिभिरिव च गुडाद्र-
 काभ्यांपयसालवणेनाथपालकैः पूज्यास्त्रिषश्चाविधवारस्तथाविन्नारसुलोचनाः - सौभाग्यवृद्धयेपश्चाद्भोक्तव्यं
 वंधुभिःसहेतिकुंडकैर्मृदांडविशेषैरित्यर्थः अविधवाइत्यनेनसधवाःकुमार्यश्चसंगृहीता इतिगौरैचतुर्थीव्रतं
 देवीपुराणेत्वियंकुंडचतुर्थीपुनः माघमासेतुसंप्रातेचतुर्थीकुंडसंज्ञिता उपोष्यसागुरश्रेष्ठतोरारज्यंभविष्यति
 सर्वोपहारसंयुक्तंसर्वोपस्करमाहरेत् पुष्पपत्रफलंनालकंदमूलानियानिच वन्यानिचैवधान्यानिहोत्रादिविशेषतः
 त्वक्द्वारचारवीजानिनिवानिपह्यवानिच वलभद्रवह्मभंशाकंलवणगुडशर्करा खंडजीरककुरतुंबुधान्यानिविधवा
 निचदातव्यानिसुरश्रेष्ठकन्यकानांतुभक्तितः अर्घ्यपान्नंतथामांडमृण्मयानिविशेषतःउद्दिश्यदापयेद्वैर्वाप्रियतामिस-
 दाइति अनेनविधिनशक्रसौभाग्यपुत्रसंततिः वर्द्धतेनात्रसंदेहो नान्यथाममभापितं इतिदेवीपुराणोक्तंकुंडच
 तुर्थीव्रतं माघशुक्लचतुर्थ्याःबुद्धिपूजोक्ताकाशीखंडे इयमेवातिलचतुर्थीत्युच्यते माघशुक्लचतुर्थ्यातुनकंव्रतपरायणाः
 येत्वंबुद्धिमर्चयंतितेवर्षाःरयुरसुरद्रुहां विधायवार्पणंवात्राचतुर्थीप्राप्यतापसां तपोमाघस्तस्येयंतापसीचतुर्थी
 त्यर्थः - शुक्लशुक्लतिलैर्वंधवाप्राश्नीयात्छुहकान्द्रती तांप्राप्तानात्रयःकुर्यान्नैवेयांतिललड्डुकैः उपसर्गसहस्रैरु-
 सहंतत्वोममाज्ञया होमंतिलाज्यद्रव्येणयःकारेभ्यतिभक्तितः तस्यांचतुर्थ्यामंत्रज्ञस्तस्यमंत्रःप्रसेप्यतीति तथाच
 माघमासेचतुर्थीतुतस्मिन्कालेउपोषितः अर्चयेत्वातुयोदेर्वाजागरंतत्रकारयेदिति त्रिरथलीसेतौलंगेपि तिथि
 तत्त्वेभविष्योत्तरे माघशुक्लमाधिकृत्योक्तं चतुर्थीवरदानामतस्यांगौरैसुपूजिता सौभाग्यमज्जलंकुट्यर्चाच्चतुर्थ्या
 श्रोत्रपिश्रेयमिति माघशुक्लचतुर्थ्यांशांतिचतुर्थीव्रतंभविष्योत्तरे सुमंतुरुवाच माघेभासितथाशुक्लायाचतुर्थी
 महीपते सासर्वशांतिदानित्यंशांतिंकुर्यात्सदैवहि स्नानंदानंवलिकर्मसर्वमस्यांकितंविभो भवेत्सहस्रगुणि

इत्यसादादतिनः सदा दंतिनाणेशस्य कृत्वोपवासंयस्तस्यां पुज्येद्विघ्ननायक ॥ तस्य हेमादिकं कर्म भवेत्साह
 रिककुम्प - लघुणगुडपूपांश्च दत्ताकारं त्वय्यभ्यस्त दत्ताभक्त्यैव विघ्नोक्ता साहसिकं लभेत ॥ विशेषतस्तथा
 पुत्रपुत्रपुत्रेभ्यः सन्तप - शुद्धलघुपूपांश्च दत्ताकारं त्वय्यभ्यस्त दत्ताभक्त्यैव विघ्नोक्ता साहसिकं लभेत ॥ विशेषतस्तथा
 गोरीवर्तविप्रसौभार्या रोच्यवर्द्धनं प्रतिवर्षं प्रकर्तव्यं नारीभिश्च नरैश्च तथा - दुर्द्धिद्वत्पूरैः प्रोक्तं किञ्चिदुद्भूतं रम्यं
 ललितं दत्ताभक्त्यन्वे - शांतिव्रतमयापरैः ज्ञानदानं जपो होमः सर्वमस्यां कृतं नरैः भवेत्साहस्यगुणितं प्रसादाद्
 तिनः सदेति ॥ ५ ॥ माघशुक्लपंचमीश्रीपंचमी सायवयते द्वयं पर्वाभ्याम् हेमाद्रिमतपरा तत्र मदनसंप्रज्यवसं
 तोत्सवारंभः कार्य इति निर्णयाम्यते अतएव यं वसंतपचमीति भट्टोजिदीक्षिता अत्रादौ रतिकामपूजनं श्रीपूजाप
 र्धकत्वात् तोवसतोत्सवारंभः कार्यः पुराणसमुच्चये - माघे मासि सुरश्रेष्ठशुक्लायां पंचमीति थौ रति
 क्रान्तिरुत्सं पुज्यकर्तव्यः सुमहोत्सवः दानानि च प्रदेयानि कर्तव्याः सुमहोत्सवः तथा श्रीपूजनं कार्यं ते
 न तु ज्ञातिमाधुवइति - तिथितत्वे भविष्योत्तरे सायशुक्लमाधिकृत्य चतुर्थी वरदाना म तस्यां गोरीसुपूजिता
 सोभाग्यमतुलकुर्व्यात्पंचम्यां श्रिरपिश्रियं हेमाद्रौ भविष्ये सायशुक्लचतुर्थी तु वरमाराध्य च श्रियः पंचम्यां
 कुंदकुसुमैः पूजां कुर्व्यात्सप्तम्ये अथ रतिकामयोर्ध्वानं हेमाद्रौ शुभारतिः प्रकर्तव्या वसंतो जज्वलभूषणा नृत्स
 माना शुभाद्वैसिमस्तभाभरणीयता वीणावादनशोलाचपदकर्पूरचर्चिता कामदेवस्तु कर्तव्यो रूपेणाप्रतिमो भुवि स्थ
 प्यद्दुःस्पर्कतं वधः शंखपद्मविभूषणः चापवाणकरश्चैव मदाद्रीं चितलोचनः रतिः प्रीतिरतथा शक्तिर्मदशक्तिरतथा
 जज्वलाचतस्तस्य कर्तव्याः पत्न्योरूपमनोहराः चत्वारस्तु करारस्तस्य कार्यार्थमाध्या रतयोपगताः केतुश्चमकरः का
 र्यः पंचवाणमुखो महानिति अत्र श्रीपूजनं मार्गशुक्लपंचम्योक्तमनुसंधेयं ॥ इति माघशुक्लाश्रीपंचमीवसंतपंचमी

कुर्यं - माघशुद्धपष्ठीअरुणारव्योक्तानारद्विये माघेमासेसितापष्ठीसारुणारव्यारमृताशुभा तस्यामरुणमभ्य
 र्च्यविष्णुरूपसनातनं रक्तैर्गंधाङ्कैः पुष्पैर्नैवेद्यैः पुष्पधूपकैः सम्यगभ्यर्च्यविधिवद्यदत्रावलिखेन्नरः
 ततश्चायत्नतोभूयात्मोदततस्तप्सादतः इयमंदारपष्ठी भविष्योत्तरे ॥ * ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
 शृणुपार्थप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशिनीं सर्वकामप्रदांपष्ठीनाम्नामंदारसंहितां - माघस्यमलपक्षेत्पंचम्यांल-
 घुशुद्धनरः - - - - - दंतकापंततः कृत्वास्वपेद्धूमौजितेन्द्रियः सर्वभोगविहीनस्तुपष्ठीमुपवसेन्नरः प्राप्यानुज्ञां
 द्विजंश्रेष्ठान्मंदारं प्राशयेन्निशि मंदारैराजार्कवृक्षः ततः प्रातः समुत्थाय कृतस्नानः पुनर्द्विजान् संपूज्य
 संहतं कृत्वा मंदारकुसुमाष्टकं सौवर्णपूर्णं तद्वत्पद्महरतंसुशोभनं पद्मकृष्णतिलैः कृत्वा तावपात्रेदलाष्टकं पू-
 ज्यमंदारकुसुमैर्भारकरायेति पूर्वतः नमस्कारेण तद्वच्चर्मर्यायेत्यनलेदले दक्षिणे तद्वदकार्पयद्वायचनैर्भृते
 पश्चिमेव सुधाश्रोतिवायव्येयचमांडवे कृष्णायोत्तरतः पूज्यञ्जानंदाये शानकेदले कर्णिकायांचपुरुषपूज्यसर्वात्म-
 नाहारे शुक्लवस्त्रैः समावेष्टमध्यमालयफलादिभिः एवमभ्यर्च्य तत्सर्वमुपाध्यायेति वेदयेत् भुञ्जीता तैललवणं
 वा ज्यतः प्राहुर्मुखो निशि अनेन विधिना सर्वसप्तम्यामासिमासि च कुर्यात्संवत्सरयावद्विंशत्यव्यवर्जितः
 एतदेव व्रतातिर्तुविधायकलशोपरि रविभुक्तं द्विजैर्द्रावदातव्यं भूतिमिच्छता रविभुक्तं सौवर्णैरविभुक्तमित्यर्थः नमो
 मंदारनाथाय मंदारभवनाय च त्वं रवे गारयस्वात्मा त्रतास्मात्संसारसागरात् विधिना नेन चः पष्ठीमंदारभवसंहिता-
 विपात्मा सुमुखो मर्त्या मृतः स्वर्गो महीयते इमान्मर्षो यपटलध्यातोद्वासनदीपिकां प्रगृह्य गच्छन् संसारं गतीयां
 नस्वलेन्नरः - - - - - मंदारपष्ठीं विख्याता वाञ्छिता यफलप्रदां यं पठेच्छृणुयाद्वापि सोऽपि पापैः प्रमुच्यते - - - - - पष्ठीमुपाध्या-
 तिलपंकजं कर्णिकायांसंपूज्यं भारकरमहासुरवृक्षपुष्पैः यत्प्राप्तुं व्रतिपुरुषानहितकदाचिद्भो भूहि रण्यतिलदाः फ-

लभानुवंति इतिभविष्योत्तरेमाधुर्ध्वमंदारपट्टोन्नतम् ॥ अथमाधुर्ध्वस्तर्मीकृत्यानि नारदयिमाधस्यशु
कृतससन्धानचलारम्यन्नतंस्मृतं त्रिलोचनाजयंतीयसर्वपापहररस्मृता रथास्थारसर्तमीचैयंकवर्तव्यदायिनी
नस्यांसनच्यसंविनुःप्रतिमातुहोमाहोमाभ्वराभ्वरथातुददेत्सहेमां योभावभक्तिसहितःसंगतोहिलोकरंभोज
सादतद्वहापिचभुक्तभोगः भारुकरिससर्मीचैयंकोटिभास्वद्वहोपमा अरुणोदमेवलायामस्थानाविधीयते अ
कल्पयमदप्याश्रयसतसप्तदलानिच विधायांशिष्टासिस्तथास्तपतजन्माधनाशनं पुत्रप्रदंनवाभ्राहादित्यस्वयं
प्रभुः योमाधसितसप्तम्यांपूजयेन्मांविधानतः तस्याहंपुत्रतांहास्येस्वांशेनश्रुशतोपितः तस्यांजितोद्विभोभवा
समुपोप्यदिवानिश्च पूजयेदपरेयाहोमकृत्वाह्जिरतथा दध्यादनेनपयंसापायस्रसेनचभोजयेत् अनेनविधि
नाभस्तुफुरतेपुत्रसप्तमीं लभतेसतुसत्पुत्रांचिरायुपमनामयं इयमचलांसप्तमीत्रिलोचनाजयंतीयुक्तंभावयेत्
तरे माधस्यशुक्रपक्षेनुसप्तमीसात्रिलोचना जयंतीनामसाप्रोक्तासर्वपापहरातिथिरिति मत्स्यपुराणे धर्म्या
मन्वंतररुपादौ रथमापादिवारः जयंतीनामसाप्रोक्ताशुक्लामाधस्यसप्तमीति सास्त्रानांदावरुणोदयंयथापिनी
आह्वा-सूर्मग्रहणतुल्यातुशुक्लामाधस्यसप्तमी अरुणोदयवेलायांतस्यास्त्रानंमहाफलंमितिबिष्णुक्तिः दिनद्वये
रुणोदयवेत्पूर्वपम्पुन्यारोतिपुरमवाक्यादितिभट्टोजिदोक्षिताः श्रयंचस्त्रानकालोरुणोदयेचमाधस्रनानं कुर्वतीता
न्यत्सप अन्धान्प्रतितुसूर्वादयएव माधमासस्यसप्तम्यामुदयत्येवभास्करे विधिवंतवचरनानंमहापातकनाश
नामित्यपराक्रोविष्णुक्तिरित्युक्तंनभ्यं मदनरत्नादिसर्वप्राचीनतवीनग्रंथेष्वतद्वचनस्यानुपलंभात् तद्वैश्याविरा
शब्दमाधस्त्रानकालस्तुसूर्यादयएव स्वमुद्रच्छतिभारकरइति माधमासिरटत्यापांकिचिदभ्युदितेरवाविति यो
माधमारुपसिसूर्वकराभितोस्तानंसमाचरतीत्यादि नारदयिभविष्योत्तरप्रष्टुतिवचनडिडिमस्यजागारुकत्वात्

तस्मान्मायस्नानं सूयर्थं दिव्ये कर्तव्यं श्रवलास्तप्तमीस्नानं चरणोदय एवैति सिद्धांतः यत्तु द्विवोदासीये । अत्र चलास्तप्त
सीदुर्गाशिवश्चाविर्महात्मारः द्वादशीवस्तप्तपूजायामुत्पद्यमानास्तदेति पशुमुक्तं । तथादिपूर्वाक्षिपश्याटिक्राद्रयं
स्तप्तमीच प्रेरयुः क्षयवशादरणोदयादपूर्वसमाप्यते तत्परं ज्ञेयं तत्र प्रष्टांस्तप्तमीक्षयं प्रवेक्ष्यारुणोदये स्नानं कर्तव्यं-इ
यंच श्रद्धाग्रे प्रथारता श्ररुणोदये वलायां शुक्लामावस्थसप्तमी प्रयोगयदिलभ्येत कोटि मय्यग्रहैः समेति वचनात् तथा
माये सुप्तोसि तपेक्षे सप्तमीकोटिभारकरा कुर्यात्स्नानार्थं दानाभ्यामापुरारोभयसंपद इति इदं च स्नानं तिथ्यादि
रांकीर्त्ये सप्तार्कपञ्चाणिसप्तवदरोपञ्चाणिचसुवर्णादिपात्रस्थतिलत्रैलकुसुमवर्तिप्रश्वालितं दीपं चाशिरसिकृत्वा इक्षु
दण्डेन जलच्छादयित्वा भारकरं हृदये ध्यात्वा नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां प्रत्येनमः वरुणाय नमस्ते रतु हरिवासान् मोररुते
इति श्लोकं पठित्वा दीपं प्रवाहे विस्मज्य शुक्लतिलैर्गोद्वर्तनं कृत्वा स्नानं कर्तव्यं दिवोदासीये मदनरत्ने तु इक्षुदण्डेन जलं चा
ल्लयित्वा सप्तार्कपञ्चाणिसप्तवदरोपञ्चाणिचशिरसिकृत्वा वक्ष्यमाणमवैज्ञात्वा तिलापिष्ठमयापूपहैर्मसूयर्थं सं
पूज्य विप्रोदयादित्युक्तं स्नानमंताश्च काशीखण्डे यद्यज्जन्मकृतं पापमया सप्तसुजन्मसु तन्मरेण च शोकं च
माकरै हतु सप्तमी एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मांतरा जितं मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञातं च यत्पुनः इति सप्तवि
धंपापं स्नानान्मने सप्तसप्तितेक सप्तव्यधि सप्तमाकीर्णं हरमाकरिसप्तमीति एतन्मन्त्रजपं जप्त्वा स्नात्वा प्रादोदकं
नरः केशवादित्यमालोक्य नरो निष्कलुषो भवेत् ततोऽर्घ्यं दद्यात् सच सौरागमे प्रोक्तः अर्कपञ्चैरसप्तवदरैर्दूर्वाक्षतसचं
दनीः अष्टांगविधिना चार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये अर्घ्यदानमंत्रो मदनरत्ने सप्तसप्तित्वहृतीतसप्तलोकाग्रद्रीपन
सप्तन्यासाहितोदयदृष्टाणां ध्यादित्वा करेति ततः सप्तमीप्रार्थना-जन्मनीसप्तलोकां नोः सप्तमीसप्तसप्तिकेऽस्य
व्याहाते केदेविनमस्ते सुयर्मंडल इति श्रत्त सप्तमीध्यानं तावद्वर्णां ज्यपत्रात्रासाहयस्थसप्तमीमतेति । चीलकुंत

लकंठासाजटाखंडं दुभूपिता इभस्थसप्तमीगौरीहिमुजावज्जपात्रिणीति ॥ उभयसप्तमीध्यानं ततो निरुद्धविधिं
निर्वर्त्य चंदनेनाष्टपत्रकमलं विलिख्य तर्काणिकायां प्रणवसहितं सपत्नीं किं शिवं संपूज्य पूर्वादिदले पुरविं भानुं विव
स्वतं भास्करं सवितारं अर्कं सहस्रकिरणं सर्वात्मानं क्रमेण ॥ अष्टावादिनुमोतनामभिर्ब्रह्मादिभिः संपूज्य स्वस्थ
नां भयतामिति विभुजेत् ततस्तथादिपौत्रकांचनं कर्णभरणं वृंतगुडितलपिष्टसाहितं ॥ अथ कश्चेति लपिष्टजं स
स्थाप्य रक्तवस्त्रेणाच्छाद्य पुष्पादिभिः संपूज्य ब्राह्मणैः स्वरितवाचनं कारयित्वा ब्राह्मणाय दद्यात् तत्र भद्रः आदि स्थ
रपप्रसादेन प्रातः स्नानफलेन च दुष्टदोर्भाभ्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकमिति ततो गुरुं संपूज्य सूर्यं ध्यायन् नृविप्रान्त्सं
भोज्यस्वयं भुंजित इति तालकदानं ततः ससारथिरथ वणैर्कैवल्यस्थं तथा यथाशक्ति स्वर्णादिघटितं मानुसं
पूज्य दद्यात् इति रथदानविधिः अत्रान्योपि विशेषः कथायां द्रष्टव्यः इदं मन्यादिः शुक्लपक्षस्थत्वात् पौर्वाहिकी
याह्यामाघस्य मलमासत्वे मन्यादिकश्चाह्मभयत्रापिकार्यं मन्यादिकमिति पूर्वोक्तवचनात् अस्यां कारीखंडे विरो
पट्टकः श्लोकार्कश्च सतभ्यां स्नात्वा गंगादिसंगमे सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणमिति पद्मयोगोप्यत्र स
तिसंभवे ज्ञेयः सच निष्कामो भूतेषु कः पट्टिच सप्तमी चैव वारश्चेदं शुभं आलिनः योगो यं पद्मकोनामसूर्यकोटिग्रहैः समग्रति
अथ मविष्येत्तरोकाऽचला सप्तमी त्रतकथा युधिष्ठिर उवाच अंध्रवेणशरिरेण सुपुष्टनापि किं फलं माघ रत्नां विनि
इदं ब्रह्मवयोक्तं यदुत्तमं न प्रातः स्नानासमर्थं तु शरीरं यस्य देहिनः किं तेन वदकं तद्वयं माघे संसारभीरुणा सौकुमार्य
वच्छरीरं यस्य श्रवणं त्वत्तथैव कथं स्त्रियः सुरुपास्युः सुभगाः सुप्रजास तथा पुण्यस्य महतश्चैव सर्वमेतत्फलं यतः
अल्पमाघासेन सुमहद्व्येन पुण्यमवाप्यते स्त्रीभिर्माघे मम ब्रह्मज्ञानं मे कंजगद्गुरो श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां भारत श्वेतर
हस्यमुनिमापितं यन्मया कस्याचिन्नोक्तमचला सप्तमी त्रतं वेश्या चंदुमतीनामरूपोदार्यं गुणां विता आसीत् कुरु

कुलश्रेष्ठसागरस्यविलासिनी सावसिष्टाश्रमं पुण्यं जगाम गजगामिनी वसिष्ठमुनिमासीनं प्रणम्या नतकंधरा
 कृतांजलिपुटामूल्यापाहेदं जगतीहितं मयानदतं न हतं तोपवासव्रतकृतं भक्त्या सपूजितः शम्भुः स्वामिन् शुद्धि
 रानय सांप्रतंतप्यमानायाव्रतं किंचिद्विशस्वमे येन तु स्वां पुं कौषाडुत्तराभिभवाणैवं एतत्तरयाश्ववहुश
 त्वातिकरुणं चः कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिसत्तमः वसिष्ठ उवाच माधुर्यसितससन्ध्यासं सर्वकामफल
 ददं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरुं रानते कृत्वा पध्माभक्तसत्तम्यानि श्रवणं जलं रात्र्यंत्यालये यत्सर्वं द
 त्वा शिरसि दीपकं माधुर्यसितसत्तम्या मचला चालितं च यत् जलं मलानां सर्वेषां समुद्रं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठ उ
 वचनं श्रुत्वा तास्मिन्नहनिभारत चकारेदुमती रत्नानंदानं सन्ध्याया विधि स्नानस्य प्रभावेन भुक्ता भोगान्मधु
 भिस्तान् इद्रलोकेप्सरापद्मेनायकात्त्वमुपागता अवलासपतमी स्नानकथितं विधांपते सर्वपापप्रशमनं सु
 खसौभाग्यवर्द्धनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं कृष्णविशेषतः सांप्रतं श्रोतुमिच्छामि विधि
 मंत्रसमन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकमेकं सतिष्ठेत्पद्मां स पूज्य भारकरं सत्तम्यां तु प्रतिप्रातः सुगंधैर्जलाशुष्यं
 सरित्सरस्तडागं वा देवरातामथापि वा सुखावगाहमन्वेष्टुं पृष्ठसर्वदूषितं व्यालां वुषां शिभिश्चैव जलं गैमस्य क
 च्छुषैः न केन चालयेत्पावतावस्नानं समाचरेत् सौवर्णैराजते पात्रे मत्तमालां वुषये तथा तैलवर्तैस्तु दातव्या महाराज
 नं रजिता महारजनं कौसुभं समाहितमना भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकं भारकरहृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नम
 स्ते रुद्ररूपायरसात्पतये नमः वरुणाय नमस्तेरतु हरिवासनमोस्तुते जलोपरितरे ही पं स्नात्वा वासंतं पर्यदेवताः च
 दत्तेन लिखेत्पद्मपत्रं सर्गाणि कं यथो शिवं सपत्नीकं प्रणवेन समन्वितं शार्फेदलेखिः पूज्यो भानुश्च जलैतथा
 याम्येव विवस्वा नैऋत्यभा रंकरं पूजयेद्बुधः पश्चिमे साविता पूज्यो तथा र्कश्चानिलेदले सौम्ये सहस्रकिरणैः शैवे सर्वारम्भे

नमः पूरयः प्रणवपूर्वैरित नमस्कारप्रभुतारतः पूर्यैः सुगंधधूपैश्च पृथक्केनयुधिष्ठिर विसर्गबलसंघीतस्वस्थानं गन्धता-
 मिति विसर्ज्यते सहस्रार्थौ समागन्त्य रचमालयं तां च पात्रेयथा शक्त्या मुप्रमये वा प्रभा किमान् रथापयेत्तिलपिठचसपुवं
 समुद्रं तथा कानं तां लकं कृत्वा जरा कस्तिलपिठकं संछाद्य रक्तवर्णपुष्पैर्धूपैश्चार्चयेत् तत्र स्तं बालयेद्दिग्देवात्म-
 जेण सा लक आदित्यश्च यथासादेन यात भजानकलेन च दुष्टदौर्भाग्यदमनं मया दत्तं तां लकं पूजायेन्नोपदिष्टार-
 विष्णु नन्द्यांश्च पूजयेत् स्वतो दिग्मे समप्रोक्त्वा भस्करं दधानं तद्वरः ता एवावृत्तथाः शुभ्रवस्त्रमावाधमूर्त्तसाहितः प्राक्
 द्वादिभिर्माला पदार्थान् स्पर्शनादिकं वर्जयेत्क्षययेत्त्याहारततो वंधुजनैः सह एतत्केन श्रितं पार्थरूपसौभाग्यकारकं
 अत्र लम्पतमीक्षानं सर्वकामफलप्रद इति पठति यद्दध्ययः शृणोति प्रसंगा त्कलिकलुपूनिना शास्त्रमिहान-
 मेतत् इदममुच्य जनानां यो ददाति प्रयत्नात् मुश्नद नगतो सौमोद्वृत्तेष्वप्यसौभिः इति भाविभ्यो तस्येकमन्त्रेण सप्त
 म्ब्रतम् ॥ अथोद्यापनकौमुदीप्रोक्तं शेषेण अचला सप्तमो विधानं तन्नामाद्यशुक्लप्रध्वां प्रातः स्नात्वा देशेका
 लोत्संकीर्षममाश्लित्य मापक्षयपूर्वकरूपसौभाग्यसर्वकामफलप्राप्तिद्वारा शीपरे मे श्वर प्रीत्यर्थं मचला सप्तमी व्रतं क-
 रित्वा इति संकल्प्य भास्करं पूज्य मन्त्रयमेकमन्त्रं कथयति ततः सप्तम्यां सुगंधिरेण्डला श्राव्यं तदा भद्रं वैश्वानरं
 दीर्घागात्वा न केनापि चालितं जलमिश्रुं दंडेन चालयित्वा सौवर्णे राजतेताम्रमये पात्रे अक्षता वलाहु
 मये कौमुभरं जितवर्त्तितं तिलवैलश्च ज्वालितं दीपं संस्थाप्य सप्तार्कपत्राणि सप्तवदरो पत्राणि च स्मरसिधुं द्वाभस्करं
 क्षावन् इमं मन्त्रमुदीरयेत् नमस्ते रुद्ररूपाय रसानां प्रदये नमः वरुणाय नमस्तुभ्यं हरि वासनमोस्तुते इत्यु-
 क्ता जले दीप्यन्त्येते ततः स्नात्वा देवताः संतप्य तत्तिरे च देवता पठदलं विलिख्य तत्र भूर्वादि क्रमेण रविं १
 भानुं २ विवरवंतं ३ भास्करं ४ सवितारं ५ अर्कं ६ प्रभाकरं ७ सहस्रकिरणं मध्यमासाहितं शिवं

सत्प्रायश्चित्तमन्त्रैः संपूजयद्विस्मयन्नस्वयदहम्नागत्य तत्रतात्प्राप्तेष्वयामप्यमयेवृत्तगुह्युतितल्पिप्रयुतसौदधीः । ता
 स्यप्रक्रांभशोमिति भविष्योत्तरे रक्तवस्त्रेणाच्छाद्यसंपूज्य ब्राह्मणाञ्चालयेत् ततोब्राह्मणंसंपूज्य तत्सर्धन्तिवृ
 दयेत् तत्रमन्त्रं आदित्यस्यप्रसतेन प्रातःस्नानफलेनच दुष्टदोर्भाष्यदुःखघ्नमप्रादुर्तहितालकं इतिप्रठिञ्चा
 निवेदयेत् ततःसमग्रंदिनहृदिभस्करंध्यायन् क्षपयिञ्चा वंधुजनैः सहभुंजीत इत्यचलासुप्तमीद्वत्विधिः । अ
 रण्यामेवश्वससमीजतं भविष्योत्तरे कथंसांक्रियतेकृष्णमनुष्यैरथसप्तमी चक्रवर्तित्वफलद्वयाद्विरयताच्छ्रया
 मम श्रीकृष्णउवाच आसीत्कावोजविवेकशोवर्त्तन्याधिपः दुष्टेवयस्सितस्यासीत्सर्वव्याधियुतःसुतः । तत्क
 र्मप्रकंसोष्टच्छद्दिनीतोद्विजपुणवं सचाहराजनैर्वश्यंयक्षपणःपूर्वजन्मनि ददर्शरथसप्तम्यांक्रियमाणंव्रतंतदपुत्रतद्व
 र्त्तममाहात्म्यादुत्पन्नोजठरेतव आटाताविमद्वत्सस्तेनायंव्याधितोभवत् तत सराजापप्रच्छकिमेतरमविधीयताद्वि
 जउवाच अस्वसदर्थनाज्जातःपुत्रोप्यंतवसद्वाति तदेवक्रियतराजन्रथसप्तमिसहितं व्रतंपापहरयेन्नचक्रवर्त्तय
 मप्यते राजोवाच द्वाहितिप्रव्रतंकंक्षसविधानंसमंत्रकं ईश्वराणांदरिद्राणांसर्वसंपन्नतायकं द्विजउवाच शुक्
 पक्षेत्तुमापश्यपधामाभ्रन्त्रयेद्गृही स्नानशुद्धितैलैःकार्यं नयभावेतुकुत्रचित् विमलेसलिलेराजनिविहतदण्डधर्मतः
 द्वेष्टादीनपूजयित्वातुगात्वासूयार्चयंततः सूर्यसम्यङ्नमस्कृत्य पुष्टपूपाक्षतैश्शुभैः आगत्यभवनपश्चात्पचूय
 ज्ञांश्चर्चिर्धमेत् स्तोत्रप्यातिथिभृत्सांश्चालवृद्धाश्रितान्स्वयं विद्वन्मनोदिनेश्वीपद्भाषयतः सैतलवार्जितं रामो
 विप्रसमाह्वयविधिज्ञेयदमारभं संपूजयन्निग्रमंकुर्वात्सुप्रयंमाधायचेतासि सप्तभ्यांतुनिराहारोभूत्वाभोगविवार्जितंश्रो
 त्र्यष्टभ्यांजगुप्तेनविर्द्विघ्नतन्मेकत इत्युच्चार्यत्पश्चेत्ततोवर्त्तयेत्पुनरिषेत् ततोविसृज्यतंविप्रंस्वपेद्भूमौजितेन्द्रियः
 ततःप्रातःसमुत्थायकृतावश्य शुचिर्नरः कारयित्वावरधेदिव्यंकिंकिणीजालमालिनं सर्वोपरस्करसंयुक्तंरत्नैः सर्वांग

चित्रितं कांचनं राजतं वाथ हयसारथि संयुतं ततो मध्याह्नमभये कृत्स्ना तादिको व्रती अतिर्यग्वाक्षमाणस्तु पार्श्वद्वाला
 प्रवर्जितः सौरसूक्तं जपन् प्राज्ञः समगच्छेत्स्वमालयं निवृत्तानन्धकार्यं रतु कृत्वा द्वाह्मणवाचनं वल्लभमुद्रा पिकामध्व
 स्थापयित्वा रथोत्तमं कुक्कुमेन सगन्धेन चर्ययित्वा समंततः मालाभिः पुष्पदीपानां समंततारथारविष्येष्टयेत् धूपेन गुरुमि
 श्रेण धूपयित्वा तथोपरि रथे संस्थापयेद्भानुं सर्वलक्षणलक्षितं वितानुरूपं हेमं चावितशाढ्या विवर्जितः शाढ्याह्वन
 तिवैकल्पवैकल्प्यादिकलं फलं ततो देवं समभ्यर्च्य सरथसहसाराथिं पुष्पैर्धूपस्तथा गंधैर्वाह्मालंकारभूषणैः फलै
 र्नानां विधैर्भक्ष्यैर्नैर्वर्धयित्वा पायसैः पूजयेद्वा स्करं भक्त्या मंत्रैरेभिस्त्रिभिः क्रमात् भानोदिवका रादित्यमातैर्द्वजगतां
 पते- अर्पानि धेजगद्रक्षभभूतभावनभास्कर प्रणतार्तिहराचित्य विश्वचिंतामणे प्रभो विष्णो हंसादिदेवैश्चाद्वादि
 मध्यांतकारक भक्तिहीनक्रियाहीनं ब्रह्महीनं जगत्पते प्रसादात्तवसंपूर्णमर्चनं तदिहारस्तु मे एवं संपूज्य देवेशं
 प्रार्थयेत्स्वमने गतं ददाति प्रार्थतो भानुर्भक्त्या सतोऽपितो नरैः वितहीनोऽपि विधिनः सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथं स
 सारथिं साश्वत्थं कौर्भीं तिले खितं सौवर्ण्यं तथा भानुं यथाशक्त्या प्रकल्पितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं
 जगत्प्रकारं यद्वाज्रौ गीतावादिन्न निःस्वनैः प्रोक्षणीयौ र्वचिन्नैश्च पुण्याभ्यां न कथादिभिः रथयात्रां प्रपश्येत्भानो
 रप्युत्तमं श्रितः आनिमीलितनेत्रस्तुतये तारजनीं बुधः प्रभाते विमले स्नानः कृतकृत्यस्ततो द्विजान् अर्चयेद्वि
 विधैः क्रमैर्दानैर्वा सोऽविभूषणैः अश्वमर्धेन तु लव्यस्यादिदं ब्रह्मविदे विदुः अतो देयानि दानानि यथाशक्त्या विवक्षणीः
 रथं च गुरवे दद्यात्सर्वोपरस्करसंयुतं रक्तचक्रं यगलं रक्तधनुः समान्वितं एव चोष्णैर्घृतैराजकिंनाराद्योतिजगत्त्रये तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वरथसप्तमो येनारोगो भवेत्पुत्रस्त्वदीयोनृपसत्तम व्रतस्यास्य प्रभावेन प्रसादाद्वा स्करस्य च
 भविष्यति महातेजा महाबलपराक्रमः भुक्ता भोगान्सुविपुलाः कृत्वा राज्यमकंटकं दूरं वा सौरक्षस्तत्प्राप्नुते

त्वयिमहाभुजः उत्पाद्यपुत्रान्पौत्रान्श्रसूर्यलोकं प्रयास्यति तत्रस्थित्वा कल्पमेकचक्रवर्ती भविष्यति श्रीकृष्ण उवाच
 इतिसर्वसमार्व्यायक्षितिपायद्विजोत्तमः पथगतं जगामासौ तपःसर्धैव कारह यदादिष्टं द्विजैर्द्रेण तत्सर्वं संबभू-
 वह एवं स च कर्वातैव प्रातवाह्नपनंदन श्रूयते यस्तु मां धाता पुराणे पुंपरंतप यददं शृणुयाद्भक्त्या यथापि परिकी-
 र्त्तयेत् तस्मै भद्रतुष्यते भानुर्धच्छते वाभयं सदा एवं विधं रथवरं रथवाजिमुक्तं हेमं च हेमशतदीधितिना समितं तथा च
 माधसितसतमिवासरेयः सोमश्चक्रगतिरेवमर्ही भुजाकि इति भविष्योत्तरे रथसतमीत्रतकथा यदा सतमी-
 हस्तर्क्षयुता स्यात्तदा महापूवारं रथसतमी भवति ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ मत्स्यपुराणे इत्येवाकाधितवीररथार्व्यासभृतमी-
 परा महती च समार्व्याता महापातकनाशिनी तथा च शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां यदा क्षैतुं करो भवेत् तस्मात्सा सुमु-
 हापुण्या सप्तमी पापनाशिनी तस्यां स पूज्य देवेश चित्रभानुं दिवाकरं सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः
 यश्चोपवासं कुरुते तस्यां नियतमानसः सर्वपापविरोद्धात्मा सूर्यलोकमेहीयते इति माघशुक्लायां सप्तम्यां रथस-
 तमीत्रतं श्रव्यं अनुष्ठानविधिरुद्यापनकोमुखां तत्र पष्ठां प्रातः शुक्लतिर्लैर्नद्यादौ स्नात्वा देवादीन् पूजयित्वा सु-
 दर्याल्यंगत्वा सूर्यं नत्वा पुण्यपादतैः संपूज्य ग्रहमालां त्रिपुजादिकं कथ्यैव विद्यमानो दिने अतैस्तुभोज-
 नं त्ययमश्रीयात् राज्ञो विप्रसमाहूय नियमं कुर्यात् सप्तम्यां च निराहारे भूत्वा भोगविवाजैः भोक्ष्येष्टम्यां
 जगन्नाथनिर्धेयं कुरुते भद्रतं द्रमुद्यादर्धसंकरपूजलंजरी क्षिपेत् विप्रसंपूज्य भूगौरवप्रेततः सप्तम्यां प्रातः अरु-
 णोदयवेलायां हरिश्चामलकचूर्णस्य तिकाभिः सह स्नात्वा कृतावश्यकः तौरसूक्तं च जप्यवा गोमयोपलतायां भूमौ
 नदीतीरे षट्पांशे श्वत्थमूले तुलसे च नैवावस्त्रादिभिर्मण्डपं कृत्वा तन्मध्ये वेदिका तदुपरि धातूनां रजोभिः कुंकुमेन-
 वाज्राष्टदलं चित्राय तदुपरि आरक्तवस्त्रं साठ्योपरि एकं वक्रं तेरगां निवर्तसौ वै सोपस्करं रथं अशक्तौ राजतंसं स्या-

प्यतदुपरिसूर्यमावाह्य तत्रध्यानं द्विभुजं शयचक्राढ्यपद्मासनसमन्वितं मुहूर्तसमये सभ्यगन्धेयं नारायणं शुभं
 रक्तगन्धक्षितपुष्पगुन्गुलगुरुधूपं पायसान्न नैवेद्यं एषोढशोषचारैः सपूज्य तदग्रेधातूनां राजनीचूर्णेन वा-
 ददलपद्मविरच्य पूर्वार्द्रादिक्रमेण सर्वं श्राद्धित्य सवितारं सितञ्च खगपति सूर्यं भास्करं मित्र मध्येनारा-
 यणपूजायिवा भक्तिहीनक्रियाहितं नञ्जगत्पते प्रसादात्तदसपूर्णं हतत्वादिहारुत्तमे इतिसंप्राप्य । स्ववाहु-
 मूलरक्षोप्राप्तिसति रवेष्टप्रयोजनं सर्वसंप्राप्यं दक्षिणशिरस्कथौ तु वस्त्रेणाच्छाद्य मुखरवेपेत् यावदुल्लब्धभारकरो
 गच्छेत्तावत्स्वप्ने पर्यन्तं भिलषितकथयेत् तत उच्यते यत्कालमुक्तासाहितं गन्धानुरत्नपूर्णं तु कूलवोष्ठितं गदक्षिणं
 तालुकूप्यादं दद्यात् तदभयं मातुलगंकदववा श्रक्तिकेनेन ससारथिरथं पंचवर्णकेन निर्भायसौवर्णे प्रतिमां पूर्व-
 वदयेत् ततो राजौजगारणकृत्वा प्रातरुत्तरसर्वगुरवे दद्यात्तानां दद्यात् तत इष्टजनैः सह भुजित एव ब्रतकर्ता इह
 पुत्रपौत्रानुपाद्यते सूर्यलोकायास्त्यतीतिकथायां नन्वापि स्नानाविरचलासप्तमीविधिनान्नैयः इति रथसप्तमी
 ब्रतविधानम् अस्यामेव भवत्येकोत्तराकरथांकसप्तमी ब्रतं हेमाद्रौ माघमासीत्यादिसप्तम्यामुपोष्य भानुपूजायि
 द्वावर्षातिस्वर्णरथे सूर्यसंपूज्य ब्राह्मणाय दद्यात्तीति रथांकसप्तमी ब्रतं इयमेव महत्सप्तमी अस्यांपूजाभिधान
 सूर्यपूजा ब्रतं शुक्लायां माघसप्तम्यापूजानाममहारवि आदित्याकश्यपाज्जिह्वसहस्रकिरणो महान् तस्मात्
 पूजयेत्तत्र योपवासो जितेन्द्रिय अर्घ्यं पुष्परतथा धूपैर्दोषैर्मर्धैर्मनोरमैः गीतैर्हृत्पस्तथा वाद्यैर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
 श्राष्टभ्या च पुनर्मर्धैर्भूषणैश्च धृतवादिभिः भक्षयाणि तानि देयानि भक्षणीयानि यानि वै इति माघशुक्लसप्तम्यासूर्य
 पूजा ब्रतम्
 अस्यामेव ब्राह्मणो कमारोभ्यसप्तमी ब्रतं वराह उवाच कथयामि महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनं तथैव माघसप्त

न्यांस्तथासमुपोषितः - पूजयेद्वात्स्वरुदेवविश्वरूपसनातनं । आदित्यभारकरुदेवभानोसूर्यद्विवाकरः । प्रभुः
 रतिसंपूज्यो देवः सर्वेश्वरो रविः - पद्माचिं कताहारः सप्तन्यामुपवासकृतः । अष्टन्यांचैव भुंजति एष पृथ्विधिः रसुतः
 क्षुनेन वत्सरं पूर्णपूज्यो द्विधिनारविः । तस्यारोच्यं धनं धान्यामिह जन्मजिघ्रसते । अथास्यानिवृत्त्युपपत्तमीव्रतं । सुदृढं
 रुद्रेणादित्यपुराणे । आदित्य उवाच । माधमासे तु सप्तन्यां शुक्लायां समुपोषितः । एष पूजयेत्तु मां भक्त्या तस्याहं
 पुत्रतां दाने । एवं चोभयसप्तन्यां शुभसिमासि सुरोत्तम । यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या समैकमेकमादरात् । समैकवर्षमेकं प्रय
 ष्ठाभिमुखं तत्स्य ह्यारमर्गो यस्य समुद्रवं । वितं यशस्तथा पुत्रमारोच्यं परमं प्रदं । माघमासे तु यो ब्रह्मन् शुक्लपक्षे जिते द्विधः
 पुरां दानं पतितान् न्यानजन्मनि विजिते द्विधः । उपोष्य विधिवत्पञ्चाश्वत्थसाल्याविलेपनैः । पूजयित्वा तु मां ब्रह्मन् वरि
 हं सममाचरेत् । शृणुयिष्ये वा हरिं भक्त्या हविर्भिः पद्मलोचनं । वीरहो ममाग्निहोत्रं हरि रजादित्यः । दद्यादन्तेन पुनः
 सां प्रायसेन द्विजान् रथा । अनेनोदयेन पुनः । तस्यैव कृष्णपक्षस्य पञ्चासं न्यगुपोषितः । तस्यैव तिसाधमासस्य । रक्तेष्टये
 शुभं दद्यात्स्वर्गपुष्पैश्च पूजयेत् । एवं यः पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा । उभयोरपि देवैर्द्रसपुत्रलभेत्वरमिति । पुत्र
 सप्तमीव्रतं । इयं माघशुक्लसप्तमी मन्वादिः । तत्र मन्वादिगणोक्तं आह्लादिविधेयम् । अथ माघशुक्लसप्तम्या
 रभ्य । सप्तसरसाद्यविशोकसप्तमीव्रतं । हेमाद्रौ । तत्र सूर्यसंपूज्यः । अतैललवणं भुंजति । अस्यामि वारोच्यसप्तमी
 व्रतं । तत्र सप्तन्यां उपवासोदिकं कृत्वा । अष्टन्यां पारणं कुर्यादिति । अथ भविष्योत्तरोक्तं । द्वादशसप्तमीव्रतं भविष्य
 श्रोकृष्ण उवाच । आध्यान्यसे प्रवक्ष्यामि सप्तमीकल्पमुत्तमं । माघमासात्समारभ्य शुक्लपक्षे शुधिठिर । सप्तम्यां कृतसं
 कल्पो यमैकव्रती भवेत् । वरुणं माघमासे तु भानुसंपूज्य कारयेत् । ब्रह्मकुर्याद्विधानं च यथाशक्त्या नृपोत्तमः । अष्टन्यां
 भोजयेद्द्विशांस्तिलापिष्टगुडोदनैः । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं कत्वा मवाप्यते ॥ १०९ ॥ तत्रैकाफलं भोजनमा

सिसृर्थायेति प्रपूजयेत् वाजपेयस्य यज्ञस्य यथोक्तं भते फलं सप्तभ्यांचैत्रमासे तु वेदांशुरिति पूजयेत्
 उक्थ्वा ध्वरसमं पुण्यं नरः प्राप्नोत्यसंशयः वैशाखस्य तु सप्तभ्यां धातारमभिपूजयेत् पशुवंध्या ध्वरं पुण्यं नरः प्राप्नो-
 त्यसंशयम् ॥ ४ ॥ सप्तभ्यां ज्येष्ठमासे तु इंद्रमित्याभिपूजयेत् अश्वमेधफलवाप्तिर्जायते न त्रसंशयः ॥ ५ ॥
 तथा पादस्य सप्तभ्यां पूजयित्वा दिवा करं बहुस्वर्णस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति पुष्कलम् ॥ ६ ॥ ज्ञातपीति श्रावणे च ना-
 द्वाद्वं प्रपूजयेत् सौत्रामणिफलं पार्थनरः प्राप्नोति भारत ॥ ७ ॥ राविभाद्रपदे मासि सप्तभ्यामर्चयेच्छुचिः तु-
 लापुरुषस्य सुक्तेन गुडेन फलं नाप्नुयात् ॥ ८ ॥ अश्वयुक् शुक्लसप्तभ्यां सवितारं प्रपूजयेत् गोसहस्रप्रदानस्य फलं-
 प्राप्नोति मानवः ॥ ९ ॥ कार्तिके शुक्लसप्तभ्यां सप्तार्थनामपूजयेत् यो भ्यर्चयति पुण्यात्मा पुण्डकस्य फलं भवेत्
 ॥ १० ॥ मार्गशीर्षे तथा भानुपूजयित्वा विधानतः चतुर्णामपि वेदानां रक्षाध्यायस्य फलं लभेत् भारकरं पी-
 यमासेतु पूजयित्वा विधानतः राजसूयमखरयापि फलभागि भवेन्नरः तथैव कृष्णसप्तभ्यां नामपूजादिकं च यः
 सोपवासः प्रयत्नेन वर्षमेकं समाचरेत् पारितो नियमं पार्थयानंत त्रसमाचरेत् शुद्धभूमौ शुभदेशे रक्तचंदनलेपिते
 एकहस्तं द्विहस्तं वा चतुर्हस्तं तथापि वा सिद्धरेणातिरागेण सर्वमंडलमालिखेत् रक्तपुष्पैः पायसैश्च धूपैः कुंडुर-
 कादिभिः संपूज्य दद्यात्त्रैवेधं विचित्रवृत्तपाचितं पुरतः स्यात्पये कुंभान् जलपूर्णान्सदक्षिणान् द्वादशाब्जान् प-
 श्रेष्ठरक्तवस्त्रान् सुचार्चितान् आग्निं कार्ध्वर्धतः कार्ध्वैः सभ्यगर्घ्यं हुताशनं आकृष्णेनोति मन्त्रेण सामिन्द्रिश्चार्कसंभवेः
 तिलैराज्यगुडोपेतं दधात् पृश्ताहुती दक्षिणा च ततो देया ब्राह्मणेभ्यः पृथक् पृथक् देयानिरक्तवासां सिद्धाद्
 शानं द्विजन्मनां द्वादशाब्जप्रशंसंति गावा वस्त्रादिभूषिताः छत्रोपातयुतचैव मेकैः करैः प्रदापयेत् वितहीनो-
 नशक्नोति दातुं द्वादशधेनवः एकाह्यपि सुभीला च रक्तवर्णा पयस्विनी उपदेष्टुं प्रदातव्या वितशाख्यमकुर्वता

ततो विसृज्यतान्विप्रान्स्वयंभुंजीतवाग्यत. य एवं कुरुते पार्थ स तमीव्रतमादरात् नीरुजो रूपवान्वाग्मीशीलवान्जाय
तेतरः विशेषादीर्षरोगेण ग्रस्त कुष्ठादिभिरुत्तुय. ^१ तेन कष्टं प्रयत्नेन व्रतमेतद्ब्रुजापहं न ह्यस्ति भास्करादन्यदौप
धरो गहा निदं भार्कसैकगतिर्यस्तु सर्वभूतहिते रतः तस्य संदर्शनात्स्पृशाद्भोगहानि. प्रजायते कुतस्तु सूर्यभक्तानां
रोगदोर्गत्य संभवः जायते भरतश्चेष्टत्रत्यक्षेपरमेष्ठिनि सप्तम्या प्रातिमांस्तुजन्मव्रतधरो हि यः उपवासी रवेर्भक्तः
सर्वभूतहिते रतः श्रष्टृभ्यां विप्रसाहितो ह विरुध्य भो येत्र. एकदरीसमायस्मान्नित्यरूपाति सप्तमी सूर्यस्य मंडलं
भित्वा याति ब्रह्मसनातनं ये सप्तमीमुपवसंति सितासिता वा नात्राक्षरैरहिमदीधितिमर्चयंति ते सर्वे रोगराहिता सुखि
न. स देवभूत्वा रेवरनुचरा. स पुरे वसंति इदमुद्यापनयुक्तद्राक्ष सप्तमीव्रतं ज्ञेयं अथ भविष्यपुराणोक्तं सिद्धार्थकादि
सप्तमीव्रतं तदुक्तेह माद्रौ माघे वा मार्गशीर्षे वा कार्त्तिकार्द्रपुष्यार्थं सप्तमीत्यादि तत्र जलसिद्धार्थकं कृत्वा प्राशयेदिति । सि
द्धार्थसप्तमीव्रत अथान्नैव सूर्यारुणसंवादोक्त. सप्तमीभेदः. अर्कसंपुटकैरेकादित्यामरैश्चैरुतथा तृतीयानि वष
त्रैश्च चतुर्थीफलसप्तमी सप्तमीकामिकाज्ञेया विधितास्मान्निवोधमे शुक्लपक्षे रविदिने प्रवृत्ते चोत्तरायणे पुत्रा मध्ये ये
नक्षत्रेषूजयेच्च दिवाकरं उत्तरायणे माघमासे पुत्रा मन्तक्षत्राणि ज्योतिःशास्त्रे हरतोमं जस्तथापुष्यो मृगशीर्षं पु
नर्वसुः पुत्रा मध्ये नक्षत्राण्येतान्याहुर्मनीषिण इति आसां फलानि अर्कसंपुटकौर्वत्तन्मलं साप्तमीरुपं. माघे
चै संगा मस्यायि प्रियपुत्रादिभिः सदा सर्वे रोगाः प्रणश्यंति निवपन्नैर्न संशयः फलैश्च पुत्रपौत्राश्च दौहित्राश्चा
पि पुष्कलाः ब्रह्मोदकं घृतं धान्यं सुवर्णं रजतं तथा तथा यशो हिरण्यं च आरोग्यसंततिर्नृप उग्रोऽप्यविजयां या
वतुर्न राजा जयति निश्चितं - साधयेत्सर्वकामानि विधिवद्यद्युपासिता - पुत्रादौ न्सर्वानित्यर्थं अथ विजयासप्तमी
व्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे माघे मासोसिते पक्षे सप्तम्यां कुरु नंदन - निराहारो रविभक्त्या पूजयेद्द्विधिनानृप - पुत्रां क

नजपेक्षध्वेदस्य पुरतः स्थितः वायो बालिपुमभ्रते सुभद्रे तरतुर्वसदौ ममापकुरु भद्रवप्रिया नाच्छुह । भव , अनेन मंत्रे
एषा तपव नो रात्रि मतिवा ह्यद्विता यो ह्ये पारणं कुर्व्यात् इति विजया सप्तमी व्रतं अथ नाना संसर्ग मी व्रतानि हेमाद्रौ
सुमंतुरवाच यः क्षिपेदकभक्तेन शुक्ला द्वादश सप्तमी राजेंद्रयत्नकाहार शार्णपर्णाशनोपि वा क्षीराशीर्चकभक्तो-
वा भिक्षाहारो यथा पुनः जलाहारो यथा भूवापुजायि त्वादिवाकरं - एव भक्त्या विवस्वतं प्रतिमासं समाहित पूजये
द्विधिवद्भक्त्या नामानि परिकीर्तयेत् तत्र नामानि चोवादि क्रमेण मधो विष्णुः माधवे अर्ध्यमा शुक्रो विवस्वान् शुर्वो
दिव्यः श्रावणे पर्जन्यः नभस्यैवरुणः अश्वयुजो मित्रः कार्तिके मातृङ्ग मानां शर्विष्ठां जः पौषे पूषा माघे भ-
गः फाल्गुने त्वष्टेति इति भविष्योत्तरोक्तगोमयादिसप्तमी व्रतं अथोदकसप्तमी व्रत उदकप्रसूतिर्पीत्वा क्रियते
याच सप्तमी सेवोदकसप्तमी स्यात्सर्वदा सर्वकामदेव्युदकसप्तमी वराटक सप्तमी हेमाद्रौ वराटत्रय
मूत्रेन यावदन्नादिलभ्यते तदेव भद्रं कल्पयित्वा उपोषणं कुर्व्यादिति भविष्योत्तरे वराटक सप्तमी हेमाद्रौ वराटत्रय
पत्नीमात्रे त्र्यादित्यमंडकव्रतं तत्र रक्तचंदनजेमण्डले सूर्यं संपूज्य साहिरण्यं सवस्त्रमंडकदद्यात् तत्र मंत्रः आदित्ये
जसोत्पन्नराज्ञी करविनिर्मितं श्रेयसे भद्रा विमलप्रतीच्छा पूज्युत्तमं प्रतिग्रहमंत्रः कामदं धनदं धर्म्यं पुत्रदं सुखदं तथा
आदित्य प्रीतये दत्तं प्रातिगृह्णामि मंडक एवं प्रति संवत्सरं कर्तव्यमिति इत्यादित्यमंडकव्रतं माघ शुक्लाष्टम्यां
श्रीष्माष्टमी व्रतं नारदये माघे मासे सित्ताष्टम्यां भीष्म संसर्गप्येदं द्विज संततिं याप्य विच्छिन्ना मिच्छंश्च वापरा
जयं पात्रेपि माघे मासे सित्ताष्टम्यां सितलं भीष्म तर्पणं श्राद्धैव तु येषु कुर्भुरस्ते रघुः संततिं भागिनि ददति अत्र
श्राद्धकाम्यं तर्पणतु काम्यां नित्यमपि ब्राह्मणाद्याश्च ये वर्णादधुर्भीष्माय नोजलं सवत्सरं कृतं तेषां पुण्यं नश्यति
सत्तमेति इति मदनरत्नवचनात् इदं च जीव रिपु त्केनापि कार्थ्यं जीव रिपुतापि कुर्वीत तर्पणं यमभीष्मयो

रिति पाद्वचनात् । यत्तु संप्रितुः पितृकार्येषु नाधिकारः कथंचनेति निषेधः । सत्वे तद्वतिरिति पितृकार्यपरः ।
ज्ञापसव्येन तेनापिकार्यमिति निषेधसिद्धौ । दिवेदासीये मन्नाश्च महाभारते । भीष्मः शान्तनवो वीरः सत्यवादी
जितेन्द्रियः श्रीभिरद्रिरवाप्तो तु पुत्रपौत्रेषु सतांगतिः । वैयाघ्रपदभोजाय सांस्कृतिप्रवराय च । अणुनायददाम्येत
त्सालिलं भीष्मवर्मणे । वसूनामवताराय शतनोरात्मजाय च । अर्घ्यददामि भीमाय श्वात्सवह्वचारिणे ॥ माघशु
कनवमो महानंदप्रोक्ता । नारदीये माघमासे तु याशुक्लानवमलोकपुजिता । महानंदेति सारख्याता महानंदकरी
नृणां । तस्यां स्नानं तथादानं जपे होम उपायः । सर्वनाक्षयतां याति नात्र कार्यो विचार एति ॥ माघशुक्लदशम्या
मां गिरसद्वानां पुजोक्ता । नारदीये माघशुक्लदशम्यां तु सोपपासो जितेन्द्रियः । देवानां गिरसोनां मादशसभ्यवप्रपू
जयेत् । कृत्वा स्वर्णमयान् विप्रं । माघैरुपचारकैः । आत्मा ह्यायुर्मनुर्दक्षो । मदः प्राणस्तथैव च । हविष्मांश्च गवि
ष्टश्च दत्तः सन्त्यश्च ते दश । दशविप्रान् भोजयित्वा भुङ्क्ते न तारद । मूर्तिरितेभ्यः प्रदद्यात्ता । स्वर्गलोकास्तथेकमात्रं
इत्यांगिरसदशमो व्रतं ॥ अथ शोभयदशमो व्रतं । सनत्कुमार उवाच । अथ त्वं शुणु देवपेदशमो व्रतमुत्तमं । सर्वैरगाधि
शमनं सर्वपुष्टिप्रदं शुभं । व्रतमेतन्महाबुद्धे कार्यं भारो रयमिच्छता । सर्वदा कार्यं भेत्तु द्विलिप्सतां चिरजीवितं । उप
वासश्च कर्तव्यो न वन्यान् अपि मानदं । दशम्यां च कृतस्नानं मंगलाय तनंहारि । देवाभिर्दिरयासाद्धैव्यात्वा च जगतां पाति
वैर्न ते यमुजाशकं वनमालाविभूषितं । शंखचक्रगदापद्मशङ्खगार्गसिधरमच्युतं । फलैश्च मधुरैः पुष्पैः पायसेन सम
चयेत् । अथ तः स्यापय कुम्भं तीर्थतोयनपूरितं । तस्मिन्नावाहयेत् पंचचक्रादीन्यायुधानि च । चक्रगदामुशालधनुः
शङ्खगार्गातिहेमाद्रिः । पूजे येदं ककुमुर्मुण्डान्नैः समहितः । द्रोणमात्रतिलैरब्जकारयेदजिनोपरि । तस्मिन्नाष्ट
दलं पद्मसौवर्णं हि निधाय च मनः । पठानीन्द्रियाणि प्राणवृद्धिदलेष्वथ कार्णिकायां तथा कालं । २ क्रमेणैवं समर्चयेत्

मनःशान्तं च कलुषैर्ज्ञानाणां प्राणो बुद्धिरिति क्रमात् । पूर्वादिदलेषु अनामयान्तिष्ठन्तु प्राणाश्चिरसंस्थिताः
अनाकुलाचमेव बुद्धिः सर्वैर्युक्तिरुपद्रवः । मनसा कर्मणा वाचामया जन्मनि जन्मनि । 'संचितं क्षपयन्नेतुः काला
हमाभावा न हरीः इति संप्राप्त्यर्थं गुरवे सदाक्षिणमुपस्करं । दत्त्वा ब्राह्मणान् पायसादि सदन्नेन भोजयित्वा
आचार्येण मंत्रपारायणपुरःसरं रत्नापितो अवशिष्टेनान्नैव । गर्वमुज्जापुरःसरं वा धैर्यैः सह भुज्जानियमानुत्सृजेत
एवं कृते क्षिप्रमारोग्यं भवतीति । गरुडपुराणोक्तं मार्गेण यदशमीव्रतम् * अत्र शुक्ल
दशमी ध्यानं वीरमित्रोदये हेमाद्रौ सिंहासने स्थिता शुभ्रादशमी पीतकुंडला ज्ञानमुद्राभयाचयेयं पीतवस्त्रादज
मालिनी १ कृष्णवर्णा लुलायस्यादशमी दिंडपात्रिणी । अथाविष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रये शुक्लपक्षे दशम्यां
कार्प्यं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे दशम्यां च सोपवासरं नुमानवः धर्मसंपूजयेद्देवं सर्वलोकसुखावहं । मार्गशी
र्षादिधारभूय नित्यमेतदरिंदम ततो गंधनमस्कारधूपदोषाक्षसंपदा । संपूज्य सर्पपावलौहौह्रिवा विप्रान्द्रपूजयेत् । द्र
तातेपयस्विर्नागां दत्त्वा श्वमेधफलं प्रदोति । कृष्णपक्षे तथाप्येतच्छ्रुत्वा संवत्सरं व्रतं राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरते ।
रुक्मं कृत्वा पक्षद्वयेष्वेतद्व्रतं ननु जसत्तम । राजसूयां श्वमेधं वाभ्यां फलं प्राप्नोत्यसंशयं । इदं व्रतं शुक्लायां कृष्णा
यां द्वयोर्वै ति त्रीणि व्रतानि च स्वर्गलोकमवाप्नोति । कुलमुद्धरति स्वकं धर्ममतिर्भवेत्तस्य धर्मप्राप्तोतिमानवः । अत्र य
त्राभिजायेत तत्र धर्मपरो भवेत् । आरोग्यमायुष्यकरं यशस्यं ज्ञानप्रदं पापविनाशकारि । कर्तव्यमेतत्पुरुषैरेषां वि
त्पूज्यो हि विष्णुर्भगवान्सधर्मः । इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं धर्मव्रतत्रयं । अथ भाविष्योत्तरेयमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिर्भगमंत्रांश्च कोर्तिताः । मूलमंत्राः प्रधानमंत्राः अंगमंत्राः परिचारदेवता
मंत्राः । पञ्चपत्रेषु परिवारसहितं कौणिकार्यं तिथीशं कृत्वा गंधादिभिः संपूज्य समिष्टशिरा बद्धधिमूर्तिं क्षिकादिकैः

होमं कुर्यात् अत्रादौ पूजा ततो दूताक्तवान्यहोमस्ततश्चाज्यधारादिहोमः इति भविष्योत्तरोक्तं यमव्रतं * अथ विश्व
 व्रतम् पुलस्त्य उवाच दशम्यामेकमकाशीसमातिदशधेनवः दिशश्च कांचनीर्दद्यान्नारिरूपमहीपते तिल
 द्रोणोपरिगताः सर्वभौमो भवेद्गुणः एतद्विश्वव्रतं नाम महापातकनाशनं इति पद्मपुराणोक्तं विश्वव्रतम् अथ द
 शादिस्वव्रतम् कश्यप उवाच भानुवारे सिते पक्षे दशम्या चैव नारद प्रातः काले यमभ्यान्हे स्नानं कुर्याद्यथाविधि
 स्नाना नद्यादेव सा तृतीर्थं प्रस्नवणेतथा विधाय नित्य कर्माणि तर्पयेत्पितृदेवताः ततश्चागत्य स्वर्गो हे स्थंडिलं
 कारयेच्छुभम् तस्योपरि न्यसेत्पद्मं द्वादशारं प्रकीर्तितम् ततः पूजा प्रकर्तव्या गभस्त्वय क्रमेण च सूर्यपूजनं
 सौरमंत्रैश्च वाहनादिपोडशोपचारैः कार्यं तद्यथा नमः सवित्रे आवाहनम् आसनं पादं अर्घ्यं आवा
 मनं स्नानं वस्त्रं यज्ञोपवीतं गंधाक्षतपुष्पघूपदीपनैवैद्यफलतांबूलदक्षिणाश्च विसर्जनम् ततो दुर्मुख्यादिपूजनम्
 कृष्णवर्णादशपुत्रिकाः कुर्यात् दुर्मुख्या येनमः दीनवदना येनमः मलिन्यै नमः सुवृद्धिनाशिन्यै नमः हि
 स्तार्यै नमः दुष्टार्थै नम मित्रविरोधिन्यै नमः उच्चाटकारिभ्यै नमः बहुचिता प्रदायै नम एभिर्नाममंत्रैः प्र
 तिष्ठां पूजां च कृत्वा गोमयेन लेपयेत् ततः प्रार्थना नित्यपापकरे पापे देवद्विजाविरोधिनि गच्छत्वदुर्दशे देवि
 नित्यं शास्त्रविरोधिनि इति विसर्जनम् दशम्यां यिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकं प्रातिष्ठाप्य करे वेध्या प्र
 पूजयेत् सौरमंत्रेणोडशोपचारैर्द्वारकपूजनम् ततः क्षमापयेद्देवं भारकरं च दिशाकरं दुर्दशानाशनं देवांचित
 ये द्विश्वरूपिणम् अनेन नमस्कारः अथ वायनमंत्रः ॥ फलानां दशकंद्याच्छोत्रियाय कुटुंबिने दक्षिणासहितं
 नम्रतो भवादिवाकर भारवरीवृद्धिता च द्रव्यस्थो भास्करः स्वयं भास्करस्तारको भाभ्यां भारकराय नमो रतुते
 अनेन वायनदानम् अथ दशापूजनम् कुड्यस्थाने चंदनेन कारयेद्दशपुत्रिकाः सुवृद्धिदायिन्यै नमः सुखका

रिष्येनमः सर्वसंपत्तिदायैनमः इष्टभोगप्रदायैनमः लक्ष्म्यैनमः कांतिदायैनमः पुत्र
 दायैनमः विजयायैनमः धर्मदायिन्यैनमः एभिर्नाममंत्रैः षोडशोपचारपूजां कृत्वा अथप्रार्थना विशुद्धव
 सनादिर्विसर्वाभरणभूषितां ध्यायेद्दशादिशंदेवीवरदात्मभयप्रदाम् इति ध्यानम् इत्येवंपूजनं कुर्यात् अथ कथा
 सूतउवाच मेरुपार्श्वभद्रपठिसुखासीनं जगद्गुरुं कश्यपं सृष्टिकर्तारं तापसशुद्धमानसं नारदो वैष्णवश्चेष्टल्लो
 क्यभ्रमणप्रियः कदाचिद्दृशं प्राप्ताः कश्यपं शरणगतः नारदउवाच देवदानवगणधर्वाः ऋषिपुत्रगमाजवाः स
 टासिसर्वभूतानां धर्मो धर्मवतांवर दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्दशाहतचेतसां रतुत्वा विज्ञापयामीह कश्यपं धर्म
 वत्सलम् कश्यपउवाच देवानां दुर्दशाच्चैव जायते ब्रह्मवादिनां प्रसन्नो ह मुनिश्चेष्टल्लोकानां हितकाम्यया ना
 रदउवाच देवदानवगणधर्मानां वा श्रविशेषतः प्राप्तास्तु दुर्दशां केन केन मुक्तामवत्सुत कश्यपउवाच साधुष्टमहा
 भागजगदानंदकारकं वक्ष्ये सौरव्रतं पुण्यं दुर्दशानाशनं परं दशाकरं हि भूतानां मनोरथफलप्रदं भानुवारेसिते
 पक्षे दशम्यां चैव नारद प्रातः काले धर्मव्याहारे स्नानं कुर्याद्यथाविधि भानुं ध्यायेत् तत्रिमासं च सर्वदैन्यविनाशनं सू
 र्यपूजाप्रकर्तव्या तथा गंधानुलेपनैः उपचारैः षोडशभिर्नैवेद्यै रतु फलादिभिः वहिर्दशालिखेत्कृष्णादुर्दशादशपुत्रि
 काः पूजयेत्ताः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिर्बहिः पूजयेद्दशारतत्रालिखित्वा दशपुत्रिकाः दुर्भुखादीन् वदनाम
 लिनीं सत्त्वनाशिनीं सुबुद्धिनाशिनीं हिंसादुष्टाभिजाविरोधिनीं उच्चाटनकर्शनाम बहुचिंताप्रवर्धिनीं एताः पु
 ज्या कृष्णवर्णा भक्त्युक्तेन चेतसा आदौ पूज्याः प्रयत्नेन गोमयेनानुलेपयेत् नित्यं पापकरे पापेदेव द्विजवि
 रोधिनि गच्छत्वं दुर्दशोदेवित्यं शास्त्रविरोधिनि अनेन प्रार्थ्यमाना श्रवि सज्जर्वा श्रवयन्ततः ततः पूजाप्रक
 र्तव्या डोररूपधरस्य च दशम्यां यिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं डोरकतुप्रतिष्ठाप्य करे वध्वा प्रपूजयेत् आवाह

नादिदानांतपूजनंकारयेततः भक्तिभावंचंदनेनलेखयेदंशुपुत्रिकाः सुबुद्धिदामुखकरीसर्वसंपत्प्रदायिनी इष्ट
भोगप्रदालम्भिः कीर्तिदादुःखनाशिनी पुत्रप्रदाचविजया दशमोधर्मदायिनी एताभिर्नाममंत्रैश्चपूजयेच्चष्ट
धनपृथक् प्रतिष्ठापूजनंकुर्यान्नैवेद्यचयथाविधि ततःप्रार्थयक्षमाप्येव भक्तानुग्रहकारिणी विशुद्धवसनदि
वोसर्वाभरणभूषितां ध्यायेदशदशां देवींवरदांचामयप्रदां इतिध्यानंप्रकुर्वीतदशाधारतुप्रयत्नतः फलकै
दंशसंख्याकैर्भुजीततैलपाचितैः एवंव्रतंप्रकर्तव्यंदशाकारकमुत्तमम् नारदउवाच कथयस्वप्रसादेनव्रतमेतत्
पोषन दशाव्रतंक्रतंकेनकस्यतुष्टोहिभारकरः कश्यपउवाच पुराभूवल्लभूपालश्चक्रवर्त्तिसर्धार्मिकः राज्यभ्र
ष्टोदशाहनिहोतेनैवहिनारद तेनापिपूजितः सूर्योव्रतंक्त्वाप्रयत्नतः दुर्दृशानांशोयत्वातुप्रांत्तराज्येभ्रयास
ततश्चद्रापरेविप्रपांडवोदुर्दृशान्वितः भ्रममाणंवनेघोरे प्रातंसत्यवतीसृतं त्रिभिवाद्यमुनिश्रेष्ठसर्वाङ्गरूपा
न्वितं धर्मराजउवाच राज्यभ्रष्टोदशाहिनो जातोहंकेनकर्मणा प्रत्युपायंहितंद्वाहिराज्यप्रप्राप्तिकरंमुने क्ष
णव्यात्वामुनिश्रेष्ठोदृष्ट्वासूर्यदंशाकरं दशाव्रतंप्रकर्तव्यंप्रयत्नेननराधिप एतद्व्रतस्यसामर्थ्यात्प्राप्त्येवमुधामि
माम् व्यासस्यवचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः व्रतंक्त्वाप्रयत्नेनचतुर्भिर्भ्राताभिःसह व्रतस्यतस्यसामर्थ्या
त्प्राप्तस्यज्योवभूवह श्रुत्वेवंनारदोवाक्यं पुनःपप्रच्छसारयित् नारदउवाच केनकर्मविपाकेनदुर्दृशाप्राप्य
तेनरैः जायतेमुनिशादुर्लभत्वतस्तद्वदस्वमे कश्यपउवाच तुषभरमारिथमुशलंकदाचिच्छेद्येन्नरः कुमारी
रजकैवृद्धापशुयोनिंव्रजेयदा त्रयेनौगुदगामीचव्राह्मणीगमनेनच संध्यासुपर्वसमभेरमतेचरजरेदलां
पितृमातृपरित्यागीस्त्वाभिन्नसंकटेत्यजेत् त्यजेद्वाधर्मपत्नींचदुर्दृशाप्राप्येतेनरैः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनन्यायमगा
रतोभवेत् आयुर्दंशाततोराज्यंन्यायमर्गोणवर्तते इतिस्कंदपुराणेकश्यपनारदसंवादेदंशादित्यव्रतम् ७॥

पक्षद्रव्यगतासुसर्वस्वपिदशमीषुतिथिपत्वेनांतकः सदापुज्यः इतिदशमीव्रतम् । माघशुक्लान्येकादशीव्रतं
 नारदीये माघशुक्लैकादशीतुजयारव्यांसमुपोष्य वै प्रातर्हरिदिनेभयञ्चतशीपतिपुरुषोत्तम भोजयेद्वशिष्टाद-
 त्वाविश्रावचिसृज्यचरस्वय ततोभुंजीततच्छेषप्रयतोजिवाधर्वैः यएवंकुरुतेविप्रव्रतकेशवतोषणं समुक्तेहवरान्भो-
 गानतेविष्णुपदं व्रजेत् अथस्याः कथा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साधुकृष्णपरब्रह्मन्नादिदेवजगत्प्रभो रवेदजाश्वर-
 ङजाश्चैवजद्विजाश्वजरघुजाः तेषां कर्तविकर्ता त्वं पालकः क्षयकारकः प्रायस्कृष्णपक्षे तु पटितिलाकथिता त्व-
 या शुक्लार्चैकादशीयाचकथयस्व प्रसादतः किं नाम कोविधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 कथयिष्यामिरज्जैदं शुक्लामाघस्ययाभवेत् जयानामेति विख्याता सर्वपापहरा परा पवित्रा पापहृत्तर्त्रीचकाम
 दामोदादानृणां ब्रह्महत्यापहंत्रीचपिशाचत्वविनाशिनी नैवतरयाव्रतेचीर्णैरेतत्वं जायते नृणां नातः परतरका-
 चित्पापघ्नीमोक्षदायिनी एतस्मात्स्कारणाद्राजन्कर्तव्येयं प्रयत्नतः श्रूयतां राजशार्दूलकथां पौराणिकीं शुभा-
 पं कजाख्ये पुराणे च महिमा कथिता मया एकदानाकल्लोके वा इन्द्रो राज्यं च क्रूरह देवास्तत्र सुखेनैव निवसति मनो-
 रमे पीयूषपाननिरताः प्रप्सरोगणैः सेविताः नंदनारव्यं वनंतत्र पारिजातोपशोभितं रेमुस्तत्र समताञ्च प्रप्सरोभि-
 र्दिवौकसः एकदारममाणसां देवैर्द्रः रवेच्छयान्तप वर्तयामास हर्षानुपचाशकोटिनायकः गंधर्वैर्नृत्यगयांति-
 तन्मध्मे पुष्पदंतकः चित्रसेनस्तुनाम्नावैतत्रास्ते तस्मत्तथा मालिनीति च नाम्ना तु चित्रसेनस्य योपिता मालि-
 न्यांतु समुत्पन्ना कन्या पुष्पवती शुभा पुष्पदंतस्य पुत्रा वै मात्यवाज्ञा मनामतः पुष्पवती च तेनैव मात्यवता तु मोहिता
 कामवाणैः सुतोदौ श्रय विद्वांगो सा वभूव ह तथा हावैः कटाक्षैश्च मात्यवांश्च वशीकृतः लावण्यरूपसंपन्ना तस्या-
 रूपं पश्यन् वाहूतस्यास्तु कामेन कंठपाशीकृता विव चद्रवद्वदं तस्य नैवैक कर्णायते तथा कर्णौ संशोभितौ तस्याः

कुंडलाभ्यान्तुपेतम् कवुभीवायुतासैवदिव्याभरणमूपिता पीनोन्नतैकुचैतस्यामुष्टिशाह्यंतुमध्यमं नितंबो-
 विपुलस्तरस्याविरतीर्णजनस्थलं चरणौशोभमानौचरकोटपलसमधुती गायमानौचतौतत्रभ्रप्सरेगणसंगतौ
 नरगणशुद्धिमायातौकामस्यवशवातौ कुपितोमधवानाहमालयवंतंसुराणि धिक्कांपापुंदुराचारंयस्यपापेरता-
 मतिः श्रपपञ्चातिकोपात्तामालयवंतंपुरंदरः पिशाचवंगच्छमूढमालयवत्यासहानया एवंशप्तौतुंशक्रेणपेतु-
 धरणीतले मर्त्यलोकांमनुप्राप्तौभुजान्तैर्कर्मणःफलं एवंमधवंताशप्तौचातिदुःखितमानसौ हिमवंतंगिरिप्रा-
 प्ताविद्वशापविमोहितौ उभौपिशाचतांप्राशौदारुणदुःखमेवच संतप्तमानसोतत्रमहादुःखंगतावुभौ गंधर्व-
 ल्वंचापसराल्वनजानितौहिमोहितौ पीडयमानौनिदाधेनतुपारपवनेनच दंतधर्षप्रकुवाणोरौमांचितवपुधरौ सपि-
 श्याचस्वदाप्राहस्वतुपत्नीपिशाचिकां किमावाभ्यांकृतंपूर्वपापवल्लोमहर्षण येनप्राप्तंपिशाचत्वंदुःखदुःकृतकं
 भूणा नराणामधममत्वपिशाचत्वाच्चदुःखितौ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनापापैवसमाचरेत् इतिचिंतापरौतत्रसं-
 जातौदुःखकर्मितौ दैवयोगात्तयोः प्राप्तामायस्यैकादशीसिताज्जयानमिति विख्यातातिथीनामुत्तमातिथिः
 तस्मिन्दिनेतुतौपार्थसर्वाहारविवाजितौ चिंतयानौचन्द्रपतेजलपाननिर्वाजितौ नक्तोजीवधातोहिनपत्रफलभक्षणे
 श्रवणस्यसमीपेनुपतितौदुःखसंयुतौ रविरस्तंगतोरजस्तथैवास्थितयोस्तयोः संप्राप्ताचानिशाधोरंदांरु-
 णाशीतकारिणी देवमानौतुराजंस्तरौगुखाधैमिभुनीकृतौ परस्यरेणसंलक्षणाजत्रयोर्भुजयोरपि निनिदानरतिरतं
 व्रततैर्सांख्यमविदतां एवंतौराजशाटूँलशापुनेन्द्रस्यपीडितौ एवंतयोर्दुःखितयोर्नैजगामतदानींशां मांत्तडस्यो
 दयोजातोह्लादशीदिवसागमे मयातुराजशाटूँलतयोर्भक्तिवृताहृदि जयायास्तत्रतैचीर्णैर्नौजागरं ऐक्येन

स्माद्रतप्रभावाच्चयथाह्यासीतथाशृणु द्वादशीदिवसेप्रातः प्राकीर्णेतुप्रजायते विष्णोः प्रभावाद्भूपतेऽपि
 शाचत्वतपोर्गते पुष्टपतीमालयवांश्चपूर्वकूपैवभवतुः पुनस्ततः स्नहंयुतौपूर्वालंकारधारिणौ विमानंसाधिकं
 द्योताश्चप्सुरोगणसंवितौ स्तूयमानौतुगंधर्वैस्तुवरुद्रमुखैस्तथा हांभावसमायुक्तौनाकेमनोरमे दैवद्वं
 रमाप्रतोरानजप्रणामचक्रनुमुदा तथाविधौतुतौद्वामधवाविस्मितोब्रवीत् वदतंकिनपुण्यनपिशाचरवविर्गते
 ममशापवशंप्राप्तौकेनदेवेनमोचितौ मालयवानुवाच वामुदेवप्रसादेनजयायारतुब्रतेनच पिशाचंत्वंगतंस्वा
 मिस्तवभक्तिप्रभावतः प्रतिश्रुत्वचरत्तस्यप्रयुवाचसुरेश्वरः पवित्रपावनीजातौवदनीयौममापिच हरिवासरं
 तौतौविष्णुभक्तिपरायणौ हरिवासरकर्तारौविष्णुभक्तिपराश्रये अस्माकमपितेमर्त्याः पूज्यांवद्यान
 संशयः विचचारयथासौख्यंपुष्टपवत्यासुरालये एतस्मात्कारणाद्राजत्कर्तव्योहरिवासरः जयाव्रतंतुरा
 जेंद्रव्रतहस्तापहारक सर्वदानातिदानियज्ञास्तेनकृतान्यप सर्वतीर्थेषुसुस्नतःकृतयेनजयाव्रतं चैकं
 रोजितनरोभक्त्याश्चद्रायुकोजयाव्रतं कल्पकाटिशतंयवद्वैकुंठेमोदतेध्रुवम् पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नाग्निष्टोमफलं
 लभेत् * इतिभविष्योत्तरेपद्मपुराणेचमायशुक्लाजयैकादशीव्रतकथा इयंकर्पांतरेभीमसेनोपाधिताभीमसेनोति-
 चलोकोविख्याताऽस्याःकथापुराणांतरेज्ञया अथात्रैव वाराहद्वादशीव्रतं वाराहपुराणे दुर्वासोऽवाच एवं
 माघेसितेपक्षेद्वादशीधरणीभृताः वाराहस्यशृणुष्यास्यां पुण्यपरमपावनं प्राणुकेनविधानेनसंकल्पस्तानभेवच
 कृत्वादेवंसमभ्यर्च्यैकादश्यांविचक्षणः पुष्टपैवैवयगंधैस्तसमर्चयित्वाच्युतनरः पश्चात्तस्याप्रतःकुंभंजलपुष्टिंवि-
 न्यसेत् वाराहायेतिपादौचमाधवायेतिवेकाटं " क्षेत्रज्ञायैतजठरंविश्वरूपेच्युरोहरेः सर्वज्ञायैतिवेकठंप्रजान-
 नांपतयोशिरः प्रद्युम्नायेतिचभुजौदिव्याख्यायमुदर्शनं अमृतोद्भवायशंखचपपृष्याचर्त्तविधिः एवमभ्यर्च्यमे-

धावातास्मन्कुमन्तुवन्मसत सावणेरप्यताञ्जवाशतयापात्रञ्चभक्तितः सर्वविजैस्तुसपूणैरुपार्थिनाविचक्ष-
 णः- 'तत्रशक्त्यातुसौवर्णवारहंस्थापयेद्बुधः' दंष्ट्राप्रेणोद्धृतापृथ्वीसपर्वतवन्दुमा माधवमधुहंतांरवारोहरूप-
 शालिनः स्मितवस्त्रगुच्छन्नताम्रभावेतुवैणवे स्थाप्यार्चयेद्बुधपुष्टपर्वथैर्विविधैःफलैः पुरुषमंडपिकांकुत्वांजा-
 गरतत्रकारयेत् प्रादुर्भावान्हरेस्तत्रकारयेद्गोपयेद्बुधः एवंसरतूयमानस्यप्रभातेभ्युदितेरवौ शुचिःस्नातोहरि-
 पूज्यब्राह्मणायानिवेदयेत् एवंविधानतोदत्वाहारिवाराहरूपिणं वेदवेदांगविदुपेसाधुवृत्तायधीमते- '३८' वि-
 ष्णुभक्तायविप्रर्षेविशेषेणतुदापयेत् ब्राह्मणायभवेच्चफलतरस्यनिशामय इहजन्मनिर्सोभाग्यंश्रीकातिरंतुष्टि-
 रेवच ज्ञानवानुपश्रवान्भोगीश्रुपुत्र पुत्रवान्भवेत् इतिवाराहपुराणे धरणीव्रतेषु वाराहद्वदशव्रतम्- '३९'
 माघशुक्लद्वादश्यांतिलद्वादशीव्रतम् तरस्यांतिलैःस्नात्वातिलैर्विष्णुमभ्यर्च्य तिलतैलेनदीपंदत्वा-तिलनैवेद्यम्
 तिलदानंचकृत्वा तिलान्भुज्जीत तदुक्तं ब्रह्मपुराणे प्राचेतुशुक्लद्वादश्यांयमोहिभगवानपुरा- 'तिलानुत्पादया-
 मासतप कृत्वासुदारुणं राजादशरथोभूमौतरस्यांतानवतारयत् तिलानामधिपत्येतुविष्णुस्तत्रकृतः- 'सुरैः
 तरयामुपोपितःस्नातस्त्रिलैस्तत्स्थंयजेद्वरिं तिलतैलेनदीपाश्र्वदेयादेवग्रहेष्वथ निवेदयेत्तिलानेवहोतव्यां
 श्रतथातिलातिलान्दत्त्वाचविभ्रेभ्योभक्षयेच्चतिलानिह इतिब्रह्मपुराणोक्तंतिलद्वादशीव्रत इयंचपद्मपुराणे
 भीमद्वादश्रुक्ता यथोक्तं त्वयाकृतमिदंवीरतवनाश्रान्माविष्यति- 'सामीमद्वादशीनामसर्वपापहराशुभेति
 हेमाद्रौ' इयंपूर्वद्युताग्राह्या एकादश्यांनिराहारः समभ्यर्चयेत्चेकेशवमितिसंकरपेमंत्रालिगात् भीमद्वादशीकथाभ-
 विष्योत्तरे 'श्रीकृष्णउवाच' विदमर्धाधिपतिःश्रीमान्नासतिपूज्य सुधार्मिकः धर्माविद्धर्मकर्त्ताचशास्त्रदृष्टेनवर्त्मना
 दमयन्त्याःपितापूर्वनलस्यभ्यशुरोभुवि सत्यवाग्दानशीलश्चप्रजापालनतत्परः आजगाममहाभागःपलरस्यो

ब्रह्मणः सुतः सर्वज्ञानविधिः श्रीमंस्तीर्थयात्राप्रसंगतः तमागतमथोद्वृद्धब्रह्मयोनिमकलमपं उत्थायप्रद-
 दोराजास्वभासन्मभीप्सितं 'ब्रह्मैवाध्वंयद्विकितस्मैतत्प्रददौ'प्रभुः 'राज्यं चैवात्मनासाधं निवेद्यसुकृतांजलिः
 तेन चैवान्यनुज्ञातो निपसादवरासने पप्रच्छकुशलप्रश्नतपस्यध्ययने तथा तथेति चोक्तासमुनिस्तराजान्मभापत
 पुलस्तपउवाच कश्चिकुशलराजन्देशेजनपदे तथा धर्ममतिस्तरमेतं कश्चित्पार्थिववर्तते । राजोवाच 'सर्वत्रकुश-
 लब्रह्मन्प्रेषांकुशलमिच्छसि तवागमनजनाहङ्गावितोऽमृतवारिणा एव तौ संविदङ्कत्वा संभाष्याथ परस्परं रेमाते
 पूर्ववृत्ताभिः कथाभिरितरेतरं ततः कथां तरे राजा पुलस्त्यजाता विरमयः पप्रच्छ सर्वलोकस्याहितायजगतः पतिः
 राजोवाच 'भगवन्प्राणिनः सर्वे संसारार्णवमध्यगाः दृश्यते विविधैर्दुःखैः पीडयमाना देवानि शंनरके गर्भवासे च
 व्याधिभिर्जरया तथा तथैवैष्टवियोगादिदुःखदर्शित्वसंभवैः लालप्यमाना बहवः परापिंडोपजीविनः एवं विधा-
 न्यनेकानि दुःखानि मुनिपुंगव दृष्ट्वा हितानि तान्येव भृशमेव व्यथितमनः तेषां दुःखानि भूतानां प्राणिनां भुवि मानदं
 उपकारकरं ब्रूहि ममानुग्रहकान्यथा उपवासं व्रतं चापि दानं वामुनिसत्तम स्वल्पपायासेन येनेह जायते च महत्फ-
 लम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यामुपोऽपनदुःखानां भाजं ज्ञायते
 कचिद् मायमासे सिते पक्षे द्वादशीयाचसास्मृता तस्यां जलार्द्रवसन उपोष्य सुखभाग्भवति शृणुराजन्ब्रूहि तो-
 व्रतं पापप्रणशनं तव शुश्रूषणाद्वाच्यं मया प्येतन्न संशयः श्रद्धाक्षिताय नो देयं नाशिष्याय कदाचन विप्रं पुंभ-
 कायदांताय धर्मनिष्ठाय वै हि वाच्यमेतन्महाराज भुवि नान्यस्य कस्याचित् ब्रह्महानुश्रूयाती च गोघ्नः स्त्रीघात-
 कस्तथा कृतघ्नो भिन्नशुक्रकूरो न भो भद्रं व्रतं स्तथा मुच्यते पातकैः सर्वैः व्रतेनानेन भूपते शुद्धेति धौमहूतं च नडं पंकारं च
 हुयः दशहस्तप्रमाणेन दर्शे पूर्वोत्तरे तथा तन्मध्ये हे कहरतं तु वेदिकां पारिकल्पयेत् शुद्धां सुकुट्टिमां भूमिं वेद्यां कृत्वा

प्रयत्नतःविलिखेनमंडलतत्रपंचवर्णविधानतः ब्राह्मणोवेदसंपन्नोविष्णुभक्तोजितेन्द्रियःपंचविंशतितत्त्वज्ञःस्वाधार
 तिरतस्तथा कुंडानिकल्पयेत्तत्रअष्टौचत्वारिवापुनःब्राह्मणारितेपुयुंजितात्तुश्चरणिक्तात्शुभान्मध्यंमण्डलस्याध
 कांशिकायांजनार्दनं प्रत्यङ्मुखंन्यसेद्वंचतुर्बाहुमरिदम पूजयित्वाविधानेनशास्त्रोक्तेनविचक्षणः गंधैःपुष्पैस्तथा
 धूपनैर्वाघैर्वधैरपि एवंसंपूज्यदेवेशब्राह्मणैःसहदैशिकैःन्यसेत्तत्रभद्रपञ्चात्तिर्यकाष्टसमन्वितं देवस्याभिमुखं
 तत्र आपिठपरिकल्पयेत् पटत्रिशदंगुलशुभ्रंचतुरस्त्रसमंततः तत्रशिकयंसमालंब्यसुदृढतंसुदृढतंनवं आरोपयेद्द्व
 एतन्नयादशतच्छृणुष्वमे कलधौततथारौप्यताम्बाप्यथमृण्मयं सर्वलक्षणसंपन्नदृढंमंगलवर्जितं तंसहस्रस्र
 वंकुर्व्यात्सलित्वंयस्त्रगालितं होमार्थकल्पयित्वापिपालाशसिमिधारस्तथा तिलान्धृततथाक्षिरंशमीपत्राणिचैवाहि
 वद्याःपूर्वात्तिरेभानग्रहपीठंप्रकल्पयेत् तत्रपूज्याग्रहाःसर्वग्रहग्रहाविधानतःपूर्वर्यादिशिशक्रस्यपूजांकुर्वीतयत्नतः
 दक्षिणस्यायमस्यायशतिच्यांवरुणस्यच कुबेरस्यतथोदीच्यांवालिपुष्पफलाक्षतैःएवंसभृतसंभारंशुक्लांवरधरतदा
 समालब्धशुभैर्गौर्धर्भपाणिमतंद्रितं पीठमारोपयेद्युक्तंयजमानंद्विजोत्तमःयजमानोपिदेवरस्यसन्मुखःप्रयतःशुचिः
 उपविश्यपठेन्मंत्रंपुरोक्तमिदंशृणु नमस्तेदेवदेयशनमस्तेभुवनेश्वर ब्रतेनानेनमांज्वाहिपरमात्मन्नमोरतुते तत्रो
 दकस्यधारःस्ताःप्रत्यङ्मुख्याःसमीपतः शिरसाधारयेत्तुष्णींतद्ब्रतेनांतरात्मना होमंकुश्रुरततोविभ्रादिक्षुसर्वास्त
 त्पराः पठेयुःशांतिकान्पाठांश्चिष्णुसूक्तानिथानिच वादित्रैस्ताड्यमानैरतुशंखभेरैरवनेस्तथा पुण्याहज शब्दै
 श्येन्द्रध्यानविमिश्रितैः मंगल्यैस्तुतिसंयुक्तैःकारयतीतप्रहोत्सवं प्रणम्यदेवदेवस्यैकुंठस्यमहात्मनःहोरेवशा
 दिकंसर्वेश्वरवेद्महाह्मणोपरः सौपर्णकमथारत्यांनमहाभारतमेवच व्याख्यानकुशलाः केचिच्छ्रावयेयुरातंद्रिताः
 अनेनविधिनासर्वतारानिपुण्यवर्धनी यजमानोतपेद्ब्रीह्यान्प्रावत्सुवर्धाद्योभवेत्तत्रब्राह्मणाश्चापितारात्रिंशुक्लता

जातवदसं मन्त्रेन्नुवण्योदद्वयैः क्षिपयेयुर्महीपते वासुदेवस्यारिरसिवसोर्धारांप्रपातयेत् क्षीरेणपयसाराजन्स
र्वसिद्धिप्रदायिनीं ततःप्रभातसमयेयजमानोद्विजैःसह स्नानंकुर्वात्कुरुश्रेष्ठनद्यांसरसिवापुनः गृहेवाशकिही
नन्नुयजमानोप्यवारिणा ततःशुक्लानिवज्राणिपरिधाययतव्रतः अर्घ्यंद्याद्रास्करस्यसविधानंप्रसन्नधीः पुष्पैर्धू
पःमन्त्रेयैःपूजयेत्पुरुषोत्तम इत्यहुताशनंभक्त्यादद्यात्पूणाहिततःपूजयेद्ब्राह्मणान्सर्वान्होतारोयेन्नकल्पिताः या
द्यभोजनोदाशनंवन्यन्नभरणस्तथा आचार्यःपूजनीयोऽसर्वस्वेनाभिभारत येनवाहुटिमायातिदेवतुत्पोगुरुवतः
क्षितशाल्याविवर्हिनस्तुभक्तिशक्तिसमन्वितः दीनानाथविशिष्टाश्रयंदिनश्रसमागताः तेषांवाहिरप्यंचदद्याच्छु
द्धेनंचतसा एवंसंपूजयेत्प्रार्थनांजयित्वायथोप्सितान् यथाविभवसारेणपश्चाद्भुजितवायवतः हविषमन्नयत्नेनस
ंभृत्यःसातिधिरस्तथा मयैवंकथितंराजन्वेष्ट्वावास्तेप्रकीर्तताः यत्कृत्वासर्वपापैःयोमुच्यतेनाऽत्रसंशयः वाजपेयाति
रावाभ्यांयेयजतिशतंसमाःसर्वतविष्णुयोगेभ्यःकलानाहतिपोदर्शां सतजन्मनिस्सौभाग्यमायुरारोग्यमेवच प्राप्नो
तिद्वादशोभेतामुपोज्यविधिवन्नरः स्रुतोविष्णुपुरयातिविष्णुनासहस्रोदते चतुर्युगानिद्वादशदिष्टुष्टुधरःसदा
रुद्रलोकांतथाराजन्पुगानिद्वादशैवतु ब्रह्मलोकेतथात्राणिस्सर्वलोकेयुगेतथा पुण्यक्षयादिहागत्सराजाभवति
धार्मिकः एषेव्यधिपतिःश्रीमान्विजितारिःश्रुतापवान् व्रतमेतत्पुराचीर्णसंगरेणमहात्मना नलेनधुंधुमा
रेणार्दितोपेनययातिना एतैश्चष्टधिवीपालैःपालिताशेषभूतलैः स्त्रीभिर्वर्द्धयेत्तथाशूद्रैःधार्मिकैस्तुसदानृप
इन्द्रयाद्यैर्मुनिसंयातैर्ब्राह्मणैर्वदपारगैः त्वयाष्टष्टेनचमयाकथितंयन्नराधिप । अथप्रभृतिचैवेयस्यातिपास्यति
भूतले भीमास्त्राद्वादशांचतिष्ठताभीमेनैवेयतः एषापुलस्त्यमुनिनाकथिताकुरुनंदन यद्देवैर्नाभ्युपायैःकुर्या
यत्नाद्भक्तिस्त्वभावतः सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते सद्रव्येणापिवापार्थंविनशाट्यविवाजैतः विष्णु

भक्तनक्ततद्वयसंसारभयभीरुणा ॥ भीमेनयत्तिकलपुरासमुपोषिताभृद्वात्रो गच्छि शिरोशीतलवारिधारा ताद्वाद
 शब्दशुभ्रधारिमुखंस्मरन्त्यः सम्यक्समाचरति पार्थिवविष्णुलोकं इति भाविष्योत्तरे माघशुक्लाभीमाद्वादशीव्रतम् ॥
 नारदयेपि माघस्य शुक्लद्वादश्यां शालिश्रामशिलाद्विज अभ्यर्च्य विधिवद्गत्स्या सुवर्णतन्मुखेन्यसेत् तांस्थाप्य
 रौप्यपात्रे वासितवत्प्रयुतावृतां प्रदद्याद्देविदुपेतचसंभोजयेत्ततः पायसान्नखंडाज्यमसिर्हेतनहितेन च एवंकृतै
 कमकरसन्निवष्णुर्चिततत्परः वैष्णवंलभते धामभुक्ता भोगानिहेप्सितान् माघशुक्लत्रयोदश्यां माघत्रिरात्रस्ता
 नम् नारदये माघशुक्लत्रयोदश्यां समाभ्यर्च्य दिनत्रयं माघस्नानव्रतं विप्रकार्यमासफलावहं प्रयागे माघ
 मसेतुग्रहे रत्नानस्य यत्फलं नाश्वमेधसहस्रेण तत्फलं लभते भुवि तत्र स्नानजपो होमोदानं चान्तं पमश्रुते महा
 मार्घापुरस्कृत्य रत्नयातत्र दिनत्रयमिति पाद्मेपि माघशुक्लचतुर्दश्यां यमतर्पणमुक्तं नारदये माघशुक्लचतुर्दश्यां
 यमतर्पणमोरितं ज्ञानकर्मान्युदिते काले स्नात्वा सतर्पयेद्यमं द्विसप्तनामाभिः प्रोक्तैः सर्वावा विनिवृत्तये तिलदर्भावाभिः
 कार्ययतर्पणद्विजभोजनं कशराक्षं स्वयचपिते दद्याद्भीतावाभयतः माघपौर्णमास्यां तिलकार्पासकंवलदानं नार
 दये पूर्णमास्यांततो माघ्यां तिलकार्पासकंवलं रत्नानि कंचुकोष्णीषपादत्राणा निबंधनं दत्त्वा प्रमोदते स्वर्गोदा
 नं वितानुसारतः परस्मिन्नाशंकरे दं वपूजयेद्विधिपूर्वकं सोश्वमेधफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते अरयां स्नानदाना
 दिप्रशासित्वं भाविष्योत्तरे वैशाखीकार्तिकीमाधीतिथयोतिवपुष्यदाः स्नानदानविहीनस्ताननेयाः पांडुनंदने
 ति तथा च तदैव माघ्यां स्नानंतथा सम्यक्संतर्पयितुं देवताः तिलपात्राणि देयानि कंचुकाः कंवलस्तथा कर्पा
 सदानमंत्रवेधनुदानं प्रशस्यते भगिनीभागनेयानीमां तुलानीपितृष्वसा दरिद्राणां च वंधूनां दानं कोटिगुणोत्तरं
 अत्र तिलपात्रदानं ब्रह्मपुराणे तात्प्रपादांतिलैः पूर्णं प्रथमात्वं द्विजायतु ॥ सहिरण्यं च यो दद्याच्छुद्धा वितानुसा-

रतः सर्वपापविशुद्धात्मभूतेतुपरांगतिं अत्रविशेषः ॥ ताभ्युपजेतिलाङ्कवापलपोडशकलिपते । सहिरुप्यंस्व
 शक्त्यावाकलिपतेविधिपूर्वकं विभ्रायदत्तंहरतिपापंजन्मशतोद्भवामितिकूर्मपुराणात् तत्रैव तिलपूर्णताभ्युपानंसाहि
 रण्यंक्षिजातेय प्रातर्दत्त्वातुविधिवद्भवन्नंप्रातिहंतिसः तिलपानंनिधाप्रोक्तंनिधेतिमुमध्यमं ताभ्युपानंशपलंजव
 न्यपरिकीर्तितं द्विगुणमध्यमं प्रोक्तंत्रिगुणं चोत्तमोत्तमं स्वर्णमेकजपन्यंतुद्विगुणमध्यमं चयत्तः । त्रिगुणं चोत्तमंतद्वत्सु
 वर्णपरिकीर्तितं सुवर्णदक्षिणादंश्वासर्वपापक्षयो भवेत् अथतिलपानदानमंत्रः तिलाःस्वर्णयुतास्तुभ्यंप्रद
 ताह्यपानाशनाः विष्णुप्रीतिकरानित्यमतःशार्तिप्रयच्छत गोदानमंत्रः गवामगेषुतिष्ठतिभुवनानिचतुर्दश
 यस्मात्तस्माच्छिवमेस्यादिहलोकेपरञ्च और्णवस्त्रदानमंत्रः और्णपट्टमनुद्वेयंस्वर्णवीजंतवप्रभो दत्तंयद्वाण
 देवशपापमेहरसत्त्वरं नदनरत्नेतु जीर्णमेपसमुत्पन्नाशीतुःस्वभ्रायापहा यस्मात्तुषारहारिस्त्यादतःशार्तिप्रय
 च्छतु वस्त्रदानमंत्रः शरणं सर्वलोकानांलज्जासंरक्षणं परं सुवैशेषीरितयस्माद्दासःशार्तिप्रयच्छमे रकवस्त्रयुगंय
 स्माद्दादित्यस्याश्रियंसदा प्रदानादस्यमेसूर्य्यअतः शार्तिप्रयच्छतु उपानदानमंत्रः उपानहौप्रदास्यामिकंठ-
 दिनिवारणे सर्वस्थानेषुसुखदेशतःशार्तिप्रयच्छत रत्नदानमंत्रः यथा सर्वपुरस्तेषुसर्वदेवाव्यवास्थिताः
 शार्तिप्रयच्छतुरत्नदानेनेमेसुराः तथाचान्यात्किंचिन्मात्रदीयते तस्यमंत्रः तन्मापस्नानिनदेवविप्राणांभू
 च्छता स्वल्पदानोपिदातव्यमाधवःप्रीयतामिति इयंमाघपूर्णमामघानक्षत्रयुतामाघीप्रोक्ता योगविशे-
 म्हाभाषीति तथाचगार्ग्यः मेपराशौयदाशौरिःसिंहैर्वैवट्हरूपतिः भास्करश्चवर्णक्षेमहामाघीतिसारम्भ
 तः मुहामाघीप्रयोगेनैमिषेफाल्गुणेतथा शालिग्रामेमहाचैत्रीकृत्वापुण्यंमहाफलाभितिगार्ग्यवचनात् अत्र
 विशेषमाहविष्णुः माघमघाष्टकाचेतरस्यांतिलैःश्राद्धं कृत्वापुतोभवतीति ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यांमघायोगे-

वायसा.पंचजिरे इद्राद्रावरुणाद्वायोर्ममादथचनैर्ऋतेः आर्द्धपितृभ्यः करौव्य तिलैः पूज्यारतथाकिलेति
 ऐंद्रवारुणवायव्याभ्यामयानैर्ऋतिकाश्रये वायसा प्रतिष्ठंतुभूमौदंतमयात्रकं दद्यादनेनमन्त्रेणेतभ्योभोज्यं
 मधुप्लुत ब्राह्मणान्भोजयित्वातुर्भुंजीतवांधवै.सहेति माध्याह्नातिलैः स्नानं सर्वपापै प्रमुच्यते अन्यत्रच माध्या
 पूजातुर्कर्तव्यादेवैवैमंगलायजेत् देवीपुराणे धेनुगुहमर्थाकृत्वामाध्यायश्चेत्तरायणे सर्वकाममवाप्नोतिज्येष्ठां
 जलमर्चयित्वा इयमन्यठका तत्कृत्यंशद्वादि अथमाघस्नानविधिरुच्यते तत्रकालमाहविष्णुः तुलामकरमे
 पेपु प्रातःस्नायीसदाभवेत् हविष्यं ब्रह्मचर्यं चमाघस्नानमहाफलमिति अत्रतुलामकरमेपेवित्यनेन
 सौरमासउक्तः ब्राह्मे एकादश्यांशुक्लपक्षेपौषमासेसमारभेत् द्वादश्यांपौर्णमास्यांवाशुक्लपक्षेसमापनमिति पाद्मेपि
 पौषरथैकादशीशुक्लमारथयस्थंडिलेशय. मासमात्रनिराहारत्रिकालंस्नानमाचरेत् त्रिकालमर्चयेद्विष्णुं त्यक्त
 भोगोर्जितेन्द्रिय. माघस्यैकादशीशुक्लायावद्विद्याधरेतमेति अत्रत्रिकालस्नानं मासोपवासाविषयंनिराहारइ
 त्युक्ते. पृथ्वीचंद्रोदयेपश्चांतरमाह विष्णुः दर्शवापौर्णमासीवात्रारभ्यस्नानमाचरेत् पुण्यान्यहानिनिशितुम
 करस्थेतिवाकरइति अत्रदर्शमिति शुक्लादिमुख्यचांद्रायणाभिप्रायेणेति बालदृढयुवानश्चनरनारिनपुंसकाः
 स्नात्वाभाषेयुभेतीर्थप्राप्तवतीप्सितंफलमिति पाद्मे सर्वधिकारिणोह्यत्रविष्णुभक्तौयथान्नप ब्राह्मे उष्णोद
 केनवारस्नानमशक्येसतिकुर्वते दृढेपुसर्वगावेपुनोष्णोदकविशेषता वैष्णवास्तुतेगौडनिबंधे स्कान्दे पौर्णमा
 तुसमतीतायांवावद्भवतिपूर्णमा माघमासस्थतावद्विष्णुपूजाविधीयते पिष्ट्वादेवतानांचमूलकंनैवदाप-
 येत् ब्राह्मणोमूलकंभुक्काचरेच्चांद्रायणात् अन्यच्चयातितरकंक्षवविद्भूद्रएवच वर्जनीयंप्रयत्नेनमूलकं
 मदिरापमम् यदाभाषेमलमासोभवातिताकाभ्यानांतत्रसमाप्तिनिषेधान्मासद्वयंप्रातःस्नानंतत्रियमाश्रयते

वषाः । भासोपवासचांद्रायणादिमलमासएवसमापयेत् । तदुक्तं दीपिकायाम् । नियतं त्रिशदिनत्वाच्छेषमात्रा
 स्वारभ्यसमापयेत् । मलिते मासोपवासव्रतमिति स्नानारंभे च मद्रादिषुनेक्तः तत्र चोत्थाय नियमं ग्रहीष्टादि
 धिपूर्वकं । माघमासमिमपुण्यस्नास्येह देवमाधव । तीर्थस्थारय जले नित्यमिति संकल्प्य चेतसीति । ततः स्नात्वा
 शुभेतीर्थं दद्यात् शिरसि वैश्वदेवदेवोर्क्ते विधिनारंजन् । सूर्यार्थाध्यनिवेदयेत् । पिच्छाणां तृप्तिं च तनुश्रवतीत्युक्तं
 जलात् । प्रत्यहं स्नानमंत्रश्च पाद्मे दुःखदारिद्र्यनाशाय श्रीविष्णोस्तोपणाय च प्रातः स्नानं करेभ्यर्चयन्नाद्य
 पापविनाशतः मकरस्थे रवौ माघे गोविंदाच्युतमाधव स्नानेनातिनेमे देवयथोक्तफलदोभव इममंत्रं समुच्चार्य
 स्तः यान्मौनसमन्वित इति सेतौ ब्रह्मक्षत्रविशो वैश्वमंत्रवत् स्नानमिष्यते तूष्णीमेव तूष्ण्याणां तथैव कुरुन द्रव्यं
 स्कारेशवाकार्यः सर्वपापौघहानिद इति प्रत्यहं सूर्यार्थाध्यर्चनं मंत्रश्च पृथ्वी चंद्रोदये पाद्मे सवित्रे प्रसावित्रे च प्र
 रं धाम जले मम त्वत्तेजसापरिश्रष्टं पापं यातुमहं त्वयि स्नानकालश्च सूर्योदय उक्तः त्रिरथलीसेतौ सं प्रा
 ते माघमासे तु तपस्वि जनवच्छभे क्रोशं तिसर्ववारीणि समुद्रच्छतिभारकरे हनामः सर्वपापानि विविधानि न संशय इति
 नारदोक्तः मकरस्थे रवौ यो हिनस्नात्यभ्युदिरवो इति माघमासे रटं व्यापारो किंचिदभ्युदिते रवौ इति पाद्मवचनात्
 यो माघमास्युपासि सूर्यं करामिते स्नानं समाचरति चारुनदी प्रवाहे उद्धृत्य सप्तपुरुषान् पितृमातृवश्यं न स्वर्गो
 प्रयात्य मरदेहधरो नरोसौ इति भविष्येनारवचनाच्च ब्राह्मेतु अरुणोदय उक्तः अरुणोदये तु संप्राप्ते स्नानं कृ
 त्वेव च क्षणः माधवादि युगंध्यायन्यः स्नाति सुरपूजित इति । तथा अरुणोदयमारभ्य प्रातः कालावधि प्रभो माधु
 स्नानं भवं पुण्यं क्रमात्त्रावधारणा उत्तमं तु स्नानं क्षत्रमध्यमं लुप्ततारकं । सवितर्युदिते भूपततो हिनं प्रकीर्तयामिति
 तेनात्र शकाशकापेक्षया व्यवस्येति । इदं च स्नानं त्रयाणो जतिप्रशस्तं । काश्यां शतयुगंभो कं गायमुत्सृज्यते । सहस्र

गुणितासापि भवेत्पश्चिमाभिमुखी गंगाकांक्षालया संगता यदा ॥ १० ॥ इति कल्पकृतं प्रापं समाधिद्वि-
दुलभेभ्यः प्राज्ञादिवचनेभ्यः प्रयागासंभवेकाश्यादंशाध्वमेधोत्तरस्थप्रयागतीर्थस्नानमुक्तं काशीखंडे काश्यप-
इव प्रयागे ये तपसि स्नातिमानवाः दशाध्वमेधजानितं फलं तेषां भवेद्दधुवमिति ब्राह्मे तडागे तु वा स्नायात् कूपमांडा-
श्रिते तथा माघे मासे वरारोहे शस्ते वै निजगाजलं भांडाश्रिते त्वयं विशेषः सारितो यमहावेगेन वकुभिरुधृतं तथा
वायुना ताडितं रात्रौ गंगा स्नानसमनतं यत्र कुत्रापि वा माघे प्रयागस्मरणाच्चितः करोति मज्जनं तीर्थे सलभे द्रौणमुज्ज-
नं इदं च स्नानं तैरतर्प्यैकादशं तदुक्तं पृथ्वीचंद्रोदये प्रभोत्सखंडे माघे मासि च यः स्नानाय तैरतर्प्यैः पुण्यभावंतः
पौंडरीकफलं तस्य दिवसे दिवसे भवेत् माघस्नानं कान्यमेवेति कोचत् विष्णवादिना कृपेन सदा वश्यं शब्दाद्भिन्नत्वात्
गतं नित्यं कान्यामिति युक्तं मासपठ्यंतस्नानासंभवे तु ग्रहमेकाहं वा स्नायात् महाभार्यापुरस्कृत्य स्नायात् रात्रिं नत्रय-
मिति लिखात् अस्मिन् प्रयागे त्वशकोपि स्नायादपि यदि नत्रयं प्रयागे माघमासे तु ग्रहं स्नातस्य यत्फलं नाध्वमेधसह-
स्त्रेण तत्फलं भवेत् भुवीत्यादिवचनात् अन्नमकरसंक्रमस्थसप्तमीमाघीति ग्रहमित्येके माघशुक्लदशान्यादीत्यन्ये
मकरादि ग्रह इत्यन्ये माघस्याप्यग्रह इति कोचत् त्रयोदश्यादीति बहवः यत्किंचिद्विनत्रयमिति भट्टाः अन्नत्रयोदश्या-
दिप्रत्ययव्यापान् अन्ये तु वचनाभावाज्जिर्मुलाः माघस्नाने निषमस्तु नारदीये नवहोमे सवये स्नातो ह्यस्नातोपि
वरानने होमाधौ सवये द्वहो नशीतार्थकदाचन अहं न्यहं निदातव्या स्तिलाः शर्करयान्विताः ॥ ११ ॥ अस्मिन् अस्तु ति-
लानां च चतुर्थः शर्करान्वितः अन्नं भयोगे वरारोहे सर्वमासं नयेद्वर्ती ॥ अस्तं तदशरीरस्तु ॥ १२ ॥ यः कथं स्नानमाचरेत्
षष्ठे पदे भवेत्तस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ तथा शंखचक्रधरे देवं माधवं नाम पूजयेत् ॥ वहिर्हृत्वा विधानेन तत्तत्क्रो-
धानो भवेत् ॥ भूशब्दा ब्रह्मचर्येण शक्तः स्नानं समाचरेत् ॥ अशक्तो ब्रह्मचर्यादौ स्वेच्छा सर्वत्र कुर्वते ॥ अशक्तं वधना-

द्यस्थेतिपाठः कृत्स्नत्वावलयां बहुधनदानं कुर्वत इति तिलस्नायीतिले द्विती तिलहोमीतिलोदको । तिलभुक्
 तिलदाता च पटितलाः पापनाशना इति स्नानेतरं कृत्स्नमाह । मदनपारिजाते विष्णुः काष्टमौनं पुरस्कृत्य
 पुत्रयेत्पुरुषोत्तमं श्रवश्यमेव कर्तव्यमायस्नानमिति श्रुतिः । भविष्ये तैलमामलकाश्चैव तीर्थदेयारतुनित्युक्तः । त
 तः प्रज्वालयेद्ब्रह्मिहं सेवनार्थं द्विजन्मनां एवं स्नात्वा वसाने तु भोज्यं देयमवारितम् भोज्ये दद्विजदापत्यं भूपये द्वस्त्रभू
 पर्णः कंचलाजिनरत्नानि वासांसि विविधानि च चोलकानि च देयानि प्रच्छादनपटारतथा उपानहौ तथा गुह्यमो
 चकोपापमोचको श्रनेन विधित्वा दद्यात्माधवः प्रीयतामिति भूमौ शयीत होतव्यमाज्यतिलसमान्वितं तथा
 श्रद्धं चैव यथाशक्त्या देयमाधेनराधिप सुवर्णैरशक्तिकामांश्च दद्याद्देवि देतथा मायातो विशेषेणारदयि मायावसा
 ने सुभगे पद्मरसं भोजनं रसतं सूर्येभिः प्रीयतां नित्यं विष्णुमूर्तान्नं रंजनः दंपत्योर्वा ससौ सुधमे ससधान्यसमान्विते । श्रि
 रात्रुमोदका देयाः शर्करा तिलसंयुताः इति श्रवोद्यापनं एकादशीविधानेन व्रतस्योद्यापनं तथेति वचनात्
 पुर्वोद्धिदपवासपुजनादि परे न हितिलाज्यैरष्टोत्तरशतं होमं कृत्वा सवित्रे प्रसवित्रेति पूर्वोक्तं मंत्रमुक्त्वा दिवाकर
 जगन्नाथप्रभाकरनमोरतुते परिपूर्णं कुरुष्वेह मायस्नानमुपस्यते इति क्षमापयेदिति संक्षेपः इति निर्णय
 सिधायुक्तं कार्तिकेवाथ तपसि विधेवा विधोतम इति कार्तिकेवापने विशेषवचनात् कार्तिकेवापनविधेरेवात्र
 विधिरिति श्रवोद्यापनं कंचलविधिः कार्या तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्यपुराणे माघशुक्लचतुर्दश्यामुपोष्यानि य
 मस्थितः शिवाय पौर्णमास्या तु कर्त्तव्यं दृतकंचलं कृष्णगोमिथुनं पश्चात्स्वरूपं च निवेदयेत् द्विद्वयं वर्षशतं सा
 ग्रशिवलोके महीयते आर्लिगं विदुः पृथ्वीं दद्याद्दृतकंचलं तस्यानंतं भवेत्पुण्यं माघपौर्णिमपूर्वाणि जागरं
 गातव्यं दद्यात् स कृत्स्नत्वा तु पूर्वाणि मन्वन्तरशतं साग्ररुद्रलोके महीयते इति माघ्यां धृतकंचलविधिः । माघ्यां ब्रह्म

वैवर्तपुराणदानमुक्तं मत्स्यपुराणे रथंतरस्यकल्पस्यवृत्तांतमधिकृत्य च सार्वणिनानारदायकृष्णमाहात्म्यसंयुतं
 यज्ञब्रह्मवराहस्यचारितंवर्ण्यतेपुनः तदष्टादशसाहस्रंब्रह्मवैवर्तमुच्यते पुराणंब्रह्मवैवर्तयोदधानाम्नाथमासिच
 षोर्णमास्याधेनुयुतंब्रह्मलोकेमहीयते इतिब्रह्मवैवर्तपुराणदानम् अथैवस्कंदपुराणमपिदेयम् रकादिस्वर्वा
 तमकपेशिवमाहात्म्यवर्णनम् लिखित्वैतत्तुयोदद्याद्विमशूलसमान्वितं माध्यांस्तकृत्याविश्रायसशैवेमोदतेपदे
 इतिस्कंदपुराणदानम् ॥ स्वर्ितश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी ० १ रणवीरसिंहभूषेशकारितेकृत्यसा
 गरे अभवन्माघकस्यानारभ्योरत्नसमुच्चयः इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंस रघुकुलतिलकरणवीरसिंहमहाराजकारिते
 कृत्यरत्नाकरे माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयःसमाप्तिमगमत् ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनाथे ॥
लालाशिंवामल्लाधिकरेमाधमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४२ वैशाख प्र. २०

फाल्गुणमासप्रारम्भः

उं श्रीरहुनाथोजयाति ॥

उं श्रीगणेशाय नमः ॥

उं अथ फाल्गुनमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ कुम्भार्कपूर्वाः-पोडश नक्षत्राणि यान्मायनेतिथिरेत्वाद्याः पराः सौम्येद्विभूतौ मे मध्याविषुवति प्रोक्ताः पुण्याः षोडशनाडिकाः ॥ इति शेषसंक्रांतिनिर्णयहेतुं श्रान्तकृत्यं भविष्यपुराणे देवार्चाफाल्गुनेमासिकृत्वापिष्टमर्यादुर्वे गंधमाल्यैरलंकृत्यस्थापयेद्भारकराज्ये विमानैः सूर्यसंक्रांतीर्णातवायसमाकुलैः समैकादशसाहस्रसूर्यलोकमहीयते समागत्य इमं लोकं यथेच्छं विदत्ते सुखमिति व्रतमधिकृत्य स्कंदपुराणे एकमकंतुर्कुर्वाणः फाल्गुने मासित्यशः स्त्रीपुंसौ भगवन्मात्रां प्रोतिस्त्रियश्च परमप्रियः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे त्रियंगुफाल्गुने दत्त्वा त्रियो भवति भूतले त्रियंगुः कंगुडतिप्रोसिद्धः फाल्गुने मासि राजेंद्रयः कुर्यान्नक्रभोजनं श्यामाकक्षीरनीवारैर्जितक्रोधाजितेन्द्रियः पञ्चांवाचाय सप्तन्यामुपवासपरो भवेत् अष्टन्यां तु महास्नानं पंचगव्यघृतादिभिः लभिश्चक्षीरवृक्षाणां स्नापयित्वा प्रपूजयेत् सौरभेयां ततो दद्याद्राजगणारश्मिमालिने गत्वादि त्सपुरं रन्ध्रं मोदते शाश्वतीः समा इति वामनपुराणे भगवैवंतु यो मासमेकभक्तसंक्षिपेत् ऐश्वर्यमतुलं श्रेष्ठपुमान् स्त्रीवाप्तपद्यते स्त्रीषु वल्लभतां याति तस्याश्चैव भवति ते विष्णुधर्मः क्षपयेदेकभक्तेन शुश्रूषुश्चैव फाल्गुणे सौभाग्यं स्वजनानां च सर्वेषां चित्तसोद्भाति विष्णुशुश्रूषुः वामनपुराणे फाल्गुणे ब्रह्मयोगावो वल्लं कण्ठाजिनां चितं गोविंदप्रीणार्थं यदा तद्वपुं पुरुषर्षभ ॥ तथा प्रातः स्नायी भवेन्नित्यं द्वाभौ सोमाय फाल्गुनाविति वाराहे फाल्गुनस्थ तु मासस्य पुण्याणि सुरभीनिचः कर्माण्यानि शुभानि ह्यहं त्वाभक्ति

मातरः जातुभ्यां धरणीं गत्वा कसाम्भुलः पुटः उत्तमो नायणाय नमस्ते दिवदेव सर्वक्रानिर्मथनप्रभो नम
 स्ते लोकनाथाय मुमन्वदरि नमोस्तुते आदिमध्यवसानंतुं जानातीह कश्चन वसंतगमपुण्याणि ग्रहाण
 पुरुषोत्तम धृतेन विधानेन कुर्यान्मासे तु फाल्गुने न चागच्छतिसार परलोकसंगच्छति ॥ तृतीया
 इति फाल्गुणविधिः ॥ फाल्गुनकृष्णप्रतिपदायां तिथिपत्वेन वन्हिपूजा द्वितीयां च ग्रहाण मूजा तृतीया
 यांगोरिद्रतम् फाल्गुनकृष्णचतुर्थ्यां विधिविनायकगणेशव्रतम् भविष्योत्तरि ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथा
 विधिविध्वराजं कथयामि ब्रततव येन स न्यक्कृतेन हनावद्वमुपजायते चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि गृह्णीयात्तु ब्रतं
 शुभं नकाहारेण राजेन्द्र तिलपारणकं समुत्तं तदेव न होति तव ब्राह्मणाय च दंपयेत् ॥ तत्र मंत्रः ॥ शुभ्राय
 वाराय गजाननाय लवोदरायैकरदां निवताय एवं च संपूज्य पुनश्च हिमं कुर्याद्व्रतं विधिविनायकशहेतोः चातुर्मास्यं ब्रतं
 चैकैकवायपचमेतथा सौवर्णं जवक्रंतुकृत्वा विप्राय दंपयेत् हेरवरराज तव ब्राह्मिण्यानेन प्रदंपयेत् रुद्रश्च
 पुरयाति वराहवन्ननं यथा विधानितस्य नमवाति गृहे कदाचिद्धर्माय कामस्तु स्वसिद्धिं करणीयैव यं रत्नं विनायकव्रतं
 कुरुते मन्यो विधेशमर्चयति कृष्णतिलैश्चतुर्थ्या इति भविष्योत्तरं श्रीविधिविनायकव्रतं ॥ फाल्गुनकृष्णपंच
 म्यां तिथिं श्रुत्वेन नागानां पूजा व्रतं फाल्गुनकृष्णवध्यां तिथिपत्वेन रसकंदपूजेति तिथिसामान्यानि ध्यात्वा फाल्गुन
 कृष्णसप्तम्यां श्रुत्वा रथकाश्रयठकाश्रयठकाश्रयि फाल्गुनकृष्णश्रुत्वा सौमादेवापूजान् रदीये फाल्गुने त्वसिं तु
 एभ्यां सोमादेवां प्रपूजयेत् नकव्रतधरो विप्रः सर्वकामसमृद्धये ब्रह्मपुराणे कृष्णश्रुत्वा फाल्गुने तु द्वादश्यां श्रवणे
 नतु चकार भगवान्विष्णुः पिंडनिर्वाणमहत् पितापितामहेभ्योऽपि तिलैश्च कृतवान्पुरा सोपवासो हरितरमा त
 त्रसंप्रजयेत तिलैः तिलैरभ्यर्चयेद्देव रितिलांश्च नुह्यारथां तिलतलनदीपश्च दत्वा देवसद्धानि तिलान् दद्यात्तु दे

वेभ्यःपितृभ्यश्चतिलोदकं तिलांश्चभक्षयेत्तत्रधर्मवृद्ध्यर्थात्मनः फाल्गुनकृष्णनवम्यां तिथिदेवतात्वादुर्गा
 पूजाव्रतं फाल्गुनकृष्णदशम्यां दशम्यामन्तकस्येति धर्मराजपूजाव्रतमितिदशमीतिथिसामान्यनिर्णये ॥
 फाल्गुनकृष्णैकादशीविजया नारदीये तपस्येकृष्णैकादशीवैजयांसमुपेक्ष्य द्वादश्यांप्रातरभ्यर्च्ययोगीशं
 गंधपूर्वकैः ततःसंपूज्यभूदेवान् दक्षिणाभिः प्रतोष्यतान् विसृज्यवाग्वैः सार्द्धस्वयंभुंजीतवान्यतः देहातिवैष्ण
 व्लोकं कयातिदेवैःसुसंस्कृतः श्रम्याःकथास्कंदपुराणे ॥ सूतउवाच पप्रच्छदेवदेवेशं ब्रह्माणं जगतां पार्ति नार
 दः सर्वतत्त्वज्ञः सर्वार्गणसंवृतः ॥ नारदउवाच कथं व्रतमिदं ब्रह्मन् पुरारामेणैकृतं प्रब्रूहि मे विस्तरतः कथां
 रामस्य पावनीम् ॥ ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामिराघवेण यथाकृतं रामेव सहने तत्र वर्णाणि नवपंचव न्यव
 सत्पंचवद्व्यांचससीतः सहलक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः रावणेन हता भार्यया सीतानामतपस्वि
 नो तेन दुःखेन रामोऽपि मोहमभ्याजगाम ह भमन् जटायुपमयो ददर्श विगतायुषं कबंधो निहतः पश्चाद्भ्रमतारण्य
 मध्यगः रक्षसो मरणैवैवालिनो वैवधस्तथा सुग्रीवेण सहैवादाँमिन्नत्वं समजायत वानराणामधिष्ठाता वानरैः
 सह संगतः ततो हनुमता दष्टालं कोद्यान तु जानकी रामसंज्ञापनं तस्यैदं तत्कर्म महत्कृतं समेत्य तत्र रामेण सर्वमस्मै
 निवेदितं अथ श्रुत्वारामचंद्रो वाक्यं चैव हनूमतः सुग्रीवानुमते चैव प्राप यता हि सत्वरं सगात्वा वानरैः सार्द्धैश्चैवोस्ति
 ह्यपां निधिः दृष्ट्वा विंशदुस्तररामो विस्मितो भूत्कालिप्रिय आरक्तलोचनो भूत्वालक्ष्मणं चेदमब्रवीत् - सौमित्र केन
 चोर्ध्वनीत्यर्थे वरुणालयः अगाधसालिलैः पूर्णो नक्तैर्मत्स्यैः समाकुलः उपायं नैव पश्यामो येनायं सुतरां भवेत् ॥ ल
 क्ष्मण उवाच आदिदेवस्त्वमेवासि पुराणपुरोत्तमः वकदालभ्यो मुनिश्चात्र वर्तते दीपमभ्यगाः - अस्मात्स्थाना
 नाद्योजनार्द्धमाश्रमस्तस्यापाव श्रनेन दृष्ट्वा हवो ब्राह्मणो रघुनंदन तं पृच्छ गत्वा राजेंद्रपुरां एष्य पिपुणवं - इति

इतिस्कंदपुराणोक्तंफाल्गुनकृष्णाविजयैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यांविशेषकृत्याभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहरेपूजनमित्युक्तत्वाद्हरिपूजैवकार्यं फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोपकार्यं तच्चसविरतरंगार्गमासकृत्येवप्रचिन्तम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरान्निव्रतम्
उर्नमोभगवतरेन्द्राय ॥ अथमांतमासेनमायकृष्णचतुर्दश्यांशिवरान्निव्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरत्ने ॥ तत्प्रभृत्यथदेवर्षेमायकृष्णचतुर्दश्यांशिवरान्निःसमाख्यातासाप्रियात्रिपुरद्विपइति स्कां
देपि मायफाल्गुनयोर्मध्येआसितायाचतुर्दशीशिवरान्निस्तुसाख्यातासर्वयज्ञोत्तमोत्तमेति ॥ तथाहि ॥ तन्नाशि
वरात्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्त्तमानःशब्दोरूढ्यामायकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्यस्मिन्व्रते इतिवहुर्ग्रीहिस्ममासेनयोगेप्रवृत्तः शब्दोरूढ्याव्रताविशेषेनियम्यते इति कालतत्त्वविवेचने
तुरात्रिशब्दस्यातिथिपरत्वाद्योगेनशिवव्रतेयोग्यतिथि लाभाद्भूत्या तद्विशेषलाभात् अत्रयोगरूपेयंरात्रि
शब्दः परतुक्चिद्भूतेकेवलशिवरात्रिशब्दप्रयोगः सलक्षणाया नवरत्नादिशब्दवत् नचमुखसंभवति लक्षणाश्व
यणाश्ववणमनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभवेव्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवप्राचुर्येणशिवरात्रिव्रतश
ब्दएवव्रतेप्रयुज्यते तिथिविशेषसंज्ञाकरणप्रयोजनचतेनशब्देनतांनिर्दिश्यतत्रोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिव्रतमेकादशीजयंतीव्रतवत्संयोगपृथक्न्यायेननित्यकाम्यंचेत्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेपठ्यते परापरतरंगासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयंतिमुक्तीशंरुद्रंत्रिभुवेनश्वरं - जंतुर्जन्मसहस्रेणअमतेना
त्रसंशयइति वीप्सापितत्रैवपठिता वर्षेवर्षमहादेविनरोनारीपतिव्रता शिवैरोग्रीमहादेवैकामंभत्स्याप्रपूजयेदिति

मातरः प्रवचः ॥ त्वत्प्रासादं ॥ राभेडवाचः ॥ जगामराघवोद्वुक्तोरामतवागमः ॥

रत्नलोदहविप्रवृत्तिः प्रसादं कुरुस्तमः श्रागतोस्मि ससैन्योऽत्र लंकां जितुं सराक्षसां भवतश्चानुकूलत्वातीर्यति धियथा मया
तदुपायवदुर्नः प्रसादं कुरुस्तम एतस्मात्कारणादेव प्रपुंत्वा महभागतः ॥ मुनिरुवाच ॥ कथय
प्याभ्यर्ह रामव्रतानामुत्तमं व्रतं कृतेन येन सहसा विजयस्ते भविष्यति लंकां जिंत्वा हि पुहत्वा व्रतं तत्तु निश्चय
फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजयैकादशी भवेत् तस्याव्रते कृते रामविजयस्ते भविष्यति निःसंशयं समुद्रं त्वं तरे
प्यसि सवानरः विपिरस्तु श्रुय तं रामव्रतस्यास्य फलप्रदः दशम्यादिवसे प्राप्ते कुंभमेकं तु कारयेत् हैमवाराजं तं
वापिता च वाप्यथ मृगमयं स्थापयेच्छोभितं कुंभं जलपूर्णं सपल्लवं तस्योपरि न्यसेद्वैवर्हं मनारायणं विभुं एका
दशी दिने प्राते प्रातः स्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत् कुंभं कंठे मात्स्यानुशोभितं दाडिमैर्नारिकैल्लश्च पुजयेच्च
विशेषतः सप्तधान्यमथ रतस्य यवानुपरि विन्यसेत् गंधैर्धूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुंभाग्रतो द्विनं
रामनाथते भक्तिभावातः राजाजगारणं चैव तस्य अग्रे कारयेद्बुधः द्वादश्यादिवसे प्राप्ते मातृद्वयं दयेत न त्वा
कुंभं जलेशुभ्रं नद्यां प्रस्रव्यैतथा तडगिरस्यापि यत्त्वा वापूजयित्वा यथाविधि दद्यात्सदैव तं कुंभं ब्राह्मणे वेदपारणे
कुंभेन सह राजेन्द्र महादानानि दाययेत् श्रुतेन विधिना रामयूपैः सह संगतः कुरुव्रतं प्रयत्नेन विजयस्ते भवि
ष्यति इति श्रुत्वा ततो रामो यथोक्तमकरोत्ततः कृते व्रतसि विजयीव भूवरघुनंदनः प्राप्तासीता तुलंकायां पो
लरत्नो निहतो रणे श्रुतेन विधिना पुत्रये कुर्वति न राव्रतं इह लोके जयस्तेषां परलोके रतथाक्षयः एतस्मात्कार
ण एतु प्रकर्तव्यं विजयाव्रतं पठनाच्छ्रवणाच्चैव वाजपेयफलं लभेत्

इतिस्कंदपुराणोक्तंफाल्गुनकृष्णविजयैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

फाल्गुनकृष्णद्वादश्यांविशेषकृत्यभावात्तिथिदेवतात्वेनद्वादश्यांहरिपूजनमित्युक्तत्वाद्धरिपूजैवकाढ्यं फाल्गुन
कृष्णत्रयोदश्यांपक्षप्रदोपकार्यं तच्चसवितरंमार्गमाप्तकल्पेप्रपञ्चितम् ॥ फाल्गुनचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतम्
डोनमोभगवतेरुद्राय ॥ अथमांतमासेनमाघकृष्णचतुर्दश्यांशिवरात्रिव्रतमुक्तम् ॥ अस्याःस्वरूपंशिवरह
स्येमदनरत्ने ॥ तत्प्रभृत्यष्टदर्वेमाघकृष्णचतुर्दशांशिवरात्रिःसमाख्यातासाप्रियात्रिपुरद्विषदिति स्कां
देपि माघफाल्गुनयोर्मध्येआसितायाचतुर्दशांशिवरात्रिस्तुसाख्यातासर्वयज्ञोत्तमोत्तमिति ॥ तथाहि ॥ तत्राशि
वरात्रिरितितत्पुरुषसमासेनयोगेनप्रवर्तमानःशब्दोरुद्धयामाघकृष्णचतुर्दशीरूपेकालीविशेषेनियम्यते शिव
रात्रिर्यस्मिन्व्रते इतिबहुव्रीहिसमासेनयोगेप्रवृत्तः शब्दोरुद्धयाव्रताविशेषेनियम्यते इति कालतत्त्वविवेचने
तुरात्रिशब्दस्यातिथिपरत्वाद्योगेनाशिवव्रतेयोग्यतिथि लाभद्रुद्ध्याच्च तद्विशेषलभात् अत्रयोगरूपेयंरात्रि
शब्दः यस्तुक्चिह्नतेकेवलशिवरात्रिशब्दप्रयोगः सलक्षणयानवरात्वादिशब्दवत् नचमुखेसंभवति लक्षणाश्च
यणाश्चणामनुचितमितिवाच्यं लक्षणाया अभावेव्रतविषयत्वप्रसंगाभावात् अतएवत्राचुर्द्वयंशिवरात्रिव्रतश
ब्दएवव्रतेप्रयुज्यते तिथिविशेषसंज्ञाकरणप्रयोजनंचतेनशब्दन्तानिर्दिश्यतत्रोपवासपूजादिविधानमिति तत्राशि
वरात्रिव्रतमेकादशीजयतीव्रतवत्संयोगादृक्कन्यायेननित्यकाम्यंचेद्युभयविधं तत्राकरणे प्रत्यवायः स्कंदपुरा
णेपठ्यते परापरतरंमासिशिवरात्रिः परात्परं नपूजयतिमुक्तीशंरुद्रंत्रिभुवनेश्वरं ः जंतुर्जन्मसहस्रेणध्वमेतेना
त्रसंशयइति वीभ्सापितत्रैवपठिता वर्षेवर्षमहादेविनरेनारीपतिव्रता शिवैरत्रौमहादेवैकामंभक्त्याप्रपूजयेदिति

नित्यानिश्चलशब्दौ च तत्रैव माधकृष्णचतुर्दश्यां यः शिवं संशितव्रतः । मुमुक्षुः पूजयेन्नित्यं सलभेदीप्सितंप्रद
मिति सागरोपदिवाशुष्येत्सीयते हिमवानपि मेरुमंदरशैलाश्च श्रीशैलोर्विधेय एव च चल्येते कदाचिद्वैनिश्चलं हि
शिवव्रतमिति कान्यत्वं च फलश्रवणादवगंतव्यं तथा हस्कंदपुराणे शिवं च पूजयित्वा योजगार्त्तचतुर्दशीं मातुः प
योधररसेनापि वेत्स्य कदाचन यदीच्छेद्वांछितान् भोगान् दिवि देवमनोरमान् आगमोक्तविधिकृत्वा प्राप्नोति परमंपदं
मम भक्तस्तु ये देवि शिवरात्रिमुपैष्य च गणपत्यभ्यर्चयेत्पुनश्च शिवशासनमिति सर्वान् भोगान् समुक्ता तु मृतो भू
योन जायत इति कान्यव्रतस्यैवा शासनसंहितायां वर्षसंख्या पठ्यते एवमेतद्व्रतं कुर्यात्सति संवत्सरं व्रती इति
शाब्दिकमेतत्स्थानं चतुर्दशाब्दिकं तथा सर्वान् कामानवाप्नोति त्रेत्येव हे च मानव इति अत्रोपवासात् शिवपूजा जागर
णानि त्रीण्यपि समुदितानि प्रधानकर्माणि आधिकारबोधकेषु नागरखंडादिवाक्येषु त्रयाणामपि फलसंबंधश्च वरा
त तथा च नागरखंडे उपवासप्रभावेन वलादपि च जागरान् शिवरात्रिस्तथा मर्त्यांसतस्या च प्रपूजया अक्षयां
ल्लभते भोगान् शिवसायुज्यमाप्नुयादिति संग्रहेऽपि स्वयं च लिङ्गमभ्यर्च्य सोपवासः सजागरः अज्ञानक्षयिनि
द्यापोनिपादे गणतां गत इति तस्मादुपवासादित्रयाणां समुदायस्यैव व्रत रूपत्वं अस्यैवोद्दलकं लिङ्गमाभिधीय
ते लुब्धकस्य भद्राश्वजन्मप्राप्तवतो दुर्वाससाहससंबन्धे पठ्यते कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां न कंचन्मृगमासवान् अत्रोपि प्रा
थराश्वैश्वस्य पीडितो वसदिति उपक्रम्य धनुःकोट्या विल्वपत्राणि मानव पतितानि महाराजशंभोः शिरसि
भूतले तत्रैव तस्थौ राजेन्द्र सर्वराजमतं द्रितः शशिपेस्तो व्याधस्तब्धदृष्टिरनामिषः प्रभाते विमले जाते कंदमूले च
पारित इति ननु कचिदुपवासादित्रयं विधाय पुनः पक्षांतररूपेणोपवासव्यतिरेकं द्वयं पठ्यते अथवा शिवरात्रिं च
प्रजागारैरेवेति नायं दोषः अथवेत्यनुकल्पोऽयं क्रमेणाशका विषयत्वात्पपत्तेः यान्यपि अत्रांघ्रितप्रभावोहि

शिवरात्रिमुपोष्यते सर्वान्कामानवाप्नोति शिवेन सह मोदते तथा काश्चित्पुण्यविशेषेण ब्रतहीनोऽपि मानवः जागरं कुरुते
तत्र सरुद्रसमतामियात् तथा यः पूजयति भक्त्यै शमनेकफलतां ब्रजे दित्यादीनि केवलं उपवासजागरेण पूजावि
धाय कानि तान्युपकल्पत्वाद् शक्तिविषयाणि हेमाद्रिमाधवीयमदनरत्नादावप्येवम् ॥ नित्यं कान्यरूपस्या
उपर्यव्रतस्य सर्वाधिकारत्वमशानसंहितायामुक्तं शिवरात्रिब्रतं नाम सर्वपापप्रणाशनं आचांडालमनुष्याणां
भुक्तिमुक्तिप्रदायकमिति नृसिंहपरिचर्यावर्षेण वैरप्येतद्व्रतं कार्यमित्युक्तं सौरोवावैरण्वोवा न्योदेव तान्तरपूजकः
न पूजाफलमाप्नोति शिवरात्रिविहर्भुवइति यमवचनात् न तैतन्नगमिष्यति यो द्विषति सहेश्वरमिति शिवविद्वेषिणो
वैष्णवपदप्राप्तिनिषेधाच्च ॥ अधिकारि नियमाः स्कंदपुराणे दर्शिताः ॥ माघमासे तु कृष्णायाम् फाल्गुनादौ चतुर्दशी
सा च पुण्यातिथिर्ज्ञेया सर्वपातकनाशिनीति अहिंसा सत्यमक्रोधोद्वेगश्चर्यदया क्षमा शांतात्मा क्रोधहीनश्च तप
स्विष्यन्नसूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगोपयति अन्यथा यो ददाति तदिदं स तदानरकं ब्रजेदिति ॥ इति ब्र
तस्वरूपतदुपयोगिनिर्णयः ॥

अथ तिथिर्निर्णयते

सा चाद्विधा शुद्धा विद्धा च

तत्र सूर्योदयमारभ्य पुनः सूर्योदयपर्यन्ता शुद्धा

तदन्या विद्धा तत्र शुद्धायां नास्ति संदेहः विद्धा तु प्रदोषानि शिथिमपठ्यापि नीमाह्ला प्रदोषवेधे वाद्युपुराणे दर्शितः ॥
तयोदयस्तो सूर्यं च तस्यैव वरात्रिषु भूतविद्धा तु यातत्रा शिवरात्रिब्रतं चरेदिति स्मृत्यन्तरेऽपि ॥ प्रदोषठ्यापि नी
माह्ला शिवरात्रिचतुर्दशी रात्रौ जागरेण वस्मान्तरमातां समुपोष्येदिति ॥ अयोदशीमदिनास्तति प्रदोषं च चतुर्दशीं वि
वर्गप्राप्तये कार्यं गृहस्थैः शिवतोषणी माघे चतुर्दशी कृष्णायामेव द्रव्यं नीमुखे तादृते ह्युपवासः स्यात्तिथ्यन्ते पार
णमेवेत्तत्र योदशयुताकार्यं शिवरात्रिचतुर्दशी पारणाहिञ्चतुर्दश्यमांश्च संस्तुयाति नोदविः शिवरात्रिः पराकार्यं

यदि राजा ज्ञेयो दर्शोऽन्यथा भुक्त्वा भवेत्पूर्वापरेमाचक्षुजि क्षमा इति निर्देशो यवेदस्तु ॥ ईशा ज्ञसंहितायां माधकृष्णचतुर्द-
श्यामादिदेवो महेश्वरः शिवलिंगतयोद्भूतः कोटि सूर्यसप्तप्रभः तत्कालव्यापिनी प्राह्याशिवरात्रि व्रततोतिथि श्रद्धारादा-
दधश्रोद्धयुक्ताय व्रतचतुर्दशी तत्तियावेव कुर्वीत शिवरात्रि व्रतव्रति श्रद्धारादादयश्चोद्धमकुप्राव्रतचतुर्दशी नैवतत्र व्रतकु-
र्यादायुरैश्वर्यहानिददति व्याप्य श्रद्धारात्रयस्यानुजायते याचतुर्दशी तुर्यमेव व्रतकर्तव्यमप्यसादाश्रयिभिर-
पूर्वपुरपरेद्युर्वामहतीरयाच्चतुर्दशी व्याप्तासादश्रयते यस्य सातस्य कुर्वाह्रतनुरः लिगाविर्भावकालेतु व्याप्तासादाह्या-
तुर्दशी तदूर्द्धाधो न्विताभूता साकार्याव्रतिभिः सदा ममप्रियकरीहोषामाधकृष्णचतुर्दशी महानिशा निवृत्ताया तुत-
त्रकुर्वादिमद्यतमिति ॥ अतएतस्य व्रतस्य रात्रिप्राधान्यमुक्तं स्कंदपुराणे निशिक्षमतिभूतानि शक्यः शूलभृ-
द्यतः अतस्तस्यांचतुर्दश्यां सत्यातं तृपूजनं भवेत् एतस्यार्थः निशिक्षमतिचरति भूतानि पिशाचादयः शक्योदव्यः शु-
लभूतशंकरः यतो तस्तस्यांचतुर्दश्यां तेषां भूतशक्तिश्चिदानां पूजनं कर्तव्यं नागरखंडे माधमासस्य कृष्णायान् चतु-
र्दश्यां सुरेश्वर अहयास्यामि मृष्टेरात्रावस्ते दिवाकरे लिगेषु च समस्तेषु स्थावरेषु चरेषु च संक्रमिष्यामि संद-
भवं वर्पापविशुद्धये तस्माद्रात्रौ हि मे पूजायः करिष्येति मानवाः मंत्रैरतैः सुरेश्वरेषु विषाध्मासमविष्यति एवं सतीति
पूर्वपुरेव परेश्वरेव वा यत्र व्रदेषानि शोथो भयव्याप्तिस्तत्र व्रतमाचरणीयं पूर्वपुरेवोभयव्याप्तौ स्कंदपुराणे प्रोच्यते अ-
योदर्शो यददि विदिनभुक्तिप्रमाणतः जागरो शिवरात्रिः स्यान्न शिषा पूर्णाचतुर्दशी दिनभुक्तिरत्रास्तसमयः पुरेश्वरे-
वोभयव्याप्तौ कामिकेपि प्रोच्यते निशाद्वये चतुर्दश्यां पूर्वात्याज्या पराशुभेति तथा तत्रैव आदित्यास्तमयेका-
लेश्चास्ति चेद्याचतुर्दशी तद्रात्रिः शिवरात्रिः स्यात्सा भवेदुत्तमोत्तमोति दिनद्वयेषु भयव्याप्तिरनुभवव्याप्तिश्च न सं-
भवत्येतां यामद्वयवृद्धेः यामद्वयक्षयस्य चानावात् यदा पूर्वेषु निर्देशो व्याप्तिः पुरेश्वरः प्रदोषव्याप्तिस्तदा पूर्वपुरेवो

पवासः कार्यः कृष्णाष्टमोरस्कंदपंष्टाशिवरात्रिश्रतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्याः स्तिथ्येतुप्रारणभवत् जन्माष्टमी
 रोहणीचशिवरात्रिरस्तथैव च पूर्वविद्वैकतेव्यातिथ्यतेपारणेशुभा श्रावणीदुर्गानवभूतशुद्धार्ष्टमीचथा पूर्ववि
 द्वैकतेव्यातिथ्यतेपारणेशुभा जयंतीशिवरात्रिश्रकार्यमद्वाजयान्विते इत्यादिस्कंदपुराणादिवचनैर्जया योगा
 स्यादतचेनतस्यप्राज्ञस्तथावगतेः माघफाल्गुनयोर्मध्येयारव्याच्छिवचतुर्दशीः अनंशेनसमायुक्ताकर्तव्यासुतिथिः
 सदेतिनागरखंडवचनाच्च महतामपिपापानांष्टष्टावौनष्कतिः पुरा नष्टष्टाकुर्वतांपुंसांकुह्युक्तातथाशिवामिति
 तत्रैवदर्शयुक्तयानिदाश्रवणात् यदातुपूर्वद्युर्नशीथादूर्ध्वप्रवृत्ताचतुर्दशीपरेद्युः क्षयवशाद्विशोथादूर्वाणेव
 समाप्तापरेद्युरतोपवासः प्रदोषव्यासरेकरयाः सद्भावात् एतदभिप्रेत्यमाधवयोस्मर्यते माघाक्षितभूतदिनं
 कदाचिदुपैतियोगंयदिपंचदश्या जयाप्रयुक्ताननुजातुकुर्याच्छिवस्वरान्निः प्रियकुच्छिवस्येति ॥ श्रवणयोः
 दश्याप्रकर्षणयुतामित्युक्तंयत्पूर्वद्युस्त्रयोदश्यावहुरात्रिव्यासिप्रतीतिः एतन्माधुवमतानुसारेणोक्तं हेमाद्रिः
 मदनरत्नादौतुनिशीथव्याप्त्यानिर्णयः कार्यद्वत्युक्तं निर्णयामृततुप्रदोषव्यापिनोप्राप्त्युक्तं मयूखे यदाच
 तुर्दशीपूर्वद्युर्नशीथेपरेद्युश्चप्रदोषे तदापूर्वद्युरेव अर्द्धरात्रापरस्तत्रेज्जयायोगोयदाभवेत् पूर्वविद्वैकतेव्या
 शिवरात्रिः शिवाप्रियेतिमयूखेभिहितं यतुएतस्मादेववचनादिनद्वयेपनिशीथव्याप्तौपूर्वातिहेमाद्रिमदनौ ॥
 इत्यत्र एतस्यवचसउत्तरदिनेनिशीथव्याप्ताभावेषुपुप्रतेः उत्तरदिनेगतप्रदोषानिशीथव्याप्तौदिवारात्रिव्रत
 मितिपूर्वाक्तवचसः संकल्पकालस्यचवाधेयोगादितितच्चित्यं तत्रैतादृशग्रंथानुपलंभात् उत्तरदिनेप्रदोषनिशी
 थोभयव्याप्तिसत्त्वोपग्रह्यातिथिनिर्णायकजयायोगसंग्रहकामपीडानिपेधस्तत्वेनपूर्वविद्धायाः एवग्रह्यतुंयुक्तत्वाच्च
 दिवारात्रिव्रतमित्यस्यव्रतांतरेचरितार्थत्वेन विशेषवचनप्रकृतव्रतानिर्णायकत्वाच्चसंकल्पस्यचांगत्वेनतत्कालव्या

प्लुतं द्वावनाहं त्वाच्च कृष्णवानात्रयेदशीनिषिद्धा ॥ पाद्मिहरेभिर्भक्तिविलासे ॥ शिवरात्रिब्रतेभूतकामविद्विष्वर्ज
 येदित्युक्तं तत्रैव पराशरः ॥ माघासितभूतादिर्नाहिराजद्विपैति योगयदि पंचदश्या ॥ जयाप्रयुक्तं तत्तुजातं कुर्याच्छि
 वस्पररात्रिप्रियकृच्छिवस्य ॥ योगेण्डकेलींगादिषा ॥ द्विमुहूर्ते भवेद्योगो यो गोमौहूर्तिकः स्मृतः ॥ अस्वटीका
 प्रमाणमाह ॥ माघासितत्यादि एवंचमाघफाल्गुनयोर्मध्ये रात्र्याच्छिवचतुर्दशी ॥ अर्धनेन समाधुका कर्तव्यास
 वंदातिथिरिति वचः शिवरात्रिव्यतिरिक शिवचतुर्दशी त्रिताविपयकं ॥ अथवा परदिने जन्मायोगाभावाविपयंसका
 माघे पणवविपयंकवाज्ञेयं इत्थंच यदाचतुर्दशी क्षयः स्यात्तर्हि वैष्णवानामपि विद्वोपवासः प्रसज्येतैव अन्यथा
 अमावास्यासंयोगव्यवस्थाया अत्रलोपप्रसंगात् ॥ अतः साव्यवस्थायैष्णवजनसमतां स्यादित्युपेक्षा अतएव न
 सिंहपरिचर्यायां तुदर्शाविद्वेषोऽप्युक्तं इयं त्रिरुपशाचेदतिप्रशस्ता तदुक्तं माधवीयपुराणे ॥ त्वयोदर्शाकुला
 यं कामध्ये चैव चतुर्दशी ॥ अतैव सिर्वाली त्रिरुपश्यां शिवमर्चयेदिति ॥ यथाविरुपशाप्रशस्ता ॥ तत्राचार
 विशेषेण योगविशेषेणापि प्रशस्ता भवति तथा च स्कंदपुराणे पठ्यते ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यां रविवारे यदा भवेत् सो
 मोवाथ भवद्वैविकर्तव्यं व्रतमुत्तमं शिवयोगस्य योगैव तद्भवेदुत्तमोत्तमं ॥ शिवरात्रिव्रतं त्वेतत्तद्भवेदुत्तमोत्तममिति ॥
 इति ग्राह्या शिवरात्रिव्रततिथिनिर्णयः ॥ अथ पारणित्यर्थः ॥ अथ देवतरेदिने पूर्वमेव चतुर्दशी समाधुते
 तथातिथ्येतकार्थं तथा च स्कंदपुराणे कृष्णाष्टमी त्यक्त्वा एतां पूर्वयुताः कार्यातिथ्यंते पारणभवेदिति पठितं
 यदा तु दिवानसमाप्यते तदा चतुर्दशी मध्ये पूर्वाह्निकार्थं ॥ तदप्युक्तं तैव ॥ उपोषणं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां तु पारणम
 कृतः सुकतलक्षश्च लभ्यते वाथवांनवां ब्रह्मास्त्रं यच्चतुर्वैक्रः पंचवक्त्रस्तथाप्यहः ॥ दक्षेयादिफलं तस्य शक्तो बभूव पा
 वति ब्रह्मांडोदरमभ्येतुं यानि तीर्थानि सति वै संस्त्रातां निभवंतीह भूतायां पारणे कृते ॥ तिथिनामेव सर्वस्यामुपवास

व्रतादिषु तिथ्यन्तेपारणकुर्व्याद्विनाशिवचतुर्दशीमितिमदनरत्ने कालादर्शोपि सावस्तमयपथंतव्यापिनीचेत्परह
 नि दिवैवपारणकुर्व्यात्पारणानैवदोषमागिति केचित्तुशक्तिस्तित्थ्यन्तेअशक्तिस्तित्थिमध्यइत्युच्यते मयूखेति । तस्य
 कालोमुख्यस्त्वदंतकालोर्गौणइत्युक्तं यस्तु निर्णयसिद्धौ यामवयादवार्कचतुर्दशीस्मिमाप्यौतुतदंततदूर्ध्वगामिन्या
 तुप्रातःस्तिथिमध्यएवेति हेमाद्रिमाधवादयोऽव्यवस्थामाहुस्तत्र तित्थिभतिचपारणमन्त्रयोद्वितयामन्त्रयोर्ध्वगामि
 न्यांप्रातरेवहिपारणेत्यादि तच्चित्तं तित्थिमध्येपारणाविधायकवचनानामेकमूलकल्पनालाघवानुरोक्षेनएव
 द्वचनासिद्धार्थानुवादकत्वस्यैवयुक्तत्वात् यदप्युक्तं वयंतुतित्थ्यन्तेपारणंभवदितिकृष्णपृथ्यादिविषयकमितिद्व
 मइति तदपिचित्तात्तिथ्यन्तेपारणंभवदित्यत्रतिथिशब्देनप्रक्रांतसर्वतिथिपरामर्शस्या सिद्धत्वेनसंकोचस्यान्या
 थ्यत्वात् यदपिसाह्यस्तमयपथंतव्यापिनीचेत्परहनीतिमदनरत्नकालादर्शयुतवचनंशिवरात्रिब्रतभिन्नब्रतपरस्मि
 ति तदपिनप्रकरणवाधापत्तेः तच्छब्दस्यप्रक्रांतशिवरात्रिपरानर्शकत्वेनतद्विन्नब्रतपरामर्शकत्वानुपपत्तेश्चेति
 ॥ इतिपारणनिर्णयः शिवरात्रौश्रवश्यंकर्तव्याशिवपूजातदुपयोगित्वेनप्रासंगिकंकिंचित्त्रिष्यते तत्रादौ
 स्याद्वलिगमहिमातंदिभविष्यपुराणयोः श्रायुष्मान्बलवान्श्रीमान्धनवान्पुत्रवान्सुखी वरामिष्टलभोर्ह्येष्टांपार्थिवं
 यःसमर्चयेत् सृष्टस्मगोशकार्तिपटंताम्रकांस्यमयंतथा कृत्वालिंशंकल्पूज्यन्नसेकत्पायुतंदिवि कामनावि
 शेषेणालोभेदाः देवीपुराणे वाक्षेविन्नप्रदंलिंशंरुफाटिकसर्वकामदं तन्मैदागिरजंश्वेष्टमन्यद्वापिहि
 लिगवत् कृत्वापूजयविषेद्रलभ्यसेवोप्सितंफलं श्रायफलविशेषोहेमद्रौलक्ष्मणसमुच्चये श्रायुष्यहीरज
 जैयरोगाहर्तृमोक्तिकोद्धवः सुखकल्पुष्परागोत्थवैडूर्यशत्रुदपहन् पद्मरागंजलक्ष्मिदमैदंनिलयशःप्रदं

लिंगानारकतं पुष्टिरफाटिकं सर्वकामदमिति ॥ शिवनरदसवां द पिठ्ठणामुक्तेय पूज्यं लिंगं रजतसंभवं-
 कीर्तिकामोर्वयदित्यलिंगं कांश्यसमुद्भव ॥ पूज्येताब्जलिंगं पुष्टिकमोहिमानवः ॥ १ ॥ पुष्टिकामस्तु सततं लिंगं प्रोक्तं
 लसभवं शत्रुमारणकामस्तु लिंगं लोहमयंसदा तथा सीसमयं लिंगमायुः कामोर्वयः सदा ॥ तथा ॥ ब्रह्मस्वपुरि
 हारार्थसौवर्णलिंगमर्चयेत् स्थिरलक्ष्मीप्रदं हेमराजतचैव राज्यकृत ॥ २ ॥ राजावृद्धिकरं रजताब्जमायुः प्रवर्द्धनमिति
 लिगे ॥ श्रीप्रदं शार्वाल्लिंगं शिलाजं सर्वसिद्धिदमिति कालोत्तरे ॥ ३ ॥ गंधपुष्पमयं लिंगं तथा प्रादिविनि-
 र्मितं सर्वकामप्रदं पुंसां लिंगतात्कालिकं स्मृतमिति ॥ लक्षणसमुच्चये ॥ ४ ॥ गंधसौभाग्यदं पौष्पभुक्तिमुक्तिप्रदाय-
 कं प्रभुमानप्रदं शार्ङ्गसौन्दर्यदं नागदंतजं शालिपिष्टोद्भवं पुष्पपैष्टिकधनवर्द्धनं ॥ ५ ॥ गोधूमवातरोगघ्नं यमजं वलपु-
 ष्ठिदं रिपुभेदकरं मोहलोदं स्यान्माघपिष्टजं श्रावमायुः प्रदं ज्येष्ठां डप्रीतिविवर्द्धनं नानाफलोद्भवं लिंगं नाना-
 कामप्रदायकं तैलपिष्टकरोत्स्य भिक्षुसंख्याभयनाशनं तैलमिश्रितपिष्टोद्भवं लिंगं क्षुधां करोतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ मुखकृत्वा
 वनेयचगोमवं रोगनाशनं गुणदं सैकतं भूरिसौभाग्यदायचलावर्णं ॥ ७ ॥ उच्चाटनेतृपांशव्यं मौलशत्रुक्षयावहं ॥ ८ ॥ वंशां
 कुरसमुद्भवं तवं शवृद्धिप्रदं भवेत् पुरक्षोभकरं मोरं रामठं चाधिकारकं ॥ ९ ॥ मोरं गौगुलरामठं हि गुमयं पूज्यं गंधमयं
 लिंगं त्रिकालं मुमुखावहं चण्डेण च दनेनाथकुंकुमेन सुगंधिना चतुःस्मिन्नेन वाकार्यं लघुना केवलेन वा चंद्रः कर्पूरः
 लघुपुरगुरुः चतुसमलक्षणं गारुडे करतूरिकाया द्वाभ्यां गोचत्वारश्वदं नस्य च ॥ कुंकुमस्वयं यवश्वैव शशिनश्च ततः सु-
 मदति शिवनारदसंवादे तथापि पार्थिवं श्रेष्ठं क्षिप्रसिद्धिप्रदं भवेत् पार्थिवेन तु लिंगेन बहवः सिद्धिमागताः कृते-
 रत्नमयं लिंगं त्रैतायां हेमसंभवं द्वापरे पारदं श्रेष्ठं पार्थिवं तु कलौ युगे ॥ १० ॥ श्रेष्ठमित्यनुपंगः ततश्च कलावापि नालिगां
 तरानि पेषः अथ पार्थिवं लिंगे तु संख्याभेदेन फलविशेषः ॥ नारद उवाच ॥ देवकेन प्रकारेण कर्तव्यं सर्वकामिकं यस्य

पूजनमात्रेण कृतकस्योभवेन्नरः ॥ शिवउवाच ॥ ऋषेः सर्वप्रयत्नेन पार्थिव ! लिंगमुत्तमं ॥ एकैकं धर्मिणः शिर्षं स्वं काम-
 मुद्दिश्य यत्नतः । मल्लिङ्गं पार्थिव ! लक्ष्मिमुक्तिफलं प्रदं । देशकालवत्तद्वात्वा कुर्व्याल्लिङ्गं फलप्रदं ॥ विद्याशीलं लिंगं
 सहस्रं धनार्थं वतर्द्धकं पुत्रार्थं सार्धं साहस्रं कन्यार्थं च शतत्रयं वक्षोऽलिंगाद्युतं कुर्यात्सर्वपापहरं परं ॥ अन्यार्थं
 शतसाहस्रं कान्तार्थं शतपञ्चकं मोक्षार्थं कोटिगुणितं भूकामश्च सहस्रकं रूपाथी त्रिसहस्रं तु तीर्थार्थं द्विसहस्रकं सु-
 हृत्कामं ॥ सहस्रं तु वस्त्रार्थं शतपञ्चकं उच्चाटनपरश्चैव सहस्रं च यथोक्तवत् स्तंभे च सहस्रं च मारुते च तदर्थं के । निग-
 डात्समुक्तिकामस्य सहस्रं सार्द्धं मीरितं महाराजभये पञ्चशतं धोराध्वसंकटे शतद्वयं च डाकिन्याभये पञ्चशतं परं । हारी-
 ह्ये पञ्चसाहस्रं तस्यार्धं सर्वं कामिकमिति पूर्वोक्तमह्यं सार्वभौमं । पूर्वप्रत्यहं कियदल्लिङ्गं संख्याविधेयेत्युपेक्षायामाह ॥ एकं
 पापहरं प्रोक्तं द्विलिङ्गं चार्थसिद्धिदं त्रिलिङ्गं सर्वकामानां कारणं परमीरितं मारुते तु त्रिलिङ्गं पुंलोकान्ये च पञ्चकं । द्रुत-
 रोरारमेवं स्यात्पूर्वोक्तगणनावधीति ॥ अन्यत्रापि ॥ लिङ्गानामयुतं कृत्वा महाराजभयं हरेत् । सहस्रमेकं लिङ्गं
 नांवाधानां तु भयं हरेत् । सहस्राणितथा पञ्चानि गङ्गान्मुक्तये नृणाम् । कारागृहं विमुक्तार्थं मयुतं कारयेद्बुधः । डाकिन्य-
 दिभ्ये सप्तसहस्रं कारणे तथा । सहस्राणां तु पञ्चाशदपुत्रोऽपि हिकारयेत् । लिङ्गानामयुतेनैव कन्याकामस्तु कारयेत् ।
 एकलिङ्गाचनेनैव शत्रुलांश्च यमाप्नुयात् । लक्षमेकं तु लिङ्गानां यः करोति तेन भुवि शिव एव भवेत्सोऽपि नात्र कारय्या-
 विचारणेति क्रियासारे ॥ लिङ्गस्य शिवनाभे रत्नहृदि ठोक्कटपुनं । तदा धारशिलैव स्यात्तस्य पीठमिति स्मृतं । उत्त-
 ममध्यमं हानिमाति लिङ्गं विधारयत् । एकैकं विविधा तद्द्रुतमंगुलिभ्रान्तः । तत्राटस्य त्नांगुलिः कल्लिङ्गं श्रेष्ठं तथारयत् ।
 पट्पञ्चकं यत्तुर्मानमध्यमं त्रिविधं स्मृतं । त्रिद्वेकांगुलिकल्लिङ्गं विविधं तु कनीयकं । उत्तमं बहुदाकारं मध्यमं कुक्कुटा-
 डवत् । अधमं गोकुक्कुटं च च्छदिति लिङ्गं विधारयत् । अक्षादल्पपरीमाणं तल्लिङ्गं कुञ्ज-विन्नरः । कुर्वीतान्गुपठतो ह्यस्त्वनक्रदाचि-

स्तमाचरेत् ब्रह्मेशीतिगुजः गुजः प्रचाल्यमापकते शोडशाक्षः कर्षोर्द्धीत्यमरकोशात् तस्मादशीतिगुजपरिमाण
 यास्तदापार्थिवलिङ्गकर्तव्यं रुद्राक्षं शिवलिङ्गं च रम्यूलं रम्यूलं प्रशस्यते ॥ इति वचनाच्च ॥ सिद्धांतशेखरे अनुगुह्यादि वि
 तस्स्य तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् प्रासादे तु तदूर्ध्वं स्थापयन्तीयं प्रयत्नत इति पाद्वे शालिन्नाम शिलालिङ्गे यः करोति मन्त्रार्च
 नं तेनार्चितः कार्तिकेयः युगानामेक स पत्नीति प्रागादिदिग्भिर्मुखा निवमः स्मरस्समुच्चये प्रागाननोधनददिश्वदनोय
 वेति अन्यत्रापि राजावुदङ्मुखं कुर्याद्देवकार्थं सदैव हि शिवार्चनं सदाप्येवं शुचिः कुर्यादुदङ्मुख इति वाचस्प
 तिमिश्रास्तु प्राक्पश्चिमोदगास्त्यरुत प्रातः सार्धं निशासु चेतिवचनात्कालभेदेन व्यवस्थानाहुः पारिजातग्रह्यप्र
 रितिशेष्टे प्रतिमाः प्राङ्मुखी रुद्रङ्मुखे यजेत एतच्चास्थिरप्रतिमा विषय अन्यत्र प्राङ्मुखः अन्यत्र चलादा वि
 ति निर्णयार्थो ॥ अन्यत्र तु चरेलिङ्गे र्वयेद्वर्णपूर्वाभिषेदनं बुधः रित्यरलिङ्गे यथा कृत्वा सतमेव प्रपूजयेदिति गो
 म्हरिष्यवक्ष्यादिवलिपुष्पनिवेदने ज्योत्स्नामः शिवायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः सर्वत्राप्यधिक श्रान्त्यर्थाकाराद्यः
 पडस्तरः ॥ नदिपुराणत्पंचाक्षरेण वा पूजनं कार्थं लिङ्गे र्चान्मृगं डिले वापिशंकरं विधिपूर्वकं पूजयेति शेषः ॥
 युगदोषविनिर्जित्य रुद्रलोके प्रसीदते ॥ पार्थिवलिङ्गमधिकृत्य ब्राह्मो हारो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् पशुप्र
 तिः शिवश्चैति महादेवोति पूजयेत् मृत्तिकाग्रहणैश्चैव यत्नेन प्रप्रातिष्ठितौ आवाहनेन च स्तूपने पूजने च विसर्जन इति ॥

अथ मन्त्रमहोदधिस्थ पार्थिवपूजनाविधानम् ॥

अथ पार्थिवलिङ्गस्याविधानमभिधीयते स्नातानित्यं विधायादौ गत्वा शुद्धाभुवं सुधीः उपरिस्थामथाकृत्य पडं एना
 भिमन्त्रयेत् ॥ आकाशः पृथिवी शेषा स्थितो विदुसमन्वितः पृथ्वी च चतुर्धृतानमोतः स्यात्पडक्षरः ततो मृदुमु
 पादाय कृत्वानिःशर्करांततः पत्रे निदध्यात्स शुद्धे प्रत्यहं पूजनाय तां सहितैः सद्गुरोर्मन्त्रौ गणेश्वरकुमारयोः हराद्यां

श्रमनूनससृष्ट्वाद्योगसिद्धये अथाचैनशुभेवस्त्रेआरभेतप्रसिद्धये कृत्वानित्यक्रियाःशुद्धोदधादध्वंविवस्वते
मृदमादायतोयेनसुधयामंत्रेतेनच आसिन्ध्यापिंडयेत्त्रेष्टमानपत्रिनिधापयेत् तदाकालमनुरमृत्यकामनामपिह्रद
तां लिगानिपार्थिवानीहपूजयेमुकसंस्थया संकल्पेपवंमृदापिडादादायात्पामंदंसुधीः एकादशार्णमनुनाकुर्व्या
ह्रालगणेधरं मायागणेशभूर्वजैर्जातौगणपतेःपुटः एकादशार्णमंदोयंरमृतोवालगणेशितुः वराभयलसत्पाणि
पद्मवालगणेधरं निर्मायस्थापयेत्पाठेऽलिगानिरचयेत्ततः हरमंत्रेणसृष्ट्वादक्षमानाधिकांमृदं ॥

महेश्वरस्यमंत्रेणलिङ्गं कुर्वत्तयाशुभं अंगुष्ठमानादधिकं वितरत्स्ववधिसुंदरं पार्थिवंरचयेत्लिङ्गंनन्यूननाधिकंततः
शूलपाणेस्तुमंत्रेणलिङ्गं पाठेनिधापयेत् एवमन्यानि कुर्वीतयथासंकल्पमादरात् अवाशिष्टमृदाकुर्व्याकुमारं
तत्समव्रतः - स्थापयेत्लिङ्गं तत्रयेत्स्वमंत्रेणार्चयेच्चतं वागवर्मकण्ठविद्याढ्यधरमेभिनिकेतनः कुमारो
यत्नमोतोयगुहमंत्रोदशाक्षरः मंत्रेणावाहयेद्वंश्रतिमंत्रापिनाकिनं ततोऽलिगस्थितंध्यायेत्सप्तसप्तमहेश्वरं
दक्षार्कस्थगजपतिमुखंशाम्भानन्दक्षदोणा वामोरुस्थानगपातितनयैर्गुहंचापरेण इष्टाभीतिंवरकरयु
गेधारपरिपुडकातिरेव्यादस्मान्निभुवनमतोनीलकंठस्त्रिनेत्रः एवंध्यात्वापशुपतेर्मंत्रेणस्थापयेच्छिवं
शिवमंत्रेणगंधादीनर्धयेद्वह्निरेतसे प्रागादिवामावर्तेनदिक्ष्वष्टौपरिपूजयेत् शर्वभवंरुद्रमुग्रंभीमंपशुपतिं
तथा महादेवमयेशानंकमालस्त्रित्वादिभूर्तकान् क्षित्यतेजोनिलाकाशयज्जमानेदुर्भास्कराः क्षित्याद
यः स्रुः शर्वाद्यास्ततइंद्रादिकान्यजेत् ध्रुवदीपनिवेद्यादिनभस्करप्रदक्षिणाः जयचक्रत्वाविभुर्जेन्महादेव
स्यमंत्रतः ताराज्जातादिकांडे ताहाराधामन्वोदृष्टव्यः ॥ प्रतिलिङ्गेयजेद्वेवमखिलानिसहैववा पूजितौनिजमंत्रेण
विसृजेन्नृणभृद्ब्रह्मै धनपुत्रादिकामैस्तु शिवोऽर्घ्यः प्रोक्तलक्षणः विद्याकामैश्चतनीयः परशुहरिणंवरं

ज्ञानमुद्रां धद्धरेतवटमूलमुपाश्रितः पुंसोर्वरुद्धयोः संघोः कुर्यादल्लिगानि साधकः नदीतिरिद्वयानीतच्छ्रुता
 निचपूजयेत् तत्रयेयोहरिहरः शंखपद्मादिशूलधृत् इन्द्रनीलशरच्चद्रभूतिभूषणपूजवान् दंपत्योरविरोधार्थमर्थ
 नारीश्वरः स्मृतः पापपूष्णैकलशेदधत्पाशाकुशावपि उच्चाटमारणोद्घेपे ध्यातव्यः पुनरीदृशः कालीहरस्तां
 वृजालवः शूलश्रेताद्विषच्चयः मुंडमालाक्षरुत्कंठोरवाविनाहिताखिलः इत्थं तु कामनाभेदाब्जानभेदाः प्रकीर्त्तिताः
 पूजयेत्कार्यसिद्ध्यर्थलक्षावधिसहस्रतः लक्षपार्थैवल्लिगानां पूजनाद्भुक्तिमुक्तिभाक् लक्षंतमुंडल्लिगानां पूजनात्पा
 र्थिवाभवेत् यानारीशिवाल्लिगानि संपूजयेत्प्रमवाभुयात् भस्मनोगोमयस्यापि बालुकायास्तथाफलं क्रीडंतः शि
 शुक्राम्भौल्लिगं कृत्वारजोमयं पूजयंति विनोदेन तेषु स्तुतिशितनायकाः प्रातर्गोमयाल्लिगानि नित्यं यस्त्रापि
 पूजयेत् दहतीविल्वयोः पत्रं नैवेद्यं गुडमर्पयेत् एवं मासत्रयं कुर्वन्नलपलभते यत्नं एकादशैवल्लिगानि गोमयो
 र्थानि भवयेत् प्रातर्मध्याह्नयोः सार्यं नित्यं प्रतिवासरं सप्तर्वाः संपदोपायात्पञ्चमासानेवमादरात् एकाद
 शयजैतिलं शालिपिष्टकानि यः लिगानि मासमात्रेण सकलमपचयं दहेत् स्फाटिकपूजितां लिगमेनो नित्यं करनाश
 नं सर्वकामप्रदं पुंसां मुदं वरसमुद्रवं रेवाश्मजं सर्वासिद्धिप्रदं दुःखविनाशनं यथाकथंचिदल्लिगस्य पूजानि त्यक्तेषु
 दा योचयेत्पुष्पमदं तथैः पत्रगोमयजं शिवं क्रुद्धं महेश्वरं ध्यायन्स पराजयति रपून् लिगं संपूजयन्निस्त्र्यं शिवभ
 क्तिपरायणः भक्तुल्योपतिरस्याशपापराशिर्लघ्वज्जेत् चतुर्दश्यांतथाष्टम्यां पौर्णमास्यां विधुक्षये पयसास्त्रापि
 तोशभाषरादानफलभजेत् दोषघ्नां तु गवां लक्ष्योदयाद्देवाठिने पार्थिवयोर्वयं लिगंतयोर्लिगार्चको वरः लि
 गपूजाविधायाम्रेतो ब्रवाशत रुद्रियं पूजयेत्तन्मना भूत्वा शिवे रवविनिवेदयेत् यत्संख्याकं यजोर्लिगं तानि भतं हो
 ममाचरेत् आज्यानि च तैस्त्रितैश्च दत्तं वा पायसेन वा शिवमंत्रेण तस्यां तद्वाह्येणान्भोजयेच्छतं एवं कृते समस्ते
 एतसिद्धिर्भवतीति श्रुतामिति ॥

इति मंत्रमहेदधिस्थपार्थिवविधानम्

अथ पंचसूत्रीविधानं लिङ्गवृत्तसमसध्यमूर्द्धविस्तारोमेव च तद्वर्द्धोमुखं प्राहुः पंचसूत्राभिर्दमतः - कालांतरः ॥ लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमो भवेत् त्रिगुणः परिणाहः स्थिरातः पीठो प्रतिष्ठिता लिङ्गतुल्यं प्रणालं स्यात् पंचसूत्रस्य लक्षणं पंचसूत्रसमायुक्तं शिवलिङ्गसमं च येन भुक्तिर्दुर्मुक्तिर्द्विविधनारोग्यसुखप्रदं गौतमीतंत्रे लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमो भवति पश्चिधिवस्तद्विगुणितस्तद्वत् पीठं व्यवस्थितं प्रणालिका तथैव स्यात् पंचसूत्राविति र्णयः लिङ्गमस्तकविस्तारं पूजाभागा समं भवेत् नाहं तद्विगुणं कुर्यात् नाहं वत् पीठविस्त्यतिः पूजां यादद्विगुणं कुर्यादुन्नतं पीठमुन्नतं वृत्तं वा चतुरस्त्रं वा मध्ये कंठसंस्थितं द्विगुणं लिङ्गनाहं च कंठनाहं समाचरेत् त्रिमेखलमथ श्रौद्धै समं वा यद्विमेखलं लिङ्गमस्तकविस्तारं पद्मभागां विभजेत्ततः मेखलमेकभागोन कुर्यात् वा तच्च तत्समं लिङ्गैर्ध्व्यसमं कुर्यात् त्रिणालं पीठं वा ह्यतः विस्तारं तत्समं मूलतद्वच्च तदग्रतः जलमार्गः प्रकर्तव्यस्तस्य मध्ये त्रिभागातः कुर्यात् पीठाद्धैर्ध्व्यवा प्रणालं चतयोदितं सर्वपातत्रालिङ्गानां सपीठानां विशेषता लोहादीनां चालिङ्गानामेवं लक्षणमाचरेत् लिङ्गनाहं समं पीठविस्त्यतः विस्तृतस्य समभागं तु भगवद्दसमं गोमुखातं कं गोमुखातं समं कंठनाहकं शिलिपशास्त्रेपि लिङ्गमस्तकविस्तारो लिङ्गोच्छ्रायसमं कृत्वा ॥ तद्विगुण एवेष्टनाहं लिङ्गस्थौल्यं कृत्वा तत्समं वृत्तं चतुरस्त्रं वा पीठविस्तारः अथ उर्द्धचकुर्यार्त् ॥ पीठोचता तु लिङ्गोच्छ्रमतो द्विगुणा पीठमध्यं लिङ्गाद्विगुणं स्थूलं पीठोच्चता तृतीयांशेन कंठं कृत्वा तस्योर्द्धमथ श्रसमं व प्रवयं वा कृत्वा लिङ्गविस्तारं पृष्ठशेन पीठोपरि वा ह्यमेखलं कृत्वा तदंतः संलभ्य तत्समं स्यात् कृत्वा पीठाद्वहिर्लिङ्गसमं दीर्घं पीठाद्धैर्ध्व्यवा मूलद्वैर्ध्व्यसमं विस्तारामग्रैतद्वैर्विस्तारान्तं तीर्थांशेन मध्ये स्यात् पीठवत्समेखलां प्रणालिकां कुर्यादिति

इति पंचसूत्रविधानम्

इदं पंचसूत्रो विधानं पार्थिवेन विधानं कुर्यात् तदुक्तं पार्थिवे श्वरचित्तमणौ 'पंचसूत्रविधानं च पार्थिवेन च कारयेत् यथा कथंचिद्विधिनारमणीयं प्रकल्पयेत्-रत्नादिलिङ्गेष्वयं ॥ तदुक्तं ह यशोर्पि पंचरात्रे - न कुर्याच्छ्लक्षणे द्वारं रत्नजानां चलात्मनां स्वप्नभालक्षणे तेषां रत्नार्णजातां मपि ध्रुव तस्मात्तलक्षणे द्वारं कुर्यात्पाषाणलिङ्गवत् 'अचलानां तैजसानां काश्चिदिष्ये तलक्षणे लक्षणे कल्पनीयं तु स्यात्प्यलिङ्गे यथा विधि 'चलालिङ्गे कुशाग्रेण लक्षणे कल्पयेद्भुजः - मनसा च तेष्वद्वालक्षणे लिङ्गसंस्थितं सोमशंभावपि रत्नजे लक्षणे द्वारेन लोहेन सारिद्रवे लिङ्गे पुचललोहे पुनट्टकश्चिदागमे स्वरूपलक्षणे तेषां प्रभारत्ने पुनिर्मलेति अन्यत्र संस्थाय विशेषे निषेधः गृहो लिङ्गद्वयं नार्थं शालिग्रामद्वयतया द्वे च क्रेदारिकाया जगणे शत्रयमेव च ॥

अथ शिवपूजा अधिकृत्य कालिकापुराणे कपिलापंचगव्येन कुशवारियुतेन च स्नापयेत्सत्रपूतेन ब्राह्मं स्नानं तदुच्यते ॥ एकाहमपि यो लिङ्गे ब्राह्मं स्नानसमाचरेत् विधूय सर्वपापानि रुद्रलोके महीयते कपिलापंचगव्येन दक्षिरियुतेन च स्नाने शतगुणं पुण्यमिदं तरेभ्यो न संशयः वर्षकोटिसहस्रेण यत्पापं समुपार्जितं घृतस्नानेन तत्सर्वं दहत्याग्निर्विधेन कृष्णाष्टम्यां घृतस्नानं कृत्वा लिङ्गे सकृन्नरः कुलैर्काव्यं शमूतायर्च्य शिवलोके महीयते स्नाप्य दग्धासकृद्विङ्गं शिवलोके महीयते ॥ ब्रह्मपुराणे देवानां प्रतिमा यत्र घृताभ्यगक्षमा भवेत् पलानि तस्यै देयानि श्रद्धया प्रचविंशतिः श्रेष्ठोत्तरं पलशतं स्नानं दंपचसर्वदा द्वे सहस्रे पलानां तु महास्नाने तु संस्थया दातव्यं येन सर्वसुदिशु निर्ययाति तद्वृत्तं पंचविंश पलालिङ्गे श्रभ्यंगं कारयेदथ - शिवस्य सर्पप्राप्ता स्नानं प्रोक्तं पलशतेन च तावतैव चक्षुरेण गव्येन च भवेत्ततः भूयः सार्द्धं सहस्रेण पलानां सैव द्वे च - रसेन कारयेत्स्नानं भक्त्या चोष्णां विना ततः

शतिवृत्तापिदत्वाचवत्प्रपूतेनमञ्जवित स्नापयेद्भक्तितोभूयोऽथपात्रास्थितेनतु महास्नपनोतरकैरुभेविशेषः॥महा
 दीपद्वयेदंशतमष्टोत्तरं पुनरिति पूजारंभप्रभृतिसततएकोदीपः परेभूयः पूजानंतरंशतमष्टोत्तरं दीपादेयादितिबोध
 ॥ चित्वाटौरुकादि ॥ क्षीरादशगुणंदघाघृतैवदशोत्तरं - वृतादशगुणंक्षौद्रंक्षौद्राश्चैवक्षुजंतथा वत्त्रयामले
 धतकोशेषवसन्तिवटुश्रीत्वेप्रकीर्तितं रकंशस्यर्कविधानांशिवस्यचसितांघ्रियं मलहीनतथाछिद्रंक्षौमंकार्पासमेव
 चेति अथचंदनं चंदनागुरुकर्पूरैःश्लक्ष्णपिष्टैःसकुम्भैः शिवस्वार्चासमालिप्यकल्पकोटिवसेद्विविहेमाद्रौतु
 विशेषः विधिनास्नाप्यचानेनततोरोचनयालिपेत् कृष्णागुरुसकर्पूरचंदनगुरुकया लेपयित्वाततोऽलिङ्गमा
 पीठजघनशुभं अनुलेपनपरिमाणेन अनुलिङ्गोच्चतत्सर्वपंचार्चशफलेनचेति अथपुष्पाणि धर्तुरैरुत्तुयोऽलि
 मं कृण्वैः संपूजयेत्तरःसर्गोत्क्षफलेप्राप्याशिवलोकेमहीयते नीलोत्पलसहस्रस्यमालावध्याप्रपूजयेत् अत्राभे
 तुसहस्राणामर्द्धाद्विनैवपूजयेत् उत्पलानामलाभेतुपत्तेश्चश्रीतरोर्यजेत् श्रीतरोर्वैल्वस्य विल्वपत्रैरस्रंक्षुयोऽलि
 गंपूजयेत्सकृत् सर्वपापविनिर्मुक्तःशिवलोकेमहीयते सर्वकामप्रदं विल्वदारिद्रस्यविनाशनं ॥ विल्वान्न्युत्तरं
 नास्ति तेनतुप्यातिशकरः शुष्काण्यपिचपत्राणिश्रीदक्षस्यसदैवहीति ॥ पारिजातक्रियासारेः॥ ॥ ॥ मध्यमा
 नामिकामध्येपुष्पसंयुहपूजयेत् अंगुष्ठतर्जन्यत्राभ्यानिमाल्यमपनोदयेत् अपनीतं च निमाल्यं चूडे शायनिवेदयेत्
 अश्वत्थमस्तकं लिंगं सदा कुर्वीत पूजकः ॥ अथशिवेवर्ज्यपुष्पाणिभाविष्यपुराणे ॥ केतकीजातिमुक्तचकुंदौषधीमदंति
 का शिरीषसर्जवधूककुमुमानिविवर्जयेत् निर्भीधिन्युग्रगंधीनिकुसुमानिविवर्जयेत् गंधहीनमपिग्राह्यं पवित्र-
 यत्कृशादिकं प्रासाददीपिकायां-जपावधूकसिंदूरं तथाज्यैसंधिकीशुभे मदंतोकेतकीपुष्पमालतीपुरजातिचवुसृणं
 चाश्वमारचं प्रमादेनापिनापयेत् ॥ अथधूपःशिवपुराणे ॥ गुग्गुलुं च तसंयुक्तं शिवेयश्च निवेदयेत् रुद्रलोकेमवाप्नोति

गाणपस्वचविदंति "अथदीपः भविष्यपुराणे" धृतदीपप्रदानेन शिवायशतयोजनं विमानं लभते दिव्यसूर्यको
 टिसमं प्रभं अथनैवेद्यं तत्परिमाणं हेमाद्रौ दशद्रोणैस्तु नैवेद्यैरष्टद्रोणैरथापि वा शतद्रोणसमं पुण्यमाढ
 केनैवधीयते वितहीनस्य मत्स्यस्य तान्त्रकादर्याविचारणेति । गुडखंडद्वृताकानां भक्ष्याणां च निवेदनैः धृतनपा-
 धितानां च तेषां शतगुणफलं अयं फलं मानुलिंगफलाद्यानि सुप्रकानि निवेदयेत् शिवायसत्फलं तत्सर्वं तद्भक्ष्याणां नि-
 वेदने अथ प्रदक्षिणाः तत्र विशेषतः कथं ग्रहपारशिष्टे एकां विनायकं कुर्व्याद्देहसूर्योदधिणीशंकरे चत्वारिंशत्शत-
 दद्यात्संसाश्वथे प्रदक्षिणाः आदित्यपुराणे प्रदक्षिणत्रयं कुर्व्यात् शिवस्यायतने नरः अथ मेघसहस्रस्य फ-
 लं प्राप्नोति मानवः दृढज्ञारदीयेतु एकां चंडयारवौ सप्ततिस्रो दद्याद्दिनायके चतस्रः केशवे दद्याच्छिवे च प्रदक्षिणं
 तत्रैव पदांतरैः पदंतरस्य कैरौ च लनं वर्जितौ स्तुतिर्वाचिहृदि ध्यानं चतुरंगं प्रदक्षिणं शिवलिङ्गे विशेषे-
 ण लिङ्गपुराणे सर्वं वर्जते ततोऽसर्वं प्रणालेनैव लययेत् बृहन्नारदीये शिवप्रदक्षिणी मत्स्यः प्रणालेनैव लययेत्
 धूपं चंडवृषवैव सोमसूत्रं पुनर्वपुं चंडचसोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्वपुं ॥ हेमाद्रौ प्रातिष्ठाकांढे ॥ प्राच्यां
 नादि महाकालीयार्भ्यं भृगो विनायकौ वारुणो वृषभरक्थो देवी चंडो तथोत्तरे त्रैविक्रम्यां तु ऐशान्ये चंडस्था पुनमुक्तं
 तथा अप्ससर्वं यतिः कुर्यात्सर्वं तु ब्रह्मचारिणः सर्वथापसर्वं नृहिणो नित्यशंभोः प्रदक्षिणं तृणैः काष्ठैस्तथा
 पण्डितैर्वा द्वैर्वैष्णवादिभिः श्रतर्हीनपुरः कृत्वा सोमसूत्रं न लययेत् सोमसूत्रप्रमाणमपि तत्रैव प्रासादविरतारमात्रं
 तु भवेदुदीर्घां सूत्राद्वा हि लयनं तोनदोषः स्याद्वाप्यत्राभ्यंतरं लयनेन सोमसूत्रं दिशि मंडपादुर्दिच्यादिशि प्रासाद-
 विरतारसमानं सोमसूत्रं परित्यज्य वाहिः प्रदक्षिणेन दोष इत्यर्थः ॥ विशेषांतरमुक्तं तत्रैव सोमसूत्रं च वयं यत्र वा वि-
 ण्णुमंदिरम् अप्ससर्वं न कुर्वीत कुर्वीतैव प्रदक्षिणमिति ॥ अथ नमस्कारः ॥ जानुभ्यां चैव पाणिभ्यां शिरसा च

विचक्षणः कृत्वा प्रणामं सर्वेश्वरान्कामानवाप्नुयात् अथमेधादिसर्वकृतफलभवतीति भविष्योत्तरे । अथ शिवा
 गारिनिषिद्धवाद्यं यो नितं नै शिवागारे च फलकं सूर्यागारे च शंखं दुर्गागारे वंशवाद्यं मधुरीचनवाद्ययेत् ॥ ३ ॥
 अथ निर्माल्यलंघने निषेधो नृसिंहपुराणे शांतरथप्रतिनारदः ॥ अथ प्रभृति निर्माल्यलंघयति महामते नर
 सिंहस्य देवं स्य तथान्येषां दिव्योक्तं पठ्यते नरके घोरे यावदाधूतं संप्लवम् ॥ भविष्यपुराणेपि ॥ निर्माल्य
 लंघनकरस्तामिलं नरकं जेदिति ॥ अथ निर्माल्यप्रतिपत्तिः ॥ रुद्रांगलघ्नमग्नौ तु देहस्सर्वं च तत्क्षणात् वैष्ण
 वं स्नानकेभ्यश्च भस्मप्रागेभ्यश्च शोभयामिति याति रुद्रकां दे शिवनिर्माल्यभोकारः शिवनिर्माल्यलंघकाः शि
 वनिर्माल्यदातारः स्पर्शस्तेषामपुण्यं कृतं स्पृष्टारुद्रस्य निर्माल्यं सवासाभ्राहुतः शुचिरिति नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शु
 द्धो वाद्राद्यं च रेदिति ॥ कालिकापुराणे ॥ अथाहं शिवनैवेद्यं पत्रं पुष्पं फलं जलं शालिग्रामशिलारपशोऽसर्वयातिपवि
 त्रतामिति परिशिष्टे दत्तान्नैवेद्यवस्त्रादिना ददीत कदाचन त्यक्तं यच्छिवमुद्दिश्य तदादानेन तत्फलमिति भविष्ये च
 शिवनिर्माल्यधारणविधेयवचनानि निर्माल्ययोगि मद्रत्नया शिरसाधारयेष्यति अशुचिभिन्नमर्यादानरः पापं सम
 न्वितः नरके पच्यते घोरेति रथो नैवेद्यं संसेत ब्रह्महापिशुचिर्भूत्वा निर्माल्यं यस्तु धारयेत् तस्य पापं महच्छिघ्रनाश
 विधेयमहाव्रत ॥ इति स्कंदपुराणाशुचिना तत्र ब्राह्मं किं न शुचिना स्नानादिना शुचिनेत्येवंपराणीति स्मार्ताः अपनी
 तं तत्र ग्राह्यमिति श्रीदत्तः शिवदाक्षारहितैर्योतिष्ठिगातिरिक्तैर्वान् ग्राह्यमिति शैवाः रुद्रादि ॥ १ ॥ अनर्हं मम नैवेद्यं
 पत्रपुष्पफलजलं शालिग्रामशिलासंगात्सर्वयातिपवित्रतामित्युक्तत्वात् पंचायतनपूजायां शालिग्रामरूपापित
 त्रसत्त्वात् नैवेद्यादावदोष इति सूचितम् तथा नैवेद्यं मेनरो भुक्त्वा शुद्धो वाद्राद्यं च रेदिति ॥ एतदपवादः शिवनारद
 संवादे ॥ वाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांतो हृदि स्थिते चांद्रायणसमं ज्ञेयं शोभनैवेद्यमक्षणेन मिति ॥ तथा च काशीखंडे ॥

जलस्यधारणमूर्द्धनिविधेशस्त्रानजन्मनः ॥ इत्युपक्रम्य ॥ स्त्रापयिष्यविधानेनयोर्लिङ्गस्त्रपनोदिक त्रिःपि
वेत्तविविधपापतस्येहाशुचिनश्यति ॥ लिङ्गस्त्रपनवाग्भिर्भुक्त्यर्थात्मूर्द्धन्यभिपेचन । ऽङ्गास्त्रानफलतस्यजाप्यतेत्र
विपाप्मनइति अत्रभक्षणप्रतिप्रसवःशिवटीक्षावियय । ज्योतिर्लिङ्गोविनालिङ्गंयःपूजयतिसत्तमः तस्यनैवेद्य
निर्मात्यभक्षणान्तस्तकच्छूकं सालिप्रभोद्धवेतिगेवाणालिङ्गेत्ययंभुवि । रसालिङ्गेतथार्पयसुरसिद्धप्रतिष्ठते हृद
येन्द्रकतंचस्वर्णरूप्यादिनिर्मिते शिवटीक्षावतामकेनेदंभक्तमितीर्यते ॥

॥ इतिभविष्योत्तरेज्योतिर्लिङ्गेनैवेद्यादिसर्वाकारस्तुटीक्षारहितैरपिकार्य ज्योतिर्लिङ्गोविनेत्युक्तवचनात् तथा
पाटोदकचनिर्मात्यंभक्तैर्धार्ढ्यंप्रयत्नतः ॥ इत्यग्निपुराणात् ॥ आदित्यपुराणेच ॥ निर्मात्यधारयेद्रक्तय
शिरसापार्वतोपतेः रायसूयस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चित लोभादिनानुनधार्य लोभात्तधारय ब्रह्मभोर्न
मर्त्यनचभक्षयेत् नस्पृशेदपिपादैनलययेन्नापिनारद लिङ्गांतरेषुतीर्थोदकवदनमात्रय श्रद्धावच्छिद्यभक्त
मात्ताधिकारिकाः श्रद्धावतांस्वभक्तानामुपसर्गेमहत्यापि नोपायांतरमस्त्येवविनेशचरणोदकं येन्याय
योहिदुःसाध्यावाहिरंत शरीरिणा श्रद्धयैवोदकरपरात्तेनश्यंत्सेवनान्यथेतिरस्तेश्वरोपास्त्यनेस्कांदवचनात् । स
र्वरपिचंडेशंदैववपार्यमिति कचिन् वाणरावणचंडीशानदिभ्यगिरिटादयः सटाशिवप्रसादोयसर्वेष्टुहंतुशंभवा
इति कचिच्चट्टाभावोऽप्युक्तोऽग्निपुराणे वाणालिङ्गेचलेलोहसिद्धालिङ्गेत्ययंभुवि प्रतिमासुचसर्वांसुनचंडोधि
कृतोभवेत् ॥ आदित्यपुराणे ॥ लिङ्गेस्त्रायंभुवेवाणेरत्नतेजासिनिर्मिते सिद्धेप्रतिष्ठेत्लिङ्गेनचंडोधिकृतो
भवेत् ॥ यमुवडाधिकोज्ञानास्ति तन्निर्मात्यधारणेनद्रोपइत्याहुः ॥ अथरुद्रक्षधारणंतन्महिमाच ॥ शि
खायांहस्तयोःकठेकर्णयोश्चापियोनरः रुद्रक्षेधारयेद्रक्त्यासशैवलोकमोमुयात् । नावक्त्रुद्रक्षधारयेद्दामवा

हुना चतुर्दशमुखैव शिखायां धारयेद्बुधः ॥ तत्र विशेषः ॥ एकवक्त्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्महत्यां वधेति श्रव
 इत्यतः प्रतिस्रोतो बहिस्तं भं करोति च द्विवक्त्रो हरगौरीस्य द्वौ वधाधाविनाशकत्वं त्रिवक्त्रो ह्यभिजन्मा च पापराशि
 प्रणशयेत् चतुर्वक्त्रः स्वयं ब्रह्मा ब्रह्महत्यां वधेति पंचवक्त्रस्तु कालाग्निरगन्ध्यागन्धपापनुत् पट्टक्रस्तु गु
 हेन्द्रियो भूषणहत्यां विनाशयेत् सप्तवक्त्रस्त्वनंतः स्यात्स्वर्णरत्ने यादि पापहत् विनायकोऽथ वक्त्रः स्यात्सर्वान्ता विना
 शकत् भैरवो नववक्त्रस्तु शिवसाधुज्यकारकः दशवक्त्रः स्मृतो विष्णुर्भूतप्रेतभयापहः एकादशमुखोरुद्रो
 नानापद्मफलप्रदः द्वादशास्यस्तथादित्यः सर्वरोगनिवर्हणः त्रयोदशमुखः कामः सर्वकामफलप्रदः चतुर्दशा
 स्यः श्रीकठो वंशोद्धारकरः पर इति ॥ निश्चिद्राश्वसुपकाश्वरुद्राक्षाधारणे स्मृताः पंचाभृतं पंचगव्यं स्नानका
 ले प्रयोजयेत् रुद्राक्षस्य प्रतिष्ठायामंत्रं पंचाक्षरं तथा त्र्यंकादिमंत्रं स्तुतुं यथा तत्र नियोजयेत् त्र्यं वकं यजामहे
 प्रमृतात् इति - ॥ यद्वा - अघोरमंत्रेण अघोरेणापि मंत्रेण रुद्राक्षस्य द्विजोत्तमं प्रतिष्ठा विधिवत्कुर्व्यात्ततो
 धिकफलं भवेत् ततो यथास्वमंत्रेण धारयेद्भक्तिसंयुतः एकवक्त्रादीनां क्रमेण मंत्राः उं उं भूं शं नमः ॥ १ ॥
 उं उं नमः ॥ २ ॥ उं उं नमः ॥ ३ ॥ उं उं नमः ॥ ४ ॥ उं उं नमः ॥ ५ ॥ उं उं उं हूं नमः ॥ ६ ॥ उं सः हूं नमः ॥ ७
 उं हूं नमः ॥ ८ ॥ उं उं नमः ॥ ९ ॥ उं उं नमः ॥ १० ॥ उं उं हूं नमः ॥ ११ ॥ उं उं नमः ॥ १२ ॥ उं उं नमः ॥ १३ ॥
 उं नमः ॥ १४ ॥ उं नमो नमः ॥ १५ ॥ रुद्राक्षदेहसंस्थे तु कुक्कुटोच्चयेत्यदि सोऽपि रुद्रपतिं याति किं पुनर्मानवो गुरुः क
 विन्मालयां विशेष उक्तः ॥ अष्टोत्तरशतैः कार्प्या चतुः पंचाशताधवा सप्तविंशतिमानावा ततो हीना धमा मता ॥
 तथा च प्रजापतिः ॥ मोक्षार्थं च विंशत्या धनार्थं त्रिंशता जपेत् पुष्ट्यर्थं पंचविंशत्या पंचदश्याभिचारिके सप्तविंश
 तिरुद्राक्षमालया देहसंस्थया यत्करोति नरः पुण्यं सर्वकोटिगुणं भवेत् यो द्दत्ताति द्विजातिभ्यो रुद्राक्षं शृणुष्व मुख

तस्य प्रीतिर्भवद्बुद्धः स्वपदं च प्रपच्छति पदार्थादर्थोपदेवः रुद्राक्षान्कण्डं शेरं शनपरिमितान्मस्तके विंशतीर्द्वे पङ्क-
कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादश द्वादशैव वाङ्गिरिद्वैः कलाभिर्नयनयुगकृते एकमेकं शिखायां वक्षस्य षाधिकं पक्कलय
तिशतकंसः श्वयं नीलकण्ठ इति रुद्राक्षधारणम् ॥ अथ शिवरात्रिकृत्यमुच्यते ॥ तत्र भ्रातः संभ्यादिकृत्वा धृतत्रिपुं-
रुद्राक्षस्तं ध्वपात्रं ग्रहीत्वा तिथ्याद्युल्लिख्य उभयशिवप्रीत्यर्थं शिवरात्रिजत्रतं करिष्ये ॥ जत्र धारणं नमः ॥ शिवरात्रिजत्र
तस्मै तत्करिष्ये हेमहाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वसादा ज्ञातपते वतुर्दृश्यानि राहरो मूल्याशमो परे हति भोदयेद्भु-
क्तिमुत्तमार्थं शरणमेभवे श्वर इमो मे दौष्टिज्वाजलमुत्सजेत् ततो नित्यकृत्यविधाय शिवनामस्मरणेन दिनमतिवाह्य स
ध्याकालात्पूर्वं संभ्यासमयोत्तरं वात्सान्कृत्वा सायं संभ्यां निर्वस्य विभूतिरुद्राक्षमालाधारणं कुर्यात् इदं च शिवपूजायां
नित्यं विनाभस्मविपुङ्गेण विनारुद्राक्षमालया पूजितोऽपि महादेवो न स्यात्तस्य फलप्रदः तस्मान्मन्त्रादपि कर्तव्यं ललाटे
तु द्विपुङ्ककमिति लिंगपुराणवचनात् ततो रात्रौ प्रथमप्रहरे शिवाय तनंगत्वा शुचिराचांता आसने प्राङ्मुख उषविश्व
शिवसन्निधौ पूजासंकल्पं कुर्यात् तद्यथा एव गुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ एतद्वर्षकृतसमस्तपातको
पपातक प्रकीर्णकादिकायिकवाचिकमानसज्ञाताज्ञातप्रकाशरहस्यपापस्य क्षयार्थं पुत्रघनदीर्घायुः प्रभृति
सकल कामावाप्त्यर्थं शिवरात्र्यां शिवपूजनकरिष्ये इति संकल्प्य अप्रसर्पेति सत्सर्वपापान्विकीर्य सोमादि सा
क्षिदेवतामंत्रं पठित्वा सामान्या ध्वंसं स्थाप्य भूतशुद्धिकृत्वा प्राणप्रतिष्ठोत्तरं मातृकान्यासं च कृत्वा श्रीकण्ठादिमातृ
कान्यासं कुर्यात् ॥ तद्यथा अस्य श्रीकण्ठादिमातृकान्यासस्य दक्षिणामूर्तं ऋषिर्गायत्री छन्दः अर्द्धनारीश्वरो
देवता हलेर्विजानिस्वरशक्तयः ज्ञाता विज्ञानार्थविवियोगः अकस्वगणदः आह्रांश्च गुणान्भ्यां नमः ॥
इंचं छजक्षेत्रं ईर्हतिर्जनिभ्यां स्वाहा उंटं ठंडं डं हूं संध्यमाभ्यां वषट् एतं यदंधन ऐर्हं अनामिकाभ्यां हुं उं पक्वं भंमं

उँह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां वीपट् अयं रत्नं शंपसहं शंकरतलकरपृष्ठाभ्यां वीपट् एवमेव हृदयादिषडंगन्यासं कुर्यात् ॥ ततो ध्यानम् ॥ वधूककांचननिभं रुचिराक्षमालांपांशुं शौचरदं निजबाहुदंडैः विधाणमिदं शुभकलाभरणं त्रिनेत्रमर्द्धविकेशमनिशंवपुराश्रयामि ॥ २ ॥ दक्षाधः करमारभ्य वामधः करपर्यंतमायुधभ्यां न कृत्वा ततो न्यासं कुर्यात् उँह्रीं श्रं श्री कं ठू णोदरीभ्यां नमः इति मस्तके ॥ १ ॥ उँह्रीं श्रं श्रिं न्तं ते श विरजाभ्यां नम इति आननदुरे ॥ १ ॥ उँह्रीं सूक्ष्मशालमलीभ्यां नम इति दक्षिणे त्वे ॥ ३ ॥ उँह्रीं ईं त्रिं रौ लोलाक्षीभ्यां नम इति वामनेत्रे ॥ ४ ॥ उँह्रीं उँ श्रमरे शवर्तुलाक्षीभ्यां नम इति दक्षकणे ॥ ५ ॥ उँह्रीं ऊँ श्रधीं शधो णाभ्यां नम इति वामकर्णे ॥ ६ ॥ उँह्रीं ऊँ भारभूती शदर्धं मुखीभ्यां नम इति दक्षनासापुटे ॥ ७ ॥ उँह्रीं ऊँ श्रं श्रति धी श सुमुखीभ्यां नम इति वामनासापुटे ॥ ८ ॥ उँह्रीं लं रूपा पवी श दर्धीर्वाज्क्वाभ्यां नम इति दक्षगंडे ॥ ९ ॥ उँह्रीं लूं हरे श कुंडेदरीभ्यां नम इति वामगंडे ॥ १० ॥ उँह्रीं एं ईं टी शो र्द्धं केशीभ्यां नम इति उध्यां ठे ॥ ११ ॥ उँह्रीं एं मीं किके श विकृतमुखीभ्यां नम इति श्रधरोष्ठे ॥ १२ ॥ उँह्रीं उँ सद्योजातज्वाला मुखीभ्यां नम इति उर्ध्वदंतपंक्तौ ॥ १३ ॥ उँह्रीं उँ श्रं श्रनुग्रहेशालकमुखीभ्यां नम इति अधोदंतपंक्तौ ॥ १४ ॥ उँह्रीं श्रं श्रकूरे श श्रीमुखीभ्यां नम इति शिरसि ॥ १५ ॥ उँह्रीं श्रं महासैन्ये श विद्यामुखीभ्यां नम इति मुखमध्य ॥ १६ ॥ उँह्रीं कं को धी श महाकालीभ्यां नम इति दक्षस्कंधे ॥ १७ ॥ उँह्रीं रं चंडी श सरस्वतीभ्यां नम इति दक्षकूर्परे ॥ १८ ॥ उँह्रीं गणपंचतकेशगोरीभ्यां नम इति दक्षमणिवधे ॥ १९ ॥ उँह्रीं धी शिवो त्तमेश त्रैलोक्यविजयाभ्यां नम इति दक्षकरगुहिलि मूले ॥ २० ॥ उँह्रीं डं एक रुद्रे श मंत्रशक्तिभ्यां नम इति दक्षकरगुह्यग्रेषु ॥ २१ ॥ उँह्रीं चं कूर्मेशात्मशक्तिभ्यां नम इति वामस्कंधे ॥ २२ ॥ उँह्रीं छं एकनेत्रशभूतमौत्रिकाभ्यां नम इति वामकूर्परे ॥ २३ ॥ उँह्रीं जं चतुरानने श लंबोदरीभ्यां नम इति वाममणिवधे ॥ २४ ॥ उँह्रीं झं श्रेजेश विद्रावणीभ्यां नम इति वामकरगुह्यग्रेषु ॥ २५ ॥ उँह्रीं टं सोमेश रेखचरीभ्यां

नमइतिदक्षोरमूले ॥२६॥ ओंह्रींठलंगलीशमंजरीभ्यानमइतिदक्षजानुनि॥२७॥ ओंह्रींढवाहुमूलेषु ॥३०॥ ओंह्रीं
 ढंभकातेशवृक्षोदरीभ्यानमइतिदक्षपादंगुल्यप्रेषु ॥ ३१॥ ओंह्रींतआषाढीशपूतनाभ्यानमोवामोरमूले ॥३२॥
 ओंह्रींषंडीराभद्रकालीभ्यानमइतिवामजानुनि॥३३॥ ओंह्रींदंअस्त्रिशयोगिनीभ्यानमइतिवामगुल्फे॥३४॥ ओंह्रींषं
 मीनेशशंखिनीभ्यानमोवामपादगुलिमूलेषु ॥ ३५ ॥ ओंह्रींनमायेशतर्जनीभ्यानमइतिवामपादंगुल्यप्रेषु
 ॥ ३६ ॥ ओंह्रींपलोहितेशकालरात्रिभ्यानमइतिदक्षकुक्षौ ॥ ३७ ॥ ओंह्रींफशेखीशकुंडलिनीभ्यानमइ
 तिवामकुक्षौ ॥ ३८ ॥ ओंह्रींवंछागलंडेशकर्पाईनीभ्यानमइतिपृष्ठे ॥ ३९ ॥ ओंह्रींभंहिरंडेशवज्राभ्यानमइति
 नाभौ१०॥ ओंह्रींममहाकालीशसुभुजाभ्यानमोजठरे॥४१॥ ओंह्रींपत्वगात्मनेवाणीशसुसुखीभ्यानमइतिहृदये१२॥
 ओंह्रींरश्मिभुजात्मनेभुजभेशरेवतीभ्यानमइतिदक्षाम्बे ॥ ४३ ॥ ओंह्रींलंभांसात्मनेपिनाकीशमाधवीभ्यानमइति
 ककुदि ॥४४॥ ओंह्रींवमेदआत्मनेखड्गशिवारुणीभ्यानमइतिवामाम्बे ॥४५॥ ओंह्रींशंअस्थ्यात्मनेविकेशवायवी
 भ्यानम इतिहृदयादिदक्षकराग्रान्तं ॥४६॥ ओंह्रींपंमज्जात्मनेश्वेतशरक्षोविदारुणीभ्यानमइतिदक्षपादाग्रान्तं १७॥
 ओंह्रींरंशुक्रात्मनेभुवीशसहजाभ्यानमइतिवामकराग्रान्तं ॥ ४८ ॥ ओंह्रींहप्राणात्मनेनकुलीशमहालक्ष्मी
 भ्यानमइतिहृदयादिवायुपादाग्रान्तं ॥ ४९ ॥ ओंह्रींलंशक्त्यात्मनेशिवेशव्यापेनीभ्यानमइतिहृदया
 ग्रान्तं ॥ ५० ॥ ओंह्रींलंप्रसक्त्येनेसंवर्केशमायाभ्यानमइतिहृदयादिधिरांतं ॥ ५१ ॥ इत्येवं
 स्थानेषुन्यसेत् अथरुद्रःस्मृतारकाधृतशूलकपालकाः शक्तयोरुद्रपीठस्थाःसिंदूरारुणविग्रहाः
 कपालाभ्यामलंकृतकरांगुजाः ॥ इतिमूर्तिशक्तीनांभ्यानम् ॥ इतिश्रीकंठादिन्यासः ततः
 कृत्वा - स्वदेहेषंडकादिपरतत्वादेवताभ्येनमइत्युच्चार्य ॥ वामादिशक्तिपूजनंकृत्वाशिवपदक्षरादि

मन्त्रन्यासंकुर्व्यात् अस्य श्रीशिवपंचाक्षरमंत्रस्ववानन्दवद्भूषिः पंक्तिछंदः सदाशिवोदेवता उर्वीजं नमः शक्ति
शिवायेतिकीलकं चतुर्विधपुरुषार्थसिद्धार्थन्यासे विनिर्गोः शिरस्त्रिभुवनदेवब्रह्मपूजेनमः मुखे पंक्तिछंदसेनमः हृदि
सदाशिवदेवतायै नमः उर्वीजाय नमो गुह्ये नमः शक्तये नमः पादयोः शिवाय कीलकाय नमो नाभौ न्यासे विनि
र्गोः इति सर्वगोत्रवापकंकुर्व्यात् ओम् हृदयाय नमः नः शिरसे स्वाहा नः शिखायै वषट् शिं कवचाय हुं वं नित्रत्र
याय वौषट् यं अस्त्राय फट् एवं करन्यासमपि कुर्व्यात् ॥ ओं तत्पुरुषाय नमः तर्जन्योः ओं मंत्रघोराराय नमः मध्य
मयोः शिसद्योजाताय नमः कनिष्ठिकयोः उवां वामदेवाय नमः अनामिकयोः उं यं ईशानाय नमः अंगुष्ठयोः
ओं तत्पुरुषाय नमः मुखे ओं मं अघोराराय नमः हृदये ओं शिरस्यो ज्ञाताय नमः पादयोः उं वां वामदेवाय नमो गुह्ये
ओं यं ईशानाय नमो मूर्द्धनि ओं तत्पुरुषाय प्राग् वक्राय नमः ओं मं अघोराय दक्षिण वक्राय नमः दक्षिण कर्णे ओं शिसद्यो
ज्ञाताय पश्चिम वक्राय बूढायः उं वां वामदेवायोत्तर वक्राय नमः वाम कर्णे ओं यं ईशानायोर्द्ध्व वक्राय नमः ऊर्ध्वभागे
ओं सर्वज्ञाय शक्तिधाम्ने हृदयाय नमः नः नित्यतृप्तिशक्तिधाम्ने शिरसे स्वाहा मञ्जनादिवोधशक्तिधाम्ने शिखायै वषट्
शिरस्वतंत्रधाम्ने कवचाय हुं वानित्यमलुप्तशक्तिधाम्ने त्रैलोक्यत्रयाय वौषट् यं अनंतशक्तिधाम्ने अस्त्राय फट् ततो
मूलमंत्रेण नमो रुरथाणुभूताय ज्योतिर्लिंगाभूतात्मने चतुर्भुजैव पुरुषाय मासितानां यशं भवे इत्यनेन वधापकं कु
र्व्यात् लिंगादिमुद्रादर्शनपूर्वकं ॥ स्वेष्टदेवस्वाभेदेन ध्यात्वा शिरसि मूलमंत्रेण पुष्पांजलिं दत्त्वा पुनर्हृदयक
मले ध्यात्वा मानसपूजां कारयेत् ॥ इति संप्रार्थ्य कृतं ज्ञानिपुटो भूत्वा चित्तयेद्धृदि शंकरं ऋणपातकदौर्भाग्यदा
रिद्रविनिहृत्तये अशेषाघविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकाग्निस्तप्तसंसारभयपीडनं बहुरोगाकुलं दी
नं पाहि मां वृषवाहन आगच्छ देवदेवेश महो देवाभयं करग्रहाण सह पार्वत्या तव पूजां प्रयाकृतां स्वागतं देवदे

वेशसन्निधौ तव शंकर गृहाण सहैर्पावत्या यथार्थपरिभाषितामिच्छुर्क्षा । मानसैरुपचारैर्नैवेद्यान्तं संपूज्य यथाश
 क्रिजप्रित्वा तत्समर्पणं कृत्वा ॥ १ ॥ वाह्यपूजार्थमनुज्ञाप्य विशेषार्घ्यस्थापनं कुर्यात् तद्यथा स्ववाग्मात्रे चतुरवृत्त
 त्रिकोणात्मकं मण्डलं विरस्य डोहोच्चाधारशक्तये नम इति संपूज्य तत्र विपादिकां सस्थाप्य मंदशकलात्म
 नं ब्रह्मिण्डलं यद्वृत्तं त्रिकारेण बहिर्दशकलाः पूजयेत् यधुव्यार्चयेन्नमः ॥ वंज्यार्चयेन्नमः ॥ लंज्या
 लिनिकलायेन्नमः ॥ २ ॥ शंखविस्फुल्लिगिन्यैन्नमः ॥ पंसुश्रियैन्नमः ॥ संस्वरूपायेन्नमः ॥ हकपिलायेन्नमः ॥
 लहं व्यवाहनायेन्नमः ॥ शंखकव्यवाहनायेन्नमः ॥ इति तदुपरि ब्रह्ममंत्रप्रक्षालितं पादो निधाय श्रद्धादशकलात्मने
 सूर्यमण्डलायेन्नमः ॥ इति संपूज्य वृत्ताकारेण तत्र सूर्यस्य द्वादशकलाः पूजयेत् ॥ कन्तपिन्यैन्नमः ॥ खं
 तापिन्यैन्नमः ॥ गंफधूव्यायेन्नमः ॥ धंपमरीच्यैन्नमः ॥ डंमज्वालिन्यैन्नमः ॥ चंधंरुचिन्यैन्नमः ॥ छंदं
 पुष्पायेन्नमः ॥ जंयभोगदायेन्नमः ॥ झतं विश्वान्यैन्नमः ॥ जंणवो धिन्यैन्नमः ॥ ठंडक्षमायेन्नमः ॥ क्षं लहंसपंश
 वंरं यमं भवं फंपनं धंदं यतण्डं ठटं जं झजं छचंडं घंगरं कं शं ॥ अडो ॥ ओं ऐं एं लं लृं ऋं ऊं उडं इडं आं ॥ इति विलोममातृकां
 जपन् ॥ मूलेन मुखावुध्याजलेनापूर्यजलमध्योदपोदशकलात्मने च द्रमण्डलाय नम इति संपूज्य वृत्ताकारेण च
 द्रस्य पोदशकलाः पूजयेत् ॥ अंशमृतकलायेन्नमः ॥ आं मानदायेन्नमः ॥ इंपूपायेन्नमः ॥ ईतुष्टयेन्नमः ॥ उषु
 ध्यैन्नमः ॥ ऊमस्यैन्नमः ॥ ऋधुस्यैन्नमः ॥ ऋंशशिन्यैन्नमः ॥ ल्हाद्रिकायैन्नमः ॥ लृंकास्यैन्नमः ॥ एंज्योत्स्ताये
 नमः ॥ ऐंश्रियेन्नमः ॥ ओंश्रियैन्नमः ॥ ओंशंगदायेन्नमः ॥ अंपूणायेन्नमः ॥ अंःपूणांमृतायेन्नमः ॥ अत्राश्रमृता
 दिकलानां प्राणशक्तिष्ठां विधाय सूर्यमण्डलात्तार्थिभवाह्यमूलमंत्रेणार्घ्यजले संयोज्य तीर्थं संपूज्य मूलमंत्रेण लिखन्मुद्रां
 प्रदश्य वमिति धेनुमुद्रया अमृतोक्तस्य तत्र देवं वात्वादिवरपदे हे पडं गं विधाय कवचेनावगुंज्य नेत्रमंत्रेण संवीक्ष्य

श्वसमुद्रं प्रातःपानमवष्टभ्ययोनिसुद्रपातज्जलस्य द्वा । मूलनगंधादिभिः संपूज्य । प्राग्वत्पटंगानिसंपूज्यः । मूलमं-
 त्रेणाष्टवारेजलमभिमंथ्यमस्त्वमुद्रयेच्छादयेत् । तत्पानस्थोत्तरेपंत्यात्रिकोणमंडलत्रयंकृत्वा । तेषुमंडलद्वयेसाधार-
 सजलं पात्रद्वयं । ततोऽयमंडले धृतमधुदधियुक्तकांस्यपात्रं चेति पात्रत्रयं संस्थाप्य । मूलमंत्रेण पृथक् पृथक् गंधादि-
 भिः संपूज्य । तेषु पात्रांतरेणार्घ्यजलकिंचित्कृत्वा मूलमंत्रेण पृथक् पृथक् । छवारमभिमंथ्य मस्त्वमुद्रयाच्छादयेत् ।
 ततोऽर्घ्यपात्रे शयामाकटुर्वाळाविष्णुक्रांतादिनिःक्षिप्या च मनपात्रे जातिफल्लवंगकक्कोलचूर्णानि क्षिपेत् । श्रत्रार्घ्या-
 दिपात्राज्जले प्रक्षालितान् । तंडुलान् । पुष्पाणि दत्त्वा । ततः पूजाक्रमस्य दक्षिणे त्रिकोणमंडले साधारं सजलं पुनरा-
 चभनपात्रां निधाय । तत्रार्घ्यपात्राजलं किंचित्पानांतरेणोद्धृत्य दत्त्वा मूलमंत्रेण अभिमंथ्य संप्रोक्ष्य रुक्मदेहं गंधपुष्पैरलं-
 क्य । स्वेष्टदेवतारूपं संचित्य पीठमंडूकादिपरतत्वात् । संपूज्य । उन्नमो भगवते सकलगुणास्त्राक्षिभ्यो नमः । रौद्रत्र्ये नमः ।
 ययोगपीठाय । कमलासनाय नमः । ततस्त्वत्केसरेषु स्त्वाग्नादिप्रादक्षिण्येन वामदेव्यै नमः । ज्येष्ठार्थे नमः । रौद्रत्र्ये नमः ।
 काल्यै नमः । कालविकरार्थे नमः । वलार्थे नमः । वलविकरार्थे नमः । वलप्रमथिन्यै नमः । सर्वभूतमन्यै नमः । मध्य-
 मनोन्मन्यै नमः । उन्नमो भगवते सकलगुणास्त्राक्षिभ्यो नमः । अनन्ताय योगधर्मपीठाय नमः ॥ इति पीठपूजा ॥ अथ
 पार्थिवविधिः । सर्वाधारधरा रूपेत्पट्टप्रांभुत्तिकाभिर्मां ग्रहिष्यामि प्रसन्नात्वाल्लगार्थां भवसुव्रते । इति भूमिसंप्राप्त्यर्थं
 उपरितनान्मदनापाकृत्य । ततः लहं प्रथिव्यै नमः । इति प्रथिवी नमस्कृत्य । ततो निःशर्करा मक्षाधिकाम् । शशीतिगुं-
 जादिभानं मद्भित्त्यर्थं । हराय नमः । इति मंत्रेण संग्रह्य । सद्योजाताभित्तिं त्र्यंघ्रिं प्रतिष्ठाप्य । वामदेवार्पेति मंत्रेण जलं त्र्यक्षिप्य
 महेश्वरायैति संघटनं कुर्यात् । अघोरेण हतिर्लिङ्गकरणं । तत्पुरुषायैति वा एणंकृत्वा । ईशान इति वेदिकायां वा एणं संयोज्य ॥
 मूलं नैशूलापाणयेन मद्भित्तिवेद्यां शिवं संस्थाप्य । हस्तते पुष्पादिग्रहीत्वा । मूलाधारकुंडिलिनीमुत्थाप्य । मदचक्रादिक

मेणरदयकमलात्स्वेष्टदेवतां तेजोरूपां ब्रह्मरंध्रनीत्वा परमासृतांबुधौ परमशिवशक्त्यात्मकतेजः प्रवहन्ना
 सापुटाध्यनिकरस्थपुष्पांजल्योतिः सार्धं पुरः स्थितमूर्त्तिशिरसिपुष्पांजललिनिक्षिपेत् आत्मसरथमजशुद्धत्वा
 महं परमेश्वरं क्षरण्यामिव हव्याशमूर्त्तामावाहयान्यह आयाहि भगवन् शमोशार्थवर्त्तनिरजापते प्रसन्नो भवेद्दे
 वेशनमस्तुभ्यहि शंकर ततो मूलमुच्चार्य पिनाकधूपेनम आवाहनमतेवैधमहिषामूर्त्तिरतस्यांसर्वगतां शिव भ
 किस्त्रेह समाकृष्टोपवत् स्थापयान्यहम् देवेश भक्तिमुल्लभसर्वाभरणसंयुत यावत्वांपूजयिष्यामि तावत्वं सु
 स्थिरो भव ततो मूलं पठित्वा शिवत्व इति पठिष्ये इति संस्थाप्य सन्निधापनं कुर्यात् अनन्यातवद्देवेशमूर्त्तिं श
 क्तिर्यंत्रं भो सान्निध्यकुरु तस्यांतमक्तानुग्रहतत्पर ततो मूलमुच्चार्य शिव इह सान्निधौ भव ॥ इति सन्निधानं कृत्वा
 सन्निरोधनं कुर्यात् आज्ञया तव देवेश कृपां भो धेयुः सुखां वुधे आत्मानं दैकतृप्तं त्वानिरुणमि पितुं शो मूलतेशि
 व इह सन्निरुध्यस्व ततः समुत्थीकरेण अज्ञानादुर्भनस्त्वाद्वावैकत्वात्साधनस्य च यदपूर्णमेवैकत्वं तदध्यभि
 मुखो भव ततः श्रवणं अभक्तवाङ्मनश्चक्षुश्रोत्रदूरं चित्तयुते स्वतेजः पंजरेण शु वेष्टितो भव सर्वतः मू
 लतेशिवश्च गुं ठितो भव ततः पङ्गेन सकलीकरेण मूलेन महामुद्रया परमीकरेण ततो मूलमंत्रमुच्चार्य
 ऐवदवदाभावादिनि ऐं ह्रीं क्रिं श्रुं क्लृं द्यमहाशोभं कुरु कौसौमिकं कुरु २ सौ ह्रसौमिति दीपिनीमकारादिक्रकारां
 तां मातृकां मुच्चार्य अर्घ्योदकेन देवं त्रिः प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् सायथा ओं आर्द्रो
 क्रौं हंसः शिवस्य जीव इह स्थितिः पुन आर्द्रो क्रौं हंस शिवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणरसनप्राणा इह गत्य शु
 खचिरं तिष्ठतु स्वाहा इति प्राणप्रतिष्ठा विश्वेश्वरमहाराजां प्रियेश्वर प्रजापते आसन्ति त्वं मीशानं दास्येह परमे
 श्वर मूलेनासनं महानंदमहेशानमहानंददायक पादं गृह्णादेषापार्वती परमेश्वर मूलेन पादं त्रिधैवक

सदाधारवियदादिविधायक अर्धग्रहाणदेवशशभोसर्वार्थसाधक मूलेनार्धदत्त्वा त्रिपुरांतकदीनार्त्तनाशिन
श्रीकण्ठशूलधृक् ग्रहाणान्मनंचालंपवित्रोदककल्पितं मूलेनाचमनं घृतमध्वाज्यसंयुक्तं पारपूर्णसुखात्मनेमधु
पर्कसिद्धदेवकल्पयामिप्रसीदमे मूलेनमधुपर्कदत्त्वा मूलेनपुनराचमनं पंचामृतसमानीतंपयोदधिघृतंमधु शर्क
राजलसंमिश्रं ग्रहाणपरमेश्वर मूलेनपंचामृतज्ञानं त्रिकालकाशिकालश्रीः स्थितिसंहारकारक ज्ञातंतीर्थाब्द
तैस्तोयैर्ग्रहाणपरमेश्वर मूलेनज्ञानंदत्त्वापुनर्मूलेनाचमनंदत्वात् कालाग्निरुद्रदेवेशवरदाभयदायक वस्त्रंग्रहाण
सर्वेशादिव्यंगंधोदवासितं ॥ मूलेनश्वेतवस्त्रम् ॥ पशुपतयेनमः ॥ पुनराचमनम् ॥ यज्ञोपवीतंपरमंपवित्रांविधि
निर्मितं नीलकण्ठोपवीतं वनयादत्तं ग्रहाणभो मूलपशुपतयेनमः ॥ यज्ञोपवीतं ततोभूषणानि स्वभावसुंदरंगाय
नानाशक्त्याश्रयाग्रते भूषणानिविचित्राणिकल्पयामिसुरार्धत पशुपतयेनमः भूषणानिसमर्पयामिनमः ततः
कनिष्ठगुणयोगेनगंधमुद्रयागंधदत्त्वात् चंदनागुरुकर्पूरतमालजलकुंकुमं उशीरकुटुसयुकशैवंगंधाष्टकंविभो ग्र
हाणदेवदेवेशस्मरस्तसुरपूजित पशुपतयेनमः गंधसमर्पयामि सदाशिवसदानंदअक्षतान्परमेश्वर ग्रहाण
त्वमुमाकांतदयांकृत्वाममोपरि मूलेनपशुपतयेअक्षतान्समर्पयामि पुष्पाणिविविचित्राणिमालत्वादीनिवैभ्रभो
हृद्यानिचसुगंधानिविल्वपत्रंग्रहाणमे मूलपशुपतयेनमः पुष्पाणिसमर्पयामि अमृतोद्भवश्रीदृक्षशकरस्य
सदाप्रियं विल्वपत्रंग्रहाणेशमकनानां सर्वकामदं ॥ मूलपशुपतयेनमः ॥ विल्वपत्रंसमर्पयामि तर्जन्यगुणयोगेन
पुष्पमुद्रयामूलैःपशुपतयेवौषडित्येनपंचपुष्पांजलीन्दत्त्वा सदाशिवमहेशानजगद्द्वयमहाप्रभो ज्ञानज्ञादिहि भग
वन्परिवारार्चनायेमां एवंपूजार्थमनुज्ञाप्यजयमेष्टदलेदिदलेषु पूर्वदलमारभ्य उन्नतत्पुरुषायनमः उमैश्वर्यो
रायनमः - ओं श्रीसद्योजाताय नमः उवांवाभदेवाय नमः उवांर्दशानाय नमः - मध्ये इति देवाग्रदग्निप्रियादि

प्रादक्षिण्येन उनिवृत्त्येनमः उंम्रतिष्ठायैनमः उंविधायैनमः उंशाल्येनमः उंमध्येशान्त्यतयैनमः ॥
 अग्नीष्टसिद्धिर्मेदिशरणागतवत्सल भक्त्यासमर्चयेत्तुभ्यंप्रथमावरणार्चनं इतिप्रार्थयेत् ॥ एवमग्रेपिद्वितीया
 पृष्ठलंतकेसरेषुदेवस्यदक्षायै ॥ उंहृदयायनमः वामाग्रे नंशिरसेनमः पृष्ठदक्षिणे मंशिखायैनमः वामेः
 शिकवचायनमः अग्रे वानेज्जयायनमः अग्न्यादिशुश्रूषायनमः इति अभीष्टसिद्धिद्वितीयादरणार्चनं द्वितीये
 अष्टदलेदेवाग्रदलमारभ्य प्रादक्षिण्येन उंअनंतायनमः सूक्ष्मायैनमः शिवोत्तमायनमः एकैत्रयायनमः
 त्रिमूर्तायनमः श्रीकंठायनमः शिखंडिनेनम इतिसिपुज्यअग्नीष्टसिद्धिं ० तृतीयापृष्ठलेदेवस्यवामदलमारभ्यप्रा
 दक्षिण्येन ॥ उमायैनमः चंडेश्वरायैनमः नांदिनेनमः महाकालायनमः गणेश्वरायनमः वृषभायनमः भृ
 गिणेनमः स्कंदायनमः अग्नीष्टसिद्धिं चतुर्थावरणं चतुरस्त्ररखात्रयांतरालगतवीथ्यां यथास्थितपूर्वादिशमार
 भ्य ॥ लंहद्रायनमः अग्रेयेनमः यमायनमः निर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेनमः सोमायनमः ईशाना
 यनमः ईशानेन्द्रमध्ये ब्रह्मणे निर्ऋतिवरुणमध्येद्रीअनंतायनमः इतिसिपुज्य अग्नीष्टेति पंचमावरणं द्विती
 यवीथ्यां श्रवज्जायनमः शक्येनमः दंडायेनमः खड्गायनमः पाशायनमः शंक्रुशायनमः गदायैनमः
 त्रिशूलायनमः पद्मायनमः चक्रायनमः इतिलोकपालाद्युधानितस्समीपस्थानेषुसिपुज्य अग्नीष्टेतिप्रार्थयेत्
 पृष्ठावरणं ततःमुरुमुच्चार्य सांगायसपरिवारायसवाहनायसशक्तिकायसायुधायपुष्पांजलिंसमर्प्यधूपादिनापू
 जयेत् महादेववृद्धाधीशजगदीशानिरेजंन धूपग्रहाणदेवेशसाज्यंगुणशुलकलिप्तं वनरपतिरसोइतिपठित्वामूले
 नधूपमुद्रयाधूपं दद्यात् तर्जन्यंगुष्ठयेभिनधूपमुद्रा हिरण्यवाहोसेनानीईशानीशायतेप्रभो दीपंग्रहाणकपूरकापिला
 ज्यत्रिवार्तिकं आज्यंत्रिवर्तिसंयुक्तमितिदीपं मध्यमांगुष्ठयेनेनदीपमुद्रया अन्नानामापिसर्वपापदेदीनार्त्तनाशक

पङ्कसेश्वरसमायुक्तं गृहाणाद्वैतिवेदितुं नैवेद्यं गृह्यताद्वैतिपठित्वाऽऽमृतोपस्तरणमसि प्राणायामं स्वाहेत्याहुका
 ॥ नमस्ते देवदेवेश सर्वतृप्तिकरं वरं अन्ननिवेदितं शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलं परमानंदसंपूर्णं गृहाण जलमुत्तम
 मित्यनेन मन्त्रेण पानीयं दत्त्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैरिति च पठित्वा ब्रह्मेन्द्राद्यैः सदसमाभितः सोपाविष्टैः समन्ता द्वौ रर्यांसि जह
 लयकरयासादरं वोज्यमानः नमः क्रीडाग्रहसनपरेहासयन्पङ्क्तिभोक्त्वा न्युक्ते पात्रे कलकथाटितेषु द्रुस्मान् श्रीमहेशायथा
 शक्तिं जपित्वा तत्र पोशानं च दत्त्वा नैवेद्यं पोषणं निर्मात्य भोजने च देवेश रायसममर्प्य सुगंधिचंदनेन करोद्वर्तनं कारयित्वा मू
 लेनाचमनं च दत्त्वा राजाधिराज देवेशानिराकारानिरास्पद फलं गृहाण देवेशानारिकेलादिकं शुचैत्यनेन फलं दद्यात्
 इदं फलमिति मूलेन च शाश्वतश्रीमयानंदमदनांतकधूर्जटे गृहाण पूजातंबूलचूर्णैश्चैव सखादिरं पूगी फलमिति मूलेन तां
 वूलं दद्यात् तांबूलमुखवासावितिकोरस्तुभे तल्लक्षणहिमाद्रौरत्नकोशे महापिप्पलपत्राणि क्रमुकस्य फलानि च ना
 रिकेलफलोपेतं मातुलुंगसमायुतं एलाकपूरकं कोलैर्मुखवासं प्रचक्षते एतेषामप्यलभेतु तनूद्वयं स्मरेद्बुध इति
 हिरण्यगर्भं रश्मिं तदिदं क्षिणां दद्यात् ततः पुष्पांजलिं दद्यात् हरविश्वारिखलाधारनिराधारनिराश्रय पुष्पांज
 लिशिवं शंभो गृहाण वरदायकेति पुष्पांजलिं दत्त्वा निराजनं कुर्यात् तत्र विशेषेण हिमाद्रौ चंद्रादित्यौ च वरणी
 विबुधशिरस्तथैव च सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिरास्तिकं यंत्रं प्रति गृह्यतां शालिपिष्टोद्भवैः शुद्धैर्वृतपूरैः समुज्जलैः ततो
 निराजनं दीपैः पङ्क्तिं शत्यानुकारयेत् सर्वपैर्दधिसंयुक्तैर्दूर्वागौराचनादिभिः शांतिकुंभततः पद्ममष्टपत्रं सक
 र्णिकं ध्यात्वा निवेदयेन्मूढं निर्लिङ्गस्य कुसुमैः सह ततो वस्त्रपुष्पमन्त्रमर्पणादन्यर्पयेत् ततः प्रदक्षिणं कृत्वा
 साष्टांगं प्रणमेत् मृडानीनाथमे सर्वानपराधाननेकधा क्षमस्वामि प्रणामैकरोज्यं पांगसंभवमिति नमस्कारं
 कृत्वा ईश्वरवेद्यान्त्रं पठिद्ब्रह्मन्त्रं च यातमष्टमूर्तौ पूजनं कुर्यात् तथाचमयिष्ये मूर्तयोष्टौ शिवस्यैता पूर्वादिक्रम

योगताः आग्नेयांताः प्रपूज्यास्तु वेद्यां लिभे शिवयजेदिति । अष्टमूर्तिपूजनतु प्राचीमग्रतः शंभोरिति रुद्रयामले देवा
 न्नेस्वस्ववाप्यग्नेप्राचीप्रोक्ता गुरुतमैरित्यागमिकां प्राचीमारभ्य प्राच्यैशान्यादिक्रमेण अग्नेयी वामावर्त्तनकुर्ध्या
 तत्त्वेत्यं नमः शिवायेति मन्त्रेण पूर्वालिङ्गो शिवसंपूज्य ततो वामावर्त्तन अष्टौ मूर्ती पूजयेदिति कालतत्त्ववि
 वेचनप्रभृतयः ॥ ॥ अस्तु तस्तरुद्रयामल्ययपदार्थादर्शादिमहानिवेधेष्वदर्शनाजिर्मुलमेव मन्त्रमहो
 दयैः तु मुखे पुष्पांजलिदत्तोत्तरं आवरणपूजनादवर्गगणमूर्त्तिपूजनतद्यथा उोर्शर्वायक्षितिर्मुर्त्येनम उोर्भवायजलमूर्त्त
 येनमः रुद्राय आग्नेमूर्त्येनमः उग्राय वायुमूर्त्येनमः भीमाय आकाशमूर्त्येनमः पशुपतये यजमानमूर्त्येनम
 महो देवाय सोममूर्त्येनमः ईशानाय सूर्यमूर्त्येनमः मध्ये शिवाय नमः ॥ ॥ चंदनादिपंचोपचारैः संपूज्य
 यथा शास्त्रेण प्यारतो नैः स्तुत्या नमस्कृत्य ॥ प्रथमप्रहरार्धं दद्यात् ॥ शिवरात्रि व्रतं देवतवपूजापरायण करो
 मिविधिवद्ब्रह्महाणार्धं महेश्वरं अथ प्रार्थना नमो यज्ञज्ञानाधनमस्त्रिभुवनेश्वर पूजा गृहाण महोत्तमं हे श प्रथम
 पदं ददति ॥ ततः पुष्पांजलिदत्त्वा तन्मंत्रजपेन तत्कथाश्रवणादिना जागरेण कुर्वात् ततो द्वितीयप्रहरे पूर्ववपूज
 नं कृत्वा द्वितीयप्रहरार्धं दद्यात् ॥ नमः शिवाय शान्ताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ द्दाम्यर्धं प्रसीद उभयासह
 ततः प्रार्थना ॥ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरांतक पूजा गृहाण देवेश यथा शक्त्योपपादितमिति ततस्सह
 तीयप्रहरपूजनं यथावत्कृत्वा तृतीयप्रहरार्धं दद्यात् दुस्वदारिद्र्यशोकेन दग्धो हं पार्वतीपते शिवरात्रौ द्दाम्य
 र्धं मुमाकांतगृहाण मे ततः प्रार्थना वक्षोहं विविधैः पाशैः संसारभयवर्द्धनैः पतितभो हजाले मां त्वंसमुद्धर शंकर
 ततश्चतुर्थप्रहरपूजनं यथाविधिकृत्वा चतुर्थप्रहरार्धं दद्यात् ॥ मया कृतान्यनेकानि पापानि हर शंकर शिवरात्रौ
 द्दाम्यर्धं मुमाकांतगृहाण मे ॥ ततः प्रार्थना किं न जानासि मां वक्षतां वदन्ति प्रयच्छ मे स्वपादाग्रतले देवदास्य

देहजगतपते ॥ इतिचतुर्थप्रहरपूजांसमर्प्य ॥ पुनः प्रार्थयेत् ॥ अविघ्नेनव्रतदेवत्वस्यसादास्मार्पितं ॥ क्षम
 स्वजगतांनाथवैलोक्यधिपतेहर वनमथायकृतपुण्यं तद्द्रव्यसमर्पितं ॥ त्वत्प्रसादान्महादेवव्रतमद्यसमर्पित
 प्रसन्नोभवमं श्रीमन्सद्गतप्रतिपातुसत् - तदालोकनमात्रेणपवित्रोस्मिन्संशयइतिप्रसादपुण्यपत्रादिभ्यहीत्वा
 तसाहुण्याधीगोदानंकृत्वापरदिनेयथाशक्तिब्राह्मणानभोजयित्वा संसारुंधनदग्धस्यव्रतेनानेनकंकर - प्रसादसुमु
 खोभूत्वाज्ञानदष्टिप्रदोभवतिसंप्राप्त्यर्थं वंधुभिः सहपारणंकुर्यादिति - कालत्रयविवेचनेन उहोईशानायनम
 इतिप्रथमप्रहरे ॥ दुग्धेनस्तपनं पूजनं च ॥ अर्घ्यादिकचतुर्वर्गदेव द्वितीयप्रहरे - उहोईशानायनम - इतिदु
 धास्तपनं - तृतीये उंवाग्देवायनमः इतिधृतेनस्तपनं चतुर्थे उहोईशानायनम इतिमधुनास्तपनमित्यु
 कं - नृसिंहपरिचर्यायांतु शतसद्विधंपंचार्घ्यावा पयसासार्पणमधुशक्करसेनेक्षुरसेनोदकेनवास्तंतधारायाशिवं
 संस्तवाप्यत्राणायामं ॥ शिवायनमः ॥ इतिगंधपुष्पतिलतंडुलनायगोधूमादिभिर्गृहापूजांकृत्वापंचव्रतक्षत्रंजैः उंस
 योजातायनमः पश्चिमे उत्तरेवामदेवायनमः पूर्वतत्पुरुषायनमः दक्षिणेअधोरायनमः ऊर्ध्वमुखे ईशाना
 येतिपचवक्राणिपुष्पादिभिः संपूज्यतांबूलादिकंनिवेद्यअर्घ्यं दद्यात् तत्रमंत्रः गौरीवल्लभदेवेशशर्वाद्यशिशे
 खर- वर्षपापविशुद्ध्यर्थमर्घ्यमप्रतिग्रहतां इत्यर्घ्यं दत्त्वाजागरणंकुर्यात् द्वितीयप्रहरे शंकरायनमः ॥ तृतीयेमुह
 यरायनमः चतुर्थेरुद्रायनमः एवंपूज्य प्रभातेनित्यं कृत्वा शिवनारयण्यर्घ्यं शिवमस्त्याद्विज्ञानभोज्यपारणंकुर्यादिति
 तिवार्पकशिवरात्रिपूजनम् अथवार्पकशिवयोगयुक्ताशिवरात्रिकथा॥ श्रीशिवउवाच आसीद्ब्रजानां विदेहायां प्रजा
 पतिर्नतत्परः सुधर्मानामाविख्यातः सदाप्ररमधार्मिकः पृथिव्याः सर्वराजानोवर्त्तते वशावर्त्तनगतस्यराज्येनैकः शि
 ध्वाधितोदुःखितोभवत् एवंगुणविशिष्टस्यतत्पराज्ञः प्रियंशुभा भाग्यवर्तिलेखनात्मानसर्वैः समुदितगुणैः रूपला

वपयसंयुक्तास्थिरयौवनसंस्थिताहंसकोकिलसंभाष्यमासमातंगानिनी । यथारूपातथाशीलतस्यभर्यमहीप्र
 तेभर्तुःप्रियहितेषुकभर्तुश्चैवहिवल्लभा वाश्रयस्यापराभार्यः शतसाहस्रसन्मिताः । सर्वास्तागुणसंयुक्तादस्य
 एवव्यवस्थिताः । एवंगच्छतिकालेनुकर्मश्चिरसुरसुन्दरि । अतःपुरंसधर्मात्माजगामरिमुमर्दनः । पतितिलोत्तमा
 देवोसर्वैःसमुदितागुणैः । आगच्छतंततोद्वाराजानरिमुमर्दनं । ततश्चस्वयमुत्थायददौ राजासन्तदा । । वदंस्तेव
 तदार्याज्ञीप्रेयतिचपुनःपुनः । उपविष्टातदार्याज्ञाःस्मोपेवरवाणीनी । । सचराजातदार्याज्ञाशिवेतिस्वमुदीरितं
 श्रुत्वेतिशेषंस्मरमात्राकनकर्मयत्कृतं । तस्याजामौतदार्यमृत्वातांबूलंकरसंस्थितं । चकारभन्नसाराजासंकल्पं
 शिवपूजने । पञ्चस्यतददेवीकिमिदंत्यागकरणं । यदिवक्षसिनोतत्त्वमरिष्यामितवाग्रतः सोपिराजातदा
 देवाभरणैरुत्तानिश्चयां । विज्ञायकथयामासपूर्वजन्मविचोष्ठितं श्रूयतामभिधास्यामिमावधानाभवप्रिये । अह
 मासंपुरावैश्यःस्वधर्मनिरतःशुचिः । कालेनगच्छतादेविपूर्वकर्मवशेनच । स्वकर्मनिरतस्यापिचोष्ठेभक्तिरजा
 यतं त्रिशिनिष्क्रमणं कृत्वाचौर्ध्वकर्तुमहं गतः । ममवैश्रममाणस्य श्रद्धराजमभूतदा । मयाहिंश्रमततदृष्टःसमवा
 योजनस्यच ॥ । जागरणंतुप्रकुर्वाणः । शिवस्यायतनेशुभे । अंतरंतुसमासाद्यउपविष्टस्ततःक्षणं । करयाश्चै
 द्रहमेधिन्याःकर्णसंस्थंयक्कुण्डलं । हत्वापलायमाणस्तुदृष्टोहंतप्रपालकैः । ततस्तुसाहिताःशर्वेखड्गहरताधनुर्धराः
 तद्रयाद्विमयातत्रमुखेक्षितंतुकुण्डलं । ततःकुट्टनैर्चकेनाशिरच्छिन्नमहासिना । ततश्चकर्मणातेनरावौजागरणेन
 च । व्रतेनचक्रेनापि राजा हंसवभूवह । ततश्चजातिस्मरणंजातममतिलोमे । शत्रुदर्शातिथिज्ञस्त्वातांबूलतन्म
 योर्जितं । एतच्छ्रुत्वाचसादेवीविस्मयं परममहत् । उवाचै नंपुनाराज्ञी । विस्मयेनसमन्विता । यदिमेप्रत्ययं
 किंचिदुत्पादयसिभूमिप । तदाजीवामिभूपालनान्वंथासंप्रतारणां । एतच्छ्रुत्वातदार्याजाउवाच । सुरसुन्दरि

एतदेवाशरोमेद्यपश्यैतत्कूपसंस्थितं कालेनकूपः पूर्णं यमृत्कोटिरुत्तणसंचयैः उत्थायचगतौ तत्रदं धृतिविस्मया निवर्तौ
 खतयित्वा ततदेवैदं शयामास तच्छिरः कुण्डलं च मुसदृष्ट्वा विस्मयं परमं गतौ ततस्त्वौ दं पतीति श्रवचक्रुर्नयमं परं । उप
 वासस्थानियमं तथा जागरणस्य च कालेन गच्छता तौ तु पुत्रपौत्रसमन्वितौ । संपूर्णं चतयोः काले मरणं समुपागतौ
 शिवरात्रिप्रभावेन दंपती शिवसन्निधौ शिवरात्रिभिर्मंदे विषः करोति नरो भुवि निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यो शिवलोके महीयते
 यद्ममं भृशुग्राहितं शिवरात्रिकथं नरः कृतातेन महादेवि शिवरात्रिर्न संशयः ॥ इति शिवयोगयुक्तशिवरात्रिब्रतमाहा
 त्त्यम् ॥ अथाशकाविषये प्युक्तमन्यत्र कुर्वतिसावत्सरिको शिवस्य पूजां सुशक्त्या तु यथाकथं चित् । कृत्वा प्रयां
 त्वेवाशिवस्य लोकं व्याधोपि यातो ह्यध्वरुः परतदिति ॥ उतं मोभगवत रुद्राय ॥ अथ शिवरात्रिब्रतकथा । हेमाद्रौ
 स्कंदपुराणे नागरखंडः श्रथसेन उवाच कलिकालकृते किंचिद्भ्रतं मेवदप्यमुख स्वल्पायास्मिन् महापुण्यं सर्वपापप्र
 णाशनं । लक्षाद्युपः स दामर्त्या ब्रह्मभक्तयुगे पुरा त्रेतायां द्वापरे चापि न तु ज्ञाते कलौ युगे तस्माद्ब्रह्मभक्तं त्यक्त्वा किंचिदे
 काहिकं वदश्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाहणे चापराहणिकं न हि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वानचवाकृतं तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भ
 र्तृयज्ञ उदारधीः श्रवतीत्सु चिरध्यात्वा ज्ञात्वा दिव्येन चक्षुषा अस्ति राजन् ब्रतं पुण्यं शिवरात्रौ तिसंज्ञितं एकाहिकं
 महाराजन् सर्वपापप्रणाशनं तस्यां च दीयते दानं हृतं जप्तं तथैव च सर्वमक्षयतायाति रात्रिजगणे कृते अप्रुजो कथं
 पुत्रा विद्धे नो धनमाप्नुयात् स्वल्पयुदर्धनायुश्च शत्रूणां चैव संक्षयं ययं कामनापि ध्यायन् ब्रतमेतत्समाचरेत् तंतं स भागु
 धान्मर्योतिष्कामो मोक्षमाप्नुयात् तथा वर्षकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः । कपुदेनापि चित्तिनयदिकुर्वात्स्रजगारं
 यानि कान्यत्र लिङ्गानि स्थावराणि चराणि च तत्र संक्रमते देवस्तुष्टस्तस्यां यतो हरः शिवरात्रिस्ततः श्रद्धातास्तेन
 सा हरवच्छभा प्रापिता सा सुरैः सर्वलोकानुग्रहकान्यपां भगवन् कलिकाले हि भूत्सर्वपापसमाश्रितः । वर्षपापवि

शुद्धयर्थे दिनमेकं क्षितौ प्रवृत्तः । येन त्वां पूजया पूज्यं मर्त्याः शुद्धिं मवाप्नुयुः । ततो दत्तं द्रुतं चैषामस्माकमुपतिष्ठतु । तैस्तु
 चिच्छेदं श्रय्यद्वतंततस्त्रयां यतो रिवलं काले कालेन चारस्माकं किंचिन्नैवोपतिष्ठति ॥ श्रद्धया मानवैर्दत्तं प्रभूतमपि शंकर
 शिव उवाच । माधमा सख्यकृष्णपांचतुर्दश्यां सुरेश्वराः । अहं यास्यामि भूषणं रात्रौ वैवदिव कालौ । लिखे मुच
 समस्ते पुस्त्यावरे पुचरे पुच । संवसिष्यामि संदिग्धं । सर्वपापाविशुद्धये । तस्मै रात्रौ हि मे पूजां यः करिष्यति मानवः ।
 मंत्रैरैतैः सुरश्रेष्ठ विषाभ्यासमविष्यति ॥ मंत्राश्च ॥ ह्रीं सद्योजाताय नमः । ह्रीं वामदेवाय च्छूं श्रवणाय च्छूं
 ह्रीं तत्पुरुषाय च्छूं ह्रीं शानाय नमः । पंचवक्राणिसंपूज्य गंधपुष्पां नुलेपनैः । वक्ष्ये दीपैश्च नैवेद्यैश्च स्ततो धर्मसंप्रदायये
 त मंत्रेणानेन मद्रको मां ध्यात्वा मनसि स्थितं गौरीवक्ष्ये भद्रं वेश शर्वारम्य शशि शेषर । वर्षपापाविशुद्धये
 मध्येभिप्रतिपद्यतां ततः संपूजे यद्विप्रभोजनाच्छादनादिभिः । दत्त्वा च दक्षिणां तस्मै वित्तशाल्यविवर्जितः ततो जागरणं
 कुर्यात् । द्वाविनां जिह्वानिः स्वनीः धर्माख्यानगताभ्यश्च सलार्यैस्तान्द्रवादिभिः । तांडवैरुदितैर्नृत्यैः तांडवोत्थानं
 णांतरे भवेद्बहुतव्यये चेतोमदिकोशात् । एवं करिष्यते यो न ब्रतमेतत्सुरेश्वराः । सर्वपापाविशुद्धये प्रायाश्च तं भवि
 ष्यति तस्यैति शेषः तच्छ्रुत्वा जिह्वाः सर्वे प्रणम्य शशि शेषर । संप्रहृष्टा नृपश्रेष्ठस्त्वानिस्थानानि भोजिरे । प्रेय
 यामास सद्बोधनारदं मुनि सत्तमं । प्रबोधनाय लोकानां शिवरात्रि क्वेततदा । सोऽपि गत्वा धरापट्टे यो यथा मास सर्वतः
 शिवरात्रौ स्तुमाहात्म्यं यदुक्तं शूलपाणिना । ततः प्रभृति संजोतां शिवरात्रि धरातले । तत्र ते कथयिष्यामि पुरावृत्तं कथां
 तं यद्वर्तनमपि पारण्ये लुब्धकस्यापि कुत्राचित् । तत्रासीद्धुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रात्तु कुर्मतः । व्यसनेनाभिभूतात्मा
 परावितापहारकः । न कदाचिद्भ्रतं तेन न दत्तं न जपः । कृतः केवलं तु हतं वित्तं लोकानां छलसंश्रयात् । कस्याचिवधकाल
 स्थि शिवरात्रिः समागता । माधमासे सिते पक्षे सर्वपातकनाशिनी । तत्रास्त्यापन्नं पुण्यं देवदेवस्य शूलिनः । तत्र

जानराणराजौप्रावरध्वं बहुभिर्जनैः नाराभिर्नरशार्दूल भूषिताभिः सुभूषणः अधासौचित्यामासचौर्येयचितोव्रजा
गरः गच्छामि यदिकाचित्स्थीभूषणैः परिभूषिता निष्क्रान्तावाह्यतश्चास्माद्वासादन्यत्रयास्यति ततो गत्वा समादाय
भूषणानि व्रजान्पह इति तिश्चेत्यमनसागतस्तस्य समीपतः कार्त्तिकारं समाकृष्ट्य स्थितो गुहस्ततो हिंसः वीक्ष्यमा
णोदिशः सर्वो नाराणिष्क्रमणोद्भवाः चौर्यकर्मप्रवृत्तस्य शीतार्तस्य विशेषतः स्वल्पापि निद्रानोजाताकापिनारी
चिनिर्गता ॥ तस्याधस्तात्तोलिंगमनुद्धूतमवस्थितं एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्गतस्तदीक्षुणादितिः असतौ चैव चौरा
णां कामिनामसुखबहः ततो नराश्च नार्पश्च जग्मुः स्वस्वनिवेष्टनं उपवासपराः शांताः प्रणिपत्य नोद्भवन् सोपि
चौरैरनिराशश्चक्षुःक्षामः शीतविन्दहलः श्रवतीर्य दुग्न्नात्तरनाद्धर्म्याग्रं कचिदाश्रितः कालेन महता सोपि पुंचल्वंसमप
यत जातो जातिस्मरो भूत्वादशाणीधिपतः सुतः उपवासप्रभावेन जगत्तरस्य फलादपि शिवराजौ तथा तस्यालिंगस्या
पि प्रपूजनात् ततो राज्ञ्यं समासाद्य पितृपैतामहं महत् कारयामासालिंगस्य प्रासादं तस्य शोभनं वर्षे वर्षे स्मृताग
स्य शिवराज्यं प्रजानरात् उपवासपरो भूत्वा गतिवादित्रनिःस्वतैः धर्मास्थानकथाभिरय साभ्यस्तुतिभिरेव य
पूर्वैर्कर्मजैः संपूज्य अर्घ्यदत्त्वा विधानतः समर्प्य ब्राह्मणान् कर्मैर्जगाम विषयं निर्जं कस्यचित्पथकालस्य शिवराजिः
समानता प्रासादेतन्नमुनयः प्राप्ताः शांडिल्यपूर्वकाः शांडिल्योपभरद्वाजोपवक्रीतश्चनालवः पुलस्त्यभुल्लहेना
भ्यं स्तस्य लिंगस्य चागतः पूजायैत्वा ततो देवं प्राणिपत्य ऋषींश्च तान् उपविष्टस्तु तस्याग्नेश्च नृजातो द्विजातिभिः ते
तु तस्या भूतश्चक्रुः कथावहुविधान्य राजर्षीणामतीतानां ब्रह्मर्षीणां विशेषतः श्रयतस्मिन्कथातेवैतैः षष्ठो ब्रह्मवा
दिभिः कौटुकाविष्टचितैश्च विस्मयोऽपफुल्लोचनैः राजन्पृच्छामहे सर्वे वयं कैतूहलान्विताः यद्विब्रवीषि नः सत्यदेवता
यतने स्थितः ॥ राजोवाच ॥ यद्विज्ञास्यामि विवेक्षाः कथयिष्याम्यसशय देवस्य अत्र तु संपूज्य सत्त्वेनात्मान्मालभे

॥ ऋषय ऊतुः ॥ सुलभीनपरित्यज्यकस्माद्धानान्यनकेशः जागरं कर्तुं कामोन्नस्वदेशादुपतिष्ठसि ॥ वर्षे वर्षे सदा
 प्राप्सन्नुनत्वेति स्कारणं रहस्ययदितेन स्यात्तद्ब्रह्म हित्व नराधिप सावेलक्ष्य स्थितं कृत्वा ततः ॥ प्राह सुदुर्भनाः ॥ इह स्य
 परमं ह्येतद्वाच्यं हि द्विजोत्तमाः तथापि कथयिष्यामि मम देवोयतोऽप्रतः ततः सकथयामासु पूर्वदेहसमुद्भवः मलिन्लुक्क
 रोत्तनुत्वा तां हिनराधिपः चोर्ध्वभावेन देवस्य पूजनं जागरस्तथा उपवासं विनां शिवरात्रौ पुराभवत् ॥ जातिस्म
 रणसमुक्ते तेषां सर्वेषां तथा कथयामासु भूपालो ब्रूतां तं पूर्वजन्मनः ततस्ते नूनयः सर्वे साधुवादान् पृथग्विधात् ॥ व्य
 यात्तमस्य राजपः सदा शीर्षिभिः समन्वितः राज्ञो जागरणं कृत्वा प्रजं भुम् ॥ स्वांस्तदा पुमान् ॥ सोऽपि राजा समभ्यर्च्य तं
 देवतां द्विजात्तमान् जंगामस्वपुरं पश्चात्कृत्वा राजा निप्रजागरम् ॥ भर्तुं उवाच ॥ शिवरात्रिः समुत्पन्ना एव भूमि तले नृप एवं
 विधं च माहात्म्यं तथाग्रेपरिजातं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यासान् पसंति कलिकाले विधेरेण पदी च्छेदति मात्मनः
 यश्च न भृशुषा द्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ तनुजात्पातकस्तोपि मुच्यते नात्र संशयः नास्ति गंगासमतीर्थनां शिवदेवो ह
 रः पमः शिवरात्रिः समनस्ति ब्रतं तस्य यो दितं सर्वं रत्नमयो मेरुः सर्वाश्चर्यमयं नभः सर्वधर्ममयाराजन् शिवरात्रिः प्र
 कीर्तता गरुडः पक्षिणां यद्ब्रवीन्नासां गरो यथा प्रधानं सर्वधर्माणां शिवरात्रिस्तथा तन्मा ॥ इति स्कन्दपुराणे नगरखंडे
 शिवरात्रिब्रतमाहात्म्यं समाप्तम् ॥ अथ वार्तिकं शिवरात्रिब्रतं ध्यापनम् ॥ स्कंद उवाच ॥ ब्रतस्यो ध्यापनं कर्म कर्म व्य
 किंच मानवैः को विधिः कानिद्रव्याणि कथं कार्यं वदं प्रभो ॥ ईश्वर उवाच ॥ भृशुषु पण्मुसवतं त्वेन लोकानां हितकाम्यया
 चतुर्दशाब्दं करोष्य शिवरात्रिब्रतं शुभं एकभक्तचतुर्दश्यं चतुर्दश्यं मुपोषणं स पाद्यं सर्वसंभारान्मंडपं तत्र कारयेत् ॥ व
 स्त्रैः पुष्पैः समालम्ब्य पटकुलैश्च शोभितं तन्मन्त्रैश्चैव हि वयं लिङ्गो भद्रमंडलं ॥ अथ वा सर्वतो भद्रमंडपांतः प्रकल्प्य
 यत् शोभोपशोभासयुक्तदीपैः सर्वत्र चोज्ज्वलं ॥ आचार्यैश्च वरयेत्तत्र ऋत्विजैः संहितं शुभं ॥ शिवरूपाश्च त्रेत्रियाः

आह्निकप्रकरणस्थाशिवपूजायामुक्तआवरणगणः पूज्यः पंचामृतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्था यथासंभवं
 द्रष्टव्याः ततो जागरणं प्रातर्नित्यक्रियति आचार्यो होमं संकल्प्यति यत्र संस्थितमित्यादिसर्पादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिना भुवं संशोध्यार्तिं प्रतिष्ठाप्य तद्ब्रह्मनाति तदैशान्यां लोकपालां तदेवता सहितग्रहपूजां विधाय
 तदैशान्यां विधिना स्थापितकलशेवरूपं संपूज्य- कलशस्य मुखं देवदानवसंवादे इत्यादि संप्राथम्यम् ॥ अग्नेः पश्चात्
 दुपविश्य चादध्यात् चक्षुषी आज्यमित्यंतम्- आदित्यादीनुद्दिश्यार्कादिसिद्धिर्वाज्याहुतिषु- अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिचिकीर्षितसंख्यासंकीर्तनकार्थं प्रधानदेवतारुद्रं अष्टोत्तरशतसंख्याकार्भिर्वल्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानांदिनं अजैकपादमहिर्बुध्न्यभवं शिवं उमापतिरुद्रं प
 शुपतिं शंभुवरदं शिवं ईश्वरं- महादेवं हरं भीमं एताः षोडश देवता- एकैकयाज्याहुत्याशेषेण स्विष्टकृतामित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिना पायसं श्रपयित्वा गुरुं सिद्ध मादायाज्यभागति यथान्वाधानं यजमाने त्यागे कृते यथा त्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यं कंदर्बस्त्रिजः कुर्युः- प्रधानदेवता होममाचार्यः कुर्यात् कद्रुद्रायेति त्रिभिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तं कुर्यात् एकैकपादं त्रिशदाहुतय इत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽत्र जैकपदे इत्यादि षोडश देवता
 भ्य एकैकया पायसाहुत्या- स्विष्टकृदादि प्रायश्चित्तहोमांते बलिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनससर्पापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि- ततो वरुणकलशोदकेन यजमानाभिपेकः आचार्यो यधेनुदानं- ततो जैकपादा
 दिसंहितस्योमायुत श्रीरुद्रस्य ग्रहाणां चोत्तरपूजति श्रीरुद्रप्रतिमा माचार्यहस्ते प्रतिपाद्य सोपस्करो भ्यतुर्दश प्रतिमा
 अजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्ववृत्तेभ्यश्चतुर्दश विप्रेभ्यः प्रतिपाद्य व्रतलेतत्कृतं यन्मे पूर्णवापूणे मेव वा सर्वसंपूर्णं
 तां पातु प्रसादाद्भवतां मे मेतितान्संप्राथम्यं चूर्वाश्चतुर्दश विप्रान्दक्षोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्यस्तान्सं

पुनं कर्पूरादिसमायुक्तं तं वलं प्रतिगृह्यतां इति तां वलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफल
 दमतः शान्तिं प्रयच्छमे इति दक्षिणा सोमं च संगणै चैव पूजयित्वा महेश्वरं ततो रात्रौ प्रति याम मर्ध्य दद्यात्था गिधि
 ततः पारंगणस्तोत्रैरात्रिशपं नयेद्बुधः ततः प्रभातसमये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः पुनः पूजां प्रकुर्वीत ततो होमं स
 माचरेत् तिलव्रीहियैवैश्वर्याय सेन च भक्तितः अयं कंचेति मंत्रेण ततो नमः शंभवेति च गौरीमिति मंत्रेण शत
 मष्टोत्तरद्वयं होमं च कुर्यान्मतिमान् चित्त्वपवैस्तुनामभिः पूर्णाहुतिं ततो दद्याद्दोमशेषमापयेत् ब्राह्मणान्भो
 जयेद्भक्त्या पूजयेच्च चतुर्दशीं आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्रालंकारभूषणैः यज्ञोपवीतवस्त्रादि दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्
 गांसवत्सांसवसर्नानालंकारभूषितां दद्यात् आचार्यवर्याय शिवो मे प्रीयतामिति ततः संकुंभांतं मूर्तिसवस्त्रां वृ-
 षंभस्थितां सर्वालंकारसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीद देव श सर्वलोके श्वरप्रभो तव देव प्रदानेन मः
 मसंतु मनोरथाः व्रतमेतत्कृतं यन्मे पूर्णैवा पूर्णैव च सर्वसंपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतो मम इति संप्राथ्यतां न्विप्रां
 न्प्रणम्य च पुनः पुनः अजैकपादादि देवेभ्यो दध्यात्कुभान् पृथक् पृथक् अजैकपादादिर्बुधो भवः शर्व उमापतिः
 रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः महादेवो हरो भीमो नामान्ये वंचतुर्दश ॥ अथ प्रयोगः ॥ संकल्पपूर्वकं नां-
 दीश्राद्धांतं कृत्वा आचार्यस्य चतुर्दश ऋत्विजां च वरणं कुर्यात् ततो मंडपमध्ये लिङगतो भद्रे च एकः पूर्वादिदिक्षु प्रत्ये-
 के स्त्री स्त्रीन्मध्यकलशं दक्षिणोत्तरयोर्द्वौ वित्येवं चतुर्दशकलशान् महीधोरित्यादिकलशस्थापनविधिमारभ्य वरुण-
 पूजनं कुर्यात् ततो मध्यकलशेन दिंदितां स्मिन्नुमामहे श्वरै च संस्थाप्य चतुर्दशकलशेषु लिङगानि स्थापयेत् मध्यकल-
 शस्य प्रतिमायां मुक्तैः पौराणमंत्रैर्वदिकमत्र संहितै र्थथा संभवोऽडशोपचारैः पूजां कुर्यात् इतरकलशेषु प्रा-
 दक्षिण्येनाजपदेन मः आदिर्बुध्याय नम इत्यादिनाम मंत्रैः पूजां कुर्यात् पात्रासंभवे आवृत्तिः पुष्पपनिवेदनांते

आह्निकप्रकरणस्थाशिवपूजायामुक्तश्रावरणगणः पूज्यः पंचामृतादिगतविशेषाः शिवरात्रिप्रकरणस्थायाथासम्भवं
 द्रष्टव्याः ततोजागरणं प्रातर्नित्यक्रियति आचार्योहोमसंकल्प्यतेयद्रसंस्थितमित्यादिसर्षपादिविकरणं
 पंचगव्यप्रोक्षणादिनाभुवंशोऽध्याग्निं प्रतिष्ठाप्यतद्भानति तदैशान्यालोकपालांतदेवता साहितग्रहपूजांविधाय
 तदैशान्यांविधिनास्यापितकलशेवरुणसंपूज्य कलशस्यमुखंदेवदानवसंवादे- इत्यादिसंप्राथम्यं ॥ अग्नेःपश्चात्
 दुपविश्यचादध्यात् चक्षुषीआज्यमित्यंतम् आदित्यादीनुद्दिश्याकर्षादिसमिच्चर्वाज्याहुतिपु- अंगदेवतोद्देशकत
 दाहुतिचाष्टोत्तरशतादिचिकीर्षितसंख्यासंकीर्तनकार्थं प्रधानंदेवतारुद्रं अष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्वल्वसमिदाहुति
 भिस्तावतीभिः पायसाहुतिभिस्तावतीभिराज्याहुतिभिरुमानंदिनं अजैरुपादमहिर्बुध्न्यंभवांशंवउमापतिरुद्रं प
 शुपतिंशंभुवरदंशिवंईश्वरं- महादेवंहरंभीमंएताःपोडशदेवता- एकैकयाज्याहुत्याशेषेणस्विष्टकृतमित्यादिततः
 स्थालीपाकविधिनापायसंश्रययित्वागुरुंसिद्ध मादायाज्यभागंतियथान्वान्वाधानंयजमानेत्यागेकतेयथात्यागं
 ग्रहतदंगोद्देश्यकंऋत्विजः कुर्युः- प्रधानंदेवताहोममाचार्यःकुर्यात् कद्रुद्रायैतित्रिमिस्त्रिभिरेकैकमष्टोत्तरश
 तंकुर्यात् एकैकंपाट्त्रिशदाहुतयइत्येवमष्टोत्तरशतसमिद्धिः उमायै नंदिनेऽत्रजैकपदेइत्यादिपोडशदेवता
 भ्यएकैकयापायसाहुत्या- स्विष्टकृदादिप्रायश्चित्तहोमांतवलिदानपूर्णाहुतिः ततःप्रणीतानियमनससर्वापरि
 स्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि- ततोवरुणकलशोदकेनयजमानाभिर्पेकः आचार्योयधेनुदानं- ततोऽेकपादा
 दिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्यग्रहाणांचोत्तरपूजति श्रीरुद्रप्रतिमामाचार्यहस्तेप्रतिपाद्यसोपस्कराभ्यनुदंशप्रतिमा
 अजैकपादादिनाममंत्रैः पूर्ववृत्तेभ्यश्चतुर्दंशवित्रेभ्यःप्रतिपाद्य व्रतमेतत्कृतंयन्मेपूर्णंवापूर्णमेववा सर्वसंपूर्णं
 तांयतुप्रसादाद्भवतांमेमेतितान्संप्राथ्यपूर्ववृत्तांश्चतुर्दंशवित्रान्चोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्यसाचार्योस्तान्सं

भोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथाशक्तिदक्षिणां दत्त्वा स्वराप्पणं कुर्यात् ॥ इति शिवरात्रिब्रतोद्यापनविधिः अथ
 मासशिवरात्रिनिर्णयः तदारंभस्तु मार्गशीर्षकार्तिमाघचतुर्दशेषु वा न्यतमचतुर्दश्याकार्यः तदुक्तमदर्नर
 लेस्कंदपुराणे श्राद्धमार्गशिरमासि दीपोत्सवदिनेपि वा गृहीयान्माघमासेवाद्वादशैवमुपोषयेत् तथा दी
 पोत्सवमार्गसायकृष्णायार्चचतुर्दशी द्वादशश्वपिमासेषु प्रकुर्यादिह जागरं तथा कृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य-
 यतः प्रतिचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मेकता तथा जागरणरात्रौ संनिधौ मेकतं तथेति अस्य ब्रतस्य वर्षसंख्योक्ता तत्रैव
 एवं द्वादशवर्षेति द्वादशैव तपो धनानिति हेमाद्रौ कालोत्तरखंडेषु चतुर्दश्याब्दं कर्त्तव्यं शिवरात्रिब्रतं शुभमित्युक्तं
 अत्र चतुर्दशी वहुरात्रिव्यापिनी आह्या तस्यां रात्रौ प्रतियामं पूजायाः जागरस्य च एकैकं वा षट्त्रिंशदाहुतय इत्ये
 वमष्टोत्तरशतसामिद्धिः उभार्यौ नंदिनेऽत्रैजकपदे इत्यादि षोडशदेवता एकैकया पायसाहुत्या स्विष्टकृदा
 दिप्रियाश्चित्तहोमं त्रिवाल्लिदानपूर्णाहुतिः ततः प्रणीतानियमनसर्पापरिस्तरणविसर्जनान्यग्न्यर्चनानि ततो
 वरुणकलशोदकेन यजमानाभिषेकः ततो जैकपादादिसहितस्योमायुतश्रीरुद्रस्य ग्रहा
 णां चोत्तरपूजां तैश्वर्यं प्रतिपाद्य सोपस्कराश्चतुर्दश प्रतिमा अजैकपादादिनाम मंत्रैः पूर्व
 वृत्तैश्च श्वश्चतुर्दश विप्रभ्यः प्रतिपाद्य ब्रतमेतत्कृत्यन्मेषूर्णवापूर्णमेव वा सर्वसंपूर्णतां यातुं प्रसादाद्भवतां मेति
 तान्संप्राथ्य पूर्ववृत्तांश्चतुर्दश विप्रान्वस्त्रोपवीतकुंडलादिभिः संपूज्य साचार्य्यस्तान्संभोजयित्वा चतुर्दशभ्यो यथा
 शक्तिदक्षिणां दत्त्वा स्वराप्पणं कुर्यात्

तदारभस्तु मार्गशीर्षकान्तिकमाघचतुर्दशीपुवान्यतमचतुर्दश्याकार्यः तदुक्तं मदनरत्नेस्कंदपुराणे । आदौ मार्गशी
रेमासि दीपोत्सवदिनेपि वा गृह्णीयान्माघमासेवाद्वादशैव मुपोषयेत् तथा दीपोत्सवमथासाद्य कृष्णयाचचतुर्दे
शी द्वादशस्वपि मासेषु प्रकुर्व्यादिह जागरं तथा कृष्णपक्षे शिवरात्रिमुपक्रम्य यतः प्रतिचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मे
कृता तथा जागरणं रात्रौ सांनिध्यै मेकृतं तथेति अथ तस्य वर्षस्योक्ता तत्रैव एव द्वादशवर्षतिद्वादशैव त
पोधनानिति हेमाद्रौ कालोत्तरखंडेषु चतुर्दशाब्दकर्तव्यं शिवरात्रि व्रतशुभमित्युक्तं अत्र चतुर्दशीवहुरात्रि
व्यापिनी ग्राह्या तस्यां रात्रौ प्रतियाम् पूजायाः जागरस्य च विधानात् तयोः सकलपरात्रि साध्यत्वात् दिनद्व
ये रात्रौ सत्यधिकरात्रि व्यापिनी ग्राह्या तुल्यैकदेशव्याप्तौ पूर्वा रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या समुखीति थिति ब्रह्म
वैवर्तात् जयायोगप्रशस्त्या च कृत्य रत्नावली कालतत्त्वविवेचेन दीक्षिताया दावप्येवं मदनरत्ने निर्णयसिधुमपू
खादौ तु वार्षिकशिवरात्रि निर्णय इत्युक्तं यत्तु प्रदोषव्यापिनी ग्राह्येति तत्सत्यस्त विषयमिति दीक्षिताः मोक्ष
मार्गरतानां च मुनीनामूर्ध्वरेतसां तेषामेव तु सांप्रोक्ता सामावास्या चतुर्दशीति विश्वरूपनिबंधे अथान्यापि वार्षिक
शिवरात्रिकथा सूत उवाच कैलासशिखरासीनो देवदेवो जगद्गुरुः पचवक्रो दशभुजस्त्रिनेत्र शूलपाशधृक्
भस्मांगव्यालभोगाढ्यशशांककृतशेखरः नीलजीमूतसंकाश सूर्यकोटिसम प्रभः क्रीडते भगवांस्तत्र गणै
स परिचारितः विसृज्य देवता सर्वास्तिष्ठते उभयासह दृष्ट्वा तदेव देवेश प्रहस्योत्फुल्ललोचना एकाकिनसुरश्च
ष्ठम उच्छतत्रपार्वती पार्वत्युवाच कथयस्व महर्षि देवयद्वोऽप्यव्रतमुत्तम भवेतां भवेद्वेदं वेदवैश्वरतानां विषया शु

भाः... दानधर्माप्यनेकानितयस्तार्थान्यनेकशः नास्तिलेनिश्चयोदेवश्रामिताहंत्वयापुनः... व्रतानामुत्तमदेव
भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि त्रसिद्धकथयस्व मे... ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमव्रतं य
न्न कस्यचिदाख्यातरं हरस्य मुक्तिदायकं येन वै कथ्यमानेन यज्ञोपविष्य ब्रजेत... कथयामि व्रतं गेहं शृणुष्वेकम
नाः त्रिये माघफाल्गुनयोर्मध्ये अलितायाचतुर्दशी शिवरात्री तिस्रोऽस्यासर्वयज्ञोत्तमा दानध
र्मेऽस्तपोयज्ञौ किंवातीर्थशतैरपि शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा स्नानसहस्रकं कृष्णाया कलिहं त्रीचयममार्गं
विनाशिनी जेत्यमपुरं याति कृतार्थैः साचतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथं यमपुरं त्यक्तानरः शिवपुरं
ब्रजेत् एतन्मे कौतुकं देवकथयस्व मम प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवि शयावृत्ता कथयैषारणिकी शुभा
यमशतसनहं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिद्रासीत् पुरा काले निपादस्त्वामिषप्रियः त्रत्वं तदेव शवासी चित्र
चिकित्स्योतिनेर्घृणः मृगयाव्यसनी तत्र कुटुंबपरिपालकः तत्त्वापिनो धनुर्धरो रीश्यामांगः कृष्णकंचुकः वदगो-
धांगुलित्राणो वामबाहौ सचर्मकः धनुर्गृहीत्वा बाभे तु दक्षिणे शरमुल्लभं निर्गतौ सौ वनं दुर्गं निपादश्रामिषप्रियः
जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः वनंगत्वानिरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च यदभार्गं च आश्रमे मृग-
मूकरात् इतश्चतश्चधा वत्सश्रामिपेलुब्धमानसः वनं च पर्यवर्तयैव भ्रमलाणो निशांगतः तत्रासंते न नो किंचि
न्मृगसूकरतिनिरः निराशो लुब्धको भूत्वा तदाह्यस्तंगतोरविः चितयत्तज्जलनासाद्यतडागेर्जविघातकः जा
लमध्ये महालिंगं तिष्ठेता न्नादिसंभवं विल्ववृक्षो महादिव्यो जालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
मार्गशुद्ध्यर्थमाक्षिपत् लिप्तानि तानि पात्राणि वायुनाभ्याहृतानि च दक्षिणाशास्थितान्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
तानि देवादनिलाह्लिगमूर्धूनि चाक्षपत् लुब्धकेन कृतं पापमपानीतं च तत्क्षयं तद्विद्वाभोजनं तस्य ह्यामिपेलुब्धचेतसः

तन्तश्चितयमानस्यननिद्रासंमजायत - तस्यगंधसमाग्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठत्सिम्हगाः सर्वेशरपातभया
 दिताः निषादमपितेदृष्ट्वाराव्यतेस्समुपस्थिते नानीतमामिषंतेनिराशाः शिशवोगताः रुदंतिकरणैः प्राहुर्भो
 जनंदीयतांचनः - ततस्तूष्णीं पिताभूवाह्ययोवदनदुःखितः भोजनंचकृतंतेनयथादत्तंतुभार्ययाधर्हमीनोनिपा
 दोसौधर्मवार्तापराडुमुखः अक्रामंजारंगरात्रौशिवरात्र्यांवरानने कृत्वासौक्रालपर्थतेगृहीतोयमकिंकरैः यमे
 नहंतुर्मोरब्धः शूलपट्टिशधारिभिः शिवेनंप्रेषितांस्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोषकः
 यः पूर्वलुब्धकोभूत्वाकरोतिप्राणिनांवधं - इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणास्तेननुद्यताः स्तूयमानाः परदेवशिवंशान्तिनि
 रांमयः - याद्वंच्छतितेस्वर्वावपश्यतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदंडैर्वहुभिर्मुष्टिभिस्तथाः - सर्वेकोलाहलंचक्रुस्मा
 कमितितेगणाः परंस्पर्धय्यधमानानुचुरस्तेयमकिंकराः किंकराऊचुः मुचामोनत्वमिदंमुष्ट्यापिपृजीवयातकं यमं
 योवन्नपश्येतशुद्धिश्चर्मभवेत्ततः - गणाऊचुः - लुब्धकोयंपूर्वभासितपापिष्ठोयमकिंकराः - अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
 कामेनकानने - तस्माच्छिवाज्ञयासर्वविमानैर्द्रुतमगताः यावच्छिवंनपश्यामोनामुचामोवयंयद्गुम् - ततोहंतुस
 मारब्धखड्गमुद्गरपाट्टिशैः प्रवृत्तंतन्महद्युद्धमन्योन्यजयकांभिणां भद्रांगसंघयः - केचित्केचित्मूर्च्छासमाश्रिताः
 जर्जरीकृतदेहास्तु क्रंदमानाः सुदारुणं ब्राह्मिह्रीतिरराजन् गतास्तेयममंदिरं निषादोपिगणैर्नोतोय
 ब्रदेवोमंहेश्वरः - दृष्टमात्रस्तुदेवननिषादोगणतांगतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः - तस्यदत्तंमहे
 शेनविमानंसार्वकामिकं - रुद्रकन्याशताकीर्णपुष्पमालाकुलावरं नानातूर्यसमायुक्तंसर्वरत्नोपशोभितं क्रीड
 तेसचिरं कालंयावदाभूतसंह्रवं एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रीडतोशिवशासने - अथद्रुतांवदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
 रारुणवर्ष्माभाभिन्नगंगाः समंततः पृष्ठास्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः द्रुताऊचुः शृणुराजन्यदस्माकं युद्धंशि

भाः-- दानधर्माण्यनेकानितपस्तीर्थान्यनेकशः नास्तित्येति श्रयोदेवभामिताहंत्वया पुनः ॥ व्रतानामुत्तमं देव
 भुक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसीद कथयस्व मे ॥ ईश्वर उवाच शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं य
 त्न कस्यचिदास्यांतरहस्यं मुक्तिदायकं येन वै कथयन्मनिनयसोऽपि विलयं ब्रजेत् ॥ कथयामि व्रतं गेह्यं शृणुष्वेकस्म
 नाः श्रिये ॥ माघफाल्गुनयोर्मध्ये अस्ति ताचाचतुर्दशी शिवरात्री तिसाक्षी या सर्वयज्ञोत्तमा ॥ दानध
 र्मेऽस्तपोयज्ञैः किंवा तीर्थशतैरपि शिवरात्रि सप्तमं नास्ति कृत्वा ह्यनसहस्रकं कृण्वया कलिहं त्रीचयममार्गं
 विना शिनी न ते यमपुरं याति कृतार्थैः साचतुर्दशी ॥ देव्युवाच ॥ कथय मयुरं त्वत्कानरः शिवपुरं
 ब्रजेत् एतन्मे कौतुकं देवकथयस्व मम प्रभो ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवेश या वृत्ता कया पारिणीकी शुभा
 यमशासनहं त्रीच शिवस्थानप्रदायिनी कश्चिद्वासी त्पुरा काले निपादस्त्वामिषप्रियः प्रत्यंत देशवासी चित्र
 चिंकिं स्योतिर्नृणाः सृगयाव्यसनी तत्र कुटुंबपरिपालकः ॥ तत्त्वापीनो धनुर्धरी श्यामांगः कृष्णकंजुकः वद्धगो-
 धांगुलित्राणो वामबाहौ स चर्मकः धनुर्गृहीत्वा दामे तु दक्षिणे शरमुग्रं निर्गतो सौ वन्दुर्गो निपादश्चाभिप्रायः
 जीवघातेन तेनैव कुटुंबपरिपालकः वनंगत्वा निरीक्ष्यैव दिक्षु मार्गमितस्ततः पदं च पदमार्गं च आश्रमे स्मृग-
 मूकरात् इतश्चेतश्चाधवास आभिषेकं लुब्धमानसः वनं च पर्वतं वैवधमलाणो निशागतः न त्राप्तं तेन नो किंचि
 नृगसूकरतिनिर्ः निराशो लुब्धको भूत्वा तदा ह्यस्तंगतो रविः चितयत्तज्जलमासाद्य तडागे जविघातकः जा
 लमध्ये महालिङ्गं तिष्ठेता नानादिसंभवं ॥ विलम्बक्षोभहादि व्योजालमध्ये हि संस्थितं गृहीत्वा तस्य पात्राणि
 मार्गशुद्ध्यर्थमाक्षिपत् लिप्ता नितानि पात्राणि वायुनाभ्याहृतानि च दक्षिणाशास्थितान्येव पल्लवैर्जालकैः सह लू
 तानि देवादिना लिङ्गमूर्धनि चाक्षपत् लुब्धकेन कृतं पापमपानेति च तत्क्षयं तद्विवाभोजनं तस्य ह्यामिषे लुब्धचेतसः

ततश्चित्तयमानस्यननिद्रासमजायत तस्यगंधसमाध्रायलुब्धकस्यवरानने नतिष्ठतिमृगाः सर्वेशरपातभया
दिताः निपादमपितेदद्वारात्र्यंतेसमुपस्थिते नानीतमामिषतेननिराशा शिशवोगताः रुदतिकरणैः प्राहुर्भो
जनदीयतांचनः ततस्तूर्णोपिताभूत्वाह्यथोवदनदुःखितः भोजनंचकृतंतेगयथादत्तंतुभार्ययाधर्ममीनोनिपा
दोसौधर्मवर्तापरिदुःखः अकामजागरंरात्रौशिवरात्र्यावरानने कृत्यासौकालपथेगृहीतोयमकिंकरैः यमे
नहंतुमारब्धःशूलपट्टिग्रधारिभिः शिवेनप्रेषितास्तावद्विमानगणकोटयः शीघ्रमानीयतांगत्वाशिवरात्रिउपोयकः
य पूर्वलुब्धकोभूत्वाकरोतिप्राणिनांवध इतिश्रुत्वावचोदिव्यंगणास्तनेतुमुद्यताः स्तूयमानाः परदेवशिवंशांतनि
रांमयं याद्वंच्छतितेस्वर्वावपश्यतिलुब्धकं हन्यमानंलोहदडैर्वहुभिर्मुष्टिभिस्तथा -- सर्वेकोलाहलंचक्रुरस्मा
कमितितेगणाः परस्परयुध्यमानानचूस्तेयमकिंकराः किंकराजुचुः मुंचामोनत्विमंदुपापिठजीवघातकं यमं
यावत्पश्यतशुद्धिश्चनभवेत्ततः गणाजुचुः लुब्धकोयंपूर्वमासीत्पापिष्ठोयमकिंकराः अनेनशिवरात्रिस्तुकृता
कमेनकानने तस्माच्छिवाज्ञयासर्वेविमानैर्द्रुतमागताः यावच्छिवंनपश्यामोनमुचामोवयंह्यमु ततोहंतुस
मारब्धखड्गमुहंरपाद्विशैः प्रवृत्तंतन्महद्युद्धमन्योन्यजयकांक्षिणां भग्नांसंधय. केचिकेचिन्मूर्च्छासमाश्रिताः
जंजरीकृतदेहास्तु क्रंदमानाः सुदारुणं त्राहित्राहीतितराजन् गतास्तेयममंदिर निपादोपिगणैर्नीतोय
त्रदेवोमहेश्वरः - दृष्टमात्रस्तुदेवेननिपादोगणतागतः स्थितोसौदेवदेवस्यकुंडलाभरणोज्ज्वलः तस्यदत्तंमहे
शनविमानंसार्वकामिकं रुद्रकन्याशताकीर्णपुष्पमालाकुलांवर नानातूर्यसमायुक्तं सर्वरत्नोपशोभित श्रीड
तेसचिरं कालं यावदाभूतसप्तवं एवंसलुब्धकोभूत्वाक्रोडतोशिवशासने अथदूतावदंतस्तेधर्मराजानमग्रतः रुधि
रारुणवर्णाभाभिन्नगत्राः समततः पृष्ठस्तेधर्मराजेनकोसौकालेनयोजितः दूताजुचुः शृणुराजन्यदस्माकं युद्धंशि

वर्णैः सह नीतोसौपापकर्मपिनिपादोजीवधातकः श्रस्माभिर्गृह्यमाणस्तुगणैः शैवैर्वयंहताः धर्मात्माक्रुद्धरूपस्तु
चित्रगुप्तमयाव्रवीत् आमिपाशीसपापिष्टोलुब्धकोजीवधातकः कथं शिवपुरंयातश्चित्रगुप्तविचारय निरीक्ष्यपुस्तकं
तेननार्कचित्सुकृतं धर्मेवृद्धिर्नतस्यास्ति धर्मो धर्मो न वेदति एतन्मेलिखितं ज्ञातं सत्यं देवदाम्यहं इति श्रुत्वानि
पादस्य चित्रगुप्ताच्छुभाशुभं नाहं चिंतां करोमीह जंतूनां पापकर्मणां गत्वानिवेदयिष्यामि नियोगंतु शिवाव्रतः एवमु
क्तागतः शीघ्रं यत्रास्ते शंकरः स्वयं दृष्ट्वा तं देवदेवं शंस्तोत्रमेतदुदाहरत् नमस्त्रैलोक्यनाथाय सुष्ठिसंहारकारक
कालकूटविनाशाय कामनिर्दहते नमः श्रुद्धो देवदेवासौ निपादः पापकर्मकृत् मेरुमंदरतुल्या निदुष्कृतानिवहून्
पि ईश्वर उवाच केनापराधितो धर्मः केन मानस्तु मर्दितः किमर्थं दंडमुद्रां त्वत्पक्ताव्रहिममाग्रतः धर्म उवाच
त्वद्गणं देवदेवेश त्वपापस्य चकारणात् मदीयार्किकरादेव धातिताः शक्तिमुद्गरैः जीवधातीनिपादोसौ सर्वधर्मव
हिः कृतः कर्मणो पार्जितयेन निश्चितं मम शासनं अयोग्यस्त्वद्गणं देवगणेषु विनियोजितः तेनाहमागतो देवस्य
क्तामुद्रां वदाम्यहं शंकर उवाच निपादः पापकर्मचजीवन्प्राणिवधेरतः कदाचित्सर्वगत्वानार्कचिदाप्तवां
स्तथा सचिवत्वं यस्य पत्राणि गृहीत्वा मार्गतोक्षिपत् कथंचिद्देवसंयोगाद्वा युनाशिवमूर्द्धनि निक्षिप्तानि प्रेतराज
कोमलान्यस्य कामतः शिवरात्रिः कृततेन जायता मार्गहेतुना शिवरात्रिप्रभावेन सगतो मम शासनं गृह्णन् गृह्णन्
धर्ममुद्रां दंडयथेच्छया पालनाय स्वधर्मस्य सत्यं सत्यं महायम स्वगृहं गम्यतां शीघ्रं ग्राह्यमेतत्सदंडकं ताडय
न्यापकर्मिणं पालयन् वैसुधर्मिणं एवमुक्तो धर्मराजो गतोसौ स्वगृहं शुभं एवं देवि मया स्यात् शिवरात्रि महाव्रतं
देव्युवाच अकामाल्लुब्धको देवकृत्वा ह्यमरतांगतः आश्चर्यमेतदेव शमामाद्भुततमं महत् कामतः शास्त्रद्व
ष्टेन यत्कर्तव्यं शिवव्रतं तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसादाद्वक्तुमर्हसि शिव उवाच शृणु देवि महामागो सर्वतश्चारुभा

विष्णी शिवरात्रिप्रभावश्चनकथ्यः पापकर्मणां माघमासेस्त्वया कृष्णाफाल्गुनादौ चतुर्दशी सातु पुण्याति तिहोया
 सर्वपापप्रणाशिनी शांतात्माक्रोधहीनस्तुतपस्वीह्यनमूयकः तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा अन्यथा यो
 ददातीदं सदा तानरकं व्रजेत् वर्षे वर्षे महादेवि नरो नारी पतिव्रता वक्षियामि जगत्सर्वकोमांभस्तथा प्रपूजयेत् शिवम्
 त्रैलोक्यं पृथुत्वाहो मन्मर्चनपूर्वकं जागरं शिवरात्र्या तु शिवं पश्येत्समाहितः मम भक्तोजने देवि शिवरात्र्यामुपोषकः गण
 स्वमक्षयं दिव्यमक्षयं शिवशासनं सर्वकृत्वा तु बुभुजे भोगानमृतसंभवान् एवं द्वादश वर्षाणि शिवरात्र्यामुपोषकः यो मां
 जागरते रात्रि मनुजः स्वर्गमारुहेत् अकृत्वामानजानाति व्रतमेतदुदाहृतं शिवं च पूजयित्वा योजागर्तं च चतुर्दशी
 मातुः पयोधररसं न पिवेत्स कदाचन यदीच्छेच्चक्षयान् भोगान् दिवि देवसमोपमान् आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति
 सकलं फलं आदौ मार्गशरे मासि दशपौत्सवदिने पिवा गृह्णीयान्माघमासे वा द्वादशैव मुपोषयेत् निशि जागरणं कृ
 त्वा दीपो धोति तदिदं मुखः गतिवाद्यविनेदेन पुजा जाप्ये सदारतः एवं द्वादश वर्षपतिं द्वादशैव तपोधनात् आचा
 र्यं शिवशास्त्रं ब्राह्मणं श्रविशेषतः आमंत्र्य परयाभक्त्या गृहं गत्वा तपोधनात् आचार्यं भक्तियुक्तं श्रगृहीत्वा चर
 णं दयं आगच्छेत् गृहं तात कृतकृत्यं गृहं कुरु आमंत्र्यानि शिताने वं प्रभोति विमले पुनः गृहीतो भयलिङ्गं तु स्थावरं जंग
 मं पुनः धृतो नाभ्यज्ययत्नेन सुगंधं मालिकादिभिः पंचामृतेन दिव्येन स्नाप्य चोद्वर्तनादिभिः स्नापयेद्धारिकुंभानां स
 हस्रेण शतेन च पंचाशतात्तर्धेन स्नापयेच्छीते लेन तु चंदनेन विलिप्याथ स्थावरं जंगमं तथा शतपत्रैर्जातिपुष्पैर
 च येन हिल्वपत्रकैः दीपान् दिक्षु च सर्वासु प्रज्वाल्य सधनांस्तथा सधनान्सकंपूरान् नैवेद्यमपि भक्ष्यांश्च क्षीरं खंडसमं
 दुकान् गुंडाब्जान् लड्डुकारैश्च वतयांश्च रिवहु निवेदयेद्यैतानि गुरुदेव तपास्विनाम् देवांश्च तुरुपूज्य कृत्वा मंडल
 कं शुभं सुसूक्ष्माणि च स्वाणि शय्यां सोपस्करामपि द्वादशैव तु गाद्यात्परिधानादिकं तथा अथ वा दक्षिणामेव प्रद

याजुह्यात्तिलान् दत्त्वा तु भोजयेत्सर्वान् गुरूंश्चैव तपस्विनः । पश्चात्क्षमापयेद्देवं प्रीयतामि मे ह्यश्वरः सर्वचैव तथा चार्थ्यो शिवव्रतपरायणो दद्यादिति शेषः । गंधादि विविधैः सर्वानन्यास्तत्र समागतान् दक्षिणाभिश्च कुंभैश्च नवान्नैश्च प्रपजयेत् तस्मान्नान्यवते स्थानात्कल्पकोटि शैतरेऽपि अथातः कालपर्याये द्रष्टव्यातिस्वयं भुवं सहितो लोकः पालेऽथ विमानैः सार्वकामिकैः तत् पश्येन्महोदयं नानागणसमन्वितं तं दृष्ट्वा रतौ तित्ति देवशशिर्वन्निभुवनेश्वरं नमस्तुभ्यं जगन्नाथं चंद्रार्धकृतेशेखरं नमस्तेऽयमया युक्तभुक्तिमुक्तिप्रदायकं नमस्ते कालकालो ग्रकलतीतोऽसि शंकर शिव उवाच तुष्टो ह तव भक्तस्य शिवरात्रौ उपोषकं वरदाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभ एताः कन्यामहादिव्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः रूपयौवनसपन्नाः पीनोन्नतपयोधराः हेमगौर्यैर्महतीजाः संयुक्ताः सूर्यसन्निभाः देवा गवत्संछन्नाश्चंदना गुरुचर्चिताः सर्वलक्षणसंयुक्ताः कुण्डलैर्घोषैः तिताननाः एवं विधामया दत्तामनास्विन्यः सुमध्यमाः विमानकोटि संयुक्ताः सर्वाभरणभूषिताः क्रीडां कुरु महाभाग गणस्त्वममपुत्रकः सर्वगामी भवाद्यहलोकलोकं चरार तुष्टो ह तव भक्तस्य शिवव्रतपरस्य च रुद्रलोकैः पुयाः कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः अतीव भक्त्या भक्तैश्च रयाहमुमया सह ताभिः सार्द्धं महाभाग भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च तदंते प्रेताभावेनाशिवसायुज्यतां व्रज । सर्वदयापी भवत्वं चलीये स परमे पदे परात्परं तरं नास्ति शिवरात्रि व्रतात्परम् न पूजयति भूतेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं जंतुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र स शयः यदा तद्भावसंयुक्तः सरुद्रगणतां व्रजेत् स वै श्रेष्ठः कुरु क्षेत्रे हि मवत्कुरु जंगले शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तमक्षयतां व्रजेत् अखंडितव्रतो यो हि शिवरात्रिमुपोषयेत् स सर्वकाममाप्नोति रुद्रगणसहमोदते अर्णवाय दिशुष्यति क्षीयते हिमवानपि मेरुमंदरलंकाश्च अशैलौ विन्ध्य एव च चलते वैकटा सर्वे निश्चला हि शिवव्रतं अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृष्णायामेकभुङ्क्ते नरः मंत्रेणानेन गृह्णीया

त्रियमंभक्तिमात्रः शिवरात्रि व्रतं हेतुत्कारिष्येहमहाफलं निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते रात्रिप्रपद्ये जन-
 नीजगत्यावैसमाहितः ऋग्वेदे प्रसिद्धावेतौ मन्त्रौ गृह्णीयाद्वाह्मणां श्रवणनियमं वेदविद्विभोः शिवमिष्टगुरुदृष्ट्वा स्वा-
 चांतःशुचिरात्मवान् संकल्पैव व्रतं कुर्यात्पूर्वेषुः प्रातरेव च ततो ह्मश्रमे भागे स्वगायत्र्या ह्यतांद्रितः स्नानं
 कृष्णतिलैः कुर्याद्गृहे चाथ जलाराधये रम्यं निशा मुखे गच्छेच्छिवस्यायतनव्रती दिनं तस्मिन्पुनः कुर्याच्छिवनाम्ना
 प्रपूजयेत् धूपैर्नैवेद्यगंधैश्च नृत्यगीतैः सदीपकैः शंखतूर्यनिनादैश्च कुर्यात्पुस्तकवाचनं द्वितीयप्रहरैश्चैव ना-
 म्नां शंकरमर्चयेत् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्परमेश्वरं तृतीये प्रहरे देवं नाम्नामाहेश्वरं तथा यामे चतुर्थे संप्राप्ते लङ्-
 नां नाम्ना पूजयेत् य एवं भक्ति संयुक्तो जागरं कारयेन्नृशि सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने उपः स्नानं जपो होमो
 भोजयेच्छिवस्सलान् श्वेतान्कुम्भान् प्रदद्याच्च यथा शक्त्या सदा क्षिणान् पूजयेद्वाह्मणान् भक्त्या व्रतमाहेश्वरं स्थितान्
 वाचयेच्छिवशास्त्रचसगच्छेच्छिवमंदिरं उभौतौ पुण्यकर्माणौ नियतस्वर्गगामिनौ शिवव्रती तदाख्यानं यः पठे-
 द्छिवसंनिधौ शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ इति स्कंदपुराणे इत्यन्या शिवरात्रि व्रतकथा अथ
 फाल्गुनामावास्याकृत्यं सा च युगादि अभावात्स्याचमाघस्येति मात्स्यात् दर्शे तु माघमासस्येति स्कंदं च अत्र माघो
 मांतां मे न ग्राह्यः अस्यां युगादित्वादिपि ह्यश्राद्धं कार्यं प्रकृतिपार्वणेन सह तत्रैव प्रयोगेति पशतभिपानस्तत्र युक्तायां तु
 आद्यादिकं पिच्छाणां महात्सिर्दंभवति तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुपुराणे माघासिते पंचदशी कदाचिदुपैतियोगं स हवारुणेन
 ऋषेण कालः सपरः पिच्छाणां न ह्यल्पपुण्यैरुपलभ्यते सा विति अस्यां मे पूर्वाभाद्रपदा युक्तायां पिच्छाणां श्राद्धे सहस्रयुगत्
 सिंघिति तत्रैवोक्तं तत्रैव चेद्भाद्रपदा तु पूर्वा काले तदायत्क्रियते पितृभ्यः श्राद्धे परांतं तस्मिन्वाप्तुवंति युगान्सहस्रं पितरश्च
 तेनेति यदि चैव धनिष्ठा युक्तदावर्षायुतं तदसिंघित्युक्तं महाभारते युगादिमाघमावास्याप्रकरणे काले धनिष्ठा य

दिनामतोस्मिन्भवतिभूपालतदापितृभ्यः दत्तंजलाक्षप्रदंदातिवृत्तिवर्षयुतंतकुलजैर्मनुष्यैरिति ॥ पूर्वाभाद्रपदा
योगपाठान्तरविशेषः ॥ अत्रवचनं द्रुपदातुर्व्याकालेतदाव्याक्रियतेमनुष्यैः ॥ श्राद्धेददत्तंजित्मवाप्यतेतद्युगसहस्रप्रति
रेस्वदतीति अत्रमाध्यन्तरपक्षस्येशुक्कादिरित्यामाघासितत्वमुक्तं इदंचकुमादित्यज्ञेयामितिहमाद्रिः इदमन्वादि
रपेश्रस्यामेवामार्यारुद्रादिपूजाकालेफाल्गुनप्रक्रमे अमावास्यापूजनीयारुद्रेतिब्राह्मणस्तथा मासादनैः पोलि
कार्भिः पूज्याश्चात्मास्वाधैरिति फाल्गुनामावास्याकृत्य फाल्गुनशुक्लप्रतिपत्कृत्य नारदीये द्वाथफाल्गुनशुक्लादौ
देवदेवगिरिप्रियः धूलिधूसरसर्वांगजलैरुक्षेप्समाहितः कर्मणालोकिकेनापितस्यतुष्टोमहेश्वरः स्वसायुज्यं प्र
दिशेतिभक्त्यासम्यक्समर्चितः इममेव फाल्गुनशुक्लप्रतिपदमारभ्यद्वादशदिनपर्यंतपयोव्रतमुक्तं श्रीभागवते
ऽष्टमस्कंधे तच्चतैत्रैवान्वेष्टव्यम् फाल्गुनशुक्लद्वितीयायांप्राारभ्यवन्दिहपूजाव्रतं तच्चशुक्लासुकृष्णसुचसर्वस्ये
वद्वितीयापुत्रोक्तं नारदीये अथफाल्गुलशुक्लायांद्वितीयायांद्विजोत्तम पुण्यैः शिवसमभ्यर्च्य सुश्रुतैरष्टगाधिभिः पुण्ये
र्वितानेकं कृत्वा पुष्पालंकरणैः शुभैः नैवेद्यैर्विविधधूपैर्दोषैर्नाराजनादिभिः प्रसाद्य प्रणमैश्चैव साष्टांगपतितो भुवि
एवमभ्यर्च्य देवेशमत्योव्याधिविवर्जितः धनधान्यसमायुक्तो जीवेद्वपशंतं भुवि यद्विधानंद्वितीयासुशुक्लपक्षगतां
सुच प्रोक्तं तदेव कृष्णासुकर्तव्या विधिकोविदेः वह्निरेव पृथक्तां सुनानारूपवपुर्धरः पूज्यते हि द्वितीयासुव्रह्म
चर्यादिपूर्ववत् इतिद्वादशमासगतोभयपक्षद्वितीयाकृत्य अथफाल्गुनशुक्लद्वितीयादिदिनद्वयगतद्वितीयाकृत्यं
नारदीये फाल्गुनस्थसितेपक्षे तृतीयाकुलसौख्यदा पूजितागंधपुष्पाद्यैः सर्वमांगल्यदा भवेत् सर्वासुचतुर्त्ती
यासुविधिः साधारणोमुने देवापूजाविप्रपूजादानहोमोविसर्जनं इत्येवंकथितानीह तृतीयायाव्रतानिते भक्त्या
कृत्तानिचैष्टांस्तुदुःकामान्मनोगतानिति अस्यामेव भूपिका तृतीयाव्रतम् भविष्योत्तरे कश्यपउवाच फाल्गु

नस्यसितपक्षेतृतीयायामुपोपिता । । प्रातःस्थित्वा ब्रह्मचर्येयं ततो न्यास्मिन्दिने पुनः । । त्रतिनीभुवने गौरीपूजयेत्तद्ब्र
तानुसा मंत्रेणानेन ध्यायेत्तां पार्वतीप्रतिमां शुभां मृगजिनावृतकुचां जटामुकटशोभितां गोधारथगतदीवीरुद्र
ध्यातुं परायणां - पूजयेद्ब्रह्मकुसुमैर्दोपालकचन्दनैः केसरैर्मधुरैर्द्रव्यैः स्वर्णमाणिक्यपूज्यया भूपिकारुपिकादे
वीभूपिकाललितोडिमा तपोवनरता गौरीसोभाग्यमेप्रयच्छतु कालिकां श्रीशुभादेवीरुद्राणि पार्वती शिवा स्तुता
मया पांगभक्त्या पतिपुत्रान्प्रयच्छतु दौभाग्यं प्रशमयतु सुप्रसन्नमना सदा श्रवधैव्यं कुलजन्मददात्त परजन्मनि
श्रं गीर्वाणं तथोपगोपयेत्पर्वस्थितामृत सुखदृष्टिस्पर्शं रसगौरीसौभाग्यमृच्छतु एवमुच्चाध्यै मंत्राश्रनारिज्ञानवती
सती पूजयेद्ब्रह्मणोक्तैस्तुमैत्रेयस्य सुवासिनी जीर्णैः कुटुम्बैश्च लवणैर्गुहसर्पिषा हयैराद्रैः फलैः स्वर्णैर्मनो
हैः पुष्पवर्धनैः कुसुमैः कुकुमैर्गंधैः कालेयागुरुचन्दनैः सिंदूरेणातिरक्तेन वस्त्रैर्नानाविधैः शुभैः श्रवैरनेकदेशोत्थैः
पुष्पकैस्तिलतंतुलैः इत्येवमादिनैवैधैः पूजयित्वा महाद्रुमं प्रदक्षिणततः कृत्वा विप्राय च प्रदक्षिणां महाद्रुममश्व
त्थवदादिपुण्यवृक्षं एतत्करोति तेषु त्रिद्रुहिताव्रतमुत्तमं ततः प्राप्स्यसि द्रुमपत्रैर्लोक्ये श्रीधरं पतिं एतद्ब्रतमया
रूपांतया स्यति शाश्वतीः समाः व्याख्यातक इयं पेनादौ रुक्मिण्यै व्रतमुत्तमं धाश्रयिष्यति ता सर्वा भविष्यंति नि-
रामयाः - अग्नप्रत्यगसुभगालोके दृष्टि मनोहराः स्थित्वा वर्षशतं मन्येत ततो रुद्रपरं शुभं यास्यति हंसयानस्था
किंकिणी शब्दनादिताः तत्र गत्वा रामिण्यंति स्वभक्तत्रावत्सरान् बहून् दिव्यभोगं भुजो हृष्टाः सिद्धयष्टकसमन्विताः
अर्धं महार्घ्यमणि कुंकुमकेसराल्बस्त्रगंधमुग्धमुखरालिकुलोपगतिं वत्त्वा फलांक्षतयुतमधुपादपस्य गौरीवलोकप-
हितां भवतीं हनारी ॥ इति भविष्योत्तरे भूपितव्यानं केन शुचिना सत्यभाषिणा सश्रीकंदरिमभ्यर्च्य रुद्रं वाह्युमया
सहति अथ फाल्गुनचतुर्थ्या दुर्ंदर राजव्रतं नारदीये - चतुर्थ्यां फाल्गुने मासि दुर्ंदर राजव्रतं शुभं तिलपिष्टैर्द्विजान्भो

ज्यस्वयं चाश्रीतवाग्भ्यतः गणेशासाधनपरोदानहोमपरायणः तिलैरेव कृते सिद्धिं प्राप्नुयात्तत्प्रसादतः सौ-
वर्णजवक्त्रकृत्वात्संपूज्ययत्नतः द्विजाय पश्चादद्यात्सर्वसौभाग्यवृद्धये यस्मिन् कस्मिंस्तु वामासे चतुर्थीरवि-
वार्पणं सांगारकावावित्रेद्रसाविशेषफलप्रदा सर्वसुखचतुर्थीपुष्पाकृष्णासुनारद विघ्नेश एव संपूज्यो देवो
शोभकित्तत्परः अर्थांगारकचतुर्थीविशेषकृत्य अंगारकचतुर्थीतुत्तात्वोत्तरवहांभसि अभ्यर्च्यो गारकेशानं
नमस्यंति नरोत्तमाः न तेषां ग्रहपीडा स्यात्कदाचिदपि कुत्रचिदिति अंगारचतुर्थीमंगारकपीडानिवृत्तिर्भवती-
ति अथ मत्स्यपुराणोक्तमंगारकचतुर्थीव्रतम् शुक्रउवाच चतुर्थी गारकादिनेयदा भवति दानव मृदास्त्रानंतदा
कुर्व्यात्पद्मरागाविभूषणैः अग्निमूर्द्धादि वामं त्रजपतिष्ठेदुदमुखः शूद्रस्तूष्णीं स्मरन् भौममास्ते भोगविवाजितः
अथास्तामित आदित्ये गोमये नोपलिप्य च प्रांगणं पुष्पमालाभिरक्षताभिः समंततः अभ्यर्च्यो भिल्लिखेत्पद्मंकुं-
भेनाष्टपत्रकं कुंकुमस्याप्यभवेत्तुरकचंदनमिष्यते चत्वारः करकाः कार्यो भक्ष्यभोज्यसमन्विताः तंडुलैरकशा-
लीयैः पद्मरागैश्च संयुताः चतुःकोणेषु तान्कृत्वा फलानि विधानि च गंधमाल्यादिकं सर्वतथैव विनिवेदयेत् सुव-
र्णशृंगीकपिलामथार्च्यो ज्यैः खुरैः कांस्यदुहांसवत्सां धुरंधरं रक्तमतीव सामान्यधान्यानि सप्तांवरसंयुतानि यव-
गोधूमधान्यतिलैर्कृश्यामाकमुद्गा नि अंगुष्ठमात्रं पुरुपंतथैव सौवर्णमत्यायतवाहुदं चतुर्भुजैर्हममयं निविष्टपात्रे
गुंडस्यामलसर्पिषायुते सामस्वरज्ञाय जितेन्द्रियाय पात्राय सामध्वनि संयुताय दातव्यमेतत्सकलं कुटुंबिने द्विजा-
यवैर्नैव वदभ्युक्ते अत्र भौममंत्रः भूमिपुत्रमहातेज स्वेदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थी वां प्रसन्नो हं गृहाणा ध्वन-
मोस्तु ते मंत्रेणानेन दत्त्वा र्ध्वरकचंदनवारिणा ततो वैद्ये द्विजवरं रक्तमाल्यांवरादिभिः दद्यान्मंत्रेण तेन च भौ-
मो गोमिथुनान्वितः भौमेषु पूर्वोक्तसु वर्णप्रतिमामयं गोमिथुनं पूर्वोक्तमेव पुर्वोक्तगुणसंपन्ना ब्राह्मणाय दद्यादिति

श्रद्धाशक्तितैदद्यात्सैवापस्करसंयुतां दद्यादिष्टमं लोकेयच्चाप्यन्यदपि स्वगृहे तत्तद्वरापत्तयेतदेवाक्षयमि
 च्छतेति अन्यत्रापि अंगारकदिने प्राप्ते चतुर्थीवाचतुर्दशी पठि वर्षसहस्राणि तत्कर्त्ता विंदेत फलमित्यनेनंगार
 कचतुर्थीव्रतमप्येतत्फलकं इत्यंगारकचतुर्थीव्रतं चतुर्थीभूमिपुत्रेत्यादि सामान्यव्रतप्रकरणेऽपि द्वष्टव्यं अथा
 त्रोपयुक्तौ भौमपूजाविधिर्लस्यते आहं हंसः खड्ग्यनेन प्राणायामत्रयं कृत्वा अस्य भौममन्त्रस्य विरूपाक्ष
 विगीयत्रीच्छेदो भोमोदेवता उंविज न्हांशक्तिः खःकालकं भौमप्रीत्यर्थे विनियोगः
 श्रद्धादीन् शिरःप्रभृतिषु विन्यस्य षड्वीजैः षडंगन्यासं विधाय जपार्भशिवस्वेदजहस्तपद्मेर्ग
 दाभूलांकीर्विधारयंतं अवतीसमुत्थं सुमेधासनस्थं धरानंदनं रक्तवस्त्रं तमीडे इति ध्यात्वा मानसोपचारैः सपू
 ज्यं वा ह्यवपूजां च कृत्वा षड्भिर्यैः षडंगानि सपूज्यैकविंशतिकोणकोष्ठं पुमंगलादीन् पूजयेत् मंगलायनमः १
 भूमिपुत्रायनमः ॥ २ ॥ ऋणहर्त्रेणमः ॥ ३ ॥ धनप्रदायनमः ॥ ४ ॥ स्थिरासनायनमः ॥ ५ ॥
 महाकायानमः ॥ ६ ॥ सर्वकर्मविरोधकायनमः ॥ ७ ॥ लोहितायनमः ॥ ८ ॥ लोहिताक्षायन
 मः ॥ ९ ॥ सामगानंरूपाकरायनमः ॥ १० ॥ धरात्मजायनमः ॥ ११ ॥ कुजायनमः ॥ १२ ॥ भौमायनमः
 ॥ १३ ॥ भूमिदायनमः ॥ १४ ॥ भूमिनदनायनमः ॥ १५ ॥ अंगारकायनमः ॥ १६ ॥ यमायनमः ॥ १७ ॥ सर्वरो
 गापहारकायनमः ॥ १८ ॥ वृष्टिकर्त्रेणमः ॥ १९ ॥ वृष्टिहर्त्रेणमः ॥ २० ॥ सर्वकामफलप्रदायनमः ॥ २१ ॥ इति
 द्वाहोद्वादीन् बजादींश्च पूजयेत् ततो धूपादिविशेषपूजां समाप्य विशेषार्घ्यं दद्यात् प्रदक्षिणांततः कृत्वा विमु
 ज्यं द्विजपुंगवं नक्तमक्षारलवणमश्रीयाद्घृतसंयुतं यस्तु व्रतं पुमान्कुर्व्यदेवमंगारकाष्टकं चतुरोक्तं यथा तस्य त
 तुल्यं प्रवदामिते - रूपसैभाय संपन्नः पुनर्जन्मनि जन्मनि वैष्णवो वा शिवभक्तः स सदा पाधिपो भवेत् सप्तकल्प

सहस्राणिरुद्रालोकमहायते । इत्यंगारकचतुर्थीव्रतपूजा । अंगारकशुक्लचतुर्थीसुखचतुर्थीव्रतकथा । भविष्योत्तरे । सु
मंतुरुवाच । ॥ सुखावहाणसुखासौभाग्यकरणपरा चतुर्थीकुरुशालू रूपसौभाग्यदशुभा । सुखव्रतमहापुण्यं
रूपारोग्यप्रदायकं । सुसुखसुदुर्धन्यं । मिदपुण्यं सुखावहं । परंप्रफलदं वारं । दिव्यरूपप्रदायकम् ॥ विं-
लासावमामोपहासितचिठितशुभं । सुखव्रतेन सर्वस्योच्छुभकुरुकुलोद्बहः । कृतव्रतेतुदेवेशविघ्नाशिवयोः सुते
यद्वाशुक्लचतुर्थ्यातुवारिभौमस्यवाभवेत् । तदासासुखदज्ञेयाचतुर्थीवसुखेति च । पुरा मथुनमाश्रित्यस्थिताभ्यां
तुहिमाच । भौमोभाभ्यामिहाराद्रंक्तं विदुश्च्युतः क्षितौ मेदिन्यासप्रयत्नेन सुखननुत्तरोयतः जातस्तस्यामहा
वोरारंकोरंक्तसमुद्रवः । उमायाश्चरित्पन्नस्तस्मादंगारकोद्भयं । अंगदंगारकांतिश्रृंगानां सुखदायकः सौभा-
भ्यादिकरोर्यस्मान् तस्मादंगारकोमतः । भक्त्याचतुर्थीनकेनयौ वै श्रद्धासमन्वितः । उपोष्यति नरो राजानं रीवातन्य
मानसा । पूजयेच्चैकं भक्त्या रंक्तपुण्यविलपनैः । गणेशप्रथमं भक्त्या सांपूज्य श्रद्धयान्वितः सतुष्टुः प्रयच्छेत् सौभा-
भ्यरूपसंपदम् । पूर्वतु कृतसंकल्पः स्नानं कृत्वा यथाविधि । गृहीत्वा मृत्तिकां विदेन्मंत्राणानेन भारतः । देवैस्त्वं
दिता पूर्वकृणेनोद्धारिता किल । तस्मान्मे देहपाप्मानं यन्मया पूर्वसंचितं । इदं मंत्रं पठन्वीर आदित्याय प्रदशयेत्
आदित्यरश्मिभिः पूतांगगजलक्षणोक्षिता । दत्त्वा मुदशिरसितां सर्वांगेषु नियोजयेत् ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत मंत्र
पुर्वजलशुभं । धूमपिः स्थसर्वेषां देवदानवेषां विताः । स्वेदां डजोद्भिजानां च जतूनां सुखयोनयः । स्नातो ह
सर्वतथैषु सर्वप्रसन्नवेषु च । तथा काश्यादिक्षेत्रे पुमानसादिसरस्सुच । नदीषु देवखातेषु स्नातो हेतुपुत्रेषु व्याय
नपठान्नमंत्रं । ततः स्नानं समाचरेत् । शुचिर्भूतो गृहमागत्य च स्पृशेत् । दूर्वां श्वत्थशर्मिस्पृष्ट्वा गां
तुमंत्रेण मन्त्रितुं । दूर्वां नमस्ये मंत्रेण श्वत्थं शमयस्तथा । गां दृष्ट्वा तु ततो देव्यं दद्याद्दीरप्रदक्षिणां । समालभ्य

केनविभोश्चतन्त्रः कुजसंयुताः, सर्वास्वंगारकचतुर्थीपुसमान्यविधिनेपोष्यमानासितसिभ्रितिसृभ्रितस्त्रियायांच
 तृथीविशेषविधिगणित्यर्थः दशसौवर्णिकमुख्यदद्याद्द्विदमथापिवाः सौवर्णपात्रेरोष्यवाशक्तयाताअथपिवा
 विशर्पलानिपात्राणिविशत्यद्वयान्विता विशर्कषीणिवावीरअतोहीननकारयेतः शक्तयावितस्यभक्तयानुपा
 त्रताद्यभयोपिवाः प्रतिष्ठाप्यकुजपात्रेरुक्वखणवेष्टितं पुष्पमंडपिकांकृत्वादिद्वयैधूपैश्चभूषिताः तत्रस्थपूजये
 द्वैर्वर्धनैः क्रमणैर्भूयभोज्यरनैश्चफलैरलैश्चसंयुतैः वस्त्रैः प्रावरणैर्यानेः शक्योपाज्जद्वारासजैः छत्रैः पुष्पैर्ग
 धवैः शक्त्याविचानुसारतः ब्राह्मणाय चतदद्याद्दक्षिणासहितं नृप वाचकाय महाबाहो गुणिने श्रयसे नमः ॥ अंगार
 केणसंयुक्तांधेनुशीलसमन्विताः अनेनविधिनादत्वायथोक्तफलभागभवत् ॥ इतितेकथितपुण्यातिथिनामुत्तमा
 तिथिः यामुपोष्यनररूपदिव्यमाप्नोतिभारत कात्यात्रेयसमवीरतेजसारविमुप्रभं ॥ प्रतापहरितुल्ययुसर्वतो
 बलसंस्मितः इदंरूपवरंप्राप्ययातिभौमसंदो नृप प्रसादाद्विघ्ननाथस्यगणेशस्यगुणायेतः पठतांशृण्वताराज
 न्कुर्वतांचविशेषतः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिक्षीधतेनात्रसंशयः ॥ इतिभविष्यपुराणसुखांगारकचतुर्थोव्रतं ॥ एवमे
 वगणपतिचतुर्थी मंदिष्यपुराणे हेमाद्रौ चतुर्थीनुसदाराजनिराहारोव्रतान्वितः चतुर्थ्याचसदाराजनारवारैश्च
 तान्वितइतिनिर्णयामृतपाठः दत्वातिलान्नविप्रायस्वयंभुक्तेतिलोदनं दिवानिराहारोत्रोभुक्ते ॥ इतिविरोध
 परिहारः वर्षद्वयसमोतिहिंव्रतस्यतुयदाभवेत् विनायकस्तस्यतुष्टोददातिफलमीहितं इतिभविष्यपुराणेगणपति
 चतुर्थीव्रतं ॥ अथकूर्मपुराणोक्तंयमचतुर्थीव्रतं भरण्यांतुचतुर्थ्यातुशैनेश्वरदिनेयमं पूजयेत्सतजनमेत्यमुच्यतेपात
 केनरुद्रतियमचतुर्थीव्रतं अथफाल्गुनादिचातुर्मास्यचतुर्थीव्रतं वाराहपुराणे अगस्त्यउवाच ॥ अथविघ्नहरराजान्क
 थ्यामितवानघ ॥ येनसम्यक्कृतैर्नवनविघ्नउपजायेते चतुर्थीफाल्गुनेमासिगृहीतव्यंव्रतंविदं नकाहारेणराजेंद्र

तिलानांपारणरमृतं तदेवाग्नौ च होतव्यते देयं द्वाह्येण पुच तत्र मंत्रः दिव्याय शूराय गजाननाय दंष्ट्राकरालाय नमः
 शिवाय नैगात्मजा देहमलोद्भवाय कुठारहस्ताय नमो वराय ताम्रपात्रैः पायसाद्यै श्रुतुभिः सहितं नृप पंचमेनति
 लैः सार्द्धं गण शांतिकरेण च निर्णयाम्हेतु आयसैः पात्रैरुपेतं न वभिस्तथेति पाठः मृण्मयानिदरि
 द्रस्तु विधिनोनेन कारयेत् चातुर्मोस्य व्रतं चैव कृत्वैवंपंचमेतथा अनेन मंत्रेण पूजं कृत्वा स्वाहंति न तिलान्हुत्वा तिला
 दंष्ट्राह्मणेभ्यो दत्त्वा स्वयमपि तदेवाग्नीयात् सौर्वर्णगजवक्त्रं कृत्वा विप्राय दापयेत् इत्थं व्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नात्प्रमु
 च्यते निर्णयाम्हेतु एवं मासचतुष्टये व्रतं कृत्वा आपाढशुक्लचतुर्थीसौवर्णविनायकदानमात्रं कुर्यादिति हयमेध
 स्या विघ्नेतु संजते सगरः पुरा एतदेव चरित्वा तु हयमेधं संनाप्तवान् एतदेव हरश्चक्रैश्चिपुरो येन घातितः मया समु
 द्रमयेनेत्येतदेव व्रतं कृतं अन्धैरपि महीपालैरेतदेव पुरा कृतं ततो निर्घृष्टा सिद्धयै विघ्नोपशमनं परं अनेन कृतमात्रे
 ण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततोरुद्रपुरीयातिवाराहवचनं यथा विघ्नानि तस्य न भवति गृहे कदाचिद्धार्थं कामसुखसिद्धि
 विघातकानि यः सप्तसिन्धुशरल्लोकं तिकंतं तं विघ्नशर्मयति न कृती चतुर्थी इति वाराहपुराणोक्तमविघ्नविनाय
 कव्रतं निर्णयाम्हेतु वैनायकचतुर्थीव्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थीनक्तभुग्दत्त्वा अब्दं तैह मवारं व्रतं वैनायकनाम
 शिवलोकफलप्रदं इदं व्रतं विरोपानभिधानाद्वादशस्य पिपुशद्रुकुणोभयचतुर्थीमात्रे विधेयमिति गम्यते एवमनो
 रयचतुर्थ्यादि विनायकव्रता निकुदचतुर्थ्यादिगौरीव्रतानि च तृतीयायुक्तचतुर्थीमेव कार्थ्याणि अन्यानि
 नागचतुर्थ्यादि व्रतानि पंचमीयुक्तायां चतुर्थीकार्थ्याणीति सिद्धांतः पक्षद्वयगतास्वपि चतुर्थीपुतिथिपत्वेन गणेशः
 पूज्यः चतुर्थीगणनायस्येत्युक्त्वा त सर्वासु चतुर्थीपु दुर्डीराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
 त्वाति चतुर्गहयात्रा विघ्नशितुः सदा ब्रह्मपुंभ्यस्तु तस्य वै देवाः स्यूर्मोदकामुदेति अथ भविष्यपुराणोक्तं गणे

तुहस्मेभततोमंत्रमुदीरयेत् सर्वदेवमयीदेविनिर्ऋतिस्त्वप्रपूजिता तस्मात्स्पृशाभिवंदेत्वावंदितापापहाभवा
ततोमैनेनबागत्यवंदित्वागृहदेवताः प्रक्षाल्यचमृदापादावाचंताम्रिगृहविशेत् हेमंतत्रप्रकुर्वीतएतैर्मंत्रपदैः शुभैः
शर्बीयश्वपुत्रायः पार्वतीशसुतायच कुजायलोहितांगाय ग्रहेशांगारकायच उँकारपूर्वकैर्मंत्रैः स्वाहा
कारसमन्वितैः अष्टोत्तरशतंवीर चर्द्धमद्वाद्धिमववा एतैर्मंत्रपदैर्भक्त्याकामतोऽकामतोपिवा स्वादि
रीभिः समिद्धिश्रआज्यमिश्रैर्वैस्त्रिलैः भक्ष्यनानाविधैश्चान्यैः शक्त्यभक्तिसमन्वितः कृत्वाहोमंततोवीरदेवं
संस्थापयेद्विस्तौ सौवर्णैराजंतं च भद्रदारुमयं तथा भद्रदारुः सरलः गणैयपात्रैरोज्येवा अर्घ्यः कुकुमकेस
रैः अन्यैर्वालोहितैर्भैरवैः पत्रैः पुष्पैः फलैरपि रक्तैश्चविविधैर्वीरअयवाभक्तितोर्वयेत् यावद्विसृज्यते चित्तपुष्पं
वावीरभक्तिः तावद्विवर्द्धते पुण्यं दातुः शतसहस्रकं यद्वा तावामये पात्रं वंशे जमृणमयेथवा पूजयेत्तुनरोभक्तयशक्त्याकुं
कुर्मकेसरैः उँ अंगारकायनमः पादयोः कुजायनमोवदने भौमायनमः रक्तदयोः मंगलायनमोवाङ्गोः वज्राय
नमः कर्वाः वक्राथनमोजंघयोः लोहितायनमः शिखायां पुरुषाकृतिं कुजपात्रे अभिर्मंत्रपदैर्धयेत् भूमिपुत्रो महातेजः
स्वेदोद्भवपिनाकिनः रूपार्थत्वांप्रपन्नोस्मि गृहाणा अर्धं नमो रत्नते इत्यर्घ्यमदः महादेवांगसंभूतमेदिनिगर्भसंभ
व अंगारकमहारजलोहितांगनमोस्तुते सुगंधपुष्पधूपार्घ्यैर्ब्राह्मणोयः प्रपूजयेत् गुडोदनघृतक्षीरगोधूमान्
शीलतंडुलान् अवेक्ष्य शक्तिदद्याद्ब्रै ब्राह्मणेभ्योजितेन्द्रियः वित्तं शाल्यंतु कुर्वाणो नामुत्रफलभाग्भवेत्
शतानीकउवाच अंगारकेणसयुक्ताः श्रुतुर्ध्यानक्तभोजनैः उपोष्याः कतिसंस्थास्तु उताहोसकृदेवहि सुमं
तुरुवाच चतुर्थीतुचतुर्थीतुयदांगारकसंयुता चतुर्थीतुचतुर्थीतुविधानं शृणुयादृश एकश्रुतुर्थीवाब्दस्तिथिपरः द्विती
यस्तत्संस्थापरइत्यर्थः उपोष्यातवत्रैवप्रदेयोविधिवत्कुजः यायाशुक्लाश्रंगारकचतुर्थीसासोपाष्या उपोष्यन

तिलानांपारणस्मृतं तदेवाग्नौ च हतं व्यतेद्वयब्राह्मणेपुत्र तत्र मंत्रः दिव्यायशूराय गजाननाय दंष्ट्राकरालाय नमः
 शिवाय नगात्मजा देहमलोद्गाय कुठारहस्ताय नमो वराय ताम्रपात्रैः पायसाद्यैः श्रुतुभिः सहितं चतुर्षु पंचमेन ति
 लैः सार्द्धं गण शांतिकरेण च निर्णयाम्येतु आयसैः पंचभिः पात्रैः रुपंतनवभिस्तथेति पाठः मृण्मयानिदरि
 द्रस्तुविधिनानेन कारयेत् चालुमोस्य ब्रतं वैवृत्तं वैवृत्तं पंचमेतथा अनेन मंत्रेण पूजां कृत्वा स्वाहातेन तिलाहुत्वा तिला
 न्ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा स्वयमपि तदेवाश्रीयता सौवर्णे गजवक्रंतु कृत्वा विप्राय दापयेत् इत्थं ब्रतमिदं कृत्वा सर्वविघ्नात्प्रमु
 च्यते निर्णयाम्येतु एवमास चतुष्टये ब्रतं कृत्वा आपाद शुक्लचतुर्थ्या सौवर्णे विनायकदानमात्रं कुर्यादिति हयमेध
 स्या विघ्ने तु संजाते सगरः पुरा एतदेव चरित्वा तु हयमेधं सनाप्तवान् एतदेव हरश्चक्रोत्रिपुरोयेन वातितः मया सप्त
 द्रमयेनैव ते देव ब्रतं कृतं अथैरपि महिषा लैरेतदेव पुरा कृतं ततो निर्वाघे विघ्नासिद्धयर्थं विघ्नापशमनं परं अनेन कृतमात्रे
 ण सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ततो रुद्रपुर्यातिवाराहवचनं यथा विघ्नानि तस्य भवंति गृहे कदाचिद्द्विथं कामसुखसिद्धि
 विघातकानि यः सप्तसिन्धुशकलाकृतिकं तदंतं विघ्ने शमयति न कृती चतुर्थ्या इति वाराहपुराणोक्तमविघ्नविनाय
 कव्रत - निर्णयाम्येतु विनायकचतुर्थ्या ब्रतम् मत्स्यपुराणे चतुर्थी नक्तभुग्दत्त्वा अर्वादेतदेव वारणं ब्रतं विनायकनाम
 शिवलोकफलप्रदं इदं ब्रतं विशेषानभिधानाद्वादशस्वपि पुशद्रकृणोभयचतुर्थीमात्रे विधेयमिति गम्यते एवमनो
 रयचतुर्थ्यादि विनायकव्रता नि कुदचतुर्थ्यादिगौरात्रतानि च तृतीयायुक्तचतुर्थ्यमेव काव्याणि अन्यानि
 नागचतुर्थ्यादि ब्रतानि पंचमीयुक्तायां चतुर्थ्याकार्याणीति सिद्धांतः पक्षद्वयगतास्वपि चतुर्थ्यापुतिथिपत्वेन गणेशः
 पूज्यः चतुर्थीगणनाथस्य सुकृत्वात् सर्वसुचतुर्थीषु दुर्डीराजगणपति यात्रोक्ता काशीखंडे कुर्या
 त्प्रातिचतुर्गौहयात्रां विघ्नैः शतुः सदा ब्राह्मणभ्यस्तु तस्यैव देवाः स्युर्मोदकमुदेति अथ भविष्यपुराणोक्तं गणे

शयतुर्थीव्रतं ॥ ग्रहोवाच ॥ गणेशः पूजितः कुर्यात् चतुर्थीसर्वकर्मसु अविघ्नसुरलोके पुगतिमिष्टां प्रयच्छति
 कर्मस्त्वविदुषां विघ्नं कुर्याच्च वनसे शयः अतो भवति विघ्नमविदुषां स्मरणमकुर्वतां तेन कर्मकाले अत्रवश्यं
 स्मर्त्तव्यः पूज्यश्च मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कीर्त्तिताः पूर्ववत्पद्ममध्यस्थः कर्त्तव्यश्च तीर्थेश्वरः अत्रति
 थीश्वरोगणेशः अस्य मंत्रः गणेशाय नमः एभिरेवमंत्राक्षरैः पङ्गादिन्यासः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधी
 यते पूजास्य विचशाख्येन कृतापि न फलप्रदा आज्यधारा समिद्धिश्च दधि क्षीराद्वमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः
 कृतः शान्तिनचेतसा इति भविष्योत्तरांक्तसदागणेशचतुर्थीव्रतं अथ वर्षसाध्यगणपतिव्रतं सूत उवाच चतुर्थीन
 तु भुंजीत स्नात्वा नद्यान् पोत्तम रक्तांबरधरो भूत्वारक्तगंधानुलेपनः रक्तवीतोगणाधीशं विनायकमथार्चयेत् रक्तच
 दनतो येन स्नाप्य पूर्वाविधानतः विलिप्य रक्तगंधेन रक्तपुष्पैश्चार्चयेत् ततः सौगंधिकं धूपमाज्ययुक्तं संचंदनं नैवे
 द्यं च वहारिद्रं गुडखंडयुतं हृतं एवं संवत्सरं पूज्य विनायकमथास्तुवत् इक्ष्वाकुरुवाच नमस्कृत्वा महोदंस्तो ज्ये
 हंतं विनायकं महागणपतिं शूरमूर्तिं जयवर्द्धनं एकदंतं द्विदंतं च चतुर्दंतं चतुर्भुजं अक्षं त्रिशूलहस्तं च रक्तेनं च र
 प्रदं आं विकेयं शं कुकर्णं चण्डं दंडनायकं आरक्तदण्डिनं चैव वल्लिवं क्रहुतां प्रियं अनार्चितो विघ्नकरः सर्वकार्येषु यो
 नूपां तं नमामि गणाध्यक्षं भीमश्रममासुतं मदमत्तं विरूपाक्षं भववक्त्रसमुद्भवं सूर्यकोटिप्रतीकांशभिर्द्वा
 जनचयप्रभं बुधसानिश्चलं शान्तं नमस्यामि विनायकं नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमोस्तु गजरूपाय ग
 जानां पतये नमः मेरुमंदररूपाय नमः कैलासवासिने नमो विघ्नविनाशाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे जगत्स्तुताय देवा
 य नमस्तुभ्यं विनायक त्वया पुरातु पूर्वपादेवानां कार्यसिद्धये गजरूपं समास्थाय त्वासिताः सर्वदानवाः ऋषीणां देव
 नानां च कृताः सर्वे मनोरथाः यतस्ततः सुरैः सर्वैः पूज्यसे त्वं भवात्मज त्वामाराध्य गणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपं कामार्थं

रक्तकुसुमैरकचंदनवारिभिः रक्तावरधरोभूत्वाचतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् त्रिकालमेककालं वानियतो नित्यताशनः राजा
 नं राजपुत्रं च राजमंत्रिणमेव च राज्यं वा सर्वविद्येशं वशीकुर्व्यात्सराष्टकं श्रविघ्नतपसामद्य कुरुविघ्नविनायक म
 यात्वं संस्तुतो भक्त्या पूजितश्च विशेषतः यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलं तत्फलं सर्वमाप्नोति त्वत्त्वादेव विनायकं वि
 पमं न भवेत्तत्तनसगच्छेत्पराभवं न च विघ्नो भवेत्तस्य जातो जातिस्मरो भवेत् यद्दं पठति स्तोत्रं षड्भिर्मासैर्वरं लभेत् सं
 यत्सरेणासिद्धिचलभतेनात्र संशयः ॥ इति श्रीनरसिंहपुराणे कंगोणेशचतुर्थीव्रतं तदुपयोगिगोणेशस्तोत्रं गणेशचतुर्थी
 व्रतमात्रेव श्यं पठनीयं अथ भाविष्योत्तरोक्तं स्तनचतुर्थीव्रतं युधिष्ठिर उवाच ॥ यन्नासिद्धं तिकाथ्याणि प्रारब्धानि
 नरोत्तमैः तत्केन कारणेनैव पृष्टो मे ब्रूहि माधवः श्रीकृष्ण उवाच विनायकश्च सिद्ध्यर्थं लोकस्य विनियोजितः गणानाम्ना
 धिपत्ये च रुद्रेण ब्रह्मणा तथा तेनोपसृष्टो यस्तस्मै लक्षणानि निबोध मे स्वप्ने ग्राहतेत्यर्थं तैलं मुंडं च पश्यति कपाय
 वासस इचापिकव्यादांश्चाधिशोहति अत्यजैर्गर्भैरुष्टैः सहेवायाति निंदति ब्रजमानं तथात्मानं मन्यते नुगतं
 परैः विमानविफलारं भोजनं पृष्टीदत्कचित्ततः पताका विहितछायां प्रयाति हतलक्षणः करभारूढमात्मा
 नं महिषं सरंगं तथा यातुधानान् चिंतयति प्रासादोपरि धावनं पश्यते कुरुशार्दूलस्वप्नं तैयस्तुमानवः शृंगलालान
 सयुक्तं करवीरविभूषितं तेनोपयुक्तस्तुनरो न राजज्यं लभेत्तथा कुमारी न च भर्तारि मपत्यगुर्विणी तथा आचार्यं च
 श्रोत्रिष्यश्नाशिष्योध्ययनं तथा वाणिग्लभं न चाप्नोति कृषिपापिकृषीवलः स्नानं तस्य कर्तव्यं पूर्ववै विविधिपूर्वकं
 गौरसर्पपल्केन वस्त्रेणाच्छादितस्य तु सर्वोपधैः सर्वगैर्धैर्विलिप्तगिरसस्तथा शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां तु वारेण धिपणस्य तु
 त्थिोच नीरनक्षेत्रे तस्यैव पुपस्य च भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्यं द्विजोत्तमैः चत्वारऋग्यजुः सामाथर्वाण प्रवणा
 स्तथा न्योमैकैस्तु संपूज्य पार्वतीं भूभुजं तथा धिपणच्छेदपुत्रं वाकांतलक्ष्यं च भारत विधुदं वाहुलेयं नरकस्य च

दारुणं कृष्णस्य पितरं तातश्च वतारं सितं तथा अश्वस्थानाद्गजस्थानाद्दल्मीकाद्दह्रदसंगमात् मृचिकसेव नरं करं गुग्गु
 लं चाप्सु निक्षिपेत् पटारुते पुकोणे पृचतुर्न कलशोद्भवान् चर्मप्यानदुहरे के स्यान्मद्रासन तथा सहस्राक्षं
 शतधारमृपिभिः पावनं कृतं तेन त्वामभिपिचामि पावमान्य पुनर्तुते भर्गमिद्रश्वायुश्रभंगसप्तर्षयो विदुः यन्मके
 शेपुर्दौर्भाग्यं सीमते यस्य श्रमं दानि ललाटे कर्णयोरेक्षोरापस्तदद्भुतसर्वदा स्नातस्य सार्धपं तैलं श्रावयेदु वरेण तु
 जुहुयान्मूर्ध्नि कुशान्स्वयेन प्रातिग्रह्य च सितस्त्वमसितश्चैव तथा शालकटंकटः सकूष्माण्डः स पुत्रो वाचेति हास
 समन्वितैः नामभिर्विलिम्बैश्च नमस्कारसमन्वितैः दद्यात्सतोष्यसंतर्प्य कुशानां स्तीर्य सर्वतः कृताकृतां
 स्तंडुलांश्च पललोदनमेव च मत्स्यान्पक्वांस्तथामापां सैमतावेदवत पुष्पांश्चित्तचगधचसुरांश्च त्रिविधामपि मू
 लकंपुरिकापूपास्तैर्वेदुरिकास्तथा दध्यन्नं पायसं चैव गुडपिष्टसमोदकं विनायकस्य जननीमुपतिष्ठतौ विका
 दूर्वासर्पपुष्पाणां दत्त्वा र्थपूर्णं मंजलिं रूपदेहि यशोदेहि मह्यदेह्य भयशिखे ऽवलं कुरु मे त्वत्तं वलचक्ष्णा तिसंभवं
 तत शुक्लां वरधरं शुक्लमाल्यानुलेपनः भोजनं ब्राह्मणान् दद्याद्ब्रह्म युग्मं पुरायपि एव विनायकं पूज्य ग्रहांश्चैव वि
 धानतः कर्मणां फलमाप्नोति श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां आदित्यस्य दयासत्यत्रिलोकस्वामिनस्तथा महागणपते श्रे
 यकुर्वन्सिद्धिमाप्नुयात् - विनायकं सत्यवतानराणां स्नानं प्रशस्तमिह विघ्नविनाशकारि कुर्वन्ति यै विधिवदन्नस-
 दैवतेषां कार्थ्याण्यभीष्टफलदानिनसंशयोत्र ॥ इति भाविष्योत्तरविनायकस्तनचतुर्थो व्रतम् ॥ इदमेव वि-
 नायकशान्तिविधानम् फाल्गुणशुक्लपंचम्यां पितृपजनं नागपूजनं च नारदीये पंचम्यां प्रतिमासं तु शुक्ले
 णोपिनारद- पितृणां पूजनशस्तेनागानां च तदैव हि फाल्गुनशुक्लपक्षा पशुपतिपूजा व्रतं नारदीये फाल्गुणशु-
 क्लपक्षां तु देवं पशुपतिं द्विज- मृगमयविधिना कृत्वा पजयेत् पचाग्रेः मन्त्रा एव शान्द्वे ए पृथक् पंचामृतैर्जलैः गर्ध-

रात्रिप्यसु श्वेतैरसतैः श्वेतैः पुष्पकैः विव्वपत्रश्च घतूरकुसुमश्च फलस्तथा संपूज्य नाना नैवेद्यां नाराज्यं विधिवत्ततः
 समाप्य प्रणिपत्यैनं - केलाशायविमर्जयेत् एवमुक्तशिवाच्चस्तुनरो नार्यथवा मुने इह भुक्त्वा वरान्भोगानं
 ते शिवांगतिले भेत् ॥ अथ दारिद्र्यहरपष्टव्रतं स्कंदपुराणे पठिनामतिथिः पूज्या सामान्या दैवतैरपि
 एकमेकैर्ननैकैर्नतथैवायाचितेन वा उपवासेन दानेन तैलक्षारविवाजिताः अग्रहिभास्करो देवो भगवान्भा
 स्करद्युतिः येन शौघेण हृदये ततद्रुद्राक्षकथाम्यहं गोपनीयं व्रतं दिव्यमिह लोकफलप्रदं अस्मिन्कृते व्रतैव दारि
 द्र्यं न भवेत्कुले पृष्ठीतिथिं समुद्दिश्य ब्राह्मणस्याहिभोजनं शाल्योदनं च पयसि कृत्वा शर्करया युतं वस्तुलं धृतं संपु
 क्तं वर्षमेकं प्रदापयेत् कुले तस्यैव ज्ञाताये भविष्यंति मानवाः अक्षयास्ते महात्मानो व्रतेन पुण्यपावना इह तस्यै
 व ये सति तद्दारिद्र्यं च गच्छति ॥ इति दारिद्र्यहरपष्टव्रतं पक्षद्वयगतासु सर्वासु पृष्ठीपुतिथिपत्वेन स्कंदं पूज-
 येत् तदुक्तं पद्यां पूजांगुहस्य चेति फाल्गुनशुक्लसप्तम्यामर्कपुटव्रतं नारदयोगे तपस्यशुक्लसप्तम्यां व्रतमर्कपुट-
 भवेत् अर्कपत्रैर्ये जेदं मर्कपात्राणि चाप्नुयात् अर्कपत्राण्यपि पाठः पात्रपाठे तु अर्कवत्सुवर्णपात्राणि त्वर्थः यत्र पाठे तु
 पत्रं वाहनं पत्रयोरित्यभिधानात् अर्कवाहनादिरश्वप्राप्तिरिति फलं अर्कनामजपेत्पञ्चादित्येवार्कपुटव्रतं धनं
 दंपुत्रदं धेतुं सर्वपापप्रणाशनं त्रिवर्गदमिति प्राहुः केचिदतद्ब्रतं द्विज यज्ञव्रतं तथा ह्यन्ये विधिवद्भोगमर्कमर्णः सर्वासु
 सर्वमासेषु सप्तमीपुद्गिजोत्तम भास्कराराधनं प्रोक्तं सार्वकामिकमित्यलं अत्र विधिः खखेल्लकायनम् इत्यनेन सूत्रे
 संपूज्यं अष्टम्यामर्कपत्रं प्राशं भुंजीतेति इत्यर्कपुटसप्तमीव्रतं अस्यामेव भविष्योत्तरोक्तं त्रिवर्गेष्टदासप्तमीव्रतं
 तदुक्तं हेमाद्रौ सप्तम्यां शुक्लपक्षे तु फाल्गुनस्येह योनरः जपेद्वलीति देवस्य नाम्ना त्रिपवणे च न त्रिवर्गेष्टफलं दद्यादि
 त्यादितैर्नैव पूजनादिकं कर्तव्यमिति आस्यामेव भविष्यपुराणोक्तं कामदासप्तमीव्रतं पितामह उवाच फाल्गुने नम

लपक्षस्य सप्तम्याः साधारणः । उपोषितो नरो नारी समभ्यर्च्यतमो पहः । सूच्येनाभजपभक्त्या भावयुक्तो जितेन्द्रियः ।
उत्तिष्ठन् प्रस्वपंश्चैव सूर्यमेवातुं कीर्तयेत् । ततो न्यदिवसे प्राप्ते । अष्टम्यां नियतो रविः । स्नात्वा सम्यक्समभ्यर्च्य दद्यात्
द्विप्राय दीक्षणां । रतिमुद्देश्य चैवाशौकतहोमं कृतं क्रियः । प्राणिपत्यजगन्नाथमिति वाक्यमुदीरयेत् । यमाराध्यपुरादे
वीसां वित्रीकाममापवै । समेददा तु देवेशः सर्वान्कामान् विभावसुः । समभ्यर्च्य दितिः प्रापतां । स्तान्कामान्यथोप्सितान्
समेदं त्वत्सिलान्कामान् प्रसन्नो मे दिवस्पतिः । अष्टराज्यो भवेद्द्रुपः । समभ्यर्च्य दिवाकरः । कामार्थमाप्सितवानराज्यं स
मेकामिन्द्रं चच्छतुः । एवमभ्यर्च्य पूजतुं निष्पाद्य हविशपतः । भुजीत प्रयतः सम्यग्हविष्यं पतगध्वजं । फाल्गुने चैत्रवेशा
स्वैज्येष्टमां सितयां परं । त्रुभिः पराणमासैरेभिर्नष्पादितं भवेत् । करवीरैश्च तुरोमासां संपूजयेद्भविः । कृष्णागुरु
देहद्वूप्रांश्च गौशृङ्गजं जलः । नैवेद्यं खड्गवेष्टांश्च दद्याद्द्विभ्यं एव च । ततश्च श्रयंतां मन्यात्वा पाण्डादिपुयां क्रिया । जती
पुष्पाणि शंस्तानि धूपगुग्गुलैश्च । कुतपोदकमश्रीयान्नैवेद्यं पायसं मतः । स्वयं तदेव चाश्रीयच्छिषं पूर्ववदाचरेत्
कुतपोदं कुशोदकं । कौर्तिको दिपुमासैर्गुग्गुमंत्रकांशोधनं । महंगांधूपः संदिष्टः पूजारेकोत्पलस्तथा । महंगांधूपो
भविष्योत्तररुक्तः । कर्पूरकुंकुमपुष्पमंगुरुचंदनं तथा । शंकराकुलमुद्दिष्टं महंगां सिंहकं तथा । महंगांधूपः स्मृतौ धूपः प्रि
योदिवस्यदिवसतः । पलांसि पुष्पमिति वीरमित्रोदये स्वरंसः । महंगां मांसी । कासारैश्च नैवेद्यं चितशाल्यं विजयेत्
संज्ञैवै नैव सप्तश्वः पूजितः प्रायतेततः । पराणेत्यथा शस्त्या स्थापितः पूजितो रविः । प्राणिपत्यजगन्नाथं कामान्द
द्यादव्याहृतान् रविः । एवापुण्यापोपहरा सप्तमी सर्वकामदा । यथाभिलषितान्कामान् ददाति गरुडश्च । अत्र पुत्रः पु
त्रमाप्नोति । अधनोधनमाप्नुयात् । रोगाभिभूतश्चाराण्यकन्यां विदति सत्पतिः । समांगं मंत्रवासी भिरुपोऽप्येतदमाप्नुयात्
सर्वान्कामान्वाप्नोति । रोगतश्चापि मुच्यते । रोगं तश्चापि मोदते इति पाठः । साधुः रोगं तः स्वर्गतः । पुनरेत्यमहोक्तं

धुनं देवस्य मोनरः । श्मालं ह्यस्य त्रिसद्वहः । प्रसीदाद्विपोत्तरः । इतिकामदासप्तमीव्रतं । श्रविष्युतासप्तमीकल्याणसप्तमी । विजयाचमेवति । तस्यां श्रीसूर्यसंपूज्य सौर्दकुम्भसंकेतकंवृत्तपादचदत्वा-गुडक्षीरघृतादिभिः पायसेन द्वितीयदिवसे विप्रान्संभोज्यस्वेवंपीयसभोजनं 'कुर्यादिति' कल्याणविजयासप्तमीव्रतं । अथ यस्यां कस्यांचित् शुक्लसप्तम्याः । मत्स्यपुराणोक्तं सप्तमीस्नपनं-सप्तमीस्नपनं नाम व्याधिपीडाविनाशनं । बालानां मरणयत्रक्षीरपाणांतृप्तये । जातसूर्यमृतवत्सर्गाः सप्तमीमासिनारंद' अथ वा शुक्लसप्तम्यमेतत्सर्वप्रशस्यते । गोमयेनोपलिप्तायां भूमौ वैकाशिवत्तदा तंडुलैरकशाः अथैश्वर्यगोक्षीरसंयुतं निर्वपेत्सूर्यरुद्राभ्यामातृभ्यश्च विशेषतः । कीर्तियन्सूर्यदेवस्य सप्तम्यघृताहुतीः । जुहुयाद्रुद्रसूक्तेन कद्रुद्रयेति नारद होतव्याः । समिधश्चात्र तैवाकर्कपलाशयोः यवकृष्णातेलहोमः । कर्तव्याः पृशतपुनः । व्याहृतीभिरंधाज्येन तथैवापृशतद्विज-हुत्वा स्नानं प्रकर्तव्यं । तत्रैरेव धीमता विप्रिणवेदाविदुर्वाविधिवद्भयानिना स्थोमयित्वा तु वृत्तैर्कुम्भान्कोणेषु शोभमान् । अपंचमंचपुनर्मध्ये दध्यक्षतविभूपितं । स्थापयेत्तत्रैर्कुम्भसंक्षेपणाभिर्मंत्रितं । मंत्रोपस्थाः सप्तऋषयः । प्रतिहिताः शरीरे सप्तरक्षतिसदृमप्रमादः सप्तापः सप्ततो लोकमीयुस्तेषु जायते । अस्वप्नजैः सप्तरक्षतिसदृमप्रमादः सप्तापः सप्ततो चैर्गजैर्लान्वितान् । पंचरत्नफलैर्धुक्तां नवीं सोभिः परिवेष्टितान् । सप्तधान्यसमायुक्तान्सप्तमृद्भिर्जलेस्तथा चतुर्ध्वपिचकुम्भेषु तोयैर्गर्भमध्यमं । अहोत्वात्राक्षरास्तत्र सौरमंत्रान्दीरयेत् । नारायणः सप्तसंख्याभिरव्यंगीभिश्च । पूजितैर्भिर्यथाशक्त्या मिल्यैव वस्त्रादिभूषणैः । सविप्राभिश्च कर्तव्यं मृतवत्साभिषेचनं । दीर्घायुरस्त्वयं बालो जयिषुत्रात्त्वियं तथा । आदि त्वत्सर्वं । एतं ग्रहं नक्षत्रं मंडलं । अशक्रः सलोकपालो वैवस्वहा विष्णुमहेश्वरीः । एतेन्ये च दवाद्याः सदा पोतुं कुम्भारकः । आशनिमोचराहुश्च । मात्रा बालाग्रहाः । कंचित् । अथ पीडा कुर्वतु बालस्य या

मातुर्जनकस्य च ततः शुक्लां वस्त्रां कुमारपतिसंयुता । सप्तकंपूजयेत्स्त्रीणां मातृर्घ्यं भार्यया सह ॥ कावर्नीत्र
 ततः कृत्वा तां च पादोपरि स्थिता । प्रातर्माधमराजस्य गुरवे विनिवेदयेत् । वस्त्रैः कांचनरत्नाद्यैर्भूयैः सघृतपायसैः
 पूजयेद्वाक्पाणस्तत्र वित्शाठ्यविवर्जिता । भुक्ता च गुरुणा चेदमुं द्वां गुर्यं पुत्रसंततिः ॥ दीर्घायुरस्तु वालो धं यावद्द्वयं श
 तं सुखी ॥ यत्किंचिदस्य दुरितं तत्क्षिप्तं वडवामुखे । ब्रह्मारुद्रो हरिः स्कंदो विष्णुः शक्रो ह्युताशनः । रक्षंतु सर्वदुष्टे
 भ्यो वरदाः संतु सर्वदा । एवमाद्यानि चान्यानि वंदंत पूजयेद्गुरुं । शक्तिः कपिलां दद्यात्प्रणिपत्य विस्मर्जयेत् । गुरुं
 च पुत्रसंहिता प्रणम्य रं विशंकरौ । हुतशेषं तदश्रीयादावित्यायनमोस्तुते । इति मस्य पुराणोक्तं । सशमीक्ष्य पन्नं
 अथ सौरव्रतं पद्मपुराणे । पक्षोपवासी सप्तम्यां समाप्तं नैवेदं पंकजं । गावश्च शक्तितो दद्याद्बोमांते घटसंयुताः ॥ एतत्सौ
 रव्रतं प्रोक्तं सूर्यलोकप्रदायकं । इति सौरव्रतं । अथान्यान्यपि सूर्यप्रियाणि व्रतानि । शाल्योदने तथा मुद्गगान्सु
 गंधधृतमेव च । अमुपानाह पूर्णं श्रययो दधितया गुडः । एतैस्तु तप्ततां याति भास्करो ब्रह्मेन सप्ततीः । वर्षाणि भरत
 श्रेष्ठेनात्राचार्या विचारणा । कुलस्थकान्मसूरांश्च वह्नांश्चाटक एव च शिर्विकुंदं तथा त्यम्लं राजमाषांस्तथैव च । एता
 न्नाभांस्करे दद्याद्येच्छेच्छेयमात्मनः । सप्तम्यां न स्पृशेत्तलं नीलं वस्त्रं न धारयेत् । न जाप्यामलकैः स्नायादित्यादिनि
 पेधास्तु हेमाद्रौ स्पृष्टाः । पक्षद्वयगता सुसप्तमी पुतिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः । उक्तं च सप्तम्यां भास्करस्य चेति
 अर्थं फाल्गुनशुक्लाष्टम्यां । शिवयोः पूजाव्रतं नारदयैः शुक्लाष्टम्यां फाल्गुनस्य शिवं चापि शिवं द्विजः गंधाद्यैः स
 म्यगभ्यर्च्य सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् । अस्यामेवाष्टम्यां शीतला व्रतमप्युक्तं तत्रैव फाल्गुनां परपक्षे तु शीतलामष्टमीदि
 ने पूजयेत्सर्वपद्मादौ सप्तम्यां विधिवसितैः । शीतले त्वं जगन्माता शीतले त्वं जगत्पिता । शीतले त्वं जगद्वात्री शीत
 लयैर्नो नमः ॥ १३ ॥ वंदे हं शीतलां दीर्घां सभस्थां दिगंबरां । मार्जनीकलशोपेतां विस्फोटकविनाशिनीं ॥ २

शीतलेशीतलेचेति ज्ञेयं पतिं जले स्थिताः । तेषां शीतले देवी स्याद्विरूपाक्षोऽटकशांतिदा ॥ ३ ॥ इत्येवं शीतलामंत्रं
 यः समर्चयेत्ते दिजः । ते स्युर्वर्षं भवेच्छान्तिः शीतलायाः प्रसादतः सर्वमांसोद्भवे पक्षे विधिवच्चाष्टमीदिने शिवया
 पिशिवं प्राच्यं लभेत्वांछितं फलम् ॥ इति शीतलाष्टमीव्रतम् ॥ अथात्र द्विरात्रोत्सवविधानं - फाल्गुनशुक्ल
 पक्षमुपक्रम्योक्तं ब्रह्मपुराणे 'स्वलपान्नभुग्भिर्गृष्टम्यां सुस्नातैश्च र्वलंकृतैः लक्ष्मीं सीतां च सुपूज्य गंधमाल्यादिभिर्दि
 वा ततः प्रदोषसमये दीपाः शतसहस्रशः नैरैरुहेरुहे देयाः सर्वदेवेभ्य एव च देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च ततो वा हेतुस्व
 वे शमनः' - इति । दत्तमिष्टतोभोज्यं भक्षितव्यं स्वबंधुभिः । तृतीये ह निमज्ज्यान्हे शोभने धोन्यराशिभिः । गृहाणि भूषणीया
 नितर्थादेन गृहस्य यमि - सीतारामचंसं पूज्यंगीतनृत्यसमोऽकुलः । पुक्कान्निर्त्यदानं च तत्र देयं च याचते । नान्यत्किंचि
 त्प्रार्थितव्यं लब्धग्राह्यं प्रयत्नतः । इयं प्रदेयैव न्यापिनी ग्राह्या । तत्रैव दीपदानोदरे कृत्वा तु विजृम्भयेत्तद्व्यासावेव न्या
 सीवापरे वयशुक्लपक्षेति निर्णयवाक्यात् । अयं फाल्गुनशुक्लपक्षे पुष्यनक्षत्रे सति हरिपूजनं - तत्र गौडान् फाल्गुने स
 तं पक्षस्य पुष्यपक्षे पूजयेद्द्वारं - पक्षमष्टदं लंकृतवान्वम्यां वाचयेद्द्वारं - दशम्यां वापि कर्तव्यं वलिकर्म तथात्मनः भोगला
 र्भमेनं कार्त्तिक्यं मुत्सवं च श्रविषेपतः । ब्राह्मणैश्च्यो धनदेयभृत्येभ्यश्च यथाक्रमं ॥ धान्यमन्नं सुवर्णं च वस्त्रमभरणं तथा
 गोभूमिरत्नवैश्वानिर्दयानि प्रयत्नाः मनः - संप्राप्तान् ग्राहयेत्सम्यङ् नृतनत्रग्लपयेन्मनः । शय्यासने च कर्तव्यं गंधपु
 ण्पाधिर्वासिते - स्त्रिय पूज्या स्त्रजः काट्याः प्रहृष्टाश्च सुरक्षिताः - निशयां क्रीडमानां वै नृत्येषु कृतभोजनाः । अथ
 बुधाष्टमीव्रतं - यदाष्टम्यां पूर्णायामुधवारो भवति तदा कल्पोक्तं विधौ कथं कथं तत्कार्त्तिक्यं तदुक्तं निर्णयामृतं भवि
 ष्योत्तरे - यदायादां सीताष्टम्यां बुधवारो भवेत्कल तदा तदा हि सं ग्राह्याः सकभकाशनेनैव बुधाष्टमी तु स पूर्णायोक्तं
 फलदायिनी संभ्याकाले तथा चैव प्रसूते च जनार्दने - बुधाष्टमी न कर्तव्या हाति पुण्यपराकृतं अस्याः - कथाविधा

नचभविष्ये। श्रीकृष्णउवाच बुधाष्टमीव्रतपार्थशृणुष्वेकाग्रमानसः॥ आसिद्भिर्जाविदेहानामिथिर्नामसवैरिभिः
 संग्रामेनिहतोवीरस्तस्य भाव्योदरिद्रिणी, ऊर्मिलानामवश्राममहोवालकसंयुताः॥ परेषां कर्मकुर्वाणाताद्रेधू
 मानवैरुत्तः उपयेमेकुलिनत्वात्कन्यायां मलांयमः॥ सप्तवासराह्निवविहरस्वतितांपतिः॥ उवाचसाचताने
 वनिषिदापिंयलोकयत्॥ ददर्शमातरं तेषु पच्यमानां महामैतः॥ तां विपणांयमः प्राहचौव्यपपापफलं त्विदं॥ मातात
 वानुभवंतीत्यत्रोपायस्त्वया पुरा बुधाष्टमीव्रतं चीर्णं तच्छ्रेयसमर्पय तथा कृते श्यामलया निःस्पृपास्वर्गतोर्मिला
 सातु भर्तुस्समीपं च दृश्यते यापि भारत॥ बुधस्य पार्श्वे नभसि मिथिराजसमीपगाः॥ विस्फुरंतीं महाराज बुधाष्टम्याः
 प्रभावतश्चातः॥ संप्रवक्ष्यामि बुधाष्टम्या विधिं नृप॥ यदा यदा सितेष्टम्यां बुधवरो भवेत्कचित्॥ तदा तदा हि संप्रा
 ह्या एकभक्ताशनैर्नृभिः॥ स्नात्वा नद्यां तु मध्याह्ने गृहं त्वाकरं कनव जलपूर्णं॥ सहेमानं कृत्वा खाद्यैः समन्वितं॥ दद्या
 द्विप्रायतंगत्वा गृहं चैव क्रमेण तुः॥ अष्टम्योष्टविधा तव्या विचित्रान्नैः पृथक् पृथक्॥ प्रथमामोदकं भक्ष्यैर्द्वितीयागुणकै
 स्तथाः॥ तृतीयाघृतपूरैश्च चतुर्थीवटकनृप॥ पंचमी शुश्रूषासारैः पष्ठीसौहालकैः शुभैः॥ अशोकवर्तिभिः शुभैः
 सप्तमीचातिवाहयेत्॥ अष्टमी फणिता पूर्णैः खंडवैर्युधिष्ठिरैः॥ एवं क्रमेण कर्तव्याः॥ सुहस्वजनवांधवैः॥ सहै
 कत्रस्थितैर्भोज्यभोक्तव्यप्रीतिपूर्वकं॥ उपाख्यानमिदं पार्थकीर्तयद्भिः शनैः शनैः॥
 आख्यानां परमपार्थभोजनसहसात्यजेत्॥ ततो भुक्त्वा बुधस्याग्रे आचम्य च समाहितः॥ विप्रांयवेदविदुषेवाचकाय
 प्रदांपयेत्॥ साक्षते साहिरण्यं च जातरूपमयं शुभं॥ शोभितं चार्चितं गंधैः पुष्पैर्धूपैः सुगंधिभिः॥ पितवस्त्रैः समाच्छिन्न
 बुधं सोमात्मजाकृतिम्॥ मापकैर्न सुवर्णस्य तदर्द्धां न वाकृतां॥ बुधरूपं तु मत्स्यपुराणे उक्तं॥ पीतमाल्यां वरधरां कर्ण
 कारसमद्युतिः॥ खड्गचर्मगदापाणिः सिंहस्थो वरदो बुधः॥ भक्तियुक्तस्तुको ते यदुद्यादेवं समुच्चरन्॥ उर्वविबुधाय नमः॥

ओं सोमं त्मजायनमः ॥ ओं तुर्वुद्धिना शायनमः ॥ ओं सुवुद्धिप्रदायनमः ॥ ओं तारं त्मजायनमः ॥ ओं सोम्यग्रहायनमः ॥
 ओं सर्वसौख्यप्रदायनमः ॥ इमे पुजामन्त्राः ॥ ओं बुधाय प्रतिगृह्णाति द्रव्यं दस्तु बुधः स्वयं दीयते बुधरूपेण तुष्यतां स बुधो
 मम दानमंत्रः ॥ दुर्वुद्धिबोधदुर्गितर्नाशयित्वा विबोधः ॥ सौख्यं सोमनसं नित्यं करोतु शशिनंदन ॥ इत्युच्चाख्यं गृही
 त्वान्तिद्विमेत्रं पुरस्कृतं ॥ सप्तजन्मानि राज्ञं भवेज्जातिस्मरो भुवि ॥ धनधान्यसमायुक्तः ॥ पुत्रपौत्रसमो हि मोक्षः ॥ दी
 र्घायुर्विपुलां भोगान् बहून्मुक्तामहीतले सतीर्थपुरेणैव च ध्यात्वा नारायणं लेभेत् ॥ मृतो सौ स्वर्गमाप्नोति पुरंदरपुरेण
 पृथ्वा स्तेयं वादां मुष्टेयं वादां भूतसंघं ॥ एवमेपांसमाख्याता गुह्या पाथ्यं बुधाष्टमी ॥ यां श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्वपापैः
 प्रमुच्यते ॥ यो वाष्टमीं प्राप्य बुधेन युक्तं भक्त्या चैव च्छशिशुं तं करकोपरि स्थ ॥ पक्वान्नपानैः सहिरप्य वस्त्रं पश्यत्य
 सोयमं पुरं न कदाचिदेवं ॥ ॥ इति भविष्यो नरे बुधाष्टमीव्रतं ॥ ॥ अथ सोमाष्टमीव्रतं ॥ हेमाद्रौ भ
 विष्योत्तरैर्वा रे सोमस्य चाष्टम्यां ॥ पक्षयोरुभयोरपि विधिवच्चंद्रचूडात् ॥ सोमं संपूजयेन्निशि ॥ सोमं मुमासहि
 तं शिवं पूजयेदिति शेषः ॥ इति सोमाष्टमीव्रतं ॥ अथाकाष्टमीव्रतं भविष्ये हेमाद्रौ ॥ यदाष्टम्यां शुक्लपक्षे रविवारो
 भिजायते ॥ उपोष्यासां प्रयत्नेन केन विधिवन्नूप अर्चयेद्देवदेवं शं सह देव्यामहेश्वरं ॥ विशेषपण्य एवात्र शिवस्य नयने
 स्थितं ॥ भानुं संपूजयेद्रत्नैः शुभैः शिवं वासितुं पुष्पैस्तुरकपुष्पैस्तथाविकां पूजयेदिति शेषः ॥ इत्य
 काष्टमीव्रतं ॥ अथ शुक्रवारं श्रवणयोगे महाव्रतं ॥ हेमाद्रौ शुक्रश्रवणयोगस्तु यदाष्टम्यां प्रजायते ॥ चतुर्दश्यामथो वत्स
 तदा व्रताभिर्दधरेत् ॥ उपोषितस्तु विधिना महास्नानं समाचरेत् ॥ तत्र शिवपूजनं कृत्वा राजा गणकृत्वा पुरंदरं ॥ पारणं कु
 र्यात् ॥ इति कालांतरिकं ॥ शुक्राष्टमीव्रतं ॥ अथ रेवतीशानियोगे गोविध्याष्टमीव्रतं ॥ हेमाद्रौ रेवतीशानियोग
 स्तु सिताष्टम्यां यदा भवेत् ॥ भूतायां वामहासेन विधिरूपव्रतं शृणु ॥ अत्र शिवपूजनं कृत्वा ॥ कुशोदकं तु प्राश्नीयाद्रा

आज्ञागरेणेत्येति । इति विश्वरूपं पाठमत्रितं । एवं विश्वरूपं पवतु देशं त्रितमं पिज्ञेयं । अथाशोकाष्टमीव्रतं । भानुरुवाच
 अष्टमीपूर्वसर्वा सुपूर्वनीयाप्यशोकिका । अशोकलतिका पूज्येत्यर्थः । गंधमालयनमस्करिदिपुं धूपान्नसंपदा । त
 स्मिन्नेह नियाभुं केन किमिदं विवर्जितं । कृष्णपक्षे हेत्यर्थः । भवेत्पथावशोकासायं यत्राभिजायते । अष्टमिपुर्वसर्वासुतचे
 च्छुक्रोति वै मुने । अष्टपंचामती तां यास्यात्कृष्णाष्टमीद्विज । तस्यामवश्यं कर्तव्यं व्रतं पूजाया विधिः । इत्यादि
 स्वपुराणैर्कः । इत्यशोकाष्टमीव्रतं । अष्टम्यां च नवम्यां च पक्षयोः रुभयोरपि । योऽन्धमेकं न भुंजीत वं
 डिर्कारो धने रतः । स याति परमं स्थानं यत्र सा चण्डिका स्थितोति भाविष्योत्तरे । चण्डिकाष्टमीव्रतं । अथोपापना विधितत्र
 कर्त्ता अष्टम्यां । प्रातः स्नानादिनित्येनैमित्तिके विधाय मण्डपादिशोभं कृत्वा । पुनः संध्यासमये सायं संध्यादिनिर्वर्त्य
 उद्यापनं सकल्पं विधाय । गणपतिपूजनादिकलंशस्थापनांत कृत्वा । तदुपरितोष्य पत्रैरकुवस्त्रोपरि मण्डकादि परत
 स्वात्तं संपूज्य सौवर्णीं स्विष्टदेवतां सांगानां राजानां तोपचारैः । संपूज्य रात्रौ जागरणं कृत्वा नवम्यां पुनः पूजयित्वा । यदि
 केन मूलमंत्रेण वा छेत्रं शतं संख्यया होमं विधाय गंगामुवर्णादियुतं दत्त्वा । आचार्याय मूर्तिसंमर्प्य दपतीः । कुमारी श्वसं
 पूज्य । स्वधर्मपिभोजनं कुर्यात् । इत्यष्टमीव्रतोपापनविधिः । फाल्गुनं शुक्लं नवम्यां नंदानं नवमीव्रतं । नारदीये । फाल्गु
 नामलपक्षस्य नवमीयाद्विजोत्तमं । आनिदीसामहापुण्या सर्वपापहरां स्मृता । सांपवा सोचयेत्तत्र यस्त्वनंदोद्विजोत्तमं
 सलभेद्वा छित्तिं कामान्सत्यसंत्यमयेदितं । एवमेव ब्रह्मपुराणेऽपि । आनंदानं नवमीव्रतं फाल्गुनामलपक्षे तु नवमीयां मही
 पते । आनिदीसामहापुण्या सर्वपापहरां स्मृता । इत्यां नंदानं नवमीव्रतं । भविष्यपुराणेऽपि । आनंदानं । दिनीनेदा । महा
 नंदो महीपते । तथा च नवमीपुण्या । पंचमी महति स्मृता । फाल्गुनामलपक्षस्य नवमीयां महीपते । आनि
 दीसामिहापुण्या सर्वपापहरां स्मृता । कृत्वैकं भक्तपंचम्यां पञ्चानं कृतया नृप । अयं जितं च सप्तम्यामुपवासः परे हनि

नवम्यामर्चनदानं पारण्यसमाचरेत् य एवं पूजयेत्तत्तयानवम्यां विधिवद्गृह्य सलभेद्वाञ्छितान्कामान्नात्रकार्या
विचारणा इति फाल्गुनशुक्लानंदानवमर्चनम् ॥ फाल्गुनशुक्लदशम्यां यमपूजनव्रतमुक्तं नारदीये ॥ अं
त्यशुक्लदशम्यां तु चतुर्दशयमान् यजेत् यमश्रधर्मराजश्च नृत्युश्चांतकएवच वैवस्वतश्च कालश्च सर्वभूतक्षयस्तथा
उदुंबरश्च दध्नश्च ह्रीनीलपरमेष्ठिनौ वृकोदरश्च चित्रश्च चित्रगुप्तश्च तुं श गंधाद्यैरुपचारैस्तु समभ्यर्च्यार्थतये
त् तिलां वुमिश्रांजलिभिर्दध्नीं प्रत्येकशस्त्रिभिः ततश्च दद्यात्सूर्यार्घ्यं तथा पात्रेण नारद रुक्मचंदनसंमिश्रं तिलाक्षतय
वायुभिः मंत्रश्च एहि सूर्य सहस्रांशो तेजोराज गपतेः गृहाणार्घ्यं भद्रादन्तं भक्त्या मामनुकृपय इति मंत्रेण दद्याद्घर्म
वित्रान् भोज्यं चतुर्दश रौप्यं तु दक्षिणां दत्त्वा विमृज्या श्रुतिचस्वयं एव कृतविधिर्विधर्मराज प्रसादतः भुक्ता भो
गांश्च पुत्राद्यैरहि कान्देव दुर्लभान् विमानवरमास्थाय देहं तं विष्णुलोकं भाक इति नारदीयोक्तं यमदशमीव्रतं अथ
यस्यां कस्यां चिद्दशम्यामारभ्य - भविष्योत्तरोक्तमाशादशमीव्रतं युधिष्ठिर उवाच राज्याशयाराजपुत्रः कृप्य
र्थं च कूपिचलः - वाणिज्यार्थं विष्णुपुत्र पुत्रार्थं गुर्विणी तथा - धर्मकामार्थं संसिद्धैलोक कन्यावर्गार्थिनी यष्टुका
मोहिज्वरो रोगी श्रेयो धैर्मवंच चिरप्रवासिते प्रेष्टबाले दंतनिपीडिते कथयस्व प्रसादेन सर्वकामप्रदं व्रतं ॥ श्री
कृष्ण उवाच - शृणुष्वेतन्महाराज व्रतानामुत्तमं व्रत एतेष्वन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्माद्यस्य भवेदा
तिं कार्यतेनेतदाव्रत शुक्लपक्षे दशम्यां तु स्त्रां स्वांसृज्य देवताः नक्तमाशास्तु पूज्या वैष्णुपालक कंचनैः - गृहांगं
गेलेखयित्वा यवैः पिष्टात केन वा स्त्रीरूप आधिदैवस्य शुल्लवाहनचिह्निताः आधिदैवस्य तत्तद्विष्णुपालस्यैव ब्राह्मे
स्ततच्छेर्वहनैश्च चिह्नितास्त्वयित्वेत्थैः दद्याद्वृतां व्रतैर्वेद्यं पृथग्दीपांश्च दद्यापयेत् - फलानि कालजातानि ततः
कार्यं निवेदयेत् आशाः स्वाशाः सदैव सितं सिद्ध्यतां मिमन्तरथाः भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमस्त्विति ए

वसं पूज्यविधिबह्वचिप्रायदक्षिणां अनेन क्रमयोगेन मासिमासिसमाचरेत् ॥ वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठ ॥ ततः पञ्चास्म
 मयपेत् ॥ अर्वाक् संवत्सरस्यापि रोप्याः पिष्टातकेन वा ॥ ज्ञातिबन्धुजनैः सार्द्धं ॥ स्नातः सम्यगलंकृतः ॥ पुण्याः
 प्राक् क्रमयोगेन मंत्रैर्भर्गहांगणे त्वयि सन्निहितः शक्रः सुरासुरनुमस्कृतः ॥ पूर्वोत्वेभुवनस्यास्य ऐन्द्रिदिग्देवते
 नमः ॥ अग्नेः पुरिहदाशे त्वमात्रेयीति पठ्यसे ॥ तेजोरूपा पराशक्तिराग्नेयी त्रिरदाभुवः ॥ धर्मराजं समाश्रित्य लो
 कान्संयमयत्यसौ ॥ तेन संयमनीचासि याम्ये मत्कामदाभवः ॥ खड्गहस्तोति विकृतो निष्कृतो निष्कृतो निष्कृतो निष्कृतो
 ऋतितामासि त्वमाशां पूरयस्व मे त्वय्यांस्ते भुवनाधोरेवरुणो यादुसां पतिः ॥ कामार्थमथ धर्मार्थं वारुणिप्रवणाभव ॥
 धिष्ठितासि यस्य स्मावयुना जगदायुना ॥ वायव्ये त्वमतः शान्तिं ॥ नित्यं च्छममालये ॥ धनदेना धिष्ठिता वप्रस्था
 तास्त्वमिहोत्तरा ॥ निरुत्तरा भवास्मा सुदत्त्वा सद्यो मनोरथम् ॥ ऐशानिजगदेशानि शंभुना त्वमलंकृताः ॥ पूरय
 स्वाशुभेदे विवां छिता निनमोनमः ॥ भुजंगाष्टकुलेन त्वं सेविता सिंयतो ह्यधः ॥ नागांगनाभिः सहिता हिताः भवम्
 माधवैः ॥ सर्वलोकोपरिगता सर्वदेवांश्च शिवाय च ॥ सनकाद्यैः परिवृताः ॥ ब्राह्मिमां पाहिसर्वदा ॥ नक्षत्राणि च सर्वो
 णि ग्रहास्तारा गणास्तथा ॥ नक्षत्रमातरो योऽश्रुभूतप्रतपि शाचकाः ॥ सर्वैर्ममैष्टसिद्धार्थं भवंतु प्रवणाः सदा ॥ एभिर्म
 त्रैः समभ्यर्च्यै पुण्यधूपादिना तथा ॥ वासोभिरभिसंछाद्य फलानि विनिवेदयेत् ॥ ततो यदि निनदेन गतिवादि त्रिमंगलैः
 नृत्यंतीभिर्वरस्त्राभिर्जगरेण निशानयेत् ॥ कुंकुमाक्षततांबूलदानेन मानादिभिः सुखं प्रभाते वेदविदुषे ब्राह्मणा एयनि
 वेदयेत् ॥ अनेन विधिना सर्वक्षमाप्यप्राणिपत्य च ॥ भुजीत मित्रसाहितः सुहृद्विजनेन च ॥ य एवं कुरुते पार्थदशमीत्र
 तमादरात् ॥ सर्वान्कामान्वाप्नोति ॥ मनसो भिमता ॥ न्नरः ॥ स्त्रीभिर्विशेषतः कार्य्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर ॥ प्राणिवर्गे यतो
 नायैः श्रद्धां कामपरायणाः ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यं सर्वकामफलप्रदं ॥ कथितं ते महाराज मया व्रतमुत्तमं ॥ ३॥ ॥ ध्येमान्

वामनुजपुगावकामकाः । सपूजयातदशमापुसदादशाशः । तत्पावशपानहिताहृदयेभिकामानाशाः फलं त्यल
 मलं बहुनोदितेन ॥ -- इति भविष्योत्तरात्मिकाशादशमीव्रतम् ॥ अस्याश्चाश्विनशुक्लदश्यां पूजामात्रमेवोक्तम्
 फाल्गुनं शुक्लाश्रमर्दयेकादश्यानिारक्षये ॥ फाल्गुनेन स्यसिते पक्षे एकादश्याद्विजोत्तमः ॥ उपोष्यमर्दको भक्त्या द्वादश
 र्याश्रितं चयेत् ॥ पुंडरीकाक्षमतुलैरुपचारैस्ततो द्विजान् ॥ भोजयित्वा वरत्रेन दद्यात्तैश्च श्रद्धेक्षिणः ॥ एवं कृत्वा
 विधानेन मलंक्याः पूजनादिकं ॥ एकादश्यां त्यसिते व्रजे द्विजोः परंपदमिति ॥ अस्याः कथा ॥ ब्रह्मांडपुराणे
 माधितो वाचः ॥ आमर्दकी व्रतं ब्रूहि महापातकनाशनं ॥ सरहस्यं मुनिश्रेष्ठे गोसहस्रफलप्रदं ॥ वसिष्ठ उवाच ॥
 अत्र बोदाहर्तमिति हासं पुरातनं यथा मुक्तिमनुप्राप्तो व्याधो हि सा परायणः ॥ वैदिशं तामनगरं हृष्टपुष्टजनान्वितं
 ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समधिष्ठितं ॥ रुचिरं राजशार्दूलव्रह्मघोषेणनादितं ॥ ननास्ति को न दुर्यतः कश्चित्स्मि
 न्पूरे जनः ॥ तत्र सोमान् च यो राजा विख्यातश्च यथाशशी ॥ नाम्ना चैत्रत्रयोनामधर्मात्मा सत्यसंगरः ॥ नागायुतव
 लः श्रीमान्सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ सुभिक्षं क्षेममारोग्यं तस्मिन् पुरवरे भवत ॥ साधुसेवार्ताः सर्वे तस्मिन् ब्राह्मण्यं प्रशस्य
 ति ॥ विष्णुभक्तानं राजानं राजा चैव विशेषतः ॥ ततः कालेन संप्राप्यैकादशीं पुण्यवर्द्धिनीं ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे
 नाम्नां ह्यामर्दकी शुभा शुक्लामेकादशीं राजन्शुक्लानं च हर्जनाः ॥ सर्वधर्मान्परित्यज्य हारिभक्तिं परायणाः ॥ तामवा
 प्यर्जनाः ॥ सर्वैः सर्वा लस्य विराट्पुः ॥ नियमं चोपवासं च भक्त्या च कुमुदान्विताः ॥ महः फलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं च कर्तुं बहि
 र्जले ॥ ययौ देवो लयं राजा पौराश्चास्य मुदान्विताः ॥ पूर्णकुंभमवस्थाप्य छत्रोपानहमेव च ॥ प्रवरत्नसमायुक्तं दि
 व्यभोगैर्धियासितं ॥ दीपनालां समायुक्तमिहोद्विजसमन्वितं ॥ तत्र जागरणं च कुर्जनाः ॥ सर्वस्वशक्तिः ॥ एत
 स्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः ॥ क्षुधाश्रमपरिक्षीणो ॥ भयार्तो निः ॥ श्वसन्मुहुः ॥ संप्राप्तो मलसंघट्टो

महाभारेणपीडितः कुटुम्बार्थेजीवधातीसर्वधर्मवहिष्कृतः जागरंतत्रसोपश्यदामर्दक्याः क्षुधान्वितः दीपमा-
लकुलद्वन्द्वतत्रैवसन्निवेशितः किमेतदितिसंचित्यप्राप्तोविस्मयमात्रतां ददर्शकुम्भेतत्रैवदेवंदाभोदरंतरा-
ददशामल्लकीतंदंतदंष्ट्रयांचदीपकां वैष्णवींचक्रुथारम्यांपठतांशृण्वतानृणां एकादश्याश्रमाहात्म्यंशुश्रावतु
धितोपिसन् जाग्रतस्तस्यसारोन्निर्गतासर्वापितत्रैव ततःप्रभर्तिसमयेविविशुर्नर्गरंजना व्याधोपिगृहमगत्य
बुभुजेप्रीतिमानसः ततःकालेनमहताव्याधःपंचत्वमागतः एकादश्याःप्रभावेनरात्रिजागरणस्यच राज्यंप्रपेदे
सुमहच्चतुरंगवलान्वितं जयंतीनामनगरीतस्याराजाद्वहद्रथः तस्यैवसुतोज्ञेनाम्नासत्यरथेवली तेजसा
दित्यंसांसाकांत्याचंद्रसमःसतुचतुरंगवलोपेतो धनधान्यसंमन्वितः सहस्राणिदशप्रोक्तमयुतंग्रणकोत्तमैः स्त
स्यराज्यं वभूवाथइतिभीतिविवर्जितं पराक्रमेशक्रसमक्षमयाष्टयिवीसमः धर्मत्मासत्यवादिंसविष्णुभक्तिप्र-
रायणः एकदासगयायातोदैवान्मार्गपरिच्युतः नदिर्नैववचदिशोविवेदसमहीपतिः अथोपश्यत्परिश्रांतोन्य
ग्रोधंशाखिनावरं तस्यछायांसमाश्रित्यसुष्वापसमहीपतिः उपधानीकृतभुजःसौत्रिकाक्षयजनवने अत्रांतरंम्ले-
च्छगणःपर्वतांतरवासकृत् आययौतत्रयत्रासीद्राजापरवलादनःधृतवैरास्तुतेसर्वेच्छाद्वैवोपपादिताःप्रतिवाक्यं
नृपंतस्युःसमंताद्भूतहेतयः हन्यतांहन्यतामेपराजास्माकंविरोधकृत्त्रनेननिहिताःपूर्वपितरोभातरःसुताःपौत्रानो-
भागिनेयाश्चमातुलाश्चनिपातिताः निष्कासिताश्चस्वस्थानात्प्रापिताश्चदिशोदशा एवमुक्तातुतेसर्वेराजानहं
तमुद्यताः पारोश्चपाट्टशैःखड्गैर्वीणैर्धनुषिभिः मुकानितैःशस्त्राशतानिभूरिनैवशरैर्प्रविशतितस्य तेचापिसंबे-
हतसत्त्वसंधां म्लेच्छावभूवुर्धृतदारुसंधाःयदापिचलितुंवनंशकास्तेदुराशयाः शस्त्राणिकुठंतांजग्मुस्तीक्ष्णान्य
पिधुरंतदादीनावभूवुस्तेसर्वेयंतहंतुसमुद्यताः एतस्मिन्नेवकालेतुतस्यराज्ञःशरीरतः निर्गताकृत्यकातत्रसर्वा

भरणभूषिताः दिव्यगंधसमायुक्ताविमलांबरधारिणी दिव्यमाल्यधराचारुभृकुटोकुटिलानना सविस्फुल्लिङ्गनेत्रा
भ्यांविमंतीपावकंमुहुः चक्रवेत्रधराचैवकालरात्रिरिवापरा अभ्यधावतसंकुद्बाम्लेच्छानत्यंतदुःसहा निहताश्च
तयाम्लेच्छास्तेविकर्मपरायणाः ततोरानाविवुद्धःसंदृष्टान्महदुतं हतान्म्लेच्छगणान्दृष्टासराजासमाचितयत
इहकेनहतान्म्लेच्छाश्चात्यंतवैरिणोमम केनेदंचकृतकर्ममहदस्मद्विदितार्थाना एतस्मिन्नेवकालेतुवागवाचाशरीरि
णी शरणंकेशवादन्योनानास्तिकोपिमीयते वनेरणेशतुजलंविधिमध्येमहाणवैपर्वतमस्तकेवा सुप्तंप्रमत्तंवि
पमास्थितंवासपातिभक्तंखलुशाङ्गधन्वा इतिश्रुत्वासकुशलंविनादेत्यनिजंपुरं राज्यंकारारजेंद्रः सभाया-
मुदितोवसन् वसिष्ठउवाच आमर्दकव्रतंराजन्यकुर्वतितरोत्तमाः तेषांतिवैष्णवलोकंनानात्रकाठ्यीविचारणा.
माहात्म्यश्रवणादस्याःसर्वपापैःप्रमुच्यते चकंपूजयेद्भक्त्यावसुद्रविणभूषणैः ॥ इतिब्रह्मांडपुराणोक्ताफाल्गु
नशुक्लामर्दकैकादशीव्रतकथा अथास्यामेवगोविंदद्वादशीव्रतंभविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच फाल्गुनामलपक्षस्यए
कादश्यामुपोषितः नरोवायदिवानारीसमभ्यर्च्यजगत्पतिं हरेर्नोमजपेद्भक्त्याभावयुक्तोयुधिष्ठिरः संतिष्ठ
न्प्रचलंश्रैवहरिनामानुकीर्तयेत् ततोऽन्यदिवसेप्राप्तेद्वादश्यांनियतोहरिं स्नात्वासम्यक्समभ्यर्च्यदत्त्वाविप्रायद
क्षिणां हरिमुद्दिश्यचैवाग्नौधृतंहोमकृतक्रियः प्राणिपत्यजगन्नाथमितिवाणिमुदीरेयेत् पातालसंस्थावसुधाधनं
प्रसाद्यमनोरथान् यमभ्यर्च्यदितिः प्राप्ता सकलान्स्वमनोरथान् सवासुदेवःसकलान्प्रददातुमनोरथान्
एवमभ्यर्च्यपूजांचनिष्पाद्यचहरेःस्वयं भुंजीतप्रयतःसम्यग्भविष्यंपादुनंदन फाल्गुनैचत्रैवशाखौज्येष्ठमासंच
सत्तम चतुर्भिःपारणमसैरोभिर्नैष्पादितंभवेत् रक्तपुष्पैस्तुचतुरोमासान्कुर्वीतचार्चनं प्रदेद्वज्रजलंप्राश्यगोशृंग
क्षालनंजलं हविष्यान्नचनैवेधमात्मनश्चापिभोजनं ततश्चश्रुयतांपार्थआपाढादिपुयाक्रिया जातीपुष्पादिधूप

प्रचक्रसर्जरसोद्भवः प्राश्यंदर्भोदकं चेशाल्यन्नयनिवेदेयत् स्वयंतदेवचाश्रीयातशेषंपूर्ववदाचरेन् कार्तिका
 दिपुमासेपुगोमूत्रं कायशोधनं सुगंधं चेच्छयाधूपं पूजाभंगारकेण च कासारचैत्रनैवेद्यंतदेवाश्रीतचस्वयं प्रति
 मासंचविप्रायदातव्यादक्षिणातया प्रीणनं चेच्छयाविष्णोः पारणेपारणंते यथाशक्त्यायथाप्रीत्यावित्तिश्राव्यं
 विवर्जयेत् सद्भवैर्नवगोविंदः पुजितः प्रीयतेयतः पारणतियथाशक्त्य स्नापितः पूजितोहरिः प्रीणितश्च
 ण्सितान्कामन्द्यादव्याहृतान्नप दयतिप्रतिमांविष्णोः कारचिलसुशोभनां स्वर्णैकेनयथाशक्त्याशंखशाङ्गैर्न
 विभूषितां पुष्पवस्त्रयुगच्छन्नात्राह्मणायनिवेदेयत् द्वादशान्नप्रदातव्याः कुभाः सान्नजलान्विताः द्वादशब्राह्मणांस्त
 त्रभोजयित्वाक्षमापयेत् छत्रोपानयुगेऽर्द्धदक्षिणाभिश्चभारत एवापापहराप्रोक्ताद्वादशीफलमिच्छतां य
 थाभिलाषितान्कामान्ददातिन्दुपसत्तम पूरयित्वाखिलान्कामान्यतश्चमनोरथान् मनोरथद्वादशीयंततो लोकै
 पुविशुता उपोष्यैतां त्रिभुवनं लब्धमिद्रेणैवपुरा आदित्यश्चैशितान्पुत्रान्धनमौशनससातथा धौम्येनाध्ययनं
 श्रुष्टमन्यैश्चाभिमतंफल राजर्षिभिस्तथाविप्रैः स्त्रीविदूश्चैश्वरभूतले संयंकाममभिधायव्रतमेतदुपोषितं तत्तदा
 प्रीतिसिद्धिं धविष्णोराराधनायतिः अपुत्रोऽलभतेपुत्रमधनोऽलभतेधनं रोगाभिभूतश्चरोग्यं कन्याप्राप्नोति स
 त्पति समागमं प्रवसितरुप्यैतामवाप्यते सर्वान्कामानवाप्नोति मनस्त्वग्र्यंचमोदते नापुत्रोऽनाधनोऽनेष्ट
 वियोगीनचनिर्गुणः उपोष्येतद्व्रतंमर्त्यः स्त्रीशूद्रोवापिजायते सूर्यलोकेसहस्राणि वर्षाणामयुतानि च भोगानभि
 मतान्भुक्तासचतत्रयेच्छया इहपुण्यवतान्दण्णानिनासाधुशीलिनां गृहे प्रजापतेराजन्सर्ववाधाविवर्जितः न
 द्वादशीमुपवसंतिमनोरथास्यानैवार्चयतिपुरुषोत्तममादिदेवं गोब्राह्मणान्नमयंतिनपूजयंति येतमनोभिलाषितं
 कथमानुवृति ॥ इतिभविष्योत्तरांक्रमनोरथद्वादशीव्रतं अत्रैवगोविंदद्वादशीव्रतं नारदीये अतिसितायां

द्वादश्यां सोवर्णप्रतिमां हरेः अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैर्दद्याद्देवदेवितया द्विपद्वसंस्थान्विप्रांश्च भोजयित्वा सदक्षिणां
 दत्त्वा विसर्जयेत्पश्चात्स्वभंभुजीतवाग्यतः फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया पुष्पां कर्णसंयुता गोविंदद्वादशीनामसास्या
 श्लोविंदभक्तिदा तस्यामुष्यविधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः पापनाशिन्या विधिर्योपि हि संस्मृतः तन्माहा
 त्म्यं ब्रह्मपुराणे फाल्गुनामलपक्षे तु पुष्यक्षेत्रे द्वादशी यदि गोविंदद्वादशीनां महापातकनाशिनी तस्यामुष्यवि
 धि वन्नरः संक्षीणकल्मषः प्राप्नोत्यनुत्तमां सिद्धिं पुनरावृत्तिदुर्लभा मिती कायाद्वादशी चेति द्वादशे दकादश्या रभे
 दाभिप्रायेण किंवा द्वादश्या पुष्य नक्षत्रे सति तस्यामेवोपासापेक्षयेति अथैकादश्यां कर्षव्यं भविष्ये फाल्गुने मा
 सि शुक्लायामेकादश्यां जनार्दनः वसत्यामलकी वृक्षे लक्ष्म्या सह जगत्पतिः तत्र संपूज्य देवेशं शक्त्या कुर्यात्प्रदक्षिणं
 उपोष्य विधिवत्कल्पविष्णुलोकं महीयत इति गोविंदद्वादशी व्रतं हरिभक्तिविलासे फाल्गुने द्वादशी शुक्लाया
 पुष्यक्षेत्रे संयुता गोविंदद्वादशीनामसास्या द्वादशभक्तिदा तस्यामुष्यविधिना भगवंतं प्रपूजयेत् लिखितः
 पापनाशिन्या विधिर्योपि हि संस्मृतः ॥ अथ नृसिंहपरिचर्योक्तमा मर्दकीकृत्य मियमेव पापनाशिनी द्वादशी
 तत्र व्रतग्रहणं मंत्रः द्वादश्यां तु निराहारः स्थित्वा ह म परे ह नि भोक्ष्यामि जामदेश शरशरणं भवद्भ्युत तत आ म
 लकी मूले सामान्यकलशस्थापनं पूर्वोक्तप्रकारेण स्थापिते कलशे ताद्यैरेणवेवालाजान्विते पात्रयोऽशमाप्य त
 दर्धतदर्धनिर्मितसौवर्णपरशुरामं क्षत्रांतकरणधोरमुद्ग्रहन् परशुरां करे जामदग्न्यः प्रकर्तव्यो रामो रोरपा रुणेक्षण
 इति ध्यात्वा पोडशोपचारपूजाक्रमेण पंचामृतस्त्रापितमुपवेश्य वस्त्रयुगं च त्रोपातयुगं समर्प्य श्वेतचंदनेना
 मुलिप्य तु लसीपुष्पैरभ्यर्च्य विषयपूजां कुर्यात् पादयोर्विशोकाय नमः जान्वोः सर्वरूपिणे नमः ऊर्वोर्हयग्रीवा
 य नमः वाङ्मोहमांगदाय नमः उरसिर्वकुंठाय नमः चक्षुषोर्ज्योतिरूपिणे नासिकायां शोकनाशनाय लला

देवामनायनमः भुवोरामाय. शिरसि सर्वात्मनेनमः स्वनाम्ना आयुधानिसंपूज्य धूपदीपादिदत्त्वाध्वं
 दद्यात् त्रयार्घ्यमंत्रः नमस्तेदेवदेवेशाजमदग्न्यनमोस्तुते गृहाणार्धमयादत्तंमालत्यासहितप्रभो ॥ १ ॥
 ततः परं गुरुरामं प्रार्थयेत् जादग्न्यनमस्तेस्तुक्षत्रियांतकराय च सर्वाणियानि पापानि सप्तजन्मकृतान्यपि क्षयं
 यान्तु मेवायत्पुत्रसाक्षाच्चभागं वाचिकं मानसं पापं ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा आयुर्यशस्तथारोग्यं धनं धान्यं च
 संपदाः सोभाग्यं तव भक्तस्य संतानं विपुलं भवेत् सर्वान्कामानवाप्नोतु दिवि सौख्यं निरंतरं श्रुतिचारस्तु-
 मे मे शानभक्तिस्त्वच्चरणं वुज्जनार्दनरूपं किं शलक्ष्मीनाथ सुरार्चितं रामराममहावाहो कर्तव्यं विनाशन एतत्स-
 र्वमयादत्तं ज्ञानं ज्ञेयं तवाच्युत मामुद्धर जगन्नाथ कृपां कृत्वा ममोपरि अथ धात्रीमभिर्पिचेत् तत्र मंत्रः ॥ पितापिता
 महश्चान्येऽप्यपुत्रा ये च गोत्रिणः वृक्षयोनिगता ये च ये च कीटत्वमागताः शैरेखरे के ये च महारौरवसंज्ञके वियोगिनि
 च गता ये च ये च वज्रह्मांडमध्यगाः पिशाचत्वं गता ये च ये च प्रेतत्वमागताः तेषां विभुमयादत्तं धात्रीमूलं सदापयः सर्वे ते त-
 तिनायां तु धात्रिमूलं निषेचनादिति ततोऽष्टोत्तरशतं कृत्वोवाष्टाविंशति कृत्वो वामलक्ष्मीं प्रदक्षिणी कृत्य हरिं
 राज्यजागरणं कृत्वा नित्यकर्मनिर्वृत्य गुरवे देवं सपरिकरं निवेद्य ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं वंधुभिः सममश्री-
 यात् ॥ इति ब्रह्मपुराणे आमर्दकीपापनाशिनिर्द्वादशीव्रतम् ॥ अथास्यामेव फाल्गुन शुक्लद्वादश्यां नृसिं-
 हद्वादशव्रतं चाराहे ॥ दुर्वासा उवाच ॥ तद्वच्च फाल्गुने मासि शुक्लपक्षे तु द्वादशी उपोष्या प्रोक्तविधिना हरि-
 माराधयेद्दुःखः नरसिंहापादौ तु गोविंदायोदरं तथा कटि विश्वभुजे पूज्य अति रुद्धेऽपुंरस्तथा कंठचशितिकंठाय
 पिनोके शायेषो शिरः असूरध्वसनायेति चक्रं कंठे वात्मने तथा शंखमिति वसंपूज्य गंधपुष्पफलंस्तथा तदग्रे स्थाप्य
 तु यदंति तव त्वयुगान्वितं तस्योपरि नृसिंहे तु सौवर्णं ताद्यभाजने सौवर्णशक्तितः कृत्वा दारुवं शमयेत्पि वा रत्नगर्भे

घटं रूपाप्येतत्संप्रज्यविधाततः द्व. दश्यवेदविदुषे ब्राह्मणाय निवेदयेत् गोविन्दन्यासिं हरूपीति मंत्रः एवं कृते फलं प्रा
 प्तव्यपुरापाथिविनुतु - वत्सनाम्ना तु तत्तेहं प्रवक्ष्यामि महामुने तस्य ब्रतं ते भगवान्नरासिं हस्तु तोष चक्रं प्रादाच्च राज्ञ
 णां त्रिध्वंसनकरमध्वे तेनास्त्रिणस्वकं राज्यं जितवान्नृपसत्तम राज्यस्थित्वा श्वमेधानां सहस्रमकरोद्भिभुः अंते व ब्र
 ह्मलोकं कास्यं प्रदमि गांश्च सत्तमः एषा धन्या पापहरा द्वादशी भवतो मुनेः कथितेयं प्रज्ञनेन श्रुत्वा कुरुयथेच्छसि
 इति वारुह्ये धरणी ब्रते पुफालुन शुक्लैकादश्यां नरासिंह द्वादशी ब्रतं अथ फाल्गुन शुक्ला सुकृत द्वादशी ब्रतंः भविष्योत्तरे
 युधिष्ठिर उवाच यन्नताया यैषु सांभवत्यामुष्मिं कृततापाय यच्च भवति तदा चक्षव्यदूत्तम् उपवासं प्रभाव्य चक्षुःशृणा
 राधनकां क्षिणं कथयेत् ह महोद्वाहो न च तृप्याभिजलिपते श्रीकृष्ण उवाचः श्रूयतां पार्थ यत्पृष्ठ कौतुकाद्भवता यथा
 आमुष्मिं कृततापाय यच्च तापाय जायतेऽ उपोषितप्रभावेण कृष्णारारधनकां क्षिणाम् कथयामि यथा पृष्ठः पूर्वमेव न
 रोचमः चेदिशं नाम नगरं प्रस्थातं नृपसत्तम तत्र वैश्यो भवत्वपूर्वशूरभद्र इति श्रुतः भार्ययामातृदुहितृपुत्रपौत्रसम
 न्वितः प्रभूतभृत्यवैगैश्च बहुव्यापारकारकः पुत्रपौत्रादिभरणव्यासकमतिरेव च परलोकं प्रति मतिस्तस्य नासी
 त्कथं च न चकारानुदिनसौथन्याय्यान्याय्यं धनार्जनं सर्वथान्यत्र नि स्तेह परस्वेष्वतिरपितः न जुहोत्युदिते का
 लेन ददत्यति तृष्णया वभूव बोधमस्तस्य पुत्रादिभरणे पर नित्यं नैमित्तिकानां च हानि च क्लेशकर्मणां तृष्णाभिभूतो
 राज्ञस्त्ववर्गभरणो हत कोलेन गच्छता सोऽथ मृते विव्रवती तटे यातना देहभूत्प्रेतो ग्रीष्मकाले भवन्नृप तददर्शमहाभा
 गो दिव्यं ज्ञानं सन्निवितः वेदवेदांगविद्विद्वान्विपीतो नाम वैद्विजः भास्करस्यां शुभिर्दार्तिदं ह्यंतमतिदारुणैः प्रत
 प्तवत्क्रामत्येतुं स्यात्तर्निपीडितः क्षुधार्तं शुष्ककंठस्य मूर्ध्नी लीलितलोचनं विक्रांता जिनमंगेषु विस्फोटैः सर्वे
 तोयन्ति निश्वासायासवेदेन वेपथं चासमोदरं निजिनकर्माणो ब्रह्मसमर्थसमर्थनं तं तादृशमयोद्दृष्ट्वा जह्वं भयोमहामुनिः

विपीतः प्राहराजेंद्र कारुण्यार्थमिदं वचः जानन्नपियथाप्राप्तं तदनुष्ठानजफलं जंतोस्तस्योपकाराय सर्वतोऽप्यव
यन्निव विपीत उवाच श्रधः सूर्याशुभिस्तत्रैर्वहुभिः पथिपाशुभिः उपर्य्यर्ककरैस्तीव्रैस्तृषाचार्यैर्निपीडितं अ
न्यस्तथाविधैर्घोरै रविपक्षैः सुदारुणैः कर्णयेह यथा तन्वा एकादिद्वयसेकथं तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा विपीतस्य सर्वदने
वेदनार्ण उवाचेदं कृत्वा दुःखस्य मंदकं शीरभद्र उवाच अशाश्वते शाश्वतधीस्तिनदह्यामिदुर्मतिः धनापणगृह
क्षेत्रपुत्रदाराहितैरतः नात्मनो हि हितार्भूतिनदह्यामिदुर्मतिः १ इदं करिष्याम्यपरं त्विदं कृत्वा त्विदं पुनः इतीच्छा
शतमारुह्य तेनदः २ शीतोष्णवर्षादिभवं लोभात्सोढुं मया शुभं तदेव हि न धर्मार्थे तेनदः ३ जुहोमि यदि तन्नोस्ति ददा
मि यदि सोदति कुटुंबमतिमूढो ह तेनदः ४ पितृदेवमनुष्याणामदत्त्वा पोसाहि मे तेनापि कपिवर्तते दह्यामेकोऽत्र दु
र्मतिः ५ पुत्रक्षेत्रकलत्रपुममत्वाहते च तसा बहुसाधुकृतकर्म तेनदः ॥ ६ ॥ मृतमपि धर्मस्तस्मिन्नन्यायोपाजं
तमयानूनमन्येपि पर्वतैर्दह्याम्येकोऽत्र दुर्मतिः ॥ ७ ॥ नमया पूजिता गेहाग्निर्गत्वा द्विजसत्तमाः स्ववर्गहितकामेन ते
नदह्यामिदुर्मतिः यन्मन पूजिता देवाः कुटुंबपोषिता देवाः एकाकी तेन दह्यामि ये पुष्टोऽस्ते न्यतो गताः ॥ ८ ॥ नित्यं
तेनितिकं कर्म कृत्ये पानमेकृतं एकाकी तेन दह्यामि तेनित्यः कापिरम्यत यन्मे परिजनस्यार्थे कृतं कर्म फलं शुभं
एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभागिनः दारा पुत्राश्च भृत्याश्च पापबुद्ध्या मया भृताः एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते
फलभागिनः पुत्रदारादिभृत्यर्थे मया पापार्थं संचयाः कृतास्ते नऽत्र दह्यामि गतास्ते फलभागिनः कृतपापं मया
मुक्तमन्यैः सत्कर्म संचितं दह्यामि कोहमत्यंतं गतास्ते फलभागिनः यन्ममत्वाभिभूतेन मया पापमपाजं तेन द
नपस्य कस्यापि तेन तप्येह माकुलः अंतर्दुःखेन दग्धो ह वैर्दह्यामि भानुना नांतर्दुःखं न भानुर्मेपापपंकं द्विधा छि
न्नं कुतस्तस्मात्सुमुखारं पश्याम्यसुखसागरात् ततया पादवितुमामाप्नुयाम्मुनि सत्तमः विपीत उवाच अल्प-

कालिकमुद्धारतवपश्याम्यसंशयं प्रक्षीणपापमेतत्तेसुकृतंचास्ति ते परं अतीतदशमेजन्मअच्युताराधनेच्छया
 सुकृतां द्विपदां भेदद्वादर्शात्त्वमुपोषितः सर्वतस्याः प्रभावेन पापमत्यंतदुर्जयं अत्रैवैरहोभिः संक्षीणमामपात्रयथा-
 जलमेतत् गतं पापमर्यतरस्याः प्रभावोत्यंतदुर्लभः नराः पापस्य कुरुते जयसुकृतकर्मणाः सत्कर्मजयदाह्योपाततो वै
 द्वादर्शी संभृता याचेतद्देहनातेन भवता परिचिदितम् तत्तथानात्र संदेहो मम तापापहेनुकी पापमत्र कृतं भद्रं प्रेत्यता-
 पापं जायते आह्लादयेत्तथा पुण्यमिह पुण्यकृतां नृणां सीरभद्रं समाश्वासययाविति महामुनिः सोऽप्यल्पेना-
 पिकालेन ततो मोक्षमवाप्तवान् उपवासप्रभावश्च कथितस्तेन रोत्तम येनात्परे वादिवसे भूरि पापं गतं क्षयं तस्मा-
 मरेण पुण्यापययितव्यं न पातके उपवासश्च कर्तव्यः स देवात्मा हि ते पिण ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो
 तिरुतपापानां विपाको नरकास्थितैः पुरुषैर्भुज्यते शश्वत्तन्मोक्षं वदसतम श्रीकृष्ण उवाच ॥ जयेयते तपुरुषः सदा
 सुकृतकर्मणः जयापद्मादशी शस्ता सदा सुकृतकर्मणां फाल्गुना मलपक्षस्य एकादश्यामुपोषितः द्वादश्यां तु नृप-
 श्रेष्ठ पुण्येभ्यः सुदूतं एकादश्यां समुत्तिष्ठन् विष्णोर्नामानुकीर्तनात् पूजायां वासुदेवस्य भुंजति सुसमाहितः कामक्रोध-
 चलो भवंदंभो मांहं च व्रजेत् मानद्गोहादिदोषांश्च सर्वानात्ममदोद्भवान् भावयेद्विष्णुभक्तश्च संसारासारं तां तथा
 पूर्वभावितां चित्तं प्राणिनां हितमिच्छता नमोनारायणायैति वाच्यं तु स्वपतानि शि तथैव कुड्यार्द्राद्वा दश्यानां ह्यश्रो-
 मारणहिरैः सौवर्णैः पात्राणि दद्यात् सौवर्णैः पात्राणि दद्यात् सौवर्णैः पात्राणि दद्यात् सौवर्णैः पात्राणि दद्यात् सौवर्णैः पात्राणि दद्यात्
 तत्रापि धृतपात्राणि दद्याच्छूद्राः समन्वितः कार्तिकादिपुमासेषु मघातिपुतथातिलान् दद्याद्विप्रा-
 तामत्रैर्यमशेषेण मासि सदि न्वयं तथैवोच्चारयेद्वा न्मासि मासि यवादिक-
 विष्णोर्नामस्ते जगताः प्रसूते श्रीवासादेवाय नमोनमस्ते नारायणत्वां प्रणतो-

स्मर्याचित्यजयोस्तुतेशाश्वतपुण्यराशेः प्रसीदपुण्यजयमस्तुविष्णोर्जोवासुदेवार्द्धमुपैतिपुण्यं ॥ नारायणाद्धुमि-
 मुपेतुपुण्यप्रयातुवाशेषकुब्जिनाश विष्णोपुण्याद्भवमेस्तुवासुदेवास्तुमेशुभं ॥ नारायणास्तुमेधमैजिहिषापमशेष-
 तः ॥ अनेकजन्मजनितवात्ययोवनवार्द्धकैः पुण्यवृद्धिमायातुयातुपापचयः क्षयः ॥ आकाशादिपुशब्दद्वौ-
 श्रोत्रादीर्महदादिषु प्रकृतौ पुरुषैवैवब्रह्मण्यपिचसंप्रभुः ॥ यथैकएवधर्मात्मावासुदेवोव्यवस्थितः ॥ तेनसत्य-
 नमेपापनरकार्तिप्रदक्षयः ॥ प्रयातिसुकृतस्यास्तुममानुद्विजसंजयः ॥ पापस्यहानिः पुण्यस्यवृद्धिर्भेभ्योत्वत्तुघमः
 एवमुच्चार्यविप्रायप्रदद्यात्कथिततव भुजीतकृतकृत्यस्तुपापराणेकृते पारणातेतुदेवस्यप्रीणनशक्तितोत्तप-
 कुवाताखिलपाखंडालापंचाविवर्जयेत् ॥ एवंसंवत्सरस्यातिकांचीप्रतिमांहरः पूजयित्वावस्त्रापैर्धृतप्रात्रेणसंयुतां
 तां गंसर्वस्वोविप्रायदद्याच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ विष्णवेतंचयत्पूवदेवान्प्राप्तमवेधादिः ॥ तस्मिन्नहनिदातव्यंभोजनंचा-
 निवारितं ॥ इत्यपाकथितापुण्यासुकृतस्पृजयावहा ॥ द्वादशीनरकपार्थेयामुपायनप्रश्रयति ॥ नाग्रयेनचशस्त्राणिन-
 चलोहमुखाः खगाः भवत्यपापश्चपुनरनरेकगमनंकृतः ॥ नमोनारायणायैतिवासुदेवैतिकर्तयेत् ॥ नयातिनरकम-
 त्यः ॥ सक्षीणाशेषपातकः ॥ तस्मात्पापडिसंसर्गमकर्वनद्वादशीमिमां ॥ उपोष्यद्वादशीमेतानरकयातिनकवित्प्राप्य
 निषोतिसुकृतस्यकरोतिद्यद्विप्रज्ञानुयच्छतिनियच्छतिसर्वदोषान् ॥ द्वादशीहसुकृतानिधुनेकस्मान्नतामुप-
 वसतिविमूढाचिन्मा ॥ इतिभविष्योदरेसुकृतद्वादशीव्रतं ॥ फाल्गुनशुक्लत्रयोदश्याधनद्वतारंभः ॥ नारदीये ॥ फा-
 ल्गुनेतुसितपक्षत्रयोदश्यामुपोषितः ॥ नमस्कृत्यजगद्वाथंप्रारभेद्वनद्वतः ॥ महाराजयक्षपतिंगधैरुपचारकैः ॥ यल्लि-
 खितवर्णकैः ॥ पट्टेपूजयेद्भक्तिभावतः ॥ नरारूढगदाहस्तीशिविकासंस्थितं तवा ॥ एवशुक्लत्रयोदश्यांप्रतिमासं द्विजोत्तमः
 संपूजयेत्सोपवासश्चैकभोथवानरः ॥ ततोव्रतं तिसौवर्णसंपूज्यधननायकं ॥ निधायनिधिभिः ॥ सांद्धिः सौवर्णाभि

द्विजोत्तम उपचारैः षोडशभिः स्नानैः पंचामृतादिकैः नैवेद्यैर्विधिर्भस्त्रेयापूजयेत्सुसमाहितः ततो धेनुमलंकृत्य च
 स्त्रस्तगंधभूषणैः सवत्सांदापयेद्विप्रसम्यग्वेदविदेशुभां संभोज्यविप्रान्मिथैर्द्वैदादशायत्रयोदश गुरुंतमर्च्य
 वस्त्राद्यैः प्रतिमां तान्निवेदयेत् द्विजेभ्यो दक्षिणां शक्यादक्षान् कृत्वा नृणां विस्मृत्य च स्वयं भुजीत मतिमान्निष्ठैः सह समा-
 हितः एवं कृतेनैव त्रैविप्रनिधिनेतुः प्रसादतः मोदते भुवि विख्यातो राजराज इवापर इति विष्णुधर्मोक्तं धनद्वज-
 तं मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः फाल्गुनात्तु स मारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः यक्षराजं
 महाराजं शनदं निधिनार्यकं गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा सुवर्णवज्रह्मणैश्चायत्र तं प्रतिपादयेत् कृत्वा व्रतं
 वत्सरमेतदिष्टं यक्षपुराजन्सुचिरं यथोक्त्य मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्सौभाग्यमाप्नोति तथा विरोगइति फाल्गुन-
 शुक्लत्रयोदश्यादिघनद्वज्रतम् सर्वासु त्रयोदशीपुत्रदोषव्रतम् तन्मार्गशीर्षिकृत्य निर्णयेद्दृष्टव्यं मार्गशुक्लचतुर्दश्यां
 दुर्गापूजाव्रतं नारदयि अत्यशुक्लचतुर्दश्यां दुर्गासंपूज्य भक्तितः गंधाद्यैरुपचारैस्तु विप्रान्संभोज्य भक्तितः एव कृत्वा
 व्रतं विप्रदुर्गायाश्चैकभोजनः लभते वांछितान्कामानि हामनुचचारद ॥ अस्य मेव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं माहेश्वरव्रतं
 मार्कण्डेय उवाच शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप पूजयेत्तु चतुर्दश्यां सोपवासो महेश्वरं गंधमाल्यनमस्कारधूप
 दीपान्नसंपदा व्रतं तिच तथा दद्यादग्निष्टोमफलं लभेत एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं षोडशीकमवाप्नोति कुल-
 मुद्गरातिस्वकं चतुर्दशीद्वये चैतत्कृत्वा संवत्सरं नरः मासिमासितथा सर्वान्कामानाप्नोति निश्चितं आसाद्य कामान्स-
 महेश्वरानुतत्रोप्य कालं सुचिरं च राजन् सायुज्यमाप्नोति महेश्वरस्य परात्परस्य प्रतिमस्य तस्येति अत्रैव वृषभवाह-
 नमुक्तं वीरमिवोदये अग्निपुराणे यश्चरदब्दमेकं तु नकां शिवपरो नरः पूजयेद्भुवत्तुर्दश्यां फाल्गुनस्य शिवयुतः सं-
 पूज्य विधिवद्भक्त्या वृषसर्वगुणान्वितं दद्याद्विप्राय राजैर्द्रशिबो मे प्रीयतामिति एतच्छिवव्रतं नाम महापातकना-

शनं शिवरूपधरो नित्यं शिवलोके महीयते इति फाल्गुनशुक्लचतुर्दश्यां शिवव्रतं फाल्गुनपूर्णिमायां सूर्यसोमपू
 जाव्रतं कृत्यतत्त्वाणैवे फाल्गुन्यामर्यमाजातश्रित्यां कश्यपादपि अत्रैव चानसूयायां जातः पूर्णकरः शशी
 तोतत्रापि धिना पूज्यो प्राप्ते चंद्रोदये सति नृत्यैर्गतिस्तथावायैः कार्यस्तत्र जगदिति अत्रोपवाह्यव्रताभावाद्वा
 ककार्यं इयमन्वादिः अत्रापि गोविंदपूजां कृत्वा दोलोत्सवः कार्यः तदुक्तं च तामणौ ब्राह्मे नरो दोलागतं द
 द्वागोविंदं पुरुषोत्तमं फाल्गुन्यां संयतो भूवागोविंदस्य पुरं ब्रजेदिति अत्र दानं विशेषमाह विष्णुः फाल्गुनी फाल्गु
 नी पुष्पाचेतस्यां ब्राह्मणाधसंस्कृतं शयनं निवेद्य भाव्यार्थं मनोज्ञां पुत्रवतीं द्विविणवतीं चाप्नोति नार्यपि एकपत्नी
 व्रतं सुरूपं द्विविणशीलपुतं भर्तारमिति अत्र शयनं देयं मंत्रपाठोऽप्यथा यस्मादशून्यशयनं केशवस्य शिवस्य च श
 द्याममाप्यशून्यास्तु तस्माज्जन्मनिजन्मनि अशून्यशयनं नित्यमशून्याश्रयमुन्नतिं सौभाग्यं देहि हे निमित्य शर्या
 दानेन केशव मत्स्यपुराणेषु भुवनदानमुक्तं त्रिरात्रोपोपितो दद्यात् फाल्गुन्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकाभाप्नोति धाम
 व्रतमिदं स्मृतं अस्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं अशोकव्रतं मार्कंडेय उवाच अशोकपूर्णमामेतां शृणुष्व गदतो मम
 उपोष्य तु नराशोकं प्राप्नोति स्त्री तथापि वा फाल्गुनस्यामले पक्षे पूर्णिमा स्यान्नुपोत्तम मृज्जेलननरास्नात्वा दत्त्वा शिर
 सि वै मृदं वृत्रार्शनंततः कृत्वा कृत्वा च स्थंडिलं मृदा पुष्पैर्गंधैः समभ्यर्च्य भूधरं नामनामतः देवैश्चैव तथा देवी
 मशोकेति च कीर्तयेत् यथा विशोकांधरणीकृतं वा त्वं जनार्दन इत्यादि व्रतमेतत्स साश्रित्य पारणं च यथाविधि स
 वे व्याधिविनिर्मुक्तो दशजन्मंतराण्यसौ विशोकः सर्वकल्याण भाजनं स्यान्न संशयः यथा त्वमेव बसुधेः संप्राप्ता
 निर्वृतः पदं तथा स परमं लोकं सुखं प्राप्स्यति मानवः एवमेतन्महापुण्यं सर्वशान्तिप्रदायकं विशोकाख्यं व्रतं पुण्यत
 त्कुरुष्व महाव्रतं इति विशोकाख्यं महाव्रतं अथास्यमिव लक्ष्मीनारायणव्रतमुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे पुलस्त्य

उवाच पंचदश्यांशुछपक्षेफाल्गुनस्यनराधिप पाखडपतिताश्चवतथैवात्यावसायिनः नास्तिकाभिन्नवृत्तिश्चप-
 पितश्चापिमालयेत् नारायणेगतमनाः पुरुषोविजितेंद्रियः तिष्ठन्नजन्मलब्धश्चक्षतेचापिजनार्दनं कीर्त्तये
 त्सत्क्रियाकाले सप्तकृत्वापुनः पुनः लक्ष्म्यासमन्वितदेवमर्चयेतजनार्दनं संध्याव्युपरमेचैदुस्वरूपंहरिमीश्वर
 र्गर्वलक्ष्मीवसंचित्यसम्यगर्घ्येणपूजयेत् श्रीनिशाचंद्ररूपंत्ववसेद्वजगत्पते मनोभिलषितदेवपूरयस्वनमोनमः
 मंत्रेणनेनदस्वार्घ्यदेवदेवस्यशक्तिः नक्तंभुंजीतमौनैतैलक्षारविवर्जितं तथैवचैत्रवैशाखेज्येष्ठधमुनिसत्तम
 श्रवणेतयथाप्रोक्तमासिमासिचतुर्दिने निष्पादितंभवेदेवंपारशदात्म्यभक्तितः द्वितीयतत्रवक्ष्यामिपारणंत
 त्रिवोधमे आपटेश्रावणेमासिप्रासेभाद्रपदेतथा तथैवाश्वयुजेभ्यर्च्यश्रीधरंचश्रियासह सम्यक्कर्मसेद
 स्वाभुंजीतार्घ्यथाविधि द्वितीयमिदमास्याततृतीयमपिपारणं प्रतिपूज्यततोदद्याद्वाह्मणेभ्यश्चदक्षिणां प्रति
 मांसप्रवक्ष्यामिश्राशनंकायशुद्धये चतुरप्रथमंमासान्पचगव्यमुदाहृतं कुशोदकंतथैवान्यदुक्तंमासचतुष्टयं सू-
 द्यंशुततंतद्वच्चजलंमासचतुष्टय गीतवाद्यादिकरात्रौतथाकृष्णकथाःशुभा कारयेद्देवदेवस्यपारणेपारणेगते
 जनार्दनंसलक्ष्मीकर्मवैयस्यथमतः सश्रोकश्रीधरंतद्वत्तृतीयंभूतिकशवं एवंसंपूज्यविधिवत्सपत्नीकंजनार्दनं
 नांसीतीष्ठविद्योगार्तिपुमान्योपिइथापिवा यावंतिजन्मान्यसुखंनान्नातीष्टविद्योगतां देवस्यचप्रभावेनमरणेप्रा-
 नुतेस्मृतः कुलेसतांस्फातधेनोभोगान्भुक्तेयथेप्सितान् ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरेक्तंफाल्गुन्यालक्ष्मीनारायण
 व्रतं अथास्यांफाल्गुनपुर्णिमायां होलिकापुजन नारदीये फाल्गुनेपूर्णमायांतुहोलिकापूजनंस्मृतं संचय
 सर्वकाष्ठानांपलालानांचकारयेत् तत्राग्निविधिवद्बहुस्वारक्षौद्रमैत्रविस्तरैःश्रद्धाकटाभयन्नस्तैःकृतात्वंहोलिवाल्लिशैः
 श्रतस्त्वांपूजयिष्यामिभूतिप्रदायिनी इतिमंत्रेणसदीप्यकाष्ठादिक्षेपैस्ततः परिक्रम्योत्सवःकारयेयिगी-

तथादिवनिःस्वनेः होलिकाराक्षसचिंयप्रह्लादभयदायिनी अतस्तांप्रदहत्येवकाष्टाद्यैर्गीतमंगलैः संवत्सर
स्पदाहोयंकामदोहोमतांगतः इतिजानीहिविप्रद्रल्लोकेस्थितिरनेकधा भविष्योत्तरेपि अयंपंचदशीशुक्ला
फाल्गुनस्यनराधिपः जल्पंत्वशक्तितालोकात्तुत्यंतुचहसंतुच दारुजानिवखड्गानिगृहीत्वासमरोत्सुकाः योद्धा
रुद्रवमेयांतुशिवावः संप्रहर्षिताः संचयंशुष्ककाष्ठानांपलालानांचकारयेत् तवाग्निविधिबहुत्वारक्षोर्ध्वम्विस्तरैः
ततः किलकिलाशब्देस्तालाशब्दमैः तमग्निं परिक्रम्यगायंतुचहसंतुच जल्पंतुस्वेच्छया लोकाणि शंकाय
स्यपन्मनः भगंवहुविधैः शब्दैः कर्तियेद्वशभापया विस्तारयंश्चगायंश्चतस्रहसंतुच जल्पंतुस्वेच्छया लोकाणि शंकाय
सर्वरोगोपशान्तिं क्रियतेस्याद्विजैः पार्थ तेनसाहोलिकामता अस्यानिशागमेयार्थसंरक्षयाः शिशोर्गृहे
गोमयेनोपलिप्तेष्वसचतुक्केष्टहांगे आकारयेच्छिञ्जन्प्राप्तान्वहुव्यग्रकरान्नरान्तेकाष्टखड्गैरसंस्पृश्यगीतैर्हो
त्यकरैः शिशून् भक्षयंचतपांदातव्यंगुडपक्वान्नेमेवच होलिकापूजनेमन्त्रः प्रागुक्तः होलिकाप्रदीपनंप्रदोषकार्थं तथा
चपृथ्वीचंद्रोदये दुर्वाससोवचनं निशागमेतुसंपूज्याहोलिकासर्वतोमुखैरिति तच्चभद्रायांसंत्यानकार्थं तथा
च भद्रायां दीपिताहोलीराष्ट्रभंगकरोतिवै नगरस्यचेष्टास्यत्तस्मात्तांपरिवर्जयेदितिपुराणसमुच्चयवचनात् तथा
चभद्रायांदेतुर्कतव्यैश्चावणीफाल्गुनीतथा श्रावणीनृपतिं हितिशामंदहतिफाल्गुनी दिनाद्धात्परतोपित्याफाल्गु
नीपूर्णिमायदि रात्रौभद्रावसानेनुहोलिकादीपिकातेदति यदातुपूर्वदिनेचतुर्दशीप्रदोषव्यापिनी परदिनेचक्ष
यवशात्सायान्हेप्रागेवसमाप्यतेतदापूर्वदिनेसंपूर्णरात्रौभद्रसत्वात् तत्रैवतन्निषेधात् परेहनिप्रतिपद्येवकुर्व्या
त् सार्धयामत्रयंवास्याद्वितीयदिवसेयदा प्रतिपद्वर्द्धमानातुतदासाहोलिकासमृतेतिनिर्णयामृते भविष्यवच
नात् मदनरत्नेतु एवंयनुवर्होवाहपरित्यजेदिति भविष्योक्तं वन्हौहोलिकायांवाहंप्रातिपद्वर्जयेदित्यर्थः

तदेतद्भित्तविपयमिति तत्रैवोक्तं अन्येतुतस्याभद्रामुखं त्यजेति प्रदोषव्यापिनीनस्याद्यदापूर्वदिनेतदा—भद्रा
मुखं वर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनमिति तारदं वचनात् निशागमे प्रपूजयेद्देहालिका सर्वदा बुधः—तद्विवापूजय
द्भद्रां पूजितादुःखदा भवेदिति दिवोदासीयवचनात् यामत्रयोर्द्वयुक्तचेति पत्तु भवेत्तुः—भद्रां मुखं परित्यज्य
काल्या होलां मनीषिभिरिति विद्याविनोदभिधानाच्च भद्रां मुखं विहाय पूर्वदिन एव कार्ये त्याहुः—नाड्यस्तु ५
चर्पदमित्तिरत्नमालायां अन्यच्च—रार्कायायामपूर्वार्द्धचतुर्दश्यां भवेद्यदि—होलां भद्रावसानेन तु निशांते पि प्रदीप
येदिति भविष्योत्तरवचनात् यदा तु पूर्वदिने भद्रा रहितः कालो न लभ्येत तदा उत्तरदिने त्रसूर्यार्यस्ता पूर्वमेव पूर्णि
मासं मां तां तदा भद्रां पुच्छेत्कार्यं दृष्टिव्यां यानं कार्यं निशुभानि त्वशुभानि तु तानि सर्वाणि सिद्ध्यन्ति विष्टिपुच्छेन संश
येदतिलल्लवचनात्—विष्टिपुच्छं तु ज्योतिषे इष्वर्कमखनारीभ्यो भद्रा पुच्छघटीत्रयं क्रमेण ध्रुवेलवक्ष्ये क्रमेण सिते
तरङ्गतिः—इष्टु ५ अर्क ७९ नखः २०—अस्मिन्नेव पलेयदोतरा पूर्णमासी सा हि यामत्रयपरिमिता—अधिकाया प्रति
पदोत्तरदिने वृद्धिर्गामिनी तदा पूर्णमास्युत्तरत्र प्रतिपत्तदोष एव कर्तव्यम् ननु पूर्वरात्रौ विष्टिपुच्छइति भविष्योत्तरे
पूर्वोदाहृतं वचनाम्—एवं सति या उत्तरदिने पि कृत्स्न प्रदोषे तदेकदेशे वा वर्तते सा सुतरामुत्तरा पूर्वोक्तं—पूर्वविद्धा
ग्राह्यत्वमुत्तरप्रदोषं स्पष्टं वृद्ध्या वेचनेयं नतु यदा पूर्णरात्रिः सर्वा भद्रा व्याप्त उत्तरदिने प्रदोषश्रृणुमासी श
पयुक्ते पि चंद्रग्रहणां क्रान्तिग्रस्तोदयो वा तदा सर्वेषां भववर्णानां सूतं करगुहं दर्शन इति शुचित्वाभिधानात् अत्र ग्रहो लि
कादीपनं स्यादिति चेत्—उच्यते स्नात्वां कर्माणि कुर्वीत श्रुतमन्नचवर्जयेदिति स्नातोत्तरं नित्यनैमित्तिकं कृत्या धिका
रात्—काम्यानि तु ग्रहणात् पूर्वग्रहणोत्तरं न भवत्येव तथा च ज्योतिष्ये त्रयोदश्यां दिता वध्यं दिनानां नवकं
बुधः—मांगल्येषु समस्तेषु ग्रहेण च द्रसूर्ययोः—द्वादश्यादि तृतीयांति च विधेदुं क्षेधे स्मृतः—एकादश्यादिकः सोरे च

तुर्थतः प्रकीर्तितः खडग्रहयोः प्रोक्त उभयत्रादिनत्रयमिति ॥ अस्यापवादस्तत्रैव नित्यनैमित्तिके जप्ये होमय-
ज्ञक्रियामुच ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्गग्रहे वेधो न विद्यत इति ॥ होलिकानिर्णयः ॥ अथास्याहंजाविधानं ॥ उोमध्यहो-
लिकापूर्णिमायाममसपरिवारस्य असुपादिभयनिवृत्ति पूर्वकानायासेनाकाक्षितसर्वमनोसिद्धिसंकलनिवृत्तिनैमित्तिक-
कंचडाहुडोलिकादानासापत्यानां प्रातिसहितस्वसंतानरक्षार्थहोलिकापूजनं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ तत्राग्निवि-
धिवत्सतिष्ठाप्यं ॥ ततोऽंशसंक्षेपविधिना चंदनादिभिः संपूज्य होमं कुर्यात् ॥ तत्र रक्षोघ्नमंत्रः ॥ सघृतलाजाहुतीना-
मष्टोत्तरं शतं जुह्यात् ॥ रक्षोघ्नमंत्राश्च ॥ ओं रक्षोहणो वो वलगहने वषणवा मिदमहं तं वलगमुत्किरामि प्रियस्मिन् प्रियम-
मात्यो निचखानेदमहं तं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ १ ॥ यन्मे संधुर्धमसंधुर्निचखानेदमहं तं वलगमुत्किरामि य-
न्मे सजतो निचखा तोक्त्यां किरामि स्वाहा ॥ २ ॥ स्वरडाडसि सपत्नराडस्सर्मभिमातिहाजनराडसि ॥ रक्षोहा सर्वरा-
डसि मित्रहा स्वाहा ॥ ३ ॥ रक्षोहणो वो वलगहने वषणवा मिदमहं तं वलगमुत्किरामि ॥ ४ ॥ रक्षोहणो वो वलगहने वषणवा मिद-
महं तं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ ५ ॥ रक्षोहणो वो वलगहने वषणवा मिदमहं तं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ ६ ॥ रक्षोहणो वो वलगहने वषणवा मिदमहं तं वलगमुत्किरामि स्वाहा ॥ ७ ॥ यानः शंखसोऽन्नरुणो धूर्तः ॥ प्राण्डमर्त्यस्य रक्षाणो ब्रह्मणस्पते प्रत्युष्टं रक्षः ॥ प्रतिष्ठाः
स्वाहा ॥ ८ ॥ अरातयो निष्ठुः रक्षोऽनिष्ठुः ॥ अरातय उर्वतरिक्षमन्वेमि ॥ ९ ॥ रक्षोहा विश्वचर्षिणारभियो निमयो
हते ॥ त्रौणिसंधस्य मासदत्तस्वाहा ॥ १० ॥ एभिर्मंत्रैश्चावृत्या लाजाहोमः ॥ अथ वाष्टोत्तरशतीः ॥ प्रथममंत्रेण स-
र्वैरेव च ॥ शतमष्टोत्तरं पूर्वमष्टाविंशतिरेव च ॥ ततो विधिवदंशसंपूज्यं प्रार्थना ॥ असुपाभयसत्रस्तेः कृतात्वा होस्मि-
वालंकेः ॥ अतो मापाहिभीतिभ्यामातेवापत्यमात्मनः ॥ १ ॥ आयुर्देहिय शोदेहि शिशूनां कुरक्षणे ॥ शत्रूणां चक्षधे
हि होलिकैः पूजिता सदा ॥ इति पूजांते प्रार्थनामंत्रः ॥ ततोऽग्नित्रिःपरिक्रम्य जलपतुच हसंतुच जलपतुस्वेच्छया चैव यस्य य-

स्यैव धर्मेन । ॥ होलिकैर्वनमस्तुभ्यदुढातेजोविमर्दिनि ॥ सर्वोपद्रवशात्स्यैव गृहाणाध्यैनमोस्तुते ॥ इत्यर्घ्यदत्त्वा
 ऽग्निप्रार्थयेत् ॥ ॥ येनमयाशीतशीतेननिषिद्धाचरणकृतं - तत्सर्वक्षम्यतांवेह्यतः - सर्वसहोभवान् - अनेनमत्कुतेनाग्नि
 पूजितेनश्रीसुषोम्नादुढाहोलिकादयः - सर्वाः प्रीताभवंतु तथाचविधिकृतेनहोमेनभगवान्सर्वोपद्रवनाशकोवह्निः
 प्रीर्यते ॥ ततोदक्षिणासंकल्पकृत्वा - तिलकधारणविधायहुतशेषधानादिसर्वैः प्राशनीये तस्यांरात्रौगानक्रीडाहा
 स्यात्तिलापादिकरुचिविधेयः ॥ अद्यास्यकृतस्यहोलिकापूजादिकर्मणोन्यूनगतिरिक्तदोषपरिहारार्थमिदंदक्षिणाद्रव्य
 यथानामगोत्रायदातुमहमुत्सृजे - ततोविभूतिधारणमत्र - वदितासिसुरेन्द्रेणब्रह्मणशंकरेणच - अतस्त्वंपाहिमदिवि
 विभूतिभूतिदाभव इतिहोलिकापूजा - एवंहोलिकापूजनविधाय दोगागतंगोविदंनिरीक्ष्यपुमान् सर्वदोषविमुक्तो
 भवतीत्याचारः ॥ नरोदोगातंहृद्यगोविदंपुरुषोत्तम - फाल्गुन्यांसंयतोभूत्वगोविदस्यपुरंजनेदिति - कृत्वुच्चाव
 ऽयंकर्माणिसतर्प्यपितदेवताः - वंदयेद्बोलिकाभूतिसर्वदोषोपशान्तये अथहोलिकोक्तथा भविष्योत्तरे - युधिष्ठिर
 उवाच - किमर्थंफाल्गुनस्यातिपौर्णमास्याजनार्दन उत्सवोजायतेलोकेशशमेतथापुरे कोह्यस्याप्युज्यतेदेवोनिय
 मंकिन्नतादिक - किमस्याप्युज्यतेकृष्णएतद्विस्तरतोवद श्रीकृष्णउवाच आसीत्कृतयुगेपार्थरघुर्नोमनराधिपः ॥ शु
 रं सर्वगुणोपेतः प्रियवादीवहुश्रुतः - ससर्वाष्टिविर्जीत्वावशीकृत्यनराधिपान् - नदुर्भिक्षनचव्याधिर्नकालमृण
 तेयः - नोघर्मचरतेलोकस्तस्मिन्नाज्यप्रशासति - पौराः सर्वसमागत्यत्राहित्राहित्वाव्रुवन् - अस्माकचग्रहेराजन
 दुढानामेतिराक्षसा दिवारत्रौस्मागत्यवालान्सपीडयतेवलात् - रक्षायांधूपदीपैश्चभूषयैर्वानराधिप - मंत्रैर्होमो
 र्जनयैस्सानियंतुनैवशक्यते - पौराणांतद्वचश्चुत्वारय्युर्विस्मयमागतः ॥ विभ्रमाविष्टइदोवसिष्टवाक्यमब्रवीत् -
 रघुरुर्वचः - दुढेतिराक्षसीकेयंकिप्रभावाद्दिजोत्तम - कुथमेपानिहतव्यामयादुष्टांतकारिणो - रक्षणास्त्योच्यतेराजाष्ट

धिविपालनापतिः । अरदयमाणः पृथिवीराजाभवतिकित्विषीः । वसिष्ठउवाच ॥ अथपुनरगुह्यज्ञाख्यातंकुर्य
 विन्मया ॥ दुन्दुभिर्मितिविख्याताराक्षसीमालिनः सुताः । तपसाराधयामासगृहादेववरप्रदः । प्रीतस्ताम्राहभः
 गवन्चरवरयसुव्रते । यतोभिलपिततत्प्रदास्येत्वविचारतः ॥ दुन्डाप्राहमहदेवयदितुष्टः स्वयंमम । तदावद्वासासु-
 रादीनिमनुजानिमेहेश्वर । मांकुरुवत्रिलोकेशस्त्रघातैस्तथैवचशीतोष्णवातवर्षासुदिवारात्रौगृहांतरैः । अभयं स
 वंदमस्यात्त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर । एवमस्तिवतिप्रोक्तातापुनः प्रोवाचशूलभृत् । उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्चभयतेसंभविष्य
 ति ॥ नुसंधामिहाभिगमोऽप्यथाहृदयैः कृपाः । एवंदत्त्वावरंतस्याः प्रक्षत्याभगवान्भवः स्वप्नेलब्धोयथाह्यर्थस्तथैवांत
 रधीयते ॥ एवलब्ध्यावरंतस्माद्राक्षसीकामचारिणी । नित्यंपीडयतेवालान्संस्मृत्यहरभाषितं । अडाडयानिगृह्णा
 तिसिद्धमन्नकुटुंबिनां । गृहेपुतेनसालोकेअडाडेत्यभिधीयते । एवतेसर्वमाख्यातंदुंडायाश्चरितमया । सांप्रतंकथ-
 यिष्यामियेनोपायेनहन्यते । इयंपंचदशीशुक्लाफाल्गुनस्यनराधिप । शीतकालांतसंप्राप्तौप्रातर्मधुभाविष्यति । अ-
 भयंसर्वलोकांनादीयतांपुरुषोत्तम ॥ यथाह्यशंकितालोकारमंतिवहंसति । दारुजानितुखड्गानिगृहीत्वात्समरो-
 त्सुकाः । युध्यंतुबंधुभिः सार्द्धं शिशवः संप्रहापिताः । नानारंगमयैर्वस्त्रैर्वचनागुरुमिश्रितैः । अवरिचगुलालत्रमुखे-
 तावलंभस्तं । वशोर्द्धंजलयंत्रंचर्मयेन्रकरैर्धृतं । गालिदानंतथाहास्यंललनार्चनंस्फुटं । वेपंसंस्यासिन्नाकाख्यै-
 नंदानांयोगिनांध्रुवः । वेश्यानांयोगिनीनांचमोहिनीनांचकारयेत् । तत्राग्निविधिवद्बहुत्वारक्षोर्ध्वमंत्रविस्तरैः । ततः
 किलकिंलेशब्दैर्दृष्टंश्रीश्रीविशेषतः । तमग्निनिःपरिक्रम्यगायंतुचहसंतुच । जल्पतुस्वेच्छयासर्वेनिशंकाद्यस्य
 जन्मनं । तेनशब्देनसांपापाहोमेनचनिराकृता । अदृष्टघातैर्दिभानाराक्षसीक्षयमेष्यति । श्रीकृष्णउवाच ॥ तस्य
 तद्वचनंभ्रुत्वासन्यः पांडुनंदन । सर्वंचकारविधिवद्बहुकृतेनधीमता । गतासाराक्षसीनाशतेनोत्प्रेणचकर्मणाः । ततः

प्रभतिलोकोस्मिन्सुदुर्भाविमुखाभवत् सर्वदुष्टापहोहोमः सर्वरोगप्रशान्तिदः क्रियतेत्यादौ ह्यैः पार्थितनसाहो-
 लिकामता शिशिरस्यातिमाहृपापोणमासायुधोष्ठरः सदास्यात्फाल्गुनस्यतिपरमानन्ददायिनी अस्यानि-
 शागमपार्थसंख्याः शिशोरागृहे गोमयनोपलिप्तचसचतुष्कगृहाण आकारयेत् शिशून्प्रान्त्सुखडगठयग्रक-
 रात्ररान् कृत्वा सकाठखडगश्चसृष्टयगीतपरान् शिशून् तथाचतपादातव्यगुडपक्काक्षमवच एवदुडादिसजा-
 तसर्वद्विपत्रशान्तिं वालनारक्षणकार्थ्यतास्मिन्प्रोशोनिशागमे युधिष्ठिरउवाच प्रभातिकेजनैकाः कार्य-
 सदासुखमभिप्सुभिः प्रवृत्तामाधवेमासिप्रतिपद्वास्करोदये श्रीकृष्णउवाच कृत्वाचावश्यकममेतप्यपि-
 तदेवताः वन्दयेदोलिकाधूलिसर्वदुष्टापशान्तये मदितेचाचतेरम्येउपलितेगृहाणे चतुष्ककारयेच्छेष्टवर्णके
 आक्षतेशुभैः तन्मध्येस्थापयेत्पिठशुक्लवर्णीवरच्छदः अव्रणं पूणकलशस्थापयेत्पंचपल्लवैः साक्षतसहिरण्य-
 चसितचन्दनचर्चित आसनेचोपाविष्टस्यब्रह्मघोषेणभारत अचयच्चन्दनैरीश्वर्यगशुभलक्षणा पद्मरागात्तरप-
 दाश्रष्टाशुकविभूषणाः वस्त्रधार्यशिशोस्तंसदधिदवाक्षतान्वितं वद्धापयित्वा श्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये
 ब्रह्मधार्यमिति पादादारभ्यमूर्धनं चन्दनचयेत् तच्चन्दनवद्धापयित्वा किंचिदवशेष्यतु पश्चाच्चप्राशयेद्विद्वान्-
 चतुष्टयसचन्दनं मनोभवस्य सापूजाक्षिपिभिः सप्रदाशता तत्पितृविवस्तादौ चतुष्टयसचन्दनं प्राशनम-
 त्रय दूतमग्न्यवसतस्य मार्कदकुसुमतव सचन्दनं पिबाम्यधसर्वकामसमृद्धये अनतराह्विजद्राणासुतमाग-
 धवदिनां दद्याद्दानं यथाशक्त्या कामो मे प्रीयतामिति ततोभोजनवेलायाभ्युत्पत्तयेतन्निहि प्राशयेत्प्रथमपुत्र-
 ततोभुञ्जीतकामन्तः पुनर्व्यकुरुतेपार्थशास्त्रोक्तफाल्गुणोत्सवे अनयासानसिध्यतितस्यसर्वमनोरथाः अधमश्च
 पापानि शान्तिनाशनसंशयः पुनत्रपित्रसमायुक्ताः सखिनानि स्वमानवाः पण्यापवित्रायापनामपि तन्निहि

एषातेकथितापुनर्युक्त्यानीपूजितातिथिः वृतेतुपारस्मयेपिचपंचदश्यां प्रातर्वसंतसमयेसमुपस्थितेच प्रारये
 नुचतुकुसुमसहचंदनेनसत्यादिपायपुरुषःससुखिसदास्यात् ॥ इतिभविष्योत्तरफाल्गुनीपाणिमातेवसंतमहात्मवः
 अथप्रसंगात्सकलपाणिमासीनासाधारणव्रतान्युच्यते अथायुव्रतहेमाद्रागारुडं चतुदश्याशुचिःस्नात्वादतधाव
 नपूर्वकं चरितब्रह्मचर्यश्चयतवाक्कायस्मानसः पाणिमास्यांतथाकृत्वादेवपूजासमारभेत्यादि पाणिमास्याम
 पित्नास्वादेवाचानादिकृत्वापोषितश्च रात्राचंद्रोदये अध्यदानकृत्वा ब्राह्मणसंपूज्यहविष्यान्नदत्त्वास्वयंतदेव
 भूजितइतिगारुडकमायव्रतं अथव्रीहव्रतं एथात्रतपचदश्यामन्वातिगोयुगप्रदः लक्ष्मीलोकमवाप्नोतिदिवी
 व्रतमुदाहृतं इतिपद्मपुराणदवाव्रतं उपाषितश्चतुदश्यापाणिमास्यानराधिप पंचगव्यपिवत्पशुचाद्विष्याशी
 तथाभवेत् शक्रव्रतंभेदकृत्वा मासपापास्त्रिभुज्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमासिमासिमाचरेत् संवत्सरात्प्राप्य
 सुरेन्द्रपूज्यस्ततोऽप्यराजासाचिरमन्यः मानुष्यमासाद्यसुरेन्द्रपूज्याराजाभवद्वाह्निजपुंगवोवा इतिविष्णुधर्मो
 केकव्रतं अथतासाद्वादशमासापाणिमासीनाप्रत्येकस्थानविशेषणपुण्यतमत्वमुक्तगार्ग्येण महामाधाप्रया
 गेन १ नैमिषफाल्गुनतिथा २ शालग्राममहाचक्राकृताःस्यःपुण्यहतुकाः ३ गंगाद्धारतुवृशाखा ४ ज्येष्ठी
 चपुरुषोत्तमे ५ आपाढविकनखल ६ कदारश्रावणतिथा ७ वदर्याचप्राष्ठपदी ८ कुब्जान्प्रेतुमहाश्विनी ९
 पुष्करकान्तिका १० कन्याकुब्जमागीशिरातिथा ११ अधोध्यायामहोपधीकृताःस्युस्तामहाफलाइति ॥
 महाभागदिविकायामपित्यात्सामहाफलात् शालग्रामादिव्यतिरिक्तेस्थानेष्वपिमहाचक्रादिकमुनंतफलंभवति
 तदाहगार्ग्यः आसुर्यक्रियतश्राद्धयच्चदानयावाधि उपवासादिकयच्चतदुनंतफलंस्मृतमिति मासनक्षत्रयुक्ता-
 र्तुमहाचक्रादिकामृताः एतासालक्षणागार्ग्येणाप्युक्तं माससंज्ञेयदाक्रुते चंद्रः संपूर्णमंडलः गुरुणायातिसं-

योगंसातिथिर्महतीस्मृतेति शंकरगीतायामपि एकराशिगतौवालेयदागुरुनिशाकरो सापौर्णमासीमहतीस-
 र्वपापहरास्मृता तथाच पौर्णमासीषुसर्वासुमासर्क्षसहितासुच दनानामिहदानानांफलंदशगुणंभवेदिति
 आख्यांफाल्गुनपौर्णमास्यालिंगपुराणदानमुक्तंमत्स्यपुराणे तत्राग्निर्लिङ्गमध्यस्थःप्राहदेवीमिहेश्वरः धर्मार्थका-
 ममोक्षार्थमाग्नेयमाधिकृत्यच कृतंतल्लिङ्गमित्युक्तंपुराणंब्रह्मणास्वयं तदेकादशसाहस्रंफाल्गुन्यायःप्रयच्छति
 तिलधेनुसमापुक्तंसयातिशिवसाम्यतां इतिल्लिङ्गपुराणदानं ॥ स्वस्तिश्रीरणविरसिंहधरणीपालोवदान्याअणी
 र्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्मधर्मविभागकद्रघुपतेः पादंबुजार्चार्चतोर्जायात्पुत्रकलत्रमित्र-
 सहितः संपालयन्धर्माचिरम् १ रणवीरसिंहभूषणकारितेकृत्यसागरेअभूत्फाल्गुनकृत्यानांरम्योरल्लससुञ्चयः २
 ॥ इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलक श्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्परलाकरेफाल्गुनमासकृत्परल-
 समुञ्चयः ॥ ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

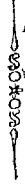
॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥

लालाशिखामह्याधिकारफाल्गुणमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४२ ज्यैष्ठ्य व्र. २६

मलमासप्रारम्भः

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

रथमलमासमुख्यप्रकीर्णव्रतानि भविष्योत्तरे श्रीरुवाच

देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्वप्रसादेनलोकानांहितकाम्यया मुनीश्वरावदन्तीहकृष्णैषपायनादयः
अदन्तैर्वलभयेतदन्तैर्वोपतिष्ठति यथावंध्यागृहस्थस्यपतिवशविनाशिनी तथादानविहीनस्यजन्मसर्वनिरर्थकं
मल्लिच्छुचेतुसंप्राप्तोक्रियाःकर्योःकथंप्रभो श्रीभगवानुवाच क्षौरमौजीविवाहादिव्रतकाम्योपवासकं मल्लिच्छुचेस
दांत्याज्यगृहस्थेनविशेषतः श्रीरुवाच अधिमासेचसंप्राप्तोक्रियाःकर्योःकथंप्रभो कस्योद्देशेनदातव्यवदकिंचप्र
देयकं शृणुदेविमहाभगेसर्वलोकस्महेतवेस्वयंदातास्वयंभोक्तयेददातिद्विजातये नान्योदातानभोक्ताच
इहलोकैर्परत्रयः येचमासाः ससंक्रांतास्तेपास्वामीरविःस्मृतः असंक्रांतास्तुयमासास्तेपास्वामीजनार्दनः
असंक्रांतैतुसंप्राप्तैरामुद्दिश्यव्रतंचरेत् अधिमासस्याधिपत्येग्रहवैपुरुषोत्तमः स्नानंदानंजपोहोमः स्वाध्यायः
पितृतर्पणैर्देवार्चनमथान्यञ्चयेचकुर्वतिमानवाः अक्षयंतद्भवेत्सर्वमभोद्देशेनयत्कृतं मलमासोगतः शून्यो
यदिदेविप्रमादतः दारिद्र्यपुत्रशोकंचपातंकंचविगर्हितं मर्त्यलोकैर्भवेजन्मतेपादेविभवेत्सदा यदाम
लिच्छुचोमासः प्राप्यतेमानवैः प्रिये महोत्सवस्तदाकार्यआत्मनोहितमिच्छता कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांनवम्यां
वासुरेश्वरिः अष्टम्यांवाप्यकर्तव्यव्रतंशोकाविनाशनं यथालब्धोपहारेणमासेचास्मिन्मल्लिच्छुचे पुण्येह्निप्रातरुत्था

यकृत्वापौर्वाहिकीक्रियागृह्णामिपुण्यमप्युपवासास्यनक्तस्यएकमकृत्यभामिनि एकस्यनि
अथकृत्वाततोविप्रान्निमंत्रयेत् ॥ सपत्नीकान्सदाचारान्सुवृत्ताब्जुभवेपकान् श्रुताध्ययनसंपन्नाकुलीनान्जति
संभवांन् ततोमध्याह्नसमयेलक्ष्मियुक्तजनार्दनम् स्थापयेद्व्रणकुम्भेवेदसंत्रौर्द्विजोहमैः पूरयेत्परयाभक्त्यागोत्रिभिः
संपितां सह ॥ सपितामहं ब्रह्मणोऽयानमंत्रसाहितं गंधतोयेन संस्थाप्य पुंचामृतयुतेन च ॥ चंदनेन गुग्गुलेन पुष्पै
नानावर्धैः प्रियैः मिष्टान्नैश्च वनैर्वर्धूपादिभिः ताद्वितः ॥ आच्छादन्तु वस्त्रैश्च पितवस्त्रौर्विशेषतः ॥ व्रंटा मुदं गानि धौपः
शंखभेरीसमन्वितैः ॥ आरात्तिकं व्रतीकृत्वा कर्पूरगुरुचंदनैः ॥ अलाभियेन केजापि फलस्यानंत्यहेतवे ॥ तास्य पा
त्रस्थितैस्तोयैश्चंदनाक्षतपुष्पकैः ॥ अर्घ्यदद्यात्सपत्नीकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ मंत्रेणानेन देवो शिवा ह्यणैः सह मां स्म
रन् ॥ नारंगत्रिरिकैलेश फलैरनानाविधैः शुभैः ॥ पंचरत्नसमायुक्तैर्जानुनीकृत्य भूतले आरोप्य भाले हस्ताभ्यां आ
र्द्धभक्तिसमन्वितः ॥ अर्घ्यदानं मंत्रोपया देवे देव महाभाग प्रत्योत्पत्तिकारकः ॥ कृष्ण सर्वेश भूतेश जगदानंदका
रकः ॥ गृहाणाध्यसि संदेव कृपां कृत्वाममोपरि ॥ प्रार्थनामंत्रः स्वयं भुवेन मस्तुभ्यं ब्रह्मणे भित्तोजसे ॥ नमोस्तु ते
श्रियानंदं दयां कुरु ममोपरि ॥ एवं संप्रार्थ्य गोविंदं पूजयेद्ब्राह्मणैः सह सपत्नीका ब्रह्मचीन्त्रात्तान् लक्ष्मीनारायणौ स्म
रन् पूजयित्वा विधानेन सपत्नीकं स्मरन् विभुं स्मर्तव्यो द्विज रूपेण पत्नीं श्रियमनुस्मरन् परिधाप्य यथाशक्त्या
वस्त्रालंकारकुंकुमैः द्राक्षाद्यैश्च कापित्यैश्च पनसैः कदलीफलैः नारिकेलैश्च नारंगैः कूष्माण्डीर्दाडिमैः प्रिये घृतप
कान्नगोधूमैः शुभैः सौहालिकैर्वटैः ॥ सक्षीरैर्घृतपूरैश्च फाणि तैः खंडमंडितैः वृताकर्कटीशकैः शृंगवरैः समूलकैः अ
न्यैश्च विविधैः शकैरन्यपाकैः पृथक् पृथक् भक्ष्यभोज्यैश्च लेह्यादि खंडकानि विशेषतः गोरसानि विचित्राणि वा
सितानि घृतादिभिः ॥ अथान्यान्यपि देयानि दानानि विविधानि च ॥ वित्तशाठ्यं न कर्तव्यमात्मनः ॥ श्रेयमिच्छता

यायावसरसंप्राप्तमुपविश्यमनुव्रत इदं स्वादु इदं भोज्यं अवदर्थं प्रकल्पितं याच्यतारोचतेयच्चयन्मयापाचितं
प्रभैः ॥ ७ ॥ धन्योऽस्य सुगृहीतोऽस्मि कृतसार्धं नमस्त्रिंशः ॥ विसर्जयेत्ततो विप्रांस्तज्जातां वूलदक्षिणां ॥ पत्राणि पूगं खडानि
चूर्णं वसतिं शोभं ॥ चतुर्भिर्मलितं देवितां वूलं मम वल्लभं ॥ एलावंगकपूरजातीफलतृणज्वरः ॥ मृगजाभि
मदीचानि सुरमांसतखास्तथा ॥ ८ ॥ यो ददति द्विजाग्रभ्यः ॥ स भवेत्सुभोगोत्तरः ॥ सुभगाच्च शुभाचाराश्चंद्रभे
भवेन्नेशुभे ॥ ९ ॥ पुत्रसौभाग्यसंयुक्ता तां वूलं ज्ञायते वला ॥ पत्रस्तु के शवः प्रीतिः पूगैरीशः सहां वया ॥ चूर्णेन शुत्तया
ह्यमलं खदिरं च मम ॥ चतुर्भिर्विश्वरूपोऽसौ यः पुष्पातिजगत्त्रयं ॥ परितोऽप्यसपत्नीकां हस्ते दद्याच्च दक्षि
णां आसीमां तमनुज्यभुंजितवंधुभिः सह ॥ असंक्रांतव्रते नारीयाकरोति जगत्त्रये ॥ द्दारिद्र्यं पुत्रशोकं च वै ध्वन्यनभवेत्
त्रितः ॥ १० ॥ तरोप्येव विधौ दिव्यादिकुर्यान्मलिं म्लुचं ॥ मलिं म्लुचं प्राप्य न पूजितो यैः श्रीनाथ देवः परयेव भक्त्या ॥ ११ ॥
भवेत्तेषु सुखं च संपुत्राः सुहृत्सौ वक्वच्च भार्या ॥ इति भावेऽप्येतरे मलमासव्रतकथा ॥ १२ ॥ अन्यदपि कथानकं देवपुराणे
श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणुष्व देवि माहात्म्यं मलमासस्य पार्वति ॥ ये च मासाः ससंक्रांतास्तेषां स्वामीरविस्तथा ॥ अस्म
क्रांतास्तु ये मासास्तेषां स्वामिजनार्दनः ॥ तमिदं श्रय च यात्किंचित्स्वल्पं वापि दिवा बहू ॥ अक्षयं तद्वेत्तुं कुर्जे
न्यूनं न पुनं श्रुवं मलिं म्लुचं तु संप्राप्त्योन कुर्यात्स्वशक्तिः ॥ दानं वाथ व्रतं वापि विप्रभोजनमेव च ॥ मलिं म्लुचं तद्देहपुसया
तिनिरयं नरः ॥ एकभक्तेन तेन तथैवायाचितेन च ॥ उपवासं सत्कुर्वति मलमालं संप्रयत्नतः ॥ दाने वाथ व्रते चापीयस्य शक्ति
र्न विद्यते ॥ शरीरं पोषणं तेन कर्त्तव्यं तथैव तेन ॥ शुश्रूषाद्विजमुख्यानां सर्वव्रतफलं भेदः ॥ सर्वव्यापी यथा विष्णुः सा
र्वभूतक्रिया परः ॥ मलिं म्लुचं तदादानं लोकादयः सुखावहं ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भाग्यहनिस्तु ये मर्त्याः प्रापवाद्द्वित्रं तिते ॥ विवे
को नास्ति वै यमां किंकार्यं वै मलिं म्लुचैः ॥ निर्धनाश्च दुराचाराः परभाग्योपजीविनः ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ दाने व्रते तथा भुक्ते

आयासेकायशोपणे सर्वस्यास्ति सामर्थ्यं कर्तव्यं विप्रसेवनं साधूनां सेवनं देविसर्वतीर्थफलप्रदं ॥ कृष्णेन ल-
 भ्यते तीर्थं सद्यो वसाधुसेवनात् साधूनां दर्शनं चैव कर्त्तनं श्रवणं तथा मलमासे सदादेव कर्त्तव्यं श्रेय इच्छता पुण्यव्य-
 येन संप्राप्ताः संपदो विविधा गृहे ताभिः पुनः प्रकर्त्तव्यः संचयः पुण्यकर्मणां अन्यायेन यथादेवियः प्राप्तो धनसं-
 क्षयः यथा कर्मक्षयात्वेह प्राप्यते पुण्यसंचयः तस्मात्प्राप्तिं संप्राप्ते द्रव्यपात्रेषु कल्पयेत् यथा बीजां कुर्वन् यद्यौ-
 विद्वाद्धर्ममतपरैः विचार्य निश्चयः प्राप्तो धर्मादर्थानसंशयः धर्मो बीजं फलवार्थो फलं बीजे सुरक्षितं कर्त्त-
 व्यं तत्प्रयत्नेन प्ररोहार्थं भवे भवे बीजां कुरंत तो भक्षेद्यो नु दद्याद्द्विजे लक्ष्मीनारायणं पूज्य भोजयेच्च द्विजो-
 रमान् ॥ सकथंचान्ययोनीषु भुंज्यादर्थं दिजं सुखं इति देवीपुराणे मलमासव्रतम् ॥ अथ मलमासव्रतवि-
 धानम् ॥ हेमाद्रौ पाद्मे देवेशं शंकरं देवं सर्वदेवनमस्कृतं पंडाननो महोत्तमाः प्रणम्य पर्युच्छति स्क-
 दउवाच देवदेव महादेव सर्वधर्मप्रवर्तक व्रतानि बहुपुण्यानि श्रुतानि त्वत्प्रसादतः न तृप्तिमधिगच्छामि धर्मतत्त्वैः सुरश्रे-
 ष्ठैः व्रतांतरं महापुण्यं कथं युस्व महाप्रभो श्रीश्वर उवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रतं पापहरं शुभं यस्यानुष्ठानमात्रे-
 ण तुष्टो भवति भार्गवः दुः खं हरति यत्किंप्रदद्यात्सौख्यमुत्तमं स्कंद उवाच किं व्रतं कस्य वैदानं कस्य देवस्य पु-
 जनं केन चादौ पुराचीर्णतत्सर्वकथं स्वन्ः श्रीश्वर उवाच मलमासव्रतं स्कंद सर्वपापहरं नृणां सकां स्य मन्त्रदानं तु-
 तुष्टये भार्गवः स्य च यस्यानुष्ठानमात्रेण पुत्रदौहित्रवान्नरः धनधान्यसमायुक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते आसीत् पुरा-
 महाराजानंदेयः पृथिवीतले धर्मप्रियस्तपोनिष्ठो देवपूजनतत्परः प्रजानां पालको नित्यमतिथीनां च पूजकः ग-
 तुं शंक्रपदं सोऽथ ब्राह्मणां न्नर्याहने योक्तुं कामारयदेवाद्गर्ह्यं मुनिपुंगवं युक्ता समाकुरुत्सोऽथ तदानीं भिद्रमायया मो-
 हितो ननु तेनैव युक्ते ब्रह्मविदां वरः सर्पसर्पेति मूढेन ताडितश्च मुनिस्तदा कुड्मनिर्नतं नशापितः कुंभयोनिना

सर्पभवेतिहेपापमहासर्पस्तदाभवत् राजाशतस्तदास्कंदसर्पत्वमतदारुणं महारण्यमहाप्राज्ञसर्वसतापवाजतः
देहभावेनतेनापिकृतास्तुपापराशयः एकदातुमहारण्यकृष्णद्वैपायनोमुनिः आजगाममहाभागस्तस्यभा
भ्येनचोदितः तयोस्तुसंगतमभूदरण्यतरुसंकुलतद्वृक्षनात्ससस्मारपूर्वजन्मविचेष्टितं ततश्चिवहलीभूतःप्र
णम्यशिरसामूर्तिं प्रणम्यदंडवत्सर्पद्वंद्वचवनमब्रवीत् दयातवमहीष्टेष्टपापिदंडक्षमप्रभो मादृशानंतुपापानां
त्वमेवशरणंसदा अस्मादुःखात्त्रमुंचेहृङ्पाङ्कुरुमयिप्रभो इतिश्रुत्वावचस्तस्यसमुनि करुणान्वितः उवाचवच
नंसर्पशृणुज्वमनसोऽप्यसितं पूर्वकर्मविपाकेनत्वयादुःखमुपार्जितं सर्पउवाच तातकेनविमुंचेहमनंतदुःखसागरात् मु
क्तिर्भवेद्विभोस्माकंस्येदंकर्मणः फलं व्यासउवाच पूर्वजन्मनिराजेंद्रमलमासेसमागते नार्चितोभास्करोवि.
णुर्विधिनानकृतेन्नतं तत्कर्मपरिपाकेनबुद्धिस्तेविप्रयोजनेशिविकायांसमभवच्छक्रमायासहायतः तस्मात्सर्वप्र
यत्नेनदंष्ट्रपर्वव्रतमाचर यस्यानुष्ठानमोत्रेणस्वपदंप्राप्यसेध्रुवं केनतावद्विधानेनकर्तव्यव्रतमीदृशः किंदंयहिव्रतेचे
हतत्सर्वैकथयस्वनः व्यासउवाच विष्णुरूपसहस्रांशुमलमासेप्रजयेत् पूजितेचसहस्रांशौविष्णुर्भवतिपूजितः
मलमासेस्तुमासानांमलिनःपापसंभवः तस्यपापविशुद्ध्यर्थमलमासेप्रजयेत् दिनेदिनेप्रदेयानिचिविधानानि
भक्तिः दक्षिणावृतपक्वानिंकांस्यपात्रमयानिच मंत्रः विष्णुरूपीसहस्रांशुःसर्वपापप्रणशानः अपूपान्नप्रदा
नेनममपापंव्यपोहतु अधिमासेतुसंप्राप्ते गुडसर्पयुतानिच दद्यादनेनमंत्रेण वयस्त्रिशदपूपकान् त्रय
स्त्रिशदपूपानि दातव्यानिदिनेदिने साज्यानिगुडमिश्राणि अधिमासेनपौचम यावतितत्रछिद्राणि अपू
पस्यानिपार्थव तावद्वर्धसहस्राणिस्वर्गलोकेमहयिते चंद्रांशुर्निर्मलापूपाःशालितंडुलमिश्रिताःआहारःसर्व
देवानांतेप्रकुर्वतिमंगलं सहिरण्यान्धृताभ्यक्तांस्त्रयस्त्रिशदपूपकान् अधिमासेतुसंपूज्यत्रयस्त्रिशदनुदेवताउद्वि

श्यापूषदानेनैष्ट्वीदानंफलंभेत् मासाधिकेतुसंप्राप्तेयावत्संस्थानपूपकान् तावद्वर्षमेवाप्नोतिविष्णुलोकंसनातनं
 त्रयस्त्रिंशदपूपैवाकांस्थपत्रेनिधायच सधृतसंहिरण्यंचब्राह्मणायनिवेदयेत् नारायणजग्दीजभारकरप्रतिरूपक
 ब्रतेनेनपुत्रांश्चसंपदंचाभिर्वधय इतिप्रार्थना अत्राशक्तविषयविशेषः अधिमासेयदाराजनद्वादशीवाथ
 पूर्णमा व्यतीपातदिनंवापिदद्याद्रुद्रस्वशक्तिः साज्यपात्रान्हिसगुडांस्त्रयस्त्रिंशदपूपकान् कांस्यपौत्रवि
 निःक्षिप्यसंहिरण्योन्सवस्त्रकान् उपानच्छत्रसयुक्तान्विप्रायविनिवेदयेत् इदं वसर्वाधिमासत्रताशक्तपरं
 तत्रमंत्रः यस्यहस्तेगदाचक्रं गरुडो यस्यबाहनं शंखः करतले यस्यसमे विष्णुः प्रसीदतु ॥ १ ॥ कलाकाष्ठादिरूपेणनि
 मेपघटिकादिना योवंचयतिभूतात्मातस्मैकालात्मनेनमः ॥ २ ॥ कुरुक्षेत्रमयदेशः कालः सर्वद्विजो हरिः पृथ्वी
 सममिमं दानं गृहाण पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥ मलानां विशुद्धार्थपपप्रशमनायच पुत्रपौत्राभिवृद्धयर्थवदारास्या
 मिभारंकर ॥ ४ ॥ मंत्रेणानेनैव दद्यात् त्रयस्त्रिंशदपूपकान् अन्नदानात्परं दानं मलमासेन विद्यते गृहे तस्य
 स्थिरालक्ष्मीर्यो दद्यात्सूर्यसन्निधौ दारिद्र्यनभवेत्तस्यरोगशोकविवर्जितः व्याधिभ्यो मुच्यते रोगी मूको वाचरूप
 तिर्भवेत् एवमुविधिनाराजन्मलमासत्रतंचरेत् पुत्रपौत्रैः समायुक्तो मोदते पालयन्महीं ईश्वर उवाच इत्युक्त्वा समु
 निःस्कंदत्रैवांतरधीयत नहुषोमानंसं सर्वत्रतमेतच्चकारह ब्रतस्यास्य प्रभावेन सद्योमानुषतांगतः पुनर्ब्रतंचका
 रं दं मुनिवय्यादितं तथा विमानवरमारुह्य जगामेंद्रस्यमंदिरं तस्मात्स्कंदनरैः कार्ययत्र तमेतदनुत्तमं ब्रतेन तोषितो दे
 वो भास्करो भक्तवत्सलः ददाति विपुलां लक्ष्मीं पुत्रपौत्रादि संपदः इति पाद्योक्तमलमासब्रतं अथाधिभासे जपनी
 यमंत्रो ब्रह्मांडपुराणैरुपरोपतमोपास्थाने मात्रराजमिदं विप्रशृणु मेवास्मिदुल्लभं सुराणां गपियच्छ्रुत्वा मुच्यते ब्रह्मा
 हृतं तथा वर्गाद्यो न कुलारूढः शक्तिविदु विभूषितः ऊतः कृष्णो नमश्चांतेन कुलीवरदासनः सर्वदेवेश्वरो विदुद्युतो ग

रुडगांमिने वन्दिप्रियांतामंत्रोयंकोटिदुष्कृतनाशकृत् सतारःपोडशणोयमनुब्रह्मांडदीपकः लक्षमेकजपेदेनम
 सेस्मिन्ममदुर्लभे सितामधुतिलायैश्रजहुयात्रिज्रानने देवतामुखेश्रमा वित्यर्थः तर्पणब्रह्मभोज्यचमार्जनादिद
 शोशंतःनारदोऽक्षपिरत्रास्तिछंदोनुष्टुप्प्रकीर्तितम् देवकीनंदनःकृष्णोदेवोवीजंशिवोदितः नमःशक्तिःसर्व
 सिद्धयैविनियोगःप्रकीर्तितः पद्मदीर्घभाजाकोमेनपङ्गेपुन्यसेत्सुधीः जपव्रविर्तमंत्रमनसाभवमोचनंचतु
 र्नीलभद्वोरोह्यनायासेनसर्वदा क्हांक्हांक्छूंक्छूंक्छुः इतिपङ्गन्यासः सदाध्यायन्निमंरूपंश्यामवर्णंचतुर्भुजं शं
 खचक्रगदापद्महस्तंभुवनभूषणंमंत्रोपया जंक्छांक्छांक्छूंक्छूंक्छुः इमंमंत्रंलक्षजपेत्
 सितामधुतिलांज्यैःपांलाशार्ककपित्थादिसमिद्धदेशांशहोमंकुर्यात् तर्पणमर्जनब्राह्मणभोजनादीनांदांशांश
 कल्पनाकार्या अथव्रतविधिःमलमासस्यशुक्लप्रातिपदि अथवाकृष्णपक्षेत्रतारंभंकुर्यात् अथवाकृष्णपक्षेः
 चतुर्देश्यांत्रयोदश्यां श्रुष्टम्यांनवम्यांवाऽन्यतमतिथौकार्यं तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनःदारिद्र्यपापदुःखनाशपू
 र्वकसत्पुत्रप्राप्ति श्रुतलसौभाग्यभोगसिद्धिद्वारासावितरूपजनार्दनं प्रीत्स्यैर्मलमासव्रतंकरिष्ये इतिसंकल्प्य-
 श्राचावर्ष्यवृत्वा मध्याह्नेसर्वतोभद्रस्यकलशोपरिहैमलक्ष्मीयुतजनार्दनं पुरुपसूक्तमंत्रैः पोडशोप
 चारपूजां - सांमान्यपद्धतिक्रमेणकुर्यात् तत्रपुष्पपूजांतेविशेषपूजां मत्स्यादिनाममंत्रैःकुर्यात् ओमत्स्याय-
 नमः सहस्रशीर्णनमः देवायनमः सहस्राक्षपादायनमः हरयेनमः लक्ष्मीकांतायनमः मुनीश्वरायनमः स्वयं-
 भुवेनमः अमिततेजसेनमः ब्रह्माप्रियायनमः देवायनमः ब्रह्मगोत्रेनमः ततोऽर्क्षानाममंत्रैःपूजयेत् लक्ष्म्यै
 नमः कमलायैनमः श्रियैनमः पद्मवासायैनमः हरिवल्लभायैनमः क्षीराब्धितनयायैनमः इतिगंधाक्षतफलेः
 संपूज्य ततोधूपदीपम् नैवेद्यांतसंपूज्य अर्घ्यदद्यात् तत्रमंत्रः पुराणपुरुषानसर्वशोकानिहंत्य अधिमास

त्रतेत्रीत्यागृहाणाध्यैश्रियासह पुराणपुरुषेक्षानजगद्धातःसनातन सपत्नीकोददाम्यध्यैसृष्टिस्थित्यंतकारिणे-
 देवदेवमहाभागप्रलयोत्पत्तिकारक गृहाणाध्यैमिमं देवदयां कृत्वाममोपरि इतिविशेषपूजा ततःसपत्नीकं
 ब्राह्मणं वत्त्रादिनासंपूज्य त्रयस्त्रिंशदपूजान्कांस्यपात्रेनिधायसवृतं सहिरणवायनं ब्राह्मणायनिवेदयेत्
 तंत्रमंत्रः मलमासस्तुमासानामलिनःपापसंभवः तस्यपापविशुद्ध्यर्थमपूजान्नददाम्यहं ॥ १ ॥ विष्णुरू-
 धीसहंस्त्रांशुःसर्वपापंप्रणशानःअपूजान्नप्रदानेनमपापंव्यपोहेतु ॥ २ ॥ अधिमासितुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिंशदपूजकाः
 चंद्रांशुनिर्मलापूपाःशालितंडुलामिश्रिताः ॥ ३ ॥ आहारःसर्वदेवानतिभेकुर्वंतुमंगलं अधिमासितुसंप्राप्तेत्रयस्त्रिंशदपूजकाः
 शतदेवताः ॥ ४ ॥ उद्दिश्यापूजनेनपृथ्वीदानफललेभेत् ॥ ४ ॥ नारायणजगद्बीजभास्करप्रतिरूपक त्रतेना
 नेनपुत्रांश्चसपदेचाभिर्बधय ॥ ५ ॥ अत्राशक्तस्यविशेषः अधिमासेयदाराजनद्वाशीवापिपुण्येमाव्यतीपातदि-
 नेवापिदद्यादांनिहिभक्तिः साज्यपात्रंचसगुंडत्रयस्त्रिंशदपूजकान् कांस्यपात्रेविनिःक्षिप्यहिरण्येनसमन्वितान्
 उपानच्छत्रसंयुक्तान्विप्रायविनिवेदयेत् तत्रमंत्रः यस्यहस्तेगदाचक्रगरुडोयस्यवाहनं शखःकरतलेयस्यसमेवि-
 ष्णुः प्रसीदतु कंलाकाष्ठादिरूपेणनिमेषघटिकादिना योवंचयतिभूतानितस्मैकालात्मनेनमः कुरुक्षेत्रमयोदेशः
 कालिःसर्वद्विजोपरि पृथ्वीसममिमंदानं गृहाणपुरुषोत्तम मालानांचविशुद्ध्यर्थपापप्रशमनायच पुत्रपौत्रादिवृ-
 द्ध्यर्थतवंदास्यामिभास्कर अत्रत्रयस्त्रिंशद्देवताःश्रुत्युक्ताः अष्टौविसवः ८ एकादशरुद्राः ११ द्वादशादित्याः १२
 प्रजापतिर्विषट्कारश्च ततोऽग्निप्रतिष्ठाप्यश्रन्वादध्यात् अत्रप्रधानम् इदंविष्णुःआकृष्णेन १० षोडशाक्षरामं
 त्रः एतांस्तितामधुतिलघृतपायसैर्हुत्वा ततस्त्रयस्त्रिंशद्देवतानाममंत्रहेमिकुर्यात् आपायनमः अश्वरायनमः
 सोमीयनमः ध्रुवार्यनमः अनिलाय ० अनलायनमः प्रत्यूपायनमः प्रभासायनमः ८ इतिविसवः वीरभद्रायनमः

शंभवेनः गिरिशायनमः अलैकपदेनमः अहिबुध्न्यायनमः पिनाकिनेनमः भुवनाधीशायनमः कपा
 लिनेनमः विशांपतयेनमः स्थाणेनमः भर्गायनमः १ इत्येकादशरुद्राः इद्रायनमः विष्णवेनमः भर्गायनमः त्वष्ट्रेनमः
 वरुणायनमः अंशायनमः अर्यम्णेनमः रवयेनमः पूष्णेनमः मित्रायनमः यमायनमः पर्जन्यायनमः
 इति द्वादशादित्याः १२ प्रजापतयेनमः वपट्कारायनमः इति त्रयस्त्रिंशतिदेवताः ३३ अपूपदाने गधादिभिः पू
 जनीयाः सघृतसहिरण्यचव्राह्मणाय ददाम्यहं अपूपस्य प्रदानेन विष्णुर्मे प्रीयतामिति एवं होमं समाप्य छत्रोपा
 नहं भूषणाच्छादयतां शय्यापीठां च आचार्यं यदत्वा अन्यान्यपियथाशक्तिदानान् दद्यात् इति सोद्यापनं
 मलमासत्रतम् अथ मलमासतिथिविशेषकृत्याभावादिथिसमान्यकृत्यमुच्यते - तत्रादौ शुक्लकृष्णभेदेन तिथिः
 नानिह माद्रौ तिथयो ह्यधुनोच्येते प्रतिपदद्विभुजारुणा मे पगाशक्तिपात्रासासितपक्षादिमा मता - वह्निदेवत्वादि
 यमेपवाहेना शु- प्र- धूसराकृष्णपक्षाद्याभासंस्थाचतुर्मेखा अक्षसूत्रं नृवंसूक्तवाग्नधरोचतुर्भुजैति - कृ. प्र. इ
 यमप्यभिदेवत्या अक्षसूत्रादिधरा १ अथ द्वितीयाध्यानम् द्वितीया मासगाशुभापात्रपुस्तकधारिणी - द्वितीया
 कुमुदाभासाष्टपस्यासाक्षकुंडिकेति इयं ब्रह्मदेवत्याह सवाहगादिरूपा २ अथ तृतीयाध्यानं तृतीयाष्टपगागीरी
 शैलोपात्रधरासिता तृतीया साक्षगानीलाशंखपात्रधराद्विदो द्विदोः द्विभुजा - इयं गौरीदेवत्या - ३ अथ चतु
 र्थाध्यानं नीलोत्पलदलश्यामाचतुर्थीमूपकस्थिता परशुविभ्रतीपात्रं पीतवस्त्रादिसंयुता शु. च. चतुर्थीवकुला
 भासा महिपस्याचतुर्भुजा धत्तेक्ष्मालिकादंडचतुर्थीयाचदष्टिणी अस्यां गणपतिदेवत्या नृमेषकवाहनादिमत्वं
 कृष्ण च. अथ पंचमीध्यानम् ग्राहस्याचद्रगौरस्यां पंचमीसाक्षकुंडिकेति शु. प. पञ्चजस्थाप्रवालाभा फणामस्तकमू
 पणा कृ. पं. इयं नागदेवत्या ५ अथ षष्ठीध्यानं मयूरगारुणपटीपात्रकुटुधारिणी शु. प. कृष्णपक्षे त्र्यक्षामयूर

गारक्तशक्तिकुट्टधारिणी एकास्याद्विभुजापेष्टीरक्तवस्त्रसुभूषणा नीलकुंतलकंठासाजटासांधेन्द्रभूषणा इयंस्कंद
 स्वामिदेवत्या ६ अथसप्तमाध्यानं ताद्ववर्णसिर्ष्यपात्रासप्तमहियंगामता शु. स. नीलकुंतलकंठासाजटाख
 इन्दुभूषणा इभस्यासप्तमिगौरीद्विभुजावज्रपात्रिणी कृ. स. इयंसूयदेवत्या अयाष्टमीध्यानं घटापात्रधरागो
 स्थगौदीरधरवलाष्टमीशु. अ. प्रतंगचाष्टमीरक्तकृष्णश्रीवासिताशुका अक्षखड्गंतथाखेटपात्रधेतेचतुर्भुजैतिक. अ.
 इयशिवदेवत्या ८ अर्थनवमीध्यानम् नवमीसिंहगाशुभ्रापाशपात्रपरिशिभा शु. न. अक्षखड्गंतथाखेटपा
 त्रधेतेचतुर्भुजा सपगानवमीनीलादष्टिणीपात्रतार्जनी कृ. न. इयंदुर्गादेवत्या ९ अथदशमीध्यानं सिंहास
 नस्थिताशुधादशमीपीतकुंडला ज्ञानमुद्राभयोचयेपीतवस्त्राब्जमालिनी शु. द. कृष्णवर्णलुलायस्थादशमीदंड
 पात्रिणी इयं धर्मराजदेवत्या १० अथैकदशीध्यानम् एकादशीवृषस्थातुर्नीलशुभ्रात्रिशूलेनी ताद्ववर्णार
 योरूढपात्रखटासिपंकजा शु. ए. एकादशीम्भुजास्त्रयातुलाकंचरिकायुता सिंहाननारुणगलतुर्दिनीलासि
 नीपरिति कृष्ण. ए. इयंरुद्रदेवत्या ११ अथद्वादशीध्यानम् द्वादशीगरूढारूढामेघवर्णजंपात्रिणी आरंभक
 शु. द्वा. द्वादशीशुभ्रवस्त्रयनीलकुंतलमूषिता कृ. द्वा. इयंहरिदेवत्या १२ अथत्रयोदशीध्यानम् चापवाणधर
 गौरीमयूरस्थात्रयोदशी अशोककालिकावाणचापपात्रात्रयोदशी शु. त्र. मेघकोजासनाश्यामाहरिद्वस्त्रामदाल
 सा गदोपात्रधरागौरीनिधिस्थचित्रयोदशी कृ. त्र. इयंशिवकामदेवत्या १३ अथचतुर्दशीध्यानम् उक्षस्था
 पाटलाभासाफलपात्रसुगम्भुता नीलकंठद्रगोपाभलोचनेयचतुर्दशी शु. च. द्विभुजातुरगरूढाकृष्णवर्णाचतुर्द
 शी खड्गमल्लधरानीलकुंडलाशुभ्रभूषणा कृ. च. इयंशेवदेवत्या १४ अथपौर्णमासीध्यानम् शशिगोपुष्पि
 नीशुभ्रामौक्तिकोभरणान्विता सुधापूणीषडाधारवामदक्षिणवाहुका इयंचंद्रदेवत्या १५ अथामावास्याध्याने

सैद्धमल्लधर्षनीलैकुतलांशुकभूषणं । अमावास्याविधातव्याद्विदेर्मरकतप्रभा दर्भोसनास्थिताचेयंदर्भापिंडधराकृ
 भूति । इयपित्तेद्वैत्या ३७ । इतिप्रतिपदादिसमस्तध्यानानि सकलतिथित्रतेषुयथासंभवंयोज्यानि । अथाधिमा
 सांतर्गतशुक्लैकादशीव्रतकथाः भविष्योत्तरे । युधिष्ठिरउवाच । भगवन् श्रोतुमिच्छामित्रतानामुत्तमं व्रतम् । शुक्लप
 क्षधिकेमासैः पुरुषोत्तमपूजनम् । पुरुषोत्तममासस्य कथां ब्रूहि जनार्दन । कोविधिः । किं फलं तस्याः । कोदेवस्तत्र पूज्यते
 । अधिमासे तु संप्राप्तं शुक्लैकादशीव्रतम् । कस्य दानस्या किं पुण्यं किं कर्तव्यं च । प्रभो । कथं स्नानं च किं पुण्यं किं दानं च
 स्वर्पूजनं । किंच भोग्यं मंत्रैर्भोग्यं वा मासेषु पुरोचमे । श्रीकृष्ण उवाच । कथयिष्यामि राजा व्रतवस्त्रेहस्य कारणात् । अधि
 मासे शुक्लपक्षे कामे दंकादशी भवेत् । तस्या व्रतस्य करणत्वं कमलासनमुखी भवेत् । ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय स्मृत्वा च पुरुषो
 त्तमं । स्नात्वा चैव विधानेन नियमान्कारयेद्भती । गृहे त्वेकगुणं जप्यं न द्यां तु द्विगुणं स्मृतं । गवांगोष्ठे दशगुणमश्नायागा
 रे दशधिकं । पुण्यं क्षेत्रे वृत्तिं पुद्गे वानौ च धसन्निधौ सहस्रशतकोटीफलं स्यादद्विजसन्निधौ । पक्षे पक्षे महाराजयेनरा
 विष्णुपूजकाः । तेषां पापहरं पुण्यं व्रतमेकादशी स्मृतं । दशम्यामेकभक्ते च एकादश्यामुपोषणं द्वादश्यां पारणं कृत्वा
 मुक्तिमागी प्रवेत्तरः । श्रद्धावान्कुरुते यस्तु मलमासे नुकामदा । वाञ्छितं लभते मोक्षं नात्र कार्यं विचारणा । पुरु
 पोत्तमो धिकेमासि पूजनीयः । प्रयत्नतः षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत् पुरुषोत्तमं । कांस्यं मांसं मसूरान्नं चणकं कोद्रवा
 न्मधुशार्कं चैव परांश्च पुनर्भोजनमैथुनं वैष्णवो व्रतकर्त्ता च दशम्यां दशवर्जयेत् । द्यूतं क्रीडां तथा निंदंतां वूलं दंतधावनं
 परांपदां पशून्गर्हांसं स्तियं तथा रतिं । व्यायामं च प्रवासं च पुनर्भोजनमैथुनं घृष्टं पिष्टं परांश्च द्वादश्यां शयनं दिवा । अ
 नेन विधिना राजन्कामदायेन वैकृताः । रात्रौ जागरं कृत्वा पूजितः पुरुषोत्तमः । सर्वपापविनिर्मुक्तः । संयाति
 परमं गतिं । पठनाच्छ्रवणाद्वापि गोसहस्रफलं लभेत् । इति श्रीभविष्योत्तरेऽधिकमासे शुक्ला कामे दंकादशी व्रतकथा

अथाधिमासस्य कृष्णपक्षे कमलैकादशीव्रतम् युधिष्ठिर उवाच श्रुतानिवहुधर्मोऽपि व्रतानि च जगत्प्रभो एकादशीव्रतं
 किञ्चिन्नश्रुतं वै जनार्दन- परत्वेकादशीब्राह्मणमलमासेऽसितामयां कृत्वा मानवोलोके प्राप्नुयात्परमं पदम् ॥ श्री
 कृष्ण उवाच ॥ शुक्लावाय दिवा कृष्णानत्याज्यैकादशीबुधैः कर्त्तव्या सा प्रथमेन मलमासेऽपि मोक्षदा एकादशीकलौ
 राजन्भवबंधविमोचिनी कामदा सर्वलोकानां भुक्तिमुक्तिविधायिनी रवि वारे च मांगल्ये संक्रांतौ च तथैव च एका
 दशी स देवोऽप्यपुत्रपौत्रविवर्द्धिनी मोक्षदं धनदं राजान्नित्यमेकादशीव्रतं यथोक्तविधिना कृत्वा नराः स्युर्विष्णुमूर्तयः
 जीवन्मुक्तानराराजन् जायेते नात्र संशयः युधिष्ठिर उवाच जीवन्मुक्ताः कथं कृष्ण विष्णुरूपाः कथं हरे
 पापरूपाश्च कथं यते परं कौतूहलं मम श्रीकृष्ण उवाच एकादशीप्रकुर्वीत स्वशक्त्या येन रत्नमाः सहस्रशतको
 टीनां यज्ञानां फलभागिनः श्रवंत्यामभवत्कश्चित् शिवधर्माद्विजोत्तमः तस्य पुत्राश्च पचाशत्कनिष्ठः पापमू
 र्तिमान् पित्राथ बांधवैः सर्वैः परित्यक्तः स्वबंधुभिः वनं गतस्ततो दैवाचार्यं राजततः स्वयं दुःक्षामः पूर्वपुण्येन त्रिवि
 ष्यां स्नानमाचरेत् ऋषीणामाश्रमांस्तत्र विचरक्षुधादतः हरिमित्रमुनेस्तत्र चाश्रमं सददर्शह उपोषिता च
 कमला पूजितः पुरुषोत्तमः कथाश्रुताश्च विविधा भुक्तिमुक्तिविधायिनी व्रतकृतं च तैः सार्धं स्थित्वा शून्यालये तदा नि
 शयि समनुप्राप्ते कमलास्वयमागता वरं गृह्णाण भो विप्रकामदाया प्रभावतः विप्र उवाच काव्यं कस्यासि रंभोरुप्र
 संन्याच कथं मम इन्द्रस्य शंकरस्यापि चेत्सूर्ये प्रभातथा गांधर्वो किन्नरीवापि त्वत्समानास्ति भूतले लक्ष्मीरुवाच प्र
 संन्याहं स्वयं जाता वैकुण्ठादिह मागता प्रेषिता हरिणा शीघ्रिकमलाव्रतकारणात् पुरुषोत्तम मासस्य शुक्लपक्षे तु या
 स्मृता तस्याव्रतं त्वया चीर्णं प्रयागे मुनिसान्निध्यौ व्रतस्यास्य प्रभवे ण वशगाहनं संशयः तव वंशे भविष्यति हरि
 वांसे रसेवकाः हरिपूजारतामर्त्योऽपराणश्च वरेण रताः

॥ विप्रउवाच ॥ प्रसन्नायदिमेदिविव्रतंविस्तरतोवद् यत्कथामुप्रवर्ततेसज्जनाःपंडिताजनाः ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥
 श्रोतृणांपरमंश्लाघ्यपवित्राणामनुत्तमं दुःस्वप्नान्शनं पुण्यग्रहपापहरं शुभं योनरःश्रद्धायुक्तोऽलोकंलोकार्धं
 मेवच पाठेनश्रवणेनैवकुलकोटिसमुद्धरेत् मार्गशीर्षोहिमासानांपक्षिणांगरुडोयथा नदीनांचयथागगति
 यिष्वेकादशीतथा अद्यापिनिर्जराःसर्वेभारतेजन्मलिप्सवः समर्चयतिविविधानाराण्यपरायणाः हरिनाम
 पराःपंचपुजाभक्तिपरायणाः ॥ तेकृतार्थाःकलियुगेसत्यंसत्यंवादाम्यहं शुक्लावायदिवाकृष्णायदात्वैकादशीभवेत्
 गृहस्थानांनुपूर्वास्याद्यतीनामुत्तरासदा ॥ एकादशीद्वादशीचरन्निशेषेत्रयोदशी तत्रक्रतुशतंपुण्यत्रयोदश्यातुपा
 रणे अद्यस्थित्वानिराहाराःसर्वभोगविवर्जितः श्वामोदयेपुंडरीकाक्षशरणेभवाच्युत व्रतं कृत्वाप्रयत्नेनमाध
 वायनिवेदयेत् ॥ गीतार्धैःपुराणैश्चस्तुतिभिर्जीगरंचरेत् पंचामृतनसंस्तप्यहरिपापैःप्रमुच्यते ततःप्रातःसमु
 द्धायस्तात्वाविष्णुंसमर्चयेत् ॥ अज्ञानतिमरांधस्यव्रतेनानेनकेशव प्रसादसुमुखोभूत्वाज्ञानदृष्टिप्रदोभव एवविज्ञा
 प्यदेवेशदेवदेवचक्रिणं ॥ ब्राह्मणभोजयेद्भक्त्यादद्यात्तेभ्यश्चदक्षिणां कृत्वापचमहायज्ञानभोक्तव्यबंधुभिःसह
 एवंयःप्रयतःकुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतं ॥ सयातिविष्णुभवनपुनरावचिदुलंभं इत्युक्ताकमलातस्मैवरदत्त्वादिव
 ययौ ॥ धनधान्यसमायुक्तोविप्रोसावभवत्तदा ॥ एवंयःकुरुतेराजन्कमलैकादशीव्रतं श्रुत्वापठित्वामन्योहिवि
 ण्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ इतिब्रह्मांडपुराणे अधिकमासेकमलैकादशीव्रतकथा ॥ नारदायाः ॥
 दिसकलपुणसंदर्भैकैकादशीकल्पोविधीयते ॥ तत्रादौविष्णुभवनद्वारेध्वजारोपणव्रतम् ॥ नारदीये ॥
 सनकउवाच ॥ ॥ अन्यद्व्रतंप्रब्रूयामिध्वजारोपणमुत्तमं सर्वपापहरपुण्यविष्णुप्रीणनकारणं यःकुर्याद्वि
 ण्णुभवेनध्वजारोपणमुत्तमं ॥ ॥ संपूज्यतेविरंच्याद्यैःकिमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ हेमभारसहस्रतुयोददतिकुटुंबिने

तत्फलत्वं प्रमात्रस्य ध्वजारोपणकर्मणः ॥ ध्वजारोपणतुल्यस्याङ्गास्नानमनुत्तमम् ॥ अथवा तुलसीसे
वाशून्यालं गप्रपूजनं ॥ अहो पूर्वमहो पूर्वमहो पूर्वमिदं द्विजं सर्वपापहरं कर्म ध्वजारोपणसाक्षितं यानि कार्या
णि सर्वाणि ध्वजारोपणकर्मणि ॥ तानि सर्वाणि विवक्ष्यामि शृणुष्व गदतो मम ॥ कार्तिकस्य सिते पक्षे दशम्यां सयतो
नरः ॥ स्नानं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतधावनपूर्वकं ॥ एकादश्यां ब्रह्मचारी स्वयं नारायणस्मरन् धौतां वरधरः शुद्धो
विप्रनारायणायतः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा च यथाविधि नित्यकर्मणि निर्वर्त्य पश्चाद्विष्णुसमर्चयेत्
चतुर्भिर्ब्राह्मणैः कृत्वा कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नादींश्चादं प्रकुर्वीत ध्वजारोपणकर्मणि ध्वजस्तंभौ च गायत्र्या प्रोक्षयेद्वस्त्रं
संयुतौः सूर्यचवनतेयं चाहि मां शुतपट्टयेत् ॥ धातारं च विधातारं पूजयेद् ध्वजदंडके हरिद्राक्षतगंधाद्यैः शुक्लपुष्पैः
विशेषतः ॥ ततो गोचर्ममात्रं तु स्थंडिलं चोपलिप्य वै आधायाग्निं स्वगृह्योक्तं मान्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्पा-
यसं चैव साज्यमष्टोत्तरं शतं ॥ प्रथमं पौरुषं सूक्तं विष्णोर्नुक्तं मिमांसवीं ॥ ततश्च वैनेतेयस्य स्वाहेत्यष्टाहुतीस्तथा सोमो-
धेनुमुदुल्यं च जुहुयाच्च ततो द्विजः ॥ सौरं मंत्रान्जपेत्तत्र शान्तिं सूक्तानि शक्तिः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यादुपकंठं हरेः शुचि-
ततः प्रातः समुत्थाय नित्यकर्म समाप्य च गंधपुष्पादिभिर्देवमर्चयेत् पूर्ववत् क्रमात् ॥ ततो मंगलवाद्यैश्च सूक्तपाठैः सु-
शोभनैः ॥ नृत्यैश्च स्तोत्रपाठैश्च गीतवाद्यैर्नयेद् ध्वजं ॥ पादपेद्धारदेशे वा शिखरे वामदुःस्वप्न-
ध्वजं सुस्तंभसंयुतं ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्देवं गंधदीपैर्मनोहरैः ॥ भक्ष्यभोज्यादिसंयुक्तैर्नैवेद्यैश्च हरिरेजेत् ॥ एवं देवाल-
ये स्थाप्य शोभनं ध्वजमुत्तमं ॥ प्रदक्षिणमनुब्रज्य स्तोत्रमेतदुदीरयेत् ॥ नमस्ते पुडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन
नमस्ते स्तुह्वकिंशमहापुरुष पूर्वाज ॥ येन दमस्त्रिंशं जातं यत्र सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ लयमेष्ट्यति यत्रैव तं प्रपन्नो रिमि केशव
नं जानाति परं भावं यस्य ब्रह्मादयः सुराः योगिनो यत्र पश्यन्ति तं वेदं ब्रह्मरूपिणं ॥ यन्मुखाद्ब्राह्मणा जाता यद्वा होरं भवन्नृपाः

वैश्यायस्योफुजातवै ॥ पद्मांशूद्राश्चज्जिरे मायासंगममात्रेण । वदंतिपुरुषजनाः । स्वभावविमलं शुद्धं
निर्विकारं निरञ्जनं । क्षीराब्धिं शायिने देवमनंतमपराजितं सद्भक्तवत्सलविष्णुभाक्तिसंयुतमाभ्यहं पृथिव्या
दीनिभूतानि तन्मात्राणां द्विधा निच । भूक्षमसूक्ष्मानि येनासंस्तव देव सर्वतोमुख । यद्ब्रह्म परमं धाम सर्वलोकोत्तमो-
त्तम । निर्गुण परमं सूक्ष्मं प्रणतोस्मि पुनः । अवि कारमजं शुद्धं सर्वतो व्याप्तमीश्वरं । यमामनंति योगी शं सर्वका-
रणकारणं यो देवः सर्वभूतानामतरात्मा जगन्मयः । निर्गुण सच्चिदानंदः समे विष्णुः प्रसीदतु जगद्धितार्थयेद
ह्यग्नि येते लीलायाहरेः । तानर्चयंति विबुधाः समे विष्णु प्रसीदतु ज्ञानिनां किमणि चैव तथा भक्तिमतां च । फलं दे-
दाति विश्वेशः समे विष्णु प्रसीदतु यद्दकीर्तयेन्नित्यं स्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णु लोकांसगच्छति
इति स्तुतवानमेक्षिणुं ब्राह्मणं श्रुत्वा प्रपूजयेत् । आचार्यपूजयेत्पश्चाद्दक्षिणावसनादिभिः । ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्ब्रा-
ह्मणविद्वानुसारतः । पुत्रमित्रकलत्राद्यैः स्वयंच स हवधुभिः । कुर्वीत पारणविप्रनारायणपरायणः । यस्तु वेतत्क-
र्म कुर्वीत ध्वजारोपणमुत्तमं । तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणुष्व सुसमाहितः । पटो ध्वजस्य विप्रैर्द्रव्यावच्छलति वायुना । ताव-
ति पापजालानि नश्यंत्येव न स शयः । महापातकयुक्तो वायुको वा सर्वपातकैः ध्वजविष्णुगृहे कृत्वामुच्यते सर्वपातकै-
यावद्दिभाति तिष्ठेत्तध्वजो विष्णुगृहे द्विज । तावद्युगसहस्राणि हरिसमीप्य भाग्भवेत् । आरोपितं ध्वजद्वयं येभि-
नंदति धार्मिकाः । तेषां सर्वविमुच्यंते ह्यतिपातकसंचयैः । आरोपितं ध्वजविष्णुगृहे धुन्वन्परस्वकं कर्तुं सर्वपाणि-
पापानि धुन्वति निमिषार्धतः । यत्स्वारोप्यध्वजविष्णुगृहे नित्यमुपाचरेत् । स देवयानेन दिव्यातिवै सुमतिर्यथा
इति नारदीयपूर्वभागे ध्वजारोपणव्रतम् । अथ कथा नारद उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रार्थपारग ॥ सर्वक-
र्मैर्वरिष्ठं च योक्तुं ध्वजधारणम् ॥ यस्तु वै सुमतिर्नाम ध्वजारोपकरो मुने ॥ ॥ त्वयोक्तस्तस्य चरितं विस्तरेण

राजन्यदुःकं भवता तत्सर्वं त्वत्कुलोचितं विनयावनतः सर्वो बहुश्रेयो लभेदिह धर्मश्रार्थश्रकामश्रमोक्षश्रनृप
 सत्तमः विनयाल्लभ्यते मर्त्यदुर्लभं किमहात्मनां श्रितोऽस्मितवभूपालसन्मार्गपरिवर्तिनः स्वस्तिते सततं
 भयाद्यष्टच्छामितदुच्यतां पूजावहुविश्रांसति हरितुष्टिविधापिकाः तासु नित्यं ध्वजारोपेव ते संस्त्वसदेद्यतः
 भार्यापितवसाध्वीयं नित्यं नृत्यपरायणा किमर्थं नितद्वृत्तं तं यथा वद्वक्तुमर्हसि राजोवाच शृणुष्व भगवन् सर्व्वेय-
 तृच्छामिव दमितत् आश्चर्य्यं भूतलोकानामावयोश्चरितं त्विह अहमासपुराशूद्रो मालिनिर्नाम सत्तमः कुमा-
 रगिरतो नित्यं सर्वलोकहितैरतः पिशुनो धर्मविद्वेषी देवद्रव्यापहारकः गौघ्नश्च ब्रह्महाचौरः सर्वप्राणिवधैरतः
 नित्यं निष्ठुरं स्वकावपपविशं योपरायणः एवं स्थितः कियत्कालमनाश्रितमहद्वचः सर्वबंधुपरित्यक्तेऽदुःखी वनमु-
 पागतः मृगमंसाशनो नित्यं तथापांथविलुपकः एकाकीऽदुःखवहुलो निदायार्त्तः पिपासितः जीर्णे देवालयं वि-
 ष्णोरपश्यं विजनेवने हंसकारंडबाकीर्णं तत्समं पिघहत्तरः पर्यंतं वनपुष्पावच्छादितं तन्मुनीश्वरः अपि वतत्र पानीयं
 ततीरे विगतश्रमः फलानि जग्ध्वा जीर्णानि स्वयं क्षुह्नि निवारिता तस्मिन् जीर्णालये विष्णोर्निवासं कृतवानहं जीर्ण-
 स्फुटितसंधानं तस्य नित्यं मकारिषं पर्यैस्तूष्णैश्च काष्ठैर्घृहं सस्य कृत्वा स्नपितं स्वसुखार्थं तु तद्भूमिं यालितामुनी-
 श्वरः तत्राहं व्याधवृत्तिर्यो हत्वा वहुविधान् मृगान् आजिर्वं रयन्नित्यं वर्षाणां विशतिस्थितः अथेयमागता सा-
 ध्वा विध्यं देशं समुद्भवा निपादकुलजा विप्रनाम्नाख्याता च कोकिला वंधुवर्गपरित्यक्ताऽदुःखिता जीवविग्रहाक्षु-
 तदुर्धमपरिश्रान्तां शोचंतीं स्वकृतं त्वदं देवयोगात्समायाता चर्मती विजनेवने शोभता पार्दिता वाह्ये स्वतेजा
 धिप्रपीडिता इमां दुःखादीनां द्विपुलादया दत्तं मया जंचास्यैव न्यमूलफलानि च गतश्रमा त्वियं
 ब्रह्मन् मया पृष्ठाय यथा तयं श्रवेदयस्त्ववृत्तं तं तच्छृणुष्व ब्रह्ममुने अहं कोकिलनीनाम्ना निपादकुलसंभवा दारुक

समादिशः सनकउवाच शृणुष्वेकमनाः पुण्यमितिहासंपुरातनं ॥ ब्राह्मणोक्तं तं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ब्राह्मणोक्तं तं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ब्राह्मणोक्तं तं सर्वपापप्रणाशनं ॥
पुरुषाकृतयुगे समतिनामभूतः सोमवशोद्भवः श्रीमान्ससिद्धोपैकनायकः ॥ धर्मोत्तमस्य संपन्नः शुर्विविद्योति
धिप्रियः सर्वलक्षणसंयुक्तः सर्वसंपद्विभूषितः सदाहरिकथासेवीहरिपूजापरायणः ॥ हरिभक्तिपराणांबशु
श्रुपुनिरहकृतिः पूज्यपूजापरायणः सदाहरिकथासेवीहरिपूजापरायणः ॥ सर्वभूतहितः शताधर्मज्ञः कीर्तिवर्धनः ॥ तस्य भा-
र्यमहाभागा सर्वलक्षणसंयुता ॥ पतिव्रतापतिप्राणानाम्नासत्यवतीमुने ॥ तावुभौ दंपतिनित्यहरिपूजापरायणौ
जातिस्मरौ महाभागौ सत्यज्ञौ सत्परायणौ ॥ अन्नदानरतौ नित्यं जलदानपरायणौ ॥ तडागारामवप्रादीनं संख्या
तन्वितेननुः ॥ सोतु सत्यवती नित्यं शुचिर्विष्णुगृहे सती नृत्यतापरि संतुष्टामनोज्ञामजुवादिनी ॥ सोपिराजामहाभा
गोद्वादशीद्वादशीदिने ॥ ध्वजमारोपयत्येवमनोज्ञवहुविस्तरं ॥ एवं हरिपरं नित्यं राजानधर्मकोविदः ॥ प्रियांसत्य
वतीचास्य देवाः अपि सदास्तवन् ॥ त्रिलोके विभ्रुतौ ज्ञात्वा दंपती धर्मकोविदौ ॥ आययौ बहूभिः शिष्यैर्ब्रह्मकाव्यविभां
डकः ॥ तमायां तं मुनिं श्रुत्वा स्तुराजा विभांडकः ॥ प्रत्युद्ययौ सपत्नीकः पूजाभिर्वहुविस्तरं कृतातिथ्यक्रियाशांतकृ
तासनपरिग्रहं ॥ नीचासनस्थितो भूपः प्राजालिर्वाक्यमब्रवीत् राजोवाच ॥ भगवन्कृतकृत्योस्मि त्वदभ्यागमनेन वै
सतामागमनं सतः प्रशंसति सुखावहं यत्र स्यान्महती प्रेम तत्र स्युः सर्वसंपदः तेजः कीर्तिर्धनं पुत्रा इति प्राहुर्विपश्चितः
तत्र बृद्धिमुपायाति श्रेयांस्यनुदिनमुने यत्र सतः प्रकुर्वति महतीं करुणां प्रभो ॥ यो मूर्द्धनिधारयेद्ब्रह्मन्महत्पादजलरजः
स सत्ततः ॥ सर्वतीर्थेषु पुण्यात्मानां त्रसंशयः ॥ मम पुत्राश्च दाराश्च संपन्नैः समर्पिताः ॥ ममाज्ञां पयवि प्रेक्ष्य किंप्रि
यं करवाणि ॥ विनयावतं भूपं सानिरीक्ष्य नरेश्वरः ॥ स्पृशन् करेण तं प्रीत्या प्रत्युवाचातिहर्षितः ॥ विभांडक उवाच ॥

राजन्यदुक्तं भवता तत्सर्वं त्वत्कुलोचितं विनयावनतः सर्वो बहुश्रेयो लोभेदिह धर्मश्चार्थश्च कामश्च मोक्षश्च नृप-
 सत्तमः विनयाच्छ्रम्यते मत्पुं दुर्लभा किं महात्मना श्रीतोऽस्मिन् भवभूपालसन्मार्गपरिवर्त्तनः स्वस्ति ते सततं
 भूयाद्यत्पृच्छामितदुच्यतां पूजा बहुविधाः सन्ति हरिर्तुष्टि विधायिकाः तानुनित्यं ध्वजारोपेवर्त्तस्व सदेव यतः
 भार्यापितृवसाध्वीयं नित्यं नृपरायणा किमर्थं जेतद्वृत्तान्तं यथा वद्वक्तुमर्हसि राजोवाच शृणुष्व भगवन् सर्वेय-
 त्पृच्छामि वदामितत आश्चर्य्यभूतं लोकानामावयौश्चरितं त्विह अहमास पुरा शूद्रो मामालिनिर्नाम सत्तमः कुमा-
 रीनिरतो नित्यं सर्वलोकाहरेतः पिशुनो धर्मविद्वेषी देशद्रव्यापहारकः गोघ्नश्च ब्रह्महाचौरः सर्वप्राणिवधेरतः
 नित्यं निष्ठुरवक्ता च पापीवेश्यापरायणः एवं स्थितः कियत्कालमनाश्रितमहद्वयः सर्वबंधुपरित्यक्तो दुःखी वनमु-
 पगन्तः मृगमांसाशनो नित्यं तथा पांथविलुपकः एकाकी दुःखबहुलो निदाघार्त्तः पिपासितः जीर्णदेवालये वि-
 ष्णोरपश्यं विजने वने हंसकारंडवाकीर्णतस्तस्मिन् पिशुनहस्तैः पर्यंतद्वनपुष्पाद्यच्छादितं तन्मनीश्वर अपि वतत्र पानीयं
 तयोरिव गतश्रमः फलानि जग्ध्वर्ज्यानि स्वयं द्रुहिनिवारिता तस्मिन् जर्णालये विष्णोर्निवासं कृतवानहं जीर्ण-
 स्फुटितसंधानं तस्य नित्यमकारिषं पर्यैस्तूष्णं श्च काष्ठैर्घृहं सस्य कृत्वा क्षिपतं स्वसुखार्थं तु तद्भूमिं यालिप्ता मुनी-
 श्वर तत्राहं व्याधं वृत्तिस्थो हत्वा बहुविधान् मृगान् आजीवं रीयन्नि त्ववर्षाणां विशति स्थितः अथेयमागता सा-
 ध्वी विध्यं देशं समुद्रं वा निषादकुलजाविप्रनाम्नाख्याता च कोकिला बंधुवर्गपरित्यक्ता दुःखिता जीवि विग्रहाक्षु-
 तं नृपमपरिश्रान्ता शोचन्ती स्वकृतं त्वघं देवयोगात्समायाता च मन्ती विजने वने श्रीऽहमतापार्दिता वाह्ये स्वति वा-
 धिप्रपीडिता इमं दुःखार्दितां दृष्ट्वा जातामैविपुला दया दत्तं मया जलं चास्यैव न्यमूलफलानि च गतश्रमा त्वयं
 ब्रह्मन् मया पृष्ठाय धातयं श्रवेदयत्स्व वृत्तान्तं तच्छृणुष्व ब्रह्महामुने अहं कोकिलनीनाम्ना निषादकुलसंभवा दारुक

स्यसुताचाहावध्यपवतवांसनो परस्वहारेणोनेत्यसदापेशून्यनादिनी पुश्चलस्येवमुक्कानुवधुवर्गेः समुज्झिता
किपत्कालततः पत्यामृताहलोकनिदिता देवास्सादिगतलोक्यमस्यात्रविहाय नां कांतरिविजनेवकाधर्मतीदुः
खपीडिता देवाद्यत्सन्निधिप्रासांजीविताहंलयाधुनास्त्वैधस्वकृतकर्ममहासर्वीनिवेदित ततोदेवालयतस्मिन्द
पतीभावमाश्रितो स्थितोवर्षाणिदशचआवांमांसपलाशिनो एकदामयपानेनप्रमतोनिर्भरमुने तत्रदेवाऽल
येरात्रोमदिरामसंभोजनात् वल्खावस्त्रापरिज्ञानैर्नृसंचक्रियधोहिदो प्रारध्यकर्मभोगांतमावांयुगपदागतौ यम
दूतास्तिदायातापाशहस्ताभयकराः नेतुमावददतः सुधोरथययातनां ततः प्रसन्नो भगवान्कर्मणामममानन्द
देवावसथसंस्कारसंचितेनाकृतात्पुनः सद्गुतन्त्रिपथात्तासत्यमक्तावततत्परः तदूतादेवदेवस्यशखचक्रगदाधराः
सहस्रसूर्यसंकाशाः सर्वचारुपुतुर्भुजाः किरीटकुण्डलधराहारिणोवनशालिनः दिशोवितिमिराविप्र कुर्वतः स्वे
ननेजसां भयकरान्पाशहस्तान्दंष्ट्रिणोयमार्किकरान् आवयोर्ग्रहेणोप्राप्तान्बुः कृष्णपरायणाः विष्णुदताऊचुः
भोभोक्रूरदुराचाराविवेकपरिवर्जिताः मुचध्वमेतौ निष्पापौदंपतहीरिवलभौ विवेकस्त्रिषुलोकेषुसंपदामादिका
रणं आपोपापवीर्यस्तुविद्यात्पुरुषाधनं यमदूताऊचुः युष्माभिः सत्यमेवोक्तं किंत्वतोपापिसत्तमो यमेन
पापिनोदंड्यास्तन्नेप्यामोयमांतिकं श्रुतिप्रणिहितोधोहाधर्मस्ताद्विपर्ययः धर्माधर्मविवेकोयंतन्नेप्यामोयमांति
कं एतच्छूरत्वातुकुपिताविष्णुदूतामहोजसः श्रुत्युचुस्ताज्यमवरानधर्मममानिनः विष्णुदूताऊचुः अहो कष्ट-
धर्मदशामधर्मस्तु शतसंभां सम्यग्विवेकशून्यानां निदानं व्यापदं भवत् तर्केणस्वविक्रष्टेणनरकाध्यक्षतागताः
युयकिमर्थमद्यापिकर्तुं पापानिसोद्यमाः स्वकर्मक्षयार्थं तमहापाताकिनोपि च तिष्ठतिनरकेधोरियावच्चंद्रार्कतार
कां पूर्वसंचितपापानामदृष्टानिष्कृतिवशा क्लिप्यैपापकर्मोणिकरिण्यधपुनः पुनः श्रुतिप्रणिहितोधर्मः सत्यस

त्यनसंशयः किंवाभ्याचरितान्धमोन्प्रवक्षामोयथातथ एतौपाप्रवितिमुक्तौहविशुश्रूषणेरतौ हरिणाभ्य
 च्यमानोचमुचध्यमविलासित एवाचनननचक्रेतथैषध्वजरोपण अतकालेविष्णुगृहेतेननिष्यापतांगतो अ
 तकालेतुयन्नामश्रुत्वोक्तापिवेसकृत् लभतेपरमस्थानेकमुश्रूषणेरतः महापातकयुक्तोवायुकोवाहुपपातकैः
 कृष्णसर्वानरोतेपिलभतेपरमागते यतीनांविष्णुभक्तानांपरिचर्यापरायणाः तेदूताःसहसायातिपापिनोपि
 परागाते मुहूर्त्तवानुहूतायस्तिष्ठद्वरिमदिर सोपियातिपरस्थानिकमहोमासवत्सरान् उपलपनकर्त्तारोसं
 माजनपरायणा एतोपरिगृहेनित्यजीर्णशीर्षाधिरोपकौ जलसेचनकर्त्तारौदिपिदहिरिमंदिरं कथमेतौमहाभा
 गोयातनाभोगमहतः इत्युक्ताविष्णुदूतास्तेछित्वापाशास्तदैवहि आरोप्यावाविमानाग्यू ययुर्विष्णाः परंपदं
 तत्रसामोप्यमापन्नोदेवदेवस्यचक्रिणः दिव्यान्भोगान्भुक्तवन्तौतावत्कालंमुनीश्वर दिव्यान्भोगान्विष्णुलोकेभु
 क्त्वायातोमहीमिमा अत्रापिसंपदनुलाहरिसेवाप्रभावतः अनिच्छयाकृतेनापिसेवनेनहरैर्मुने प्रतिमिदृक्फ
 लविप्रदेवानामपिदुलभ इच्छयाराध्यविशेषभाकिभावेनमाधवे प्राप्स्यावःपरमश्रेयइतिहेतुर्नरूपितः श्रवश
 नापित्यक्तमकृतस्यात्सुमहत्फल जायतेभूमिदेवैर्द्रकिपुनःश्रद्धयाकृतं एतदुक्तंनिशम्याथसमुनीन्द्रोविभांडकः
 प्रणम्यदपततीतुप्रयथासतपोवनं तस्मज्जानीहिदेवपेदेवदेवस्यचक्रिणःपरिचर्यातुसर्वेषाकामधेनूपमास्मृतंहा
 रिपूजारतानातुहरिरिवसनातनः ददातिपरमश्रेयःसर्वकामफलप्रदः यइदपुण्यमाख्यानंनसर्वपापप्रणशनं
 पठेत्तथ्युयाद्वापिसोपियातपरंगतिम् इतिश्रीनारदायैपुर्वभागेध्वजरोपणव्रतकथा ॥
 मन्नायनसुवाय

इति श्रीनारदायैपुर्वभागेध्वजरोपणव्रतकथा ॥
 मन्नायनसुवाय

अथ वर्षसाध्यं पचाहंकादशीव्रतं नारदयि

मनातनउवाच अन्यद्व्रतंप्रवक्ष्यामिशृणुनारदतत्त्वत दुर्लभंसर्वलोकेषुविख्यातंहरिपंचकम् नारीणांचनराणांच
सर्वदुःखनिवारणं धर्मकार्माथर्मोक्षाणांप्रापकंमुनिसत्तम सर्वाभीष्टप्रदंचैवसर्वव्रतफलप्रदं मार्गशीर्षसितेपक्षे
दशम्यांविजितेन्द्रियः कुर्यात्स्नानादिकंमर्मदंतधावनपर्वकंकृत्वादेवार्चनंसम्यक्तथापंचमहाध्वरान् एकादशीम
वेत्तस्मिन्दिनेनियममास्थितः ततःप्रातःसमुत्थायएकादश्यांमुनीश्वर स्नानंकृत्वाध्याचारंहरिमेवाचयेद्वृहे स्ना
पयेद्देववेशपंचाष्टविधानतः अर्चयेत्परयाभक्त्यागंधपुष्पादिभिःक्रमात् धूपैर्दोषैश्चनैवेद्यैस्तंबूलैश्चप्रदक्षि
णैः संपूज्यदेवदेवेशमिममत्रमदुरियेत् नमस्तेज्ञानरूपायज्ञानदायनमोस्तुते नमस्तेसर्वरूपायसर्वसिद्धि
प्रदायिने एवंप्रणम्यदेवेशवासुदवजगत्पतिं वक्ष्यमाणेनमंत्रेणउवांसंमर्षयेत् पंचरात्रंनिराहारोह्यधप्रभृ-
तिकेशव त्वदाज्ञयाजगत्स्वामिन्ममाभीष्टप्रदोभव एवंसमर्चयेद्देवेशुपवासांजितेन्द्रियःपौर्णमास्यांप्रकर्तव्यमे
वंविष्णवर्चनंमुने एकादश्यांपौर्णमास्यांप्रकर्तव्यंजगतरथा पंचाश्रुतादिपूजातुसामान्यादिनपंचके क्षीरेणस्ना
पयेद्विष्णुपौर्णमास्यांचशक्तितः तिलहोमस्तुकर्तव्यस्तिलदानंतथैवच ततःषष्ठेदिनेप्राप्तेनिर्वर्त्यस्वाश्रमाक्रियां
संप्राश्यपंचगव्यंचपूजयेद्विधिवद्द्वारं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्विभवेसत्यवारितं ततोस्यवंधुवर्गेणस्वयंभुंजीत
वाग्यतः एवंपौषादिर्मासेषुकार्तिकांतपुनारद शुक्लपक्षेव्रतंकुर्यात्पूर्वोक्तविधिनारः एवंसवत्सरकार्यंव्रतं
पापप्रणाशनं पुनः प्राप्तेमर्गशीर्षे कुर्यादुद्यापनंव्रती एकादश्यांनिराहारोभवेत्पूर्वमिचद्विज- द्वादश्यांपं
चगव्यंचप्राशयेत्सुसमाहितः गंधपुष्पादिभिः सम्यग्देवदेवंजनार्दनं अभ्यर्च्योपायनंदद्याद्ब्राह्मणाय
जितेन्द्रियः पायसंतिलसंमिश्रघृतयुक्तंफलान्वितं सुगंधजलसंयुक्तंपूर्णकुंभसदाक्षिणं वस्त्रेणाच्छादितंकुंभं

पंचरत्नसमन्वितं दद्याद्दध्यात्मविदुषे ब्राह्मणाय मुनिश्चरः सर्वोत्तमस्त्वर्भूते शसर्वव्यापिन्सनातन परमा
 ब्रह्मज्ञानसुप्रीतो भवमाधव अनेनोपायनंदत्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्तः शक्तितो वंधुभिस्सार्द्धस्वयं भुंजीत वाग्यतः ब्र
 तमेतनुयः कुर्यात्तत्तद्विरपंचकसंज्ञितं नतस्य पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन ब्रतमेतत्प्रकरं ब्यमिच्छद्भिर्भोक्षमुच्यते
 समस्तपापकांतारदावानलसमप्रभं गवांकोटिसहस्रेषु तदुत्तेयफलमाप्यते तत्फलं लभ्यते पुंभिरतस्मादुपवा
 सतः यस्त्वेतच्छृणुयाद्भक्त्या नारायणपरायणः समुच्यते महाघोरैः पातकानां च कोटिभिः इति नारदीयपुराणो
 कं हरिपंचकव्रतम् अथ च्वजरोपणप्रयोगविधिः तत्र कार्त्तिकशुक्लदशम्यां नियमान्वितः एकादश्यामुपोषितः ति
 चिष्णुकीर्त्तनश्रवणादिपरो भवेत् द्वादश्यां याथाविधि स्नात्वा नित्यकर्मनिर्वर्त्य संकल्पं कुर्यात् तिथ्यादिसंकीर्त्य
 आखिलपापक्षयसकलाभीष्टसिद्धिपूर्वकविष्णुसामयुज्यकामो विष्णुद्वारे ध्वजारोपकरिष्ये ततः पुण्याहवाचनादि कृ
 त्वा आचार्यैर्ऋत्विजश्च वृत्वा तैः सह देवालये विष्णुषोडशोपचारैः पुरुषसूक्तेन संपूज्य ततश्चात्युच्चस्तंभो गाय
 त्वा प्रोक्ष्य ध्वजयुक्तौ कृत्वा तत्रैव तेनैयं धातारं विधातारं च नाममैव रावाह्यं संपूज्य ध्वजं च हरिद्राक्षतगंधपुष्पादि
 भिः पूजयित्वा शुद्धभूमौ स्थण्डिले प्रितिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुं अष्टोत्तरशतं पायसाहुतिभिः सूर्वा
 वेन तेनैयं हि मांशुधातारं विधातारं च अष्टाष्टसंख्यया पायसाज्वाहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि होममंत्राः षोडश
 पुरुषसूक्तेन विष्णोर्नृकं इरावतीत्येतैरष्टादशमंत्रैः षडावृत्याष्टोत्तरशतं होमः उद्भुत्तजातवेदसं सूर्यस्वसामध्यनिशरी
 रस्कृमिति सूर्यस्य सोमो धेनु रितिसोमस्य धातुं धाता ददातुनो गायत्री शानो जगतस्पतिः स न पुण्येन खनविधा
 तु योनः पितृजनिता यो विधाता योनः ततो अभ्यासजनात इति ततः सौरमंत्रान् शांति सुकानि च पठित्वा जा
 गरणादि नारात्रिं निनयेत् ततो देवं स्वमंत्रैः संपूज्य सूक्तपठैः स्तोत्रपठनैर्नृत्यं मंगलवाद्यघोषैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य

देवालयध्वजोसमानीय देवस्यद्वारदेशेशिवरंवास्थिरिक्त्वा ध्रुवसूक्तं पठित्वा तौ संपूज्य
 ज्यप्रार्थयेत् । देवेशसर्वलोकेशमहापुरुषपूर्वज यत्रैव सकलजातयत्र सर्वप्रतिष्ठितं
 पत्नोस्मिकेशां १ नजानामि परं भाव यत्र ब्रह्मादयः सुराः योगिनोऽयं पश्यंति वेदं ब्रह्मरूपिणम् २ यन्मुखं
 ब्रह्मणा जातायद्वाहोरंभवन्नृणाः वैश्यायस्योरुतो जाताः पद्मांगुद्रोऽव्यजायत ३ मायांसगममात्रिणवदंति पु
 रुषं त्वयं स्वभावविमलं शुद्धं निर्विकारं निरंजनं एको विष्णुर्महद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः त्रैलोक्यं व्याप्य स
 र्वीत्मा समे विष्णुः प्रसीदतु यो देवः सर्वभूतानां मंतरात्मा जगन्मयः निर्गुणः परमानंदः समे विष्णुः
 प्रसीदतु चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचाभिरेव च हूयते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै यज्ञात्मने नमः ८ परेशः परमानंदः
 परात्परतरः प्रभुः चिद् रूपश्चिरं परिज्ञेयः समे विष्णुः प्रसीदतु ८ ज्ञानिनां कर्मिणां चैव तथा भाक्तिमतां नृ
 णां गतिं ददाति विश्वात्मा समे विष्णुः प्रसीदतु ९ यद्दं कीर्तयेन्नित्यं स्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मु
 क्तः परं सायुज्यमाप्नुयात् इति पठित्वा ततो द्वादश ब्राह्मणान्सदन्नं सभोज्यं दक्षिणादिना प्रतोष्या शिपोगृही
 त्वा भुंजीत इति धजारोपणव्रतम् एवमेव शिवादीनामपि तत्र गुरुदश्यानेव्यादिवाहनपूजा त्र्यंबकं क
 दुद्रायेत्यादिसूक्तपाठः इति नारदीयोक्तं धजारोपणव्रतविधानम् अथ हरिपंचकव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे तत्र
 व्रतग्रहणविधिः शुक्लद्वादश्यां कृष्णद्वादश्यां वा मार्गादिमासे वा श्रवणार्क्षे भवति तद्दिनमारभ्य कार्यं भेदस्मि
 न्मासे पंचउपपणानि श्रवणयुक्ते कादशी द्वयंप्रारभ्य अमायां पूर्णिमायां वा विष्णुसंपूज्य उपवसेत् एवं संव
 त्सं कुर्यात् अंतोऽद्यापनं कुर्यात् तद्यथा तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनः पंचमहापातकोपपातक क्षयपूर्वकं
 विष्णुलोकप्राप्तिद्वारा श्रीविष्णुप्रीत्यर्थं आचरितस्य वर्षपर्यंतं विष्णुपंचकव्रतस्य पूर्णता सिद्धये तदुद्यापनं करिष्ये इति स

कल्प्य 'आचाढ्यादिर्वरणातेसर्वतोभद्रे तदुपरिसौवर्णाविष्णोः पचप्रतिमाः मंत्रपंचकेनप्रतिष्ठापयेत्
 तत्रक्रमेणमंत्राः त्रीणिपदानिश्रवणक्षेकलशे १ तद्विष्णोरितिशुक्लैकादेश्याः कलशे २ तद्विप्राः सो
 विष्णुपयवोर्णिमायांकलशे ३ अतोदेवतिकृष्णैकादश्यांकलशे ४ इद्विष्णुरितिश्रमायांकलशे ५ ततः
 क्रमेण कलशपचकै द्वादशतत्रदेवताः परितश्चावहयेत् गोवर्धनाय १ अनंताय २ पुडरीकाक्षा
 य ३ निस्साय ४ वेदगर्भाय ५ यज्ञाय ६ पुरुषाय ७ सुब्रह्मण्याय ८ जयाय ९ शौरये १० वैकुं
 ठाय ११ गरुडच्वजाय १२ इतिश्रवणक्षेदेवताः १२ केशवाय १ नारायणाय २ माधवाय ३ गोवि
 दाय ४ विष्णवे ५ मधुसूदनाय ६ त्रिविक्रमाय ७ वामनाय ८ श्रीधराय ९ हर्षिकेशाय १० प
 द्मनाभाय ११ दामोदराय १२ इतिशुक्लैकादश्यादेवताः १२ विष्णवे १ शशिने २ शशांकाय ३ चं
 द्राय ४ सोमाय ५ उडुपाय ६ मनोरमाय ७ अमृताय ८ पावनाय ९ हिमकृते १० निशाकराय ११
 आप्यायनाय १२ इतिपूर्णमायादेवता १२ सकर्षणाय १ वासुदेवाय २ प्रद्युम्नाय ३ अनिरुद्धाय १
 पुरुषोत्तमाय ५ अधोक्षजाय ६ नारासिंहाय ७ अच्युताय ८ जनार्दनाय ९ उपेन्द्राय १० हरये १४
 कृष्णाय १२ इतिकृष्णैकादश्यादेवताः १२ महाधराय १ जगन्नाथाय २ वेदेन्द्राय ३ देवकीसुताय ४
 चतुर्भुजाय ५ गदापाणये ६ सुरेशाय ७ सुलोचनाय ८ चार्वगाय चक्रपाणये सुरमित्राय ११ असुरांतकाय १२
 इतिश्रमायांद्वादशदेवताः १२ एवंपंचकलशेषुषोडशोपचारैः पूर्वोक्तमंत्रैः संपूज्य षष्टिनामीभि षष्टिनमस्कारान्
 कृत्वा रात्रिनिनयेत् जांगरंणंकृत्वा प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्यादध्यात अत्रप्रधानंविष्णुघृताक्तपायसति
 लंघनैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसस्याकाहुतिभिः १ श्रवणदेवताघृताक्तपायसद्रव्यैः २ पूर्णमादेवताघृतपा

यसांभ्यां ३६ कृष्णैकादशदेवताः ॥ पंचामृततिलोदनैः ४ अमादेवताश्चतिलयुक्तगुण्डोदनैः प्रत्येकैकै
न्याहुस्याब्रह्मदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्षे ततश्चाचार्यसंपूज्य व्रतपूतयेगांचदद्यात् विभवेसतिसम्यक्
भूमिचदत्त्वा अन्यच्च पंचब्राह्मणेभ्योगोमेदं पुष्परागं वैडूर्यनालं माणिक्यं चेति पंचरत्नयुताः पंचांगुलीयभूष
णानि दक्षिणापुरःसरं सहिरल्लानीति मंत्रेण दत्त्वा षष्ठिब्राह्मणान्परमात्रेण संतर्प्य आशिषो गृह्णित्वा भुंजीत एव
कृते पंचमहापातकादिभ्यो मुक्तो भवति इति विष्णुपंचकव्रतोद्यापनम् अथ मासोपवासव्रतम् अन्यद्व्रतं परं वक्ष्ये
तच्छृणुष्व समाहितः सर्वपापहरं पुण्यं सर्वलोकोपकारकं आषाढश्रावणे वापि तथा भाद्रपदेऽपि च तथात्राश्विन
के मासि कुर्यादिव व्रतं द्विज एतेष्वन्यतमे मासि शुक्लपक्षे तैत्तिरीयः प्रातर्दशम्यां स्नायति दंतधावनपूर्वकं नित्यं देवा
र्चनं कुर्याद्विधिवत्सु समाहितः एकादश्यां ब्रह्मचारी भूमिशायाजी तैत्तिरीयः प्राशयेत्पंचगव्यं च स्वपे द्विष्णुसमीप
तः ततः प्रातः समुत्थाय नित्यकर्म समाप्य च श्रद्धया पूजयेद्विष्णुं वशीक्रोधविवर्जितः चिद्वद्विः सहितो विष्णुमर्च
यित्वा यथोचितं संकल्पं तु ततः कुर्यात्स्वास्ति वाचनपूर्वकं मासमेकं निराहरो ह्यद्यप्रभृतिकेशव मासं तिपा
रणं कुर्यादिव देवतवाज्ञया तपोरतनमस्तुभ्यंतपसां फलदायक ममाभीष्टपदं देहि सर्वविघ्नान्निवारय एवं सम
र्प्य देवस्य विष्णोर्मासव्रतं शुभं ततः प्रभृतिमासं तन्निवेशेद्वरि मंदिरे प्रत्यहं स्नापयेद्देवं पंचामृतविधानतः दीपं निरं
तरं कुर्यात्तस्मिन्मासे हरैर्गृहे प्रत्यहं स्नापयेत्काष्ठमपासां समुद्रवं अपासां मार्गदंतधावनम् क्षुत्तृनिवृत्त्यर्थं कुर्यात्
ततः स्नायीत विधिवन्नायायपरायणः ततस्तं स्नापयेद्विष्णुपूर्ववत्प्रयतोर्चयेत् ब्राह्मणभोजयेच्छत्स्याभक्तिद्युक्तः
स दक्षिणं स्वयंचवंधुभिः साधुभुंजीत प्रयतैर्द्वयः एवं मासोपवासांश्च व्रतकीकुर्यात्तत्र योदश वर्षां तैवेदं विदुषे मात्र
दद्यात्स दक्षिणां भोजयेद्ब्राह्मणांस्तत्र द्वादशैव विधानतः शत्स्याच दक्षिणां दद्याद्ब्राह्मण्यभरणानि च मासो

पवासंविनययः कुयात्संयतोद्वयः । भक्त्यासोमस्ययज्ञस्यद्विगुणफलमश्नुते ॥ चतुःकृत्वः कृतयेनमासकंमुनिसत्तम
 सलभत्परमपण्यमष्टात्रिंशोमसंभवं ॥ पंचकृत्वोव्रतमिदं कृतयेन महात्मना ॥ अत्यग्निष्टोमजं पुण्यद्विगुणं प्राप्नुयान्नरः
 मासोपवाससप्तकं यः करोति समाहितः ॥ ज्योतिष्टोमस्ययज्ञस्यफलं सोऽष्टगुणं लभेत् ॥ मासोपवासान्यः कुप्यार्थादष्ट
 कृत्वोमनोश्चर ॥ नरमेधाख्ययज्ञस्यफलं पंचगुणं लभेत् ॥ यस्तु मासोपवासं श्रनवकृत्वः समाचरेत् ॥ गोमिधमख
 जं पुण्यं लभेत् त्रिगुणं नरः ॥ दशकृत्वस्तु यः कुर्वात्युत्परां किमुनिसत्तमः ॥ स ब्रह्ममेधयज्ञस्य त्रिगुणं फलमश्नुते ॥ एकाद
 शपरकाश्रयः कुयात्संयतोद्वयः ॥ स याति हरिं सारूप्यं सर्वभोगसमन्वितः ॥ एवं द्वादशकृत्वा पिसा युज्यं लभेत् नरः
 त्रयादं शपरकाख्ययः कुयात्संप्रयतो नरः ॥ स याति परमानंदं यत्र गत्वानशोचते ॥ मासोपवासं निरतागं गत्तानप
 रायणाः धर्ममार्गप्रवक्तारो मुक्ता एव न संशयः ॥ अवीरां भिश्च नारीभिर्भित्तं चारिभिः ॥ मासोपवासः कर्त्त
 व्यो वनस्थेऽथ श्रानि शेषतः ॥ नारीभिः पुरुषैर्वापि व्रतमेतत्सु दुर्लभं ॥ कृत्वा मोक्षमवाप्येत योगिनामुपि दुर्लभं ॥ गृहस्थो वा
 न प्रस्थावा व्रती वा भिक्षुरेव च ॥ सर्वो वा पांडितो वापि श्रुत्वैतन्मोक्षभागं भवेत् ॥ इदं पुण्यव्रताख्यानं नारायणपरायणः शृणु
 याद्वाचयद्वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ इति नारदीयपुराणे मासोपवासव्रतविधानम् ॥ अथैकादशीव्रतमाहात्म्यं ॥ सन
 कउवाच ॥ इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि व्रतत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वकामफलप्रदं ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशू
 पांचवयोपितां मोक्षार्थं कुर्वतां भक्त्या विष्णोः प्रयत्नकरं द्विज ॥ एकादशीव्रतं नाम सर्वार्थाभ्युदयं कर्त्तव्यं सर्वार्थादिप्रवि
 ण्णप्रीतिकरं यतः ॥ एकादश्यां न भुज्जीतं पक्षयोरुग्रयोरपि यो भुंक्ते लोकापपीसः परत्र नरकं जेतु उपवासं फलं प्रप्सुर्जह्या
 दुक्किं वतुष्टयं ॥ पूर्वापरदिने रात्राव होरात्रा तु मध्यमे ॥ एकादशीदिने यस्तु भोक्तुमिच्छति मानवं ॥ संभोक्तुं सर्वपापानि स्पृ
 ह्यालु न संशयः सर्वदृशम्यमिकां शीद्वा दंश्यांचामुनींश्चर ॥ एकादश्यां निराहारो यदि मुक्तिमभीप्सति ॥ यानि कानि

चपापानि ब्रह्महत्यादिकानि च - अन्नमाश्रित्या तेष्ठिता निविग्रहरेदने - ब्रह्महत्यादिः पापानां कथंचिन्निष्कृतिर्भवत्
 एकादश्यानुयोभुक्तस्य न वास्ति निर्दिष्टः - महापातक्युक्तो वा सर्वपातकैः - एकादश्या निराहारः स्थित्वा
 यात परागत - एकादशमहर्षिणा विप्रैः प्रियतरांतिः - संसेव्या सर्वपावित्रैः ससारच्छदालिप्सुभिः - दश
 म्या प्रातरुत्थाय दत्तधावनपर्वक - स्नापयिद्विधं द्विष्णुपूजयेत्त्रयैर्द्रव्यैः - एकादश्या निराहारो निग्रहीतेन्द्रियो भवेत्
 शयितसन्निधा विष्णुना रायणपरायणः - एकादश्या तं श्लात्वा स पूज्यं च जनादने - शंघपुष्पादिभिः सम्यक् तत्स्त्वे
 वमुदारयेत् - एकादश्या निराहारः स्थित्वाद्याहं परहेनि - भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भग्नच्युतः - इमं मंत्रं समु
 द्य श्रुत्य श्रुपराण अवणादिभिः - ततः प्रातः समुत्थाय द्वादश्या दिवं संव्रती - स्नात्वा च विधिवद् द्विष्णुपूजयेत्त्रयैर्द्रव्यैः
 पचासूतेन स स्नाप्य एकादश्या जनादने - द्वादश्यां पयसा विप्रैर्द्रव्यं भग्नं सुसमाहितः - ब्राह्मणान् भोजयेच्छसया
 कशव - प्रसादं समुखा भूत्वा ज्ञानदण्डं प्रदोभव - एवं विज्ञाप्य विप्रैर्द्रव्यं भग्नं सुसमाहितः - ब्राह्मणान् भोजयेच्छसया
 दद्याद् द्विदक्षिणा तथा - ततः स्वधुभिः सार्धं नारायणपरायणः - कृतं पंचमं हायज्ञः स्वयं भुंजीत वाग्यतः - एवं यः प्र
 यतः कुर्यात्पुण्यमकादशां व्रत - स याति विष्णुभवं पुनरोद्यति दुर्लभं - उपवासे व्रतपरो धर्मकार्यपरायणः - चंडा
 लान्पातताश्च वेदक्षदपि कदाचन - नास्ति कान्तिर्न मर्यादान्वृषलीपंति मे वच - अयाज्ययाजकै च वनालपेत्सर्वदा व्रती
 कडाशिनगायकचतथा देवलकाशिन - भिपूजं काव्यकर्त्तरं देवद्विजविरोधिनां - परात्तलोलुपं च परस्त्रीनिरर्तथा
 व्रतोपवासानरतावाङ्मात्राणां पिनाचेयत् - इत्येवंमादिभिः शुद्धो वशी सर्वहितैरतः - उपवासे पुरोभूत्वा परांसि द्वि
 भवानुयात् - नास्ति गंगा समतीर्थनास्ति मातुसमो गुरुः - नास्ति विष्णुसमो देवस्तपोनानशनात्परं - नास्ति क्षमा

स मा माता नानास्ति कौर्त्ति संमधने ॥ नास्ति ज्ञानं समोलोभेन च धर्मसमः पिता ॥ न विवेकसमो वंधुर्नैकादश्याः परं व्रतं ॥ अ
 नान्यदाहरत मां मिहिं संपरांतं ॥ संवादं भद्रशीलस्य तत्पितुर्गलवस्य च ॥ १ ॥ पुरा हि गालवो नाम भुजिः सत्यं परा
 धरणः ॥ उवाच ॥ नर्मदा तिर शतोदांतस्तपोनिधिः ॥ बहुदक्षसमाक्रीणं गजवल्ली निषेविते ॥ २ ॥ सिद्धचारणं गंधर्वयक्षवि
 धाधरां न्विते ॥ ३ ॥ कंदमूलफलैः पूरेणु निवृंद निषेविते ॥ गालवो नाम विप्रैर्द्रे निवा समकरोच्चिरं ॥ ४ ॥ तस्या भवद्भद्रशील
 इति स्वयंतः सुतो वंशी ॥ ५ ॥ जतिस्मरो महां भागो नारायणपुरायणः ॥ बालं क्रीडन काले पि भद्रशीलो महामतिः ॥ ६ ॥ मुदु
 धविष्णु प्रतिभां कृत्वा पूजयतेक्षणं ॥ वयं स्थान्वाधुयञ्चापि विष्णुः पूज्ये नरैः ॥ सदा एकादशी व्रतं वैवर्तय मपि पंडितैः
 एवैते वा धितास्तं न शिंशं वापि मुनीश्वरैः ॥ हरिं मुदैव निर्मोयं पृथक् संभूय वा मुदा ॥ ७ ॥ अर्चयंति महाभागा विष्णु भक्तिपरा
 धराः ॥ नर्मसं कुर्वन् भद्रमतिं विष्णवे सर्वजिण्वे ॥ सर्वेषां जगतां स्वस्ति भवो दिव्यं वीति च ॥ ८ ॥ क्रीडा काले मुहूर्तं वा मुहूर्तो
 धर्मार्थापि वा ॥ एकादशी तिसंकरप्यत्र तं प्रच्छतिकेशवं ॥ एवं सुचरितं दृष्ट्वा तनयं गालवो मुनिः ॥ अपृच्छ द्विस्मया विष्टः स
 माल्लभयत पोनिधिः ॥ ९ ॥ गालवं उवाच ॥ १ ॥ भद्रशील महाभाग भद्रशीलोऽसि सुव्रत ॥ २ ॥ अरिं तं मंगलयत्ने यो गिना मपि
 दुर्लभः ॥ हरिं पूजयिष्ये नित्यं सर्वभूतहिते रतः ॥ ३ ॥ एकादशी व्रतं परो निषिद्धाचारवर्जितः ॥ ४ ॥ निर्द्वंद्वो निर्भमः शांतिं हरिष्या
 न परायणः ॥ ५ ॥ एवमेतां दश विबुद्धिः कथं ज्ञाता भंकरयते ॥ ६ ॥ विनापि महतां सेवां हारि भक्तिं हि दुर्लभा ॥ ७ ॥ स्वभावतो ज
 नस्य स्थि श्रियां कामं कर्म सु ॥ ८ ॥ प्रवर्तते न तत्तुल्यं कथं ते लोकि कीकृतिः ॥ ९ ॥ सत्संगेऽपि मनुष्याणां पूर्वं पुण्यातिरेकतः
 जायते भगवद्भक्तिस्तदहं विमं गतः ॥ १० ॥ ॥ पृच्छामि प्रीतिमा पन्नस्तद्वान्वक्तुं महति ॥ ११ ॥ ॥ स न क उवाच ॥ १२ ॥ भद्रशा
 लो मुनि श्रेष्ठः पित्रैर्वसुं विं कल्पितः ॥ १३ ॥ जातिस्मरः सुचित्तात्मा हृष्टः प्रहसिताननः ॥ १४ ॥ स्वानुभूतं यथा वृत्तं सर्वं पित्रेभ्य वेद
 यत ॥ १५ ॥ भद्रशील उवाच ॥ १६ ॥ शृणु तात मुनि श्रेष्ठ ह्यनुभूतं मया पुरा ॥ जातिस्मरत्वा ज्ञाना मिमं ज्ञेन परिभाषितं ॥ १७ ॥ एतच्छ्रु

त्वामहाभागो गालवो विस्मयान्वितः । उवाच प्रीतिमापन्नो भद्रशीलं महामार्ति ॥ गालव उवाच ॥ कस्त्वं पूर्वमहाभाग
 किमुक्तं च येन ते ॥ कस्य वा केन वा हेतोस्तत्सर्वं कुमुदहसि ॥ भद्रशील उवाच ॥ अहमासं पुरा तर्त राजा सोमकुलो
 द्वैः ॥ धर्मकोत्तिरिति स्थिता दत्तात्रेयेण शासितः ॥ नववर्षसहस्राणि महार्कं त्वां मुपालयम् ॥ अधर्माश्च तथा धर्मा
 मया तु वृहवः कृताः ॥ ततः श्रिया प्रमत्ते ह बहु धर्मकारिणः ॥ पाखंडजनसंसर्गात्पाखंडचरितो भवं ॥ पुरा जितानि
 पुण्यानि मया तु मुवृहन् धर्माः ॥ पाखंडबोधितो ह तु वेदमार्गं समुज्झितं ॥ मखाश्च सर्वे विध्वस्ताः कृत्युक्तिविदा मया ॥ अथ
 मे निरतं मातुद्वैतं शैलाः प्रजाः ॥ विरकादुःखिता भूत्वा मावदयंत सर्वशः ॥ मृगयाभिरतो भूत्वा ह्येकदा प्रावि
 शवन् ॥ संसृत्यो ह वेन तत्र हत्वा बहु विधान् गन् ॥ क्षुत्तृपयितुः श्रान्ते रवोर्तरे मया गमः ॥ रेवस्तीक्ष्णा तु पक्कांतो
 रेवार्थान्नानि माचरे ॥ अहं तु सैन्य एकाकी पीडयमानः क्षुधाभृशं ॥ समेतास्तत्र ये केचि जनास्तत्रैव वासिनः ॥ एकाद
 शत्रितपरां यो दृष्टानि शामुखे ॥ निराहारश्च तत्राहमेकाकी तज्जनैः सह ॥ जागरं कृतवांश्चापि सेतयां सहितो निशि
 श्रवणं भ्रमपरिश्रान्तः क्षुत्पिपासां प्रपीडितः ॥ तत्रैव जागरति ह तावत्पंचत्वमागतः ॥ ततो यमभटवद्देमहो दंष्ट्रा भयं
 करः ॥ अनेकं क्रूरमापन्नः ॥ प्रापितो ह यमार्तिकं ॥ दंष्ट्रां करालं वदन् मपश्यं ममूर्जितं ॥ अथ कालश्चित्रगु
 त्तमाद्यूय दमभाषत ॥ अस्य शिक्षा विधानं च यथा वददं पंडित ॥ एवमुक्तश्चित्रगुप्तो धर्मराजेन सत्तमः ॥ चिरं वि
 चारयामास पुनश्च दमभाषत ॥ अस्मै परिश्रुतं धर्मपदं ॥ एकादश्यां ॥ निराहारः ॥ सर्वेषां पयैः
 प्रमुच्यते ॥ एषैर्वै तितरेभ्य निराहारैर्वोदने ॥ जागरं चोपवासं कृत्वा निष्पापतां गतः ॥ यानि कानि च पा
 पा नि कृतानि सुबहून् धर्माः ॥ तानि संस्वापि न ह्युपवासं प्रभवत ॥ एवमुक्तो धर्मराजश्चित्रगुप्तेन यो मताननामदः
 ददं दमभाषत ॥ तं पितः ॥ पूजयामास मातं तत्र भक्तिभावेन धर्मराट् ॥ ततश्च स्वभटान् सर्वान्समाहूये दमव्रीत्त

धर्मराजउवाच शृणुध्वमद्वचोदूताहितवक्ष्याम्यनुत्तमम् धर्ममार्गरतान्मत्यानानयध्वममातिकं येविष्णुभ
 क्तिनिरताःमनुजाः कृतज्ञा एकादशीव्रतपराविनिर्तोद्विष्याश्च नारायणाच्युतहरशरणंभवेति नाम्नावदंतिस्तत
 तं किलतांस्त्यजध्वं नारायणाच्युतजनादेनकृष्णविष्णोपदेशपद्मजपितःशिवशंकरेति नित्यंवदंत्यखिललोके
 हिताःप्रशंतादूराद्भट्टास्त्यजततान्ममैपशिक्षाः नारायणार्चनकृतान्हरिभक्तिभाजः स्वाचारमार्गनिरतान्गुरुसे
 वकाश्च नित्यान्नदाननिरतांश्चसुदीपपालान्दूतास्त्यजध्वमनिशंहरिनामसक्तान् पाण्डसंगरहितान्द्विजभ
 किनिष्ठान्संसंगलोलुपनरांश्चतथातिथयान् शंभोहरोचसमबुद्धिमतस्तथैवदूतास्त्यजध्वमुपकारपरांजनानां
 येवर्जितोहरिकथामृतसेवेननारायणस्मृतिपरायणमानसैश्च विप्रेन्द्रपादजलसेवनतोपकुष्ठास्तान्पापिनोमम
 भटागृहमानंयध्वम् येमातृतातपरितर्जनशीलिनश्चकर्भद्विपोहितजनाहितकर्मणश्च देवस्वलोभनिरतान्
 जननाशकंहेन्तानानयध्वमपरांश्चमनाद्यदूताः एकादशीव्रतपराङ्मुखमग्रशीलंलोकापवादनिरतंपरनिर्दकंच
 त्रामस्यनाशनपरंपरैर्युक्तंदूताःसमानयतविप्रधनेषुलुब्धं येविष्णुभक्तिविमुखाःप्रणमंतिनैवनारायणाहिशरणा
 गतपालकंच विष्णालयंचनहियांतिनराःसुमुखैस्तानानयध्वमतिपापपरान्प्रसह्य एवंश्रुतंमयातत्रयमेनपरि
 भापितंयानुतापदग्धेनस्मृतंतत्कर्मनिर्दिष्ट अस्त्कर्भानुतापेनसद्वर्शश्रवणेनच तत्रैवसर्वपापानिनिःशेषानिगता
 निमे पापशेषाद्विनिर्मुक्तंहरिसारूप्यतांगतं सहस्रसूर्यसंकाशंप्रणानामयमश्चमां एवंदृष्ट्वाविस्मितास्तेयमदूताभयो
 त्कटाः विश्वासंपरमंचक्रुयमेनपरिभाषिते ततःसंपूज्यमांकांलोविमानशतसंकुलं सद्यःसंप्रेषयामासताद्विष्णोः
 परमंपदं विमानकोटिभिःसार्धंसर्वभोगसमन्वितैः कर्मणतेनविप्रर्षेविष्णुलोकंभयोषितं कल्पकोटिसहस्राणि
 कल्पकोटिशतानिच स्थिताविष्णुपदेपश्चाद्दिद्रुलोकमुपागतः तत्रापिसर्वभोगाढ्यःसर्वदेवनमस्कृतः तावत्कुलं

दिविस्थित्वा ततो भूमिमुपागतः अत्रापि विष्णुभक्तानां जातो ह भवतां कुले जातिस्मरत्वा ज्ञानाभिसर्वमेतन्मनी-
 श्वर तस्माद्विष्वक्चनोद्योगं करोमि सहबालकैः एकादशीत्रितमिदं भित्तिर्न ज्ञातवान्पुरा जातिस्मृतिप्रभोक्त-
 द्ज्ञातसांप्रतमया अवशानापित्यकर्मकृतं तस्य फलं त्विदं एकादशीत्रितं भक्त्या कुर्वतां मुत प्रभो तस्माच्चरिष्ये
 विप्रद्रुभमेकादशीत्रितं विष्णुपूजां चाहरहः परमस्थानकांक्षया एकादशीत्रितं येतुं कुर्वती श्रद्धयानराः तेषां ति-
 विष्णुभवनं परमानन्ददायकं एवं पुत्रवचः श्रुत्वा संतुष्टो गालवो मुनिः अवाप परमां तुष्टिं मनसा चातिहासितः मज्जन्म-
 सफलजातमदशः पावनकृतः यतस्त्वमदृहे जातो विष्णुभक्तिपरायणः इति संतुष्टचित्तं स्तुतस्य पुत्रस्य कर्मणा
 हरिपूजाविधानचयावत्समबोधयत् इत्येतत्ते मुनि श्रेष्ठ यथावत्कथितं मया संकोचविस्तराभ्यां च किमन्यच्छो-
 तुमिच्छसि ॥ इति नारदय्यपुराणे एकादशीत्रितमाहात्म्यम् ॥ अथ त्रिस्फुरशैकादशीमाहात्म्यम् पद्मप-
 राणे नारद उवाच त्रिस्फुराख्यं ब्रतं ब्रूहि सर्वेश्वरविशेषतः यच्छ्रुत्वा मुच्यते लोकैर्मन्वन्तः क्षणात् श्रीम-
 हादेव उवाच सर्वपापघशमनमहादुःखविनाशनं शृणुकृष्णावतारत्वं त्रिस्फुराख्यं महाव्रतं कामदं सरस्फुहनां तु
 निस्फुहनां तु माक्षदं त्रिस्फुराख्यं ब्रतं विप्रशृणुष्व गदतो मम प्रत्यक्षमर्चितस्तेन काले काले च केशव त्रिस्फुरां कीर्ति-
 तानित्ययः करोति महामुने न पुनश्चरणैश्चरिष्ये सर्वपापक्षयो भवेत् त्रिस्फुराणाममात्रेण क्षीयेत पापसंचयः ना-
 गमने पुराणाद्येन मखस्तीर्थकोटिभिः बहुभिर्ब्रतसंघैस्तु पूजितैस्त्रिदशैरपि मोक्षो भवति विप्रद्रु त्रिस्फुराणामुक्ता-
 यदि माक्षार्थदेवदेवनसृष्टावैष्णवादिभिः द्विजानां दुःखदं साख्यं कलिकाले विशेषतः अनिग्रहाच्चैर्द्वियाणां
 स्थित्व मानसनाहि विपर्ययप्रयुक्तानां प्राणधारणवर्तिनां कामभोगप्रसक्तानां त्रिस्फुरा मोक्षदायिनी मया
 चैव पुरा प्राक्ता चतुर्वक्त्रस्य सागरे क्षीरोद्रे प्रणतानां तु कथ्यमाना तु चक्रिणां त्रिस्फुरा ये प्रकुर्वन्ति विषये रपि निर्जिताः

तेषामपि मया दत्तं मोक्षं सांख्यविवाजितम् । कुरुष्व त्वमुनि श्रुतिरुपशमोक्षदायिनी ॥ यद्वा बहुभिर्मुनिसंघे श्रुतेयं
च महामुने । कात्तिकेशु छपेते तु त्रिस्पृशा जायते यदि । सोमं न सोमं जेनोपि हत्याकोटि विनाशिनी ॥ यस्याऽप्योपपणं
कृत्वा हत्यायुकोर्महेश्वरः । हस्ताद्भक्तकपालं तु तत्क्षणात्पतितं भुवि । कलिकल्मषपापौ धर्मोक्तदेवी त्रिमार्गा गेह उप
देशान्माधवस्य त्रिस्पृशा समुपोषणात् । विलययाति विप्रद्रपपेष्ण्येषु काकथा । जीवोपदेशाच्छक्रस्य हत्यात्तमु
चिंसंभवा । विनष्टा मुनिमुख्येन्द्र त्रिस्पृशा समुपोषणात् । न प्रयागेन काश्यानुगोमत्यां कृष्णसन्निधौ । मोक्षो भवति
विप्रैर्द्रा त्रिस्पृशा यं दिनं कृता । मरणाच्च प्रयागे तु मुक्तिः काश्यातिथेर्वतु । स्नानमत्रेण गोमत्यां मुक्तिर्भवति शाश्वती
गृहपि जायते मुक्तिश्चिस्पृशा समुपोषणात् । विषये वै रमानस्य कामभोगान्वितस्य च । निवृत्तं विषयस्यापि मुक्तिं सांख्ये
न दुर्लभा । तस्मात्कुरुष्व विप्रैर्द्रा त्रिस्पृशा मोक्षदायिनीम् ॥ नारद उवाच ॥ कीदृशं तन्मुनि श्रुतिरुपशमोक्षदायिनीम् ॥
व्रतं मुक्तिदयद्विजातिनां त्वया प्रोक्तं ममाधुना ॥ महादेव उवाच ॥ जाह्नव्ये ग्रपुरा विप्र त्रिस्पृशा माधवेन तु प्राची
सरस्वती तरे कथिता त्वनं कथया ॥ जाह्नव्युवाच ॥ कलिकल्मषपकोर्ध्वं ब्रह्म हत्यायुतैरपि । कलिकाले ह्येकेशस्ता
नकुर्वति मज्जले । तेषां पापशतैर्धौर्महं हं कलुषीकृतं । कथं यास्यति मे देव पातं कं गरुडः खज । प्राचीमाधव उवाच । क
थया भिनसि देहो मां पुत्रिरोद नं कुरु । श्रीमत्स्थलं च मे स्थानं प्राची देवी ममाग्रतः । वहते ब्रह्मतनया दृष्ट्वा ग्रेश्वरेश्वरि
स्नानं कुरुष्व नित्यं त्वत्तत्र प्रपृता भाविष्यसि । यत्र ब्रह्ममुता प्राची तत्राहं नान्न संशयः । तीर्थकोटिशतैर्युक्तः सुरैः सह ब्र
ह्मसम्यहं । पवित्रमग्निं यस्थानं हत्याकोटि विनाशनं । संतुष्टं न मया दत्तं यस्मात्प्राणाधिका सिमे । तत्र नश्यति पापा
नियत्र प्राची सरस्वती । विश्वतो ममाग्रं तु कलिकाले तु जान्हवि । तीर्थकोटिसहस्राणि नित्यं तिष्ठंति जान्हवि । प्राची
सरस्वती ततो यस्य सर्वदेवमज्ञया । ब्रह्मावधात्सुरायां नातृगोवधाद्बलीवधान् । ब्रह्मदेवस्त्वं हरणान्मता पित्रो रमूज

नात् चक्रेयवद्गुरुहोदभक्षस्यचभक्षणात् सर्वपापस्यकरणात्प्राचीब्रह्मसुतामुने व्यपोहयतिपापानिस्कृत्स्ना
नेममाग्रतः कुरुत्स्नानं सुरश्रेष्ठविपापात्वं भविष्यसि जान्हव्युवाच नाहशक्नोमि देवेशं श्रागंतुं नित्यमेव हि कथं न
श्यंति पापानि कथयस्वेह माधव प्राचीमाधव उवाच न शक्नोषि यदागंतुं तत्र त्वं नित्यमेव हि तदान्यत्सं प्रवक्ष्यामि
यस्मान्मरुपादसभवा सरस्वत्यधिकाया च तर्था कोटिशताधिका मत्स्रकोटयधिका चापि त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां शुभे
जपहोमाधिकाया वज्रतुर्वर्गफलप्रदा सांख्ययोगापि सायाच त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां शुभे यस्मिन्मासे समायाति सि
तावाय दिवा सिता कर्तव्या सा स रिच्छेष्टे कृते पापात्प्रमुच्यते जान्हव्युवाच कीदृशी त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देवमाख्याहि सु
माधव ईदृशी माहि मायस्य त्वया प्रोक्ता ममाधुना दशम्येकादशी भिद्नादि नैकस्मिन्मयदा भवेत् त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां
देव अन्यथा वदसि प्रभो प्राचीमाधव उवाच आसुरी त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां देविया त्वया परिकीर्तिता वर्जनीया प्रयत्नेन यथा
नारी रजस्वला यथारजस्वला संगोदूषितो ज्ञानवार्तिनां तथेव दशमी युक्तं मद्दिनं दूषितं नृणां हत्यायुतशतं
हंति त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां एकादशी द्वादशी च रात्रि शेषे त्रयोदशी त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां विज्ञया दशमी सयुतान हि
कृत्वा पापप्रमुच्येत प्रायश्चित्तः कर्तैर्नरः दशमी विधं जेदोपनल भामि सुरागे ॥
भुक्तं हालाहल तेन स्वाविष्टा भक्षणकृत दशमी मिश्रितेन कृतमेकादशी व्रतं इति मत्त्वान कर्त्तव्यं मद्दिनं दशमी युतं
जन्मकोटि कृतं पुण्यं संतानं याति संक्षयं पातयेत्स्वकुलांस्वर्गोत्प्रापयेद्दौर्वादिपुण्ड्रं शोधयित्वा तु कर्त्तव्यो मम-
वासरः वृषौ त्याज्यौ विनावौवान् श्रवणादिपुसयुतः जन्मपुण्यक्षयं याति एकादशयुपवासिनां सर्वद्वौ तु विशेषे-
ण संदेहे समुपस्थिते ममाज्ञया च कर्त्तव्या द्वादशी विल्लभा मम जान्हव्युवाच करिष्ये हं जगन्नाथ त्रिस्त्रिंशत्क्रियतां
तव सर्वपापविनिर्मुक्तभाविष्यामि तवाज्ञया श्रीभगवानुवाच स्वस्थानं गच्छ भद्रं ते माभीः कार्या कदाचन तव

देविसरिच्छेनपापंस्कमिष्यति स्नात्वासरस्वततिथौथर्चयित्वातुमाधवं प्रणमंतिजगन्नाथप्रयांतिपरमांगतिं
 जान्हव्युवाच विधानेनब्रूहिब्रह्मन्सर्वेनकरोम्यहं प्रसादयामिदेवेशपरमानंददायिनं श्रीभगवानुवाच दा
 मोदरोहेममयःकार्योविचानुसारतः पात्रताधमयकार्थतिलैस्तुपरिपूरितं सजलंतुघटंशुभ्रपंचरत्नसमन्वितं
 वेष्टितंपुष्पमालाभिःकर्पूरगुरुवासितं न्यसेद्दामोदरंपश्चात्स्नापयित्वाविलेप्यच परिधानंततःकार्थ्यपुराणसमु
 दीरितं पुष्पैःकालोद्भवेःशुभैस्तुलसीपत्रकोमलैः छत्रंतुविष्णवेद्यांपादुकेनवसयुते नैवेद्यानिमनोज्ञानिफ
 लानिसुबहून्पि उपवर्तंतुदातव्यंसोत्तरीयंदृढनवं वैष्णवंदापयेदंडंस्वरूपंसोन्नतशुभं दामोदराथर्वपादौ
 जानुनीमाधवायच गुह्यकामप्रदायेतिकोटवामनमूर्ये हृदयेज्ञानगम्यायकंठंकुंठगामिने सहस्रबाह्वेबा
 हूचक्षुषीयोगरूपिणे संपूज्यविधिवद्भक्त्यादद्याद्व्यविधानतः शुभ्रणनारिकेलनशंखोपरिस्थितंन च सूत्रेण
 वेष्टितेनैवहस्तयोरुभयोरपि स्मृतोहरसिपापानियादित्यंजनार्दन दुःखप्रदुर्निमित्तानिमनसादुर्विचिंतनं न
 रक्तुंभयंदेवभयंदुर्गतिंसंभवं भयमस्मान्महादेवेहिकंपारलौकिकं तेनदेवेशमांरक्षगृहाणार्ध्वनमोस्तुते स
 दाभक्तिर्मेवास्तुदामोदरतवोपरि ध्रुपदीपंचनैवेद्यंकुथ्यान्नीराजनंततः शिरोपरिमुनिश्रेष्ठभ्रामयेद्वारंरजहरेः
 कृत्वाविधानमेताद्विपूजयेत्स्वगुरुततः दद्याद्ब्रह्माणिशुभ्राणिसोष्णीपंचवक्त्रं उपानहौचछत्रंचमुद्रिकांचकमं
 डलुं भाजनंचैवधान्यंचसप्तधान्यंसदाक्षिणं ततःसंपूजयेद्वेशंकुथ्यांजागरणंरहरेः गीतित्यसमायुक्तमुपचार
 समन्वितं निशांतिदेवदेशदत्त्वाचार्य्यविधानतः भूमिऋन्नादिकंकुथ्यांजुजियाद्ब्राह्मणैःसह अनेनविधिनाब्रह्म
 न्त्रिस्तरशांसंभवंव्रतं यःकरोतिनरोभक्त्याशृणुवक्ष्यामि तत्फलं गंगावगाहनेब्रह्मन्वारणस्यांचयत्फलं मन्वं
 तरसहस्रैस्तुत्रिस्तरशांकरणेहितत् प्राचीयामुनस्त्वनैनवर्षकोटिषुयत्फलं तत्फलंसमवाप्तोतित्रिस्तरशांन्रतकृन्नरः

यत्फलतु कुरुक्षेत्रे मयग्रहणकादिभिः हेमभारशतदत्तैस्त्रिष्टुशकारणेनतत् पापकाटिसहस्राणहत्याकोटिश-
तानिच एकेनवोपवासैवप्रदहेत्त्रिष्टुशकृता त्रिष्टुशायात्रतयत्तुअगतानागतप्रद विनिर्गच्छतिविप्रमहां
पापशतानिच स्वयंकृष्णनकार्थितपाराशर्यममाग्रतः प्रकाशयत्रतचदालिखित्वावर्णविद्विजे पापोधप्रार्थित
स्यापितस्यमुक्तिर्भविष्यति पुण्यरवाप्यतेविद्वन्सर्वस्तरशतरपि त्रिष्टुशादुलभालोकेप्राप्यतेनवमानवः कं
लोचेत्त्रिष्टुशालब्ध्यानकुर्वतनराधमाः तेषांनिष्फलजन्मजावितनिष्फलभवत् प्रतत्त्वतैःसमुत्तीर्णविनाश्राद्धं
विनासुतैः कृताधिस्त्रिष्टुशाविद्वन्सकृत्प्राप्यकलयुगे इतिपाद्येउत्तरखंडेउमापतिनारदसवादत्रिष्टुशकादशत्रि
तम् ॥ अथनित्यिकादशीव्रतभविष्योचरे युधिष्ठिरउवाच एकादशीव्रतदवानित्यैवकाम्यमववा कथंवाक्री
यतदवनियमाश्चात्रकोहशाः कृत्वावाकिंफलजन्तुःप्राप्नोतिपुरुषोत्तम अकृत्वावाकिमाप्नोतिपापवैमधुसूदन ए-
तत्सवसमासनप्रसादद्विक्रमहासि श्रीकृष्णउवाच अहतकथयिष्यामिशृणुपाडुकुलद्वह नित्यमेतद्व्रतनाम्निकं
रव्यसावर्वाणिक सर्वोअमाणसामान्यसवधमज्वनसम एकादशीव्रतपरनास्तपुष्यतमभुवि अपिपापसह
स्त्राणकवन्नापिसदानरः एकादशीतिथिसम्यगोप्यससुखीभवत् रतताहपुराणानिश्रुतयस्मृतिभिः सह
नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे भोतानांयमदूतैश्चछिधिर्भिधीतिजल्पनात् नभोक्तव्यनभोक्तव्यसं
प्राप्तेहरिवासरे वाल्याच्चरुतपापौघदधुसयतचेतसा नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे दुर्गमागोहि
येस्वर्गजिगीषतेहितैररः नभोक्तव्यनभोक्तव्यसंप्राप्तेहरिवासरे एकादश्यांनभोक्तव्यपक्षयोरुभयोरपि भुं
केगानासभक्षस्यपापमाप्नोतिमानवः शुक्रांवायदिवाकृष्णसमुपाप्यसुखीभवत् भुजेत्सुरापानसमपापमाप्ना
तिमानवः यथाशुक्लातथाकृष्णायथाकृष्णातथेतरा विभेदमनयोःकुर्वन्विष्टायाजायतेकृमिः यथागोतिलवि

प्राणाकृण्वन्नेवदूषणं तथैवकादशाराजनुप्यापक्षयोद्भयोः उभयोःपक्षयोरान्नैकादशयाद्विजनम्बान् यो
 भुंक्ततरुन्मांसोप्रेत्यचंडालताव्रजेत ब्रह्मचारिगृहस्थोवावानप्रस्थोथवायतिः एकादश्यातुभुजानोभुक्तोमांसं
 समेवहि ब्रह्मस्यसुरापरस्यस्तेयिनोःगुरुतलिपनः सर्वेषांनिष्कृतिःप्रोक्तानैकादशपद्मभोजिनः विष्णुरहस्य
 पि यदच्छिद्विष्णुसायुज्याश्रयसपदमात्मनः एकादश्यान्भुजितपक्षयोरुभयोरपि यानिकानिचपापानि
 ब्रह्महत्यासमानिच अन्नमाश्रित्यतिष्ठतिसंप्राप्तैहरिवासरे तानिसर्वाण्युपाश्रान्तिभुजानोहरिवासरे नेहश
 पावनलोकेनराणांमिहविद्यते यादृशपद्मनाभस्यदिनंपातकहानिदं । अश्वमेधसहस्राणिवाजिपेयंशतानिच
 एकादश्युपवासस्यनाहतिपोडशीकला एकादशेद्रियैःपापयत्कृतमेवतत्किंचित् एकादश्युपवासेनतत्सर्वविल
 यत्रजेत् एकादशीसमंकिंचित्पापत्राणंनविद्यते स्वर्गमोक्षप्रदाह्येपाराज्यपुत्रप्रदायिनी सुकलत्रप्रदाह्ये
 पाशरारिरोग्यदायिनी नगगायमुनाभूपनकाशीनचण्डकरं नचापिकारवक्षत्रनरेवानचेदेविका यमुनांच
 ब्रभागाचतुल्याहारिदिनेनतु अर्नायासेनरजेंद्रप्राप्यतेवैष्णवपदं चिंतामणिसमाह्यपाह्यक्षयस्यानिधेःसमा
 कल्पपादपतुल्याथेवदवादोपमातथा नारदीयेमांधातारंप्रतिवाशिष्ठोक्तम् एकादशीसमृत्येनवह्निनापातकैर्धनं
 भस्मतायातिराजेंद्रप्राप्यतेवैष्णवपदं तत्रैवब्रह्माणंप्रतियमोक्तम् एकादश्युपवासस्यैःसमात्यक्ताहरिब्रजेत
 कुलत्रपसमुधृत्यआत्मनासहपद्मज तत्रैवमोहिर्नांप्रतियमोक्तम् एकयाह्यपिवामोरुएकादश्यामुर्चोण्यां ह
 त्यायुतविनश्यतसर्वयज्ञफलभेत् अत्रायंशास्त्रार्थः एकादश्यान्भुजितपक्षयोरुभयोरपि भोजननिषेध
 रूपविधिश्चवर्णात् तथाचैकादशीमुपवसेदित्युपवासविधिश्चवर्णाच्च एकादश्यामुपवासोविधीयतेसंचाहारांश्च
 व्यापिभोजनाभावादापाभावाविशिष्टः संचेपावृत्तस्तदेपिभयइत्यादिपरिभाषितः तस्यचकारणेनिदाश्रव

एतत् करणाञ्जलीवितपुव फलकामाद्यधिकारिकः तत्रच सक्रात्यामुपवासकृष्णैकादशीवासरे चंद्रसू-
 र्यग्रहे चवनकुर्त्यात्पुत्रवान्गृही इदुक्षेयकसक्रतादेकादश्यासितेरे उपवासनकुर्वतयदीच्छेत्सतातध्रुवं
 सक्रात्यामुपवासेनपारणेनयुधिष्ठिर एकादश्यातुकृष्णायज्येष्टपुत्रोविनश्याति इत्यादिस्मृत्यापुत्रवतागृह
 स्थानांकृष्णैकादश्युपवासोनिषिध्यते तथाच शयनीवाधिनीमध्येधाकृष्णैकादशीभवेत् सेवोपागृह
 स्थेनान्याकृष्णैकादश्यादि भविष्योत्तरवचने नान्यासामष्टकृष्णैकादशीनांगृहस्थमात्रप्रतिनिधेयसिद्धे
 हरिशयनाल्लिगितादिविष्णुवचनेनापुत्रगृहस्थानांतफलकामनोदये चतसृषुहरिशयनाल्लिगितासुकृष्णासु
 अधिकारइतिनिर्गलितं अतएव एकादश्यांनभुजितपक्षयोरुभयोरपि वनस्थयतिधर्मयंशुक्लामवसदागृहातिवि-
 ण्णधमवाक्यात् शुक्लगृहस्थानांनित्यातत्रच यानिकानिचपापानीत्यादयोऽर्थवादाः शतशः संत्येव अथकाम्यान्ये
 कादशीव्रतानि तत्रनरसिंहपुराणे एकादश्यांनरश्रेष्ठउपवासोविधीयते नरसिंहसमभ्यर्च्य सर्वपापैः प्रमुच्यते
 सर्वपापैः प्रमुच्यते इत्यथवादानुक्तिरभिधीयते श्रीभगवद्वाक्यं मच्छयनेमदुत्थानेमत्पाश्वपरिवर्त्तनं पयोर्मूलफ-
 लाहारोहदिशल्यममापति तस्मादवश्यमत्रोपोषणविधातव्यमितिवाक्यार्थः ब्रह्मपुराणे एकादश्यामुभयपक्षे
 निराहारः समाहितः स्नात्वासम्यग्विधानेनधौतवासालितेन्द्रियः स्तोत्रैर्नानाविधैर्दिव्यगतिवाद्यैर्मेनोह-
 रेः दंडस्त्रणिपातैश्चजयशब्दस्तथोत्तमैः एवंपुण्यविधिवद्वात्रोक्तवाप्रजागर कथयागीतकान्निष्णोर्गोयतोवि-
 ष्णुतत्पराः नारदीयेमाधातारं प्रतिवासिष्ठः एकादशीस्मृत्यनवनिहनापातकैर्धनं भस्मतायातिराजेंद्रप्रा-
 प्यतेहरिमादर रात्रोजागरणकृत्वासमुपोष्यहरोदनं दशवमात्केपक्षेदेशवपितृपक्षके प्रियायाद
 शपक्षचपुरुषानुबरेन्नरः आत्मनासहराजिन्नयनेतवर्णवपदं तद्वद्वाहवो नित्यनत्यनागारिवाहनाः स्त्रिग्विनः

पीतवासाश्च प्रयाति हरिमादिर - वाराहपुराणे - एकादश्यां निराहारयेन्मुक्तं द्वादशीदिने ॥ १ ॥ शुक्लावाय दिवा रु
 णातद्वत्तवर्णवमहत् - एताद्विद्वन्सुघोराणि हंति पापीनि पार्थिव - अत्र द्वादशभिर्भोजनश्रवणात् द्वादशीपाराणपर्यंत
 मिद्वत्त - तत्रैव भविष्यपुराणे - उपारणतुत्रयोदश्यां - यः करोति निर्गन्धमः - द्वादशद्वदशीं हेति मात्रकार्था वि
 चारणा - यद्वा भवेदतवाधो द्वादशीपारणादिने - प्रातेरवतदाकुर्यात्कर्ममाध्याह्निके च यत् - देव
 लोक - सकटेनियमानतु पारणतु भवत्कथं आदिस्तु पारणकुठ्यां धुनभौ - कुर्नदोषभाक् - पारणायोग्य द्वादश्यलभे
 वायुपुराणे - कलाप्यकादशीयत्र परतो द्वादशीनिचेत् - पुण्यं क्रतुशतं स्थितं त्रयोदश्यां तु पारणे ॥ २ ॥ अत्र काजि वि
 न्नियमानि ब्रह्मपुराणे - कास्मिमांससुरासाद्रालाभं वित्तं भाषणं - व्ययार्थं मयि विवस्वदेवोऽस्वस्वमर्थार्जनं ॥ शि
 लापठमसं च द्वादशतानि वषण्णवाः - द्वादश्यां वज्रयेन्नित्यं - सर्वेषां पुण्यं भूयः कथ्यते ॥ ३ ॥ पुनर्भोजनमध्वानं भारसा
 याममथन - उपवासफलहन्त्यादिवा निद्रावर्षचमो - धूहस्पतिरपि - दिवा निद्रां परां च पुनर्भोजनं भूयः ॥ ४ ॥ क्षोद्र
 कास्याभिपतलद्वादश्यामप्युजयेत् - एकादश्यां श्राद्धे सति श्राद्धशेषभोजनं प्रतिपादितं - तदर्थं ॥ ५ ॥ श्राद्धं कुर्या
 तयामोहात्रभक्त्यदाचनं अकृतं तद्वच्छादपि तु हाचोपजायते - तन्मते पितृदाहां रविनैव श्राद्धे सिद्धे न न्यगतिकल्पा
 नदाजिघ्रसिदिति संप्रदायविदः - उपवासोपदानित्यः - श्राद्धेनेमिति कथं भवेत् - उपवासोऽपि द्वादशीं जिघ्रसिपितृसे
 वितामिति वाराहपुराणवचनात् - उपवासोऽपि - एकभक्तेन केनैतत्तथा चिन्तयेत् - उपवासोऽपि न भवेत् - येनैव द्वादशीं को
 भवेदिति - त्रयस्य नित्यतापादनं - अत्रान्यथा चोक्तं - प्रतिनिवयः - अस्मिन् ध्वंशरीरस्य त्रयैव संसृपस्थिते - अकारयेदसं
 पत्नीवापुत्रवा वित्तया चित - आतुरमात्रां शिष्यं ब्राह्मणं दक्षिणां दिभिः - उपवासोऽपि तत्तथा जपहोमादिकं च यत् ॥ वि
 प्रः - संपादितयस्य संपन्नतस्य तत्फलमिति - काम्यं त्रयविधमहि वषण्णशः - मार्गशुक्लकादश्यां समुपपितो - द्वि

दूरयाभगवतवासुदेवमभ्यचयेत् पुण्ययानुष्ठपनदीपनेवद्यैव हिंसाह्मणतपैरेतमेतस्त्वत्सरं कृत्वा णोपेभ्यः पु
 तोभवाते यावज्जीवकृत्वा येन द्वायमवाप्नोति उभचपक्षं द्वादिशिवं सर्वत्सरं कृत्वा स्वर्गलोकां द्यावज्जीवकृत्वा वि
 पणलकं अत्र यथापि एकां दश्यामुपोषित इत्युक्तं तथापि द्वादशोपज्ञो यमिः प्रधानं स्यान्निशोधात्तु यत्र द्वादशी नुदितान्
 तत्र पुनर्वादिन एकां दश्यायतिरं केनोपवासः कथयः पूजाहोमादितु वासुदेवपदेनैव अतिवलात् इदं तु प्रतिसिद्धिद्वारा
 दश्यावत्सरान्तमक्याव्रज्यावमपरं प्रत्युभयद्वादशावत्सरं तिमैक्यव्रज्यावमग्रमिति चतुष्टयकां म्यचेदं फलश्रवणात्
 श्वतहापथ्यवर्णवापि भाग्यः क्षाराव्यतिरारूपः सच भारतियनरार्याणां मुख्यनिप्रचिंत इह नः अत्र पूजाव
 ज्ञानमाभगवतवासुदेवाय त्यननेमतिन स्वाहितनं चहामः ॥ कांठ्यः ॥ हंमिवहं हितयः ॥ द्वाह्यणा अभिवहवो
 भाग्या उभयव्रवहुत्वानराधात् मत्स्यपुराणे द्वादशद्वादशीयस्तु समाप्नोपापघणे पुनः पुनः गोवत्सु कानि विंश
 रभाजयद्रक्तितोप - रेभ्यमदं भवाप्नोति विष्णुव्रतामदं स्मृतं अत्र द्वादशद्वादशी शुक्लाः समाप्येत्सर्वभक्षः विष्णुः
 पितृमातापिताभ्यात्सुगवादिभूमजाः अष्टाथमुपाण्यापस्वयचफलभक्षमेवेत्तु इव अत्रानुं कल्पउक्तो वायुपुराणे
 उपवासानपेधनाकिचिद्द्वयप्रकल्पयत् ननु प्यत्युपवासं तु उपवासं फलमेवेत्तु इति तथा प्रोक्तं नक्तं हविष्यान्नमु
 नादिनं वाहाव्रतलाक्षारमथानुवाक्यं यस्य च गव्यं दद्यात्तु विष्णुः प्रशस्तं मत्वा तं मुत्तरं च दद्यात्ते पांशु
 मलवपि अधिकारः अतः यत्र व्रतावशपस्ते द्विपथवः ॥ तथैव द्वादशीव्रतस्यापि विष्णवादीं दर्शनात् ॥ ५ ॥ देवीपुराणे के शं व
 १ भारयण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६ विविक्रम ७ वामन ८ लक्ष्मीकेश ९
 पद्मनाभ १० वासुदेव ११ दामोदरान्जनयत् युधिष्ठिर उवाच परस्मैलुचस्य मासस्य कावा एकां दशभिवेत्तु किं
 नाम कावाधयस्तस्याः कथयस्व जनादिनं श्रीकृष्ण उवाच मलमासस्य यथापुण्यं त्रैकांशो म्नाच पाद्विनी सो णे पिता

प्रयत्नपदनीभपुरनयेत् ॥ मलमांसमहापुण्याक्रान्तिताकल्मषापहं ॥ तस्याः फलं कथयितुं न शक्नुमस्तु ॥ तस्यैव
 रदायपुराप्रोक्तविधिनात्रितमृतमन्त्रेण द्विन्याः पापराशिभ्रंशं किमुक्तिफलप्रदं ॥ अत्वावाक्यं मुरारेस्तु प्रोवावातिमु
 दान्वितं ॥ यो धोष्ठराजगन्नाथविधिप्रच्छवमवित् ॥ अत्र पाराज्ञस्तु वचनश्रित्यरुक्छविजज्ञाः ॥ शुणुराजन्प्रवक्ष्याः
 त्मिन्नानामध्यगोचरं ॥ दत्ताभादिवसे त्रित्वंतरभावविधीयते ॥ कार्त्तिकमासमसूरश्रवणकान्कोट्टवस्तथा ॥ शुशाक
 मधुपराद्वचदशम्यादिशवर्जयेत् ॥ हविष्यान्नचभुजोत्तप्रक्षारलवणतया ॥ भूमिशायी ब्रह्मचारी भवेच्च दशमीदिने ॥ शु
 कादशोदिने प्रातः प्रातरुत्थाय सादरं ॥ विधाय चर्मलस्त्रगन्धकुप्यां हतयैर्वनः ॥ गङ्गापात्रं द्वादशानुकृत्वा शुविभूत्वा
 समीहते ॥ सूर्योदये प्रभतो यज्ञानां प्रव्रजत्सुधाः ॥ गोमयमूतिकागृह्यातिलान्दभान् शुजिस्फुल्लान् ॥ चूर्णेणामल
 काभूतविधानां स्नानमचरेत् ॥ उद्धृतां सिराहरेण कूर्णेन शतबाहुना ॥ भुक्तिकवह्नदत्तासिका इयपेनाभिमंत्रिता ॥ त्वं
 मेकुरु पावत्रांगलभ्रान्नेत्रशिरोरुहं ॥ हरिपूजनयोग्यमस्मत्तिकुरु तेन मः ॥ सर्वौ पुष्टिसमुत्पन्नगोवोदरमाधिष्ठेत्पवि
 त्रकरणभर्मणव्यतुर्गोमयं ॥ द्वादष्टीवनसंभूता धात्री भुवनभावनी ॥ संस्पृष्टा पावत्रांगमनिर्मलकुरु तेन तत्तत् ॥ देव
 देवजगन्नाथ शखचक्रगदाधरं ॥ देहि विष्णोर्ममनुज्ञानं वतीं वर्गाहनैः ॥ वारुणाश्च जपेन मंत्रान्नातं कुर्याद्विधान
 तः ॥ गंगादितापसंस्तव्यत्र कुत्रजलाशये ॥ पशुचारुसमाजे यद्वा त्रिविधं नन्दं पसतम् ॥ मुखेष्टवह्नदयेवाहो हिरस्मि
 चाप्यधः ॥ परिधाय मुखवासो शुक्लशुचिहस्तं हितं ॥ त्रतः कुर्याद्वरेः ॥ पुजामहापापं विनश्यति ॥ संध्यामुपस्य विधिना
 तपयित्वा पितृसुरान् ॥ हरिर्मादिरमागम्य पूजयेत्कमलां पतिं ॥ स्वर्णमापकृतं देवराधिकासाहितं हरिं ॥ पार्वत्यास्
 हितं देवपूजयद्विधिपूर्वकं ॥ कुम्भोपासन्य सेद्वत्तान् पात्रैश्च मन्त्रैः ॥ दिव्यवस्त्रसमायुक्तं दिव्यगोधानुवासितं ॥ तस्यो
 परिन्यसेत्पावतीं चारोप्यहिण्यमन्त्रेण तस्मिन् संस्थापयेद्ब्रह्मविधिना पूजयेत्ततः ॥ सन्नाप्य सलिलैः ॥ श्रेष्ठं धूपं पादवा

सितः ॥ चंदनं गुरुकपूरः पूजयेद्वचमोश्वरः ॥ नानां कुसुमं करं रत्नं रत्नं कुकुमेन सितं वुजे ॥ तत्कालजतैः कुसुमैः पूजयेत्पर
मेश्वरं नवधा विधेयैः शक्त्या तथैव नानां दिभिः धूपैः दीपैः सकपूरैः पूजयेत्केशवं शिवं ॥ मृत्युं गीतं तदग्रं तु कुर्याद्रक्तिपुत्रः ॥
॥ नवधा विधेयैः शक्त्या तथैव नानां दिभिः धूपैः दीपैः सकपूरैः पूजयेत्केशवं शिवं ॥ मृत्युं गीतं तदग्रं तु कुर्याद्रक्तिपुत्रः ॥
सर्वां लक्ष्म्यं तितापोपापान्तास्मिन्नहनिनस्पृशेत् ॥ नानृतं हि तद्देवाय सत्पूतं वचो वेत् ॥ १ ॥ रजस्वलां न पश्येत्तनतिं द
ब्राह्मणं गुरुः ॥ पुराणं पुरैर्नैविष्योः ॥ शृणुयात्सह वैष्णवैः ॥ निर्जलासि प्रकर्तव्याया च शुक्लमल्लिखुचे ॥ जलधानेन वा कुर्या
दुग्धाहारिणो नान्यथा ॥ २ ॥ रज्जो जगं रणं कुंयाद्वीतं वा दित्र संयुतं ॥ ग्रथमेग्रहरे पूजानां रिक्ते लक्ष्मि मेतमं ॥ द्वितीयं श्रीफल
इव वर्तते ॥ पिबो जपूरकैः श्रुतं पूजयेत्पूजयेत्पूजयेत् ॥ ग्रथमेग्रहरे पूजयेत्पूजयेत्पूजयेत् ॥ द्वितीयं विधेयं ॥
तीये हयमेधजं ॥ चतुर्थे रात्रिं सूर्यस्य जाग्रतो जाग्रते फलं नातः परतरं पुण्य नातः परतरं पुण्य नातः परतरं पुण्य नातः ॥
परतरं तपः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वैवैवांशं निरतिथिं निपुण्यान्यायतनं निबु ॥ तत्कालातानि च दद्यान् नित्येन कारिहरेः अतमा ॥ एवञ्जगदुर
लक्ष्म्या ध्यायेत्सर्वोदयो भवेत् ॥ सूर्योदये शुभं तर्था गत्वा स्नानं समाचरेत् ॥ स्नात्वा मागस्य भवेत्पूजयेद्देवमीश्वरं ॥ पूर्वो
दितेन विधेयं ॥ भोजयेद्ब्राह्मणां गुरुमानं ॥ कुर्मादिकं च यस्सर्वं प्रतिमां केशं वस्य च ॥ पूजयित्वा विधानेन ब्रह्मणा यस
मप्येत् ॥ ४ ॥ एव विधेयं त्रयोविधं कुरुते भुवि मानवं ॥ संप्रलं जायते तस्य ब्रतं मुक्तिफलं प्रदं ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पुष्टोदं
त्वयि नृप ॥ मालिन्नुर्वस्य मांसस्य शुद्धाया विधिमुत्तमम् ॥ अद्विन्याः प्रीतिर्युक्तोऽप्यं कुरुते त्रतं तुत्तमम् ॥ अत्राजितेन चो
णानि सवोणिर्न प्रदं न ॥ कृष्णायां मल्लो मस्य विधिस्तस्यापि तद्विशः ॥ परमासातु विज्ञेयसाधै पापक्षय करी ॥ अ
त्र तं कथं विधेयं ॥ मिके धामे कामे नारमां ॥ नारदाय पुलस्त्येन विस्तेरेण निवेदिताम् ॥ कार्त्तवीर्येण कारो निक्षिप्तं वीर्य
सं वरेण ॥ विमोचि तः पुलस्त्येन यथा विधेयं मही पति ॥ तदा श्रुयते दाशुत्वा नारदो दिव्य दर्शनम् ॥ प्रप्रेच्छ च यथा भे
सेया पुलस्त्यं मुनिपुंगव ॥ दशानि नैव निजिताः सर्वदेवाः सर्वास्वाः ॥ कार्त्तवीर्येण विजितः कथं रेणा विशारे दे ॥ तत्र वत्सु

वचःश्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिव्रवीत् ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमुद्भवम् ॥ पुरा त्रितायुगे राजन् माहिष्मत्यां
हत्तरः ॥ हे हयानां कुलजातः कृतवीर्यो महीपतिः ॥ सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवधभाः ॥ न तासां तनयं किंचिच्छे
भराज्यधुरंधरं ॥ यजन् देवान् पिबन् मिद्वान् प्राचिकिस्सामहत्तरान् ॥ तेषां वाक्याद्भूतं कुर्वन् न लेब्धस्तनयस्तदा ॥ सुतो न
नातदारज्यनसुखाय महीपते ॥ क्षुधितस्य यथा भोगानभवन्ति सुखप्रदाः ॥ विचार्य चिन्तय पतिस्तपस्तपन्तु मनोदधे
तपसैव सदा सिद्धिर्जायते मनसेऽपि स्तुता ॥ इत्युक्त्वा सौमभार्थं श्रीरवासाजटाधरः ॥ तपस्तपन्तु गतः सद्योगहेन्यस्य सु
मंत्रिणः ॥ निर्गतं च पतिर्विद्वप्यपि द्विनी प्रमदोत्तमा ॥ हरिश्चन्द्रस्य तनया इक्ष्वाकुलसंभवा ॥ प्रतिव्रता प्रियदृष्टास्त
पस्तपन्तु कृतार्थम् ॥ भूषणां निपतिरित्यज्यवीरमेकं समाश्रयत ॥ जगाम प्रतिनासाधिपवर्तंगधमादने ॥ गत्वा तत्र तप
स्तेष्वर्वाणां मयुतेनृपः ॥ तले भूतं नयं राजा ध्यायुन्देव गदाधरं ॥ अस्ति त्वायुमयं कांतं दृष्ट्वा सा प्रमदोत्तमा ॥ अनुस
यामि हां साध्वीं पप्रच्छ विनयां न्विता ॥ भर्तुः प्रतपतः साध्विवर्षाणामयुतं गतं ॥ तथापि न प्रसन्नो भूत्के शवः कष्टनाशनः ॥
व्रतं मम मोहाभागे कथय स्वयथा तथं ॥ येन प्रसन्नो भगवान्मम भक्त्या प्रजायते ॥ येन मे जायते पुत्रश्चक्रवर्ती महत्तरः
श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं पतिव्रतं परायणं ॥ यं प्रव्रजंतं पतिस्वयं प्रव्रजदीक्षितं ॥ तदा प्रावाच संतुष्टा पद्मिनी पद्मलोचना
स्नात्वा मलिनं मुखं सुमासद्वादशसंमितं ॥ द्वात्रिंशद्दिनैश्च भवति मासः पूर्णः शुभान्तरे ॥ तन्मध्मे द्वादशी युग्मं पद्मिनी
परमां तथा ॥ उपोष्यात् प्रकर्तव्यं विधिना जागरैः समम् ॥ शीघ्रं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति सुतप्रदः ॥ इत्युक्त्वा क
थयत्सर्वमया पूर्वोदितं पद्मं ॥ विधिं व्रतस्याविधि वत् प्रसन्ना कर्दमां गजा ॥ श्रुत्वा व्रतं विधिं सवैयथोक्तं मनसूयया ॥ चक्रे
राज्ञी च तत्सर्वं पुत्रप्राप्तिर्भविष्यती ॥ एकादश्यां निराहारां सदा जाता च निर्मला जागरेण युता रात्रौ गीत नृत्यं समन्विता
पूर्णे व्रते च वै शीघ्रं प्रसन्नः केशवः स्वयं ॥ वभाषे गरुडारूढा वरं वरयं शोभने ॥ श्रुत्वा वाक्यं जगद्वातुः स्तुत्वा प्रीत्या शु

चिस्मिता युवावेद्यवरं ब्रूहि मम भर्तुर्महारं ॥ पद्मिन्यास्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतिः प्रियंवदां ॥ त्वया हंतो पितो भद्रे
 प्रत्युवाच नर्दिनः ॥ मलिम्लुचस्य मासौ सौ नान्यो मे प्रीतिदायकः ॥ तन्मय्येकादशीरम्या मम प्रीतिविवर्धना ॥ सात्व
 योपोपिता सुभ्युपयोक्तविधिना शुभे ॥ तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोऽस्मि सुभगानने ॥ तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यन्मनसेऽपि सतं
 इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह विष्णुर्विश्वार्चिनाशनः ॥ वरं वरय राजेंद्र यत्ते मनसा सिंकाक्षितः ॥ संतो पितृहं प्रियया तव सिद्धिं चि
 कीर्षया ॥ श्रुत्वा तद्वचनं विष्णोः प्रसन्नो नृपसत्तमः ॥ वब्रूते मम हावाहु सर्वलोक नमस्कृतम् ॥ न देवैर्मानुषैर्ना गदैस्तदा
 नवराक्षसैः ॥ जेतुं शक्यो जगन्नाथ विना त्वां भूसूदन ॥ इत्युक्तो वाढमित्युक्ता तत्रैवांतरधीयत ॥ नृपोऽपि सुप्र
 सन्नात्मा हृष्टः पुंष्ठः प्रियायुतः ॥ समायात्स्य पुरं रम्यं नरनारीमनोरमं ॥ स पद्मिन्यां सुतं लेभे कार्त्तवीर्यमहाबलं ॥ न तेन स
 दृशः कश्चित् त्रिपुलोकैः पुमानवः ॥ तस्मात्पराजितः संख्येरावणो दशकंधरः ॥ न तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिपुलोकैः पुं कश्चन
 विना नारायणं देवं चक्रपाणिं गदाधरं ॥ न त्वया विस्मयः कार्यो रावणस्य पराजये ॥ मलिम्लुचप्रसादेन पद्मिन्योऽश्रा
 प्युपगतात् ॥ दंष्ट्रो देवाधिदेवेन कार्त्तवीर्यो महाबलः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रः प्रसन्नेनंतरात्मना ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पट्टो हं त्वयानघ ॥ मलिम्लुचस्य मासस्य शुक्लायाः ॥ संभवो महान् ॥ ये करिष्यन्ति मनुजास्ते
 यांस्यतिहरेः पदं ॥ त्वमेवं कुराजेंद्र यद्यदि चेष्टमभीप्ससि केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजोतिर्हर्षितः ॥ चक्रे व्रतं विधाने
 नवं धुभिः परिवारितः ॥ ॥ सूत उवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्पट्टो हं पुरा द्विज ॥ पुण्यं पवित्रं परमं किं भूयः
 श्रोतुमिच्छसि ॥ एवं विधये पित्रं तं मनुष्याभक्त्या करिष्यन्ति मलिम्लुचस्य ॥ उपोपिता येस्तु सुखप्रदा त्वाया शुक्लपक्षे
 भुवितेऽपि धन्या ॥ श्रोष्यन्ति ये तस्य विधिं समग्रं तिप्यंशभाजो मनुजाः प्रशस्ताः ॥ ये वै पाठिष्यन्ति कथां समग्रं ति वेगं
 मिष्यन्ति हरेर्निवासं ॥ इति श्री आधिकशुक्ला एकादशी समाप्ता ॥ ॥ अथ अधिककृष्णा एकादशी कथा ॥ युधिष्ठिर

उवाच ॥ "मल्लिन्नुचंस्यमासस्य कृष्णाकाकथ्यते विभो । किनामको विधिस्तस्याः कथयस्व जगत्पते ॥" श्रीकृष्ण उवाच ॥ परमेतिसमाख्यातापवित्रापापहारकाः भुक्तिमुक्तिप्रदान्दणस्त्रीणां चापियुधिष्ठिरः पूर्वोक्तविधिना कार्यायाकृष्णैकादशीजनैः पूजयेत्परयाभक्त्यानाम्ना देवनरोत्तमः । अत्र ते कथयिष्यामि कथामेतां मनोरमां । कां पिल्यनगरे जातां मुनीनामग्रतः श्रुतां । आसीद्भिज्जवरः कश्चित्सुमेधानामधार्मिकः । तस्य पत्नीपवित्रास्यापातिव्रत्यपरायणा कर्मणा केनचिद्विप्रो धनधान्यविवर्जितः । नृकापिलभते भिक्षाया चन्नपि परोन्वहून् न भोज्यं लभते । तादृङ् न वस्त्रं न वमडनं रूपयौवनमार्धुन्यनारीशुश्रूषते पतिम् । अतिथिपूजयेत्कापितदासः क्षुधितागृहे इष्टयेत् । विवशालाक्षी चाम्लानमुखपकजा । विलोक्य भार्यामुदतीकर्षतीं स्वकलेवरं नभस्तरे कचिच्चैव नारस्य तन्नामिति भावते । विचार्य ब्राह्मणाश्चिरोभार्यायाः प्रेमवधनं निन्दन् भाग्यस्वकविप्रः प्रोचैवाक्यं प्रियंवदां । कां ते रौमिकिं कार्यनमया लभ्यते धनं याचयामिनरान् भव्यान्नयच्छति च मे धनं । किं करोमि क्व गच्छामि धनलब्धये । यास्मिन् देशे च यत्राप्यभ्याग्यते तत्र बलभ्यते । उद्यपि गृहकार्येन सिध्यति । देहाज्ञां परदेशाय गच्छामि धनलब्धये । यास्मिन् देशे च यत्राप्यभ्याग्यते तत्र बलभ्यते । उद्यमेन विनासिद्धिः कर्मणो नोपलभ्यते । तस्माद्बुधः प्रशंसति सर्वथैव शुभोद्यमं । श्रुत्वा कां तस्य वचनं सा श्रुनेत्रा विचक्षणा प्रोवाच प्राञ्जलिभूत्वा विनयानतः कधरा । त्वत्तो नास्ति स विज्ञाता त्वया ज्ञाता ब्रवीम्यहम् । हर्तुं पिणो नारद्वयः शश्वत्सा धृष्टसाध्यापि । पूर्वदत्तं हिलभ्येत यत्र कुत्र महीतले । विनादानं न लभ्येत मे रौकन कपर्वते । पूर्वदत्ता हि यविद्यापूर्वे दत्तं हियद्वनम् । पूर्वदत्ता हि याभूमि रिरहन्मनिलभ्यते । यद्वात्रालिखितं भालेत तत्रैवाहिलभ्यते । विनादत्तेनैकिका पिलभते नैवाकिंचनम् । पूर्वजन्मनि विप्रैर्द्रुनमयानत्त्वया क्वचित् । सत्यात्राणां करे दत्तं स्वेत्पलभ्ये पिसद्वनम् । इह देशेषु रेवापि दत्तं सर्वत्र लभ्यते । अत्र मात्रां तु विभ्वेशो विनादत्तेन यच्छति । तस्माद्ब्रवीन्नाम ग्यस्यातव्यं भवतामया । भव

द्वितीयं विष्णुमिश्रणमात्रं महामुने । नैर्ममता न पिता आतनं श्रीश्रुश्च शुरोजनं ॥ न सत्कुर्वति तां किं पितृस्वज्जाभ्यापरे
 कुतः । भर्तृहर्नि विनिर्दत्तं दुर्भगेति वदति तां । तस्मादत्र स्थिरो भूत्वा विहरस्व यथा सुखं ॥ भवतु भाग्ययोगेन प्राशि
 श्र्यात्र भविष्यति । श्रुत्वा तस्यास्तुवर्चनं स्थितस्तव विचक्षणः । तावत्र समायातः कौडिन्यो मुनिस्ततः ॥ दृष्ट्वा समा
 गतं हृष्टः समं धाद्विजसत्तमः ॥ संभार्यः सह सोत्थाय न मामाशिरसा सकृत् ॥ धन्योऽस्य नु गृहीतोऽस्मि स फलं जीवितं
 मेमं यद्वृष्टास्मि महद्भाग्यं दिव्युवाच मुनीश्वरः - दत्त्वा सुविष्टं तस्मै पूजयामास तं द्विजं भोजयित्वा विधानेन पत्र
 छत्रं मदोत्तमं विद्वन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् विना दंशकं थलभ्येद्वनं विद्याकुटुविनीं मां मे भर्ता
 परित्यज्य गंतुं कामो दधवर्तते अन्यदेशे परानल्लोकान्याचितुं परपत्ने रक्षितोऽस्ति मया विद्वन्हेतुवाक्यं महत्तरैः
 नोदं तलभेत् किंचिदित्युक्त्वा सा निवारितः ॥ मम भाग्यं न मुनीन्द्राद्यत्वं मत्रैव समागतः त्वत्प्रसादाद्द्विजमेव शी
 प्रं नश्यत्येवं संशयः केनोपायेन विभ्रद्वद्विद्वन् श्यति द्रुवं । कथयस्व कृपासिंधो व्रतं तीर्थजपादिकं श्रुत्वा तस्याः
 सुशालं धिमापितं मुनिपुंगवः ॥ प्रोवाच प्रवरं चित्ते विचार्य व्रतमुत्तमं मल्लिखुचे महाभागे व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वं
 पापोधंशं नन्दुः खदारिद्र्यनाशनं ॥ परमानामविख्याता विष्णोऽस्ति धिरनुत्तमा मल्लिखुचे तु या कृष्णाभुक्तिमुक्तिः
 फलं प्रदा ॥ तस्यामुपोऽपणं कृत्वा धनधान्ययुतो भवेत् ॥ विधिना जागरेः साकं गीतवादित्रसंयुतं ॥ धनदेन पुराचीर्णः
 व्रतं मेतत्सु शोभनं ॥ तदा हृष्टेन रुद्रेण धनामामधिपः कृतः ॥ हरिश्चद्रेण च कृतं पुराक्रीतं सुतेन वै पुनः प्राप्ता प्रियतेः
 न रंज्यं निहतं कटकं ॥ तस्मात्कुरु विशालाक्षि व्रतं भेतत्सु शोभनं ॥ विधिनाविधियुक्तेन समं जागरेण न च । इत्यु
 क्तां द्विधिसर्वकथं यामां सवादवः ॥ प्रीत्या परमं संतुष्टस्ततो भक्त्या प्रसादितः ॥ पुनः प्रोवाच तं विप्रं च रात्रतं व्रतं शुभं
 यस्यानुष्ठानं नाम त्रिणभुक्तिं किं किं श्रुत्वा प्रप्यते ॥ परमं दिवसे प्रातः कृत्वा पूर्वाह्निकं विधिः ॥ कुर्यात्सुनियमान् शक्त्या प्रच

रात्रव्रतदरात् प्रातःकृत्वा निराहारोऽस्तिष्ठेद्दिनपंचकं सगच्छद्दृष्ट्वाण्वस्थानपिठमातृप्रियोयुतः एकांशनस्तु-
 योभयाद्दिनानापचकरः भोजितेति विधिना स देवासुरमानुष- पूर्णकर्मतोर्येनयोददाति द्विजातये दत्तं तेन वस-
 कले ब्रह्माडसचराचरं तिलपात्रतुयोदद्याद्ब्राह्मणाय विपश्चिते तिलं सस्यं वासेत्स्वर्गं सनरो नाकमडले घृतपात्रतुयो
 दद्यात्तत्त्वापचादिभिरः सभुक्त्वा विपुलान् भोगान्सूर्यलोके महयिते ब्रह्मचर्येण यस्त्विष्टे दिनानां पचकरः सस्वर्गं भु-
 जते भोगान्स्वर्गदृष्ट्याभिः सममुदा एवं विधव्रतं साध्विकुरुत्वं पतिना शुभे धनधान्ययुताभृत्वा स्वर्गं यास्यति सुव्रते
 इत्युक्त्वा साव्रतचक्रैर्कैडिन्येन यथोदितं भर्तृत्वा समभावयुतास्नात्वा मासिमलिम्लुचं पचरात्रव्रते पूर्णपरायाः
 प्रियं सयुतासापथ्यद्राजभवनदायांतनुपंदनं दत्त्वा नवीनं भुवं दिव्यवस्तुसमन्वितम् वासयामास विधिना वि-
 धिना प्रेरिता स्वयं दत्त्वा ग्रामं वृत्तिकरं ब्राह्मणाय समुधसे प्रसन्नस्तं पसारजासंस्तुवात्स्वर्गं हययो मलिम्लुचं स्यमा-
 सस्य परायाः परमादरात् कृष्णाह्युपोषणात्सद्यः पंचरात्रव्रते न च सर्वपापविनिर्मुक्तं सर्वसौख्यसमन्वितं
 भुक्त्वा भोगान्प्रियासाधं भते विष्णुपुरं यौ ये करिष्यति मनुजाः परायाव्रतमुत्तमं पंचरात्रं भवं पुण्यं मया वक्तुं न श-
 क्यते पुष्कराद्यानि तीर्था निगगाद्यासरितस्तथा धेनुमुख्यानि दानानि तेन चार्णानि सर्वथा गम्याः श्राद्धकृतं ते
 न पितरः परितोषिताः व्रतानि तेन चार्णानि व्रतखंडोदितानि वै द्विपदां ब्राह्मणः श्रेष्ठो गौर्वरिष्टाचतुष्पदां देवा-
 नां वासवः श्रेष्ठस्तथामासो मलिम्लुचः मलिम्लुचे पचरात्रं महापापहरं स्मृतं पंचरात्रे च परमापद्यिनी पापशो-
 विणि साप्यशकः प्रकर्त्तव्या यथाशक्त्या विक्षणेः मानुषजनुरासाद्यानस्नातो यमलिम्लुचः तेजन्मघातिनान्
 ननोपोष्यति हरेर्देन चतुराशीतिलक्ष्णाणि कामतेयानि सकटे प्राप्य ते मानुषजन्म दुर्लभं पुण्यं संवयेः तस्मा-
 काव्यं प्रयत्नेन परमायां व्रतं शुभम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ एतत्सर्वमास्थानं यत्पठेद्दिव्या न धमलिम्लुचस्य

वाह्यन्वपण्यत्नमकुर्वन्नाग्निदशने कर्मिकोटपतंगाश्चप्रच्छुस्त्रिदिवौकसः । हहोभेकाभैर्कावाह्निदुष्माभिलक्षि-
 तः कचित् हेगजाः सात्विकाव्रतयदिवोविदितोनलः । गजाः प्रोचुरितोवन्दिः शीघ्रशरवर्नगतः शशापाग्निगजा-
 न्निहाविगणवोभविष्यति शय्त्वाविनिर्गताश्चाग्निर्वनानस्माद्द्रुतंगतः देवाश्चानुग्रहचक्रस्तेपासानुग्रहास्थिताः
 सज्ञयाचेष्टयाप्रोक्तवितवोभविष्यति अनुग्राह्यचतान्देवाअपृच्छच्छुक्शारिकाः ताऊचुर्वशमध्येग्निर्गत्वापश्यत
 नेपुणनष्टः शशापतानाग्निर्विपरीताभविष्यथ सदेवजिव्हायुष्माकंवदतांचास्पृष्टाक्षरं देवैरनुगृहीतास्तेहियमाणा
 भविष्यति दृष्ट्वाचविवुधाः सर्वपक्षिणपक्षिणांवर जीविवकनामानंभोभोसत्यंवदस्वनः । क्वचिदृष्टस्त्वय
 वन्हिर्वनोस्मिन्चरतांसदा नभद्रवाप्यभद्रवाकिमिदंचवचोब्रवीत भूयोभूयोपिष्टश्चनान्यांसोच्चारयाद्भिरनु
 ष्टस्तदाब्रवीद्वह्निश्चिरजीवददामिते यस्मान्नकिंचिदुक्तेतस्माचित्रतनूरुहः । जीवजीवपुनर्जीवयावदिच्छांत
 वायुयः द्वितीयैतवर्दग्निजीवजावकशोभनं व्यकतेमानुषीवाचास्फुटार्थाचभविष्यति कश्चिद्यदितवाधस्ता
 द्ब्रह्मज्ञानकरिष्यति सप्तधोषोऽशब्दभिः क्षणात्क्षान्तोभविष्यति मांसयश्चत्वदीयैर्भक्षयिष्यत्यानादितं अ
 जरश्चामरश्चैवसर्वकालभविष्यति एवंत्वावरांस्तस्यवन्हिर्वशमथाविशत् विवुधाः प्राप्यतत्रैवमपश्यन्वंशम
 ध्यग ऊष्मणाज्ञातकल्मापज्ञात्वांसहृष्टमानसाः । तुष्टावंशमथोचुस्तेदेवास्त्रिभुवनेश्वराः । ऊष्मणाकलुषोभ
 त्वाश्चाग्निगर्भधरिष्यसे यागृहवैष्णवोयाष्टब्रह्मचारीचनोष्ठकः । पंचाग्निपालनेपुण्यपदघृष्ठवेदवादिभिः
 वह्नकल्मषपाष्टेप्राप्नोतीहद्विजोत्तमः । वंशस्यानुग्रहकृत्वादेवावन्हिर्मथाब्रुवन् । दह्यमानस्तुतेनाग्नि
 र्गंगायाः प्राक्षिपजलं दह्यमानेज्जितवतीर्गंगाशरवेनचतत् । तत्रजातोकुमारोसौर्गंगाग्निहरसंभवः
 शक्तयाजघानतदुष्टार रुदेत्यसंयमः । एतत्सर्वमाख्यातमग्नेर्नाशस्थकारणम् । युधिष्ठिरउवाच ॥

तः कांचित् हे गजा सांख्यिका ब्रूयतां दवां वा दत्तानलः । गजा प्राचुरतावान्हः शस्त्रशरवनेन गतः शशापाग्निर्गजा-
निजह्वाविगुणवो भविष्यति शस्त्राविनिर्गताश्चाग्निर्वनातस्मादद्भुतगत देवाश्चानुग्रहं चक्रुस्तेषां सानुग्रहास्थिताः
संज्ञया चेष्टया प्रोक्तं विदितं वो भविष्यति अनुग्राह्य च तान् देवा अपृच्छच्छुक्रशारिकाः ता ऊचुर्वं शमभ्येति गन्तव्यं त्वामपश्यत
नैपुणं यः शशापतानाग्निं विपरीता भविष्यथ स देवजिह्वा युष्माकं वदतां चारुपुटाक्षरं देवैरनुगृहीतास्ते हि यमाणा
भविष्यति दृष्ट्वा च विबुधाः सर्वे पक्षिणं पक्षिणां वरं जीवं जीवकनामानं भो भो सत्यं वदस्व नः कचिदृष्टस्त्वया
वन्निर्वेनोरिमन् चरतां सदा नमद्रथाप्यभद्रं वा किमिदं च वचो ब्रवीत भूयो भूयो पिष्टश्च नान्यां सोऽच्चारयद्दिनं तु
ष्टस्तदा ब्रवीद्वह्निश्चिरजीवददामिते यस्मान्न किंचिदुक्ते तस्माच्चित्रतनूरुहः जीवं जीवपुनर्जीदया वदिच्छात
वायुषः द्वितीयं तं वरं ददामि जीवजीवकशोभनं व्यक्तते मानुषी वा चारुपुटार्था च भविष्यति कश्चिदयदित वा धस्ता
द्वदस्मान् कारिष्यति सप्तधा षोडशाब्दाभः क्षणात्स्नातो भविष्यति मांसं यश्च त्वदीयैर्भक्षयिष्यत्यनिर्दितं अ
जरश्चामरश्चैव सर्वकालं भविष्यति एवं दत्त्वा वरं तस्य वान्हि वं शमथा विशत् विबुधाः प्राप्य तत्रैव मपश्यन् वं शम
ध्यगं ऊष्मणा ज्ञात कल्माषं ज्ञात्वा संहृष्टमानसाः तुष्टा वं शमथोचुस्ते देवास्त्रिभुवने श्वराः ऊष्मणा कलुषो भू
त्वाश्चाग्निर्गर्भधरिष्यसि यां गृही वैष्णवो यांष्ट्र ब्रह्मचारी च नौष्ठिकः पंचाग्निपालेन पुण्ययददृष्ट वेदवादिभिः
बहुं कल्मषं यच्छित्ति प्राप्नोतीह द्विजोत्तमः वं शस्यानुग्रहं कृत्वा देवा वान्हि मथा ब्रुवन् ददामा मस्तु ते नाग्नि
र्भीमायाः प्राक्षिप ज्जले ददामा नो ज्झित वती गंगा शरवेन च तत् तत्र जातो कुमारो सौ गंगाग्निहरं संभवः
शक्त्या जघान तं दुष्टतारं कदैत्यसंघं एतत्ते सर्वं मां कृपा तमग्नेर्नाशस्य कारणम् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जराशिमकल्मषं ॥ संप्रणम्योचुरश्रित्वं कुरुतावन्महतले ॥ पूर्वपथाग्निः कृतवान्त
 थात्वमापि सत्तमं ॥ यावदाग्निप्रपदयामि कासौ नष्ट कतिष्ठति ॥ एवं मुक्तः सदवै सन्तु अश्रित्वं कृतवास्तदा ॥ देवैर्दृष्टो य
 दाह्याश्रित्वं सत्तमं निवेदितं ॥ देवकार्यं कृतस्मिन्देवावल्लिभथाब्रुवन् ॥ अग्नेश्रित्वं कुरुष्व त्वमगिरास्तु यथा ॥ पुरा एव
 मुक्तः सुरैर्वाह्निश्चितयामास दुःखितः ॥ केनेमपहतं तेजः केनाश्रित्वं कृतं त्विह ॥ अथाग्नेगिरसं दद्वतेजोराशिमकल्मषं मु
 चाद्यः मुचमस्थानं च स्तोपकरं शृणु ॥ अहतं तेन यः श्रेष्ठो भविष्ये प्रथमो मुने ॥ वृहस्पतीति नाम्ना वै तथान्ये वृहवः मुताः ॥
 एवमुक्ते मुनिस्तुष्टो बहून्जनयत् मुतान् ॥ वन्हन्सोजनयामासं पुत्रान्योत्रास्तथागिराः ॥ अवाप पुनरश्रित्वमाग्नि
 स्याति यो नृपः ॥ सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हं व्यवाहरे ॥ हं व्यवाहरेन्देवानां भूतानां गृहचारिणाः ॥ तेनेष्टयतिथिस्तस्मै
 रुद्रेण प्रातिपादिता ॥ पूजिते यतिथिर्देवादि विस्मयश्च नृपैरपि ॥ बलिमाधातुमन्वाद्यैरन्यैश्च नहुयादिभिः ॥ प्रियाशंखाह
 तानां च संग्रहमेव यत्र कुत्रचित् ॥ अज्ञातं तिथयोपेयं व्यालैश्च यिहिं हिंसिताः ॥ नदीप्रवाहे पतितः ॥ समुद्रे पर्वते ध्वनिः ॥ ये च वै
 पतितानां च तोयाग्निं दहने मृगाः ॥ उद्धर्धधातिनो ये च यैव चात्महानो जनाः ॥ तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्राद्धं सर्वं सुखं प्रदम् ॥ आद्वा
 निचैव दद्यानि दानानि सुवर्ह्ये ॥ प्रभूतफलभोज्यानि उपतिष्ठति तादृशान् ॥ एवं तिथिरयं राजन्नाग्नेयं पठयतो द्विजैः
 अस्यामनारथययसमुद्दिश्य ह्युपोपतिः ॥ ददाति तस्य तद्वन्दिः ॥ साग्नेसर्वस्मरे गते चतुर्दश्या निराहारः ॥ समभ्यर्च्य
 त्रिंशच्चनः ॥ पूषपधूपान् दिनेव धौरात्रौ जातैरनेन च ॥ पंचगव्यनिशि प्राद्वश्य स्वपद्मं मौर्विमत्सरः ॥ इदं यामाकानं यवाभुक्त्वा
 तलक्षारं विवाजत ॥ हामि कृष्णतिलैः कोर्यः ॥ शतमष्टोत्तरं नृप ॥ अग्नयहव्यं वाहाप सोमार्वागिरसे नमः ॥ ततः
 प्रभूता विमलस्तूप्यपचामतः ॥ शिवः ॥ पूजयित्वा विधानेन ॥ होमं कृत्वा तथैव च ॥ उदरि ये नमः ॥ त्रैमने कंवाशि
 रासि चाजलि ॥ नमस्त्रिमूर्तयै तुभ्य नमः ॥ स्यादग्निरूपेण ॥ पुत्रान्यच्छुम्बस्व यच्छमोक्षयच्छनमास्तुते ॥ निराजनं ततः

यदाग्रनष्टाद्वानेकनाग्नित्वतदाकृतं भूयोपिकेनकालेनशान्तिरिति त्वमाप्तवान् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
उत्थांगिरसर्वमासौ द्यातिकरोमहान् अहं विद्यातपोभ्यवैतथाध्यायश्रुतेनच उतत्थ्येनेवमुक्तस्तुअंगिराः
प्राहृतमुनि गच्छावब्रह्मसदननिश्चयस्तत्रनोभवेत्तोगत्वाब्रह्मसदनमरीचिप्रमुखोद्वेजः उपेतवान् मुनि
भिर्ब्रह्माराजपिसंगमे उतत्थ्यः प्राहसंब्रह्मकान्दृषोस्तत्तमानसः ज्यायान्वैकोधमोस्माकमिति नो कथ्यतां स्फुट
अथोवाचमुनाब्रह्माताबुभौकुहमानसौ आनयध्वं द्रुतंगत्वाविबुधाभ्युवनेश्वरान् ततोविवादपश्यामिभवततैः
समस्य च ततस्तासाहितांगेत्यऋषीन्देवान्समानयत् लोकपालोन्महेद्रादीन्सयमान् चरुणानिलौ स्वाध्यान्म
रुद्रणान्विश्वानृषीन्भृग्यत्रिनारदान् गंधर्वाङ्किन्नरान्यक्षान् राक्षसान् देवदानवान् नायातस्तत्रतिगमांशुः
सर्वचान्यसमागताः दृष्ट्वाचविबुधान्सर्वान्ब्रह्माप्रोवाचतादृषीन् आनयध्वमितः सूयः साम्नावान्यनवापुनः
एवमुक्तागतस्तावदुतत्थ्यः सूर्यमंडलं सगत्वाप्राहमर्त्तं दंशीघ्रमेह्यं कर्त्तुं स सदं स उतत्थ्यमथावाच कथं ब्रह्मन्त्र
जान्पहं ताप्य्यातिचकोह्यत्रभुवनमयिनिर्गते एवमुक्तेमुनिः प्रायाद्यत्र देवसमांगमः आचचक्षेयं यस्मि
कमात्स्वतातपनप्रातः उवाचागिरसंब्रह्मत्वमेनशीघ्रमानयः सतथोक्तो गतस्वत्रयत्रासौ तपतेरविः एह्येहि
भगवन्स्यतापिष्यभुवनप्वह एवमुक्तागतः सूर्यो यत्र देवसमांगमः स्थित्वा मूढुर्त्तत्रोवाच किवाकार्यमुपस्य
त एतमेवमात्तदब्रह्माप्रोवाचसादर गच्छशीघ्रनदहतिभुवनयावदंगिराः दग्धंप्रायस्तुगुलोकोयत्तेतक
पणापगलः पादलोहरितः शोणः श्वतोवर्णः प्रतापतः शोकदीपः कुरुद्विपंकोचद्विपंसपतनं द
ग्धमागिरसासवभयापिप्रदहियति यावन्नसर्वदहतिभुवनं तद्वदंगिराः गच्छतावदिति शोघ्रस्वस्थनि तिष्ठभास्कर
एवमुक्ताथतपनः स्वस्थानमाधिरूढवान् विसृष्टवानगिरसंसकाशममृतांशिनं गत्वागिराउवाच द्रुवनांकं कुरुवां पृथहं

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जारा शिमकल्मषः । संप्रणम्यौ चुरन्ति त्वंकुलं तव नमो हीतले । पूर्वयथाग्निः कृतवान् न त
 धात्वमीपि सन्तम् । यावदाग्निप्रश्यामः का सो नष्ट कतिष्ठति । एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नि त्वंकुलं तव स्तदा । देवैर्दृष्टो य
 दाह्याग्निस्तैस्तसर्वानिवर्धित । देवकार्थेऽप्युते तस्मिन् देवावह्निं तथा ब्रुवंन् । अग्ने शिवं कुरुष्व त्वमगिरास्तु यथा पुरा एव
 मुक्तः सर्ववह्निश्चितयामास दुःखितः । केन मे पश्यते जः केनाग्नि त्वंकुलं त्विह । अथाग्ने गिरसं दृष्ट्वा तेजो राशिम कल्मषे । म
 चाद्यः । मन्मथेनान्वचस्तोषकरश्चणु । अहं ते तनयः श्रेष्ठो । भविष्ये प्रथमो मुने । एह रूपतीति नाम्ना वै तथान्येव हवः भूताः ।
 एवमुक्तो निस्तुष्टो बहून् जनयत् मुतान् । वन्हीन् सो जनयामास पुत्रान् पोत्रान् । त्रस्तथांगिराः । अत्रापपुनरग्नि त्वमग्नि र
 स्याति यो नृपः । सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहने । हव्यवाहं न देवानां भूतानां गुह्यं चारिणः । तेनेष्टयंति यिस्तस्मै
 रुद्रेण प्रतिपादिता । पूजिते यतिर्ये द्यौर्दिवि स्थश्चन्द्रपैरपि । बलिमां धातृमन्वाद्यैश्च न हुपादिभिः । प्रियाशंखह
 तानां च संग्रामे यत्र कुत्रचित् । अज्ञातंति यो यो ये च याले यथापि हिंसिताः । नदी प्रवाहे पतिताः । समुद्रे पर्वते घनिः । ये च वै
 पतिता नाचतोयाग्निर्दहनं मृगाः । उद्धवधातिनो ये च ये चामह नोजनाः । तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्रद्धं सर्वं सुखं प्रदंम् । आद्या
 निचैव दद्यान्निदानानि सुवहून् यपि । प्रभूत फल भोग्यानि उपतिष्ठंति तान्नरान् । एवंति धिरयराजन्नाग्ने यो पठ्यते द्विजैः
 अस्यामनारथयुयसमुद्दिश्य ह्युपोषति । ददाति तं स्यत बन्धिः । साग्ने संवत्सरं गते चतुर्दश्यां निराहारः । समभ्यर्च्य
 त्रिजालेन । पूषधुपादिने वैधेरात्रौ जारणेन च । पंचगव्यं निशि प्राश्य स्वपेद्रोमो विमत्सरः । इयामाकार्थं वा भुक्ता
 तलक्षारं विवाजत । होमः कृष्णतिलैः काण्ड्यः । शतमष्टोत्तरनृपः । अग्नये हव्यं वाहाय सोमं यागं गिरसे नमः । ततः
 प्रभूति विमले स्नाप्य पवामतः । शिवः । पूजयित्वा विधानेन । होमं कृत्वा तथैव च । उदरि ये नमः त्रमनं कृत्वा शि
 रसि चाजाले । नमस्त्रिमं गयतुभ्यं नमः । सूर्याग्निरूपिणे । पुत्रान्यच्छम्बुख्यच्छमोक्ष्यच्छनमोऽस्तुते । नीराजं नततः

यदाग्निं दृष्टवानि किं नाग्निं तदा कृतं ॥ भूयोपि केन कालेन श्रित्वा गिरिं त्रित्वमाप्तवान् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥
उत्थागिरिं सार्वभौमसोऽह्यतिकरो महान् ॥ अहं विद्यात्तपोभ्यवैतयाध्यायश्रुतेन च ॥ उत तथैते वमुक्तस्तु श्रित्वा गिराः
प्राहुर्तुमान् ॥ गच्छावब्रह्मसदनं निश्चयस्तत्र नो भवेत्तोगत्वा ब्रह्मसदनं मरीचिप्रमुखोद्वेजः ॥ उपेतं चान्धमुनि
भिर्ब्रह्माराजपिसरैः ॥ उत तथ्यः प्राह सं ब्रह्मकां नृषींस्तत्तमानसः ॥ ज्यायान्वैको धर्मोऽस्माकं ॥ मिति ॥ नो कथ्यतां स्फुट
अथोवाच मुना ब्रह्माता बुभूक्षुः कुहमानसो ॥ आनय ध्यं दुतंगत्वा विबुधां भुवनैश्चरान् ॥ ततो विवादं पश्यामि भवतां तैः
समेत्य च ॥ ततस्तां साहितो गत्य ऋषीन् देवान्समानयत् ॥ लोकपालो न्महेन्द्रादनि संयमान् चरुणा निलो ॥ स्वाध्यान्म
रुद्राणां चैव श्वानृषीन् भृग्वित्रि नारदान् ॥ गंधर्वोऽन्किन्नरा न्यक्षान् राक्षसान् दैत्यदानवान् ॥ नायातस्तत्र त्रिगंशां शुः
सर्वचान्यसमागताः ॥ दृष्ट्वा च विबुधां सर्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तां नृषीन् ॥ आनय ध्यं मितः सूयः ॥ साम्नावान्येन वा पुनः
एवमुक्तो गतस्तान् वदत तथ्यः ॥ सूर्यमंडलं ॥ सगला प्राह मार्त्तं इंशीघ्रमेतद्दृक्सेसदं ॥ स उत तथ्यमथोवाच कथं ब्रह्मन्त्र
जान्यहं ॥ तपिष्यति च को ह्यत्र भुवनमपि निगते ॥ एवमुक्ते मुनिः ॥ प्रायाद्यत्र देवैः समं गमः ॥ आचक्षे च यत्प्रो
क्तमास्वतातपनप्रति ॥ उवाचागिरि सं ब्रह्मा त्वमेन शीघ्रमानय ॥ स तथोक्तो गतस्वत्रयत्रा सौतपतेरविः ॥ एहो हि
भगवन्स्य तपिष्य भुवनं ब्रह्म ॥ एवमुक्तो गतः सूर्यो यत्र देवैः समं गमः ॥ स्थित्वा सुहृत्तैः प्रोवाच किं वाक्यं यमुपस्य
त ॥ एष्टमेव मार्त्तं ब्रह्मा प्रोवाच सादरं ॥ गच्छ शीघ्रं न दहति भुवनं यावदं गिराः ॥ दग्धं प्रायस्तु गोलोको यत्तत्तत्क
ष्णापगलः ॥ पाटलो हरितः ॥ शोणः ॥ श्याकक्षीपः ॥ कुरुक्षीपः ॥ कौचक्षीपः ॥ संपतनं ॥ द
ग्धमगिरि सासु भूयोपि प्रदहिष्यति ॥ यावन्न सर्वं दहति भुवनं तद्वदं गिराः ॥ गच्छ तां वदितः शीघ्रं स्वस्थं नि तिष्ठ भारकर
एवमुक्ताथ तपनः स्वस्थानभायिरूढवान् ॥ विसृष्टवानि गिरि संसेकां शममृतां शिनां गत्वा गिरां उवाच दं ब्रूतां कंकरवां ण्यह

देवा आगिरसं प्राहुस्ते जरा शिमकलमर्षः संप्रणम्यौ चुरश्चित्कुरुतावन्महीतले पूर्वययाग्निः कृतवान्त
 धात्वमपि सन्तम यावदग्निप्रपश्यामः का सो नष्टः कतिष्ठति एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नि त्वंकृतं वास्तदा देवैर्देष्टव्यं
 दाह्याग्निस्तस्ते सर्वानि वेदित देवकां गेयं कृतस्मिन्देवा वह्नि भयाद्भुवं अग्ने शित्वं कृष्वत्वं मगिरास्तु यथा पुरा एव
 मुक्तः सुरवह्नि श्रितं यामास दुःखितः केन मे पहत तेजः केनाग्नि त्वंकृतं त्विह अथाग्ने गिरसं दृष्टवते जोरां शिमकलमप्यु म
 चाद्यः मुच्यं स्थानं वस्तोष करं शृणु अह ते तनयः श्रेष्ठो भविष्ये प्रथमो मुने रुहस्पती तिनान्ना वैतथान्ये वहवः सुताः
 एवमुक्तो मुनिस्तुष्टो बहू न जनयत् सुतान् वन्हीन् सो जनयामास पुत्रान् पात्रांस्तथा गिराः अवाप पुनरग्नि त्वमग्नि र
 स्याति यो नृपः सर्वमेव चतुर्दश्यां संजातं हव्यवाहनै हव्यवाहन्त देवानां भूतानां गुह्यचारिणा तेनेष्टयति यिस्तस्मै
 रुद्र एव प्रतिपादिता पूजिते यति यि देवा दिव्यैश्च नृपैरपि बलिमां धातुमन्वाद्यैश्च नहुपादिभिः प्रियां शंखह
 तानां च सग्राभेयत्र कुत्रचित् अज्ञाततिथयो ये च व्यालैश्च पापि हसिताः नदी प्रवाहे पतिताः समुद्रे पर्वते ध्वनिः ये च वै
 पतिता नाच तोयाग्नि दहने मृदाः उद्धवधातिनो ये च यै चात्मह नो जनाः तेषां शस्तं चतुर्दश्यां श्रद्धिं सर्वसुखं प्रदं अर्धा
 निच वद रानि दानानि सुवह्न्यपि प्रभूतं फलं भोज्यानि उपतिष्ठति तान्न रान् एवंति धिरय राजन्नाग्ने यो पठ्यते द्विजैः
 अस्यामनारथयस्य मुद्दिश्य ह्युपोषति ददाति तस्य तद्वन्दिः साग्ने सवत्सरं गते चतुर्दश्यां निराहारः ससमभ्यर्च्य
 त्रिलोचनं पुरुषं पादिने वधौ रात्रौ जारणेन च पंचगव्यं निशि प्राश्य स्वपद्मं वा विमत्सरः इयामां कानि र्थवा भुक्ता
 तलक्षारं विवाजत हामः कृष्णतिलैः कोट्यः शतमष्टोत्तरं नृप अग्नये हव्यवाहा वसामायां गिरसे नमः ततः
 प्रभूति विमलैः स्नाप्यै चामतः शिवं पूजयित्वा विधानेन हामि कृत्वा तथैव च उदरि ये नमः प्रमनं कृत्वा शि
 रसि चाजालं नमस्त्रिमूर्त्युतुभ्य नमः सुयाग्नि रूपाणि पुत्रान्यच्छमुख्यच्छमोक्ष्यच्छनमोस्तुते नाराजं जनतः

कृत्वा भोजयित्वा द्विजौ तमान् शक्तितोदक्षिणादत्त्वा पञ्चादुजितवाग्यतः । एवमेव सर्वस्वरस्यति । कृत्वा स
 र्वयथोदितं सौवर्णकार्ये देवत्रिनेत्रशूलपाणिनं दृष्ट्वा कथं तं सोमसितवस्त्रयुगान्वितं चंदनेनानुलिप्तांगं सि
 तमाल्योपशोभितं स्थापयित्वा ताघपात्रत्राह्मणायानि वेदयेत् सर्वकालिकमेतत्तत्तकथितं तन्मन्त्रं संवत्सरस
 माप्तिर्हि व्रतस्य तु यदा भवेत् चोर्णव्रते स्मिन्पुण्यं तन्निबोधयनाधिप काले गते बहुतिथे तथैव मरणं भवेत् मृतश्च
 दिव्यदेहस्यो दिव्यालंकारभूषितः दिव्यनारीगणवृत्तो विमानवरभास्थितः दिवि देवैः परितुतः क्रीडते शिपुरे चिरं
 इहागत्य च कालजितो जातो नो भवेत् दातयज्वाकृतदशो ब्रह्मण्यो ब्राह्मणाप्रियः श्रीमान्निशमो धीमान्पुत्रपौत्र
 समन्वितः पत्नीगणसमायुक्तश्चिरं भद्राणि पश्यति ये दुर्लभां भुवि सुरा गजगमानां कामा अनामयगुणेन यु
 ताः सदैव तानाप्नुवंति शिवभूततथोसुरशसं पूज्यसोमति लंकं विधिवन्मनुष्यः इति भाविष्योत्तरे शिवाग्नि
 प्रियचतुर्दशो व्रतम् अथ पूर्णिमा व्रतं नारदीये सनक उवाच अन्यद्भूतवरं वक्ष्ये शृणुष्व मुनि सराम सर्वपा
 पहरपुण्यं सर्वदुःखनिवहणं ब्राह्मणक्षेत्रियविशाशद्वाराण्योषिता तथा समस्तकामफलदं सर्वव्रतफलप्रदं दुः
 स्वप्ननाशनं धन्यं दुष्टग्रहनिवारणं सर्वलोकेषु विख्यातं पूर्णिमा व्रतमुत्तमं येन चोर्णेन पापानां राशि कोटिः प्रण
 श्यति मां गेशोयै सितपक्षे पूर्णायां नियतः शुचिः स्नानं कुर्याद्यथा चारंदंतधावनपूर्वक शुद्धां वरधरः शुद्धो
 गृहमागत्य वाग्यतः प्रक्षाल्य पादावाचम्यस्मरन्नारायणं शुभं नित्यं देवांचनं कृत्वा पश्चात्संकल्पपूर्वकं लक्ष्मी
 नारायणदेवमर्चयेद्भक्तिभावनः आवाहनासनाद्यैश्च गंधपुष्पादिभिर्व्रती उन्नमो नारायणायैति पूजयेद्भक्तितत्प
 रः गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः स्तोत्रैराराधयेद्देवं व्रतकृत्सु समाहितः देवस्य पुरतः कृत्वा घांगु
 लं च तुरन्तं अरत्रिमात्रं तत्राग्निस्थापयेद्बृहस्पतिमर्गतः आज्यभागां तर्पयंतं कृत्वा पुरुषसूक्ततः वरुणाय तिलैश्चापि

घृतं न जुहुयात् ॥ 'एकवारं द्विवारं' त्रिवारं वापि शक्तिः 'होमं कुर्यात्प्रयत्नेन सर्वपापनिवृत्तये' ॥ प्रायश्चित्तादि
 कंसर्वैरुगृह्योक्तविधानतः 'होमं समाप्य विधिवत् शान्तिं सूक्तं जपेद्बुधः' ॥ पश्चाद्देवं समीगम्य पुनः पूजां प्रकल्पये
 त् 'तथोपवासं देवाय ह्यर्पयेद्भक्तिं संयुतः' ॥ पूर्णमास्यां निराहारः 'स्थित्वा देवतावाज्ञया' ॥ 'भोक्षामि पुंडरीका
 क्षपरेर्निर्हरणं भव' ॥ इति विज्ञाप्य देवाय अर्घ्यं दद्यात्तथैव 'जानुभ्यामवर्निगत्वा शुक्लपुष्पाक्षतान्वितं' ॥ क्षीरोदा
 र्णं वसंभूतं आत्रिगोत्रं समुद्रं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या साहितं प्रभो ॥ एवमर्घ्यं प्रदायैदोः प्रार्थयेत्त्रांजलि
 स्थितः ॥ तिष्ठन्पूर्वमुखो भूत्वा पश्यन्निद्रुं च नारद नमः शुद्धां शवेतुभ्य द्विजराजाय ते नमः ॥ रोहिणीपतये तुभ्यं
 लक्ष्मीभ्यां त्रिनमोस्तुते ततश्च जागरं कुर्यात्पुनराश्रवणादिभिः 'जितेन्द्रियश्च संशुद्धः' ॥ पाखंडालो कवर्जितः ॥ त
 तः ॥ प्रातः प्रकुर्यात् स्वाचारचर्याविधिं पुनः 'स पूजयेद्देवं यथाविभवविस्तरं ब्राह्मणभोजयेद्भक्ष्या
 ततश्च प्रयतो नरः' ॥ वंधुभृत्यादिभिः सार्धं स्वयं भुजति वाग्यतः ॥ एवं पौपादिमासेषु पूणमास्यां भुजयेत्पितुः अ
 चैयं द्भक्तिं संयुक्तो नारायणमनामय एव स वत्सरं कृत्वा कार्तिक्या पूर्णिमादिने मङ्गलपङ्कजं चतुरस्रसुमंगलं
 शोभितं पुष्पमालाभिः ॥ पताकाध्वजराजितं बहुदीपसमकीर्णं किंकिणीजालशोभितं दर्पणैश्चामरैश्च
 कलशैश्च समावृतं तन्मध्ये सर्वतोभद्रपञ्चवर्णविराजितं जलपूर्णततः ॥ कुम्भं न्यसेत्तस्योपरि द्विजः ॥ पिथाय
 कुम्भं वस्त्रेण सुसूक्ष्मेण विशेषितं हेम्ना वारजतेनापि ॥ तथा तन्मेषेण वा द्विज लक्ष्मीनारायणं देवं कृत्वा तस्योप
 रिन्यसेत् ॥ पंचामृतेन संस्त्राव्या भ्यर्च्य गंगादिभिः ॥ क्रमात् भक्ष्यभोज्यादिनैवेद्यं भक्तिः स येतो द्विजः ॥ जा
 गरं च तथा कुर्यात्सम्यक् शुभ्रं द्वासंमन्वितः ॥ परे हि प्रातः विधिवत् पूर्ववद्विष्णुमर्चयेत् ॥ आचार्याय प्रदातव्या प्रतिमा
 दक्षिणां निवेत्ता ॥ ब्राह्मणभोजयेच्छत्स्याविभवे सत्यवारितं ॥ तिलदानं प्रकुर्यात्तथा शक्त्या समाहितः ॥ कुर्याद

शौचविधिर्वितिलहोमिविक्षणः। एवमुत्त्वा नरः सम्यक् लक्ष्मीनारायणव्रतः इह भुक्ता महाभोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः
 सर्वपापविनिर्मुक्तः कुलायनसमन्वितः प्रयाति विष्णुभक्तं योगिनामपि दुर्लभम् ॥ इति नारदाय पुराणे पूर्णिमाव्रतम्
 अथ प्रतिपदादितिषु कृत्यविशेषो भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ तिथिकृत्यमिदं नितिकथयामि युधिष्ठिर
 सर्वपापप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनं ॥ मानसं वाचिकं वापि कर्म जप दध भवेत् ॥ सर्वप्रशममायातिदानेन निन पांडव
 आवर्णे कातिके चैव वैशाखे फाल्गुने तथा ॥ सितपक्षात्प्रभूततद्वातव्यपुण्यवर्धनम् ॥ वित्तं श्रद्धा सहयस्तु पात्रप्राप्ति
 स्तथैव च ॥ दानकालः सदैव हेतुस्तत्त्वदर्शनाभिः ॥ तीर्थवायते गोष्ठ्यहील्वानियतात्मवान् ॥ यो ददाति नरश्रेष्ठ
 दानं त्यागं कल्पयेत् ॥ अग्निमिष्टाच हुत्वा च प्रतिपद्यामिंतं घृतं ॥ हविष्यं सर्वधान्यानि प्राप्नुयादमिंतं घनं ॥ प्रतिपत्सु द्वि
 जान्पुण्यं पूजयित्वा प्रजापतिं ॥ सौवर्णमरविंदं चकारयित्वा षष्ठ्यं कृत्वा त्रयोदशरेपुत्रसंगं घृतपूर्वकं ॥ पुष्पैर्धूपैः
 पूजयित्वा विप्राय प्रतिपादयेत् ॥ अनेन विधिना दत्त्वा कमलं कमलालयाम् ॥ इप्सितां ह्यभेतामाग्निष्कामो ब्रह्मचा
 नुयात् ॥ ब्रह्माणं च द्वितीयायां संपूज्य ब्रह्मचारिणं ॥ भोजयित्वा च विद्यानां सर्वासां पारगो भवेत् ॥ बन्धिपूज्य द्विती
 यायां भर्भुवः स्वरितिक्रमात् ॥ तिलाज्येन शतं हुत्वा दत्त्वा पूर्णं हुतं ततः ॥ वैश्वानरं तु सौवर्णं स्थापयेत्ताम्रभाजने गुंडाज्य
 पूरिते राजंस्तोयं पूर्णं घटोपरि ॥ पूजयित्वा वस्त्रमाल्यैर्भक्ष्यभोज्यैरेकधा ततस्तद्ब्राह्मणे दद्याद्बन्धिर्मे प्रीयतामिति ॥ या
 वं जन्म कृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ मृतो बन्धिः पूरयति प्राहेद नारदो मुनिः ॥ तृतीयायां च विरोधनाढ्यो जाय
 ते भृशः ॥ क्रयादिर्व्यवहारेण लाभो बहुगुणो भवेत् ॥ तृतीयायां महाराज गौरीं स्वर्णमयीं शुभां ॥ स्थापयित्वा ता च
 पात्रं लवणैरिर्विन्यसेत् ॥ वस्त्रैः पुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यां विनैवेद्य च ॥ ततस्तु ब्रह्मणे दद्याद्दण्डं पार्थिवे दयेत् ॥ रक्तवस्त्र
 युगच्छत्रं कुक्कुटं नैवेद्यां पित्तं ॥ पुष्पैर्धूपैः समनैवेद्यैः पूजयित्वा द्विजातये ॥ दद्यात्फलमाप्नोति पार्थतत्केन गण्यते ॥ प्रासादा ॥

यत्र सौवर्णा नद्य पायसकहमाः गधर्वाप्सरसोन्यत्र तत्र तयांतिमानवा स्वर्गादिहैत्यसंसारसुरूप सुभगो भवेत्
दाता भोक्ता बहुधन पुत्रपौत्रसमन्वित नारिवातदुर्गैर्युक्ता भवतीह न स शय गणेश पुजित कुर्याच्चतुर्थ्या सर्वक
र्मसु - अविघ्नविदुषे विघ्नकार्ये चास्य न कर्हि चिन् चतुर्थ्या वारणहैर्मपलादूर्ध्वमुशोभनं कारयित्वां कुशयुतं तिलद्रोणो
परिस्थितं वस्त्रैः पुष्पैः पूजयित्वा नैवेद्यविनिवेद्य च ततस्तुत्राह्मणेन दत्त्वा गणेश प्रीयतामिति कारयारभे पुसर्वेषु
तस्य विघ्नं न जायते वारणा सप्तजन्मानि भवन्ति मदविह्वलाः वरुणैर्द्रसमोलोकैर्वैलोभ्य विजयी भवेत् ४ ना
गानि द्वाचपचम्यान्ति विरैरभिभूयते स्त्रियालभेत पुत्रं श्रियच परमालभेत ५ पचम्यां पद्मगन्धर्वैः स्वर्णैः केनका
रयेत् क्षीराज्यपात्रमव्यस्यं पूज्य विप्राय दापयेत् द्विजसंपूज्य यस्य भि प्राणिपत्यक्षमापयेत् इह लोके परैर्वैवदा
नमेतत्सुखावह नागोपद्रवशां त्यर्थं सर्वदुटानि वर्णं प्रायश्चित्तमपि प्रोक्तनागदष्टस्य शंभुना संपूज्य कार्या किं
यंच द्विज षष्ठां प्रजापते मेधावीरूपसपन्नो दीर्घायु कीर्तिवर्धन पञ्चाशकिसनोपेतं कुमारं शिखिवाहन कार
यित्वा यथाशक्ति हेममाला विभूषितं तंडुलद्रोण शिखरेवासोभि पूज्य शक्ति नमस्कृत्य ततो दद्याद्वा ह्यष्टाण्यकुटु
बिने शुद्धो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणश्रेष्ठलोकभाक् ६ सप्तम्यां पूज्य ऋक्षेश चित्रमानुं दिवाकरं सूर्यलोकमवाप्नोति
सूर्येण सह मोदते गधर्वास्तुष्टिमायां तिदानेनानेन पांडव ७ अष्टम्यां पूजितो देवगोभूतावरणो हरः ज्ञानद
दाति विपुलं कामान्सयच्छते गुणान् मय्युहा ज्ञानदशैव पापहा च प्रपूजित ८ अष्टम्यां पूज्य भूयः पृष्ठे गंगाध
रंधुरं सितवस्त्रयुगच्छन्नं घंटाभरणभूषितं दद्यात्प्रणम्य विप्राय प्रीयतांष्टभध्वज प्रदक्षिणांतत कृत्वा अत्र
तस्तमेनुब्रजेत् दानेनानेन जूषते शिवलोकं सुदुर्लभं वृषस्कंधे प्रतिष्ठति भुवनानि चतुर्दश तस्माद्दृष्टप्रदानेन दत्ता
भवति भूरियं ८ दुर्गासंपूज्य दुर्गाणि नवम्यां तस्तीच्छता सग्रामेव्यवहारे च सदविजयमादिशत् नवम्यां कां

चर्मसिंहकारयित्वास्वशक्तिभुक्ताफलाष्टकयुतनीलवस्त्रावगुंठितं द्विजातिप्रवरयैत्थसर्वान्कामानवाप्नुयात् कान्ता
 रावनदुर्गेषुचौरव्यालाकुलेषु हिंसकातं न हिंसेतिदानस्यास्यभ्रभावतः मर्त्योदिविपुरयातेपूज्यमानः सुरासुरैः पुण्य
 क्षयादिहागत्यराजाभवतिशार्भिकः १० दशम्याधर्मराजश्च सर्वव्याधिहरोध्रुवं नरकादपमृत्योश्च समुद्धरतिमानवम्
 १० दशम्यान्वृषादूददेशोः स्वर्णनिर्मिताः लवनेन गुडक्षीरानिष्पावां वृत्तिलैस्तथा गव्यत्रयं तदुल्लेख्य माषान्निस
 मन्विताः संपूज्य वस्त्रपुष्पाद्यैर्हजायप्रतिपादयेत् अनेन विधिनारयस्तु पुमांस्त्रीबाधवापुनः निर्वापयति राजेन्द्र
 तस्य पुण्यफलं श्रुणु इह कामानवाप्नोति त्रीत्यास्वर्गमहायते सफलास्तस्य सर्वांशायाः क्वचिन्मनसाकृताः ततः
 स्वर्गादिहागत्य कुले महति जायते एकादश्यां यथोदिष्टा विश्वेदेवाः प्रपूजिताः प्रजापशून् धनं धान्यं प्रयच्छन्ति महर्षे
 तथा ११ एकादश्यां हरिर्मर्त्यकारयित्वा हिरण्यं यथाशक्त्या तान्नामघृतेन परिपूरितं पंचाशतिनिरतां विप्र
 पुराणज्ञानविशेषतः दत्वा किं बहुनेकेन विष्णुलोके महीयते १२ द्वादश्यां विष्णुमिध्वा च सर्वदा विजयी भवेत् पूज्य
 अश्ववेदेवां यथागोपतिगोहरः गोवृषमाहं देहमसप्तधान्यानि यानि च पुष्पाणि च पवित्राणि गंधांश्चोद्भाव्य च
 स्तथा यथाशक्त्या प्यलंकृत्य वस्त्रेणाच्छाद्य तन्नरः द्वादश्यां द्वादशैतानि ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् एकस्य वा मह
 राजतः फलत्वं निशामय इह कीर्तिं परां प्राप्य भुक्ता भोगान्यथेप्सितान् अत्रैव विष्णुपुरीयाति पूज्यमानोऽप्सरो
 गणैः कर्मक्षयादिहागत्य राजा भवति धार्मिकः यज्ञयाजीदानपतिर्जीविष्वजशरदांशतं कामदेवं त्रयोदश्यां सर्व
 अर्थसमन्वितः बहुपुत्रो बहुधनस्तथास्यान्नान्नसंशयः १३ स्नापयित्वा ब्राह्मणं स्तुत्रयोदश्यां त्रयोदश तान्त्र
 छाद्य तैर्वस्त्रैर्गंधपुष्पैस्तथापयेत् भोजयित्वा तं मिष्टान्नदक्षिणां च निवेदयेत् प्रेतनाथः यरौद्राय तथा वैवस्वता
 यच यमाय च नमस्तेस्तु नमस्ते कर्मसाक्षिणे उच्चार्य श्रद्धया युक्तः प्राणिपत्यवि सर्जयेत् यः करोति महाराजं पूजा

मेतामोत्तोरमां यमायससुखंमर्त्यःस्थित्वाव्याधिविवर्जितः यममार्गेनतापंचटुःस्वमाप्नोत्यसौपुमान् नपश्यतित्रैत
 मुखंपितृलोकंसगच्छति कर्मक्षयादिहागत्यसुखीचपुत्रवानभवेत् दद्वैश्वरंचतुर्दश्यासर्वैश्वर्यसमान्वितः बहुपुत्रोबहु
 धनोनरः स्यान्नात्रसंशयः १४ माहेयंचशुभंकुंभचतुर्दश्यांप्रयोधृतं सुवर्णेनचसंयुक्तंनववस्त्राविभापितं घंटा
 भरणशोभाढ्यंषभनसमन्वितं योदद्याच्छिवभक्तायब्राह्मणायकुटुंबिने एतद्वत्त्वानरश्चैष्ठशिवलोकेमहीयते तत्र
 स्थित्वाचिरं कालंक्रमादेत्यमहीतले आरोग्यधनसंयुक्तो कुलमहतिजायते सर्वकामसमृद्धार्थोयावज्जन्मशतत्रयं
 १४ पार्ष्णमास्यांचयः सौमं पूजयेद्भक्तिमान्नरः सर्वैश्वर्यसमायुक्तः कांतिमानभिजायते १५ पार्ष्णमास्यांवृषोत्स
 र्गकारयित्वाविधानतः चंद्रराजतनिष्पन्नंपलेनैकेनशोभनं पूजयेद्ब्रह्मकुसुमैर्नैवद्यंविनिवेश्यच दद्याद्विप्रायस
 कृत्यवासैलंकारभूषणैः भेत्रेणानिनरार्जेद्रतन्निवेधनृपोचम क्षीरोदारुणवसंभूतत्रैलोक्यगणदीपक उमापते
 शिरोरत्नशिखंयच्छन्मोनम दानेनानेनदृपतेभ्राजतेचंद्रवह्निवि अप्सरोभिः परिवृत्तोयावदाभूतसंख्यं १५
 पितरःस्वदिनेपिंडारंघ्राःकुर्वतिसर्वदा प्रजावृद्धिधनंरक्षांमानुष्यफलमेवच ३० अत्रपितृव्रतंहमाद्रौवाराहे.स
 ग्नादिब्राह्मणामुष्टास्तमूचुःपितरस्तदा वृत्तिर्नाब्रूहिभगवन्कंवर्तामहेवयं ब्रह्मोवाच अमावस्यादिनंवेस्तु
 तस्यांकुशालेदकैः तर्पितामानुषैस्तृप्तिपरांगच्छतनान्यथा तिलोदयास्तथैतस्यामुष्यपितृभक्तिः चिरस्य
 तस्यसंतुष्टावैरंयच्छतमाचिरं तस्मादस्यांतिथौविद्वान्दानमेतत्समाचरेत् उपवासंविनाप्येतैर्भवंत्युक्तफलप्रदाः
 पूजयाजपहोमैश्चतोषिनाःशक्तिःसदाइति दानान्यमूनिविधिक्लमशोर्नरेन्द्रयच्छंतिथिद्विजवरथविशुद्धसत्त्वाः
 तंत्रंहाविष्णुभुवनेषुसुखंविहृत्ययात्येकतांसहाशिवेननसंशयोमे इतिश्रीभगविष्णोत्तरोक्तंसकलतिथिकृत्यानि अथ
 प्रतिपदादितीथीनां देवतापूजादिमंत्राः त्वन्नोअग्नेइत्यस्यहिरण्यस्तूपक्रुषिस्त्रिष्टुष्टदः त्वन्नोअग्नेवरुणस्यवि

द्वान्देवस्य हेडोऽत्रवयासि सौष्टाः यजिष्ठो विन्हितमः शोशुवानो विश्वेद्वेपांश्चिप्रमुमुग्ध्यस्मत् आग्निस्तु स्वर्णवर्णाभः
 संतर्धिः सप्तहस्तकः स्वाहासखेमपवाह शत्सयन्नस्तुक्त्वादिधृक् अग्नेयेनमः १ द्वितीयायां ब्रह्मा ब्रह्मयज्ञानमित्यस्य
 गीतमोवाभेदवश्यं ऋषिस्त्रिष्टुपछंदः ब्रह्मादेवता व्रस्तयज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वितीयायां सुरुचो वेन आव मुबुध्वउप
 मां अंस्य विष्टाशतथ्यो निमसतश्च विव ब्रह्मणेनमः पद्मासनस्योजलिलो ब्रह्माध्येयश्चतुर्मुखः अक्षमालां ग्नुवं
 विभ्रस्पुस्तकं चक्रमंडलं वासः कृष्णजिनंतस्य पार्श्वे हंसस्तथैव च २ तृतीयायां गौरी गौरिमिमावेति दीर्घतमः ऋ-
 षिः विष्टुपछंदः गौरिदेवता गौरीमिमामसल्लानि तक्षत्येकपदीद्विपदीचतुष्टपदी अष्टापदीनवपदीवभ्रवुवी
 सहस्राक्षपरमेव्योमन् गौरीं शंखंदुवर्णभां शर्धरीशनिवेतितां कृष्णपद्मासनासीनां साक्षसूत्रकमंडलुं वरदां-
 ज्ञानरूपां तां सर्वमाल्यप्रियां सदा गौर्यै नमः ३ चतुर्थ्यां गणपतिः गणानां वित्यस्य यत्समदं ऋषिजं तच्छंदः
 गणपतिर्देवताः गणानां त्वागणपतिं ह्वामहे प्रियाणां त्वाप्रियपतिं ह्वामहे निर्धानां त्वानिधिपतिं ह्वामहे
 वसोममृच्छां हजानि गर्भधमात्वमजासि गर्भधं पाशांकुशकल्पलतां विपाणं धञ्चतुंडां हितवीजपूरः रक्तस्त्रिनेत्र
 स्तरुण्डुमौलिर्हरो ज्वलो हस्तिमुखो वतादः गणपतये नमः ४ पंचम्यां नागाः नमोस्तु सर्पेभ्य इत्यस्य प्रजापति
 ऋषिः अनुष्टुपछंदः सर्पदेवताः नमोस्तु सर्पेभ्यो ये केच पृथिवीभ्ये अंतरिक्षे ये दिवितेभ्यः सर्पेभ्यो नमः सर्पा
 रक्तात्रिनेत्राश्च द्विभुजाः पीतवस्त्रकाः फलकासिधराः श्लक्षणाभास्वरफणविभूषिताः सर्पेभ्यो नमः पद्मांस्कंदः
 यदंस्कंद इति मेधातिथिः ऋषिर्गोत्री छंदः स्कंदो देवता यदंस्कंद पृथिवी जायमान उद्यत्समुद्रादुतवापुरीपात् श्वे
 नस्य पुक्षा हरिणस्य बाहु उपस्तुत्यं महीजातेत अर्वन् वराभयकरः साक्षाद् द्विभुजः शिखिवाहनः किरीटी कुंडली-
 देवो दिव्याभरणभूषितः कुमारः पुष्पमुखोऽध्येयः शिखंडकविभूषणः पताकं वैजयंत्या च शक्तिश्च वतुवामयोः

कुमारियनमः ॥ ६ ॥ सप्तम्यारविः आकृष्णतिहरण्यस्तूपक्रुषिर्गयव्रीछदः सूर्योदेवता आकृष्णैर्नर
 जसात्तमानोनिवेशयन्नमृतमत्यचहिरण्ययेनसंवितारथे नादेवोयातिभुवनानिपश्यन् पद्मासनः पद्मकरः
 पद्मगर्भसमद्युतिः सप्ताश्वरयस्यथ्यद्भिर्भुजः स्यात्सदारविः सूर्यार्येनमः ॥ ७ ॥ अष्टम्याशिवः
 त्र्यम्बकमितिविशिष्टक्रुषिर्गयव्रीछदः रुद्रदेवता त्र्यम्बकयजोमहेसुगर्धिपुष्टिर्धन उर्वारुक्कमिववंधनान्मृत्यो
 मृत्योमामृतात् पंचवक्रावयोरूढः प्रतिवक्रविलोचनः कर्णालहस्तः खट्वांगीचंद्रमौलिः सदाशिवः शिवाय
 नमः ॥ ८ ॥ नवम्यादुर्गा अवेष्ट्रवालिकेइत्यस्यप्रजापतिः क्रैषिः अनुष्टुप्छदः दुर्गादेवता अ
 वष्ट्रविक्रवावालिकेनमानयातकश्चनससत्यश्रकः सुभद्रिकाकर्णालवार्सिना कालात्राभाकटाक्षैररि
 कुलभयदामोलिवद्धुरेखा शखचक्रपाणेत्रिशखमपिकरैरुद्धहर्तात्रिनेत्राः सिंहस्कंधोधिः रुढात्रिभुवनमखि
 लतेजसापरयता ध्यायेदुर्गाजयाख्यात्रिदशपरिवृतासेवितासिद्धिकर्भिः दुर्गायेनमः ॥ ९ ॥ दशम्यार्यमः
 यमार्थतिविवस्वान्क्रुषिः विष्टुप्छदः यमोदेवता यमार्थत्वामखयित्वासूख्यैर्यथैवतिपसे देवस्त्वासीवितो
 मध्यानकुशव्यासः सप्तचर्मध्रुववरप्रदः धर्मराजयेनमः ॥ १० ॥ एकादश्याविश्वेदेवाः उर्मार्सश्रधेणो
 तिमयुच्छदः क्रुषिर्गयव्रीछदः विश्वेदेवादेवता उर्मार्सश्रधेणोधृताविश्वदेवासश्रगताः द्वाभवासादाशुपः
 मृत विश्वेदेवाश्चसर्वापिदाक्षिणोपाणयः ध्यातव्यायामपाणिशुशरासंनयुताः सदा विश्वेभ्योदेवेभ्यो
 नमः ॥ ११ ॥ द्वादश्याविष्णुः इदविष्णुरित्यस्य मेधातिथिः क्रुषिर्गयव्रीछदः विष्णुदेवता इद
 विष्णुर्विचक्रमवधानिदधेपदसमदमयपाछुमरे विष्णुः कामोदेकोखड्गपद्मशखकरः क्रमात् प्रदक्षिणेदेक्षि
 णाधः करादारभ्यमित्यशः विष्णवेनमः त्रयादश्याकामः उक्तामगायत्र्याः समोहनक्रुषिर्गयव्रीछदः

कामादेवताकामचनावानयागः ॥ पुण्यवाणायवद्ब्रह्मकामदेवविधोमाहितवानागः प्रचोदयात् ॥ नमोस्तुपुण्य
 वाणायजगद्धातकारणे ॥ मन्मथायजगन्नत्ररतिप्रातिप्रदायिन ॥ आप्यायस्वतिवद्रमवद्रणवद्रणजावः ॥ ३ ॥ १३
 चतुदश्याः शिवः ॥ त्र्यम्बकामितमत्रस्यवासिष्ठऋषिगायत्राछन्दः ॥ शिवोदेवताशिवचितोविनियोगः ॥ त्र्यम्बकयजाम
 हे ० पवकटापारुदः प्रातिवक्त्रालचनः ॥ कपालहस्तः खट्वागाचद्रमालिः ॥ सदाशिवः ॥ १४ ॥ अमायाः पितरः उदाररिते
 तिमत्रस्य शश्वऋषिः ॥ स्वधादेवता ॥ त्रिष्टुपछन्दः ॥ पतुगणमचनावनियागः ॥ उदारिताउत्पाराः ॥ सऽन्मर्त्यमाः सोम्याः
 सप्रसुयइयुरष्टकाऋतुज्ञास्तनावतुपितराहवपु ॥ ३० ॥ पूणमायाः शशी ॥ आप्यायस्वतिमत्रः ॥ श्वतः श्वतवर्धरोदः ॥
 शश्वः श्वतभूषणः ॥ गदापाणाद्विह्वश्चकृत्यविरदः ॥ शशी ॥ अयमलमासत्रतानि ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथवाचरितु
 ब्रह्मन्मलमासत्रतादिकं ॥ तत्सवब्राह्मविप्रसवलकाहितायच ॥ माकण्डयउवाच ॥ विस्तरणचनफलकाविभिर्नवश
 क्यते ॥ वक्रुजनादनस्यदकपुनः प्राकृतजनः ॥ प्रातिपत्तितथैर्माभ्यमासमेकजनानंदनं ॥ अर्चयेद्वधुपुष्पाद्यैः पायसे-
 नससापिपा ॥ विप्रास्तुभोजयत्पश्चाद्दक्षिणाभिश्चतोषयेत् ॥ एवब्रतमासमककुग्यादातोविचित्रकैः ॥ अतैर्भूतदिनेप्रा
 त्तोषोपयसुसमाहितः ॥ पुण्याह्नात्प्रातरुत्थायकुग्यात्पुष्पादिहोमक्रिया ॥ १५ ॥ गृहोत्थानियमपश्चाद्वासुदेवहृदिस्मरन्
 त्रिअशदमानरतानतोवप्राप्तिमत्रयन् ॥ सपत्नीकान्सदाचारान्सुरूपश्वसुविद्यकान् ॥ १६ ॥ वेदाध्ययनसंपन्नान्
 कुलानज्ञातिसम्बान् ॥ ततोमध्याह्नवलायाकृत्वामाध्याह्निकीः क्रिया ॥ १७ ॥ पुष्पमंडोपिकाकृत्वाविचित्रस्तोरणादि-
 भिः ॥ तास्मिन्नुशाभितेसर्वमण्डलतुयनादिते ॥ सुलक्षणलिखत्तत्रसर्वतोभद्रमण्डलः ॥ स्यापयेदन्नकुम्भपंचरेत्नसम
 न्वत् ॥ तस्योपरिन्यसत्पात्रदेवतवप्रपूजयेत् ॥ आदौस्वस्त्ययनकृत्वापूजातत्रसमारभेत् ॥ प्राणानांयम्याविधवन्म
 नःसकल्पपूर्वकं ॥ उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्चजनानंदनं ॥ गन्धतोयेनसंस्त्राप्यशुभैः ॥ १८ ॥ पंचामृतैस्तथा-
 स्थापयेदं

ब्रणकुर्वन्पुनर्मनवाष्टत ॥ ततस्त्रिशच्चनीमानिपूजयेच्चयथाविधि ॥ जिष्णुविष्णुमहाविष्णुहारिः कृष्णमधोक्षजं
 केशवं मोधवं रश्मिच्युतं पुरुषोत्तमं गोविन्दं वामनं श्रीशं श्रिकण्ठं ॥ त्रिश्वसाक्षिणं नारायणं संधु-
 रिपुमानरुद्धं त्रिविक्रमं वसुदेवं जगद्योनिं शेषतत्पत्नितथा ॥ सकेपणं चंद्रमुन्नदेत्यारिं विव्रतामुखं ॥ जना-
 दर्शनं धीधारं ॥ श्रीधरं च समपयेत् ॥ कुभस्थिते कास्यपात्रे ॥ पूजयेच्च जनादिनां ॥ आच्छाद्यैव ब्रह्मपुगेन पोते-
 नैव यथाविधि ॥ विष्णवे च तोदयादुपवीतेशोभने ॥ चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नोत्तविधेन च ॥ धूपैर्नामां विधे-
 दीपैः पूजयेच्च यथाविधि ॥ मिष्टान्नैः श्वेतैर्वेद्यानां गच्छदलान्वितैः ॥ घटा मुदंगनिघोषैः शखच्च नि समन्वितैः ॥ आ-
 रतिकं प्रकुर्वीतैर्कंपूरुगुरुचंदनैः ॥ प्रदक्षिणनमस्कारान्मंत्रपुष्पयथाविधि ॥ तद्यथा त्रस्थितो यंचंदनाक्षतपुष्पकैः
 अर्धद्वयोत्सर्पितैर्कंप्रहृष्टनातरात्मना ॥ नारैर्नैर्नालिकेलैश्च फलैर्नामां विधेः शुभैः ॥ पंचरत्नसंमयैर्कंजानुनीरुद्धां
 प्यभूतलैः ॥ आरोप्य जालैर्हस्तौ च श्रद्धाभक्तिं समन्वितः ॥ अर्धमासे तु संप्राप्तेशु भेषूयार्थो धिद्वते ॥ देवदेव महादे-
 व प्रत्यैति पतिकारकं ॥ गृहाणाध्यमयादतंकृपाकृत्वाममोपरि ॥ स्वयं भुवेनमस्तु भयब्रह्मणे मिततेजसे ॥ नमोस्तुते
 त्रियानितब्राह्मणानां दयाकुरु ॥ एवंस्तु त्वाजगन्नाथं गंधपुष्पपहारकैः ॥ पूजाद्यैर्वोजगन्नाथं चतुर्भुजं हरेषु च तथा
 जगिरेण कुंयात्कीर्तनं अर्वाणां दिभिः ॥ ततः प्रभातसमये अमावास्यादिने नृप ॥ विष्णुं च पूजयेद्भक्त्यापश्चादोर्मसमा-
 चरेत् ॥ समितिं लान्यं चरुणापायं सेनहनेन च ॥ अतो देवेति पट्केन अयुतं वासं हस्त्रकं पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा होमं शेषं समाप-
 येत् ॥ गुणैः पूजां ततः कुर्व्याद्दसुधान्यादिसंस्तकैः ॥ प्रदंयं द्विनुं साहसं प्रतिमचित्थानं प ॥ त्रयस्त्रिंशदपुष्पांश्च कांस्त्य-
 पात्रं समन्वितान् ॥ प्रदद्याद्द्वारं वरजिनेन च तृशं कं रयसि ह ॥ अधिमासे तु संप्राप्तेशु भेषूयैर्जलार्द्रं ॥ उद्दिश्यापूजदा-
 नेन च तनसंहरुक्मकं ॥ विष्णुप्रीत्यै प्रदद्याच्च पृथ्वीदिनं फलं भेत् ॥ त्रयस्त्रिंशदपुष्पांश्च अदानां ॥ हाश्चानिदितैः

सर्वगण्डसंयुक्तान्कास्यपात्रेनिर्धाय च ॥ अधिमासेतुसंप्राप्तेप्रापमुत्तयेज्जादनं ॥ १ ॥ अहिरथापपदानेनघृते
नसहस्रमकाविवणुं प्रीत्यिदं दद्याच्चष्टवीदानंफलंलभेत् ॥ अधिमासेतुसंप्राप्तेशुभसूर्याधिदेवते ॥ सुरकोत्तारणा-
धेवमयादत्तंप्रदीयते ॥ २ ॥ द्रव्यस्त्रिशदं पूर्वांश्चयुतंशंकरयासहं ॥ ३ ॥ संक्षिणामयानुभ्यंकांस्यापात्रेणदपिता-
दत्तादिवार्करोदंगृह्णीताचदिवार्करः ॥ ४ ॥ दानेनानेनविभ्रेद्रसूर्यमिप्रायितामिति ॥ ५ ॥ प्रीयतांदिवेदेवशावहाश
भुजनादनाः ॥ ६ ॥ तेषांप्रासादात्सकलाममसंतुमतोरथाः ॥ ७ ॥ गृहाणपरमान्नेनकांस्यापात्रंप्रपरितं ॥ ८ ॥ सवृतगुडसं
पुक्तंप्रीतोभेवदिवार्करः ॥ ९ ॥ त्वयादत्तमिदंप्राप्तपरमान्नेनपूरितं ॥ १० ॥ सघृतंप्रतिगृह्णामिप्रीयतांमिदिवार्करः ॥ ११ ॥ ब्राह्म
णान्पूजयेत्पश्चाद्वस्त्रालंकारचंदनैः ॥ १२ ॥ अपूपदानंदद्याच्चकांस्यापात्रसंमन्वितं ॥ १३ ॥ धेनुंमवत्सांदद्याच्चवस्त्रालंकारंभूषि
तां ॥ कांस्यदोमधारीप्यखुरींदक्षिणासहितानप ॥ १४ ॥ नंस्वातुवाचयेद्विप्रांसफलचास्तुमेवत ॥ १५ ॥ ऋत्विग्भ्योवासीसीद
धांतंत्रयस्त्रिशच्चकुंभकान् ॥ १६ ॥ कांस्यपात्रसंमयुकानपूजान्धृतसंयुतान् ॥ १७ ॥ वटकैःसहराजेंद्रयथाशस्त्याचदक्षिणा
प्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छंकराघृतपायसैः ॥ १८ ॥ दद्याच्चमलमांसस्यक्षयेयथेशुभेनहवा ॥ १९ ॥ दुर्बलेनापिकंतंयत्रयंत्रिश
दंपूपकैः ॥ मलमासेतुसंप्राप्तेष्कांस्मभ्यशुभेदिने ॥ २० ॥ निष्कचनेनदत्तंयधृतशंकरस्यासहं ॥ २१ ॥ भासांमालमांसोयंम
लिर्नपापसंभवः ॥ २२ ॥ तैर्यपापस्यशास्यधर्ममद्वर्दनंकरोति यः ॥ २३ ॥ यावतिवैवल्लिद्राणिअपूपादिपुण्ड्रवै ॥ २४ ॥ तावद्वधेस
हस्त्राणिस्वर्गलोकमहायिते ॥ २५ ॥ मलमासव्रतंनारीयाकरोतीहभारत ॥ २६ ॥ दारिद्र्यपुत्रशोकतनवैधव्यलभैतसा ॥ २७ ॥ यद्विदं
मंसर्वस्वकुग्याल्लोकैःपुनरुक्तं ॥ २८ ॥ ब्रह्महत्यादिपापघ्नप्राप्तुयाद्विष्णवपदम ॥ २९ ॥ एवंप्राथम्यचगोविंदपूजयेद्वाहिणात्रवे ॥ ३० ॥ संप
त्नोकांशुचिस्त्रात्वालक्ष्मीनारायणैस्मरन् ॥ ३१ ॥ पूजयेत्त्वाविधानेनभोजयेद्वृत्तपायसैः ॥ ३२ ॥ भोजयित्वाविधानेनसत्नीकस्म
रन्निवभु ॥ स्मरन्वयाद्विज रूपेणपत्नीरूपेणवद्विज ॥ ३३ ॥ परिघांयथयाशक्त्यायस्त्रालंकारंकुंभैः ॥ ३४ ॥ दद्याद्भाभैश्चकांमिषैश्च

अपनसैः कदलीफलैः नारिकेलैश्च नारंगैः कूष्माण्डिदाडिमैः फलैः उर्वारुकैः ककैः श्वेतगवैः समलकैः अन्यैश्च विविधैः
 शार्करचैश्च एयकृष्टयकृतपेकान्नगोधूमेः शुभेः सौहालिकैर्वटैः शर्कराघृतपूरैश्च फाणितैः खडमंडितैः भक्ष्यभोज्यै
 श्लेष्मादिकंदुकानि विशेषतः गोरसानां विचित्राणि वासिनां निहलादिभिः अन्यान्यपि च दानानि देयानि विविधा
 निच वित्तं शोऽयं न कर्तव्यमात्मनः श्रेयश्चछता यथावत्सरसंप्राप्य परिशेष्य मृदुद्रुवन् इदं स्वादु इदं भोज्य भवद
 र्थविचिंतये याचयतां रोचयेच्च यन्मया पचितं प्रभो धर्म्योऽस्म्यनुश्रुतास्मि पविं तमममिदं विविजयेद्यतो वि
 प्रान्दत्वातिवूलक्षणे आसीमां तमनुब्रज्य भुजीतं वर्धभिः सह अस्मां तं व्रतं नारीया करोति हरिप्रियः दारिद्र्य
 पुत्रशोकवैधव्यनभवे कदा एवं विधौ पिपुरुषो यदि कुर्यान्मालिग्लुचे मलिग्लुचं प्राप्य न पूजितो यैः श्रीनाथदेवः
 परयवभस्मा कथमेवेच्छेय सुखसंपत्पुत्रः सुहृत्स्वजनंश्चापि भार्या कदा चिन्नकृतं पापं मलमास व्रतं नरेतेषां
 पापिष्ठतानित्यत्र ह्यहस्यापदेपदे मां कंडये उवाच एते ते कथितं तं पर्यगह्या दुर्हतं परं वाजपेयक्रतुफलं श्रोता वका
 लमेदं ध्रुवमा इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे मलमासत्रतोद्यापनमास्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदान्याप्रणी
 रणवीरसिंहभूषणकारिते कृत्यसंगरे मलमासादिसंकीर्णकृत्यरत्नसंमुच्चयः २५ अयं संक्रांतिव्रतानि तत्रा
 दाधान्यसंक्रांतिव्रतं स्कंदपुराणे नैदिकेश्वर उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि धान्यव्रतसंनुचमं यत्कृत्वा हि न
 रराजन्सर्वान्कामानवाप्नुयात् अयनो वपुर्वै चैव स्नानं कृत्वा विचक्षणः उपचारैः पूजयेच्च ध्यात्वा देवीं देवाकरं करि
 प्यामि व्रतं देवचंद्रस्यावत्परायणः तद्विघ्नमेया तु त्वत्सादाहिने श्वर इदं यज्ञोपीलं खेतपशुकुमेनाष्टपत्रक
 भास्करं पूर्वपत्रे तु श्राद्धे ग्यातुरवितंथा विवस्वतं तथा ग्येनैः कृत्यं पूर्णं तथा आदित्यं वारुणे त्रैवायं च ये तपनं
 तथा मां नैडमिति कारवै चै शान्ये भानुमचयेत् एवंचक्रमशो भ्यर्च्यो विधात्वा सवेदशैः कृतांजलिपुटो भूत्वा त्व

ध्वं दद्यात्समंत्रकं ' ' उं कालात्मा सर्वभूतात्मा विदोत्मा सर्वतोमुखः ' ' व्याधिशो कजरा मृत्युसंसारभयनाशनः ' ' इत्य
र्धमत्रः पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसा प्रणिपत्य च ' रविश्र्यात्वा ततो दद्यात् धान्यत्रयं स्थद्विजातये ' ' एवं सर्वत्सरे
पूर्णकुयादुद्यापनक्रियां ' ' अर्घ्यपत्राहं सौवर्णकारयेत्पटलेशुभं ' ' द्विभुजपूजे येद्भानुरक्तवस्त्रयुगान्वित
धान्यद्रोणेन सहितं तर्धनस्वशक्तितः ' ' स्वर्णशृंगारोप्य स्वरां कांस्यदेहां पर्यस्विनीं ' ' रविरूपं द्विजेष्व्यात्वा तस्मै
वेदविदे तथा विद्यापात्राय विप्राय तत्सर्वं विनिवेदयेत् ' ' अग्निष्टोमसहस्राणीं फलप्राप्नोति मानवः ' ' सप्तजन्म
सहस्राणि धनधान्यसमन्वितः ' ' निर्व्याधिनीरुजो धिमान् रूपवानपि जायते ' ' इदं ब्रतं वर्षात्मकं ' ' तत्र ब्रतविधिः
संक्रांतिदिने प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा गोमेयेनोपलितं शुद्धदेशे ' ' कुंकुमादिनाष्टदलं पद्मं विरच्य ' ' पूजासमग्रसिंघ
द्यं संकल्पं कुर्यात् ' ' तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाग्निष्टोमादिफलप्राप्तिपूर्वकं सप्तजन्मसु ' ' धनधान्यपुत्रपौत्रादिसमन्वित
निर्व्याधिनीरुजलादिसिद्धिद्वारा श्रीसंवित्पुरुषपरमेश्वरप्रीत्यर्थं धान्यसंक्रांति ब्रतं करिष्ये ' ' इति संकल्प्य ' ' गणेशस
पूज्य ' ' पूर्वनिर्मितपद्मार्णकायां ' ' विश्वात्मनेन मद्रतिनाममंत्रेणावाह्यपूजयेत् ' ' अष्टपत्रेषु पूर्वोदिक्रमेण देवताः प्रा
वाहयेत् ' ' भास्वर १ रवि २ विवस्वतं ३ आदित्यं ४ तपनं ५ मार्तण्डं ६ भानु ७ पूषण ८ मध्ये विश्वात्मानं
श्रावह्यसंपूज्य चति ' ' अर्घ्यदानमंत्रः ' ' कालात्मन् सर्वदेवात्मन् विश्वात्मन् विश्वतोमुखव्याधिमृत्युजरागोकसंसारभय
नाशन ततः प्रस्थमितधान्यसदक्षिणं ' ' ब्राह्मणाय दत्त्वा ' ' मौननस्वयं भुजीत ' ' पुत्रवतो गृहिणोऽपवासनिषेधात्
सर्वत्सरं तिद्यापनं कुर्यात् ' ' उक्तमंडले पूर्ववद्देवता ' ' आवाह्य ' ' सुवर्णादिपात्रेणार्घ्यं दत्त्वा संपूज्य ' ' द्रोणपरिमित
धान्यं तदर्धाधिवा ' ' आचार्य्याय दत्त्वा ' ' पीठसहितं गार्च्य दत्त्वा ' ' ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं भुजीत ' ' अत्र होमादिसामान्य
विधिनार्कावर्ध ' ' इति धान्यसंक्रांति ब्रतं ' ' अथ रूपं संक्रांति ब्रतम् ' ' स्कान्दे ' ' अथान्येदं पितृवच्चिं रूपं संक्रांतिमुत्तमं

संक्रांतिवासरतल्लान्नं कृत्वा विचक्षणः । हेमपात्रघृतकृत्वा हिरण्येन संमानितः । स्वरूपं वीक्ष्य तत्पत्रिब्राह्मणा
य निवेदयेत् । एकभक्ततः कृत्वा भक्त्या च वसमान्वितः । त्रततिकान्नं दद्याद्घृतधेनुं समन्वितं । अश्वमेधसहस्रा
णां फलमाप्नोति मानवः । रूपयौवनं संपत्त्या आगुरांगेयं संपदा । लक्ष्मीं च विपुलां भोगाभ्युनक्तीह न संशयः । सर्व
पापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकां स गच्छति । अस्या विधिः तिथ्यादिसंकीर्त्यः । आत्मनः कर्मनीयं रूपं प्राप्तिपूर्वकं श्रीपर
मेश्वरप्रीत्यर्थं रूपं संक्रांतिव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य । पूर्ववत्तलिखितपद्योभानुं संपूज्यः । कांस्यपात्रे सघृते स्वरूप
वीक्ष्य पात्राद्विज्ञाया दद्यात् । एवं प्रति संक्रांतीं कुर्यात् । वत्सरं तेलकं मंडले सौवर्णीभानुं संपूज्यः । कांस्यपात्रस्थघृ
ती हिरण्यं सहितं चाथर्थापदं चार्गां च दद्यात् । फलभूयस्त्वर्कामोघं धृतं धेनुं संपिदद्यात् । ब्राह्मणाभोजयित्वा स्वयमपि
भुञ्जीत । इति रं कंदे । करूपं संक्रांतिव्रतं २ । अधोभोगं संक्रांतिव्रतम् । तत्रैव संक्रांतिदिवसे प्राप्य धेयं पितरनुसमा
कुर्यात् । कुकुमं कमलं चैव सिद्धं कुमुमानि च । सुगंधानि चंद्रव्याणि तां वूलं शालितं दुलान् । तं दुलान्फलं संपुत्तुं कांस्त्वा
भ्यां दद्याद्विचक्षणः । दद्यात्सहस्रमनंसां मिथुनेभ्यः प्रयत्नतः । भोजयित्वा यथां शीकितं वस्त्रयुग्मं प्रदायेत् । एवं स
वत्सरं स्याति रविं संपूज्य पूर्ववत् । धेनुं सदा क्षिणां दद्यात्सपत्नीकं द्विजातये । स्यात्सुखी सर्वमर्त्यं पुभोगीजन्मनि जन्मनि
अस्म्यविधिः तिथ्यादिसंकीर्त्यः । आत्मनोऽनैकविधभोगप्राप्तिपूर्वकं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं भोगं संक्रांतिव्रतं करिष्ये । इ
ति संकल्प्य । पूर्ववत् भानुपद्मैः संपूज्य त्रिभ्योऽधिकानि मिथुनानि संपूज्यः । तान्यतानि । कुकुमं कमलं सिद्धं सुगंधि
पुष्पतां वूलं शालितं दुलं क्षिणयुतानि दद्यात्भुञ्जीतः । वत्सरं तेलकं मंडले सौवर्णीभानुं संपूज्यः । द्वादशमि
थुनेभ्यः पूर्वाकं वस्त्रयुग्मं सहितानि सौभाग्यं चंद्रव्याणि दद्यात्ब्राह्मणां यंत्रां च दद्यात्भोजयेत् । इति संक्रांतिव्रतं । कंभोगं संक्रां
तिव्रतं । अथ लवणं संक्रांतिव्रतं । तत्रैव । अथ तः संप्रवक्ष्यामि लवणं संक्रांतिव्रतम् । संक्रांतिवासरं प्राप्य स्नानं

कृत्वा शुभजेलेः चत्वारिंशत्कारसंभूते भक्तिभावसमन्वितः । कुकुमेन लिख्य पद्मपत्रसंकाणिकं ॥ भास्करपूजये
 द्रत्तयाधान्यप्रस्थसमन्वितः । तदेतलवर्णपत्रसंगुण्डस्थपयदुधः । पूजितस्त्वं यथा शक्त्या प्रसीद मम भास्कर
 लवणसंगुण्डशय्याब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ एवं सवत्सरे पूर्णमानु कुर्था द्विरभये ॥ रक्तवस्त्रपुगाच्छन्नरक्तचंदनचर्चितं
 कर्मलवर्णपत्रं धेन्वासाधो द्विजातये । प्रदद्याद्भानुमुद्दिश्य विश्वात्मा प्रीयतामिति । ॥ ऐक्यत्वात्पुण्यं प्राप्य
 ते भुवि मानवेः । तत्केन गदितुं शक्यं वर्षकोटिशतैरपि । ॥ लवर्णचलदानस्य फलप्राप्नोति मानवः ॥ सर्वकाम
 समृद्धात्मा विमानवरमास्थितः । सुथलो केवसेत्कल्पं पूज्यमानः ॥ सुरासुरः । अथास्य विधिः । तिथ्यादिसं
 कीर्त्यनिकविधसुखप्राप्तिपूर्वकयूले के प्राप्तिश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं लवणसंक्रांतिव्रतं करिष्ये । ॥ पूर्ववत्पद्मे भास्करं सं
 पूज्य । तदग्रे संगुण्डलवर्णपात्रे निधाय देवप्राथयेत् । पूजितस्त्वं मया भक्त्या प्रसीद मम भास्करः । व्रतं संपूर्णं तां प्राप्नुव
 त्प्रसादाद्विवाकरं । ततः संगुण्डलवर्णयुतं पात्रं दत्त्वा । ब्राह्मणान्भोजयेत् । वत्सरेति पूर्ववदुद्यापनं कुर्यात् । इति
 व्रतव्रतम् । ॥ अथ तजः संक्रांतिव्रतम् । शालितं दुलसं द्युक्तं करं करारयेच्छुभं । तन्मध्ये दपिकं स्थाप्य प्र
 जसा । तन्मध्यमोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् । अर्घ्यं पूर्वोक्तं वत्सुर्योदेकं च पूर्ववत् । सवत्सरे
 ध्यादुद्यापनं दुधः । शोभनं दीपकं कर्णसुवर्णेन तु नारदः । ताम्रिणं करं कंठार्थं तन्मध्ये दीपकं न्यसेत् । कपि
 तृण्यं करं केण द्विजातये । अत्र विधिः । आत्मनो अतितजस्त्वप्राप्तिपूर्वकं सविता देवता प्रीत्यर्थं तेजः संक्रां
 इति संकल्प्य पूर्ववत्कमलसंवितारं संपूज्य । पुरतः शालितं दुलसं पूर्णं करं कनिधाय । तन्मध्ये मोदकं
 चलितं कृत्वा । ब्राह्मणसंपूज्य दद्यात्संवत्सरेति । सौवर्णिमानुमंडलं संपूज्य । पुरतः शालितं दुलपू
 वणं निमित्ती पकृत्वा । ब्राह्मणाय दत्त्वा किंपिलागां च दत्त्वा द्विजां भोजयेत् । इति तेजः संक्रांतिव्रतम् । ॥ ५

अथसौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् । पूर्ववद्भानुमध्यच्यतथाचैवसुवासिनीः । पूर्ववत्भोगसंक्रांतिमुवासिनीश्चसंपूज्या-
 सौभाग्याएकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं तु योपिते विप्राय वेदविदुषेभ्यस्त्यातत्प्रतिपादयेत् । एवं सवत्सरे पूर्णकृत्वा ब्राह्म-
 णवाचनं । पर्वतं लवणं कृत्वा यथाविभवसारतः । लवणपर्वतं शस्त्यात्तममध्यमकानि एकैवेत्यर्थः । कांचनं कमलं
 कृत्वा भास्करचैव कारयेत् । गंधपुष्पादिना पूज्या विप्राय प्रतिपादयेत् । सौभाग्याष्टकं तु । इक्षवोराजि कातहन्नि
 प्यावाश्रयुगोभनाः । धान्यकं जीरकं चैव कौसुमं कुंकुं तथा । लवणचाष्टमं प्रोक्तं सौभाग्याष्टकमुच्यते । अस्य वि-
 धिः । ओमद्यात्मनोऽनुतुलसौभाग्यप्राप्तिपूर्वकं । भानुदेवप्रात्यर्थसौभाग्यसंक्रांतिव्रतरिष्ये । इति संकल्प्य पूर्व-
 वत्पद्मे भानुसंपूज्य गांवसंपूज्य सपत्नीकाया द्विजाय । सौभाग्याष्टकयुक्तं वस्त्रयुग्ममसहितं वायनं दत्त्वा । अल-
 वणं मोनीभुंजीत । वत्सरति सौवर्णभानुमंडले संपूज्य तत्पुरतः । यथाशकिलवणाचलं कृत्वा कांचनकमलं कृत्वा संपूज्य-
 सुरभिः सहितं विप्राय प्रतिपादयेत् । इति सौभाग्यसंक्रांतिव्रतम् । ६ । अथां वलसंक्रांतिव्रतम् । अधान्यत्सप्रव-
 क्ष्यामितां वलव्रतमुत्तमं । तां वलं च दनाढ्यं च ग्रह्याज्ञां द्विजोत्तमात् । एवं सवत्सरे पूर्णैरात्रौ रात्रौ ततः परं । तां वलं
 भक्षयेद्विप्रैः । कारयेद्देवतांतरं । वत्सरति च कमलं कृत्वा चैव तु कांचनं । पूर्णैकोशचक्रुर्वीततथा नंत फलाप्तये । चूर्ण-
 भांडं च कुर्वीत पूगप्रस्फोटनं तथा । मुखवासान्दिपूणानां भांडानि च द्विजपंभ । द्विजदांपत्यमावाह्य सर्वोपस्करसंयुत-
 दैवै तद्युगेयं दत्त्वा पण्डितैर्मैजयेद्द्विजान् । उपकल्पितं च यत्किंचिद्ब्राह्मणाय निवेदयेत् । एवं क्रमेण यानां तां वला-
 स्य व्रतोत्तम । धनपुत्रैश्च पौत्रैश्च मोदते स्वग्रहे सदा । अत्र विधिः । तिथ्यादिं संकीर्त्यात्मनो भर्त्रा सह अतुलसुख-
 प्राप्तिं पूर्वकं सवितुः प्रीत्यर्थं तां वलसंक्रांतिव्रतं करिष्ये । इति संकल्प्य । पूर्ववत्पद्मे भानुसंपूज्य । ततो द्विजदंपती च दना-
 दिना संपूज्य । तस्मै एला लवणजतीपत्रं कंकोलखादिराप्रत्येकभांडे निधाय । सौप्यं मयं चूर्णपात्रपूगप्रस्फोटनं च पूर्णी-

फलानि नागवल्लीदलानि च । । सति मा मध्यस्वर्णनिर्मितानि कानि चित् । । नागवल्लीदलानि चरौप्यादिपात्रे
 निधाय संकल्पपूर्वकं दद्यात् । । दानमंत्रः । तां वूलं श्रीकरं भद्रं ब्रह्माविष्णुशिवात्मकं । प्रदानाद्देवदेव शपूर्णाः संतु मनो
 रथाः । । इति दत्त्वागचिदत्त्वा ब्राह्मणभोजयेत् । । अथ प्रकारं तरेण तां वूलं व्रतं भविष्ये । । तत्र ग्रहणविधिः । । आयाद
 शुद्धशम्यां चातुर्मास्यव्रतं । तत्र तिथ्यादिसकीर्त्या तां वूलं व्रतस्य पूर्वोक्तफलावाप्तये चातुर्मास्ये तां वूलं व्रतं करिष्ये । इति
 संकल्प्य पीठे फणान् विनशेषनागकन्यायुतं हरिं पुरुषसूक्तेन संपूज्य । तदग्नद्विजं सपत्नीकं च संपूज्य । सोपस्करं तां
 वलवीटिद्वयं देवाय द्विजाय च दत्त्वा प्राणमेत् । एवं प्रतिदिनं अतैकार्त्तिकशुक्लकादश्यां पौर्णिमायां वा उद्यापनं कुर्यात्
 तद्यथा । अथेत्यादि तिथ्यादिसकीर्त्यात्मनः । अनेकदानफलप्राप्तिसकलभोगयुतनारायणप्रीत्यर्थं आचरितं चातु
 र्मास्ये तां वूलं व्रतं तोद्यापनं करिष्ये । इति संकल्प्य गणेशपूजनं दिवि धाय आचार्यं वृणुयात् । अथाचार्यः पूर्ववत्संढल
 ब्रह्मादिदेवताः संस्थाप्य तदुपरि कलशे रौप्यमयशे वेहाटकनिर्मितं । नारायणं नागकन्यायुतं । सहस्रशीर्षं त्रिं
 त्रणसंस्थाप्य । ततः पूर्वादिदिक्षु ब्रह्माण्डं शदुर्गां क्षेत्रपालं च तत्तन्मंत्रैरावाह्य । पुरुषसूक्तेन पंचामृताभिषेकपुरः
 सरं पूजयेत् । नानाविधभक्ष्यभोज्ययुतपायसोपहारनिवेदेयत् । देवाग्नेशसंख्यापूगानियथाशक्तिवानां गङ्गायुतं
 च संस्थाप्य देवं स्तोत्रैः स्तुवीत । ततो दशनवीनताम्रपात्राणि क्रमुकपूगयुक्तानि रौप्यमयानि वा तावन्ति चूर्णपात्राणि
 रौप्यमयानि च तत्तद्रूपपूरितानि । पक्षे शूर्पनवे के निधाय । बलद्वयेन संवेष्ट्य सप्तधान्योपरि देवाग्ने निधाय । तत्र दे
 वं नागरूपं ध्यात्वा प्रार्थयेत् । नवनागमहाराज पत्न्यास्तव प्रपूजनान् । इप्सितं देहि मे कामं सर्वसौख्यप्रदं । भव ततो
 गतिं वाद्यपुराणपठनादिभिर्जागरेण रात्रिनीत्वा । प्रातर्देवं संपूज्य । अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् । तत्र प्रधा
 नं नारायणं । अतो देव तमे त्रेण खड्गमिश्रितमाज्यपायसं च रुद्रव्येणाष्टोत्तरशतं संख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताभ्यं क

कथं ह्युत्थायक्षे एवं हिंसमाप्य दंपती न वक्तव्यं । दिनासंयुज्य पूर्ववत्स्थापितं शूर्पनवकं न वत्राह्मणेभ्यो दद्यात् ।
 तत्र मंत्रः तांबूलश्रीकरं भद्रं ब्रह्मनिष्णु शिवात्मकं अस्य प्रदानाद्देवशसफलं मे स्तुवांछितं ततस्तेभ्यो न वगोदा
 नानि तद्भवैर्मौल्यं वादक्षिणात्वेन दत्त्वा देवं प्राथयेत् तांबूलदानमाहात्म्यात्प्रीतो भव जनार्दन संपूर्णैकुरु मे
 देववांछितं पुरुषोत्तम ततः पीठमाचार्याय च दत्त्वा कपिलांगां च दत्त्वा ब्राह्मणभोजनपुरःसरं स्वयं भुंजीत इति
 तांबूलव्रतम् ७ अथ मनोरथसंक्रांतिव्रतम् गुडेन पूर्णकुंभं च सवस्त्रं च स्वशक्तिः संक्रांतिवासरे दद्या
 ब्राह्मणाय कुटुंबिने एवं सवत्सरे पूर्णैस्वशक्त्यो दद्यात्पनंचरेत् गुडेन पर्वतं कृत्वा वस्त्रं लेभ्य भूषितं अयने चोत्तरे
 दद्याद्दिनशार्ठ्यनकारयेत् ययं कामयेत कामं तं तं प्राप्नोति पुष्कलं अथ विशोकसंक्रांतिव्रतविधिः तिथ्यादिसं
 कीर्त्यात्मनो विशोकत्वसमन्वितः पुत्रपौत्रादिवृद्धिद्वारा श्रीसन्वितुं देवताप्रीत्यर्थं विशोकसंक्रांतिव्रतं करिष्ये इति सं
 कल्प्य पद्मे पूर्ववत् भास्करं ताम्रपात्रं संस्थाप्य सपूज्य चरक्तवस्त्राभ्यां परिवेष्ट्य पूर्ववत् अर्घ्यं दत्त्वा ब्राह्मणा
 यं गुडपूर्णकुंभं सदक्षिणं दद्यात् वत्सरांते मण्डले हं भास्करं ताम्रपात्रे संपूज्य गुडपूर्णकुंभं सदक्षिणं दद्यात् गु
 ष्पर्वतेन सह पीठं कपिलासाहितं दद्यात् अथातः संप्रवक्ष्यामि विशोकसंक्रांतिमुत्तमां अयने विपुर्वै च वयती
 पातो भवेद्यदि एकभक्तदक्षुर्ग्याज्जलदानपूर्वकं कांचनं भास्करं कृत्वा याविभवशक्तिः स्नापयेत्पंचगव्ये
 नंगंधपुष्पैस्तु पूजयेत् संछाद्य चरक्तवस्त्राभ्यां ताम्रपात्रे निधाय च भास्कराय नमः पादौ जंघेतु रवये नमः
 आदित्याय नमो जानू उर्वारं दिनकराय च अर्यम्णे च कटिपूज्य मानवं चोदरे तथा नमः पूज्ये च बाहुभ्यां मय
 म्णे वै पुनस्तनौ विवस्वते नमः कंठं मुखं पूज्य सहस्रांशवे । प्रभाकराय वै चाक्षणे स्तेजोराशे नमः शिरः वरु
 णाय नमः केशान्पादादौ पूजयेद्धारि अर्घ्यं च पूर्ववत् कार्यं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं सवत्सरे पूर्णैकांचनेन दि

वाक्यस्यः सपद्महस्तसंपूज्ययथाविभवशक्तिः कारयेत्पूजयेद्भक्तोरकवस्त्रेणवेषयेत् ततोहोमंप्रकुर्वीतसूर्यमंत्रे-
 णानारद द्वादशकपिलादद्याद्वस्त्रालंकारसंयुता- अशक्तः कपिलोमेकांविनशाव्यविर्जितः आयुरारोग्यमैश्वर्यं
 भार्यापुत्रसमन्वितः - इतिविशोकसंक्रांतिव्रतम् ॥ ९ ॥ अथायुःसंक्रांतिव्रतं अयान्यांसंप्रवदयामि-
 आयुःसंक्रांतिमुत्तमां संक्रांतिदिवसेपूर्ववत्समर्च्यदिवाकरं कस्येक्षीरंघृतदद्यात्साहिरण्यंस्वशक्तिः पृथक्पृथक्
 कप्रदानेनपूजामेवप्रकीर्त्तता सक्षीरंसुरभीजातंपीयूषमसर्पियुक् आयुरारोग्यमैश्वर्यमतोदेहिदिवाकर इति
 मंत्रः अनेनविधिनावर्षसर्वदद्यात्तद्रितः उद्यापनादिकंसर्वधान्यसंक्रांतिवद्भवेत् निर्व्याधिश्चैवदर्षियुस्तेज-
 स्वीकीर्त्तिमांस्तथा अपमृत्युभयनास्तिजिवेच्चशरदांशत अयधनसंक्रांतिव्रतम् हेमाद्रौस्कांदे संक्रांतिदिव-
 सेपूज्यभास्करंतुविधानतः कलशंनिर्व्रणंघ्राह्यवारिपूर्णंनिधापयेत् सुवर्णपुरुषंकृत्वाप्रतिमांसंतुदपयेत् विधि-
 नानेनवर्पतिप्रीयतांमेदिवाकरः पूजाविधानंसर्वतुधान्यसंक्रांतिवद्भवेत् सौवर्णकलशंकृत्वासूर्य्यचोपरिविन्यसेत्
 हस्तेसुवर्णघटितंपंकजंवैनिवेशयेत् गोदानतत्रदातव्यमेवंसंपूर्णतंत्रजेत् यतात्माशतसाहस्रधनयुक्तोभवेन्नरः आयु-
 रारोग्यसंपन्नः सूर्यलोकेमहीयते इतिधनसंक्रांतिव्रतम् डोमद्यात्मनोविपुलवनप्राप्तिपूर्वक आयुरारोग्यपुत्रपौत्रा-
 दिकामनयाधनसंक्रांतिव्रतंकरिष्ये पद्मेवारिपूर्णकलशनिधायसुवर्णपत्रेभानुसंपूज्य सुवर्णधेनुसहितंपीठंद्विजाय
 दत्त्वासदनेनद्विज्ञानभोजयेत् शेषधान्यसंक्रांतिवत् ॥ ११ ॥ अथरुद्रपुराणेकमाज्ञासंक्रांतिव्रतम् ब्रह्मोवाच
 आज्ञासंक्रांतिमाहात्म्यंशृणुस्कंदविधानतः यांकृत्वासर्वलोकेषुआज्ञावान्जायतेनरः संक्रांतिदिवसेपुण्येप्रा-
 रमेन्नियमंत्रतीः पद्मपटलंकृत्वाकुम्भेनसुशोभन पूजयेन्मंत्रमुच्चार्य्यविधिवद्गुरुसन्निधौ आज्ञातेजस्करोऽपि
 छत्रभादोऽप्ययशस्करो आज्ञासर्वत्रगादेवमदेहिनोऽस्तुते ॥ संपूज्यैवंकुम्भेनदद्याद्विप्रायभोजनं उद्यापने

तुवंदांशुसौवर्णसरथं तथा एकचक्रं च सप्ताश्वमरुणेन समन्वितं य. कुर्याद्विधिनानेन आज्ञासंक्रांतिमुत्तमं आ-
ज्ञायास्खलितालोकेसूर्यभक्तश्च जायते इति स्कांदे आज्ञासंक्रांतिव्रतम् ॥ १२ ॥ अथापापसंक्रांतिव्रतम्
नंदिकेश्वर उवाच ॥ वक्ष्याम्यपापसंक्रांतिशृणुस्कंदविधानतः संक्रांत्यां नियतो भूत्वा तिलैः श्वेतैः समन्वितैः क-
रं कर्धमानं च प्रतिमासं निवेदयेत् वर्धमानं शरावम् मंत्रेणानेन तु स्नायाद्भक्तिभावसमन्वितः भक्तिरंतःकरण-
स्य तदाकारवृत्तिः भावो विध्यासः तिलोक्तं पातु पापेभ्यस्तदेव प्रसादतः त्वंचमारक्षदेवेशाहुमनः कायकल्म-
षं ॥ उद्यापने च देवस्य सौवर्णमापकेन तु द्विभाज्य प्रतिमाकार्यारजतेनाथ कारयेत् देवस्य सूर्यस्य स्वर्णमाप-
केण संमितेति शेषः अथवा अयं च शकशक्तविषयत्वेन व्यवस्थितो विकल्पः तिलधेनुः प्रदातव्या व्रते स्मिन्ना-
त्र संशयः सर्वपापप्रणाशाय आयुरारोग्यहेतवे एतत्सर्वं पुरा प्रोक्तं ब्रह्मणा विष्णुरिंद्राय जगदे-
तथो मां भवेन्नतं शंभुश्चैव ममाचष्टे मया प्रोक्तं तव प्रभो सर्वसंक्रांतिदिवसे प्रारभेद्व्रतमुत्तमं दक्षिणोत्तरसं-
क्रांतौ सर्वांस्त्विचकेशव श्रद्धुषत्वाच्छरीरस्थयौ गपद्यं प्रशस्यते न चात्र विधिलोपः स्यात्सर्वत्रैकं तु देवतं नाना देवव्र-
तानां तु एककालं प्रशस्यते इति स्कंदपुराणोक्तमपापसंक्रांतिव्रतम् १३ अथ कीर्ति संक्रांतिव्रतम् नंदिकेश्वर उवाच
कीर्ति संक्रांतिमाहात्म्यं शृणुस्कंदविधानतः संक्रांतिवासं प्राप्य रविचंद्रिखेद्धुवि तस्य मध्ये स्तितं देवं पूजयेत्सू-
र्यमंत्रतः यथा विभवसारेण ततो विप्राय दक्षिणां प्रतिमासं तु वैश्वंतस्त्रयम् प्रदापयेत् उद्यापने तु रौद्रं च सूत्रे
मंत्रप्रदापयेत् श्वेतवंक्षुगुग्गुलं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं कृते परकीर्तिर्जायते चापि विह्वत् फलं न शक्यते
वक्तुं गोष्ठपतेरपि जिह्वा विमला कीर्तिराज्यं च जायते नात्र संशयः आयुरारोग्यसंपन्नो जीविद्वयं शतं नरः इति
स्कंदपुराणे कीर्तिव्रतम् ॥ १४ ॥ अथोत्तरायणदक्षिणायनसंक्रांतिमारभ्य कर्तव्यं शीलव्रतम् पुलस्त्य उ-

वाचिः अथ जादयनं यावद्वर्जयेत्पुष्पसर्पिणी तद्वृत्तं कांचनं पुष्पं धृतं धेनुसमन्वितं दद्याच्छिवं पुण्यातिविप्राय धृतं
 पापसंघं एतच्छीलव्रतं नाम शीलारोग्यसुखप्रदं इति पद्मपुराणोक्तं शीलव्रतम् १५५ अथ राज्याव्रतम् १५६ कृष्णउवाच
 च उन्तरेत्स्वयेन प्राप्ते धृतं प्रस्थेन यो हरिः स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वड्वांसं प्रयच्छति सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्य-
 लोकैस्सेवितः ततो भवति भूपालः प्रजानं दद विवर्धनः राज्यव्रतमिदं प्रोक्तं परंतुष्टिकरं हरिः इति भविष्योत्तरोक्तं
 राज्यव्रतम् अथोत्तरायणे धृतं व्रतं पनव्रतम् पुलस्त्य उवाच अयने चोत्तरे प्रज्जितयः स्नापयतिकेशवम् धृतं भस्त्रये-
 न पापसंघं कलचव्यपोहति कपिलो विप्रमुखाय ददात्यनुदिनं चयः स्नानं देवस्य यच्छति यै धृतो नारायणे ३ ते-
 याति विष्णुं सायुज्यं सर्वपापविवर्जिताः इति विष्णुधर्मोत्तरे कं धृतं व्रतं पनव्रतम् १७५ अथ वृतां कत्यागव्रतम् भवि-
 प्रयोत्तरं वृतां कस्य विधिं वक्ष्ये शृणु पार्थ समाहितः संवत्सरं वाषण्मासान् त्रीन्मासान् वा समाहितः अस्योद्याप-
 नं वृतां कं मप्रतिहतं वरेहमासिद्धं दद्याद्द्विजाय धृतं वल्गुसमन्वितं यः कृत्वा तु वर्षमपि मासमथैकमेव सायुज्यं न पश्य-
 तिरपुरुषः कदाचित् अर्थतस्य विधिः अस्य भरणं माघायां वा एकात्रोपासं कृत्वा स्थंडिले देवानां हूयः गुग्घुः
 पुष्पं धूपदीपं नैवेद्यादिभिर्भूषणं माघायां वा पूजयेदिति संबंधः आवाहनप्रकारमाह दर्भप्राणिर्गोधोदकेनावा-
 हयेत् यमराजं मावाहयामि कालमावाहयामि नीलमावाहयामि चित्रगुप्तमा-
 स्युमाः परमेश्विनमावाहयामि ततो भिमुपसमाधाय तिलाज्यं जुहुयात् यमराजाय स्वाहा कालाय
 स्वाहा नीलाय स्वाहा चित्रगुप्ताय वैवंस्वताय स्वाहा मृत्यवे स्वाहा परमेश्विने स्वाहा अग्निर्भूधेत्या
 इति उत्तरशतं जुहुयात् प्रायश्चित्तं हुत्वा ब्राह्मणः स्वयमितरेषामाचार्यः अथ स्वशक्त्या सौवर्णवृतां कं वि-
 प्रापदद्यात् कृष्णांगां वृषभं च तथैव कण्विष्टांगुलीयैः कृष्णोपां न हो कृष्णवल्गुगं कृष्णकंबलं च दद्यात् ब्राह्मणा

न संभ्रमाशिशोवांचयेत् अनेन विधिनान्यस्तु वृताकंसंप्रयच्छति त्रीन्मासान्वापणमांसवर्षमेकं वानभक्षयेत्
 अथैतन्निधिं कृत्वा जन्मं वाधित्यागं करोति स विष्णुलोकं प्रयाति पुंडरीकाश्वमेधफलमाप्नोति सप्तजन्मसह
 स्राणिनाकं पृष्ठमहीयते सप्तजन्मांतरं यावद्यमलोकं न पश्यतीति जन्मावधिवृताकस्यागपक्षेपि होमादिकं य
 धैवदेव इति वृताकस्यागविधिः १८ अथ शत्रुनाशनव्रतम् विष्णुधर्मोत्तरे रामप्रतिपुष्करउवाच कृतोप
 वासोयाम्यक्षैर्ऋषिकामुसदेवहि पूजयेद्वासुदेवं तु कुंकुमेन सुगंधिना श्वेतैश्च कुसुमैर्हृद्यैर्धूपं दद्याच्च गुग्गुलुं घृतं
 नदीपंद्यां च्छरत्कंक्षतैव च निवेदनं यं देवाय तथा सर्वं निवेदयेत् होतव्याश्च समिद्धं शौतथैवासुरसर्पपाः आसुरस
 र्षो राजिका आयुधानि च देयानि ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणाः ॥ कर्मैतदुक्तं रिपुनाशकारिकायै सदा यादुगणप्रमाथी
 कृत्वैतदग्रं रिपुनाशमाशु प्राप्नोति मर्त्यो न हि संशयोत्र इति शत्रुनाशनव्रतम् १९ अथ मौनव्रतं शिवधर्मः नंदिकेश्वर
 रटं वाच शृणु वत्स प्रश्रयाभिर्मनसं सर्वार्थसाधकं मौनव्रतं महापुण्यं हुंतव्रतं विवर्जयेत् पुंसां भोजनकाले तु हुंका
 रो यद्विनिर्गतः सर्वमेव सुरामांसं तस्मान्मौनं विवर्जयेत् कर्मणामनसा वाचा पराहंसा विवर्जयेत् मौनेत्यास्य
 प्रभवेऽपि ऋषयस्त्रिदिवंगताः श्रवदमेकचरेन्मौनं यः षण्मासमथापि वा मासद्वयं समायुक्तो मासमेकं तथैव च मासा
 द्भूतपुनः कुर्व्याद्विवंसां ह्यदशाथवा पटपंचवाथ त्रीण्येकमैनं भुंजितयत्नतः समात्तेतु ब्रते तस्मिन्मौनव्रतसमा
 हृतः त्रिगंचदंज कृत्वा षडंगेन तु श्रोक्षयेत् षडंगं यथा गोमूत्रं गोमयं सर्पः क्षीरं दधि च रोचना षडंगमेतत्परमं
 मंगलं सर्वदोषां गवामिति परिभाषितं गोरोज्ज्वलां समां लभ्य लब्धगैर्धेस्तु पुजयेत् धूपं चागुरुकंदं दद्यान्नमस्कारांस्ततः
 पुनः करपादशिरोंभिस्तु त्रिण्येति पत्यविसर्जयेत् आत्मवित्तानुसारेण महमघंटा प्रदायेत् शिवाग्रतो निचक्रिया
 स्त्रिवस्त्यातो ववह्रभाः कां स्य लोहमयं वापि एकां वा शक्तिं तस्तथा शिवस्य पुरतो वेद्यं शिवभक्तं अभोजयेत् प्राय

संमधुसंमिश्रमधुमांसपरिभुतः अनेकभक्ष्यभोज्यान्नेल्लेह्यपेयसापिच्छिलैः सर्जिकाघृतसंमिश्रैर्मण्डकैः सुसमाहितैः भोजयित्वा प्रजितान्निरुद्धैः समाशयेत् शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्विन्नशाठ्यं विवर्जयेत् क्रमेण वीर्यं तैविप्रयस्य यस्य तु पद्मेन शिवभक्ताः त्रतो नित्यं शांतिं वाक्यं पुनः पुनः शक्त्या हि दक्षिणां दद्याच्छिवभक्त्या ब्रमेततः तान्त्रपात्रतुता छिगंस्थापुष्पैरलंकृतं शिरसां धार्यत्तत्पात्रं स्वयं मौनीं समाहितः संगच्छेन्नृपमार्गेण यावन्तु शिवगोचरं दक्षिणीकृत्या शिवं त्रीन्वारं श्रय समंततः नमस्कारैस्ततः कुर्यात्त्रणम्या शिरसां भुवि मोनस्यैपविधिः प्रोक्तो मया तव महामते अस्य मोनस्य महात्म्या देवताः शिवतांगताः एतन्मौनव्रतं प्रोक्तं सर्वकामार्थसाधकं भुवि सर्वासमर्था नासुकरं प्रकटीकृतम् इति शिवधर्मे मौनव्रतमाहात्म्यम् अथ संक्रांत्युद्यापने फलं यदक्षयं परं लोके पुराणकवयो विदुः विपुलैः अथनेवापि संक्रांतिव्रतमाचरेत् पूर्वदुरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकं संक्रांतिवासरे प्राप्ते तिलैः स्नानं विधीयते अभिसंक्रमणे भूमौ चंदनेनाष्टपत्रकं पञ्चसर्पाणि कंकुर्यात्स्मिन्नावाहयेद्रात्रिं कर्णिकायां न्यसेत्सूर्यमादित्यं पूर्वतस्ततः सरार्चयन् पमयाग्नेयां न्यसेद्भुङ्क्ष्वं डलाय च नमः सवित्रिनैः क्रतूनां वारुणैः रुणयेजतः सप्तसप्तित्रिंशत्वार्ये जेत्यत्रयतमानसः मार्तण्डमुत्तरे विष्णुमीशाने विन्यसेततः गंधमाल्यफलेर्भक्ष्यैः स्थंडिलपूजयेत्ततः चंदनोदकपुष्पैस्तु देवायां ध्यान्यसेद्भुवि अथाव्यर्चनं नमो नमस्तेतसूर्याय विश्वधाक्षे स्वयं भुवे नमो नमस्ते वरदः कृन्तामय जुयापते अनेन विधिना दत्त्वा देवायां ध्यानं करोत्तम द्विजाय सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्मयं कमंडलुं यथाशक्त्या कारयित्वा निवेदयेत् विधिनानेन कर्तव्यं मासि मासिनरोत्तम एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्यथाविधि एकस्मिन्नाह्निकं रव्यं वत्सरं तिथि वा पुनः अत्र व्रते त्रयः पक्षाः मासि मासिकं रव्यमित्येकः संवत्सरमध्ये एकस्मिन्कृते व्यभिनिर्दितीयः संवत्सरं तैर्कार्णव्यमिति तृतीयः एते च शकाशक्वेन व्यवस्थिताः संवत्सरं तिथृतपायसेन-

संतर्प्यवन्दिद्विजपुंगवांश्च कुम्भान्पुनर्द्वादशधेनुयुक्तान्स्मरत्नहरेरपमयपद्मगर्भांश्च पर्यास्विनीः शीलवतीश्चरौप्यस्तु
राः सवस्त्राः खलु हेमशृंगीः गवोवृषाः सप्तसर्पास्त्यदोहामाल्यांबरावाचतुरोप्यशक्तः द्वेधान्ययुक्तेकपिलामथै
कान्वेदेयेद्वाह्मणपुंगवाय हैमीचदद्यात्पृथिव्यासशेषानाकर्धरीप्यामथवापिताद्यां सशेषशिषनागसाहितापैष्टीम
शक्तेवसुधांविधायमुवर्णरीप्येणसमंप्रदद्यात् पैष्टापिष्टनिर्मितां नवितसाढ्यपुरुषोत्तमकुर्वन्प्रयोयातिनसंश
योत्र योवन्महेंद्रप्रमुखाः सुरेंद्राः पृथ्वीचसप्ताब्धिधुतेहतपिष्ठे त तावत्सगंधर्वगणैरशेषैः संपूज्यतेनारदनाकपृष्ठे त
तश्चकर्मममाप्यसप्तद्वीपाधिपः स्यात्कुलशीलयुक्तः नाकस्य पृष्ठे ससखः सभाज्यैः प्रभूतपुत्रान्वयवंदितांग्रि इति
पठतिशृणोति योतिमत्स्याविधिमखिलंरविसंक्रमणपुण्यं मतिमपिचदातिसोपिदेवैरमरपतिप्रमुखैर्वृतस्तुसः
स्यात् इतिमत्स्यपुराणोक्तंसंक्रांतिव्रतोद्यापनम् अथवारव्रतानि नदिकेश्वरउवाच येत्वादित्यदिनेब्रह्मन्पूज
यंतिदिवाकरं स्नानदानादिनतिपांकिंफलस्याद्द्वीहिमे ब्रह्मोवाच यत्नादित्यदिनेप्राप्तेऽष्टाङ्कुर्वीतिमानवाः सप्त
जन्मानिप्राज्ञाः सभवतिविरोगिणः नक्तं कुर्वीतियेतत्रमानवान्स्तंसमाश्रिताः जपमाना परंजप्यमादित्यहृदयं
परं आरोग्यमिहसंप्राप्यसूर्यलोकव्रजंति ते उपवासंतकुर्वीतियच्चादित्यदिनेसदा जपंतियमहाश्वततिलभति
यथेच्छितं आहोरात्रेणनक्तंनत्रिरात्रनियमेनच जपमानोमहाश्वेतामीप्सितलभतेफलं विशेषेणादित्यदिनेज
पमानोगणाधिप पडशरंमहाश्वेतगच्छेद्देशेचनंपदं तसमाश्रिता आदित्यमाश्रिता इत्यर्थः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥
रविसंक्रमणेचेत्स्याद्भविवारो नराधिप सज्ञेयोहृदयोनाम आदित्यहृदयप्रियः तत्रभक्तंसमाश्रित्यदेवसंपूज्य
ल्लतः गत्वाचायेत न नोरादित्यायतनेस्थितः जपेदादित्यहृदयं सस्ययाष्टशतं बुधः योत्रसंपूजयेद्भानुं भक्त्या
श्रद्धासमान्वितः सकामांल्लभते सवानां न न्नित्याद्भयेरित्यतान् आदित्यहृदयमत्रः घृणिसूर्य आदित्योमहाश्वेताङ्गिर्होस

समधुसंमिश्रमधुमांसपरिभुतः अनेकभक्ष्यभोज्यान्नैर्लेह्यपेयसापिच्छिलैः सर्जिकाघृतसंमिश्रैर्मंडकैः सुसमाहि-
 तैः भोजयित्वा प्राजितान्नरुहेण समाशयेत् शक्त्या च दाक्षिणां दद्याद्विनाशाख्यां च विवर्जयेत् क्रमेण दीयेत् विप्रस्यस्य
 यस्य तु यद्भवेत् शिवभक्ता व्रतानि त्यंशांति वाक्यं पुनः पुनः शक्त्या हि दाक्षिणां दद्याच्छिवभक्त्यान्नमेतत् ताद्यथा
 व्रतताल्लिङ्गस्थापण्यैरलंकृतं शिरसाधार्यतत्प्रांत्रस्वयं मौनीसमाहितः संगच्छेन्नृपमार्गेण यावत्तु शिवगोचरं प्र-
 दाक्षिणीकृत्या शिवं व्रीन्वारांश्च समंततः नमस्कारेस्ततः कुर्यात्त्रणम्यशिरसाभुवि मौनस्थैरपि विधिः प्रोक्तो मया
 तव महामते अस्य मौनस्य माहात्म्याद्देवताः शिवतांगताः एतन्मौनव्रतं प्रोक्तं सर्वकामार्थसाधकं भुविसर्वासमर्थो
 नां सुकरं प्रकटीकृतम् इति शिवधर्मे मौनव्रतमाहात्म्यम् अथ संक्रांत्युद्यापने फलं यदक्षयं परं लोके पुराणकव-
 यो विदुः विपुलैश्च यज्ञैर्वापि संक्रांतिव्रतमाचरेत् पूर्वदुरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकं संक्रांतिवासरे प्राप्नोति लोकां तान्
 विधीयते अभिसंक्रमणे भूमौ चंदनेनाष्टपत्रकं पद्मं सकांतिं कुर्यात्स्मिन्नावाहयेद्गर्वं कर्णिकायां न्यसेत्सूर्यमा-
 दित्यं पूर्वतस्ततः सप्तार्चिषमयाग्नेध्यायान्येऽङ्गुलं डलाय च नमः सवित्रे नैऋत्यां वारुणे वरुणयजेत् सप्तसप्तं
 त्रवार्यायै यजेत्प्रयतमानसः सप्तैर्दुमन्तरे विष्णुमीशाने विन्यसेत्ततः गंधमाल्यफलैर्भक्ष्यैः स्थंडिलपूजयेत्ततः च
 सप्तैस्तु देवायार्घ्यं सद्भुवि अथार्घ्यमंत्रः नमोनमस्तेतसूयार्घ्याय विभवाग्नेस्वयं भुवे नमोनमस्ते वरु-
 णाय नमो नमस्ते वायुार्घ्यं नरोत्तम द्विजाय सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्यं कमंडलुं य-
 जन्मैना विधिना दत्त्वा देवायार्घ्यं नरोत्तम एकभक्ताशनैः पुंभिः सर्वमेतद्यथा विधि-
 रग्निममासि कर्तव्यमित्येकः संवत्सरमध्ये एकस्मिन्कर्त-
 व्यः स्थिताः संवत्सरतिघृतपायसेन-

पुष्पाणि ॥ ११ दशांगगुगलधूपं कालागुरुसमन्वितं आग्नेयसर्वदेवानामिधूपय्यहाणमे धूप १२ कापो
 सर्वैक्यायुक्तैर्गोधूतेनसमन्वितं दीपय्यहाणदेवेशत्रैलोक्यतिमिरापहं दीपं १३ पायसघृतसंयुक्तं नानापका
 त्रसंभवं नैवेद्य गृह्यतदिव शांतिकुरुजगत्पतेनैवेद्य १४ कर्पूरवासितोयंमदाकिन्या समाहृत आचम्यतांजगन्ना
 धप्रसिद्धिपरमेश्वर आचमनं १५ इदंफलमयादत्तंस्थापितंपुरतस्तव तेनमेसंफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि
 फलं ॥ १६ ॥ एलालवंगकर्पूरखादिरादिसमन्वित तांबूलं गृह्यतादेवमुखाभरणमुत्तम तांबूल ॥ १७ ॥ यानि
 कानिचर्वापाजिन्मांतरकृतानिच विलयेयांतुतानीहप्रदक्षिणपदैपदे प्रदक्षिणां ॥ १८ ॥ ताश्चपात्रेस्थित
 तीर्थफलपुष्पसमन्वितं गृहाणार्ध्यमयादत्तं सर्वकामप्रदांभवं अर्घ्यं ॥ १९ ॥ नमःपंकजहस्तायिनमःपंक
 जर्मल्लिने नमःपंकजनेत्रायभास्करायनमोनमः नमस्कारः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थेहमबीजविभावसोः
 अर्नतपुण्यफलदमतःशांतिप्रयच्छमे दक्षिणा ॥ २१ ॥ वज्रमाणिक्यवैडूर्यमुक्तविद्रुमेमेवच पुष्परगेण
 संयुक्तेहमेमुष्यगृहाणमे सौवर्णपुष्पम् ॥ २२ ॥ पंचवर्तिसंमोयुक्तं सर्वमंगलदायकं नाराजनं गृहोत्सवातुमि
 त्रैमंसेप्रसीदतुं नोराजन ॥ २३ ॥ तडुलैरुत्तिपात्रहिरण्येनसमन्वितं रक्तवस्त्रयुगोपेतं ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 वीचनदान ॥ २४ ॥ यस्योदयेस्याज्जगतः प्रबोधोयः कर्मसाक्षीभुवनस्यगोप्ता कुष्टादिव्याधौघाविनाशकोय
 सभास्करोमेदुरितं निहन्यात् इतिप्रार्थना इतिपूजा ॥ अथकथा ॥ मांधातोवाच ॥ भगवन् ज्ञानिनां श्रे
 ष्ठकथयस्वप्रसादतः त्वद्ब्रह्माच्छेत्तुमिच्छामि व्रतपापप्रणाशनं सर्वकामप्रदचैव सर्वमयविनाशनं पूजाध्ये
 दानं साहितेनैवेद्यप्राशानान्वित एतत्कथय सर्वं त्वं प्रसन्नोयदि मे प्रभो वसिष्ठ उवाच शृणुराजन् ब्रह्मविदुह्य
 व्रतमुत्तमं सर्वकामप्रदं पुंसां कुष्ठादिन्याधिनाशनं भानोस्तुष्टिकरं राजन् भुक्तिमुक्तिप्रदायकं यस्योदये सुरगणा

शतमंत्रः खलोकायनमन्त्रं तपश्चरमन्त्रं ह्रींहांस सूर्याय इति कोचित् यो वै सूर्यदिने भक्त्या भानुं संपुच्य श्रद्धया
 नक्तं करोति पुनः सूर्यायै मरलोक्तं इदं व्रतमेकदिनसमाप्य निरतिरत्नाकरः तथा च आदित्य उवाच यो वंदमेकप्रकु
 र्यात् नक्तं मन्त्रेनैतः ब्रह्मचारी जितक्रोधो ममाचनपरः खग संवत्सरतिचमृगान्मद्रक्षांश्चैव वैद्विजान् भोज
 यित्वा ततो ब्रूयात्त्रोयतां मे दिवाकरः मृगांश्चैव व्याघ्राह्मणान् एवं भक्तिसमायुक्तो मम लोकसगच्छति न च मानुष्य
 कं लोकं मध्रुवं प्राप्नुयान्नरः इत्यादि त्ववारेन कादि व्रतानि अथादित्यवारव्रतविधिः सौरधर्मं तत्रादौ मासपक्षाद्यु
 क्तिर्य मम सप्तरो गनिरासार्थमायुष्यादिसकलभनोभिलषितकामनासिद्ध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणप्रीत्यर्थं यथाशक्ते
 सूर्यनारायणपूजनसहितमादित्यव्रतमहकारिण्ये ताक्षपात्रैरुक्थनेनाष्टदलकृत्वा तत्र देवपूजयेत् ध्यानमन्त्रं तेजो
 रूपं सहस्रांशुं सप्ताश्वरथं गविं द्विभुजं वरदं पद्मलांछन सर्वकामदं ध्यायामीति शेषः आगच्छ भगवन् सूर्यमंडले
 स्मिन् स्थिरो भव यावत्पूजा समाप्येता तत्वा त्वं सन्निधौ भव आवाहनम् हे मासं न महादिव्यं नानारत्नविभूषितं आ
 सन्नं गंगजलं समानीतं परमं पावनं महत् पाद्यं गृहाण देवेश धामरूपेन
 मोस्तुते पाद्यं ३ सोमसूर्याशिरूपाय ब्रह्मविष्णुस्वरूपिणे अर्घ्यमजलिना दत्तं गृहाण परमेश्वर अर्घ्यं ४
 गंगादितीर्थजं तोयजातिपुष्पैश्च वासितं ताक्षपात्रैश्चितं दिव्यं गृहाणा च मनीयकं आचमनं ५ जगन्हवी
 जलं मत्पतं पवित्रकरणं स्नानार्थं च मयानीतं स्नानं कुरु जगत्पते स्नानं ६ स्नानं ते आचमनं पूजां कर्मत्रेण ७
 शुद्धवस्त्रयुगे देवकवण्डुकलक तव भक्त्या मया दत्तं गृहाण कमलाकर वस्त्रं ८ नमः कमलहस्ताय विश्वरूपा
 यते नमः उपवीतमया दत्तं गृहाण लोदिवाकरं यज्ञोपवीतम् ९ कुकुमागुरुकस्तूरीसुगंधश्च दनादिभिः रक्तच
 दनयुक्तं गुग्गुलुप्रभाकर गधम् १० जपाकदंबकुसुमरक्तोत्पलमनुत्तमं पुष्पाणि गृह्णातां दिव सर्वकामप्रदो भव

पुष्पाणि ॥ ११ दशांगगुलुधूपं कालागुरुसमन्वितं आग्नेयसर्वदेवानामिमधूपं गृहाणेमे धूपं १२ कार्पा
 सर्वैकं युक्तं गौधृतेन समन्वितं दीपं गृहाण देवशत्रैलोक्यतिमिरापहं दीपं १३ पायसघृतसंयुक्तं नानापक्का
 त्रसंभवं नैवेद्यं गृह्यतां दिवं शान्तिकुरु जगत्पते नैवेद्य १४ कर्पूरवासितोयं मदाकिन्याः समाहृत आचम्य तां जगन्ना
 थं प्रसिद्धिं परमेश्वर आचमनं १५ इदं फलमया दत्तं स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलं वाप्ति भवेज्जन्म निजन्म नि
 फलं ॥ १६ ॥ एलाळवंगकर्पूरखादरादिसमन्वितं तांबूलं गृह्यतां देवमुखाभरणमुत्तमं तांबूलं ॥ १७ ॥ यान्ति
 कानि च पापानि जन्मांतरकृतानि च विलयेयं तु तानि ह प्रदक्षिणपदे पदे प्रदक्षिणो ॥ १८ ॥ तां च पात्रे स्थित
 तोयं फलपुष्पं समन्वितं गृहाणा र्धमया दत्तं सर्वकामप्रदा भवं अर्घ्यं ॥ १९ ॥ नमः पंकजहंस्तायिनमः पंक
 जमालिने नमः पंकजनेत्राय भास्कराय नमो नमः नमस्कारः ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः
 अर्नतपुण्यं फलदमतः शान्तिप्रयच्छं मे दक्षिणा ॥ २१ ॥ वज्रमाणिक्यं वैडूर्यं मुक्ताविद्रुममेव च पुष्परागेण
 संयुक्तं हेमपुष्पगृहाणे सौवर्णपुष्पम् ॥ २२ ॥ पंचवर्त्तिसंयुक्तं सर्वमंगलदायकं नीराजनं गृहात्वा तु मि
 त्रैर्मित्रं प्रसीदतु नो राजनं ॥ २३ ॥ तंडुलैः पूरितं पात्रां हिरण्येन समन्वितं रक्तवस्त्रयुगोपे तं ब्राह्मणाया नैवेद्येत्
 वायनदानं ॥ २४ ॥ यस्योदये स्याज्जगतः प्रबोधो यः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता कुशदिव्याध्यौ घविनाशको य
 स भास्करो मे दुरितं निहन्वात् इति प्रार्थना इति पूजा ॥ अथ कथा ॥ मां धातो वाच ॥ भगवन् ज्ञानिनां श्रे
 ष्ठकथय स्वप्रसादतः त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि त्रितपापप्रणशनं सर्वकामप्रदं चैव सर्वोभयविनाशनं पूजार्घ्यं
 दानं सहितं नैवेद्यं प्राशनां निवत एतत्कथय सर्वं त्वं प्रसन्नो यदि मे प्रभो वसिष्ठ उवाच शृणु राजन् प्रवंशं क्षामियद्बुद्धं
 व्रतमुत्तमं सर्वकामप्रदं पुंसां कुशादिव्याधिनाशनं भानोस्तुष्टिकरं राजन् भुक्तिमक्तिप्रदायकं यस्योदये सुरगणा

मुनिसंघाः संचारणाः दानवानामनवगणाः कुर्वन्ति सततार्चनं यस्योदये तु सर्वे प्राप्रबोधो नृपसत्तम तस्य दे
 वस्य वक्ष्यामि मित्रं राजन्सविस्तरं पूजार्थं प्राशानं दानं नैवेद्यं शृणुत त्वतः सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलं सर्व
 दानेन तपसा यत्पुण्यं समवाप्यते प्रातः स्नानेन यत्पुण्यं तत्पुण्यं रविवासरे मार्गशीर्षादि मासेषु द्वादशस्वर्गपि भू
 पते सूर्यव्रतं करिष्यामि यावद्वर्षं दिवाकरं व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसाद्विवाकर ॥ इति व्रतग्रहणम् ततः प्रातः
 समुत्थाय नद्यादौ विमले जले स्नात्वा संतर्पयेद्वाग्निपट्टं श्रवणसुधाधिप उपलिप्य शुचौ देशे सूयतत्र समापयेत्
 विलिख्य तत्र पद्मं तु द्वादशारं सकर्षिकं ताद्य प्रात्रेतथा पद्मरक्तचंदनवारिणा ततः संपूजयेद्देवं दिननाथं सुरेश्वर
 मांसेमासे च धेराजन्विशेषांस्तान् शृणुष्व वै मार्गशीर्षे यजेन्मित्रं नारिकेलार्घ्यं मुरां नैवेद्यं तं दुलादेया साज्याश्च
 संगुडाः स्मृताः पत्रत्रयं तुलस्यास्तु प्राशयति श्रेष्ठिर्जितेन्द्रियः दद्याद्दिप्रायभ्यो ज्यंतु दक्षिणां संहितं नृप पौषे विष्णुं
 समभ्यर्च्य नैवेद्यं कृशरं तथा वीजपूरेणैवार्घ्यं प्राशयं चूतदलत्रयं दद्याद्बृंतं तु विप्राय भोजनेन समन्वितं माघे
 वं रुणं नानां संपूज्या ज्यंतिलांगुहं भोजनं दक्षिणां दद्याद्भैवेद्यं जातिकाफलं अर्धं ते नैवेदत्वा तु प्राशय मुष्टित्रयं
 तिलान् फाल्गुने सूर्यं मभ्यर्च्य जंवीरार्घ्यं निवेदयेत् पलत्रयं दधि प्राशय नैवेद्यं सघृतं दधि दधितं दुलदानं च भो
 जने समुदाहृतं चैत्रे भानुं नृसंपूज्य नैवेद्यं चूतपूरिकां फलं तु दाडिभं प्रोक्तं प्राशय दधि पलत्रयं विप्राय भोजनं दद्या
 मिष्टान्नं तु सदक्षिणम् वैशाखे तपनं पूज्य माषाद्यं सघृतं तथा अर्धं दद्यात्तु द्वादशाभिः प्राशने गोमयं स्मृतं कुट्या
 न्माषाद्दानं च सघृतं वै सदक्षिणां ज्येष्ठे द्रव्यं जेह्दीमान्भैवेद्यं च करं भजं अर्धं च सहकारेण प्राशयं तोयां जलित्रयं
 दधे दानं समापुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय तु आषाढे रविमभ्यर्च्य दद्याद्भिभिरं कं तथा चिभिरं कं बालुकमिति भाषया प्र
 सिद्धं विप्राय भोजनं दद्यात्प्राशने मारिचत्रयं गभस्ति श्रावणे मासि त्रपुसी फलेन वच मुष्टित्रयं वसकूनां प्राशने

समुदाहृतं विप्रायभोजनं दद्यादक्षिणासहितं यमभाद्रपदेषूप्यकूष्माण्डतंडुलाज्यकं गोमूत्रं प्राश-
ने प्रोक्तं तथा ब्राह्मणभोजनं हिरण्यरेतसभिर्नैवेद्यं शर्करास्मृतं दाडिमैलाघ्यदानं तु प्राश्यं खंडपलत्रं
विप्रार्थपर्याप्त्याभोजने शालिशर्करा दिवाकरः कान्तिकेच रंभायाः फलमेव च पायसं चैव नैवेद्यं प्रा-
यसंप्राशयेत् शनैः एवं त्रतंसमाप्येतत्तदुद्यापनमाचरेत् ततो गुरुगृहे गत्वा गृहीयाच्चरणवभौ उद्यापनं
करिष्ये हुमांगच्छममेव श्रमनि मापकेन मुवर्णस्य प्रतिमां कारयेद्भवे रथोरूप्यमयः कार्यः सर्वापस्क-
रसंयुतः कृत्वा द्वादशपत्रं तु कर्मलं रक्तं तडुलैः स्थापयेदत्र शंभुं पंचरत्नसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत् पात्र-
तार्चतंडुलंप्रति रक्तं वस्त्रं समाच्छन्नं पुष्पमालाविभूषितं पंचास्मृतेन स्नापनमश्रुशरणपूर्वकं प्रतिष्ठांचततः कृत्वा
पूजयेद्वैवर्ण्यकारयत् चंदनैः कुसुमैरन्यैर्विविधैः कालसंभैः अखंडपङ्कचैश्च कर्मंडलुमुपाहनौ वर्द्धनीत्रितयंतदस्थ-
पयेद्भविष्ये त्रिधा वर्द्धनीघटिः घटी तु वर्द्धनीति मोदिनी कोशात् सज्ञाया वस्त्रयुग्मं च कौसुभं च महोपेतं प्रतिपात्र-
पुंसंपूज्याः सूर्याद्वादशनामाभिः मित्रो विष्णुः सवरुणः सूर्यो भानुस्तथैव च तर्पेन्नरैरविपूज्यो गंभीरः शमन-
स्तथाः हिरण्यरेतादिनैः कृत्पूज्या एते यथाक्रमं मध्ये सहस्रकिरणः संपूज्यः संज्ञाया सह पूर्णफलैर्धूपदीपैर्वस्त्रैर्वि-
द्यसंयुतैः नारिकेलैर्नैवार्घ्यं दद्याद्वैवर्ण्यभक्तिः मंत्राणां नेन राजेन्द्र त्रतस्य परिपूर्तये नमः सहस्रकिरणं सर्वव्या-
धि विनाशतः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं संज्ञाया सहितो रवे इत्यर्घ्यमंत्रः तत आरात्तिकं कृत्वा पूजां सांकल्प्य मेव च सां-
कल्प्यं व्रततः आर्द्रं कार्घ्यं वै सूर्यदेवतं ब्राह्मणान्भोजयेत् भक्त्या मिष्टान्नं द्वादशप्रभो दंपत्यो भोजनं देयं परमां न-
समन्वितं ततस्तु दक्षिणदियांसमभ्यर्च्य स्त्रगादिभिः उपहारादित्सर्वगुरवे प्रतिपादयेत् गुरुतत्रैव संतोष्य-
ब्राह्मणांश्चैविसर्जयेत् मंत्रं हानं क्रियाहीनं विधिं नित्यं कृतम् तत्सर्वपूर्णतां यातु भूमिदेव प्रसादतः श्रानुब्रज्य गु-

तं विप्रान् भोजनं तु सग्रापयत् - १६६ श्वधुभिः सां देन त्वा देवं दिवाकरं - १६७ वयं कुरुते मृत्योः वित्तशालया विवर्जितः - १६८
 ये ब्रह्मं महाराज तस्य पृथक् फलं शृणु - १६९ ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो राजस्य मा भुयात् - १७० वैश्यो धनसंस्तुतिं च शूद्रः सुख
 म कमुयात् - १७१ आपुत्रो लभते पुत्रं कुमारी लभते पतिं - १७२ रोगां चो मुच्यते रोगाद्वा ह्येते तव धनात् - १७३ अयं चितयेत कामं स
 तस्य भवति ध्रुव - १७४ यद्दंशुणु पाद्म स्यात्पथे कचिन्नो नराधिप - १७५ सर्वान् कामानवाप्नोति प्रभावाद्वा स्वतो नृप - १७६ इति सा
 र्वभौमं सूर्यव्रतम् - १७७ अथास्य प्रयोगः - १७८ डोमयेति तिथ्यादिसंकोत्यात्मनोऽखिलपापक्षयपूर्वकरो गक्षयपुत्रलाभा
 दिपूर्वकाभीष्टकामसिद्ध्यर्थं वर्षात्मकं सूर्यव्रतं करिष्ये - १७९ इति मकल्लस्य - १८० गोमयेने प्रलित भूमी पंचरौद्रादंशुणु पंचावि
 लिख्य - १८१ तत्र ताव्यपात्रं निधाय तन्मध्यै रक्तचंदनादिना पद्मविलिख्य - १८२ तत्र वक्ष्यमाणरीत्या सूर्यपूजयेत् - १८३ मार्ग
 शीर्षोदिमासेषु क्रमेण देवता ताम्रार्धैर्वेद्यं भक्षणं दानं च ज्ञेयं - १८४ तत्रादौ मार्गशार्प - १८५ मित्राय नमः - १८६ नारिकेलार्धं - १८७ सा
 न्यगुडतंडुलनैवेद्यं - १८८ तुलस्याः पत्रत्रयभक्षणं - १८९ साज्यगुडभक्तदानं - १९० पापे विष्णवे नमः - १९१ वीजपूरार्धं - १९२ पलत्र
 यवृत्तसूर्यनैवेद्यं - १९३ प्राश्य चूतदलत्रयं - १९४ माघे - १९५ वरुणाय नमः - १९६ पुगीफलार्धं - १९७ तिलगुडनैवेद्यं - १९८ मुष्टित्रयतिलप्रा
 शनं - १९९ सगुडतिलकुडवदानं - २०० फाल्गुने - २०१ सूर्याय नमः - २०२ जंबीरार्धं - २०३ सवृतदधि नैवेद्यं - २०४ पलत्रयं दधिप्राशनं - २०५ दधितु
 डुलदानं - २०६ वैत्रे - २०७ भानये नमः - २०८ दाडिमार्धं - २०९ धृतपूरिकानैवेद्यं - २१० पलत्रयं दुग्धप्राशनम् - मिष्टान्नदानं - २११ वैशाखे - २१२ तप
 नाय नमः - २१३ द्वाशार्धं - २१४ वृत्तमन्ननैवेद्यं - २१५ गोमयप्राशनं - २१६ माप्रान्नदानं - २१७ ज्येष्ठे - २१८ इन्द्राय नमः - २१९ सहकारार्धदानं - २२० करं शकं
 अंजलिद्वयप्राशनं - २२१ दशोदनदानं - २२२ आपोढे - २२३ रुक्मये नमः - २२४ जंतीफलार्धं - २२५ पृथुकनैवेद्यं - २२६ दानं च - २२७ श्रावणे - २२८ गम
 स्तेये नमः - २२९ त्रपुसीफलार्धं - २३० यवसक्तुनैवेद्यं - २३१ तदेव पलत्रयप्राशनं - अथ वा यथेष्टभोजनं दानं च - २३२ भाद्रपदे - २३३ यमाय नमः
 २३४ कृत्वा षडर्थदानं - २३५ तंडुलाज्यनैवेद्यं - २३६ पलद्वयगोमूत्रप्राशनं - २३७ तंडुलाज्यदानं - २३८ आश्विने - २३९ हिस्ण्यरेतसे नमः - २४० डाडिमार्धं

शर्कराभक्तैर्वैद्यं शर्करापलत्रयप्राशनं शर्कराभक्तदानं १३ कात्तिकेदिवाकरायनमरं भाफलाध्यद्वान्पायसंतेवेद्य
 मं त्वदेवप्राश्नीममह ॥ दद्याच्च १२ एवं धर्मात्राव्रतंचरित्वा-
 यथा आचार्यैर्वरणां विधाय सर्वतोभद्रकलशं प्रतिष्ठाप्य
 तत्र द्वादशारकमलविरज्य- तन्मध्यैरप्यमयं रंथं प्रतिष्ठाप्य
 नेदिमेत्रप्रतिष्ठाप्यपरितोद्वादशकमलेषु द्वादशमासाधिपान्
 षु १२ वरुण ३-सूर्य ४ भानु ५ तपन ६ इंद्र ७ रवि ८ गभस्ति ९ यम १० हिरण्यं ११ वि
 वाकरं १२ आवाह्य-रक्ताक्षतपुष्पादिभिः संपूज्य परमाद्यैर्नैवेद्यं दत्त्वा विशेषार्घ्यं तारिकेलयुतं दद्यात् । मंत्रः
 सोमम्- सहस्राकिरणसंव्याधिविनाशनं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सज्ञया संहितो रेवे एवंपूजां समाप्स्य-ततः
 सूर्यैर्वैवृतभ्राद्वरुदा- तत्रमासाधिपनामभिः पिंडदानं पूजासंहितं कुर्यात् सूर्यायनम् १- धात्रेयनम् २-
 वरुणायनम् ३- माघवायनम् ४- हरयेयनम् ५- रवेयनम् ६- रुद्रायनम् ७- भर्गायनम् ८- स्वाण
 रेतसेयनम् ९- अर्घ्येण्येयनम् १०- भान्वेयनम् ११- भास्करायनम् १२- एषा पिंडो नमः- पूजति । आत्रा
 र्घ्यं अग्निं प्रतिष्ठाप्य- अग्न्यादद्यात् सज्ञासंहितं भास्करं पायसद्रव्येण अष्टोत्तरे शतसंख्याकाहुतिभिः परिवार
 देवताब्रह्मादिं देवताभ्यैः क्रैक्याभ्याहुत्याधे इति होमं समाप्य तुतोद्वादशब्रह्माण्मूर्त्तिकद्वादशानामभि-र्वैवृत
 क्षिणादिभिः संपूज्य आचार्यं पायपीठां च दत्त्वा परमात्रेण ब्रह्माणं संतपेत् इति सौरपुराणे कंसोद्योपनमा
 दित्यत्र तम् अथाश्विनादिविचारेषु आशादित्यव्रतम् स्कांदि स्कंद उवाच शृणु दिव्यं परंपुण्यमादित्यारधेनं
 पर यत्तृत्वा सर्वकामानां सकलं फलमाप्नुयात् समुद्रतरे विप्रशपुरीद्वारावती शुभा- वासुदेवो यदुबरो यत्र राज्य

प्रशासति दुर्वासंशंकरस्यांशआजगमावलोकिन्तु कृष्णेनपूजितस्तत्रअर्घ्यपाद्यासनादिभिः भोजनंतस्यत
 इतंपयाभिलपितमुने संपूजितः सकृत्पेनयावद्वच्छत्यसौमुनिः सावेनहसितस्तस्यसुतेनसहसाकिलः क्रुद्धो
 सिमुनिशादूलः कोपंसंहतवान्स्वयं पूजितेनमेदानीमपकर्तुंकथंक्षणः सगत्वानारदं प्राहसांवेनहसितोस्मिभो
 प्रभासेचरतस्तत्त्यंकार्थंशिक्षापनन्त्वया इत्युक्तो नारदः प्रायाद्वारिकांकृष्णसन्निधौ स्वकैस्म्यंदर्शयस्वममदेवकि
 नंदनं देवयात्रामिपंकृत्वाहस्त्यश्चरथसंकुलं नारदैवमुक्तस्तुतैववक्तवान्प्रभु दर्शनेनुवलस्याहनावसांवः प्र
 दृश्यते मुपेवानीयतेशीघ्रंद्वारवत्यास्तवातिकं गत्वैवमुक्तोमुनिनाष्टोजांविवतीसुतः सशृंगारस्तथानीतोमकर
 ध्वजदर्शनः गत्वाल्लिङ्गयच्चुवुस्तंगोप्यः कृष्णपरिश्रहाः नारदः प्राहभगवन्दुश्चरित्रंतवानघ कुद्वेनशौरिणा
 शप्तः कुष्टोभवनराधिप एवमुक्तस्तथापुत्रः कुष्टरोगात्तरोभवत् सांवः प्रणम्याहपितः किमर्थंशपितस्त्वया स्व
 रात्स्याज्ञानदृष्ट्यान्नेविचारयविनिश्चयं ध्यानादुर्वासोज्ञात्वाविक्रियामवकारणं अनुग्रहोमयापुत्रकार्यस्ते
 स्वजनेशुभे आदित्यस्यव्रतैवकुरुकुठावनाराशनं सांवउवाच कथंतातमयाकार्थ्यं व्रतंसर्वफलप्रदः किंविधानं
 किमत्राकिंदानंकिचपूजनं श्रीकृष्णउवाच मासमाभ्युजंप्राप्ययदारविदिनभवेत् तदाव्रतमिदंग्राह्यंनरे
 स्त्राभिर्विशेषतः यावत्संवत्सरतावद्विधिर्नानेनपत्रक गोमयेनक्षितौकुट्योन्मंडलंवर्तुलपुनः रक्तपुष्पैरक्षताभिर्
 हयंतत्रप्रदापयेत् मंत्रेणानेनर्मास्वंतमाचार्यः प्रतिवासरं यथाशाविमलाः सर्वाः सूर्यभास्वरभानुभिः तथाशाः
 सकलामह्यंकुरुनित्यमनाश्रुताः इत्यर्घ्यमंत्रः एवंतमन्त्रेयत्तावद्यावदर्थसमाप्यते समाप्तेतुव्रतवत्सकुट्यादुद्याप
 नेविधिः गोमयेनानुलिप्तायांभूमौमंडलंमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुकुमेनविशेषतः तन्मध्येद्वादशदलप
 त्रसंस्कारयद्द्वारं सिधूरपूरितदलंजपाकुसुमपूजितं तन्मध्येस्थापयेत् कुंभप्रवालांकुरसान्निभं शालितंदुलसंपुष्पं

शर्कराचदनान्वितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तावच्छतयामिविनिर्मितं सौवर्णभास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तितः रक्त
 वस्त्रयुगोपेतपात्रोपरि निवेशयेत् अथपचाभ्युतेनादौ जपाकुसुमलेपनैः रक्तपुष्पैस्तुनैवेद्यं फले कालोद्धवस्तथा
 पूजयेज्जगतामीशं धूपदीपैस्तथोत्तमैः लोसूर्यायनमः १ वरुणाय-२ माधवाय-३ धात्रे-४ हरये-५ दुर्गाय-६
 सुवर्णरेतसे-७ अर्यम्णे-८ दिवाकराय-९ भानवे-१० तपनाय-११ हंसायनमः १२ इति द्वादश
 नामभिः पूजाकार्यं वैव्रतिभिः सदा नमोनमः पापविनाशनाय विश्वात्मने सप्ततुरगमाय सामग्यं
 जूर्यमनिधोवेधात्रे भवाब्धिपोताय नमः सवित्रे इत्यर्घ्यम् एवं संपूज्य भानुंतु नक्तभुजातवाग्यत आचार्यं
 पूजयित्वा तु वस्त्रभरणैः शुभैः तस्मै तां प्रतिमां कुंभ सहिरण्यप्रदापयेत् प्रीयतां भगवन्देवो मम संसारता
 रकः ब्राह्मणभोजयेत्पश्चाद्द्वादशान्नादिविस्तरैः तेभ्यस्तु कलशान्दद्याद्यथाशक्त्या तु दक्षिणां एवं च कुरु
 ते सम्यगग्रत्रत्मेतदनुत्तमं आशादित्येति विख्याततस्य पुण्यफलमहत् निर्व्याधिरिति जस्वि पुत्रपौत्रसमन्वि
 तः भुक्त्वा च विपुलान्भोगानमरैश्चापि दुर्लभान् देहांते रवि सायुज्यं प्राप्नुयादनुत्तमोत्तमं प्राप्स्यसे परमाप्नुहि
 विमुक्तः कुष्ठरोगतः आशाभंगेन तस्यास्ति कदाचिदपि जन्मनि एतस्मात्कारणाद्दत्तस्य कुरुष्व व्रतमुत्तम एत
 च्छ्रुत्वा वच सांबः पित्रा कृष्णेन भाषितं व्रतं चरित्वा संप्राप्तः सर्वसिद्धिं सुदुर्लभां इदं यः शृणुयाद्भक्त्या
 श्रावयेद्वापि मानवः तावभौ पुण्यकर्मणो रविलोकमवापतु इति स्कंदपुराणोक्तमाशादित्यव्रतम् अथ प्रयो
 गः आश्विनाद्यरविवारमारभ्य प्रतिवारवर्षं पथं त्रयोदशैः तिथ्यादिं संकीर्त्या लनः सकलरेगनि
 र्वाप्तनपूर्वकपुत्रपौत्रधनधान्यसकलाभीष्टसिद्धिरश्रीसंवित्प्रीत्यर्थं आशादित्यव्रतं करिष्ये इति सकल्प्य गोम
 धेनोपलिप्तभूमौ रक्तचंदनं दिता वर्त्तलमडलं विरच्य तत्रमाशाधिपदेवमावाह्य षोडशोपचारैः संपूज्य रक्त

पुण्यश्रुतादियुक्तं सजलताचपात्रेण अर्घ्यभूमौ जानन्निपात्य दद्यात् तत्र मंत्रः यथा शाशविमलाः सर्वो स्तवभा-
 रकरभानुभिः तथा शाशविमलमहं कुरुनिर्त्यममर्धतः ततो नमस्कारः नमोस्तुते पापविनाशनाय विश्वा-
 त्मने स ततुरंगनाय सामर्यं युधामनिधि विधात्रे भवादिधपोताय नमः सवित्रे अनेन मंत्रेणा शाधिपनाममंत्रे
 एवापृजाकार्ण्या एवं प्रतिभानुवारं वर्णयंतं चरित्वा अत्रेति आश्विनाद्यरविवारे उद्यापनं कुर्यात् तत्र पूर्वोक्तं
 संकल्प्यति आचार्यवृत्वा सर्वतोभद्रे रक्तवस्त्रवेष्टितताचकलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताम्रसंयं पूर्णपात्रनिधाय
 तत्र रक्ताक्षैर्द्वादशारं कमलविरच्य तन्मध्ये रौप्यस्थं हंसवितारं आकृष्टेणेति मंत्रेण संस्थाप्य परितः पु-
 र्वोक्तान् द्वादशगमासाधिपानं संस्थाप्य उक्तप्रकारेण पूजयित्वा ततः अग्निं प्रतिष्ठाप्य हेमं कुर्यात् तत्र प्रधा-
 नम् सवितारं पायसद्वयेण अष्टोत्तरशतं संख्या कालुतिभिः मासाधिपद्वादशदेवताः ब्रह्मादिदेवताश्च
 केषां ज्याहुत्यः पक्ष्ये होमं समाप्य पूर्वोक्तद्वादशगमासाधिपनामभिर्द्वादशब्राह्मणान् संपूज्य तेभ्यः शालितंडुल
 संभवपकान्नेर्वोपूरितान् रक्तकलशान् रक्तवस्त्रवेष्टितान् सद्भिक्षान् दत्त्वा आचार्याय पीठव्रतपूर्तये गान् दत्त्वा
 सद्भक्षणं ब्राह्मणान् नर्पयित्वा आशिर्घोऽहं हि त्वास्वयं भुजीत अत्र पायसं पूरितं ताचपात्रदानमुक्तं होमोप्युक्तं एवं कृते
 सर्वव्याधिमुक्ते भवति इति स्कंदपुराणे कंसोद्यापनमाशादित्यव्रतोद्यापनविधिः अथ भविष्योत्तरादादित्यपो-
 दाशांतिव्रतम् अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीं धृतिस्नुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते आदित्यवारं
 हस्तेन पूर्वगृह्यविचक्षणः भद्रोक्तविधिनो सर्वकुर्वाणो जादिकं रवेः प्रत्यर्कं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरोत्तरः तत-
 स्तु ततमे प्राप्ते कुर्वाद्वाह्मणवाचनं भास्करं शुद्धसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ताम्रपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपू-
 जयेत् घृतेन स्नापयित्वा च लडुकान्विनिवेद्य च होमो घृततिलैश्चैव स मिधश्चाकं वृक्षजाः मंत्रेणानेन विदुषे ब्राह्म-

णायनिवेदयेत् आदिदेवनमस्तुभ्यस्तसहोदिवकर
 त्वरेवतारयस्वास्मानस्मात्संसारसागरात् ब्रतेनेनेन
 राजेंद्र भवेदारोग्यमुत्तमं द्रव्यसंपत्सुखप्राप्ति रितिपौराणिकाविदुः शान्तिःपुष्टिः
 सदानुष्ठानम् सूर्यपीडासुघोरासुकृताशांति शुभप्रदा इत्यादित्यशांतिव्रतम् अथादित्यहृदयस्तोत्रवा-
 ल्मीकीयेरामायणयुद्धकाण्डे ततोयुद्धपरिश्रान्तसमरोचितयास्थित रावणंचाग्रतोद्विगुह्यायसमुपस्थितं देवतै
 श्वसमागम्यद्रष्टुमभ्यागतोरवि उपगम्यान्नवीद्वाममगस्त्योभगवांस्तदा अगस्त्यउवाच रामराममहान्
 होश्वशुशुह्यंसनातनं येनसर्वानरीन्वत्सममरेविजयिष्यसि आदित्यहृदयंपुण्यसर्वशत्रुविनाशनं जयावहंजप
 त्रित्यमक्षयंपरमं पदं सर्वमगलमांगल्यसर्वपापप्रणाशनम् चिंताशोकप्रशमनंचासुर्वर्द्धनमुत्तमं उँअस्यश्री
 आदित्यहृदयस्तोत्रस्यअगरस्त्यत्रहृदयपिरनुष्टुपछंदः परब्रह्मरूपीभगवान्नादाद्योदेवता निर्विघ्नतया ब्रह्मविद्या
 जपादिसिद्धीविनियोगः अथकरपङ्कगन्यासः रश्मिमंतं १ समुद्यंत २ देवासुरतनमस्कृतं ३ विवस्वंतं ४ भू
 स्करं ५ भुवनाधिपं ६ अथध्यानम् ध्येयः सदासवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः
 केयूरवान्मकरकुंडल्यान्किरीटी हारीहि रणमयवपुर्धृतशंखचक्रः १ पद्मासनःपद्मकरोद्विबाहुःपद्मद्युतिःसप्तनु
 रंगवाहः दिवाकरोलोकगुरु करीटीमयिप्रसादविदधातुदेवः २ इतिध्यानम् रश्मिमंतंसमुद्यंतदेवासुर
 तनमस्कृतं पूजयस्वविवस्वंतंभास्करंभुवनेश्वर सर्वदेवात्मकोह्यपस्तेजस्वीरश्मिभावनः एवदेवासुरगणा
 न्ळोकान्पातिगभास्तिभिः एवब्रह्माचविष्णुश्चाधिवःस्कदःप्रजापतिः महेंद्रोधनद कालोयमःसोमोह्यपांपतिः
 पितरोवसवःसाध्याअश्विनौमरुतोमनुः वायुर्वह्निःप्रजाःप्राणःक्रतुःकर्त्ताप्रभाकरः आदित्यासवितासूर्यःस्वर्गः
 प्रयागभास्तिमान् सुवर्णसदृशोभानुहंमरेतादिवकरः हरिदश्व सहस्रार्चैःसप्तसप्तिमंशोभिमान् तिमिरोना

धनः शंभुस्त्वष्टामार्तं कौशुमान् हिरण्यगर्भः शिशिरस्तपनो हस्करोरविः । अग्निगर्भो दिते पुत्रः शखः शिशिरना
 शनः व्योमनाथस्तमो भेदी ऋग्यजुः सामपारगः धनष्टाष्टिरपां मित्रो विध्यवो यिह वंगमः । आतपीमडलीमृत्युः
 पिंगलः सर्वतापनः कविर्विष्णोर्महातेजारक्तः सर्वभवो द्रव नक्षत्रग्रह ताराणामधिपो विश्वभावनः । तेजसामपि
 तेजस्वी द्वादशत्मन्नमोस्तुते नमः पूर्वोयगिरये पश्चिमाया द्रये नमः । ज्योतिर्गणानां पतये दिनाधिपतये नमः । जया
 यजमभद्राय हर्यश्वाय नमो नमः नमो नमः सहस्रांशो आदित्याय नमो नमः । नमो अययवीराय सारंगाय नमो नमः
 नमः पद्मप्रबोधाय प्रचंडाय नमोस्तुते ब्रह्मेशान् ज्युते शायशूरायादित्यवर्चसे । आस्वते सर्वभक्षाय रौद्राय पुरुषे नमः
 तमो घ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नायामितात्मने कृतघ्नाय पदेशाय ज्योतिपापतये नमः । सप्तर्षीकराभाय हरये विश्वकर्मेणे
 नमस्तमोभिनिद्राय रुचये लोकसाक्षिणे नाशयत्येवैभूतं तमेव सृजति प्रभो । पालयन्ने पतपतिवर्षे त्येष गमस्तिभिः । ए
 पसुतेषु जागर्ति भूतेषु पारिनिष्ठितः । एषैवाग्निहोत्रं च फलं वैवाग्निहोत्रिणां । देवाश्चक्रत वैश्वक्रतूनां फलमेव च
 यानि कृत्यानि सर्वेषु परात्मा परमः प्रभुः १२५ इति सूर्यनामामानि । एनमापत्सुकुष्ठेषु कान्तारेषु भयेषु च । कीर्तय
 म्पुरुषः कश्चिन्नावसीदति राघव । पूजयस्वैनमव्यग्रे देवं देवं जगत्पतिं । एतत्तन्निगुणितजपत्वा युद्धेषु विजयिष्यसि
 अस्मिन्क्षणे महाबाहो रावणनिहिन्स्यसि । एवमुक्त्वा ततो गस्त्योजगाम स यथागतः । एतच्छ्रुत्वा महतेजान् पुशो
 को भवत्तदा । धारयामास कथां राघवः प्रयतात्मवान् । आदित्यप्रेक्ष्य जपत्वेदं परं हर्षमवाप्तवान् । त्रिराचम्य शु
 चिर्भूत्वा घनुरादाय वीर्यवान् । रावणं प्रेक्ष्य हृष्टात्मा जपार्थं समुपागमत् । सर्वयत्नेन महता वृतस्तस्य वधे भवत् । अथ
 रविस्वदन्निरीक्ष्य रभं मुदितमनाः परमप्रहृष्यमाणः । निशि चरपतिसंलयं विदित्वा सुरगणमध्यगते वाचस्त्वेरति । इ
 त्पार्ष्णीरामायेषु बह्मकांडेषु पुनरुत्तरशततमः सर्गः १०६ । अथापरसूर्यस्तोत्रं । महाभारते वनपर्वणि । धौम्ये उवाच

सूर्योऽयमभगस्त्वष्टापृथक् सविता रविः भगस्तिमानजः कालो मृत्युर्धाता प्रभाकरः पृथिव्या पस्तथो जः खंवा
युंश्च परायणं सोमो वृहस्पतिः शुक्रो बौधायनः कण्वः इंद्रो विवस्वान् दीप्तिशुः शचीः शौरिः शनैश्चरः ब्रह्मा विष्णु
अरुद्रश्च स्कंदो विश्रवणो यमः वैद्युतो जाठरश्चाग्निर्धनस्तेजसां पतिः धर्मश्च जेवेदकत्ते वेदगो वेदवाहनः - कृतं
त्रेताद्वापरश्च कलिः सर्वा मराश्रयः कलाकाष्ठा मुहूर्तोऽपक्षो मास ऋतुश्चयः संवत्सरकरोऽवस्थः कालवक्रं विभावसुः
पुरुषः शाश्वतो योगीव्यक्तोऽव्यक्तः सनातनः लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो विद्वक् कर्मात्मो नृदः वरुणः सागरांशश्च
जीमूतो जीव नो रिहा भूताशयो भूतपतिः सर्वभूतनिधेवितः स्वष्टा संवत्तैको विहः सर्वस्यादिकरो व्ययः अनंतः क
पिलो भानुः कामदः सर्वतो मुखः जयो विशाखो वरदः सर्वधातुनिधेवितः मनः सुपर्णो भूतादिः शीघ्रगः प्राणधारणः ध
न्वतरि धूम्रकनुरादिदेवोदितेः सुतः द्वादशात्मारविं दश्च पिता माता पितामहः स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिवि
ष्टयं वेदकर्ता प्रशांतात्मा विश्वात्मा सर्वतो मुखः चराचरात्मा भूतात्मा भैत्रण्यवपुषा न्वितः १०८ एतद्वैकीर्त्तनीय
श्वसूर्यस्यामिततेजसः नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शुक्रेण सुमहात्मनः शुक्राच्च नारदः प्राप्य धौम्येन तदनंतरं धौम्या
द्युधिष्ठिरः प्राप्य सर्वान् कामानवाप्तवान् - सुरपितृगणपक्षसेवितमसुरनिशाचरसिद्धवंदितं - दरकनकहुताशनं प्रभं
त्वं मपिनमस्वाहिताय भास्करं सूर्योदयेयः पठते समाहितः स पुत्रलाभं धनरत्नसंचयं - लभेत् जगति स्मरतां सदा
नरः स्मृतिं च मेघामपि विंदते पुमान् इमं स्तवं देववरस्य योनरः प्रकीर्त्तयेच्छुद्धमना समाहितः समुच्यते पातक
राशि सांगरात् - लभेत् कामान् मनसा यथेप्सितान् इत्यारण्यपर्वणि सूर्यस्तवः इत्यादि स्ववारत्रतविधिः अथा
दित्यनक्तत्रयम् - भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच यदाराग्यकरं पुंसां यदनतः फलप्रदं - तद्व्रतं ब्रूहि गोविंद सर्वपापप्र
णाशनं - श्रीकृष्ण उवाच - यत्तु विश्वात्मकं धाम परं ब्रह्म सनातनं सूर्याग्निचंद्ररूपेण तत्र त्रिधा जगति स्थितं - तमा

राध्यपुमान्कन्त्रे प्राप्नोति कुरुन्दन तस्मादादित्यवारेण सदानकाशनो भवेत् उपं दयेयं दामक्तिर्भानोरुपरि शा-
 श्यती तदंशं भयसदाकार्येन कमादित्यवारे - पूर्वोक्तविधिनारान्जन्पूजयित्वा द्विजोत्तमान् आशादित्यव्रतोक्त-
 विधिनेत्यर्थः ततोस्तसंगवैभानोरुक्तचदनपकजं विलिख्य द्वादशदलं पूजयेदं कनामभिः - सूर्येति प्रथमं पूज्य पू-
 र्वतश्च प्रभाकरं दिवाकरं तथा म्रेष्ठ्यां विस्त्वंतमतः परं भगवतु नैऋते देवं वरुणं परिचमयेदं ले-
 धादित्यं मयौत्तरे शांतमीशानभगे तु नमस्कारेण विन्यसेत् कार्णिकायां पूर्वदले सूर्यस्य तुरगान्यजेत् दक्षिणे यजमा-
 नं नमोर्तदपि च मेदले उत्तरेण रविदेवं कार्णिकायां च भास्करं अर्धदद्यात्तदा पार्थसतिलारुणचंदनं फलाक्षतपु-
 ततद्वादिमंत्रमुदरिरेत् कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो मुखं यस्मादशौदुरुपस्त्वमतः पाहि प्रभाकरं अग्निमीले-
 नमस्तुभ्यग्निपेत्वो ज्ञेयं च भास्करं अग्न आयाहि वीतव शन्नो देवी नमोस्तुते अर्धदद्याद्द्विसृज्याथ निशितैल विवर्जितः
 भूर्जीत भावितमना भास्करं संस्मरन्मुहुः प्रागेतस्मिन् शनौ याहि तैलाभ्यंगं विवर्जयेत् वत्सरं तिकारयित्वा कां-
 चनं कर्मलोचनं संकल्पयित्वा पुरुषं संपद्मं दद्यादनेन विधिनान्नात्र तनायकाय अग्न्यं गुरुपायजितैर्द्रियाय कुटुंबि-
 ने नैत्यमनुव्रताय नमोस्तु ऋक्सामयजुर्विधात्रजगत्त्रयोधा यजगत्सर्विवे त्रयोमया यत्रिगुणात्मने च त्रैलोक्य-
 नायायेन मोनमस्ते इत्यनेन विधानेन वर्षे वैकृत्यो नरः नक्तमादित्यवारेण कुर्यात्संनिरुजो भवेत् धनधान्यसमा-
 युक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः मर्त्यां स्थित्वा चिरं कालसूर्यलोकमवाप्नुयात् कर्मसंक्षयमवाप्य पार्थिवः शोकदुःखभय-
 रोगवर्जितः स्यादमित्रकुलकालसन्निभो धर्ममूर्तिरपि तेजसा युतः याचभर्तृगुरुदेव तत्परावेदं मूर्तिं दिननक्तमा-
 चरेत् सापिलोकममरे शपूजितायाति कौरवरवनसंशयः यः पठेद्यशूणेति वानरः पश्यतीदमथ वानुमोदेयत्
 सोपि शक्रं भुवने दिवौ कसैः कल्पकोटिशतमेकमिडयते इति भविष्योत्तरे आदित्यनक्तविधिः ॥

अथसोमवारव्रतानि तत्रादौचंद्रपीडाशांतिकरंसोमवारनक्षत्रतभविष्ये

तद्वित्रासुसंगृह्यसोमवारविवक्षणः तद्वतहस्तार्कवत् आगमोक्तविधिनाकुर्यात्पूजादिकविधौः सप्तमेतुतः
प्राप्तैकुर्याद्वाह्मणभोजनं सप्तमेनक्षेत्रासिद्धयर्थः कांस्यपात्रतुसंस्थाप्यसोमंरजतसंभवं श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नश्वे
तगर्धःसुपूजितं पादुकोपानहच्छत्रभोजनानासनसंयुतं होमघृततलेःकुर्यात्सोमनाम्नाचमेत्रवित् समिधोष्टोत्तरं
शतमष्टाविंशतिर्यवा होतव्यमधुसर्पिभ्यांदाघ्रैवघृततय दध्नाघृततचभिन्नोहोमः समिधःपालाशयः राज
तेशाशनैर्कृत्वात्राह्मणायनिवेदयेत् तत्रमंत्रःमहोदयाजातिमल्लीपुष्पगोक्षीरपांडुर सोमसोम्योभवास्माकंसर्वदा
तेनमोनमः एवकृतेमहासोम्यः सोमस्तुष्टिकरोभवेत् सतुष्टिस्तेतस्मिन्सर्वसानुग्रहाग्रहाः इतिचंद्रशान्ति
करंसोमवारव्रतम् अथचंद्रस्तोत्रं तत्रादौध्यानम् श्वेतावरःश्वेतविभूषणश्चश्वेतधुतिर्दंडधरोद्विबाहुः चंद्रा
मृतात्मावरदःकिरीटगयिप्रसादंविदधातुदेवः १ हिमगोक्षीरवर्णायशंखकुंदनिभायचंचालचंद्रायचंद्रायपूर्णचं
द्रनमोनमः नमश्चंद्रायसोमायनमःकुमुदवांधवे विनेहितायशुक्लायशुक्लांबरधरायच त्वमेवसर्वलोकस्य
चाण्यायनकरःसदा क्षीरोद्भवायदेवायनमःशंकरेशंखरयुगानांयुगकर्त्तात्वनिशानांचनिशापतिः सवत्सराणां
मासानामृतूनांचतथैवच ग्रहाणांचत्वमेकोहोरोहिणपितयेनमः इदंतुपठतेस्तोत्रंप्रातरुत्थाययोत्तरः नमये
वियतेतस्यकार्यसिद्धिर्भविष्यति दिवावायदिवारात्रौदुःखेचसतियोत्तरः ग्रहोरात्रकृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥
इतिचंद्रस्तोत्रम् ॥ अथशिवप्रीतिकरंसोमवारव्रतं स्कंदपुराणे ॥ नारदउवाच ॥ अथान्यदपिमेब्रूहि
नाहंप्रानुग्राहपदः अविच्छिन्नाशेनेभक्तिः पुत्रसौभाग्यसंपदः ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ सोमवारव्रतंपुण्यक

धर्ममार्गनिर्वाधमे ॥ आवर्णैचैत्रवैशाखज्येष्ठवामार्गशीर्षके ॥ प्रथमसोमवारचण्डिकायाद्वतनुत्तमं ॥ यथाश्रद्धा-
 भवेत्कर्तुं सोमवारव्रतं प्रति ॥ तदावापि पुरस्कृत्य श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ सुस्नातश्च शुचिर्भूत्वा शुक्लांबरधरः शुचिः ॥
 कर्मक्रोधादहंकारद्वेषशून्यवर्जितः ॥ आहरेतुश्चेत्पुष्पाणि मालतमालिकादिकः ॥ श्वेतपद्मानि दिव्यानि
 चंपकानि तैयैव च ॥ कुमुदोत्पलजैः पुष्पैः पद्मैश्च शतपत्रकैः ॥ आचार्येणोमयासार्धशंकरलोकशंकरः ॥ मायोद्भवेनः
 धूपेन पूजयेत्पार्वतीपतिं ॥ अन्यानियान्यभीष्टानि सवर्षाणि दापयेत् ॥ नागपुष्पैश्च धूपश्च पूजयेत्पार्वतीपतिं ॥ का-
 मिकेतुमंत्रेण व्यापकेन महेश्वरं ॥ पूजयेन्मूलमंत्रेण त्र्यंबकेन ततः परं ॥ भवाय भवनाथाय महोदेवाय धीमहि उग्र-
 यचोग्रनायाय शर्वार्याय शशि मौलये ॥ रुद्राय नीलकंठाय शिवाय भवहारिणे ॥ शंकराय नमोजघं शिवाय तिच जानुनी-
 शूलपाणि नमो गुह्ये कथ्यां शुभ्रपूजयेत् ॥ गुह्यस्त्वयं भुनामानं पूजयेत्पार्वतीपतिं ॥ महादेवाय इति च पूजयेन्नाभिं
 डलं ॥ उदरे विश्वकर्त्रेति पार्श्वयोः ॥ सर्वतोमुखं ॥ स्थाणुं तनौ च संपूज्य नीलकंठाय कंठतः ॥ मुखे संपूजयेद्देवं श्रीकंठ-
 वशिवाय चात्रिनेत्राय नमो नैवेद्विमुकुटशशिभूषणं ॥ नभोदेवाधिदेवाय सार्धं गिपूजयेद्दिभुं ॥ एवं संपूज्य देवेशमुपहारै-
 र्मनोरमैः ॥ यथाविभवसारेण तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ सोमवारयज्ञं ते ये पार्वत्या सह शंकरं ॥ तेलभक्ष्यांश्चोक्तान् पुन-
 राब्रूते दुर्लभान् ॥ एकभक्तस्य पुण्यं कथयामि समासतः ॥ सप्तजन्मार्जितं पापमभेद्यं देवदानवैः ॥ नश्यते चैक-
 भक्तेन नात्राकार्या विचाराणां ॥ मासैकस्य तु यत्पुण्यं शृणुयन्नेन नारद ॥ अभाग्यो जातभाग्यः स्याद्भूभगः सुभगो भ-
 वेत् ॥ पुत्रार्थं लभते पुत्रान्धनार्थं लभते धनं ॥ कन्यार्थं लिभते कन्यारूपलावण्यशालिनीं ॥ यं चिंतयते कामं तं त-
 प्राप्नोति मानवः ॥ इह लोके चिरं स्थित्वा भुक्त्वा भोगान् मनोरमान् ॥ विमानवरमारुह्य लोकेशेव महीयते ॥ यथात्मा
 नंतथा धेवं यथा देवं तथा गुरुं ॥ तोषेयं च परं भक्त्ययतेन पूर्णं भवेद्भक्तं ॥ उपवासेन यो देवं समाचरति मानवः ॥ यदाचितं

चचित्तं च जायते पुरुषस्यैव । तदेवोद्यापनं कुर्व्याद्रतं संपूर्णं हेतवे चलचित्तं चलवित्तं यलं जीवितमेव च एवं ज्ञात्वा प्रय-
त्नेन व्रतस्योद्यापनं चरेत् । उमा महेश्वरौ हेमौ तपभेन समन्वितौ यथाशक्त्या प्रकृतं व्योवित्तशाल्यं न कारयेत् । म-
दलं कारयेद्विव्यलिं गोर्ध्रवसं मुद्गं कलशं पयसा पूर्णं भवेत्तु यगुगां न्वित ताद्यपात्रं वेणुपात्रं कुंभयोरुपरि न्यसेत् । स्था-
पयेन्मण्डलं दिव्यं कलशं कनकोज्वलं तस्योपरि न्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं पूर्वोक्तेरवमंत्रैस्तु पुजयेत्पार्वतीं पार्ति नम-
नां पुष्पैः फलैर्दिव्यैर्नारत्नैः समर्चयेत् । भवेत्तु वल्लभ्युर्गैर्न वनाममंत्रैर्मे हे श्वर उपवर्तिं सोचरीयं भक्ष्याणि विधिनिच-
अन्यानि याज्यं भीष्ठा निता निचान्यानि कल्पयेत् । रात्रौ जागरणं कुर्व्याद्रित्वादित्रान्स्वने । स्वगृह्योक्तविधानेन
कृत्वा त्रिस्थापनं ततः । ततो होमं च शवधिर्मे त्रैः काव्योष्टभिः सदा । पलाशशनीसमिद्धिर्जुहुयाद्रधिकयुतः । आप्यायस्वे
क्षिमेवैर्न पेव दार्जयं युतस्तदा । च वत्री हितिलाज्येन पूर्णं पूणैः पुष्टयक् पूर्णं हिततो दद्यात्कृत्यास्विष्टकृदादिकं
होमं तैर्चतुर्गुणं पूज्यं सपत्नीकं समाहितः । वस्त्रैराभरणैः श्रेष्ठैर्गृहोपकरणादिभिः । श्वेतागौः कपिलावपि सुशीला च
पयस्विनी । संस्कारं तत्पुच्छं च घटावस्त्रविभूषिता दक्षिणा सहितं दद्यात् शिवो मे प्रीयतामिति । धेनुवैजगतां माता-
नित्यं विष्णुपदे स्थिता । सवसा च मय दत्ता शिवो मे प्रीयतामिति । ब्राह्मणभोजयेद्द्विद्वारद्वयोदशशुभान् । व-
स्त्रां कर्पूरं च स दक्षिणां च योदश । घटां देयां च शपत्रैर्भक्ष्यभोज्यसमन्विताः । सफला वस्त्रसंयुक्ता यज्ञसूत्रसम-
न्विताः । पूजितं तु ततो देवं वोपकरणा निच । आचर्या यततो दद्यात्प्राणपत्यः पुनः पुनः इमे देव गृहाण त्वं सर्वो
पदेकरं संपुतं । परिपूर्णं व्रतं मे स्यात् शिवो मे प्रीयतामिति । तत्र ग्रहणमंत्रः । गृह्णामि देवं देवेश त्रयाणां जगतां गुरुं शा-
तिरं नु शिवं चांस्तु व्रतं स्यात् । विकलं फलं । यद्गत्तं यो देव देवेश मया व्रतं भिदकृतं । दानं वाथ क्रियाहानी परिपूर्णं तद-
स्तु मे । इति संप्राथम्यं तदेव द्विजचैव पुनः पुनः । भुजीयात्सह धर्मोत्साहि शैष्टैश्च धुभिः । अनेन विधानेन यद्द-

व्रतमाचरेत् - यद्येचित्तयतेकामंतंतत्राप्नोतिमानवः दातासुखाचेतजस्वात्रिपुल्लोकेपुजायते विमानवरमारु-
 ह्यसोमलोकेमर्हायते मननांचशतयाधत्तावद्वैवमोदते शिवलोकांततोगत्वाशिवेनसहमोदते क्रीडतेशंभुरू-
 पेणपुरावृत्तेदुर्लभं कृष्णेनाचारेतपूर्वसोमवारव्रतंशुभं नृपैरन्यैस्समाचोर्णमास्त्रिकैर्धर्मतपैरः इति
 पठतिरहरूपच शृणोतीहानित्य त्वनुवदतियइत्थंश्रद्धयान्यस्यलोकेसकलकलुषहानिवंधमानोगणाद्यैः शिव
 विमलविमानैर्यातेशैवंपुरसः इतिस्कदपुराणेषोद्यापनसोमवारव्रतम् अथान्यद्वर्षसाध्यसोमवारव्रतम्
 स्कदपुराणे ईश्वरउवाच अथव्रतविधानंहिकथयामिसमासतः यथाभवतिमनुजाःसिद्धिसर्वार्थिकामदां व्यु-
 त्क्रांतैर्कात्तिकेमासिशुक्लमागोदिनेभवेत् प्रथमसोमवारस्तुतनक्तनप्रपूजयेत् यदाश्रद्धाभवेत्कलुषसोमवारव्रत
 प्रतितदासर्वकारयित्वाब्राह्मणाद्यैःसमाचरेत् मार्गेमाधेतथाचैत्रेगृह्णायात्सोमवारकं यस्मिन्मासेप्रारभेततस्मि-
 न्नद्यापयेद्व्रतं सुस्नातोयशुचिर्भूत्वाशुक्लांबरधरोनरःकामक्रोधाद्यहकारद्वेषैश्चन्यवर्जितः आहरेच्छतपुष्पाणिमल्लि-
 कांमालतैतथा श्वेतपद्मानिदिव्यानिचंपकविवल्पाटलाः कुंदमंदरजैःपुष्पैःपुन्नागशतपत्रकैः अर्घ्येष्वद्वेननाथदि-
 व्यधूपेनधूपयेत् अन्यानिनान्यभोग्यानिचंपकविवल्पाटलाः कुंदमंदरजैःपुष्पैःपुन्नागशतपत्रकैः अर्घ्येष्वद्वेननाथदि-
 मंत्रेणप्रापकेनमेहेश्वर निवेदयेत्सर्वमेवशृणुमंत्रवरशुभं ज्ञातमोदशभुजायत्रिनेत्रायचत्रिशूलिने श्वेतवृ-
 पभारूढायसर्वाभरणभूषिताय उमादेहाधंसंस्थायनमस्तेसर्वमृतेये अर्तेनैवतु मंत्रेणपूजाहोमतुकारयत्
 सिद्ध्यति सर्वकार्योणिमनसाचितितानिच पूजयेन्न केवलायामृक्षाणांदर्शनेनतु प्रदायभोजनपूर्व-
 ब्राह्मणावसुभक्तिः एतद्विधिसमायुक्तोरागद्वेषविवर्जितः एकभक्तस्ययत्पुण्यंकथयामिसमासतः श-
 तजन्मार्जितंपापमभेद्यदेवदानैवः नश्यतेह्येकभक्तेननात्रकाठ्याविचारणा मासस्यैकस्ययत्पुण्यशृणुतत्त्वेनसं-

इरि श्रावण्यजायतेभाग्यदुर्भागसुभगाभवेत् पुत्रार्थीलभतेपुत्रान्दरिद्रोधनवान्भवेत् गृहेतस्यवरारोहेसौ
 ख्यनिविविधानिच तदंशोधनभागीस्याद्विघ्नीन क्षितिचरेत् अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः स्वर्गे
 भुक्तावरान्भोगान्जायतेमानवोत्तमः नक्तानिसोमवारेतुपेमासेमहेश्वरि तेषांपुण्यफलवक्ष्येसंक्षेपेणतवा
 भतः श्रद्धिष्ठोमस्ययज्ञस्यफलंशतगुणभवेत् तत्फललभतेदेविभक्तिभावसमन्वितः नाघस्यैवतुमासस्यसो
 मवारेणपूजयेत् स्नापयेन्मधुदुग्धाभ्यातैवेक्षुरसेनत् द्विहत्वादिपापानि तानिसर्वाणिनाशयेत् विशुद्ध
 तेजसायुक्तो जायतेयंतनिमलः बहुस्वर्णस्ययत्पुण्यंदुर्लभंयत्सुरैरपि लभतेनात्रसंदेहोममभक्तिप्रचोदितः फा
 ल्गुनेकधायिप्यामिसोमवारफलंशुभं कृतेनकेतुकल्याणिगुणांस्तेविररेणु गवांलक्षस्यदत्तस्यचद्रसूर्यग्रहे
 प्रिये फलमस्याधिकंवात्रलभतेनात्रसंशयः वैवेपिशृणुकल्याणिममेदंवदतोवचः सोमवारेणनकेनकृतेनसु
 रसुंदरि यत्फलंलभतेनारीलक्षैकेनतुपार्वति गंगोदकस्यनीतस्यसोमनाथस्यसन्निधौ दृतस्यमधुनोवापि
 शतधाहिकृतंफलं गुग्गुलोश्चतथापंचसहस्रपरमेश्वरि तत्पुण्यचभवेत्तस्यमानवस्यनसशयः वैशाखेकारयेन्न
 कैसोमवारेनसंशयः वैशाखेकारयेन्नकंसोमवारेनसंशयः पूजयेच्छ्रेतपुष्पैश्चतथा लब्धे सुरेश्वरि अपूपाहि
 प्रदातव्याः कदलीफलसंचया एकचित्तेनभावेननिर्मलेनयशस्विनि कन्यानांवरयोग्यानांसहस्रेणवरानने
 दत्तानांविधिवैविनराणारूपशालिनां एतद्विज्ञेनयत्पुण्यंलभतेमानवोभुवि तत्फलंलभतेतत्रसोमवारव्रतेनतु
 ज्येष्ठेमासिमहादेविसोमवारव्रतस्यतु वीणस्ययद्भवेत्पुण्यंतत्सर्वकथयामिते गवांसुवर्णशृंगीणांपुष्करेविधिव
 त्प्रिये दत्त्वादशसहस्राणांफलंप्राप्नोतिमानवः पदंचलभतेपुण्यंदुर्लभदेवदानवैः ईशस्यकल्पमतुलंकीदतेतत्र
 सुंदरि आपाढेसोमवारस्यभावितात्माचरेद्भक्तं विधिपूर्णेनुकल्याणिमत्त शृणुवदामिते नरमेधशतैकेनविधियुक्ते

नैपफलं तद्भवेन्मानवेदिविषयसर्वशुभान्वितं साधितुं नैव शक्येतदेविनक्तमिदंततः तस्माद्भूतिमिदं सारं यतः
कष्टेन सिध्यति श्रावणेतुं महादेवं सोमवारं पूजयेत् रात्रौ तु भोजनं कुर्यान्मदकौटिल्यवर्जितः भवेद्वाजवरः
प्राप्तिर्जीविमानो महेश्वर इह लोकादृशी चैष्टापरं कथयामिते अश्वमेधशालस्यायं पुण्यं प्राप्नोति मानवः ममलो
के सर्वमतिं यावच्चंद्रां कर्तारकाः भद्रं च भाव संयुक्तः पूजयेत्परमेश्वरः पुण्यं चानुत्तमं तस्य शृणुदे विविशे पतः ग-
वां कोटिप्रदानं स्य संवत्सरां सुशीलिने अफलं तस्मात्प्राप्तिमानवो नात्र संशयः आश्विने कथयिष्यामि आग्नि-
ष्टोमफलं शतं संसेधेन सहस्रस्यै गंधेन शतस्य च सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणे वेदपारगे दत्तस्य फलमाप्नोति मान-
वो नात्र संशयः कार्तिके वरुणं देविका मिकमोक्षदायकं स्मरणं त्वापसं घानां भेदं कृपरे श्वरि सोमवारं व्रतधरा-
विधिं व्रतपूजयेच्छिवः भक्त्या शीघ्रं द्रव्यं युक्तो दद्यात्सत्यं समन्वितः दत्तस्य वेदपारज्ञेयानां शतसंयुक्तवाजिभिः शु-
द्धं चित्तैश्च प्रभुं कैश्वर्यं महात्माभिः चतुर्वेदेषु विप्रप्रदं दत्तस्य च यथैफलम् तत्फलं लभते देविमानवो भक्तिं संयुतः व्रतां
ते प्रतिभां कुर्याद्रौप्यं सोमं चतुर्भुजं त्रयोदशघटांश्चेतवस्त्रयुगमसमन्वितान् सपूर्णानि सुभक्ष्यैश्च वंशपात्राणि पा-
वति तेषां मुपरि यत्नेन स्यात्पद्मे त्रिदशेश्वरि सघृतेन सुगंधेन सुस्त्रिगंधेनो ज्वलेन च भक्तेन घृतपक्वैश्च मृदुशाकघृतैस्त-
था ब्राह्मणानां स भोज्यभक्ष्यैः केन चेतुसा त्रयोदशघटान् दद्याद्वा द्वाश्वेता मनोरिमा यथेकेन विधानेन विप्रवस्त्रवि-
चित्रिता उपानहयुताः कर्ण्योश्चिता विचिंतानुसारतः दद्यात्स्वाचरं संपन्नत्वाचार्यं मुपवेशयेत् नगुरोः सदृशी
मातानगुरोः सदृशः पिता संसारान् दुद्धे दधोराद्भूतदानोपेशतः गोस्वामी पूजितो यस्मात्पार्वत्पासहितप्र-
भुः तस्मात्सं पूजयेद्भस्त्रागुरुभोग्यो समन्वितः आचार्यं प्रथमे तत्र पूजया पादसेवया दद्याद्ब्रह्माणि दिव्य-
निर्मुवर्णाभरणानि च अमूल्यानि चरत्नानि ग्रन्थस्त्रपुंराणि च नगसंनिष्ठं दिव्यं यच्चान्यदपि सुंदरं वाहनानि

विचित्राणिगजवाजिरथादिकं अन्यानिग्रान्यभीष्टानितानिसर्वाणिदापयेत् गौर्गुरो संप्रदातव्यासवस्त्रानुस्व
रूपिणी स्वर्णशृंगैरप्यसुराकांस्यपादौपदेहिनी तावष्टोसुशीलाचक्रप्रावृतदेहका अभ्यर्च्यविधिव
द्वया द्रुतं संपूर्णमितिच सप्तधान्यंयथाशक्त्यादापयेत्प्रयेतोन्नती दीपदानंप्रकर्तव्यंगुरवेज्ञानदायिने एव
गुरुंप्रणन्याथशक्त्यादद्याच्चक्षिणां शक्त्यादद्याच्चतत्सर्वपुण्यदुपकल्पितं ततस्तपस्विनादेविमदर्शनहेतु
ना सुगंधघृतसंमिश्र धूपैःकृशर पायसे धारिकाशोकवर्त्ताभिः पूरिकाभङ्गकेस्तया दधिदुग्धसमोपेतं
भोजनंदापयेत्सुधीतपस्विनोत्राह्मणाश्चलिंगमूर्त्तिश्चतुर्विधं ममरूपमिदंयस्मात्तस्मात्पूज्यंचतुष्टय शिवांकितेश्व
शास्त्रज्ञादयिकैर्मर्चितकैः जटामुद्रादिसंयुक्तैर्भस्मोद्भूतलविग्रहैः ब्रह्मचर्यरतै शतैर्लोभमत्सरवर्जितैः ईदृशैः
शिवपञ्चैश्चभुक्तैः फलमनुगमं भोजनतेषुदातव्यं तावृलमुख वासक श्वेतचंदन कर्पूरं दत्त्वातांश्चविसर्जये
त् शक्त्यातुभोजनंदत्त्वाथधावित्तानुसारतः कृपणानाथदीनानांसुहृदांयावतामपि एवविधिसमायुक्तोगच्छतप
रंमंपदं भोगान्भुक्तेसर्वलोकेऽनतः कोटिगुणांस्तरेत् कन्याभिर्वैष्टितोदेविस्वेच्छयारमतोप्रिये ममलोकैवसेत्ताव
द्यावदाभूतसंप्लवं ममवीर्यबलोपेतिस्त्रिनेत्र शूलपाणिकः माहात्म्यात्सोमवारस्यश्रंतेमुक्तिमवाप्नुयात् पूर्वकृष्णे
नसंवीर्णयौवपद्मयोनिना देवदानवगर्धर्वपिशोचोऽगाराक्षसैर्ब्रह्मपिभिः क्षितिपैस्तद्वत्स्वायभुवमुखैः प्रिये अन्ये
इवमानवैः शुद्धैरास्तिकैर्मर्ततत्परैः नंदेयदुष्टचितायुद्धिहीनायकार्हाचित् शास्त्रधर्मद्विषैध्वविडंबकजनायतु
आचार्यदेवप्राणोपयतीनां ब्रतशालिनां वन्देवदसुतीर्थाणां निंदकायनवैकाचित् आर्त्तनापिनतत्याज्यं व्रतं
परमदुर्लभं व्रतार्थागन्महादोषाद्विज्ञात्वासमाचरेत् - गुरो समीपेकुर्वीतव्रतमेतन्नसंशयः अन्य-
थागुरुहानिः स्यान्निफलंजायेतव्रतं संदेहः सर्वकार्येगुरुहीनस्यैवभवेत् - तस्मात्सर्वप्रयत्नेनगुरुमेवस-

माश्रयेत् । 'अयं सक्षेपतोवक्ष्ये त्रताहात्म्यमुत्तमं' यच्चरति नरदेविस्त्रियः स्वामिसुभाविताः । 'तेषां जन्मस-
 हस्रैर्षेनैशोकी जायते क्वचित्' । 'नदीरिद्यं नरोगी श्रसततिच्छेद एव च कुलकोटिस्समुद्धृत्यस्थपयेद्विद्रसद्धानि इत्थं शृ-
 णोति माहर्त्स्वपठ्यमानं व्रतं संयतु' । 'श्रावयेद्भक्तियुक्तस्तुलुद्रस्यानुधरो भवेत्' । 'क्रिमाणुतुवः पश्येद्भतमेतन्ममाश्रयं
 भक्तियुक्तेनरः श्रुत्वा धर्मश्रवानुप्रमेदते मतिर्ददाति यथापि सयाति परमं पदम् इति स्कंदपुराणे सोमवारव्रतं अथ
 सोमवारनक्तं सामान्यं पूजां क्रमोलिहते । 'तत्रादौ देशकालौ संकीर्त्य आत्मनोऽपि पापक्षयपूर्वकं सत्पुत्रप्राप्तिय-
 नघान्यैश्वर्यादिगुणैराज्यवृद्ध्यातिद्वारा श्रमकृत्वा मनया सोमवारव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यायेन्नित्यं महेश-
 मिति च न पठित्वा' अथ यां चतुर्बाहुं विनयवाहिलोचनं कुंडलालंकृतोद्धंशेखराभरणान्वितं २ महादेव
 समागच्छेत्सहगौर्याजगत्पते इमीमया कृता पूजा गृहाण सुरसराम् शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः । न ।
 स्तत्र ब्रह्मरूपेण जगद्वाच्यं नमोस्तुते इत्यावाहनं नमः । उैनमः पद्मवक्त्राय दशबाहुविनात्रिणे श्वंतवृषभमारूढश्वेताभर ।
 भूपते उमादेहाधिसंयुक्तं सर्वसुखं नमो नमः इति पूजामंत्रः । कोटिस्वरं यदिव्यं नानामणिगणान्वितं आसनं देवदेवेश
 गृहाणानंतशक्तिकं इत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः सन्नातीति मंदं मया तोयं मेत्सुखं स्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति
 पांथं वरेण्यं यज्ञपुरुषं प्रजापालनं तत्परं नमः सदात्मदेवाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्घ्यम् पाटलोशीरकंपूरवासि
 तं स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं निर्मलं प्रतिगृह्यतां इत्याचमनीयम् मधुपर्कमिदं पुण्यं मधुरत्रयसंयुतं दधियु
 कं शुभं देवप्राशयतां कृपया प्रभो इति मधुपर्कम् मदाकिन्याः समानीतं मां भोरुहवासितं स्नानार्थं ते मयानीतं
 शुभं स्वीकृतां प्रभो इति स्नान स्नानं पंचाभ्युत्थापि यो दाधिघृतं मधु शर्करासालिलोपेतं गृहाण परमेश्वर
 इति पंचाभ्युत्थानं पूर्वोक्तमंत्रं शृद्धं स्नानं पुरुषसूक्तं नकार्थं शुभं कपूरं संयुक्तं न कल्याणकारकं पुनराचम्य

तादेवगंगजलेनिर्दप्रभो इतिपुनराचमने राजतंत्रह्यसूत्रं च कंचनचोत्तरीयकं यज्ञोपवीतिपरमं नमस्ते प्रति
 गृह्यतां शुभ्रवस्त्रं युगप्यस्माद्देवानामातिवह्मं पार्वत्यासाहितो देव प्रीयतां वस्त्रदानतः इति वस्त्रं मलयचलसं
 भूतैर्धनस्यैरसंमन्वितं हृदयैर्दत्तं चैतद्वन्दनं प्रतिगृह्यतां इति वन्दनं रजिताङ्कुमार्द्येनाखंडितान्गणितान्नवान्
 गृहीणपूजां कृष्यान्वक्षतां न्वपसंधंज इत्यक्षतीः पूष्पाणि सुरभीष्यन्नमालत्यादीनि वै प्रभो मया हतानि चित्रा
 णि पूजायै प्रतिगृह्यतां इति पूष्पाणि अमृतोद्भवैश्चीवृक्षशंकरस्यातिवह्मं विल्वपत्रप्रयच्छामि प्रीतो भव मे श्वर
 त्रिदशविभूणाकारं त्रिनेत्रं त्रिविधायुधं त्रिजन्मपापसंहारं विल्वपत्रं शिवापणं इति विल्वपत्रं तुलस्यमृतनामा
 सिंसदां लवकेशवप्रिय करोमि शिवपूजायै वरदा भव मे सदा इति तुलसीपत्राणि दुर्वासि शत पर्वासि शतं मूलाश
 तां कुरा शतं हरति पापानि शतायुष्यं प्रवृद्धये इति दूर्वा दशांगोगुगुलुधूपः सुगंधः सुसनेहारः आग्नेयः सवद
 वानीधूपयं प्रतिगृह्यतां इति धूपं आयसं हस्ति संयुक्तं वह्निना योजितं नया दापं गृहाण देव शतैलोक्यतिमिरापहं
 इति दापं अन्नचतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्ये लह्यं चाष्ये च देव श प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं कर्पूरवा-
 सितं तोयं मदा किं न्याः समाहृतं आचम्यतां महादेव शुभं पानीयं कंकुरु इति पुनराचमनं पुगीफलं सकर्पूरनागवल्ली
 दलेयुतं वादिराचूणं संहितं तांबूलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसीः अर्नतपुष्पफ
 लदं मतः शान्तिप्रयच्छ मे इति दक्षिणा इदं फलं मया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि
 इति नारायणकलंदस्वादाक्षिणादानं कुर्यात् तत्तत्रावरणपूजां कुर्यात् प्रागादिक्रमेण उद्ब्रह्मणेनमः विष्णवे नमः
 स्कंदाय नमः महाकालाय नमः शैलिनैनमः उमायैनमः महेश्वराय नमः नदिकेश्वराय नमः ८ ओं शर्वा
 यक्षि तैर्मृतये नमः भर्वाय जलमर्तये नमः रुद्राया श्मिर्तये नमः उग्राय वायुमर्तये नमः भीमाय आकाशमर्तये नमः

पशुपतयेयजमानमूर्तयेनमः - महादेवायसोममूर्तयेनमः - ईशानायसूर्यमूर्तयेनमः - इत्येतादेवताभ्रावाहनाद्युप
 चारैःसंपूज्याःततश्चाप्यायस्वसमेतुतैः-इतिमंत्रेणैशान्याचंद्रमावाह्य पंचोपचारैः सोमायनमः इतिसंपूज्य ततः
 प्रार्थनांकुर्यात् - उैननःपंचवक्त्रायदशबाहुत्रिनेत्रिणे श्वेतंवृषभमारूढश्वेताभरणभूषित उमादेहाधिसंयुक्त
 सर्वमूर्तेनमोनमः - त्राहिमांकुपयदेवशरणगतपालक ततःपुष्पाणिगृहीत्वाअंगपूजाकार्यं तत्प्रकारेणवा
 देवाधिदेवायनमःपादयोःपूजयामि शंकरायनमःअधयोःशिवायनमःजान्वोः शूलपाणयेनमःगुल्फयोःशंभवेनमः
 कट्यां स्वयंभुवेनमः गुह्ये महादेवायनमः नाभौ विश्वकर्त्रेनमः उदरे सर्वतोमुखायनमः पाश्वर्योः स्थाण्वेनमः
 स्तनयोः नीलकंठायनमः कंठे देवायनमः मुखे त्रिनेत्रायनमः नेत्रेषु शर्वायनमः ललाटे शशिभूषणायनमः
 शिरसि देवाधिदेवायनमः सर्वेणे तत उमाभ्यांकराभ्यांजलिमादाय लोकाल्मन्सर्वभूततात्मन्कलाकाष्ठा
 दिसंभव जन्मसंयुजराज्याधिसंसारभयनाशन नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेसुरसत्तम नमस्तेसर्वलोकेशनमस्ते
 त्राहिमांसदा -मंत्रहेनंक्रियाहिन्तुंभक्तिहीनचशंकर भृगवंस्त्वत्प्रसादेनसंपूर्णवास्तुमेवतं -क्षमस्वदेवदेवेशशिव
 शंकरशोभ्यत -वरदेहिंसुरश्रेष्ठदासोहसर्वदातव - इतिनमस्कारसहितांपुष्पांजलिंदद्यात् ततउमामहेश्वररू
 पोद्विजदंपतीसंपूज्य -ब्रह्मोत्तरखंडोकांचंद्रांगदसीमंतिन्यादिरूपांसोमवारकथाश्चश्रुत्वागीतवाद्यादिमहेत्सवे
 जीर्णरेणुरावेनयेत् इतिसोमवारनक्तत्रतपूजाविधिः -इदंद्रतंत्र आवणैचैत्रवैशाखेज्येष्ठचमार्गशर्षिके एषाम
 न्यतमेमासेशुक्लपक्षेविशेषतः - इंदुवारयुताष्टम्यांवाग्राह्यं -अथवाचैत्रादिमासेषुप्रतिमासंप्रथमेसोमवारस्यावज्जी
 वमिंदकाज्यं -अथवाष्टवर्षपर्यंतकाज्यंतदेतदेवापनकुर्व्यात् तद्यथा उतत्सद्येतिदिन्यादिसंकीर्त्यआत्मनोशे
 ध्यापक्षयपूर्वकसेंतुत्रपौत्रप्राप्तौधनधान्यासंपत्यारोग्यराज्यवृद्धाभिलाषितासिद्धिद्वाराश्रीसोमेश्वरमहादेवप्रीत्यर्थ

यथाविधिसमाचरितसोमवारत्रतस्यसांगतासिद्धयेतदुद्यापनंकरिष्ये इतिसंकल्प्य आचार्यादिवरणंविधाय
 चतुर्दशोपशोभितमंडपांतरैष्टादशांगुलोत्सेधां वितस्तिद्वयविस्तृतां समचतुरस्त्रांमृदावेदिकांविधाय तत्रशु
 क्तंतुलैःपोडशांरंकमलंविरेच्य अवापंचरंगशोभितं यथाशक्तिलिगतोभद्रंविरेच्य तत्रमंडलोकाब्रह्मादि
 देवताआवाह्यतदुपरिअक्षतपूजेश्वेतवस्त्रयुगोपंतकलशप्रतिष्ठाप्य तदुपरिसाक्षतपूणंपात्रंनिधाय तत्रहैमांशि-
 वंत्र्यं वक्कमितिमन्त्रेण हेमंगौरचंगौरासिमाय इतिमंणेपुरत राजतवृषभं इमारुद्रायइतिमन्त्रेणप्रतिष्ठाप्य
 परितः पूर्वोदिक्रेमेण अनत १ शिवं २ उग्रं ३ त्रिमूर्तिं ४ रुद्रं ५ श्रीकण्ठ ६ शिखंडिनं पुनराश्रया
 दिपुं दिक्षु गणेशं मातृकां दुर्गां क्षेत्रपालं लोकेशंश्च ततन्नाममंत्रैर्ब्रह्मदेवताप्रतिष्ठाप्य पूर्वोक्तांसाव
 रणंसर्वोपिचारपूजांकृत्वा रात्रिजागरणादिनानत्वा प्रातःअग्निप्रतिष्ठाप्यअन्वादध्यात् तत्रप्रधानसोमं
 शिवंत्र्यं वक्कमितिमन्त्रेण पलाशसामिन्द्रिः आप्यायस्येतिभवेणष्टपदांज्येनत्वंसोममितिमन्त्रेण यवव्रीहिपायस
 तिलंज्यद्रव्यैः प्रत्येकंअष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिःपरिवारेवताब्रह्मादिदेवता श्रैकैकयाज्याहुत्यायक्षयेके
 चमंगौरिहोमंष्टयक् नेच्छति एवंहोमं समाप्य ततःपोडशात्रयोदशक्षालान्वक्षयमाणानामभिसंपूज्य ता
 वतःफलंपकात्रैःपूरितान्घटान् अभावंतुलैरेवपूरितान्दक्षिणायुतान्दद्यात् तत्रपोडशानामानि सोमेश्वर
 १ स्तथेशानां २ शंकरो ३ गिरिजाधिपः ४ महेशः ५ सर्वभूतेशः ६ स्मरारि ७ स्त्रिपुरांतकः ८ शिवः ९
 पशुपतिः १० शंभुः ११ अंबकः १२ चंद्रशेखरः १३ गंगाधरो १४ महादेवो १५ वामदेवश्च १६
 पोडश त्रयोदशपक्षेतु भवः शर्वः रुद्रः पशुपतिः उग्रः महान् भीमः ईशानः सद्योजातः वामदेवः अघोरः
 तत्पुरुषः ईशानः पुनरावृत्त्याइति १३ त्रयोदश एवंपसंपूज्य ततःपीठंगांचत्रतपूतयेधवलां यथाविधिआ

चाय्यायिदत्वा ॥ सति संभवे सोपकरणं शय्यामापि दत्वा ॥ आशेषो गृह्णित्वा ॥ सदनं नान्यथा निविष्टा ह्यणान् ॥ यथा
शक्तिर्भोजयित्वा ॥ स्वयं वधुयुतो भुजोत ॥ इति सोमवारनक्तत्रतोद्यापनविधिः ॥ अथ प्रभासखंडोक्तं सोचापनसो
मवारत्रतम् ॥ तदवत्रतं तोयजमानो यास्मिन्वायं वोक्तं मासि शुक्लपक्षे अष्टम्यां सोमवारि ॥ प्रातः पांशाशार्द्रकाष्ठेन दंतं
धावनं विधाय ॥ शरीरं शुद्धिं निर्वृत्य ॥ स्नात्वा संध्यादिनित्यसमाप्य ॥ सुसमेभूतलसकलं ॥ सामर्थ्यं संपाद्य ॥ कदली
स्तंभं विर्तनं ध्वजचामरं ॥ शोभितं सम्यक् संमार्जितं शुद्धे साधारणे भूमौ ॥ कलशं च दनदध्यादिभिर्विहितं ॥ धा
तुं मय्यम्भं पवनविधाय ॥ शुद्धजलेनापूर्य्य ॥ आम्बादिपंचपल्लवान्निक्षिप्य ॥ फलरत्नवस्त्रयुतं विधाय ॥ तदुपरि रा
जतपुष्पं स्थंडिलमया सहितं सोमनाथं शिवं सौविणी विधाय ॥ श्वेतवस्त्रयुगान्वितं सर्वाभरणभूषणं विधाय ॥ अष्टौ विद्या
अष्टौ विश्वराजं ॥ अष्टादिक्षु निधाय ॥ नानाफलपुष्पपक्वान्नशोभितं रचयित्वा ॥ उन्नमस्ते पंचवक्त्रा यदशवाहुः
विनात्रिणे ॥ श्वेतवृषभमारूढं श्वेताभरणभूषितं ॥ उमादेहाधर्षं युक्तं सर्वभूत्यर्चनमो नमः ॥ इत्यनेन मंत्रेण ॥ आवा
हनासनं ॥ पाद्यं ॥ अर्घ्यं ॥ मधुपर्कं ॥ आचमनीयं ॥ स्नानं ॥ वस्त्रं ॥ यज्ञोपवीतं ॥ गंधं ॥ अक्षतं ॥ पुष्पं ॥ विल्वपत्र
तुलसी ॥ दूर्वादलं ॥ धूपं ॥ दीपं ॥ नैवेद्यं ॥ पुनराचमनीयं ॥ फलं ॥ तांबूलं ॥ नीराजनं ॥ चासरं ॥ प्रदक्षिणं ॥ द
क्षिणापुर्गफलं दत्वा ॥ वीजं ॥ पूरयुतार्घ्यदानं ॥ विधाय ॥ अनुक्तेऽष्टोत्तरशतं जप्त्वा ॥ विल्वपत्रतिलाज्यैरष्टोत्तरशतं
हुत्वा ॥ पूजां समाप्य ॥ अनुक्ते काले ॥ प्रदोषे विमृश्य ॥ रात्रौ दभं शय्यायां चंदनं प्राश्य ॥ सोमनाथं हृदि ध्यायन् स्व
पते ॥ पुनः प्रभाते देवपूजादिकं निर्वृत्य ॥ ब्राह्मणान्संभोज्य तैरनुज्ञातं ॥ स्वयं भुजोतं ॥ एवं कृतेऽष्टादशकुष्ठानां निवृत्ति
र्भवेत् ॥ १ ॥ पुनर्द्वितीयं सोमवारं एकारजं दंतं धावनं विधाय ॥ स्नात्वा नित्यं कर्म निर्वत्तरी प्यष्टपमस्थं ज्येष्ठं ठासहि
तं सोमनाथं ॥ उष्ट्राय नमः ॥ उन्नमः पंचवक्त्रं सोमवारं पूर्वं तस्वोपचारैः शतयत्नपुष्पैः ॥ पक्वान्नादिभिः सं-

पूज्य । नारंगफलपुतार्धदत्त्वाविस्मृत्यमधुप्राश्यस्वपेत् । पुनः प्रभातनित्यकर्मसमाप्यदेवं पूज्यभुंजीत ॥ एवं कृ-
 ते द्वितीये तु गोलाफलं भवति ॥ २ ॥ पुनस्तृतीये अपामर्गदंतकाष्ठं विधाय नित्यकर्म समाप्य वृषभस्थं सि-
 द्विसहितमेकं वक्रं सौवर्णं विधाय । पूर्ववज्जोतिषुष्यैः संपूज्य दालिमं फलेनार्घ्यं दत्त्वा । अगुरुं प्राश्य स्वपेत् । पुनः प्रभा-
 ते नित्यं निर्वर्त्य भुंजीत । एवं कृते पूर्वोक्तफलं भवेत् ॥ ३ ॥ पुनश्चतुर्थे सोमवारे खादिरं दंतधावनं विधाय । नित्यं
 निर्वर्त्य वृषभस्थं सुक्ष्मपुतंगैरीशं दमनपुष्पैः संपूज्य । नारिकेलार्घ्यं दानं कृत्वा । देवं विस्मृत्य शर्करां प्राश्य स्वपेत्
 पुनः प्रभातनित्यं निर्वर्त्य भुंजीत । पूर्वोक्तं फलं भवेत् ॥ ४ ॥ पुनः पंचमे सोमवारे ऐप्पलं दंतधावनं विधाय नित्यं नि-
 र्वर्त्य । वृषभस्थं भूमित्युक्तं गणाधिपं सौवर्णं विधाय । पूर्ववत्कुंदपुष्पैः पूजयेत् । द्राक्षां द्यार्घ्यं फलं दत्त्वा रात्रौ मौक्तिकोद-
 कं प्राश्य स्वपेत् । तृतीयां निर्वर्त्य भुंजीत । अश्वमेधं फलं भवेत् ॥ ५ ॥ पुनः षष्ठे सोमवारे वैवज्यं दंतकाष्ठं
 विधाय । अलाभे पात्रिण्यं काष्ठं नित्यं समाप्य । वृषभस्थं द्राक्षापुतं सुखं सौवर्णं विधाय । पूर्ववत् संपूज्य । जाति-
 फलार्घ्यं । अलाभे नारिकेलार्घ्यं फलं दत्त्वा । रात्रौ कर्पूरं प्राश्य स्वपेत् । प्रातर्नित्यं समाप्य भुंजीत पूर्वोक्तफलं भवे-
 त् ॥ ६ ॥ पुनः सप्तमे सोमवारे मल्लिकादंतकाष्ठं विधाय नित्यं समाप्य । दोष्यापुतं सवाहनं । सर्वज्ञं सौवर्णं नि-
 धाय पूर्ववत् नित्यं भुंजीत । जंबीरं फलार्घ्यं फलं दत्त्वा रात्रौ लवंगं प्राश्य स्वपेत् । प्रातर्नित्यं समाप्य भुंजीत
 ययोक्तं फलं भवेत् ॥ ७ ॥ पुनरष्टमे सोमवारे चाजिण्यं काष्ठं नित्यं दंतकाष्ठं विधाय नित्यं समाप्य । अमोघापुतं मी-
 श्वरं सौवर्णं विधाय । पूर्ववत् नरुक्तं पुष्पैः संपूज्य । कदलीफलार्घ्यं दत्त्वा । रात्रौ दुग्धं पीत्वा स्वपेत् । प्रातर्नित्यं स-
 माप्य भुंजीत । अग्निष्टोमफलं भवेत् ॥ ८ ॥ गंगास्नाने कृतं सम्यक् कोटिधाय फलं स्मृतं । दशहेमसहस्रा-
 णां कुरुक्षेत्रं रेवट्टहे । त्राक्षणे वैदविदुपेयदत्त्वा फलमभुते । तत्फलं कोटिगुणितं मेस्मिन्नाचरिते ब्रते । गजानां तु शते

इत्ते लक्ष्मै र्थरथवाजिनां यत्फलकेऽदिगुणितसोमवारोऽत्रतेकृते गुग्गुलैर्धूपनंकृत्वाकोटिशोयत्फलमेतत् तत्पु
 ष्यंतुभवैत्तस्यसोमवारत्रतेकृते सर्वैर्ध्वर्यसमायुक्तः शिवतुल्यपराक्रमः रुद्रलोकेवसेत्तावद्वाहाणः प्रलयावधि त
 तोत्रतर्कतानयेमसोमवारोऽद्यापनेच्छुर्भंडपस्थंडिलवाहोमार्थप्रागुदीच्याविधाय चतुर्दिक्षुपताकाध्याजशोभि
 तंतोरणयुतंचविवाय मध्येल्लिगतोभद्रं तन्मवस्थाष्टपत्रेषुअष्टौ रुद्रशान्वस्त्रवेष्टितग्रीवान्सपल्लवपंचरत्नफल
 सहितांन्विधाय तदुपरिपूर्ववानाशक्तियुतायवामायनमः ॥ १ ॥ आग्नेयेज्येष्ठाशक्तियुतायज्येष्ठायनमः २
 दक्षिणैरौद्रीशक्तियुतायद्रायायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्येकालीशक्तियुतायकालायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमेकलवि
 करिणीशक्तियुतायकलविकरणायनमः ॥ ५ ॥ वायव्येवलविकरणीशक्तियुतायवलविकरणायनमः ॥ ६ ॥
 उत्तरेवलप्रथमनीशक्तियुतायवलप्रमयनायनमः ॥ ७ ॥ ईशानेसर्वभूतदम्भनीशक्तियुतायसर्वभूतदम्भनायनमः ८
 इत्यष्टपत्रेषुसंस्थाप्य मध्येकर्णिकायांमधुपरितेसुवर्णपात्रंनिधाय-तदुपरिसुवर्णशय्यामास्तीर्ज्य उपरिवितानमा
 वध्य तत्पार्श्वेपर्यंकसतूलकंछत्रवंशपात्रचामरदर्पण दीपमालाधूपदिसाहितसंस्थाप्य ततःपूर्वउमाशक्तियु
 तायसोमनाथायनमः ॥ १ ॥ आग्नेयेज्येष्ठाशक्तियुतायसूक्ष्मनाथायनमः ॥ २ ॥ दक्षिणैसिद्धिशक्तियुता
 यएकनाथायनमः ॥ ३ ॥ नैऋत्येसूक्ष्माशक्तियुतायगौरीसनाथायनमः ॥ ४ ॥ पश्चिमेविभूतिशक्तियुताय
 गणाधिपायनमः ॥ ५ ॥ वायव्येभद्राशक्तियुतायसूरूपनाथायनमः ॥ ६ ॥ उत्तरेदीप्तिशक्तियुतायसर्वज्ञ
 नाथायनमः ॥ ७ ॥ ईशानेअमोघाशक्तियुतायईश्वरायनमः ॥ ८ ॥ इतिप्रतिसोमवारकृतपूजनप्रतिमायांक
 लशोपरिपूजयेत् कर्णिकास्यस्वर्णशय्यास्थप्रतिमायां उमनोन्मनीशक्तियुतायश्रीसोमेशायमहाप्रभावाय
 सदाशिवायनमः इतिमध्यपूजनं तत्रक्रम पूर्वप्रतिष्ठा ततोऽध्यानम् ध्यायेन्नित्यंमहेशमित्यादि ततोऽशो

पचारैः सर्वेषां पूजा पाद्य १ अर्घ्यं २ आचमनं ३ स्नानं ४ वस्त्रं ५ गंधः ६ अक्षताः ७ पुष्पं ८
 विल्वपत्रं ९ धूपः १० दीपः ११ नैवेद्यं १२ इत्यादिसर्वोपचारपूजां क्रमेण ध्यानपूर्वकं कुर्यात् मध्येऽस्व
 णैशय्यास्थं देवं प्रतिष्ठाप्य शक्तौ चतुःपटिअशक्तौ वा त्रिशयोदशोपचारैः पूजयेत् देवं आसनादिनैवेद्यप्रत्यापो
 शानांतं कृत्वा आचार्याय क्षितिमूर्तये नम इत्याद्यष्टमूर्तिपूजां विधाय पर्यंकैः समुपवेश्य वस्त्रालंकारछत्रचामर-
 तांबूलदक्षिणादर्पणपुष्पमालासमर्पणांतं कृत्वा उन्नमः पंचवक्त्राय दशबाहुत्रिनेत्रिणे श्वेतवृषभमारूढश्चेताभरण-
 भूषित उमादेहार्धसंयुक्तसर्वमूर्ते नमो नमः इति मंत्रेण अष्टोत्तरशतं हुत्वा उद्यापनांगं च हुत्वा उन्नतं ताय नमः १ सूक्ष्मे-
 शाय नमः २ त्रिवेशाय नमः ३ एकपादेशाय नमः ४ एकरुद्रे शाय नमः ५ त्रिमूर्ती शाय नमः ६ श्रीकंठे शाय नमः ७
 वामदेवाय नमः ८ मध्ये सदा शिवाय नमः ९ इति पंचोपचारैः संपूज्य नीराजनं कृत्वा जपं समाप्य सघृतं पायसं-
 मापान्नं तिलाभ्रं घट्पंचाशदधिकं शतद्वयपलेन पूर्णपान्त्रं विधाय पृथक् संस्थाप्य श्रीसदा शिवाय सावरेणा यवलिंस
 मर्पयेत् इति जलंदत्वा पुष्पांजलिं च दत्वा रात्रौ पंचगव्यं प्राश्य सोमेश्वरं हृदि ध्यायन् गीतवादित्रैः कथा-
 श्रवणस्तोत्रसहस्रान्नां पाठादिभिर्जागरणं चरेत् पुनः प्रभाते स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य कांडानुसमयेन पदार्थानुश-
 येन वा संपूज्य संप्राप्त्यर्थं विसर्ज्य च अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानाज्जपपूजादिकं मया कृतं तदस्तु सफलं कृपया तव शंकर स्व
 स्तुत्यानुसारेण व्रते मे तत्कृतं शिव कृतं तदस्तु सफलं प्रसादात् तव शंकर इति देवं विसर्ज्य ततो यथासक्ति भ
 त्त्या ब्राह्मणान्संपूज्य क्षीरखंडादि निर्मितं भक्ष्यभोज्यैरनेकविधैः संतर्प्य प्रत्येक वस्त्रयुग्मं दक्षिणायुतानवप्रति
 माः सोपकरणा आचार्याय पौराणिकादि नवभ्यो दद्यात् गाश्च अन्येभ्यो दीनानाथेभ्योऽपि तदेतं वंधुयुतो भुंजीत ए
 वं चोन्नतैः सम्यक्कुलभतेषु पुण्यमक्षयं धनधान्यसमायुक्तः पुत्रदारसमन्वितः न कुले जायेत तस्य दरिद्रोद्दुःखितो

णिवा अपुत्रो लभेत पुत्रान्वध्यापुत्रवतो भवेत् । काकवध्यापुत्रधानरीमृतवत्साचदुर्भगा । कन्धाप्रसूतया कार्थ्यरोनि
 भिरनुविशे शतः । एवं कृतो विधाने तु देहपति शिवं व्रजेत् । कल्पकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि च । भुंक्ते सोऽपि पु
 लान् भोगान् यथावदाभूतसं प्लवं । इति स्कन्दि प्रभासखण्डे सोऽद्यापनं सोमवारव्रतं । अथ श्रावणे मासि सोमवारैरेकेदार
 नाथपूजनमुक्त्वा शिवरहस्ये । तस्य केदारनाथस्य श्रावणे सोमवासरे ॥ पूजाकार्यविशेषणसाधनैर्विविधैः शुभैः
 सेमिवारैः तत्कार्यप्रयत्नेन यथाविधि । यत्किंनो पोषणं कार्यमथ यानि शिर्भोजनमिति । अथाभिनवचंद्रार्घ्यदान
 विधिर्भविष्ये ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ परंपर्याथ वदत श्रीमुखपंकजसद्वेः । शृणुष्वाम्भिनवस्यैदोरुदये ध्ये
 विधिपुरं । रवेर्दादशभिर्मौसिर्वा रुण्यादृश्येत शशी । प्रदोषसमये राजन्नर्घ्यं दद्यात्तदा विधोः । द्वितीयां यांसि
 ते पक्षे संध्युत्काले ह्यपस्थिते । सस्थाप्याभिनवचंद्रं भूमौ गोमयमंडले । राहोऽसिहितचंद्रः । चंदनेन सुशोभनं
 राजतवीथिकां स्येवाभाजते श्वेततुंडले । पुष्पचंदनधूमश्च । दीपाक्षतजलेः शुभः । दूर्वाकुरैरजवरैर्दंभावल्लैः
 रुचपौडैः । मंत्रप्राणनेन राजेन्द्र क्षत्रियः । सपुरोहितः । नवो नवो मासि मासि । जायमानः पुनः । पुनः आप्या
 यस्व स मेतुं सोमराजनोऽस्तुते । अनेन विधित्वा चार्घ्यं सर्वकामफलप्रदं यः प्रयच्छति । कौतये मासि मासि समाहितः
 सकीर्त्यायुशसाकांक्षाधृत्याचभुविमानवः पुत्रपौत्रैः परिवृतो गोधान्यधनसंकुलः स्थित्वा वर्षशतं मत्स्यतः । सोमपुत्रं
 जेतुं तत्रास्तोदिकं युवपुषा भुंजन् भोगान् मनोरमान् । वरस्त्रीभिः सदा त्यर्थया वदाभूतसं प्लवं । धर्म्यसि सद्धिमतुलाय दि
 वांछां सितं । मानुसासनिहमद्वचनं कुरुष्व । सोमस्य सोमकुलं न दत्तपुष्पधूमैरर्घ्यं प्रयच्छ विधित्वा भिनवोदितस्य
 इति भविष्योत्तरे भिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः । अथ भौमवारव्रतानि । तत्रादौ भौमपौडाशांतिकरं । भौमवारव्रतं भवि
 ष्ये । अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्यतिदुर्लभं । येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जायते । स्वात्यामंगारकं गृ

ह्यक्षमायान्तकभोजनः, क्षमायांभूमावित्यर्थः, क्षपयेन्नक्तभोजनेनयावत्, वीरमित्रोदये, सप्तमेत्वथसंप्राप्तौह
 मताद्योनिवश्यतः, रक्तवस्त्रयुगाछन्नकुंकुमनानुलोपितं नैवेद्यं शुद्धकासारंधूपपुष्पाक्षतादिभिः, होमंघृततिलैः, कुट्यार्यो
 कृजनाम्नाचमत्रावित्, समिधोत्तरशतमठारविंशतिरेवच होमयेन्मधुसर्पिभ्यांदाघैवघृतेनच खादित्यर्थः, समिध
 रत्नव्रह्मतोतव्याविधिवत्तथा, मंत्रेणानेनतदद्याद्वाह्मणयक्रुदुविने कुजकुत्रप्रवोपित्वं मगलः, परिपठसे अमंग
 लंनिहत्याशुसर्वदायच्छमंगलं एवंकृतेव्रतेभौमे दोषः शांतिमवाप्नुयात् कर्तव्यंभौमपीडासुतस्मात्प्रयतमा
 नसैः, पृथ्वपुराणे भौमेयुमीश्वरादत्रपृथिव्यर्जनिनोमहान् रूपेणवसदारन्योवरद्गनाद्विभौकसां अस्यवदि
 वसेन्नासेताद्यापात्रंशुभंनं परिपूर्णंगुदैर्नववर्षमेकप्रदापयेत्, व्रततिदाम्येदेन्यथोक्तविधिसंयुतां ब्राह्मणायसुरू
 पायअव्यगायजितात्मने अथव्रतविधिः भौमवारश्चरुणोदयेवेलायांअयमूर्गणदत्तधावनंविधाय आचम्य तिलांम
 लकचूर्णेननद्यादौगृहेवास्त्राद्वारकवृत्तंपरिधाय रक्तोत्तरीयचपरिदध्यात् ततस्ताम्रपात्रैरकाक्षतपुष्परक्तचंद
 नानिनिक्षिप्य अग्निर्मेधेतिमेवाणाध्यैमद्योत्तरशतवारदद्यात् ततोऽगृहमागत्यरक्तगोवृणोमेयतोऽग्निलिसेशुद्धभूष
 देशेषुत्रधनार्थंऋणमोक्षकामोवापूजामारभेत् तत्रविधिः डोमचत्त्यादिमासपक्षाद्युल्लिख्यऋणव्याधिनाशधनप
 त्राद्यवाप्तयेभौमव्रतंकरिष्ये व्रतांगित्वेनभौमंपूजनचकरिष्ये डोमचकुजतेभूत्याकारिष्येव्रतमुत्तमं ऋणव्या
 धिविनाशायधनसंतानहेतवे पात्रोपरिस्थितभौमंपूजयेत् तत्रादौभौमपूजार्थं यंत्रकल्पत्प्रकारमाह त्रि
 कोणंपूर्वमुद्धृत्यपंचधाविभजेत्ततः, तृतीयरेखाविक्षाभ्यांलांछयेत्समभागत आधरेखाग्रयुगलेतृतीयाचिन्हयो
 न्यसेत् द्वितीयाग्रसमाकृष्यतृतीयाचिन्हयोन्यसेत्, पुण्यरेखांतृतीयांतुसमभूत्कासमांशतः तुर्य्याचिन्हद्वये
 नाथत्रिभिश्चैहस्तुपंचमी, तृतीयाग्रप्रकुर्वीतपंचमामध्यचिन्हते, तुर्य्याग्रेयोजपेत्सम्यक्पंचम्याचिन्हयोद्द

योः चिन्हस्तुपंचमीदद्यात्सूत्रयुग्मं विवक्ष्यः एवमेकाधिकासम्यक्कोणानां विंशतिर्भवेत् तृतीयातुर्ययोर्भध्या-
 स्थितिचिन्हे गृहे च येत् देवं तदग्रतो मंत्रात्रिकोणे दक्षिणा क्रमात् मंगलाद्यान्तारपूर्वाव्रजमौताने कविंशतिः एक-
 विंशतिकोष्ठेषु नाम मंत्रान् स मालिखेत् नाम मंत्रायथा मंगलो १ भूमिभिपुत्रश्च २ ऋणहर्ता ३ धनप्रदः ४ स्थिरा
 सनो ५ महाकायः ६ सर्वकर्मविरोधकः ७ लोहितो ८ लोहिताक्षश्च ९ सामगानां कृपाकरः १० धरात्मजः ११ कुजो
 १२ भौमो १३ भूमिदो १४ भूमिन्दनः १५ अंगारको १६ यमश्चैव १७ सर्वरोगापहारकः १८ वृष्टिकर्ता पहर्ता १९
 सर्वकामफलप्रदः २० ततः पूजाप्रकर्तव्या पुत्रसंतानहेतवे पूजाप्रकारमाह एहि मे भगवन् भौमं अंगारकमहाप्रभा
 त्वयि सर्वसमायातं त्रैलोक्यं सचरारं भौममावाहयिष्यामि ते जो मूर्तिदुरासदं रुद्ररूपमनिर्देश्य वक्रं च
 रुधिरत्रियं अग्निमूर्धेति मंत्रेण गायत्र्या मंगलस्य वा अस्य गायत्री यथा अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीम
 हि तन्नो भौमः प्रचोदयात् अथ पूजाविधिः मंत्रमहोदधौ मार्गशिविशाखेशुक्लपक्षे भौमवारः अरुणो
 दयकाले आपामार्गकाष्ठेन दंतधावनं विधाय नद्यादौ स्नात्वा रक्तवस्त्रं परिधाय मासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणछेदा
 यपुवावाप्तये च भौमव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य प्रार्थयेत् अथ देवशते भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणव्याधि
 विनाशाय धनसंतानहेतवे ततः कर्त्ता स्वदेहे न्यासं कुर्यात् पादौ मंगलाय नमः जानुनी भूमिपुत्राय नमः ऊर्वो
 ऋणहर्त्रे नमः कटिदेशे धनप्रदाय नमः गुह्ये स्थिरासनाय नमः उरसि महाकायाय नमः वामबाहौ सर्वकर्मविरो
 धकाय नमः दक्षिणबाहौ लोहिताय नमः गले लोहिताक्षाय- मुखे सामगानां कृपाकराय- नासिकयोः धरात्म
 जाय- नेत्रयोः कुजाय- ललाटे भौमाय- भुवोर्मध्ये भूमिदाय- मस्तके भूमिन्दनाय- शिखायामंगारकाय- स
 र्वगैरिमाय- न्क्वचैर्वरोगापहारकाय- मस्तकादिपादांतं वृष्टिकर्त्रे- पादादिमस्तकांतं वृष्ट्यपहर्त्रे- सर्वदिक्षु सर्वकाम

फलप्रदायनमः नाभौ आरायनमः वक्ष्यसि वक्रायनमः मद्धूनि भूभिजायनमः अथ करपङ्गन्यासः लोत्रगुष्टा
 भ्यांनमः ह्रीं तर्जनीभ्यां स्वाहा हनमध्यमाभ्यां वषट् सः अनामिकाभ्यां हुं शं क निष्ठिकाभ्यां वौषट् स्वाः करतलक-
 रपृष्ठाभ्यां फट् एव हृदयादिपङ्गन्यासोपि अथास्य नौममत्रस्य विरूपाक्षत्रादिपिगायत्रीछन्दः भौमोदेवता इति
 वैदिकमंत्रेपि अथ ध्यानम् रक्तमाल्यांबरधरः शक्तिशूलगदाधरः चतुर्भुजो भिषगभोवरदस्सयाद्वारासुतः
 रुद्ररूपमनिर्देश्यं वक्रैरणरुधिरप्रियं उज्जयिन्यां समुत्पन्नं भौममावाहायम्यहं अभिर्द्धति मंत्रेण भौमगायत्र्या च
 अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः प्रचोदयात् इति आसनादिपुष्पांतं पूजां कृत्वा यंत्रस्थे
 कार्यशक्तिकोष्ठे कविशतिनामंत्रैरेकविंशत्यंगानि पूजयेत् तद्यथा मंगलापनमः पादौ पूजयामि भूमिपुत्रा
 यजानुनी ऋणहर्त्रे ऊरू- धनप्रदाकटिदेशं स्थिरासनाय गुह्यं- महाकाया वरः सर्वकर्मावरोधकाय वामबाहुं
 लोहिताय दक्षिणबाहुं सामगानां कृपाकराय मुखं- धरात्मजाय नासिकां कुजाय नेत्रे- भौमाय ललाटं- भ्र-
 मिदाय भ्रूमध्यं- भूमिंदनाय मस्तकं- अंगारकाय शिखां पू- यमाय सर्वांगं- सर्वरोगापहारकाय कवचं- वृष्टि-
 कर्त्रे मस्तकादिपादांतं पू- वृष्टापहर्त्रे पादादिमस्तकांतं- सर्वकामफलप्रदायं- सर्वदिक्षु सर्वांगपूजयामि मंग-
 लो भूमिपुत्र अथ स्वाधे कविशतिनामपारायणं कृत्वा कवचं पठेत् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्र अथ मूर्ध्नि ललाटे ऋ-
 णहर्त्रा च क्षुषो अथ धनप्रदः स्थिरासनः श्रोत्रयो अथ महाकाय अनासिके आस्य दंतोष्ठजिह्वा सुसर्वकर्मावरोधकः
 हनूने लोहितः पातु लोहिताक्ष अकंठके स्कंधयो रूभयो रक्षेत्साधगानां कृपाकरः धरात्मजो भूर्जो रक्षेत्कुजो रक्षे-
 त्करद्वयं भौमो मे हृदयं रक्षेद्भूमिदस्तु तोदरे भूमिंदनकोनाभौ गुह्यत्वंगारको वातु ऊरून् मम यमो रक्षेत्जान्वयो रो-
 गापहारकः जंघयोर्वृष्टिकर्ता च अपहर्ता च गुल्फयोः पादां गुष्टौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मे पूर्वतो

रक्षेच्छूलंरक्षेद्वक्षिणे पश्चिमेऽनुधनुःपातुउत्तरेचशरस्तथा ऊर्ध्वपडानन.पातुचाधस्तात्पृथिवीमम एवंन्य
 स्तशरीरोपिपूजयेद्भूमिनंदनं अस्तजमरुणवर्णैरक्तमाल्यांगारगरुणकमलमालामालिनविश्वबंधं अति
 ललितकरान्यांशकिशूलेवहतंभजतधराणिमूनुमंगलमंगलानां इतिध्यात्वा आग्निर्मद्वादेवः ककुदित्यष्टो-
 तारशतंजपेत् अंगारकायविद्महेशक्तिहस्तायधीमहितन्नोभौमः प्रचोदयात् इतिगायत्रीजपतेस्तांत्रः
 पठेत् मंगलोभूमिपुत्रचक्रुणहर्षाधनप्रदः स्थिरासनोमहाकायः सर्वकर्मावरोधकः लोहितोलो-
 हिताक्षचसामगानांरुपाकरः धरात्मजःकुजोभौमोभूमिदोभूमिनदनः अंगारकोयमश्चवसवैरोगापहार-
 कः वृष्टिकर्तापहर्षाचसर्वकामफलप्रदः एतानिकुजनमाननिनित्यंयःप्रयतःपठेत् ऋणंनजायेततस्यसंतानं
 वर्धतेसदा एकविंशतिनामानिपठित्वानुदिनांतिके रूपवान्धनवाँश्चवजायेतेनात्रसंशयः एककालोद्वि-
 कालंवायःपठेत्सुसमाहितः एवंकृतेनसदेहोऽऋणहर्त्ताधनीभवेत् इतिस्तोत्रम् धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कां
 तिसमप्रभं कुमारंशक्तिहस्तंचमंगलंप्रणमाम्यहम् ॥ इतिनमस्कारः ॥ ततःखंदिरांगारेणरेखात्रयंकृत्वा
 अंगारकमहीपुत्रभगवन्भक्तवत्सल त्वानमस्यामिनिःशेषंऋणमाशुविनाशय ऋणरोगादिदारिद्र्यापापक्षुत्ता
 पमृत्यवः भयक्लेशमनस्तापानश्यंतुममसर्वदा ऋणदुःखविनाशायपुत्रसंतानहेतवे मार्जयाम्यसितारेखा
 स्तित्तोजन्मत्रयोद्भवाः दुःखदोर्भाग्यनाशायसुखसंतानहेतवे कृतेरेखात्रयंवामपादेनमार्जयाम्यहं ततःप्रा-
 र्थनांकुर्यात् ऋणहर्त्रेनमस्तुभ्यंदु खदारिद्र्यनाशक सुखसौभाग्यधनदोभवमेधरणीसुत तप्तकांचनसंका
 शतरुणार्कसमप्रभ सुखसौभाग्यधनदऋणदारिद्र्यनाशक ग्रहराजनमस्तेस्तुसर्वकल्याणकारक प्रसादा
 तवेद्वेशसदाकल्याणभाजन देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवंतिशिवसर्वसदापूर्णमनोरथाः प्रसादं

कुरुभैमसौभाग्यमंगलप्रदं बालः कुमारकोयस्तु सभौमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यांसमुत्पन्नो भौमो भौमश्च
 तर्भुजः भरद्वाजकुले जात शूलशक्तिगदाधरः वरदो मे पमारूढः स्कन्दप्रायस्तद्वित्प्रभः स्योनाथयिवीमत्रेणद
 लेयान्ये प्रतिष्ठितः भूमिपुत्रो महतेजा कुमारोरक्तवस्त्रकः ज्वलदंगारसदृशो भौमः शांतिप्रयच्छतु इति पूजामं
 त्राः प्रसीदममदेव शिवि हर्तुर्धनप्रदं गृहाणार्घ्यमया दत्तं मम शांतिप्रयच्छवै भूमिपुत्रमहातेजः स्वेदोद्भवपि
 नाकिनः सुतार्थिनीप्रपन्नात्वा गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते रक्तप्रवालसदृशं जंजपाकुसुमसन्निभं महोत्तमहाबाहो गृ
 हाणार्घ्यं नमोस्तुते एवमेकं विंशतिवारमेकं विंशतिनामभिरर्घ्यं शक्त्या दद्यात् प्रदक्षिणाविधातव्यास्तावत्यो ध
 रणी सुते इत्यर्घ्यदानं तैत्तारवंत एव नमस्काराः श्रपिकार्याः पुनः स्तोत्रं पठित्वा वायनदानं दद्यात् तिलगुडसहिता
 नेकैर्धिशतितडुलान् गोधूमान्नफलदक्षिणासहितानेकं विंशतिविधैश्च वा एवैकस्मै देविदुपे दद्यात् तत्रदानमंत्रः
 मंगलाय नमस्तुभ्यं सर्वमंगलकारकं वायेनेन च संतुष्टो मंगलः प्रीयतामि तं वायनं दद्यात् ततः पुष्पांजलिं करस्तु
 वीतधरणी सुतं ध्यात्वा तच्चरणं भोजं पूजासांगत्वासिद्धये धरणीगर्भं संभूतं विद्युदग्निं समप्रभं कुमारं शक्तिह
 स्तं तं मंगलं प्रणमाम्यहं ऋणहर्त्रे नमस्तुभ्यं दुःखदारिद्र्यनाशिने नम्रसि द्योतमानाय सर्वकल्याणकारिणे देव
 दानवगंधर्वक्षराक्षसपन्नगाः सुखं यांति यतस्तस्मै नमो धरणि सुनवे यो वक्रगतिमापन्नो नृणां दुःखं प्रयच्छति
 पूजितः सुखसौभाग्यं तस्मै क्षमासूने नमः प्रसादं कुरु मे नाथं मंगलप्रदं मंगलं मे पवाहन रुद्रात्मन् पुत्रान् देहि धनं
 यशः एवं संस्तूय संपूज्य गृहीयाद्वा ह्यणाशिपः गुरवे दक्षिणां दत्त्वा भुंजतां निवेदितं प्रतिभौमदिनं कुर्यादिव
 संवत्सरावधि तिलैर्विधापयेद्दोमं शताब्दे भोजयेद्भुजान् माहेयमूर्त्तिं सौवर्णां सुरभिमाचार्या यानि वेदयेत् मंडल
 स्थे परेभ्यश्च सुतसौभाग्यासिद्धये एवं ब्रतं परानारी प्राप्नुयात्सुभगान् सुतान् धनान्यैः ऋणनाशाय ब्रतं कुर्यात् पुमा

नपि आग्निमूर्द्धतिमंत्रनुवेदिकं ब्राह्मणोजेपत् तयांगारकगायत्रीं सर्वाभीष्टप्राप्तसिद्धये शृंगारकायशब्दतिविद्वा-
हेपदमुद्धरेत् शक्तिहस्तायचपदंधीमहोतिततो वेदेत् तन्नोभौमः प्रचौवर्णौ दद्यादिति प्रकर्त्तयेत् इति मंत्रमहोदधिप्र-
णीतं भौमवारत्रतम् श्रयकथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच यदुक्तं कथयिष्यामि सर्वकामार्थसिद्धये ग्रहाणां मधिप-
भौमपूजे चैवैवमासरे मंगलोभूमिपुत्रश्रद्धणहर्त्ता धनप्रदः स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मावशोधकः लोहितो लो-
हिताक्षश्चासनानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूमिदो भूमिर्नंदनः शृंगारको यमश्चैव सर्वश्रेयागापहारकः वृष्टिक-
र्त्ता पृहत्ता च सर्वकामफलप्रदः एतानि कुजनानि निरित्य यः प्रयतः पठेत् ऋणं न जायेत तस्य धनं प्राप्नोत्यसंशयं विकोणं
तु सदा कुर्यान्मथ्यैर्विवंप्रकल्पयेत् कुकुमेन सदालिख्य रक्तचंदनेन वा कोणकोणानि संपाद्य त्रीणि नामानि भूमिप-
श्रारवं क्रंभूमिजं नृगंगधैः प्रपूजयेत् स्थापयेद्वन्नकुंभं जलपूर्णं सचक्रके रक्तधान्यैस्तु नैवेद्यैः रक्तैः रक्तोपलैस्तथा
रक्तपुष्पैश्च गंधैश्च धूपदीपादिभिस्तथा मंगलपूजयेद्भस्मां मंगले हनि सर्वदा ऋणरेखाः प्रकर्त्तव्याः शृंगारणतदश्र-
तः तास्तु प्रमार्जयेत्परचाहामपादेन संस्पृशन् एकविंशतिनामानि पठित्वा तु तदंतिके रूपवान्यनवांश्चैव जा-
यते नावसंशयः एककालं द्विकालं वायः पठेत्सुसमाहितः एवं कृतेन सेंदे हो ऋणं हित्वा सुखी भवेत् पूजितो देव
देवेशो मंगलो मंगलप्रदः उज्जयिन्यां समुपन्नो भौमो भौमश्चतुर्भुजः भारद्वाजकुले जातः शक्तिशूलगदाधरः
वरदो मे पमारूढः स्कंदप्रायस्तडितस्तभः स्योनाष्टयिर्वीतिर्मवेण्डले याम्ये प्रतिष्ठितः भूमिपुत्रो महतेजाः कु-
मारो रक्तवत्स्रकः ज्वलदंगारसदृशो भौमः शांतिं प्रयच्छतु पूजामंवाः प्रसीद देव देवेश विघ्नहर्त्तुर्धनप्रद गृहा-
णार्घ्यं मया दत्तं मम शांतिं प्रयच्छ वै पूजितो देव देवेश्च मंगलं मंगलप्रदः गौतमेन पुरा पृष्ठलोहितो गोमहाश्र-
हः गौतमउवाच कथयस्व महाभाग गङ्गां पूजनमुत्तमं मंत्रमाराधनं दानं सर्वपापप्रणाशनं रूपं सुवर्ण-

संकाशं वाहनायुधसंयुतं येन पूजनमात्रेण जायत सुखमुत्तमं धर्मार्थकाममोक्षाणां कालेनैव फलप्रदं सर्वपापप्रशमनं
 सर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदं ब्रह्महत्यापातकनाशनं सर्वयज्ञफलं पुण्यसर्वकामफलप्रदं तपसांजपदानां
 नां फलेयनतुल्यभ्यते तद्व्रतं ब्रूहि मे देव लोहितं गमहाग्रह यस्मिन्नाराधिते मर्त्यः सर्वसौभाग्यवान् भवेत् मंगलउवाच
 शृणु विप्र महाभाग सर्वज्ञऋषिगौत्तम व्रतं च पूजनं दानं यद्व्रतं भुवनत्रये आसीत् पूर्वाहिसर्वज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः
 तस्य भार्य्यासुनं दाना च नाश्नात् सुखाता सुलोचना तस्यापत्यं संजातं वृद्धत्वे वृद्धभावतः तेनान्यस्य सुता पुण्या गृहीत्वा पोषि
 ता भृशं ब्राह्मणस्य कुले जाता सुरूपा रूपसंयुता सर्वलक्षणसंपन्ना प्रयत्नेनैव गौत्तम जन्मांतरे तया चाहं कृत्वा वेन पु
 जितः तां पुत्रीं स्वगृहे नीत्वा ब्राह्मणीपर्यंपालयत् नित्यं निष्ठीवते स्वर्णमण्डगैः कनकाकृतिः स्वर्णेन तेन विप्रो सौधनादर्थो
 बलगर्वितः कोटिकोटौ श्वरो जातो राजते भूमिमंडले वर्षैः कतिपर्यैव प्रसाकन्यारूढयौवना दृष्ट्वा नंदकविप्रेण
 दशवर्षतपस्विनीं विवाहार्थं च विप्रेण दत्ता सोमे श्वरस्य च वेदोक्तविधिनो न विवाहमकरोत्तदा वर्षैः कतिपर्यै
 स्तां तु कन्यां सुप्रौढयौवनां आदाय श्वशुरगृहं गतः शुभवासरे ततः स्वदेशमार्गेण ब्रजं निवृत्त्य प्रोप्य हर्निशं निशां
 ते चाध्वनिघोरैरण्ये पर्वतमस्तके सुनं दीचवने तस्मिन् न तिलोभेन भावितः मार्गे चलति विप्रो सौघाति तु विट्पतिं स्वकं
 विट्पतिर्जाभाता तेनासौघाति तो विप्रश्चौररूपेण साहसात् पतिं मृतं च संदृष्ट्वा सानराभयपीडिता पतिना सह
 विप्रेण मरेणैकतनिश्चया यावत्प्रक्षिप्य काष्ठानां मध्ये च बहुताशनं पतिं देहमुपादाय चिक्षेप चितिमध्यतः प्रतिब्र
 ह्ममयं देवं ध्यायंती सापदे पदे पतिं प्रदक्षिणीकृत्य चितायाश्च समीपतः स्थिता यावत्प्रविशति तदा ह्रमवदं च तां तस्मि
 न्काले च तुष्टां हयाचस्ववरमुराभं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव तदा जीवतु मे पतिः मंगलउवाच अजरोप्य
 मरो वापि भर्ता तव भविष्यति अन्यं ब्रूहि महासाध्वि वरं त्रिभुवनोत्तमं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसि मे देव ग्रहाणाम्

कत्तव्ययथांक्तानां प्रधानतः पद्ममध्यकांशकायामममूर्त्तिमत्तद्रितं पूजयेद्यजमानस्तु शेषनामानि मध्यतः मंगलाय जे
 त्पादौ भूमिपुत्राय जानुनी ऊर्वोश्च ऋणहर्त्रे च कटिदेशे धनप्रदं स्थिशसनं गुह्यदेशे महाकाया चौरसि सर्वकामप्रदा
 त्वे तु वामबाहुं प्रजयेत् लोहितदक्षिणवाहौ लोहिताख्यायकं ठके आस्ये स पूजयेन्मन्त्रसाभगानां कृपाकरं धरा
 त्मजनासकायां कुजचनयनद्वये भौमाललाटपट्टे च भूमिजायनमोक्षुर्वौ भूमिन्दननाम्ना चर्मद्वनिभां पूजयेत्ततः अ
 गारकं शिखायां तु यमं कवचे शतः सर्वरोगापहर्त्तारमस्त्रे मां पूजयेत्सदा आकाशदृष्टिकर्त्तारं तद्वर्त्तारमधस्तथा
 सर्वगेषु च पूज्येस्मि सर्वकामफलदः एवं पंचोपचारेण पूजाते ब्रतपारणात् आच्छिद्रयाचनीयं तु भक्तियुक्तेन चेतसा आ
 चार्या ऋत्विजो ब्रूयुर्ब्रतसंपूर्णं स्त्विति ब्रताति पूजयेद्द्विप्रगुरुपत्नीसमन्वितं रक्तवस्त्रं परीधार्य पदं दद्याद्यथो
 चितं पदं भोजनभाजनादि शय्यां सोपस्करां चैव भोजनं विविधं तथा भस्यादद्याद न द्वाहं ब्रताति मन्तुष्टये
 ऋत्विजोऽपि तदा पूज्या प्रीत्यर्थं चास्य शक्तिः भोजनाच्छादनाद्यैश्च सत्कारैर्विविधैर्गिरा इत्थमुद्यापनं ये तु कुर्वन्ति
 ब्रतकारका तेषां पीडा कदाप्यस्य ग्रहस्थनभविष्यति भूतवेतालशाकिन्य प्रभवंति नहि सकाः न ऋणं च भवेत्त
 न नदुःखं च भवेद्बहुव ये पांसतानवांछास्यते लभंते बहून्सुतान् इत्युक्त्वा गौतमस्याग्नेदि वप्राप्तो महाशहः ब्रतचरंति
 येलोकाः पीडिता विपदांगणैः आपदो विलयं यांति सर्वे स्ति पातु तक्षणात् सदानियममारूढः प्रत्येषे सुसमाहितः
 यावज्जीवं ब्रतं पुण्यं करोति भुवनं सुसमृद्धो भवेद्द्विप्रः पुत्रपौत्रैः प्रवर्धते अत्रेयाति परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः
 कृतस्य सततं सन्यक् ब्रतस्यास्य प्रभावत यावज्जा क्रोति कर्तुं नरो यदि उद्यापनविधौ यैव भोक्तव्यं ब्रतिभि
 र्नरैः उद्यापनं तु शास्त्रोक्तकर्त्तव्यं सुसमाहितैः अशक्तो ब्राह्मणानुज्ञां गृहीत्वा तु विसर्जयेत् अन्यथा कुरुते यस्तु कु
 ष्ठीचांधः प्रजायते तस्मात्सर्वप्रथमेन ब्राह्मणानुज्ञया ब्रत कर्त्तव्यं तु सुसंपूर्णमुद्यापनसमन्वितं धरामराणां च

धिपप्रभो यत्वा भेदसमालस्यरक्तचंदनचर्चितं रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यप्रत्यूपैर्भोमवासरे वैधव्यंययाधिशोकंचराज
 चोरभयतया संपाग्निग्रहसत्वाधिव्यागस्वर्जनैः सह माकुरुत्वमहपुत्रयदितुष्टोसिमैत्रभो मंगलउवाच एकविं
 शतिभोमांश्चरेद्व्रज्ज्याजितंद्रियः एकाहारेणचान्नचतुर्द्वीपान्वितेष्टहे अर्घ्यंतुसफलमंत्रवेदपौराणिकैरपि स्व
 राक्त्याभोजनंविप्रदातव्यंसहिरण्यकं युवानंरक्तवृषभंसर्वोपस्करसंयुतं दद्यादितिशेषः तेषांपीडाग्रह
 भवानभवेत्तु कदाचन भूतवेतालशाकिन्यः प्रभवन्ति न हि स काः एकविंशतिभोमाश्च कर्तव्या एकभावतः
 आपदो विलयं याति मुखं चैव प्रवर्धते यः शृणोति व्रतं तत्र मानवः संयतेंद्रियः तस्य मासकृतं पापं विलयं
 याति तत्क्षणात् सदानियमसंयुक्तः प्रत्युपैर्भोममास्थितः यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवनत्रये सुसमृद्धा भवे
 द्विप्रः पुत्रपौत्रस्तु वं दत्तः श्रते चापि परं स्थानं यत्र सूर्यादयो ग्रहाः एवमुक्त्वा तदा तत्र मंगलोपि दिवं गतः इदं
 व्रतं तवास्थानं सर्वसौख्यप्रदायकं इदं व्रतं करिष्यति ते पापिडान जायते स्त्रीभिर्द्वितं प्रकर्तव्यं पुरुषैश्च विशेषतः
 तेषां भुक्तिर्न संदेहः स्वर्गवासान संशयः इति भोमवारव्रतकथा अथोद्यापनविधिर्भविष्ये ॥ गौतम उवाच ॥
 उद्यापनविधिं सम्यङ् मम ब्रूहि प्रसादतः येन ज्ञातेन जगत् उपकारो महान् भवेत् ॥ मंगल उवाच ॥ विज्ञेयो
 मंडपस्तस्मिन् ग्रहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं मध्यतः काव्यमेकहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं तु प्रकर्तव्यमारकरकशालिना
 पूर्वां कानिचनामामि मंडले पूजयेत्ततः तन्मंडलं तु कर्तव्यं पत्रैर्विशिष्टं त्रिभिर्द्विज द्वारोपद्वारसहितं वीथिकां करकेयुतं
 पूजातत्र करं व्यारक्तचंदनपूर्वका जथापुष्पं जदातव्यं तत्र तोद्यापनसिद्धये कुंभे प्रतियास्थाप्या सौवर्णासास्व
 शक्तिः रक्तवस्त्रेण संछाद्य पूज्या पूर्वां कं मंत्रतः अष्टोत्तरशतं होमं पूजां तिकारयेद्बुधः जपायाः कुसमानां तु घृत
 स्य तु यथाविधि निलाक्षतानामाचार्यं ऋत्विग्भिर्वेदपारंगैः आग्निमूर्द्धंति मंत्रेण रक्तशालेयकैस्तथा शांतिकंतु प्र

फलपुष्पपाकानवाधानतः पञ्चमध्यफाल्गुनायामभूर्तिमर्तद्वितं पूजयेद्यजमानस्तु शेषनामानि मध्यतः मंगलाययुजे
 त्पादौ भूमिपुत्राय जानुनी ऊर्वाश्चक्रुणहर्त्रे च कटिदेशे धनप्रदं स्थिरासनं गुह्यदेशे महाकायाय चारिसि सर्वकामप्रदा
 चेतुर्वा मबाहुं प्रपूजयेत् लोहितं दक्षिणे बाहौ लोहितं स्थायाय कंठके आस्थेयं संपूजयेन्मन्त्रमागानां कृपाकरं धरा
 त्मजनां साकार्यां कुञ्चनयनद्वये भौमं ललाटपट्टे च भूमिजाय नमो ध्रुवौ भूमिं नन्दनान्नाचमद्भूनिर्मां पूजयेत्ततः अं
 गारकं शिखायां तु यमं कवचदेशतः सर्वरोगापहर्तारमस्त्रे मां पूजयेत्सदा आकाशं दृष्टि करारं रतद्वर्त्तारमधस्तथा
 सर्वगेषु च पूज्योऽस्मि सर्वकामफलदः एवं चोपचारेण पूजातिव्रतपारणात् अछिद्रं याचनीयं तु भक्तिपुकेनेचेतसा आ
 चार्याः क्रुत्विजो ब्रूयुर्व्रतसंपूर्णः, स्त्विति व्रतं तं पूजयेद्विभ्रं गुरुं पत्नीसमन्वितं रक्तवस्त्रं परीधार्य्य पदं दद्याद्यथो
 चितं पदं भोजनभाजनादि शय्यां सोपस्करांचैव भोजनं विविधं तथा भक्त्या दद्यादनङ्गं व्रतातिममनुष्ठये
 ऋत्विजोऽपि तदपूज्या प्रीत्यैवाप्यशक्तिः भोजनाच्छादनार्थं श्वसत्कारैर्विविधैर्गिरा इत्थमुद्यापनं ये तु कुर्वन्ति
 व्रतकारका तेषां पीडा कदाप्यस्य ग्रहस्य न भविष्यति भूतवेतालशाकिन्यः प्रभवति न हि स काः लङ्घ्यं च भवेत्
 न दुःखं च भवेद्बुवं येषां संतानवांछा स्यात्ते लभन्ते बहून्सुतान् इत्युक्त्वा गौतमस्य आग्नेदिवं ब्राह्मो महाश्रहः व्रतचरंति
 येलोकाः पीडिता विपदां गणैः आपदो विलयं यांति सर्वास्ति पातुतक्षणात् सदानियमगारूढः अत्रूपे सुसमाहितः
 यावज्जीवं व्रतं पुण्यं करोति भुवनं सुसमृद्धो भवेद्विप्रः पुत्रपौत्रैः प्रवर्धते अत्रेयाति परं स्थानं यत्र सूर्य्यादयो ग्रहाः
 कृतस्य सततं सम्यक् व्रतस्यास्य प्रभावतः यावज्जीवो क्रीति कर्त्तुं नरो यदि उद्यापनं विधायैव भोक्तव्यं व्रतिभि
 र्नरैः उद्यापनं तु शास्त्रे कर्त्तव्यं सुसमाहितैः अशक्तो ब्राह्मणानुज्ञां गृहीत्वा तु विजयेत् अन्यथा कुरुते यस्तु कु
 र्याचांधः प्रजायते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्राह्मणानुज्ञया व्रतं कर्त्तव्यं तु संपूर्णमुद्यापनसमन्वितं धराभराणां वच

नेरवस्मितादिवौकसस्तीर्थव्रतैः समेताः नलंघयेच्चापिवचांसितेषां श्रयोभिकामीषुरुषोविजानन् इति श्रीभविष्यो
 तरोक्तं सोद्यापनं भीमवारव्रतम् अथ प्रकारं तरेण सोद्यापनं भीमव्रतपूजनम् तत्र प्रातरपामार्गं दंतधावनं तिला
 मलकचूर्णेनांगोद्धर्तनं नद्यादौ स्नानं संध्यामुपास्य रुक्चंदनपुष्पाक्षतैस्तस्मात्प्राञ्जैकैर्विशति नामभिरर्घ्यदानम्
 भीममंत्रेण तद्वायव्याचाष्टोत्तरशतवारं जपः गृहमागत्य रुक्चंदनपुष्पाक्षतैस्तस्मात्प्राञ्जैकैर्विशति नामभिरर्घ्यदानम्
 उल्लंघत्वा तत्र गोधूमप्रस्थोपरिताचकलशोपरि तत्र तस्मात्प्रभूजपत्रमथैकविंशतिकोष्टात्मकं पत्रं पूर्वोक्तं
 त्रोद्धारोक्तं पत्रं निधाय आचम्य संकल्पं कुर्यात् उत तत्सत्तद्व्यञ्जनात्प्राञ्जैकैर्विशति नामभिरर्घ्यदानम् तत्र
 यभीष्टसिद्धिद्वारं मंगलप्रीत्यर्थं मंगलव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजापूर्वकं पुण्याहवाचनादिविधा
 यपूजागारभेत् तत्रादौ प्रार्थना अथ देवेश ते भक्त्या करिष्ये त्रयं व्रतमुत्तमं ऋणदुःखादिनाशाय धनसंता
 नहेतवे श्रीगणेशदेवेश भक्त्या करिष्ये त्रयं व्रतमुत्तमं ऋणदुःखादिनाशाय धनसंता
 खायां भूमिपूजाय मूर्द्धनि- २ ऋणहर्त्रे ललाटे ३ धनप्रदायने त्रयोः ४ स्थिरासनाय कर्णयोः ५ महा
 कायाय नाभिकयोः ६ सर्वकर्माविरोधकाय मुखे ७ लोहिताय स्तनयोः ८ लोहिताक्षाय कंठे ९ सामगानां
 कृपाकराय स्कंधयोः १० धरात्मजाय वाहोः ११ कुजाय हस्तयोः १२ गौमाय हृदये १३ भूनिदाय उदरे
 १४ भूमिर्नंदनाय नाभौ १५ श्रंगारकाय कट्यां १६ यमाय ऊर्वोः १७ सर्वरोगापहारकाय जन्वोः १८ तु
 ष्टिकर्त्रे जंघयोः १९ वृष्यपहर्वे गुल्फयोः २० सर्वकामफलप्रदाय पादयोः २१ ततो मां मीं मूं भैं मौं मः
 इति करपङ्गन्यासः स्वामभोगे कलशाराधनम् तत्पश्चिमतः स्वामे त्रिकोणवृत्तचतुरस्त्रमंडले
 साधारणार्घ्यपात्रे गंधपुष्पाक्षतयुतेन जलेनापूर्य्य मूलेन गायत्र्या वाष्टवारमभिमंत्र्य तद्वक्षिणे त्रिकोणे साधारं सजलं

पूर्णपादसंस्थाप्य गंधपुष्पाक्षतादिदत्त्वा मूलेनः छवारमभिमन्त्र्य तदक्षिणेत्रिकोणेषाधारमध्यपात्रस्थ
जलं किंचिन्निक्षिप्य धेनुमुद्रांप्रदर्श्य प्रोक्षणीपात्रस्थजलेनात्मानंपूजाद्रव्यंचप्रोक्ष्य देवंव्याचेत् पिगाक्षं
२ कवर्णसुरतरुदलभंरक्तवस्त्रेणयुक्तं मेघारूढं त्रहेंद्रह्यमलकिसलयैः पूजितं सुप्रसन्नं ध्यायेदेतान्दधानं
वरदकरयुतं शूलशार्ङ्गिगदंतु भौमैचश्चर्यासिंधुनिधिनिकरविभुमंगलवितयामि ॥ १ ॥ एहोहि भगवन्भौ
मस्थानेचात्रस्थिरोभवत्वयिसर्वधनिदं प्रोतत्रैलोक्यसचराचरं उज्जयिन्यांसमुद्भूतशूलशार्ङ्गिगदाधर भारद्वाज
कुलोत्पन्नस्कंदविद्युत्ताडित्सभे यावत्पूजासमाप्येततावत्स्वस्त्यरोभव इमांभयाकृतांपूजागृहाणवरदोभव
उंद्वांश्राम्लमंगलायनमः अयंमूलमंत्रः अंगारकायविद्वहेभूमिपुत्रायधीमहि इयंगायत्री अग्निर्मधूतिवैदि
कोमंत्रः मंगलायनमः मंगलसांगं सपरिवारमावाहयामि इतिपंचवारंमंत्रत्रयंपठेत् ॥ १ ॥ भूमिपुत्रायआसनं
२ ऋणहर्त्रेपाद्यं ३ धनप्रदायआचमनं स्थिरासनायश्रद्धं मंगलायदधिमधुसर्पियुतमधुपर्कमहाकायायपु
नराचमनं ५ ऋणहर्त्रेपंचामृतस्नानं ६ ततो गंधादिभिः संपूज्य पुरुषसूक्तेन अग्निपेकंकुर्यात् सर्वकर्मवरो
धकायशुद्धोदकस्नानं ८ ततः पूर्वस्थापितकलशे प्रतिष्ठापयेत् परितः पूर्वादिक्रमेण परिवारान्स्थापयेत् पूर्वं
शक्तिं १ आग्नेयशूलं २ दक्षिणधनुः ३ नैऋत्यांशरं ४ पश्चिमेगदां ५ वायव्येवरदं ६ उत्तरेषडाननं ७
ईशान्यांष्टाधिर्वी ८ आवाह्यसहैवपूजयेत् लोहितायवस्त्रं लोहिताक्षायउपवीतं सामगानां कृपाकरायगंधं
धरात्मजायपुष्पं अथ एकविंशतिकोष्ठेषु अंगान्येकविंशतिनामभिः पूजयेत् मंगलायनमः पादौ पूजयामि भूमिपु
त्रायगुल्फौः ऋणहर्त्रेजंघ्रे - धनप्रदायजानुनी - स्थिरासनायऊरूः महाकायायकटिं सर्वकर्मवरोधकायनार्भि
लोहितायउदरं - लोहिताक्षायहृदयं सामगानां कृपाकरायकरौपं धरात्मजायबाहुः कुजायस्कंधौ भौमायकंठं

भूनिदायहनु भूमिन्दनायमुखं शृंगारकायनासिकां यमायकणां संवरोगापहारकायचक्षुषी द्योःकत्रललाटं
 दुष्परहवैभूतानं संवकानफलप्रदायशिखांपूजयामि ततोनानापरिमललेपापेणं कुजायधूपं भोमायदीपं भक्तिदा
 यगुडानिभ्रंगोधूनात्रनेवयं सोपस्कांया भूमिन्दनायफलं अंगारकायतावूलं यमायदक्षिणां संवरोगापहारकाय
 नोराननं द्योःकत्रं पुष्पांजलिः वृष्टपहत्रं प्रदक्षिणा सर्वतामफलप्रदाय नमस्कारः भूमिपुत्रमहतैजःस्व
 द्योःत्रापिनाकिनः धनार्यत्वांप्रपन्नोऽस्मि गृहाणाध्वन्यमोस्तुते अननमंत्रेणरक्तपुष्पाक्षतरक्तचंदनताम्रपावस्थ
 जलेनरक्तावैशतिनामभिरध्यायेदद्यात् ओंमंगलायनमइदमध्यैसमर्पयामि एवंभूमिपुत्रायनमइत्यचिकवि
 रातिनाम्नामूहः काव्यैः ततो जपं कुर्यात् अस्य श्रोभोममंत्रस्य त्रस्राक्ष्मिष्टपुच्छः मंगलोदेवता महेश्वरइ
 ति गतिः ममऋणमोचनाय भोऽष्टासिद्ध्यथैकशताधिकद्विसहस्रपरिमितजपमहं करिष्ये ओं मां भो ममोममः आ
 नेनमंत्रेणरक्तपङ्गन्यासो विधाय पिगाक्षरकदेहनि त्यादध्यात्वा २१०० मूलमंत्रजपं कृत्वा अंतर्पूववत्करप
 डंगन्यासं कृत्वा कवचं पठेत् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्रस्तु मूढनि ललाटेऽऋणहर्ता चक्षुषोस्तु धनप्रदः स्थि
 रात्मनः श्रवणयोर्महाजायस्तु नासिके आस्यदंतोऽष्टासिद्ध्यसुसर्वकामवरोधकः हनौमालोहितः पातु कंठे लोहितलोचनः
 स्कंधयोक्तुभयोरक्षेत्सामगानां कृपाकरः धरात्मजो भुजोपातु कुजोरक्षेत्करद्वये भोमोमाहृदये पातु भूमिजस्तु तयो-
 दरे भूतंदनोपनाभौ च कट्यामंगारकोवतु सक्थिनी मेयमोरक्षेज्जान्वावरोगापहारकः जंघयोर्द्व्यष्टिकर्ता च अग्रह
 तौ च गुल्फके पादांगुष्ठौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः शक्तिर्मे पूर्वतोरक्षेच्छूलरक्षतुदक्षिणे पश्चिममांधनूरक्षेदु-
 दरे च रारस्तथा ऊर्ध्वपदाननः पातु चाधस्तादृष्टयिवीसदा य एवं कवचं जपत्वा पश्चाद्भूमिं समाचरेत् ओमद्येत्यादि
 संकोत्यमंगलत्रतांगभूतकृतजपदशोऽंशे न हवनं करिष्ये इति संकल्प्य देवाग्रे शुद्धमृदा त्रिकोणं स्थडिलं कृत्वा

स्वयद्योक्तविधिनाऽग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादिं ध्यात् अत्र खदिरादि सभिर्घोमद्रव्यं तत्र प्रधानं मंगलं गुडाज्य
 मिश्रित तिलद्रव्येण कृतजपदशशेन यक्ष्ये मूलमं वेणुजहुयात् खजूरौ फलेन पूर्णाहुतिं हुत्वा गायत्र्या वैदिक
 मंत्रेणापि यथा शक्तिं हुत्वा होमं शेषं समापयेत् अत्रैकं वै शतितानामंत्रं परित्खजूरौ फलैर्होमो विधीयते ततो
 गायत्र्यौ पठित्वा मंगलं तप्यामीत्याद्येकं विधिति नामाभिस्त्र्यं पणं कार्यं उं अन्वृणा अस्मिन्नन्वृणा परस्मिन्स्तु
 तीये लोके अन्वृणस्याम यद्वयाना उतपिठयाना सवोन्यथा अन्वृणा अक्षयेम इति मंत्रं पठित्वा मार्जनं
 कुर्यात् ततो वायनदानं मंगलरूपेणोद्विजाय इदं पाद्यमित्यादि संपूज्य तांबूलदक्षिणा सहितानि कविंश
 तिस्रस्याकान् गुडमिश्रित तिललङ्घुकान् दद्यात् तत्र मंत्रः ॥ मंगलाय नमस्तुभ्यं सर्वमंगलकारक वाय
 नेन च स तुष्टो मम कामान् प्रपूरय अनेन वायनदानेन ऋणहरां भौमः प्रीयतां ततः खदिरांगारं केशं ऋणत्रय
 संज्ञिकां स्तिस्त्रारेखाः कार्यः ताश्च वा मपदेन मार्जयेत् तत्र मंत्रः ॥ दुःखदौर्भाग्यनाशाय धनसंतानहे
 तवे मार्जयाम्यसितारेखां स्तिस्त्रो जन्मत्रयोद्भवाः ततो मंगलो भूमिपुत्रश्चेत्यादिः सर्वकामफलः एतानि
 कुजनामानि नित्यं प्रयतः पठेत् ऋणन जाति तस्य यनयच्छति वांछितं तत उचिष्ट ब्रह्मणस्पते इति मंत्रेणोत्था
 प्य विस्मर्जयेत् कथां श्रुत्वा ब्राह्मणभोजनपुरःसरं सगुणो धूमांशं भोजनं भुंजीत एवमुक्तप्रकारेण प्रतिभौमवासं
 एकविंशतिकुर्यात् ततो द्वाविंशतितमे भौमवासरे उद्यापनं कुर्यात् तद्यथा उत तस्मत्त्रये त्यादिति ध्यादि पंचांगं स्मृ
 त्वा अभीष्टकामनां सिद्ध्यर्थं माचरितं यत् भौमव्रतं तस्य संपूर्णता फलावाप्तये भौमव्रतो द्यापनं करिष्ये ततो दृताचार्यः
 उक्तविधिना सर्वतो भद्रस्थकलशप्रतिष्ठां सामान्यविधिं कृत्वा ततो हि मंगलं पूर्वीं कुजाविधिना संपूज्य सुव
 र्णपुष्पैः मंगलापनम इत्यादि विशेषपूजां कृत्वा पुराणपठनादिना जागरं कुर्यात् प्रातः आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादिं ध्यात्

अत्र प्रधानं मंगलं गुणानामिष्टाति लब्धयेण अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभूमलमवेणायत्यावावैदिकेनापि एकविंशतिमंत्रैः परिवारे देवताश्च तेनैव द्रव्येण अष्टाष्टसंस्थाकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये मंगलोभूमिपुत्रश्चेत्याद्याएकविंशतिदेवतास्तासां नाममंत्रेणैव होमं संपाद्य पूर्वोक्तैकविंशतिनामभिरेकविंशतिद्विजान्संपूज्यैकविंशतिकलशान्दद्यात् तत्र मंत्रः मंगलः प्रतिगृह्णातु मंगलो वैददाति च मंगलस्तारकोभाम्यां मंगलाय नमो नम इति दत्त्वा आचार्यश्चैकवस्त्रादिना संपूज्य तस्मिन् पीठं व्रतपूर्तये रक्तांसुरनि रक्तेष्वपमं च दत्त्वा विभवे सति सोपस्करां शय्यां च दत्त्वा सदन्नेन भूदेवान्संतप्य दक्षिणाभिः प्रतोष्य आशीषो गृहीत्वा इष्टजनैः सह भुंजीत इति सोद्यापनं भौमवारव्रतम् अथ मंगलागौरी व्रतम् तत्रादौ कामाक्षीं प्रकृत्य तत्रापि श्रावणे मासि प्रत्यहं विधिवज्जनैः पूजाकार्य्या विशेषण सर्वथा भौमवासरे इति मंगलागौरी व्रतं भविष्ये लोमहातिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनोऽशेषपक्षया वैधव्यपुत्रपौत्राद्येन कनानाविधभोगप्राप्तिपूर्वकगौरीलोकप्राप्त्यर्थं पंचवर्षात्मकं मंगलागौरी व्रतं श्रावणे मासि शुक्लपक्षे प्रथमे भौमवासरे मंगलागौरी व्रतां गत्वेन पूजनं करिष्ये पंचवर्षात्मका चरितं मंगलागौरी व्रतफलं संपूर्णतावाप्स्येयवतदुद्यापनं करिष्ये ततो गौरी तिलकोक्तैर्कालं गतो भद्रमंडले कलशो परिहर्तव्यः गौरीप्रोतमं गौरीमिमयेति मंत्रेण सर्वमंगलमांगल्ये इत्यादि पौराणिकं नेत्रेण च प्रतिष्ठाप्य ताभ्यामेव मंत्राभ्यां श्रीसुक्तेन वा पूजयेत् परितः पिष्टजान्दमरुकाकारान् षोडशतंतुवत्संपुतान् षोडशदीपान् प्रज्वाल्य समान्साग्रान् षोडशपर्वयुतान् दुर्वर्तकुरान्समर्प्य सौभाग्यवस्तुजातं समर्प्य कथाश्रवणादिभिः रात्रिं नयेत् प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाहय्यात् अत्र प्रधानं गौरीं फलाक्षतविल्वदलौ प्रतिद्रव्य अष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये इति होमं संपाद्य ततः षोडशाष्टौ चतुरो वा दंपतीन् अभावैकं वा संपूज्य सौभाग्यवस्त्रादक्षिणा

नांबूलफलादियुतंपक्वान्नपूरितंवशपात्रं उद्यापनमिदं देवइति मंत्रं पठित्वा तेभ्योदत्त्वा ततश्चाचार्यैः पूज्य
रौप्यपावसौवर्णवर्तिसंयुतंप्रज्वलितदीपंकृत्वा आचार्याय दत्त्वा सोपस्करपीठं ततः पूजयेगांच दत्त्वा परमांनेन
भूदेवान्संतप्यार्थां शेषोऽगृहीत्वा मौनी इष्टजैनैः सह भुंजीत इति सोवापनं मंगलागौरिव्रतम् अथ बुधव्रतं
विष्ये अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते विशाखासुबुध
सप्तत्रयतनक्तान्यथाचरेत् बुधे हेममं कृत्वा स्थापितं कांतिं सभाजने शुक्लवस्त्रयुगच्छत्रं शुक्लमाल्यानुलेपनं गुडोद
नोपहारं तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् तत्र मंत्रः बुधवं बुद्धिजननो धनदः सर्वदा नृणां तत्त्वावबोधकरूपे सोमपुत्र नमो
स्तुते होमं वृततिलैः कुर्याद्दुधनाम्ना च मंत्रं वित् समिधोष्टोत्तरशतं नष्टां विंशतिरेव वा होतव्यामधुसर्पिभ्यां
दध्नचैव धृतेन च अत्र समिधो अपामार्गस्य ग्राह्या बुधशान्तिरिति प्रोक्ता बुधैकतनाशिनी बुधदेवितु कर्त्तव्ये
बुधशान्तिकपोष्टिके इति भविष्योत्तरोक्तं बुधशान्तिः सोमप्रिय सुतनैकशास्त्रपारगवित्तन रोहिणेय नमस्तेस्तु निशाकामुकसू
रोहिणीगर्भं सभूतकुंकुमच्छविशोभन सोमप्रिय सुतनैकशास्त्रपारगवित्तन रोहिणेय नमस्तेस्तु निशाकामुकसू
नवे पीतवस्त्रपरीधानसुवर्णस्त्राग्विराजित सुवर्णमालाभरणस्वर्णदानवरप्रद नमोऽप्रतिमरूपाय बुधानां प्रिय
कारिणे विष्णुभक्तिमेतुभ्यमुदुराजप्रियं कर इत्येतत्स्तोत्रमुत्थाप्य प्रभते मानवः सुयः बुधस्य पठते नित्यं बुद्धि
भाक् स भवेन्नरः इति बुधस्तोत्रम् अथ गुरुवारव्रतं अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तु
ष्टिः पुष्टिः कांतिश्च जायते गुरुचैवानुवाद्यां पूजयेद्भक्तितो नरः पूर्वोक्तविधियोगेन सतनक्तान्यथाचरेत् हेमं हेमम
अपान्त्रे स्थापयित्वा बृहस्पतिं पीतांबरयुगाछन्नं पीतयज्ञोपवीतिं पादुकोपानह छवकमंडलुविभूषितं
भूषितं पीतकुसुमैः कुंकुमेनानुलेपितं धूपदीपादिनैवेद्यैः फलैश्च दनं खंडकैः खंडखाद्योपहारांश्च गुरोरेति निवेदयेत्

प्रायनामंत्रः धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञानविज्ञानपारंग विद्वुर्धार्तिहराचैत्यदेवाचार्यनमोस्तुते हौमिधृततलिः कुर्या
द्रुरनाम्नाचमंववित् समिधोष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरष्टवा होतव्यामधुसर्पिभ्यां दध्नाचवधृतेनच पिप्पल्यः
समिधोज्ञेयाः शास्त्रांतरनियोगतः एतद्व्रतमहापुण्यसर्वपापहरं शिवं तुष्टिपुष्टिकरं दण्डांगुरुवैकृतनाशनं विप
मस्थेगुरौ कार्याजीवशातिरियंबुधैः इति भविष्योत्तरोक्तगुरुवारव्रतम् अथ गुरुस्तोत्रम् दंडाक्षसूत्रधारीचक
मंडलुधरः सदा हस्त्यारूढश्चतुर्बाहुः पातु मां वाक्पतिः सदा चराचरगुरुंस्तोमि गुरुं सर्वोपकारकं यस्य संकीर्तनादे
वक्षणादिष्टप्रजायते बृहस्पतिः सुराचार्य्यो नीतिज्ञो नीतिनायकः गुरुर्जीवो यवागीशो वेदवेद्याविदांवरः सौम्यमू
र्तिः सुधादृष्टिः पीतवासाः भूपितामहः अत्र वेत्ता दीर्घश्मश्रुर्हमांगः कुकुमच्छविः सर्वज्ञः सर्वदः सर्वः सर्वपूज्यो ग्रहेश्वरः
सत्यधामाक्षमाशीलो ग्रहपीडानिवारकः पंचविंशतिनामानि गुरुं स्मृत्वा तु यः पठेत् आयुरारोग्यं मे भवत्यर्थधनधा
न्यसमन्वितं जीवेद्वर्षशतं स ग्रसं सर्वव्याधि विवर्जितः कर्मणामनसा वाचा यत्पापसमुपाजितं तदेतत्पठनादेव
दहत्याग्निरेवं धनं गुरोर्दिनेर्वेद्यस्तु पीतवस्त्रानुलेपनैः धूपदीपोपहारैश्च विभ्रभोजनपूर्वकं पीडाशान्तिर्भवेत्तस्य
स्वयमाह बृहस्पतिः अथ गुरुशान्तिः स्कांदि पिप्पलादौ वाच गुरुपूजां प्रवक्ष्यामि यथोक्तां ब्रह्मणा पुरा लोकाना
मयसर्वोपद्रवशान्तये कन्याविवाहकाले तु शुद्धिर्घस्यानविद्यते ब्राह्मणस्योपनयने यस्य स्याद्दुःस्थितो गुरुः एभिः
१. काठ्यायि विधिवद्वाक्किमवितैः मंदंतीकामपुष्पाणि पद्मं पालाशसर्षपाः मंदंतीधूधिकामोदमनंचविशपतः
वेरस्य पामार्गं विडंगं शंखिनीवचा सहदेवो विष्णुक्रांता सर्वेष्वंशतावरी कुंभस्योपरि भागे तु स्थापयि
२. सौवर्णपात्रे सौवर्णां प्रतिमां तां युधिष्ठिर कारयेत्तु यथा शक्त्या विज्ज्ञाठय विवर्जितः पीतवस्त्रयुगा
ज्ञोपवीतिनीं पूजयेद्गंध पुष्पाद्यैस्ततो होमं समाचरेत् समिधोश्च तद्वक्षस्य होतव्याष्टोत्तरं शतं तिल

श्रीहयैर्विश्रहोतव्यतुययाक्रमं बृहस्पतेइतिमंत्रेणऋषिछंदसमन्वितं मंत्रेणानेनजुहुयाद्धान्यपूर्वचयन्ततः ततो
 होमावसानेनपुजयित्वाबृहस्पतिं पीतगंधैस्तथापुष्पैर्धूपैर्दार्पैश्चभक्तिः दध्योदनंचनैवेद्यफलतांबूलसंयुतं मंत्रे
 णानेनकैतेपसमभ्यर्च्ययुधिष्ठिर नमस्तेगिरसांनाथवाक्पतेयबृहस्पते क्रूरग्रहैःपीडितानाममृतायनमोनमः
 पूजयित्वासुराचार्य्यपश्चादर्थ्यनिवेदयेत् गंभीरदृढरूपांगदेव्यसुमनाःप्रभो नमस्तेवाक्पतेशांतगृहाणार्घ्यं
 बृहस्पते इत्यर्घ्यमंत्रः आर्घ्यदत्त्वासुरेशस्यजपहोमंसमापयेत् भक्त्यायेत्सुराचार्य्यहोमपूजादियत्कृतं तत्त्वं
 गृहाणशांत्यर्थंबृहस्पतेनमोनमः मंत्रेणानेनसंकल्प्यपश्चात्संप्रार्थयेन्नृप जीवोबृहस्पतिःसूरिराचार्य्योगुरुंगिराः
 वाक्स्पतिर्देवमंत्रीशुभंकुर्यात्सदामम इतिप्रार्थना एवंप्रार्थयेदेवमाचार्य्यचप्रपूजयेत् सर्वोपस्करसंयुक्तां
 प्रतिमांतांयुधिष्ठिर प्रणम्यचगवायुकामाचार्यानिवेदयेत् अथाचार्य्यस्तुनियतोवेदेदांगपारगः यजमा
 नंसपत्नीकंशांतचित्तजितेद्रियं कुभोदंकं गृहीतातुमंवरैतैःप्रार्सिचयेत् इदमापोथमंत्रेणसामग्रीतिक्रवंतथा
 याजोपधोरश्चावतीःकुप्माडैश्चाभिषेचयेत् पश्चात्समो जयेद्विप्रान्यथाशक्त्यायुधिष्ठिर एवंरुक्त्वागुरोःपूजांसर्वो
 न्कामानवाप्नुयात् संक्रांतावपि कौंतेयतथास्याभ्युदयेनवा कुर्वंबृहस्पतेःपूजामभीष्टफलमाप्नुयात् संक्रांतौगु
 रोः राश्यंतरसंक्रमे इतिभविष्योत्तरोक्तंगुरुपूजाव्रतम् अथस्कंदपुराणे गुरुस्तोत्रम् बृहस्पतिःसुराचार्य्योदया
 वानंशुभलक्षणःलोकप्रियागुरुःश्रीमान्सर्वज्ञःसर्वदोषिभुः सर्वेशःसर्वदातुष्टःसर्वगःसर्वपूजितःअक्रोधनोमनिः
 श्रेष्ठोनीतिकर्ताजगत्प्रियःविश्वात्माविश्वकर्ताचविश्वोनिरयोनिजः भूर्भुवःस्वःपिताचैवभर्ताजीवोमहाबलः पंचविं
 शतिनामानिपुण्यानिशुभदानिच प्रातरुत्थाययोनित्यकीर्तयेत्सुसमाहितः वियद्गतोपिभगवान्प्रीतस्तस्यदृढ
 स्पतिः नंदगोपगृहेयच्चविष्णुनापारकीर्तं पठेनुयोगुरुस्तोत्रंचिरंजीवीनसंशयः गोसहस्रफलं पुण्यं विष्णुर्वच

नमब्रवीत् वृहस्पतिः सुराचार्यः सुरासुरसुपुजितः अभीष्टफलदाः श्रीमान् शुभग्रहनमोस्तुते इति स्कंदपुराणे
कंगुरुस्तोत्रम् अथ शुक्रवारव्रतम् अतः परं प्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिः कान्तिश्च जा
यते शुक्रं ज्येष्ठासुसंप्राप्य पूजयेन्न क्रमोजनैः पूर्वोक्तक्रमयोगेन द्विजानां तर्पणेन तु सप्तमे त्वथ संप्राप्ते सौवर्णकार्ये
त्सितं रौप्ये वा कांस्यपात्रे वास्थापयित्वा भृगोः सुतं संपूज्य परयाभस्त्याश्वेतवस्त्रानुलेपनैः अग्रे तस्य प्रदातव्यं
पायसं घृतसंयुतं दद्यादनेन मन्त्रेण ब्राह्मणाय विचक्षणः भार्गवो भृगुशिष्यस्त्वं श्रुस्मृतिविशारदः हत्वा ग्रह
कृतान्दोषानापुरारोग्यदोभव इति भविष्योत्तरोक्तं शुक्रवारव्रतं अथ शुक्रस्तोत्रम् नमः शुक्राय देवत्यानामा च
र्ययनमोनमः काव्यायोशनसे तुभ्यं भार्गवाय नमोनमः वृषपर्वार्चितायाथ देत्यानुग्रहकारिणे कवये देत्यद
नुजासुरवंदितमूत्तये देवयानीकृते दासीकृतासुरसुताय च दानवाधिप गोप्त्रे च तृणीकृतसुराय च मायाधिपत
ये तुभ्यं नीतिशास्त्रप्रयोगिने भृगुगोत्रेवरिष्ठाय गीर्वाणैर्विदिताय च श्वेतवस्त्राय श्वेताय श्वेतपुष्पप्रियाय च शशांक
तुल्यनहसे भृगूणां पतये नमः इत्येवं शुक्रनामानि शुक्रवारेतु यः पठेत् स सर्वशास्त्रनिपुणः शुक्रस्य स्यात्प्रसादतः
इति शुक्रस्तोत्रम् अथ शुक्रशान्तिः वृद्धवसिष्ठो का शुकेशास्तंगते यात्रागुरावस्तमुपागते तयोवात्येवार्धके च
सायावाभयरोगदा प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं प्रतिभौमं च गार्हता तीर्थयात्राविधौ तेषां प्रतिशुक्रो न विद्यते काश्यपेष्
वसिष्ठे भृगुष्वांगिरसेषु च भरद्वाजेषु वत्सेषु प्रतिशुक्रो न विद्यते अन्येषां सन्मुखे दोषाः प्रतिशुक्रस्य सर्वदा कृत्वा शा
न्तिं प्रयत्नेन पश्चात्सर्वसमाचरेत् उपोष्य गुरुवारं च वच्छुक्रो दयं व्रतं रजते न च शुद्धेन कारयेत् प्रतिमांभृगोः उ
पचारान्निवेद्याथ शुक्रं अन्यदि त्युचा तन्मन्त्रेण जपं कुर्यात्सम्यगष्टोत्तरं शतं क्षीरगंगाक्षतैः पुष्पैर्भक्त्या चार्घ्यं
निवेदयेत् दैत्यमं व्रीदिवादर्शीचोशनाभार्गवः कविः श्वेतोथमंडलीकाव्योविधिज्ञो भगवन्नामः दत्त्वेत्यर्घ्यं प्रयत्नेन

प्रायेणैवभक्तिः त्वत्पूजयानया शुक्रसन्मुखस्वसमुद्भवं दोषं विनाशयाक्षिप्रं रक्षमातिजसांनिधे देवज्ञा
 यततोदद्यात्प्रतिमांश्चेतगोयुतां एवं कृतेन दोषः स्यात्प्रतिशुक्रसमुद्भवः मात्स्येपि विशेषतः अथातः शृणुभूपा
 लप्रतिशुक्रप्रशांतये चात्रारंभेवसाने च तथा शुक्रोदये सति शुक्रपूजाप्रकर्तव्यातां निशामयभारत राजतेवा
 यसौवर्णेकां स्य पात्रेथवा पुनः शुक्लपुष्पांवरयुते श्वेततंडुलपूरिते निधाय राजतं शुक्रं शुचिमुक्ताफलान्वितं महा
 श्वेतगवायुकुं सामगायनिवेदयेत् सह तेन सवत्सांगां दत्त्वा विप्राय प्रार्थयेत् नमस्ते सर्वलोके शनमस्ते भृगुनंदन
 कवे सर्वार्थसिद्धिर्गृहाणार्धनमोस्तुते दत्त्वा ध्वस्तुते कृत्यप्रणिपत्य विसर्जयेत् यावच्छुक्रस्य न कृता पूजा सौहालि
 कैः शुभैः पोलिकाभिश्च गोधूमस्तंडुलैश्चणकैरपि तावत्फलं कथं स्त्रीभिः कामार्थसिद्धये एव शुक्रोदये कु
 र्वन्यात्रादिपुचभारत अथ वामौक्तिकान्येव सुवृत्तानि महान्तं च भार्गवांगिरसौ चित्यतान्येव प्रतिपादयेत्
 भक्त्या मौक्तिके दोनेन ये ज्ञानं कुरु नंदन कुरु पंतादशपुंसां न कदाचित् प्रजायते ये भार्गवादेयमवाप्य सवस्त्रपुष्पकु
 र्वन्त्यनन्यमनसो गिरसथपूजां तेषां नृणां प्रवसतां प्रातिशुक्रजातं विघ्नसंभवति भारतपुण्यभाजां इति
 शुक्रशांतिविधानम् अथ शुक्रवारे वरलक्ष्मीव्रतम् तच्च कर्कटराशिस्थसूर्ये श्रावणस्यांतिमशुक्रवारे कार्दम्यमिति
 कथायामुक्तं तत्र पूजाविधिः ओमधो निति श्यादिसंकात्यात्मनो मृषावादादिजनितकुष्ठादिरोगनिवृत्तिपूर्वकधनसं
 पत्पुत्रादिलाभार्थं श्रावणांतिम शुक्रवारे वरलक्ष्मीप्रीत्यर्थं पूजनं करिष्ये इति संकल्प्य पूजार्थं गृहं
 तोरणं गमालादिभिरलंकृत्य तत्र गृहस्य पूर्वभागे शान्यां वामौ प्रस्थमितां तंडुलान्निक्षिप्य तदुपरि कल
 शं सुवर्णपंचरत्नफलवत्त्रादियुतं संस्थाप्य तत्र चतुर्भुजां हिमो प्रतिमां संस्थाप्य पूजां कुर्यात् क्षीरसागरसंभूता
 क्षीरवर्णसमप्रभा क्षीराण्यवसंभवं त्रधाना हरिचलभा ब्राह्मीहंससमारूढा सुकमंडलुधारिणी विष्णुते

जोधिकेदेविसमागच्छवरप्रदे इत्यावाहनम् १ मासेश्वरिमहादेविआसनंतेदाम्यहं महैश्वर्यसमायु-
 क्ते ब्रह्माणिव्रह्मणः प्रिये इत्यासनम् २ तीर्थोदकैर्महादिव्यैः पापसंहारकारकैः श्रद्धयगृहाणदेवे-
 शिदेवानामुपकारिणि इत्यर्घ्यम् ३ कुमारशक्तिसंपन्नाकौमारीशिखिवाहनापाद्यंददाम्यहंदेविवरदेवरलक्षणे
 इतिपाद्याम् ४ वेष्यावीविष्णुसंयुक्ताश्रसंख्यायुधधारिणि आचम्यतांदिव्यूज्येवरदेसुरमार्द्दिनि इत्याचमनम्
 ५ स्नानंपंचामृतैः शुद्धैः स्नापयिष्येहरिप्रियेवरदेशक्तिसंभूते वरंदेहिहरिप्रिये इतिपंचामृतस्नानम्
 ६ गंगाजलंसमानीतंसुगंधिद्रव्यसंयुतं स्नानार्थैतेमयादत्तगृहाणपरमेश्वरि इतिस्नानम् ७ रजताद्रिसमं
 दिव्यंक्षरिसागरसन्निभं चंद्रप्रभासमंदिव्यं वसनंतेदाम्यहं इतिवस्त्रं ८ मांगल्यमणिसंयुक्तंमुक्ताफलसमं
 न्वितं दंतमंगलसूत्रंतेगृहाणमुरवच्छेभ इतिमंगलसूत्रं ९ यज्ञोपवीतंसौवर्णदद्यात् सुवर्णभूषणं
 दिव्यंनानारत्नसुशोभितं त्रैलोक्यभूषणेदेविगृहाणाभरणंशुभं इत्याभरणम् १० रक्तगंधंमुगंधाद्यमष्टगंधसम-
 न्वितंदंस्यामिदेविवरदेक्षिमदेविप्रसिद्धमे गंधं ११ महाब्रीहिसमुद्भूतानक्षतानपिषोडश मुक्ताविशेषजमुखान्
 गृहाणपरमेश्वरि इत्यक्षताः १२ नानाविधानिपुष्पाणिनानावर्णयुतानिच पुष्पाणितेप्रयच्छामिभक्त्यादेविवरप्रदे
 इतिपुष्पम् १३ त्र्यांगपूजा वरलक्ष्म्यनमः पादौपूजयामि कमलवासिन्यनमः गुल्फोप- पद्माल
 यौयैजंघेपू. श्रियेनमः जानुनीपू. इंदिरायैनमः ऊरूपू. हरिप्रियायैनमः नाभिपूज. लोकमावे
 नमः स्तनौपू. शंखनिधेयनमः हस्तौपू. विधात्र्यैनमः कंठपू. धौत्र्यनमः नासांपू. पद्मनि-
 धेयनमः नेत्रपू. भार्गव्येनमः कर्णौपू. क्षरिसागरजायैनमः ललाटपू. श्रीवरलक्ष्म्यनमः शिरःपू.
 श्रीमहालक्ष्म्यनमः सर्वांगपू. धूपंदास्याम्यहंदेविगोधूतेनसमन्वितं प्रयच्छामिनिहादेविभक्तानांवरदे

शुभेतिधूपं १४ आज्यसद्धान्तिसंयुक्तवह्निनाप्रतियोजितं दीपगृहाणवरदत्त्रेलोक्यतिमिरापहे इतिदीपं १५
 नैवेद्यं परमाग्नौ तद्वापि प्रातिकरं शुभं भक्ष्यभाज्यादिसंयुक्तसर्वतृप्तिकरं इति नैवेद्यम् १६ कर्पूरनागवल्लीच
 क्रमकंचूर्णसंयुतं वरलाक्ष्मिगृहाण्वतांबूलतेददाम्यहम् इति तांबूलं १७ सुवर्णसर्वधातूनां शृष्टं देवि प्रकीर्तं
 तं भक्त्या ददामि वरदे स्वर्णद्विप्रदेहि मे इति सुवर्णदक्षिणा १८ नीराजनं समांगल्यं कर्पूरेण समान्वितं च
 ब्रार्कवन्दिह सदृशं भेदविनमोस्तुते इति नीराजनम् १९ सर्वमंगलमांगल्ये सर्वपापप्रणाशिनि डारकं ते प्रय
 छाभि सुप्रीता हरि वल्लभे इति डारकापणं २० करिष्यामि ब्रतं देवि वल्लभस्तथा त्वत्परायणः श्रियं देहि यशो दे
 हि सौभाग्यं देहि मे शिवे इति डारकबंधनम् २१ क्षीराणवसुतालक्ष्मीचंद्रस्यैव सहोदरि गृहाणाध्यमहालक्ष्मी
 देहि तुभ्यं नमोस्तुते इति पुनरध्य २२ श्रीवृक्षस्य दलं देवि महादेवा प्रियंसदा विल्वपत्रं प्रयच्छामि पवित्रं ते सु
 निमलं इति विल्वपत्रं २३ इह जन्मनियत्पापं सप्तजन्मांतरेषु च निवारय महादेवि लक्ष्मीनारायण प्रिये इ-
 ति प्रदक्षिणा २४ दामोदरि नमस्तुभ्यं नमस्ते लोकनायके हरिकति नमस्तुभ्यं त्राहि मां परमेश्वरि इति नमस्का
 रः २५ क्षीराणवसमुद्भूते कमले कमलालये प्रयच्छ सर्वकामांश्च विष्णुवक्षस्थलालये इति व्रतसमर्पणं २६
 छत्रचामरमांदोलव्यजनं दर्पणतथा गीतवादित्रतैश्च विष्णुवक्षस्थलालये इति छत्रादिसमर्पणं २७ शु
 क्रवारे समभ्यर्च्य क्षमप्य च मे श्वरि वरलाक्ष्मि महादेवि सर्वकार्थप्रदायिनि इति क्षमापनं २८ प्रयच्छ पुत्र
 कामांश्च विष्णुवक्षस्थलेनघे पुत्रान् देहि यशो देहि सौख्यं सौभाग्यं मे वच त्रैलोक्यजननि त्राहि वरदे भक्तवत्सेले
 इति प्रार्थना एकविंशतिपक्षाघातशर्करया युतं इंदिरे प्रीयतां देवि अतः शान्तिं प्रयच्छ मे इति वायनं ३०
 इंदिरा प्रतिगृह्णाति इंदिरे वै ददाति च इंदिरे तारके भाभ्यामिंदिरे नमो नमः इति वायनग्रहणमंत्रः ३१ इ

तिवरलक्ष्मीपूजाविधिः अथकथा सूतउवाच कैलासशिखररम्येसर्वदेवनमस्कृतेगौड्यासहमहादेवोद्वैर
 क्षर्वनोदितः जितोसिंजितेत्याहपार्वतीपरमेश्वरं सोपित्वंचजितेत्याहमुविवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्त
 दाष्टष्टोमृपावादमभापत् तदाकोपसमाविष्टागौरीशापंददौतदा कुष्टीभमृषावादिन्चित्रसेनहतप्रिय नान्द
 तेनसंमपांपक्वापिष्टंश्रुतावपि चित्रनेमिर्विशषज्ञः सत्यंवदतिनोमृषा प्रसादः क्रियतांदेवि देवीमाहवृषध्वजः
 प्रसादसुमखीतस्मैविशापंचजगादसा यदासरोवररम्येकरिण्येतितपः शुचिःततःस्वर्गणिका. सर्वाः वक्ष्यंति
 त्वासमाहिताःतदाभवान्विशपांस्यादित्युक्तः सपपातह ततोदिनैश्चकृतिभिश्चित्रनेमिः सरोवरे कुष्टीभूत्वावसं
 स्तत्रददर्शस्वर्विलासिनीः देवतापूजनेयुक्ताः पत्रच्छप्रणिपत्यताः किमेतद्गोमहाभागाः किंपूजायांतुवां
 छितं किंचास्माभिरनुष्ठयमिहामुवसुखाप्तये इतिव्रतांचित्रनेमिश्चक्रेष्येवंसुलोचनाः येनास्माद्विरिजाशापा
 न्मोक्षयसेचिरदुःखितः ताऊचुः क्रियमाणेते व्रतमेतदनुत्तमं वरलक्ष्मीव्रतंदिव्यसर्वकामसमृद्धिदं यदार
 वोकुलीरस्यमोसचश्रावणोत्तमे गंगायमुनयोर्गोस्तुंगभद्रासमस्तदा तस्मिन्मैश्रावणेमासिशुक्लतितुभृगोदं
 ने प्रारब्धधंयव्रतंतत्रमहालक्ष्म्यायतात्माभिः मुवर्णप्रतिमांकुड्याच्चतुर्भुजसमन्वितां पूर्वग्रहमलंकृत्यतोर-
 णैरंगवच्छिभिः गृह्यत्पूर्वादिगभागैशान्यांचाविशेषतः तंडुलान्प्रस्थसंस्थाकान्भूमौनिक्षिप्यजयेत् संस्था-
 प्यकलशंतत्रतीर्थतोयैःप्रपूरयेत् फलानिपरिनिःक्षिप्यसुवर्णतत्रनिक्षिपेत् पल्लवांश्चापिनिःक्षिप्यवेस्त्राणा-
 च्छाद्ययत्नतः प्रतिमांस्थापयेत्तत्रपूजयेच्चयथाविधि अग्न्युत्तारणपूर्वतुशुद्धस्तानंयथाक्रमं पंचामृतनक्षत्रपनंका-
 रयेन्मंत्रपूर्वकं शुद्धस्तानंपुनःकृत्वादेवीसूक्तेनैवैततः अष्टगंधैःसमभ्यर्च्यपल्लवैश्चसमर्चयेत् अश्वत्थवटवि-
 ल्वादिवृत्ताडिममालतीएतेषांपत्रमादायएकविंशतिसंख्यया नानाविधानिपुष्पाणिमालत्वादीनिवैततः धूप-

दीर्घमहालक्ष्मीपूजयेत्सर्वकामदां पायसं सर्वमन्नं च सर्वभक्ष्यैश्च संयुतं एकविंशतिसंख्याकैरूपैः पूजयेच्छ्रियं दे-
 व्ये सर्वसम्पत्त्याथवरं सद्युपागतः एवं संपूजयित्वा तां त्रिवलाच्चैश्च योऽहंश उपचारैर्वहुविधैर्नानासम्माननेनैस्तथा
 नृत्यगीतादिसहितैर्देवीं संप्राप्त्येच्छियं उमासरस्वतीमाताशचीचित्रिवादिनी एताभिश्च कृतं सम्यग्ब्रतं सर्व
 समृद्धिदं पूजावसानपथं तं चित्रनेमिरभूततः होमधूपसमाधाय घृतदीपप्रभावतः गतकुष्ठस्स्वर्णतेजाः शु-
 चिस्तद्रतमानसः तस्मिन्नेव ब्रते सम्यङ्मनःसंघाय सर्वदा पंचवायनकंदत्वाकांशृण्वीतवाग्यतः तयामौन
 गृहीत्वा तु आरतिं परिकल्पयेत् ब्रतं प्रकुर्वतां हस्तादेकं पूगफलं तथा पूर्णैकं चूर्णसहितं वद्धनीयं प्रयत्नतः आरक्त-
 मांसि संजते कुटुर्घाद्भ्रतमनुगमं नोचिनक्त ब्रतं कथं सर्वदा शुभमिच्छता अनेन चक्रमैव सगृह्णीयात्प्रयत्नतः अ-
 हंत्वस्यां करिष्यामि ब्रतं सर्वसमृद्धिदं इत्युक्त्वा सर्वदेव्यस्ताः कारयामासुत तक्षणतः सुवर्णनिर्मितां देवीं वस्त्रालंका-
 रं संयुतां पूर्वोक्तिन विधानेन पूजां कृत्वा प्रयत्नतः पंचवायनकंदत्वा कृत्वा तेष्वयथाक्रमं विप्राय वटवैचैव देव्यै
 च ब्रतचारिणे सुवासि न्यैतत्स्वेकमार्पितं चित्रनेमिना एवं सम्यक्क्रमेणैतान्दत्त्वा वायनपंचकं ततो गृहं गतेन दे-
 वीं नत्वा यथाक्रमं ततो ह्यनुज्ञां संप्राप्य भक्षयित्वा ततो ब्रती नागवल्लीदलं त्वेकं क्रमुकं चूर्णवर्जितं भक्षयि-
 त्वा तु यैकांते प्रभाते तं निरीक्ष्य च आरक्ते च ततो जाते ब्रतस्यास्य प्रभावतः अद्याहं गतपापेऽस्मि देवी दर्शनमागतः
 एवं सम्यग्ब्रतं चोर्णैर्कृतं यन्मे यथाश्रुतं चित्रनेमि ब्रतं कृत्वा कैलासं शंकरालयं गत्वा प्राणम्य देवेशं देवीं सादरपूर्व
 कम् पार्वती च तदा प्राह चित्रनेमि स्वपुत्रवत् पालनीयो मया त्वं हि सत्यमित्यवधार्यतां चित्रनेमिस्तदा प्राह पा-
 र्वती हरयच्छभां तव पादां जुंजं दृष्टं वरलक्ष्मीं प्रसादतः महादेवस्ततः प्राह चित्रनेमि शुचि ब्रतं अद्य प्रभूतिकैलासे
 भुंक्ष्व भोगान्यथेप्सितान् पश्चादंतां सिर्वैकुंठतस्यास्य प्रभावतः पार्वत्या यत्कृतं पूर्वपुत्रलाभार्थं यातया दृष्टश्च

पणुत्तस्तत्रतश्चसमहाव्रतम् नदिश्चविक्रमादित्ये राज्यप्राप्तंतदाज्ञया नदिश्चकांतयाहीनकांतालब्धाप्र
 सादतः तद्याचैतद्गतं कृत्स्नं कृतवैपुत्रहेतुतः पुत्रंचसुपुत्रेसापित्वैलोक्यभरणक्षमं इहमानुपलोकैहिव्रतं-
 चीर्णसुविस्तरं तदाप्रभृतियेनंदवरलक्ष्मीव्रतंशुभं व्रतंपुण्यंनरोवापिकुर्याच्चैवतथांगना भक्त्याकरोतिवि-
 पुलान्भोगान्प्राप्यश्रियंव्रजेत् व्रतानामुत्तमंपुण्यंवरलक्ष्मीव्रतंशुभं तत्कृत्वाचनरोनारितौवरैनांनम्रसंशयः य-
 इदंशृणुयान्नित्यंश्रावयेद्वासमाहितः धनधान्यमवाप्नोतिवरलक्ष्मीप्रसादतः इतिभाविव्योत्तरेवरलक्ष्मी
 व्रतम् इतिशुक्रवारव्रतानि अथशनिवारव्रतानिभविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यां
 मिरहस्येद्यत्तदुत्तनं येनलक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिःपुष्टिःकांतिश्चजायते मूलेनसूर्यतनयंगृह्णीत्वाभरतर्षभ तस्मिन्दिने
 पूजनीयंग्रहत्रितयमादरात् शनैश्चरश्चराहुश्चकेनुश्चकेतुमाश्रुप होमंघृतांतलैःकुर्यात्प्रहनास्नातुंमंत्रवित्
 प्रथमाष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेववा होतव्यामधुसर्पिर्भ्यादद्याच्चैवघृतेनच यथाक्रमंशमीर्द्वौकुशानांसिन्धः
 स्मृताः सप्तसैवसंप्राप्तेनकेसूर्यमुतस्यच ग्रहास्त्रयोपिकर्तव्याराजन्लोहमयाःशुभाः लोहपात्रेस्थि-
 ताःसर्वेसौर्वणैवाकुरुद्वह व्रतांतैर्हतिशेषः कृष्णवस्त्रयुगच्छन्नादद्यादैकैकशःक्रमात् तवशानिरूपंतु
 कृष्णवासास्तथाकृष्णः शनिःकार्यःशिराततः दंडाक्षमालासंयुक्तःकरद्वितयभूषितः काष्णायमरथेकार्य-
 स्तथैवाष्टुरंगमे राहुकेत्वोःस्वरूपंतुमत्स्यपुराणे करालवदनःखड्गचर्मशूलवरप्रदः नीलासिंहास-
 नयुतोरालुरप्रशस्यते धूम्राद्विवाहवःसर्वैर्गदिनोविकृताननाः कृष्णसगतांनित्येकतवःस्युर्वरप्रदा-
 इति मृगनाभ्यासमानाभ्योधूपकृष्णागुरुंतथा दत्त्वाकासारनैवेद्यंब्राह्मणायोपपादेयत् शनैश्चरमस्तु-
 भ्यंनमस्तेराहवेतथा केतवेधनमस्तुभ्यंसर्वशान्तिप्रदोभव एवंकृतेभवेद्यत्तुतन्निवोधद्विजोत्तम यदिभौमैरवि-

सुतोभास्करोराहुणासह केतुश्चमर्द्देनितिष्ठतिसर्वपीडाकराग्रहाः अनेनकृतमात्रेणसर्वेशाम्यंत्युपग्रहाः यए
 वंकुरुतेराजासदाभक्तिसमन्वित तस्यसानुग्रहाःदेवाशातियच्छतिभूपतेः सूर्यःशशीकुजधोगुरुशुक्रसौरीन् ह
 स्तादिऋक्षसहितानुदितक्रमेण संपूज्यहेमघटितान्द्विजपुंगवायदत्त्वापुमान्ग्रहगणेननपीड्येतेत्र शशीति
 द्वितीयैर्येप्रथमा शनैश्चरंराहुकेतूलोहपात्रेव्यवस्थितान् कृष्णागुरुःस्मृतोधूपोदक्षिणात्वात्मशक्तिःइतिभविष्यो
 त्तरोक्तंशनित्रतम् श्रीकृष्णउवाच कदाचिदाश्रमपदं पिप्पलादस्यनारदः जगामकामचरणपर्यटन्नवनीतलं
 तथातिथेयंश्रेयोर्थापिप्पलादोयनारदं विहितायांसपर्यायायोगज्ञतमयाब्रवीत् मुनेवनेचिरकालमालंब्यस्थितवा
 नहं श्रयास्यवृक्षमक्षीणछायस्थानमनुत्तमं कर्गर्तोमांविहार्यैहमदीयाँपितरोमुने तमाहनारदः पूर्वं सर्वलोकानलः
 शनिः पीडयामासवसुधांसर्वेषामसुधारिणां रोगांश्चकारदेहेपुगृहेषुचधनक्षय तदापुराण्यरण्यानिपरिश्रम्यफ
 लादिकं आदायकायपोपायसायमायातितेपिता क्लीवभावंपुरस्कृत्यशनैश्चरसमाक्षितः त्वांविहायसचापस्सुगत
 ईयतस्ततःकचित् एवमुक्तःशिशुःक्रोधाज्ज्वलन्निवहुताशनः आलोक्यगगनाद्भूमौपातयामासवैशानिं पतमानो गि
 रेऽशृंगीलम्नःखेजोभूवह धरण्यांपतितं दृष्ट्वाभास्करात्मजमातुरं ननर्त्ताभुजमुक्षिप्यनारदोहृष्टमानस हृष्टो
 देवांस्तथाहूयदर्शयामासतशनिं अथदेवास्तदाप्राप्तान्नह्ररुद्रंद्रपावकाःतत्कृतेसात्वयामासुःक्रोधमुग्धमुनिंचते
 स्वस्ति तेस्तुमहाभागपिप्पलादमहामुने अतस्त्वंपिप्पलादेतिलोकेख्यातिं गमिष्यसि अतस्त्वांपूजयिष्यंति
 स्नात्वापुष्पाक्षतादिभिः गृहाश्रमपदेरस्यक्षिपयन्भुविभाविताः सप्तजन्मानुगंसौख्यंयुष्मैत्रात्रानुगामिनी ते
 पालक्ष्मीर्नदूरस्थाभविष्यतिकदाचन स्मरिष्यतिचयेपित्वांपिप्पलादेतिनामतः तेषांशनैश्चरकृतानपीडा-
 पिभविष्यति क्षमत्वाऽस्यमहाभागनिर्दोषोयंग्रहाग्रणीः वरवृक्षमस्कारैःशान्तिभवतिपूजितः अतोर्थमस्य

दिवसे संनातमभ्यंगपूर्वकं कार्य्ये द्ये तु विप्राय तैलमभ्यंगहतवे यस्तु संवत्सरयावत्प्राप्ते शनिदिने नरः तैलं
 ददाति विप्राणां स्वशस्त्यान्यजनस्य तु ततः संवत्सरस्य ति प्राप्ते तस्य दिने नरः तैलं ददाति विप्राणां स्वशस्त्या-
 न्यजनस्य तु ततः संवत्सरस्य ति प्राप्ते तस्य दिने पुनः लोहेन घटितं शौरि तैलं कुम्भे विनिःक्षिपेत् लोहे वा
 मृगमये वा कृष्णवस्त्रयुगच्छदं कृष्णगोदक्षिणायुक्तं कृष्णकवलशायिनं तिलतैलेन च स्नानं कृष्णपुष्पैस्ति लो
 दनेः पूजयित्वा सूर्यपुत्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् कृष्णाय द्विजमुख्यायेतरस्मै तदभावतः मंत्रेणानेन ब्रह्मर्षेशत्रो
 देवीति भक्तिः इतरे पातु वर्णानां शृणु मंत्रं द्विजोत्तम क्रूरावलोकनवशाद्भुवनं नाशयति यो ग्रहो दुष्टः तुष्टोधन
 कनकं सुखं ददाति नः शनैश्चरः पातु यः पुरा भ्रष्टराज्याय नलाय प्रददौ किल स्वप्ने तस्य निजराज्यं समेशौरिः प्रसीदतु
 केशनीलां जनप्रदं च मंदं चेष्टा प्रसारिणं छाया मातैः संभूतं तं न मामि शनैश्चरं नमोर्के पुत्राय शनैश्चराय न हार
 वर्णीजनमेव काय अत्वारहस्यं भवकामदश्च फलप्रदो भिभवसूर्यपुत्र नमोस्तु प्रतराजाय कृष्णदेहाय वैगमः शनैश्चरा
 यैव तद्वच्छुद्धुद्विप्रदायिनेय एवं नामभिः स्तौति तस्य तुष्टो ददात्यसौ तदायं तु भयं तस्य स्वप्ने पि न भविष्यति एवमुक्त्वा
 सुराः सर्वे प्रतिजग्मुर्यथागतं शनैश्चरो वै धसापि ग्रहत्वेन प्रतिष्ठितः पिप्यलादोऽपि ब्रह्माज्ञां परिपालयन् शनै
 श्रं तु संपूज्य तुष्टावरचितां जलिः कौणस्थः पिंगलो वभुः कृष्णरौद्राद्रांतको यमः शौरिः शनैश्चरो मंदः प्रीयतां भिग्रहोत्तमः
 शनैश्चरमिति श्रुत्वा पिप्यलादो महामुनिः स्वल्पस्वेव विमानस्यो दृश्यते द्यापि मानवैः इदं शनैश्चराख्यानं ये श्रोष्यन्ति स
 माहिताः तेषां कुरुवर श्रेष्ठशनिपीडानजायते कृष्णाय सेनघटितां ग्रहराजमुत्तिलोहे निधाय कलशेति तैलपूषे यो वा
 ह्मणाय रविजं प्रददाति भक्त्या पीडा शनैश्चरकृतान हि बाधतेतं इति भविष्योत्तरे शनिव्रतं अथान्यदपि शनिव्रत
 विधानम् मदनरत्ने स्कंदपुराणे भावणे मासि सं प्राप्ते शोभने शनिवासरे लोहरूपं शनिं कृत्वा स्नाप्य पंचामृतं न वै

पुष्पैरष्टविधैर्धूपैः फलैश्चैव विशेषतः नामभि पूजयेदतैः क्रमेण ग्रहसप्तमं कोणस्थः पिंगलो बभ्रु कृष्णो रौद्रो तको
 यमः सौरि शौनो च रोमं द. पिप्यलटिनसंस्तुतः शन्नो देवो विमित्रेण वैदिकेन च पूजयेत् पूजयित्वा च नैवेद्यतत. कु
 र्यात्क्रमेण तु ममागमं कप्रथमो द्वितीयो पायसं शुभं तृतीयं त्वं वलीकार्थ्या चतुर्थे परिकाशुभा प्रथमादिशब्दै शनि
 वासराः शुक्लादि कृष्णां तथा वणमासगता उच्यंते तप्ततंडुलपिष्टकृताय वागंबरलीति प्रोक्ता अथ दशरथकृतशनि
 स्तोत्रं स्कंदपुराणे श्रीपर्वत्सुवाच द्वादशाष्टमजन्मस्थ शनो सर्वग्रहे श्वरे किं कर्तव्यं नरैः स्वामिन् विधानं ह्येशाशां
 तये शंकर उवाच रघुवंशेति विख्यातो राजा दशरथः पुरा चक्रवर्त्ती स विज्ञेयः समृद्धिपाधिपः स्मृतः कृत्तिकांति शनिं
 ज्ञात्वा देवैर्ज्ञातापि तोहिंसः रोहिणीं भिदयित्वा तु शनिर्यास्यति सांप्रतं शाकटो नाम भेदो यं सुरासुरभयंकर.
 द्वादशाब्दं तु दुर्भिक्षं भविष्यति सुदारुण एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मंत्रिभिः सह पार्थिव. चिंतयामास किमिदं
 भयंकरमुपस्थितं देशाः सनगराश्चान्ना अयभीता. समंततः पृ. व्याः सर्वतो लोकाः क्षयस्ते पांस
 मागत. आकुलं तु जगत्सर्वं परैरजानपदादिकं पप्रच्छ प्रयतो गजावसिष्ठ प्रमुखान् द्विजान् दशरथ उवाच स
 माधानं किमत्रास्ति त्रुतमेद्रुषितमाः वसिष्ठ उवाच प्रजारक्ष्याः प्रयत्नेन तस्मिन् भिक्षुकुतः प्रजा अ
 साध्यः खलु योगो य ब्रह्मविष्णु शिवैरपि इति सं चिंत्य न न सासाहसं परमं ययौ समादाय धनं दिव्यं दिव्यायुध
 समान्वितः रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमंडलं स पांः योजनानां तुल्यं सूर्योपरि स्थित रोहिणीं पृष्ठमासाद्य
 राजा दशरथस्तदा रेथं तु काचो देव्यं न एति रत्नविभाषिते हंसवर्णहयैर्युक्ते महोक्तु समन्विते दीप्यमानेन
 हारतैः किरीटमुकुटोज्वल. व्यराजत तदा काशो द्विती. य इव भास्कर. आकर्णचापमाकृष्य संहारांस्त्रयोज
 यत् कृत्तिकांति शनिः स्थित्वा प्राविशत् किल रोहिणीं दृष्ट्वा दशरथं चात्र तस्थौ स भुक्टी मुखः संहारांस्त्रय

निदंष्ट्वसुरासुरानिपूदनं हसित्वा तद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् शनिरुवाच पौरुषं तव राजेन्द्र पृथ्वातिभ
यं करं देवीसुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरो रगाः मया विलोकिताः सर्वे भस्मतां च ब्रजंति ते तुष्टो ह तव रा
जेन्द्र तपसा पारुषेण च वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यद्भीप्सितं दशरथ उवाच रोहिणीभिदयित्वा तु न गंतव्यं
त्वया शने याचितुं मया सौरे नान्यमिच्छामि ते वर एव मस्त्विति चेत्का वरं दत्त्वा शनिः स्थितः प्राप्य
चापि वरं राजा कृतकृत्यो भवत्तदा द्वादशाब्दं च दुर्भिक्षना भवच्च कदाचन एवं वरं तु संप्राप्तो हृष्टरो मासपार्थिवः
रपोपरिधनुः स्थाप्य भूत्वा वै वृतांजलिः ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनां धिनायकं राजा दशरथः स्तोत्रं सौरि
दमथाकरोत् दशरथ उवाच नमः कृष्णाय नीलाय शितिकठानि भाय च नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलानि भाय च नमो नि
र्मासि देहाय दर्पि श्मश्रुजटाय च नमो विशाले नत्रापस्थूले राग्णे नमो नमः नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमो नमः
सूर्यपुत्र नमस्ते स्तु सर्वात्कर्त्य नमो स्तु ते नमः कालाग्रिरुद्राय कृतांताय च वैनमः नमो मंदगते तुभ्यं निस्त्रिंशाय नमो
नमः तपसा दग्धे देहाय नित्यं योगरताय च ज्ञानचक्षुर्नमस्ते स्तु कथय पात्मज सूदन तुष्टो ददासि वैराज्यं रुष्टो वै
हरासि क्षणात् देवासुरमनुष्याश्च सिद्धविद्याधरो रगाः त्वया विलोकिताः सर्वे दन्द्यमाशु ब्रजंति ते ब्रह्माशक्रोम
नुरैव ऋषयस्स ततारकाः क्षुष्टराज्याः पतत्येतत्तव दृष्ट्या विलोकिताः देशाश्च नगराग्रामादिशैव दुर्मास्तथा त्व
या विलोकिताः सर्वे नाशं याति समूलताः प्रसादं कुरु मे सौरि वरार्थं तव संस्थितः एवं स्तुतस्तदा सौरिर्ग्रहराजो महा
बलः अब्रवीच्च शनिर्वाक्यं हृष्टरो मासपार्थिवं शनिरुवाच तुष्टो ह तव राजेन्द्र स्तेवेनो नमानद वरं ब्रूहि प्रदास्या
मि त्वेच्छयारधुन दनं दशरथ उवाच प्रसन्नस्त्वं यदा सौरि वरं ब्रूहि मे भिषितं अद्य प्रभृत्ति सौरि ते पाडाकार्थ्यनक

स्याच्च देवासुरमनुष्याणां पशुपक्षिशरीरेणां शनिरुवाच ग्रहाणां सग्रहो ज्ञेयो यस्तपोडाकरः स्मृतः अदेयो हि
 वरो यस्तु भूयैव ददामि ते त्वया प्रोक्तं चेमेस्तोत्रेयं पठिष्यति मानवः एककालो द्विकालं वा पौडां मुचामितस्यैव
 देवासुरमनुष्याणां सिद्धि विधाधरक्षसां मृत्युस्थानगतो वा पिजन्मस्थानगतो पि वा यः पुनः श्रद्धया युक्तः शुचिस्नातः
 समाहितः भक्त्योपचारैः संपूज्य प्रतिमालोहजां मम मद्भिनेतु विशेषेण स्तोत्रेणानेन पूजयेत् पूजयित्वा जपस्तोत्रं भू-
 त्वैवैव कृतो जालिः मापोदन्नं तैलमिश्रदद्याल्लोहं च दक्षिणां कृष्णां गान्धर्वं वा पि दद्याद्विप्राय धीमते तस्य पीडा न चैवाहं
 करिष्यामि कदाचन गोचरे जन्मलेभे वादशास्वतर्दशसु च रक्षामि सततं तस्य पीडामन्यग्रहैः कृताम् शनैर्न
 विधेनेन पीडामुक्तं जगद्भवेत् वरद्वयं तु संप्राप्य राजादशरथस्तदा स्वस्थानं च ततो गत्वा प्रातः कामो भवन्नृपः
 इति स्कंदपुराणे दशरथकृतं शनिस्तोत्रम् ॥ अथान्यदपिशनिः स्तोत्रम् शौरिः शनैश्चरामंदो यमः खजो
 महोरुहः छाया सुतश्चरविजः पातंगे आतको नलः सुरारिर्ज्वरहंता चरकाक्षो दंडभृत् तथा कृतांतः सस्यधा-
 तोष क्षयः कालो नलप्रियः इति विंशतिनामानं त्रिसंध्यः पठेत्सदा शनैश्चरभयंतस्य स्वप्ने पि न भविष्यति गर्ग
 श्रीकोशिकश्चैव पिप्यलादो महामुनिः शनैश्चरकृतान्दोषान्नाशयंति न संशयः इति विंशतिशनिनामात्मकं श-
 निस्तोत्रम् अन्यच्च कोणांतको रुद्रयमो थवश्चुः कृष्णः शनिः पिंगलमंदसौरिः नित्यं स्मृतो यो हरते च
 पीडां तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय १ नरानरेन्द्राः पशवोगजैन्द्राः सरासपाः काटपतंगभृंगाः पीडयं-
 तिसर्वविषमस्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय २ सुरासुराः किंपुरुषा गजैन्द्रगंधर्वविधाधरपन्नगा
 इव पीडयंति सर्वविषमस्थिते च तस्मै नमः श्रीरविनंदनाय ३ देशाश्च दुर्गाणि वनानि येन ग्रामाश्च देशाः
 पुरपत्तनानि पीडयंति सर्वविषमस्थिते च तस्मै नमः ४ स्वाष्टास्वयं भूभुवनत्रयस्य त्राणि हरिः संहरणे महेशः एक

निदंशसुरासुरानिपूदनं हसित्वातद्भयात्सौरिरिदं वचनमब्रवीत् शनिरुवाच पौरुषं तवराजेंद्रदृष्टं चातिम
यं करं देवीपुरमनुष्याश्चासिद्धाविद्याधरो रगाः सर्वे भस्मतां च ब्रजं जिते तुष्टो हंतवरा
जेंद्रतपसापौरुषेण च वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यद्भीप्सितं दशरथ उवाच रोहिणि भिदयित्वा तु न गंतव्यं
त्वया शनैः याचितुं मया सौरे नान्यमिच्छामि ते वरं एवमास्त्विति तं चोत्का वरं दत्त्वा शनिः स्थितः प्राप्य
चापि वरं राजा कृतकृत्यो भवत्तदा द्वादशाब्दं च दुर्भिक्षेनाभवत्तदकाचन एवं वरं तु संप्राप्तो हृष्टरो मासपार्थिवः
रथोपरि धनुः स्थाप्य भूत्वा चैव कृतांजलिः ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गणनाथं विनायकं राजा दशरथः स्तोत्रं सौरि
दमया करोत्तु दशरथ उवाच नमः कृष्णाय नीलाय शितिकंठे निभाय च नमो नीलमय खानीलोत्पलनिभाय च नमो नि
र्मास देहाय दार्घ्यं नमः श्रुजटाय च नमो विशाले नेत्राय स्थूलो रम्णे नमो नमः नमो दीर्घाय शुष्काय कालदंष्ट्र नमो नमः
नमस्ते कोटराक्षाय दुर्निरीक्षाय वै नमः नमो घोराय रौद्राय भीषणाय करालिने नमस्ते सर्वभक्ष्याय बलीमुख नमो नमस्ते
सूर्यपुत्र नमस्ते तु सर्वातर्कयन्तमोऽस्तुते नमः कालाग्निरुद्राय कृतांताय च वै नमः नमो मंदगते तु भ्यनिहिं शि शाय नमो
नमः तपसादग्धे देहाय नित्ययोगरताय च ज्ञानचक्षुर्नमस्ते तु कथय पात्मज सूदन तुष्टो ददासि वैराज्यं रुष्टो वै
हरसि क्षणात् देवांसुरमनुष्याश्च सिद्धा विद्याधरो रगाः त्वया विलोकिताः सर्वे दंध्यमाशु ब्रजं जिते ब्रह्माशक्रोम
नुरैव ऋषयस्सप्ततारकाः भृष्टराज्याः पतंत्येते तव दृष्ट्वा विलोकिताः देशश्च नगराग्रामादि शशैव द्रुमास्तथा त्व
या विलोकिताः सर्वे नाशं याति समूलताः प्रसादं कुरु मे सौरैव राथैतव संस्थितः एवं स्तुतस्तदा सौरिर्ग्रहराजो महा
बलः अत्र ब्रवीच्च शनिर्वीर्यं हृष्टरो मासपार्थिवं शनिरुवाच तुष्टो हंतवराजेंद्रस्ते वेनो नमानद वरं ब्रूहि प्रदास्या
मि त्वेच्छयारघुनंदन दशरथ उवाच प्रसन्नस्त्वं यदा सौरैव रं ब्रूहि ममेप्सितं अद्य प्रभृति सौरि ते पीडाकां ध्याना न क

शनिवारकाट्यां तत्रविधिः प्रातःशर्माकाष्टेनदंतधावनंकृत्वा तिलतैलाभ्यगंविधाय नद्यादौस्नात्वा
 नित्यकर्मनिर्वर्त्य पूजासामग्रीसंपाद्य शमीमूलंतदभावेअथत्यमूलगत्वा तत्रमृद्वैदिकांविधाय तस्याध
 नुकारंमंडलंवलिरूप्य कृष्णतिलैर्द्रोणमितैःपरिपूर्य्य तदुपरिकृष्णायसर्निर्मितां महिपासनांद्वि-
 भुजादंडपाशधरां शनैश्चरम्निधायकृष्णवस्त्रवोष्टितांकृत्वा एवंपीठिकांसंपाद्य संकल्पंकुर्यात् ॥
 तद्यथा ओमद्येतित्तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनोऽखिलदुःखदौर्भाग्यनिरसनपूर्वकइहजन्मनिजन्मंतरेच सुख-
 सौभाग्यपुत्रपौत्रधनधान्याद्यभिष्टद्विद्वाराशनैश्चरप्रीत्यर्थंशनिवारव्रतंकरिष्ये इतिसंकल्प्य तत्रादौगणे
 शपूजनादिविधाय शनिप्रतिमायांप्राणप्रतिष्ठांकृत्वाध्यायेत् शनैश्चरंदीर्घेदहंदंडपाशधरंतथा पिंग-
 लंसूक्ष्मदेहंवाध्यायामिरविनंदनं इतिध्यात्वा शमग्निरितिभ्रंशन्नोदेवीतिऋचाशनैश्चरायनम इतिना
 ममंत्रेणवापूजामारभेत् तिलतैलेनपुरुषसूक्तेनशनिमूक्तेनच अभिषेकंकुर्यात् कृष्णवस्त्रेणसप्ततंतुभिश्च
 वेष्टयेत् एवंपूर्वोक्तमंत्रैरावाहनासन पाद्याध्याचमनीयमधुपंकुपुनराचमनीय स्नानंपंचामृतस्नातशुद्धस्नानिन
 अयैवोकेवलेनतिलतैलेनवस्नानकारयित्वा वस्त्रयज्ञोपवीतंगंधपुष्पांतपूजयित्वांगपूजांकुर्यात् ओंकोणस्था
 यनमःपादौपूजयामि पिंगलायगुल्फौपूज. बभ्रवेजानुनीपूज. कृष्णायजघेपू. रौद्रायऊरूपूज. अंतका-
 यगुह्यंपू. यमायकर्टिपू. शौरेपनाभिपूजयामि शनैश्चरायहृदयपू. मदायकंठपू. पिप्पलादंसंस्तुताय
 मुखं चर्यणगात्रायश्रोत्रंपू. स्थूलरोम्णेने. तपसादग्धदेहाय भ्रूमध्यपूजयामि नित्ययोगरताय. ललाटंपू. ज्ञा
 ननेत्रायशिरःपूज. काश्यपाय. शिखांपू. अर्कंसूनेवेनमः सर्वांगपूजयामि ततोधूपं दीपं नैवेद्यं पुनराच
 नीयं फलंतांबूलं दक्षिणांचदत्त्वा सप्तप्रदक्षिणा सप्तनमस्कारान्कृत्वास्तुवीत नमःकृष्णायनीलायशि

स्त्रियाऋग्यजुसाममूर्ति स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ५ प्रयागकूलयमुनातटचसरस्वतीपुण्यजले गयायां यो
 योगिभिर्ध्वयशरीरसूक्ष्म स्तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ६ अन्यप्रदेशास्त्वगृहं प्रविष्टाय दीयवारं सुखिनो न
 राः स्युः गृहागता येन पुनः प्रयाति तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ७ तिलैर्यैर्वर्मापगुडान्नदानैर्लौहेन
 नीलांबरदानतो वा प्रीणातिर्मन्त्रैर्नजवासेरेण तस्मै नमः श्रीरविन्दनाय ८ शन्यष्टकं यः पठति प्रभा
 ते नित्यं स भूत्यै पशुवाधैश्च करोति राज्ञ्यं भुवि भूरि सौख्यं प्राप्नोति निर्वाणपदं तथाति ९ इति शनिस्तो
 त्रम् ॥ अन्यच्च स्कान्दे ततः कृतांजलिः भूत्वा स्तुतिं चक्रैः सवालकः पिप्यलादो द्विजः श्रेष्ठः प्राणिप
 त्यमुहुर्मुहुः नमोस्तु कोणसंस्था यधिं गलाय नमोस्तुते नमस्ते वैश्वरूपाय कृष्णाय च नमो नमस्तैश्चैर्ब्रह्मदेहाय नम
 स्ते चांतकाय नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौर्यै विभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्च नमोस्तुते प्रसादं कुरु देव शदीन
 स्य प्रणतस्य च शनैश्च उवाच परितुष्टोऽस्मि ते वत्सस्तोत्रेणानेन सांप्रतं वरं वरय भो वत्स येन यच्छामि वाञ्छितं
 पिप्यलाद उवाच अद्य प्रभृतिवैपीडावालानां रविन्दन त्वया कार्थ्या महाभाग न स्वकीया कथंचन यावद्वर्षाष्टकं
 जातं मम वांक्ष्ये न सूर्यज स्तोत्रेणानेन योन्यस्त्वांस्तु यास्मात्तरुस्थितः तस्य पीडानकर्त्तव्या देयोलाभो महाग्रह अर्धा
 ष्ठास्तिके योगे गतावत्कंसं स्थितो नरः तव वारे तु संप्राप्त्येयस्ति लालो ह संयुतान् भक्त्या ददाति नो तस्य पीडा कार्थ्या
 त्वया विभो कृष्णांगां यस्तु विप्राय तवोद्देशेन चच्छति अर्धाष्टमाप्ति कीपीडा तस्य कार्यं त्वयान च शमीसमि
 द्विर्गोहो मंतवोद्देशेन निर्वपेत् तथा कृष्णतिलैश्चैव कृष्णपुष्पां नुलेपनैः पूजां करोति यरतुभ्यं धूपैर्वै गुग्गुलुदहेतु क
 णावलेखनं संवेष्ट्य तस्य त्याज्या त्वया व्यथा सूत उवाच एवमुक्तः शनिस्तेन वाढमि त्येव जल्प्य च नारदं स मनुज्ज्ञाप्य
 जगाम निजसंश्रयं इति शनिव्रतविधानं अथ स्कंदपुराणे काशानि पूजाविधिः श्रावणे मासि शुक्लपक्षस्य प्रथमे

शनिवारैकार्क्यां तत्रविधिः प्रातःशमीकाष्टेनदंतधावनं कृत्वा तिलतैलाभ्यगंविधाय नद्यादौस्नात्वा
 नित्यकर्मनिर्वर्त्य पूजासामग्रीसंपाद्य शमीमूलंतदभवेत्तत्रश्वत्थमूलगत्वा तत्रमृद्वैदिकांविधाय तस्याध
 नुभाकारमंडलं तिलरूप्य कृष्णतिलैर्द्रोणमितैःपरिपूर्य्य तदुपरिकृष्णायसार्जितंतां महिपासनांदि-
 भुजादंडपाशधरां शनैश्चरुमूर्तिनिधाय कृष्णवस्त्रवेष्टितां कृत्वा एवपीठिकांमपाद्य सकल्पंकुर्यात् ॥
 तद्यथा ओमद्येति तिथ्यादिसंकीर्त्य आत्मनोऽखिलदुःखदौर्भाग्यनिरसनपूर्वकइहजन्मनिजन्मंतरेच सुख-
 सोभाग्यपुद्गलपौत्रधनधान्याद्याभिष्टब्धद्वाराशनैश्चरुप्रतीत्यर्थं शनिवारव्रतंकरिष्ये इतिसकल्य तत्त्रादौगणे
 शपूजनादिविधाय शनिप्रतिमायांप्राणप्रतिष्ठांकृत्वाध्यायेत् शनैश्चरुदीर्घदेहदंडपाशधरंतथा पिंग-
 लंसूक्ष्मदेहं वाध्यायामिरविनंदनं इतिध्यात्वा शमश्चरितमित्रेणशनोदेवीति क्रुचाशनैश्चरायनम इतिना
 ममंत्रेणवापुजामारभेत् तिलतैलेन पुरुषसूक्तेनशनिसूक्तेनच अभिपेकंकुर्यात् कृष्णवस्त्रेणसप्ततंतुभिश्च
 वेष्टयेत् एवंपूर्वोक्तमंत्रैरावाहनासन पादार्धाचमनीयमधुपंकुपुनराचमनीय स्नानंपंचामृतस्नातशुद्धस्नानेन
 अथैवाकेवलेनतिलतैलेनैवस्नानकारयित्वा वस्त्रयज्ञोपवीतंगंधपुष्पांतपूजयित्वांगपूजंकुर्यात् औकोणस्था
 यनम.पादोपूजयामि पिंगलायगुल्फौपूज. बभ्रवेजानुनीपूज. कृष्णायजघेपू. रौद्रायऊरूपूज. अंतका-
 यगुह्यंपू. यमायकटिपू. शोरेयेनाभिपूजयामि शनैश्चरायहृदयपू. मदायकंठपू. पिप्पलादंसंस्तुताय
 मुखं चर्पणगात्रायश्रोत्रंपू. स्थूलरोम्णेने. तपसादग्धदेहाय भ्रूमध्यपूजयामि नित्ययोगरताय. ललाटेपू. ज्ञा
 नेनेत्रायशिरःपूज. क्वाइयपाय. शिखांपू. अर्कसूनेनमः सर्वांगपूजयामि ततोऽधुं दीप नैवेद्यं पुनराच
 नीयं फलंतांबूलं दक्षिणांचदत्त्वा सप्तत्रदक्षिणा सप्तनमस्कारान्कृत्वास्तुवीत नम.कृष्णायनीलायशि

तिकंठनिभाय च नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चरनमोस्तुते ततो नारदप्रोक्तं स्तुतं प्रपठेत् इति स्तुत्वा विप्रसंपूज्य
 प्रस्थति लाव्वायनसदक्षिणां दद्यात् कृष्णवर्णः शृङ्गांश्च नीलजन्तुसन्निभः शनैश्चरः सूर्यसुतः सशौरिः
 प्रीयतां नमः शनैश्चरं ददातीदं प्रतिगृह्णाति चांतकः स एव तारकोभाभ्यां शनिरूपायै नमः ततस्तं विसृ
 ज्य गृहमागत्य तिलमिश्रमिष्टान्नं ब्राह्मणाय दत्त्वा स्वयं च भुजीत ॥ इति शनिव्रतविधिः ॥ एवमुक्तं प्रका
 रेण त्रयस्त्रिंशच्छनिवारपर्यंतं कृत्वा असामर्थ्येन तु श्रावणशनिवारेषु कृत्वा अंतोऽद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वो
 क्तं संकल्पं पठित्वा पूर्वोक्तपीठे सौवर्णशमीपत्रेषु हेमशनैश्चरद्विभुजं प्रतिष्ठाप्य सततं तु निर्मितं रुक्मोत्तरायं
 वस्त्रसंकंच समर्प्य पूजयेत् ततः स्थंडिले अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् तत्र प्रधानं शनैश्चरशमीसमिद्धि
 स्तिलाज्यद्रव्यैः प्रत्येकं अष्टोत्तरसंख्याकाहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये ततः सप्तद्विजान्संपू
 ज्य तेभ्यो दक्षिणायुतानि सप्ततिलपात्राणि दत्त्वा आचार्याय पीठं गांच दत्त्वा प्रार्थयेत् नमस्ते कोणसंस्थायोपग
 लाय नमोऽस्तुते नमस्ते वधूरूपाय कृष्णाय च नमोऽस्तुते नमस्ते शौरिद्रोहाय नमस्ते चांतकाय च नमस्ते यमसंज्ञाय
 नमस्ते शौर्यविभो नमस्ते मंदसंज्ञाय शनैश्चर नः स्तुते नमस्ते घोषरूपाय पिप्यलादे नः स्तुतं नमश्चैवणा
 त्राय स्थूलरोम्णे नमो नमः तपसा दग्धद्रोहाय नमस्ते योगधारिणे नमस्ते ज्ञानेन त्रायकाश्याय पायार्कसूनुवे प्र
 सादं कुरु देव शदीनस्य प्रणतस्य च इति स्तुत्वा तिलमिश्रितपक्वान्नेन भूदेवान्संपूज्य शिषो गृहोत्वा प्रणमेत् नी
 लांजनसमाभासरविपुत्रं यमाग्रजं छाया मार्तंडं भूतंतं नमामि शनैश्चरं चतुर्भुजं मंदगतिं शूलिनं गृध्रवाहनं कि
 रीटिं धनुष्मंतं चितयामि शनैश्चरं इति शनिवारसोऽद्यापनं सौरिनक्तविधानम् अथ सूर्यारुणसवादां कंशनिपू
 जाविधानम् श्रीसूर्य उवाच पादहीनस्तथा कृष्णः शनिः कार्यः शरीरतः दंडाक्षमालासंयुक्तः करद्वित

यमूपितः कांस्यासनेरथेलोहमेयचाष्ठरुगेमे पूजयित्वाशनिदेवंनिस्त्यंगधादिभिस्ततः प्रदद्याद्विदवि
 दुपेसर्वदोषापनुत्तये अथोमुखंशनेरूपकृत्वास्वर्णमयशुभ वरयेद्ब्राह्मणान्विज्ञान्वत्स्वाभरणकांचनैः संपूज्य-
 गंधपुष्पाद्यैः षोडशैरुपचारकैः संस्थाप्यकलशेषूर्णेनीलचैलपरावृत्ते केटिलक्षायुतंजपत्वाशनिमंत्रप्रय-
 त्ततः तदग्रेहोमयेद्यत्नात्स्यद्यहोक्ताविधानतः माघेस्तिथैःसर्पैश्चवृत्तेनापिशमीफलैः जपोपकल्पितां
 दद्याद्वक्षिणांचाहिरण्यीं पूर्णाहुतिं तत कुर्वात्कर्त्ताशुचिरलंकृतं वलालोध्रतिलैः कृष्णाशतपुष्पधनान्जनैः
 सलज्जैः क्लृप्तं कुर्वाद्यहोहपात्रशतस्थितैः शनिदोषोपशांत्यर्थं यजमानः प्रयत्नतः कृष्णांगां विधिवद्वात्क
 पिलां वापयस्विनीं सालंकारां मुवर्णां व्याशानि प्रीतिकरां शुभां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छत्तयादद्याच्चद-
 क्षिणां य एवं कुरुते सूतशनिशांतिविधानतः न तस्य दुरितं किंचिच्छेन्नैश्चरसमुद्रवम् जन्माष्टद्वादशेतुर्धा द्विती
 येचयदस्थितः महाविघ्नकरः सरोदुटांगस्योपि भावत छत्रोसहासनेदुर्गदेशकर्मभित्ततथा राज्यभंगप्र
 दोजन्मात्पंचमेभुवविघ्नकृत् सर्वमेतत्फलं दृष्ट्वा चापि तुर्विधः न किंचिद्भयमाप्नोति शनियोगप्रभावत राज्य
 भ्रष्टो लभेद्वाज्यं शस्त्रास्यात्सर्वतोभयं अथलोहमयसर्वमष्टांगुलमितं शुभं लिखित्वा तु नराकारं पादहीनमधो
 मुखं स्थापयित्वा तु तैलेन नीलचैलपरावृत्तं संस्थाप्य तैलपात्रे शुभं शनिमंत्रेण यत्नतः एवं संपूजयेन्नित्यं शनिवारवि
 शेमतः जपत्वाहुत्वा प्रयोगातिब्राह्मणाय समर्पयेत् अनेन विधिना यस्तु सूर्यपुञ्जं प्रपूजयेत् तुष्टियातिनसदे
 होपडिामुक्ताशनैश्चरः इति सूर्याणिवसवादेशनिपूजाविधानम् तत्रैव राहुकेतुपूजाविधानमपि द्रष्टव्यम् एव
 सूर्यादीनामपि तत्रैव ज्ञेयमिति दिक् अथ राहुस्तोत्रम् उैनमस्ते दैत्यरूपाय देवारिप्रणमाम्यहं नमस्ते भद्ररू
 पाय घोरेरूपाय वै नमः त्वं ब्रह्मावराणां काशौत्वविष्णुस्त्वंहरेः शिवः मत्स्यलोके भवान्प्रीतिसारजनतारकः

कृत्पवंतदुर्गाणिनगराणिपराणिच यस्यक्रोधवशाद्भस्मोभवंतिक्षणमात्रतः धूम्रवर्णोमहाभीमोर्काक्षः
 पिगलोचनः क्रूरग्रहस्तथाराहुर्मरूपोमहाबलः यस्यस्थानेपंचमेस्तिपटुचैवतृतीयके दशैमकादेशेचै
 वतस्यश्रेयःकरोतिच गोदानंभूमिदानंचअन्नंवंक्षचदापयेत् अस्यरतोत्रस्यमाहात्म्याद्वाहुपीडाप्रशाम्यति
 इतिराहुस्तोत्रम् ॥ अथकेतुस्तोत्रम् ॥ धूम्राद्विवाहवःसर्वेगदिनोविकृतानना गृद्धासनगतानित्यं
 केतवःस्युर्वरप्रदाः नमोघोरस्वरूपायमहाघोरस्वरूपिणे नमआनंददेशायजगदानंददायिने नमोभक्तजना
 नंददायिनेविश्वभाविने विश्वशायमहेशायकेतुरूपायतेनमः नमोरौद्रायसर्वार्थवरदायचिदात्मने अक्षाय
 विनिवासायनमःसंकटनाशिने त्रिपुरेशायदेवायभैरवायमहात्मने नमोर्वित्यायचित्यायनमश्चैवतन्यरूपि
 णे नमःशर्वायसर्वायदर्शनीयायतेनमः नमोचित्यस्वरूपायमहाभैरवरूपिणे नमोनमोमहादेवव्यापिने
 परमात्मने नमोलांगूलरूपायचंद्रसूर्यग्रहायच ममआपद्धिनाशायभूयोभूयोनमेनमः अग्निपुत्रोमहातेजःकेतुःसर्व
 ग्रहांतकः क्षोभयेद्यःप्रजाःसर्वाःसंकेतुःप्रीयतांमम इतिकेतुस्तोत्रम् अथतिथिनक्षत्रयोगवारव्रतानि कालांतराग-
 मेनक्षत्रतिथियोगेनतिथीनांग्रहयोगतः पुनरेवप्रवक्ष्यामिव्रतानितुयथास्थितं रोहिण्यांचंद्रवारेणाष्टमीयोगोयदा-
 भवेत् अथवासोमसंयोगिविशेषास्पृज्यवैशिवं पायसंवृतसंयुक्तंशिवायविनिवेदेयत् धूपदीपोपहारैश्चपूर्वव
 त्पूजयेच्छिवं वृतस्यप्राशनंकर्ण्यसर्वकाप्रदंव्रतं आदित्यरेवतीयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् तथाष्टम्यांमघायोगेशि
 वंसंपूज्यपूर्ववत् तिलास्तुप्राशनेत्रोक्तात्रादित्यव्रतमीरितं आरोग्यजायेततस्यपुत्रवंधुजनैःसह इत्यादित्यव्रतम्
 अश्विनीमीमसंवोगश्चतुर्दश्यांचदाभवेत् अष्टमीभरणीयोगस्तदाभौमव्रतंभवेत् संपूज्यपरयाभक्त्याशिवंपंचो
 पचारतः रकोत्पलप्राशनानुसाम्बाज्यंप्राप्तुयान्नरः इतिभौमव्रतम् रोहिणीबुधसंयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत्

अष्टम्यां चामहामेनवुधत्रतसमागमः शिवपूज्योविधानेनमहास्तानपुरःसरं महाव्रतीसमोपेतंप्राशयेत्पायसंप्लुतं
 पुवार्षदारपशवोवर्धेततस्यनान्यथा इतिवुधत्रतम् रेवतीगुरुसंयोगश्चतुर्दश्यांयदाभवेत् अष्टम्यांतिप्यसंया
 गादुरुत्रतमिदंभवेत् प्राशनंकपिलाज्यंतुत्राह्नक्षिरसमाश्रितं वागीशत्वमवाप्नोतिव्रतस्यास्यप्रभावतः इति
 गुरुत्रतम् श्रवणंभार्गवयुतंचतुर्दश्यांयदाभवेत् शुक्रव्रतंसदादेविपुनर्वस्वष्टमीयदा संपूज्यपरमेशानंयथावि
 भवविस्तरेः प्राशनंमधुनश्चात्रकर्तव्यंसंयतात्मना महाफलमवाप्नोतिव्रतस्यारयप्रभावतः इतिशुक्रव्रतम् ॥
 भरणीशानियोगस्तुचतुर्दश्यांयदाभवेत् आर्द्रायोगेयदाष्टम्यांतदामंदव्रतंभवेत् शिवंसंपूज्याविधिवत्प्राशनंसस्य
 मेवहि शानिरेकादशस्थोहिफलंयच्छतिशोभनं विरुद्धस्योहिदृष्टश्चतथेदव्रतमाचरेत् हेमरूप्यंप्रवालंच
 सुवर्णमौक्तिकंतथा शंखंसतारलोहंचक्रमाद्यत्नेनधारयेत् यथासंवदंतोवस्त्रमाचार्यायप्रयत्नतः इतिशानिव्रत
 इतिथिनक्षत्रपुक्कानिवारव्रतानि अथनक्षत्रव्रतानि अश्विन्यामश्विनाविष्टादीर्घायुजायतेनरः व्याधिभिर्मुच्य
 तेक्षिप्रमत्यर्थंव्याधिपीडितः १ भरण्यांचममभ्यर्च्यकुसुमैरसितैःशुभैः गंधादिभिस्तथाशुद्धैरपमृत्युर्विमुच्यते २
 अनिलंरुक्तिकायांतुर्वृद्धिसंपूजितःपरं रक्तमाल्यादिभिर्दद्याद्वृत्तहोमेनचध्रुवं इष्टःप्रजापतिःप्रीतइष्टान्दद्या
 त्पशूंस्तथा रोहिण्यदिंवशादूलगोजाविहयकुंजरान् ४ मृगशीर्षेथामोमंजयमारोग्यमेवच ५ आर्द्रायां
 चशिवपूज्यपशून्विजयमश्नुते सितैःपद्मादिभिर्दिव्यैर्देवतंपायासांशुभं शिवदेवताभितिसंबंधः ६ पुत्रान्पुन
 र्वंसोदद्यान्नरुणापूजितादिति ७ तिष्येवृहस्पतिर्वृद्धिददातिविपलंधनं ८ भोगांगंधादिभिर्नागाश्रच्छेपायां
 सुखावहः तर्पिताश्चप्रयच्छंतिभक्षार्थैर्मधुरैःशुभैः ९ रक्षाविपादिदोषेभ्यः प्रीताःकुर्युःसदैवहि मघा
 सुपितरःसर्वे हन्यैःकव्यैश्चपूजिताः प्रयच्छंतिधनंधान्यं भृत्यान्पुत्रान्पशूंस्तथा १० पूर्वायांविजयंदद्या

द्रगादेवः सुपूजितः ११ भक्त्या प्रपूजितो दद्याद्दुत्तरायां तथा र्यमा भर्तारमीप्सितं नार्थ्यं सुश्रवणोपितं
 इह जन्मनि चायुष्यं रूपं द्रावेण संपदः १२ पूजितं सविता हस्ते विश्वेतेजोनिधिः सदा वस्त्रैः पुष्पादिभि
 र्शेवददाति विपुलधनं १३ राज्यं तुष्टाचि चित्रायां निःसपत्नं प्रयच्छति १४ इष्टः संपूजितः स्वात्यां तथा वायुर्वरं प
 रं १५ इंद्रादीनि विशाखायां पितरक्तः प्रपूज्य तु धनराज्यं तुल्यं हतेजस्वी निवसेत्सदा १६ रक्तो भद्रमनूराधा
 स्त्विह संपूज्य भक्तिः प्रियो भवति सर्वेषां चिरजीवित्वमाप्नुयात् १७ गुणैः सर्वैश्च संपूर्णः कर्मणा च धनेन च ज्ये
 ष्ठ्या मिद्रमभ्यर्च्य मानवः सः प्रजायेत १८ मूलेन निःश्रुतिर्निष्ठवाभर्क्ष्य च पललादिभिः पूर्ववत्फलमाप्नोति स्व
 स्य निचध्रुवो भवेत् १९ अज्यं दृष्टां ब्रुजैः श्वेतैर्हुतापूर्वा सुपूर्ववत् संतापान्मुच्यते क्षप्रशारीरान्मानसान् तथा आ
 पादा सुतया विश्वान्तरापादयोगतः विप्रान्संपूज्य पुष्पाद्यैः स्वर्गमाप्नोति मानवः २१ श्रवणे तु सितैर्विष्णुज्यैर्धूपै
 र्ब्रह्मशक्तिः संपूज्य श्रियमाप्नोति परविजयमेव च २२ धनिष्ठा सुवसूनि द्वान्भयं जायते क्वचित् महतोपितथा श्वेतैर्ग
 धपुष्पादिभिः शुभैः २३ वरुणशतभिर्द्वर्च्य व्याधिर्मुच्यते विनरः आतुरः पुष्टिमाप्नोति स्वास्थमैश्वर्यमेव च २४ अजं
 भाद्रपदायां तु शुद्धं रक्तं सन्निभं संपूज्य मुक्तिमाप्नोति नात्र काग्या विचारणा २५ उत्तरायामिह बुद्ध्यं परां शांतिम
 वाप्नुयात् आदिबुद्ध्यं संपूज्य त्यनुषंगः २६ रेवत्यां पूजितः पूषा ददाति विविधान्पशून् सितैः पुष्पैः स्थितैश्च धृ
 तिविजयमेव च २७ एतैर्वैतसमाख्याता यज्ञाः संक्षेपतो मया नक्षत्रदेवतानां च साधकानां हिताय वै भक्त्या विन्ता
 नुसारेण भवति फलदा स्मृताः गतुमिच्छेद्यदन्यत्र कार्यं प्रारभ्यमेव च नक्षत्रदेवता यज्ञकृत्वा तत्सर्वमाचरेत् ए
 वं कृते हि तत्सर्वं यात्राफलमवाप्नुयात् क्रियाफलं च संपूर्णमिदं युकु भानुना स्वयं यज्ञाभावे जपं कुर्यात् क्रियां कुर्वन् य
 धेप्सितां तदेवतामंत्रजपं इति नक्षत्रदेवता पूजाव्रतानि अधनक्षत्रपुरुषव्रतम् भविष्योत्तरे यथिष्ठिर उवाच

सुरूपताभनुप्याणांस्त्रीणांचयदुस्तम कर्मणाजायेतेकनतत्समाख्यातुमर्हसि सुरूपाणांसुगात्राणांसुवेपाणांत
धेवच न्यूनतथाधिकंवापियथानांगंप्रजायते समस्तै शोभनैर्गैर्नराःकेचिदूचम काणा कुब्जाश्चजायंतेब्रु
दितश्रवणास्तथा नराणांयोपितांचैवसमस्तांगसुरूपता कर्मणायेनभवतितत्सर्वैकथयस्वमे लावण्यगतिर्वा
क्यानि सतिरूपे महाभते कुर्वत्यभ्यधिकांशोभांसमस्त.परमोगुणः वाक्यलावण्यसस्कारविलासललितागतिः
विड्वनांकुरूपाणांहास्यायैवप्रजायते रूपेहिकारणीभूतकर्मणाप्रयतोभवेत् तस्मान्तन्मेसमाचक्ष्वकर्मयच्च-
स्वरूपदम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सम्यक्पृष्टत्वयाहीदमुपवासाश्रितनृप कथयामि यथाप्रोक्तं वसिष्ठे-
नमहात्मना वसिष्ठमुपिमासीनंसप्तार्धप्रवरं द्विजं पप्रच्छारुधतोवैवथयैवभवतामम तस्यास्तुपरिपृच्छ-
त्याजगादमुनिस तमः यत्तच्छृणुष्वकौतियमेदं वदतोखिलं ॥ वसिष्ठउवाच ॥ श्रूयतां यदहंपृष्टस्त्वयै-
तद्वरवर्णिनि सुरूपतानृणां येन योपितांचैव जायते अनाराध्यतु गोविंदमनाराध्यवैकेशवं रूपाधिका-
गुणाः केन प्राप्यते न्येन कर्मणा तस्मादाराधनीयोऽग्रे विष्णुरेव यशस्विनि पारमप्राप्तकामेन रूपसपत्समादिकं
यस्तु वांछति धर्मज्ञो रूपं सर्वांगसुंदरं नक्षत्रपुरुषस्तेन स पूज्यः पुरुषोत्तमः नक्षत्रांग यताहारः संपूजयति योच्युतं
भक्त्या योऽपि त्रिरोवापि स्वरूपांगः प्रजायते योपिताहि पररूपं वांछत्याजगतः पतिः स एवाराधनीयोऽग्रे नक्षत्रां
गोजनार्दनः अरुंधत्युवाच नक्षत्ररूपी भगवान् पूज्यते पुरुषोत्तमः मुने येन विधानेन तत्सनाख्यातुमर्हसि वसि-
ष्ठउवाच चैत्रमासात्समारभ्य विष्णो पादानुपजनं यया कुर्वीत पूजां तु तन्निशामय सुव्रते नक्षत्रमेकमेकं वस्त्रातः स
म्यगुपोपितः नक्षत्रपुरुषस्यांगं पूजयेत् विचक्षणः मूले पादौ तथा जघरोहि ण्याम च ये च्छनैः जानूनी चाश्विनीयो-
मेऽत्रा पादे चौरुसंज्ञिते फाल्गुनी द्वितये गुह्यं कृत्तिका सुतथा कटिं पार्श्वे भाद्रपदा युग्मे कुक्षौ वैरेवती पुच श्रनुराधा

खुरःपृष्ठधनिष्ठासुतथानखान् पुण्येमुखतथास्वातादंतान्नाभिचपुजयत् आस्यंशतभिषायोगेमघायोगेतुनासि
 के सृगोत्तमागेनयनेपुजयेद्भक्तियोगतः धित्रायोगेलोटचभरणीपुतथाशिरः संपूजनीयंविद्वद्भिराद्रायांचत
 थाशिरः उपोषितोरः कृत्वास्तानमभ्यंगपूर्वकं वर्जनीयंप्रयत्नेनरूपघ्नतद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्चनक्षत्रनक्ष
 त्रस्यवैवृतं सोमंनक्षत्रराजानंस्वमंत्रैःपूजयेद्बुधः प्रतिनक्षत्रयोगेनरूपघ्नतद्विनिर्दिशेत् पूजयेत्तच्चनक्षत्रनक्ष
 नंदद्यात्स्वशक्तिःअंतरायेसमुत्पन्नेसूतकाशौचकारिते उपोष्येवोपावेशेननक्षत्रपुष्पंनक्षत्रपुष्पंनक्षत्रपुष्पं
 पारंसमाप्यतेसमाप्तेचब्रतेदद्याच्छ्रद्ध्यांसोपस्करांशुभां नक्षत्रपुष्पैर्मंपूजयेत्तत्रभक्तितः ब्राह्मणंब्राह्मणार्चिवै
 वस्त्रालंकारभूषणैः श्रद्धयायांतुसमासीनौपूज्यौमाल्यानुलेपनैः सहाधान्यंयथाशालाभ्रंगांसवत्सांपयस्विनीं छ
 त्रोपानद्युगंचैवघृतपात्रंतयैवच मंत्रेणानेनविप्रायसुशीलायनिवेदयेत् यथानविष्णुभक्तानांविजिनंजायते
 क्वचित् यथास्वरूपतारोग्यंसुखसंपदिहास्तुते यथानलक्ष्म्याशयनंतवशून्यंजनाहंन श्रद्ध्याममाप्यशून्या
 स्तुतथाजन्मनिजन्मनि एवंनिवेद्यतत्सर्वंप्राणिपत्यक्षमापयेत् शक्तिहीनस्तुगांदद्याद्घृतपात्रसमन्वितां नक्ष
 त्रपुरुपाख्योर्यंयथावत्कथितस्तव यात्रानार्थ्यत्रकुरुतेसम्यक्संशृण्वतीसती अंगोपांगानिर्वास्याःपादादी
 न्यखिलान्यपि सुरूपाण्यभिजायंतैस्तजन्मांतराणिवै सर्वाणिचैवभद्राणिशरीराोग्यमेवच संततिमनसः
 प्रीतिरूपंचातिविशोभनं बाह्याधुर्द्यतथाकांतियच्चान्यदपिवांछति ददातिनक्षत्रपुष्पान्पूजितश्रजनाहंनः व
 सिष्ठेनयथाख्यातं सर्वतते निवेदितं नक्षत्रपुष्पंनमब्रतानामुत्तमोत्तमं येपादजानुजघनोरु नितंबभारान्
 रुक्मैःप्रकल्प्यसुतनुंपुरुषोत्तमस्य संपूजयंतिजितकोपदोनोविकाराः केतियेतननुभवंतिसुरूपदेहाः इतिभ
 विष्योत्तरोक्तंनक्षत्रपुरुषांगपूजाव्रतम् अथमत्स्यपुराणोक्तंनक्षत्रपुरुषव्रतम् ॥ सूतउवाच ॥ कैलासशिखरासीन

मष्टच्छन्नारदःपुरा त्रिशूलिनमनंगारि मंगनार्धधरं नारदउवाच श्रीमदारोग्यरूपायुर्भोगसौभाग्यसंपदा संयुक्तसत्ववान्विष्णोःपुनान्भक्तःकथंभवेत् नारीचाविधवासर्वगुणसौभाग्यसंपदा क्रमान्मुक्तिप्रदं देवव्रतं किंचिदिहोच्यतां ईश्वरउवाच सम्यक्पृष्ठत्वया ब्रह्मन्सर्वलोकहितवहं श्रुतसर्वेनयच्चायैस्तद्व्रतं शृणु नारद नक्षत्रपुरुषं नाम व्रतं नारायणार्चनं पादादिकुर्व्याद्विधिव द्विष्णोर्नामानकीर्तनं प्रतिमां वासुदेवस्य मूलक्ष्यां ध्यायिष्येत् कृत्वा ब्राह्मणवाचनं मूलं नमो विश्वधराय वेति पादावनंताय च रोहिणीपु जंघेहि पूज्ये वरदाय चेति द्विजानुनीचां श्वकुमारकक्षं पूर्वोत्तरापादगततथो रूनमः शेषाधेत्यथ पूजनीयो पूर्वोत्तराफाल्गुनीपुहृदं जंघे नमः पंचशराय पूज्यं कृत्वा कस्तुरि तथार्चयेद्वा द्रपदाद्वये च पार्श्वे नगः कोशिनिसूदनाय पृष्ठं निष्ठासु च पूजनीयमघौघविधं सकराय तद्वत् श्रीशंखचक्रासिगदाधाराय नमो विशाखासु भुजाभिपूज्या हस्ते ग्रहस्तौ मधुसूदनाय नमोऽभिपूज्यद्रुतैकटभारैः पुनर्यथा वंगुलिपूर्वभागाः सामामर्धशायनमोऽभिपूज्यः भुजंगनक्षत्रदिने नखाग्निहंसपूजयेन्मर्त्यशरीरधातुः कूर्मस्य पादौ शरणं त्रजामि ज्येष्ठासु कर्णे हरि रश्मिनीयः श्रोत्रे वराहाय नमोऽभिपूज्य जनार्दनस्य श्रवणेन सम्यक् पुण्ये मुखं दानवसूदनाय नमोऽर्च्यं सिंहाय च पूजनीयं नमो नमः कारुण्यमनाय स्वातीपुदंताग्रमर्था र्चनीय आस्यं हरेर्भर्गिवन्दनाय संपूजनीयं द्विजवारुणेन नमोऽस्तुरामाय मघासुनाम्ना संपूजनीयं यं रघुनन्दनस्य मृगोत्तमार्गे नयनो हि पूज्येनमोऽस्तु ते रामविघूर्णिताक्ष बुद्ध्या शांताय नमो ललाटे चित्रासु संपूज्यतमो मरारिः क्षिरोऽभिपूज्यं भरणीपु विष्णोर्नमोऽस्तु विश्वेश्वरकल्परूप आर्द्रासु केशाः पुरुषोत्तमस्य संपूजनीया हरये

नमस्ते उपोषितश्चक्षेदिनेषु शक्त्या संपूजनीया द्विजपुंगवास्तु पूर्णेन त्रेतसर्वगुणान्विता यवाग्रपशीलाय च सामगाय
 हेमीविशालाय तवाहुदंडां मुक्ताफलद्रोपलवजमुक्तां गुडस्य पूर्णेकलशे निविष्टा मर्चा हरैर्वस्त्रगवासहेव शय्यांतथो
 पस्करभाजनादियुक्तां प्रदद्याद्द्विजपुंगवाय यद्यस्त्रियं किंचिदिहास्ति तदेयं दद्याद्द्विजायात्माहिताय सर्वे मनो
 रथान्नः सफलीकुरुष्व हिरण्यगर्भच्युतरुद्ररूपं सलक्ष्मीकंसभाय्यै च कांचनं पुरुषोत्तमं शय्यांदद्यान्नमंत्रे
 एग्रंथभेदविवर्जितं यथानविष्णुभक्तानां वृजिनं जायते क्वचित् तथा शुपरमारोग्यं वमुदयाच्च केशवः यथान
 लक्ष्म्या शयनं तव शून्यं जनादनं शय्यामप्यशून्यास्तु रुष्णजन्मनि जन्मनि एवं निवेद्य तत्सर्वं वस्त्रमाल्यानु
 लेपनं नक्षत्रपुरुषज्ञाय विप्रायाय विसर्जयेत् भुंजीतां तैललवणसर्वं क्षेप्युपोषितः इति नक्षत्रपुरुषमुप्योष्य
 विधिवत्स्वयं सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोकं महयिते ब्रह्महत्यादिकां किंचिदिहामुद्रचयत्कृतं आत्मना वा
 यपितृभिस्तत्सर्वनाशमाप्नुयात् इति पठति शृणोति चातिभक्त्या पुरुषवरो ब्रतमंगनाय कुर्व्यात् कलिकलुपानवारण
 नराणां सकलभूतिफलप्रदं च विष्णोः इति मत्स्यपुराणे कंनक्षत्रपुरुषव्रतम् अथ शैवसौरनक्षत्रपुरुषव्रतम् मत्स्य
 पुराणे नारद उवाच उपवासेष्वशक्तानां तदेव फलमिच्छतां अनभ्यासेन रोगित्वा किमिष्टफलमुच्यतां ईश्वर
 उवाच उपवासेष्वशक्तानां न भोजनमिष्यते अस्मिन् व्रते तदाप्यत्र श्रूयतां द्विजसत्तम आदित्याराधनं नाम च
 थावच्छंकरार्चनं ये पुनः क्षत्रयोगेषु पुराणज्ञाः प्रचक्षते यदा हस्तेन सप्तभ्यामादित्यस्य दिनं भवेत् सूर्यस्य वाथ स
 क्रांतिस्तिथिः सा सार्वकामिकी उभामहेश्वरस्यार्चा पूजयेत् सूर्येनामभिः सूर्यार्चां शिवलिंगं च नागृहीत
 जयेदतः उमापतेरेवेत्यापि न भेदः किंचिदिष्यते यस्मात्तस्मान्मनुनि श्रेष्ठगृहीशं करमर्चयेत् हस्तौ तसूच्याय न भोस्तु
 पादावर्काय चित्रासु च गुल्फदेशं स्वातीपुंजं च पुरुषोत्तमस्य धात्रे विशाखासु च जनुदेशं तथानुराधासु नमोऽभिपूज्य

मूढयंदेवसहस्रभानोः ज्येष्ठास्त्वनंगायनमोस्तुगुह्य

भिद्रायसोमायकटिचमूले पूर्वोचारापाढयुगेचना

भित्वष्ट्रेनमः सप्ततुरंगमाय तीक्ष्णांशवेचश्रवणे

नकुक्षिस्तनोधनिष्ठासुविकर्त्तनाय वक्षस्थलध्वंतिवि

नाशनायजलाधिपक्षेपरिपूजनीयम् पूर्वोत्तराभाद्रपदद्वयेचवाहूनमश्रुडकरायपूज्यौ

साम्नामधीशायकरद्व

यंचसंपूजनीयं द्विजेरवेतोच नखानिपूज्यानि तथाश्विनीपु

कठोरधास्त्रेभरणी

पुष्टं दिवाकरायेत्यभिपूजनीयं ग्रीवाग्निऋक्षेवदनें शुभंतं संपूजयेन्नारदरोहिणीपु

मृगतमंगिदशनाः पु

रारः संपूजनीया हरयेनमस्ते नमः सवित्रे इति शंकरेतुनासाभिपूज्याचपुनर्वसौच

ललाटमंभोरुहवल्ल

भागपुण्यक्षेकेवदेशरीरधारिणे साष्ट्येणमौलिविविधप्रियाय

पूर्वासुगो

ब्राह्मणनंदनायेनवाणिसंपूज्यतमानिशंभोः अथोत्तराफाल्गुनिभेभ्रुवौच

विश्वेश्वरायेतिचपूजनयनमो

स्तुपाशांकुशपद्मशूलिन्कपालसर्पेन्दुधनुर्धराय गजासुरानंगपुरांधकादिविनाशशी

त्रायनमः शिवाय

दिचत्वारितुपूजायित्वाविश्वेश्वरायोतोशरीरभिपूज्यं भोक्तव्यमन्नचवितैलशाकं त्रमांसमक्षारमभुक्तशेषं

इत्ये

चोद्विजनक्तानिकृत्वा दद्यात्पुनर्वसौ शालायतंदुलप्रस्थमौदुंवरमयेधृतं

सस्थाप्य पात्रे विप्राय सहिष्यं प्रदा

पयेत् सप्तमेत्वथ संप्राप्ते पारणेत्वधिकं भवेत् चतुर्दशेतु संप्राप्ते पारणेनारदाब्दिके

ब्राह्मणाभोजयेद्भक्ष्यागुड

क्षीरघृतादिभिः कृत्वा थकांचनं पद्ममृगरं गदलां छित शय्यां सोपस्करां कृत्वा विरुद्धं यि वर्जितां

सोपधानांस

विश्वेशां सुवर्णरचितां श्रिया भ्राजानोपानहच्छत्रचामरासनदर्पणैः भूषणैरपियुक्तां तां फलवस्त्रानुलेपनैः

तस्यानि

धाय तत्पद्मं लंकृत्य गुणान्वितं कपिलां वस्त्रसंयुक्तामिति शीलां पयस्विनीं हेमशृंगारौप्यसुरांसवत्सां कां त्यदोहनीं

दधानं भोज्यं पूर्वां नैऋतिं वाचमुदीरयन् यथैवादित्यशयनमशन्यंतव सर्वदा कां त्याधृत्या श्रिया राज्ञा तथा मे संतु सिद्धयः

यथानदेवाश्रयांसितदन्त्यपरमंविदुः तथामामुद्राशेष दुःखसंसारसागरात् ततः प्रदक्षिणीकृत्य संप्र
णम्पविसर्जयेत् शय्यासनादितत्सर्वद्विजस्यसदनंनयेत् नैतद्विशालायनदाभिकायकुतर्कदुष्टावसमत्सराय
प्रकाशनीयं व्रतामैदुर्मौलैर्यश्चापिनिदामधिकां करोति भक्तायशांतायचगुह्यमेतदस्त्रियमानंदकरंशिवस्य इदं
महापातकहृत्तराणामप्यक्षरंवेदविदोवदंति स्वबंधुपुत्रैश्चबलैश्चयुक्ताः पत्नीभिरानंदयितुः सुराणां ना
भ्यतिरोगनचशोकदुःखं याचपिनारीकुरुतेतिभक्त्या इदंवासिष्ठेनपुराजुनेनकृतंकुवरेणपुरंदरेण संकीर्तना
दप्यखिलानिनाशमायांतिपापानिनसंशयोस्ति इतिपठतिशृणोतिवायइत्यंरंविशयनंपुरुहूतवल्लभः स्यात् अ
पिनरकगताम्पिच्छ नशेषानाभिदिवमातयतीहयः करोति इतिमत्स्यपुराणोक्तमादित्यशयनंनक्षत्रपुरुषव्र
तं अथयोगव्रतानिहेमाद्रौ भविष्योत्तरे विष्कुंभादिपुयोगेषुभवेदेकाशानोरः योददातिक्रमात्पार्थद्यूत
१ तेल २ फले ३ क्षवः ४ यव ५ गोधूम ६ चणक ७ निष्पावान् ८ शालितंडलान् ९ लवंगं १०
दधिदुग्धं ११ वस्त्रं १२ कनकमेवच १३ कंबलं १४ गां १५ वपं १६ छत्र १७ मुपानद्युग
मेवच १८ कर्पूरं १९ कुंकुमं २० चैवचंदनं २१ कुसुमानिच २२ लोहं २३ तांब्रं २४ कांस्यं
च २५ रौप्यं च २६ युधिष्ठिर स्नातः स्वशक्त्याविधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते नवियोगमवाप्नोति यो
गव्रतमिदंस्मृतमिति विष्कुंभादियोगव्रते प्रातः स्नात्वाएकाशनव्रतंकुर्यात् धृतादिदानंदद्यात् अत्र
पूजोद्यापनादिसाधारणपूजोद्यापनादिक्रमेणकार्थं विशेषस्तुव्यतीपातयोगव्रतैश्चैवः अथव्यतीपातव्रतम्
वाराहपुराणे धरण्युवाच यस्त्वयोक्तेव्यतीपातस्तस्यकर्मवदस्वयत् कस्यपुत्रःकथंपुण्यःपुजिते तत्र किं फलं वाराह
उवाच यदावृहस्पतेभार्यातारांजग्राहशीतगुःमित्रतात्प्राहंतसूर्यस्त्यजभाष्योत्थहस्पतेः चक्रंचंद्रो न तद्वाक्यं हित

शिक्षासमन्वितं यदारुष्टस्वदादित्योदीतदृष्ट्याभ्युदक्षत तावत्सोमोपिरुष्टास्यततो न्योन्यमेवेक्षतां उभयोर्द्विष्टि
 संपतिकृद्भयोसोनसूर्ययोः उद्यदास्योभवदघोरः पुरुषः पिंगलक्षणाः दष्टोष्टदीर्घदशनोभृकुटीकुटिलाननः कपिलः श्म
 श्रुकेशांतोऽलंबश्चः सफुरोदरः शिखालोदीर्घजिह्वश्चसूर्योन्नियमसान्नभः समो कुकामस्रैलोक्यरवीर्दुभ्यानिवारितः
 क्रोधधुधेमांवाधैतकत्रैतेपात्येतमया रवीर्दूऊचतुः कोपदृष्टोनौविद्यातादतिपाताद्भवानभूत् व्यतीपातस्ततोर्भा
 मभवान्भुविभविष्यति यस्मिन्कालेत्वदुत्पत्तिस्तदाकल्याणकारिणः व्यतीपातायभद्रंतेव्ययिषः पापकारकः तदन्नं
 क्षुधितोभुक्ष्वतत्रकोपोनिपात्यतां व्यतीपातउवाच नभोवांपितरोमेस्तुक्रोधपातः समोजनः दत्तोभवद्भ्यामधु
 नाप्रसादः क्रियतांमम रविचंद्रावूचतुः स्नानदानजपहोमपूजनंयस्त्वदीयसमयेसमाचरेत् तस्यपुण्यमिहतेप्रसादतो
 नंतमस्तुसुतनेस्त्वनुग्रहः त्वत्कालेतवाविदधातिपूजनंयस्तस्येष्टंभवतुभवेत्समद्रूप पुत्रायुर्धनसुखकीर्तिभोगरूप्य
 रोगयाद्यंगुणिजनवल्लभेष्टपूर्वं वाराहउवाच एतस्मात्कारणद्रूमौव्यतीपातोऽप्येतेनरैः आर्चितेचफलंयस्यात्तदुक्तंच
 समासतः विस्तरेणार्चनफलंगदितुंकेनशक्यते यथाच्येतव्यतीपातः सविधिः श्रूयतामिह शुभेव्यतीपातादिनेविगा
 हयेत्संपंगव्येनमहानदीजलं उपावसेद्वैपचमानजापकोजपेतशुद्धौव्यतिपातितेनमः छादितेताम्रापत्रेणशर्करापू
 रितेषुटे कांचनाब्जेप्रतिष्ठाप्यैहममष्टभुजं अष्टभुजमष्टादशभुजं अस्योत्पत्तिदाक्ये ादशभुजत्वश्रवणात् उत्प
 त्तिवाक्यानुसारित्वाच्चाविनियोगवाक्यस्ययथाभगवद्गीतासुचत्वारोमनवस्तथेत्यत्रचत्वारश्चतुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पाक्ष
 तेषूपदीपवस्त्रनिवेदनेऽभक्ष्येभोज्यैः फलैश्चित्रैर्मांसिमार्गेशिरेचयेत् नमस्तेस्तुव्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो यद्दाना
 दिकृतंकिंचित्तदन्तमिहास्तुते इत्युक्त्वापंचरत्नाढ्यं सपुण्याक्षतमंजालं प्रक्षिपेत्तक्षणादेवसर्वपापशयोभवेत् यदि
 द्वितीयचदिनेव्यतीपातोभवेन्माहि तदापूर्णेपवासस्तुः द्यान्तस्सकलगुरोः पारणं व्यतिपाततिकृत्वात्संप्राश्यगोमयं

यथानदेवाश्रयांसलदन्यपरमविदुः तथामामुद्राशेष दुःखसंसारसागरात् ततः प्रदक्षिणीकृत्य संप्र
णम्यविसर्जयेत् शय्यासनादितत्सर्वद्विजस्यसदननयेत् नैतद्विशालायनदांभिकायकुतर्कदुष्टायसमत्सराय
प्रकाशनीयव्रताभिर्दुर्भौलैर्यथापिनिदामधिकां करोति भक्तायशांतायचगुह्यमेतदाख्ययमानंदकरं शिवस्य इदं
महापातकह्नवराणामप्यक्षरं वेदविदो वदति स्वबंधुपुत्रैश्च बलैश्च युक्ताः पत्नीभिरानंदयितुः सुराणां ना
भ्यतिरोगं न च शोकदुःखं याचापिनारीकुरुतेति भक्त्या इदं वासिष्ठेन पुराजनेन कृतं कुवरेण पुरंदरेण संकीर्त्तना
दप्यखिलानिनाशमायांतिपापानि संशयोस्ति इति पठति शृणोति वा य इत्थं रविशयनं पुरुहूतबलम् स्यात् अ
पिनरकगताऽपि तृह न शेषानाभिदि वमातयतीह यः करोति इति मत्स्यपुराणोक्तमादित्यशयनं नक्षत्रपुरुषव
त् अथ योगव्रतानि हेमाद्रौ भविष्येत्तरे विष्णुभादिपुयोगेषु भवेदेकाशनेनरः यो ददाति क्रमात्पार्थवृत्
१ तैल २ फले ३ क्षवः ४ यव ५ गोधूम ६ चणक ७ निष्पावान् ८ शालितंडलान् ९ लवंगं १०
दधिदुग्धं च १२ वस्त्रं १३ कनकमेव च १४ कंबलं १५ गां १६ हृपं १७ छत्र १८ मुपानद्युग
मेव च १९ कर्पूरं २० कुंकुमं २१ चैव चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४ तांब्रं च २५ कांस्यं
च २६ रौप्यं चेति २२ युधिष्ठिर स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न वियोगमवाप्नोति यो
गव्रतमिदं स्मृतमिति विष्णुभादि योगव्रते प्रातः स्नात्वा एकाशनव्रतं कुर्यात् घृतादिदानं दद्यात् अत्र
पूजोद्यापनादिसाधारणपूजोद्यापनादिक्रमेण कर्त्तव्यं विशेषस्तु व्यतीपातयोगव्रतं ज्ञेयः अथ व्यतीपातव्रतम्
वाराहपुराणे धरण्युवाच यस्त्वयोक्तो व्यतीपातस्तस्य कर्मवदस्वयत् कस्य पुत्रः कथं पुण्यः पूजिते तत्र किं फलं वाराह
उवाच यदा बृहस्पतेर्भायी तारां जग्राह शीतगु मित्रलात्प्राहंतं सूर्यस्य जभाय्यौ च हस्पतेः चक्रं च द्रोणेन तद्वाक्यं हित

शिक्षासमन्वितं यदारुष्टस्वदादित्योदीप्तदृष्ट्याभ्युद्देशत तावत्सोमोपिरुष्टोऽस्यततोऽन्योन्यमेवैक्षतां उभयोर्दृष्टि
 संपातेऽक्रुद्धयोसोमसूर्ययोः उद्यदास्योभेदघोरः पुरुषः पिंगलक्षणाः दृष्टोऽदीर्घदशनो भृकुटीकुटिलाननः कापिलः शम
 अक्रेशांतोऽलंबभ्रूः सफुरोदरः शिखालोदीर्घजिह्वश्चसूर्याग्निमसान्नभः समोऽलुकामल्लोऽक्यं रवीर्दुभ्यां निवारितः
 कोऽधक्षुधेमां वधेत्तत्रैते पात्येतमया रवीर्दुर्जुचतुः कोऽपष्टेनो विधातादतिपाताद्भवानभूत व्यतीपातस्ततोर्भा
 मभयानभुवि भविष्यति यस्मिन्कालेऽवदुःपतिस्तदा कल्याणकारिणः व्यतीपाताय भद्रं तेऽव्ययि यः पापकारकः तदन्नं
 क्षुधितो भुक्ष्वतत्र कोऽपि नात्यतां व्यतीपात उवाच नमो वां पितरो मेस्तु क्रोधपातः समोजनः दत्तो भवद्भ्यामधु
 ना प्रसादः क्रियतां मम रविचंद्रावचतुः स्नानदानजपहोमपूजनं यस्त्वदीय समये समाचरेत् तस्य पुण्यमिह ते प्रसादतो
 नंतमस्तु सुतेस्त्वनुग्रहः त्वत्काले तव विदधाति पूजनं यस्तस्यैष्टं भवतु भवेत्स भद्ररूप पुत्रा युधेन सुखकीर्तिभोगरूप्य
 रोग्याद्यं गुणिजनवल्लभेष्टपूर्वं वाराह उवाच एतस्मात्कारणद्वौ व्यतीपातोऽर्च्येते नरैः आर्चिते च फलं यत्स्यात्तदुक्तं च
 समासतः विस्तरेणार्चनं फलगदितुं केन शक्यते यथाऽर्च्येते व्यतीपातः स विधिः श्रूयतामिह शुभे व्यतीपातादिने विगा
 हयेत्संपंचगव्यं नमः सहजं जलं उपावसेद्वै पंचमानजापको जपेत् शूद्रोऽव्यतीपाते नमः क्षात्रिणोऽव्यतीपाते नमः क्षात्रिणोऽव्यतीपाते नमः क्षात्रिणोऽव्यतीपाते नमः
 रिते घटे कांचनाजो प्रतिष्ठाप्यैह मम भुजं नरं अष्टभुजमष्टादशभुजं अस्योत्पत्तिं वाक्येऽदशभुजत्वश्रवणात् उत्प
 तिवाक्यानुसारित्वाच्च विनियोगवाक्यस्य यथा भगवद्गीतासु च त्वारोमनवस्तथेत्यत्र च त्वारश्चतुर्दशैवार्थः गंधपुष्पाक्ष
 तेर्धूपदीपवस्त्रनिवेदनैः भक्ष्येर्भोज्यैः फलैश्चित्रैर्मार्गसिमांशिरेचयेत् नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो यद्वा ना
 दिः कृतं किंचित्तदन्तमिहास्तुते इत्युक्त्वा पंचरत्नाढ्यं स पुष्पाक्षतमं जालं प्राक्षिपेत् तत्क्षणदेव सर्वपापक्षयो भवेत् यदि
 द्वितीयचिद्विने व्यतीपातो भवेन्महि तदा पूर्णोपवासस्तुः द्यात्तत्सकलगुरोः पारणं व्यतीपाताते कुर्थात्सं प्राश्य गोमयं

अथेकस्मिन्दिनेधात्रिव्यतीपातोभवेद्यादि तन्नैवाहितदादत्वाउपवाससमाचरेत् कुर्यादिवंमासिमसिव्यतीपातास्त्र
 योदश चतुर्दशेतु संवत्सरेकुर्व्यादुद्यापनंबुधः व्यतीपाताथस्वाहितेक्षीरवृक्षसमिच्चरुं आज्यक्षीरतिलानांचहोत
 वंयेयशंतं शर्करापूणेकुंभंचसहसोपस्करपरं शय्यामुपस्करैर्युक्तांप्रदद्याद्भतदेशिने वंदेव्यतीपातमहंम
 हांतं रवौदुसुंसकलेष्टलब्धे समस्तपापस्यममक्षयोस्तुपुण्यस्यचानंतफलंममास्तु इतिसमप्यगुरुः परि
 पुण्यतेकटककुंडलकंठविभूपणैः सकलमेवमप्ययथोदितयदुपलब्धमिहशृणुतन्नाहि धेनुपयस्विनीदद्यात्सु
 वर्णाविरदक्षिणां तस्मैशय्यांसमासाधसारदारुमर्याददां दंतपत्रचित्तरम्याहेमपद्मैरलंकृतां हंसतूलींप्रति
 च्छत्रांशुभगंडोपयानिकां प्रच्छादनपटयुक्तांधूपगंधाधिवासितां तांवलकुंकुमदोदकपर्परागुरुचंदनैः दीपको
 पानहच्छत्रंप्रदद्याच्चाभारसनं देहांतिसूयेलोकायविमानैरत्नसभैः अप्सरोगणसंभोगैर्यदृत्तगीतविलासिभिः
 गत्वा ल्लपावुदशतंमोदतेत्रिदशार्चितः तदंतराजराजः स्याद्रूपसौभाग्यभाग्भवेत् कीर्त्यादयोगुणपुत्रागुरारो
 ग्यधनधान्यवान् प्रतापाज्ञामहैश्वर्ययुक्तोभोगीबहुश्रुतजनसौभाग्यसंपन्नोयावजन्माष्टकायुतं दशैशतगुणदानं
 तच्छतंघनित्रयेयशतंघतच्चसंक्रांतौशतंघविषुवेततःयुगादौतच्छतगुणमयनेतच्छताहतं सोमग्रहेतच्छतघ्नतच्छतघ्न
 रविग्रहे असंख्येयंव्यतीपातेदानेवदिविदुःव्यतीपातेवधृतौचदानस्यांतोनविद्यतेव्यतीपातेविशेषणसहिशकः
 प्रकीर्तितःउत्पत्तौलक्षणकोटिगुणंभ्रमणनाडिकायांतु अंबुदगणितंपतनेजपदानाद्यक्षयंपतिते जन्मद्वार्वशनाड्
 योश्चमणत्वेकविंशतिः व्यतीपातस्यपतनंदशसप्तस्थितिर्विदुःसमर्पितंयद्यातिपातकालेषुनःपुनस्त्वद्रविशीतरश्मा
 प्रयच्छतःकल्पशतांबुदनिविर्द्धेततन्नाहिहीयतेक्वचित् तस्मान्माहिह्वंयतिपातपूजांकुरुष्वचेष्टुप्यमनंतामिष्टं यदि
 स्थिरत्वंतवाच्छितंचैःसमस्तधारित्वमभीप्संतते गणयित्वाव्यतीपातेतत्कालेवैत्तियोनरःसर्वपापहरेतस्यभवते

भानुभेभरौ पठतिलिखतियः शृणोति च तत्कथयति पश्यति कारयत्यवश्यं रविशशिदिवमाप्यसौ पितृवैश्वरस
 मयं परिपूज्यमान आस्ते इति वाराहपुराणे कंठ्यतापातयोगव्रतं अथ व्यतीपातव्रतांतरं भविष्ये युधिष्ठिर
 उवाच येन व्रतेन चोर्णतनपश्येद्यमशासनं परिपृच्छाम्यहं ब्रह्मन्पापघ्नं व्रतमुत्तमं तद्गतं ब्रूहि विप्रं कृत्वा जगति
 वैकृपां मार्कंडेय उवाच शृणुराजन्व्रतमिदं हं येन श्वेन पुराकृतं तेनैव राजा तद्वत्सूकराय च दुःखिने एकदा मृग
 यासके हयं श्वो राजसत्तमः श्रुतं श्रुत्वा नृवराज नृद्वयं तत्रैव सूकरं दग्धपादकटिचैव दग्धग्रावमुखोदरं दृष्ट्वा त
 थाविधतनुं कृपांचक्रे दयापरः केन कर्मविपोकेन अवस्थां प्राप्तवानयं अहो कष्टमहो कष्टं शूकरेण ह भुज्यते अत्र
 श्यमनुसर्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं इत्युक्त्वा तत्स्वरूपेण राजा तं प्राह सूकर इयती किमवस्थिति न म ब्रूहि सूकर त
 च्छरुत्वा नृपतेर्वीक्यं निश्वासनसूकराव्रवीत् स्मृत्वा पुराकृतं कर्म प्रत्युवाचा यतनं पं राजन्नासमहं पूर्ववैद्योनि श्वस
 खाभवं आशाकृद्धो न दाताह माश्रितेभ्यः श्रुतिभ्यः श्रुताश्च वधो धर्माः पुराणश्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्याहन करो
 न्यात्मनो हेतुं आशापाशमनुप्राप्ता भग्नशास्त्रे विनिर्गताः कृतंतु पापमेवाहनं किंचित्सुकृतं कृतं एकदा तु द्विजः कश्चिद्ब्र
 तं पतिष्ठं हं म आगताया च ते मांचनं किंचिद्व्रतानहं ततश्च कुपितो विप्रो मम शापमया ददात आशाग्नि
 देह्यते यद्वन्ममांगानि पृथक् पृथक् तथैव तव चांगानि दावाग्निः पुरुषाधम अरण्यनिर्जले देशे निर्जने दुर्मवर्जिते तत्र
 शूकरयो नोत्वं प्रसूतिसमवाप्नुहि प्रसादितो मया विप्रः पुनरप्युक्तं वास्तदा ज्ञानित्वं शूकरत्वे पिदित्युक्त्वा यजगाम
 सः तेन शापेन राजेंद्र शूकरत्वमवाप्तवान् अहं दुःखी तु संजातो निर्जने निर्जले वने राजो वाच केन त्वमुच्य
 ते पापान्मम चक्षेह शूकर केन शक्यो समाकर्तुं तव पापस्य संक्षयः शूकर उवाच अयं तां मम राजेंद्र मुक्तिः स्या
 येन कर्मणा व्यतीपातव्रतं नाम कृतं राजंस्त्वया पुरा यथामाता सुतस्येह सर्वथा हितकारिणी तथाराजन्व्रतमिदं

मिहलोकैपरत्रय यथैवभ्युदितःसूर्यसमग्रचतमोदहेतु इदं व्रतं तथैवह सर्वपापव्यपोहतिसकृत्स्मृतोयथावि
ष्णुर्नां परमनिर्वृतिं ददात्येव न संदेहस्तथाव्रतमिदं शुभ्र शतमिदंक्षयेदानं सहस्रं तु दिनक्षये विपुवशतसा
हस्रं व्यतीपाते त्वनंतकं व्यतीपातव्रतस्यास्य विधानं शृणु त्वत्तः साधेवाफाल्गुने वापि मासेष्यस्मिन्मन्यथापि वा
व्यतीपातादिने यस्मिन् प्रारभेद्ब्रतमुत्तमं तिलपूर्णशरावं च सगुंडगुरवे च प्येत् एवं द्वितीये दातव्यं दतीये तु स मापयेत्
समृतं पायसं च वदातव्यं चोत्तरत्रये एवं संवत्सरस्य तैदेव स्यार्धा तु कारयेत् शंखचक्रगदापाणि पद्महस्तं हिरण्य
मं वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूजयेद्गुरुध्वजं गोक्षिरेणैव सपूर्णं कांस्यभाजनमुत्तमं स्थापयेद्देवदेवस्य स्थानं तत्रैव क
ल्पयेत् शय्यां च सन्निधौ तस्य स्थाप्य देवमनुस्मरेत् अनंतशयनं देवमनंतफलदं भुं लक्ष्म्या समाचिंतं वि
ष्णुं भक्त्या संपूजयेद्गुरुं वैदिकेनैव मंत्रेण जातीपुष्पैः समर्चयेत् पायसेनैव नैवेद्यं देवाय प्रार्थयेद्ब्रती व्यतीपातव्र
तं देवतवानंतसमर्पितं भवत्वनंतफलदममजन्म निजन्मनि देवदेवं हृषीकेशं प्रार्थयित्वा ततो व्रती तत्सर्वगुरवे
दद्यात् श्रोत्रावियाय कुटुंबिने व्रतोपदेष्टुं विदुषे ब्राह्मणा च विशेषतः भूमिवाय सुवर्णवादाक्षिणा तु विधीयते ब्राह्मणा
न्मोजयित्वा त्रुव्रतमेतत्समापयेत् इदं व्रतं त्वया देव गृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गापवर्गदं नृणां चानंतफलदं शुभं मु
चयेयं किल्विपातस्माच्छुकरत्वान्न संशयः तेनैव मुक्तो हर्ष्यश्च शंकरं वाक्यमब्रवीत् मया कृतमिदं पूर्वतत्फलतेदं
दाम्यहं एव मुक्ता नृपश्च शूकराय फलं ददौ तत्क्षणात्तेन पुण्येन शूरो मुक्ता किल्विप. मुक्त. शूकरदेहात्स ससर्वा
भरणभूपतिः - दिव्यं विमानमास्थाय वाक्यं चेदमुवाच ह हे जनाः किं जानीध्वं व्यतीपातव्रतोत्तमं इत्युक्त्वा स्व
र्गगः सोऽथ राज्ञो वै पश्य तस्तदा तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा राजाऽपि श्रद्धा व्रतं ततो राजा पुरंगत्वा व्रतं च कारय जनान्
सर्व ईषं कृतं वांस्तन्न व्यतीपातव्रतं शुभं ततो राज्यचिंकरत्वा देवदेवस्य चाक्रिणः हर्षश्च प्राप्तवांस्तेन विष्णोस्तत्परमं

पदं अतस्त्वं कुरु राजेंद्र व्यतीपातव्रतोत्तमं सर्वपापक्षयकरं नृणामिह सुखप्रदम् इदं यः कुरुते मर्त्यः श्रद्धाभावसम
 न्वितः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकमवाप्नुयात् ययातु पुत्रकामिन्या कृतं सालभते सुतान् स्त्रीकामिने ह तद्वत्सलभे
 न्नारीमनुत्तमां व्यतीपातव्रतामिदं व्यतीपातदिने पठेत् ज्ञानबान्धनवान् श्रीमानिहैव च सुखी भवेत् य इदं शृणुया
 द्भक्त्या विष्णुलोकमहीयते इति नारदीयपुराणे कंठ्यतीपातव्रतम् अथ व्रतविधिः तत्र मार्गशोर्पादि शुभ
 मासे यदा व्यतीपातयोगः तद्दिने नद्यादौ व्रती स्नात्वा पावमानादिजप्त्वा संकल्पं कुर्यात् तद्यथा उभेद्ये त्या
 दिं संकीर्त्यात्मनः निरतिशयै हि कसुखप्राप्तये सकलपापक्षयपूर्वकं दिव्यविमानारोहणीत नृत्यविलासि अप्सरा
 गणवीज्यमानसकलभोगयुतकल्पकोटिसूर्यलोकनिवासोत्तरं पुत्रपौत्रादिसकलसंपत्सहितमहदैश्वर्यादिगुणयुक्तं
 राजराजन्यकामो यथाभिलषितं कामो व्यतीपातयोगव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजादिसर्वो गनिर्वर्यं
 शुद्धभूमौ पंचरंगोपेतकनलैकलशस्थापनप्रकारेण शर्करा पूरितं ताम्रकलशं प्रतिष्ठाप्य तत्र ताम्रमेये पूर्णपात्रे कांच
 नेनाब्जे श्रद्धादशभुजं कांचनं वतीपातस्वरूपं नाम मंत्रेण प्रतिष्ठाप्य जयेत् षोडशोपचारपूजां पुरुषसूक्तमंत्रैः सा
 मान्यपूजा वत्कुर्यात् ततः पंचरत्नान्वितपुष्पांजलिं दद्यात् तत्र मंत्रः नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूच्यं सुतप्र
 भो यद्वा नादिकृतं किंचित्तदन्तमिहास्तुते इति दत्त्वा यथाशक्तिसुवर्णपुष्पादिसमर्प्य पुराणपठनादि नारात्रि
 नयेत् तद्दिने उपवासमेव कुर्यात् प्रातः स्नात्वा नित्यं निर्वर्त्य देवं संपूज्य तत्पठमुवर्णसाहितं तस्मै दत्त्वा द्वा
 ह्यणपुरस्सरः स्वयं भुंजीत एवं मासि मासि व्यतीपातदिने व्रतं त्रयोदश व्यतीपातपर्वतं व्रतं कृत्वा चतुर्दशे व्यतीपाते
 कुर्यादुद्यापनं नरः इति कथायामुक्तं तद्यथा पूर्वोक्तं संकल्पति आचरित व्यतीपातव्रतस्य सांगता पूर्वकथं योक्तुं
 लसिद्धये व्यतीपातव्रतोद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यं कृत्वा सर्वतो भद्रकलशे ताम्रयं पूर्णपात्रं शर्करासिद्धि

तानेधाय तत्राष्टादशभुजसौर्वण्यवतीपातविग्रहसंपूज्य आग्नेप्रतप्य तत्रप्रधानं व्यतीपातं
 पायससघृतातिलपुष्पफलद्रव्यचतुष्टयेन प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैककयाज्याहुत्या
 यक्ष्ये एवं होमं संपाद्य ततः आचार्यसंपूज्य तस्मै सोपस्करां शय्यां पीठचद्यात् तत्र मंत्रं वेदव्यतीपातमहं
 महोत्तरवाटुसंनसकलशसिद्धिं समस्तपापस्य मम क्षयोऽस्तु पुण्यस्य वृद्धिर्मम सर्वदास्तु इति दत्त्वा व्रतपूर्तये गां च
 दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेदिति अथ प्रकारांतरेण नारदीयपुराणोक्तव्यतीपातव्रतविधानं उभयात्मनः सक
 लपापक्षयपूर्वकं भीष्टसिद्धयन्तरां वंशुसायुज्यकामव्यतीपातव्रतं करिष्ये व्यतीपातदिने प्रातः स्नानादिकृत्वा
 पंचरंगोपेतवागाक्षरिपूरितकांस्यभाजनं चतुर्भुजचक्राद्याधुपेतसौवर्णपद्महस्तलक्ष्म्यान्वितं विष्णोररा
 टमसीति मंत्रेण संस्थाप्य जातीपुष्पादिना पुरुषसूक्तेन संपूज्य शंकरोपेतं पाथसोपहारं निवेद्य देवप्रार्थयेत्
 व्यतीपातदिने देवत्ववसवसंमर्षितं भवत्वन्तं फलदं मज्जन्मनिजन्मनि ततो द्विजं संपूज्य तिलपूर्णशरां वंस
 गुंडं ससुवर्णं दत्त्वा सोपस्करां शय्यां पीठां च दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा भुंजत इति व्यतीपातपुरःसराणि यो
 गव्रतानि व्यतीपातयोगे ब्रह्मांडदानमुक्तनारदीये मत्स्यपुराणे च ब्रह्मा ब्रह्मांडमाहात्म्यमाधिकृत्या ब्रतीः पुनः
 तद्ब्रह्मांडपुराणं तु ब्रह्मणा समुदाहृतं यो हि दद्याद् व्यतीपाते ऊर्णां वस्त्रयुगान्वितं राजसूयसहस्रस्य फलमाप्नोति
 मानवः इति ब्रह्मांडपुराणदानं अथ वनादिकरणव्रतानि शुक्लप्रतिपदायाः परार्धमारभ्य ववादिसप्तकरणा
 नि प्रतिपत्तिभिर्भागद्वये करणद्वयं भवति तानि च वव वालव कौलव तैतिल गर वणिज विष्टिरिति सप्तचकर
 णानि एतानि च कृष्णपक्षचतुर्दशी पूर्वाध्यावद्भवति कृष्णचतुर्दशी परदलादारभ्य शकुनिकरणं भवति अमा
 वास्यादलद्वयं चतुष्पदनागास्ये करणे भवतः शुक्लप्रतिपदायाः पूर्वार्धे किंस्तु करणं भवति अथैषां ब्रताविधानं

हेमाद्रौ मोक्षशुद्धपक्षप्रतिपदोत्तरभागेनवकरणोपवासः कलशेताम्रपात्रनिघाय तत्रकर्धमेतमुवर्णप्रतिमा
यानच्युतगंधादिभिः पूजयित्वा अष्टाक्षरमंत्रजपेत् एवंषड्वारं व्रतं कृत्वा सप्तमेउद्यापनंकुर्यात् सप्तब्राह्म
णान्भोजयित्वा दक्षिणां दद्यात् एवंवालयादिविष्टेतेषु सप्तकरणेषु व्रतंकुर्यात् एवंकृतराजसूयाश्वमेधयोः फले कथां वि
भवतीति अर्थं भविष्योत्तरोक्तं ब्राह्मत्रिम्बत युधिष्ठिर उवाच भद्रानामेति काप्यथा कथा पूज्यते नरैः शनैश्चरस्य भगिनी
धानं कितस्य व्रतस्य मम कथ्यतां श्रीकृष्ण उवाच सुता मातृदंडे वस्य छायायां जनिता पुरा शनैश्चरस्य भगिनी
सासादयं भयं करी साजातमात्रा भुवनग्रस्तं समुपचक्र मे निर्याति यदिका र्थेपिकाश्चिन्नस्य पुरःस्थिता विघ्नक
रोति त्वपतो भुंजानस्य स्थितस्य च सर्वविघ्नकरी रौद्रासमाजोत्सवनाशिनी नित्योद्देग करी पार्थिविनाशयति या
जगत् तातुदुर्विनयासकां दष्ट्रुदेवो दिवाकरः चितयानासकस्यापि यच्छास्येनां समुध्यमां कन्यादुर्विनयाद्वेह
पितादोषेण गृह्यते तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कन्यादियां वजानता चित्यवमशुभां भद्रां यस्य यच्छतितारविः जनय
त्यपविलंयं सुराक्षसां किन्नरं मण्डपं मण्डपारं भविनाशयति तत्क्षणात् सविता चितयामासकस्येयं प्रतिपाद्यतां
विरूपदुष्टरुदयागं ह्यस्यास्त्रिपादिका ऊर्ध्वरोममहादंष्ट्रास्वेच्छाचारविहारीणी दत्ताप्येषा तु सौख्या
य भवती हि नाकं च न एवं वितं कं यन्देव आस्तेयावद्वि वस्यति तावत्तया जगत्सर्वदुष्टयासनाभिद्रुतं अथाज
गानसं वितुः पार्थ्वे ब्रह्मांडं संभवः उपालंभं ददौ चाथ विष्टदौ घामशेषता भास्करस्तमुवाचे दंस्वयं भूमे वनेश्वरः भ
वान्कर्त्ता च हन्ता च कस्मादेवं प्रभापते एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा भास्करेणामितद्युतिः उवाच विष्टिमाना य्यशृणु भद्रं यो दित
करणैः सह वर्त्तस्व ववालवकौलवैः सप्तमे द्विदिन प्राप्ते यदभीष्ट कुरुष्व तत् यावाप्रवेशमांगल्यं कृपिवाणिज्यकादिकं
पूज्यासुरासुराणां दिवसादभ

विप्रयति उल्लस्यये प्रवर्तते भद्रात्वा निर्भयानराः तेषां विनाशय शुभं कार्यं सुनिश्चितं एव मुक्तागतो ब्रह्मा भद्रा
 पि भूयन्वयं यश्चा मोक्षं तद्दद्यात् प्रीत्यं नीसुरासुरान् एव मे पासमुत्पन्ना विष्टिरिष्ट विनाशिनी निवेदितयं कौतियत
 त्मानां परिचर्जयेत् सिंह ग्रीवा सप्त भुजा त्रिपदा पुच्छ संयुता खरोत्तमांगवदना प्रेता रूढा कृशोदरी ज्वलद्भक्षुः स दधती
 हस्तेः पाशांसि गच्छिकाः नरमुंडाश्च मालाश्च मुद्राः सप्त विधा स्मृताः सजलजलदवर्णा दीर्घनासोष्ट्रं दृष्टा विपुल हनुकपो
 लापिडकोदंद्गंधा ग्रानलशत सहस्रं चोद्गिरंती संमतात्पतति भवनमध्ये कार्यनाशाय विष्टिः १ भानोः सुतो किं तु शताग्र
 जाता रुशांगपटिः सततं कुचला देर्धे निष्पुष्पाकरणांतं संस्थाप्य विष्टिस्तु सर्वत्र विवर्जनीया २ मुखे स्याद्द्व्यष्टिकाः पं
 चोद्गुक्ते पदांसि यै हृदि चैकादश प्रोक्ताश्च तस्त्रोनाभि मंडले पंचकट्यांतु विज्ञेयाः पुच्छेति स्त्रो जयावहाः मुखे कार्यं
 विनाशाय ग्रीवायां घननाशिनी हृदि प्राणहरा ज्ञेयानाभ्यां तु कलहावहा कट्यामर्थपरिभ्रंशो विष्टिपुच्छे ध्रुवं जयः
 एयि व्याप्यानि काव्याणि अशुभानि शुभानि च तानि सर्वाणि सिद्ध्यति विष्टिपुच्छे नृपोत्तम यमानिले दुक्कुरे
 शयान्यवातेंद्रादि कुक्कुरात् संख्या समान प्रहरेर्विष्टुष्टमुखं यतः करालं निदिनी शैश्रासुमुखी दुर्मुखी
 तथा त्रिशिरा भैरवी हंसी त्वष्टा भैरवी च महाली असुराणां शयं करी कालरात्रिर्महारा
 विर्विष्टिभ्यः कुलपुत्रिका भैरवी च महाली असुराणां शयं करी द्वादशैतानि नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् न च
 व्याधिभयं तत्स्वरो गीरो ग्रात्प्रमुच्यते ग्रहाः सर्वे नुक्कुरास्युर्न च विद्यादि जायते रणे राजकुलं धूतैः सर्वत्र विजयो भ
 वेत् यश्च पुजयेत् नित्यं शास्त्रोक्त विधिनारः तस्य सर्वार्थसिद्धिस्तु जायते नात्र संशयः तस्मात्प्रेरणं कौतियवर्ज
 नीया फलार्थनायेनोपवासविधिना व्रतेन च युधिष्ठिर पूजिता तोषमायाति तदेव कथयामि ते यस्मिन्दिने भवेद्भ
 द्रात्सिन्नहनि भारत उपवासस्य नियमं कुर्यान्नारी नरो यवा यदि रात्रौ भवेद्दिष्टिरेक भंकां दिनत्रयं कार्यं स्ते

नोपवासः स्यादिति पौराणिकाविदुः प्रहरस्योपरियदादिवाविष्टिः प्रजायते उपवासस्तदाकार्य एकभक्तमतो
न्यथा सर्वोपधिजलैः शुद्धैः सुगंधामलकैस्तथा नद्यातडागेथगृहे स्नानसर्वद्वयस्यते देवान्पितृन्समभ्यर्च्यते
तोदभर्मर्योशुभां विष्टिं कृत्वा पुष्पधूपैर्नैवेद्यादिभिरर्चयेत् होमनामभिर्विष्टेः शतमष्टोत्तरं नृप भुंजीतदत्त्वावि
पयितलान्पायसमेवच सतैलं कुशारं भुक्त्वा पश्चाद्भुज्जीतकामतः छायासूर्यसुतेदिविविष्टेष्टार्थनाशिनी पूजि-
तासिमयाभक्त्याभेद्रेभद्रप्रदाभव उपोष्याविधिनानेनदशसप्तयथाक्रमात् उद्यापनंततः कुर्यात्पूर्ववत्पूज्यभान
वीं स्थापयित्वायसेपीठेशरान्नं निवेदयेत् परिधायं कृष्णयुगस्तुत्वामं वै एतां पुनः ब्राह्मणाय पुनर्दद्याच्छोहैतै
लतिलांस्तथा कृष्णांसवत्सांगामेकांतैथैकृष्णकंबलं दक्षिणांचयथाशक्त्यादत्त्वाभद्रां विसर्जयेत् य एवं कुरुते
पार्थसम्यग्भद्राव्रतं नरः विघ्नो न जायते तस्य कार्यारंभे कदाचन राक्षसावापि शाचावाप्युतनाशाकिनी ग्रहाः नर्प-
द्वयं तितं मर्त्ययो भद्राव्रतमाचरेत् न च वैष्टिवियोगः स्यान्नहानिस्तस्य जायते देहति याति स पदं भास्करस्य न संशयः
सूर्यात्सजातिभयदाभगिनी शयनेर्यामर्त्योन्मथ्रमस्यातिरपाकरणक्रमेण तां कृष्णभः सुरमुखीं समुपेय विष्टिमिष्टार्थ
सिद्धिं मनुष्योपिनरोभ्युपैति ॥ इति भविष्योत्तरां कंभद्राव्रतम् अथ तत्रैवोक्तं भद्राव्रतं तं ॥ कृष्ण उवाच ॥
अथान्यदपि ते वच्मि विष्टि व्रतमनुगमं यत्कृत्वा विष्टिो न स्याद्भयं कापियधिष्ठिर सुकरं सुगुणं चेष्टं सर्वकामार्थदं नृ
णां परंप्रीतिकरं भानोः सर्वविघ्नोपशान्तिदं मार्गशीर्षे सलेपक्षेत्र्यार्थमारभेद्बुधः संपूज्य ब्राह्मणं श्रेष्ठ विष्ट्या दौ भ
रतर्पणं प्रागुक्तं पूज्यतां दिवां मंत्रमेतदुदीरयेत् भद्रे भद्रायेतं भद्रं करिष्ये व्रतामित्यहं निर्विघ्नं कुरु मे देविकार्यं
सिद्धिं विभावय सुस्नातः पूज्यतामेवं ब्राह्मणं च स्वशक्तितः ततो भुंजीत राजेन्द्र यावद्भद्रान् जायते अथ चति
पिभद्राया कामतो काम्यतः शुचिः नार्कचिद्वक्ष्ये त्वाज्ञोयाद्भद्राप्रवर्तते अनेन विधिना पार्थ प्रतिभद्रं समाच

रेत् नरोवायदिवानारीसर्वकामार्थासिद्धये संवत्सरेनुसंपूर्णप्रतिमांकारयेद्बुधः लोहोशिलाभयोवापि
 दारुजांचस्वशक्तिः शक्त्याचोद्यापनंकृत्वास्थापयित्वाथपविष्यपूजयेद्भक्तिमान्विश्रोमंत्रेभिरुदारधीः पूजि
 तासियथापूर्वसिद्धेणधनेनच विष्णुनाशंकरेणाथतथात्वांपूजयाम्यह निर्विघ्नेनार्थसंसिद्धिर्यथातेषां
 तापुरा तथामपापिभक्त्यभद्रेत्वंभद्रदाभव अज्ञानादथवादप्पत्वामुल्लङ्घ्यकृताहेयत् तत्क्षमस्वाशु
 भोमातर्दानस्यशरणार्थिनः इतिकुर्व्याद्यथाशक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः अशक्तःपरकोयांपूजयित्वानरा
 धिप आभावेलेखजांकृत्वाविधिनिष्पादयेद्बुधःएवंहिकुरुतेयस्तुभक्त्याभद्राव्रतंतरः भद्रायामपिकाठ्याणित
 स्यासिद्ध्यसंशयं इहलोकेसुखंभुक्तादीर्घायुर्व्याधिर्वर्जितः ततोतत्स्वर्गातिप्राप्यमोदतेसुरराडिव एतत्पुराम
 हेंद्रेणचोर्णवृत्रजिघांसया विमानार्थिकुर्वरेणनीतंयत्त्रिदशारिणा शंभुनाविपुरांतायपांचजन्यायविष्णुना भ
 द्रासुभद्रंभवतीहेतयैभक्तिपूर्वकमिदंव्रतमादरेण भद्राभिधानमभिधायमनोगंगेयैकुर्वतेवृजिनमेवनचाप्नुवन्ति
 इतिभविष्योत्तरोक्तद्वितीयंभद्राव्रतम् स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीर्नाशास्त्रविचारसार
 रसवित्सद्वृत्संरक्षकः धर्मार्थमविभागकृतद्रुपतेःपादांबुजार्चोर्तोर्जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्ष्मां
 चिरम् १ रणवीरसिंहभूषेशकारितेकृत्यसागरेअभूत्संक्रांतिवारदिकृत्यरत्नसमुच्चयः इतिश्रीभद्रसूर्यवंशावतं
 सरधुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेसंक्रांतिवारदिकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तः

नंदिकेश्वर उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि व्रतषष्टीमनुत्तमां रुद्रेणाभिहितां दिव्यां महापातकनाशिनीं न
 क्तमद्चरित्वा तु गवासां धीकुटुंबिने हेमचक्रां त्रिशूलं च दद्याद्विप्राय वा ससी शिवारुद्रौ न तोस्मोति शिवलोके मही
 यते एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनम् ॥ इति देवव्रतम् ॥ यस्त्वेकभक्तेन समाक्षिपेद्देमवृषान्वितां दत्त्वा
 तिलमयैर्धेनुं स याति शंकरपदं एतच्छिवव्रतं नाम पापशोकविनाशनम् ॥ इति शिवव्रतम् २ यस्तु नीलोत्पलं
 हेमशंकरापात्रसंयुतं एकांतरितनक्ताशोसमातेवृषसंयुतं स पदवैष्णवं याति लीलाव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति ली
 लाव्रतम् ॥ ३ आपाढादिचतुर्मासमभ्यंगं वर्जयेन्नरः भोजगोपस्करं दद्यात्सयाति भुवनं हरः जर्जरीतिकरं
 नाम प्रीतिव्रतमिहोच्यते ॥ इति प्रीतिव्रतम् ॥ ४ वर्जयित्वा मधोयस्तु दधिक्षीरघृतैश्च वान् दद्याद्वस्त्राणि
 सूक्ष्माणि रसपात्रैः सुसंवृतं संपूज्य विप्रमिथुनं गौरीमप्रीयतामिति कल्पविष्णुपदे स्थिता विशोकः स्या
 द्युमाद्वृषः एतत्कामव्रतं नाम सदाशोकविनाशनम् ॥ इति कामव्रतं नाम गौरीव्रतम् ॥ ५ आघाढादो व्रतीय
 स्तुवर्जयेन्नरकत्तेन वार्त्ताकांश्च चतुर्मासानथसर्पिघटादिकं कार्त्तिकया तं पुनर्हं मंत्राह्वयानि वेदयेत् सरुद्र
 लोकमाप्नोति रुद्रव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति रुद्रव्रतम् ॥ ६ वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तेशिशिरावृतं पुण्यत्रये तु वा
 रुण्यां कृत्वा शस्त्राथकांचनं दद्याद्विकाले वेलायां प्रीयतां शिवकेशवौ दत्त्वा परंपदं याति सौम्यव्रतमिदं स्मृतं
 इति वारुण्यां सौम्यव्रतम् ॥ ७ ॥ फाल्गुनादि चतुर्मासां लवणं यस्तुवर्जयेत् समं तैश्च यनं दद्याद्दृहं चोपस्करान्वि
 तं संपूज्य विप्रमिथुनं भवानीप्रीयतामिति गौरीलोके वसोन्नित्यसौभाग्यव्रतमुच्यते ॥ इति सौभाग्यव्रतम् ॥ ८

संख्यामौननरः कृत्वा समातिघृतकुंभकं वस्त्रयुग्मतिलघटांवाह्मणायनिवेदयेत् सारस्वतपदंयातिपुनरावृ
त्तिदुलभं एतत्सारस्वतं नामरूपविद्याप्रसाधकम् ॥ इति सारस्वतव्रतम् ॥ ९ लक्ष्मीमभ्यर्च्यपंचम्यामुपवासी
भवेन्नरः समातिहेमकलशं दद्याद्धेनुसमन्वितं सर्वेष्णवंपदं यातिलक्ष्मीवान्स्याच्च जन्मनि एतत्संपद्व्रतं नाम सर्वपाप
प्रणशनं इति संपद्व्रतम् १० कृत्वोपलेपनं शंभोरग्रतः केशवस्य च यावद्वदं पुनर्दद्याद्धेनुं कालघटान्वितां
जन्मायुतं शतायुः स्यात्ततः शिवपुरं व्रजेत् एतत्सर्वव्रतं नाम सदापापविनाशनम् इति सर्वव्रतम् ११ अश्वत्थभारुक
रंगंगाप्रणम्येकत्रवाग्यतः एकभक्तं नरः कुर्याद्वदमेकं विमत्सरः व्रतातिविप्रमिथुनं पूज्य धेनुत्रयान्वितं दृक्षेहि
रणमयं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लेभेत् एतत्कीर्तिव्रतं नाम भूरि कीर्तिफलप्रदं इति कीर्तिव्रतम् १२ घृतेन स्नपनं कुर्या
च्छभैर्वोके शवस्य वा श्रक्षताभिः समंकुर्यात्पद्मगोमयमंडले समातिहेमकमलं तिलधेनुसमन्वितं शुद्धमष्टांगु
लं दद्याच्छिवलोके महीयते सामगायततश्चैव सामव्रतमिहोच्यते इति सामव्रतम् १३ नवम्यामेकभक्तं च
कृत्वा कन्याश्च शक्तिः भोजयित्वा समा दद्याद्धेनुं कांचनवाससी हेमसिंहं च विप्राय दत्वा शिवपदं व्रजेत् जन्मा
युद्धं मरुपः स्यात्तत्र भुवि भ्रमिष्यात्ततः एतद्द्वारव्रतं नाम नैवारीणां मुखप्रदं इति वीरव्रतम् १४ यावत्समाभवेद्य
स्तुपंचदश्यां पयोव्रतः समाप्ते श्राद्धकृद् दद्याद्वावः पंचपयस्विनीः वासांमिच पिशंगा निदधि कुंभयुतानि च स्याति
वैष्णवल्लोके पिण्डांतरयेच्छतं कल्पातिराजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतं इति पितृव्रतम् १५ चैत्रादि चतुरो
मासान् जलं दद्यादयाचितं व्रतातेन णिकं दद्यादन्नवस्त्रसमन्वितं तिलपत्रां हरिणं च ब्रह्मलोकं महीयते कल्पां
ते भूपतिभूयादानं दन्नव्रतमुच्यते इत्यानंदव्रतम् १६ पंचामृतेन स्नपनं कृत्वा संवत्सरं प्रभोः वत्सरंति पुनर्दद्यात्सु
वर्णविधिवन्नरः विप्राय दद्यात्तत्संखंच सपदं याति शांकरं राजा भवति कल्पांते घृतिव्रतामिदं स्मृतम् इति घृतिव्रतं १७

अर्चयित्वा पुनर्मांसमब्दतिगोप्रदो भवेत् तद्वैमसृगं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं लभेत् अहिंसाव्रताभिर्युक्तं कल्पति भू
 पतिर्भवेत् ॥ इत्यहिंसाव्रतम् ॥ १८ माघे मास्युपसिस्त्रानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजयित्वा यथाशक्त्या मा
 ल्यवस्त्राविभूषणैः सूर्यलोके वसेत्कल्पसूर्यव्रताभिर्दंस्मृतम् ॥ इति सूर्यव्रतम् ॥ १९ आपाढादिचतुर्मासंप्रातः
 स्नायी भवेन्नरविप्रपुभोजनं दत्त्वा कार्तिकायां गोप्रदो भवेत् सर्वेष्वपदं यतिविष्णुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति विष्णुव्रतम्
 ॥ २० अयनादनं यवद्वर्जयेत्पुष्यसर्पिणी तदंतं पुष्पदानानि घृतधेन्वा सहैव तु दद्यात् शिवपदं याति विप्रा
 यघृतवाससी एतच्छीलव्रतं नाम शिलारोग्यफलप्रदम् ॥ इति शीलव्रतम् ॥ २१ संध्यादीपप्रदो यस्तु स मातैलं वि
 वर्जयेत् समाप्ते दीपिकां दद्याच्चक्रशूले चर्चने वस्त्रयुग्मं च विप्राय सतेजस्वी भवेदिह रुद्रलोकमवाप्नोति दोग्रव्रतमि
 दं स्मृतम् ॥ इति दोग्रव्रतम् ॥ कार्तिकादिदृतीयायां प्राश्य गोमूत्रयावकं नक्तं चरेददमेकं समांतं गोप्रदो भवेत् गोरी
 लोके वसेत्कल्पंततो राजा भवेदिह एतद्द्रव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् ॥ इति भद्रव्रतम् २३ वर्जयेच्चैत्रमासे पुसदा
 गंधानुलेपं न शुर्किं गंधभृतां दत्त्वा विप्राय सितवाससी वारुणपदमाप्नोति दृढव्रतमिदं स्मृतम् ॥ इति दृढव्रतम् २४
 वैशाखे पुष्पलेखे वर्जयित्वा नुगोप्रदः भूत्वा विष्णुपदे कल्पं स्थित्वा राजा भवेदिह एतत्कातिव्रतं नाम कांतिकीर्तिफ
 लप्रदम् ॥ इति कातिव्रतम् ॥ २५ ब्रह्माणं कांचनं कृत्वा तिलराशि समन्वितं अहंतिलप्रदो भूत्वा बालं सत
 प्य सद्भिर्जनं सपृथ्य विप्रदांपत्यौ माल्यवस्त्राविभूषणैः शक्तिनास्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति पुण्ये द्विपद्म
 शयनं ब्रह्मयात्य पुनर्भवं एतद्ब्रह्मव्रतं नाम निर्वाणफलदं नृणाम् ॥ इति ब्रह्मव्रतम् ॥ २६ यश्चोभयमुखीं दद्यात्प्रभूतक
 नकावृतां दिनं पयोव्रतास्तिष्ठेत्स याति परमं पदं एतद्धेनुव्रतं नाम पृनराष्ट्रं तिदुर्लभम् ॥ इति धेनुव्रतम् ॥ २७
 अयं पयोव्रतः स्थित्वा कांचनं कल्पपादं पपलादूर्ध्वं यथाशक्त्या तंडुलसूपसंपुतं दत्त्वा ब्रह्मपदं याति कल्पवृक्षव्रतं स्मृतं

शर्वपदमवाप्नोति त्रैयंबकमिदं व्रतम् इति त्रैयंबकव्रतम् ४४ सप्तरात्रोपितोदद्याद् द्यूतकुंभद्विजायच द्यूतव्रतमिदं प्रा
 हुं त्रैलोक्यकफलप्रदम् इति द्यूतव्रतम् ४५ आशाकाशेः समंदद्याद्धेनुमन्नं पयास्वर्नौ शक्रलोकैव सेत्कल्पमिदं मि
 द्रव्रतं स्मृतम् इतींद्रव्रतम् ४६ अनग्निपक्वमभ्राति तृतीयायां तु योनरः गांश्च वाशिवमभ्यति पुनरायत्तिवर्जितं इ
 दमानंदकृष्णसांश्रेयो व्रतमिदं स्मृतम् इति श्रेयोव्रतम् ४७ हैमं पलद्वयाद्धूधैरथ नश्वयुगान्वितं एतन्कृत्वोपवासी
 स्याद्विविकल्पशतवसेत् कल्पति राजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृत इत्यश्वव्रतम् ४८ तद्द्वेष्टमग्धदद्यात्कार्तिकयां
 संयतो नरः सत्त्वलोकैव सेत्कल्पसहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोपितो भूत्वा रथव्रतमिदं स्मृतम् इति हरि रथव्रतम् ४९
 मुखवासं परित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् यक्षाधिपत्यमाप्नोति सुखव्रतमुच्यते इति सुमुखव्रतम् ५० चांद्रः
 यणतु य कुर्ग्योद्धमचंद्रं निवेदयेत् चंद्रलोकफलप्रदं चंद्रव्रतमिदं स्मृतं इति चंद्रव्रतम् ५१ ज्येष्ठपक्षतपा सायहमेधे
 नुप्रदो दिवं यात्यष्टमः चतुर्दश्यां रौद्रव्रतमिदं स्मृतं इति रौद्रव्रतम् ५२ सकृद्व्रतानकंदद्यात् तृतीयायां शिवालये समा
 ते धेनुदेयातिभवानी व्रतमुच्यते इति भवानी व्रतम् ५३ माघमास्यार्द्रमासः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविकल्पमु
 ित्येह राजा स्याद्भुवनत्रये इति भुवनव्रतम् ५४ त्रिरात्रोपोपितोदद्यात्फाल्गुण्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नो
 ति धामव्रतमिदं स्मृतं इति धामव्रतम् ५५ त्रिसंध्यं ज्येष्ठं पत्न्योरुपवासो विष्णवे देदे द्वा मवाप्नोति मोक्षं मैमं द्रव्रता
 दिह इत्येवं व्रतम् ५६ दत्तगासितद्वितीयायां निंदे लंबणभाजनं समातिगोप्रदो याति विश्वामं शिवमं दिरे कल्पति राज
 राजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतं इति सोमव्रतम् ५७ दशम्यामेकभक्ताशीसमांते दशधेनुदः दिशश्च कांचीं दद्याद्वा
 झांढाधिपतिभवेत् एतद्विश्वव्रतनममहापातकनाशनम् इति विश्वव्रतम् ५८ पंचपंचदशीः स्थित्वा एकः
 केन मानवः संपूज्य पूर्णमादेर्वाल्लिखित्वा चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान्पयोदधिघृतेन च मधुना सितखंडेन

इतिकक्षपुश्व्रतं २८ शक्तितस्त्रिपलादूर्ध्वमर्हकृताचकांचनो दिनपयोव्रतास्तिष्टेदुल्लोकेकमहीचते धराव्रतमि
 दं प्रोक्तं सत्कल्पशतानुगं इति धराव्रतम् माघे मास्य चैत्रे वा गुडधेनुप्रदो भवेत् गुडव्रतस्तृतीयायां गौरी लोके मही
 यते महाव्रतमिदं नाम परमानंदकारकं इति महाव्रत ३० पक्षोपवासी यो दद्याद्दिप्रायकपिलाद्वयं स ब्रह्मलोकमा
 प्नोति देवासुरगजितं कल्पति राजराजः स्यात्प्रभात्रातमिदं स्मृतं इति प्रभात्रतम् ३१ वत्सरं त्वेकभक्ताशीस
 भक्ष्यजलकुंभदः शिवलोके वसेत्कल्पं प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं इति प्राप्तिव्रतम् ३२ नक्ताशी त्वष्टमी पुण्याद्दत्तरां
 ते च गोप्रदः पारंदरं पदं याति सुगतिव्रतमुच्यते इति सुगतिव्रतम् ३३ यश्चैधनानि विप्राय वर्षादि चतुरोऽङ्गुतून्
 घृतधेनुप्रदं ते च स परं ब्रह्म गच्छति वैश्वानरव्रतं नाम सर्वपापप्रणशनं इति वैश्वानरव्रतम् ३४ एक दश्यांचन
 काशीयश्चक्रं विनिवेदयेत् समतिवैष्णवं होमं विष्णोः पदमाप्नुयात् एतद्विष्णुव्रतं नाम कल्पति राज्ञ्यभागभवेत्
 इति विष्णुव्रतम् ३५ पायसाशीसमं ति तु ददद्दिप्राय गोयुगं लक्ष्मी लोके वसेत्कल्पमेतद्वैश्वानरव्रतं स्मृतं इति वैश्वानरव्रतम्
 ३६ सप्तम्यां नक्तभुग्दद्याद्दत्तं गौं पयस्विनीं समूर्यलोकमाप्नोति भानुव्रतमिदं स्मृतम् ॥ ३७ ॥ चतुर्थ्यां
 नक्तभुग्दद्याद्दत्तं हेमवारणं व्रतं वैनायकं नाम शिवलोकफलप्रदं इति विनायकव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्चापयस्वि
 सप्तम्यां समं ति हेमपंकजं गाश्च स्वशक्तौ दद्याद्दत्तं ति हेमसंयुताः एतत्सौरव्रतं नाम सूर्यलोकफलप्रदं इति सौ
 रव्रतम् ३९ द्वादशद्वादशीयं तु समं ति पोषिता पुन गोवत्सकांचनैर्विप्राण्पूजयेद्भक्तितो नरः परमं पदमाप्नोति हरिव्रत
 मिदं स्मृतम् इति हरिव्रतम् ॥ ४० ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमं ति गोयुगप्रदः शैवं पदमाप्नोति वृषव्रत
 मिदं स्मृतम् इति वृषव्रतम् ॥ ४१ ॥ कच्छकृत्वा गोप्रदं स्याद्भोजनशक्तिः परं विप्राणां शंकरं याति
 नाजापत्यामिदं व्रतम् ॥ इति प्राजापत्यव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्दश्यांचनकाशीसमं ति गोयुगप्रदः

शेषं पदमत्रातिवैयर्थ्यमिति वक्तव्यम् ४४ सप्तरात्रोपि तोदद्याद् वृत्तकुंभदिजायच वृत्तव्रतमिदं प्रा
 दुर्लभलोकफलप्रदम् इति वृत्तव्रतम् ४५ आशाकाशैः समंदद्याद्धेनुमन्नपयास्वर्नौ शक्रलोकैवेत्कल्पमिदं मि
 द्रव्रतं स्मृतम् इतीदं व्रतम् ४६ अग्नौ पकमश्नाति तृतीयायां तु योनरः गां दत्त्वा शिवमभ्यतिषु नराद्यतिव्रजितं इ
 दमानंदं कृत्वा सांश्रेयो व्रतमिदं स्मृतम् इति श्रेयो व्रतम् ४७ हेमपलद्भ्याद्धूर्ध्वरथमश्वयुगान्वितं एतच्छ्रुत्वा पवासी
 स्याद्विविक्कलपशंतं वसेत् कल्पति राजराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतम् इत्यश्वव्रतम् ४८ तद्द्वेदं गंधद्यात्कान्तिकया
 संयतो नरः सत्यलोकैवेत्कल्पसहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोपि तोभूत्वारथव्रतमिदं स्मृतम् इति हरिरथव्रतम् ४९
 मुखवासपरित्यज्य समातिगोप्रदो भवेत् वशाधिपत्यमत्राति सुखव्रतमुच्यते इति सुखव्रतम् ५० चांद्र
 यणंतुय कुर्याद्धेमचंद्रं निवेदयेत् चंद्रलोकफलप्रदं चंद्रव्रतमिदं स्मृतम् इति चंद्रव्रतम् ५१ ज्येष्ठपक्षतपा सायहमेव
 नुप्रदोदिवं यात्यष्टमी चतुर्दश्योरोद्ध्रव्रतमिदं स्मृतम् इति रोद्ध्रव्रतम् ५२ सकृद्व्रतानकंदद्यात्तृतीयायां शिवालये सभा
 ते धेनुदयाति भवानी व्रतमुच्यते इति भवानी व्रतम् ५३ माघमास्याद्रक्षासः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविकलपमु
 पित्वे हरराजास्थाद्भुवनत्रये इति भुवनव्रतम् ५४ त्रिरात्रोपोपि तोदद्यात्फाल्गुन्यां भुवनं शुभं आदित्यलोकमात्रो
 तिधामव्रतमिदं स्मृतम् इति धामव्रतम् ५५ त्रिसव्यपूज्यदं पत्योरुपवासी विभूषणं ददेद्द्वानमवाप्नोति मोक्षं द्रव्रता
 दिह इत्येवं व्रतम् ५६ दत्त्वा सितद्वितीयायां निदे लंबणभाजनं समातिगोप्रदयाति विश्रामं शिवमं दिरे कल्पति राज
 राजः स्यात्सोमव्रतमिदं स्मृतम् इति सोमव्रतम् ५७ दशान्यामेकभक्ताशीसमातिदशधेनुदः दिशश्चक्रां च नीर्दद्याद्भ
 ह्मांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनम् इति विश्वव्रतम् ५८ पंचपंचदशीः स्थित्वा एकभ
 केन मानवः संपूज्य पूर्णमादिर्वालिखित्वा चंदेन च ततः पंचघटान् पूर्णान्पयोदधिघृतेन च मधुना सितखंडेन

ब्राह्मणायोपादयेत् पंचकुम्भप्रदानेनभूतानां तु छिरस्तुते एतत्पंचघटनाभ्रतप्तुष्टिप्रदायकं इति पंचघटव्रतम् ५९ यातुनारीपिवेतोयं जलधारां निपातयेत् समातेघृतसंपूर्णोददृढनिकानवां एतद्वाराव्रतं नाम सर्वरोगहरं कान्ति सौभाग्यजननं सपत्नीदर्पनाशनम् इति धाराव्रतम् ॥ ६० ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि पाठिव्रतमनुत्तमं मन्वतरशतं सोऽपि गंधर्वाधिपतिर्भवेत् षष्ठिव्रतं नारदपुण्यमेतत्तवादि तं विश्वजनीनमन्यतु तेन वेच्छातुदोरयाशुप्रियैर्पुकिं वाक्यनीयमन्यत इति मत्स्यपुराणोक्तो व्रतपाठः ॥ ६० ॥ भविष्योत्तरे त्वेनान्येव पंचशीतिव्रतानित्युक्तम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु भारत वदस्यामि पंचशीतिव्रतानि ते नो कानि या निकस्यापि मुनिभिर्मदाशीभिः भविष्यमस्य मार्कण्डेयपुराणेभ्योऽन्यन्याह्यवधारितं वाराहोच्चैव संगृह्य कथ्यं तानि पाण्डव न कथ्यते धर्मजातां किं नारदवर्तिनां श्रुतिस्मृतिपुराणेभ्योऽन्यन्याह्यवधारितं तनेव च्छिमकुरुश्रेष्ठ कस्यान्यस्ये पादिश्यते स्त्रात्वा प्रभते संध्यायामुपगृह्य च पिप्पलं घृतपात्राणि यो दद्यान्न स शोचं कृताकृते व्रतानामुत्तमं ह्येतत्सर्वपापप्रणाशनं पात्रव्रतमिति स्यात्तं तस्याचिन्मया पात्रव्रतम् ॥ १ ॥ सुशुद्धस्य सुवर्णस्य सुवर्णयः प्रयच्छति पुण्येन्हिविप्रकथिते प्राणिपत्यगुणान्वितं व्रतं वाचस्पतेरैतद्वलुद्विप्रदायकं वृत्रघ्नस्य पुराख्यातं गुरुणा सर्वकामदं इति वाचस्पतिव्रतं ॥ २ ॥ लवणं कटुं दुहं च जीरकं मरिचानि च हिं गशुं ठांसमायुक्तं सर्वपरिचयस्तथा चतुर्थ्यामेकभक्ताशीसकृद्वत्वाकुटुंबिने गृहे पुंससपुतदाशिलायुक्तानि भारत एतच्छिला व्रतं नाम लक्ष्मीलोकप्रदायकं कर्तव्यमति यत्नेन मुखपाटवकारकं इति शिलाव्रतम् ॥ ३ ॥ नक्तमंदचरित्वा तु गवासां धीकुटुंबिने हैमचक्रं त्रिशूलं च दद्याद्दि प्रायवाससीं प्रणम्य भस्म देवैर्गौप्रीथेतां शिवकेशी एतदेव व्रतं नाम महापातकनाशनं इति देवव्रतम् ॥ ४ ॥ कृत्वैकभक्तं वर्षाति शक्त्यहा हेमवृषान्वितं धेनुं तिलमयी

दद्यात्सर्वोपस्करणैर्युता एतद्ब्रुवन्नतनामपापशोकप्रणशानं यः करोति नरो राजन्सपदं याति शंकरं इति रुद्र
 ब्रतम् ५ सर्वोपधुदकैः स्नातः पंचम्यां पूज्य पद्मजं सर्वोपस्करदानं च यः करोति गृहाश्रमे गृहोद्दालः खलं सूर्ध्वशि
 लास्थालीचपचमी उदकुंभं च बुद्धिं च एतेषामनुगंचयत् एतानि गृहिणां गेहे प्रस्थाप्य पुरुषोत्तम एतद्ब्रुवन्नतनाम
 सर्वसौख्यप्रदायकं आत्रिणाञ्जनसूयायाः कथितं पांडुनंदन गृहव्रतम् ६ यस्तु नीलोत्पलहैर्मंशकरापात्रसंयुतं
 ददाति श्रद्धयोपेतो ब्राह्मणाय कुटुंबिने सर्वेष्वण्वपदं याति लीलाव्रतमिदं स्मृतं लीलाव्रतम् ७ आयाढादिचतुर्मास
 मभ्यंगं वर्जयेन्नरः पंचमेव पुनर्दद्यात्तिलैस्तैलघटनं भोजनं पायसाढ्यं च स याति भुवनं हरः लोकप्रातिकरं यैत
 त्प्रीतिव्रतमिहोच्यते प्रीतिव्रतम् ८ नर्जयित्वा मघौ यस्तु दधि क्षीरघृतैश्च दद्याद्ब्रह्मयुगं सूर्यं मंसपर्वैश्च संयुतं स
 पूज्य विप्रमिथुनगौरी मे प्रीयतामिति एतद्देवीव्रतनाम भवानीलोकदायकं देवीव्रतम् ९ पुष्पादितत्त्वयोदश्यां
 तानकं मथोपुनः संवत्सरं तैस्मिन्वा दिवसे विप्रपूजनं विप्राय वस्त्रयुगं च प्रद्युम्नः प्रीयतामम कल्पं विष्णुपुरोस्थ
 त्वाविशोकः स्यान्पुनरंरः एतत्कामव्रतनाम सर्वशोकविनाशनं कामव्रतम् १० आयाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्नरः खक
 र्त्तनं वृताकभक्षणैश्च मधुसर्पैर्घटान्वितं कार्त्तिक्यां तु पुनर्हं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एतच्छिवव्रतनाम शिवलोक
 प्रदायकं शिवव्रतम् ॥ ११ ॥ पंचपंचदशीः स्थित्वा चैकभक्तेन मानवः संपूज्य पूर्णामंदिर्वालिखित्वा
 चंदनेन च ततः पंचघटान् पूर्णान् पयोदधिघृतैश्च मधुना सितखंडेन ब्राह्मणायोपपादयेत् मनोरथान् पूरयित्वा
 संपूर्णान् पूर्णिमाह्वासि पंचकुंभप्रदानेन भूतानां तु छिरस्तु मे द्विजनिवंस मस्तु सर्वान् कामानवाप्नुयात् एतत्प
 षट्घटनाम व्रतं पुष्टिप्रदायकं पंचघटव्रतम् ॥ १२ ॥ वर्जयेद्यस्तु पुष्पाणि हेमं तां शिशिरादू पुष्पत्रयं च फा
 ल्गुणं पाकृत्वा शय्यां च कांचनं दद्याद्द्विकाले वलायां प्रीयेतां शिवकेशवौ शिरःसौगंध्यजननं सदानंदं करं नृणां कृ

त्वापरंपदं याति सौगंध्यव्रतमुत्तमं सौगंध्यव्रतं ॥ १३ ॥ फाल्गुनादि तृतीयायां लवणं यस्तु ब्रूयते समा
 शयनं दद्याद्द्रुहं सोपस्करान्वितं संपूज्य विप्रमिथुनं गौरीमिप्रीयतामिति गौरीलोके वसेत्कल्पं सौभाग्यव्रतमुत्त
 मं सौभाग्यव्रतम् ॥ १४ ॥ संध्यामौनं नरः कृत्वा समातेयुतं कुम्भदः वस्त्रयुग्मं च घंटां च ब्राह्मणाय निवेदयेत्
 सारस्वतं पदं याति पुनरावृत्तिदुर्लभं एतत्सारस्वतं नाम रूपविद्याप्रदायकं सारस्वतव्रतम् ॥ १५ ॥ लक्ष्मी
 भ्यर्च्य पंचम्यामुपवासी भवेन्नरः समातेह मकलशं दद्याद्द्विनुसमन्वितं सर्वेण पदं याति लक्ष्मीः स्याज्जन्मज
 म्भानि एतल्लक्ष्मीव्रतं नाम दुःखशोकविनाशनं लक्ष्मीव्रतम् ॥ १६ ॥ यातुनारीपिवितोयं जलधारां निपा
 तयेत् समातेयुतं संपूर्णं दद्याद्द्विनिकां नवां एतद्वाराव्रतं नाम सर्वोद्विगहं परं कांति सौभाग्यजननं सपत्नी
 दुर्पणोशनं धाराव्रतम् ॥ १७ ॥ गौरीसमन्वितं रुद्रं लक्ष्म्या सह जनार्दनं राज्ञीसमन्वितं सूर्यं प्रतिष्ठाप्य
 यथाविधि धूपक्षेपेण सहितां मुघंटां पात्रसंयुतां यो ददाति द्विजेंद्राणां पुष्परभ्यर्च्य पांडुरैः दक्षिणासहितं
 कृत्वा प्राण्य च विसर्जयेत् एतदेव व्रतं नाम दिव्यदेहप्रदायकं देवव्रतम् ॥ १८ ॥ कृत्वा विलेपनं शंभोरग्रतः
 केशवस्य च यावद्वदं पुनर्दद्याद्बिजुलघृतान्वितां जन्मायुतं च राजा स्यात्ततः शिवपुरं ब्रजेत् एतच्छुक्लव्रतं नाम
 सर्वकल्याणकारकं ॥ शुक्लव्रतम् ॥ १९ ॥ अव्ययं भास्करं गंगामेघं स्नुवाग्यतः एकभक्तं नरः कुर्यादब्द
 मे न विमत्सरः व्रतं तं विप्रमिथुनं पूज्य धेनुत्रयान्वितं वृक्षां हिरण्यमं दद्यात्सोऽश्वमेधफलं भेत् दिवि दिव्यविमा
 नस्यः सेव्यतेऽप्सरसांगणैः एतत्कीर्तिव्रतं नाम भूति कीर्तिफलप्रदं ॥ कीर्तिव्रतं ॥ २० ॥ घृतैः न स्नपनं कृत्वा शं
 भोर्वीकेशवस्य वा ब्रह्मणोऽभास्करस्य पि गोर्ग्यलं वोदरस्य वा अक्षतैः स्तुतं संपूज्य तत्पद्मं गोमयमंडले समति
 हेनमकमलं तिलधेनुसमन्वितं शुद्धनष्टांगुलं दद्याच्छिवलोके महीयते सामगायतुयश्चैतत्सामव्रतं मिहोच्यते

सामव्रतं ॥ २१ ॥ नवम्यामेकमक्षरीकृत्वाकन्याश्वशक्तिः भोजयित्वासमंदद्याद्धेमंकंबुकवाससी हेमसिंहं च
विप्रायदत्त्वाशिवपुंजित् जन्मवृंदं सुरूपः स्याच्छत्रुभिश्चापराजितः एतद्वारव्रतनामनारीणांचसुखप्रदम् ॥
वीरव्रतम् ॥ २२ ॥ यावत्समारभेद्यस्तुपंचदश्यापयोव्रतः समांते श्राद्धकृद्दद्याद्वाश्वपचपयस्विनीः वासांसि
चपिशंगीनीजलकुंभयुतानि च सयातिवैष्णवंलोकापिष्टाणानारयेच्छत कल्पातिराजराजः स्यात्पितृव्रतमिदं स्मृतं
पितृव्रतम् ॥ २३ ॥ तांबूलसमयेनित्यंगौरिपत्रंददाति या पुष्पचूर्णसमायुक्तं स्त्रियैवापुरुषस्य वा वर्षस्यति तु सौव
र्णिकारयित्वा फलान्वित मुक्ताफलमयचूर्णत्रितयं वा प्रयच्छति न सा प्राप्नोति दौर्भाग्यं न दौर्गंध्यं मुखस्य च एतत्प
त्रव्रतं नाम सौगंध्यजननं पर ॥ सौगंध्यव्रतम् ॥ २४ ॥ चैत्रादि चतुरो मासान् जलं दद्यादयाचितं ज्येष्ठाषाढ
मासं चापक्षवापांडुनंदन व्रतं तिमणि कंदद्याद्धेनुवस्त्रसमन्वितं घृतेन सहितं तद्वत्सप्तधान्यसमन्वितं तिलपात्रं
हिरण्यंच ब्रह्मलोकं मेहीयते कल्पातिराजराजः स्याद्धारिव्रतमिदं स्मृतं वारिव्रतं ॥ २५ ॥ पंचामृतेन स्नानं कृ
त्वा विष्णोः शिवस्य च वत्सरांते पुनर्दद्याद्धेनुपंचामृतैर्युतां विप्राय कनकशखंसपदयाति शाश्वत राजा भवति
कल्यति धृतिव्रतमिदं स्मृतं इति धृतिव्रतम् ॥ २६ ॥ वर्जयित्वा पुमान्मांसं सवत्सरतया व्रतं ते हेमहरिणकृत्वा
शक्त्या विचक्षणः तद्वत्सवत्सांगां दत्त्वा सोश्वमेधफलं लभेत अहिंसाव्रतमित्येतत्सर्वं शांतिप्रदं दृष्ट्वा अहिं
साव्रतं २७ माघमास्युपसिन्धानकृत्वा दापत्यभोजनं सूर्यलोकं वेत्सु कल्पसूर्यव्रतमिदं स्मृतम् इति सूर्यव्रतम्
२८ आषाढादि चतुर्मासप्रातः स्नाया भवेन्नरः विप्राय भोजनं दद्यात्कार्त्तिक्या गोप्रदो भवेत् घृतकुंभं तोदयात्
सर्वान् कामानवाप्नुयात् वैष्णवं व्रतमित्युक्तं विष्णुलोकं वाप्नुयात् वैष्णवव्रतम् २९ अयनादनं यावद्ब्रजयेत्पु
ष्पसंनिपि तदंते पुष्पदानानि घृतधेनुवा सहवतु दत्त्वा शिवपदं याति दत्त्वा च घृतपायसं एतच्छीतिलव्रतं नाम शां

लारोग्यफलप्रदं ३० संध्यादीपप्रदेयस्तुमासैलविवर्जयेत् समातेदिपिकांदाञ्चशूलच
कांचनं वल्युगमंचविप्रायसतेजस्वीभवेदिह एतद्दीपव्रतं नाम सदाकांतिप्रदायकं दीपव्रतं ३१ एकमेकं
न सप्ताहं गौरिणीयस्तु पूजयेत् सपुज्यपार्वतीभक्त्या गंधपुष्पविलेपनैः एतत्सुवासिनीभव्याकुंभेनाविलेपयेत्
पुष्पैर्विभूषणैर्यस्तु कर्पूरगुरुचंदनैः तांबूलशोभनंदत्वा नारिकेलफलं तथा प्रीयतांकुसुमादेवीप्रणिपत्य विसर्ज
येत् एकैकां पूजयेद्देवासप्ताहं यावदेव तु पुनस्तु सप्तमे पूर्णसप्तैवा विनिमंत्रयेत् षडंशं भोजयित्वा भ्रंशया शस्त्या
विभूषणैः भूय पित्वा वस्त्रमाल्यैः कण्वेष्टां गुलिकैः कुमुदामाधवीरिभवनानीपार्वतीउमा कालीचदपणं हस्ते
प्रत्येकं विनिवेदयेत् एवं निवेदयेदं वाच्यं संपन्नम स्तुमे सप्तसुंदरकंनाम व्रतमेतद्युधिष्ठिर करोति सुंदरदेहं
सौभाग्यं यच्छति ध्रुवं सप्तसुंदरकं व्रतम् ॥ ३२ ॥ वर्जयेच्चैत्रमासे नुयस्तु गंधानुलेपन शुक्तिगंधभृता
दत्त्वा विप्राय धृतवाससी शक्त्या च दक्षिणां दत्त्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् वारुणंपदमाप्नोति तदेतद्धारुणं व्रतं
वारुणं व्रतम् ॥ ३३ ॥ वैशाखमासे लवणं वर्जयित्वा यतव्रतः मासांते च ततो दद्यात्सवत्सांगां द्विजातये स्थित्वा
विष्णुपदे कल्पंतो राजा भवेदिह एतत्कांतिव्रतं नाम कांतिर्क्षिप्रदायकं कांतिव्रतं ॥ ३४ ॥ ब्रह्मांडकांचनं
कृत्वा तिलद्रोणोपरि स्थितं त्र्यहं तिलव्रतीभूत्वा वार्हिंसंतर्प्य सद्भिजं संपुज्य विप्रदांपत्यं माल्यवस्त्रविभूषणैः शक्ति
तस्त्रिपलादूर्ध्वं विश्वात्मा प्रीयतामिति एतद्ब्रह्मव्रतं नाननिर्वाणफलदं नृणां ब्रह्मव्रतम् ॥ ३५ ॥ यश्चोभयमु
खीं दद्यात्प्रभूतकनकान्वितां दिनं पयोव्रतस्तिष्ठेत्स याति परमं पदं त्र्यहं पयोव्रतस्तिष्ठेत्कांचनकल्पपादपं पला
दूर्ध्वं यथाशक्त्या तंडुलैस्तूयसंयुतं छादितं वरवासोभिः पुष्पमालाविभूषितं दत्त्वा स्वर्गे वत्सेत्कल्पं कल्पव्रतमिदं
स्मृतं कल्पव्रतम् ॥ ३६ ॥ यस्तु वश्वत्वरं भव्यां कंठाभरणभूषितां गुपथ्याण्युताष्टां खलीनालं कृताननां

भोदकोदकपात्रेणतंबूलेनसमन्वितां स्थपयिकांस्थापयेत्पृष्ठेष्टुगामोदहिमान्विता ईदृग्विधांव्यतीपातेग्रहणे
 वायनद्वये आयाचितेयथाशक्त्याततोदद्याद्द्विजातये एतद्वातव्रतं नाममायाखेदविनाशनं परलोकाध्यगमने
 छांतिश्रमहरंपरं वातव्रतम् ॥ ३७ ॥ नक्ताशीत्यष्टमीपुष्याद्वत्सरतिचगोप्रदः प्रौरंदरंपदंयातिसुगतिव्रतमु
 च्यते सुगतिव्रतम् ॥ ३८ ॥ यश्चैधनप्रदोराजनहेमंतेशिशिरावतू घृतधेनुप्रदश्चातिपरंब्रह्माधिगच्छति
 आरोग्यजननंभूतिधृतिर्कांतिप्रदायकं वैश्वानरव्रतं नामसर्वपापप्रणाशनं वैश्वानरव्रतम् ॥ ३९ ॥ एका
 दश्यांतुनक्ताशीयश्चक्रंविनिवेदयेत् तद्वच्छंखंसौवर्णैश्चैचित्रामुपांडव यएवकुरुतेभक्त्यासाविषोःपदमुत्तमं
 एतद्द्विष्णुव्रतं नामकल्पादौराज्यलाभभाक् विष्णुव्रतम् ॥ ४० ॥ ययोव्रतस्तुपंचम्यांसमातेगोयुगप्रदः
 लक्ष्मीलोकैवेत्सत्कल्पंदेवीव्रतमिदंस्मृतम् ॥ ४१ ॥ सप्तम्यांनक्तभुग्दधात्समांतिगापय
 स्विनीं सूर्यलोकमवाप्नोति भानुव्रतमिहोच्यते भानुव्रतम् ॥ ४२ ॥ चतुर्थानक्तभुग्दधादब्दादब्देहेमवार
 णं व्रतवैतायकं नामसर्वविघ्ननिवारणं विनायकव्रतम् ॥ ४३ ॥ महाफलानियस्यक्काचतुर्मासं द्विजातये
 हेमानिर्कान्तिकेद्याद्वैद्युगेनसंमनरः सितवस्त्रयुगेनाथसंपूर्णज्यघटेनच एतत्फलव्रतं नामफलावाप्तिकरं
 सदा फलव्रतम् ॥ ४४ ॥ यश्चोपवासीसप्तम्यांसमांतिहेमपंकजं धेनुस्वशक्तितोदधात्सवत्सांकांस्यदो
 हनां भक्त्याविप्रायराजेंद्रवाचकायनिवेदयेत् एतत्सौरव्रतं नामसूर्यलोकप्रदायकं सौरव्रतम् ॥ ४५ ॥
 द्वादशद्वादशीपस्तुनामप्राशनसंयुतः समुपोष्यसमांतितुसवस्त्रात्रोदकाग्वटान् द्वादशात्रप्रदयाच्चसर्वकामस
 मुदयेगोविंदव्रतमित्येतद्वाविंदप्रीतिदायकम् गोविंदव्रतम् ४६ ॥ कार्तिकयांयोद्योपोत्सर्गकृत्वानक्तं समाचरेत् स्वर्ग
 लोकमवाप्नोतिवृषव्रतमिदंस्मृतं वृषव्रतं ४७ ॥ कृच्छ्रांतोगोप्रदोदद्याद्भोजनंशक्तिः परं विप्राणामत्रकथितंप्राजा

पत्यमिदं व्रतं प्राजापत्यव्रतं ४८ चतुर्दश्यातुनकाशीसमातिगोयुगप्रदः शवपदमवाप्नोति विज्ञेयं त्र्यम्बकं व्रतं त्र्यं
 वकव्रतं ४९ सप्तरावोपितो दयादयुक्तं भुंक्षिजातये ब्रह्मव्रतमिदं प्राहुर्ब्रह्मलोकप्रदायकं ब्रह्मव्रतम् ५० आ
 काशाशीसमंदयाद्देनुमते पयस्विनीं शकलोकवसेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५१ कार्तिकेशुष्कप
 क्षेवचतुर्दश्यां नराधिप सोपवासः पयगन्धपिवेद्रात्रिविचक्षणः कपिलायास्तु गोमंत्रकृष्णाय गोमयं तथा सित
 धेन्वास्तथा क्षीरं कायास्तु तोदधि गृहीत्वा कंबुरायास्तु धृतमेकमवमलयत् वेदोक्तमंत्राजं द्रुक्कुशोदकसमन्वितं
 ततः प्रभातसमये स्नात्वा संतप्य देवताः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भुंजितवाग्यतः शुचिः ब्रह्मकूर्चव्रतं होतृत्सर्वपापप्र
 णाशनं यद्वाल्येयच्च कौमारैर्वादेकवापियुक्तं ब्रह्मकूर्चोपवासेन पापं नश्यति तत्क्षणात् ब्रह्मकूर्चव्रतम् ५२
 अनृषिपक्ष्मभ्रियातृतीयायां तु यानरः गां दत्त्वा शिवमभ्येति पुनरावृत्तिवर्जितं एतद्भूपव्रतं नाम सर्वकल्याणकार
 कं रूपव्रतं ५३ हेमपलत्रयादूर्ध्वरथमभ्ययुगान्वितं दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिविकल्पशतवसेत् तदंतरा
 जराजः स्यादश्वत्रतमिदं स्मृतं अश्वव्रतम् ५४ तद्वत्पलत्रयादूर्ध्वं करिभ्यां संयुतं रथं हेमं रथं नरश्रेष्ठसर्वापकरणा
 न्वितं सत्यलोकवसेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोषितो वापि करि व्रतमिदं स्मृतं करिव्रतं ५५ मुखचासं पारित्यज्य
 समातिगोप्रदो भवेत् यज्ञाधिफलमाप्नोति मुखव्रतमुच्यते सुमुखव्रतं ५६ निशि कृत्वा जले वा संप्रभाते गोप्रदो
 भवेत् वारुणलोकमाप्नोति वारुणव्रतमुच्यते वारुणव्रतम् ५७ बां द्रायं तु यः कुर्याद्विभं चंद्रं निवेदयेत् चंद्रव्रत
 मिदं प्रोक्तं चंद्रलोकप्रदायकं चंद्रव्रतम् ५८ ज्येष्ठपंचतपाः सायं हेम धेनुप्रदो दिवं यास्यष्टमिचतुर्दशयो रुद्रव्रतमिदं
 स्मृतं रुद्रव्रतम् ५९ अनूलेपनं तु यः कुर्यान्तृतीयायां शिवालये समातिधेनुदोयाति भवानी व्रतमुच्यते भवानी व्रतं
 ६० माघे मास्याद्रवासाः स्यात्सप्तम्यां गोप्रदो भवेत् दिविलोकवसेत्कल्पं राजा स्यात्तापनं व्रतम् ॥ तापनव्रतं ६१

त्रित्रात्रोपोपितोदद्यात्फाल्गुण्याभुवनं शुभं आदित्यलोकमाप्नोति धामव्रतं ६२ त्रिसंध्यं पूज्यदांप
 त्यमुपवासी विभूषणैः पौर्णमास्यामवाप्नोति भोक्षमिन्द्रव्रतादिह इन्द्रव्रतं ६३ दत्वा सिति द्वितीयायामिदोर्लवणभा
 जनं कांस्यं सवस्त्रं राजेन्द्रदक्षिणासहितद्विजे समतिगोप्रदोयाति विप्राय शिवमंदिरं कल्पति राजराजः स्यात्सो
 मव्रतामिदं स्मृतं सोमव्रतं ६४ प्रतिपद्येकभक्ताशीसमतिकापिलाप्रदः वैश्वानरपंदयाति व्रतमाग्नेयमुच्यते आग्ने
 यव्रतं ६५ एकादश्यामाघमासे चतुर्दश्यष्टमीपुत्र एकभक्तेन योदद्याच्चोलकान्यजनानि च उपानहौकं बलो
 श्वं चैत्रे छत्रादिकतया करपत्रिका तथा दद्याद्यथाशस्त्यासदक्षिणा ब्राह्मणानां महाराजसोऽश्वमेधफलभेत् ए
 तत्सौख्यव्रतं नाम सर्वसौख्यप्रदायकं सौख्यव्रतम् दशम्यामेकभक्ताशीसमतिदशधेनुदः दिशश्च कांचनी दद्या
 त्रारिरूपयुधिष्ठिर तिलद्रोणे परिगता ब्रह्मांडाधिपतिर्भवेत् एतद्विश्वव्रतनाम महापातकनाशनं विश्वव्रतं ६७
 संपूज्य सितसप्तम्याभानुधान्यानि सप्त च ददाति नक्तभुजान् लवणेन समं द्विजे सतारयति सप्ताष्टौ कुलान्यान्मा
 नमेव च एतद्बान्यव्रतनाम धन्यप्रदायकं धान्यव्रतं ६८ मासोपवासी यो दद्याद्भेनुं विप्राय शोभनां सर्वेण
 वंपंदयाति भीमव्रतमिदं स्मृतं भीमव्रतं ६९ पक्षोपवासी यो दद्याद्बिप्राय कपिलाद्वय स ब्रह्मलोकनाप्नोति पूजितः सु
 रसत्तमैः एतत्पक्षव्रतं नाम महापातकनाशनं पक्षव्रतं ७० दद्याद्द्विशपलादूर्ध्वमर्हकृत्वा तु कांचनी कुलाचलाद्रिस
 हितां तिलवस्त्रसमन्वितां दिनं पयोव्रतं स्तिष्ठेद्दिलोकमहीयते एतन्महोव्रतं नाम सप्तकल्पानुवर्तकं महीव्रतं ७१
 माघमास्यपवाचैर्गुण्डधेनुप्रदो भवेत् गौरीलोकमवाप्नोति पूज्यमानोऽप्सरोगणैः मल्लव्रतमिदं प्रोक्तं संतानं
 ददायकं मल्लव्रतम् ७२ वत्सरं लोकभक्ताशीसभक्षजलकुंभदः शिवलोकमवाप्नोति प्राप्तिव्रतमिदं स्मृतं प्रा
 प्तिव्रतं ७३ कान्तिकादि तृतीयायां प्राश्य गोमत्रयावकं नक्तं च रेदन्दमेकं समातिगोप्रदो भवेत् गौरीलोकवसे

पत्यमिदं व्रतं प्राजापत्यव्रतं ४८ चतुर्दश्यांतुनकाशीसमतिगोयुगप्रदः शेषपदमवाप्नोति विज्ञेयं त्र्यम्बकं व्रतं
 वक्रव्रतं ४९ सप्तरात्रोपितो दद्यादधृतकुंभं द्विजातये ब्रह्मव्रतमिदं प्राहुर्ब्रह्मलोकाप्रदायकं ब्रह्मव्रतम् ५० आ-
 काशाशीसमं दद्याद्देनुमेतपयस्विनीं शकलोकैव सेत्कल्पं शक्रव्रतमिदं स्मृतं शक्रव्रतम् ५१ कार्तिकेशुष्कप-
 क्षेचचतुर्दश्यां नराधिप सोपवासः पंचगव्यं पिवेद्रात्रौ विचक्षणः कपिलायास्तु गेमुं शक्रव्रतमिदं स्मृतं
 धेन्वास्तथाक्षीररक्तायास्तु ततो दधि गृहीत्वा कबूरायास्तु घृतमेकव्रमेलेयत् वेदोक्तमिव राजेंद्रकुशोदकसमन्वितं
 ततः प्रभातसमये स्नात्वा सतप्ये देवताः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु भुंजीत वाग्यतः शुचिः ब्रह्मकूचं व्रतं ह्येतत्सर्वपापप्र-
 णाशनं यद्वा ल्येयञ्च कौमारं वा द्विकवापियत्कृतं ब्रह्मकूचोपवासेन पापं नश्यति तत्क्षणात् ब्रह्मकूचं व्रतम् ५२
 अनाग्निपक्वमभ्रोयान्तृतीयायां तु योनरः गांदत्वा शिवमभ्येति पुनरावृत्तिर्वर्जितं एतद्रूपव्रतं नाम सर्वकल्याणकार-
 कं रूपव्रतं ५३ हंसपलत्रयादूर्ध्वरथमभ्युगान्वितं दत्त्वा कृतोपवासस्तु दिक्कल्पशतं वसेत् तदंतरा
 जराजः स्यादश्वव्रतमिदं स्मृतं अश्वव्रतम् ५४ तद्वत्पलत्रयादूर्ध्वं करिभ्यां सयुतरथं हंसरथं नरश्रेष्ठसर्वोपकरणा-
 न्वितं सत्यलोकैव सेत्कल्पं सहस्रमथ भूपतिः भवेदुपोपिता वापि करिब्रतमिदं स्मृतं करिव्रतं ५५ मुखचासं परित्यज्य
 समतिगोप्रदो भवेत् यज्ञाधिफलमाप्नोति मुखव्रतमुच्यते सुमुखव्रतं ५६ निशिकृत्वा जले वा संप्रभाते गोप्रदो
 भवेत् वारुणलोकमाप्नोति वारुणव्रतमुच्यते वारुणव्रतम् ५७ चांद्रायणं तु यः कुर्याद्विंशं चंद्रं निवेदयेत् चंद्रव्रतं

निष्पावान् ८ शालितंडुलान् ९ लवणं १० दधि ११ दुग्धं च १२ वस्त्रं १३ कनकमेव च १४ कंबलं १५ गां
१६ वृषं १७ छत्रं १८ मृपानद्युगलं तथा १९ कर्पूरं २० कुंकुमं च २१ चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४
ताम्रं च २५ कांस्यं च २६ रौप्यं चेतियुधिष्ठिर २७ विष्कुम्भः १ प्रीति २ रायुष्मान् ३ सौभाग्यः ४ शोभनं
था ५ अतिगंडः ६ सुकर्मां च ७ धृतिः ८ शूलंतथैव च ९ गंडो १० वृद्धि ११ ध्रुवश्चैव १२ व्याघातो १३ ह
र्षणस्तथा १४ वज्रः १५ सिद्धि १६ व्यतीपातो १७ वरीयान् १८ परिधः १९ शिवः २० सिद्धः २१ सा
द्यः २२ शुभः २३ शुक्लो २४ ब्रह्मेन्द्रो २५ वैद्युतिस्तथा २७ स्नातः स्वशस्याविधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न
वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् योगव्रतम् ८४ पौर्णमास्यां पौर्णिमास्यां कृतियवहुदक्षिणाः पौषमाघादि
मासेषु सौवर्णाः सर्वे एव हि क्रमेण राशयः सर्वे वस्त्रमालयविभूषिताः एतद्वाशि व्रतं नाम सर्वोपद्रवनाशनं सर्वशा
पूरकं चैतत्सोमलोकप्रदायकं राशिव्रतम् ८५ पंचाशोति व्रतानां तैकायिता पांडुनंदन याः श्रुत्वा ब्रह्महागोघ्नः पितृ
हामातृहा तथा मुच्यते तत्क्षणदेवपातकैः सोपपातकैः पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राज्ञः शीतिरिह सौ
ख्यधनप्रदानं एताः समाचरन्ति यः शृणुयात्पठेद्वा हस्ताग्रलभ्य देवतस्य सुरेंद्रलोकः ३ इति भविष्योत्तरां कानि पं
चाशीति व्रतानि अथ वेश्याविलासिनी व्रतम् मत्स्यपुराणे वर्णाश्रमाणां माचारः पुराणे पुरुषोत्तमया समाज्ञा
रश्च भगवन्धर्मशास्त्रावनिर्णयः पद्मपत्नीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ईश्वर उवाच तस्मिन्नेव मुने ब्रह्मन्स
हस्राणि तृषोढश वासुदेवस्य नारीणां भाविष्यन्त्यवुजोद्भव ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलकुले पुष्पितोपवनेऽरु
ल्लकलहारसरसस्तटे निर्भरापानगोष्ठीपुप्रसक्तभिरलंकृतः कुरंगं नयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः गच्छन्समीप
मर्गेण सावः परपुरं जयः साक्षात्कंदर्पं रूपेण सर्वाभरणभूषितः अंगं रंसंतसाभिः साभिलापमवेक्षितः ब्रह्माम

कल्पन्तोरानाभवेदिह एतद्रुद्रव्रतं नाम सदा कल्याणकारकम् रुद्रव्रतम् ॥ ७४ ॥ चैत्रत्रिरात्रं नकाशीन
 यांस्त्रात्वा ददाति यः अजापंचपयस्विन्योदरिद्राय कुटुंबिने न जायेते पुनरसौ जीवलोकं कदाचन एतद्दालि व्रतं
 नाम सर्वव्याधि विनाशनं बलि व्रतम् ॥ ७५ ॥ कन्यादानं तु यः कुर्यादुद्वाहं कारयेच्च यः एकविंशकुलोपेतो ब्रह्म
 लोकं स गच्छति कन्यादानात्परं दानं चास्मादधिकं क्वचित् ये करिष्यंति मनुजास्ते पांशोऽक्षयोदिवि कन्या
 दानव्रतम् ॥ ७७ ॥ तिलापिष्टमयं कृत्वा गजहेमविभूषितं कक्षांशुतंतद्वदरोहकसमन्वितं नक्षत्रमाला
 सहितं चामरापोठधारिणं दशनाग्रवद्वेनेत्रं रक्तवस्त्रयुगासनं ताम्रपात्र्यांकुंडे च कृतं तत्त्वाचमोदकं प्रदद्याद्
 द्विजदांपत्यं पूज्यमालाविभूषणैः कंठप्रमाणमाविश्य जलं मलविवाजितं कांतारतरणं ह्येतत्कार्यं तेन युधिष्ठिरं कां.
 तारगिरिदुर्गपुतारयत्पतिदुष्कृतीन् इह लोके परैश्चैत्रनात्रकार्या विचारणा ये कुर्वन्ति दिने पुण्ये व्रतं पौरंदरं नराः
 ते या पौरंदरो लोको भवेद्वाभूतसंछवं पौरंदरव्रतम् ॥ ७८ ॥ पयोव्रतं तु पंचम्यां दत्त्वानां गद्विजातये सौव
 णे संपर्जनितं भयं ते पांजायते नागव्रतम् सिताष्टम्यां श्वेतवृषोपवासः प्रयच्छति सितवस्त्रयुगच्छन्नघंताभ
 रणभूषणं शिवलोके वसेत्कल्पंतो राजा भवेदिह वृषव्रतमिदं प्रोक्तं सर्वधर्मप्रदायकं वृषव्रतं ८ उत्तरेख्य
 ने प्राप्ते धृतप्रस्थेन यो हरिं स्नापयित्वा ब्राह्मणाय वडवां यः प्रयच्छति स सर्वकामसयुक्तः पुत्रभ्रातृसमन्वितः सूर्य
 लोकैव सेद्वा जन् राशि व्रतमिहोच्यते राशि व्रतम् ८१ सकृन्नवम्यां न केन पूजयेद्द्विध्यवांसिनीं पूषे धूपैस्तथा द
 यात्पंजरं शुक्रशोभितं हेमं विप्राय शांताय सवाग्मी जायेत नरः एतदाग्नेयं कं नाम व्रतमग्निपदप्रदं आग्नेयव्रतम्
 ८२ द्वादश्यां गृह्य नकाशीफलं भक्षयंत्युतम् विप्राय भोजनं दद्यात्सयाति भवनं हरेः द्वादशी व्रतम् ८३ विष्णु
 भादिपुयोगे पुण्ये कभक्तरतो नरः यो ददाति क्रमात्पार्थवृत्तं १ तैलं २ फलं ३ क्षवं ४ यव ५ गोधूम ६ चणका ७

निष्पावान् ८ शालितंडुलान् ९ लवणं १० दधि ११ दुग्धं च १२ वस्त्रं १३ कनकमेव च १४ कंबलं १५ गां
१६ वृषं १७ छत्र १८ मृपानद्युगलंतथा १९ कर्पूरं २० कुंकुमैश्च २१ चंदनं २२ कुसुमानि च २३ लोहं २४
ताम्रं च २५ कांस्यं च २६ रौप्यं च त्रिधुधिष्ठिर २७ विष्कुम्भः १ प्रीति २ रायुष्मान् ३ सौभाग्यः ४ शोभनंत
था ५ अतिगंडः ६ सुकर्मां च ७ धृतिः ८ शूलंतथैव च ९ गंडो १० वृद्धि ११ ध्रुवश्चैव १२ व्याघातो १३ ह
र्षणस्तथा १४ वज्रः १५ सिद्धि १६ व्यतीपातो १७ वरीयान् १८ परिधिः १९ शिवः २० सिद्धः २१ सा
द्यः २२ शुभः २३ शुक्लो २४ ब्रह्मेन्द्रो २५ वैद्युतिस्तथा २७ स्नातः स्वशक्त्या विधिवत्सर्वपापैः प्रमुच्यते न
वियोगमवाप्नोति योगव्रतमिदं स्मृतम् योगव्रतम् ८४ पौर्णमास्यां पौर्णिमास्यां कित्येव बहुदक्षिणाः पौषमाघादि
मासेषु सौवर्णाः सर्वे एव हि क्रमेण राशयः सर्वे वस्त्रमाल्यविभूषिताः एतद्वा शिशित्रंतं नाम सर्वोपद्रवनाशनं सर्वांशा
पूरकंचैतत्सोमलोकप्रदायकं राशित्रतम् ८५ पंचाशीतिव्रतानंतिकाथिता पांडुनंदन याः श्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नः पितृ
हामानृहा तथा मुच्यते तत्क्षणादेव पातकैः सोपपातकैः पंचाधिका तव मया कथिता व्रतानां राजन्न शीतिरिह सो
रूप्यधनप्रदानां एताः समाचरति यः शृणुयात् पठेद्वा हस्ताग्रलश्रवतस्य सुरेंद्रलोकः ३ इति भाविष्योत्तरोक्तानि पं
चाशीतिव्रतानि अथ वेश्याविलासिनीव्रतम् मत्स्यपुराणे वर्णाश्रमाणामाचारः पुराणे पशुश्रुतो मया समाचा
रश्च भगवन् चर्मशास्त्रार्वाणिणयः पश्य स्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ईश्वर उवाच तस्मिन्नेव युगे ब्रह्मन्स
हस्त्राणि तुषोढश वासुदेवस्य नारीणां भविष्यं त्यं वुजोद्भव ताभिर्वसंतसमये कोकिलालिकुलकुले पुष्पितोपवने लफु
ल्लकल्हारसरसस्तटे निर्भरापानगोष्ठीपुत्रसकाभिरलंकृतः कुरंगं नयनः श्रीमान्मालतीकृतशेखरः गच्छन्समीप
मार्गेण सानः परपुरं जयः साक्षात्कंदर्पं रूपेण सर्वाभरणभूषितः अनंगं सतप्ताभिः साभिलापमवेक्षितः बुद्धेः

न्मपस्तासोभविष्यतिपदात्मनि तदवादिष्यजगन्नाथः सर्वतोऽप्यनचक्षुषा सांवक्ष्यतिताः सर्वावोहरिष्यतिदस्यवः
 मत्परोक्ष्यपतः कामाल्लोल्यमीहाग्विधं कृतं ततः प्रसादितो देवदक्षयति शाङ्गभृत् ताभिः शापाभितप्ताभिर्भगवा
 न्भूतभावनः उत्तारायित्वा भूभारसमुद्रेत्स्वांपुराप्रियां यदात्पक्षाम्यथात्मानं भावेकमणिभावेकं भवतीनाम्पिदां
 लोपोयत्तंकथयिष्यति तदेवोत्तराणालदासत्वे संभविष्यति इत्युक्ताताः परित्यज्यगते द्वारवतीश्वरे ततः काले
 नमहताभारवतरणे कृते निवृत्तमौशलतद्वत्केशवे दिवमागते गूण्यदुक्कुलसर्वैश्वर्यैरपि जितेजुने हतासुकृष्णपत्नी
 पुदासभोग्यामुवाबुंदे तिष्ठत्सुदुःखदोभाग्यसंतप्तासुजनार्दनं आगमिष्यति योगात्मा दाल्भ्योनाम महातपाः
 तास्तमध्येषां पूज्यप्रणिपत्य मुहुर्मुहुः लालप्यमाना बहुशोवाऽपपठ्याकुलेक्षणाः स्मरंत्यो विविधान्भोगान्दि
 व्यमात्मानुलेपनात् भर्तारजगतामीशानंतमपराजितं दिव्यानुभावांच पुरीनानारत्नगृहाणि च द्वारिकावा
 सिनः सर्वान्देव रूपान्कुमारकान् प्रश्रमेवकारिष्यति मुनेराभिमुखं स्थिताः दस्युभिर्भगवन्सर्वाः परिष्वक्ता वयं व
 लात् त्वधमेच्यवनेस्माकमस्मिन्नः शरणं भव आदिष्टोसि पुरा ब्रह्मन्केशवे नमः आत्मना कस्मादेव न संयोगं प्रा
 प्यवेश्यात्वमागताः वेश्यानामपि योधर्मस्तन्नो ब्रूहीति पोषधनं कथयिष्यत्यतस्तासां सदाभ्यश्चैकचेतनः ॥ दाल
 भ्यउवाच ॥ जलक्रीडाविहारपुपुरासरासमानसे भवतीनां सर्वाणां नारदोभ्यासमागतः हुताशनसुताः स
 र्वं भवित्योप्सरसः पुरा अप्रणम्यावल्लेपेन परिपृष्ट सयोगावित् कथं नारायणोऽस्माकं भर्ता स्यादित्युपोषणे तस्मा
 द्भूतप्रदानं च शापश्चायमभूत्पुरा शय्याद्वयप्रदानेन मधुमाधवमासयोः सुवर्णोपस्कारोत्सर्गाद्वा दृश्योः शुक्लप
 दंतः भद्रानारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि यदकृत्वा प्राणमैरूपसौभाग्यमत्सरात् परिपृष्टोऽस्मि तेना
 शुचियोगोवोभविष्यति चौरैरपहताः सर्वावेश्यात्वं समवाप्स्यथ एवं नारदशापेनैकेशवस्य च शापतः वेश्यात्वमाग

ताः सर्वा भवत्यः काममोहिताः इदानीमपि हृष्येतच्छृणुध्वराननाः पुरोद्वासां रेयुर्द्वेहते पशतशः सुरैः दा-
 नवासुरदेवैः पुराक्षेप्ततस्ततः तेषां नारीसहस्राणि शतशोऽथ सहस्राः परिणीतानि तानि मयुर्वलाङ्गुलानि या-
 निवः तानि सर्वाणि देवेशः प्रोवाच वदतां वरः वेद्याधर्मेण वत्तध्वमधुना नृपमं दिरे भुक्तिमत्परावरोहा-
 स्तथा देवकुलेषु च भोजनं त्वामिनस्तुल्यं सूतकचापितत्समं भविष्यति च सोभाग्यं सर्वासां प्रपिशक्तिः ब्राह्म-
 णेभ्यो वरोहोहाः काश्याणि विविधानि च यच्चाप्यन्यद्व्रतं सम्यगुपदेश्याम्यहं ततः आदिचारेण सर्वाभिर-
 नुष्ठयं व्रतं ततः संसारोत्तारणाया लमेतद्वेदविदो विदुः यदासूय्यदिने हस्तः पुष्यो वाथ पुनर्वसुः भवेत्सर्वो-
 पधिस्नानं सम्यङ् नृनारीसमाचरेत् कथाः पंचशरस्यापि सन्निधानं त्वमिष्यते अर्चयेत्पुंडरीकाक्षमनं गस्यानुकीर्तनैः
 कामायपादौ संपूज्य जघेव मोहकारिणे भद्रं कंदपाने धये कटिं प्रीतिमेतनमः नाभिं सौख्यसमुद्राय वामायाथ तयो-
 दं हृदयं हृदये शायस्तनावाह्लादकारिणे उत्कंठयेति वैकंठमास्यमानंदकारिणे वामांशं पुष्पचापाय पुष्प-
 वाण्याय दक्षिणं नमो नंगाय वैमोलिविलोलायेति मधूधान् सर्वात्मने न शिरस्तद्वेदे वदे वस्य पूजयेत् नमः शिवा-
 य शांताय पाशांकुशधराय च नमो नारायणायैतिका मदेवात्मने नमः नमः शैत्ये नमः श्रीत्यै नमो रत्यै नमः
 श्रियै नमस्तुष्ट्यै नमः पुष्ट्यै नमः सर्वात्मसंविदे एवं संपूज्य गोविंदमनं गात्मकमीश्वरं गंधमाल्यैस्तथा
 धूपैर्नैवेद्यं न च कामिनी ततश्चाहूय धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेदपारंगं अन्यं गोथवरः पूज्यो गंधधूपार्चनादिभिः शाली-
 यतं दुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं तस्मै विप्राय संदद्यान्माधवः प्रीयतामिति यथेष्टाचारभोक्तारं तमे वद्विजस-
 तमं रत्नार्थं कामदेवोयमिति चित्तवर्धयतां यद्यदिच्छति विप्रं द्रुस्तत्तत्कुर्याद्विलासिनी सर्वभावेन चात्मान-
 मर्चयेत्स्मिन्तभाषिणी एवमादित्यवारेण सदा तद्व्रतमाचरेत् तं दुलप्रस्थदानं च यावन्मासास्त्रयोदश ततस्तयो

देशमासिसंप्रोप्तस्य भाभिनी विप्रस्योपस्कर्युक्तांशव्यादद्यात्सुक्षणां सोपधानकविभ्रामांस्वास्तराव
 रणांशुभां दीपिकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुतां सपत्नीकमलंकृत्यहमसूत्रांगुलीवकैः सूक्ष्मवस्त्रैः
 सकटैर्कूर्ध्वपाल्यानुलेपनैः कामदेवंसपत्नीकंगुडकुंभोपरिस्थितं ताद्यपात्रासनगतहेमनेत्रपटान्वितं सकां
 स्यभाजनोपेतमिदुदंडसनन्वितं दद्यादनेनमंत्रेणतथैकांगापयस्विनीं यथांतरंनपश्यामिकामकेशवयोःसदा
 तथैवसर्वकामाप्तिरस्तुविष्णोःसदामम यथानकामिनिदिहात्प्रयातितवकेशव तथाममापिदेवशशरीरंस्वीकुरु
 प्रभो तथाचकांचनदेवंप्रतिगृह्णद्विजोत्तमः कंवःकामंददामीतिवैदिकंमंत्रमीरयेत् ततःप्रदक्षिणीकृत्यवि
 सृज्यद्विजपुंगवं शय्यासनदिकंसर्वैर्ब्राह्मणस्यगृहंनयेत् ततःप्रश्रुतियोन्योपरित्यर्ग्यगृहमागतः सामान्य.पू.
 र्वचारेणसमंपूज्योभवेत्सदा एवंप्रयोदशयावन्मासमेकंद्विजोत्तमं तर्पयेतयथाकालंश्रोपितेन्यंसमाचरेत् तदा
 रूपंशोलवंतयावदत्यागमोभवेत् आत्मनोपियदाविभ्रोगर्भसूतकराजतः देवोवामानुषोवास्याउपरारोणवेततः
 सोवारानष्टपंचाशद्यथानैवतुप्राशयेत् एतदिकथितंसन्यग्भवतीनांविशेषतः स्वधर्म.यमतोभव्या.पश्यतबिह
 सर्वदा बुरुहूतेनयत्क्रोक्तंदानवेपथुमयापुरा सदिदंसांप्रतंसर्वभवतीष्वपियुज्यते कल्याणिनीनांकाथितंतत्कु
 रुध्वंवराननाः करोतियाशेषमखंडमेतत्कल्याणिनीमाधवलोकसंस्था सापूजितादेवगौणशेषैरानंदनंस्थानमुपैति
 शंभोःतपोधनःसोप्यभिधायैवंतदाचतासांप्रतमंगनानां संस्थानमेण्यतिसमस्तमित्यंत्रतंकरिष्यतिचदेवयोनी
 इतिमत्स्यपुणोक्तैर्बैश्याचारेन्नरं गब्रतम् स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणी० १
 श्रीरणवीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसागरे पद्मशीतिव्रतादीनामभद्रुत्नसमुच्चयः ॥ २ ॥

॥ उं श्रीगणेशाय नमः ॥ उं नमः शिवाय ॥ अथ लक्षपुजाविधानम् ॥

—ॐॐॐॐॐॐ—

शिवपुराणे ऋषय ऊचुः व्यासशिष्यमहाभाग कथय त्वं प्रमाणतः कैः पुष्पैः पुजितः शंभुः फलं किं कप्र
यच्छति ॥ सुत उवाच ॥ सर्वैकथयाम्यद्य श्रूयतां मुनि सत्तमाः कमलैर्विल्वपत्रैश्च शतपत्रैस्तथा पुनः शंख
पुष्पैस्तथा देवं लक्ष्मीकामोर्चयेत्तदा एतैश्च लक्षसंख्यकैर्लक्ष्मीः स्यान्नात्र संशयः राज्यस्य कानुको यो वै पा
थिवानां च पूजया तोषयेच्छकरं देवं दशकोटयामुनि श्वराः प्रतिशिवं तथा पुष्पमखंडं तं दुलं तथा चार्चितं चंदनैर्न
वज्रलघारां तथा पुनः प्रातिरूपं तथा मंत्रैर्वैतं वदलमनुत्तमं अथ वा शतपत्रं वा कमलं वा तथा पुनः शंखीपुष्पैस्तथा
प्रीतिं विशेषेण पुरातनैः धूपदीपं च नैवेद्यं मर्दय चारुं तिकं तथा प्रदक्षिणं नमस्कारं क्षमापनं विसर्जने कृत्वा सांगतं तथा
सर्वकृत्येन भवोद्देह तस्यैव सर्वथाराज्यं शंकरो लोकशंकरः प्राधान्यकामुको यो वैतर्धेना चैव पुमान् कारागृह
गंतो वां पिलक्षेणैवां चैव द्वारं रोगग्रस्तो यदा स्याद्वैतर्धेना चैव छिन्नं कन्याकामो भवेद्यो वैतर्धेना शिवं पुनः वि
द्याकामो भवेद्यो वैतर्धेना चैव छिन्नं वाणीकामो भवेद्यो वै सोऽयुतेन शिवं यजेत् उच्चाटनाथं शत्रूणां तैश्च वपुजं नहरे
मारणे चैव लक्षणे मोहेने च तदर्धकं सांभतानां जयेच्चैव कोटिपूजाप्रशस्यते वशीकार्ये तथा राज्ञा मयुतं च प्रशस्यते यशंसे
चतयति त्रपूजयेच्छकरं तदा वाहनाप्यसदा पूज्यः सहस्रेण शिवस्तदा मुक्तिं कामो भवेद्यो वै पंचकोटया शिवं
यजेत् ज्ञानार्थं च तथा देवं कोट्या वै पूजयेच्छिन्नं शिवदर्शनं कामो वैतर्धेनं प्रपूजयेत् तथा मृत्युं जयेनाप्यः कामनां फ
लरूपतः पंचलक्षाद्यदाजातः प्रत्येकं तु सदा शिवः लक्षेण भजेत काश्चिद्द्वितीये जाति संभवः तृतीये कामना जातं चतुर्थे तं
प्रपश्यति पंचमं तु यदालक्ष फलं यच्छत्यं संशयं अनेनैव तु मंत्रेण दशलक्ष फलं लभेत् ॥ किं कामो भवेद्यो वै सदर्भः

धृतयाराशिवैकाग्र्यापावन्मन्त्रसहस्रकन्तदावंशस्य विस्तारेजायतेनावसंशयः एवंचायुतमन्त्रेणकार्यैर्वैशिवपूजनं
 प्रमेहोरोगांशस्यार्थंप्राप्तुयात्मनसेप्सितं पंडव्यदिसंजातं तदघृतसुपूजनं ब्रह्मभोज्यंतु तत्रोक्तं प्राजापत्यं मनीश्वरः
 केवलं दुग्धघारावैतदाकार्या विशेषतः शर्कराभिश्चिता कार्या यदा द्वादिर्जडा भवेत् केनापि क्त्रिं च वशररेपरिकल्पे
 यावन्मन्त्रायुतं स्याद्वैतावद्वारा प्रपूजनं यदा चोच्चाटनं देहे जायते कारणा विना यत्र कुत्रापि वा प्रेमदुःखं च परिकल्प्य
 स्वगृहे कलहो नित्यं यदा चैव प्रजायते तस्या चैव कृतायां वै सर्वदुःखं विलीयते शत्रूणां तापनार्थाय ते लघाराशि
 वै वासितै नैव तैलेन भोगद्विः प्रजायते तस्या चैव कृतायां वै सर्वदुःखं विलीयते सार्धं ऐणैव तैलेन शत्रुनाशो
 न्नैव दिह मधुना यक्ष्मरोगो वै गच्छेद्विशिवपूजनात् इक्षोरसस्य वै धारा सर्वसौख्य करीरता गंगजलसमुद्भूता
 पारमोक्षफलप्रदा एता सर्वाश्चयाः प्रोक्ता धारा जयफलावहा अयुतेन कृतास्तास्तु पूर्वोक्ता विधिना खिलाः कर्तव्य
 ब्राह्मणानां तु भोजनं रुद्रं संख्यया तदा वै सकलं सिद्धं भवत्येव न चान्यथा एतद्वः सर्वमाख्यातं यत्पृष्ठो हं मनीश्वराः
 एवं पूजाविधिं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते एतद्वै सकलं लोकैः सर्वकामा हिताय वै स्कंदो यासहितं शंभुं संपूज्य विधिना
 संकृत् यत्फलं लप्ते मर्त्यस्तद्वदामि यथा श्रुतं अत्रत्यं भोगमैश्वर्यं भुक्त्वा पुत्रादिकं शुभं अतैवै जायते यत्तच्छरू
 यतां मुनिसराः कोटिसूर्यप्रतीका शैविमानैः सार्वकामिकैः रुद्रकन्यासमाकीर्णै र्यवाद्यसमन्वितैः शि
 ववक्त्रोद्भूते भोगीया वदाभूतं संप्लवं इति शिवपुराणे वायवीयं संहितायां लक्षपूजाभिषेकादिविधानम् ॥

अथैवागमोक्ता लक्षपूजा ॥ ईश्वर उवाच ॥ लक्षपूजाविधिं देविकयया-
 मिसं मासतः धांकृत्वा प्राणिनः सर्वे मसान्निधिभाजनाः भवतीति शेषः शिवरात्रौ तथाष्टम्यां सोमवारे समारभेत
 शुभेभ्यस्मिन्दिने वापि शिवभक्तं द्विजोत्तमं सपत्नीकं सपुत्रं तमनूचानमनिंदकं धर्मज्ञं दोषरहितं संतुष्टं परिपूज्य च

नंततिर्वधंतत्रापि यादिलक्षावाधिः कृता द्रोणाधेनभवेल्लक्षं विधानंविधिपूर्वकंपुनश्चब्राह्मणानांहि
 पत्यंभवेदिह मुद्गानांपूजनाच्चैवाशेवायच्छातिर्वैमुखं प्रस्थानांसतकेनवप्रस्थाधेनाथवापुनः पलद्वयमु
 नवलक्षमेकविद्वुधाः माषाणांचितथापूजारागनाशकरीमता प्रस्थानामष्टकेनवलक्षमेकप्रकीर्तितं ब्राह्म-
 णानंतथाभोज्यंरुद्रसंख्याविधीयते प्रियंगुपूजनंचैवसर्वाध्यक्षपरात्मनि धर्मार्थवाद्धेनांचैवपूजासर्वसुखा
 वही प्रस्थानंतुत्रयेणोक्तंलक्षमेकंपुरातनैः ब्रह्मभोज्यंतथाप्रोक्तमकार्णासंख्ययाहुने राजिकापूजनंप्रोक्तं
 शत्रोभूतिकरंपरं प्रस्थेनपलपुकेनलक्षमेकंतथास्मृतं एकागौश्चात्रदातव्यावलीवर्हस्तथेवच मरीचिसंभवा
 पूजाशैवोनांशंकरामता अतोपेविधिवैधान्यैःपूजनंशंकरस्यच आढकोनादलेश्वरमहिमावधेतनुणां केसरैरं
 जितंधान्यविधिविधापेच्छिवं नानासुखकरोपूजाह्येषाचमुनिसतमाः इत्येतद्वचनंश्रुत्वापुनरुच्युमुनीश्वराः
 लक्षमानंतुपुष्पाणांवदत्वंचहितावहं इतिश्रुत्वावचस्तेषांपुनर्वचनमाददे सूतउवाच श्रूयनांऋषभश्रेष्ठाःकथ
 यामियथामतिः प्रस्थानानविभिर्भोगैःशंखपुष्पैःसमुद्भवं लक्षंप्रोक्तुमानेनसूक्ष्ममानंविचक्षणाः एकादशभिः
 प्रस्थैस्तुजातिमानंप्रकीर्तित यूथिकायास्तथामानंकरवीरभवंतथा निर्गुडिकुसुमानंतुतथेवकथितंवुधैः कर्णिका
 रेतयामानंशिरापकुसुमेस्तथावधुजीवितयामानंप्रस्थानांदशकेनतु द्रव्याद्यैर्विविधमनिर्दंष्ट्राचपूजनंचरेत् सर्वका
 मसमृद्धयर्थंपूजयेत्परमेश्वरं अतःपरंप्रवक्ष्यामिधारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेणकल्याणजायेतेनृणां विधा
 नपूविकांरुत्वापूजांचैवशिवस्यच पश्चाच्चजलधाराचकर्तव्याचमुनीश्वराः ज्वरतापप्रशांत्यर्थंजलधाराशुभावहा
 शतरुद्रियमंत्रेणरुद्रैकादशकेनच रुद्रजाप्येनवातत्रपुरुषस्तेनवापुनः षडंगेनाथवातत्रसहस्रमृत्युजयेनच गाय
 त्राप्ययवीविप्रानामभिर्वाविशेषकैः अथाप्यागमोक्तैर्वाजलधारादिकंतथा सुखसंपत्तिसिद्ध्यर्थं धारापूजनमचम

पुजनं चरेत् लक्षं सख्या तु सर्वत्रातव्या मुनि सत्तमाः आयुष्का मो भवेद्यो वै दुर्वाभिः पूजनं चरेत् पुत्रकानो भवेद्यो
 वधनरः पूजनं चरेत् अकपुष्पः प्रतापश्च कुञ्जकल्हारकस्तथा जपाकुसुमपूजानुश्रूणां मृत्युदास्मृता रोगोच्चा
 टनकामो हं करवारः सुपूजेयत् वधूकभूषणावाप्तिर्जात्यावाहनसमभवः अतस्मात्कुसुमेरेव विष्णुवन्द्यं लभतामि याद
 शोभापत्रस्तथा मुक्तिः प्राप्यते पुरुषेणैव मल्लिकाकुसुमेरेव स्त्रियं शुभतरं लभेत् युथिकाकुसुमे लक्ष्मीं गृहं नैव वि
 मुच्यति काणिकारस्तथा वस्त्रसंपत्तिर्जायते नृणां निर्गुडकुसुमैर्लोकमनोनिर्मलता भवेत् विल्वपत्रैस्तया लक्षः
 सर्वकामानवाप्नुयात् शृंगारहारपुष्पैस्तु वधैत सर्वसंपदः तद्वनविद्यते पुष्पयन्त्रे वा शिववल्लभं चंपकैकतकी हि
 त्वाभन्यत्सर्वं शिवे प्येत् एतद्वः कथयिष्यामि कारणं दुष्करं नृणां यदालक्षं शिवे दद्यात्तदा च विपुलं फलं तिल
 पुष्पाणि दत्तानि मुक्तिदानिन संशयः राजिकाकुसुमानि ह शश्रूणां मृत्युदानि च अतः परं च धन्यानां फलं शृणुत स
 तमाः तंदुलारोपणं नृणां लक्ष्मीं ददाति प्रजायते प्रस्थानां चैव षट्केन तदर्थं न तथा पुनः पलद्वयं तथा ते पालक्षमा
 नमुदाहृतं पूजार्द्रविधानेन कृत्वा वस्त्रशोभनं शिवोपरिन्यसेत् तत्र गंधपुष्पादिभिस्ततः रोपयित्वा च घृणा
 दीन्द्रवापूजा फलं लभेत् प्राजापत्यद्वयं रोप्यमाणं सख्या च दक्षिणा देया तदुपदेष्टारं शस्त्रावा दक्षिणामला आ
 दित्यं सख्या तावत् ब्राह्मणान् भोजयेत्तरः लक्षपूजायदा जाता सांगाचमत्र पूर्वकं शतमष्टोत्तरं तत्र भोजयेत्तत्र विधिरुदाहृतः
 तिलानां च यथा लक्षं महापातकनाशनं एकादशपलैश्चैव लक्षमानमुदाहृतं पूर्ववत् पूजनं तत्र कर्त्तव्यं हि तकाभ्यया भा
 ज्या वै ब्राह्मणास्तत्र तस्मात्कार्यं नरेणा हि महापातकजं दुःखं नश्यति तत्क्षणाध्रुवं यवपूजा तथा प्राक्का
 लक्षेण परमाशिवे प्रस्थानामष्टकं च प्रस्थार्धेन युतं पुनः पलद्वयं युतं तत्र मानमेतत्पुरातनं यवपूजा तथा प्राक्का
 स्वर्गसौख्यविधायिनी प्राजापत्यब्राह्मणानां कर्त्तव्यं फलं भोप्सुना गोधूमानां तथा पूजा प्रशस्तामुनि सत्त

माः संततिर्विधेयतत्रापि यदि लक्षावधिः कृता द्रोणार्धेन भवेत्लक्षं विधानं विधिपूर्वकं पुनश्च ब्राह्मणानां हि प्राजापत्यं भवेदिह मुद्गानां पूजनञ्चैवाशेषो यच्छातिर्वैमुखं प्रस्थानां सप्तकेनैव प्रस्थाप्यैनाथवापुनः पलद्वयपुनैरेव लक्षमेकविद्वुधाः मापाणां च तथा पूजारागनाशकरीमता प्रस्थानां मष्टकेनैव लक्षमेकप्रकीर्तितं ब्राह्मणानां तथा भोज्यरुद्रसंख्याविधीयते प्रियंगुपूजनं चैव सवाध्यक्षपरात्मनि धर्मार्थवर्द्धिना चैव पूजा सर्वसुखावर्हाः प्रस्थानां तु त्रयेणोक्तं लक्षमेकपुरातनैः ब्रह्मभोज्यं तथा प्राक्तमकर्माणं संख्यया हुने राजिकापूजनं प्रोक्तं शत्रोर्मृतिकरं परं प्रस्थेन पल युक्तेन लक्षमेकतथा स्मृतं एकगोश्वात्रदात्तव्यावलीवद्वैस्तैश्च मरीचिसंभवा पूजां शत्रोर्नाशकरीमता अतोऽपि विविधैर्धान्यैः पूजनं शंकरस्य च आढकीनां दलैश्च वमहिमावधेन नृणां केसरैरंजितं धान्यं विविधचापैश्छिवं नानासुखकरी पूजा ह्येषा च मुनि सतमाः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा पुनरुच्युमुनीश्वराः लक्षमानं तु पुष्पाणां वदत्वं च हितावहं इति श्रुत्वा वचस्तेषां पुनर्वचनमाददे सूत उवाच श्रूयन्नां क्रुपमश्रेष्ठाः कथयामि यथा मतिः प्रस्थानां नवभिर्भागैः शंखपुष्पैः समुद्रवं लक्षप्रोक्तमानेन सूक्ष्ममानं विचक्षणाः एकादशभिः प्रस्थैस्तु जातिमानं प्रकीर्तितं यूथिकायास्तथामानं करवीरभवं तथा निर्गुडोक्तमानं तु तथैव कथितं बुधैः कर्णिका रेतयामां शिराषकुसुमैस्तथा बुजिवितयामानं प्रस्थानां दशकेन तु द्रव्याद्यैर्विविधमनिर्दिष्टा च पूजनं चरेत् सर्वकामसम्बद्धं पूजयेत् परमेश्वरं अतः परं प्रवक्ष्यामि धारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेण कल्याणजायेत नृणां विधा नपूर्विकां कृत्वा पूजां चैव शिवस्य च पश्चाच्च जलधाराचकर्तव्या च मुनीश्वराः ज्वरतापप्रशान्त्यर्थं जलधाराशुभावहा शतरुद्रियं मंत्रेण रुद्रैकांशकेन च रुद्रजाप्येन वा तत्र पुरुषसूक्तेन वा पुनः षडङ्गेनाथवा तत्र सहस्रमृत्युयेन च गायत्र्याप्यथवा विप्रानामभिर्वा विशेषकैः अथवाप्यागमोक्तैर्वा जलधारादिकं तथा सुखसंपत्तिं सिद्ध्यर्थं धारापूजनमनुचरन्म

पुनर्नचरेत् लक्षसंख्यातुसत्रज्ञातव्यामुनेनसतमाः आयुष्काभोभवेद्योव दूर्वाभिः पूजनं चरेत् पुत्रकाभोभवेद्यो
 वधनरः पूजनं चरेत् अकपुष्पः प्रतापश्चकुञ्जकल्हारकस्तथा जपाकुसुमपूजातुशत्रूणां मृत्युदास्यता रोगोच्चा
 टनकामाहिकरवारः सुपूजेयत वंधूकभूषणवासिजोत्पावाहनसभवः अतसो कुसुमेरेव विष्णुवल्लभतामियात्
 शमोपत्रस्तथामुक्तिः प्राप्यते पुरुषेणैव मल्लिकाकुसुमेरेव स्त्रियं शुभतरं लभेत् यूथिकाकुसुमेलक्ष्मे गृहे नैव वि
 मुञ्चति कर्णिकारस्तथावल्लसं पतिर्जायेत नृणां निर्गंडाकुसुमलोकमनोनिर्मलता भवेत् विल्वपत्रस्तया लक्षः
 सर्वकामानवाप्नुयात् शृंगारहारपुष्पैस्तुवर्धते सर्वसंपदः तद्वै न विद्यते पुष्पं यन्नेव शिववल्लभं चंपककेतकी हि
 त्वाभन्यत्सर्वं शिवयेत् एतद्वः कथयिष्यामि कारणं दुष्करं नृणां यदालक्षं शिवे दद्यात्तदा च विपुलं फलं तिल
 पुष्पाणि दत्तानि मुक्तिदानिनसंशयः राजिकाकुसुमानीह शत्रूणां मृत्युदानि च अतः परं च धान्यानां फलं शृणुत स
 तमाः तंडुलारोपणं दृणालक्ष्मीव्याद्धिः प्रजायेते प्रस्थानां चैव घटकेन तदर्थे न तथा पुनः पलद्वयं तथा ते पालक्षमा
 नमुदाहृतं पूजारुद्रविधानेन कृत्वा वंस्त्रिशोभनं शिवोपरि न्यसेत्तत्र गंधपुष्पादिभिस्ततः रोपयित्वा च धूप
 दीपं दत्वा पूजाफलं लभेत् प्राजापत्यद्वयरीप्यमाषं संस्था च दक्षिणा देया तदुपदेष्टारं शक्त्या वा दक्षिणामला आ
 दित्यसंख्यातवत्राह्मणान्भोजयेन्नरः लक्षपूजायदाजातासां गाधमत्र पूर्वकं शतमष्टोत्तरं तत्र भद्रं विधि रूढा हतः
 तिलानां च यथा लक्षमहापातकनाशनं एकादशपलैश्चैव लक्षमानमुदाहृतं पूर्ववत् पूजनं तत्र कर्तव्यं हि तत्काम्यया भो
 ज्या विब्राह्मणास्तत्र तस्मात्कार्यं नरेण हि महापातकजदुःखं नश्यति तत्क्षणाद्भवं यवपूजा तथा त्रिका
 लक्षेण परमाशिवे प्रस्थानामष्टकैश्चैव प्रसार्धं नयंतुं पनः पलद्वयं युतं तत्र मानमेतत्पुरातनं यवपूजा तथा त्रिका
 स्वर्गसौख्यविधायिनी प्राजापत्यब्राह्मणानां कर्तव्यं फलमीप्सुना गोधूमनां तथा पूजा प्रशस्तानुनिसत्

माः संततिर्वर्धतत्रापि यदि लक्षावधिः कृता द्रोणार्धेन भवेत्लक्षं विधानां विधिपूर्वकं पुनश्च ब्राह्मणानां हि
 प्राजापत्यं भवेद्विह मुहूर्तानां पूजनाच्चैवाशोयच्छति नैसुखं प्रस्थानां सप्तकेनैव प्रस्थाप्यैनाथवापुनः पलद्वयपु
 तैर्नैव लक्षेनैव विदुर्बुधाः मापाणां च तथा पूजारागनाशकरीमता प्रस्थानां मष्टकेनैव लक्षेनैव प्रकीर्तितं ब्राह्म-
 णानां तथा भोज्यरुद्रसंख्या विधीयते प्रियंगुपूजनं चैव सर्वोध्यक्षे परात्मानि धर्मार्थवर्द्धिना चैव पूजा सर्वसुखा
 बहा प्रस्थानां तु त्रयोक्तं लक्षेनैव कपुरातनैः ब्रह्मभोज्यतथा प्रोक्तमकार्णासंख्यया पुनै राजिकापूजनं प्रोक्तं
 शत्रोर्मृतिकरं परं प्रस्थेन पलद्वयेन लक्षेनैव कतथा स्मृतं एकांगी आत्रादा तव्यावलावहं स्तथैव च मरीचिसंभवा
 पूजा शोनाशकरीमता अतोपि विविधार्थैः पूजनं शंकरस्य च श्राद्धकीर्णादलैश्चैव महिमा वर्धते नृणां केशरैरं
 जितं धान्यं विविधचार्यैश्च नाना सुखकरी पूजा ह्येवाचमुनि सत्तमाः इत्येतद्वचनं श्रुत्वा पुनरुचुर्मुनीश्वराः
 लक्षमानतु पुष्पाणां वदत्येव च हितावहं इति श्रुत्वा च वस्ते पापं पुनर्वचनमाददे सूत उवाच श्रूयन्तं ऋषभ श्रष्टाः कथ
 याभि यथामतिः प्रस्थानां नवभिर्भागैः शंखपुष्पैः समुद्रं लक्षं प्रोक्तुमानेनैव सक्षममानं निविक्षणाः एकादशभिः
 प्रस्थैस्तु जातिमानं प्रकीर्तितं यथिकायास्तथामानं करवीरभवं तथा निर्गुडिकुसुमानां तु तथैव कथितं बुधैः कर्णिका
 रेतथामानं शिरापकुसुमैस्तथा वधुजीवेतथामानं प्रस्थानां दशकेन तु द्रव्याद्यैर्विविधैर्मानैर्दृष्ट्वा च पूजनं चरेत् सर्वका
 मसमृद्धयर्थं पूजयेत् परमेश्वरं अतः परं प्रवक्ष्यामि धारापूजामहंतुवः यस्याश्रवणमात्रेण कल्याणजायेते नृणां विधा
 नपूर्विकां कृत्या पूजां चैव शिवस्य च पश्चाच्च जलधारा च कर्तव्या च मुनीश्वराः ज्वरतापप्रशांत्यर्थं जलधारा शुभावहा
 शतरुद्रियमंत्रेण रुद्रैकादशकेन च रुद्रजाप्येन वातवपुर्नैव संपूजेन वा पुनः षडङ्गेनाथवा तत्र सहस्रमृत्युयेन च गाय
 त्राप्यथवा विप्रानामभिर्वा विशेषकैः श्रथवाप्यागमैर्कैर्वा जलधारादिकं तथा सुखसंपत्तिसिद्ध्यर्थं धारापूजनमुत्तमं

घृतधाराशिवेकार्यावाग्मंत्रसहस्रकतदावंशस्य विस्तारोजायतेनावसंशयः एवंवायुतमंत्रेणकार्यैवैशिवपूजनं
 प्रमेहरोगशान्त्यर्थंप्राप्तुयात्मनोऽस्मिन् पंडव्यदिंसंजातदाघृतसुपूजनं ब्रह्मभोज्यंतुतत्रोक्तंप्राजापत्यंमुनीश्वरः
 केवलंदुग्धधारौतदाकार्याविशेषतः शर्करामिश्रिताकार्यायदाबृद्धिर्जडाभवेत् केनापि कृत्रिमचैवशरीरेपरिकल्पि
 ते यावन्मंत्रायुतस्याद्वैतावधारप्रपूजनं यदाचोच्चाटनदेहेजायतेकारणविना यत्रकुत्रापिवाप्रेमदुःखंचपरिकल्पि
 तं स्वगृहेकलहोनित्ययदावैवप्रजायते तस्यावैवकृतायवैसर्वदुःखंवितीयते शत्रूणांपानार्थायतेलधाराशि
 वायवै वासितैवतेलेनभोगवृद्धिः प्रजायते तस्यावैवकृतायवैसर्वदुःखंवितीयते सार्धेणैवतेलेनशद्वनाशो
 भवेद्विह मधुनायक्ष्मरोगोवैगच्छेद्विशिवपूजनात् इक्षोरसस्यवैधारासर्वसौख्यकरीभता गंगाजलसमुद्धृता
 धारामोक्षफलप्रदा एतासर्वाश्रयाः प्रोक्ताधारजयफलावहा अयुतेनकृतास्तास्तुपूर्वोक्तविधिनोखिलाः कर्तव्यं
 ब्राह्मणानांतुभोजनंरुद्रसंख्यया तदावैसकलंसिद्धिंभवत्येवचान्यथा एतद्वःसर्वमाख्यातंयत्पृष्ठेहंमुनीश्वराः
 एवंपूजाविधिं कृत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते एतद्वैसकलंलोकैकसर्वकामाहितायवै स्कंदोयासहितंशभुंसंपूज्यविधिना
 संकृतं यत्फलंलभतेमर्त्यस्तद्वदामियथाश्रुतं अत्रत्यंभोगमैश्वर्यंभुक्तापुत्रादिकंशुभं अतैवैजायतेयत्तच्छू
 यतांभुनिसरमाः कोटिसूर्यप्रतीकाशैर्विमानैः सार्वकामिकैः रुद्रकन्यासमाकीर्णैर्गैयवाद्यसमन्वितैः शि
 वं वक्रोद्धतेभोगीयावदाभूतसंप्लवं इतिशिवपुराणेवायवीयसंहितायांलक्षपूजाभिषेकादिविधानम् ॥

अथैवागमोक्तलक्षपूजा ॥ ईश्वरउवाच ॥ लक्षपूजाविधिदेविकथया-
 मिसमासतः यांकृत्वाप्राणिनःसर्वेममसन्निधिभाजनाः भवतीतिशेषःशिवरात्रौतथाष्टम्यांसोमवारेसमारभेत
 शुभेन्यस्मिन्दिनेवापिशिवभक्तद्विजोत्तमं सपत्नीकंसपुत्रंतमनूचानमनिदकं धर्मज्ञंदोपरहितंसंतुष्टुपरिपूज्यंच

आचार्यवरयेत्त्राज्ञः सुस्नातो भूषितो ब्रती ह्रस्वचष्टलं दीनमतिदीर्घजडं तथा देवताभक्तिरहितवधिर्दीर्घालि
 गिनं वेदहीनं दुराचारं मलिनं बहुभाषिण निंदकं पिशुनं दुष्टमंधकं च विवर्जयेत् नित्यं निर्वृत्य सकल संकल्पमन
 सेऽस्मिन् पंचकर्मल्लिकापुष्पैर्जातीकिंशुकपाटलैः नद्यावर्तैः श्रियावर्तैर्द्रोणपुष्पैः कदंबकैः अन्यैः शिवागमप्रो
 क्तैर्विल्वशाखादलैस्तथा नागवल्लीदलैर्वापिरत्नेनानाविधैरपि अन्यैश्च विविधैः शुद्धैः खड्गैर्द्राहितं दुलैः लक्ष्य
 पूजां प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण शभवे ॥ स्वर्णपुष्पप्रत्युतंकपूरावर्तिकमभवेत् इत्येकस्मिन् दिने वापि द्वयोर्वा त्रिदिने पिवा
 पुष्पलोभानुसरिणवहुभिर्वादिनैर्यजेत् ॥ पुष्पांजलित्रयं स्वर्णविल्वशाखासमन्वितम् प्रार्थनामंत्रः विरूपाक्षमहेशानविश्वरूप
 पुष्पमन्त्रं च यत्तत्क्षमाप्य च महादेवं प्रार्थयेत्तदनंतरं भवः शर्वस्तथा रुद्रस्तपः पशुपतिः स्मृतः उग्रो महान्तथाभी
 मंशानंश्चाष्टनामभिः पुष्पांजलित्रयं स्वर्णविल्वशाखासमन्वितम् प्रार्थनामंत्रः विरूपाक्षमहेशानविश्वरूप
 महेश्वरः ॥ मयारुतं लक्षपूजां गृहीत्वा वंदे भवततो नमस्कारः मृत्युजया यज्ञाय देवं देवाय शंभवे आश्रितेशा
 यं शवीर्यमहं देवाय ते नमः ॥ इति नमस्कारमंत्रः ॥ इति शिवागमेलक्षपूजाविधिः अथोद्यापनम् पंचास्मृतेन स्तूप
 नं पलेन शतकेन वै नारिकेलार्घ्यदानं च पताकाध्वज एव च श्वेतवस्त्रद्वयं देयं पूजायां च शिवस्य च पुजाते च तथा होमंति
 लं द्रव्येण कारयेत् देवं स्यान्नंतरं पूजार्चनं चार्घ्येणैव कारयेत् ततः प्रार्थनामंत्रः नमः शिवाय शताय सगुणाय नमो नमः
 ॥ सर्वेश्वराय देवाय कारेण द्रव्यं हेतुवै ॥ निवेदयामि चात्मानं त्वं गतिः परमेश्वर भूमौ रखलितपादानां भूमिरेवावलंब
 नम् ॥ त्वयि जातां पराधानां त्वमेव शरणं प्रभो ॥ ततो विप्रो भोजनीयाः शस्त्यावापि दशाथवा आचार्य्यं पूजयेत्
 भ्रातृस्थ्यां दीर्घां क्षिणां ॥ पूर्णतद्वर्चनं कृत्वा मम सन्निधिं भाग्भवेत् यद्वारे मरुतांतं गावायुवेगास्तुरंगमाः पु
 ण्णदुवदनाचार्य्यो लक्षपूजाविधेः फलम् ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपूजाध्यापनम् ॥ अथैतस्य प्रयोगः ॥ तत्रादौ

पुजाविधिः ॥ ब्रह्मांडपुराणं ॥ माघादिपुण्यमासेषु चतुर्मास्येष्वथ पुनः ॥ आश्विनेषु विशेषेण ॥ चंद्रानुकूल्यदिने
 प्रातर्नद्यादास्त्रात्त्वानित्यकर्मनिर्वृत्य ॥ देवांगारप्रविश्य ॥ पुण्यतिथ्यादिसंकीर्त्य ॥ आत्मन्त्राखिलपापक्षयपूर्वकं
 हिकामुष्मिकनिरवधिमुखसौभाग्यनिरवधिशिवलोकनिवासमहदेश्वर्यप्राप्तिद्वारा ॥ अमुककामनया ॥ वोमासहि
 तसदाशिवप्रीत्यर्थममुकपुष्टपादिनालक्षपूजां करिष्ये ॥ इतिसंकल्प्य ॥ पीठशिवयथाविधिसंपूज्य ॥ सहस्र
 नामभिर्मूलमंत्रेण वा तत्तद्रव्येण पूजयेत् ॥ प्रत्यहंपंचामृतेनाभिषेकः ॥ कर्पूरेणातिर्कुर्य ॥ दध्नादनोपहारः ॥ प्रथम
 दिने यावत्तिस्रस्यातावत्सर्वसंख्यासमाप्तिपर्यंतं ॥ अयुततिसुवर्णपुष्पं ॥ असंभवे लक्षतिसमाप्तिदिने विशेषेण शि
 वसंपूज्य ॥ शतपलपरिमितपंचामृतेन स्नानं च ततः पुष्टपांजलित्रयदानं ॥ अष्टाभिर्नाममंत्रैरिति ॥ उ
 भवार्यनमः ॥ १ ॥ उं शं वीर्यनमः ॥ २ ॥ उं रुद्राय नमः ॥ ३ ॥ उं पशुपतये नमः ॥ ४ ॥ उं उग्राय नमः ॥ ५ ॥ उं महते देवाय नमः ॥ ६ ॥ उं
 भीमार्पणं नमः ॥ ७ ॥ उं ईशानाय नमः ॥ ८ ॥ इति पुष्पांजलिर्दत्त्वा प्रार्थयेत् ॥ विरूपाक्ष महेशान विभूषणमहेश्वर मया कृता
 लक्षपूजा गृहोत्थावरदोभव ततः प्रणमेत् ॥ मृत्युंजयाय यज्ञाय देवदेवाय शंभवे ॥ आश्रिते शायसर्वाय महदेवाय तेनमः ॥
 नमः ॥ शिवाय शांताय सगुणाय ससूनवे ॥ सोपस्कराय देवाय कारुण्यहेतवे ॥ ततो यथाशक्ति ब्राह्मणभोजयेत् ॥ शक्त्या
 व्रतपूतये गांच दद्यात् ॥ अत्र पूजाद्रव्याणि चंपकमालतीपुष्पं जातीकिंशुकपाटलः ॥ द्रोणपुष्पः ॥ कदंबश्च वि
 ल्वशाखादलस्तथा ॥ नागवल्लीदलैर्वापि करवीरकुसुमैरपि ॥ तत्कालोद्भवेः पुष्पैः ॥ पल्लवैः ॥ कमलैरपि ॥ धान्यै
 र्वाविविधैः पुष्पैः ॥ रत्नैर्वाहीतदुलैः ॥ लक्षपूजाप्रकर्तव्यानामभिर्भूलमंत्रतः ॥ एते पांजुजाद्रव्याणामंत्राः दा
 नस्तथादिपुष्टपुष्पाः ॥ रत्नपूजापितत्रैव ॥ विद्रुमाणामंत्रदानेन रुद्रलोकं ब्रजेन्नरः ॥ सर्वपापाविनिर्मुक्तो मुक्तादाने
 न जायते ॥ लोकानां प्रीतिदानेन नरो वज्रस्य वज्रिणः ॥ तथा प्रदेयैर्गोमैर्दोर्मादेतं न देवने ॥ सर्वेश्वरहाः प्रतुष्यति पुष्प

रागप्रदानतः॥ - गारुत्मैर्गुरुमतिनयतजयतिश्रया वैडूर्यैः स्वर्गलोकश्च पद्मरोगरोगता । प्रदानादिद्रुनी
 लेश्चनीलानां सतुभोजन सुखी शंखप्रदानेन शक्तिप्रदानतः इति स्कन्देभिधानात् तत्र मुक्ताप्रदानमत्रः
 तादृक्पण्यैर्वाद्भूतावर्णाह्वयाकल्पदार्णिताः मुक्ताः शुक्त्युद्भवाः सतुभुक्तिमुक्तिप्रदामम एव सर्वेषामेव रक्तधान्या
 दीनामित्राग्र्यैतरतो वसयाः इति प्रकारं तरेण लक्षपूजाविधिः अथाग्निपुराणां कंसोद्यापनम् । लक्षपूजावि
 धानम् तत्र पूर्ववद्देवसंपूज्य ततः सहस्रनामाभिः उांनमः शिवायेति मंत्रेण पुष्पादिभिरैकरूपतया समाप्ति
 पर्यन्तमभ्यर्च्य तदन्ते शुभदिने उद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ तिथ्यादिकीर्तनं ततोऽनेकजन्माजितसमस्तदुरितनि
 वृत्तिपूर्वकैहिकपुत्रपौत्रा दिविष्टादिविविधसुखप्राप्यनंतरं शिवलोका निवासकामकृत्यं दमुकद्रव्यसमर्पणलक्ष
 पूजनं तत्संपूर्णफलावाप्तये तस्योद्यापनकरिष्ये इति सकल्पः काठ्यैः ततो गणेशपूजा आचार्यवरणादि
 पूर्वांगविधाय वेदिकायां लिङ्गतो भद्रकलशे धान्यपूरितपूणपात्रमध्यसौवर्णमहेश नमः शंभवायेति मंत्रेण सौव
 र्णिगोरीं गौरीमिमायेति मंत्रेण पुरतः राजतंवृषभतन्मंत्रेण संस्थाप्य परिवारे देवताश्च संस्थाप्य पूर्वादि
 दिक्षु धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यानां श्रेयादि विविदिक्षु च अधर्मज्ञानवैराग्यनैश्वर्यान् पीठसंपूज्य मध्ये महेश्वरसंपूज्य
 तद्वह्निरे शान्यां शानवक्त्राय नमः पूर्वतः पुरुषवक्त्राय नमः दक्षिणेऽघोरवक्त्राय नमः पाश्चिमे सद्योजातवक्त्राय
 नमः उत्तरे वामदेववक्त्राय नमः पुनः पूर्वादित वामाय नमः ज्येष्ठायै श्रेष्ठायै रौद्रायै काल्यै कलविकारिण्यै बलायै
 वलाविकरण्यै मनोन्मन्यै सर्वभूतहृन्मन्यै इति दशदिक्षु ॥ १० ॥ पुनः पूर्वमारभ्य ईशानपर्यन्तं अजैकप-
 देनमः श्रीहृद्विष्णवाय भवाय शर्वाय उमापतये रुद्राय पशुपतये शंभवे वरदाय शिवाय ईश्वराय नमः
 ॥ ११ ॥ पुनः पूर्वानंदिकालौ दक्षिणेऽष्टगिबडौ पश्चिमे वृषस्कंधौ उत्तरे ईशकालौ तत ईद्रादिलोके शान्सायु

धान्संस्थाप्यपूजयेत् अथ शिवपूजाध्यानम् शुद्धस्फटिकसंकाशत्रिनेत्रचंद्रभूषणं भस्मोद्धूलितसर्वान्
 ह्यर्चित्यभक्तवत्सलं उन्नमः शिवाय इति मंत्रेण पूजयेत् लक्षपूजायां दश एकं वा सुवर्णपुष्पं समर्प्य ॥ प्रार्थयेत् ॥
 नमः शिवाय शांताय सगुणाय ससूनवे सनंदिने सगंगायाय सवृषापनमो नमः इति नमस्कारः पुराणपठनादिनां
 रात्रिनीत्वा प्रातः स्वयं द्यौर्गोक्तमग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् अत्र प्रधानं सोमं महेशं नमः शंभवाय च मयो
 भवाय चोति मंत्रेण ज्योतिः कति लद्रव्येणायुत संख्याका ह्युतिभिः सहस्रपरिमिताभिर्वा परिवारे देवतामंडले देव
 ताश्चैकया ज्योत्स्नायक्षे स्थापन मंत्रेण होमः पुष्पसमर्पणं वा होमं तैस पत्निकिमाषाद्यर्थं संपूज्य पठंगोमिधुनं
 च प्रतिपाद्य अधिकफलाप्तये सोपस्करां शय्यां दत्त्वा षोडशद्विजान् विशेषाकारेण संपूज्य दक्षिणां च दत्त्वा ॥
 सदन्नेन सहस्रं शतं वा यथा विभवं सद्नेन द्विजांस्तर्पयेदिति इति लक्षपूजाध्यापनाविधिः अथ विष्णुलक्षपूजाविधिः
 अग्निपुराणे लक्षपूजाविधिर्भूयः शृणु नान्यमनाः क्वचित् यां कृत्वा मुच्यते पापैर्नारिवाथनरोपि वा ब्रह्महागुरु
 गाभीचमयपोवाधनापहः सकृत्पूजनमात्रेण मुच्यते किमुतान्यतः नातः परतरं किंचित् त्रिषु लोकेषु विद्यते किं कुलेन
 किमाचारैः किं शीलैर्न गुणेन च यो हारिपूजयेत् सम्यक्सकुलीनः स बुद्धिमान् जंबूद्वीपे महापुण्यं जन्मयः प्राप्य
 मानवः इमामकृत्वा मृदात्मा कोन्यस्तस्मादधोगतिः धर्महीनस्य न स्य स्यादिना न्यायांति यांति च सलोहं कारभं
 त्रिवत्स्य जन्मनि रथं पूजयेत् पूजयेद्विष्णुभयभोगोपि पूजयेत् माघे वा कार्तिके वैशाखे आपदे श्रावणे पि वा अन्ये
 पुण्यमासेषु व्रतमेतत्समाचरेत् देवपूजा गृहवापि देवालयमथापि वा गोमये नानुलिप्याथ घातुना मृगमयेण वा चतु
 र्भिर्बाह्वैः सार्द्धं कृत्वा च स्वस्तिवाचनं नादी श्राद्धं प्रकुर्वीत लक्षपूजाविधौ हि ज प्राणायामत्रयं कृत्वा देशकालौपेठसु
 धीः सुसंकल्पयथाशास्त्राप्रत्यहं पूजयाम्यहं एवं संकल्प्य विधिवन्मंत्रमेतमुदीरयेत् गृहीतिस्मिन् न त्रैतदेवंपंचत्वं

यदिमेभवेत् तदाभवतुसंपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जगदुरो एवंसंप्राथ्म्यदेवेशनियमं तुलसीदलैःपंचामृतैःस्नापयित्वाशालि
ग्रामशिलांशुभां गंधपुष्पाक्षतैर्भक्त्याप्रथमंपूजयेद्बुधःप्रत्यहंयावतीपूजातावत्प्रणतिभिर्ब्रती पद्मान्यपिचतावंतिलि
खेत्पंचभिधातुभिःमहाव्रतामिदंब्रह्मन्देवानामपिदुर्लभं तुलसीदलैर्नवैसस्यैरत्रैरतिशोभनैःकूष्मांडवर्जितैर्दंपूज
येत्तस्यनामभिःविष्णोर्नामसहस्रैरण्त्रयथाशतनामभिःसंख्यापूर्णफलासंख्यामंत्रहीनातुनिष्फलातच्चित्तोमौनवान्
भूत्वाविष्णुलोकरायणः एवंसंपूज्यविधिवत्पूजांतेहोममाचरेत् सहस्रनामभिर्होमस्वाहाकारसमन्वितं मधु
मिश्रिष्टिलैर्लाजा मिश्रितैः कृमिवर्जितैः होमसंख्याविधानेन लक्षसंख्यायदाभवेत् पूर्णाहुतिततः कृत्वा प्र
णिपत्यक्षमापयेत् लक्ष्मीनाराण्देवंशंखचक्रगदाधरं सुवर्णप्रतिमांकृत्वावित्तपूर्वविक्षणः ब्राह्मणायसुशांता
यस्वदारनिरतायचपलौपुत्रवतेदानमक्षयंफलमभ्रुते जलशयीब्रह्मपितापद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशय
नःप्रियांपरमःपिता इतिदानमंत्रः तुलस्यभोवैष्णुर्वैबिल्वैर्वाणवर्जितैः सुगंधैर्ऋतुसंभूतैस्सस्यैःपादपप
ल्लवैः सहस्रंद्विसहस्रंवात्रिसहस्रंयथायिधि उपक्रमदिनेयावत्प्रत्यहंतावतीभवेत् उपक्रमदिनेवापिह्यवमा
नेपितावती उद्यापनंप्रकुर्वीतपूर्वोक्तैर्नवमार्गतः अन्ययादोषमाप्नोतिहीनागोजायतेभुवि एवंयःकुरुतेमर्त्या
नारिवांगतभर्तृका देहतिज्ञानवान्भूत्वाविष्णुलोकमवाप्नुयात् ब्राह्मणभोजयित्वातुस्वयंभुजीतवाग्यतः तुल
सीदर्शनंस्पर्शनमस्कारःप्रदक्षिणा दानंचहरिपूजाधारणंतज्जलयत् भक्षणंदर्शनंचैवविष्णुलोकप्रदायकं
महापातकंसंयुक्तोवासर्वपातकैः विष्णुपूजाविधानेनजीवन्मुक्तो न संशयः इत्यात्रिपुराणोक्तंवि
ष्णोर्लक्षपूजोद्यापनम् ॥ भविष्योत्तरतु लक्षतुलसीव्रतोद्यापनम् कार्तिकेमाघेवाप्रत्यहंतुलसीदलान्यपे
येत् ततोवैशाखमाघेवाउद्यापनंकर्तव्यम् तत्रादावाचार्यवरणपूर्वकंपूज्युः स्वस्तिवाचनंकृत्वाप्रभातेस्थिति

लेकृत्वा 'अग्निमूर्तारोतेस्वर्गं ध्याविधिनासंपाद्य' - वृत्तपलाशसामिच्छरुसाहितपेचशाखाविधुर्थात् - 'अष्टाक्षरपदे
 स्रद्धादेशक्षरैः प्राणमेनवा' यथासंख्यं मंत्रविनियोगः - 'दलापेण संख्यादशांशेन होमः' - 'तत्तद्वशांशेन तपेणां
 जनादि' - तदेतद्विचार्य योगादत्वास्विष्टकृतं कृत्वा - 'होमशेषसमाप्य' - 'तद्वशांशेन विप्रान् भोजयेत्' - 'विप्रान्यवेष्य
 सहस्रनामदानमपि कुर्यात्' - ततः सुवर्णवृद्धावेन तुलसामारोप्य विष्णुरूपाया चार्घ्याय दद्यादिति - 'तुलसीदे
 लोद्यापनम्' - 'आग्निपुराणसिद्धां पनोलक्षपूजाप्रकारप्रयोग' - 'चातुर्मास्यसमाप्तौ तुलक्षपूजासमापयेत्' - 'माघा
 दिपटं समासपुलक्षपूजाहरेः स्मृता' - 'यद्यद्वहो भवेत्पुष्पविष्णवे तत्तदप्यते' - 'अतस्मिं तुलसीधात्रिपद्मद्वीकुरास्त
 था - 'करवीरकीर्णकारशतपत्रचेतक' - 'चंपकतगरचैव सोर्वीरकनकतथा' - 'पूजातो पुष्पपाटलकुपुत्रागचकदंबक
 वदरं चामलपुष्पं फूलैरन्यैश्च पूजयेत्' - 'सुगंधैर्ऋतुसंभूतैः सर्वैः पादपपल्लवैश्च' - 'यद्यत्समर्पयेद्द्रव्यं तस्य रूपं हि र
 ण्मयं' - 'कारयेत्स तत्तत्तत्सहस्रं वापि कारयेत्' - 'लक्षवादापयेद्धीमान्यथा वितानुसारतः' - 'विष्णोर्नामसहस्रेणांग
 यश्चामूलमंत्रतः सहस्रं द्विसहस्रं वा त्रिसहस्रं यथाविधि' - 'उपक्रमदिने यावत्स्रहं तावती भवेत्' - 'तत्रादौ तिथ्यादि
 कीर्तनानि जखिलानां विधपतकानि रसनपूर्वकैः हि कामुष्मिकानि रतिशयभागेन दंप्राप्तिद्वारा शीलक्ष्मीनारायणप्राप्त्य
 धेनुलस्यादिलक्षपूजां करिष्ये' - 'इति संकल्प्य पीठपुरुषमूकनेदं वसंपूज्य' - 'नाममंत्रैस्तुलस्यादिसमर्पयेत्' - 'लक्षादि
 समाप्ता बुधापनं कुर्यात्' - 'सर्वसंकल्पान्ते अमुकलक्षपूजायापनकरिष्ये' - 'इति संकल्प्य' - 'आचार्यवरणाते' - 'दे
 विकायां सर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं कलशं प्रतिष्ठय' - 'तत्र देवपूजयेत्' - 'तत्रोपक्रमः' - 'सर्वतोभद्रे ब्रह्मा
 दिदेवताः स्थाप्य' - 'तदुपरि प्रस्थसंधान्य पुंजं तदुपरि प्रस्थगोधूमपुंजं' - 'तदुपरि प्रस्थपरिमितशुद्धतुलसीं शिख
 त्वा' - 'तत्र कुंकुमेन अष्टदलपद्मविरच्य' - 'तन्मध्ये त्वाद्यमेव पात्रे पिससधान्यसहितं ताचकलशं प्रतिष्ठाप्य' - 'तत्र सौ

वणचतुर्भुजलक्ष्म्याल्लगितवामिगनारायणसहस्रशीर्षितमेत्रेणसंस्थाप्य ॥ पुरतःसौवर्णरोजतंगुरुडंसामध्वान्ति-
 शरीरंस्तेवाहनं परमोष्ठिनःविपंपांपहरोनित्यमर्तःशांतिप्रयच्छमे ततईशानादिशानादिदिक्षुशेखंचक्रंगदांप
 म् ततःपरितःलोकैकैशान्संस्थाप्यपूजयेत् प्रातःअग्निप्रतिष्ठाप्य अर्न्वादध्यात् ॥ अत्रप्रधानंलक्ष्मीनारायण
 उन्नमोनारायणायैव्यष्टाक्षरमंत्रेणमधुलाजमिश्रितं तिलपायसधृतशर्कराद्यन्यतमवरुद्रव्यचतुष्टयेनप्रतिद्र
 वधमष्टोत्तरसहस्राहुताभेवासहस्रनाममंत्रैर्यक्षै इत्येवंहोमसमाप्य ततश्चाचार्यायपिठंअनेनमंत्रेणदद्यात् जल
 शापीत्रह्मापितागभयस्यचराचर अनंतभोगशयनःप्रीयतामैजनार्दन इतिदत्त्वागोपयास्विनोचदत्त्वा अधिकफलाप्त
 येसोपस्करांशव्यादत्त्वा दशाधिकारान् द्विजान्सदनेनभोजयेत् एवमेवावधानेनगणेशादिकयोर्नृप ॥ ततमंत्रे
 णपूजांतुतत्तन्नामसहस्रकैः गणेशेलड्डुकैर्होमंपंचवर्धयिस्तथापिवा पायसमनुदेव्याश्चतिलैर्वैकिलैरपि एवं
 कृत्वाविधानेनस्वर्गलोकमहीयते इतिविष्णुरुक्षपूजाद्यापनम् गणेशाविकथोरपिलक्षपूजाद्यापन अथलक्ष्म
 नस्कारत्रतम् भविष्योत्तरे अंबरपिउवाच इदंवाक्यंकुलगुरोब्रह्मन्धर्मसविस्तरं ब्रूहिपापक्षयकरद्रतंसर्वो
 तमंचमे ब्रह्मघ्नस्यसुरापस्यगुरुदाराभिर्मर्षिणः सुवर्णस्तेयिनैश्चवतेषांसंसार्गिणामपि ॥ संकीर्णयापिनचैवस
 कलीकरिणां तथा असमंपश्यतोभाष्यद्वयंदुष्टेनचेतसा अश्रूणांजनयित्रीणांकामिनांकामतोपिवा ॥ गुरोर्विश्वा
 सहीनस्यब्रह्मघ्नस्यचपापिनः संध्याकर्मविहीनस्यजगदुन्मादवर्त्तनः दासीविश्यासंगमिनश्चांडालीगामिनस्तथा
 परस्वहारिणैश्चवेदवद्रव्यापहारिणः ब्राह्मणेभीष्टदस्यैववृचिच्छेदकरस्यवा परस्वलोलुपस्यापिरहस्यकृतपा
 पिनः पंचयज्ञाविहीनस्यदुःशास्त्रनिरतस्यवा गुरुनिंदादिसश्रोतुर्गुरुद्रव्यापहारिणः नारीणांचविशेषेणप्रायश्चित्तं
 यदीप्सितं तदालक्षनमस्कारव्रतंकुरुमहीपते संकरीकरणानांचमल्लिनीकरणस्यच ॥ अपात्रीकरणानांच

प्रायश्चित्तपदीच्छसि तदालः ॥ ३ ॥ आतृपत्नीसुतानांचगाभिनिः कामिनस्तथा स्वसृस्वमातृबंधूनामिच्छ
 यागमनस्यच दासीविश्यासंगमस्यसंक्षयंयदिवांछसि तदालः ४ परस्वहरणस्यापिदेवस्वहरणस्यच रहस्य
 भेदकर्यापिरहस्यकृतपापिनः त्यागस्यपंचयज्ञानामसच्छास्त्राधिपस्यच गुरुनिंदाश्रुतेऽर्चापिगुरुस्वहरण
 स्यच लेह्यानांचैवचोग्याणांसंक्षयंयदिवांछसि तदालः ॥ ५ ॥ कृतस्यजन्मसाहस्रैरुर्विध्यसमस्यच
 अत्युत्कटस्यपापस्य इहजन्मकृतस्यच सर्वस्यपापजातस्य संक्षयंयदिवांछसि तदालक्षनमस्कारव्रतं
 कुरुमहीपते ॥ ६ ॥ शृणुभूषविधिंवदयेसंकल्पनियमादिकम् चातुर्मास्यसमायातेकेशवेशयनं
 गते आषाढस्यसितेपक्षेएकादश्यांसमाहितः संकल्प्यदेवदेवस्यपुरतश्चक्रपाणिनः ममलक्षनमस्कारव्र
 तस्यपुरोत्तम - निर्विघ्नेनव्रतसांगंकुरुत्वंकृपयाहरे पापपंकनिमग्नमांपापकोशस्यभाजनम् व्रतेनानेनसुप्री
 तःसद्यएवजगत्पते इतिसंकल्प्यमनसाकार्त्तिक्यांतुसमापयेत् प्रातःस्नात्वाव्रतंकुर्यादामध्यान्हंसदा
 मुनिः यद्वातद्वानभुंजीतभुंजीतलघुभोजनम् अमृतंनवदेत्कापिनापध्यायीतकञ्चन देवतानांजपहोमंनस्य
 जेतकथंचन अतिथिंपूजयेन्नित्यं यथाशक्त्यानुसारतः कार्तिकेमासिसंप्राप्तेपौर्णमास्यांततःपरम् संस्थाप्य
 कलशंपूर्णसवत्ससपिधानकम् विष्णोश्चप्रतिमांतत्रपूजयेद्विष्णुनामभिः नामभिःकेशवौधश्चश्रंगपूजाविधीय
 ते नैवेद्यातिसमभ्यर्च्यकुर्यात्पश्चाच्चतुर्पणम् पौर्णमेयसक्तेनतिलगोधूमतंडुलैः देवदेवजगन्नाथसर्वव्रतफ
 लप्रद - व्रतेनानेनसुप्रीतोऽगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इतिचार्य्यत्रयंदत्त्वा पश्चाद्दोमंसमाचरेत् पौरुषेनसूक्तेन
 शतमष्टोत्तरंसदा होमशेषंसमाद्याथपूर्णहुतिमतःपरम् आचार्य्यपूजयेत्पश्चाद्वाहोमिथुनंगुरोः
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छतंविंशतिंपंचा दक्षिणांचयथाशक्त्यावाचयेदाशिपस्ततः अनुज्ञातश्चतेभ्योवित्स्वयं

भुञ्जीतर्बधुभिः इदं व्रतं महापुण्यं पापारण्यदवानलं पापपर्वतवज्रचपापाद्धितरणेण्डुपम् सर्वपापहरं
 सद्यः सद्यो विष्णुप्रसादनम् नानेन सदृशं किंचित् त्रिषु लोकेषु विद्यते सर्वेषामाश्रमाणां चोवेहितं श्रुतिचोदितम्
 नारीणां सधवानां च विधवानां विशेषतः सर्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं भवेत् ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे वसिष्ठां वरीपसंवादे लक्ष्मणस्कारव्रतविधानम्

अथैतस्य प्रयोगः मार्गशीर्षे तथामाघे चैत्रवैशाखयोरेपि अस्तादिदोषरहिते पौर्णमास्यां समापयेत् तत्र विधानम्
 तिथ्यादिसंकीर्त्तनं तिममने कज्ज्मार्जितानां विधाय तत्कथामनपूर्वकं अतुलभोगं प्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रतिपत्तिं श्री
 विष्णोरमुकेदवस्य बालक्षनमस्कारव्रतमहं करिष्ये इति संकल्प्य ततो दिवा लये अश्वत्थमूले गंगातीरे अन्यत्रा
 श्रमस्य लेदे बालये पितृदेवतां प्रीतयेत इतम् तदेव पीठे पुरुसूक्तेन संपूज्य नमोस्त्वनंतायेति स्तुत्वा तद्देवता
 नामसहस्रेण तद्देवता प्रकाशकवैदिकभंत्रेण मूलभंत्रेण साष्टांगं पंचांगं वा प्रत्यहं नियतसंक्षयानस्कारान् विधाय
 व्रतं तितदुद्यापनं कुर्यात् पूर्वोक्तं संकल्प्यति श्रमुकेदवतायाः कृतलक्ष्मणमस्कारव्रतस्य सांगता सिद्धयेत दुद्यापनं क
 रिष्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणं तिसर्वतो भद्रकलशोपरि हेमदेवं तद्देवताभंत्रेण संस्थाप्य पूजयित्वा विशे
 पार्थिवं यदद्यात् देवदेवजगन्नाथ सर्वकृतफलप्रदव्रतेन नैनसुप्रीतो गृहाणार्घ्यं मयार्पितम् ततश्चाग्निं प्रतिष्ठाप्य
 अन्वादिष्यात् अत्र प्रधानं देवं विष्णुं अमुं हेमदेवं वा सप्ताहृत्यापौरुषसूक्तेन द्वादशोत्तरैकशताहुतिभिश्चरुतिलज्वा

हिपालाशसमिस्तापिर्द्धव्यैः प्रतिर्द्धव्ययक्ष्ये । ब्रह्मादिदेवताश्चैकक्याग्याहुत्यायक्ष्ये इतिहोमं ॥ ततः षोडशांघा
 वाय्यायदत्त्वा । अष्टोत्तरशताधिकान् द्विजानि यथाशक्तिभोजयेत् इतिलक्षपुष्पोद्यापनम् । लक्षनमस्कारव्रतो
 द्यापनमपि । अथलक्षप्रदक्षिणाविधानम् । अथलक्षप्रदक्षिणाविधानं सोद्यापनम् । विष्णुधर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण
 उवाच । चातुर्मास्ये च संप्राप्ते परिक्रम्य शुचिर्भवेत् स्वकृतं पापमनुच्चार्य ज्ञानं च सकलं भवेत् । यानि
 कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यन्तु प्रदक्षिणपदपदे । संकल्प्यं कुर्यान्नियतः । कार्तिक्यां
 तु जितेन्द्रियः । लक्षसमाप्य पश्यान् कुर्यादुद्यापनं व्रती । आचार्यवरये द्विद्वान् ब्राह्मणान् त्विजस्तथा । स्वस्तिवाचन
 पूर्वेण बालरूपजनार्दनम् । वस्त्रेण परिधानेन निब्रूणे कलशे च येत् हुत्वा तु विष्णुगायत्र्या शतमष्टोत्तरं चरुम् । कपि
 लांचततो दद्यादाचार्याय स दक्षिणम् । ब्राह्मणान् त्विजश्च वयथान्यायं प्रपूजयेत् पायंसंजुह्यात्तत्र सहस्रं विजितेन्द्रि
 यः । अहोमूर्त्ये च देवेन मुक्तेन प्रतृचं वुधः । ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद् दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणम् । एवं क्त्वा व्रतमिदं पविदं पा
 पनाशनम् । पूर्वजन्मार्जितैः पापैरिह जन्मार्जितैरपि । आगामि जन्मभजे चैव मुच्येतेनात्र संशयः । इति विष्णुधर्मो
 त्तरे कलभप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनम् । अथास्य विधानम् । आपादशुक्लकादश्या पूर्णमायां वा प्रारंभः । कार्तिक्यां स
 मापनम् । अथ वा यास्मन्वाशुभे मासे प्रारंभः । व्रतं ते समापनम् । अत्र प्रदक्षिणास्थानानि । सुरालये श्वत्थमूलतुल
 स्या गोव्रजे तथा । कुर्यात्प्रदक्षिणां सर्वां पूजयित्वा यथाविधि । तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्तनं । आत्मनः सकलपापक्षय
 रोगपीडानिरसनपूर्वकम् । भाषासिद्धये श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं । श्रीविष्णोरमुकदेवस्य बालप्रदक्षिणाव्रतं करिष्ये
 इति संकल्प्य । गणेशादीन् पूजयित्वा । पूजासामग्राग्रहत्वा । अथ तथादिसमीपे गत्वा । पुरुषसूक्तेन संपूज्य । सह
 स्रनामादि पठन् कुर्यात्कालनादिरहितः । कृतांजलिरेकाग्रचित्तः । प्रदक्षिणा एकरूपतया समाप्तिपर्यंतं कुर्यात् । व

ततोऽप्यापनं कुर्यात् तत्रादौ देशकालादिकीर्तनात् अमुककामनया कृताया लक्षप्रदेक्षिणास्तत्सुद्रुण्यार्थतदुद्याप
नं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणतिसर्वतोभद्रस्थकलशोपरि हेमं प्रदक्षिणादेव तन्मेत्रेण संपूज्य साष्टांगं प्रणम्य त
त आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुवादिदेवतस्य गायत्र्या अष्टोत्तरशतं चर्वाहुतिभिः ब्रह्मादिदे
वतां श्रेयैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये ततो होमं तिपीठं कपिलां चाचार्याय संपूज्य दद्यात् यथा शक्तिब्राह्मणान्भोजयेत्
अत्र यस्य देवतस्य प्रदक्षिणां व्रतं तस्यैव मन्त्रो होमपूजादौ ग्राह्यः इति लक्षप्रदक्षिणा व्रतोद्यापनम् अयं प्रकारा
तरेण अश्वत्थप्रदक्षिणा विधिः भविष्ये संकल्पादि पूर्ववत् इयान्विशेषः आदौ आराधयेद्विष्णुं ध्यानावाह
नपूर्वकम् तथैव पिप्यलतरुं नारायणस्वरूपिणं सदा पुरुषसूक्तेन उपचारैश्च पूजयेत् ततः प्रदक्षिणां कुर्यात्
तत्सर्वसफलं भवेत् लक्षमेकं द्विलक्षं वा त्रिचतुः पंचलक्षम् कार्यस्य गौरवाद् द्वे द्व्यं दशां तं समाचरेत् ब्रह्मचारी ह
विष्ण्याशी त्वधः शायी जितेंद्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वा स घृतं पायसं हुनेत् तर्पणं तु दशशेन भोजनं तद्वशांशतः हो
मादौ विष्णुगायत्री तथानामसहस्रकं तत्र द्रोणपरिमितं तुलुं पुं परिपलादधिकरोप्य पीठोपरि सुवर्णादधिकं हे
मं अश्वत्थतरुं संस्थाप्य श्वेतवस्त्रेण संछाद्य संपूज्य द्विजाय दद्यात् तत्र मंत्रः पिप्यलो वृक्षराजेंद्रं द्वाग्निगर्भस्त्व
मेव हि प्रभुर्वनस्पती त्वं पूर्वजन्मनियत्कृतम् अवोधं नाशय क्षिप्रं तव रूपं प्रदानतः ततो द्विजं प्रार्थयेत् अमुं
तरुं गृहाण त्वं विष्णुरूपं द्विजो तम स्वीकृत्य दुष्कृतं क्षिप्त्वा विष्णुरूपं प्रयच्छ मे ततो व्रतपूतये शुक्लां गं दद्यात् अ
धिकफलं प्राप्ते सोऽपस्करां शय्यां च दद्यात् इत्यश्वत्थप्रदक्षिणोद्यापनम् अथ लक्षवर्त्तिव्रतविधानम् कान्तिके
माधवेशाखे वाचा तु मोक्षे वा लक्षवर्त्तिव्रतविधानं कार्यम् तत्र मांसपक्षादिकीर्तनात् अमुका भीष्टप्राप्तिकाभो
लक्ष्मीसहितं विष्णुममासहितं शिवं यथा मिलितोपचारैः पूजयिष्ये षोडशोपचारैः संपूज्य लक्षवर्त्तिविधानं कुर्यात्

तत्रकथा सूतउवाच आर्यावर्तेपुराकाचिद्वैश्याभूलक्षणाभिधा तस्याभुजंगः शूद्रोभूदसोनाममहाबली तां
लक्षणांतुसुस्नातांस्थितांगोदावरीतटे बालवैधव्यदोषेणरुदतीकुरीमिव मृतंपतिपुरास्थाप्यबंधुभिःपरिवारि
ताम् आक्रंदतीततोवीक्ष्यशनैस्तांप्रत्यपद्यत लुठंतीभुविकायेनमहुध्रतीमुरोबहुः जडानामपिकारुण्यजायते
तातुपश्यताम् ततःसालक्षणावाक्यंस्वभुजंगमुवाचह कुलजानांतुनारीणांदिशेयमतिदारुणा अवस्थाव्रयेमेता
सांतिवैयंतुमुदारुणा कन्यात्वंजीवभृतृत्वंविधवात्वामितित्रिधा पारवश्यंचनारीणांदुःखमामरणातिक्रमं अना
पत्यत्ववैधव्येतथैवापुत्रतास्त्रियः असह्यमेतत्त्रितयंवैधव्यंतत्रचोत्तरम् शोचंतीनांचनारीणांकस्येदंक्रमणःफल
निर्वर्तयेकेनेदंपृच्छंतीमितितामथ उवाचदासनामासौभुजंगःसूनृतंवचः शृणुभद्रेप्रवक्ष्यामित्वायापृष्टाद्विजातयः
देवानांचिवलोकानांहितार्थमत्रकाविदाः शाल्ज्ज्ञानात्स्वभावाच्चजीवानांयत्पुराकृतम् जानतिकर्मजफलेतेप्रष्टव्या
धृतत्रताः भुजंगवचनंश्रुत्वातथैवामितिसापुनः तन्नागतमहावृद्धंदिजंप्रच्छंततदा प्रणम्यसादीनतराप्रश्र
यातुरमानसा मुनेत्वहंदुराचारवैश्यास्मिलक्षणाङ्गया तथापिदिदयापात्रंपृच्छंतीमांप्रबोधय साधूनांसमचि
त्तानांजनाःसर्वेसमाभुवि दुर्गंधोवासुंगंधोवायथावायुःसुखोभवेत् मुनेदशेयंनारीणांतृतीयातीवदुःसहा कर्म
णाजायेतेकेनेनवाविनिवर्तते एतद्विचार्यैभब्रह्मन्कृपयावदसुव्रत इतितस्यवचःश्रुत्वायाजकोवाक्यमब्रवीत्
दैवंकर्मणिपित्र्येचनार्यःकेनव्यवस्थिताः अक्रस्माच्चरजोदुष्टाःस्पृष्टभांडाद्युपस्करान् अज्ञानादज्ञानतोवापिका
मलोभात्कचित्कचित् अवोघयित्वागच्छंतितेनदुष्यंतिस्त्क्रियाः क्रियालोपगतह्येताःपापाचस्मात्सुदु
स्यजात् दशामिमांप्राप्नुतिसर्वाअपिनसंशयः बाल्येवायौवनेवापिबोधैकैवाकदाचन तत्रायतिदुराचारा
परानेवाभिबांछति श्वश्रुपतिवंधूनामतिचारात्सुदुः सहात् दशामिमांप्राप्नुवतिसर्वाअपिनसंशयः सा

तन्कर्मसहायेनरजसादूपिताचसा मृतपत्यातथाभृत्वावैधव्यैवनेब्रजेत् यानारीतुरजोदुष्टासर्वभांडानिसक
रम् कुरुतेयादिसानारीवैधव्यवार्यकेब्रजेत् याचानुकूल्यरहितापतिर्भेषुसर्वदा वालवैधव्यमापन्ना
गतिहीनाभवत्यलम् सर्वासामपिवैधव्येनिदानेषुषितानघ तस्यशांतिप्रवक्ष्यामिकर्भेणश्रापिलक्षणे कृतेतुमुनि
पम्प्याब्रतेपापंन्योषिताम् क्षयंगच्छतिनारीणाभितिवेदाविदोविदुः शूर्पसवायनंदत्वाकृतेलक्ष्मीव्रतादिके मू
लावशंप्रजतिरजोदोषोनसशयः निर्मूलंतुब्रजत्याशुलक्ष वार्त्तिब्रतेकृते रजसोत्थमहापापनारिणांनान्नसंशयः
इतितद्वचनंश्रुत्वापुनः प्रच्छलक्षणा मनसाशकिताभृत्वासादरंमुनिसत्तमम् साधुसाधुमहाभागचित्तमेभय
विब्हलम् लक्षवार्त्तिब्रतस्यास्याविधानकीदृशंवद कस्मिन्मासेतुर्तव्यंकस्यवातत्सर्पणम् उद्यापनंकथकार्थ्याकै
फलंतस्यवामुने तयाष्टोयाजकोपिलोकानांहितकाम्यया फलंविधानंतत्सर्वमवदद्ब्रदांतवरः ॥ मुनिरुवाच॥
लोमशस्यमुनीनांचसंवादंकथयामिते कालोस्यकार्तिकोमासोवैशाखोमाघएवच सहस्रगुणितंधत्तेकार्तिकेविद्वि
तद्व्रतम् तस्मात्कोटिगुणंधत्तेमाघमासेब्रतोत्तमम् तस्मादनंतगुणितंफलंवैशाखसासके एतस्मिन्मासाव्रितये
यस्मिन्मासेसमाप्यते तस्मान्मासद्वयार्थ्वप्रारध्यव्यमिदंव्रतम् अंतमासिप्रकुर्वीततत्समाप्तिविक्षण. सह
स्रवार्त्तिभिः कुर्यां दारात्त्रिविण्वेध्रुवम् गोघृतेनार्थतेलनसम्यगुर्कैर्भनोहरैः यस्मिन्मासेसमाप्तः स्यात्पौ
र्णमास्यांसमाचरेत् उद्यापनविधानेनव्रतसंपूर्णकारकम् प्रातः स्नात्वाशुचिर्भूत्वापंचगव्यंतुप्राशयेत् पुण्याहवा
चनंश्रुत्वाश्राचार्यपरयेततः त्रयोदशार्त्तिव्रजोभद्रसात्रिकान्वृणयात्ततः सतिलैश्चयैवैः कुर्यां दग्नेनयक्रुचाद्वि
जाः वर्यादशांशतः कुर्यां तर्पणतुविक्षण. तर्पणस्यदशांशेनहोमंकुर्याद्विचक्षण. तर्पणोक्तेनमंत्रेणपाय
संचघृतान्वितं पालाशसमिधश्चैवमंत्रणानेनवैष्णवै. तंघृचविष्णूगायत्र्याहोमस्यायंविधिस्मृतः कलशेषुन

पास्थाय्यसपिधानंसवलकम् सुवर्णप्रतिमांकृत्वाश्रमयुसारणपूर्वकम् प्राणप्रतिष्ठयाः स्थाप्याः प्राणस्त
 स्यांसमाहितः॥ आवाहनादिपुष्पांतपूजांकुर्याद्यथाविधि । ततस्त्रयोरुक्कमयाः । प्रतिमाः । कारयेत्ततः । अत्रि
 याचसहितदेवंमध्यगंपूजयेद्धरिम् । तदक्षिणेचतुर्वक्त्रं सावित्र्यासहितं तथा उत्तरेचोमयाशंभुरतो गुरुडंतथा का
 लोविष्णुस्तथावह्निरविदीप्तोनिशाकरः रुद्रः शेषोजगद्व्यापतेजोरूपमिहेश्वरः । निरंजनः । कलाभ्यक्षोविश्व
 रूपीजगत्प्रभुः । स्वप्रकाशः । स्वयंज्योतिश्चतुर्बाहुर्जलाशयः । परब्रह्मातिदशभिर्नामभिः । पूजयेद्धरिम् । शि
 रोललाटेनेत्रेकर्णेनासेमुखंतथा कंठस्कंधौतथाबाहुस्तनोवक्षस्तथोदरम् नाभोवकट्यांजघनेऊवर्जोनीचगुल्फ
 के । पादौतुकमशस्तेयतान्यगन्येवंतुपूजयेत् धूपदीपंततोदत्त्वा नैवेद्यचनिवेदयेत् यद्द्रव्यं लक्षपूजायास्तदद्रव्यं क
 नकस्यच कृत्वा निवेदयेत्तस्मैपश्चात्पूजांसमाचरेत् । भक्त्याचजगदात्मानमयेदं वक्षमापयेत् । देवदेवजगन्नाथभक्ता
 नांकार्यकारकत्वप्रसादादहंयाचेशीघ्रंकार्यंप्रदोभव । अनेनैवविधानेनलक्षपूजां करोति यः पुनः पौत्रैः । प्र
 पौत्रैश्चसुखंप्राप्नोतिनिश्चितम् आचार्य्यपूजयेत्पश्चाद्ब्राह्मणान्त्वजिस्तथा गौर्देयाचसवत्सविसालंकारागुणान्वि
 ता त्रिशत्पलंकांस्यपात्रंघृतनपरिपूरितम् सुवर्णवर्तंसंयुक्तमाचार्यायानिवेदयेत् अथवातद्विंशत्पलं तया घृतस
 मन्विन् अथवातद्यथाशक्तिदद्यादात्रइयं कंत्विदम् व्रताभवेत्तुवैदद्यात्कांस्यैवघृतपरितम् यावज्जीवंजीवप
 तिर्भवत्स्वेवनसंशयः रजोदोषविमुक्तिः स्यात्पौर्णमास्यांददाति या ब्राह्मणनभोजयेत्पश्चाद्विचशाख्यंनकारं
 येत् एवंपरोतियानारी तस्याः पुण्यफलंभृणु अथसर्वाणिपापानिरहस्यानि कृतानि वै । नश्यति तानिसर्वा
 णिव्रतस्यास्यप्रभावतः चंडालगामिनीवापितथाशूद्राभिगामिनी कारूकरजकादीनांगामिनीदुष्टचारिणीद्रुह्य
 शत्रियाविद्यूद्रप्रतिलोमानुगामिनी मातुलेयपितृव्यादिभ्यात्पुत्राभिगामिनी बालव्रीवापतिघ्नीमातापित्रोर्वधेरता

गोम्रीवातस्करीवापिरजःसरकरारिणी एवमदिमहापापपर्वतावापिकुलांगना कृत्वा चैतद्भूतसंम्यक्मुच्यते
 नात्र संशयः । व्रतानामुसमं वैतस्त्रीणामावश्यकं त्विदम् एवं वर्त्ति प्रदानेन विष्णोरभितेजसः । कोटयो ब्रह्मह
 त्यानामगम्यागमकोटयः तथैवात्युग्रपापानां कोटयोथ सहस्रशः नश्यन्ति नात्र संदेहो नारीणां तु न रस्यवाकि
 लक्षवर्त्तिभिर्विष्णोः कृते वारार्त्तिकार्पणे किमत्र बहूनुक्तेन नानेन सदृशं व्रतम् पुरुषोपि व्रतं कृत्वा पूर्वोक्तैः पाप
 संशयैः मुच्यते नात्र संदेहः प्रसादान्मधुशासितुः एतद्भूतसमास्थानं पृच्छतस्तस्मान्न दं व्रतं कुरु सुखं तिष्ठथाते
 रोचते मनः इति तद्भूतं श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ लक्षणा । अज्ञानादुष्टभावाद्धानविचारो मे ह वै प्रत्ययार्थमम ब्रह्म न
 प्रत्यक्षं कुरु मधुना इति तस्यावचः श्रुत्वा याजको वाक्यमब्रवीत् कथं तत्प्रत्ययो भूयात् कथ्यतां करुणा निधे साप्यु
 वाचमुनिं विप्रविस्मयोत्फुल्ललोचना न च वेधव्यमापन्नारोदित्ये पाकुमारिका अस्याः पतिः कथं जीवेद्वेधव्यं चैव
 गच्छति तथैव कुरु मुनि श्रेष्ठ दयाशमवतां धनम् इति तस्यावचः श्रुत्वा विरिमतो वाक्यमब्रवीत् अद्यैव मकरं प्रा
 स्तोभास्करो लोकभास्करः माघोयं च वैरोमासेनिकक्रतुफलाधिकः अद्य गत्वा कुरु स्नानं गंगायामघहारिणीं स्ना
 नं कृष्णा च नं कृत्वा देहितस्मै मृताय वै तेन जीवेदयं नूनं ब्रह्मघ्नो यसुरापि बः तस्मादयं राजयक्ष्मरोगेण तु मृतिगतः
 तथापि माघमासस्य पुण्याद्वैजविते शुक्लम् दापयित्वा तथावर्त्तिकं स्य पात्रं विधानतः नैविपत्नी भवेदाशुया वं दाम
 रणांतकम् लक्षणातद्भवः श्रुत्वा जलं स्पृष्ट्वा च वाग्यतः स्नात्वा कृष्णां पात्रं कृत्वा ददौ तस्यै फलं ततः तत्पुण्यस्य प्रभावेन तत्क्ष
 णादेव चोद्यितम् स्वभुजंगं प्रेपयित्वा सधृतं कांस्यपात्रकम् कुमार्यादापयामास वेधव्यस्यापनुत्तये एतत्पुण्यप्रभा
 वेण कुमारिणां पिशोभना तदा भवजीवपत्नी बभूव बहुपुत्रका कुमारी शोभनाना न तत्पतिः कणभोजक तद्वाधवस्तदा स
 नैव दुष्टस्तानुलक्षणम् याजकं चापि संप्रीत्या जग्मुस्ते स्वानिकेतनं लक्षणापि च दोषेण भुजंगेन च संयुता माघस्नानंततः

कृत्वा व्रतभेदचकारसा ततस्तुमरणंप्राप्तेदासस्तस्याः सहायकृते गयोनामं महाराजश्चक्रवर्गवभूवहसालक्षणच
 तत्पत्निसर्वलक्षणसंयुता बभूवलोकावस्थाताजीवभारासुपुत्रिका तस्माद्योगमाघमासस्यसाहाय्यचकारित्यतिथि
 र्भस्यतत्फलंप्राप्यमुच्यतेनात्रसंशयः नित्यस्नातुमशक्यश्चेत्कुर्व्यात्सतुदिनत्रयम् द्वादश्यांरथसप्तम्यांपौर्णमा
 स्यांतथैवचसोपिपूर्णफलंप्राप्यविष्णुलोकैर्महीयते तदेवकर्मजफलमहापातकनाशनं योनस्नातिनरोमोघमकरस्थे
 दिवाकरे ब्रह्महासतुविज्ञेयः सर्वकर्मनुग्राहकः नारीवापिनरोवापिनस्नायादरुणोदये रौरवंनरंक्रंप्राप्ययावदा
 भूतसंख्य रोगाद्यपहतोयस्तुपादौप्रक्षाल्यवाग्यतः धौतवस्त्रंपरीधायात्रिराच्यचवारिणा गायत्र्यामं
 त्रितंचांभः प्रोक्षयेद्धूमैर्निसद्विजः सोपिस्नानफलंप्राप्यभेदेतेविष्णुमंदिरं येचशृण्वतिसततंयेपठतिनरोत्तमाः ते
 सर्वपापनिर्मुक्तायास्थितिपदमव्ययम् ॥ इतिवायुपुराणोक्ताविष्णुलक्षवर्गिकथा अथप्रयोगः ॥ आवाणशुक्ल
 प्रतिपदमारभ्यकार्तिकपौर्णमासीपर्यंतं त्रत्यहमेकसहस्रवार्तिकादीपनकावर्ग्यं व्रततेउद्यापनं अथवा माघ
 वैशाखपौर्णमास्यालक्षवर्गिकोद्यापनं एतेषामभावे अन्यदाशुभकालेकार्य्यतिथ्यादिकीर्त्तयति आत्मनः रजःसंप
 र्कादिविविधपातकसंपाद्यागम्यागमनकोटिनाशविविधैर्हिकपुत्रपौत्रादिसुखप्राप्तिपुर्वक विष्णुलोकप्राप्तिद्वारापर
 मेश्वरप्रीत्यर्थं आचरितंयल्लक्षवर्गिकाव्रतंतत्संपूर्णफलावाप्तयेतदुद्यापनंकरिष्यइतिसंक्रप्य आचार्य्यवरणाते
 सर्वतोभद्रैकलशंप्रतिष्ठाप्य तन्मध्येदंविष्णुरितिमंत्रेणविष्णु तदक्षिणसावित्रीसहितंब्रह्माणं ब्रह्मयज्ञा
 नामितिमंत्रेण तदुत्तरेगौरीसहितंशंभु नमःशंभायेतिमंत्रेणशंभुमिति क्रमेणदेवतात्रयंसंस्थाप्य पुरतो
 राजंतंगरुडंसंस्थाप्य सामध्वनिशरीरस्त्ववाहनंपरमेष्ठिनः विषयापहरोनित्यमतःशांतिप्रयच्छमे इतिमंत्रे
 एगरुडंपूजयेत् चंदनंपुष्पपूजति अंगपूजा कालायनमः शिरःपूजयामि विष्णवे ललाटं पूजयेन्नंपू-

रवयेकौपू. तेजोरूपायस्तनौपू. गेहेश्वरायवक्षः पू. निरंजनायउदरं पू. फलाध्यक्षायनाभिं पू. विश्वरू-
 पिणिकाटिपू-जगद्वभवेगुह्यं पू. स्वप्रकाशायऊरूपू-स्वयंज्योतिपेजाननीपू-चक्षुर्ब्रूहायगुल्फौपू-जनाधियायपादौपू-
 परब्रह्मणेसर्वगंगपू. ततोविशेषपूजोपहारादिसमर्प्यरात्रिजागरणेनसमाप्य प्रातःसतिलैर्वैः अक्षेनयसुपथ
 ति वस्यादशांशतोहोमतर्पणादिकुर्ध्यात् तत्रआग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्रप्रधानदेवलक्ष्मीसहितंवि-
 ण्मृतान्वितपायसपलाशसमित्पृतद्रव्यैः सहस्रसंख्याकाहुतिभिस्तथाब्रह्माणंशंभुचक्रदंविष्णुः अयज्ञानंनमः
 शंभवायेतिमंत्रैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतमष्टाविंशत्याहुतिभिर्गायत्र्याचधृतंहुनेत् ततःपीठस्थदेवंसंपूज्यगोघृतलो-
 डितसहस्रवार्त्तिकांकृत्वा तत्रआचार्यैःसंपूज्यपीठंविश्वपलवृतपरितकांस्यपात्रवयथाशक्तिवा तथाच सुवर्णव-
 तिसंयुक्तरौप्यंदीपंकांस्यपात्रसहितंदद्यात् तत्रमंत्रः रौप्यपात्रस्थितंदीपंहेमवर्त्तिसमन्वितं कांस्यपात्रेणपिहितं
 दद्यान्मित्रतूतये ततोधिकफलाप्तयेगांचदत्त्वा दशाधिकान्द्विजान्सदन्नेनभोजयेदिति एवमेवमाणिक्यलक्ष-
 वर्त्तिव्रतं पूर्वोक्तेनविधानेनकुर्यात्सर्वमतंद्वितइतिवामनपुराणोक्तलक्षवर्त्तव्रतं अत्रैवलक्षदीपदानमुक्तं भविष्य
 दीपानालक्षकंस्तुक्रूर्यात्परमधार्मिकः यावत्कालंप्रज्वलंतिदीपास्तोलंगसन्निधौ ब्रह्मणोयुगसाहस्रंदातास्व-
 र्गमहीयते कौसुमवर्त्तिसंयुक्तादीपादताःशिवालये सुरलोकेचैकलासेतिष्ठतिशिवंमृतयइति इदमुपलक्षण
 मिदंचसर्वदेवतानांदिवालेष्वपि विधेयमिति अथवापुराणोक्तंअलक्षवर्त्तव्रतं ॥ नारदोवाच ॥ श्रुतानिदेवदे-
 वेशत्रतानिनियमास्तथा तीर्थानिचमहोदेवयज्ञदानान्यनेकशः नास्तिमेनिश्चयेदेवध्यामितोहलयापुनः कथ-
 यस्वब्रह्मदेवयद्रोप्यं व्रतमुत्तमं ॥ शिवउवाच ॥ शृणुनारदयत्नेनयद्रोप्यं व्रतमुत्तमं लक्षवर्त्त्यमहापुण्यं सर्वोप-
 द्रवनाशनं सुखसंपादिद्वैतवैपुत्रराज्यसमृद्धिदं शंकरप्रीतिजननं शिवलोकप्रदं शिवं स्वभर्त्रासहसंबंधमहा

स्निहकरपरं शृणु नारदयत्नेन गिरिशो येन नृप्यति यत्कृत्वा कृतकृत्याः स्युर्देवाः सुरनरेश्वराः ये वेद्मन्तावान् कुर्वन्ति
 तत्रैषा दुःखभागिनः रुद्रवत्ति समनास्ति विपुलैकैषु ब्रतं अतएव सदा कार्यं ब्रतमत्तं सुदुर्लभं मया स्यात् ब्रतं
 मिदं केमन्यच्छेत्तापि च्छासि ॥ नारद उवाच ॥ पूजाविधिचेम ब्रूहि किं विधानं वदस्व मे ॥ ईश्वर उवाच ॥
 शृणु ब्रह्मन्महाभाग यत्त्वं श्रोतुमिहाहसि काष्णसततुभिः कार्योदापवर्तः शिवप्रिया लक्षं संख्या च कर्तव्यं गङ्गा
 ज्येन पारयुताः देयाः शिवालयेनित्यभक्तियुक्तैर्न चेतसा अस्य विधानं तिथ्यादिकर्त्तव्यं अखिलदुरितना
 शाभीष्टसिद्धिपूर्वकारिवलोकप्राप्तिद्वारा सांशिवश्रांत्यर्थं यथाविध्या चरितरुद्रलक्षवर्त्ति ब्रतं स्य साग फलाप्तये
 तदुद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य आचार्यवरणंति लिङ्गतो भद्रे तां च कलशोपरि हेमं संविरुद्रं कद्रुद्रायेति मंत्रेण
 प्रतिष्ठाप्य पुरतो राजतं च यमसंयुज्य पुराणश्रवणादिभिरात्रिमंत्रेण वा
 ब्रध्मानं सां विरुद्रं रुद्रसूक्तं नमः शंभवायेति मंत्रेण वा धृतपायसवित्त्वद्रव्यैः सह स्राहुतिभिर्महलदेवताश्चैकैक
 यज्याहुत्या यक्ष्येत तं पीठं गां च दीपं च पूर्वोक्तविधिना चार्थसंपूज्य दत्त्वा एकादशाधिकान्विप्रान्सदन्नेन भोजयेत्
 अत्र च वर्त्तिदशां प्रातः होमं तद्वशां शदशां शतो द्विजभोजनं च होमदशां शतः साधारणं तं पणं कांस्यपात्रे दीपदानं
 च पूर्ववत्कांस्यपात्रसहितं कार्यम् इति रुद्रलक्षवर्त्ति ब्रतोद्यापनं अध्यागमोक्तं विष्णुलक्षवर्त्ति ब्रतोद्यापनं करिष्ये आचार्यं व
 ध्यादिकर्त्तव्यं अखिलपापक्षया शिवलोकप्राप्तिकामनया आचरितरुद्रलक्षवर्त्ति ब्रतोद्यापनं करिष्ये आचार्यं व
 रणंति पीठं सां विरुद्रं नमो भवायेति मंत्रेण संस्थाप्य पूजयेत् प्रातः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् अत्र प्रधा
 ने रुद्रं नमो भवायेति मंत्रेण तिलाज्याहुतिभिः सह स्रग्महलदेवताश्चैकैक यज्याहुत्या यक्ष्येत ततः पीठं गां च दीपं
 च दत्त्वा एकाधिकान् द्विजान् भोजयेत् होमं मंत्रं च स्थापनोक्त एव ॥ इति रुद्रलक्षवर्त्ति विधानम् ॥

अथदीपविधानं विष्णुधर्मोत्तरे पंचायेतनदवतानांस्वाराध्यदेवताग्रतः चातुर्मास्यथसंप्राप्तेशुभमासिचभूमिप
 प्रत्येकमेकदीपंचपीतगव्यवृतेनच तिलतेलेनवाकुर्यात्तत्कपूरेणसमन्वितं दीपप्रज्वाल्यविधिवत्संवकार्य्यसमं
 भुवा एकसूत्र्याद्विसूत्र्यावावित्वाख्यामणिकान्विता एवंप्रकारेणलक्षदीपदानं देवाश्रेकृत्वा कात्तिकयांउषा
 पनंकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ ओंमद्यतिथ्यादिकृतिर्नाति आत्मनोविविधपापक्षयपूर्वकाभीष्टसिद्धिद्वाराश्रीपरमेश्वर
 प्रीत्यर्थयथाविध्याचरितस्यदीपदानव्रतस्यसांगतासिद्ध्यर्थतदुद्यापनं आचार्य्यवरणति सर्वतोभद्रकलशेइमं
 पुज्यदेवंतत्तन्मेरेणसंस्थाप्ययथोपचारैःसंपूज्य रात्रौजागरणंविधायप्रतः अग्निंप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् ॥
 अत्रप्रधानं देववृताक्ततिलद्रव्येणसहस्त्राहुतिभिर्मंडलेदेवताश्रैकैक्याज्याहुत्यायक्ष्ये ततःपीठंस्वर्णवार्त्तसयुक्तरो
 प्यदीपंवृत्तपूरितकंस्यपात्रसाहितब्राह्मणायदत्त्वा गांचप्रतिपाद्याद्विजान्भोजयेदितिचातुर्मास्यादौविष्णुधर्मोक्तं
 लक्षदीपत्रतोद्यापन अथमार्गादिमसिचातुर्मास्यादौचफलस्यागत्रतोद्यापनं मत्स्यपुराणे नंदिकेश्वरउवाच फल
 त्यागस्यमाहात्म्यंभवेत्तच्छृणुनारद यदक्षयंपरेलोकैःसर्वक्लामफलप्रदं मार्गशीर्षेशुभेमासिद्वितीयायामुनिव्रतःद्वाद
 श्यामथवाष्टम्यांचतुर्दश्यामथापिवा आरेभच्छुक्लपक्षस्यकृत्वाब्राह्मणवाचनं अन्येष्वपिचमासेषुपुण्येषुमनिसत्तम
 सदक्षिणंपायसेनशक्तिर्भोजयेद्विजान् अष्टादशानांधान्यानामन्यत्रफलमूलक वर्जयेद्वदमेकमेतुर्विनैवौषध
 कारणं सष्टपक्षांचनरुद्रधर्मराजंचकारयेत् कूष्मांडमातुलगंचवार्त्तिकंपनसंतथा आद्यालातर्कापिगानिकालिगम
 थचारुक कर्दमंदादिमंशक्त्याकलधौतानिषोडश मूलकामलंकजवृत्तिंतिणीकरमंदकं कंकौलककुंडारकरर
 कुटजंशमी उदुंबरनारिकेलंद्राक्षाथवृहतीद्वयं रौप्यानिकारयेच्छत्स्याफलानीमानिषोडश तांचतारफलंकुर्या
 दगस्त्यंफलमेवच पिढकंकाश्मर्यफलंतथासूरणकंदजं रत्नालुकाकलालंचचरकाश्मीरचावंटं चित्रवल्लीफलं

नदत्कूटशालिपकाफलं ग्राम्यनिष्पावमधुकावर्तेगुदपटोलकं ताद्याणिषोडशैतानि कारयेच्छक्तिनरः उदकुं
भद्रयंकुम्पाद्यान्यापरिसवासं भद्रयपात्रद्वयोपेतहेमरुद्रहयान्वितं धेन्वासहैवशांतायविप्रायाथकुटुम्बिने स
पत्नीकायसंपूज्यपुण्येन्हिविनिवेदयेत् यथाफलेषुसर्वेषुवसंत्यमरकोटकाः तथासर्वफलत्यागत्रताद्राकिः शिवे
स्तुमे यथाशिवश्रधर्मश्चसदानंदफलप्रदौ इत्युक्तफलदानेनममस्यातांवरप्रदौ यथाफलानां कामाः स्युः शिवभ
केषुसंब्रं तथानंतफलावाप्तिर्मेस्तुजन्मनिजन्मनि यथाभेदनपश्यामिशिवविल्वकपद्मजान् तथाममास्तुवि
श्वान्माशंकरः शंकरः सदा इतिदत्त्वाचतस्सर्वमलंकृत्यचभूषणैः शक्तश्चेच्छयनंदद्यात्सर्वोपरकरसंयुतं अशक्त
श्रफलान्येवयथोक्तानिविधानतः तथोदकुंभसंयुक्तौ शिवधर्मौ चकांचनौ विप्रायदत्त्वाभुजीतवाग्यतस्तैलवार्जितं
अन्यानपि यथाशक्त्याभेजेदद्विजपुंगवान् एतद्भागवतानंतसौरवैष्णवयोगिनां शंभोः सर्वफलत्यागोव्रतवेद
विदेद्विदुः नारीभिश्चयथाशक्त्याकर्तव्यंव्रतमुत्तमं एतस्मान्नपरां किंचिदिहलोकैरपरत्र च व्रतमस्तिमुनिश्रेष्ठय
दनंतफलप्रदं सौवर्णरोप्यताम्रेपुष्यावंतः परमाणवः भवंतिगण्यमानेपुमनिसत्तमसंबंधा तावद्युगसहस्राणि
लक्षलोकमहीयते एतत्समस्तखलुपापहरंजनानामजीवनयामनेपुचसर्वदास्यात् जन्मान्तरेष्वपि न पुत्रविद्यो
गदुःखमाप्नोति धामचपुरंदरदेवजुष्टं योवाशृणोति पुरुषोत्पधनं पठेद्बोदेवालेषु भुवेन पुच धार्मिकामान् पापैर्वि
मुक्तवपुरेति पुरं मुरारे नंदकृत्पदमपैति मुनिं द्रुसोपि इति मत्स्यपुराणे कं फलं त्यागत्रतमाहात्म्यमष्टाविंशोऽध्यायः
अथ पापविलिगोच्चापनं तत्रादौ कामनाभेदेन पुजाप्रकारः सच फाल्गुन कृष्ण चतुर्दश्यं शिवरात्रि व्रतं विधानेन प्रा
द्वप्रपंचितस्तथापि सुवोधायात्रापि प्रपंच्यते सहस्रत्रयलक्षं वाकोटिं चाथ विधानतः लिङ्गानां पूजयित्वा च स
र्वान् कामान् वानुयात् मल्लिङ्गपार्थिवं शूलदण्डभुक्तिमक्तिं करंवरं त्रिसंध्योर्वाचे लिङ्गं कृत्वा बिल्वेन पार्थिवं एकां दश

शतं चापि सर्वाभीष्टानवाप्नुयात् शुद्धदेशे समीभूतां मुदमादाय यत्नतः शुद्धेन वारिणाभ्युदयसंघटयापितथा पुनः
लिंगानां संख्यया कुड्यात्पृथक्पि पडान्यथाक्रमं पलद्वयञ्च कर्तव्यं न्यूनैरेव सदैव हि अखण्डतुवरां लिंगां द्विविधं स्था-
वरं स्मृतं 'लिंगमादौ विनायाथपीठं वाकारयेत्ततः पञ्चजवृंफाकारं लिंगं कुड्यान्मनोहरं वस्तुलचतुरस्रं वासम
पीठद्वयं शुभं दर्शनादेव लिंगस्य देवगंधर्वकिन्नराः तत्क्षणं रचायत्वा शुभं चंतिनात्र संशयः साक्षतं स्थापयेत्
स्मान्निर्माणक्षण एव तत् ॥ अथ पार्थिवो लिंगस्य पूजाधारं स्थानं स्कादिः पापाणोदाहृतं शेषादभां स्तारितभूस्थले पु
ष्पप्राकारं संकीर्णं पाणोवाधेदिकां स्विंति सवित्वात्संप्रात्रे वास्थापयेत् पार्थिवं शिवं मूलिलहस्तकोवापि संस्था
लितं करो यथा तत्रोपवाराः पंचाष्टोडश प्रोक्तं द्वौ त्रिशदुपकारकाः यस्तु पूजयेते मस्यालिंगो विभुवनेश्वरं स
त्वरारान्यमोक्षाणां क्षिप्रं भवति न जनेन आदौ गेणैशं रुंत्वा तु लिंगं कुड्यात्ततः परं पश्चाच्छाकिततः स्कंदं ततो लिंगा
न्यथापि च पार्थिवपूजायां नाम संज्ञाः पार्थिवो चिंतामणौ हरो महेश्वरः शुभः शूलप्राणिः पित्राकधृक् शिवः पशुपति
अथ महो देवदेव इति क्रमात् मुदनायनसंघटप्रतिष्ठाह्वानमेव च स्थापनं पूजनं चैव क्षमस्वातिविसर्जनं ॥ अस्याः काम
तोपरत्वेन एकादश प्रकारः पार्थिवो चिंतामणौ ऋणमोचनकामश्चा एकादशदिनपथं तत्र त्यहमेकलिंगं कृत्वा
दृढती पुष्पं घृताकं नैवेद्यं अर्चुणा अस्मिन्नि ति ऋचं १०८ अष्टोत्तरशतं जपेत् ऋणान्मुक्तो भवति इत्येकः १
कारः १ पुत्रकामस्तु द्विशतादिनपथं तत्र त्यहं लिंगद्वयं कृत्वा पंचार्चिताभिषेकः मूलिका पुष्पा गुहोदनं नैवेद्यं
कांढात् कांढात्तरोहति इत्यष्टोत्तरशतं १०८ ततः ततोपासनेन प्रतनोषि इत्येतेन चाष्टोत्तरशतदूर्वापणेन पुत्रो भ
वति इति द्वितीयः प्रकारः २ कन्याकामस्तु त्रिंशदिनपथं तत्र त्यहं लिंगत्रयं कृत्वा करवीरपुष्पशर्करानैवेद्य
यावीरवीकं न्येत नम्रं शोत्तरशतं १०८ जपेत् पाशमेनेति दूर्वापणेन कन्या भवति इति तृतीयः ३ द्रव्यका

मस्तु शतः शतदिनपर्यंतं प्रत्यहं चत्वारिंशत्कालानि पूजयेत् किंशुकपुष्पं कदलीफलनैवेद्यं श्रीसूक्तं प्रत्यहं शत
 वारं जपेत् द्रव्यागमो भवति इति चतुर्थः ४ विवाहकामस्तु पंचशतदिनानि प्रत्यहं पंचालिंशत्कालानि कृत्वा पूजये
 त् चंपकपुष्पं पायसं नैवेद्यं गौराभिमायेति ऋचमष्टोत्तरशतं १०८ जपेत् विवाहो भवति इति पंचमः प्र०
 कलहनिवृत्तिकामस्तु त्रिंशत्तदिनपर्यंतं षट्कालिंशत्कालानि प्रत्यहं पूजयेत् वकुलपुष्पं मधुयुतं नैवेद्यं मुचामीतिसूक्तं प्र
 त्यहं दशधा जपेत् कलहान्मुक्ते भवति इति षष्ठः प्र० ६ तीर्थयात्राकामस्तु पंचशतदिनपर्यंतं सप्तालिंशत्कालानि
 कृत्वा शतपत्रपुष्पं दध्योदनं नैवेद्यं रुद्रकादशनी जपेत् तीर्थयात्रा भवति इति सप्तमः प्र० ७ विद्याकामस्तु
 विंशत्तदिनपर्यंतं प्रत्यहं षट्कालिंशत्कालानि कृत्वा दध्योदनं नैवेद्यं यच्छंदसामपथो विश्वरूपं इत्यनुवाकं दशधा जपेत्
 विद्यावान् भवेत् इत्यष्टमः प्र० ८ अपमृत्युहरणकामस्तु एकशतदिनपर्यंतं नवालिंशत्कालानि कृत्वा धत्तूरपुष्पं दध्योद
 नं नैवेद्यं त्र्यंशकामिति मंत्रमाद्यंतं प्रणवसाहेतमष्टोत्तरसहस्रं जपेत् अपमृत्युनाशनं भवति ९ दूरगतमुहृदागम
 कामस्तु प्रत्यहं पंचमैकं दशालिंशत्कालानि कृत्वा कांचनपुष्पं अपूर्णनैवेद्यं योरुद्रोऽश्रमाविति अष्टोत्तरशतं जपेत् दू
 रगतस्यागमनं भवति इति दशमः प्र० १० सर्वदारिद्र्यनिवृत्तिकामस्तु षण्मासपर्यंतं प्रत्यहं मेकादशालिंशत्कालानि कृत्वा
 रक्ताब्जद्रोणपुष्पं सर्वान्ननैवेद्यं गोघृताक्तं नमो हिरण्यवाहं वेद इति मंत्रमष्टोत्तरशतं जपेत् दारिद्र्यान्मुक्ते भवति इत्ये
 कादशः प्रकारः ११ कारागृहमोचनेन्योप्यत्र विशेषः एकविंशतिदिनपर्यंतं मेकादशालिंशत्कालानि कृत्वा तावत्प्रत्य
 हं रुद्रकादशान्याश्रमिषेकः पलाशपुष्पं दधिमधुघृतमिश्रितमन्नं नैवेद्यं अष्टसहस्रं रुद्रं जपेत् निगडान्मुक्ते भवति
 अथालिंशत्संख्याफलभेदमाह एकपापं हरं लिङ्गं द्विलिङ्गं श्रीकरं तथा त्रिलिङ्गं सर्वकामाप्तौ कारणं परमं मतमिति यादि
 विद्याकामे सहस्रं चत्वारिंशत्कालानि पुत्रकामे पंचदशायुतानि कन्याकामे अयुतत्रयं भूकामे सहस्रं सुखरूपकामे त्रि

सहस्र राज्यकामेलक्षं मारणसप्तसहस्रं उच्चटिस्तंभनेत्रिसहस्रं जारणाद्विसहस्रं कारागृहमोचनेश्रयुतं निगड
मोचनेसाईमयुतं डाकिन्यादिभयेपंचशतराजभयेश्रयुतं दारिद्र्यमोचनेपंचसहस्रं सर्वकामसप्तायुतानि मोक्ष
कामेलक्षं परमसायुज्यकामेकोटिलिगानि अथकामनाभेदेनलिगभेदानाह सौवर्णालिगसौभाग्यकरं राजतं
यशस्करं ताम्रमयंतुष्टिकरं पितलमयंपुष्टिकरं कांस्थमयं कीर्तिकरं लोहमयंशत्रुमरणकरं सीसमयमायुष्करं
पाषाणमयंपुण्यकरं मुक्तामयंश्रेयस्करं काश्मीरंश्रीकरं मारकतं शांतिकरं स्फटिकंनहुस्वामित्वप्रदं इंद्रनी
लमयंपेयणकरं पारदंमर्वसिद्धिकरं चंदनजंज्वरनाशकरं कर्पूरजंशांतिकरं कस्तूरीजसौगंध्यकरं गोरो
चनजरूपकरं कर्पूरगुरुकस्तूरीकंकालंयक्षकदंभः यक्षकदंभजंप्रीतिकरं गोमयजंस्वर्गोहरं भस्मोद्भवमोक्षदं
हारिद्रंप्रीतिवद्धनं नवनीतजंकीर्तिकरं दधिजंलक्ष्मीकरं दुग्धजंसुखकरं शर्करांत्यंपुत्रकरं लवणोत्थंसर्वलोक
वशकरं कृष्णतिलोद्भवलोकप्रदं उक्तंहेतुष्टुलिगेपुष्पाधिर्वक्षिप्रसिद्धिदं कृतेमणिमयंलिंगंत्रितायहिमसंभयम्
द्वापरेपारदंश्रेष्ठपार्थिवंतुकलौयुगे इतिलिगपूजानिर्णयः ॥ अथपूजारंभकालः शेषागमे कार्तिके
मार्गशीर्षेवामाघेवैशाखसंज्ञके श्रावणेबहुलेपक्षेत्रतस्यारंभणंभवेत् स्थलविशेषमाह पुण्येपुण्यनदीतिरेपर्वताश्रे
शिवालये श्रीवृक्षाश्चत्थतुलसीधात्रीज्वायतेनचर्व गोष्ठेगृहेवादि शूर्यगोविप्रसन्निधौ शिवपूजाविधातव्यापु
र्वपूर्वमहाफलं अथसमाप्तिकालःकार्तिकादिशुभमासिलिगानांचसमापनं चतुर्दशीदशयुक्ताश्रष्टमीनवमीयुता
समाप्तिस्तत्रकर्त्तव्यारौद्रयुक्तेषुनवमौ अन्येष्वपिचकालेषुशुभेषुचसमापनम् ॥ अथपार्थिवलिगोद्यापन रुद्र
यामले अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रतिष्ठांलिंगिकस्यच प्रतिष्ठापदमुद्यापनपरं येनयस्यविधानेननवतंसंपूर्णता
मियात् सहस्रंवाथलक्षंवापूजयित्वाथाविधि कीर्टिवाधाविधानेन कामनावाप्रपूर्यते समासेतुव्रते

राजन् विनिर्माय महेश्वरं संशयं यित्वा तु कलशे संपूज्या ॥ ध्यादिभिः क्रमात् ॥ गंधमाल्यस्तथा धूपैर्नवेद्यै
 र्विविधैस्तथा हिरण्यगवोवासांशिवाय विनिवेदयेत् दंडवत्प्रणतो भूत्वा स्तुवाथैव विशेषतः एकाग्रमा
 नसो भूत्वा ततो मंत्रमुदीरयेत् अगहीनमंत्रहीनां क्रियाहीनमहेश्वर पूजितोऽसि मया देवक्षमस्व परमेश्वर यच्चो
 ध्यापहतैः पुण्ये रशस्तं भावदूषितैः केशकीटापविद्धैश्च पूजितोऽसि मया प्रभो मंत्रेणाक्षरहीनेन क्रियाहीनि
 नवाप्रभो मनोवाकायदुष्टेन पूजितोऽसि त्रिलोचन यद्यपहृतपात्रेण कृतमध्यादिकं मया तामसेन स्वभावेन त
 त्समस्त्वमप्रभो मंत्रेणाक्षरहीनेन पुष्पेण विकलेन वा पूजितोऽसि महादेव तत्सर्वमक्षम्यतां व्रतं संपूषतां यात
 फलं चाक्षयमस्तु मे एवस्तु त्वानमस्कृत्य विसृज्य च महेश्वरं नैवेद्यादि च तत्सर्वमभ्यांगाय निवेदयेत् ब्राह्म
 णान्भोजयित्वा तु दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां यथा शक्त्या धेनुवस्त्रं हिरण्यं व्रतदाक्षणां अथान्यप्रकारो भविष्य नार
 द उवाच ॥ कथमुद्यापनं चास्या किं प्रकारं महाफलं कथमाशु महादेव लोका नामुपकारकम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ यः
 शिवं संपुपात्यैवाल्लग्रात्नेमनोरयः ॥ तत्प्रमाणं तु सौवर्णयथा शक्त्या यथा सुधीः ॥ रौप्यताम्रमथापि स्यादष्टम्यां च
 महोफलं ॥ चतुर्दश्यां च भद्रायां सोमे वाथ प्रयोजयेत् ॥ उद्यापयेदित्यर्थः ॥ मंडले लिङ्गतो भद्रं कलशं तत्र विन्यसेत्
 उपोष्य प्रयने चोहिसंपूज्य परमेश्वरं ॥ जातवादिः त्रिनिर्घोषैर्जागरतत्र कारयेत् ॥ स्तोत्रैश्चाविविधैः सूक्तैः पूज
 येत् परमेश्वरं ॥ चतुर्दशीदशैषु कां चाष्टमीं नुमीयुताः ॥ पारणतत्र कर्त्तव्यं रौद्रयुक्ते पुनर्वसौ ॥ पंचकंदशकं द्वाभ्या
 मधिकोदयतिः ॥ पराः ॥ चत्वारिंशच्चतुर्भिश्च ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ आर्त्ताद्यैः प्रथमं पूज्य ब्राह्मणं शततः परं
 न शैशवं गिरिशं च पूजयेच्च विधानतः ॥ वस्त्रेण दक्षिणाभिश्च पूजयेच्छिवतत्परात् ॥ मृद्युजयेत्तन्मंत्रेण अग्नौ हुत्वा थपायसं
 हुत्वा थशक्तिं इत्यपि कचि पाठः ॥ ॥ अस्मिन् यथा ठेवृतमेव द्रव्यं ॥ रुद्रेणाप्यथ वा हुत्वा नमो भिन्नेनैवा पुनः ॥ नमो

मंत्रेण नमोभवायोतिमंत्रेण रुद्रेण्यदं हिमस्तदाप्रतिमंत्रेण यदामृत्युजयमंस्तदाकृतलिङ्गपूजादशशिनहो
 मः तदशशिनतर्पणं तदशशिनमार्जनं लिङ्गतत्पूजयायुक्तमाचार्यायनिवेदयेत् तत्रमंत्रः- शिवशक्त्या-
 त्मकंस्यस्माज्जगदेतच्चराचरं तस्मादेतेनमेसर्वकरोतुभगवान् शिवः कैलासवासिगौरीशोभगवान्भगने
 ब्रह्मा चराचरात्मकोलिङ्गरूपोदिशतुमेशिवं ततश्चदक्षिणादत्त्वानमस्कुर्यात्पुनः पुनः सोद्यापनं व्रतं कृत्वा प्राशु
 यात्परमपदं शिद्लोकं समासाद्य निवसेत्तत्रैव ध्रुवं इति पार्थिवलिङ्गोद्यापनं अथोद्यापनविधानप्रयोगः त
 त्रादौपुजांप्रयोगः ओमद्येत्यादि तिथ्यादि भर्तिनातिश्रमुक्तकामनामुद्दिश्य कृतानां पार्थिवलिङ्गानां यथासंख्यपूजा
 याः सपूर्णफलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये इति संकल्प्य पुण्याहवाचननां दीक्षादादिविधाय आचार्यं वृत्वा तत
 आचार्यः यदत्र संस्थितं भूतमित्यादि मंत्रपाठान्ते भूतानुत्सार्य द्वारपूजां कुर्यात् चतुर्द्वारोपशोभितमण्डपैश
 नभगोस्थितसदाशिवमण्डपायनमः प्राग्द्वारपार्थव्योः नदिनेनमः महाकालाय नमः- चिच्छक्त्यै नमः वास्तुपु
 रुषाय नमः दक्षिणद्वारपार्थव्येः गणेशाय नमः वृषभाय नमः चिच्छक्त्यै नमः वास्तुपुरुषा- पश्चिमद्वारपार्थव्योः
 भृङ्गिरिदये स्कंदाय- चिच्छक्त्यै- उत्तरद्वारपार्थव्योः दंडिने चंडीश्वराय- चिच्छक्त्यै- द्वारेश्वरिभ्यः वास्तुपु
 रुषाय- इति- पश्चिमद्वारे प्रविश्य वेदपिण्डमस्तुपविश्य- लिङ्गतोभद्रे- ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं- कलशं
 प्रतिष्ठाप्य 'तदुपरि देवं स्थापयित्वा' तत्रादौ न्यासां कुर्व्यात्- ललाटे शिवाय नमः- कंठे रुद्राय- नाभौ ईशानाय-
 जान्वोः शंकराय- पादयोः सदा शिवाय नमः- अथ यजुर्वेदोक्तान् महान्यासां कुर्व्यात्- याते रुद्र शिवातनूरघोरापापका
 शिनी- तं यानस्तन्वां शंतमयागिरिशताभिचाकशीहि शिखायां अस्मिन्महत्पण्ये चंत्रतरिक्षे भवाच्च धिते पाशुसहस्र
 योजने वधन्वान्तिन्मासि शिरसि- २- सहस्राणिसहस्रशो वाव्होस्तवे हे तयः- तां सामीशानो भगवः- पराचीना

अस्तुरुद्ररूपेभ्यः मध्यमयोः ३ तत्पुरुषायविद्महे महादेवायधीमहि 'तन्नोरुद्रः' प्रचोदयात् ॥ अनामिकयोः
 ४ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवो मे अस्तु सदा शिवो मे ॥ कनिष्ठिक-
 योः ५ नमो वः किरिकेभ्यो देवानां हृदयेभ्यो नमो विचित्रतैभ्यो नमो विक्षन्वकेभ्यो नमः ॥ त्रयोदशैः हृदये ॥ १५ ॥
 नमो गणेशेभ्यो गणपतिभ्यश्च नमः ॥ नमो ब्रह्मणेभ्यो ब्राह्मणपतिभ्यश्च नमः ॥ १६ ॥ नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्य-
 श्च नमः ॥ नमो विरूपेभ्यो विरूपेभ्यश्च नमः ॥ १७ ॥ विकिरिन्द्रविलोहितनमस्ते अस्तु भगवः ॥ या-
 स्ते स ह्रस्वश्चेत्योन्निवपन्तुताः उदरे ॥ १७ ॥ नमो हिरण्यवाहसे नान्येदिंशं च पतेयनमः नमो हरिकेशयोः पतिने बुद्ध-
 रिकेशेभ्यः ॥ पशूनां पतेयनमः नमः ॥ शशिपराय त्विपीमते पर्यानां पतेयनमः नमो हरिकेशयोः पतिने बुद्ध-
 णां पतेयनमः ॥ पार्श्वयोः ॥ १८ ॥ नमः शंभवाय च मयो भवाय च नमः शंकराय च मयस्कराय च नमः शिवा-
 य च शिवतराय च ॥ दक्षिणकुक्षौ ॥ १९ ॥ द्रोणेश्वरस्य ते हरिद्रनीललोहितः आसां प्रजानां मेषां पशूनां मा-
 भर्मरोऽप्योचनार्कच नाम मतु वामकुक्षौ ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भः समवर्ततां भूतस्य जातः पतिरेक आसीत्
 सदा धारयतिर्विद्यामेतमां कस्मै देवाय हाविषा विधेम नाभौ ॥ २१ ॥ मीढुष्टमशिवतमशिवो नः ॥ सुमना भव-
 परमेवृक्ष आयुर्धो निधाय कर्तव्यं सान आचरन् पिनाकं विश्रद्धा गहि कट्याम् ॥ २२ ॥ शिवो नामासि स्वधितिस्ते-
 पिता ॥ नमस्ते अस्तु मामाहि स्थितिर्वर्तयाम्यायुषेनाद्याय प्रजननाय रायस्पोपाय सुप्रजास्वाय सुवीर्याय ॥ लिङ्गे
 ॥ २३ ॥ 'यं भूतो नामाधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः तेषां ह्रस्वस्त्रयोजने वधन्वानितन्मसि गुह्ये ॥ २४ ॥
 इमां रुद्रां यतः पते सं कपर्दिनक्षयद्वीराय प्रवरा मेहमती यथानः शमसाद्विपदे चतुष्पदे विश्वपटुः प्रग्रामि अस्मिन्ननातुरम्
 पुनर्गुह्ये ॥ २५ ॥' इत्येवोर्जत्वा वायव्यं देवो वः सविता प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणः ॥ आप्याय ध्वमघ्न्या इन्द्राय

मुखाकधिः 'ललाटे' ३१ हंसः १ शुचिषट्सुरतरिक्षसंक्षोतावैदिषदतिथिदुराणसतंतृपद्वरसदृतसंध्योमसदञ्जागो
 जाः ३२ अत्रिजाः ३३ अत्रिजाः ३४ अत्रिजाः ३५ अत्रिजाः ३६ अत्रिजाः ३७ अत्रिजाः ३८ अत्रिजाः ३९ अत्रिजाः ४० अत्रिजाः
 मांमतात् ४१ अत्रिजाः ४२ अत्रिजाः ४३ अत्रिजाः ४४ अत्रिजाः ४५ अत्रिजाः ४६ अत्रिजाः ४७ अत्रिजाः ४८ अत्रिजाः ४९ अत्रिजाः ५० अत्रिजाः
 ज्योतिः ५१ अत्रिजाः ५२ अत्रिजाः ५३ अत्रिजाः ५४ अत्रिजाः ५५ अत्रिजाः ५६ अत्रिजाः ५७ अत्रिजाः ५८ अत्रिजाः ५९ अत्रिजाः ६० अत्रिजाः
 हा ज्योतिः ६१ अत्रिजाः ६२ अत्रिजाः ६३ अत्रिजाः ६४ अत्रिजाः ६५ अत्रिजाः ६६ अत्रिजाः ६७ अत्रिजाः ६८ अत्रिजाः ६९ अत्रिजाः ७० अत्रिजाः
 ल्याचसरेस्यायंच नमोनादेयायचवंशंतायच कर्णयोः ७ मानस्तोकेतनयेमानत्रायुषिमानेगोपुमानोअश्वपुरि
 पः ८ मानोवीरानुरुद्रभाभिमानोवर्धाहविष्मंतः सदाभित्वाहवामहे नासिकयोः ९ अत्रतत्यधनुष्ठसहस्राक्षश
 तेषुधेः १० निशीर्यशल्यानांमुखाः शिवोनासुमनाभव मुखे ९ नमोवंचतेपरिवंचतेस्तायूनांपतेयनमः नमोनि
 निपंगिण्डपुधिमतेतस्कराणांपतेयनमः नमःसृकायिभ्योजिघाक्षसंख्यामुष्णतांपतेयः नमःनमःसिमद्योनांकवरक्षो
 विंकृतानांपतेयनमः श्रीवायां ॥ १० ॥ नीलश्रीवाः शितिकंठादिवक्षुरुद्राउपाश्रिताः तेषांक्षसहस्रयोजनेनवधन्वा
 नितन्मसि ॥ ११ ॥ नमस्तत्रायुधायानाततायधृष्णवे उभाभ्यामुत्तेनमोवाहुभ्यांतवधन्वने
 वाव्होः १२ यत्तेहेतिर्भादुष्टुमहस्तेवभूवतेधनुः तयास्मान्विभश्चतस्त्वमयक्षमयापरिभुजउपवाव्होः १३ येतीयानि
 प्रचरतिसृकांस्तानिपंगिणः तेषांक्षसहस्रयोजनेनवधन्वानितन्मसि हस्तयोः १४ सद्योजातंप्रपद्यामिसद्योजाता
 ययनमः १५ भवेभवेनानिभवेभवस्त्वमांभवोद्ववायनमः अंगुष्ठयोः ॥ १६ ॥ वामदेवायनमः ज्येष्ठायनमः
 श्रेष्ठायनमः रुद्रायनमः कालायनमः कलविकरणायः वंलायः विलविकरणायः वलप्रमथनायः म
 मोन्मनायः सर्वभूतदंमनायनमः तर्जिन्योः अघोरैभ्योयधोरैभ्योधारधोरैभ्यः सर्वेभ्यः सर्वसर्वेभ्योनमस्ते

अस्तरुद्ररूपेभ्यः मध्यमयोः ३ । तत्पुरुषायविद्महे महादेवायधीमहि । तन्नोरुद्रः । अनामिकयोः
 ४ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानाब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवोमेअस्तुसदाशिवउोम् । कनिष्ठिक-
 योः ५ नमोवः किरिकेभ्योऽदेवानांहृदयेभ्योनमोविचिन्वतेभ्यो नमोविक्षन्वत्केभ्यो नमन्नानिहतेभ्यः हृदये । १५
 नमोगणेभ्योगणपतिभ्यश्चवोनमः नमोब्राह्मेभ्योब्रातपतिभ्यश्चवोनमः । १६ । नमोगृत्सेभ्योगृत्सुपतिभ्य-
 श्चवोनमः । नमोविरूपेभ्योविरूपेभ्यश्चवोनमः ॥ १६ ॥ विकिरिद्रविलोहितनमस्तेअस्तुभगवः या
 स्तेसहस्रह्मेतयोननिवपंतुताः उदरे ॥ १७ ॥ नमोहिरण्यवाहवेसनान्येदिशांचपतयेनमः नमोदक्षेभ्योह-
 रिकेशेभ्यः पशूनांपतयेनमः शार्ङ्गपजरायत्विपीमतेपर्यानांपतयेनमः नमोहारिकेशागोपवीतिनेदक्षा-
 णांपतयेनमः पार्श्वयोः ॥ १८ ॥ नम शंभवायचमयोभवायच नमः शकरायचमयस्करायचनमः शिवा-
 यचशिवतरायच दक्षिणकुक्षौ ॥ १९ ॥ द्रपेअंधसस्पतेदरिद्रनीललोहितः आसांप्रजानामेषांपशूनांमा-
 भेर्मारोओचनाकंचनाममत्त वामकुक्षौ ॥ २० ॥ हिरण्यगर्भं समवर्तताग्रभूतस्यजातःपतिरेकआसीत्
 सदाधारपृथिवीधामेतामकस्मदेवाहविषाविधेम नाभौ ॥ २१ ॥ मोदुष्टमशिवतमाशिवोनः - सुमनाभव
 परमेवृक्षआयुधनिधायकृत्तैवसान आचरपिनाकविभ्रदः गहि कटयाम् ॥ २२ ॥ शिवोनामासिस्त्वधितिस्ते
 पिता । नमस्तेअस्तुमामाहिष्मिनिवर्तयाम्यायुपेनाथायप्रजननायरायस्पोपायसुप्रजास्त्वायसुवीर्याय लिङ्गे
 ॥ २३ ॥ यमूतोनामधिपतयोविशिखासः कपर्दिनः तेषां ह्रस्वस्त्रयोजनेवघनानितमसि गुह्ये ॥ २४ ॥
 इमारुद्रायतपसेकपटिनेक्षयद्वीरायप्रवरामहेमती यथानःशमसाद्विपदेचतुष्पदेविश्वपुष्टग्रामेअस्मिन्ननातुरम्
 पुनर्गुह्ये ॥ २५ ॥ इपेवोर्जेत्वावायवस्पदेवोवःसविताप्राप्यतुश्रेष्ठतमायकर्मणः । आप्यायध्वमध्व्याइंद्राय

भागेज्जावितोरनमीवा अयक्षावस्तेनईशतमांघशस्त्रोऽंधुवांअस्मिन्गौपतौस्यांतवह्वीजमानस्यपशून्पाहि २६
 येन्नपुविविधंयतिषात्रपुपिवतोजनान् तेषांस्त्रसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासिइतिद्वयवृषण्योः २७ जातवेतसेसुनवा
 मसोममरातयितोनिदहातिवेदः सनः पर्वदतिदुर्गाणिविश्वानोवेर्वसिधुदुरितात्याग्निः गुदं ॥ २८ ॥
 मानोमहांतमुतमानो अर्भकमानउक्षंतमुतमानउक्षितं मानोवधीःपितरं मौतमातरं मानःप्रियास्तन्वो
 रुद्ररीरिपः ऊर्वोः ॥ २९ ॥ एतैरुद्रभागःसहस्वस्त्रांविकया तंजुषस्वस्वार्हेषतेरुद्रभागश्चासुस्तेपशुः जानुनोः
 ॥ ३० ॥ नमोज्येष्ठायचकनिष्ठायच नमःपूर्वजायचापरजायचनमोमध्यगायचापगल्भायच नमोजघन्यायचप्रवु
 ष्ण्यायच जंघयोः ३१ नमोह्रस्वायचवामनायच नमोवृहतेचवर्षीयसेचनमोवृद्धायचसवृद्धेच नमोअध्यायचप्रय
 मायच गुल्फयोः ३२ येषांपार्थिरक्षयएलवृद्धाआर्ययुधाः तेषांस्त्रसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासि पादयोः ३३ अ
 ध्यवोचदधिवक्ताप्रथमोदैव्योभिपक् अर्होअसर्वान्जंभयत्सर्वाश्रयाधुनान्योधराचीःपरासुव कवचं ३४ नमोवि
 लिमनेचकवचिनेच नमोवर्भिणेचवर्लाधिनेच नमःश्रुतायचश्रुतसेनायच नमोदुन्दुभ्यायचाहनन्यायच उपकवचं
 ॥ ३५ ॥ विज्यंधनुःकर्पादोनोविशल्योवाणवांत अनेशस्त्रस्ययाइषवत्राभुरस्यनिषंगधिः धनुः ॥ ३६ ॥
 यत्रवाणाःसपतंतिकुमाराविशिखाइव तन्नंद्रोवृहस्पतिरदितिः शर्मयच्छतुविश्वाहाशर्मयच्छतुवाणः ॥ ३७
 विकिरिद्रविलोहितनमस्तेअस्तुभगवः यास्तेसहस्त्रह्नेतयोस्मिन्निवपंतुताः तासामशिशनोभगवःपराचनिमुखा
 कृधि खड्गः ॥ ३८ ॥ नमोस्तुनीलश्रीबायसहस्त्राक्षयमीदुषे अथोयेअस्यसत्वानोहतेभ्योकरनमः नेत्रत्र
 यायवोपट् ॥ ३९ ॥ प्रमुंचधन्वनस्त्वमुभयोराल्प्योर्ज्याम् याश्चेतहस्तइपवः पराताभगवोवप इत्यस्त्रं ॥ ४० ॥
 यएतावंतश्चभूयांस्त्रसश्चदिशोरुद्रावितास्थिरे तेषांस्त्रसहस्रयोजनेवधन्वानितन्मासि दिश्वंधनं ॥ ४१ ॥ एवं

न्यासांवाक्कृत्वाशांवाहामातभावेयत् तौनमोभगवतेरुद्रायइतिदशाक्षरमूलमेवैणवर्णन्यासः ओंशिरासि नल
 लोट मंनासिकायां भंमुखे गकंठे वंददि तेदक्षहस्ते हवामहस्ते द्रानामौ यजंघयोः सद्यो
 जातायपादयोः वामदेवायऊवोः अघोरायहृदि तत्पुरुपायमुखे ईशानायशिरासि अथसंपुटीकरणे ॥
 त्रानारामिन्द्रमवितारामिन्द्रं हवेवेसुहवं शूरमिन्द्रमाहूयामिशक्रं पुरुहूतमिन्द्रं इतिपूर्वं तन्नोअग्नेवरुणस्यविद्वान्
 देवस्येदो अवपासिसीष्टाः यजिष्ठेवान्हितमः शोशुचानो विश्वेद्वेपाक्षसिप्रमुग्ध्यस्मत इत्याग्नेये यमा
 यसोमंशंसनतवमायजुहुताहविः यमयमज्ञोगच्छत्यग्निद्रुतोअरंकृतः इतियाम्ये असुवंतमयजमानमिक्षु
 स्तेनसेत्यांतस्करस्यान्वेद्विअन्यमस्मदित्यसात् इतिनैर्ऋते तत्वायामित्रह्मणावंदमानस्तदाशास्ते यजमा
 नोहविभिः अहेडमानोवरुणोहवोध्युरुशंस्मानआयुः प्रमोपि इतिपश्चिमे आनोनिषुद्धिः शतनीभिर
 ध्वरंसहस्रणोभिरुपयाहियज्ञं वायोअस्मिन्हविषिमादयस्व यूयं यातः स्वस्तिभिः सदानः इतिवायव्ये
 ययंशंसोमव्रतेतमनस्तनूपविध्रतः प्रजावंतः सधेमहि इत्युत्तरे तनीशानंजगतस्तस्थुस्पर्पतिधियजिन्मवसेहू
 महेवयं पूयानोपयावेदसारक्षितापायुरदव्यः स्वस्तये इतीशाने अस्मैरुद्राः पर्वतामेहनासोरुहस्य भरहू
 तौसंजोपायसंशंसतेस्तुवतेधविपज्ञइज्येष्टाअस्माअवंतुदेवाः इत्यूर्ध्वं स्यानाष्टयिबीनोभवानृक्षरानिवेशनी
 यच्छानः शर्मसप्रथा इत्यधस्तात् इतिसर्वतः कृतांजलिः पठेत् संपुटीकरणन्यास इतिन्यासान्विधाय ध्या
 येन्नित्यमित्यादिपठन्द्वंध्यायेत् ततः अस्मिन्मूर्जेमित्यनुवाकेनपेधारयावासुवर्णलिङ्गस्याग्न्युत्तारणंकुध्यात् अ
 त्रालिङ्गप्रमणंतुयावत्प्रत्यहंक्रियते तावन्मानमद्वैवातदद्वैवासौवर्णराजंतवाकुर्यात् तंतः प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्
 दुर्वाह्रींक्रियंरंलंशंसंहमः सांविशिवस्यप्राणाइहप्राणास्सीतंष्ठतुपुनः आह्रींक्रिमित्यादिसांविशिवस्यजी वइह

नमो बभ्रुशायन्याधिनेऽन्नानांपतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्थार्ययाचार्याय च ॥ इति तव वलं ॥
 नमो दुंदुभ्याय च चाह नन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रपथ्याय च नमो मीढुष्टमाय च पुनमेव नमो ह
 स्वाय च वामनाय च नमो वृहेतवर्षाय च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्राविकया तं जु
 पस्व स्वाहे पते रुद्रभाग आस्त्ये पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रपठेत् ओं नमः ओ
 काररूपाय नमो भस्वरपुष्टे नमो नाटात्मने तुभ्यं नमो विदुक्लात्मने आलिंगा लिंगरूपाय रूपातीतायेते नमः त्वमा
 तासर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वभ्याता त्वमुहनिं त्रं त्वपिता त्वपितामहः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्कराभिते ज
 से नमो भवाय रुद्राय उभयासाहिताय च शर्वाय क्षितिरूपाय सदासुरभिणे नमः पशूनां पतये च वपाव कामिते जसे
 सोमापव्योमरूपाय शश्वरूपाय ते नमः महादेवाय सोमाय श्रमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते कर्मयो
 गिने पार्थिवानां च लिंगानां यन्मया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वाञ्छितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनक्रिया
 हीनविधिहीनं महेश्वर पूजितो तिसिंहादेवक्षमस्व जगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
 र्जंगरैः प्रातिनिध्याविधिक्षमाप्य देवं स पूज्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादाभ्यात् शत्रुप्रधानं सोमशिशं कृत
 लिंगदशांशेन पायसमधुशर्कराघृततिलाक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शभवाय मर्या
 भवाय धेति मे त्रणपंचाक्षरेण बायस्ये तथा गौरीगणेशं पशुमुखं च तैरेव द्रव्यैः प्रतिद्रव्यदशदशाहुतिभिः द्रुपभलो
 कैशान् ब्रह्मादेवताश्चैकमेकादशाहुतिभिर्द्वारे देवताश्चैकैककया ज्याहुत्यायस्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सकृत्विष्णो महेशं शिनतपणं तद्वशांशेन मांजनं कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यं च संपूज्य सर्वपीठमाचार्याय दद्यात् तत्र मंत्रः पीठगृहाण भूदेव सर्वशक्त्या

पुनः श्राद्धं क्रौमित्यादि सांविशिवस्य सवौद्रियाणि वाक्पाणिपादपाधूपस्त्रश्रोत्रत्वक्क्षुब्धजिह्वाप्राणादीनि इहागल्य
 ययामुखादिरितिष्ठतु एवं प्राणप्रतिष्ठाविधाय पंचास्तेनाग्निप्रेककृत्वा नमः शंभवाय नमो भवाय च नमः शंकराय च
 नमस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च पंचाक्षरेण वाकलशोपरिसंस्थाप्य तद्द्वामंभगे गौरीमिमायसलिलानित
 क्षेत्येकपदीद्विपदीसाचतुष्पदीत्रिपदीनवपदीवभूषीसहस्राक्षरापरमेव्योमन्तं उन्नमो भगवत्यै उमादेव्यै शिवाग्नि
 यायेनम इत्यागममन्त्रेण वाहं गौरी तद्द्वामंभगे प्रतिष्ठाप्य दक्षिणभागे तु तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि तन्न
 पणमुखा प्रचोदयात् इति मन्त्रेण रुक्मं दक्षप्रतिष्ठाप्य पुरतः राजतं वृषभं ऋषभमिति मन्त्रेण संस्थाप्य परित इन्द्रादीन्
 लोकैरानसंस्थाप्य पूजयेत् ॥ अयध्यानं ॥ मगलाय तं देव भवकांभं मनोहरं ध्यायेत्कल्पतरुमूलैः समासनिसहो
 मया तत सहस्राणि सहस्रशो वाह्वास्तव हेतयः तासामीशानो भगवः पराधीना मुखा कृधि ॥ इति ध्यात्वा ॥
 उन्नमो भगवते रुद्रायैति लिङ्गोपरि श्रक्षतान्क्षिपेत् अथ पूजां कुर्यात् नमस्ताराय च इत्यासनं नमः शंभवा
 य च मयो भवाय च इति पाद्यं नमः शंकराय च मयस्कराय च इत्यर्घ्यं नमः शिवाय च शिवतराय च इत्यासनं
 यं नमस्तीर्थार्थाय च कुल्पाय च इति समस्तेन रुद्रसूक्तेन च स्नानं भवं देवतर्पयामि १ शर्वदेवत. २ रुद्रदेवत. ३
 पशुपतिदेवत. ४ उग्रदेवत. ५ महोदेवत. ६ भीमदेवत. ७ ईशानदेवत. ८ मानस्तोकैतनयेमान
 श्राद्युपमानो गोपुमानो अभ्युपारीपः मानो वीरान् रुद्रभाभिर्नो वधीर्ह विष्मन्तः सदा मिवाहवाह ॥ इति वृत्तं ॥
 नमो हिरण्यवाहे सेनान्येदिशं च पतये नमः ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ नमो वृद्धाय च सवृद्धे नमः ॥ इति भूषणं ॥ नमः
 श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च नमः ॥ इति गंधम् ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानीभ्यश्च नमः ॥ इत्यक्षताः ॥ नमः पाश्या
 य च बाव्याय च ॥ इति पुष्पम् ॥ कर्पदेने च व्युत्तकेशाय च ॥ इति धूपं ॥ नमः आशे च आजिराय च ॥ इति दीपं

नमो बभ्रुशायं व्याधिनेऽन्नानां पतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्श्याय चावाप्याय च ॥ इति तावुलं ॥
 नमो दुंदुभ्याय चाहनन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रपथ्याय च नमो मीढुष्टमाय च यमुमते च नमो ह्र
 स्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्राविक्रयाः तं जु
 पस्वस्वाहि पते रुद्रभाग आखुस्ते पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रं पठेत् ओं नमः ओ
 कारं रूपाय नमो क्षरं पृथ्वी नमो नादात्मने तुभ्यं नमो विदुः कलात्मने आलिंगाले गुरूपाय रूपाय तीताय ते नमः त्वं मा
 तां सर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वं आतां त्वं मुहुर्निमंत्रं त्वं पिता त्वं पिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्करा भितते ज
 सेनमो भवायं रुद्राय उमयासां हिताय च शर्वाय क्षितिरूपाय सदासुराभिणे नमः पशूनां पतये च वपाव कामिते जसे
 सोमाय योमं रूपाय शब्दरूपाय ते नमः महादेवाय सोमाय श्रमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते कर्मयो
 गिने पाथिवा नांचलिङ्गानां यन्मया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वांछितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनं क्रिया
 हीनं विधिहीनं महेश्वरं पूजितोऽसि महो देव क्षमं स्वजगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतावाद्यादिभि
 र्जागरणं प्रातर्नित्यविधिं क्षमाप्य देवं संपूज्य आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाद्दध्यात् शत्रप्रधानं सोमं शिवं कृत
 लिङ्गदंशं शैलं पायसमधुशर्कराघृततिलक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेनवा नमः शंभवाय मया
 भवाय वेति मंत्रेण पंचाक्षरेण बायक्ष्ये तथा गोरीगणेशं षण्मुखं चैतरेव द्रव्यैः प्रतिद्रव्यं दशदशाहुतिभिः द्रुपभलो
 केशान् ब्रह्मादिदेवताभ्यैः कर्मैकादशाहुतिभिर्द्वारे देवताभ्यैः कर्मैकादशाहुत्यायक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सकृद्विक्रहो मदशंशन तपणं तद्दशंशेन मार्जनं कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यं च संपूज्य सर्वपीठमाचार्याय दद्यात् तत्र मंत्रः पीठं गृह्णाण भूदेव सर्वशक्त्या

पुनः श्राद्धं क्रैमि त्यादि सांवाशिवस्य सर्वोद्रेयाणि वाक्पाणि पादपायंपृष्ठश्रोत्रत्वक्क्षुब्धजिह्वा प्राणादीनि इहागत्य
यथा सुखाचिरं तिष्ठतु एवं प्राणप्रतिष्ठाविधाय पंचामृतनाभिपेक कृत्वा नमः शंभवाय च मयो भवाय च नमः शंकराय च
मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च पंचाक्षरेण वा कलशोपरिसंस्थाप्य तद्द्वारं भागे गौरीमिमामय सलिलानित
क्षत्येकपदे द्विपदे साचतुस्पदी त्रिष्टापदी नवपदी वभूषा सहस्राक्षरं परमेष्ठ्यो मन उन्नमो भगवत्यै उमा देव्यै शिवत्रि
यार्ये नम इत्यागमत्रेण वा हौं गौरी तद्द्वारं भागे प्रतिष्ठाप्य दक्षिणभागे तु तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि तन्नः
पणमुख प्रचोदयात् इति मंत्रेण स्कंद प्रतिष्ठाप्य पुरतः राजतंवृषभं रुद्रभूमिति मंत्रेण संस्थाप्य परित इन्द्रादीन्
लोकेशान्संस्थाप्य पूजयेत् ॥ अथ ध्यानं ॥ मगलाय तनू देव भवकां मनोहर आयेत्कल्पतरुं मौले समारसन सहो
मया तत सहस्राणि सहस्रशो वाहोस्तवे हृतयः तासामीशानो भगवः पराधीना मुखा कृधि ॥ इति ध्यात्वा -- ॥
उन्नमो भगवते रुद्रयेति लिंगोपरिश्रुततां निक्षेपेत् अथ पूजांकुर्यात् नमस्ताराय च इत्यासनं नमः शंभवा
य च मयो भवाय च इति पाद्य नमः शंकराय च मयस्कराय च इत्यर्घ्यं नमः शिवाय च शिवतराय च इत्यासनं
पं नमस्तीर्थ्याय च कुल्पाये चेति समस्तेन रुद्र सूकेन च स्नानं भवं देवतर्पयामि १ शर्वदेवत २ रुद्रदेवत ३ ई
शुपतिदेवत ४ उग्रदेवत ५ महतिदेवत ६ भीमदेवत ७ ईशानदेवत ८ मानस्तोके तनचेमान
आयुषिमानोगोपमानो अश्वपुरीरिपः मानो वीरान् रुद्रभामिनो वर्धाही विश्वंतः सदामित्रा हाबाह्वे ॥ इति वृत्तं ॥
नमो हिरण्यवाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमः ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ नमो बृद्धाय च सर्वद्विने च ॥ इति भूषणं ॥ नमः
श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च नमः ॥ इति गंधम् ॥ नमः सेनाभ्यः सेनानीभ्यश्च नमः ॥ इत्यक्षताः ॥ नमः पाठ्यो
पचाचार्याय च ॥ इति पुष्पम् ॥ कपर्दिने च व्युत्तके शाय च ॥ इति धूपं ॥ नमः आग्ने चाजिराय च ॥ इति दीपं

नमो बभ्लुशाय व्याधिनेऽन्नानां पतये नमः ॥ इति नैवेद्यम् ॥ नमः पार्थ्याय चावाध्याय च ॥ इति तावत् ॥
 नमो दुंदुभ्याय चाहनन्याय च ॥ इति दक्षिणा ॥ नमो हिरण्याय च प्रथमाय च नमो मीढुष्ठमाय च यमुमते च नमो ह्र
 स्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षाय च इति पुष्पांजल्यष्टकं दद्यात् एष ते रुद्रभागः सहस्वस्त्रां विकया तं जु
 पस्वस्वो ह्यैते रुद्रभाग आखुस्ते पशुः इति प्रदक्षिणा नमो रुद्रेभ्य इति नमस्कारः ततः स्तोत्रं पठेत् उैनम् उ
 कारूपाय नमो क्षरवपुर्धृते नमो नादात्मने तुभ्यं नमो विदुक्लात्मने आलिगालिगरूपाय रूपपातीताय ते नमः त्वमा
 तां सर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वधाता त्वमुहनिं त्रं त्वं पिता त्वं पिता महः नमस्ते भगवान् रुद्रभास्करा मिते ज
 से नमो भवाय रुद्राय उमयासाहिताय च शर्वाय क्षितिरूपाय सदासुरभिणे नमः पशूनां पतयै च वपावका मिते जसे
 सोमं पाययोमरूपाय शंखरूपाय ते नमः महादेवाय सोमाय अमृताय नमो नमः उग्राय यजमानाय नमस्ते रुद्रभयो
 गिने पार्थिवानां च लिगानां यन्मया पूजनं कृतं तेन मे भगवन् रुद्रो वांछितार्थं प्रच्छतु इति स्तुत्वा अंगहीनं क्रिया
 हीनं विधिर्होमं हे श्वर पूजितोऽसि महादेव क्षमस्व जगतः पते इति क्षमाप्य पुराणपठनश्रवणगीतवाद्यादिभि
 र्जंगिरणं प्रातर्नित्या विधिं क्षमाप्य देवं संपूज्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यत्वा त्र्यप्रधानं सोमं शिवं कृत
 लिगदशं शोभन पायसमधुशर्कराघृत तिलाक्षतविल्वपत्रशतपत्रद्रव्याष्टकेन केवलपायसेन वा नमः शंभवाय मर्या
 भवाय चेति मंत्रेण पंचाक्षरेण वापश्ये तथा गौरीगणेशं षण्मुखं चैतरेव द्रव्यैः प्रतिद्रव्यदशदशाहुतिभिः दृष्टमलो
 केशान् ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकमेकादशाहुतिभिर्द्वा रेदेवताश्चैकैकं कया ज्वाहुत्यायक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतिमित्यादि हो
 मं समाप्य पूर्णाहुत्यादिकर्म शेषं समापयेत् ततः सकृद्विक्ल होमदशं शिरानतं पणं तदशं शिरानमार्जनं कृत्वा विशे
 पाकारेण पीठस्थं शिवं संपूज्य आचार्यैः संपूज्य मर्दितं प्रसादात्कर्मोदद्यात् तत्र मंत्रः पीठं गृह्णाण भूदेव सर्वशक्त्या

विसंयुतं वाछितार्थप्रच्छाशुदेहिमेव्रतजंफलं ततोव्रतपूर्वयोगाचदत्त्वा मार्जनंदशांशेनयथाशक्तिवाद्राह्यणान्स्मद
 भेनसंतप्यं दक्षिणां दत्त्वाव्रतपुणतांचवाचयेत्त्वा आशिषोर्गृहीत्वा इष्टजनैः सहभुंजीतश्चत्रपूजनेत्रैर्वर्णिकानामेवा
 धिकारः स्त्रीशूद्राणांतुपूर्वोक्तोद्यापनजैः सिद्धिरिति ॥ इति शैवागमोक्तपार्श्वचालिगानालक्षव्रतोद्यापनम् अथपा
 र्थिवगणेशालक्षव्रतोद्यापनरुद्रयामले श्रीमहादेवउवाच यथापार्श्वचालिगंतुसर्वोसिद्धिविधायकं तथाविधैश्चरोदेवः
 पार्थिवः सर्वकामदः निर्विघ्नजायेतकांध्यसर्वसिद्धिपुमान् लभेत् षट्कर्माणि तथावद्येशुष्येकमनाभव रक्तोपचारैः
 सिद्धेरैरक्तमाल्यावरैस्तथा करवीरैर्जपापुष्पैः कमलैः क्षीरपायसैः संपूज्य वश्यतायाति यंचितयतेनरः शुक्लमाल्यैः
 शुक्लपुष्पैर्भोजनैर्दधिभिश्चितैः मालतीकुसुमैर्धूपैर्दशांगैः शांतिलब्धये कवितायाः पटुल्यंच जायेतनात्रसंशयः भोहने
 मधुभिस्तर्प्यमधुपायसमर्पयेत् असितैः कुसुमैः पूज्योदमेननासितागुरुं समारोप्यार्चयेद्भस्त्रयात्रैलोक्यं वश्यमानयेत्
 स्तंभेन निशयायुक्तेरुपचारैः समर्चयेत् नारणेमाहिषे चर्मण्यास्थायासितकंलंघनूरैर्चयेत्पुष्पैः सर्धपाक्षतमि
 श्रितैः नैवेद्यगुडसंमिश्रमहिषीक्षीरसंयुतं भक्तशाल्युद्भवंदं यच्छागमांससमन्वितं अभिपेक्षतु तैलेन महागण
 पंतेर्भवेत् धूपः इमशानजद्रोणपुष्पैः सद्यः समर्चयेत् एवंगणाधिपं कृत्वा पूजयेत्पार्थिवं नरः यंयकामम्
 भिष्ययेत्तंत सर्वमवाप्नुयात् पाद्विशेषः सहस्रंदशसाहस्रं लक्षकोटितथैवच यः करोति गणेशानां पार्थिवानां
 नरोत्तमसर्वसिद्धिमवाप्नोति नात्रकार्यं विचारणा अथकामनाभेदाः कारागृहमोचनकामः एकविंशति
 दिनपर्यंतं एकोत्तरवृद्धापार्थिवगणेशान्कृत्वा वक्ष्यमाणप्रकारेण संपूज्य पुनः द्वाविंशति दिनपर्यंतं
 गणेशान्कृत्वा यावद्गणेशाभवंति तावत्सहंगणेशां दक्षीराभिपेक्षः - मूलमंत्रस्यापितावत्सहस्रजपः - अभी
 ष्मिन्मिद्धिर्भवति एकविंशतिपुष्पाणि दाडिमीचजटामांसीक्ष्वरीनागचंदकः ॥ बृहतीचतुर्धामी

विभंगराजस्तथैवच मालतीकुसुमैश्वर्यवतुलसीमाघवीतया पारिजाततथापुष्पकुलचैकविंशति पुष्पाभाविपत्ने
 आहं अपुशर्करामिश्रनैवेद्यकदलीफलं नारिकेलचसिंदूरदूर्वागुगलधूपकं इदप्रत्यहसाधारणं अथसर्वसा
 धारणपूजोच्यते ओमद्यतिध्यादिकीर्तनानंतरंममा भीष्टसिद्ध्यर्थपार्थिवगणेशपूजामहंकरिष्ये इतिसंकल्प्य
 अश्वत्थमूलजांशुद्वस्थलजांवासृदमानीय पृथिव्यवाधृतालोकादेवित्वविष्णुनाधृता त्वंचधारयमादेविपवित्रंकु
 रुचासनं इत्यासनपूजाविधाय गंगेशायनमः जलसेवनं उगैर्हरभायनमः संघटनं गैधरणिधिरायनमः
 प्रतिष्ठापनं गौक्षिप्रप्रसादनायनमः चतुर्भुजामेकदंतासुंदरामूर्तिं कृत्वा गःसर्बसिद्धिप्रदायकायनमः गणेशो
 परिरक्ताक्षतान्दत्त्वा हृदिस्थदेवंमानसोपचारैःसंपूज्यनासारंश्रेणदेवमंजलिस्थपुष्पपाक्षतैःसंयोज्यपुनर्देवमस्तकी
 परिपुष्पादिनिधाय प्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् अस्यश्रीगणपतिप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्यब्रह्म विष्णुमहेश्वराऋषयःऋग्य
 जुःसामानिछंदांसि प्राणशक्तिर्देवता आवीजं द्वीशक्तिं क्रौंकीलकं श्रीमहागणपतिप्राणप्रतिष्ठांकविनियोगः
 उँआर्हीँक्रौंयँरलंवंशंपसंहलक्षहंसः पार्थिवगणपतिःप्राणइहप्राणाः पुनःश्रीपार्थिवगणपतेः सर्वोद्वेयाणिइहाग
 त्यसुखंविरोतपंतु इतिप्राणप्रतिष्ठांकृत्वा ततोमूलमंत्रेणस्वदेहेन्यासान्कुमर्यात् अस्यश्रीगणपतिमंत्रस्य गणक
 ऋषि निघृतं गायत्रीछंदः गणपतिर्देवता गवीजं श्रीशक्तिः स्वाहाकीलकं गणपतिन्यासादौविनियोगः गां
 अंगुष्ठाभ्यांनमः गौतर्जनीभ्यांनमः गूंमध्यमाभ्यांनमः गौंअनामिकाभ्यांनमः गौंकनिष्ठिकाभ्यांनमः ग करतल
 करपृष्ठाभ्यांनमः अयध्यानं रक्तोरक्तांगरांगंशुकसकलतनुस्तुदिलश्चंद्रमौलिर्नैवेद्यं कृत्स्निभिर्वासनकरचरणौबी
 जपुरातनामः हस्ताग्रौःकृतपाशांकुशरद्वरदानागवक्रोहिभूयोदेवः पद्मासनोसीवहुसुरनमितोभूतयेविघ्नराजःइ
 तिध्यात्वा मूलमंत्रेणनामंत्रेणपूजयेत् उँनमोभगवतेहरं वमदमोहितममसंकटाभिचारपनिवारयस्वाहा उँग

ऐशापनमः आवाहनं उगणपतये आसनं हरेनाय पाद्यं परणीधराय अर्घ्यं महागणपतये मधुपर्कं पुष्पे
 भराय आचमनीयं क्षिप्रसादनाय मलापकपं स्नानं श्रमोघासिद्धये पंचामृतस्नानं श्रमृताय शुद्धस्नानं रुद्धे
 एगाणपत्यसूकेनच अयर्वशिरसामहाभिषेकः तद्यथा अगणेशोपनिषत् उद्देवाहवैरुद्रमद्रुवन् कथमेतस्यो
 पासने सस्तानुवाच रुद्रो गणकनिधृत् गायत्री श्रीगणपतरे नमंत्राजमन्यान्वाभिदात् ॥ प्रणवरूपस्यास्य पर
 मात्मानो गनिजानाति सोमृतत्वगच्छति यो धिते सो धते यो जपति स जपति समृत्युतरति स पाप्मानं तरति ॥ स ब्रह्मह
 त्यांतरति स सर्वहत्यांतरति स सर्वतरति एनमंत्रराजं गणपतिः सर्वविदं नित्यं जपति सो भिस्तं भयति स वायुस्तं
 भयति स आदित्यस्तं भयति स सर्वस्तं भयति स देवास्तं भयति इत्युपनिषत् ॥ एनमंत्रराज नित्यं भयति विद्वं
 स विद्वानाकर्षयति देवान्यक्षान् नानागान् नुग्यान् सर्वानाकर्षयति स भूलोकं जयति स भुवोलोकं जयति स स्व
 लोकं जयति समहलोकं जयति स जनलोकं जयति स तपोलोकं जयति स सत्यलोकं जयति स पुण्यान्यधी
 ते सकल्पान्यधीति स गाथाधीति सोऽग्निष्टोमेन सोऽप्येन षोडशेन स वाजेपेयं न सोऽत्रिंशेन सोऽसोमपीथेन
 सर्वैः क्रतुभिर्पूजते ॥ य एतमंत्रराजं वेद स सवद स सर्वसमः स देवसमः समुनिसमः सनागसमः स सूर्य
 समः सोऽग्निसमः इत्युपनीतसममनुपनीतैर्वाधिकशतं गृहस्थमसमपुनीतैर्वाधिकशतं वातसस्तैः
 समंगहस्थैर्वाधिकशतं यतीनां सवान् प्रस्थैर्वाधिकशतं रुद्रजापकसमं यतीनामेकाधिकशतं मथर्वशिरसि शिक्षाध्यायं ए
 कसमं रुद्रजापैकाधिकशतमनो विद्यातत्कार्यहीनं स्वात्मवधरहितं वैतरहितो निरस्ताविद्यातमो मोहांध
 कारध्रं धानमहेव सर्वमिति संभाव्यैव घ्राजं ब्रह्मण्येजते तेजो मये परं ज्योति मये सदानं दमये स्वप्रकाशो
 स द्योदितो न तेन्य शुद्धे मुक्तैश्चरे परब्रह्मणि रमते ॥ ७ ॥ य एनं नृनिपदे वेद संसारं तरति घोरं तरति दुःखं

तरति । विघ्नांश्चरति । महोपसर्गतरति । आनंदोभवति । सनित्योभवति । सधुदोभवति । समुक्तोभवति । ईश्वरोभवति । ससुखीभवति । ध्यानावहनादिस्वयंभवति । योहमात्माब्रह्मसोहमात्मावचुष्यात्तविहिप्रज्ञस्त्वस्यस्वच्छभुक्तेजसोयच्छन्नसुतो नकंच नकामयते नकंचनस्वप्नं पश्यति तत्सुप्तं तत्रैकीभूतः । प्रज्ञानदधुनएवानंदं भुक्तेयोमुखः । प्रज्ञयैपः सर्वेश्वरः सर्वतोमुखोतयोमीषयोनिः । सर्वभूतानांविहिः प्रज्ञमंतः । प्रज्ञर्नोभयप्रज्ञं प्रज्ञानधनमन्यय । अनिर्देयमव्ययमग्राह्यमलक्षणमचिंत्यमेकात्म्यमप्रत्ययंपंचसारंप्रपंचोपशममैवंतैशवं चतुष्पादंध्यायेत् । स एवात्मात्मरतितरतिसात्माविज्ञेयः । स द्वाह्यथर्वाशिरः । शिखाध्यएकैकाधिकशतंगणेश तापनीर्योपनिषदध्याय । एकसममेतद्वैकाधिकशतंमंत्रराजजापकरांभंततोदः । परमं धामंमंत्रसुजापकस्ययत्ररविसोमोनतपति यत्रवायुर्नक्षत्राणिनवांतिनभ्राति यत्राग्निमृत्यूनदहतनप्रविशति । यत्रमोहो न दुःखं सदानंदं परमानंदं शतं शतं शतं सदाशिवब्रह्मादिवंदितं । योगिभ्यपरमपदं चिन्मात्रं ब्रह्मणरपतिमेकाक्षरमेवतं परमात्मानब्रह्म तेजो धाम दृष्टिस्तमतेस्त्यकिंचिजप्त्वा ततो न जपो न मालानासनं भवति । सर्वेश्वानरो भवति स तैजसो भवति स प्राज्ञो भवति स साक्षी भवति । स सर्वो भवति । सहर्षो न मानजानाय शत्रे मारिषीभिपायं इत्यभिधैकं कृत्वा मंत्राय वरुणं चिंतामणयेऽपवीत । निधये गंधं सुमंगलाय । अक्षताः वीजाय पुष्पं वासनिधानाय फलं दुग्धी विनायकाय नीराजनं सर्वसकृष्टो रानाय । मंत्रपुष्पं कुमा रगुरवे । प्रदक्षिणा । अयनाशनाय । नमस्कारः । एवं चतुर्विंशत्युपचारान् समर्प्य । ततो गणेशादारभ्य । दुग्धं दिविनायकांतं विशयाध्यदत्त्वा । क्षमापयेत् । अगहीनाक्रियाहीनविधिहीनगणेश्वरः पूजितो सियथा देवतत्क्षमं स्वजगत्पते । इति शैवांगमोक्तापार्यवर्गणेशपूजाविधिः । एवमुक्तप्रकरणे सहस्रं । अयुतं । लक्षं । कोटिं ।

वा पार्थिवानुरागेशान्कृत्वा श्रुतमाघादिशुभेकालेः उद्यापनं कुर्यात् । तद्यथा उमद्यतिथ्यादिसंकी-
 र्णसम अमुकस्य वामकफल कामनया कृतानाना पार्थिवगणेशानां संपूर्णता फलावाप्तये तदुद्यापनं करिष्ये इति
 संकल्प्य आचार्यवरणं विधाय चतुर्दशरोपशोभितमण्डपवेदिकायां सर्वतोभेदं ब्रह्मादिदेवतास्थापनपूर्वकं कलशं प्र-
 तिष्ठाप्य तत्र देवस्थापनं कुर्यात् तत्रादौ पूर्वोक्तान्यासान्कृत्वा श्रस्मिन्नूर्जमित्यनुवाक्येन पयोधारया वा प्र-
 तिमाया अग्न्युत्तारणं कुर्यात् प्रतिमाप्रमाणं तु यावन्मानं प्रत्यहं गणेशं मुदा क्रियते तावन्मानेन तदधार्धेन
 वा सौवर्णैराजतं वा देवं कुर्यात् तत्र प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा गणानां त्वितिवैदिकेन मूलमंत्रेण वा प्रतिष्ठाप्य यथामि-
 लितोपचारैः संपूज्य आवरणानि पूजयेत् पूर्वोदिक्रमेण उर्वकतुंडाय नमः एकंदताय नमः गजान-
 नाय- महोदराय- विकटाय- विघ्नराजाय- धूम्रवर्णाय- हंरंवाय नमः ८ तद्वाह्यपूर्वादिक्रमेण ब्रा-
 ह्मेय नमः महेश्वर्यै- वाराह्यै- इंद्राण्यै नमः चामुंडायै- वेंनायै नमः वैष्णव्ये नमः ८ तद्वा-
 ह्ये- इंद्रादिलोकेशान् ८ वज्रादिप्रहरणान् ८ संपूज्य अत्र पूर्वोक्त एव पूजाप्रकारः पुष्पोत्तरं श्रंगपूजा
 गणनाथाय नमः पादौ पूजयामि गणेशाय जानुनी पूजयामि गणप्रियाय कटौ पूजयामि वक्रतुंडाय हृदयं पूज-
 यामि गजाननाय स्कंधौ पूजयामि हंरंवाय हस्तौ पूजयामि विकटाय आस्यं पूजयामि विघ्नराजाय नेत्रे पूज-
 यामि धूम्रवर्णाय शिरः पूजयामि सर्वसिद्धिप्रदाय नमः सर्वांगपूजयामि ततः स्तोत्रैः स्तुत्वा पु-
 राणश्रवणादिना जागरणं विधाय प्रातरग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् तत्र प्रधानं देवं महागणपतिं पायसतिलज्येन
 रक्ताक्षं तमोदकं पंचखाद्यं शर्मादूर्वाद्रव्याष्टकतिलपायसेन वा कृतपार्थिवगणेशं संख्यादशां शिनसमां शिनवायुक्ष्यो-
 होमं तदेवं संपूज्य दशांशतस्तर्पणं दहशांशतो मार्जनं च कृत्वा आचार्यं संपूज्य पीठं गांचतस्मै निवेद्य एकं विंशति

ब्राह्मणान्संपूज्य पक्वान्नपूरितकलशं वस्त्रयुग्मसहितंसदक्षिणंप्रत्येकं तेभ्यः पुष्पांजलिं चैकविंशतिनामभिर्दत्त्वा
 मार्जनदशांशतोयथाशक्तिवात्राह्मणभोजनंसंकल्प्यभूयसीदत्त्वासदन्नेनाद्विजान्संतर्प्यव्रतसंपूर्णतांवाचयि
 त्वा इष्टजनैः सहभुंजितइतिरुद्रयामलोकंपार्ष्वगणेशोद्यापनं अथशौनकोक्तमुत्थयोद्यापनं शौनकउ
 वाच शौनकोहंप्रवक्ष्यामिअथत्यस्योपनायनं स्थापनादष्टमेवर्धेद्वादशैकादशेदपिवा मुक्तकालास्तथाप्रोक्ताः
 कुर्युस्तस्योपनायनं तत्रोत्तरायणेऽष्टगुरुशुक्रप्रकाशिते माघफाल्गुनयोः कुर्याच्चैत्रैवशाखमासयोः क्षयमासाधि
 मासेचवर्जयेन्मौजिवंधनं नकुर्याच्छेदितेष्वन्येविद्युतावाग्निनाहते उद्यापनंप्रकुर्वीतस्कंधैः पर्णीकुरान्वितैः शुक्लपक्षे
 शुभेक्षेत्रेचसुवारेतिथिलक्षके चंद्रानुकूलकर्तुंश्चदिवाकुर्यात्प्रयत्नतः दंतानां धावनंकुर्यात्कुर्यात्स्नानंसचैलंकंकु
 त्वांचनित्यं कर्माणि पूज्याचैवेष्टेदेवता नांदीश्राद्धंप्रकुर्वीतगृहेपुण्याहवचनं तस्मिन्नेवदिने कुर्याच्चान्नहेमफलादि
 भिः कृत्वा शीर्वचनंपूर्वततो गच्छेत्प्रयत्नतः तूर्यघोषं अथ विविधैः पण्यस्त्रीभिः समन्विनः ब्राह्मणैर्वेदघोषैश्चगीतवा
 द्भिर्ब्रजनिःस्वनैः वस्त्रयज्ञोपवीतचर्मैर्जिह्वाजिनादिकं पूजाद्रयंचहोमंचगृहीत्वाश्वत्थसन्निधौ ततः प्रक्षान्तितां
 घ्निश्चाचम्योपविशेद्भुवि अथत्येशानदिग्भगे कृत्वा पुण्याहवाचनं आचार्यवरयेत्पश्चात्कुलीनं वेदपारंगं त्रि
 पंचदशहस्तेन गोमेयेनोपलिप्य च धान्यापिष्टेन संमार्ज्यं गंधमाल्यादिशोभनैः वस्त्रोपवीतगंधाद्यैर्गुलायिकंकुंडलैः
 कर्त्ता सुपूजयेद्भक्त्या वित्तशाल्यं न कारयेत् तेनैव कारयेद्बिहानश्च त्यस्योपनायनं कुर्यात्पंचामृतस्नानंतत्तन्मंत्रैः पृथक्
 पृथक् अस्वत्थपूर्वदिग्भागे होमंकुर्यात्स्वशाखया उल्लेखनादिकंतत्रचरुतद्वप्रकल्पयेत् वस्त्रयुग्मततोदद्युयु
 वं वस्त्राणि मंत्रतः यज्ञोपवीतं दद्याच्च यज्ञोपवीतमित्यपि मेखलांचित्रिरावेष्टया मीतिमंत्रतः तूष्णीं कृष्णा
 जिह्वं दंडं दद्यात्तु यथाक्रमं गंधपुष्पाक्षतैः शुक्लैश्च त्यस्य षषभिश्चमे अथत्येवो निषदनमित्युच्चापूजयेत्सुधीः तिसृ

भिज्जुहयादाज्यंममआयुष्यनुकृमात् पुरस्तादुपरिष्ठाच्चहुत्वाव्याहतिभिस्त्रिभिः याओषधीयाः फलिनीरश्वत्ये
 वइतिवथ वनस्पतेशतवल्कोद्वासुपर्णेतिमंत्रतः समिद्धिश्ररुणाचैवपालाशीभिःपृथक्पृथक् हुत्वाषट्शभिः
 सम्यगेकहुत्यासमाहितः अश्वत्यपश्चिमेभागेप्रादुमुखश्चोपविश्यच दक्षिणेनैवहस्तेनस्पृष्ट्वाश्वत्यद्विजोतमः
 ओंभूभवंःपूर्वातुसांविवाविजपेदथ निरीक्षयेत्ततोश्वत्यदेवस्यत्वेतिमंत्रतः आत्वेतिध्रुवसूक्तेनव्याहतिव्रितयेनेवै अ
 श्वत्यनामउच्चार्यविभक्त्याचद्धितीयया शलाकयासुवर्णस्यस्यापेयेतिपदंवदेत् हुत्वास्विष्टकृतंपशुचाद्धोमशपे
 समापेयत् गंधाक्षतैः स्वर्णपुष्पैर्धूपदीपोपहारकैः भक्ष्याद्यैःफलतांवल्लैस्ततोश्वत्यप्रपूजयेत् धेनुंसवत्सकां
 दद्यादाचार्यायसदक्षिणां अश्वत्यच्छादितंवस्त्रमाचर्यायप्रदापयेत् अन्येषामपिदिप्राणास्वशक्त्यापूजयेरतः
 ब्रह्मणेदक्षिणांदद्याद्धेमवित्तानुसारतः ब्राह्मणान्भोजयित्वातुभुजीतवंधुभिःसह यएवंकुरुतेतस्यवर्द्धतेश्रिरसंशयं
 कुलकोटिसमुद्रतृप्तब्रह्मसायुज्यमाप्नुयात् इतिशौनकोक्तमश्वत्योद्यापनं अथमंत्राणामृज्यादिकं युववस्त्राणीत्यस्य
 दीर्घतमाऋषिः परमात्मादेवता त्रिष्टुप्छंदः यज्ञोपवीतधारणेविनियोगः माधेयामइत्यस्य अक्षऋषिः सोमोदेवता
 त्रिष्टुप्छंदः मौजीधारणेविनियोगः माधेयामव्याहतीनांविभामित्रजमदग्निभरद्वाजाऋषयः अग्निवायु सूर्येदेवताः
 देवीगायत्रौदेव्युष्णिक्देवीवृहत्य्छंदांसि हवनेनविनियोगःअग्न्यायंपिपवसइतितिस्टृणांशतवैषानसाऋषयः अ
 ग्निमानोदेवता गायत्रीछंदः कर्तव्यार्थेविनियोगः अश्वत्येवोअनुष्टुप्याश्रौवधोरितिद्वयोस्त्रिष्टुप् बासुपर्णादी
 र्घतमाविश्वेदेवास्त्रिष्टुप् आत्वाहापमितिपण्णांश्रुवइद्रोनुष्टुप् ततोभूरिदक्षिणाआशीर्वादः अथापवर्गचिंतामणौ
 अश्वत्योद्यापनं आरोपितस्यवक्षस्यकुड्यादुद्यापनेविधिं नांदीश्राद्धादिकर्तव्यंयपिप्पलोद्यापनेविधौनवग्रहमखं
 चादौ विदधीतयथावसु सहस्रपर्णसंपत्तौ सत्यांवाधितरौध्रुव जातकर्मदिकादीनि कुर्याद्दोदानकावधि

कार्यमुद्यापनं न ' ' विवाह्यविधिवन्नरः

लक्षशाखांसमारोप्य

समीपेपिप्पलस्य तु

आलवालं

जलाक्षिप्त्वा शतकुंभमितं शुभं

सशाखः सचवृक्षश्च खयुग्मेन वेष्टितः

सिचयेदथ दुग्धेन माहिषेण वृतेन च तथा

शाखान्मयान्दहस्तान् चतुरः परियोजयेत्

त्रिसूत्रेण त्रिवृतेन सव्यहस्तां प्रवेशयेत्

ब्रह्मवर्णस्य वृक्षस्य विधरेप

सनातनः क्षत्रियस्य तु वृक्षस्य शरोग्रोऽहः परस्परं

वैश्ये प्रतोदमादद्यात् शरीये पृष्ठवग्रहः

तथा याज्ञवल्क्ये

धर्मशास्त्रे पाणिग्रहाः सर्वाणि सृग्महीयास्ता वियाशरं

वेश्या प्रतोदमादद्याद् दानेन त्वग्रजन्मनः

संयोज्य विधिवत्तौ

तुल्यताभ्यां निवेशितौ कृत्वा त्रिवदंतं सम्यग् जुहुयात् तिलसर्पिषा

प्रधाने देवता ब्रह्मा वृक्षस्य स्य न स शयः तत्र

मंत्राद्वासुपर्णा इति अष्टोत्तरसहस्रं तु जुहुयात् तिलसर्पिषा

च जुहुयाद् द्विद्वान्स्विष्टकृतं समं

समं समग्रमित्यर्थः अथ प्रकारान्तरेणाश्वत्थोद्यापनं

अश्वत्थः पूजितो येन सर्वं संपूजितं भवेत्

वांप्रकुर्वीत न समं वैल्कदाचन

अश्वत्थरोपणं कृत्वा त्रिवर्षे वाथ पंचमे

उपवीतं प्रकुर्वीत मुहूर्ते ज्योतिषा विधौ

पुण्याहवाचनं कृतानां दीक्षाद्वंसमाचरेत्

प्राणसंस्था विधिकुर्यादभिषेकादिपूर्वकं

प्राणैर्द्विर्वैर्जीवकला

मनोभिः सहितो भव

अयसजीवः एतस्य जीवकलाः प्राणापानव्यानोदानसमस्त-

वाक्श्रोत्रत्वक्शु

प्राणिपाणिपादोदरोपस्थगुह्येन्द्रियाणि सर्वाणि आगत्य सुखं चिरं तिष्ठन् स्वाहा

सर्वप्राणैः प्रतिष्ठितो भवेत्यश्वत्थं

नारायणस्वरूपेण पाहि मां सर्वतो शुभात्

दक्षिणपाणिना स्पृष्ट्वा जपेत्

अश्वत्थसर्ववृक्षोऽसि नारायणसमाश्रय

विष्णुर्ब्रह्माशिव शुक्रः सूर्यश्चन्द्रो बृह

महासंसारवृक्षोऽसि अश्वत्थ ब्रह्मनामक

महासंसारमंशमां सुदस्व शुभं कुरु

चैलांतनामतः कृत्वा

स्पतिः ऋषयो वेदमंत्राश्च सर्वे त्रस्युः सदा स्थिराः इति प्राणप्रतिष्ठाप्य जातकर्मदिकारयेत्

स्यापपेक्षोक्तिकानलं स्वगृह्याक्तविधानेनहरिद्रातल्लेपनं बस्त्रयुग्मं चोपवीतदंडं कृष्णजिनतथा दत्त्वासमि
द्विभ्यरुणातिलान्यैश्च पृथक् पृथक् हुत्वा व्याहृतिभिः शक्त्या ब्रह्मलोके न हीयते इत्यश्वत्थोद्यापनं अथ प्रका
रांतरेण श्वत्थसेवनाविधिः अद्भुतसारे अथर्वशास्त्रोक्तिश्च अथ्यप्रदक्षिणाव्रतकल्पः तत्रादौ उभेधेत्यादिति
व्यादिकर्त्तनानंतरं अनुभाभीष्टप्राप्तिकामो विष्णुस्वरूपमश्वत्थतरुममुकसंख्याकाभिः प्रदाक्षिणाभिः सेवयि
त्ये इतिसंक्रप्य ततोऽश्वत्थतरुपुरुषसूक्तेन योऽशोपचारैः संपूज्य लक्षादिसंख्याया प्रदाक्षिणाः कुर्यादिति सं
क्षेपः ॥ पिप्पलादुवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद स्त्रीणां पुत्रविहीनानां नाराणां सुखसंततैः उपा
यैश्च मे ब्रूहि सुखसिद्धिः कथं भवेत् ॥ अथर्वण उवाच ॥ पुरा ब्रह्मादयो देवा सर्वे विष्णुसमाश्रिताः अष्टच्छन्दे ब्र
ह्मेश्वरशक्तैः षोडशैः कथं दुःखोपशमनमुपायं ब्रूहि नः प्रभो ॥ विष्णुरुवाच अहमश्वत्थरूपेण संभवामिमं
हीतलेन स्मात्सर्वप्रपत्नेन कुरु ध्यंतं रुसेवनं तेन सर्वाणि कार्याणि भविष्यन्ति न संशयः विष्णुर्षट्पदं कवांस्तेभ्यस्तद्ब्र
तं नैव दान्यहं न दानं न तपोभिश्च न ध्यायैर्भूरिदक्षिणैः अश्वत्थसेवनादन्यत्कलौ नास्ति परा क्रिया ताद्विधानं नि
मित्तानि संख्याकृतिं त्रतंतया त्रताधिकारिणस्तत्र विधानं च विशेषतः एतत्सर्वं पिप्पलादवक्ष्यामि तव सुव्रतः
दारुणे विविधोत्पत्तिद्विषभो मां तरिक्षके परशक्रभये देशविप्लवे शत्रुविग्रहे दुःस्वप्ने दुर्निमित्ते च सत्रा मे द्रुतदर्शने
मारीभये राजभये तथा चौराग्निजेभ्ये क्षयापस्मारकुठादिप्रमेहे विविधेज्वरे जलोदरे मूत्रकुष्ठगृहस्थश्च तदेवाहि
एतेषां सर्वनाशाय कुर्यादश्वत्थसेवनं त्रातरुत्यायनद्यादौ त्वात्वासम्यक् क्रियः अश्वत्थे शमाश्रित्य गोमये
नोपलेपयेत् - तमश्वत्थमलंकृत्य शुद्धेणैरिकादिना पुजां द्रव्याणि मधुपुण्याहं वा चेष्यतः अश्वत्थे शमाश्रित्य गोमये
कृत्वा ततः पुजां समाचरेत् आदिवाराधयेद्दिग्बुध्यानावाहनपूर्वकं तथैव पेष्यत्तरुं नारायणमयं द्विज श्वेतगं

घातैः पुष्पैर्धूपदीपनिवेदितैः अर्चापुरुषं सूक्तैर्नतयैव ध्यानपूर्वकं तेनैव हवनं कार्यं तर्पणं च नमस्कृतिः श्वेतवर्णी
 सलक्ष्मीर्कंचितयेत्युरुत्तमं इति ध्यात्वा वाहनोच्चैरुपचारैस्तु घोडश प्रणतपात्रादक्षिणैव ग्राह्या तत्राश्वत्थमिमं
 आरात इत्यस्य सूक्तस्य अग्निर्कांडांततः पाति त्वादाग्निर्ऋषिर्वनस्पतिर्देवताऽनुष्टुप् छंदः वनस्पत्याग्निमंत्रिणविनियोगः
 आरातेश्चिन्नस्वारात्परशुरस्तुतेर्वतित्वाभिवर्धतु स्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति तेस्तु वनस्पतेस्वस्ति
 दुःस्वप्नं दोषचितितं शत्रूणांच समुपन्नमश्वत्थशमयस्व मे शत्रूणां संवधित्वेन समुपन्नभयं च शमयस्वेत्य
 र्थः ततः प्रदक्षिणं कुर्व्यात्सर्वसफलं भवेत् ब्रह्मचारी हविष्याशी ह्यधः शायी जितेंद्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वा
 पिप्पलस्य स्तुतिं पठेत् विष्णोर्नामसहस्रं च पौरुषवैष्णवं तथा वेदत्रयेण पुण्यानि सूक्तानि च पठेत् तथा
 तस्य लक्ष्मदशं शीतं सघृतं पायसं च तं जुहुयात्प्रत्युचं वन्हैस्व गृह्योक्तविधानतः तत्संख्यया तर्पणं वदः कुर्यादेतैः
 नवापुनः ततः षोडशः त्विभिर्कुर्व्याद्दोषं यपाविधिं हवनस्य दशशेन मिष्टान्नं भोजयेद्द्विजान् ब्राह्मणानां
 स्वयं कुर्व्याद्यथोक्तं नियमतया असमर्थः स्वयं कर्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उक्तप्रमाणादधिकं फलं दशगुणं
 भवेत् ततश्चतुर्गुणं पीठं राजतं चतुरस्रं कं द्रोण्यामर्द्धतदं देवातिलोपरिविनिक्षिपेत् श्वेतवस्त्रेण संछाद्य पूर्वव
 त्पुनयेद्गुरुं दरिद्राय सुशीलाय श्रोत्रियाय कुटुंबिने उदङ्मुखं विधाय स्वयं पूर्वमुखः स्थितः सौवर्णद्वारा
 जंचमंत्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मनि वान्यास्मिन्वालययौ वनवाद्धके मनोवाक्कायजेदेषिद्यमेव स्मृतो विधिः
 आर्येस्त्रीणां नाधिकारो ह्येवं विप्रैः कारयेत् इत्यं कृतस्य तस्यातिव्रतस्य परिपूर्यते हेमांश्च दधंतं देवा तशुक्लां वा
 पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरं पयसुरां वस्त्रादिभिरलंकृतं पलकं तदं देवा तदं द्वाहं नवापुनः हेमैराप्य तं रुक्म्या
 तं कं पशाला समन्वितं उत्तमः प्रथमः कल्पो द्वितीयो मध्यमः स्मृतः तृतीयकल्पश्च अष्टमः संप्रदानाय पेप्पलः

अथैतस्यदानमंत्रः - पिप्लोदक्षराजैर्द्रह्यग्निगर्भस्त्वमेवाहिः प्रभुर्वनस्पतीनां च पूर्वजन्मनियत्कृतं अघौघना
 शयक्षिप्रंतवरूपप्रदानतः ॥ विप्रार्थनामंत्रः ॥ अमुं वृक्षगृहाण त्वं विष्णुरूपद्विजोत्तमं स्वीकृत्य दुःकृतं धारोक्षि
 प्रशान्तिं प्रयच्छ मे ॥ एवं व्रतं यः कुरुते तस्य पुण्यफलशृणुः पुत्रार्थं लभते पुत्रं धनार्थं लभते धनं ॥ राजपार्थो लभते राजा
 ज्यं वदो मुच्ये तं वधनात् क्षयापस्मारकुष्ठार्थैः सर्वरोगैः प्रमुच्यते मानसी शत्रुपीडां च न च राजभयं तथा ॥ इह जन्मनि
 चान्यस्मिन्कृतैः पापैः प्रमुच्यते यं यं कामयेत को मंतं तं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ इहैव भोगान् प्राप्नोति विष्णोः साधुज्यमाप्नुयात् ॥
 इत्यथर्वकल्पोक्तं मृशवत्थप्रदक्षिणोद्यापनं अथाश्वत्थारोपोद्यापनप्रयोगः शौनकाये स्थापनादष्टमवषट्वादेशे
 कादशोपिवाः उत्तरायणे गुरुशुक्रोदये माघे फाल्गुने चैत्रे वैशाखे मासे शुक्लपक्षे शुभशुभारेति थिलशादिशु
 क्ती स्कंदशाखापर्णान्विते विद्युदावाग्निनाऽनाभिहते अश्वत्थोद्यापनं कुर्यात् तत्रादौ कनककुंडले कनकसूत्रं क
 नकमौर्जीहोमद्रव्याणि सर्वसंभारान्यथासंभवं संभृत्य अश्वत्थस्य चतुरस्त्राविदिकां दृढां अश्वत्थमूलवर्तुलं
 चतुरस्त्रं वा आलवालंकृत्वा तत्र तुलसीं हृक्षशाखां शमीचरोपयित्वा अश्वत्थे विदिकां विधाय चतुर्द्वारं चतुर्ह
 स्ते अधिकं चामुंडपं मंडवत्थात् पूर्वपाश्र्वे मउत्तरे वा उक्लक्षणं अन्यं वा कृत्वा सुग्रेह्योतिर्विदादिष्टे प्रधानसं
 कल्पं कुर्यात् तथया उत तस्मिन् अद्य तिथ्यादिकीर्तनांते आत्मनः आखिलपापक्षया भीष्टसिद्धिपूर्वक आत्म
 नासह एकविंशतिस्वकुलपुरुषोद्धरणकामः श्रोपरमेश्वरप्रीत्यर्थं अश्वत्थवृक्षोद्यापनं करिष्ये तदंगविहितंगणेश
 पूजनं ॥ पुण्याहवाचनमातृकापूजनं नांदिश्राद्धं आचार्यादि वरणं च करिष्ये इति संकल्प्य तानि च स्वगृह्य
 विधिना कृत्वा आचार्यादीन् वृणुयात् ॥ उमर्थास्मिन्कर्मण्याचार्ये त्वेन त्वामहं वृणुते तस्मीत्याचार्यो वेदत एव व्रतं
 त्वेन त्वामहं वृणुते ॥ तथा उद्गृह्यारं तप्येव ऋत्विजोपिवृत्वा तानाचार्यादीन् मधुपर्कादिना संपूज्य प्रार्थयेत् अस्य

योगस्यानिष्पत्त्येव भवतोभ्यर्थितामया । सुप्रसन्नैश्च कर्तव्यमेतत्कर्म यथादित कर्मदं विधिपूर्वकमित्यपि पाठः ततः
 स्वगृहे एव गृहमखादिविधाय ततः सऋत्विजो यजमान फलपुष्पगंधाक्षतपूजितपूर्णकलशहस्तः भद्रं कर्णेभि
 रिति मन्त्रेण मंगलतूर्धघोषेण सह अश्वत्थमण्डपप्रादक्षिण्येन मण्डपपश्चिमद्वारमागत्य तत्र ओमद्यदेशकालकीर्तनां
 ते तत्र धारासंपूज्य प्रविश्य कलशमश्वत्थसमीपे निधाय निऋतिवरुणमध्ये स्वासने उपविश्य ततश्चाचार्यः, औ
 त्सदृशतिथ्यादिकीर्तनांते आचार्यकर्महं करिष्ये इति सकल्प्य शरीरशुद्ध्यादिरूप सूक्तजपं च कृत्वा यद
 त्रसंस्थितं भूतस्थानमावृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वत्र स्थितं त्रगच्छतु इति पठन्तु सर्वपलाजान् विकीर्त्य पचगठये
 न कुशैश्च प्रोक्षणं कुर्यात् आपोहिष्ठामयो भुवः उत्तरनारायणेन ततो देवा आयांतु यातु धानाश्च पयांतु विष्णो देव
 धनं नरक्षस्वेति स्वस्वयनं तार्क्ष्यमरिष्टनेमिरिति पठेत् ततो यथोक्तं मण्डपाकरणे साधारणक्रमेण मण्डपपूजनं
 तत्राप्यंक्रमः प्राग्द्वारे अमंत्रकंचूतपल्लवतोरणं १ दक्षिणे पल्लवतोरणं २ पश्चिमवटपल्लवतोरणं
 ३ उत्तरे अशोकपल्लवतोरणं पश्चात् ४ तथैव प्रागादिद्वारचतुष्टये ऋग्वेदादिक्रमेण द्वाविंशौ विप्रैः एकमेकं वा पा
 र्थिवब्राह्मणान् ततश्चाचार्यश्च अश्वत्थहरिद्रातैलारोपणादिलोकाचारकुर्यान् तत्र भद्रं कर्णेभिरित्यादि मंत्रपा
 ठः अश्वत्थवेदिकायां ईशानप्रदेशे सर्वतोभद्रं विलिख्य तत्र ब्रह्मादिदेवतास्थापनं करिष्ये इति सकल्पति
 उक्तप्रकारेण नाम मंत्रैः स्थापनं कुर्यात् मध्ये ओं ब्रह्मणे नमः ब्रह्माणमावाहयामि एवमग्रेऽपि स्थापनप्रकारः
 पूर्वैर्द्रायायनमद्रमा २ आग्नेयां अग्नये अग्निमा ३ दक्षिणे यमाय यममा ४ नैऋते
 निऋतये निऋतिमा ५ पश्चिमे वरुणाय वरुणमा ६ वायवे वायव्ये ७ उत्तरे
 सोमाय सोममा ८ ईशाने ईशानाय ९ ईशानेन्द्र मध्ये वसुभ्यो वसूना १०

इन्द्राग्निमध्ये रुद्रान् ११ अग्निमममध्ये आदित्यान् १२ यमनिर्ऋति
 मरुतेसाध्यान् १३ निऋतिवरुणमध्ये विश्वान् १४ वरुणवायुमध्ये साध्यान् १५ वायुसोम
 मध्ये आदिवनौ १६ सोमेशानमध्येस्कंदमा १७ ब्रह्मेशमध्ये विष्णुं १८ ब्रह्माग्निमध्येगणपतिं
 १९ अस्यममध्येपितृन् २० ब्रह्मनिर्ऋतिमध्येगंधर्वाप्सरसः २१ ब्रह्मवरुणमध्येसप्तमाहः २२
 ब्रह्मवायुमध्येसर्पान् २३ ब्रह्मसोममध्येदुर्गा २४ ब्रह्मेशानमध्येगंगादिनदिभ्योनमः २५ ततोमंडलांतः
 ब्रह्मेशानदलादारभ्यवलयग्राष्टकेषु ईशान्यां दक्षदीन्प्रजापतीन् २६ पूर्वपुरुषायनमः २७ आग्नेय्यां
 दुर्गायै २८ दक्षिणस्यांस्वर्गायै २९ नैऋत्यांमृत्यवे ३० पश्चिमेसर्पेभ्यो ३१ वायव्यांसप्तसाग
 रेभ्यो ३२ उत्तरेमरुद्भ्यो ३३ ब्रह्मणः पादमूले गणपतये ३४ कर्णिकायां भूम्यै ३५
 तदुपरिमेरवे ३६ परितःपूर्वादिक्रमेण ऋग्वेदाय ३७ इक्षिणे युजुर्वेदाय ३८ पश्चिमे सामवेदा
 यः ३९ उत्तरे अथर्ववेदायनमः ४० मंडलाद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण पूर्ववज्रायनमः ४१ शक्तये ४२
 देवाय ४३ खड्गाय ४४ पाशाय ४५ अक्रुगाय ४६ गदायै ४७ त्रिशूलाय ४८
 पुनर्वह्निरेरावताय ४९ मेघाय ५० महिपाय ५१ प्रेताय ५२ मत्स्याय ५३ एणाय ५४
 नराय ५५ वृषभाय ५६ पुनःपूर्वादिक्रमेण गौचमाय ५७ भरद्वाजाय ५८ विश्वामित्राय ५९
 कश्यपाय ६० जमदग्नये ६१ अत्रये ६२ वासिष्ठाय ६३ ऋधत्स्यै ६४ तद्वाह्येपूर्वादिक्रमेण आ
 दित्याय ६५ चंद्रमसे ६६ भौमाय ६७ बुधाय ६८ गुरवे ६९ शुक्राय ७० शनये ७१ राहवे
 ७२ केतवे ७३ तद्वाह्ये पूर्वादिक्रमेण ऐश्वर्यै ७४ कौमाय्यै ७५ ब्राह्मै ७६ वाराहै ७७ जाम्बवै ७८

वेणव्यै. ७९ माहेश्वर्यै.

८० वैनायक्येनमः वैनायकीमावाह्याभि एव सर्वत्र चतुर्थतनामभिः प्रणम्य
द्वितीयादौ वाह्य पुनश्चतुर्थतनामभिः प्रत्येकसंपूज्य तत सर्वतोभद्रोपरि अक्षतपुंजे अर्च्यो प्रदेशे अग्न्युत्तारण
पूर्वकं सोवर्णीप्रतिमायां इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिधेपदं समूहनस्य पाळसुरे इति विष्णुसंपूज्य तद्वाततः अध
स्थाजोपणेति मंत्रेण रुक्मिणीं तद्वक्षिणतः सत्यासत्येति मंत्रेण सत्यभामां ततः लक्ष्मोदशाध्यायस्येति मंत्रेण सरस्वती
गणानां वा आतूनद्रेति वा गणपतिं चावाह्यपौरुषेण सूक्तेन संपूज्य ततः अश्वत्थस्य परितः अष्टौ कलशान् "क
लशस्थापनप्रकरणे सस्थाप्य तत पूर्वकलशेशु द्वौ दिकं तत्र आपोहिष्ठे त्यादिनवर्चसूक्तं द्वितीये गंधोदं
कं आनोभद्रेति दशर्चसूक्तं तृतीये शोरादिकं त्वस्ति नोमिमीति तपचर्चसूक्तं यतुष्वपचगव्येन शन्नं द्राक्षीति प
चंदशर्चं पंचमेहारीद्वौ दिकं आनोभद्रेति ऋचं पष्टकलशे सर्वौपच्युदकं समुद्रज्येष्टा इति चतसृभिः सप्तमे कुं
शोदकं यादिव्या इति ऋचं अष्टमे गंधोदकं पशुपञ्चाय इति नवर्चसूक्तं पाठित्वा कलशस्थापनं पूर्वपात्रनिधाय
नांतं कृत्वा ततस्तेतु कलशेषु पूर्वदिकेन इन्द्रादीन् ततः त्रैरावाह्यपुजयेत् ततः अश्वत्थपुरुषसूक्तेन अ
ग्निरादिति पूर्वोक्तायै शिरसा वसशोच्य पंचामृताभिषेकं कृत्वा कणयवस्त्रयुग्मेन विष्णु ततः पूर्वदिक्षु च
त्वारिस्थडिलानि विधाय तेषु होमार्थं चतुरार्याचर्यान्वृत्वा स्वंगृह्यविधिना अग्निं स्थापयेत् अत्र केचन ईशा
नपूर्वयोर्मध्यगृहोमादिकं तु पंचमस्यं डिलमिच्छति वहवः पूर्वगृहप्रधानहे। मादिकं कुर्वीत पूर्वमकृते ग्रहयेत् ईशान्या
वेदिकायां स्वंगृह्यप्रकरणग्रहानावाह्यसंपूज्य अन्वाद्ध्यात् तत्र पूर्वकुण्डे अग्निं त्यादिनवग्रहान् "अमुकसस्यय
अर्कोदिसमिच्चर्वज्यद्रव्यैः अग्निदेवताः प्रत्यग्निदेवता आमुकसस्यया तैरेव द्रव्यैः तत आनोभद्रेति मंत्रेण विश्वान्दे
वान् चरुद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्यया तथा दामोदरादिपीठे देवता अश्वत्थसमिच्चर्वदिद्रव्यैरेष्टोत्तरशतसंख्यया

ब्रह्माग्निदेवतालोकपालाश्चकैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये पंचमकुंडपक्षे आदौतत्रअग्निप्रणयनं तस्मात् चतुर्पुत्राग्नि
 प्रणयनंतवग्रहहोमः दामोदरादीनांहोमः ब्रह्मादीनांपूर्वकुंडेविश्वेदेवानांलोकपालानांचहोमः अश्व
 त्यदक्षिणकुंडेगणपतितिलाज्यद्रव्यैः अष्टोत्तरशतसंख्यायक्ष्ये ततउत्तरकुंडेउत्तरनारायणं अष्टोत्तरशतसंख्य
 यासहस्रशीर्षेतिप्रत्यृचंआज्याहुतिर्भिर्यक्ष्ये एवंतन्मंत्रैर्होमंपाद्य स्विष्टकृदादिवलिदानंतं कृत्वा अधिवासयेत्
 पुराणश्रवणादिभिरात्रिर्नयेत् केचित्तु कषायवस्त्रदानंतं कृत्वा परेद्युरेवहोमादिकमिच्छति प्रातःपाठदेवतासंपूज्य
 अष्टकलशेदेवताविसृज्य अष्टभिर्नोह्मणैस्तान्ग्राहयित्वा ततश्चाचार्यः पवमानःसुवर्जनस्वानुवांकेनच अ
 श्वत्थंत्रिःपरिपिच्य किंचिदवशिष्टोदकान् पूर्वस्थानेषुस्थापयेत् ततोयजमानःआचार्योवा अश्वत्थपश्रिम
 स्थंडिलेक्षिसंस्कारहोमंकुर्यात् तद्यथा अश्वत्थस्यव्याहृतिद्वारा पुंसवनादिसमावर्तनांतान्संस्कारान्करि
 ल्ये इतिसंकल्पः अग्निपवमानंप्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् अद्वप्रधानम् अग्निवायंसूर्यप्रजापतिंआज्य
 द्रव्येणप्रतिसंस्कारंचतुश्चतुःसंख्याकाहुतिर्भिर्यक्ष्ये प्रतिसंस्कारहोमांतस्खलइतिमंत्रेण अश्वत्थंस्पृशेत् ए
 वमुपनयनपर्यंतंकृत्वा यजमानअश्वत्थाश्वत्थस्यांचांतरालपटंधृत्वा सुमुहूर्तमंडलपाठपुरःसरंदेवलन्नमितिप
 ठित्वा अतः पटंनिः सार्धंध्रुवसूक्तंपठित्वा येयज्ञेनेतिवर्गपंचकशाखांतमंत्रांश्रपठित्वा कौपीनयज्ञोप
 वितंकनकर्यामिखलादंडंचततन्मंत्रैर्दत्त्वा सप्रणवांसव्याहृतिकांसशिरस्कांगायत्रीमुपदिशेत् इत्युपनयनम्
 ततोभहानाम्नादिसमावर्तनांतंकृत्वा कनककुंडलत्रलंकरांश्रदत्त्वा आयुष्यंब्रह्मवर्चसमितिपठित्वाभौजीवि
 सर्जनांतंकृत्वा त्वमग्नेइतिसूक्तंपठेन् ततःस्विष्टकृदादिहोमशेषंसमापयेत् अथविवाहः अश्वत्थालवाल्यवा
 स्तोतशतकुंभामितिशुद्धंजलंक्षिप्त्वा दुग्धमधुघृतकुंभैश्चक्षिप्त्वा वस्त्रयुग्मेनंतराश्वत्थस्यविवाहादिविधिरिष्ये

द्रति संकल्प्य पूर्वसंस्कारहोमस्य ङिलोत्तरप्रदेशे स्थं ङिलं विधाय योजकनामाग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात्
 अत्र प्रधानं द्वौ सुवर्णौ सयुजौ सखायौ समानं वृक्षतरिपस्वजातिं तन्नेत्रेण अष्टोत्तरशतसंख्यया तिलाज्यद्रव्येण तथा म
 हाव्याहृतिभिस्ति तलाज्यद्रव्येण अष्टोत्तरशतसंख्यया यक्ष्ये महाव्याहृतिभिस्तुभूः अग्नेयपृथगे धैमहेते च स्वाहा भुवो
 वायवे चांतरिक्षाय च महते स्वाहा ओं स्वरादित्याय दिवे च महते स्वाहा ओ भूर्भुवः स्वश्चंद्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च महद्वाः
 स्वाहा एवं होमं संपाद्य तुलस्य श्वन्थयोश्चतुर शाखा मयान् हस्तान् गृभ्णामीति मंत्रेण योजयेत् ततः स्विष्टकृदादि हो
 मशेषं समाप्य ततोऽश्वत्थं पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैः संपूज्य अश्वत्थं तुलसां च प्रार्थयेत् अश्वत्थं वंजगन्नाथपुरादेवै
 र्विनिर्मितः पापांस्तत्राहिने देवपुण्यं देहि महाफलं इत्यश्वत्थं प्रार्थना मंत्रः अथ तुलसी प्रार्थना क्षीरोदधि समुद्धूते तुल
 सीहारिवच्छेभे अश्वत्थे व्यापनपुष्पं मद्गदे हि श्रिये नमः तत आचार्यः क्षेत्रपालं वल्लिं दत्त्वा सर्वैर्ऋग्विज आचा
 र्यैश्च स्वस्वकुण्डेषु पूर्णाहुतिं दत्त्वा कर्मशेषं समापयेयुः ततो यजमानः पीठपूजादिविविधकृतस्य अश्वत्थोद्यापनस्य सांग
 तासिद्धर्थं आचार्यो दिभ्यो दक्षिणाप्रदानं महं करिष्ये इति संकल्प्य पूजापुर्वकृतेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा आचार्योऽथ पूर्व
 स्थापितकलशो दकदूर्वापल्लवैः सपत्नीकं यजमानमभिर्षिचयः तत्र मंत्रा आनो भद्रा इति दशर्वसूक्तं अस्य वामेति द्वि
 पचाशत् ऋचांसूक्तं मुंचामीति पचर्वसूक्तं परो मंत्रेति चतुर्दशर्वसूक्तं समुद्रज्येष्ठा इत्यादयः ततः पौराणिकाः
 रास्त्वामभिर्षिचं त्वित्याद्याः एवमभिर्षिक्तो यजमान तिलकादिधृत्वा अग्निपीठे वतां च संपूज्य उत्तिष्ठन्न ह्यण
 स्पतेति उत्थाप्य सोपस्करं पीठमाचार्यार्थं दत्त्वा कृतस्य कर्मणः संपूर्णता सिद्धये गां च दत्त्वा मद्यं च स
 ऋत्विक् स दस्यायाचार्यो यच दत्त्वा भूयसीं दक्षिणां दत्त्वा परमेश्वरार्पणं पाद्य सप्ताधिकान् ब्राह्मणान् संभोज्य
 आशिषि गृहीत्वा अश्वत्थोद्यापनसंपूर्णतां वाचयित्वा इष्टजनैः सह भुंजीत यएव कुरुते तस्य वर्धते श्रीयशः सुखं

कुलकोटिसंमृद्धाद्भिवृण्णलकिंमहीयते । इति शौनिकीयेअश्वत्थोद्यापनम् । भविष्यस्कादयोः ।
तद्योदगयनेमुमुहूर्तेस्थिरलक्षेत्रेचंद्रानुकुल्यदिनेरन्यप्रदेशे नाभिमात्रगतेगृहादौप्रतिष्ठामत्रेणवटपादपारोपणका
र्यम् । तद्वदेवसर्वपादपारोपणम् । अष्टमेवर्षेद्वादेशेवावर्षशाखापत्रांकुरितेवटश्चेदगयानादिशुभकालेवटोद्या
पनंकुर्यात् । वटस्यपरितः चतुर्हस्ताद्विदिंकाविधाय । वटमूलचतुरस्रवर्तुलवा आलवालं कृत्वा तत्रकांडा
त्कांडादिमित्रेणद्ववांशोपरियेत । वटपरितः चतुर्हस्तपंचहस्तंवा सुदृढं चतुर्द्वारंमंडपंकुर्यात् । सामर्थ्येसति
वटस्यपश्चिमउत्तरेवा । यथोक्तप्रकारेणहोमार्थं नवपंचकुंडाद्युपेतंमंडपंकुर्यात् । असामर्थ्ये वटवेदिकायामे
व । तत्रप्रागादिद्वारचतुष्टये आग्नेयद्वारपृष्ठक्षशोषपृष्ठवृत्तानिचत्वारितोरणानि । तथाद्वारचतुष्टयेथेतकृष्ण
हरितपीतवर्णाश्वत्वारोध्वजाः । वतकाश्वटशिरसि । सर्ववर्णध्वजः । कार्यः । एवंसमृतसंभारोचयमानः ।
न्यातिर्विदादिमुमुहूर्तप्रधानसंकल्पंकुर्यात् । तद्यथा । उमद्यतिथ्यादिकीर्तनंतिआत्मनः । सकलपापक्षय
कुलकोटिसंमृद्धरणैर्हि कामुष्मिकसुखप्राप्तिपूर्वकब्रह्मपद्मप्राप्तिकामोवटोद्यापनंकरिष्ये । तथाच । अभीष्टदातृत्व
सिद्ध्यर्थं सर्वप्राणिसुखनिवासार्थं वटसंस्कारमहंकरिष्ये । स्वग्रहोक्तविधिनानिचकृत्वा । आचार्योदीनंरुणु
यात् । आस्मिन्कर्मणिआचार्यत्वमहंवृणे । तदंगविहितंगणेशपूजनपुण्याहवाचन । त्रादीश्राद्धआचार्यादिव
रणंकरिष्ये । वृत्तोस्मीतितेनके । एवंब्रह्माणे । सदस्यउपद्रष्टारं च । ऋत्विजश्चसतिसंभवेमधुपकर्मादिनासंपू
ज्यं प्राथयेत् । अस्ययागस्यनिष्पत्तौभवंतोभ्यार्थितामया । सुप्रसन्नैश्चकर्तव्यं कर्मैतद्विधिपूर्वकं । ततः । सऋ
ग्यजमानः । पूर्णकलशहस्तः । मंगलादितूर्यघोषेणसहशाकुंतंसूकंपठेत् । वटमंडपप्रादक्षिण्येनपश्चिमद्वा
रमागत्य । तत्रमहीद्योरितिमित्रेणधारासंपूज्यः । सुवर्णादिनिर्मातांवा । आचार्यापदत्वाप्रविश्य च । वटसमीपे

कलशं निधाय वरुणनिर्ऋतिमध्ये उपविशेत् तत आचार्य आचार्यकर्महंकरिभ्य इति संकल्प्य भूतशुद्ध्या
 द्विविधाय मण्डपांतः गौरसर्पपलजान् वदवसंस्थितं भूतमित्यादि मन्त्रेण विकीर्णं साधितपंचगव्येन कुशैः आ
 पोहिष्ठेत्यादि मंत्रैः सर्वत्र प्रोक्षणं कृत्वा देवाभ्यां तु यातुधानां अपयातु विष्णो देवयजनं रक्षस्व ततः स्व
 स्तूपयन्तार्थ्यमरिष्ठनेत्रिभिमिति मंत्रं पठेत् ययोक्तं मण्डपे तु उक्तप्रकरणेन ङपूजां कुर्यात् साधारणमण्डपे तु
 तोरणपताकाध्वजशा तिसूक्तजपार्थं वेदक्रमेण द्वौ द्वौ एकमेकं यत्राद्याह्यं प्रागादिक्रमेण वृत्वा यथास्थानं निवेशयेत्
 ततो ब्रह्मादिदेवतासर्वतोभेदं आवाह्य तदुपरि अक्षतं तु जलशत्रयं प्रतिष्ठाप्य ततो मध्यं कुंभं ब्रह्मयज्ञानमिति
 ब्रह्माणं तद्वक्षिण इदं विष्णुरिति विष्णुं तदुत्तरं त्र्यम्बकं यजामहे इति रुद्र आग्नेयादिको णेषु गणानां वेति ग
 णपतीं जातवेदसे इति दुर्गा यज्ञानमिति मातृः क्षेत्रस्य पतिना इति क्षेत्रपालं ततः परितः लोकेशान् त
 तन्महेश्वरं वाह्यसंपूज्य वेदिपरितः अष्टौ कलशान् स्थापनक्रमेण संस्थाप्य तत्र पूर्वोदिकलशेषु पंचगव्यं
 सप्तमृदः चंदनं पचरत्नानि क्षीरं सर्पौषधी गंगोदकं च क्षिप्त्वा शुद्धोदकेनापूर्य पूर्णपात्रं प्रत्ये
 कं निधाय तेन शुद्धादीनां वाह्यं संपूजयेत् हरिद्रा तैल रोपणादि वटस्थकृत्वा वस्त्रेण वेष्टयेत् इत्यादि वासनम् अत्र परे शु
 प्रातर्नित्यकर्मसमाप्य पीठदेवताः संपूज्य प्रागादि द्वारचतुष्टये पचतुरभ्यं कुंभान् संस्थाप्य तेतु उदकपचरत्नपं
 चपल्लवादि निधाय तेन शुद्धयमवरुणसोमान् तत्तन्मंत्रैरावाह्यसंपूज्य चतुर्वेदविदो द्विजाः शातिसूक्तानि पठेयुः ईशान्यां
 कुंडस्थं दिलेवा अग्निं प्रतिष्ठाप्य तदुत्तरे वेदिकायां उक्तप्रकरणे ग्रहानां वाह्यसंपूज्य ईशान्यां कलशं संस्थाप्य अग्नि
 ष्ठाप्य अथाचार्यं ब्रह्माणं च त्रुणयात् ततो द्वारस्था आचार्याश्चत्वारः स्वस्वकुंडे स्वस्वगृह्यविधिनेन आचार्यं कुंडात्
 ओत्रिर्थांगाराद्वा अग्निं प्रणीय स्थापयेयुः कुंडचतुष्टये प्रत्येकं ब्रह्मविष्णुरुद्रान् घृताकंदूवां ज्यदेव्यं अष्टोत्तरशतस

म्मिताहुतिभिःक्षयेः पूर्वैर्द्वयैर्गौलोकपालान् समित्त्वर्वाज्यद्रव्यै रष्टाविंशतिसंख्ययायक्ष्ये दक्षिणोणपार्तेदु
 र्गसप्तमाष्टः । क्षेत्रपालंयुक्ताकद्रव्येणअष्टाविंशतिसंख्याहुतिभिर्यक्ष्ये पश्चिमकुंडेसाधिप्रत्याधिदेवतानादि
 त्यादिश्रुतानर्कोदिसमिध्वर्वाज्यतिलव्रीहद्रव्यैरष्टाविंशतिसंख्याकाहुतिभिर्यक्ष्ये उत्तरकुंडेसोमंघेनुमितिमंत्रेणयु
 ताकचरुहक्षसमिधूव्यैः । अष्टोत्तरशताहुतिभिः ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकयाज्याहुत्यायक्ष्ये एवंचतुर्गमंत्रैर्होमं
 पाद्यः । ततश्चाचार्यैः वटस्थहरिद्रतैलादिदत्त्वाः पंचोपचारैः संपूज्य स्थापिताष्टकलशान् ब्राह्मणान्ग्राहयित्वा
 आपोहिष्ठामेयोभुवःसमुद्रज्येष्ठाः इमाआपः यतोन्विद्वमिति प्रत्येकंयजमानो वटस्याभिपेकंकुर्यात् ततश्चा
 चार्यैः प्रतीच्यांवटस्थसंस्कारहोमार्थं स्यादिलनिर्मयसंकल्पंकुर्यात् । ओमद्यास्यवटस्थपुंसवनादिविवाहांतान्सं
 स्कारान् व्याहृतिहोमद्वाराकारिष्ये इतिसंकल्प्य आग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् अत्रप्रधानं अग्निवायुसूर्य
 प्रजापतिश्चाज्यद्रव्येण । प्रतिसंस्कारंचतुश्चतुःसंख्याहुतिभिर्यक्ष्ये । ओंभूरग्रयेष्टयिन्येमहतेस्वाहा । ओंभुवेवा
 यवेधांतरिज्ञायमहतेस्वाहा । ओंस्वरादित्यायादिवेमरुतेस्वाहा । ओंभूर्भुवः स्वश्चद्रमसेचनक्षेत्रभ्यश्चमहतेस्वाहा
 एवंहोमंकृत्वा । प्रतिसंस्कारहोमांते वनस्पतेसातेवत्वशादितिमंत्रेणवटस्थेशत् एवमुपनयनपर्यंतंकुर्यात् ततोयजमा
 नः वटांतरालेपटंधृत्वा मुमुहूर्ततदेवलश्रमितिपठिते अंतर्पटंनिःसार्य्यध्रुवसूक्तंयेयज्ञेनेतिपठित्वाकौपीनंयज्ञोपवीतं
 मेखलादंडंचतुर्गमंत्रैर्दत्त्वा ब्रह्मोपदेशवतर्गायत्रीचदत्त्वाप्रणमेत् । इत्युपनयनंततोमहानाम्नादिसम वर्तनांतंकर्मकृ
 त्वा अलंकारान्दत्त्वा आयुष्यं ब्रह्मवचंसमितिमौर्जाविसर्जयेत् । ततोवटं दूर्वाचदुग्धादिनासंच्य वटं दूर्वाचवस्त्रयुग्मे
 न संवेष्टावचक्रंकुक्कयादिआभरणानिचदत्त्वा पूर्ववत् हुत्वागृभ्णामितिहस्तामितिमंत्रेणवटं दूर्वयोः पल्लवमयान् हस्तान्
 योजयेत् । आदित्यो ब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरूपाय वटवृक्षायेतनमः । अकारमूलरूपाय उकारः

स्कंदरूपिणे मकारफलपुष्पायवटवृक्षायेतेनमः इतिवटनमस्कृत्य दुर्वासिशतप्रवासिशतमूलाशतः कुरा
 शतंहरसिपापानांशतमायुःप्रवर्धते इतिवटवृक्षदूर्वाचसंप्राप्त्यै ततश्चाचार्यःक्षेत्रपालबलिदत्त्वा सर्वेआचार्योःस्व
 स्वकुण्डेषुपूर्णहुतीर्दत्त्वा ततोयजमानः वटोद्यापनसंपूर्णतासिद्धये आचार्य्यादिभ्योदक्षिणादास्ये इतिसंकल्प्य
 क्रमेणसर्वेभ्योदक्षिणांदत्त्वा ततःसर्वेऋग्विजःस्वस्वकलशेदकैर्केयजमानं समुद्रज्येष्ठइत्यादिमंत्रेणाभिषिच्य
 कर्मशेषंसमापयेयुः ततोयजमानःपीठदेवतांसंपूज्य उतिष्ठब्रह्मणस्पतेइत्युत्थाप्ययांतुदेवगणाःसर्वेइतिविसृ
 ज्य पीठसोपस्करमाचार्य्यायसंकल्प्यदद्यात् संभारान्त्विगाचार्य्यादिभ्योविभज्यदत्त्वाशताधिकान्ब्राह्मणा
 न्भोजयिष्ये इतिभूयसीदक्षिणादानपूर्वकंकुर्यात् सदेनदक्षिणादिनासंतोष्य वटोद्यापनसंपूर्णतांवाच
 यित्वा इष्टजनैःसहभुंजीत इतिवटोद्यापनविधिः अथवृक्षसामान्योद्यापनविधिर्हेमाद्रौमात्स्ये ऋषयऊचुः
 पादपानांविधिसूतयथावद्वद्विस्तरात् विधिनोकेनकर्तव्यंपादोद्यापनंबुधैः येचलोकाःस्मृतास्तेषांतानिदा
 नीवदंस्वनः सूतउवाच पादपानांप्रतिष्ठांचतथैवोद्यानभूमिषु तद्वागविधिवत्सर्वमासाध्यजगतीश्वरः ऋग्वि
 कमंडपसंभारमाचार्य्यश्चापितादृशः पूजयेद्ब्राह्मणांस्तद्ब्रह्मवस्त्रानुलेपनैः सर्वोपध्यादिसंस्क्रान्तिष्ठातक
 विभूषितान् वृक्षान्माल्यैरलंकृत्यवासोभिरभिविष्टयेत् सूच्यासौवर्णयाकार्य्यसर्वेषांपाकर्णवेधनं अंजनंचापिदातव्यं
 तद्ब्रह्मशालकया फलानिससवाष्टेवाकालधीतानिऋत्यैर्दकालधीतानिरोप्यानि सौवर्णानिचकार्याणि प्रत्येकंसर्व
 वृक्षाण्येवांतांन्यधिर्वासयेत् धूपोदगुग्गुलुःश्रेष्ठस्ताम्रपात्रैराधिष्टितान् सर्वधान्यकृतान्कृत्वावस्त्रगंधानुलेपनैः
 कुंभान्सर्वेषुवृक्षेषुपुस्त्यापयित्वानरेश्वरः साहिरण्यपानशेषांस्तान्कृत्वाबलिंनिवेदनं तथाचलोकपालानामिन्द्रादीनां
 विधानतः वनस्पतेरश्वादिहोमःकार्योद्विजातिभिः ततःशुक्लंवरधरोसौवर्णकृतभूषणां कांस्यदोहानुसौवर्णेभ्यः

गान्यामातिशालिनाः पयस्विनीवृक्षमध्यादत्सृजन्नामुदङ्मुखी तताभिषेकमंत्रेणवाह्यगातकमगलेः ॥ अङ्गजुः
 साममन्त्रइचवारुणरभितस्तदा तैरेवकुम्भेस्तपनकुट्युग्रहणपुंगवाः स्नात्वाशुक्लंवरधरोयजमानोपिपूजयेत् गो-
 भिविभवतःसर्वाहृत्विजःसुसमाहितः हेमसूत्रैःसकटकैरङ्गुलीयपवित्रकैः वासोभिःशयनोयेश्वतयोपस्करपादु-
 कैःक्षीराभिषेचनद्व्युग्यवाद्भिनवतृष्टयं होमश्चसार्पिपाकार्योयवकृष्णतिलैस्तथा पालाशयःसामिधःशस्ताश्चतु-
 र्भिःहृतयोत्सवः दक्षिणाश्वपुनस्तद्वह्यातवापिशक्तिः यद्यदिष्टतमंकिंचित्तदद्यादमत्सरः आचाव्येद्विगु-
 णंदत्वात्राणिपत्यविसर्जयेत् अनेनविधिनान्यस्तुकुर्याद्दृक्षोत्सवंबुधः सर्वान्कामानवाप्नोतिपदंचानत्यमश्नुते यश्चै-
 कर्मपराजैव्रवृक्षसंस्थोपयेन्नरः सोऽपिस्वर्गोवसेद्राजान्यावदिन्द्रायुतवयम् भूतान्भव्यान्मनुष्यांश्चतारयेन्निरयस्थि-
 तान् परमांसिदिमाप्नोतिपुनरावृत्तिदुर्लभा इतिसामान्यवृक्षोद्यापनविधिः ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणिपा-
 लाविदीन्याग्रणिः ॥ ७ ॥ रणवीरसिंहभूषकारितैरुत्पवारिधौ लक्षपूजावृक्षपूजाकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥ ३२ ॥
 त्रयप्रसंगादवतरुपुत्रकविधिः मत्स्यपुराणे दशकुपतामावापिदशवापिसमोद्दहः दशहृदसमःपुत्रोदशपुत्र
 समीदुर्मुः नदिपुराणे ततःपुत्रतुयःकुर्याद्द्विधिवद्वह्निःसोन्निधौ समहापातैर्युक्तःसमुद्धृत्यकुलद्वयं नरकेभ्योनरोया-
 त्तिप्रजापतिपुरंभो रूकंदंपुराणे इत्येवंरुद्रमहीधीभूमिरुहसुतस्तवस्तुत्वापतित्रिलोकेशमिदमाहपतिव्रता देव्युवा-
 च भगवन्केनविधिनविधानांसारसागरःपुत्रप्रतिकृतिवृक्षःक्रियतेचंद्रभूषण सलीलामितिसर्वज्ञात्पृच्छतीविधिमुन-
 ममहोदेवमहादेवीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ईश्वरउवाच ॥ देविनागेन्द्रनासोरुनागेन्द्रमदगामिनी शृणुष्वयेनवि-
 धिनागृह्यतेवनिजःसुतः अवनिजोवृक्षः स्वपुत्रार्थंभूमिरुहगृहीष्यानीतिपार्वति ॥ सोऽपवासाभवेन्नारिशुचि-
 वत्त्वाशुचिव्रता ततश्चैवसहस्रांशावस्तशृंगंतेनिशि उदितेविमलेचापितथेदाविंदुसन्निभे विप्रानामंत्रयेद्रात्रौ

पावनान्देवपारगान् विप्राजानमत्रयित्वातुशुचिवस्त्राशुचित्रता शयीतसनमस्कारासदभाभूममाश्रतो
 गमयित्वाताराविसवितर्युदितेसतिभक्ष्यभोज्यसमादयत्रजेद्यन्नभवरुः ततस्तस्त्रापयित्वातुसातप्रसभपण
 तंतरुतरुणीकृत्य तच्छायामनुगामिनः वयोपधेन्नमन्नतद्भोजयित्वादिजांस्ततः पुण्येनिहस्त्रापयित्वातुक्रुत्वि
 जश्रुतुराननः तद्वान्नावाह्मणानावित्वेनाकृत्यमात्मनः निवेद्यकृतमुद्दिश्यसद्भवेनपरेणहि ऋषुत्राभगवताह
 पुत्रप्रातिकर्तितरुं गृहीष्यामिममनुज्जाकर्तुमहयसत्तमाः ततस्तेरभ्यनुज्जातंतरुतरुणाकृतिं भूमिदेवसमक्षेव
 गृह्णीयारत्रसुत्रत्वं भूमिदेवसमक्षतुविधयत्राह्मणाग्रतः अनेनविधिनयस्तुगृहीतस्तुरुपुत्रकः पितृणांनर
 कृत्यानामधुंधारांसवर्धति गृहीतोविधिननिनधुभूमिरुहलजः सतुसुरायभवतिविपरितिनदुःखदः सपुत्रा
 णांशातृचापिपिनिश्रोणिपयोधरे एकोभूमिरुहः श्रेष्ठः पुत्रस्त्वेकाल्पितस्ततः इत्येवंनमयादिष्टमिष्टदुष्टेनवारिणा
 यथाभूमिरुहः पुत्रोविशिष्टोप्येकः शर्वः ततः शोकापहादेव्रीतमशोकंविभावति त्रलंकृत्यसहृष्टास्माह्यरु
 कारैः पृथाग्युधैः आतुपत्रतस्तस्यमकांचलभास्वरं उत्थापयमासाशरोमयरांगरुहेनैव नानावर्णन
 चाप्यस्य वदन्तुसगंधिना आत्मलप्रददेविवाकरपद्मानितस्ततः जायतदनुयेऽपि पट्टरत्नविराजितः
 सवतोभयामासतमशोकरुहस्तं तस्यशास्त्राप्रशास्त्रासमुक्तादामानिपार्वती आवबंधयसतभातिनक्षत्र
 रिवभास्करः तथावासयुगेनापुत्रमशोकगुहारशी वासयामासले कानांजनेनपुत्रशालसा ततो
 न्वगुरुणाचारुगुगुलघृतमेवच समवाययुतधूपंचारयधुपनांयताः ततःशखनिनादेनदेवतयेरवेणच नंद
 नाञ्चसमानीतावाह्मणां ब्रह्मणासमाः वाचयित्वाथपुण्याहदत्वागास्त्रणमेवच ततःपुण्याहघोषेतदवाचाशोद्ध
 धोरपि अनुमन्यपतिदेवीऋषीश्चाप्रीणयत्तदा ब्रह्मवैवर्ते श्रीभगवानुवाच अतःपरंप्रवक्ष्यामि वृक्षस्योद्यापिने

विधि सर्वपापप्रशमनसर्वाशुभनिर्वहणं ॥ अत्रुत्रयापुराणार्थार्थत्वात्समंदराच्च ॥ अशोकशोकशमनः पुत्रवैप-
रिक्कल्पितः जातकमादिकास्तस्य याक्रियाः बुद्धिमान्किल अत्रिमुनिः पुराणोक्तः शृणुष्वेवयुधिष्ठिर
धनुर्वलाधनवलातयवमदुपलब्धः शीतवातातपसहः सत्कार्यस्तुरुप्रकः स्नानाभाकुटकीकुञ्जः कीदृखातः सु-
कोटः नौराज्यः पदपः सर्वशिष्टानां योतंसमतः ॥ आलवालेसुविहितेशुभे चार्घचतुष्पथे ॥ शोधयित्वा तमहं श-
प्रशस्तकारपुत्रतः ॥ ततश्चाद्यापने पार्थपादपानां प्रादिश्यते ॥ शुभे हिविप्रकथिते ग्रहने भक्षयत्येतत् ॥ पताकालं कृतं वृ-
क्षपुष्पद्वाराधवासयेत् ॥ पुष्पैस्तस्मापितस्त्रेण सर्वोषध्या च पादप ॥ स्थापयेत्सर्वतः कुम्भाभ्यर्तुं दिक्षु विप्रक्षणः ॥ पताका-
लकृताः सर्वकार्यस्तत्सन्निभा दुग्माः ॥ मूलविन्यस्य कलशारत्नसूत्रावगुफिताः ॥ रक्तपीतासितश्वेतचर्चिताः
समनाहाराः कुलघातमयान्यत्र फलानि दशपंचवा ॥ ताम्रपात्रे सर्वाजानि सरत्नान्यधिवासयेत् ॥ तूर्यमंगलघो-
षणचतुर्दिक्षु क्षिपेद्दलीः ॥ इन्द्रादिलोकपालानां तन्मंत्रमंत्रविद्वरुः ॥ ततः प्रभाते विमले कुंडलवासे मेखल ॥ ग्रहयज्ञ-
विधयेन शांतिकर्म समारभेत् ॥ सुवर्णलकृतां कृत्वा सर्वान्त्राह्मणपुंगवान् ॥ चतुरोष्टाय शांस्तया वा सोभिरभिपु-
जयेत् ॥ तिलाज्येन तु होमः ॥ स्यात्तुष्टिपुष्टिकरः सदा ॥ मातरः स्थापयित्वा तु पुजयेत्कुसुमाक्षतैः ॥ स्नापयित्वा तु र-
संयकपयसाथपरिहृतं ॥ होमयेज्जातकर्मादिगोदानं यावेदवहि ॥ पादपं स्नापयेत्तत्र समं स्तीर्य वारिभिः ॥ जात-
कृतमकरणमत्र प्राशनमेव च ॥ सुवर्णसूच्या कुर्वीत कर्णधेयं विधानतः ॥ जातरूपक्षुरेणाथ चूडाकर्म यथाक्रमं ॥ चक्षो-
यान्मखलानां जीवांसश्च परिधापयेत् ॥ कुर्यादेतदशेषेण कृत्वा गोदानमंगलं ॥ विवाहं केचिदिच्छन्ति मालतिलतया
तराः ॥ मालत्या सहामलक्यां जित्वा शास्त्रमर्लाविदुः ॥ संस्कृत्यैवं तु संस्कारः ॥ पादपचयार्थं वत् ॥ एष प्रतिष्ठानाम्
तिमंत्रणां शाः प्रयेजयेत् ॥ यजमानस्ततस्मात्वा शुक्लां वरधरशुचिः ॥ पुष्पांजलिं समादाय मंत्रमन्त्रमदरयेत् ॥ म-

त्रयथा यथाशिवः शिखरिणां शिरसां विभूषयेत्तदनादिषु नेषु कृतप्रतिष्ठाः युकामदा सुरनराणां किमराणां तु
 भूतस्य दुर्गतिर्नाहोराभवन्त एतद्विजाविषिवदन्नहोराशाः परस्य त्वया शिरसाधितीरवरस्थः त्ववक्ष्ये पुत्रपु
 त्रिकल्पनया वृत्तौ सिकन्दरस्य देवभवताममपुत्रकार्थं इत्येवमुक्ता त्वक्षपुत्रत्वे परिकल्प्य च वृत्तपात्रे स्ववदन
 दृष्ट्वा शिरसां प्रयजयेत् अगादं गोत्सं भवसिद्धया दामिजायसे आत्मवपुत्रनामा सित्वजो वशरदा शतत्राहाणां नृणां तथा
 देयादक्षिणा ह्यष्टमानसैः स्थापकाय शुभां धेनुं दद्यात्कुर्व्यान्महोत्सवं दानानां जनानां भोजनं चानिवारितं भूत
 रेषां तु दातव्यं स तु ठेनसुरासवं ज्ञातिबंधुजनैः सार्धं स्वयं भुंजीत कामतः तथा कर्मकराः सर्वे भोजनीयाः स्वशक्तिः
 एवं याकुरुते पार्थ वृक्षाणां सुमहोत्सवं सर्वान्कामानवाप्नोति इह लोके परत्र च पद्मपुराणे अपुत्रस्य हि पुत्रवपु
 दापा इह कुर्वते यच्छंति रोपकेभ्यस्ते सतीर्थे तर्पणादिकं सतीर्थेषु पुत्रकृतं तर्पणादिजन्यं तृप्त्यादि फलरोपकस्य प्र
 यच्छतीत्यर्थः यत्नेनापि च राजेन्द्र पिप्पला रोपणं कुरु स तु पुत्रसहस्रत्राणमेक एव करिष्यति तर्पणादिकस्य मिति
 शेषः पूर्वविनाशु भगतिर्न भवेन्नराणां दुःपुत्रैरेकपितृभयोभयलोका नाशः एतद्विचार्य्य सुधिया परिपाल्य वृक्षाः पुत्रा
 पुराणविधिना परिकल्पनीयाः इति तत्

अथशिष्टपरिग्रहीतसत्यनारायणकथाविधानम् तत्रादौकृतनित्यक्रियोपजमानादिः सायंकालेब्राह्मणैरमात्यादि
 भिःसह देतसदयेत्याद्युच्चार्ययथावर्त्तमानदेशकालेअमुकशर्मावर्माबामनोवांछितफलावाप्तिकामोदुःखदैर्गत्या
 याखिलसंकटनिवृत्तयेगणेशादिपूजापूर्वकं सत्यनारायणपूजासहितंकथाश्रवणमहंकरिष्ये ततोभूषुद्धिप्राणा
 यामादिकृत्वा सामान्यार्थस्थापनंश्रवणंशिवस्थापनंचविधाय त्वंपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे
 नमितःसर्वदेवैश्चपूज्यमानोस्तुते १ आगमार्थेदेवानांगमनार्थेतराक्षसां कुर्वेघंटारवंतस्माद्विवेकानलक्षण
 इतिशंखघंटायसंपूज्य शंखोदकेनस्वात्मानंपूजोपकरणादिकंचाभ्युक्ष्य गणेशंग्रहांश्रयथाविधिसंपूज्य ततःस
 त्यनारायणार्थान्नं नारायणसांद्रघनावदातंचतुर्भुजपीतमहाहवांसं प्रसन्नवक्त्रांबुचलाचनंतसनदनाद्यरूपसे
 वित्तभजे २ शांताकारभुजगशयनं २ शुक्लांबरधरविष्णु ३ इतिव्यात्वामानसैरुपचारैः संपूज्य पुनर्व्यात्वा
 शालिग्रामशिलापिठोपरिसंस्थाप्य अथवासुवर्णादिप्रतिनां सर्वतोभद्रस्य कलशोपरिसंस्थाप्य पुरुषसूक्तनप
 चामताभिषेकसंहितोपदेशोपचारैर्यथाशक्तिभक्ष्यभोज्यनैवेद्यवस्त्रभूषण फलदक्षिणादिभिर्भक्तिपुरःसरमहोत्स
 वकृत्वा ४ जैनमोक्षगवतेसत्यनारायणानमः इत्यनेनसवोपचारास्समप्यत् तवसपादकसटकमात्रशकरावृत
 पाचितगोधूमचूर्णमनैवेद्यं प्रथमंदत्त्वा महानैवेद्ययथाशक्तिमहोत्सवाथयथारुचिदधात् नैवेद्यततावलादि
 समर्पणं वाचुकेश्रोतृजनांश्चतिलकपुष्पमालादिरभ्यर्च्यालंकुर्यात् यथाशक्तिमूलमवमष्टोत्तरशतादिकंसंख्य
 याजपूजा कथाशृणुयात् सूतउवाच नारायणनमस्कृत्यनरचवनरात्तम देवांसरस्वतोव्यासततो जयमुदीर
 येत् नवांभोजनं त्रैमास्रिमपात्रं बतुवाहुर्वाभीकारं चारुगात्रं जगन्नाणेहं तुरिपुं ध्यात्वा नृसदानारायणदेवमिदं श्री
 रार्मलक्ष्मणं सकरुणं सीतापतिं सौलिकं वेदेहिमुखपद्मलब्धमधुपंपौलस्त्यसहारिणं वेदवद्यपदांबुजसुरवरभक्ता

नु कपापरे ॥ शत्रुघ्न न हनू मनुतांच भरतेनासे वितराघवं ॥ कलिकलुषा विवाशां चित्ताप्रकाशं ॥ सुनर सुखदा संभसुरे
 श प्रकाशं ॥ विबुधवृधविलासं शास्त्रचर्यां विशेषं ॥ दृपतिवरचरित्रं भोऽशृणु देवातिहासं ॥ कतत्रेताद्वापरे पुष्पतेनेक
 रूपतः ॥ कलौ त्रत्यक्षफलदः ॥ सत्यनारायणो हरिः ॥ कृपया ब्राह्मणद्वारे प्रकटीकृतविग्रहः ॥ इति हासमिमं वक्ष्ये
 सदादं हरिचिप्रयोः काशीपुरं मितिरुव्यातंत्रासीद्ब्राह्मणो तमः ॥ दातो गृहाश्रमो नित्यं भिक्षुः ॥ कुलकलत्रवान्
 शतानंद इति ख्यातो विष्णुव्रतपरायणः ॥ एकदा पथि भिक्षार्थं चरतस्तस्य श्रीपतिः ॥ पीडितस्यातिशान्तस्य संवभूषाक्षि
 गोचरः ॥ वृद्धब्राह्मणरूपेण प्रच्छतद्विजं हरिः ॥ कयास्यसिद्धिजं अष्टवृत्तिकामेन कथ्यतां ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ भि
 क्षावृत्तिरहं सौम्यकुलत्रापत्यहेतवे ॥ याचितुं धनिनां द्वारे व्रजाभिधनमास्ति नो ॥ सत्यनारायण ॥ भिक्षाविप्रैः सदा ग्राह्या वि
 शेषेण कलौ द्विजः ॥ ममोपदेशतो हि प्रसत्यनारायणं भज ॥ दारिद्र्यशोक्राद्विविधसंतपहरुणं हरिं कुशलाः शरणं याति तेन रे
 विषये पिणाः शरणं शरणं यया हि मोक्षदं मलमोचनं ॥ पुर्वसं वो धितो विप्रो हरिणा करुणास्यता पुनः प्रच्छ विप्रो सोऽकास्ते
 नारायणो विभुः ॥ सत्यनारायण उवाच ॥ बहु रूपं यत् सत्यसंघः सर्वदयापी निर्जितः ॥ इदानीं विप्ररूपेण तव प्रत्य
 क्षतांगतः ॥ दुःखोद्धाधिनिमज्जानां तरणं चरणं हरिः ॥ आह त्वमुजासंभारं ॥ इति युजगतो द्विजः ॥ श्रीस्तव
 कथाध्यायं स्त्वमेव प्रकटीकुरु ॥ इति ब्रुवंतं विप्रौ सोऽदृशं पुरुषोत्तमं ॥ जलदृश्यामलचारुचतुर्बाहुंगदादिभिः ॥ पा
 तांबरे तं बांजलो धनं स्मितसुंदरं ॥ ध्वजमालामधुमं ब्रातं च वितां धिसरोरुहं ॥ निशम्य पुलकांगो सौ प्रमृणां पूषां श्रुत्वा
 चतः ॥ स्तुवन् गद्गदया वाचा दंडवत्पतितो भुवि ॥ शतानंद उवाच ॥ प्रणमामि जगन्नाथं जगत्कारणकारुणं ॥ अना
 धनाथं शिवं तापत्रितयमोचनं ॥ नमः ॥ सत्यनारायणाय ॥ सत्यकैत्रे नमः ॥ शुद्धसत्त्वाय विधुष्य भवैः ॥ करालाय काला
 त्सकायास्य हर्त्रे नमः ॥ स्तुजं गुणगलायात सुतं ॥ धन्योऽस्म्यद्य कृतार्थोऽस्मि भवोद्यस फलोत्तम ॥ बाब्बानो गोचरोऽयस्त्वममप्र

त्यशमार्गतः । दिष्टा किंवाण्याम्ययनजनैकस्यमेफलम् । क्रियादानस्यमदस्यममप्रत्यक्षमार्गतः क्वकिंचनोहंभग
 वरुणुजतिरमापते । विविनाके नरुपया तदज्ञापयमांविभो । हरिस्तमामधुरसस्मितां विश्वमोचनं पूजयामम । विप्र
 द्रलप्य सैत्वं धनं वहु । अनायासिनलब्धेन श्रेष्ठामात्रेणमांभजा गतोऽग्राहो जातिलोवायसा भूम्नमुक्त्वधनः । विधानशृणु
 विप्रं द्रमनसाकामजं फलम् । पुनर्जासिंभृतसंभारः । कुट्योद्वत्तयायथाविधि । गोधूमचूर्णपादार्धसेटकादिप्रमाणतः । दु
 र्धनतावतापुका मिश्रतं शंकरादिभिः । गंधपुष्पादिनैवैर्भोज्याद्यैश्चमनोरमः । धूपैश्चदोषावलिभिरुत्तुश्चविवि
 धोत्तमैः । अन्नयिष्टान्नतंवैलैः । पूजयेद्वक्तिनत्परः । ब्राह्मणैः । स्वर्जनैश्चक-वेष्टितः । श्रद्धयान्वितः । मयासांधि
 भमकर्यांशुपुष्पात्परमादरात् । इतिहासतथाराज्ञोविणजोखिलतः परः । कथंतेप्रणमेद्वत्तयाप्रसादाविभुजं तथाल
 वधंप्रसादं भुजं तमाननैवविचारयेत् । द्रव्यादिभिर्नमेप्रीतिर्भक्त्याकेवलया तथा । विधित्तानेनमानेन पूजयिष्यति
 येनरः । पुत्रपौत्रवर्नैर्युक्तभुक्तभोगान्यथेप्सितान् । अर्तैसांनिध्यमासाद्यमोदंतेमयासह । ययं कर्मकामय
 नेऽपुत्रपुस्तेमार्चितात् । इत्युक्तांतदधीवणुर्विप्रोपिहृष्टमानसः । प्रणम्यागाद्यथादिष्टं मनसाकोतुकुलः । अथ
 भक्ष्येणलब्धेन पुज्यो नराशयणो मया । इतिनिश्चयमनसिभिक्षार्थं जगत्तः । विनदेहीतिवचनलब्धवान्विपुल
 धनः । कीर्तुकाविष्टमनसाजगामनिजमंदिरं । कीर्तुकात्सर्वमाख्यातं ब्राह्मण्यासान्वमोदत । सादरं द्रव्यसंभार
 माहरद्वन्तराज्ञया । आहूयवंधुभिर्त्राणितथासांनिध्यवासिनः । सत्यनारायणं देवजामिस्वगुणावतः । भक्त्या
 तुतोभगवान् सत्यनारायणः स्वयं । कामदिस्तुः प्रादुरासीत्कथातेभक्तिवत्सलः । वेत्रेविप्रोभिलषितमिहामुत्रफलप्रद
 भक्तिं परां भगवति थाद्वत्संगसगिना । सुयंकुंजरा मंदिरं मजुलंचहयचारुभागीकरालं कृतं च । धनं दासदासीगंगां
 महीं बलुलायसेदुग्धं हरदेहिदास्य । तथास्त्विति हरिः प्राह स्वयमतुदं धेततः । विप्रोपि कृतकृत्या भूत्सुबलोकाविशि

स्मिरेत्तत्र प्रपश्यन् भुविकायेन प्रसादं चापुरादरातः सर्वस्वधाममथाजगन्धुन्यधन्येति वादिनः ॥ अथ चारतुल्यो
कसत्यनुराग्यणार्चने कामसिद्धिप्रदं भुक्तिमिदं कलुषापहम् ॥ इति श्रीमद्विहितासमुच्चये सूतशौनकसंवादे
सत्यनारायणर्चने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥ ७४ ॥

सूत उवाच ॥ अथेतिहासं शृण्वानः सन्तु विप्रः कृतार्थितः ॥ विचरं तो वने कामं निषादाः ॥ काष्ठवाहकाः ॥ वनस्काष्ठानि
विक्रेतुं पुरीतां प्रययुः क्वचित् एकस्तृपाकुलो जातो विष्णुदासाश्रमं ययौ ददर्श विपुलस्तत्र सेवितं तद्द्विजे रितं ज
लपीत्वा विस्मये भिक्षुकस्य कुतोऽयम् प्राग्दृष्टो किंच नो विप्रो दृश्यते यमहाधनः ॥ इति प्रच्छन्मदं वं प्रपश्यन् प्रा
जलिमुदा ऐश्वर्यं ते कुतो ब्रह्मदुर्गतिस्ते कुतो गताः ॥ आह्वापय महाभाग श्रोतुमिच्छामि त्वत्तः ॥ शतानंद उवाच
सत्यनारायणस्वर्गांगे सेवया किं न लभ्यते न किंचित्सुखमाप्नोति विनतस्यानुकंपया ॥ निषाद उवाच ॥ सत्यनाराय
णस्यांगमेवासायुज्यदायिनी ॥ अहो किमिति माहात्म्यं सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं सोपचारं त्वमुपदेष्टुं ममाहं
सिद्धिसाधूनां समर्चिता नामुपकारवतां सतां ॥ इति पृष्ठो विधिं धत्तुमितिहासमर्थं ब्रवीति ॥ शतानंद उवाच ॥ राजा
सीढार्मिकः कश्चिदेव रमणिपूरुके ॥ चंद्रचूड इति ख्यातः प्रजापाल न तत्परः ॥ शानो मधुरवाग्धो रानारायणपरायणः
ममाश्रमं समायातः ॥ सत्यनारायणार्चने ॥ विधानं श्रोतुं कामोसौ मामाहासादं दृष्टुं च ॥ मयापि कथितं तस्मै न त्रिविधं
निषादज ॥ असंकर्य मनसा किं स ॥ नि कामो व जतः क्वचित् ॥ पूजा संभारमाहृत्य कृतं नित्यार्चनं क्रियः ॥ देवा ल
भेऽर्थोऽलेवा मध्ये पूजां समारभते ॥ सायंकाले शिलां स्थाप्य ॥ पूर्णकुंभं समन्वितं ॥ आचार्यं स्वर्गांगेनैव बससाह्वयं
हज्जनन् ॥ गोधूमचूर्णे पादार्धं सेटकादि प्रमाणतः ॥ दुग्धेन तावतायुक्तं शर्कराज्यं समन्वितं ॥ पायसापूपं सयाव

दधिधीरमथाहरेता इति निश्चित्य मनसा निपादः काष्ठविक्रमात् । चतुर्गुणधनं लब्ध्वा स्वस्वभुवनमाप्नुयुः । उद्वाविचैः
फलैः पुष्पैर्धूपैर्मन्त्रैः संपूजयेद्वं भक्त्या । द्विविधैर्वसतिविस्तरैः । नतुष्येदद्रव्यसंस्कारैर्भक्त्या केवलयाया भा
गवात्सर्वतः पूर्णैः । नतधनं दणैकचित् । दुर्योधनकृतां त्यक्त्वा राज्यपूजां जनादेनः । विदुरस्य श्रमावः समातिथ्य
न करोद्दिभुः । सुदामस्तुलकणान् जग्ध्वा मूर्त्युमुदुर्लभाः । संपदादादरिः प्रीत्या भक्तिमात्रमये । तं गोप्यो
गृध्रो विण्मपाधे । तुमुभाश्च विभेषणः । एतच्छरुताद्विजमुखात्सत्यनारायणार्जनः । कृतकृत्यो निषादो भूत्प्रणन्य
द्विजपुंगवः । सगत्वा स्वगोणान् प्राह माहारभ्यहरिरेक्षते । ते हृष्टमानतासा वसुमयं चक्रादृताः । सत्यनारायणः पूज्यः
काष्ठलाभेन यावतो । मृदास्त्रीभ्यः समाचस्युर्दृतातं सर्वमादितः । ताः श्रुत्वा हृष्टमनसा पूजासंभारमादरात् । भ
क्षणात्तत्राचक्रुर्धयाश्रुतविधानतः । ततो मिलित्वा स्वगणैः । पूजां च क्रूर्येयोदितां । कथावसाने ते भक्त्या प्रणेमुर्ग
तपातकाः । स्वजातिभ्यः परेभ्यश्च । प्रसादं बुभुजुस्ततः । पूजाप्रभावतो भिन्नाः पुत्रदारादिभ्युता । भुक्त्वा भोगान्य
धेयैर्वैष्णवं धामलेभिरे । इति श्रीमदितिहाससमुच्चये सत्यनारायणार्चने निषादगणकथानकनामा द्वितीयोऽध्यायः २॥

सादर यागस्थानसमालोक्य प्रशस्तमुदययोः किमत्र क्रियते साभ्यामवद्रलकपूजितैः सभ्याः प्रोचुरनेनात्र-
 सत्यनारायणोक्तिः पूज्यते वधुभिः सार्धं राज्ञालोकानुक्कपया त्वमप्यत्र क्षणं तिष्ठ प्रसादं भुङ्क्ष्व सादरं क-
 थाश्रुत्वा रीतिरियं सत्यनारायणार्चने इति श्रुत्वा लोकमुखान्स्मर्योः फललोचनः साधुः पप्रच्छ करणे किं फ-
 लं कथं विधिस्तथा सभ्याः प्रोचुरमुप्यालं फलं कुर्वतु मुखः विस्तारं शृणु संक्षेपं कथं यासंस्तवाग्रतः निर्धनोपि
 धनाढ्यः स्यादपुत्रः पुत्रवान्भवेत् अष्टराज्योलमेद्राज्यमधोपित्याः सुलोचनः मुच्यते वधनाद्धो निर्भयः स्या-
 द्द्रुपदुरः मनसा कामये वधेलभे तत्तत्स्वकामतः विधानं ततः श्रुत्वा चैलं बभूवा गले वाणिक् दंडवत्प्रणिप-
 त्याहं कामसंभ्यान्नमोदरात् अनपत्योऽस्मि भगवन्वृथैश्वर्योऽव्ययधमः पुत्रं वायदिवान्कन्यां लभेयं तत्प्रसा-
 दतः पताकां चित्नीरुत्वा पूजयिष्य कृपानिधिं सभ्याः सर्वे नमोदंतां कामनासिद्धिरस्नुमे सभ्याः प्रत्यु-
 न्नरचक्रुः विप्रस्त्विनिसादरं हरिं प्रणम्य सभ्याश्च प्रसादं वभुजन्ततः जगाम स्वालयसाधुर्मनसा चित्तं य-
 नहरिः स्वगृहान्नागतं तस्मिन्नायोमंगलपाणयः मंगलानि विचित्राणि ययोचितं मकुर्वत विवेशांतः पू-
 साधुस्तदा परमकोतुही ऋतुस्त्रातासतीलायती पर्यचरत्यति गर्भधृतो साध्वी समये सुपुत्रवतुसां कन्यां
 कनललैलादावायवामादकारिणी साधुः परां मदलेने विततारधनवहु विप्रानादूय वेदज्ञान्कारयामासं-
 गलः लेखयित्वा जन्मपत्रनामचक्रकलावती कलानिधिकलेवासौ वरधेसा कलावती साधुः प्रोढानुतादृष्ट्वा वि-
 वाहयामादितयत् नगरे कविनपरे वणिक् शेषपतिः श्रुतः कुलानोरूपसपन्नः शालोदार्यगुणान्वितः वरया-
 मासतसाधुर्दुहितुः सद्भिः सह शुभलभे वहुधने भंगलरत्नसिन्धौ वेदवादि वनिन देदौ कन्यायथा विधिमाणि-
 मुक्ताप्रवालानिवसनभूषणान्वितं महामोदमनाः साधुमंगलार्थं देदौ बहु प्रमृणानिवासयामासं स्वतेजां मा-

तरंतः तमेनेपुत्रवत्साधुः सतस्यपितृवत्सुधोः अतीतबहुकाले तु सत्यनारायणं च न विस्मृत्य सहजीमा
त्रावाणिज्यायै येषु न देशे शतैरंगच्छन्दशसुमेनोहरं नगरं मदीति रतत्र वासं चकार सः कुर्वन् क्रयविक्रयं
चोचरे वासोमहीमनाः अनभावंच पाचिवनकृतहरिसेवं तेन कर्मविपाकेन तापमापाचिराद्विष्णु
नेरज्ञो गेहरेत्रातमेव न ज्ञात्वानिग्नगतान्सर्वान् हतचरैर्महाधनं मुक्तमालाश्च विविधास्तनीताश्चंद्रसोम
भाः प्रभानेवोधि योराजामृतमगधवादिभिः प्रातः कृत्य समास्थाय सदसिराजसन्निधौ इतस्ततः समायाताः
किं कराराजवल्लभाः प्रोचुः सर्वमहाराज भो शृणुष्व महोपते चारैतैः पुरगतहंतसर्वमहाधनं इति विज्ञा
पितो राजा क्रोधादनिहंत सन्निभः यूयं गत्वा प्रणुह्याथ सचौरैर्द्रव्यमागतं नोचिह्नानिष्ये सगणानि तान्स
समोदिशत् इति वाक्यसमाकर्ण्य प्रजग्मु राजकिंकराः धनं कुत्रापि न प्राप्तं सचौरैराजकिंकराः हतानः सग
णान् राजा किं कुर्महेन कुतः सुखं अदृष्टविचरन् राजा त्रौदूतराजश्च वारसः निर्देशितास्यावाणिज्ये ददेश
विपुलधनं मुकाहारांगलितस्य लुठितं वणिजस्तदा चोरोयामिति तज्ज्ञात्वा संबंधात्सरभ्रणत् सधनसह
जामात्राज्ञातिकमुपानयत् प्रतिकूलहरोतस्मिन् राज्ञापि न विचारितं धेनागारे धनं नीत्वा बद्धासौ तेन दुर्म
ती कारागरे लोहमयैः शृङ्खलैर्गलपादयो इति राजा ज्ञयादूतास्तथाचक्रुर्निबंधं जामात्रासाहितौ सो
धुर्विललापोनिशं मुहुः हापुत्रतातति तजामात कगतंधनं कचसावसेते भाव्या पश्यधातुर्विषयं निदं येन वि
धात्रावाते गेन्येन छेदना निमग्नोदुःखजलधौ कोवावात्यतिसकटात् बहुलं धातुपट्यायन जानामि पुरा कृतं कर्म
एतद्विपाकोऽयं न जाने कस्य वा फलं समा श्वशुरजामात्रोद्वादशयुर्विधादिनोः प्रतिकूलहरोतस्मिन् धनं यत्तद्वह
स्पितं दिनानि बहुजातानि विविक्वायुर्भुजे किल नास्ति तत्पच्यते किंचित् दासो कष्टमावहत् अथैकस्मिन् दिने क

न्याकलावत्पथतत्समः गत्वा विप्रगृहेऽपश्यत्सत्यनारायणार्चनं प्रार्थयतीजगन्नाथद्वारासौ प्रार्थयद्वारं सत्यनारा-
 यणहरेरपितामहं च विप्रगृहे ॥ अगच्छत्यथप्यामि भवतामित्युवाच ह तथैस्तु ब्राह्मणैरुक्तं ततः सा स्वगृहं ययौ मा-
 त्रानिर्भस्मिता चेयतं कलिकुत्र स्थिता शुभे वृत्तं त कथयामास सत्यनारायणार्चनं कलौ प्रत्यक्षफलदं सर्वदा क्रिय-
 तेनैः कर्तुमिच्छाम्यहं यातरनुज्ञातु त्वमर्हसि देव मे यातु जनकं स्वामी च मम कामदः ॥ मात्रा सहति निश्चिंत्या भिक्षां
 धनं गृहं यया ॥ अनीयां सेनसंप्राप्तं द्रव्यं बहु गुणं न्वित तेन संप्रुतं संप्रभारापूजां च कलं वती लोलां वतसिंहं तया
 भक्त्या चक्र प्रपूजते पूजनेन विशेषेण तुष्टो न रयिणः स्वयं नर्मदा तीरं नगरं राज्ञः स्वप्नं ददं शह ॥ रात्रौ सुप्तस्वपे रथ
 केनिद्रां कुर्वति राजानि उवाच विप्र रूपेण बोधय नैः श्लक्ष्णया गिरा ॥ उत्तिष्ठोति ठरा जेतौ तौ सोधू परिमोचय ॥ अपरं
 धविना बद्धं न चिच्छं न भवेव इत्युक्तां तदधि विष्णुर्विनिद्रो नृपतिस्तदा ॥ विस्मितैः सह सोत्थाय दध्यां ब्रह्मसर्पं
 तनुं कारिणं रितं तो गत्वा ददं शं वाणिजाततः ॥ कुत्र सौ वां कुलं किं वा वसतिः कस्य वा पुरे ॥ कथं मत्प्रसमायातो कंनो
 पि च दशाममां साधु प्रार्चतः ॥ रत्नपेरं निवसन् न विष्णुगजातौ जनिर्मम ॥ वाणिज्यार्थं महाराजं वाणिज्यं जीविकां
 मम ॥ मणिमुक्तादिविक्रमं गतं त्विह ते पुरे ॥ येन राज्यं समर्पितौ बद्धौ चौरा विमर्षवति ॥ आवां न चौरौ राजेन्द्र तत्स्वत-
 स्त्वं विचारय ॥ प्रतिकले विधौ कोपादशर्मितां समागतौ ॥ दिना पराधरा जेन्द्र बद्धौ मिथ्या पवादतः ॥ निवेदितं विशे-
 षेण पुण्यं लोकेशि खामणे ॥ युक्तं यत्कुरु राजेन्द्रेत्युक्ता तूष्णीं बभूवतुः ॥ श्रुत्वा तन्निश्चयं कृत्वा तयोर्वधनमोचनं ॥ कारं
 यित्वा परिष्कारं कारयामास नृपापतेः ॥ तेलः सुरभिश्चक्रैः पन्नतु गुणादितः ॥ भोजयित्वा सुभोज्येन राजालंकारं
 वाहनैः महाहवस्त्राभरणैः पूजयामास भूपतिः ॥ अंब्रवृषीं पृथिवीं राजां संहजामादौ मुदा ॥ सांधुरुवाच ॥ कारा
 गारं बहुविधं दुःखमात्ममतः परं ॥ आज्ञापय महाराज देशं यातुं कृपां निवेदय ॥ श्रुत्वा सोधुवचं राजा प्राह कोष्ठाधिकारिण

तरेतनः तमेनेपुत्रवत्सोधुः सतस्यपितृवत्सुधिः अततेबहुकालतुसत्यनारायणचिन् विस्मृत्यसहजाना
त्रावाणिज्यायययोपुनः देशदेशांतरगच्छन्दशसुमनाहरनगरनमदातरत्रवासचकारसः कुर्वन्क्रयविक्रयं
चोचरामिमिश्रमनाः अनन्मावधेमाचिवनकनहरिसेवन तेनकमेवपकिनेतापमापाचिराद्वणिकः एकस्मिंश्चदि
नराज्ञागहरात्रातमेवने ज्ञात्वानिर्वागतान्स्वार्त् हतचोरैर्महाधनं मुक्तमालाश्चविविधास्तेनीताश्चद्रसन्नि
भाः प्रभानेवोधिनीराजामतमगयवादिभिः प्रात कृत्यसमास्थायसदसिराजसन्निधौ इतस्ततः समायाताः
किंकरारजवल्गभाः प्रोचुः सर्वमहाराजभोशृणुष्वमहीपते चारैरतः पुरगंतहतसर्वमहाधनं इतिविज्ञा
पितेराजाक्रोधादनिलसन्निभः धूयंगत्वाप्रणृह्याथसचौरद्रव्यमोगत नोचिद्वनिष्येसगणानितितान्स्
समादिशत् इतिवाक्यसमाकर्ण्यप्रजगमुराजकिंकरा धनंकुत्रापिनप्राप्तंसचौरराजकिंकराः हतानः संग
णान् राजा किंकुर्मोन कुत सुखं अदृष्टविवरनरात्रोदतराजश्चचारसः निर्देशितास्यावाणिज्येदंदेशं
विपुलधनं मुक्ताहारंगलितस्यलुठितंवणिजस्तदा चोरोयमितितज्ञात्वास्वबंधात्सरक्षणत् सधनेसह
जापात्राराज्ञातिकंमुपानयत् प्रतिकूलहरोतस्मिनराज्ञापिनविचारित धेनागारेधनंनीलावद्वासतेनंदुर्म
ती कारागारेलोहमयैः श्रुतैर्लगलपादयो इतिराजाज्ञयादूतास्तथाचक्रुर्निबंधनं जामात्रासाहितासो
धुर्विल्लापोनिशंमुहुः हापुत्रततैततेतिजामात कगतंधनं कचसावसेतेभाय्यापश्यधनुर्विषयं निर्दयेनवि
धात्रावहेतुगुंयेनछजना निमग्नादुःखजलधौकोवात्वास्थितिसकटात् बहुलंधातुपय्यायनजानामिपुंरंकृत क्रमे
णश्रावपाकोयनजानेकस्यवाफल समा श्वशुरजामात्रोद्घादशयुर्विषादिनोः प्रतिकूलहरोतस्मिन्धनंयनद्वह
नेवहुजातानिर्विक्रयबुभुजेकिल नानास्तिर्तपच्यतेकिंचित्दासौकष्टमावहतं अथैकस्मिन्दिनेक

तरेणीभ्यो धनं नीतेन ताः परिपूरय ॥ राजकिंकरतः श्रुत्वा तथा चक्रविलंबितः ॥ प्रमृणोति ज्ञापयामासं स्वदेशं धरणीं
 पतिः ॥ जामात्रा सहितः सां धुर्गतां वादित्रं मंगलैः स्वदेशं चलिताद्यापिन कृतं हरिपूजनं ॥ सत्यनारायणो देवः प्रत्यक्षं
 फलदः कलौ ॥ गच्छतस्तस्य मार्गैर्वै प्रत्यक्षो भूजनाह्वितः ॥ सहरिस्तापसाभूत्वा चक्रैसां धुर्विद्वन इति श्रमिति
 हाससं मुञ्चयेत् सत्यनारायणार्चने साधुविणोपाख्याने तृतीयो ध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
 ॥ तापस उवाच ॥ धनं किनो पुते साधो मामना हृत्या सिभोः ॥ प्रत्युत्तरं न दात्सोऽपि क्षिपन्नौ कांतु गच्छति
 सेषितं द्विधविप्रो भूद्विरोधेनात्र किं फलं ॥ धनं नाका सुनास्तीति साधुश्रुत्वा परो भवत् ॥ किमिदं कस्य बोधो तोष
 ने कुत्र गंतम ॥ इत्थं मृच्छंस्तः साधुर्विललाप पुनः पुनः ॥ जामात्रा बोधितः साधुस्तापसतजगाम ह ॥ गले वसनं
 माधाय प्रणामसतापसं ॥ को भवानिति पप्रच्छ देवो गंधर्व एव वा ॥ देवदेवो यथा कोऽपि न जानेत वदिक्रमं ॥ आज्ञाप
 येमहं भागमाद्विद्वन कारणं ॥ तापस उवाच ॥ आत्मा शत्रुस्तथा शत्रुरात्मा मित्रमिति त्रयं त्वजं
 मोर्त्यं महासाधो प्रवादं वो वृथा कुरु ॥ एवं निषेधितः साधुर्नो वाचतापस पुनः ॥ एवं सतापसः प्राह कृपया पूर्वकर्म तत्
 चंद्रचूडोपदेन च सत्यनारायणं नृप ॥ अनपत्येन सुचिरं पुत्रकामार्थिना वया ॥ प्रार्थितं तत्सु सपन्न मिदानीं ॥ प्रार्थि
 तेनाहं ॥ सत्यनारायणो देवो विश्वव्यापी फलप्रदः ॥ तमना हृत्य दुर्वृद्धे कुतः शंभविता तव ॥ इति विज्ञापितस्तेन ता
 पसतदंशह ॥ प्रणम्य भुविको येन परिक्रम्य पुनः पुनः ॥ तुष्टावत परं सत्यं सत्वा लभितमानसः ॥ साधुरुवाच ॥
 सत्यरूपं सत्यसंधं सत्यनारायणं परं ॥ यस्तत्त्वमनसा सत्यसत्यसत्यनमाम्यहं ॥ त्वन्माया मोहितात्मानो न
 परं सत्यात्मना हितं ॥ दुःखां दुषांसदां मित्रादुःखैश्च सुखमानिनः ॥ मूढो हं धनगर्वेण मर्दाधीकृतलोचनः ॥ न जानेत्वात्म
 नः क्षेमकथं पश्यामि मूढधीः ॥ क्षेमस्वमेममदौ रात्म्यमनमो धाम्ना हरे विभो ॥ आज्ञापयामासं दास्यमयेने चरणस्मरे ॥ इति

स्तुत्वा लक्ष्मद्रदत्त्वांस्वात्मपुरोधसि गत्वा वाढं पूजयिष्ये सत्यनारायणं विभुं सत्यनारायणो देवः पुनः प्रोवाच सादरं
 पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् मामर्चयेत्सदा भक्त्या मत्सन्निध्यं गमिष्यति स्तोष्यते वक्तृतेन न स्तो-
 त्रेण भुवि मानवः ॥ तुष्टो हतस्य दास्यामि कामं येनाखिलं जेत ॥ इत्युक्त्वा तदधे विष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ ॥ जगाम-
 नगरं न्यासे प्राहिणो हूतमाश्रमं शुद्धमागत्य दूतोऽपि प्राह लीलावती प्रति ॥ जामात्रा सहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः
 सत्यनारायणं चाप्यस्थिताः साध्यसकन्यकाः तत्समाप्य मुदा सातकृतकौतुभं गलाः सखीगणैः परिवृतानौ कानीरा-
 जितुं यौ पातुं पतिं मुखाभोजं च कोरीवदिनात्यये श्रवज्ञानात्प्रसादस्य नौकासंप्रतिसंस्तुता निमग्नजलमध्यतः सजामा-
 ता पितृक्षणात् ॥ मंजुमातरं साधुर्बल्लापमहारवं हा हतोस्मीति केनेदु कृतं मे किं विद्वन् कारागारे बहुविधदुःखं
 तत्र संमार्गं संत्यज्य स्वयं तात हाहा किं विधिन कृतं ॥ जामातस्तात तैति कगतोऽसि महामते ॥ पुत्रहीनो यथा-
 स्यतेः पुरे वाहं विद्वितः ॥ ॥ ॥ त्वया सुतेन ससुतः हतः किं जीवितेन मे ॥ अथ लीलावती तत्र गता मंगलं संयुता जामा-
 तुर्मरणं श्रुत्वा पपातं भुवि मूर्च्छिता सुतामालिङ्ग्य व्यलपद्मा हातास्मीति वादिनीः ॥ कलावती चारु कलाश्रुलोचना प्रबालह-
 स्तां पिकलासुकोशलाः ॥ संरजेनेत्रांशुकं णान्विमुचती मुक्तं लताभिः ॥ कया स्यामि कति शामि किं-
 कसामि कं पसुखं ॥ शरणं किं करोम्यद्यो को मे दुःखं यपो हति ॥ अर्धांगं पुरुषस्य स्त्रीवेदाद इति श्रुतिः ॥ तत्पराधिगतं स्त-
 र्मना दधीं जीविनं कथं कलावती बहुविधं विखलां पाति दुःखिता ॥ तथा लीलावती तावत्साधुप्रत्यादिशततः शुश्रूषवा-
 चमकांशे साधोस्तं वकलावती ॥ भर्तृया प्रसादं गृह्णीयात्पतिं प्राप्स्यति सत्वरं ॥ इत्याकाशे वंच श्रुत्वा विस्मयं प्रच-
 कारं सां ॥ नारायणं स्तं कं पयां स्तं शणिस्तं क्षणात्स्वयं ॥ उत्तरयौ साधुसहिता साधुनाति समुत्थिता ॥ जामातरं समा-
 गम्य मुमुदं संगं शोभंश ॥ मृतः पुनः सनाति इति लोकाविति सिस्मिरे ॥ तत्रैव साधुः साह्लादो भक्त्यं पंरं मुपां मुदा पूजासं-

तरणभोधनेनीतेनतापरिपूरय राजकिकरतःश्रुतविषयकविलंबितः प्रणीतज्ञापयामासत्त्वदशधरणी
 पतिः जामात्रासहितःसाधुर्गतिवादित्रमगलैः स्वदेशचलितोद्यापिनकृतहरिपूजनं सत्यनारायणोदेवःप्रत्यक्ष
 फलद्रुक्लः गच्छतस्तस्यमार्गवैप्रत्यक्षभूजनाइनः सहरिस्तापसोभूवाचकैसाधुविहवन इतिश्रमिदिति
 हाससमुद्भयेत्यनारायणार्चनेसाधुवणिजोपाख्यानेतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
 ॥ तापसउवाच ॥ धनंकिनोधुतेसाधोमामनाहृत्ययासिभोः प्रत्युत्तरंनदात्मोपिप्रिपन्नोकांतुगच्छति
 सोपितद्विधिविप्रोभूद्विरोधेनाव्रिकिफलं धननोकासुनास्तीतिसाधुश्रितापरेभिवत् किमिदंकस्यवोहोतोध
 नकुत्रगतममः इत्यमरःस्तःसाधुर्विललापपुनःपुनः जामात्रावोधितःसाधुस्तापसंतजगामह गलवसन
 माधायत्रणानामसतापसं कोभवानितिपप्रच्छदेवोगधर्वएववा देवदेवोयवाकोपिनजनेतवादिक्रमं आज्ञाप
 यमहाभागमाद्वडवनंकारण ॥ तापसउवाच ॥ आत्माशत्रुस्तथाशत्रुरात्माभिन्नमभिन्नक त्वज
 मोर्त्यमहासाधोप्रवादवोव्याकुरु एवंनिबोधितःसाधुर्नोवाचतापसपुनः एवंसतापसःप्राहकृपयापूर्वकमेतद
 चद्रुडोपदनंचसत्यनारायणनृपः अनपत्येनसुचिरंपुत्रकामार्थिनाख्या प्राथितंतसुसपन्न मिदानीं प्राथि
 तेनकिं सत्यनारायणोदेवोविश्वव्यापीफलप्रदः तमनाहत्यदुर्वेदुकुतःशंभवितातव इतिविज्ञापितस्तेनता
 पसतददशह प्रणम्यभुविकार्येनपरिक्रम्यपुनःपुनः तुष्टावतंपरंसत्यंस्त्वाल्लवितमानसः ॥ साधुरुवाच ॥
 सत्यरूपसत्यसधसत्यनारायणपर यत्सत्यमनसासत्यसत्यसत्यनमाम्यह त्वन्मायामोहितात्मानोन
 पश्यत्यात्मनाहित दुःखावधौसदामशत्रुःखंचमुखमानिनः मढाहंधनगवणमदाधीकृतलोचनः नजानेत्वात्म
 नःक्षमकयपश्यामिमूढधीः क्षमस्वममदौरात्म्यनमोधाद्देहेरेविभो आज्ञापयात्मदास्यमेयेनेतेचरणस्मरे इति

स्तुत्वा लक्ष्मद्रुदत्त्वा स्वात्मपुरोधसि । गत्वा वाढूजघिष्ये सत्यनारायणं देवपुनः प्रोवाच सादरं
 पुत्रपौत्रसमायुक्तो भुक्ता भोगाननुत्तमान् । मामर्चयेत्सदा भक्त्या मत्सान्निध्यं गमिष्यति स्तोष्यते वक्तृतेनं स्तो-
 त्रेण भुवि मानवः ॥ नृष्टो हंतस्य दास्यामि कामं येनाखिलं यजेत् । इत्युक्त्वा तर्धे विष्णुः साधुश्च स्वाश्रमं ययौ ॥ जगाम
 नगरं ॥ न्यासं प्राहिणोद्धृतमंश्रं ॥ गृहमागत्य दूतोऽपि प्राह लीलावतीं प्रति । जामात्रा सहितः साधुः कृतकृत्यः समागतः
 सत्यनारायणं चार्चयामि स्थिताः साध्यसकन्यकाः तत्समाप्य मुदा सातुकृतकौतुकं मंगला सखीगणैः परिहृतानौ कानीरा
 जितुं ययौ पातुं पतिमुखां भोजचक्रे रीवादिनात्यये ॥ अचक्ष्णानां सादस्य नौकासं प्रति संप्लुता निमग्ना जलमध्यं तु सजामा
 ता पितृक्षणात् ॥ मंश्रं जामातरं साधुर्बललाप महारवं ॥ हा हतोस्मीति केतुदृक्ते मे किं विड्वनं ॥ कारागारं बहुविधदुःखं
 तत्र समागतं ॥ संत्यक्ष्य स्वयं तां तहां किं विधिना कृतं ॥ जामातस्तात तैति कगतोऽसि महामते ॥ पुत्रहीनो यथा
 सूर्यातः पुरं वाहं विडं वितं ॥ ॥ ॥ त्वया सुतेन ससुतः हतः किं जीवितेन मे ॥ अथ लीलावती तत्र गता मंगलं संप्रयाता ॥ जामा-
 तुर्मरणं श्रुत्वा पंपातं भुवि मुच्छितां सुतां मालिङ्ग्य न्यलपदां हातास्मीति वादिनीः ॥ कलावती चारु कलाश्रुलोचना प्रवालह-
 स्तापि कलासुकोशलाः ॥ सरोजने त्राश्रुकं णान्विमुचती मुक्तं लताभिः ॥ कया स्यामि कति श्रानि किं
 करोमि कं पं मुखं ॥ शरणं किं करोम्यथ को मे दुःखं यथेह ति ॥ अर्धांगपुरुषस्य स्त्रीवेदं वादं इति श्रुतिः ॥ तत्पराधर्मं तस्मै
 स्मं दधीणी जीवनं कथं कलावती बद्धुविधं विललापातिदुःखिता ॥ तथा लीलावती तावत्साधुप्रत्यादिशंततः शुश्रूषावा-
 चमांशोसाधोस्तैव कलावती ॥ भक्त्या प्रसादं गृह्णीयात्पतिं प्राप्स्यति सत्वरः ॥ इत्याकाशेन च श्रुत्वा विस्मयं प्रच-
 कार सां ॥ नृशिर्यणस्य कृपया स्तरणि स्तंक्षणात्स्वयं ॥ उत्तरथैसाधुसहिता साधुनाति समुत्थिता ॥ जामातरं समा-
 न्यं मुमुक्षुं संगोभूषा ॥ मृतः पुनः समायाति इति लोकाविशिस्मिरे ॥ तत्रैव साधुसाह्लादो भर्त्तयः पिरमपामुदा ॥ पूजासां

भारमाह तुलोकानां ज्ञापयन्तः श्रानयामास विप्राः श्रानसा मस्यान्मित्रां धवान् । पूर्वस्थापितमुद्राभिः फलेनानां विधेः
 शुभैः मणिमुक्तांस्त्रिपुण्यैः पद्मपंकजजातिभिः उत्सवकार्यामासुर्नानालंकारैरौघैः विमानैर्वहुवर्णैश्च नानारूपामर
 प्रभैः । अर्घ्यभोज्यैश्च आभूषणैर्नगैर्बलेन्दुलङ्कादिभिः । पुजयित्वा विधानेन परिक्रम्य रुपा निधिः । स्तुतुं नगद्वयं वाचा
 प्रणनामपुनः पुनः । संधिरुवाच । प्रणमामि संस्यसंधं सत्यनारायणं प्रभुं । ममापराधिनो मौढ्या विनाशयदयानिधि
 सुरासुरनरानां गुराचारं कृपलिवः । सर्वे त्वं गंसजाताश्चापराधान् भस्मस्व मे । इति स्तुत्वा जगन्नाथं द्रुवहपति
 तौ भुवि । प्रमोक्षपूजाविमलहठस्तनुरुहः प्रभुः । ब्राह्मणान् भोजयेन्भक्त्या स्वजात्यां मात्यबांधवान् । प्रसादं सृणो
 भुक्तायै न पुत्रादिभिवृतः । इह लोके सुखं प्राप्य अतैर्वर्गतिमुरामां । विधिननिनयो भक्त्या सत्यनारायणां चर्त्तः कृत्वा
 कामान् विप्रोति विधिना चित्तान् सदा । अपुत्रः पुत्रमाप्नोति निधनो धनमाप्नुयात् । विधवा शृणुयाद् दत्तं यौवधव्यना
 भ्यजन्मनि । कुमारं सत्पातं चैव लभते नान्न स संशयः । वृद्धो वातरुणो वापि पूजयेत् स ततः हरे । इह भुक्तांस्त्रिपुण्यभोगा
 न्ते मोक्षं वाप्नुयात् । इति हासमिमं भक्त्या शृणुयाद्वापि यतः । सोऽपि विष्णोः प्रियतरः काममिद्धिमवाप्नुयात् । इति
 श्रीमदितिहासं समुच्चयं । स्तुतौ न कसंवादे । सत्यनारायणार्चने । साधुवैश्यवरप्रदानं चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४॥
 अप्रसवे कामावाप्तये । हरिनामस्मरणमेव महाव्रतम् । तथा चोक्तम् । श्रीविष्णुनामरहितं वा विदुषां न शोभते
 तस्य । तन्नाम संयुता चेदधिवा विभवा जते सैव । हरेनामेव नामैव नामैव मम जीवनं । कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्ये
 वर्गतिरन्यपेत्स्य भियुक्तोक्तिरुक्तं न स्यत्तत्तद्गवद्वान्सरंभरणं । कस्मिन्काले केनाधिकारिणां कयं स्मरन्तं यमित्यत उक्तं हे
 माद्रिविष्णुयमोत्तरादिषु । चक्रिणहलिनचैव शाङ्गिनखड्गगिनं तथा । मोक्षार्थी प्रवसंश्चैव दिशुः प्रचिन्त्यादिपुष्प
 रैर्तुः । अच्युतं चापि न चैव सर्वसर्वेश्वरं विभुं । संस्मरेत्पुरुषं भक्त्या । व्यवहारेऽपुं सर्वदा । कर्मवराहं मत्स्यं च । जलप्र

तरणेस्मरेत् ॥ आजिष्णुमस्मिजनेनेजपेन्नामत्वतंत्रितः ॥ संश्रामाभिमुखो गच्छन्संस्मरेत्त्वपराजितं ॥ केशवंपुंडरी
काक्षपुष्करं सततं योजयेत् ॥ तत्र वाधासुसर्वासु हृषिकेशं तथा जपेत् ॥ अच्युतं चामृतं चैव जपेदौषधकर्मणि ॥ गरुडध्वजा
नुस्मरेत् ॥ शशिपद्मो मुच्यते नरः ॥ १ ॥ ज्वरदोषि शिरोरोगविषवीर्यं प्रशाम्यति ॥ २ ॥ ग्रहनक्षत्रपीडासु देवाघाटवीधुं च
दस्युर्वैभितिर्गंधेषु षण्णाम्रासिंहादिसंकटे ॥ अधकारितथातीव्रे नरसिंहेति कीर्तयेत् ॥ ३ ॥ नारायणं शार्ङ्गधरं श्रीधरं गज
भीतिं ॥ चामरं खड्गं निनैव दुःस्वप्न नरः स्मरेत् ॥ अग्निदाहे समुत्पन्ने संस्मरेत् जलशायिनं ॥ बलभद्रं तु द्वाथैः कुण्या
रं भूल्लुपुं धत्ति ॥ ठं कर्त्तुं यो द्विष्णुं प्रस्वापे मायवं तथा ॥ भोजने चैव गोविंदं सर्वं त्रयं धूमसूदनं ॥ नारायणं सर्वकालं क्षुत्प्र
सखलनादिषु ॥ स्नाने देवाधीने होमेषु प्राणिपते प्रदक्षिणे ॥ कीर्तयेद्वासुदेवं च त्वनुक्तेष्वपि यादवं ॥ काग्यारं भुक्त्वा राज
न्यं यथैष्टं तामकीर्त्तयेत् ॥ जगतां गलं विष्णुमां गले पृथक् कीर्त्तयेदिति ॥ अथ सर्वरोगनिवृत्तये ॥ नाम त्रयमंत्राः ॥ अस्य
अतीनामित्रं यमवंस्य ॥ चं सिंष्टं यं पनारदाः क्रुपयः ॥ महाविष्णुर्महानरसिंहो महावराहो देवता ॥ अनुष्टुप् गायत्री सु
तला निच्छंदांसि ॥ विहितार्थेनाम त्रयजपे विनियोगः ॥ ओं अच्युताय नमः ॥ १ ॥ ओं अनंताय नमः ॥ २ ॥ ओं गोविंदाय नमः ॥
श्रीवांगमृतं ॥ प्रभवेनमं ॥ ३ ॥ ओं शंभवे नमः ॥ ४ ॥ ओं पशुपतये नमः ॥ ५ ॥ इति विष्णोः शिवस्य च नमस्तयमंत्राः ॥ ६ ॥ स्वास्ति श्री
रणवीरसिंहं धरणीपालिविद्वान्यां ग्रणीः ॥ ७ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
यो दत्तसमृच्चः ॥ इति श्रीमत्सूर्यवंशावतसरघुकुलश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे अभवच्छक्षपूजा
दिकृत्यरत्नसमृच्चयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
अग्निहोत्रादिकर्मणि संपादितं कलौ युगे ॥ गंगास्नानं हरिनामस्मरणमेव महाव्रतमित्युच्यते ॥ तथा पुराणेषु
तापितं चैव तपः ॥ हापरेतुं द्वयपेक्षाः ॥ कलौ गौवैकवल् ॥ तथा कृते तु सर्वे धीनि त्रितायां पुष्करतपः ॥ हापरेतुं कुरुक्षेत्रं कल

गंगाविशिष्यते कच्छाति कच्छाणि तथैकत्वाय रं फलेमाप्यते सदा द्वा द्वयाण्येव तल्ले भजान्द्वीजले संसारीणैव मग्नानां भूतानां शरीराणां धर्मा नान्यः शरीर एतदः काश्चिदुपायो दृश्यते कश्चित् विना गंगां गंधमर्थो शरण्यं सर्वदेहिनां गंगा पाते कस्य हि सर्वतत्त्वाथ साधिका इयं हि सर्वस्वानां मिहामुत्र सुखप्रदा सर्वदेव्यो गंगा परं ब्रह्म स्वरूपिणी स्वानुभूतं प्रमाणादिभक्तिग्राह्या महेश्वरी भावानुरूपफलदा गंगा सर्वजगद्धिता सर्वज्ञानमयो देव्या सर्वसंसारारिणी सर्वोपकारिणी नित्यं सर्वतः पुण्यदायिनी ज्ञानमध्ययनहोमो ध्यानं दानं तपो मुखः सर्वमतः स्थितं भक्त्या गंगायां नात्र संशयः अहो महं प्राभावो गंगायाः श्रूयते सदा सिद्धयः सिद्धलिङ्गानिरसलिङ्गानि सर्वशः स्पर्शलिङ्गानि दिव्यानि तथो दिव्यो पधानि च महारत्नमयान्येव प्रदानानि बहुन्यपि दिव्यरत्नान्यनेकानि चित्तमणिगुणास्तथा गंगाजलो तस्तिष्ठति निगूढानि सहस्रशः अतएव सुसंख्या कलौ गौदेकवलमिति महाभारते तिस्रः कोट्यर्धकोटी च तीर्थानां वापुः प्रवीत सर्वदा कालिकाले तु गंगायां नात्र संशयः पादो सर्वसारमयो याचस्व कीयानंदरूपिणी प्रीत्यै वलं लिप्या च त्वं स्वमूर्तिं प्रेमेश्वर यो सो सर्वगतो विष्णुश्चित्स्वरूपी जनार्दनः स एव ब्रह्म रूपेण गंगाभो नात्र संशयः ब्रह्मांडं कलौ तु सर्वतीर्थेणैव स्ववीर्यं स्वभावतः गंगायां प्रतिमुञ्चति सा धेवी न कुत्रचित् गंगानारद संवादे भजति मुनयः सर्वैस्त्वमेकं किन्नमं ज्ञासि अं वत्सव दर्शनं मुक्तिर्न जने ज्ञानं फलं गंगास्नानात् परं स्नानं भूतं न भविष्यति विरोपतः कलिपुगे पापं हन्ती चिंजान्द्वी कौम्ये गंगायां च गंगायां च पापं पिडानं समं मतं विशेषतः कलियुगे गंगापिंडः प्रशस्यते भविष्य कलौ गौवर्गैव कलौ गौदेकवलं का कलौ मुक्तिमाप्नोति गंगासेवा विनारः अथ श्रीगंगाभगवत्यासां त्विहैवैव रूपं स्कांदे कंदारखंडे ऋषिभिः पृष्टो लोमहर्षणि सूतो वसिष्ठः रुंधती संवादे नाहं अरुंधत्युवाच अक्षरं यत्परं ब्रह्म यस्मिन् सर्वं भिदंतं कथं तदं ज्ञायते लोको किं नाम ममतदहं कथं प्राप्स्यति च मे युगे विप्रादयः परं तपो भक्ति

विहीनानांकलियुगे गतिः ॥ वासिष्ठ उवाच । यो सो सनातनो देवः परात्मा जगदीश्वरः । उवाच प्रकृतं स
पन्नां सारात्सारतरंगिण्यां ईश्वर उवाच परात्मानिर्गुणः शांतो व्यक्ताव्यको निराश्रयः सर्वात्मा सर्वभूतेशः स
त्यानंदो निरंजनः । एक एव त्रिलोकिकात्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः इत्याद्युपक्रम्य । तदेव परमं ब्रह्म जलात्मा भगवान् जन-
यत्रां विनिमहादेवि श्रुतं च तद्गुणं ब्रह्मांडकोटयोऽयं स्मिन्नन्ता ब्रह्मकोटयः । उन्मज्जति निमज्जति जल-
ह्मये न कशः ब्रह्मांडि प्रतिब्रह्मादि त्रयो देवाः सवासवाः इति तद्ब्रह्म विज्ञेयमनंत सर्वतो मुखं तदेव सर्वरूपेण ब्रह्मांडि
पुप्रवर्तते । तदेतत्परमं ब्रह्मद्रवरूपं महेश्वरि गंगारूपं पुण्यतमं पृथिव्यामागतां शिवे गंगं तेति ततो देवि गंगानाम
वर्भवह । देव्युवाच । यदैतद्ब्रह्म तदेव त्वया ब्रह्मांडवाह्यतः । तद्वदस्व कथं देव प्राप्सुमौ निरामयं । किमर्थं स्त्रीत्व
संप्राप्तिर्देवस्य परमात्मनः । ईश्वर उवाच । शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टं हि न वत्सुते । उत्पत्तिं द्ववरूपस्य देवस्य परमात्मनः
पुराप्रथमकसंगं जगत्सर्वं मेयसति शय्यायां शेषं संज्ञायां सुषुप्तायां भगवान् प्रभुः । कल्पादौ पुनरेवासौ सिमधुराखिलं
जगत् । तत्सर्वं च ततो देवि रुन्मलं नाभिं मध्यतः जातं तस्मिन्महाभागे ब्रह्माजातं भ्रतुं मुखलोकां नृजसृजं जेतुं कस्तथा
हं परमेश्वरं । उन्मृज्या क्षीणि केनासौ भगवंत सनातनं ब्रह्मोवाच । अहं सृष्टेऽस्मिन्भवता लोकां कं स्रक्ष्याम्यहं प्रभो । स
र्वज्ञत्वं मया लब्धं किमन्यद्दरयाति मे पापिनश्चापि सृष्ट्याः पुण्यात्मानस्तथैव च तेषां मुक्तिर्भवेद्यस्मात्तत्कुरुष्व म
हाप्रभो । अस्माभिरपि यत्र त्वं ध्येयसि पुरुष पम । भविष्यति नरलोके नमामो ह न संवृताः वांताव तेनैव त्वस्यंति पुण्या
पुण्यस्वभावंतः । स्वल्पेनैवाप्युपायेन तेषां मुक्तिवदप्रभो । श्रीभगवानुवाच । सम्यगुक्तं त्वया ब्रह्मन्कर्तव्यं । वच-
नंतं च । श्रेष्ठित्वाद्यास्तु दक्षस्व संभविष्यति कन्यकाः देवानां प्रियकार्मा यमादित्या गर्भसंभवः । इंद्रानुजो भविष्या

मिवामनस्त्वमुपागतः तस्मिन्नेवतदाकालेवलिनमातुदानवः एद्रपदसमादातुकरिष्यतिमहामखं तस्मिन्ने
 वमहायज्ञेछल्लयिष्याम्यहंवालं पुनरन्यनरूपणयाचयिष्येपदत्रयं पदेनैकनजगतीहरिष्येसर्वचरां द्वितीया
 येनक्रमेणायस्वमर्हजनतापसान् काल्वाचार्द्धेनैवराजमञ्जतापुण्यैर्वैरं विष्णवघ्निणाप्रचरतां कटाहोभेदितो
 वलितं अतन्तकोटिद्रह्मांडाईदृशास्त्वधिकस्तथा तरंगभिर्गसिलोलविवचरतिमहाजले तदेवद्रवरूपोहानित्यो
 स्मिन्पुरनायके तेनवनस्वजेतेनरधेनसहसातुत इवरूपातुत्रसांडधाराब्रह्मसमुद्रवा आयास्यतिमहाभागे
 यास्मृता मोक्षदायिनीगामिष्यतिमेधाराततोंगाभविष्यति एकततद्विभिगेनस्वर्गमिष्यामिपद्मज पुनःपाताल
 मार्गैर्वृत्वाभोगवतीन्दो तदानाम्नात्रिपथगां स्मरणात् पापनाशिनी तदेवमेपररूपसर्वकामार्थसिद्धिदेनरा
 दर्शनमात्रेणभविष्यतिविकल्मषाः धन्यास्तएवमनुजामदद्रवेभक्तितत्परातेषामुक्तिर्महाभागसुलभात्मकरोस्थिताः
 नयोगानाशतेनापिन्तपोभिर्नैकनचित् संनृप्यामितथाब्रह्मन्थेहंतज्जलार्चनादिति विष्णुपुराणे ततः प्रव
 र्त्तेब्रह्मन्सर्वपापहरासरित् गंगादेवांगनांसगमनलेपनपंजरा समंताद्ब्रह्मणः पुण्यगंगापततिवेदिवि सात
 त्रपतितादिक्षुचतुर्धोप्रत्यपद्यत् सीतावालकनंदाचक्षुभुद्राचैकमात महाभारते महापुण्यांगमनात्पतंती
 तामहेश्वरः दधारशिरसादेवीतामेवादिविसेवते ब्रह्मपुराणेपायंत्रिपथंगाकाथिता षष्ठादौकृष्णपक्षेनुभूमौसु
 त्निहिताभवेत् यावत्पुनरभावांस्यादिनानिदशनित्यशः शुक्लंप्रतिपदारभ्यदिनानिदशसंख्या पातालेसन्नि
 धानंहिपावनीसाकरोतिहि शुक्लैकादशिकादीनिगंगास्वर्गतरंगिणी पंचम्यतानिसादेवीसंगसान्निहिताभवते
 सान्निहितादिव्यरूपेणप्रत्यक्षाभवतीत्यर्थः देवानांपर्बतादीनानंदीनामपिरूपद्वैविध्यंश्रुतिस्मृतिपुराणादिषुप्रसिद्ध
 मेवंतयाचोक्तं हिमवतंप्रातिसप्तार्षिभिः काठिन्यंस्थवेरकायंभवतां सर्वमर्पितं इदंतुतेभक्तिनम्यमहदाराधनंवपुरि

ति गंडकीशिलादिष्वश्रुत्वादितरुषुविण्वादीनामि वंगंगजलेगंगायाश्रपित्रह्यद्रवरूपत्ववेदितव्यम् आगमशा-
स्त्रेदेवतानारूपत्रयमुक्तम् स्थूलसूक्ष्मपरंचितिकरचरणशिरोवदनाद्यंग-विशिष्टस्थूल-सूक्ष्मंत्रादिरूपम् परं
वासनाभयसंवगतंचेति तथाचोक्तयोगवासिष्ठे । सामान्यपरमंचेतिद्वे रूपे विद्धिमेव घ-पाण्यादियुक्तं सामान्यं
यत्तुमुद्राउपासते परंरूपमनाद्यंतंयन्मैवमनागपि ब्रह्मात्मपरमात्मनिस्थादिशब्दस्तदुदीर्यते सामान्यं द्वि-
विधंप्रोक्तं स्पृष्टसूक्ष्मविभेदतः यत्तुगंगादीनां जलादिरूपंतत्स्थूलस्थूलतरवा-ब्रह्मांडांतर्वर्तिब्रह्मांडोवाहिब्रह्माद्रव-
मेवेतितयाचान्यत्रापिब्रह्माद्विविधसकलनिष्कलंचेति द्वेब्रह्मणोवेदितव्यपरंचापरमेवचेति श्रुतेः तत्रपरं निष्कलं श्रुतं
रंसकलं तच्चापिद्विविधं जगन्नियामकंजगदात्मकंचेति यतीनांमंत्रिणाथैवज्ञानिनांयोगिनामपि ध्यानपू-
जानिर्मितंहितनूतनगुह्यातिमायया तथाच शिवशक्तिगणेशाकिंविष्णुरूपात्मईश्वरः उपासनानुसारेणभक्तानां
भोगमोक्षददति तथाच गंगाभवानीगायत्रीकालीलक्ष्मीः सरस्वती राजराजेश्वरीवालाश्यामलालालि-
तातथा कूर्मपुराणेदेवीवाक्यहिमवतंप्रति अशक्तोयदिमांध्यातुमेश्वरं परमवयं तदामेसकलरूपेकाल्याख्ये-
नंतभेदिनि यदेवरूपमेतातमनसोगोचरंतव तन्निष्ठस्तत्परोभूत्वातदर्शनपरोभव यत्तुमनिष्कलरूपंचिन्मात्रं
केवलं शिवं ज्ञानैकेनतच्छब्दंछेदेनपरमंपदमिति एवंगंगात्वरूपंभक्तानामुपासनानुसारेणसकलपातकापहं
भोगमोक्षप्रदंच्चासिद्धं मत्स्यपुराणे क्षितौतारयतेमर्त्यान्नागांस्तारयतेह्यधः दिवितारयतेदेवांस्तनत्रिपथगा-
स्मृता तथाचैवमेतस्याः परब्रह्माद्रवरूपायोदेवनद्यायथाकथंचिदुपास्यासर्वप्राणिजातस्यमोक्षप्राप्त्याऽकां-
डसृष्ट्युच्छेदः स्यादतो गंगाभक्तिगोपनंपुराणंतरेषूक्तं बहुदोषमहादुःखं ज्ञात्वामानुष्यमंश्रुव मत्वाकालियुगंधोरेणं
गामक्तिस्तुगोपिता गंगाभक्तिगोपकंचांसिपुराणसंहितासुपन्यस्तानि तथाचसृजत्कुमारसंहितायां कलेदं

शसहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीं । तदर्धजान्हवीतोपतदधेदेवतागणः । इत्यादीनि । अत्रायंसंदेहः । कलेदंशः
 सहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्यार्थः । एकस्मिन्कलौवाकलिसामान्येवा चतुर्गुणसहस्रं त्रह्मणोदिनमु-
 च्यते । कृतेव्रताद्वापरकलीनामेकयुगं तत्सहस्रं त्रह्मणोदिनं । तदेकल्पउच्यते । तत्रयेकास्मिन्कलौहारिग-
 गादीनामिदिनीत्याशुउच्यते । सकलिः । कतमकथ्येतिज्ञातव्यं । यदिकलिसामान्येहरिगंगादीनामिदिनीत्याग-
 उच्यते । तदात्रह्मणोदिवसेकलिसहस्रं प्रसिद्धं । तत्रैकस्मिन्कलौहारिगंगादिगङ्गादिगङ्गादिनामे-
 दिपुभगीरयेनैवपुनर्गङ्गानयनादिकं संपद्यते । किंच कलेरादिमदशवर्षसहस्रादिष्वेवहरिगंगादीनामे-
 दिनीत्यागादेष्वुच्यते । तदा कृतेतुसर्वतीर्थाणित्रतायां पुष्करं । द्वापरेतुकुरुक्षेत्रकलौगंगैवकेवलमित्या-
 त्सौवैयर्थ्यमापद्यते । तस्मादत्र कलेदंशसहस्रातिहरिस्त्यक्षयतिमिदिनीमित्यस्य चतुर्गुणसहस्राति यः
 स्वतिष्ठतिमदशसहस्रवर्षेषुहरिर्मिदिनीत्यक्षयति । एवं तदर्धजान्हवीदेवीतदधेदेवतागणइत्ययिज्ञेयम् ।
 समर्थयितुमत्रगङ्गानयनार्थंभगीरथोपाख्यानम् । स्कंदपुराणेकेदारखंडे ईश्वरं प्रति ॥ भगीरथउवाच ॥
 महामागकपिलाशिसमीरिताः । तेगच्छंतुयथास्वर्गतवदेवप्रसादतः । गङ्गाख्यं परमं ब्रह्मवर्तते । शिख-
 तन्मेदेहिपितृणां हिंसमुद्धाराय मे प्रभो । कपिलाशिविनिर्दग्धा गच्छेयुः परमांगतिं । अन्ये कलियुगे घो-
 राः पुण्यविवाजिताः । दृष्ट्वा लोकान्दिगच्छन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभान् । पीत्वामृतमयं वारिमुक्तिमैश्वरमाप्नुयुः ॥
 श्वरउवाच ॥ तदहमितवेदानीं सर्वपापभयापहं । सर्वपाहितकामायत्वयोक्तं परमं बवः स्फुरदिदं दुकलाभास्व
 टव्यां विराजिताः । धारात्रैलोक्यपापघ्नां गृहाणापित्मुकये । यस्यादर्शनमात्रेण सर्वपापं पराङ्मतिः । यादधारु-
 षीव्यापारकलेशो विभुः । पुत्रीगङ्गाननं पापं धीतैर्नैव वारिणां ॥ शिवउवाच ॥ मयामुक्ता हि सा धारापतिता

श्रीमुखेगिरौ तस्याः प्रवाहवेगेन खडितावहोद्रयः त्रिवैयतितामर्त्यै ब्रह्महत्पौघनाशिनी भगीरथो-
 पिसंप्राप्य गंगां परमदुर्लभां मेनेकृतार्थमात्मानं प्रणामपुनः पुनः अयराजानहवाहुर्नदनाद्रिसमीपतः वासु-
 किप्रमुखास्त्रागांस्तपस्तप्तुसमागतान् तमेवार्थं चित्तमानान् शिवसन्त्यस्तनानसान् कीर्तयतो हि गंगेति गंगां-
 गेति चासकृद्वदता न चिन्ता विष्टो गंगांस्ते तु मन्त्रोदधे चित्तयामासु बहूधा किं कर्तव्यमतं परं पातालैनाग-
 निलयेन यिष्यंति सरिद्धरां किं कर्तव्यं कुत्र गच्छेको मेदुःखं व्यपोहति नाम्नां सहस्रमारूपा तं गंगयास्तत्रा-
 र्धति दिव्यरूपधरा देवी प्रत्यक्षं प्राह तं च पम् ॥ गंगोवाच ॥ तुष्टास्मि स तं वत्स तपसा तव भूपते वरं-
 वरय भद्रं ते वराहोऽसि भगीरथ ॥ भगीरथ उवाच ॥ कृपां हि दासेस्मिन्मम चिदुःखसमाकुले न गंतव्य-
 त्वपादे विपातालः निलये शुभे विना मुक्तिं प्रेषयित्वा मपि दृढकोपदग्धकान् त्वया समग्रभावेन स्थेयं भारतव-
 र्पके समग्रभावेन स्थेयं भारतखंडके समग्रभावेन पातालैः गतव्या त्वभागसाहित्येनेत्यर्थः ॥ श्रीगंगोवाच
 ॥ भगीरथ महाराज एव न भविष्यति यावच्च द्रग्रहे शाद्यास्थायं लंघ्यं वरमडले तावत्कीर्त्तिर्महाराज भविता ते-
 त्रिलोके मद्रूपा कीर्त्तिस्तव स्थिरैरवभवतीत्यर्थः नामापितवचश्च त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कलौर्द्वितीयपादे तु ग-
 भिष्यामि पुनस्तलं तदा पातालमार्गे वै भूत्वा भोगवती नदी तत्रैव नागान् प्रति ॥ गंगोवाच ॥ भगीरथे-
 न स तं कैलासाद्वेवासुके निमंत्रितास्मि भूमौ हि पिष्टाणामुक्ति कारणात् सांप्रतंतदवश्यं हि कर्तव्यं भगवन्मया
 चरभेस्मिन् युगे भूपञ्चागमिष्यामि स्थलं इदानीं मुंचमांशीघ्रं स मुद्रे मे मतिर्गतिः चरमेऽस्मिन् आगामिनि-
 कलि युगे द्वितीयपादे भोगवती नदी भूत्वा सुमद्रमार्गेणागमिष्यामि नतु भूमिमार्गेण एतावता त्रैदं संपन्नं दि-
 वितारयते देवास्त्रागांस्तारयते ह्यधः भूमीतारयते मर्त्यास्तेन त्रिपथगा रसृता समुद्रमार्गेण भोगवती भूत्वा पाताले

स्थभागीरधीरूपा गंगागमनमिति तस्मान्नास्तिकादियुत्तयुपन्यस्तपौराणवाक्यैः सर्वथागंगा
 तथाच स्कादिकेदारखण्डेमायापुरीगंगाद्वारनाहात्स्ये ॥ 'धन्यानांपुरुषाणांहिगंगाद्वारस्यकु
 र्पाकंसंक्रमेतीवपुण्यदं तत्रापिकुभराशेस्थवाक्पतोमरवदिते । इत्याद्युपक्रम्योक्तं
 स्थास्यतिप्रवरकुलो गंगाद्वारचकेदारंकाशीगंगगमस्तथा' : 'गंगापिसंगतायत्राशारे
 गापिस्थायतेत्रैवसत्यमेतदाशेवेरितामिति । जलेविष्णुस्थलेविष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके
 णुःसर्वविष्णुमयंजगत् इतिगंगास्थितिनिर्णयः' । 'अथकुलेदंशसहस्रतिहरिस्त्यक्ष्य
 र्थकः कस्यांतकालउच्यते कलेदंशसहस्रतिहरिस्त्यक्ष्यातिभेदेनी 'तदर्धजान्हवीतोयत्
 नतिप्रातंगंगोवेतावतीर्थानिर्मातिच स्वस्वेस्थानेनृणांपापापावदेवहरंतिच यदेवाद्दृश्यगंगा
 रत्नं विचार्यैवतुतीर्थानिगन्विष्यंतिघरातलात् ब्रह्मांडे कलौतुसर्वतीर्थानिस्वस्ववीर्यस्वभा
 र्ममुंचंतिसानुदेवीनकुत्रचित् अथकल्पांतकालोवर्ण्यते श्रीभागवतेद्वादशस्कधे चतुर्गुणस
 मिते सकल्पोयत्रमनवश्चतुर्दंशविशांपते तदंतेप्रलयस्तावद्वाहीरात्रिरुदाहता त्रयोला
 दयापहि एषनैमित्तिकः प्रोक्तः प्रलयोयत्रविश्वसृक् शैतेनतासनोविश्वमात्मसात्कृत्यचा
 रेब्रह्माच तयोरेभदविविक्षायात्रब्रह्मणोनतासनत्वं ब्रह्मणोनिद्रानिमिरीकृत्यप्रवृत्तमानो
 तत्कप्रलयः अंडकोशस्तुसंघातोविघातउपसादिते' पर्जन्यः शतवर्षाणिभूमौराजन्नवर्षति
 क्षमाणा क्षुधादंताः क्षयंयास्यांतिशनकैः कालेनोपडुताः प्रजाः सामुद्रदेहिकंभौमरसंसा-
 भैः पिवतेघोरं सर्वेनैवविमुंचति ततःसर्वतकोवन्दिः संकर्षणमुखोऽधिपतः 'दहत्यानिलवेगो-

द्यः शून्याभिविवरानुद्य उपर्यधः समं ताञ्च शिखाभिर्विन्दिहसूर्ययोः दह्यमानं विभात्यंडदग्धगोमयापिडवत् ततः
 प्रचंडपलनोर्वपाणामधिकं शतं परं संवर्तकोवातिधूमं खंरजसावृतं ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेकशः शतं
 वर्षाणोर्बर्षेतेन दंतिरभ्रसः स्वर्नैः तत एकेदकविश्वं ब्रह्मांडविवरांतरम् ॥ तदेव गंगागमनम् ननु प्रतीति
 पययुगमिति शिवसर्वमेव संपन्नम् ॥

अथ गंगा माहात्म्यांतरम्

मुक्तभानुकपालभुक्तिपुण्डावलोपुमलीनिभा वन्हीलाजनिभादृशोर्मणिनिभाभोगोकरेभोगिनां नृत्याव-
 र्चविवर्तनोरितपयः संमूर्च्छनोछालिताः खेलतोहरिमूर्ध्नि पानुसततंगंगाः पयोर्विदव १ नत्वाहरिहरोद्देशो
 रणवीरहरेर्भुद्धे हरिगंगासुरेशानां कलामताविविच्यते २ तथाच पुराणेषु अग्निहोत्रादिकर्माणि सापापानिक
 लोयुगे गंगास्तानं हरेर्नाम निरयाय मिदहयम् ३ हरेर्नाम वनामैव खलु पावनं कलौ गस्त्येव नास्त्येव नास्त्ये
 व गतिरन्यथा ४ भविष्योत्तरे ध्य नं कृतमोक्षहेतुस्ते तायांतच्चैव तपः द्वापरे तु हयदज्ञाः कलौ गैव केवला ५
 कृतनुसर्वतीयाणि त्रेतायां पुष्करं वरं द्वापरे तु कुरुक्षेत्रे कलौ गंगाविशिष्यते भविष्ये कलौ गैव गैव कलौ गौ
 व केवलः कः कलौ मुक्तिमापन्नो गंगासेवा विनानरः अथ श्रीभगवत्या गंगायास्ताविकं परब्रह्मस्वरूपमुच्यते स्कां
 देकदारं खंडे शोनादिभिर्ऋषिभिः पृष्टः सौतिर्विसृष्टारुंधतीं संवादेनाह ॥ अरुध्यतु वाच अक्षरं यत्परं ब्र-
 ह्मयस्मिन् सर्वमिदं तत् कथं तद् ब्रह्माय ते लोके किं नाम तद् ब्रह्म कथं ज्ञास्यति चरमे युगे विप्रादयः परं तपोभक्तिवि

गङ्गा गमनं ननु भूमिस्थभागरीरधीरूपा गङ्गा गमनमिति तस्मान्नास्ति कादियुत्पन्नं यत्पुन्यं स्तपो राणवाक्यैः सर्वथा गङ्गा
 तिरौपाननं सभाव्यं तथाच स्कान्दे केदारखण्डे मायापुरी गङ्गाद्वारा न हात्म्ये ॥ ॥ धन्यानां पुरुषाणां हि गङ्गाद्वारस्य द
 शानं विशेषतस्तु मेपाकं संक्रमेतीव पुण्यं तत्रापि कुंभराशिस्थ वाक्पतो मरुदिते ॥ इत्याद्युपक्रम्योक्तं
 क्षेत्राणां पंचकं पृच्छ्यां स्यास्यति प्रवरे कलो गङ्गाद्वारं च केदारं काशी गङ्गां गमस्तथा ॥ गङ्गापि संगता यत्र सागरे
 एमहामते ॥ गङ्गापि स्यास्यते नैव सत्यमेतत्तत्र शिवेति मतिः ॥ जले विष्णुस्य लेवि विष्णुः पर्वतमस्तु के
 ज्वालामालाकुले विष्णुः सर्वविष्णुमयं जगत् इति गङ्गास्यति निर्णयः ॥ अथ कले दशसहस्राति हरिस्त्यक्षत्र
 ति मेदिनीमित्यप्यं समर्थकः कल्पांतकाल उच्यते कले दशसहस्राति हरिस्त्यक्षयति मेदिनी ॥ तदर्थं जान्हवीतोयंत
 दधं देवतागणः यावन्ति प्रतिगंगावेतावती र्थानि सति च स्वस्वे स्थाने नृणां पापं तावदेव हरति च यदैवा दृश्यं गङ्गा
 स्यात्को वा तत्पापमाहरेत् ॥ विचार्यैव तूती र्थानि गच्छिष्यति धरा तलात् ब्रह्मांडे कलौ तु सर्वती र्थाणि स्वस्ववर्षीय स्वभा
 भवतः ॥ गङ्गायां श्रुतिं मुंचति सा तु देवी न कुत्रचित् अथ कल्पांतकाले वपुर्वते श्रीभागवते द्वादशस्कंधे चतुर्थशत
 हस्तनुब्रह्मणो दिनमुच्यते सकल्पो यत्र मनवश्चतुर्दशविंशते तदेते प्रलयस्तावद्ब्राह्मरी त्रिरुदाहता त्रयो लो
 का इमे यत्र कल्प्येते प्रलयायाहि एतैर्मित्तिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसृक् शेते न तास नो विश्वमात्मसात्कृत्य चा
 त्मभूः अत्रात्मभू र्हरिर्ब्रह्मा च तयो रभेदविषया यात्र ब्रह्मणो न ता सनत्वं ब्रह्मणो निद्रानिमिती कृत्य प्रयंतमानो
 लोकत्रय प्रलयो नैमित्तिक प्रलयः श्रुद्धो यस्तु संघातो विघात उपसादिते ॥ पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन्नवर्षति
 तदानी रत्रेह्यन्यान्यं भक्षमाणाः क्षुधा दीप्ताः क्षयं स्यात्तिशनकैः काले नो पदुताः प्रजाः सामुद्रं देहि कं भो मरसंसा-
 र्वाणिकोरविः रश्मिभिः पिवते धारैः सर्वानेव विमुंचति ततः सर्वर्चको वह्निः संकर्षणं मुखोऽधिपतः ॥ दहत्यनिलवे गो-

हीनानां कथं कालियुगे गतिः वसिष्ठ उवाच यो सौ सनातनो देवः परात्मा जगदीश्वरः उवाच भक्तिं संपन्नासारा
 त्सारतरं प्रभुः ईश्वर उवाच परात्मा निर्गुणः शान्तिव्यक्तो व्यक्तो निराश्रयः सर्वोत्सा सर्वभूतेशः सत्यानंदो
 निरंजनः एक एव त्रिलोकात्मा सत्त्वादिगुणवर्जितः इत्याद्युपक्रम्य तदेव परमं ब्रह्म जलात्मा भगवान्जः यद्वा
 बुनिमहादेवि अपारोचितदुर्गमे ब्रह्मांडकोटयोस्मिन्नंतं ब्रह्मकोटयः उन्मज्जंति निमज्जंति जलब्रह्मण्यनेकशः
 ब्रह्मांडं प्रति ब्रह्मादि त्रयो देवाः सवासवाः इति तद्ब्रह्म विज्ञेयमनंतं सर्वतोमुखं तदेव सर्वरूपेण ब्रह्माडिषु प्रवर्तते
 तदेव परंपरं ब्रह्मद्रवरूपं महेश्वरं गंगारूपया पुण्यतमं पृथिव्यामागतं शिवे गांगेतो ततो देवि गंगानामवभव
 ॥ देव्युवाच ॥ यदेतद्ब्रह्म तदेव त्वया ब्रह्मांडबाह्यतः तद्ब्रह्म स्वकथेदव प्राप्तं भूमिनिगमयं किमर्थं श्रि-
 त्वं संप्राप्तिं देवस्य परमात्मनः ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृच्छं हि मवत्सुते उत्पत्तिं द्वैवरूप
 स्य देवस्य परमात्मनः पुरा प्रथमं केसर्गे जगत्पद्ममेतसि शय्यायां शेषसंज्ञायां मुष्वापभगवान्प्रभुः कल्पा
 दीपुनरे वासोऽसि मृशखिलं जगत् तस्य चित्तयतोऽविकमलं नाभिं मध्यतः जातं तस्मिन् महाभागे ब्रह्माजातश्चतु
 मुखः लोकान्सृजं सृजेत्युक्तस्तमाह परमेश्वरं उन्मृज्या क्षीणि केनासौ भगवंतं सनातनं ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 अहं सृष्टोऽस्मि भवतो लोकं स्रक्ष्याम्यहं प्रभो सर्वज्ञत्वं मया लब्धं किमन्यद्दरया मिते पापिनश्चापि स्रष्टव्याः पुण्या
 त्मानस्तथैव च तेषां मुक्तिर्भवेद्यस्मात्तत्कुरुष्व महाप्रभो अस्माभिरपि यत्र त्वं ध्येयोऽसि पुरुषर्षभ भविष्यति नरा
 लोकनायामोहेन संसृताः त्वां तत्त्वतो न वेत्स्यंति पुण्यापुण्यस्वभावतः स्वल्पेन वाप्युपायेन तेषां मुक्तिवदप्रभो श्री
 भगवानुवाच सम्पुङ्गवं त्वया ब्रह्मन्कर्तव्यं वचनं तव श्रदि त्याद्यास्तु दुःशस्य संभविष्यति कन्यकाः देवार्ताः प्रि
 यकामार्थमदित्यागं भंसंभवः इंद्रानुजो भविष्यामि वामतत्त्वमुपागतः तस्मिन्नेव तदा काले बलिर्नामा तु दानवः

एतद् पदसमादिस्तुः करिष्यति महामखतस्मिन्नेव महायज्ञोच्छलयिष्याम्यहं बलिः । पदत्रये याचयिष्ये पुण्यरूपान्तरेण वै
 पदेनैकेन जगतां हरिष्ये भूर्भुवात्मिकां द्वितीयेन पदेनैव स्वर्गमर्द्धजनतापसान् । कांत्वा चार्धेन वै राजमर्धेना पुण्यं तैवरं
 विष्णुं विप्रिणां प्रचरता कटाहो भेदितो बलात् । अनेकैकोटिब्रह्मांड ईदृशास्त्वधिकास्ततः । तरंगभंगि संलोलानि चरं
 तिमं हजले । तदेव द्रव्यरूपे हं चित्सोस्मि सुखनायक । तेन मेन खजातेन द्रुपेण सह सा तु तत् । - द्रवरूपं तु ब्रह्मांडं य
 रं ब्रह्मसमुद्रं वा । आयास्यति महाभाग यास्मृता मोक्षदायिनी । गंगामिष्यति विधारा ततो गंगामिविष्यति । एकेन
 तद्विभागेनैस्वर्गमिष्यामि पद्मज पुनः पातालमार्गे वै भूत्वा भोगवती नदी । तदानीं आत्रिपथगारमरणात्पापज्ञा यिती
 तदेव मपरं रूपं सर्वकार्यसिद्धिदं । नरादर्शनमात्रेण भविष्यति विकल्मषाः धन्यास्त एव मनुजामद्वयौ भक्तिस्परः ।
 तेषामुक्तिं महभागं सुलभां लंके रस्थिताः । नयोगानां शतेनापिन तपोभिर्न च ज्यया संतुष्यामि तथा देवि यथा हंत जला
 र्धेनात् । एतेन गंगायाः परब्रह्मद्रवस्वरूपत्वमुक्तः । तथा च भारते । यो सौ विश्वं भरो देवि श्रित्स्वरूपं जनार्दनः । स
 एव द्रवरूपेण गंगां भो नात्र तं शयः । अयं गंगागमः प्रस्तूयते । विष्णुपुराणे । ततः प्रववृते ब्रह्मन् सर्वपापहरा सरित् ।
 गंगादेव गंगानां संगमनुले प्रनापैजरा । संप्रता ब्रह्मणः पुर्यां गंगा पतति वै दिवि । सा तु पतिता दिक्षु चतुर्धा प्रत्युपधात
 सीता चार्धं कंदं च यतुर्भेद्रे तैवैकमात् । महाभारते । महापुण्यां च गंगनात्यर्तं तीतां महेश्वरः । दधारा शिरसा देवी
 तामेव दिवि सेवते । - एवं विधाया परब्रह्मद्रव परमार्थतत्त्वरूपायाः श्रीगंगा भगवत्सायार्थरूपतत्त्वविज्ञानात्स्मर
 ण दर्शनपानां वर्गाहननां मंत्रोच्चारणार्चनादिरूपोपपत्त्या सकलजंतुना सद्यैवैकं शुशुक्लोकादि मोक्षप्राप्त्या कांड
 एव सृष्ट्युच्छेदं भयात् । गंगाभक्तिगोपनपुराणांतरवचनैरुक्तं । तथा च बहुदोषं महादुःखं ज्ञात्वा मानुष्यमध्रुवं । मत्वा
 कलियुगं घोरं गंगाभक्तिस्तु गोपिता । अतो गंगाभक्तिगोपकानि वचनानि । ब्रह्मैव वेत्तादिपुराणेषु अन्यस्तानि । कले

तितदा विप्रनिबोसहिहिमाचले ॥ काश्यासहकरिण्यामिसर्वतीर्थसमन्वितः ॥ अनादिसिद्धतत्स्थानं वनं तत्सुर्वदे-
बहि ॥ यत्र भगीरथी गङ्गाप्युत्तराश्रितवाहिनी ॥ असीचवरणयत्र सन्निभा ते सदैव हि ॥ काश्यां हि यानि तीर्थ-
पितानि सर्वाणि तत्र हि ॥ वनं ते सर्वदा नूनं भुक्तिमुक्ति करणीव ॥ अन्येषु तीर्थेषु राजपुकाश्यामपि द्विजोत्तमाः ॥ अश्र-
शंशं भाग तो विप्रां निवसामि सदानघाः ॥ केदारमण्डले विप्राः साकल्येन स्थितिं मे ॥ येन केनाप्युपायेन ह्यस्मि
च्छवतत्र वै ॥ अमंगलं जीवितं तु मरणं यत्र मंगलं ॥ इतः प्रभृतिभो विप्रास्तत्रैव निवसाम्यहं ॥ यावति काश्या-
तीर्थोपि तानि तत्रैव संति हि ॥ बहुना किमिहो केन सामुक्तेः कारणं परं ॥ तत्र ज्ञानं विनान्यत्र मुक्तिर्नैवास्ति दुर्लभा ॥ अ-
त्र सांप्राप्य ते देहत्यागं नैव महाव्रताः ॥ तस्मादस्मात्पुण्यतमं स्थानं नास्ति महीं तले केदारमण्डले सारात्सारे नैव मे पुरी-
इयमेवं कलौ म्लेच्छजनसकुलकेध्रुवं ॥ काशीतिरुयां तियात्येव नान्यथामभाषितं ॥ कलावंतार्हिताकाशपवनप्रव-
लो घृताः ॥ भविष्यति तदा ह्यस्यां काशां सज्ञा विमुक्तिदा ॥ इदं तत्परमं योगं स्थानमस्ति सुनिर्मलं ॥ पापिष्ठास्तत्र
जानन्ति मर्ममायाविभोहिताः ॥ धर्मज्ञाश्च सदा चराः सुशीलाः सत्यवादिनः ॥ एतदेव परं स्याज्जानन्ति शास्त्रनिश्चया-
त् ॥ लोकां केशवो कोटीर्गङ्गा ज्यानगरं धनुः ॥ कलिर्लक्षः शरो विष्णुः शिवो धन्वी पुनातुवः ॥ अथ पुनर्गङ्गायाम्
हि मां प्रस्तूयते ॥ पुराणां तैरपु ॥ तस्यास्त्रिपथगत्वं प्रतिमासमप्युक्तं ॥ दिवितारयेत् देवान्नागांस्तारयेत् द्रुघः ॥ भू-
भौतारयेत् मर्त्यस्ते मन्त्रिपथगस्मृता पद्भ्या दौ कृष्णपक्षे तु भूमासिन्निहिता भवेत् ॥ यावत्पुनरमावास्या दिनानि दशानि
त्यशः ॥ शुक्लप्रतिपदार्भ्यदिनादि दश संख्यया ॥ पातालपि त्रिपथगसां निधानं करोति हि ॥ शुक्लैकादशिकादीनि
भर्गांस्त्रिंशत्तरंगिणी ॥ पंचम्यं तानि सा देवी स्वर्गसां निहिता भवेत् ॥ सामान्यसराया त्रिपथगैर्विशेषसराया सन्निधा-
नं करोतीत्यर्थः ॥ अर्धगङ्गा भूमावागमस्यातये ॥ संक्षेपतो भगीरथोपाख्यानमप्युच्यते ॥ केदारखण्डः ॥ गङ्गावर्ग-

सत्यतपसातोपितांशिवप्रति भगीरथउवाच पितरोमहोदेवकपिलाशिसमीलिताः तेगच्छंतुपथास्वर्गतव
 देवप्रसादतःगंगारूपं परमं ब्रह्मवर्तति शिखरेतव तन्मदेहिपितृणां हि समुद्धारायैव प्रभो अपिलाशिविनिर्दग्धा
 गच्छेयुः परमां गतिं अन्ये कलियुगो घोरा नराः पुण्याविवर्जिताः दृष्टालोकान्हि गच्छंतु पुनरावृत्तिदुर्लभान्
 पीत्वामृतमयं वरिमुक्तेमिभ्यर्थयामाप्नुयुः ईश्वर उवाच तद्वदामितेव दानीं सर्वपापभयापहं सर्वेषां हितकामाय
 त्वयोक्तं परमं वचः स्फुरद्दिकलभास्वज्जटाटव्यां विराजितां धारात्रिलोक्यपापघ्नीं गृहाण पितृमृतकये यस्याद
 शनमात्रेण सर्वेषां त्रिभुगं तियां दधारपुरा ब्रह्माव्यापारकलशो विभुः पुत्रीगमनजं पापघ्नौ ते तेनैव वारिणा देवीं
 प्रति शिव उवाच मयामुक्ता हे सा धारापतिता श्रीमुखे गिरौ यस्याः प्रवाहे वेगेन खंडिता वहवो द्रव्यः त्रिधा
 वेपतिता गत्स्यं ब्रह्मसौ घनाशनी भगीरथोपि संप्राप्य गंगैत्रिलोक्यपावनीं मेनेकृतार्थमास्मानं प्रणामां पुनः पुनः
 अथ राजा महाबहू नंदनाद्रिः समीपतः वासुकिप्रमुखा न्नागांस्तपस्तप्तुं समागतान् तमेवार्थं चित्यमानान् शिवसंन्य
 स्तमानसान् कीर्तयतो हि गंगेति गंगेति गंगेति चासकृत् दृष्ट्वा तच्चित्तयामास गंगंस्तोतुं मनोदधे सहस्रनामभिर्गंगान्
 त्वाच व पुनः पुनः धितयामास बहुधा किं कर्तव्यमतः परं पातालनागानिलयेन यिष्यति सरिद्वारम् किं कर्तव्यं कृतं वम्
 को मे दुःखं व्यपोहति नास्मांसहस्वमास्यातं गंगायास्तत्र पावति दिव्यरूपधरा देवी प्रत्यक्षप्राह तं वृषं गंगोवाच ॥
 तुष्टास्मि सततं वस्तपसातव भूपते वरं वरय भद्रं ते वाराहोऽसि भगीरथ राजोवाच कृपां विधेहि दासोऽस्मि नम्यं पि दुःख
 समाकुलेन गंतव्यं स्वयं देवि पातालुनिलये शुभे विना मुक्तिं प्रैपयित्वा मत्पितृहन्कोपदग्धकान् त्वया समप्रभावेन स्थ
 यं भारुत खड्गे गंगोवाच ॥ भगीरथ महाभाग एवमेव भविष्यति यावच्चंद्रग्रहे शायाः स्यास्यत्येवर मंडले
 तावत्कीर्तिर्महाभाग भविता ते त्रिलोकके नामापितवच्च भ्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कलेर्द्वितीयापदेतुं गमिष्यामि पु

नस्तलं तदापातालमगवे भूत्वाभोगवतीनदी नागान्प्रत्युवाच भगीरथेनस्वर्लोकादानीतास्मीहवासुके
साप्रततदवश्यंहि कर्तव्यभगवन्मया चरमेस्मिन्पुगेभयआगमिष्यामितेथलं इदानीमुचमांशीघ्रसमुद्रेमेग
तिमता इत्यत्र कलहतितीयापदे समुद्रमार्गेणपातालगमनस्वयमेवोक्तं तच्च तदर्थेजानहवीदेवातिकलेः पंच
सहस्रवर्षात्कालेनापपन्नं कदास्याः प्रादुर्भावकालइतिपृष्ठे साप्यनेकधाभगवतोरामकृष्णादेरवतारंतरा
दुर्भावचतेजयः तथाहि श्रीगंगायाः प्रादुर्भावकालः कपिलज्ञयाभगीरथतयोनिमित्तकोनवस्कंधेप्रसिद्धः
सचभगीरथइदंवाकुशजः ववस्वतमन्वतरेवभूव ततोपिपूर्ववस्वतमन्वतरेवलयज्ञालिंगस्यभगवतोवामपादगु
ष्ठनखाग्रभिन्नब्रह्मांडकटाहविवरद्वाराब्रह्मद्रवधारादिवोमधून्यवतारैतिभगीरथातपनापूर्वमेववस्वतमन्वतरेअ
यते नचदिवोमधूरयवतारैतितेनविद्यद्गंगाज्ञायते साभगीरथतपनात्पूर्वमुविनावतारैतिवाच्यतस्याश्रप
चमस्कथस्यगद्यवाक्यनभुविश्रीगमेनप्रसिद्धिः तथासीताचालकनंदेः स्यारभ्यभूयतीतिभारतवर्षः दक्षिणस्यां
दिशिजलधिंप्राविशति इत्येत्यनुगधेननकेवलवस्वतमन्वतरेऽङ्गंगायाभुविआगमनंज्ञायते एवंचसतिप्रल
येपि श्रीगंगायाः स्थितिःसुहृतीयस्कंधेश्रूयते स्वधुन्याद्रेः स्वजटाकल्पैरुपस्पृशतश्रृणोपधातामिति
श्लोके नचतस्यदैनदिनप्रलयत्वात् स्वायंभुवमन्वतरे श्रीगंगायाभुविप्रादुर्भावो नवासीदितिवाच्यं चतुर्थ
स्कंधेत्वायंभुवमन्वतरेऽपितस्याः प्रादुर्भावोलिखितः तथाहि नवध्याभवतामिन्द्रायज्ञजोभगवन्ननु यज्ञि
यांसथयज्ञानयस्यपास्तनवः सुराः श्लोकेनानेनपृथुकालेस्वायंभुवमन्वतरेनिश्चयते तदायज्ञस्यैद्रत्वात् श्री
गंगायाविवद्यमानत्वं तदतत्रैवपृथुचरिते गंगायमुनयोर्निर्धारंतरक्षेत्रमावसत् आरब्धानेववभुजेभोगान्पुण्य
जिह्वासया अन्यच्चतत्रैवदक्षयज्ञातिऽवपृथुस्नानं प्रयागेविश्वसृग्भिः कृतमित्यपिचतुर्थस्कंधेश्रूयते तथाच

आहुत्यावभृत्क्षानंगंगायमुत्तयान्विताः । विरजेनात्मानासंगस्वरवधानययुस्ततः । एतदपि स्वायंभुवमन्वतर एवा
 सीदिति गन्मते । एवं च सति । यदि स्वायंभुवमन्वतर श्रिंगगायाभुवि प्रादुर्भावः । आसीत्तर्हि वेलयज्ञे । उद्भवः किं
 मिति निरूपितस्ततोपि पश्चाद्गीरथद्वारा श्रिंगगायाः प्रादुर्भावा निरूप्यत इति कथं संगच्छते । इति सुदेहसिद्धांतो
 त्र निरूप्यते ॥ श्रिंगगायाः प्रादुर्भावस्तवत् । भगवतः प्रादुर्भाववत्सदासत्त्वेपि समुदाशेषकारणांतरेण पुनः पुनर्व
 प्यते । यथा च गोल्लवर्णने । उपास्थोपासकभावननवसुखं पुनराहाद्या । अवतारावर्णिताः तेषामेवावतारास्तत्र तत्र का
 लश्रप्यते । यथा च भरतखंडे ॥ उपास्थो नारायण उपासकानारदः । तथा अन्येष्वपि खंडेषु अवतारांतरास्तत्रोपास्थो
 पासकभेदाः सन्ति । एवं च सति स्वायंभुवमन्वतरे दक्षसुतायां धर्मात्तरनारायणो भगवतो मत्तिभेदेनावतीर्णतः चरवाय
 भवमन्वतरे भरतखंडे पूज्यत्वेन स्थितौ । एवमन्येषामप्यवताराणां देवभौमविलंबकुठं पुमान्तिभेदेन स्थिता यावत्कल्पा
 धिकारं श्रूयते । तथा च पाद्मे । वैकुण्ठभुवने नित्यनिवसति महोज्ज्वला । अवताराः सदा तत्र मस्य कूर्मादयो खिलाः दाना
 पादानुरहितानैव प्रकृतिजाः क्वचित् । न च पाद्मवचनैव कुठपदश्रवणात् । भौमो विलश्रवैकुठोन भवतीति वाच्यं यत्र यत्र
 गबान्साक्षात्प्रतिपत्तवैकुण्ठोऽस्तीत्यभिप्रायात् । वैकुण्ठपदस्योपलक्षणात् । यन्निकेतं तु निर्गुण इत्येकादशस्क
 धे भगवद्वाक्याच्च । एवं च सति । श्रिंगगायानेकवर्णत्रिविक्रमपदोद्भवत्वमंगीकारेण । तस्याः सुगुणब्रह्मद्रवत्वात् । त
 द्भरणोद्भवत्वं च । केन चिद्वैकुण्ठाश्रितं सिंहादिव दशविंशोऽपि मंतव्यः । यथा भगवत्तु आविर्भावोऽपि नित्यं । तथा गंगाया
 श्रद्धया विभो विनिमित्तं स्वीकर्तव्यं । तथा च गंगायां परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां । धर्मसंस्थापनार्थाय
 संभवाभियुगुणे ॥ इति वत्तंगंगायात्रा पिज्ञातव्यं । तथा हि यत् । कल्पाभरत एव ब्रह्मांडरचनासहभूतो भूगोलखगो
 लयोः प्रादुर्भावस्तत्सहभूतो भुवि सप्तसंमुद्रानां । गंगायमुनादि नदीनां सुमेवादि प्रवर्तानां च रचनाज्ञेया । अतश्च स्वा

यं भुवादि चतुर्दशमन्वन्तरे पुंगुशालोके स्थास्यत्येव केन चिन्निमित्तेन तिरोभागे जाते नैव स्वतन्मन्वन्तरे त्रिचक्रमुच्यते
रणवद्भूता ततोपिकेन चिद्धेतुनतिरोभूता सगरालजानुदधी पूर्ववत् स्वतन्मन्वन्तरे भगीरथद्वारा प्रादुर्भूता तथा च
त्रसप्रभाणि का उपपत्तिरुपन्यस्ता जन्तुना योगबलेन कोधात्पीता पुनरपि वैशाखशुक्लसप्तम्यां तत्कर्णरंध्रा व्या
दुर्भूता तपा अगस्त्येन पीतः क्षारसमुद्र इति रोहितः तत्पुनरपि प्रसवे देना विरासीत् इति तत्र पुराणांतरे पु
अप्यते अतः श्रीगंगायां अत्रियथा तथा प्रादुर्भवे संदेह सुधीर्भिनैकार्थ्यः इत्यलम् अथैतज्जातीयकः संदेह
स्तु सप्तसमुद्राणामुत्पात्ता विभवति सप्तसमुद्रान्विना सप्तद्वीपविभागो न स्यात् अतश्च सप्तसमुद्राः कदा उत्पन्ना
इति विचार्यते सप्तसमुद्राणामुत्पत्तिस्तवास्त्रियव्रतयचरणत्वात् तदेव च मस्कंधे प्रसिद्धा ततः पूर्वसप्तसमुद्रानां स
त्रितिनः ततोपि पूर्वतो आ सन्नमेव तृतीयस्कंधे कदंभं प्रति भगवद्वाक्यं प्रजापति सुतः स्यादमनुर्विख्यातम
मकः ब्रह्मावर्तयो धिवसन् शास्ति सप्तार्णवामही अतः प्रियव्रतयचरात्सप्तसमुद्राणामुत्पत्तिर्भूधा स्यात् ते
त्पितुर्मनोरज्येपि शास्ति सप्तार्णवामहीमित्युक्ते रित्येवं संदेहे जायमाने अत्रोच्यते कल्पारंभे सप्तद्वीपाः
ससागरा एव एव प्रजापती सि सृक्षया उत्पन्नेति गंगोद्भवप्रकरणे स्थितं अत्रापि सप्रमाणोपपत्तिस्तानुदुच्यते
यद्यपि सप्तद्वीपा सप्तसागरा मेदिनी कल्पारंभकालमारभ्य प्रलयपर्यंतं स्थास्यत्येव तथापि मध्ये अगस्त्यादि
भिर्योगसिद्ध्यादि हतुभिरन्येबा दृष्टप्रायेः कैश्चिद्धेतुभिस्तेषां समुद्राणां मध्ये एकस्य वातिरोधाने जाते केना चिद्धेतु
ना श्रीगंगावत् अगस्त्यादिभिः प्रियव्रतादिभ्यो बातेषामुत्पत्तिरित्यादेव अगस्त्याख्यानं बह्वभारतादौ तत्र तत्रा
स्येव तत्र अगस्त्येन जंबूद्वीपमर्षादा विधाभकः क्षारसमुद्र एकपीतस्तत्त्वात् अस्मिन् तात्वात् इव विलोकितः पुन
अक्षरसमुद्रो निःसारितः नाहितादृशानां योगिनां समुद्रपानंतत्त्वात् पुराणयोगबलेन दुर्घटं अतश्चान्येषामपि पण्णा

समुद्राणामाविर्भावतिरोभावप्रमाणालाभेशंकायामुपपन्नानायां तत्राप्युत्तरमाह तथाहि स्वार्थभुवमनुरा
 ज्यकालेसप्तसमुद्राणांतृतीयस्कधेस्थितिश्रवणात् प्रियव्रतराज्यकालेतेषामुत्पत्तिस्तिस्रोभावान्यथानुपपत्त्यान
 स्यात् अतोमनुराज्यनंतरं केनचिद्विदुनातेषांतिरोधानेनजतियेतिरोभूतस्तएवप्रियव्रतरथस्वातात्पुनरुद्धताइति
 रीत्या तृतीयपंचमस्कंधयोः सप्ताणोत्पत्तौविशेषपरिहारःकृतः नचरात्रिविलोपमात्रं प्रियव्रतचरितं
 स्वर्कचैव्यमित्यत्र अर्कवत्परिश्रमणेप्रियव्रतरथंचरणस्यापिध्रुवपूर्वपाशानिमध्येनसूर्यरथस्याक्षसुरूपवर्तस्यमू
 र्ध्वनिर्गमनसोत्तरपर्वतस्योपरिउत्तरभागेस्वीकृतोप्रियव्रतरथचक्रस्याप्यर्कवत्परिश्रमणेस्वीकृतसप्तज
 लंधीनां भूनिःस्थैरथचक्रंविनाउत्पत्तेरसंभवात् अतःकर्मविमानवत् योगमयः प्रियव्रतस्यरथतच्चक्रंचभगव
 द्दयसनावलंबनचसप्तसमुद्राणामाविर्भावैवयोगनिर्भितोविज्ञेयः पूर्वस्मात् क्षारसमुद्रकरणाद्रथचरणात् उत्तर
 सप्तसमुद्रकरणादुत्तरादृशानांसमुद्राणांकरणादुत्तरादृशरथस्तच्चक्रचसमुद्धृतं अन्यथाचक्रस्यैकप्रकारेस्वकारेपुर्व
 स्मादुत्तरादृशैर्द्वैपसमुद्राणांद्विगुणमानेनोत्पत्तिर्नसंभवतीतिभावः नचविद्वन्मालीमाहेश्वरायरक्षसारुद्रदत्तेनसौ
 र्येणविमानेनसूर्यस्येष्टोष्टतोश्रमणेनरात्रिविलोपितकर्मवत् प्रियव्रतस्यापितावन्मात्रएवकर्मनसंभवति ॥ ८४८॥
 श्रमणाभावात् भूमिष्टेनचक्रेणसूर्यगतिःप्रियव्रतगतरथगतैर्नपम्यात् ब्रह्मांडप्रकाशकत्वंनस्यादितिवाच्यं
 सूर्यवद्वतेरभावोपिचंद्रवत्प्रकाशकत्वायोगप्रभावाच्च ब्रह्मांडप्रकाशकत्वेसंदेहोनाकार्यः योगिनस्तावत्
 दंडोदिनापिमूर्त्यंशेपादेकर्मकर्तुंशक्ताः एवहि आस्यापिकामहाभारतेश्रूयते तथाहि विश्वामि

वस्तावच्चशिष्टेऽशात्वासिष्टात्मानस्तपत्कृष्टप्रद्वृत्तह्मणोक्तंजगाम 'गत्वाचष्टवान्' 'ममतपेधिकं वसि
ष्टस्येवेति तच्छ्रुत्वा ब्रह्मातमाह विश्वमित्रवंतावत्सूर्य्यशेषदिग्गजानवानय । तच्छ्रुत्वा विश्वमित्रो
त्वागमनार्थं सूर्य्यमाह ततः सूर्य्यश्चाह मयि गते दिनरात्र्यदिव्यवहारो न भविष्यतीति शेषं प्रति विश्वमित्रो
गमनायाह ततः शेषोप्याह मयि गते धराकोधारयिष्यति तथैव तं दिग्गजा अप्युचुः - अस्मा सुगते पु
निरालंबा पातालयास्यतीति ततो विश्वमित्रस्तेषामुदंतं ब्रह्माणप्रत्याह 'ततो ब्रह्मा स्मयन् विश्वमित्रमुवाच
वशिष्टमवानय तेन्युकेव शिष्टे समागते वशिष्टमपि ब्रह्मा दिग्गजादीना मानयनायादिष्टवान् तथैव वसिष्ठो
पि गत्वा तानुवाच तमपि ते तथैवोचुः वसिष्ठोऽपि तानाह मम कौपीनं सूर्य्यकर्म करिष्यति शेषकर्म ब्रह्मदंडो दिग्ग
जानां कर्मकमंडलुश्चेति तथा कृत्वा वसिष्टस्तान्सर्वान् ब्रह्मणोऽदृश्यत् 'ब्रह्मा विश्वमित्रमाह तपसः श्रेष्ठं त्वयै
व ज्ञातव्यं किं प्रश्नो नो नितिरस्तो विश्वमित्रस्तूष्णीं जगामेति दिक् एवमेव प्रियव्रता गस्त्यादीनामपि योगवलं
ज्ञातव्यं किंच विराट्पुरुषब्रह्मादंपुंडरीके स्थूलदेहे इडापिंगलासुषुम्णास्यास्ति स्त्रोनाड्यस्ताश्च गंगायमु
ना सरस्वत्या स्यास्तासां बलोपः सति ब्रह्मादिकदापि न संभवति इदानीं च यथा प्रयोगे वहिर्दृष्टः अप्रकाशापि सर
स्वतो विंदुसरो वरादौ प्रगटावर्त्तते तथा भरतखंडे वर्त्तमानायाः श्रीगंगायाः 'काश्मीरमंडलादावपि औत्तथ
वणात् ततश्च बहूनां श्रोतसां मध्ये कस्याचित् तत्त्रोतसः कालगत्या अप्रगटत्वेपि अन्यथा संसृता लुप्तस्या
पित्रो तसः पुनराविर्भाव संभवत् एवं भरतखंडेपि गंगाया लोपो न भवतीति संक्षेपः गंगायाः सुषुम्णा सामान्ये त्वेन

ब्रह्माडांतरकर्मत्वेनमुक्तिप्रदत्वे वैश्वानरंयातिविहायसागतः सुषुम्णयाब्रह्मपथेनशोचिषा विधूतकल्कोथ
 हररुद्रस्तात्प्रयातिचक्रंनृपशुभारामेतिद्वितयिस्कंधे तद्वीकायांसुषुम्णानाड्यासाचदेहाद्बहिरपिविततास्तौ
 त्याह एवंब्रह्मद्रवस्वरूपांमुक्तिप्रदाश्रीगंगाभरतखंडत्यागंनकटापिकरिष्यतीतिश्रेयोर्धिभिरास्तिकवरैःश्रद्धेय
 मितिंसिद्धांतः गंगामुक्तिप्रदानित्यासदाधेयामनीयिभिः लोपस्तस्यानवैजानुयत्तवैव्रह्मरूपिणीतिमाकेत
 स्यामापतिविद्वाद्भिर्मर्शः अन्यच्च नवरंगादिभिर्येनैवैरपि काशीकाशमीरादिस्थानेषुविश्वेश्वरादिदेवताम
 दिराप्नुहुत्यस्वराध्यागाराणियज्ञोपवीतावतारणम्लेछोकरणादि महंतिदुराचरणानिकलेरयुतवर्षातपंचसह
 त्वांतकालात्पूर्वमेवकृतानि तस्माद्यदापापस्यबाहुल्यंयवनाक्रान्तभूतलमित्याद्युक्तप्रवलतरपवनोपद्रवएव न
 पठ्यन्तहेतव्यंनदातव्यद्विजाःकचित् एवंन्यवारपद्मभैररीशेषिणसर्बतः इतिवेणाज्ञादिवत् हरिस्थिति
 गंगास्थिति काश्यादिस्थानानां दिविदिवानक्षत्रादर्शनवदंतर्भाव हेतुस्तथाच गंगासरस्वतीलक्ष्मीनां
 दीभाव प्राप्तिरूपभगवच्छापोद्धारहेतुरपिज्ञेयः ॥ अतश्चैवंबोध्यं ॥ कलिकालेपि यदायदाहिधर्म
 स्यग्लानिर्भवतिभारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहमिति भगवदुक्तेर्भगवतांशकलारूपश्रो
 तस्मार्तधर्मस्थापकास्तिकवरराजाद्याज्ञया यदायदाधर्मप्रवृत्तिर्जायते तदातदापुनरपिनकनक्षत्रदर्शनव
 द्भूयोपिकाश्यादिक्षेत्राणांहरिकर्तितंगंगादिमहिमोदयोभवत्येव कलेरयुतवर्षातिहरिस्त्यदयतिमेदिनी तदर्थं
 जाह्नवीदेवीतदर्थेदेवतागण इत्यादिब्रह्मवैवर्गादिवचनानितुकलिदोषमूचनपराण्येव कलिदोषास्तुपुराणांतरेषूपन्य

स्ताः प्राप्तेकालियुगे धरे नराः पुण्याविवर्जिताः दुराचाररताः सर्वसत्यधर्मप्रगुमुखाः परापवादनिरताः परद्रव्या
 भिलाषिणः परस्त्रीसक्तनृजसः परहिंसापरायणाः देहात्ममतयोमूढाः नास्तिकाः पशुबुद्धयः मातृपितृकृतद्वे
 षाः कृतघ्नाः कामकिकराः विप्रालोपग्रहस्तोदविप्रयजीविनः धनार्जनार्थमभ्यस्तविद्यामदविमोहिताः त्यक्त
 स्वजातिकर्मणः प्रायशः परवंचकाः क्षत्रियाश्च तथा वैश्याः स्वधर्मत्यागशीलिनः तद्वच्छूद्राश्च ये केचिद्ब्राह्मणा
 चारतत्पराः स्त्रियश्च प्रायशो भ्रष्टा भर्तृवृत्तानतत्पराः श्वशुरद्रेहकारिण्यो भविष्यतिकलौ युगे इत्यादि वत्कलितो
 पसूचनपराण्येव ब्रह्मवैवर्तादिवर्चासिद्धयानि ननु नियमेन हरिस्थितिगंगास्थितिसमलोच्छेदपराणि अन्यच्च
 केदोरंखंडे यावद्ब्राह्मणजात्यस्ति यावद्गंगास्ति भूतले यावद्देवमयोद्योपस्ताचन्नविशते कलिरित्युत्थैवानि श्रेयस्यं
 ब्राह्मणजातिर्वेदमयोद्योपश्च कलरंति मसंधौ कल्क्यवतारप्रादुर्भावादनुनीयते भागवते प्रथमस्कंधे अथासौ युग
 संध्यायादिस्तु प्रयेषुराजपु जनिता विष्णुशशो नान्ना कालिकर्भविष्यति द्वादशस्कंधेपि इत्थं कलौ गतप्राये
 जने पुस्वरंधीमणि धर्मत्राणाय सत्त्वेन भगवानवतारिष्यति शंवलग्राममुख्यस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः भवने
 विष्णुशशो नान्ना कालिकर्भविष्यतीति सर्वमास्तिकबुद्धानि श्रियनिघाय हरिगंगादीनामुपास्तौ न कदाप्यश्रद्धेयं
 तर्थाचोक्तं सौपर्णं हरिर्भगो रथविप्राविप्राभागी रथाहरिः भागी रथी हरिर्विप्रासारमेतज्जगत्त्रये अतश्चेत
 दर्धे द्वाव्यांगगंगाहात्म्यसूचिकाश्च तस्मिन् श्रुतीराह महादेवः ॥ स्कांदिकाशीखंडे श्रीमहादेव उवाच ॥
 श्रुतीर्निशाम्य हरिगंगाहात्म्यमाहात्म्यभाषिणीं विनिश्चितार्थां ज्ञात्वा श्रयेद्गंगानरो न घां इरावतीं मधुमतीं पयास्वि

नीममृतरूपामंजस्वतीं गंगाश्रितासस्त्रिदिवं व्रजंति इरावत्यादयः पंचनदीप्रभेदास्तदात्मिकां १ अ-
 पिजुष्टां विष्णुपदीं पुराणां संपुण्यधारां मनसा हिलोके सर्वात्मना जाह्नवधिये प्रपन्नः स्तत्र ह्मणः सदनं संप्रयाति २
 ब्रह्मणः सदनं वैकुण्ठम् २ लोकानि मात्रयतिया जननीवपुत्रान् स्वर्गसदा सर्वगुणोपपन्नान् इष्टं पदं ब्राह्मणमभीप्समा
 नैर्गंगासैदेवात्मवशैरुपास्या ३ उस्त्रेजुष्टां मिपतीं विथरूपा मि रावतीं जनयित्रीं गृहस्थशिशुः सेवाममृतां ब्रह्मकांतो
 गंगां श्रयेदात्मविशुद्धिकामः ४ उस्त्रेजुष्टां तिजोमयत्वात् ॥ इपतीं मिच्छतीं इच्छारूपां मिस्थयः इरा-
 भवागायातद्धतीं ब्रह्मकांतो ब्राह्मणानां कांतां कमनोयामभिलषितां सावित्रीरूपां वा ४ उं इमं भगं गेयमुने सर-
 स्वति शतदुस्तोमं सचतापरुष्या असिक्नयामरुद्धिधेवितस्तया जीर्णाय शृणु ह्याशियोमया १
 पौराणिकाद्यर्थजो किंचिदज्ञः शिवशंकरः ॥ अक्षां प्राढास्ति कप्रत्ये गंगासत्ता विवेचनं गंगाभक्त्यनिरंकणय

न्मयात्रोपकल्पितं क्षम्यंतु तच्छोधयंतु विद्वांसः कर्मणा णवाः ॥ ॥ ॥

स्वस्ति श्रीरणवरीं सिंहयणीपालो वदान्याग्रणीनां यात्रा विचारसारस्सवित्सदृग्मरश्चक्रः धर्माधर्मविभागक
 द्रच्युपतेः पादांबुजाचरतो जीव्यालुप्तकलत्रमित्रसाहितः ॥ संपालयनेन्यौ चिन्म १ गणधीरमिह दुपेयाका
 रितिरुत्सनागरे अभूद्गंगोरधोगंगाकलास्थितिविनिर्णयः २ सहेळो विधिमेतु न्ममममं च्छात्रमः प्रकाशं प्र
 नो दानोर्निर्गतविभ्रनोत्रन कयाकलोलकांततरः ॥ गुणोद्याप्रनोः ॥ सुपर्वणिमद्वदामादिकयद्रुमो भुयाद
 मेनलो विनोचुनेरलाकोरेऽपमुदे २ केचकुमे श्रीजनिपुङ्गवगुणं द्रव्यानां विदोर्निदेशान् चर्दामदायेयक
 तानितन्मयपथानि प्रल्लिख्य कयकरन् २ सावधानां वल्लिं मुदं गुणुद्यामं सैरातिश्रमं द्रुतश्रुके प्रथितमर्माचिन
 पदे जालेति श्रमनः ॥ पदं यद्वदप्रतिनिजुयोऽब्जकचलोपययिदइत्युदय देहदुःखमुदाहरणमुद्वेगं ईदकाकोमन्मम

॥ श्रीरघुनाथोजयति ॥

॥ श्रीउमापतयेनमः ॥

उमेमेशंनमस्कृत्यदेविकायामहाफलं ऋषिभिर्बहुधागीतं संक्षेपाद्वर्णयाम्यहम् ॥ १ ॥ विलोक्यमद्रदेशी
यान्जनान्पापौघसंयुतान् तेषामुद्धारणार्थगौरीजातासरिद्धरा ॥ २ ॥ शिवोऽगादष्टमूर्तित्वकृपयाभक्तव
त्सलः पुरमंडलमध्यस्थः पुरमंडलमंजकः ॥ ३ ॥ तस्मादुमात्मकंतीर्थदेविकासंज्ञितं महत् गंगादिसर्वतीर्थानां
स्नानतोयःफलं भवेत् ॥ ४ ॥ तत्फलं कोटिगुणितं देविकाष्णुनिमज्जतां पानाच्च दर्शनात्पुंसां जायते वाञ्छितं फलं
॥ ५ ॥ उपोदग्वाह्नितीर्थं गयाख्यं शंभुना कृतं गयासुरस्य पादोऽन्नस्थायि तोलोकमुक्तये ॥ ६ ॥ किं गयादिपुत्री
र्थेषु श्राद्धदानैः सुविस्तरैः अन्नश्राद्धं प्रकुर्वाणः पिच्छं स्तारयते क्षणात् ॥ ७ ॥ शिवो विष्णुप्रियो नित्यं विष्णुश्रविशिव
वल्लभः अतस्तन्मंदिरं कार्यं सर्वैर्विच्छितं फलं पुंसुभिः ॥ ८ ॥ शिवस्य मंदिरं सौधं कारयेद्योनरोत्तमः तदर्चासंप्रतिष्ठा
प्यपूजयेत्प्रणमेन्मुदा ॥ ९ ॥ राजसूयसहस्रस्य वाजिमेधशतस्य च यत्फलं वेदनिर्णीतं स तु तत्फलभाग्भवेत् ॥ १० ॥
शिवेति द्व्यक्षरं नाम यस्य पापहरं परं पुष्पोद्यानानि रम्याणि पूजायात्रोत्सवाश्रितान् क्षेत्राण्यप्युपगमान् दत्त्वा शिव
रूपतामियात् ॥ १२ ॥ विष्णुः सर्वात्मको देवो विष्णुः सर्वजनप्रियः नाम संकर्त्तना द्विष्णोः पूजनाच्च महत्फलम् १३

तस्मैदृढं वंसौधं कारयेद्यो नरोत्तमः तस्य पुण्यस्य माहात्म्यं कुंशेषोऽपि न क्षमः ॥ १४ ॥ मंदिरं विष्णुप्रतिमां स्थापयित्वा च ये नृपः तस्याज्ञां प्रतीक्षते सर्वे त्रह्मादयोऽमराः ॥ १५ ॥ स्तवैरुच्चावर्षैर्विष्णुस्तुत्यायः प्रणमेद्भुवि हविष्यादिनिवेदी च संश्लेषफलभागभवेत् ॥ १६ ॥ तदुक्तं श्रीभागवते ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ यत्र कुर्वतस्यापि प्रतिष्ठया सर्वभौमसंघनाभुवनत्रयं पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्भस्माभ्यतामियात् ॥ १७ ॥ यत्र कुर्वतस्यापि सन्न फलमीरित विष्णुशंकरयोरीशोऽस्तीर्थवाचमगोचरं ॥ १८ ॥ श्रीगौरीयत्प्रकृतिरुदिता मद्रदेशान्पुनर्न देवीं गंगतुल्यतिचया वृद्धया स्वीयकीर्त्या ॥ १९ ॥ विद्वांसो यद्गुणगणमलकीर्तितुं नोसमर्थाः कामं पापोदयमपहरेदादिगासानदीन ॥ २० ॥ गंगया क्रियते नित्यं पापं पाद्वारो मयान किं एवं निधाय मनसि गौरीजाता सरिद्वरा २१ ॥ सुत उवाच ॥ इमां श्रीदेविकीं पुण्यां कथां यः शृणुयात्तरः कृष्णाननसमुद्रतारिखलोके नहीयते ॥ २२ ॥ लेखयित्वा द्विजान् नाययोददति नरोत्तमः सोऽश्वमेधादि सुरभीदानादि फलभागभवेत् ॥ २३ ॥ श्रीकृष्णमुखनिर्गतपुण्यगंधं शृणोति यो वाचयतीह मर्थः श्रीदेविकाभावविभावितात्मा स सर्वयागादि फलसमश्नुते ॥ २४ ॥ संकल्पयित्वा द्विजगुणवायसोत्रायुरारोग्यफलं समश्नुते ॥ २५ ॥ प्रभासे देविका तीर्थं तपसा छिद्यमानसः तीर्थयात्रां गतो राजार्धमपुत्रायुधिष्ठिरः ॥ २६ ॥ लोमशेन सधौम्येन भ्रातृभिः परिवारित ददर्श देवकीसूनुं कृष्णं बलसमन्वितम् ॥ २७ ॥ प्रशुभं प्रमुखं वारिणोऽक्षपां रिविवृतं आयतं प्रीतिजननं द्वारिकानाथमद्भुतम् ॥ २८ ॥ उत्थाय राजा सुप्रीतो बलदेवपुरोगमं उपविष्टं कृतातिथ्यं स्वागतादिसुपुजितम् ॥ २९ ॥ सर्वत्रानामयं राजा प्रच्छन्नचयुधिष्ठिरः सोऽपि तं कुशलप्रश्नं साधुबोदैरपूनयत् ॥ ३० ॥ ततः कथां नरे राजा कृष्णपप्रच्छ कामतः कृष्णकृष्णमहाभाग देविकात्रजं दीपति ॥ ३१ ॥ संगता विबुधश्रेष्ठ किं फलं तत्र मज्जताम् प्रादुर्भूता कथं येन कुतश्च गिरिगह्वरात् ॥ ३२ ॥ श्रोतुकामोऽस्मि देवेश स

वक्ष्येयमेहरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ सौधुसाधुमहर्षिभिर्गृष्टोऽहं कृतिनन्दनम् ॥ ३३ ॥ देविकोत्तथिमाहात्म्यं पुण्य
 पापहरशुभम् एतदेव पुराष्टुः शौनक प्राह सन्जः ॥ ३४ ॥ तत्ते हं कीर्तयिष्यामि पुण्यकीर्तिविवर्धनं ब्रह्मादयोऽपि
 यस्मिन्तु गणप्रावाहं स पूजयति सततं विविधस्तुवन्ति ० पूणं विशुद्धमजरं परमं परम्यस्तस्मै नमोऽस्तु भवजाय गजोन्नता
 ये ॥ ३५ ॥ लोमहर्षणजः सुतः कदाचिदप्यटन्महो ॥ संप्राप्यैवै नमिषारण्ययज्ञाय तनमुत्तमम् ॥ ३६ ॥ शौनका
 यमुदायुक्तं तपस्विभरलंकृतं वेदाध्ययने संपन्नं नियमव्रतं कर्पितं ॥ ३७ ॥ चरितब्रह्मवैयं श्रुतकृत्यैरलोलै
 पः नानाजनपदाकीर्णगतिवादिना निस्विनम् ॥ ३८ ॥ महामंगलं भूयिष्ठमर्थमर्थि समाकुलं ॥ सिद्धचारणं सघातैर्गंध
 वध्वनिभंडितं ॥ ३९ ॥ संगधिहोमधूपैर्न पवित्रितजगत्त्रयं ॥ विशेषस्तौ हर्षणैर्ब्रह्मलोकमिवापरम् ॥ ४० ॥
 संप्रणम्य ऋषीन्मन्त्रानि पविष्टान्कुशासनैः श्रोत्मानं श्रावयामास शिरसार्वभौतभूवि ॥ ४१ ॥ ततमूचुर्महात्मानो वि
 कसन्नयनं विजाः तदीयवन्दनोद्धूतकथामृतरसोत्सुकाः ४२ स्वागतं तौ द्विजं श्रेष्ठचिराददृष्टोऽसि सुव्रत उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्र
 तेषु तं कोशासनं भज ४३ एवं निश्म्य वाक्यानि मुनीनां भावतात्मनाः ४४ प्रीतस्तदासनभजे प्रह्वीभूतः कृतांजलिः ४५
 तत्राह शौनकः प्रीतस्तपस्विजनसेवितः शौनक उवाच ॥ केषु केषु चतुर्थेषु स्नातं पर्यटतां महो ४६ उषितं कुत्र भवतात्र
 तेन च समाधिना भवान्निह परमं तथैव तौ मे सुनिपुणव ४७ मुखाद्यस्य पुराणां निसेतिहासानि सर्वतः पुनर्तिपापिनो लो
 कान् श्रुतानि नियमा यथा ४८ गंगालुसर्वशस्त्रेषु त्रिपुलकेषु विभूताः ४९ स्यान्मार्गाः समापुण्या न दतो ज्ञानगोचरा ४८
 अस्ति वानास्ति तस्मात्कृतस्वैव कुर्महोसि ॥ सत उवाच ॥ प्रणम्यै शितिकंठां यशंशं कराय महत्तमने ४९ अरूपबहु
 रूपाय न्यापि नोचितस्वरूपिणे परावराय गांताय सर्वज्ञाय शिवाय च ५० सृष्टिस्थितिलयानां च कारणाय खिला
 त्मन देविका तां यमाहात्म्यं वक्ष्यामि जगतोहितम् ५१ यस्य श्रवणमात्रेण सर्वपापे क्षयान्मुखां जायते मुनिशार्दूल

सत्यसत्यवदाम्यहम् ५२ नद्योजलावगाहेनपावयतीतराञ्जनान् ५३ देविकादंशनस्पर्शनामसंकीर्तनेनच ५४
पानीयंदाविकंदद्रास्थद्रापीत्वावाह्यच पापजह्यान्नरःशीघ्रंजोष्णत्वचनिवारणम् ५४ आप्लुतेदेविकान्तै
पापैर्नश्यतिनक्ष्णान् तपनातिमनिश्रेष्ठपुण्यिरिवकांचनेम् ५५ तावद्भर्जतिदानानिवाजिमेधादयोमखाः स्ना
तनयाविद्विमलं देविकासलिलेनरेः ५६ चंद्रसूर्यग्रहेचैवमार्गशीर्षमहामुनेः आसंमृदासमायातिस्नानां देविका
द्विजे ५७ तेपुदुष्कृतिभिर्भुभिः कृन्धदवगाहन तत्क्षणादेवशुभ्यंतिशुद्धायातिशिवालय ५८ सर्वतीर्थपुण्यपु
ण्यमाम्मुद्रसरस्सुच तत्फलं देविकातीर्थेत्तात्वाभिमपगतेरवो ५९ विनादेननेतपसाविनातीर्थविनामसैः शिव
लोकमवाप्नोतिदेविकातीर्थमजनात् ६० शुभशुभानांकार्याणांयदन्यत्रफलंस्मृतं तच्छुभगुणतांयातिदेविका
तीर्थसंगमात् ६१ यं कुर्यादेविकातीर्थंशुभवायिदवाशुभं नतस्यपुनर्लुत्तिः स्वर्गाद्वानिरयाञ्चवा यथादेवपु
ण्यविदोयातेजस्सुभारुकर वैगवत्सुयथावायुयथाग्निः सलिलाशये ६२ तिलोत्तमात्वप्सरससुराजन्येपुशचीप
ति वंदेपुचर्ययासामगार्हपत्ययाग्निपु ६३ क्षमावत्सुयथापृथ्वीवरंदेपुयथाशिव तथैवसर्वतीर्थपुदेविकैवविरा
जते ६४ यस्नातोदेविकातीर्थेनित्यनियतमानस विमानवरमारूढो गणकोटिसमन्वितः ६५ अप्सरोरु
त्यंगोतनशिवलोकेमहीयते यावत्तोरामकूपाश्रमज्जतांदाविकेष्टां ६६ जलेप्लुताश्चतावंतिदिव्यवर्षायुतानिच
शिवलोकेभवेद्वासोनाड्यक्रार्थाविचारणा तपसापूजितं शुभ कउयेपेनपुरामुने मद्राणामुपकाराययाचितस्तीर्थमु
त्तमम् ६७ सर्वपापप्रशमनं सर्वतीर्थवरोत्तमम् तच्छ्रुत्वागिरिशोरीशुभवाचपरिसांत्वयन् ७० त्वमेश
ननदीभूत्वापुनोहिनिखिलाभुवम् सप्तदीपवतीरम्यांसप्तसागरमेखलाम् ७१ मानसोत्तरमार्गेणमेरुमंदरवर्ग
ना कलांसमैत्यलोलोक्षिस्वतनुंविशशाश्वतीम् ७२ तथेतिवरमादायभर्तुराज्ञांशुचिरिषतः प्रोवाचविनयप्रवहः

देवीदेवैर्द्रवदिता ७३ श्रीपार्वत्युवाच एवंकारिण्येदेवेशं वचनं तव सर्वदा किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामि ते वेशा विरहो
 मम ७४ भर्तृस्त्वमंशभागेन मत्तरेव सशंकर कर्तव्या भजमानानां कल्पपादपमंजरी ७५ भवानखण्डत्र
 ह्यां डपतिः सन्सततोद्यतः उमापतिरिति ख्यातो भवमत्कार्त्तवर्द्धनः ७६ तथापुंरेश्वरश्चैतिरुपातिमेहिजगत्त्रये
 त्रिपुरघ्नत्रिलोकेशत्रिलोचनत्रिमूर्तिप ७७ तथेत्युक्ता शिवेनापि स्वीयांशेन सरिद्वरा कैलासाद्भुवमविश्य पाव
 यंती वसुन्धराम् ७८ सप्तसागरपर्यन्तापुनः स्वां तनुमाविशत् एषा वै देविका देवी नदीरूपा स्थिता भुवि ॥ ७९
 पुनाति सकलां लोकां सर्वतीर्थवराभुने श्रीकृष्ण उवाच श्रुत्वा वैशौनकः सूतमुखा चीय वराश्रयं ८० महिमानं
 शंकरस्य भक्त्या निर्भरमानसः प्रणम्य शिरसा शंभुमनोवाक्कायकर्मभिः ८१ पुनः प्रोवाच हृष्टात्मा सर्वज्ञं सूतनदनं
 म् शौनक उवाच साधुसाधुमहाभाग पितृवन्मधुराक्षरं भ्रापसे स्फुटमत्यर्थं पुण्यं भुवनमंगलं त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि
 परमं रोमहर्षण ८२ यथा देवी शरीरात्सा प्रादुर्भूता महानदी यथा च शंभुस्तत्तीरे सा त्रिध्वजमकरोद्दिभुः ८३ फल
 च शंभुपूजायास्तत्र दानादिकंच यत् क्षेत्रस्य परिमाणं च माहात्म्यमपि चानघ ८४ कुत्र तत्स्थानममलं कथं प्रादुर
 भूच्छिवा कस्मिन्दिनविशेषे तु ऋतौ मासेति थौक्षणे ८५ केन रूपेण देवेशः प्रादुर्भूतः सुरारिहा पार्वतीहितकृ
 ष्णभूलोकोद्धारणहेतवे ॥ ८६ ॥ एवमुक्तः शौनकेन स ततो वचनमब्रवीत् प्रणम्य देवदेवेशं शूलपाणिं हृषध्वजं ॥ ८७
 सूत उवाच शतदुःसिं धुनयोश्च ह्यंतरं यत्सुविस्तर मद्रदेश इति ख्यातो म्लेच्छदे शान्तरः ॥ ८८ ॥ चतुर्वर्ण्य
 वस्थां च वक्ष्यामि तव शौनक विप्रामधुवृत्क्षीरलक्षालवणविक्रयैः ८९ जीवंतितत्र प्रेष्याश्रयनिर्देनिरपवपाः
 प्रतिग्रहसमर्थाश्च द्युते चोर्ध्वचलपटाः ॥ ९० ॥ अविचार्यैव सर्वस्माद्भूतिमदगोविताः संध्याव्रतविहीनाश्च स्वधा
 कारविवर्जिताः ॥ ९१ ॥ स्नानार्चनविहीनाश्च भुंजते च सदामिपं केचिद्वाणिज्यधर्मणैकेचिद्ब्रूषके चैष्टया द्युतेन से

वयाचः न्येजीवन्ति द्विजपुंगवाः कन्याशुल्कैरन्ता आन्ये शूद्रद्वत्तिरतास्तथा ॥ ९३ ॥ कन्यायावर्धविशल्या विवाहं चैव कुर्वते
 अत्रियाश्चौर्ध्वे भणप्रजारक्षा विविजिताः ॥ ९४ ॥ सदा मिथ्या प्रवक्तारो ब्रह्मस्वहरेण रताः वर्णवसन्ति सत
 तंवृत्तिं संकरमाश्रिताः ॥ ९५ ॥ कद्विजान् हवीतीरान्निलेन सह कश्यपः नागराजेन सप्राप्तस्तदेवं शंस्वेच्छ
 याचतुर् ॥ ९६ ॥ सदृष्टान्नलोका कस्य धर्मविल्लवमुल्लवणं च चारकपया विष्टस्तपः परमदुष्करम् ॥ ९७ ॥
 संपूजयन्महादेवं देवं वृषध्वजं तु तोषतपसा तस्य पिनाकी भगवाञ्छिवः ॥ ९८ ॥ कृपया दर्शनेन तस्यास्य
 कोटि समं द्युतिः उवाच परमप्रीतः कश्यपः परिस्तां वयन् ॥ ९९ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते ये ते मनसि वनन्ते तच्छर
 द्यां सहसैतथा यः कस्य पोषा क्तिविह्वलः ॥ १०० ॥ ननाम देवगैरिशं मनोवाक्कायकर्मभिः तुष्टावागिरिशं देवं
 त्रिपुरं विलोचनं ॥ १०१ ॥ सहस्रनामभिर्देवैर्ब्रह्मश्रौकैः सनातनैः प्रार्थयामासे देवं शंखं रदसतमात् ॥ १०२ ॥ कश्य
 प उवाच ॥ देवं देवजगन्नाथसुरासुरनमस्कृतं स्वच्छंदं चरितशेषलोकनाथमहेश्वरं ॥ १०३ ॥ परापराणां प
 रमत्रिपुरासुरमर्दनं शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि शरणं भक्तवत्सल ॥ १०४ ॥ प्रसीद देवं देवेश लोकां नुग्रहकारकं दुरा
 चारप्रसक्तानां नद्रभूमिनिवासिनाम् ॥ १०५ ॥ चतुर्वर्गविरक्तानां कामक्रोधवशुत्सनां स्वाहास्वधावपटकारस्वा
 ध्यायविरतात्मनाम् ॥ १०६ ॥ रौरवादिमहादुःखान्मोक्षं चितयशंकरं परोपकाराय मया प्रार्थितोऽसि महेश्वर ॥ १०७ ॥
 एवमुक्तः कश्यपेन शिरोविन्यस्य भूतले ईश्वरः कृपया विष्ट इदं वचनमब्रवीत् ॥ १०८ ॥ ईश्वर उवाच उत्तिष्ठ त्वं मुनि श्रेष्ठ प
 रोपकृतिनां वरं ददामि मुप्रीतस्तपसा श्रद्धया च ते ॥ १०९ ॥ या शक्तिं मेच्छसि ररस्था देवी देहाद्विधाश्रिता मुदा ज्ञाप्य
 मासाद्य नदीभूत्वानिजांशतः ॥ ११० ॥ पुनातं मद्रान् पृथिवीं सप्तसागरमेखलाम् परि वृत्त्यनिजे देहे पुनो ब्रूयाति मे
 व्यति ॥ १११ ॥ दृष्ट्वा मुक्तो भवेत्सद्योजनः पुण्योदाकाक्षणात् किंपुनः स्पृशेन्नस्त्रानजलपानादिनामुने ॥ ११२ ॥

तस्यास्तरेभिविष्यतिमदीयोयतनानिच । प्रादुर्भूतः शूलपाणिस्त्रिपुरारिः सदाशिवः ॥ १७३ ॥ ५ शुद्धिर्नाममहा
क्षेत्रं महापातकनाशनं 'यत्र देवीमहागैरिप्रादुर्भूता सहस्रधा ॥ १७४ ॥ ६ इन्द्रमार्गः सोमतीर्थं पुण्यं मन्त्रुनिजतया
सुवर्णविवचतयाममेवायतनं तथा ॥ १७५ ॥ स्कंदस्यायतनं नाम सर्वपापनिमूढं तस्माद्विरिचरं मुक्तास्थानात्रियाति
देविका ॥ १७६ ॥ तद्गंगाद्वारसदृशं क्षेत्रं पुण्यतमं भवेत् उमापतिरिति स्यात्तथायतनमुत्तमम् ॥ १७७ ॥ स्यादद्वियोजने वि
प्रहरिमादिकं शुभम् तस्य दर्शनमात्रेण पुतो भवति न नवः ॥ १७८ ॥ उमापतीति यत्प्रोक्तं तदेव पुनरायकं स्वर्गद्वारं च तत्रै
वरुद्रतीर्थं तथैव च ॥ १७९ ॥ पुष्पाक्षकंचतीर्थं चैव तत्र मुक्तिप्रदं नृणां 'प्रभासे कोटितीर्थं च कामारूपं कमलापुरे ॥ २० ॥
पुष्पन्यासमृषिसेत्रेऋषिरूपं च मानद ॥ मणिपूरपुरे स्थानं पुण्यं हंसपद तथा ॥ २१ ॥ १२ तीर्थेष्वेतेषु देविकयाः क्षेत्रं क्रो
शच नृपुंयं तत्र कूपतडागादिसर्वतीर्थमशेषत ॥ २२ ॥ मामेकस्वेषु स्थानेषु यः कुर्यादभिवचनं देविकासालिले
शुद्धिर्मल्लोके नोदते चिरम् ॥ २३ ॥ पुष्पपत्रफलतोयं मद्भक्त्या यः प्रयच्छति 'मम लिगे मुनिश्रेष्ठयात्यसौ मत्सलोकताम्
॥ २४ ॥ - पुरुषो यदिवानरि मद्भक्तिपरमामुने - उपास्ते मां च तत्र स्थालिं गुरुपथं शिवं ॥ २५ ॥ शिवलोकमवाप्नो
ति पुनरावृत्तिर्लभः हरिद्वारे महाक्षेत्रं यत्फलं स्नानदानयोः ॥ २६ ॥ १४ तत्फलं देविकाद्वारे स्यादुमापतिसन्निधौ
यत्फलं मज्जने सम्यक्प्रयोगे मकरैरवौ ॥ २७ ॥ काश्यायन्मरणे पुण्यं मुक्तये शिवयोगतः तदेव देविकाद्वारे स्यादु
मापतिसन्निधौ ॥ २८ ॥ यद्वा नेन कुरुक्षेत्रे ग्रहणे पुण्यमद्भुतं तदेव देविकाद्वारे स्यादुमापतिसन्निधौ ॥ २९ ॥ मा
कंदियेऽथैव पुष्करे च विदे तथा यत्पितृणां गतिः प्रोक्ता तदुमापतिसन्निधौ ॥ ३० ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा
वरवर्णजः प्रोक्तातिदेविकातीर्थं सयाति परमांगतिम् ॥ ३१ ॥ नदानेन योगेन नियमोर्विधिर्मखैः नतः फलमवाप्नो
ति यत्स्नात्वा देविकाजले ॥ ३२ ॥ यद्वा नंतुकुरुक्षेत्रे ग्रहणे भास्करे तथा तदेव देविकाद्वारे स्यादुमापतिसन्निधौ ॥ ३३ ॥

एवं संदिशतस्तस्याशित्रस्य परमाद्भुतम् ॥ निश्चक्रामममहेतुजः शरीराद्भृगुनन्दनः ॥ ३४ ॥ चन्द्रकोटिप्रतीकांशं वि-
मलं भासयन्दिशः ॥ क्षणाद्भूतं वनरीसागवयासनं संस्थिता ॥ ३५ ॥ चतुर्भुजाशखचक्रवङ्गखेटकधारिणीः शि-
व्यां वरधरादेवीदिव्यगंधानुलेपना ॥ ३६ ॥ विकसच्चंद्रवदनादिव्याभरणभूषिता ॥ दिवौकसस्तुतद्विष्टपारिजा-
ततत्तुर्वै ॥ ३७ ॥ हरिचंदनमंदारैस्तथास्तानकस्य च ॥ कुसुमैरर्वचनचक्रजयशब्दपुरस्सरं ॥ ३८ ॥ जगुर्गो-
र्धर्वपतयोनितुत्याप्तसरोजगाः ॥ ववुः पुण्यास्तथावाताजम्भैर्धैश्च ह्यानकाः ॥ ३९ ॥ ऋषयस्तुष्टुः स्तुत्यो विदमंत्र-
रनेकशः तद्वद्वामहदाश्चर्यकथय पोमानिसतमः ॥ ४० ॥ तुतोपदर्वीप्रणतोभूतलेन्यस्तमस्तकः ॥ ऋषयस्तुष्टुः स्तुत्यो विदमंत्र-
जयदेवि महाभागे नयशंकरवल्लभे ॥ जयदेवासुरगणैर्विदितांशिसरोरुहे ॥ ४१ ॥ जयचक्रार्कनयने जयाक्षयसर्व-
ने ॥ त्रिजगत्सृष्टिसंहारकारणे जयमोहिनि ॥ ४२ ॥ त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी लज्जाल्बविद्यावंधुनिःश्रमा-
त्त्वमग्निस्त्वं राविश्चंद्रस्त्वं पृथ्वीत्वं सरस्वती ॥ ४३ ॥ त्वमापस्त्वं नभोवायुस्त्वमेव परमेश्वरी ॥ ४४ ॥ त्वं वि-
ब्राह्मणं पिपासा च त्वं शुद्धात्वनर्तिमतिः ॥ ४५ ॥ आदिप्रकृतिरेव त्वं जगत्त्रयकृतस्थितिः ॥ विश्वरूपा विश्वबंध-
विश्वेशी च जगत्प्रसूः ॥ ४६ ॥ विभानुग्रहकृतत्रां विविधसहारकारिणी प्रसीद देवदेवेशि मयि दासेयतास्मतिः ॥ ४७ ॥
लोकस्य दुष्कृतभूमौ दददर्शनवन्दिना ॥ नाशयस्त्वमहामार्यैरुपयाजगदं विके ॥ ४८ ॥ सूत उवाच ॥ एवं स्तुता त-
तो देवी कथं येन महात्मना रुद्रं प्रदक्षिणीकृत्य तत्रांतरधीयत ॥ ४९ ॥ क्षणात्सुप्तावसां लिलविमलं शीतलं विभो-
पतितं देवचरणजयशब्दपुरस्सरं ॥ ५० ॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे चतुर्दश्यां दिने दये ॥ अष्टादशे द्वापरं तं प्रादुर्भूता महा-
नदी ॥ ५१ ॥ देवदुर्धुभयोनिदुर्निपेतुः पुष्पवृष्टयः ॥ ववौ वायुस्तदाशीतः पुण्यगंधवहः शुचिः ॥ ५२ ॥ अग्रपुष्प-
द्विजातीनां शान्तिस्तत्र समर्पयत ॥ ननु त्रुआप्सरो ब्राता गंधर्वा ललितजगुः ॥ ५३ ॥ तत्कालेशंकराभ्यां पिलिग रूप

धरोमुने' धातालादुत्थितो नागः शर्पादिभिर्मुपासितः ॥ ५५ ॥ फाल्गुणिकृष्णपक्षस्य चतुर्दश्यादिनोदये ॥ अष्टाद-
 शैवापरिप्रादुर्भूता महांददी ॥ ५६ ॥ तद्विवोषणकृवाजांगरीशिवसन्निधौ ॥ संसारमोहस्वप्नसिद्धाजगति-
 जायति ॥ ५७ ॥ वर्षमध्यै द्विजश्रेष्ठासांगान्वेदान् समभ्यसेत् लक्ष्मणैः प्रसूतास्तु यस्तु दद्याद्दिनदिने ॥ ५८ ॥
 तत्फलं देविकातीर्थमुनेषु ॥ तुलरं वौ संक्रान्तिमुतिसृज्य भूतेश्च शिवरात्रितः ६९ ॥ स्नायाद्यो देविकातीर्थेन पुनर्जन-
 भाग्भवत् ॥ तस्मात्स्नायात्प्रत्येन वर्षे पुनर्भवाः ॥ सूर्यग्रहे च ग्रहसहोभासे विशेषतः ॥ प्रष्टीर्थसहस्राणि त-
 स्मात्कोट्योर्धे कोटिका ॥ ६१ ॥ आयाति देविकातीर्थमार्गशीर्षेन संशयः ॥ यत्पुण्यं सर्वतथि युत्तानदानाक्रियादिज-
 ॥ ६२ ॥ तत्फलं देविकातीर्थे स्यादुमापतिसन्निधौ ॥ दृष्ट्वैजो मयलिङ्गं शांकरनागरादिभुः ॥ शेषो नानामुशेषिस्त-
 सहस्रपरिसंस्मृतैः ॥ तुष्टावचमहादेवविश्वयोनि कृतांजलिः ॥ ६४ ॥ अष्टवाटसु स्थानेषु प्रादुर्भूतं यथारविं शे-
 ष उवाच ॥ नमामीश्वरं शंकरं चंद्रमौलिं विनेत्रं त्रिलोके श्वरं शास्त्रमूर्तिम् ॥ महादेवमेकं शरण्यं वरेण्यं ॥ विभविभूतं
 विद्वानंदरूपम् ॥ ६५ ॥ लसत्सर्पहारं वृषाधी शवाहं ॥ जगन्धवीविचित्रं शुकपदं ॥ प्रधानं निदानं जयस्यायुधानां
 प्रधानं त्रिशूलं पिनाकं च वामे ॥ ६६ ॥ धरापादं पद्मे तवोपस्थमधि विद्यच्चोदरं तारकारो मकूपान् ॥ रवीं-
 दूरे लोचने वेदं वाचं तवैकस्य रूपं विदुर्बिभ्रुवर्त ॥ ६७ ॥ भवत्पादवासो मया देवदेवा द्रवन्मूर्तिभेदाद्भूत
 अक्रपाणेः तदेवास्तु मेनाथगौरीश शोभेन मस्तेन मस्तेन प्रसीद प्रसीद ॥ ६८ ॥ सुत उवाच ॥ एवंस्तु
 तो भूधरेण सह नागैर्महावलैः ॥ तथेत्युक्त्वा विभोः लिङ्गमाविर्भूतं महीतले ॥ ६९ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशचंद्रकोटिसम-
 प्रमं ॥ अष्टवाटसु स्थानेषु कश्यपेन महात्मना ॥ ७० ॥ दृष्टुं दिव्यालिङ्गे पुक्षणाच्छुभुस्तिरोदधे प्रादुर्भूते पालि-
 गेपुतीरमाश्रित्य देविके ॥ ७१ ॥ आत्मानं कश्यपेनेन कृतकृत्यं मुदं निवृत्तः ॥ भक्त्या तु तोषे देवं शभगं वतमुमापति ॥ ७२ ॥

शिरोनिधाय मेदिन्यां बहुभक्तिपुरस्सरं कश्यपो बहो भक्त्या च पूजयित्वा मे भ्रमम् ॥ ७३ ॥ संपूज्य गंध
 पुष्पाद्यैर्धूपदीपैर्मनोरमैः सद्भारपालोके केशप्रणिपत्य ह्युमापतिं ॥ ७४ ॥ शंकरं परमेष्वा संसायुधं सविना
 यकं संकुमारं सप्रमथं स्तुतिं च क्रेमरीचिजः ॥ ७५ ॥ कश्चप उवाच सुरासुरशिरोल्लसन्मुकुटकोटिजुष्टांघ्रि
 पकजं ह्यमुरोल्लसद्गुजराजहारं हर जटामुकुटमंडलांतरगवीचिदेवापगं भजे शिवममापतिं शिशिकलाधरं शंक
 रम् ॥ ७६ ॥ गणाधिपतिं संस्तुते रतिसहायः सहो ज्वलद्बिलोचनधरं च कर्तुं न विलोललोकात्रयं नगाधिपतिं नंदि
 नीचं किंतु लोचनलोकि तं भजे शिव ॥ ७७ ॥ सुगंधितादिगतेरुचिरपारिजातद्रुमं प्रसूनि च याचिते स्फटिकशे
 लं सानुस्यले विलोलनयनचलैः सुरवधूगणैः सेवितं भजे शिव ॥ ७८ ॥ सुधर्णं विलोडनावसरजातहाला
 हलं प्रकालनमहामुद्राकुलविकासि गंडस्थलं विरिचिहिरिवासवादिभिरुपासितं व्याकुलं भजे शिव ॥ ७९ ॥ रमा
 मरणपूजितं रुचिरपंकजैर्भक्तितः सहस्रपरिसन्मितैरनुदिनं वराप्राप्तये महासुरविदारणं भुवनमडलीकारणं भजे
 शिव ॥ ८० ॥ सिताश्रुचिवाहनं सितजटापगाधारिणं सिताशुवरशेखरं सितविभूतिचंचत्तनुं सिताश्रुह
 स्तितं शिवं सितजटावितानोत्कटं भजे शिव ॥ ८१ ॥ जगजननधारणं हरणलीलामानंदं चित्स्वरूपमाखिलार्थदं
 सर्वसदाभासकं शाश्वतम् निरंजनपदं विदुष्यं मलमहापुरुषं भजे शिव ॥ ८२ ॥ दिवाकरसुतानुजोद्भवभयेन सं
 पीडितो महानिरयपातं संशयगदेन चोद्ध्वजितः भवानलपरिप्लुतः शिवपदात्तये श्र्यं वकं भजे शिवमुमापतिं शशि
 कलाधरं शंकरम् ॥ ८३ ॥ इत्यभिष्टुय भूमानां शिवं शाश्वतमव्ययं निरंजनं चिदानंदं निष्कलं सकलं विभुं ॥ ८४ ॥
 विश्वेश्वरं विश्वयोनिं स्थितिं संहारकारणं कश्यपः परमप्रतीधनदस्य गिरिययी ॥ ८५ ॥ शिष्यैरनुगतैः
 मुन्यैर्ध्याम्यादिभिरलोलैः तपश्चकार तत्रापि निःशब्दं गिरिमाश्रितः ॥ ८६ ॥ वनुष्टये तु क्रोशानामष्टौ लिंगाः

प्रकीर्त्तिताः उमापतिपुरेनाम्निस्नानात्मुक्तिदायिनः ॥ ८७ ॥ आद्यामिदं श्वरनामिदं द्रघाटोतिविश्रुत
 इन्द्रलोकैव सत्तत्र स्नानदानान्मुनीश्वराः ॥ ८८ ॥ उमापतिर्द्वितीयचमुख्यसर्वेषु लिंगेक स्नापितपर्वगण्ये
 न च कर्त्तव्ये न्नरः ॥ ८९ ॥ वीरेश्वरस्तृतीयचसदाईमशानगोचरं शूरेश्वरबहुवीर्येश्वरदृष्टमात्रेण मानवैः
 उपभूततः पूज्यद्वारपालैश्च पूजयेत् सर्ववैधर्भक्ष्यभोज्यैश्चन्दनेन सुगन्धितैः पूजितसकलैर्नन्दैर्लोक्यसचराचरं
 खड्गैश्चरचतुर्धचालिगत्रैर्लोक्यविश्रुतं ॥ ९० ॥ पूजयेद्विधिवैद्यैर्नयमलोकनं पश्यति विल्वकेश्वरैर्कनानाम्
 पुरादक्षिणदिक्स्थितं पंचामृतनसंपूज्यकोटियज्ञफलभेत् पठभूतेश्वरनाम्ना देविकातीरसास्थितं ॥ ९१ ॥
 तत्र स्नातुर्नरस्यापि भूतेश्वरानभयं क्वचित् काशीशैसन्यवाहिन्यादेविकातीरमाश्रितं काश्यायादृक् फल
 तादृक् दृष्टेल्लिंगेन सप्तमे गयेश्वरं ह्यष्टमं च लिंगत्रैर्लोक्यमोहनं ॥ ९४ ॥ तत्तीर्थे च गयानाम्निपिण्डं दद्याद्यथा
 क्रम स्नात्वा त्रिविधिवद्विप्रागयातोऽष्टगुणफलं विख्यातं त्वमरतीर्थे यत्र शक्रोद्भवेति स्थितः गंगायाः स्नानतः पुण्य
 तः पुण्यं स्नानतोत्राहि उत्तरैश्च द्रघाटस्य दक्षिणे चामरतीर्त्तके उमापतिमहाक्षेत्रं क्रोशानां तच्चतुष्टयं ॥ ९७ ॥
 धनुषां त्रिशतिः पूर्वपार्श्वे मोपचितः क्रमः अष्टत्वेतुर्लिंगेषु मुख्यं लिंगमुमापतिः ॥ ९८ ॥ यथा विश्वेश्वरः काश्य
 मुमापतिस्तथा पुरे सर्वत्र देविकातीर्थे शक्रोशचतुष्टय ॥ ९९ ॥ कृमिकोटिमुतायां तेशिवलोकस्नानात् किंपुनर्मान्
 वाः पापादुराचारादुराशयः ॥ १०० ॥ यत्र कूपतडागादिसर्वतीर्थविशेषतः बाह्लीकान्वर्वराश्च मुखशान्कराश्च मन्त्रे
 च्छजान् ॥ १ ॥ श्वरान्देविकादृष्ट्वा महापाताकिनो भृशं क्रोधादंताहिनाकापिकाप्याविर्भवति स्वयं ॥ २ ॥
 न्येकाकुवापि दयया भ्रासेयाति सागर यादृष्ट्वा मनुजः पाप्मापूत संजायते क्षणात् ॥ ३ ॥ स्पर्शनं स्नानपत्रे
 पुष्पाक्याभ्यगुनदनं सैव गंगासमापुण्याहरदेहसमुद्भवा ॥ ४ ॥ तत्फलदेविकाद्वारसंपूर्णमुनिपुंगवाः गंगा

द्वारेचयेत्पुण्यं स्नानदानं जपादिभिः ॥ ५ ॥ दर्शनस्नानपानैश्च मनोवाक्कायकर्मभिः कृतं च हरतरे पापं यथा गंगा
 न संशयः ॥ ६ ॥ गंगायादेविकायाश्च ह्यनरनैव विद्यते भेदो यो मन्यते मूढो रौरेव वसति ध्रुवं ॥ ७ ॥ केशानां य
 वती संस्था छिन्नानि जन्तुर्हृदि तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्लोके महीयते ॥ ८ ॥ यावति रौमकूपाणि मज्जति दिवि
 के जले तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महयते ॥ ९ ॥ यस्यास्थीनि च गंगायां क्षिप्यते पुण्यकर्मणः समोदते
 देवलोके पुनरावृत्तिर्दुर्लभा ॥ १० ॥ तथैव देविकायां च पुण्यान्नेपि च तथा जान्हवच महो देवदेह रूपं शंखपा
 वनी ॥ ११ ॥ देविका ह्यधिका तस्या याशिवाधररीरिणी चथा कनखले मुक्तिर्मुनिभिः परिकीर्तिता
 तथैव देविकायां च त्रैलोक्ये हरि मंदरे यवै मुक्तिर्हं काश्यां च वरणा मणिकर्णके तथैवोत्तरवहिन्यां देविकायां मन
 श्वराः फल्गुतीर्थे नरो यैव श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ १४ ॥ मुच्यते पितरस्तस्य गच्छति पितृमण्डले तथैव देवि
 कायां च ह्युदङ्गाहे मुनीश्वराः काश्यां यन्मरेण पुण्यं विश्वेश्वर समाधिना तन्पुण्यं समवाप्नोति मृतः क्षेत्रज्ञमाप्नोति
 ॥ १६ ॥ स्नात्वा तु देविकातीर्थे दृष्ट्वा देवमुमापतिं मृतानां देविकातीर्थे सततं चाद्य कारिणां पापानि विल
 यं याति हि मरं वि करैर्यथा मृतः शिवपुर्यां ति महापातकिकोनराः ॥ १८ ॥ उत्पन्ना पर्वती रूपामानसोत्तरमा
 गंतः तत्र शुद्धेश्वरं नाना देविकातीरमाश्रित ॥ १९ ॥ महापातकिनः स्नात्वा रमते च हरे पुरे शुद्धपंड्यो ज
 नैव वल्लिगंभे श्वरं महत् ॥ २० ॥ तत्र स्नात्वा नरः कश्चिद्यमलो कं न पश्यति यद्दं शृणुयान् मनस्यो यो वापि प
 रिकीर्तयेत् ॥ २१ ॥ स भवेदेविकानेद्याः प्रादुर्भावममपतेः अश्वमेधादियज्ञानां दानं च ददाता तथा ॥ २२ ॥
 तत्फलं समवाप्नोति ततः सर्वमशेषतः सर्वपापविशुद्धात्मा रुद्रलोकां संगच्छति ॥ २३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच - श्रुत्वा
 तस्मात्तद्गदितं मुनय शौनकादयः नमो नमः शिवायेति प्रोक्त्वा मिलितलोचनाः ॥ २४ ॥ विष्णुः शिवः परं ब्रह्म चिर

यकिरसाप्लुताः ततः कथंचिदुन्मील्यलोचनानि प्रसुप्तबुः वाष्पभक्तिभराक्रांतहृदयामुनिपुंगवाः विन्यस्यमस्त
 कंभौ शिवमेव परंजगुः ॥ २६ ॥ देवेशशीघ्रसंतोषभक्तकल्पमहीरुहं ततः सूतंसमानवुः साधुवादपुरस्सरम्
 २७ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे श्रीकृष्णयुधिष्ठिरसंवादे विक्रामाहात्म्यम् संपूर्णम् शुभम्

अथ वामनपुराणे सप्तषष्ठितमोऽध्याये प्रह्लादः तथियात्रायां धुधुयज्ञप्रस्तावेदविक्रमे विविक्तमप्रादुर्भाववर्णनं
 यथा ॥ नारद उवाच ॥ कानि तीर्थानि विभेदं प्रह्लादो यजगाम ह ॥ प्रह्लाद तीर्थयात्रामिमं सस्य गव्याख्यातुं मे
 हंसि ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणु ण्वकथयिष्यामि प्राक्तनीं तु कथां विभो ॥ प्रह्लाद तीर्थयात्रामिं शुद्धं पुण्यप्रदा
 यिनीं ॥ सत्यज्यमेरुं कनकाचलं द्रं तीर्थं यजगाम मरुसंघजुष्टं ख्यातं पृथिव्यां शुभदं हि मानसं यत्वा स्थितो मत्स्यवपुः
 सुयोपिवन् यस्मिन् स्थीर्य वरेस्तान्वासंतप्योऽपि तदेवताः संपूज्य यजगन्नाथमच्युतं श्रुतिभिर्भूतं उपाज्य भूयः
 संपूज्य देवर्षिपितृमानवान् जगाम कच्छपद्रष्टुकौशिक्यां पापनाशनं तस्यां स्नात्वा महामह्यां संपूज्य यजगत्पतिं
 समुपोज्य शुचिर्भूत्वा दत्त्वा विप्रेषु दुक्षिणां नः कृत्य यजगन्नाथं यो कूर्मवपुर्धरं ततो जगाम कृष्णस्थेयद्रष्टुं वा
 जं मुखं प्रभुं तत्र देवहूदे स्नात्वा तपयित्वा पिबेत्सुरान् संपूज्य हर्यशीर्षं यजगामः जासाह्वयं तत्र देवजगन्नाथं गो
 विंदं च क्रपाणिनं स्नात्वा संपूज्य विधिवज्जगाम यमुनानदीं तस्यां स्नात्वा शुचिर्भूत्वा संतप्योऽपि सुरान् पिबेत् ददं
 शं देवदेवेशं लोकनाथं त्रिविक्रमं ॥ नारद उवाच ॥ सांप्रतं भगवान्विष्णुस्त्रैलोक्याक्रभणं वपुः करिष्यति जग
 त्स्वामी बलेर्वैधनमीश्वरः तत्कथं पूर्वकालेऽपि विष्णुरागीता त्रिविक्रमः कस्य वा दधनविष्णुः कुरुवांस्तच्छमेव द
 ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रूयतां कथयिष्यामि ये यं प्रोक्तं त्रिविक्रमः यस्मिन् काले संवभूय यं वंचितवानसौ आसीद्भुधु

रित्स्थितः कश्यपस्यारिसः सुतः दनुर्गर्भसमुद्भूतो महाबलपराक्रमः ससमाराध्यवरदं ब्रह्माणतपसासुरः अवं
 ध्रुवं सुरैः सर्वैः प्रार्थयत्सतु नारद तद्वरे तस्य च प्रादात्तपसापंकजोद्भवः परितुष्टः सच बलीनिर्जिगायात्रिविष्टपं चतु
 र्धस्य कलेरादौ जिवादेवान्सवासवान् धंधुः शक्रत्वमकरोद्विरण्यकशिपौ सति तस्मिन्काले सबलयान् हिरण्यकाशीपु
 स्ततः चचार मंदरागिरौ तस्यै धंधुः समाश्रितः ततोसुरायथाकामं विहरंति त्रिविष्टपे ब्रह्मलोकैश्च त्रिदशैः संस्थिता
 दुःखसंयुताः ततोमरान् ब्रह्मसदो निवासीनः श्रुत्वा धंधुर्दत्ति जानुवाच ह गच्छ मदेत्यावयमशस्य सदो विजेतु-
 त्रिदशान् सुवक्त्रान् तेषु ध्रुवाक्यं तु निशम्य दैत्याः प्रोचुर्नो विद्यति दैत्यपाल गतिर्यथायामपि तामहाजिरं सुदुर्गं
 मोयं परमो हि मार्गः इतः सहस्रैर्वहु यो जनास्वैर्लोको महान् मार्गं जुष्टः येषां हि दृष्ट्वा प्राणवो दिते न दह्यति दैत्याः
 सहस्रोत्थितेन ततः परो योजनकोटिर्नैव लोको जनो नाम वसंति यत्र गोमातरो रुमा मुविनाशकारिया सारं जोषी
 ह महासुरेन्द्र ततः परो योजनकोटिर्भित्तुषड्भिस्तपोनामतपस्वि जुष्टः सत्याभिधानो भगवान्निवासो वरप्रदो-
 भृद्भवतो दिवोऽसौ यस्य वेदध्वनिं श्रुत्वा विकसंति सदासुराः संकोचं चासुरायां तियेतु तेषां सार्धमिणः तस्मान्मातृवं महा
 बाहो मतिमितां समाचर वैराजभुवनं धंधोदुरारोहं सदान्ताभिः तेषां वचनमाकर्ण्य धंधुः प्रोवाच दानवान् गंतुकामो
 र्मिमस दनं ब्रह्मणो जितुमीश्वरं कथं तु कर्मणा केन गम्यते दानवर्षभाः कथं तत्र सहस्राक्षः संप्राप्तः सह दैवतैः तेषु धुनां
 दानं वेद्मः पृष्ठाः प्रोचुर्नैवोधिपं कर्म तत्र वयं विद्वन् शुक्रस्तद्वैत्य संशयं दैत्यानां वचनं श्रुत्वा धंधुर्दत्त्यपुरोहितं पप्र
 च्छ शुक्रं किं कर्म कृत्वा स्रष्टुः स दोगतिः ततोऽस्मै कथयामास दैत्याचार्यः कलिप्रिय शक्रस्य चरितं श्रीमत्पुरातनं त्रिपो
 किल शक्रः शतं तु पुण्यानां क्रतूनामयजत्पुरा दैत्यैर्द्रवाजिमेधानि तिन ब्रह्मसदो गतः तद्वाक्यं दानवपतिः श्रुत्वा शु
 क्रस्य वीर्यवान् यष्टुं रंगमेधानां चकार भतिमुत्तमां आमंत्र्या चासुरगुरुं दानवांश्चाप्यनुचमान् प्रोवाचाहं यजेतैरश्व

मधेः सदक्षिणेः तदागच्छद्यमवनीगच्छामोर्वसुधाधिपान् जित्वाकुर्मोश्वमेधान्वेक्याकामगुणान्वितान् आहूय
 तांपनिधयश्चाज्ञाप्यतांचगुह्यकाः आमंत्र्यतां द्विजाः सर्वे प्रयागोदेविकातटे साहिपुण्यासरेच्छेष्टासर्वसिद्धिकरी
 शिवा जलं प्राचीनमासाद्यवाजिमैधान्यजामहे इत्थं सुरारिवचनं निशम्यासुरयाजकः बाढमित्यब्रवीदष्टानिधानां
 संदेदशसः ततो धुधुर्देविकायाः प्राचीनपापनाशनं भार्गवद्रुणशुक्रेणवाजिमैधायदक्षितः सदस्यां क्रतुर्विज
 श्वापितवाः सन् भार्गवद्विजाः शुकस्यानुमते ब्रह्मन् शुक्रशिष्याश्च पंडिताः यज्ञभोग्भुजस्तत्र स्वर्भानुप्रमुखानुने
 कृताश्चासुरनार्येन शुकस्यानुमतेः सुराः ततः प्रवृत्तो यज्ञस्तस्मत्सृष्टस्तथाहं हयस्यानुययौ श्रीमानसिलोमाम
 हासुरः ततोऽग्निधूमेन महीसंश्लेष्यतां विशखविदिशश्च पूर्णाः तेनैव अग्निधेन दिवस्पृशेन मरुद्वो ब्रह्मलोकं महर्षे
 तंगंधमाघ्रायसुर विपण्णाजानंति धुधुहयमेधदक्षितं ततः शरण्यं शरणं जनार्दनं जग्मुः संशोकाजगतैः परायणे
 प्रणम्य वरं देवं पद्मनाभं जनार्दनं प्रोचुः सर्वसुरगणाभयगद्गदयागिरा भगवन्देव देवेश वराचर परायण विज्ञ
 स्तिः श्रूयतां विष्णो सुराणामार्दिनाशन धुधुनामासुरपतिर्वलवान् वरं हिताः सर्वानसुरान्विनिर्जित्य त्वे लोका यमं हर
 द्रुली ऋतेऽपि नाकितो देवत्राह्यास्मान्भयतो हर अतो विवृद्धिमगमद्यथाव्याधिरुपक्षितः सांप्रतं ब्रह्मलोकस्था
 नपि जंतुं समुधतः शुकस्य मतमास्थाय सोऽश्वमेधायदक्षितः शतं कतूनामिष्टुसौ ब्रह्मलोकं महासुराः आरोढुमि
 च्छति वशीविजंतुं विदशानपि तस्मादकालहीनं तु चितयस्व जगद्गुरो उपायं मुखविध्वंसे भवामो येन निर्वृताः श्रुत्वा सु
 राणां वचनं भगवान्मधुसूदनः दत्त्वा भयं महाबाहुः प्रेषयामास शाश्वतः विसृज्य देवताः सर्वा ज्ञात्वा जेयं महासुरं वचनाय
 मर्तिवक्रे संधुधोरध्वरस्यैव ततः सकृत्वा भगवान्नामनं रूपमीश्वरः देहं कृत्वा निरालंबं कष्टवद्देविकाजले क्षणा
 न्मजंस्तथोन्मजन्मुक्तेः शोयेच्छया दृष्ट्वा दैत्यपतिना दैत्यैश्चान्यैस्तथार्षेभिः ततः कर्मपरित्यज्य याज्ञियं ब्राह्मणो

तमाः समुत्तारयितुं विप्रं प्राद्वतसमाकुलाः सदस्ययजमानश्चक्रुर्विजोऽथमहोजसः निमज्जमानमुज्जुहुः सर्वे
 तेवामनद्विजः सभुत्तार्यप्रसन्नास्तेषु सर्वे एव हि किमर्थं पतितोऽसि हे केन क्षितोऽसि नो वदेतेषामाकर्ण्य वनं कं पमा
 नो मुहुर्मुहुः प्राह धुंधुपुरो गांस्ताञ्च्छरूयतामत्र कारणं ब्राह्मणो गुणवानासीत्प्रभास इति विश्रुतं सर्वशास्त्रार्थविस्त्राज्ञो
 गोत्रतश्चापिवारुणिः तस्य पुत्रद्वयं जातमदं प्रज्ञं सुदुःखितं तत्र ज्येष्ठो मम भ्राता कनीयानपरस्त्वहं नेत्रभास इति
 स्थितो ज्येष्ठो भ्राता ममासुरं मम नाम पिता चक्रुर्गतिभ्रासतु कौतुकात् रम्य इवावसथो धुंधुभञ्जचार्सीपितुर्मम द्विवि
 ष्टपुणैर्युक्तश्चारुरूपो महासुरः ततः कालेन महता चावयोऽग्न्याऽपितामृतः तस्यौर्ध्वदेहिकृन्वागृहमावांसमागतौ ततो
 मयोक्तं स भ्राता विभजामगृहं वयं तेनोक्तौ नैव भवतो विद्यते भाग इत्यहं कुञ्जवामनखं जानांश्चष्टानां श्वित्रिणामपि
 उन्मत्तानां तं थांधानां धनभागेन विद्यते शय्यासनस्थानमात्रं स्वेच्छयाम्नाभुजक्रिया एतावदीयैते चेता ब्रार्थभागहरा
 हिते एव मुक्ते मया सोक्तः किमर्थं पैतृकाद्गृहान् धनार्धभागमहर्मा मिनाहन्यायेन मेव द इत्युक्तं विवाके यस्यैभ्योऽपि
 संयुतः समुत्क्षिप्याक्षिपन्नद्यामस्यामामिति कारणतः ममास्यानि स्नागायां तु मध्ये च ध्रुवतो गतः कालः सवस्सरस्य
 स्तुभुग्माभिरिह चोद्धृतः केभ्यं वतस्तु संप्राप्ताः सस्नेहा वांधवोपमाः कोऽयं च शक्रप्रतिमो दीक्षितो वै महाभुजः तन्मे सर्वं
 समाख्यातयाथातथ्यतपोधना महर्द्धिं संयुताय यं सानुकंपा इच्छेमि श्रुत्वा भार्गवा द्विजसन्माः प्रोचुर्ब
 र्गो द्विजा ब्रह्मणोऽत्र तत्तथापि भार्गवाः असावपि महते जाधुन्धुर्नामामहासुरः दाता भोक्ता विभक्ता च दीक्षितो यज्ञक
 र्मणि इत्येवमुक्ता देवं श्रुत्वा मनं भार्गवास्तदा प्रोचुर्देत्यपि सर्वं वा मनार्थं करं वचः दीयतामस्य देत्येदं सर्वं पस्करसं
 युतं श्रीमदावसथं दास्योरत्नानि विविधानि च इति द्विजानां वचनं श्रुत्वा देत्यपि वचः प्राह द्विजददामीति यावदि
 च्छसि वै धनं वा सोऽगृहं हि रण्यं च वाजिनः स्य दन्ना न गजानं प्रयच्छाम्यद्य भवतो ब्रियतामीहि तं विभो तद्वाक्यं दानं वपैतेः

श्रुत्वा देवो यवां मनः प्राह। सुरपतिं धुंत्वा र्थासिद्धिं करं वचः सोदरेणापि मे आत्राहूय ते यस्य संपदः तस्याक्षमस्य
 यद्वत्किमन्योनहारिष्यति दासी दासमलंकारं गृहं रत्नपारिच्छदं समर्थं षड्विजैंद्रे प्रुप्रयच्छस्व महाभुज मम प्रमाणमा
 लोक्य मामकं च पदत्रयं संप्रयच्छस्व दैत्यैर्द्रनाधिकं रक्षितुं क्षमः इत्येव मुक्तेव चेन महात्मना विहस्य दैत्याधिपतिः सक्र
 त्विजः प्रादाद्विजैर्द्राय पदत्रयं तदा यदासनान्यं प्रगृह्णाण किंचित् क्रमत्रयं सोऽपि च बोध्यदत्तं महासुरैर्द्रेण विभुर्भयश
 र्स्वा चक्रे ततो लघयितुं त्रिलोकोन्नैविक्रमं रूपा मनंत शक्तिः कृत्वानुरूपं दिति जां श्रुत्वा प्रणम्य चर्षीन् प्रथमं क्र
 मेण महीं महाध्रैः सहितां महार्णवां चकार रत्नाकरपत्तनैर्युतां भुवं सनाकं त्रिदशधिवासमृक्षार्कसौमिरभिर्मंडितं तभः
 दिवं द्वितीयेन जहारे वेगात्क्रमेण देवप्रियमिप्सुरीश्वरः क्रमं तृतीयं नयदास्य पूरितं तदा तिकोपाद नुं पुंगवस्य पपा
 तष्टे भगवांस्त्रिविक्रमो मेरुप्रमाणेन तु विग्रहेण पतता वासुदेवेन दानवोपरिनारद त्रिशोचो जनसाहस्रभूमिग
 र्त्तहृदकृतं ततो दैत्यं समुत्साद्य तस्मिन् प्राक्षिप्य वेगतः श्रवणं तसि कताद्यष्टानं च गतं मपरयत् ततः स्वर्गसहस्रा
 क्षो वासुदेव प्रसादतः सुराश्च सर्वे त्रलोक्यमवाप्नुर्नरुपद्रवाः भगवानपि दैत्यैर्द्रं प्राक्षिप्य सिकताणिवे कालिं धारू
 पमाधा यतत्रैवांतरधीयत एवं पुरा विष्णुरभूद्धि वामनो धुंधुविजंतुं च त्रिविक्रमोऽभूत् यस्मिन् सदैत्यैर्द्रसुतो जगाम महा
 श्रमे पुण्ययुते सुरपे इति श्रीवामनपुराणे धुंधुपराजये देविकामाहात्म्यम् ॥ समाप्तम् ॥ शुभम्भूयात् ॥

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिन्वामल्लाधिकारश्रीरणवीरव्रतरत्नाकरग्रन्थस्समाप्तः

सम्बत् १९४२ आषाढ प्र. २९

[illegible]

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
२५११	तत्रानदानादिकमुक्त्	पुक्ष्निण्योदिवसनिर्णयश्च
२५१२	तदकरणेदोषः	अथ सामान्यतस्तिथिनिर्णयः
२६२३	अयनादिसंक्रांतिषु पुण्यकालविशेषनिर्णयः	तिथियुग्मनिर्णयः
२८३३	रात्रौ स्नानदानादिनिषेधविधिनिर्णयः	खर्वदूर्पहिंसारूपतिथिलक्षणम्
२८३१	चंद्रादीनामपराशिसंक्रमेण पुण्यघटिकानि	शुक्लकृष्णपक्षभ्र ह्यतिथिनिर्णयः
२८३३	अथ संक्रांतिषु विशेषदानानि	अथ कर्कशकालनिर्णयः
२९३१	मेघसंक्रांतिपुरुषचक्रम् तुलासंक्रांतिपुरु	अथ नक्षत्रकालनिर्णयः
३०३३	पचक्र मकरसं. पुरुष-मि-कं. ध-मी-सं-पु	अथ चित्रकालनिर्णयः खडातिथिनिर्णयश्च
३१३३	कर्कसं-पु. मि-कं. ध-मी-सं-पु	नक्षत्रव्रततिथिनिर्णयः
३२३३	दुःसिं-दु-क संक्रांतिपुरुषचक्रफलम्	अथ प्रतिपदादिसामान्यनिर्णयः
३३३३	उत्तरायणपुरुषः दक्षिणायनसंक्रातिपु	शुक्ल कृष्ण प्रतिपदाद्वयानुम्
३४३३	पडशीतिपुरुषः विष्णुपदीपुरुषः	अथ द्वितीयां सामान्य निर्णयस्तद्व्यानिच
३५३३	त्रिकौणचक्रसंक्रमणे	अथ तृतीया सामान्यनिर्णयस्तृतीयाद्वय
३६३३	चंद्रपुरुषफल	ध्यानम्
३७३३	सूर्यादीनां गोचरफलानि दानानि च	

पृ० ८० पं० ३

सूचिपत्रम्

चतुर्थीसामान्यनिर्णयः चतुर्थीद्वयध्यानं

पंचमीसामान्यनिर्णये पंचमीद्वयध्यानं

षष्ठीसामान्यनिर्णये षष्ठीद्वयध्यानं

सप्तमीसामान्यनिर्णये सप्तमीद्वयध्यानं

अष्टमीसामान्यनिर्णये अष्टमीद्वयध्यानं

नवमीसामान्यनिर्णये नवमीद्वयध्यानं

दशमीसामान्यनिर्णये दशमीद्वयध्यानं

एकादशीसामान्यनिर्णये एकादशीद्वयध्यानं

एकादशीमाहः तत्रोपवासोद्दिधानिर्यो

उपवासनिर्णयः तत्रविशेषः

अथैकादशीनिर्णयः साचशुद्धाविद्वाच

दशमीवेधद्विविधः

तत्रारुणोदयवेधेवैष्णवविषयः

पृ० ८० पं० ४

सूचिपत्रम्

अथकर्म्यत्रतविधिः अथत्रतद्व्यानि

तत्रवर्ज्यानि प्रायश्चित्तमुक्ता

उपवासोदत्तधावननियमः

एकादश्यां श्राद्धं प्राप्तिविधिरुपस्था

अथत्रतद्व्यानि

एतद्व्रतं सूतकोपिकार्यमुक्ता

अथप्रसंगादौ महाद्वादशयः

पञ्चमोऽस्तसुग्रहः

अथद्वादशीसामान्यनिर्णयः रतत्रध्यानं

त्रयोदशीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानं च

चतुर्दशीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानं च

पौर्णमासीसामान्यनिर्णयस्तद्व्यानं च

अमावास्यासामान्यनिर्णयस्तद्व्यानं च

तिथिसामान्यप्रसंगात्कल्पादितिथयः

प०	पृ०	सूचिपत्रम्	सचिपत्रम्
७१	१	कल्पादित्योनांविशेषनिर्णयस्तत्राब्द	अथविकृतिकालनिर्णयः
७२	२	अथमन्वादितीथ्यादयस्तत्राब्दमुक्तं	अथपक्षादिकर्मविधिः
७३	३	युगांतद्विवासास्तत्रापिआब्दमुक्तम्	अथामापित्तपक्षमृतानांक्षयाहेव्यवस्था
७४	४	अथपर्वणिसमुद्रस्तानिविधानम्	तत्रापिक्षयाहेपर्वणैकोद्विष्टव्यवस्था
७५	५	अथआर्द्धापामावास्यानिर्णयते	अथग्रहणकालनिर्णयः
७६	६	तत्रआब्दकालनिर्णयः	तत्रस्तानदानादिमहाफलमुक्तम्
७७	७	अथप्रभंगाक्षयाहआब्दकालनिर्णयः	चंद्रग्रहकोटिगुणं रविग्रहे दशकोटिगुणं
७८	८	क्षयाहआब्दमेकोद्विष्टपर्वणच	ग्रहणेतीर्थविशेषः
७९	९	तत्रैकोद्विष्टआब्दकालः पार्वणआब्दकालः	तत्रापिमासविशेषण विशेषः
८०	१०	एतक्षयाहआर्द्धविग्रहणदिनेपिकाद्ध	ग्रहणेस्तानदानंआर्द्धावश्यकं
८१	११	तत्रआब्दभोक्तुर्दोषःदातुश्चमहाफलः	रविवारसोमवारचतयोर्ग्रहणेषुडासुमणयो
८२	१२	अनुमायाक्षयाहआर्द्धचतुर्वर्णकंकर्तव्यं	ग्रहणाशौचेस्तानदानांआवावश्यकं
८३	१३	आर्द्धकरणभावापिपूडानामत्रिमः	ग्रहणकालेसर्ववर्णानांमृतकुशौचं
८४	१४	अत्राप्युपशका उपवासः	अत्रपक्रमन्नंत्याज्यंस्नेहपुष्पकमन्त्रं
८५	१५	अथेष्टिकालोनिर्णयते प्रकृतिकालनि-	जलंचकुशैरंतरितेशुद्धमेव

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१७९	१३	अत्र आह मावश्यकमकरखेदोयः	८७	१९	समस्तपर्वोनिर्णयस्तनसमुच्चयः
१७९	१२	आमश्वाढं हेमश्वाढं चकार्य	८७	२३	अथ व्रतस्वरूपं व्रतप्रशंसं व्रतजिज्ञासा
१८०	१४	जननमूरणाशौचापवादः	८८	२७	व्रताधिकारिणः स्त्रियोभर्त्राद्यनुमत्याधि
१८०	१५	सर्वगंगासमंतोयं सर्वद्विजाः पात्रभूताः	८८	३१	करिणः
१८०	१६	स्पृशं काले देवानां पिच्छाणं च दानकालः	८८	३६	व्रतभेदः व्रताधिकारिधर्माः
१८०	१७	मध्यकाले मनूष्याणां मोक्षकाले रक्षसानां	८९	३६	तेषां वर्ज्यावर्ज्यनिर्णयः दंतकाधनिर्बंधः
१८२	१७	अत्र भोजनं न कार्थ्यं मुक्तिज्ञात्वा भोजनं	९०	३८	उपवासस्वरूप आचमनं द्विराचमनं
१८३	१८	बालादीनां तु याममांजं पूर्वयाममात्रनिषेधः	९१	३९	दक्षिणहस्ते त्राह्मादित्यार्थानि प्रणवादिमंत्रः
१८३	१९	तदन्येषां तु यामत्रयं यामस्तुष्टुं च निषेधः	९१	४०	देवकार्यादौ पूर्वानुहादिकालः
१८३	२०	अत्रोपवासव्रतं पुत्रवद्गृहरितन उपवासभा	९१	४०	व्रतत्यागादौ प्रायश्चित्तं व्रतारभे संकल्पः
१८३	२१	विवेधकालानि	९२	४०	व्रतारभकालः भद्राविचारः
१८४	२१	चंद्रग्रस्तस्वेतूरुदिने संध्या होमादीन दो	९२	४१	प्रतिमा स्वरूपं कुंगपवित्रं होमाहुतिमान
१८४	२२	ग्रहेण कुक्षेत्रादौ प्रतिग्रहे प्रायश्चित्तमुक्तं	९२	४२	द्रव्यप्रतिनिधयः देवतामंत्राविचारः
१८५	२३	जन्मराश्यादौ ग्रहेण गोचरव्येतानि शुफलं	९२	४३	व्रतोपापनानुक्तौ दानविभागनिर्णयः
१८५	२४	तत्र शांतिविधानं नागदानं सर्वौषधिस्त्रा	९३	४३	कलशलक्षणं पंचरत्नानि महारत्नानि

[illegible]

पं०	पृ०	पं०	पृ०	सूचीपत्रम्	मधुपर्कदानम्	सूचीपत्रम्
१०४	२०	१०४	२०	समिधासावे पुनर्होमद्रव्यमानं वा मन्त्रः	११४	मंडपानुमंत्रणं तोरणपूजनं अथ द्वारपूजा
१०४	२१	१०४	२१	आचार्यवरणं ऋत्विगवरणं ब्रह्मवरणं	११५	इंद्रादिलोकपालानां दिशो दिक्षु पूजनक्रमः
१०४	२२	१०४	२२	नृचमहमखेचवारोक्तं विजुः	११६	ततो बलिदानं इति भंडपप्रतिष्ठा
१०४	२३	१०४	२३	अथ सर्वतोभद्रमंडलं चतुर्दिशतोभद्रं	११७	अथ सर्वतोभद्रदेवतास्थापनप्रयोगः
१०४	२४	१०४	२४	अथ ब्रह्मद्विशालिगतोभद्रं	११८	संक्षेपेणाग्निरुद्रापनप्रहस्थाः लोकपाल-
१०४	२५	१०४	२५	एकलिंगतोभद्रं सर्वतोभद्रादौ देवताक्रमः	११९	कुलशस्थापनविधानं प्रतिमायां मन्त्र-
१०४	२६	१०४	२६	अथामिकायैतत्र कुशडिकामोतिरुदोषे	१२०	होमाथनामस्थापनं कथाडिकाप्रयोगः
१०४	२७	१०४	२७	अथानंतरकुशं रामनाथोद्यापनप्रकारात्	१२१	अन्वाधानं ततो ग्रहहोमः अधिदेवता
१०४	२८	१०४	२८	इत्युद्यापनसामान्यपरिभाषाः	१२२	दानानि
१०४	२९	१०४	२९	अथोद्यापनसामान्यप्रयोगः तत्र पुण्याह	१२३	सर्वतोभद्रदेवतानां नाममंत्रहोमः
१०४	३०	१०४	३०	वाचनं च	१२४	प्रायश्चित्तं
१०४	३१	१०४	३१	एणेनासातृकापूजा	१२५	प्रायश्चित्तं
१०४	३२	१०४	३२	अथ पुनर्होमः	१२६	प्रायश्चित्तं
१०४	३३	१०४	३३	अथोद्यापनविधानं तत्रादौ वाच्यं	१२७	बलिदानप्रयोगः
१०४	३४	१०४	३४	ऋत्विजावरणविधानं वरणक्रमेण	१२८	

पं०	पृ० पं०	सूचीपत्रम्	पृ०	पृ० पं०	सूचीपत्रम्
१३५	१८०	ततः शय्यादानं ततो गोदानं तिलपात्रदानं	१४६	२	व्रताधिष्ठितदेवता पूजनं इति सर्वव्रतसाधारणपू-
१३७	२१६	अत्र पूणाहुतिहोमः अग्निविसर्जनम्	१४७	११६	अथैकादशीव्रतोद्यापनं देवतपूजने विशेष-
१३७	२१७	मंडलदेवताविसर्जनं अग्निद्रव्यहोण	१४८	११६	अथ होमविधानं पूर्णपात्रदानं
१३८	११२	इति त्रैवीर्णकानां सामान्योद्यापनविधानं	१४९	२	गोदानं केशवादिमूर्तिदानं अभिषेकः
१३८	११३	अथ शूद्रादीनामुद्यापनप्रयोगो विधीयते	१५०	२	देवताविसर्जनं व्रतसंपूर्णतावाचनम्
१३८	२११	शूद्रस्य धर्मकर्मधिकारनिर्णयः	१५०	२१२	इति शूद्रकर्तृकसर्वव्रतसाधारणविधानं
१३८	२१५	अमंत्रकोटिवपूजाधिकारः महादानाधिका-	१५०	२१६	शूद्रव्रतनिष्ठा कृत्वरत्नसंग्रहः
१३८	२१०	शूद्रस्य ब्रह्महत्याद्वारापौराणमंत्राधिकारः			
१४०	२११	शूद्रस्याचारानुसारेण पुण्याहवाचनं			
१४२	१३	स्वस्तिवाचनं मातृपूजनम्			
१४२	१११	शूद्रस्य नादी आह तत्रापि ङकः संक्षिप्तमृ-			
१४३	१११	अथ शूद्रस्य पौराणमंत्रोद्यापनप्रयोगः			
१४३	१११	आचार्यवरणं ब्रह्मवरणं ऋत्विगादिवरणं			
१४३	२११	स्वस्तिवाचनं तोरणपूः सर्वतोभद्रपू-			
१४५	२१३	ग्रहस्थापनं कलशस्थापनम्			

पृ० पं०	सूचिपत्रम्	पृ० पं०	सूचिपत्रम्
११२	अथैत्रमासः	११२	अथास्यामेवविद्याप्राप्तिव्रतंविष्णुधर्मोत्त.
११३	चैत्रशुक्लप्रतिपदिसंवत्सररंभः कार्य्यअ	११३	तत्राष्टदलेषुवेदानांपुराणादीनांचपूजनं
११४	त्रयोवारः सर्वर्षेशः	११४	गरुडपुराणोक्तंविद्याप्राप्तिव्रतम्
११५	अत्रतैलाभ्यंगोऽनित्यःवर्षेशपूजासर्वर्षेशः	११५	चैत्रशुक्लद्वितीयायांसशक्तिकव्रह्मपूजनं
११६	वांसंतनवरात्रप्रारंभः प्रपादानं धर्मघट	११६	द्वादशवर्षात्मकम्
११७	दानं	११७	तत्रैव उमापूजाव्रतं बालेंदुदर्शनव्रतंप्रति
११८	ब्रह्मणःपूजाअस्यांकल्पभेदेनमत्स्यावता.	११८	मासंवर्षसाध्यं
११९	अथविशेषेषांसंवत्सररंभविधिर्निरूपितः	११९	सर्वांसुशुक्लद्वितीयासुचंद्रार्घ्यदानम्
१२०	अत्रमहाशंतिः कार्य्यं साचनिर्णीयते	१२०	अत्रैवनेत्रव्रतंवर्षसाध्यं नासत्यदस्त्रयोमं
१२१	महाशंतिप्रयोगः	१२१	तिपूजाय
१२२	अस्यांतिलकव्रत.रंभःतत्रमातुर्नामभिःपू.	१२२	चैत्रशुक्लद्वितीयायांगौरीपूजाव्रतंसौभाग्य
१२३	तिलकव्रतकथा अत्रैवारोग्यप्राप्तिव्रतंव	१२३	गौरीपूजनं
१२४	र्षसाध्य	१२४	द्वादशधेनुपूजादानंद्वादशवर्षात्मकं
१२५	अस्योद्यापनं तत्रद्वादशनामभिर्द्वादशक	१२५	अत्रैवसौभाग्यशननव्रतंवर्षसाध्यशुक्ल
१२६	लशेषसर्गपूजा	१२६	तृतीयायां

प० पृ० १० सूचिपत्रम्

२१	२१५	सोभाग्याष्टकदानं द्वादशनामभिः प्रत्येक तृतीयापूजनं
२२	२१६	प्रत्येकं प्राशनविधानं सौवर्णमूर्तिदानं सो द्यापनं
२२	२१७	अत्रैव गौरीदालोत्सवः इयमन्वादिश्राद्धं
२२	२१८	अत्रैव श्रीरामदालोत्सवः
२३	२१९	चैत्रभाद्रपदे माघे च शुक्लतृतीया गौरीशत्र.
२४	२२०	तृतीयात्रयप्रत्येकं विशेषविधानं अथ कथा
२४	२२१	अत्रैव श्रद्धनी तृतीया व्रतं सौभाग्यवती.
२६	२२२	अस्याः कथा उद्यापनं च वाल्वैधव्यनाशनं
२६	२२३	चैत्रशुक्लचतुर्थी वासुदेवरूपिणेशपूजा
२७	२२४	आश्रमव्रतं कांचनं वासुदेवं ब्राह्मणाय दद्या
२७	२२५	चैत्रशुक्लपचम्यां तृतीयादिपंचम्यं तं श्रीव्रतं
२७	२२६	वर्षसाध्यमपरं श्रीपंचमीव्रतं
२७	२२७	अस्यामेव चंद्रपूजनं पृथ्वीपूजनं च

प० पृ० १० सूचिपत्रम्

२७	२२८	अत्र सौभाग्यव्रतं द्वादशमेव मत्स्यपंचमीव्रतं
२७	२२९	इयंकल्पादिः
२७	२३०	चैत्रशुक्लपक्षां कुमारपूजा व्रतं इयस्कंदपृष्ठी
२८	२३१	चैत्रशुक्लसप्तम्यामष्टदलकमलसूर्यपूजा
२८	२३२	आग्निप्रतिष्ठाप्यसूर्यनामभिर्होमः अस्यो
२८	२३३	द्यापनं
२८	२३४	हिरण्यमूर्तिगोशय्यादिदानं
२८	२३५	दमनसप्तमीव्रतम् अनोदनसप्तमीव्रतं
२८	२३६	नामसप्तमीव्रतं विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सूर्य.
२९	२३७	चैत्रशुक्लषष्ठ्यां भवान्या उत्पत्तिः
२९	२३८	अशोककलिका प्राशनलोहितनेदस्तानं
२९	२३९	अस्यामेवाष्टम्यां दिव्या महापूजा काठ्या
२९	२४०	चैत्रशुक्लनवम्यां रामजयंती व्रतं
३०	२४१	रामनामालेखनोद्यापनं तस्य प्रयोगः
३१	२४२	रामनवमीमहिमा व्रतमहिमानित्युत्पत्त्यर्थ.

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

३१	२१२	शुद्धविहरामनवमीनिर्णयवैष्णवलक्षणां
३३	११४	तत्राढाधट्यीकृत्यनवमीकृत्यंच
३३	११४	श्रीराममूर्ति लक्षणे सर्वतोभद्र मंडलपू
३४	११४	जामंत्र
३४	११४	अथव्रतपद्धतिः कलशस्थापनं
३४	२१६	केशवादिमातृकान्यासः
३८	२१	शखस्थापन पीठपूजासन्निधानं
४०	१	सर्वोपचारपूजाविधानं रामनवमीपूजा
४१	२	अथदशमीकृत्य तत्रहोमविधानं
४१	३	श्रीरामप्रतिमादान शरणविधानं च
४५	२१२	अकिंचनोद्यापनविधानम्
४६	१	श्रीरामनामाष्टोत्तरशतस्तोत्र
४७	१	अस्याभेवकालोत्तरशतमातृकाव्रतं
४७	१	अत्रमद्रकालीव्रतं चतुः पष्टियोगिनीपूजा
४७	२	चैत्रशुक्लदशम्यांधर्मराजपूजाव्रतम्

प० पृ० पं०

सूचिपत्रम्

४९	१	चैत्रशुक्लकादश्यादिलोत्सवः कार्यः
४९	१	इयं कामदैकादशोत्सयाकथा
४९	१	अस्मांस्त्रीभिरुक्तिमणोयात्राकार्या
४९	१	अस्यांसक्षेपतोवास्तुपूजोक्तश्चापिदम
४९	१	नोत्सव
४९	१	चैत्रशुक्लकादश्यादमनोत्सवः
४९	१	अत्रयमनद्वादशीव्रतं भर्तृद्वादशीव्रतम्
४९	१	वारहेधरणीव्रतेपुवामनद्वादशीव्रतकथा
४९	१	अत्रैवसेकल्पद्वादशीव्रतम्
४९	१	चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांचिद्रनात्मकमदनपूजा
४९	१	अजदान इयंचोदानकल्पादिस्तत्कृत्यंच
४९	१	चैत्रशुक्ल चतुर्दश्यांशिवपूजामहोत्सवः
४९	१	अत्रापिदमनोत्सवः काश्यां पशुपतीश्वर्या
४९	१	नृसिंहपूजाव्रतं नरसिंहस्यदोलोत्सवः
४९	१	चैत्रपौर्णमासीचित्रायुतामहाचैत्र्युका

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५८ १ २	अत्रमल्लनटादीनां नृत्नोत्सवदर्शनं
५८ १ ३	चैत्रकृष्णद्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः पूजाकार्यं
५८ १ ४	चैत्रकृष्णतृतीयायां सौभाग्यसुंदरीव्रतं गत्वेन रतिनामकगौरीपूजाउदकप्राशनं
५८ १ ५	चैत्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतम् चंद्रोदये अर्घ्यदानं पंचगव्यप्राशनम् चैत्रकृष्णपंचम्यां काश्मीरदेवीरजस्वला भवति
५८ १ ६	शिलामयीदेवीव्रतं अभ्यंगंगोरसंचित्रिदिनवर्ज्यं
५८ २ ७	कृष्णाष्टम्यां देवीद्विजैः स्नाप्यगंधादिभिः त्रिकोणाकारपिष्टपाकैः शालिभक्तशर्कैः तंत्रिवाद्यश्रवणं देवीनैवेद्यप्राशनं चैत्रकृष्णषष्ठ्यामेकभक्तादिव्रतेन भास्करपूजाकयास्कादि

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५९ १ ८	मंदार्कगुल्वारयोगे महापुण्यदोक्ता
५९ १ १०	अत्र सर्वदेवानां दमनोत्सवः इयं मन्वादि पटनवतिश्राद्धगणपठितास्ति
५९ २ ५	अस्यां मिद्रपूजाकानि कुंभयात्रा च तृणमयपिशाधं संपूज्य ब्राह्मणान्भोजयेत्
५९ २ ११	महाचैत्रीलक्षण अत्र वाराहपुराणदानं च
५९ २ १६	अथ चैत्रमासीयशुक्लपक्षकृत्यनि.
५९ १ १८	अस्यां भौरमासमिप्रायेण मीनसंक्रांतिपुण्यकालनिर्णयः
५९ १ १२	चैत्रशुक्ल प्रतिपदायां शुभपंचरुष्टास्नानं कानकव्रतारंभो विप्रवस्त्रशयनासनानि देया.
५९ २ ३	अत्र मसि गंधाद्यनुलेपनवस्त्रादिदानं
५९ २ ८	आनंदव्रतं दधिक्षीरघृतादित्यामगौरीव्रतं नक्तभोजनं शाल्याद्यन्नदानं प्रपादानं धर्मघटदानं इयं प्रतिपदानारसिंहकल्पा.

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
६१ २ ३	महामहावारुणीअत्रसप्तसागरदानप्रयोगः
६२ ११२	चैत्रकृष्णचतुर्दशीपिशाचमोचनी
	अस्यांशिवसन्निधौन्नामभौमवारिणातिप्रशस्ता
११६	अबस्नुहोविटपद्भ्युतारकापताकाधवलितकलशोपरिकृतागृहोपरिस्थाप्या
२ १	अस्यांनिशायानिकुम्भपूजावलिदानं पुश्रुलीनन्द्यदर्शनं
२ १४	चैत्रामावास्यायांसारमेघेश्वरोन्नदानं
२ १६	इयंमन्त्रदिभौमवारिणभौमावास्यागरुवाजीवामावास्याशनिवारिमंदामावास्यासोमवारिण
१७	सोमवत्यमावास्याकथासोमवत्युद्यापनप्रयोगः
११३	अत्रव्रतं पितृव्रतं पयोव्रतम्
११४	चैत्रकृत्यरत्नसमुच्चयः

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५८ २ १	अथात्रपष्ठिनात्रिकाश्यालोलाकियात्रा
	पुष्ट्यापूजागृहस्येति
५८ २ ३	चैत्रकृष्णसप्तम्यांतिथिपत्वेनसुधपूजाव्रतं
५८ २ ४	चैत्रकृष्णष्टम्यारविभौमगारेकाश्याभैरवदुर्गापूजाच अत्रसोमाष्टमीव्रतसोमशिवा
५८ २ ५	सर्वास्वष्टमीपुअशोकाष्टमीव्रतं
५८ २ १०	भविष्योत्तरोत्तरांडिकाव्रतं अस्याद्युद्यापनविष्णुधर्मोत्तरेकसंतानाष्टमीव्रतम्
५९ १ १	शीतलाष्टमीव्रतकथा शीतलाष्टकस्तोत्रं
५९ २ १०	चैत्रकृष्णनवम्यांवारुहजयतीव्रतं
६० १ १	चैत्रकृष्णदशम्यांधर्मराजपूजाव्रतम्
६० १ १३	चैत्रकृष्णैकादशीपापमेचिनीव्रतकथा
६१ १ १३	चैत्रकृष्णद्वादशीवैराजकल्पादितत्राष्टं
६१ १ १३	चैत्रकृष्णत्रयोदशीशतभिषानक्षत्रयुतावा
६१ १ १५	शनिवारयुतमहावारुणीशुभयोगवती

४०	५०	सुविपत्रम्	सविपत्रम्
१	६६	वैशाखमासः	अत्र तिथिपुत्रनवहोत्रम्
२	६७	श्रापवैशाखमासकृत्यानिर्णयः	वैशाखकृष्णतृतीयायां प्रोतिदेव्यापूजनं
३	६८	मेषसंक्रमेपरः पूर्वाषाढादष्टमिः	कैलासप्राशस्तम्
४	६९	वैशाखधर्मघटादिदानं तृतीयं स्थानम्	वैशाखकृष्णचतुर्थ्यां संकष्टचतुर्थ्यां व्रतशतप
५	७०	तिलतपणमधुसूदनपूजनं एकभक्तम्	त्रिशोभनमहाकृष्णशोभनचंद्रमंजुस्वाम्या
६	७१	पुष्पलवणवर्जनं नक्तभोजनं	वैशाखकृष्णपंचम्यां नारायणपूजनं वाग्विजया
७	७२	दध्योदनदानं रांष्टशयनं ब्रह्मचर्यम्	वैशाखकृष्णषष्ठ्यां संकटपूजाव्रतम्
८	७३	माधवपूजनं तिलहोमः नृसिंहपूजनं	वैशाखकृष्णसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतम्
९	७४	सिद्धार्थैर्कैहोमः वैशाखस्यां त्रिशत्रव्रतम्	वैशाखकृष्णाष्टम्यां शतताराष्टमिव्रतं ज्योतिष
१०	७५	ज्ञानावाप्तिकरव्रतं प्रातःस्नानं	वैशाखकृष्णनवम्यां चण्डीपूजाव्रतम्
११	७६	अन्नसौरोमासः ग्राह्यः ग्रहः स्नानं	वैशाखकृष्णदशम्यां मार्गदिनउभयदश
१२	७७	तस्योद्यापनं वैशाख्यौषाणि ज्ञायां	माव्रतम्
१३	७८	वैशाखकृष्णप्रतिपदायां स्तिथिपूजनम्	दिशापूजनं धर्मराजपूजनं च
१४	७९	वैशाखकृष्णद्वितीयासमानकरूपादिः	वैशाखकृष्णैकादश्यां हरिपूजाव्रतम्
१५	८०		वैशाखकृष्णत्रयोदश्यां गौरीकल्याणद्विपूजा

५०	६०	५०	६०
६६	६७	६८	६९
६९	७०	७१	७२
७२	७३	७४	७५
७५	७६	७७	७८
७८	७९	८०	८१
८१	८२	८३	८४
८४	८५	८६	८७
८७	८८	८९	९०
९०	९१	९२	९३
९३	९४	९५	९६
९६	९७	९८	९९
९९	१००	१०१	१०२

प० ८० पं० १० सखीपत्रम्

वैशाखशुक्लचतुर्दश्यामासशिवरात्रिव्रतं

वैशाखमासास्यायांद्वादशमावास्याकृत्य

तत्रश्राद्धदानाद्यनुष्ठानंविधियुक्तकरणेन

वायाग्राहकश्राद्धः

वैशाखशुक्लत्रितय्याश्रादौगृह्यप्रतिपदा

घटिनामकसूर्यपूजाव्रतम्

तिथिपत्वेनवह्निपूजापि

वैशाखशुक्लद्वितीयायानिललोहितकल्पा

तत्रकल्पादिकेवैतन्श्राद्धदानाद्विधिर्भूया

वर्तुमखरूपसूर्यपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लतृतीयायां गौरीव्रतीगाथेनगौ

रीव्रतं

उमदेवपूजादधिप्राशनं गौमयप्राशनं

इयंतृतीयात्रेतायुगादिश्रद्धानित्यंकांमंभुञ्ज

अस्यांजनादिनंपूजांगंस्तानंगंगादिपू

प० ८१ पं० ११

यवहोमः पारिवानमोदकदानं चदनदानं

उदककम्भदानं अक्षयतृतीयाव्रतं श्राद्धरूपं

युगादिकृत्यं समुद्रस्नानं परशुरामजयंती

श्राद्धयुततोयाव्रतविधानकथाभाविष्योत्तरे

विष्णुधर्मोत्तरे

वैशाखशुक्लचतुर्थ्या अनिष्टहपूजाव्रतं

अलंबपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लपंचम्यां शिवपूजाव्रतम्

वैशाखशुक्लषष्ठ्यां रुद्रपूजाव्रतमातसौख्यं

वैशाखशुक्लसप्तम्यां गौतम्युक्तिगंगापूजा

दिव्रतम्

कुमलसप्तमाव्रतनिवसतर्भा शंकरास

समाव्रतम्

वैशाखशुक्लअष्टम्यां अंपरीजितादेवीपूजाव्रतं

वैशाखशुक्लनवम्यां चंडिकादेवीपूजाव्रतं

[illegible]

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
११	११	येष्टकृष्णपद्यास्कंदकुमारपूजाव्रतं
११	११	येष्टकृष्णसप्तम्यांमूर्यपूजाव्रतं
११	११	येष्टकृष्णष्टम्यात्रिलोचनास्त्यशिवपूजा-
११	११	येष्टकृष्णनवम्यांदुर्गासरस्वतीपूजाव्रतं
११	११	येष्टकृष्णदशम्यांउभयदशमीव्रतं धर्मरा
११	११	येष्टकृष्णैकादशीअपराकथा (जपूजा
११	११	येष्टकृष्णद्वादश्यांहारिपूजाव्रतम्
११	११	येष्टकृष्णत्रयोदश्यांवटसावित्रीव्रतारंभः
११	११	येष्टकृष्णचतुर्दशीमाहेश्वरकल्पादिः
११	११	अस्यामुमादेवीजन्मकृत्यं
११	११	येष्टमास्यायावटमावित्रीव्रतं
११	११	रिथरसौभाग्यास्त्रीभिःकार्थं
११	११	अथव्रतविधिःसावित्रीपूजनं
११	११	यमपूजनश्रुतीसंपूज्यभोजनं
११	११	सुवासिनीपूजनंअन्नपंचामिसाधनव्रतम्

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
३२	११	तच्चसप्ताहसाध्यं अगस्त्य शक्तस्यमा
३२	११	ससाध्यम्
३२	११	उदकुभांवृदान तालवृत्तदान चंदनदानं
३२	११	त्रिविक्रपूजनम्
३२	११	येष्टशुक्लप्रतिपदायाश्चारांग्यव्रतंवरुणा-
३२	११	सूर्यपूजाव्रतं करवीरव्रत दशहरागंगापू
३२	११	जारभः
३२	११	येष्टशुक्लद्वितीयायांभानुपूजाइयंकलिज-
३२	११	इयंतोमपदाश्चत्रेवेदाध्ययननिषेधः
३२	११	येष्टशुक्लतृतीयायारंभात्रतमुक्तं
३२	११	तस्या कथविधानंचभविष्योत्तर
३२	११	अस्वोद्यापनं तत्रगृहदानप्रयोगः
३२	११	अस्यांसौभाग्यंशयनव्रतं ललितादेवीपू-
३२	११	व्रतप्राशनं मदारपुष्पाघ्राणं भद्रांगैरौ-
३२	११	येष्टशुक्लचतुर्थ्यासतीदेवीव्रतं

प० ८० पं० म० विपत्रम्

१०	उपशुक्लपंचम्यां पितृपूजनमुक्तं	१०
११	उपशुक्लपक्षां देननाथरविपूजनं रुद्रपू	११
१२	उपशुक्लसप्तम्यारविदेवइद्रपूजाव्रतं	१२
१३	उपशुक्लष्टम्यां शुक्लदेवीपूजाव्रतं	१३
१४	उपशुक्लनवम्यां उमादेवीपूजाव्रतं	१४
१५	उपशुक्लदशम्यां दशहरांगंगापूजाव्रतं	१५
१६	दशहरायोगविशेषपठकः	१६
१७	दशविधपापानि काशीखंडोक्तानि	१७
१८	दशहरादशमौपूजाविधानं दशहरास्तोत्रं	१८
१९	अस्यां सितुर्वधरं मन्वरप्रतिष्ठा	१९
२०	उपशुक्लैकादशीनिर्जलाकथाभविष्योक्त-	२०
२१	पुराणसंग्रहं ब्रह्मवैवर्तेय	२१
२२	अश्वजलधेनुदानप्रयोगः	२२
२३	वृत्तधेनुदानप्रयोगः (ना-	२३
२४	धरणीव्रते पुराणवद्वादशीव्रतं अस्यां यमु	२४

प० ८० पं० म० विपत्रम्

१३	उपशुक्लत्रयोदश्यां दौर्भाग्यशमनव्रतम्	१३
१४	उपशुक्लचतुर्दश्यां पंचतपास्यपंचाग्निव्र-	१४
१५	उपशुक्लपौर्णमासियोगविशेषेण महाज्येष्ठा	१५
१६	अत्र कुम्भांबुदानं छत्रदानं तालवृत्तचंदनच	१६
१७	त्रिविक्रमप्राप्त्यै देयं	१७
१८	अथास्यां वटसावित्रीव्रतविधानं तत्र पूजा-	१८
१९	अस्याः कथास्कांदि	१९
२०	वर्षसाध्यसावित्रीव्रतसंघापनं	२०
२१	अस्यां पुत्रकामव्रतं विस्वत्रिशिवव्रतं अत्र	२१
२२	दानविशेषः पद्मपुराणदानम्	२२
२३	इति ज्येष्ठमासकृत्यरत्नसमुच्चयः	२३
२४	आषाढमासकृत्यनिर्णयः	२४
२५	मिथुनसंक्रमे पराः षोडशघटिकाः पुण्यः	२५
२६	आषाढमासे एकभक्तव्रतं	२६
२७	बहुधान्यव्रतं मासमात्रसाध्यं	२७
२८	रूपवाप्तिव्रतं भोगवाप्तिव्रतम्	२८

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

आपाढकृष्णप्रतिपदायामारोग्यव्रतम्	७	५०	१०
माधवाख्यसूर्यपूजाव्रतम्	७	५०	१०
आपाढकृष्णद्वितीयायां ब्रह्मपूजाव्रतम्	७	५०	१०
आपाढकृष्णद्वितीयायां गौरीव्रतांगत्वे	७	५०	१०
नसुभगागौरीपूजाइयमाग्नेयकल्पदिः	७	५०	१०
आपाढकृष्णचतुर्थ्यासकटचतुर्थीव्रत	७	५०	१०
हरनंदनगणपतिपूजन चंद्रार्धदानं	७	५०	१०
आपाढकृष्णपचम्यानांगपूजाव्रतम्	७	५०	१०
आ. क. पञ्चांग्रहनामकरकदपूजाव्रतम्	७	५०	१०
आ. क. सप्तम्यामिक्षुभार्कसूर्यपूजा	७	५०	१०
आ. क. अष्टम्यामासदुर्गाव्रतम्	७	५०	१०
आ. क. नवम्यां ऐंद्रिदुर्गापूजाव्रतम्	७	५०	१०
आ. क. दशम्यांधर्मपूजादिशंपूजाव्र.	७	५०	१०
आ. कृष्णकादश्यायोगिन्येकादशीव्रतं	७	५०	१०
अस्याः कथापद्मपुराणपुण्डरीकाक्षपूजनं	७	५०	१०

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

आपाढकृष्णद्वादश्यां तिथिपव्नेनहरिपू.	७	५०	१०
आ. कृष्णत्रयोदश्यां कामपूज व्रतं	७	५०	१०
आ. क. चतुर्दश्यामां सशिवरात्रिव्रतम्	७	५०	१०
आ. मावास्यायां शूल व्रतं वर्षसाध्यम्	७	५०	१०
पिष्टमयशूलदानब्रह्महत्यादिपापनाशन	७	५०	१०
दारिद्र्यनाशनशिवलोकप्रदं च	७	५०	१०
आ. शुक्लप्रतिपदायामारोग्यप्रतिपद्व्रत	७	५०	१०
विद्याप्राप्तिव्रतांगत्वेन ब्रह्मपूजनं सूर्यपूज.	७	५०	१०
आपा. शुद्धिद्वितीयायारथयात्रोत्सवः	७	५०	१०
पुष्पक्षसयुतायामहाराजयात्रोत्सवः सर्व	७	५०	१०
पुरेषुकार्यः	७	५०	१०
आ. शु. तृतीयायां सश्रीकहरेः पू.	७	५०	१०
सश्रीकद्विजपूजनं	७	५०	१०
सौभाग्यसुंदरीव्रतं	७	५०	१०
गौरीव्रतयाव्रतं	७	५०	१०

६. आपादशुक्लचतुर्थारथंतरकल्पपादिः
 ६. तस्यांकल्पपादिगणोक्तश्राद्धदानादिकं,
 ६. आपादशुक्लपंचम्यां अष्टदिने शपूजनं
 ७. ग्रामाद्वहिः पंचवर्षे ध्वजा स्थापनं
 १०. सोपवासेन भूमिशयनं कृत्वा स्वप्नफलज्ञानं
 ११. तत्र चाली उत्सवो लोकप्रसिद्धः वायुपरीक्षा
 १४. आपादशुक्लपञ्चासकंदपूजाव्रतं
 १४. शिवो मासहितस्कंदपूजनं उपवासो विधे-
 १५. आपादशु. सप्तम्यां इंद्राक्षरविपूजाव्रतं
 १. तत्रापि सोपवासेन वर्तुलमंडले सूर्यपूजा.
 २. अत्रैव विवस्वदास्यसूर्यस्यं पूजाकार्या
 ३. आपादशु. दृम्यां महिषघ्नोचंडीपूजाव्रतं
 ६. अत्र हरिद्रातोयादिभिर्देवीपूजनं कार्यं
 १२. आपादशु. नवम्यां ऐरावणस्थिते इंद्रदेवीपूजनं
 १४. आपादशु. दशमीमन्वादि तत्र स्नानदानादि

४. आपादशुक्लकादशीदेवशयनीव्रतं
 ७. अस्याः कथाभाविष्ये पाद्मे च अत्र भैत्रक्षेवा
 सुदेवद्वादशीव्रतं
 २१०. देवस्य शयनोत्सवः चातुर्मास्यव्रतनियमा
 १. स्वापनमहोत्सवप्रयोगः रामचंद्रस्तोत्र
 ११. चातुर्मास्यव्रतारंभस्य कालांतरं तत्र वर्ज्याः
 २११. शंखचक्रादिमुद्राधारणनिर्णयः
 १५. विभूतिद्वादशीव्रतं पुनरस्याः कथामन्वादि.
 कृत्यं लवणाचलदानं
 १८. अत्रानुराधायोगे पारणविचारः धारणपा
 रणव्रतम्
 २१२. आपादशु. त्रयोदश्यां उमामहेश्वरव्रतं जयापा
 र्जती. तम्
 २१०. आपादशु. चतुर्दश्यां शिवशयनम्
 २११. आपादशु. गोपद्मव्रतं कोकिलव्रतं पूजाकथा
 उपापनं

पृ० पं०	सूचिपत्रम्	सूचीपत्रम्
१३	आ-पौर्णिमास्यादुर्गाशिवपूजाचसन्ध्यासि	चातुर्मास्यप्रातःस्त नशीलारोग्यव्रतं
१४	नांकृतम्	श्रावणमासे एकभक्तव्रतं कृष्णप्रतिपदा
१५	व्यासपूजाप्रयोगः गजपूजा विष्णु	दिप्रारंभः
१६	पुराणदानं घृतधेनुदानम्	आवणकृष्णद्वितीयायामशूयशयनव्रतं
१७	इति आषाढमासकृत्यरत्नसमुच्चयः	इदं च आश्विणादिमासचतुष्टयेकार्ष्यं
१८	श्रावणमासः	आवणकृष्णतृतीयायाकज्जलीव्रतं
१९	श्रावणमासकृत्यनिर्णयः कर्मसंक्रांतिपुण्य	अस्वामिभवावणक्षयुतायां विष्णुपूजाव्रतं
२०	यस्यायनस्यावेशपतः पुण्यकालिर्णयः	आवणकृष्णचतुर्थीसोमकृत्यादि
२१	अन्ननदीनारजोदोयनिर्णयः तैवस्तानादि	अन्नसंकष्टचतुर्थीव्रतविधिः
२२	निर्णयः	पार्थिवगणेशपूजाविधिश्चत्रहेमहस्तिदा
२३	गंगादेमहानदीपुतदंपवादः ग्रामभोगेभ्य	अश्वदुर्वागणपतिपूजाविधिः
२४	पवादः	संकष्टचतुर्थीव्रतकथा चंद्रोदयऽध्यदानं
२५	श्रावणमासादिवचतुष्टयं घृतधेनुवादिदानं	आवणकृष्णपंचम्यां अन्नव्रतम्
२६	विशेषः	अन्नसर्वस्नानानि सप्तकोशेजलेनाह्वय
२७		प्रातर्दयानि

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	श्रम्यां शिवपूजाव्रतं इयमानं वं कल्पादिः	१६	१०	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	दिकविष्टारोऽत्रतं देवीपूजाच	१०
१०	१०	अत्रैव स्तुर्हा विटपे मनसा देवीपूजा	१०	१०	११	११	आशुक्रप्रतिपदायां विल्वरोटकव्रतं	११
१३	१३	आवणकुण्डपञ्चास्कंदपूजाव्रतम्	१३	१३	१३	१३	आशुद्वितीयायां विथक्कर्मशयनं	१३
१४	१४	आवणसप्तम्यारविपूजाव्रतम्	१४	१४	१४	१४	अत्राशोकशयनव्रतं श्रीकांतपूजनं	१४
१४	१४	आवणरुण्णाष्टम्यां गुंतिप्रदव्रतम्	१४	१४	१५	१५	आशुतृतीयाचां स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं	१५
१६	१६	आवणकृष्णनवम्यां कौमारीपूजाव्रतम्	१६	१६	१६	१६	अथकथा इयं धुस्त्रवेति ख्याता	१६
१७	१७	आशुदशम्यां यमपूजादिशंपूजाच	१७	१७	१७	१७	अत्रैव अन्नततृतीयाव्रतं कथाच	१७
१८	१८	अशुऋणकदश्यां रोहिणीयोगे रोहिणीचंद्रपूजाव्रतम्	१८	१८	१८	१८	आशुचतुर्थीदुर्वागणपतिपूजनं	१८
२०	२०	आवणरुणैकादशीकामिकाकथास्त्रीभिः कार्यो	२०	२०	१९	१९	आशुपंचम्यां नागपंचीव्रतम्	१९
२१	२१	अत्राशुदश्यादश्यामपिकार्यो	२१	२१	२०	२०	अत्रद्वारस्योभयत्तागोनयलिखितनगपू	२०
२३	२३	आवणकृष्णत्रयोदश्यां कामवयोदशीव्रतं	२३	२३	२१	२१	आश्यां चासुर्ककुंडस्थानं इयमानवकल्पा	२१
२४	२४	आवणकृष्णचतुर्दश्यामासाशिवचतुर्दशीव्रतं	२४	२४	२२	२२	आवणशुपञ्चास्कंदपूजनम्	२२
२५	२५	आवणमावास्यायां पितृश्राद्धदानहोमा	२५	२५	२३	२३	आशुऋतम्नाश्रव्यगसप्तमीव्रतं	२३
					२४	२४	सप्तवाहनसूर्यपूजनकार्पाससूत्रमथसूर्य	२४

पृ० पृ० पं०	॥ ५५ ॥ सूचीपत्रम् ॥ ५५ ॥	पृ० पृ० पं०	॥ ५५ ॥ सूचीपत्रम् ॥ ५५ ॥
१७	पापनाशिनीसप्तमीव्रतम्	२८	शु. चतुर्दश्यां देवीपवित्रारोपणम् ५५
१७	आ. शुक्लाष्टमीदुर्गाष्टमीपूजाव्रतम्	२८	६. श्रावणपूर्णिमायां उपाकर्मविधानम् ५५
१७	आ. शु. नवम्यां कोमरिदेवीपूजाव्रतम्	२८	अक्षरशब्धे विधान उपाकर्मकालः उत्स.
१७	आ. शु. दशम्यां सर्वाशापूर्तिदाव्रतम्	२९	उपाकर्मप्रयोगः समाप्तः ५५
१७	आ. शु. क्लृप्तादृश्यां पुत्रद्वैक. दशीव्रतकथा ५५	२९	जयापूर्णिमाव्रत जलधेनुदानम् ५५
१८	अस्यमिवबुद्धादशीव्रतं श्रवणपवित्रारोपणमुक्तम्	२९	अत्र श्रावण्यां ययुपराणदानम् गुडधेनुदा.
१८	अत्र ब्रह्मपुराणीयं शैवागमोक्तं ५५	३०	इति श्रावणमासकृत्यस्तनसमुच्चयः ५५
२०	पवित्रारोपणम्		भाद्रमासः ५५
२०	नृसिंहपरिचर्यां कं पवित्रारोपणं पवित्रलक्षणम्		अथ भाद्रपदमासकृत्यनिर्णयः ५५
२३	अथ सर्वसाधारणपवित्रारोपणप्रयोगः ५५		सिंहसंक्रातौ पराः पौडशनाडयः पुण्यका.
२६	संक्षिप्तपवित्रारोपणविधिः ५५		सिंहसंक्रमणे समुच्चैश्छत्रदानम्
२८	श्रावणशुक्लत्रयोदश्यां वैधव्यवारणव्रतं		अस्यां कलियुगस्य तदिदं युगांतश्राद्धं
२८	संतानवर्धनव्रतम्		विंशतिदिनात्मकं तुलसीदोरकव्रतम्

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

प० पृ० पं०

सूचीपत्रम्

तुलसीकचं तुलसीव्रतकथा

कृष्णजन्माष्टमीव्रतनिर्णयः जयंतीनिर्णयः

सिंहार्कगोप्रसवेऽमृतांशंतिकाट्या

अथजन्माष्टमीव्रतेऽकृत्यप्रयोगः

भाद्रकृष्णप्रतिपदायामधुपायसदानंलव-

पुण्याहवाचनं मातृकापूजा नांदीश्राद्धं

फाणितदानम्

पष्टीपूजनं जातकर्मनामकर्मचष्टमीकृत्यं

भाद्रकृष्णद्वितीयायां अशुभशयनव्रतः

पारणनिर्णयः जन्माष्टमीव्रतकथाभविष्ये

भाद्रकृष्णतृतीयायां विशालाक्षीयात्रा

पद्मपुराणोक्ताकथाभविष्यपुराणोक्तमुद्या

भाद्रकृष्णचतुर्थीसंकष्टचतुर्थीव्रतकथा

अथस्मृतिकौस्तुभोक्तमुद्यापनम्

बहुलाचतुर्थीव्रतं गोपूजनदानं च

जन्माष्टमीव्रतेपूजाविधानं उद्यापनविधा-

भाद्रकृष्णपंचम्यानागानपूजा

अभिपुराणोक्तंजयंतीव्रतकथान्तं कृत्यं

भाद्रकृष्णकुशपलाशव्रतमहलपष्टीव्रत

उद्यापनकौमुद्युक्तमुद्यापनविधानम्

चैद्रपष्टीव्रतकथा उद्यापनप्रयोगः

अस्यामेवउमामेहश्वरव्रतंकालाष्टमीव्रतं च

भाद्रकृष्णशीतलाव्रतंकथाच

भा. कृ. नवमीगोपालनवमीप्रसिद्धा

शीतलामंत्रविधानं शीतलाकवचं

तत्रगोर्गाम्भिशिवपूजाव्रतं दुर्गापूजनं च

अस्यामेवपुत्रप्राप्तिव्रतम्

भा. कृ. दशम्यांयमपूजादिशांपूजा च

भाद्रकृष्णदशफलव्रतविधिः कथाच

भा. कृष्णैकादशी अज्ञा कथा

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
३९	१ ४ भा. कृ. द्वादशीगोवत्सपूजापिष्टमध्यागोपू-
३९	१-९ भा. कृ. त्रयोदश्यांकलियुगादितत्रश्राद्धं
३९	१ १४ भा. कृ. चतुर्दश्यां रासशिखरात्रिव्रतं शिवार्च-
३९	१ १५ भाद्रमावास्यायांकुशासग्रहः तत्र भंत्रः पिठारात्रतम्
३९	२ भा. शु. प्रतिपदायां मौनव्रतं शिवार्चनम्
३९	२ नास्त्रांसहस्रेमहात्मस्य व्रतं तस्य कथा
३९	२ मौनव्रतकथास्कन्दपुराणे
४०	२ १४ भा. शु. द्वितीयायां शक्राख्यधातुपूजा आचारादिभिनयोदित चंद्रदर्शने अर्घ्यदान
४०	२ १६ भा. शु. तृतीयायां वासुदेवप्राप्तपायसेदा-
४१	२ अस्यां हरितालिकाव्रते पूजाविधिः
४२	२ हरितालिकाव्रतकथा (व्रत)
४६	२ हरितालिकाव्रतोद्यापनप्रयोगः गौरीश्वरी
४७	२ १६ अत्रैव हस्तगौरीव्रतम् हरिकालाव्रतम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
४९	२ १४ भा. शु. चतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतविधानं
५१	२ अत्र चंद्रदर्शने विशेषः तत्र भंत्रविधानं
५१	२ स्वभंतकोपाख्यानम्
५७	१ १२ शिवाचतुर्थ्यं व्रतं हर्षाणिदिवपूजाव्रतम्
५७	२ भा. शु. पंचम्यापंचवर्णालिखितनागपूजा
५७	२ नागपू. भंत्रः श्लिख्यपंचमीयेनागदृष्टव्रतं
५७	२ अस्य भिवनागपंचमीव्रतं ऋषपंचमीव्रतवि-
६२	३ अस्याः कथासमाप्ता अथोद्यापनविधिः
६२	२ १४ भाद्रशुक्लपष्ठसूर्ये षष्ठादयमेवललितापृष्ठा
६२	२ १६ अस्यामेव च पापव्रतम्
६५	१ भा. शु. मत्स्यां अनंतसप्तमीव्रतं तस्य क-
६५	१ १६ अत्रैव आमुकाभरणसप्तमीव्रतं कथापूजा.
६८	१ भा. शु. कृष्णपञ्चम्यां जैष्ठ्यमीव्रतं राधापृष्ठाव्रतं.
६९	२ १५ अत्र षष्ठापृष्ठापंचमीपूजाविधानं कथानकं च
७१	१ १४ अत्रैव दूर्वाधमिव्रतं दूर्वापूजनमंत्रः
७२	१ १४ भाद्रशुक्लनवम्यां श्रीपृष्ठनवमीव्रतम्

प०	पृ०	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	सूचिपत्रम्
७२	२१६	नंदानवर्गाव्रतम्	८०	१२	अस्यांनुधयोगेनदीसंगमस्तानमुक्तं
७३	१	भा.शु.इ.श.म्पादशाव्रतारव्रतविधानं	१३		नदीसंगमा अप्यत्रोक्ताः भविष्योत्तरेश्वर
७४	१	भा.शु.कै.कादशीपद्माख्या तस्याः कथा			एद्वादशीकथा
७५	१	अस्यामेवश्रवणयुतायांविजयैकादशीक	८१	२	वामनपुराणोक्ताश्रवणद्वादशीकथा
७६	१	श्रवणयुतायामेकादश्यांविजयैकामनावतारः	११४	११४	अन्याभविष्योत्तरोक्ताश्रवणद्वादशीकथा
		कटिदानोत्सवः	११४	२	अथोद्यापन अस्यप्रयोगः
७६	११०	वामनावतारपूजाविधानंदध्योदनदानं	११४	२	अथान्नेयभविष्योत्तरोक्तोवामनजयंतीपू
७७	११२	वारहधरणीव्रतैकलिकद्वादशाव्रतम्	११५	११५	अस्यामेव अवियोगद्वादशाव्रतम्
७७	२	अत्रैवभगवतः कटिदानोत्सवः	११६	२	अथान्नैवदुग्धत्यागव्रतारंभः
			११७	१	अथमाद्रशुक्लत्रयोदश्यांगविरात्रव्रतम्
					निषेधःतत्रायंनिर्णयःत्रिधाविभक्तश्रव
					णमध्यभागयोगेपारणनकांयमिति
७८	१	अत्रैवद्वादश्यांश्रवणयोगेशकृच्चैजोत्थाप	११८	२	अस्योद्यापनं अत्रैवाशोकात्रैरात्रव्रतम्
७८	२	अथश्रवणद्वादशाव्रतनिर्णयः अत्रापिवा	११८	१	अनंतचतुर्दशीव्रत निर्णय अनंत पूजा
		मनपूजा			विधिः

[illegible]

प० पृ० १० सूचिपत्रम्

८	मांसभोजनवर्जितव्रतं एवं सौरमासकृत्यम्	
१०	अथ महालयपनिर्णयः स चाश्विनकृष्णपक्षः	
११	कन्यास्याकर्म महापुण्यः तेन विनापि नित्यः	
१२	आषाढमासस्य पंचमः अधिमासे पते सप्तः	
१५	अत्र आद्धकरणे अमावास्यां ताः पट्पक्षाः	
१६	एषां व्यवस्था शक्या विषयाः	
१७	मृताहतिपक्षे मृत्योर्न्यावश्यकः	
१८	अत्र आद्धाहोदिवताः	
१९	पार्थणे को द्विष्ट आद्धव्यवस्था	
२०	जीवति पितृकृत्यकर्तव्यतानिर्णयः आद्धत पणम्	
२१	अथ महालयपक्षे प्रतिदिनकृत्यानि	
२२	अथाश्विनशुक्लपक्षे प्रतिपदायां बन्धिपूजनं	
२३	महालय आद्धपिष्टाणां दशसहस्रकल्पतृ तिपत्रम्	

प० पृ० १०

१४	द्वितीयायां द्वापूजनं आद्धविंशतिकल्पसः हस्ततृप्तिदम्	
१५	आश्विनकृष्णतृतीयायां लहद्वौरीव्रतम्	
१६	सोद्यापनं हस्तस्तर्धे कर्कहस्तगौरीव्रतं चात्रैव	
१७	लहद्वौरीव्रतपूजातस्याः कथा उद्यापनं च	
१८	आश्विनकृष्णचतुर्थी संकष्टचतुर्थीव्रतं	
१९	अत्र आद्धपि चत्वारिंशत्कल्पसहस्रतृप्तिः	
२०	आ.कृ.पंचम्यां पंचाशत्कल्पसहस्रतृप्तिः	
२१	अत्र पंचम्यां पितृरूपादेवी पूजाप्युक्ता	
२२	आ.कृ.पक्षां आद्धपिष्टिकल्पसहस्रतृप्तिदं	
२३	अस्वर्गारोहिणीव्यतीपातभौमयोगे कपि लापटीव्रतम्	
२४	कपिलापष्टीपूजा कथा कपिलापष्टीव्रतोद्याः	
२५	कपिलापष्टीव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्पुरुषकः	
२६	आ.कृ.सप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतम्	

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्
११	अत्रमहालयआढं सप्ततिकल्पसहस्रतृ-	२३	१ आश्विनकृष्णनवम्यां रथनवमीव्रतं भवि-
१३	आ. कृष्णाष्टम्यामाध्यावार्षिकं आढम्	१३	१ अस्यां महालय आढं नशीतिकल्पसहस्रतृ-
१३	गया आढतुल्यफलदम्	१४	१ मातृनवमी आढं जीवित्पितृकेणापिकार्यं
१२	१ अत्रमहालय आढं अशीतिकल्पसहस्रतृ-	२४	१ अत्रसुवासिन्धोपिभोजनीयाः
३	अस्याभेवाष्टम्यां पुत्रीयव्रतम्	१३	१ महालय आढं नवतिकल्पसहस्रतृप्ति-
५	अत्रैव महालक्ष्मीव्रतं भाद्रशुक्लाष्टम्यां प्रा-	१३	१ अस्यामेव विल्वशाखायां देवीप्रबोधनम्
	रंभणीयम्	१६	१ अत्रहस्तादित्यखंजनदर्शनम्
१५	महालक्ष्मीव्रतनिर्णयः व्रतविधिः	२५	१ आश्विनकृष्णदशम्यायमपूजादिशांपूजा-
१५	१ महालक्ष्मीव्रतकथा स्कंदपुराणे		व्रतम्
१६	१ भविष्योत्तरोक्तं महालक्ष्मीव्रतं पूजाविधिः	८	१ महाल आढं शतसहस्रकल्पतृप्तिदम्
१९	१ अस्वोद्यापनं व्रतोद्यापनकौमुद्याम्	९	१ आश्विनकृष्णपक्षे द्विद्विरेकादशत्रितम्
१९	२ अथागमोक्तो महालक्ष्मीव्रतविधिः	१३	१ अत्रमहालय आढं द्विशनकल्पसहस्रतृप्ति-
१०	श्रीसूक्तेन महालक्ष्मीपूजाविधिः	१३	१ इंदिरैकादशिकथा
१३	नारदीयपुराणोक्तं महालक्ष्मीव्रतम्	१६	१ आश्विनकृष्णद्वादश्यां संव्यासिनां महाल-
२१	अत्रैवाशोकाष्टमीव्रतं इयं शिवाष्टमी प्रोक्ता		य आढम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	अवमहालयश्राद्धपटशतकल्पसहस्रत-	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०
११		११	श्रद्धस्यकोद्विष्टप्रयोगः	३६
१२		१२	श्राद्धकाले पठनीयोरुचिस्तवः	३७
२७		२७	मातृनवम्यामातृवर्गस्य पौडशाश्राद्धक्रम	३८
			अमावास्यामाविज्ञातिपितृमात्रानाम्	४१
२७		२७	गोत्रस्य एकग्रहपक्षमाश्रित्यापि दानमात्रं	
१२		१२	तच्च पौडशाक्रमेणैव कार्यं तस्य प्रयोगः	४१
२८		२८	महालयश्राद्धमहात्म्यस्य स्कंदे सेतुनाहा	४२
२८		२८	आश्विनशुक्लप्रातिपदिमातामहस्य महा-	४६
			लयश्राद्धम्	
			दौहित्रेण कार्यं तच्च ज्ञापितृकृतेणपि कैर्य-	
२		२	इति महालयश्राद्धनिर्णयः समाप्तः	१३
५		५	आश्विनशुक्लप्रातिपदायां अशोकव्रतनव	१५
१६		१६	रात्रिरंभः	
११		११	अशोकव्रतनारदायै भविष्यात्तरैव	१६
२३		२३	अथ नवरात्रनिर्णयः	१७

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	अवमहालयश्राद्धपटशतकल्पसहस्रत-	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०
११		११	श्रद्धस्यकोद्विष्टप्रयोगः	३६
१२		१२	श्राद्धकाले पठनीयोरुचिस्तवः	३७
२७		२७	मातृनवम्यामातृवर्गस्य पौडशाश्राद्धक्रम	३८
			अमावास्यामाविज्ञातिपितृमात्रानाम्	४१
२७		२७	गोत्रस्य एकग्रहपक्षमाश्रित्यापि दानमात्रं	
१२		१२	तच्च पौडशाक्रमेणैव कार्यं तस्य प्रयोगः	४१
२८		२८	महालयश्राद्धमहात्म्यस्य स्कंदे सेतुनाहा	४२
२८		२८	आश्विनशुक्लप्रातिपदिमातामहस्य महा-	४६
			लयश्राद्धम्	
			दौहित्रेण कार्यं तच्च ज्ञापितृकृतेणपि कैर्य-	
२		२	इति महालयश्राद्धनिर्णयः समाप्तः	१३
५		५	आश्विनशुक्लप्रातिपदायां अशोकव्रतनव	१५
१६		१६	रात्रिरंभः	
११		११	अशोकव्रतनारदायै भविष्यात्तरैव	१६
२३		२३	अथ नवरात्रनिर्णयः	१७

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्
५०	२ अथविस्तरणनवरात्रकृत्यंतत्रदेवीपूजाप्र.	६५	१ श्रश्चिनशकृद्वितीयायादासस्यानंतफलं
५२	१ नवरात्रव्रतस्यसप्तपंचित्रारात्रपक्षाः	६५	१ पंचम्यामुपांगललिताव्रतंसरस्वतीपूजा
५२	१३ अत्रोपवासैकभक्तनक्तादिप्रतिदिनव्यव.	६५	१३ अत्रमूलानक्षत्रेसरस्वतीपूजाश्रवणेविसं
५२	१६ कलशांपरिदेवीमूर्तिस्थापनंप्रतिमालक्ष.	६५	१ अश्विनशुक्लपक्षाविल्वशाखायां देवीबो
५३	२१ अथपूजाविधिः गणपतिपूजादिक्रमः		धनम
५४	१६ कलशस्थापनंस्वास्तिवाचनंदेवीध्यानं	६५	२ विल्वतरुबो धनक्रमः
५६	१ अग्न्युधारणंप्राणप्रतिष्ठाश्रमसूक्तंउपचा	६६	१४ सप्तम्यादिदिनत्रयक्रमःसप्तमीपूजावि-
५७	१ दुर्गास्तुतिःसंक्षिप्तपूजाश्रवणदोषदानं	६७	१ अष्टमीकृत्यश्रवणपूजनंलोहाभिसारिकं
५८	१४ चंडापिठविधिःपूरश्चरणक्रमःपाठक्रमः	६७	२ स्वातिनक्षत्रेश्रवणपूजनमुक्तं
५९	१ शतचंडोविधानंसहचंडोविधानंकुमारी	६८	१६ वाजिनीराजनहोमप्रयोगःऋग्वेदिनामं.
६०	१ कन्यालक्षणंकन्यापूजामंत्राःवेदपारायणं	६९	१ वज्रु शास्त्रीयमंत्राःछत्रादिपूजनमंत्राः
६१	१४ वलिदानंबलिदानविधानखड्गपूजामंत्र	७०	२ छत्रस्यचामरस्यखड्गमंत्रःकटारमंत्रः
६३	१ संक्षिप्तवलिदानविधिःमहिषवलिदानमंत्र	७१	१ छुरिकामंत्रःकवचमंत्रःचर्ममंत्रः
६३	२ अथदुर्गायात्रास्त्रीव्रतविशेषःसूतकेपूजा	७१	१ चापमंत्रशक्तिमंत्रःकुंतमंत्रः
	निर्णयः	७१	१२ अग्निवंत्रमंत्रःपाशमंत्रःपरशुमंत्रः

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
७१	१	१४	ध्वजामंत्रः पताकामंत्रः कनकदंडमंत्रः	८७	२	१	अष्टोत्तरशतनामपूजा आचरणपूजा
७१	२	८	दुंदुभिर्मंत्रः शंखमंत्रः सिंहासनमंत्रः	८९	१	२	विष्णुधर्मोत्तरे श्रीसूक्तविधानं श्रीसूक्तपाः
७१	२	१४	अश्विनमंत्रांशिकामंत्रांतरथपूजामंत्रः	९०	१	११	इति नवरात्रिविधानप्रकरणम्
७२	१	१०	ग मंत्रः अष्टाचार्यांत्रौ बलिदानम्	९०	१	१४	आश्विनशुक्लपक्षावसिष्ठकृत्यम्
७२	२	७	तत्र चतुष्पाट्टयोगिनीनां नाममंत्राः	९०	१	१५	आ-शु. द्वितीयायां दानस्यानंतफलव्रतं
७३	२	११	नवमीकृत्यम्	९०	१	१६	आ-शु. तृतीयायामपिवृहद्देवीव्रतमुक्तं
७४	२	१३	नवरात्रपारणान्तमंत्रः	९०	२	७	आ.शु. चतुर्थीकपर्दीशविनायकव्रतम्
७५	१	११	दशमीकृत्यं विसर्जनं इयमेव विजयदशमी	९०	२	१०	व्रतविधिः पूजाविधिः कथाच
७६	१	१०	प्रस्थानविधिः शमीपूजनम्	९०	२	६	आ.शु. पंचम्यां उपांगललिताव्रतं
७७	१	१५	अपराजितापूजाक्रमः विजयप्रस्थानोत्स-	९४	१	१	श्रीसूक्तेन पूजाविधानं कथा
७८	२	३	दुर्गाशतनामस्तोत्रं नवरात्रव्रतोद्यापनक-	९७	२	१	अथास्योद्यापनप्रयोगः शांतिपंचमीव्रतं
७९	२	४	आश्विनशुक्लप्रतिपदमारभ्य श्रीसूक्तवि-	९८	१	१५	आ.शु. पक्षमूलनक्षत्रपुस्तके पुसरस्वतीप-
			लक्ष्मीहृदयस्तोत्रं नारायणहृदयस्तोत्रम्	९८	२	५	आ-शु. पष्ठावित्त्ववृक्षदेवीवोधनम्
८३	१	१५	लक्ष्मीसूक्तपूजाविधानं आसक्तपञ्चोद्वारः	९८	२	५	तच्च नवरात्रप्रकरणे
८४	२	८	अथ पूजाप्रयोगः ग्रीष्मपूजा उपचारपूजा	९८	२	७	आश्विन. शु. सप्तम्यां शुभसप्तमीव्रतम्

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
११२	१	३ रात्रौजागरणकोजागरव्रतकथा
११२	१	५ अथास्वोद्यापनप्रयोगः
११२	२	४ अस्यांगजनोर्राजनवाजिनोर्राजनवकार्थ्यै
११२	२	५ अस्यांनारदीयपुराणदानं सप्तधेनुदानं
११२	२	७ तुलासंक्रान्तिघृतधेनुवामनपुराणदानम्

इत्याश्विनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

१	१	१ कार्तिकमासकृत्यनिर्णय
१	१	१ तुलामक्रमपूर्वाःपराश्रयचटिकापुण्या
१	१	५ अत्रविष्णुव्रतप्रशसा
	८	कार्तिकस्नानंआश्विनशुक्लैकादशीमारभ्य
	९	९ दाक्षिणात्यमते अन्यमतेषु आश्विनीमा-
		रभ्याक्तम्

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१	२	२ कार्तिकस्नान कुरुक्षेत्रगंगदिपुकोटिगुणं
	३	३ मथुरायाम तेदुल्लभ काशीस्थविदूर्तिर्थेमां
	६	६ स्नानमंत्रःकाशीखंडे अध्ययमंत्रोपि
११	११	११ मालाधारण तुलस्या धात्र्यश्च पुष्पनि
		वेदनचातिपुण्यकरम्
२	५	५ धात्रीतरुछायायादिवपूजनंरसधेनुदानं
२	१०	१० द्विदलादिवर्जनव्रतानि मांसवर्जनव्रत
२	१६	१६ गगाययुनंसंगमेग्रहणफलःपञ्चान
		देवालयार्द्रा
३	१११	१११ आकाशदोषदानंएकभक्तव्रतंकार्तिक-
४	११२	११२ जयावातिव्रत कच्छव्रतदेवीव्रत
४	२११	२११ कार्तिककृष्णप्रतिपदायांकार्तिक नियम-
		धारणवन्दिपूजाच
४	२१२	२१२ द्वितीयायायमपूजा तृतीयायांगौरिव्रतं
४	२११	२११ कार्तिकचतुर्थ्यादशरथराज्ञःपूजादुर्गा-

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

अस्यामेव करकचतुर्थः त्रतं तत्र स्त्रीणां मेवा

धिकारः

करकचतुर्थी कथा अस्योद्यापनम्

का. कृ. पच-नागपूजा त्रतं षष्ठांस्कंदपू-

जा का. कृ. स्त-वैकुण्ठकल्पपादितत्रयपूजा

का. कृ. स्त-वैकुण्ठकल्पपादितत्रयपूजा

दुर्भमयैरूपे पूजनम्

इयमपिकारकास्या चतुर्थीवदत्रापिकृत्यं

अस्यामेव श्रद्धेदेवीपूजा त्रतं तत्रकथावि-

का. कृ. नवभ्यां दुर्गापूजा त्रतम्

का. कृ. दशभ्यां धर्मराजपूजादिशंपूजा

का. कृ. णैकादशोरमातस्याः कथा

का. कृ. दशपंचांगोवत्सपूजा कथा

इयं नीराजनद्विदशोऽथगवांपूजनं नीराज

का. कृ. त्रयोदशपंचांगमदीपदानं त्रतं पंचाह

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

अस्यामेव गोत्रात्रतं सस्त्रीकरणपूजनं

गोवर्धनपूजनं गवांगोपीनां वपूजनं

का. कृ. चतुर्दश्यां अर्चनं चतुर्दशीकृत्यं

तत्राभ्यंगस्नानं चतुर्दश्यादिद्वितीयांतं

स्वातियोगेश्वर्यै

अथस्नानविधिः यमतर्पणं

यमायदीपदानं प्रदोषं समये कार्यं

प्रेतभ्यादीपदानं तत्रमंत्रः

इयं भौमवारे चित्रायां च महाफला

अस्यां हनुमतोजन्मदिनकृत्यं

का. अमावास्यायां दीपात्रालेकृत्यं

अत्रापि स्वातियोगेश्वर्यै अभ्यंगस्नानं

अथदीपावलीकृत्यकथा कौमुदीव्रतमुक्तं

मुखसुप्तिकाकृत्यं प्रदोषदीपदानं पूर्वकं

लक्ष्मीपूजाप्रयोगः लक्ष्मीसंस्कृते

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	
१८	१	१६	अत्रदीपश्राद्धप्रयोगः	अत्रस्वातिसपात	२९	१	१६	का. शु. स. शाकसप्तमीव्रतं
१८	२	१७	योगः		२९	२	१७	का. शु. अ. गोपाष्ठमी तत्रगोपूजा
१८	३	१८	तस्यशांतिनीराजनविधिनकार्यः		३०	१	१८	का. शु. न. कृतयुगादि अत्रकूष्माण्डपानं
१९	१	१९	अत्रकंदारगौरीव्रतं पूजाविधानं कथाच		३०	१	१९	तुलसीकृत्यारंभः नगरप्रदक्षिणाकथा
२०	१	२०	दीपावलीकथा मार्गपतीविधानं कौमु		३१	१	२०	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा
२०	२	२१	दीमहोत्सवः		३३	२	२१	का. शु. द. सार्वभौमव्रतं राज्यावाप्तिव्रतं
२१	१	२२	प्रातर्धूतक्रीडनादिकं तैलाभ्यंगोपि		३४	१	२२	ब्रह्मावाप्तिव्रतं
२१	२	२३	कार्तिकशुक्लप्रतिपदाश्विनीपूजा गोव		३४	१	२३	का. शु. कृष्णिकादशीहारिप्रवोधिनीकथापाद्ये
२२	१	२४	धनपूजाच		३५	२	२४	स्कंदपुराणोक्ताकथायोगीश्वरद्वादशीव्रतं
२२	२	२५	का. शु. द्वितीयायमद्वितीयाकृत्यं		३६	१	२५	प्रवोधिनीकथादशकृत्यम्
२२	३	२६	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीव्रतं		३७	१	२६	रामार्चनचक्रिकोक्तः प्रवोधिनीप्रकारः
२३	१	२७	का. शु. च. नागव्रतं		३८	१	२७	प्रवोधिकालनिर्णयः
२३	२	२८	का. शु. प. जयापंचमीव्रतं		३८	२	२८	अथैकादश्यादिपूणिमांतं भीष्मपंचकव्रतं
२४	१	२९	का. शु. प. भीमवारेदेवसेनान्वितरंकंदपू		३९	१	२९	पाञ्चिकांतिकमाहात्म्यं भीष्मपंचकविधा-
२४	२	३०	जोत्सवः		४०	१	३०	भविष्योत्तरांतं भीष्मपंचकव्रतविधानं

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

२५ ११२ भौष्मपचकोपाख्यानं समाप्तम्

१३ अन्नध्वजरोपणविधानं अथैतत्प्रयोगः

२६ २ भौष्मपंचकव्रतविधानप्रयोगः

१७ कार्त्तिकशुद्धादयानीराजनविधानं

२७ अत्रापिनीराजनशांतिकथा (विधिः)

२८ चातुर्मास्यव्रतसमापनं वाराहोक्तः प्रबोध

११ का.शु.अष्टो.शिवपूजनव्रतम् १०००

१२ अष्टोत्तरनामाभिः सहस्रदीपदानं च

११ का.शु.चतुर्विंशत्युदशिरिपूजनं

१२ अन्नव्रतसूच्यव्रतं काश्याविध्यश्रयात्रा

२ अन्नपापाणवतुदशिव्रतम्

२ कार्त्तिकपौर्णमास्यां कार्त्तिकेयदर्शनं

१ का.पौर्णि-दीपदानेन त्रिपुरोत्सवादिविधा-

२ अन्नकाम्यं योऽसंगं व्रतं कल्पांतरयोर्म

स्तथावतारः

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

५१ १ अचारप्राप्तंतुलसीपूजनं अथप्रयोगः

५१ १ तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीकवचपाठः

५२ १ अत्रैवधात्रीपूजाप्रयोगः धात्रीपूजायाः

५३ १ यत्रीमाहात्म्यकथात्रिपुरदाहोत्सवमंत्रः

५५ २ अन्नकार्त्तिकेयदर्शनं मन्वादि

५६ १ क्षीरसागरदानं वृषदानम्

५६ २ संतानव्रतं राशिव्रतम्

५६ २ कृत्तिकाव्रतं मनोरथपूणिमाव्रतं सोभाग्यव्रतं

५७ १ कार्त्तिकव्रतोद्यापनं कार्त्तिकस्नानं पुनरत्रा-

६२ २ कपिदानविधानम्

६३ १ गोदानविधानं अत्रैव भौष्मपंचकव्रतोद्या-

पनमपि

६४ २ अन्नमार्कण्डेयपुराणदानम्

६४ २ सुवर्णगजदानं इति कार्त्तिकोद्यापनम्

६४ २ एवं चातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपि ज्ञेयम्

पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
१८	१	अत्रदीपश्चादप्रयोगः अत्रस्वातिसंपातः	का. शु. स. शा. कसप्तमीव्रतं
१८	२	योगः	का. शु. अ. गोपाष्टमी तत्रगोपूजा
१८	३	तस्यशांतिनाराजनविधिनाकार्यः	का. शु. न. कृतयुगादि अत्रकूष्माण्डपानं
१९	१	अत्रकेदारगौरीव्रतं पूजाविधानं कथाच	तुलसीकृत्यारंभ. नगरप्रदक्षिणाकथा
२०	१	दीपावलीकथा मार्गपर्वविधानं कौमु	तुलसीविवाहप्रयोगः तुलसीविवाहकथा
२०	२	दीमहोत्सवः	का. शु. द. सर्वभौमव्रतं राज्यावाप्तिव्रतं
२१	३	प्रातर्घृतक्रीडनादिक तैलाभ्यंगोपि	ब्रह्मावाप्तिव्रतम्
२१	४	कार्तिकशुक्लव्रतिपदायांबलिपूजा गोव	का. शु. क्लृप्तादशीहारेप्रबोधिनीकथापाश्च
२१	५	धनपूजाच	स्कंदपुराणोक्ताकथायोगीश्वरद्वादशीव्रतं
२२	६	का. शु. द्वितीयायमहितीयाकृत्यं	प्रबोधिनीकादशीकृत्यम्
२२	७	का. शु. तृतीयायां विष्णुगौरीव्रतं	रामार्चनचद्रिकोक्तः प्रबोधिनीप्रकारः
२३	८	का. शु. च. नागव्रतं	प्रबोधकालनिर्णयः
२३	९	का. शु. प. जयापंचमीव्रतं	अथैकादश्यादिपूर्णिमांतर्भाष्मपंचकव्रतं
२३	१०	का. शु. प. भौमवारिदेवसेना वृत्तकंदपू	पाश्चैकार्त्तिकमाहात्म्यं भाष्मपंचकविधा
२३	११	जे	भाविष्योत्तरोक्तं भाष्मपंचकव्रतविधानं

प०	पृ०	सूचीपत्रम्	प०	पृ०	सूचीपत्रम्
११३	११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७	२	अथमार्गपंचम्यां नागपूजोक्ता
११४	११४	अस्यामेवमार्गमायांगौरितोव्रतं	१८	२	अथमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	११५	इदमेवमहाव्रतापरनामधेयकालिकापुरा	१९	१	मार्गशुक्लपष्ठ्यामल्लारिपूजोक्ता
११६	११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां धनव्रतम्	१९	१	अत्रचपाषाणयोगः
११७	११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आर्द्धपितृपूजनं च	२०	१	अत्रैवफलपथीव्रतम्
११८	११८	मार्गशुक्लतृतीयायां आर्द्धपितृपूजनांमिति	२०	२	मार्गशुक्लसंतम्यां मित्रसंतंभीवतं
११९	११९	मार्गशुक्लचतुर्थीहरेरगौरिव्रतम्	२२	१	मार्गशुक्लनवमीनंदिनीनवमी
१२०	१२०	अथहरगौरिव्रतंकथा	२२	१	मार्गशुक्लदशम्यां आश्विनपदशमीव्रतं
१२१	१२१	अस्यामेवमविष्योत्तरपुराणोक्तमविष्योग-	२२	२	मार्गशुक्लैकादशीमोक्षदा
१२२	१२२	मार्गशुक्लचतुर्थीहरेरगौरिव्रतं (भाद्रपद)	२२	२	अस्यामेवकादश्यां वैहिलपुराणोक्तसुनामदा
१२३	१२३	अथमविष्यपुराणोक्तगणेशव्रतशुश्रूषणं	२४	१	देशीव्रतम्
१२४	१२४	अस्यामेवमार्गशुक्लचतुर्थीकृत्तिकाव्रतं	२४	२	अथैकादशीव्रतोद्यापनम्
१२५	१२५	अस्यामेवचतुष्टयसाध्यसवाशसाधक	२६	१	अथमविष्योत्तराक्षरधरणीव्रतम्
१२६	१२६	धरचतुर्थीव्रतम्	२८	१	धरणीव्रतेषुमस्यद्वादशीव्रतंनारदोपे

प० ट० प०

सूचीपत्रम्

इति कार्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

- १ १ अथमार्गमात्रतनिरूपणम्
 १ ८ विष्णुपूजाव्रतम्
 १ १० दानविशेषनिरूपणम्
 १ १२ व्रतविशेषनिरूपणम्
 १ १४ अत्रतीर्थविशेषनिरूपणम्
 १ १६ अत्रकृष्णप्रतिपदायां योगविशेषनिरूपणम्
 २ ३ अत्रतृतीयाभारुस्यसौभाग्यसंदूरीव्रतम्
 २ १ नक्तनतमाहात्म्यनिरूपणम्
 २ १० उक्तव्रतस्योद्यापनविधिः
 ३ १५ मार्गकृ. चतुर्थीतिथिपत्वेन गणेशपूजाव्रतसंकटचतुर्थीविधिनाकार्यम्
 ३ १६ मार्गकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन गणेशादयो नागा पूज्याः

प० ट० प०

सूचीपत्रम्

- १ १ अथमार्गकृष्णपक्षां सूर्यपटव्रतं भविष्यो.
 १ १६ मार्गकृष्णमप्तमामप्येव व्रतकार्यम्
 १ २ मार्गकृष्णाष्टम्यां कालभैरवोत्पत्तिः
 १ २ तस्यामुपवासादिकार्यम्
 १ २ अत्रपूजोपवासजागरणानि प्रधानानि
 १ २ अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतम्
 १ १४ कृष्णाष्टम्यांवृत्तप्राशनम्
 १ १६ मा. कृ. नवम्यां मानान्वयनिर्णयोक्तं मार्गकृष्णैकादशीऽपत्रारूपा महाभारते
 १ १३ अस्यामेव मार्गकृष्णैकादश्यां वैतरणीव्रतं
 १ १४ मार्गकृष्णद्वादश्यां कृत्यविशेषाभावदिका दशकृत्यमेवात्र कार्थम्
 १ १५ मार्गकृष्णत्रयोदश्यां त्रयोदशीप्रदोषव्रतं
 १ १५ मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देविकातीर्थीव्रतं
 १ १५ अस्यामेव चतुर्दश्यां देविकायात्रा

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७२	अथमार्गपंचम्यानागपूजोक्ता
११४	अस्यामेवमार्गमायागौरीतपोव्रतं	१८२	अथमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	इदमेवमहाव्रतपरनामधेयकालिकापुरा	१९१	मार्गशुक्लपष्ट्यामह्यारिपूजोक्ता
११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां धनव्रतम्	१९१	अत्रचपापटोयोगः
११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आद्यपितृपूजनं च	२०१	अत्रैवफलपथीव्रतम्
११८	मा. शु. तृतीयायां आद्येनपितृपूजनामिति	२०२	मा. शु. सप्तम्यां मित्रसप्तमीव्रतं
११९	मा. शु. नृतीयायां हरगौरीव्रतम्	२२१	मार्गशुक्लनवमीनेदिनीनवमी
१२०	अथहरगौरीव्रतकथा	२२१	मार्गशुक्लदशम्यां अशोऽश्वदशमीव्रतं
१२१	अस्यमिवमविष्योत्तरपुराणोक्तमवियोग-	२२२	मार्गशुक्लैकादशीभोक्षदा
१२२	मा. शु. तृतीयायामारभ्यमविष्योत्तरेश्वर-	२२२	अस्याः कथा
१२३	मार्गशुक्लचतुर्थीहरिगणपतिव्रतं (भात्रत	२२२	अस्यामेवकादश्यांवह्निपुराणोक्तं सुनामदा
१२४	अथमविष्यपुराणोक्तं गणेशचतुर्थीव्रतं ।	२४१	दशमीव्रतम्
१२५	अथगणपतिस्तोत्रम्	२४२	अथैकादशीव्रतनामापनम्
१२६	अस्यामेवमार्गशुक्लचतुर्थीकुलचतुर्थीव्रत	२४२	अथमविष्योत्तरां कं धरणीव्रतम्
१२७	अस्यामेववपंचम्यावसाध्यं सर्वार्थसाधक	२४३	धरणीव्रतेपुनस्त्यद्वादशीव्रतं नारदीये
१२८	वरचतुर्थीव्रतम्		

प० ट० पं०

सूचीपत्रम्

इति कार्तिकासकृत्यरत्नसमुच्चयः

१ १ अथ मार्गमासव्रतनिरूपणम्

१ ८ विष्णुपूजाव्रतम्

१ १० दानविशेषनिरूपणम्

१ १२ व्रतविशेषनिरूपणम्

१ १४ अत्रतीर्थविशेषनिरूपणम्

१ १६ अत्र कृष्णप्रतिपदायां योगविशेषनिरूपणे

१ २ अत्र तृतीचामारभ्य सौभाग्यसंदर्शव्रत

२ १ नक्तत्रतमाहात्म्यनिरूपणम्

२ १० उक्तव्रतस्योद्यापनविधिः

३ २१ मार्गकृ. चतुर्थीतिथिपत्वेन गणेशपूजाव्र

तं संकटचतुर्थीविधिनोकार्थम्

३ १६ मार्गकृष्णपंचम्यां तिथिपत्वेन गणेशादयो

नागाः पूज्याः

प० ट० पं०

सूचीपत्रम्

१ १ अथ मार्गकृष्णपक्षासूर्यपठव्रतं भविष्यो.

१ १६ मार्गकृष्णमासमध्यवेव्रतं कार्थ्य

२ २ मार्गकृष्णाष्टम्यां कालभैरवोत्पत्तिः

२ २ तस्यामुपवासोदिकार्यम्

२ ६ अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि

२ ९ अस्य मेवाष्टम्यानघाष्टमव्रतम्

२ १४ कृष्णाष्टम्यां घृतप्राशनम्

२ १६ मा-कृ-नवम्यां मामान्यनिर्णयोक्तं मार्गकृ

ष्णाष्टादशोत्पन्नारूपा महाभारते

२ १३ अस्य मेव मार्गकृष्णैकादश्यां वैतरणीव्रतं

२ १४ मार्गकृष्णद्वादश्यां कृत्यविशेषाभावादेका

दशकृत्यमेवात्र कार्थ्यम्

२ ६ मार्गकृष्णत्रयोदश्यां त्रयोदशीप्रदोषव्रतं

२ ६ मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देविकातीर्थव्रतं र.

२ १ अस्य मेव चतुर्दश्यां देविकायात्रा

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्	प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
११३	मार्गमायापितृपूजोक्ता	१७२	अथमार्गपंचम्यानांगपूजोक्ता
११४	अस्यामेवमार्गमायांगैरीतपोव्रतं	१७८	अथेमार्गशुक्लपंचम्यां श्रीपंचमीव्रतं
११५	इदमेवमहाव्रतापरनामधेयकालिकापुरा	१९१	मार्गशुक्लपञ्चम्यामिच्छारिपूजोक्ता
११६	अथमार्गशुक्लप्रतिपदायां वनव्रतम्	१९९	अत्रचपाष्टायोगः
११७	मार्गशुक्लद्वितीयायां आढ्यपितृपूजनं च	२०१	अत्रैवफलपथीव्रतम्
११८	मा. शु. तृतीयायां आढ्येनपितृपूजनमिति	२०२	मा-शु. सप्तम्यां मित्रसप्तमीवतं
११९	मा. शु. तृतीयायां हारगौरीव्रतम्	२२१	मार्गशुक्लनवमीनांदिनीनवमी
१२०	अथहरगौरीव्रतकथा	२२२	मार्गशुक्लदशम्यां आरोग्यदशमीव्रतं
१२१	अस्यामेवमविष्योत्तरपुराणोक्तमविष्योग-	२२२	मार्गशुक्लैकादशीमोक्षदा
१२२	मा-शु. तृतीयायामारभ्यमविष्योत्तरैकरं-	२२२	अस्याः कथा
१२३	मार्गशुक्लचतुर्थीहरिगणपतिव्रतं (भावत)	२२२	अस्यामेवकादश्यां वहिपुराणोक्तसुनामद
१२४	अथमविष्यपुराणोक्तंगणेशचतुर्थीव्रतं	२२४	दशीव्रतम्
१२५	अथगणपतिस्तोत्रम्	२२४	अथैकादशीत्रयोद्यापनम्
१२६	अस्यामेवमार्गशुक्लचतुर्थीकुञ्चनार्थव्रतं	२२६	अथमविष्योत्तरैकादश्यां व्रतम्
१२७	अस्यामेवपंचपुष्टयसाध्यै सर्वार्थसाधक	२२८	धरणीव्रतेषुमस्यद्वादशीव्रतं नारदीये
१२८	वरचतुर्थीव्रतम्	२२९	

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
२९	२	२	द्वादश्यांमार्गशुक्लायांसाध्यव्रतम्	४१	२	२	त्रयोदश्यांप्रदोषदौशिवपूजोक्ता
२९	२	१५	इतिनारदयेमार्गशुक्लद्वादश्यांसाध्यव्रतं	४१	२	११	अथहस्तिपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतं
			तद्वादशादित्यव्रतं अखंडद्वादशीव्रतं	४१	२	११	अथकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीव्रतं
			अथास्यामेवतारकद्वादशीव्रतम्	४२	१	१	अथकामत्रयोदशीव्रतंहेमाद्रौ
३१	१	७	अस्यामेवमल्लद्वादशीव्रतम्				अथवाराहपुराणोक्तं महाबुधसंज्ञत्रयोदशीव्रतम्
३१	२	१३	अथास्यामेवारण्यद्वादशीव्रतम्	४२	१	११	अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतम्
३२	२	६	मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतं	४२	१	१३	अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यांवर्षसाध्यमादर्शनव्रतम्
३४	१	१३	अथापरमनंगत्रयोदशीव्रतंभविष्योत्तरे				अथमार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यामारभ्यमास्यपुराणोक्तंशिवचतुर्दशीव्रतम्
३६	१	६	अथप्रदोषव्रतानि तत्रादौप्रदोषमहिमा	४२	२	१३	अथमार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यामारभ्यमास्यपुराणोक्तंशिवचतुर्दशीव्रतम्
३६	१	१५	अथास्यनिर्णयः				मार्गशुक्लचतुर्दश्यांएकभक्तव्रतम्
३६	२	१५	अथपक्षप्रदोषविधिः	४३	२	१२	अस्यामेवपिशाचमोचनार्थेआह्वनं
३८	२	१६	अथकैदारखंडोक्तंशनिप्रदोषव्रतम्			१५	अथपौर्णमास्यांलवणाढकदानमुक्तं
४१	१	७	अथनिर्णयामृतस्कंदपुराणोक्तंशान्वादि	४४	१	२	अस्यांचंद्रपूजोक्ता
			वारयुक्तंप्रदोषव्रतम्				
४१	२	७	सोमवारेणयुक्तायामपिपस्यांकस्यांचित्				

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

७ अस्याभिवसृगशिरोनक्षत्रयुक्तायां सुवर्णल

वर्णचन्द्रेयम्

१२ अस्याभिवचंद्रव्रतारंभः कार्यः

२४ अथवतिशीर्षोर्णमोच्यते

७ अथपूजाविधिः

१५ अथकथा

॥ इति मार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

१ पोपमासानुक्रमः वस्त्रपांनादिदानम्

२ धनुः सक्रमेः पराः षोडशघटयः पुण्याः

२ एकभक्तव्रतं प्रासादगृहादिदानम्

३ शीलान्नातिव्रतं कर्नकदानं पोः हः प्रतिप

दायम्

१० पुष्पफलादिदानं नक्तव्रतच नर्भदात्तानं

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०

१३ पौषकृष्णद्वितीयायां गुरवारयोगविधिपू

१५ पोः कृ. तु. गौरीपूजाव्रतपुण्यक्षैपुण्यस्ताने

१ पोः कृ. च. मासचतुर्थीव्रतम्

३ पोः कृ. पं. नागपूजाव्रतम्

४ पोः कृ. प. पूजागृहस्येति स्कदपूजाव्रतम्

५ पोः कृ. स. भारुकंरंचेति उययसप्तमिव्रतम्

५ पोः कृ. अ. अष्टहाश्राद्धम्

७ अत्ररुक्मण्यष्टमिव्रतम्

८ पोः कृ. न. नक्तभोजनदुर्गापूजाव्रतम्

३ पोः कृ. दं. मंतकस्यचेतियमपूजाव्रतं

इदं अथैस्कल्पादिः

४ पोः कृ. ए. कादृश्यांसफलेकादृशोव्रतकथा

१ पोः कृ. द्वा. संप्राप्तिद्वादशीव्रतम्

१३ अस्याभिवस्वरूपाद्वादशीव्रतम्

१४ पौषकृष्णत्रयोदश्यापक्षप्रदोषव्रतम्

१५ पकृ. चेतुर्दश्यामासशिवरात्रिव्रतम्

पौष मावास्यायां श्रद्धादययोगुक्तः

२ सप्तपौषमाघपौषमास्योर्भयवर्ति

दर्शोभवति

२ पौ.शुक्लप्रतिपदायांभानुपूजाएकभक्तः

७ पौ.शु.दि.पौरीत्रतं शृंगोदकप्राशनम्

७ बलिंदुदर्शनं आरोग्यव्रतम्

७ पौ.शु.त. ब्रह्मगौरीव्रतम्

८ पौ.शु.चनविघ्नपूजाव्रतम्

८ पौ.शु.पं.मधुसूदनपूजाव्रतम्

८ पौ.शु.प.विष्णुरूपसिर्षपूजाव्रतम्

८ पौ.शु.स-उभयसप्तमीव्रतम्

८ पौ.शु.छाष्टम्यादुर्गापूजाव्रतम्

८ पौ.शु.न.महामायापूजाव्रतं एकभक्तं

८ अत्रदुर्गास्तवराजस्तोत्रम्

१६ अथाच्चध्यजारोपनवमीव्रतं देवीमंदिरेश्व

जारोपणम् (रूपा-

१ पौ.शु.द.विश्वदेवानांपूजाव्रतं ईशानक

१ पौ.शु.कै.कदशीपुत्रद.कथापद्मपुराणे

१ इयंमन्वादिरपि

१ अस्यांदाक्षिणास्यानांमाघस्तानारंभः

१ माघस्तानाविधिः

१ पौ.शु.द्व.सुजन्मद्वादशीव्रतम्

१ अस्यामेवगोविदद्वादशीव्रतम्

१ पौ.शु.द्वयोदश्यां अच्युतपूजाव्रतम्

१ विप्रायघृतादिदानम्

१ पौ.शु.च-विरूढाक्षव्रतम्

१ पौ.पू.एमायांलक्ष्मीपूजाव्रतंपुष्पस्तानम्

१ अत्रेशानव्रतं पुष्पस्तानविधानं

१ पुष्पस्तानं कालिकापुराणेवाराहसंहिता

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१४	१	३	अत्रभविष्योत्तरपुराणदानम्
१७	२	३	अत्रैवमकरसंक्रांतीकूर्मपुराणदानम्
			॥ इति पौषमासकृत्यरत्नसमुच्चयः
१	१	१	अथमाघमासकृत्यानुक्रमः
१	१	२	मकरसंक्रमेपराश्रत्यारिंशत्घटिकाः पुण्यं
१	१	२	अत्राग्निव्रतयेदारुदानं तिलैरेवस्नानादिक
१	१	७	तिलतैलेनर्दापदानं तिलधेनुदानं तिलहो.
१	१	१२	अत्रमूलकभक्षणनिषेधः तिलदानम् (म.)
२	१	४	माघस्नानविधानं अत्रव्रतानि नक्तवतं
			प्रयागमा-
२	१	१०	माघ कृष्णप्रतिपदायां वह्निपूजनं व्रतारंभः
		११	मा-कृ-द्वि-व्रह्मपूजाव्रतम्
		१४	मा-कृ-तृ-सौभाग्यसुवरीव्रतं गौरीपूजनं

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
		१६	मा-कृ-च-तिलचतुर्थीव्रतम्
			संकष्टचतुर्थीव्रतकथा
	३	४	मा-कृ-प-नागपूजादिव्रतम्
		५	मा-कृ-प-विशोकपष्टाव्रतम्
	४	४	मा-कृ-सप्तम्यां सर्वांशिव्रतम्
		८	मा-कृ-ष्णाष्टम्यां मांसेन श्राद्धम्
		९	अत्रकृष्णाष्टमीव्रतम्
	१०		मा-कृ-न-अश्वयुक्ताश्राद्धम्
	११		मा-कृ-द-उद्योतकल्पादिधर्मराजपूजनं
	१२		मा-कृ-ए-काशीपट्टतिलाकथा च
	५	८	मा-कृ-ष्णातिलद्वादशीव्रतम्
	६	१	मा-कृ-त्रयोदश्यां पक्षप्रदोषव्रतम्
	७		मा-कृ-चतुर्दश्यां यमत्रपणादिकृत्यं
	८		तर्पणमंत्रोक्तनामभिर्होमः कृशराज्ञदानं
	१३		अरुपांतरारात्रिव्रतं शिवरात्रिकावर्ध

१४	माघमावास्यायां अर्धोदययोगः	१४
१५	तत्र सपायसक्तस्य पात्रमुधणादिदानं	१५
१६	अर्धोदयव्रतमाहात्म्यं संकटपुराणे	१६
१७	अर्धोदयव्रतपूजाविधानप्रयोगः हेमिविधि	१७
१८	अस्य संक्षिप्तप्रयोगः तिलपर्वतत्रयस्य	१८
१९	देवतात्रयपूजा तिलपर्वतदानम्	१९
२०	गोदानं शय्यादिदानम्	२०
२१	अन्यासां विव्रीसहितव्रतपूजाविधानम्	२१
२२	इयं द्वापरयुगादि अत्रयुगादि आद्यादि कृ.	२२
२३	उन्नोपानहदानम्	२३
२४	माघशु. प्रतिपदायां बहिरूपशिवपूजाव्र.	२४
२५	मा. शु. द्वि. भानुरूपप्रजापतिपूजाव्रतम्	२५
२६	मा. शु. तृ. सौभाग्यसंदरीपूजाव्रतम्	२६
२७	अस्याविधानं भविष्योचैरे ललितातृतीया	२७
२८	अत्रैव संकल्याणिनीव्रतम्	२८

११	गौरीतीयाव्रतं च गुडलवणादिदानम्	११
१२	मा. शु. च. कुंदचतुर्थीव्रतम्	१२
१३	गौरीचतुर्थीव्रतं च कुंडचतुर्थीव्रतं च	१३
१४	शांतिचतुर्थीव्रतं च वरदाचतुर्थीव्रत	१४
१५	मा. शु. पं. श्रीपंचमीव्रतं वसंतपंचमीव्रतं	१५
१६	रतिकामयोः पूजा वसंतात्सवारभः	१६
१७	मा. शु. प. अरुणारुद्रा तस्यामरुणपूजनं	१७
१८	इयं मंदारपट्टी च तत्र सूर्यपूजादिकृत्यं	१८
१९	मा. शु. स. अचलास. त्रिलोचनाजयंती	१९
२०	अचलासप्तमीनिर्णयः अत्र स्नानादिवि.	२०
२१	अत्र तालकदानं रथदानविधानं च	२१
२२	इयं मन्वादिः लोकार्कस्तानं काशीखंडे	२२
२३	अत्र पद्मकयोगउक्तः अचलासप्तमीव्रतक-	२३
२४	अचलासप्तमीविधानमुद्यापनकौमुद्याम्	२४
२५	रथसप्तमीकथा रथसप्तमीविधानम्	२५

प०	पृ०	पं०	सचिपत्रम्	प०	पृ०	पं०	सचिपत्रम्
१७	२१०	२६	रथांकसप्तमीविधानं आरोग्यसप्तमीव्रतं	११०	२६	११०	माघपूर्णिमायांतिलकंबलादिदानंतिलपात्रदानं च
१८	११२		विशोकसप्तमीव्रतं सिद्धार्थकाहेमसप्तमीव्रतं				
१९	११५	२२	विजयासप्तम्यव्रतं अनोदकसप्तमीव्रतं	२१३	२२	२१३	घृतकंबलविधानम्
			वराटिकासप्तमीव्रतम्				
१९	२१२		मा-शु. भीष्माष्टमी तत्रभीष्मतर्पणादिकृ-				
२०	११५		मा-शु. नदानवमीतयस्नानदानाद्यनंतफ-				
२०	११६		मा-शु. दशम्यामांगिरसदेवतापूजादिकृ-				
२०	११०		आरोग्यदशमीव्रतं धर्मव्रतत्रयं धर्मव्रतं	२१७	२१७	२१७	इति माघमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥
			विश्वव्रतम्				
२१	११४		दशादित्यव्रतं दशापूजनम्	१११	१११	१११	अथ फाल्गुणमासकृत्यानुक्रमः
२२	११२		मा-शु. एका. जया भीमसेनी अत्रबाराह	१११	१११	१११	कुंभार्कषोडशपूर्वाध्यापुण्यागोजलात्रादिदानम्
			द्वादशीव्रतम्				
२४	११८		मा-शु-तिलद्वादशी भीमद्वादशीकथा	११३	११३	११३	पिष्टमयेदिवमूर्तिपूजाएकभक्तव्रतं त्रिगुं
२६	११५		मा-शु-त्रयोदश्यांत्रिरात्रनाघस्नानव्रतारं-	११७	११७	११७	पश्चादिदिनत्रयव्रतं एकभक्तव्रतं ब्रौहि
							गोवस्त्रादिदानम्
२६	११८		मा-शु-च-चमत्पर्णादिकृत्यम्	११२	११२	११२	माघस्नानवदत्रापिस्नानं

पृ०	पं०	सुविपत्रम्
१	२	फाल्गुनकृष्णप्रति. वन्हिपूजादिकृत्यम्.
१	४	द्वितीयायां ब्रह्मपूजादिकृत्यम्
१	४	तृतीयायां गौरापूजादिकृत्यम्
५	५	फा. कृ. चतुर्थ्यां विघ्नविनायकव्रतम्
११	११	फा. कृ. प. नागपूजादिकृत्यम्
१२	१२	फा. कृ. प. स्कंदपूजादिकृत्यम्
१३	१३	फा. कृ. सप्तम्यष्टम्योरष्टकादिकृत्यम्.
१३	१३	फा. कृष्णाष्टम्यां पित्रादिभ्यः पिढिनिर्वपण.
२	१	फा. कृ. न. दुर्गापूजादिकृत्यम्
२	२	फा. कृ. द. मंतकस्येति धर्मपूजाकृत्यम्
३	३	फा. कृ. विजयैकादशौकया
३	२	फा. कृ. द्वादश्यां हरिपूजादिकृत्यम्
३	३	फा. कृ. त्रयोदश्यां पक्षप्रदोषव्रतम्
३	३	फा. कृ. चतुर्दश्यां शिवरात्रिव्रतम्
४	४	शिवरात्रिस्वरूपम्

पृ०	पं०	सुविपत्रम्
४	१११	अथ शिवरात्रि तिथौ निर्णयः
५	२१२	अथ पारण निर्णयः
६	१११	अत्रावश्यकत्वेत्यतः पूजोपयोगिप्रसंगः
६	२	लिङ्गपूजायां फलविशेषनिर्णयः
६	२१६	पार्थिवलिङ्गसंस्थानिर्णयः
७	२१४	पार्थिवपूजाविधाने मंत्रादिनिरूपणं
९	२	पंचमूत्रलिङ्गविधानम्
९	२	शिवपूजामधिकृत्य पंचगव्यदिकृताः
१०	१	विल्वपत्रपुष्पधूपनैवेद्यादिपूजाफलनिर्णयः
११	१	शिवनिर्मोत्यग्राह्याग्राह्याविचारः
११	२१५	अथ रुद्राक्षधारणनिर्णयः रुद्रमन्त्रनिर्णयः
१२	२	अथुगिवपूजाप्रयोगः तत्र श्रीकृष्णादिभ्या.
१४	११३	अत्र मुद्राप्रदर्शनपूर्वकमावाहनादिपू.
१५	११२	पार्थिवपूजाविधिः
१६	२	आवरणपूजा निशाया मचतुष्टयेऽर्घ्यदानम्

प० पृ० पं०	सूचीपत्रम्	सूचिपत्रम्
१८	वार्पिकशिखरात्रिकथाशिवयोगयुक्ता	११८ अविघ्नविनायकव्रतं गणपतिसामान्यव.
१९	स्कंदपुराणोकाशिवरात्रिकथा	३० २ वर्षसाधंगणेशचतुर्थीव्र. स्तपनचतुर्थीव्र.
२०	वार्पिकशिखरात्रिव्रतोद्यापनप्रयोगः	३१ २ फा-शु-१-पितृव्रतं नागपूजनं च
२३	मासशिखरात्रिनिर्णयः	३१ २ फा-शु-१-पशुपतिपूजाव्रतं दारिद्र्यहरपथी.
२३	अन्यावार्पिकशिखरात्रिकथा	३२ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२६	फाल्गुनामावास्याकृत्यं इयंमन्वादिः	३२ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२६	फ. शु. प्रतिपदायां धूलिधूसरशिखपूजा.	३२ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२६	फा-शु-दि-फाल्गुनादिशिखपूजाव्रतम्	३३ २ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२६	फा. शु. कुलसौख्यदातृतीयाव्रतं भूमिका.	३४ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२६	भूमिकातृतीयाव्रतम्	३४ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२७	फा. शु. च. दुर्गराजव्रतं अंगारचतुर्थीव्र.	३५ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२७	अंगारचतुर्थीव्रतोद्यापनं सुखचतुर्थी	३५ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२७	अंगारचतुर्थीकथा	३५ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२७	एवंगणपतिचतुर्थीव्रतं यमचतुर्थीव्रतम्	३६ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.
२७	फाल्गुनादिचतुर्थीव्रतम्	३७ १ फा. शु. म. मर्कटपुत्रव्रतं त्रिवर्गेष्टदासतमीव्र.

द्वादशव्रतम्

३८ १ गोविन्दद्वादशव्रतम् नृसिंहद्वादशव्रतम्

कृतद्वादशव्रतम्

४१ १ ३ फा-शु-त्रयोदश्यां धनद्वयम्

४२ १ ८ फा-शु-चतुर्दश्यां दुर्गापूजा माहेश्वरव्रतं च

४२ २ १ फा-पूर्णिमायां सूर्यसोमपूजा अशोकव्रतम्

४२ २ १ ६ लक्ष्मीनारायणपूजाव्रतम्

४३ १ ३ होलिकापूर्णिमानिर्णयः होलिकापूजा-

४५ १ ९ होलिकाकथा फाल्गुनी पूर्णिमातिवसंतम्.

होत्सवः

४६ २ ३ आयुर्व्रतं देवीव्रतं कूर्चव्रतं द्वादशपूर्णासु-

तीर्थविशेषाः

४७ १ ३ अन्नलिङ्गपुराणदानं तिलधेनुदानं च

४७ १ ८ इति फाल्गुनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१	१	१	अथमलमासादि प्रकीर्णव्रतानामनुक्रमः
१	१	१	मलमासव्रतं भविष्योत्तरे मलमासव्रतोद्या
			पनकथा
२	२	२	देवीपराणैर्क मलमासकथानक
२	२	७	मलमासव्रतविधानं पद्मपुराणे
३	३	१५	मलमासमन्त्रजपविधानं पुरुषोत्तमोपाख्या
४	४	८	व्रतविधिः मलमासे देवालयस्थित
५	५	७	मलमासव्रतोद्यापनं अन्नतिथिव्यानानि
६	६	३	अधिमामसे शुक्लैकादशिकथा
६	६	१	अधिमामसे कृष्णैकादशिकथा मलमा
			सव्रतोद्यापनम्
७	७	१४	प्रकीर्णव्रते पुष्पाकादशिकल्पः ध्वजारोपण
१०	२	१	वपसः ध्वपंचाहैकादशव्रतं हरिपंचव्रतं
११	१	६	ध्वजारोपणप्रयोगः विष्णुपंचव्रतपूजावि
१२	२	५	मासापवासव्रतविधानम्

सूचिपत्रम्

प०	पृ०	पं०	सूचिपत्रम्
१३	१	११	अथैकादशीव्रतमाहात्म्यम्
१५	२	८	त्रिष्टुथैकादशीमाहात्म्य
१७	२	७	नित्यैकादशीव्रतम्
२३	२	५	अग्निप्रियावतुर्दशीव्रतम्
२५	२	९	साधारणपूणिमाव्रतम्
२६	२	३१	प्रतिपदादि तिथिकृत्यविशेषः
२८	१	१६	प्रतिपदादि तिथिद्वयतापूजाभङ्ग
३१	१	११	इति नलमासादि प्रकीर्णकृत्यरत्न
३१	१	११	अथ संक्रातिव्रतानुक्रमः
३१	१	१२	धान्यसंक्रातिव्रतं १ रूपसंक्रातिव्रतं २
३२	१	८	भोगसंक्रातिव्रतं ३ लवणसंक्रातिव्रतं
३२	२	१०	तेजःसंक्रातिव्रतं ४ सोभाग्यसंक्रातिव्रतं
३३	१	९	तावृत्तसंक्रातिद्वयं ८ मनोरथसंक्रातिव्रतं
३४	१	११	विशोकसंक्रातिव्रतं १० आयुःसंक्रातिव्रतं
३४	२	७	धनसंक्रातिव्रतं १२ आज्ञासंक्रातिव्रतं १

पं०	पं०	सूचिपत्रम्	सूचिपत्रम्
३५	२	अपापसंक्रांतिव्रतं १४ कृत्ति संक्रांतिव्रतं	चंद्रस्तोत्रशिवश्रितिकरसोमवारव्रतं स्कं
३५	११६	दक्षिणायनसंक्रांती शीलव्रतं १५	दपुराणे
३५	२	उत्तमयणसंक्रांती राज्यव्रतम् १६	वर्षसाध्यं सोमवारव्रतम्
३५	५	उत्तरायणेष्टतप्तनव्रतम् १७	सोमवारनक्तं सामान्यपू
३६	७	वृताक्त्यागव्रतं अस्योद्यापनविधिः	सोमवारव्रतोद्यापनविधि
३६	४	शत्रुनाशनव्रतं भोमव्रतम्	प्रभासखंडोक्तं सोद्यापनं सोमवारव्रतं
३६	७	अथसंक्रांत्युद्यापनम्	श्रावणमसिसोमवारं केदारनाथपूजनं
३७	१	आश्विनवारव्रतानि आदित्यवारव्रतविधिः	अभिनवचंद्रार्घ्यदानविधिः
३९	२	अस्योद्यापनप्रयोगः	अथभौमवारव्रतानि भौमवारं भौमपूजा
४०	११५	आदित्यपीडाशान्तिव्रतं आदित्यइदपस्तोत्रं	भौमयंत्राद्वारः पूजाप्रयोगः
४२	११६	अपरं सूर्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं वनपर्वणि	भौमवारव्रतकथा
४३	११५	आदित्यनक्षत्रविधिः	अस्योद्यापनविधिः प्रकारांतरेण भौमव्रतं
४४	१	सोमवारव्रतानि सोमपीडाशान्तिः सोमनक्षत्रं	तोद्यापनम्

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
५९१	१ ३ बुधवारव्रतं बुधशान्तिः बुधस्तोत्रम्
५९२	१ ३ गुरुवारव्रतं गुरुशान्तिः गुरुस्तोत्रम्
६०	२ शुक्रवारव्रतं शुक्रशान्तिः शुक्रस्तोत्रम्
६१	१ १ १ श्रावणेशुक्रवारं वरलक्ष्मीव्रतं पूजाकथा उद्यापनं च
६२	२ शनिवारव्रतानि शनिराहुकृतनाशान्ति-
६३	१ शनिव्रतकथा दशरथकृतशनिस्तोत्रम्
६४	१ शन्यष्टकं शनिनामशान्तिः
६५	२ १ ६ शानपूजाविधानं सोद्यापनं शनिनकवि-
६६	२ १ ५ सूर्यारुणकं शनिपूजाविधानम्
६७	१ १ ४ राहुकेतुपूजानिधानं रहुस्तोत्रकेतुस्तोत्र
६८	२ १ ० तिथिनक्षत्रयोगेन सूर्यादिवारव्रतानि
६९	१ नक्षत्रदेवतानांपूजाव्रतानि नक्षत्रपुरुषव्र-
६९	२ १ ६ विष्णोर्नक्षत्रपुरुषव्रतम्
७१	२ १ ० शैवनक्षत्रपुरुषव्रतं सौरनक्षत्रव्रतमपदि

सूचिपत्रम्

प० पृ० पं०	सूचिपत्रम्
७२	८ अथयंगव्रतानि एषांपूजायापनादिक्रमे णैव
७२	२ १ ४ व्यतीपातव्रतम्
७३	१ २ व्यतीपातव्रतां तरसाद्यापनम्
७४	२ १ १ व्यतीपातयोगे ब्रह्माडपुराणदानम्
७५	२ १ ३ बवाटिकरणव्रतानि प्रत्येकसप्तसप्तक्रमे णोपवासादिविधिनविधायश्रष्टमत्रते उ द्यापनकार्यम्
७६	१ ४ अत्रविशेषतोभद्राव्रतकथा उद्यापनं च
७७	१ १ १ प्रकारंतरणमोद्यापनभद्राव्रतरत्नसमुच्च-
७८	१ १ ५ मत्स्यपुराणोक्तानि पृथिव्रतानि
८०	२ २ भविष्योत्तरे कानिपंचाशोतिव्रतानि
८४	२ १ ६ विष्णुभादियोगेषु प्रत्येकदानविधानम्
८५	१ १ २ अथत्रैश्याविलासिनीनां व्रतरत्नसमुच्चयः
८६	१ १ अथलक्षपूजाविधानानुक्रमः

पृ० पं०	सूचिपत्रम्	पृ० पं०	सूचिपत्रम्
८७	वायवीयसंहिनोक्तलक्षपुष्पपूजाविधानम्	९४	विष्णोर्लक्षवर्त्तिपूजापनप्रकारः
८८	अक्षतादिधान्यलक्षपूजाविधानम्	९६	विष्णोर्लक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनम्
८८	जलादिधाराम्भिकपूजाविधानम्	९७	लक्षदीपदानंशस्योद्यापनंलक्षवेव
८८	शेवागमोक्तलक्षपूजाविधानम्	९७	वायुपुराणोक्तलक्षवर्त्तिव्रतंरुद्रलक्षवर्त्तिव्र
८९	अथोद्यापनम्	९८	लक्षदीपव्रतोद्यापनप्रयोगः
९०	अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाविधानम्	९८	फलस्यागव्रतोद्यापनम्
९०	अथविष्णुलक्षपूजाविधानं सोद्यापनम्	९८	पार्थिवलिगोद्यापनंतत्रकामनाभेदः
९१	लक्षतुलसीपूजाव्रतोद्यापनम्	९९	पार्थिवलिगपूजाधारस्थानपूजायांनामम्
९१	अग्निपुराणोक्तलक्षपूजाप्रकारभोगः	९९	कामनापरस्त्वेनपूजायाएकादशप्रकारः
९२	इतिविष्णुलक्षपूजापनम्	९९	लिङ्गसंख्याफलभेदः पूजारंभकालः
९२	गणेशाविकथोरपिलक्षपूजापनम्	१००	समातिकालः पार्थिवलिगोद्यापनम्
९२	लक्षनमस्कारपूजापनंतस्यप्रयोगः	१०१	अथोद्यापनप्रयोगः तत्राद्यपूजाप्रयोगः
९३	लक्षप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनम्	१०१	अत्रनहान्यासःयजुर्वेदमंत्रोक्तपूजा
९४	अथस्थलक्षप्रदक्षिणेद्यापनम्	१०३	अथप्राणप्रतिष्ठापूर्वकः पूजाविधिः
९४	लक्षवर्त्तिव्रतोद्यापनम्	१०४	पार्थिवगणेशलक्षव्रतोद्यापनकामनाभेदः

